

ອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງໂຍກິ

ຕິດຕາມດ້ວຍ

ບົດປະຊຸມທາງວິນຍານຂອງ

ປາຣາຣັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ເພື່ອຄັດລອກໄປຍັງເວັບໄຊສື່ສັງຄົມ

ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ ຂອງ ກ ໂຍກິ

ໂຕ
ຍ ປາຣຳຮັນ
ຊາ ໂຍຄະນັນ
ດາ

ຜ່ອມດ້ວຍຄຳນຳ ໂດຍ

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

ຍົກເວັ້ນ ແມ່ນ"
ເຫັນ ປ້າຍ

ແລະ
ອັດສະຈັນ,
ພວກທ່ານຈະ ບໍ່
ເຊື່ອ.”—ໂຢຮັນ
.4:48

ລິຂະສິດ,
1946,
ໂດຍ
Paramha
nsa ໂຍຄະ
ນັນດາ

ອຸທິດຕິນ ເຖິງ ເທ ໜ່ວຍຄວາມຈຳ ຂອງ

ລູເທີ ເບີແບງຄັ

ອັນ ອາເມລິກາ ໄພ່ພົນ

ເນື້ອໃນ

ຄຳນຳ, ໂດຍ WY EVANS- WENT Z

ລາຍຊື່ ຮູບປະ ກອບ

ບົດ

1. ພຳແນດ ແລະ ຊີວິດ ໃນ ໄວເດັກຂອງຂ້ອຍ
2. ການເສຍຊີວິດຂອງພຳ ແລະ ເຄື່ອງໜາງ
3. ໄພ່ພົນຜູ້ມີສອງຮ່າງກາຍ (Swami Pranabananda)
4. ການບິນທີ່ຖືກຂັດຂວາງຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ ພູເຂົາຫິມະໄລ
5. "ໄພ່ພົນສຸດແຫ່ງນັ້ນຫອມ" ສະແດງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຂອງລາວ
6. ເສືອ ສະວາ ມີ
7. ໄພ່ພົນ Levitating (Nagendra Nath Bhaduri)
8. ນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ນັກປະດິດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍ, ທ່ານ Jagadis Chandra Bose
9. ຜູ້ນັບຖືທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ນິຍາຍໂລແມນຕິກຂອງລາວ (ອາຈານ ມະຫາໄຊ)
10. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບພຣະອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສີ ຍຸກ ເທສະວະຣ
11. ເດັກຊາຍສອງຄົນທີ່ບໍ່ມີເງິນຢູ່ Brindaban
12. ປີໃນ Hermitage ຂອງອາຈານຂອງຂ້ອຍ
13. ໄພ່ພົນຜູ້ນອນບໍ່ຫຼັບ (ຮາມ ໂກປາລ ມຸຊຸມດາ)
14. ປະສົບການໃນ ສະຕີ ຂອງຈັກກະວານ
15. ການລັກຂະໂມຍ ດອກກະລຳປີ
16. ໝູ່ກລວງ ດວງດາວ
17. ຊາຊີ ແລະ ໄພ່ພົນ ສາມດວງ
18. ຜູ້ເຮັດວຽກມະຫັດສະຈັນຂອງຊາວມຸດສະລິມ (Afzal Khan)
19. ຄູບາຂອງຂ້ອຍປະກົດຕົວຢູ່ກັນໃນ Calcutta ແລະ Serampore
20. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Kashmir
21. ພວກເຮົາມາຫ່ຽວຊົມ Kashmir
22. ຮູບພາບ ຫົວໃຈຂອງຫີນ
23. ປະລິນຍາມະຫາ ວິທະຍາໄລຂອງຂ້ອຍ
24. ຂ້ອຍກາຍເປັນພະສົງຂອງ Swami Order

25. ອ້າຍ ອະນັນຕາ ແລະ ຊິດສະເຕີ ນາລິນີ
26. ວິທະຍາສາດຂອງ Kriya Yoga
27. ການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນໂຍຄະຢູ່ Ranchi
28. ຄາຊີ, ເກີດໃໝ່ ແລະ ຄົນພົບໃໝ່

29. ຮາບິນດຣາຣາດ ທາໂກຣ ແລະ ຂ້ອຍ ປຽບທຽບ ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ
30. ກິດເກນແຫ່ງ ການອັດສະຈັນ
31. ການສຳພາດກັບແມ່ສັກສິດ (Kashi Moni Lahiri)
32. ພະຣາມາຖືກປຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນມາຈາກ ຕາຍ
33. ບາບາຈີ, ໂຍຄີ-ຄຣິດສະຕຽນຂອງ ປະເທດອິນເດຍ ສະໄໝໃໝ່
34. ການສ້າງພະລາຊະວັງໃນພູ ເຂົາຫິມະໄລ
35. ຊີວິດແບບພຣະຄຣິດຂອງ Lahiri Mahasaya
36. ຄວາມສົນໃຈຂອງ Babaji ໃນ ພາກຕາເວັນຕົກ
37. ຂ້ອຍໄປ ອາເມລິກາ
38. ລູເທີ ເບີແບງຄີ - ໄພ່ພົນຊາວ ອາເມລິກາ
39. Therese Neumann, ນັກຕິຕຽນກາໂຕລິກຂອງ Bavaria
40. ຂ້ອຍກັບຄືນໄປປະ ເທດອິນເດຍ
41. ອຸທິຍານໃນພາກໃຕ້ຂອງ ອິນເດຍ
42. ມີສຸດທ້າຍກັບ ຄູ ຂອງຂ້ອຍ
43. ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ Sri Yukteswar
44. ກັບ Mahatma Gandhi ຫຼື Wardha
45. "ແມ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ" ຊາວເບັງກາລີ (ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ)
46. ໂຍຄີຍິງຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍກິນ (ກິຣິ ບາລາ)
47. ຂ້ອຍກັບຄືນໄປທາງ ທິດຕາເວັນຕົກ
48. ທີ Encinitas ໃນ ລັດ California

ຮູບແຕ້ມປະກອບ

Frontispiec

e ແຜນທີ່

ປະເທດ

ອິນເດຍ

ຂອງຂ້ອຍ ພໍ, ບາບາບາຕິ ຊາຣານ

ໂກສ ແມ່ຂອງຂ້ອຍ

ສະວາມີ ປຣະນາບານັນດາ, "ການ ໄພ່ບໍລິສຸດ ດ້ວຍ

ສອງ ຮ່າງກາຍ ອ້າຍກິກຂອງຂ້ອຍ, ອະນັນຕາ

ງານບຸນ ການເຕົ້າໂຮມ ໃນ ທີ ເດີນບ້ານ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູ ເຮມິເທດ ໃນ

"ເຊຣຳບໍ Nagendra Nath Bhaduri, "ໄພ່ພົນ Levitating

ຕົວຂ້ອຍເອງຕອນອາຍຸ 6 ປີ

ທ່ານ Jagadis Chandra Bose, ນັກວິທະຍາສາດ ທີມີຊື່ສຽງ

ສອງ ອ້າຍນ້ອງ ຂອງ ເທເຣເຊ ນອຍມັນ, ທີ່ ຄອນເນີ
ສີຣອຍທິ ພຣະອາຈານ ມະຫາໄຊ, ຜູ້ນັບຖືຢ່າງສູງສົງ

ຈິເທີນດຣາ ມາຊຸມດາ ຂອງຂ້ອຍ ຄູ່ຮ່ວມ ໃນ ທີ່ "ບໍ່ມີເງິນ ທົດສອບ" ທີ່ ບຣິນດາບັນ
"ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ, "ແມ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ

ຫິມະໄລ ຖ້າ ຄອບຄອງ ໂດຍ ບາບາຈີ
ສີ ບຸກເຕສະວະຣ, ພຣະອາຈານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ

ສຳນັກງານໃຫຍ່ Los Angeles

ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ ໂບດ ຂອງ ທັງໝົດ ສາສະໜາຕ່າງໆ,
ຮອລລິວູດ ສຸສານຊາຍຝັ່ງທະເລຂອງຄູບາຂອງຂ້ອຍທີ່
Puri

ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ ໂບດ ຂອງ ທັງໝົດ ສາສະໜາຕ່າງໆ,
ຊານ ດີເອໂກ ເຄືອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ -- ໂຣມາ, ນາລິນີ,
ແລະ ອຸມາ

ເຄືອຍ ອຸມາ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນລັກສະນະຂອງພຣະອົງໃນຖານະເປັນ Shiva

ໂຍໂກດາ ຄະນິດສາດ, ເຮມິເທດ ທີ່ ດັກຊິນສະ
ວາຣ ໂຮງຮຽນຮານຊີ, ອາຄານຫຼັກ

ຄາຊີ, ເກີດໃໝ່ ແລະ ຄົນພົບໃໝ່

Bishnu, Motilal Mukherji, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ທ່ານ Wright, TN Bose, Swami
Satyananda ກຸ່ມ ຂອງ ຜູ້ແທນ ໄປຫາ ທີ່ ສາກົນ ສະພາ ຂອງ ສາສະໜາ ພວກເສລີ
ນິຍົມ, ບອສຕັນ, 1920 ຄູບາ ແລະ ສາວົກໃນອາຣາມບູຮານ

ບາບາຈີ, ທີ່ ໂຍກິ-ຄຣິດ ຂອງ ທັນສະໄໝ
ອິນເດຍ ລາຫີຣີ ມະຫາສາຍາ

ກ ໂຍຄະ ຊັນຮຽນ ໃນ ວໍຊິງຕັນ, ຊິງ
ຕັນດີຊີ ລູເທີ ເປີແບງຄີ

ເທເຣເຊ ນອຍມັນ ຂອງ ຄອນເນີສຣອຍທ໌, ບາ
ວາເຣຍ ຫັດມະຫານ ທີ່ ອາກຣາ

ຊັງກາຣີ ໄມ ຈິວ, ເທົານັ້ນ ດຳລົງຊີວິດ ສາວົກ ຂອງ ທີ່ ດີຫຼາຍ ທຣາຍລັງກາ ສະວາມີ
ກຣິສນານັນດາ ກັບສິງໂຕແມ່ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງລາວ

ກຸ່ມ ໃນ ທີ່ ຮັບປະທານອາຫານ ລະບຽງ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູຣູ
ເຊຣຳບໍ່ ເຮມິເທດ ນາງສາວ Bletch, ທ່ານ Wright, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າເອງ -- ໃນປະເທດເອຢິບ

ອາບິນທະນະ ທາໂກຣ

ສະວາມີ ເກຊາບານັນດາ, ທີ່ ຂອງລາວ ເຮມິເທດ ໃນ ບຣິນດາບັ
ນ ຄຣິສນາ, ສາດສະດາບູຮານຂອງອິນເດຍ

ມະຫາຕະມະ ຄານທິ, ທີ່ ວໍດາ

ກິຣິ ບາລາ, ທີ່ ຜູ້ຍິງ ໂຍກິ WHO ບໍ່ເຄີຍ ກິນ
ທ່ານ EE Dickinson

ຂອງຂ້ອຍ ກູ້ ແລະ

ຕົວຂ້ອຍເອງ ນັກຮຽນ

Ranchi ເອີ້ນຊື່ນິຕາສ

ກອງປະຊຸມ ໃນ ຊານ ຟຣານຊິສ

ໂກ ສະວາມີ ເປຣມານັນດາ

ພໍ່ ຂອງຂ້ອຍ

ແຜນທີ່ ຂອງ ອິນເດຍ

ຄຳນຳ

.ໂດຍ WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

ພຣະເຢຊູ ວິທະຍາໄລ, ອັອກສັຟອດ;
ຜູ້ຂຽນ ຂອງ ໜັງສືຄົນຕາຍຂອງ
ທິເບດ, ມີລາເຣປາ ໂຍຄືຜູ້ຍິງໃຫຍ່
,ຂອງທິເບດ

.ໂຍຄະທິເບດ ແລະ ຄຳສອນລັບ, ແລະອື່ນໆ

ຄຸນຄ່າຂອງ ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ ຂອງ ໂຍຄະນັນດາ ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໂດຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າມັນ
ເປັນໜຶ່ງໃນປຶ້ມບໍ່ຫຼາຍຫົວໃນພາສາອັງກິດກ່ຽວກັບນັກປາດຂອງອິນເດຍທີ່ຂຽນຂຶ້ນ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍນັກຂ່າວ ຫຼື ຄົນ
ຕ່າງປະເທດ, ແຕ່ໂດຍເຊື້ອຊາດ ແລະ ການຝຶກຝົນຂອງຕົນເອງ - ສະຫຼຸບແລ້ວ, ປຶ້ມ ກ່ຽວກັບ ໂຍຄະ ໂດຍ ໂຍຄະ.
ໃນຖານະເປັນພະຍານທີ່ເລົ່າເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ຊີວິດ ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ທັນສະໄໝ ອິນດູ ໄຜ່ພົນ, ທີ່ ປຶ້ມ ມີ
ຄວາມສຳຄັນ ທັງສອງ ທັນເວລາ ແລະ ບໍ່ມີວັນໝົດສະໄໝ. ສຳລັບນັກຂຽນທີ່ມີຊື່ສຽງ, ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ
ຍິນດີທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທັງໃນອິນເດຍ ແລະ ອາເມລິກາ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ອ່ານທຸກຄົນສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູ.
ເອກະສານຊີວິດທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງລາວແນ່ນອນວ່າເປັນໜຶ່ງໃນເອກະສານທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດຂອງ
ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຊາວອິນດູ, ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານຂອງອິນເດຍ, ທີ່ເຄີຍຖືກຕີພິມໃນພາກຕາເວັນ
.ຕົກ

ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ພົບກັບນັກປາດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີປະຫວັດຊີວິດຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກເລົ່າຂານຢູ່ທີ່ນີ້ - ສີ
ຍຸກເຕສະວະຣ ກິຣິ. ຮູບຊົງຂອງໄຜ່ພົນຜູ້ເຄົາລົບນັບຖືໄດ້ປາກົດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໜ້າປົກຂອງ ໂຍຄະທິເບດ ແລະ
ຄຳສອນລັບ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ . 1-1 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບ Sri Yukteswar ທີ່ Puri, ໃນ Orissa, ໃນອ່າວ Bengal.
ໃນຕອນນັ້ນເພິ່ນເປັນຫົວໜ້າອາສະຍາທຶງຽບສະຫງົບໃກ້ກັບຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແລະສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການ

ຝຶກອົບຮົມທາງວິນຍານຂອງກຸ່ມ. ຂອງ ໝູ່ມ້ອຍ ສານຸສິດ. ລາວ ສະແດງອອກ ກະຕືລືລົ້ນ ຄວາມສົນໃຈ ໃນ ທີ່
ສະຫວັດດີການ ຂອງ ທີ່ ຄົນ ຂອງ ທີ່ ຢູ່ໄນເຕັດ ລັດຕ່າງໆ ແລະ ຂອງທະວີບອາເມລິກາທັງໝົດ, ແລະ ຂອງປະເທດ
ອັງກິດນຳດ້ວຍ, ແລະ ໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບກິດຈະກຳທີ່ຢູ່ໄກ, ໂດຍສະເພາະໃນລັດຄາລິຟໍເນຍ, ຂອງສານຸ
ສິດຫຼັກຂອງພຣະອົງ, ປະຣະມຮັນສະ ໂຍຄະນັນທະ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໄປໃນປີ
.1920 ໃນຖານະທູດຂອງພຣະອົງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ມີລັກສະນະອ່ອນໂຍນ ແລະ ສ່ຽງດັງ, ມີທ່າທີທີ່ໜ້າພໍໃຈ, ແລະ ສົມຄວນກັບຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທີ່
.ພະອົງໄດ້ຮັບ

ຜູ້ຕິດຕາມໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຕໍ່ລາວ. ທຸກໆຄົນທີ່ຮູ້ຈັກລາວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນເອງຫຼືບໍ່, ລ້ວນແຕ່ໃຫ້ຄວາມນັບຖືລາວຢ່າງສູງສຸດ. ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຮູບຮ່າງທີ່ສູງ, ຊື່, ແລະ ເປັນນັກບວດຂອງລາວ, ນຸ່ງເຄື່ອງສີເຫຼືອງອ່ອນໆຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຖົມພາລະກິດທາງໂລກ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຢືນຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າຂອງວັດເພື່ອຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າ. ຜົມຂອງລາວຍາວແລະຫຍິບເລັກນ້ອຍ, ແລະໃບໜ້າຂອງລາວມີໝວດ. ຮ່າງກາຍຂອງລາວແຂງແຮງຄືກັກມຊີນ, ແຕ່ ບາງໆ ແລະ ມີຮູບຮ່າງດີ, ແລະ ຂອງລາວ ບາດກ້າວ ມີພະລັງ. ລາວ ມີ ເລືອກແລ້ວ ເປັນຂອງລາວ ສະຖານທີ່ ຂອງ ທາງໂລກ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ທີ່ ສັກສິດ ເມືອງປູຣີ, ບ່ອນທີ່ຊາວຮິນດູທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ, ເປັນຕົວແທນຂອງທຸກໆແຂວງຂອງອິນເດຍ, ມານະມັດສະການທຸກໆມື້ທີ່ວັດ Jagannath ທີ່ມີຊື່ສຽງ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ." ມັນແມ່ນຢູ່ທີ່ປູຣີທີ່ Sri Yukteswar ໄດ້ປິດຕາຂອງມະນຸດໃນປີ 1936, ໄປສູ່ສະພາບຊົດຄາວຂອງການເປັນຢູ່ນີ້ ແລະ ໄດ້ຈາກໄປ, ໂດຍຮູ້ວ່າການເກີດເປັນມະນຸດຂອງລາວໄດ້ຖືກນຳໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດຢ່າງມີໄຊຊະນະ. ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈແທ້ໆທີ່ສາມາດບັນທຶກປະຈັກພະຍານນີ້ໄດ້. ໄປຫາ ທີ່ ສູງ ຕົວລະຄອນ ແລະ ຄວາມສັກສິດ ຂອງ ສີ ຍຸກເທດສະການ. ເນື້ອຫາ ໄປຫາ ຍັງຄົງຢູ່ ໄກໆ ຈາກ ທີ່ ຝູງຊີນ, ລາວໄດ້ມອບຕົວເອງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກໃຫ້ແກ່ຊີວິດໃນອຸດົມຄະຕິ ຊຶ່ງ ປຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນທະ ສາວິກຂອງພຣະອົງ, ດຽວນີ້ໄດ້ອະທິບາຍມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ. WY EVANS-WENTZ

1-1 : ສຳນັກພິມມະຫາວິທະຍາໄລອັອກສີຟອດ, 1935.

ຂອງຜູ້ຂຽນ ຄຳຂອບໃຈ

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເປັນໝີ່ບຸນຄຸນຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ທ່ານນາງ LV Pratt ສຳລັບການເຮັດວຽກບັນນາທິການທີ່ຍາວນານຂອງນາງຕໍ່ຕົ້ນສະບັບຂອງປຶ້ມຫົວນີ້. ຂໍຂອບໃຈຢ່າງສູງ. ແມ່ນ ຄົບກຳນົດ ຍັງ ໄປຫາ ນາງສາວ ຣຸດ ຊານ ສຳລັບການກະກຽມ ຂອງ ທີ່ ດັດຊະນີ, ໄປຫາ ທ່ານ ຄ. ຣິຊາດ ໄຣທ໌ ສຳລັບ ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ບົດຄັດຫຍ້າຈາກບັນທຶກການເດີນທາງໃນປະເທດອິນເດຍຂອງລາວ, ແລະ ຕໍ່ທ່ານດຣ. WY Evans-Wentz ສຳລັບຄຳແນະນຳ ແລະ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ

ປາຣຳຮັນສາ ໂຍ ຄະນັນດາ

ວັນທີ 28 ຕຸລາ 1945 ເມືອງ
Encinitas, ລັດ California

ຂອງຂ້ອຍ ພໍ່ແມ່ ແລະ ຕົນຕູ ຊີວິດ

ລັກສະນະເດັກຂອງວັດທະນະທຳອິນເດຍແມ່ນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງສູງສຸດ ແລະ ຄູສອນສາວົກ 1-2 ມາດົນແລ້ວ. ຄວາມສຳພັນ. ເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍເອງໄດ້ນຳພາຂ້ອຍໄປສູ່ນັກປາດຄືກັບພຣະຄຣິດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ຊີວິດທີ່ສວຍງາມຂອງລາວໄດ້ຖືກແກະສະຫຼັກມາເປັນເວລາດົນນານ. ລາວເປັນໜຶ່ງໃນອາຈານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ເປັນພຽງຜູ້ດຽວຂອງອິນເດຍ

ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຍັງເຫຼືອ. ເກີດຂຶ້ນໃນທຸກໆຊັ້ນຄົນ, ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງປ້ອມປ້ອງກັນດິນແດນຂອງພວກເຂົາເພື່ອຕ້ານ ຊະຕາກຳຂອງບາບີໂລນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂ້ອຍພົບຄວາມຊົງຈຳໃນຕອນຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍທີ່ກວມເອົາລັກສະນະທີ່ລ້າສະໄໝຂອງການເກີດໃໝ່ໃນອະດີດ. ຄວາມຊົງຈຳທີ່ຊັດເຈນໄດ້ມາສູ່ຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊີວິດທີ່ຫ່າງໄກ, ໂຍຄະ **1-3** ທ່າມກາງທີ່ມະຕິກໃນພູທີ່ມະໄລ. ພາບ ທີ່ເຫັນໃນອະດີດເຫຼົ່ານີ້, ໂດຍການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ບໍ່ມີມິຕິ, ຍັງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນພາບອະນາຄົດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ຄວາມອັບອາຍທີ່ໝົດຫວັງໃນໄວເດັກບໍ່ໄດ້ຖືກກຳຈັດອອກຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈທີ່ບໍ່ສາມາດຢ່າງ ຫຼື ສະແດງອອກເຖິງຕົນເອງໄດ້ຢ່າງເສລີ. ກະແສການອະທິຖານໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ ເມື່ອຂ້ອຍຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ. ຊີວິດທາງດ້ານອາລົມທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນເປັນຮູບແບບທີ່ງົບ ສະຫງົບເປັນຄຳເວົ້າໃນຫຼາຍພາສາ. ທ່າມກາງຄວາມສັບສົນພາຍໃນຂອງລິນ, ຫູຂອງຂ້ອຍຄ່ອຍໆຄຸ້ນເຄີຍກັບພະຍາງພາສາເບັງກາລີທີ່ອ້ອມຮອບຄົນ ຂອງຂ້ອຍ. ຂອບເຂດທີ່ໜ້າລ້ວງຂອງຈິດໃຈຂອງເດັກນ້ອຍ! ໃນຜູ້ໃຫຍ່ຖືວ່າຈຳກັດຢູ່ໃນສະເພາະຂອງຫຼິ້ນ ແລະ ນິວຕິນເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມອິດເມື່ອຍທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາຂອງຂ້ອຍໄດ້ນຳຂ້ອຍໄປສູ່ການຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງດີ ດ້ານຫຼາຍຢ່າງ. ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ເຖິງຄວາມງົງງັນຫົວໄປຂອງຄອບຄົວຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ. ຄວາມຊົງຈຳທີ່ມີ ຄວາມສຸກຫຼາຍຂຶ້ນກໍ່ເຂົ້າມາຄອບງຳຂ້ອຍເຊັ່ນກັນ: ການລູບຄຳຂອງແມ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຄັງ ທຳອິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເວົ້າຄຳເວົ້າ ແລະ ບາດກ້າວເດັກນ້ອຍ. ໄຊຊະນະໃນຕອນຕົ້ນເຫຼົ່ານີ້, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະ ລົມໄວ, ຍັງເປັນພື້ນຖານທຳມະຊາດຂອງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ.

ຄວາມຊົງຈຳອັນກວ້າງຂວາງຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກ. ນັກໂຍຄະຫຼາຍຄົນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າຍັງຄົງຮັກສາສະຕິ ຂອງຕົນເອງໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງໂດຍການຫັນປ່ຽນທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນໄປສູ່ ແລະ ຈາກ "ຊີວິດ" ແລະ "ຄວາມຕາຍ". ຖ້າມະນຸດເປັນພຽງຮ່າງກາຍ, ການສູນເສຍຂອງມັນແມ່ນອັນທີ່ຈະວາງໄລຍະເວລາສຸດທ້າຍຂອງການລະບຸຕົວ ຕົນ. ແຕ່ຖ້າສາດສະດາຕະຫຼອດຫຼາຍພັນປີໄດ້ກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງ, ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວມະນຸດມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ມີ ຮູບຮ່າງ. ແກ່ນແທ້ທີ່ຍືນຍົງຂອງອະຕະມະຂອງມະນຸດແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບຮູ້ຄວາມຮູ້ສຶກຊົດຄາວເທົ່ານັ້ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຊົງຈຳທີ່ແປກປະຫຼາດກ່ຽວກັບໄວເດັກນັ້ນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ຫາຍາກຫຼາຍ. ໃນລະຫວ່າງການ ເດີນທາງໃນຫຼາຍປະເທດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງຄວາມຊົງຈຳໃນໄວເດັກຈາກປາກຂອງຊາຍຍິງທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈ.

ຂ້ອຍເກີດໃນທິດສະວັດສຸດທ້າຍຂອງສະຕະວັດທີສິບເກົ່າ, ແລະໄດ້ຜ່ານແປດປີທຳອິດຂອງຂ້ອຍທີ່ Gorakhpur. ນີ້ແມ່ນບ້ານເກີດຂອງຂ້ອຍໃນແຂວງສະຫະພັນຂອງພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອຂອງອິນເດຍ. ພວກເຮົາມີລູກແປດ ຄົນ: ເດັກຊາຍສີ່ຄົນ ແລະ ເດັກຍິງສີ່ຄົນ. ຂ້ອຍ, Mukunda Lal Ghosh **1-4**, ເປັນລູກຊາຍຄົນທີສອງ ແລະ ລູກຄົນທີສີ່.

ພໍ່ ແລະ ແມ່ແມ່ນຊາວເບັງກາລີ, ຢູ່ໃນ ຊົນຊັ້ນ ກະສັດ . **1-5** ທັງສອງໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດ. ຄວາມຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນຂອງພວກເຂົາ, ສະຫງົບສຸກ ແລະ ມີກຽດສັກສີ, ບໍ່ເຄີຍສະແດງອອກຢ່າງບໍ່ສຸພາບ. ຄວາມກົມກຽວກັນຂອງພໍ່ແມ່ທີ່ສືບທອດແບບແມ່ນຈຸດໃຈກາງທີ່ສະຫງົບສຸກສຳລັບຄວາມຮຸ່ນວາຍທີ່ໝູນວຽນຂອງ ຊີວິດເດັກນ້ອຍແປດຄົນ.

ພໍ່, Bhagabati Charan Ghosh, ເປັນຄົນໃຈດີ, ໜັກແໜ້ນ, ແລະບາງຄັ້ງກໍ່ເຂັ້ມງວດ. ດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ເພິ່ນ ຢ່າງສຸດຊຶ້ງ, ພວກເຮົາເດັກນ້ອຍຍັງຮັກສາໄລຍະຫ່າງທີ່ເຄົາລົບນັບຖື. ໃນຖານະນັກຄະນິດສາດ ແລະ ນັກເຫດຜົນ ທີ່ໂດດເດັ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍສະຕິປັນຍາຂອງເພິ່ນເປັນຫຼັກ. ແຕ່ແມ່ເປັນລາຊິນີແຫ່ງຫົວໃຈ, ແລະສອນ ພວກເຮົາຜ່ານຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ. ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງເພິ່ນ, ພໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມອ່ອນໄຫວພາຍໃນຂອງ ເພິ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕອນນັ້ນຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າສາຍຕາຂອງເພິ່ນມັກຈະປ່ຽນໄປເປັນສາຍຕາຂອງແມ່ຂ້ອຍ.

ຕໍ່ໜ້າແມ່, ພວກເຮົາໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຄຸ້ນເຄີຍອັນຂົມຂືນລະຫວ່າງຄວາມຫວານຊືນກັບພຣະຄໍາພີຕັ້ງແຕ່ຍັງ
ນ້ອຍ. ເລືອງລາວຈາກ ທີ່ ມະຫາພາຣາດ ແລະ ຣາມາຍະນະ **1-6** ແມ່ນ ຢ່າງມີຊັບພະຍາກອນ ຖືກເອີ້ນ ໄປຫາ
ພົບ ທີ່ ຄວາມຕ້ອງການ

ຂອງ ວິໄນ. ຄຳແນະນຳ ແລະ ການລົງໂທດ ໄດ້ໄປ ມີ ໃນ ມື້.

ແມ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບພໍ້ທຸກໆມື້ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງລະມັດລະວັງໃນຕອນບ່າຍເພື່ອຕ້ອນຮັບພໍ້ກັບບ້ານຈາກຫ້ອງການ. ຕຳແໜ່ງຂອງລາວຄ້າຍຄືກັບຮອງປະທານບໍລິສັດທາງລົດໄຟເບັງກາລ-ນັກປູຣ ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນບໍລິສັດໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍ. ວຽກງານຂອງລາວກ່ຽວຂ້ອງກັບການເດີນທາງ, ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຫຼາຍເມືອງໃນຊ່ວງເວລາເດັກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ.

ແມ່ໄດ້ຍືນມືເປີດກວ້າງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂັດສິນ. ພໍ້ກໍ່ມີນ້ຳໃຈດີເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຂອງລາວຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໄດ້ຂະຫຍາຍໄປເຖິງຈິງປະມານ. ໜຶ່ງອາທິດແມ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍກວ່າລາຍໄດ້ປະຈຳເດືອນຂອງພໍ້ໃນການໃຫ້ອາຫານຄົນທຸກຍາກ.

"ສິ່ງທີ່ແມ່ຂໍຮ້ອງກໍ່ຄື ໃຫ້ຮັກສາການກຸສົນຂອງເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ." ແມ່ນແຕ່ການຕຳນິຢ່າງອ່ອນໄຫວຈາກຜົວຂອງນາງກໍ່ເຮັດໃຫ້ແມ່ເສຍໃຈຫຼາຍ. ນາງໄດ້ສັງລົດມ້າແບບງ່າຍໆ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກເປັນນັ້ນໃຫ້ລູກໆບໍ່ເຫັນດີນຳແຕ່ຢ່າງໃດ.

"ສະບາຍດີ; ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງໄປ ໄກ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຂອງແມ່ ເຮືອນ." ບູຮານ ຄຳຂາດ!

ພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມຕົກຕະລົງ. ລູກທາງແມ່ຂອງພວກເຮົາມາຮອດຢ່າງກະທັນຫັນ; ລາວໄດ້ກະຊິບຄຳແນະນຳທີ່ສະຫຼາດໃຫ້ພໍ້, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມສົງໄສຈາກຫຼາຍສະໄໝ. ຫຼັງຈາກພໍ້ໄດ້ກ່າວຄຳປອງດອງສອງສາມຄຳ, ແມ່ກໍ່ໄດ້ຍົກລົດແທັກຊີອອກຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເຮັດໃຫ້ບັນຫາດຽວທີ່ຂ້ອຍເຄີຍສັງເກດເຫັນລະຫວ່າງພໍ້ແມ່ຂອງຂ້ອຍສິ້ນສຸດລົງ. ແຕ່ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ເຖິງການສົນທະນາທີ່ເປັນລັກສະນະ.

"ກະລຸນາໃຫ້ຂ້ອຍສືບຮູ້ ສຳລັບຜູ້ຍິງທີ່ໂຊກຮ້າຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຫາກໍ່ມາຮອດເຮືອນ." ຮອຍຍິມຂອງແມ່ມີອິດທິພົນໃນຕົວມັນເອງ.

"ເປັນຫຍັງຈິ່ງຕ້ອງສືບຮູ້? ໜຶ່ງອັນກໍ່ພຽງພໍ້ແລ້ວ." ພໍ້ໄດ້ເວົ້າຕື່ມວ່າ: "ເມື່ອພໍ້ແລະພໍ້ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າຂອງຂ້ອຍເສຍຊີວິດຢ່າງກະທັນຫັນ, ຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມທຸກຍາກເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ອາຫານເຊົ້າພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍ, ກ່ອນທີ່ຈະຢ່າງໄປໂຮງຮຽນຫຼາຍກິໂລແມັດ, ແມ່ນກ້ວຍໜ່ວຍນ້ອຍໆ. ຕໍ່ມາ, ຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລ, ຂ້ອຍມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຈົນຂ້ອຍໄດ້ຍືນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ພິພາກສາທີ່ຮັ່ງມີຄົນໜຶ່ງເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໜຶ່ງຮູບຕໍ່ເດືອນ. ລາວປະຕິເສດ, ໂດຍກ່າວວ່າແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງຮູບກໍ່ ສຳຄັນ."

"ເຈົ້າຈື່ໄດ້ຢ່າງຂົມຂຶ້ນເຖິງການປະຕິເສດເງິນຮູບນັ້ນ!" ຫົວໃຈຂອງແມ່ມີເຫດຜົນທັນທີທັນໃດ. "ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຈື່ໄດ້ຢ່າງເຈັບປວດເຖິງການປະຕິເສດເງິນສືບຮູ້ຂອງເຈົ້າທີ່ລາວຕ້ອງການ ຢ່າງຮີບດ່ວນບໍ່?"

"ເຈົ້າຊະນະແລ້ວ!" ດ້ວຍທ່າທາງທີ່ລະນຶກເຖິງຜົວຜູ້ພິຊິດ, ລາວໄດ້ເປີດກະເປົາເງິນຂອງລາວ. "ນີ້ແມ່ນເງິນສືບຮູ້. ຈົ່ງມອບໃຫ້ລາວດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາດີຂອງຂ້ອຍ."

ພໍ້ກໍ່ຈະເວົ້າວ່າ "ບໍ່" ຕໍ່ກັບຂໍສະເໜີໃໝ່ໃດໆກ່ອນ. ທັດສະນະຄະຕິຂອງລາວຕໍ່ຜູ້ຍິງແປກໜ້າຜູ້ທີ່ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງແມ່ໄດ້ຖືກຮັບເອົາຢ່າງງ່າຍດາຍແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມລະມັດລະວັງຂອງລາວ. ການກຽດຊັງການຍອມຮັບທັນທີ - ແບບປົກກະຕິຂອງຈິດໃຈຂອງຊາວຝຣັ່ງໃນພາກຕາເວັນຕົກ - ແມ່ນພຽງແຕ່ການໃຫ້ກຽດຫຼັກການຂອງ "ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເໝາະສົມ." ຂ້ອຍສະເຫມີພົບວ່າພໍ້ມີເຫດຜົນແລະມີຄວາມສົມດຸນເທົ່າທຽມກັນໃນການຕັດສິນໃຈຂອງລາວ. ຖ້າຂ້ອຍ ສາມາດສະໜັບສະໜູນຄຳຮ້ອງຂໍຫຼາຍໆຢ່າງຂອງຂ້ອຍດ້ວຍການໂຕ້ຖຽງທີ່ດີໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຢ່າງ, ລາວກໍ່ຈະເອົາເປົ້າໝາຍທີ່ໜ້າປາຖະໜາໄວ້ພາຍໃນຂອບເຂດຂອງຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເດີນທາງໄປພັກຜ່ອນ ຫຼື ລົດຈັກໃໝ່.

ພໍ່ເປັນນັກລົງໂທດທີ່ເຂັ້ມງວດຕໍ່ລູກໆຂອງລາວໃນຊ່ວງຕົ້ນໆ, ແຕ່ທັດສະນະຄະຕິຂອງລາວຕໍ່ ຕົວລາວເອງແມ່ນ Spartan ຢ່າງແທ້ຈິງ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ລາວບໍ່ເຄີຍໄປຢ້ຽມຢາມໂຮງລະຄອນ, ແຕ່ໄດ້ສະແຫວງຫາການຝັກຜ່ອນ ຢ່ອນໃຈຂອງລາວໃນການປະຕິບັດທາງວິນຍານຕ່າງໆ ແລະ ໃນການອ່ານ *bhagavad gita* . **1-7** ລາວຈະ ປະຖິ້ມຄວາມຫລູຫລາທັງໝົດ, ແລະຍຶດໝັ້ນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງທີ່ຫຼູຫຼາ ໄປຫາ ໜຶ່ງ ເກົາ ຄູ່ ຂອງ ເກີບ ຈົນກວ່າ ພວກ ເຂົາ ແມ່ນ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ຂອງລາວ ລູກຊາຍ ຊື່ແລ້ວ ລົດຍົນ ຫຼັງຈາກ ພວກມັນໄດ້ເປັນທີ່ນິຍົມໃຊ້, ແຕ່ພໍ່ກໍ່ພໍໃຈ ກັບລົດເຂັນສໍາລັບການເດີນທາງປະຈຳວັນໄປຫ້ອງການ. ການສະສົມເງິນເພື່ອອໍານາດແມ່ນເລື່ອງແປກປະຫຼາດ ສໍາລັບລາວ. ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກສ້າງຕັ້ງທະນາຄານ Calcutta Urban Bank, ລາວໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດຈາກຕົນເອງໂດຍການຖືຫຸ້ນໃດໆຂອງທະນາຄານ. ລາວພຽງແຕ່ຢາກປະຕິບັດໜ້າທີ່ພົນລະເຮືອນໃນ ເວລາຫວ່າງຂອງລາວ.

ຫຼາຍປີຫຼັງຈາກພໍ່ໄດ້ອອກກິນເປັຍບໍານານ, ນັກບັນຊີຊາວອັງກິດຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາຮອດເພື່ອກວດສອບບັນຊີຂອງບໍລິສັດ ທາງລົດໄຟເບັງກາລ-ນັກປູຣ. ນັກຄົ້ນຄວ້າທີ່ປະຫລາດໃຈໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າພໍ່ເຄີຍສະໝັກຂໍໂບນັດທີ່ຄ້າງຊໍາລະ.

"ລາວ ໄດ້ເຮັດ ທີ່ ວຽກ ຂອງ ສາມ ຜູ້ຊາຍ!" ທີ່ ນັກບັນຊີ ບອກແລ້ວ ທີ່ ບໍລິສັດ. "ລາວ ມີ ຮູປີ 125,000 (ປະມານ \$41,250.) ທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄືນໃຫ້ລາວເປັນເງິນຊົດເຊີຍ." ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ມອບເຊັກຈໍານວນນີ້ໃຫ້ພໍ່. ລາວຄິດໝ້ອຍ ຫຼາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ຈົນລາວບໍ່ສົນໃຈການກ່າວເຖິງຄອບຄົວ. ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຖືກສອບສວນໂດຍນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍ ຂອງຂ້ອຍ Bishnu, ຜູ້ທີ່ສ້າງເກດເຫັນເງິນຝາກຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍໃນໃບ ລາຍງານທະນາຄານ.

"ເປັນຫຍັງຈຶ່ງດີໃຈກັບຜົນກໍາໄລທາງວັດຖຸ?" ພໍ່ຕອບ. "ຜູ້ທີ່ມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບນັ້ນ ຈະບໍ່ດີໃຈກັບຜົນກໍາໄລ ຫຼື ຫ້ຖອຍໃຈກັບການສູນເສຍ. ລາວຮູ້ວ່າມະນຸດມາໂດຍບໍ່ມີເງິນຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແລະຈາກໄປ ໂດຍບໍ່ມີເງິນເລີຍ."

ພໍ່
ບາກາບາຕິ ຊາຣານ ໂກສ
ກ ສາວົກ ຂອງ ລາຮິຣີ ມະຫາໄຊຍະ

ໃນຊ່ວງຕົ້ນໆຂອງຊີວິດແຕ່ງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນສາວົກຂອງອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ລາຕິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ແຫ່ງເບນາເຣສ. ການຕິດຕໍ່ນີ້ໄດ້ເສີມສ້າງນິໄສການເປັນຄົນທຳມະດາຂອງພໍ່. ພໍ່ໄດ້ຍອມຮັບຢ່າງ ໜ້າປະທັບໃຈກັບເຄືອບກົກຂອງຂ້ອຍຊື່ໂຣມາວ່າ: "ພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະຂ້ອຍອາໄສຢູ່ນຳກັນເປັນຜົວເມຍກັນພຽງແຕ່ປີ ລະຄັງ, ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການມີລູກ."

ພໍ່ໄດ້ພົບກັບ Lahiri Mahasaya ເປັນຄັ້ງທຳອິດຜ່ານ Abinash Babu, **1-8** ພະນັກງານຢູ່ໃນຫ້ອງການ Gorakhpur ຂອງທາງລົດໄຟ Bengal-Nagpur. Abinash ໄດ້ສອນຫຼຸ່ມຂອງຂ້ອຍດ້ວຍເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າ ສົນໃຈຂອງພໍ່ພົນອິນເດຍຫຼາຍຄົນ. ລາວໄດ້ສະຫຼຸບດ້ວຍການຍ້ອງຍໍລັດສະໝີພາບອັນສູງສົງຂອງ guru ຂອງ ຕົນເອງ.

"ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສະຖານະການພິເສດທີ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າກາຍເປັນສາວົກຂອງ ລາຕິຣິ ມະຫາໄຊ ບໍ່?"

ໃນຕອນບ່າຍລະດູຮ້ອນທີ່ຂີ້ຄ້ານ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍ ແລະ ອາບິນາສ ນັ່ງຢູ່ນຳກັນຢູ່ໃນບໍລິເວນເຮືອນຂອງຂ້ອຍ, ລາວໄດ້ຖາມຄຳຖາມທີ່ໜ້າສົນໃຈນີ້. ຂ້ອຍສັ່ນຫົວດ້ວຍຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມຄາດຫວັງ.

"ຫລາຍປີກ່ອນ, ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເກີດ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນສູງຂອງຂ້ອຍ - ພໍ່ຂອງເຈົ້າ - ໃຫ້ຂ້ອຍລາພັກ ໜຶ່ງອາທິດຈາກໜ້າທີ່ Gorakhpur ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມຄູ່ຂອງຂ້ອຍໃນ Benares. ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍ ແຜນການຂອງຂ້ອຍ. "

""ເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມັກສາສະໜາບໍ່?" ລາວຖາມ. 'ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຮັດວຽກຫ້ອງການຂອງເຈົ້າຖ້າເຈົ້າຢາກກ້າວ ໄປຂ້າງໜ້າ.'"

"ມື້ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບພໍ່ຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເສົ້າໃຈທີ່ຍ່າງກັບບ້ານຕາມເສັ້ນທາງໃນປ່າ. ລາວໄດ້ໄລ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະ ພາຫະນະຂອງລາວອອກໄປ, ແລະຢ່າງມາຂ້າງຂ້ອຍ. ລາວພະຍາຍາມປອບໃຈຂ້ອຍ, ແລະຊິໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ດີ ຂອງການພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມສຳເລັດທາງໂລກ. ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນລາວຢ່າງບໍ່ມີອາລົມ. ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເວົ້າ ຊ້າໆວ່າ: 'ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ! ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າ!'

"ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາໄດ້ພາພວກເຮົາໄປສູ່ຂອບຂອງທຶງນາທຶງຽບສະຫງົບ, ບ່ອນທີ່ແສງແດດຕອນບ່າຍຍັງສ່ອງ ແສງໃສ່ຫຼັງຫຍ້າປ່າສູງໆ. ພວກເຮົາຢຸດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຊົມເຊີຍ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທຶງນາ, ຫ່າງຈາກພວກເຮົາພຽງແຕ່ສອງ ສາມແມັດ, ຮູບຮ່າງຂອງຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍກໍປະກົດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ! **1-9**

""ພະຄາບາຕີ, ເຈົ້າຮຸນແຮງເກີນໄປກັບພະນັກງານຂອງເຈົ້າ!" ສຽງຂອງລາວດັງກ້ອງຢູ່ໃນຫູຂອງພວກເຮົາທີ່ຕົກ ຕະລົງ. ລາວຫາຍໄປຢ່າງລຶກລັບຄືກັບທີ່ລາວໄດ້ມາ. ຄູ່ເຂົາລົງຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, 'ລາຕິຣິ ມະຫາສາ! ລາຕິຣິ ມະຫາສາ!' ພໍ່ຂອງເຈົ້າຍືນນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມງົດງົດເປັນເວລາສອງສາມນາທີ.

"ອາບິນາຊ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຂ້ອຍອະນຸຍາດ ໃຫ້ເຈົ້າ ເຫຼົ້ານັ້ນ, ແຕ່ຂ້ອຍຍັງອະນຸຍາດໃຫ້ ຕົວເອງ ເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງໄປ ເບນາເຣສໃນມື້ອື່ນ. ຂ້ອຍຕ້ອງຮູ້ຈັກລາຕິຣິມະຫາໄຊຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນນີ້, ຜູ້ທີ່ສາມາດປະກົດຕົວຕາມໃຈເພື່ອ ອ້ອນວອນແທນເຈົ້າ! ຂ້ອຍຈະພາພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍໄປແລະຂໍໃຫ້ອາຈານຄົນນີ້ລິເລີ່ມພວກເຮົາໃນເສັ້ນທາງ ວິນຍານຂອງລາວ. ເຈົ້າຈະນຳພາພວກເຮົາໄປຫາລາວບໍ່?"

""ແນ່ນອນ.' ຄວາມສຸກເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄຳຕອບທີ່ມະຫັດສະຈັນຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ການ ປ່ຽນແປງທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງ ເຫດການ.

"ຄຳຄືນຕໍ່ມາ ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂ້ອຍ ໄດ້ຂຶ້ນລົດມ້າໄປເມືອງເບນາເຣສ. ພວກເຮົາໄດ້ຂີ່ລົດມ້າໃນມື້ຕໍ່ມາ,"

ແລະ ແລ້ວ ມີ ໄປຫາ ຍ່າງ ຜ່ານ ແຄບ ເລນ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູຮູ ໂດດດ່ຽວ ບ້ານ. ກຳລັງເຂົ້າມາ ຂອງ
ລາວ ນ້ອຍ

ຫ້ອງຮັບແຂກ, ພວກເຮົາກຶມຫົວລົງຕໍ່ໜ້ານາຍ, ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສໃນທ່າທາງດອກບົວທີ່ເປັນປະຈຳຂອງລາວ. ລາວກະພົບຕາຢ່າງແຫຼມຄົມ ແລະ ແນມເບິ່ງພໍຂອງເຈົ້າ.

"ພະກາບາຕີ, ເຈົ້າຮຸນແຮງກັບພະນັກງານຂອງເຈົ້າເກີນໄປແລ້ວ!" ຄຳເວົ້າຂອງລາວຄືກັນກັບຄຳເວົ້າທີ່ລາວໄດ້ໃຊ້ສອງມືກ່ອນໃນທຶງນາໂກຣາຄູຣ. ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ, 'ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ອາບິນາສມາຢ້ຽມຢາມຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າກັບພັນລະຍາຂອງເຈົ້າໄດ້ໄປກັບລາວ.'

"ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລາວໄດ້ລິເລີມພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າໃນການປະຕິບັດທາງວິນຍານຂອງ *Kriya Yoga* . **1-10**" ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງສານຸສິດ, ໄດ້ເປັນເພື່ອນສະໝິດກັນນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ໜ້າຈີດຈຳຂອງນິມິດ. ລາຕີຣິ ມະຫາສາຢາ ມີຄວາມສົນໃຈຢ່າງແນ່ນອນໃນການເກີດຂອງຕົວທ່ານເອງ. ຊີວິດຂອງທ່ານຈະເຊື່ອມໂຍງກັບຊີວິດຂອງເພິ່ນຢ່າງແນ່ນອນ: ພອນຂອງອາຈານບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ."

ທ່ານ ລາຕີຣິ ມະຫາສາ ໄດ້ຈາກໂລກນີ້ໄປບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້. ຮູບແຕ້ມຂອງທ່ານ, ໃນກອບທີ່ປະດັບປະດາຢ່າງງົດງາມ, ມັກຈະປະດັບປະດາແທ້ໆຂອງຄອບຄົວພວກເຮົາໃນເມືອງຕ່າງໆທີ່ພໍ່ໄດ້ຖືກຍ້າຍໄປໂດຍຫ້ອງການຂອງທ່ານ. ຫຼາຍໆຄັ້ງໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງໄດ້ພົບແມ່ ແລະ ຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິຢູ່ຕໍ່ໜ້າວັດທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້, ໂດຍການຖະຫວາຍດອກໄມ້ທີ່ຈຸ່ມດ້ວຍນ້ຳຫອມໄມ້ຈັນ. ດ້ວຍກຳຍານ ແລະ ຢາງໄມ້ຫອມ ພ້ອມທັງການອຸທິດຕົນຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ຄວາມສັກສິດທີ່ໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງເຕັມທີ່ໃນທ່ານ ລາຕີຣິ ມະຫາສາ.

ຂອງລາວ ຮູບພາບ ມີ ກ ເກີນກວ່າ ອິດທິພົນ ເກີນ ຂອງຂ້ອຍ ຊີວິດ. ໃນຖານະເປັນ ຂ້ອຍ ເຕີບໃຫຍ່, ທີ່ ຄວາມຄິດ ຂອງ ທີ່ ນາຍ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍ ຂ້ອຍ. ໃນ ການນັ່ງສະມາທິ ຂ້ອຍ ຈະ ເລື້ອຍໆ ເຫັນ ຂອງລາວ ຮູບພາບ ຮູບພາບ ປະກົດຕົວ ຈາກ ຂອງມັນ ນ້ອຍ ກອບ ແລະ ນັ່ງລົງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ເມື່ອຂ້ອຍພະຍາຍາມແຕະຕິນຂອງຮ່າງກາຍທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງລາວ, ມັນຈະປ່ຽນແປງ ແລະ ກາຍເປັນຮູບພາບອີກຄັ້ງ. ເມື່ອໄວເດັກຜ່ານເຂົ້າສູ່ໄວໜຸ່ມ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບ ລາຕີຣິ ມະຫາສາຢາ ປ່ຽນຮູບແລ້ວ ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ຈິດໃຈ ຈາກ ກ ນ້ອຍ ຮູບພາບ, ຕິດຕຽງ ໃນ ກ ກອບ, ໄປຫາ ກ ການປະທັບຢູ່ຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ເປີດເຜີຍ. ຂ້ອຍມັກອະທິຖານຫາພຣະອົງໃນຊ່ວງເວລາຂອງການທົດລອງ ຫຼື ຄວາມສັບສົນ, ໂດຍພົບເຫັນທິດທາງທີ່ປອບໂຍນຂອງພຣະອົງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ. ໃນຕອນທຳອິດຂ້ອຍໂສກເສົ້າເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ທາງຮ່າງກາຍອີກຕໍ່ໄປ. ເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມຕົ້ນ ເພື່ອຄົ້ນພົບຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະອົງມັກຂຽນຈິດໝາຍເຖິງສາວິກຂອງພຣະອົງທີ່ຢາກເຫັນພຣະອົງຫຼາຍເກີນໄປວ່າ: "ເປັນຫຍັງຕ້ອງມາເບິ່ງກະດູກແລະເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງ *kutastha* (ສາຍຕາທາງວິນຍານ) ຂອງເຈົ້າ?"

ຕອນຂ້ອຍອາຍຸໄດ້ແປດປີ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍການປົນປົງທີ່ດິເລີດຜ່ານຮູບຖ່າຍຂອງ Lahiri Mahasaya. ປະສົບການນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ທີ່ບ້ານຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາໃນເມືອງ Ichapur, ລັດ Bengal, ຂ້ອຍເປັນພະຍາດອະຫິວາເອເຊຍ. ຊີວິດຂອງຂ້ອຍໝົດຫວັງ; ທ່ານໝໍສາມາດເຮັດໄດ້ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ. ຢູ່ຂ້າງຕຽງຂອງຂ້ອຍ, ແມ່ໄດ້ບອກຂ້ອຍຢ່າງຮີບຮ້ອນໃຫ້ເບິ່ງຮູບຂອງ ລາຕີຣິ ມະຫາສາຢາ ທີ່ຢູ່ເທິງຝາເທິງຫົວຂອງຂ້ອຍ.

"ກຶມຫົວໃຫ້ລາວທາງຈິດໃຈ!" ລາວຮູ້ວ່າຂ້ອຍອ່ອນແອເກີນໄປທີ່ຈະຍົກມືຂຶ້ນເພື່ອສະແດງຄວາມເຄົາລົບ. "ຖ້າເຈົ້າສະແດງຄວາມອຸທິດຕົນຂອງເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ຄູ່ເຂົາລົງຕໍ່ໜ້າລາວ, ຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກປະໄວ້!"

ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງຮູບຖ່າຍຂອງລາວ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງຈ້າ ປົກຄຸມຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ຫ້ອງ. ອາການປວດຮາກ ແລະ ອາການອື່ນໆທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫາຍໄປ; ຂ້ອຍສະບາຍດີ. ທັນໃດນັ້ນຂ້ອຍຮູ້ສຶກແຂງແຮງພໍທີ່ຈະກຶມລົງ ແລະ ແຕະຕິນຂອງແມ່ ເພື່ອຊິນຊິມກັບສັດທາອັນລື້ນເຫຼືອຂອງນາງທີ່ມີຕໍ່ຄູບາຂອງນາງ. ແມ່ໄດ້ເອົາຫົວຂອງນາງກົດໃສ່ຮູບນ້ອຍໆຊ້າໆ.

"ອ ຢູ່ຫົວໄປ ອາຈານ, ຂ້ອຍ ຂອບໃຈ ເຈົ້າ ນັ້ນ ຂອງເຈົ້າ ແສງສະຫວ່າງ ມີ ຫາຍດີແລ້ວ ຂອງຂ້ອຍ ລູກຊາຍ!"

ຂ້ອຍຮູ້ວ່ານາງກໍໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງຜ່ານຂ້ອຍໄດ້ຫາຍດີຈາກພະຍາດທີ່ມັກຈະເປັນອັນຕະລາຍເຖິງຊີວິດຫັນທີ.

ໜຶ່ງໃນຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຮູບຖ່າຍດຽວກັນນັ້ນ. ຮູບຖ່າຍທີ່ Lahiri Mahasaya ໄດ້ມອບໃຫ້ພໍ່ເອງ, ມັນມີຄວາມສັນສະເທືອນອັນສັກສິດ. ຮູບຖ່າຍດັ່ງກ່າວມີຕົ້ນກຳເນີດທີ່ມະຫັດສະຈັນ. ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວຈາກ Kali Kumar Roy ນ້ອງຊາຍຂອງພໍ່.

ເບິ່ງຄືວ່າອາຈານບໍ່ມັກຖືກຖ່າຍຮູບ. ໃນລະຫວ່າງການປະທ້ວງຂອງລາວ, ຄັ້ງໜຶ່ງໄດ້ມີການຖ່າຍຮູບກຸ່ມຂອງລາວແລະ ກຸ່ມຜູ້ນັບຖືສາສະໜາ, ລວມທັງ Kali Kumar Roy. ມັນແມ່ນຊ່າງພາບທີ່ປະຫລາດໃຈທີ່ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າແຜ່ນທີ່ມີຮູບພາບທີ່ຊັດເຈນຂອງສາວິກທັງໝົດ, ເປີດເຜີຍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກພື້ນທີ່ຫວ່າງເປົ້າຢູ່ໃຈກາງບ່ອນທີ່ລາວຄາດຫວັງວ່າຈະພົບເຫັນໂຄງຮ່າງຂອງ Lahiri Mahasaya. ປະກົດການດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສົນທະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ນັກຮຽນ ແລະ ຊ່າງຖ່າຍຮູບຊ່ຽວຊານຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ Ganga Dhar Babu ໄດ້ອວດອ້າງວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ລີ້ໄພຈະບໍ່ໄດ້ພົບຈາກລາວໄປໄດ້. ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ, ໃນຂະນະທີ່ຄູບານັ້ນຢູ່ໃນທ່າດອກບົວຢູ່ເທິງມ້າງໄມ້ທີ່ມີ ຫລັງຈາກມີຕາໜ່າງຢູ່ທາງຫຼັງລາວ, Ganga Dhar Babu ໄດ້ມາຮອດຜ້ວມກັບຮູປະກອນຂອງລາວ. ລາວໄດ້ລະມັດລະວັງທຸກຢ່າງເພື່ອຄວາມສຳເລັດ, ລາວໄດ້ເປີດເຜີຍແຜ່ນສິບສອງແຜ່ນດ້ວຍຄວາມໂລບ. ໃນແຕ່ລະແຜ່ນລາວໄດ້ພົບເຫັນຮອຍຂອງຕັ້ງໄມ້ ແລະ ຕາໜ່າງ, ແຕ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງຮູບແບບຂອງຊ່າງກໍຫາຍໄປ.

ດ້ວຍນ້ຳຕາ ແລະ ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ແຕກສະຫລາຍ, Ganga Dhar Babu ໄດ້ຊອກຫາຄູສອນຂອງລາວ. ມັນໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງກ່ອນທີ່ Lahiri Mahasaya ຈະທຳລາຍຄວາມງຽບຂອງລາວດ້ວຍຄຳເຫັນທີ່ຖືພາວ່າ:

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ວິນຍານ. ສາມາດ ຂອງເຈົ້າ ກ້ອງຖ່າຍຮູບ ສະທ້ອນ ທີ່ ຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນບໍ່?

"ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້! ແຕ່, ທ່ານຜູ້ບໍລິສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຢ່າງຍິ່ງວ່າຮູບພາບຂອງວິຫານທາງຮ່າງກາຍບ່ອນທີ່ວິນຍານປະກົດຕົວຢູ່ຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ໃນວິໄສທັດທີ່ຄັບແຄບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄົນດຽວ."

"ມາ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມືອນ ຕອນເຊົ້າ. ຂ້ອຍ ຈະ ທ່າທາງ ສຳລັບ ເຈົ້າ."

ຊ່າງຖ່າຍຮູບໄດ້ຕັ້ງກ້ອງຂອງລາວອີກຄັ້ງ. ເທື່ອນີ້ຮູບຮ່າງສັກສິດ, ບໍ່ໄດ້ປົດປັ້ງດ້ວຍຄວາມລຶກລັບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແມ່ນຄົມຊັດຢູ່ເທິງຈານ. ຊ່າງຖ່າຍຮູບບໍ່ເຄີຍຖ່າຍຮູບອີກເລີຍ; ຢ່າງໜ້ອຍຂ້ອຍກໍບໍ່ເຄີຍເຫັນຮູບໃດເລີຍ.

ຮູບຖ່າຍໄດ້ຖືກນຳມາສະແດງຄືນໃໝ່ໃນປຶ້ມຫົວນີ້. ລັກສະນະທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງ ລາຕິຣີ ມະຫາຊາຢາ, ເຊິ່ງເປັນນັກສະແດງທີ່ມີຊື່ສຽງທົ່ວໂລກ, ບໍ່ໄດ້ຊິບອກວ່າລາວເປັນຄົນເຊື້ອຊາດໃດ. ຄວາມສຸກອັນແຮງກ້າຂອງລາວໃນການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍເລັກນ້ອຍໃນ ກ ບາງໆ ລຶກລັບ ຍິມ. ຂອງລາວ ຕາ, ເຄິ່ງໜຶ່ງ ເປີດ ໄປຫາ ໝາຍເຖິງ ກ ນາມ ທິດທາງ ໃນ ທີ ໂລກພາຍນອກ, ກໍຖືກປິດເຄິ່ງໜຶ່ງຄືກັນ. ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວເລີຍຕໍ່ສິ່ງລ້ວງທີ່ບໍ່ດີຂອງໂລກ, ລາວກໍຕື່ນຕົວຢູ່ຢ່າງເຕັມທີ່. ຕະຫຼອດເວລາຕໍ່ບັນຫາທາງວິນຍານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາຜູ້ທີ່ເຂົ້າຫາເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງລາວ.

ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກການປິ່ນປົວຂອງຂ້ອຍຜ່ານພະລັງຂອງຮູບພາບຂອງຄູ, ຂ້ອຍມີວິໄສທັດທາງວິນຍານທີ່ມີອິດທິພົນ. ຕອນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງເມື່ອຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເທິງຕຽງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຝັນທີ່ເລິກເຊິ່ງ.

"ມີຫຍັງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດຂອງຕາທີ່ປິດ?" ຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີພະລັງ. ແສງສະຫວ່າງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ປະກົດຂຶ້ນທັນທີຕໍ່ສາຍຕາພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ. ຮູບຮ່າງອັນສັກສິດຂອງໄຟພົນ, ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າສະມາທິໃນຖ້ຳພູເຂົາ, ປະກອບເປັນຮູບໂຮງໝັ້ງຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ເທິງ

ໜ້າຈໍໃຫຍ່ແຫ່ງແສງສະຫວ່າງພາຍໃນໜ້າຜາກຂອງ

ຂ້ອຍ. "ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?" ຂ້ອຍເວົ້າອອກສຽງດັງໆ.

"ພວກເຮົາແມ່ນໂຍຄະຊາວຫິມະໄລ." ຄໍາຕອບທີ່ສະຫວັນຍາກທີ່ຈະອະທິບາຍ; ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍ.

"ອ້າວ, ຂ້ອຍຢາກໄປພູເຂົາຫິມະໄລ ແລະ ກາຍເປັນຄືເຈົ້າຫຼາຍ!" ພາບນິມິດຫາຍໄປ, ແຕ່ລັງສີເງິນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກເປັນວົງມົນທີ່ກວ້າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆຈົນເຖິງອະນັນຕະ.

"ຫຍັງ ແມ່ນ ອັນນີ້ ມະຫັດສະຈັນ ເຮືອງແສງບໍ່?"

"ຂ້ອຍແມ່ນ Iswara. **1-11** ເຮົາເປັນແສງສະຫວ່າງ." ສຽງນັ້ນຄືກັບເມກທີ່

ພິມພໍ່າ. "ຂ້ອຍຢາກເປັນໝຶ່ງດຽວກັບເຈົ້າ!"

ຈາກຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສູງສົ່ງຂອງຂ້ອຍທີ່ຫຼຸດລົງຢ່າງຊ້າໆ, ຂ້ອຍໄດ້ຖືເອົາມໍລະດົກແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈທີ່ຖາວອນເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ. "ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກນິລັນດອນ, ໃໝ່ສະເໝີ!" ຄວາມຊົງຈໍານີຍັງຄົງຢູ່ດົນນານຫຼັງຈາກມືແຫ່ງການຖືກຮັບຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ.

ຄວາມຊົງຈໍາໃນໄວເດັກອີກອັນໜຶ່ງແມ່ນໂດດເດັ່ນ; ແລະແທ້ໆແລ້ວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຍັງມີຮອຍແປ້ວຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້. ເຮືອຍຂອງຂ້ອຍຊື່ ອຸມາ ແລະ ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃຕ້ ຕົ້ນ ສະນິມ ໃນຕອນເຊົ້າໆ ໃນບໍລິເວນບ້ານໂຄຣາຄປູຣຂອງພວກເຮົາ. ນາງໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍຂຽນແບບຝຶກຫັດພາສາເບັງກາລີ, ເວລາໃດທີ່ຂ້ອຍສາມາດຫຼີກລ້ຽງສາຍຕາຈາກນົກແກ້ວທີ່ຢູ່ໃກ້ໆທີ່ກໍາລັງກິນໝາກມາໂກຊາສຸກ. ອຸມາຈົມກໍ່ຽວກັບຕຸ່ມຢູ່ຂາຂອງນາງ, ແລະ ໄດ້ເອົາຢາຂີ້ເຜີງມາຂວດໜຶ່ງ. ຂ້ອຍໄດ້ຫາຢາຂີ້ເຜີງໜ້ອຍໜຶ່ງໃສ່ແຂນຂອງຂ້ອຍ.

"ເປັນຫຍັງ ເຮັດ ເຈົ້າ ໃຊ້ ຢາ ໃນ ກ ມີສຸຂະພາບດີ ແຂນ?"

"ເອີ, ເຮືອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍຈະເປັນຕຸ່ມໃນມືອື່ນ. ຂ້ອຍກໍາລັງທົດສອບຢາຂີ້ເຜີງຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນທີ່ຕຸ່ມຈະປາກົດຢູ່."

"ເຈົ້າ ນ້ອຍ ຄົນຂີ້ຕົວະ!"

"ເຮືອຍ, ຢາ ໂທ ຂ້ອຍ ກ ຄົນຂີ້ຕົວະ ຈົນກວ່າ ເຈົ້າ ເຫັນ ສິ່ງ ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ທີ ຕອນເຊົ້າ." ຄວາມໂກດແຄ້ນ ເຕັມແລ້ວຂ້ອຍ.

ອຸມາບໍ່ປະທັບໃຈ, ແລະເວົ້າຊ້າອີກສາມເທື່ອ. ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນໄດ້ດັງຂຶ້ນໃນສຽງຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຕອບຊ້າໆ.

"ດ້ວຍພະລັງແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນຕົວຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເວົ້າວ່າມືອື່ນຂ້ອຍຈະເປັນຕຸ່ມໃຫຍ່ຢູ່ບ່ອນນີ້ທີ່ແຂນຂອງຂ້ອຍ; ແລະ ຕຸ່ມ ຂອງເຈົ້າ ຈະໃຄ່ບວມເປັນສອງເທົ່າຂອງຂະໜາດປັດຈຸບັນ!"

ຕອນເຊົ້າຂ້ອຍພົບບາດແຜຢູ່ຈຸດທີ່ບົ່ງບອກ; ຂະໜາດຂອງບາດແຜຂອງອຸມາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າ. ດ້ວຍສຽງຮ້ອງ, ເຮືອຍຂອງຂ້ອຍຝ່າວໄປຫາແມ່. "ມຸກຸນດາໄດ້ກາຍເປັນໝໍ້ຜີແລ້ວ!" ແມ່ໄດ້ສັງຂ້ອຍຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຢາໃຊ້ອໍານາດຂອງຄໍາເວົ້າເພື່ອທໍາຮ້າຍ. ຂ້ອຍຈື່ຄໍາແນະນໍາຂອງລາວສະເໝີ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມ.

ຂອງຂ້ອຍ ຕົ້ມ ແມ່ນ ໂດຍການຜ່າຕັດ ໄດ້ຮັບການປົນປົວ. ກ ສັງເກດເຫັນໄດ້ ຮອຍແປ້ວ, ຊ້າຍ ໂດຍ ທີ ຂອງທ່ານໝໍ

ຂອງຂ້ອຍ ຂວາ ແຂນສອກ ແມ່ນ ກ ຄົງທີ່ ເຄື່ອນ ຂອງ ທີ ພະລັງ ໃນ ຂອງຜູ້ຊາຍ ເປື້ອນໆ ຄຳ.

ປະໂຫຍກທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ Uma, ເວົ້າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ມີພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພຽງພໍທີ່ຈະລະເບີດຄືກັບລະເບີດ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນອັນຕະລາຍ. ຕໍ່ມາຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າພະລັງສັນສະເທືອນທີ່ລະເບີດໃນຄຳເວົ້າສາມາດຖືກຊີ້ນຳຢ່າງສະຫຼາດ ເພື່ອປົດປ່ອຍຊີວິດຂອງຄົນເຮົາຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງດຳເນີນງານໂດຍບໍ່ມີຮອຍແປ້ວ ຫຼື ການຕຳໜິຕິຕຽນ. **1-12**

ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ Lahore ໃນ Punjab. ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຮູບຂອງແມ່ສັກສິດໃນຮູບຂອງເທບທິດາ Kali. **1-13** ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ເທິງລະບຽງເຮືອນຂອງພວກເຮົາສັກສິດ. ຂ້ອຍມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍທີ່ກ່າວໄວ້ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດນັ້ນຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດ. ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບອຸມາ, ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງວ່າວສອງໂຕຍືນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາອາຄານທີ່ຢູ່ອີກຝາກໜຶ່ງຂອງເສັ້ນທາງແຄບໆ.

"ເປັນຫຍັງ ແມ່ນ ເຈົ້າ ສະນັ້ນ ງຽບບໍ່? ອຸມາ ຢູ່ ຂ້ອຍ ຢ່າງຫຼິ້ນໆ.

"ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຄິດວ່າມັນດີເລີດສຳໃດທີ່ແມ່ສັກສິດໃຫ້ຂ້ອຍທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍຂໍ." "ຂ້ອຍຄິດວ່ານາງ

ຈະໃຫ້ວ່າວສອງໂຕນັ້ນແກ່ເຈົ້າ!" ເຄື່ອນຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍ.

"ເປັນຫຍັງ ບໍ່? ຂ້ອຍ ໄດ້ເລີມຕົ້ນ ງຽບ ການອະທິຖານ ສຳລັບ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ການຄອບຄອງ.

ການແຂ່ງຂັນແມ່ນຫຼິ້ນຢູ່ໃນປະເທດອິນເດຍດ້ວຍວ່າວທີ່ເຊື່ອກຖືກປົກດ້ວຍກາວ ແລະ ແກ້ວດິນ. ຜູ້ຫຼິ້ນແຕ່ລະຄົນພະຍາຍາມຕັດເຊື່ອກຂອງຄູ່ແຂ່ງຂອງຕົນ. ວ່າວທີ່ຖືກປ່ອຍອອກມາລອຍຢູ່ເທິງຫຼັງຄາ; ມັນມີຄວາມມ່ວນຫຼາຍໃນການຈັບມັນ. ເມືອງຈາກຂ້ອຍແລະອຸມາຢູ່ເທິງລະບຽງ, ມັນເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ວ່າວທີ່ປ່ອຍອອກມາຈະມາຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ; ເຊື່ອກຂອງມັນຈະຫ້ອຍຢູ່ເທິງຫຼັງຄາຕາມທຳມະຊາດ.

ຜູ້ຫຼິ້ນຂ້າມເລນໄດ້ເລີມການແຂ່ງຂັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຊື່ອກເສັ້ນໜຶ່ງຖືກຕັດ; ທັນໃດນັ້ນວ່າວກໍ່ລອຍມາທາງຂ້ອຍ. ມັນຢຸດນຶ່ງຊົ່ວຄາວ, ຍ້ອນລົມພັດເບົາລົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ເຊິ່ງ ພຽງພໍທີ່ຈະມັດເຊື່ອກໃຫ້ແໜ້ນກັບຕົ້ນກະບອງທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນກົງກັນຂ້າມ. ວົງແຫວນທີ່ສົມບູນແບບໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບການຈັບຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ມອບລາງວັນໃຫ້ອຸມາ.

"ມັນເປັນພຽງອຸບັດຕິເຫດທີ່ເຜີດປົກກະຕິ, ແລະບໍ່ແມ່ນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ. ຖ້າວ່າວອີກໂຕໜຶ່ງມາຫາເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເຊື່ອ." ດວງຕາສີດຳຂອງຊິດສະເຕີສະແດງຄວາມປະຫຼາດໃຈຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າຂອງນາງ.

ຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ການດຶງຢ່າງແຮງໂດຍຜູ້ຫຼິ້ນຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ວ່າວຂອງລາວສູນເສຍໄປຢ່າງກະທັນຫັນ. ມັນມຸ່ງໝ້າມາຫາຂ້ອຍ, ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນລົມ. ຜູ້ຊ່ວຍທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງຂ້ອຍ, ຕົ້ນກະບອງ, ໄດ້ມັດເຊື່ອກວ່າວໄວ້ໃນວົງທີ່ຈຳເປັນອີກຄັ້ງເພື່ອໃຫ້ຂ້ອຍສາມາດຈັບມັນໄດ້. ຂ້ອຍໄດ້ມອບລາງວັນອັນທີ່ສອງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ອຸມາ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ແມ່ອັນສັກສິດຝັ່ງເຈົ້າ! ນີ້ມັນເປັນເລື່ອງແປກປະຫຼາດເກີນໄປສຳລັບຂ້ອຍ!" ຊິດສະເຕີແລ່ນໜີໄປຄືກັບກວາງທີ່ຢ້ານກົວ.

1-3 : ກ ຜູ້ປະຕິບັດ ຂອງ ໂຍຄະ, "ສະຫະພັນ," ບູຮານ ອິນເດຍ ວິທະຍາສາດ ຂອງ ການນັ່ງສະມາທິ ໃນ ພະເຈົ້າ.

1-4 : ຂອງຂ້ອຍ ຊື່ ແມ່ນ ປ່ຽນແລ້ວ ໄປຫາ ໂຍຄະນັນດາ ເມື່ອ ຂ້ອຍ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ທີ່ ບູຮານ ວັດວາອາຮາມ ສະວາມີ ສັງຂີ ໃນ 1914. ຂອງຂ້ອຍ ກູຮູ ໄດ້ມອບນາມມະຍົດທາງສາສະໜາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ *Paramhansa* ໃນປີ 1935 (ເບິ່ງບົດທີ 24 ແລະ 42).

1-5 : ຕາມປະເພນີ, ທີ່ ວິນາທິ ຊົນຊັ້ນ ຂອງ ນັກຮົບ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ.

1-6 : ເຫຼົ່ານີ້ ບູຮານ ມະຫາກາບ ແມ່ນ ທີ່ ສະສົມ ຂອງ ຂອງອິນເດຍ ປະຫວັດສາດ, ນິທານ, ແລະ ປັດຊະຍາ. ອັນ "ທຸກໆຄົນ ຫໍສະໝຸດ" ປະລິມານ, ຣາມາຍະນະ ແລະ ມະ ຫາ ພາຣະຕະ ແມ່ນ ກ ການກັນຕົວ ໃນ ພາສາອັງກິດ ບົດກະວີ ໂດຍ ໂຣເມຊ ດັດ (ໃໝ່ . ຢອກ: ອີ. ປ. ດັດຕັນ)

1-7 ບົດກະວີພາສາສັນສະກິດທີ່ສູງສົງຄົມ, ເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ມະຫາກາບມະຫາ ພາຣະຕະ , ແມ່ນຄຳພີໄບເບິນຂອງຊາວຮິນດູ. ການແປພາສາອັງກິດທີ່ມີກະວີຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນ *The Song Celestial* ຂອງ Edwin Arnold (Philadelphia: David McKay, 75 ເຊັ່ນ). ໜຶ່ງໃນການແປທີ່ດີທີ່ສຸດ ດ້ວຍ ລະອຽດ ຄຳວິຈານ ແມ່ນ ສີ ອໍໂອບິນໂດ ຂໍຄວາມ ຂອງ ເທ ກິຕາ (ດາວພະຫັດ ກິດ, 16 ເຊມູດອສ ເຊນ, ມາດຣາສ, ອິນເດຍ, \$3.50).

1-8 : ບາບູ (ທ່ານ) ແມ່ນ ວາງໄວ້ ໃນ ເບັງກາລີ ຊື່ ທີ່ ສິນສຸດ.

1-9 : ເທ ມະຫັດສະຈັນ ອຳນາດ ຜີສິງ ໂດຍ ດີຫຼາຍ ແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍແລ້ວ ໃນ ບົດ 30, "ການ ກົດໝາຍ ຂອງ ສິງມະຫັດສະຈັນ."

1-10 : ກ ໂຍຄະ ເຕັກນິກ ໂດຍທີ່ ທີ່ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຊຸ່ນວາຍ ແມ່ນ ງຽບສະຫງົບ, ອະນຸຍາດ ຜູ້ຊາຍ ໄປຫາ ບັນລຸ ອັນ ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຕົວຕົນ ດ້ວຍສະຕິຮູ້ເຖິງຈັກກະວານ. (ເບິ່ງ ບົດທີ 26.)

1-11 : ກ ສັນສະກິດ ຊື່ ສຳລັບ ພະເຈົ້າ ເປັນ ໄມ້ບັນທັດ ຂອງ ທີ່ ຈັກກະວານ; ຈາກ ທີ່ ຮາກ ແມ່ນ , ໄປຫາ ກົດລະບຽບ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ 108 ຊື່ ສຳລັບ ພະເຈົ້າ ໃນ ພຣະຄຳພີຮິນດູ, ແຕ່ລະອັນມີຄວາມໝາຍທາງ ປັດຊະຍາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

1-12 : ເທ ອະນັນຕະ ອຳນາດ ຂອງ ສຽງ ສືບທອດມາ ຈາກ ທີ່ ສ້າງສັນ ຄຳສັບ, ອຸມ , ທີ່ ຈັກກະວານ ສັນ ສະເທືອນ ພະລັງ ທາງຫລັງ ທັງໝົດ ພະລັງງານປະລະມານູ. ຄຳເວົ້າໃດໆກໍຕາມທີ່ເວົ້າດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ ຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງລ້ວນແຕ່ມີຄຸນຄ່າໃນການເປັນຮູບປະທຳ. ການເວົ້າຊ້າໆ ຫຼື ການເວົ້າ ຊ້າໆທີ່ດັງໆ ຂອງ ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ຄຳສັບ ມີ ໄດ້ ພົບ ມີປະສິດທິພາບ ໃນ ລັດທີ່ຄູ່ເອອິສມີ ແລະ ຄ້າຍຄື ກັນ ລະບົບຕ່າງໆ ຂອງ ການປົນປົງທາງຈິດຕະວິທະຍາ; ທີ່ ຄວາມລັບ ການຕົວະ ໃນ ກ້າວຂຶ້ນ ຂອງ ທີ່ ຈິດໃຈ ສັນສະເທືອນ ອັດຕາ. ເທ ນັກກະວີ ເທັນນິສັນ ມີ ຊ້າຍ ພວກເຮົາ, ໃນ ຂອງລາວ ບົດບັນທຶກຄວາມຊົງຈຳ , ອັນ ບັນຊີ ຂອງ ຂອງລາວ ອຸປະກອນທີ່ຊ້າໆສຳລັບການຜ່ານໄປໂກກວ່າຈິດສຳນຶກໄປສູ່ສະຕິທີ່ເໝືອກວ່າ:

ຄວາມຮູ້ສຶກມືນງົງແບບໜຶ່ງ - ມີແມ່ນຍ້ອນຂາດຄຳສັບທີ່ດີກວ່າ - ຂ້ອຍມັກມືນເລື້ອຍໆ, ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ຕອນ" ທີ່ຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ," Tennyson ຂຽນ. "ສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍໂດຍ ການເວົ້າ ຊື່ຂອງຕົນເອງຊ້າໆ, ຈົນກະທັ່ງທຸກ ຢ່າງໃນເວລາດຽວກັນ, ຍ້ອນວ່າມັນອອກມາຈາກຄວາມຮຸນແຮງຂອງສະຕິຂອງຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ, ຄວາມ ເປັນສ່ວນຕົວເອງກໍເບິ່ງຄືວ່າຈະລະລາຍ ແລະ ຈາກຫາຍໄປ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ການເປັນ, ແລະ ອັນນີ້ ບໍ່ ກ ສັບສົນ ລັດ ແຕ່ ທີ່ ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ທີ່ ແນ່ນອນທີ່ສຸດ ຂອງ ທີ່ ແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ຢ່າງສິນເຊີງ ເກີນກວ່າ ຄຳເວົ້າ - ບ່ອນທີ່ ຄວາມຕາຍເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ເກືອບຈະເປັນເລື່ອງຕະຫຼົກ - ການສູນເສຍບຸກຄະລິກກະພາບ (ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ) ເບິ່ງຄື ວ່າບໍ່ແມ່ນການສູນພັນ, ແຕ່ເປັນຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວ." ລາວຂຽນຕື່ມອີກວ່າ: "ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ລືກ ລັບ, ແຕ່ເປັນສະພາບຂອງຄວາມອັດສະຈັນທີ່ເໝືອກວ່າ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມແຈ້ງແຈ້ງຢ່າງແທ້ຈິງຂອງ ". ຈິດໃຈ

1-13 : ກາລີ ແມ່ນ ກ ສັນຍາລັກ ຂອງ ພະເຈົ້າ ໃນ ທີ່ ລັກສະນະ ຂອງ ນິລັນດອນ ແມ່ ທຳມະຊາດ.

ບົດ: 2

ຂອງຂ້ອຍ ຂອງແມ່ ຄວາມຕາຍ ແລະ ເທ ລືກລັບ ເຄື່ອງຮາງ

ຂອງຂ້ອຍ ຂອງແມ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຄວາມປາຖະໜາ ແມ່ນ ທີ່ ການແຕ່ງງານ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ສູງອາຍຸ ອ້າຍ. "ອ້າ, ເມື່ອ ຂ້ອຍ ເບິ່ງ ທີ່ ໃບໜ້າ ຂອງ

ເມຍຂອງອະນັນຕະ, ຂ້ອຍຈະພົບສະຫວັນຢູ່ເທິງໂລກນີ້!" ຂ້ອຍໄດ້ຍິນແມ່ສະແດງອອກດ້ວຍຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເລື້ອຍໆ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກແບບອິນເດຍທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງນາງຕໍ່ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງຄອບຄົວ.

ຕອນນັ້ນຂ້ອຍອາຍຸປະມານສິບເອັດປີ ຕອນທີ່ອະນັນຕະໝັ້ນ. ແມ່ຢູ່ຄາວຄັດຕາ ແລະ ເບິ່ງແຍງການກະກຽມງານແຕ່ງ ງານຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ພໍ ແລະ ຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວທີ່ເຮືອນຂອງພວກເຮົາໃນບາເຣລີ ທາງພາກເໜືອຂອງປະເທດອິນເດຍ, ບ່ອນທີ່ພໍ່ໄດ້ຖືກຍ້າຍໄປຫຼັງຈາກສອງປີຢູ່ລາຮໍ.

ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນພິທີແຕ່ງງານອັນງົດງາມຂອງເຮືອຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍຄື ໂຣມາ ແລະ ອູມາ; ແຕ່ສໍາລັບອະນັນຕາ, ໃນຖານະລູກຊາຍກົກ, ແຜນການແມ່ນລະອຽດແທ້ໆ. ແມ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບຍາດພີ່ນ້ອງຫຼາຍຄົນ, ທຸກໆມື້ທີ່ມາຮອດ ເມືອງຄາລະຄັດຕາຈາກບ້ານທີ່ຫ່າງໄກ. ນາງໄດ້ພັກເຊົາພວກເຂົາຢ່າງສະບາຍໃນເຮືອນຫຼັງໃຫຍ່ທີ່ຫາກໍ່ຊື່ມາໃໝ່ທີ່ 50 ຖະໜົນແອມເຮີສ. ທຸກຢ່າງພ້ອມແລ້ວ - ອາຫານແຊບໆໃນງານລ້ຽງ, ບັນລັງທີ່ອ້າຍຈະຖືກນໍາໄປເຮືອນຂອງ ເຈົ້າສາວ, ໄຟສີສັນສົດໃສ, ຊ້າງກະດາດໃຫຍ່ ແລະ ອູດ, ວົງດົນຕີອັງກິດ, ສະກັອດແລນ ແລະ ອິນເດຍ, ນັກ ບັນເທີງມືອາຊີບ, ນັກບວດສໍາລັບພິທີກໍາບູຮານ.

ພໍ່ແລະຂ້ອຍ, ດ້ວຍບັນຍາກາດທີ່ມ່ວນຊື່ນ, ໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມຄອບຄົວໃຫ້ທັນເວລາສໍາລັບພິທີ. ຢ່າງໃດ ກໍ່ຕາມ, ບໍ່ດົນກ່ອນມື້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພາບນິມິດທີ່ໜ້າຢ້ານ.

ມັນແມ່ນຢູ່ Bareilly ໃນເວລາທ່ຽງຄືນ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນອນຢູ່ຂ້າງພໍ່ເທິງເດີນບ້ານຂອງພວກເຮົາ, ຂ້ອຍ ຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍສຽງກະພົບຂອງມຸ້ງກັນຍຸງທີ່ວາງຢູ່ເທິງຕຽງ. ຜ້າມ່ານບາງໆໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ ແລະ ຂ້ອຍເຫັນ ຮູບຮ່າງທີ່ຮັກຂອງແມ່ຂອງຂ້ອຍ.

"ປຸກພໍ່ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນ!" ສຽງຂອງນາງເປັນພຽງສຽງກະຊິບ. "ຂຶ້ນລົດໄຟຂະບວນທໍາອິດທີ່ມີ, ເວລາສີ່ໂມງເຊົ້ານີ້. ຝ່າວໄປ Calcutta ຖ້າເຈົ້າຢາກເຫັນຂ້ອຍ!" ຮູບຮ່າງທີ່ຄ້າຍຄືຜີຮ້າຍໄດ້ຫາຍໄປ.

"ພໍ່, ພໍ່! ແມ່ກໍາລັງຈະຕາຍ!" ຄວາມຢ້ານກົວໃນນ້ຳສຽງຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ລາວຕື່ນຂຶ້ນທັນທີ. ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ອອກ ມາຫຼັງຈາກຂ່າວຮ້າຍ.

"ຢ່າສົນໃຈເລື່ອງຫຼອນຂອງເຈົ້າເລີຍ." ພໍ່ໄດ້ປະຕິເສດສະຖານະການໃໝ່ຢ່າງມີລັກສະນະສະເພາະຂອງລາວ. "ແມ່ຂອງເຈົ້າມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ. ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂ່າວຮ້າຍ, ພວກເຮົາຈະອອກເດີນທາງໃນມື້ອື່ນ."

"ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພຕົວເອງທີ່ບໍ່ເລີມຕົ້ນດຽວນີ້!" ຄວາມທຸກທໍລະມານເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເວົ້າຕື່ມຢ່າງຂົມຂຶ້ນວ່າ, "ຂ້ອຍ ກໍ່ຈະບໍ່ມີວັນໃຫ້ອະໄພເຈົ້າ!"

ຕອນເຊົ້າທີ່ໂສກເສົ້າໄດ້ມາພ້ອມກັບຖ້ອຍຄໍາທີ່ຊັດເຈນວ່າ: "ແມ່ເຈັບປ່ວຍໜັກ; ການແຕ່ງງານຖືກເລື່ອນອອກໄປ; ມາ ດຽວນີ້."

ຂ້ອຍກັບພໍ່ໄດ້ອອກໄປຢ່າງບໍ່ມີສະມາທິ. ລູກຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍໄດ້ພົບພວກເຮົາລະຫວ່າງທາງຢູ່ຈຸດປ່ຽນລົດໄຟ. ລົດໄຟແລ່ນມາຫາພວກເຮົາຢ່າງແຮງ. ຈາກຄວາມຮຸນວາຍພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງກະທັນຫັນໄດ້ ເກີດຂຶ້ນທີ່ຈະໂດດລົງເທິງທາງລົດໄຟ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍສູນເສຍແມ່ໄປແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດທົນກັບໂລກທີ່ ແຫ້ງແລ້ງຢ່າງກະທັນຫັນໄດ້. ຂ້ອຍຮັກແມ່ຄືກັບເພື່ອນທີ່ຮັກທີ່ສຸດໃນໂລກ. ດວງຕາສີດໍາທີ່ປອບໂຍນຂອງນາງເປັນ ບ່ອນລີ້ໄພທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດໃນຄວາມໂສກເສົ້າເລັກໆນ້ອຍໆຂອງໄວເດັກ.

"ບໍ່ ລາວ ຍັງ ມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ຂ້ອຍ ຢຸດແລ້ວ ສໍາລັບ ໜຶ່ງ ສຸດທ້າຍ ຄໍາຖາມ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ລູງ."

"ແມ່ນອນລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່!" ລາວບໍ່ໄດ້ຊ້າທີ່ຈະຕີຄວາມສິນຫວັງໃນໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອລາວ.

ເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດບ້ານຂອງພວກເຮົາທີ່ເມືອງຄາລະຄັດຕາ, ມັນເປັນພຽງການປະເຊີນກັບຄວາມລຶກລັບທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຂອງຄວາມຕາຍ. ຂ້ອຍໄດ້ລົມລົງສູ່ສະພາບທີ່ເກືອບບໍ່ມີຊີວິດ. ຫຼາຍປີຜ່ານໄປກ່ອນທີ່ການຄົ້ນຄິດໃດໆຈະເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ. ໂດຍການບຸກໂຈມຕີປະຕູສະຫວັນ, ສຽງຮ້ອງຂອງຂ້ອຍໃນທີ່ສຸດກໍ່ໄດ້ເອີ້ນຫາແມ່ຜູ້ສັກສິດ. ຄຳເວົ້າຂອງນາງໄດ້ນຳເອົາການປົວປວດແຜທີ່ອັກເສບຂອງຂ້ອຍຄັ້ງສຸດທ້າຍມາສູ່ການປົວປວດ:

"ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງເຈົ້າ, ຊີວິດແລ້ວຊີວິດເລີ້າ, ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງແມ່ຫຼາຍຄົນ! ຈົ່ງເບິ່ງໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ, ຕາສີດຳສອງດວງ, ຕາທີ່ສວຍງາມທີ່ຫຼົງທາງ, ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາ!"

ພໍ່ແລະຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປ Bareilly ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກພິທີເຜົາສົບສຳລັບຄົນທີ່ຮັກ. ທຸກໆເຊົ້າມືດຂ້ອຍໄດ້ໄປອະນຸສອນສະຖານທີ່ໜ້າສົງສານ - ໄປທ່ຽວຊົມ ຕົ້ນໄມ້ *sheoli* ຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ປົກຄຸມສະໜາມຫຍ້າສີຂຽວທອງທີ່ລຽບງ່າຍຕໍ່ໜ້າບ້ານພັກຂອງພວກເຮົາ. ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເປັນກະວີ, ຂ້ອຍຄິດວ່າ ດອກໄມ້ *sheoli* ສີຂາວກຳລັງເປັນບານດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງເຕັມໃຈຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ມີຫຍ້າ. ນ້ຳຕາປະສົມກັບນ້ຳຄ້າງ, ຂ້ອຍມັກສັງເກດເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ແປກປະຫຼາດຈາກຕອນເຊົ້າ. ຄວາມເຈັບປວດຢ່າງຮຸນແຮງຂອງຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຈມຕີຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກຕິດຢ່າງແຮງກ້າໄປຫາເທືອກເຂົ້າຫີມະໄລ.

ພີ່ນ້ອງຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຫາກໍ່ເດີນທາງມາໄດ້ໄລຍະໜຶ່ງໃນເຂດເນີນພູສັກສິດ, ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຮົາທີ່ເມືອງ Bareilly. ຂ້ອຍໄດ້ຟັງເລື່ອງລາວຂອງລາວຢ່າງກະຕືລືລົ້ນກ່ຽວກັບບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງນັກໂຍຄະ ແລະ ສະວາມີຢູ່ເທິງພູສູງ. **2-1**

"ໃຫ້ພວກເຮົາໜີໄປພູເຂົາຫີມະໄລກັນເທາະ." ຄຳແນະນຳຂອງຂ້ອຍໃນມື້ໜຶ່ງຕໍ່ Dwarka Prasad, ລູກຊາຍນ້ອຍຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນຂອງພວກເຮົາໃນ Bareilly, ບໍ່ໄດ້ຮັບຟັງດ້ວຍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ. ລາວໄດ້ເປີດເຜີຍແຜນການຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຮ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຫາກໍ່ມາຮອດເພື່ອພົບພໍ່. ແທນທີ່ຈະຫົວຂວັນເບົາໆກ່ຽວກັບແຜນການທີ່ບໍ່ເປັນຈິງຂອງເດັກຊາຍນ້ອຍຄົນນີ້, Ananta ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນຈຸດສຳຄັນທີ່ຈະເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ.

"ຢູ່ໃສ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ສີສິມ ເສືອຄຸມ? ເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ເປັນ ກ ສະວາມີ ໂດຍບໍ່ມີ ນັ້ນ!"

ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນຢ່າງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ກັບຄຳເວົ້າຂອງລາວ. ພວກມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນພາບທີ່ຊັດເຈນຂອງຕົວຂ້ອຍເອງທີ່ເດີນທາງໄປຫົວປະເທດອິນເດຍໃນຖານະເປັນພະສົງ. ບາງທີພວກມັນອາດຈະປຸກຄວາມຊົງຈຳກ່ຽວກັບຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ; ໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ, ຂ້ອຍເລີ່ມເຫັນດ້ວຍຄວາມສະດວກສະບາຍແບບທຳມະຊາດທີ່ຂ້ອຍຈະໃສ່ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງນິກາຍວັດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນສະໄໝບູຮານນັ້ນ.

ຕອນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບ Dwarka, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ລົງມາດ້ວຍພະລັງຂອງຫີມະຖະຫຼົມ. ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍພຽງແຕ່ເອົາໃຈໃສ່ບາງສ່ວນຕໍ່ຄຳເວົ້າທີ່ດັງກ້ອງ, ແຕ່ຂ້ອຍຟັງດ້ວຍໃຈຈິງ.

ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໜີໄປຫາໄມນິທາລໃນຕົ້ນພູຫີມະໄລ. ອະນັນຕະໄດ້ໄລ່ຕາມຢ່າງຕັ້ງໃຈ; ຂ້ອຍຖືກບັງຄັບໃຫ້ກັບຄືນໄປ Bareilly ຢ່າງໂສກເສົ້າ. ການໄປນະມັດສະການພຽງຢ່າງດຽວທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ແມ່ນການໄປນະມັດສະການຕາມປະເພນີໃນຕອນເຊົ້າມືດໄປຫາ ຕົ້ນໄມ້ *sheoli* . ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອແມ່ທີ່ສູນເສຍໄປ, ທັງມະນຸດແລະເທວະດາ.

ຄຳເຊົາທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃນໂຄງສ້າງຄອບຄົວຍ້ອນການເສຍຊີວິດຂອງແມ່ແມ່ນບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້. ພໍ່ເຄີຍແຕ່ງງານໃໝ່ໃນຊ່ວງເວລາເກືອບສິບປີທີ່ເຫຼືອຂອງລາວ. ໂດຍໄດ້ຮັບບົດບາດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງພໍ່-ແມ່ຕໍ່ຜູ້ແກະນ້ອຍຂອງລາວ, ລາວໄດ້ກາຍເປັນຄົນອ່ອນໄຫວຫຼາຍຂຶ້ນ, ເຂົ້າຫາໄດ້ງ່າຍຫຼາຍຂຶ້ນ. ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ,

ລາວໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາຄອບຄົວຕ່າງໆ. ຫຼັງຈາກເວລາເຮັດວຽກ, ລາວໄດ້ອອກໄປຄືກັບນັກບວດຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງ
ລາວ, ຝຶກຊ້ອມ ໂຍຄະ *Kriya* ໃນຄວາມສະຫງົບທີ່ຫວານຊິນ. ດົນນານຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງແມ່, ຂ້ອຍ
ໄດ້ພະຍາຍາມພົວພັນກັບ...

ພະຍາບານອັງກິດເພື່ອເບິ່ງແຍງລາຍລະອຽດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍສະດວກສະບາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ພໍ່
ສິ້ນຫົວ.

ຂອງຂ້ອຍ ແມ່

ກ ສາວົກ ຂອງ ລາຮີຣີ ມະຫາໄຊຍະ

"ການຮັບໃຊ້ຂ້ອຍສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍແມ່ຂອງເຈົ້າ." ສາຍຕາຂອງລາວເບິ່ງຫ່າງໄກດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຕະຫຼອດຊີວິດ.
"ຂ້ອຍຈະບໍ່ຮັບເອົາການຮັບໃຊ້ຈາກຜູ້ຍິງຄືນອີນ."

ສິບສີ່ເດືອນຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງແມ່, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່ານາງໄດ້ຝາກຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ. ອາ
ນັນຕາໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນເວລາເສຍຊີວິດຂອງນາງ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກຄໍາເວົ້າຂອງນາງໄວ້. ເຖິງແມ່ນວ່ານາງໄດ້ຂໍໃຫ້
ເປີດເຜີຍເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ພາຍໃນໜຶ່ງປີ, ແຕ່ອ້າຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເລື່ອນເວລາອອກໄປ. ໃນໄວໆນີ້ລາວຈະອອກ
ຈາກເມືອງບາເຣລີໄປເມືອງຄາລະຄັດຕາ, ເພື່ອແຕ່ງງານກັບຍິງສາວທີ່ແມ່ໄດ້ເລືອກໃຫ້ລາວ. **2-2** ຄໍາຄືນໜຶ່ງລາວ
ໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍໄປ ຂ້າງລາວ.

"ມຸກຸນດາ, ຂ້ອຍລັງເລທີ່ຈະບອກຂ່າວແປກໆໃຫ້ເຈົ້າຟັງ." ນ້ຳສຽງຂອງອະນັນຕະສະແດງເຖິງຄວາມຍອມແຜ່.
"ຄວາມຢ້ານກົວຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢາກອອກຈາກບ້ານ. ແຕ່ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າກໍາລັງເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນສູງສົງ. ເມື່ອຂ້ອຍຈັບເຈົ້າໄດ້ບໍ່ດົນມານີ້ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າກໍາລັງເດີນທາງໄປຍັງພູຫິມະໄລ,
ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ່ນອນ. ຂ້ອຍຕ້ອງບໍ່ເລື່ອນການປະຕິບັດຕາມຄໍາສັນຍາອັນຈິງຈັງຂອງຂ້ອຍອອກໄປອີກ."
ອ້າຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍືນກ່ອງນ້ອຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະສົງຂໍ້ຄວາມຂອງແມ່.

"ຂໍໃຫ້ຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເປັນພອນສຸດທ້າຍຂອງແມ່, ລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງແມ່, ມຸກຸນດາ!" ແມ່ໄດ້ເວົ້າ. "ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່
ແມ່ຕ້ອງເລົ່າເຫດການທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງຫຼັງຈາກເຈົ້າເກີດ. ແມ່ຮູ້ເສັ້ນທາງປາຍທາງຂອງເຈົ້າເປັນຄັ້ງທໍາອິດ
ຕອນທີ່ເຈົ້າຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນອ້ອມແຂນຂອງແມ່. ຕອນນັ້ນແມ່ໄດ້ຮູ້ມເຈົ້າໄປເຮືອນຂອງຄູຂອງຂ້ອຍໃນເບນ
າເຣສ. ເກືອບຈະຊ່ອນຢູ່ທາງຫຼັງຝູງຊົນຂອງສາວົກ, ແມ່□□□□ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ລາຮີຣີ ມະຫາສາຍາ ໃນຂະນະທີ່ລາວ
ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຕົບເຈົ້າ, ຂ້ອຍກຳລັງອະທິຖານຂໍໃຫ້ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິງໃຫຍ່ສັງເກດເຫັນ ແລະ ອວຍພອນ. ເມື່ອຄວາມຕ້ອງການອຸທິດຕົນຢ່າງງົບປະມານຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເພິ່ນໄດ້ເປີດຕາ ແລະ ເອີ້ນຂ້ອຍໃຫ້ເຂົ້າມາໃກ້. ຄົນອື່ນໆໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ຂ້ອຍ; ຂ້ອຍກົມຫົວລົງທີ່ຕີນອັນສັກສິດ. ອາຈານຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເຈົ້ານັ່ງເທິງຕັກຂອງລາວ, ວາງມືຂອງລາວໃສ່ໜ້າຜາກຂອງເຈົ້າໂດຍການໃຫ້ບັບຕິສະມາທາງວິນຍານແກ່ເຈົ້າ."

"ແມ່ນ້ອຍເອີຍ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນໂຍຄະ. ໃນຖານະທີ່ເປັນເຄື່ອງຈັກທາງວິນຍານ, ລາວຈະນຳພາຈິດວິນຍານຈຳນວນຫຼາຍໄປສູ່ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ພົບເຫັນຄຳອະທິຖານລັບຂອງຂ້ອຍທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ. ບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເກີດ, ລາວໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຈະເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງລາວ."

"ຕໍ່ມາ, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ວິໄສທັດຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບຂ້ອຍແລະເອື້ອຍ Roma ຂອງເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າຈາກຫ້ອງຕໍ່ໄປພວກເຮົາສັງເກດເຫັນເຈົ້າຢູ່ໂດຍບໍ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງຕຽງ. ໃບໜ້ານ້ອຍໆຂອງເຈົ້າສະຫວ່າງຂຶ້ນ; ສຽງຂອງເຈົ້າ ໄດ້ດັງກ້ອງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຮງກ້າ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າເວົ້າເຖິງການໄປສູ່ບູຫິມະໄລເພື່ອສະແຫວງຫາສິ່ງສັກສິດ."

"ດ້ວຍວິທີເຫຼົ່ານີ້, ລູກທີ່ຮັກ, ພໍຮູ້ວ່າເສັ້ນທາງຂອງລູກຢູ່ໄກຈາກຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກ. ເຫດການທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດໃນຊີວິດພໍ່ໄດ້ນຳເອົາການຢືນຢັນຕື່ມອີກ - ເຫດການທີ່ຕອນນີ້ກະຕຸ້ນ ຂໍຄວາມກ່ອນຕາຍຂອງຂ້ອຍ."

"ມັນແມ່ນການສຳພາດກັບນັກປາດຄົນໜຶ່ງໃນ Punjab. ໃນຂະນະທີ່ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນ Lahore, ເຊົາມືໜຶ່ງຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງຂອງຂ້ອຍຢ່າງກະທັນຫັນ."

"ທ່ານນາງ, ກ ແປກປະຫຼາດ ສາທູ 2-3 ແມ່ນ ທີ່ນີ້. ລາວ ຢືນຢັນ ນັ້ນ ລາວ "ເຫັນ ທີ່ ແມ່ ຂອງ ມູກຸນດາ."

"ຄຳເວົ້າງ່າຍໆເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກະທົບກະເທືອນໃຈຂ້ອຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ; ຂ້ອຍທັນທີໄປຫັກທາຍຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ. ກົມຫົວລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ແມ່,' ລາວເວົ້າ, 'ບັນດາອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າການຢູ່ໃນໂລກນີ້ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ດົນ. ຄວາມເຈັບປ່ວຍຄັ້ງຕໍ່ໄປຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ.' 2-4 ມີຄວາມງົບປະມານສະຫງົດ, ໃນລະຫວ່າງນັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົກໃຈຫຍັງເລີຍ ມີແຕ່ສຽງສັນສະເທືອນຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ໃນທີ່ສຸດລາວກໍເວົ້າກັບຂ້ອຍອີກວ່າ:

"ເຈົ້າຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັກສາເຄື່ອງຮາງເງິນອັນໜຶ່ງ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າໃນມືນີ້; ເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງໃນຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ເຄື່ອງຮາງຈະປະກົດຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າໃນມືອິນໃນຂະນະທີ່ເຈົ້ານັ່ງສະມາທິ. ເມື່ອເຈົ້າອນຫຼັບ, ເຈົ້າຕ້ອງສັງລູກຊາຍກົກຂອງເຈົ້າຊື່ ອານັນຕະ ໃຫ້ຮັກສາເຄື່ອງຮາງໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງປີ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ມອບມັນໃຫ້ລູກຊາຍຄົນທີສອງຂອງເຈົ້າ. ມູກຸນດາ ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງເຄື່ອງຮາງຈາກຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ລາວຄວນໄດ້ຮັບມັນໃນເວລາທີ່ລາວພ້ອມທີ່ຈະປະຖິ້ມຄວາມຫວັງທາງໂລກທັງໝົດ ແລະ ເລີ່ມຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າທີ່ສຳຄັນ. ເມື່ອລາວໄດ້ເກັບຮັກສາເຄື່ອງຮາງໄວ້ເປັນເວລາຫຼາຍປີ, ແລະ ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງມັນ, ມັນຈະຫາຍໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເກັບຮັກສາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ລັບທີ່ສຸດ, ມັນຈະກັບຄືນມາບ່ອນທີ່ມັນມາ."

"ຂ້ອຍໄດ້ຖວາຍທານ 2-5 ຢ່າງ ຕໍ່ໄພ່ພົນ, ແລະ ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງຍິ່ງ. ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາ ການຖະຫວາຍບູຊາ, ລາວໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັບພອນ. ໃນຕອນແລງມື້ຕໍ່ມາ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃນທ່າພັບມືຢູ່ໃນສະມາທິ, ເຄື່ອງຮາງເງິນໄດ້ປະກົດຂຶ້ນລະຫວ່າງຝາມືຂອງຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ *sadhu* ໄດ້ສັນຍາໄວ້. ມັນໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ໂດຍ ກ ໜາວ, ລຽບ ສຳຜັດ. ຂ້ອຍ ມີ ດ້ວຍຄວາມອິດສາ ຖືກປົກປ້ອງ ມັນ ສຳລັບເພີ່ມເຕີມ ກວ່າ ສອງ ປີ, ແລະ ບັດນີ້ຈຶ່ງປະມັ້ນໄວ້ໃນຄວາມດູແລຂອງອະນັນຕະ. ຢ່າໂສກເສົ້າເສຍໃຈນຳຂ້ອຍ,

ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການນຳພາຈາກຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ.

ເຂົ້າໄປໃນ ທີ ອາວຸດ ຂອງ ທີ ອະນັນ. ລາກອນ, ຂອງຂ້ອຍ ເດັກ; ທີ ຈັກກະວານ ແມ່ ຈະ ປົກປ້ອງ ເຈົ້າ."

ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງແສງສະຫວ່າງໄດ້ສ້ອງລົງມາສູ່ຂ້ອຍພ້ອມກັບເຄື່ອງຮາງນັ້ນ; ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ງຽບສະຫງົບ ຫຼາຍຢ່າງໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ. ເຄື່ອງຮາງນັ້ນ, ຮູບຊົງກົມ ແລະ ແປກປະຫຼາດໃນສະໄໝບູຮານ, ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍຕົວ ອັກສອນສັນສະກິດ. ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າມັນມາຈາກຄູສອນໃນອະດີດ, ຜູ້ທີ່ນໍາພາຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ເຫັນໝ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນມີຄວາມໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງ; ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຫົວໃຈຂອງເຄື່ອງຮາງຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ໃນບົດນີ້ວ່າເຄື່ອງຮາງໄດ້ຫາຍໄປໃນທ່າມກາງສະຖານະການທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນ ຊີວິດຂອງຂ້ອຍແນວໃດ; ແລະການສູນເສຍຂອງມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງຂ້ອຍໃນການ ເປັນຄູຮູ້ໄດ້ແນວໃດ.

ແຕ່ເດັກຊາຍນ້ອຍຄົນນີ້, ຂັດຂວາງຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວທີ່ຈະໄປຮອດພູຫິມະໄລ, ໄດ້ເດີນທາງໄກທຸກໆມື້ ດ້ວຍປຶກຂອງເຄື່ອງຮາງຂອງລາວ.

2-1 : ສັນສະກິດ ຮາກ ຄວາມໝາຍ ຂອງ ສະວາມີ ແມ່ນ "ລາວ WHO ແມ່ນ ໜຶ່ງ ດ້ວຍ ຂອງລາວ ຕົນເອງ (ສະວາ)." ນໍາໃຊ້ແລ້ວ ໄປຫາ ກ ສະມາຊິກ ຂອງ ທີ ອິນເດຍ ສັງຊີ ຂອງພະສົງ, ຕໍາແໜ່ງນີ້ມີຄວາມເຄົາລົບ ນັບຖືຢ່າງເປັນທາງການຂອງ "ຜູ້ເຄົາລົບ".

2-2 : ເທ ອິນເດຍ ກໍານົດເອງ, ໂດຍທີ່ ພໍ່ແມ່ ເລືອກ ທີ ຄູ່ຊີວິດ ສໍາລັບ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເດັກ, ມີ ຕໍ່ຕ້ານ ທີ ບໍ່ຊື່ ການໂຈມຕີ ຂອງ ເວລາ. ອັດຕາສ່ວນສູງຂອງການແຕ່ງງານທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຊາວອິນເດຍ.

2-3 : ອັນ anchorite; ໜຶ່ງ WHO ໄລ່ຕາມ ກ ສາທະນະ ຫຼື ເສັ້ນທາງ ຂອງ ທາງວິນຍານ ວິໄນ.

2-4 : ເມື່ອ ຂ້ອຍ ຄົ້ນພົບ ໂດຍ ເຫຼົານີ້ ຄໍາສັບ ນັ້ນ ແມ່ ມີ ຜິສິງ ຄວາມລັບ ຄວາມຮູ້ ຂອງ ກ ສັນ ຊີວິດ, ຂ້ອຍ ເຂົ້າໃຈແລ້ວ ສໍາລັບ ອັນທໍາອິດ ເວລາ ເປັນຫຍັງ ລາວ ມີ ໄດ້ ຍືນຍັນ ໃນ ການຮີບຮ້ອນ ທີ ແຜນການ ສໍາລັບ ຂອງ ອານັນຕາ ການແຕ່ງງານ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາວ ເສຍຊີວິດ ກ່ອນ ທີ ງານແຕ່ງງານ, ຄວາມປາດຖະໜາຕາມ ທໍາມະຊາດຂອງແມ່ຂອງນາງຄືການໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພິທີກໍາຕ່າງໆ.

2-5 : ກ ຕາມປະເພນີ ທໍາທາງ ຂອງ ເຄົາລົບ ໄປຫາ ສາທຸສ .

ບົດ: 3

ເທ ໄຜ່ພົນ ດ້ວຍ ສອງ ຮ່າງກາຍ

"ພໍ, ຖ້າ ຂ້ອຍ ຄໍາສັນຍາ ໄປຫາ ກັບຄືນ ບ້ານ ໂດຍບໍ່ມີ ການບັງຄັບ, ອາດຈະ ຂ້ອຍ ເອົາ ກ ການທ່ຽວຊົມ ການ ເດີນທາງ ໄປຫາ ເບນາເຣສ?"

ຄວາມຮັກອັນແຮງກ້າຂອງຂ້ອຍໃນການເດີນທາງບໍ່ຄ່ອຍຖືກຂັດຂວາງໂດຍພໍ່. ເພິ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ, ໄປທ່ຽວຊົມຫຼາຍເມືອງ ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ໝູ່ຂອງຂ້ອຍໜຶ່ງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍຄົນໄປນຳຂ້ອຍ; ພວກເຮົາຈະເດີນທາງຢ່າງສະບາຍດ້ວຍບັດຜ່ານຊັ້ນໜຶ່ງທີ່ພໍ່ສະໜອງໃຫ້. ຕຳແໜ່ງຂອງລາວໃນຖານະເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງລົດໄຟແມ່ນເປັນທີ່ພໍ່ໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ສຳລັບຄົນອົບພະຍົບໃນຄອບຄົວ.

ພໍ່ ສັນຍາໄວ້ແລ້ວ ໄປຫາ ໃຫ້ ຂອງຂ້ອຍ ການຮ້ອງຂໍ ຄົບກຳນົດ ການພິຈາລະນາ. ເທ ຕໍ່ໄປ ມີ ລາວ ຖືກເອີ້ນ ຂ້ອຍ ແລະ ຈັດຂຶ້ນ

ອອກ ກ ໄປ-ກັບ ຜ່ານ ຈາກ ບາເຣລີ ໄປຫາ ເບນາເຣສ ກ ຕົວເລກ ຂອງ ຮູປີ ບັນທຶກ, ແລະ ສອງ ຕົວອັກສອນ.

"ຂ້ອຍມີເລື່ອງທຸລະກິດທີ່ຈະສະເໜີໃຫ້ເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຈາກເມືອງເບນາເຣສຊື່ວ່າ ເຄດາ ນັດ ບາບູ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີທີ່ຂ້ອຍລືມທີ່ຢູ່ຂອງລາວ. ແຕ່ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດສົ່ງຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໄປຫາລາວຜ່ານເພື່ອນຮ່ວມຂອງພວກເຮົາຄື ສະວາມີ ປຣະນາບັນນດາ. ສະວາມີ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ໄດ້ບັນລຸຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຢູ່ນຳຂອງລາວ; ບັນທຶກທີ່ສອງນີ້ຈະເປັນການແນະນຳຕົວຂອງເຈົ້າ."

ຂອງພໍ່ ຕາ ກະພິບ ເປັນ ລາວ ເພີ່ມແລ້ວ, "ຈິດໃຈ, ບໍ່ ເພີ່ມເຕີມ ຖ້ຽວບິນ ຈາກ ບ້ານ!"

ຂ້ອຍໄດ້ອອກເດີນທາງດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນສິບສອງປີຂອງຂ້ອຍ (ເຖິງແມ່ນວ່າເວລາບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໃນສະຖານະການໃໝ່ໆ ແລະ ໃບໜ້າທີ່ແປກປະຫຼາດຫຼຸດລົງ). ເມື່ອໄປຮອດເບນາເຣສ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປທີ່ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສະວາມີທັນທີ. ປະຕູໜ້າໄດ້ເປີດອອກ; ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປຫາຫ້ອງຍາວຄ້າຍຄືຫ້ອງໂຖງຢູ່ຊັ້ນສອງ. ຊາຍຮ່າງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງ, ນຸ່ງພຽງແຕ່ຜ້າກັງ, ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າດອກບົວຢູ່ເທິງເວທີທີ່ຍົກຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ. ຫົວ ແລະ ໃບໜ້າທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຫຍຸ້ງຂອງລາວໄດ້ຖືກໂກນໝວດ; ຮອຍຍິມທີ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຢູ່ປາກຂອງລາວ. ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍທີ່ວ່າຂ້ອຍໄດ້ບຸກລຸກ, ລາວໄດ້ທັກທາຍຂ້ອຍຄືກັບເພື່ອນເກົ່າ.

" ບາບາ ອານັນ (ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຄົນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ)." ການຕ້ອນຮັບຂອງລາວໄດ້ຖືກຕ້ອນຮັບຢ່າງອົບອຸ່ນດ້ວຍສຽງຄືເດັກນ້ອຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງແລະແຕະຕິນຂອງລາວ.

"ແມ່ນ ເຈົ້າ ສະວາມີ ປຣະນາບານັນດາ?"

ລາວງົກຫົວ. "ເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງພະຄາບາຕິບໍ?" ຄຳເວົ້າຂອງລາວອອກມາກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະມີເວລາໄປເອົາຈົດໝາຍຂອງພໍ່ອອກຈາກກະເປົ້າຂອງຂ້ອຍ. ດ້ວຍຄວາມຕຶກຕະລົງ, ຂ້ອຍໄດ້ຍືນຈົດໝາຍແນະນຳໃຫ້ລາວ, ເຊິ່ງດຽວນີ້ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ຈຳເປັນ.

"ແມ່ນອນຂ້ອຍຈະຊອກຫາ Kedar Nath Babu ໃຫ້ເຈົ້າ." ໄພ່ພົນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍແປກໃຈອີກຄັ້ງກັບການມີສາຍຕາຄົມຂອງລາວ. ລາວໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຈົດໝາຍ, ແລະໄດ້ກ່າວຄຳເວົ້າທີ່ຮັກແພງສອງສາມຄຳເຖິງພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍ.

"ເຈົ້າຮູ້ບໍ່, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບເງິນບຳນານສອງຢ່າງ. ອັນໜຶ່ງແມ່ນຕາມຄຳແນະນຳຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຮັບ" ໄດ້ເຮັດດວງກ ໃນ ທີ່ ທາງລົດໄຟ ຫ້ອງການ. ເຫ ອື່ນໆ ແມ່ນ ໂດຍ ທີ່ ຄຳແນະນຳ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ສະຫວັນພຣະບິດາ, ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ."

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຄຳເຫັນນີ້ບໍ່ຄ່ອຍຈະແຈ້ງປານໃດ. "ທ່ານ, ທ່ານໄດ້ຮັບເງິນບຳນານປະເພດໃດຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ? ພຣະອົງວາງເງິນໄວ້ໃນຕັກຂອງທ່ານບໍ່?"

ລາວຫົວຂວັນ. "ຂ້ອຍໝາຍເຖິງເງິນບຳນານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ - ລາງວັນສຳລັບການຝຶກສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ຕອນນີ້ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຢາກໄດ້ເງິນເລີຍ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງຂອງຂ້ອຍແມ່ນມີພຽງພໍແລ້ວ. ຕໍ່ມາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງເງິນບຳນານຄັ້ງທີສອງ."

ເມື່ອການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາສິ້ນສຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ໄພ່ພົນກໍຢຸດນຶ່ງຢ່າງໜັກ. ອາກາດຄືກັບສະຟົງໄດ້ອ້ອມຮອບລາວ. ຫ້າອິດຕາຂອງລາວເປັນປະກາຍ, ຄືກັບວ່າສັງເກດເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ແລ້ວກໍເລີ່ມຈິດໆ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກອາຍກັບຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງລາວ; ລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະພົບກັບເພື່ອນຂອງພໍ່ແມ່ໃດ. ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອ້ອມໆຕົວເອງຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ໂລ່ງເປົ່າ, ວ່າງເປົ່າຍົກເວ້ນພວກເຮົາສອງຄົນ. ສາຍຕາທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈ້ອງເບິ່ງເກີບແຕະໄມ້ຂອງລາວ, ນອນຢູ່ໃຕ້ບ່ອນນັ່ງເທິງເວທີ.

"ທ່ານນ້ອຍ, **3-1** ຢ່າກັງວົນ. ຜູ້ຊາຍທີ່ເຈົ້າຢາກເຫັນຈະມາກັບເຈົ້າພາຍໃນເຄິງຊິວໂມງ." ໂຍຄະກຳລັງອ່ານໃຈຂອງຂ້ອຍ - ເຊິ່ງເປັນຜົນງານທີ່ບໍ່ຍາກເກີນໄປໃນເວລານີ້!

ລາວຕິກຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດອີກ. ໂມງຂອງຂ້ອຍບອກຂ້ອຍວ່າເວລາຜ່ານໄປສາມສິບນາທີແລ້ວ. ສະວາມີໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ. "ຂ້ອຍຄິດວ່າ ເຄດາ ນັດ ບາບູ ກຳລັງຈະຮອດປະຕູແລ້ວ."

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຄົນຍ່າງຂຶ້ນຂັ້ນໄດ. ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈທີ່ໜ້າຕຶກໃຈກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ; ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍແລ່ນໄວດ້ວຍຄວາມສັບສົນ: "ເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ເພື່ອນຂອງພໍ່ຖືກເອີ້ນມາທີ່ນີ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ສິ່ງຂ່າວ? ພະສິງບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບໃຜນອກຈາກຕົວຂ້ອຍເອງຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍ ມາຮອດ!"

ຫົນໃດນັ້ນຂ້ອຍກ່ອນຈາກຫ້ອງແລະລົງບັນໄດ. ເຄິງທາງລົງຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຊາຍຜິວຂາວຜອມສູງປານກາງຄົນໜຶ່ງ. ລາວເບິ່ງຄືວ່າກຳລັງຮີບຮ້ອນ.

"ແມ່ນ ເຈົ້າ ເຄດາ ນັດ ບາບູ?" ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ມີສີສັນ ຂອງຂ້ອຍ ສຽງ.

"ແມ່ນແລ້ວ. ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພະຄາບາຕິທີ່ລໍຖ້າຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອພົບຂ້ອຍບໍ່?" ລາວຍິ້ມຢ່າງເປັນມິດ .

"ທ່ານ, ແນວໃດ ເຮັດ ເຈົ້າ ເກີດຂຶ້ນ ໄປຫາ ມາ ຢູ່ນີ້ບໍ່? ຂ້ອຍ ຮູ້ສຶກ ງົງງັນ ຄວາມແຄ້ນໃຈ ເກີນ ຂອງລາວ ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ການມີໜ້າ.

"ມື້ນີ້ທຸກຢ່າງແມ່ນລຶກລັບ! ບໍ່ຮອດຊິວໂມງກ່ອນ ຂ້ອຍຫາກໍອາບນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄາສຳເລັດແລ້ວ ເມື່ອ ສະວາມີ ປຣາບາບານັນດາ ເຂົ້າຫາ ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍ ມີ ບໍ່ ແນວຄວາມຄິດ ແນວໃດ ລາວ ຮູ້ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທີ່ ນັ້ນ ເວລາ.

"ລູກຊາຍຂອງພະຄາບາຕິກຳລັງລໍຖ້າເຈົ້າຢູ່ໃນອາພາດເມັນຂອງຂ້ອຍ," ລາວເວົ້າ. "ເຈົ້າຈະໄປນຳຂ້ອຍບໍ່?" ຂ້ອຍຕິກລົງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຈັບມືກັນ, ພະຍາມານທີ່ໃສ່ເກີບແຕະໄມ້ຂອງລາວສາມາດແລ່ນໄວກວ່າຂ້ອຍໄດ້ຢ່າງແປກປະຫຼາດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍໃສ່ເກີບຍ່າງທີ່ແຂງແຮງເຫຼົ້ານີ້ກໍຕາມ.

"ເຈົ້າຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດຈຶ່ງຈະໄປຮອດບ່ອນຂອງຂ້ອຍ?' ປຣາບາບານັນດາຈີ ຢຸດກະທັນຫັນ ແລະ ຖາມຂ້ອຍ ຄຳຖາມນີ້.

"ກ່ຽວກັບ ເຄິງໜຶ່ງ ອັນ ຊິວໂມງ.

"'ດຽວນີ້ຂ້ອຍມີສິ່ງອື່ນທີ່ຕ້ອງເຮັດ.' ລາວຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມລຶກລັບ. 'ຂ້ອຍຕ້ອງປະເຈົ້າໄວ້. ເຈົ້າສາມາດມາຮ່ວມກັບຂ້ອຍໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍ, ບ່ອນທີ່ລູກຊາຍຂອງພະກາບາຕິ ແລະ ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າເຈົ້າຢູ່.'

"ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະສາມາດຄັດຄ້ານໄດ້, ລາວໄດ້ຟ້າວແລ່ນຜ່ານຂ້ອຍໄປຢ່າງໄວວາ ແລະ ຫາຍໄປໃນຝູງຊົນ. ຂ້ອຍຍ່າງມາທີ່ນີ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້."

ອັນນີ້ ຄຳອະທິບາຍ ເຫຼົ່ານັ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມຮຸນວາຍ. ຂ້ອຍ ໄດ້ສອບຖາມ ແນວໃດ ຍາວ ລາວ ມີ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ທີ່ ສະວາມີ.

"ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັນສອງສາມເທື່ອໃນປີກາຍນີ້, ແຕ່ບໍ່ດົນມານີ້. ຂ້ອຍຕິໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນລາວອີກໃນມື້ນີ້ທີ່ ຫ້ອງອາບນ້ຳ ."

"ຂ້ອຍ ບໍ່ສາມາດ ເຊື່ອ ຂອງຂ້ອຍ ຫຼື! ຕອນເຊົ້າ ຂ້ອຍ ການສູນເສຍ ຂອງຂ້ອຍ ຈິດໃຈ? ໄດ້ ເຈົ້າ ພົບ ລາວ ໃນ ກ

វិសោធន៍, គួរ តែរើស រើស ពិសិដ្ឋ

ເຫັນ ລາວ, ສຳຜັດ ຂອງລາວ ມີ, ແລະ ໄດ້ຍິນ ທີ່ ສຽງ ຂອງ ຂອງລາວ ຕື່ນ?"

"ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງຂັບລົດໄປເພື່ອຫຍັງ!" ລາວໝ້າແດງຢ່າງໃຈຮ້າຍ. "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕົວະເຈົ້າ. ເຈົ້າເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ໄດ້ຜ່ານພະຍາມານເທົ່ານັ້ນວ່າເຈົ້າກຳລັງລໍຖ້າ ຂ້ອຍຢູ່ບ່ອນນີ້?"

"ເປັນຫຍັງ, ຊາຍຄົນນັ້ນ, ສະວາມີ ປຣານາບານັນດາ, ຍັງບໍ່ທັນຈາກສາຍຕາຂອງຂ້ອຍໄປເຖິງແມ້ແຕ່ນາທິດຽວ ນັບຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍມາຮອດປະມານຊົ່ວໂມງກ່ອນ." ຂ້ອຍເວົ້າເລື່ອງທັງໝົດອອກມາ.

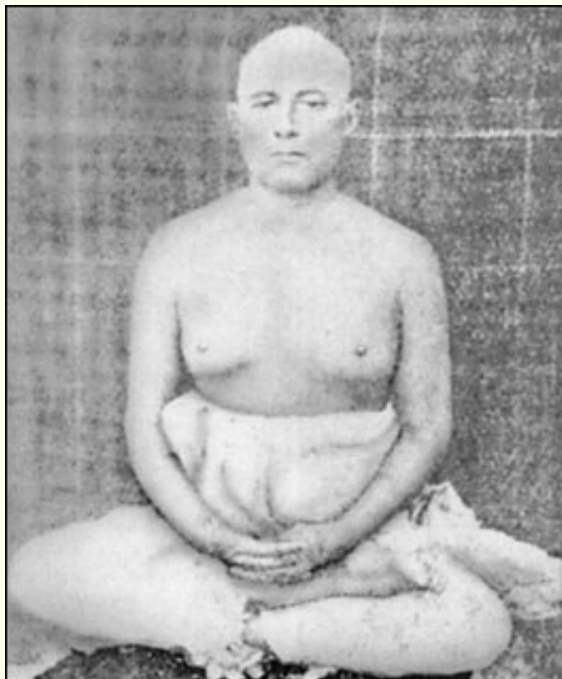
ຕາຂອງລາວເປີດກວ້າງ. "ພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກວັດຖຸນີ, ຫຼື ພວກເຮົາກຳລັງຝັນຢູ່? ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຄາດ ຫວັງວ່າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນແບບນີ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ! ຂ້ອຍຄິດວ່າສະວາມີຄົນນີ້ເປັນພຽງຄົນທຳມະດາ, ແລະ ຕອນນີ້ຂ້ອຍ, ພົບວ່າລາວສາມາດກາຍເປັນຮ່າງກາຍພິເສດ ແລະ ເຮັດວຽກຜ່ານມັນໄດ້!" ພວກເຮົາ ຮ່ວມກັນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງໄຟຟ້ນ.

"ເບິ່ງ, ນັ້ນແມ່ນເກີບແຕະທີ່ລາວໃສ່ຢູ່ທີ່ *Ghat*," Kedar Nath Babu ເວົ້າຄ່ອຍໆ. "ລາວນຸ່ງພຽງແຕ່ຜ້າກັງ ແອວເທົ່ານັ້ນ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍເຫັນລາວດຽວນີ້."

ໃນຖານະເປັນ ທີ່ ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ ກົມຫົວ ກ່ອນ ລາວ, ທີ່ ໄຟ້ບຸນ ຫັນ ໄປຫາ ຂ້ອຍ ດ້ວຍ ກ ສິງໄສ ຍິມ.

"ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕົກຕະລົງກັບເລື່ອງນີ້? ຄວາມເປັນເອກະພາບອັນລະອຽດອ່ອນຂອງໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນບໍ່ໄດ້ຖືກ ປິດບັງຈາກໂຍຄະທີ່ແທ້ຈິງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ແລະ ສົນທະນາກັບສາວິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ Calcutta ທີ່ຫ່າງໄກ ທັນທີ. ພວກເຂົາສາມາດກ້າວຂ້າມອຸປະສັກທຸກຢ່າງຂອງວັດຖຸທີ່ຮຸນແຮງໄດ້ຄືກັນ."

ມັນອາດຈະເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະກະຕຸ້ນຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານໃນເຕົານົມໝູ່ມຂອງຂ້ອຍທີ່ສະວາມີ ໄດ້ຄູກູກ. ໄປຫາ ບອກ ຂ້ອຍ ຂອງ ຂອງລາວ ອຳນາດ ຂອງ ດາວ ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບ. **3-2** ແຕ່ ແທນ ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກພຽງແຕ່ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍຖືກກຳນົດໃຫ້ເຮັດການ ຄົ້ນຫາອັນສັກສິດຂອງຂ້ອຍຜ່ານ guru ຄົນໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ - Sri Yukteswar, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພົບ - ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະຍອມຮັບ Pranabandha ເປັນຄູສອນຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງລາວດ້ວຍ ຄວາມສົງໄສ, ສົງໄສວ່າມັນ ລາວ ຫຼື ຄູ່ຮ່ວມງານຂອງລາວກ່ອນຂ້ອຍ.

ສະວາມີ ປອານາບັນນາ
ການ ໄພ່ພິສຸດ ດ້ວຍ ສອງ ຮ່າງກາຍ"

ອັນ ຜູ້ສູງສົງ ສາວິກ ຂອງ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ

ອາຈານໄດ້ພະຍາຍາມກຳຈັດຄວາມກັງວົນຂອງຂ້ອຍໂດຍການມອບສາຍຕາທີ່ປຸກຈິດວິນຍານ, ແລະດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ດິນໃຈກ່ຽວກັບຄູສອນຂອງລາວ.

"ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ແມ່ນ ທີ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໂຍຄະ ຂ້ອຍ ເຄີຍ ຮູ້. ລາວ ແມ່ນ ເທບນິຍາຍ ຕົວມັນເອງ ໃນ ທີ່ ແບບ ຟອມ ຂອງ ເນື້ອໜັງ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດໃນໃຈວ່າ ຖ້າສາວິກສາມາດປະກົດຕົວເປັນຮູບຮ່າງເນື້ອໜັງພິເສດໄດ້ຕາມໃຈມັກ, ການອັດສະຈັນອັນໃດແດ່ທີ່ສາມາດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອາຈານຂອງລາວເຮັດໄດ້?

"ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູສອນນັ້ນລ້ຳຄ່າສຳໃດ. ຂ້ອຍເຄີຍນັ່ງສະມາທິກັບສາວິກຄົນອື່ນເປັນເວລາແປດຊົ່ວໂມງທຸກໆຄືນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກຢູ່ຫ້ອງການລົດໄຟໃນຕອນກາງເວັນ. ເມື່ອພົບວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງສາສະໜາຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຢາກອຸທິດເວລາທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ເປັນເວລາແປດປີທີ່ຂ້ອຍອົດທົນ, ນັ່ງສະມາທິເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຄືນ. ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນທີ່ດີເລີດ; ການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສະຫວ່າງ. ແຕ່ຜ່ານນ້ອຍໆຍັງຄົງຢູ່ລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບສິ່ງບໍ່ມີຂອບເຂດສະເໝີ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມຈິງໃຈທີ່ເໝືອນກວ່າມະນຸດ, ຂ້ອຍກໍ່ພົບວ່າການຜູກພັນທີ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ສຸດທ້າຍຖືກປະຕິເສດຂ້ອຍ. ໃນຄຳຄືນໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Lahiri Mahasaya ແລະອ້ອນວອນຂໍການອ້ອນວອນຈາກສະຫວັນຂອງລາວ. ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ຕະຫຼອດຄືນ.

"ອາຈານທູດສະຫວັນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຫຼາຍຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອີກຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ພົບກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່ຮັກຕໍ່ໜ້າຕໍ່ໜ້າ!"

"ຫຍັງ ສາມາດ ຂ້ອຍ ເຮັດແນວໃດ? ເຈົ້າ ຕ້ອງ ນັ່ງສະມາທິ ເພີ່ມເຕີມ ຢ່າງເລິກເຊິງ.

"ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ! ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະອົງປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍ; ຂໍວອນພອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດຮັບຮູ້ພຣະອົງໃນຮູບແບບອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ!"

"ລາຮິຣິ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຍືນເມືອກດ້ວຍທ່າທາງທີ່ອ່ອນໄຫວ. 'ເຈົ້າສາມາດໄປນັ່ງສະມາທິໄດ້ແລ້ວ. ຂ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນໃຫ້ເຈົ້າກັບພະພິມແລ້ວ.' 3-3

"ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຊື່ນຊົມຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ກັບຄືນໄປບ້ານຂອງຂ້ອຍ. ໃນການນັ່ງສະມາທິໃນຄືນນັ້ນ, ເປົ້າໝາຍອັນອ້ອນແຮງຂອງຊີວິດຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ. ຕອນນີ້ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກກັບຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທາງວິນຍານຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ນັບຕັ້ງແຕ່ມີນັ້ນມາ ຜູ້ສ້າງທີ່ມີຄວາມສຸກບໍ່ເຄີຍຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກສາຍຕາຂອງຂ້ອຍຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າຈໍແຫ່ງຄວາມຫຼົງໄຫຼໃດໆ."

ໃບໜ້າຂອງ ປອານາບັນນາ ເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງ. ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງໂລກອື່ນໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ; ຄວາມຢ້ານກົວທັງໝົດໄດ້ຫາຍໄປ. ໄພ່ພິນໄດ້ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈຕື່ມອີກ.

"ຫຼາຍເດືອນຕໍ່ມາ ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ Lahiri Mahasaya ແລະພະຍາຍາມຂອບໃຈລາວສຳລັບການມອບຂອງຂວັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງອື່ນ.

"ທ່ານຜູ້ມີອຳນາດສູງສົ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກຢູ່ໃນຫ້ອງການໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ກະລຸນາປ່ອຍ
ຂ້າພະເຈົ້າ. ພະຍາມານເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເມົາຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ."

"ສະໝັກຂໍເງິນບໍານານຈາກບໍລິສັດຂອງທ່ານ." "'ຂ້ອຍ

ຄວນໃຫ້ເຫດຜົນຫຍັງ, ໃນໄວອັນຄວນໃນການຮັບໃຊ້

ຂອງຂ້ອຍ?' "'ເວົ້າສິ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກ."

"ການ ຕໍ່ໄປ ມີ ຂ້ອຍ ເຮັດ ຂອງຂ້ອຍ ຄໍາຮ້ອງສະຫມັກ. ເທ ທ່ານໝໍ ໄດ້ສອບຖາມ ທີ່ ພື້ນທີ່ ສໍາລັບ ຂອງຂ້ອຍ ກ່ອນ ໄວອັນຄວນ ຮ້ອງຂໍ.

"ຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ, ຂ້ອຍພົບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຮຸນແຮງຂຶ້ນໃນກະດູກສັນຫຼັງຂອງຂ້ອຍ. **3-4** ມັນແຜ່ລາມໄປທົ່ວຮ່າງກາຍ ຂອງຂ້ອຍ, ບໍ່ເໝາະສົມກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍ.

"ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖາມຫຍັງຕື່ມອີກ, ທ່ານໝໍໄດ້ແນະນຳຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງສູງສໍາລັບເງິນບໍານານ, ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນໄວໆ ນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະປະສົງອັນສູງສົ່ງຂອງ ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ເຮັດວຽກຜ່ານທ່ານໝໍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງ ລົດໄຟ, ລວມທັງພໍ່ຂອງທ່ານ. ໂດຍອັດຕະໂນມັດ, ພວກເຂົາໄດ້ເຊື່ອຝັງທິດທາງທາງວິນຍານຂອງຄູຣູຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ແລະ ໄດ້ປົດປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ຮັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ." **3-5**

ຫຼັງຈາກການເປີດເຜີຍທີ່ພິເສດນີ້, Swami Pranabananda ໄດ້ອອກໄປຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດອັນຍາວນານ ຂອງລາວ. ຂ້ອຍກໍາລັງລາໄປ, ແຕະຕິນຂອງລາວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ລາວໄດ້ໃຫ້ພອນຂ້ອຍວ່າ:

"ຊີວິດຂອງເຈົ້າເປັນຂອງເສັ້ນທາງແຫ່ງການລະນຶກເຖິງພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ໂຍຄະ. ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນເຈົ້າອີກຄັ້ງ, ກັບພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ໃນພາຍຫຼັງ." ຫຼາຍປີໄດ້ນຳເອົາຄວາມສໍາເລັດມາສູ່ຄໍາທໍານາຍທັງສອງຢ່າງນີ້. **3-6**

ເຄດາ ນັດ ບາບູ ຍ່າງຄຽງຂ້າງຂ້ອຍໃນຄວາມມືດທີ່ກໍາລັງລວມຕົວ. ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງຈິດໝາຍຂອງພໍ່, ເຊິ່ງເພື່ອນຂອງ ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານພາຍໃຕ້ໂຄມໄຟຕາມຖະໜົນ.

"ພໍ່ຂອງເຈົ້າແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຕໍາແໜ່ງໃນຫ້ອງການ Calcutta ຂອງບໍລິສັດທາງລົດໄຟຂອງລາວ. ມັນໜ້າຍິນດີ ຫຼາຍທີ່ໄດ້ຫວັງຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງໃນເງິນບໍານານທີ່ Swami Pranabananda ໄດ້ຮັບ! ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້; ຂ້ອຍບໍ່ ສາມາດອອກຈາກ Benares ໄດ້. ໂອ້ຍ, ຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມີສິບສອງສິບເທື່ອ!"

3-1 : ໂຊໂຕ ມະຫາໂຊຍະ ແມ່ນ ທີ່ ໄລຍະເວລາ ໂດຍ ເຊິ່ງ ກ ຕົວເລກ ຂອງ ອິນເດຍ ໄຟຟ້ນ ແກ້ໄຂແລ້ວ ຂ້ອຍ. ມັນ ແປ "ນ້ອຍ ທ່ານ."

3-2 ໃນວິທີທາງຂອງມັນເອງ, ວິທະຍາສາດທາງກາຍະພາບກໍາລັງຢືນຢັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງກົດໝາຍທີ່ຄົ້ນພົບ ໂດຍນັກໂຍຄະຜ່ານວິທະຍາສາດທາງຈິດ. ຕົວຢ່າງ, ກ ການສາທິດ ນັ້ນ ຜູ້ຊາຍ ມີ ໂທລະພາບ ອໍານາດ ແມ່ນ ມອບໃຫ້ ໃນ ພະຈິກ 26, 1934 ທີ່ ທີ່ ລາດຊະວົງ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຂອງ ໂຣມ. "ທ່ານດຣ. ຈູເຊບເປ ຄາລິກາ ຣິສ, ອາຈານສອນວິຊາຈິດຕະວິທະຍາປະສາດ, ໄດ້ກົດຈຸດບາງຈຸດຂອງຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ຖືກທົດລອງ ແລະ ຜູ້ ຖືກທົດລອງໄດ້ຕອບສະໜອງດ້ວຍຄໍາອະທິບາຍສັ້ນໆກ່ຽວກັບບຸກຄົນ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆຢູ່ອີກຝາກໜຶ່ງຂອງ ກໍາແພງ. ທ່ານດຣ. ຄາລິກາຣິສ ບອກອາຈານສອນຄົນອື່ນໆວ່າ ຖ້າບໍລິເວນໃດໜຶ່ງເທິງຜິວໜັງຖືກກະຕຸ້ນ, ຜູ້ຖືກ ທົດລອງຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເໝືອນຄວາມຮູ້ສຶກ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ລາວສາມາດເຫັນວັດຖຸທີ່ລາວບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ ໄດ້. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຖືກທົດລອງສາມາດຮັບຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆຢູ່ອີກຝາກໜຶ່ງຂອງກໍາແພງ, ອາຈານ ຄາລິກາຣິສ ໄດ້ກົດຈຸດ ທາງຂວາຂອງໜ້າເອິກເປັນເວລາສິບຫ້ານາທີ. ທ່ານດຣ. ຄາລິກາຣິສ ກ່າວວ່າ ຖ້າຈຸດອື່ນໆຂອງຮ່າງກາຍຖືກ ກະຕຸ້ນ, ຜູ້ຖືກທົດລອງສາມາດເຫັນວັດຖຸໄດ້ໃນໄລຍະໄກ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະເຄີຍເຫັນວັດຖຸເຫຼົ່ານັ້ນມາກ່ອນຫຼື ບໍ່."

3-3 : ພະເຈົ້າ ໃນ ຂອງລາວ ລັກສະນະ ຂອງ ຜູ້ສ້າງ; ຈາກ ສັນສະກິດ ຮາກ ບຣິຮ , ໄປຫາ ຂະຫຍາຍ. ເມື່ອ ຂອງເອເມີສັນ ປິດກະວີ ພະຍາ ປາກົດຂຶ້ນ ໃນ ອັດ ລັງຕິກ ລາຍເດືອນ ໃນ 1857, ສ່ວນຫຼາຍ ທີ່ ຜູ້ອ່ານ ແມ່ນ ສັບສິນ. ເອເມີສັນ ຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ. "ບອກ ພວກມັນ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ເຖິງ ເວົ້າ 'ພະເຍໂຫວາ' ແທນ 'ພະບຣາ' ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ສຶກສັບສິນໃດໆ.

3-4 : ໃນ ເລິກ ການນັ່ງສະມາທິ, ທີ່ ທຳອິດ ປະສົບການ ຂອງ ວິນຍານ ແມ່ນ ໃນ ທີ່ ແທ່ນບູຊາ ຂອງ ທີ່ ກະຕຸກສັນຫຼັງ, ແລະ ແລ້ວ ໃນ ທີ່ ສະໝອງ. ເທ ຄວາມສຸກທີ່ຮຸນແຮງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ລົ້ນເຫຼືອ, ແຕ່ໂຍຄະຮຽນ ຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມການສະແດງອອກພາຍນອກຂອງມັນ.

3-5 : ຫຼັງຈາກ ຂອງລາວ ການອອກກິນເບ້ຍບໍານານ, ປຣານາບານັນດາ ຂຽນ ໜຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ສ່ວນຫຼາຍ ເລິກຊິງ ຄຳວິຈານ ໃນ ທີ່ ບາຄະວັດ ກິຕາ ມີໃ້ເປັນພາສາ Bengali ແລະ Hindi.

ບົດ: 4

ຂອງຂ້ອຍ ຖືກຂັດຂວາງ ຖ້ວງບິນ ໄປສູ່ ເທ ຫີມະໄລ

"ອອກຈາກຫ້ອງຮຽນຂອງເຈົ້າດ້ວຍຂໍ້ອ້າງເລັກໆນ້ອຍໆ, ແລະ ຂັບລົດມ້າແບບງ່າຍໆ. ຢຸດຢູ່ໃນເລນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜ
ໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍສາມາດເຫັນເຈົ້າໄດ້."

ນີ້ແມ່ນຄໍາແນະນຳສຸດທ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ Amar Mitter, ເພື່ອນຮ່ວມໂຮງຮຽນມັດທະຍົມທີ່ວາງແຜນທີ່ຈະໄປ
ກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ເທືອກເຂົາຫີມະໄລ. ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກມື້ທີ່ມາສຳລັບການບິນຂອງພວກເຮົາ. ການລະມັດລະວັງ
ແມ່ນຈຳເປັນ, ຍ້ອນວ່າອະນັນຕະໄດ້ໃຊ້ສາຍຕາທີ່ລະມັດລະວັງ. ລາວຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍແຜນການຫຼົບໜີທີ່ລາວ
ສົງໃສວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເຄື່ອງຮາງ, ຄືກັບເຊື້ອລາທາງວິນຍານ, ກຳລັງເຮັດວຽກ
ຢູ່ໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງງຽບໆ. ທ່າມກາງຫີມະຕິກເທືອກເຂົາຫີມະໄລ, ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າຈະພົບອາຈານຜູ້ທີ່ໃບ
ໜ້າຂອງລາວມັກປາກົດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນພາບນິມິດ.

ຄອບຄົວນີ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ Calcutta ບ່ອນທີ່ໄດ້ຖືກຍ້າຍໄປຢູ່ຖາວອນ. ໂດຍປະຕິບັດຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ຊາວອິນເດຍທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍເປັນໃຫຍ່, ອະນັນຕາໄດ້ພາເຈົ້າສາວຂອງລາວມາອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງ
ປະຈຸບັນຢູ່ທີ່ 4 ຖະໜົນ Gurpar. ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຫ້ອງນ້ອຍໆຫ້ອງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ນັ່ງສະມາທິປະຈຳວັນ ແລະ ກະກຽມ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສຳລັບການຄົ້ນຫາສິ່ງສັກສິດ.

ຕອນເຊົ້າທີ່ໜ້າຈິດຈຳໄດ້ມາຮອດຜ່ອມກັບຝົນຕົກທີ່ບໍ່ເປັນມຸງຄຸນ. ໄດ້ຍິນສຽງລັລິດຂອງ Amar ຢູ່ຕາມຖະໜົນ,
ຂ້ອຍຮີບມັດຜ້າຫືມ, ເກີບແຕະຄູ່ໜຶ່ງ, ຮູບຂອງ Lahiri Mahasaya, ແລະສຳເນົາຂອງ ພະ ຄະວະກິຕາ, ສາຍ
ລູກປັດອະທິຖານ, ແລະ ຜ້າຫືມສອງຜືນ. ມັດນີ້ຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຈາກປ່ອງຢ້ຽມຂຶ້ນສາມຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍແລ່ນລົງ
ບັນໄດແລະຍ່າງຜ່ານລູງຂອງຂ້ອຍ, ກຳລັງຊີ້ປາຢູ່ໜ້າປະຕູ.

"ຫຍັງ ແມ່ນ ທີ່ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ? ຂອງລາວ ຈ້ອງເບິ່ງ ຖືກຫຼອກລວງ ຢ່າງໜ້າສົງໄສ ເກີນ ຂອງຂ້ອຍ ບຸກຄົນ.

ຂ້ອຍຍົມໃຫ້ລາວແບບບໍ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ຍ່າງໄປຫາເລນ. ຂ້ອຍໄດ້ເອົາກະເປົ້າຂອງຂ້ອຍຄືນ, ແລະ ຍ່າງໄປຫາ
Amar ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງໃນການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ. ພວກເຮົາຂັບລົດໄປ Chadni Chowk, ສູນການຄ້າ.
ເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະຢັດເງິນຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງຮັກກິດ. ໂດຍຮູ້ວ່າອ້າຍທີ່ສະຫຼາດຂອງຂ້ອຍສາມາດ
ຫຼິ້ນເປັນນັກສືບໄດ້ງ່າຍ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດທີ່ຈະຫຼອກລວງລາວດ້ວຍການແຕ່ງຕົວແບບເອີຣົບ.

ລະຫວ່າງທາງໄປສະຖານີ, ພວກເຮົາໄດ້ຢຸດແວ່ຫາຟີມໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍ, Jotin Ghosh, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເອີ້ນມັນວ່າ
Jatinda. ລາວເປັນຜູ້ປ່ຽນມາໃໝ່, ຢາກໄດ້ຄູ່ສອນຢູ່ເທືອກເຂົາຫີມະໄລ. ລາວໃສ່ຊຸດໃໝ່ທີ່ພວກເຮົາມີຜ່ອມແລ້ວ.
ພວກເຮົາຫວັງວ່າລາວຈະນຸ່ງຊຸດທີ່ປອມຕົວເປັນຢ່າງດີ! ພວກເຮົາຮູ້ສຶກດີໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

"ດຽວນີ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການແມ່ນເກີບຜ້າໃບ." ຂ້ອຍໄດ້ພາເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄປຮ້ານຂາຍເກີບທີ່ວາງສະແດງເກີບຢ່າງ. "ບົດຄວາມຕ່າງໆ ຂອງ ໜັງ, ໄດ້ຮັບ ເທົ່ານັ້ນ ຜ່ານ ທີ່ ການຂ້າສັດ ຂອງ ສັດ, ຕ້ອງ ເປັນ ບໍ່ມີ ໃນ ການເດີນທາງອັນສັກສິດນີ້." ຂ້ອຍໄດ້ຢຸດຢູ່ຖະໜົນເພື່ອຖອດຜ້າປົກໜັງອອກຈາກ ພະຄຳພີ *Bhagavad Gita* ຂອງຂ້ອຍ, ແລະສາຍໜັງອອກຈາກໝວກ ກັນກະທົບ *sola topee* (sola topee) ທີ່ຜະລິດຢູ່ອັງກິດຂອງຂ້ອຍ.

ຢູ່ສະຖານີພວກເຮົາໄດ້ຊື້ປີໄປ Burdwan, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາວາງແຜນທີ່ຈະປ່ຽນລົດໄຟໄປ Hardwar ໃນຕົ້ນພູຫົມະໄລ. ຫົນທີ່ລົດໄຟ, ເຊັ່ນດຽວກັບພວກເຮົາ, ກຳລັງບິນຂຶ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຄາດຫວັງອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງຂ້ອຍຢ່າງ.

"ລອງນຶກພາບເບິ່ງ!" ຂ້ອຍຫຼັ່ງນ້ຳອະສຸຈິອອກມາ. "ພວກເຮົາຈະຖືກລິເລີ່ມໂດຍພວກອາຈານ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມມືນງົງຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ. ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຮົາຈະຖືກກະຕຸ້ນດ້ວຍແຮງດຶງດູດທີ່ສັດປ່າໃນພູຫົມະໄລຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຮົາຢ່າງສະຫງົບ. ເສືອຈະບໍ່ຄືກັບແມວບ້ານທີ່ອ່ອນໄຫວທີ່ລໍຖ້າ ການລູບຄຳຂອງພວກເຮົາ!"

ຄຳເວົ້ານີ້ - ເຊິ່ງສະແດງເຖິງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຂ້ອຍຄິດວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ທັງໃນແງ່ປຽບທຽບ ແລະ ຕາມຕົວໜັງສື - ໄດ້ນຳເອົາຮອຍຍົມທີ່ກະຕືລືລົ້ນຈາກ Amar. ແຕ່ Jatinda ໄດ້ຫຼີກລ່ຽງສາຍຕາຂອງລາວ, ແລະ ແນມເບິ່ງພູມສັນຖານທີ່ກຳລັງແລ່ນຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມ.

"ໃຫ້ແບ່ງເງິນອອກເປັນສາມສ່ວນ." ຈາຕິນດາໄດ້ທຳລາຍຄວາມງຽບທີ່ຍາວນານດ້ວຍຄຳແນະນຳນີ້. "ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຄວນຊື້ປີຂອງຕົນເອງທີ່ Burdwan. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີໃຜຢູ່ສະຖານີຈະຄາດເດົາວ່າພວກເຮົາກຳລັງໜີໄປນຳກັນ."

ຂ້ອຍຕົກລົງໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ. ຕອນຄຳລົດໄຟຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢຸດຢູ່ທີ່ Burdwan. Jatinda ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂາຍປີ; Amar ແລະຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ຊານຊາລາ. ພວກເຮົາໄດ້ລໍຖ້າສິບຫ້ານາທີ, ຈາກນັ້ນກໍໄດ້ສອບຖາມຂໍ້ມູນໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜສົນໃຈ.

ພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນຫາໄປທຸກທິດທາງ, ຮ້ອງຊື້ Jatinda ດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນຂອງຄວາມຢ້ານກົວ. ແຕ່ລາວໄດ້ຈາງຫາຍໄປໃນຄວາມມືດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກອ້ອມຮອບສະຖານີນ້ອຍໆ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົກໃຈຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຕົກໃຈຈົນມືນຊາ. ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຮັບມືກັບເຫດການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈນີ້! ໂອກາດທີ່ໂລແມນຕິກຂອງການບິນຄັ້ງທຳອິດທີ່ວາງແຜນຢ່າງລະມັດລະວັງຂອງຂ້ອຍຫຼັງຈາກພຣະອົງໄດ້ຖືກທຳລາຍຢ່າງໂຫດຮ້າຍ.

"ອາມາ, ພວກເຮົາຕ້ອງກັບບ້ານ." ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຄືກັບເດັກນ້ອຍ. "ການຈາກໄປຢ່າງໂຫດຮ້າຍຂອງຈາຕິນດາເປັນລາງຮ້າຍ. ການເດີນທາງຄັ້ງນີ້ຈະລົ້ມເຫຼວຢ່າງແນ່ນອນ."

"ແມ່ນ ອັນນີ້ ຂອງເຈົ້າ ຄວາມຮັກ ສຳລັບ ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ບໍ່ສາມາດ ເຈົ້າ ຍືນ ທີ່ ນ້ອຍ ທິດສອບ ຂອງ ກ ທໍລະຍົດ ເພື່ອນຮ່ວມທາງບໍ່?"

ຜ່ານຄຳແນະນຳຂອງ Amar ກ່ຽວກັບການທົດສອບອັນສູງສົງ, ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍກໍໝັ້ນຄົງຂຶ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ສົດຊືນດ້ວຍຂອງຫວານ Burdwan ທີ່ມີຊື່ສຽງ, *sitabhog* (ອາຫານສຳລັບເທບທິດາ) ແລະ *motichur* (ກ້ອນໄຂ່ມຸກຫວານ). ໃນເວລາພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຊົ່ວໂມງ, ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນລົດໄຟໄປ Hardwar, ຜ່ານ Bareilly. ການປ່ຽນລົດໄຟທີ່ Moghul Serai, ພວກເຮົາໄດ້ສິນຫະນາກ່ຽວກັບເລື່ອງສຳຄັນໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາລໍຖ້າຢູ່ຊານຊາລາ.

"ອາມາ, ພວກເຮົາອາດຈະຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງລົດໄຟສອບສວນຢ່າງໃກ້ຊິດໃນໄວໆນີ້. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປະເມີນຄວາມສະຫງາດຂອງອ້າຍຂ້ອຍຕໍ່າເກີນໄປ! ບໍ່ວ່າຜົນໄດ້ຮັບຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າຄວາມຈິງ."

"ທັງໝົດ ຂ້ອຍ ຖາມ ຂອງ ເຈົ້າ, ມຸກຸນດາ ແມ່ນ ໄປຫາ ຮັກສາໄວ້ ຍັງ. ຢາ ຫົວເລາະ ຫຼື ຍິມ ໃນຂະນະທີ່ ຂ້ອຍ ກ່ອນ ທ່ຽງ ກຳລັງເວົ້າ."

ໃນເວລານີ້, ຕົວແທນສະຖານີລົດໄຟເອີຣົບໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ. ລາວໄດ້ໂບກມີສິ່ງໂຫລະເລກໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈ ຄວາມໝາຍຂອງມັນທັນທີ.

"ແມ່ນ ເຈົ້າ ແລ່ນ ໄກ ຈາກ ບ້ານ ໃນ ຄວາມໂກດແຄ້ນ?"

"ບໍ່!" ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ລາວເລືອກຄຳເວົ້າຊ່ວຍໃຫ້ຂ້ອຍຕອບຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມໂກດແຄ້ນແຕ່ເປັນ "ຄວາມໂສກເສົ້າອັນສູງສົງຫີສຸດ" ເຊິ່ງເປັນສາເຫດຂອງພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ຫັນໄປຫາ Amar. ການຕໍ່ສູ້ກັນຢ່າງດຸເດືອດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມມານີນ□□□□ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍຮັກສາຄວາມເຄັ່ງຕຶງທີ່ໄດ້ແນະນຳໄວ້ໄດ້.

"ເດັກຊາຍຄົນທີ່ສາມຢູ່ໃສ?" ຜູ້ຊາຍໄດ້ສຶດສຽງຂອງລາວດ້ວຍອຳນາດຢ່າງເຕັມທີ່. "ມາເທາະ; ເວົ້າຄວາມຈິງ!"

"ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າທ່ານໃສ່ແວ່ນຕາ. ທ່ານບໍ່ເຫັນບໍ່ວ່າພວກເຮົາມີພຽງສອງຄົນ?" ອາມາຍິມຢ່າງບໍ່ສຸພາບ. "ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນນັກວິເສດ; ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດສ້າງເພື່ອນຮ່ວມທາງຄົນທີ່ສາມໄດ້."

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ນັ້ນຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດກັບຄວາມບໍ່ສຸພາບນີ້, ຈຶ່ງໄດ້ຊອກຫາຊ່ອງທາງໂຈມຕີໃໝ່.

"ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?"

"ຂ້ອຍຊື່ໂທມັສ. ຂ້ອຍເປັນລູກຊາຍຂອງແມ່ທີ່ເປັນຄົນອັງກິດ ແລະ ພໍ່ທີ່ປ່ຽນມານັບຖືສາສະໜາຄຣິດສະຕຽນອິນເດຍ."

"ເພື່ອນຂອງເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?"

"ຂ້ອຍ ໂທ ລາວ ທອມສັນ."

ໃນເວລານີ້ຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮອດຈຸດສູງສຸດ; ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງໄປລົດໄຟຢ່າງບໍ່ມີພິທີການ, ຜິວປາກບອກໃຫ້ອອກເດີນທາງ. ອາມາໄດ້ຕິດຕາມເຈົ້າໜ້າທີ່, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໆາຍແລະເອົາໃຈໃສ່ພຽງພໍ. ເພື່ອເອົາພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງໂດຍສານເອີຣົບ. ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າມັນເຮັດໃຫ້ລາວເຈັບປວດເມື່ອຄິດເຖິງເດັກຊາຍເຄິ່ງອັງກິດສອງຄົນທີ່ເດີນທາງຢູ່ໃນພາກສ່ວນທີ່ຈັດສັນໃຫ້ຄົນພື້ນເມືອງ. ຫຼັງຈາກລາວອອກໄປຢ່າງສຸພາບ, ຂ້ອຍໄດ້ນອນລົງເທິງບ່ອນນັ່ງແລະຫົວຂວັນຢ່າງບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້. ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍສະແດງທ່າທີພໍໃຈທີ່ໄດ້ຫຼອກລວງເຈົ້າໜ້າທີ່ເອີຣົບຜູ້ມີປະສົບການ.

ຢູ່ເທິງເວທີຂ້ອຍໄດ້ວາງແຜນອຳນາດໂຫລະເລກ. ຈາກອ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ມັນຂຽນໄວ້ດັ່ງນີ້: "ເດັກຊາຍເບັງກາລີສາມຄົນໃນຊຸດອັງກິດແລ່ນອອກຈາກບ້ານໄປທາງ Hardwar ຜ່ານ Moghul Serai. ກະລຸນາກັກຂັງພວກເຂົາໄວ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະມາຮອດ. ລາງວັນອັນລື້ນເຫຼືອສຳລັບການບໍລິການຂອງເຈົ້າ."

"ອາມາ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າແລ້ວວ່າຢາປະໄວ້ຕາຕະລາງເວລາທີ່ໝາຍໄວ້ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ." ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍເປັນຕາຕຳໝີ. "ອ້າຍຕ້ອງໄດ້ພົບອັນໜຶ່ງຢູ່ຫີນນັ້ນ."

ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຍອມຮັບຢ່າງອາຍຽວວ່າໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ. ພວກເຮົາໄດ້ຢຸດຊົວຄາວຢູ່ Bareilly, ບ່ອນທີ່ Dwarka, ປຣາຊາດໄດ້ລໍຖ້າພວກເຮົາດ້ວຍໂຫລະເລກຈາກອະມິນຕະ. ເພື່ອນເກົ່າຂອງຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງກ້າຫານທີ່ຈະກັກຂັງພວກເຮົາ; ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເຊື່ອວ່າການຫຼົບໜີຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນເລື່ອງງ່າຍ. ເຊັ່ນ

ດຽວກັບໃນຄັ້ງກ່ອນ, ດວາຣກາ

ປະຕິເສດ ຂອງຂ້ອຍ ການເຊີນ ໄປຫາ ຕັ້ງ ອອກໄປ ໄປຫາ ທີ່ ຫົມມະໄລ.

ໃນຂະນະທີ່ລົດໄຟຂອງພວກເຮົາຈອດຢູ່ສະຖານີໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍນອນເຄິ່ງຫຼັບ, ອາມາໄດ້ຖືກປຸກໂດຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອີກຄົນໜຶ່ງ. ລາວກໍ່ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງສະເໜ່ປະສົມຂອງ "ໂທມັສ" ແລະ "ທອມສັນ." ລົດໄຟໄດ້ພາ ພວກເຮົາໄປສູ່ການມາຮອດຮາດວາຢ່າງມີໄຊ. ພູເຂົາທີ່ສະຫງ່າງາມປາກົດຢູ່ໂກງ. ພວກເຮົາໄດ້ຟ້າວແລ່ນຜ່ານ ສະຖານີແລະເຂົ້າໄປໃນອິດສະລະພາບຂອງຝູງຊົນໃນເມືອງ. ການກະທຳທຳອິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນການປ່ຽນຊຸດ ພື້ນເມືອງ, ຍ້ອນວ່າອານັດໄດ້ເຈາະເຂົ້າໄປໃນການປອມຕົວຂອງຊາວເອີຣົບຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມຮູ້ສຶກ ລ່ວງໜ້າຂອງການຖືກຈັບໄດ້ຖ່ວງດຶງຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ.

ພວກເຮົາເຫັນວ່າມັນເປັນການສົມຄວນທີ່ຈະອອກຈາກ Hardwar ຫັ້ນທີ່, ແລະຊີ້ປີເພື່ອເດີນທາງໄປທາງທີ່ດີເໝືອນຮູ່ Rishikesh, ເຊິ່ງເປັນດິນແດນທີ່ສັກສິດມາດົນແລ້ວໂດຍຖິ່ນຂອງອາຈານຫຼາຍຄົນ. ຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນລົດໄຟແລ້ວ, ໃນ ຂະນະທີ່ Amar ຊ້ຳຢູ່ເທິງເວທີ. ລາວຖືກຕຳຫຼວດຮ້ອງບອກໃຫ້ຢຸດກະທັນຫັນ. ຜູ້ປົກຄອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຕ້ອນຮັບ ຂອງພວກເຮົາໄດ້ພາພວກເຮົາໄປທີ່ບ້ານພັກຂອງສະຖານີ ແລະ ຮັບຜິດຊອບເງິນຂອງພວກເຮົາ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍ ຢ່າງສຸພາບວ່າມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງລາວທີ່ຈະກັກພວກເຮົາໄວ້ຈົນກວ່າອ້າຍຂອງຂ້ອຍຈະມາຮອດ.

ການຮຽນຮູ້ ນັ້ນ ທີ່ ນັກຮຽນທີ່ຂາດວຽກ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ ມີ ໄດ້ ທີ່ ພູເຂົາຫົມມະໄລ, ທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ ແປກປະຫຼາດ ເລືອງ.

"ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າຄຸ້ນຫູໄພ່ພົນຫຼາຍ! ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພົບຜູ້ຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເຫັນ." ຫາກ ມີວານນີ້ເອງ. ອ້າຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ພົບລາວເປັນຄັ້ງທຳອິດເມື່ອທ້າຍມືກ່ອນ. ພວກເຮົາໄດ້ລາດຕະເວນ ຢູ່. ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຄົງຄາ, ເພື່ອຊອກຫາຄາດຕະກອນຄົນໜຶ່ງຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຄຳແນະນຳຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຫ້ຈັບ ລາວ, ບໍ່ວ່າຈະມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຕາຍ. ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າປອມຕົວເປັນ ສາທູ ເພື່ອປຸ້ນສະດົມຜູ້ມານະມັດ ສະການ. ບໍ່ດົນກ່ອນພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືກັບຄຳອະທິບາຍຂອງອາດຊະຍາກອນ. ລາວບໍ່ ສົນໃຈຄຳສັ່ງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຢຸດ; ພວກເຮົາແລ່ນໄປເພື່ອເອົາຊະນະລາວ. ເມື່ອຢ່າງເຂົ້າໄປໃກ້ຫຼັງລາວ, ຂ້ອຍກໍ່ ໃຊ້ຂວານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍກຳລັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ; ແຂນຂວາຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຖືກຕັດອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ ເກືອບໝົດ.

"ໂດຍບໍ່ມີການຮ້ອງໄຫ້ ຫຼື ແນມເບິ່ງບາດແຜທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ຄົນແປກໜ້າຍັງສືບຕໍ່ຢ່າງຢ່າງໄວວາຂອງລາວຢ່າງ ໜ້າປະຫລາດໃຈ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໂດດໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ, ລາວເວົ້າຢ່າງງຽບໆ."

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ບໍ່ ທີ່ ຄາດຕະກອນ ເຈົ້າ ແມ່ນ ກຳລັງຊອກຫາ.

"ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈຢ່າງຍິ່ງທີ່ເຫັນວ່າຂ້ອຍໄດ້ທຳຮ້າຍຄົນຂອງນັກປາດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນເທບພະເຈົ້າ." ພວມກົມຂາບ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ຖິ່ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ໄດ້ມອບຜ້າພັນຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຢຸດເລືອດທີ່ໄຫຼອອກມາຢ່າງໜັກ.

"ລູກເອີຍ, ນັ້ນແມ່ນຄວາມຜິດພາດທີ່ເຂົາໃຈໄດ້ຂອງລູກ.' ໄພ່ພົນໄດ້ເບິ່ງຂ້ອຍຢ່າງສຸພາບ. 'ແລ່ນໄປ, ແລະຢ່າ ຕຳນິຕົວເອງ. ແມ່ທີ່ຮັກກຳລັງດູແລຂ້ອຍຢູ່.' ລາວຍັງແຂນທີ່ຫ້ອຍລົງໄປຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນຕໍ່ຂອງມັນ ແລະເບິ່ງ! ມັນກໍ່ຕິດຢູ່; ເລືອດກໍ່ຢຸດໄຫຼຢ່າງບໍ່ຮູ້ສາເຫດ.

"ຈົງມາຫາເຮົາຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນພາຍໃນສາມມື້ ແລະ ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຮົາຫາຍດີເປັນປົກກະຕິ. ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກ ເສຍໃຈ."

"ມີວານນີ້ ອ້າຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ໄປຈຸດທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ພະສົງ ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ ພວກເຮົາກວດແຂນຂອງລາວ. ມັນບໍ່ມີຮອຍແປ້ວ ຫຼື ຮ່ອງຮອຍຂອງການບາດເຈັບເລີຍ!"

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງໄປ ຜ່ານ ຮີຊີເກສ ໄປຫາ ທີ່ ຫົມຂະໄລ ຄວາມໂດດດ່ຽວ. ລາວ ໄດ້ຮັບພອນ ພວກເຮົາ ເປັນ
ລາວ ໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ຢ່າງວ່ອງໄວ. ຂ້ອຍ

ຮູ້ສຶກ ນັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ຊິວິດ ມີ ໄດ້ ຍົກລະດັບຂຶ້ນ ຜ່ານ ຂອງລາວ ຄວາມສັກສິດ."

ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບດ້ວຍການຫຼັງອະສຸຈິທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາສະໜາ; ປະສົບການຂອງລາວໄດ້ກະຕຸ້ນລາວຢ່າງຈະແຈ້ງເກີນຄວາມເລິກຊຶ້ງປົກກະຕິຂອງລາວ. ດ້ວຍທ່າທາງທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ, ລາວໄດ້ຍືນເອກະສານທີ່ພິມອອກມາກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃຫ້ຂ້ອຍ. ໃນລັກສະນະທີ່ບິດເບືອນຕາມປົກກະຕິຂອງໜັງສືພິມປະເພດທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ (ບໍ່ພາດ, ໂອ້ຍ! ແມ່ນແຕ່ໃນປະເທດອິນເດຍ), ສະບັບຂອງນັກຂ່າວໄດ້ຖືກເວົ້າເກີນຈົນເລັກນ້ອຍ: ມັນຊືບອກວ່າ *sadhu* ໄດ້ຖືກ ເກືອບຖືກຕັດຫົວ!

ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອາມາຣ ໄດ້ເສຍໃຈທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຄິດຮອດໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພຜູ້ຂົ່ມເຫັງລາວໃນແບບທີ່ຄ້າຍຄືກັບພຣະຄຣິດ. ປະເທດອິນເດຍ, ເຊິ່ງທຸກຍາກທາງດ້ານວັດຖຸໃນສອງສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ແຕ່ມີຄວາມຮັ່ງມີອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ; "ຕຶກສູງ" ທາງວິນຍານອາດຈະພົບໄດ້ບາງຄັ້ງຄາວຢູ່ຂ້າງທາງ, ແມ່ນແຕ່ໂດຍຜູ້ຊາຍທາງໂລກເຊັ່ນຕໍາຫຼວດຄົນນີ້.

ພວກເຮົາຂອບໃຈເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ປັນເທົາຄວາມເບືອໜ້າຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງລາວ. ລາວອາດຈະບອກເປັນນັ້ນໆວ່າລາວໂຊກດີກວ່າພວກເຮົາ: ລາວໄດ້ພົບກັບໄພ່ພົນຜູ້ມີແສງສະຫວ່າງໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ; ການຄົ້ນຫາຢ່າງຈິງຈັງຂອງພວກເຮົາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ທີ່ຕົນຂອງອາຈານ, ແຕ່ຢູ່ໃນສະຖານີຕໍາຫຼວດທີ່ຫຍາບຄາຍ!

ໃກ້ກັບເທືອກເຂົ້າຫົມະໂລຫຼາຍ ແລະ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນການຖືກກັກຂັງຂອງພວກເຮົາ, ມາຮອດປະຈຸບັນ, ຂ້ອຍໄດ້ບອກ Amar ວ່າຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກກະຕຸ້ນເປັນສອງເທົ່າໃຫ້ຊອກຫາ ອິດສະລະພາບ.

"ໃຫ້ພວກເຮົາຫຼົບໜີໄປເມືອໂອກາດມີໃຫ້. ພວກເຮົາສາມາດຍ່າງໄປຫາ Rishikesh ທີ່ສັກສິດໄດ້." ຂ້ອຍຍິມ ໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.

ແຕ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນຄົນມອງໂລກໃນແງ່ຮ້າຍຫັນທີ່ເງິນທີ່ໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຮົາ.

"ຖ້າພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຜ່ານດິນແດນປ່າດົງດິບທີ່ອັນຕະລາຍດັ່ງກ່າວ, ພວກເຮົາຄວນຈະສິ້ນສຸດ, ບໍ່ແມ່ນໃນເມືອງຂອງໄພ່ພົນ, ແຕ່ຢູ່ໃນກະເພາະຂອງເສືອ!"

ອ້າຍຂອງອະນັນຕາ ແລະ ອາມາ ໄດ້ມາຮອດຫຼັງຈາກສາມມື້. ອາມາ ໄດ້ຫັກຫາຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລາວດ້ວຍຄວາມໂລ່ງໃຈ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄືນດີກັນ; ອະນັນຕາ ບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງຫຼາຍຈາກຂ້ອຍນອກຈາກການຕໍານິຢ່າງຮຸນແຮງ.

"ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ." ອ້າຍຂອງຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງປອບໂຍນ. "ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປນໍາຂ້ອຍທີ່ເມືອງເບນາເຣສເພື່ອພົບກັບໄພ່ພົນອົງໜຶ່ງ, ແລະໄປເມືອງກາລະຄັດຕາເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມພໍ່ທີ່ໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າສອງສາມມື້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດສືບຕໍ່ຄົ້ນຫາອາຈານຢູ່ທີ່ນີ້ໄດ້."

ໃນຈຸດນີ້, Amar ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສົນທະນາເພື່ອປະຕິເສດຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບຄືນໄປ Hardwar ກັບຂ້ອຍ. ລາວມີຄວາມສຸກກັບຄວາມອົບອຸ່ນຂອງຄອບຄົວ. ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມການຄົ້ນຫາຄູ່ຂອງຂ້ອຍ.

ຂອງພວກເຮົາ ງານລ້ຽງ ຖືກຝັງໄວ້ ສໍາລັບ ເບນາເຣສ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂ້ອຍ ມີ ກ ເອກະພິດ ແລະ ຫັນທີ່ ການຕອບສະໜອງໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຄໍາອະທິຖານ.

ອະນັນຕະ ໄດ້ວາງແຜນແຜນການທີ່ສະຫຼາດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ກ່ອນທີ່ຈະພົບຂ້ອຍທີ່ຮາດວາຣ, ລາວໄດ້ຢຸດຢູ່ເບນາເຣສ ເພື່ອຂໍໃຫ້ຜູ້ມີອໍານາດໃນພຣະຄໍາພິສໍາພາດຂ້ອຍໃນພາຍຫຼັງ. ທັງນັກວິຈານ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້

ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຂ້ອຍຫຼີກລ່ຽງເສັ້ນທາງຂອງ ສັນຍາສີ . 4-1

ອະນັນຕະໄດ້ພາຂ້ອຍໄປເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລູກຊາຍ, ຊາຍໜຸ່ມທີ່ມີກິລິຍາມາລະຍາດດີ, ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ອຍຢູ່ໃນເດີນ
ບ້ານ. ລາວໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍສິນຫະນາກ່ຽວກັບປັດຊະຍາທີ່ຍາວນານ. ໂດຍອ້າງວ່າມີຄວາມຮູ້ທີ່ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບອະນາຄົດ
ຂອງຂ້ອຍ, ລາວໄດ້ຫຼຸດຄຸນຄ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຢາກເປັນພະສົງ.

"ເຈົ້າຈະພົບກັບຄວາມໂຊກຮ້າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະບໍ່ສາມາດພົບພຣະເຈົ້າໄດ້, ຖ້າເຈົ້າຢືນຢັນທີ່ຈະປະຖິ້ມຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບປົກກະຕິຂອງເຈົ້າ! ເຈົ້າບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂກໍາໃນອະດີດຂອງເຈົ້າໄດ້ **4-2.**" ປາດສະຈາກປະສົບການທາງ
ໂລກ."

ຄໍາເວົ້າອັນເປັນອະມະຕະຂອງ Krishna ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ປາກຂອງຂ້ອຍເພື່ອຕອບວ່າ: "ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ມີກໍາຮ້າຍທີ່ສຸດ
ຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງກ່ຽວກັບເຮົາກໍຈະສູນເສຍຜົນຂອງການກະທຳທີ່ບໍ່ດີໃນອະດີດຢ່າງໄວວາ. ເມື່ອ
ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານສູງສົ່ງ, ລາວກໍຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກຕະຫຼອດໄປໃນໄວໆນີ້. Arjuna, ຈົ່ງຮູ້ຢ່າງ
ແນ່ນອນ: ຜູ້ອຸທິດຕົນທີ່ວາງໃຈໃນເຮົາຈະບໍ່ພົນາດ!" **4-3**

ແຕ່ການພະຍາກອນທີ່ໜັກແໜ້ນຂອງຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຂ້ອຍສັ່ນສະເທືອນ
ເລັກນ້ອຍ. ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນທັງໝົດຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງງຽບໆຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ:

"ກະລຸນາແກ້ໄຂຄວາມງົງງັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ, ດຽວນີ້, ຖ້າທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ດຳລົງຊີວິດແບບຜູ້ສະລະ ຫຼື ຜູ້ຊາຍທາງໂລກ!"

ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນ ພະສາທຸ ຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີໃບໜ້າສະຫງ່າງາມຢືນຢູ່ນອກບໍລິເວນເຮືອນຂອງນັກປັນຍາຊົນ. ເຫັນໄດ້
ຊັດເຈນວ່າລາວໄດ້ຍືນການສິນຫະນາທີ່ມີຊີວິດຊົງລະຫວ່າງຜູ້ມີພອນສະຫວັນທີ່ຕັ້ງຕົນເອງກັບຂ້ອຍ, ເພາະວ່າ
ຄົນແປກໜ້າໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍໃຫ້ມາຢູ່ຂ້າງລາວ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີພະລັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄຫຼອອກມາຈາກຄວາມສະຫງົບ
ຂອງລາວ. ຕາ.

"ລູກເອີຍ, ຢ່າຟັງຄົນໄງ່ນັ້ນ. ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ
ຮັບປະກັນວ່າເສັ້ນທາງດຽວຂອງເຈົ້າໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງຂອງຜູ້ສະລະ."

ດ້ວຍ ຄວາມປະຫຼາດໃຈ ເປັນ ດີ ເປັນ ຄວາມກະຕັນຍູ, ຂ້ອຍ ຍິມ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ ທີ່ ອັນນີ ເດັດຂາດ ຂໍຄວາມ.

"ຈົ່ງອອກໄປຈາກຊາຍຄົນນັ້ນ!" "ຄົນໄງ່" ກໍາລັງເອີ້ນຂ້ອຍມາຈາກເດີນບ້ານ. ຜູ້ນຳທາງທີ່ບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍົກ
ມືຂຶ້ນອວຍພອນແລະຄ່ອຍໆອອກໄປ.

" ສາທຸ ຜູ້ນັ້ນ ກໍ່ປາຄືກັບເຈົ້າ." ມັນແມ່ນນັກປາດທີ່ມີຜົມຫງອກທີ່ໄດ້ກ່າວຂໍສັງເກດທີ່ມີສະເໝີ. ລາວແລະລູກ
ຊາຍຂອງລາວກໍາລັງເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ. "ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າລາວກໍ່ໄດ້ອອກຈາກບ້ານຂອງລາວໄປເພື່ອ
ຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຈະແຈ້ງ."

ຂ້ອຍຫັນໜ້າໜີ. ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບອະນັນຕະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ສິນຫະນາກັບເຈົ້າພາບຂອງພວກເຮົາຕື່ມອີກ. ອ້າຍ
ຂອງຂ້ອຍຕົກລົງທີ່ຈະອອກໄປທັນທີ; ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນລົດໄຟໄປເມືອງຄາລະຄັດຕາ.

ຂ້ອຍ ຢືນ ທາງຫລັງ ຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ສູງອາຍຸ ອ້າຍ, ອະນັນຕະ.

ງານບຸນວັນສິນສຸດທ້າຍທີສະເຫຼີມສະຫຼອງໂດຍ Sri Yukteswar, ເດືອນຫັນວາ, 1935. ຄູບາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃຈກາງ; ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເພິ່ນ, ໃນເດີນໃຫຍ່ຂອງວັດຂອງເພິ່ນໃນ Serampore.

"ທ່ານນັກສືບ, ທ່ານຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຂ້ອຍໄດ້ໜີໄປພ້ອມກັບເພື່ອນສອງຄົນ?" ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະບາຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຢ່າງມີຊີວິດຊີວາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກັບອະນັນຕາໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງກັບບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ລາວຍິນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ.

"ຢູ່ໂຮງຮຽນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍພົບວ່າ Amar ໄດ້ອອກຈາກຫ້ອງຮຽນຂອງລາວແລະບໍ່ໄດ້ກັບມາ. ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ

ຂ້ອຍໄດ້ໄປເຮືອນຂອງລາວແລະຄືນພົບຕາຕະລາງເວລາທີ່ໝາຍໄວ້. ພໍຂອງ Amar ຫາກໍ່ອອກໄປ.

ລົດມ້າ ແລະ ແມ່ນ ກຳລັງເວົ້າ ໄປຫາ ທີ່ ຄົນຂັບລົດມ້າ.

"ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຂີ່ລົດໄປໂຮງຮຽນນຳຂ້ອຍໃນເຊົ້າມື້ນີ້. ລາວຫາຍໄປແລ້ວ!" ພໍ ຮ້ອງຄາງ.

"ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກອ້າຍຄົນຂັບລົດໂດຍສານວ່າລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ອີກສອງຄົນ, ນຸ່ງຊຸດເອີຣົບ, ໄດ້ຂຶ້ນລົດໄຟທີ່ສະຖານີ Howrah," ຜູ້ຊາຍກ່າວ. "ພວກເຂົາໄດ້ມອບເກີບໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຄົນຂັບລົດໂດຍສານ."

"ດັງນັ້ນ ຂ້ອຍ ມີ ສາມ ຄຳແນະນຳ ຕາຕະລາງເວລາ, ທີ່ ສາມຄົນ ຂອງ ເດັກຊາຍ, ແລະ ທີ່ ພາສາອັງກິດ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງການເປີດເຜີຍຂອງອະນັນຕະດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນແລະອຸກໃຈປະປົນກັນ. ຄວາມເອື້ອເຟື້ອເຜື່ອແຜ່ຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນຂັບລົດມ້າໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຜິດພາດເລັກນ້ອຍ!

"ແມ່ນອັນຂ້ອຍໄດ້ຟ້າວສົງໂຫລະເລກໄປຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ສະຖານີໃນທຸກເມືອງທີ່ Amar ໄດ້ຂີດເສັ້ນໃຕ້ໄວ້ໃນຕາຕະລາງເວລາ. ລາວໄດ້ກວດສອບ Bareilly, ສະນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໂຫຫາເພື່ອນຂອງເຈົ້າ Dwarka ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກການສອບຖາມໃນບ້ານ Calcutta ຂອງພວກເຮົາ, ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ວ່າພີ່ນ້ອງ Jatinda ບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄືນໜຶ່ງແຕ່ໄດ້ມາຮອດບ້ານໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາໃນຊຸດເອີຣົບ. ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາລາວແລະເຊີນລາວໄປກິນເຂົ້າແລງ. ລາວຍອມຮັບ, ຮູ້ສຶກ□□□□ໃຈກັບທ່າທາງທີ່ເປັນມິດຂອງຂ້ອຍ. ລະຫວ່າງທາງຂ້ອຍໄດ້ພາລາວໄປສະຖານີຕ່າງໆໂດຍບໍ່ສົງໄສ. ລາວຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຫຼາຍຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ຍ້ອນຮູບລັກສະນະທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ພາຍໃຕ້ສາຍຕາທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາ, Jatinda ຕົກລົງທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປະພຶດທີ່ລຶກລັບຂອງລາວ.

"'ຂ້ອຍເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງໄປຍັງເທືອກເຂົາຫົມະໄລດ້ວຍອາລົມທາງວິນຍານທີ່ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ,' ລາວອະທິບາຍ. 'ແຮງບັນດານໃຈເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບພວກອາຈານ. ແຕ່ຫັ້ນທີ່ທີ່ Mukunda ເວົ້າວ່າ, 'ໃນລະຫວ່າງຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງພວກເຮົາຢູ່ໃນຖ້ຳເທືອກເຂົາຫົມະໄລ, ເສືອຈະຖືກສະກົດຈິດແລະນັ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາຄືກັບແມວທີ່ລ້ຽງດູ,' ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍກໍ່ແຂງຕົວ; ເທື່ອໄຫຼອອກມາເປັນກ້ອນໆຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງຂ້ອຍ. 'ແລ້ວຈະເປັນແນວໃດ?' ຂ້ອຍຄິດ. 'ຖ້າລັກສະນະທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງເສືອບໍ່ຖືກປ່ຽນແປງຜ່ານພະລັງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກມັນຈະປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາຄືກັບແມວບ້ານບໍ່?' ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເຫັນຕົວເອງເປັນຜູ້ຕ້ອງສົງໄສຂອງກະເພາະອາຫານຂອງເສືອບາງໂຕ - ເຂົາໄປໃນນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫີນທີ່ພ້ອມກັບຮ່າງກາຍທັງໝົດ, ແຕ່ໂດຍການຕິດຕັ້ງ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງມັນ!"

ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ການຫາຍຕົວໄປຂອງ Jatinda ໄດ້ລະເຫີຍໄປດ້ວຍສຽງຫົວເລາະ. ພາກຕໍ່ທີ່ຕະຫຼົກຢູ່ເທິງລົດໄຟນັ້ນຄຸ້ມຄຳກັບຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດທີ່ລາວໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ. ຂ້ອຍຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມຮູ້ສຶກພໍໃຈເລັກນ້ອຍ: Jatinda ກໍ່ບໍ່ໄດ້ລອດຜົນຈາກການພົບກັບຕ່າງໆເຊັ່ນກັນ!

"ອານັນຕາ, **4-4** ເຈົ້າເປັນນັກສືບທີ່ເກີດມາ!" ສາຍຕາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນຂອງຂ້ອຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ປາສະຈາກຄວາມອຸກອັງ. "ແລະຂ້ອຍຈະບອກ Jatinda ວ່າຂ້ອຍດີໃຈທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ມີອາລົມທໍລະຍົດ, ດັ່ງທີ່ມັນປາກົດ, ແຕ່ເປັນຍ້ອນສະຕິປັນຍາທີ່ລະມັດລະວັງໃນການປົກປັກຮັກສາຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ!"

ຢູ່ເຮືອນໃນ Calcutta, ພໍໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຢຸດການເຄື່ອນໄຫວຂອງຂ້ອຍໄວ້ຈົນກວ່າຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ຮຽນຈົບມັດທະຍົມປາຍ. ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຢູ່, ເພິ່ນໄດ້ວາງແຜນດ້ວຍຄວາມຮັກໂດຍການຈັດແຈງໃຫ້ມີນັກປາດທີ່ມີພອນສະຫວັນ, Swami Kebalananda, **4-5** ມາເຮືອນເປັນປະຈຳ.

"ການ ເຊດ ຈະ ເປັນ ຂອງເຈົ້າ ສັນສະກິດ ຄູສອນ" ຂອງຂ້ອຍ ພໍແມ່ ປະກາດແລ້ວ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ.

ພໍ່ ຫວັງໄວ້ ໄປຫາ ຕອບສະໜອງ ຂອງຂ້ອຍ ທາງດ້ານສາສະໜາ ຄວາມປາຖະໜາ ໂດຍ ຄໍາແນະນໍາ ຈາກ ກໄດ້ຮຽນຮູ້ ນັກປັດຊະຍາ. ແຕ່ຕາຕະລາງໄດ້ຖືກປ່ຽນໄປຢ່າງລະອຽດອ່ອນ: ຄູສອນໃໝ່ຂອງຂ້ອຍ, ແທນທີ່ຈະເປັນຜູ້ທີ່ຂາດຄວາມຊ່ຽວຊານທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ໄດ້ເພີ່ມຄວາມມຸ່ງຫວັງໃນເລື່ອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ. ພໍ່ບໍ່ຮູ້, Swami Kebalananda ເປັນສາວິກຜູ້ມີກຽດຕິຍົດຂອງ Lahiri Mahasaya. ຄູສອນທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້ມີສາວິກຫຼາຍພັນຄົນ, ຖືກຕັ້ງດູດເຂົ້າຫາລາວຢ່າງງຽບ. ໂດຍຄວາມບໍ່ຮ້າງຮ້າຍຂອງແຮງດຶງດູດອັນສູງສົ່ງຂອງລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ຕໍ່ມາວ່າ ລາຫິນີ ມະຫາໄຊ ມັກອະທິບາຍລັກສະນະ ເກບາລານັນດາ ວ່າເປັນ ຣິຊິ ຫຼື ນັກປາດຜູ້ມີແສງສະຫວ່າງ.

ຜົມລອນຫຼົງດຽມໄດ້ລ້ອມຮອບໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງຄູສອນຂອງຂ້ອຍ. ດວງຕາສີດຳຂອງລາວບໍ່ມີເລ່ຫຼຽມ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສຄືກັບເດັກນ້ອຍ. ທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍທີ່ເບົາບາງຂອງລາວຖືກໝາຍໄວ້ດ້ວຍການພິຈາລະນາທີ່ສະຫງົບ. ລາວອ່ອນໂຍນແລະຮັກແພງສະເໝີ, ລາວຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຫຼາຍຊົ່ວໂມງທີ່ມີຄວາມສຸກຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນ ການຝຶກສະມາທິ ຢ່າງ ເລິກເຊິງ .

ເກບາລານັນດາ ເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນ ໜັງສືຊາສ ຕຣາ ຫຼື ໜັງສືສັກສິດບູຮານ: ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບນາມມະຍົດວ່າ "ຊາສຕຣີ ມະຫາສາຍາ" ເຊິ່ງປົກກະຕິແລ້ວລາວຈະຖືກເອີ້ນ. ແຕ່ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຂ້ອຍໃນການສຶກສາພາສາສັນສະກິດແມ່ນບໍ່ໜ້າສົນໃຈ. ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາທຸກໆໂອກາດເພື່ອປະຖົມໄວຍາກອນທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ເວົ້າກ່ຽວກັບໂຍຄະ ແລະ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ. ຄູສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍເວົ້າບາງສິ່ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງລາວເອງກັບຄູສອນ.

"ບໍ່ຄ່ອຍ ໂຊກດີ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ສາມາດ ໄປຫາ ຍັງຄົງຢູ່ ໃກ້ ລາຫິນີ ມະຫາໄຊຍະ ສຳລັບ ສິບ ປີ. ຂອງລາວ ເບນາເຣສ ບ້ານແມ່ນເປົ້າໝາຍປະຈຳຄືນຂອງຂ້ອຍໃນການໄປນະມັດສະການ. ຄູບາອາຈານມັກຈະຢູ່ໃນຫ້ອງຮັບແຂກນ້ອຍໆຢູ່ຊັ້ນໜຶ່ງສະເໝີ. ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນນັ່ງຢູ່ໃນທ່າດອກບົວເທິງບ່ອນນັ່ງໄມ້ທີ່ບໍ່ມີຫຼັງ, ສາວິກຂອງເພິ່ນໄດ້ມັດເພິ່ນເປັນຮູບເຄິ່ງວົງມົນ. ຕາຂອງເພິ່ນເປັນປະກາຍ ແລະ ເຕັ້ນລຳດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງສິ່ງສັກສິດ. ພວກມັນຫຼັບຢູ່ສະເໝີ, ແນມເບິ່ງຜ່ານວົງມົນພາຍໃນເຂົ້າໄປໃນໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນ. ເພິ່ນບໍ່ຄ່ອຍເວົ້າຍາວ. ບາງຄັ້ງສາຍຕາຂອງເພິ່ນຈະສຸມໃສ່ນັກຮຽນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ; ຄຳເວົ້າທີ່ປິ່ນປົວໄດ້ຖືກຫຼັ່ງໄຫຼລົງຄືກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ຕົກລົງມາ.

"ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້ເບິ່ງບານຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍເມື່ອເຫັນນາຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຫອມຫວນໄປດ້ວຍກິນຫອມຂອງລາວ, ຄືກັບວ່າມາຈາກດອກບົວແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີສິນສຸດ. ການຢູ່ກັບລາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ແລກປ່ຽນຄຳເວົ້າເປັນເວລາຫຼາຍມື້, ແມ່ນປະສົບການທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ. ຖ້າມີອຸປະສັກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເກີດຂຶ້ນໃນເສັ້ນທາງຂອງ ດ້ວຍການຕັ້ງສະມາທິຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະນັ່ງສະມາທິຢູ່ຕີນຂອງຄູ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ສະພາບທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດເຂົ້າມາຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍໄດ້ງ່າຍ. ການຮັບຮູ້ດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫຼົງທາງໃນເວລາທີ່ມີຄູສອນທີ່ຕ່ຳກວ່າ. ຄູສອນຄືວິຫານທີ່ມີຊີວິດຊົ່ວຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະຕູລັບເປີດໃຫ້ສາວິກທຸກຄົນຜ່ານການອຸທິດຕົນ.

"ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ບໍ່ແມ່ນນັກຕິຄວາມໝາຍຂອງພຣະຄຳພີທີ່ຄ້າຍຄືກັບໜັງສື. ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປເບິ່ງ 'ຫໍສະໝຸດສັກສິດ' ຢ່າງບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ຟອງຄຳເວົ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຜຸ້ງອອກມາຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງຂອງລາວ. ລາວມີກະໂປງທີ່ມະຫັດສະຈັນທີ່ປິດລັອກວິທະຍາສາດປັດຊະຍາທີ່ເລິກເຊິງທີ່ຝັງຢູ່ໃນ ພຣະເວດ ມາດົນແລ້ວ . **4-6** ຖ້າຖືກຖາມໃຫ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະດັບຕ່າງໆຂອງສະຕິທີ່ກ່າວເຖິງໃນບົດເລື່ອງບູຮານ, ລາວຈະເຫັນດີຢ່າງຍິ່ມແຍ້ມ.

"ຂ້ອຍຈະຜ່ານຜ່າສະພາບການເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ດຽວນີ້ຈະບອກເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮັບຮູ້." ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ທີ່ ຄູອາຈານ WHO ຜູກມັດ ພຣະຄຳພີ ໄປຫາ ຄວາມຊຶ່ງຈຳ ແລະ ແລ້ວ ໃຫ້ ອອກໄປບໍ່ເປັນຈິງ ບົດຄັດຫຍໍ້.

"ກະລຸນາອະທິບາຍບົດກາບສັກສິດຕາມຄວາມໝາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານ." ຄູບາທິງຽບສະຫງົບມັກຈະໃຫ້ຄໍາແນະນຳນີ້
ແກ່ສາວົກທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. "ຂ້ອຍຈະນຳພາຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າການຕີຄວາມທີ່ຖືກຕ້ອງຈະເປັນ

ເວົ້າອອກມາ.' ດ້ວຍວິທີນີ້, ການຮັບຮູ້ຫຼາຍຢ່າງຂອງ ລາຕິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້, ພ້ອມດ້ວຍ ຄໍາເຫັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໂດຍນັກຮຽນຕ່າງໆ.

"ອາຈານບໍ່ເຄີຍໃຫ້ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອແບບທາດ. 'ຄໍາເວົ້າເປັນພຽງເປືອກຫອຍ,' ລາວເວົ້າ. 'ຈິງເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານການຕິດຕໍ່ທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າເອງໃນການນັ່ງສະມາທິ.'"

"ບໍ່ ສານ ສິງ ທີ ລູກສິດ ບັນຫາ, ທີ ກູຣູ ແນະນໍາ ກຣິຢາ ໂຍຄະ ສໍາລັບ ຂອງມັນ ວິທີແກ້ໄຂ.

"ກະແຈໂຍຄະຈະບໍ່ສູນເສຍປະສິດທິພາບຂອງມັນເມື່ອຂ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍເພື່ອນໍາພາເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ເຕັກນິກນີ້ບໍ່ສາມາດຜູກມັດ, ຮວບຮວມ, ແລະລືມໄດ້, ໃນລັກສະນະຂອງແຮງບັນດານໃຈທາງທິດສະດີ. ຈິງສືບຕໍ່ເດີນໜ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນເສັ້ນທາງສູ່ການປົດປ່ອຍຂອງເຈົ້າຜ່ານ *Kriya* , ເຊິ່ງພະລັງຂອງມັນຢູ່ໃນການປະຕິບັດ."

"ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງຖືວ່າ ກຣິຢະ ເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງທີ່ເຄີຍມີການພັດທະນາມາໃນການຄົ້ນຫາສິ່ງອະນັນຕະຂອງມະນຸດ." ເກບາລານັນດາ ໄດ້ສະຫຼຸບດ້ວຍປະຈັກພະຍານທີ່ຈິງຈັງນີ້. "ຜ່ານການນໍາໃຊ້ຂອງມັນ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດທັງໝົດ, ທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນມະນຸດທຸກຄົນ, ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ປະກົດຕົວຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນເນື້ອໜັງຂອງ ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ແລະ ສາວິກາຈໍານວນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງ."

ການອັດສະຈັນທີ່ຄ້າຍຄືກັບພຣະຄຣິດໂດຍ Lahiri Mahasaya ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າ Kebalananda. ຄູສອນທີ່ບໍລິສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃນມື້ໜຶ່ງ, ໂດຍສາຍຕາຂອງລາວຢູ່ໄກຈາກຂໍ້ຄວາມພາສາສັນສະກິດທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

"ສານຸສິດຕາບອດຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຣາມູ ໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມສົງສານຢ່າງຈິງຈັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ລາວຄວນຈະບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງໃນສາຍຕາຂອງລາວບໍ່, ເມື່ອລາວຮັບໃຊ້ອາຈານຂອງພວກເຮົາຢ່າງຊື່ສັດ, ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງຢ່າງເຕັມທີ່? ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມເວົ້າກັບ ຣາມູ, ແຕ່ລາວໄດ້ນັ່ງຢູ່ເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງເພື່ອພັດພະຄູຣູດ້ວຍປຸນຄາທີ່ເຮັດດ້ວຍມື . ເມື່ອຜູ້ນັບຖືໄດ້ອອກຈາກຫ້ອງໃນທີ່ສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປ.

"ຣາມູ, ແນວໃດ ຍາວ ມີ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕາບອດບໍ່?

""ຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເກີດມາ, ທ່ານ! ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນແສງແດດເລີຍ." ""ຄູບາຜູ້ມີ

ອໍານາດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້. ກະລຸນາອະທິຖານ.""

"ມື້ຕໍ່ມາ ຣາມູ ໄດ້ເຂົ້າຫາ ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ດ້ວຍຄວາມລັງເລໃຈ. ສາວິກຮູ້ສຶກອາຍທີ່ຈະຂໍໃຫ້ເພີ່ມຄວາມຮັ່ງມີທາງຮ່າງກາຍໃສ່ກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານຂອງລາວ."

"ພຣະອາຈານ, ຜູ້ສ່ອງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານຢູ່ໃນພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະອົງນໍາແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງດວງອາທິດ."

""ຣາມູ, ມີຄົນວາງແຜນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ຂ້ອຍບໍ່ມີພະລັງໃນການ

ປົນປົວ." ""ທ່ານເອີຍ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດພາຍໃນທ່ານສາມາດປົນປົວໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ."

"ນັ້ນແຕກຕ່າງແທ້ໆ, ຣາມູ. ຂີດຈໍາກັດຂອງພະເຈົ້າບໍ່ມີຢູ່ບ່ອນໃດເລີຍ! ພຣະອົງຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ດວງດາວ ແລະ ຈຸລັງຂອງເນື້ອໜັງມີຄວາມງົດງາມຢ່າງລຶກລັບ ສາມາດນໍາເອົາຄວາມງົດງາມມາສູ່ສາຍຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ."

"ນາຍໄດ້ແຕະໜ້າຜາກຂອງຮາມຢູ່ຈຸດລະຫວ່າງຄິວ. 4-7 "ຈິງຕັ້ງໃຈໃຫ້ສະມາທິ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ເລື້ອຍໆ
ສວດມົນ ທີ່ ຊື່ ຂອງ ທີ່ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຮາມາ 4-8 ສຳລັບ ເຈັດ ມື້. ເທ

ຄວາມງົດງາມ ຂອງ ທີ ດວງອາທິດ ຈະ ມີ ກ ພິເສດ ຮຸ່ງເຊົ້າ ສຳລັບ ເຈົ້າ.

"ເບິ່ງແມ່! ພາຍໃນໜຶ່ງອາທິດມັນກໍ່ເປັນແນວນັ້ນ. ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ຣາມູໄດ້ເຫັນໃບໜ້າທຶງດຽມຂອງທຳມະຊາດ. ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຮູ້ທຸກຢ່າງໄດ້ສັງສອນສາວິກຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຜິດພາດໃຫ້ກ່າວຊື່ຂອງພະຣາມຊ້າອີກ, ເຊິ່ງພະອົງເຄົາລົບນັບຖືຫຼາຍກວ່າໄພ່ພົນອື່ນໆທັງໝົດ. ສັດທາຂອງຣາມູແມ່ນດິນທີ່ໂຖດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຊຶ່ງເມັດພັນອັນມີພະລັງຂອງຄູຣູໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງຖາວອນ. ການປົນປົງ ງອກ." ເຄບາລານັນດາ ແມ່ນ ງຽບ ສຳລັບ ກ ຊ່ວງເວລາ, ແລ້ວ ຈ່າຍແລ້ວ ກ ຕື່ມອີກ ການໃຫ້ກຽດແກ່ guru ຂອງລາວ.

"ມັນເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງໃນການອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ Lahiri Mahasaya ໄດ້ກະທຳວ່າລາວບໍ່ເຄີຍຍອມໃຫ້ຫຼັກການຂອງອະຕະ **4-9** ເພື່ອພິຈາລະນາຕົນເອງວ່າເປັນກຳລັງກໍ່ໃຫ້ເກີດ. ໂດຍການຍອມຈຳນົນຢ່າງສົມບູນແບບ, ນາຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ພະລັງການປົນປົງທີ່ສຳຄັນໄຫຼຜ່ານລາວຢ່າງເສລີ.

"ຮ່າງກາຍຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປົງຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈຜ່ານ Lahiri Mahasaya ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຕ້ອງໄດ້ເຜົາຜານດ້ວຍແປວໄຟ. ແຕ່ການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານທີ່ງຽບສະຫງົບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ສາວິກແບບພຣະຄຣິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ແມ່ນການອັດສະຈັນທີ່ບໍ່ມີວັນເນົາເປື້ອຍຂອງພຣະອົງ."

ຂ້ອຍ ບໍ່ເຄີຍ ກາຍເປັນ ກ ສັນສະກິດ ນັກວິຊາການ; ເຄບາລານັນດາ ສອນແລ້ວ ຂ້ອຍ ກ ຜູ້ທຳນາຍ ໄວຍາກອນ.

4-1 : ຕາມຕົວອັກສອນ, "ປະລະເລີຍ." ຈາກ ສັນສະກິດ ກິລິຍາ ຮາກ, "ເຖິງ ຫລໍ ໄປຂ້າງໆ."

4-2 : ຜົນກະທົບ ຂອງ ອະດີດ ການກະທຳ, ໃນ ອັນນີ້ ຫຼື ກ ອະດີດ ຊີວິດ; ຈາກ ສັນສະກິດ ຄຣິ "ເຖິງ ເຮັດ."

4-3 : ບາຄະວັດ ກິ ຕາ ເກົ້າ, 30-31. ກຣິສນາ ແມ່ນ ທີ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຂອງ ອິນເດຍ; ອາຣຸນ ແມ່ນ ຂອງລາວ ສຳຄັນທີ່ສຸດ ສາວິກ.

4-4 : ຂ້ອຍ ສະເໝີ ແກ້ໄຂແລ້ວ ລາວ ເປັນ ອະນັນຕະ-ດາ. ດາ ແມ່ນ ກ ເຄົາລົບນັບຖື ຄຳຕໍ່ທ້າຍ ເຊິ່ງ ທີ່ ຜູ້ເປັນລູກກິກ ຮ້າຍ ໃນ ອັນ ອິນເດຍ ຄອບຄົວ ໄດ້ຮັບຈາກຮ້າຍນ້ອງໝູ່ມ.

4-5 ໃນເວລາປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ, ເຄບາລານັນດາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ Swami Order ແລະໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຖືກເອີ້ນວ່າ "Shastri Mahasaya". ເຖິງ ຫຼີກລ່ຽງ ຄວາມສັບສົນ ດ້ວຍ ທີ່ ຊື່ ຂອງ ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ແລະ ຂອງ ອາຈານ ມະຫາໄຊຍະ (ບົດ 9), ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ອ້າງອີງ ຂອງຂ້ອຍ ສັນສະກິດ ຄູສອນ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຂອງລາວ ຕໍ່ມາ ວັດວາອາຮາມ ຊື່ ຂອງ ສະວາມີ ເຄບາລານັນດາ. ຂອງລາວ ຊົວະປະຫວັດ ມີ ໄດ້ ບໍ່ດົນມານີຈັດພິມແລ້ວ ໃນ

ເບງກາລີ. ເກີດ ໃນ ທີ່ ຄຸລນາ ເມືອງ ຂອງ ເບງກາລ ໃນ 1863, ເຄບາລານັນດາ ໄດ້ໃຊ້ ຂຶ້ນ ຂອງລາວ ຮ່າງກາຍ ໃນ ເບນາເຣສ ທີ່ ທີ່ ອາຍຸ ຂອງ ຫຼັກສືບ ແປດ

.ຂອງລາວ ຄອບຄົວ ຊື່ ແມ່ນ ອາຊູໂທຊ ແຊດເຕີຈີ

4-6 : ເຫ ບູຮານ ສີ ເວດ ປະກອບດ້ວຍ ເກີນ 100 ຍັງຄົງຢູ່ ມາດຕະຖານ ປຶ້ມ. ເອເມີສັນ ຈ່າຍແລ້ວ ທີ່ ກຳລັງຕິດຕາມ ການສະແດງຄວາມເຄົາລົບ ໃນ ຂອງລາວ ວາລະສານ Vedic ຄິດວ່າ: "ມັນສູງສົ່ງຄືກັບຄວາມຮ້ອນ ແລະ ກາງຄືນ ແລະ ມະຫາສະໝຸດທີ່ຫາຍໃຈບໍ່ອອກ. ມັນປະກອບດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທາງສາສະໜາທຸກຢ່າງ, ຈັນຍາບັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດທີ່ໄປຢຽມຢາມຈິດໃຈກະວີອັນສູງສົ່ງຂອງແຕ່ລະຄົນ. ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫຍັງທີ່ຈະເກັບປຶ້ມໄວ້; ຖ້າຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈຕົວເອງໃນ

ປ່າໄມ້ ຫຼື ໃນ ກ ເຮືອ ເທິງ ທີ່ ໜອງນ້ຳ ທຳມະຊາດ ເຮັດໃຫ້ ກ ພາມ ຂອງ ຂ້ອຍ ປະຈຸບັນ: ນິລັນດອນ ຄວາມຈຳເປັນ, ນິລັນດອນ ການຊົດເຊີຍ, ພະລັງທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້, ຄວາມງຽບສະຫງົດທີ່ບໍ່ແຕກຫັກ.

ນີ້ແມ່ນຄຳສອນຂອງນາງ. ສັນຕິພາບ, ນາງເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ແລະ.....

ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມສົມບູນ

ການປະຖິ້ມ ເຫຼົ່ານີ້ ຢາແກ້ປວດ ແກ້ແຄ້ນ ທັງໝົດ ບາບ ແລະ ນໍາມາ ເຈົ້າ ໄປຫາ ທີ່ ຄວາມສຸກ ຂອງ ທີ່ ແປດ
".ພະເຈົ້າ

4-7 : ເທ ບ່ອນນັ່ງ ຂອງ ທີ່ "ໂສດ" ຫຼື ທາງວິນຍານ ຕາ. ທີ່ ຄວາມຕາຍ ທີ່ ສະຕິ ຂອງ ຜູ້ຊາຍ ແມ່ນ
ປົກກະຕິແລ້ວ ແຕ່ມແລ້ວ ໄປຫາ ອັນນີ້ ສັກສິດ ຈຸດ, ເຊິ່ງຄິດໄລ່ເຖິງຕາທີ່ຍົກຂຶ້ນທີ່ພົບເຫັນໃນຜູ້ຕາຍ.

4-8 : ເທ ສູນກາງ ສັກສິດ ຕົວເລກ ຂອງ ທີ່ ສັນສະກິດ ມະຫາກາບ, ຣາມາຍະນະ .

4-9 : ອະຮັງກາຣາ ອະຄະຕິ; ຕາມຕົວອັກສອນ, "ຂ້ອຍ ເຮັດ." ເທ ຮາກ ສາເຫດ ຂອງ ສອງນິຍົມ ຫຼື ພາບລວງ
ຕາ ຂອງ ມາ ຢາ ໂດຍທີ່ ທີ່ ວິຊາ (ອີໂກ້) ປະກົດເປັນວັດຖຸ; ສິ່ງມີຊີວິດຈົນຕະນາການຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ສ້າງ.

ບົດ: 5

ກ "ນ້ຳຫອມ ໄຜ່ພົນ ການສະແດງຜົນ ຂອງລາວ ສົງມະຫັດສະຈັນ

"ເຖິງ ທຸກໆ ສິ່ງຂອງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ກ ລະຕູການ, ແລະ ກ ເວລາ ໄປຫາ ທຸກໆ ຈຸດປະສົງ ພາຍໃຕ້ ທີ່ ສະຫວັນ."

ຂ້ອຍບໍ່ມີປັນຍາຂອງຊາໂລໂມນມາປອບໃຈຂ້ອຍ; ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງອ້ອມຮອບຕົວຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າຈະໄປທ່ຽວໃສ່ຈາກ ບ້ານ, ເພື່ອຊອກຫາໃບໜ້າຂອງຄູບາຜູ້ມີພອນສະຫວັນທີ່ຂ້ອຍຫວັງໄວ້. ແຕ່ເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານໄປຈົນ ກວ່າຈະຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ.

ສອງປີຜ່ານໄປລະຫວ່າງການບິນຂອງຂ້ອຍກັບ Amar ໄປສູ່ເທືອກເຂົ້າຫົມະໂລ, ແລະມື້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ Sri Yukteswar ມາຮອດຊີວິດຂອງຂ້ອຍ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບນັກປາດຫຼາຍຄົນ - "ໄຜ່ບໍລິສຸດແຫ່ງ ນ້ຳຫອມ," "Tiger Swami," Nagendra Nath Bhaduri, Master Mahasaya, ແລະນັກວິທະຍາສາດ ຊາວເບງກາລີທີ່ມີຊື່ສຽງ, Jagadis Chandra Bose.

ການພົບປະຂອງຂ້ອຍກັບ "ໄຜ່ບໍລິສຸດນ້ຳຫອມ" ມີສອງຄຳນຳ, ອັນໜຶ່ງມີຄວາມກົມກຽວ ແລະ ອີກອັນໜຶ່ງ ມີ ຄວາມຕະຫຼົກ.

"ພຣະເຈົ້າແມ່ນງ່າຍດາຍ. ສິ່ງອື່ນໆທັງໝົດແມ່ນສັບສົນ. ຢ່າຊອກຫາຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງໃນໂລກທຳ ມະຊາດ."

ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງປັດຊະຍາເຫຼົ່ານີ້ຄ່ອຍໆເຂົ້າມາໃນຫຼຸຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍືນຢູ່ຢ່າງງຽບໆຕໍ່ໜ້າຮູບປັ້ນ ກາລີໃນວັດ. ຂ້ອຍຫັນໄປປະເຊີນໜ້າກັບຊາຍຮ່າງສູງຄົນໜຶ່ງທີ່ແຕ່ງຕົວບໍ່ເປັນ ຫຼື ບໍ່ແຕ່ງຕົວກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລາວເປັນ ສາທຸທີ່ ພະເນ ຈອນໄປມາ .

"ເຈົ້າໄດ້ຊົມເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດທີ່ສັບສົນຂອງຂ້ອຍແທ້ໆ!" ຂ້ອຍຍິນດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ. "ຄວາມສັບສົນຂອງ ລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວໃນທຳມະຊາດ, ດັ່ງທີ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງ Kali, **5-1** ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ຫົວທີ່ສະຫຼາດກວ່າຂ້ອຍຈິ່ງຈັນ!"

"ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ແກ້ໄຂຄວາມລຶກລັບຂອງນາງ! ຄວາມດີແລະຄວາມຊົດແມ່ນປິດສະໝາທີ່ທ້າທາຍທີ່ຊີວິດວາງໄວ້ຄື ກັບສະຟົງຊີໄວ້ຕໍ່ໜ້າທຸກໆສະຕິປັນຍາ. ໂດຍບໍ່ພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາ, ຜູ້ຊາຍສ່ວນໃຫຍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍ ດ້ວຍຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການລົງໂທດໃນປັດຈຸບັນແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຂອງເມືອງທິບສີ. ຢູ່ທີ່ນີ້ແລະບ່ອນນັ້ນ, ຮູບຮ່າງໂດດດ່ຽວທີ່ສູງຕະຫຼາດບໍ່ເຄີຍຮ້ອງໃຫ້ເຖິງຄວາມຜ່າຍແຜ່. ຈາກມາ ຢາ **5-2** ຂອງຄວາມເປັນສອງ, ລາວໄດ້ດຶງເອົາຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີການຕັດຂາດຂອງຄວາມເປັນເອກະພາບ."

"ເຈົ້າ ເວົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ທ່ານ."

"ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ວິທີການພິຈາລະນາຕົນເອງຢ່າງຊື່ສັດມາດົນແລ້ວ, ວິທີການທີ່ເຈັບປວດຢ່າງປະນີດຕໍ່ປັນຍາ. ການ ກວດສອບຕົນເອງ, ການສັງເກດຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ເປັນປະສົບການທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ແຕກ ສະຫລາຍ. ມັນທຳລາຍອີໂກ້ທີ່ແຂງແກ່ນທີ່ສຸດ. ແຕ່ການວິເຄາະຕົນເອງທີ່ແທ້ຈິງເຮັດວຽກທາງຄະນິດສາດເພື່ອ ສ້າງຜູ້ພະຍາກອນ. ວິທີການຂອງ 'ການສະແດງອອກຕົນເອງ,' ການຮັບຮູ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ສົງຜົນໃຫ້ເກີດຄົນທີ່ເຫັນ

ແກ່ຕົວ, ແນ່ໃຈໃນສິດທິຂອງເຂົາເຈົ້າ

ສ່ວນຕົວ ການຕິດວາມ ຂອງ ພະເຈົ້າ ແລະ ທີ່ ຈັກກະວານ."

"ຄວາມຈິງ ຖ່ອມຕົວ ຜູ້ທີ່ອອກກິນເປັນບໍານານ, ບໍ່ ສົງໄສ ກ່ອນ ດັ່ງກ່າວ ຫຍິງ ຄວາມເປັນຕົ້ນສະບັບ." ຂ້ອຍ ແມ່ນ ມ່ວນຊື່ນ ທີ່ ການສິນທະນາ.

"ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນິລັນດອນໄດ້ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກການອວດອ້າງ. ຈິດໃຈຂອງ ມະນຸດ, ເຊິ່ງຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນເຖິງຂີ້ຕົມທີ່ຝັງຢູ່ໃນໂລກມາເປັນເວລາຫຼາຍຮ້ອຍປີ, ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດທີ່ໜ້າ ລັງກຽດຂອງຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນໂລກທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ."

ການຕໍ່ສູ້ໃນສະໜາມຮົບກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ສໍາຄັນຢູ່ທີ່ນີ້, ເມື່ອມະນຸດຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູພາຍໃນເປັນຄັ້ງທໍາອິດ! ບໍ່ມີ ສັດຕູທີ່ເປັນມະຕະເຫຼົ້ານີ້, ທີ່ຈະຖືກເອົາຊະນະດ້ວຍອໍານາດອັນໂຫດຮ້າຍ! ມີຢູ່ຫົວໄປ, ບໍ່ສະຫງົບ, ໄລ່ຕາມ ມະນຸດເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລານອນຫຼັບ, ມີອາວຸດທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຢ່າງລັບໆ, ທະຫານທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂງ່າຈ້າ ເຫຼົ່ານີ້ພະຍາຍາມຂ້າພວກເຮົາທຸກຄົນ. ຜູ້ຊາຍທີ່ຝັງຮຸດມີການຂອງຕົນຢ່າງບໍ່ມີຄວາມຄິດ, ຍອມຈໍານົນຕໍ່ ຊະຕາ ກໍາຮ່ວມກັນ. ລາວສາມາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນອັນນອກຈາກບໍ່ມີອໍານາດ, ບໍ່ຊື່ສັດ, ແລະ ໜ້າອັບອາຍໄດ້ບໍ່?

"ທ່ານທີ່ນັບຖື, ທ່ານບໍ່ມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຝູງຊົນທີ່ສັບສົນບໍ່?" ນັກປາດຜູ້

ນັ້ນງຽບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລ້ວຕອບຢ່າງບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ.

"ການຮັກທັງພຣະເຈົ້າທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຫໍເກັບມ້ຽນຄຸນງາມຄວາມດີທັງໝົດ, ແລະມະນຸດທີ່ເຫັນໄດ້, ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີສິ່ງ ໃດເລີຍ, ມັກຈະເປັນເລື່ອງທີ່ງົດງົດ! ແຕ່ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມເທົ່າກັບເສັ້ນທາງທີ່ສັບສົນ. ການຄົ້ນຄວ້າ ພາຍໃນໃນໄວໆນີ້ຈະເປີດເຜີຍຄວາມເປັນເອກະພາບໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ - ຄວາມສໍາພັນທີ່ໜັ້ນຄົງຂອງ ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ຢ່າງໜ້ອຍໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງມະນຸດໄດ້ເປີດເຜີຍ. ຄວາມ ຖ່ອມຕົວທີ່ຕິດຕະລົງຕິດຕາມການຄົ້ນພົບລະດັບນີ້. ມັນເຕີບໃຫຍ່ເປັນຄວາມເມດຕາຕໍ່ເພື່ອນຮ່ວມຊາດ, ຕາບອດຕໍ່ ພະລັງການປົນປົວຂອງຈິດວິນຍານທີ່ລໍຖ້າການສໍາຫຼວດ."

"ການ ໄພ່ພົນ ຂອງ ທຸກໆ ອາຍຸ, ທ່ານ, ມີ ຮູ້ສຶກ ຄື ຕົວທ່ານເອງ ສໍາລັບ ທີ່ ຄວາມໂສກເສົ້າ ຂອງ ທີ່ ໂລກ."

"ມີແຕ່ຄົນຕື່ນໆເທົ່ານັ້ນທີ່ສູນເສຍການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມທຸກໂສກຂອງຊີວິດຄົນອື່ນ, ຍ້ອນວ່າລາວຈົມລົງສູ່ ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນຄັບແຄບຂອງຕົນເອງ." ໃບໜ້າທີ່ເຄັ່ງຄັດຂອງ SADHU ອ່ອນລົງຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ. "ຜູ້ທີ່ ປະຕິບັດ ການຜ່າຕັດດ້ວຍຕົນເອງດ້ວຍມືດຜ່າຕັດຈະຮູ້ເຖິງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄວາມສົງສານຫົວໄປ. ການ ປ່ອຍຕົວໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ລາວຈາກຄວາມຕ້ອງການທີ່ໜ້າຫຼຸຂອງອີໂກ້ຂອງລາວ. ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເບີກບານ ຢູ່ໃນຕົນດັ່ງກ່າວ. ໃນທີ່ສຸດສິ່ງມີຊີວິດກໍ່ຫັນໄປຫາຜູ້ສ້າງຂອງລາວ, ຖ້າບໍ່ມີເຫດຜົນອື່ນນອກຈາກຖາມດ້ວຍຄວາມ ທຸກທໍລະມານວ່າ: 'ເປັນຫຍັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງ?' ດ້ວຍການທໍລະມານທີ່ໜ້າລັງກຽດ, ມະນຸດໃນທີ່ສຸດກໍ່ ຖືກຂັບໄລ່ເຂົ້າໄປໃນການປະກົດຕົວທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເຊິ່ງຄວາມງາມຂອງພະອົງຢ່າງດຽວຄວນດຶງດູດລາວ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ແລະ ປັນຍາຊົນໄດ້ຢູ່ທີ່ວັດ Kalighat ຂອງເມືອງ Calcutta, ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເບິ່ງຄວາມ ງົດງາມທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງມັນ. ດ້ວຍທ່າທາງທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ເພື່ອນຮ່ວມທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດ ຄວາມສະຫງ່າງາມທີ່ງົດງາມນັ້ນ.

"ດິນຈີ ແລະ ປູນ ຮ້ອງເພງ ພວກເຮົາ ບໍ່ ສາມາດໄດ້ຍິນ ປັບແຕ່ງ; ທີ່ ຫົວໃຈ ເປີດ ເທົ່ານັ້ນ ໄປຫາ ທີ່ ມະນຸດ ສວດມືນ ຂອງ ເປັນ."

ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງໄປຫາແສງແດດທີ່ສົດໃສຢູ່ທາງເຂົ້າ, ບ່ອນທີ່ມີຜູ້ຄົນມານະມັດສະການຫຼາຍຝູງຊົນກໍາລັງຜ່ານ ໄປມາ.

"ເຈົ້າຍັງໝູ່ມ." ນັກປາດໄດ້ສໍາຫຼວດຂ້ອຍຢ່າງຄິດ. "ອິນເດຍກໍ່ຍັງໝູ່ມຄືກັນ. ຮິຊິສ ບູຮານ 5-3 ໄດ້ວາງຮູບແບບ

ການດຳລົງຊີວິດທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ສາມາດລົບລ້າງໄດ້. ຄຳເວົ້າທີ່ຈິດໆຂອງພວກເຂົາພຽງພໍສຳລັບທຸກມື້ ແລະ ແຜ່ນດິນ. ບໍ່ໄດ້ລ້າສະໄໝ, ບໍ່ໄດ້ບໍ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນຕໍ່ກັບກິນອຸບາຍຂອງວັດຖຸນິຍົມ, ຫຼັກການທາງວິໄນຍັງຄົງປັນ ແຕ່ງປະເທດອິນເດຍ. ເປັນເວລາຫຼາຍພັນປີ - ຫຼາຍກວ່າຫົນກວິຊາການທີ່ອາຍທີ່ຈະຄິດໄລ່! - ເວລາຜູ້ສິ່ງໄສໄດ້ ຍືນຍັນຄຸນຄ່າຂອງເວດ. ຈົ່ງຮັບເອົາມັນເປັນມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກ່າວຄຳອຳລາ ພະສາທູ ທີ່ມີວາຈາປານິດຢ່າງເຄົາລົບນັບຖື , ເພິ່ນໄດ້ເປີດເຜີຍການຮັບຮູ້ທີ່

ມີວິໄສທັດໄກວ່າ: "ຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້, ປະສົບການທີ່ຜິດປົກກະຕິຈະມາສູ່ເຈົ້າ."

ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກບໍລິເວນວັດ ແລະ ຢ່າງໄປໂດຍບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງ. ເມື່ອລ້ຽວມຸມໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຄືນ ຮູ້ຈັກເກົ່າຄືນໜຶ່ງ - ຄືນໜຶ່ງໃນໝູ່ຄົນທີ່ເວົ້າຫຼາຍ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການສົນທະນາທີ່ບໍ່ສົນໃຈເວລາ ແລະ ຍອມຮັບຄວາມເປັນນິລັນດອນ.

"ຂ້ອຍຈະປ່ອຍເຈົ້າໄປໃນໄວໆນີ້, ຖ້າເຈົ້າບອກຂ້ອຍທຸກຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຫົກປີທີ່ພວກເຮົາແຍກກັນຢູ່."

"ຫຍັງ ກ ແປກປະຫຼາດ! ຂ້ອຍ ຕ້ອງ ອອກ ເຈົ້າ ດຽວນີ້."

ແຕ່ລາວໄດ້ຈັບມືຂ້ອຍ, ບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍເອົາຂໍ້ມູນເລັກໆນ້ອຍໆອອກມາ. ລາວຄືກັບໝາປ່າທີ່ຫົວໂຫຍ, ຂ້ອຍ ຄິດດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ; ຍິງຂ້ອຍເວົ້າດິນເທົາໃດ, ລາວກໍຍິງດິມກິນຢາກຮູ້ຂ່າວຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ພາຍໃນ ໃຈຂ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນເທບທິດາກາລີໃຫ້ວາງແຜນວິທີການຫລົບໜີທີ່ສະຫງ່າງາມ.

ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈາກຂ້ອຍໄປຢ່າງກະທັນຫັນ. ຂ້ອຍຖອນຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມໂລ່ງໃຈ ແລະ ເພີ່ມຈັງຫວະຂຶ້ນ ສອງເທົ່າ, ຢ້ານວ່າຈະກັບມາເປັນໄຂ້ອີກ. ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງຕົນຢ່າງໄວຢູ່ທາງຫຼັງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເລັ່ງຄວາມໄວຂຶ້ນ. ຂ້ອຍບໍ່ກ້າຫຼຽວຫຼັງ. ແຕ່ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ຊາຍໝູ່ມາໄດ້ກັບມາຫາຂ້ອຍ, ກອດບ່າຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

"ຂ້ອຍລືມບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບ Gandha Baba (ໄພບໍລິສຸດນ້ຳຫອມ), ຜູ້ທີ່ກຳລັງປະດັບປະດາເຮືອນຫຼັງນັ້ນ." ລາວ ຊິໄປທີ່ ທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ຢູ່ຫ່າງອອກໄປສອງສາມແມັດ. "ໄປພົບລາວເດີ; ລາວໜ້າສົນໃຈ. ເຈົ້າອາດຈະມີປະສົບການທີ່ ຜິດປົກກະຕິ. ລາກ່ອນ," ແລະລາວກໍໄດ້ຈາກຂ້ອຍໄປ.

ຄຳທຳນາຍທີ່ມີຄຳຄ້າຍຄືກັນກ່ຽວກັບ ພະສາທູ ຢູ່ວັດກາລີກັດໄດ້ສ່ອງເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສົນໃຈ ຢ່າງແນ່ນອນ, ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະ ຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ສະດວກສະບາຍ. ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ກຳລັງນັ່ງຢູ່, ໃນແງ່ມຸມຕາເວັນອອກ, ຢູ່ທີ່ນີ້ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເທິງພິມສີສົມໝາ. ສຽງກະຊິບທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈໄດ້ດັງ ຂຶ້ນຫຼຸດຂອງຂ້ອຍວ່າ:

"ຈົ່ງເບິ່ງ ຄັນທະບາບາ ເທິງໜັງເສື້ອດາວ. ລາວສາມາດໃຫ້ກິນຫອມທຳມະຊາດຂອງດອກໄມ້ຊະນິດໃດກໍໄດ້ ແກ່ດອກໄມ້ທີ່ບໍ່ມີກິນ" ໜຶ່ງ, ຫຼື ພື້ນຄືນຊີວິດ ກ ຫ່ຽວແຫ້ງ ດອກໄມ້, ຫຼື ເຮັດ ກ ຂອງຄືນ ຜິວໜັງ ລະບາຍ ອອກ ໜ້າຮັກ ກິນຫອມ."

ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງພະສິງໂດຍກົງ; ສາຍຕາຂອງລາວຈ້ອງມາທີ່ຂ້ອຍຢ່າງໄວ. ລາວຖຸ່ຍແລະມີໝວດ, ມີຜິວໜັງດຳ ແລະ ຕາໃຫຍ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ.

"ລູກເອີຍ, ພໍດີໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນລູກ. ບອກສິ່ງທີ່ລູກຕ້ອງການ. ລູກຢາກໄດ້ນ້ຳຫອມບໍ່?" "ເພື່ອຫຍັງ?"

ຂ້ອຍຄິດວ່າຄຳເວົ້າຂອງລາວຂ້ອນຂ້າງເດັກນ້ອຍ.

"ເພື່ອປະສົບກັບວິທີທີ່ມະຫັດສະຈັນໃນການເພີດເພີນກັບນ້ຳຫອມ." "ການດຶງດູດ

ພຣະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງກິນບໍ່?"

"ຫຍັງ ຂອງ ມັນ? ພະເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ ນ້ຳຫອມ ຢ່າງໃດກໍແລ້ວ."

"ແມ່ນແລ້ວ, ແຕ່ພຣະອົງປະດິດຂວດດອກໄມ້ທີ່ອ່ອນແອໄວ້ໃຊ້ໃໝ່ ແລະ ຖິ້ມ. ເຈົ້າສາມາດປັ້ນ ດອກໄມ້ ໃຫ້ເປັນຮູບເປັນຮ່າງໄດ້ບໍ່?"

"ຂ້ອຍ ກາຍເປັນຈິງ ນ້ຳຫອມ, ນ້ອຍ ເພື່ອນ."

"ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກິນ ໂຮງງານຕ່າງໆ ຈະ ໄປ ອອກ ຂອງ ທຸລະກິດ."

"ຂ້ອຍຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຮັກສາອາຊີບຂອງພວກເຂົາ! ຈຸດປະສົງຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອສະແດງລິດ

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ." "ທ່ານເອີຍ, ມັນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພິສູດພຣະເຈົ້າ? ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະແດງການ

ອັດສະຈັນໃນທຸກສິ່ງ, ທຸກບ່ອນບໍ່?" "ແມ່ນແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍຄວນສະແດງອອກເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງ

ດ້ານຄວາມຄິດສ້າງສັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ."

"ເຈົ້າໃຊ້ເວລາດົນປານໃດຈຶ່ງຈະຮຽນຮູ້ສິລະປະ?"

"ສິບສອງປີ."

"ສຳລັບການຜະລິດກິນຫອມໂດຍວິທີການທາງດາລາສາດ! ເບິ່ງຄືວ່າ, ໄພ່ພົນຜູ້ມີກຽດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານໄດ້ ເສຍເວລາຫຼາຍສິບປີເພື່ອຊຶກຫອມທີ່ເຈົ້າສາມາດຊື້ໄດ້ດ້ວຍເງິນສອງສາມຮູບຈາກຮ້ານຂາຍດອກໄມ້."

"ນ້ຳຫອມ ຈາງລົງ ດ້ວຍ ດອກໄມ້."

"ນ້ຳຫອມ ຈາງລົງ ດ້ວຍ ຄວາມຕາຍ. ເປັນຫຍັງ ຄວນ ຂ້ອຍ ຄວາມປາຖະໜາ ນັ້ນ ເຊິ່ງ ເຮັດໃຫ້ພໍໃຈ ທີ່ ຮ່າງກາຍ ພຽງແຕ່?"

"ທ່ານນັກປັດຊະຍາ, ທ່ານເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າພໍໃຈ. ປັດນີ້, ຢຽດມືຂວາຂອງທ່ານອອກ." ລາວໄດ້ເຮັດ ທ່າທາງ ອວຍພອນ.

ຂ້ອຍຢູ່ຫ່າງຈາກ Gandha Baba ສອງສາມຝຸດ; ບໍ່ມີໃຜຢູ່ໃກ້ພໍທີ່ຈະແຕະຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຍຶດມື ຂອງຂ້ອຍອອກ, ເຊິ່ງໂຍດະບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງ.

"ເຈົ້າຢາກໄດ້ນ້ຳຫອມຫຍັງ?"

"ໂຣສ."

"ຈຶ່ງເປັນ ມັນ ສະນັ້ນ."

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍ, ກິນຫອມຂອງດອກກຸຫຼາບໄດ້ລອຍອອກມາຢ່າງແຮງຈາກກາງຝາມືຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີແຍ້ມແຈ້ມໃສໃນການເອົາດອກໄມ້ສີຂາວໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ມີກິນອອກມາຈາກແຈກັນທີ່ຢູ່ໃກ້ໆ.

"ດອກໄມ້ທີ່ບໍ່ມີກິນນີ້ສາມາດຊົມເຂົ້າໄປໃນດອກມະລິໄດ້ບໍ່?" "ຂໍໃຫ້

ເປັນແນວນັ້ນ."

ກິນຫອມຂອງດອກມະລິຜຸ່ງອອກມາຈາກກີບດອກຫັນທີ. ຂ້ອຍຂອບໃຈຜູ້ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ໄດ້ນັ່ງລົງໃກ້ໆກັບ
ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ. ລາວໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າ ຄານທະບາບາ, ຜູ້ທີ່ມີຊື່ແທ້ວ່າ ວິຊຸທະນັນດາ, ໄດ້ຮຽນຮູ້ເຄີດ
ລັບໂຍຄະທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງຈາກອາຈານໃນທີ່ເບດ. ຊາວທີ່ເບດ

ໂຍຄະ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຮັບປະກັນແລ້ວ, ມີ ບັນລຸໄດ້ ທີ່ ອາຍຸ ຂອງ ເກີນ ກ ພັນ ປີ.

"ສານຸສິດຂອງພຣະອົງຄື ຄານທະບາບາ ບໍ່ໄດ້ສະແດງນ້ຳຫອມດ້ວຍວິທີທາງວາຈາງາຍໆດັ່ງທີ່ທ່ານຫາກໍ່ເຫັນມາ." ນັກຮຽນເວົ້າດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດໃນອາຈານຂອງລາວ. "ຂັ້ນຕອນຂອງລາວ ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານນິໄສ. ລາວເປັນຄົນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ! ສະມາຊິກຫຼາຍຄົນຂອງປັນຍາຊິນຄາລະຄັດຕາແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວ."

ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເພີ່ມຕື່ມເອງເຂົ້າໃນຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄູ່ສອນທີ່ເວົ້າຕາມຕົວອັກສອນວ່າ "ມະຫັດສະຈັນ" ເກີນໄປນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພິເສດຂອງຂ້ອຍ. ດ້ວຍຄວາມຂອບໃຈຢ່າງສຸພາບຕໍ່ Gandha Baba, ຂ້ອຍກໍ່ອອກເດີນທາງ. ເມື່ອກັບບ້ານ, ຂ້ອຍໄດ້ຄິດເຖິງການພົບປະສາມຄັ້ງທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນມື້ນັ້ນ.

ເຮືອຍຂອງຂ້ອຍຊື່ ອຸມາ ໄດ້ພົບຂ້ອຍຕອນຂ້ອຍເຂົ້າໄປທາງເຂົ້າປະຕູ

ຖະໜົນ ກູຣປາ. "ເຈົ້າກຳລັງມີສະໄໝລົງຫຼາຍ, ໃຊ້ນ້ຳຫອມແລ້ວ!"

ໂດຍບໍ່ມີ ກ ຄຳ, ຂ້ອຍ ໄດ້ສະເໜີ ຂອງນາງ ໄປຫາ ກິນ ຂອງຂ້ອຍ ມີ.

"ຫຍັງ ອັນ ໜ້າສົນໃຈ ດອກກຸຫລາບ ກິນຫອມ! ມັນ ແມ່ນ ຜິດປົກກະຕິ ເຂັ້ມແຂງ!"

ຄິດວ່າມັນ "ຜິດປົກກະຕິຫຼາຍ," ຂ້ອຍຈຶ່ງວາງດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມຂອງດາວໄວ້ໃຕ້ ຮູດັງຂອງນາງຢ່າງຽບໆ.

"ໂອ້, ຂ້ອຍຮັກດອກມະລິ!" ນາງຈັບດອກໄມ້. ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ງົດໄດ້ຜ່ານໄປທົ່ວໃບໜ້າຂອງນາງ ໃນຂະນະທີ່ນາງດຶມກິນຂອງດອກມະລິຈາກດອກໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ນາງຮູ້ດີວ່າບໍ່ມີກິນຫອມຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ. ປະຕິກິລິຍາຂອງນາງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍໝິດຄວາມສົງໄສວ່າ ຄານທະບາບາ ໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດສະພາບການບົ່ງບອກຕົນເອງ ເຊິ່ງຂ້ອຍຄົນດຽວສາມາດກວດພົບກິນຫອມໄດ້.

ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ Alakananda ວ່າ "ໄພ່ບໍລິສຸດແຫ່ງນ້ຳຫອມ" ມີພະລັງທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ຄົນເອເຊຍຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ອິດຢາກມີ ແລະ ໃນປະຈຸບັນນີ້ກໍ່ຄືກັບເອີຣົບ.

"ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບແຂກອີກຮ້ອຍຄົນຢູ່ເຮືອນຂອງ Gandha Baba ໃນ Burdwan," Alakananda ບອກຂ້ອຍ. "ມັນເປັນງານລ້ຽງສະຫຼອງ. ເນື່ອງຈາກວ່າໂຍຄະມີຊື່ສຽງວ່າມີພະລັງໃນການສະກັດເອົາວັດຖຸອອກຈາກອາກາດ, ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວເຮັດໝາກກ້ຽງນອກລະດູການອອກມາ. ທັນໃດນັ້ນ, ໝາກກ້ຽງກໍ່ເລີ່ມ ອອກດອກ **5-4** ເຊິ່ງມີຢູ່ໃນຈານໃບກ້ວຍທັງໝົດກໍ່ພອງຂຶ້ນ. ຊອງເຂົ້າຈີແຕ່ລະຊອງໄດ້ພິສູດວ່າມີໝາກກ້ຽງປອກເປືອກຢູ່. ຂ້ອຍກັດມັນດ້ວຍຄວາມກັງວົນບາງຢ່າງ, ແຕ່ເຫັນວ່າມັນແຊບ.

ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ພາຍໃນວ່າ ຄານທະບາບາ ບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການກາຍເປັນມະນຸດຂອງລາວໄດ້ແນວໃດ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ, ໂອ້ຍ! ແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຂອບເຂດຂອງຝູງຊົນທີ່ຫົວໂຫຍຂອງໂລກ.

ການກະຕຸ້ນທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ມະນຸດມີປະຕິກິລິຍາ - ການສຳຜັດ, ການເບິ່ງເຫັນ, ການຮັບລົດຊາດ, ການໄດ້ຍິນ, ແລະ ການດຶມກິນ - ແມ່ນຜະລິດຈາກການປ່ຽນແປງຂອງການສັນສະເຫືອນຂອງເອເລັກຕຣອນ ແລະ ໂປຣຕອນ. ການສັນສະເຫືອນໃນທາງກັບກັນແມ່ນຖືກຄວບຄຸມໂດຍ "lifetrans," ກຳລັງຊີວິດທີ່ລະອຽດອ່ອນ ຫຼື ພະລັງງານທີ່ລະອຽດກວ່າອະຕອມທີ່ຖືກປັ່ນຈຸຢ່າງສະຫຼາດດ້ວຍສານຄວາມຄິດທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຫ້າຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຄານທະບາບາ, ໂດຍການປັບຕົວເອງດ້ວຍກຳລັງຂອງຈັກກະວານໂດຍການປະຕິບັດໂຍຄະບາງຢ່າງ, ສາມາດ
ນຳພາ ພວກໄລຟຕອນເພື່ອຈັດລຽງໂຄງສ້າງການສັນສະເທືອນຂອງພວກມັນຄືນໃໝ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບທີ່
ຕ້ອງການເປັນວັດຖຸປະສົງ. ນ້ຳຫອມ, ໝາກໄມ້ ແລະ ການອັດສະຈັນອື່ນໆຂອງລາວແມ່ນການສະແດງອອກຕົວຈິງ
ຂອງການສັນສະເທືອນທາງໂລກ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນທີ່ຜະລິດອອກມາດ້ວຍການສະກົດຈິດ. **5-5**

ການສະແດງອັດສະຈັນຕ່າງໆ ເຊັ່ນທີ່ສະແດງໂດຍ "ໄພ່ບໍລິສຸດນ້ຳຫອມ" ແມ່ນໜ້າປະທັບໃຈແຕ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ທາງວິນຍານ. ໂດຍມີຈຸດປະສົງໜ້ອຍກວ່າຄວາມບັນເທີງ, ພວກມັນເປັນການຫັນເຫຈາກການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າ
ຢ່າງຈິງຈັງ.

ການສະກົດຈິດໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍແພດໃນການຜ່າຕັດເລັກນ້ອຍເປັນຢາ chloroform ທາງຈິດໃຈສຳລັບຜູ້ທີ່
ອາດຈະຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຈາກຢາສະລົບ. ແຕ່ສະພາບການສະກົດຈິດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມັກຈະໄດ້ຮັບມັນ;
ຜົນກະທົບທາງຈິດໃຈທາງລົບຈະເກີດຂຶ້ນເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດກໍ່ເຮັດໃຫ້ຈຸລັງສະໝອງເສື່ອມ.

ການສະກົດຈິດແມ່ນການລ່ວງລະເມີດເຂົ້າໄປໃນອານາເຂດຂອງສະຕິຂອງຄົນອື່ນ. ປະກົດການຊົ່ວຄາວຂອງມັນ
ບໍ່ມີຫຍັງຄືກັນກັບການອັດສະຈັນທີ່ກະທຳໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ອັນສູງສົ່ງ. ຈິງຕື່ນຂຶ້ນໃນພຣະເຈົ້າ, ໄພ່ພົນທີ່
ແທ້ຈິງເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຝັນນີ້ໂດຍຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບຜູ້ຝັນແຫ່ງ
ຈັກກະວານທີ່ສ້າງສັນ.

ການສະແດງອຳນາດທີ່ຜິດປົກກະຕິຢ່າງໂອ້ອວດແມ່ນຖືກຕຳໜິຕິຕຽນໂດຍບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ນັກວິເສດ
ເປີເຊຍ, ອາບູ ຊາອິດ, ເຄີຍຫົວຂວັນໃສ່ ພວກຟາກິຣີ ບາງຄົນ ທີ່ພູມໃຈໃນອຳນາດມະຫັດສະຈັນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ທີ່ມີຕໍ່ນ້ຳ, ອາກາດ, ແລະ ອະວະກາດ.

"ກົບກໍ່ຢູ່ໃນນ້ຳຄືກັນ!" ອາບູ ຊາອິດ ຊື່ອອກດ້ວຍຄວາມເຍາະເຍີ້ຍຢ່າງອ່ອນໂຍນ. "ກາ ແລະ ນົກແຮ້ງ ບິນຢູ່ໃນ
ອາກາດໄດ້ງ່າຍ; ມານມີຢູ່ຜ່ອມໆກັນທັງທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ທາງຕາເວັນຕົກ! ຜູ້ຊາຍທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນ ລາວ
WHO ອາໄສຢູ່ ໃນ ຄວາມຊອບທຳ ໃນບັນດາ ຂອງລາວ ເພື່ອນ ຜູ້ຊາຍ, WHO ຊື່ ແລະ ຂາຍ, ຍັງ ແມ່ນ ບໍ່ເຄີຍ
ສຳລັບການລືມພຣະເຈົ້າພຽງຊົ່ວຄາວ!" ໃນໂອກາດອື່ນ, ຄູສອນເປີເຊຍຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ໃຫ້ທັດສະນະຂອງລາວ
ກ່ຽວກັບຊີວິດທາງສາສະໜາດັ່ງນີ້: "ເພື່ອວາງສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນຫົວຂອງເຈົ້າ (ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມທະເຍີ
ທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ); ເພື່ອມອບສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຢ່າງເສລີ; ແລະ ຢ່າປະຕິເສດຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກ
ລຳບາກ!"

ທັງນັກປາດຜູ້ເປັນກາງຢູ່ວັດ Kalighat ແລະ ໂຍຄະທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນຈາກທິເບດ ບໍ່ເຄີຍຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເປັນຄູສອນໄດ້. ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຄູສອນເພື່ອການຍ້ອງຍໍຂອງມັນ, ແລະ ຮ້ອງ
ອອກມາຢ່າງດັງກ້ອງເພາະວ່າບໍ່ຄ່ອຍຖືກເອີ້ນມາຈາກຄວາມງຽບ. ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຄູສອນຂອງຂ້ອຍໃນທີ່ສຸດ,
ລາວໄດ້ສອນຂ້ອຍດ້ວຍຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດກ່ຽວກັບມາດຕະການຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ແທ້ຈິງ.

5-1 : ກາລີ ເປັນຕົວແທນ ທີ່ ນິລັນດອນ ຫຼັກການ ໃນ ທຳມະຊາດ. ລາວ ແມ່ນ ຕາມປະເພນີ ຮູບພາບ ເປັນ ກ ສີ
ແຂນ ຜູ້ຍິງ, ຍືນ ໃນ ແບບຟອມ ຂອງ ທີ່ ພະເຈົ້າ ສີວະ ຫຼື ທີ່ ອະນັນຕະ, ເພາະວ່າ ທຳມະຊາດ ຫຼື ທີ່
ມະຫັດສະຈັນ ໂລກ ແມ່ນ ຮາກ ໃນ ທີ່ ນູເມນອນ. ເທ ສີ ແຂນເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຸນລັກສະນະຫຼັກ, ສອງ
ຢ່າງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ສອງຢ່າງທີ່ທຳລາຍ, ຊິບອກເຖິງຄວາມເປັນຄູ່ທີ່ສຳຄັນຂອງສານ ຫຼື ການສ້າງ.

5-2 : ຈັກກະວານ ພາບລວງຕາ; ຕາມຕົວອັກສອນ, "ທີ່ ເຄື່ອງວັດແທກ." ມາຢາ ແມ່ນ ທີ່ ມີວິເສດ ພະລັງ ໃນ
ການສ້າງ ໂດຍ ເຊິ່ງ ຂ້ຳກັດ ແລະ ການແບ່ງແຍກແມ່ນ ເບິ່ງຄືວ່າ ປະຈຸບັນ ໃນ ທີ່ ວັດແທກບໍ່ໄດ້ ແລະ
ແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້. ເອເມີສັນ ຂຽນ ທີ່ ກຳລັງຕິດຕາມ ບົດກະວີ, ໄປຫາ ເຊິ່ງ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ ຊື່ຂອງ ມາ
ຢາ :

ພາບລວງຕາ ວຽກງານ ບໍ່ສາມາດເຈາະຜ່ານໄດ້, ການຫໍ່ຜ້າ ໃຍ ຈຳນວນນັບບໍ່ຖ້ວນ ຂອງນາງ ເກີດ
ຮູບພາບ ບໍ່ເຄີຍ ລົມເຫຼວ, ຝຸງຊົນ ແຕ່ລະອັນ ອື່ນໆ, ຜ້າຄຸມໜ້າ ໃນ ຜ້າຄຸມ, ຜູ້ມີສະເໝືອນທີ່ຈະຖືກເຊືອໂດຍ
.ຜູ້ຊາຍທີ່ຢາກຖືກຫຼອກລວງ

5-3 : ເທ ຣິຊີ ສ ຕາມຕົວອັກສອນ "ຜູ້ພະຍາກອນ," ແມ່ນ ທີ່ ຜູ້ຂຽນ ຂອງ ທີ່ ເວດ ໃນ

ອັນ ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ ສະໄໝບູຮານ.. 5-4: ເຂົ້າຈີອິນເດຍຮູບກົມແປ..

ຄົນທຳມະດາ ເກືອບບໍ່ ຮັບຮູ້ ທີ່ ກວ້າງຂວາງ ກ້າວຢ່າງ ຂອງ ສະຕະວັດທີຊາວ ວິທະຍາສາດ. ການຫັນ :5-5 ປ່ຽນ ຂອງ ໂລຫະ ແລະ ອື່ນໆ ຄວາມຝັນກ່ຽວກັບທາດເຄມີ ແມ່ນ ເຫັນ ການສຳເລັດຜົນ ທຸກໆ ມື້ ໃນ ສູນ ຕ່າງໆ ຂອງ ວິທະຍາສາດ ການຄົ້ນຄວ້າ ເກີນ ທີ່ ໂລກ. ເທ ມີຊີສຽງ ພາສາຝຣັ່ງ ນັກເຄມີ, ທ່ານ M. Georges Claude ໄດ້ສະແດງ "ການອັດສະຈັນ" ທີ່ Fontainebleau ໃນປີ 1928 ຕໍ່ໜ້າການຊຸມນຸມທາງວິທະຍາສາດຜ່ານ ຄວາມຮູ້ທາງເຄມີຂອງລາວກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນຂອງອົກຊີເຈນ. "ໄມ້ຄາຖາຂອງນັກວິເສດ" ຂອງລາວແມ່ນ ອົກຊີເຈນງ່າຍໆ, ຟອງຢູ່ໃນຫໍຫຼວງຢູ່ເທິງໂຕະ. ນັກວິທະຍາສາດ "ໄດ້ປ່ຽນດິນຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ກາຍເປັນ ແກ້ວປະເສີດ, ເຫຼັກໃຫ້ກາຍເປັນສະພາບທີ່ຄ້າຍຄືກັບຊັອກໂກແລັດທີ່ລະລາຍ ແລະ ຫຼັງຈາກເຮັດໃຫ້ດອກໄມ້ .ບໍ່ມີສີແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ປ່ຽນພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນແກ້ວ

ທ່ານ M. Claude ໄດ້ອະທິບາຍວ່າທະເລສາມາດປ່ຽນໄດ້ໂດຍການຫັນປ່ຽນອົກຊີເຈນໃຫ້ກາຍເປັນແຮງມ້າ" ຫຼາຍລ້ານປອນ; ແນວໃດ ນັ້ນ ເຊິ່ງ ຝີ ແມ່ນ ບໍ່ ຢ່າງຈຳເປັນ ການເຜົາໄໝ້; ແນວໃດ ນັ້ນ ເນີນພູ ຂອງ ດິນ ຊາຍ, ໂດຍ ກ ໂສດ ກິນ ຂອງ ທີ່ ທໍລະບາຍອົກຊີເຈນສາມາດປ່ຽນເປັນໄຟລິນ, ຫັບທິມ, ແລະໂທພາສ; ແລະ ລາວໄດ້ຄາດຄະເນເວລາທີ່ມະນຸດຈະຢ່າງຢູ່ກິນມະຫາສະໝຸດໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອຸປະກອນຂອງນັກດຳນ້ຳ. ໃນ ທີ່ສຸດນັກວິທະຍາສາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມຂອງລາວປະຫຼາດໃຈໂດຍການປ່ຽນໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນສີ .ດຳໂດຍການເອົາສີແດງອອກຈາກແສງແດດ

ນັກວິທະຍາສາດຝຣັ່ງທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນນີ້ໄດ້ຜະລິດອາກາດຂອງແຫຼວໂດຍວິທີການຂະຫຍາຍເຊິ່ງລາວສາມາດແຍກ ອາກາດຕ່າງໆອອກໄດ້ ອາຍແກັສ ຂອງ ທີ່ ອາກາດ, ແລະ ມີ ຄື້ນພົບ ຕ່າງໆ ໝາຍຄວາມວ່າ ຂອງ ກິນຈັກ ການ . ນຳໃຊ້ ຂອງ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງ ອຸນຫະພູມ ໃນ ນ້ຳ ທະເລ

ບົດ: 6

ເທ ເສືອ ສະວາມີ

"ຂ້ອຍ ມີ ຄື້ນພົບ ທີ່ ເສືອ ຂອງ Swami ທີ່ຢູ່. ໃຫ້ ພວກເຮົາ ຢ້ຽມຊົມ ລາວ ມື້ອື່ນ."

ຄຳແນະນຳທີ່ຍິນດີຕ້ອນຮັບນີ້ມາຈາກ Chandi, ເພື່ອນຄົນໜຶ່ງໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຢາກພົບກັບໄຟພົນຜູ້ທີ່ເຄີຍຈັບແລະຕໍ່ສູ້ກັບເສືອດ້ວຍມືເປົ່າໃນຊີວິດກ່ອນເຂົ້າວັດ. ຄວາມກະຕືລືລົ້ນແບບ ເດັກນ້ອຍຕໍ່ຜົນງານທີ່ໂດດເດັ່ນດັ່ງກ່າວແມ່ນຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍຢ່າງແຮງ.

ມື້ຕໍ່ມາອາກາດໜາວເຢັນລົງ, ແຕ່ຂ້ອຍກັບຈົນຕີກໍ່ຢ່າງອອກໄປຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ຫຼັງຈາກການລ່າສັດຢ່າງບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫຼາຍຄັ້ງໃນເມືອງໂພວານີປູຣ, ນອກເມືອງຄາລະຄັດຕາ, ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດເຮືອນຫຼັງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ປະຕູມີວົງ ແຫວນເຫຼັກສອງອັນ, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນດ້ວຍສຽງດັງກ້ອງ. ເຖິງວ່າຈະມີສຽງດັງກ້ອງ, ແຕ່ຄົນຮັບໃຊ້ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍ່າງ ເຂົ້າມາຢ່າງສະບາຍ. ທ່າທາງທີ່ເຍາະເຍີ້ຍຂອງລາວ ຍິມ ໂດຍປະນີນທາ ນັ້ນ ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ, ເຖິງວ່າ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ສຽງລົບກວນ, ແມ່ນ ບໍ່ມີອຳນາດ ໄປຫາ ລົບກວນ ທີ່ ຄວາມສະຫງົບ ຂອງເຮືອນຂອງໄຟພົນ.

ໂດຍຮູ້ສຶກເຖິງການຕໍາໜິຢ່າງງຽບໆ, ຂ້ອຍ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຮູ້ສຶກຂອບໃຈທີ່ຖືກເຊີນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ
ຮັບແຂກ. ການລໍຖ້າທີ່ຍາວນານຂອງພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງໄສທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈ. ກົດໝາຍທີ່ບໍ່ໄດ້
ຂຽນໄວ້ຂອງອິນເດຍສໍາລັບຜູ້ຊອກຫາຄວາມຈິງແມ່ນຄວາມອິດທິນ; ນາຍອາດຈະຕັ້ງໃຈທົດສອບຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນຂອງຄົນເຮົາທີ່ຈະພົບກັບລາວ. ກິນອຸບາຍທາງຈິດໃຈນີ້ຖືກນໍາໃຊ້ຢ່າງເສລີໃນພາກຕາເວັນຕົກໂດຍແພດ
ໝໍ ແລະ ໝໍແຂ້ວ!

ໃນທີສຸດຂ້ອຍກໍຖືກເອີ້ນໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້, ຈັນດີ ແລະ ຂ້ອຍກໍເຂົ້າໄປໃນອາພາດເມັນຫີນອນ. ທີມ Sohong ທີ່ມີ
ຊື່ສຽງ **6-1** ສະວາມີນັ່ງຢູ່ເທິງຕຽງຂອງລາວ. ພາບຮ່າງກາຍທີ່ໃຫຍ່ໂຕມະໂຫລານຂອງລາວສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພວກ
ເຮົາຢ່າງແປກປະຫຼາດ.

ດ້ວຍຕາທີ່ໄປ່ງອອກມາ, ພວກເຮົາຢືນເວົ້າບໍ່ອອກ. ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນໜ້າເອິກ ຫຼື ກ້າມແຂນທີ່ຄ້າຍຄືບານເຕະ ແບບນີ້ມາກ່ອນ. ເທິງຄໍອັນໃຫຍ່ໂຕ, ໃບໜ້າທີ່ດູເດືອດແຕ່ສະຫງົບຂອງສະວາມີໄດ້ຖືກປະດັບປະດາດ້ວຍຜົມ, ໝວດ ແລະ ໝວດຫຼາຍໆ. ລັກສະນະຂອງນົກເຂົາ ແລະ ເສືອໄດ້ສ່ອງແສງຢູ່ໃນຕາສີດຳຂອງລາວ. ລາວບໍ່ໄດ້ໃສ່ເສື້ອຜ້າ, ຍົກເວັ້ນໜັງເສື້ອທີ່ຮັດແອວຂອງລາວ.

ເມື່ອເຫັນສຽງຂອງພວກເຮົາ, ຂ້ອຍ ແລະ ໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫັກຫາຍພະລັງ, ໂດຍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍຕໍ່ຄວາມສາມາດພິເສດຂອງເພິ່ນໃນສະໜາມກິລາແມວທີ່ແປກປະຫຼາດ.

"ກະລຸນາບອກພວກເຮົາແດ່ວ່າ ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຈະປາບສັດຮ້າຍທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ, ຊິນເຜົາເບງກາລຂອງລາຊະວົງ ດ້ວຍກຳປັ້ນເປົ້າ?"

"ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ມັນບໍ່ເປັນຫຍັງກັບຂ້ອຍທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ກັບເສືອ. ຂ້ອຍສາມາດເຮັດມັນໄດ້ມື້ນີ້ຖ້າຈຳເປັນ." ລາວຫົວຂວັນແບບເດັກນ້ອຍ. "ເຈົ້າເບິ່ງເສືອຄືກັບເສືອ; ຂ້ອຍຮູ້ຈັກພວກມັນຄືກັບແມວນ້ອຍ."

"ສະວາມີຈີ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍສາມາດສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃນຈິດໃຕ້ສຳນັກຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ວ່າເສືອເປັນແມວນ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໃຫ້ເສືອເຊື່ອໄດ້ບໍ່?"

"ແນ່ນອນວ່າຄວາມເຂັ້ມແຂງກໍ່ເປັນສິ່ງຈຳເປັນເຊັ່ນກັນ! ບໍ່ມີໃຜຄາດຫວັງໄຊຊະນະຈາກເດັກນ້ອຍທີ່ຈິນຕະນາການວ່າເສືອເປັນແມວບ້ານໄດ້! ມື້ທີ່ມີພະລັງແມ່ນອາວຸດທີ່ພຽງພໍຂອງຂ້ອຍ."

ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາມລາວໄປທີ່ລະບຽງ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຕຳຂອບກຳແພງ. ດິນຈີໄດ້ຕົກລົງພື້ນ; ທ້ອງຟ້າໄດ້ແນມເບິ່ງຜ່ານແຂ້ວທີ່ຫຼົ້ນລົງຂອງກຳແພງຢ່າງກ້າຫານ. ຂ້ອຍຕົກໃຈຢ່າງໜັກ; ຂ້ອຍຄິດວ່າຜູ້ທີ່ສາມາດເອົາດິນຈີອອກຈາກກຳແພງແຂງໄດ້ດ້ວຍການຕີພຽງຄັ້ງດຽວ, ຕ້ອງສາມາດຍ້າຍແຂ້ວຂອງເສືອໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ!

"ຜູ້ຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງມີພະລັງທາງຮ່າງກາຍຄືກັບຂ້ອຍ, ແຕ່ຍັງຂາດຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ເປັນຊາ. ຜູ້ທີ່ມີຮ່າງກາຍແຕ່ບໍ່ເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈອາດຈະພົບວ່າຕົນເອງເປັນລົມເມື່ອເຫັນສັດປ່າກຳລັງໂດດຢູ່ໃນປ່າຢ່າງອິດສະຫຼະ. ເສືອໃນຄວາມໂຫດຮ້າຍຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງມັນແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່ກິນຝົນຫຼາຍ!"

"ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນທີ່ມີກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຂົ່ມຂູ່ໃຫ້ກາຍເປັນຄົນໝົດຫວັງຢ່າງໜັກໜ່ວງກ່ອນການໂຈມຕີຂອງກະສັດເບງກາລີ. ດັ່ງນັ້ນ, ເສືອຈຶ່ງໄດ້ປ່ຽນໃຈຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ໃນໃຈຂອງລາວເອງ, ໃຫ້ກາຍເປັນສະພາບທີ່ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນຄືກັບແມວນ້ອຍ. ມັນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງພໍສົມຄວນ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ, ທີ່ຈະປ່ຽນແປງສະຖານະການໃສ່ເສືອ, ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ມັນເຊື່ອວ່າແມວນ້ອຍບໍ່ມີທາງປ້ອງກັນຕົວ. ຂ້ອຍເຮັດແບບນັ້ນເລື້ອຍປານໃດແລ້ວ!

ຂ້ອຍເຕັມໃຈທີ່ຈະເຊື່ອວ່າຍັກໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍສາມາດສະແດງການປ່ຽນຮູບຮ່າງຂອງເສືອເປັນແມວນ້ອຍໄດ້. ລາວເບິ່ງຄືວ່າມີອາລົມທີ່ຢາກສອນ; ຈັນຕີ ແລະ ຂ້ອຍຟັງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ.

"ຈິດໃຈຄືຜູ້ຖືກ້າມຊີນ. ແຮງຂອງການຕີດ້ວຍຄ້ອນຕິແມ່ນຂຶ້ນກັບພະລັງງານທີ່ໃຊ້; ພະລັງທີ່ສະແດງອອກໂດຍເຄື່ອງມືທາງຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຕັ້ງໃຈແລະຄວາມກ້າຫານທີ່ຮຸກຮານຂອງລາວ. ຮ່າງກາຍແມ່ນຜະລິດແລະຄ້າຊູໂດຍຈິດໃຈ. ຜ່ານຄວາມກົດດັນຂອງສະຕິປັນຍາຈາກຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ຈຸດແຂງຫຼືຈຸດອ່ອນຄ່ອຍໆແຜ່ລາມເຂົ້າສູ່ສະຕິຂອງມະນຸດ. ພວກມັນສະແດງອອກເປັນນິໄສ, ເຊິ່ງໃນທາງກັບກັນກາຍເປັນຮ່າງກາຍທີ່ປາຖະໜາຫຼືບໍ່ປາຖະໜາ. ຄວາມອ່ອນແອພາຍນອກມີຕົ້ນກຳເນີດທາງຈິດໃຈ; ໃນວົງຈອນທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ຮ່າງກາຍທີ່ຜູກມັດກັບນິໄສຈະຂັດຂວາງຈິດໃຈ. ຖ້ານາຍອະນຸຍາດໃຫ້ຕົນເອງ

ຖ້າຖືກບັນຊາໂດຍຜູ້ຮັບໃຊ້, ຄົນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຜູ້ມີອຳນາດ; ຈິດໃຈກໍຖືກເປັນຂ້າທາດໂດຍການຍອມຢູ່ໃຕ້ຄຳສັ່ງທາງຮ່າງກາຍ."

ຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງພວກເຮົາ, ນາຍທະຫານຜູ້ໜ້າປະທັບໃຈໄດ້ຍິນຍອມບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບ

ຊີວິດຂອງລາວເອງ. "ຄວາມທະເຍີທະຍານໃນຕອນຕົ້ນຂອງຂ້ອຍແມ່ນການຕໍ່ສູ້ກັບເສືອ. ຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຂອງຂ້ອຍມີພະລັງຫຼາຍ, ແຕ່ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍອ່ອນແອ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍທີ່ນ້ຳອະສຸຈິອອກມາ. ມັນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໜ້າເຊື່ອເລີຍວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນີ້, ຕອນນີ້ "ມີບ່າໄຫລ່ແອດແລນຕິກ, ແຂງແຮງພໍທີ່ຈະຮັບນ້ຳໜັກໄດ້," ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມອ່ອນແອໄດ້.

"ມັນແມ່ນຍ້ອນຄວາມອິດທົນທີ່ບໍ່ຍອມແພ້ໃນຄວາມຄິດກ່ຽວກັບສຸຂະພາບແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຂ້ອຍເອົາຊະນະຄວາມພິການຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍມີເຫດຜົນທຸກຢ່າງທີ່ຈະຍົກຍ້ອງຄວາມແຂງແຮງທາງຈິດໃຈທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ຂ້ອຍພົບວ່າເປັນຜູ້ທີ່ປາບປາມກະສັດ Bengals ຢ່າງແທ້ຈິງ."

"ທ່ານສະວາມິທີ່ເຄົາລົບນັບຖື, ທ່ານຄິດວ່າຂ້ອຍສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບເສືອໄດ້ບໍ່?" ນີ້ແມ່ນຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ແປກປະຫຼາດນີ້ເຄີຍມາຢ້ຽມຢາມຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ!

"ແມ່ນແລ້ວ." ລາວຍິ້ມ. "ແຕ່ມີເສືອຫຼາຍຊະນິດ; ບາງຊະນິດທ່ຽວໄປມາໃນປ່າແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດ. ບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດທາງວິນຍານໃດໆເກີດຂຶ້ນຈາກການເຮັດໃຫ້ສັດຮ້າຍໝົດສະຕິ. ແທນທີ່ຈະເປັນຜູ້ຊະນະສິ່ງທີ່ຫຼົງໄຫຼພາຍໃນ."

"ພຶດສະພາ ພວກເຮົາ ໄດ້ຍິນ, ທ່ານ, ແນວໃດ ເຈົ້າ ປ່ຽນແລ້ວ ຈາກ ກ ຜູ້ຄວບຄຸມ ຂອງ ປ່າ ເສືອ ໄປຫາ ກ ຜູ້ຄວບຄຸມ ຂອງ ປ່າ ຄວາມມັກ?"

ເສືອ Swami ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດ. ຄວາມຫ່າງໄກໄດ້ເຂົ້າມາໃນສາຍຕາຂອງລາວ, ເອີ້ນພາບນິມິດຂອງອະດີດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງບັນຫາທາງຈິດໃຈເລັກນ້ອຍຂອງລາວເພື່ອຕັດສິນໃຈວ່າຈະຍອມຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫຼືບໍ່. ໃນທີ່ສຸດລາວກໍຍິນດ້ວຍຄວາມຍິນຍອມ.

"ເມື່ອຊີ້ສຽງຂອງຂ້ອຍບັນລຸຈຸດສູງສຸດ, ມັນໄດ້ນຳເອົາຄວາມພາກພູມໃຈມາສູ່ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍບໍ່ພຽງແຕ່ຕັດສິນໃຈຕໍ່ສູ້ກັບເສືອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງສະແດງໃຫ້ພວກມັນເຫັນດ້ວຍກິນອຸປະຖຳຕ່າງໆ. ຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ສັດຮ້າຍປະພຶດຕິກັບສັດປ່ານ. ຂ້ອຍເລີ່ມສະແດງຜົນງານຂອງຂ້ອຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ດ້ວຍຄວາມສຳເລັດທີ່ໜ້າພໍໃຈ."

"ໜຶ່ງ ຕອນແລງ ຂອງຂ້ອຍ ພໍ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ຂອງຂ້ອຍ ຫ້ອງ ໃນ ຄິດຫຼາຍ ອາລົມ."

"ລູກເອີຍ, ພໍມີຄຳເຕືອນ. ພໍຈະຊ່ວຍລູກໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກວົງລັດແຫ່ງເຫດແລະຜົນ."

"ພໍ, ພໍເປັນຄົນທີ່ເຊື່ອໂຊກລາງບໍ່? ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອໂຊກລາງມາເຮັດໃຫ້ນ້ຳທີ່ມີພະລັງ ຫຼື ກິດຈະກຳຂອງຂ້ອຍປ່ຽນສີບໍ່?"

"ລູກຊາຍ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນໂຊກຊະຕາ. ແຕ່ຂ້ອຍເຊື່ອໃນກົດແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນທີ່ຍຸດຕິທຳ, ຕາມທີ່ໄດ້ສອນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີສັກສິດ. ມີຄວາມແຄ້ນໃຈຕໍ່ເຈົ້າໃນຄອບຄົວໃນປ່າ; ບາງຄັ້ງມັນອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເຈົ້າ."

"ພໍເອີຍ, ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະຫຼາດໃຈ! ເຈົ້າຮູ້ດີວ່າເສືອເປັນແນວໃດ - ງາມແຕ່ບໍ່ມີເມດຕາ! ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກ

ກິນອາຫານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງສັດທີ່ໂຊກຮ້າຍບາງໂຕ, ເສືອກໍຮູ້ສຶກຢາກກິນເມື່ອເຫັນເຫຍື່ອໃໝ່. ມັນອາດຈະເປັນ
ກວາງທີ່ມີຄວາມສຸກ, ພວມເລາະຫຼິ້ນຢູ່ເທິງຫຍ້າໃນປ່າ. ເມື່ອຈັບມັນແລະກັດຮູຢູ່ໃນຄໍ່ອ່ອນໆ, ສັດຮ້າຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ໄດ້ຊົມລົດຊາດເລືອດທີ່ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງງຽບໆພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວ,"

ແລະ ໄປ ຂອງມັນ ວ່າວາຍ ທາງ.

"ເສືອເປັນສັດທີ່ໜ້າລັງກຽດທີ່ສຸດໃນສາຍພັນປ່າ! ໃຜຈະຮູ້? ການຕີຂອງຂ້ອຍອາດຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໜ້າຂອງພວກມັນເບິ່ງຄືມີສະຕິລະວັງຕົວໝ້ອຍໜຶ່ງ. ຂ້ອຍເປັນຫົວໜ້າໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍໃນປ່າ ເພື່ອສອນພວກເຂົາໃຫ້ມີມາລະຍາດທີ່ອ່ອນໂຍນ!"

"ກະລຸນາ, ພໍ, ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄວບຄຸມເສືອ ແລະ ຢ່າເປັນຜູ້ຂ້າເສືອ. ການກະທຳທີ່ດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳຄວາມບໍ່ດີມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງພຣະອົງຢາສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນແປງວິຖີຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ຂ້ອຍ ແລະ ຈິນຕີ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈ, ເຂົາໃຈເຖິງບັນຫາໃນອະດີດ. ໃນປະເທດອິນເດຍ ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມປາດຖະໜາຂອງພໍ່ແມ່ຢ່າງເບົາບາງ.

"ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດພໍ່ໄດ້ຟັງຄຳອະທິບາຍຂອງຂ້ອຍ. ລາວໄດ້ສືບຕໍ່ດ້ວຍການເປີດເຜີຍທີ່ລາວເວົ້າອອກມາຢ່າງຈິງຈັງ."

"ລູກເອີຍ, ລູກບັງຄັບໃຫ້ພໍ່ເລົ່າຄຳທຳນາຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຈາກປາກຂອງໄພ່ພົນ. ລາວໄດ້ເຂົ້າຫາພໍ່ໃນມື້ວານນີ້ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເທິງລະບຽງໃນການນັ່ງສະມາທິປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ."

"ເພື່ອນທີ່ຮັກ, ຂ້ອຍມາຜ່ອມກັບຂໍ້ຄວາມສຳລັບລູກຊາຍທີ່ກ້າຫານຂອງເຈົ້າ. ໃຫ້ລາວຢຸດກິດຈະກຳທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງລາວ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ການພົບພໍ້ກັບເສືອຄັ້ງຕໍ່ໄປຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ, ຕາມດ້ວຍການເຈັບປ່ວຍເຖິງຕາຍເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະປະຖົມວິຖີຊີວິດເດີມຂອງລາວ ແລະ ບວດເປັນພະ."

"ນິທານເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະທັບໃຈເລີຍ. ຂ້ອຍຄິດວ່າພໍ່ເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຫຼົງເຊື່ອຄົນປ່າ."

ພະຍາເສືອ Swami ໄດ້ສາລະພາບດ້ວຍທາທາງທີ່ບໍ່ອິດທິນ, ຄືກັບວ່າມີຄວາມໂງ່ຳຈຳບາງຢ່າງ. ລາວງຽບສະຫງົດເປັນເວລາດົນນານ, ເບິ່ງຄືວ່າລາວບໍ່ສົນໃຈການມີໜ້າຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອລາວເລົ່າເລື່ອງທີ່ຫ້ອຍຢູ່, ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ, ດ້ວຍສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນ.

"ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກຄຳເຕືອນຂອງພໍ່, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງຫຼວງ Cooch Behar. ດິນແດນທີ່ສວຍງາມນີ້ແມ່ນເລື່ອງໃໝ່ສຳລັບຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຄາດຫວັງວ່າຈະມີການປ່ຽນແປງທີ່ສະຫງົບສຸກ. ຕາມປົກກະຕິຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ, ຝູງຊີນທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນໄດ້ຕິດຕາມຂ້ອຍຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ. ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄຳເຫັນສັ້ນໆທີ່ກະຊິບວ່າ:

"ນີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບເສືອປ່າ.' "ລາວມີຂາ

ຫຼື ລຳຕື້ນ?"

"ເບິ່ງ ທີ່ ຂອງລາວ ໜ້າ! ລາວ ຕ້ອງ ເປັນ ອັນ ການເກີດເປັນມະນຸດ ຂອງ ທີ່ ກະສັດ ຂອງ ເສືອ ຕົວເອງ!"

"ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າເດັກນ້ອຍໃນໝູ່ບ້ານເຮັດໜ້າທີ່ຄືກັບໜັງສືພິມສະບັບສຸດທ້າຍ! ຈິດໝາຍຂ່າວຄຳປາໄສຂອງຜູ້ຍິງທີ່ຊ້າກວ່ານັ້ນແຜ່ລາມໄປຈາກເຮືອນໜຶ່ງຫາອີກເຮືອນໜຶ່ງດ້ວຍຄວາມໄວເທົ່າໃດ! ພາຍໃນສອງສາມຊົ່ວໂມງ, ຫົວທັງເມືອງກໍ່ຢູ່ໃນສະພາບຕືນເຕັ້ນກັບການມີໜ້າຂອງຂ້ອຍ."

"ຕອນແລງຂ້ອຍກຳລັງພັກຜ່ອນຢ່າງງຽບໆ, ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງກີບມ້າແລ່ນ. ພວກມັນຢຸດຢູ່ໜ້າບ້ານຂອງຂ້ອຍ. ຕຳຫຼວດຫຼາຍຄົນສູງໆ ແລະ ໃສ່ຜ້າພັນຫົວໄດ້ເຂົ້າມາ."

"ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົກໃຈຫຼາຍ. 'ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສໍາລັບສັດເຫຼົ່ານີ້ຕາມກົດໝາຍຂອງມະນຸດ,' ຂ້ອຍຄິດ. 'ຂ້ອຍສົ່ງໃສ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເອົາຂ້ອຍໄປຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍ.' ແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ກົມຫົວດ້ວຍຄວາມສຸພາບທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບ."

"ທ່ານຜູ້ມີກຽດ, ພວກເຮົາຖືກສົ່ງໄປຕ້ອນຮັບທ່ານໃນນາມຂອງເຈົ້າຊາຍແຫ່ງ Cooch Behar. ລາວມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະເຊີນທ່ານໄປທີ່ພະລາຊະວັງຂອງລາວໃນເຊົ້າມືອິນ."

"ຂ້ອຍໄດ້ຄາດເດົາໄວ້ໄລຍະໜຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້. ດ້ວຍເຫດຜົນບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການລົບກວນການເດີນທາງທີ່ງົບສະຫງົບຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ທ່າທາງທີ່ອ້ອນວອນຂອງຕໍາຫຼວດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະທັບໃຈ; ຂ້ອຍຕົກລົງທີ່ຈະ ໄປ."

"ໃນມື້ຕໍ່ມາ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກງົງງັນທີ່ຖືກພາອອກຈາກປະຕູເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນລົດມ້າທີ່ສວຍງາມທີ່ມີມ້າສີເຫຼືອງລາກມາຢ່າງສຸພາບ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຖືຄັນຮົມທີ່ປະດັບປະດາເພື່ອປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກແສງແດດທີ່ຮ້ອນແຮງ. ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກກັບການຂີ່ລົດທີ່ມ່ວນຊື່ນຜ່ານຕົວເມືອງ ແລະ ຊານເມືອງປ່າໄມ້. ລູກຊາຍຂອງກະສັດເອງໄດ້ຢູ່ທີ່ປະຕູພະລາຊະວັງເພື່ອຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າ. ລາວໄດ້ມອບບ່ອນນັ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າສີທອງຂອງຕົນເອງ, ໂດຍຍິ້ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ວາງຕົວເອງລົງໃນຕັ້ງທີ່ມີການອອກແບບທີ່ລຽບງ່າຍກວ່າ."

"ຄວາມສຸພາບທັງໝົດນີ້ແນ່ນອນວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເສຍເງິນບາງຢ່າງ!' ຂ້ອຍຄິດດ້ວຍຄວາມຕົກຕະລົງ. ແຮງຈູງໃຈຂອງເຈົ້າຊາຍໄດ້ປາກົດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄໍາເຫັນທີ່ບໍ່ເປັນທາງການສອງສາມຄໍາ.

"ເມືອງຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຂ່າວລືທີ່ວ່າເຈົ້າສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບເສືອປ່າໄດ້ດ້ວຍມືເປົ່າຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນຄວາມຈິງບໍ່?"

"ມັນ ແມ່ນ ຂ້ອນຂ້າງ ຖືກຕ້ອງ."

"ຂ້ອຍເກືອບບໍ່ເຊື່ອ! ເຈົ້າເປັນຄົນເບິ່ງກາລິຈາກເມືອງ Calcutta, ລ້ຽງດູດ້ວຍເຂົ້າຂາວຂອງຄົນໃນເມືອງ. ກະລຸນາເວົ້າກົງໄປກົງມາ; ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດທີ່ບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງ ແລະ ກິນຝືນເທົ່ານັ້ນບໍ່?" ສຽງຂອງລາວດັງ ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍ, ປະປົນດ້ວຍສໍານຽງຕ່າງແຂວງ.

"ຂ້ອຍ ຮັບຮອງແລ້ວ ບໍ່ ຕອບກັບ ໄປຫາ ຂອງລາວ ການດູກູກ ຄໍາຖາມ."

ຂ້ອຍທ້າທາຍເຈົ້າໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບເສືອທີ່ຫາກໍ່ຖືກຈັບໄດ້ຂອງຂ້ອຍ, Raja Begum. **6-2** ຖ້າເຈົ້າສາມາດຕ້ານທານລາວໄດ້ສໍາເລັດ, ມັດລາວດ້ວຍໄສ້, ແລະ ປ່ອຍກົງຂອງລາວໄວ້ໃນສະພາບທີ່ມີສະຕິ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພະລາຊະວົງເບຽກາລີນີ! ເງິນຫຼາຍພັນຮູປີ ແລະ ຂອງຂວັນອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງຈະຖືກມອບໃຫ້. ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະພົບລາວໃນການສູ້ຮົບ, ຂ້ອຍຈະປະກາດຊີຂອງເຈົ້າຫົວລັດວ່າເປັນຕົວປອມ!

"ຄໍາເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍຂອງລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕົກໃຈຄືກັບລູກປືນທີ່ຍິ່ງໃສ່ກັນ. ຂ້ອຍຍິ່ງດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ. ລູກຂຶ້ນເຄິ່ງໜຶ່ງຈາກຕັ້ງດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ເຈົ້າຊາຍກໍ່ນັ່ງລົງພ້ອມກັບຮອຍຍິ້ມທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ຂ້ອຍນຶກເຖິງຈັກກະພັດໂລມັນຜູ້ທີ່ມັກໃຫ້ຊາວຄຣິດສະຕຽນຢູ່ໃນສະໜາມກິລາທີ່ໂຫດຮ້າຍ."

"ການແຂ່ງຂັນຈະຖືກກໍານົດໄວ້ເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ. ຂ້າພະເຈົ້າເສຍໃຈທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິດທິທ່ານເບິ່ງເສືອລ່ວງໜ້າໄດ້."

"ບໍ່ວ່າເຈົ້າຊາຍຢ້ານວ່າຂ້ອຍອາດຈະພະຍາຍາມສະກົດຈິດສັດຮ້າຍ, ຫຼືວ່າໃຫ້ລາວກິນຝືນຢ່າງລັບໆ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້!"

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກພະລາຊະວັງ, ໂດຍສັງເກດເຫັນດ້ວຍຄວາມຕະຫຼົກວ່າ ຄັນຮົມຂອງກະສັດ ແລະ ລົດມ້າທີ່ໃສ່ເສື້ອຄຸມໄດ້ ຫາຍໄປແລ້ວ."

"ໃນອາທິດຕໍ່ມາ ຂ້ອຍໄດ້ກະກຽມຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຢ່າງເປັນລະບົບສໍາລັບການທົດສອບທີ່ຈະມາເຖິງ. ຜ່ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ. ຄໍາທໍານາຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງໄພພິນທີ່ມີຕໍ່ຂ້ອຍໄດ້ແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນຂະນະທີ່ມັນແລ່ນໄປ. ຊາວບ້ານທໍາມະດາຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍ, ຖືກສາບແຊ່ງໂດຍເທບພະເຈົ້າ, ໄດ້ກັບມາເກີດໃໝ່ເປັນເສື້ອທີ່ມີຮູບແບບຜີມານຮ້າຍຕ່າງໆໃນຕອນກາງຄືນ, ແຕ່ຍັງຄົງເປັນສັດທີ່ມີລາຍໃນຕອນກາງເວັນ. ເສື້ອຜີມານຮ້າຍໂຕນີ້ຄວນຈະເປັນໂຕທີ່ຖືກສົງມາເພື່ອຖອມຕົວຂ້ອຍ."

"ອີກສະບັບໜຶ່ງທີ່ມີຈົນຕະນາການແມ່ນວ່າ ການອະທິຖານຂອງສັດຕໍ່ສະຫວັນເສື້ອໄດ້ບັນລຸຜົນຕອບແທນໃນຮູບຮ່າງຂອງຣາຊາເບກຸມ. ລາວຈະເປັນເຄື່ອງມືໃນການລົງໂທດຂ້ອຍ - ເສື້ອສອງຂາທີ່ກ້າຫານ, ເປັນຕາດູກູກຕໍ່ເສື້ອທັງໝົດ! ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີຂີ້, ບໍ່ມີແຂ້ວທີ່ກ້າຫາທາຍເສື້ອທີ່ມີແຂນເລັບ, ແຂນຂາທີ່ແຂງແຮງ! ພິດທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນຂອງເສື້ອທີ່ຖືກອັບອາຍທັງໝົດ - ທີ່ຊາວບ້ານປະກາດ - ໄດ້ລວບລວມແຮງກະຕຸ້ນພຽງພໍທີ່ຈະປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ນໍາເອົາການລົ້ມສະຫຼາຍຂອງຜູ້ ຄວບຄຸມເສື້ອທີ່ພາກພູມໃຈ."

"ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຊາບຕື່ມອີກວ່າເຈົ້າຊາຍຢູ່ໃນອົງປະກອບຂອງລາວໃນຖານະຜູ້ຈັດການການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງມະນຸດແລະສັດຮ້າຍ. ລາວໄດ້ຊີ້ນໍາການກໍ່ສ້າງສາລາທີ່ປ້ອງກັນພາຍຸໄດ້, ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຮອງຮັບ ຫຼາຍພັນຄົນ. ມັນ ສູນກາງ ຈັດຂຶ້ນ ຣາຊາ ເບກຸມ ໃນ ອັນ ມະຫາສານ ເຫຼັກ ກະຕ່າ, ຖືກລ້ອມຮອບ ໂດຍຫ້ອງຄວາມປອດໄພດ້ານນອກ. ນັກໂທດໄດ້ຮ້ອງຄໍາລາມທີ່ໂຫດຮ້າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ລາວໄດ້ຮັບອາຫານຢ່າງພຽງພໍ, ເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມຢາກອາຫານທີ່ຮຸນແຮງ. ບາງທີເຈົ້າຊາຍອາດຈະຄາດຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະເປັນອາຫານລາງວັນ!

"ຝູງຊິນຈາກຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດຊານເມືອງໄດ້ຊື່ປີຢ່າງກະຕືລືລົ້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງກອງທີ່ປະກາດການແຂ່ງຂັນທີ່ເປັນເອກະລັກ. ໃນມື້ສຸກໄດ້ເຫັນຫຼາຍຮ້ອຍຄົນຖືກປະຕິເສດຍ້ອນຂາດບ່ອນນັ່ງ. ຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນໄດ້ທະລຸຜ່ານຊ່ອງເປີດເຕັ້ນ, ຫຼື ແອອັດພື້ນທີ່ໃດໆທີ່ຢູ່ລຸ່ມຫ້ອງວາງສະແດງ."

ເມື່ອເລື່ອງຂອງ Tiger Swami ໃກ້ຈະຮອດຈຸດສຸດຍອດ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງຂ້ອຍກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ; Chandi ກໍ່ງຽບລົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ທ່າມກາງສຽງລະເບີດທີ່ດັງກ້ອງຈາກ Raja Begum, ແລະສຽງດັງຂອງຝູງຊິນທີ່ຢ້ານກົວ, ຂ້ອຍໄດ້ປະກົດຕົວຢ່າງງຽບໆ. ຂ້ອຍນຸ່ງເຄື່ອງບາງໆອ້ອມແອວ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ມີເສື້ອຜ້າປ້ອງກັນ. ຂ້ອຍໄດ້ເປີດກະແຈປະຕູຫ້ອງປອດໄພ ແລະ ລັອກມັນໄວ້ທາງຫຼັງຂ້ອຍຢ່າງສະຫງົບ. ເສື້ອຮູ້ສຶກເຖິງເລືອດ. ມັນໂດດດ້ວຍສຽງດັງສະໝັນຢູ່ເທິງຮົວຂອງມັນ, ແລະ ມັນໄດ້ສົ່ງຄໍາຕ້ອນຮັບທີ່ໜ້າຢ້ານກົວອອກມາ. ຜູ້ຊົມໄດ້ງຽບສະຫງົດດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວທີ່ໜ້າສົງສານ; ຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າເປັນລູກແກະທີ່ອ່ອນໄຫວຕໍ່ໜ້າສັດຮ້າຍທີ່ໂຫດຮ້າຍ."

"ໃນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງຂ້ອຍກໍ່ຕົກຢູ່ໃນກົງ; ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍປິດປະຕູ, ຣາຊາເບກຸມກໍ່ເອົາຫົວມາຕໍາຂ້ອຍ. ມືຂວາຂອງຂ້ອຍຖືກຈີກຂາດຢ່າງສິ້ນຫວັງ. ເລືອດມະນຸດ, ອາຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເສື້ອສາມາດຮູ້ໄດ້, ໄດ້ຕົກລົງສູ່ສາຍນໍ້າທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ຄໍາທໍານາຍຂອງໄພພິນເບິ່ງຄືວ່າຈະສໍາເລັດ."

"ຂ້ອຍໄດ້ຟື້ນຕົວທັນທີຈາກຄວາມຕົກໃຈຂອງການບາດເຈັບສາຫັດຄັ້ງທໍາອິດທີ່ຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຮັບ. ການກໍາຈັດ ເມື່ອເຫັນນິວມີທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເລືອດຂອງຂ້ອຍໂດຍການເອົາມັນໄປຍັດໄວ້ໃຕ້ຜ້າແອວຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍ່ແກ່ວງແຂນຊ້າຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍການໂຈມຕີທີ່ຮຸນແຮງຈົນກະດູກແຕກ. ສັດຮ້າຍໄດ້ຖອຍຫຼັງ, ໝູນອ້ອມດ້ານຫຼັງຂອງກົງ, ແລະ ໂດດໄປຂ້າງໜ້າຢ່າງຊັກ. ການລົງໂທດດ້ວຍກໍາປັນຫຼີມີຊື່ສຽງຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕົກລົງມາໃສ່ຫົວຂອງມັນ."

"ແຕ່ລິດຊາດເລືອດຂອງຣາຊາເບກຸມຄືກັບການຕື່ມເຫຼົ້າແວງຄັງທຳອິດທີ່ໜ້າເບືອໜ້າຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ຂາດຄວາມເມດຕາມາດົນນານ. ດ້ວຍສຽງຮ້ອງດັງສະໝັນ, ການໂຈມຕີຂອງສັດຮ້າຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ. ການປ້ອງກັນມີພຽງຂ້າງດຽວທີ່ບໍ່ພຽງພໍຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍອ່ອນແອຕໍ່ໜ້າກົງເລັບແລະແຂ້ວ. ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຕອບໂຕ້ຢ່າງໜ້າຢ້ານ. ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັນຈົນຕາຍ. ກົງຂັງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນວາຍ, ເລືອດກະຈາຍໄປທົ່ວທຸກທິດທາງ, ແລະສຽງເຈັບປວດແລະຄວາມຕັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ອອກມາຈາກຄໍຂອງສັດຮ້າຍ."

"'ຍິງມັນ!' 'ຂ້າເສືອ!' ສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນຈາກຜູ້ຊົມ. ມະນຸດແລະສັດຮ້າຍໄດ້ເຄື່ອນທີ່ໄວຫຼາຍ, ວ່າລູກປືນຂອງທະຫານຍາມໄດ້ຜິດພາດ. ຂ້ອຍໄດ້ລວບລວມຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ, ຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງດຸເດືອດ, ແລະ ໄດ້ຕີຄັງສຸດທ້າຍຢ່າງແຮງ. ເສືອໄດ້ລົມລົງແລະນອນຢູ່ຢ່າງງຽບໆ."

"ຄື ກ ແມວຫມີ!" ຂ້ອຍ ແຊກແຊງ.

ເທ ສະວາມີ ຫົວຂວັນ ໃນ ອຸຕົມສົມບູນ ການຍົກຍ້ອງ, ແລ້ວ ສືບຕໍ່ ທີ່ ໜ້າສົນໃຈ ເລື່ອງ.

"ໃນທີ່ສຸດຣາຊາເບກຸມກໍຖືກປາບປາມ. ຄວາມພາກພູມໃຈຂອງກະສັດຂອງລາວກໍຖືກຖ່ອມຕົວລົງຕື່ມອີກ: ດ້ວຍມືທີ່ມີບາດແຜຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ລາວເປີດຄາງຂອງລາວຢ່າງກ້າຫານ. ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຈັບຫົວຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນກັບດັກແຫ່ງຄວາມຕາຍທີ່ຫວນອນ. ຂ້ອຍຊອກຫາໄສ້ອ້ອມໆ. ດຶງໄສ້ອອກມາຈາກກອງຢູ່ເທິງພື້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ມັດເສືອດ້ວຍຄໍຂອງມັນກັບແຖບຄອກ. ດ້ວຍຄວາມສຳເລັດ, ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປຫາປະຕູ."

"ແຕ່ ນັ້ນ ຜົມນາຮ້າຍ ເກີດເປັນມະນຸດ, ຣາຊາ ເບກຸມ, ມີ ຄວາມອິດທິນ ມີຄຳຄວນ ຂອງ ຂອງລາວ ຄາດວ່າ ຜົມນາຮ້າຍ ຕື່ນກຳເນີດ. ດ້ວຍການໂດດຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ລາວໄດ້ຫັກໄສ້ ແລະ ໂດດຂຶ້ນເທິງຫຼັງຂອງຂ້ອຍ. ບ່າ ໂຫລ່ຂອງຂ້ອຍຕິດຄາງຂອງລາວຢ່າງແໜ້ນໜາ, ຂ້ອຍລົມລົງຢ່າງຮຸນແຮງ. ແຕ່ໃນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ຂ້ອຍໄດ້ຈັບລາວໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ. ພາຍໃຕ້ການຕີຢ່າງໂຫດຮ້າຍ, ສັດທີ່ທໍລະຍົດໄດ້ຈົມລົງສູ່ສະມອງໝົດສະຕິ. ເທື່ອນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຈັບລາວໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຂ້ອຍຄ່ອຍໆອອກຈາກກົງ."

"ຂ້ອຍພົບວ່າຕື່ນເອງຢູ່ໃນຄວາມຮຸນວາຍຄັ້ງໃໝ່, ເທື່ອນີ້ແມ່ນຄວາມດີໃຈ. ສຽງເຊຍຂອງຝູງຊົນດັງຂຶ້ນຄືກັບວ່າມາຈາກ ຄໍໃຫຍ່ໂຕດຽວ. ຂ້ອຍຖືກກັດຢ່າງໂຫດຮ້າຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຍັງໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂສາມຢ່າງຂອງການຕໍ່ສູ້ຄື: ເຮັດໃຫ້ເສືອສະດັງ, ມັດມັນດ້ວຍໄສ້, ແລະ ປ່ອຍມັນໄວ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັດຮ້າຍທີ່ຮຸກຮານໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ ແລະ ຢ້ານກົວມັນຫຼາຍ ຈົນມັນພໍໃຈທີ່ຈະເບິ່ງຂ້າມລາງວັນທີ່ເໝາະສົມຄືຫົວຂອງຂ້ອຍໃນປາກຂອງມັນ!"

"ຫຼັງຈາກບາດແຜຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບກຽດ ແລະ ຖືກມັດດ້ວຍພວງມາໄລ; ຄຳຫຼາຍຮ້ອຍຫຼ້ວນຖືກຫົດຢູ່ຕື່ນຂອງຂ້ອຍ. ຫົວທັງເມືອງໄດ້ເຂົ້າສູ່ໄລຍະວັນພັກ. ການສົນທະນາທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດໄດ້ຍືນຈາກທຸກຝ່າຍກ່ຽວກັບໄຊຊະນະຂອງຂ້ອຍຕໍ່ເສືອໂຕໜຶ່ງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ປ່າເຖືອນທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຄີຍເຫັນມາ. ຣາຊາ ເບກຸມ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຕໍ່ຂ້ອຍ, ຕາມທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກດີໃຈເລີຍ. ການປ່ຽນແປງທາງວິນຍານໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ. ເບິ່ງຄືວ່າດ້ວຍການອອກຈາກກົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍັງໄດ້ປິດປະຕູຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກຂອງຂ້ອຍ."

"ໄລຍະເວລາທີ່ໂສກເສົ້າໄດ້ຕິດຕາມມາ. ເປັນເວລາຫົກເດືອນທີ່ຂ້ອຍເກືອບຕາຍຍ້ອນເປັນພິດຈາກເລືອດ. ຫັນທີທີ່ຂ້ອຍສະບາຍດີພໍທີ່ຈະອອກຈາກ Cooch Behar, ຂ້ອຍກໍກັບຄືນໄປຢ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຂ້ອຍ."

"'ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າຄູ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄຳເຕືອນທີ່ສະຫຼາດ.' ຂ້ອຍໄດ້ສາລະພາບຕໍ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຢ່າງຖ່ອມຕົວ. 'ໂອ້, ຖ້າຂ້ອຍສາມາດຊອກຫາລາວໄດ້!' ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍແມ່ນຈິງໃຈ, ເພາະວ່າມື້ໜຶ່ງໄພ່ພົນມາຮອດໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜໄດ້ຍິນ."

"ພໍ່ແລ້ວ ຂອງ ເສືອ ການຝຶກຝົນ. ລາວ ໄດ້ເວົ້າ ດ້ວຍ ສະຫງົບ ການຮັບປະກັນ. ມາ ດ້ວຍ ຂ້ອຍ; ຂ້ອຍ ຈະ ສອນ
ເຈົ້າ ໄປຫາ

ປາບປາມສັດຮ້າຍແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າງທີ່ທ່ອງຢູ່ໃນປ່າດົງດິບຂອງຈິດໃຈມະນຸດ. ເຈົ້າເຄີຍຄຸ້ນເຄີຍກັບຜູ້ຊົມ: ໃຫ້ມັນເປັນກຸ່ມນາງຟ້າ, ມ່ວນຊືນກັບຄວາມຊຳນານດ້ານໂຍຄະທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນຂອງເຈົ້າ!

"ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການລິເລີມເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງວິນຍານໂດຍຄູບາອາຈານຜູ້ບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍ. ລາວໄດ້ເປີດປະຕູຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ທີ່ເປັນສະໝິມ ແລະ ທຶນທານຕໍ່ການບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມາດົນແລ້ວ. ຜ່ອມກັນນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍອອກເດີນທາງໄປຝຶກອົບຮົມໃນພູເຂົາຫິມະໄລ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ແລະ ຈັນດີ ກົມຫົວລົງທີ່ຕື່ນຂອງສະວາມີ, ຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບໂຄງຮ່າງທີ່ຊັດເຈນຂອງລາວກ່ຽວກັບຊີວິດທີ່ໝູນວຽນຢ່າງແທ້ຈິງ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບການຕອບແທນຢ່າງພຽງພໍສຳລັບການລໍຖ້າທີ່ດລອງທີ່ຍາວນານຢູ່ໃນຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ເຢັນສະບາຍ!

6-1 : ໂຊຣິງ ແມ່ນ ຂອງລາວ ວັດວາອາຮາມ ຊື່ ລາວ ແມ່ນ ຢ່າງເປັນຫີນິຍົມ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ເປັນ ທີ່ "ເສືອ ສະວາມີ."

6-2 : "ເຈົ້າຊາຍ ເຈົ້າຍິງ"- ສະນັ້ນ ມີຊື່ ໄປຫາ ຊິບອກ ນັ້ນ ອັນນີ້ ສັດຮ້າຍ ຜິສິງ ທີ່ ປະສົມປະສານ ຄວາມດູເຕືອດຂອງ ເສືອ ແລະ ເສືອ

ບົດ: 7

ເທ ການລອຍຕົວ ໄຜ່ພົນ

"ຂ້ອຍເຫັນໂຍຄະຄົນໜຶ່ງຍັງຄົງຢູ່ໃນອາກາດ, ສູງຈາກພື້ນດິນຫຼາຍຝຸດ, ໃນຄືນທີ່ຜ່ານມາໃນກອງປະຊຸມກຸ່ມ." ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ອຸເປນດຣາ ໂມຮຸນ ໂຊວດູຣີ, ເວົ້າຢ່າງປະທັບໃຈ.

ຂ້ອຍຍົມໃຫ້ລາວດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ. "ບາງທີຂ້ອຍອາດຈະເດົາຊື່ລາວໄດ້. ມັນແມ່ນ Bhaduri Mahasaya, ຈາກຖະໜົນ Upper Circular ບໍ?"

ອຸເປນທຣາພະຍັກໜ້າ, ຮູ້ສຶກຜິດຫວັງເລັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ລາຍງານຂ່າວ. ຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບໄຜ່ພົນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໃນບັນດາໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ; ພວກເຂົາຕິໃຈທີ່ໄດ້ພາຂ້ອຍໄປສູ່ເສັ້ນທາງໃໝ່.

"ໂຍຄະອາໄສຢູ່ໃກ້ເຮືອນຂອງຂ້ອຍຫຼາຍ ຂ້ອຍຈຶ່ງມັກໄປຢ້ຽມຢາມລາວເລື້ອຍໆ." ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າຂອງ ອຸເປນທຣາ ມີຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຮງກ້າ, ແລະ ຂ້ອຍກໍມີຄວາມໝັ້ນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ.

"ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນລາວໃນຜົນງານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ. ລາວໄດ້ເປັນແມ່ບົດໃນ ການຝຶກຝົນປະຣານາຢາມາ ຕ່າງໆ **7-1 ຢ່າງຊົ່ວໆຊານ.**" ຂອງໂຍຄະແປດອົງບູຮານທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໂດຍ Patanjali. **7-2** ຄັ້ງໜຶ່ງ ພະຍາດູຣີ ມະຫາສະຢາໄດ້ປະຕິບັດ ພາວະນາຍະມະ ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພະລັງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫຼາຍ ຈົນເບິ່ງຄືວ່າມີພະຍຸເກີດຂຶ້ນໃນຫ້ອງແທ້ໆ! ຈາກນັ້ນ ເພິ່ນກໍໄດ້ຕັບລົມຫາຍໃຈທີ່ດັງກ້ອງ ແລະ ຍັງຄົງຢູ່□□□□ໃນສະພາບທີ່ສູງສົ່ງຂອງສະຕິ. **7-3**

ກິນອາຍແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຫຼັງຈາກພາຍຸຜ່ານໄປນັ້ນ ສິດໃສເກີນກວ່າຫິຈະ ລົມໄດ້.”

"ຂ້ອຍ ໄດ້ຍິນ ນັ້ນ ທີ່ ໄພ່ບຸນ ບໍ່ເຄີຍ ໃບ ຂອງລາວ ເຮືອນ." ອຸເປນດຣາ ໂຕນ ແມ່ນ ກ ເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆ ບໍ່ເຊື່ອ.

"ແມ່ນແລ້ວມັນເປັນຄວາມຈິງ! ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນເປັນເວລາຊາວປີຜ່ານມາ. ລາວໄດ້ຜ່ອນຄາຍກົດລະບຽບທີ່ຕົນເອງບັງຄັບເລັກນ້ອຍໃນຊ່ວງເຫດສະການສັກສິດຂອງພວກເຮົາ, ເມື່ອລາວໄປຮອດທາງຢ່າງໜ້າບ້ານຂອງລາວ! ຄົນຂໍທານມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າໄພ່ບຸນ Bhaduri ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນດ້ານຫົວໃຈທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງລາວ."

"ແນວໃດ ເຮັດ ລາວ ຍັງຄົງຢູ່ ໃນ ທີ່ ອາກາດ, ຫ້າທາຍ ທີ່ ກົດໝາຍ ຂອງ ແຮງໂນ້ມຖ່ວງບໍ່?"

"ຮ່າງກາຍຂອງໂຍຄະຈະສູນເສຍຄວາມຫຍາບຄາຍຫຼັງຈາກໃຊ້ ປຣານາຢາມະ ບາງຢ່າງ . ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະລອຍ ຫຼື ໂດດໄປມາຄືກັບກົບກະໂດດ. ແມ່ນແຕ່ໄພ່ບຸນທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໂຍຄະຢ່າງເປັນທາງການ **7-4** ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າລອຍຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງແຮງກ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

"ຂ້ອຍຢາກຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບນັກປາດຜູ້ນີ້. ເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕອນແລງຂອງລາວບໍ່?" ຕາຂອງອຸເປນດຣາເຫຼືອມເປັນປະກາຍດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄປເລື້ອຍໆ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມ່ວນຊື່ນຫຼາຍກັບຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມໃນປັນຍາຂອງລາວ. ບາງຄັ້ງສຽງຫົວຂວັນທີ່ຍາວນານຂອງຂ້ອຍກໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຂອງການຊຸມນຸມຂອງລາວເສື່ອມເສຍ. ພະສົງບໍ່ໄດ້ບໍ່ພໍໃຈ, ແຕ່ສາວິກຂອງລາວເບິ່ງຄື ມືດສັນ!"

ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນ, ຕອນຂ້ອຍກັບບ້ານຈາກໂຮງຮຽນ, ຂ້ອຍໄດ້ຜ່ານວັດຂອງພະບາດູຣີ ມະຫາຊາຢາ ແລະ ຕັດສິນໃຈໄປຢ້ຽມຢາມ. ໂຍຄະບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໂດຍສາທາລະນະຊົນ. ສາວິກຄົນດຽວ, ອາໄສຢູ່ຊັ້ນລຸ່ມ, ໄດ້ປົກປ້ອງຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງອາຈານຂອງລາວ. ນັກຮຽນຄົນນັ້ນຄືກັບຄົນທີ່ມັກຕື່ມເຫຼົ້າ; ຕອນນີ້ລາວໄດ້ຖາມຢ່າງເປັນທາງການວ່າຂ້ອຍມີ "ການໝັ້ນ" ຫຼືບໍ່. ຄູ່ສອນຂອງລາວໄດ້ມາປະກົດຕົວທັນເວລາເພື່ອຊ່ວຍຂ້ອຍຈາກການຖືກໄລ່ອອກໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ.

"ໃຫ້ມຸກຸນດາມາເມື່ອລາວຕ້ອງການ." ຕາຂອງນັກປາດເປັນປະກາຍ. "ກົດລະບຽບການຢູ່ໂດດດ່ຽວຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ, ແຕ່ເພື່ອຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຄົນອື່ນ. ຄົນທາງໂລກບໍ່ມັກຄວາມຈິງໃຈທີ່ທຳລາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໄພ່ບຸນພໍ້ພຽງແຕ່ຫາຍາກເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງເຮັດໃຫ້ສັບສົນອີກດ້ວຍ. ແມ່ນແຕ່ໃນພຣະຄຳພີ, ພວກເຂົາມັກຈະຖືກພົບວ່າ ໜ້າອາຍ!"

ຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕາມພະບາດູຣີ ມະຫາສາຍາ ໄປຍັງຫ້ອງຝັກທີ່ລຽບງ່າຍຂອງລາວຢູ່ຊັ້ນເທິງສຸດ, ບ່ອນທີ່ລາວບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ອອກໄປໃສ່. ບັນດາອາຈານມັກຈະບໍ່ສົນໃຈພາບພາໂນຣາມາຂອງຄວາມຊຸ່ນວາຍຂອງໂລກ, ໂດຍບໍ່ມີຈຸດສຸມຈົນກວ່າຈະຢູ່ໃນຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະໄໝດຽວກັນກັບນັກປາດບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນປະຈຸບັນ.

"ມະຫາຣິຊີ, **7-5** ເຈົ້າ ແມ່ນ ທີ່ ທຳອິດ ໂຍຄະ ຂ້ອຍ ມີ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ WHO ສະເໝີ ຢູ່ ພາຍໃນອາຄານ."

"ພະເຈົ້າ ພຶດ ຂອງລາວ ໄພ່ບຸນ ບາງຄັ້ງ ໃນ ບໍ່ຄາດຄິດ ດິນ, ຢ້ານວ່າ ພວກເຮົາ ຄິດ ພວກເຮົາ ອາດຈະ ຫຼຸດຜ່ອນລາວ ໄປຫາ ກ ປົກຄອງ!"

ຜູ້ມີປັນຍາໄດ້ຮັກສາຮ່າງກາຍທີ່ສົດໃສຂອງລາວໄວ້ໃນທ່າດອກບົວ. ໃນອາຍຸເຈັດສິບປີ, ລາວບໍ່ໄດ້ສະແດງອາການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈຂອງອາຍຸ ຫຼື ຊີວິດທີ່ບໍ່ຄ່ອຍເຄື່ອນໄຫວ. ແຂງແຮງ ແລະ ຊື່ສັດ, ລາວເປັນຄົນທີ່ດີເລີດໃນທຸກໆດ້ານ. ໃບໜ້າຂອງລາວແມ່ນ ຂອງ ຣິດສີ , ດັງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນບົດເລື່ອງບູຮານ. ຜູ້ທີ່ມີຜົມສູງສົງ, ມີໜວດຫຼາຍ, ລາວນັ່ງຕັ້ງຊື່ສະເໝີ, ຕາທຶງຽບສະຫງົບຂອງລາວຈ້ອງເບິ່ງສິ່ງທີ່ຢູ່ຫົວໄປ.

ເທ ໄຜ່ບຸນ ແລະ ຂ້ອຍ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ທີ່ ສະມາທິ ລັດ. ຫຼັງຈາກ ອັນ ຊົ່ວໂມງ, ຂອງລາວ ອ່ອນໂຍນ ສຽງ ປຸກ ຂ້ອຍ.

"ເຈົ້າມັກຈະເຂົ້າໄປໃນຄວາມງຽບ, ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ພັດທະນາ ອະນຸພາວະແລ້ວ ບໍ່?" **7-6** ລາວກໍາລັງເຕືອນຂ້ອຍໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າການນັ່ງສະມາທິ. "ຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເຕັກນິກແມ່ນເປົ້າໝາຍ."

ລາວໄດ້ຍືນໝາກມ່ວງໃຫ້ຂ້ອຍ. ດ້ວຍອາລົມດີທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມສຸກຫຼາຍໃນລັກສະນະທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງລາວ, ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄົນເຮົາມັກ *Jala Yoga* (ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບອາຫານ) ຫຼາຍກວ່າ *Dhyana Yoga* (ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບພະເຈົ້າ)."

ຂອງລາວ ໂຍຄະ ຫຼິ້ນສຳນວນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຂ້ອຍ ຢ່າງຮຸ່ນຮົ່ວ.

"ເຈົ້າຫົວຂວັນໄດ້ດີຫຼາຍ!" ແວວຕາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກໄດ້ສ່ອງເຂົ້າມາໃນສາຍຕາຂອງລາວ. ໃບໜ້າຂອງລາວເອງກໍຈົ່ງຈຸ່ງສະເໝີ, ແຕ່ກໍຍັງຍິນອອກມາຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ຕາໃຫຍ່ໆຂອງລາວທີ່ມີຮູບດອກບົວປົກຄຸມດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນອັນສັກສິດທີ່ເຊືອງໄວ້.

"ຈິດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນມາຈາກອາເມລິກາທີ່ຢູ່ໄກ." ນັກປາດໄດ້ຊີ້ຊອງຈິດໝາຍໝາຍຫຼາຍຊອງທີ່ວາງຢູ່ເທິງໂຕະ. "ຂ້ອຍຕິດຕໍ່ກັບສະມາຄົມຈຳນວນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ສະມາຊິກມີຄວາມສົນໃຈໃນໂຍຄະ. ພວກເຂົາກໍາລັງຄົ້ນພົບອິນເດຍໃໝ່, ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີກວ່າໂຄລໍຣັດ! ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາ. ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໂຍຄະແມ່ນບໍ່ເສຍຄ່າສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບ, ຄືກັບແສງແດດທີ່ບໍ່ສາມາດປະດັບປະດາໄດ້."

"ສິ່ງທີ່ ພວກຮິ ຊິເຫັນວ່າຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເຈືອຈາງລົງສຳລັບຊາວຕາເວັນຕົກ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະແຕກຕ່າງກັນໃນດ້ານຈິດວິນຍານກໍຕາມ, ທັງຕາເວັນຕົກ ແລະ ຕາເວັນອອກຈະບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຖ້າບໍ່ມີການຝຶກຝົນໂຍຄະແບບວິໄນບາງຮູບແບບ."

ໄພ່ບໍລິສຸດໄດ້ກອດຂ້ອຍດ້ວຍສາຍຕາທີ່ສະຫງົບງຽບຂອງລາວ. ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຄຳເວົ້າຂອງລາວເປັນການຊີ້ນຳທີ່ເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກປິດບັງ. ມັນເປັນພຽງແຕ່ດຽວນີ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຂຽນຄຳເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄຳເວົ້າທີ່ລາວມັກບອກຂ້ອຍວ່າມີໜຶ່ງຂ້ອຍຈະນຳເອົາຄຳສອນຂອງອິນເດຍໄປອາເມລິກາ.

ບາດູຣີ ມະຫາໄຊຍາ
ການ ການລອຍຕົວ ໄພ່ພົນ"

"ທ່ານ," ຂ້ອຍຖາມ, "ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຂຽນປຶ້ມກ່ຽວກັບໂຍຄະເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງໂລກ?"
"ເຮົາກຳລັງຝຶກອົບຮົມສາວົກ," ພຣະອົງຕອບ. "ພວກເຂົາ ແລະ ນັກຮຽນຂອງພວກເຂົາຈະເປັນປຶ້ມ
ທີມີຊີວິດຊີວາ, ເປັນຫຼັກຖານຕໍ່ການການເສື່ອມໂຊມຕາມທຳມະຊາດຂອງເວລາ ແລະ ການຕິຄວາມ
ໝາຍທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດຂອງນັກວິຈານ."

"ມະຫາຣິຊິ, ຂ້ອຍ ປາດຖະໜາ ເຈົ້າ ຈະ ຂຽນ ກ ປຶ້ມ ໃນ ໂຍຄະ ສຳລັບ ທີ່ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ທີ່ ໂລກ."

"ຂ້ອຍກຳລັງຝຶກອົບຮົມສາວົກ. ພວກເຂົາ ແລະ ນັກຮຽນຂອງພວກເຂົາຈະເປັນປຶ້ມທີ່ມີຊີວິດຊີວາ, ເປັນຫຼັກຖານຕໍ່ການ
ການເສື່ອມໂຊມຕາມທຳມະຊາດຂອງເວລາ ແລະ ການຕິຄວາມໝາຍທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດຂອງນັກວິຈານ." ຄວາມ
ສະຫຼາດຂອງ Bhaduri ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫົວຂວັນອີກຄັ້ງ.

ຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວກັບໂຍຄິຈົນກວ່າສາວົກຂອງລາວຈະມາຮອດໃນຕອນແລງ. ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຄຳປາໄສທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບ
ເທົ່າໄດ້ຂອງພຣະອົງ. ຄືກັບນ້ຳຖ້ວມທີ່ສະຫງົບສຸກ, ພຣະອົງໄດ້ກວາດລ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອທາງຈິດໃຈຂອງຜູ້ຟັງຂອງ
ພຣະອົງ, ລອຍພວກເຂົາໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ. ຄຳອຸປະມາທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງພຣະອົງໄດ້ສະແດງອອກໃນພາສາເບງກາລີທີ່
ບໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງ.

ໃນຄຳຄົນນີ້ ພະນະທ່ານ ບາດູຣີ ໄດ້ອະທິບາຍຈຸດທາງປັດຊະຍາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດຂອງ ມີຣາໄບ, ເຈົ້າຍິງ
ຣາດປຸທານີໃນຍຸກກາງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຖົມຊີວິດໃນລາຊະສຳນັກຂອງນາງເພື່ອໄປພົບກັບສາທຸສ. ສຸນຍາສີຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນ
ໜຶ່ງປະຕິເສດທີ່ຈະຕ້ອນຮັບນາງເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ຍິງ; ຄຳຕອບຂອງນາງເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນຢ່າງຖ່ອມຕົວ.

"ບອກນາຍ," ນາງໄດ້ເວົ້າ, "ວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນຈັກກະວານນອກຈາກພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາທຸກຄົນບໍ່
ແມ່ນຜູ້ຍິງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງບໍ່?" (ແນວຄວາມຄິດໃນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເປັນຫຼັກການສ້າງສັນໃນ
ທາງບວກພຽງຢ່າງດຽວ, ການສ້າງຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກ ມາຍາ ທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ .)

ມີຣາໄບ ໄດ້ແຕ່ງເພງທີ່ມ່ວນຊື່ນຫຼາຍເພງ ເຊິ່ງຍັງຄົງເປັນທີ່ຮັກຢູ່ໃນປະເທດອິນເດຍ; ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແປໜຶ່ງໃນນັ້ນ ຢູ່
ທີ່ນີ້:

"ຖ້າຫາກພະເຈົ້າສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ໂດຍການອາບນ້ຳທຸກໆມື້ ອີກບໍ່ດົນ
ຂ້ອຍກໍຈະກາຍເປັນປາວານຢູ່ໃນນ້ຳເລິກ"
ຖ້າຫາກພຣະອົງສາມາດເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍການກິນຮາກແລະໝາກໄມ້,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລືອກຮູບແບບຂອງແປ້ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ;
ຖ້າການນັບລູກປະດັບເປີດເຜີຍພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະອະທິຖານດ້ວຍ
ລູກປັດໃຫຍ່ໂຕມະໂຫລານ; ຖ້າການກິນຫົວຕໍ່ໜ້າຮູບປັ້ນຫິນ
ເປີດເຜີຍພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະນະມັດສະການພູຫິນອ່ອນຢ່າງຖ່ອມ
ຕົວ.
ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດດື່ມນົມໄດ້ ລູກງົວແລະເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນຈະ
ຮູ້ຈັກພຣະອົງ;
ຖ້າການປະຖົມເມຍຂອງຕົນເອງສາມາດເອີ້ນພະເຈົ້າມາໄດ້ ຫຼາຍພັນຄົນ
ຈະບໍ່ເປັນຂັນຕີບໍ່?
ມີຣາໄບຮູ້ວ່າເພື່ອຊອກຫາພະເຈົ້າອົງສັກສິດ ສິ່ງດຽວທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຄື
ຄວາມຮັກ.

ນັກຮຽນຫຼາຍຄົນເອົາເງິນຮູປີໃສ່ເກີບຂອງພະດຸລິທິວາງໄວ້ຂ້າງລາວໃນຂະນະທີ່ລາວນັ່ງຢູ່ໃນທ່າໂຍຄະ. ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນີ້, ເຊິ່ງເປັນປະເພນີໃນປະເທດອິນເດຍ, ຊິບອກວ່າລູກສິດວາງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຂອງຕົນໄວ້ທີ່ຕົນຂອງຄູຣູ. ໝູ່ເພື່ອນທີ່ມີຄວາມກະຕັນຍູແມ່ນພຽງແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປອມຕົວ, ເບິ່ງແຍງຕົນເອງ.

"ອາຈານ, ທ່ານເປັນຄົນທີ່ດີເລີດ!" ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຍ່າງອອກໄປ, ໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງນັກປາດຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮິນ. "ທ່ານໄດ້ສະລະຄວາມຮັ່ງມີແລະຄວາມສະດວກສະບາຍເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າແລະສອນພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກປັນຍາ!" ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ພະບາດຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ສະລະຄວາມຮັ່ງມີອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຄອບຄົວໃນໄວເດັກ, ເມື່ອລາວກ້າວເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງໂຍຄະຢ່າງເດັດດ່ຽວ.

"ເຈົ້າກຳລັງປິ່ນຄະດີ!" ໃບໜ້າຂອງໄພ່ພົນມີສຽງຕຳນິຢ່າງອ່ອນໂຍນ. "ຂ້ອຍໄດ້ປະໄວ້ເງິນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ສອງສາມ ນ້ອຍ ຄວາມສຸກ, ສຳລັບ ກ ຈັກກະວານ ຈັກກະພັດ ຂອງ ບໍ່ມີທີ່ສິນສຸດ ຄວາມສຸກ. ວິທີການ ແລ້ວ ມີຂ້ອຍ ຖືກປະຕິເສດ ຕົວເອງມີຫຍັງບໍ່? ຂ້ອຍຮູ້ຄວາມສຸກຂອງການແບ່ງປັນຊັບສົມບັດ. ນັ້ນແມ່ນການເສຍສະລະບໍ່? ຄົນໂລກທີ່ມີວິໄສທັດສິ້ນແມ່ນຜູ້ເສຍສະລະທີ່ແທ້ຈິງ! ພວກເຂົາສະລະຊັບສົມບັດອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າເພື່ອເຄື່ອງຫຼິ້ນທາງໂລກຈຳນວນໜຶ່ງ!

ຂ້ອຍຫົວຂວັນໃສ່ທັດສະນະທີ່ຂັດແຍ້ງກັນນີ້ກ່ຽວກັບການສະລະ - ອັນໜຶ່ງທີ່ເອົາໝວກຂອງ Croesus ໃສ່ຄົນຂໍທານທີ່ເປັນໄພ່ພົນ, ໃນຂະນະທີ່ປ່ຽນເສດຖີທີ່ພູມໃຈທຸກຄົນໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ເສຍສະລະໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ.

"ລະບຽບອັນສູງສົ່ງຈັດແຈງອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາຢ່າງສະຫຼາດກວ່າບໍລິສັດປະກັນໄພໃດໆ." ຄຳເວົ້າສະຫຼຸບຂອງອາຈານແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຂອງສັດທາຂອງລາວ. "ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈໃນຄວາມປອດໄພພາຍນອກ. ຄວາມຄິດທີ່ຂົນຂຶ້ນຂອງພວກເຂົາຄືກັບຮອຍແປ້ວຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອາກາດແລະນົມແກ່ພວກເຮົາຈາກລົມຫາຍໃຈຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຮົາຮູ້ວິທີທີ່ຈະສະໜອງໃຫ້ຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງໃນແຕ່ລະມື້."

ຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ການໄປນະມັດສະການຫຼັງເລີກຮຽນໄປທີ່ປະຕູຂອງໄພ່ພົນ. ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງງຽບ ລາວໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ປັນຈຸ ອະນຸພາວະ . ມື້ໜຶ່ງລາວໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ຖະໜົນຣາມໂມຣານຣອຍ, ຫ່າງຈາກບ້ານຂອງຂ້ອຍທີ່ຖະໜົນກູຣປາ. ສາວິກທີ່ຮັກແພງຂອງລາວໄດ້ສ້າງອາສະວະນິຍະສະຖານໃໝ່ໃຫ້ລາວ, ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ "ນາເຄນດຣາມາດ." **7-7**

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍກ້າວໄປຫ້າເລືອງຂອງຂ້ອຍຫຼາຍປີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເລົ່າຄືນຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍທີ່ Bhaduri Mahasaya ໄດ້ບອກຂ້ອຍຢູ່ນີ້. ບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາລາວ ແລະ ຄູ່ເຂົາລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວເພື່ອຂໍພອນອຳລາຂອງລາວ:

"ລູກເອີຍ, ໄປອາເມລິກາ. ຈົ່ງເອົາກຽດສັກສີຂອງອິນເດຍທີ່ອ່ອນໂຍນມາເປັນໄລ່ປ້ອງກັນຂອງເຈົ້າ. ໄຊຊະນະໄດ້ຂຽນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຈົ້າ; ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໄກໆທີ່ມີກຽດຈະຕ້ອນຮັບເຈົ້າຢ່າງດີ."

7-1 : ວິທີການ ຂອງ ການຄວບຄຸມ ພະລັງຊີວິດ ຜ່ານ

ລະບຽບການ ຂອງ ລົມຫາຍໃຈ. 7-2: ຄູນໂຍຄະບູຮານທີ່

ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດ.

ອາຈານສອນພາສາຝຣັ່ງແມ່ນຄົນທຳອິດໃນຕາເວັນຕົກທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະສືບສວນທາງວິທະຍາສາດ :7-3
ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງສະຕິທີ່ເໝືອກວ່າ ຈິດໃຈ. ອາຈານ ຈູລສ໌-ບອຍສ໌, ສະມາຊິກ ຂອງ ທີ ໂຮງຮຽນ
L'Ecole ເດີ ຈິດຕະວິທະຍາ ຂອງ ທີ ຊໍບອນ, ໄດ້ປັນຍາຍ ໃນ ອາເມລິກາ ໃນປີ 1928; ລາວໄດ້ບອກຜູ້ຊົມຂອງ
ລາວວ່ານັກວິທະຍາສາດຝຣັ່ງໄດ້ຍອມຮັບຄວາມຮູ້ສຶກເໝືອທຳມະຊາດ, "ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຈິດໃຕ້ສຳນຶກ
ຂອງ Freud ແລະເປັນຄວາມສາມາດທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປັນມະນຸດແທ້ໆ ແລະບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສັດເໝືອ
ທຳມະຊາດ." M. Jules-Bois ໄດ້ອະທິບາຍວ່າການຕີນຕົວຂອງສະຕິທີ່ສູງກວ່າ "ບໍ່ຄວນສັບສົນກັບ Coueism ຫຼື ການ
ສະກົດຈິດ. ການມີຢູ່ຂອງຈິດໃຈເໝືອທຳມະຊາດໄດ້ຮັບການຍອມຮັບມາດົນແລ້ວໃນດ້ານປັດຊະຍາ, ໃນ
ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນ Oversoul ເວົ້າແລ້ວ ຂອງ ໂດຍ ເອເມີສັນ, ແຕ່ ເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ດົນມານີ້ ມີ ມັນ ໄດ້ ຮັບຮູ້ ໃນ
ທາງວິທະຍາສາດ." ເທ ພາສາຝຣັ່ງ ນັກວິທະຍາສາດ ແຫຼ່ງ ອອກມາວ່າຈາກສະຕິທີ່ສູງສົງມາຜ່ອມກັບແຮງ
ບັນດານໃຈ, ຄວາມສະຫຼາດ, ຄຸນຄ່າທາງສິນທຳ. "ຄວາມເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມລຶກລັບເຖິງແມ່ນວ່າມັນ

"ຮັບຮູ້ ແລະ ມີຄຸນຄ່າ ທີ່ ຄຸນນະພາບ ເຊິ່ງ ນັກວິເສດ ເຫດສະໜາ

ເຊນ. ເທເຣຊາ ຂອງ ອາວິລາ ແລະ ອື່ນໆ ຄຣິສຕຽນ ໄຟໂຟນ ແມ່ນ ເລື້ອຍໆ :7-4

"ສັງເກດເຫັນ ໃນ ກ ລັດ ຂອງ ການລອຍຕົວ. 7-5: "ນັກປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່

.ຕົວຈິງ ການຮັບຮູ້ ຂອງ ພະເຈົ້າ :7-6

. ເທ ໄຟໂຟນ ເຕັມ ຊື່ ແມ່ນ ນາຄອນດຣານາດ ພາດູຣີ. ຄະນິດສາດ ໝາຍຄວາມວ່າ ວິຫານ ຫຼື ອາສຣາມ :7-7

ບົດ: 8

ຂອງອິນເດຍ ດີຫຼາຍ ນັກວິທະຍາສາດ, ເຈຊີ ໂບສ

"ຈາກາດິສ ຈັນທຣາ ໂບສ ໄຮ້ສາຍ ສິງປະດິດ ລ່ວງໜ້າ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຂອງ ມາໂຄນີ."

ເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າທີ່ກະຕຸ້ນຄວາມຄິດນີ້, ຂ້ອຍຈຶ່ງຍ່າງເຂົ້າໄປໃກ້ກຸ່ມອາຈານສອນທີ່ກໍາລັງສົນທະນາທາງຍ່າງ. ຖ້າແຮງຈູງໃຈຂອງຂ້ອຍໃນການເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາແມ່ນຄວາມພາກພູມໃຈທາງດ້ານເຊື້ອຊາດ, ຂ້ອຍກໍ່ເສຍໃຈ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດປະຕິເສດຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຮງກ້າຂອງຂ້ອຍໃນຫຼັກຖານທີ່ວ່າອິນເດຍສາມາດມີບົດບາດນຳໜ້າໃນຟີຊິກສາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນອະເມຕາຟີຊິກສັບຽງຢ່າງດຽວ.

"ຫຍັງ ເຮັດ ເຈົ້າ ໝາຍຄວາມວ່າ, ທ່ານ?"

ອາຈານໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງມີນ້ຳໃຈວ່າ "Bose ເປັນຜູ້ທໍາອິດທີ່ປະດິດເຄື່ອງເຊື່ອມຕໍ່ໄຮ້ສາຍ ແລະ ເຄື່ອງມືສໍາລັບຊິບອກການຫັກເຫຂອງຄືນໄຟຟ້າ. ແຕ່ນັກວິທະຍາສາດອິນເດຍບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ສິງປະດິດຂອງລາວໃນທາງການຄ້າ. ບໍ່ດົນລາວກໍ່ຫັນຄວາມສົນໃຈຈາກໂລກອະນຸງຄະທາດໄປສູ່ໂລກອິນຊີ. ການຄົ້ນພົບທີ່ປະຕິວັດຂອງລາວໃນຖານະນັກສະລີລະວິທະຍາພຶດຕະວິທະຍາແມ່ນເກີນກວ່າຜົນສໍາເລັດທີ່ຮຸນແຮງຂອງລາວໃນຖານະນັກຟີຊິກ."

ຂ້ອຍໄດ້ຂອບໃຈຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາຂອງຂ້ອຍຢ່າງສຸພາບ. ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ, "ນັກວິທະຍາສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ແມ່ນອາຈານສອນອ້າຍຂອງຂ້ອຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ວິທະຍາໄລ Presidency."

ມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມນັກປາດທີ່ເຮືອນຂອງລາວ, ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ກັບເຮືອນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຖະໜົນ Gurpar. ຂ້ອຍໄດ້ຊົມເຊີຍລາວມາດົນແລ້ວຈາກໄລຍະທີ່ເຄົາລົບ. ຫລຸມຝັງສົບ ແລະ ນັກພຶດສາດທີ່ອອກກິນເບ້ຍບໍານານໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ອຍຢ່າງສຸພາບ. ລາວເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ຫຼິ້ນ, ແຂງແຮງໃນອາຍຸຫ້າສິບປີ, ມີຜົມໝາ, ໜ້າຜາກກວ້າງ, ແລະ ຕາທີ່ເບິ່ງຄືຄົນຝັນ. ຄວາມແນ່ນອນໃນນ້ຳສຽງຂອງລາວເປີດເຜີຍນິໄສວິທະຍາສາດຕະຫຼອດຊີວິດ.

"ຂ້ອຍຫາກັບມາຈາກການສຳຫຼວດໄປຍັງສະມາຄົມວິທະຍາສາດຂອງຕາເວັນຕົກ. ສະມາຊິກຂອງພວກເຂົາ ໄດ້
ສະແດງຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຮງກ້າຕໍ່ເຄື່ອງມືທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງສິ່ງປະດິດຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ

ຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້ຂອງຊີວິດທັງໝົດ. **8-1** ເຄື່ອງວັດແທກຄວາມເລິກຂອງກ້ອງ ຈຸລະທັດ Bose ມີກຳລັງຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຫຼວງເຖິງສິບລ້ານເທື່ອ. ກ້ອງຈຸລະທັດຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນພຽງແຕ່ສອງ ສາມພັນເທົ່າເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ມັນໄດ້ນຳເອົາແຮງກະຕຸ້ນທີ່ສຳຄັນມາສູ່ວິທະຍາສາດຊີວະວິທະຍາ. ເຄື່ອງວັດແທກ ຄວາມເລິກຂອງກ້ອງຈຸລະທັດເປີດທັດສະນີຍະພາບທີ່ບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ໄດ້.

"ທ່ານໄດ້ເຮັດຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງແລ້ວ, ເພື່ອເລັ່ງການໂອບກອດຂອງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກໃນອັອມແຂນທີ່ ບໍ່ມີຕົວຕົນຂອງ ວິທະຍາສາດ."

"ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລ Cambridge. ວິທີການຂອງຊາວຕາເວັນຕົກໃນການສົ່ງທິດສະດີ ທັງໝົດໄປສູ່ການຢັ້ງຢືນການທົດລອງຢ່າງລະອຽດນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຊົມເຊີຍຫຼາຍ! ຂັ້ນຕອນທາງປະສົບການນັ້ນ ໄດ້ໄປຄຽງຄູ່ກັບຂອງຂວັນສຳລັບການພິຈາລະນາຕົນເອງ ເຊິ່ງເປັນມໍລະດົກທາງຕາເວັນອອກຂອງຂ້ອຍ. ພວກມັນ ຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສາມາດທຳລາຍຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງໂລກທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ມີການສື່ສານມາດົນນານ. ຕາຕະລາງທີ່ບອກເລົ່າຂອງ crescograph ຂອງຂ້ອຍ **8-2** ເປັນຫຼັກຖານສຳລັບຜູ້ທີ່ສົ່ງໄສຫຼາຍທີ່ສຸດວ່າພືດມີ ລະບົບປະສາດທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍ ຊີວິດທາງດ້ານອາລົມ. ຄວາມຮັກ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ຄວາມມື່ນງົງ, ແລະ ການຕອບສະໜອງທີ່ ເໝາະສົມນັບບໍ່ຖ້ວນຕໍ່ກັບສິ່ງກະຕຸ້ນຕ່າງໆ ແມ່ນມີລັກສະນະທົ່ວໄປໃນພືດເຊັ່ນດຽວກັນກັບສັດ.

"ການເຕັ້ນຂອງຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກໃນທຸກສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນພຽງພາບກະວີກ່ອນການມາເຖິງຂອງ ທ່ານ, ອາຈານ! ໄພ່ພົນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຮູ້ຈັກຈະບໍ່ເກັບດອກໄມ້. 'ຂ້ອຍຄວນປຸ້ນຄວາມພາກພູມໃຈໃນຄວາມງາມຂອງ ພຸ່ມດອກກຸຫຼາບບໍ? ຂ້ອຍຄວນດູກຸກກຽດສັກສີຂອງມັນຢ່າງໂຫດຮ້າຍໂດຍການຖອນຊັບສິນທີ່ຫຍາບຄາຍຂອງ ຂ້ອຍບໍ?' ຄຳເວົ້າທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງລາວໄດ້ຮັບການຢືນຢັນຕາມຕົວອັກສອນຜ່ານການຄົ້ນພົບຂອງທ່ານ!"

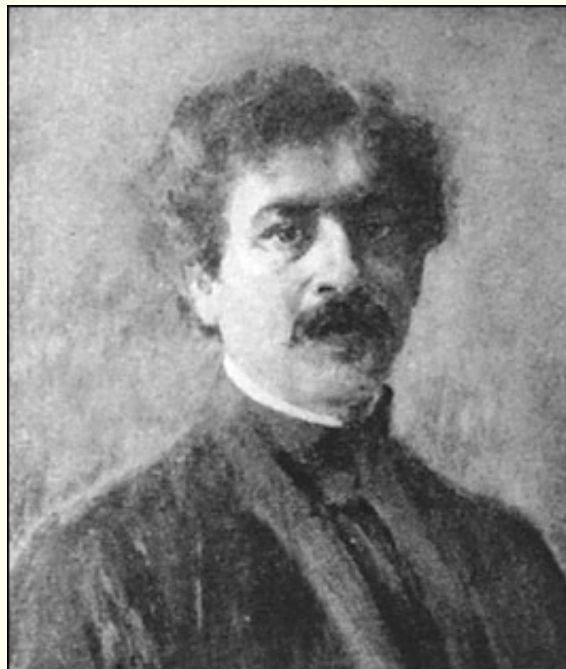
"ນັກກະວີມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບຄວາມຈິງ, ໃນຂະນະທີ່ນັກວິທະຍາສາດເຂົ້າຫາຢ່າງງ່ຽມງ່າມ. ມາຫາຫ້ອງທົດລອງຂອງ ຂ້ອຍມື້ໜຶ່ງ ແລະ ເບິ່ງປະຈັກພະຍານທີ່ບໍ່ຕ້ອງສົ່ງໃສ່ຂອງ crescograph."

ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາຄຳເຊີນ ແລະ ອອກໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຕຳມາວ່ານັກພຶດສາດໄດ້ອອກ ຈາກວິທະຍາໄລ Presidency, ແລະ ກຳລັງວາງແຜນສູນຄືນຄວ້າຢູ່ Calcutta.

ເມື່ອສະຖາບັນ Bose ເປີດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມພິທີອຸທິດ. ຫຼາຍຮ້ອຍຄົນທີ່ກະຕືລືລົ້ນໄດ້ຢ່າງຜ່ານສະຖານທີ່. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກມີສະເໝີກັບສິລະປະ ແລະ ສັນຍະລັກທາງວິນຍານຂອງບ້ານຫຼັງໃໝ່ຂອງວິທະຍາສາດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າປະຕູທາງໜ້າຂອງມັນແມ່ນວັດຖຸບູຮານທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍຮ້ອຍປີຈາກວັດທີ່ຢູ່ໄກໆ. ຢູ່ທາງ ຫຼັງດອກບົວ **8-3** ນ້ຳບູ, ຮູບປັ້ນຜູ້ຍິງທີ່ມີໄຟສາຍສະແດງເຖິງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຂອງຊາວອິນເດຍຕໍ່ຜູ້ຍິງໃນຖານະ ຜູ້ນຳພາແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນອະມະຕະ. ສ່ວນດັງກ່າວມີວັດນ້ອຍໆທີ່ອຸທິດໃຫ້ແກ່ຊາວ Noumenon ເໝືອນປະກົດ ການຕ່າງໆ. ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງພະເຈົ້າໄດ້ຖືກແນະນຳໂດຍການບໍ່ມີ ຮູບບູຊາໃດໆ.

ຕົວຂ້ອຍເອງ ທີ່ ອາຍຸ ຫົກ

ຈາກາດິສ ຈັນທຣາ ໂບສ
ຂອງອິນເດຍ ດີຫຼາຍ ນັກຟິຊິກສາດ, ນັກພຶດສາດ, ແລະ ນັກປະດິດ ຂອງ ທີ່ ເຄຣສໂກກຣາຟ

ໂບສ ຄຳປາໄສ ໃນ ອັນນີ ດີຫຼາຍ ໂອກາດ ອາດຈະ ມີ ອອກໃຫ້ ຈາກ ທີ່ ອິມພິປາກ ຂອງ ໝຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ໄດ້ຮັບແຮງ
ບັນດານໃຈ ບູຮານ

. ຣິຊິສ

"ມີນິຂ້າພະເຈົ້າອຸທິດສະຖາບັນນິບພຽງແຕ່ເປັນຫ້ອງທົດລອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນວັດ." ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສູງ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ລັກລອບໄປຄືກັບເສື້ອຄຸມທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ປົກຄຸມຫ້ອງປະຊຸມທີ່ແອອັດ. "ໃນການຕິດຕາມການ
ສືບສວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກນຳພາເຂົ້າໄປໃນພາກພື້ນຊາຍແດນຂອງຟິຊິກສາດ ແລະ ສະລິລະ

ວິທະຍາໄດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບ

ເສັ້ນເຂດແດນຫາຍໄປ, ແລະຈຸດຕິດທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງໂລກຂອງສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ. ສານອະນຶງຄະທາດຖືກຮັບຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ; ມັນຕົ້ນເຕັ້ນພາຍໃຕ້ການກະທຳຂອງກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ.

"ປະຕິກິລິຍາທົ່ວໄປເບິ່ງຄືວ່າຈະນຳເອົາໂລຫະ, ພືດ ແລະ ສັດມາຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍທົ່ວໄປ. ພວກມັນທັງໝົດສະແດງໃຫ້ເຫັນປະກົດການທີ່ຄືກັນຂອງຄວາມອ່ອນເພຍ ແລະ ຊຶມເສົ້າ, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຟື້ນຕົວ ແລະ ຂອງ ຄວາມສູງສົງ, ເປັນ ດີ ເປັນ ທີ່ ຖາວອນ ການບໍ່ຕອບສະໜອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍ ຄວາມຕາຍ. ເຕັມແລ້ວ ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈຕໍ່ການເວົ້າລວມທີ່ໜ້າອັດສະຈັນນີ້, ຂ້ອຍຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ປະກາດຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າສະມາຄົມລາດຊະວົງ - ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍການທົດລອງ. ແຕ່ນັກສະລິລະວິທະຍາທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍຈຳກັດຕົວເອງໃຫ້ກັບການສືບສວນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຮັບປະກັນ, ແທນທີ່ຈະລ່ວງລະເມີດການອະນຸລັກຮັກສາຂອງພວກເຂົາ. ຂ້ອຍໄດ້ຫຼົງທາງເຂົ້າໄປໃນຂອບເຂດຂອງລະບົບວັນນະທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ລະເມີດມາລະຍາດຂອງມັນ.

"ຍັງມີອະຄະຕິທາງທິດສະດີທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ຮູ້ສັບສົນກັບສັດທາ. ມັນມັກຈະຖືກລືມວ່າພຣະອົງຜູ້ທີ່ອ່ອນຮອບພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມລຶກລັບຂອງການສ້າງທີ່ພັດທະນາຢູ່ສະເໝີນີ້ຍັງໄດ້ປູກຝັງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຕັ້ງຄຳຖາມ ແລະ ເຂົ້າໃຈໃນຕົວພວກເຮົາ. ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຫຼາຍປີ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຕໍ່ວິທະຍາສາດແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍການຕໍ່ສູ້ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງລາວທີ່ຈະປະຖິ້ມຊີວິດຂອງລາວເປັນການຖວາຍທີ່ກະຕືລືລົ້ນ - ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ ແລະ ການສູນເສຍ, ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ, ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ."

"ໃນເວລາຕໍ່ມາ ສະມາຄົມວິທະຍາສາດຊັ້ນນຳຂອງໂລກໄດ້ຍອມຮັບທິດສະດີ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການປະກອບສ່ວນຂອງອິນເດຍຕໍ່ວິທະຍາສາດ. " **8-4** ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ນ້ອຍ ຫຼື ມີຂອບເຂດຈຳກັດຈະສາມາດຕອບສະໜອງຈິດໃຈຂອງອິນເດຍໄດ້ບໍ່? ດ້ວຍປະເພນີການດຳລົງຊີວິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ພະລັງທີ່ສຳຄັນຂອງການຟື້ນຟູ, ດິນແດນນີ້ໄດ້ປັບຕົວຕົນເອງຜ່ານການປ່ຽນແປງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ. ຊາວອິນເດຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນສະເໝີ ຜູ້ທີ່ປະຖິ້ມລາງວັນທີ່ທັນທີທັນໃດ ແລະ ດຶງດູດໃຈຂອງຊົນໂມງນັ້ນ ໄດ້ສະແຫວງຫາການຮັບຮູ້ອຸດົມການສູງສຸດໃນຊີວິດ - ບໍ່ແມ່ນຜ່ານການປະຕິເສດຢ່າງບໍ່ຕັ້ງໃຈ, ແຕ່ຜ່ານການຕໍ່ສູ້ຢ່າງຫ້າວຫັນ. ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອທີ່ປະຕິເສດຄວາມຂັດແຍ້ງ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງເລີຍ, ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະປະຕິເສດ. ຜູ້ດຽວທີ່ໄດ້ພະຍາຍາມ ແລະ ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະສາມາດເພີ່ມພູນໃຫ້ໂລກໄດ້ໂດຍການມອບຜົນຂອງປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຂອງລາວ.

"ວຽກງານທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນຫ້ອງທົດລອງ Bose ກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງສານ, ແລະ ການເປີດເຜີຍທີ່ບໍ່ຄາດຄິດໃນຊີວິດຂອງພືດ, ໄດ້ເປີດກ້ອງຂອບເຂດການສອບຖາມທີ່ກວ້າງຂວາງຫຼາຍໃນດ້ານຟີຊິກ, ສະລິລະວິທະຍາ, ການແພດ, ກະສິກຳ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ໃນດ້ານຈິດຕະວິທະຍາ. ບັນຫາທີ່ເຄີຍຖືກຖືວ່າເປັນບັນຫາທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໃນປັດຈຸບັນໄດ້ຖືກນຳມາສູ່ຂອບເຂດຂອງການສືບສວນທົດລອງ."

"ແຕ່ຄວາມສຳເລັດອັນສູງສົງນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມາໂດຍບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນທີ່ແຂງແກ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກແບບມາເປັນເວລາດົນ, ເຊິ່ງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານໃນມື້ນີ້ໃນກໍລະນີຂອງພວກມັນຢູ່ໃນຫ້ອງໂຖງທາງເຂົ້າ. ພວກມັນບອກທ່ານກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຍືດເຍືອເພື່ອຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການຫຼອກລວງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ຍັງເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກໜັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຄວາມອິດທິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຖືກຮຽກຮ້ອງເພື່ອເອົາຊະນະຂໍ້ຈຳກັດຂອງມະນຸດ. ນັກວິທະຍາສາດທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນທຸກຄົນຮູ້ວ່າຫ້ອງທົດລອງທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຈິດໃຈ, ບ່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພາບລວງຕາພວກມັນຄົ້ນພົບກົດເກນຂອງຄວາມຈິງ."

"ການບັນຍາຍທີ່ໃຫ້ຢູ່ນີ້ຈະບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການເວົ້າຊ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ມີສອງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາຈະປະກາດການຄົ້ນພົບໃໝ່ໆ, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຫໍປະຊຸມເຫຼົ່ານີ້. ຜ່ານການພິມເຜີຍແຜ່ຜົນງານຂອງສະຖາບັນເປັນປະຈຳ, ການປະກອບສ່ວນເຫຼົ່ານີ້ຂອງອິນເດຍຈະໄປເຖິງທົ່ວໂລກ."

ພວກມັນຈະກາຍເປັນຊັບສິນສາທາລະນະ. ຈະບໍ່ມີສິດທິປັດໃດໆຖືກຍຶດເອົາໄປເດັດຂາດ. ຈິດໃຈຂອງວັດທະນະທຳ ແຫ່ງຊາດຂອງພວກເຮົາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຄວນຈະເປັນອິດສະຫຼະຈາກການໝືນປະໝາດການນຳໃຊ້ຄວາມ ຮູ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວເທົ່ານັ້ນຕະຫຼອດໄປ.

"ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາຕື່ມອີກວ່າສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຂອງສະຖາບັນນີ້ຈະມີໃຫ້ພະນັກງານຈາກທຸກປະເທດ ໃຊ້ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ໃນເລື່ອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມສືບທອດປະເພນີຂອງປະເທດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ມາຮອດ ຊາວຫ້າສະຕະວັດ, ອິນເດຍໄດ້ຕ້ອນຮັບນັກວິຊາການຈາກທຸກພາກສ່ວນຂອງໂລກມາສູ່ມະຫາວິທະຍາໄລບູຮານ ຂອງຕີນ, ທີ່ Nalanda ແລະ Taxila."

"ເຖິງວ່າ ວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ທັງສອງ ຂອງ ທີ່ ທິດຕາເວັນອອກ ຫຼື ຂອງ ທີ່ ທິດຕາເວັນຕົກ ແຕ່ ແທນທີ່ຈະ ສາກົນ ໃນ ຄວາມເປັນສາກົນຂອງມັນ, ແຕ່ປະເທດອິນເດຍກໍ່ເໝາະສົມເປັນພິເສດທີ່ຈະປະກອບສ່ວນອັນ ໃຫຍ່ຫຼວງ. **8-5** ຈົນຕະນາການຂອງຊາວອິນເດຍທີ່ລຸກໄໝ້, ເຊິ່ງສາມາດສ້າງລະບຽບໃໝ່ອອກຈາກຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ ເບິ່ງຄືວ່າຂັດແຍ້ງກັນຫຼາຍຢ່າງ, ຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສຂອງການຕັ້ງສະມາທິ. ການຍັບຢັ້ງນີ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຈິດໃຈ ຍຶດໝັ້ນໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມອິດທິນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ນັ້ນຕາຂ້ອຍໄຫຼອອກມາເມື່ອເຫັນຄຳສະຫຼຸບຂອງນັກວິທະຍາສາດ. ຄຳວ່າ "ຄວາມອິດທິນ" ບໍ່ແມ່ນຄຳສັບຄ້າຍຄື ກັນຂອງຄຳວ່າ ອິນເດຍ ແທ້ໆບໍ່, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເວລາ ແລະ ນັກປະຫວັດສາດສັບສົນຄືກັນ?

ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມສູນຄົ້ນຄວ້າອີກຄັ້ງ, ຫຼັງຈາກມີເປີດບໍລິການບໍ່ດົນ. ນັກພຶດສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ໂດຍຮູ້ເຖິງຄຳ ສັນຍາຂອງລາວ, ໄດ້ພາຂ້ອຍໄປທີ່ຫ້ອງທົດລອງທຶງບໍ່ສະຫງົບຂອງລາວ.

"ຂ້ອຍຈະຕິດ crescograph ໃສ່ກັບຕົ້ນເຟີນນີ້; ການຂະຫຍາຍແມ່ນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ຖ້າຫອຍທາກຖືກ ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ໃນ ທີ່ ຄືກັນ ສັດສ່ວນ, ທີ່ ສັດປະຫຼາດ ຈະ ປາກົດ ໄປຫາ ເປັນ ການເດີນທາງ ຄື ອັນ ດ່ວນ ລົດໄຟ!"

ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈ້ອງມອງຢູ່ໜ້າຈໍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງເງົາຂອງຕົ້ນເຟີນທີ່ຖືກຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຊີວິດສັ້ນໆໃນປັດຈຸບັນສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ; ຕົ້ນໄມ້ກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ຊ້າໆຕໍ່ໜ້າ ສາຍຕາທີ່ໜ້າສົນໃຈຂອງຂ້ອຍ. ນັກວິທະຍາສາດໄດ້ແຕະປາຍຕົ້ນເຟີນດ້ວຍແຖບໂລຫະຂະໜາດນ້ອຍ. ການ ສະແດງລະຄອນຕະຫຼົກທີ່ກຳລັງພັດທະນາໄດ້ຢຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະສືບຕໍ່ຈັ່ງຫວະທີ່ສະຫຼາດທັນທີທີ່ໄມ້ຖືກ ດຶງອອກ.

"ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າການແຊກແຊງຈາກພາຍນອກເລັກນ້ອຍເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເນື້ອເຍື່ອທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແນວໃດ," Bose ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ເບິ່ງ; ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຢາຄລໍໂຣຟໍມ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຢາແກ້ ພິດ."

ຜົນກະທົບຂອງຄລໍໂຣຟໍມໄດ້ຢຸດການເຕີບໂຕທັງໝົດ; ຢາແກ້ພິດກຳລັງຟື້ນຟູ. ທ່າທາງວິວັດທະນາການຢູ່ໜ້າຈໍ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຈັບໃຈໄດ້ຫຼາຍກວ່າເລື່ອງ "ໜັງ". ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍ (ໃນບົດບາດຂອງຄົນຮ້າຍ) ໄດ້ແທງ ເຄື່ອງມືແຫຼມຜ່ານສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນເຟີນ; ຄວາມເຈັບປວດໄດ້ຖືກຊີ້ບອກໂດຍການສັ່ນສະເທືອນທີ່ກະຕຸກ. ເມື່ອ ລາວເອົາມືດັດຜ່ານລຳຕົ້ນບາງສ່ວນ, ເງົາກໍ່ສັ່ນສະເທືອນຢ່າງຮຸນແຮງ, ຈາກນັ້ນກໍ່ຢຸດນິ້ງດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍວັກ ຕອນສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຕາຍ.

"ໂດຍການເຮັດ chloroforming ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຄັ້ງທຳອິດ, ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການປຸກຖ່າຍ. ໂດຍ ປົກກະຕິແລ້ວ, ກະສັດຂອງປ່າດັງກ່າວຈະຕາຍໄວຫຼາຍຫຼັງຈາກຖືກຍ້າຍ." Jagadis ຍິມຢ່າງມີຄວາມສຸກໃນ ຂະນະທີ່ລາວເລົ່າເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍຊີວິດ. "ກຣາຟຂອງອຸປະກອນທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ພິສູດວ່າ ຕົ້ນໄມ້ມີລະບົບໄຫຼວຽນຂອງເລືອດ; ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນ້ຳຢ່າງຂອງມັນສອດຄ່ອງກັບຄວາມດັນເລືອດຂອງ

ຮ່າງກາຍສັດ. ການຂຶ້ນຂອງນ້ຳຢາງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ໃນພື້ນຖານກົນຈັກທີ່ປົກກະຕິແລ້ວກ້າວໜ້າ, ເຊັ່ນ: ການດຶງດູດຂອງເສັ້ນເລືອດຟອຍ. ປະກົດການດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຜ່ານ crescograph ເປັນກິດຈະກຳຂອງຈຸລັງທີ່ມີຊີວິດ. ຄືນ peristaltic ອອກມາຈາກທໍ່ຮູບຊົງກະບອກທີ່ຍືດລົງຕື່ນໄມ້ ແລະ

ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຫົວໃຈທີ່ແທ້ຈິງ! ຍິງພວກເຮົາຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງເທົ່າໃດ, ມັນກໍຍິງໜ້າປະທັບໃຈຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຜນການທີ່ເປັນເອກະພາບເຊື່ອມໂຍງທຸກຮູບແບບໃນລັກສະນະທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

ເທ ດີຫຼາຍ ນັກວິທະຍາສາດ ແຫຼມ ໄປຫາ ອີກອັນໜຶ່ງ ໂບສ ເຄື່ອງນີ້.

"ຂ້ອຍຈະສະແດງການທົດລອງກ່ຽວກັບແຜ່ນກົວໃຫ້ເຈົ້າເບິ່ງ. ພະລັງຊີວິດໃນໂລຫະມີປະຕິກິລິຍາທາງລົບ ຫຼື ທາງບວກ ຕໍ່ການກະຕຸ້ນ. ຮອຍນ້ຳມືກຈະບັນທຶກປະຕິກິລິຍາຕ່າງໆ."

ດ້ວຍຄວາມຫຼົງໄຫຼຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງກຣາຟທີ່ບັນທຶກຄືນລັກສະນະຂອງໂຄງສ້າງອະຕອມ. ເມື່ອອາຈານໄດ້ໃຊ້ຄລໍໂຣຟໍມໃສ່ດິບອນ, ການຂຽນແບບສັນສະເທືອນກໍຢຸດລົງ. ພວກມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ເມື່ອໂລຫະຄ່ອຍໆກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິຂອງມັນ. ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຈກຢາຍ ສານເຄມີທີ່ເປັນພິດ. ພ້ອມກັບປາຍທີ່ສິ້ນຂອງກະປ໋ອງ, ເຂັມກໍສິ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ ໄດ້ຂຽນໃບແຈ້ງການເຖິງຕາຍໃສ່ໃນຕາຕະລາງ.

"ເຄື່ອງມືຂອງ Bose ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໂລຫະ, ເຊັ່ນ: ເຫຼັກທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ, ມັກຈະອ່ອນເພຍ ແລະ ກັບຄືນມາມີປະສິດທິພາບໄດ້ໂດຍການພັກຜ່ອນເປັນໄລຍະ. ກໍາມະຈອນຊີວິດໃນໂລຫະຈະເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ດັບໄປໂດຍຜ່ານການນໍາໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າ ຫຼື ຄວາມກົດດັນໝັກ."

ຂ້ອຍ ເບິ່ງແລ້ວ ອ້ອມຮອບ ທີ ຫ້ອງ ທີ ທີ ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ສົ່ງປະດິດ, ເກັງກ້າ ປະຈັກພະຍານ ຂອງ ກ ບໍ່ຮູ້ອິດເມື່ອຍ ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ.

"ທ່ານ, ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເສຍດາຍທີ່ການພັດທະນາກະສິກໍາຂະໜາດໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມໄວໂດຍການນໍາໃຊ້ກົນໄກອັນມະຫັດສະຈັນຂອງທ່ານຢ່າງເຕັມທີ່. ມັນຈະບໍ່ເປັນໄປໄດ້ງ່າຍໆທີ່ຈະນໍາໃຊ້ບາງອັນໃນການທົດລອງໃນຫ້ອງທົດລອງຢ່າງວ່ອງໄວເພື່ອຊີບອກເຖິງອິດທິພົນຂອງປຸ້ນປະເພດຕ່າງໆຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ?"

"ເຈົ້າເວົ້າຖືກ. ຄົນລຸ້ນຫຼັງຈະໃຊ້ເຄື່ອງດົນຕີ Bose ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ນັກວິທະຍາສາດບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ເຖິງລາງວັນໃນປະຈຸບັນ; ມັນພຽງພໍທີ່ຈະມີຄວາມສຸກໃນ ການບໍລິການທີ່ສ້າງສັນ."

ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງບໍ່ຈຳກັດຕໍ່ນັກປາດຜູ້ທີ່ບໍ່ມີວັນອິດເມື່ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປ. "ຄວາມອຸດົມສົມບູນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງອັດສະລິຍະຂອງລາວຈະໝົດໄປໄດ້ບໍ່?" ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ.

ບໍ່ມີການຫຼຸດລົງໃດໆເກີດຂຶ້ນຕາມການເວລາ. ໂດຍການປະດິດເຄື່ອງມືທີ່ສັບສົນຄື "Resonant Cardiograph," Bose ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບພຶດຕິໜັບບໍ່ຖ້ວນ. ໄດ້ມີການເປີດເຜີຍຢາທີ່ເປັນປະໂຫຍດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງສົ່ງໃສ່. Cardiograph ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມແມ່ນຍໍາທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ ເຊິ່ງສ່ວນໜຶ່ງຮ້ອຍຂອງວິນາທີ່ຖືກຊີບອກຢູ່ເທິງ ກຣາຟ. ບັນທຶກການສະທ້ອນວັດແທກການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທີ່ນ້ອຍຫຼາຍໃນພືດ, ສັດ ແລະ ມະນຸດ ໂຄງສ້າງ. ນັກພຶດສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ຄາດຄະເນວ່າການໃຊ້ເຄື່ອງວັດແທກຫົວໃຈຂອງລາວຈະນໍາໄປສູ່ການຜ່າຕັດເນື່ອງອກໃນ ພຶດແທນສັດ.

ທ່ານກ່າວວ່າ "ການບັນທຶກຜົນກະທົບຂອງຢາທີ່ໃຫ້ທັງພຶດ ແລະ ສັດພ້ອມໆກັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ." "ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນມະນຸດໄດ້ຖືກສະແດງອອກລ່ວງໜ້າໃນພຶດ. ການທົດລອງກ່ຽວກັບພຶດພັນຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ."

ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ ການຄົ້ນພົບພືດບຸກເບີກຂອງ Bose ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໂດຍນັກວິທະຍາສາດຄົນອື່ນໆ. ວຽກງານທີ່ເຮັດໃນປີ 1938 ທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລ Columbia ໄດ້ຖືກລາຍງານໂດຍໜັງສື ພິມ *The New York Times* ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມັນໄດ້ຖືກກຳນົດພາຍໃນສອງສາມປີຜ່ານມາວ່າເມື່ອເສັ້ນປະສາດສົ່ງຂໍ້ຄວາມ ລະຫວ່າງສະໝອງ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆຂອງຮ່າງກາຍ, ແຮງກະຕຸ້ນໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍກໍາລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ແຮງກະຕຸ້ນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກວັດແທກໂດຍເຄື່ອງວັດແທກກະແສໄຟຟ້າທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ຂະຫຍາຍຫຼາຍລ້ານເທົ່າໂດຍອຸປະກອນຂະຫຍາຍສຽງທີ່ຫັນສະໄໝ. ຈົນເຖິງປະຈຸບັນຍັງບໍ່ມີວິທີການທີ່ໜ້າພໍໃຈໃດໆທີ່ຈະສຶກສາທາງຜ່ານຂອງແຮງກະຕຸ້ນຕາມເສັ້ນໃຍປະສາດໃນສັດທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ມະນຸດ ເນື່ອງຈາກຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ຄວາມໄວທີ່ແຮງກະຕຸ້ນເຫຼົ່ານີ້ເດີນທາງ.

ດຣ. KS Cole ແລະ HJ Curtis ໄດ້ລາຍງານວ່າໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຈຸລັງດ່ຽວຍາວຂອງ nitella ຈາກພືດນ້ຳຈືດ ເຊິ່ງມັກໃຊ້ໃນໂຖປາຄຳ ແມ່ນຄືກັນກັບຈຸລັງຂອງເສັ້ນໃຍປະສາດດ່ຽວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງພົບວ່າເສັ້ນໃຍ nitella ເມື່ອຖືກກະຕຸ້ນ ຈະແຜ່ກະຈາຍຄືນໄຟຟ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນທຸກໆດ້ານ ຍົກເວັ້ນຄວາມໄວ ຄືກັບເສັ້ນໃຍປະສາດໃນສັດ ແລະ ມະນຸດ. ແຮງກະຕຸ້ນປະສາດໄຟຟ້າໃນພືດພົບວ່າຊ້າກວ່າໃນສັດຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄົ້ນພົບນີ້ຈຶ່ງຖືກນຳໃຊ້ໂດຍພະນັກງານ Columbia ເປັນວິທີການຖ່າຍພາບຊ້າໆຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງແຮງກະຕຸ້ນໄຟຟ້າໃນປະສາດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຕົ້ນ nitella ອາດຈະກາຍເປັນຫິນ Rosetta ຊະນິດໜຶ່ງສຳລັບການຖອດລະຫັດຄວາມລັບທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຢ່າງໃກ້ຊິດໃກ້ກັບຊາຍແດນຂອງຈິດໃຈ ແລະ ສານ.

ນັກກະວີ ຣາບິນດຣານາດ ທາໂກຣ ເປັນເພື່ອນທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງນັກວິທະຍາສາດທີ່ມີອຸດົມການຂອງອິນເດຍ. ສຳລັບລາວ, ນັກຮ້ອງພາສາເບັງກາລີທີ່ອ່ອນຫວານໄດ້ກ່າວເຖິງປະໂຫຍກຕໍ່ໄປນີ້: **8-6**

ໂອ ຄົນທຳມະດາ, ເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ແທ້ຈິງຂອງເພງສວດ
ເກົ່າທີ່ເອີ້ນວ່າ ສະມາ ; "ລູກຂຶ້ນ! ຕື້ນຂຶ້ນ!" ຈຶ່ງຮ້ອງບອກຜູ້ຊາຍທີ່
ອວດອ້າງ ຄວາມຮູ້ ພື້ນຖານ ຂອງຕົນ ຈາກການໂຕ້ຖຽງທີ່ບໍ່ມີ
ປະໂຫຍດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ, ຈຶ່ງຮ້ອງບອກຄົນອວດໂງ່ໆນັ້ນໃຫ້
ອອກມາເທິງໜ້າທຳມະຊາດ, ແຜ່ນດິນໂລກກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານນີ້, ຈຶ່ງ
ສົ່ງສຽງຮ້ອງນີ້ໄປຍັງກຸ່ມນັກວິຊາການຂອງເຈົ້າ, ຮ່ວມກັນອ້ອມຮອບ
ເຄື່ອງບູຊາໄຟຂອງເຈົ້າ.
ໃຫ້ພວກເຂົາທັງໝົດມາເຕົ້າໂຮມກັນ. ດັ່ງນັ້ນປະເທດອິນເດຍ
ຂອງພວກເຮົາ, ດິນແດນບູຮານຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງກັບຄືນ
ມາເປັນຂອງຕົນເອງ.
ກັບຄືນສູ່ວຽກງານທີ່ໝັ້ນຄົງອີກຄັ້ງ, ສູ່ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມ
ອຸທິດຕົນ, ສູ່ຄວາມສະຫງົບຂອງນາງ
ຂອງ ຈິງຈັງ ສະມາທິ; ໃຫ້ ຂອງນາງ ນັ່ງ
ອີກເທື່ອໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີການຜັນວາຍ, ບໍ່ມີຄວາມໂລບ, ບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງ, ບໍລິສຸດ, ໂອ້
ອີກເທື່ອໜຶ່ງເທິງບ່ອນນັ່ງອັນສູງສົ່ງຂອງນາງ
ແລະ ແຜລດຟອມ, ຄູ່ສອນ ຂອງ ທັງໝົດ ທີ່ດິນ.

.....

8-1 : "ທັງໝົດ ວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ເໝືອນກວ່າ ຫຼື ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຜ່ານ ຫ່າງອອກໄປ. ພຶດສາດ ແມ່ນ ຕອນນີ້ ການໄດ້ມາ ທີ່ ຂວາ ທິດສະດີ ຮູບແທນຕົວ ຂອງ ປະຈຸບັນພະຣາມາຈະເປັນຕໍາລາຮຽນປະຫວັດສາດ ທໍາມະຊາດ. - ເອເມີສັນ .

8-2 : ຈາກ ທີ່ ພາສາລາແຕັງ ຮາກ, *crescere* ໄປຫາ ເພີມຂຶ້ນ. ສໍາລັບ ຂອງລາວ *crescograph* ແລະ ອື່ນໆ ສົ່ງປະດິດ, ໂບສ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດເປັນອັດສະວິນ ໃນ 1917.

8-3 : ເທ ດອກບົວ ດອກໄມ້ ແມ່ນ ອັນ ບູຮານ ສັກສິດ ສັນຍາລັກ ໃນ ອິນເດຍ; ຂອງມັນ ກໍາລັງເປີດອອກ ກົບດອກ ແນະນໍາ ທີ່ ການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງ ທີ່ ຈິດວິນຍານ; ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຄວາມງາມອັນບໍລິສຸດ ຂອງມັນຈາກຂີ້ຕົມຕົ້ນກໍາເນີດຂອງມັນຖືເປັນຄໍາສັນຍາທາງວິນຍານທີ່ດີ.

8-4 "ໃນປະຈຸບັນ, ມີພຽງອຸບັດຕິເຫດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ນໍາອິນເດຍເຂົ້າມາໃນຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງນັກສຶກສາວິທະຍາໄລອາເມລິກາ. ມະຫາວິທະຍາໄລແປດແຫ່ງ (Harvard, Yale, Columbia, Princeton, Johns Hopkins, Pennsylvania, Chicago, ແລະ California) ມີຫົວໜ້າສາຂາວິທະຍາສາດອິນດ້ອກໂລຍີ ຫຼື ພາສາສັນສະກິດ, ແຕ່ອິນເດຍເກືອບບໍ່ມີຕົວແທນໃນພະແນກປະຫວັດສາດ, ປັດຊະຍາ, ສິລະປະ, ວິທະຍາສາດການເມືອງ," ສັງຄົມວິທະຍາ, ຫຼື ໃດກໍໄດ້ ຂອງ ທີ່ ອື່ນໆ ພະແນກຕ່າງໆ ຂອງ ທາງດ້ານປັນຍາ ປະສົບການ ໃນ ເຊິ່ງ, ເປັນ ພວກເຮົາ ມີ ເຫັນແລ້ວ, ອິນເດຍ ມີ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າບໍ່ມີພະແນກການສຶກສາ, ໂດຍສະເພາະໃນສາຂາມະນຸດສາດ, ໃນ

ມະຫາວິທະຍາໄລທີ່ສໍາຄັນສາມາດມີຄວາມພ້ອມຢ່າງຄົບຖ້ວນໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກ ອົບຮົມຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນໄລຍະວິຊາອິນເດຍ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ, ຄືກັນ, ນັ້ນ ທຸກໆ ວິທະຍາໄລ ເຊິ່ງ ຈຸດປະສົງ ໄປຫາ ກຽມຕົວ ຂອງມັນ ຜູ້ຮຽນຈົບ ສໍາລັບ ສະຫຼາດ ວຽກ ໃນ ທີ່ ໂລກ ເຊິ່ງ ແມ່ນ ໄປຫາ ເປັນ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າໄປ ສິດ ໃນ, ຕ້ອງ ມີ ໃນ ຂອງມັນ ພະນັກງານ ກ ນັກວິຊາການ ມີຄວາມສາມາດ ໃນ ທີ່ ອາລະຍະທໍາ ຂອງ ອິນເດຍ." - ສະກັດຈາກ ຈາກ ອັນ ບົດຄວາມ ໂດຍ ອາຈານ ດັບເບິນຢູ ນໍແມນ ສີນ້ຳຕານ ຂອງ ທີ່ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຂອງ ເພນຊິວເວເນຍ ເຊິ່ງ ປາກົດຂຶ້ນ ໃນ ທີ່ ພຶດສະພາ, 1939, ບັນຫາ ຂອງ ທີ່ ແຈ້ງການ ຂອງ ທີ່ ສະພາອາເມລິກາ ຂອງ ໄດ້ຮຽນຮູ້ ສະມາຄົມຕ່າງໆ, 907 ທີ່ 15 ເຊນ, ວໍຊິງຕັນ, ງ. ຄ., 25 ເຊັນ ສໍາເນົາ. ອັນນີ້ ບັນຫາ (#28) ປະກອບດ້ວຍ ເກີນ 100 ໜ້າຂອງ "ບັນນານຸກົມພື້ນຖານສໍາລັບການສຶກສາພາສາ ". ອິນເດຍ

8-5 : ເທ ປະລະມະນູ ໂຄງສ້າງ ຂອງ ສານ ແມ່ນ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ໄປຫາ ທີ່ ບູຮານ ຊາວອິນດູ. ໜຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ຫົກ ລະບົບຕ່າງໆ ຂອງ ອິນເດຍ ປັດຊະຍາ ຄື ເວສີ ກະ ຈາກ ທີ່ ສັນສະກິດ ຮາກ ວິເຊຊາ ສ "ອະຕອມ ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ." ໜຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ສໍາຄັນທີ່ສຸດ ເວສີກະ ຜູ້ອະທິບາຍ ແມ່ນ ອູລູກຢາ (Aulukya), ເຊິ່ງອິນອີກຊີ ໜຶ່ງວ່າ ການາດາ (Canada), "ຜູ້ກິນປະລະມານູ", ເກີດປະມານ 2800 ປີກ່ອນ.

ໃນບົດຄວາມໃນໜັງສືພິມ *East-West*, ເດືອນເມສາ ປີ 1934, ບົດສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດຂອງ *Vaisesika* ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: "ເຖິງແມ່ນວ່າ 'ພຶດສະດີປະລໍາມະນູ' ທີ່ທັນສະໄໝໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຖືວ່າເປັນ ຄວາມກ້າວໜ້າໃໝ່ຂອງວິທະຍາສາດ, ແຕ່ມັນໄດ້ຖືກອະທິບາຍຢ່າງສະຫຼາດຫຼາຍເມື່ອດົນນານມາແລ້ວໂດຍ Kanada, 'ຜູ້ກິນປະລໍາມະນູ.' ຄໍາ ວ່າ *anus* ໃນພາສາສັນສະກິດ ສາມາດແປໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ 'ປະລໍາມະນູ' ໃນ ຄວາມໝາຍຕາມຕົວໜັງສືຂອງພາສາກະເຣັກທີ່ວ່າ 'ບໍ່ໄດ້ຕັດ' ຫຼື ແຍກບໍ່ໄດ້. ການອະທິບາຍທາງວິທະຍາສາດ ອື່ນໆຂອງ ບົດປະພັນ *Vaisesika* ໃນຍຸກ BC ລວມມີ (1) ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂັມ ໄປສູ່ ແມ່ເຫຼັກ, (2) ທີ່ ການໄຫຼ ວຽນ ຂອງ ນໍ້າ ໃນ ພືດ, (3) ອາກາຊ ຫຼື ອີເທີ, ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາ ແລະ ບໍ່ມີໂຄງສ້າງ, ເປັນ ກ ພື້ນຖານ ສໍາລັບການ ສົ່ງຄໍາກໍາລັງທີ່ລະອຽດອ່ອນ, (4) ໄຟແສງອາທິດເປັນສາເຫດຂອງຄວາມຮ້ອນຮູບແບບອື່ນໆທັງໝົດ, (5) ຄວາມ ຮ້ອນເປັນສາເຫດຂອງການປ່ຽນແປງໂມເລກຸນ, (6) ກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງທີ່ເກີດຈາກຄຸນນະພາບທີ່ມີຢູ່ໃນອະຕອມ ຂອງໂລກເພື່ອໃຫ້ພວກມັນມີພະລັງທີ່ໜ້າສົນໃຈ. ຫຼື ລົງລຸ່ມ ດຶງ, (7) ທີ່ ການເຄື່ອນໄຫວ ທໍາມະຊາດ ຂອງ ທັງໝົດ ພະລັງງານ; ສາເຫດ ເປັນ ສະເໝີ ຮາກ ໃນ ອັນ ລາຍຈ່າຍ ຂອງ ພະລັງງານ ຫຼື ການແຈກຢາຍຄືນ ໃໝ່ ຂອງ ການເຄື່ອນໄຫວ, (8) ສາກົນ ການຍຸບເລີກ ຜ່ານ ທີ່ ການແຕກສະຫຼາຍ ຂອງ ອະຕອມ, (9) ທີ່ ລັງສີ

ຂອງ ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ລັງສີແສງສະຫວ່າງ, ອະນຸພາກຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍອະນັນ, ເຄື່ອນທີ່ໄປໃນທຸກທິດທາງ
, ດ້ວຍຄວາມໄວທີ່ບໍ່ສາມາດຄິດໄດ້ (ທິດສະດີ 'ລັງສີຄອສມິກ' ທີ່ທັນສະໄໝ)

.ທີ່ ທິດສະດີສຳພັນພາບ ຂອງ ເວລາ ແລະ ອະວະກາດ (10)

ໄວເສລີກະ ມອບໝາຍແລ້ວ ທີ່ ຕື່ນກຳເນີດ ຂອງ ທີ່ ໂລກ ໄປຫາ ອະຕອມ, ນິລັນດອນ ໃນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ "
ທຳມະຊາດ, ຕົວຢ່າງ, ຂອງເຂົາເຈົ້າ ສຸດຍອດ ຄວາມແປກປະຫຼາດ. ເຫຼົ່ານີ້ ອະຕອມຖືກຖືວ່າເປັນການສັນ
ການຄົ້ນພົບເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ວ່າອະຕອມແມ່ນດວງ..... ສະເທືອນທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.
ອາທິດຂະໜາດນ້ອຍ

ລະບົບ ຈະ ເປັນ ບໍ່ ຂ່າວ ໄປຫາ ທີ່ ເກົ່າ ເວເຊສີກະ ນັກປັດຊະຍາ, WHO ຍັງ ຫຼຸດລົງ ເວລາ ໄປຫາ ຂອງມັນ
ໄກທີ່ສຸດ ຄະນິດສາດ ໂດຍການອະທິບາຍຫົວໜ່ວຍເວລາທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ (*kala*) ວ່າເປັນໄລຍະເວລາທີ່ອະຕອມ
.ໃຊ້ເພື່ອຂ້າມຜ່ານຫົວໜ່ວຍອະວະກາດຂອງມັນເອງ

8-6 : ແປແລ້ວ ຈາກ ທີ່ ເບັງກາລີ ຂອງ ອາບິນທະຣານາດ ທາກຳຣ, ໂດຍ ມັນໂມຮັນ ໂກສ, ໃນ ວິສະວະ-ພາຣະຕິ.

ບົດ: 9

ເທ ມີຄວາມສຸກ ຜູ້ນັບຖື ແລະ ຂອງລາວ ຈັກກະວານ ຄວາມຮັກ

"ນ້ອຍ ທ່ານ, ກະລຸນາ ເປັນ ນັ່ງແລ້ວ. ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງເວົ້າ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ສັກສິດ ແມ່."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຢ່າງງຽບໆດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ຮູບລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັບນາງຝ້າຂອງອາຈານມະຫາໄຊຢາເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະຫຼາດໃຈ. ດ້ວຍໝວດສີຂາວອ່ອນນຸ້ມ ແລະ ຕາທີ່ໃຫຍ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ, ເພິ່ນເບິ່ງຄືວ່າເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ. ຄາງທີ່ຍົກຂຶ້ນ ແລະ ມືທີ່ພັບຂອງລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າການມາຢ້ຽມຢາມຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ລົບກວນລາວໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງອຸທິດຕົນຢູ່.

ຄຳຫັກທາຍງ່າຍໆຂອງລາວສ້າງຜົນກະທົບທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດທີ່ທຳມະຊາດຂອງຂ້ອຍເຄີຍປະສົບມາ. ການແຍກກັນຢ່າງຂົມຂຶ້ນຂອງການຕາຍຂອງແມ່ຂອງຂ້ອຍຂ້ອຍຄິດວ່າເປັນມາດຕະການຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ. ບັດນີ້ຄວາມທຸກທໍລະມານເມື່ອແຍກອອກຈາກແມ່ອັນສູງສົ່ງຂອງຂ້ອຍແມ່ນການທໍລະມານຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້. ຂ້ອຍລົມລົງກັບພື້ນດ້ວຍສຽງຄາງ.

"ນ້ອຍ ທ່ານ, ງຽບ ຕົວທ່ານເອງ! ເທ ໄພ່ບຸນ ແມ່ນ ດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ຫຍຸ້ງຍາກ.

ຖືກປະຖິ້ມໄວ້ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງມະຫາສະໝຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບຕີນຂອງພຣະອົງໄວ້ເປັນແພດຽວ

ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຂ້າພະເຈົ້າ. "ພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດ, ການອ້ອນວອນຂອງພຣະອົງ! ຂໍພຣະອົງຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ

ດ້ວຍຖ້າຂ້າພະເຈົ້າພົບຄວາມໂປດປານໃດໆໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະອົງ!"

ອັນນີ້ ຄຳສັນຍາ ແມ່ນ ໝື່ນ ບໍ່ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ມອບໃຫ້; ທີ່ ນາຍ ແມ່ນ ຖືກຈຳກັດ ໄປຫາ ຄວາມງຽບ.

ເກີນກວ່າຄວາມສົງໄສ, ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ອາຈານມະຫາໄຊຢາ ກຳລັງສົນທະນາຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະແມ່ມາດາ. ມັນເປັນຄວາມອັບອາຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ຮູ້ວ່າຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາບອດຕໍ່ພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລານີ້ກໍສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍສາຍຕາທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງໄພ່ພົນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈັບຕີນຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ອາຍ, ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຄັດຄ້ານຢ່າງອ່ອນໄຫວຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອ້ອນວອນພຣະອົງຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກສຳລັບພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.

"ຂ້ອຍຈະອ້ອນວອນເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກ." ຄຳຍອມຈຳນົນຂອງນາຍມາພ້ອມກັບ ຮອຍຍິມທີ່ຊ້າໆ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາ.

ແມ່ນຫຍັງ ພະລັງ ໃນ ເຫຼົ່ານັ້ນ ໝ້ອຍ ຄຳສັບຕ່າງໆ, ນັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ການເປັນ ຄວນ ຮູ້ ປ່ອຍ ຈາກ ຂອງມັນ ມີພະຍຸການເນລະເທດ?

"ທ່ານເອີຍ, ຈົ່ງຈື່ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງທ່ານໄວ້! ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາໄວໆນີ້ເພື່ອຮັບຂ່າວສານຂອງພຣະອົງ!" ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ມີຄວາມສຸກດັ່ງຂຶ້ນໃນສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພຽງແຕ່ບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ.

ເມື່ອລົງມາຕາມຂັ້ນໄດຍາວ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນໃຈກັບຄວາມຊົງຈຳ. ເຮືອນຫຼັງນີ້ທີ 50 ຖະໜົນ Amherst, ປະຈຸບັນເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງອາຈານ Mahasaya, ເຄີຍເປັນບ້ານຂອງຄອບຄົວຂ້ອຍ, ເປັນບ່ອນທີ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍເສຍຊີວິດ. ຢູ່ທີ່ນີ້ຫົວໃຈຂອງມະນຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ແຕກສະຫຼາຍເພື່ອແມ່ທີ່ຫາຍສາບສູນໄປ; ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຄືກັບວ່າຖືກຄົງໂດຍການບໍ່ມີແມ່ຜູ້ສັກສິດ. ກຳແພງທີ່ສັກສິດ, ເປັນພະຍານທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງຄວາມເຈັບປວດທີ່ເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ການປົນປົວຄັ້ງສຸດທ້າຍ!

ບາດກ້າວຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກັບຄືນໄປບ້ານຂອງຂ້ອຍທີ່ຖະໜົນ Gurpar. ຂ້ອຍສະແຫວງຫາຄວາມງຽບສະຫງົບໃນຫ້ອງ□□□□□□□□ນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍ, ແລະຍັງຄົງນັ່ງສະມາທິຈົນຮອດ

ສິບໂມງ. ຄວາມມືດຂອງຄືນທີ່ອົບອຸ່ນຂອງອິນເດຍກໍ່ສະຫວ່າງຂຶ້ນດ້ວຍພາບນິມິດທີ່ມະຫັດສະຈັນ.

ພຣະມານດາຜູ້ສັກສິດຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງ□□□□□□□□ທີ່ງົດງາມ. ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງຍືມແຍ້ມ
ແຈ່ມໃສ ກໍຄືຄວາມງາມ ຂອງມັນເອງ.

"ສະເໝີ ມີ ຂ້ອຍ ຮັກ ເຈົ້າ! ເຄີຍ ຈະ ຂ້ອຍ ຄວາມຮັກ ເຈົ້າ!"

ເຫ ທ້ອງຟ້າ ສຽງ ຍັງຢູ່ ສຽງດັງ ໃນ ທີ ອາກາດ, ລາວ ຫາຍໄປ.

ຕອນເຊົ້າມືຕໍ່ມາ ດວງອາທິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນສູ່ມຸມທີ່ສະຫງ່າງາມເທື່ອ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມອາຈານ
ມະຫາໄຊເປັນຄັ້ງທີສອງ. ເມື່ອປົນຂຶ້ນຂັ້ນໄດໃນເຮືອນແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາທີ່ໂສກເສົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮອດຫ້ອງ
ຊັ້ນສີຂອງເພິນ. ລູກບິດປະຕູທີ່ປິດຢູ່ນັ້ນຖືກຜັນດ້ວຍຜ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນການບອກໃຫ້ວ່າໄພພິບ
ຕ້ອງການຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ຢ່າງບໍ່ຍຸດຢັ້ງຢືນເທິງຊັ້ນວາງ, ປະຕູໄດ້ຖືກເປີດອອກ
ໂດຍມືທີ່ຕ້ອນຮັບຂອງອາຈານ. ຂ້າພະເຈົ້າຄູເຂົ້າລົງທີ່ຕື່ນອັນສັກສິດຂອງເພິນ. ດ້ວຍອາລົມທີ່ມ່ວນຊື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ໃສ່ໜ້າກາກທີ່ສະຫງ່າງາມປົກປິດໃບໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ປິດບັງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສູງສົງ.

"ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສໍາລະພາບວ່າຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດແຕ່ເຊົ້າຫຼາຍ! ສໍາລັບຂໍ້ຄວາມຂອງທ່ານ. ແມ່ທີ່ຮັກໄດ້ກ່າວ
ຫຍັງກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່?"

"ຊິກຊິກຊິກ ນ້ອຍ ທ່ານ!"

ບໍ່ ອີກອັນໜຶ່ງ ໝາຍເຫດ ຈະ ລາວ ເຮັດ. ປາກົດຂຶ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ສົມມຸດຕິຖານ ແຮງໂນ້ມຖ່ວງ ແມ່ນ ບໍ່ໜ້າປະທັບໃຈ.

"ເປັນຫຍັງ ສະນັ້ນ ລຶກລັບ, ສະນັ້ນ ຫຼີກລ່ຽງບໍ່? ເຮັດ ໄພພິບ ບໍ່ເຄີຍ ເວົ້າ ຢ່າງຈະແຈ້ງບໍ່? ບາງທີ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ກ ນ້ອຍ
ຖືກກະຕຸ້ນ.

"ເຈົ້າຕ້ອງທົດສອບຂ້ອຍບໍ່?" ສາຍຕາທີ່ສະຫງົບຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ. "ຂ້ອຍສາມາດເພີ່ມຄໍາ
ດຽວໃນເຊົ້າມືນີ້ໃສ່ຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນຄືນທີ່ຜ່ານມາເວລາສິບໂມງຈາກແມ່ຜູ້ສວຍງາມ ເອງໄດ້ບໍ່?"

ອາຈານມະຫາໄຊສາມາດຄວບຄຸມປະຕູນໍ້າຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມລົງຂາບລົງທີ່
ຕີນຂອງພຣະອົງອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ແຕ່ເທື່ອນີ້ນໍ້າຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄຫຼອອກມາຈາກຄວາມສຸກ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມ
ເຈັບປວດ, ຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຜ່ານມາ.

"ເຈົ້າຄິດວ່າຄວາມອຸທິດຕົນຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຄວາມເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດບໍ່? ຄວາມເປັນແມ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ທີ່ເຈົ້າໄດ້ນະມັດສະການໃນຮູບແບບທັງມະນຸດແລະສັກສິດ, ບໍ່ສາມາດລົ້ມເຫຼວທີ່ຈະຕອບສຽງຮ້ອງທີ່
ຖືກປະຖົມຂອງເຈົ້າໄດ້."

ໃຜເປັນໄພພິບທີ່ລຽບງ່າຍຄົນນີ້, ຜູ້ທີ່ການຮ້ອງຂໍໝ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະວິນຍານຈັກກະວານໄດ້ຮັບການຕອບຮັບຢ່າງ
ອ່ອນໄຍນ? ບົດບາດຂອງລາວໃນໂລກແມ່ນຖ່ອມຕົວ, ຄືກັບວ່າລາວເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່
ຂ້ອຍເຄີຍຮູ້ຈັກ. ໃນເຮືອນຖະໜົນ Amherst ນີ້, ອາຈານ Mahasaya **9-1** ໄດ້ດໍາເນີນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນ
ປາຍຂະໜາດນ້ອຍສໍາລັບເດັກຊາຍ. ບໍ່ມີຄໍາເວົ້າໃດໆທີ່ສະແດງອອກຜ່ານປາກຂອງລາວ; ບໍ່ມີກິດລະບຽບ ແລະ
ຄໍາສັ່ງສອນໃດໆທີ່ຮັກສາວິໄນຂອງລາວໄດ້. ຄະນິດສາດຊັ້ນສູງໄດ້ຖືກສອນຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນທີ່ຖ່ອມຕົວເຫຼົ່ານີ້, ແລະ
ເຄມີສາດຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມແບບຮຽນ. ລາວໄດ້ເຜີຍແຜ່ປັນຍາຂອງລາວໂດຍການຕິດຕໍ່ທາງວິນຍານ
ແທນທີ່ຈະເປັນຄໍາສອນທີ່ບໍ່ສາມາດຊົມຜ່ານໄດ້.

ດ້ວຍຄວາມມັກຮັກທີ່ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນຕໍ່ແມ່ອັນສູງສົງ, ໄພພິບຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຈາກເດັກນ້ອຍອີກ
ຕໍ່ໄປ.

"ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄູສອນຂອງເຈົ້າ; ລາວຈະມາຊ້າກວ່ານີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ," ລາວບອກຂ້ອຍ. "ຜ່ານການຊີ້ນຳຂອງລາວ, ປະສົບການຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງສັກສິດໃນແງ່ຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມອຸທິດຕົນຈະຖືກແປເປັນສະຕິປັນຍາທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຂອງລາວ."

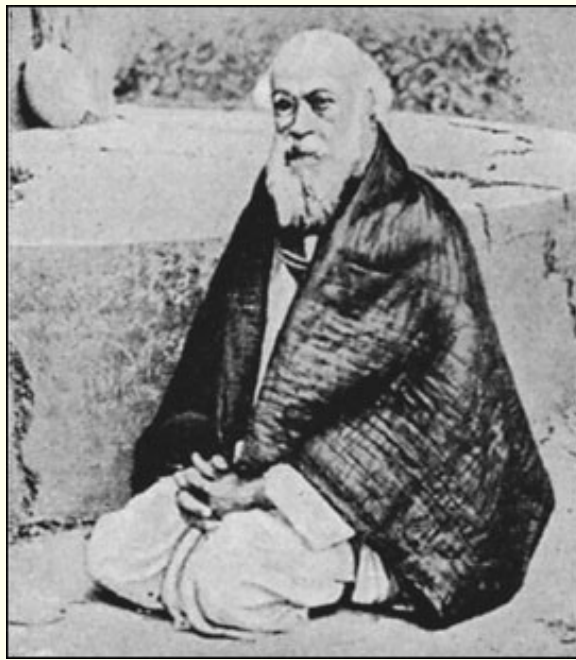
ທຸກໆມື້ຕອນບ່າຍໆ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຖະໜົນ Amherst. ຂ້ອຍໄດ້ສະແຫວງຫາຈອກອັນສັກສິດຂອງອາຈານ Mahasaya, ເຕັມຫຼາຍຈົນຢຶດນ້ຳຂອງມັນໄຫຼລົງມາໃສ່ຕົວຂ້ອຍທຸກໆມື້. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍກຶມຫົວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ນັບຖືຢ່າງສຸດຊຶ້ງມາກ່ອນ; ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນສິດທິພິເສດທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ ຍ່າງໄປເທິງພື້ນດິນດຽວກັນກັບຫົອາຈານ Mahasaya ໄດ້ອຸທິດໃຫ້.

"ທ່ານ, ກະລຸນາໃສ່ພວງມາລາຈຳປັກນີ້ທີ່ຂ້ອຍແຕ່ງຂຶ້ນໂດຍສະເພາະໃຫ້ທ່ານ." ຂ້ອຍມາຮອດຕອນແລງໜຶ່ງ, ຖື ສາຍດອກໄມ້ຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ລາວຂີ້ອາຍແລະຖອຍໜີໄປ, ປະຕິເສດກຽດສັກສີຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ. ຄວາມເຈັບປວດ ຂອງຂ້ອຍ, ໃນທີ່ສຸດລາວກໍຍິນອອກມາດ້ວຍຄວາມຍິນຍອມ.

"ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາທັງສອງເປັນຜູ້ນັບຖືພະແມ່, ທ່ານສາມາດເອົາພວງມາໄລໄວ້ທີ່ວິຫານແຫ່ງນີ້ໄດ້, ເປັນການ ຖວາຍແກ່ພຣະອົງຜູ້ທີ່ປະທັບຢູ່ພາຍໃນ." ລັກສະນະອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພຣະອົງຂາດພື້ນທີ່ທີ່ການ ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໃດໆຈະສາມາດມີບ່ອນຢືນໄດ້.

ສອງ ຮ້າຍນ້ອງ ຂອງ ເທເຣເຊ ນູມານ
ຂ້ອຍ ຢືນ ດ້ວຍ ພວກເຂົາ ໃນ ຄອນເນີສຣອຍທ໌, ບາວາເຣຍ.

ອາຈານ ມະຫາໄຊຍາ
ເຄີຍ ຫຼົງໄຫຼ ໃນ ຂອງລາວ ມີຄວາມສຸກ ຈັກກະວານ ຄວາມໂລແມນຕິກ.

"ໃຫ້ພວກເຮົາໄປວັດ Dakshineswar ໃນມືືນ, ເຊິ່ງຈະຖືກບູຊາໂດຍຄູຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ."
ອາຈານ Mahasaya ເປັນສາວິກຂອງອາຈານທີ່ມີນິໄສຄືກັບພຣະຄຣິດ, ສີ Ramakrishna Paramhansa.

ການເດີນທາງສີໄມລີໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກຂີເຮືອໄປຕາມແມ່ນ້ຳຄົງຄາ. ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັດກາລິທີ່ມີເກົາໂດມ, ບ່ອນທີ່ຮູບປັ້ນຂອງພະແມ່ອັນສັກສິດ ແລະ ພະສິວະວາງຢູ່ເທິງດອກບົວເງິນທີ່ຂັດເງົາ, ກິບດອກພັນກີບຂອງມັນໄດ້ຖືກແກະສະຫຼັກຢ່າງລະອຽດລະອໍ. ພະອາຈານມະຫາໄຊຍະ ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສດ້ວຍມືນສະເໝ. ເພິ່ນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດກັບພະຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ. ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນສວດມືນພຣະນາມຂອງພະນາງ, ຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຄືວ່າແຕກສະຫຼາຍເປັນພັນໆຊິນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງຜ່ານບໍລິເວນສັກສິດຕໍ່ມາ, ໂດຍຢຸດຢູ່ໃນປ່າຕາມາຣິສ. ມານາທີ່ປ່ອຍອອກມາຈາກຕື້ນໄມ້ຕື້ນນີ້ເປັນສັນຍະລັກຂອງອາຫານສະຫວັນທີ່ອາຈານມະຫາໄຊຍາໄດ້ປະທານໃຫ້. ການອ້ອນວອນອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງຍັງສືບຕໍ່. ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງຢູ່ຢ່າງບໍ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງຫຍ້າທາມກາງດອກຕາມາຣິສສີບົວທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືຂົນນົກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລອຍຂຶ້ນໄປໃນການຢ້ຽມຢາມອັນສູງສົງ.

ນີ້ແມ່ນການເດີນທາງໄປ Dakshineswar ຄັ້ງທຳອິດໃນປັນດາການໄປນະມັດສະການຫຼາຍໆຄັ້ງກັບຄູບາອາຈານ. ຈາກເພິ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຫວານຊືນຂອງພຣະເຈົ້າໃນດ້ານຂອງແມ່, ຫຼືຄວາມເມດຕາອັນສູງສົງ. ໄພ່ພົນທີ່ຄ້າຍຄືເດັກນ້ອຍພົບເຫັນຄວາມດຶງດູດໃຈໝ້ອຍໃນດ້ານຂອງພຣະບິດາ, ຫຼືຄວາມຍຸຕິທຳອັນສູງສົງ. ການຕັດສິນທາງຄະນິດສາດທີ່ເຂັ້ມງວດ, ເຂັ້ມງວດ ແລະ ແປກປະຫຼາດແມ່ນແປກປະຫຼາດ. ຕໍ່ລັກສະນະທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງລາວ.

"ລາວສາມາດເປັນຕົວແບບຂອງໂລກໃຫ້ກັບທຸດສະຫວັນໄດ້!" ຂ້ອຍຄິດດ້ວຍຄວາມຮັກ, ໃນຂະນະທີ່ເບິ່ງລາວອະທິຖານໃນມື້ໜຶ່ງ. ໂດຍບໍ່ມີການຕຳໜິຕິຕຽນ ຫຼື ການວິພາກວິຈານ, ລາວໄດ້ສຳຫຼວດໂລກດ້ວຍສາຍຕາທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຄວາມບໍລິສຸດເບື້ອງຕົ້ນມາດົນແລ້ວ. ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ການກະທຳຂອງລາວໄດ້ປະສານສົມທົບກັບຄວາມລຽບງ່າຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

"ພຣະອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າແນວນັ້ນ." ໂດຍຫົດຕົວຈາກການຍືນຍັນສ່ວນຕົວ, ໄຜ່ພົນໄດ້
ສິນສຸດຄໍາປຶກສາຂອງນັກປາດດ້ວຍການສະແດງຄວາມເຄົາລົບທີ່ຄົງທີ່ນີ້. ຕົວຕົນຂອງລາວກັບ Sri
Ramakrishna ມີຄວາມເລິກເຊິ່ງຫຼາຍຈົນພຣະອາຈານ Mahasaya ບໍ່

ຍາວກວ່າ ພິຈາລະນາແລ້ວ ຂອງລາວ ຄວາມຄິດ ເປັນ ຂອງລາວ ເປັນເຈົ້າຂອງ.

ໃນຄໍາຄືນໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບມືກັບໄພ່ພົນຍ່າງຢູ່ໃນຕຶກໂຮງຮຽນຂອງລາວ. ຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈືດຈາງລົງເມື່ອມີຄົນຮູ້ຈັກຫຼືອວດຕີມາຮອດ ແລະ ໄດ້ເວົ້າລົມກັນຢ່າງຍາວນານ.

"ຂ້ອຍເຫັນວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ." ສຽງກະຊິບຂອງໄພ່ພົນທີ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນໂດຍຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ປະທັບໃຈກັບຄໍາເວົ້າຂອງລາວເອງ. "ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພະແມ່ມາຮືກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແລ້ວ; ພຣະອົງຮູ້ເຖິງສະຖານະການທີ່ໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ. ຫັນທີພວກເຮົາໄປຮອດເຮືອນສີແດງນັ້ນ, ພຣະອົງສັນຍາວ່າຈະເຄື່ອນລາວກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ຮີບດ່ວນກວ່າ."

ຕາຂອງຂ້ອຍຈ້ອງມອງໄປທີ່ສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມລອດ. ເມື່ອໄປຮອດປະຕູສີແດງ, ຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ຫັນຫຼັງກັບໄປຢ່າງບໍ່ຮູ້ຕົວ, ບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈົບປະໂຫຍກຂອງລາວ ຫຼື ກ່າວລາກ່ອນ. ອາກາດທີ່ຖືກໂຈມຕີນັ້ນໄດ້ສະຫງົບລົງ.

ມືໜຶ່ງຂ້ອຍຍ່າງຢູ່ຄົນດຽວໃກ້ກັບສະຖານີລົດໄຟ Howrah. ຂ້ອຍຍືນຢູ່ຄາວໜຶ່ງໃກ້ກັບວັດ, ວິພາກວິຈານກຸ່ມຜູ້ຊາຍນ້ອຍໆທີ່ມີກອງ ແລະ ແສງຢ່າງງຽບໆ ເຊິ່ງກໍ່ລັງສວດມືນຢ່າງຮຸນແຮງ.

"ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ພຣະນາມອັນສູງສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງບໍ່ເຊື່ອຝັງໃນການເວົ້າຊ້າໆແບບກົນຈັກ," ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ. ສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕິກຕະລຶງກັບການເຂົ້າມາຢ່າງວ່ອງໄວຂອງພຣະອາຈານມະຫາໄຊ. "ທ່ານ, ທ່ານມາຫຼິ້ນໄດ້ແນວໃດ?"

ໄພ່ພົນ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຄໍາຖາມຂອງຂ້ອຍ, ໄດ້ຕອບຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ. "ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່, ທ່ານນ້ອຍ, ວ່າຊື່ຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຟັງແລ້ວຫວານຊື່ນຈາກປາກຂອງທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນໂງ່ຫຼືຄົນສະຫຼາດ?" ລາວໂອບກອດຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ; ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຕົນເອງຖືກແບກຫາບຢູ່ເທິງພິມວິເສດຂອງພຣະອົງໄປຫາພຣະທີ່ໂປດປານ.

"ເຈົ້າຢາກເບິ່ງສ່ອງສ່ອງທາງໄກບໍ່?" ຄໍາຖາມນີ້ໃນຕອນບ່າຍມືໜຶ່ງຈາກອາຈານມະຫາໄຊຍະ ເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຈຶດຈັບ; ຄໍາສັບນີ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນປະເທດອິນເດຍເພື່ອໝາຍເຖິງຮູບເງົາ. ຂ້ອຍຕິກລົງ, ຕິໃຈທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບລາວໃນທຸກສະຖານະການ. ການຍ່າງຢ່າງໄວວາໄດ້ພາພວກເຮົາໄປທີ່ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງໜ້າເມືອງກາລະຄັດຕາ. ມະຫາວິທະຍາໄລ. ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊິບອກມ້າງນັ່ງໃກ້ກັບຮູບ ປັນທອງດິກີ ຫຼື ໝອງນ້ຳ.

"ໃຫ້ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ສອງສາມນາທີ. ພຣະອາຈານຂອງຂ້ອຍມັກຂໍໃຫ້ຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິທຸກຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນນ້ຳກວ້າງໃຫຍ່ໄພ່ສານ. ຢູ່ທີ່ນີ້ຄວາມສະຫງົບຂອງມັນເຄື່ອນພວກເຮົາເຖິງຄວາມສະຫງົບອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພ່ສານຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງສາມາດສະທ້ອນໃນນ້ຳໄດ້, ຈັກກະວານທັງໝົດກໍ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນທະເລສາບຂອງຈິດໃຈຈັກກະວານ. ດັ່ງນັ້ນ ຄູ່ຮູ້ເດວາ ຂອງຂ້ອຍ ມັກເວົ້າ."

ບໍ່ດົນພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫໍປະຊຸມມະຫາວິທະຍາໄລບ່ອນທີ່ກໍ່ລັງບັນຍາຍຢູ່. ມັນກໍ່ໜ້າເບື້ອງໝາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຄັ້ງກໍ່ມີຮູບແຕ້ມສະໄໝໂຄມໄຟທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໜ້າສົນໃຈເທົ່າທຽມກັນ.

"ສະນັ້ນ ນີ້ແມ່ນກ້ອງສ່ອງທາງຊີວະວິທະຍາແບບທີ່ອາຈານຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ!" ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນບໍ່ມີຄວາມອິດທິນ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ທໍາຮ້າຍໄພ່ພົນໂດຍການເປີດເຜີຍຄວາມເບື້ອງໝາຍໃນໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ລາວກໍ່ອຽງຕົວມາຫາຂ້ອຍ ຢ່າງລັບໆ.

"ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈແລ້ວ, ທ່ານນ້ອຍ, ວ່າທ່ານບໍ່ມັກກ້ອງສ່ອງທາງໄກນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກມັນໃຫ້ພະນາງມາດາຊາບແລ້ວ; ພຣະອົງມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈພວກເຮົາທັງສອງ. ພຣະອົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າໄຟໄຟຟ້າຈະດັບລົງ, ແລະຈະບໍ່ເປີດໄຟໃໝ່ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີໂອກາດອອກຈາກຫ້ອງ."

ເມື່ອສຽງກະຊິບຂອງລາວສືບສູດລົງ, ຫ້ອງໂຖງກໍຕົກຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ສຽງດັງຂອງອາຈານກໍ່ງຽບລົງດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈ, ແລ້ວກໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ລະບົບໄຟຟ້າຂອງຫ້ອງໂຖງນີ້ເບິ່ງຄືວ່າມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ." ໃນເວລານີ້, ອາຈານມະຫາໄຊ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂ້າມປະຕູຮີວຢ່າງປອດໄພ. ເມື່ອຫຼຽວເບິ່ງຈາກທາງຍ່າງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະຫວ່າງຂຶ້ນອີກຄັ້ງ.

"ທ່ານນ້ອຍ, ທ່ານຜິດຫວັງກັບຊີວະວິທະຍານັ້ນ, **9-2** ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າຈະມັກອັນທີ່ແຕກຕ່າງ." ຂ້ອຍແລະ ໄພ່ພົນຍືນຢູ່ທາງຍ່າງທາງໜ້າອາຄານມະຫາວິທະຍາໄລ. ລາວຄ່ອຍໆຕົບໜ້າເອິກຂອງຂ້ອຍໃສ່ຫົວໃຈ.

ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ປ່ຽນແປງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັບ "ວິທະຍຸສື່ສານ" ທີ່ຫັນສະໄໝກາຍເປັນຮູບເງົາທີ່ບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນເມື່ອອຸປະກອນສຽງບໍ່ເປັນລະບຽບ, ພຣະຫັດອັນສັກສິດ, ໂດຍການອັດສະຈັນທີ່ແປກປະຫຼາດບາງຢ່າງ, ໄດ້ສະກັດກັ້ນຄວາມຊຸ່ນວາຍຂອງໂລກ. ຄົນຍ່າງທາງພ້ອມທັງລົດເຂັນ, ລົດໃຫຍ່, ລົດເຂັນງົວ, ແລະລົດເຂັນເຫຼັກທີ່ຜ່ານໄປລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນການສັ່ນຈອນທີ່ບໍ່ມີສຽງດັງ. ຄືກັບວ່າມີຕາຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພາບທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງຂ້ອຍ, ແລະແຕ່ລະດ້ານ, ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍຄືກັບພາບທີ່ຢູ່ທາງໜ້າ. ພາບເຄື່ອນໄຫວທັງໝົດໃນພາກສ່ວນນ້ອຍໆຂອງ Calcutta ໄດ້ຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍໂດຍບໍ່ມີສຽງ. ຄືກັບແສງໄຟທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງມືດມົວພາຍໃຕ້ຊັ້ນຂີ້ເທົາບາງໆ, ແສງໄຟທີ່ອ່ອນໄຫວໄປສ່ອງລົງໄປທົ່ວທັດທຶກວ້າງໃຫຍ່ໄພ່ສານ.

ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກເງົາໜຶ່ງໃນຫຼາຍໆເງົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ, ໃນຂະນະທີ່ເງົາອື່ນໆລອຍໄປມາຢ່າງງຽບໆ. ເດັກຊາຍຫຼາຍຄົນ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາໃກ້ແລະຜ່ານໄປ; ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງຂ້ອຍໂດຍກົງ, ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ.

ການສະແດງລະຄອນທີ່ເປັນເອກະລັກໄດ້ນຳເອົາຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ດື່ມນ້ຳດື່ມທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ. ທັນໃດນັ້ນໜ້າເອິກຂອງຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ຮັບສຽງດັງເບົາໆອີກຄັ້ງຈາກອາຈານມະຫາໄຊ. ຄວາມຊຸ່ນວາຍຂອງໂລກໄດ້ລະເບີດໃສ່ຕູ້ຂອງຂ້ອຍທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈ. ຂ້ອຍໄຊເຊ, ຄືກັບວ່າຕົນຂຶ້ນຢ່າງໂຫດຮ້າຍຈາກຄວາມຝັນທີ່ມືດມົວ. ເຫຼົ້າແວງທີ່ລືນເຫຼືອໄດ້ຫາຍໄປໄກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ.

"ທ່ານນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ພົບກ້ອງສ່ອງທາງໄກອັນທີ່ສອງຕາມທີ່ທ່ານມັກ." ໄພ່ພົນກຳລັງຍິມ; ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມກິມຫົວສະແດງຄວາມກະຕັນຍູລົງພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າເພີນ. "ດຽວນີ້ທ່ານບໍ່ສາມາດເຮັດແບບນັ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້; ທ່ານຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນວິຫານຂອງທ່ານຄືກັນ! ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ແມ່ຜູ້ສັກສິດແຕະຕິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມືຂອງທ່ານ!"

ຖ້າຜູ້ໃດສັງເກດເຫັນນາຍທີ່ບໍ່ອວດດີ ແລະ ຕົວຂ້ອຍເອງ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງໜີຈາກທາງຍ່າງທີ່ແອອັດ, ຜູ້ທີ່ເຫັນເຫດການນັ້ນແນ່ນອນສົງໄສວ່າພວກເຮົາເມົາເຫຼົ່າ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຮົມເງົາທີ່ຕົກລົງມາຂອງ ຕອນແລງໄດ້ເມົາເຫຼົ່າກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ. ເມື່ອຄວາມມືດໄດ້ຟື້ນຕົວຈາກຄວາມມືດມົວໃນຕອນກາງຄືນ, ຂ້ອຍໄດ້ປະເຊີນກັບເຊົາມືໄໝ້ທີ່ຂາດອາລົມທີ່ປິຕິຍິນດີ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາສະເໝີຄື ເທບພະເຈົ້າອົງຊົງຮິດຫນູພາບຂອງພະແມ່ມະຫາໄຊ!

ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ດີເພື່ອສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄວາມເມດຕາຂອງລາວ, ແລະສົງໄສວ່າອາຈານມະຫາໄຊຍະ, ແລະຄົນອື່ນໆໃນບັນດາໄພ່ພົນທີ່ມີວິໄສທັດເລິກເຊິ່ງທີ່ເສັ້ນທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປ, ຮູ້ບໍ່ວ່າຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ໃນດິນແດນຕາເວັນຕົກ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຽນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ອຸທິດຕົນຢ່າງສັກສິດ. ການຮູ້ລ່ວງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຫຼື ຜູ້ອ່ານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເດີນທາງມາໄກກັບຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດຈຸດນີ້ແປກໃຈ.

9-1 : ເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ເຄົາລົບນັບຖື ຫົວຂໍ້ ໂດຍ ເຊິ່ງ ລາວ ແມ່ນ ຕາມທໍາມະດາ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແລ້ວ. ຂອງ ລາວ ຊື່ ແມ່ນ ມາເຮນດຣາ ນັດ ກຸບຕາ; ລາວ ເຊັ່ນຊື່ໃສ່ຜົນງານວັນນະຄະດີຂອງລາວໂດຍຫຍໍ້ວ່າ "M."

9-2 : ເທ ອັອກຟອດ ພາສາອັງກິດ ວັດຈະນານຸກົມ ໃຫ້, ເປັນ ຫາຍາກ ອັນນີ້ ຄໍານິຍາມ ຂອງ ຊີວະພາບ : ກ

ເບິ່ງ ຂອງ ຊີວິດ; ນັ້ນ ເຊິ່ງ ໃຫ້ ດັ່ງກ່າວ ກ ຫັດສະນະ. ສະນັ້ນ, ການເລືອກຄໍາສັບຂອງອາຈານມະຫາໄຊຍາຈິງ

ມີເຫດຜົນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນເປັນພິເສດ.

ບົດ: 10

ຂ້ອຍ ພົບ ຂອງຂ້ອຍ ອາຈານ, ສີ ບຸກເຕສະວາຣ

"ສັດທາໃນພຣະເຈົ້າສາມາດສ້າງສິ່ງມະຫັດສະຈັນໄດ້ ຍົກເວັ້ນແຕ່ການສອບຜ່ານໂດຍບໍ່ໄດ້ສຶກສາ." ຂ້ອຍປິດປຶ້ມທີ່ຂ້ອຍເກັບມາໄດ້ຢ່າງບໍ່ພໍໃຈ.

"ຂໍ້ຍົກເວັ້ນຂອງນັກຂຽນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດສັດທາຢ່າງສິ້ນເຊີງຂອງລາວ," ຂ້ອຍຄິດ. "ຊາຍຜູ້ໜ້າສົງສານ, ລາວມີຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສູງຕໍ່ນັ້ນໝູ່ຄົນ!"

ຄໍາສັນຍາຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພໍ່ແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດແກ້ງເຮັດເປັນວ່າມີຄວາມພາກພຽນໄດ້. ຊ່ວງເດືອນທີ່ຜ່ານມາຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນເທົ່າໃດ ເມື່ອທຽບກັບສະຖານທີ່ທີ່ງົບສະຫງົບຕາມແຄມນ້ຳ *Calcutta* . ບໍລິເວນເຜົາສົບທີ່ຢູ່ຕິດກັນ, ໂດຍສະເພາະໃນຕອນກາງຄືນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ແມ່ນພິຈາລະນາແລ້ວ ສູງ ໜ້າສົນໃຈ ໂດຍ ທີ ໂຍຄະ. ລາວ WHO ຈະ ຊອກຫາ ທີ ບໍ່ຕາຍ ແກ່ນແທ້ ຕ້ອງ ຢ່າຫ້ຖອຍໃຈກັບກະໂຫຼກຫົວທີ່ບໍ່ມີການປະດັບປະດາສອງສາມຫົວ. ຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງມະນຸດກາຍເປັນທີ່ຊັດເຈນໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສທີ່ມີວິວຂອງກະດູກຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ການເຝົ້າລະວັງໝູ່ຄົນຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງມີລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງຈາກນັກວິຊາການ.

ອາທິດສອບເສັງສຸດທ້າຍຢູ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍຮິນດູກຳລັງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ໄລຍະເວລາສອບສວນ, ເຊັ່ນດຽວກັບສະຖານທີ່ຫຼອກລວງໃນອຸບໂມງຝັ່ງສິບ, ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ. ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງສະຫງົບ. ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສູ້ກັບຜີປີສາດ, ຂ້ອຍໄດ້ຊຸດຄືນຄວາມຮູ້ທີ່ບໍ່ພົບໃນຫ້ອງບັນຍາຍ. ແຕ່ມັນຂາດສິລະປະຂອງ Swami Pranabandana, ຜູ້ທີ່ປາກົດຢູ່ໃນສອງບ່ອນໃນເວລາດຽວກັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ບັນຫາການສຶກສາຂອງຂ້ອຍແມ່ນເລື່ອງຂອງຄວາມສະຫຼາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນຂອງຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າສໍາລັບຫຼາຍຄົນມັນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີເຫດຜົນ. ຄວາມບໍ່ມີເຫດຜົນຂອງຜູ້ນັບຖືເກີດມາຈາກການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍພັນຢ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້.

"ສະບາຍດີ, ມຸກຸນດາ! ດຽວນີ້ຂ້ອຍຫາກໍ່ເຫັນເຈົ້າໄດ້ໝ້ອຍຫຼາຍ!" ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາຫາຂ້ອຍໃນຕອນບ່າຍມື້ໜຶ່ງຢູ່ຖະໜົນກູຣປາ.

"ສະບາຍດີ, ນັນທູ! ການທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຕົວຢູ່ໂຮງຮຽນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່າທີ່ອາຍຫຼາຍ." ຂ້ອຍປ່ອຍຕົວເອງອອກ

ຈາກພາລະພາຍໃຕ້ສາຍຕາທີ່ເປັນມິດຂອງລາວ.

ນັ້ນຖື, WHO ແມ່ນ ກ ສະຫຼາດຫຼາຍ ນັກຮຽນ, ຫົວຂວັນ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ; ຂອງຂ້ອຍ ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
ແມ່ນ ບໍ່ ໂດຍບໍ່ມີ ກ ຕະຫລົກ

ດ້ານ.

"ເຈົ້າ ແມ່ນ ຢ່າງສິນເຊີງ ບໍ່ໄດ້ກຽມພ້ອມ ສຳລັບ ທີ່ ຮອບຊົງຊະນະເລີດ! ຂ້ອຍ ສົມມຸດວ່າ ມັນ ແມ່ນ ຂຶ້ນ ໄປຫາ ຂ້ອຍ ໄປຫາ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເຈົ້າ!"

ຄຳເວົ້າທີ່ລຽບງ່າຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສະແດງເຖິງຄຳສັນຍາອັນສູງສົງຄ່າຂອງຂ້ອຍ; ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປ ຢ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ລາວຄິດວ່າຄູ່ສອນອາດຈະ ວາງໄວ້ຢ່າງກະລຸນາ .

"ຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຫຍື່ອລັກທີ່ຈະຈັບເດັກຊາຍທີ່ໄວ້ວາງໃຈຫຼາຍຄົນເຂົ້າໄປໃນກັບເດັກສອບເສັງ. ຈົ່ງຈື່ຄຳຕອບ ຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຫຼົບໜີໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການບາດເຈັບ."

ຄືນນັ້ນຜ່ານໄປດົນແລ້ວເມື່ອຂ້ອຍຈາກໄປ. ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານຜ່າມາ, ຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງ ຈິ່ງໃຈວ່າມັນຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປອີກສອງສາມມື້ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ນານຕູໄດ້ຝຶກສອນຂ້ອຍໃນວິຊາຕ່າງໆຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ເມື່ອເວລາ ຜ່ານໄປ, ຂ້ອຍໄດ້ລົມຫຼັກສູດພາສາສັນສະກິດຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ເຕືອນພະເຈົ້າຢ່າງຈິ່ງຈັງກ່ຽວກັບ ຄວາມບໍ່ ສົນໃຈ.

ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ອອກຢ່າງໄລຍະສັ້ນໆ, ຮຽນຮູ້ຄວາມຮູ້ໃໝ່ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຂົ້າກັບຈັງຫວະຂອງສຽງຕົນທີ່ ແກວ່ງໄປມາ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຜ່ານຫຍ້າໃນບໍລິເວນແຈ, ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫຼຽວເຫັນເຈ້ຍທີ່ພິມອອກມາ ບໍ່ຫຼາຍແຜ່ນ. ການໂດດຂຶ້ນຢ່າງມີໄຊຊະນະໄດ້ພິສູດວ່າພວກມັນເປັນບົດກະວີພາສາສັນສະກິດ. ຂ້ອຍໄດ້ຊອກ ຫາກິດຈະການເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຕີຄວາມໝາຍທີ່ສັບສົນຂອງຂ້ອຍ. ສຽງທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງລາວເຕັມ ໄປດ້ວຍຄວາມງາມທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງລິນບູຮານ. **10-1**

"ບົດກະວີທີ່ໂດດເດັ່ນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃນການທົດສອບພາສາສັນສະກິດຂອງເຈົ້າໄດ້." ນັກວິຊາການໄດ້ປະຕິເສດ ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມສົງໄສ.

ແຕ່ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບບົດກະວີສະເພາະນັ້ນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜ່ານການສອບເສັງພາສາສັນສະກິດໃນມື້ຕໍ່ມາ. ຜ່ານ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ລະອຽດອ່ອນທີ່ນັ້ນຕູໄດ້ໃຫ້, ຂ້ອຍຍັງໄດ້ຮັບຄະແນນຕ່ຳສຸດສຳລັບຄວາມສຳເລັດໃນວິຊາອື່ນໆ ທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.

ພໍດີໃຈທີ່ຂ້ອຍຮັກສາຄຳສັນຍາ ແລະ ຈົບຫຼັກສູດມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ຄວາມກະຕັນຍູຂອງຂ້ອຍໄດ້ລືນເຫຼືອໄປ ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການຊີ້ນຳພຽງຢ່າງດຽວໃນການໄປຢ້ຽມຢາມນານຕູ ແລະ ການຢ່າງ ຂອງຂ້ອຍຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍຂອງຊາກຫັກພັງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຊາກຫັກພັງ. ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຄວາມ ມ່ວນຊື່ນສອງຢ່າງຕໍ່ແຜນການທີ່ທັນເວລາຂອງພຣະອົງເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຂ້ອຍ.

ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບປຶ້ມທີ່ຖືກຖິ້ມແລ້ວ ເຊິ່ງຜູ້ຂຽນໄດ້ປະຕິເສດຄວາມສຳຄັນຂອງພະເຈົ້າໃນຫ້ອງສອບເສັງ. ຂ້ອຍບໍ່ສາ ມາດຍັບຍັງຫົວຂວັນໄດ້ກັບຄຳເຫັນທີ່ງຽບໆຂອງຕົວເອງວ່າ:

"ມັນຍິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນນີ້ສັບສົນຫຼາຍຂຶ້ນ, ຖ້າຂ້ອຍບອກລາວວ່າການນັ່ງສະມາທິອັນສັກສິດໃນບັນດາສິບ ແມ່ນທາງລັດຂອງໃບປະກາດສະນິຍະບັດມັດທະຍົມຕອນປາຍ!"

ດ້ວຍກຽດສັກສິໃໝ່ຂອງຂ້ອຍ, ຕອນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະອອກຈາກບ້ານຢ່າງເປີດເຜີຍ. ພ້ອມກັບເພື່ອນໝູ່ມ ຄົນໜຶ່ງ, Jitendra Mazumdar, **10-2** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈເຂົ້າຮ່ວມວັດ Mahamandal ໃນ Benares, ແລະ ຮັບເອົາວິໄນທາງວິນຍານຂອງມັນ.

ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າຫຼາຍເມື່ອຄິດເຖິງການແຍກຕົວອອກຈາກຄອບຄົວ. ນັບຕັ້ງແຕ່ແມ່ເສຍຊີວິດໄປ, ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍກໍຍິ່ງອ່ອນໄຫວເປັນພິເສດຕໍ່ນ້ອງຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍຄື ຊານັນດາ ແລະ

ບິສະນຸ. ຂ້ອຍຟ້າວໄປຫາບ່ອນພັກຜ່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຫ້ອງໂຮງພັກນ້ອຍໆທີ່ໄດ້ເຫັນຫຼາຍເຫດການໃນຄວາມ
ຮຸນວາຍຂອງ ຂ້ອຍ . **10-3** ຫຼັງຈາກນັ້ນຕາໄຫຼອອກມາເປັນເວລາສອງຊົ່ວໂມງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີການປ່ຽນແປງ
ຢ່າງໂດດເດັ່ນ, ຄືກັບໄດ້ນ້ຳຢາລ້າງສານພິດ. ເອກະສານຄັດຕິດທັງໝົດ **10-4** ຫາຍໄປ; ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍທີ່
ຈະຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຖານະເພືອນຂອງເພືອນໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນຄືກັບຫີນແກຣນິດພາຍໃນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ກະກຽມ
ການເດີນທາງຂອງຂ້ອຍຢ່າງວ່ອງໄວ.

"ຂ້ອຍຂໍອ້ອນວອນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ." ພໍຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພື່ອຂໍພອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
"ຢ່າປະຖິ້ມຂ້ອຍ ແລະ ຮ້າຍເຮືອຍນ້ອງທີ່ໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າ."

"ພຣະບິດາຜູ້ໂຮມໂຮມ, ຂ້ານ້ອຍຈະບອກຄວາມຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະອົງໄດ້ແນວໃດ! ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງ
ຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະທານຂອງຂວັນແຫ່ງພິທີສົມບູນແບບ
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ. ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປ, ເພື່ອວ່າມີໜຶ່ງຂ້ານ້ອຍຈະກັບຄືນມາດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈອັນສູງ
ສົງກວ່າ."

ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈຂອງພໍ່ແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງໄປພົບກັບ Jitendra, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ Benares ແລ້ວທີ່
ວັດ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາຮອດ, ຫົວໜ້າສະວາມິໝູ່ມຊື່ Dyananda, ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງອົບອຸ່ນ. ລາວສູງ
ແລະຜອມ, ມີຄວາມຄິດທີ່ຄິດຫຼາຍ, ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະທັບໃຈຫຼາຍ. ໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງລາວມີຄວາມ
ສະຫງົບຄືກັບພຣະພຸດທະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຮືອນຫຼັງໃໝ່ຂອງຂ້ອຍມີຫ້ອງໂຮມໂຮມ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຊ້ເວລາຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນເຊົ້າ.
ສະມາຊິກອາສຣາມ, ໂດຍທີ່ຮູ້ໝ້ອຍກ່ຽວກັບການຝຶກສະມາທິ, ຄິດວ່າຂ້ອຍຄວນໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໃນ
ໜ້າທີ່ການຈັດຕັ້ງ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍ້ອງຍໍຂ້ອຍສໍາລັບວຽກຕອນບ່າຍຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນຫ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ.

"ຢ່າພະຍາຍາມຈັບພະເຈົ້າໄວເກີນໄປ!" ການເຍາະເຍີ້ຍຈາກເພືອນບ້ານຄົນໜຶ່ງນີ້ມາຜ່ອມກັບໜຶ່ງໃນຄົນຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫາ Dyananda, ຫຍຸ້ງຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດນ້ອຍໆຂອງລາວທີ່ເບິ່ງຂ້າມແມ່ນ້ຳ Ganges.

"ສະວາມິຈິ, **10-5** ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຮຽກຮ້ອງຈາກຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້. ຂ້ອຍກໍາລັງຊອກຫາການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ, ຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດພໍໃຈກັບການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ການປະຕິບັດວຽກງານທີ່
ດີໄດ້.

ພະນັກງານສາສະໜາທີ່ນຸ່ງເສື້ອສີສົມໄດ້ລຸບຫົວຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ. ລາວໄດ້ຕໍານິຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍ
ແລະ ໄດ້ຕັກເຕືອນສາວິກສອງສາມຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງວ່າ "ຢ່າລົບກວນ Mukunda. ລາວຈະຮຽນຮູ້
ວິທີການຂອງພວກເຮົາ."

ຂ້ອຍໄດ້ປິດບັງຄວາມສົງໄສຂອງຂ້ອຍຢ່າງສຸພາບ. ນັກຮຽນໄດ້ອອກຈາກຫ້ອງ, ບໍ່ໄດ້ງໍຫົວກັບການ
ລົງໂທດຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍເກີນໄປ. ດີຢ່າງນັ້ນດາມີຄໍາເວົ້າເພີ່ມເຕີມສໍາລັບຂ້ອຍ.

"ມຸກຸນດາ, ຂ້ອຍເຫັນວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າສົງເຊີຍໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຈຳ. ກະລຸນາສົງຄົນໃຫ້ລາວ; ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງຢູ່ທີ່
ນີ້. ຄໍາສັ່ງລົງໂທດຄັ້ງທີສອງສໍາລັບການລົງໂທດຂອງເຈົ້າແມ່ນກ່ຽວກັບອາຫານ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຮູ້ສຶກຫົວ, ຢ່າ
ກໍາວເຖິງມັນ."

ຄວາມອຶດຢາກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຕາຂອງຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້. ວ່າຂ້ອຍຫົວ, ຂ້ອຍຮູ້ດີ. ຊົ່ວໂມງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງສໍາລັບ
ອາຫານຄາບທໍາອິດຂອງວັດແມ່ນສິບສອງໂມງທ່ຽງ. ຂ້ອຍເຄີຍຊົມກັບອາຫານເຊົ້າໃຫຍ່ໆໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍເອງ
ເວລາເກົ່າໂມງ.

ຊ່ອງຫວ່າງສາມຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ໄດ້ກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ປີ Calcutta ທີ່ຂ້ອຍສາມາດຕໍານິພົນສໍາລັບ
ການຊັກຊ້າສິບນາທີໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ. ຕອນນີ້ຂ້ອຍພະຍາຍາມຄວບຄຸມຄວາມຢາກອາຫານຂອງຂ້ອຍ; ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍ
ໄດ້ອີດອາຫານຊາວສີຊົ່ວໂມງ. ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນສອງເທົ່າຂ້ອຍໄດ້ລໍຖ້າຕອນທ່ຽງມື້ຕໍ່ມາ.

"ລົດໄຟຂອງ Dyanandaji ມາຊ້າແລ້ວ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ກິນເຂົ້າຈີນກວ່າລາວຈະມາຮອດ." Jitendra ໄດ້ນຳຂ່າວຮ້າຍນີ້ມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ເພື່ອເປັນການຕ້ອນຮັບ Swami ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາເປັນເວລາສອງອາທິດ, ມີອາຫານແຊບໆຫຼາຍຢ່າງພ້ອມແລ້ວ. ກິນຫອມທີ່ໜ້າກິນໄດ້ກະຈາຍໄປທົ່ວອາກາດ. ບໍ່ມີຫຍັງອີກທີ່ຈະສະເໜີ, ມີຫຍັງອີກທີ່ສາມາດກິນກິນໄດ້ນອກຈາກຄວາມພາກພູມໃຈໃນຜົນສຳເລັດຂອງການອິດອາຫານໃນມື້ວານນີ້?

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜດເລັງລົດໄຟໃຫ້ໄວຂຶ້ນ!" ຂ້ອຍຄິດວ່າ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຈາກສະຫວັນບໍ່ໄດ້ຖືກລວມຢູ່ໃນການຫ້າມທີ່ Dyananda ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍງຽບລົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສົນໃຈຈາກສະຫວັນຢູ່ບ່ອນອື່ນ; ໂມງທີ່ຍ່າງໄປມາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ປົກຄຸມ ຫຼື ຊົ່ວໂມງ. ຄວາມມືດ ແມ່ນ ລົງ ເປັນ ຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ນຳ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ຫຼື ປະຕູ. ຂອງຂ້ອຍ ຄຳທັກຫາຍແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

"ຫຍາບັນດະຈີ ຈະອາບນ້ຳ ແລະ ນັ່ງສະມາທິກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະສາມາດຮັບໃຊ້ອາຫານໄດ້." ຈິເທັນດຣະ ໄດ້ເຂົ້າຫາຂ້ອຍອີກຄັ້ງ ຄືກັບນົກທີ່ມີລາສີຮ້າຍ.

ຂ້ອຍເກືອບຈະລືມລົງ. ກະເພາະອາຫານອ່ອນຂອງຂ້ອຍ, ທີ່ຫາກໍເລີ່ມຂາດແຄນ, ໄດ້ປະທ້ວງດ້ວຍພະລັງທີ່ກັດກິນ. ຮູບພາບທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຂອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມອິດຢາກຜ່ານໄປຢ່າງໜ້າຢ້ານຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ.

"ຄວາມຕາຍຂອງຊາວເບນາເຣສຈາກຄວາມອິດຢາກຄັ້ງຕໍ່ໄປຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນອາສະນະນີໜັ້ນທີ່," ຂ້ອຍຄິດ. ຄວາມຈິບຫາຍທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໄດ້ຜ່ານພື້ນໄປໃນເວລາເກົ້າໂມງ. ການຮຽກຮ້ອງອັນມະຫັດສະຈັນ! ໃນຄວາມຊົງຈຳ, ອາຫານຄາບັນນິສິສັນສິດໃສ່ຄືກັບຊົ່ວໂມງທີ່ສົມບູນແບບອັນໜຶ່ງຂອງຊີວິດ.

ການດູດຊຶມຢ່າງເລິກເຊິ່ງຍັງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າ Dyananda ກິນຢ່າງບໍ່ມີສະຕິ. ລາວເບິ່ງຄືວ່າຢູ່ເໜືອຄວາມສຸກອັນຮ້າຍແຮງຂອງຂ້ອຍ.

"ສະວາມິຈີ, ບໍ່ແມ່ນ ເຈົ້າ ຫົວບໍ່? ຢ່າງນີ້ຄວາມສຸກ ເກີນຄວາມຕ້ອງການ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຢູ່ຄົນດຽວ ດ້ວຍ ທີ່ ຜູ້ນຳ ໃນຂອງລາວ ສຶກສາ.

"ໄອ້ ແມ່ນແລ້ວ! ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາສິນສຸດທ້າຍໂດຍບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍກິນເຂົ້າຢູ່ເທິງລົດໄຟ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສັນສະເທືອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຄົນທາງໂລກ. ຂ້ອຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ *shastric* **10-6 ຢ່າງເຂັ້ມງວດ**. ກົດລະບຽບສຳລັບພະສົງໃນລະບຽບສະເພາະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

"ບັນຫາບາງຢ່າງກ່ຽວກັບວຽກງານຈັດຕັ້ງຂອງພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ. ຄືນີ້ຢູ່ເຮືອນຂ້ອຍລືມກິນເຂົ້າແລງ. ຮີບຮ້ອນຫຍັງ? ມີອື່ນຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມກິນອາຫານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ." ລາວຫົວຂວັນ ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ.

ຄວາມອັບອາຍແຜ່ລາມໄປພາຍໃນຕົວຂ້ອຍຄືກັບການຫາຍໃຈບໍ່ອອກ. ແຕ່ມີທີ່ຜ່ານມາຂອງການທໍລະມານຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກລືມງ່າຍ; ຂ້ອຍໄດ້ກ້າເວົ້າຕື່ມອີກ.

"ສະວາມິຈີ, ຂ້ອຍງົງ. ໂດຍປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ, ສົມມຸດວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຂໍອາຫານ, ແລະບໍ່ມີໃຜໃຫ້ຂ້ອຍກິນ. ຂ້ອຍຄວນຈະອິດອາຫານຈົນຕາຍ."

"ຕາຍແລ້ວ!" ຄຳແນະນຳທີ່ໜ້າຕົກໃຈນີ້ເຮັດໃຫ້ອາກາດແຕກ. "ຕາຍຖ້າເຈົ້າຕ້ອງຕາຍ ມຸກຸນດາ! ຢ່າຍອມຮັບວ່າເຈົ້າດຳລົງຊີວິດດ້ວຍພະລັງຂອງອາຫານ ແລະ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ! ພຣະອົງຜູ້ທີ່ສ້າງອາຫານທຸກຮູບແບບ, ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະທານຄວາມຢາກອາຫານ, ຈະເຫັນວ່າຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບການຄ້າຊູ! ຢ່າຈິນຕະນາການວ່າເຂົ້າຮັກສາເຈົ້າ, ຫຼືວ່າເງິນ ຫຼື ມະນຸດລ້ຽງດູເຈົ້າ! ພວກມັນສາມາດຊ່ວຍໄດ້ບໍ່ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖອນລົມຫາຍໃຈຊີວິດຂອງເຈົ້າ? ພວກມັນພຽງແຕ່ເປັນເຄື່ອງມືທາງອ້ອມຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ມັນແມ່ນດ້ວຍ

ທັກສະໃດໆຂອງເຈົ້າບໍ່ທີອາຫານຍ່ອຍໃນກະເພາະອາຫານຂອງເຈົ້າ? ໃຊ້ຕາບແຫ່ງການຈຳແນກຂອງເຈົ້າ, ມຸກ
ນດາ! ຕັດ

ຜ່ານ ທີ ໂສ້ ຂອງ ອົງການ ແລະ ຮັບຮູ້ ທີ ໂສດ ສາເຫດ!"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນຄໍາເວົ້າທີ່ແຫຼມຄົມຂອງລາວທີ່ຝັງຢູ່ໃນໄຂກະດູກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອະດີດທີ່ ຄໍາສັ່ງທາງຮ່າງກາຍເອົາຊະນະຈິດວິນຍານໄດ້ຫາຍໄປ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມ ພຽງພໍທັງໝົດຂອງພຣະວິນຍານ. ໃນເມືອງແປກໆຈັກແຫ່ງ, ໃນຊີວິດຕໍ່ມາຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ເດີນທາງຢ່າງບໍ່ ຢຸດຢັ້ງ, ມີໂອກາດເກີດຂຶ້ນເພື່ອພິສູດຄວາມສາມາດຂອງບົດຮຽນນີ້ໃນອາສະວະຣີ Benares!

ຊັບສົມບັດດຽວທີ່ໄດ້ມາກັບຂ້ອຍຈາກ Calcutta ແມ່ນເຄື່ອງຮາວເງິນຂອງ SADHU ທີ່ແມ່ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ. ໂດຍ ໄດ້ຮັກສາມັນໄວ້ເປັນເວລາຫຼາຍປີ, ຕອນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງໃນຫ້ອງອາສຣາມຂອງຂ້ອຍ. ເພື່ອຕໍ່ອາຍຸຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໃນປະຈັກພະຍານຂອງເຄື່ອງຮາວ, ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ເປີດກ່ອງທີ່ຖືກລັອກໄວ້. ຝາປິດທີ່ປິດສະໝິດບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງ, ເບິ່ງແມ່! ເຄື່ອງຮາວໄດ້ຫາຍໄປ. ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຂ້ອຍໄດ້ຈັກຊອງຂອງ ມັນອອກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈຢ່າງແນ່ນອນ. ມັນໄດ້ຫາຍໄປ, ຕາມຄໍາທໍານາຍຂອງ SADHU, ເຂົ້າໄປໃນອິທີ ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ເອີ້ນມັນອອກມາ.

ສາຍພົວພັນຂອງຂ້ອຍກັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງ Dyananda ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຄົວເຮືອນຖືກແຍກອອກຈາກກັນ, ເຈັບປວດຈາກຄວາມຫ່າງເຫີນທີ່ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ. ການຍຶດໝັ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດຂອງຂ້ອຍໃນການຕໍ່ຕ້ອງກ່ຽວກັບ ອຸດົມການທີ່ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກບ້ານໄປ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກທັງໝົດໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການວິພາກ ວິຈານທີ່ຕື່ນໆຈາກທຸກດ້ານ.

ດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານທາງວິນຍານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ□□□□□□□□ໃນຕອນເຊົ້າມືດ, ຕັ້ງໃຈອະທິຖານຈົນກວ່າຈະໄດ້ ຮັບຄໍາຕອບ.

"ພຣະມານດາຜູ້ເມດຕາແຫ່ງຈັກກະວານ, ຂໍເຜດສອນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະອົງເອງຜ່ານນິມິດ, ຫຼື ຜ່ານຄູຣູທີ່ ສົງມາໂດຍ ພຣະອົງ!"

ເວລາຜ່ານໄປເຮັດໃຫ້ຄໍາອ້ອນວອນຮ້ອງໄຫ້ຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີຄໍາຕອບ. ທັນໃດນັ້ນຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກຍົກຂຶ້ນຄືກັບ ຮ່າງກາຍຖືກຍົກໄປສູ່ວົງມົນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

"ຂອງເຈົ້າ ອາຈານ ມາ ມີນີ!" ກ ສັກສິດ ແບບຜູ້ຍິງ ສຽງ ມາ ຈາກ ຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນໃດເລີຍ.

ປະສົບການອັນສູງສົງມີໄດ້ຖືກກະທົບກະເທືອນດ້ວຍສຽງຮ້ອງຈາກສະຖານທີ່ທີ່ແນ່ນອນ. ປະໂລຫິດໝູ່ມຄົນໜຶ່ງຊື່ຫຼິ້ນ ວ່າ ຮາບູ ກໍາລັງເອີ້ນຂ້ອຍຈາກເຮືອນຄົວຊັ້ນລຸ່ມ.

"ມຸກຸນດາ, ພຽງພໍ ຂອງ ສະມາທິ! ເຈົ້າ ແມ່ນ ຕ້ອງການ ສໍາລັບ ອັນ ທຸລະ."

ມືອື່ນຂ້ອຍອາດຈະຕອບຢ່າງບໍ່ອິດທິນ; ຕອນນີ້ຂ້ອຍເຊັດໃບໜ້າທີ່ບວມນ້ຳຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຊື່ອຝັງຄໍາຮຽກຮ້ອງ ຢ່າງອ່ອນໄຫວ. ຂ້ອຍ ແລະ ຮາບູ ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຕະຫຼາດທີ່ຢູ່ໂກໆໃນພາສາເບັງກາລີນໍາກັນ. ພາກ ຂອງ ເບນ າເຣສ. ເທ ບໍ່ສຸພາບ ອິນເດຍ ດວງອາທິດ ແມ່ນ ບໍ່ ຍັງ ທີ ຈຸດສູງສຸດ ເປັນ ພວກເຮົາ ເຮັດ ຂອງພວກເຮົາ ການຊື້ ໃນຕະຫຼາດ. ພວກເຮົາໄດ້ບຸກເບີກຜ່ານຝູງຊົນທີ່ມີສີສັນສົດໃສຂອງແມ່ບ້ານ, ຜູ້ນໍາທ່ຽວ, ພະສົງ, ແມ່ໝ້າຍທີ່ ນຸ່ງເຄື່ອງລຽບງ່າຍ, ພາມທີ່ມີກຽດ, ແລະ ງົວຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປ. ຜ່ານຊອຍທາງທີ່ບໍ່ໂດດເດັ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນ ຫົວໄປເບິ່ງເສັ້ນທາງແຄບໆ.

ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນເໝືອນພຣະຄຣິດໃນຊຸດຄຸມສີເຫຼືອງອ່ອນຂອງສະວາມີຍືນຢູ່ບໍ່ໄຫວຢູ່ຫ້າຍຖະໜົນ. ລາວເບິ່ງຄື ວ່າຄຸ້ນເຄີຍທັນທີ ແລະ ຄືກັບຄົນບູຮານ; ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຄວາມຫົວໂຫຍເປັນເວລາໜຶ່ງ. ແລ້ວ ຄວາມສົງໄສກໍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ.

"ເຈົ້າ ແມ່ນ ສັບສິນ ອັນນີ້ ຫຼົງຫາງ ພະສົງ ດ້ວຍ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນທີຮູ້ຈັກ ໄປຫາ ເຈົ້າ," ຂ້ອຍ ຄິດວ່າ. "ຜູ້ຝັນ, ຢ່າງ

ເທິງ."

ຫຼັງຈາກສືບນາທີ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມືນຊາຢ່າງໜັກຢູ່ຕີນຂອງຂ້ອຍ. ຄືກັບວ່າຕີນຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນກ້ອນຫີນ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ສາມາດພາຂ້ອຍໄປໄດ້ໄກກວ່ານີ້. ຂ້ອຍຫັນຫຼັງຢ່າງໜັກ; ຕີນຂອງຂ້ອຍກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ. ຂ້ອຍຫັນໜ້າໄປທາງກົງກັນຂ້າມ; ນ້ຳໜັກທີ່ໜ້າສົງໄສໄດ້ກົດດັນຂ້ອຍອີກຄັ້ງ.

"ໄຜ່ພົນກຳລັງດຶງດູດຂ້ອຍໄປຫາລາວຢ່າງມີແມ່ເຫຼັກ!" ດ້ວຍຄວາມຄິດນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາພັດສະດຸຂອງຂ້ອຍກອງໄວ້ໃນອ້ອມແຂນຂອງຮາບູ. ລາວໄດ້ສັງເກດເບິ່ງການເຄື່ອນໄຫວຕີນທີ່ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ, ແລະຕອນນີ້ກໍ່ຫົວ ຂວັນອອກມາ.

"ຫຍັງ ອາການເຈັບປ່ວຍ ເຈົ້າ? ແມ່ນ ເຈົ້າ ປ່າບໍ່?"

ຂອງຂ້ອຍ ຈຸນວາຍ ອາລົມ ປ້ອງກັນໄດ້ ໃດກໍ່ໄດ້ ຕອບໂຕ້; ຂ້ອຍ ເລັ່ງ ຢ່າງງຽບໆ ຫ່າງອອກໄປ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ່າງກັບຄືນໄປຕາມຮອຍຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືກັບວ່າໃສ່ເກີບປີກ, ແລະ ໄດ້ໄປຮອດເສັ້ນທາງແຄບໆ. ສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນມເບິ່ງຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ເຜີຍໃຫ້ເຫັນຮູບຮ່າງທີ່ງຽບສະຫງົບ, ພວມແນມເບິ່ງມາທາງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ຢ່າງໄປສອງສາມກ້າວດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຢູ່ທີ່ຕີນຂອງລາວ.

"ກູຮູເດວາ!" **10-7** ໃບໜ້າອັນສັກສິດນັ້ນບໍ່ແມ່ນໃຜອື່ນນອກຈາກພະອົງໃນວິໄສທັດພັນໆອັນຂອງຂ້ອຍ. ດວງຕາທີ່ມີດມົວເຫຼົ້ານີ້, ໃນຫົວສີທອງທີ່ມີໝວດແຫຼມ ແລະ ຜົມທີ່ຫຼົ້ນລົງ, ມັກແນມຜ່ານຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍຖືຄຳສັນຍາທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

"ໂອ້ ພວກເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍແລ້ວ!" ຄູ່ຂອງຂ້ອຍເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກເປັນພາສາເບັງກາລີ, ສຽງຂອງລາວສັ່ນດ້ວຍຄວາມຕື່ນໃຈ. "ຂ້ອຍລໍຖ້າເຈົ້າມາຫຼາຍປີແລ້ວ!"

ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງຄວາມງຽບສະຫງົບ; ຄຳເວົ້າເບິ່ງຄືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດ. ຄວາມປາຖະໜາດີໄຫຼລົ້ນໃນບົດສວດທີ່ບໍ່ມີສຽງຈາກຫົວໃຈຂອງອາຈານໄປຫາສາວິກ. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ສາມາດຫັກລ້າງໄດ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຄູ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະນຳພາຂ້ອຍໄປຫາພຣະອົງ. ຄວາມມືດມົວຂອງຊີວິດນີ້ໄດ້ຫາຍໄປໃນຕອນເຊົ້າທີ່ອ່ອນແອຂອງຄວາມຊົງຈຳກ່ອນເກີດ. ເວລາທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ! ອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະອະນາຄົດແມ່ນວົງຈອນຂອງມັນ. ທົ່ວທັດຕ່າງໆ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນດວງອາທິດດວງທຳອິດທີ່ພົບຂ້ອຍຢູ່ຕີນອັນສັກສິດເຫຼົ່ານີ້!

ມືຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ພາຂ້ອຍໄປຫາບ່ອນຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວຂອງລາວໃນເຂດຮານາມາຮາລຂອງເມືອງ. ຮູບຮ່າງນັກກິລາຂອງລາວເຄື່ອນໄຫວຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ສູງ, ຕັ້ງຊື່, ປະມານຫ້າສິບຫ້າປີໃນເວລານີ້, ລາວມີການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຫ້າວຫັນ. ແລະ ແຂງແຮງຄືກັບຊາຍໜຸ່ມ. ຕາສີດຳຂອງລາວໃຫຍ່, ສວຍງາມດ້ວຍປັນຍາທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ. ຜົມຫຍິກເລັກນ້ອຍເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າທີ່ມີພະລັງທີ່ໂດດເດັ່ນອ່ອນລົງ. ຄວາມເຂັ້ມແຂງປະສົມປະສານກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຢ່າງລະອຽດອ່ອນ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງໄປຫາລະບຽງຫີນຂອງເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງທີ່ມອງເຫັນແມ່ນ້ຳຄົງຄາ, ລາວໄດ້ເວົ້າ ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງວ່າ:

"ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຂອງຂ້ອຍ ວິຫານ ແລະ ທັງໝົດ ຂ້ອຍ ຄອບຄອງ."

"ທ່ານ, ຂ້ອຍ ມາ ສຳລັບ ປັນຍາ ແລະ ພຣະເຈົ້າ - ການຕິດຕໍ່. ເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ຊັບສົມບັດ ສົມບັດ ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ານ ຫຼັງຈາກ!"

ແສງແດດອ່ອນໆຂອງອິນເດຍໄດ້ຄ່ອຍໆມີວລົງເຄິງໜຶ່ງກ່ອນທຶນາຍຂອງຂ້ອຍຈະເວົ້າອີກ. ດວງຕາຂອງລາວມີຄວາມອ່ອນໂຍນທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

"ຂ້ອຍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຂອງຂ້ອຍ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ຮັກ."

ຄຳເວົ້າທີ່ມີຄຳ! ເວລາຜ່ານໄປໜຶ່ງສ່ວນສີຂອງສະຕະວັດກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະມີຫຼັກຖານອີກຄັ້ງໜຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງລາວ. ຮິມຝີປາກຂອງລາວແປກປະຫຼາດ; ຄວາມງຽບໄດ້ກາຍເປັນຫົວໃຈທີ່ລືນໄຫຼຂອງລາວ.

"ເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂດຽວກັນນີ້ແກ່ຂ້ອຍບໍ່?" ລາວຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມ

ໄວ້ວາງໃຈຄືກັບເດັກນ້ອຍ. "ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ກູຣູເດວາ!"

"ຄວາມຮັກທຳມະດາແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ມີຮາກຖານມືດມົວຢູ່ໃນຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ. ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງແມ່ນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ກະແສຂອງຫົວໃຈມະນຸດຈະຫາຍໄປຕະຫຼອດການດ້ວຍການສຳຜັດທີ່ບໍລິສຸດຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ." ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງຖ່ອມຕົວວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າພົບຂ້ອຍຕົກຈາກສະພາບແຫ່ງການຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ, ກະລຸນາສັນຍາວ່າຈະວາງຫົວຂອງຂ້ອຍໄວ້ເທິງຕັກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍນຳຂ້ອຍກັບຄືນສູ່ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານທີ່ພວກເຮົາທັງສອງນະມັດສະການ."

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນຄວາມມືດທີ່ກຳລັງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ນຳພາຂ້ອຍໄປຫ້ອງພາຍໃນ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກິນໝາກມ່ວງ ແລະ ເຂົ້າໜົມຫວານອາມອນ, ລາວໄດ້ເວົ້າຄວາມຮູ້ທີ່ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບທຳມະຊາດຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໃນການສົນທະນາຂອງລາວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປັນຍາຂອງລາວ, ປະສົມປະສານຢ່າງປະນີດກັບ ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດ.

"ຢ່າໂສກເສົ້າເສຍໃຈກັບເຄື່ອງຮາງຂອງເຈົ້າ. ມັນໄດ້ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງມັນແລ້ວ." ຄືກັບກະຈົກສະຫວັນ, ຄູຂອງຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຊີວິດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.

"ການ ການດຳລົງຊີວິດ ຄວາມເປັນຈິງ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ ການມີໝ້າ, ອາຈານ, ແມ່ນ ຄວາມສຸກ ເກີນກວ່າ ໃດກໍໄດ້ສັນຍາລັກ."

"ມັນ ແມ່ນ ເວລາ ສຳລັບ ກ ການປ່ຽນແປງ, ເທົ່າທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຢ່າງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຕັ້ງຢູ່ ໃນ ທີ ວິຫານ."

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ຕອນນີ້ພວກມັນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ຈຳເປັນ! ດ້ວຍທ່າທາງທີ່ເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ບໍ່ມີອາລົມຂອງລາວ, ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າລາວບໍ່ຢາກໃຫ້ມີການຫຼົງອະສຸຈິທີ່ແປກໃຈເມື່ອລາວມີສາຍຕາຄົມ.

"ເຈົ້າ ຄວນ ໄປ ກັບຄືນ ໄປຫາ ກັລຄັດຕາ. ເປັນຫຍັງ ຍົກເວັ້ນ ຍາດພີນ້ອງ ຈາກ ຂອງເຈົ້າ ຄວາມຮັກ ຂອງ ມະນຸດສະທຳບໍ່?"

ຄຳແນະນຳຂອງລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ. ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍໄດ້ຄາດເດົາການກັບມາຂອງຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮ້ອງຂໍຫຼາຍຢ່າງທາງຈິດໝາຍ. "ປ່ອຍໃຫ້ນົກນ້ອຍບິນໄປໃນທ້ອງຟ້າທີ່ໂຫດຮ້າຍ," ອະນັນຕະໄດ້ກ່າວ. "ປົກຂອງລາວຈະອ່ອນເພຍລົງໃນບັນຍາກາດທີ່ໜັກໜ່ວງ. ພວກເຮົາຈະເຫັນລາວບິນໄປບ້ານ, ພັບປົກຂອງລາວ, ແລະພັກຜ່ອນຢ່າງຖ່ອມຕົວຢູ່ໃນຮັງຂອງຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ." ຄຳອຸປະມາທີ່ໜ້າຫ້ຖອຍໃຈນີ້ຍັງຄົງຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ "ບິນໄປ" ໃນທິດທາງຂອງເມືອງກາລະຄັດຕາ.

"ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກັບບ້ານ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕິດຕາມທ່ານໄປທຸກບ່ອນ. ກະລຸນາບອກທີ່ຢູ່ ແລະ ຊື່ຂອງທ່ານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ."

"ສະວາມີ ສຣີ ຍຸກເຕສະວະຣ ກິຣີ. ວັດໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນ ເຊຣຳໂປ, ເທິງຖະໜົນຣາຍກາດ. ຂ້ອຍຈະໄປຢ້ຽມຢາມແມ່ຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີພຽງແຕ່ສອງສາມມືເທົ່ານັ້ນ."

ຂ້າພະເຈົ້າສົງໄສກ່ຽວກັບລະຄອນທີ່ສັບສົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ. ເມືອງ Serampore

ຫ່າງຈາກ Calcutta ພຽງແຕ່ສິບສອງໄມ, ແຕ່ໃນພາກພື້ນເຫຼົ່ານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນຄູ່ສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເລີຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງເດີນທາງເປັນເວລາ

ການພົບປະຂອງພວກເຮົາທີ່ເມືອງກາສີ (ເບນາເຣສ) ບູຮານ, ເຊິ່ງມີຄວາມສັກສິດດ້ວຍຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງ ລາຫິຣິມະຫາໄຊ. ຢູ່ທີ່ນີ້ເອງ ຕົ້ນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ, ຊັງກາຣະຈະຣະ ແລະ ໂບຄິຄຣິດອົງອື່ນໆ ໄດ້ອວຍພອນດິນ.

"ເຈົ້າຈະມາຫາຂ້ອຍໃນສີອາທິດ." ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ສຽງຂອງສີ ຍຸກເຕສວະຣ ເຄັ່ງຂຶ້ນ. "ດຽວນີ້ຂ້ອຍໄດ້ບອກຄວາມຮັກນິລັນຕອນຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ສະແດງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍທີ່ໄດ້ພົບເຈົ້າ - ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ເຈົ້າບໍ່ສິນໃຈຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ອຍ. ຄັ້ງຕໍ່ໄປທີ່ພວກເຮົາພົບກັນ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງປຸກຄວາມສິນໃຈຂອງຂ້ອຍຄືນໃໝ່: ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມຮັບເຈົ້າເປັນສາວິກງ່າຍໆ. ຕ້ອງມີການຍອມຈຳນົນຢ່າງສົມບູນໂດຍການເຊື່ອຝັງ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ເຂັ້ມງວດຂອງຂ້ອຍ."

ຂ້ອຍຍັງຄົງຮູບສະຫງັດ. ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂ້ອຍໄດ້

ຢ່າງງ່າຍດາຍ. "ເຈົ້າຄິດວ່າຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະຫົວຂວັນໃສ່ເຈົ້າບໍ່?"

"ຂ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ກັບຄືນ."

"ເຈົ້າ ຈະ ກັບຄືນ ໃນ ສາມສິບ ມື້."

"ບໍ່ເຄີຍ." ຂ້ອຍກຶມຫົວລົງຢ່າງເຄົາລົບຕົ້ນຂອງລາວ, ແລະອອກໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຄັ່ງຕຶງທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ. ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງໃນຄວາມມືດມົວທ່ຽງຄືນ, ຂ້ອຍສົງໄສວ່າເປັນຫຍັງການປະຊຸມທີມະຫັດສະຈັນຈຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສຽງທີ່ບໍ່ກົມກຽວກັນ. ເກັດສອງຊັ້ນຂອງ ມາຢາ , ທີ່ດຸ່ນດ່ຽງທຸກໆຄວາມສຸກກັບຄວາມໂສກເສົ້າ! ຫົວໃຈໝູ່ມຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ດ້ວຍນິວມີທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ.

ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າຫັດສະນະຄະຕິຂອງສະມາຊິກວັດມີຄວາມເປັນສັດຕູເພີ່ມຂຶ້ນ. ມື້ຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫຍາບຄາຍທີ່ບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ. ພາຍໃນສາມອາທິດ, Dyananda ໄດ້ອອກຈາກວັດເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຢູ່ Bombay; ຄວາມຊຸ່ນວາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຫົວທີ່ໂຊກຮ້າຍຂອງຂ້ອຍ.

"ມຸກຸນດາເປັນແມ່ກາຟາກ, ຍອມຮັບການຕ້ອນຮັບຂອງພະວິຫານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕອບແທນຄືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ." ເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳເວົ້ານີ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອຝັງຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົງເງິນຄືນໃຫ້ພໍ. ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ໂສກເສົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາເພື່ອນຄົນດຽວຂອງຂ້ອຍ, ຈິເທັນດຣາ.

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງອອກໄປ. ກະລຸນາ ຖ່າຍທອດ ຂອງຂ້ອຍ ເຄົາລົບນັບຖື ຄວາມເສຍໃຈ ໄປຫາ ດີຢານັນດາຈິເມືອ ລາວ ສົງຄືນ."

"ຂ້ອຍຈະອອກໄປຄືກັນ! ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ພົບກັບຄວາມໂປດປານຫຍັງຫຼາຍໄປກວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເອງ." ຈິເທັນດຣາເວົ້າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ.

"ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ພົບ ກ ເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ ໄພ່ພົນ ໃຫ້ ພວກເຮົາ ຢ້ຽມຊົມ ລາວ ໃນ ເຊຣຳບໍ່."

ແລະ ສະນັ້ນ ທີ່ "ນິກ" ກຽມຜ່ອມແລ້ວ ໄປຫາ "ໂດດ" ຢ່າງອັນຕະລາຍ ປິດ ໄປຫາ ຄາວຕາ!

10-1 : ພາ ສາ ສັນສະກິດ ຂັດເງົາ; ສົມບູນ. ສັນສະກິດ ແມ່ນ ທີ່ ຜູ້ເປັນລູກກົກ ເອື້ອຍນ້ອງ ຂອງ ທັງໝົດ ອິນໂດ-ຢູໂຣບ ລືນ. ມັນ ຕາມຕົວອັກສອນ ສະຄຣິບ ແມ່ນ ເທວະນາຄຣິ , ຕາມຕົວອັກສອນວ່າ "ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເທບພະເຈົ້າ." "ໃຜຮູ້ໄວຍາກອນຂອງຂ້ອຍ ຮູ້ຈັກພະເຈົ້າ!" ປານິນີ, ນັກພາສາສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍບູຮານ, ໄດ້ສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຄວາມສົມບູນແບບທາງດ້ານຄະນິດສາດ ແລະ ຈິດຕະວິທະຍາໃນພາສາສັນສະກິດ. ຜູ້ໃດທີ່ຈະຕິດຕາມພາສາໄປຫາບ່ອນລີຊ່ອນຂອງມັນຕ້ອງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການເປັນຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ.

10-2 : ລາວ ແມ່ນ ບໍ່ ຈາຕິນຕາ (ໂຈຕິນ ໂກສ), WHO ຈະ ເປັນ ຈີໄວ້ແລ້ວ ສຳລັບ ຂອງລາວ

ຫັນເວລາ ຄວາມກຽດຊັງ ໄປຫາ ເສືອ! 10-3: ເສັ້ນທາງ ຫຼື ເສັ້ນທາງເບື້ອງຕົ້ນໄປຫາ

ພຣະເຈົ້າ.

10-4 : ຮິນດູ ພຣະຄຳພີ ສອນ ມັນ ຄອບຄົວ ສົງແນບມາ ແມ່ນ ຫຼອກລວງ ຖ້າ ມັນ ປ້ອງກັນ ທີ່ ຜູ້ນັບຖື ຈາກ ກຳລັງຊອກຫາ ທີ່ ຜູ້ໃຫ້ ຂອງ ພອນທັງໝົດ, ລວມທັງ ທີ່ ໜຶ່ງ ຂອງ ທີຮັກ ຍາດພີນ້ອງ, ບໍ່ ໄປຫາ ກ່າວເຖິງ ຊີວິດ ຕົວມັນເອງ. ພຣະເຢຊູ ເຊັ່ນດຽວກັນ ໄດ້ສອນວ່າ: "WHO ແມ່ນ ຂອງຂ້ອຍ ແມ່? ແລະໃຜເປັນພີນ້ອງ ຂອງເຮົາ?" (ມັດທາຍ 12:48)

10-5 : ຈີ ແມ່ນ ກ ຕາມປະເພນີ ເຄົາລົບນັບຖື ຄຳຕໍ່ທ້າຍ ໂດຍສະເພາະ ໃຊ້ແລ້ວ ໃນ ໂດຍກົງ ທີ່ຢູ່; ດັ່ງນັ້ນ "ສະວາມິຈີ," "ກູຣູຈີ," "ສີ ຍຸກເຕສວາຈີ," "ປາຣຳຮັນສາຈີ."

10-6 : ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄປຫາ ທີ່ ຊາສ ຕຣາ ຕາມຕົວອັກສອນ, "ສັກສິດ ປຶ້ມ," ປະກອບດ້ວຍ ສີ ຫ້ອງຮຽນ ຂອງ ພຣະຄຳພີ: ທີ່ ສຣູຕິ ສະມຣິຕິ, ປຸຣະນະ, ແລະ ຕັນຕຣະ . ເຫຼົ່ານີ້ ຮອບດ້ານ ບົດປະພັນ ປົກ ທຸກໆ ລັກສະນະ ຂອງ ທາງດ້ານສາສະໜາ ແລະ ສັງຄົມ ຊີວິດ, ແລະ ທີ່ ທົງນາ ຂອງ ກົດໝາຍ, ການແພດ, ສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ສິລະປະ, ແລະອື່ນໆ. ພຣະ ຄຳພີ *shrutis* ແມ່ນພຣະຄຳພີທີ່ "ໄດ້ຍິນໂດຍກົງ" ຫຼື "ເປີດເຜີຍ", ຄື ພຣະເວດ . ຄວາມຮູ້ເລື່ອງ *smritis* ຫຼື "ຈີຈຳ" ໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຖືກຂຽນລົງໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກເປັນ ບົດກະວີມະຫາກາບທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນໂລກ, ຄື ມະຫາພາຣະຕະ ແລະ ຣາມາຍະນະ . ປູຣານະ ແມ່ນ ຕາມຕົວ ອັກສອນ "ບູຮານ" ຄຳອຸປະມາ; ຕັນຕຣະ ຕາມຕົວອັກສອນ ສະເລ່ຍ "ພິທີກຳ" ຫຼື "ພິທີກຳ"; ເຫຼົ່ານີ້ ບົດປະພັນ ຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທີ່ເລິກເຊິ່ງພາຍໃຕ້ຜຳມ່ານຂອງສັນຍາລັກທີ່ລະອຽດ.

10-7 : "ສະຫວັນ ຄູ" ທີ່ ຕາມປະເພນີ ສັນສະກິດ ໄລຍະເວລາ ສຳລັບ ຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ທາງວິນຍານ ຜູ້ສັງສອນ. ຂ້ອຍ ມີ ສະແດງຜົນ ມັນ ໃນ ພາສາອັງກິດ ເປັນ ພຽງແຕ່ "ອາຈານ."

ບົດ: 11

ສອງ ບໍ່ມີເງິນ ເດັກຊາຍ ໃນ ບຣິນດາບັນ

"ມັນຄົງຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ເຈົ້າຖ້າພໍ້ຕົວມໍລະດົກຂອງເຈົ້າ, ມຸກຸນດາ! ເຈົ້າໂງ່ແທ້ໆທີ່ກຳລັງປະຖິ້ມຊີວິດຂອງເຈົ້າ ໄປ!" ຄຳເຫດສະໜາຂອງອ້າຍໃຫຍ່ກຳລັງດັງກ້ອງຢູ່ຫຼອກຂອງຂ້ອຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈິເທັນດຣາ, ຫາກລົງມາຈາກລົດໄຟ (ເປັນພຽງຄຳອຸປະມາ; ພວກເຮົາຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຝຸ່ນ), ຫາກມາຮອດເຮືອນຂອງ ອານັນຕະ, ເຊິ່ງຫາກຍ້າຍມາຈາກ ເມືອງຄາວຄັດຕາ ໄປເມືອງອາກຣາ ບູຮານ. ອ້າຍ ເປັນນັກບັນຊີທີ່ຄວບຄຸມທາງລົດໄຟເບັງກາລ-ນັກປູຣ.

"ເຈົ້າຮູ້ດີ, ອະນັນຕະ, ຂ້ອຍຊອກຫາມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍຈາກພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ."

"ເງິນກ່ອນ; ພະເຈົ້າສາມາດມາພາຍຫຼັງໄດ້! ໃຜຈະຮູ້? ຊີວິດອາດຈະຍາວນານເກີນ

ໄປ." "ພຣະເຈົ້າກ່ອນ; ເງິນແມ່ນທາດຂອງພຣະອົງ! ໃຜຈະບອກໄດ້? ຊີວິດອາດຈະ

ສັນເກີນໄປ."

ຄໍາຕອບຂອງຂ້ອຍຖືກຮຽກຮ້ອງໂດຍຄວາມຈໍາເປັນໃນເວລານັ້ນ, ແລະບໍ່ໄດ້ມີທ່າທີທີ່ຈະແຈ້ງ. ແຕ່ໃບເວລາໄດ້ເປີດອອກໄປສູ່ຈຸດຈົບໄວສໍາລັບອະນັນຕາ; ສອງສາມປີຕໍ່ມາ **11-1** ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນດິນແດນທີ່ທະນະບັດບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ທັງອັນທໍາອິດ ແລະ ອັນສຸດທ້າຍ.

"ຂ້ອຍຄິດວ່າປັນຍາຈາກວັດ! ແຕ່ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເມືອງເບນາເຣສແລ້ວ." ຕາຂອງອະນັນຕະເຫຼືອມດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ; ລາວຍັງຫວັງວ່າຈະຮັກສາປີກຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນຮັງຂອງຄອບຄົວ.

"ການພັກເຊົາຂອງຂ້ອຍຢູ່ເບນາເຣສບໍ່ໄດ້ເສຍປຽບ! ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນທຸກຢ່າງທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍປາຖະໜາຢູ່ທີ່ນັ້ນ! ເຈົ້າອາດຈະແນ່ໃຈໄດ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນນັກປາດຂອງເຈົ້າ ຫຼື ລູກຊາຍຂອງລາວ!"

ອະນັນຕະ ໄດ້ຮ່ວມຫົວຂວັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ; ລາວຕ້ອງຍອມຮັບວ່າ "ຜູ້ມີປັນຍາປະດິດ" ຂອງເບນາເຣສ ທີ່ລາວເລືອກນັ້ນ ເປັນຄົນທີ່ມີວິໄສທັດສິນ.

"ຫຍັງ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ແຜນການ, ຂອງຂ້ອຍ ຫຼື ທາງ ອ້າຍ?"

"ຈິເໝນດຣາໄດ້ຊັກຊວນຂ້ອຍໃຫ້ໄປເມືອງອາກຣາ. ພວກເຮົາຈະໄດ້ຊົມຄວາມງາມຂອງຫັດມາຮາລ 11-2" ນີ້," ຂ້ອຍອະທິບາຍ. "ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປຫາຄູຣູທີ່ຫາກໍພົບຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ມີວັດຢູ່ Serampore."

ອະນັນຕະໄດ້ຈັດແຈງຢ່າງມີນ້ຳໃຈເພື່ອຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງພວກເຮົາ. ຫຼາຍຄັ້ງໃນຕອນແລງຂ້ອຍສັງເກດເຫັນສາຍຕາຂອງລາວຈ້ອງມາທີ່ຂ້ອຍຢ່າງຄິດ.

"ຂ້ອຍ ຮູ້ ມັນ ເບິ່ງແມ່!" ຂ້ອຍ ຄິດວ່າ. "ອ ແຜນຜັງ ແມ່ນ ການຜະລິດເບຍ!"

ເທ ບົດສະຫຼຸບ ໄດ້ເອົາ ສະຖານທີ່ ໃນລະຫວ່າງ ຂອງພວກເຮົາ ຕົ້ນ ອາຫານເຊົ້າ.

"ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມຮັ່ງມີຂອງພໍ່." ສາຍຕາຂອງອະນັນຕະເບິ່ງບໍລິສຸດໃນຂະນະທີ່ລາວສືບຕໍ່ເວົ້າຄໍາຫຍາບຄາຍຂອງການສົນທະນາໃນມື້ວານນີ້.

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ມີສະຕິ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ການເພິງພາອາໄສ ໃນ ພະເຈົ້າ."

"ຄໍາເວົ້າມັນລາຄາຖືກ! ຊີວິດໄດ້ປົກປ້ອງເຈົ້າມາຮອດປະຈຸບັນ! ມັນຈະເປັນເລື່ອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແທ້ໆ ຖ້າເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ຫັນໄປຫາມືທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເພື່ອຫາອາຫານ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສ! ອີກບໍ່ດົນເຈົ້າຈະຕ້ອງຂໍທານຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ!"

"ບໍ່ເຄີຍ! ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຄົນທີ່ຜ່ານໄປມາແທນທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າ! ພຣະອົງສາມາດວາງແຜນຊັບພະຍາກອນພັນຢ່າງໃຫ້ຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງນອກຈາກໂຖປັດສະວະ!"

"ເວົ້າຕະຫຼົກອີກ! ສົມມຸດວ່າຂ້ອຍແນະນຳວ່າປັດຊະຍາທີ່ອວດດີຂອງເຈົ້າຈະຖືກທົດສອບໃນ ໂລກທີ່ຈັບຕ້ອງໄດ້ນີ້ບໍ່?"

"ຂ້ອຍ ຈະ ຕົກລົງ! ເຮັດ ເຈົ້າ ຈຳກັດ ພະເຈົ້າ ໄປຫາ ກ ຄາດເດົາ ໂລກບໍ່?"

"ພວກເຮົາຈະລໍຖ້າເບິ່ງ; ມື້ນີ້ເຈົ້າຈະມີໂອກາດໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼື ຍືນຍັນທັດສະນະຂອງຂ້ອຍເອງ!" ອະນັນຕະຢຸດຊົງຄາວ; ແລ້ວກໍເວົ້າຊ້າໆ ແລະ ຈົງຈັງ.

"ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະເໜີໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສົງທ່ານ ແລະ ເພື່ອນສາວິກຂອງທ່ານ Jitendra ໄປຍັງເມືອງ Brindaban ໃກ້ຄຽງໃນເຊົ້າມື້ນີ້. ທ່ານຕ້ອງບໍ່ເອົາເງິນແມ່ນແຕ່ຮູປິດຽວ; ທ່ານຕ້ອງບໍ່ຂໍທານ, ທັງອາຫານ ຫຼື ເງິນ; ທ່ານຕ້ອງບໍ່ເປີດເຜີຍສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງທ່ານໃຫ້ໃຜຮູ້; ທ່ານຕ້ອງບໍ່ອິດອາຫານ; ແລະ ທ່ານຕ້ອງບໍ່ຕິດຢູ່ໃນ Brindaban. ຖ້າທ່ານກັບຄືນມາບ້ານພັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີກ່ອນ 12 ໂມງແລງນີ້, ໂດຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດກົດລະບຽບໃດໆຂອງການທົດສອບ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຄົນທີ່ຕົກຕະລົງທີ່ສຸດໃນ Agra!"

"ຂ້ອຍຍອມຮັບສິ່ງທ້າທາຍ." ບໍ່ມີຄວາມລັງເລໃດໆຢູ່ໃນຄໍາເວົ້າ ຫຼື ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ. ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ກະຕັນຍູ

ໄດ້ສ້ອງແສງເຖິງພຣະຄຸນທັມທີ: ການປົນປົວພະຍາດອະຫິວາທີຮ້າຍແຮງຂອງຂ້ອຍໂດຍຜ່ານການອ້ອນວອນຕໍ່
Lahiri

ຮູບຂອງມະຫາໄຊຍະ; ຂອງຂວັນທີ່ມ່ວນຊື່ນຂອງວ່າວສອງໂຕຢູ່ເທິງຫຼັງຄາ Lahore ກັບ Uma; ເຄື່ອງອາງທີ່ເໝາະສົມທຳມະກາງຄວາມຫ້ຖອຍໃຈຂອງຂ້ອຍ; ຂໍ້ຄວາມທີ່ຕັດສິນໃຈຜ່ານ Benares *sadhu* ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຢູ່ນອກບໍລິເວນເຮືອນຂອງນັກປາດ; ວິໄສທັດຂອງແມ່ອັນສູງສົງ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງຄວາມຮັກ; ຄວາມສົນໃຈຢ່າງວ່ອງໄວຂອງນາງຜ່ານອາຈານມະຫາໄຊຍະຕໍ່ຄວາມອັບອາຍເລັກໆນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍ; ການຊີ້ນຳໃນນາທີ່ສຸດທ້າຍທີ່ເຮັດໃຫ້ໃບປະກາດຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍຂອງຂ້ອຍເປັນຈິງ; ແລະ ພອນອັນສູງສຸດ, ອາຈານທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງຂ້ອຍຈາກໝອກແຫ່ງຄວາມຝັນຕະຫຼອດຊີວິດ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຍອມຮັບວ່າ "ປັດຊະຍາ" ຂອງຂ້ອຍບໍ່ທຽບເທົ່າກັບການຕໍ່ສູ້ໃດໆໃນຝັນທີ່ທົດສອບທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງໂລກ!

"ເຈົ້າຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມເຕັມໃຈຂອງເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າໄປລົດໄຟທັນທີ." ອານັນຕາຫັນໄປຫາ ຈິເທັນດຣາ ທີ່ອ້າປາກ. "ເຈົ້າຕ້ອງໄປນຳໃນຖານະພະຍານ ແລະ ມີໂອກາດສູງທີ່ຈະເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຄົນອື່ນໆ!"

ເຄິງຊົວໂມງຕໍ່ມາ ຂ້ອຍ ແລະ ຈິເທັນດຣາ ກໍ່ໄດ້ມີປີໄປທາງດຽວສຳລັບການເດີນທາງທີ່ບໍ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້. ພວກເຮົາໄດ້ສົງພະນັກງານໄປຄົ້ນຫາຕົວເຢຢູ່ແຈໜຶ່ງຂອງສະຖານີ. ອານັນຕາ ຮູ້ສຶກພໍໃຈຢ່າງໄວວາວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຊື່ອງໄວ້; ລົດໄຟ *dhotis* ງ່າຍໆຂອງພວກເຮົາ **11-3** ບໍ່ໄດ້ປິດບັງຫຍັງເກີນກວ່າທີ່ຈຳເປັນ.

ໃນຂະນະທີ່ລັດທາເຂົ້າມາແຊກແຊງໃນໂລກການເງິນທີ່ຮ້າຍແຮງ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ກ່າວປະຫ້ວງວ່າ. "ອະມັນຕະ, ໃຫ້ຂ້ອຍໜຶ່ງຫຼືສອງຮູບເປັນຄ່າປະກັນໄພ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍສາມາດໂທລະເລກຫາເຈົ້າໄດ້ໃນກໍລະນີທີ່ໂຊກຮ້າຍ."

"ຈິເທັນດຣາ!" ການຫຼັ່ງນ້ຳອະສຸຈິຂອງຂ້ອຍເປັນການຕຳໜິຢ່າງຮຸນແຮງ. "ຂ້ອຍຈະບໍ່ດຳເນີນການທົດສອບຖ້າເຈົ້າເອົາເງິນເປັນຫຼັກປະກັນສຸດທ້າຍ."

"ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ໝັ້ນໃຈກ່ຽວກັບສຽງຫຼຽນ." ຈິເທັນດຣາບໍ່ເວົ້າຫຍັງອີກ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເບິ່ງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

"ມຸກຸນດາ, ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ບໍ່ ບໍ່ມີຫົວໃຈ." ກ ຄຳໃບ້ ຂອງ ຄວາມຖ່ອມຕົວ ມີ ຄານ ເຂົ້າໄປໃນ ຂອງ ອານັນຕາສຽງ. ມັນ ອາດຈະ ເປັນ ວ່າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງລາວກຳລັງທຳຮ້າຍລາວ; ບາງທີອາດເປັນຍ້ອນການສົງເດັກຊາຍສອງຄົນທີ່ລົ້ມລະລາຍໄປເມືອງແປກໜ້າ; ບາງທີອາດເປັນຍ້ອນຄວາມສົງໄສທາງສາສະໜາຂອງຕົນເອງ. "ຖ້າໂດຍບັງເອີນ ຫຼື ໂດຍພຣະຄຸນໃດໆ ເຈົ້າສາມາດຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນ Brindaban ໄດ້, ຂ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ເຈົ້າລິເລີ່ມຂ້ອຍເປັນສາວິກຂອງເຈົ້າ."

ຄຳສັນຍານີ້ມີຄວາມບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ, ສອດຄ່ອງກັບໂອກາດທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະດາ. ຮ້າຍກົກໃນຄອບຄົວອິນເດຍບໍ່ຄ່ອຍຈະກົມຫົວຕໍ່ໜ້ານັ້ນຊາຍຂອງລາວ; ລາວໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ການເຊື່ອຝັງເປັນອັນດັບສອງຮອງຈາກພໍ່. ແຕ່ບໍ່ມີເວລາເຫຼືອສຳລັບຄຳເຫັນຂອງຂ້ອຍ; ລົດໄຟຂອງພວກເຮົາກຳລັງຈະ ອອກເດີນທາງ.

ຈິເທັນດຣາຍັງຄົງງຽບສະຫງົດໃນຂະນະທີ່ລົດໄຟຂອງພວກເຮົາແລ່ນໄປໄກ. ໃນທີ່ສຸດລາວກໍ່ສັ່ນຕົວ; ລາວກົມຕົວລົງມາບິບຂ້ອຍຢ່າງເຈັບປວດໃນຈຸດທີ່ງ່າມງາມ.

"ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນສັນຍານວ່າພຣະເຈົ້າຈະສະໜອງອາຫານຄາບຕໍ່ໄປໃຫ້

ພວກເຮົາ!" "ຢູ່ງຽບໆ, ສົງໄສໂຫມ້ສ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງເຮັດ

ວຽກຮ່ວມກັບພວກເຮົາ."

"ເຈົ້າສາມາດຈັດແຈງໃຫ້ພຣະອົງຮີບຮ້ອນໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍຫົວໂຫຍພຽງແຕ່ເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ.

ຂ້ອຍອອກຈາກເບນາເຣສເພື່ອເບິ່ງສຸສານຂອງທັດ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງຂອງຂ້ອຍເອງ!"

"ຈົງມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ, Jitendra! ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້ເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນສັກສິດຂອງ Brindaban ເປັນຄັ້ງທຳອິດບໍ່? **11- 4** ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເມື່ອຄິດເຖິງການຢຽບພື້ນດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສັກສິດຈາກຕົນຂອງພະຄຣິຊນາ."

ປະຕູຫ້ອງໂດຍສານຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດອອກ; ມີຜູ້ຊາຍສອງຄົນນັ່ງຢູ່. ປ້າຍລົດໄຟຕໍ່ໄປຈະເປັນປ້າຍສຸດທ້າຍ.

"ຊາຍໜຸ່ມເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີເພື່ອນຢູ່ Brindaban ບໍ່?" ຄົນແປກໜ້າຢູ່ກົງກັນຂ້າມຂ້ອຍກຳລັງສືບໃຈຢ່າງໜ້າປະຫຼາດໃຈ.

"ບໍ່ມີ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ ທຸລະກິດ!" ຫຍາບຄາຍ ຂ້ອຍ ຫຼີກລ່ຽງ ຂອງຂ້ອຍ ຈ້ອງເບິ່ງ.

"ເຈົ້າອາດຈະກຳລັງບິນໜີຈາກຄອບຄົວຂອງເຈົ້າພາຍໃຕ້ມືນສະເໜ່ຂອງຜູ້ລັກຫົວໃຈ. " **11-5** ຕົວຂ້ອຍເອງກໍມີນິໄສທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາສະໜາ. ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໜ້າທີ່ໃນທາງບວກຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເຫັນວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບອາຫານ, ແລະທີ່ພັກອາໄສຈາກຄວາມຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງນີ້.

"ບໍ່ໄດ້, ທ່ານ, ບ່ອນພວກເຮົາໄປ. ທ່ານໃຈດີຫຼາຍ; ແຕ່ທ່ານເຂົ້າໃຈຜິດທີ່ຕັດສິນວ່າພວກເຮົາຫຼົບໜີຈາກ ບ້ານ."

ບໍ່ມີການສົນທະນາກັນຕື່ມອີກ; ລົດໄຟໄດ້ຢຸດ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍ ແລະ Jitendra ລົງມາທີ່ຊານຊາລາ, ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈັບມືກັບພວກເຮົາ ແລະ ເອີ້ນລົດມ້າມາ.

ພວກເຮົາໄດ້ໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າວັດໃຫຍ່ທີ່ສະຫງ່າງາມ, ຕັ້ງຢູ່ທ່າມກາງຕົ້ນໄມ້ຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ຢ່າງດີ. ຜູ້ອຸປະຖຳຂອງພວກເຮົາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຢູ່ທີ່ນີ້; ຊາຍໜຸ່ມທີ່ຍິ່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປທີ່ຫ້ອງຮັບແຂກໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນຫຍັງເລີຍ. ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍໄດ້ພົບກັບແມ່ຍິງສູງອາຍຸທີ່ມີທ່າທາງສະຫງ່າງາມຄົນໜຶ່ງ.

"ໂກຣີ ມາ, ພວກເຈົ້າຊາຍບໍ່ສາມາດມາໄດ້." ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າພາບຂອງວັດ. "ໃນນາທີສຸດທ້າຍແຜນການຂອງພວກເຂົາກໍ່ຜິດພາດ; ພວກເຂົາສະແດງຄວາມເສຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ພາແຂກມາອີກສອງຄົນ. ທັນທີທີ່ພວກເຮົາພົບກັນຢູ່ເທິງລົດໄຟ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກດຶງດູດໃຫ້ເຂົ້າໄປພວກເຂົາໃນຖານະຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພະເຈົ້າຄຣິຊນາ."

(ຈາກຊ້າຍຫາຂວາ) Jitendra Mazumdar, ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍໃນ "ການທົດສອບທີ່ບໍ່ມີເງິນ" ທີ່ Brindaban; Lalit-da, ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ; Swami Keblananda ("Shastri Mahasaya"), ຄູ່ສອນພາສາສັນສະກິດຂອງຂ້ອຍ; ຕົວຂ້ອຍເອງ, ຕອນເປັນຊາວໜຸ່ມມັດທະຍົມຕອນປາຍ.

ອະນັນດາ ໂມອີ ມາ
ທີ່ ເບັງກາລີ "ຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ ແມ່."

ໜຶ່ງໃນຖ້ຳທີ່ Babaji ອາໄສຢູ່ໃນພູ Drongiri ໃກ້ກັບ Ranikhet ໃນເທືອກເຂົາຫີມະໄລ. ຫລານ
ຊາຍຂອງ Lahiri Mahasaya, Ananda Mohan Lahiri (ຄົນທີ່ສອງຈາກຂວາ, ໃນຊຸດສີຂາວ),
ແລະ ຜູ້ນັບຖືອີກສາມຄົນ ກຳລັງມາຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ສັກສິດດັ່ງກ່າວ.

"ລາກ່ອນ, ເພື່ອນໝູ່ມ." ຄົນຮູ້ຈັກສອງຄົນຂອງພວກເຮົາຢ່າງໄປທີ່ປະຕູ. "ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັນອີກ, ຖ້າ
ພຣະເຈົ້າປະສົງ."

"ຍິນດີຕ້ອນຮັບທ່ານຢູ່ນີ້." ໂກຣິ ມາ ຍິມແບບແມ່ໃນສອງທ່າທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຂອງນາງ. "ທ່ານມາບໍ່ໄດ້ໃນມື້ທີ່ດີ
ກວ່ານີ້. ຂ້ອຍຄາດຫວັງວ່າຈະມີພະມະຫາກະສັດສອງຄົນມາອຸປະຖຳວັດນີ້. ໜ້າເສຍດາຍຫຼາຍຖ້າອາຫານ
ຂອງຂ້ອຍບໍ່ພົບໃຜທີ່ຊົນຊົມມັນ!"

ຄຳເວົ້າທີ່ໜ້າກົນເຫຼົ້ານີ້ມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ Jitendra: ລາວຮ້ອງໄຫ້ອອກມາ. "ຄວາມຄາດຫວັງ" ທີ່ລາວຢ້ານກົວໃນ Brindaban ກຳລັງກາຍເປັນຄວາມບັນເທີງຂອງລາດຊະວົງ; ການປັບຕົວທາງຈິດໃຈຢ່າງກະທັນຫັນຂອງລາວພໍສົດວ່າຫຼາຍເກີນໄປສຳລັບລາວ. ພະນັກງານຕ້ອນຮັບຂອງພວກເຮົາເບິ່ງລາວດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ແຕ່ບໍ່ມີຄຳເຫັນ; ບາງທີນາງອາດຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບຄວາມແປກປະຫຼາດຂອງໄວລຸ້ນ.

ອາຫານທ່ຽງໄດ້ຖືກປະກາດແລ້ວ; ກາວຣີ ມາ ໄດ້ນຳພາໄປຫາລະບຽງອາຫານທີ່ມີກິນຫອມເຜັດ. ນາງໄດ້ຫາຍຕົວໄປໃນເຮືອນຄົວທີ່ຢູ່ຕິດກັນ.

ຂ້ອຍໄດ້ຄິດລ່ວງໜ້າເຖິງຊ່ວງເວລານີ້. ການເລືອກຈຸດທີ່ເໝາະສົມໃນຮ່າງກາຍຂອງ Jitendra, ຂ້ອຍໄດ້ບິບດັງໆ ຄືກັບທີ່ລາວໄດ້ບິບໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ເທິງລົດໄຟ.

"ສິ່ງໃສ່ ທອມັສ, ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຮັດວຽກໃນ ກ ຟ້າວຽ ຄືກັນ!"

ພະນັກງານຕ້ອນຮັບໄດ້ກັບເຂົ້າມາອີກຄັ້ງພ້ອມກັບ ການຟ້ອນພັງຄາ . ນາງໄດ້ພັດພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນແບບຕາເວັນອອກ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາ ນັ່ງຍອງຢູ່ເທິງຕັ້ງຜ້າຫຼືມີ້ທີ່ປະດັບປະດາຢ່າງງົດງາມ. ສາວິກຂອງອາສາຮາມໄດ້ຜ່ານໄປມາດ້ວຍອາຫານປະມານສາມສິບຄາບ. ແທນທີ່ຈະເປັນ "ອາຫານ", ຄຳອະທິບາຍສາມາດເປັນພຽງແຕ່ "ອາຫານວ່າງທີ່ແຊບຊ້ອຍ." ນັບຕັ້ງແຕ່ມາຮອດໂລກນີ້, Jitendra ແລະຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຊົມລົດຊາດອາຫານແຊບໆແບບນີ້ມາກ່ອນ.

"ອາຫານທີ່ເໝາະສົມກັບເຈົ້າຊາຍແທ້ໆ, ພະນາງມານດາ! ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການໄດ້ວ່າຜູ້ອຸປະຖຳຂອງພະອົງຈະພົບວ່າຮີບດ່ວນກວ່າການເຂົ້າຮ່ວມງານລ້ຽງນີ້! ພະອົງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊົງຈຳແກ່ພວກເຮົາເປັນເວລາໜຶ່ງ" ຕະຫຼອດຊີວິດ!"

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະງຽບໄປຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງອະນັນຕາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ຍິງຜູ້ມີນ້ຳໃຈຟັງໄດ້ວ່າຄຳຂອບໃຈຂອງພວກເຮົາມີຄວາມໝາຍສອງເທົ່າ. ຢ່າງໜ້ອຍຄວາມຈິງໃຈຂອງພວກເຮົາກໍເປັນສິດທິພິເສດ. ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມກັບຄຳອວຍພອນຂອງນາງ ແລະ ຄຳເຊື່ອເຊີນທີ່ໜ້າສົນໃຈໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມວັດ.

ຄວາມຮ້ອນຢູ່ຂ້າງນອກແມ່ນຮຸນແຮງຫຼາຍ. ຂ້ອຍແລະໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ໄປຫຼົບຕົ້ນ cadamba ທີ່ສວຍງາມຢູ່ປະຕູອາສາຮາມ. ຄຳເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງໄດ້ຕິດຕາມມາ; ອີກເທື່ອໜຶ່ງ Jitendra ຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມສົງໄສ.

"ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສັບສົນຫຼາຍ! ອາຫານທ່ຽງຂອງພວກເຮົາເປັນພຽງໂຊກດີໂດຍບັງເອີນ! ພວກເຮົາຈະເຫັນຫົວຫົດຂອງເມືອງນີ້ໄດ້ແນວໃດ, ໂດຍບໍ່ມີຮູບຖ່າຍລະຫວ່າງພວກເຮົາ? ແລະເຈົ້າຈະພາຂ້ອຍກັບໄປຮ້ານອະນັນຕາໄດ້ແນວໃດ?"

"ເຈົ້າລືມພຣະເຈົ້າໄວຫຼາຍ, ບັດນີ້ກະເພາະອາຫານຂອງເຈົ້າອົມແລ້ວ." ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ບໍ່ແມ່ນຂົມຂືນ, ເປັນການກ່າວຫາ. ຄວາມຊົງຈຳຂອງມະນຸດສັ້ນຫຼາຍສຳລັບຄວາມໂປດປານຈາກສະຫວັນ! ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດມີຊີວິດຢູ່ຖ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນຄຳອະທິບາຍບາງຢ່າງຂອງລາວໄດ້ຮັບ.

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ບໍ່ ອາດຈະເປັນໄປໄດ້ ໄປຫາ ລືມ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມໂງ່ຈ້າ ໃນ ການຜະຈົນໄພ ອອກ ດ້ວຍ ກ ຄົນບ້າ ຄື ເຈົ້າ!"

"ຈົ່ງເປັນ ງຽບ, ຈິເທັນດຣາ! ເທ ຄືກັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ WHO ລ້ຽງ ພວກເຮົາ ຈະ ສະແດງ ພວກເຮົາ ບຣິນດາບັນ, ແລະ ກັບຄືນ ພວກເຮົາ ໄປຫາ ອັກຣາ."

ຊາຍໝູ່ມຮ່າງນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີໃບໜ້າອ່ອນໂຍນໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍດ້ວຍຈັ່ງຫວະໄວ. ລາວໄດ້ຢຸດຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກິນຫົວລົງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ.

"ເພື່ອນທີ່ຮັກ, ເຈົ້າແລະຄູ່ຂອງເຈົ້າຕ້ອງເປັນຄົນແປກໜ້າຢູ່ທີ່ນີ້. ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເຈົ້າພາບແລະ ເປັນຜູ້ນຳພາເຈົ້າ."

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນອື່ນເດຍຈະໜ້າຊົດ, ແຕ່ໃບໜ້າຂອງ Jitendra ກໍເລີ່ມມີອາການເຈັບປ່ວຍກະທັນຫັນ. ຂ້ອຍປະຕິເສດຂໍສະເໜີຢ່າງສຸພາບ.

"ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄລ່ຂ້ອຍອອກແນ່ນອນບໍ່?" ຄວາມຕຶກໃຈຂອງຄົນແປກໜ້າຈະເປັນເລື່ອງຕະຫຼົກໃນ ສະຖານະການອື່ນໆ.

"ເປັນຫຍັງ ບໍ່?"

"ເຈົ້າຄືຄູ່ຂອງຂ້ອຍ." ສາຍຕາຂອງລາວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. "ໃນລະຫວ່າງການນະມັດສະການຕອນທ່ຽງຂອງຂ້ອຍ, ພະຄຣິສະນະຜູ້ໄດ້ຮັບພອນໄດ້ປະກົດຕົວໃນພາບນິມິດ. ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຮູບຮ່າງສອງຮູບຮ່າງທີ່ຖືກປະຖົມໄວ້ຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ນີ້. ໃບໜ້າໜຶ່ງແມ່ນຂອງເຈົ້າ, ນາຍຂອງຂ້ອຍ! ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນມັນໃນການນັ່ງສະມາທິເລື້ອຍໆ! ຊ່າງເປັນຄວາມສຸກແທ້ໆຖ້າເຈົ້າຍອມຮັບ ການບໍລິການທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງຂ້ອຍ!"

"ຂ້ອຍກໍ່ຕື່ນໃຈຄືກັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ພົບຂ້ອຍ. ທັງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດກໍ່ບໍ່ໄດ້ປະຖົມພວກເຮົາ!" ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍ, ຍິ້ມໃສ່ໃບໜ້າທີ່ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ແຕ່ຄວາມເຄົາລົບພາຍໃນໄດ້ໂຍນຂ້ອຍໄປທີ່ຕົ້ນຂອງພະເຈົ້າ.

"ທີ່ຮັກ ໝູ່ເພື່ອນ, ຈະ ເຈົ້າ ບໍ່ ກຽດສັກສີ ຂອງຂ້ອຍ ບ້ານ ສຳລັບ ກ ໄປຢ້ຽມຢາມບໍ່?"

"ເຈົ້າມີນ້ຳໃຈດີ; ແຕ່ແຜນການນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ພວກເຮົາເປັນແຂກຂອງອ້າຍຂ້ອຍຢູ່ Agra ແລ້ວ."

"ຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ໃຫ້ຄວາມຊົງຈຳກ່ຽວກັບການໄປທ່ຽວ Brindaban ກັບເຈົ້າ."

ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະຍິນຍອມ. ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າລາວຊື່ວ່າ ປຣາທັບ ຊັດເຕີຈີ, ໄດ້ໂບກລົດມ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມວັດມາດານາໂມຮານາ ແລະ ວັດຄຣິສະນາອື່ນໆ. ກາງຄືນໄດ້ມາຮອດໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄປນະມັດສະການຢູ່ວັດ.

"ຂໍ້ໂທດໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຊອກຫາ *sandesh* ." **11-6** ປຣາທັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຮ້ານຄ້າໃກ້ໆກັບສະຖານີລົດໄຟ. ຂ້ອຍ ແລະ ຈິເທັນດຣາ ໄດ້ຍ່າງຫຼິ້ນຢູ່ຕາມຖະໜົນກວ້າງ, ແອອັດໃນຄວາມເຢັນສະບາຍ. ໝູ່ຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍ່ກັບມາຝ່ອມຂອງຂວັນທີ່ເປັນຂອງຫວານຫຼາຍຢ່າງ.

"ກະລຸນາອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຸນງາມຄວາມດີທາງສາສະໜານີ້." ປຣາທັບຍິ້ມຢ່າງອ້ອນວອນ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍືນເງິນຮູປີ ແລະ ປີສອງໃບທີ່ຫາກໍ່ຊື່ມາໃຫ້ ເພື່ອໄປເມືອງອາກາຣາ.

ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ການຍອມຮັບນັ້ນແມ່ນຕໍ່ມື້ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ. ເມື່ອຖືກອະນັນຕະເຍາະເຍີ້ຍ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງມັນບໍ່ໄດ້ເກີນຄວາມຈຳເປັນໄປໄກບໍ່?

ພວກເຮົາ ຊອກຫາ ອອກ ກ ໂດດດ່ຽວ ຈຸດ ໃກ້ ທີ່ ສະຖານີ.

"ປຣະທັບ, ຂ້ອຍຈະສອນເຈົ້າໃນ ກຣິຍະ ຂອງ ລາທິຣິ ມະຫາສາຍາ, ໂຍຄະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຍຸກສະໄໝໃໝ່. ເຕັກນິກຂອງລາວຈະເປັນຄູ່ສອນຂອງເຈົ້າ."

ພິທີເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ. " ກຣິຢາ ຄື ຈິນຕະມະນີ ຂອງເຈົ້າ ," **11-7** ຂ້ອຍບອກນັກຮຽນໃໝ່ວ່າ "ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ, ດັ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນງ່າຍດາຍ, ເປັນຕົວແທນຂອງສິລະປະໃນການເລັ່ງຄວາມໄວຂອງ

မပေးရဘူး"

ວິວັດທະນາການທາງວິນຍານ. ພຣະຄຳພີຮິນດູສອນວ່າອະຕະຫິປະກິດຂຶ້ນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງລ້ານປີເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກ ມາຢາ . ໄລຍະເວລາທຳມະຊາດນີ້ສັ້ນລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຜ່ານ *Kriya Yoga* . ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ Jagadis Chandra Bose ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເຕີບໃຫຍ່ຂອງພືດສາມາດເລັ່ງໄດ້ເກີນອັດຕາປົກກະຕິຂອງມັນ, ການພັດທະນາທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງມະນຸດກໍສາມາດເລັ່ງໄດ້ໂດຍວິທະຍາສາດພາຍໃນ. ຈິງຊິສັດໃນການປະຕິບັດຂອງເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະເຂົ້າຫາຄູຂອງຄູທັງໝົດ.

"ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນທີ່ຈະພົບກະແຈໂຍຄະນີ, ເຊິ່ງສະແຫວງຫາມາດົນແລ້ວ!" ປຣາທັບເວົ້າຢ່າງຄິດ. "ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ພັນທະບັດທາງປະສາດສຳຜັດຂອງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນອິດສະຫຼະສຳລັບໂລກທີ່ສູງຂຶ້ນ. ວິໄສທັດໃນມື້ນີ້ຂອງພະຄຣິຊນາ ສາມາດໝາຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງງຽບໆ, ຈາກນັ້ນກໍຢ່າງຊ້າໆໄປຫາສະຖານີ. ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຂຶ້ນລົດໄຟ, ແຕ່ມີແມ່ນມືທີ່ Jitendra ຕ້ອງຮ້ອງໄຫ້. ການອຳລາທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້ອຍຕໍ່ Pratap ໄດ້ຖືກຂັດຂວາງດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄຫ້ທີ່ອິດອັດຈາກເພື່ອນຮ່ວມທາງທັງສອງຂອງຂ້ອຍ. ການເດີນທາງອີກຄັ້ງພົບວ່າ Jitendra ຢູ່ໃນຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົວລາວເອງໃນຄັ້ງນີ້, ແຕ່ເພື່ອຕົວລາວເອງ.

"ແນວໃດ ຕື່ນ ຂອງຂ້ອຍ ເຊືອ! ຂອງຂ້ອຍ ຫົວໃຈ ມີ ໄດ້ ຫິນ! ບໍ່ເຄີຍ ໃນ ອະນາຄົດ ຈະ ຂ້ອຍ ສິ່ງໃສ່ ຂອງພະເຈົ້າ ການປົກປ້ອງ!"

ທ່ຽງຄືນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. "ຊິນເດີເຣລລາ" ສອງຄົນທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປໂດຍບໍ່ມີເງິນ, ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງນອນຂອງອະນັນຕາ. ໃບໜ້າຂອງລາວ, ດັງທີ່ລາວໄດ້ສັນຍາໄວ້, ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຕາຕື່ນໃຈ. ຂ້ອຍໄດ້ຫົດເງິນຮູປິໃສ່ໂຕະຢ່າງງຽບໆ.

"ຈິເທັນດຣາ, ຄວາມຈິງ!" ນ້ຳສຽງຂອງອະນັນຕາເປັນຕາຕະຫຼົກ. "ໝູ່ຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ວາງແຜນການຈົບບໍ?" ແຕ່ເມື່ອ

ເລື່ອງລາວດຳເນີນໄປ, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍກໍກາຍເປັນຄົນບໍ່ມີສະຕິ, ແລ້ວກໍເປັນຄົນຈິງຈັງ.

"ກົດເກນຂອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າທີ່ຂ້ອຍຄາດໄວ້." ອະນັນຕະເວົ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ເຄີຍສັງເກດເຫັນມາກ່ອນ. "ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈເປັນຄັ້ງທຳອິດເຖິງຄວາມບໍ່ສົນໃຈຂອງເຈົ້າຕໍ່ກັບຫ້ອງໂຖງ ແລະ ການສະສົມທີ່ຫຍາບຄາຍຂອງໂລກ."

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຊ້າ, ອ້າຍຂອງຂ້ອຍຍືນຍັນວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບ *diksha* **11-8** ເຂົ້າໄປໃນ *Kriya Yoga* .

"guru" Mukunda ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສາວິກສອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສະແຫວງຫາໃນມື້ດຽວ.

ອາຫານເຊົ້າໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາແມ່ນໄດ້ຮັບປະທານຢ່າງກົມກຽວກັນຄືກັບມື້ກ່ອນ. ຂ້ອຍຍິນໃຫ້ Jitendra.

"ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ໂກງ ຂອງ ທີ ທັດ. ໃຫ້ ພວກເຮົາ ເບິ່ງ ມັນ ກ່ອນ ເລີ່ມຕົ້ນ ສຳລັບ ເຊຣຳບໍ."

ຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງອຳລາກັບອະນັນຕະ, ໝູ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍກໍໄດ້ໄປຮອດເມືອງ Agra, ຫັດມະຫາວິຫານ. ຫິນອ່ອນສີຂາວເຫຼື້ອມເປັນປະກາຍໃນແສງແດດ, ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສົມມາດທີ່ບໍ່ລົບສຸດ. ສະຖານທີ່ທີ່ສົມບູນແບບແມ່ນຕື້ນໄມ້ໄຊເປຣສສີດຳ, ສະໜາມຫຍ້າທີ່ເຫຼື້ອມເປັນເງົາ, ແລະ ທະເລສາບທີ່ງຽບສະຫງົບ.

ພາຍໃນແມ່ນົງດຽມດ້ວຍຮູບແກະສະຫຼັກຄ້າຍຄືຜ້າລູກໄມ້ທີ່ປະດັບດ້ວຍຫິນເຄິ່ງປະເສີດ. ພວງມາລາ ແລະ ມ້ວນຮູບທີ່ລະອຽດອ່ອນປະກົດຂຶ້ນຢ່າງປະນີດຈາກຫິນອ່ອນ, ສີນ້ຳຕານ ແລະ ສີມ່ວງ. ແສງສະຫວ່າງຈາກໂດມຕົກລົງມາເທິງອະນຸສາວະລີຂອງຈັກກະພັດ Shah-Jahan ແລະ Mumtaz Mahall, ລາຊິນີແຫ່ງອານາຈັກ ແລະ ຫົວໃຈຂອງລາວ.

ພຽງພໍແລ້ວ ຂອງ ທ່ຽວຊົມ! ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຄວາມປາຖະໜາ ສຳລັບ ຂອງຂ້ອຍ ກູຄູ. ຈິເທັນດຣາ ແລະ ຂ້ອຍ ແມ່ນ

ລົດໄຟ ໄປສູ່ ເບງກາລ.

"ມຸກຸນດາ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນແລ້ວ. ຂ້ອຍປ່ຽນໃຈແລ້ວ; ບາງທີຕໍ່ມາຂ້ອຍອາດຈະໄປຢ້ຽມຢາມນາຍຂອງເຈົ້າທີ່ Serampore."

ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ອາດຈະຖືກອະທິບາຍຢ່າງອ່ອນໄຫວວ່າມີນິໄສທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ, ໄດ້ປະຊັບໄວ້ທີ່ Calcutta. ໂດຍລົດໄຟທ້ອງຖິ່ນ, ບໍດີນຂ້ອຍກໍໄປຮອດ Serampore, ເຊິ່ງຢູ່ຫ່າງອອກໄປທາງທິດເໜືອສິບສອງໄມ.

ຄວາມປະຫຼາດໃຈໄດ້ແຜ່ລາມເຂົ້າມາໃນຕົວຂ້ອຍ ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ວ່າຊາວແປດມື້ໄດ້ຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ຊາວບານາເຣສໄດ້ພົບກັບຄູ່ຂອງຂ້ອຍ. "ເຈົ້າຈະມາຫາຂ້ອຍໃນສີອາທິດ!" ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ຫົວໃຈເຕັ້ນແຮງ, ຢືນຢູ່ໃນເດີນຂອງລາວເທິງຖະໜົນຮາຍກັດທຶງບສະຫງົບ. ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາສະວະນາເປັນຄັ້ງທໍາອິດບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະໃຊ້ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງສິບປີຕໍ່ໄປກັບ *Jyanaavatar* ຂອງອິນເດຍ, "ການປະກົດຕົວຂອງ ປັນຍາ."

11-1 : ເບິ່ງ [ບົດ 25](#).

11-2 : ເທ ມີຊີສຽງລະດັບໂລກ ສຸສານ..

11-3 : ກ ຜ້າ ທໍ ແມ່ນ ຜູກມັດ ອ້ອມຮອບ ທີ ແອວ ແລະ ຜ້າຄຸມ ທີ ຂາ..

11-4 : ບຣິນດາບານ, ໃນ ທີ ມຸຕຣາ ເມືອງ ຂອງ ຢູໄນເຕັດ ແຂວງຕ່າງໆ, ແມ່ນ ທີ ອິນດູ ເຢຣູຊາເລັມ. ທີນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກຣິສນາ ສະແດງແລ້ວ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດ..

11-5 : ຮາຣິ; ອັນ ໜ້າຮັກ ຊື ໂດຍ ເຊິ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກຣິສນາ ແມ່ນ

ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໄປຫາ ຂອງລາວ ຜູ້ອຸທິດຕົນ. 11-6: ຂອງຫວານອິນເດຍ..

11-7 : ກ ນິທານ ເພັດພອຍ ດ້ວຍ ພະລັງ ໄປຫາ ທິນ ຄວາມປາຖະໜາ.

11-8 : ທາງວິນຍານ ການເລີມຕົ້ນ; ຈາກ ທີ ສັນສະກິດ ຮາກ ດິກຊີ ໄປຫາ ອຸທິດ ຕົນເອງ.

ບົດ: 12

ປີ ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ປະລິນຍາໂທ ເຮມິເທດ

"ເຈົ້າມາແລ້ວ." ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ທັກທາຍຂ້ອຍຈາກໜັງເສື້ອທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ມີລະບຽງ. ສຽງຂອງລາວເປັນຊາ, ກິລິຍາມາລະຍາດຂອງລາວບໍ່ມີອາລົມ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ທີ່ຮັກ ອາຈານ, ຂ້ອຍ ກ່ອນໜ້າ ທີ່ນີ້ ໄປຫາ ຕິດຕາມ ເຈົ້າ." ຄູເຂົ້າລົງ, ຂ້ອຍ ສຳຜັດແລ້ວ ຂອງລາວ ຕີນ.

"ແນວໃດ ສາມາດ ນັ້ນ ເປັນ? ເຈົ້າ ບໍ່ສົນໃຈ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມປາດຖະໜາ."

"ບໍ່ ດົນກວ່າ, ກູຣູຈີ! ຂອງທ່ານ ປາດຖະໜາ ຈະ ເປັນ ຂອງຂ້ອຍ ກົດໝາຍ!"

"ຕົກວ່າແລ້ວ! ດຽວນີ້ຂ້ອຍສາມາດຮັບຜິດຊອບຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ແລ້ວ."

"ຂ້ອຍເຕັມໃຈໂອນພາລະນີໄປໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ, ນາຍ."

"ດັ່ງນັ້ນ, ຄໍາຮ້ອງຂໍທໍາອິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າກັບບ້ານຫາຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ. ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າຮຽນ ວິທະຍາໄລຢູ່ Calcutta. ການສຶກສາຂອງເຈົ້າຄວນສືບຕໍ່."

"ດີຫຼາຍ, ທ່ານ." ຂ້ອຍເຊື່ອງຄວາມຕົກໃຈຂອງຂ້ອຍ. ປຶ້ມທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນຈະຕິດຕາມຂ້ອຍໄປຫຼາຍປີບໍ່? ທໍາອິດ ພໍ, ຕອນນີ້ສີ ຍຸກເສຍສະວະຣ!

"ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າຈະໄປທາງຕາເວັນຕົກ. ປະຊາຊົນຂອງມັນຈະເປີດໃຈຮັບຟັງປັນຍາບູຮານຂອງອິນເດຍຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າ ຄູ່ສອນສາສະໜາອິນດູທີ່ແປກປະຫຼາດຄົນນັ້ນມີປະລິນຍາມະຫາວິທະຍາໄລ."

"ເຈົ້າຮູ້ດີທີ່ສຸດ, ກູຣູຈີ." ຄວາມມືດມົວຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫາຍໄປ. ການອ້າງອີງເຖິງພາກຕາເວັນຕົກທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນ ງົງ ແລະ ຫ່າງໄກ; ແຕ່ໂອກາດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອາຈານພໍໃຈໂດຍການເຊື່ອຟັງແມ່ນເກີດຂຶ້ນທັນທີ.

"ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ໃກ້ ໃນ ຄາວຕາ; ມາ ທີ່ນີ້ ເມື່ອໃດກໍຕາມ ເຈົ້າ ຊອກຫາ ເວລາ."

"ທຸກໆມື້ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ອາຈານ! ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ, ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບສິດອໍານາດຂອງທ່ານໃນທຸກລາຍ ລະອຽດຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ - ດ້ວຍ ເງື່ອນໄຂດຽວ."

"ແມ່ນແລ້ວບໍ່?"

"ມັນ ເຈົ້າ ຄໍາສັນຍາ ໄປຫາ ເປີດເຜີຍ ພະເຈົ້າ ໄປຫາ ຂ້ອຍ!"

ການຕໍ່ສູ້ທາງວາຈາເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ຄໍາເວົ້າຂອງອາຈານບໍ່ສາມາດປອມແປງໄດ້; ມັນບໍ່ແມ່ນ ເລື່ອງງ່າຍ. ຜົນສະທ້ອນໃນຄໍາໝັ້ນສັນຍາເປີດໂລກທັດສະນີຍະພາບອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ. ຄູບາຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ໃກ້ຊິດກັບຜູ້ສ້າງກ່ອນທີ່ລາວຈະສາມາດບັງຄັບໃຫ້ພຣະອົງປະກົດຕົວໄດ້! ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນ ເອກະພາບອັນສູງສົງຂອງ Sri Yukteswar, ແລະຕັ້ງໃຈ, ໃນຖານະທີ່ເປັນສາວິກຂອງລາວ, ທີ່ຈະກົດດັນ ຂ້າພະເຈົ້າ.

"ເຈົ້າມີນິໄສເຂັ້ມງວດ!" ຈາກນັ້ນການຍິນຍອມຂອງນາຍກໍດັງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຢ່າງສຸດທ້າຍ: "ຂໍ

ໃຫ້ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າເປັນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍ."

ເງົາຕະຫຼອດຊີວິດໄດ້ຖືກຍົກອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ; ການຄົ້ນຫາທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ, ທີ່ມີແລະທີ່ນັ້ນ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລ້ວ. ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນທີ່ພັກອາໄສນິລັນດອນໃນຄູທີ່ແທ້ຈິງ.

"ມາ; ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າໄປເບິ່ງວັດ." ອາຈານລຸກຂຶ້ນຈາກຜ້າປູເສື້ອຂອງລາວ. ຂ້ອຍແນມເບິ່ງອ້ອມໆຕົວຂ້ອຍ; ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍຈ້ອງໄປເບິ່ງຮູບແຕ້ມຝາຜະໜັງທີ່ປະດັບດ້ວຍດອກມະລິດ້ວຍຄວາມຕົກຕະລົງ.

"ລາຮິຣິ ມະຫາຊາຢາ!"

"ແມ່ນແລ້ວ, ຄູສອນອັນສູງສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ." ນ້າສຽງຂອງ ສີ ຍຸກເສສວາຣ ມີຊີວິດຊີວາຢ່າງເຄົາລົບນັບຖື.
"ເພິ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄູສອນຄົນອື່ນໆ, ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດ ແລະ ໂຍຄະ, ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຂອບເຂດການສືບສວນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນຫົວລົງຢ່າງງຽບໆຕໍ່ໜ້າຮູບພາບທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ. ການເຄົາລົບຈິດວິນຍານໄດ້ເລັ່ງໄປຫາອາຈານທີ່ບໍ່ມີ
ໃຜທຽບເທົ່າ ຜູ້ທີ່ອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນໄວເດັກ, ໄດ້ນຳພາບາດກ້າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຊົວໂມງນີ້.

ນຳພາໂດຍຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງຜ່ານເຮືອນ ແລະ ພື້ນທີ່ຂອງມັນ. ວິຫານໃຫຍ່, ເກົາແກ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງ
ດີ, ຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍເດີນທີ່ມີເສົາຫຼັກໃຫຍ່. ກຳແພງດ້ານນອກປົກຄຸມດ້ວຍຕົ້ນໄມ້; ນົກກາງແກບິນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາສີ
ເທົ່າຮາບພຽງ, ແບ່ງປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງອາສາຣາມຢ່າງບໍ່ມີພິທີການ. ສວນດ້ານຫຼັງເປັນທີ່ພິຈາລະນາດ້ວຍຕົ້ນມີ, ໝາກ
ມ່ວງ ແລະ ຕົ້ນກ້ວຍ. ລະບຽງທີ່ມີລະບຽງຂອງຫ້ອງຊັ້ນເທິງໃນອາຄານສອງຊັ້ນຫັນໜ້າໄປຫາເດີນຈາກສາມດ້ານ.
ຫ້ອງໂຖງຊັ້ນລຸ່ມທີ່ກວ້າງຂວາງ, ມີເພດານສູງຮອງຮັບດ້ວຍເສົາຄ້າ, ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃນຊ່ວງງານບຸນ
ປະຈຳປີຂອງ *Durgapuja* . **12-1** ຂັ້ນໄດແຄບໆນຳໄປສູ່ຫ້ອງຮັບແຂກຂອງ ສີ ຍຸກເສສວາຣ, ເຊິ່ງມີລະບຽງນ້ອຍ
ໆທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນຖະໜົນໄດ້. ອາສາຣາມໄດ້ຮັບການຕິກແຕ່ງຢ່າງລຽບງ່າຍ; ທຸກຢ່າງແມ່ນງ່າຍດາຍ, ສະອາດ,
ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ. ມີຕັ້ງອີ, ມ້າງນັ່ງ, ແລະ ໂຕະແບບຕາເວັນຕົກຫຼາຍອັນທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ.

ພຣະອາຈານໄດ້ເຊີນຂ້າພະເຈົ້າໄປພັກຄ້າງຄືນ. ອາຫານຄຳແກງຜັກໄດ້ຖືກຮັບໃຊ້ໂດຍສາວົກໝູ່ມສອງ
ຄົນທີ່ກຳລັງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຢູ່ວັດ.

"ກູຣູຈີ, ກະລຸນາບອກຂ້ອຍບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າ." ຂ້ອຍກຳລັງນັ່ງຍອງໆຢູ່ເທິງຜ້າປູຟາງໃກ້ກັບໜັງເສື້ອ
ຂອງລາວ. ດວງດາວທີ່ເປັນມິດຢູ່ໃກ້ກັນຫຼາຍ, ເບິ່ງຄືວ່າ, ຢູ່ໄກຈາກລະບຽງ.

"ນາມສະກຸນຂອງຂ້ອຍແມ່ນ Priya Nath Karar. ຂ້ອຍເກີດ **12-2** ທີ່ນີ້ໃນ Serampore, ບ່ອນທີ່ພໍ່ເປັນນັກ
ທຸລະກິດທີ່ຮັ່ງມີ. ລາວໄດ້ປະໄວ້ເຮືອນຫຼັງນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ເຊິ່ງປະຈຸບັນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງຂ້ອຍ. ການສຶກສາຢ່າງ
ເປັນທາງການຂອງຂ້ອຍແມ່ນໜ້ອຍ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນຊ້າ ແລະ ຕື້ນ. ໃນຊ່ວງຕົ້ນໆຂອງໄວໜຸ່ມ, ຂ້ອຍໄດ້
ຮັບຜິດຊອບເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ, ແລະມີລູກສາວໜຶ່ງຄົນ, ຕອນນີ້ແຕ່ງງານແລ້ວ. ຊີວິດກາງຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນ
ດ້ວຍການຊົນຳ. ຂອງ Lahiri Mahasaya. ຫຼັງຈາກພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສຍຊີວິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຂົ້າຮ່ວມ Swami Order ແລະໄດ້ຮັບຊື່ໃໝ່ວ່າ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ກິຣິ. **12-3** ນັ້ນແມ່ນບັນທຶກປະຈຳວັນງ່າຍໆ
ຂອງຂ້ອຍ.

ອາຈານຍິນໃສ່ໃບໜ້າທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງຂ້ອຍ. ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບແຕ້ມຊົວປະຫວັດທັງໝົດ, ຄຳເວົ້າຂອງລາວໄດ້
ໃຫ້ຂໍ້ເທັດຈິງພາຍນອກໂດຍບໍ່ເປີດເຜີຍຕົວຕົນພາຍໃນ.

"ກູຣູຈີ, ຂ້ອຍ ຈະ ຄື ໄປຫາ ໄດ້ຍິນ ບາງອັນ ເລືອງລາວ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ ໄວເດັກ."

"ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າສອງສາມຢ່າງ - ແຕ່ລະອັນມີຄຸນນະທຳ!" ຕາຂອງສີ ຍຸກເສສະວາຣີ ເຫຼືອມເປັນປະກາຍດ້ວຍ
ຄຳເຕືອນຂອງລາວ. "ແມ່ຂອງຂ້ອຍເຄີຍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢ້ານດ້ວຍເລືອງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວກ່ຽວກັບຜີຢູ່ໃນ
ຫ້ອງມືດ. ຂ້ອຍໄດ້ໄປ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຫັນທີ, ແລະສະແດງຄວາມຜິດຫວັງຂອງຂ້ອຍທີ່ພາດຜີ. ແມ່ບໍ່ເຄີຍເລົ່າເລືອງທີ່ໜ້າ
ຢ້ານກົວໃຫ້ຂ້ອຍຟັງອີກ. ຄຳສອນ: ເບິ່ງຄວາມຢ້ານກົວໃນໃບໜ້າ ແລະມັນຈະຢຸດລົບກວນເຈົ້າ.

"ຄວາມຊົງຈຳອີກອັນໜຶ່ງໃນຕອນຕົ້ນແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍທີ່ຢາກໄດ້ໝາທີ່ຂີ້ຮ້າຍເປັນຂອງເພື່ອນ
ບ້ານ. ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນຂອງຂ້ອຍຮຸນວາຍເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດເພື່ອຈະໄດ້ໝາໂຕນັ້ນ. ຫູຂອງຂ້ອຍບໍ່
ໄດ້ຍິນສຽງສະເໝີຂອງສັດລ້ຽງທີ່ມີຮູບລັກສະນະທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍກວ່າ. ຄຳສອນ: ຄວາມຜູກພັນເຮັດໃຫ້
ຕາບອດ; ມັນໃຫ້ຄວາມດຶງດູດໃຈແກ່ວັດຖຸທີ່ປາຖະໜາ."

"ເລື່ອງທີ່ສາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຍືດຫຍຸ້ນຂອງຈິດໃຈໄວໝູ່. ຂ້ອຍໄດ້ຍິນແມ່ຂອງຂ້ອຍເວົ້າເປັນບາງຄັ້ງຄາວວ່າ: 'ຜູ້ຊາຍທີ່ຮັບວຽກພາຍໃຕ້ໃຜກໍ່ຕາມແມ່ນທາດ.' ຄວາມປະທັບໃຈນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຕິດຂັດຢ່າງບໍ່ລົມເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກແຕ່ງງານແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ປະຕິເສດທຸກຕໍ່າແໜ້ງ. ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍການລົງທຶນເງິນບໍລິຈາກຂອງຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍໃນທີ່ດິນ. ຄຸນນະທຳ: ຄຳແນະນຳທີ່ດີແລະດີຄວນແນະນຳຜູ້ທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ ຫຼືຂອງເດັກນ້ອຍ. ແນວຄວາມຄິດໃນຕອນຕົ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຝັງເລິກຢູ່ດົນນານ.

ອາຈານໄດ້ຕິກຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ. ປະມານຫ່ຽງຄືນລາວໄດ້ພາຂ້ອຍໄປຫາຕຽງນອນແຄບໆ. ຄືນທຳອິດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຫຼັງຄາຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍນອນຫຼັບສະບາຍ ແລະ ສະບາຍ.

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ເລືອກຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາເພື່ອໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເລີ່ມປະຕິບັດ ກິຣິຍາໂຍ ຄະ. ເຕັກນິກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກສອງສາວິກຂອງ ລາຕິນີ ມະຫາໄຊຍະ ແລະ ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສະວາມີ ເຄບາລານັນດາ - ແຕ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອາຈານ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງແຫ່ງການປ່ຽນແປງ. ເມື່ອພຣະອົງສຳຜັດ, ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ສ່ອງລົງມາເທິງຕົວຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັບລັດສະໝີພາບຂອງດວງອາທິດນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ສ່ອງແສງພ້ອມກັນ. ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດບັນຍາຍໄດ້, ຖ້ວມຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນເຖິງແກ່ນແທ້ທີ່ສຸດ, ຍັງສືບຕໍ່ໃນມື້ຕໍ່ມາ. ມັນເປັນເວລາດຶກໃນຕອນບ່າຍຂອງມື້ນັ້ນກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດອອກຈາກວັດໄດ້.

"ເຈົ້າຈະກັບມາພາຍໃນສາມສິບມື້." ເມື່ອຂ້ອຍໄປຮອດບ້ານຂອງຂ້ອຍທີ່ເມືອງຄາລະຄັດຕາ, ຄວາມສຳເລັດຂອງຄຳທຳນາຍຂອງອາຈານໄດ້ເຂົ້າມາກັບຂ້ອຍ. ບໍ່ມີຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍຄົນໃດເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ແຫຼມຄົມຄືກັບທີ່ຂ້ອຍຢ້ານກ່ຽວກັບການປະກົດຕົວອີກຄັ້ງຂອງ "ນິກທີ່ບິນສູງ".

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປິ່ນຂຶ້ນໄປເທິງຫ້ອງໂຮງຮຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ແນມເບິ່ງດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ, ຄືກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຍືນຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ. "ທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການຝຶກສະມາທິຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ນ້ຳຕາ ແລະ ພາຍຂອງ ຄວາມເມດຕາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ . ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຮອດທ່າເຮືອຂອງຄູສອນອັນສູງສົ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ."

"ລູກຊາຍ, ພໍດີໃຈນຳພວກເຮົາທັງສອງ." ພໍແລະຂ້ອຍໄດ້ນັ່ງຮ່ວມກັນໃນຕອນແລງທີ່ສະຫງົບ. "ລູກໄດ້ພົບແລ້ວຄູບາອາຈານຂອງເຈົ້າ, ຄືກັບວ່າຂ້ອຍເຄີຍພົບເຫັນຕົວເອງໃນແບບອັດສະຈັນ. ມີອັນສັກສິດຂອງ ລາຕິນີ ມະຫາໄຊກຳລັງປົກປ້ອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ອາຈານຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນໄພພິບັດໃນເຂດທີ່ມະໄລທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້, ແຕ່ເປັນຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳຕອບແລ້ວ: ໃນການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກໄປຢ່າງຖາວອນ. ຈາກສາຍຕາຂອງຂ້ອຍ."

ພໍກໍ່ດີໃຈທີ່ການສຶກສາຢ່າງເປັນທາງການຂອງຂ້ອຍຈະໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄືນ; ລາວໄດ້ຈັດການທີ່ເໝາະສົມ. ຂ້ອຍໄດ້ລົງທະບຽນຮຽນໃນມື້ຕໍ່ມາທີ່ວິທະຍາໄລ Scottish Church ໃນ Calcutta.

ເດືອນແຫ່ງຄວາມສຸກຜ່ານໄປໄວ. ຜູ້ອ່ານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດເດົາຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນວິທະຍາໄລ. ວັດ Serampore ມີຄວາມດຶງດູດໃຈຫຼາຍເກີນໄປ. ອາຈານຍອມຮັບການມີໜ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີຄຳເຫັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໂອ້ນຜິດໃຈທີ່ເພິ່ນບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງຫໍຮຽນຮູ້. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເປັນທີ່ຈະແຈ້ງສຳລັບທຸກຄົນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເໝາະສົມກັບນັກວິຊາການ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ສາມາດບັນລຸເກຣດຜ່ານຂັ້ນຕ່ຳໄດ້ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ.

ຊີວິດປະຈຳວັນຢູ່ທີ່ອາສຣາມຕຳເນີນໄປຢ່າງລ, ບໍ່ຄ່ອຍມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ. ຄູຂອງຂ້ອຍຕື່ນນອນກ່ອນຮຸ່ງເຮົາ. ນອນລົງ, ຫຼືບາງຄັ້ງນັ່ງຢູ່ເທິງຕຽງ, ລາວເຂົ້າສູ່ສະພາບ ສະມາທິ . **12-4** ມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍດາຍທີ່ຈະຄືນພົບເມື່ອອາຈານຕື່ນນອນ: ການຢຸດສຽງນອນຫຼັບທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຢ່າງກະທັນຫັນ. **12-5** ຖອນຫາຍໃຈໜຶ່ງຫຼືສອງເທື່ອ; ບາງທີອາດເປັນການເຄື່ອນໄຫວທາງຮ່າງກາຍ. ຈາກນັ້ນກໍ່ເປັນສະພາບຫາຍໃຈບໍ່ອອກ: ລາວມີຄວາມສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນການປະຕິບັດໂຍຄະ.

ອາຫານເຊົ້າ ໄດ້ເຮັດ ບໍ່ ປະຕິບັດຕາມ; ທຳອິດ ມາ ກ ຍາວ ຍ່າງ ໂດຍ ທີ່ ແມ່ນ້ຳຄົງຄາ. ເຫຼົ່ານັ້ນ ຕອນເຊົ້າ ການຍ່າງ
ຫຼິ້ນ ດ້ວຍ ຂອງຂ້ອຍ

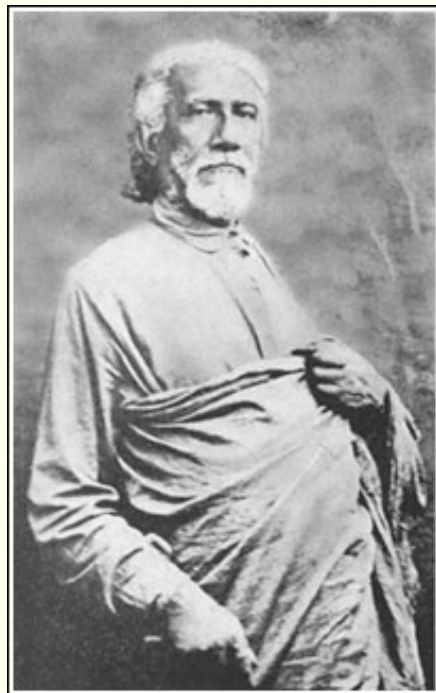
ຄູ - ຊ່າງເປັນຈິງ ແລະ ສິດໃສແທ້ໆ! ໃນການຟື້ນຄວາມຊົງຈໍາທຶງາຍດາຍ, ຂ້ອຍມັກພົບຕົວເອງຢູ່ຂ້າງລາວ: ດວງອາທິດຕອນເຊົ້າກໍາລັງເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳອົບອຸ່ນຂຶ້ນ. ສຽງຂອງລາວດັງຂຶ້ນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງ ປັນຍາ.

ອາບນ້ຳ; ຈາກນັ້ນກໍຮັບປະທານອາຫານທ່ຽງ. ການກະກຽມອາຫານ, ຕາມຄໍາແນະນໍາປະຈໍາວັນຂອງພຣະ ອາຈານ, ເປັນໜ້າທີ່ອັນລະມັດລະວັງຂອງສາວົກໝູ່ມ. ຄູຂອງຂ້ອຍເປັນນັກມັງສະວິຣັດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກ່ອນທີ່ ຈະຮັບບັບຕິສະມາ, ເພິ່ນໄດ້ກິນໄຂ່ແລະປາ. ຄໍາແນະນໍາຂອງເພິ່ນຕໍ່ນັກຮຽນແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມອາຫານງ່າຍໆ ທີ່ເໝາະສົມກັບຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາ.

ອາຈານ ກິນ ນ້ອຍ; ເລື້ອຍໆ ເຂົ້າ, ມີສີສັນ ດ້ວຍ ຂີ້ຫມົນ ຫຼື ນ້ຳໝາກໄມ້ ຂອງ ຜັກກາດ ຫຼື ຜັກຫົມ ແລະ ໂຮຍ ດ້ວຍ ເນີຍ ຄວາຍ ຫຼື ເນີຍລະລາຍເບົາໆ. ມີອັນລາວອາດຈະກິນຖົ່ວ ເຫຼືອງ ຫຼື ຖົ່ວຈັນ ນາ 6 ແກງຜັກ. ສໍາລັບຂອງ ຫວານ, ເຂົ້າໝົມໝາກມ່ວງ ຫຼື ໝາກກ້ຽງກັບເຂົ້າພຸດດິງ, ຫຼື ນ້ຳໝາກມື.

ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມໃນຕອນບ່າຍ. ກະແສນ້ຳໄຫຼລົງມາຈາກໂລກສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງວັດ. ທຸກ ໆຄົນພົບຄວາມສຸພາບ ແລະ ຄວາມເມດຕາເທົ່າທຽມກັນໃນພຣະອາຈານ. ສໍາລັບຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຕົນເອງ ວ່າເປັນຈິດວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ ຫຼື ອະຕະມະ, ມະນຸດທີ່ເຫຼືອມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຢ່າງໂດດເດັ່ນໃນດ້ານຕ່າງ ໆ.

ເທ ຄວາມບໍ່ລໍາອຽງ ຂອງ ໄຜ່ພົນ ແມ່ນ ຮາກ ໃນ ປັນຍາ. ປະລິນຍາໂທ ມີ ໜີໄປ ມາຢາ ; ຂອງມັນ ສະລັບກັນ ໃບໜ້າຂອງສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າບໍ່ໄດ້ສ່ອງແສງທີ່ມີອິດທິພົນອີກຕໍ່ໄປ. ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ບໍ່ໄດ້ສະແດງ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີອໍານາດ ຫຼື ປະສົບຜົນສໍາເລັດ; ແລະ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ດູຖູກຄົນອື່ນຍ້ອນຄວາມ ທຸກຍາກ ຫຼື ການບໍ່ຮູ້ໜັງສືຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລາວຈະຝັງຄໍາເວົ້າທີ່ແທ້ຈິງຈາກເດັກນ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ແລະ ບໍ່ ສົນໃຈນັກປາດທີ່ອວດດີຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ຂອງຂ້ອຍ ອາຈານ, ສສຊ ຍຸກເຕສວາຣ
ສາວົກ ຂອງ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ

ແປດໂມງແມ່ນຊົ່ວໂມງອາຫານຄໍາ, ແລະບາງຄັ້ງກໍພົບແຂກທີ່ລໍຖ້າຢູ່. ຄູຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ແກ້ຕົວໃຫ້ຕົນເອງກິນເຂົ້າ

ຄົນດຽວ; ບໍ່ມີໃຜອອກຈາກອາສາຂອງລາວທີ່ຫົວ ຫຼື ບໍ່ພໍໃຈ. ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ບໍ່ເຄີຍ

ດ້ວຍຄວາມສູນເສຍ, ບໍ່ເຄີຍຫ້ຖອຍໃຈກັບຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ; ອາຫານທີ່ບໍ່ພຽງພໍຈະກາຍເປັນງານລ້ຽງ
ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳທີ່ມີຊັບພະຍາກອນຂອງລາວ. ແຕ່ລາວກໍຍັງປະຫຍັດ; ເງິນທີ່ພໍປະມານຂອງລາວກໍໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍ.
"ຈົງສະບາຍໃຈໃນກະເປົາເງິນຂອງເຈົ້າ," ລາວມັກເວົ້າ. "ຄວາມຝຸ່ມເຝືອຍຈະຊື່ຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈ." ບໍ່ວ່າຈະ
ເປັນລາຍລະອຽດຂອງການບັນເທີງໃນວັດ, ຫຼືການກໍ່ສ້າງແລະວຽກງານສ້ອມແປງຂອງລາວ, ຫຼືຄວາມກັງວົນດ້ານ
ການປະຕິບັດອື່ນໆ, ອາຈານໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄິດສ້າງສັນທີ່ເປັນເອກະລັກ.

ຕອນແລງທຶງປະສານກັບມັກຈະນຳເອົາຄຳປາໄສຂອງຄູບາອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາໃຫ້, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ລ້ຳຄ່າ
ທຽບກັບເວລາ. ທຸກໆຄຳເວົ້າຂອງລາວຖືກວັດແທກ ແລະ ແກະສະຫຼັກດ້ວຍປັນຍາ. ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງທີ່ສູງ
ສົ່ງໝາຍເຖິງວິທີການສະແດງອອກຂອງລາວ: ມັນ ແມ່ນ ເປັນເອກະລັກ. ລາວ ໄດ້ເວົ້າ ເປັນ ບໍ່ມີ ອື່ນໆ ໃນ ຂອງ
ຂ້ອຍ ປະສານກັນ ເຄີຍ ໄດ້ເວົ້າ. ຂອງລາວ ຄວາມຄິດຕ່າງໆໄດ້ຖືກຊັງນ້ຳໝັກດ້ວຍຄວາມສົມດຸນທີ່ລະອຽດອ່ອນ
ຂອງການຈຳແນກກ່ອນທີ່ລາວຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງອອກພາຍນອກ. ສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມຈິງ,
ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງເຖິງແມ່ນວ່າມີລັກສະນະທາງສະລິລະວິທະຍາ, ມາຈາກລາວຄືກັບກິນຫອມຂອງ
ຈິດວິນຍານ. ຂ້ອຍຮູ້ຕົວຢູ່ສະເໝີວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງການສະແດງອອກທີ່ມີຊີວິດ. ຂອງພຣະເຈົ້າ. ນ້ຳໝັກ
ແຫ່ງຄວາມສັກສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ກົມຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໂດຍອັດຕະໂນມັດ.

ຖ້າແຂກທີ່ມາຊ້າກວດພົບວ່າ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ກຳລັງຫຼົງໄຫຼກັບສິ່ງອະນັນຕະ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ເຊີນພວກເຂົາມາ
ສົນທະນາຢ່າງວ່ອງໄວ. ລາວບໍ່ສາມາດເຮັດທ່າທາງ ຫຼື ອວດອ້າງເຖິງຄວາມຖອນຕົວພາຍໃນຂອງລາວໄດ້. ລາວ
ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີ, ລາວບໍ່ຕ້ອງການເວລາແຍກຕ່າງຫາກສຳລັບການຮັບສິນລະລຶກ.
ອາຈານທີ່ຮູ້ຕົວໄດ້ປະໄວ້ບາດກ້າວຂອງການນັ່ງສະມາທິໄວ້ແລ້ວ. "ດອກໄມ້ຈະຕົກເມືອໝາກໄມ້ປະກົດຂຶ້ນ." ແຕ່
ໄພ່ພົນມັກຈະຍຶດໝັ້ນກັບຮູບແບບທາງວິນຍານເພື່ອການໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ສາວິກ.

ເມື່ອທ່ຽງຄືນໃກ້ເຂົ້າມາ, ຄູສອນຂອງຂ້ອຍອາດຈະງ່ວງນອນກັບຄວາມເປັນທຳມະຊາດຂອງເດັກນ້ອຍ. ບໍ່ມີຄວາມ
ຊຸ່ນວາຍກ່ຽວກັບເຄື່ອງນອນ. ລາວມັກຈະນອນລົງ, ໂດຍບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ໝອນ, ເທິງເດີນແຄບໆທີ່ ເປັນພື້ນຫຼັງສຳລັບ
ບ່ອນນັ່ງໜັງເສື້ອແບບທຳມະດາຂອງລາວ.

ການສົນທະນາທາງປັດຊະຍາຕະຫຼອດຄືນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກ; ສາວິກຄືນໃດກໍສາມາດເອີ້ນມັນໄດ້ດ້ວຍຄວາມ
ສົນໃຈທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ. ຕອນນັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍ, ບໍ່ຢາກນອນ; ຄຳເວົ້າທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງອາຈານພຽງພໍແລ້ວ. "ໂອ້,
ຮຸ່ງເຊົ້າແລ້ວ! ໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງໄປຕາມແມ່ນ້ຳຄົງຄາ." ດັ່ງນັ້ນໄລຍະເວລາການຝຶກຝົນໃນຕອນກາງຄືນຂອງ
ຂ້ອຍຫຼາຍໆຄັ້ງຈຶ່ງສິ້ນສຸດລົງ.

ເດືອນຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍກັບ Sri Yukteswar ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍບົດຮຽນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ - "ວິທີການຫຼອກລວງ
ຍຸງ." ຢູ່ເຮືອນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍມັກໃຊ້ຜ້າມ່ານປ້ອງກັນໃນຕອນກາງຄືນ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຜິດຫວັງເມື່ອຄືນພົບວ່າໃນ
ວິຫານ Serampore ອິດຄອງປະເພນີທີ່ສະຫລາດນີ້ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດໃນການລະເມີດ. ແຕ່ແມງໄມ້ຍັງຄົງຢູ່ໃນ
ບ່ອນຢູ່ອາໄສຢ່າງເຕັມທີ່; ຂ້ອຍຖືກກັດຕັ້ງແຕ່ຫົວຮອດຕີນ. ຄູຂອງຂ້ອຍມີຄວາມເມດຕາສົງສານຂ້ອຍ.

"ຊື່ຜ້າມ່ານໃຫ້ຕົວເອງ, ແລະໃຫ້ຂ້ອຍອີກອັນໜຶ່ງ." ລາວຫົວຂວັນແລະເວົ້າຕື່ມວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າຊື່ຜ້າມ່ານພຽງອັນດຽວ,
ໃຫ້ຕົວເອງ, ຍຸງທັງໝົດຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນໃສ່ຂ້ອຍ!"

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈຫຼາຍທີ່ຍອມຕາມ. ທຸກໆຄືນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ Serampore, ຄູຂອງຂ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ຂ້ອຍ
ຈັດຜ້າມ່ານກ່ອນນອນ.

ໃນຄຳຄືນໜຶ່ງຍຸງມີຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍ. ແຕ່ອາຈານບໍ່ໄດ້ອອກຄຳແນະນຳຕາມປົກກະຕິຂອງລາວ. ຂ້ອຍຝັງສຽງ
ຮ້ອງຂອງແມງໄມ້ຢ່າງກັງວົນ. ເມື່ອເຂົ້ານອນ, ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຂໍໂທດໄປທາງພວກມັນ. ເຄິ່ງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍ
ໂອຢ່າງອວດຕິເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຈະເປັນບ້າກັບສຽງກັດ ແລະ ໂດຍ
ສະເພາະແມ່ນສຽງຮ້ອງຂອງຍຸງໃນຂະນະທີ່ຍຸງສະຫຼອງພິທີກຳທີ່ຫົວເລືອດ.

ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາຕອບສະໜອງຈາກອາຈານ; ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າຫາລາວຢ່າງລະມັດລະວັງ. ລາວບໍ່ຫາຍໃຈ. ນີ້ແມ່ນການສັງເກດເຫັນລາວຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍໃນສະພາວະໂຍຄະ; ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ.

"ຫົວໃຈຂອງລາວຕ້ອງລົ້ມເຫຼວແນ່ນອນ!" ຂ້ອຍເອົາກະຈົກວາງໄວ້ໃຕ້ດັງຂອງລາວ; ບໍ່ມີໄອລົມຫາຍໃຈປາກົດຂຶ້ນ. ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າລາວເປັນສອງເທົ່າ, ເປັນເວລາຫຼາຍນາທີຂ້ອຍໄດ້ປິດປາກແລະດັງຂອງລາວດ້ວຍນິວມີຂອງຂ້ອຍ. ຮ່າງກາຍຂອງລາວເຢັນແລະບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ. ດ້ວຍຄວາມມືນງົງ, ຂ້ອຍຫັນໄປທາງປະຕູເພື່ອຮຽກຮ້ອງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ.

"ສະນັ້ນ! ນັກທົດລອງທີ່ກຳລັງຈະເກີດໃໝ່! ດັ່ງທີ່ໜ້າສົງສານຂອງຂ້ອຍ!" ສຽງຂອງອາຈານສັ່ນໄປດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ. "ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ໄປນອນ? ຫົວໂລກຈະປ່ຽນແປງເພື່ອເຈົ້າບໍ່? ປ່ຽນແປງຕົວເອງ: ກຳຈັດສະຕິຂອງຍຸງ."

ຂ້ອຍກັບໄປນອນຢ່າງອ່ອນໂຍນ. ບໍ່ມີແມງໄມ້ໂຕໃດກ້າເຂົ້າມາໃກ້. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄູ່ຂອງຂ້ອຍເຄີຍຕົກລົງທີ່ຈະໃຊ້ຜ່າມ່ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພໍໃຈເທົ່ານັ້ນ; ລາວບໍ່ຢ້ານຍຸງ. ພະລັງໂຍຄະຂອງລາວແມ່ນຄືກັບວ່າລາວສາມາດສັ່ງໃຫ້ພວກມັນບໍ່ກັດ, ຫຼືສາມາດຫຼົບໜີໄປສູ່ ຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນ.

"ລາວກຳລັງສາທິດໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ," ຂ້ອຍຄິດ. "ນັ້ນແມ່ນສະພາບໂຍຄະທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງພະຍາຍາມບັນລຸ." ໂຍຄະຕ້ອງສາມາດຜ່ານເຂົ້າໄປໃນ, ແລະສືບຕໍ່ຢູ່ໃນ, ສະຕິທີ່ສູງສົ່ງ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສິ່ງລົບກວນຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍຫາຍໄປຈາກໂລກນີ້. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນສຽງແມງໄມ້ ຫຼື ແສງຈ້າງທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວດວງອາທິດ, ປະຈັກພະຍານຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຕ້ອງຖືກກົດຂວາງ. ສຽງ ແລະ ສາຍຕາມາຮອດແທ້ໆ, ແຕ່ສູ່ໂລກທີ່ຍຸດຕິທຳກວ່າສວນເອເດນທີ່ຖືກເນລະເຫດ.

12-7

ເທ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຍຸງ ຮັບໃຊ້ ສຳລັບ ອີກອັນໜຶ່ງ ຕື່ນ ບົດຮຽນ ທີ່ ທີ ອາສຣາມ. ມັນ ແມ່ນ ທີ່ ອ່ອນໂຍນ ຊົ່ວໂມງມືດຄືມ. ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍກຳລັງຕິດຄວາມໝາຍຂໍ້ຄວາມບູຮານຢ່າງບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້. ຢູ່ຕື່ນຂອງລາວ, ຂ້ອຍຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຢ່າງສົມບູນ. ຍຸງທີ່ຫຍາບຄາຍໂຕໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃນທິວທັດທີ່ສວຍງາມ ແລະ ແຂ່ງຂັນກັນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ມັນຊຸດເອົາສານພິດ ຂ້ອຍເອົາເຂັມສັກຢາເຂົ້າໄປໃນຂາຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຍົກມືແກ້ແຄ້ນຂຶ້ນໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ຜ່ອນຄາຍຈາກການປະຫານຊີວິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ! ຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ເໝາະສົມໄດ້ມາສູ່ຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄຳສຸພາສິດໂຍຄະອັນໜຶ່ງຂອງ Patanjali- ທີ່ກ່ຽວກັບ *ahimsa* (ຄວາມບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ).

"ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຮັດວຽກໃຫ້ສຳເລັດ?"

"ນາຍ! ທ່ານສະໜັບສະໜູນການຂ້າຕົວຕາຍ

ບໍ່?"

"ບໍ່; ແຕ່ຄວາມຕາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເຈົ້າແລ້ວ." "ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ."

"ຄວາມໝາຍຂອງ Patanjali ແມ່ນການກຳຈັດ ຄວາມປາຖະໜາ ທີ່ຈະຂ້າ." Sri Yukteswar ໄດ້ພົບເຫັນຂະບວນການທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍເປັນປຶ້ມເປີດ. "ໂລກນີ້ຖືກຈັດລຽງຢ່າງບໍ່ສະດວກສຳລັບການປະຕິບັດຕາມຕົວອີກສອນຂອງ *ahimsa* . ມະນຸດອາດຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ກຳຈັດສັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການບັງຄັບທີ່ຄ້າຍຄືກັນທີ່ຈະຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນຫຼືເປັນສັດຕູ. ທຸກຮູບແບບຂອງຊີວິດມີສິດເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ອາກາດຂອງ *maya* . ໄພ່ພົນຜູ້ທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງການສ້າງຈະສອດຄ່ອງກັບການສະແດງອອກທີ່ໜ້າຖັດຖ້ວນຂອງມັນ. ມະນຸດທຸກຄົນອາດຈະເຂົ້າຫາຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນຜູ້ທີ່ສະກັດກັ້ນຄວາມມັກພາຍໃນຕໍ່ການທຳລາຍ."

"ກູ້ຮູ້, ຄວນ ໜຶ່ງ ສະເໜີ ຕົວເອງ ກ ການເສຍສະລະ ແທນທີ່ຈະ ກວ່າ ຂ້າ ກ ປ່າ ສັດຮ້າຍ?"

"ບໍ່; ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດມີຄ່າ. ມັນມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານວິວັດທະນາການສູງສຸດເນື່ອງຈາກສູນກາງສະໝອງ ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງທີ່ເປັນເອກະລັກ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນທີ່ກ້າວໜ້າສາມາດເຂົ້າໃຈ ແລະ ສະແດງອອກເຖິງ ລັກສະນະທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດຂອງຄວາມສັກສິດໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ບໍ່ມີຮູບແບບທີ່ຕໍ່າກວ່າໃດທີ່ຜ່ອມແລ້ວ. ມັນເປັນ ຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄົນເຮົາຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບບາບເລັກນ້ອຍຖ້າລາວຖືກບັງຄັບໃຫ້ຂ້າສັດ ຫຼື ສິ່ງມີຊີວິດໃດໆ. ແຕ່ ພະ ເວດ ສອນວ່າການສູນເສຍຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດໂດຍເຈດຕະນາແມ່ນການລະເມີດກົດກຳມະທີ່ຮ້າຍແຮງ."

ຂ້ອຍ ຖອນຫາຍໃຈ ໃນ ການບັນເທົາທຸກ; ຕາມພຣະຄຳພີ ການເສີມກຳລັງ ຂອງ ຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ທຳມະຊາດ ສະຕີ ປັນຍາ ແມ່ນ ບໍ່ ສະເໝີ ກຳລັງຈະມາເຖິງ.

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນອາຈານຢູ່ໃກ້ໆກັບເສືອດາວ ຫຼື ເສືອເລີຍ. ແຕ່ຄັ້ງໜຶ່ງມີູ່ເຫຼົ່າຮ້າຍໂຕໜຶ່ງໄດ້ ປະເຊີນໜ້າກັບມັນ, ແຕ່ຖືກຄວາມຮັກຂອງຄູຂອງຂ້ອຍເອົາຊະນະໄດ້. ງູຊະນິດນີ້ເປັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຫຼາຍໃນ ປະເທດອິນເດຍ, ບ່ອນທີ່ມັນເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເສຍຊີວິດຫຼາຍກວ່າຫ້າພັນຄົນຕໍ່ປີ. ການພົບປະທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ Puri, ບ່ອນທີ່ Sri Yukteswar ມີອາສັຍທີ່ສອງ, ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບ... ທີ່ ອ່າວ ຂອງ ເບງກາລ. ປຣາຟູລາ ກ ໝູ່ມ ສານຸສິດ ຂອງ ທໍມາ ປີ, ແມ່ນ ດ້ວຍ ອາຈານ ໃນ ອັນນີ ໂອກາດ.

"ພວກເຮົາໄດ້ນັ່ງຢູ່ກາງແຈ້ງໃກ້ໆກັບວັດອາຮາມ," ປຣາຟູລາ ບອກຂ້ອຍ. "ງູເຫຼົ່າໂຕໜຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຢູ່ໃກ້ໆ, ມີ ຄວາມຍາວສີຝຸດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ໝວກຂອງມັນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງໂກດແຄ້ນໃນຂະນະທີ່ມັນ ແລ່ນມາຫາພວກເຮົາ. ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫົວຂວັນຢ່າງຍິນດີຕ້ອນຮັບ, ຄືກັບເດັກນ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົກໃຈຫຼາຍທີ່ເຫັນ ອາຈານປະທະມືຢ່າງເປັນຈິງຫວະ. **12-8** ລາວກຳລັງຕ້ອນຮັບແຂກທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ! ຂ້ອຍຍັງຄົງງຽບສະຫງົບຢູ່, ໄຫຼອອກມາຈາກພາຍໃນດ້ວຍຄຳອະທິຖານທີ່ແຮງກ້າທີ່ຂ້ອຍສາມາດລວບລວມໄດ້. ງູໂຕນັ້ນ, ໃກ້ກັບຄູຂອງຂ້ອຍ ຫຼາຍ, ຕອນນີ້ບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍ, ເບິ່ງຄືວ່າຖືກດຶງດູດໂດຍທ່າທາງທີ່ກຳລັງລູບຄຳຂອງລາວ. ໝວກທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຄ່ອຍ ໆຫົດຕົວ; ງູໄດ້ເລືອກໄປມາລະຫວ່າງຕີນຂອງອາຈານແລະຫາຍໄປໃນ ພຸ່ມໄມ້.

"ເປັນຫຍັງຄູຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງຢ້າຍມືຂອງລາວ, ແລະເປັນຫຍັງງູເຫຼົ່າຈຶ່ງບໍ່ຕົກພວກມັນ, ແມ່ນບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ສຳລັບຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນ," Prafulla ສະຫຼຸບ. "ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່າອາຈານອັນສູງສົ່ງຂອງຂ້ອຍບໍ່ຢ້ານ ຄວາມເຈັບປວດຈາກສິ່ງມີຊີວິດໃດໆ."

ຕອນບ່າຍມືໜຶ່ງໃນຊ່ວງເດືອນຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ອາຮາມ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບສາຍຕາຂອງ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຈ້ອງມາທີ່ ຂ້ອຍ ຢ່າງເຈາະຈົງ.

"ເຈົ້າ ແມ່ນ ຄືກັນ ບາງ, ມຸກຸນດາ."

ຄຳເຫັນຂອງລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຈຸດທີ່ອ່ອນໄຫວ. ຕາທີ່ຈິມລົງ ແລະ ຮູບຮ່າງທີ່ອ່ອນເພຍຂອງຂ້ອຍນັ້ນ ຫ່າງໄກຈາກຄວາມເປັນຈິງ. ຈາກຄວາມມັກຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກຍືນຍັນໂດຍແຖວຢາບຳລຸງໃນຫ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ Calcutta. ບໍ່ມີຫຍັງເປັນປະໂຫຍດ; ອາການຍ່ອຍຍາກຊຳເຮືອໄດ້ຕິດຕາມຂ້ອຍມາຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ. ຄວາມ ສິນຫວັງຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດເປັນບາງຄັ້ງຄາວເມື່ອຂ້ອຍ ຖາມຕົວເອງວ່າມັນຄຸ້ມຄ່າທີ່ຈະສືບຕໍ່ຊີວິດນີ້ ດ້ວຍຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ແຂງແຮງແບບນີ້.

"ຢາມີຂີ້ຈຳກັດ; ພະລັງຊີວິດທີ່ສ້າງສັນບໍ່ມີ. ຈົ່ງເຊື່ອວ່າ: ເຈົ້າຈະສະບາຍດີ ແລະ ແຂງແຮງ."

ຄຳເວົ້າຂອງ ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມຈິງທີ່ໃຊ້ໄດ້ສ່ວນຕົວ ເຊິ່ງບໍ່ມີຜູ້ປົນປົວຄົນໃດ - ແລະຂ້ອຍໄດ້ລອງຫຼາຍຄົນ! - ສາມາດເອີ້ນມັນຂຶ້ນມາໃນຕົວຂ້ອຍໄດ້.

ມືແລ້ວມືເລົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ! ຂ້ອຍຂີ້ຜິງຂຶ້ນ. ສອງອາທິດຫຼັງຈາກພອນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາຈານ, ຂ້ອຍໄດ້ສະສົມນ້ຳໜັກທີ່ ສົດຊືນທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ. ພະຍາດກະເພາະອາຫານທີ່ເປັນຢູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫາຍໄປຜ່ອມກັບ

ຄວາມຖາວອນຕະຫຼອດຊີວິດ. ໃນໂອກາດຕໍ່ມາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນການປົນປົງຈາກສະຫວັນຂອງຄູຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໃນຫັນທີ່ຫິນໃດ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດທີ່ໜ້າຢ້ານກົວເຊັ່ນ: ວັນນະໂລກ, ພະຍາດ ເບົາຫວານ, ພະຍາດບ້າໝູ, ຫຼື ອໍາມະພາດ. ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮູ້ສຶກຂອບໃຈສໍາລັບການປົນປົງຂອງລາວໄດ້ຫຼາຍ ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າທີ່ພິນຈາກ ຮູບຮ່າງທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ຫລາຍປີກ່ອນ, ຂ້ອຍກໍຢາກເພີມນ້ຳໜັກຄືກັນ," ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ບອກຂ້ອຍ. "ໃນລະຫວ່າງການພັກພື້ນ ຫຼັງຈາກເຈັບປ່ວຍໜັກ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Lahiri Mahasaya ໃນ Benares.

"ທ່ານ, ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ ຫຼາຍ ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສູນເສຍ ຫຼາຍ ປອນ.

"ຂ້ອຍ ເຫັນ, ຍຸກເຕສະວາຣ, **12-9** ເຈົ້າ ເຮັດ ຕົວທ່ານເອງ ບໍ່ສະບາຍ, ແລະ ຕອນນີ້ ເຈົ້າ ຄິດ ເຈົ້າ ແມ່ນ ບາງ.

"ຄໍາຕອບນີ້ແຕກຕ່າງຈາກທີ່ຂ້ອຍຄາດຫວັງໄວ້ຫຼາຍ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄູສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕື່ມຢ່າງ

ໃຫ້ກໍາລັງໃຈວ່າ: "'ລອງເບິ່ງ; ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າຄວນຈະຮູ້ສຶກດີຂຶ້ນໃນມືອິນ."

"ໂດຍຖືເອົາຄໍາເວົ້າຂອງລາວເປັນທ່າທາງຂອງການປົນປົງລັບໆຕໍ່ຈິດໃຈທີ່ເປີດໃຈຮັບຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ແປກໃຈ ໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາກັບການຕ້ອນຮັບທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາຖານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍຄວາມດີ ໃຈວ່າ, 'ທ່ານ, ມີນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີຂຶ້ນຫຼາຍ.'

"ແມ່ນແລ້ວ! ມີນີ້ ເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ສິດຊື່ນ ຕົວທ່ານເອງ.

"'ບໍ່ໄດ້, ນາຍ!' ຂ້ອຍປະທັງ. 'ແມ່ນເຈົ້າທີ່ຊ່ວຍຂ້ອຍ; ນີ້ເປັນຄັ້ງທໍາອິດໃນຫຼາຍອາທິດທີ່ຂ້ອຍມີພະລັງ.'

"ໂອ້ ແມ່ນແລ້ວ! ພະຍາດຂອງເຈົ້າຮ້າຍແຮງຫຼາຍ. ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຍັງອ່ອນແອຢູ່; ໃຜຈະບອກໄດ້ວ່າມັນຈະເປັນ ແນວໃດ ໃນມືອິນ?"

"ຄວາມຄິດທີ່ວ່າຄວາມອ່ອນແອຂອງຂ້ອຍອາດຈະກັບຄືນມານັ້ນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສັນສະເທືອນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍ□□□□ບໍ່ສາມາດລາກຕົວເອງໄປເຮືອນຂອງ Lahiri Mahasaya ໄດ້."

"ທ່ານ, ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ເຈັບປ່ວຍ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

"ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູຮູ ແນມເບິ່ງ ແມ່ນ ເປັນເລືອງສົງໄສ. ສະນັ້ນ! ຄັ້ງດຽວ ເພີມເຕີມ ເຈົ້າ ບໍ່ເໝາະສົມ ຕົວທ່ານເອງ.

"ທ່ານກູຮູດວາ, ຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າມີແລ້ວມີເລົ່າທ່ານໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍຂ້າພະເຈົ້າ." ຄວາມອິດທິນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໝົດລົງແລ້ວ. "ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາຍງານຄວາມຈິງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ."

"ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນແມ່ນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສຶກອ່ອນແອ ແລະ ເຂັ້ມແຂງສະຫຼັບກັນ." ນາຍຂອງ ຂ້ອຍຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກ. "ເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງ ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ. ຄວາມຄິດແມ່ນພະລັງ, ແມ່ນແຕ່ໄຟຟ້າ ຫຼື ແຮງໂນ້ມຖ່ວງ. ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ແມ່ນ□□□□□□ໄຟຂອງສະຕິອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍສາມາດສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໄດ້ວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ ຈິດໃຈທີ່ມີພະລັງຂອງເຈົ້າເຊື່ອຢ່າງແຮງກ້າຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ."

"ຮູ້ ນັ້ນ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ເວົ້າ ຢ່າງບໍ່ມີເວລາ, ຂ້ອຍ ແກ້ໄຂແລ້ວ ລາວ ດ້ວຍ ດີຫຼາຍ ຄວາມປະຫຼາດ ໃຈ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູ:

ອາຈານ, ຖ້າ ຂ້ອຍ ຄິດ ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ດີ ແລະ ມີ ໄດ້ຄືນມາ ຂອງຂ້ອຍ ອະດີດ ນັ້ນໝັກ, ຈະ ນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນບໍ່?

"ມັນ ແມ່ນ ສະນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ ທີ່ ອັນນີ້ ຊ່ວງເວລາ. ຂອງຂ້ອຍ ກູຄູ ໄດ້ເວົ້າ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ຂອງລາວ ຈ້ອງເບິ່ງ ເຂັມ ຊັ້ນ ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ຕາ.

"ເບິ່ງແມ່! ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມເຂັມແຂງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮູ້ສຶກເຖິງນ້ຳໜັກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນອີກດ້ວຍ. ລາຢາກ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຖອຍຫລັງເຂົ້າໄປໃນຄວາມງຽບ. ຫຼັງຈາກຢູ່ຕົນຂອງລາວສອງສາມຊົ່ວໂມງ, ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປ ເຮືອນຂອງແມ່ຂອງຂ້ອຍ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພັກຢູ່ໃນລະຫວ່າງການໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງ ເບນາເຣສ.

"ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ! ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ລູກໃຄ່ບວມຍ້ອນເປັນຕຸ່ມນ້ຳບໍ່?" ແມ່ເກືອບບໍ່ເຊື່ອສາຍຕາຂອງຕົນເອງ. ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຕອນນີ້ມີຂະໜາດທີ່ແຂງແຮງຄືເກົ່າກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະເຈັບປ່ວຍ.

"ຂ້ອຍໄດ້ຊົງນ້ຳໜັກຕົວເອງ ແລະ ພົບວ່າໃນມືດຽວຂ້ອຍມີນ້ຳໜັກຂຶ້ນຫ້າສິບປອນ; ມັນຍັງຄົງຢູ່ກັບຂ້ອຍຕະຫຼອດ ໄປ. ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄົນຮູ້ຈັກທີ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງບາງໆຂອງຂ້ອຍຕ່າງກໍຕົກຕະລົງດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ. ຈຳນວນ ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນວິຖີຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກາຍເປັນສາວົກຂອງ Lahiri Mahasaya ຍ້ອນຜົນຂອງ ການອັດສະຈັນນີ້."

"ຄູ່ຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ຕື່ນຕົວຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ວ່າໂລກນີ້ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຝັນທີ່ເປັນວັດຖຸຂອງຜູ້ສ້າງ. ເນື່ອງຈາກ ລາວຮູ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງລາວກັບຜູ້ຝັນອັນສູງສົງ, ລາຢາກມະຫາສາສາມາດກາຍເປັນ ຈິງ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື ເຮັດການປ່ຽນແປງໃດໆທີ່ລາວຕ້ອງການໃນວິໄສທັດຂອງຈັກກະວານ. " **12-10**

"ສິ່ງທີ່ສ້າງທັງໝົດແມ່ນຖືກຄວບຄຸມໂດຍກົດໝາຍ," ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ສະຫຼຸບ. "ສິ່ງທີ່ປະກົດຢູ່ໃນຈັກກະວານ ພາຍນອກ, ເຊິ່ງນັກວິທະຍາສາດສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້, ເອີ້ນວ່າກົດໝາຍທຳມະຊາດ. ແຕ່ມີກົດໝາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນ ກວ່າທີ່ປົກຄອງໂລກແຫ່ງສະຕີ ເຊິ່ງສາມາດຮູ້ໄດ້ຜ່ານວິທະຍາສາດພາຍໃນຂອງໂຍຄະເທົ່ານັ້ນ. ລະນາບທາງ ວິນຍານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຍັງມີຫຼັກການການດຳເນີນງານຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ກົດໝາຍຂອງມັນ. ມັນບໍ່ແມ່ນນັກ ວິທະຍາສາດທາງກາຍະພາບ ແຕ່ເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ຮັບຮູ້ຕົນເອງຢ່າງເຕັມທີ່ທີ່ເຂົາໃຈລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງສານ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຄຣິດສາມາດຝຶນພູຫຼວງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ຫຼັງຈາກທີ່ມັນຖືກຕັດໂດຍສາວົກຄົນໜຶ່ງ." **12-11**

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ເປັນຜູ້ຕິດຄວາມພຣະຄຳພີທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້. ຄວາມຊົງຈຳທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງແມ່ນສຸມໃສ່ຄຳປາໄສຂອງລາວ. ແຕ່ຄວາມຄິດອັນລ້ຳຄ່າຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງໃນຂີ້ເຫີຍ ຂອງຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ຫຼື ຄວາມໂງ່າຈ້າ. ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າພຽງຢ່າງ ດຽວ, ຫຼື ການຫຼົບໜີເລັກນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມບໍ່ມີສະຕິ, ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການອະທິບາຍຂອງ ອາຈານຢຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້." ອາຈານໄດ້ຂັດຂວາງຕົນເອງໃນຕອນບ່າຍມືໜຶ່ງດ້ວຍການເປີດເຜີຍນີ້. ຕາມປົກກະຕິ, ລາວ ກຳລັງຕິດຕາມຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮີບຮ້ອນທີ່ໜ້າຕົກໃຈ.

"ກູຄູຈິ!" ນ້ຳສຽງຂອງຂ້ອຍເປັນການປະທ້ວງ. "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວ; ໜຶ່ງຕາຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍ; ຂ້ອຍສາ ມາດເວົ້າຊ້ຳແຕ່ລະຄຳທີ່ເຈົ້າເວົ້າອອກມາໄດ້!"

"ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍຢ່າງເຕັມທີ່. ການຄັດຄ້ານຂອງເຈົ້າບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍສັງເກດວ່າໃນພື້ນຖານ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າກຳລັງສ້າງສະຖາບັນສາມແຫ່ງ. ໜຶ່ງແມ່ນບ່ອນພັກຜ່ອນແບບ sylvan ຢູ່ເທິງຫົງພຽງ, ອີກ ແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດເນີນພູ, ແລະທີ່ສາມແມ່ນຢູ່ແຄມມະຫາສະໝຸດ."

ຄວາມຄິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຢ່າງບໍ່ຈະແຈ້ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງລາວດ້ວຍຄວາມ
ຂໍ້ໂຫດ.

"ຫຍັງ ສາມາດ ຂ້ອຍ ເຮັດ ດ້ວຍ ດັ່ງກ່າວ ກ ນາຍ, WHO ແຊກຊິມ ຂອງຂ້ອຍ ແບບສຸ່ມ ຄວາມຄິດບໍ່?

ອາຄານຫຼັກຢູ່ທີ່ Mount Washington Estates ໃນ Los Angeles, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1925 ເປັນສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງອາເມລິກາສຳລັບ Self-Realization Fellowship.

ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ ໂບດ ຂອງ ທັງໝົດ ສາສະໜາຕ່າງໆ, ຮອລລີວູດ, ລັດຄາລິຟໍເນຍ.

"ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສິດຂ້ອຍແລ້ວ. ຄວາມຈິງທີ່ລະອຽດອ່ອນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງອະທິບາຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງເຈົ້າ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈຳເປັນ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ບຸກລຸກເຂົ້າໄປໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດໃຈຄົນອື່ນ. ມະນຸດມີສິດທິພິເສດຕາມທຳມະຊາດທີ່ຈະທ່ຽວໄປມາຢ່າງລັບໆໃນຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເຊີນຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ; ຂ້ອຍກໍຈະບໍ່ກ້າບຸກລຸກ."

"ເຈົ້າ ແມ່ນ ເຄີຍ ຍິນດີຕ້ອນຮັບ, ອາຈານ!"

"ຂອງເຈົ້າ ສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຄວາມຝັນ ຈະ ກາຍເປັນຈິງ ຕໍ່ມາ. ດຽວນີ້ ແມ່ນ ທີ່ ເວລາ ສຳລັບ ຮຽນ!"

ດັ່ງນັ້ນ, ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດເຜີຍດ້ວຍວິທີທີ່ງ່າຍດາຍຂອງລາວກ່ຽວກັບການມາເຖິງຂອງສາມເຫດການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບທີ່ລຶກລັບຂອງອາຄານສາມຫຼັງ, ແຕ່ລະຫຼັງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໃນລຳດັບທີ່ແນ່ນອນທີ່ Sri Yukteswar ໄດ້ຊີ້ບອກ, ວິໄສທັດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ສຸດ. ທຳອິດແມ່ນການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນໂຍຄະເດັກຊາຍຢູ່ເທິງພຽງ Ranchi, ຫຼັງຈາກນັ້ນສຳນັກງານໃຫຍ່ອາເມລິກາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ເທິງ Los...

ແອງເຈລິສ ຍອດພູ, ໃນທີ່ສຸດ ກ ວິຫານ ໃນ ພາກໃຕ້ ລັດຄາລິຟໍເນຍ ໂດຍ ທີ່ ກວ້າງຂວາງ ປາຊີຟິກ.

ອາຈານບໍ່ເຄີຍຢືນຢັນຢ່າງຈອງຫອງວ່າ: "ຂ້າພະເຈົ້າທຳນາຍວ່າເຫດການດັ່ງກ່າວຈະເກີດຂຶ້ນ!" ລາວຢາກ ຄຳ ແນະນຳ: "ຢ່າ ເຈົ້າ ຄິດ ມັນ ອາດຈະ ເກີດຂຶ້ນບໍ່? ແຕ່ ຂອງລາວ ງ່າຍດາຍ ຄຳປາໄສ ເຊື່ອງ ວາຕິກັນ ອຳນາດ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນການຖອຍຫລັງ; ຄຳເວົ້າທີ່ປິດບັງເລັກນ້ອຍຂອງລາວບໍ່ເຄີຍພິສູດວ່າບໍ່ເປັນຈິງ.

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ເປັນຄົນມີກິລິຍາມາລະຍາດທີ່ສະຫງົບ ແລະ ເວົ້າແທ້ຈິງ. ລາວບໍ່ມີວິໄສທັດທີ່ຈະແຈ້ງ ຫຼື ໂງ່ຊ້າ ຫຍັງເລີຍ. ຕົນຂອງລາວໝັ້ນຄົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຫົວຂອງລາວຢູ່ເທິງສະຫວັນ. ຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາສູງສົ່ງໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມຊົມເຊີຍຂອງລາວ. "ຄວາມບໍລິສຸດບໍ່ແມ່ນຄວາມໂງ່! ການຮັບຮູ້ທີ່ສັກສິດ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້!" ລາວຈະເວົ້າ. "ການສະແດງອອກຢ່າງຫ້າວຫັນຂອງຄຸນນະທຳເຮັດໃຫ້ເກີດ ສະຕິປັນຍາທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດ."

ໃນຊີວິດຂອງອາຈານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບຢ່າງເຕັມທີ່ເຖິງຄວາມແຕກແຍກລະຫວ່າງຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ຄວາມລຶກລັບທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອເປັນສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ຄູສອນຂອງຂ້ອຍລົງເລທິຈະ ສິນທະນາກ່ຽວກັບໂລກທີ່ເໝືອນທຳມະຊາດ. ອໍຣຳ "ມະຫັດສະຈັນ" ພຽງຢ່າງດຽວຂອງລາວແມ່ນຄວາມລຽບງ່າຍ ທີ່ສົມບູນແບບ. ໃນການສິນທະນາ, ລາວໄດ້ຫຼີກລ່ຽງການອ້າງອີງທີ່ໜ້າຕົກໃຈ; ໃນການກະທຳ, ລາວໄດ້ສະແດງ ອອກຢ່າງເສລີ. ຄົນອື່ນເວົ້າກ່ຽວກັບການອັດສະຈັນແຕ່ ບໍ່ສາມາດສະແດງອອກຫຍັງໄດ້; ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ບໍ່ ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງກົດໝາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແຕ່ໄດ້ດຳເນີນການຢ່າງລັບໆຕາມໃຈມັກ.

"ຜູ້ຊາຍທີ່ມີສະຕິສຳນຶກຈະບໍ່ເຮັດການອັດສະຈັນໃດໆຈົນກວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດຈາກພາຍໃນ," ອາຈານ ອະທິບາຍ. "ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຄວາມລັບຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍຢ່າງບໍ່ເປັນລະບຽບ.

12-12 ນອກຈາກນັ້ນ, ທຸກໆຄົນໃນໂລກມີສິດທີ່ບໍ່ສາມາດໂອນໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈເສລີຂອງຕົນ. ໄພ່ພົນ ຈະບໍ່ລ່ວງລະເມີດຄວາມເປັນເອກະລາດນັ້ນ.

ຄວາມງຽບສະຫງົດທີ່ເປັນນິໄສຂອງ Sri Yukteswar ແມ່ນເກີດມາຈາກການຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງລາວ ກ່ຽວກັບສິ່ງບໍ່ມີຂອບເຂດ. ບໍ່ມີເວລາເຫຼືອສຳລັບ "ການເປີດເຜີຍ" ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດທີ່ຄອບຄອງຍຸກສະໄໝຂອງ ຄູສອນໂດຍທີ່ບໍ່ມີການຮັບຮູ້ຕົນເອງ. "ໃນມະນຸດທີ່ຕື່ນຕົ້ນໃຈປາແຫ່ງຄວາມຄິດນ້ອຍໆເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊຸ່ນວາຍ ຫຼາຍ. ໃນຈິດໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍມະຫາສະໝຸດປາວານແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈເກືອບຈະສ້າງຄວາມຊຸ່ນວາຍ." ການ ສັງເກດການນີ້ຈາກພຣະຄຳພີຮິນດູບໍ່ແມ່ນວ່າບໍ່ມີອາລົມຂັ້ນທີ່ແຕກຕ່າງ.

ເນື່ອງຈາກໜ້າຕາທີ່ບໍ່ໜ້າປະທັບໃຈຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ມີພຽງຄົນຮຸ່ນດຽວກັນກັບລາວຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ຮັບຮູ້ ລາວວ່າເປັນຊຸບເປີແມນ. ສຸພາສິດທີ່ນິຍົມ: "ລາວເປັນຄົນໂງ່ທີ່ບໍ່ສາມາດປິດບັງປັນຍາຂອງລາວໄດ້," ບໍ່ສາມາດນຳ ໃຊ້ກັບສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າເກີດມາເປັນມະນຸດຄືກັບຄົນອື່ນໆ, ອາຈານໄດ້ບັນລຸຕົວຕົນກັບຜູ້ປົກຄອງ ເວລາແລະອະວະກາດ. ໃນຊີວິດຂອງລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນໝຶ່ງດຽວທີ່ຄ້າຍຄືກັບເທບພະເຈົ້າ. ລາວບໍ່ໄດ້ພົບອຸປະສັກທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ຕໍ່ການລວມຕົວຂອງມະນຸດກັບເທບພະເຈົ້າ. ບໍ່ມີອຸປະສັກດັ່ງກ່າວ, ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈ, ນອກຈາກຄວາມບໍ່ຜະຈົນໄພທາງວິນຍານຂອງມະນຸດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນສະເໝີເມື່ອໄດ້ສຳຜັດຕົນອັນສັກສິດຂອງພະສີ ຍຸກເຕສະວະຣ. ໂຍຄະສອນວ່າສາວິກຖືກ ດຶງດູດທາງວິນຍານໂດຍການຕິດຕໍ່ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືກັບອາຈານ; ກະແສທີ່ລະອຽດອ່ອນຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ກົນໄກນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຂອງຜູ້ນັບຖືໃນສະໝອງມັກຈະຖືກເຜົາໄໝ້; ຮ່ອງຮອຍຂອງແນວໂນ້ມທາງໂລກຂອງລາວ ຖືກລົບກວນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ຢ່າງໜ້ອຍຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງລາວອາດຈະພົບຜ້າຄຸມລັບຂອງ ມາຢາ. ຍົກຕົວຂຶ້ນ, ແລະ ເຫັນຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມສຸກ. ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຕອບສະໜອງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ປິດປ່ອຍທຸກ ຄັ້ງ ຂ້ອຍຄູຂົາລົງຕາມແບບອິນເດຍຕໍ່ໜ້າຄູຂອງຂ້ອຍ.

"ເຖິງແມ່ນວ່າ ເມື່ອ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ແມ່ນ ງຽບໆ" ອາຈານ ບອກແລ້ວ ຂ້ອຍ, "ຫຼື ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ສິນທະນາກັນ

ໃນ ອີນໆ ກວ່າ

ຫົວຂໍ້ທາງສາສະໜາຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລາວໄດ້ຖ່າຍທອດ ຄວາມຮູ້ທີ່
ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍ."

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ກໍ່ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຂ້ອຍຄືກັນ. ຖ້າຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນວັດດ້ວຍອາລົມທີ່ກັງວົນ ຫຼື ເສີຍເມີຍ ໃນ
ໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຫັດສະນະຄະຕິຂອງຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນໄປຢ່າງບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ຄວາມສະຫງົບທີ່ປົນປົວໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຫັນ
ຄູ່ຂອງຂ້ອຍ. ທຸກໆມື້ກັບລາວແມ່ນປະສົບການໃໝ່ໃນຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະປັນຍາ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍ
ພົບລາວເລີຍ ຫຼັງໄຫຼ ຫຼື ເມົາມົວກັບຄວາມໂລບ ຫຼື ອາລົມ ຫຼື ຄວາມໂກດແຄ້ນ ຫຼື ຄວາມຜູກພັນໃດໆຂອງ
ມະນຸດ.

"ຄວາມມືດມົວຂອງ ມາຍາ ກໍາລັງເຂົ້າມາຢ່າງງຽບໆ. ໃຫ້ພວກເຮົາກັບບ້ານກັບບ້ານ." ດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ໃນເວລາ
ຄໍາຄືນ, ພຣະອາຈານໄດ້ເຕືອນສາວິກຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າສໍາລັບ *Kriya*
Yoga . ນັກຮຽນໃໝ່ບາງຄົນກໍ່ສະແດງຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຄຸ້ມຄໍາຂອງຕົນເອງທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດ
ໂຍຄະ.

"ລືມອະດີດໄປ," ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຈະປອບໃຈລາວ. "ຊີວິດທີ່ຫາຍໄປຂອງມະນຸດທຸກຄົນແມ່ນມືດມົວດ້ວຍ
ຄວາມອັບອາຍຫຼາຍຢ່າງ. ການປະພຶດຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຈົນກວ່າຈະຍຶດໝັ້ນກັບສິ່ງສັກສິດ. ທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງໃນອະນາຄົດຈະດີຂຶ້ນຖ້າທ່ານກໍາລັງພະຍາຍາມທາງວິນຍານໃນຕອນນີ້."

ອາຈານສະເໝີ *chelas* ໝູ່ມ **12-13** ໃນອາສະວະນາຂອງລາວ. ການສຶກສາທາງວິນຍານ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງ
ພວກເຂົາແມ່ນຄວາມສົນໃຈຕະຫຼອດຊີວິດຂອງລາວ: ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ລາວຈະເສຍຊີວິດ, ລາວໄດ້
ຍອມຮັບການຝຶກອົບຮົມເດັກຊາຍອາຍຸຫົກປີສອງຄົນ ແລະ ຊາຍໜຸ່ມອາຍຸສິບຫົກປີຄົນໜຶ່ງ. ລາວໄດ້ຊົມຈິດໃຈ
ແລະ ດໍາລົງຊີວິດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິໄນທີ່ລະມັດລະວັງ ເຊິ່ງຄໍາວ່າ "ສາວິກ" ມີຮາກຖານມາຈາກນິທານ. ຊາວ
ອາສະວະນາ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖືຄູ່ຂອງພວກເຂົາ; ການຕິບມີເລັກນ້ອຍຂອງລາວພຽງພໍທີ່ຈະນໍາພວກເຂົາມາຢູ່ຂ້າງ
ລາວຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ເມື່ອອາລົມຂອງລາວ ງຽບ ແລະ ຖອນຕົວ, ບໍ່ມີໃຜກ້າເວົ້າ; ເມື່ອສຽງຫົວຂອງລາວດັງຂຶ້ນ
ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ, ເດັກນ້ອຍກໍ່ເບິ່ງ ຕໍ່ພຣະອົງໃນຖານະເປັນຂອງຕົນເອງ.

ພຣະອາຈານບໍ່ຄ່ອຍຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນໃຫ້ບໍລິການສ່ວນຕົວແກ່ເພິນ, ແລະ ເພິນກໍ່ຈະບໍ່ຍອມຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລູກ
ສິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລູກສິດນັ້ນເຕັມໃຈຢ່າງຈິງໃຈ. ຄູ່ສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊັກເສື້ອຜ້າຂອງເພິນຢ່າງງຽບໆ ຖ້າ
ລູກສິດມອງຂ້າມໜ້າວຽກພິເສດນັ້ນ. ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ນຸ່ງເສື້ອຄຸມສີນ້ຳຕານແບບດັງເດີມ; ເກີບທີ່ບໍ່ມີສາຍຂອງ
ເພິນ, ຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງໂຍຄະ, ແມ່ນເຮັດດ້ວຍໝັງເສື້ອ ຫຼື ກວາງ.

ພຣະອາຈານສາມາດເວົ້າພາສາອັງກິດ, ຝຣັ່ງ, ຮິນດູ, ແລະ ເບັງກາລີໄດ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ; ພາສາສັນສະກິດຂອງ
ລາວກໍ່ຍຸດຕິທໍາ. ລາວໄດ້ສົ່ງສອນສາວິກໝູ່ມຂອງລາວຢ່າງອິດທິນດ້ວຍວິທີທາງລັດບາງຢ່າງທີ່ລາວໄດ້ວາງແຜນໄວ້
ຢ່າງສະຫຼາດສໍາລັບການສຶກສາພາສາອັງກິດ ແລະ ພາສາສັນສະກິດ.

ອາຈານ ແມ່ນ ລະມັດລະວັງ ຂອງ ຂອງລາວ ຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່ ການຫັກລົບ ເອົາໃຈໃສ່ ສົ່ງຕິດຄັດ. ເທ
ອະນັນຕະ, ລາວໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ສະແດງອອກຢ່າງຖືກຕ້ອງຜ່ານສຸຂະພາບທາງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ. ລາວໄດ້ຫຼຸດ
ຄຸນຄ່າຄວາມສຸດຂີດໃດໆ. ສາວິກຄົນໜຶ່ງເຄີຍເລີ່ມອົດອາຫານດົນນານ. ຄູ່ຂອງຂ້ອຍພຽງແຕ່ຫົວຂວັນວ່າ: "ເປັນ
ຫຍັງບໍ່ຖືມກະດູກໃຫ້ໝາ ?"

ສຸຂະພາບຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ແມ່ນດີເລີດ; ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນລາວເຈັບປ່ວຍ. **12-14** ເພິນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກ
ສຶກສາປຶກສາທ່ານໝໍຖ້າເຫັນວ່າມັນເໝາະສົມ. ຈຸດປະສົງຂອງເພິນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ຮີດຄອງ
ປະເພນີຂອງໂລກ: "ທ່ານໝໍຕ້ອງສືບຕໍ່ວຽກງານການປົນປົວຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ນຳໃຊ້
ກັບວັດຖຸ." ແຕ່ເພິນໄດ້ຍົກຍ້ອງຄວາມເໝືອນກວ່າຂອງການປົນປົວທາງຈິດ, ແລະມັກເວົ້າຊ້າອີກວ່າ: "ປັນຍາແມ່ນ
ສິ່ງຊໍາລະລ້າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ."

"ຮ່າງກາຍແມ່ນເພື່ອນທີ່ທ່ານຍິດ. ຈົ່ງໃຫ້ມັນສົມຄວນ; ບໍ່ມີອີກແລ້ວ," ລາວເວົ້າ. "ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກແມ່ນຊົ່ວຄາວ; ຈົ່ງອິດທິນກັບຄວາມສອງຢ່າງດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ພະຍາຍາມກໍາຈັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄປ."

ຈິນຕະນາການແມ່ນປະຕູທີ່ພະຍາດ ແລະ ການປົນປົງເຂົ້າມາ. ຢ່າເຊື່ອໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍເຖິງ ແມ່ນວ່າທ່ານຈະເຈັບປ່ວຍກໍຕາມ; ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຈະໜີໄປ!

ພຣະອາຈານໄດ້ນັບຈຳນວນແພດຫຼາຍຄົນໃນບັນດາສາວິກຂອງພຣະອົງ. "ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກົດເກນທາງກາຍະພາບ ສາມາດສືບສວນວິທະຍາສາດຂອງຈິດວິນຍານໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ," ລາວບອກພວກເຂົາ. "ກົນໄກທາງວິນຍານທີ່ ລະອຽດອ່ອນຖືກຊ່ອນຢູ່ທາງຫຼັງໂຄງສ້າງຂອງຮ່າງກາຍ." **12-15**

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ນັກຮຽນຂອງລາວໃຫ້ເປັນຄູ່ຮ່ວມຊີວິດທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຕາເວັນ ຕົກ ແລະ ຕາເວັນອອກ. ລາວເອງເປັນຜູ້ບໍລິຫານແບບຕາເວັນຕົກໃນນິໄສພາຍນອກ, ແຕ່ພາຍໃນລາວເປັນຊາວ ຕາເວັນອອກທາງວິນຍານ. ລາວໄດ້ຍ້ອງຍໍນິໄສທີ່ກ້າວໜ້າ, ມີຊັບພະຍາກອນ ແລະ ມີສຸຂະອະນາໄມຂອງຕາເວັນ ຕົກ, ແລະ ອຸດົມການທາງສາສະໜາທີ່ໃຫ້ລັດສະໝີແກ່ຕາເວັນອອກມາເປັນເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ວິໄນມາກ່ອນ: ຢູ່ເຮືອນພໍ່ເຂັ້ມງວດ, ອະນັນຕະມັກຈະເຂັ້ມງວດ. ແຕ່ການຝຶກອົບຮົມຂອງ ສີ ຍຸກເຕ ສະວະຣ ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າຮຸນແຮງ. ໃນຖານະທີ່ເປັນນັກປາດຖະຫນາຄວາມສົມບູນແບບ, ຄູສອນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າມັກວິພາກວິຈານສາວິກຂອງເພິ່ນຫຼາຍເກີນໄປ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນເລື່ອງຂອງຊ່ວງເວລາ ຫຼື ໃນລາຍລະອຽດ ເລັກນ້ອຍຂອງພຶດຕິກຳ.

"ມາລະຍາດທີ່ດີໂດຍບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈກໍຄືກັບຜູ້ຍິງທີ່ຕາຍໄປທີ່ສວຍງາມ," ລາວໄດ້ກ່າວໃນໂອກາດທີ່ເໝາະສົມ. "ຄວາມຊື່ສັດແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສຸພາບຄືກັບມືດຜ່າຕັດ, ມີປະສິດທິພາບແຕ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ. ຄວາມຈິງໃຈຜ່ອມກັບຄວາມ ສຸພາບນັ້ນເປັນປະໂຫຍດແລະໜ້າຊົມເຊີຍ."

ເບິ່ງຄືວ່າອາຈານພໍ່ໃຈກັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ເພາະລາວບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງມັນ; ໃນເລື່ອງອື່ນ ໆ, ຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຍິນຄຳຕຳໜິຕິຕຽນ. ຄວາມຜິດຕື່ນຕໍ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນການບໍ່ຄິດຫຼາຍ, ການຫຼົງໄຫຼໃນອາລົມທີ່ ໂສກເສົ້າເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງມາລະຍາດບາງຢ່າງ, ແລະ ບາງຄັ້ງຄາວກໍບໍ່ມີ ວິທີການ.

"ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າກິດຈະກຳຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ Bhagabati ມີການຈັດຕັ້ງທີ່ດີ ແລະ ສົມດຸນໃນທຸກດ້ານແນວໃດ," ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນ. ສາວິກສອງຄົນຂອງ Lahiri Mahasaya ໄດ້ພົບກັນບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍເລີ່ມເດີນທາງ ໄປ Serampore. ພໍ່ ແລະ Sri Yukteswar ໄດ້ປະເມີນຄຸນຄ່າຂອງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຊົມເຊີຍ. ທັງສອງ ໄດ້ສ້າງຊື່ວິດພາຍໃນຂອງຫົນແກຣນິດທາງວິນຍານ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດລະລາຍກັບຍຸກສະໄໝໄດ້.

ຈາກຄູສອນຊົວຄາວໃນຊີວິດກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນບົດຮຽນທີ່ຜິດພາດສອງສາມຢ່າງ. ຂ້ອຍໄດ້ຖືກ ບອກວ່າ *chela* ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກັງວົນຢ່າງໜັກກັບໜ້າທີ່ທາງໂລກ; ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ລະເລີຍ ຫຼື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ, ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຖືກລົງໂທດ. ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດພົບວ່າຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວງ່າຍຕໍ່ການ ດູດຊຶມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາຍໃຕ້ໄມ້ເທົາທີ່ບໍ່ລະມັດລະວັງຂອງອາຈານ, ຂ້ອຍໄດ້ຟື້ນຕົວຈາກຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ໜ້າ ພໍ່ໃຈຂອງຄວາມບໍ່ຮັບຜິດຊອບໃນໄວໆນີ້.

"ຜູ້ທີ່ດີເກີນໄປສຳລັບໂລກນີ້ກຳລັງປະດັບປະດາຄົນອື່ນ," ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ກ່າວ. "ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຫາຍໃຈເອົາ ອາກາດທີ່ເສລີຂອງໂລກ, ເຈົ້າຍັງມີພັນທະທີ່ຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ. ພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ ຄວບຄຸມສະພາບທີ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ **12-16** ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄຳສັ່ງຂອງຈັກກະວານ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ລົມເຫຼວທີ່ຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບເມື່ອທ່ານໄດ້ບັນລຸຄວາມສົມບູນແບບສຸດທ້າຍ."

ຄູຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຖືກສົນບິນໄດ້, ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮັກ. ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມຜ່ອນຜັນຕໍ່ຜູ້ໃດທີ່ເຕັມໃຈ ທີ່ຈະເປັນສາວິກຂອງເພິ່ນຄືກັບຂ້ອຍ. ບໍ່ວ່າອາຈານແລະຂ້ອຍຈະຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍນັກຮຽນຂອງເພິ່ນ ຫຼື ຄົນ

ແປກໜ້າ, ຫຼື ຢູ່ຄົນດຽວນຳກັນ, ເພິ່ນກໍ່ເວົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຕຳໜິຢ່າງແຫຼມຄົມສະເໝີ. ບໍ່ມີເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍ
ໆ. ການຕົກຕຳລົງສູ່ຄວາມຕື່ນຕົ້ນໃຈ ຫຼື ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງໄດ້ລອດພື້ນຈາກການຕຳໜິຕິຕຽນຂອງລາວ. ການ
ປະຕິບັດແບບຮາບພຽງນີ້ແມ່ນຍາກທີ່ຈະ

ອິດທິນ, ແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ Sri Yukteswar ແກ້ໄຂທຸກໆບັນຫາທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ລາວເຮັດວຽກຢູ່ໃນການປ່ຽນແປງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ຂ້ອຍສັນຫຼາຍຄັ້ງພາຍໃຕ້ນ້ຳໜັກຂອງ ຄ້ອນຕີວິໄນຂອງລາວ.

"ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມັກຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະອອກໄປໄດ້ທຸກເວລາ," ອາຈານຮັບປະກັນກັບຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງຈາກເຈົ້າອາຈານການປັບປຸງຂອງເຈົ້າເອງ. ຢູ່ຕໍ່ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ."

ສຳລັບທຸກໆການຕີທີ່ຖອມຕົວທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ຂ້ອຍ, ສຳລັບທຸກໆແຂ້ວໃນຄາງກະໄຕທີ່ເປັນຕົວຢ່າງຂອງຂ້ອຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕື່ອນກັດ້ວຍເປົ້າໝາຍທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະສະແດງອອກໄດ້. ແກ່ນແຂງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດຍາກທີ່ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄດ້ນອກຈາກການຫຍາບຄາຍ. ດ້ວຍການຈາກໄປຂອງມັນ, ໃນທີ່ສຸດສິ່ງສັກສິດກໍ່ພົບຊ່ອງທາງທີ່ບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ. ໃນທາງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ມັນພະຍາຍາມທີ່ຈະຊົມຜ່ານຫົວໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ.

ປັນຍາຂອງ ສີ ຍຸກເສສະວະຣີ ແມ່ນເລິກເຊິ່ງຫຼາຍ ຈົນວ່າເພິ່ນມັກຈະຕອບຕໍ່ການສັງເກດການທີ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າອອກມາໂດຍບໍ່ເອົາໃຈໃສ່. ເພິ່ນກ່າວວ່າ "ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຈົນຕະນາການເຖິງສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຍິນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜູ້ເວົ້າໄດ້ບອກເປັນນິຍົມ ອາດຈະແຕກຕ່າງກັນໄປ." "ພະຍາຍາມຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມສັບສົນຂອງ ຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ຊາຍ."

ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນສູງສົ່ງນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນທາງໂລກເຈັບປວດ; ພຣະອາຈານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຈາກນັກຮຽນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ຜູ້ມີປັນຍາ, ເຊິ່ງມີຈຳນວນໜ້ອຍສະເໝີ, ໄດ້ນັບຖືເພິ່ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າກ້າເວົ້າວ່າ ສີ ຍຸກເສສະວະຣີ ຄົງຈະເປັນຄູ່ຄູ່ທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕ້ອງການທີ່ສຸດໃນປະເທດອິນເດຍ ຖ້າຄຳເວົ້າຂອງເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ມີການວິພາກວິຈານຫຼາຍປານນີ້.

"ຂ້ອຍຮຸນແຮງກັບຜູ້ທີ່ມາຮຽນຝຶກຊ້ອມກັບຂ້ອຍ," ລາວຍອມຮັບກັບຂ້ອຍ. "ມັນແມ່ນວິທີຂອງຂ້ອຍ; ເອົາມັນໄປ ຫຼື ອອກໄປ." ມັນ. ຂ້ອຍ ຈະ ບໍ່ເຄີຍ ປະນີປະນອມ. ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ມີນ້ຳໃຈດີ ໄປຫາ ຂອງເຈົ້າ ສານຸສິດ; ມັນ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ທາງ. ຂ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດພຽງແຕ່ໃນໄຟແຫ່ງຄວາມຮຸນແຮງ, ລຸກໄໝ້ເກີນຄວາມອິດທິນໂດຍສະເລ່ຍ. ວິທີການທີ່ອ່ອນໄຫວ ຂອງ ຄວາມຮັກ ແມ່ນ ຍັງ ການປ່ຽນຮູບຮ່າງ. ເທ ບໍ່ຍຶດຫຍຸ່ນ ແລະ ທີ່ ຍອມ ວິທີການ ແມ່ນ ມີປະສິດທິພາບເທົ່າທຽມກັນຖ້ານຳໃຊ້ດ້ວຍສະຕິປັນຍາ. ເຈົ້າຈະໄປຕ່າງປະເທດ, ບ່ອນທີ່ການໂຈມຕີຢ່າງກົງໄປກົງມາຕໍ່ອີໂກ້ບໍ່ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ. ຄູ່ສອນບໍ່ສາມາດເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງອິນເດຍໃນພາກຕາເວັນຕົກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີກອງທຶນທີ່ພຽງພໍຂອງຄວາມອິດທິນແລະຄວາມອິດທິນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ. ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະລະບຸຄວາມຈິງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ໃນພາຍຫຼັງ. ຊອກຫາໃນຄຳເວົ້າຂອງອາຈານ!

ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳປາໄສທີ່ບໍ່ເປີດເຜີຍຂອງທ່ານ ສີ ຍຸກເສສະວະຣີ ໄດ້ກົດຂວາງຜູ້ຕິດຕາມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນຊ່ວງປີທີ່ເພິ່ນຢູ່ເທິງໂລກ, ແຕ່ຈິດໃຈທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງເພິ່ນຍັງຄົງສະແດງອອກໄປທົ່ວໂລກໃນປະຈຸບັນ, ຜ່ານນັກຮຽນທີ່ຈິງໃຈຂອງ ໂຍຄະ ກຣິຍະ ແລະ ຄຳສອນອື່ນໆ ຂອງລາວ . ລາວມີອຳນາດໃນຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຫຼາຍກວ່າທີ່ອາເລັກຊານເດີເຄີຍຝັນເຖິງໃນຕົນ.

ມື້ໜຶ່ງພໍ່ໄດ້ມາຮອດເພື່ອສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ສີ ຍຸກເສສະວະຣີ. ພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຍິນຄຳຍ້ອງຍໍຈາກຂ້ອຍ. ລາວຕິກໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບຟັງລາຍລະອຽດທີ່ຍາວນານກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບຂອງຂ້ອຍ. ມັນເປັນການປະຕິບັດຂອງອາຈານທີ່ຈະເລົ່າຄືນຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ບໍ່ສຳຄັນດ້ວຍທາທາງທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ. ແຮງໂນ້ມຖ່ວງ. ພໍ່ຝ່າວແລ່ນມາຫາຂ້ອຍ. "ຈາກຄຳເຫັນຂອງຄູ່ສອນເຈົ້າ ຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າຈະພົບຊາກຫັກພັງໝົດ!" ພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍຕິກຢູ່ລະຫວ່າງນ້ຳຕາ ແລະ ສຽງຫົວ.

ສາເຫດດຽວຂອງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງທ່ານ ສີ ຍຸກເສສະວະຣີ ໃນເວລານັ້ນແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມ, ຕໍ່ກັບຄຳແນະນຳທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງລາວ, ເພື່ອປ່ຽນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງວິນຍານ.

ດ້ວຍ ໃຈຮ້າຍ ຄວາມໄວ ຂ້ອຍ ຊອກຫາ ອອກ ຂອງຂ້ອຍ ກູຮູ. ລາວ ໄດ້ຮັບ ຂ້ອຍ ດ້ວຍ ເສົາໃຈ ຕາ, ເປັນ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າ

ຮູ້ສຶກຜິດ. ມັນເປັນເທື່ອດຽວທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນສິ່ງໂຕສັກສິດອ່ອນໂຍນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ຊ່ວງເວລາທີ່ເປັນເອກະລັກນັ້ນ ໄດ້ຖືກຊົມຊືມຢ່າງເຕັມທີ່.

"ທ່ານ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍຕໍ່ໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຕົກຕະລົງ? ມັນ

ຍຸດຕິທຳບໍ່?" "ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດມັນອີກ." ນ້ຳສຽງຂອງອາຈານເປັນສຽງຂໍ້ໂທດ.

ທັນທີທັນໃດຂ້ອຍກໍ່ຖືກປິດອາວຸດ. ຜູ້ຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຍອມຮັບຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງຢ່າງງ່າຍດາຍ! ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາວບໍ່ເຄີຍລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ອາຈານຍັງສືບຕໍ່ຜ່າຕັດຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງທຸກຄັ້ງແລະ ທຸກບ່ອນທີ່ລາວເລືອກ.

ສາວິກໃໝ່ມັກຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ໃນການວິພາກວິຈານຄົນອື່ນຢ່າງລະອຽດ. ສະຫຼາດຄືກັບຄູຣູ! ແບບຢ່າງຂອງການຈຳແນກທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງ! ແຕ່ຜູ້ທີ່ໃຈມຕ້ອງບໍ່ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີທາງປ້ອງກັນຕົວ. ນັກຮຽນທີ່ກຳລັງ ຕໍ່ສູ້ຄົນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ໜີໄປຢ່າງກະທັນຫັນທີ່ອາຈານເປີດເຜີຍລູກສອນສອງສາມອັນອອກຈາກຕົວສັນ ວິເຄາະຂອງລາວໃນທິດທາງຂອງພວກເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍ.

"ຄວາມອ່ອນແອພາຍໃນທີ່ອ່ອນໂຍນ, ເຊິ່ງໜ້າລັງກຽດເມື່ອຖືກຕຳໜີຢ່າງເບົາບາງ, ຄືກັບສ່ວນທີ່ເປັນພະຍາດຂອງ ຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງຈະຖອຍຫລັງກ່ອນທີ່ຈະຖືກຈັບຕ້ອງຢ່າງອ່ອນໂຍນ." ນີ້ແມ່ນຄຳເຫັນທີ່ຕະຫຼົກຂອງ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ກ່ຽວກັບສ່ວນທີ່ອ່ອນແອ.

ມີສາວິກທີ່ຊອກຫາຄູຣູທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບພາບຂອງຕົນເອງ. ນັກຮຽນດັ່ງກ່າວມັກຈະຈົມວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ.

"ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າຄືກັນ!" ຂ້ອຍຕອບໃນໂອກາດໜຶ່ງ. "ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃຈໄພ່ພົນແລ້ວ, ເຈົ້າກໍ່ຈະເປັນໄພ່ພົນ ນັ້ນ." ໃນບັນດາຄວາມລຶກລັບລ້ານລ້ານ, ຫາຍໃຈທຸກໆວິນາທີ່ດ້ວຍອາກາດທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້, ໃຜຈະກ້າຂໍ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈລັກສະນະທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຂອງອາຈານໄດ້ທັນທີ?

ນັກຮຽນໄດ້ມາ, ແລະໂດຍຫົວໄປແລ້ວກໍ່ໄປ. ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ການ ຮັບຮູ້ທີ່ສະບາຍໃຈບໍ່ໄດ້ພົບມັນຢູ່ທີ່ວັດ. ພຣະອາຈານໄດ້ສະເໜີທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ການລ້ຽງດູເປັນເວລາຫຼາຍລ້ານ ປີ, ແຕ່ສາວິກຫຼາຍຄົນກໍ່ຮຽກຮ້ອງຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນຕົວເອງເຊັ່ນກັນ. ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປ, ມັກຄວາມອັບອາຍທີ່ ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງຊີວິດຫຼາຍກວ່າຄວາມຖ່ອມຕົວໃດໆ. ລັງສີທີ່ສ່ອງແສງຂອງພຣະອາຈານ, ແສງແດດທີ່ສ່ອງຜ່ານ ໄດ້ຢ່າງເປີດເຜີຍຂອງປັນຍາຂອງພຣະອົງ, ມີພະລັງເກີນໄປສຳລັບຄວາມເຈັບປ່ວຍທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຊອກຫາຄູສອນທີ່ຕຳກວ່າຜູ້ທີ່, ປົກຄຸມພວກເຂົາດ້ວຍຄຳຍ້ອງຍໍ, ອະນຸຍາດໃຫ້ນອນຫຼັບຢ່າງສະບາຍ ໃນຄວາມໂງ່ຊ້າ.

ໃນຊ່ວງເດືອນຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍກັບພຣະອາຈານ, ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຢ້ານກົວທີ່ລະອຽດອ່ອນຕໍ່ການຕຳໜີ ຕິຕຽນຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍ່ເຫັນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກສະຫງວນໄວ້ສຳລັບສາວິກທີ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວຕັດປາກເວົ້າ. ຖ້າ ນັກຮຽນຄົນໃດທີ່ກຳລັງບິດເບືອນເຮັດການປະທ້ວງ, ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ຈະງຽບສະຫງົບໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຜິດ. ຄຳເວົ້າ ຂອງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍໂກດແຄ້ນ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເລີຍ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງອາຈານບໍ່ແມ່ນສຳລັບຫູທີ່ບໍ່ໄດ້ກຽມພ້ອມຂອງຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຫົວໄປ; ລາວບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ ບົກຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນທີ່ຊັດເຈນກໍ່ຕາມ. ແຕ່ຕໍ່ນັກຮຽນທີ່ຊອກຫາຄຳແນະນຳຂອງລາວ, ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຮ້າຍແຮງ. ຄູບາຜູ້ກ້າຫານແມ່ນຜູ້ທີ່ມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະປ່ຽນແປງແຮ່ດິບ ຂອງມະນຸດຊາດທີ່ຊື່ມຊັບໄປດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ! ຄວາມກ້າຫານຂອງໄພ່ພົນມີຮາກຖານມາຈາກຄວາມ ເມດຕາສິ່ງສານຂອງລາວຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕາເບິ່ງ ໂລກນີ້.

ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມຄວາມແຄ້ນໃຈທີ່ຝັງຢູ່ພາຍໃນ, ຂ້ອຍພົບວ່າການລົງໂທດຂອງຂ້ອຍຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ໃນວິທີທີ່ລະອຽດອ່ອນຫຼາຍ, ອາຈານໄດ້ລະລາຍເຂົ້າໄປໃນຄວາມເມດຕາທີ່ປຽບທຽບໄດ້. ໃນທີ່ສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍກຳແພງຂອງການຫາເຫດຜົນ ແລະ ການສະຫງວນໄວ້ທາງຈິດໃຕ້ສຳນຶກທັງໝົດ ເຊິ່ງບຸກຄະລິກກະພາບຂອງມະນຸດໂດຍທົ່ວໄປປົກປ້ອງຕົວມັນເອງ. **12-17** ລາງວັນແມ່ນຄວາມສາມັກຄີທີ່ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມກັບຄູຂອງຂ້ອຍ. ຕອນນັ້ນຂ້ອຍພົບວ່າລາວເປັນຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈ, ເອົາໃຈໃສ່, ແລະ ມີຄວາມຮັກຢ່າງງຽບໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວບໍ່ໄດ້ສະແດງ ຄວາມຮັກແພງເລີຍ.

ນິໄສຂອງຂ້ອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນການອຸທິດຕົນເອງ. ໃນຕອນທຳອິດມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈທີ່ພົບວ່າຄູຂອງຂ້ອຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍ *jnana* ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີ *bhakti*, **12-18** ໄດ້ສະແດງອອກພຽງແຕ່ໃນແງ່ຂອງຄະນິດສາດທາງວິນຍານທີ່ເປັນຊາເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍປັບຕົວເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄົ້ນພົບການຫຼຸດລົງແຕ່ເປັນການເພີ່ມຂຶ້ນໃນວິທີການອຸທິດຕົນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ອາຈານທີ່ຮັບຮູ້ຕົນເອງສາມາດນຳພາສາວິກຕ່າງໆຂອງລາວໄປຕາມເສັ້ນທາງທຳມະຊາດຂອງອະຄະຕິທີ່ສຳຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.

ສາຍພົວພັນຂອງຂ້ອຍກັບສີ ຍຸກເຕສະວະຣ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ຄ່ອຍຈະແຈ້ງປານໃດ, ແຕ່ກໍຍັງມີຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຢູ່. ຂ້ອຍມັກພົບລາຍເຊັ່ນທີ່ງຽບໆຂອງລາວຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ການເວົ້າບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ນັ່ງຢູ່ຂ້າງລາວຢ່າງງຽບໆ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງລາວໄຫຼມາສູ່ຕົວຂ້ອຍຢ່າງສະຫງົບ.

ຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ບໍ່ລ່າອຽງຂອງ Sri Yukteswar ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງໃນຊ່ວງພັກຮ້ອນຂອງປີທຳອິດຂອງວິທະຍາໄລ. ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີຕ້ອນຮັບໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍເດືອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ Serampore ກັບຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

"ທ່ານອາດຈະຮັບຜິດຊອບວັດ." ພຣະອາຈານມີຄວາມຍິນດີກັບການມາຮອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ. "ໜ້າທີ່ຂອງທ່ານຄືການຕ້ອນຮັບແຂກ ແລະ ການຄວບຄຸມວຽກງານຂອງສາວິກຄົນອື່ນໆ."

ກຸມາຣ, ຊາວບ້ານໜຸ່ມຈາກພາກຕາເວັນອອກຂອງເບງການ, ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບໃນສອງອາທິດຕໍ່ມາເພື່ອພິກອົບຮົມຢູ່ອາສວະ. ດ້ວຍສະຕິປັນຍາທີ່ໂດດເດັ່ນ, ລາວໄດ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຈາກສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຢ່າງໄວວາ. ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້, ພຣະອາຈານຈຶ່ງມີນ້ຳໃຈຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ຢູ່ອາໄສໃໝ່.

"ມຸກຸນດາ, ໃຫ້ກຸມາຣຮັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ. ໃຊ້ເວລາຂອງເຈົ້າເອງໃນການກວາດ ແລະ ແຕ່ງກິນ." ອາຈານໄດ້ອອກຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ຫຼັງຈາກເດັກຊາຍໃໝ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ນຳ, ກຸມາຣ ໄດ້ໃຊ້ອຳນາດກົດຂີ່ຂົມເຫັງຄອບຄົວແບບນ້ອຍໆ. ໃນການກະບົດຢ່າງງຽບໆ, ສາວິກຄົນອື່ນໆຍັງສືບຕໍ່ຊອກຫາຂ້ອຍເພື່ອຂໍຄຳແນະນຳປະຈຳວັນ.

"ມຸກຸນດາເປັນໄປບໍ່ໄດ້! ເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆກໍໄປຫາລາວແລະເຊື່ອຝັງລາວ." ສາມອາທິດຕໍ່ມາ ກຸມາຣ ໄດ້ຈົມກັບຄູຂອງພວກເຮົາ. ຂ້ອຍໄດ້ຍິນລາວຈາກຫ້ອງທີ່ຢູ່ຕິດກັນ.

"ມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມອບໝາຍໃຫ້ລາວໄປເຮືອນຄົວ ແລະ ເຈົ້າໄປຫ້ອງຮັບແຂກ." ນ້ຳສຽງທີ່ອ່ອນເພຍຂອງ Sri Yukteswar ແມ່ນເລື່ອງໃໝ່ສຳລັບ Kumar. "ດ້ວຍວິທີນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າຜູ້ນຳທີ່ມີຄ່າຄວນມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້, ບໍ່ແມ່ນຢາກຄອບງຳ. ເຈົ້າຢາກໄດ້ຕຳແໜ່ງຂອງ Mukunda, ແຕ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາມັນໄດ້ດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີ. ກັບຄືນໄປຫາວຽກກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ຊ່ວຍພໍ່ຄົວ."

ຫຼັງຈາກເຫດການທີ່ຖ່ອມຕົວນີ້, ພຣະອາຈານໄດ້ກັບຄືນສູ່ທັດສະນະຄະຕິທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນຕໍ່ ກຸມາຣ. ໃຜສາມາດແກ້ໄຂຄວາມລຶກລັບຂອງແຮງດຶງດູດໄດ້? ໃນ ກຸມາຣ ຄູບາຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນພົບນ້ຳພູທີ່ມີສະເໝີພາບໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ເພື່ອນສາວິກຄົນອື່ນໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າເດັກຊາຍຄົນໃໝ່ແມ່ນ ສີ

ຍຸກເທດສະການເປັນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຫ້ຖອຍໃຈເລີຍ. ລັກສະນະພິເສດສ່ວນຕົວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີອາຈານກໍຕາມ, ກໍເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນອັນອຸດົມສົມບູນໃຫ້ກັບຮູບແບບຊີວິດ. ທຳມະຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍຖືກຄວບຄຸມໂດຍລາຍລະອຽດໃດໆ; ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ຍາກກວ່າຄຳຍ້ອງຍໍຈາກສິ ຍຸກເທດສະການ.

ກູມາຣ ໄດ້ເວົ້າ ຢ່າງມີພິດ ໄປຫາ ຂ້ອຍ ໝຶ່ງ ມື້ ໂດຍບໍ່ມີ ເຫດຜົນ; ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເຈັບ.

"ຫົວຂອງເຈົ້າໃຄ່ບວມຈົນເຖິງຈຸດແຕກ!" ຂ້ອຍໄດ້ເພີ່ມຄຳເຕືອນທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈິງໂດຍສັນຊາດຕະຍານວ່າ: "ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າຈະແກ້ໄຂວິທີການຂອງເຈົ້າ, ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າຈະຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອອກຈາກອາສາມື້."

ຄູມາ ຫົວຂວັນຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຊ້ຳຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍກັບຄູຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ຫາກໍເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ. ຄາດຫວັງວ່າຈະຖືກດຳ, ຂ້ອຍຈຶ່ງຍ່າງໄປແຈຢ່າງອ່ອນໂຍນ.

"ບາງທີ Mukunda ອາດຈະເວົ້າຖືກ." ຄຳຕອບຂອງອາຈານຕໍ່ເດັກຊາຍມາພ້ອມກັບຄວາມເປັນຊາທີ່ຜິດປົກກະຕິ. ຂ້ອຍຫຼົບໜີໄປໂດຍບໍ່ມີການລົງໂທດ.

ໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ກູມາຣ ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຢ້ຽມຢາມບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງລາວ. ລາວບໍ່ສົນໃຈຄວາມບໍ່ພໍໃຈຢ່າງງຽບໆຂອງ ສີ ຍຸກເທສະວະຣ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວຂອງສາວິກຂອງລາວຢ່າງມີອຳນາດ. ເມື່ອເດັກຊາຍກັບຄືນມາ Serampore ໃນອີກສອງສາມເດືອນ, ການປ່ຽນແປງກໍປາກົດຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ໜ້າພໍໃຈ. ກູມາຣຜູ້ສະຫງ່າງາມທີ່ມີໃບໜ້າທີ່ສົດໃສໄດ້ຫາຍໄປ. ມີພຽງຊາວກະສິກອນທີ່ບໍ່ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ຫາກໍມີນິໄສຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍຢ່າງ.

ພຣະອາຈານໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າມາ ແລະ ສົນທະນາດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າເດັກຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ເໝາະສົມກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງວັດ.

"ມຸກຸນດາ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ກູມາອອກຈາກອາສາມື້ໃນມື້ອື່ນ; ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້!" ນ້ຳຕາໄຫຼອອກມາຈາກຕາຂອງສີ ຍຸກເທສະວາຣ, ແຕ່ລາວຄວບຄຸມຕົນເອງໄດ້ຢ່າງໄວວາ. "ເດັກຊາຍຄົນນີ້ຄົງຈະບໍ່ເຄີຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມເລິກເຊິ່ງທີ່ຖ້າລາວຟັງຂ້ອຍແລະບໍ່ອອກໄປປະສົມກັບເພື່ອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ. ລາວໄດ້ປະຕິເສດການປົກປ້ອງຂອງຂ້ອຍ; ໂລກທີ່ໂຫດຮ້າຍຕ້ອງຍັງເປັນຄູສອນຂອງລາວຢູ່."

ການຈາກໄປຂອງ Kumar ບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມດີໃຈມາໃຫ້ຂ້ອຍເລີຍ; ໜ້າເສຍດາຍທີ່ຂ້ອຍສົງໄສວ່າຄົນທີ່ມີອຳນາດຈະຊະນະໄດ້ແນວໃດ ຄວາມຮັກຂອງນາຍສາມາດຕອບສະໜອງຕໍ່ສິ່ງດຶງດູດທີ່ລາຄາຖືກກວ່າໄດ້. ຄວາມສຸກຂອງເຫຼົ້າແວງ ແລະ ເພດສຳພັນແມ່ນມີອາກຖານຢູ່ໃນມະນຸດທຳມະຊາດ, ແລະບໍ່ຕ້ອງການຄວາມປາຖະໜາອັນແຊບຊ້ອຍເພື່ອຄວາມຊື່ນຊົມຂອງພວກເຂົາ. ກິນອຸບາຍທາງປະສາດສຳຜັດສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກັບຕົນໂອເລັນເດີທີ່ຂຽວຕະຫຼອດປີ, ມີກິນຫອມດ້ວຍດອກໄມ້ຫຼາຍສີສັນ: ທຸກໆສ່ວນຂອງພືດແມ່ນພິດ. ດິນແດນແຫ່ງການປົນປົງຢູ່ພາຍໃນ, ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສະແຫວງຫາຢ່າງຕາບອດໃນທິດທາງທີ່ຜິດພາດຫຼາຍພັນຢ່າງ. **12-19**

"ສະຕິປັນຍາອັນສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມມີສອງຄົມ," ອາຈານເຄີຍກ່າວໄວ້ເມື່ອກ່າວເຖິງຈິດໃຈທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຂອງ Kumar. "ມັນອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນທາງສ້າງສັນ ຫຼື ທາງທຳລາຍຄືກັບມືດ, ບໍ່ວ່າຈະຕັດບາດແຜຂອງຄວາມໂງ່, ຫຼື ຕັດຫົວຕົນເອງ. ສະຕິປັນຍາຈະຖືກນຳພາຢ່າງຖືກຕ້ອງຫຼັງຈາກຈິດໃຈໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ຂອງກົດໝາຍທາງວິນຍານ."

ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະສົມປະສານກັບສາວິກທັງຊາຍແລະຍິງຢ່າງເສລີ, ໂດຍປະຕິບັດຕໍ່ທຸກຄົນຄືກັບຄູກຫຼານຂອງລາວ. ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງ ຫຼື ຄວາມລຳອຽງ.

"ໃນ ນອນ, ເຈົ້າ ເຮັດ ບໍ່ ຮູ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ເຈົ້າ ແມ່ນ ກ ຜູ້ຊາຍ ຫຼື ກ ຜູ້ຍິງ," ລາວ ກ່າວ. "ພຽງແຕ່ ເປັນ ກ ຜູ້ຊາຍ,

ການປອມແປງເປັນຜູ້ຍິງ, ບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຍິງ, ດັ່ງນັ້ນຈິດວິນຍານ, ທີ່ປອມແປງເປັນທັງຊາຍແລະຍິງ, ຈຶ່ງບໍ່ມີເພດ. ຈິດວິນຍານແມ່ນຮູບພາບທີ່ບໍ່ມີສຸດ, ບໍ່ປ່ຽນແປງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ບໍ່ເຄີຍຫຼີກລ່າງ ຫຼື ຕໍາໜິຜູ້ຍິງວ່າເປັນວັດຖຸຂອງການລ້ລວງ. ລາວເວົ້າວ່າ ຜູ້ຊາຍກໍເປັນສິ່ງລ້ລວງຜູ້ຍິງຄືກັນ. ຂ້ອຍເຄີຍຖາມຄູຂອງຂ້ອຍວ່າເປັນຫຍັງໄພ່ພົນບູຮານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຈຶ່ງເອີ້ນຜູ້ຍິງວ່າ "ປະຕູສູ່ນະລິກ".

"ເດັກຍິງຄົນໜຶ່ງຈະເຄີຍເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກລຳຄານໃຈຫຼາຍໃນຊ່ວງຕົ້ນໆຂອງຊີວິດ," ຄູສອນຂອງຂ້ອຍຕອບຢ່າງບໍ່ສຸພາບ. "ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລາວຈະປະນາມ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຍິງ, ແຕ່ເປັນຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບໃນການຄວບຄຸມຕົນເອງຂອງລາວເອງ."

ຖ້າຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມກ້າເລົ່າເລື່ອງທີ່ໜ້າສົງໄສໃນວັດ, ພຣະອາຈານຈະງັບສະຫງົບໂດຍບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາຕອບ. "ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຖືກຕີດ້ວຍແສ້ທີ່ໜ້າຮັກ," ລາວບອກກັບສາວິກ. "ທາດທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກໄດ້ຈະເພີດເພີນກັບໂລກໄດ້ແນວໃດ? ລົດຊາດທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງມັນຫຼົບໜີຈາກພວກມັນໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອ່ອນຢູ່ໃນຂີ້ຕົມບູຮານ. ການຈຳແນກທີ່ດີທັງໝົດຈະສູນເສຍໄປໃຫ້ກັບຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຕັ້ນຫາທີ່ເປັນທາດ."

ນັກສຶກສາທີ່ຊອກຫາທາງທີ່ຈະຫຼົບໜີຈາກຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນແບບສອງຢ່າງ ຂອງມາຢາ ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳທີ່ອິດທິນແລະ ເຂົ້າໃຈຈາກທ່ານສີ ຍຸກເຕສະວາຣ.

"ຄືກັນກັບຈຸດປະສົງຂອງການກິນແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມອຶດຫິວ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມໂລບ, ສະນັ້ນສະຕິປັນຍາທາງເພດຈຶ່ງຖືກອອກແບບມາເພື່ອການຂະຫຍາຍພັນຂອງຊະນິດພັນຕາມກົດໝາຍທຳມະຊາດ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ," ລາວເວົ້າ. "ຈຶ່ງທຳລາຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດດຽວນີ້; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈະຕິດຕາມເຈົ້າຫຼັງຈາກອ່າງກາຍທາງດາລາສາດຖືກຈັກອອກຈາກເປື້ອນອ່າງກາຍຂອງມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອໜັງຈະອ່ອນແອ, ຈິດໃຈຄວນຈະຕ້ານທານຢູ່ສະເໝີ. ຖ້າການລ້ລວງໂຈມຕີເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ຈຶ່ງເອົາຊະນະມັນໂດຍການວິເຄາະທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຍອມແພ້. ທຸກໆຄວາມມັກທາງທຳມະຊາດສາມາດຄວບຄຸມໄດ້."

"ຈຶ່ງຮັກສາພະລັງຂອງເຈົ້າໄວ້. ຈຶ່ງເປັນຄືກັບມະຫາສະໝຸດທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພ່ພົນ, ດູດຊຶມພາຍໃນແມ່ນ້ຳສາຂາທັງໝົດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ. ຄວາມປາຖະໜາເລັກໆນ້ອຍໆແມ່ນຊ່ອງເປີດໃນອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງເຈົ້າ, ອະນຸຍາດໃຫ້ນ້ຳປົນປົງຖືກຖິ້ມໄປໃນດິນທະເລຊາຍຂອງວັດຖຸນິຍົມ. ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ມີພະລັງຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດແມ່ນສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ. ຈຶ່ງຫ່ວງໄປໃນໂລກຄືກັບສິ່ງໂຕຂອງການຄວບຄຸມຕົນເອງ; ເບິ່ງວ່າກົບແຫ່ງຄວາມອ່ອນແອຈະບໍ່ເຕະເຈົ້າໄປມາ."

ໃນທີ່ສຸດຜູ້ນັບຖືສາສະໜາກໍໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍຈາກສະຕິປັນຍາທັງໝົດ. ລາວໄດ້ປ່ຽນຄວາມຕ້ອງການຄວາມຮັກຂອງມະນຸດໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ຄວາມຮັກທີ່ໂດດດ່ຽວເພາະວ່າມີຢູ່ຫົວໄປ.

ແມ່ຂອງ Sri Yukteswar ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ Rana Mahal ຂອງ Benares ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ guru ຂອງຂ້ອຍເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ນາງມີນ້ຳໃຈດີ ແລະ ເມດຕາ, ແຕ່ນາງຍັງເປັນຜູ້ຍິງທີ່ມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ເດັດດ່ຽວຫຼາຍ. ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍືນຢູ່ເທິງລະບຽງຂອງນາງ ແລະ ເບິ່ງແມ່ ແລະ ລູກຊາຍລົມກັນ. ດ້ວຍວິທີທັງສອງສະຫງົບ ແລະ ມີເຫດຜົນ, ອາຈານພະຍາຍາມຊັກຊວນນາງກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງ. ລາວເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ເພາະວ່ານາງສັ່ນຫົວດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

"ບໍ່, ບໍ່, ຂອງຂ້ອຍ ລູກຊາຍ ໄປ ໄກ ດຽວນີ້! ຂອງທ່ານ ສະຫຼາດ ຄຳສັບ ແມ່ນ ບໍ່ ສຳລັບ ຂ້ອຍ! ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ບໍ່ຂອງເຈົ້າ ສາວິກ!"

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ຖອຍຫລັງໂດຍບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງຕື່ມອີກ, ຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກຕໍານິ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈ
ໃນຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສູງຂອງລາວຕໍ່ແມ່ຂອງລາວ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນອາລົມທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນຂອງນາງ. ນາງ
ເຫັນລາວເປັນພຽງລູກຊາຍນ້ອຍຂອງນາງ,

ບໍ່ແມ່ນໃນຖານະນັກປາດ. ເຫດການເລັກໆນ້ອຍໆນີ້ມີຄວາມສະເໝືອນ; ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ພາຍໃນມີຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ພາຍນອກບໍ່ສາມາດປັບຕົວໄດ້.

ກົດລະບຽບຂອງວັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສະວາມີຮັກສາການເຊື່ອມຕໍ່ກັບສາຍພົວພັນທາງໂລກຫຼັງຈາກການແຍກທາງຢ່າງເປັນທາງການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລາວບໍ່ສາມາດປະຕິບັດພິທີກຳຄອບຄົວທີ່ເປັນພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້. ແຕ່ Shankara, ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງ Swami Order ໃນສະໄໝກ່ອນ, ບໍ່ສົນໃຈຄຳສັ່ງສອນດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອແມ່ທີ່ຮັກຂອງລາວເສຍຊີວິດ, ລາວໄດ້ເຜົາສົບຂອງນາງດ້ວຍໄຟສະຫວັນເຊິ່ງລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນຜຸ່ງອອກມາຈາກມືທີ່ຍົກຂຶ້ນຂອງລາວ.

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຍັງບໍ່ສົນໃຈຂໍ້ຈຳກັດດັ່ງກ່າວ, ໃນແບບທີ່ບໍ່ໜ້າປະທັບໃຈເທົ່າໃດ. ເມື່ອແມ່ຂອງລາວເສຍຊີວິດໄປ, ລາວໄດ້ຈັດພິທີເຜົາສົບຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຄົງຄາອັນສັກສິດໃນເບນາເຣສ, ແລະ ລ້ຽງສັດພາມຫຼາຍຄົນຕາມອິດຄອງປະເພນີທີ່ມີມາແຕ່ດົນນານ.

ຂອງ ສາສະໜາອິດສະລາມ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຊາວສະວາມີເອົາຊະນະການລະບຸຕົວຕົນທີ່ຄັບແຄບ. ຊັງກາຣາ ແລະ ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໄດ້ລວມຕົວສົງມີຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັນຢ່າງສົມບູນໃນວິນຍານທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ; ພວກເຂົາ ບໍ່ຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກກົດລະບຽບ. ບາງຄັ້ງ, ນາຍກໍ່ຕັ້ງໃຈບໍ່ສົນໃຈຫຼັກການເພື່ອຍຶດໝັ້ນຫຼັກການຂອງມັນວ່າສູງກວ່າແລະບໍ່ຂຶ້ນກັບຮູບແບບ. ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງເດັດຮວງເຂົ້າໃນມື້ນັ້ນ ຂອງການພັກຜ່ອນ. ຕໍ່ຜູ້ວິພາກວິຈານທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: "ວັນຊະບາໂຕຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອມະນຸດ, ບໍ່ແມ່ນມະນຸດສຳລັບວັນຊະບາໂຕ." **12-20**

ນອກຈາກພຣະຄຳພີແລ້ວ, ບໍ່ອ່ອຍມີປຶ້ມໃດທີ່ໄດ້ຮັບກຽດຈາກການອ່ານຂອງທ່ານ ສີ ຍຸກເຕສວາຣ. ແຕ່ທ່ານກໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບການຄົ້ນພົບທາງວິທະຍາສາດລ່າສຸດ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານຄວາມຮູ້ອື່ນໆຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ໃນຖານະເປັນນັກສຶນທະນາທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ, ທ່ານມັກການແລກປ່ຽນທັດສະນະກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນກັບແຂກຂອງທ່ານ. ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ສຽງຫົວຂວັນທີ່ມ່ວນຊື່ນຂອງຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທຸກໆການສຶນທະນາມີຊີວິດຊີວາ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ອາຈານບໍ່ເຄີຍໂສກເສົ້າ. "ການຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄົນເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າຂອງຕົນເສື່ອມເສຍ," ທ່ານເຄີຍໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າການຊອກຫາພຣະເຈົ້າຈະໝາຍເຖິງງານສົບຂອງຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດ."

ໃນບັນດານັກປັດຊະຍາ, ອາຈານ, ທະນາຍຄວາມ ແລະ ນັກວິທະຍາສາດທີ່ມາທີ່ວັດ, ມີຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ມາຮອດເປັນຄັ້ງທຳອິດດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບນັກສາສະໜາແບບດັ້ງເດີມ. ຮອຍຍິມທີ່ອວດດີ ຫຼື ສາຍຕາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອິດທິນບາງຄັ້ງຄາວສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ມາໃໝ່ບໍ່ຄາດຄິດຫຍັງນອກຈາກຄຳເວົ້າທີ່ສຸພາບອ່ອນໂຍນສອງສາມຄຳ. ແຕ່ການຈາກໄປຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ສະແດງອອກວ່າ ສີ ຍຸກເຕດສະວາຣ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແນ່ນອນໃນຂົງເຂດຄວາມຊ່ຽວຊານຂອງພວກເຂົາ.

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຄູຂອງຂ້ອຍມີຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ເປັນມິດກັບແຂກ; ການຕ້ອນຮັບຂອງລາວໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ມີສະເໝີ. ແຕ່ບາງຄັ້ງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເດັດດ່ຽວກໍ່ປະສົບກັບຄວາມຕຶກໃຈທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ສົນໃຈທີ່ເຢັນຊາ ຫຼື ການຕໍ່ຕ້ານທີ່ໜ້າຢ້ານກົວໃນອາຈານ: ນ້ຳກ້ອນ ຫຼື ເຫຼັກ!

ນັກເຄມີທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງເຄີຍໄດ້ປະນີປະນອມກັບ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ. ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຈະບໍ່ຍອມຮັບການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າວິທະຍາສາດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄິດຄົ້ນວິທີການກວດພົບພຣະອົງເທື່ອ.

"ສະນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມເຫຼວຢ່າງບໍ່ມີເຫດຜົນໃນການແຍກພະລັງສູງສຸດອອກຈາກຫຼອດທິດລອງຂອງເຈົ້າ!" ສາຍຕາຂອງອາຈານແມ່ນເຂັມງວດ. "ຂ້ອຍແນະນຳການທົດລອງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ. ກວດສອບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງເປັນເວລາຊາວສີຊົ່ວໂມງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຢ່າສົງໄສກັບການບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ."

ກ ສະເຫຼີມສະຫຼອງ ນັກປາດ ໄດ້ຮັບ ກ ຄ້າຍຄືກັນ ສັນສະເຫຼືອນ ດ້ວຍ ອວດອ້າງ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ທີ ນັກວິຊາການ
ສັນສະເຫຼືອນ ທີ ອາສຣາມ

ຄານ ດ້ວຍ ຕາມພຣະຄຳພີ ຄວາມຮູ້. ດັ່ງກ່ອງ ຂໍຄວາມ ຖອກເຫລິງ ຈາກ ທີ່ ມະ ຫາ ພຣະຕະ ທີ່

.ອຸປານີ ຊາດ **12-21** ທີ່ ບາຊຍ **12-22** ຂອງ ຊັງຄາຣາ

"ຂ້າພະເຈົ້າລໍຖ້າຟັງທ່ານຢູ່." ນ້ຳສຽງຂອງສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ເປັນການສອບຖາມ, ຄືກັບວ່າຄວາມງຽບສະຫງົດ ໄດ້ຄອບງຳ. ນັກວິຈານຮູ້ສຶກງົງ.

"ມີການອ້າງອີງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ." ຄຳເວົ້າຂອງອາຈານເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຍອງຢູ່ແຈ ຫ້ອງ, ຫ່າງຈາກຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຢ່າງເຄົາລົບ. "ແຕ່ເຈົ້າສາມາດໃຫ້ຄຳເຫັນຕົນສະບັບອັນໃດໄດ້ແດ່, ຈາກຄວາມ ເປັນເອກະລັກຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ? ເຈົ້າໄດ້ດູດຊຶມ ແລະ ສ້າງຂໍຄວາມສັກສິດອັນໃດຂຶ້ນມາເອງ? ຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີ ວັນໝົດສະໄໝເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປັບປຸງທຳມະຊາດຂອງເຈົ້າໃນທາງໃດແດ່? ເຈົ້າພິຈາລະນາເປັນຜູ້ຊະນະທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເວົ້າຊ້າຄຳເວົ້າຂອງຄົນອື່ນແບບອັດຕະໂນມັດບໍ່?"

"ຂ້ອຍ ໃຫ້ ຂຶ້ນ!" ເຫ ຂອງນັກວິຊາການ ຄວາມອຸກໃຈ ແມ່ນ ຕະຫລົກ. "ຂ້ອຍ ມີ ບໍ່ ພາຍໃນ ການຮັບຮູ້."

ບາງທີເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ລາວເຂົ້າໃຈວ່າການວາງຈຸດທີ່ຈະແຈ້ງບໍ່ໄດ້ຊິດຊ່ວຍບັນເທົາອາການໂຄມາທາງວິນຍານ.

"ພວກຄົນໂງ່ຈ້າທີ່ບໍ່ມີເລືອດເຫຼົ້ານີ້ມີກິນໂຄມໄຟທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ," ຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ກ່າວຫຼັງຈາກການຈາກໄປຂອງຜູ້ທີ່ ຖືກລົງໂທດ. "ພວກເຂົາມັກປັດຊະຍາເປັນການຝຶກຝົນສະຕິປັນຍາທີ່ອ່ອນໄຫວ. ຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ ແມ່ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງລະມັດລະວັງກັບຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງການກະທຳພາຍນອກ ຫຼື ກັບລະບຽບວິໄນພາຍໃນທີ່ ຮຸນແຮງ!"

ອາຈານ ຄຽດ ໃນ ອື່ນໆ ໂອກາດຕ່າງໆ ທີ່ ຄວາມໄຮ້ສາລະ ຂອງ ພຽງແຕ່ ປຶ້ມ ການຮຽນຮູ້.

"ຢ່າສັບສົນຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຄຳສັບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ," ລາວໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ບົດຂຽນສັກສິດມີປະໂຫຍດໃນການ ກະຕຸ້ນຄວາມປາຖະໜາສຳລັບການຮັບຮູ້ພາຍໃນ, ຖ້າຄ່ອຍໆດູດຊຶມບົດກະວີໜຶ່ງໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ການສຶກສາທາງ ປັນຍາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ຄວາມພິຈາລະນາທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຍ່ອຍ. ຄວາມຮູ້."

ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໄດ້ເລົ່າປະສົບການໜຶ່ງຂອງຕົນເອງໃນການເສີມສ້າງພຣະຄຳພີ. ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວແມ່ນວັດປ່າ ໃນພາກຕາເວັນອອກຂອງເບັງກາລ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ສັງເກດເບິ່ງຂັ້ນຕອນຂອງຄູສອນທີ່ມີຊື່ສຽງ, ດາບຣູ ບາລລາບ. ວິທີການຂອງລາວ, ທັງງ່າຍດາຍແລະຍາກ, ເປັນເລື່ອງທຳມະດາໃນປະເທດອິນເດຍບູຮານ.

ດາບຣູ ບາລລາບ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມສາວິກຂອງພຣະອົງອ້ອມຮອບພຣະອົງໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ. ພຣະພຸດທະສາສະ ໜາ ໄດ້ເປີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງຂໍຄວາມໜຶ່ງຢ່າງໝັ້ນຄົງເປັນເວລາເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ, ແລ້ວຫຼັບຕາລົງ. ອີກເຄິ່ງຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປ. ພຣະອາຈານໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນສັ້ນໆ. ພວກເຂົານັ່ງສະມາທິຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງເປັນເວລາໜຶ່ງ ຊົ່ວໂມງ. ໃນທີ່ສຸດ ຄູ່ຄູກໍໄດ້ເວົ້າ.

"ມີ ເຈົ້າ ເຂົ້າໃຈບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານ." ໜຶ່ງ ໃນ ທີ່ ກຸ່ມ ກຳລັງຮຽນ ອັນນີ້ ການຍືນຍັນ.

"ບໍ່; ບໍ່ແມ່ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຈົ່ງສະແຫວງຫາພະລັງທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ໃຫ້ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ມີພະລັງທີ່ຈະຟື້ນຟູປະເທດ ອິນເດຍໃນຫຼາຍສະຕະວັດແລ້ວຫຼາຍສະຕະວັດ." ອີກຊົ່ວໂມງໜຶ່ງໄດ້ຫາຍໄປຢ່າງງຽບໆ. ອາຈານໄດ້ບອກ ນັກຮຽນໃຫ້ອອກໄປ, ແລະຫັນໄປຫາ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ.

"ບໍ່, ທ່ານ, ບໍ່ ແທ້ໆ; ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂອງຂ້ອຍ ຕາ ແລະ ຈິດໃຈ ມີ ແລ່ນ ຜ່ານ ຂອງມັນ ໜ້າ ຫຼາຍ ເທື່ອ."

"ຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ຕອບກັບຂ້ອຍແຕກຕ່າງກັນ!" ນັກປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຍິມໃຫ້ອາຈານດ້ວຍການໃຫ້ພອນ. "ຖ້າຄົນເຮົາ ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການສະແດງຄວາມຮັ່ງມີທາງພຣະຄຳພີພາຍນອກ, ເວລາໃດທີ່ຍັງເຫຼືອສຳລັບການດຳນັ້າເຂົ້າໄປພາຍໃນ ຢ່າງງົບໆເພື່ອຄົ້ນຫາໂຂ່ມຸກທີ່ລ້ຳຄ່າ?"

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ຊີ້ນຳການສຶກສາສາວິກຂອງພຣະອົງເອງດ້ວຍວິທີການທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນດຽວກັນນີ້. "ປັນຍາບໍ່ໄດ້ ຖືກລວມເຂົ້າກັບຕາ, ແຕ່ຖືກລວມເຂົ້າກັບອະຕອມ," ພຣະອົງກ່າວ. "ເມື່ອຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າຕໍ່ຄວາມຈິງບໍ່ ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນສະໝອງຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຢູ່ໃນຕົວຕົນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າອາດຈະຍືນຍັນຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້ ຢ່າງບໍ່ຢ້ານກົວ." ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນແນວໂນ້ມໃດໆທີ່ນັກຮຽນອາດຈະມີໃນການຕີຄວາມໝາຍຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບໜັງສືວ່າເປັນ ຂັນຕອນທີ່ຈຳເປັນໄປສູ່ການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ.

"ພວກ ຣິຊີສ ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນປະໂຫຍກດຽວຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່ານັກວິຊາການທີ່ໃຫ້ຄວາມເຫັນໄດ້ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບຕົວເອງ ເປັນເວລາຫຼາຍລຸ້ນຄົນ," ລາວໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ການໂຕ້ຖຽງທາງວັນນະຄະດີທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດແມ່ນສຳລັບຈິດໃຈທີ່ຂີ້ ຄ້ານ. ມີຄວາມຄິດໃດທີ່ປິດປ່ອຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 'ພຣະເຈົ້າແມ່ນ' - ບໍ່, 'ພຣະເຈົ້າ'?"

ແຕ່ມະນຸດບໍ່ສາມາດກັບຄືນສູ່ຄວາມລຽບງ່າຍໄດ້ງ່າຍໆ. ມັນບໍ່ຄ່ອຍຈະເປັນ "ພຣະເຈົ້າ" ສຳລັບລາວ, ແຕ່ເປັນຄວາມ ອວດດີທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ມາ. ອີໂກ້ຂອງລາວພໍໃຈທີ່ລາວສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວໄດ້.

ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕຳແໜ່ງທາງໂລກທີ່ສູງສົ່ງຕໍ່ໜ້າອາຈານມັກຈະເພີ່ມຄວາມຖອມຕົວໃຫ້ກັບຊັບສິນ ອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ພິພາກສາທ້ອງຖິ່ນຄົນໜຶ່ງເຄີຍມາຮອດເພື່ອສຳພາດຢູ່ທີ່ວັດແຄມທະເລໃນເມືອງ Puri. ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້, ຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງໃນດ້ານຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ມີອຳນາດທີ່ຈະໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກອາສາສາມ. ຂ້ອຍໄດ້ ເຕືອນຄູຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການປົກຄອງແບບເດັດຂາດ. ແຕ່ລາວນັ່ງລົງດ້ວຍທ່າທີ່ຫົວປະນີ ປະນອມ, ແລະບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຫັກທາຍຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ. ຮູ້ສຶກກັງວົນເລັກນ້ອຍ, ຂ້ອຍນັ່ງຍອງໆຢູ່ໃກ້ໆປະຕູ. ຊາຍ ຄົນນັ້ນຕ້ອງພໍໃຈກັບກ່ອງໄມ້; ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄປເອົາຕັ້ງອີ່ມາ. ບໍ່ມີການຕອບສະໜອງຄວາມຄາດ ຫວັງທີ່ຊັດເຈນຂອງຜູ້ພິພາກສາທີ່ວ່າຄວາມສຳຄັນຂອງລາວຈະຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນພິທີການ.

ການສົນທະນາທາງ metaphysics ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ແຂກໄດ້ຜິດພາດຍ້ອນການຕີຄວາມໝາຍພຣະຄຳພີທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ. ເມື່ອຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງລາວຫຼຸດລົງ, ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງລາວກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

"ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບລາງວັນທີ່ໜຶ່ງໃນການສອບເສັງປະລິນຍາໂທ?" ເຣຊັນໄດ້ປະຖົມລາວໄປ, ແຕ່ລາວຍັງ ສາມາດຮ້ອງໄດ້.

"ທ່ານຜູ້ພິພາກສາ, ທ່ານລືມໄປວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຫ້ອງສານຂອງທ່ານ," ອາຈານຕອບຢ່າງສະເໝີຕົນສະເໝີປາຍ.

"ຈາກຄຳເວົ້າແບບເດັກນ້ອຍຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຄາດເດົາໄດ້ວ່າອາຊີບວິທະຍາໄລຂອງທ່ານບໍ່ມີຈຸດເດັ່ນ ຫຍັງເລີຍ. ໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ, ປະລິນຍາມະຫາວິທະຍາໄລບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບຮູ້ທາງເວດ. ໄພ່ພົນບໍ່ໄດ້ຖືກ ຜະລິດອອກມາເປັນກຸ່ມໆໃນແຕ່ລະພາກຮຽນຄືກັບນັກບັນຊີ."

ຫຼັງຈາກ ກ ຕົກຕະລົງ ຄວາມງຽບ, ທີ່ ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ ຫົວຂວັນ ຢ່າງຈິງໃຈ.

"ນີ້ແມ່ນການພິປະລັງທຳອິດຂອງຂ້ອຍກັບຜູ້ພິພາກສາຈາກສະຫວັນ," ລາວເວົ້າ. ຕໍ່ມາລາວໄດ້ຮ້ອງຂໍຢ່າງເປັນ ທາງການ, ໂດຍໄດ້ກ່າວເຖິງເງື່ອນໄຂທາງກົດໝາຍທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການເປັນຢູ່ຂອງລາວ, ເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບເປັນ

"ການທົດລອງ" ສາວົກ.

ຄູບາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ລາຍລະອຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງເພິ່ນເປັນສ່ວນຕົວ. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສິນທຳໃນຫຼາຍໆໂອກາດໄດ້ພະຍາຍາມຮັບປະກັນການຄອບຄອງທີ່ດິນປັນພະບຸລຸດຂອງອາຈານ. ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ແມ່ນແຕ່ໂດຍການຍຸຍົງໃຫ້ມີການຝ່ອງຮ້ອງ, ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ໄດ້ຫຼອກລວງຄູ່ແຂ່ງທຸກຄົນ. ເພິ່ນໄດ້ປະສົບກັບປະສົບການທີ່ເຈັບປວດເຫຼົ່ານີ້ຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ເປັນຄູບາທີ່ຂໍ້ທານ ຫຼື ເປັນພາລະຂອງສາວົກຂອງເພິ່ນ.

ຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານການເງິນຂອງລາວແມ່ນເຫດຜົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ອາຈານທີ່ເວົ້າກົງໄປກົງມາ ແລະ ໜ້າຕົກໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນການຫຼອກລວງທາງການທູດ. ບໍ່ເຫມືອນກັບຄູອາຈານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງຍ້ອງຍໍຜູ້ສະໜັບສະໜູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄູສອນຂອງຂ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກອິດທິພົນຂອງຄວາມຮັ່ງມີຂອງຄົນອື່ນ, ບໍ່ວ່າຈະເປີດເຜີຍ ຫຼື ແນບນຽນ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນລາວຂໍ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ບອກໃບເງິນເພື່ອຈຸດປະສົງໃດໆ. ການຝຶກອົບຮົມໃນວັດຂອງລາວແມ່ນໃຫ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ບໍ່ເສຍຄ່າແກ່ ສາວົກທຸກຄົນ.

ມື້ໜຶ່ງຮອງຜູ້ບັນຊາການທີ່ຫຼົ່ວໄດ້ມາຮອດວັດ Serampore ເພື່ອຮັບໃຊ້ Sri Yukteswar ພ້ອມດ້ວຍໝາຍຮຽກທາງກົດໝາຍ. ສາວົກຄົນໜຶ່ງຊື່ Kanai ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ໄປຮ່ວມງານນຳ. ທັດສະນະຄະຕິຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍ່ພຣະອາຈານແມ່ນເປັນທີ່ໜ້າລັງກຽດ.

"ມັນຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ເຈົ້າຖ້າເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເງົາມືດຂອງບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າ ແລະ ຫາຍໃຈເອົາອາກາດທີ່ບໍລິສຸດຂອງຫ້ອງສານ." ຮອງຜູ້ພິພາກສາຍິມຢ່າງດູດູກ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຕົວເອງໄດ້.

"ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຄຳ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ ຄວາມຫຼົ່ວໄດ້ ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ໃນ ທີ່ ພື້ນ!" ຂ້ອຍ ກ້າວໜ້າ ຢ່າງຂົມຂຸ່.

"ເຈົ້າຄົນຊົວ!" ສຽງຮ້ອງຂອງ Kanai ດັງຂຶ້ນພ້ອມໆກັນກັບສຽງຂອງຂ້ອຍເອງ. "ເຈົ້າກ້າເອົາຄຳໝິນປະໝາດຂອງເຈົ້າເຂົ້າມາໃນອາສາສາມສັກສິດນີ້ບໍ່?"

ແຕ່ອາຈານຍືນຢູ່ຢ່າງປົກປ້ອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ທຳຮ້າຍລາວ. "ຢ່າຕື່ນເຕັ້ນກັບສິ່ງອື່ນໃດ. ຊາຍຄົນນີ້ພຽງແຕ່ເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ."

ເທ ເຈົ້າໜ້າທີ່, ມືນງິງ ທີ່ ຂອງລາວ ປ່ຽນແປງໄປ ພະນັກງານຕ້ອນຮັບ, ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ສະເໝີໃຫ້ ກ ຄຳຂອງ ຄຳຂໍ້ໂທດ ແລະ ເລັງ ຫ່າງອອກໄປ.

ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າອາຈານທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຮ້ອນແຮງດັ່ງກ່າວສາມາດສະຫງົບພາຍໃນໄດ້. ລາວໄດ້ເຂົ້າກັບຄຳນິຍາມຂອງພຣະເວດກ່ຽວກັບຜູ້ຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ: "ອ່ອນໂຍນກວ່າດອກໄມ້, ບ່ອນທີ່ມີຄວາມເມດຕາ; ແຂງແຮງກວ່າຝ້າຮ້ອງ, ບ່ອນທີ່ຫຼັກການຕ່າງໆຖືກວາງໄວ້."

ໃນໂລກນີ້ຍັງມີຄົນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່, ໃນຄຳເວົ້າຂອງ Browning, "ບໍ່ອິດທິນກັບແສງສະຫວ່າງ, ເປັນ "ຕົວເອງບໍ່ຊັດເຈນ." ບາງຄັ້ງຄົນພາຍນອກກໍ່ຕຳໜີ້ Sri Yukteswar ສຳລັບຄວາມຄຽດແຄ້ນທີ່ຈິນຕະນາການຂຶ້ນມາ. ຄູສອນທີ່ບໍ່ສາມາດລົບກວນໄດ້ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຟັງຢ່າງສຸພາບ, ວິເຄາະຕົວເອງເພື່ອເບິ່ງວ່າມີຄວາມຈິງອັນໃດຢູ່ໃນການກ່າວໂທດຫຼືບໍ່. ສາກເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຄິດເຖິງການສັງເກດທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້ຂອງອາຈານ: "ບາງຄົນພະຍາຍາມສູງໂດຍການຕັດຫົວຄົນອື່ນ!"

ຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຂອງໄພ່ພົນນັ້ນໜ້າປະທັບໃຈເກີນກວ່າຄຳເທດສະໜາໃດໆ. "ຜູ້ທີ່ຊ້າໃນການໃຈຮ້າຍກໍ່ດີກ່ວາຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ; ແລະຜູ້ທີ່ປົກຄອງຈິດໃຈຂອງຕົນກໍ່ດີກ່ວາຜູ້ທີ່ຍຶດເອົາເມືອງໄດ້." **12-23**

ຂ້ອຍ ເລື້ອຍໆ ສະຫ້ອນ ນັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ສະຫງ່າງາມ ອາຈານ ສາມາດ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ມີ ໄດ້ ອັນ ຈັກກະພັດ ຫຼື
ສັນສະເຫຼືອນ ໂລກ

ນັກຮົບເຄີຍຄິດເຖິງຊື່ສຽງ ຫຼື ຜົນສຳເລັດທາງໂລກ. ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ລາວໄດ້ເລືອກທີ່ຈະບຸກໂຈມຕີ ສະຖານທີ່ພາຍໃນແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ເຊິ່ງມັນເປັນຈຸດສູງສຸດຂອງມະນຸດ.

12-1 "ການນະມັດສະການ Durga." ນີ້ແມ່ນງານບຸນຫຼັກຂອງປີເບັງກາລີ ແລະ ດຳເນີນເປັນເວລາເກົ່າມີປະມານ ທ້າຍເດືອນກັນຍາ. ທັນທີ ກຳລັງຕິດຕາມ ແມ່ນ ທີ່ ສິບມື ງານບຸນ ຂອງ ດາຊາຮາຣາ ("ທີ່ ໜຶ່ງ WHO ລຶບອອກ ສິບ ບາບ"-ສາມ ຂອງ ຮ່າງກາຍ, ສາມ ຂອງ ຈິດໃຈ, ສີ ຂອງ ຄຳເວົ້າ). ທັງສອງ ພິທີບູຊາ ແມ່ນ ສັກສິດ ໄປ ຫາ ດູກາ, ຕາມຕົວອັກສອນ "ທີ່ ເຂົາບໍ່ໄດ້," ອັນ ລັກສະນະ ຂອງ ສັກສິດ ແມ່, Shakti, ກຳລັງສ້າງສັນຍິງທີ່ເປັນ ຕົວຕົນ.

12-2 : ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ແມ່ນ ເກີດ ໃນ ພຶດສະພາ 10, 1855.

12-3 : ຍຸກເຕສະວາຣ ໝາຍຄວາມວ່າ "ສະຫະປະຊາ ໄປຫາ ພະເຈົ້າ." ກິຣິ ແມ່ນ ກ ການຈັດປະເພດ ຄວາມ ແຕກຕ່າງ ຂອງ ໜຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ສິບ ບູຮານ ສະວາມີ ກິງງາ. ສີ
.ໝາຍຄວາມວ່າ "ສັກສິດ"; ມັນ ແມ່ນ ບໍ່ ກ ຊື່ ແຕ່ ກ ຫົວຂໍ້ ຂອງ ເຄົາລົບ

12-4 : ຕາມຕົວອັກສອນ, "ເຖິງ ໂດຍກົງ ຮ່ວມກັນ." ສະມາທິ ແມ່ນ ກ ສະຕິເໝືອສະຕິ ລັດ ຂອງ ຄວາມປິຕິຍິນດີ ໃນ ເຊິ່ງ ທີ່ ໂຍຄະ ຮັບຮູ້ ທີ່ ຕົວຕົນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ວິນຍານ.

12-5 : ການນອນກິນ, ຕາມ ໄປຫາ ນັກສະລິລະວິທະຍາ, ແມ່ນ ອັນ ຕົວຊີບອກ ຂອງ ເວົ້າອອກມາ ການຜ່ອນຄາຍ (ເຖິງ ທີ່ ບໍ່ຮູ້ຕົວ ຜູ້ປະຕິບັດ, ພຽງຢ່າງດຽວ).

12-6 : ດາລ ແມ່ນ ກ ໜາ ແກງ ເຮັດ ຈາກ ແບ່ງ ຖົງ ຫຼື ອື່ນໆ ກຳມະຈອນ. ຈັນນາ ແມ່ນ ກ ເນີຍແຂງ ຂອງ ສິດ ໜຽວ ນົມ, ຕັດ ເປັນຮູບສີ່ຫຼ່ຽມມົນ ແລະ ແກງກະຫລີກັບມັນຕົນ.

12-7 ພະລັງທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປຂອງໂຍຄີ, ໂດຍທີ່ລາວເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ລົດຊາດ, ກິນ, ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ ຂອງລາວໃນການສ້າງໂດຍບໍ່ມີ ທີ່ ໃຊ້ ຂອງ ຄວາມຮູ້ສຶກ ອະໄວຍະວະ, ມີ ໄດ້ ໄດ້ອະທິບາຍ ເປັນ ຕິດຕາມ ໃນ ທີ່ ໄຕຕິຣິຍາ ອາຣັນຍາກາ : "ການ ຕາບອດ ຜູ້ຊາຍ ເຈາະ ໄຂ່ມຸກ; ຄົນທີ່ບໍ່ມີນິວມີເອົາດ້າຍໃສ່ມັນ; ຄົນທີ່ ບໍ່ມີຄໍໃສ່ມັນ; ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ມີລິນຍ້ອງຍໍມັນ.

12-8 : ເທ ງເຫຼົ້າ ຢ່າງຈຸ້ນວາຍ ການປະທ້ວງ ທີ່ ໃດກໍ່ໄດ້ ເຄື່ອນທີ່ ວັດຖຸ ພາຍໃນ ຂອງມັນ ຂອບເຂດ. ສຳເລັດ ແລ້ວ ການບໍ່ສາມາດເຄື່ອນທີ່ ແມ່ນ ປົກກະຕິແລ້ວ ຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ຝ່າຕົນ ຄວາມຫວັງ ຂອງ ຄວາມປອດໄພ.

12-9 : ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ຕົວຈິງແລ້ວ ກ່າວວ່າ "ປຣິຢາ" (ທຳອິດ ຫຼື ມອບໃຫ້ ຊື່), ບໍ່ "ຍຸກເຕສະວາຣ" (ວັດວາອາຮາມ ຊື່, ບໍ່ ໄດ້ຮັບ ໂດຍ ຄູຂອງຂ້ອຍ ໃນລະຫວ່າງ ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ຕະຫຼອດຊີວິດ). (ເບິ່ງ ໜ້າ 109.) "ຍຸກເຕສະວາຣ" ແມ່ນ ຖືກແທນທີ່ ຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະ ໃນ ກ ໜ້ອຍ ອື່ນໆ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ໃນປຶ້ມຫົວນີ້, ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມສັບສົນ, ຕໍ່ຜູ້ອ່ານ, ຂອງສອງຊື່.

12-10 : "ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍ ເວົ້າ ແກ່ ເຈົ້າ, ແມ່ນຫຍັງ ສິ່ງຂອງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ ແມ່ນ ຄວາມ ປາຖະໜາ ເມື່ອ ແມ່ນ ອະທິຖານ, ເຊື່ອ ນັ້ນ ແມ່ນ ຮັບ ພວກເຂົາ, ແລະ ແມ່ນ ຈະມີພວກມັນ." - ມາຣະໂກ

11:24. ບັນດາອາຈານຜູ້ທີ່ມີວິໄສທັດອັນສູງສົງສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ສາວິກຂັນສູງໄດ້ ຢ່າງເຕັມທີ່, ດັ່ງທີ່ Lahiri Mahasaya ໄດ້ເຮັດສຳລັບ Sri Yukteswar ໃນໂອກາດນີ້.

12-11 : "ແລະ ໜຶ່ງ ຂອງ ພວກເຂົາ ຕິ ທີ່ ຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງ ທີ່ ສູງ ປະໂລຫິດ, ແລະ ຕັດ ປິດ ຂອງລາວ ຂວາ ຫູ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ຕອບແລ້ວ ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງອິດທິນຢູ່ດຽວນີ້. ແລະພຣະອົງໄດ້ແຕ່ຫຼຸດຂອງລາວແລະ ຮັກສາລາວໃຫ້ຫາຍດີ."— ລູກາ 22:50-51.

12-12 : "ໃຫ້ ບໍ່ ນັ້ນ ເຊິ່ງ ແມ່ນ ສັກສິດ ແກ່ ທີ່ ໝາ, ທັງສອງ ຫລໍ່ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ໄຂ່ມຸກ ກ່ອນ ໝູ ຢ້ານວ່າ

ພວກເຂົາ ຢຽບຢຳ ພວກເຂົາ ຢູ່ໃຕ້ຕຶນຂອງເຂົາ ແລະຫັນມາຈິກເຈົ້າອີກ.”— ມັດທາຍ 7:6.

12-13 : ສານຸສິດ; ຈາກ ສັນສະກິດ ກິລິຍາ ຮາກ, "ເຖິງ ຮັບໃຊ້."

12-14 : ລາວ ແມ່ນ ເທືອໜຶ່ງ ເຈັບປ່ວຍ ໃນ ແຄວ້ນແຄສເມຍ ເມື່ອ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ບໍ່ມີ ຈາກ ລາວ. (ເບິ່ງ ບົດ 23.)

12-15 : ກ ກ້າຫານ ທາງການແພດ ຜູ້ຊາຍ, ຊາລສີ ໂຣເບີດ ອິເຊັດ, ໄດ້ຮັບລາງວັນ ທີ່ ໂນເບວ ລາງວັນ ໃນ ສະລິລະວິທະຍາ, ຂຽນ ເປັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: "ອະພິປັດຊະຍາຍັງບໍ່ທັນເປັນວິທະຍາສາດຢ່າງເປັນທາງການ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າເປັນແນວນັ້ນ. ແຕ່ມັນຈະກາຍເປັນ.....ທີ່ ເອດິນເບີຣາ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ສາມາດ ໄປຫາ

ຍືນຍັນ ກ່ອນ 100 ນັກສະລິລະວິທະຍາ ນັ້ນ ຂອງພວກເຮົາ ຫ້າ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແມ່ນ ບໍ່ ຂອງພວກເຮົາ ເທົ່ານັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ຂອງ ຄວາມຮູ້ ແລະ ນັ້ນ ກ ຊົນສ່ວນ ຂອງ ບາງຄັ້ງຄວາມເປັນຈິງ ຮອດ ທີ່ ສະຕິປັນຍາ ໃນ ເພາະວ່າ ກ ຄວາມຈິງ ແມ່ນ ຫາຍາກ ແມ່ນ ບໍ່ ເຫດຜົນ..... ອື່ນໆ ວິທີການ. ນັ້ນ ມັນ ເຮັດ ບໍ່ ມີຢູ່. ເພາະວ່າ

ເຫຼົ່ານັ້ນ WHO ມີ ມີລາງລົດໄຟ ທີ່ ກ ສຶກສາ ແມ່ນ ຍາກ, ແມ່ນ ນັ້ນ ກ ເຫດຜົນ ສຳລັບ ບໍ່ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ມັນ? ອະທິຟິຊິກສາດ ເປັນ ອັນ ລຶກລັບ

ວິທະຍາສາດຈະຮູ້ສຶກອັບອາຍຕື່ນເອງຄືກັບຜູ້ທີ່ຕຳໜີເຄມີສາດໂດຍອ້າງວ່າການໄລ່ຕາມຫີນຂອງນັກ ໃນ ທີ່ ສານ ຂອງ ຫຼັກການ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ເທົ່ານັ້ນ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຂອງ ລາວ. ປັດຊະຍານັ້ນເປັນພາບລວງຕາ. ຊິເອ, ຄລອດ ເປັນາດ ແລະ

ປາສເຕີ ການທົດລອງ ຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ ສະເໝີ. ສະບາຍດີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໄປຫາ ທີ່ ໃໝ່ ວິທະຍາສາດ ເຊິ່ງ "ແມ່ນ ກຳລັງໄປ ໄປຫາ ການປ່ຽນແປງ ທິດທາງຂອງຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ

12-16 : ສະມາທິ : ສົມບູນແບບ ສະຫະພັນ ຂອງ ທີ່ ສ່ວນບຸກຄົນ ຈິດວິນຍານ ດ້ວຍ ທີ່ ອະນັນຕະ ວິນຍານ.

12-17 : ເຫ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ນຳພາ ການໃຫ້ເຫດຜົນ ຂອງ ທີ່ ຈິດໃຈ ແມ່ນ ຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແຕກຕ່າງ ຈາກ ທີ່ ບໍ່ມີຂໍ້ ຜິດພາດ ການຊີ້ນຳ ຂອງ ຄວາມຈິງຊຶ່ງ ບັນຫາຕ່າງໆ ຈາກ ທີ່ ສະຕິທີ່ລ້ຳຄ່າ. ນຳ ໂດຍ ພາສາຝຣັ່ງ ນັກ ວິທະຍາສາດ ຂອງ ທີ່ ຊັບອນ, ຕາເວັນຕົກ ນັກຄິດ ແມ່ນ ການເລີ່ມຕົ້ນ ເພື່ອສືບສວນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ການຮັບຮູ້ອັນສູງສົງໃນມະນຸດ.

ສຳລັບຊາວປີທີຜ່ານມາ, ນັກສຶກສາວິຊາຈິດຕະວິທະຍາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກ Freud, ໄດ້ໃຊ້ເວລາທັງໝົດ" ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຄົ້ນຫາຈິດໃຕ້ສຳນຶກ" ອານາຈັກ," ຮັບປະກັນ ອິດສະຣາເອນ ຮ. ເລວິນທັລ ແຫຼມ ອອກ ໃນ 1929. "ມັນ ແມ່ນ ຈິງ ນັ້ນ ທີ່ ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ເປີດເຜີຍ ຫຼາຍ ຂອງ ຄວາມລຶກລັບທີ່ສາມາດອະທິບາຍການກະທຳຂອງ ມະນຸດໄດ້, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ. ມັນສາມາດອະທິບາຍເຖິງການກະທຳທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນການກະທຳທີ່ຢູ່ຂ້າງເທິງ ທີ່ ປົກກະຕິ. ເຫ ລ່າສຸດ ຈິດຕະວິທະຍາ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍ ທີ່ ພາສາຝຣັ່ງ ໂຮງຮຽນ, ມີ ຄົນພົບ ກ ໃໝ່ ພາກພື້ນ ໃນ ຜູ້ຊາຍ, ເຊິ່ງ ມັນເອີ້ນວ່າ ສະຕິສຳນຶກສ່ວນເທິງ. ກົງກັນຂ້າມກັບຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງກະແສນ້ຳທີ່ຈົມຢູ່ໃຕ້ທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາ, ມັນ ເປີດເຜີຍ ທີ່ ຄວາມສູງ ໄປຫາ ເຊິ່ງ ຂອງພວກເຮົາ ທຳມະຊາດ ສາມາດ ເຂົ້າເຖິງ. ຜູ້ຊາຍ ເປັນຕົວແທນ ກ ສາມເທົ່າ, ບໍ່ ກ ສອງເທົ່າ, ບຸກຄະລິກກະພາບ; ຂອງພວກເຮົາ ມີສະຕິ ແລະ ຈິດໃຕ້ສຳນຶກຖືກປົກດ້ວຍສະຕິທີ່ ເໝືອກວ່າ. ຫຼາຍປີກ່ອນ ນັກຈິດຕະວິທະຍາຊາວອັງກິດ, FWH Myers, ໄດ້ແນະນຳວ່າ 'ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຄວາມ ເລິກຂອງຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາແມ່ນກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ເຮືອນເກັບມ້ຽນສົມບັດ.' ກົງກັນຂ້າມກັບ ຈິດຕະວິທະຍາທີ່ສຸມໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າທັງໝົດຂອງມັນໃສ່ຈິດໃຕ້ສຳນຶກໃນລັກສະນະຂອງມະນຸດ, ຈິດຕະວິທະຍາໃໝ່ຂອງສະຕິທີ່ເໝືອກວ່ານີ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງມັນໃສ່ເຮືອນເກັບມ້ຽນສົມບັດ, ພາກພື້ນທີ່ . ສາມາດອະທິບາຍການກະທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ເປັນວິລະຊົນຂອງມະນຸດຢ່າງດຽວ

12-18 : ຈານາ , ປັນຍາ ແລະ ບັກຕີ , ການອຸທິດຕົນ: ສອງ ຂອງ ທີ່ ຫຼັກ ເສັ້ນທາງ ໄປຫາ ພະເຈົ້າ.

12-19 : "ຜູ້ຊາຍ ໃນ ຂອງລາວ ການຕົ້ນນອນ ລັດ ວາງ ອອກໄປ ຈຳນວນນັບບໍ່ຖ້ວນ ຄວາມພະຍາຍາມ ສຳລັບ ກຳລັງປະສົບ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມສຸກ; ເມື່ອ ທີ່ ທັງໝົດ ກຸ່ມຂອງອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກອ່ອນເພຍ, ລາວ ລືມແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກທີ່ມີຢູ່ໃນມື ແລະ ໄປນອນເພື່ອເພີດເພີນກັບການພັກຜ່ອນໃນຈິດວິນຍານ, ລັກສະນະ ຂອງຕົນເອງ," Shankara, Vedantist ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ໄດ້ຂຽນໄວ້. "ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສຸກທີ່ຮຸນແຮງຈຶ່ງງ່າຍທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ ແລະ ດຶກວ່າຄວາມສຸກທາງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະເໝີສົນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມລັງກງຽດ."

12-20 : ໝາຍ 2:27.

12-21 : ອຸປານິຊາດ ຫຼື ເວດານຕະ (ຕາມຕົວອັກສອນ, "ຈຸດຈົບຂອງເວດ"), ປາກົດຢູ່ໃນບາງສ່ວນຂອງ ເວດ ເປັນ ການສະຫຼຸບທີ່ສຳຄັນ. ອຸປານິຊາດ ສະໜອງພື້ນຖານຫຼັກຄຳສອນຂອງສາສະໜາອິນດູ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເຄື່ອງ ບູຊາຕໍ່ໄປນີ້ຈາກ Schopenhauer: "ແນວໃດ ທັງໝົດ ເຮັດ ທີ່ ອຸປານິຊາດ ຫາຍໃຈ ຕະຫຼອດ ທີ່ ສັກສິດ ວິນຍານ ຂອງ ທີ່ ເວດ ! ວິທີການ ແມ່ນ ທຸກໆຄົນ ຜູ້ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຈິດວິນຍານ ນັ້ນຈົນເຖິງຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ! ຈາກທຸກໆປະໂຫຍກ ເລິກ, ຕົ້ນສະບັບ, ແລະ ປະມົດ ຄວາມຄິດ ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ ທີ່ ທັງໝົດ ແມ່ນ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ ໂດຍ ກ ສູງ ແລະ ສັກສິດ ແລະ ຈິງຈັງ ວິນຍານ. . . ການເຂົ້າເຖິງ ພຣະເວດ ໂດຍຜ່ານ ອຸປານິຊາດ ໃນສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແມ່ນສິດທິພິເສດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ທີ່ສະຕະວັດນີ້ອາດຈະຮຽກຮ້ອງໄດ້ກ່ອນສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ.

12-22 : ຄຳຄິດເຫັນຕ່າງໆ ຊັງກາຣາ ຢ່າງບໍ່ມີຄູ່ແຂ່ງ ອະທິບາຍ ທີ່

ອຸປານິຊາດ 12-23 : ສຸພາສິດ 16:32.

ບົດ: 13

ເທ ນອນບໍ່ຫຼົບ ໄຜ່ພົນ

"ກະລຸນາອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປພູເຂົາຫິມະໄລ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າໃນຄວາມໂດດດ່ຽວທີ່ບໍ່ມີວັນແຕກແຍກ
ຈະປັນລຸກງານຮ່ວມມືອັນສັກສິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ."

ຕົວຈິງແລ້ວຂ້ອຍເຄີຍເວົ້າກັບອາຈານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນເຫຼົ່ານີ້. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກບໍ່ອົດທົນກັບໜ້າທີ່ຂອງ ວັດ ແລະ ການສຶກສາໃນວິທະຍາໄລຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ສະຖານະການທີ່ອ່ອນແອອີກຢ່າງໜຶ່ງຄື ການສະເໜີຂອງ ຂ້ອຍແມ່ນເຮັດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ກັບ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ໄດ້ພຽງຫົກເດືອນ. ຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເບິ່ງຄວາມສູງສົງຂອງ ລາວຢ່າງເຕັມທີ່ເທື່ອ.

"ຊາວພູຫຼາຍຄົນອາໄສຢູ່ໃນເທືອກເຂົາຫີມະໄລ, ແຕ່ບໍ່ມີການຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ." ຄໍາຕອບຂອງຄູຂອງຂ້ອຍມາຊ້າໆ ແລະ ງ່າຍດາຍ. "ປັນຍາແມ່ນດີກວ່າທີ່ຈະຊອກຫາຈາກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍກວ່າຈາກ ພູເຂົາທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຊີວາ."

ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຄໍາແນະນຳທີ່ຊັດເຈນຂອງອາຈານທີ່ວ່າລາວ, ແລະບໍ່ແມ່ນພູ, ແມ່ນຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າຊ້າຄໍາ ອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ. ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ບໍ່ໄດ້ຍືນຍັນຄໍາຕອບ. ຂ້ອຍເອົາຄວາມງຽບຂອງລາວເພື່ອເປັນການ ຍິນຍອມ, ເຊິ່ງເປັນການຕີຄວາມທີ່ບໍ່ແນ່ນອນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ງ່າຍຕາມຄວາມສະດວກຂອງຄົນເຮົາ.

ໃນຄໍາຄືນນັ້ນຢູ່ເຮືອນຂອງຂ້ອຍທີ່ເມືອງ Calcutta, ຂ້ອຍຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການກະກຽມການເດີນທາງ. ໂດຍມັດສິງຂອງ ສອງສາມຢ່າງໄວ້ໃນຜ້າຫົມ, ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ວ່າມັດສິງຂອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ຕົກລົງມາຈາກປ່ອງຢ້ຽມຫ້ອງ□□□ □□□□□ຂອງຂ້ອຍໃນສອງສາມປີກ່ອນຢ່າງລັບໆ. ຂ້ອຍສົງໄສວ່ານີ້ຈະເປັນການບິນທີ່ບໍ່ດີອີກອັນໜຶ່ງໄປສູ່ເທືອກ ເຂົາຫີມະໄລ.

ຄັງທໍາອິດທີ່ຄວາມປິຕິຍິນດີທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍສູງສົງ; ຄືນນີ້ສະຕີຮູ້ສຶກຜິດຊອບໄດ້ກະທົບກະເທືອນຢ່າງໜັກເມື່ອ ຄິດທີ່ຈະຈາກໄປຈາກຄູສອນຂອງຂ້ອຍ.

ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ໄປຊອກຫາ Behari Pundit, ອາຈານສອນພາສາສັນສະກິດຂອງຂ້ອຍຢູ່ ວິທະຍາໄລ Scottish Church.

"ທ່ານ, ທ່ານໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບມິດຕະພາບຂອງທ່ານກັບສາວິກທີ່ຍິງໃຫຍ່ຂອງ Lahiri Mahasaya. ກະລຸນາບອກທີ່ຢູ່ຂອງລາວໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ."

"ເຈົ້າໝາຍເຖິງ ຣາມ ໂກປາລ ມູຊຸມດາ. ຂ້ອຍເອີ້ນລາວວ່າ 'ໄຜ່ພົນທີ່ນອນບໍ່ຫຼັບ.' ລາວຕື່ນຢູ່ສະເໝີດ້ວຍສະຕີທີ່ມີ ຄວາມສຸກ. ປ້ານຂອງລາວຢູ່ທີ່ ຣາມບາຈູຣ, ໃກ້ກັບ ທາຣາເກສວາຣ."

ຂ້ອຍ ຂອບໃຈ ທີ່ ນັກວິຈານ, ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ ທັນທີ ສໍາລັບ ທາຣາເກສວາ. ຂ້ອຍ ຫວັງໄວ້ ໄປຫາ ຄວາມງຽບ ຄວາມກັງວົນຂອງຂ້ອຍໂດຍການບິບບັງຄັບຈາກ "ໄຜ່ພົນທີ່ນອນບໍ່ຫຼັບ" ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການນັ່ງສະມາທິຢ່າງ ໂດດດ່ຽວໃນພູເຂົາຫີມະໄລ. ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າເພື່ອນຂອງເບຣາຣີໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຫຼັງຈາກ ການປະຕິບັດໂຍ ຄະກຣິຍະ ຫຼາຍປີ ໃນຖ້ຳໂດດດ່ຽວ.

ທີ່ Tarakeswar ຂ້ອຍໄດ້ໄປເຖິງສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ມີຊື່ສຽງແຫ່ງໜຶ່ງ. ຊາວຮິນດູນັບຖືມັນດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຄື ກັນກັບທີ່ຊາວກາໂຕລິກໃຫ້ສະຖານທີ່ສັກສິດ Lourdes ໃນປະເທດຝຣັ່ງ. ການອັດສະຈັນໃນການປົນປົງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ Tarakeswar, ລວມທັງການອັດສະຈັນໜຶ່ງສໍາລັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ.

"ຂ້ອຍໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນວັດຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ," ປ້າກິກຂອງຂ້ອຍເຄີຍບອກຂ້ອຍ. "ໂດຍການສັ່ງເກດການອິດ ອາຫານຢ່າງສົມບູນ, ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ລຸງ Sarada ຂອງເຈົ້າຫາຍດີຈາກພະຍາດຊໍາເຮືອ. ໃນມື້ທີ່ເຈັດ ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນສະໝຸນໄຟຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ! ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດເຄື່ອງດື່ມຈາກໃບ, ແລະເອົາໃຫ້ລຸງຂອງເຈົ້າ. ລາວ... ພະຍາດໄດ້ຫາຍໄປທັນທີ, ແລະບໍ່ເຄີຍປາກົດຂຶ້ນອີກ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວິຫານສັກສິດ Tarakeswar; ແທ່ນບູຊາບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກກ້ອນຫີນກົມ. ເສັ້ນຮອບວົງຂອງ ມັນ, ບໍ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມໝາຍຢ່າງເໝາະສົມກັບຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຈັກກະວານ

ສິລະປະທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກປະຫຼາດແມ່ນແຕ່ສໍາລັບຊາວກະສິກອນອິນເດຍທີ່ຖອມຕົວທີ່ສຸດ;
ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ລາວໄດ້ຖືກກ່າວຫາໂດຍຊາວຕາເວັນຕົກວ່າດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເທິງສິລະປະທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ!

ອາລົມຂອງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນແມ່ນເຄັ່ງຕຶງຫຼາຍຈົນຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ຢາກກົມຫົວຕໍ່ໜ້າສັນຍາລັກຫີນ. ຂ້ອຍຄິດໃນ
ໃຈວ່າຄວນສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກວັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຫຍັງ ແລະ ຍ່າງຢ່າງວ່ອງໄວໄປຫາບ້ານ Ranbajpur ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ.
ການອ້ອນວອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ຜ່ານໄປມາເພື່ອຂໍຄໍາແນະນຳເຮັດໃຫ້ລາວຈົມລົງໃນຄວາມຄິດທີ່ຍາວນານ.

"ເມື່ອ ເຈົ້າ ມາ ໄປຫາ ກ ທາງແຍກ, ລ້ຽວ ຂວາ ແລະ ຮັກສາໄວ້ ກໍາລັງໄປ" ລາວ ໃນທີ່ສຸດ ອອກສຽງ ໃນທາງປາກ.

ໂດຍເຊື່ອຝັງທິດທາງ, ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປຕາມແຄມຝັ່ງຄອງ. ຄວາມມືດໄດ້ມາເຖິງ; ຊານເມືອງຂອງໝູ່ບ້ານປ່າເຕັມ
ໄປດ້ວຍຫົງຫ້ອຍທີ່ກະພົບຕາ ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງໝາຈອກທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ແສງເດືອນມືດມົວເກີນໄປທີ່ຈະໃຫ້
ຄວາມໝັ້ນໃຈໃດໆ; ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປມາເປັນເວລາສອງຊົ່ວໂມງ.

ສຽງກະດິງງົວຍິນດີຕ້ອນຮັບ! ສຽງຮ້ອງຊ້າງຂອງຂ້ອຍໃນທີ່ສຸດກໍ່ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນຄົນໜຶ່ງມາ

ຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍກໍາລັງຊອກຫາ Ram Gopal Babu."

"ບໍ່ມີຄົນແບບນັ້ນອາໄສຢູ່ໃນບ້ານຂອງພວກເຮົາ." ນ້ຳສຽງຂອງຜູ້ຊາຍນັ້ນມີນ້ຳສຽງທີ່ຊຸ່ນເຄືອງ. "ເຈົ້າ
ອາດຈະເປັນ ນັກສືບທີ່ຂີ້ຕົວະ."

ຫວັງວ່າຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສົງໄສໃນຈິດໃຈທີ່ມີບັນຫາທາງດ້ານການເມືອງຂອງລາວ, ຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂ້ອຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ລາວໄດ້ພາຂ້ອຍໄປເຮືອນຂອງລາວ ແລະ ໃຫ້ການຕ້ອນຮັບ
ຢ່າງອົບອຸ່ນ.

"Ranbajpur ຢູ່ໄກຈາກບ່ອນນີ້," ລາວເວົ້າ. "ເມື່ອຮອດທາງແຍກ, ເຈົ້າຄວນຈະລ້ຽວຊ້າຍ, ບໍ່ແມ່ນ ລ້ຽວຂວາ."

ຂ້ອຍຄິດວ່າຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງຂ້ອຍແມ່ນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຫຼັງຈາກກິນອາຫານທີ່
ແຊບຊ້ອຍຄືເຂົ້າຫຍາບ, ຖົ່ວເຫຼືອງ, ແລະ ແກງມັນຕົ້ນກັບກ້ວຍຕົບ, ຂ້ອຍໄດ້ອອກໄປທີ່ກະຕູບນ້ອຍໆທີ່ຢູ່ຕິດກັບ
ເດີນບ້ານ. ໃນໄລຍະໄກໆ, ຊາວບ້ານກໍາລັງຮ້ອງເພງດັງໆປະກອບກັບເພງ *mridangas* ¹³⁻¹ ແລະ ແສງ.
ນອນບໍ່ຫຼັບເລີຍໃນຄືນນັ້ນ; ຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອຈະໄດ້ໄປຫາ ຣາມ ໂກປາລ ຜູ້ຝຶກໂຍຄະລັບ.

ເມື່ອແສງອາລຸນທໍາອິດສ່ອງລົງມາຕາມຮອຍແຕກຂອງຫ້ອງມືດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່
Ranbajpur. ຂ້າມທຶງນາທີ່ຊຸຂະ, ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງຜ່ານຕໍ່ໄມ້ທີ່ມີໝາມເປັນຮູບວົງກົມ ແລະ ກອງດິນເຜົາແຫ້ງ. ຊາວ
ກະສິກອນທີ່ພົບກັນເປັນບາງຄັ້ງຄາວຈະບອກຂ້ອຍວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຂ້ອຍແມ່ນ "ພຽງແຕ່ *krosha*
(ສອງໄມລ໌)." ໃນເວລາຫົກຊົ່ວໂມງ, ດວງອາທິດໄດ້ເດີນທາງຈາກຂອບຝ້າໄປຫາເສັ້ນແມ່ຮິເດຍນຢ່າງມີໄຊ
ຊະນະ, ແຕ່ຂ້ອຍເລີ່ມຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍຈະຢູ່ໄກຈາກ Ranbajpur ດ້ວຍ *krosha* ໜຶ່ງ .

ຕອນບ່າຍໆ ໂລກຂອງຂ້ອຍຍັງເປັນທຶງນາທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິນສຸດ. ຄວາມຮ້ອນທີ່ໄຫຼລົງມາຈາກທ້ອງຝ້າທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກ
ລ່ຽງໄດ້ ກໍາລັງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເກືອບລົ້ມລົງ. ໃນຂະນະທີ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງຍ່າງເຂົ້າມາໃກ້ດ້ວຍຈັງຫວະທີ່ສະບາຍໆ,
ຂ້ອຍ□□□□ບໍ່ກ້າຖາມຄໍາຖາມປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ, ຢ້ານວ່າມັນຈະເອີ້ນຄວາມຊ້າຊາກວ່າ: "ພຽງແຕ່ *krosha* ."

ເທ ຄົນແປກໜ້າ ຢຸດຊະງັກ ຢູ່ຂ້າງໆ ຂ້ອຍ. ສັ້ນ ແລະ ເບົາບາງ, ລາວ ແມ່ນ ທາງຮ່າງກາຍ ບໍ່ໜ້າປະທັບໃຈ ຊ່ວຍ
ສໍາລັບ ອັນ

ພິເສດ ຄູ່ ຂອງ ການເຈາະ ມືດ ຕາ.

"ຂ້ອຍວາງແຜນທີ່ຈະອອກຈາກ Ranbajpur, ແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າດີ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງລໍຖ້າເຈົ້າ." ລາວສັນນິວມີ ໃສ່ໃບໜ້າທີ່ຕິດໃຈຂອງຂ້ອຍ. "ເຈົ້າບໍ່ສະຫຼາດບໍ່ທີ່ຄິດວ່າ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ, ເຈົ້າສາມາດໂດດໃສ່ຂ້ອຍໄດ້? ອາຈານ Behari ຄົນນັ້ນບໍ່ມີສິດທີ່ຈະໃຫ້ທີ່ຢູ່ຂອງຂ້ອຍແກ່ເຈົ້າ."

ເມື່ອພິຈາລະນາວ່າການແນະນຳຕົວເອງອາດຈະເປັນພຽງການເວົ້າຫຼາຍຄຳຕໍ່ໜ້າຢາຍຄົນນີ້, ຂ້ອຍຈຶ່ງຍືນເວົ້າບໍ່ອອກ, ເຈັບປວດເລັກນ້ອຍໃນງານລ້ຽງຕ້ອນຮັບ. ຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປຂອງລາວໄດ້ຖືກເວົ້າຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ບອກ ຂ້ອຍ; ຢູ່ໃສ ເຮັດ ເຈົ້າ ຄິດ ພະເຈົ້າ ແມ່ນບໍ່?"

"ເປັນຫຍັງ, ລາວ ແມ່ນ ພາຍໃນ ຂ້ອຍ ແລະ ຢູ່ຫົວຫຸກແຫ່ງ." ຂ້ອຍ ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ ເບິ່ງແລ້ວ ເປັນ ສັບສິນ ເປັນ ຂ້ອຍ ຮູ້ສຶກ.

"ແຜ່ລາມໄປຫົວຫຸກແຫ່ງ, ແມ່ນບໍ່?" ໄຜ່ພົນຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ. "ແລ້ວທ່ານຊາຍນ້ອຍ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ກົມຫົວ ຕໍ່ໜ້າພະເຈົ້າອົງບໍ່ມີທີ່ສືບສູດໃນສັນຍາລັກຫີນຢູ່ວັດ Tarakeswar ມີວານນີ? **13-2** ຄວາມພາກພູມໃຈຂອງເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຖືກລົງໂທດຈາກການຖືກຜູ້ທີ່ຜ່ານໄປມາບໍ່ສົນໃຈກັບຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ດີລະຫວ່າງຊ້າຍແລະຂວາ. ມີ ນີ້, ເຈົ້າກໍ່ມີຊ່ວງເວລາທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈຄືກັນ!"

ຂ້ອຍເຫັນດີຢ່າງສຸດໃຈ, ປະຫລາດໃຈວ່າມີຕາທີ່ຮູ້ທຸກຢ່າງໄດ້ຊ່ອນຢູ່ໃນອ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງຕໍ່ໜ້າ ຂ້ອຍ. ພະລັງການປົນປົງໄດ້ອອກມາຈາກນັກໂຍຄະ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສິດຊືນຫັນທີ່ໃນ ສະໜາມທີ່ຮ້ອນແຮງ.

"ຜູ້ນັບຖືມັກຈະຄິດວ່າເສັ້ນທາງຂອງຕົນໄປຫາພຣະເຈົ້າເປັນທາງດຽວ," ລາວເວົ້າ. "ໂຍຄະ, ເຊິ່ງພົບຄວາມສັກສິດ ພາຍໃນ, ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ສູງສຸດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ: ດັງທີ່ Lahiri Mahasaya ໄດ້ບອກພວກເຮົາ. ແຕ່ການ ຄົ້ນພົບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພາຍໃນ, ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ພຣະອົງຈາກພາຍນອກໃນໄວໆນີ້. ສະຖານທີ່ສັກສິດຢູ່ Tarakeswar ແລະບ່ອນອື່ນໆແມ່ນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນສູນກາງພະລັງງານທາງວິນຍານ ຂອງນິວເຄຼຍ."

ທ່າທີ່ເຄັ່ງຂຶ້ນຂອງໄຜ່ພົນໄດ້ຫາຍໄປ; ສາຍຕາຂອງລາວກາຍເປັນອ່ອນໂຍນດ້ວຍຄວາມເມດຕາ. ລາວໄດ້ຕິບ ບ່າຂອງ ຂ້ອຍ.

"ໂຍຄະໝູ່, ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າກຳລັງໝີຈາກນາຍຂອງເຈົ້າ. ລາວມີທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ; ເຈົ້າຕ້ອງກັບຄືນໄປ ຫາລາວ. ພູເຂົາບໍ່ສາມາດເປັນຄູສອນຂອງເຈົ້າໄດ້." ຣາມ ໂກປາລ ກຳລັງຄິດຊ້າໆກ່ຽວກັບຄວາມຄິດດຽວກັນນີ້. ເຊິ່ງທ່ານ ສຣີ ຢຸກເຕສວາຣ ໄດ້ສະແດງອອກໃນກອງປະຊຸມຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ.

"ບັນດາອາຈານບໍ່ມີອຳນາດບັງຄັບຈາກຈັກກະວານທີ່ຈະຈຳກັດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ." ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຫຼຽວເບິ່ງ ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສົງໄສ. "ເທື່ອກເຂົາຫົມະໄລໃນອິນເດຍ ແລະ ທິເບດບໍ່ມີສິດຜູກຂາດໃນໄຜ່ພົນ. ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊອກຫາພາຍໃນຈະບໍ່ຖືກຄົ້ນພົບໂດຍການຂຶ້ນສົ່ງອ່າງກາຍໄປມາ. ຫັນທີ່ຜູ້ນັບຖື ເຕັມໃຈ ທີ່ຈະໄປເຖິງທີ່ສຸດຂອງໂລກເພື່ອການເປີດເຜີຍທາງວິນຍານ, ຄູສອນຂອງລາວຈະປາກົດຢູ່ໃກ້ໆ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິກລົງຢ່າງງຽບໆ, ໂດຍລະນຶກເຖິງຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນວັດເບນາເຣສ, ຕາມດ້ວຍການພົບກັບ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໃນຊອຍທາງທີ່ແອອັດ.

"ແມ່ນ ເຈົ້າ ສາມາດ ໄປຫາ ມີ ກ ນ້ອຍ ຫ້ອງ ຢູ່ໃສ ເຈົ້າ ສາມາດ ປິດ ທີ ປະຕູ ແລະ ເປັນ ຢູ່ຄົນດຽວບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ." ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດຄືນວ່າໄພພິບັດນີ້ໄດ້ສືບເຊືອສາຍຈາກນາຍພົນໄປສູ່ບຸກຄົນພິເສດດ້ວຍ ຄວາມໄວ ທີ່ໜ້າຈືດງື.

"ນັ້ນແມ່ນຖ້າຂອງເຈົ້າ." ໂຍຄະໄດ້ສ່ອງແສງໃຫ້ຂ້ອຍເຊິ່ງຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍລືມ. "ນັ້ນແມ່ນບູລິມະສິດຂອງເຈົ້າ. ນັ້ນແມ່ນ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະພົບເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ."

ຄໍາເວົ້າງ່າຍໆຂອງລາວໄດ້ກໍາຈັດຄວາມຫຼົງໄຫຼຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ພູເຂົາຫົມະໂລຫັນທີ. ໃນທຶງນາທີ່ກໍາລັງ ໄໝ້, ຂ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຝັນທີ່ມືດມົວຂອງຫົມະຫີເປັນນິດ.

"ທ່ານໝູ່, ຄວາມຫົວກະຫາຍອັນສູງສົ່ງຂອງທ່ານເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຍົກຍ້ອງ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຮັກທ່ານຢ່າງຍິ່ງ." ຣາມ ໂກປາລ ຈັບມືຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພາຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາໝູ່ບ້ານນ້ອຍໆທີ່ງົບສະຫງົບ. ເຮືອນຫຼັງຄາຖືກປົກຄຸມ ດ້ວຍໂບໝາກຟ້າວ ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍທາງເຂົ້າແບບຊົນນະບົດ.

ພະສົງໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍນັ່ງເທິງເວທີໄມ້ຜ່າທີ່ໜ້າອາຍຂອງເຮືອນນ້ອຍຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກໃຫ້ນ້ຳໝາກນາວຫວານ ແລະ ເຂົ້າໝົມຫິນແກ່ຂ້ອຍແລ້ວ, ລາວກໍ່ເຂົ້າໄປໃນລະບຽງຂອງລາວ ແລະ ປະຕິບັດທໍາດອກບົວ. ປະມານສີ່ຊົ່ວໂມງ ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ເປີດຕາຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນວ່າຮູບຮ່າງຂອງໂຍຄະທີ່ສະຫວ່າງດ້ວຍແສງຈັນຍັງຄົງຢູ່. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍ ກໍາລັງເຕືອນທ້ອງຂອງຂ້ອຍຢ່າງເຂັ້ມງວດວ່າມະນຸດບໍ່ໄດ້ຢູ່ດ້ວຍເຂົາຈົນຮຽງຢ່າງດຽວ, ຣາມ ໂກປາລ ໄດ້ຍ່າງ ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ.

"ຂ້ອຍ ເຫັນ ເຈົ້າ ແມ່ນ ອິດຫົວ; ອາຫານ ຈະ ເປັນ ພ້ອມແລ້ວ ໃນໄວໆນີ້."

ມືໄຟລຸກຢູ່ໃຕ້ເຕົາອົບດິນເຜົາຢູ່ເທິງລະບຽງ; ເຂົ້າ ແລະ ຖົ່ວດາ ລຖືກຮັບໃຊ້ຢ່າງໄວວາດ້ວຍໂບກ້ວຍໃຫຍ່. ເຈົ້າ ພາບຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະຕິເສດການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຂ້ອຍຢ່າງສຸພາບໃນວຽກປຸງແຕ່ງອາຫານທັງໝົດ. "ແຂກຄື ພະເຈົ້າ," ສຸພາສິດອິນດູ, ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມີການປະຕິບັດຕາມທີ່ເຄົາລົບນັບຖືມາແຕ່ດົນນານ. ໃນການເດີນທາງຫົວໂລກ ໃນພາຍຫຼັງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີສະເໝີພາບເຫັນວ່າຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທີ່ຄ້າຍຄືກັນຕໍ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ສະແດງ ອອກໃນເຂດຊົນນະບົດຂອງຫຼາຍປະເທດ. ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງພົບວ່າຂອບຂອງການຕ້ອນຮັບທີ່ແຫຼມຄົມຖືກເຮັດ ໃຫ້ຈິດຈາງລົງຢ້ອນໂບໜ້າທີ່ແປກປະຫຼາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ຫໍພັກຂອງຜູ້ຊາຍເບິ່ງຄືວ່າມືດມົວລົງເລັກນ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້ານັກໂຍຄະໃນໝູ່ບ້ານນ້ອຍໆໃນປ່າ. ຫ້ອງພັກແບບງົບໆມີແສງໄຟອ່ອນໆ. ຣາມ ໂກປາລ ໄດ້ຈັດຜ້າຫົມທີ່ຂາດໆບາງຜືນໄວ້ເທິງຜືນສໍາລັບຕຽງຂອງ ຂ້ອຍ, ແລະນັ່ງລົງເທິງຜ້າປູຟາງ. ດ້ວຍຄວາມປະທັບໃຈກັບແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານຂອງລາວ, ຂ້ອຍຈຶ່ງກ້າຂໍຮ້ອງ.

"ທ່ານ, ເປັນຫຍັງ ຢ່າ ເຈົ້າ ຫິນ ຂ້ອຍ ກ ສະມາທິ ? "

"ທ່ານທີ່ຮັກ, ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີທີ່ຈະບອກເລົ່າການຕິດຕໍ່ອັນສັກສິດ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດ ເຊັ່ນນັ້ນ." ໄພພິບັດໄດ້ເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຕາທີ່ປິດເຄິ່ງໜຶ່ງ. "ນາຍຂອງເຈົ້າຈະປະທານປະສົບການນັ້ນໃນໄວໆນີ້. ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການປັບຕົວເທື່ອ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂຄມໄຟນ້ອຍໆບໍ່ສາມາດທຶນກັບແຮງດັນໄຟຟ້າທີ່ ສູງເກີນໄປ, ເສັ້ນປະສາດຂອງເຈົ້າກໍ່ເຊັ່ນກັນ" ຍັງບໍ່ພ້ອມສໍາລັບກະແສໄຟຟ້າຂອງຈັກກະວານ. ຖ້າຂ້ອຍໃຫ້ຄວາມ ສຸກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດແກ່ເຈົ້າດຽວນີ້, ເຈົ້າກໍ່ຈະເຜົາໄໝ້ຄືກັບ ຖ້າທຸກໆຫ້ອງຖືກໄຟໄໝ້.

"ເຈົ້າກໍາລັງຂໍຄວາມສະຫວ່າງຈາກຂ້ອຍ," ໂຍຄະສືບຕໍ່ຄິດຢ່າງຄິດ, "ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກໍາລັງສົງໄສ - ເຖິງ ແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ສໍາຄັນ, ແລະດ້ວຍການນັ່ງສະມາທິເລັກນ້ອຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ - ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດ ໃນການເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ, ແລະສິ່ງທີ່ຂ້ອຍອາດຈະພົບເຫັນຄຸນຄ່າໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະອົງໃນການ ຄິດໄລ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ."

"ທ່ານ, ມີ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຢ່າງດຽວໃຈດຽວ ກໍາລັງຊອກຫາ ພະເຈົ້າ ສໍາລັບ ກ ຍາວ ເວລາ?"

"ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຫຼາຍ. ເບຣາຣີຕ້ອງໄດ້ບອກເຈົ້າບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຂ້ອຍ. ເປັນເວລາຊາວປີທີຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳລັບ, ນັ່ງສະມາທິສິບແປດຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ຖ້ຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍກວ່າ ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາຊາວຫ້າປີ, ເຂົ້າຮ່ວມສະຫະພັນໂຍຄະເປັນເວລາຊາວຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ຂ້ອຍ ບໍ່ຕ້ອງການນອນ, ເພາະຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າສະເໝີ. ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຝັກຜ່ອນຫຼາຍຂຶ້ນໃນຄວາມສະຫງົບຢ່າງສົມບູນຂອງສະຕິສໍານຶກທີ່ເໝືອນກວ່າທີ່ມັນສາມາດເປັນໄດ້ໂດຍຄວາມສະຫງົບບາງສ່ວນຂອງສະພາບຈິດໃຕ້ສໍານຶກທໍາມະດາ.

"ກ້າມຊີ້ນຜ່ອນຄາຍໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ, ແຕ່ຫົວໃຈ, ປອດ, ແລະລະບົບໄຫຼວຽນຂອງເລືອດເຮັດວຽກຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ; ພວກມັນບໍ່ໄດ້ຝັກຜ່ອນ. ໃນສະຕິທີ່ເໝືອນກວ່າ, ອະໄວຍະວະພາຍໃນຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຢຸດຊະງັກ, ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ. ດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວ, ຂ້ອຍພົບວ່າມັນບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງນອນເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອເຈົ້າກໍຈະປະຖົມການນອນ."

"ພະເຈົ້າເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ນັ່ງສະມາທິມາດົນແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ແນ່ໃຈໃນຄວາມໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!" ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງລາວດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ. "ແລ້ວພວກເຮົາຜູ້ທຸກຍາກລະ?"

"ເອີ, ລູກຮັກຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າບໍ່ເຫັນບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນນິລັນດອນ? ການສົມມຸດວ່າຄົນເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກພຣະອົງໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່ໂດຍການນັ່ງສະມາທິເປັນເວລາສິບຫ້າປີນັ້ນ ເປັນຄວາມຄາດຫວັງທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາບາຈີຮັບປະກັນພວກເຮົາວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າການນັ່ງສະມາທິພຽງເລັກນ້ອຍກໍຊ່ວຍຄົນເຮົາໃຫ້ຝົນຈາກຄວາມຢ້ານກົວອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ຄວາມຕາຍ ແລະ ສະພາບຫຼັງຄວາມຕາຍ. ຢ່າຕັ້ງອຸດົມຄະຕິທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າໄວ້ເທິງພູນ້ອຍໆ, ແຕ່ຈົ່ງຜູກມັດມັນໄວ້ກັບດາວແຫ່ງການບັນລຸສິ່ງສັກສິດທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດວຽກໜັກ, ເຈົ້າຈະໄປຮອດບ່ອນນັ້ນ."

ດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນກັບຄວາມຄາດຫວັງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍຄໍາເວົ້າທີ່ເປີດໃຈໃຫ້ລາວເພີ່ມເຕີມ. ລາວໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບການພົບກັບຄັ້ງທໍາອິດຂອງລາວກັບ ບາບາຈີ ຄູບາຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາຊາຢາ. **13-3** ປະມານຫ່ຽງຄືນ ອາມ ໂກປາລ ກໍຕົກຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດ, ແລະ ຂ້ອຍກໍນອນລົງເທິງຜ້າຫຼັມຂອງຂ້ອຍ. ເມື່ອຂ້ອຍຫຼັບຕາລົງ, ຂ້ອຍກໍເຫັນຝ້າຜ່າ; ພື້ນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານພາຍໃນຕົວຂ້ອຍຄືຫ້ອງທີ່ມີແສງສະຫວ່າງລະລາຍ. ຂ້ອຍໄດ້ເປີດຕາຂຶ້ນ ແລະ ສັງເກດເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນດຽວກັນ. ຫ້ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫ້ອງໃຕ້ດິນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນ ທີ່ຂ້ອຍເຫັນດ້ວຍ ວິໄສທັດພາຍໃນ.

"ເປັນຫຍັງ ຢ່າ ເຈົ້າ ໄປ ໄປຫາ ນອນບໍ່?"

"ທ່ານ, ແນວໃດ ສາມາດ ຂ້ອຍ ນອນຫຼັບ ໃນ ທີ່ ການມີໜ້າ ຂອງ ຝ້າຜ່າ, ລູກໂຊນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ຂອງຂ້ອຍ ຕາ ແມ່ນ ປິດ ຫຼື ເປີດບໍ່?"

"ເຈົ້າໂຊກດີຫຼາຍທີ່ໄດ້ມີປະສົບການນີ້; ລັງສີທາງວິນຍານບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ງ່າຍ." ໄຜ່ພົນໄດ້ເພີ່ມຄໍາເວົ້າທີ່ສະແດງຄວາມຮັກແພງສອງສາມຄໍາ.

ຕອນເຊົ້າມືດ, ອາມ ໂກປາລ ໄດ້ເອົາເຂົ້າໝົມກ້ອນຫີນໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ບອກວ່າຂ້ອຍຕ້ອງໄປ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກລັງເລໃຈຫຼາຍທີ່ຈະບອກລາວວ່າ ຈົນນັ້ນຕາຂອງຂ້ອຍໄຫຼອອກມາຈາກແກ້ມ.

"ຂ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໄປ ມືເປົ້າ." ເທ ໂຍຄະ ໄດ້ເວົ້າ ຢ່າງອ່ອນໄຫວ. "ຂ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ສໍາລັບ ເຈົ້າ."

ລາວຍິນແລະຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ຂ້ອຍຍືນຮາກລົງກັບພື້ນດິນ, ຄວາມສະຫງົບສຸກໄຫຼຜ່ານປະຕູຕາຂອງຂ້ອຍຄືກັບນ້ຳຖ້ວມອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວທັນທີຈາກອາການເຈັບຢູ່ຫຼັງຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້

ຂ້ອຍກຽວຝຶນເປັນໄລຍະໆເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ຝຶນຄືນຊີວິດ, ອາບນ້ຳໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຫຼັງຈາກແຕະຕ້ອງຕື່ນຂອງໄຟພົນ, ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃນປ່າ, ເດີນທາງຜ່ານເຂດຮ້ອນຂອງມັນ.

ພັນກັນ ຈົນກວ່າ ຂ້ອຍ ຮອດແລ້ວ ທາຣາເກສວາ.

ຢູ່ຫີນນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໄປນະມັດສະການຄັງທີ່ສອງໄປຍັງວັດທີ່ມີຊື່ສຽງ, ແລະ ກິນຫົວລົງຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ. ກ່ອນຫີນກິນໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຕໍ່ໜ້າວິໄສທັດພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນວົງມົນຂອງ ຈັກກະວານ, ວົງແຫວນພາຍໃນວົງແຫວນ, ໂຊນແລ້ວໂຊນເລົ່າ, ທັງໝົດຖືກປະດັບດ້ວຍຄວາມສັກສິດ.

ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນລົດໄຟຢ່າງມີຄວາມສຸກໄປ Calcutta. ການເດີນທາງຂອງຂ້ອຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ບໍ່ແມ່ນ ຢູ່ເທິງພູສູງ, ແຕ່ຢູ່ທີ່ພູເຂົາທີ່ມະໂລທີ່ພະອາຈານຂອງຂ້ອຍປະທັບຢູ່.

13-1 : ຫຼິ້ນດ້ວຍມື ກອງ, ໃຊ້ແລ້ວ ເທົ່ານັ້ນ ສຳລັບ ການອຸທິດຕົນ ດົນຕີ.

13-2 : ໜຶ່ງ ແມ່ນ ເຕືອນແລ້ວ ຫີນີ ຂອງ ຂອງ Dostoevski ການສັງເກດ: "ອ ຜູ້ຊາຍ WHO ໂບ ລົງ ໄປຫາ ບໍ່ມີ ຫຍັງ ສາມາດ ບໍ່ເຄີຍ ໝີ ທີ ພາລະຂອງຕົນເອງ."

13-3 : ເບິ່ງ ບົດ 35.

ບົດ: 14

ອັນ ປະສົບການ ໃນ ຈັກກະວານ ສະຕີ

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ຢູ່ຫີນີ, ກູຣູຈີ." ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມອັບອາຍ ໄດ້ເວົ້າ ເພີມເຕີມ ຢ່າງສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ສຳລັບ ຂ້ອຍ.

"ໃຫ້ພວກເຮົາໄປເຮືອນຄົວແລະຊອກຫາຫຍັງກິນກັນເທາະ." ທ່າທາງຂອງສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ເປັນທຳມະຊາດຄືກັບ ວ່າເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງບໍ່ແມ່ນມື້ທີ່ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກກັນ.

"ນາຍ, ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພະອົງຜິດຫວັງກັບການອອກຈາກໜ້າທີ່ຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ຫີນີ; ຂ້ານ້ອຍ ຄິດວ່າພະອົງອາດຈະໃຈຮ້າຍຂ້ານ້ອຍ."

"ບໍ່, ແນ່ນອນບໍ່! ຄວາມໂກດແຄ້ນເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກຂັດຂວາງເທົ່ານັ້ນ. ຂ້ອຍບໍ່ຄາດຫວັງຫຍັງ ຈາກຄົນອື່ນ, ສະນັ້ນການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຂັດກັບຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຊ້ ເຈົ້າເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຂ້ອຍເອງ; ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກພຽງແຕ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າເອງ."

"ທ່ານເອີຍ, ຄົນເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທາງທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ, ແຕ່ເປັນຄັງທຳອິດທີ່ຂ້ອຍມີຕົວຢ່າງທີ່ ແນ່ນອນໃນຕົວທຸດສະຫວັນຂອງທ່ານ! ໃນໂລກນີ້, ແມ່ນແຕ່ພໍກໍບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພລູກຊາຍຂອງຕົນໄດ້ງ່າຍຖ້າ ລາວປະຖິ້ມທຸລະກິດຂອງພໍ່ແມ່ໂດຍບໍ່ມີການເຕືອນ. ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມລຳຄານເລັກນ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ທ່ານຕ້ອງ ໄດ້ຮັບຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຍ້ອນໜ້າວຽກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປະໄວ້.

ພວກເຮົາໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຕາຂອງກັນແລະກັນ, ບ່ອນທີ່ນ້ຳຕາກຳລັງໄຫຼອອກມາ. ຄື້ນຟອງແຫ່ງຄວາມສຸກໄດ້ກິນກິນ ຂ້ອຍ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຮູບແບບຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ກຳລັງຂະຫຍາຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນນ້ອຍໆ ຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່ບໍ່ສາມາດບິບອັດໄດ້ຂອງຄວາມຮັກຂອງຈັກກະວານ.

ສອງສາມເຊົ້າຕໍ່ມາ ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫ້ອງນັ່ງຫຼິ້ນທີ່ຫວ່າງເປົ້າຂອງອາຈານ. ຂ້ອຍວາງແຜນທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິ, ແຕ່ ຈຸດປະສົງທີ່ໜ້າຍ້ອງຍໍຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງ. ພວກມັນກະແຈກກະຈາຍໄປຄືກັບນົກຕໍ່ໜ້າ ນາຍພານ.

"ມຸກຸນດາ!" ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ສຽງ ມີສຽງດັງຂຶ້ນ ຈາກ ກ ໄກ ພາຍໃນ ລະບຽງ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກະບົດຄືກັບຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ. "ອາຈານມັກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິສະເໝີ," ຂ້ອຍພິມພໍ້ກັບ ຕົວເອງ. "ລາວບໍ່ຄວນລົບກວນຂ້ອຍເມື່ອລາວຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງມາຫ້ອງຂອງລາວ."

ລາວເອີ້ນຂ້ອຍອີກ; ຂ້ອຍຍັງຄົງງຽບສະຫງົດ. ເທື່ອທີ່ສາມນ້ຳສຽງຂອງລາວຍັງຄົງຕໍ່ານີ້. "ທ່ານ, ຂ້ອຍກຳລັງ ນັ່ງສະມາທິ," ຂ້ອຍຮ້ອງອອກມາຢ່າງປະທ້ວງ.

"ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງນັ່ງສະມາທິແນວໃດ," ຄູຂອງຂ້ອຍຮ້ອງອອກມາ, "ດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າກະຈາຍຄືກັບໃບໄມ້ໃນ ພາຍຸ! ມາຫາຂ້ອຍນີ້."

ຖືກປະຕິເສດ ແລະ ເປີດເຜີຍ, ຂ້ອຍ ເຮັດ ຂອງຂ້ອຍ ທາງ ເສົາໃຈ ໄປຫາ ຂອງລາວ ຂ້າງ.

"ລູກຊາຍທີ່ໜ້າສົງສານ, ພູເຂົາບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການໄດ້." ອາຈານເວົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ, ປອບໂຍນ. ສາຍຕາທີ່ສະຫງົບຂອງລາວນັ້ນເບິ່ງບໍ່ເຫັນ. "ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈເຈົ້າຈະເປັນຈິງ."

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ປິດສະໜາ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກງົງງັນ. ລາວຄ່ອຍໆຕີໜ້າເອິກຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ເໜືອຫົວໃຈ.

ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນຮາກທີ່ໝັ້ນຄົງ; ລົມຫາຍໃຈຖືກດູດອອກຈາກປອດຂອງຂ້ອຍຄືກັບວ່າຖືກແມ່ເຫຼັກ ໃຫຍ່. ຈິດວິນຍານແລະຈິດໃຈໄດ້ສູນເສຍການຜູກມັດທາງຮ່າງກາຍທັນທີ, ແລະໄຫຼອອກມາຄືກັບແສງສະຫວ່າງ ທີ່ເຈາະອອກຈາກທຸກຮູຂຸມຂຶ້ນຂອງຂ້ອຍ. ເນື້ອໜັງຄືກັບວ່າຕາຍແລ້ວ, ແຕ່ໃນສະຕິທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ ວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງເຕັມທີ່ມາກ່ອນ. ຄວາມຮູ້ສຶກຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ໄດ້ໂອບກອດອະຕອມທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ. ຜູ້ຄົນຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງທີ່ຫ່າງໄກເບິ່ງຄືວ່າກຳລັງເຄື່ອນຍ້າຍຢ່າງ ອ່ອນໂຍນຢູ່ເທິງບໍລິເວນທີ່ຫ່າງໄກຂອງຂ້ອຍເອງ. ຮາກຂອງພືດແລະຕົ້ນໄມ້ປາກົດຜ່ານ ຄວາມໂປ່ງໃສທີ່ມີດມົວ ຂອງດິນ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການໄຫຼເຂົ້າຂອງນ້ຳຢ່າງຂອງມັນ.

ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງທັງໝົດເປີດເຜີຍຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ວິໄສທັດທາງໜ້າທຳມະດາຂອງຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນເປັນພາບຊົງກົມກວ້າງ ໃຫຍ່ໄພສານ, ພ້ອມໆກັນນັ້ນກໍ່ຮັບຮູ້ທຸກຢ່າງ. ຜ່ານຫົວຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເຫັນຜູ້ຊາຍຢ່າງໄປມາຕາມຖະໜົນຮາຍ ກາດ, ແລະຍັງສັງເກດເຫັນງົວສີຂາວໂຕໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຢ່າງເຂົ້າມາຢ່າງຊ້າໆ. ເມື່ອນາໆໄປຮອດພື້ນທີ່ທາງໜ້າປະຕູ ອາສຣາມທີ່ເປີດຢູ່, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນນາໆດ້ວຍຕາທັງສອງຂ້າງຂອງຂ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ນາໆຢ່າງຜ່ານໄປ, ຢູ່ຫລັງ ກຳແພງອິດ, ຂ້ອຍເຫັນນາໆຢູ່ນຶ່ງໆຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ວັດຖຸທັງໝົດພາຍໃນສາຍຕາທີ່ກວ້າງໄກຂອງຂ້ອຍສັນສະເທືອນຄືກັບຮູບເງົາໄວ. ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຂອງເຈົ້າ ນາຍ, ເດີນທີ່ມີເສົາຫຼັກ, ເຟນີເຈີ ແລະ ພື້ນ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ແສງແດດ, ບາງຄັ້ງກໍ່ສັນສະເທືອນຢ່າງຮຸນແຮງ, ຈົນກວ່າ ທັງໝົດຈະລະລາຍເປັນທະເລທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ; ແມ່ນແຕ່ຜລິກນ້ຳຕານທີ່ຖືກໂຍນລົງໄປ.

ສັນສະເໜີໃສ່ຈອກນ້ຳ, ລະລາຍຫຼັງຈາກຖືກລະລາຍ. ແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນເອກະພາບໄດ້ສະຫຼັບກັບການປະກົດຕົວຂອງຮູບຮ່າງ, ການປ່ຽນແປງຮູບຮ່າງເປີດເຜີຍກົດເກນຂອງເຫດແລະຜົນໃນການສ້າງ.

ຄວາມສຸກອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງມະຫາສະໝຸດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງຝັ່ງທີ່ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດໄປ; ຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງຄືເນື້ອເຍື່ອແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ. ລັດສະໝີພາບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນພາຍໃນຂ້ອຍເລີ່ມ ຫຸ້ມຫໍ່ຕົວເມືອງ, ທະວີບຕ່າງໆ, ໂລກ, ລະບົບສຸລິຍະ ແລະ ດວງດາວ, ເນບູລາທີ່ບາງໆ, ແລະ ຈັກກະວານທີ່ລອຍຢູ່. ຈັກກະວານທັງໝົດ, ສ່ອງແສງອ່ອນໆ, ຄືກັບເມືອງທີ່ເຫັນຈາກໂກງໃນຕອນກາງຄືນ, ເຫຼືອມເປັນເງົາພາຍໃນຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງຂ້ອຍ. ເສັ້ນຂອບໂລກທີ່ແກະສະຫຼັກຢ່າງຄົມຊັດຈາງລົງເລັກນ້ອຍຢູ່ແຄມທີ່ໄກທີ່ສຸດ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້ອຍສາມາດເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ອ່ອນໄຫວ, ບໍ່ມີວັນຫຼຸດລົງ. ມັນລະອຽດອ່ອນຢ່າງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້; ຮູບພາບຂອງດາວເຄາະໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ.

ການແຜ່ກະຈາຍຂອງລັງສີອັນສູງສົ່ງໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ເປັນນິລັນດອນ, ລູກໄໝ້ເຂົ້າໄປໃນກາລັກຊີ, ປ່ຽນຮູບຊົງດ້ວຍອໍຣາທີ່ບໍ່ສາມາດບັນຍາຍໄດ້. ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນລັງສີທີ່ສ້າງສັນກັນຕົວເປັນກຸ່ມດາວ, ຈາກນັ້ນກໍປ່ຽນເປັນແຜ່ນແປວໄຟທີ່ໂປ່ງໃສ. ໂດຍການປິ່ນກັບຈັງຫວະ, ໂລກຫຼັກລ້ານລ້ານໄດ້ຜ່ານໄປສູ່ຄວາມເຫຼືອມເປັນເງົາ; ໄຟໄດ້ກາຍເປັນທ້ອງຟ້າ.

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ຈັກຈາກງານຈັກເປັນຈຸດຂອງການຮັບຮູ້ໂດຍສະເພີ່ນຍາໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ. ແສງສະຫງ່າງາມທີ່ສ່ອງອອກມາຈາກນິວເຄຼຍຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ທຸກສ່ວນຂອງໂຄງສ້າງສາກົນ. ນ້ຳອະມະຕະ ທີ່ມີຄວາມສຸກ, ນ້ຳຫວານຂອງຄວາມເປັນອະມະຕະ, ໄດ້ເຕັ້ນຜ່ານຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມລືນໄຫຼຄືກັບເງິນ. ສຽງທີ່ສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງດັງກ້ອງຄືກັບ *Aum*, **14-1** ການສັນສະເໜີຂອງມໍເຕີ Cosmic.

ຫີນໃດນັ້ນລົມຫາຍໃຈກັບຄືນສູ່ປອດຂອງຂ້ອຍ. ດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງທີ່ເກືອບທົນບໍ່ໄດ້, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມໃຫຍ່ໂຕມະໂຫລານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍໄປ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນກົງຂັງທີ່ໜ້າອັບອາຍຂອງຮ່າງກາຍ, ບ່າຍທີ່ຈະປັບຕົວເຂົ້າກັບວິນຍານ. ຄືກັບລູກທີ່ຫຼົງທາງ, ຂ້ອຍໄດ້ໝີຈາກບ້ານມະຫາພາກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຖືກກັກຂັງຕົວເອງຢູ່ໃນຈຸລະພາກແຄບໆ.

ຄູຂອງຂ້ອຍຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍຢ່າງງົບໆ; ຂ້ອຍເລີ່ມກົມຫົວລົງທີ່ຕີນອັນສັກສິດຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ປະສົບການໃນສະຕິຮູ້ເທົ່າທັນໂລກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສະແຫວງຫາມາດົນແລ້ວ. ເພິ່ນໄດ້ຈັບຂ້ອຍຕັ້ງຊື່, ແລະເວົ້າຢ່າງສະຫງົບ, ບໍ່ອວດອ້າງ.

"ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ເມົາເຫຼົ້າຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ຍັງມີວຽກອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງເຮັດສຳລັບເຈົ້າໃນໂລກນີ້. ມາເຖິດ; ໃຫ້ພວກເຮົາກວາດພື້ນລະບຽງ; ແລ້ວພວກເຮົາຈະຍ່າງໄປຕາມແມ່ນ້ຳຄົງຄາ."

ຂ້ອຍໄດ້ໄປເອົາໄມ້ກວາດມາ; ຂ້ອຍຮູ້ວ່າອາຈານກຳລັງສອນຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມລັບຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ສົມດຸນ. ຈິດວິນຍານຕ້ອງຍຶດອອກໄປເທິງເຫວລິກຂອງຈັກກະວານ, ໃນຂະນະທີ່ຮ່າງກາຍປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະຈຳວັນຂອງມັນ. ເມື່ອພວກເຮົາອອກເດີນທາງຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຍັງຄົງຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້. ຂ້ອຍເຫັນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເປັນຮູບພາບດາວສອງຮູບ, ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງແຄມແມ່ນ້ຳທີ່ມີແສງສະຫວ່າງບໍລິສຸດ.

"ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ຄ້າຂູ່ທຸກຮູບແບບ ແລະ ພະລັງໃນຈັກກະວານຢ່າງຫ້າວຫັນ; ແຕ່ພຣະອົງຍັງເໝືອກວ່າ ແລະ ໂດດດ່ຽວຢູ່ໃນຄວາມຫວ່າງເປົາທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນອກເໝືອນຈາກໂລກຂອງປະກົດການສັນສະເໜີ," **14-2** ພຣະອາຈານໄດ້ອະທິບາຍວ່າ. "ໄພ່ພົນຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ ຮູ້ຈັກການມີຢູ່ສອງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານທາງໂລກຢ່າງມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ແຕ່ຍັງຄົງຈົມຢູ່ໃນຄວາມສຸກພາຍໃນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນຈາກຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຄວາມເປັນພຣະອົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກເຈັບປວດໂດຍຮ່າງກາຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າ

ຍັງຄາດຫວັງວ່າຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບຂອງພຣະອົງໃນທີ່ສຸດຈະລຸກຂຶ້ນເໝືອດວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດ ແລະ ກັບ
ຄືນມາສູ່ພຣະອົງອີກຄັ້ງ.

ວິໄສທັດຂອງຈັກກະວານໄດ້ປະໄວ້ບົດຮຽນທີ່ຖາວອນຫຼາຍຢ່າງ. ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍສະຫງົບລົງທຸກໆມື້, ຂ້ອຍສາມາດຫຼຸດຜົນຈາກຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ຫຼອກລວງວ່າຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນມວນເນື້ອໜັງແລະກະດູກ, ຂ້າມຜ່ານດິນແດງຂອງວັດຖຸ. ລົມຫາຍໃຈແລະຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະຫງົບ, ຂ້ອຍເຫັນວ່າ, ຄືກັບພາຍຸທີ່ຜິດມະຫາສະໝຸດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງໄປສູ່ຄືນຂອງຮູບແບບວັດຖຸ - ດິນ, ທ້ອງຟ້າ, ມະນຸດ, ສັດ, ນົກ, ຕົ້ນໄມ້. ບໍ່ມີການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດເປັນແສງສະຫວ່າງດຽວທີ່ສາມາດມີໄດ້ນອກຈາກການເຮັດໃຫ້ພາຍຸເຫຼົ່ານັ້ນສະຫງົບລົງ. ເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ງົບລົງ. ຄວາມຮຸ່ນວາຍທາງທຳມະຊາດສອງຢ່າງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄືນອັນລືນເຫຼືອຂອງການສ້າງລະລາຍເຂົ້າໄປໃນທະເລທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວອັນດຽວ, ແມ່ນແຕ່ຄືນຂອງມະຫາສະໝຸດ, ພາຍຸຂອງພວກມັນກຳລັງສະຫງົບລົງ, ລະລາຍຢ່າງສະຫງົບສຸກເຂົ້າໄປໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ.

ອາຈານຈະມອບປະສົບການອັນສູງສົງຂອງສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານ ເມື່ອສາວົກຂອງລາວ, ໂດຍການຝຶກສະມາທິ, ໄດ້ເສີມສ້າງຈິດໃຈຂອງລາວໃນລະດັບທີ່ທົດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຈະບໍ່ຄອບງຳລາວ. ປະສົບການດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດມອບໃຫ້ໄດ້ຜ່ານຄວາມເຕັມໃຈທາງປັນຍາ ຫຼື ຄວາມເປີດໃຈຂອງຄົນເຮົາ. ມີພຽງການຂະຫຍາຍທີ່ພຽງພໍໂດຍການຝຶກໂຍຄະ ແລະ ການປະຕິບັດສາສະໜາພຸດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ ສາມາດກະກຽມຈິດໃຈໃຫ້ຜ່ອມ ດູດຊຶມຄວາມຕົກໃຈທີ່ປິດປ່ອຍຂອງການມີຢູ່ທົ່ວໄປ. ມັນມາຜ່ອມກັບສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຕາມທຳມະຊາດຕໍ່ຜູ້ອຸທິດຕົນທີ່ຈິງໃຈ. ຄວາມຢາກໄດ້ອັນແຮງກ້າຂອງລາວເລີ່ມດຶງດູດພຣະເຈົ້າດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຖານະເປັນວິໄສທັດຂອງຈັກກະວານ, ຖືກດຶງດູດໂດຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຕໍານແມ່ເຫຼັກຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາເຂົ້າໄປໃນຂອບເຂດສະຕິຂອງລາວ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນບົດກະວີຕໍ່ໄປນີ້, ໃນຊ່ວງປີຕໍ່ມາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, "Samadhi," ໂດຍພະຍາຍາມສະແດງເຖິງລັດສະໝີພາບຂອງສະພາບຈັກກະວານຂອງມັນ:

ຜ້າມ່ານແຫ່ງແສງສະຫວ່າງແລະເງົາໄດ້ຫາຍໄປ, ຍົກອາຍ
ແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດຂຶ້ນ,
ຄວາມສຸກທັງໝົດທີ່ຫາຍໄປໄວໆ, ພາບລວງຕາທີ່ມືດມົວ
ຫາຍໄປ.
ຄວາມຮັກ, ກຽດຊັງ, ສຸຂະພາບ, ພະຍາດ, ຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ,
ເສຍຊີວິດແລ້ວ ເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ຈິງ ເຖິງ ໃນ ທີ່ ໜ້າຈໍ ຂອງ ຄວາມເປັນຄູ່.
ຄືນສຽງຫົວຂວັນ, ສຽງເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍ, ນ້ຳວິນທີ່ໂສກເສົ້າ, ລະລາຍໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສຸກອັນກວ້າງ
ໃຫຍ່ໄພສານ.
ເທ ພາຍຸ ຂອງ ມາຢາ ງຽບສະຫງົດ
ໂດຍ ເວດມົນ ໄມ້ຄາຖາ ຂອງ ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ເລິກ.
ຈັກກະວານ, ຄວາມຝັນທີ່ຖືກລົມ, ລີຊ່ອນຢູ່ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ພ້ອມທີ່ຈະບຸກລຸກຄວາມຊົງຈຳ
ອັນສູງສົງທີ່ຫາກໍຕົນຂຶ້ນຂອງຂ້ອຍ.
ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ມີເງົາຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ມັນ
ບໍ່ໄດ້ເປັນ, ຖ້າບໍ່ມີຂ້ອຍ;
ເຊັ່ນດຽວກັບທະເລທີ່ມີຢູ່ໂດຍບໍ່ມີຄືນ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ສາມາດ
ຫາຍໃຈໄດ້ໂດຍບໍ່ມີທະເລ.
turia ເລິກ ການນອນ, ປະຈຸບັນ, ອະດີດ, ອະນາຄົດ, ບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ
ສຳລັບຂ້ອຍ,
ແຕ່ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍ, ທີ່ມີຢູ່ສະເໝີ, ໄຫຼລືນໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ. ດາວເຄາະ, ດວງດາວ,
ຝຸ່ນດາວ, ແຜ່ນດິນໂລກ,
ການລະເບີດຂອງພູເຂົາໄຟຂອງໄພພິບັດວັນສິນໂລກ, ເຕົາເຜົາຫຼ່ຽມຂອງ

ການສ້າງສັນ,

ນ້ຳກ້ອນ ຂອງ ງຽບ ລົງສີເອັກສີ, ການເຜົາໄໝ້ ເອເລັກຕຣອນ ນ້ຳຖ້ວມ

ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ໃນອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ທີ່ຈະມາເຖິງ, ທຸກໆ
ໃບຫຍ້າ, ຕົວຂ້ອຍເອງ, ມະນຸດຊາດ,
ແຕ່ລະອັນ ອະນຸພາກ ຂອງ ສາກິນ ຝຸ່ນ,
ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມດີ, ຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມ
ລອດ, ຄວາມຕັນຫາ, ຂ້ອຍໄດ້ກິນກິນ, ປ່ຽນຮູບທັງໝົດ
ເຂົ້າໄປໃນມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງເລືອດຂອງຕົວຂ້ອຍ
ເອງ! ຄວາມສຸກທີ່ລຸກໄໝ້, ມັກຖືກພັດພາໄປດ້ວຍການຝຶກສະມາທິ ເຮັດ
ໃຫ້ຕາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງຂ້ອຍບອດໄປ,
ລະເບີດເປັນແປວໄຟແຫ່ງຄວາມສຸກອະມະຕະ, ກິນກິນ
ນ້ຳຕາ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງ
ຂ້ອຍ. ເຈົ້າຄືຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄືເຈົ້າ
ຮູ້ຈັກ, ຜູ້ຮູ້, ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ, ເປັນ ໜຶ່ງ!
ສະຫງົບ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນທີ່ບໍ່ຂາດ, ມີຊີວິດນິລັນດອນ, ສັນຕິພາບໃໝ່ຕະຫຼອດການ! ມ່ວນຊືນເກີນຄວາມຄາດ
ຫວັງ, ສະມາທິ ຄວາມສຸກ!
ບໍ່ ອັນ ໝົດສະຕິ ລັດ
ຫຼື chloroform ທາງຈິດໂດຍບໍ່ມີການຕອບແທນໂດຍເຈດຕະນາ,
Samadhi ແຕ່ຂະຫຍາຍຂອບເຂດສະຕິຂອງຂ້ອຍອອກໄປນອກ
ເໝືອຈາກຂອບເຂດຂອງກອບມະຕະ
ສູ່ຂອບເຂດທີ່ໄກທີ່ສຸດຂອງນິລັນດອນ ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍ,
ທະເລຈັກກະວານ,
ເບິ່ງ ທີ່ ນ້ອຍ ອີໂກ້ ລອຍ ໃນ ຂ້ອຍ.
ນິກາຈອກ, ດິນຊາຍແຕ່ລະເມັດ, ບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາໂດຍປາສະຈາກສາຍຕາຂອງເຮົາ. ອະວະກາດ
ທັງໝົດລອຍຄືກັບພູນ້ຳກ້ອນໃນທະເລຈິດໃຈຂອງເຮົາ.
ມະຫາສານ ຕູ້ຄອນເທນເນີ, ຂ້ອຍ, ຂອງ ທັງໝົດ ສິ່ງຂອງ ເຮັດ.
ໂດຍການຝຶກສະມາທິທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ, ຍາວກວ່າ, ຫົວນ້ຳ, ແລະ ໄດ້ຮັບຈາກຄູຣູ
ມາເຖິງ ສະມາທິ ແຫ່ງສະຫວັນນີ .
ມີຖື ສຽງພິມພໍ່ ຂອງ ອະຕອມ ແມ່ນ ໄດ້ຍິນ,
ແຜ່ນດິນໂລກມືດ, ພູເຂົາ, ຮ່ອມພູ, ເບິ່ງແມ່! ຂອງແຫຼວທີ່ລະລາຍ! ທະເລທີ່ໄຫຼລົ້ນປ່ຽນ
ເປັນໄອຂອງເນບູລາ!
ອູມ ພັດໃສ່ໄອນ້ຳ, ເປີດຜ້າຄຸມຂອງມັນຢ່າງອັດສະຈັນ, ມະຫາສະໝຸດຍືນຢູ່ເປີດເຜີຍ,
ເອເລັກຕຣອນທີ່ສ່ອງແສງ,
ຈົນກວ່າ, ໃນທີ່ສຸດສຽງກອງຂອງຈັກກະວານ, ແສງໄຟທີ່ໂຫດຮ້າຍກໍ
ຫາຍໄປກາຍເປັນແສງສີນິລັນດອນຂອງຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ
ທຸກແຫ່ງ.
ຂ້ອຍໄດ້ມາຈາກຄວາມສຸກ, ເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່, ໃນຄວາມສຸກອັນສັກສິດ
ຂ້ອຍລະລາຍ. ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຈິດໃຈ, ຂ້ອຍຕື່ມຄືນຂອງການສ້າງທັງໝົດ.
ສີຜ້າມ່ານຂອງແຂງ, ຂອງແຫຼວ, ໄອ, ແສງສະຫວ່າງ, ຍົກຂຶ້ນທັນທີ.
ຕົວຂ້ອຍເອງ, ໃນ ທຸກຢ່າງ, ເຂົ້າມາ ທີ່ ດີຫຼາຍ ຕົວຂ້ອຍເອງ.
ຈາກໄປຕະຫຼອດການ, ເງົາມືດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຂອງມະນຸດທີ່ມືດມົວ, ແວບໆ. ຫ້ອງຟ້າໃນ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີຮອຍດ່າງ, ທັງຢູ່ລຸ່ມ, ທາງໜ້າ, ແລະສູງເໝືອ.
ຂ້ອຍ ແລະ ນິລັນດອນ, ແສງສະຫວ່າງອັນດຽວ.
ຟອງຫົວຂວັນນ້ອຍໆ, ຂ້ອຍ
ຕອນເຊົ້າ ກາຍເປັນ ທີ່ ທະເລ ຂອງ ມີຣິທ ຕົວມັນເອງ.

ພະສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບວິທີການເອີ້ນປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບພອນຕາມໃຈມັກ, ແລະ ວິທີການຖ່າຍທອດມັນໄປສູ່ຄົນອື່ນ ຖ້າຊ່ອງທາງສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ. ເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ, ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງພຣະ ອຸປານິຊາດ ຈຶ່ງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າເປັນ ຣາສາ , "ຜູ້ທີ່ໜ້າພໍໃຈທີ່ສຸດ." ແຕ່ມີໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳບັນຫາໄປໃຫ້ພຣະອາຈານ.

"ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮູ້, ທ່ານ - ຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບ

ພຣະເຈົ້າເມື່ອໃດ?" "ທ່ານໄດ້ພົບພຣະອົງແລ້ວ."

"ອ ບໍ່, ທ່ານ, ຂ້ອຍ ຢາ ຄິດ ສະນັ້ນ!"

ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຍິມ. "ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າຈະມີບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມເຄົາລົບນັບຖື, ປະດັບບັນລັງຢູ່ໃນມຸມ ທີ່ສະອາດຂອງຈັກກະວານ! ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າກຳລັງຈົນຕະນາການວ່າການຄອບຄອງ ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບອຳນາດມະຫັດສະຈັນ. ຄົນເຮົາອາດຈະມີຈັກກະວານທັງໝົດ, ແລະຍັງພົບວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຍັງຫາຍາກ! ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານບໍ່ໄດ້ຖືກວັດແທກໂດຍອຳນາດພາຍນອກຂອງຄົນເຮົາ, ແຕ່ໂດຍ ພຽງແຕ່ ຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມສຸກຂອງລາວໃນການນັ່ງສະມາທິ.

" ຄວາມສຸກໃໝ່ຕະຫຼອດໄປຄືພຣະເຈົ້າ . ພຣະອົງບໍ່ມີວັນໝົດສິນ; ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າສືບຕໍ່ການໄຕ່ຕອງຂອງເຈົ້າໃນ ລະຫວ່າງປີຕ່າງໆ, ພຣະອົງຈະລ້ລວງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄືກັບເຈົ້າຜູ້ທີ່ ໄດ້ພົບເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຝັນຢາກແລກປ່ຽນພຣະອົງເພື່ອຄວາມສຸກອື່ນໃດ; ພຣະອົງມີສະເໝີກັນ ກວ່າທີ່ຈະຄິດເຖິງ ການແຂ່ງຂັນ."

"ພວກເຮົາເບື້ອງໜ້າກັບຄວາມສຸກທາງໂລກໄດ້ໄວແທ້! ຄວາມປາຖະໜາໃນສິ່ງຂອງຕ່າງໆແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ມະນຸດບໍ່ເຄີຍພໍໃຈຢ່າງສົມບູນ, ແລະ ສະແຫວງຫາເປົ້າໝາຍໜຶ່ງຫຼັງຈາກເປົ້າໝາຍອື່ນ. 'ສິ່ງອື່ນ' ທີ່ລາວຊອກ ຫາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດປະທານຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້."

"ຄວາມປາຖະໜາພາຍນອກຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກຈາກສວນເອເດນພາຍໃນ; ພວກມັນສະເໜີຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງເຊິ່ງພຽງແຕ່ປອມແປງຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ສະຫວັນທີ່ສູນເສຍໄປໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຢ່າງໄວວາຜ່ານການ ຝຶກສະມາທິອື່ນສູງສົ່ງ. ຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃໝ່ທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ, ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເບື້ອງໜ້າພຣະອົງ. ພວກເຮົາ ສາມາດລື້ນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມສຸກ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທີ່ໜ້າຍິນດີຕະຫຼອດນິລັນຕອນໄດ້ບໍ່?"

"ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈແລ້ວ, ທ່ານ, ວ່າເປັນຫຍັງໄພ່ພົນຈຶ່ງເອີ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ແມ່ນ ແຕ່ຊີວິດນິລັນຕອນກໍບໍ່ສາມາດພຽງພໍທີ່ຈະປະເມີນພຣະອົງໄດ້."

"ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງ; ແຕ່ພຣະອົງຍັງຢູ່ໃກ້ແລະຮັກແພງ. ຫຼັງຈາກຈິດໃຈໄດ້ຖືກກຳຈັດອຸປະສັກທາງດ້ານປະສາດ ສຳຜັດໂດຍ *Kriya Yoga* , ການຝຶກສະມາທິສະໜອງຫຼັກຖານສອງຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມສຸກໃໝ່ທີ່ຍືນຍົງ ແມ່ນຫຼັກຖານຂອງການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ອະຕອມຂອງພວກເຮົາໜ້າເຊື່ອຖື. ນອກຈາກນີ້, ໃນການ ຝຶກສະມາທິ, ຄົນເຮົາພົບການຊີ້ນຳທັນທີຂອງພຣະອົງ, ການຕອບສະໜອງທີ່ພຽງພໍຂອງພຣະອົງຕໍ່ທຸກໆຄວາມ ຫຍຸ້ງຍາກ."

"ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈແລ້ວ, ກູຣູຈີ; ເຈົ້າໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງຂ້ອຍແລ້ວ." ຂ້ອຍຍິມດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ. "ດຽວນີ້ ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າຂ້ອຍໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ເພາະວ່າເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສຸກຂອງການນັ່ງສະມາທິໄດ້ກັບ ຄືນມາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້ອຍເຮັດວຽກ, ຂ້ອຍໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ໃນທຸກສິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ລາຍລະອຽດ."

"ຊີວິດມະນຸດຈະຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ວິທີທີ່ຈະປັບຕົວເຂົ້າກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງ 'ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ' ມັກຈະເຮັດໃຫ້ສະຕິປັນຍາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວສັບສົນ. ພຣະເຈົ້າຮັບຜິດຊອບພາລະຂອງຈັກກະວານ; ພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໃຫ້ຄໍາແນະນຳທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ."

14-1 : "ໃນ ທີ່ ການເລີ່ມຕົ້ນ ແມ່ນ ທີ່ ຄຳສັບ, ແລະ ທີ່ ຄຳສັບ ແມ່ນ ດ້ວຍ ພະເຈົ້າ, ແລະ ທີ່ ຄຳສັບ ແມ່ນ ພະເຈົ້າ."— ໂຢຮັນ 1:1.

14-2 : "ສຳລັບ ທີ່ ພໍ ຜູ້ພິພາກສາ ບໍ່ ຜູ້ຊາຍ, ແຕ່ ມີ ມຸ່ງໝັ້ນ ທັງໝົດ ການຕັດສິນ ແກ່ ທີ່ ລູກຊາຍ."— ໂຢຮັນ 5:22. "ບໍ່ ຜູ້ຊາຍ ມີ ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ ທີ່ ໃດກໍ່ໄດ້ ເວລາ; ທີ່ ເຫຼົ່ານັ້ນ ເກີດ ລູກຊາຍ, ເຊິ່ງ ແມ່ນ ໃນ ທີ່ ອີກຂອງ ທີ່ ພໍ, ລາວ ມີ ປະກາດແລ້ວ ລາວ."— ໂຢຮັນ 1:18. "ແທ້ໆ, ແທ້ໆ, ຂ້ອຍ ເວົ້າ ແກ່ ເຈົ້າ, ລາວ ນັ້ນ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້ອຍ, ທີ່ ວຽກງານ ນັ້ນ ຂ້ອຍ ເຮັດ ຈະ ລາວ ເຮັດ ຍັງ; ແລະ ໃຫຍ່ກວ່າ ວຽກງານ ກວ່າ ເຫຼົ່ານີ້ ລາວຈະ ເຮັດ; ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ."— ໂຢຮັນ 14:12. "ແຕ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຈະສົ່ງມາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະສອນພວກເຈົ້າທຸກສິ່ງ ແລະ ຈະເຕືອນພວກເຈົ້າໃຫ້ລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງ ທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ."— ໂຢຮັນ 14:26.

ຄຳສັບເຫຼົ່ານີ້ໃນຄຳພີໄປເປັນໝາຍເຖິງລັກສະນະສາມຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຄື ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (*Sat, Tat, Aum* ໃນພຣະຄຳພີອິນດູ). ພະເຈົ້າ ທີ່ ພໍ ແມ່ນ ທີ່ ຢ່າງແທ້ຈິງ, ບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກ, ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເກີນກວ່າ ສັນສະເທືອນ ການສ້າງ. ພະເຈົ້າ ທີ່ ລູກຊາຍ ແມ່ນ ທີ່ ສະຕິຂອງພຣະຄຣິດ (ພະຍາມານ ຫຼື ກຸຕະສະຖາ ໄຊທັນຍາ) ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ພາຍໃນ ສັນສະເທືອນ ການສ້າງ; ອັນນີ້ ພຣະຄຣິດ ສະຕິ ແມ່ນ ທີ່ "ຜູ້ດຽວທີ່ເກີດໃໝ່" ຫຼື ການສະທ້ອນພຽງຢ່າງດຽວຂອງອະນັນຕະພາບທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງ. ການສະແດງອອກພາຍນອກ ຫຼື "ພະຍານ" ຂອງມັນແມ່ນ ອຸມ ຫຼື ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພະລັງອັນສູງສົ່ງ, ສ້າງສັນ, ແລະ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ເຊິ່ງສ້າງໂຄງສ້າງສິ່ງສ້າງທັງໝົດຜ່ານການສັນສະເທືອນ. ອຸມ ຜູ້ປອບໂຍນທີ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ຍິນໃນການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງສຸດທ້າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອຸທິດຕົນ.

ບົດ: 15

ເທ ດອກກະລຳປີ ການປຸ້ນຈີ

"ນາຍ, ຂອງຂວັນສຳລັບທ່ານ! ດອກກະລຳປີໃຫຍ່ຫຼັກຕົ້ນນີ້ປູກດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງການເຕີບໃຫຍ່ຂອງພວກມັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງອ່ອນໂຍນຄືກັບແມ່ທີ່ລ້ຽງລູກຂອງລາວ." ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບກະຕ່າຜັກດ້ວຍພິທີການ.

"ຂອບໃຈ!" ຮອຍຍິມຂອງສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ອົບອຸ່ນດ້ວຍຄວາມຊືນຊົມ. "ກະລຸນາເກັບພວກມັນໄວ້ໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ; ຂ້ອຍຈະຕ້ອງການພວກມັນໃນມື້ອື່ນສຳລັບອາຫານຄຳພີເສດ.

ຂ້ອຍຫາກໍ່ມາຮອດ Puri **15-1** ເພື່ອໃຊ້ເວລາພັກຜ່ອນລະດູຮ້ອນຢູ່ວິທະຍາໄລກັບຄູບາອາຈານຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ອາສະວະກາຣິສະຖານແຄມທະເລຂອງເພີນ. ສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະອາຈານ ແລະ ລູກສົດຂອງເພີນ, ໜ້າສະຖານທີ່ພັກ

ຜ່ອນນ້ອຍໆສອງຊັ້ນທີ່ມີຄວາມສຸກໃນອ່າວເບັ້ງກາລ.

ຂ້ອຍຕື່ນແຕ່ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ, ຮູ້ສຶກສົດຊື່ນດ້ວຍລົມທະເລເຄັມ ແລະ ສະເໝ່ຂອງສິ່ງອ້ອມຂ້າງ. ສຽງທີ່ຫວານຊື່ນຂອງສີ
ຍຸກເຕສວາຣ ກໍາລັງຮ້ອງ; ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງດອກກະລໍາປີທີ່ຂ້ອຍຮັກ ແລະ ເກັບມັນໄວ້ຢ່າງເປັນລະບຽບຢູ່ໃຕ້ຕຽງຂອງ
ຂ້ອຍ.

"ມາ, ໃຫ້ ພວກເຮົາ ໄປ ໄປຫາ ທີ່ ຫາດຊາຍ." ອາຈານ ນໍາພາ ທີ່ ທາງ; ຫຼາຍອັນ ໝູ່ມ ພວກສາວິກ ແລະ ຕົວຂ້ອຍ
ເອງ ຕິດຕາມແລ້ວ ໃນ

ກ ກະແຈກກະຈາຍ ກຸ່ມ. ຂອງພວກເຮົາ ກູຮູ ໄດ້ສຳຫຼວດແລ້ວ ພວກເຮົາ ໃນ ອ່ອນໆ ການວິພາກວິຈານ.

"ເມື່ອອ້າຍນ້ອງຊາວຕາເວັນຕົກຂອງພວກເຮົາຢ່າງ, ເຂົາເຈົ້າມັກຈະມີຄວາມພາກພູມໃຈພ້ອມກັນ. ບັດນີ້, ກະລຸນາ ຢ່າງເປັນສອງແຖວ; ຮັກສາຈັງຫວະການຍ່າງຮ່ວມກັນ." ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ເບິ່ງພວກເຮົາເຊື່ອຟັງ; ເພິນເລີມຮ້ອງ ເພງວ່າ: "ພວກເດັກຊາຍຍ່າງໄປມາ, ເປັນແຖວນ້ອຍໆ." ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຍົກເວັ້ນຊົມເຊີຍຄວາມສະດວກ ສະບາຍທີ່ອາຈານສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຈັງຫວະໄວຂອງນັກຮຽນໜຸ່ມຂອງລາວໄດ້.

"ຢູ່ດ!" ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູຮູ ຕາ ຊອກຫາ ຂອງຂ້ອຍ. "ໄດ້ ເຈົ້າ ຈີໄວ້ ໄປຫາ ລ້ອກ ທີ່ ກັບຄືນ ປະຕູ ຂອງ ທີ່ ອາຮາມ ບໍ່?"

ຂອງຂ້ອຍ ກູຮູ ແຄມທະເລ ເຮືອເທຈ ທີ່ ປູຣີ

ນັກທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼມາຈາກໂລກສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງວັດ. ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ມາພ້ອມກັບຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາແບບດັ້ງເດີມ. ຮອຍຍິມ ທີ່ອວດດີ ຫຼື ສາຍຕາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອິດທົນບາງຄັ້ງຄາວເຮັດໃຫ້ຜູ້ມາໃໝ່ຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງ ຫຍັງນອກຈາກຄຳເວົ້າທີ່ສຸພາບອ່ອນໂຍນສອງສາມຄຳ. ແຕ່ການຈາກໄປຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາ ຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ສະແດງອອກວ່າ ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງແນ່ນອນໃນຂົງເຂດຄວາມຮູ້ພິເສດຂອງພວກເຂົາ.

ຄູຂອງຂ້ອຍມີລູກສິດໜຸ່ມອາໄສຢູ່ໃນວັດຂອງລາວສະເໝີ. ລາວໄດ້ຊີ້ນຳຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍວິໄນທີ່ລະມັດລະວັງ ເຊິ່ງຄຳວ່າ "ລູກສິດ" ມີຮາກຖານມາຈາກນິທານ.

"ຂ້ອຍ ຄິດ ສະນັ້ນ, ທ່ານ."

ສີ ຍຸກເທດສະວະຣ ງຽບໄປສອງສາມນາທີ, ຮອຍຍິມເຄິ່ງໜຶ່ງທີ່ຖືກປິດບັງໄວ້ເທິງສືບຂອງລາວ. "ບໍ່, ເຈົ້າລຶມ," ລາວ ເວົ້າໃນທີສຸດ. "ການໄຕ່ຕອງສິ່ງສັກສິດຕ້ອງບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງທາງວັດຖຸ. ເຈົ້າ ໄດ້ລະເລີຍໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໃນການປົກປ້ອງອາສາຮາມ; ເຈົ້າຕ້ອງຖືກລົງໂທດ."

ຂ້ອຍ ຄວາມຄິດ ລາວ ແມ່ນ ຢ່າງບໍ່ຈະແຈ້ງ ເວົ້າຕະຫຼົກ ເມື່ອ ລາວ ເພີ່ມວ່າ: "ຂອງເຈົ້າ ຫົກ ດອກກະລຳປີ ຈະ ໄວໆນີ້ ເປັນ ເທົ່ານັ້ນ ຫ້າ."

ພວກເຮົາ ຫັນ ອ້ອມຮອບ ທີ່ ປະລິນຍາໂທ ຄຳສັ່ງ ແລະ ເດີນຂະບວນ ກັບຄືນ ຈົນກວ່າ ພວກເຮົາ ແມ່ນ ປິດ ໄປຫາ ທີ່ ອາຣມິດ.

"ພັກຜ່ອນສັກຄູ່. ມຸກຸນດາ, ເບິ່ງຂ້າມບໍລິເວນທາງຊ້າຍມືຂອງພວກເຮົາ; ສິ່ງເກດເສັ້ນທາງຕໍ່ໄປ. ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະ ມາຮອດທີ່ນັ້ນໃນໄວໆນີ້; ລາວຈະເປັນວິທີການລົງໂທດເຈົ້າ."

ຂ້ອຍໄດ້ປິດບັງຄວາມອຸກອັງຂອງຂ້ອຍຕໍ່ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ເຫຼົ່ານີ້. ບໍ່ດົນຊາວກະສິກອນຄົນໜຶ່ງໄດ້ ປະກົດຕົວຢູ່ເທິງ ຖະໜົນ; ລາວກຳລັງເຕັ້ນລຳຢ່າງໜ້າຢ້ານ ແລະ ໂຍນແຂນຂອງລາວໄປມາດ້ວຍທ່າທາງທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມໝາຍ. ເກືອບເປັນອຳມະພາດດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ຂ້ອຍຈ້ອງຕາເບິ່ງພາບທີ່ຕະຫຼົກນັ້ນ. ເມື່ອຊາຍ ຄົນນັ້ນໄປຮອດຈຸດໜຶ່ງໃນເສັ້ນທາງທີ່ລາວຈະຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ, ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ກ່າວວ່າ, "ດຽວນີ້, ລາວຈະກັບມາ."

ຊາວກະສິກອນໄດ້ປ່ຽນທິດທາງທັນທີ ແລະ ໄດ້ຍ່າງໄປທາງຫລັງຂອງວັດ. ລາວໄດ້ຂ້າມທົ່ງດິນຊາຍ, ແລະ ເຂົ້າໄປ ໃນອາຄານທາງປະຕູຫລັງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ມັນໄວ້ໂດຍບໍ່ລັອກ, ດັ່ງທີ່ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ຊາຍ ຄົນນັ້ນອອກມາບໍ່ດົນ, ໂດຍຖືດອກກະລຳປີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກອັນໜຶ່ງ. ຕອນນີ້ລາວໄດ້ຍ່າງໄປຢ່າງສຸພາບ, ດ້ວຍ ຄວາມພາກພູມໃຈໃນການເປັນເຈົ້າຂອງ.

ເລື່ອງຕະຫຼົກທີ່ກຳລັງເປີດເຜີຍ, ເຊິ່ງບົດບາດຂອງຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ສັບສົນ, ບໍ່ໄດ້ໜ້າເສົາໃຈຈົນ ຂ້ອຍລົມເຫຼວໃນການໄລ່ຕາມດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ. ຂ້ອຍໄປໄດ້ເຄິ່ງທາງເມື່ອອາຈານຈີຂ້ອຍໄດ້. ລາວຫົວຂວັນ ສັນຈາກຫົວເຖິງຕີນ.

"ຊາຍບ້າຜູ້ໜ້າສົງສານຄົນນັ້ນຢາກໄດ້ດອກກະລຳປີມາດົນແລ້ວ," ລາວອະທິບາຍທ່າມກາງຄວາມມ່ວນຊື່ນ. "ຂ້ອຍຄິດວ່າມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີຖ້າລາວຊືດອກຂອງເຈົ້າມາໃຫ້, ຢ້ານຖືກລະເລີຍ!"

ຂ້ອຍຟ້າວແລ່ນໄປຫາຫ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍພົບວ່າໂຈນ, ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າເປັນຄົນທີ່ມັກກິນຜັກ, ໄດ້ປະໄວ້ ແຫວນຄຳ, ໂມງ, ແລະເງິນຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງທັງໝົດວາງຢູ່ເທິງຜ້າຫົມຢ່າງເປີດເຜີຍ. ລາວໄດ້ຄານເຂົ້າໄປຢູ່ໃຕ້ຖັງ ບ່ອນທີ່ດອກກະລຳປີດອກໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍໄດ້ກະຖຸ້ນຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າຂອງລາວ, ເຊິ່ງຖືກເຊືອງໄວ້ຈາກ ສາຍຕາຫົວໄປ.

ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ Sri Yukteswar ໃນຄຳຄືນນັ້ນອະທິບາຍເຫດການທີ່ຂ້ອຍຄິດວ່າມີ ລັກສະນະທີ່ໜ້າຈຶ່ງດັງບາງຢ່າງ.

ຄູຂອງຂ້ອຍສັ່ນຫົວຊ້າໆ. "ເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈມັນໃນມື້ໜຶ່ງ. ວິທະຍາສາດຈະຄົ້ນພົບກົດໝາຍທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເຫຼົ່ານີ້ໃນໄວໆ ນີ້."

ເມື່ອສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງວິທະຍຸໄດ້ລະເບີດຂຶ້ນໃນອີກສອງສາມປີຕໍ່ມາໃນໂລກທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈິ ໄດ້ເຖິງຄຳທຳນາຍຂອງອາຈານ. ແນວຄວາມຄິດເກົ່າແກ່ກ່ຽວກັບເວລາ ແລະ ອະວະກາດໄດ້ຖືກທຳລາຍ; ບໍ່ມີຢ້ານ ຂອງຊາວກະສິກອນໃດແຄບປານນີ້. ວ່າລອນດອນ ຫຼື ຄາລຄັດຕາ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້! ສະຕີປັນຍາທີ່ໜ້າເບື້ອ ທີ່ສຸດໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຕໍ່ໜ້າທີ່ບໍ່ສາມາດໂຕ້ຖຽງໄດ້ ຫຼັກຖານສະແດງລັກສະນະໜຶ່ງຂອງການມີຢູ່ຫົວໄປຂອງ ມະນຸດ.

ເທ "ໂຄງເລື່ອງ" ຂອງ ທີ່ ດອກກະລຳປີ ຕະຫລົກ ສາມາດ ເປັນ ດີທີ່ສຸດ ເຂົ້າໃຈແລ້ວ ໂດຍ ກ ວິທະຍຸ ການ ປຽບທຽບ. ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ (Yukteswar) ເປັນວິທະຍຸຂອງມະນຸດທີ່ສົມບູນແບບ. ຄວາມຄິດບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ ແຕກຕ່າງໄປຈາກຄວາມສັນສະເໜີອັນທີ່ອ່ອນໄຫວຫຼາຍທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ໃນອິທີ. ເຊັ່ນດຽວກັບວິທະຍຸທີ່ມີຄວາມອ່ອນ ໄຫວສາມາດເລືອກເອົາເພງທີ່ຕ້ອງການຈາກຫຼາຍພັນລາຍການອື່ນໆຈາກທຸກທິດທາງ, ດັ່ງນັ້ນຄູຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງ ສາມາດຈັບຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ເຄິ່ງສະຫຼາດຜູ້ທີ່ຢາກໄດ້... ສຳລັບ ກ ດອກກະລຳປີ, ອອກ ຂອງ ທີ່ ຈຳນວນ

ນັບບໍ່ຖ້ວນ ຄວາມຄິດ ຂອງ ການອອກອາກາດ ມະນຸດ ພິໄນກໍາ ໃນ ໂລກ. **15-2** ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນມີພະລັງ
ຂອງລາວ, ອາຈານຍັງເປັນສະຖານີກະຈາຍສຽງຂອງມະນຸດ, ແລະໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຊາວກະສິກອນຖອຍຫຼັງ ແລະ ໄປທີ່
ຫ້ອງໃດໜຶ່ງຢ່າງສໍາເລັດຜົນເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ

ດອກກະລໍາປີ.

ສະຕິປັນຍາ **15-3** ແມ່ນການຊີ້ນຳຈິດວິນຍານ, ປະກົດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດໃນມະນຸດໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຈິດໃຈຂອງລາວສະຫງົບ. ເກືອບທຸກຄົນເຄີຍມີປະສົບການກ່ຽວກັບ "ການຄາດເດົາ" ທີ່ຖືກຕ້ອງຢ່າງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ຫຼື ມີ ໄດ້ໂອນຄວາມຄິດຂອງລາວໄປຫາຄົນອື່ນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ, ປາດສະຈາກສະພາວະທີ່ບໍ່ສະຫງົບ, ສາມາດປະຕິບັດຜ່ານເສົາອາກາດຂອງມັນໄດ້ ເຂົ້າໃຈທຸກໜ້າທີ່ຂອງກົນໄກວິທະຍຸທີ່ສັບສົນ - ການສົ່ງ ແລະ ຮັບຄວາມຄິດ, ແລະ ການປັບຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ. ເນື່ອງຈາກພະລັງງານຂອງວິທະຍຸຂຶ້ນກັບປະລິມານກະແສໄຟຟ້າ ມັນສາມາດນຳໃຊ້ປະໂຫຍດໄດ້, ດັ່ງນັ້ນວິທະຍຸຂອງມະນຸດຈຶ່ງມີພະລັງງານຕາມພະລັງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງແຕ່ລະ ຄົນ.

ຄວາມຄິດທັງໝົດສັນສະເໜີອັນຢູ່ຕະຫຼອດການໃນຈັກກະວານ. ໂດຍການຕັ້ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານສາມາດກວດພົບຄວາມຄິດຂອງຈິດໃຈໃດກໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຫຼືຕາຍໄປແລ້ວ. ຄວາມຄິດແມ່ນມີຢູ່ທົ່ວໄປ ແລະ ບໍ່ມີຮາກຖານແຍກອອກຈາກກັນ; ຄວາມຈິງບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້, ແຕ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຄິດທີ່ຜິດພາດຂອງມະນຸດເກີດຈາກຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບໃນການວິນິດໄສຂອງລາວ. ເປົ້າໝາຍຂອງວິທະຍາສາດໂຍຄະແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈສະຫງົບ, ເພື່ອວ່າໂດຍບໍ່ມີການບິດເບືອນມັນອາດຈະສະທ້ອນເຖິງວິໄສທັດອັນສູງສົ່ງໃນຈັກກະວານ.

ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບໄດ້ນຳເອົາສຽງ ແລະ ພາບທີ່ເຫັນໄດ້ທັນທີທັນໃດຂອງຄົນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກມາສູ່ກອງໄຟຂອງຜູ້ຄົນຫຼາຍລ້ານຄົນ: ການບອກເລົ່າທາງວິທະຍາສາດທີ່ຈິດໆຄັ້ງທຳອິດວ່າມະນຸດເປັນວິນຍານທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ. ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຈຸດໜຶ່ງໃນອະວະກາດ, ແຕ່ເປັນຈິດວິນຍານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄຜສານ, ເຊິ່ງອະຕະໂນຮູບແບບທີ່ໂຫດຮ້າຍສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນ□□□□□□.

"ປະກົດການທີ່ແປກປະຫຼາດຫຼາຍ, ໜ້າອັດສະຈັນຫຼາຍ, ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍອາດຈະປາກົດຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເມື່ອໄດ້ຮັບການຢືນຢັນແລ້ວ, ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແປກໃຈຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ວິທະຍາສາດໄດ້ສອນພວກເຮົາໃນສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ," Charles Robert Richet, ຜູ້ໄດ້ຮັບລາງວັນໂນແບລສາຂາສະລິລະວິທະຍາ, ໄດ້ປະກາດ. "ມັນຖືກສົມມຸດວ່າປະກົດການທີ່ພວກເຮົາຍອມຮັບໃນປະຈຸບັນໂດຍບໍ່ມີຄວາມແປກໃຈ, ບໍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມແປກໃຈຂອງພວກເຮົາເພາະວ່າພວກມັນເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈ. ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນກໍລະນີ. ຖ້າພວກມັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແປກໃຈ ມັນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ມັນແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າຄຸ້ນເຄີຍ; ເພາະວ່າຖ້າສິ່ງທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແປກໃຈ, ພວກເຮົາຄວນຈະແປກໃຈກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ - ການຕົກລົງຂອງກ້ອນຫີນທີ່ຖືກໂຍນຂຶ້ນສູ່ອາກາດ, ໝາກໂອກທີ່ກາຍເປັນຕົ້ນໂອກ, ປະລອດທີ່ຂະຫຍາຍອອກເມື່ອມັນຖືກໃຫ້ຄວາມຮ້ອນ, ທາດເຫຼັກຖືກດຶງດູດໂດຍແມ່ເຫຼັກ, ຟອສຟໍຣັດທີ່ເຜົາໄໝ້ເມື່ອມັນຖືກຖູ. ວິທະຍາສາດໃນປະຈຸບັນແມ່ນ

ສານເບົາ; ການປະຕິວັດ ແລະ ວິວັດທະນາການທີ່ມັນຈະປະສົບໃນອີກຮ້ອຍຜັນປີຈະເກີນຄວາມຄາດຫວັງທີ່ກ້າຫານທີ່ສຸດ. ຄວາມຈິງ - ຄວາມຈິງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ, ໜ້າອັດສະຈັນ, ແລະ ບໍ່ຄາດຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ - ທີ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບ, ແມ່ນແຕ່ດຽວນີ້ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ຈ້ອງເບິ່ງພວກເຮົາຢູ່ໃນສາຍຕາ, ດັ່ງນັ້ນ ເວົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ເຫັນເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ມັນບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຫັນເຂົາເຈົ້າ; ພວກເຮົາເຮັດ ບໍ່ຢາກເຫັນພວກມັນ; ເພາະວ່າທັນທີທີ່ຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ ແລະ ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍປະກົດຂຶ້ນ, ພວກເຮົາພະຍາຍາມປັບມັນໃຫ້ເຂົ້າກັບຂອບຂອງຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ມາ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນທີ່ທຸກຄົນກ້າທີ່ຈະທົດລອງຕື່ມອີກ.

ເຫດການຕະຫຼົກໄດ້ເກີດຂຶ້ນສອງສາມມື້ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍຖືກລັກເອົາດອກກະລໍາປີໄປຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. ໂຄມໄຟນ້ຳມັນກາດໜ່ວຍໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຊອກຫາໄດ້. ບໍ່ດົນມານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພະຍານວ່າຄູ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ທຸກຢ່າງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຂ້ອຍ ຄວາມຄິດ ລາວ ຈະ ສະແດງ ນັ້ນ ມັນ ແມ່ນ ຂອງເດັກນ້ອຍ ຫຼິ້ນ ໄປຫາ ຊອກຫາ ທີ່ ໂຄມໄຟ.

ອາຈານ ຮັບຮູ້ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມຄາດຫວັງ. ດ້ວຍ ເວົ້າເກີນຈິງ ແຮງໂນ້ມຖ່ວງ ລາວ ຖືກຖາມ ທັງໝົດ ອາສາມ ຜູ້ຢູ່

ສາວົກໝູ່ມສາລະພາບວ່າລາວໄດ້ໃຊ້ໂຄມໄຟໄປຫານ້ຳສ້າງຢູ່ເດີນຫຼັງບ້ານ. ສີ ຍຸກເຕສວະຣ ໄດ້ໃຫ້

ຄຳແນະນຳຢ່າງຈິງຈັງວ່າ: "ຈົ່ງຊອກຫາໂຄມໄຟໃກ້ໆນ້ຳສ້າງ."

ຂ້ອຍຟ້າວໄປທີ່ນັ້ນ; ບໍ່ມີໂຄມໄຟ! ຂ້ອຍກັບໄປຫາຄູ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈ. ຕອນນີ້ລາວກຳລັງຫົວຂວັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມອາຍຕໍ່ຄວາມຜິດຫວັງຂອງຂ້ອຍ.

"ໜ້າເສຍດາຍທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊີ້ນຳເຈົ້າໄປຫາໂຄມໄຟທີ່ຫາຍໄປໄດ້; ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນໝູ!" ດ້ວຍຕາທີ່ເປັ່ງປະກາຍ, ລາວເວົ້າຕື່ມວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນແຕ່ Sherlock Holmes ທີ່ໜ້າພໍໃຈ!"

ຂ້ອຍ ຮັບຮູ້ແລ້ວ ນັ້ນ ອາຈານ ຈະ ບໍ່ເຄີຍ ການສະແດງ ຂອງລາວ ອຳນາດ ເມື່ອ ຫ້າຫາຍ, ຫຼື ສຳລັບ ກ ຄວາມບໍ່ສຳຄັນ.

ອາທິດທີ່ໜ້າຍິນດີຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ. ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ກຳລັງວາງແຜນຂະບວນແຫ່ງທາງສາສະໜາ. ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳພາສາວົກໄປຫົວຕົວເມືອງ ແລະ ຫາດຊາຍຂອງເມືອງປູຣີ. ມີແຫ່ງການສະຫຼອງໄດ້ກາຍເປັນມື້ທີ່ຮ້ອນທີ່ສຸດຂອງ ລະດູຮ້ອນ.

"ກູຣູຈີ, ແນວໃດ ສາມາດ ຂ້ອຍ ເອົາ ທີ່ ຢ່າງຕື່ນເປົ້າ ນັກຮຽນ ເກີນ ທີ່ ໄຟໄໝ້ ດິນຊາຍບໍ່? ຂ້ອຍ ໄດ້ເວົ້າ ຢ່າງໝົດຫວັງ.

"ຂ້ອຍຈະບອກຄວາມລັບໃຫ້ເຈົ້າຟັງ," ອາຈານຕອບ. "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຄັນຮົມເມກມາໃຫ້; ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈະຍ່າງໄປຢ່າງສະບາຍ."

ຂ້ອຍໄດ້ຈັດຂະບວນແຫ່ງຢ່າງມີຄວາມສຸກ; ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຈາກອາສາມດ້ວຍ ປ້າຍ *Sat-Sanga* . **15-4** ອອກແບບໂດຍ Sri Yukteswar, ມັນມີສັນຍາລັກຂອງເພງດ່ຽວ **15-5** ຕາ, ການຈ້ອງເບິ່ງທາງໄກຂອງສະຕິປັນຍາ.

ທັນທີທີ່ພວກເຮົາອອກຈາກວັດ, ສ່ວນໜຶ່ງຂອງທ້ອງຟ້າທີ່ຢູ່ເໜືອຫົວກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍເມກຄືກັບວ່າໄດ້ຮັບເວດມົນ. ພ້ອມກັບການຫຼັ່ງອະສຸຈິທີ່ຕິກຕະລຶງຈາກທຸກດ້ານ, ຝົນຕົກເປົ່າໆ, ເຮັດໃຫ້ຖະໜົນຫົນທາງໃນເມືອງ ແລະ ຊາຍຝັ່ງທະເລທີ່ຮ້ອນອົບເອົາເປັນລົງ. ຢຶດນ້ຳທີ່ອ່ອນໄຫວໄດ້ຕົກລົງມາໃນລະຫວ່າງສອງຊົ່ວໂມງຂອງຂະບວນແຫ່ງ. ທັນທີທີ່ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາກັບຄືນໄປຫາອາສາມ, ເມກ ແລະ ຝົນໄດ້ຫາຍໄປຢ່າງບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍ.

"ເຈົ້າເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ສຶກແນວໃດຕໍ່ພວກເຮົາ," ອາຈານຕອບຫຼັງຈາກຂ້ອຍສະແດງຄວາມກະຕື່ນຄູ. "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕອບສະໜອງຕໍ່ທຸກຄົນ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອທຸກຄົນ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຝົນມາຕາມຄຳຮ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ, ພຣະອົງກໍ່ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈິງໃຈຂອງຜູ້ອຸທິດຕົນ. ບໍ່ຄ່ອຍມີມະນຸດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຟັງຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າເລື້ອຍປານໃດ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລຳອຽງຕໍ່ຄົນຈຳນວນໜ້ອຍ, ແຕ່ຟັງທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ລູກໆຂອງພຣະອົງຄວນມີສັດທາທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວໃນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ." **15-6**

ທ່ານ ສີ ຍຸກເທດສະການ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນງານບຸນປະຈຳປີສີຄັ້ງ, ໃນວັນວິສຸວັດ ແລະ ວັນສຸສຸວັດ, ເມື່ອນັກຮຽນຂອງທ່ານມາເຕົ້າໂຮມກັນຈາກໄກ ແລະ ໃກ້. ການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນສຸສຸວັດລະດູໜາວໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ເມືອງ ເຊຣຳບໍ່; ຄັ້ງທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຖາວອນ.

ງານບຸນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຕອນເຊົ້າດ້ວຍຂະບວນແຫ່ງຕື່ນເປົ້າຕາມຖະໜົນຫົນທາງ. ສຽງຂອງນັກຮຽນຮ້ອຍຄົນດັງ

ກ້ອງໄປດ້ວຍເພງທາງສາສະໜາທີ່ອ່ອນຫວານ; ນັກດົນຕີສອງສາມຄົນໄດ້ຫຼິ້ນປີ້ ແລະ ໂຄລ ຄາຕານ (ກອງ ແລະ ແຖງ). ຊາວເມືອງທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໄດ້ກະຈາຍຕອກໄມ້ໄປຕາມເສັ້ນທາງ, ຕີໃຈທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນຈາກໜ້າວຽກງ່າຍໆ ໂດຍການສັ່ນລະເສີນພຣະນາມອັນປະເສີດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຍາວນານ

ສິນສຸດລົງໃນເດີນຂອງວັດ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ລ້ອມຮອບຄູຂອງພວກເຮົາ, ໃນຂະນະທີ່ນັກຮຽນຢູ່ລະບຽງຊັ້ນເທິງໄດ້ ຫົດດອກດາວເຮືອງໃຫ້ພວກເຮົາ.

ແຂກຫຼາຍຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປຊັ້ນເທິງເພື່ອຮັບປະທານພູດຶງທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຖົງຈັນນາ ແລະ ໝາກກ້ຽງ. ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫາ ກຸ່ມພິນອງສາວິກທີ່ຮັບໃຊ້ໃນມືນີ້ໃນຖານະພໍ່ຄົວ. ອາຫານສຳລັບການຊຸມນຸມຂະໜາດໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ປຸງແຕ່ງ ຢູ່ນອກເຮືອນໃນໝໍ້ໃຫຍ່. ເຕົາດິນຈີທີ່ເຜົາດ້ວຍໄມ້ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເອງນັ້ນມີຄວັນໄຟ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນ້ຳຕາໄຫຼ, ແຕ່ພວກ ເຮົາຫົວຂວັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນກັບວຽກງານຂອງພວກເຮົາ. ງານບຸນທາງສາສະໜາໃນປະເທດອິນເດຍບໍ່ເຄີຍຖືກ ພິຈາລະນາ. ຫຍຸ້ງຍາກ; ແຕ່ລະອັນ ໜຶ່ງ ເຮັດ ຂອງລາວ ສ່ວນ, ການສະໜອງ ເງິນ, ເຂົ້າ, ຜັກ, ຫຼື ການບໍລິການ ສ່ວນຕົວຂອງລາວ.

ບໍ່ດົນອາຈານກຳມາຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ເບິ່ງແຍງລາຍລະອຽດຂອງງານລ້ຽງ. ລາວຫຍຸ້ງຢູ່ທຸກໆຊ່ວງເວລາ, ແລະ ຫັນກັບນັກຮຽນໝູ່ມືພະລັງທີ່ສຸດ.

ການ ສວດມົນ (ການສວດມົນເປັນກຸ່ມ), ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງດົນຕີຮາໂມນຽມ ແລະ ກອງອິນເດຍທີ່ຫຼິ້ນດ້ວຍມື, ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ຊັ້ນສອງ. ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ໄດ້ຟັງດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ; ຄວາມຮູ້ສຶກທາງດົນຕີຂອງລາວແມ່ນສົມບູນ ແບບຢ່າງ.

"ພວກເຂົາເຮັດຜິດຫຼັກໄວຍະກອນ!" ອາຈານໄດ້ອອກຈາກພໍ່ຄົວແລະໄປຮ່ວມກັບນັກສິລະປິນ. ທ່ານອງເພງໄດ້ຖືກ ໄດ້ຍິນອີກຄັ້ງ, ຄັ້ງນີ້ຖືກແປຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ດົນຕີພ້ອມທັງການແຕ້ມຮູບ ແລະ ລະຄອນຖືວ່າເປັນສິລະປະອັນສູງສົງ. ພະພຣາມ, ພະວິ ສະນຸ, ແລະ ພະສິວະ - ພຣະຕຣີນິຕີອັນເປັນນິລັນດອນ - ແມ່ນນັກດົນຕີກຸ່ມທຳອິດ. ນັກເຕັ້ນລຳອັນສູງສົງ ພະສິວະ ໄດ້ຖືກສະແດງໃນພຣະຄຳພີວ່າໄດ້ອອກແບບຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈັງຫວະໃນການເຕັ້ນລຳຂອງຈັກກະວານ ຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການອະນຸລັກ, ແລະການລະລາຍຂອງຈັກກະວານ, ໃນຂະນະທີ່ພະພຣາມໄດ້ ເນັ້ນໜັກເຖິງຈັງຫວະເວລາດ້ວຍ ສຽງແສງດັງກ້ອງ, ແລະ ພະວິສະນຸ ໄດ້ ເປົ່າກອງ ຫຼື ມຣິດານັ້ງ ອັນສັກສິດ. ພະ ກຣິສະນະ, ຜູ້ເປັນອະວະຕານຂອງ ພະວິສະນຸ, ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນສະເໝີໃນສິລະປະອັນດູດ້ວຍຊຸ່ຍ, ເຊິ່ງ ພະອົງໄດ້ຫຼິ້ນເພງທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ລະນຶກເຖິງບ້ານເກີດທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງ ມະນຸດທີ່ຫຼົງຫາງຢູ່ໃນ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ ຂອງມາຢາ . ສາຣະສະວະຕິ, ເທບທິດາແຫ່ງປັນຍາ, ຖືກສະແດງເປັນສັນຍະ ລັກວ່າສະແດງຢູ່ເທິງ ວິນາ , ແມ່ຂອງເຄື່ອງດົນຕີສາຍທັງໝົດ. ສະມະ ເວດ ຂອງອິນເດຍ ປະກອບດ້ວຍບົດຂຽນທີ່ ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດໃນໂລກກ່ຽວກັບວິທະຍາສາດດົນຕີ.

ຫົນພື້ນຖານຂອງດົນຕີອິນດູແມ່ນ *ragas* ຫຼື ສຽງທຳນອງຄົງທີ່. *ragas* ພື້ນຖານຫົກ ຢ່າງແບ່ງອອກເປັນ 126 ສຽງອະນຸພັນຄື *raginis* (ພັນລະຍາ) ແລະ *putras* (ລູກຊາຍ). ແຕ່ລະ *ragas* ມີຢ່າງໜ້ອຍຫ້າສຽງຄື: ສຽງ ນຳ (*vadi* ຫຼື ກະສັດ), ສຽງຮອງ (*samavadi* ຫຼື ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ), ສຽງຊ່ວຍ (*anuvadi* , ຜູ້ຮັບໃຊ້), ແລະ ສຽງບໍ່ສອດຄ່ອງ (*vivadi* , ສັດຕູ).

ຣາຄະ ພື້ນຖານທັງຫົກຢ່າງ ມີຄວາມສອດຄ່ອງຕາມທຳມະຊາດກັບຊົ່ວໂມງທີ່ແນ່ນອນຂອງມື້, ລະດູການຂອງປີ, ແລະເທບພະເຈົ້າອົງຊົງອິດທານຸພາບສະເພາະ. ດັ່ງນັ້ນ, (1) ຮິນໂດລ ຣາຄະ ຈະໄດ້ຍິນພຽງແຕ່ຕອນເຊົ້າມືດຂອງ ລະດູໃບໄມ້ປົ້ງ, ເພື່ອກະຕຸ້ນອາລົມຂອງຄວາມຮັກສາກິນ; (2) ດີປາກາ ຣາຄະ ຖືກຫຼິ້ນໃນຕອນແລງຂອງລະດູ ຮ້ອນ, ເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມເມດຕາ; (3) ເມຄະ ຣາ ຄະ ເປັນທຳນອງສຳລັບຕອນທ່ຽງຂອງລະດູຝົນ, ເພື່ອຮຽກຮ້ອງ ຄວາມກ້າຫານ; (4) ໂຣວາ ຣາຄະ ຖືກຫຼິ້ນໃນຕອນເຊົ້າຂອງເດືອນສິງຫາ, ກັນຍາ, ຕຸລາ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມ ສະຫງົບສຸກ; (5) ສີ ຣາຄະ ຖືກສະຫງວນໄວ້ສຳລັບລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ນ. ຕອນແລງ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ; (6) *Malkounsa Raga* ໄດ້ຍິນໃນເວລາທ່ຽງຄືນຂອງລະດູໜາວ, ເພື່ອຄວາມກ້າຫານ.

ພວກຮີຊີໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຄົ້ນພົບກົດເກນເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພັນທະມິດທີ່ດີລະຫວ່າງທຳມະຊາດແລະມະນຸດ.

ເພາະວ່າທຳມະຊາດ ແມ່ນ ອັນ ການເຮັດໃຫ້ເປັນວັດຖຸ ຂອງ ອູມ , ທີ່ ປະຖົມມະລຶກ ສຽງ ຫຼື ສັນສະເທີອນ
ຄຳສັບ, ຜູ້ຊາຍ ສາມາດ ໄດ້ຮັບ ຄວບຄຸມ

ເໝືອນການສະແດງອອກທາງທຳມະຊາດທັງໝົດໂດຍຜ່ານການໃຊ້ ຄຳຖາ ຫຼື ບົດສວດບາງອັນ. **15-7** ເອກະສານ ປະຫວັດສາດບອກເຖິງພະລັງທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ມີໂດຍ Miyan Tan Sen, ນັກດົນຕີໃນລາຊະສຳນັກໃນສະຕະວັດທີ ສິບຫົກສຳລັບ Akbar the Great. ໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກຈັກກະພັດໃຫ້ຮ້ອງເພງ *raga* ໃນຕອນກາງຄືນ ໃນຂະນະ ທີ່ດວງອາທິດຢູ່ເໜືອຫົວ, ສີນ້ຳຕານ ເຊນ ມີສຽງດັງ ກ ຄຳຖາ ເຊິ່ງ ຫັນທີ່ ເກີດຈາກ ທີ່ ທັງໝົດ ພະລາຊະວັງ ເຂດປົກຄອງ ທີ່ຈະຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍຄວາມມືດ.

ດົນຕີອິນເດຍແບ່ງອອກເປັນ 22 ສຽງ ຫຼື ເດມີ-ເຊມີໂທນ. ໄລຍະຫ່າງໄມໂຄຣໂທນເຫຼົ່ານີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ມີການສະແດງອອກທາງດົນຕີທີ່ມີສີສັນລະອຽດທີ່ບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍລະດັບໂຄຣມາຕິກຕາເວັນຕົກຂອງ 12 ເຊມີໂທນ. ແຕ່ລະໂນດຟິນຖານຂອງອັອກເຕບທັງເຈັດແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບເທບນິຍາຍອິນດູກັບ ສີ, ແລະສຽງຮ້ອງ ທຳມະຊາດຂອງນົກ ຫຼື ສັດຮ້າຍ - ເຮັດ ກັບສີຂຽວ, ແລະນົກຍູງ; ເຮັດ ກັບສີແດງ, ແລະ ນົກກະຈອກທ້ອງຟ້າ; ໝີ ມີ ສີທອງ, ແລະ ແປ້; ຟ້າ ມີ ສີຂາວເຫຼືອງ, ແລະ ນົກກະຍາງ; ໂຊລ ມີ ສີດຳ, ແລະ ນົກໄນຕິງເກລ; ລາ ມີ ສີ ເຫຼືອງ, ແລະ ມ້າ; ສີ ມີການປະສົມປະສານຂອງທຸກສີ, ແລະ ຊ້າງ.

ສາມສະເກລ - ເມເຈີ, ຮາໂມນິກໂມເນີ, ແລະ ເມໂລດິກໂມເນີ - ແມ່ນສະເກລດຽວທີ່ດົນຕີຕາເວັນຕົກໃຊ້, ແຕ່ ດົນຕີອິນເດຍລະບຸ 72 ສະ ເກລ. ນັກດົນຕີມີຂອບເຂດຄວາມຄິດສ້າງສັນສຳລັບການປັບປ່ຽນທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ອ້ອມຮອບທຳນອງຟິນເມືອງທີ່ຄົງທີ່ ຫຼື ຮາກາ ; ລາວສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ອາລົມທີ່ແນ່ນອນຂອງຫົວຂໍ້ໂຄງສ້າງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍປັກມັນໄວ້ໃນຂອບເຂດຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງຕົນເອງ. ນັກດົນຕີອິນດູບໍ່ໄດ້ອ່ານໂນດທີ່ຕັ້ງ ໄວ້; ລາວແຕ່ງຕັ້ງໃໝ່ໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ຫຼິ້ນໂຄງກະດູກທີ່ເປືອຍຂອງ ຮາກາ , ໂດຍມັກຈະຈຳກັດຕົວເອງໃຫ້ຢູ່ໃນ ລຳດັບທຳນອງດຽວ, ເນັ້ນໜັກໂດຍການເຮັດຊ້າການປ່ຽນແປງທາງດ້ານໄມໂຄຣໂທນ ແລະ ຈັງຫວະທີ່ລະອຽດ ອ່ອນທັງໝົດຂອງມັນ. ບາກ, ໃນບັນດານັກປະພັນເພງຕາເວັນຕົກ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສະເໝີ ແລະ ພະລັງ ຂອງສຽງທີ່ຊ້າໆ ເຊິ່ງແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍໃນຫຼາຍຮ້ອຍວິທີທີ່ສັບສົນ.

ວັນນະຄະດີສັນສະກິດບູຮານອະທິບາຍເຖິງ 120 ຕາລາ ຫຼື ມາດຕະການເວລາ. ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງແບບດັ້ງເດີມຂອງ ດົນ ຕີ ອິນ ດູ , ພ າ ສ າ ບ າ ຣ າ ຕ າ , ມີ ຄົນ ເວ ື າ ວ່ າ ໄ ດ້ ແ ຍ ກ ສຽງຕາລາ 32 ຊະນິດ ອອກ ມາໃນເພງຂອງນົກ. ຕົ້ນກຳເນີດຂອງ ສຽງຕາລາ ຫຼື ຈັງຫວະແມ່ນມີຮາກຖານມາຈາກການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ມະນຸດ - ເວລາຢ່າງສອງເທົ່າ, ແລະ ເວລາຫາຍໃຈສາມເທົ່າໃນເວລານອນ, ເມື່ອການຫາຍໃຈເຂົ້າເປັນເວລາສອງ ເທົ່າຂອງການຫາຍໃຈອອກ. ອິນເດຍມີມາສະເໝີ ໄດ້ຮັບຮູ້ສຽງຂອງມະນຸດວ່າເປັນເຄື່ອງດົນຕີທີ່ສົມບູນແບບ ທີ່ສຸດຂອງສຽງ. ດັ່ງນັ້ນ, ດົນຕີອິນດູຈຶ່ງຈຳກັດຕົວເອງຢູ່ໃນລະດັບສຽງສາມ octave. ດ້ວຍເຫດຜົນດຽວກັນ, ທຳນອງ (ຄວາມສຳພັນຂອງສຽງຕ່າງກັນ) ແມ່ນຖືກເນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະເປັນຄວາມກົມກຽວ (ຄວາມສຳພັນຂອງສຽງ ພ້ອມໆກັນ).

ຈຸດປະສົງທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າຂອງນັກດົນຕີຮີຊີໃນຕົ້ນໆແມ່ນເພື່ອປະສົມປະສານນັກຮ້ອງກັບເພງຈັກກະວານເຊິ່ງ ສາມາດໄດ້ຍິນຜ່ານການປຸກລະດົມຂອງສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງທີ່ລືກລັບຂອງມະນຸດ. ດົນຕີອິນເດຍແມ່ນສີລະປະ ທີ່ເປັນອັດຕະວິໄນ, ທາງວິນຍານ, ແລະສ່ວນບຸກຄົນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມສະຫຼາດຂອງຊິມໂຟນິກແຕ່ເພື່ອຄວາມ ກົມກຽວສ່ວນຕົວກັບຈິດວິນຍານພາຍນອກ. ຄຳສັບພາສາສັນສະກິດສຳລັບນັກດົນຕີແມ່ນ *bhagavathar* , "ຜູ້ ທີ່ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ." *sankirtans* ຫຼືການຊຸມນຸມດົນຕີແມ່ນຮູບແບບທີ່ມີປະສິດທິພາບຂອງໂຍຄະ ຫຼື ລະບຽບວິໄນທາງວິນຍານ, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ການຄູດຊຶມຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນ ຄວາມຄິດ ແລະ ສຽງ. ເນື່ອງຈາກວ່າມະນຸດເອງເປັນການສະແດງອອກຂອງພຣະຄຳທີ່ສ້າງສັນ, ສຽງມີຜົນ ກະທົບທີ່ມີພະລັງ ແລະ ຫັນທັນໃດຕໍ່ລາວ, ສະເໝີວິທີການລະນຶກເຖິງຕົ້ນກຳເນີດອັນສູງສົງຂອງລາວ.

ສຽງ ສັຂີຕັນ ທີ່ອອກມາຈາກຫ້ອງຮັບແຂກຊັ້ນສອງຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໃນມືງານບຸນ ໄດ້ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ແຕ່ງກິນທຳມາກາງໝື່ນທີ່ກຳລັງຮ້ອນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງສາວິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຮ້ອງເພງບົດເພງ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ພ້ອມທັງຕິເວລາດ້ວຍມືຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍຮ້ອຍຄົນດ້ວຍ ເຂົ້າໜົມຄິຈຸຣີ (ເຂົ້າໜົມຖົງເຫຼືອງ), ແກງຜັກ, ແລະ ເຂົ້າໜົມປັງ. ພວກເຮົາໄດ້ວາງຜ້າຫົມຝ້າຍປົກເດີນ; ບໍ່ດົນ, ຝູງຊົນກໍ່ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ທ້ອງຟ້າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດວງດາວ, ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງງຽບໆຕໍ່ປັນຍາທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກປາກຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ. ຄຳປາໄສຕໍ່ສາທາລະນະຊົນຂອງເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງ ກິຣິຍາໂຍຄະ , ແລະ ຊີວິດທີ່ມີຄວາມເຄົາລົບຕົນເອງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ອາຫານການກິນທີ່ງ່າຍດາຍ, ແລະ ການອອກກຳລັງກາຍເປັນປະຈຳ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ກຸ່ມສາວົກທີ່ຍັງໜຸ່ມນ້ອຍຫຼາຍກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ສວດມົນສອງສາມບົດ; ກອງປະຊຸມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສວດສັນກິຣຕັນ . ຕັ້ງແຕ່ສິບໂມງຈົນຮອດທ່ຽງຄືນ, ຊາວບ້ານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອາສາໄດ້ລ້າງໝໍ້ແລະກະທະ, ແລະ ກວາດລ້າງເດີນບ້ານ. ຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍໄປຂ້າງລາວ.

"ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍກັບວຽກທີ່ເບີກບານມ່ວນຊື່ນຂອງເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ແລະ ໃນລະຫວ່າງອາທິດທີ່ຜ່ານມາຂອງການກະກຽມ. ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ; ເຈົ້າອາດຈະນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງຂ້ອຍໃນຄືນນີ້."

ນີ້ແມ່ນສິດທິພິເສດທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຄິດວ່າມັນຈະຕົກເປັນຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງໃນສະພາບທີ່ງຽບສະຫງົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ພຽງແຕ່ສິບນາທີຫຼັງຈາກພວກເຮົາເຂົ້ານອນ, ອາຈານກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະເລີ່ມ ແຕ່ງຕັ້ງ.

"ມີເລື່ອງຫຍັງບໍ່, ທ່ານ?" ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ມີຄວາມຈິງເລັກນ້ອຍໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຄາດຄິດທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ຂ້າງໆ ຄູ່ຂອງຂ້ອຍ.

"ຂ້ອຍຄິດວ່ານັກຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ພາດການຕໍ່ລົດໄຟຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະມາຮອດໃນໄວໆນີ້. ໃຫ້ພວກເຮົາກຽມອາຫານໄວ້ກ່ອນ."

"ກູຣູຈີ, ບໍ່ ໜຶ່ງ ຈະ ມາ ທີ່ ໜຶ່ງ ໂມງ ໃນ ທີ່ ຕອນເຊົ້າ!"

"ຢູ່ ໃນ ຕຽງນອນ; ເຈົ້າ ມີ ໄດ້ ກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ ຫຼາຍ ຍາກ. ແຕ່ ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງໄປ ໄປຫາ ແຕ່ງກິນ."

ດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ຕັ້ງໃຈຂອງ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂດດຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕາມລາວໄປທີ່ເຮືອນຄົວນ້ອຍໆທີ່ໃຊ້ປະຈຳວັນທີ່ຢູ່ຕິດກັບລະບຽງຊັນສອງພາຍໃນ. ເຂົາ ແລະ ຖົງດານ ກໍ່ກຳລັງຕື່ມໃນໄວໆນີ້.

ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ມຢ່າງຮັກແພງ. "ຄືນນີ້ເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມອິດເມື່ອຍ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການເຮັດວຽກໜັກ; ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກລົບກວນຈາກພວກມັນອີກໃນອະນາຄົດ."

ໃນຂະນະທີ່ລາວກ່າວຄຳອວຍພອນຕະຫຼອດຊີວິດເຫຼົ່ານີ້, ສຽງຕີນດັງຂຶ້ນໃນເດີນບ້ານ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແລ່ນລົງຊັນລຸ່ມ ແລະ ຮັບນັກຮຽນກຸ່ມໜຶ່ງເຂົ້າ.

"ຮ້າຍທີ່ຮັກ, ພວກເຮົາບໍ່ຢາກລົບກວນອາຈານໃນເວລານີ້!" ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂໍໂທດຂ້ອຍ. "ພວກເຮົາເຮັດຜິດພາດກ່ຽວກັບຕາຕະລາງລົດໄຟ, ແຕ່ຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດກັບບ້ານໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຄູ່ຂອງພວກເຮົາ."

"ລາວ ມີ ໄດ້ ຄາດຫວັງ ເຈົ້າ ແລະ ແມ່ນ ແມ່ນແຕ່ ຕອນນີ້ ກຳລັງກະກຽມ ຂອງເຈົ້າ ອາຫານ."

ສຽງຕ້ອນຮັບຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ດັງຂຶ້ນ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳພາຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມທີ່ຕົກຕະລົງໄປທີ່ເຮືອນຄົວ. ພຣະອາຈານຫັນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຕາເປັນປະກາຍ.

"ດຽວນີ້ ນັ້ນ ເຈົ້າ ມີ ສຳເລັດແລ້ວ ການປຽບທຽບ ບັນທຶກ, ບໍ່ ສົງໄສ ເຈົ້າ ແມ່ນ ພໍໃຈ ນັ້ນ ຂອງພວກເຮົາ ແຂກ ແທ້ໆ

ໄດ້ເຮັດ ພາດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ລົດໄຟ!"

ເຄິ່ງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຕາມລາວໄປຫ້ອງນອນຂອງລາວ, ໂດຍຮູ້ຕົວຢ່າງເຕັມທີ່ວ່າຂ້ອຍກໍາລັງຈະນອນຢູ່ຂ້າງໆຄູບາທີ່ ຄ້າຍຄືເທບພະເຈົ້າ.

15-1 : ປູຣີ, ກ່ຽວກັບ 310 ໄມລ໌ ທິດໃຕ້ ຂອງ ກັລຄັດຕາ, ແມ່ນ ກ ມີຊີສຽງ ການໄປນະມັດສະການ ເມືອງ ສຳລັບ ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາ ຂອງ ຄຣິສຕາ; ຂອງລາວ ນະມັດສະການ ໄດ້ຖືກສະເຫຼີມສະຫຼອງຢູ່ ທີ່ນັ້ນດ້ວຍງານບຸນປະຈຳປີສອງຄັ້ງທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຄື: ສະນາຍາຕຣາ (Snanayatra) ແລະ ຣາທະຍາຕຣາ (Rathayatra) .

15-2 : ເທ 1939 ການຄົ້ນພົບ ຂອງ ກ ວິທະຍຸ ກ້ອງຈຸລະທັດ ເປີດເຜີຍ ກ ໃໝ່ ໂລກ ຂອງ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ ບໍ່ຮູ້ຈັກ ລັງສີ. "ຜູ້ຊາຍ ຕົວເອງ ເປັນ ດີ ຄືກັບທັງໝົດ ປະເພດ ຂອງ ສົມມຸດວ່າ ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາ ສານ ຢູ່ສະເໝີ ປ່ອຍ ອອກມາ ທີ່ ລັງສີ ນັ້ນ ອັນນີ້ ເຄື່ອງດົນຕີ ເຫັນ," ລາຍງານແລ້ວ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ກັດ "ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນໂທລະຈິດ, ການ ເຫັນພາບຄັ້ງທີສອງ, ແລະ ການມີສາຍຕາໄກ, ມີຫຼັກຖານທາງວິທະຍາສາດທໍາອິດໃນການປະກາດນີ້ກ່ຽວກັບ ການມີຢູ່ຂອງລັງສີທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຊິ່ງເດີນທາງຈາກຄົນໜຶ່ງໄປຫາອີກຄົນໜຶ່ງ. ອຸປະກອນວິທະຍຸຕົວຈິງແລ້ວແມ່ນ ຄວາມຖີ່ວິທະຍຸ ສະເປກໂຕຣສະໂຄບ. ມັນ ເຮັດ ທີ່ ຄືກັນ ສິ່ງຂອງ ສຳລັບ ເຢັນ, ບໍ່ເຫຼືອມ ສານ ນັ້ນ ທີ່ ສະເປກ ໂຕຣສະໂຄບ ເຮັດ ເມື່ອ ມັນ ເປີດເຜີຍປະເພດຂອງອະຕອມທີ່ສ້າງດວງດາວ. ການມີຢູ່ຂອງລັງສີດັ່ງກ່າວ ມາຈາກມະນຸດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດແມ່ນ

ສິ່ງໄສ ໂດຍ ນັກວິທະຍາສາດ ສຳລັບ ຫຼາຍ ປີ. ມີນີ້ ແມ່ນ ທີ່ ທໍາອິດ ການທົດລອງ ຫຼັກຖານ ຂອງ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ການມີຢູ່. ເທ ການຄົ້ນພົບ ງານວາງສະແດງ ວ່າທຸກໆອະຕອມ ແລະ ທຸກໆໂມເລກຸນໃນທໍາມະຊາດ ດັ່ງນັ້ນເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກ..... ແມ່ນສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຕາຍແລ້ວ

ສານທີ່ເຄີຍເປັນມະນຸດຍັງສືບຕໍ່ສົ່ງລັງສີທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງມັນອອກມາ. ຄວາມຍາວຂອງຄື້ນເຫຼົ່ານີ້ມີຕັ້ງແຕ່ສັ້ນ ກວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໃຊ້ໃນການອອກອາກາດໃນປະຈຸບັນຈົນເຖິງຄື້ນວິທະຍຸທີ່ຍາວທີ່ສຸດ. ຄວາມສັບສົນຂອງ ລັງສີເຫຼົ່ານີ້ເກືອບຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ລ້ານ ຂອງ ພວກເຂົາ. ກ ໂສດ ຫຼາຍ ໃຫຍ່ ໂມເລກຸນ ອາດຈະ ໃຫ້ ປິດ 1,000,000 ແຕກຕ່າງ ຄື້ນ ຄວາມຍາວ ໃນເວລາດຽວກັນ. ຄວາມຍາວຂອງຄື້ນທີ່ຍາວກວ່າ ມີອັນໜຶ່ງ..... ຂອງຄື້ນປະເພດນີ້ເດີນທາງໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຄວາມໄວຂອງຄື້ນວິທະຍຸ.

ໜ້າອັດສະຈັນ ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ທີ່ ໃໝ່ ວິທະຍຸ ລັງສີ ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍ ລັງສີ ຄື ແສງສະຫວ່າງ. ອັນນີ້ ແມ່ນ ທີ່ ຍຶດເຍື້ອ ເວລາ, ຈຳນວນ ເປັນເວລາຫຼາຍພັນປີ, ເຊິ່ງຄື້ນວິທະຍຸເຫຼົ່ານີ້ຈະສືບຕໍ່ປ່ອຍອອກມາຈາກສານທີ່ບໍ່ .ຖືກລົບກວນ

15-3 ຄົນເຮົາລັງເລທີ່ຈະໃຊ້ຄຳວ່າ "ສະຕິປັນຍາ"; ຮິດເລີເກືອບຈະທໍາລາຍຄຳສັບນີ້ຜ່ອມກັບການທໍາລາຍທີ່ ທະເຍີທະຍານຫຼາຍຂຶ້ນ. ພາສາລາແຕັງ ຮາກ ຄວາມໝາຍ ຂອງ ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ແມ່ນ "ພາຍໃນ ການ ປົກປ້ອງ." ເທ ສັນສະກິດ ຄຳ ອາກາມາ ໝາຍຄວາມວ່າ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຮູ້ ເກີດ ຂອງ ການຮັບຮູ້ ຈິດວິນຍານໂດຍກົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ບົດຂຽນບູຮານບາງບົດໂດຍພວກຮິຊິຈິງຖືກເອີ້ນວ່າ ອາກາມາ .

15-4 : ວັນເສົາ ແມ່ນ ຕາມຕົວອັກສອນ "ການເປັນ," ດັ່ງນັ້ນ "ເນື້ອແທ້; ຄວາມເປັນຈິງ." ຊັງກາ ແມ່ນ "ສະມາຄົມ." ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ເອີ້ນວ່າ ຂອງລາວ ອົງການວັດ Sat-Sanga , "ຄວາມສຳພັນກັບຄວາມ ຈິງ."

15-5 : "ຖ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຂອງເຈົ້າ ຕາ ເປັນ ໂສດ, ຂອງເຈົ້າ ທັງໝົດ ຮ່າງກາຍ ຈະ ເປັນ ເຕັມ ຂອງ ແສງສະຫວ່າງ."— ມັດທາຍ 6:22. ໃນລະຫວ່າງ ເລິກ ການນັ່ງສະມາທິ, ດ່ຽວ ຫຼື ທາງວິນຍານ ຕາ ກາຍເປັນ ເບິ່ງເຫັນໄດ້ ພາຍໃນ ທີ່ ສູນກາງ ສ່ວນ ຂອງ ທີ່ ໜ້າຜາກ. ອັນນີ້ ຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ ຕາ ແມ່ນ ຕ່າງໆ ຮ້າງອີງ ເຂົ້າໄປໃນ ພຣະຄຳພີ ເປັນ ທີ່ ທີ່ສາມ ຕາ, ທີ່ ດາວ ຂອງ ທີ່ ຕາເວັນອອກ, ທີ່ ພາຍໃນ ຕາ, ທີ່ ນົກເຂົາ ລົງ ຈາກ ສະຫວັນ, ທີ່ ຕາ ຂອງ ສິວະ ຕາຂອງສະຕິປັນຍາ, ແລະອື່ນໆ.

15-6 : "ລາວ ນັ້ນ ປູກແລ້ວ ທີ່ ຫຼຸ, ຈະ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ຍິນ? ລາວ ນັ້ນ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ທີ່ ຕາ, ຈະ ລາວ ບໍ່ ເຫັນບໍ່? ລາວ ນັ້ນ ສອນ ຜູ້ຊາຍ

. ຄວາມຮູ້, ຈະ ລາວ ບໍ່ ຮູ້ບໍ່?" - ຄໍາເພງ 94:9-10

15-7 ນິທານພື້ນເມືອງຂອງທຸກຊົນເຜົ່າມີການອ້າງອີງເຖິງຄາຖາທີ່ມີອຳນາດເໝືອນທຳມະຊາດ. ຊາວອິນເດຍແດງອາເມລິກາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ໄປຫາ ມີ ພັດທະນາແລ້ວ ສຽງ ພິທີກຳ ສຳລັບ ຝົນ ແລະ ລົມ. ສີນ້ຳຕານ ເຊນ, ທີ່ ດີຫຼາຍ ຮິນດູ ນັກດົນຕີ, ແມ່ນ ສາມາດ ໄປຫາ ດັບ ໄຟ ໂດຍ ພະລັງ ຂອງ ຂອງລາວ ເພງ. ຊາລສີ ເຄລລອກ, ທີ່ ລັດຄາລິຟໍເນຍ ນັກທຳມະຊາດວິທະຍາ, ໄດ້ໃຫ້ ກ ການສາທິດ ຂອງ ທີ່ ຜົນກະທົບ ຂອງ ສຽງ ການສັນສະເໜີ ກຳລັງລູກໄໝ້ ໃນ 1926 ກ່ອນ ກ ກຸ່ມ ຂອງ ໃໝ່ ຢອກ ພະນັກງານດັບເພີງ. "ຜ່ານໄປ ກ ໂຄ້ງ, ຄື ອັນ ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ໄວໂອລິນ ໂຄ້ງ, ຢ່າງຊັນວາຍ ຂ້າມ ອັນ ການປັບແຕ່ງອາລູມິນຽມ ສັອມ, ລາວ ຜະລິດ ກ ຮ້ອງ ຄື ຮຸນແຮງ ວິທະຍຸ ຄຶງຫີ. ຫັນຫີ ທີ່ ສີ່ເຫຼືອງ ອາຍແກັສ ແປວໄຟ, ສອງ ຕີນ ສູງ, ກະໂດດ ພາຍໃນ ທໍ່ແກ້ວ ກົງ, ຫຼຸດລົງເປັນຄວາມສູງຫົກນິວ ແລະ ກາຍເປັນແປວໄຟສີຟ້າທີ່ຝຸ່ງອອກມາ. ຄວາມພະຍາຍາມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ດ້ວຍໜ້າທະນູ, ແລະ ສຽງສັນສະເໜີອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ໄດ້ດັບມັນລົງ.

ການຫຼອກລວງ ເທ ດາວ

"ມຸກຸນດາ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ຊິແຂນໂຫລາສາດ?" "ຂ້ອຍຄວນຊິບໍ່,

ອາຈານ? ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນໂຫລາສາດ."

"ມັນບໍ່ເຄີຍເປັນຄໍາຖາມກ່ຽວກັບ ຄວາມເຊື່ອ ; ທັດສະນະຄະຕິທາງວິທະຍາສາດດຽວທີ່ຄົນເຮົາສາມາດມີຕໍ່ຫົວຂໍ້ໃດກໍຕາມໄດ້ຄືວ່າມັນເປັນ ຄວາມຈິງ ຫຼື ບໍ່. ກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິພາບກ່ອນນິວຕັນ ແລະ ຫຼັງລາວ. ຈັກກະວານຈະຮຸ່ນຮານຫຼາຍຖ້າກົດຂອງມັນບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການຮັບຮອງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງມະນຸດ."

"ພວກຫຼອກລວງໄດ້ນໍາເອົາວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບດວງດາວມາສູ່ສະພາບທີ່ເສື່ອມເສຍໃນປະຈຸບັນ. ໂຫລາສາດມີຂະໜາດໃຫຍ່ເກີນໄປ, ທັງທາງຄະນິດສາດ **16-1**" ແລະທາງດ້ານປັດຊະຍາ, ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງຍົກເວັ້ນແຕ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຖ້າຄົນໂງ່ອ່ານສະຫວັນຜິດ, ແລະເຫັນມີການຂຽນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແທນທີ່ຈະເປັນຕົວໜັງສື, ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຄາດຫວັງໄດ້ໃນໂລກທີ່ບໍ່ສົມບູນແບບນີ້. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນປະຕິເສດປັນຍາກັບ 'ຜູ້ມີປັນຍາ'."

"ທຸກພາກສ່ວນຂອງການສ້າງແມ່ນເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນ ແລະ ແລກປ່ຽນອິດທິພົນຂອງພວກມັນ. ຈັງຫວະທີ່ສົມດຸນຂອງຈັກກະວານແມ່ນມີຮາກຖານຢູ່ໃນການຕອບແທນເຊິ່ງກັນແລະກັນ," ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໄປ.

"ມະນຸດ, ໃນລັກສະນະມະນຸດຂອງລາວ, ຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບກໍາລັງສອງຊຸດ - ໜຶ່ງ, ຄວາມຮຸ່ນຮານພາຍໃນຕົວຕົນຂອງລາວ, ເຊິ່ງເກີດຈາກການປະສົມຂອງດິນ, ນໍ້າ, ໄຟ, ອາກາດ, ແລະ ທາດ ethereal; ສອງ, ພະລັງພາຍນອກທີ່ແຕກສະຫຼາຍຂອງທໍາມະຊາດ. ຕາບໃດທີ່ມະນຸດຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຕາຍຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການກາຍພັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ."

"ໂຫລາສາດແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງມະນຸດຕໍ່ກັບການກະຕຸ້ນຂອງດາວເຄາະ. ດວງດາວບໍ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ ຫຼື ຄວາມເປັນສັດຕູ; ພວກມັນພຽງແຕ່ສົ່ງລັງສີທາງບວກ ແລະ ທາງລົບອອກມາ. ດ້ວຍຕົວຂອງມັນເອງ, ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ມະນຸດຊາດ, ແຕ່ສະເໜີຊ່ອງທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍສໍາລັບການດໍາເນີນງານພາຍນອກຂອງ..."

ເຫດ-ຜົນ ດຸນຍະພາບ ເຊິ່ງ ແຕ່ລະອັນ ຜູ້ຊາຍ ມີ ຕັ້ງ ເຂົ້າໄປໃນ ການເຄື່ອນໄຫວ ໃນ ທີ ອະດີດ.

"ເດັກນ້ອຍເກີດໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ໃນເວລານັ້ນ ເມື່ອລັງສີຂອງສະຫວັນສອດຄ່ອງກັບກໍາມະຂອງຕົນເອງ. ດວງຊະຕາຂອງລາວເປັນຮູບຄົນທີ່ທ້າທາຍ, ເປີດເຜີຍອະດີດທີ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ຂອງລາວ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນອະນາຄົດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ຕາຕະລາງເກີດສາມາດຕິຄວາມໝາຍໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ມີສະຕິປັນຍາໂດຍສັນຊາດຕະຍານເຫຼົ່ານັ້ນ: ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ມີໝ້ອຍ."

"ຂໍ້ຄວາມທີ່ສ້ອງແສງຢ່າງກ້າຫານໄປຫົວສະຫວັນໃນເວລາເກີດບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະເນັ້ນໜັກເຖິງຊະຕາກໍາ - ຜົນຂອງຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວໃນອະດີດ - ແຕ່ເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດທີ່ຈະຫຼົບໜີຈາກອໍານາດຄອບງໍາຫົວໄປຂອງລາວ. ສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ, ລາວສາມາດແກ້ໄຂໄດ້. ບໍ່ມີໃຜນອກຈາກຕົວລາວເອງທີ່ເປັນຜູ້ກະຕຸ້ນສາເຫດຂອງຜົນກະທົບໃດໆກໍຕາມທີ່ແຜ່ຫຼາຍໃນຊີວິດຂອງລາວໃນປະຈຸບັນ. ລາວສາມາດເອົາຊະນະຂໍ້ຈໍາກັດໃດໆ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ສ້າງມັນໂດຍການກະທໍາຂອງຕົນເອງໃນຕອນທໍາອິດ, ແລະ ເພາະວ່າລາວມີຊັບພະຍາກອນທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບຄວາມກົດດັນຂອງດາວເຄາະ."

"ຄວາມຢ້ານຢາໂຫລາສາດຢ່າງໂຊກຮ້າຍເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາກາຍເປັນຫຸ່ນຍົນ, ເພິງພາອາໄສການຊີນໍາຂອງກິນຈັກ

ຢ່າງເປັນທາງ. ຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫຼາດເອົາຊະນະດາວເຄາະຂອງລາວ - ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ, ອະດີດຂອງລາວ - ໂດຍ
ການໂອນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງລາວຈາກການສ້າງໄປສູ່ຜູ້ສ້າງ. ຍິງລາວຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງລາວ
ກັບວິນຍານຫຼາຍເທົ່າໃດ, ລາວກໍຈະຖືກຄອບງໍາໂດຍວັດຖຸໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ຈິດວິນຍານເປັນອິດສະຫຼະຢູ່ສະເໝີ;
ມັນບໍ່ຕາຍເພາະວ່າບໍ່ມີວັນເກີດ. ມັນບໍ່ສາມາດຖືກຄວບຄຸມໂດຍດວງດາວໄດ້."

"ມະນຸດ ເປັນ ຈິດວິນຍານ, ແລະ ມີ ຮ່າງກາຍ. ເມື່ອລາວວາງຄວາມຮູ້ສຶກກ່ຽວກັບຕົວຕົນຂອງລາວຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ລາວຈະປະຖິ້ມຮູບແບບການບັງຄັບທັງໝົດໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ. ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງສັບສົນຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິຂອງຄວາມຫຼົງລົມທາງວິນຍານຂອງລາວ, ລາວຈະຮູ້ເຖິງຂໍ້ຈຳກັດທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ."

"ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມກົມກຽວ; ຜູ້ນັບຖືທີ່ປັບຕົວເຂົ້າກັບຕົນເອງຈະບໍ່ປະຕິບັດການກະທຳໃດໆທີ່ຜິດພາດ. ກົດຈະກຳຂອງລາວຈະຖືກກຳນົດເວລາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດເກນທາງໂຫລາສາດ. ຫຼັງຈາກການອະທິຖານ ແລະ ການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ລາວຈະຕິດຕໍ່ກັບສະຕິອັນສູງສົງຂອງລາວ; ບໍ່ມີພະລັງໃດໜຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າການປົກປ້ອງພາຍໃນນັ້ນ."

"ແລ້ວ, ອາຈານທີ່ຮັກ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃສ່ສາຍແຂນໂຫລາສາດ?" ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມຄຳຖາມນີ້ຫຼັງຈາກງຽບສະຫງັດມາດົນ, ໃນລະຫວ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈຄຳອະທິບາຍອັນສູງສົງຂອງ ສີ ຍຸກເຕສວະຣ.

"ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງລາວແລ້ວ ລາວຈຶ່ງມີສິດທີ່ຈະປະຖິ້ມແຜນທີ່ຂອງລາວ. ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ ລາວຈຶ່ງໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກທາງລັດທີ່ສະດວກ. ພວກຣາຊກະສັດບູຮານໄດ້ຄົ້ນພົບຫຼາຍວິທີທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນໄລຍະເວລາຂອງການຖືກເນລະເຫດຂອງມະນຸດໃນຄວາມຫຼົງໄຫຼ. ມີລັກສະນະກົນຈັກບາງຢ່າງໃນກົດແຫ່ງກຳມະເຊີງສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ຢ່າງຊຳນານດ້ວຍນິວມີແຫ່ງປັນຍາ."

"ຄວາມເຈັບປ່ວຍທັງໝົດຂອງມະນຸດເກີດຂຶ້ນຈາກການລະເມີດກົດໝາຍສາກົນບາງຢ່າງ. ພຣະຄຳພີຊີໃຫ້ເຫັນວ່າມະນຸດຕ້ອງຕອບສະໜອງກົດໝາຍຂອງທຳມະຊາດ, ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ປະຕິເສດອຳນາດອັນສູງສົງທັງໝົດ. ລາວຄວນກ່າວວ່າ: 'ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ອຍ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໃນ ເຈົ້າ, ແລະ ຮູ້ ເຈົ້າ ສາມາດ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຂ້ອຍ, ແຕ່ ຂ້ອຍຄືກັນ ຈະ ເຮັດ ຂອງຂ້ອຍ ດີທີ່ສຸດ ໄປຫາ ຍົກເລີກ ໃດກໍໄດ້ ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຜິດແລ້ວ.' ດ້ວຍຫຼາຍວິທີ - ໂດຍການອະທິຖານ, ໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, ໂດຍການນັ່ງສະມາທິດ້ວຍໂຍຄະ, ໂດຍການປົກສາຫາລືກັບໄພ່ພົນ, ໂດຍການໃຊ້ສາຍແຂນໂຫລາສາດ - ຜົນກະທົບທາງລົບຂອງຄວາມຜິດໃນອະດີດສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເລີກໄດ້."

"ເຊັ່ນດຽວກັບເຮືອນທີ່ສາມາດຕິດຕັ້ງດ້ວຍແຖບທອງແດງເພື່ອດູດຊຶມກະແສໄຟຟ້າຈາກຝ້າຜ່າ, ວັດຂອງຮ່າງກາຍກໍສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມາດຕະການປ້ອງກັນຕ່າງໆ. ດົນນານມາແລ້ວ, ໂຍຄະຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າໂລຫະບໍລິສຸດປ່ອຍແສງສະຫວ່າງທາງດາລາສາດເຊິ່ງມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຕ່ານແຮງດຶງທາງລົບຂອງດາວເຄາະຢ່າງມີພະລັງ."

ລັງສີໄຟຟ້າ ແລະ ລັງສີແມ່ເຫຼັກທີ່ລະອຽດອ່ອນ ພວມໝູນວຽນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາໃນຈັກກະວານ; ເມື່ອຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ລາວກໍບໍ່ຮູ້ຕົວ; ເມື່ອມັນຖືກທຳລາຍ, ລາວຍັງຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຖ້າ. ສາມາດ ລາວ ເຮັດ ສິ່ງໃດກໍໄດ້ ກ່ຽວກັບ ມັນ?

"ບັນຫານີ້ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກພວກຣິຊີຂອງພວກເຮົາ; ພວກເຂົາພົບວ່າບໍ່ພຽງແຕ່ການປະສົມປະສານຂອງໂລຫະເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີປະໂຫຍດຈາກພືດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງເຄື່ອງປະດັບທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ບົກພ່ອງທີ່ມີນ້ຳໜັກບໍ່ໜ້ອຍກວ່າສອງກະຣັດ. ການນຳໃຊ້ໂຫລາສາດເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງຈິງຈັງຢູ່ນອກປະເທດອິນເດຍ. ໝຶ່ງໃນນັ້ນ - ຄວາມຈິງທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີແມ່ນວ່າ ເຄື່ອງປະດັບ, ໂລຫະ, ຫຼື ການກະກຽມຈາກພືດທີ່ເໝາະສົມຈະບໍ່ມີຄ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່ານ້ຳໜັກທີ່ຕ້ອງການຈະຖືກຮັກສາໄວ້, ແລະ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຕົວແທນແກ້ໄຂເຫຼົ່ານີ້ຖືກໃສ່ໃກ້ກັບຜິວໜັງ."

"ທ່ານ, ແນ່ນອນຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບເອົາຄຳແນະນຳຂອງທ່ານແລະຊື້ສາຍແຂນ. ຂ້າພະເຈົ້າສົນໃຈກັບຄວາມຄິດທີ່ຈະເອົາຊະນະດາວເຄາະ!"

"ສຳລັບຈຸດປະສົງຫົວໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ແຂນທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ, ເງິນ, ແລະ ທອງແດງ. ແຕ່ສຳລັບ

ຈຸດປະສົງສະເພາະ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຊື່ແຂນທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ຕະກົວ." ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ໄດ້ເພີ່ມ
ຄໍາແນະນຳຢ່າງລະມັດລະວັງ.

"ກູຣູຈີ, ສິງ ສະເພາະ ຈຸດປະສົງ ເຮັດ ເຈົ້າ ໝາຍຄວາມວ່າ?"

"ດວງດາວກຳລັງຈະສິນໃຈເຈົ້າຢ່າງບໍ່ເປັນມິດ, ມຸກຸນດາ. ຢ່າຢ້ານ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ. ປະມານໜຶ່ງເດືອນ ຕັບຂອງເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີບັນຫາຫຼາຍ. ພະຍາດດັງກ່າວຄາດວ່າຈະແກ່ຍາວເປັນເວລາຫຼັກເດືອນ, ແຕ່ການໃຊ້ແຂນເຂັ້ມຂັດໂຫລາສາດຂອງເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ໄລຍະເວລາສິ້ນລົງເຫຼືອຊາວສີ ມີ."

ໃນມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາຊ່າງເຄື່ອງປະດັບ, ແລະບໍ່ດົນກໍ່ໃສ່ສາຍແຂນນັ້ນ. ສຸຂະພາບຂອງຂ້ອຍດີຫຼາຍ; ຄຳທຳນາຍຂອງອາຈານໄດ້ຫາຍໄປຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍ. ລາວໄດ້ອອກຈາກ Serampore ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມ Benares. ສາມສິບມື້ຫຼັງຈາກການສິນຫະນາຂອງພວກເຮົາ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຈັບປວດກະທັນຫັນຢູ່ບໍລິເວນຕັບຂອງຂ້ອຍ. ອາທິດຕໍ່ມາແມ່ນຝັນຮ້າຍຂອງຄວາມເຈັບປວດທີ່ແສນສາຫັດ. ຍ້ອນບໍ່ຢາກລົບກວນຄູ່ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຈະອິດທິນກັບການທົດລອງຂອງຂ້ອຍຢ່າງກ້າຫານຄືນດຽວ.

ແຕ່ການທໍລະມານຊາວສາມມື້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍອ່ອນແອລົງ; ຂ້ອຍໄດ້ໄປຝຶກຝົນຢູ່ເມືອງເບນາເຣສ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ສີ ຍຸກເຕສະວະ ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມອົບອຸ່ນທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດຂ້ອຍບອກເພິ່ນກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຂອງຂ້ອຍເປັນສ່ວນຕົວ. ຜູ້ນັບຖືຫຼາຍຄົນໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມອາຈານໃນມື້ນັ້ນ, ພຽງແຕ່ເພື່ອການ ທຳພິທີດາຣຊານ . **16-2** ຂ້ອຍເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຖືກລະເລີຍ, ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ແຈໝຶ່ງ. ຈົນກວ່າຫຼັງຈາກອາຫານຄຳແລ້ວ ແຂກທຸກຄົນຈຶ່ງອອກໄປ. ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍມາ ຂ້ອຍໄປຫາລະບຽງແປດຫຼ່ຽມຂອງເຮືອນ.

"ເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ມາຍ້ອນຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງຕັບຂອງເຈົ້າ." ສາຍຕາຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະ ໄດ້ຫັນເຫໄປ; ລາວຢ່າງໄປມາ, ບາງຄັ້ງກໍ່ຕັດແສງເດືອນ. "ຂ້ອຍຂໍເບິ່ງ; ເຈົ້າເຈັບປ່ວຍມາຊາວສີມື້ແລ້ວ, ແມ່ນບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານ."

"ກະລຸນາ ເຮັດ ຫຼື ກະເພາະອາຫານ ການອອກກຳລັງກາຍ ຂ້ອຍ ມີ ສອນແລ້ວ ເຈົ້າ."

"ຖ້າທ່ານຮູ້ເຖິງຂອບເຂດຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອາຈານ, ທ່ານຄົງຈະບໍ່ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອອກກຳລັງກາຍ." ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງອ່ອນແອທີ່ຈະເຊື່ອຟັງເພິ່ນ.

"ເຈົ້າເວົ້າວ່າເຈົ້າມີຄວາມເຈັບປວດ; ຂ້ອຍເວົ້າວ່າເຈົ້າບໍ່ມີ. ຄວາມຂັດແຍ້ງດັງກ່າວຈະມີຢູ່ໄດ້ແນວໃດ?" ຄູ່ຂອງຂ້ອຍເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສົງໄສ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມືນງົງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຖືກຄອບງໍາດ້ວຍຄວາມໂລ່ງໃຈທີ່ມີຄວາມສຸກ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມທໍລະມານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນອນບໍ່ຫຼັບເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດອີກຕໍ່ໄປ; ເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງ ສີ ຍຸກເຕສວາຣ, ຄວາມທຸກທໍລະມານກໍ່ຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ.

ຂ້ອຍ ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ ໄປຫາ ຄູ່ເຂົາລົງ ຫຼື ຂອງລາວ ຕີນ ໃນ ຄວາມກະທັນຍູ, ແຕ່ ລາວ ຢ່າງໄວ ປ້ອງກັນໄດ້ ຂ້ອຍ.

"ຢ່າເຮັດແບບເດັກນ້ອຍ. ລູກຂຶ້ນແລະເພີດເພີນກັບຄວາມງາມຂອງດວງຈັນເທິງແມ່ນ້ຳຄົງຄາ." ແຕ່ຕາຂອງອາຈານເບິ່ງປະກາຍຢ່າງມີຄວາມສຸກ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍືນຢູ່ງຽບຫຼັງຂ້າງໆລາວ. ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຈາກທັດສະນະຄະຕິຂອງລາວວ່າລາວຢາກໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ແມ່ນລາວ, ແຕ່ເປັນພຣະເຈົ້າ, ທີ່ເປັນຜູ້ປົນປົວ.

ຕອນນີ້ຂ້ອຍຍັງໃສ່ສາຍແຂນເງິນ ແລະ ສາຍກ້ຽວທີ່ໜັກ, ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງອະດີດທີ່ຍາວນານ, ທີ່ຮັກແພງສະເໝີ - ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ອີກຄັ້ງວ່າຂ້ອຍອາໄສຢູ່ກັບບຸກຄົນທີ່ມີພະລັງວິເສດແທ້ໆ. ໃນໂອກາດຕໍ່ມາ, ເມື່ອຂ້ອຍພາໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄປ Sri Yukteswar ເພື່ອປົນປົວ, ລາວມັກແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ມັນສະເໝີ.

ເພັດພອຍ ຫຼື ທີ ສາຍແຂນ, ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຊ້ ເປັນ ອັນ ກະທໍາ ຂອງ ໂຫລາສາດ ປັນຍາ.

ຂ້ອຍມີອະຄະຕິຕໍ່ໂຫລາສາດຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າຫຼາຍຄົນມີຄວາມຜູກພັນ ກັບມັນຢ່າງລັບໆ, ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນຄໍາທໍານາຍຂອງໂຫລາສາດຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາວ່າ: "ເຈົ້າຈະແຕ່ງ ງານສາມເທື່ອ, ໂດຍເປັນໝ້າຍສອງເທື່ອ." ຂ້ອຍຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້, ຮູ້ສຶກຄືກັບແບ້ທີ່ລໍຖ້າການເສຍສະລະຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ວັດວາອາຮາມຂອງການແຕ່ງງານສາມຄົນ.

"ເຈົ້າອາດຈະຍອມຮັບຊະຕາກໍາຂອງເຈົ້າໄດ້," ອ້າຍຂອງຂ້ອຍ ອະນັນຕະ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ດວງຊະຕາທີ່ເຈົ້າ ຂຽນໄວ້ໄດ້ລະບຸຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເຈົ້າຈະປິ່ນຈາກບ້ານໄປສູ່ເທືອກເຂົາຫົມະໂລໃນຊ່ວງປີຕົ້ນໆຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຈະຖືກ ສົ່ງກັບຄືນໂດຍບັງຄັບ. ການທໍານາຍກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງເຈົ້າກໍເປັນ ຄວາມຈິງເຊັ່ນກັນ."

ຄືນໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງສະຕິປັນຍາທີ່ຊັດເຈນວ່າຄໍາທໍານາຍນັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງທັງໝົດ. ຂ້ອຍໄດ້ຈູດມ້ວນດວງຊະຕາ, ແລະເອົາຂີ້ເຖົາໃສ່ໃນຖົງເຈ້ຍທີ່ຂ້ອຍຂຽນໄວ້ວ່າ: "ເມັດພັນຂອງກໍາໃນອະດີດບໍ່ສາມາດແຕກງອກໄດ້ຖ້າພວກມັນ ຖືກອົບໃນໄຟແຫ່ງປັນຍາອັນສັກສິດ." ຂ້ອຍເອົາຖົງໃສ່ໃນຈຸດທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ; ອະນັນຕະໄດ້ອ່ານຄໍາເຫັນທີ່ ທ້າທາຍຂອງຂ້ອຍທັນທີ.

"ເຈົ້າບໍ່ສາມາດທໍາລາຍຄວາມຈິງໄດ້ງ່າຍຄືກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຜົາມ້ວນເຈ້ຍນີ້." ອ້າຍຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນ ຢ່າງດູດູກ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າສາມຄັ້ງກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຮອດໄວຜູ້ຊາຍ, ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຈັດການໝັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ. ທຸກໆຄັ້ງຂ້ອຍປະຕິເສດທີ່ຈະຕົກລົງກັບແຜນການ, **16-3** ໂດຍຮູ້ວ່າຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ນັ້ນລືນເຫຼືອຫຼາຍກວ່າການຊັກຊວນທາງໂຫລາສາດໃດໆໃນອະດີດ.

"ຍິງມະນຸດມີຄວາມຮັບຮູ້ຕົນເອງເລິກເຊິ່ງເທົ່າໃດ, ລາວກໍຍິງມີອິດທິພົນຕໍ່ຈັກກະວານທັງໝົດໂດຍການສັນສະເທືອນ ທາງວິນຍານທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງລາວຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະຕົວລາວເອງກໍຍິງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກກະແສທີ່ໜ້າ ອັດສະຈັນໝ້ອຍລົງ." ຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ຂອງອາຈານມັກຈະກັບຄືນມາສູ່ໃຈຂອງຂ້ອຍຢ່າງດົນໃຈ.

ບາງຄັ້ງຄາວຂ້ອຍບອກນັກໂຫລາສາດໃຫ້ເລືອກໄລຍະເວລາທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ, ອີງຕາມຕົວຊີ້ວັດຂອງ ດາວເຄາະ, ແລະ ຂ້ອຍຍັງຈະເຮັດສໍາເລັດໜ້າວຽກໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍມອບໝາຍໃຫ້ຕົວເອງ. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ ວ່າຄວາມສໍາເລັດຂອງຂ້ອຍໃນຊ່ວງເວລາດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະສົບຜົນສໍາເລັດ. ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມ ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ. ແຕ່ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຂ້ອຍແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີມາ: ສັດທາໃນການປົກປ້ອງ ອັນສູງສົງ, ແລະ ການນໍາໃຊ້ຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມະນຸດປະທານໃຫ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແມ່ນກໍາລັງທີ່ໜ້າ ຢ້ານກົວເກີນກວ່າ "ໂຖປັດສະວະທີ່ກັບຫົວ" ສາມາດລວບລວມໄດ້.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຈາລຶກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດວງດາວໃນຕອນເກີດບໍ່ແມ່ນວ່າມະນຸດເປັນຫຸນກະບອກໃນອະດີດ ຂອງລາວ. ຂໍ້ຄວາມຂອງມັນເປັນຕົວກະຕຸ້ນຄວາມພາກພູມໃຈ; ສະຫວັນພະຍາຍາມກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ ມະນຸດທີ່ຈະເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກໆຂໍ້ຈຳກັດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເປັນຈິດວິນຍານ, ມີຄວາມ ເປັນເອກະລັກສະເພາະຕົວ, ດັ່ງນັ້ນຈິງມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ໂຄງສ້າງສາກົນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນບົດບາດຊົງຄາວຂອງເສົາຄ້າ ຫຼື ສັດຕູ. ອິດສະລະພາບຂອງລາວແມ່ນສຸດທ້າຍ ແລະ ທັນທີທັນໃດ, ຖ້າລາວຕ້ອງການ; ມັນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບໄຊຊະນະ ພາຍນອກແຕ່ແມ່ນໄຊຊະນະພາຍໃນ.

ສຣີ ຍຸກເທດສະວາຣ ໄດ້ຄົ້ນພົບການນໍາໃຊ້ທາງຄະນິດສາດຂອງວົງຈອນວັນນະໂລກທີ່ມີໄລຍະເວລາ 24,000 ປີ ໃນ ຍຸກປັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ. **16-4** ວົງຈອນດັ່ງກ່າວແບ່ງອອກເປັນໂຄ້ງຂຶ້ນ ແລະ ໂຄ້ງລົງ, ແຕ່ລະໂຄ້ງມີໄລຍະເວລາ 12,000 ປີ. ພາຍໃນແຕ່ລະໂຄ້ງມີ ຍຸກ ສີ ຍຸກຄື: ກາລີ, ຫວາປາຣະ, ເຕຣຕາ, ແລະ ສັດຍະ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບ ແນວຄວາມຄິດຂອງກຣົກກ່ຽວກັບຍຸກເຫຼັກ, ຍຸກທອງ, ຍຸກເງິນ, ແລະ ຍຸກທອງ.

ກາລິຍຸກະ ຫຼື ຍຸກເຫຼັກ ສຸດທ້າຍ , ຂອງເສັ້ນໂຄ້ງຂຶ້ນ, ເລີ່ມຕົ້ນປະມານ ຄ.ສ. 500. ຍຸກເຫຼັກ, ເຊິ່ງມີໄລຍະເວລາ 1200 ປີ, ແມ່ນຊ່ວງເວລາຂອງວັດຖຸນິຍົມ; ມັນສິ້ນສຸດລົງປະມານ ຄ.ສ. 1700. ປີນັ້ນໄດ້ນຳເອົາທວາ ປະຣະຍຸກະ , ໄລຍະເວລາ 2400 ປີຂອງໄຟຟ້າ. ແລະ ການພັດທະນາພະລັງງານປະລະມານູ, ຍຸກຂອງໂຫລະເລກ, ວິທະຍຸ, ເຮືອບິນ ແລະ ສິ່ງທຳລາຍອະວະກາດອື່ນໆ.

ໄລຍະເວລາ 3600 ປີຂອງ ໄຕຣຕະຍຸຄີ ຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ ຄ.ສ. 4100; ອາຍຸຂອງມັນຈະຖືກໝາຍໂດຍຄວາມຮູ້ ຫົວໄປກ່ຽວກັບການສື່ສານທາງໂຫລະຈິດ ແລະ ຕົວທຳລາຍເວລາອື່ນໆ. ໃນລະຫວ່າງ 4800 ປີຂອງ ສັດຍະຍຸຄີ , ຍຸກສຸດທ້າຍໃນເສັ້ນທາງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງສົມບູນ; ລາວຈະເຮັດ ວຽກສອດຄ່ອງກັບແຜນການອັນສູງສົງ.

ເສັ້ນໂຄ້ງທີ່ຫຼຸດລົງ 12,000 ປີ, ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຍຸກທອງທີ່ຫຼຸດລົງ 4800 ປີ, ຈາກນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນ **16-5** ສຳລັບໂລກ; ມະນຸດຄ່ອຍໆຈົມລົງສູ່ຄວາມໄງ່. ວົງຈອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນວົງວຽນນິລັນດອນຂອງ ມາຢາ , ຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ສຳພັນພາບຂອງຈັກກະວານທີ່ມະຫັດສະຈັນ. **16-6** ຜູ້ຊາຍ, ຄົນລະຄົນ, ຫຼືບໝີຈາກຄຸກແຫ່ງຄວາມເປັນສອງ ຂອງການສ້າງ ໃນຂະນະທີ່ລາວຕື່ນຂຶ້ນສູ່ສະຕິຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນສູງສົງທີ່ບໍ່ສາມາດຕັດຂາດໄດ້ຂອງລາວກັບ ຜູ້ສ້າງ.

ອາຈານໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບໂຫລາສາດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງກ່ຽວກັບ ພຣະຄຳພີຂອງໂລກອີກດ້ວຍ. ໂດຍວາງຂໍ້ຄວາມສັກສິດໄວ້ເທິງໂຕະທີ່ສະອາດບໍລິສຸດຂອງຈິດໃຈຂອງລາວ, ລາວ ສາມາດວິເຄາະພວກມັນໄດ້ດ້ວຍມິດຜ່າຕັດຂອງ ການຫາເຫດຜົນໂດຍສັນຊາດຕະຍານ, ແລະ ເພື່ອແຍກຄວາມ ຜິດພາດ ແລະ ການແຊກແຊງຂອງນັກວິຊາການອອກຈາກຄວາມຈິງຕາມທີ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນເບື້ອງຕົ້ນໂດຍ ສາດສະດາ.

"ຈົ່ງຕັ້ງວິໄສທັດໄວ້ທີ່ປາຍດັງ." ການຕີຄວາມໝາຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງ ພຣະພຸດທະສາສະໜາ ຂໍ້ **ທີ່ 16-7** ໄດ້ຮັບ ການຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງໂດຍນັກວິຈານຕາເວັນອອກ ແລະ ນັກແປພາສາຕາເວັນຕົກ, ເຊິ່ງໃຊ້ເພື່ອກະຕຸ້ນ ການວິພາກວິຈານແບບຕະຫຼົກຂອງອາຈານ.

"ເສັ້ນທາງຂອງໂຍຄະແມ່ນໂດດເດັ່ນພໍສົມຄວນ," ລາວໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແນະນຳລາວວ່າລາວຕ້ອງ ເຮັດຕາຂຶ້ນຄືກັນ? ຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ນາສິກະຣາມ ແມ່ນ 'ຕື່ນກຳເນີດຂອງດັງ, ບໍ່ແມ່ນ 'ປາຍດັງ.' ດັ່ງ ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈຸດລະຫວ່າງສອງຄົວ, ເຊິ່ງເປັນບ່ອນນັ່ງຂອງວິໄສທັດທາງວິນຍານ." **16-8** ເນື່ອງຈາກ *Sankhya* ໝາຍ **16-9** ຄຳສຸພາສິດ, " *Iswar-ashidha* ,"-"ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ວ່າພະເຈົ້າເປັນພະເຈົ້າແຫ່ງການສ້າງ" ຫຼື "ບໍ່ສາມາດພິສູດໄດ້ວ່າພະເຈົ້າເປັນພະເຈົ້າ," **16-10** -ນັກວິຊາການຫຼາຍຄົນເອີ້ນປັດຊະຍາທັງໝົດວ່າບໍ່ເຊື່ອຖື ສາສະໜາ.

"ບົດກະວີນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າ," ສີ ຢຸກເຕສະວະຣ ອະທິບາຍ. "ມັນພຽງແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າ ສຳລັບຜູ້ຊາຍ ທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ແຈ້ງ, ຂຶ້ນກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວສຳລັບການຕັດສິນສຸດທ້າຍທັງໝົດ, ຫຼັກຖານຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຍັງ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ຈິງ. ຜູ້ຕິດຕາມ ສັນຂຶ້ນ ທີ່ແທ້ຈິງ , ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນທີ່ເກີດຈາກ ການຝຶກສະມາທິ, ເຂົາໃຈວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຢູ່ຈິງ ແລະ ສາມາດຮູ້ໄດ້."

ອາຈານໄດ້ອະທິບາຍຄຳພີໄບເບິນຄຣິສຕຽນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສວຍງາມ. ມັນແມ່ນມາຈາກຄູສອນສາສະໜາ ຮິນດູຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກລາຍຊື່ສະມາຊິກຄຣິສຕຽນ, ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮັບຮູ້ເຖິງສາລະສຳຄັນທີ່ບໍ່ມີວັນ ຕາຍຂອງຄຳພີໄບເບິນ, ແລະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງໃນການຍື່ນຢັ້ນຂອງພຣະຄຣິດ - ແນ່ນອນວ່າເປັນການຍື່ນຢັ້ນທີ່ໜ້າ ຕື່ນເຕັ້ນທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຄີຍມີມາວ່າ: "ຝ່າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຜ່ານ ໄປ."

ບັນດາອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍໄດ້ປັນແຕ່ງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍນຸດົມການອັນດຽວກັນກັບທີ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້
ພຣະເຢຊູມີຊີວິດຊີວາ; ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ປະກາດຂອງພຣະອີງວ່າ: "ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຕາມພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ຜູ້ນັ້ນ...

ນັ້ນຄືນ້ອງຊາຍ, ນ້ອງສາວ, ແລະແມ່ຂອງຂ້ອຍ." **16-12** "ຖ້າພວກເຈົ້າຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາ," ພຣະຄຣິດໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ, "ພວກເຈົ້າກໍເປັນສາວິກຂອງເຮົາແທ້; ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ, ແລະ ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະ." **16-13** ຜູ້ທີ່ມີອິດສະລະພາບທັງໝົດ, ຜູ້ປົກຄອງຕົນເອງ, ໂຍຄຣິດສະຕຽນຂອງອິນເດຍ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພັນນະຊາຊະນະ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນລຸຄວາມຮູ້ທີ່ປົດປ່ອຍກ່ຽວກັບພຣະບິດາອົງດຽວ.

"ເລື່ອງອາດາມ ແລະ ເອວາເປັນເລື່ອງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ!" ຂ້ອຍໄດ້ສັງເກດເຫັນດ້ວຍຄວາມຮ້ອນແຮງໃນມືໜຶ່ງໃນການຕໍ່ສູ້ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຂ້ອຍກັບຄໍາອຸປະມາ. "ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງລົງໂທດບໍ່ພຽງແຕ່ຄູ່ທີ່ມີຄວາມຜິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລົງໂທດຄົນລຸ້ນທີ່ບໍ່ລິສຸດທີ່ຍັງບໍ່ທັນເກີດມານຳອີກ?"

ອາຈານຮູ້ສຶກຕະຫຼົກກັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍ. " ປະຖົມມະການ ເປັນສັນຍະລັກທີ່ເລິກເຊິງ, ແລະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ດ້ວຍການຕີຄວາມໝາຍຕາມຕົວໜັງສື," ລາວອະທິບາຍ. "'ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ' ຂອງມັນແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ. ກະດູກສັນຫຼັງຄືກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ຫງາຍຂຶ້ນ, ມີຜົມຂອງມະນຸດເປັນຮາກ, ແລະເສັ້ນປະສາດທີ່ຕິດກັນແລະເສັ້ນປະສາດທີ່ຕິດກັນເປັນກິ່ງງ່າ. ຕົ້ນໄມ້ຂອງລະບົບປະສາດມີໝາກໄມ້ທີ່ໜ້າພໍໃຈຫຼາຍຢ່າງ, ຫຼືຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສາຍຕາ, ສຽງ, ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ການສຳຜັດ. ໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ມະນຸດອາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກຢ່າງຖືກຕ້ອງ; ແຕ່ລາວຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີປະສົບການທາງເພດ, 'ໝາກໂປມ' ຢູ່ໃຈກາງຂອງສ່ວນທາງຮ່າງກາຍ. **16-14**

"'ງູ' ເປັນຕົວແທນຂອງພະລັງງານກະດູກສັນຫຼັງທີ່ຂີດລວດເຊິ່ງກະຕຸ້ນເສັ້ນປະສາດທາງເພດ. 'ອາດາມ' ແມ່ນເຫດຜົນ, ແລະ 'ເອວາ' ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ. ເມື່ອອາລົມ ຫຼື ສະຕີຂອງເອວາໃນມະນຸດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາຊະນະໂດຍແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດ, ເຫດຜົນຂອງລາວ ຫຼື ອາດາມກໍຈະຍອມແຜ່ເຊັ່ນກັນ. " **16-15**

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຊະນິດພັນໂດຍການເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງກາຍເປັນຮູບຮ່າງໂດຍຜ່ານພະລັງແຫ່ງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງໄດ້ປະທານພະລັງໃຫ້ແກ່ຊະນິດພັນໃໝ່ເພື່ອສ້າງເດັກນ້ອຍໃນສະພາບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ" 'ບໍ່ມີມົນທົນ' ຫຼື ລັກສະນະອັນສູງສົງ. **16-16** ເນື່ອງຈາກການປະກົດຕົວຂອງພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານສ່ວນບຸກຄົນໄດ້ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນສັດ, ຜູກມັດດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ຂາດທ່າແຮງຂອງເຫດຜົນຢ່າງເຕັມທີ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຮ່າງກາຍມະນຸດຄູ່ທຳອິດ, ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ ອາດາມ ແລະ ເອວາ. ເພື່ອວິວັດທະນາການທີ່ດີຂຶ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ໂອນຈິດວິນຍານ ຫຼື ແກ່ນແທ້ອັນສູງສົງຂອງສັດສອງໂຕໃຫ້ກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. **16-17** ໃນອາດາມ ຫຼື ມະນຸດ, ເຫດຜົນມີອິດທິພົນ; ໃນເອວາ ຫຼື ຜູ້ຍິງ, ຄວາມຮູ້ສຶກມີອິດທິພົນ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນສອງ ຫຼື ຂົວທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນ. ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຍັງຄົງຢູ່ໃນ ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກຮ່ວມມື ຕາບໃດທີ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດບໍ່ຖືກຫຼອກລວງໂດຍພະລັງງານຂອງຄວາມມັກຂອງສັດ.

"ດັ່ງນັ້ນ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຈຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜົນມາຈາກການວິວັດທະນາການຈາກສັດເດຍລະສານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການກະທຳພິເສດຂອງພະເຈົ້າ. ຮູບຮ່າງຂອງສັດແມ່ນຫຍາບຄາຍເກີນໄປທີ່ຈະສະແດງຄວາມສັກສິດຢ່າງເຕັມທີ່; ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢ່າງເປັນເອກະລັກ - 'ດອກບົວພັນກີບ' ຂອງ ສະໝອງ - ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສູນກາງລົກລັບທີ່ຕົ້ນຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນໃນກະດູກສັນຫຼັງ.

"ພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ສະຕີອັນສູງສົງທີ່ມີຢູ່ໃນຄູ່ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຄັ້ງທຳອິດ, ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ພວກເຂົາເພີດເພີນກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມະນຸດທັງໝົດ, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກສຳຜັດ. " **16-18** ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກຫ້າມເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການພັດທະນາຂອງອະໄວຍະວະເພດ, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຕົກຢູ່ໃນວິທີການຂະຫຍາຍພັນທີ່ຕ່ຳກວ່າສັດ. ຄຳເຕືອນບໍ່ໃຫ້ພົ້ນຄວາມຊົງຈຳກ່ຽວກັບສັດເດຍລະສານທີ່ມີຢູ່ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່. ໂດຍກັບຄືນສູ່ວິທີການສືບພັນທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຕົກຈາກສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທາງສະຫວັນຕາມທຳມະຊາດໄປສູ່ມະນຸດທີ່ສົມບູນແບບໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

"ຄວາມຮູ້ ຂອງ ດີ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ ອ້າງອີງ ໄປຫາ ທີ່ ຈັກກະວານ ສອງຢ່າງ ການບັງຄັບ. ລົມລົງ ພາຍໃຕ້ ທີ່ ແກວ່ງໄປ
ມາ ຂອງ

ມາຍາ ຜ່ານການໃຊ້ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ເຫດຜົນຂອງຕົນໃນທາງທີ່ຜິດ, ຫຼື ສະຕິຂອງເວວາ ແລະ ອາດາມ, ມະນຸດ ໄດ້ສະລະສິດຂອງຕົນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນສ່ວນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງອັນສູງສົງ. **16-19** ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວຂອງມະນຸດທຸກຄົນຄືການຟື້ນຟູ 'ພໍ່ແມ່' ຫຼື ລັກສະນະຄູ່ຂອງລາວໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຄວາມກົມກຽວ ທີ່ເປັນເອກະພາບ ຫຼື ເອເດນ.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຈົບການປາໄສຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງໜ້າຕ່າງໆໃນ ພຣະຄຳພີ

ປະຖົມມະການ ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງໃໝ່. "ອາຈານທີ່ຮັກແພງ," ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ, "ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າມີຜົນທະຫຼົກເພາະສົມທຳອາດາມ ແລະ ເວວາ!"

16-1 : ຈາກ ດາລາສາດ ເອກະສານອ້າງອີງ ໃນ ບູຮານ ອິນດູ ພຣະຄຳພີ, ນັກວິຊາການ ມີ ໄດ້ ສາມາດ ໄປຫາ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ກວດສອບ ທີ່ ວັນທີຂອງຜູ້ຂຽນ. ຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບພວກຮີຊີແມ່ນດີຫຼາຍ; ໃນ *Kaushitaki Brahmana* ພວກເຮົາພົບເຫັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດາລາສາດທີ່ຊັດເຈນ ຂໍ້ຄວາມ ເຊິ່ງ ສະແດງ ນັ້ນ ໃນ 3100 ກ່ອນຄ.ສ. ທີ່ ຊາວອິນດູ ແມ່ນ ໄກ ກ້າວໜ້າ ໃນ ດາລາສາດ, ເຊິ່ງ ມີ ກ ຄຸນຄ່າທາງປະຕິບັດໃນການ ກຳນົດເວລາທີ່ເປັນມຸງຄຸນສຳລັບພິທີທາງໂຫລາສາດ. ໃນບົດຄວາມໃນໜັງສື ພິມ *East-West*, ເດືອນກຸມພາ, 1934, ບົດສະຫຼຸບຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນໄດ້ກ່າວເຖິງ *Jyotish* ຫຼື ເນື້ອໃນຂອງບົດບັນທຶກດາລາສາດ *Vedic*: "ມັນປະກອບ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ອິນເດຍຢູ່ແຖວໜ້າຂອງປະເທດຊາດບູຮານທັງໝົດ ແລະເຮັດໃຫ້ ມັນເປັນສະຖານທີ່ສຳຄັນຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້. *Brahmagupta* ທີ່ເກົ່າແກ່ຫຼາຍ, ໝຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ຈອຍທິຊ ວຽກງານ, ແມ່ນ ອັນ ດາລາສາດ ບົດປະພັນ ການຊີ້ຂາຍ ດ້ວຍ ດັ່ງກ່າວ ເລື່ອງຕ່າງໆ ເປັນ ທີ່ ສູນກາງດວງ ອາທິດ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ທີ່ ດາວເຄາະ ຮ່າງກາຍ ໃນ ຂອງພວກເຮົາ ແສງຕາເວັນ ລະບົບ, ທີ່ ຄວາມອຽງ ຂອງ ທີ່ ສຸລິຍະຄາດ, ທີ່ ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຮູບຊົງກົມ ແບບຟອມ, ທີ່ ສະທ້ອນ ແສງສະຫວ່າງ ຂອງດວງຈັນ, ການປະຕິວັດແກນປະຈຳວັນຂອງໂລກ, ການມີດວງດາວທີ່ຄົງທີ່ໃນທາງຊ້າງເຜືອກ, ກົດເກນແຮງໂນ້ມຖ່ວງ, ແລະຂໍ້ເທັດຈິງທາງວິທະຍາສາດອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໂລກຕາເວັນຕົກຈົນກ່ວາສະໄໝຂອງ Copernicus ແລະ Newton.

ມັນ ແມ່ນ ຕອນນີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ນັ້ນ ທີ່ ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ "ພາສາອາຣັບ ຕົວເລກ" ໂດຍບໍ່ມີ ຂອງໃຜ ສັນຍະ ລັກ ກ້າວໜ້າ ຄະນິດສາດ ແມ່ນ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ໄດ້ມາຮອດເອີຣົບໃນສະຕະວັດທີ 9, ຜ່ານຊາວອາຣັບ, ຈາກອິນເດຍ, ບ່ອນທີ່ລະບົບສັນຍາລັກດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃນສະໄໝບູຮານ. ຕື່ມອີກ ແສງສະຫວ່າງ ໃນ ຂອງອິນເດຍ ກວ້າງຂວາງ ວິທະຍາສາດ ມໍລະດົກ ຈະ ເປັນ ພົບ ໃນ ດຣ. ປ. ຄ. ເຮ ປະຫວັດສາດ ຂອງ . ອິນດູ ເຄມິສາດ , ແລະ ໃນ ວິທະຍາສາດໃນທາງບວກກ່ຽວກັບຊາວອິນດູບູຮານ ຂອງ ດຣ. BN Seal

16-2 : ເທ ພອນ ເຊິ່ງ ກະແສ ຈາກ ທີ່ ພຽງແຕ່ ສາຍຕາ ຂອງ ກ ໄພ່ພົນ

16-3 : ໝຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ເດັກຍິງ ໃຜ ຂອງຂ້ອຍ ຄອບຄົວ ເລືອກແລ້ວ ເປັນ ກ ເປັນໄປໄດ້ ເຈົ້າສາວ ສຳລັບ ຂ້ອຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແຕ່ງງານແລ້ວ ຂອງຂ້ອຍ ພີ່ນ້ອງ, ປຣາບາສ ຈັນດຣາ ໂຄສ.

16-4 : ກ ຊຸດ ຂອງ ສິບສາມ ບົດຄວາມ ໃນ ທີ່ ປະຫວັດສາດ ການຍືນຍັນ ຂອງ ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ຢູກາ ທິດສະດີ ປາກົດຂຶ້ນ ໃນ ທີ່ ວາລະສານ

ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ (ລອສ ແອງເຈລິສ) ຈາກ ກັນຍາ, 1932,

.ໄປຫາ ກັນຍາ, 1933. 16-5: ໃນປີ ຄ.ສ. 12,500

16-6 : ເທ ອິນດູ ພຣະຄຳພີ ສະຖານທີ່ ທີ່ ປະຈຸບັນ ຍຸກໂລກ ເປັນ ເກີດຂຶ້ນ ພາຍໃນ ທີ່ ກາລີ ຢູກາ ຂອງ ກ ຫຼາຍ ຍາວກວ່າ ສາກົນ ວົງຈອນກວ່າວົງຈອນວັນວິສຸວັດ 24,000 ປີແບບງ່າຍໆທີ່ Sri Yukteswar ກ່ຽວຂ້ອງ. ວົງຈອນ

ສາກົນຂອງພຣະຄຳພີມີຂອບເຂດ 4,300,560,000 ປີ, ແລະວັດແທກວັນແຫ່ງການສ້າງ ຫຼື ໄລຍະເວລາຂອງຊີວິດ ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ກັບດາວເຄາະຂອງພວກເຮົາ. ລະບົບ ໃນ ຂອງມັນ ປະຈຸບັນ ຮູບແບບ. ອັນນີ້ ກວ້າງຂວາງ ຕົວ ເລກ ມອບໃຫ້ ໂດຍ ທີ່ ຣິຊີສ ແມ່ນ ອີງໃສ່ ໃນ ກ ຄວາມສຳພັນ ລະຫວ່າງ ທີ່ ຄວາມຍາວ ຂອງປີສຸລິຍະ ແລະ ຕົວຄູນຂອງ Pi (3.1416, ອັດຕາສ່ວນຂອງເສັ້ນຮອບວົງມົນຕໍ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງວົງມົນ).

ເທ ຊີວິດ ຊ່ວງ ສຳລັບ ກ ທັງໝົດ ຈັກກະວານ, ຕາມ ໄປຫາ ທີ່ ບູຮານ ຜູ້ພະຍາກອນ, ແມ່ນ 314,159,000,000,000
".ແສງຕາເວັນ ປີ, ຫຼື "ໜຶ່ງ ອາຍຸ ຂອງ ພະຣາມ

ນັກວິທະຍາສາດ ການປະເມີນ ທີ່ ປະຈຸບັນ ອາຍຸ ຂອງ ທີ່ ໂລກ ໄປຫາ ເປັນ ກ່ຽວກັບ ສອງ ຕື້ ປີ, ການວາງ
ພື້ນຖານ ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ບົດສະຫຼຸບ ໃນ ກ ສຶກສາ ຂອງ ຖົງຕະກົວ ຊ້າຍ ເປັນ ກ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ ລັງສີ ໃນ
ໂງ່ນຫີນ. ເທ ອິນດູ ພຣະຄຳພີ ປະກາດ ນັ້ນ ອັນ ໂລກ ດັງກ່າວ ເປັນ ຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນ ລະລາຍແລ້ວ
ສຳລັບອັນໜຶ່ງ ຂອງ ສອງ ເຫດຜົນ: ທີ່ ຜູ້ອາໄສຢູ່ ເປັນ ກ ທັງໝົດ ກາຍເປັນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ຢ່າງສົມບູນ ດີ ຫຼື
ຢ່າງສົມບູນ ຊົ່ວຮ້າຍ. ເທ ໂລກຈິດ ດັງນັ້ນຈຶ່ງສ້າງພະລັງງານທີ່ປ່ອຍອະຕອມທີ່ຖືກກັກຂັງໄວ້ຮ່ວມກັນຄືກັບ
.ໂລກ

ຮ້າຍແຮງ ຄຳປະກາດ ແມ່ນ ບາງຄັ້ງຄາວ ຈັດພິມແລ້ວ ກ່ຽວກັບ ອັນ ໃກ້ຈະຮອດ "ຈົບ ຂອງ ທີ່ ໂລກ." ເທ ລ່າ
ສຸດ ການຄາດຄະເນ ຂອງ ຄວາມພິນາດໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ໂດຍ Reverend Chas. G. Long ຈາກ Pasadena, ຜູ້ທີ່ໄດ້
ກຳນົດ "ວັນພິພາກສາ" ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະຊົນໃນວັນທີ 21 ກັນຍາ 1945. ນັກຂ່າວ ຂອງ *United Press* ໄດ້ຖາມ
ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍວ່າວົງຈອນໂລກເປັນໄປຕາມຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງເປັນ
ລະບຽບຕາມແຜນການອັນສູງສົງ. ບໍ່ມີການລະລາຍຂອງໂລກຢູ່ໃນສາຍຕາ; ວົງຈອນ equation ສອງພັນລ້ານປີທີ່
ຂຶ້ນແລະລົງຍັງບໍ່ທັນມີສຳລັບດາວເຄາະຂອງພວກເຮົາໃນຮູບແບບປະຈຸບັນ. ຕົວເລກທີ່ໃຫ້ໂດຍ rishis ສຳລັບຍຸກ
ຕ່າງໆຂອງໂລກສົມຄວນໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງລະອຽດໃນພາກຕາເວັນຕົກ; ວາລະສານ *Time* (17 ທັນວາ
".1945, ໜ້າ 6) ເອີ້ນພວກມັນວ່າ "ສະຖິຕິທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື

16-8 : "ການ ແສງສະຫວ່າງ ຂອງ ທີ ຮ່າງກາຍ ແມ່ນ ທີ ຕາ: ດັງນັ້ນ ເມື່ອ ຂອງເຈົ້າ ຕາ ແມ່ນ ໂສດ, ຂອງເຈົ້າ ທັງໝົດ ຮ່າງກາຍ ຍັງ ແມ່ນ ເຕັມ ຂອງ ແສງສະຫວ່າງ; ແຕ່ ເມື່ອເຈົ້າ ຕາ ແມ່ນ ຊົ່ວຮ້າຍ, ຂອງເຈົ້າ ຮ່າງກາຍ ຍັງ ແມ່ນ ເຕັມ ຂອງ ຄວາມມືດ. ເອົາ ເອົາໃຈໃສ່ ດັງນັ້ນ ນັ້ນ ທີ ແສງສະຫວ່າງ ເຊິ່ງ ແມ່ນ ໃນ ເຈົ້າ ເປັນ ບໍ່ ມືດ."— ລືກາ 11:34-35.

16-9 : ໝຶ່ງ ຂອງ ທີ ຫົກ ລະບົບຕ່າງໆ ຂອງ ອິນດູ ປັດຊະຍາ. ຊັງຂຍາ ສອນ ສຸດທ້າຍ ການປົດປ່ອຍ ຜ່ານ ຄວາມຮູ້ ຂອງ ຫຼັກການຊາວຫ້າຢາງ, ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ ປະກອບຄື ຫຼື ທຳມະຊາດ ແລະ ສິນສຸດລົງດ້ວຍ ປຸຣຸສາ ຫຼື ຈິດວິນຍານ.

16-10 : ຊັງຂຍາ ຄຳສຸພາສິດ ,

1:92. 16-11: ມັດທາຍ 24:35.

16-12 : ມັດທິວ 12:50.

16-13 ໂຢ ຮັນ 8:31-32. ອັກຄະສາວິກໂຢຮັນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ: "ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍໄດ້ ປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ ໄປຫາ ພວກເຂົາ ນັ້ນ ເຊື່ອ ໃນ ຂອງ ລາວ ຊື່ (ເຖິງແມ່ນວ່າ ໄປຫາ ພວກເຂົາ WHO ແມ່ນ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນ ທີ ພຣະຄຣິດ (ສະຕີ))." - ໂຢຮັນ 1:12.

16-14 : "ພວກເຮົາ ອາດຈະ ກິນ ຂອງ ທີ ໝາກໄມ້ ຂອງ ທີ ຕົ້ນໄມ້ ຂອງ ທີ ສວນ; ແຕ່ ຂອງ ທີ ໝາກໄມ້ ຂອງ ທີ ຕົ້ນໄມ້ ເຊິ່ງ ແມ່ນ ໃນ ທີ ທຳມະກາງ ຂອງ ທີ ສວນ, ພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ 'ຢ່າກິນມັນ ແລະຢ່າແຕະຕ້ອງມັນ ຢ່ານ ວ່າພວກເຈົ້າຈະຕາຍ.'"— ຕີນເຕີມ 3:2-3.

16-15 : "ການ ຜູ້ຍິງ ໃຜ ເຈົ້າ ໃຫ້ ໄປຫາ ເປັນ ດ້ວຍ ຂ້ອຍ, ລາວ ໄດ້ໃຫ້ ຂ້ອຍ ຂອງ ທີ ຕົ້ນໄມ້, ແລະ ຂ້ອຍ ໄດ້ເຮັດ ກິນ. ເທ ຜູ້ຍິງ ກ່າວວ່າ, ງູໄດ້ລ້ລວງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍກໍໄດ້ກິນ."— ປະຖົມມະການ 3:12-13.

16-16 : "ສະນັ້ນ ພະເຈົ້າ ສ້າງຂຶ້ນ ຜູ້ຊາຍ ໃນ ຂອງລາວ ເປັນເຈົ້າຂອງ ຮູບພາບ, ໃນ ທີ ຮູບພາບ ຂອງ ພະເຈົ້າ ສ້າງຂຶ້ນ ລາວ ລາວ; ເພດຊາຍ ແລະ ເພດຍິງ ສ້າງຂຶ້ນ ລາວ ພວກເຂົາ. ແລະ ພະເຈົ້າ ໄດ້ຮັບພອນ ພວກເຂົາ, ແລະ ພະເຈົ້າ ກ່າວວ່າ ແກ່ ພວກເຂົາ, ຈົ່ງເປັນ ມີໝາກຜົນ ແລະ ຄູນ ແລະ ເຕີມເຕີມ ທີ ໂລກ ແລະ ປາບປາມ ມັນ." - ເຈນ 1 :27-28

16-17 : "ແລະ ທີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະເຈົ້າ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຜູ້ຊາຍ ຂອງ ທີ ຝຸ່ນ ຂອງ ທີ ພື້ນດິນ, ແລະ ຫາຍໃຈ ເຂົ້າໄປໃນ ຂອງລາວ ຮູ້ດັງ ທີ ລົມຫາຍໃຈ ຂອງ ຊີວິດ; ແລະ ມະນຸດຈຶ່ງກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ."— ຕີນເຕີມ 2:7.

16-18 : "ດຽວນີ້ ທີ ງູ (ເພດສຳພັນ ກຳລັງ) ແມ່ນ ເພີ່ມເຕີມ ຊັບຖິລ ກວ່າ ໃດກໍໄດ້ ສັດຮ້າຍ ຂອງ ທີ ທຶງນາ" (ອັນໃດກໍໄດ້ ອື່ນໆ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຂອງ ທີ ຮ່າງກາຍ).- Gen 3 :1

16-19 : "ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ປູກສວນແຫ່ງໜຶ່ງໄວ້ທາງທິດຕາເວັນອອກໃນເອເດນ; ແລະພຣະອົງ ໄດ້ວາງມະນຸດຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປັ້ນໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ." - ປະຖົມມະການ 2:8. "ດັງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງ ລາວອອກຈາກສວນເອເດນ, ເພື່ອໄຖດິນບ່ອນທີ່ລາວຖືກພາອອກມາ." - ປະຖົມມະການ 3:23. ມະນຸດທີ່ພຣະເຈົ້າ ສ້າງຂຶ້ນຄັ້ງທຳອິດມີສະຕິຮູ້ສຶກຕົວຢູ່ທີ່ຕາດຽວທີ່ມີລິດອຳນາດທຸກຢ່າງຢູ່ໜ້າຜາກ. (ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ). ເທ ສ້າງສັນທຸກຢ່າງ ອຳນາດ ຂອງ ຂອງລາວ ຈະ, ສຸມໃສ່ ທີ ນັ້ນ ຈຸດ, ແມ່ນ ສູນເສຍ ໄປຫາ ຜູ້ຊາຍ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ໄປຫາ "ຈິນກວ່າ ພື້ນດິນ" ຂອງລັກສະນະທາງກາຍະພາບຂອງລາວ.

ບົດ: 17

ຊາຊີ ແລະ ເທ ສາມ ໄພລິນ

"ເພາະວ່າ ເຈົ້າ ແລະ ຂອງຂ້ອຍ ລູກຊາຍ ຄິດ ສະນັ້ນ ສູງ ຂອງ ສະວາມີ ສີ ບຸກເຕສະວາຣ, ຂ້ອຍ ຈະ ເອົາ ກ ເບິ່ງ ທີ່ ລາວ." ເທ

ນ້າສຽງທີ່ໃຊ້ໂດຍທ່ານດຣ. ນາຣາຢານ ຊຸນເດີ ຮອຍ ໄດ້ບອກເປັນນາມວ່າລາວກໍາລັງຫຼິ້ນຕະຫຼົກດ້ວຍຄວາມຢາກ ຮູ້ຢາກເຫັນຂອງຄົນໄຮ່ໆ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປິດບັງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນປະເພນີທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຜູ້ ເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ.

ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງເປັນສັດຕະວະແພດ, ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພະເຈົ້າ. ລູກຊາຍນ້ອຍຂອງລາວຊື່ Santosh ໄດ້ອ້ອນວອນຂ້ອຍໃຫ້ສົນໃຈພໍຂອງລາວ. ມາຮອດປະຈຸບັນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ລ້ຳຄ່າຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ ດ້ານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ.

ດຣ. ຮອຍ ໄດ້ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ວັດເຊຣຳປ໌ໃນມື້ຕໍ່ມາ. ຫຼັງຈາກອາຈານໄດ້ໃຫ້ສຳພາດສັ້ນໆແກ່ເພິນ, ເຊິ່ງສ່ວນ ຫຼາຍແມ່ນງຽບສະຫງົບຢູ່ທັງສອງຝ່າຍ, ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມກໍ່ອອກໄປຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

"ເປັນຫຍັງຕ້ອງເອົາຄົນຕາຍມາທີ່ອາສາຣາມ?" ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄຳຖາມທັນທີທີ່ປະຕູປິດ ລົງ ເມື່ອເຫັນຄົນສົງໄສຢູ່ຄາລະຄັດຕາ.

"ທ່ານ! ທ່ານໝໍຍັງມີຊີວິດຢູ່!" "ແຕ່ ໃນ ກ ສັນ

ເວລາ ລາວ ຈະ ເປັນ ຕາຍແລ້ວ.

ຂ້າພະເຈົ້າຕົກໃຈຫຼາຍ. "ທ່ານເອີຍ, ນີ້ຈະເປັນການກະທົບກະເທືອນຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ລູກຊາຍຂອງລາວ. ຊານໂຕສຍັງ ຫວັງວ່າຈະມີເວລາປ່ຽນແປງທັດສະນະທີ່ເຫັນແກ່ວັດຖຸຂອງພໍ່ຂອງລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນທ່ານ, ອາຈານ, ໃຫ້ ຊ່ວຍຜູ້ຊາຍຄົນນີ້."

"ດີຫຼາຍ; ເພື່ອເຈົ້າ." ໃບໜ້າຂອງຄູຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີອາລົມ. "ໝໍມ້າຜູ້ພູມໃຈໄດ້ຫາຍດີຈາກໂລກເປົ່າຫວານໄປແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ຮູ້ເລື່ອງນີ້. ໃນອີກສິບຫ້າມື້ລາວຈະໄປນອນ. ພວກໝໍຈະມອບລາວໃຫ້ຫາຍດີ; ເວລາ ທຳມະຊາດຂອງລາວທີ່ຈະອອກຈາກໂລກນີ້ແມ່ນຫົກອາທິດນັບຈາກມື້ນີ້. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເນື່ອງຈາກການ ອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າ, ໃນວັນນັ້ນລາວຈະຫາຍດີ. ແຕ່ມີເງື່ອນໄຂຢ່າງໜຶ່ງ. ເຈົ້າຕ້ອງໃຫ້ລາວໃສ່ສາຍແຂນ ໂຫລາສາດ; ລາວຈະຄັດຄ້ານຢ່າງຮຸນແຮງຄືກັບມ້າໂຕໜຶ່ງຂອງລາວກ່ອນການຜ່າຕັດ!" ອາຈານຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ.

ຫຼັງຈາກຄວາມງຽບສະຫງົບ, ໃນລະຫວ່າງທີ່ຂ້ອຍສົງໄສວ່າຂ້ອຍແລະ Santosh ສາມາດໃຊ້ສິລະປະການ ຫຼອກລວງທ່ານໝໍທີ່ດີດ້ານໄດ້ແນວໃດ, ສຣີ ຍຸກເຕສວາຣ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕື່ມອີກ.

"ທັນທີທີ່ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຫາຍດີ, ໃຫ້ແນະນຳລາວບໍ່ໃຫ້ກິນຊີນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລາວຈະບໍ່ຟັງຄຳແນະນຳນີ້, ແລະ ໃນຫົກເດືອນ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຮູ້ສຶກດີທີ່ສຸດ, ລາວຈະລົ້ມຕາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າຫົກເດືອນນັ້ນ ການຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໄດ້ ຖືກມອບໃຫ້ລາວພຽງແຕ່ຍ້ອນຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ແນະນຳໃຫ້ Santosh ສັງປອກແຂນຢູ່ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງປະດັບ. ມັນຜ່ອມແລ້ວພາຍໃນໜຶ່ງອາທິດ, ແຕ່ ທ່ານດຣ. Roy ປະຕິເສດທີ່ຈະໃສ່ມັນ.

"ຂ້ອຍມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີທີ່ສຸດ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະທັບໃຈກັບຄວາມເຊື່ອທາງໂຫລາສາດເຫຼົ່ານີ້ເລີຍ." ທ່ານໝໍຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍທ່າທີທີ່ຮຸນແຮງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຕະຫຼົກວ່າ ອາຈານໄດ້ປຽບທຽບຊາຍຄົນນັ້ນກັບມ້າທີ່ອ່ອນເພຍຢ່າງມີເຫດຜົນ. ອີກ ເຈັດມື້ຜ່ານໄປ; ທ່ານໝໍ, ເຈັບປ່ວຍກະທັນຫັນ, ໄດ້ຍິນຍອມໃຫ້ໃສ່ສາຍແຂນຢ່າງອ່ອນໂຍນ. ສອງອາທິດຕໍ່ມາ ທ່ານໝໍທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າກໍລະນີຂອງຄົນເຈັບຂອງລາວໝົດຫວັງແລ້ວ. ລາວໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດ ທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກພະຍາດເປົ່າຫວານ.

ຂ້ອຍ ສັນສະເທືອນ ຂອງຂ້ອຍ ຫົວ. "ຂອງຂ້ອຍ ກູຄູ ມີ ກ່າວວ່າ ວ່າ, ຫຼັງຈາກ ກ ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຍິນຍາວ ໝຶງ ເດືອນ, ດຣ. ຣອຍ ຈະ ເປັນ ດີ."

ທ່ານໝໍໄດ້ແນມເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອ. ແຕ່ລາວໄດ້ຊອກຫາຂ້ອຍໃນສອງອາທິດຕໍ່ມາ, ດ້ວຍ ທ່າທາງຂໍ້ໂທດ.

"ທ່ານດຣ. ຣອຍ ໄດ້ຫາຍດີແລ້ວ!" ລາວຮ້ອງຂຶ້ນ. "ມັນເປັນກໍລະນີທີ່ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດໃນປະສົບການຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນຜູ້ຊາຍທີ່ກໍາລັງຈະຕາຍກັບມາຢ່າງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ແບບນີ້ມາກ່ອນ. ຄູ່ສອນຂອງເຈົ້າຮ້ອງ ເປັນສາດສະດາທີ່ປິ່ນປົວແທ້ໆ!"

ຫຼັງຈາກການສຳພາດກັບທ່ານດຣ Roy ຄັ້ງໜຶ່ງ, ໃນລະຫວ່າງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຊ້າຄໍາແນະນຳຂອງ Sri Yukteswar ກ່ຽວກັບອາຫານທີ່ບໍ່ມີຊີ້ນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນອີກເປັນເວລາຫົກເດືອນ. ລາວໄດ້ຢຸດສິນທະນາໃນຕອນແລງມື້ ໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເທິງເດີນຂອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ ເທິງຖະໜົນ Gurpar.

"ບອກຄູ່ຂອງເຈົ້າວ່າການກິນຊີ້ນເລື້ອຍໆເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ມີກໍາລັງຄົນມາຢ່າງເຕັມທີ່. ແນວຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີ ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບອາຫານຂອງລາວບໍ່ໄດ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ຂ້ອຍ." ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າທ່ານດຣ. ຣອຍເບິ່ງຄືວ່າມີ ສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ແຕ່ມື້ຕໍ່ມາ Santosh ໄດ້ແລ່ນມາຫາຂ້ອຍຈາກເຮືອນຂອງລາວໃນຕື້ກຕໍ່ໄປ. "ເຊົ້າມື້ນີ້ພໍ້ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ!"

ກໍລະນີນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນປະສົບການທີ່ແປກປະຫຼາດທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍກັບພຣະອາຈານ. ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວສັດຕະວະ ແພດທີ່ກະບົດເຖິງວ່າລາວຈະບໍ່ເຊື່ອ, ແລະໄດ້ຍຶດອາຍຸຍິນຍາວຂຶ້ນຫົກເດືອນ, ພຽງແຕ່ຍ້ອນການອ້ອນວອນຢ່າງ ຈິ່ງຈັງຂອງຂ້ອຍ. ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ມີຄວາມເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດເມື່ອ ປະເຊີນກັບຄໍາອະທິຖານຢ່າງອົບອຸ່ນ ຂອງຜູ້ອຸທິດຕົນ.

ມັນເປັນສິດທິພິເສດອັນພາກພູມໃຈທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ພາໝູ່ເພື່ອນວິທະຍາໄລມາພົບກັບຄູ່ສອນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ. ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາຈະນອນຢູ່ຂ້າງໆ - ຢ່າງໜ້ອຍກໍຢູ່ໃນອາສະຣາມ! - ເສື້ອຄຸມທາງວິຊາການທີ່ ຫັນສະໄໝຂອງຄວາມສົ່ງໄສທາງສາສະໜາ.

ໝູ່ຂອງຂ້ອຍຄົນໜຶ່ງຊື່ ສາສີ ໄດ້ໃຊ້ເວລາຫ້າຍອາທິດທີ່ມີຄວາມສຸກຫຼາຍຄັ້ງຢູ່ ເຊຣຳປ໌. ອາຈານຮັກເດັກຊາຍຄົນນີ້ ຫຼາຍ ແລະ ເສຍໃຈທີ່ຊີວິດສ່ວນຕົວຂອງລາວໂຫດຮ້າຍ ແລະ ວຸ້ນວາຍ.

"ສາສີ, ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປະຕິຮູບ, ໜຶ່ງປີເຈົ້າຈະເຈັບປ່ວຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ." ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ຫລຽວເບິ່ງເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ດ້ວຍຄວາມອຸກອັງທີ່ຮັກແພງ. "ມຸກຸນດາ ເປັນພະຍານ: ຢ່າເວົ້າໃນພາຍຫຼັງວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຕືອນ ເຈົ້າ."

ຊາສີຫົວຂວັນ. "ອາຈານ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ອຍໃຫ້ທ່ານສົນໃຈການກຸສົນທີ່ຫວານຊີ້ນຂອງຈັກກະວານໃນກໍລະນີ ຂອງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ! ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໃຈແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ອ່ອນແອ. ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພຽງຜູ້ດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນໂລກ; ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອໃນສິ່ງ ອື່ນໃດ."

"ທີ່ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ເຈົ້າ ຄວນ ສວມໃສ່ ກ ສອງກະຣັດ ສີຟ້າ ແກ້ວໄຟລິນ ມັນ ຈະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເຈົ້າ."

"ຂ້ອຍ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ພຽງພໍ ໜຶ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທີ່ຮັກ ກູຄູຈິ, ຖ້າ ບັນຫາ ມາ, ຂ້ອຍ ຢ່າງເຕັມທີ່ ເຊື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ປົກປ້ອງ ຂ້ອຍ."

"ໃນປີໜຶ່ງເຈົ້າຈະເອົາໄຟລິນສາມເມັດມາໃຫ້," ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ຕອບຢ່າງລຶກລັບ. "ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກມັນຈະບໍ່ມີ ປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ."

ການປ່ຽນແປງໃນການສົນທະນານີເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ. "ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດປະຕິຮູບໄດ້!" ຊາສີເວົ້າດ້ວຍຄວາມສົນຫວັງແບບຕະຫຼົກ. "ແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງຂ້ອຍໃນເຈົ້າ, ອາຈານ, ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າກ້ອນຫີນໃດໆສຳລັບຂ້ອຍ!"

ໝຶ່ງປີຕໍ່ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຄູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບ້ານຂອງລູກສິດຂອງເພິ່ນ, ນາເຣນ ບາບູ, ທີ່ເມືອງຄາລະຄັດຕາ. ປະມານສິບໂມງເຊົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ສີ ຍຸກເຕສະວະ ກຳລັງນັ່ງຢູ່ຢ່າງງົບງູບຢູ່ໃນຫ້ອງຮັບແຂກຊັ້ນສອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງປະຕູໜ້າເປີດອອກ. ອາຈານຍືນຕົວຊຶ່ງ.

"ແມ່ນສາສີຜູ້ນັ້ນແຫຼະ," ລາວເວົ້າຢ່າງຈິງຈັງ. "ປີນີໝົດແລ້ວ; ປອດທັງສອງຂ້າງຂອງລາວໝົດແລ້ວ. ລາວບໍ່ສົນໃຈຄຳແນະນຳຂອງຂ້ອຍ; ບອກລາວວ່າຂ້ອຍບໍ່ຢາກເຫັນລາວ."

ຂ້ອຍຕົກໃຈເຄິ່ງໜຶ່ງກັບຄວາມເຂັ້ມງວດຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ, ແລະແລ່ນລົງຂັ້ນໄດ. ສາສີກຳລັງຂຶ້ນໄປ.

"ໂອ້ ມຸກຸນດາ! ຂ້ອຍຫວັງວ່າພຣະອາຈານຈະຢູ່ທີນີ້; ຂ້ອຍມີຄວາມຄິດວ່າລາວອາດຈະຢູ່."

"ແມ່ນແລ້ວ, ແຕ່ ລາວ ບໍ່ ປາດຖະໜາ ໄປຫາ ເປັນ ລົບກວນ."

ສາສີຮ້ອງໄຫ້ອອກມາ ແລະ ຍ່າງຜ່ານຂ້ອຍໄປ. ລາວໄດ້ກົມຕົວລົງທີ່ຕີນຂອງ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ, ວາງໄພລິນທີ່ສວຍງາມສາມເມັດໄວ້ເທິງນັ້ນ.

"ທ່ານໝໍຜູ້ມີຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ, ທ່ານໝໍເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນວັນນະໂລກ! ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເວລາຂ້ອຍບໍ່ເກີນສາມເດືອນ! ຂ້ອຍອ້ອນວອນທ່ານຢ່າງຖ່ອມຕົວ; ຂ້ອຍຮູ້ວ່າທ່ານສາມາດປິ່ນປົວຂ້ອຍໄດ້!"

"ດຽວນີ້ມັນຊ້າໄປແລ້ວທີ່ຈະກັງວົນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າ? ໄປຜ່ອມກັບເຄື່ອງປະດັບຂອງເຈົ້າ; ເວລາທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງພວກມັນໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ." ຈາກນັ້ນອາຈານກໍ່ນັ່ງລົງຄືກັບສະຟົງໃນຄວາມງົບງູບສະຫງົດ, ຖືກຈຸດດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອຄວາມເມດຕາຂອງເດັກຊາຍ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈໂດຍສັນຊາດຕະຍານວ່າ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ພຽງແຕ່ທົດສອບຄວາມເຊື່ອຂອງ ສາສີ ໃນພະລັງແຫ່ງການປິ່ນປົວອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນ. ຂ້ອຍບໍ່ແປກໃຈເລີຍໃນຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ ເມື່ອພຣະອາຈານຫັນມາເບິ່ງເພື່ອນຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ.

"ລູກຂຶ້ນສາສີ; ເຈົ້າເຮັດສຽງຊັ້ນວາຍຢູ່ໃນເຮືອນຄົນອື່ນ! ເອົາໄພລິນຂອງເຈົ້າໄປສົ່ງຄືນໃຫ້ຊ່າງອັນຍະມະນີ; ດຽວນີ້ມັນເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ. ແຕ່ໃຫ້ໄປເອົາສາຍແຂນໂຫລາສາດມາໃສ່. ຢ່າຢ້ານ; ອີກສອງສາມອາທິດເຈົ້າຈະຫາຍດີ."

ຮອຍຍຶມຂອງສາສີເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງລາວສະຫວ່າງຂຶ້ນຄືກັບແສງແດດທີ່ສ່ອງລົງມາຢ່າງກະທັນຫັນເທິງພູມສັນຖານທີ່ປຽກຊຸ່ມ. "ທ່ານຄູ່ທີຮັກ, ຂ້ອຍຄວນກິນຢາທີ່ທ່ານໝໍສັ່ງບໍ່?"

ສາຍຕາຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣີ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມລັງເລໃຈ. "ພຽງແຕ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ - ດື່ມມັນ ຫຼື ຖືມມັນ; ມັນກໍ່ເຮັດໄດ້." ບໍ່ສຳຄັນ. ມັນເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນຈະແລກປ່ຽນຕຳແໜ່ງກັນ ກ່ວາທີ່ເຈົ້າຈະຕາຍຍ້ອນວັນນະໂລກ." ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງກະທັນຫັນວ່າ, "ໄປດຽວນີ້, ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະປ່ຽນໃຈ!"

ດ້ວຍຄວາມກະວົນກະວາຍ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ອອກໄປຢ່າງຮີບດ່ວນ. ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມລາວຫຼາຍຄັ້ງໃນສອງສາມອາທິດຕໍ່ມາ, ແລະຮູ້ສຶກຕົກໃຈທີ່ເຫັນວ່າອາການຂອງລາວຮ້າຍແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

"ຊາຊີ ບໍ່ສາມາດ ສູດທ້າຍ ຜ່ານ ທີ່ ກາງຄືນ." ເຫຼົ່ານີ້ ຄຳສັບ ຈາກ ຂອງລາວ ແພດໝໍ, ແລະ ທີ່ ການສະແດງ
ລະຄອນ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ

ເພື່ອນ, ດຽວນີ້ເກືອບຈະເຫຼືອໂຄງກະດູກ, ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍໄປ Serampore ຫຼັງການສັງສອນ. ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ ຟັງລາຍງານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງຂ້ອຍຢ່າງເປັນຊາ.

"ເປັນຫຍັງ ເຮັດ ເຈົ້າ ມາ ທີ່ນີ້ ໄປຫາ ກໍ່ກວນ ຂ້ອຍ? ເຈົ້າ ມີ ແລ້ວ ໄດ້ຍິນ ຂ້ອຍ ຮັບປະກັນ ຊາຊີ ຂອງ ຂອງລາວ ການຟື້ນຕົວ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າລາວດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ຖອຍຫລັງໄປທີ່ປະຕູ. ສີ ຍຸກເຕສະ ວະຣ ບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ, ແຕ່ຈົມລົງສູ່ຄວາມງຽບ, ຕາທີ່ບໍ່ໄດ້ກະພົບຕາຂອງລາວເປີດເຄິ່ງໜຶ່ງ, ວິໄສທັດຂອງພວກເຂົາ ຫຼົບໜີໄປສູ່ໂລກອື່ນ.

ຂ້ອຍກໍ່ກັບໄປເຮືອນຂອງ Sasi ທີ່ Calcutta ຫັນທີ. ດ້ວຍຄວາມຕົກຕະລົງ ຂ້ອຍພົບເພື່ອນຂອງຂ້ອຍນັ່ງຕື່ມນຶ່ມຢູ່.

"ໂອ້ ມຸກຸນດາ! ຊ່າງເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ! ສີຊົວໂມງກ່ອນ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີພຣະອາຈານຢູ່ໃນຫ້ອງ; ອາການທີ່ ຮ້າຍແຮງຂອງຂ້ອຍຫາຍໄປຫັນທີ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຂ້ອຍສະບາຍດີໝົດ."

ພາຍໃນສອງສາມອາທິດ, ສາສິກໍ່ແຂງແຮງຂຶ້ນ ແລະ ມີສຸຂະພາບທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນ. **17-1** ແຕ່ຄວາມໂດດ ເດັ່ນຂອງລາວ ປະຕິກິລິຍາຕໍ່ການປົນປົວຂອງລາວມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ: ລາວບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Sri Yukteswar ອີກເລີຍ! ມື້ໜຶ່ງເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າລາວເສຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບວິຖີຊີວິດໃນອະດີດ ຂອງລາວ ຈົນລາວອາຍທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບ ອາຈານ.

ຂ້າພະເຈົ້າພຽງແຕ່ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພະຍາດຂອງ Sasi ມີຜົນກະທົບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຄື ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ ລາວແຂງກະດ້າງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ກິລິຍາມາລະຍາດຂອງລາວເສື່ອມໂຊມ.

ສອງປີທຳອິດຂອງຫຼັກສູດຂອງຂ້ອຍທີ່ວິທະຍາໄລ Scottish Church ກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ. ການເຂົ້າຮຽນໃນ ຫ້ອງຮຽນຂອງຂ້ອຍເປັນໄປຢ່າງຊ້າໆ; ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮຽນໜ້ອຍໆແມ່ນພຽງແຕ່ເພື່ອຮັກສາຄວາມສະຫງົບສຸກກັບ ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ. ຄູ່ສອນສ່ວນຕົວສອງຄົນຂອງຂ້ອຍມາເຮືອນຂອງຂ້ອຍເປັນປະຈຳ; ຂ້ອຍຂາດຮຽນເປັນປະຈຳ: ຂ້ອຍສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຢ່າງທີ່ເປັນປະຈຳໃນອາຊີບການສຶກສາຂອງຂ້ອຍ!

ໃນປະເທດອິນເດຍ ສອງປີທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນວິທະຍາໄລ ນຳເອົາປະລິນຍາສີລະປະລະດັບປານກາງມາໃຫ້; ຫຼັງຈາກນັ້ນນັກສຶກສາອາດຈະຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮຽນຕໍ່ອີກສອງປີ ແລະ ປະລິນຍາ AB ຂອງລາວ.

ການສອບເສັງຈົບຊັ້ນສີລະປະລະດັບປານກາງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໜ້າຢ້ານກົວ. ຂ້ອຍໄດ້ໜີໄປ Puri, ບ່ອນທີ່ຄູ່ຂອງ ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາສອງສາມອາທິດ. ຫວັງວ່າລາວຈະອະນຸມັດການທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄປປະກົດຕົວທີ່... ໃນຕອນສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເລົ່າເຖິງຄວາມບໍ່ກຽມພ້ອມທີ່ໜ້າອາຍຂອງຂ້ອຍ.

ແຕ່ອາຈານຍິມໃຫ້ກຳລັງໃຈ. "ເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈ, ແລະບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງ ວຽກງານວິທະຍາໄລຂອງເຈົ້າໄດ້. ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຮຽນໜັງສືຂອງເຈົ້າໃນອາທິດໜ້າ: ເຈົ້າຈະຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຂອງເຈົ້າໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມລືມເຫຼວ."

ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປ Calcutta, ໂດຍການສະກັດກັ້ນຄວາມສົງໄສທີ່ສົມເຫດສົມຜົນທັງໝົດທີ່ບາງຄັ້ງກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ດ້ວຍການເຍາະເຍີ້ຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ເມື່ອຂ້ອຍສຳຫຼວດຄູ່ໜັງສືທີ່ຢູ່ເທິງໂຕະຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບນັກ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຫຼົງທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ການນັ່ງສະມາທິເປັນເວລາດົນໄດ້ນຳເອົາແຮງບັນດານໃຈທີ່ຊ່ວຍ ປະຢັດແຮງງານມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ການເປີດແຕ່ລະອັນ ຂ້ອຍໄດ້ສຶກສາພຽງແຕ່ໜ້າເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ຖືກເປີດເຜີຍ. ໂດຍການ ຮຽນຫຼັກສູດນີ້ເປັນເວລາສິບແປດຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຕົນເອງມີສິດທີ່ຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແກ່ຄົນລຸ້ນຕ່ຳໄປກ່ຽວກັບສີລະປະການຝຶກຝົນ.

ມື້ຕໍ່ມາໃນອ້ອງສອບເສັງແມ່ນເຫດຜົນຂອງຂັ້ນຕອນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເປັນລະບຽບຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຜ່ານການສອບເສັງທັງໝົດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຜ່ານໄປໜ້ອຍໜຶ່ງກໍຕາມ. ສຽງຊົມເຊີຍຂອງໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍປະສົມກັບສຽງຫຼັງອະສຸຈິທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມປະຫຼາດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງໜ້າຫົວຂວັນ.

ເມື່ອລາວກັບມາຈາກ Puri, Sri Yukteswar ໄດ້ໃຫ້ຄວາມແປກໃຈທີ່ໜ້າພໍໃຈແກ່ຂ້ອຍ. "ການສຶກສາ Calcutta ຂອງເຈົ້າສິນສຸດລົງແລ້ວ. ຂ້ອຍຈະເຫັນເຈົ້າສິບຕໍ່ເຮັດວຽກມະຫາວິທະຍາໄລສອງປີສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີໃນ Serampore."

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກງົງ. "ທ່ານ, ບໍ່ມີຫຼັກສູດປະລິນຍາຕິສິລະປະຢູ່ໃນເມືອງນີ້." ວິທະຍາໄລ Serampore, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຫ່ງດຽວ, ສະເໜີຫຼັກສູດພຽງແຕ່ສອງປີໃນສາຂາສິລະປະລະດັບກາງ.

ອາຈານຍິມຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. "ຂ້ອຍແກ່ເກີນໄປທີ່ຈະໄປເກັບເງິນບໍລິຈາກເພື່ອສ້າງຕັ້ງວິທະຍາໄລ AB ໃຫ້ເຈົ້າ. ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຕ້ອງຈັດການເລື່ອງນີ້ຜ່ານຄົນອື່ນ."

ສອງເດືອນຕໍ່ມາ ສາດສະດາຈານ Howells, ປະທານວິທະຍາໄລ Serampore, ໄດ້ປະກາດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນວ່າ ເພິ່ນໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການລະດົມຫິນໃຫ້ພຽງພໍເພື່ອສະເໜີຫຼັກສູດສີປີ. ວິທະຍາໄລ Serampore ໄດ້ກາຍເປັນສາຂາໜຶ່ງຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໜຶ່ງໃນນັກສຶກສາກຸ່ມທຳອິດທີ່ລົງທະບຽນຮຽນຢູ່ Serampore ໃນຖານະຜູ້ສະໝັກ AB.

"ກູຮູຈີ, ເຈົ້າມີນ້ຳໃຈດີກັບຂ້ອຍຫຼາຍ! ຂ້ອຍຢາກອອກຈາກຄາວຄັດຕາ ແລະ ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າທຸກໆມື້ໃນເຊຣ໌ນໂປ. ອາຈານຮາວເວວສີບໍ່ໄດ້ຝັນວ່າລາວເປັນໜີບຸນຄຸນການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງງົບປະມານຂອງເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ!"

ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍທ່າທີຈິງຈັງ. "ດຽວນີ້ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງຢູ່ເທິງລົດໄຟ; ມີເວລາຫວ່າງຫຼາຍແຫ່ງສໍາລັບການຮຽນ! ບາງທີເຈົ້າອາດຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມັກສຶກສາໜ້ອຍລົງ ແລະ ເປັນນັກວິຊາການຫຼາຍຂຶ້ນ." ແຕ່ບາງຢ່າງນັ້ນສຽງຂອງລາວຂາດຄວາມໝັ້ນໃຈ.

17-1 : ໃນ 1936 ຂ້ອຍ ໄດ້ຍື່ນ ຈາກ ກ ເພື່ອນ ນັ້ນ ຊາຊີ ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ໃນ ຕີເລີດ ສຸຂະພາບ.

ບົດ: 18

ກ ມຸສຮາມມານ ຜູ້ເຮັດວຽກ ມະຫັດສະຈັນ

"ຫລາຍປີກ່ອນ, ໃນອ້ອງນີທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ດຽວນີ້, ຜູ້ມະຫັດສະຈັນຂອງຊາວມຸສລິມໄດ້ສະແດງການອັດສະຈັນສີຢ່າງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ!"

ສີ ຍຸກເທສະວາຣ ເຮັດ ອັນນີ ເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ ຖະແຫຼງການ ໃນລະຫວ່າງ ຂອງລາວ ທຳອິດ ຢ້ຽມຊົມໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ໃໝ່ ໄຕມາດ.

ຫຼັງຈາກເຂົ້າຮຽນໃນວິທະຍາໄລ Serampore ຫນັກ, ຂ້ອຍໄດ້ພັກຢູ່ຫ້ອງແຖວໃກ້ໆກັນ, ຊື່ວ່າ *Panthi* . ມັນເປັນຄະລະສາດດິນຈີແບບເກົ່າແກ່, ຫັນໜ້າໄປທາງແມ່ນ້ຳຄົງຄາ.

"ນາຍ, ມັນເປັນເລື່ອງບັງເອີນແທ້ໆ! ຝາຜະໜັງທີ່ຕິກແຕ່ງໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ເກົ່າແກ່ແຕ່ມີຄວາມຊົງຈໍາແທ້ໆບໍ່?" ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອ້ອມຫ້ອງທີ່ຕິກແຕ່ງຢ່າງລຽບງ່າຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສົນໃຈທີ່ຕື່ນຂຶ້ນ.

"ມັນເປັນເລື່ອງຍາວ." ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຍົມຢ່າງລະນຶກເຖິງ. "ຊື່ຂອງ *fakir* **18-1** ຄື Afzal Khan. ລາວໄດ້ຮັບພະລັງພິເສດຂອງລາວຜ່ານການພົບກັບໂຍຄະຣິນດູໂດຍບັງເອີນ.

"ລູກຊາຍເອີຍ, ພໍ່ຫົວນ້ຳ; ເອົານ້ຳມາໃຫ້ຂ້ອຍກິນແດ່." ຊານຍາສີ ທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍຝຸ່ນ ໄດ້ຮ້ອງຂໍເລື່ອງນີ້ຈາກ ອາຟຊານ ໃນມື້ໜຶ່ງໃນຊ່ວງໄວເດັກຂອງລາວຢູ່ໃນບ້ານນ້ອຍໆແຫ່ງໜຶ່ງທາງຕາເວັນອອກຂອງເບັງກາລ.

"ອາຈານ, ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກ ມຸສຮາມມານ. ວິທີການ ສາມາດ ເຈົ້າ, ກ ຮິນດູ, ຍອມຮັບ ກ ຕຶມ ຈາກ ຂອງຂ້ອຍ ມີບໍ່?"

"ຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພໍໃຈ, ລູກຂອງຂ້ອຍ. ພໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງການແບ່ງແຍກສາສະໜາທີ່ບໍ່ເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຈົ້າ. ໄປ; ເອົານ້ຳມາໃຫ້ຂ້ອຍໄວໆ."

"ຂອງ ອາຟຊານ ເຄົາລົບນັບຖື ການເຊື່ອຝັງ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບລາງວັນ ໂດຍ ກ ທີ່ຮັກ ແນມເບິ່ງ ຈາກ ທີ່ ໂຍຄະ.

"ເຈົ້າມີກໍາຕິຈາກຊາດກ່ອນ," ລາວເວົ້າຢ່າງຈິງຈັງ. "ຂ້ອຍຈະສອນວິທີໂຍຄະໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສາມາດຄວບຄຸມໂລກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້. ພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະເປັນຂອງເຈົ້າຄວນໄດ້ຮັບການໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ດີ; ຢ່າໃຊ້ມັນຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວ! ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາເມັດພັນແຫ່ງແນວໂນ້ມການທຳລາຍມາຈາກອະດີດ. ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ພວກມັນງອກໂດຍການຫົດນ້ຳພວກມັນດ້ວຍການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃໝ່ໆ. ຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງ ກຳທີ່ຜ່ານມາແມ່ນແບບນັ້ນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ຊີວິດນີ້ເພື່ອປະສານຜົນສຳເລັດດ້ານໂຍຄະຂອງເຈົ້າກັບເປົ້າໝາຍມະນຸດສະທຳສູງສຸດ.

"ຫຼັງຈາກ ແນະນຳ ທີ່ ປະຫຼາດໃຈ ເດັກຊາຍ ໃນ ກ ສັບສິນ ເຕັກນິກ, ທີ່ ນາຍ ຫາຍໄປ.

"ອາຟຊານໄດ້ຕິດຕາມການອອກກຳລັງກາຍໂຍຄະຂອງລາວຢ່າງຊື່ສັດເປັນເວລາຊາວປີ. ຜົນງານມະຫັດສະຈັນຂອງລາວເລີ່ມດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ເບິ່ງຄືວ່າລາວມັກຈະມີວິນຍານທີ່ບໍ່ມີຮ່າງກາຍຢູ່ລຽງຂ້າງລາວສະເໝີເຊິ່ງລາວເອີ້ນວ່າ 'Hazrat'. ວິນຍານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາດຖະໜາເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງ FAKIR ສຳເລັດໄດ້."

"ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຄຳເຕືອນຂອງນາຍຂອງລາວ, Afzal ເລີ່ມໃຊ້ອຳນາດຂອງລາວໃນທາງທີ່ຜິດ. ວັດຖຸໃດກໍຕາມທີ່ລາວແຕະຕ້ອງແລະຫຼັງຈາກນັ້ນປ່ຽນແທນຈະຫາຍໄປໂດຍບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍ. ເຫດການທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນນີ້ມັກຈະເຮັດໃຫ້ຊາວມຸດສະລິມກາຍເປັນແຂກທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ!"

"ລາວໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຮ້ານຂາຍເຄື່ອງປະດັບຂະໜາດໃຫຍ່ໃນ Calcutta ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ໂດຍເປັນຕົວແທນໃຫ້ຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ຊື່ທີ່ເປັນໄປໄດ້. ເຄື່ອງປະດັບໃດໆທີ່ລາວຈັດການຈະຫາຍໄປບໍ່ດົນຫຼັງຈາກລາວອອກຈາກຮ້ານ."

"ອາຟຊານ ມັກຈະຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍນັກຮຽນຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ, ໂດຍມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຄວາມລັບຂອງລາວ. ບາງຄັ້ງ ຄາວ ຝາກິຣ ໄດ້ເຊີນພວກເຂົາໄປນຳລາວ. ທີ່ສະຖານີລົດໄຟ ລາວສາມາດແຕະປີໄດ້. ລາວຈະສົ່ງຄືນໃຫ້ພະນັກງານ, ໂດຍກ່າວວ່າ: 'ຂ້ອຍປ່ຽນໃຈແລ້ວ, ແລະຈະບໍ່ຊືມັນດຽວນີ້.' ແຕ່ເມື່ອລາວຂຶ້ນລົດໄຟພ້ອມກັບຜູ້ຕິດຕາມ, ອາຟຊານ ຈະມີປີທີ່ຕ້ອງການ. **18-2**

"ການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມຮຸນວາຍຢ່າງບໍ່ພໍໃຈ; ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງປະດັບ ແລະ ຜູ້ຂາຍປີຊາວເບິ່ງກາລິກຳລັງປະສົບກັບອາການທາງປະສາດ! ຕຳຫຼວດຜູ້ທີ່ຊອກຫາຈັບກຸມ Afzal ພົບວ່າຕົນເອງໝົດຫວັງ; ຟາກິຣ ສາມາດລົບລ້າງຫຼັກຖານທີ່ກ່າວຫາໄດ້ໂດຍການພຽງແຕ່ເວົ້າວ່າ: 'ທ່ານຜູ້ມີກຽດ, ເອົາອັນນີ້ໄປ.'"

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ່ງຂອງລາວ ແລະ ຍ່າງໄປຫາລະບຽງຫ້ອງຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງສາມາດເບິ່ງເຫັນແມ່ນ້ຳຄົງຄາໄດ້. ຂ້ອຍຕິດຕາມລາວໄປ, ຢາກຟັງເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບງານລ້ຽງຂອງພະສົງມຸສລິມທີ່ງົງງັນ.

ພັນທີ ຫຼັງ ນີ້ ເຄີຍເປັນຂອງເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ. ລາວໄດ້ຮູ້ຈັກກັບ Afzal ແລະ ໄດ້ເຊີນລາວມາທຶນີ. ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຍັງໄດ້ເຊີນເພື່ອນບ້ານປະມານຊາວຄົນ, ລວມທັງຕົວຂ້ອຍເອງ. ຕອນນັ້ນຂ້ອຍຍັງເປັນໝູ່ມ, ແລະ ຮູ້ສຶກຢາກຮູ້ຢາກເຫັນກ່ຽວກັບ *fakir* ທີ່ມີຊື່ສຽງ. "ອາຈານຫົວຂວັນ. "ຂ້ອຍໄດ້ລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ໃສ່ສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າ!" Afzal ຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ:

"ເຈົ້າມີຫີນມີພະລັງ. ລົງໄປຊັ້ນລຸ່ມທີ່ສວນ; ເອົາກ້ອນຫີນລຽບມາກ້ອນໜຶ່ງ ແລະ ຂຽນຊື່ຂອງເຈົ້າໃສ່ມັນດ້ວຍດິນສໍຂາວ; ຈາກນັ້ນໂຍນກ້ອນຫີນນັ້ນລົງໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄາໃຫ້ໄກທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້."

"ຂ້ອຍເຊື່ອຝັງ. ຫີນທີ່ກ້ອນຫີນຫາຍໄປພາຍໃຕ້ຄືນທີ່ຢູ່ໄກໆ, ມຸສລິມໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍອີກຄັ້ງວ່າ:

"ຕື່ມ ກ ໝໍ້ ດ້ວຍ ແມ່ນ້ຳຄົງຄາ ນ້ຳ ໃກ້ ທີ່ ດ້ານໜ້າ ຂອງ ອັນນີ້ ເຮືອນ.

"ຫຼັງຈາກ ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ສົ່ງຄືນ ດ້ວຍ ກ ເຮືອ ຂອງ ນ້ຳ, ທີ່ ຟາກິຣ ຮ້ອງໄຫ້, 'ຮາຊຣັດ, ວາງ ທີ່ ຫີນ ໃນ ທີ່ ໝໍ້!

"ກ້ອນຫີນໄດ້ປະກົດຂຶ້ນທັນທີ. ຂ້ອຍໄດ້ດຶງມັນອອກຈາກເຮືອ ແລະ ພົບວ່າລາຍເຊັ່ນຂອງຂ້ອຍອ່ານງ່າຍຄືກັບຕອນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຂຽນມັນ.

"ບາບູ, **18-3** ໝູ່ຂອງຂ້ອຍຄົນໜຶ່ງໃນຫ້ອງ, ໃສ່ໂມງຄຳບູຮານໜັກ ແລະ ສາຍຄໍ. ຟາກິຣ ໄດ້ກວດເບິ່ງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຊຶມເຊີຍຢ່າງໜ້າຢ້ານ. ບໍ່ດົນພວກເຂົາກໍຫາຍໄປ!

"ອາຟຊາລ, ກະລຸນາ ກັບຄືນ ຂອງຂ້ອຍ ມີຄ່າ ມໍລະດົກ! ບາບູ ແມ່ນ ເກືອບ ໃນ ນ້ຳຕາ.

"ຊາວມຸສລິມໄດ້ງຽບຢູ່ໄລຍະໜຶ່ງ, ແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, 'ເຈົ້າມີເງິນຫ້າຮ້ອຍຮູປີຢູ່ໃນຕູ້ເຊັບເຫຼັກ. ເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າວ່າຈະຊອກຫາໂມງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ.'"

"ບາບູຜູ້ໂສກເສົ້າໄດ້ອອກໄປບ້ານຂອງລາວທັນທີ. ລາວກັບມາບໍ່ດົນແລະໄດ້ມອບເງິນຕາມທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ ອາຟຊານ."

"ຈົ່ງໄປທີ່ຂົວນ້ອຍໆໃກ້ໆເຮືອນຂອງເຈົ້າ," ຟາກິຣ ໄດ້ສັ່ງບາບູ. "ຈົ່ງໄປເອີ້ນພະຮາດໃຫ້ມອບໂມງ ແລະ ສາຍຄໍໃຫ້ເຈົ້າ."

"ບາບູ ຟ້າວຟັງ ຫ່າງອອກໄປ. ເປີດ ຂອງລາວ ກັບຄືນ, ລາວ ແມ່ນ ໃສ່ ກ ຍິມ ຂອງ ການບັນເທົາທຸກ ແລະ ບໍ່ ເຄື່ອງປະດັບ ໃດກໍຕາມ.

"ເມື່ອຂ້ອຍສັງ Hazrat ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ,' ລາວປະກາດວ່າ, 'ໂມງຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕົກລົງມາຈາກອາກາດມາສູ່ມືຂວາຂອງຂ້ອຍ! ເຈົ້າອາດຈະແນ່ໃຈໄດ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ລັອກມໍລະດົກໄວ້ໃນຕູ້ເຊັບຂອງຂ້ອຍກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມຢູ່ທີ່ນີ້!'

"ໝູ່ເພື່ອນຂອງ Babu, ພະຍານເຫັນເຫດການຕະຫຼົກກ່ຽວກັບການຮຽກຄ່າໄຖ່ເພື່ອເອົາໂມງ, ກຳລັງແນມເບິ່ງ Afzal ດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈ. ຕອນນີ້ລາວເວົ້າຢ່າງສະຫງົບ."

"ກະລຸນາ ຊີ ໃດກໍໄດ້ ຕົມ ເຈົ້າ ຕ້ອງການ; ຮາຊຣາດ ຈະ ຜະລິດ ມັນ."

"ມີບາງຄົນຂໍ້ນົມ, ຄົນອື່ນໆຂໍ້ນ້ຳໝາກໄມ້. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕົກໃຈຫຼາຍເມື່ອ Babu ທີ່ຕົກໃຈຂໍ້ວິສາກິ! ພະມະຫາກະສັດມູ ຮຳມັດໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ; ກະສັດຜູ້ມີນ້ຳໃຈໄດ້ສົ່ງພາຊະນະທີ່ປິດສະໝິດລົງມາໃນອາກາດ ແລະ ຕົກລົງພື້ນ. ແຕ່ລະ ຄົນພົບເຄື່ອງຕົມທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການ."

"ຄຳສັນຍາຂອງຜົນງານທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຄັ້ງທີສອງມື້ນັ້ນແນ່ນອນວ່າເປັນທີ່ພໍໃຈສຳລັບເຈົ້າພາບຂອງພວກເຮົາ: ອາຟຊານໄດ້ສະເໜີທີ່ຈະສະໜອງອາຫານທ່ຽງທັນທີ!"

"'ໃຫ້ພວກເຮົາສັ່ງອາຫານທີ່ແພງທີ່ສຸດກັນເທຣາະ,' ບາບູ ແນະນຳຢ່າງມືດມົວ. 'ຂ້ອຍຢາກໄດ້ອາຫານທີ່ແຊບຊ້ອຍ ໃນລາຄາຫ້າຮ້ອຍຮູປີຂອງຂ້ອຍ! ທຸກຢ່າງຄວນຖືກຮັບໃຊ້ໃນຈານຄຳ!'"

"ທັນທີທີ່ແຕ່ລະຄົນສະແດງຄວາມມັກຂອງຕົນເອງ, ຝາກິຣ ກໍໄດ້ຫັນໄປຫາ ຮາຊຣາດ ທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ. ສ່ຽງດັງ ສະໜັ່ນເກີດຂຶ້ນ; ຖາດຄຳທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍແຮງກະຫລີທີ່ປຸງແຕ່ງຢ່າງປະນີດ, ລູກຊີ ຮ້ອນ, ແລະ ໝາກໄມ້ນອກ ລະດູການຫຼາຍຢ່າງ, ໄດ້ຕົກລົງມາຈາກບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງຢູ່ຕີນຂອງພວກເຮົາ. ອາຫານທຸກຢ່າງແຊບຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກກິນເຂົ້າແລງເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ພວກເຮົາກໍເລີ່ມອອກຈາກຫ້ອງ. ສ່ຽງດັງສະໜັ່ນ, ຄືກັບວ່າອາຫານ ກຳລັງກອງຊ້ອນກັນ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫັນກັບໄປ. ເບິ່ງແມ່! ບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍຂອງຈານທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ ຫຼື ສ່ວນທີ່ ເຫຼືອຂອງອາຫານ."

"ກູຣູຈີ," ຂ້ອຍຂັດຈັງຫວະ, "ຖ້າ ອາຟຊາລ ສາມາດໄດ້ສິ່ງຂອງຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຖ້ວຍຄຳ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ເປັນ ຫຍັງລາວຈຶ່ງຢາກໄດ້ຊັບສິນຂອງຄົນອື່ນ?"

"ພະສົງຝາກິຣ ບໍ່ໄດ້ຖືກພັດທະນາທາງວິນຍານສູງ," ສີ ຢຸກເຕສວາຣ ອະທິບາຍ. "ຄວາມຊຳນານດ້ານເຕັກນິກ ໂຍຄະສະເພາະໃດໜຶ່ງຂອງລາວໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວສາມາດເຂົ້າເຖິງໂລກດາວບ່ອນທີ່ຄວາມປາຖະໜາໃດໆກໍ ເກີດຂຶ້ນທັນທີ. ຜ່ານອຳນາດຂອງສິ່ງມີຊີວິດດາວ, ຮາຊຣັດ, ພະສົງມຸສລິມສາມາດເອີ້ນໄດ້." ອະຕອມຂອງວັດຖຸ ໃດໆຈາກພະລັງງານອີເທີຣິກໂດຍການກະທຳຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີອຳນາດ. ແຕ່ວັດຖຸທີ່ຜະລິດອອກມາຈາກດາວ ດັ່ງກ່າວແມ່ນຫາຍໄປທາງໂຄງສ້າງ; ພວກມັນບໍ່ສາມາດຮັກສາໄວ້ໄດ້ດີນ. Afzal ຍັງປາຖະໜາຄວາມຮັ່ງມີທາງ ໂລກ ເຊິ່ງເຖິງແມ່ນວ່າຈະຫາມາໄດ້ຍາກກວ່າ ແຕ່ກໍມີຄວາມທົນທານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຫຼາຍກວ່າ.

ຂ້ອຍ ຫົວຂວັນ. "ມັນ ຄືກັນ ບາງຄັ້ງ ຫາຍໄປ ສ່ວນຫຼາຍ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ!"

"ອາຟຊາລບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ຮັບຮູ້ເຖິງພະເຈົ້າ," ອາຈານກ່າວຕໍ່ໄປ. "ການອັດສະຈັນທີ່ມີລັກສະນະຖາວອນ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດແມ່ນເຮັດໂດຍໄພ່ພົນທີ່ແທ້ຈິງ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປັບຕົວເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບຜູ້ສ້າງທີ່ມີອຳນາດ ສູງສຸດ. ອາຟຊາລເປັນພຽງຄົນທຳມະດາທີ່ມີພະລັງພິເສດໃນການເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກທີ່ລະອຽດອ່ອນ ໂດຍ ປົກກະຕິແລ້ວມະນຸດບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຈົນກວ່າຈະຕາຍ."

"ຂ້ອຍ ເຂົ້າໃຈ ດຽວນີ້, ກູຣູຈີ. ເທ ຫຼັງໂລກ ປະກົດຂຶ້ນ ໄປຫາ ມີ ບາງອັນ ມີສະເໝີ ຄຸນສົມບັດຕ່າງໆ."

ອາຈານເຫັນດີ. "ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນ Afzal ຫຼັງຈາກມື້ນັ້ນ, ແຕ່ສອງສາມປີຕໍ່ມາ Babu ໄດ້ມາເຮືອນຂອງຂ້ອຍເພື່ອ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນລາຍງານໜັງສືພິມກ່ຽວກັບການສາລະພາບຕໍ່ສາທາລະນະຂອງ Muhammadan. ຈາກ ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ຂ້ອຍຫາກໍບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບການເຂົ້າຮັບສາສະໜາໃນໄວເດັກຂອງ Afzal ຈາກ guru Hindu."

ເນື້ອໃນຫຼັກຂອງສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງເອກະສານທີ່ເຜີຍແຜ່, ຕາມທີ່ Sri Yukteswar ໄດ້ລະນຶກເຖິງ, ມີດັ່ງນີ້:
"ຂ້າພະເຈົ້າ, Afzal Khan, ກຳລັງຂຽນຄຳເຫຼົ້ານີ້ເປັນການກະທຳຂອງການກັບໃຈ ແລະ ເປັນການເຕືອນໄພຕໍ່ຜູ້ທີ່
ສະແຫວງຫາ ການມີອຳນາດມະຫັດສະຈັນ. ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄວາມສາມາດອັນມະຫັດສະຈັນທີ່
ໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແລະນາຍຂອງຂ້ອຍໃນທາງທີ່ຜິດ. ຂ້ອຍເມົາເຫຼົ້າດ້ວຍຄວາມ
ເຫັນແກ່ຕົວ, ຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍຢູ່ນອກເໜືອກົດເກນທຳມະດາຂອງສິນລະທຳ. ໃນທີ່ສຸດມີແຫ່ງການພິຈາລະນາຄະດີ
ຂອງຂ້ອຍກໍມາຮອດ.

"ບໍ່ດົນມານີ້, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຊາຍເຖົ້າຄົນໜຶ່ງຢູ່ຖະໜົນຫົນທາງນອກເມືອງ Calcutta. ລາວຍ່າງກະເຈືອຍໄປມາ
ຢ່າງເຈັບປວດ, ໂດຍຖືວັດຖຸທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາຄືກັບຄຳ. ຂ້ອຍເວົ້າກັບລາວດ້ວຍຄວາມໂລບຢູ່ໃນໃຈ."

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ອາຟຊາລ ຄານ, ທີ່ ດີຫຼາຍ ຟາກີຣ . ແມ່ນຫຍັງ ມີ ເຈົ້າ ຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່?

"ກ່ອນຄຳກ່ອນນີ້ແມ່ນຊັບສິນທາງວັດຖຸອັນດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ມັນຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ *fakir* . ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ອ້ອນວອນທ່ານ, ທ່ານ, ໃຫ້ປົນປົວຂາເພພັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

"ຂ້ອຍໄດ້ແຕະບານແລະຍ່າງໜີໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຕອບ. ຊາຍເຖົ້າຍ່າງຕາມຂ້ອຍໄປ. ບໍ່ດົນລາວກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: 'ຄຳຂອງ
ຂ້ອຍໝົດແລ້ວ!'

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈ, ລາວກໍເວົ້າດ້ວຍສຽງທີ່ອ່ອນເພຍຢ່າງແປກປະຫຼາດອອກມາຈາກ ຮ່າງກາຍທີ່
ອ່ອນແອຂອງລາວວ່າ:

"ເຮັດ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮັບຮູ້ ຂ້ອຍບໍ່?

"ຂ້ອຍຍືນເວົ້າບໍ່ອອກ, ຕົກໃຈກັບການຄົ້ນພົບທີ່ຊ້າກວ່າຄົນພິການເຖົ້າທີ່ບໍ່ໜ້າປະທັບໃຈຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນໃຜອີ່
ນອກຈາກໄພ່ພົນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ດິນນານມາແລ້ວ, ໄດ້ລິເລີມໃຫ້ຂ້ອຍຫຼິ້ນໂຍຄະ. ລາວໄດ້ຕັ້ງຕົວເອງໃຫ້ຊື່;
ຮ່າງກາຍຂອງລາວກໍແຂງແຮງແລະອ່ອນເຍົາຫົນທີ່."

"'ດັ່ງນັ້ນ!' ສາຍຕາຂອງຄູຂອງຂ້ອຍເປັນຕາຮ້ອນແຮງ. 'ຂ້ອຍເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຂ້ອຍເອງວ່າເຈົ້າໃຊ້ພະລັງຂອງ
ເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດທີ່ທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ເພື່ອລ່າມັນຄືກັບໂຈນທຳມະດາ! ຂ້ອຍຖອນເອົາຂອງຂວັນທີ່ລືກ
ລັບຂອງເຈົ້າ; ຮາສຣາດໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍຈາກເຈົ້າແລ້ວ. ເຈົ້າຈະບໍ່ແມ່ນຄວາມຢ້ານກົວໃນເບງການອີກຕໍ່ໄປ!'

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຫາ Hazrat ດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ໂສກເສົ້າ; ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ສາຍຕາ
ພາຍໃນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຜ່າມ່ານມືດບາງຢ່າງກໍຍົກຂຶ້ນພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງກະທັນຫັນ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນເຖິງການໝົນປະໝາດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

"'ຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂອບໃຈເຈົ້າທີ່ມາກຳຈັດຄວາມຫຼົງໄຫຼອັນຍາວນານຂອງຂ້ອຍ.' ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຕີນຂອງ
ລາວ. 'ຂ້ອຍສັນຍາວ່າຈະປະຖົມຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະອອກໄປເທິງພູເພື່ອນັ້ງ
ສະມາທິຢ່າງໂດດດ່ຽວກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຫວັງວ່າຈະໄຖ່ບາບໃນອະດີດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຂ້ອຍ.'

"ນາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານຢ່າງງຽບໆ. 'ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈິງໃຈຂອງເຈົ້າ,' ລາວ
ເວົ້າໃນທີ່ສຸດ. 'ຍ້ອນການເຊື່ອຝັງຢ່າງເຂັ້ມງວດໃນຊ່ວງປີຕົ້ນໆຂອງເຈົ້າ, ແລະຍ້ອນການກັບໃຈໃນປະຈຸບັນຂອງ
ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພອນແກ່ເຈົ້າຢ່າງໜຶ່ງ. ພະລັງອື່ນໆຂອງເຈົ້າໄດ້ໝົດໄປແລ້ວ, ແຕ່ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຕ້ອງການ
ອາຫານແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເຈົ້າຍັງສາມາດໂຫຫາ Hazrat ເພື່ອສະໜອງພວກມັນໄດ້ຢ່າງສຳເລັດຜົນ. ອຸທິດ
ຕົນເອງຢ່າງສຸດໃຈຕໍ່ການທຳນາຍ. ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງພູເຂົາ.

"ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍກໍ່ຫາຍຖິ້ວໄປ; ຂ້ອຍຖືກປະໄວໃຫ້ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງ. ລາກ່ອນ, ໂລກ! ຂ້ອຍໄປ
ຊອກຫາການໃຫ້ອະໄພຈາກຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານ."

18-1 : ກ ຊາວມຸດສະລິມ ໂຍຄະ; ຈາກ ທີ່ ພາສາອາຣັບ ຟາກິຣ , ທຸກຍາກ; ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ນຳໃຊ້ແລ້ວ ໄປຫາ ເດີວິຊ ພາຍໃຕ້ ກ ຄຳສາບານ ຂອງ ຄວາມທຸກຍາກ.

18-2 : ຂອງຂ້ອຍ ພໍ ຕໍ່ມາ ບອກແລ້ວ ຂ້ອຍ ນັ້ນ ຂອງລາວ ບໍລິສັດ, ທີ່ ເບງກາລ-ນັກປຸຣ ຫາງລົດໄຟ, ມີ ໄດ້ ໜຶ່ງ ຂອງ ທີ່ ບໍລິສັດຕ່າງໆ ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍ Afzal Khan.

18-3 : ຂ້ອຍ ເຮັດ ບໍ່ ຈິຕິນ ທີ່ ຊື່ ຂອງ ສີ ຍຸກເສສວາຣ ເພື່ອນ, ແລະ ຕ້ອງ ຮ້າງອີງ ໄປຫາ ລາວ ຢ່າງງ່າຍດາຍ ເປັນ "ບາບູ" (ທ່ານ).

ບົດ: 19

ຂອງຂ້ອຍ ອາຈານ, ໃນ ກັລຄັດຕາ, ປາກົດ ໃນ ເຊຣຳບໍ

"ຂ້ອຍມັກຈະຖືກຄອບງ່າດ້ວຍຄວາມສົງໄສທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພະເຈົ້າ. ແຕ່ບາງຄັ້ງການຄາດເດົາທີ່ທ່ານກ່າວກ່ອນ ຂ້ອຍ: ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ອາດຈະຢູ່ບໍ່? ມະນຸດບໍ່ໄດ້ພາດຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລາວບໍ່ ຖ້າລາວບໍ່ສາມາດຄືນຫາພວກມັນໄດ້?"

ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງ Dijen Babu, ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ ເຮືອນພັກ *Panthi* , ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການເຊື່ອ ເຊີນຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພົບກັບຄູຂອງຂ້ອຍ.

"ສີ ຍຸກເສສະວະຈີ ຈະລິເລີມເຈົ້າເຂົ້າສູ່ ຄຣິຍະໂຍຄະ , " ຂ້ອຍຕອບ. "ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຮຸ້ນວາຍທາງດ້ານສອງ ຢ່າງສະຫງົບລົງໂດຍຄວາມແນ່ນອນພາຍໃນອັນສູງສົ່ງ."

ໃນຕອນແລງນັ້ນ ດີເຈນ ໄດ້ພາຂ້ອຍໄປທີ່ວັດ. ຕໍ່ໜ້າພະອາຈານ ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບທາງ ວິນຍານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈົນລາວກາຍເປັນຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຊີວິດປະຈຳວັນທີ່ບໍ່ ສຳຄັນພຽງພໍສຳລັບມະນຸດ; ປັນຍາກໍເປັນຄວາມອິດຫົວພື້ນເມືອງເຊັ່ນກັນ. ໃນຄຳເວົ້າຂອງ ສີ ຍຸກເສສວາຣ, ດີ ເຈນ ໄດ້ພົບເຫັນແຮງຈູງໃຈຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານັ້ນ - ກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນຄວາມເຈັບປວດ, ຈາກນັ້ນກໍປົດປ່ອຍ ຢ່າງງ່າຍດາຍ - ເພື່ອຊອກຫາຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງພາຍໃນ. ອີກຂອງລາວຫຼາຍກວ່າອະຕະມະທີ່ໜ້າອັບອາຍຂອງການ ເກີດຊົ່ວຄາວ, ບໍ່ຄ່ອຍພຽງພໍສຳລັບພຣະວິນຍານ.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍ ແລະ ດີເຈນ ກຳລັງຮຽນວິຊາ AB ຢູ່ວິທະຍາໄລ Serampore, ພວກເຮົາກໍມີນິໄສຢ່າງໄປຫາ ອາສຣາມນຳກັນທັນທີທີ່ຮຽນຈົບ. ພວກເຮົາມັກຈະເຫັນ ສີ ຍຸກເສສວາຣ ຍືນຢູ່ລະບຽງຊັ້ນສອງຂອງລາວ, ຕ້ອນ ຮັບພວກເຮົາດ້ວຍຮອຍຍິມ.

ຕອນບ່າຍມື້ໜຶ່ງ Kanai, ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນວັດວາອາຮາມໝູ່ມ, ໄດ້ພົບກັບ Dijen ແລະຂ້ອຍທີ່ໜ້າປະຕູ ພ້ອມດ້ວຍຂ່າວທີ່ໜ້າຜິດຫວັງ.

"ອາຈານ ແມ່ນ ບໍ່ ທີ່ນີ້; ລາວ ແມ່ນ ຖືກເອີ້ນ ໄປຫາ ຄາວຕາ ໂດຍ ອັນ ຮີບດ່ວນ ໝາຍເຫດ."

ມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຮັບບັດໄປສະນີຈາກຄູຂອງຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍຈະອອກຈາກ Calcutta ໃນເຊົ້າວັນພຸດ," ລາວໄດ້ຂຽນ.
"ເຈົ້າແລະ Dijen ພົບກັບລົດໄຟເກົ່າໂມງຢູ່ສະຖານີ Serampore."

ປະມານແປດໂມງເຄິງຂອງເຊົ້າວັນພຸດ, ຂໍ້ຄວາມໂທລະຈິດຈາກ Sri Yukteswar ໄດ້ສ່ອງເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງວ່າ: "ຂ້ອຍມາຊ້າ; ຢ່າໄປຫັນລົດໄຟເກົ່າໂມງ."

ຂ້ອຍ ຖ່າຍທອດ ທີ່ ລ່າສຸດ ຄໍາແນະນໍາ ໄປຫາ ດີເຈນ, WHO ແມ່ນ ແລ້ວ ນຸ່ງແລ້ວ ສໍາລັບ ການອອກເດີນທາງ.

"ເຈົ້າ ແລະ ສະຕີປັນຍາຂອງເຈົ້າ!" ສຽງຂອງເພື່ອນຂ້ອຍອ່ອນລົງດ້ວຍຄວາມເຍາະເຍີ້ຍ. "ຂ້ອຍມັກໄວ້ວາງໃຈ ຄໍາເວົ້າ ທີ່ຂຽນໄວ້ຂອງອາຈານຫຼາຍກວ່າ."

ຂ້ອຍຍົກບ່າໄຫລ່ຂຶ້ນ ແລະ ນັ່ງລົງຢ່າງງຽບໆ. ດີເຈນພິມພໍ້າດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະ ໄດ້ໄປຫາປະຕູ ແລະ ປິດ ມັນຢ່າງດັງຢູ່ທາງຫຼັງລາວ.

ໃນຂະນະທີ່ຫ້ອງມືດຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍເຂົ້າໄປໃກ້ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ມອງເຫັນຖະໜົນ. ແສງແດດທີ່ອ່ອນໆກໍ່ ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ ເຊິ່ງປ່ອງຢ້ຽມທີ່ມີເຫຼັກປິດບັງໄວ້ໄດ້ຫາຍໄປໝົດ. ພາຍໃຕ້ ພື້ນຫຼັງທຶງດຽມນີ້, ຮູບຮ່າງທີ່ປາກົດຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງຂອງສີ ຍຸກ ເສສະວະຣ ໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ!

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກງົງງັນຈົນເຖິງຂັ້ນຕົກໃຈ, ຈິງລຸກຂຶ້ນຈາກຕັ້ງ ແລະ ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ. ດ້ວຍທ່າທາງທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງ ເປັນປະຈຳຢູ່ຕົນຂອງຄູບາ, ຂ້ອຍໄດ້ແຕະເກີບຂອງເພິ່ນ. ເກີບຄູ່ນີ້ຄຸ້ນເຄີຍກັບຂ້ອຍ, ເຮັດດ້ວຍຜ້າໃບສີສົມ, ພື້ນ ເກີບມີເຊືອກ. ຜ້າຫົມສີເຫຼືອງຂອງເພິ່ນໄດ້ຖູ່ໃສ່ຂ້ອຍ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນບໍ່ພຽງແຕ່ໂຄງສ້າງຂອງເສື້ອຄຸມ ຂອງເພິ່ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຮູ້ສຶກເຖິງພື້ນຜິວທີ່ເປື່ອນຂອງເກີບ, ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງນິ້ວຕົນຂອງເພິ່ນພາຍໃນ ເກີບ. ຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍຈົນບໍ່ສາມາດເວົ້າອອກມາໄດ້, ຂ້ອຍຈິງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ແນມເບິ່ງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມ ສົງໄສ.

"ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມໂທລະຈິດຂອງຂ້ອຍ." ສຽງຂອງອາຈານສະຫງົບ, ປົກກະຕິທັງໝົດ. "ດຽວນີ້ ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດທຸລະຂອງຂ້ອຍຢູ່ Calcutta ສໍາເລັດແລ້ວ, ແລະຈະໄປຮອດ Serampore ໂດຍ ລົດໄຟສີບ ໂມງ."

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງຈ້ອງເບິ່ງຢ່າງງຽບໆ, ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ນີ້ບໍ່ແມ່ນຜີ, ແຕ່ເປັນຮ່າງກາຍເນື້ອ ໜັງແລະເລືອດຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ຮັບບັນຊາຈາກສະຫວັນໃຫ້ມອບປະສົບການນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ເຊິ່ງຫາຍາກທີ່ຈະບັນລຸ ໄດ້ໃນໂລກນີ້. ພົບຂ້ອຍທີ່ສະຖານີ; ເຈົ້າແລະ ດີເຈນ ຈະເຫັນຂ້ອຍມາຫາເຈົ້າ, ແຕ່ງຕັ້ງຄືກັບຂ້ອຍດຽວນີ້. ຂ້ອຍຈະ ມີຜູ້ໂດຍສານຄົນໜຶ່ງນຳໜ້າ - ເດັກຊາຍນ້ອຍຄົນໜຶ່ງຖືໂຖເງິນ."

ຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ວາງມືທັງສອງຂ້າງໃສ່ຫົວຂອງຂ້ອຍ, ຜ່ອມກັບຄໍາອວຍພອນທີ່ເບົາໆ. ໃນຂະນະທີ່ລາວສະຫຼຸບດ້ວຍ ຄໍາວ່າ, " *Taba Asi* ," **19-1** ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງດັງແປກໆ. **19-2** ຮ່າງກາຍຂອງລາວເລີ່ມລະລາຍຄ່ອຍໆພາຍໃນ ແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງໃສ່. ທໍາອິດຕິນ ແລະ ຂາຂອງລາວຫາຍໄປ, ຈາກນັ້ນຮ່າງກາຍ ແລະ ຫົວຂອງລາວ, ຄືກັບ ມ້ວນມ້ວນ. ໃນທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່ານິ້ວມືຂອງລາວວາງຢູ່ເທິງຜິມຂອງຂ້ອຍຢ່າງເບົາໆ. ແສງສະຫວ່າງຈາງ ຫາຍໄປ; ບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍນອກຈາກປ່ອງຢ້ຽມທີ່ມີຮີວ ແລະ ແສງແດດຈິດໆ.

ຂ້ອຍຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມງົງງັນເຄິງໜຶ່ງ, ສົງໄສວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງການເຫັນພາບຫຼອນຫຼີບ. ບໍດິນ Dijen ທີ່ ຕົກໃຈກໍ່ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ.

"ນາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ເທິງລົດໄຟເກົ່າໂມງ, ແລະແມ່ນແຕ່ເກົ່າໂມງເຄິງ." ໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະກາດດ້ວຍທ່າທາງຂໍ້ໂທດເລັກນ້ອຍ.

"ມາເລີຍ; ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວຈະມາຮອດເວລາສິບໂມງ." ຂ້ອຍຈັບມືຂອງດີເຈນ ແລະ ຟ້າວພາລາວໄປກັບຂ້ອຍຢ່າງ ແຮງ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈການປະທ້ວງຂອງລາວ. ປະມານສິບນາທີ ພວກເຮົາກໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານີ, ບ່ອນທີ່ລົດໄຟໄດ້ຢຸດ ແລ້ວ.

"ລົດໄຟທັງໝົດເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງອາຈານ! ລາວຢູ່ຫີນນັ້ນ!" ຂ້ອຍຮ້ອງອອກມາຢ່າງດີໃຈ.

"ເຈົ້າຝັນແນວນັ້ນບໍ່?" ດີເຈນຫົວຂວັນຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍ.

"ໃຫ້ພວກເຮົາລໍຖ້າຢູ່ຫີນນີ້." ຂ້ອຍບອກລາຍລະອຽດໃຫ້ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຝັ່ງກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຄູຂອງພວກເຮົາຈະເຂົ້າ ຫາພວກເຮົາ. ເມື່ອຂ້ອຍອະທິບາຍສໍາເລັດ, ສີ ຍຸກເຕສະວະ ໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ, ໃສ່ເສື້ອຜ້າດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ອຍເຄີຍ ເຫັນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ລາວຢ່າງຊ້າໆຕາມຫຼັງເດັກຊາຍນ້ອຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືໂຖເງິນ.

ຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ ຄົນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວເປັນໆໄດ້ຜ່ານຜ່າຂ້ອຍໄປ, ດ້ວຍຄວາມແປກປະຫຼາດທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນ ປະສົບການຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າໂລກວັດຖຸນິຍົມໃນສະຕະວັດທີ 20 ກໍາລັງເລື່ອນຫາຍໄປຈາກຂ້ອຍ; ຂ້ອຍເຄີຍ ກັບໄປໃນສະໄໝບູຮານທີ່ພຣະເຢຊູປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເປໂຕເທິງທະເລບໍ່?

ໃນຂະນະທີ່ ສຣີ ຍຸກເຕສວາຣ, ໂຍຄີ-ຄຣິດສະຕຽນສະໄໝໃໝ່, ໄດ້ໄປຮອດຈຸດທີ່ຂ້ອຍ ແລະ ດີເຈນ ກໍາລັງເວົ້າບໍ່ ອອກ, ພຣະອາຈານໄດ້ຍົມໃຫ້ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ກ່າວວ່າ:

"ຂ້ອຍ ສົງແລ້ວ ເຈົ້າ ກ ຂໍຄວາມ ຄືກັນ, ແຕ່ ເຈົ້າ ແມ່ນ ບໍ່ສາມາດ ໄປຫາ ຈັບ ມັນ."

ດີເຈນງຽບ, ແຕ່ແນມເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສົງໄສ. ຫຼັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ພາຄູຂອງພວກເຮົາໄປທີ່ວັດຂອງລາວ ແລ້ວ, ຂ້ອຍແລະເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງໄປທີ່ວິທະຍາໄລ Serampore. ດີເຈນຢຸດຢູ່ຕາມຖະໜົນ, ຄວາມ ໂກດແຄ້ນໄຫຼອອກມາຈາກທຸກຮູບຮ່າງຂອງລາວ.

"ສະນັ້ນ! ອາຈານ ສົງແລ້ວ ຂ້ອຍ ກ ຂໍຄວາມ! ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເຈົ້າ ປິດບັງໄວ້ ມັນ! ຂ້ອຍ ຄວາມຕ້ອງການ ອັນ ຄໍາອະທິບາຍ!"

"ຂ້ອຍຊ່ວຍໄດ້ບໍ່ ຖ້າກະຈົກຈິດໃຈຂອງເຈົ້າສັນສະເຫຼືອນດ້ວຍຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ຈົນເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ຄໍາແນະນໍາ ຂອງຄູຂອງພວກເຮົາໄດ້?" ຂ້ອຍຕອບ.

ຄວາມໂກດແຄ້ນໄດ້ຫາຍໄປຈາກໃບໜ້າຂອງດີເຈນ. "ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າ," ລາວເວົ້າດ້ວຍ ຄວາມເສຍໃຈ. "ແຕ່ກະລຸນາອະທິບາຍວ່າເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍທີ່ມີເຫຍື່ອກໍ່ໄດ້ແນວໃດ."

ເມື່ອຂ້ອຍເລົ່າເລື່ອງການປະກົດຕົວທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງອາຈານຢູ່ຫໍພັກໃນເຊົ້າມື້ນັ້ນສໍາເລັດແລ້ວ, ຂ້ອຍແລະໝູ່ ຂອງຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ໄປຮອດວິທະຍາໄລ Serampore ແລ້ວ.

"ບັນຊີທີ່ຂ້ອຍຫາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພະລັງຂອງຄູຂອງພວກເຮົາ," ດີເຈນກ່າວ, "ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າ ມະຫາວິທະຍາໄລໃດໆໃນໂລກກໍ່ເປັນພຽງໂຮງຮຽນອະນຸບານເທົ່ານັ້ນ."

ບົດ 19 ໝາຍເຫດ

ຄວາມຫວັງ ຄວາມຂັດແຍ້ງ: "ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້ອຍ ມາ." 19-2: ສົງ

ລັກສະນະຂອງການບໍ່ມີວັດຖຸຂອງອະຕອມໃນຮ່າງກາຍ.

ບົດ: 20

ພວກເຮົາ ເຮັດ ບໍ່ ຍ້ຽມຊົມ ແຄວ້ນແຄສເມຍ

"ພໍ, ລູກຢາກເຊີນອາຈານ ແລະ ໝູ່ອີກສິບໄປທ່ຽວຕື່ນພູຫີມະໄລໃນຊ່ວງພັກຮ້ອນ. ລູກຂໍມີບັດລົດໄຟໄປແຄສເມຍຫົກໃບ ແລະ ເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າເດີນທາງໄດ້ບໍ່?"

ຕາມທີ່ຂ້ອຍຄາດໄວ້, ພໍຫົວຂວັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ. "ນີ້ເປັນຄັ້ງທີ່ສາມແລ້ວທີ່ເຈົ້າເລົ່າເລື່ອງໄກ່ກັບງົວໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ໃນລະດູຮ້ອນທີ່ຜ່ານມາ, ແລະປົກກະຕິນັ້ນບໍ່? ໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍ, ສີ ຍຸກເຕສ ວະຈີ ປະຕິເສດທີ່ຈະໄປ."

"ມັນເປັນຄວາມຈິງ, ພໍ; ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງຄູ່ຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ຄໍາເວົ້າທີ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບ Kashmir ກັບຂ້ອຍ. " ¹ ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍບອກລາວວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບບັດຜ່ານຈາກເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້ອຍຄິດວ່າເຫຼືອນີ້ ລາວຈະຍິນຍອມໃຫ້ເດີນທາງ.

ໃນເວລານັ້ນພໍຍັງບໍ່ໝັ້ນໃຈ, ແຕ່ມື້ຕໍ່ມາ, ຫຼັງຈາກເວົ້າຕະຫຼົກໆແລ້ວ, ລາວໄດ້ຍືນບັດໃຫ້ຂ້ອຍ 6 ໃບ ແລະ ເງິນ 10 ຣູປີ ໃຫ້ຂ້ອຍ.

"ຂ້ອຍ ເກືອບບໍ່ ຄິດ ຂອງເຈົ້າ ທາງທິດສະດີ ການເດີນທາງ ຄວາມຕ້ອງການ ດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດໄດ້ ອຸປະກອນ□□□□□□ □□□," ລາວ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ, "ແຕ່ ທີ່ນີ້ ພວກເຂົາ ແມ່ນ."

ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ເອົາຂອງທີ່ເຫຼືອຂອງຂ້ອຍໄປໃຫ້ Sri Yukteswar ເບິ່ງ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຍິນໃສ່ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຄໍາເວົ້າຂອງລາວກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເລີຍ: "ຂ້ອຍຢາກໄປ; ພວກເຮົາຈະໄດ້ເບິ່ງກັນ." ລາວບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາເຫັນຫຍັງເມື່ອຂ້ອຍຂໍໃຫ້ Kanai ສາວິກນ້ອຍຂອງລາວໄປກັບພວກເຮົາ. ຂ້ອຍຍັງໄດ້ເຊີນເພື່ອນອີກສາມຄົນຄື Rajendra Nath Mitra, Jotin Auddy, ແລະເດັກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ. ວັນທີອອກເດີນທາງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກກໍານົດໄວ້ໃນ ວັນຈັນຕໍ່ໄປ.

ໃນວັນເສົາ ແລະ ວັນອາທິດ ຂ້ອຍໄດ້ພັກຢູ່ເມືອງ Calcutta ບ່ອນທີ່ມີພິທີແຕ່ງງານໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍຢູ່ເຮືອນຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ມາຮອດ Serampore ພ້ອມກັບກະເປົ້າຂອງຂ້ອຍໃນຕອນເຊົ້າວັນຈັນ. Rajendra ໄດ້ພົບຂ້ອຍທີ່ປະຕູວັດ.

"ອາຈານ ແມ່ນ ອອກ, ການຍ່າງ. ລາວ ມີ ປະຕິເສດ ໄປຫາ ໄປ."

ຂ້ອຍກໍເສົາໃຈ ແລະ ຕື່ນເຕົ້າຫຼົງໄຫຼ. "ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ໂອກາດພໍ້ຄັ້ງທີ່ສາມທີ່ຈະເຍາະເຍີ້ຍແຜນການທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງຂ້ອຍສໍາລັບ Kashmir. ມາ; ພວກເຮົາທີ່ເຫຼືອຈະໄປຢ່າງໃດກໍຕາມ."

ອາເຈນດຣາ ຕຶກລົງເຫັນດີ; ຂ້ອຍ ຊ້າຍ ທີ່ ອາສຣາມ ໄປຫາ ຊອກຫາ ກ ຜູ້ຮັບໃຊ້. ການາຍ ຂ້ອຍ ຮູ້, ຈະ ບໍ່ ເອົາ ທີ່ ການເດີນທາງ

ໂດຍບໍ່ມີນາຍ, ແລະຕ້ອງການຄົນເບິ່ງແຍງກະເປົ້າ. ຂ້ອຍຄິດເຖິງເບຣາຣີ, ກ່ອນໜ້ານີ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນເຮືອນຂອງຄອບຄົວຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ປະຈຸບັນຖືກຈ້າງໂດຍນາຍໂຮງຮຽນເຊຣຳປ໌. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍ່າງໄປຢ່າງໄວ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຄູຂອງຂ້ອຍຢູ່ທາງໜ້າໂບດຄຣິສຕຽນໃກ້ກັບ ສານ Serampore.

"ຢູ່ໃສ ແມ່ນ ເຈົ້າ ໄປບໍ່? ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ໃບໜ້າ ແມ່ນ ບໍ່ຍິມ.

"ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າທ່ານ ແລະ ການໄນ ຈະບໍ່ໄປຮ່ວມການເດີນທາງທີ່ພວກເຮົາວາງແຜນໄວ້. ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາ ເບຣາຣີ. ທ່ານຈະຈື່ໄດ້ບໍ່ວ່າປີກາຍນີ້ລາວຢາກໄປ Kashmir ຫຼາຍຈົນລາວສະເໜີໃຫ້ບໍລິການໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ."

"ຂ້ອຍຈື່ໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຄິດວ່າເບຣາຣີຈະເຕັມໃຈໄປ." ຂ້ອຍ

ຮູ້ສຶກອຸກໃຈ. "ລາວພຽງແຕ່ລໍຖ້າໂອກາດນີ້ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ!"

ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງຕໍ່ໄປຢ່າງງຽບໆ; ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍ່ໄປຮອດເຮືອນຂອງອາຈານໂຮງຮຽນ. ເບຣາຣີ, ຢູ່ໃນເດີນບ້ານ, ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມອົບອຸ່ນທີ່ເປັນມິດ ແຕ່ກໍ່ຫາຍໄປຢ່າງກະທັນຫັນຫັນທີ່ຂ້ອຍເວົ້າເຖິງແຄວ້ນກາດສະໝີ. ດ້ວຍຄໍາຂໍ້ໂທດທີ່ຄ່ອຍໆຈາງຫາຍໄປ, ຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ອອກຈາກຂ້ອຍ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນາຍຈ້າງຂອງລາວ. ຂ້ອຍລໍຖ້າເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ, ແລະ ຍືນຢັນຕົວເອງຢ່າງກົງຈິງວ່າຄວາມຊັກຊ້າຂອງເບຣາຣີເກີດຈາກການກະກຽມສໍາລັບການເດີນທາງຂອງລາວ. ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ເຄາະປະຕູໜ້າ.

"ເບຣາຣີອອກໄປທາງຂັ້ນໄຕຫຼັງປະມານສາມສິບນາທີກ່ອນ," ຊາຍຄົນໜຶ່ງບອກຂ້ອຍ. ຮອຍຍິມເລັກນ້ອຍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຮີມຝີປາກຂອງລາວ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປຢ່າງໂສກເສົ້າ, ສິ່ງໃສ່ວ່າການເຊື່ອເຊີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກບັງຄັບເກີນໄປ ຫຼື ອິດທິພົນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງອາຈານກໍ່ລັງເຮັດວຽກຢູ່. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໂບດຄຣິສຕຽນ, ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍ່າງຊ້າໆມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ. ໂດຍບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າຟັງລາຍງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ລາວໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

"ສະນັ້ນ ເບຣາຣີ ຈະ ບໍ່ ໄປ! ດຽວນີ້, ສິ່ງ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ແຜນການ?"

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ຍອມແພ່ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທ້າທາຍພໍ່ຜູ້ມີອໍານາດຂອງລາວ. "ທ່ານ, ຂ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ລຸງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຂ້ອຍຍິມຄົນຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ລາລ ດາຣີ."

"ຖ້າເຈົ້າຢາກໄປເບິ່ງລຸງຂອງເຈົ້າ," ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ຕອບດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ. "ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າຄົງຈະມັກການຢ້ຽມຢາມນີ້."

ດ້ວຍຄວາມວິຕົກກັງຈົນແຕ່ກໍ່ກະບົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນສານ Serampore. ລຸງພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, Sarada Ghosh, ເຊິ່ງເປັນທະນາຍຄວາມຂອງລັດຖະບານ, ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ.

"ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງມື້ນີ້ກັບໝູ່ເພື່ອນບາງຄົນໄປ Kashmir," ຂ້ອຍບອກລາວ. "ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍລໍຄອຍການເດີນທາງໄປພູເຂົາຫິມະໄລນີ້ມາ."

"ຂ້ອຍດີໃຈນໍາເຈົ້າ, ມຸກຸນດາ. ມີຫຍັງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເດີນທາງຂອງເຈົ້າສະດວກສະບາຍຂຶ້ນບໍ່?"

ເຫຼົ່ານີ້ ຊະນິດ ຄຳສັບ ໄດ້ໃຫ້ ຂ້ອຍ ກ ຍົກ ຂອງ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ. "ທີຮັກ ລຸງ" ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ, "ສາມາດ ເຈົ້າ
ອາດຈະ ສ້າຮອງ

ຂ້ອຍ ຂອງເຈົ້າ ຜູ້ຮັບໃຊ້, ລາລ ດາຣີ?"

ຄໍາຮ້ອງຂໍຖ່າຍໆຂອງຂ້ອຍມີຜົນກະທົບຕໍ່ແຜ່ນດິນໄຫວ. ລູງໄດ້ໂດດຢ່າງຮຸນແຮງຈົນຕັ້ງຂອງລາວພິກຄວ່າ, ເອກະສານຢູ່ເທິງໂຕະປົວໄປທຸກທິດທາງ, ແລະກັອຟຂອງລາວ, ເຊິ່ງເປັນຝອງຍາວທີ່ມີກ້ານໝາກຜ້າວ, ໄດ້ຕົກລົງພົ້ນ ດ້ວຍສຽງດັງສະໝັນ.

"ຊາຍໝູ່ມາເຫັນແກ່ຕົວ," ລາວຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງສັ່ນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, "ເປັນຄວາມຄິດທີ່ໂງ່າແທ້ໆ! ໃຜ ຈະເບິ່ງແຍງຂ້ອຍ, ຖ້າເຈົ້າພາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໄປທຽວຊົມ?"

ຂ້ອຍໄດ້ປິດບັງຄວາມແປກໃຈຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍສະທ້ອນວ່າການປ່ຽນແປງຢ່າງກະທັນຫັນຂອງລູງທີ່ໜ້າຮັກຂອງ ຂ້ອຍເປັນພຽງຄວາມລຶກລັບອີກອັນໜຶ່ງໃນມື້ທີ່ອຸທິດໃຫ້ກັບຄວາມບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່. ການຖອຍຫຼັງ ຂອງຂ້ອຍຈາກຫ້ອງການສານແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ສຸພາບຫຼາຍກວ່າການມີກຽດ.

ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປທີ່ວັດ, ບ່ອນທີ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງມີຄວາມຫວັງ. ຂ້ອຍມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ເພີ່ມຂຶ້ນວ່າແຮງຈູງໃຈທີ່ພຽງພໍ ຫຼື ສະຫງົບສຸກເກີນໄປແມ່ນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຫັດສະນະຄະຕິຂອງອາຈານ. ຄວາມເສຍໃຈ ໄດ້ຄອບງຳຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຂັດຂວາງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ.

"ມຸກຸນດາ, ເຈົ້າບໍ່ຢາກຢູ່ກັບຂ້ອຍດົນກວ່ານີ້ບໍ່?" ສີ ຍຸກເທສະວາຣີ ຖາມ. "ຮາເຈນດຣາ ແລະ ຄົນອື່ນໆສາມາດ ໄປລໍຖ້າເຈົ້າຢູ່ຄາວຕະມະໄດ້ແລ້ວ. ຈະມີເວລາຫຼາຍທີ່ຈະຂຶ້ນລົດໄຟຕອນແລງສຸດທ້າຍທີ່ອອກຈາກຄາວຕະມະໄປ ແຄສເມຍ."

"ທ່ານ, ຂ້ອຍ ຢາ ການດູແລ ໄປຫາ ໄປ ໂດຍບໍ່ມີ ເຈົ້າ," ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ຢ່າງໜ້າເສົ້າສະຫຼົດໃຈ.

ໝູ່ຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍເລີຍ. ພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນລົດມ້າມາແລະອອກໄປຜ່ອມກັບກະເປົ້າທັງໝົດ. ຂ້ອຍແລະ Kanai ນັ່ງຢູ່ຢ່າງງຽບຢູ່ຕີນຂອງຄູຂອງພວກເຮົາ. ຫຼັງຈາກງຽບສະຫງົບເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ, ອາຈານໄດ້ ລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງໄປຫາລະບຽງອາຫານຊັ້ນສອງ.

"ການາຣີ, ກະລຸນາ ຮັບໃຊ້ ມຸກຸນດາ ອາຫານ. ຂອງລາວ ລົດໄຟ ໃບ ໃນໄວໆນີ້."

ຂ້ອຍລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ່ງທີ່ມີຜ້າຫຼົ້ມ, ຂ້ອຍກໍ່ໂຊເຊກະທັນຫັນດ້ວຍອາການປວດຮາກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກປັ່ນປ່ວນ ຢ່າງໜ້າຢ້ານກົວໃນທ້ອງຂອງຂ້ອຍ. ຄວາມເຈັບປວດທີ່ແທງມານັ້ນຮຸນແຮງຫຼາຍຈົນຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍຖືກໂຍນລົງ ໄປໃນນະລຶກທີ່ຮຸນແຮງຢ່າງກະທັນຫັນ. ຂ້ອຍຄຸ້ນຫູໄປຫາຄູຂອງຂ້ອຍຢ່າງຕາບອດ, ແລະລົມລົງຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ, ຍ້ອນ ອາການທັງໝົດຂອງພະຍາດອະຫິວາເອເຊຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ສີ ຍຸກເທສະວາຣີ ແລະ ການໄນ ໄດ້ຮູ້ມາດຕະການໄປ ຫ້ອງຮັບແຂກ.

ດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງທໍລະມານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ພຣະອາຈານ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຊີວິດຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ;" ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າມັນກໍາລັງຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາຈາກຝັ່ງຂອງຮ່າງກາຍຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ.

ສີ ຍຸກເທສະວາຣີ ວາງ ຂອງຂ້ອຍ ຫົວ ໃນ ຂອງລາວ ຮອບ, ການລູບ ຂອງຂ້ອຍ ໜ້າຜາກ ດ້ວຍ ເປັນນາງຝ້າ ຄວາມ ອ່ອນໂຍນ

"ດຽວນີ້ເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນຖ້າເຈົ້າຢູ່ສະຖານີກັບໝູ່ຂອງເຈົ້າ," ລາວເວົ້າ. "ຂ້ອຍຕ້ອງເບິ່ງແຍງເຈົ້າ ດ້ວຍວິທີທີ່ແປກປະຫຼາດນີ້, ເພາະວ່າເຈົ້າເລືອກທີ່ຈະສົ່ງໄສການຕັດສິນໃຈຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບການເດີນທາງໃນ ເວລານີ້."

ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍຂໍໃຈ. ເນື່ອງຈາກວ່າບັນດານາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບໍ່ຄ່ອຍເຫັນວ່າເໝາະສົມທີ່ຈະສະແດງອໍານາດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ, ຄົນທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ຜູ້ສັງເກດການ ຂອງ ທີ່ ມີ ເຫດການຕ່າງໆ ຈະ ມີ ຈົນຕະນາການ
ຂຶ້ນ ນັ້ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ລໍາດັບ ແມ່ນ ຂ້ອນຂ້າງ ທໍາມະຊາດ.

ການແຊກແຊງຂອງຄູຂອງຂ້ອຍແມ່ນລະອຽດອ່ອນເກີນໄປທີ່ຈະສົງໃສໄດ້. ລາວໄດ້ເຮັດວຽກພິໄນກຳຂອງລາວ ຜ່ານ Behari ແລະລູງ Sarada ຂອງຂ້ອຍ ແລະ Rajendra ແລະຄົນອື່ນໆໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເດັ່ນຊັດ ຈົນທຸກ ຄົນຍົກເວັ້ນຕົວຂ້ອຍເອງຄິດວ່າສະຖານະການເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ.

ຍ້ອນວ່າ ສຣີ ບຸກເຕສະວະຣ ບໍ່ເຄີຍລະເລີຍໃນການປະຕິບັດຕາມພັນທະທາງສັງຄົມຂອງລາວ, ລາວໄດ້ສັງໃຫ້ ຄາໄນ ໄປຫາຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ລູງຂອງຂ້ອຍຊາບ.

"ອາຈານ," ຂ້ອຍ ໄດ້ປະທ້ວງ "ພຽງແຕ່ ເຈົ້າ ສາມາດ ປິ່ນປົວ ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ຄືກັນ ໄກ ໄປແລ້ວ ສຳລັບ ໃດກໍ ໄດ້ ທ່ານໝໍ."

"ລູກເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກພຣະເມດຕາອັນສູງສົງ. ຢ່າກັງວົນກ່ຽວກັບທ່ານໝໍ; ລາວຈະບໍ່ພົບເຈົ້າໃນ ສະພາບນີ້. ເຈົ້າໄດ້ຫາຍດີແລ້ວ."

ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນແສນສາຫັດໄດ້ຫາຍໄປຈາກຂ້ອຍ. ຂ້ອຍລຸກຂຶ້ນນັ່ງຢ່າງ ອ່ອນເພຍ. ບໍ່ດົນທ່ານໝໍກໍມາຮອດ ແລະ ກວດຂ້ອຍຢ່າງລະອຽດ.

"ເບິ່ງຄືວ່າເຈົ້າໄດ້ຜ່ານຜ່າສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດແລ້ວ," ລາວເວົ້າ. "ຂ້ອຍຈະເອົາຕົວຢ່າງບາງຢ່າງໄປນຳເພື່ອກວດໃນ ຫ້ອງທົດລອງ."

ເທ ກຳລັງຕິດຕາມ ຕອນເຊົ້າ ທີ່ ແພດໝໍ ມາຮອດແລ້ວ ຢ່າງຮີບດ່ວນ. ຂ້ອຍ ແມ່ນ ນັ່ງ ຂຶ້ນ, ໃນ ດີ ວິນຍານ

"ເອີ, ເຈົ້າຢູ່ນີ້, ຍິມແລະລິມກັນຄືກັບວ່າເຈົ້າບໍ່ເຄີຍພົບກັບຄວາມຕາຍມາກ່ອນ." ລາວຕິບມືຂ້ອຍຢ່າງອ່ອນໂຍນ. "ຂ້ອຍບໍ່ຄາດຄິດວ່າຈະພົບເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນພົບຈາກຕົວຢ່າງວ່າພະຍາດຂອງເຈົ້າແມ່ນ ພະຍາດອະຫິວາເອເຊຍ. ເຈົ້າໂຊກດີຫຼາຍ, ຊາຍໜຸ່ມ, ທີ່ມີຄູສອນທີ່ມີພະລັງໃນການປິ່ນປົວຈາກສະຫວັນ! ຂ້ອຍເຊື່ອໝັ້ນໃນເລື່ອງນີ້!"

ຂ້ອຍຕົກລົງຢ່າງສຸດໃຈ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານໝໍກຳລັງກຽມຕົວອອກໄປ, ຣາເຈນດຣາ ແລະ ອໍດີ ໄດ້ປະກົດຕົວຢູ່ທີ່ ປະຕູ. ຄວາມແຄ້ນໃຈໃນໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເປັນຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫຼຽວເບິ່ງ ທ່ານໝໍ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຫຼຽວເບິ່ງໃບໜ້າທີ່ຈືດໆຂອງຂ້ອຍ.

"ພວກເຮົາ ແມ່ນ ໃຈຮ້າຍ ເມື່ອ ເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ ລ້ຽວ ຂຶ້ນ ເປັນ ຕົກລົງເຫັນດີ ທີ່ ທີ່ ຄາວຕາ ລົດໄຟ. ເຈົ້າ ມີ ໄດ້ ເຈັບປ່ວຍ ບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ." ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຫົວຂວັນໄດ້ ໃນຂະນະທີ່ໝູ່ຂອງຂ້ອຍວາງກະເປົ້າໄວ້ທີ່ມຸມດຽວກັນກັບທີ່ມັນ ເຄີຍຢູ່ໃນມືວານນີ້. ຂ້ອຍອ້າງເຖິງຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ: "ມີເຮືອລຳໜຶ່ງທີ່ໄປປະເທດສະເປນ; ເມື່ອມັນມາຮອດ, ມັນກໍກັບ ມາ ອີກ!"

ອາຈານເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ. ຂ້ອຍອະນຸຍາດໃຫ້ຕົວເອງເປັນອິດສະຫຼະພາບຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ, ແລະຈັບມື ລາວ ດ້ວຍຄວາມຮັກ.

"ກູຣູຈີ," ຂ້ອຍເວົ້າ, "ຕັ້ງແຕ່ປີທີ່ສືບສອງຂອງຂ້ອຍເປັນຕົ້ນມາ, ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຫຼາຍຄັ້ງທີ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດທີ່ຈະ ໄປຮອດພູຫິມະໄລ. ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍເຊື່ອໝັ້ນວ່າຖ້າບໍ່ມີພອນຂອງເຈົ້າ, ເທບທິດາປາຣະວະຕິ **20-2** ຈະບໍ່ຕ້ອນຮັບ ຂ້ອຍ!"

ຍັງບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບການເຈັບປ່ວຍຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ເບິ່ງ ບົດທີ 22).

20-2 : ຕາມຕົວອັກສອນ, "ຂອງ ທີ ມູເຂົາ." ປາຣະວະຕິ ຕາມນິທານ ເປັນຕົວແທນ ເປັນ ກ ລູກສາວ ຂອງ ຫິມາວັດ
ຫຼື ທີ ສັກສິດ

ບົດ: 21

ພວກເຮົາ ຍັງມີ ຊື່ ແຄວ້ນແຄສເມຍ

"ດຽວນີ້ເຈົ້າແຂງແຮງພໍທີ່ຈະເດີນທາງ. ຂ້ອຍຈະໄປນຳເຈົ້າໄປ Kashmir," Sri Yukteswar ໄດ້ບອກຂ້ອຍສອງມື້ຫຼັງຈາກຂ້ອຍຫາຍຕົວຈາກພະຍາດອະຫິວາໃນອາຊີຢ່າງມະຫັດສະຈັນ.

ໃນຄຳຄົນນັ້ນ, ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາທີ່ມີສະມາຊິກຫົກຄົນໄດ້ເດີນທາງໄປທາງທິດເໜືອ. ຈຸດຢຸດຜັກຜ່ອນທຳອິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ Simla, ເມືອງທີ່ມີສະເໝງຂອງລາຊິນີທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງເນີນພູຫີມະໄລ. ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງໄປຕາມຖະໜົນທີ່ຊັນ, ຊິມວິວທີ່ສວຍງາມ.

"ໝາກສະຕໍເບີຣີອັງກິດຂາຍແລ້ວ," ແມ່ເຖົ້າຄົນໜຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນ, ນັ່ງຢູ່ໃນຕະຫຼາດເປີດທີ່ສວຍງາມ .

ອາຈານຢາກຮູ້ຢາກເຫັນກ່ຽວກັບໝາກໄມ້ສີແດງນ້ອຍໆທີ່ແປກປະຫຼາດເຫຼົ່ານັ້ນ. ລາວຊື້ກະຕ່າໜຶ່ງມາແລະຍື່ນໃຫ້ Kanai ແລະຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ໆ. ຂ້ອຍໄດ້ຊື້ໝາກໄມ້ປ່າເມັດໜຶ່ງແຕ່ກໍຖືມັນລົງພື້ນຢ່າງຮີບດ່ວນ.

"ທ່ານ, ສິງ ກ ສີມ ໝາກໄມ້! ຂ້ອຍ ສາມາດ ບໍ່ເຄີຍ ຄື ໝາກສະຕໍເບີຣີ!"

ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນ. "ໂອ້, ເຈົ້າຈະມັກພວກມັນ - ໃນອາເມລິກາ. ໃນງານລ້ຽງຄຳຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພະນັກງານຕ້ອນຮັບຂອງເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພວກມັນກັບນ້ຳຕານແລະຄຣີມ. ຫຼັງຈາກທີ່ນາງໄດ້ບິດໝາກໄມ້ປ່າເມັດດ້ວຍສ້ອມແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຊິມພວກມັນແລະເວົ້າວ່າ: 'ໝາກສະຕໍເບີຣີແຊບຫຼາຍ!' ແລ້ວເຈົ້າຈະຈືມມືໃນ Simla."

ຄຳທຳນາຍຂອງ ສີ ຍຸກເຕສະວະ ໄດ້ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ມັນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນອີກຄັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍມາຮອດອາເມລິກາ. ຂ້ອຍເປັນແຂກຮັບປະທານອາຫານຄຳທີ່ເຮືອນຂອງນາງ Alice T. Hasey (ຊື່ດສະເຕີ Yogmata) ໃນ West Somerville, Massachusetts. ເມື່ອຂອງຫວານທີ່ເຮັດດ້ວຍສະຕໍເບີຣີຖືກວາງໄວ້ເທິງໂຕະ, ພະນັກງານຕ້ອນຮັບຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍົກສ້ອມຂອງນາງຂຶ້ນມາບິດໝາກໄມ້ຂອງຂ້ອຍ, ຕື່ມຄຣີມ ແລະ ນ້ຳຕານ. "ໝາກໄມ້ມີລົດຊາດສົມ; ຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າຈະມັກມັນທີ່ແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີນີ້," ນາງເວົ້າ.

ຂ້ອຍກິນເຂົ້າໄປຄຳໜຶ່ງ. "ໝາກສະຕໍເບີຣີແຊບຫຼາຍ!" ຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນ. ຫັ້ນໃດນັ້ນຄຳທຳນາຍຂອງຄູ່ຂອງຂ້ອຍໃນສົມລາກໍເກີດຂຶ້ນຈາກຖ້ຳແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຕົກໃຈຫຼາຍທີ່ຮູ້ວ່າດົນນານມາແລ້ວ ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປັບແຕ່ງຂອງ ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ໄດ້ກວດພົບໂຄງການຂອງເຫດການກຳມະທີ່ຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງອະນາຄົດ.

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກ Simla ໃນໄວໆນີ້ ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປ Rawalpindi. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ຈ້າງລົດບັນທຸກຂະໜາດໃຫຍ່, ລາກໂດຍມ້າສອງໂຕ, ເຊິ່ງພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມການເດີນທາງເຈັດມື້ໄປຍັງ Srinagar, ເມືອງຫຼວງຂອງ Kashmir. ມື້ທີສອງຂອງການເດີນທາງໄປທາງທິດເໜືອຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພູເຂົາທີ່ມະໂລມາສູ່ສາຍຕາ. ໃນຂະນະທີ່ລັດເຫຼັກຂອງລົດຂອງພວກເຮົາແລ່ນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຮ້ອນ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຫີນ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນກັບຫົວຫັດທີ່ປ່ຽນແປງໄປຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພູຜາ.

"ທ່ານ," ອໍດີ ກ່າວວ່າ ໄປຫາ ອາຈານ, "ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ມ່ວນຊື່ນ ເຫຼົ່ານີ້ ຮຸ່ງເຮືອງ ສາກຕ່າງໆ ໃນຂອງເຈົ້າ ສັກສິດ ບໍລິສັດ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຊື່ນຊົມຂອງ Auddy, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຈົ້າພາບໃນການເດີນທາງຄັ້ງນີ້. Sri Yukteswar ໄດ້ດຶງດູດຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ; ລາວຫັນມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າຄ່ອຍໆວ່າ:

"ຢ່າຍົກຍ້ອງຕົວເອງ; Auddy ບໍ່ໄດ້ຫຼົງໄຫຼກັບຫົວຫັດຄືກັບທີ່ລາວຫຼົງໄຫຼກັບຄວາມຫວັງທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາດົນພໍທີ່ຈະສູບຢາ."

ຂ້ອຍຕົກໃຈຫຼາຍ. "ທ່ານ," ຂ້ອຍເວົ້າດ້ວຍສຽງເບົາໆ, "ກະລຸນາຢ່າທຳລາຍຄວາມສາມັກຄີຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ພໍໃຈເຫຼົ່ານີ້. ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອວ່າ Auddy ຢາກສູບຢາ." **21-1** ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍທີ່ມັກຈະບໍ່ສາມາດສະກັດກັ້ນໄດ້ດ້ວຍຄວາມກັງວົນ.

"ດີຫຼາຍ; ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າຫຍັງກັບ Auddy." ອາຈານຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ. "ແຕ່ເຈົ້າຈະເຫັນໃນໄວໆນີ້, ເມື່ອ landau ຢຸດ, ວ່າ Auddy ຮີບຄວັ້ນໂອກາດຂອງລາວ."

ລົດມ້າໄດ້ມາຮອດບ່ອນພັກລົດນ້ອຍໆ. ໃນຂະນະທີ່ມ້າຂອງພວກເຮົາຖືກນຳໄປໃຫ້ນ້ຳ, Auddy ໄດ້ຖາມວ່າ, "ທ່ານ, ທ່ານວ່າແນວໃດຖ້າຂ້ອຍຂີ່ລົດກັບຄືນຂັບບໍ່? ຂ້ອຍຢາກໄດ້ອາກາດພາຍນອກໜ້ອຍໜຶ່ງ."

ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ໄດ້ໃຫ້ ການອະນຸຍາດ, ແຕ່ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ ໄປຫາ ຂ້ອຍ, "ລາວ ຕ້ອງການ ສິດ ຄວັນ ແລະ ບໍລິສັດ ອາກາດ."

ລົດ landau ສືບຕໍ່ແລ່ນໄປມາດ້ວຍສຽງດັງຂອງມັນໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ມີຝຸ່ນ. ຕາຂອງນາຍຊ່າງເປັນປະກາຍ; ລາວໄດ້ສັງຂັບວ່າ, "ຍົກຄໍຂອງເຈົ້າຂຶ້ນຜ່ານປະຕູລົດມ້າ ແລະ ເບິ່ງວ່າ Auddy ກຳລັງເຮັດຫຍັງກັບອາກາດ."

ຂ້ອຍເຊື່ອຟັງ, ແລະຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ສັງເກດເຫັນ Auddy ກຳລັງຫາຍໃຈເອົາຄວັນຢາສູບອອກມາເປັນວົງແຫວນ. ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍໄປຫາ Sri Yukteswar ເປັນການຂໍໂທດ.

"ທ່ານເວົ້າຖືກ, ຄືເກົ່າ, ທ່ານ. Auddy ກຳລັງມ່ວນຊື່ນກັບການຖ່າຍຮູບແບບພາໂນຣາມາ." ຂ້ອຍຄາດເດົາວ່າ ໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຂອງຂວັນຈາກຄົນຂັບລົດແທ້ກຊື່; ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ Auddy ບໍ່ໄດ້ເອົາຢາສູບມາຈາກ Calcutta.

ພວກເຮົາສືບຕໍ່ເດີນທາງຕາມເສັ້ນທາງທີ່ສັບສົນ, ປະດັບປະດາດ້ວຍຫົວຫັດຂອງແມ່ນ້ຳ, ຮ່ອມພູ, ໜ້າຜາສູງຊັນ, ແລະ ພູຜາສູງຊັນ. ທຸກໆຄົນພວກເຮົາໄດ້ຢຸດພັກຢູ່ໂຮງແຮມແບບຊົນນະບົດ, ແລະ ກະກຽມອາຫານຂອງພວກເຮົາເອງ. ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ໄດ້ເບິ່ງແຍງອາຫານຂອງຂ້ອຍເປັນພິເສດ, ໂດຍຢືນຢັນວ່າຂ້ອຍຕ້ອງດື່ມນ້ຳໝາກນາວໃນທຸກໆຄາບອາຫານ. ຂ້ອຍຍັງອ່ອນເພຍຢູ່, ແຕ່ມັນກໍ່ດີຂຶ້ນທຸກໆມື້, ເຖິງແມ່ນວ່າລົດເຂັນໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອຄວາມບໍ່ສະບາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ເຂດພາກກາງຂອງແຄວ້ນ Kashmir, ດິນແດນສະຫວັນຂອງໝອງດອກບົວ, ສວນລອຍນ້ຳ, ເຮືອນເຮືອທີ່ມີຫຼັງຄາທີ່ສວຍງາມ,

ແມ່ນ້ຳ Jhelum ທີ່ມີຂົວຫຼາຍແຫ່ງ, ແລະ ຫຼັງຫຍ້າທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍດອກໄມ້, ເຊິ່ງທັງໝົດລ້ວນແຕ່ຖືກອ້ອມຮອບ
ດ້ວຍທິວທັດທີ່ສວຍງາມຂອງເທືອກເຂົາຫີມະໄລ. ວິທີການໄປສູ່ເມືອງ Srinagar ຂອງພວກເຮົາແມ່ນຜ່ານ

ຖະໜົນຫົນທາງທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ສູງໆ ແລະ ເປັນມິດ. ພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ໂຮງແຮມສອງຊັ້ນທີ່ມອງເຫັນເນີນພູສູງ. ບໍ່ມີນ້ຳປະປາໃຊ້; ພວກເຮົາໄດ້ດູດນ້ຳຈາກນ້ຳສ້າງທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ສະພາບອາກາດໃນລະດູຮ້ອນແມ່ນເໝາະສົມ, ມີມືທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ຄົນທີ່ໝາວເຢັນເລັກນ້ອຍ.

ພວກເຮົາໄດ້ໄປນະມັດສະການທີ່ວັດ Srinagar ບູຮານຂອງ Swami Shankara. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງວັດເທິງຍອດພູ, ຍິນຢູ່ເທິງຫ້ອງຟ້າຢ່າງກ້າຫານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິກຢູ່ໃນຄວາມມືນເມົາທີ່ມ່ວນຊື່ນ. ພາບນິມິດໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຂອງຄະລິຫາສະຖານເທິງເນີນພູໃນດິນແດນທີ່ຫ່າງໄກ. ອາສາມ Shankara ທີ່ສູງສົ່ງຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນເປັນໂຄງສ້າງບ່ອນທີ່, ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕັ້ງສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງ Self-Realization Fellowship ໃນອາເມລິກາ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Los Angeles ເປັນຄັ້ງທໍາອິດ, ແລະໄດ້ເຫັນອາຄານໃຫຍ່ຢູ່ເທິງຍອດພູ Washington, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ມັນທັນທີຈາກພາບນິມິດທີ່ຜ່ານມາດົນນານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ Kashmir ແລະ ຢູ່ບ່ອນອື່ນ.

ສອງສາມມືຢູ່ Srinagar; ຈາກນັ້ນໄປ Gulmarg ("ເສັ້ນທາງພູດອກໄມ້"), ເຊິ່ງສູງຂຶ້ນຫົກພັນຟຸດ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຂີ່ມ້າໂຕໃຫຍ່ເປັນຄັ້ງທໍາອິດ. Rajendra ໄດ້ຂີ່ມ້າໂຕນ້ອຍໆ, ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານໃນຄວາມໄວ. ພວກເຮົາໄດ້ຜະຈົນໄພໄປສູ່ເນີນພູ Khilanmarg ທີ່ຊັນຫຼາຍ; ເສັ້ນທາງນໍ້າໄປສູ່ປ່າດົງດິບທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຫັດຕື້ນໄມ້, ບ່ອນທີ່ເສັ້ນທາງທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍໝອກມັກຈະບໍ່ໝັ້ນຄົງ. ແຕ່ສັດນ້ອຍຂອງ Rajendra ບໍ່ເຄີຍປ່ອຍໃຫ້ມ້າໂຕໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ພັກຜ່ອນແມ້ແຕ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ຈຸດໂຄ້ງທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດກໍຕາມ. ມ້າຂອງ Rajendra ຍັງສືບຕໍ່ມາຮອດຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວເລີຍນອກຈາກຄວາມສຸກຂອງການແຂ່ງຂັນ.

ການແຂ່ງຂັນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບລາງວັນດ້ວຍທິວທັດທີ່ງົດງາມ. ເປັນຄັ້ງທໍາອິດໃນຊີວິດນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງໄປທຸກທິດທາງໄປທີ່ເທືອກເຂົາຫົມະໄລທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍຫົມະ, ເຊິ່ງວາງຊ້ອນກັນຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງສັດຂະໜາດໃຫຍ່. ໝີຂົວໂລກ. ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊົມວິວພູຜານ້ຳກ້ອນທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິນສຸດທຽບກັບ ຫ້ອງຟ້າສີຟ້າສົດໃສດ້ວຍຄວາມດີໃຈ.

ຂ້ອຍໄດ້ກິນໄປມາຢ່າງມ່ວນຊື່ນກັບໝູ່ເພື່ອນໝູ່ມຂອງຂ້ອຍ, ທຸກຄົນໃສ່ເສື້ອຄຸມ, ຢູ່ເທິງເນີນພູສີຂາວທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ. ໃນການເດີນທາງລົງມາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພົມດອກໄມ້ສີເຫຼືອງອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ປ່ຽນໂສມ ເນີນພູທີ່ມີດມົວຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ການໄປທ່ຽວຊົມຄັ້ງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາແມ່ນການໄປຢ້ຽມຊົມ "ສວນແຫ່ງຄວາມສຸກ" ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງຈັກກະພັດ Jehangir ຫຼື Shalimar ແລະ Nishat Bagh. ພະລາຊະວັງບູຮານທີ່ Nishat Bagh ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍກົງເທິງນ້ຳຕົກຕາດທໍາມະຊາດ. ນ້ຳໄຫຼລົງມາຈາກພູເຂົາ, ກະແສນ້ຳໄດ້ຖືກຄວບຄຸມຜ່ານການປະດິດສ້າງທີ່ສະຫຼາດເພື່ອໄຫຼຜ່ານລະບຽງທີ່ມີສີສັນສົດໃສ ແລະ ໄຫຼລົງສູ່ນ້ຳພູທໍາມະກາງຕ່ຽງດອກໄມ້ທີ່ງົດງາມ. ກະແສນ້ຳຍັງໄຫຼເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຕ່າງໆຂອງພະລາຊະວັງ, ໃນທີ່ສຸດກໍ່ປ່ອຍນ້ຳລົງສູ່ທະເລສາບຂ້າງລຸ່ມຄືກັບນາງຟ້າ. ສວນອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍດອກກຸຫຼາບຫຼາຍສີ, ດອກ snapdragons, ດອກ lavender, ດອກແຜນຊີ ດອກຝົນ. ອັນ ມໍລະກົດ ການປິດລ້ອມ ໂຄງຮ່າງ ແມ່ນ ມອບໃຫ້ ໂດຍ ສົມມາດ ແຖວ ຂອງ ຊາວຈີນ , 21-2 ຕົ້ນໄຊເປຣສ, ຕົ້ນຊາກຸຣະ; ໂກຈາກພວກມັນໄປສູ່ຕົ້ນໄມ້ດ້ວຍພູຜາສີຂາວຂອງເທືອກເຂົາຫົມະໄລ.

ໝາກອະງຸ່ນແຄສເມຍຖືກຖືວ່າເປັນອາຫານໂປດທີ່ຫາຍາກໃນຄາວຄັດຕາ. ຣາເຈນດຣາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຍາກັບຕົນເອງວ່າຈະມີງານລ້ຽງໃຫຍ່ເມື່ອໄປຮອດແຄສເມຍ, ຮູ້ສຶກຜິດຫວັງທີ່ພົບວ່າບໍ່ມີສວນອະງຸ່ນໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ບາງຄັ້ງຄາວຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍລາວຢ່າງຕະຫຼົກກ່ຽວກັບຄວາມຄາດຫວັງທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງຂອງລາວ.

"ໂຮ້, ຂ້ອຍກິນໝາກອະງຸ່ນຫຼາຍຈົນຍ່າງບໍ່ໄດ້!" ຂ້ອຍຢາກເວົ້າ. "ໝາກອະງຸ່ນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນກໍາລັງຜະລິດຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ!" ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າໝາກອະງຸ່ນຫວານປູກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນກຸງຄາບູລ, ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງແຄວ້ນກາດສະເມຍ. ພວກເຮົາໄດ້ປອບໃຈຕົວເອງດ້ວຍກະແລ້ມທີ່ເຮັດດ້ວຍ rabri , ນົມຂຶ້ນຫວານ, ແລະ

ມີລົດຊາດ ດ້ວຍ ທັງໝົດ ຖືວ່າສະຖານີໂອ ໝາກໄມ້ແຫ້ງເປັນກະແຂງ.

ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງຫຼາຍເທື່ອດ້ວຍເຮືອ *shikaras* ຫຼື ເຮືອນເຮືອ, ທີ່ມີຮືມດ້ວຍຜ້າມ່ານສີແດງປັກແສວ, ແລ່ນໄປຕາມຮ່ອງນ້ຳທີ່ສັບສົນຂອງທະເລສາບ Dal, ເຄືອຂ່າຍຂອງຄອງຄືກັບໃຍແມງມຸມທີ່ມີນ້ຳ. ຢູ່ທີ່ນີ້ສ່ວນລອຍນ້ຳຫຼາຍແຫ່ງ, ເຊິ່ງປະດິດຂຶ້ນດ້ວຍທ່ອນໄມ້ ແລະ ດິນຢ່າງບໍ່ເປັນລະບຽບ, ເຮັດໃຫ້ຄົນຕິກຕະລຶງ, ເຫັນຜັກ ແລະ ໝາກໂມທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ບໍ່ເຂົ້າກັນ. ບາງຄັ້ງຄົນເຮົາເຫັນຊາວກະສິກອນ, ບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະ "ຝັງຮາກຖານຢູ່ໃນດິນ," ລາກ "ທີ່ດິນ" ຂອງລາວໄປຍັງສະຖານທີ່ໃໝ່ໃນທະເລສາບທີ່ມີຫຼາຍນົມມື.

ໃນຮ່ອມພູທີ່ມີຊື່ສຽງແຫ່ງນີ້, ຄົນເຮົາພົບເຫັນຄວາມງາມທັງໝົດຂອງໂລກ. ນາງງາມແຫ່ງກາດສະໝີຜູ້ມີມົງກຸດຢູ່ເທິງພູ, ມີພວງມາໄລທະເລສາບ, ແລະ ນຸ່ງເສື້ອດອກໄມ້. ໃນຊຸມປີຕໍ່ມາ, ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໄປທ່ຽວຊົມຫຼາຍດິນແດນທີ່ຢູ່ໂກງ, ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງກາດສະໝີຈຶ່ງມັກຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຈຸດທີ່ມີທິວທັດທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດໃນໂລກ. ມັນມີສະເໝ່ບາງຢ່າງຂອງເທືອກເຂົາ Alps ຂອງປະເທດສະວິດ, ແລະ ທະເລສາບ Loch Lomond ໃນປະເທດສະກັອດແລນ, ແລະ ທະເລສາບທີ່ສວຍງາມຂອງອັງກິດ. ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວອາເມຣິກັນໃນກາດສະໝີພົບຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວນຶກເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອາລາສກາ ແລະ ພູ Pikes Peak ໃກ້ກັບເມືອງ Denver.

ໃນຖານະເປັນຜົນງານທີ່ສົ່ງເຂົ້າປະກວດຄວາມງາມທາງທິວທັດ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະເໜີລາງວັນທີ່ໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທິວທັດທີ່ສວຍງາມຂອງເມືອງ Xochimilco ໃນປະເທດເມັກຊິໂກ, ບ່ອນທີ່ພູຜາ, ທ້ອງຟ້າ, ແລະ ຕົ້ນປັອບລາສະທ້ອນຕົວເອງໃນເສັ້ນທາງນ້ຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍທ່າມກາງປ່າທີ່ໝູ່ຫຼາ, ຫຼື ທະເລສາບທີ່ຄ້າຍຄືເພັດພອຍຂອງ Kashmir, ເຊິ່ງຖືກປົກປ້ອງຄືກັບຍິງສາວທີ່ສວຍງາມໂດຍການເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຂັ້ມງວດຂອງເທືອກເຂົາຫິມະໄລ. ສອງສະຖານທີ່ນີ້ໂດດເດັ່ນໃນຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖານະເປັນຈຸດທີ່ງາມທີ່ສຸດໃນໂລກ.

ແຕ່ຂ້ອຍກໍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງອຸທະຍານແຫ່ງຊາດ Yellowstone ແລະ Grand Canyon ຂອງ Colorado ແລະ Alaska ເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ອຸທະຍານ Yellowstone ອາດເປັນພາກພື້ນດຽວທີ່ຄົນເຮົາສາມາດເຫັນນ້ຳພູທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຝຸ່ງຂຶ້ນສູ່ອາກາດ, ສະແດງການເຄື່ອນໄຫວເປັນປະຈຳປີ. ສະລອຍນ້ຳ opal ແລະ sapphire ແລະ ບໍ່ນ້ຳຮ້ອນທີ່ມີກຳມະຖັນ, ໝີ ແລະ ສັດປ່າ, ເຄື່ອນຄົນເຮົາວ່າຢູ່ທີ່ນີ້ທຳມະຊາດໄດ້ປະໄວ້ຕົວຢ່າງຂອງການສ້າງໃນຕອນຕົ້ນຂອງມັນ. ຂັບລົດໄປຕາມທາງ. ເສັ້ນທາງຕ່າງໆຂອງລັດໄວໂອມິງໄປຫາ "ໝີສີຂອງຜົມ" ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຂີ້ຕົມຮ້ອນທີ່ຟືດຟື້ນ, ພ້ອມດ້ວຍນ້ຳພູທີ່ໄຫຼອອກມາ, ນ້ຳພູທີ່ເປັນໄອນ້ຳ, ແລະ ນ້ຳພູອຸ່ນໆທີ່ຝຸ່ງອອກມາທຸກທິດທາງ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າວ່າ ພູເຂົາໄຟເຢວໂລສະເຕນສົມຄວນໄດ້ຮັບລາງວັນພິເສດສຳລັບຄວາມເປັນເອກະລັກ.

ຕື້ນໄມ້ແດງທີ່ສະຫງ່າງາມບູຮານຂອງ Yosemite, ເຊິ່ງຍຶດເສົາໃຫຍ່ໆຂອງມັນອອກໄປໄກເຖິງທ້ອງຟ້າທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້, ແມ່ນວິຫານທຳມະຊາດສີຂຽວທີ່ອອກແບບດ້ວຍທັກສະອັນສູງສົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີນ້ຳຕົກຕາດທີ່ສວຍງາມໃນພາກຕາເວັນອອກ, ແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳຕົກຕາດໃດທຽບເທົ່າກັບຄວາມງາມອັນແຮງກ້າຂອງ Niagara ໃກ້ກັບຊາຍແດນການາດາ. ຖ້າ Mammoth ຂອງລັດ Kentucky ແລະ ຖ້າ Carlsbad ໃນ New Mexico, ດ້ວຍຮູບແບບຄ້າຍຄືນ້ຳກ້ອນທີ່ມີສີສັນສົດໃສ, ແມ່ນດິນແດນເທບນິຍາຍທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ. ເຂັມແຫຼມຫີນຍ້ອຍຍາວໆຂອງພວກມັນ, ຫ້ອຍລົງມາຈາກຖ້ຳ. ເພດານ ແລະ ສະທ້ອນ ໃນ ໃຕ້ດິນ ນ້ຳ, ປະຈຸບັນ ກ ແນມເບິ່ງ ຂອງ ອື່ນໆໂລກຕ່າງໆ ເປັນ ຖືກມະນຸດຈົນຕະນາການ.

ຊາວອິນດູສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຄວ້ນ Kashmir, ເຊິ່ງມີຊື່ສຽງລະດັບໂລກໃນດ້ານຄວາມງາມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເປັນຄົນຜິວຂາວຄືກັບຄົນເອີຣົບ ແລະ ມີລັກສະນະ ແລະ ໂຄງສ້າງກະດູກທີ່ຄ້າຍຄືກັນ; ຫຼາຍຄົນມີຕາສີຟ້າ ແລະ ຜົມສີທອງ. ເຂົາເຈົ້ານຸ່ງເຄື່ອງແບບຕາເວັນຕົກ, ເບິ່ງຄືກັບຄົນອາເມລິກາ. ເທືອກເຂົາຫິມະໄລທີ່ໜາວເຢັນປົກປ້ອງຊາວ Kashmir ຈາກແສງແດດທີ່ຮ້ອນອົບເອົາ ແລະ ຮັກສາໄວ້ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແສງສະຫວ່າງ ຜິວຟັນ. ໃນຖານະເປັນໜຶ່ງ ການເດີນທາງ ໄປຫາ ທີ່ ພາກໃຕ້ ແລະ ເຂດຮ້ອນ ລະຕິຈູດ ຂອງປະເທດອິນເດຍ, ລາວພົບວ່າຜູ້ຄົນມີຄວາມມືດມົວຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ຫຼັງຈາກໃຊ້ເວລາຫຼາຍອາທິດທີ່ມີຄວາມສຸກຢູ່ໃນ Kashmir, ຂ້າພະເຈົ້າຖືກບັງຄັບໃຫ້ກັບຄືນໄປ Bengal ສຳລັບພາກຮຽນໃບໄມ້ຂອງວິທະຍາໄລ Serampore. Sri Yukteswar ຍັງຄົງຢູ່ໃນ Srinagar, ກັບ Kanai ແລະ Auddy. ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງ, ອາຈານໄດ້ບອກເປັນນຳວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະຖືກທໍລະມານຢູ່ໃນ Kashmir.

"ທ່ານ, ທ່ານເບິ່ງຄືສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ," ຂ້ອຍປະທັບ. "ມີ

ໂອກາດທີ່ຂ້ອຍອາດຈະຈາກໂລກນີ້ໄປ."

"ກູຣູຈີ!" ຂ້ອຍກົມລົງທີ່ຕີນຂອງລາວດ້ວຍທ່າທາງອ້ອນວອນ. "ກະລຸນາສັນຍາວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າດຽວນີ້. ຂ້ອຍບໍ່ຜ່ອມທີ່ຈະສືບຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າ."

ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ງຽບສະຫງັດ, ແຕ່ຍິມໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ຈົນຂ້ອຍຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈ. ຂ້ອຍຈິງປະລາວໄວ້ຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ.

"ນາຍກຳລັງປ່ວຍໜັກຢ່າງຮ້າຍແຮງ." ໂທລະເລກນີ້ຈາກ Auddy ໄດ້ມາຮອດຂ້ອຍບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍກັບຄືນໄປ Serampore.

"ທ່ານ," ຂ້ອຍໂຫຫາຄູຂອງຂ້ອຍຢ່າງຮີບຮ້ອນ, "ຂ້ອຍໄດ້ຂໍຄຳສັນຍາຈາກທ່ານວ່າຈະບໍ່ປະຖິ້ມຂ້ອຍ. ກະລຸນາຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໄວ້; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍກໍຈະຕາຍຄືກັນ."

"ຈົງເປັນ ມັນ ເປັນ ເຈົ້າ ປາດຖະໜາ." ອັນນີ້ ແມ່ນ ສີ ຍຸກເຕສວາຣ ຕອບກັບ ຈາກ ແຄວ້ນແຄສເມຍ.

ຈິດໝາຍຈາກ Auddy ໄດ້ມາຮອດພາຍໃນສອງສາມມື້, ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອາຈານໄດ້ຫາຍດີແລ້ວ. ເມື່ອເພິ່ນກັບຄືນມາ Serampore ໃນສອງອາທິດຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈທີ່ພົບວ່າຮ່າງກາຍຂອງຄູຂອງຂ້ອຍຫຼຸດລົງເຫຼືອພຽງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນ້ຳໜັກປົກກະຕິ.

ໂຊກດີ ສຳລັບ ຂອງລາວ ສານຸສິດ, ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໄໝ້ແລ້ວ ຫຼາຍ ຂອງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ບາບ ໃນ ທີ່ ໄຟ ຂອງ ຂອງລາວ ໄຂ້ຮຸນແຮງໃນ Kashmir. ວິທີການທາງ metaphysical ຂອງການໂອນຍ້າຍພະຍາດທາງຮ່າງກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງ yogakis ລະດັບສູງ. ຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດຊ່ວຍຄົນທີ່ອ່ອນແອກວ່າໄດ້ໂດຍການຊ່ວຍແບກຫາບພາລະໜັກຂອງລາວ; ມະນຸດທາງວິນຍານທີ່ມີພະລັງສູງສຸດສາມາດຫຼຸດຜ່ອນພາລະທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈິດໃຈຂອງສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ໂດຍການແບ່ງປັນກຳມະຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຊັ່ນດຽວກັບຊາຍຮັງມີທີ່ສູນເສຍເງິນບາງສ່ວນເມື່ອລາວຈ່າຍໜີ້ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ກັບລູກຊາຍທີ່ຫຼົງທາງຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າງຂອງຕົນເອງ, ອາຈານກໍເຕັມໃຈເສຍສະລະສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊັບສິນທາງຮ່າງກາຍຂອງຕົນເພື່ອແບ່ງເບົາຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງສາວິກ. **21-3**

ໂດຍວິທີການລັບ, ໂຍຄະໄດ້ເຊື່ອມໂຍງຈິດໃຈ ແລະ ພາຫະນະທາງດາລາສາດຂອງລາວກັບຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານ; ພະຍາດດັ່ງກ່າວຖືກສົ່ງຕໍ່, ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ, ໄປສູ່ຮ່າງກາຍຂອງໄພ່ພົນ. ຫຼັງຈາກໄດ້ເກັບກ່ຽວພຣະເຈົ້າໃນຂົງເຂດທາງກາຍະພາບ, ອາຈານບໍ່ສົນໃຈວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບຮູບແບບວັດຖຸນັ້ນອີກຕໍ່ໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາວອາດຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນລົງທະບຽນພະຍາດສະເພາະໃດໜຶ່ງເພື່ອບັນເທົາອາການຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ຈິດໃຈຂອງລາວບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ; ລາວຖືວ່າຕົນເອງໂຊກດີທີ່ສາມາດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວໄດ້.

ຜູ້ອຸທິດຕົນຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນລຸຄວາມລອດພົ້ນສຸດທ້າຍໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພົບວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງມັນຢ່າງສົມບູນແລ້ວ; ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວສາມາດໃຊ້ມັນໃນທາງໃດກໍໄດ້ທີ່ລາວເຫັນວ່າເໝາະສົມ. ວຽກງານຂອງລາວໃນໂລກແມ່ນເພື່ອບັນເທົາຄວາມໂສກເສົ້າຂອງມະນຸດ, ບໍ່ວ່າຈະຜ່ານວິທີທາງວິນຍານ ຫຼື ໂດຍຄຳແນະ

ນຳທາງປັນຍາ ຫຼື ຜ່ານອຳນາດຄວາມຕັ້ງໃຈ ຫຼື ໂດຍການໂອນພະຍາດທາງຮ່າງກາຍ. ການຫລົບຫນີໄປສູ່ສະຕິທີ່
ເໝືອນວ່າທຸກຄັ້ງທີ່ລາວຕ້ອງການ, ອາຈານສາມາດບໍ່ສົນໃຈຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍ; ບາງຄັ້ງລາວ

ເລື່ອງທີ່ຈະທົນທຸກທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍຢ່າງອົດທົນ, ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ສາວິກ. ໂດຍການວາງຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງຄົນອື່ນ, ໂຍຄະສາມາດຕອບສະໜອງກົດກຳມະຂອງເຫດແລະຜົນສຳລັບພວກເຂົາ. ກິດນິເວັດວຽກໄດ້ທັງທາງກົນຈັກ ຫຼື ທາງຄະນິດສາດ; ການເຮັດວຽກຂອງມັນສາມາດຖືກຄວບຄຸມໂດຍວິທະຍາສາດໂດຍມະນຸດແຫ່ງສະຫວັນ. ປັນຍາ.

ກົດໝາຍທາງວິນຍານບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອາຈານເຈັບປ່ວຍທຸກຄັ້ງທີ່ລາວປິ່ນປົວຄົນອື່ນ. ການປິ່ນປົວມັກຈະເກີດຂຶ້ນຜ່ານຄວາມຮູ້ຂອງໄຜ່ພົນກ່ຽວກັບວິທີການປິ່ນປົວແບບທັນທີທັນໃດ. ໃນ ເຊິ່ງ ບໍ່ ເຈັບ ໄປຫາ ທີ່ ທາງວິນຍານ ຜູ້ປິ່ນປົວ ແມ່ນ ມີສ່ວນຮ່ວມ. ເປີດ ຫາຍາກ ໂອກາດຕ່າງໆ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກ ອາຈານຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາຢາກເລັ່ງວິວັດທະນາການຂອງສາວິກຂອງພຣະອົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ອາດຈະອອກລິດກຳທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງໃນລະດັບໃຫຍ່.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງຕົວເອງວ່າເປັນຄຳໂຖ່ບາບຂອງຫຼາຍໆຄົນ. ດ້ວຍລິດເດດອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ, **21-4** ຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຖືກປະຫານຊີວິດໂດຍການຄົງຖ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮ່ວມມືກັບກິດແຫ່ງເຫດແລະຜົນຂອງຈັກກະວານຢ່າງລະອຽດອ່ອນ. ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຮັບເອົາຜົນສະທ້ອນຂອງກຳມະຂອງຄົນອື່ນ, ໂດຍສະເພາະກຳມະຂອງສາວິກຂອງພຣະອົງ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງຢ່າງບໍລິສຸດສູງ ແລະ ເໝາະສົມທີ່ຈະຮັບເອົາສະຕິຮູ້ທຸກປະການທີ່ຕໍ່ມາໄດ້ລົງມາສູ່ພວກເຂົາ.

ມີແຕ່ອາຈານທີ່ຮູ້ຕົວເຫັນນັ້ນທີ່ສາມາດໂອນພະລັງຊີວິດຂອງຕົນ ຫຼື ຖ່າຍທອດພະຍາດຂອງຄົນອື່ນເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງໄດ້. ມະນຸດທຳມະດາບໍ່ສາມາດໃຊ້ວິທີການປິ່ນປົວແບບໂຍຄະນິດໄດ້ ແລະ ມັນກໍ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາທີ່ລາວຄວນເຮັດແນວນັ້ນ; ເພາະວ່າເຄື່ອງມືທາງຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ແຂງແຮງແມ່ນອຸປະສັກຕໍ່ການຝຶກສະມາທິຂອງພະເຈົ້າ. ພຣະຄຳພີອິນດູສອນວ່າໜ້າທີ່ອັນດັບໜຶ່ງຂອງມະນຸດແມ່ນການຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງຕົນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈິດໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ສາມາດຕັ້ງໝັ້ນໃນການອຸທິດຕົນໄດ້.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງຮ່າງກາຍທັງໝົດ ແລະ ບັນລຸເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພະເຈົ້າ. ໄຜ່ພົນຫຼາຍຄົນໄດ້ບໍລິສົນໃຈຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການສະແຫວງຫາອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໄຜ່ພົນຟຣານຊິສ ແຫ່ງອັດຊີຊີ, ໄດ້ທົນທຸກຢ່າງໜັກດ້ວຍຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ໄດ້ປິ່ນປົວຄົນອື່ນ ແລະ ແມ່ນແຕ່ປຸກຄົນຕາຍໃຫ້ຟື້ນຄືນມາ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກໄຜ່ພົນອື່ນເດຍຄົນໜຶ່ງ, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວເຄີຍເປັນຕຸ່ມໜອງ. ອາການເປົາຫວານຂອງລາວຮຸນແຮງຫຼາຍຈົນພາຍໃຕ້ສະພາບປົກກະຕິລາວບໍ່ສາມາດນັ່ງນຶ່ງໆໄດ້ຫຼາຍກວ່າສິບຫ້າປີໃນເວລາດຽວກັນ. ແຕ່ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານຂອງລາວແມ່ນບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້. "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ລາວໄດ້ອະທິຖານວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະເດັດມາສູ່... ວິຫານທີ່ແຕກຫັກຂອງຂ້ອຍບໍ່?" ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ໄຜ່ພົນຈຶ່ງຄ່ອຍໆສາມາດນັ່ງໄດ້ທຸກໆມື້ ໃນທ່າດອກບົວເປັນເວລາສິບແປດຊົ່ວໂມງຕິດຕໍ່ກັນ, ຫຼັງໄຫຼຢູ່ໃນຄວາມມືນເມົາທີ່ມ່ວນຊື່ນ.

"ແລະ," ລາວບອກຂ້ອຍວ່າ, "ໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມປີ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດລຸກໂຊມຢູ່ໃນຮູບຮ່າງທີ່ແຕກຫັກຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍປິຕິຍິນດີໃນຄວາມງົດງາມທີ່ມີຄວາມສຸກ, ຂ້ອຍລືມຮ່າງກາຍ. ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າມັນໄດ້ກາຍເປັນຄົບຖ້ວນໂດຍຜ່ານຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງ."

ເຫດການການປິ່ນປົວທາງປະຫວັດສາດກ່ຽວກັບກະສັດບາເບີ (1483-1530), ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງອານາຈັກໂມກຸນໃນປະເທດອິນເດຍ. ລູກຊາຍຂອງລາວ, ເຈົ້າຊາຍຮູມາຢຸນ, ໄດ້ເຈັບປ່ວຍໜັກ. ບິດາໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໂສກເສົ້າວ່າລາວຈະຫາຍດີຈາກພະຍາດ, ແລະ ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັບຊີວິດ. ຫຼັງຈາກແພດທຸກຄົນຍອມແຂ້ງຄວາມຫວັງ, ຮູມາຢຸນກໍ່ຫາຍດີ. ບາເບີໄດ້ເຈັບປ່ວຍທັນທີແລະເສຍຊີວິດຍ້ອນພະຍາດດຽວກັນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍຂອງລາວ. ຮູມາຢຸນໄດ້ສືບທອດອຳນາດຈາກບາເບີເປັນຈັກກະພັດຂອງອິນດູສະຖານ.

ຫຼາຍຄົນຈິນຕະນາການວ່າຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງວິນຍານທຸກຄົນມີ, ຫຼືຄວນມີ, ສຸຂະພາບແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ Sandow. ເທ ສົມມຸດຕິຖານ ແມ່ນ ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ກ ເຈັບປ່ວຍ ຮ່າງກາຍ ເຮັດ ບໍ່ ຊີບອກ ນັ້ນ ກ ກູຮູ ແມ່ນ ບໍ່ ໃນ ສຳຜັດ

ດ້ວຍອຳນາດອັນສູງສົ່ງ, ຫຼາຍກວ່າສຸຂະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ, ໝາຍຄວາມວ່າມີແສງສະຫວ່າງພາຍໃນ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສະພາບຂອງຮ່າງກາຍບໍ່ສາມາດເປັນການທົດສອບຜູ້ຊ່ຽວຊານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ຄຸນວຸດທີ່ທິໂດດເດັ່ນຂອງລາວ ຕ້ອງໄດ້ສະແຫວງຫາໃນຂົງເຂດຂອງຕົນເອງ, ນັ້ນຄືທາງວິນຍານ.

ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ສັບສົນຫຼາຍຄົນໃນພາກຕາເວັນຕົກຄິດຜິດໆວ່າຜູ້ເວົ້າ ຫຼື ນັກຂຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການອະທິບາຍອະພິປັດຕະຍະກຳຕ້ອງເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກຮິຊີໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການທົດສອບຄວາມເປັນກົດຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານແມ່ນຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈໄດ້ຕາມໃຈມັກ, ແລະ ເພື່ອຮັກສາ ສະມາທິ ທີ່ບໍ່ແຕກຫັກ ຂອງ ນິຣົມິການ . **21-5** ພຽງແຕ່ດ້ວຍຜົນສຳເລັດເຫຼົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງສາມາດພິສູດໄດ້ວ່າລາວໄດ້ "ເປັນເຈົ້າການ" ໃນມາຍາ ຫຼື ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນຈັກກະວານສອງຢ່າງ. ລາວຜູ້ດຽວສາມາດເວົ້າໄດ້ຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງການຮັບຮູ້ວ່າ: " ເອກຳ ຊາດ ," - "ມີພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຢູ່."

"ພຣະ ເວດ ປະກາດວ່າ ຜູ້ຊາຍທີ່ໂງ່າຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາການຈຳແນກເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດລະຫວ່າງຈິດວິນຍານສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ຕົວຕົນສູງສຸດ ຈະຖືກສ່ຽງຕໍ່ອັນຕະລາຍ," ຊັງກາຣາ ນັກວິເສດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້. "ບ່ອນທີ່ມີຄວາມເປັນສອງໂດຍອານຸພາບຂອງຄວາມໂງ່າຢາ, ຄົນເຮົາເຫັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແຕກຕ່າງຈາກຕົວຕົນ. ເມື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຖືກເຫັນວ່າເປັນຕົວຕົນ, ແລ້ວຈະບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ອະຕອມອິນນອກຈາກຕົວຕົນ. . . ."

"ໃນຖານະ ໄວໜຶ່ງ ເປັນ ທີ່ ຄວາມຮູ້ ຂອງ ທີ່ ຄວາມເປັນຈິງ ມີ ງອກ ຂຶ້ນ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ສາມາດ ເປັນ ບໍ່ ໝາກໄມ້ ຂອງ ອະດີດ ການກະທຳ ທີ່ຈະໄດ້ປະສົບ, ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ເປັນຈິງຂອງຮ່າງກາຍ, ຄືກັນກັບທີ່ຈະບໍ່ມີຄວາມຝັນຫຼັງຈາກ ຕືນນອນ."

ມີແຕ່ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຮັບກຳຂອງສາວິກໄດ້. ສຣີ ຢຸກເຕສະວາຣ ຈະບໍ່ທົນທຸກທໍລະມານໃນແຄວ້ນກາດສະເມຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພຣະວິນຍານພາຍໃນເພິ່ນໃຫ້ຊ່ວຍສາວິກຂອງເພິ່ນໃນທາງທີ່ແປກປະຫຼາດນັ້ນ. ມີໄພ່ພົນໜ້ອຍຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າເພື່ອປະຕິບັດຄຳສັ່ງອັນສູງສົ່ງຫຼາຍກວ່າພຣະອາຈານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລິເລີມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ເມື່ອ ຂ້ອຍ ກ້າສ່ຽງ ກ ໜ້ອຍ ຄຳສັບ ຂອງ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ເກີນ ຂອງລາວ ຜອມໂຊມ ຮູບ, ຂອງຂ້ອຍ ກູຣູ ກ່າວວ່າ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ:

"ມັນມີຂີ້ຕົຂອງມັນ; ດຽວນີ້ຂ້ອຍສາມາດໃສ່ເສື້ອກັນໜາວນ້ອຍໆ ທີ່ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃສ່ມາຫຼາຍປີແລ້ວ!"

ເມື່ອຟັງສຽງຫົວຂວັນທີ່ເບີກບານມ່ວນຊື່ນຂອງອາຈານ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ນຶກເຖິງຄຳເວົ້າຂອງໄພ່ພົນຟຣານຊິສ ເດີ ຊາລສ໌ ທີ່ວ່າ: "ໄພ່ພົນທີ່ໂສກເສົ້າກໍ່ຄືໄພ່ພົນທີ່ໂສກເສົ້າ!"

21-1 : ມັນ ແມ່ນ ກ ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື ໃນ ອິນເດຍ, ໄປຫາ ຄວັນ ໃນ ທີ່

ການມີໜ້າ ຂອງ ຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ ແລະ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ. 21-2: ຕື້ນໄມ້ຮາບ

ພຽງແບບຕາເວັນອອກ..

21-3 : ຫຼາຍ ຄຣິສຕຽນ ໄພ່ພົນ, ລວມທັງ ເທເຣເຊ ນອຍມັນ (ເບິ່ງ ບົດ 39), ແມ່ນ ຄຸ້ນເຄີຍ ດ້ວຍ ທີ່ ອະພິປັດຕະຍະກຳ ໂອນ ຂອງ ພະຍາດ.

21-4 : ພຣະຄຣິດ ກ່າວວ່າ, ພຽງແຕ່ ກ່ອນ ລາວ ແມ່ນ ນຳພາ ໄກ ໄປຫາ ເປັນ ຖືກຄຶງ: "ຄິດຫຼາຍທີ່ສຸດ ເຈົ້າ
ນັ້ນ ຂ້ອຍ ບໍ່ສາມາດ ຕອນນີ້ ອະທິຖານ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ພໍ, ແລະລາວ ຈະ ປະຈຸບັນ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ເພີ່ມເຕີມ
ກວ່າ ສິບສອງ ກອງທະຫານ ຂອງ ທູດສະຫວັນ? ແຕ່ ແນວໃດ ແລ້ວ ຈະ ທີ ພຣະຄຳພີ ເປັນ ບັນລຸຜົນ, ນັ້ນ
ດັງນັ້ນ ມັນຕ້ອງເປັນແນວນັ້ນແທ້ບໍ່?"— ມັດທາຍ 26:53-54

21-5 : ເບິ່ງ ບົດຕ່າງໆ [26](#), [43](#) ບັນທຶກ .

ບົດ: 22

ເທ ຫົວໃຈ ຂອງ ກ ຫິນ ຮູບພາບ

"ໃນຖານະພັນລະຍາທີ່ນັບຖືສາສະໜາອິນດູ, ຂ້ອຍບໍ່ຢາກຈົມວ່າຜົວຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍຢາກເຫັນລາວຫັນໜີຈາກຫັດສະນະທາງວັດຖຸຂອງລາວ. ລາວມັກເຍາະເຍີ້ຍຮູບພາບຂອງໄຟຟ້າໃນຫ້ອງນັ່ງສະມາທິຂອງຂ້ອຍ." ທີຮັກ ອ້າຍ, ຂ້ອຍ ມີ ເລິກ ສັດທາ ນັ້ນ ເຈົ້າ ສາມາດ ຊ່ວຍເຫຼືອ ລາວ. ຈະ ເຈົ້າ?

ເຮືອຍກິກຂອງຂ້ອຍຊື່ໂຣມາໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມອ້ອນວອນ. ຂ້ອຍກຳລັງໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງນາງທີ່ເມືອງຄາລະຄັດຕາ ຖະໜົນກິຣິຊວິດຍາຣັດນາ ເລນ. ຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງໄດ້ສຳຜັດຂ້ອຍ, ເພາະວ່ານາງໄດ້ມີອິດທິພົນທາງວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຊີວິດໃນໄວເດັກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ພະຍາຍາມດ້ວຍຄວາມຮັກເພື່ອຕື່ມຊ່ອງຫວ່າງທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃນວົງຄອບຄົວຍ້ອນການເສຍຊີວິດຂອງແມ່.

"ເຮືອຍທີຮັກ, ແນ່ນອນຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້." ຂ້ອຍຍິມ, ຢາກລືບຄວາມມືດມົວທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງນາງ, ກົງກັນຂ້າມກັບສີໜ້າທີ່ສະຫງົບ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນຕາມປົກກະຕິຂອງນາງ.

ຂ້ອຍ ແລະ ໂຣມາ ໄດ້ນັ່ງອະທິຖານຢ່າງງົບໆເພື່ອຂໍການຊີນຳ. ໝູ່ປົກອນໜ້ານີ້, ເຮືອຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເລີ່ມຝຶກ ໂຍຄະ ໃຫ້ລາວ , ເຊິ່ງລາວມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງໜ້າສັ່ງເກດ.

ແຮງບັນດານໃຈໄດ້ຄອບງຳຂ້ອຍ. "ມືອິນ," ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໄປວັດ Dakshineswar. ກະລຸນາໄປກັບຂ້ອຍ, ແລະຊັກຊວນຜົວຂອງເຈົ້າໃຫ້ໄປກັບພວກເຮົາ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າໃນຄວາມສັນສະເທີອນຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດນັ້ນ, ແມ່ຜູ້ສັກສິດຈະສຳຜັດຫົວໃຈຂອງລາວ. ແຕ່ຢາເປີດເຜີຍຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາໃນການຢາກໃຫ້ລາວ ໄປ."

ຫວັງວ່າເຮືອຍນ້ອງຈະຕົກລົງເຫັນດີ. ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ພົບວ່າ Roma ແລະຜົວຂອງນາງ ແມ່ນໃນ ຄວາມພ້ອມ ສຳລັບ ທີ ການເດີນທາງ. ໃນຖານະເປັນ ຂອງພວກເຮົາ ແຮກນີ ລິດມ້າ ສັນສະເທີອນ ຕາມດ້ານເທິງ ຖະໜົນວົງວຽນ ໄປສູ່ ດັກຊິນສະວາຣ, ຂອງຂ້ອຍ ອ້າຍເຂີຍ, ຊາທິຊ ຈັນທຣາ ໂບສ, ມ່ວນຊື່ນ ຕົວເອງ ໂດຍການເຍາະເຍີ້ຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານວິນຍານຂອງອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະອະນາຄົດ. ຂ້ອຍສັ່ງເກດເຫັນວ່າໂຣມາກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງງົບໆ.

ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ ໂບດ ຂອງ ທັງໝົດ ສາສະໜາຕ່າງໆ, ຊານ ດີເອໂກ, ລັດຄາລິຟໍເນຍ

ຂ້ອຍ ຢືນ ດ້ວຍ ຂອງຂ້ອຍ ສອງ ເອື້ອຍນ້ອງທັງຫຼາຍ ໂຣມາ (ຢູ່ຫີ ຊ້າຍ) ແລະ ນາລິນີ

ຂອງຂ້ອຍ ເອື້ອຍນ້ອງ ອຸມາ ເປັນ ກ ໝູ່ ມ ຍິງສາວ

"ເອື້ອຍເອີຍ, ຈົງມີກຳລັງໃຈ!" ຂ້ອຍເວົ້າຄ່ອຍໆ. "ຢ່າໃຫ້ຜິວຂອງເຈົ້າພໍໃຈທີ່ເຊື່ອວ່າພວກເຮົາເອົາຈິງເອົາຈັງກັບການເຍາະເຍີ້ຍຂອງລາວ."

"ມຸກຸນດາ, ເຈົ້າຈະຊົມເຊີຍຄົນໂງ່ທີ່ບໍ່ມີຄ່າໄດ້ແນວໃດ?" ຊາທິຊ ກຳລັງເວົ້າ. "ຮູບລັກສະນະຂອງສາທູນັນໜ້າລັງກຽດຫຼາຍ. ລາວອາດຈະຜອມຄືໂຄງກະດູກ, ຫຼືອ້ວນຄືຊ້າງ!"

ຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ. ປະຕິກິລິຍາທີ່ດີຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ Satish ລຳຄານ; ລາວໄດ້ຖອຍອອກໄປຢ່າງງຽບໆ. ໃນຂະນະທີ່ລົດແທັກຊີຂອງພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ Dakshineswar, ລາວໄດ້ຍິມຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍ.

"ອັນນີ້ ການທ່ອງທ່ຽວ, ຂ້ອຍ ສົມມຸດວ່າ ແມ່ນ ກ ແຜນການ ໄປຫາ ການປະຕິຮູບ ຂ້ອຍ?"

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫັນໜ້າໜີໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຕອບ, ລາວກໍຈັບແຂນຂອງຂ້ອຍໄວ້. "ທ່ານໝູ່ມ," ລາວເວົ້າ, "ຢ່າລືມຈັດແຈງກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ວັດເພື່ອຈັດຫາອາຫານທ່ຽງໃຫ້ພວກເຮົາ."

"ຂ້ອຍຈະໄປນັ່ງສະມາທິດຽວນີ້. ຢ່າກັງວົນກ່ຽວກັບອາຫານທ່ຽງຂອງເຈົ້າ," ຂ້ອຍຕອບຢ່າງແຫຼມຄົມ. "ແມ່ຜູ້ບໍລິສຸດຈະເບິ່ງແຍງມັນ."

"ຂ້ອຍບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃຫ້ພະແມ່ມາລະໂກເຮັດຫຍັງໃຫ້ຂ້ອຍເລີຍ. ແຕ່ຂ້ອຍຖືວ່າເຈົ້າຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອາຫານຂອງຂ້ອຍ." ນ້ຳສຽງຂອງຊາທິສເປັນໄພຂົ່ມຂູ່.

ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປຫາຫ້ອງໂຖງທີ່ມີເສົາຫຼັກຢູ່ທາງໜ້າວັດໃຫຍ່ແຫ່ງກາລີ ຫຼື ແມ່ທຳມະຊາດຄົນດຽວ. ໂດຍການເລືອກເອົາຈຸດທີ່ມີຮົ່ມໄກກັບເສົາຫຼັກໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ຈັດຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍໃນທ່າດອກບົວ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນເວລາປະມານເຈັດໂມງແລງ, ແຕ່ແສງແດດຕອນເຊົ້າກໍຈະສ່ອງແສງຢ່າງແຮງໃນໄວໆນີ້.

ໂລກໄດ້ຫົດຖອຍລົງ ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ສຶກຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມເຄົາລົບນັບຖື. ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ສຸມໃສ່ເທບທິດາກາລີ, ຜູ້ທີ່ຮູບປັ້ນຂອງນາງຢູ່ທີ່ Dakshineswar ເຄີຍເປັນວັດຖຸພິເສດຂອງການນະມັດສະການໂດຍພະອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ສີ. ຣາມາກິຣິສະນະ ປາຣຳຣັນສາ. ໃນ ຄຳຕອບ ໄປຫາ ຂອງລາວ ທຸກທໍລະມານ ຄວາມຕ້ອງການ, ທີ່ ຫົນ ຮູບພາບ

ວັດ ມີ ເລື້ອຍໆ ຖ່າຍແລ້ວ ກ ການດຳລົງຊີວິດ ແບບຟອມ ແລະ ໄດ້ສິນທະນາກັນ ດ້ວຍ ລາວ.

"ແມ່ຜູ້ຮຽບສະຫງັດ ຜູ້ມີຫົວໃຈແຂງກະດ້າງ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານ, "ພຣະອົງໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດຊີວາຕາມ ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງ ຣາມາກຣິຊນະ ຜູ້ນັບຖືທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ; ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ຟັງສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກຊາຍທີ່ ປາຖະໜາຄົນນີ້ຂອງ ພຣະອົງ?"

ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ພ້ອມກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງ. ແຕ່ເມື່ອ ຫ້າຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປ, ແລະເທບທິດາທີ່ຂ້ອຍຈົນຕະນາການໄວ້ພາຍໃນບໍ່ໄດ້ຕອບສະໜອງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຫ້ຖອຍໃຈ ເລັກນ້ອຍ. ບາງຄັ້ງມັນເປັນການທົດສອບໂດຍພຣະເຈົ້າທີ່ຈະຊັກຊ້າການປັນລູຄຳອະທິຖານ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດພຣະອົງ ໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມທີ່ລາວຮັກ. ຊາວຄຣິດສະຕຽນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືເຫັນ ພຣະເຢຊູ; ຊາວອິນດູເຫັນກຣິສະນະ, ຫຼືເທບທິດາກາລີ, ຫຼືແສງສະຫວ່າງທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຖ້າການ ນະມັດສະການຂອງລາວຫັນໄປສູ່ຄວາມບໍ່ເປັນສ່ວນຕົວ.

ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂຶ້ນ, ແລະເຫັນວ່າປະຕູວັດກຳລັງຖືກລັອກໂດຍປະໂລຫິດ, ຕາມຮີດ ຄອງປະເພນີຕອນທ່ຽງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ່ງສ່ວນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າພາຍໃຕ້ຫ້ອງໂຖງທີ່ມີຫຼັງຄາ ເປີດ, ແລະກ້າວເຂົ້າໄປໃນເດີນ. ພື້ນຫີນຂອງມັນກຳລັງຮ້ອນແຮງພາຍໃຕ້ແສງແດດຕອນທ່ຽງ; ຕີນເປົ້າຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກໄໝ້ຢ່າງເຈັບປວດ.

"ພະນາງມາຣີ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄັດຄ້ານຢ່າງງຽບໆ, "ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນນິມິດ, ແລະດຽວນີ້ ພຣະອົງໄດ້ລີ້ຊ່ອນຢູ່ໃນວັດຫລັງປະຕູທີ່ປິດ. ຂ້າພະເຈົ້າຢາກອະທິຖານພິເສດຕໍ່ພຣະອົງໃນມືນີ້ໃນນາມຂອງອ້າຍ ເຂີຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ຄຳຮ້ອງຂໍພາຍໃນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຍອມຮັບທັນທີ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄືນຄວາມເຢັນທີ່ໜ້າຍິນດີໄດ້ພັດລົງມາເທິງ ຫຼັງ ແລະ ໃຕ້ຕີນຂອງຂ້ອຍ, ກຳຈັດຄວາມບໍ່ສະບາຍທັງໝົດ. ຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ, ວັດໄດ້ ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ປະຕູໃຫຍ່ຂອງມັນຄ່ອຍໆເປີດອອກ, ເຜີຍໃຫ້ເຫັນຮູບປັ້ນຫີນຂອງເທບທິດາ ກາລີ.

ຄ່ອຍໆມັນປ່ຽນໄປເປັນຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ, ພະຍັກໜ້າທັກທາຍຢ່າງຍິ່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ, ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍ ຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້. ຄືກັບວ່າລົມຫາຍໃຈຖືກຖອນອອກຈາກປອດຂອງຂ້ອຍ ດ້ວຍເຂັມສັກຢາທີ່ລືກລັບ; ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນງຽບສະຫງົບ, ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ເປັນກາງ.

ສະຕິຮູ້ສຶກຕົວທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນໄດ້ຕິດຕາມມາ. ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນເປັນໄລຍະຫ່າງ ຫຼາຍໄມລ໌ຜ່ານແມ່ນ້ຳຄົງຄາທາງຊ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເກີນວັດເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນ Dakshineswar ທັງໝົດ. ກຳແພງຂອງອາຄານທັງໝົດເຫຼືອມເປັນເງົາຢ່າງໂປ່ງໃສ; ຜ່ານກຳແພງເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນ ຜູ້ຄົນຢ່າງໄປມາເປັນໄລຍະຫ່າງໄກໆ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະຫາຍໃຈບໍ່ອອກ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນສະພາບທີ່ງຽບສະຫງົບຢ່າງແປກປະຫຼາດ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍສາມາດເຄື່ອນໄຫວມື ແລະ ຕີນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຢ່າງອິດສະຫຼະ. ເປັນເວລາຫຼາຍນາທີ ຂ້ອຍໄດ້ທົດລອງປິດ ແລະ ເປີດຕາຂອງຂ້ອຍ; ໃນທັງສອງສະພາບ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພາບພາໂນຣາມາທັງໝົດຂອງ Dakshineswar ຢ່າງ ຈະແຈ້ງ.

ສາຍຕາທາງວິນຍານ, ຄືກັບລັງສີເອັກ, ເຈາະເຂົ້າໄປໃນທຸກສິ່ງ; ຕາສັກສິດຢູ່ໃຈກາງທຸກບ່ອນ, ບໍ່ມີວົງກົມຢູ່ບ່ອນໃດ ເລີຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ອີກຄັ້ງ, ຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນເດີນທີ່ມີແສງແດດສ່ອງເຖິງ, ວ່າເມື່ອມະນຸດຢຸດເປັນລູກທີ່ຫຼົງຫາງ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນໂລກທາງກາຍະພາບທີ່ແທ້ຈິງຄືຄວາມຝັນ, ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງຄືກັບຟອງອາກາດ, ລາວ ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກໂລກນິລັນດອນຂອງລາວຄືນ. ຖ້າ "ການຫຼົບໜີ" ເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງມະນຸດ, ຄັບແຄບໃນ ບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ຄັບແຄບຂອງລາວ, ການຫຼົບໜີໃດໆສາມາດປ່ຽນທຽບກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການປະກົດຕົວ

ທຸກຢ່າງໄດ້ບໍ່?

ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ສັກສິດ ປະສົບການ ທີ່ ດັກຊິນສະວາຣ, ທີ່ ເທົ່ານັ້ນ ຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ວັດຖຸ
ແມ່ນ ທີ່

ຂ້ອຍຂອບໃຈລາວ, ແລະ ແນມເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາຂອງ Satish. ລາວແດງດ້ວຍອາລົມ, ຫຼຽວເບິ່ງລົງດ້ວຍຄວາມ

ເສຍໃຈຢ່າງງຽບໆ. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ຝຸ່ມເຝືອຍ, ລວມທັງໝາກມ່ວງນອກລະດູການ, ຂ້ອຍສັງເກດ
ເຫັນວ່າຄວາມຢາກອາຫານຂອງອ້າຍເຂີຍຂອງຂ້ອຍມີໜ້ອຍຫຼາຍ. ລາວຈິງຈັງ, ດໍາເນີນໄປໃນມະຫາສະໝຸດ
ແຫ່ງຄວາມຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນການເດີນທາງກັບຄືນໄປ Calcutta, Satish, ດ້ວຍສີໝ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ,

ບາງຄັ້ງຄາວລາວກໍ່ຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍນ້ຳສຽງອ້ອນວອນ. ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເລີຍຫຼັງຈາກປະໂລຫິດໄດ້ປະກົດຕົວມາເຊີນພວກເຮົາໄປກິນເຂົ້າຫ່ຽງ, ຄືກັບວ່າເປັນຄຳຕອບໂດຍກົງຕໍ່ການທ້າທາຍຂອງ Satish.

ເຫ ກຳລັງຕິດຕາມ ຕອນບ່າຍ ຂ້ອຍ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ ຂອງຂ້ອຍ ເຮືອຍນ້ອງ ທີ່ ຂອງນາງ ບ້ານ. ລາວ

ທັກທາຍ ຂ້ອຍ ດ້ວຍຄວາມຮັກ. "ອ້າຍຫີຣັກ," ນາງຮ້ອງຂຶ້ນ, "ຊ່າງເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ! ໃນຄຳຄືນທີ່

ຜ່ານມາຜົວຂອງຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງເປີດເຜີຍຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ.

" ' ເຫວີ ຫີຣັກ , ' **22-1** ລາວເວົ້າວ່າ, 'ຂ້ອຍດີໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະສະແດງອອກໄດ້ວ່າແຜນການປະຕິຮູບຂອງອ້າຍຂອງເຈົ້າໄດ້ສ້າງການປ່ຽນແປງ. ຂ້ອຍຈະແກ້ໄຂທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດກັບເຈົ້າ. ຕັ້ງແຕ່ຄືນນີ້ໄປພວກເຮົາຈະໃຊ້ຫ້ອງນອນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາເປັນສະຖານທີ່ໄຫວ້ເທົ່ານັ້ນ; ຫ້ອງສະມາທິນ້ອຍຂອງເຈົ້າ. ຈະຖືກປ່ຽນເປັນບ່ອນນອນຂອງພວກເຮົາ. ຂ້ອຍເສຍໃຈຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍເຈົ້າ ອ້າຍ. ສຳລັບວິທີທີ່ໜ້າອາຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປະພຶດຕົວມາ, ຂ້ອຍຈະລົງໂທດຕົວເອງໂດຍການບໍລິມຸກ ມຸກນດາ ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະກ້າວໜ້າໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ. ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ ຂ້ອຍຈະສະແຫວງຫາແມ່ຜູ້ສັກສິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ; ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຕ້ອງພົບນາງຢ່າງແນ່ນອນ!

ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມອ້າຍເຂີຍຂອງຂ້ອຍຢູ່ເດລີ. ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ຮູ້ວ່າລາວໄດ້ ໄດ້ພັດທະນາຕົນເອງຢ່າງສູງ, ແລະໄດ້ຮັບພອນຈາກວິໄສທັດຂອງພະແມ່ຜູ້ສັກສິດ. ໃນລະຫວ່າງທີ່ຂ້ອຍພັກຢູ່ກັບລາວ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າ Satish ໄດ້ໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງທຸກໆຄືນຢ່າງລັບໆໃນການນັ່ງສະມາທິ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດຮ້າຍແຮງ, ແລະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕອນກາງເວັນຢູ່ທີ່ ຫ້ອງການຂອງລາວ.

ຂ້ອຍຄິດໄດ້ວ່າອາຍຸຂອງອ້າຍເຂີຍຂອງຂ້ອຍຄົງຈະບໍ່ຍາວນານ. ໂຣມາຄົງຈະອ່ານໃຈຂ້ອຍໄດ້.

"ອ້າຍຫີຣັກ," ນາງເວົ້າ, "ຂ້ອຍສະບາຍດີ, ແລະຜົວຂອງຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ສະບາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນພັນລະຍາທີ່ນັບຖືສາສະໜາອິນດູ, ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນທຳອິດທີ່ເສຍຊີວິດ." **22-2** ມັນຈະບໍ່ດົນນານກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຈາກໄປ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົກຕະລົງກັບຄຳເວົ້າທີ່ເປັນຕາຢ້ານຂອງລາວ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ຍັງຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເຈັບປວດນັ້ນ. ຂ້ອຍຢູ່ອາເມລິກາຕອນທີ່ເຮືອຍຂອງຂ້ອຍເສຍຊີວິດ, ປະມານໜຶ່ງປີຫຼັງຈາກຄຳທຳນາຍຂອງລາວ. ນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງຂ້ອຍຊື່ ບິສະນຸ ໄດ້ໃຫ້ ລາຍລະອຽດແກ່ຂ້ອຍໃນພາຍຫຼັງ.

"ໂຣມາ ແລະ ຊາທິສ ຢູ່ໃນເມືອງຄາລະຄັດຕາ ໃນເວລາທີ່ນາງເສຍຊີວິດ," ບິສະນຸ ບອກຂ້ອຍ. "ເຊົ້າມື້ນັ້ນ ນາງໄດ້ແຕ່ງຕົວດ້ວຍຊຸດເຈົ້າສາວຂອງນາງ.

"ເປັນຫຍັງ ອັນນີ້ ພິເສດ ຊຸດ? ຊາທິສ ໄດ້ສອບຖາມ.

"ນີ້ແມ່ນມືສຸດທ້າຍຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຢູ່ເທິງໂລກນີ້,' ໂຣມາຕອບ. ບໍ່ດົນຕໍ່ມານາງກໍ່ເປັນໂຣກຫົວໃຈວາຍ. ໃນຂະນະທີ່ລູກຊາຍຂອງນາງກຳລັງຟ້າວອອກໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ:

" ' ລູກເອີຍ, ຢ່າປະພໍໄວ້. ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ; ພໍຈະໄປກ່ອນໝໍຈະມາຮອດ.' ສິບນາທີ່ຕໍ່ມາ, ໂຣມາຈັບຕົນຜົວຂອງນາງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ແລະ ນາງກໍ່ອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງນາງຢ່າງມີສະຕິ, ມີຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມທຸກທໍລະມານ.

"ຊາທິສ ກາຍເປັນ ຫຼາຍ ຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼັງຈາກ ຂອງລາວ ຂອງພັນລະຍາ ຄວາມຕາຍ," ບິສະນຸ ສືບຕໍ່. "ໜຶ່ງ ມື້ ລາວ ແລະ ຂ້ອຍ ແມ່ນ

ກຳລັງເບິ່ງ ທີ່ ກ ໃຫຍ່ ຍົມ ຮູບຖ່າຍ ຂອງ ໂຣມາ.

"ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຍົມ?' Satish ອຸທານຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ, ຄືກັບວ່າພັນລະຍາຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ. 'ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າສະຫຼາດຫຼາຍທີ່ຈັດການໄປກ່ອນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະພິສູດວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດຢູ່ຫ່າງຈາກຂ້ອຍໄດ້ດົນ; ອີກບໍ່ດົນຂ້ອຍຈະໄປຮ່ວມກັບເຈົ້າ."

"ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລານີ້ Satish ໄດ້ຫາຍດີຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງລາວຢ່າງສົມບູນ, ແລະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ, ລາວໄດ້ເສຍຊີວິດໂດຍບໍ່ມີສາເຫດທີ່ຊັດເຈນບໍ່ດົນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງລາວກ່ອນຮູບຖ່າຍ."

ດັງນັ້ນ, ເຄືອບກົກທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊີ ໂຣມາ ແລະ ສາມີຂອງນາງ ຊີ ຊາທິຊ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນຈາກຄົນທຳມະດາທີ່ Dakshineswar ມາເປັນໄພ່ພົນທຶງຽບສະຫງົບ ໄດ້ຜ່ານໄປຢ່າງທຳມະດາ.

22-1 : ພະເຈົ້າ.

22-2 : ເທ ອິນດູ ພັນລະຍາ ເຊືອ ມັນ ແມ່ນ ກ ສັນຍາລັກ ຂອງ ທາງວິນຍານ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຖ້າ ລາວ ຕາຍກ່ອນ ຂອງນາງ ຜົວ, ເປັນ ກ ຫຼັກຖານ ຂອງ ຂອງນາງ ການຮັບໃຊ້ຢ່າງຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ລາວ, ຫຼື "ຕາຍໃນລະບົບປ້ອງກັນ."

ບົດ: 23

ຂ້ອຍ ຮັບ ຂອງຂ້ອຍ ມະຫາວິທະຍາໄລ ປະລິນຍາ

"ເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວຽກມອບໝາຍໃນຕຳລາຮຽນວິຊາປັດຊະຍາ. ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າເຈົ້າກຳລັງອາໄສ 'ສະຕິປັນຍາ' ທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຜ່ານການສອບເສັງໄດ້. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ວິທີການທາງວິຊາການຫຼາຍກວ່ານີ້, ຂ້ອຍຈະຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານວິຊານີ້."

ສາດສະດາຈານ ດີ.ຊີ. ໂກຊາລ ຈາກວິທະຍາໄລເຊຣັມປ໌ ກຳລັງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຜ່ານການສອບເສັງຂຽນໃນຫ້ອງຮຽນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ມີສິດສອບເສັງສະຫຼຸບ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສູດໂດຍຄະນະວິຊາຂອງມະຫາວິທະຍາໄລຄາລຄັດຕາ, ເຊິ່ງນັບວິທະຍາໄລເຊຣັມປ໌ເປັນໜຶ່ງໃນສາຂາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນັກສຶກສາໃນມະຫາວິທະຍາໄລອື່ນເດຍທີ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນວິຊາໜຶ່ງໃນຮອບສຸດທ້າຍຂອງ AB ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສອບເສັງໃໝ່ໃນ ທຸກ ວິຊາໃນປີຕໍ່ໄປ.

ຄູສອນຂອງຂ້ອຍຢູ່ວິທະຍາໄລ Serampore ມັກຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ບໍ່ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອິດທິພົນທີ່ມີຊື່ນ. "Mukunda ເມົາເຫຼົ້າສາສະໜາຫຼາຍເກີນໄປ." ສະຫຼຸບແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ຫຼຸດຜົນຈາກຄວາມອັບອາຍໃນການຕອບຄຳຖາມໃນຫ້ອງຮຽນ; ເຂົາເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈການສອບເສັງຂຽນສຸດທ້າຍເພື່ອລຶບຂ້ອຍອອກຈາກບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຜູ້ສະໝັກ AB. ການຕັດສິນຂອງເພື່ອນນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍໄດ້ສະແດງອອກໃນ

ຊື່ຫຼິ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າສໍາລັບຂ້ອຍ - "Mad Monk."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ບາດກ້າວທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມເພື່ອລົບລ້າງຄຳຮຸ່ຂອງອາຈານ Ghoshal ທີ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະລົມ
ເຫຼວໃນດ້ານປັດຊະຍາ. ເມື່ອຜົນຂອງການສອບເສັງສຸດທ້າຍກຳລັງຈະຖືກປະກາດຕໍ່ສາທາລະນະ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍ
ໃຫ້ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນຄົນໜຶ່ງ ມານຳຂ້ອຍໄປຮຽນຢູ່ຫ້ອງສຶກສາຂອງອາຈານ.

"ມານຳ; ຂ້ອຍຢາກໄດ້ພະຍານ," ຂ້ອຍບອກເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍຈະຜິດຫວັງຫຼາຍຖ້າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເອົາ
ຊະນະຄູ່ສອນໄດ້."

ອາຈານ ໂກຊາລ ສັນສະເທີອນ ຂອງລາວ ຫົວ ຫຼັງຈາກ ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ສອບຖາມ ສິ່ງ ການຈັດອັນດັບ ລາວ ມີ ມອບໃຫ້
ຂອງຂ້ອຍ ເຈ້ຍ.

"ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຜ່ານ," ລາວເວົ້າດ້ວຍຄວາມຊົມເຊີຍ. ລາວຄົ້ນຫາຜ່ານກອງເອກະສານໃຫຍ່ຢູ່ເທິງໂຕະ
ຂອງລາວ. "ເອກະສານຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້ເລີຍ; ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຜ່ານ, ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ມາຮ່ວມ
ການສອບເສັງ."

ຂ້ອຍ ຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ. "ທ່ານ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພິດສະພາ ຂ້ອຍ ເບິ່ງ ຜ່ານ ທີ່ ຊ້ອນກັນ ຕົວຂ້ອຍເອງບໍ່?

ອາຈານ, ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຫຍັງ, ໄດ້ອະນຸຍາດ; ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນເອກະສານຂອງຂ້ອຍຢ່າງໄວວາ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້
ລຶບເຄື່ອງໝາຍປະຈຳຕົວໃດໆອອກຢ່າງລະມັດລະວັງຍົກເວັ້ນໝາຍເລກລາຍຊື່ຂອງຂ້ອຍ. ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງ
ເຕືອນຈາກ "ທຸງແດງ" ຂອງຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ອາຈານໄດ້ໃຫ້ຄະແນນສູງແກ່ຄຳຕອບຂອງຂ້ອຍເຖິງແມ່ນວ່າພວກມັນບໍ່
ໄດ້ປະດັບປະດາດ້ວຍຄຳອ້າງອີງໃນປຶ້ມແບບຮຽນ. **23-1**

ເມື່ອເຫັນຜ່ານກົນອຸບາຍຂອງຂ້ອຍ, ລາວຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງດັງໆວ່າ, "ໂຊກດີແທ້ໆ!" ລາວເວົ້າຕື່ມດ້ວຍຄວາມຫວັງ
ວ່າ, "ເຈົ້າຕ້ອງລົມເຫຼວໃນຮອບຊິງຊະນະເລີດ AB ຢ່າງແນ່ນອນ."

ສຳລັບການສອບເສັງໃນວິຊາອື່ນໆຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຝຶກສອນບາງຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະຈາກເພື່ອນຮັກ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ປຣາບາສ ຈັນດຣາ ໂກສ, ອາ ຢູ 23-2 ປີ. ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຣາດາຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຍ່າງ
ໂຊເຊຢ່າງເຈັບປວດແຕ່ກໍປະສົບຜົນສຳເລັດ - ດ້ວຍຄະແນນຜ່ານຕ່ຳສຸດເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ - ຜ່ານການສອບເສັງ
ສຸດທ້າຍທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.

ດຽວນີ້, ຫຼັງຈາກຮຽນວິທະຍາໄລໄດ້ສິ້ນ, ຂ້ອຍມີສິດສອບເສັງ AB. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຄາດ
ຫວັງວ່າຈະໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກສິດທິພິເສດນີ້. ການສອບເສັງຮອບສຸດທ້າຍຂອງວິທະຍາໄລ Serampore ແມ່ນ
ເລື່ອງຂອງເດັກນ້ອຍເມື່ອທຽບກັບການສອບເສັງທີ່ຍາກລຳບາກທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta ກຳນົດໄວ້ສຳລັບ
ລະດັບ AB. ການໄປຢ້ຽມຢາມ Sri Yukteswar ເກືອບທຸກໆມື້ຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີເວລາໜ້ອຍທີ່ຈະເຂົ້າ
ໄປໃນຫໍວິທະຍາໄລ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ມັນແມ່ນການມີໜ້າຂອງຂ້ອຍແທນທີ່ຈະບໍ່ມີຂອງຂ້ອຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ
ປະຫຼາດໃຈຈາກ ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນຂອງຂ້ອຍ!

ກິດຈະວັດປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍແມ່ນອອກເດີນທາງດ້ວຍລົດຖີບປະມານເກົ້າໂມງເຄິ່ງໃນຕອນເຊົ້າ. ດ້ວຍມືຂ້າງໜຶ່ງ
ຂ້ອຍຈະເອົາດອກໄມ້ມາຖວາຍໃຫ້ຄູ່ຂອງຂ້ອຍ - ດອກໄມ້ສອງສາມດອກຈາກສວນຂອງ ເຮືອນພັກ ພັນທິ ຂອງ
ຂ້ອຍ . ໂດຍການຫັກທາຍຂ້ອຍຢ່າງອ່ອນໂຍນ, ອາຈານຈະເຊີນຂ້ອຍໄປກິນເຂົ້າຫ່ຽງ. ຂ້ອຍຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນ, ຕິໃຈທີ່ໄດ້ລົມຄວາມຄິດເລື່ອງວິທະຍາໄລໄປຕະຫຼອດມື້. ຫຼັງຈາກໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງກັບສີ ຍຸກເຕ
ສະວະຣ, ຝັ່ງການໄຫຼວຽນຂອງປັນຍາທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າຂອງລາວ, ຫຼື ຊ່ວຍເຮັດໜ້າທີ່ເປັນອາສະຣາມ, ຂ້ອຍຈະ
ອອກໄປຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈປະມານທ່ຽງຄືນໄປຫາ ພັນທິ . ບາງຄັ້ງຂ້ອຍກໍຢູ່ກັບຄູ່ຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດຄືນ, ມ່ວນຊືນກັບ
ການສົນທະນາຂອງລາວຫຼາຍຈົນຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າຄວາມມືດກາຍເປັນຮຸ່ງເຮົາເມື່ອໃດ.

ຄືນໜຶ່ງປະມານສິບເອັດໂມງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງໃສ່ເກີບຂອງຂ້ອຍ **23-3** ໃນການກະກຽມສຳລັບການ
ເດີນທາງໄປຫໍພັກ, ອາຈານໄດ້ຖາມຂ້ອຍຢ່າງຈິງຈັງ.

"ການສອບເສັງ AB ຂອງທ່ານຈະເລີ່ມເວລາໃດ?"

"ອີກຫ້າມື້, ທ່ານ."

"ຂ້ອຍ ຄວາມຫວັງ ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃນ ຄວາມຮັບ ສຳລັບ ເຂົາເຈົ້າ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕຶກໃຈຫຼາຍ, ຈຶ່ງຍົກເກີບຂຶ້ນເທິງອາກາດ. "ທ່ານ," ຂ້ອຍປະທັບ, "ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າມີເວລາຂອງຂ້ອຍຜ່ານໄປແນວໃດກັບທ່ານແທນທີ່ຈະເປັນອາຈານ. ຂ້ອຍຈະສະແດງລະຄອນຕະຫຼົກໄດ້ແນວໃດໂດຍການປະກົດຕົວໃນຮອບສຸດທ້າຍທີ່ຍາກລຳບາກເຫຼົ່ານັ້ນ?"

ສາຍຕາຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ຫັນມາເບິ່ງຂ້ອຍຢ່າງຈິງຈັງ. "ເຈົ້າຕ້ອງມາປະກົດຕົວ." ນ້ຳສຽງຂອງລາວເປັນຊາ ແລະ ເຂັ້ມງວດ. "ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍາດພື້ນອງຄົນອື່ນໆວິພາກວິຈານຄວາມມັກຂອງເຈົ້າຕໍ່ຊີວິດໃນວັດ. ພຽງແຕ່ສັນຍາກັບຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຈະເຂົ້າຮ່ວມການສອບເສັງ; ຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້."

ນ້ຳຕາທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ໄຫຼລົງມາຕາມໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຄຳສັ່ງຂອງນາຍແມ່ນບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງລາວ, ຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ຊ້ຳເກີນໄປ.

"ຂ້ອຍຈະໄປປາກົດຕົວຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການ," ຂ້ອຍເວົ້າທ່າມກາງສຽງຮ້ອງໄຫ້. "ແຕ່ບໍ່ມີເວລາເຫຼືອສຳລັບການກະກຽມທີ່ເໝາະສົມ." ຂ້ອຍພິມພໍ້າພາຍໃຕ້ລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍວ່າ, "ຂ້ອຍຈະຕື່ມເຈ້ຍດ້ວຍຄຳສອນຂອງເຈົ້າເພື່ອຕອບ ຄຳຖາມ!"

ເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນວັດໃນມື້ຕໍ່ມາໃນເວລາປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ມອບຊໍດອກໄມ້ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງແນ່ນອນ. ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຫົວຂວັນໃສ່ອາກາດທີ່ໂສກເສົ້າຂອງຂ້ອຍ.

"ມຸກຸນດາ, ພະເຈົ້າເຄີຍເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຜິດຫວັງບໍ່, ໃນການສອບເສັງ ຫຼື ບ່ອນອື່ນ?" "ບໍ່,

ທ່ານ," ຂ້ອຍຕອບຢ່າງອົບອຸ່ນ. ຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ກະຕັນຍູໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນນ້ຳຖ້ວມທີ່ຟື້ນຟູຄືນ

ມາ.

"ບໍ່ແມ່ນຄວາມຂີ້ຄ້ານແຕ່ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຮ້ອນແຮງເພື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ກົດຂວາງເຈົ້າຈາກການສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດໃນວິທະຍາໄລ," ຄູ່ຂອງຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນ. ຫຼັງຈາກກຽບສະຫງົບ, ລາວໄດ້ອ້າງເຖິງວ່າ, "'ຈຶ່ງສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ; ແລະສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນເຈົ້າ.'" **23-4**

ເປັນເທື່ອທີຝັນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພາລະຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກຍົກອອກໄປຕໍ່ໜ້າພະອາຈານ. ເມື່ອພວກເຮົາກິນເຂົ້າທ່ຽງແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍກັບຄືນໄປຫາ ຝັນທີ່ .

"ເພື່ອນຂອງເຈົ້າ, ໂຣເມຊ ຈັນດຣາ ດັດ, ຍັງອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນພັກຂອງເຈົ້າຢູ່ບໍ່?" "ແມ່ນ

ແລ້ວ, ທ່ານ."

"ໄດ້ຮັບ ໃນ ສຳຜັດ ດ້ວຍ ລາວ; ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ດຶນໃຈ ລາວ ໄປຫາ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ທີ່ ການສອບເສັງ."

"ດີຫຼາຍ, ທ່ານ; ແຕ່ໂຣເມຊຸກຍັງຜິດປົກກະຕິ. ລາວເປັນຄົນທີ່ມີກຽດໃນຫ້ອງຮຽນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ດໍາເນີນ
ວຽກງານທີ່ໜັກໜ່ວງກວ່າຄົນອື່ນ."

ອາຈານ ໂບກມີ ໄປຂ້າງໆ ຂອງຂ້ອຍ ການຄັດຄ້ານ. "ໂຣເມຊຸ ຈະ ຊອກຫາ ເວລາ ສໍາລັບ ເຈົ້າ. ດຽວນີ້ ໄປ."

ຂ້ອຍຂີລົດຖີບກັບໄປທີ່ ບ້ານປັນທິ . ຄົນທຳອິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບໃນບໍລິເວນບ້ານພັກແມ່ນນັກປາດໂຣເມຊ. ຄືກັບວ່າມີ
ເວລາຂອງລາວມີອິດສະຫຼະຫຼາຍ, ລາວກໍ່ຕົກລົງເຫັນດີກັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ອາຍ .

"ແນ່ນອນ; ຂ້ອຍພ້ອມໃຫ້ບໍລິການເຈົ້າ." ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງໃນຕອນບ່າຍນັ້ນ ແລະ ຫຼາຍມື້ຕໍ່ມາໃນ
ການຝຶກສອນຂ້ອຍໃນວິຊາຕ່າງໆ.

"ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າຄຳຖາມຫຼາຍຢ່າງໃນວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດຈະສຸມໃສ່ເສັ້ນທາງຂອງ Childe Harold," ລາວ
ບອກຂ້ອຍ. "ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບແຜນທີ່ດຽວນີ້."

ຂ້ອຍຟ້າວໄປເຮືອນຂອງລູງ Sarada ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຍົມແຜນທີ່. Romesh ໄດ້ໝາຍແຜນທີ່ເອີຣົບໄວ້ຕາມ
ສະຖານທີ່ທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໂລແມນຕິກຂອງ Byron ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ.

ກ ໝ້ອຍ ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນ ມີ ເຕົາໂຮມກັນ ອ້ອມຮອບ ໄປຫາ ຟັງ ໄປຫາ ທີ່ ການສອນພິເສດ. "ໂຣເມຊ
ແມ່ນ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ "ເຈົ້າຜິດ," ຜູ້ໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນກັບຂ້ອຍໃນຕອນທ້າຍຂອງກອງປະຊຸມ. "ໂດຍ
ປົກກະຕິແລ້ວມີພຽງຫ້າສິບເປີເຊັນຂອງຄຳຖາມກ່ຽວກັບປຶມ; ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດຂອງຜູ້ຂຽນ."

ມື້ຕໍ່ມາ ຕອນຂ້ອຍນັ່ງສອບເສັງວິຊາວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດ, ການແນມເບິ່ງຄຳຖາມຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້
ນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມກະຕັນຍູໄຫຼອອກມາ, ເຮັດໃຫ້ເຈ້ຍຂອງຂ້ອຍປຽກ. ຜູ້ຕິດຕາມຫ້ອງຮຽນໄດ້ມາຫາໂຕຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ຖາມດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ.

"ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າວ່າໂຣເມຊຈະຊ່ວຍຂ້ອຍ," ຂ້ອຍອະທິບາຍ. "ເບິ່ງ; ຄຳຖາມທີ່ໂຣເມຊບອກຂ້ອຍນັ້ນ
ຢູ່ໃນເຈ້ຍສອບເສັງ! ໂຊກດີສຳລັບຂ້ອຍ, ມີໝ້ອຍຫຼາຍ." ໃນປີນີ້ມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບນັກຂຽນຊາວອັງກິດ, ເຊິ່ງ
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫຸ້ມດ້ວຍຄວາມລຶກລັບຢ່າງເລິກເຊິ່ງເທົ່າທີ່ຂ້ອຍ ກັງວົນ!"

ຫໍພັກຂອງຂ້ອຍກຳລັງຖືກວາຍເມື່ອຂ້ອຍກັບມາ. ພວກເດັກຊາຍທີ່ເຄີຍເຍາະເຍີ້ຍ ວິທີການຝຶກສອນຂອງ
Romesh ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ, ເກືອບເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈນຳ. ໃນລະຫວ່າງອາທິດຂອງ
ການສອບເສັງ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງກັບ Romesh, ຜູ້ທີ່ວາງແຜນຄຳຖາມທີ່ລາວຄິດວ່າອາຈານ
ອາດຈະຕັ້ງໃຫ້. ທຸກໆມື້, ຄຳຖາມຂອງ Romesh ປາກົດຢູ່ໃນແບບຟອມສອບເສັງເກືອບຄືກັນ.

ຂ່າວດັ່ງກ່າວໄດ້ແຜ່ລາມໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນວິທະຍາໄລວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືກັບການອັດສະຈັນກຳລັງ
ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມສຳເລັດເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປໄດ້ສຳລັບ "ພະສົງບ້າ" ທີ່ບໍ່ມີຈິດໃຈສະຫງົບ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ພະຍາຍາມປິດບັງຂໍ້ເທັດຈິງຂອງກໍລະນີດັ່ງກ່າວ. ອາຈານສອນທ້ອງຖິ່ນບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະປ່ຽນແປງຄຳຖາມ, ເຊິ່ງໄດ້
ຖືກຈັດໂດຍມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta.

ເມື່ອຄິດເຖິງການສອບເສັງໃນວິຊາວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດ, ຂ້ອຍຮູ້ຕົວໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຜິດພາດ
ຮ້າຍແຮງ. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳຖາມຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນຄື A ຫຼື B, ແລະ C ຫຼື D. ແທນທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມ
ໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະສ່ວນ, ຂ້ອຍໄດ້ຕອບທັງສອງຄຳຖາມຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງໃນກຸ່ມ I, ແລະບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຫຍັງໃນ
ກຸ່ມ II. ຄະແນນທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍສາມາດໄດ້ໃນນັ້ນ. ເຈ້ຍຈະໄດ້ 33 ຄະແນນ, ໜ້ອຍກວ່າສາມຄະແນນຈາກ
ຄະແນນຜ່ານ 36 ຄະແນນ. ຂ້ອຍຟ້າວໄປຫາອາຈານ ແລະ ລະບາຍ ບັນຫາຂອງຂ້ອຍອອກມາ.

"ທ່ານເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດພາດທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບພອນຈາກສະຫວັນຜ່ານທາງໂຣເມຊ; ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນເລີຍ.

"ຈົງມີກຳລັງໃຈ, ມຸກຸນດາ." ນ້ຳສຽງຂອງສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ເປົາບາງ ແລະ ບໍລິນໃຈ. ລາວຊິໄປທີ່ທ້ອງຟ້າສີຝ້າ. "ມັນເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນຈະແລກປ່ຽນຕຳແໜ່ງຂອງພວກມັນໃນອະວະກາດ ກ່ວາທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບລາງວັນ!"

ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກວັດດ້ວຍອາລົມທີ່ສະຫງົບກວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທາງຄະນິດສາດກໍຕາມ ຂ້ອຍສາມາດຜ່ານໄປໄດ້. ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງທ້ອງຟ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຄັ້ງໜຶ່ງຫຼືສອງຄັ້ງ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວັນເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ຈອດສະມຸ່ຢາງປອດໄພຢູ່ໃນວົງໂຄຈອນປົກກະຕິຂອງລາວ!

ເມື່ອຂ້ອຍໄປຮອດ *Panthi*, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍຫາກໍຮູ້ວ່າປີນີ, ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ຄະແນນຜ່ານທີ່ຕ້ອງການໃນວິຊາວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດໄດ້ຖືກຫຼຸດລົງ."

ຂ້ອຍ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ທີ່ ຂອງເດັກຊາຍ ຫ້ອງ ດ້ວຍ ດັ່ງກ່າວ ຄວາມໄວ ນັ້ນ ລາວ ເບິ່ງແລ້ວ ຂຶ້ນ ໃນ ສັນຍານເຕືອນໄພ. ຂ້ອຍ ຖືກຖາມ ລາວ ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ.

"ພະສົງຜົມຍາວ," ລາວເວົ້າດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ, "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສິນໃຈເລື່ອງການສຶກສາຢ່າງກະທັນຫັນ? ເປັນຫຍັງຕ້ອງຮ້ອງໃຫ້ໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດ? ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄະແນນຜ່ານຫາກຖືກຫຼຸດລົງເຫຼືອ 33 ຄະແນນ."

ການໂດດທີ່ມີຄວາມສຸກສອງສາມຄັ້ງໄດ້ພາຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງຂ້ອຍເອງ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຄູ່ເຂົ້າລົງ ແລະ ຍ້ອງຍໍຄວາມສົມບູນແບບທາງຄະນິດສາດຂອງພຣະບິດາອັນສູງສົ່ງຂອງຂ້ອຍ.

ທຸກໆມື້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນກັບສະຕິຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າກຳລັງນຳພາຂ້ອຍຜ່ານວິຊາໂຣເມຊ. ມີເຫດການສຳຄັນເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການສອບເສັງໃນພາສາເບັງກາລີ. ໂຣເມຊ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ສຳຜັດກັບຫົວຂໍ້ນັ້ນ, ໄດ້ໂຫຫາຂ້ອຍຄືນໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງອອກຈາກຫໍຝັກໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປຫ້ອງສອບເສັງ.

"ມີຄົນໂຣເມຊຮ້ອງບອກເຈົ້າ," ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນຄົນໜຶ່ງເວົ້າກັບຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ອິດທິນ. "ຢ່າກັບມາ; ພວກເຮົາຈະໄປຊ້ຳຢູ່ຫໍປະຊຸມ."

ບໍລິນໃຈ ທີ່ ຄຳແນະນຳ, ຂ້ອຍ ແລ່ນ ກັບຄືນ ໄປຫາ ທີ່ ເຮືອນ.

"ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ການສອບເສັງພາສາເບັງກາລີຂອງພວກເຮົາມັກຈະຜ່ານໄດ້ງ່າຍ," Romesh ບອກຂ້ອຍ. "ແຕ່ຂ້ອຍຫາກໍມີຄວາມໝາຍວ່າ ໃນປີນີ ອາຈານໄດ້ວາງແຜນທີ່ຈະສັງຫານໝູ່ນັກຮຽນໂດຍການຖາມຄຳຖາມຈາກວັນນະຄະດີບູຮານຂອງພວກເຮົາ." ຈາກນັ້ນ ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍສັ້ນໆກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວສອງເລື່ອງຈາກຊີວິດຂອງ Vidyasagar, ນັກການກຸສົນທີ່ມີຊື່ສຽງ.

ຂ້ອຍໄດ້ຂອບໃຈ Romesh ແລະຂີລົດຖີບໄປຫາຫໍວິທະຍາໄລຢ່າງວ່ອງໄວ. ເອກະສານສອບເສັງພາສາເບັງກາລີສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີສອງພາກສ່ວນ. ຄຳແນະນຳທຳອິດແມ່ນ: "ຂຽນສອງຕົວຢ່າງຂອງການກຸສົນຂອງ Vidyasagar." ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ທີ່ຂ້ອຍຫາກໍໄດ້ຮັບມາໃໝ່ໆໄປຫາເອກະສານ, ຂ້ອຍໄດ້ກະຊິບຄຳຂອບໃຈສອງສາມຄຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄຳຮຽກຮ້ອງໃນນາທີສຸດທ້າຍຂອງ Romesh. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງ Vidyasagar ຕໍ່ມະນຸດຊາດ (ລວມທັງຕົວຂ້ອຍເອງ), ຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດຜ່ານການສອບເສັງພາສາເບັງກາລີໄດ້. ຖ້າບໍ່ຜ່ານວິຊາດຽວ, ຂ້ອຍຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ສອບເສັງໃໝ່ໃນທຸກວິຊາໃນປີຕໍ່ໄປ. ຄວາມຄາດຫວັງດັ່ງກ່າວແມ່ນ ໜ້າລັງກຽດທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້.

ຄຳແນະນຳອັນທີສອງໃນເຈ້ຍຂຽນວ່າ: "ຂຽນບົດຂຽນເປັນພາສາເບັງກາລີກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນແຮງ
ບັນດານໃຈໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ." ຜູ້ອ່ານທີ່ສຸພາບ, ຂ້ອຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງບອກເຈົ້າວ່າຂ້ອຍເລືອກຜູ້ຊາຍຄົນໃດສຳລັບ
ຫົວຂໍ້ຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານໜ້າຕໍ່ໜ້າດ້ວຍການຍ້ອງຍໍຄູ່ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍິນດີເມື່ອຮູ້ວ່າຄຳທຳນາຍທີ່ຂ້ອຍພິມ
ພໍກຳລັງເປັນຈິງ: "ຂ້ອຍຈະຕື່ມເຈ້ຍໃຫ້ເຕັມດ້ວຍຄຳສອນຂອງເຈົ້າ!"

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກຖາມຄຳຖາມກ່ຽວກັບວິຊາປັດຊະຍາຂອງຂ້ອຍ. ໂດຍໄວ້ວາງໃຈໃນການຝຶກອົບຮົມທີ່ຍາວນານ
ຂອງຂ້ອຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ Sri Yukteswar, ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ສົນໃຈຄຳອະທິບາຍໃນປຶ້ມແບບຮຽນ. ຄະແນນ
ສູງສຸດທີ່ມອບໃຫ້ກັບເອກະສານໃດໆຂອງຂ້ອຍແມ່ນຄະແນນປັດຊະຍາ. ຄະແນນຂອງຂ້ອຍໃນວິຊາອື່ນໆທັງໝົດ
ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເກືອບຈະຜ່ານໄດ້.

ມັນ ແມ່ນ ກ ຄວາມສຸກ ໄປຫາ ບັນທຶກ ນັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ເພື່ອນ ໂຣເມຊ ໄດ້ຮັບ ຂອງລາວ ເປັນເຈົ້າຂອງ
ປະລິນຍາ ນັ້ນອະສຸຈິ ຍ້ອງ ຍໍ

ພໍຍົມອອກມາຢ່າງສວຍງາມໃນວັນຮຽນຈົບຂອງຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍບໍ່ຄິດວ່າເຈົ້າຈະຜ່ານ, ມຸກຸນດາ," ລາວສາລະພາບ.
"ເຈົ້າໃຊ້ເວລາກັບຄູ່ຂອງເຈົ້າຫຼາຍ." ອາຈານໄດ້ຮັບຮູ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງເຖິງການວິພາກວິຈານທີ່ບໍ່ໄດ້ເລືອກມາຂອງພໍ່
ຂອງຂ້ອຍ.

ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍຍັງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຂ້ອຍຈະເຄີຍເຫັນມືທີ AB ຈະຕາມຫຼັງຊື່ຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍໃຊ້ຊື່ນີ້
ໂດຍບໍ່ໄດ້ສະຫ້ອນວ່າມັນເປັນຂອງປະທານອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງມອບໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ. ບາງຄັ້ງຂ້ອຍ
ໄດ້ຍິນນັກສຶກສາວິທະຍາໄລໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າຄວາມຮູ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງເຂົາເຈົ້າເຫຼືອຢູ່ໜ້ອຍຫຼາຍຫຼັງຈາກຮຽນ
ຈົບ. ການຍອມຮັບນັ້ນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈເລັກນ້ອຍສຳລັບຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງວິຊາການທີ່ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສຂອງ
ຂ້ອຍ.

ໃນມືທີຂ້ອຍໄດ້ຮັບປະລິນຍາຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta, ຂ້ອຍໄດ້ຄູເຂົາລົງທີ່ຕີນຂອງຄູ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຂອບໃຈເພິ່ນສຳລັບພອນທັງໝົດທີ່ໄຫຼມາຈາກຊີວິດຂອງເພິ່ນສູ່ຂ້ອຍ.

"ລູກຂຶ້ນ, ມຸກຸນດາ," ລາວເວົ້າຢ່າງເອົາໃຈໃສ່. "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຽງແຕ່ເຫັນວ່າມັນສະດວກກວ່າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ເຈົ້າ. ຈົບການສຶກສາຫຼາຍກວ່າການຈັດລຽງດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນຄືນໃໝ່!

23-1 : ຂ້ອຍ ຕ້ອງ ເຮັດ ອາຈານ ໂກຊາລ ທີ່ ຄວາມຍຸຕິທຳ ຂອງ ຍອມຮັບ ນັ້ນ ທີ່ ເຄັ່ງຕຶງ ຄວາມສຳພັນ
ລະຫວ່າງ ພວກເຮົາ ແມ່ນ ບໍ່ ຄົບຖ້ວນ ໄປຫາ ຄວາມຜິດໃດໆ ຂອງ ຂອງລາວ, ແຕ່ ຢ່າງດຽວ ໄປຫາ ຂອງ
ຂ້ອຍ ການຂາດ ຈາກ ຫ້ອງຮຽນ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ໃນ ພວກເຂົາ. ອາຈານ ໂກຊາລ ແມ່ນ, ແລະ
ແມ່ນ, ກ ນັກປາຖະກະຖາທີ່ໂດດເດັ່ນພ້ອມດ້ວຍຄວາມຮູ້ດ້ານປັດຊະຍາຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ໃນຊຸມປີຕໍ່ມາພວກ
ເຮົາໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກັນຢ່າງຈິງໃຈ.

23-2 : ເຖິງວ່າ ຂອງຂ້ອຍ ພີ່ນ້ອງ ແລະ ຂ້ອຍ ມີ ທີ່ ຄືກັນ ຄອບຄົວ ຊື່ ຂອງ ໂກສ, ປຣາບາສ ມີ ຄຸ້ນເຄີຍ ຕົວເອງ
ໄປຫາ ກຳລັງຖອດຊື່ຂອງລາວເປັນພາສາອັງກິດວ່າ Ghose; ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ຕົວສະກົດຂອງລາວເອງຢູ່
ທີ່ນີ້.

23-3 : ກ ສານຸສິດ ສະເໝີ ລົບອອກ ຂອງລາວ ເກີບ ໃນ ອັນ

ອິນເດຍ 23-4: ມັດ ທາຍ 6:33.

ຂ້ອຍ ກາຍເປັນ ກ ພະສົງ ຂອງ ເທ ສະວາມີ ສັງຊີ

"ອາຈານ, ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານກັບທາງລົດໄຟເບັງກາລ-ນັກປູຣ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຢ່າງແນ່ນອນ." ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າ, "ທ່ານ, ທ່ານຈະບໍ່ແຕ່ງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນພະສົງຂອງນິກາຍສະວາມີບໍ?" ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງຄູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄໍາອ້ອນວອນ. ໃນປີກ່ອນໆ, ເພື່ອທົດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຂໍດຽວກັນນີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມື້ນີ້, ເພິ່ນຍິມ ຢ່າງສຸພາບ.

"ດີຫຼາຍ; ມື້ອື່ນຂ້ອຍຈະລິເລີມໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າສູ່ສະວາມີຊິບ." ລາວເວົ້າຕໍ່ໄປຢ່າງງົບງຽບວ່າ, "ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຈົ້າຍັງຄົງມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນພະສົງ. ລາຫິຣິ ມະຫາສາຍາ ນັກເວົ້າເລື້ອຍໆວ່າ: 'ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເຊີນພະເຈົ້າມາເປັນແຂກລະດູຮ້ອນຂອງເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ສະເດັດມາໃນລະດູໜາວຂອງຊີວິດເຈົ້າ.'"

"ທ່ານນາຍທີຮັກແພງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດລັງເລໃຈໃນເປົ້າໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເປັນສະມາຊິກຂອງ Swami Order ຄືກັບຕົວທ່ານເອງທີ່ເຄົາລົບນັບຖື." ຂ້ອຍຍິມໃຫ້ລາວດ້ວຍຄວາມຮັກແພງທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້.

"ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານກໍ່ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄືວິທີທີ່ລາວຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍໃຈ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວກໍ່ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບສິ່ງຂອງຂອງໂລກນີ້, ຄືວິທີທີ່ລາວຈະເຮັດໃຫ້ພັນລະຍາຂອງຕົນພໍໃຈ." **24-1** ຂ້ອຍໄດ້ວິເຄາະຊີວິດຂອງໝູ່ເພື່ອນຫຼາຍຄົນຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ທີ່ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທາງວິນຍານບາງຢ່າງແລ້ວກໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ. ພວກເຂົາເລີ່ມອອກເດີນທາງໄປສູ່ທະເລແຫ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງໂລກ, ແລະລົມຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ການມອບພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນບ່ອນທີ່ສອງໃນຊີວິດ, ສໍາລັບຂ້ອຍ, ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ, ໂດຍປະທານຂອງຂວັນຈາກຊີວິດສູ່ຊີວິດຢ່າງງົບງຽບໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ຍັງມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງ, ແລະ ເຊິ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນມີອໍານາດທີ່ຈະຍັບຍັ້ງ ຫຼື ມອບຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ. ຜູ້ສ້າງ, ໃນການໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມອັນບໍ່ມີຂອບເຂດເພື່ອປົດປັ້ງຄວາມລຶກລັບຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆອະຕອມຂອງການສ້າງ, ສາມາດມີແຮງຈູງໃຈພຽງຢ່າງດຽວ - ຄວາມປາຖະໜາທີ່ອ່ອນໄຫວທີ່ມະນຸດສະແຫວງຫາພຣະອົງໂດຍຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈເສລີເທົ່ານັ້ນ. ດ້ວຍຖິງມືກໍາມະຢືທີ່ມີຄວາມຖອມຖົວທຸກຢ່າງ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປົດປັ້ງມືເຫຼັກຂອງອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່!

ມື້ຕໍ່ມາແມ່ນມື້ໜຶ່ງທີ່ໜ້າຈົດຈໍາທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ວ່າມັນແມ່ນວັນພະຫັດທີ່ມີແດດອອກໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 1914, ສອງສາມອາທິດຫຼັງຈາກຂ້ອຍຮຽນຈົບວິທະຍາໄລ. ຢູ່ເທິງລະບຽງດ້ານໃນຂອງ ຢູ່ທີ່ວັດ Serampore ຂອງລາວ, ພຣະອາຈານໄດ້ຈຸ່ມຜ້າໄໝສີຂາວຜືນໃໝ່ລົງໃນສີຍ້ອມສີເຫຼືອງອ່ອນ, ເຊິ່ງເປັນສີພື້ນເມືອງຂອງນິກາຍ Swami. ຫຼັງຈາກຜ້າແຫ້ງແລ້ວ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອົາມັນມາປົກຂ້ອຍຄືກັບເສື້ອຄຸມຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສິນລະທໍາ.

"ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າຈະໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ຜ້າໄໝເປັນທີ່ນິຍົມ," ລາວເວົ້າ. "ເພື່ອເປັນສັນຍາລັກ, ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກຜ້າໄໝນີ້ໃຫ້ເຈົ້າແທນທີ່ຈະເປັນຜ້າຝ້າຍທໍາມະດາ."

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ບ່ອນທີ່ພະສົງຮັບເອົາອຸດົມການຂອງຄວາມທຸກຍາກ, ສະວາມີທີ່ນຸ່ງເສື້ອໄໝເປັນສິ່ງທີ່ຜິດປົກກະຕິ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂຍຄະຫຼາຍຄົນນຸ່ງເສື້ອຜ້າໄໝ, ເຊິ່ງຮັກສາກະແສຮ່າງກາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນບາງຢ່າງໄດ້ດີກ່ວາ ຝ້າຍ.

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ບໍ່ມັກ ໄປຫາ ພິທີກຳຕ່າງໆ" ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ. "ຂ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ເຈົ້າ ກ ສະວາມີ
ໃນ ທີ່ ບິດວັດ

(ບໍ່ແມ່ນພິທີການ) ວິທີ."

ພິທີ ບິບິດິສາ ຫຼື ການເລີ່ມຕົ້ນເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນສະວາມີທີ່ລະອຽດປະກອບມີພິທີໄຟ, ໃນລະຫວ່າງນັ້ນຈະມີພິທີງານສົບທີ່ເປັນສັນຍະລັກ. ຮ່າງກາຍຂອງສານຸສິດຖືກສະແດງວ່າຕາຍແລ້ວ, ຖືກເຜົາໃນແປວໄຟແຫ່ງປັນຍາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສານຸສິດທີ່ຫາກ່າຍເປັນສະວາມີຈະໄດ້ຮັບການສວດມົນ, ເຊັ່ນວ່າ: " ອັດຕະ ມີ ແມ່ນພະພົມ" **24-2** ຫຼື "ເຈົ້າຄືຜູ້ນັ້ນ" ຫຼື "ເຮົາຄືພຣະອົງ." ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດ້ວຍຄວາມຮັກໃນຄວາມລຽບງ່າຍ, ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ໄດ້ຍົກເລີກພິທີກໍາທາງການທັງໝົດ ແລະ ພຽງແຕ່ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເລືອກຊື່ໃໝ່.

"ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ ທີ່ ສິດທິພິເສດ ຂອງ ການເລືອກ ມັນ ຕົວເອງ" ລາວ ກ່າວວ່າ, ຍິມ.

"ໂຍຄະນັນດາ," ຂ້ອຍຕອບ, ຫຼັງຈາກຄິດຢູ່ບົດໜຶ່ງ. ຊີນີໝາຍເຖິງ "ຄວາມສຸກ (ອະນັນດາ) ຜ່ານການລວມຕົວອັນສູງສົ່ງ (ໂຍຄະ)."

"ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ໂດຍປະຖົມນາມສະກຸນຂອງເຈົ້າວ່າ ມຸກຸນດາ ລາລ ໂຄສ, ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ໂຍຄະນັນດາ ຂອງສາຂາກິຣິ ຂອງນິກາຍສະວາມີ."

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າພະສີ ຍຸກເສສະວະຣ, ແລະເປັນຄັ້ງທໍາອິດທີ່ໄດ້ຍິນພະອົງອອກສຽງຊື່ໃໝ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ. ພະອົງໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງມີຄວາມຮັກ ແລະ ບໍ່ອິດເມືອຍ ເພື່ອໃຫ້ເດັກຊາຍ ມຸກຸນດາ ໄດ້ກາຍເປັນພະສົງ ໂຍຄະນັນດາ ໃນມື້ໜຶ່ງ! ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງເພງສັນສະກິດສອງສາມບົດຢ່າງມີຄວາມສຸກ:

"ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນສະຕິປັນຍາ, ບໍ່ແມ່ນອະຕະ, ບໍ່ແມ່ນ
ຄວາມຮູ້ສຶກ; ທ້ອງຟ້າ ຫຼື ດິນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ."
ເຮົາຄືພຣະອົງ, ເຮົາຄືພຣະອົງ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເຮົາຄື
ພຣະອົງ! ເຮົາບໍ່ມີເກີດ, ບໍ່ມີການຕາຍ, ບໍ່ມີຊັ້ນວັນນະ; ເຮົາບໍ່ມີພໍ,
ແມ່.
ເຮົາຄືພຣະອົງ, ເຮົາຄືພຣະອົງ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເຮົາຄືພຣະອົງ!
ເໝືອນວ່າການບິນຂອງຈິນຕະນາການ, ເຮົາແມ່ນບໍ່ມີຮູບຮ່າງ, ຊົມເຂົ້າ
ໄປໃນແຂນຂາຂອງຊີວິດທັງປວງ;
ຂ້ອຍບໍ່ຢ້ານກົວການເປັນຂ້າທາດ; ຂ້ອຍມີອິດສະລະພາບ, ມີອິດສະລະ
ພາບຕະຫຼອດໄປ, ຂ້ອຍຄືພຣະອົງ, ຂ້ອຍຄືພຣະອົງ, ພຣະວິນຍານ
ບໍລິສຸດ, ຂ້ອຍຄືພຣະອົງ!

ທຸກໆສະວາມີແມ່ນຂຶ້ນກັບລະບຽບວັດບູຮານທີ່ຖືກຈັດລຽງຕາມຮູບແບບປະຈຸບັນໂດຍ Shankara. **24-3** ເນື່ອງຈາກມັນເປັນລະບຽບຢ່າງເປັນທາງການ, ໂດຍມີຕົວແທນຂອງໄຟພົນທີ່ບໍ່ມີວັນຂາດກັນເປັນຜູ້ນໍາທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ, ບໍ່ມີໃຜສາມາດໃຫ້ຕໍາແໜ່ງຕົນເອງວ່າ Swami ໄດ້. ລາວໄດ້ຮັບມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກ Swami ຄົນອື່ນເທົ່ານັ້ນ; ພະສົງທັງໝົດຈຶ່ງຕິດຕາມເຊື້ອສາຍທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາຄູ່ຮ່ວມອົງໜຶ່ງຄື Lord Shankara. ດ້ວຍການສາບານວ່າທຸກຍາກ, ບໍລິສຸດຜຸດຜ້ອງ, ແລະ ການເຊື່ອຟັງຄູ່ສອນທາງວິນຍານ, ລະບຽບວັດຄຣິສຕຽນກາໂຕລິກຫຼາຍແຫ່ງຄ້າຍຄືກັບລະບຽບ Swami.

ນອກເໜືອໄປຈາກຊື່ໃໝ່ຂອງເພີນ, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະລົງທ້າຍດ້ວຍ "ອະນັນດາ", ສະວາມີຍັງໃຊ້ຕໍາແໜ່ງທີ່

ສະແດງເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງເປັນທາງການຂອງເພິ່ນກັບໜຶ່ງໃນສິບກຸ່ມຍ່ອຍຂອງ Swami Order. ຕາ ສະນະ
ມີ ຫຼື

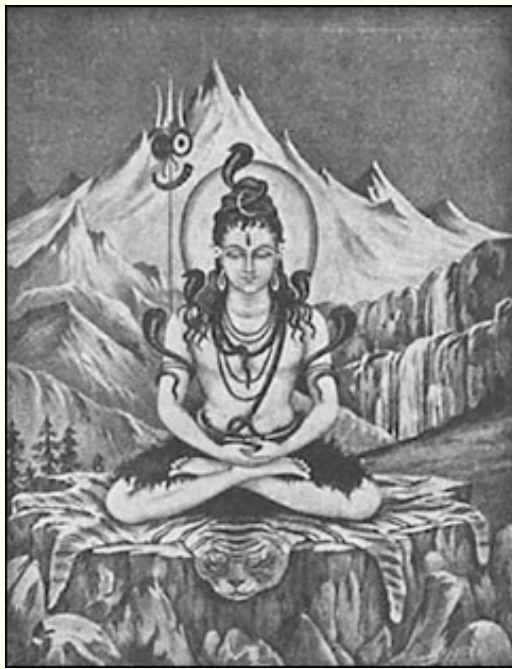
ສິບນາມທຳປະກອບມີ ກິຣິ (ບູເຂົາ), ເຊິ່ງ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ, ແລະ ດັງນັນຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ຈົງຢູ່ໃນນັ້ນ. ໃນບັນດາ ສາຂາອື່ນໆລວມມີ ສາກາ (ທະເລ), ບູຜາລະຕິ (ແຜ່ນດິນ), ອາຣ ນຍາ (ປ່າ), ປູຣິ (ຫຼົງນາ), ເຕຣທາ (ສະຖານທີ່ ນະມັດສະການ), ແລະ ສາຣສະວະຕິ (ປັນຍາຂອງທຳມະຊາດ).

ຊີວິດທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍສະວາມີດັງນັນຈົງມີຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ, ແລະເປັນຕົວແທນຂອງການບັນລຸຄວາມສຸກສູງສຸດ (ອະນັນດາ) ຜ່ານຄຸນນະພາບອັນສູງສົງບາງຢ່າງ ຫຼື ສະຖານະພາບ - ຄວາມຮັກ, ປັນຍາ, ການອຸທິດຕົນ, ການຮັບ ໃຊ້, ໂຍຄະ - ແລະ ຜ່ານຄວາມກົມກຽວກັບທຳມະຊາດ, ດັງທີ່ສະແດງອອກໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານອັນບໍ່ມີ ຂອບເຂດຂອງນາງຂອງມະຫາສະໝຸດ, ບູຜາ, ຫ້ອງຟ້າ.

ອຸດົມການຂອງການບໍລິການທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຕໍ່ມະນຸດຊາດທັງໝົດ, ແລະ ການປະຖິ້ມສາຍພົວພັນສ່ວນຕົວ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານ, ເຮັດໃຫ້ຊາວສະວາມີສ່ວນໃຫຍ່ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເປັນທາງການໃນວຽກງານມະນຸດສະທຳ ແລະ ການສຶກສາໃນປະເທດອິນເດຍ, ຫຼື ບາງຄັ້ງໃນຕ່າງປະເທດ. ໂດຍບໍ່ສົນໃຈອະຄະຕິທັງໝົດຂອງວັນນະ, ຄວາມ ເຊື່ອ, ຊັ້ນ, ສີຜິວ, ເພດ, ຫຼື ເຊື້ອຊາດ, ຊາວສະວາມີປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງຄວາມເປັນພິນ້ອງກັນຂອງມະນຸດ. ເປົ້າໝາຍຂອງລາວແມ່ນຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຢ່າງແທ້ຈິງກັບວິນຍານ. ໂດຍຟັງສະຕິຕື່ນນອນ ແລະ ນອນຂອງລາວ ດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ວ່າ, "ຂ້ອຍແມ່ນລາວ," ລາວທ່ອງໄປໃນໂລກຢ່າງພໍໃຈແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ. ດັງນັນລາວຈົງ ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ຕຳແໜ່ງສະວາມີຂອງລາວຜູ້ທີ່ຊອກຫາເພື່ອບັນລຸຄວາມເປັນເອກະພາບ. ກັບ *Swā* ຫຼື ຕົນເອງ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມວ່າ ບໍ່ແມ່ນ *Swami* ທຸກຄົນທີ່ມີຊື່ຢ່າງເປັນທາງການຈະປະສົບຜົນສຳເລັດເທົ່າທຽມ ກັນໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍສູງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ເປັນທັງສະວາມີ ແລະ ໂຍຄະ. ສະວາມີ, ຢ່າງເປັນທາງການເປັນພະສົງຍ້ອນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ລະບຽບບູຮານ, ບໍ່ແມ່ນໂຍຄະສະເໝີໄປ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິບັດເຕັກນິກທາງວິທະຍາສາດຂອງການຕິດຕໍ່ກັບພຣະ ເຈົ້າແມ່ນໂຍຄະ; ລາວອາດຈະແຕ່ງງານແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄົນທາງໂລກ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີສາຍພົວພັນ ທາງສາສະໜາຢ່າງເປັນທາງການ. ສະວາມີອາດຈະປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງຂອງການຫາເຫດຜົນແບບແຫ້ງແລ້ງ, ຂອງຄວາມເຢັນຊາເທົ່ານັ້ນ. ການສະລະ; ແຕ່ໂຍຄະມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນຂັ້ນຕອນ ເຊິ່ງ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນ, ແລະ ຈິດວິນຍານໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ. ໂຍຄະບໍ່ໄດ້ເບິ່ງຂ້າມເຫດຜົນ ທາງດ້ານອາລົມ ຫຼື ດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍການຝຶກຊ້ອມຊຸດການຝຶກຊ້ອມທີ່ໄດ້ຮັບການທົດສອບຢ່າງລະອຽດ ເຊິ່ງໄດ້ ຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍພວກຮິຊິໃນຕົນໆ. ໂຍຄະໄດ້ສ້າງຜູ້ຊາຍທີ່ກາຍເປັນອິດສະລະພາບຢ່າງແທ້ຈິງ, ໃນທຸກຍຸກທຸກ ສະໄໝຂອງອິນເດຍ, ຄືໂຍຄະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ເຊັ່ນດຽວກັບວິທະຍາສາດອື່ນໆ, ໂຍຄະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບຜູ້ຄົນໃນທຸກສະພາບອາກາດ ແລະ ທຸກຍຸກທຸກ ສະໄໝ. ທິດສະດີທີ່ນັກຂຽນທີ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງບາງຄົນໄດ້ສະເໜີວ່າໂຍຄະ "ບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນຕາເວັນຕົກ" ນັ້ນບໍ່ ຖືກຕ້ອງທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ກົດຂວາງນັກສຶກສາທີ່ຈົງໃຈຫຼາຍຄົນຈາກການຊອກຫາພອນອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນ ຢ່າງໜ້າເສຍດາຍ. ໂຍຄະເປັນວິທີການໃນການຍັບຍັງຄວາມຮຸ້ນວາຍທາງທຳມະຊາດຂອງຄວາມຄິດ, ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ ດັງນັນຈະປ້ອງກັນຢ່າງຍຸດຕິທຳ ມະນຸດທຸກຄົນ, ຈາກທຸກດິນແດນ, ຈາກການເບິ່ງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງວິນຍານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໂຍຄະບໍ່ສາມາດຮູ້ເຖິງສິ່ງກົດຂວາງຂອງ ຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ ມີຫຼາຍກວ່າແສງ ສະຫວ່າງທີ່ປົນປົວ ແລະ ຍຸດຕິທຳຂອງດວງອາທິດ. ຕາຍໃດທີ່ມະນຸດຍັງມີຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ສະຫງົບ, ຄວາມຕ້ອງການຫົວໄປສຳລັບໂຍຄະ ຫຼື ການຄວບຄຸມກໍຈະຍັງມີຢູ່ດືນນານ.

"ໂດຍ ຂ. ຄ. ມິຕຣາ ໃນ "ກາລະຢານາ - ຄານປາຕູຣ-

ຫີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນ ຂອງລາວ ລັກສະນະ AS ຊິວາ

ບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດຄືກັບ Krishna, Shiva ເປັນຊື່ທີ່ມອບໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃນລັກສະນະ ສຸດທ້າຍຂອງລັກສະນະສາມຢ່າງຂອງພຣະອົງ (ຜູ້ສ້າງ-ຜູ້ຮັກສາ-ຜູ້ທຳລາຍ). Shiva, ຜູ້ທຳລາຍ ມາຍາ ຫຼື ຄວາມຫຼົງໄຫຼ, ຖືກສະແດງເປັນສັນຍາລັກໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຜູ້ທີ່ ສະລະ, ກະສັດຂອງໂຍຄີ. ໃນສິລະປະຮິນດູ, ພຣະອົງມັກຈະຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍດວງຈັນຂຶ້ນ ໃໝ່ໃນຜົມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສວມພວງມາໂລງທີ່ມີໝວກ, ເປັນສັນຍາລັກບູຮານຂອງການເອົາ ຊະນະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ປັນຍາທີ່ສົມບູນແບບ. ຕາ "ດຽວ" ຂອງຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງເປີດຢູ່ເທິງໜ້າ ຜາກຂອງພຣະອົງ.

ພະມະຫາກະສັດປາຕັງຊລິບູຮານໄດ້ນິຍາມຄຳວ່າ "ໂຍຄະ" ວ່າເປັນ "ການຄວບຄຸມຄວາມຜັນຜວນຂອງສິ່ງຂອງ ໃນຈິດໃຈ." **24-4** ການອະທິບາຍທີ່ສັ້ນ ແລະ ເປັນມືອາຊີບຂອງລາວ, ໂຍ ຄະສູດ , ປະກອບເປັນໜຶ່ງໃນຫົກ ລະບົບຂອງປັດຊະຍາຮິນດູ. **24-5** ກົງກັນຂ້າມກັບປັດຊະຍາຕາເວັນຕົກ, ລະບົບຮິນດູທັງຫົກລະບົບບໍ່ພຽງແຕ່ ປະກອບດ້ວຍຄຳສອນທາງທິດສະດີເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງມີຄຳສອນປະຕິບັດຕົວຈິງອີກດ້ວຍ. ນອກເໜືອໄປຈາກການ ສອບຖາມທາງອອນໂຕໂລຈີທຸກຢ່າງທີ່ເປັນໄປໄດ້, ລະບົບທັງຫົກລະບົບຍັງໄດ້ສ້າງລະບຽບວິໄນທີ່ແນ່ນອນຫົກຢ່າງ ທີ່ແນໃສ່ການກຳຈັດຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງຖາວອນ ແລະ ການບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ເສັ້ນທາງຮ່ວມກັນທີ່ເຊື່ອມໂຍງລະບົບທັງຫົກຢ່າງນີ້ແມ່ນການປະກາດວ່າບໍ່ມີອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງສຳລັບມະນຸດ ເປັນໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງອັນສູງສຸດ. ຄຳພີອຸປານິຊາດ ໃນພາຍຫຼັງ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ໂຍຄະສູດ , ໃນບັນດາລະບົບທັງຫົກຢ່າງ, ວ່າມີວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດສຳລັບການບັນລຸການຮັບຮູ້ຄວາມ ຈິງໂດຍກົງ. ຜ່ານເຕັກນິກການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງໂຍຄະ, ມະນຸດໄດ້ປະຖົມໂລກແຫ່ງການຄາດເດົາທີ່ ຫຍາບຄາຍໄວ້ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງສາລະທີ່ແທ້ຈິງໃນປະສົບການ.

ລະ ບົບ ໂຍຄະ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໂດຍທ່ານປາຕັງຊລິ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມເສັ້ນທາງແປດອົງຄະຕິ. ຂັ້ນຕອນ ທຳອິດ, (1) ຍາມາ ແລະ (2) ນິຍະມາ , ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດຕາມສິນລະທຳສືບຢ່າງທັງທາງລົບ ແລະ ທາງບວກຄື ການຫຼີກລ່ຽງການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ, ການບໍ່ເວົ້າຄວາມຈິງ, ການລັກຂະໂມຍ, ການບໍ່ຍັບຍັງຕົນເອງ, ການ ຮັບຂອງຂວັນ (ເຊິ່ງນຳມາເຊິ່ງພັນທະ); ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ຄວາມພໍໃຈ, ການມີວິໄນ

ໃນຕົນເອງ, ການສຶກສາ, ແລະ ການອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປແມ່ນ (3) ອາສະນະ (ທ່າທີຖືກຕ້ອງ); ກະດູກສັນຫຼັງຕ້ອງຖືກຖືໃຫ້ຊື່, ແລະຮ່າງກາຍຕ້ອງຢູ່ໃນທ່າທີສະບາຍສຳລັບການນັ່ງສະມາທິ; (4) ປຣານາຢາມະ (ການຄວບຄຸມ ປຣານາ , ກະແສຊີວິດທີ່ລະອຽດອ່ອນ); ແລະ (5) ປຣາຕຍາຮາຣາ (ການຖອນຄວາມຮູ້ສຶກອອກຈາກວັດຖຸພາຍນອກ).

ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍແມ່ນຮູບແບບຂອງໂຍຄະທີ່ເໝາະສົມຄື: (6) ທຣະນະ (ສະມາທິ); ຮັກສາຈິດໃຈໄວ້ໃນຄວາມຄິດດຽວ; (7) ທະຍານາ (ສະມາທິ), ແລະ (8) ສະມາທິ (ການຮັບຮູ້ທີ່ເໝືອນຈິດໃຈສຳນຶກ). ນີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງແປດອົງຂອງໂຍຄະ **24-6** ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງ *Kaivalya* (ຄວາມເປັນອະມະຕະ), ເຊິ່ງເປັນຄຳສັບທີ່ອາດຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງກວ້າງເປັນ "ການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ເກີນກວ່າ ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງປັນຍາທັງໝົດ."

"ອັນໃດຢືນໃຫຍ່ກວ່າ," ຄົນເຮົາອາດຖາມວ່າ, "ສະວາມີ ຫຼື ໂຍຄະ?" ຖ້າ ແລະ ເມື່ອບັນລຸຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງເສັ້ນທາງຕ່າງໆກໍຈະຫາຍໄປ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຄະວະກິຕາ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າວິທີການຂອງໂຍຄະແມ່ນກວມເອົາທຸກດ້ານ. ເຕັກນິກຂອງມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າສະເພາະແຕ່ປະເພດ ແລະ ນິໄສບາງຢ່າງເທົ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນວ່າຜູ້ທີ່ມີນິດໄສມັກຊີວິດວັດ; ໂຍຄະບໍ່ຕ້ອງການຄວາມຈິງຮັກຝັກດີຢ່າງເປັນທາງການ. ເນື່ອງຈາກວ່າວິທະຍາສາດໂຍຄະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທົ່ວໄປ, ມັນຈຶ່ງມີການນຳໃຊ້ທົ່ວໄປຕາມທຳມະຊາດ.

ໂຍຄະທີ່ແທ້ຈິງສາມາດຢູ່ໃນໂລກໄດ້ຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວຄືກັບເນີຍຢູ່ເທິງນ້ຳ, ແລະບໍ່ຄືກັບນົມທີ່ເຈືອຈາງງ່າຍຂອງມະນຸດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຜົາໄໝ້ ແລະ ບໍ່ມີວິໄນ. ການເຮັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທາງໂລກຂອງຕົນເອງໃຫ້ສຳເລັດແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ສູງກວ່າ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າໂຍຄະ, ຮັກສາຈິດໃຈທີ່ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ມີບົດບາດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເຕັມໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້, ມີຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງຊາວອາເມລິກາ, ເອີຣົບ ຫຼື ຮ່າງກາຍອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາວອິນດູ ຜູ້ທີ່ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳວ່າ ໂຍຄະ ແລະ ສະວາມີ , ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງເປັນຕົວຢ່າງທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຳສັບເຫຼົ່ານັ້ນ. ຜ່ານການຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດທີ່ບໍ່ສົນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຫຼື ຜ່ານການຄວບຄຸມຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ, ຫຼື ຜ່ານຄວາມຮັກອັນດຽວຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ຜ່ານພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາໃນການຕັ້ງສະມາທິ, ໃນຄວາມໝາຍໜຶ່ງ, ພວກເຂົາແມ່ນໂຍຄະ; ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍຂອງຕົນເອງໃນການຝຶກໂຍຄະ. ການຄວບຄຸມ. ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ສາມາດກ້າວໄປສູ່ລະດັບຄວາມສູງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການສອນວິທະຍາສາດທີ່ແນ່ນອນຂອງໂຍຄະ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີທິດທາງທີ່ມີສະຕິຫຼາຍຂຶ້ນໃນຈິດໃຈ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ.

ໂຍຄະໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຜິດຢ່າງຜິວເຜີນໂດຍນັກຂຽນຊາວຕາເວັນຕົກບາງຄົນ, ແຕ່ນັກວິຈານຂອງມັນບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃຈຜິດເລີຍ. ຂອງມັນ ຜູ້ປະຕິບັດ. ໃນບັນດາ ໝາຍ ຄິດຫຼາຍ ການສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ໄປຫາ ໂຍຄະອາດຈະ ເປັນ ກ່າວເຖິງ ໜຶ່ງ ໂດຍ ດຣ. ຄ. ກ. ຈັງ, ທີ່ ມີຊື່ສຽງ ສະວິດ ນັກຈິດຕະວິທະຍາ.

"ເມື່ອວິທີການທາງສາສະໜາແນະນຳຕົນເອງວ່າເປັນ 'ວິທະຍາສາດ', ມັນສາມາດແນ່ໃຈໄດ້ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໃນພາກຕາເວັນຕົກ. ໂຍຄະຕອບສະໜອງຄວາມຄາດຫວັງນີ້," ດຣ. Jung ຂຽນ. **24-7** "ນອກຈາກສະເໜ່ຂອງສິ່ງໃໝ່ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ, ຍັງມີເຫດຜົນທີ່ດີທີ່ໂຍຄະຈະມີຜູ້ປະຕິບັດຕາມຫຼາຍຄົນ." ມັນສະເໜີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງປະສົບການທີ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບ 'ຂໍ້ເທັດຈິງ', ແລະນອກຈາກນີ້, ຍ້ອນຄວາມກວ້າງແລະຄວາມເລິກຂອງມັນ, ອາຍຸທີ່ໜ້າເຄົາລົບນັບຖື, ຄຳສອນແລະວິທີການຂອງມັນ, ເຊິ່ງລວມທັງທຸກໆໄລຍະຂອງຊີວິດ, ມັນສັນຍາວ່າຈະເປັນໄປໄດ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຝັນເຖິງ.

"ການປະຕິບັດທາງສາສະໜາ ຫຼື ປັດຊະຍາທຸກຢ່າງໝາຍເຖິງວິໄນທາງຈິດວິທະຍາ, ນັ້ນຄືວິທີການອະນາໄມຈິດ. ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານທາງຮ່າງກາຍຢ່າງບໍລິສຸດຂອງໂຍຄະ **24-8**" ຍັງໝາຍເຖິງສຸຂະອະນາໄມທາງສະລິລະ

ວິທະຍາທີ່ດີກ່ວາການອອກກຳລັງກາຍແບບກາຍຍະກຳ ແລະ ການອອກກຳລັງກາຍຫາຍໃຈທຳມະດາ, ເພາະມັນບໍ່
ພຽງແຕ່ເປັນກົນໄກ ແລະ ວິທະຍາສາດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນປັດຊະຍາອີກດ້ວຍ; ໃນການຝຶກຊ້ອມສ່ວນຕ່າງໆຂອງ
ຮ່າງກາຍ, ມັນ

ສາມັກຄີ ພວກເຂົາ ດ້ວຍ ທີ ທັງໝົດ ຂອງ ທີ ວິນຍານ ເປັນ ແມ່ນ ຂ້ອນຂ້າງ ຈະແຈ້ງ, ສຳລັບ ຕົວຢ່າງ, ໃນ ທີ ປຣານາ ຢາມະ

ການອອກກຳລັງກາຍ ຢູ່ໃສ ປຣານາ ແມ່ນ ທັງສອງ ທີ ລົມຫາຍໃຈ ແລະ ທີ ສາກິນ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ທີ ຈັກກະວານ.

"ເມື່ອສິ່ງທີ່ບຸກຄົນກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນກໍເປັນເຫດການຂອງຈັກກະວານ, ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຮ່າງກາຍ (ການດູດ ຊຶມຄວາມຮູ້ສຶກ), ຈະລວມເຂົ້າກັບອາລົມຂອງວິນຍານ (ແນວຄວາມຄິດຫົວໄປ), ແລະຈາກນີ້ມັນຈະພັດທະນາ ຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ມີຊີວິດຊີວາທີ່ບໍ່ມີເຕັກນິກໃດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນວິທະຍາສາດ, ກໍສາມາດຜະລິດໄດ້. ການປະຕິ ບັດໂຍຄະແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ແລະຈະບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ຖ້າບໍ່ມີແນວຄວາມຄິດທີ່ໂຍຄະອີງໃສ່. ມັນລວມເອົາ ຮ່າງກາຍແລະຈິດວິນຍານເຂົ້າກັນໃນແບບທີ່ສົມບູນຢ່າງພິເສດ."

"ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ບ່ອນທີ່ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການປະຕິບັດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ພັດທະນາ, ແລະ ບ່ອນທີ່ເປັນເວລາ ຫຼາຍພັນປີ ຫຼາຍປີມາແລ້ວ ປະເພນີທີ່ບໍ່ຖືກທຳລາຍໄດ້ສ້າງພື້ນຖານທາງວິນຍານທີ່ຈຳເປັນ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍເຊື່ອໄດ້ງ່າຍ ໆວ່າ ໂຍຄະແມ່ນວິທີການທີ່ສົມບູນແບບ ແລະ ເໝາະສົມໃນການລວມຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈເຂົ້າກັນ ເພື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາສ້າງຄວາມສາມັກຄີທີ່ບໍ່ມີໃຜສົງໄສໄດ້. ຄວາມສາມັກຄີນີ້ສ້າງນິໄສທາງຈິດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ ສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ເກີນກວ່າສະຕິ.

ຍຸກສະໄໝຕາເວັນຕົກກຳລັງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ເມື່ອວິທະຍາສາດພາຍໃນກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຕົນເອງຈະຖືກພົບ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຄືກັບການເອົາຊະນະທຳມະຊາດພາຍນອກ. ຍຸກປະລະມານູໃໝ່ນີ້ຈະເຫັນຈິດໃຈຂອງ ມະນຸດມີສະຕິ ແລະ ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນໂດຍຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ສາມາດໂຕ້ຖຽງໄດ້ທາງວິທະຍາສາດໃນປະຈຸບັນທີ່ວ່າວັດຖຸ ແມ່ນແຫຼ່ງພະລັງງານ. ກຳລັງທີ່ລະອຽດກວ່າຂອງຈິດໃຈມະນຸດສາມາດ ແລະ ຕ້ອງປົດປ່ອຍພະລັງງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ກວ່າພະລັງງານພາຍໃນຫົນ ແລະ ໂລຫະ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຍັກໃຫຍ່ປະລະມານູທີ່ຫາກໍຖືກປ່ອຍອອກມາໃໝ່ຈະຫັນ ໂລກໄປສູ່ການທຳລາຍທີ່ບໍ່ມີສະຕິ. **24-9**

24-1 : ຂ້ອຍ ໂກຣິນໂທ 7:32-33 .

24-2 : ຕາມຕົວອັກສອນ, "ອັນນີ ຈິດວິນຍານ ແມ່ນ ວິນຍານ." ເທ ສຸງສູດ ວິນຍານ, ທີ ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແມ່ນ ທັງໝົດ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ (ເນັດຕິ, ເນັດຕິ ບໍ່ ອັນນີ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ) ແຕ່ມັກຖືກອ້າງອີງໃນ *Vedanta* ວ່າ *Sat-Chit-Ananda* , ນັ້ນຄື, ການເປັນ-ສະຕິປັນຍາ-ຄວາມສຸກ.

24-3 ບາງຄັ້ງເອີ້ນວ່າ Shankaracharya. Acharya ໝາຍຄວາມວ່າ "ຄູສອນສາສະໜາ." ວັນທີຂອງ Shankara ແມ່ນ ສູນກາງຂອງນັກວິຊາການຫົວໄປ ການໂຕ້ຖຽງ. ກ ໝ້ອຍ ບັນທຶກ ຊິບອກ ນັ້ນ ທີ ບໍ່ມີຄູ່ແຂ່ງ ມອນນິສ ອາໄສຢູ່ ຈາກ 510 ໄປຫາ 478 ກ່ອນຄ.ສ.; ຕາເວັນຕົກ ນັກປະຫວັດສາດ ມອບໝາຍໃຫ້ເພິນໄປສຶກສາໃນທ້າຍ ສະຕະວັດທີແປດ ຜູ້ອ່ານທີ່ສົນໃຈໃນບົດອະທິບາຍທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງ Shankara ກ່ຽວກັບ *Brahma Sutras* ຈະພົບ ເຫັນການແປພາສາອັງກິດຢ່າງລະອຽດໃນ ລະບົບຂອງ *Vedanta* ຂອງທ່ານດຣ. Paul Deussen (Chicago: ບໍລິສັດ ພິມເຜີຍແຜ່ສານເບີດ, 1912). ສັນ ສານສະກັດ ຈາກ ຂອງລາວ ບົດຂຽນ ຈະ ເປັນ ພິບ ໃນ ເລື່ອກແລ້ວ ຜົນ ງານ ຂອງ ສີ ຊັງກາຣາຈາຣຍາ (ນາເຕຊານ ແລະ ແຂວງ ມາດຣາສ).

24-4 : "ຈິດຕະ ວຣິດຕິ ນິໂຣທະ - ໂຍຄະ ພຣະສູດ ຂ້ອຍ:2. ຂອງ ປາຕັງຈາລີ ວັນທີ ແມ່ນ ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ກ ຕົວເລກ ຂອງ ນັກວິຊາການ ສະຖານທີ່ ລາວ ໃນ ອັນທີສອງ ສະຕະວັດ ກ່ອນຄ.ສ. ເທ ຣິຊີສ ໄດ້ ໃຫ້ ອອກໄປ ບົດປະພັນ ໃນ ທັງໝົດ ວິຊາ ດ້ວຍ ດັ່ງກ່າວ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ນັ້ນ ອາຍຸ ມີ ໄດ້ ບໍ່ມີອຳນາດ ອອກ ຈາກໂພດ ພວກເຂົາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໄປຫາ ທີ ຕໍ່ມາ ຄວາມຕົກໃຈ ຂອງ ນັກປະຫວັດສາດ, ທີ ພວກ ນັກປາດ ເຮັດ ບໍ່ ຄວາມພະຍາຍາມ ໄປຫາ ຕິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເປັນເຈົ້າຂອງ ວັນທີ ແລະ ບຸກຄະລິກກະ ພາບ ໄປຫາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ວັນນະຄະດີ ເຮັດວຽກ. ພວກເຂົາ ຮູ້ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊີວິດ ແມ່ນ ເທົ່ານັ້ນ

ຊົດຄາວ ສຳຄັນ ເປັນ ກະພິບ ຂອງ ທີ ຊີວິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ; ແລະຄວາມຈິງນັ້ນເປັນອະມະຕະ, ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແລະບໍ່ມີການຄອບຄອງສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ.

24-5 : ເທ ຫິກ ແບບດັງເດີມ ລະບົບຕ່າງໆ (ຊາດດາສະນະ) ແມ່ນ ຊັງຂຍາ ໂຍຄະ, ເວດານຕະ ມິມາມຊາ, ນິ ຢາ ແລະ ໄວເສສິກະ . ຜູ້ອ່ານ ຂອງ ວິຊາການ ງ່ ຈະ ຄວາມປິຕິຍິນຕິ ໃນ ທີ ລາຍລະອຽດອ່ອນໆ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ຂອບເຂດ ຂອງ ເຫຼົ່ານີ້ ບູຮານ ສູດ ເປັນ ສະຫຼຸບແລ້ວ, ໃນ ພາສາອັງກິດ, ໃນ ປະຫວັດສາດ ປັດຊະຍາອິນເດຍ , ເຫຼັ້ມທີ I, ໂດຍ ສາດສະດາຈານ Surendranath DasGupta (ສຳນັກພິມມະຫາວິທະຍາໄລ Cambridge, 1922).

24-6 : ບໍ່ ໄປຫາ ເປັນ ສັບສິນ ດ້ວຍ ທີ "ສູງສົ່ງ ແປດເທົ່າ ເສັ້ນທາງ" ຂອງ ບຸດທະສາສະໜາ, ກ ນຳທາງ ໄປ ຫາ ຂອງຜູ້ຊາຍ ການປະພຶດ ຂອງ ຊີວິດ, ເປັນ ຕິດຕາມ (1) ຂວາ ອຸຕິມການ, (2) ຂວາ ແຮງຈູງໃຈ, (3) ຂວາ ການປາກເວົ້າ, (4) ຂວາ ການກະທຳ, (5) ຂວາ ຫມາຍຄວາມວ່າ ຂອງ ການດຳລົງຊີວິດ, (6) ຂວາ ຄວາມ ພະຍາຍາມ, (7) ການລະນຶກເຖິງຕົວຕົນທີ່ຖືກຕ້ອງ, (8) ການຮູ້ແຈ້ງຖືກຕ້ອງ (ສະມາທິ).

24-7 : ດຣ. ຈັງ ເຂົ້າຮ່ວມ ທີ ອິນເດຍ ວິທະຍາສາດ ສະພາ ໃນ 1937 ແລະ ໄດ້ຮັບ ອັນ ກຽດຕິຍົດ ປະລິນຍາ ຈາກ ທີ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຂອງ ເມືອງຄາລຄັດຕາ.

24-8 : ດຣ. ຈັງ ແມ່ນ ທີນີ້ ອ້າງອີງ ໄປຫາ ຮາທາ ໂຍ ຄະ ກ ຊ່ຽວຊານ ສາຂາ ຂອງ ທາງຮ່າງກາຍ ທ່າທາງ ແລະ ເຕັກນິກ ສຳລັບ ສຸຂະພາບ ແລະ

ອາຍຸຍືນ. ຮາທາ ແມ່ນ ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ ຜະລິດ ງົດງາມ ທາງກາຍະພາບ ຜົນໄດ້ຮັບ, ແຕ່ ອັນນີ້ ສາຂາ
.ຂອງ ໂຍຄະ ແມ່ນ ນ້ອຍ ໃຊ້ແລ້ວ ໂດຍ ໂຍຄະ ຕັ້ງໃຈໃນການປົດປ່ອຍທາງວິນຍານ

24-9 ໃນເລື່ອງ Atlantis ຂອງ Plato ຊື່ *Timaeus*, ລາວໄດ້ເລົ່າເຖິງສະພາບຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດທີ່ກ້າວໜ້າ
ຂອງຊາວເມືອງ. ທະວີບທີ່ສູນຫາຍນີ້ເຊື່ອກັນວ່າໄດ້ສູນຫາຍໄປປະມານ 9500 ປີກ່ອນຄຣິດສະຕະການຜ່ານ
ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນັກຂຽນ metaphysics ບາງຄົນ, ລັດ ນັ້ນ ທີ່ ຊາວອັດລັງຕິກ ແມ່ນ
ທຳລາຍແລ້ວ ເປັນ ກ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ການໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ຂອງ ປະລະມະນູ ອຳນາດ. ສອງ
ພາສາຝຣັ່ງ ນັກຂຽນ ບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ລວບລວມ ບັນນານຸກົມຂອງ *Atlantis*, ເຊິ່ງລະບຸບັນຊີລາຍຊື່ປະຫວັດສາດ
ແລະເອກະສານອ້າງອີງອື່ນໆຫຼາຍກວ່າ 1700 ສະບັບ.

ບົດ: 25

ອ້າຍ ອະນັນຕາ ແລະ ເຮືອນ້ອງ ນາລິນີ

"ອະນັນຕາ ບໍ່ສາມາດ ດຳລົງຊີວິດ; ທີ່ ດິນຊາຍ ຂອງ ຂອງລາວ ກຳມະ ສຳລັບ ອັນນີ້ ຊີວິດ ມີ ແລ່ນ ອອກ."

ຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຈິດສຳນຶກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງ. ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າສູ່ວົງ Swami, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມບ້ານເກີດຂອງຂ້ອຍ,
Gorakhpur, ໃນຖານະແຂກຂອງອ້າຍຂອງຂ້ອຍ Ananta. ພະຍາດກະທັນຫັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວຕ້ອງນອນຢູ່ເທິງ
ຕຽງ; ຂ້ອຍໄດ້ລ້ຽງດູລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ຄຳປະກາດທີ່ຈິງຈັງພາຍໃນໃຈເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຫີນຢູ່
Gorakhpur ໄດ້ດົນກວ່ານີ້, ພຽງແຕ່ເຫັນອ້າຍຂອງຂ້ອຍຖືກຍ້າຍອອກໄປຕໍ່ໜ້າສາຍຕາທີ່ໝົດຫວັງຂອງຂ້ອຍ.
ທ່າມກາງການວິພາກວິຈານທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກອິນເດຍດ້ວຍເຮືອລຳທຳອິດທີ່
ມີຢູ່. ມັນໄດ້ລ່ອງໄປຕາມພະມ້າ ແລະ ທະເລຈົນໄປຍັງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ. ຂ້ອຍລົງຈາກເຮືອທີ່ Kobe, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້
ໃຊ້ເວລາພຽງສອງສາມມື້. ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໝັກເກີນໄປທີ່ຈະໄປທ່ຽວຊົມ.

ໃນການເດີນທາງກັບຄືນໄປປະເທດອິນເດຍ, ເຮືອໄດ້ຈອດຢູ່ທີ່ຊຽງໄຮ້. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ດຣ. ມິສຣາ, ແພດປະຈຳເຮືອ, ໄດ້
ນຳພາຂ້ອຍໄປຮ້ານຂາຍເຄື່ອງທີ່ລະນຶກຫຼາຍແຫ່ງ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກຂອງຂວັນຕ່າງໆໃຫ້ ສີ ຍຸກເສສະວາຣ
ແລະ ຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ. ສຳລັບ ອານັນຕາ, ຂ້ອຍໄດ້ຊື້ເຄື່ອງໄມ້ໄຜ່ແກະສະຫຼັກຂະໜາດໃຫຍ່. ບໍ່
ດົນພະນັກງານຂາຍຄົນຈົນກໍມອບຂອງທີ່ລະນຶກໄມ້ໄຜ່ໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກ່າວງົມລົງພື້ນ, ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຂ້ອຍຊື້ອັນນີ້
ໃຫ້ນ້ອງຊາຍທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ!"

ຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ຊັດເຈນໄດ້ກວາດລ້າງຂ້ອຍວ່າຈິດວິນຍານຂອງລາວຫາກໍໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໃນອະນັນຕະ. ຂອງ
ທີ່ລະນຶກນັ້ນແຕກຢ່າງຄົມຊັດ ແລະ ເປັນສັນຍະລັກຍ້ອນການຕົກລົງຂອງມັນ; ທ່າມກາງສຽງຮ້ອງໄຫ້, ຂ້ອຍໄດ້
ຂຽນໃສ່ໜ້າໄມ້ໄຜ່ວ່າ: "ສຳລັບອະນັນຕະທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຕອນນີ້ຈາກໄປແລ້ວ."

ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍ, ທ່ານໝໍ, ໄດ້ສັງເກດເບິ່ງເຫດການເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຮອຍຍິນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ.

"ຢ່າເອົານ້ຳຕາຂອງເຈົ້າໄປ," ລາວເວົ້າ. "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງຫຼັງນ້ຳຕາຈົນກວ່າເຈົ້າຈະແນ່ໃຈວ່າລາວ
ຕາຍແລ້ວ?"

ເມື່ອເຮືອຂອງພວກເຮົາໄປຮອດເມືອງ Calcutta, ດຣ. Misra ໄດ້ໄປກັບຂ້ອຍອີກຄັ້ງ. ນ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງຂ້ອຍຊື່ Bishnu ກໍາລັງລໍຖ້າຕ້ອນຮັບຂ້ອຍຢູ່ທີ່ທ່າເຮືອ.

"ຂ້ອຍຮູ້ວ່າອະນັນຕະໄດ້ຈາກໂລກນີ້ໄປແລ້ວ," ຂ້ອຍເວົ້າກັບພິສະນຸກ່ອນທີ່ລາວຈະມີເວລາເວົ້າ. "ກະລຸນາບອກຂ້ອຍ, ແລະທ່ານໝໍຢູ່ທີ່ນີ້, ວ່າອະນັນຕະເສຍຊີວິດເມື່ອໃດ."

ພິສະນຸ ມີຊື່ ທີ ວັນທີ, ເຊິ່ງ ແມ່ນ ທີ ຫຼາຍ ມື້ ນັ້ນ ຂ້ອຍ ມີ ຊື່ແລ້ວ ທີ ຂອງທີ່ລະນຶກ ໃນ ຊຽງໄຮ້.

"ເບິ່ງນີ້!" ດຣ. ມິສຣາ ຫຼັງນັ້ນລາຍອອກມາ. "ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຂ່າວນີ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ! ອາຈານຈະເພີ່ມການສຶກສາກ່ຽວກັບໂທລະຈິດເປັນເວລາໜຶ່ງປີເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການແພດ, ເຊິ່ງມັນຍາວພໍແລ້ວ!"

ພໍ້ໂອບກອດຂ້ອຍຢ່າງອົບອຸ່ນໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນບ້ານ Gurpar Road ຂອງພວກເຮົາ. "ລູກມາແລ້ວ," ລາວເວົ້າຢ່າງອ່ອນໄຫວ. ນັ້ນຕາສອງເມັດໃຫຍ່ໂຫຼ່ອອກຈາກຕາຂອງລາວ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວລາວຈະບໍ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ, ລາວບໍ່ເຄີຍສະແດງຄວາມຮັກເຫຼົ້ານີ້ໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນມາກ່ອນ. ພາຍນອກຄືກັບພໍ່ຜູ້ຕາຍ, ແຕ່ພາຍໃນລາວມີຫົວໃຈທີ່ລະລາຍ. ຂອງ ກ ແມ່. ໃນ ທັງໝົດ ຂອງລາວ ການຊື່ຂາຍ ດ້ວຍ ທີ ຄອບຄົວ, ຂອງລາວສອງ ພໍ່ແມ່ ບົດບາດ ແມ່ນ ປະກົດຂຶ້ນ ຢ່າງຈະແຈ້ງ .

ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງອະນັນຕະ, ນາລິນີນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນມາຈາກປະຕູແຫ່ງຄວາມຕາຍໂດຍການປິ່ນປົວຈາກສະຫວັນ. ກ່ອນທີ່ຈະເລົ່າເລື່ອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງບາງໄລຍະຂອງຊີວິດກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງນາງ.

ຄວາມສຳພັນໃນໄວເດັກລະຫວ່າງ Nalini ແລະ ຕົວຂ້ອຍເອງບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ. ຂ້ອຍຜອມຫຼາຍ; ນາງຜອມກວ່າ. ຜ່ານແຮງຈູງໃຈທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ ຫຼື "ຄວາມສັບສົນ" ທີ່ຈິດຕະແພດຈະບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການລະບຸ, ຂ້ອຍມັກເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍເຄືອຍຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຮູບລັກສະນະທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງນາງ. ຄຳຕອບຂອງນາງກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກົງໄປກົງມາຂອງໄວໜຸ່ມທີ່ສຸດ.

ບາງຄັ້ງແມ່ກໍ່ແຊກແຊງ, ຢຸດຕິການຜິດຖຽງກັນແບບເດັກນ້ອຍ, ຊົ່ວຄາວ, ໂດຍການວາງກ່ອງອ່ອນໆໃສ່ຫູຂອງຂ້ອຍ, ຄືກັບຫູຂອງຜູ້ເຖົ້າ.

ເວລາຜ່ານໄປ; ນາລິນີໄດ້ໝັ້ນກັບແພດໝຸ່ມຄົນໜຶ່ງຊື່ ປັນຈັນອນ ໂບສ. ລາວໄດ້ຮັບເງິນຄ່າດອງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກພໍ່, ສົມມຸດວ່າ (ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກຊິດສະເຕີ) ເພື່ອຊົດເຊີຍ ເຈົ້າບ່າວເພື່ອຊະຕາກຳຂອງລາວໃນການເປັນພັນທະມິດກັບມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງ.

ອະທິບາຍຢ່າງລະອຽດ ການແຕ່ງງານ ພິທີກຳ ແມ່ນ ສະເໝີມສະຫຼອງ ໃນ ຄົບກຳນົດ ເວລາ. ເປີດ ທີ ງານແຕ່ງດອງ ກາງຄືນ, ຂ້ອຍ ເຂົ້າຮ່ວມ ທີ ກຸ່ມຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ກວ້າງຂວາງຢູ່ໃນຫ້ອງຮັບແຂກຂອງເຮືອນ Calcutta ຂອງພວກເຮົາ. ເຈົ້າບ່າວກໍາລັງພິຈາລະນາທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າສີທອງອັນໃຫຍ່ໂຕ, ໂດຍມີ Nalini ຢູ່ຂ້າງລາວ. ຜ້າໄໝ ສີ່ມ່ວງທີ່ສວຍງາມ **25-1** ຫນ້າເສຍດາຍ, ບໍ່ສາມາດປິດບັງມຸມຂອງນາງໄດ້ຢ່າງສົມບູນ. ຂ້ອຍໄດ້ຫຼົບຕົວເອງຢູ່ຫລັງໝອນຂອງຕຽງນອນໃໝ່ຂອງຂ້ອຍ ນ້ອງເຂີຍ ແລະ ຍິນໃຫ້ລາວຢ່າງເປັນມິດ. ລາວບໍ່ເຄີຍເຫັນນາລິນີຈົນຮອດມື້ແຕ່ງງານ, ເມື່ອລາວຮູ້ວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຫຍັງຈາກການຈັບສະຫລາກແຕ່ງງານ.

ໂດຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ດຣ. ໂບສ ໄດ້ຊິໄປຫຼີນາລິນີຢ່າງບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ, ແລະ ກະຊິບໃສ່ຫູຂ້ອຍວ່າ, "ເວົ້າມາ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງ?"

"ເປັນຫຍັງ, ທ່ານໝໍ" ຂ້ອຍ ຕອບວ່າ "ມັນ ແມ່ນ ກ ໂຄງກະດູກ ສຳລັບ ຂອງເຈົ້າ ການສັງເກດການ!"

ຂ້ອຍ ແລະ ອ້າຍເຂີຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕົກໃຈຢ່າງໜັກ ເພື່ອຮັກສາມາລະຍາດທີ່ດີຕໍ່ໜ້າຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ

ຫີມາເຕົາໂຮມກັນ.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ດຣ. ໂບສ ໄດ້ສ້າງຄວາມຮັກແພງໃຫ້ກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ໄປຢ້ຽມຢາມລາວ ທຸກຄັ້ງທີ່ເຈັບປ່ວຍ. ລາວແລະຂ້ອຍກາຍເປັນເພື່ອນກັນຢ່າງໄວວາ, ມັກເວົ້າຕະຫຼົກນຳກັນ, ໂດຍປົກກະຕິ ແລ້ວແມ່ນ ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາຄື ນາລີນີ.

"ມັນເປັນຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນທາງການແພດ," ຮ້າຍເຂີຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍໃນມື້ໜຶ່ງ. "ຂ້ອຍໄດ້ລອງ ທຸກຢ່າງກັບເຮືອຍຂອງເຈົ້າແລ້ວ - ນ້ຳມັນຕົບປາຄອດ, ມັນເບີ, ເຂົ້າບາເລ, ນ້ຳເຜີງ, ປາ, ຊີນ, ໄຂ່, ຢາບຳລຸງ. ແຕ່ ນາງກໍບໍ່ສາມາດໂພງໄດ້ແມ່ນແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍຂອງນິວ." ພວກເຮົາທັງສອງຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ.

ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງຄອບຄົວ Bose. ການເຮັດວຽກຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຊ້ເວລາພຽງສອງ ສາມນາທີເທົ່ານັ້ນ; ຂ້ອຍກຳລັງຈະອອກໄປໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜສັງເກດເຫັນ, ຂ້ອຍຄິດວ່າ, ຢູ່ຂ້າງ Nalini. ເມື່ອຂ້ອຍໄປຮອດ ປະຕູໜ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງນາງ, ອົບອຸ່ນແຕ່ ມີອຳນາດ.

"ຮ້າຍ, ມານີ. ເຫຼືອນີ້ເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຜິດພາດ. ຂ້ອຍຢາກລົມກັບເຈົ້າ." ຂ້ອຍຂຶ້ນຂັ້ນໄດໄປ

ຫາຫ້ອງຂອງລາວ. ຂ້ອຍແປກໃຈຫຼາຍທີ່ລາວຮ້ອງໄທ້.

"ຮ້າຍທີ່ຮັກ," ນາງເວົ້າ, "ໃຫ້ພວກເຮົາຝັງຂວານເກົ່ານັ້ນໄວ້. ຂ້ອຍເຫັນວ່າຕີນຂອງເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ ວິນຍານຢ່າງໜັ້ນຄົງແລ້ວ. ຂ້ອຍຢາກກາຍເປັນຄືກັບເຈົ້າໃນທຸກໆດ້ານ." ນາງເວົ້າຕື່ມດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າ, "ດຽວນີ້ ເຈົ້າມີຮູບຮ່າງທີ່ແຂງແຮງແລ້ວ; ເຈົ້າຊ່ວຍຂ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຜິວຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮັກລາວຫຼາຍ! ແຕ່ຂ້ອຍຍັງຢາກກ້າວໜ້າໃນການຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່ານີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຕ້ອງຍັງຜອມຢູ່ **25-2** ແລະ ບໍ່ໜ້າສົນໃຈ."

ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົວໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງ. ມິດຕະພາບໃໝ່ຂອງພວກເຮົາກ້າວໄປ ຂ້າງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ; ມື້ໜຶ່ງນາງໄດ້ຂໍເປັນສາວິກຂອງຂ້ອຍ.

"ຝຶກຂ້ອຍດ້ວຍວິທີໃດກໍໄດ້ທີ່ເຈົ້າມັກ. ຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈໃນພະເຈົ້າແທນທີ່ຈະເປັນຢາບຳລຸງ." ນາງໄດ້ລວບລວມຢາໜຶ່ງ ກະບອກ ແລະ ຖອກລົງທໍລະບາຍນ້ຳຫຼັງຄາ.

ໃນຖານະເປັນ ກ ທິດສອບ ຂອງ ຂອງນາງ ສັດທາ, ຂ້ອຍ ຖາມ ຂອງນາງ ໄປຫາ ຍົກເວັ້ນ ຈາກ ຂອງນາງ ອາຫານ ການກິນ ທັງໝົດ ປາ, ຊີນ, ແລະ ໄຂ່.

ຫຼັງຈາກຫຼາຍເດືອນ, ໃນລະຫວ່າງທີ່ນາລີນີໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຕ່າງໆທີ່ຂ້ອຍໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ແລະ ໄດ້ຍຶດໝັ້ນກັບອາຫານເຈຂອງນາງເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມນາງ.

"ເຮືອຍ, ເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນທາງວິນຍານຢ່າງມີສະຕິ; ລາງວັນຂອງເຈົ້າໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ." ຂ້ອຍຍົມ ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. "ເຈົ້າຢາກຮ້ວນຂະໜາດໃດ - ຮ້ວນຄືກັບປ່າຂອງພວກເຮົາທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນຕີນຂອງລາວມາຫຼາຍປີ ແລ້ວ?"

"ບໍ່! ແຕ່ ຂ້ອຍ ຍາວ ໄປຫາ ເປັນ ເປັນ ຮ້ວນໆ ເປັນ ເຈົ້າ ແມ່ນ."

ຂ້ອຍຕອບຢ່າງຈິງຈັງວ່າ "ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງສະເໝີ, ຕອນນີ້ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມ ຈິງ." **25-3** ຜ່ານພອນອັນສູງສົງ, ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງຢ່າງແທ້ຈິງນັບແຕ່ມືນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ; ໃນເດືອນໜຶ່ງ ມັນຈະມີນ້ຳໜັກເທົ່າກັບຂອງຂ້ອຍ.

ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນຄວາມຈິງ. ພາຍໃນສາມສິບມື້, ນ້ຳໜັກຂອງນາລີນີເທົ່າກັບນ້ຳໜັກ

ຂອງຂ້ອຍ. ຄວາມກົມກຽວໃໝ່ເຮັດໃຫ້ນາງມີຄວາມງາມ; ຜິວຂອງນາງຕົກຫລຸມຮັກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ການແຕ່ງງານ
ຂອງພວກເຂົາ, ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ

ຢ່າງບໍ່ເປັນມຸງຄຸນ ຫັນ ອອກ ໄປຫາ ເປັນ ໂດຍຫຼັກການແລ້ວ ມີຄວາມສຸກ.

ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາຈາກປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າໃນຊ່ວງທີ່ຂ້ອຍຢູ່ບໍ່ຢູ່, ນາລິນີໄດ້ເປັນໄຂ້ໄທຟອຍ. ຂ້ອຍຝ່າວໄປ ເຮືອນຂອງນາງ, ແລະຮູ້ສຶກຕຶກໃຈທີ່ພົບນາງເກືອບຈະຕາຍແລ້ວ. ນາງຢູ່ໃນສະພາບໝົດສະຕິ.

"ກ່ອນທີ່ຈິດໃຈຂອງລາວຈະສັບສົນຍ້ອນຄວາມເຈັບປ່ວຍ," ຮ້າຍເຂີຍຂອງຂ້ອຍບອກຂ້ອຍ, "ລາວມັກເວົ້າວ່າ: 'ຖ້າຮ້າຍ Mukunda ຢູ່ທີ່ນີ້, ຂ້ອຍຄົງຈະບໍ່ຢູ່ແບບນີ້.'" ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງສົນຫວັງວ່າ, "ທ່ານໝໍຄົນອື່ນໆ ແລະ ຕົວຂ້ອຍເອງ ເຫັນ ບໍ່ ຄວາມຫວັງ. ເລືອດ ພະຍາດທ້ອງປິດ ມີ ຕັ້ງ ໃນ, ຫຼັງຈາກ ຂອງນາງ ຍາວ ກ່ຽວກັບ ດ້ວຍ ໄຂ້ທໍລະພິດ."

ຂ້ອຍເລີ່ມຍ້າຍສະຫວັນ ແລະ ໂລກດ້ວຍການອະທິຖານຂອງຂ້ອຍ. ໂດຍໄດ້ຈ້າງພະຍາບານຊາວອັງກິດ-ອິນເດຍ ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຢ່າງເຕັມທີ່, ຂ້ອຍໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັກນິກໂຍຄະຕ່າງໆໃນການປິ່ນປົວໃຫ້ເຮືອນຂອງຂ້ອຍ. ພະຍາດທ້ອງປິດໄດ້ຫາຍໄປ.

ແຕ່ທ່ານດຣ. ໂບສ ສັ້ນຫົວຢ່າງໂສກເສົ້າ. "ລາວບໍ່ມີເລືອດເຫຼືອໃຫ້ໄຫຼອີກແລ້ວ." "ລາວຈະຫາຍດີ,"

ຂ້ອຍຕອບຢ່າງໜັກແໜ້ນ. "ພາຍໃນເຈັດມື້ ໄຂ້ຂອງລາວຈະຫາຍໄປ."

ໜຶ່ງອາທິດຕໍ່ມາ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນທີ່ໄດ້ເຫັນ ນາລິນີ ເປີດຕາຂຶ້ນ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ຮັກ ແພງ. ນັບແຕ່ມືນັ້ນມາ, ນາງໄດ້ຟື້ນຟືງຢ່າງວ່ອງໄວ. ເຖິງແມ່ນວ່ານາງຈະມີນ້ຳໜັກກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ແຕ່ ນາງກໍຍັງມີຮອຍແປ້ວອັນໜຶ່ງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈຈາກພະຍາດທີ່ເກືອບຈະຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຂອງນາງຄື: ຂາຂອງນາງ ເປັນອຳມະພາດ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານອິນເດຍ ແລະ ອັງກິດໄດ້ປະກາດວ່ານາງເປັນພິການທີ່ໝົດຫວັງ.

ສິ່ງຄາມທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງເພື່ອຊີວິດຂອງນາງໄດ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານມານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍໝົດແຮງ. ຂ້ອຍໄດ້ໄປ ເຊຣ່າ ບໍ່ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສີ ຍຸກເຕສະວາຣ. ສາຍຕາຂອງລາວສະແດງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນ ຂະນະທີ່ຂ້ອຍບອກລາວກ່ຽວກັບ ສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງນາລິນີ.

"ຂາຂອງນ້ອງສາວເຈົ້າຈະເປັນປົກກະຕິໃນຕອນທ້າຍຂອງເດືອນໜຶ່ງ." ລາວເວົ້າຕື່ມວ່າ, "ໃຫ້ລາວໃສ່ແຫວນທີ່ມີໄຂ່ ມຸກສອງກະຮັດທີ່ບໍ່ມີຮູຢູ່ຂ້າງຜິວໜັງຂອງລາວ, ທີ່ມີກະດູມຕິດຢູ່."

ຂ້ອຍ ກົມຫົວລົງ ຕົວຂ້ອຍເອງ ທີ່ ຂອງລາວ ຕົນ ດ້ວຍ ມີຄວາມສຸກ ການບັນເທົາທຸກ.

"ທ່ານເອີຍ, ທ່ານເປັນນາຍ; ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການຫາຍດີຂອງນາງກໍພຽງພໍແລ້ວ ແຕ່ຖ້າທ່ານຢືນຢັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊື່ໄຂ່ມຸກໃຫ້ນາງທັນທີ."

ຄູ່ຂອງຂ້ອຍກຶກຫົວ. "ແມ່ນແລ້ວ, ເຮັດແບບນັ້ນ." ລາວໄດ້ອະທິບາຍລັກສະນະທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງ Nalini ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຜູ້ທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ.

"ທ່ານ," ຂ້ອຍ ໄດ້ສອບຖາມ, "ແມ່ນ ອັນນີ ອັນ ໂຫລາສາດ ການວິເຄາະ? ເຈົ້າ ເຮັດ ບໍ່ ຮູ້ ຂອງນາງ ການເກີດ ມື້ ຫຼື ຊົ່ວໂມງ."

ສີ ຍຸກເຕດສະວາຣ ຍິມ. "ມີໂຫລາສາດທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ, ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບປະຈັກພະຍານຂອງປະຕິທິນ ແລະ ໂມງ. ມະນຸດແຕ່ລະຄົນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຜູ້ສ້າງ, ຫຼື ມະນຸດຈັກກະວານ; ລາວມີຮ່າງກາຍສະຫວັນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ຮ່າງກາຍຂອງໂລກ. ຕາຂອງມະນຸດເຫັນຮູບແບບທາງກາຍະພາບ, ແຕ່ຕາພາຍໃນເຈາະເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກເຊິ່ງ ກວ່າ, ແມ່ນແຕ່ຮູບແບບສາກົນທີ່ແຕ່ລະຄົນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສ່ວນບຸກຄົນ."

ຂ້ອຍ ໄດ້ສົງຄົນ ໄປຫາ ຄາວຕາ ແລະ ຊື່ແລ້ວ ກ ໄຂ່ມຸກ ສຳລັບ ນາລິນີ. ກ ເດືອນ ຕໍ່ມາ, ຂອງນາງ ເປັນອຳມະພາດ
ຂາ ແມ່ນ

ຢ່າງສົມບູນ ຫາຍດີແລ້ວ.

ຊິດສະເຕີໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງສຸດຊຶ້ງຕໍ່ຄູຂອງຂ້ອຍ. ລາວຝັງຂໍ້ຄວາມຂອງລາວຢູ່ໃນຄວາມງຽບ. ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຈະລາ, ລາວໄດ້ເວົ້າແບບຖືພາ.

"ທ່ານໝໍຫຼາຍຄົນບອກນ້ອງສາວຂອງເຈົ້າວ່າລາວຈະບໍ່ສາມາດມີລູກໄດ້. ຮັບປະກັນລາວວ່າອີກສອງສາມປີລາວຈະເກີດລູກສາວສອງຄົນ."

ບາງອັນ ປີ ຕໍ່ມາ, ໄປຫາ ຂອງ ນາລິນີ ຄວາມສຸກ, ລາວ ເຈາະ ກ ສາວ, ຕິດຕາມແລ້ວ ໃນ ກ ໜ້ອຍ ປີ ໂດຍ ອີກອັນໜຶ່ງ ລູກສາວ.

"ອາຈານຂອງເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຮືອນຂອງພວກເຮົາ, ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ," ເອື້ອຍຂອງຂ້ອຍເວົ້າ.
"ການມີໜ້າຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນການເຮັດໃຫ້ປະເທດອິນເດຍທັງໝົດບໍລິສຸດ. ອ້າຍທີ່ຮັກ, ກະລຸນາບອກ Sri Yukteswarji ວ່າ, ຜ່ານເຈົ້າ, ຂ້ອຍນັບຖືຕົວເອງວ່າເປັນ ສາວິກ *Kriya Yoga* ຄົນໜຶ່ງຂອງລາວຢ່າງຖອມຕົວ."

25-1 : ເທ ຢ່າງສະຫງ່າງາມ ມີຜ້າຝັນບາດ ແຕ່ງຕັ້ງ ຂອງ ອິນເດຍ ແມ່ຍິງ.

25-2 : ເພາະວ່າ ສ່ວນຫຼາຍ ບຸກຄົນ ໃນ ອິນເດຍ ແມ່ນ ບາງ, ສົມເຫດສົມຜົນ ຄວາມອ້ວນ ແມ່ນ ພິຈາລະນາແລ້ວ ຫຼາຍ ເປັນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ.

25-3 : ເທ ຮິນດູ ພຣະຄຳພີ ປະກາດ ນັ້ນ ເຫຼົ່ານັ້ນ WHO ເປັນປະຈຳ ເວົ້າ ທີ່ ຄວາມຈິງ ຈະ ພັດທະນາ ທີ່ ພະລັງ ຂອງ ການກາຍເປັນວັດຖຸ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາຈາກໃຈຈະເປັນຈິງໃນຊີວິດ.

ບົດ: 26

ເທ ວິທະຍາສາດ ຂອງ ກຣິຢາ ໂຍຄະ

ວິທະຍາສາດຂອງ *Kriya Yoga* , ທີ່ຖືກກ່າວເຖິງເລື້ອຍໆໃນໜ້າເຫຼົ່ານີ້, ໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນປະເທດອິນເດຍສະໄໝໃໝ່ຜ່ານເຄື່ອງມືຂອງ Lahiri Mahasaya, ຄູສອນຂອງ guru ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຮາກສັບພາສາສັນສະກິດຂອງ *Kriya* ແມ່ນ *kri* , ເຮັດ, ກະທຳ ແລະ ຕອບສະໜອງ; ຮາກສັບດຽວກັນນີ້ພົບໃນຄຳວ່າ *karma* , ຫຼັກການທຳມະຊາດຂອງສາເຫດ ແລະ ຜົນ. *Kriya Yoga* ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນ "ການລວມຕົວ (ໂຍຄະ) ກັບອະນັນຕະພາບຜ່ານການກະທຳ ຫຼື ພິທີກຳສະເພາະ." ໂຍຄະຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມເຕັກນິກຂອງມັນຢ່າງຊື່ສັດຈະຄ່ອຍໆຫຼຸດຜົນຈາກກຳມະ ຫຼື ລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂອງສາເຫດຫົວໄປ.

ເນື່ອງຈາກຄຳສັ່ງສອນຂອງໂຍຄະບູຮານບາງຢ່າງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄຳອະທິບາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບ ຄຣິຍະໂຍຄະ ໃນໜ້າຕ່າງໆຂອງປຶ້ມທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສາທາລະນະຊົນທົ່ວໄປ. ເຕັກນິກຕົວຈິງຕ້ອງໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກ ຄຣິຍະບັນ

ຫຼື ຄຣິຍະໂຍຄະ ; ໃນທີ່ນີ້ການຮ້າງອີງທີ່ກວ້າງຂວາງຕ້ອງພຽງພໍ.

ກຣິຢາ ໂຍຄະ ແມ່ນ ກ ງ່າຍດາຍ, ຈິດຕະວິທະຍາ ວິທີການ ໂດຍ ເຊິ່ງ ທີ່ ມະນຸດ ເລືອດ ແມ່ນ ປ່ອຍຄາບອນອອກ

ແລະ ສາກໄຟຄືນໃໝ່ດ້ວຍອີກຊີເຈນ. ອະຕອມຂອງອີກຊີເຈນພິເສດນີ້ຈະຖືກປ່ຽນເປັນກະແສຊີວິດເພື່ອຟື້ນຟູສະໝອງ ແລະ ສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງ. **26-1** ໂດຍການຢຸດການສະສົມຂອງເລືອດດຳ, ໂຍຄະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ປ້ອງກັນການເນົາເປື້ອນຂອງເນື້ອເຍື່ອ; ໂຍຄະທີ່ກ້າວໜ້າຈະປ່ຽນຈຸລັງຂອງລາວໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງງານບໍລິສຸດ. ເອລິຢາ, ພຣະເຢຊູ, ກາບິຣ ແລະ ສາດສະດາຄົນອື່ນໆ ແມ່ນຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນອະດີດໃນການໃຊ້ ກຣິຍະ ຫຼື ເຕັກນິກທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ເຊິ່ງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາເສື່ອມສະພາບຕາມໃຈມັກ.

ກຣິຍະ (*Kriya*) ເປັນວິທະຍາສາດບູຮານ. ລາຫິຣິ ມະຫາຊາຢາ (Lahiri Mahasaya) ໄດ້ຮັບມັນມາຈາກຄູບາອາຈານຂອງລາວ, ບາບາຈີ (Babaji), ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄົ້ນພົບ ແລະ ຊີແຈງເຕັກນິກດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່ຫຼັງຈາກທີ່ມັນໄດ້ສູນຫາຍໄປໃນຍຸກມືດ.

" ກິຣິຍາໂຍຄະ ທີ່ເຮົາກຳລັງມອບໃຫ້ໂລກຜ່ານເຈົ້າໃນສະຕະວັດທີສິບເກົ່ານີ້," ບາບາຈີ ບອກກັບ ລາຫິຣິ ມະຫາຊາຢາ, "ແມ່ນການຟື້ນຟູວິທະຍາສາດດຽວກັນທີ່ ກຣິຊນະ ໄດ້ມອບໃຫ້ ອານຈຸນ ເມື່ອຫຼາຍພັນປີກ່ອນ, ແລະ ເຊິ່ງຕໍ່ມາໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບ ປະຕິງຊາລີ, ແລະ ພຣະຄຣິດ, ໄຟ້ພິນໂຢຮັນ, ໄຟ້ພິນໂປໂລ, ແລະ ສາວິກຄົນອື່ນໆ."

ກຣິຍະໂຍຄະ ຖືກກ່າວເຖິງໂດຍ ກຣິຊນາ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງອິນເດຍ ໃນບົດໜຶ່ງຂອງ ພະຄະວັດກິຕາວ່າ : "ໂດຍການສະເໜີລົມຫາຍໃຈເຂົ້າໄປສູ່ລົມຫາຍໃຈອອກ, ແລະ ການສະເໜີລົມຫາຍໃຈອອກໄປສູ່ລົມຫາຍໃຈເຂົ້າ, ໂຍຄະຈະເຮັດໃຫ້ລົມຫາຍໃຈທັງສອງນີ້ເປັນກາງ; ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງປ່ອຍພະລັງຊີວິດອອກຈາກຫົວໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງລາວ." **26-2** ການຕີຄວາມໝາຍແມ່ນ: "ໂຍຄະຢຸດການເນົາເປື້ອນໃນຮ່າງກາຍໂດຍການເພີ່ມພະລັງຊີວິດ, ແລະຢຸດການກາຍພັນຂອງການເຕີບໂຕໃນຮ່າງກາຍໂດຍ *apan* (ກຳຈັດກະແສໄຟຟ້າ). ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການເນົາເປື້ອນແລະການເຕີບໂຕເປັນກາງ, ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈສະຫງົບ, ໂຍຄະຮຽນຮູ້ການຄວບຄຸມຊີວິດ."

ຄຣິສນາ ຍັງກ່າວເຖິງ **26-3** ວ່າພຣະອົງ, ໃນອະດີດຊາດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສືບສານໂຍຄະທີ່ບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ໃຫ້ກັບຜູ້ສະຫວ່າງບູຮານ, ວິວະສະວັດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ ມະນຸ, ຜູ້ອອກກົດໝາຍຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. **26-4** ໃນທາງກັບກັນ, ລາວໄດ້ສັງສອນ Ikshwaku, ບິດາຂອງລາຊະວົງນັກຮົບສຸລິຍະຂອງອິນເດຍ. ຜ່ານຈາກຄົນໜຶ່ງໄປຫາອີກຄົນໜຶ່ງ, ໂຍຄະຂອງກະສັດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໂດຍພວກຮີຊິນກ່ວາຍຸກວັດຖຸນິຍົມມາເຖິງ. **26-25** ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເມືອງຈາກຄວາມລັບຂອງປະໂລຫິດ ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈຂອງມະນຸດ, ຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດຈຶ່ງຄ່ອຍໆບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ກຣິຍະໂຍຄະ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງສອງຄັ້ງໂດຍນັກປາດບູຮານ ປາຕັງຊລີ, ຜູ້ນຳໜ້າຂອງໂຍຄະ, ຜູ້ທີ່ຂຽນວ່າ: " ກຣິຍະໂຍຄະ ປະກອບດ້ວຍວິໄນຂອງຮ່າງກາຍ, ການຄວບຄຸມຈິດໃຈ, ແລະການນັ່ງສະມາທິໃນ ອຸມ ." **26-6** ທ່ານປາຕັນຊະລີ ກ່າວເຖິງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນສຽງຂອງ ອົງອຸມ ທີ່ ໄດ້ຍິນໃນການນັ່ງສະມາທິ. **26-7** ອອມ ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ສ້າງສັນ, **26-8** ສຽງຂອງມໍເຕີສັນສະເທີອນ. ແມ່ນແຕ່ຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນຝຶກໂຍຄະກໍາຈະໄດ້ຍິນສຽງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງອຸມ ພາຍໃນໃນໄວໜຶ່ງ . ໂດຍໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ທາງວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້, ຜູ້ນັບຖືຈະໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າລາວໄດ້ຕິດຕໍ່ກັບໂລກສັກສິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ກຣິຍະ ເປັນຄັ້ງທີສອງ ດັ່ງນີ້: "ການປົດປ່ອຍສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍ ປຣານາຢາມະ ເຊິ່ງບັນລຸໄດ້ໂດຍການແຍກກະແສຂອງການຕົນໃຈ ແລະ ການຫາຍໃຈອອກ." **26-9**

ເຊນ ໂປໂລ ຮູ້ຈັກ ຄຣິຍະໂຍຄະ , ຫຼື ເຕັກນິກທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບມັນ, ເຊິ່ງລາວສາມາດປ່ຽນກະແສຊີວິດໄປມາ ແລະ ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: "ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄັດຄ້ານໂດຍການຊີນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຮົາທີ່ຂ້ອຍມີໃນພຣະຄຣິດ, ຂ້າພະເຈົ້າຕາຍທຸກໆມື້ ." **26-10** ໂດຍການຖອນພະລັງຊີວິດທາງຮ່າງກາຍຂອງລາວທຸກໆມື້, ລາວໄດ້ລວມມັນເຂົ້າກັນໂດຍການລວມຕົວຂອງໂຍຄະກັບຄວາມສຸກອັນເປັນນິດຂອງສະຕິຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນ, ລາວແມ່ນ

ຢ່າງມີສະຕິ ຮັບຮູ້ ຂອງ ການເປັນ ຕາຍແລ້ວ ໄປຫາ ທີ່ ຫຼອກລວງ ຄວາມຮູ້ສຶກ ໂລກ ຂອງ ມາຢາ .

ໃນສະພາບເບື້ອງຕົ້ນຂອງການຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ (*sabikalpa samadhi*) ສະຕິຂອງຜູ້ອຸທິດຕົນຈະລວມເຂົ້າກັບວິນຍານຈັກກະວານ; ພະລັງຊີວິດຂອງລາວຖືກຖອນອອກຈາກຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງປະກົດວ່າ "ຕາຍແລ້ວ" ຫຼື ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ແຂງກະດ້າງ. ໂຍຄະຮູ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນກ່ຽວກັບສະພາບຮ່າງກາຍຂອງລາວທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຖືກໂຈະ. ໃນຂະນະທີ່ລາວ ກ້າວໄປສູ່ສະພາບທາງວິນຍານທີ່ສູງຂຶ້ນ (*nirbikalpa samadhi*), ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການຕັ້ງໃຈທາງຮ່າງກາຍ, ແລະໃນສະຕິຕົນຕົວປົກກະຕິຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນທຳມະກາງໜ້າທີ່ທາງໂລກທີ່ເຂັ້ມງວດກໍຕາມ. **26-11**

" *Kriya Yoga* ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ວິວັດທະນາການຂອງມະນຸດໄວຂຶ້ນ," Sri Yukteswar ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນຂອງລາວຟັງ. "ນັກໂຍຄະບູຮານໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຄວາມລັບຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານແມ່ນເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຄວາມຊຳນານໃນການຫາຍໃຈ. ມີແມ່ນການປະກອບສ່ວນທີ່ເປັນເອກະລັກແລະບໍ່ຕາຍຂອງອິນເດຍຕໍ່ຄັງຄວາມຮູ້ຂອງໂລກ. ພະລັງຊີວິດ, ເຊິ່ງປົກກະຕິແລ້ວຈະຖືກດູດຊຶມໃນການຮັກສາປ້າຫົວໃຈ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍເພື່ອກິດຈະກຳທີ່ສູງຂຶ້ນໂດຍວິທີການເຮັດໃຫ້ສະຫງົບແລະຍັບຍັງຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງລົມຫາຍໃຈ."

ໂຍ ຄະ ກຣິຍະ ໂຍຄະ ນຳພາພະລັງງານຊີວິດຂອງຕົນທາງຈິດໃຈໃຫ້ໝູນວຽນຂຶ້ນ ແລະ ລົງອ້ອມຮອບສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງທັງຫົກ (ກະດູກສັນຫຼັງ, ກະດູກສັນຫຼັງຄໍ, ກະດູກສັນຫຼັງແອວ, ກະດູກສັນຫຼັງກະໂຫຼກຫົວ, ແລະ ກະດູກສັນຫຼັງກົນ) ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບສິບສອງສັນຍາລັກຂອງລາສີ, ເຊິ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງມະນຸດຈັກກະວານ. ເຄິ່ງນາທີຂອງການປະຕິວັດພະລັງງານອ້ອມຮອບກະດູກສັນຫຼັງທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງມະນຸດສົ່ງຜົນໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າເລັກນ້ອຍໃນວິວັດທະນາການຂອງລາວ; ເຄິ່ງນາທີຂອງ ກຣິຍະ ນັ້ນ ເທົ່າກັບໜຶ່ງປີຂອງການເປີດເຜີຍທາງວິນຍານຕາມທຳມະຊາດ.

ລະບົບດາວຂອງມະນຸດ, ດ້ວຍກຸ່ມດາວພາຍໃນຫົກ (ສິບສອງຂີ້ວ) ໝູນວຽນອ້ອມດວງອາທິດຂອງຕາວິນຍານທີ່ຮູ້ທຸກສິ່ງ, ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບດວງອາທິດທາງກາຍະພາບ ແລະ ສິບສອງລາສີ. ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດທຸກຄົນຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຈັກກະວານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ. ກະສັດບູຮານໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າສະພາບແວດລ້ອມທາງໂລກ ແລະ ສະຫວັນຂອງມະນຸດ, ໃນຮອບວຽນສິບສອງປີ, ຊຸກຍູ້ລາວໃຫ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນເສັ້ນທາງທຳມະຊາດຂອງລາວ. ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າມະນຸດຕ້ອງການວິວັດທະນາການປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ມີພະຍາດເປັນເວລາລ້ານປີເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະໝອງມະນຸດຂອງລາວສົມບູນແບບພຽງພໍທີ່ຈະສະແດງສະຕິຂອງຈັກກະວານ.

ຝົນກຣິຍະ ໜຶ່ງພັນຄັ້ງ ໃນແປດຊົ່ວໂມງຈະເຮັດໃຫ້ໂຍຄະໃນມືດຽວເທົ່າກັບການວິວັດທະນາການຕາມທຳມະຊາດໜຶ່ງພັນປີ: 365,000 ປີຂອງການວິວັດທະນາການໃນໜຶ່ງປີ. ພາຍໃນສາມປີ, ກຣິຍະໂຍຄະ ສາມາດບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບດຽວກັນກັບທີ່ທຳມະຊາດນຳມາໃຫ້ໃນໜຶ່ງລ້ານປີດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງ. ແນ່ນອນວ່າ, ກຣິ ຍະທາງສັນສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍໂຍຄະທີ່ພັດທະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງເທົ່ານັ້ນ. ດ້ວຍການຊີ້ນຳຂອງຄູຣູ, ໂຍຄະດັ່ງກ່າວໄດ້ກະກຽມຮ່າງກາຍແລະສະໝອງຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງເພື່ອຮັບພະລັງທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍການຝຶກຝົນຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ຕົ້ນ *Kriya* ໃຊ້ ການຝຶກໂຍຄະຂອງລາວພຽງແຕ່ສິບສີ່ຫາຊາວແປດເທື່ອ, ສອງເທື່ອຕໍ່ມື້. ໂຍຄະຈຳນວນໜຶ່ງບັນລຸການປົດປ່ອຍພາຍໃນຫົກ, ສິບສອງ ຫຼື ຊາວສີ ຫຼື ສີສິບແປດປີ. ໂຍຄະຜູ້ທີ່ ຕາຍ ກ່ອນ ບັນລຸຜົນ ເຕັມ ການຮັບຮູ້ແບບ ດ້ວຍ ລາວ ທີ່ ດີ ກຳມະ ຂອງ ຂອງລາວ ອະດີດ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ *Kriya* ; ໃນຊີວິດໃໝ່ຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຖືກຂັບເຄື່ອນຢ່າງກົມກຽວໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງລາວ.

ຮ່າງກາຍຂອງຄົນຫົວໄປຄືກັບໂຄມໄຟທ້າສິບວັດ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດຮອງຮັບຄົນໄດ້ຫຼາຍພັນລ້ານຄົນ ວັດຂອງພະລັງງານທີ່ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍການປະຕິບັດ *Kriya* ຫຼາຍເກີນໄປ . ຜ່ານການເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ແລະ ເປັນປະຈຳຂອງວິທີການຫຼ້າຍດາຍ ແລະ "ບໍ່ຜິດພາດ" ຂອງ *Kriya* , ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຈະມີການປ່ຽນແປງທາງ

ຕາລາສາດໃນແຕ່ລະມື້, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍຖືກປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບການສະແດງທ່າແຮງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ - ທໍາອິດທາງວັດຖຸ

ເຄື່ອນໄຫວ ການສະແດງອອກ ຂອງ ວິນຍານ.

ໂຍຄະ *Kriya* ບໍ່ມີຫຍັງຄືກັນກັບການຝຶກຫາຍໃຈທີ່ບໍ່ມີວິທະຍາສາດທີ່ສອນໂດຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍຄົນ. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະບິບລິມຫາຍໃຈໄວ້ໃນປອດຢ່າງບັງຄັບບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຈຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, *Kriya* ແມ່ນມາຜ່ອມກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຕັ້ງແຕ່ຕົນ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຜ່ອນຄາຍຂອງຜົນກະທົບການຝຶກຝູງໃນກະດູກສັນຫຼັງ.

ເຕັກນິກໂຍຄະບູຮານປ່ຽນລົມຫາຍໃຈໃຫ້ເປັນຈິດໃຈ. ໂດຍການກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ, ຄົນເຮົາສາມາດຮັບຮູ້ລົມ ຫາຍໃຈວ່າເປັນການກະທຳຂອງຈິດໃຈ - ລົມຫາຍໃຈຝັນ.

ຫຼາຍ ຮູບປະກອບ ສາມາດ ເປັນ ມອບໃຫ້ ຂອງ ທີ ຄະນິດສາດ ຄວາມສຳພັນ ລະຫວ່າງ ຂອງຜູ້ຊາຍ ອັດຕາ ການຫາຍໃຈ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບສະຖິຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຢ່າງສົນເຊີງ, ເຊັ່ນ: ການຕິດຕາມການໂຕ້ຖຽງທາງປັນຍາຢ່າງໃກ້ຊິດ, ຫຼື ໃນການພະຍາຍາມສ້າງຜົນງານທາງຮ່າງກາຍທີ່ລະອຽດ ອ່ອນ ຫຼື ຍາກລຳບາກ, ຈະຫາຍໃຈຊ້າໆໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ຄວາມສົນໃຈທີ່ແນ່ນອນແມ່ນຂຶ້ນກັບການຫາຍໃຈຊ້າ; ການຫາຍໃຈໄວ ຫຼື ບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີແມ່ນສິ່ງມາຜ່ອມກັບສະພາບອາລົມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້: ຄວາມ ຢ້ານກົວ, ຄວາມຢາກ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ. ລົງທີ່ບໍ່ສະຫງົບຫາຍໃຈໃນອັດຕາ 32 ເທື່ອຕໍ່ນາທີ, ກົງກັນຂ້າມກັບ ສະເລ່ຍຂອງມະນຸດແມ່ນ 18 ເທື່ອ. ຊ້າໆ, ເຕົາ, ງ ແລະ ສັດອື່ນໆທີ່ມີຊີວິດໃນດ້ານ ອາຍຸຍືນມີອັດຕາການ ຫາຍໃຈທີ່ຕ່ຳກວ່າມະນຸດ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນເຕົາທີ່ມີອາຍຸໄດ້ 300 ປີ, ອາຍຸລະຫວ່າງ 26-12 ປີ ຫາຍໃຈພຽງແຕ່ 4 ເທື່ອຕໍ່ນາທີ.

ຜົນກະທົບທີ່ຝຶກຝູງຄວາມສົດຊື່ນຂອງການນອນຫຼັບແມ່ນຍ້ອນຄວາມບໍ່ຮູ້ຕົວຊົ່ວຄາວຂອງມະນຸດກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍ ແລະ ການຫາຍໃຈ. ຜູ້ຊາຍທີ່ນອນຫຼັບຈະກາຍເປັນໂຍຄະ; ໃນແຕ່ລະຄືນລາວປະຕິບັດພິທີໂຍຄະໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ປ່ອຍຕົວເອງອອກຈາກການລະບຸຕົວຕົນທາງຮ່າງກາຍ, ແລະ ການລວມພະລັງຊີວິດເຂົ້າກັບກະແສການປົນປົງໃນ ພາກສະໝອງຫຼັກ ແລະ ຫົກລະບົບຍ່ອຍຂອງສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນອນຫຼັບຈຶ່ງຈົມລົງໄປ ໃນອ່າງເກັບພະລັງງານຂອງຈັກກະວານໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ເຊິ່ງຄ້າຊູຊີວິດທັງໝົດ.

ໂຍຄະຜູ້ສະໝັກໃຈປະຕິບັດຂະບວນການທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດໂດຍມີສະຕິ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວຄື ກັບຜູ້ທີ່ນອນຫຼັບຊ້າ. ໂຍຄະ *Kriya* ໃຊ້ເຕັກນິກຂອງລາວເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈຸລັງທາງກາຍະພາບທັງໝົດຂອງລາວອີ່ມ ຕົວ ແລະ ລ້ຽງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ເນົາເປືອຍ ແລະ ຮັກສາພວກມັນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີແມ່ເຫຼັກ. ລາວເຮັດ ໃຫ້ລົມຫາຍໃຈບໍ່ຈຳເປັນໃນທາງວິທະຍາສາດ, ໂດຍບໍ່ສ້າງສະພາບການນອນຫຼັບໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ຫຼື ໝົດສະຕິ.

ໂດຍ *Kriya*, ພະລັງຊີວິດທີ່ອອກໄປບໍ່ໄດ້ຖືກສູນເສຍໄປ ແລະ ຖືກລ່ວງລະເມີດໃນຄວາມຮູ້ສຶກ, ແຕ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ ກັບຄືນມາສູ່ສະພາບປົກກະຕິດ້ວຍພະລັງງານກະດູກສັນຫຼັງທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າ. ໂດຍການເສີມສ້າງຊີວິດດັ່ງ ກ່າວ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈຸລັງສະໝອງຂອງໂຍຄະຈະຖືກກະຕຸ້ນດ້ວຍຢາອະມະຕະທາງວິນຍານ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງ ໄດ້ແຍກຕົວເອງອອກຈາກການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທຳມະຊາດທີ່ໄດ້ສຶກສາ, ເຊິ່ງສາມາດນຳພາລາວໄປສູ່ ເປົ້າໝາຍລ້ານປີໄດ້ໂດຍຜ່ານວິທີການທີ່ໝູນວຽນຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຈາກອາຫານທີ່ເໝາະສົມ, ແສງແດດ, ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ກົມກຽວກັນ. ມັນຕ້ອງການການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີສຸຂະພາບດີຕາມປົກກະຕິສືບສອງປີເພື່ອໃຫ້ເກີດການ ປ່ຽນແປງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າເລັກນ້ອຍໃນໂຄງສ້າງສະໝອງ, ແລະ ການສົ່ງແສງອາທິດລ້ານດວງແມ່ນ ຖືກຮຽກຮ້ອງເພື່ອປັບປຸງອາຄານສະໝອງໃຫ້ພຽງພໍສຳລັບການສະແດງອອກຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ.

ການແກ້ເຊືອກແຫ່ງລົມຫາຍໃຈທີ່ຜູກມັດຈິດວິນຍານກັບຮ່າງກາຍ, ກຣິຍະ ຊ່ວຍຍຶດອາຍຸ ແລະ ຂະຫຍາຍສະຕິ ໃຫ້ກວ້າງຂຶ້ນໄປສູ່ອະນັນຕະພາບ. ວິທີການໂຍຄະເອົາຊະນະການດຶງກັນລະຫວ່າງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຖືກ ຜູກມັດດ້ວຍວັດຖຸ, ແລະ ປົດປ່ອຍຜູ້ອຸທິດຕົນໃຫ້ສືບທອດອານາຈັກນິລັນຕອນຂອງລາວຄືນ. ລາວຮູ້ວ່າ ທຳມະຊາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍການຫຸ້ມຫໍ່ທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ລົມຫາຍໃຈ, ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກ ຂອງການເປັນທາດຂອງມະນຸດຕໍ່ອາກາດ, ຕໍ່ແຮງກະຕຸ້ນຂອງທຳມະຊາດ.

ການພິຈາລະນາຕົນເອງ, ຫຼື "ການນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມງຽບ" ເປັນວິທີທີ່ບໍ່ມີວິທະຍາ ສາດໃນການພະຍາຍາມບັງຄັບໃຫ້ຈິດໃຈແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຜູກມັດກັນດ້ວຍພະລັງຊີວິດ. ຈິດໃຈທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງ, ເຊິ່ງພະຍາຍາມກັບຄືນສູ່ຄວາມສັກສິດ, ແມ່ນຖືກດຶງກັບຄືນສູ່ຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍກະແສຊີວິດຢູ່ສະເໝີ. ກໍຣິຍະ, ການຄວບຄຸມຈິດໃຈ ໂດຍກົງຜ່ານພະລັງຊີວິດ, ເປັນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ, ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດ, ແລະເປັນວິທະຍາສາດທີ່ສຸດໃນການເຂົ້າເຖິງອະນັນຕະ. ກົງກັນຂ້າມກັບເສັ້ນທາງທີ່ດຶງດູດ "ລົດເຂັນງົວ" ທີ່ຊ້າ, ບໍ່ແນ່ນອນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ກໍຣິຍະ ອາດຈະຖືກເອີ້ນວ່າເສັ້ນທາງ "ເຮືອບິນ".

ວິທະຍາສາດໂຍຄະແມ່ນອີງໃສ່ການພິຈາລະນາຕາມປະສົບການຂອງການຝຶກສະມາທິ ແລະ ການຝຶກສະມາທິທຸກຮູບແບບ. ໂຍຄະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອຸທິດຕົນສາມາດປິດ ຫຼື ເປີດກະແສຊີວິດຈາກກະແສໄຟຟ້າໄດ້ຕາມໃຈມັກ ຄວາມຮູ້ສຶກທ້າປະສາດທີ່ສະແດງອອກ, ສຽງ, ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ການສຳຜັດ. ເມື່ອບັນລຸພະລັງແຫ່ງການຕັດການເຊື່ອມຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້, ໂຍຄະພົບວ່າມັນງ່າຍທີ່ຈະເຊື່ອມໂຍງຈິດໃຈຂອງລາວກັບໂລກສັກສິດ ຫຼື ກັບໂລກຂອງວັດຖຸຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ລາວຈະບໍ່ຖືກນຳກັບຄືນມາຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈໂດຍພະລັງຊີວິດສູ່ໂລກແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຊຸ່ນວາຍ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ສະຫງົບອີກຕໍ່ໄປ. ເປັນເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງລາວ, ກໍຣິຍະໂຍຄະ. ໃນທີ່ສຸດກໍ່ບັນລຸເຊຊະນະເໝືອ "ສັດຕູຕົວສຸດທ້າຍ" ນັ້ນຄືຄວາມຕາຍ.

ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະກິນຄວາມຕາຍທີ່ກິນມະນຸດ: ແລະຄວາມຕາຍເມື່ອຕາຍແລ້ວຈະບໍ່ມີຄວາມຕາຍອີກ ຕໍ່ໄປ. **26-13**

ຊີວິດຂອງ *Kriya Yogi* ທີ່ກ້າວໜ້າ ບໍ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກຜົນກະທົບຂອງການກະທຳໃນອະດີດ, ແຕ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກທິດທາງຈາກຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນັບຖືຈຶ່ງຫຼີກລ່ຽງການຕິດຕາມການກະທຳທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ຂອງຊີວິດທຳມະດາ, ທີ່ສັບສົນ ແລະ ຄືກັບຫອຍທາກຕໍ່ຫົວໃຈຂອງນົກອິນຊີ.

ວິທີການທີ່ດີກວ່າຂອງການດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຈິດວິນຍານເຮັດໃຫ້ໂຍຄະຜູ້ທີ່ຖືກປະຖົມຈາກຄຸກອະຕອມຂອງລາວໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງອາກາດທີ່ເລິກຊຶ່ງຂອງການປະກົດຕົວທຸກຢ່າງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ອຳນາດຂອງການດຳລົງຊີວິດຕາມທຳມະຊາດແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນຈັງຫວະທີ່ໜ້າອັບອາຍ.

ໂດຍການປັບຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບວິວັດທະນາການ, ມະນຸດບໍ່ສາມາດບັງຄັບຄວາມຮີບຮ້ອນຈາກທຳມະຊາດໄດ້, ແຕ່ການດຳລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດຕໍ່ກົດໝາຍຂອງພຣະພຸດທະບາດເຈົ້າຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງລາວ, ຍັງຕ້ອງການການປອມຕົວປະມານໜຶ່ງລ້ານປີເພື່ອຮູ້ຈັກການປົດປ່ອຍສຸດທ້າຍ.

ວິທີການທີ່ຍືດເຍືອຂອງໂຍຄະ, ເຊິ່ງຕັດຂາດຕົວເອງຈາກການລະບຸຕົວຕົນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງຈິດວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງແນະນຳຕົນເອງໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ເບິ່ງດ້ວຍການກະບົດເປັນເວລາພັນໆປີ. ຂອບຕົວເລກນີ້ຖືກຂະຫຍາຍອອກສຳລັບຄົນທຳມະດາ, ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງກົມກຽວບໍ່ແມ່ນແຕ່ກັບທຳມະຊາດ, ບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຖິງຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ແຕ່ສະແຫວງຫາຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດແທນ, ດັ່ງນັ້ນ ການກະທຳຜິດ ໃນ ຂອງລາວ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຄິດ ທີ່ ຫວານ ສຸຂະພາບຈິດ ຂອງ ທຳມະຊາດ. ສຳລັບ ລາວ, ສອງ ເທືອ ກ ລ້ານປີອາດຈະພຽງພໍສຳລັບການປົດປ່ອຍ.

ມະນຸດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ຄ່ອຍ ຫຼື ບໍ່ເຄີຍຮູ້ເລີຍວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວເປັນອານາຈັກ, ປົກຄອງໂດຍຈິດວິນຍານຂອງຈັກກະພັດຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງກະໄຫຼກຫົວ, ໂດຍມີຜູ້ສຳເລັດລາດຊະການຢູ່ໃນສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງຫົກແຫ່ງ ຫຼື ຂອບເຂດຂອງ... ສະຕິ. ລະບອບເທວະນິຍົມນີ້ຂະຫຍາຍໄປຫົວກຸ່ມຄົນທີ່ເຊື່ອຝັງ: ຈຸລັງ 27 ພັນລ້ານຈຸລັງ - ປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາອັດຕະໂນມັດທີ່ແນ່ນອນ ເຊິ່ງພວກເຂົາປະຕິບັດໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຮ່າງກາຍ, ການປ່ຽນແປງ, ແລະການລະລາຍ - ແລະ ຄວາມຄິດພື້ນຖານ, ອາລົມ, ແລະການປ່ຽນແປງຂອງໄລຍະສະຫຼັບກັນ 50 ລ້ານອັນໃນສະຕິຂອງມະນຸດໃນຊີວິດສະເລ່ຍ 60 ປີ. ການກະບົດທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຂອງຈຸລັງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈຸລັງສະໝອງຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຈັກກະພັດ, ເຊິ່ງສະແດງອອກເປັນພະຍາດ ຫຼື ຊຶມເສົ້າ, ແມ່ນເກີດຈາກຄວາມບໍ່ຈົງຮັກພັກດີໃນບັນດາພື້ນລະເມືອງທີ່ຖອມຕົວ, ແຕ່ຍ້ອນການໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດໃນອະດີດ ຫຼື ປະຈຸບັນ ໂດຍ ມະນຸດຕາມຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ຫຼື ຄວາມຕັ້ງໃຈເສລີຂອງລາວ, ທີ່ມອບໃຫ້ລາວພ້ອມໆກັນກັບຈິດວິນຍານ, ແລະ ບໍ່ສາມາດຍົກເລີກໄດ້ເລີຍ.

ໂດຍພົບວ່າຕົນເອງມີອິໄກ້ທີ່ຕື່ນໆ, ມະນຸດຖືວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ທີ່ຄິດ, ຕັ້ງໃຈ, ຮູ້ສຶກ, ຍ່ອຍອາຫານ, ແລະ ຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່, ໂດຍບໍ່ເຄີຍຍອມຮັບຜ່ານການໄຕ່ຕອງ (ພຽງແຕ່ໝ້ອຍດຽວກໍພຽງພໍ!) ວ່າໃນຊີວິດທຳມະດາຂອງລາວ, ລາວບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ຜູ້ກະບອກຂອງການກະທຳໃນອະດີດ (ກຳມະ) ແລະ ຂອງທຳມະຊາດ. ຫຼືສະພາບແວດລ້ອມ. ປະຕິກິລິຍາທາງປັນຍາ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ອາລົມ ແລະ ນິໄສຂອງແຕ່ລະຄົນແມ່ນຖືກຈຳກັດໂດຍຜົນກະທົບຂອງສາເຫດໃນອະດີດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊີວິດນີ້ ຫຼື ຊີວິດກ່ອນໜ້ານີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອິດທິພົນດັ່ງກ່າວແມ່ນສູງກວ່າ ຈິດວິນຍານອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ. ໂດຍປະຕິເສດຄວາມຈິງ ແລະ ອິດສະລະພາບຊົ່ວຄາວ, ພະສົງຄຣິຍະໂຍຄີ ໄດ້ຜ່ານຜ່າຄວາມຜິດຫວັງທັງໝົດໄປສູ່ສະພາບທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄຳພີທັງໝົດປະກາດວ່າມະນຸດບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ເນົາເປືອຍໄດ້, ແຕ່ເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ; ໂດຍ ພະສົງຄຣິຍະ, ລາວໄດ້ຮັບວິທີການພິສູດຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພີ.

"ພິທີກຳພາຍນອກບໍ່ສາມາດທຳລາຍຄວາມໂງ່ໄດ້, ເພາະວ່າພວກມັນບໍ່ຂັດແຍ້ງກັນ," Shankara ຂຽນໄວ້ໃນ *Century Of Verses* ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງລາວ . "ຄວາມຮູ້ທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງດຽວຈະທຳລາຍຄວາມໂງ່. . . . ຄວາມຮູ້ບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໂດຍວິທີອື່ນນອກຈາກການສອບຖາມ. 'ຂ້ອຍແມ່ນໃຜ? ຈັກກະວານນີ້ເກີດມາໄດ້ແນວໃດ? ໃຜເປັນຜູ້ສ້າງມັນ? ສາເຫດທາງວັດຖຸຂອງມັນແມ່ນຫຍັງ?' ນີ້ແມ່ນການສອບຖາມແບບທີ່ກ່າວເຖິງ." ສະຕີປັນຍາບໍ່ມີຄຳຕອບສຳລັບຄຳຖາມເຫຼົ່ານີ້; ດັ່ງນັ້ນພວກຮີຊີຈິງພັດທະນາໂຍຄະເປັນເຕັກນິກການສອບຖາມທາງວິນຍານ.

ກຣິຍະໂຍຄະ ແມ່ນ "ພິທີກຳໄຟ" ທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ມັກຈະຖືກຍົກຍ້ອງໃນ ບາຄວາດກິຕາ . ໄຟທີ່ບໍລິສຸດຂອງໂຍຄະ ນຳເອົາແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນມາໃຫ້, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິງແຕກຕ່າງຈາກພິທີກຳໄຟທາງສາສະໜາພາຍນອກ ແລະ ມີປະສິດທິພາບໜ້ອຍ, ຍ່ອນທີ່ການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງມັກຈະຖືກເຜົາໄໝ້, ຈົນເຖິງການສວດມົນຢ່າງຈິງຈັງ, ພ້ອມກັບທູບ!

ໂຍຄະຜູ້ກ່າວໜ້າ, ຜູ້ທີ່ປິດບັງຈິດໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງລາວຈາກການລະບຸຕົວຕົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍ, ເຊື່ອມໂຍງຈິດໃຈຂອງລາວກັບກຳລັງທີ່ມີສະຕິສູງໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງກະດູກສັນຫຼັງ, ດັ່ງນັ້ນຈິງມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນິຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນໄວ້, ບໍ່ໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍແຮງກະຕຸ້ນຈາກອະດີດ ຫຼື ໂດຍຄວາມບໍ່ມີປັນຍາໃໝ່ຂອງແຮງຈູງໃຈຂອງມະນຸດ. ໂຍຄະດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດຕາມຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດຂອງລາວ, ປອດໄພໃນສະຫວັນສຸດທ້າຍຂອງວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ໂຍຄະໄດ້ຖວາຍຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດທີ່ສັບສົນຊັ້ນວາຍຂອງລາວຕໍ່ກອງໄຟທີ່ເປັນພະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ. ນີ້ແມ່ນພິທີໄຟໂຍຄະທີ່ແທ້ຈິງ, ເຊິ່ງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນອະດີດ ແລະ ປະຈຸບັນແມ່ນເຊື່ອເຝິງທີ່ຖືກບໍລິໂພກໂດຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ. ແປວ່າໄຟສຸດທ້າຍໄດ້ຮັບການເສຍສະລະຄວາມປ້າຄັງຂອງມະນຸດທັງໝົດ, ແລະ ມະນຸດກໍບໍລິສຸດຈາກຂີ້ຕົມ. ກະດູກຂອງລາວຖືກປອກອອກຈາກເນື້ອໜັງທີ່ປາຖະໜາທັງໝົດ, ໂຄງກະດູກກຳມະຂອງລາວຟອກຂາວດ້ວຍແສງແດດແຫ່ງປັນຍາທີ່ບໍລິສຸດ, ລາວກໍສະອາດໃນທີ່ສຸດ, ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ມະນຸດ ແລະ ຜູ້ສ້າງ.

ໂດຍອ້າງອີງເຖິງປະສິດທິພາບທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ເປັນລະບົບຂອງໂຍຄະ, ພະກຣິຊນະ ໄດ້ສັນລະເສີນໂຍຄະທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້: "ໂຍຄະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕົນຕາມວິໄນທາງຮ່າງກາຍ, ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ຕິດຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງປັນຍາ (*Jnana Yoga*), ຫຼື ເສັ້ນທາງແຫ່ງການກະທຳ (*Karma Yoga*); ເຈົ້າຈິງເປັນໂຍຄະ, ໂອ້ ສານຸສິດ Arjuna!" **26-14**

26-1 : ເຫ ປັນທິກໄວ້ ນັກວິທະຍາສາດ, ດຣ. ຈອດ ວ. ຄຣິລ ຂອງ ຄລິຟຟລນ, ໄດ້ອະທິບາຍແລ້ວ ກ່ອນ ກ 1940 ກອງປະຊຸມ ຂອງ ທີ ອາເມລິກາ ສະມາຄົມສຳລັບ ທີ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງ ວິທະຍາສາດ ທີ ການທົດລອງ ໂດຍ ເຊິ່ງ ລາວ ມີ ພິສູດແລ້ວ ນັ້ນ ທັງໝົດ ທາງຮ່າງກາຍ ເນື້ອເຍື່ອ ແມ່ນ ທາງໄຟຟ້າ ລົບ, ຍົກເວັ້ນເນື້ອເຍື່ອສະໝອງ ແລະ ລະບົບປະສາດທີ່ຍັງຄົງມີໄຟຟ້າເປັນບວກ ເພາະວ່າພວກມັນດູດຊຶມອີກຊີເຈນທີ່ຟື້ນຟູໃນອັດຕາທີ່ໄວຂຶ້ນ.

26-2 : ហាតេវ៉ាត រ៉ា ពា

IV:29. 26-3: ហាតេវ៉ាត

រ៉ាពា IV:1-2.

26-4 ຜູ້ຂຽນ *Manava Dharma Shastras* . ສະຖາບັນກົດໝາຍທົ່ວໄປເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເປັນພະຍານຍັງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປະເທດອິນເດຍຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້. ນັກວິຊາການຊາວຝຣັ່ງ, Louis Jacolliot, ຂຽນວ່າວັນທີຂອງ Manu "ໄດ້ສູນຫາຍໄປໃນຄືນຂອງຍຸກກ່ອນປະຫວັດສາດຂອງອິນເດຍ; ແລະ ບໍ່ ນັກວິຊາການ ມີ ກ້າ ໄປຫາປະຕິເສດ ລາວ ທີ່ ຫົວຂໍ້ ຂອງ ທີ່ ສ່ວນຫຼາຍ ບູຮານ ຜູ້ໃຫ້ກົດໝາຍ ໃນ ທີ່ ໂລກ." ໃນ ລາ ຄຳພີໄບເບິນ ແດນສີ ໃນ *L'inde* , ໜ້າ 33-37, Jacolliot ສຳເນົາເອກະສານອ້າງອີງຂະໜານກັນເພື່ອພິສູດວ່າປະ ມວນກົດໝາຍໂລມັນຂອງ *Justinian* ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍຂອງ *Manu* ຢ່າງໃກ້ຊິດ .

26-5 : ເທ ເລີມຕີນ ຂອງ ທີ່ ວັດຖຸນິຍົມ ອາຍຸ, ຕາມ ໄປຫາ ອິນດູ ຕາມພຣະຄຳພີ ການຄິດໄລ່, ແມ່ນ 3102 ກ່ອນຄ.ສ. ອັນນີ້ ແມ່ນ ທີ່ ການເລີມຕີນຂອງ ທີ່ ຈາກນ້ອຍຫາໃຫຍ່ ດວາປາຣາ ອາຍຸ (ເບິ່ງ ໜ້າ 174). ທັນສະໄໝນັກວິຊາການ, ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ທີ່ເຊື່ອ ນັ້ນ 10,000 ປີ ກ່ອນໜ້ານີ້ ທັງໝົດ ຜູ້ຊາຍ ແມ່ນ
ຈົມ ໃນ ກ ປ່າເຖືອນ ຫີນ ອາຍຸ, ສະຫຼຸບແລ້ວ ຍົກເລີກ ເປັນ "ນິທານ" ທັງໝົດ ບັນທຶກ ແລະ ປະເພນີ ຂອງ
.ຫຼາຍ ບູຮານ ອາລະຍະທຳ ໃນປະເທດອິນເດຍ, ຈີນ, ອີຢິບ, ແລະ ດິນແດນອື່ນໆ

26-6 ຄຳສຸພາສິດ ຂອງປາຕັງຊາລີ , II:1. ໃນການໃຊ້ຄຳວ່າ ກຣິຍະໂຍຄະ , ປາຕັງຊາລີໝາຍເຖິງເຕັກນິກທີ່ແນ່ນອນທີ່ໄດ້ສອນ ໂດຍ ບາບາຈີ, ຫຼື ໜຶ່ງ ຫຼາຍ ຄ້າຍຄືກັນ ໄປຫາ ມັນ. ນັ້ນ ມັນ ແມ່ນ ກ ແນ່ນອນ ເຕັກນິກ ຂອງ ຊີວິດຄວບຄຸມ ແມ່ນ ພິສູດແລ້ວ ໂດຍ ຂອງ ປາຕັງຊາລີ ຄຳສຸພາສິດ II:49.

26-7 : ຂອງ ປາຕັງຊາລີ ຄຳສຸພາສິດ , ຂ້ອຍ:27.

26-8 : "ໃນ ທີ່ ການເລີມຕີນ ແມ່ນ ທີ່ ຄຳສັບ, ແລະ ທີ່ ຄຳສັບ ແມ່ນ ດ້ວຍ ພະເຈົ້າ, ແລະ ທີ່ ຄຳສັບ ແມ່ນ ພະເຈົ້າ.
.....ທັງໝົດ ສິ່ງຂອງ ແມ່ນ
ເຮັດ ໂດຍ
ພຣະອົງ; ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍປາດສະຈາກພຣະອົງ." - ໂຢຮັນ 1:1-3. ອຸມ (ໂອມ) ຂອງ ພະເວດ
ໄດ້ກາຍເປັນຄຳສັກສິດ ອາມິນ ຂອງ ທີ່ ຊາວມຸດສະລິມ, ຮີມ ຂອງ ທີ່ ຊາວທິເບດ, ແລະ ອາແມນ ຂອງ ທີ່
ຄຣິສຕຽນ (ຂອງມັນ ຄວາມໝາຍ ໃນ ພາສາເຮັບເຣີ ການເປັນ ແນ່ ນອນ ສັດຊີ). "ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄື ອາແມນ ຜູ້ເປັນ
.ພະຍານທີ່ສັດຊີແລະຈິງຈັງ ຜູ້ເປັນຈຸດເລີມຕີນແຫ່ງການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວໄວ້." - ພຣະນິມິດ 3:14

26-9 : ຄຳສຸພາສິດ II:49..

26-10 : ຂ້ອຍ ໂກຣິນທ໌ 15:31. "ຂອງພວກເຮົາ ປິຕິຍິນດີ" ແມ່ນ ທີ່ ຖືກຕ້ອງ ການແປພາສາ; ບໍ່, ເປັນ ປົກກະຕິ
ແລ້ວ ມອບໃຫ້, "ຂອງເຈົ້າ ປິຕິຍິນດີ." ເຊນ. ໂປໂລ ໝາຍເຖິງ ການມີຢູ່ທົ່ວໄປ ຂອງສະຕິຂອງພຣະຄຣິດ.

26-11 : ກັລປາ ໝາຍຄວາມວ່າ ເວລາ ຫຼື ອີອອນ. ຊາບິການປາ ໝາຍຄວາມວ່າ ວິຊາ ໄປຫາ ເວລາ ຫຼື ການ
ປ່ຽນແປງ; ບາງອັນ ລົງ ດ້ວຍ ປຣະກຣິຕິ ຫຼື ສານ ຊາກ.
ນິຣບິການປາ ໝາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ມີວັນໝົດສະໄໝ, ບໍ່ປ່ຽນແປງ; ອັນນີ້ ແມ່ນ ທີ່ ສູງສຸດ ລັດ ຂອງ ສະມາ ທິ

26-12 : ອີງຕາມ ໄປຫາ ທີ່ ລິນຄອນ ຫໍສະໝຸດ ຂອງ ສຳຄັນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ , ໜ້າ. 1030, ທີ່ ຍັກໃຫຍ່ ເຕົາ
ຊີວິດ ລະຫວ່າງ 200 ແລະ 300 ປີ.

26-13 : ເຊັກສເປຍ: ໂຊນເນັດ

#146. 26-14: *Bhagavad Gita* , VI:

46.

ບົດ: 27

ການສ້າງຕັ້ງ ກ ໂຍຄະ ໂຮງຮຽນ ທີ່ ຣານຊີ

"ເປັນຫຍັງ ແມ່ນ ເຈົ້າ ບໍ່ມັກ ໄປຫາ ອົງກອນ ວຽກບໍ?"

ປະລິນຍາໂທ ຄໍາຖາມ ຕົກໃຈ ຂ້ອຍ ກ ບົດ. ມັນ ແມ່ນ ຈິງ ນັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ສ່ວນຕົວ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ທີ່ ທີ່ ເວລາ ແມ່ນ ນັ້ນ

ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ແມ່ນ "ແຕນ" ຮັງ.

"ມັນເປັນໜ້າທີ່ທີ່ບໍ່ຕ້ອງຂອບໃຈ, ທ່ານ," ຂ້ອຍຕອບ. "ບໍ່ວ່າຜູ້ນຳຈະເຮັດຫຼືບໍ່ເຮັດ, ລາວກໍ່ຖືກ ວິພາກ ວິຈານ."

"ເຈົ້າຕ້ອງ ການນົມ ສົມທັງໝົດ ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງບໍ່?" ຄຳຕອບຂອງຄູຂອງຂ້ອຍມາຜ່ອມກັບການຫຼຽວເບິ່ງທີ່ເຂັມ ງວດ. "ເຈົ້າ ຫຼື ຜູ້ອື່ນສາມາດບັນລຸການຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າຜ່ານໂຍຄະໄດ້ບໍ່ ຖ້າບັນດາອາຈານທີ່ມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອ ເຜືອແຜ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ?" ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຄືນ້ຳເຜິ້ງ, ອົງການຈັດຕັ້ງແມ່ນຮັງເຜິ້ງ; ທັງສອງຢ່າງແມ່ນຈຳເປັນ. ຮູບແບບ ໃດກໍ່ຕາມ ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແນ່ນອນ, ຖ້າບໍ່ມີ ວິນຍານ, ແຕ່ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນຮັງເຜິ້ງທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບນ້ຳຫວານທາງວິນຍານ?"

ຄຳແນະນຳຂອງລາວໄດ້ກະຕຸ້ນຂ້ອຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງອອກມາ, ແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນ ໜັກແໜ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ: ຂ້ອຍຢາກແບ່ງປັນຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ສັບສົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຕົນຂອງຄູ ຂອງຂ້ອຍກັບເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍ, ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຂ້ອຍ. "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຂ້ອຍໄດ້ ອະທິຖານ, "ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງຕະຫຼອດໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມອຸທິດຕົນຂອງ ຂ້ອຍ, ແລະຂໍໃຫ້ຂ້ອຍສາມາດປຸກຄວາມຮັກນັ້ນໃນຫົວໃຈອື່ນໆ."

ໃນໂອກາດກ່ອນໜ້ານີ້, ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບວັດ, ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ ທີ່ສຸດ.

"ເຈົ້າຈະຄິດຮອດເພື່ອນຂອງພັນລະຍາໃນໄວຊະລາໄດ້ແນວໃດ!" ລາວເວົ້າ. "ເຈົ້າບໍ່ເຫັນດີບໍ່ວ່າຜູ້ຊາຍຄອບຄົວ, ຜູ້ ທີ່ເຮັດວຽກທີ່ເປັນປະໂຫຍດເພື່ອລ້ຽງດູພັນລະຍາແລະລູກຂອງລາວ, ມີບົດບາດທີ່ຄຸ້ມຄ່າໃນ□□□□□□□□ຂອງ ພຣະເຈົ້າ?"

"ທ່ານ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະທ້ວງດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈ, "ທ່ານຮູ້ວ່າຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນພຽງແຕ່ ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານເທົ່ານັ້ນ."

ອາຈານໄດ້ຫົວຂວັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນຈົນຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າການສັງເກດການຂອງລາວເປັນພຽງການທົດສອບ ສັດທາຂອງ ຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

"ຈິງຈິໄວ້ວ່າ," ລາວເວົ້າຊ້າໆ, "ຜູ້ທີ່ປະຖິ້ມໜ້າທີ່ທາງໂລກຂອງຕົນສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ຕົນເອງໄດ້ໂດຍການ ຮັບຜິດຊອບບາງຢ່າງຕໍ່ຄອບຄົວທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ."

ອຸດົມການຂອງການສຶກສາທຸກດ້ານສຳລັບຊາວໜຸ່ມແມ່ນໄກ້ຊິດກັບຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີມາ. ຂ້ອຍເຫັນຢ່າງ ຊັດເຈນເຖິງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ແທ້ແລ້ງຂອງການສິດສອນທຳມະດາ, ເຊິ່ງແນໃສ່ການພັດທະນາຮ່າງກາຍແລະສະຕິ ປັນຍາເທົ່ານັ້ນ. ຄຸນຄ່າທາງສິນທຳແລະຈິດວິນຍານ, ຖ້າບໍ່ມີຄຸນຄ່າຂອງຄຸນຄ່າເຫຼົ່ານັ້ນ, ມະນຸດຄົນໃດກໍ່ບໍ່ສາມາດ ເຂົ້າຫາຄວາມສຸກໄດ້, ຂາດຫຼັກສູດການຮຽນການສອນຢ່າງເປັນທາງການ. ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນ ບ່ອນທີ່ເດັກຊາຍສາມາດພັດທະນາໄປສູ່ຄວາມສູງເຕັມທີ່ຂອງຄວາມເປັນຜູ້ຊາຍ. ບາດກ້າວທຳອິດຂອງຂ້ອຍໃນ ທິດທາງນັ້ນແມ່ນເຮັດກັບເດັກນ້ອຍເຈັດຄົນຢູ່ທີ່ Dihika, ເຊິ່ງເປັນສະຖານທີ່ຊົນນະບົດນ້ອຍໆໃນ Bengal.

ໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ໃນປີ 1918, ຜ່ານຄວາມເຮືອເພື່ອເພື່ອແຜ່ຂອງທ່ານ Sir Manindra Chandra Nundy, ມະຫາ ຣາຊາຂອງ Kasimbazar, ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຍ້າຍກຸ່ມທີ່ເຕີບໂຕໄວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ Ranchi. ເມືອງນີ້ໃນ Bihar, ປະມານສອງຮ້ອຍໄມຈາກ Calcutta, ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສະພາບອາກາດທີ່ມີສຸຂະພາບດີທີ່ສຸດໃນ ປະເທດອິນເດຍ. ພະລາຊະວັງ Kasimbazar ທີ່ Ranchi ໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງໂຮງຮຽນໃໝ່, ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ *Brahmacharya Vidyalyaya* **27-1**. ສອດຄ່ອງກັບອຸດົມການດ້ານການສຶກສາຂອງ

ພວກນີຊີ.

ຂອງເຂົາເຈົ້າ ປ່າໄມ້ ອາສະຣາມ ມີ ໄດ້ ທີ່ ບູຮານ ບ່ອນນຶ່ງ ຂອງ ການຮຽນຮູ້, ທາງໂລກ ແລະ ສັກສິດ ສຳລັບ ທີ່
ຊາວໜຸ່ມ ຂອງ

ອິນເດຍ.

ທີ່ Ranchi ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດໂຄງການການສຶກສາສໍາລັບທັງຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ມັນລວມມີວິຊາກະສິກໍາ, ອຸດສາຫະກໍາ, ການຄ້າ ແລະ ວິຊາການ. ນັກຮຽນຍັງໄດ້ຮັບການສອນກ່ຽວກັບ ໂຍຄະ ແລະ ການຝຶກສະມາທິ, ແລະ ລະບົບການພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເອກະລັກ, "ໂຍຄະ," ເຊິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບຫຼັກການເຫຼົ່ານັ້ນໃນປີ 1916.

ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຄືກັບໝໍ້ໄຟໄຟຟ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າມັນສາມາດສາກໄຟຄືນໃໝ່ ດ້ວຍພະລັງງານຜ່ານອຳນາດໂດຍກົງຂອງຄວາມຕັ່ງໃຈຂອງມະນຸດ. ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີການກະທຳໃດໆ, ບໍ່ວ່າຈະ ເລັກນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່, ເປັນໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ມີ ຄວາມເຕັມໃຈ, ມະນຸດຈຶ່ງສາມາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມຕັ່ງໃຈຫຼັກ ຂອງລາວເພື່ອຕໍ່ອາຍຸເນື້ອເຍືອຮ່າງກາຍຂອງລາວໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອຸປະກອນ ຫຼື ການອອກກຳລັງກາຍທີ່ໜັກໜ່ວງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນນັກຮຽນ Ranchi ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ "ໂຍຄະ" ງ່າຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຊິ່ງພະລັງ ຊີວິດ, ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນ medulla oblongata ຂອງມະນຸດ, ສາມາດສາກໄຟຄືນໃໝ່ໄດ້ຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ຫັນທີ່ ຈາກການສະໜອງພະລັງງານຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່ຈຳກັດ.

ພວກເດັກຊາຍໄດ້ຕອບສະໜອງຢ່າງດີເລີດຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມນີ້, ໂດຍໄດ້ພັດທະນາຄວາມສາມາດພິເສດໃນການ ປ່ຽນພະລັງງານຊີວິດຈາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍໄປຫາອີກສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າທີ່ສົມບູນແບບໃນທ່າທີ່ ຍາກລຳບາກ. **27-2** ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງຄວາມສາມາດດ້ານຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມອົດທົນທີ່ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີ ອຳນາດຫຼາຍຄົນບໍ່ສາມາດທຽບເທົ່າໄດ້. ນ້ອງຊາຍຄົນສຸດທ້າຍຂອງຂ້ອຍ, Bishnu Charan Ghosh, ໄດ້ເຂົ້າ ຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນ Ranchi; ຕໍ່ມາລາວໄດ້ກາຍເປັນ ນັກວັດທະນະທຳທາງກາຍະພາບຊັ້ນນຳໃນເບງການ. ລາວ ແລະ ນັກສຶກສາຄົນໜຶ່ງຂອງລາວໄດ້ເດີນທາງໄປເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາ, ໂດຍໄດ້ສະແດງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັກສະທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລປະຫລາດໃຈ, ລວມທັງຜູ້ທີ່ຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລໂຄລໍາເບຍ ໃນນິວຢອກ.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງປີທຳອິດທີ່ Ranchi, ມີຜູ້ສະໝັກເຂົ້າຮຽນເຖິງສອງພັນຄົນ. ແຕ່ໂຮງຮຽນ, ເຊິ່ງໃນເວລານັ້ນເປັນ ໂຮງຮຽນທີ່ຢູ່ອາໄສເທົ່ານັ້ນ, ສາມາດຮອງຮັບໄດ້ພຽງແຕ່ປະມານໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນເທົ່ານັ້ນ. ການສອນສໍາລັບນັກຮຽນກາງ ເວັນໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າມາໃນໄວໆນີ້.

ໃນ ວິທະຍາໄລ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງສະແດງເປັນພໍ່-ແມ່ໃຫ້ກັບເດັກນ້ອຍ, ແລະຕ້ອງຮັບມືກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ຢ່າງໃນການຈັດຕັ້ງ. ຂ້າພະເຈົ້າມັກຈິດຄຳເວົ້າຂອງພຣະຄຣິດທີ່ວ່າ: "ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ, ບໍ່ມີ ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ປະຖົມເຮືອນ, ຫຼືອ້າຍນ້ອງຊາຍຍິງ, ຫຼືພໍ່ແມ່, ຫຼືພັນລະຍາ, ຫຼືລູກ, ຫຼື ດິນແດນ, ເພື່ອເຮົາ, ແລະ ເພື່ອ ຂ່າວປະເສີດ, ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າໃນເວລານີ້, ເຮືອນ, ອ້າຍນ້ອງ, ເຮືອຍນ້ອງ, ແມ່, ລູກ, ແລະ ທີ່ດິນ, ພ້ອມກັບການຂົ່ມເຫັງ; ແລະ ໃນໂລກໜ້າຈະມີຊີວິດນິລັນຕອນ." **27-3** ສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ໄດ້ຕີຄວາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່າ ນີ້ວ່າ: "ຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຜູ້ທີ່ປະຖົມປະສົບການຊີວິດໃນການແຕ່ງງານ ແລະ ຄອບຄົວ, ແລະ ແລກປ່ຽນບັນຫາຂອງ ຄົວເຮືອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຈຳກັດ ເພື່ອຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໃນການຮັບໃຊ້ສັງຄົມໂດຍ ຫົວໄປ, ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າວຽກທີ່ມັກມາພ້ອມກັບການຂົ່ມເຫັງຈາກໂລກທີ່ເຂົາໃຈຜິດ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມພໍໃຈ ພາຍໃນອັນສູງສົງ."

ໂຍຄະຄະນິດສາດ , ອາຮາມທີສວຍງາມຂອງສະມາຄົມການຮັບຮູ້ຕົນເອງທີ່ Dakshineswar ເທິງແມ່ນ້ຳ Ganges. ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1938 ເປັນບ່ອນພັກຜ່ອນໂຍຄະສຳລັບນັກສຶກສາທັງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ.

ອາຄານກາງຂອງໂຮງ ຮຽນໂຍຄະສາດ-ສິງຄີ ບຣາມຊະຣິຍາ ວິດຍາລາຢາ ທີຣານຈີ, ລັດພິຫາຣ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1918 ເປັນໂຮງຮຽນໂຍຄະສຳລັບເດັກຊາຍ, ມີການສຶກສາລະດັບໄວຍາກອນ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ເຊື່ອມຕໍ່ກັບມັນແມ່ນພາລະກິດການກຸສົນ ລາຫິຣິ ມະຫາສາຍາ.

ມື້ໜຶ່ງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ມາຮອດ Ranchi ເພື່ອມອບພອນໃຫ້ພໍ່, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ເກັບໄວ້ດົນແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເສຍໃຈ ໂດຍການປະຕິເສດຂໍສະເໜີຂອງລາວກ່ຽວກັບຕຳແໜ່ງກັບທາງລົດໄຟ Bengal-Nagpur.

"ລູກຊາຍ," ລາວເວົ້າ, "ດຽວນີ້ພໍ່ເຫັນດີກັບທາງເລືອກໃນຊີວິດຂອງລູກແລ້ວ. ມັນເຮັດໃຫ້ພໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ເຫັນລູກຢູ່ໃນທຳມະກາງເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ກະຕືລືລົ້ນເຫຼົ້ານີ້; ລູກຄວນຢູ່ທີ່ນີ້ແທນທີ່ຈະຢູ່ກັບຕົວເລກທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງຕາຕະລາງເວລາທາງລົດໄຟ." ລາວໂບກມືໄປຫາກຸ່ມເດັກນ້ອຍສິບສອງຄົນທີ່ກຳລັງຕິດຕາມສິນຕິນຂອງຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍມີລູກພຽງແຕ່ແປດຄົນ," ລາວສັງເກດດ້ວຍຕາທີ່ເປັ້ງປະກາຍ, "ແຕ່ພໍຮູ້ສຶກເຖິງລູກໄດ້!"

ດ້ວຍສ່ວນໝາກໄມ້ຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ເນື້ອທີ່ອຸດົມສົມບູນຊາວບ້ານເຄີຍທີ່ພວກເຮົານຳໃຊ້ໄດ້, ນັກຮຽນ, ຄູອາຈານ ແລະ ຕົວຂ້ອຍເອງໄດ້ມີຄວາມສຸກກັບຊົ່ວໂມງທີ່ມີຄວາມສຸກຫຼາຍໃນການອອກແຮງງານກາງແຈ້ງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມເຫຼົ່ານີ້. ພວກເຮົາມີສັດລ້ຽງຫຼາຍໂຕ, ລວມທັງກວາງນ້ອຍໂຕໜຶ່ງທີ່ເດັກນ້ອຍຮັກຫຼາຍ. ຂ້ອຍກໍຮັກກວາງຫຼາຍຈົນຂ້ອຍປ່ອຍໃຫ້ມັນນອນຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງຂ້ອຍ. ຕອນເຊົ້າມືດ, ສັດນ້ອຍໆຈະຍ່າງມາຫາຕຽງຂອງຂ້ອຍເພື່ອລູບຄຳໃນຕອນເຊົ້າ.

ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ອາຫານສັດລ້ຽງກ່ອນເວລາປົກກະຕິ, ຍ້ອນວ່າຂ້ອຍຕ້ອງໄດ້ໄປເຮັດທຸລະບາງຢ່າງໃນເມືອງ

ຮານຈີ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຄື່ອນເດັກຊາຍບໍ່ໃຫ້ອາຫານລູກກວາງຈີນກວ່າຂ້ອຍຈະກັບມາ, ແຕ່ໜຶ່ງໃນນັ້ນບໍ່ເຊື່ອຝັງ.

ແລະ ໄດ້ໃຫ້ນົມລູກກວາງໃນປະລິມານຫຼາຍ. ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາໃນຕອນແລງ, ຂ່າວຮ້າຍໄດ້ມາຫາຂ້ອຍວ່າ: "ລູກກວາງນ້ອຍເກືອບຕາຍແລ້ວ, ຍ້ອນກິນຫຼາຍເກີນໄປ."

ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້, ແລະວາງສັດລ້ຽງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຊີວິດໄວ້ເທິງຕັກຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມສົງສານ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍຊີວິດມັນ. ຫຼາຍຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ສັດໂຕນ້ອຍໄດ້ເປີດຕາ, ລຸກຂຶ້ນຍືນ, ແລະຍ່າງຢ່າງອ່ອນເພຍ. ໂຮງຮຽນທັງໝົດຮ້ອງດ້ວຍຄວາມດີໃຈ.

ແຕ່ບົດຮຽນທີ່ເລິກເຊິ່ງໄດ້ມາສູ່ຂ້ອຍໃນຄືນນັ້ນ, ບົດຮຽນທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລືມໄດ້. ຂ້ອຍຢູ່ກັບກວາງຈົນຮອດສອງໂມງ, ເມື່ອຂ້ອຍນອນຫຼັບໄປ. ກວາງໄດ້ປະກົດຕົວໃນຄວາມຝັນ, ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ:

"ເຈົ້າກຳລັງກົດຂວາງຂ້ອຍໄວ້. ກະລຸນາປ່ອຍຂ້ອຍໄປ; ປ່ອຍຂ້ອຍ

ໄປ!" "ໄດ້ເລີຍ," ຂ້ອຍຕອບໃນຄວາມຝັນ.

ຂ້ອຍ ຕື່ນນອນ ຫັນທີ, ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ ອອກ, "ເດັກຊາຍທັງຫຼາຍ, ທີ່ ກວາງ ແມ່ນ ກຳລັງຈະຕາຍ!" ເທ ເດັກນ້ອຍ ຟ້າວ ຟັງ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຂ້າງ.

ຂ້ອຍແລ່ນໄປຫາແຈ້ງບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ວາງສັດລ້ຽງໄວ້. ມັນພະຍາຍາມລຸກຂຶ້ນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ສະດຸດເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແລ້ວລືມລົງຢູ່ຕີນຂອງຂ້ອຍ, ຕາຍ.

ອີງຕາມກຳມະຜົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼົ່ວທຸກໆ ແລະ ຄວບຄຸມຊະຕາກຳຂອງສັດ, ຊີວິດຂອງກວາງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ, ແລະ ມັນພ້ອມທີ່ຈະກ້າວໄປສູ່ຮູບແບບທີ່ສູງກວ່າ. ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຜູກພັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຕໍ່ມາຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນເປັນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍສາມາດຍຶດໝັ້ນມັນໄວ້ໃນຂັ້ນຈຳກັດຂອງຮູບແບບສັດທີ່ຈິດວິນຍານກຳລັງຕີນລົມເພື່ອການປົດປ່ອຍ. ຈິດວິນຍານຂອງກວາງໄດ້ອ້ອມວອນໃນຄວາມຝັນ ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂ້ອຍ, ມັນຈະບໍ່ໄປ ຫຼື ບໍ່ສາມາດໄປໄດ້. ຫັນທີທີ່ຂ້ອຍຕົກລົງ, ມັນກໍອອກໄປ.

ຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດໄດ້ຫາຍໄປຈາກຂ້ອຍ; ຂ້ອຍຮູ້ອີກຄັ້ງວ່າພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະອົງຮັກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ພຣະອົງ, ແລະບໍ່ໃຫ້ຮູ້ສຶກຫຼອກລວງວ່າຄວາມຕາຍເປັນຈຸດຈົບຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ຜູ້ຊາຍທີ່ໄງ່ຈ້າເຫັນພຽງແຕ່ກຳແພງແຫ່ງຄວາມຕາຍທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້, ຊ່ອນຕົວ, ເບິ່ງຄືວ່າຕະຫຼອດໄປ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງລາວ. ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜູກພັນ, ຜູ້ທີ່ຮັກຄົນອື່ນເປັນການສະແດງອອກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາໃຈວ່າເມື່ອຕາຍ, ຄົນທີ່ຮັກໄດ້ກັບຄືນມາເພື່ອຄວາມສຸກໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

ໂຮງຮຽນຣາມຈິໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນນ້ອຍໆ ແລະ ງ່າຍດາຍ ໄປສູ່ສະຖາບັນທີ່ມີຊື່ສຽງໃນປະເທດອິນເດຍໃນປະຈຸບັນ. ຫຼາຍພະແນກຂອງໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການບໍລິຈາກໂດຍສະໝັກໃຈຈາກຜູ້ທີ່ຊື່ນຊົມຍືນດີໃນການຮັກສາອຸດົມການດ້ານການສຶກສາຂອງພວກຮິຊີ. ພາຍໃຕ້ຊື່ຫົວໄປວ່າ ໂຍໂຄດາ ສັດສິງ , **27-4** ໂຮງຮຽນສາຂາທີ່ຈະເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ Midnapore, Lakshmanpur, ແລະ Puri.

ສຳນັກງານໃຫຍ່ Ranchi ມີພະແນກການແພດບ່ອນທີ່ຢາ ແລະ ການບໍລິການຂອງທ່ານໝໍໄດ້ຮັບການສະໜອງໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກໃນທ້ອງຖິ່ນ. ຈຳນວນຄົນເຈັບທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນຫຼາຍກວ່າ 18,000 ຄົນ ບຸກຄົນ ກ ປີ. ເທ ວິທະຍາໄລ ມີ ເຮັດ ຂອງມັນ ເຄື່ອງໝາຍ, ຄືກັນ, ໃນ ອິນເດຍ ແຂ່ງຂັນໄດ້ກິລາ, ແລະໃນຂົງເຂດການສຶກສາ, ບ່ອນທີ່ສະມາຊິກເກົ້າຂອງ Ranchi ຫຼາຍຄົນໄດ້ໂດດເດັ່ນໃນພາຍຫຼັງ ຊີວິດມະຫາວິທະຍາໄລ.

ເທ ໂຮງຮຽນ, ຕອນນີ້ ໃນ ຂອງມັນ ຊາວແປດ ປີ ແລະ ທີ່ ສູນກາງ ຂອງ ຫຼາຍ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ, **27-5** ມີ ໄດ້ ທີ່ໄດ້ຮັບກຽດ

ໂດຍການຢ້ຽມຢາມຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງຈາກຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ. ໜຶ່ງໃນບຸກຄົນສຳຄັນທີ່ເຄີຍກວດກາ ວິຫານ ໃນປີທຳອິດຂອງມັນແມ່ນ Swami Pranabananda, "ໄພ່ພົນທີ່ມີສອງຮ່າງກາຍ" ຂອງ Benares. ໃນຂະນະທີ່ພະອາຈານໃຫຍ່ໄດ້ເບິ່ງຫ້ອງຮຽນກາງແຈ້ງທີ່ສວຍງາມ, ເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້, ແລະ ເຫັນໃນຕອນແລງວ່າເດັກຊາຍນ້ອຍນັ່ງຢູ່ບ່ອນໄຫວເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງໃນການຝຶກສະມາທິໂຍຄະ, ລາວຮູ້ສຶກ ປະທັບໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

"ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກຫຼາຍ," ລາວເວົ້າ, "ທີ່ເຫັນວ່າອຸດົມການຂອງ Lahiri Mahasaya ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຊາວໜຸ່ມທີ່ເໝາະສົມໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນສະຖາບັນນີ້. ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົນຕໍ່ມາ."

ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍໄດ້ກ້າຖາມໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ວ່າ "ທ່ານ," ລາວເວົ້າ,

"ຂ້ອຍຂໍເປັນພະບໍ? ຊີວິດຂອງຂ້ອຍມີໄວ້ເພື່ອພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນບໍ?"

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສະວາມີ ປຣານາບານັນດາ ຍິມ ຄ່ອຍໆ, ຂອງລາວ ຕາ ແມ່ນ ການເຈາະ ທີ່ ອະນາຄົດ.

"ລູກ," ລາວຕອບ, "ເມື່ອລູກໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຈະມີເຈົ້າສາວທີ່ສວຍງາມລຳຖ້າລູກຢູ່." ໃນທີ່ສຸດເດັກຊາຍກໍໄດ້ແຕ່ງງານ, ຫຼັງຈາກວາງແຜນເປັນເວລາຫຼາຍປີເພື່ອເຂົ້າສູ່ວົງສາມີ.

ຫຼັງຈາກ Swami Pranabananda ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Ranchi ໄດ້ໄລຍະໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປກັບພໍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ເຮືອນ Calcutta ບ່ອນທີ່ໂຍຄະພັກຢູ່ຊົ່ວຄາວ. ຄຳທຳນາຍຂອງ Pranabananda ທີ່ເຄີຍເຮັດກັບຂ້ອຍຫຼາຍປີກ່ອນໄດ້ຜຸດຂຶ້ນມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍວ່າ: "ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນເຈົ້າ, ກັບພໍ່ຂອງເຈົ້າໃນພາຍຫຼັງ."

ເມື່ອພໍ່ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງຂອງສະວາມີ, ໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ່ງຂອງລາວ ແລະ ໂອບກອດພໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສູງ.

"ພະຄະບາຕິ," ລາວເວົ້າ, "ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງກັບຕົວເອງ? ເຈົ້າບໍ່ເຫັນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແຂ່ງກັບໄປສູ່ອະນັນບໍ?" ຂ້ອຍອາດເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳຍ້ອງຍໍຂອງລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ສະວາມີສືບຕໍ່ວ່າ, "ເຈົ້າຈິໄດ້ບໍ່ວ່າລູກບາຜູ້ມີພວນສະຫວັນຂອງພວກເຮົາເຄີຍເວົ້າເລື້ອຍໆວ່າ: ' ບານັດ, ບານັດ, ບັນໃຈ .' **26-6** ສະນັ້ນ, ຈົ່ງສືບຕໍ່ປະຕິບັດ *Kriya Yoga* ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ແລະ ບັນລຸປະຕູສະຫວັນໄດ້ໄວ.

ຮ່າງກາຍຂອງ ປຣານາບານັນດາ, ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າແຂງແຮງດີໃນລະຫວ່າງການໄປຢ້ຽມຢາມລາວຄັ້ງທຳອິດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃນເບນາເຣສ, ຕອນນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແກ່ຊະລາຢ່າງແນ່ນອນ, ເຖິງແມ່ນວ່າທາງທາງຂອງລາວຍັງຄົງຕັ້ງຊື່ຢ່າງໜ້າຊົມເຊີຍ.

"ສະວາມີຈີ," ຂ້ອຍຖາມ, ແນມເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາຂອງລາວ, "ກະລຸນາບອກຄວາມຈິງໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ: ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແກ່ຊະລາບໍ? ເມື່ອຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ, ການຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຫຼຸດ ລົງບໍ?"

ລາວຍິມຢ່າງນາໝ້າ. "ດຽວນີ້ຜູ້ທີ່ຮັກຢູ່ກັບຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄີຍ." ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນອັນສົມບູນຂອງລາວໄດ້ຄອບງຳຈິດໃຈແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ. ລາວສືບຕໍ່ວ່າ, "ຂ້ອຍຍັງເພີດເພີນກັບເງິນບຳນານສອງຢ່າງ - ໜຶ່ງຈາກພະຄາບາຕິຢູ່ນີ້, ແລະອີກອັນໜຶ່ງຈາກສະຫວັນ." ໂດຍຊີວິດມີຂຶ້ນເທິງຟ້າ, ໄພ່ພົນໄດ້ຖືກຢູ່ໃນຄວາມປະຕິບັດ, ໃບໜ້າຂອງລາວເປັ້ງປະກາຍດ້ວຍແສງສະຫວັນ - ຄຳຕອບທີ່ພຽງພໍສຳລັບຄຳຖາມຂອງຂ້ອຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າຫ້ອງຂອງ Pranabananda ມີຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເມັດພັນຫຼາຍຊະນິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມຈຸດປະສົງຂອງພວກມັນ.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເມືອງເບນາເຣສຢ່າງຖາວອນແລ້ວ," ເພິ່ນກ່າວ, "ແລະດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນທາງໄປຍັງບູເຂົາຫີມະໄລ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະເປີດອາສາອາໄສໃຫ້ສາວິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແກ່ນເຫຼົ່ານີ້ຈະຜະລິດຜັກຫົມແລະຜັກອື່ນໆອີກສອງສາມຊະນິດ. ຄົນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ, ໃຊ້ເວລາຂອງພວກເຂົາໃນການເປັນເອກະພາບອັນດີງາມກັບພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຫຍັງອີກທີ່ຈຳເປັນ."

ພໍ ຖາມ ຂອງລາວ ອ້າຍ ສານຸສິດ ເມື່ອ ລາວ ຈະ ກັບຄືນ ໄປຫາ ກັລຄັດຕາ.

"ຢ່າມີອີກແລ້ວ," ໄພ່ພົນຕອບ. "ບໍ່ມີແມ່ນປີທີ ລາຫິຣິ ມະຫາໄຊ ບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະຈາກເບນາເຣສທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍໄປຕະຫຼອດການ ແລະ ໄປທີ່ເທືອກເຂົາຫີມະໄລ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອທຳລາຍຮ່າງກາຍມະຕະຂອງຂ້ອຍ."

ຕາຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ແຕ່ສະວາມີຍົມຢ່າງສະຫງົບ. ລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງຕັກຂອງພະແມ່ຜູ້ສັກສິດຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ພາລະຂອງປີຕ່າງໆບໍ່ມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ການມີພະລັງທາງວິນຍານອັນສູງສຸດຂອງໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ລາວສາມາດຕໍ່ອາຍຸຮ່າງກາຍຂອງລາວໄດ້ຕາມໃຈມັກ; ແຕ່ບາງຄັ້ງລາວບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະຊັກຊ້າຂະບວນການແກ່ຊະລາ, ແຕ່ປ່ອຍໃຫ້ກຳມະຂອງລາວເຮັດວຽກ. ຕົວມັນເອງອອກມາເທິງພື້ນຜິວທາງກາຍະພາບ, ໂດຍໃຊ້ຮ່າງກາຍເກົ່າຂອງລາວເປັນອຸປະກອນປະຢັດເວລາເພື່ອຍົກເວັ້ນຄວາມຈຳເປັນຂອງການສ້າງກຳມະໃນຊາດໃໝ່.

ເດືອນ ຕໍ່ມາ ຂ້ອຍ ໄດ້ພົບ ອັນ ເກົາ ເພືອນ, ຊານດານ, WHO ແມ່ນ ໜຶ່ງ ຂອງ ປຣານາບານັນດາ ປິດ ສານຸສິດ.

"ຄູ່ສອນທີ່ໜ້າຮັກຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ," ລາວບອກຂ້ອຍ, ທ່າມກາງສຽງຮ້ອງໄຫ້. "ລາວໄດ້ສ້າງຕັ້ງວັດໃກ້ກັບ Rishikesh, ແລະໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມດ້ວຍຄວາມຮັກແກ່ພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາຕັ້ງຖິ່ນຖານໄດ້ດີ, ແລະສ້າງຈິດວິນຍານຢ່າງໄວວາ ... ດ້ວຍຄວາມຄືບໜ້າໃນບໍລິສັດຂອງລາວ, ລາວໄດ້ສະເໜີໃຫ້ມີໜຶ່ງລ້ຽງຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈາກ Rishikesh. ຂ້ອຍໄດ້ຖາມ ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງຕ້ອງການຈຳນວນຫຼາຍດັ່ງກ່າວ."

"ນີ້ແມ່ນພິທີງານບຸນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຂ້ອຍ,' ລາວເວົ້າ. ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຜົນສະທ້ອນທັງໝົດຂອງ ຄຳເວົ້າຂອງລາວ."

"ພະນະບັນນິດຈິ ໄດ້ຊ່ວຍປຸງແຕ່ງອາຫານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ພວກເຮົາໄດ້ລ້ຽງແຂກປະມານ 2000 ຄົນ. ຫຼັງຈາກງານລ້ຽງ, ເພິ່ນໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງເວທີສູງ ແລະ ໄດ້ເທດສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນ. ໃນຕອນທ້າຍ, ຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງຫຼາຍພັນຄົນ, ເພິ່ນໄດ້ຫັນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງຢູ່ຂ້າງເພິ່ນເທິງເວທີ, ແລະ ເວົ້າດ້ວຍພະລັງທີ່ຜິດປົກກະຕິ."

"ຊານດານ, ເປັນ ກຽມພ້ອມ; ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງໄປ ໄປຫາ ເຕະ ທີ່ ກອບ. **27-7** "

"ຫຼັງຈາກຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ຕົກໃຈ, ຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດັງໆວ່າ, 'ພະອາຈານ, ຢ່າເຮັດມັນ! ກະລຸນາ, ກະລຸນາ, ຢ່າເຮັດມັນ!' ຝູງຊົນພາກັນເວົ້າບໍ່ອອກ, ແນມເບິ່ງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ. ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຍົມໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ສາຍຕາທີ່ຈິງຈັງຂອງລາວຈ້ອງມອງຢູ່ທີ່ Eternity ແລ້ວ."

"ຢ່າເຫັນແກ່ຕົວ,' ລາວເວົ້າ, 'ແລະຢ່າໂສກເສົ້າແທນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກເຈົ້າທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມຍິນດີມາດົນແລ້ວ; ດຽວນີ້ ຈິງປິຕິຍິນດີ ແລະ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍໂຊກດີ. ຂ້ອຍຈະໄປພົບກັບຄືນຮັກຂອງຈັກກະວານ.' ດ້ວຍສຽງກະຊິບ, ປຣານາບັນນິດຈິ ໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ, 'ຂ້ອຍຈະເກີດໃໝ່ໃນໄວໆນີ້. ຫຼັງຈາກເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຂ້ອຍຈະກັບມາ. ມາສູ່ໂລກ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບ Babaji. **27-8** ອີກບໍດິນເຈົ້າຈະຮູ້ແລ້ວວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຖືກຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້ໃນຮ່າງກາຍໃໝ່ເມື່ອໃດ ແລະ ຢູ່ໃສ."

"ລາວ ຮ້ອງໄຫ້ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, 'ຊານດານ, ທີ່ນີ້ ຂ້ອຍ ເຕະ ທີ່ ກອບ ໂດຍ ທີ່ ວິນາທີ່ ກຣິຢາ ໂຍຄະ . **27-9**

"ເພິ່ນໄດ້ຫລຽວເບິ່ງທະເລໃບໜ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ພອນ. ໂດຍຫັນສາຍຕາເຂົ້າໄປທາງໃນໄປສູ່ ຕາທາງວິນຍານ, ເພິ່ນກໍ່ກາຍເປັນບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ຝູງຊິນທີ່ສັບສົນຄິດວ່າເພິ່ນກໍ່ລັງນັ່ງ ສະມາທິຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກ, ເພິ່ນໄດ້ອອກຈາກຫໍສັງເກດການຂອງເນື້ອໜັງ ແລະ ໄດ້ຊິມເຂົ້າໄປໃນ ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານ. ສາວິກໄດ້ແຕະຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນ, ນັ່ງຢູ່ໃນທ່າດອກບົວ, ແຕ່ ມັນບໍ່ແມ່ນເນື້ອໜັງທີ່ອົບອຸ່ນອີກຕໍ່ໄປ. ມີພຽງແຕ່ຮ່າງກາຍທີ່ແຂງກະດ້າງເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫຼືອ; ຜູ້ເຊົາໄດ້ໜີໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ ເປັນອະມະຕະ."

ຂ້ອຍ ໄດ້ສອບຖາມ ຢູ່ໃສ ປຣານາບານັນດາ ແມ່ນ ໄປຫາ ເປັນ ເກີດໃໝ່

"ມັນແມ່ນຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັກສິດທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໃຫ້ໃຜໄດ້," Sanandan ຕອບ. "ບາງທີ່ເຈົ້າ ອາດຈະຊອກຫາວິທີອື່ນ."

ຫຼາຍປີຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນພົບຈາກ Swami Keshabananda **27-10** ວ່າ ປຣະນາບັນນັນດາ, ສອງສາມປີ ຫຼັງຈາກເກີດໃນຮ່າງກາຍໃໝ່, ໄດ້ໄປວັດບາດຣິນາຣາຍານໃນພູເຂົາຫິມະໄລ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມໄຟຟ້ນ ອ້ອມຮອບບາບາຈີຜູ້ຍິງໃຫຍ່.

27-1 ວິດ ຍາລາຍະ , ໂຮງຮຽນ. ໃນທີ່ນີ້ ພົມມະຈັກຣະ ໝາຍເຖິງໜຶ່ງໃນສີຂັນຕອນໃນແຜນເວດສຳລັບຊີວິດ ຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ນັ້ນ ຂອງ (1) ທີ່ ໂສດ ນັກຮຽນ (ພຣາມມະຈາຣີ); (2) ທີ່ ເຈົ້າຂອງເຮືອນ ດ້ວຍ ທາງໂລກ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ (ກຣິຫາສະຖາ);

ທີ່ ພະບໍລົມມະຕະ (ວານາປຣະສະຖາ); (4) ທີ່ ປ່າໄມ້ ຜູ້ອາໄສຢູ່ ຫຼື ຜູ້ຫຼົງທາງ, ຝຣີ ຈາກ ທັງໝົດ ທາງ (3) ໂລກ ຄວາມກັງວົນ (ສັນຍາຊີ). ອັນນີ້ ແຜນການທີ່ເໝາະສົມ ຂອງ ຊີວິດ, ໃນຂະນະທີ່ ບໍ່ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ສັງເກດເຫັນ ໃນ ທັນສະໄໝ ອິນເດຍ, ຍັງຢູ່ ມີ ຫຼາຍ ເຄົາລົບນັບຖື ຜູ້ຕິດຕາມ. ເທ ສີ ຂັນຕອນຕ່າງໆ ແມ່ນ .ປະຕິບັດຢ່າງທາງສາສະໜາພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຄູຣູ

27-2 : ກ ຕົວເລກ ຂອງ ອາເມລິກາ ນັກຮຽນ ຍັງ ມີ ຊຳນານແລ້ວ ຕ່າງໆ ອາສະນະ ຫຼື ທ່າທາງ, ລວມ ທັງ ເບີນາດ ໂຄລ, ຄູສອນຢູ່ Los Angeles ກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງ Self-Realization Fellowship.

27-3 : ໝາຍ 10:29-30 .

27-4 : ໂຍໂຄດາ: ໂຍ ຄະ ສະຫະພັນ, ຄວາມກົມກຽວ, ຄວາມສົມດຸນ; ດາ ນັ້ນ ເຊິ່ງ ຖ່າຍທອດ. ເສົາ-ສັງຄະ: ນັ່ງ ຄວາມຈິງ; ຊັງ ກາ ສະມາຄົມ. ໃນ ທິດຕາເວັນຕົກ, ໄປຫາ ຫຼີກລ່ຽງ ທີ່ ໃຊ້ ຂອງ ກ ສັນສະກິດ ຊື່, ທີ່ ໂຍ ໂກດາ ຊາດ-ສັງຄະ ການເຄື່ອນໄຫວ ມີ ໄດ້ ເອີ້ນວ່າ ທີ່ ທຶນການສຶກສາ ເພື່ອການຮັບຮູ້ຕົນເອງ .

27-5 : ເທ ກິດຈະກຳ ທີ່ ຣານຊີ ແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍ ເພີ່ມເຕີມ ຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນ ບົດ 40. ເທ ລັກສະມັນປູຣ ໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ໃນ ທີ່ ສາມາດ ຄິດຄຳທຳນຽມ ພະແນກການແພດໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຢ່າງລະອຽດຈາກທ່ານ ດຣ. SN Pal ແລະ Sasi Bhusan Mullick.

27-6 : ໜຶ່ງ ຂອງ ລາຣີຣີ ມະຫາໄຊຍະ ມັກ ຄຳສັ່ງເກດ, ມອບໃຫ້ ເປັນ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ ສຳລັບ ຂອງ ລາວ ຂອງນັກຮຽນ ຄວາມອິດທິນ. ກ ການແປແບບບໍ່ເສຍຄ່າແມ່ນ: "ພະຍາຍາມ, ພະຍາຍາມ, ມື້ໜຶ່ງ ຈົ່ງເບິ່ງ! ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງ!"

27-7 : ຕົວຢ່າງ, ໃຫ້ ຂຶ້ນ ທີ່ ຮ່າງກາຍ.

27-8 : ລາຣີຣີ ມະຫາໄຊຍະ ກູຣູ, WHO ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ການດຳລົງຊີວິດ. (ເບິ່ງ ບົດ 33.)

27-9 ກໍຣິຍະ ທີສອງ , ດັງທີສອນໂດຍ ລາຫິຣິ ມະຫາສາຍາ, ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ນັບຖືທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ມັນແລ້ວສາມາດອອກ
ໄປ ແລະ ກັບຄືນສູ່ໂລກໄດ້. ຮ່າງກາຍ ຢ່າງມີສະຕິ ທີ່ ໃດກໍໄດ້ ເວລາ. ຂຶ້ນສູງ ໂຍຄະ ໃຊ້ ທີ່ ວິນາທີ ກໍຣິຢາ
ເຕັກນິກ ໃນລະຫວ່າງ ທີ່ ສຸດທ້າຍ ອອກ ຂອງ ຄວາມຕາຍ, ກໍ ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ລ່ວງໜ້າສະເໝີ.

27-10 : ຂອງຂ້ອຍ ກອງປະຊຸມ ດ້ວຍ ເກຊາບານັນດາ ແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍ ໃນ ບົດ 42.

ກາຊີ, ເກີດໃໝ່ ແລະ ຄົນພົບຄືນໃໝ່

"ກະລຸນາ ເຮັດ ບໍ່ ໄປ ເຂົ້າໄປໃນ ທີ່ ນັ້ນ. ໃຫ້ ພວກເຮົາ ອາບນ້ຳ ໂດຍ ການຈຸ່ມ ຂອງພວກເຮົາ ຖັງ."

ຂ້ອຍກຳລັງກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ນັກຮຽນໝູ່ມ Ranchi ຜູ້ທີ່ມານຳຂ້ອຍໃນການຍ່າງປ່າໄລຍະຫ່າງແປດໄມລ໌ໄປຫາເນີນພູທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ໝອງນ້ຳທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົານັ້ນໜ້າສົນໃຈຫຼາຍ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈກັບມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈ.

ກຸ່ມຄົນອ້ອມຂ້າງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງຂ້ອຍໃນການຈຸ່ມຖັງ, ແຕ່ມີເດັກຊາຍສອງສາມຄົນຍອມແພ້ຕໍ່ການລ້ລວງຂອງນ້ຳເຢັນ. ທັນທີທີ່ພວກເຂົາດຳນ້ຳ, ງູນ້ຳໂຕໃຫຍ່ກໍປິ່ນອ້ອມພວກເຂົາ. ພວກເດັກຊາຍອອກມາຈາກໝອງນ້ຳດ້ວຍຄວາມກ້າຫານທີ່ຕະຫຼົກ.

ພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານທ່ຽງປົກນົກຫຼັງຈາກພວກເຮົາໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ. ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້, ອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍກຸ່ມນັກຮຽນ. ເມື່ອເຫັນຂ້ອຍຢູ່ໃນອາລົມທີ່ສ້າງແຮງບັນດານໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຂ້ອຍດ້ວຍຄຳຖາມ.

"ກະລຸນາບອກຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານ," ຊາຍໜູ່ມຄົນໜຶ່ງຖາມ, "ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງ ການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ."

"ອ້າ, ບໍ່," ຂ້ອຍ ຕອບວ່າ "ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຢ່າງບັງຄັບ ຖ່າຍແລ້ວ ໄກ ໄປຫາ ຂອງເຈົ້າ ບ້ານ, ແລະ ຕໍ່ມາ ເຈົ້າ ຈະ ແຕ່ງງານ."

ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອ, ລາວໄດ້ປະທ້ວງຢ່າງຮຸນແຮງ. "ພຽງແຕ່ຖ້າຂ້ອຍຕາຍແລ້ວຂ້ອຍຈຶ່ງສາມາດຖືກແບກກັບບ້ານໄດ້." ແຕ່ໃນສອງສາມເດືອນຕໍ່ມາ, ພໍແມ່ຂອງລາວໄດ້ມາຮອດເພື່ອຮັບລາວໄປ, ເຖິງວ່າລາວຈະຕໍ່ຕ້ານດ້ວຍນ້ຳຕາ; ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ແຕ່ງງານ.

ຫຼັງຈາກຕອບຄຳຖາມຫຼາຍໆຂໍ້, ຂ້ອຍໄດ້ຖືກຖາມໂດຍຊາຍໜູ່ມຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ກາຊີ. ລາວອາຍຸປະມານສິບສອງປີ, ເປັນນັກຮຽນທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ, ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງທຸກຄົນ.

"ທ່ານ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ຫຍັງ ຈະ ເປັນ ຂອງຂ້ອຍ ຊະຕາກຳ?"

"ເຈົ້າ ຈະ ໄວໆນີ້ ເປັນ ຕາຍແລ້ວ. ເທ ຕອບກັບ ມາ ຈາກ ຂອງຂ້ອຍ ຮິມຝີປາກ ດ້ວຍ ອັນ ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ ແຮງ.

ການເປີດເຜີຍທີ່ບໍ່ຄາດຄິດນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕົກໃຈ ແລະ ເສຍໃຈຫຼາຍເຊັ່ນດຽວກັນກັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ຂ້ອຍຕຳນິຕົວເອງຢ່າງງຽບໆວ່າເປັນ ເດັກນ້ອຍທີ່ໜ້າຢ້ານ, ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປ.

ເປີດ ຂອງພວກເຮົາ ກັບຄືນ ໄປຫາ ທີ່ ໂຮງຮຽນ, ຄາຊີ ມາ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຫ້ອງ.

"ຖ້າຂ້ອຍຕາຍ, ເຈົ້າຈະພົບຂ້ອຍເມື່ອຂ້ອຍເກີດໃໝ່, ແລະ ນຳຂ້ອຍກັບຄືນສູ່ເສັ້ນທາງວິນຍານບໍ່?" ລາວ ຮ້ອງໄຫ້.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກບັງຄັບໃຫ້ປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ລືກລັບທີ່ຍາກລຳບາກນີ້. ແຕ່ເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດຫຼັງຈາກນັ້ນ, Kashi ໄດ້ກົດດັນຂ້ອຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ເມື່ອເຫັນລາວຮູ້ສຶກທີ່ຖອຍໃຈຈົນເຖິງຂັ້ນແຕກສະຫລາຍ, ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍໄດ້ປອບໃຈລາວ.

"ແມ່ນແລ້ວ," ຂ້ອຍ ສັນຍາໄວ້ແລ້ວ. "ຖ້າ ທີ ສະຫວັນ ພໍ ໃຫ້ກູ້ຢືມ ຂອງລາວ ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຂ້ອຍ ຈະ ລອງ ໄປຫາ ຊອກຫາ ເຈົ້າ."

ໃນຊ່ວງພັກຮ້ອນ, ຂ້ອຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງໄລຍະສັ້ນໆ. ດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດພາ Kashi ໄປນຳໄດ້, ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນລາວໄປທີ່ຫ້ອງຂອງຂ້ອຍກ່ອນອອກໄປ, ແລະ ໄດ້ສັງລາວຢ່າງລະມັດລະວັງໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມສັນສະເຫຼືອນທາງວິນຍານຂອງໂຮງຮຽນ, ຕໍ່ກັບການຊັກຊວນທັງໝົດ. ບາງຢ່າງຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຖ້າລາວບໍ່ກັບບ້ານ, ລາວອາດຈະຫຼີກລ່ຽງໄພພິບັດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ.

ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍອອກໄປ ພໍຂອງ Kashi ກໍມາຮອດ Ranchi. ເປັນເວລາສິບຫ້າມື້ ລາວໄດ້ພະຍາຍາມທຳລາຍຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ໂດຍອະທິບາຍວ່າ ຖ້າ Kashi ຈະໄປ Calcutta ພຽງແຕ່ສິບມື້ເພື່ອໄປຫາແມ່ຂອງລາວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວສາມາດກັບຄືນມາໄດ້. Kashi ປະຕິເສດຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ໃນທີ່ສຸດພໍ່ກໍເວົ້າວ່າລາວຈະເອົາເດັກຊາຍໄປ ໝົດໄປດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕຳຫຼວດ. ໄພຂົ່ມຂູ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ລົບກວນ Kashi, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະເປັນສາເຫດຂອງການໂຄສະນາທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ໂຮງຮຽນ. ລາວບໍ່ມີທາງເລືອກອື່ນນອກຈາກໄປ.

ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປ Ranchi. ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າ Kashi ຖືກຍ້າຍອອກໄປ, ຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນລົດໄປ Calcutta ທັນທີ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນລົດມ້າ. ແປກຫຼາຍ, ໃນຂະນະທີ່ລົດຜ່ານຂົວ Howrah ຂ້າມແມ່ນ້ຳ Ganges, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພໍ່ຂອງ Kashi ແລະຍາດພີ່ນ້ອງຄົນອື່ນໆໃນຊຸດໂສກເສົ້າ. ຂ້ອຍຮ້ອງບອກຄົນຂັບລົດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຢຸດ, ແລະຟ້າວອອກໄປແລະເບິ່ງພໍ່ທີ່ໂຊກຮ້າຍ.

"ທ່ານ. ຄາດຕະກອນ," ຂ້ອຍ ຮ້ອງໄຫ້ ບາງໆ ຢ່າງບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ "ເຈົ້າ ມີ ຖືກຂ້າ ຂອງຂ້ອຍ ເດັກຊາຍ!"

ພໍ່ໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າລາວໄດ້ເຮັດຜິດໃນການບັງຄັບເອົາ Kashi ໄປ Calcutta. ໃນລະຫວ່າງສອງສາມມື້ທີ່ເດັກຊາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວໄດ້ກິນອາຫານທີ່ປົນເປືອນ, ຕິດພະຍາດອະຫິວາ, ແລະເສຍຊີວິດໄປ.

ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ Kashi, ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະຊອກຫາລາວຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ, ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນທີ່ຫຼອກຫຼອນຂ້ອຍ. ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປໃສ, ໃບໜ້າຂອງລາວກໍປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເລີ່ມຄື້ນຫາລາວຢ່າງໜ້າຈິດຈຳ, ເຖິງແມ່ນວ່າດົນນານມາແລ້ວທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຄື້ນຫາແມ່ທີ່ຫາຍສາບສູນຂອງຂ້ອຍ.

ກາຊິ, ສູນເສຍ ແລະ ຄົນພົບຄົນໃໝ່

ຮ້າຍ Bishnu ຂອງຂ້ອຍ; Motilal Mukherji ຂອງ Serampore, ສານຸສິດຂຶ້ນສູງຂອງ Sri Yukteswar; ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ; ທ່ານ Wright; ຕຶນເອງ; Tulsi Narayan Bose; Swami Satyananda ຂອງ Ranchi

ກຸ່ມຜູ້ແທນເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບແນວຄິດເສລີທາງສາສະໜາປີ 1920 ທີ່ ທີບອສຕັນ, ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນອາເມລິກາ. (ຈາກຊ້າຍຫາຂວາ) ອາຈານ Clay MacCauley, ອາຈານ T. Rhondda Williams, ອາຈານ S. Ushigasaki, ອາຈານ Jabez T. Sunderland, ຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ອາຈານ Chas. W. Wendte, ອາຈານ Samuel A. Eliot, ອາຈານ Basil Martin, ອາຈານ ຄຣິສໂຕເຟີ ເຈ. ຖະໜົນ, ອາຈານ ຊາມູເອນ ມ. ຄຣອສເຕີ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ເຫດຜົນໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕ້ອງໃຊ້ມັນ ແລະ ໃຊ້ພະລັງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ສູງສຸດເພື່ອຄົ້ນພົບກົດເກນທີ່ລະອຽດອ່ອນທີ່ຂ້ອຍສາມາດຮູ້ສະຖານທີ່ຢູ່ທາງດາວຂອງເດັກຊາຍໄດ້. ລາວເປັນຈິດວິນຍານທີ່ສິ້ນສະເທືອນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ - ແສງສະຫວ່າງທີ່ລອຍຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງທ່າມກາງຈິດວິນຍານທີ່ສະຫວ່າງຫຼາຍລ້ານດວງໃນພາກພື້ນດາວ. ຂ້ອຍຈະປັບຕົວເຂົ້າກັບມັນໄດ້ແນວໃດ ລາວ, ໃນບັນດາແສງສະຫວ່າງທີ່ສິ້ນສະເທືອນຫຼາຍຢ່າງຂອງຈິດວິນຍານອື່ນໆ?

ກຳລັງໃຊ້ ກ ຄວາມລັບ ໂຍຄະ ເຕັກນິກ, ຂ້ອຍ ຖ່າຍທອດສິດ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມຮັກ ໄປຫາ Kashi ຂອງ ຈິດວິນຍານ

ຜ່ານ ທີ່ ໄມໂຄຣໂຟນ ຂອງ

ຕາທາງວິນຍານ, ຈຸດພາຍໃນລະຫວ່າງຄິວ. ດ້ວຍເສົາອາກາດຂອງມື ແລະ ນິວມີທິຍົກຂຶ້ນ, ຂ້ອຍ ເລື້ອຍໆ ຫັນ ຕິວຂ້ອຍເອງ ຮອບ ແລະ ຮອບ, ກຳລັງພະຍາຍາມ ໄປຫາ ຊອກຫາ ທີ່ ທິດທາງ ໃນ ເຊິ່ງ ລາວ ໄດ້ເກີດໃໝ່ເປັນ ຕິວອ່ອນ. ຂ້ອຍຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກລາວໃນວິທະຍຸທີ່ປັບຄວາມເຂັ້ມຊັ້ນຂອງຫົວໃຈຂອງ ຂ້ອຍ. **28-1**

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານວ່າ Kashi ຈະກັບຄືນສູ່ໂລກໃນໄວໆນີ້, ແລະ ຖ້າຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ກະຈາຍສຽງ ຮຽກຮ້ອງຂອງຂ້ອຍຕໍ່ລາວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຈິດວິນຍານຂອງລາວຈະຕອບ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າແຮງກະຕຸ້ນເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ ສົ່ງມາຈາກ Kashi ຈະຮູ້ສຶກໄດ້ທີ່ນິວມີ, ມື, ແຂນ, ກະດູກສັນຫຼັງ, ແລະ ເສັ້ນປະສາດຂອງຂ້ອຍ.

ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫົບຫຼຸດລົງ, ຂ້ອຍໄດ້ຝຶກຝົນວິທີໂຍຄະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງປະມານຫົກເດືອນຫຼັງຈາກການເສຍ ຊີວິດຂອງ Kashi. ຍ່າງກັບໝູ່ເພື່ອນສອງສາມຄົນໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງໃນເຂດ Bowbazar ທີ່ແອອັດຂອງ Calcutta, ຂ້ອຍໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນຕາມປົກກະຕິ. ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ມີການຕອບສະໜອງ. ຂ້ອຍຕື່ນເຕັ້ນທີ່ກວດພົບແຮງກະຕຸ້ນໄຟຟ້າ ທີ່ໄຫຼລົງມາຕາມນິວມີ ແລະ ຝາມືຂອງຂ້ອຍ. ກະແສໄຟຟ້າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແປຕົວເອງເປັນຄວາມຄິດທີ່ມີພະລັງອັນໜຶ່ງ ຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍ: "ຂ້ອຍແມ່ນ Kashi; ຂ້ອຍແມ່ນ Kashi; ມາຫາຂ້ອຍ!"

ຄວາມຄິດນັ້ນເກືອບຈະໄດ້ຍິນເມື່ອຂ້ອຍຕັ້ງໃຈຟັງວິທະຍຸຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ. ໃນສຽງກະຊິບທີ່ແຫບໆເລັກນ້ອຍຂອງ Kashi, **28-2** ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຮຽກຂອງລາວຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ. ຂ້ອຍໄດ້ຈັບແຂນຂອງເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍ, ໂປຣຄາຊ ດາສ, **ອາຍຸ 28-3 ປີ.** ແລະ ຍົມໃຫ້ລາວຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

"ມັນ ຮູບລັກສະນະ ເປັນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້ອຍ ມີ ຕັ້ງຢູ່ ຄາຊີ!"

ຂ້ອຍເລີ່ມຫັນໄປມາ, ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນທີ່ບໍ່ມີການປິດບັງຂອງໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຝູງຊົນທີ່ຍ່າງຜ່ານໄປມາ. ແຮງ ກະຕຸ້ນໄຟຟ້າສັນສະເທືອນຜ່ານນິວມີຂອງຂ້ອຍພຽງແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຫັນໜ້າໄປຫາເສັ້ນທາງໃກ້ຄຽງ, ເຊິ່ງມີຊື່ວ່າ "Serpentine Lane." ກະແສໄຟຟ້າໄດ້ຫາຍໄປເມື່ອຂ້ອຍຫັນໄປ ທາງອື່ນ.

"ອ້າວ," ຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນ, "ວິນຍານຂອງ Kashi ຕ້ອງອາໄສຢູ່ໃນທ້ອງຂອງແມ່ບາງຄົນທີ່ປ້ານຢູ່ໃນ ຊອຍນີແນ່ນອນ."

ຂ້ອຍ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປທີ່ Serpentine Lane; ການສັນສະເທືອນໃນມືທິຍົກຂຶ້ນຂອງຂ້ອຍ ແຂງແຮງຂຶ້ນ ແລະ ຊັດເຈນຂຶ້ນ. ຄືກັບວ່າຖືກດຶງດ້ວຍແມ່ເຫຼັກ, ຂ້ອຍຖືກດຶງໄປທາງຂວາຂອງຖະໜົນ. ເມື່ອໄປ ຮອດທາງເຂົ້າຂອງເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ພົບວ່າຕົນເອງຕິກຕະລຶງ. ຂ້ອຍເຄາະປະຕູດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນຢ່າງແຮງ, ກັນຫາຍໃຈ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຈຸດຈົບທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ມາຮອດແລ້ວສຳລັບການ ສະແຫວງຫາທີ່ຍາວນານ, ຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະ ແນ່ນອນວ່າຜິດປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ!

ປະຕູຖືກເປີດໂດຍຄົນຮັບໃຊ້ຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ບອກຂ້ອຍວ່າພາຍໃນຂອງລາວຢູ່ເຮືອນ. ລາວລົງມາຈາກຊັ້ນສອງແລະຍົມ ໃຫ້ຂ້ອຍຢ່າງຖາມ. ຂ້ອຍ□□□□ບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່ຈະວາງຄຳຖາມຂອງຂ້ອຍ, ທັງກ່ຽວຂ້ອງແລະບໍ່ເໝາະສົມ.

"ກະລຸນາ ບອກ ຂ້ອຍ, ທ່ານ, ຖ້າ ເຈົ້າ ແລະ ຂອງເຈົ້າ ພັນລະຍາ ມີ ໄດ້ ຄາດຫວັງ ກ ເດັກ ສຳລັບ ກ່ຽວກັບ ຫົກ ເດືອນ?"

"ແມ່ນແລ້ວ, ມັນເປັນແນວນັ້ນແທ້." ເມື່ອເຫັນວ່າຂ້ອຍເປັນສະວາມີ, ຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ນຸ່ງເສື້ອສີສົມແບບດັງເດີມ, ລາວ ຈຶ່ງເວົ້າຕື່ມຢ່າງສຸພາບວ່າ, "ກະລຸນາບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຂອງຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ."

ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ຍິນ ກ່ຽວກັບ ຄາຊີ ແລະ ທີ່ ຄຳສັນຍາ ຂ້ອຍ ມີ ມອບໃຫ້, ທີ່ ປະຫຼາດໃຈ ຜູ້ຊາຍ ເຊື່ອ ຂອງຂ້ອຍ ເລື່ອງ.

"ລູກຊາຍທີ່ມີຜິວຂາວຈະເກີດມາໃຫ້ເຈົ້າ," ຂ້ອຍບອກລາວ. "ລາວຈະມີໃບໜ້າກວ້າງ, ມີຂົນອ່ອນໆຢູ່ເທິງໜ້າ ຜາກ. ນິໄສຂອງລາວຈະມີຈິດວິນຍານເປັນພິເສດ." ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແນ່ໃຈວ່າລູກທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ຈະມີຄວາມຄ້າຍຄື ກັນກັບ Kashi.

ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເດັກຄົນນັ້ນ, ເຊິ່ງພໍ່ແມ່ໄດ້ຕັ້ງຊື່ເກົາໃຫ້ລາວວ່າ ກາຊີ. ແມ່ນແຕ່ໃນໄວເດັກ, ລາວກໍມີ ຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືກັບນັກຮຽນຮານຊີທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈ. ເດັກຄົນນັ້ນສະແດງຄວາມຮັກໃຫ້ຂ້ອຍ ເຫັນເຫັນທີ; ຄວາມດຶງດູດໃຈໃນອະດີດໄດ້ຖືກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າ.

ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ ເດັກຊາຍໄວລຸ້ນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫາຂ້ອຍ ໃນລະຫວ່າງທີ່ຂ້ອຍຢູ່ອາເມລິກາ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍເຖິງ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງລາວທີ່ຈະເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງຜູ້ສະລະສິດ. ຂ້ອຍໄດ້ແນະນຳລາວໄປຫາ ອາຈານຊາວຫົມະໄລ ຜູ້ທີ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ຍັງນຳພາ Kashi ທີ່ເກີດໃໝ່.

28-1 ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຊິ່ງສະແດງອອກມາຈາກຈຸດລະຫວ່າງຄິດ, ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍນັກໂຍຄະວ່າເປັນອຸປະກອນ ກະຈາຍສຽງຂອງຄວາມຄິດ. ເມື່ອ ທີ່ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແມ່ນ ຢ່າງສະຫງົບ ເຂັ້ມຊຸ່ນ ໃນ ທີ່ ຫົວໃຈ, ມັນ ການ ກະທຳ ເປັນ ກ ທາງດ້ານຈິດໃຈ ວິທະຍຸ, ແລະ ສາມາດ ຮັບ ທີ່ ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ ຂອງຄົນອື່ນຈາກໄກ ຫຼື ໃກ້. ໃນ ໂທລະຈິດ, ການສັນສະເທືອນທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງຄວາມຄິດໃນຈິດໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກສົ່ງຜ່ານການສັນ ສະເທືອນທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງອິເທີເວງດາວ ແລະ ຈາກນັ້ນຜ່ານອິເທີຂອງໂລກທີ່ຮຸນແຮງກວ່າ, ສ້າງຄືນໄຟຟ້າ ເຊິ່ງໃນທາງກັບກັນ, ແປຕົວເອງໃຫ້ເປັນຄືນຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນ.

28-2 : ທຸກໆ ຈິດວິນຍານ ໃນ ຂອງມັນ ບໍລິສຸດ ລັດ ແມ່ນ ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ Kashi ຂອງ ຈິດວິນຍານ ຈິໄວ້ແລ້ວ ທັງໝົດ ທີ່ ລັກສະນະ ຂອງ ກາຊີ, ທີ່ ເດັກຊາຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮຽນແບບສຽງແຫບຂອງລາວເພື່ອເຮັດໃຫ້ ຂ້ອຍຮັບຮູ້ໄດ້.

28-3 : ໂປຣກາຊ ດາສ ແມ່ນ ທີ່ ປະຈຸບັນ ຜູ້ອຳນວຍການ ຂອງ ຂອງພວກເຮົາ ໂຍໂກດາ ຄະນິດສາດ (ອາຣາມ) ທີ່ ດັກຊິນສະວາຣ ໃນ ເບງກາລ.

ບົດ: 29

ຣາບິນທະຣານາດ ທາໂກຣ ແລະ ຂ້ອຍ ປຽບທຽບ ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ

"ຣາບິນທະຣານາດ ທາໂກຣ ສອນແລ້ວ ພວກເຮົາ ໄປຫາ ຮ້ອງເພງ, ເປັນ ກ ທຳມະຊາດ ແບບຟອມ ຂອງ ຕົນເອງ ການສະແດງອອກ, ຄື ທີ່ ນັກ."

ທ້າວ ໂພລາ ນັດ, ເດັກຊາຍອາຍຸສິບສິບທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຢູ່ໂຮງຮຽນຮານຊີຂອງຂ້ອຍ, ໄດ້ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍນີ້ ກັບຂ້ອຍຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍ້ອງຍໍລາວໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງກ່ຽວກັບການລະເບີດອາລົມທີ່ມ່ວນຊື່ນຂອງລາວ. ບໍ່ວ່າຈະ

ມີການຍຸຍົງຫຼືບໍ່, ເດັກຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ໄຫຼອອກມາຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ລາວເຄີຍໄດ້ເຂົ້າຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນທາໂກຣທີ່ມີ
ຊື່ສຽງຂອງ "ສັນຕິນິເຄຕັນ" (ສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບ) ທີ່ໂບລປູຣ.

"ເພງຂອງ ຣາບິນດຣານາດ ໄດ້ຢູ່ໃນປາກຂອງຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ," ຂ້ອຍບອກເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ. "ຊາວເບງກາລີ
ທັງໝົດ, ແມ່ນແຕ່ຊາວກະສິກອນທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສື, ກໍ່ມັກບິດກະວີທີ່ສູງສົ່ງຂອງລາວ."

ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໂບລາ ໄດ້ຮ້ອງເພງຮ່ວມກັນສອງສາມບົດຈາກ ທາໂກເຣ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕ່ງບົດກະວີອິນເດຍຫຼາຍພັນບົດ, ບາງບົດເປັນບົດກະວີຕິນສະບັບ ແລະ ບາງບົດເປັນບົດກະວີບູຮານ.

"ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບ Rabindranath ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຮັບລາງວັນໂນແບລສາຂາວັນນະຄະດີ," ຂ້ອຍເວົ້າ ຫຼັງຈາກ ການຮ້ອງຂອງພວກເຮົາ. "ຂ້ອຍຖືກດຶງດູດໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມລາວເພາະວ່າຂ້ອຍຊົມເຊີຍຄວາມກ້າຫານທີ່ ບໍ່ມີການທູດຂອງລາວໃນການກໍາຈັດນັກວິຈານວັນນະຄະດີຂອງລາວ." ຂ້ອຍຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ.

ໂບລາ ຢ່າງຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ໄດ້ສອບຖາມ ທີ່ ເລື່ອງ.

"ນັກວິຊາການໄດ້ຕໍາໜິຕິຕຽນ Tagore ຢ່າງຮຸນແຮງ ສໍາລັບການນໍາສະເໜີຮູບແບບໃໝ່ເຂົ້າໃນບົດກະວີເບັງກາລີ," ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມ. "ລາວໄດ້ປະສົມປະສານການສະແດງອອກທາງພາສາ ແລະ ຄລາສສິກ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຂໍ້ ຈຳກັດທັງໝົດທີ່ກໍານົດໄວ້ເຊິ່ງຮັກແພງຕໍ່ຫົວໃຈຂອງນັກວິຈານ. ເພງຂອງລາວສະແດງເຖິງຄວາມຈິງດ້ານປັດຊະຍາ ທີ່ເລິກເຊິ່ງໃນແງ່ຂອງຄວາມດຶງດູດໃຈທາງດ້ານອາລົມ, ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຮູບແບບວັນນະຄະດີທີ່ຍອມຮັບ."

"ນັກວິຈານທີ່ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວເຖິງ Rabindranath ວ່າເປັນ 'ນັກກະວີນິກເຂົາຜູ້ທີ່ຂາຍບົດກະວີຂອງ ລາວເປັນຕົວພິມເພື່ອແລກກັບເງິນຮູປີ.' ແຕ່ການແກ້ແຄ້ນຂອງ Tagore ກໍາລັງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ; ໂລກຕາເວັນຕົກ ທັງໝົດໄດ້ສະແດງຄວາມເຄົາລົບຢູ່ຕີນຂອງລາວບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ແປ *Gitanjali* ("ບົດເພງ" ເປັນພາສາ ອັງກິດ). ນັກວິຈານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ລວມທັງນັກວິຈານຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ, ໄດ້ໄປທີ່ Santiniketan ເພື່ອ ສະແດງຄວາມຍິນດີ."

"ທ່ານຮາບິນທະຣາດໄດ້ຕ້ອນຮັບແຂກຂອງລາວພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກການຊັກຊ້າທີ່ຍາວນານໂດຍເຈດຕະນາ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຍິນຄໍາຍ້ອງຍໍຂອງພວກເຂົາໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ. ໃນທີ່ສຸດລາວກໍຫັນມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາດ້ວຍ ອາວຸດວິພາກວິຈານທີ່ເປັນນິໄສຂອງພວກເຂົາເອງ."

"ທ່ານສຸພາບບູລຸດ," ລາວເວົ້າ, "ກຽດຕິຍົດທີ່ມີກິນຫອມທີ່ທ່ານມອບໃຫ້ນີ້ແມ່ນປະສົມກັບກິນເໝັນຂອງການດູກູກ ໃນອະດີດຂອງທ່ານຢ່າງບໍ່ສອດຄ່ອງ. ມັນອາດຈະມີການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງລາງວັນໂນແບລຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພະລັງທີ່ຮຸນແຮງຂອງທ່ານໃນການຊີ້ນຊົມບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເປັນນັກກະວີຄົນດຽວກັນທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ພໍໃຈເມື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະເໜີດອກໄມ້ທີ່ຖອມຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ວິຫານຂອງເມືອງເບງການເປັນຄັ້ງທໍາອິດ."

"ໜັງສືພິມຕ່າງໆໄດ້ລົງພິມລາຍງານກ່ຽວກັບການລົງໂທດຢ່າງກ້າຫານຂອງ Tagore. ຂ້າພະເຈົ້າຊົມເຊີຍຄໍາ ເວົ້າທີ່ເປີດເຜີຍຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ," ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໄປ. "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກັບ

Rabindranath ໃນ Calcutta ໂດຍເລຂານຸການຂອງລາວ, ທ່ານ CF Andrews, ອາຍຸ 29 ປີ ຜູ້ທີ່ນຸ່ງຊຸດ *dhoti* ເບັງກາລີ . ລາວໄດ້ເອີ້ນ Tagore ດ້ວຍຄວາມຮັກວ່າ *gurudeva* ຂອງລາວ .

"ທ່ານຮາບິນທະຣາດໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ. ເພິ່ນໄດ້ສະແດງເຖິງສະເໝ່, ວັດທະນະທໍາ, ແລະ ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ. ເມື່ອຕອບຄໍາຖາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພື້ນຖານວັນນະຄະດີຂອງລາວ, ທ່ານທາ ໂກຣໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າແຫຼ່ງແຮງບັນດານໃຈອັນເກົ່າແກ່ອັນໜຶ່ງຂອງລາວ, ນອກເໜືອໄປຈາກມະຫາກາບທາງ ສາສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ແມ່ນນັກກະວີຄລາສສິກ, ທ່ານບິດຍາປາຕີ."

ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄວາມຊົງຈໍາເຫຼົ່ານີ້, ຂ້ອຍຈຶ່ງເລີ່ມຮ້ອງເພງເບັງກາລີເກົ່າຂອງ Tagore ທີ່ມີຊື່ວ່າ "ຈູດໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ." ຂ້ອຍ ແລະ Bhola ໄດ້ສວດມືນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາ ຢ່າງຜ່ານ ບໍລິເວນ ວິຫານ .

ປະມານສອງປີຫຼັງຈາກສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນຮານຈີ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄໍາເຊີນຈາກທ່ານຮາບິນທະຣາດໃຫ້ໄປ

ຢ້ຽມຢາມເພິ່ນທີ່ສັນຕິນິເຄຕັນ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບອຸດົມການດ້ານການສຶກສາຂອງພວກເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ນັກກະວີໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງສຶກສາຂອງເພິ່ນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າໃນຕອນ
ນັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບໃນການພົບກັນຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຮົາ, ເພິ່ນກໍ່ມີຄວາມໂດດເດັ່ນຄືກັນ. ແບບຢ່າງຂອງຄວາມ
ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ດີເລີດດັ່ງທີ່ນັກແຕ້ມຮູບຄົນໃດກໍ່ປາດຖະໜາໄດ້. ໃບໜ້າທີ່ງົດງາມຂອງລາວ, ເປັນຄົນຊັ້ນສູງ, ຖືກ
ກອບດ້ວຍຜົມຍາວ ແລະ ໜວດຫຼືຍາວສະຫຼຽວ. ຕາໃຫຍ່ໆ, ລະລາຍ; ຮອຍຍິມທີ່ຄືກັບນາງຟ້າ; ແລະ

ສຽງທີ່ມີຄຸນນະພາບຄືກັບຊ່ຽມເຊິ່ງມີສະເໝີແທ້ໆ. ແຂງແຮງ, ສູງ, ແລະ ໜັກແໜ້ນ, ລາວໄດ້ລວມເອົາຄວາມ
ອ່ອນໄຫວທີ່ເກືອບຄືກັບຜູ້ຍິງເຂົ້າກັບຄວາມເປັນທຳມະຊາດທີ່ໜ້າຮັກຂອງເດັກນ້ອຍ. ບໍ່ມີແນວຄວາມຄິດທີ່ເປັນ
ອຸດົມຄະຕິກ່ຽວກັບ ນັກກະວີສາມາດຊອກຫາຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມກວ່ານັກຮ້ອງທີ່ອ່ອນໄຫວຄົນນີ້.

ບໍ່ດົນຂ້ອຍ ແລະ ທາໂກຣ ໄດ້ສຶກສາປຽບທຽບໂຮງຮຽນຂອງພວກເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ເຊິ່ງທັງສອງແຫ່ງກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນ
ຕາມແນວທາງທີ່ເປັນທາງການ. ພວກເຮົາໄດ້ຄົ້ນພົບລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍຢ່າງ - ການສອນນອກ
ສະຖານທີ່, ຄວາມລຽບງ່າຍ, ຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງສຳລັບຈິດໃຈສ້າງສັນຂອງເດັກ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຣາບິນ
ດຣານາດ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສຶກສາວັນນະຄະດີ ແລະ ບົດກະວີ, ແລະ ການສະແດງອອກຕົນເອງຜ່ານດົນຕີ
ແລະ ເພງ ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ສັງເກດເຫັນແລ້ວໃນກໍລະນີຂອງ ໂບລາ. ເດັກນ້ອຍສັນຕິນິເກຕັນ ໄດ້ສັງເກດເບິ່ງຊ່ວງ
ເວລາຂອງຄວາມງົບງຽບສະຫງົບ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໂຍຄະພິເສດ.

ນັກກະວີໄດ້ຟັງຄຳອະທິບາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການອອກກຳລັງກາຍ "ໂຍຄະ" ທີ່ມີພະລັງ ແລະ ເຕັກນິກການ
ຕັ້ງສະມາທິໂຍຄະທີ່ສອນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນຢູ່ Ranchi ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່.

ທາໂກຣ ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງກ່ຽວກັບບັນຫາການສຶກສາໃນໄວເດັກຂອງລາວເອງ. "ຂ້ອຍໜ້ອຍກວ່າໂຮງຮຽນ
ຫຼັກຈາກຮຽນຮອດຊັ້ນປ.5," ລາວເວົ້າຜ່ອມທັງຫົວຂວັນ. ຂ້ອຍສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍວ່າຄວາມປານິດທາງດ້ານ
ກະວີທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດຂອງລາວໄດ້ຖືກດູກໂດຍ ບັນຍາກາດທີ່ໜ້າເບື້ອງໜ້າຍ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນຂອງຫ້ອງ
ຮຽນ.

"ມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍເປີດ Santiniketan ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຮົ່ມເຢັນ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງທ້ອງຟ້າ."

ລາວ ໄດ້ໂບກມືຢ່າງສະຫຼາດໃຫ້ກັບກຸ່ມນ້ອຍໆທີ່ກຳລັງຮຽນຢູ່ໃນສວນທີ່ສວຍງາມ. "ເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນສະພາບ
ແວດລ້ອມທຳມະຊາດຂອງລາວທຳມາກາດອກໄມ້ ແລະ ນົກຮ້ອງ. ດ້ວຍວິທີນີ້ລາວຈຶ່ງສາມາດສະແດງອອກເຖິງ
ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງທຶນສ່ວນຕົວຂອງລາວໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່. ການສຶກສາທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດຖືກອັດແໜ້ນ ແລະ
ກະຕຸ້ນຈາກພາຍນອກໄດ້; ແທນທີ່ຈະ ມັນຕ້ອງຊ່ວຍໃນການນຳເອົາສະຕິປັນຍາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດພາຍໃນຂຶ້ນມາ
ຢ່າງທັນທີທັນໃດ." **29-2**

ຂ້ອຍເຫັນດີ. "ສະຕິປັນຍາອຸດົມການ ແລະ ການນະມັດສະການວິລະຊິນຂອງໄວໜຸ່ມຖືກກົດຂວາງຍ້ອນອາຫານ
ສະເພາະຂອງສະຖິຕິ ແລະ ບຸກສະໄໝ."

ນັກກະວີໄດ້ກ່າວເຖິງພໍ່ຂອງລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ, Devendranath, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ແກ່
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Santiniketan .

"ພໍ່ໄດ້ມອບທີ່ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ສ້າງເຮືອນພັກ ແລະ ວັດແລ້ວ," ຣາບິນດຣານາດບອກ
ຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍເລີ່ມການທົດລອງດ້ານການສຶກສາຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ໃນປີ 1901, ໂດຍມີເດັກຊາຍພຽງສິບຄົນເທົ່ານັ້ນ.
ເງິນແປດພັນປອນທີ່ມາພ້ອມກັບລາງວັນໂນເບວທັງໝົດໄດ້ຖືກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອບຳລຸງຮັກສາໂຮງຮຽນ."

ເທ ຜູ້ສູງອາຍຸ ທາກຣ, ເດເວນດຣານາດ, ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໄກ ແລະ ກວ້າງ ເປັນ "ມະຫາອິຊີ," ແມ່ນ ກ ຫຼາຍ
ຜູ້ຊາຍທີ່ໂດດເດັ່ນ, ດັ່ງທີ່ຄົນເຮົາອາດຈະຄືນພົບຈາກ ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ ຂອງລາວ . ສອງປີຂອງຄວາມເປັນຊາຍ
ຂອງລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນການນັ່ງສະມາທິໃນພູເຂົາຫິມະໄລ. ໃນທາງກັບກັນ, ພໍ່ຂອງລາວ, Dwarkanath
Tagore, ໄດ້ຮັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງທົ່ວ Bengal ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອສາທາລະນະຂອງລາວ. ຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່
ມີຊື່ສຽງນີ້ໄດ້ເກີດມາເປັນຄອບຄົວຂອງອັດສະລິຍະ. ບໍ່ແມ່ນ Rabindranath ຄົນດຽວ; ຍາດພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງ
ລາວໄດ້ໂດດເດັ່ນໃນການສະແດງຄວາມຄິດສ້າງສັນ. ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, Gogonendra ແລະ Abanindra,
ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດານັກສິລະປິນຊັ້ນນຳ **29- 3** ຂອງ ອິນເດຍ; ອີກອັນໜຶ່ງ ອ້າຍ, ທວີເຈນດຣາ, ແມ່ນ ກ ເຂົ້າໃຈ
ເລິກ ນັກປັດຊະຍາ, ທີ ຂອງໃຜ ອ່ອນໄຫວ ໂທ ນົກ ແລະ ສັດປ່າຕອບສະໜອງ.

ທ່ານຮາບິນທະຣາດໄດ້ເຊີນຂ້າພະເຈົ້າໄປພັກຄ້າງຄືນຢູ່ເຮືອນພັກ. ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະທັບໃຈແທ້ໆໃນຕອນແລງ
ທີ່ໄດ້ເຫັນນັກກະວີນັ່ງຢູ່ກັບກຸ່ມຄົນຢູ່ໃນລະບຽງ. ເວລາຜ່ານໄປຍ້ອນຫຼັງ:

ສາກທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍຄືກັບສະຖານທີ່ສັກສິດບູຮານ - ນັກຮ້ອງທີ່ມີຄວາມສຸກຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງລາວ, ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີຄວາມຮັກອັນສູງສົງ. Tagore ໄດ້ຖືກແຕ່ລະສາຍດ້ວຍສາຍເຊືອກແຫ່ງຄວາມກົມກຽວ. ລາວບໍ່ເຄີຍກ້າຫານ, ແຕ່ມຮູບແລະດຶງດູດຫົວໃຈດ້ວຍແຮງດຶງດູດທີ່ບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້. ດອກໄມ້ທີ່ຫາຍາກຂອງບົດກະວີທີ່ເບັງບານຢູ່ໃນສວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດຶງດູດຄົນອື່ນດ້ວຍກິນຫອມທຳມະຊາດ!

ດ້ວຍສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງລາວ, ຣາບິນດຣານາທ໌ໄດ້ອ່ານບົດກະວີທີ່ງົດງາມຂອງລາວທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃຫ້ພວກເຮົາຝັງ. ເພງ ແລະ ລະຄອນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວ, ທີ່ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນຂອງນັກຮຽນຂອງລາວ, ໄດ້ຖືກແຕ່ງຂຶ້ນທີ່ສັນຕິນິເຄຕັນ. ສຳລັບຂ້ອຍ, ຄວາມງາມຂອງບົດກະວີຂອງລາວແມ່ນຢູ່ໃນສິລະປະຂອງລາວໃນການອ້າງອີງເຖິງພຣະເຈົ້າໃນເກືອບທຸກໆ... ບົດກະວີ, ແຕ່ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະນາມອັນສັກສິດ. "ເມົາມົວກັບຄວາມສຸກຂອງການຮ້ອງເພງ," ລາວຂຽນວ່າ, "ຂ້ອຍລືມຕົວເອງ ແລະ ເອີ້ນເຈົ້າວ່າເພື່ອນຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ."

ມື້ຕໍ່ມາ, ຫຼັງຈາກອາຫານທ່ຽງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກລາວນັກກະວີຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ. ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈທີ່ໂຮງຮຽນນ້ອຍໆຂອງລາວໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນມະຫາວິທະຍາໄລສາກິນ, "ວິສະວະພາຣາດີ," ບ່ອນທີ່ນັກວິຊາການຈາກທຸກປະເທດໄດ້ພົບເຫັນສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ.

"ບ່ອນທີ່ຈິດໃຈບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຫົວຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ; ບ່ອນທີ່ຄວາມຮູ້ແມ່ນບໍ່ເສຍຄ່າ;
ບ່ອນທີ່ໂລກບໍ່ໄດ້ຖືກແຍກອອກເປັນຕ່ອນໆໂດຍກຳແພງພາຍໃນປະເທດທີ່ແຄບ;
ຢູ່ໃສ ຄຳສັບ ມາ ອອກ ຈາກ ທີ່ ຄວາມເລິກ ຂອງ ຄວາມຈິງ;
ຢູ່ໃສ ບໍ່ຮູ້ອິດເມືອຍ ພະຍາຍາມ ຍຶດ ຂອງມັນ ອາດ ໄປສູ່ ຄວາມສົມບູນແບບ;
ບ່ອນທີ່ກະແສເຫດຜົນທີ່ຊັດເຈນບໍ່ໄດ້ຫຼົງຫາງໄປສູ່ທະເລຊາຍທີ່ມືດມົວຂອງນິເສທິຕາຍແລ້ວ;
ບ່ອນທີ່ຈິດໃຈຖືກນຳພາໄປຂ້າງໜ້າໂດຍພຣະອົງສູ່ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ກວ້າງຂວາງຢູ່
ສະເໝີ;
ສູ່ສະຫວັນແຫ່ງອິດສະລະພາບນັ້ນ, ພຣະບິດາເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ປະເທດຂອງຂ້ານ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນ!"

29-4

ຣາບິນດຣານາດ ຫາກໍ

29-1 : ເທ ພາສາອັງກິດ ນັກຂຽນ ແລະ ນັກປະຊາສຳພັນ, ປິດ ເພື່ອນ ຂອງ ມະຫາຕະມະ ຄານທີ່. ທ່ານ ແອນດຣູ ແມ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບກຽດ ໃນ ອິນເດຍ ສຳລັບ ຂອງລາວ ການບໍລິການຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ດິນແດນທີ່ລາວ ຮັບຮອງເອົາ.

29-2 "ຈິດວິນຍານນັກຈະເກີດມາ, ຫຼື, ດັ່ງທີ່ຊາວອິນດູກ່າວວ່າ, 'ເດີນທາງໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການມີຢູ່ຜ່ານການເກີດຫຼາຍພັນຄັ້ງ'... ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ບໍ່ມີຫຍັງ ຂອງ ເຊິ່ງ ລາວ ມີ ບໍ່ ໄດ້ຮັບ ທີ່ ຄວາມຮູ້; ບໍ່ ອັດສະຈັນ ນັ້ນ ລາວ ແມ່ນ ສາມາດ ໄປຫາ ລະນິກເຖິງ ... ສິ່ງທີ່ນາໆເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ. ສຳລັບການສອບຖາມ ແລະ ການຮຽນຮູ້ແມ່ນການລະນິກເຖິງທັງໝົດ. - ເອເມີ ສັນ

29-3 : ຣາບິນທະຣາດ, ຄືກັນ, ໃນ ຂອງລາວ ຊຸມປີ 1960, ໝັ້ນແລ້ວ ໃນ ກ ຮ້າຍແຮງ ສຶກສາ ຂອງ ການແຕ້ມຮູບ. ງານວາງສະແດງ ຂອງ ຂອງລາວ "ອະນາຄົດນິຍົມ" ວຽກ ໄດ້ຮັບໃນຫຼາຍປີກ່ອນໃນນະຄອນຫຼວງຂອງເອີຣົບ ແລະ ນິວຢອກ.

29-4 : ກິຕັນຊາລີ (ນິວຢອກ: ບໍລິສັດແມັກມິລລັນ). ການສຶກສາຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບກ່ຽວກັບນັກກະວີຈະພົບເຫັນຢູ່ໃນ ປັດຊະຍາຂອງ ຣາບິນດຣານາດ ຫາກໍ ຣ ໂດຍ ທີ່ ສະເຫຼີມສະຫຼອງ ນັກວິຊາການ, ທ່ານ ສ. ຣາດີ

ກຣີຊັນ (ມັກມິລລັນ, 1918). ອີກອັນໜຶ່ງ ການອະທິບາຍ ປະລິມານ ແມ່ນ

ຂ. ຄ. ຂອງຮອຍ ຣາບິນທະຣານາດ ທາກໍຣ: ເທ ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຂອງລາວ ບິດກະວີ (ໃໝ່ ຢອກ: ດອດ, ມິດ 1915). ພະບຸດທະເຈົ້າ ແລະ ເທ ພຣະກິດຕິຄຸນ ຂອງບຸດທະສາສະໜາ (ໃໝ່ ຢອກ: ພຸດນໍາ 1916), ໂດຍ ທີ່ ມີ ຊື່ສັງ ແບບຕາເວັນອອກ ສິລະປະ ອໍານາດ, ອະນັນດາ ຄ. ຄູມາຣາສະວາມີ, ປະກອບດ້ວຍ ຮູບແຕ້ມຈຳນວນ .ໜຶ່ງເປັນສີໂດຍນ້ອງຊາຍຂອງນັກກະວີ, ອາບານິນດຣາ ນັດ ຕະໂກຣ

ບົດ: 30

ເທ ກົດໝາຍ ຂອງ ສົງມະຫັດສະຈັນ

ນັກປະພັນນິຍາຍຜູ້ຍິງໃຫຍ່ Leo Tolstoy ໄດ້ຂຽນເລື່ອງທີ່ໜ້າຍິນດີເລື່ອງໜຶ່ງຊື່ວ່າ *The Three Hermits* . ເພື່ອນຂອງລາວ Nicholas Roerich **30-1** ໄດ້ສະຫຼຸບເລື່ອງລາວໄວ້ດັງຕໍ່ໄປນີ້:

"ຢູ່ເທິງເກາະແຫ່ງໜຶ່ງມີພະຍາມານເຖົ້າສາມອົງອາໄສຢູ່. ພວກເຂົາງ່າຍດາຍຫຼາຍຈົນຄໍາອະທິຖານດຽວທີ່ພວກເຂົາໃຊ້ຄື: 'ພວກເຮົາສາມອົງ; ພຣະອົງສາມອົງ - ຂໍໃຜດເມດຕາພວກເຂົາພະເຈົ້າດ້ວຍ!' ການອັດສະຈັນທີ່ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານທີ່ບໍລິສຸດນີ້.

"ອະທິການທ້ອງຖິ່ນ **30-2** ໄດ້ມາຟັງກ່ຽວກັບພະຍາມານສາມອົງ ແລະ ຄໍາອະທິຖານທີ່ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຕັດສິນໃຈໄປຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາເພື່ອສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບການອ້ອນວອນທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ. ລາວໄດ້ມາຮອດເກາະ, ບອກພະຍາມານວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍສະຫວັນຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີກຽດ, ແລະ ໄດ້ສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບການອະທິຖານຕາມປະເພນີຫຼາຍຢ່າງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອະທິການໄດ້ຂຶ້ນເຮືອອອກໄປ. ລາວໄດ້ເຫັນ, ຕາມເຮືອ, ມີແສງສະຫວ່າງສ່ອງມາ. ເມື່ອເຮືອເຂົ້າມາໃກ້, ລາວໄດ້ສັງເກດເຫັນພະຍາມານສາມອົງ, ຜູ້ທີ່ຈັບມືກັນ ແລະ ແລ່ນຢູ່ເທິງຄືນເພື່ອພະຍາຍາມແຊງເຮືອ.

"'ພວກເຮົາລືມຄໍາອະທິຖານທີ່ທ່ານສອນພວກເຮົາແລ້ວ,' ພວກເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄປຮອດອະທິການ, 'ແລະ ໄດ້ຮັບຮ້ອນຂໍໃຫ້ທ່ານອະທິຖານຊ້ຳອີກ.' ອະທິການທີ່ຕົກຕະລົງສັ່ນຫົວ.

"'ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ,' ລາວຕອບຢ່າງຖ່ອມຕົວ, 'ຈົ່ງສືບຕໍ່ດໍາລົງຊີວິດຕາມຄໍາອະທິຖານເກົ່າ

ຂອງເຈົ້າ!'" ໄຜ່ພົນທັງສາມຄົນຍ່າງເທິງນ້ຳໄດ້ແນວໃດ?

ວິທີການ ໄດ້ເຮັດ ພຣະຄຣິດ ພື້ນຄືນຊີວິດ ຂອງລາວ ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຮ່າງກາຍ?

ວິທີການ ໄດ້ເຮັດ ລາຮິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ແລະ ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ປະຕິບັດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ມະຫັດສະຈັນ?

ວິທະຍາສາດສະໄໝໃໝ່ຍັງບໍ່ທັນມີຄໍາຕອບເທື່ອ; ເຖິງແມ່ນວ່າດ້ວຍການມາເຖິງຂອງລະເບີດປະລະມະນູ ແລະ ສົງມະຫັດສະຈັນຂອງເຣດາ, ຂອບເຂດຂອງຈິດໃຈໂລກໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງກະທັນຫັນ. ຄຳວ່າ "ເປັນໄປບໍ່ໄດ້" ກໍາລັງມີໜ້ອຍລົງໃນຄຳສັບວິທະຍາສາດ.

ພຣະຄຳພີເວດບູຮານປະກາດວ່າໂລກທາງກາຍະພາບດຳເນີນງານພາຍໃຕ້ກົດເກນພື້ນຖານອັນດຽວຂອງ ມາຢາ , ຫຼັກການຂອງທິດສະດີສຳພັນພາບ ແລະ ຄວາມເປັນສອງ. ພຣະເຈົ້າ, ຊີວິດດຽວ, ເປັນເອກະພາບຢ່າງແທ້ຈິງ; ພຣະອົງ ບໍ່ສາມາດປະກົດເປັນການສະແດງທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງການສ້າງໄດ້ ຍົກເວັ້ນພາຍໃຕ້

ການປອມແປງ ຫຼື

ຜ້າຄຸມທີ່ບໍ່ມີຈິງ. ພາບລວງຕາຂອງຈັກກະວານນັ້ນແມ່ນ ມາຢາ . ການຄົ້ນພົບທາງວິທະຍາສາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທຸກໆຄັ້ງຂອງຍຸກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ເປັນຕົວຢືນຢັນຄຳປະກາດງ່າຍໆນີ້ຂອງພວກຮີຊີ.

ກົດການເຄື່ອນທີ່ຂອງນິວຕັນແມ່ນກົດແຫ່ງ ມາຢາ : "ຕໍ່ການກະທຳທຸກຢ່າງຈະມີປະຕິກິລິຍາທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ກົງກັນຂ້າມສະເໝີ; ການກະທຳເຊິ່ງກັນແລະກັນຂອງສອງວັດຖຸໃດໜຶ່ງແມ່ນເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ມີທິດທາງກົງກັນຂ້າມສະເໝີ." ດັ່ງນັ້ນ, ການກະທຳ ແລະ ປະຕິກິລິຍາຈິງເທົ່າທຽມກັນຢ່າງແນ່ນອນ. "ການມີແຮງດຽວເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຕ້ອງມີ, ແລະ ສະເໝີໄປ, ກຳລັງຄູ່ທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ກົງກັນຂ້າມ."

ກົດຈະກຳທຳມະຊາດພື້ນຖານທັງໝົດລ້ວນແຕ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຕົ້ນກຳເນີດທາງປະຫວັດສາດຂອງມັນ. ຕົວຢ່າງ, ໄຟຟ້າແມ່ນປະກົດການຂອງການເນົາເປື້ອນ ແລະ ການຕຶງດູດ; ເອເລັກຕຣອນ ແລະ ໂປຣຕອນຂອງມັນແມ່ນກົງກັນຂ້າມທາງໄຟຟ້າ. ຕົວຢ່າງອີກອັນໜຶ່ງ: ອະຕອມ ຫຼື ອະນຸພາກສຸດທ້າຍຂອງສານແມ່ນຄືກັບໂລກເອງ, ແມ່ເຫຼັກທີ່ມີຂົ້ວບວກ ແລະ ຂົ້ວລົບ. ໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນທັງໝົດແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ຂອງຂົ້ວ; ບໍ່ມີກົດໝາຍຂອງຟີຊິກ, ເຄມີສາດ, ຫຼື ວິທະຍາສາດອື່ນໆໃດໆທີ່ເຄີຍພົບເຫັນວ່າບໍ່ມີຫຼັກການທີ່ກົງກັນຂ້າມ ຫຼື ກົງກັນຂ້າມໂດຍທຳມະຊາດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ວິທະຍາສາດທາງກາຍະພາບຈຶ່ງບໍ່ສາມາດສ້າງກົດໝາຍນອກເໝືອນໄປຈາກ ມາຢາ , ເຊິ່ງເປັນໂຄງສ້າງ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງການສ້າງ. ທຳມະຊາດເອງກໍແມ່ນ ມາຢາ ; ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດຕ້ອງຈັດການກັບຄວາມສົມດູນທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ຂອງມັນ. ໃນຂອບເຂດຂອງມັນເອງ, ມັນມີຢູ່ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ; ນັກວິທະຍາສາດໃນອະນາຄົດບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ຫຼາຍກວ່າການສືບສວນດ້ານໜຶ່ງຫຼັງຈາກອີກດ້ານໜຶ່ງຂອງຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທະຍາສາດຍັງຄົງຢູ່ໃນກະແສທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມສຸດທ້າຍໄດ້; ເພາະສົມແທ້ໆທີ່ຈະສ້າງກົດໝາຍຂອງຈັກກະວານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ເຮັດວຽກໄດ້, ແຕ່ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະກວດພົບຜູ້ວາງກົດໝາຍ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານພຽງຜູ້ດຽວ. ການສະແດງອອກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງແຮງໂນ້ມຖ່ວງ ແລະ ໄຟຟ້າໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ກັນ, ແຕ່ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຮູ້ເລີຍວ່າແຮງໂນ້ມຖ່ວງ ແລະ ໄຟຟ້າແມ່ນຫຍັງ.

30-3

"ໂດຍ ຂ. ຄ. ມິຕຣາ ໃນ "ກາລະຢານາ - ຄານປາຕູຣ-

ປ່າໄມ້ ວິຫານ ແມ່ນ ທີ່ ບູຮານ ບ່ອນນຶ່ງ ຂອງ ການຮຽນຮູ້, ທາງໂລກ ແລະ ສັກສິດ ສຳລັບ ທີ່ ຊາວໝູ່ມ

ຂອງປະເທດອິນເດຍ. ໃນທີ່ນີ້, ຄູຣູຜູ້ເຄົາລົບນັບຖື, ພວມພົງແຂນໄມ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນ, ກຳລັງແນະນຳສາວິກຂອງລາວໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງວິນຍານ.

ການເອົາຊະນະ ມາຢາ ແມ່ນໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ມະນຸດຊາດໂດຍສາດສະດາສະໄໝສະຫັດສະວັດ. ການຢູ່ເໝືອຄວາມເປັນສອງຂອງການສ້າງ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງຜູ້ສ້າງໄດ້ຖືກຄິດວ່າເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງມະນຸດ. ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນກັບພາບລວງຕາຂອງຈັກກະວານຕ້ອງຍອມຮັບກົດເກນທີ່ສຳຄັນຂອງມັນກ່ຽວກັບຂົວ: ການໄຫຼ ແລະ ການລົງ, ການຂຶ້ນ ແລະ ການລົງ, ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ການເກີດ ແລະ ການຕາຍ. ຮູບແບບວົງຈອນນີ້ສົມມຸດວ່າມີຄວາມໜ້າເປືອໜ້າທີ່ເຈັບປວດ, ຫຼັງຈາກມະນຸດໄດ້ຜ່ານການເກີດຂອງມະນຸດສອງສາມພັນຄົນ; ລາວເລີ່ມເບິ່ງດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ເກີນກວ່າຄວາມບັງຄັບຂອງ ມາຢາ .

ການຈິກຜ້າຄຸມຂອງ ມາຢາ ແມ່ນການເຈາະຄວາມລັບຂອງການສ້າງ. ໂຍຄີຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈັກກະວານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືພະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ແທ້ຈິງ. ຄົນອື່ນໆທັງໝົດລ້ວນແຕ່ນະມັດສະການຮູບປັ້ນທີ່ຜິດສາສະໜາ. ຕາຍໃດທີ່ມະນຸດຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນທຳມະຊາດ, ມາຢາ ທີ່ມີໜ້າຕາແບບ *Janus* ຈະເປັນເທບທິດາຂອງລາວ; ລາວບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ແທ້ຈິງໄດ້.

ພາບລວງຕາຂອງໂລກ, ມາຢາ , ຖືກເອີ້ນວ່າ ອະວິທະຍາ , ຕາມຕົວອັກສອນ, "ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້," ຄວາມໄງ່, ຄວາມຫຼົງໄຫຼ. ມາຢາ ຫຼື ອະວິທະຍາ ບໍ່ສາມາດຖືກທຳລາຍໄດ້ຜ່ານຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງປັນຍາ ຫຼື ການວິເຄາະ, ແຕ່ໂດຍຜ່ານການບັນລຸສະພາບພາຍໃນຂອງ ນິຣົມິການສະມາທິ ເທົ່ານັ້ນ . ສາດສະດາໃນພຣະຄຳພີເດີມ, ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນຈາກທຸກແຜ່ນດິນ ແລະ ທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ໄດ້ເວົ້າຈາກສະພາບສະຕິນັ້ນ. ເອເຊກຽນກ່າວວ່າ (43:1-2): "ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາວ ນຳມາ ຂ້ອຍ ໄປຫາ ທີ ປະຕູຮົວ, ແມ່ນແຕ່ ທີ ປະຕູຮົວ ນັ້ນ ເບິ່ງ ໄປສູ່ ທີ ທິດຕາເວັນອອກ: ແລະ, ຈິງເບິ່ງ, ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນມາຈາກທາງຕາເວັນອອກ: ແລະ ສຽງຂອງພຣະອົງຄືກັບສຽງດັງຂອງນ້ຳຫຼາຍສາຍ: ແລະແຜ່ນດິນໂລກສ່ອງແສງດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ." ຜ່ານຕາອັນສັກສິດຢູ່ໜ້າຜາກ (ທິດຕາເວັນອອກ), ໂຍຄີ ນຳເອົາສະຕິຂອງລາວໄປສູ່ການປະກົດຕົວທຸກຢ່າງ, ໄດ້ຍິນພຣະຄຳ ຫຼື ອຸມ, ສຽງສັກສິດຂອງນ້ຳຫຼາຍແຫ່ງ ຫຼື ການສັ່ນສະເທືອນ ເຊິ່ງເປັນຄວາມເປັນຈິງພຽງຢ່າງດຽວຂອງການສ້າງ.

ໃນບັນດາຄວາມລຶກລັບລ້ານລ້ານຢ່າງຂອງຈັກກະວານ, ສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດແມ່ນແສງສະຫວ່າງ. ບໍ່ເຫມືອນກັບຄືນສຽງ, ເຊິ່ງການສົ່ງຜ່ານຕ້ອງການອາກາດ ຫຼື ສື້ວັດສະດຸອື່ນໆ, ຄືນແສງສະຫວ່າງສາມາດຜ່ານສູນຍາກາດຂອງອະວະກາດລະຫວ່າງດາວດາວໄດ້ຢ່າງອິດສະຫຼະ. ແມ່ນແຕ່ອີເທີລີມຸດຕິຖານ, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນສີກາງຂອງແສງສະຫວ່າງລະຫວ່າງດາວເຄາະໃນທິດສະດີຄືນ, ສາມາດຖືກຍົກເລີກໄດ້ໂດຍອີງໃສ່ເຫດຜົນຂອງໂອນິສະໄຕນີ້ທີ່ວ່າຄຸນສົມບັດທາງເລຂາຄະນິດຂອງອະວະກາດເຮັດໃຫ້ທິດສະດີອີເທີບໍ່ຈຳເປັນ. ພາຍໃຕ້ສົມມຸດຕິຖານທັງສອງ, ແສງສະຫວ່າງຍັງຄົງເປັນສິ່ງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ເປັນອິດສະຫຼະຈາກການເຝື່ອງພາອາໄສວັດສະດຸ, ຂອງການປະກົດຕົວທາງທຳມະຊາດໃດໆ.

ໃນແນວຄວາມຄິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງໂອນິສະໄຕນີ້, ຄວາມໄວຂອງແສງສະຫວ່າງ - 186,000 ໄມລ໌ຕໍ່ວິນາທີ - ຄອບງຳທິດສະດີສຳພັນພາບທັງໝົດ. ລາວພິສູດທາງຄະນິດສາດວ່າຄວາມໄວຂອງແສງສະຫວ່າງ, ເທົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈິດໃຈທີ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດຂອງມະນຸດ, ແມ່ນຄ່າ ຄົງທີ່ ດຽວ ໃນຈັກກະວານທີ່ມີກະແສທີ່ບໍ່ຄົງທີ່. ມາດຕະຖານທັງໝົດຂອງມະນຸດກ່ຽວກັບເວລາ ແລະ ອະວະກາດແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມແນ່ນອນຂອງຄວາມໄວແສງ. ບໍ່ແມ່ນນິລັນດອນທີ່ເປັນນາມທຳດັງທີ່ເຄີຍພິຈາລະນາມາກ່ອນ, ເວລາ ແລະ ອະວະກາດແມ່ນປັດໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີຂອບເຂດຈຳກັດ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການວັດແທກຂອງພວກມັນພຽງແຕ່ອ້າງອີງເຖິງມາດຕະຖານຂອງຄວາມໄວແສງເທົ່ານັ້ນ. ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ອະວະກາດເປັນທິດສະດີສຳພັນພາບມິຕິ, ເວລາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງທີ່ມີມາແຕ່ດິນນານຕໍ່ມູນຄ່າທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ເວລາໃນປັດຈຸບັນຖືກປຸ້ນເອົາລັກສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ - ສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ! ດ້ວຍການຂຽນປາກກາທີ່ສົມຜົນສອງສາມຄັ້ງ, ໂອນິສະໄຕນີ້ໄດ້ຂັບໄລ່ຄວາມ

ເປັນຈິງທີ່ຄົງຫຼົງໝົດອອກຈາກຈັກກະວານຍົກເວັ້ນແສງສະຫວ່າງ.

ໃນການພັດທະນາຕໍ່ມາ, ທິດສະດີສະໜາມແບບລວມສູນຂອງລາວ, ນັກຟີຊິກສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ສະແດງສູດຄະນິດສາດໜຶ່ງຄືກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງໂນ້ມຖ່ວງ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແມ່ເຫຼັກໄຟຟ້າ.

ໂຄງສ້າງຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂອງກົດໝາຍດຽວ, ໄອນສະໄຕນ໌ 30-4 ເຂົ້າເຖິງຂ້າມຍຸກສະໄໝໄປສູ່ພວກນິຊີຜູ້ທີ່ປະກາດໂຄງສ້າງການສ້າງດຽວ - ນັ້ນຄືຂອງ ມາຢາ ໂປຣຕິນ .

ໃນຍຸກສະໄໝຂອງທິດສະດີສໍາພັນພາບໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງຄະນິດສາດຂອງການສໍາຫຼວດອະຕອມສຸດທ້າຍ. ນັກວິທະຍາສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໃນປັດຈຸບັນກໍາລັງຍືນຍັນຢ່າງກ້າຫານບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າອະຕອມແມ່ນພະລັງງານແທນທີ່ຈະເປັນສານ, ແຕ່ພະລັງງານອະຕອມແມ່ນສິ່ງຂອງທາງຈິດໃຈ.

"ການຮັບຮູ້ຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າວິທະຍາສາດທາງກາຍະພາບກ່ຽວຂ້ອງກັບໂລກຂອງເງົາແມ່ນໜຶ່ງໃນຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ," Sir Arthur Stanley Eddington ຂຽນໃນ *The Nature Of The Physical World* . "ໃນໂລກຂອງຟີຊິກສາດ ພວກເຮົາເບິ່ງການສະແດງຮູບເງົາເລື່ອງຊີວິດທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ. ເງົາຂອງແຂນສອກຂອງຂ້ອຍວາງຢູ່ເທິງໂຕະເງົາ ໃນຂະນະທີ່ນ້ຳມືກເງົາໄຫຼລົງເທິງເຈ້ຍເງົາ. ມັນທັງໝົດແມ່ນສັນຍາລັກ, ແລະໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ ນັກຟີຊິກສາດໄດ້ປະໄວ້ມັນ. ຈາກນັ້ນກໍມາຮອດຈິດໃຈນັກເຄມີຜູ້ທີ່ປ່ຽນສັນຍາລັກ.

.....ເພື່ອສະຫຼຸບຢ່າງຫຍາບຄາຍ, ສິ່ງຂອງໂລກແມ່ນຈິດໃຈ-

ສິ່ງຂອງ. . ທີ່ ເປັນຈິງ ສານ ແລະ ຫຼິ້ນກາ ຂອງ ກໍາລັງ ຂອງ ອະດີດ ທາງກາຍະພາບ ທິດສະດີ ແມ່ນ ທັງໝົດ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຍົກເວັ້ນ ໃນ ສະນັ້ນ ໄກ ເປັນ ທີ່ ສິ່ງຂອງທີ່ກ່ຽວກັບຈິດໃຈ ມີ ຕົວມັນເອງ ປັນ ເຫຼົ້ານີ້ ຈົນຕະນາການ. ການ ພາຍນອກໂລກ ມີ ດັ່ງນັ້ນ

ກາຍເປັນໂລກແຫ່ງເງົາ. ໃນການກໍາຈັດພາບລວງຕາຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ກໍາຈັດສານ, ເພາະວ່າແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າສານແມ່ນໜຶ່ງໃນພາບລວງຕາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ.

ດ້ວຍການຄົ້ນພົບກ້ອງຈຸລະທັດເອເລັກຕຣອນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ມີຫຼັກຖານທີ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບແກ່ນແທ້ຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງອະຕອມ ແລະ ຄວາມເປັນຄູ່ທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງທໍາມະຊາດ. ໜັງສືພິມນິວຢອກໄທມສ໌ ໄດ້ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ໄປນີ້ກ່ຽວກັບການສາທິດກ້ອງຈຸລະທັດເອເລັກຕຣອນໃນປີ 1937 ກ່ອນກອງປະຊຸມຂອງສະມາຄົມອາເມລິກາ. ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງວິທະຍາສາດ:

"ໂຄງສ້າງຜລິກຂອງທາດສະເຕນ, ເຊິ່ງເຄີຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍທາງອ້ອມໂດຍຜ່ານລັງສີເອັກ, ຍືນຢູ່ຢ່າງໂດດເດັ່ນໃນໜ້າຈໍຟລູອໍເຣສເຊັນ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນອະຕອມເກົ່າຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພວກມັນໃນຕາຂ່າຍອະວະກາດ, ເປັນຮູບຊົງກ້ອນ, ມີອະຕອມໜຶ່ງຢູ່ໃນແຕ່ລະມຸມ ແລະ ໜຶ່ງຢູ່ໃຈກາງ. ອະຕອມໃນຕາຂ່າຍຜລິກຂອງທາດສະເຕນໄດ້ປະກົດຢູ່ໃນໜ້າຈໍຟລູອໍເຣສເຊັນເປັນຈຸດແສງ, ຈັດລຽງເປັນຮູບແບບເລຂາຄະນິດ. ຕໍ່ກັບກ້ອນຜລິກຂອງແສງນີ້, ໂມເລກູນອາກາດທີ່ລະເບີດສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າເປັນຈຸດເຕັ້ນຂອງແສງ, ຄ້າຍຄືກັບຈຸດແສງແດດທີ່ສ້ອງແສງໃສ່ນ້ຳທີ່ເຄື່ອນທີ່. . .

"ຫຼັກການຂອງກ້ອງຈຸລະທັດເອເລັກຕຣອນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບຄັ້ງທໍາອິດໃນປີ 1927 ໂດຍທ່ານດຣ. ຄລິນຕັນ ເຈ. ເດວິສສັນ ແລະ ເລສເຕີ ເອັຈ. ເຈີເມີ ຈາກຫ້ອງທົດລອງໂທລະສັບເບວ, ນະຄອນນິວຢອກ, ຜູ້ທີ່ພົບວ່າເອເລັກຕຣອນມີບຸກຄະລິກສອງຢ່າງທີ່ມີລັກສະນະຂອງທັງອະນຸພາກ ແລະ ຄືນ. ຄຸນນະພາບຂອງຄືນເຮັດໃຫ້ເອເລັກຕຣອນມີລັກສະນະຂອງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ການຄົ້ນຫາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອຄິດຄົ້ນວິທີການ 'ໄຟກັດ' ເອເລັກຕຣອນໃນລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບການໄຟກັດຂອງແສງສະຫວ່າງໂດຍຜ່ານເລນ."

"ສໍາລັບການຄົ້ນພົບຄຸນນະພາບຂອງເອເລັກຕຣອນ Jekyll-Hyde ເຊິ່ງຍືນຍັນການຄາດຄະເນທີ່ເຮັດໃນປີ 1924 ໂດຍ De Broglie, ນັກຟີຊິກສາດທີ່ໄດ້ຮັບລາງວັນໂນແບລຂອງຟຣັງ, ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໂລກທັງໝົດຂອງທໍາມະຊາດທາງກາຍະພາບມີບຸກຄະລິກສອງຢ່າງ, ດຣ. Davisson ຍັງໄດ້ຮັບລາງວັນໂນແບລສາຂາ ຟີຊິກ."

"ກະແສຄວາມຮູ້," Sir James Jeans ຂຽນໄວ້ໃນ *The Mysterious Universe* , "ກໍາລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ຄວາມເປັນຈິງທີ່ບໍ່ແມ່ນກົນຈັກ; ຈັກກະວານເລີ່ມເບິ່ງຄືກັບຄວາມຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງຈັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່." ດັ່ງນັ້ນ, ວິທະຍາສາດໃນສະຕະວັດທີ 20 ຈຶ່ງຟັງຄືກັບໜ້າໜຶ່ງຈາກ ຄໍາພິເວດ ທີ່ເກົ່າແກ່ .

ຈາກວິທະຍາສາດ, ຖ້າມັນຕ້ອງເປັນແນວນັ້ນ, ໃຫ້ມະນຸດຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງທາງປັດຈຸບັນທີ່ວ່າບໍ່ມີຈັກກະວານທາງວັດຖຸ; ຄວາມບິດເບືອນແລະຄວາມໂຄ້ງງໍຂອງມັນແມ່ນ ມາຍາ , ພາບລວງຕາ. ພາບລວງຕາຂອງຄວາມເປັນຈິງຂອງມັນທັງໝົດແຕກຫັກລົງພາຍໃຕ້ການວິເຄາະ. ໃນຂະນະທີ່ອຸປະກອນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຈັກກະວານທາງກາຍະພາບຕົກລົງມາຢູ່ໃຕ້ລາວເທື່ອລະອັນ, ມະນຸດຮັບຮູ້ຢ່າງມົດມົວເຖິງຄວາມເພິງພາອາໄສຮູບບູຊາຂອງລາວ, ການລ່ວງລະເມີດຄໍາສັ່ງອັນສູງສົງໃນອະດີດຂອງລາວທີ່ວ່າ: "ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກເຮົາ."

ໃນສົມຜົນທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງລາວທີ່ອະທິບາຍເຖິງຄວາມເທົາທຽມກັນຂອງມວນສານ ແລະ ພະລັງງານ, ໄອນໄສະໄຕນ໌ໄດ້ຢືນຢັນວ່າພະລັງງານໃນອະນຸພາກໃດໆຂອງສານແມ່ນເທົ່າກັບມວນສານ ຫຼື ນ້ຳໜັກຂອງມັນຄູນດ້ວຍກໍາລັງສອງຂອງຄວາມໄວແສງ. ການປ່ອຍພະລັງງານປະລະມານູແມ່ນເກີດຂຶ້ນຜ່ານການທຳລາຍອະນຸພາກວັດຖຸ. "ການຕາຍ" ຂອງສານແມ່ນ "ການເກີດ" ຂອງຍຸກປະລະມານູ.

ຄວາມໄວແສງແມ່ນມາດຕະຖານທາງຄະນິດສາດ ຫຼື ຄຳຄົງທີ່ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າມີຄ່າຢ່າງແທ້ຈິງໃນ 186,000 ໄມລ໌ຕໍ່ວິນາທີ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າບໍ່ມີວັດຖຸໃດທີ່ມີມວນເພີ່ມຂຶ້ນຕາມຄວາມໄວຂອງມັນ, ສາມາດບັນລຸຄວາມໄວຂອງແສງໄດ້. ກ່າວອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ: ມີພຽງວັດຖຸທີ່ມີມວນເປັນອະນັນເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເທົ່າກັບຄວາມໄວຂອງແສງໄດ້.

. ອັນນີ້ ການຖືພາ ນຳມາ ພວກເຮົາ ເຖິງ ເຫ ກົດໝາຍ ຂອງ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ສາມາດກາຍເປັນວັດຖຸ ແລະ ກາຍເປັນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນໃນຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນໆ, ແລະ ເຄື່ອນທີ່ໄປດ້ວຍຄວາມໄວຂອງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ນຳໃຊ້ລັງສີແສງສະຫວ່າງທີ່ສ້າງສັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ທັນທີ. ໃດກໍ່ໄດ້ ທາງກາຍະພາບ ການສະແດງອອກ, ມີ ບັນລຸຜົນແລ້ວ ທີ່ ຈຳເປັນ ໄອນໄສະໄຕນ໌ ເງື່ອນໄຂ: ມວນສານຂອງພວກມັນແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ສະຕີຂອງໂຍຄີທີ່ສົມບູນແບບແມ່ນຖືກລະບຸໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຮ່າງກາຍທີ່ແຄບ, ແຕ່ດ້ວຍໂຄງສ້າງສາກົນ. ແຮງໂນ້ມຖ່ວງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ "ແຮງ" ຂອງນິວຕັນ ຫຼື "ການສະແດງອອກຂອງຄວາມ□□□□□□" ຂອງໄອນໄສະໄຕນ໌, ແມ່ນບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະ ບັງຄັບໃຫ້ ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະແດງຄຸນສົມບັດຂອງ "ນ້ຳໜັກ" ເຊິ່ງເປັນສະພາບແຮງໂນ້ມຖ່ວງທີ່ແຕກຕ່າງຂອງວັດຖຸທາງວັດຖຸທັງໝົດ. ຜູ້ທີ່ຮູ້ຕົນເອງວ່າເປັນວິນຍານທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປຈະບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງຮ່າງກາຍໃນເວລາ ແລະ ອະວະກາດອີກຕໍ່ໄປ. "ວົງແຫວນທີ່ບໍ່ຜ່ານ" ທີ່ຖືກກັກຂັງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຕົວລະລາຍ: "ເຮົາຄືພຣະອົງ."

"Fiat lux! ແລະກໍມີແສງສະຫວ່າງ." ຄຳສັ່ງທຳອິດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການສ້າງຂອງພຣະອົງ (ປະຖົມມະການ 1:3) ໄດ້ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເປັນຈິງອັນດຽວຄື: ແສງສະຫວ່າງ. ເທິງລັງສີຂອງສຶກາງທີ່ບໍ່ມີວັດຖຸນີ້, ການສະແດງອອກອັນສູງສົງທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ. ຜູ້ນັບຖືທຸກຍຸກທຸກສະໄໝເປັນພະຍານເຖິງການປະກົດຕົວຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖານະເປັນແປວໄຟແລະແສງສະຫວ່າງ. "ກະສັດຂອງກະສັດທັງຫຼາຍ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າື່ນາຍທັງຫຼາຍ; ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເປັນອະມະຕະເທົ່ານັ້ນ, ອາໄສຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດເຂົ້າຫາໄດ້." **30-5**

ໂຍຄະຜູ້ທີ່ຜ່ານການຝຶກສະມາທິທີ່ສົມບູນແບບໄດ້ລວມສະຕີຂອງລາວເຂົ້າກັບຜູ້ສ້າງຮັບຮູ້ເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງຈັກກະວານວ່າເປັນແສງສະຫວ່າງ; ສຳລັບລາວບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງລັງສີແສງສະຫວ່າງທີ່ປະກອບເປັນນ້ຳ ແລະ ລັງສີແສງສະຫວ່າງທີ່ປະກອບເປັນແຜ່ນດິນ. ເປັນອິດສະຫຼະຈາກສະຕີຂອງວັດຖຸ, ເປັນອິດສະຫຼະຈາກສາມມິຕິຂອງອະວະກາດ ແລະ ມິຕິທີ່ສີຂອງເວລາ, ອາຈານຜູ້ໜຶ່ງສາມາດໂອນຮ່າງກາຍແຫ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງລາວໄປເທິງລັງສີແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ, ນ້ຳ, ໄຟ ຫຼື ອາກາດໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍເທົ່າທຽມກັນ. ການຕັ້ງໃຈດິນນານໃນຕາທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຍຄະສາມາດທຳລາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດທັງໝົດກ່ຽວກັບວັດຖຸ ແລະ ນ້ຳໜັກແຮງໂນ້ມຖ່ວງຂອງມັນ; ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາລາວເຫັນຈັກກະວານເປັນມວນສານແສງສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ.

"ອອບຕິກ ຮູບພາບ," ດຣ. ລ. ທ. ໂທຣແລນ ຂອງ ຮາວາດ ບອກ ພວກເຮົາ, "ແມ່ນ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ທີ ຄືກັນ ຫຼັກການ
ເປັນ ທີ

ຮູບແກະສະຫຼັກ 'ເຄິງໂທນ' ທຳມະດາ; ນັ້ນຄື, ພວກມັນຖືກປະກອບດ້ວຍຈຸດນ້ອຍໆ ຫຼື ເສັ້ນນ້ອຍໆທີ່ນ້ອຍເກີນໄປ ທີ່ຈະກວດພົບໄດ້ດ້ວຍຕາ.ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຈຸດປະສາດຕາແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຈົນເຮັດໃຫ້ ສາຍຕາ

ຄວາມຮູ້ສຶກສາມາດຜະລິດໄດ້ໂດຍ Quanta ທີ່ຂ້ອນຂ້າງໜ້ອຍຂອງແສງສະຫວ່າງປະເພດທີ່ຖືກຕ້ອງ." ຜ່ານ ຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານກ່ຽວກັບປະກົດການແສງສະຫວ່າງ, ລາວສາມາດສະແດງອະຕອມແສງ ສະຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປເຂົ້າໄປໃນການສະແດງອອກທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້ທັນທີ. ຮູບແບບຕົວຈິງຂອງການສະແດງອອກ - ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນຕົ້ນໄມ້, ຢາ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ - ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບພະລັງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແລະການເບິ່ງເຫັນຂອງ ໂຍຄະ.

ໃນສະຕິຮູ້ສຶກໃນຄວາມຝັນຂອງມະນຸດ, ບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຜ່ອນຄາຍຄວາມຜູກມັດຂອງລາວໃນຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເຫັນແກ່ ຕົວທີ່ລ້ອມຮອບລາວທຸກໆມື້, ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຈິດໃຈຂອງລາວມີການສະແດງອອກໃນຕອນກາງຄືນ. ເບິ່ງ ແມ່! ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຄວາມຝັນຍິນຢູ່ເພື່ອນທີ່ຕາຍໄປດົນແລ້ວ, ທະວີບທີ່ຫ່າງໄກທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ຝືນຄົນຊີວິດ. ພາບໃນໄວ ເດັກຂອງລາວ. ດ້ວຍສະຕິທີ່ເສລີ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂນັ້ນ, ເຊິ່ງມະນຸດທຸກຄົນຮູ້ຈັກໃນປະກົດການຂອງຄວາມຝັນ, ອາຈານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປັບແຕ່ງໄດ້ສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ບໍ່ເຄີຍຕັດຂາດ. ໂຢກິຜູ້ບໍລິສຸດຈາກແຮງຈູງໃຈສ່ວນຕົວ ທັງໝົດ, ແລະ ໂດຍໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ສ້າງສັນທີ່ຜູ້ສ້າງໄດ້ມອບໃຫ້ລາວ, ໄດ້ຈັດລຽງອະຕອມແສງສະຫວ່າງຂອງ ຈັກກະວານຄືນໃໝ່ເພື່ອຕອບສະໜອງຄຳອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈຂອງຜູ້ອຸທິດຕົນ. ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້, ມະນຸດ ແລະ ສິ່ງທີ່ ຖືກສ້າງຖືກສ້າງຂຶ້ນ: ເພື່ອວ່າລາວຈະລຸກຂຶ້ນເປັນອາຈານຂອງ ມາຢາ , ໂດຍຮູ້ເຖິງອຳນາດຂອງລາວເໝືອ ຈັກກະວານ.

“ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງມະນຸດຕາມຮູບລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ, ຕາມຄວາມຄ້າຍຄືກັນ ຂອງພວກເຮົາ: ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມີອຳນາດ ເໝືອປາໃນທະເລ, ເໝືອນົກໃນອາກາດ, ເໝືອສັດລ້ຽງ, ແລະ ເໝືອແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະ ເໝືອສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.” **30-6**

ໃນ 1915, ໄວໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກ ຂ້ອຍ ມີ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ທີ່ ສະວາມີ ສັງຂີ, ຂ້ອຍ ເປັນພະຍານ ກ ວິໄສທັດ ຂອງ ຮຸນແຮງ ກົງກັນຂ້າມ. ໃນນັ້ນ ທີ່ ທິດສະດີສຳພັນພາບ ຂອງ ມະນຸດ ສະຕີ ແມ່ນ ຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ; ຂ້ອຍ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຮັບຮູ້ ທີ່ ສາມັກຄີ ຂອງແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມສອງຢ່າງທີ່ເຈັບປວດຂອງ ມາຢາ . ພາບນິມິດໄດ້ລົງມາສູ່ຂ້ອຍໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍໃນເຮືອນຂອງພໍ່ທີ່ ຖະໜົນ Gurpar. ເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນທີ່ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 1 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເອີຣົບ; ຂ້ອຍຄິດເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າ ກ່ຽວກັບຈຳນວນຜູ້ເສຍຊີວິດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫຼັບຕາລົງໃນການນັ່ງສະມາທິ, ສະຕີຂອງຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ຖືກໂອນໄປຫາຮ່າງກາຍຂອງນາຍເຮືອຜູ້ ບັນຊາການເຮືອຮີບຢ່າງກະທັນຫັນ. ສຽງປີນໃຫຍ່ດັງກ້ອງກະຈາຍອາກາດ ໃນຂະນະທີ່ການຍິ່ງປີນລະຫວ່າງ ປີນໃຫຍ່ຝັ່ງ ແລະ ປີນໃຫຍ່ຂອງເຮືອ. ລູກປີນໃຫຍ່ລູກໜຶ່ງໄດ້ຕົກໃສ່ກະບອກປີນ ແລະ ຈິກເຮືອຂອງຂ້ອຍເປັນ ຕ່ອນໆ. ຂ້ອຍໄດ້ໂດດລົງໄປໃນນ້ຳ, ພ້ອມກັບນັກເຮືອຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ລອດຊີວິດຈາກ ການລະເບີດ.

ຫົວໃຈຂ້ອຍເຕັ້ນແຮງ, ຂ້ອຍໄປຮອດຝັ່ງຢ່າງປອດໄພ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ! ລູກປີນທີ່ຫຼົງທາງໄດ້ຢຸດການບິນຢ່າງຮຸນແຮງ ຂອງມັນໄວ້ໃນໜ້າເອິກຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍລືມລົງກັບພື້ນດິນດ້ວຍສຽງຮ້ອງຄາງ. ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເປັນອຳມະ ພາດ, ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຕົວວ່າມັນເປັນອຳມະພາດ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ຕົວວ່າຂ້າຂອງຂ້ອຍນອນຫຼັບໄປ.

"ໃນທີ່ສຸດຮອຍຕີນລືກລັບຂອງຄວາມຕາຍກໍ່ໄດ້ຕາມທັນຂ້ອຍ," ຂ້ອຍຄິດ. ດ້ວຍສຽງຖອນຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍກຳລັງຈະຈົມລົງສູ່ສະມອງໝົດສະຕີເມື່ອເບິ່ງ! ຂ້ອຍພົບວ່າຕີນເອງນັ່ງຢູ່ໃນທ່າດອກບົວຢູ່ໃນຫ້ອງ Gurpar Road ຂອງຂ້ອຍ.

ນ້ຳຕາທີ່ໄຫຼອອກມາຢ່າງກະທັນຫັນ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍລູບ ແລະ ບິບສົງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄືນມາຢ່າງມີຄວາມສຸກ -

ຮ່າງກາຍ ບໍ່ມີຮູລູກປີນໃດໆຢູ່ໃນໜ້າເອິກ. ຂ້ອຍໂຍກໄປມາ, ຫາຍໃຈເຂົ້າອອກເພື່ອຮັບປະກັນຕົວເອງວ່າຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່. ທ່າມກາງການຊົມເຊີຍຕົນເອງເຫຼົ່ານີ້, ຂ້ອຍພົບວ່າສະຕິຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກໂອນໄປຫາສົບຂອງນາຍເຮືອຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເລືອດ. ຄວາມສັບສົນຢ່າງສິ້ນເຊີງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຂ້ອຍ ໄດ້ອະທິຖານ, "ຂ້ອຍ ຂ້ອຍ ຕາຍແລ້ວ ຫຼື ມີຊີວິດຢູ່ບໍ່?"

ແສງສະຫວ່າງທຶງດຽມໄດ້ສ່ອງແສງໄປທົ່ວຂອບຝ້າ. ສຽງສັນສະເທືອນທີ່ເບົາບາງໄດ້ປະກົດຕົວເປັນ ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ:

"ຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສະຫວ່າງແນວໃດ? ໃນຮູບພາບຂອງຄວາມສະຫວ່າງຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ສ້າງເຈົ້າ." ຄວາມສຳພັນທາງພັນທຸກໍາຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍເປັນຂອງຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ. ຈິງເບິ່ງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມຝັນຂອງເຈົ້າ! ຕື່ນຂຶ້ນເຖິດ ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຕື່ນຂຶ້ນ!"

ໃນຖານະເປັນບາດກ້າວໃນການຕື່ນຕົວຂອງມະນຸດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ດຶງໃຈນັກວິທະຍາສາດໃຫ້ຄົ້ນພົບ, ໃນ ເວລາທີ່ ແລະ ສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ, ຄວາມລັບຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງ. ການຄົ້ນພົບທີ່ທັນສະໄໝຫຼາຍຢ່າງ ຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດເຂົ້າໃຈຈັກກະວານວ່າເປັນການສະແດງອອກທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງພະລັງງານອັນດຽວ - ແສງ ສະຫວ່າງ, ນໍ້າພາໂດຍສະເພີ່ນຍາອັນສູງສົ່ງ. ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງຮູບເງົາ, ຂອງວິທະຍຸ, ຂອງໂທລະພາບ, ຂອງ radar, ຂອງເຊວແສງໄຟຟ້າ - "ຕາໄຟຟ້າ" ທີ່ເຫັນທຸກຢ່າງຂອງພະລັງງານປະລະມານູ, ລ້ວນແຕ່ອີງໃສ່ ປະກົດການແມ່ເຫຼັກໄຟຟ້າຂອງແສງສະຫວ່າງ.

ສິລະປະຮູບເງົາສາມາດສະແດງພາບມະຫັດສະຈັນໄດ້. ຈາກກັດສະນະທາງສາຍຕາທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ, ບໍ່ມີການອັດ ສະຈັນໃດໆທີ່ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຫຼອກລວງການຖ່າຍຮູບ. ຮ່າງກາຍທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຜູ້ຊາຍສາມາດເຫັນໄດ້ລູກຂຶ້ນຈາກ ຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບລວມຂອງລາວ, ລາວສາມາດຢ່າງເທິງນ້ຳ, ປຸກຄົນຕາຍໃຫ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ, ປິ່ນກັບລຳດັບ ທຳມະຊາດຂອງການພັດທະນາ, ແລະຫຼິ້ນກັບເວລາແລະອະວະກາດ. ການປະກອບຮູບພາບແສງສະຫວ່າງຕາມທີ່ ລາວຕ້ອງການ, ຊ່າງພາບບັນລຸສິ່ງມະຫັດສະຈັນທາງສາຍຕາທີ່ຊ່າງພາບທີ່ແທ້ຈິງຜະລິດດ້ວຍລັງສີແສງສະຫວ່າງ ຕົວຈິງ.

ຮູບພາບທີ່ຄ້າຍຄືຈິງຂອງຮູບເງົາສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບການສ້າງ. ຜູ້ກຳກັບຈັກກະວານໄດ້ ຂຽນບົດລະຄອນຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະໄດ້ລວບລວມນັກສະແດງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບການສະແດງລະຄອນຂອງ ຫຼາຍສັດຕະວັດ. ຈາກຫ້ອງມືດຂອງນິລັນດອນ, ພຣະອົງໄດ້ຖອກລັງສີສ້າງສັນຂອງພຣະອົງຜ່ານຮູບເງົາຂອງຍຸກ ສະໄໝຕ່າງໄປ, ແລະຮູບພາບຕ່າງໆຖືກໂຍນລົງເທິງໜ້າຈໍຂອງອະວະກາດ. ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບເງົາທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນ ຈິງ, ແຕ່ເປັນພຽງການປະສົມປະສານຂອງແສງສະຫວ່າງແລະເງົາ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທົ່ວໄປກໍເບິ່ງຄືວ່າເປັນຕາ ຫຼົງໄຫຼ. ດວງດາວ, ດ້ວຍຮູບແບບຊີວິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງມັນ, ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນພຽງຮູບຮ່າງໃນຮູບເງົາຈັກກະວານ, ເປັນຄວາມຈິງຊົ່ວຄາວຕໍ່ການຮັບຮູ້ທ້າຍຢ່າງຍ້ອນວ່າສາກຕ່າງໆຖືກໂຍນລົງເທິງໜ້າຈໍຂອງສະຕິຂອງມະນຸດໂດຍ ລັງສີສ້າງສັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ຜູ້ຊົມໃນໂຮງໝັງສາມາດເບິ່ງຂຶ້ນໄປເຫັນໄດ້ວ່າຮູບພາບໜ້າຈໍທັງໝົດປາກົດຂຶ້ນຜ່ານເຄື່ອງມືຂອງລັງສີທີ່ບໍ່ມີ ຮູບພາບອັນດຽວ. ລະຄອນສາກົນທີ່ມີສີສັນສົດໃສກ່ອນກມາຈາກແສງສີຂາວອັນດຽວຂອງແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງ ຈັກກະວານ. ດ້ວຍຄວາມຄິດສ້າງສັນທີ່ບໍ່ສາມາດຄິດໄດ້ ພຣະເຈົ້າກຳລັງຈັດງານປັນເທີງສຳລັບລູກຫຼານຂອງມະນຸດ ຂອງພຣະອົງ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນນັກສະແດງຜ່ອມທັງຜູ້ຊົມໃນ ໂຮງລະຄອນດາວເຄາະຂອງພຣະອົງ.

ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຮງໝັງເພື່ອເບິ່ງຂ່າວສະໜາມຮີບໃນເອີຣົບ. ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 1 ຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນ ພາກຕາເວັນຕົກ; ຂ່າວໄດ້ບັນທຶກການສັງຫານໝູ່ດ້ວຍຄວາມເປັນຈິງຫຼາຍຈົນ ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກໂຮງລະຄອນ ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ມີບັນຫາ.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຂ້ອຍ ໄດ້ອະທິຖານ, "ເປັນຫຍັງ ໂດສ ເຈົ້າ ອະນຸຍາດ ດັງກ່າວ ທຸກທໍລະມານບໍ່?"

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກແປກໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ຄຳຕອບທັນທີທັນໃດໄດ້ມາໃນຮູບແບບຂອງພາບນິມິດຂອງສະໜາມຮີບເອີຣົບຕົວຈິງ. ຄວາມຢ້ານກົວຂອງການຕໍ່ສູ້, ເຕັມໄປດ້ວຍຄົນຕາຍ ແລະ ຄົນຕາຍ, ເກີນກວ່າຄວາມໂຫດຮ້າຍຫຼາຍ.

ໃດກໍໄດ້ ການເປັນຕົວແທນ ຂອງ ທີ່ ຮູບເງົາຂ່າວ.

"ເບິ່ງໃຫ້ດີ!" ສຽງອ່ອນໂຍນເວົ້າກັບສະຕິພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ. "ເຈົ້າຈະເຫັນວ່າສາກເຫຼົ້ານີ້ທີ່ກຳລັງສະແດງຢູ່ໃນປະເທດຝຣັ່ງນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກລະຄອນ chiaroscuro. ພວກມັນແມ່ນຮູບເງົາຈັກກະວານ, ເປັນຈິງແລະບໍ່ເປັນຈິງຄືກັບຂ່າວໂຮງລະຄອນທີ່ເຈົ້າຫາກໍເຫັນ - ລະຄອນພາຍໃນລະຄອນ."

ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ສະບາຍໃຈ. ສຽງສະຫວັນຍັງສືບຕໍ່ວ່າ: "ການສ້າງແມ່ນທັງແສງສະຫວ່າງແລະເງົາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນບໍ່ມີຮູບພາບໃດໆທີ່ເປັນໄປໄດ້. ຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວຂອງ ມາຢາ ຕ້ອງສະຫຼັບກັນຢ່າງສູງສຸດ. ຖ້າຄວາມສຸກບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ມະນຸດຈະຊອກຫາຄົນອື່ນບໍ່? ຖ້າບໍ່ມີຄວາມທຸກທໍລະມານ, ລາວ□□□□ບໍ່ສິ້ນໃຈທີ່ຈະລະນຶກເຖິງວ່າລາວໄດ້ປະຖິ້ມຢ້ານນິລັນດອນຂອງລາວ. ຄວາມເຈັບປວດແມ່ນສິ່ງກະຕຸ້ນໃຫ້ລະນຶກເຖິງ. ທາງອອກແມ່ນຜ່ານປັນຍາ! ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຄວາມຕາຍແມ່ນບໍ່ມີຈິງ; ຜູ້ທີ່ສິ້ນສະເຫຼືອນມັນຄືກັບນັກສະແດງທີ່ໄວ້ຈ້າງທີ່ຕາຍດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຢູ່ເທິງເວທີເມື່ອບໍ່ມີຫຍັງຖືກຍິງໃສ່ລາວນອກຈາກລູກປືນເປົ້າ. ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນລູກຂອງແສງສະຫວ່າງ; ພວກເຂົາຈະບໍ່ນອນຫຼັບຕະຫຼອດໄປໃນຄວາມຫຼົງໄຫຼ."

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍໄດ້ອ່ານບັນທຶກພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບ ຊາວມາຢາ , ແຕ່ພວກມັນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ມາຜ່ອມກັບວິໄສທັດສ່ວນຕົວ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ປອບໂຍນມາຜ່ອມ. ຄຸນຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄດ້ປ່ຽນແປງຢ່າງເລິກເຊິ່ງເມື່ອລາວເຊື່ອໝັ້ນໃນທີ່ສຸດວ່າການສ້າງເປັນພຽງຮູບເງົາທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ແລະບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນນັ້ນ, ແຕ່ຢູ່ເໜືອມັນ, ແມ່ນຄວາມເປັນຈິງຂອງຕົນເອງ.

ເມື່ອຂ້ອຍຂຽນບົດນີ້ສຳເລັດ, ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເທິງຕຽງຂອງຂ້ອຍໃນທ່າດອກບົວ. ຫ້ອງຂອງຂ້ອຍມີແສງສະຫວ່າງມືດມົວດ້ວຍໂຄມໄຟສອງອັນທີ່ມີຮື່ມ. ຂ້ອຍເງິຍໜ້າຂຶ້ນ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າເພດານມີແສງໄຟສີມັດສະຕາດນ້ອຍໆປະດັບປະດາ, ເຫຼືອມເປັນເງົາແລະສັນສະເຫຼືອນດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມເປັນເງົາຄືກັບລັງສີເຣດຽມ. ລັງສີຫຼາຍພັນດວງທີ່ມີຮູບດິນສໍ້, ຄືກັບແຜ່ນຝົນ, ໄດ້ລວມຕົວກັນເປັນຮ່ອງທີ່ໂປ່ງໃສແລະຕົກລົງມາໃສ່ຂ້ອຍຢ່າງງຽບໆ.

ຫັນໃດນັ້ນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກໍສູນເສຍຄວາມໝາແໜ້ນ ແລະ ປ່ຽນຮູບຮ່າງໄປເປັນໂຄງສ້າງດາວ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າລອຍຢູ່ ເມື່ອພຽງແຕ່ແຕະຕຽງ, ຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີນ້ຳໜັກກໍເຄື່ອນທີ່ເລັກນ້ອຍ ແລະ ສະຫຼັບກັນໄປທາງຊ້າຍແລະ ຂວາ. ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອ້ອມຫ້ອງ; ເຟີນີເຈີ ແລະ ຝາຜະໜັງຍັງຄົງເປັນປົກກະຕິ, ແຕ່ແສງສະຫວ່າງນ້ອຍໆໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຈົນເບິ່ງບໍ່ເຫັນເພດານ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ.

"ນີ້ແມ່ນກິນໄກການເຄື່ອນໄຫວຂອງຈັກກະວານ." ສຽງໜຶ່ງເວົ້າຄືກັບວ່າມາຈາກພາຍໃນແສງສະຫວ່າງ. "ມັນສ່ອງແສງລົງໃສ່ໜ້າຈໍສີຂາວຂອງຜ້າປູບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ, ມັນກຳລັງສ້າງຮູບພາບຂອງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຮູບຮ່າງຂອງເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກແສງສະຫວ່າງ!"

ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງແຂນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍມັນໄປມາ, ແຕ່ກໍບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງນ້ຳໜັກຂອງມັນ. ຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອໄດ້ຄອບງຳ ຂ້ອຍ. ອັນນີ້ ຈັກກະວານ ກ້ານ ຂອງ ແສງສະຫວ່າງ, ບານ ເປັນ ຂອງຂ້ອຍ ຮ່າງກາຍ, ເບິ່ງຄືວ່າ ກ ສັກສິດ ແບບຈຳລອງ ຂອງລັງສີແສງທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກຫ້ອງສາຍພາບໃນໂຮງໝັ້ງ ແລະ ສະແດງອອກເປັນຮູບພາບຢູ່ໜ້າຈໍ.

ເປັນເວລາດົນນານທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບພາບເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນໂຮງລະຄອນທີ່ມີແສງໄຟມືດມົວຂອງຫ້ອງນອນຂອງຂ້ອຍເອງ. ເຖິງວ່າຈະມີວິໄສທັດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ, ແຕ່ບໍ່ມີວິໄສທັດໃດທີ່ແປກປະຫຼາດໄປກວ່ານີ້. ໃນຂະນະທີ່ພາບລວງຕາຂອງຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ກັບຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແກ່ນໄດ້ຫາຍໄປໝົດ, ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນວ່າສາລະສຳຄັນຂອງວັດຖຸທັງໝົດແມ່ນແສງສະຫວ່າງ, ຂ້ອຍໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງກະແສຊີວິດທີ່ເຕັ້ນແຮງ ແລະເວົ້າຢ່າງອ້ອນວອນ.

"ແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງ, ກະລຸນາເອົາຮູບພາບທາງຮ່າງກາຍທີ່ຖອມຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ກັບຄືນມາສູ່ພຣະອົງ,

ຄືກັບຫີເອລິຢາຖືກດຶງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນດ້ວຍແປວໄຟ."

ຄໍາອະທິຖານນີ້ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າໜ້າຕົກໃຈ; ຄານໄດ້ຫາຍໄປ. ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກັບຄືນສູ່ນ້ຳໜັກປົກກະຕິ ແລະ ຈົມລົງເທິງຕຽງ; ຝູງໄຟເພດານທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວກະພົບ ແລະ ຫາຍໄປ. ເວລາຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະອອກຈາກ ໂລກນີ້ເບິ່ງຄືວ່າຍັງບໍ່ທັນມາຮອດ.

"ນອກຈາກນັ້ນ," ຂ້ອຍຄິດໃນແງ່ປັດຊະຍາ, "ຜູ້ປະກາດພຣະທໍາເອລີຢາອາດຈະບໍ່ພໍໃຈກັບ ການສົມມຸດ ຕິຖານຂອງຂ້ອຍ!"

30-1 : ອັນນີ້ ມີຊື່ສຽງ ພາສາລັດເຊຍ ສີລະປິນ ແລະ ນັກປັດຊະຍາ ມີ ໄດ້ ການດໍາລົງຊີວິດ ສໍາລັບ ຫຼາຍ ປີ ໃນ ອິນເດຍ ໃກ້ ທີ່ ຫົມະໄລ. "ຈາກ ຈຸດສູງສຸດ ມາ ການເປີດເຜີຍ," ລາວ ມີ ຂຽນໄວ້. "ໃນ ຖ້າ ແລະ ເທິງ ທີ່ ກອງປະຊຸມສຸດຍອດ ອາໄສຢູ່ ທີ່ ຣີຊິສ. ໂອເວີ ທີ່ ມີຫົມະຕິກ ຈຸດສູງສຸດ ຂອງ ພູເຂົາຫົມະໄລເຫຼືອມເປັນ ແສງໄຟທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ, ສະຫວ່າງກວ່າດວງດາວ ແລະ ແສງຝ້າຜ່າທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ."

30-2 : ເທ ເລື່ອງລາວ ອາດຈະ ມີ ກ ປະຫວັດສາດ ພື້ນຖານ; ອັນ ບົດບັນນາທິການ ໝາຍເຫດ ແຈ້ງ ພວກ ເຮົາ ນັ້ນ ທີ່ ອະທິການ ໄດ້ພົບ ທີ່ ສາມ ພະສົງ ໃນຂະນະທີ່ ລາວໄດ້ລ່ອງເຮືອຈາກ Archangel ໄປຫາວັດ Slovetzky, ຢູ່ປາກແມ່ນ້ຳ Dvina.

30-3 ມາໂຄນີ, ນັກປະດິດຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ໄດ້ຍອມຮັບຄວາມບໍ່ພຽງພໍທາງວິທະຍາສາດຕໍ່ໄປນີ້ກ່ອນການຕັດສິນ ຮອບສຸດທ້າຍ: "ຄວາມບໍ່ສາມາດ ຂອງ ວິທະຍາສາດ ໄປຫາ ແກ້ໄຂ ຊີວິດ ແມ່ນ ຢ່າງແທ້ຈິງ. ອັນນີ້ ຄວາມຈິງ ຈະ ເປັນ ຢ່າງແທ້ຈິງ ໜ້າຢ້ານກົວ ແມ່ນ ມັນ ບໍ່ ສໍາລັບ ສັດທາ. ເທ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງ ຊີວິດ ແນ່ນອນ ວ່າເປັນບັນຫາທີ່ຍັງຄົງຄ້າງທີ່ສຸດທີ່ເຄີຍມີມາກ່ອນໃນຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ."

30-4 : ກ ຄໍາແນະນໍາ ໄປຫາ ທີ່ ທິດທາງ ຖ່າຍແລ້ວ ໂດຍ ຂອງໄອນໄສະໄຕນ໌ ອັດສະລິຍະ ແມ່ນ ມອບໃຫ້ ໂດຍ ທີ່ ຄວາມຈິງ ນັ້ນ ລາວ ແມ່ນ ກ ຕະຫຼອດຊີວິດ ສານຸສິດ ຂອງ ທີ່ ນັກປັດຊະຍາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ Spinoza, ເຊິ່ງຜົນງານທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່ສຸດຂອງລາວແມ່ນ ຈັນຍາບັນທຶກສະແດງອອກໃນລໍາດັບເລຂາຄະນິດ .

30-5 : ຂ້ອຍ ຕີໂມທີ 6:15-16 .

30-6 : ປະຖົມມະການ 1:26.

ບົດ: 31

ອັນ ການສໍາພາດ ດ້ວຍ ເທ ສັກສິດ ແມ່

"ທ່ານນາງມາດາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍໂດຍສາດສະດາສາມີຂອງທ່ານ. ເພິ່ນເປັນຄູສອນ ຂອງພໍ່ແມ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເປັນຄູສອນຂອງທ່ານສີ ຍຸກເກສວະຈິຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະໃຫ້ ສິດທິພິເສດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນການໄດ້ຍິນເຫດການບາງຢ່າງໃນຊີວິດອັນສັກສິດຂອງທ່ານບໍ່?"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບນາງ Srimati Kashi Moni, ເພື່ອນຮ່ວມຊີວິດຂອງນາງ Lahiri Mahasaya.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນເມືອງ Benares ເປັນເວລາສັ້ນໆ, ແລະ ໄດ້ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຢາກໄປ
ຢ້ຽມຢາມນາງສາວຜູ້ມີກຽດ. ນາງໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງອົບອຸ່ນທີ່ບ້ານ Lahiri ເກົາໃນເຂດ
Garudeswar Mohulla ຂອງເມືອງ Benares. ເຖິງແມ່ນວ່ານາງຈະເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ແຕ່ນາງກໍ່ເບິ່ງບານຄືກັບ
ດອກບົວ, ມີກິນຫອມທາງວິນຍານຢ່າງງຽບໆ. ນາງມີຮູບຮ່າງປານກາງ, ຄໍບາງໆ ແລະ ຜິວຂາວ. ດວງຕາທີ່ໃຫຍ່
ແລະ ເຫຼືອມເປັນເງົາເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າຂອງນາງອ່ອນໂຍນລົງ.

"ລູກຊາຍ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ຍິນດີຕ້ອນຮັບ ທີນີ. ມາ ຊື່ເທິງ."

ນາງ ກາຊີ ໂມນີ ໄດ້ນຳພາທາງໄປຫາຫ້ອງນ້ອຍໆບ່ອນຫີນາງໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບຜົວຂອງນາງໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເປັນກຽດທີ່ໄດ້ເຫັນວັດວາອາຮາມທີ່ພະອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ລົງມາສະແດງລະຄອນການແຕ່ງງານຂອງມະນຸດ. ຜູ້ຍິງທີ່ອ່ອນໄຫວໄດ້ໂບກມືໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາຕັ້ງໝອນຂ້າງນາງ.

"ມັນໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສູງສົ່ງອັນສູງສົ່ງຂອງຜົວຂອງຂ້ອຍ," ນາງເລີມເວົ້າ. "ຄືນໜຶ່ງ, ໃນຫ້ອງນີ້ເອງ, ຂ້ອຍໄດ້ຝັນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ທູດສະຫວັນທີ່ຮຸ່ງເຮືອງລອຍຢູ່ໃນພຣະຄຸນທີ່ບໍ່ສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ຢູ່ເທິງຂ້ອຍ. ພາບນັ້ນເປັນຈິງຫຼາຍຈົນຂ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນທັນທີ; ຫ້ອງນັ້ນຖືກປົກຄຸມດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຢ່າງແປກປະຫຼາດ.

"ຜົວຂອງຂ້ອຍ, ໃນທ່າທາງດອກບົວ, ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປຢູ່ໃຈກາງຫ້ອງ, ຮ້ອມຮອບໄປດ້ວຍທູດສະຫວັນທີ່ກຳລັງນະມັດສະການລາວດ້ວຍຄວາມອ້ອນວອນຢ່າງສະຫງ່າງາມຄືກັບມືທີ່ພັບຝາມື." ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້, ຂ້ອຍໝັ້ນໃຈວ່າຂ້ອຍຍັງຝັນຢູ່."

"'ຜູ້ຍິງ,' ລາຕີຣີ ມະຫາຊາຢາ ກ່າວ, 'ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຝັນ. ປະຖົມການນອນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ.' ໃນຂະນະທີ່ລາວຄ່ອຍໆລົງມາຫາພື້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມຫົວລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ.

"'ອາຈານ,' ຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນ, 'ຂ້ອຍກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າທ່ານອີກເທື່ອໜຶ່ງ! ທ່ານຈະໃຫ້ອະໄພຂ້ອຍທີ່ຖືວ່າທ່ານເປັນຜົວຂອງຂ້ອຍບໍ່? ຂ້ອຍຕາຍດ້ວຍຄວາມອັບອາຍທີ່ຮູ້ວ່າຂ້ອຍຍັງນອນຫລັບຢູ່ໃນຄວາມໂງ່ຊ້າຢູ່ຂ້າງໆຜູ້ທີ່ຕື່ນຂຶ້ນຈາກສະຫວັນ. ຕັ້ງແຕ່ຄືນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ທ່ານບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ເປັນຄູຂອງຂ້ອຍ. ທ່ານຈະຍອມຮັບຕົວເອງທີ່ບໍ່ມີຄ່າຂອງຂ້ອຍເປັນສາວິກຂອງທ່ານບໍ່?' **31-1**

"ອາຈານໄດ້ແຕະຕ້ອງຂ້ອຍຢ່າງອ່ອນໄຫວ. 'ຈິດວິນຍານອັນສັກສິດ, ຈິງລຸກຂຶ້ນ. ເຈົ້າໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແລ້ວ.' ລາວໂບກມືໄປຫາທູດສະຫວັນ. 'ກະລຸນາກົມຫົວຕໍ່ໄພ່ພົນອັນສັກສິດແຕ່ລະຄົນເຫຼົ່ານີ້.'

"ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດການສວດມົນອັນຖ່ອມຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ສຽງຂອງທູດສະຫວັນກໍດັງຂຶ້ນພ້ອມກັນ, ຄືກັບສຽງຮ້ອງປະສານສຽງຈາກພຣະຄຳພິບູຮານ."

"'ພັນລະຍາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ. ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມເຄົາລົບເຈົ້າ.' ພວກເຂົາກົມລົງທີ່ຕີນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເບິ່ງແມ່! ຮູບຮ່າງທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງພວກເຂົາຫາຍໄປ. ຫ້ອງມືດລົງ.

"ຂອງຂ້ອຍ ກູຣູ ຖາມ ຂ້ອຍ ໄປຫາ ຮັບ ການເລີມຕີນ ເຂົ້າໄປໃນ ກຣີຢາ ໂຍຄະ .

"ຂອງ ແມ່ນອນ,' ຂ້ອຍ ຕອບສະໜອງ. ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ຂໍໂທດ ບໍ່ ໄປຫາ ມີ ມີ ຂອງມັນ ພອນ ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ໃນ ຂອງ ຂ້ອຍ ຊີວິດ.

"'ເວລາຍັງບໍ່ພຽງພໍ.' ລາຕີຣີ ມະຫາສາຍາ ຍົມໃຫ້ກຳລັງໃຈ. 'ກຳມະສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ອອກກຳລັງກາຍຢ່າງງົບໆ. ບັດນີ້ເຈົ້າເຕັມໃຈແລະພ້ອມແລ້ວ.'

"ລາວໄດ້ແຕະໜ້າຜາກຂອງຂ້ອຍ. ແສງສະຫວ່າງທີ່ໝຸນວຽນໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ; ແສງສະຫວ່າງຄ່ອຍໆກາຍເປັນຕາວິນຍານສີຟ້າອ່ອນ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍຄຳ ແລະ ຢູ່ໃຈກາງດ້ວຍດາວຫ້າຫຼ່ຽມສີຂາວ.

"'ເຈາະຈິດສຳນຶກຂອງເຈົ້າຜ່ານດວງດາວເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກແຫ່ງອະນັນຕະ.' ສຽງຂອງຄູຂອງຂ້ອຍມີສຽງໃໝ່,

ອ່ອນນຸ້ມຄືກັບດິນຕີທີ່ຢູ່ໄກໆ.

"ວິໄສທັດ ຫຼັງຈາກ ວິໄສທັດ ຂາດທຶນ ເປັນ ມະຫາສະໝຸດ ເຊີບ ໃນ ທີ່ ຝັ່ງ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຈິດວິນຍານ. ເທ ພາໂນ
ຮາມາ ກິມ ໃນທີ່ສຸດ

ລະລາຍໄປໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສຸກ. ຂ້ອຍໄດ້ຫຼົງໄຫຼໄປໃນຄວາມສຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາຮັບຮູ້ ໂລກນີ້ອີກຫຼາຍຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ອາຈານໄດ້ໃຫ້ເຕັກນິກ *Kriya Yoga* ແກ່ຂ້ອຍ .

"ຕັ້ງແຕ່ຄົນນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ, ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ບໍ່ເຄີຍນອນຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງຂ້ອຍອີກເລີຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວກໍບໍ່ ໄດ້ນອນຫຼັບ. ລາວຍັງຄົງຢູ່ຫ້ອງໜ້າຊັ້ນລຸ່ມ, ພ້ອມກັບສາວິກຂອງລາວທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ."

ຜູ້ຍິງທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນນັ້ນໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມງຽບ. ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງສາຍພົວພັນຂອງນາງກັບນັກ ໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍກ້າທີ່ຈະຂໍຄວາມຊົງຈໍາຕື່ມອີກ.

"ລູກເອີຍ, ລູກໂລບມາກຫຼາຍ. ແຕ່ລູກຈະມີເລື່ອງອີກເລື່ອງໜຶ່ງ." ນາງຍິ້ມຢ່າງອາຍໆ. "ຂ້ອຍຈະສາລະພາບບາບ ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕໍ່ສາມີຂອງຂ້ອຍ. ສອງສາມເດືອນຫຼັງຈາກການບວດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເລີ່ມຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວແລະ ຖືກລະເລີຍ. ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງ ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງນ້ອຍໆນີ້ເພື່ອໄປເອົາບົດຄວາມ; ຂ້ອຍກໍ ຕິດຕາມລາວໄປຢ່າງວ່ອງໄວ. ເມື່ອຖືກເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມຫຼົງໄຫຼຢ່າງຮຸນແຮງ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວ ຢ່າງ ຫຍາບຄາຍ.

"ເຈົ້າໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າກັບພວກສາວິກ. ແລ້ວຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າຕໍ່ພັນລະຍາແລະລູກໆຂອງເຈົ້າລ■■? ຂ້ອຍເສຍໃຈທີ່ເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະຫາເງິນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຄອບຄົວ."

"ນາຍໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍຄາວໜຶ່ງ, ແລ້ວເບິ່ງແມ່! ລາວກໍຈາກໄປ. ດ້ວຍຄວາມຕົກຕະລົງ ແລະ ຢ້ານກົວ, ຂ້ອຍໄດ້ ຍິນສຽງດັງກ້ອງອອກມາຈາກທຸກພາກສ່ວນຂອງຫ້ອງ:

"ມັນ ແມ່ນ ທັງໝົດ ບໍ່ມີຫຍັງ, ຢ່າ ເຈົ້າ ເຫັນບໍ່? ວິທີການ ສາມາດ ກ ບໍ່ມີຫຍັງ ຄື ຂ້ອຍ ຜະລິດ ຄວາມຮັ່ງມີ ສໍາລັບ ເຈົ້າບໍ່?

"'ກູຣູຈິ,' ຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນ, 'ຂ້ອຍຂໍໂທດລ້ານເທື່ອ! ຕາທີ່ມີບາບຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຫັນເຈົ້າໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ; ກະລຸນາ ປະກົດຕົວໃນຮູບແບບອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ.'

"'ຂ້ອຍຢູ່ນີ້.' ຄໍາຕອບນີ້ມາຈາກຂ້າງເທິງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເງິຍໜ້າຂຶ້ນແລະເຫັນພະອາຈານປະກົດຕົວຢູ່ໃນ ອາກາດ, ຫົວຂອງລາວແຕະເພດານ. ຕາຂອງລາວຄືກັບແປວໄຟທີ່ລຸກໄໝ້. ຢູ່ຂ້າງຕົວຂ້ອຍເອງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຂ້ອຍ ນອນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຕີນຂອງລາວຫຼັງຈາກທີ່ລາວລົງມາຢ່າງງຽບໆກັບພື້ນ.

"'ຜູ້ຍິງ,' ພຣະອົງກ່າວ, 'ຈົ່ງຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີອັນສູງສົ່ງ, ບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍອັນນ້ອຍໆຂອງດິນ. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບ ຊັບສົມບັດພາຍໃນແລ້ວ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າການສະໜອງພາຍນອກຈະມາສະເໝີ.' ພຣະອົງກ່າວຕື່ມວ່າ, 'ລູກຊາຍ ທາງວິນຍານຄົນໜຶ່ງຂອງເຮົາຈະເປັນຜູ້ສະໜອງໃຫ້ເຈົ້າ.'"

"ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູຣູ ຄໍາສັບ ຕາມທໍາມະຊາດ ມາ ຖືກຕ້ອງ; ກ ສານຸສິດ ໄດ້ເຮັດ ອອກ ກ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ລວມ ສໍາລັບ ຂອງພວກເຮົາ ຄອບຄົວ."

ຂ້ອຍຂອບໃຈ Kashi Moni ທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນປະສົບການອັນມະຫັດສະຈັນຂອງນາງກັບຂ້ອຍ. **31-2** ໃນມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍ ໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງນາງ ແລະ ໄດ້ມ່ວນຊື່ນກັບການສົນທະນາທາງປັດຊະຍາຫຼາຍຊົ່ວໂມງກັບ Tincouri ແລະ Ducouri Lahiri. ລູກຊາຍສອງຄົນທີ່ເປັນໄພ່ພົນຂອງໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍໄດ້ເດີນຕາມຮອຍຕີນໃນ ອຸດົມຄະຕິຂອງລາວຢ່າງໃກ້ຊິດ. ຜູ້ຊາຍທັງສອງຄົນມີຮູບຮ່າງທີ່ງາມ, ສູງ, ແຂງແຮງ, ແລະ ມີໜວດໜາ, ມີສຽງທີ່ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ມີສະເໝ່ແບບເກົ່າແກ່.

ພັນລະຍາຂອງລາວບໍ່ແມ່ນສາວິກຍິງຄົນດຽວຂອງ Lahiri Mahasaya; ຍັງມີອີກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ, ລວມທັງແມ່ຂອງ ຂ້ອຍ. ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງເຄີຍຂໍຮູບຖ່າຍຂອງລາວຈາກຄູຣູ. ລາວໄດ້ຍືນຮູບໃຫ້ນາງ

ພິມ, ການໃຫ້ຂໍສັງເກດ, "ຖ້າ ເຈົ້າ ຖືວ່າ ມັນ ກ ການປົກປ້ອງ, ແລ້ວ ມັນ ແມ່ນ ສະນັ້ນ; ຢ່າງອື່ນ ມັນ ແມ່ນ ເຫຼົ່ານັ້ນ ກ ຮູບພາບ."

ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ ແລະ ລູກໄຜ້ຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ກໍາລັງສຶກສາ ພະຄະວະກິຕາ ຢູ່ໂຕະທາງ ຫຼັງທີ່ມີຮູບຖ່າຍຂອງຄູຣູແຂວນຢູ່. ພາຍຸໄຟຟ້າໄດ້ພັດເຂົ້າມາ. ອອກມາດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຍິ່ງ.

"ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ, ປົກປ້ອງພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ!" ຜູ້ຍິງໄດ້ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າຮູບ. ຝ້າຜ່າໄດ້ຍິ່ງໃສ່ປຶ້ມທີ່ພວກ ເຂົາກໍາລັງອ່ານຢູ່, ແຕ່ຜູ້ນັບຖືສອງຄົນບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ.

"ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າມີແຜ່ນນ້ຳກ້ອນຖືກວາງໄວ້ອ້ອມຕົວຂ້ອຍເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຮ້ອນທີ່ຮ້ອນແຮງ," ເຊລາ ອະທິບາຍ.

ນາງ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ສະແດງການອັດສະຈັນສອງຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາມີຍິງຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ອາໂພຢາ. ນາງ ແລະ ສາມີຂອງນາງ, ທະນາຍຄວາມຊາວຄາວຕະກູດ, ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປເມືອງເບນາເຣສໃນມື້ໜຶ່ງເພື່ອໄປ ຢ້ຽມຢາມຄູຣູ. ຂະບວນລົດຂອງພວກເຂົາຖືກຊັກຊ້າຍ້ອນການຈະລາຈອນໜາແໜ້ນ; ພວກເຂົາໄດ້ໄປຮອດ ສະຖານີຫຼັກ ຮາວຣາ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງລົດໄຟເບນາເຣສດັ່ງຂຶ້ນເພື່ອອອກເດີນທາງ.

ອາໂພຢາ, ໃກ້ ທີ່ ປີ ຫ້ອງການ, ໄດ້ຍືນຢູ່ ຢ່າງງຽບໆ.

"ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນທ່ານໃຫ້ຢຸດລົດໄຟ!" ນາງໄດ້ອະທິຖານຢ່າງງຽບໆ. "ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ ສາມາດທຶນທຸກທໍລະມານຈາກການຊັກຊ້າໃນການລໍຖ້າມື້ອື່ນເພື່ອພົບທ່ານ."

ລັດຂອງລົດໄຟທີ່ກໍາລັງດັ່ງກ່າວຍັງສືບຕໍ່ເຄື່ອນທີ່ໄປມາ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃດໆ. ວິສະວະກອນ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານໄດ້ ລົງມາທີ່ຊານຊາລາເພື່ອເບິ່ງປະກົດການດັ່ງກ່າວ. ພະນັກງານຮັກສາຄວາມປອດໄພທາງລົດໄຟອີງກົດໄດ້ເຂົ້າຫາ Abhoya ແລະ ສາມີຂອງນາງ. ກົງກັນຂ້າມກັບທຸກສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມາ, ລາວໄດ້ສະໝັກໃຈເຮັດວຽກຂອງລາວ.

"ບາບູ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ ຂ້ອຍ ທີ່ ເງິນ. ຂ້ອຍ ຈະ ຊື້ ຂອງເຈົ້າ ປີ ໃນຂະນະທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ຮັບ ຢູ່ເທິງເຮືອ."

ຫັນທີຫຼຸ່ມຜົວເມຍໄດ້ນັ່ງລົງ ແລະ ໄດ້ຮັບປີແລ້ວ, ລົດໄຟກໍ່ຄ່ອຍໆເຄື່ອນທີ່ໄປຂ້າງໜ້າ. ດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈ, ວິສະວະກອນ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານໄດ້ປິ່ນຂຶ້ນໄປບ່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າອີກຄັ້ງ, ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ. ລົດໄຟເລີ່ມແລ່ນ, ແລະ ເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງຢຸດຖິ້ງແຕ່ຕອນທໍາອິດ.

ເມື່ອມາຮອດເຮືອນຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ໃນ ເບນາເຣສ, ອະໂພຢາ ໄດ້ກົມຂາບລົງຢ່າງງຽບໆຕໍ່ໜ້າອາຈານ, ແລະ ພະຍາຍາມແຕະຕ້ອງຕີນຂອງລາວ.

"ສະຫງົບສະຕິອາລົມໄວ້ກ່ອນ, ອາໂພຢາ," ລາວເວົ້າ. "ເຈົ້າມັກມາລົບກວນຂ້ອຍຫຼາຍ! ຄືກັບວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາ ທີ່ນີ້ດ້ວຍລົດໄຟຂະບວນຕໍ່ໄປໄດ້!"

ພະເຈົ້າອະໂພຢາໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມລາຫິຣີມະຫາສາຍາໃນໂອກາດທີ່ໜ້າຈິດຈໍາອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ເທື່ອນື່ນາງຕ້ອງການການ ອ້ອນວອນຈາກພະອົງ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍລົດໄຟ, ແຕ່ດ້ວຍນົກກະສາ.

"ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຂໍໃຫ້ທ່ານອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ລູກຄົນທີ່ເກົ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່," ນາງເວົ້າ. "ມີ ເດັກນ້ອຍແປດຄົນເກີດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ; ທຸກຄົນໄດ້ເສຍຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດບໍ່ດົນ."

ເທ ນາຍ ຍິມ ດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ. "ຂອງເຈົ້າ ກໍາລັງຈະມາເຖິງ ເດັກ ຈະ ດໍາລົງຊີວິດ. ກະລຸນາ ຕິດຕາມ ຂອງຂ້ອຍ ຄໍາແນະນໍາ

ລະມັດລະວັງ. ເດັກນ້ອຍ, ເດັກຍິງ, ຈະເກີດໃນຕອນກາງຄືນ. ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໂຄມໄຟນັ້ນຍັງລຸກຢູ່ຈົນຮອດຮຸ່ງເຊົ້າ. ຢ່ານອນຫຼັບ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ແສງໄຟດັບລົງ.

ລູກຂອງ Abhoya ເປັນລູກສາວ, ເກີດໃນຕອນກາງຄືນ, ຕາມທີ່ຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງໄດ້ຄາດການໄວ້. ແມ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພະຍາບານຂອງນາງໃຫ້ເຕີມນ້ຳມັນໃສ່ໂຄມໄຟ. ຜູ້ຍິງທັງສອງຄົນໄດ້ເປົ່າລະວັງຢ່າງຮີບດ່ວນຈົນຮອດຕອນເຊົ້າມືດ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດກໍ່ນອນຫຼັບໄປ. ນ້ຳມັນໂຄມໄຟເກືອບໝົດແລ້ວ; ໄຟກະພົບຢ່າງອ່ອນເພຍ.

ປະຕູຫ້ອງນອນໄດ້ເປີດອອກ ແລະ ເປີດອອກດ້ວຍສຽງດັງສະໝັນຫວັນ. ຜູ້ຍິງທີ່ຕົກໃຈຕື່ນຂຶ້ນ. ສາຍຕາທີ່ຕົກໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງຂອງ ລາຫິນີ ມະຫາສາ.

"ອະໂພຢາ, ເບິ່ງແມ່, ໄຟໃກ້ຈະໝົດແລ້ວ!" ລາວຊິໄປທີ່ໂຄມໄຟ, ເຊິ່ງພະຍາບານໄດ້ຮີບໄປຕີມ. ທັນທີທີ່ມັນລຸກໄໝ້ຢ່າງສົດໃສອີກຄັ້ງ, ນາຍກໍ່ຫາຍໄປ. ປະຕູໄດ້ປິດ; ກະແຈຖືກຕິດໄວ້ໂດຍບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ.

ອາໄພຢາ ທີເກົ່າ ເດັກ ລອດຊີວິດ; ໃນ 1935, ເມື່ອ ຂ້ອຍ ເຮັດ ສອບຖາມ, ລາວ ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ການດຳລົງຊີວິດ.

ໜຶ່ງໃນສາວິກຂອງ ລາຫິນີ ມະຫາຊາຢາ, ພະຄາລີ ກຸມາຣອຍ ຜູ້ເຄົາລົບນັບຖື, ໄດ້ເລົ່າລາຍລະອຽດທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງລາວກັບພຣະອາຈານໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ.

"ຂ້ອຍມັກຈະເປັນແຂກຢູ່ເຮືອນຂອງລາວໃນ Benares ເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດ," Roy ບອກຂ້ອຍ. "ຂ້ອຍສັ່ງເກດເຫັນວ່າບຸກຄົນສຳຄັນຫຼາຍຄົນ, *danda* **31-3** ສະວາມິສ ໄດ້ມາຮອດໃນຄວາມງົບປະມານຂອງຍາມກາງຄືນເພື່ອນັ້ນຢູ່ຕືນຂອງຄູຣູ.

ບາງຄັ້ງເຂົາເຈົ້າຈະສົນທະນາກ່ຽວກັບຈຸດທາງສະມາທິ ແລະ ປັດຊະຍາ. ໃນຕອນເຊົ້າແຂກຜູ້ມີກຽດຈະອອກໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ບໍ່ເຄີຍນອນຫຼັບເລີຍ.

"ໃນຊ່ວງຕື່ນໆຂອງການພົວພັນກັບນາຍ, ຂ້ອຍຕ້ອງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບການຕໍ່ຕ້ານຈາກນາຍຈ້າງຂອງຂ້ອຍ," Roy ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ລາວເຕັມໄປດ້ວຍວັດຖຸນິຍົມ.

"ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຢູ່ໃນພະນັກງານຂອງຂ້ອຍ,' ລາວຈະເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍ. 'ຖ້າຂ້ອຍເຄີຍພົບກັບຄູສອນທີ່ຫຼອກລວງຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາວຈີບາງຄຳ."

"ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ໜ້າຕົກໃຈນີ້ບໍ່ສາມາດລົບກວນໂຄງການປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍໄດ້; ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາເກືອບທຸກໆແລງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄູຂອງຂ້ອຍ. ຄືນໜຶ່ງນາຍຈ້າງຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕາມຂ້ອຍແລະຝ່າວເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຮັບແຂກຢ່າງຫຍາບຄາຍ. ລາວແນ່ນອນວ່າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງທີ່ລາວໄດ້ສັນຍາໄວ້. ທັນທີທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນນັ່ງລົງ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມສາວິກປະມານສິບສອງຄົນ.

"ຈະ ເຈົ້າ ທັງໝົດ ຄື ໄປຫາ ເຫັນ ກ ຮູບພາບບໍ່?

"ເມື່ອພວກເຮົາຶກຫົວ, ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ຫ້ອງມືດລົງ. 'ນັ່ງຢູ່ທາງຫຼັງກັນເປັນວົງມົນ,' ລາວເວົ້າ, 'ແລະວາງມືຂອງທ່ານໄວ້ເທິງຕາຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ.'"

"ຂ້ອຍບໍ່ແປກໃຈທີ່ເຫັນວ່ານາຍຈ້າງຂອງຂ້ອຍກໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງນາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ເຕັມໃຈກໍ່ຕາມ. ໃນອີກສອງສາມນາທີ, ລາຫິນີ ມະຫາຊາຢາ ໄດ້ຖາມພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາເຫັນຫຍັງຢູ່."

"ທ່ານເອີຍ," ຂ້າພະເຈົ້າຕອບ, "ມີຜູ້ຍິງທີ່ສວຍງາມຄົນໜຶ່ງປະກົດຕົວ. ນາງນຸ່ງ ເສື້ອສາລີ ສີແດງ , ແລະຢືນຢູ່ໃກ້ ໆກັບຕົ້ນຫູຊ້າງ." ສາວິກຄົນອື່ນໆທັງໝົດໄດ້ໃຫ້ຄໍາອະທິບາຍແບບດຽວກັນ. ອາຈານໄດ້ຫັນໄປຫາຜູ້ຊ້າງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ. "ທ່ານຮູ້ຈັກຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນບໍ?"

"ແມ່ນແລ້ວ." ຊາຍຄົນນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າກໍາລັງດຶກນິກອາລົມໃໝ່ໆໃນທໍາມະຊາດຂອງລາວ. "ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເງິນຂອງ ຂ້ອຍຢ່າງໂງ່ໆໃຫ້ກັບນາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍມີເມຍທີ່ດີ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກອາຍກັບແຮງຈູງໃຈທີ່ນໍາຂ້ອຍມາທີ່ນີ້. ເຈົ້າຈະ ໃຫ້ອະໄພຂ້ອຍ, ແລະຮັບຂ້ອຍເປັນສາວິກບໍ?"

"ຖ້າເຈົ້າຕໍາລົງຊີວິດທີ່ດີເປັນເວລາຫົກເດືອນ, ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາເຈົ້າ." ນາຍໄດ້ເວົ້າຕື່ມຢ່າງລຶກລັບວ່າ, "ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍ ຈະບໍ່ຕ້ອງລິເລີ່ມເຈົ້າ."

"ເປັນເວລາສາມເດືອນທີ່ນາຍຊ້າງຂອງຂ້ອຍໄດ້ລະເວັ້ນຈາກການລ້ລວງ; ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍໄດ້ສືບຕໍ່ຄວາມສໍາພັນ ເກົ່າຂອງລາວກັບຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ. ສອງເດືອນຕໍ່ມາລາວໄດ້ເສຍຊີວິດ. ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເຂົ້າໃຈຄໍາທໍານາຍທີ່ປິດບັງຂອງ ຄູ່ຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຜູ້ຊາຍ."

ລາຕີຣີ ມະຫາສາຍາ ມີເພື່ອນທີ່ມີຊື່ສຽງຫຼາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ສະວາມີ ທຣາຍລັງກາ, ຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງວ່າມີອາຍຸຫຼາຍ ກວ່າສາມຮ້ອຍປີ. ໂຍຄະທັງສອງມັກນັ່ງສະມາທິນຳກັນ. ຊື່ສຽງຂອງ ທຣາຍລັງກາແຜ່ຂະຫຍາຍໄປຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ຈົນຊາວຮິນດູໜ້ອຍຄົນຈະປະຕິເສດຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມຈິງໃນເລື່ອງລາວໃດໆກ່ຽວກັບການ ອັດສະຈັນທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຂອງພຣະອົງ. ຖ້າພຣະຄຣິດກັບຄືນມາສູ່ໂລກ ແລະ ຢ່າງຕາມຖະໜົນຫົນທາງໃນນະ ຄອນນິວຢອກ, ສະແດງອໍານາດອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຄືກັນກັບທີ່ ທຣາຍ ລັງກາ ສ້າງຂຶ້ນຫຼາຍສິບປີກ່ອນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່ແອອັດຂອງເບນາເຣສ.

ໃນຫຼາຍໆໂອກາດ, ສະວາມີໄດ້ຖືກເຫັນວ່າຕື່ມ, ໂດຍບໍ່ມີຜົນຮ້າຍ, ເປັນສານພິດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ຫຼາຍພັນຄົນ, ລວມທັງບາງຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ໄດ້ເຫັນ Trailanga ລອຍຢູ່ໃນແມ່ນໍ້າຄົງຄາ. ເປັນເວລາຫຼາຍມື້ຮ່ວມກັນ, ລາວ ຈະນັ່ງຢູ່ເທິງນ້ຳ, ຫຼືຢູ່ລີ້ຊ່ອນຕົວເປັນເວລາດົນຢູ່ໃຕ້ຄືນ. ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນທົ່ວໄປຢູ່ທີ່ Benares ອາບນ້ຳ ghats ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະວາມີຢູ່ເທິງແຜ່ນຫີນທີ່ຮ້ອນ, ເຊິ່ງຖືກແສງແດດຂອງອິນເດຍທີ່ ໂຫດຮ້າຍທັງໝົດ. ດ້ວຍຄວາມສາມາດເຫຼົ້ານີ້, Trailanga ພະຍາຍາມສອນມະນຸດວ່າຊີວິດຂອງໂຍຄະບໍ່ໄດ້ ຂຶ້ນກັບອົກຊີເຈນ ຫຼື ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ຄວນລະວັງທໍາມະດາ. ບໍ່ວ່າລາວຈະຢູ່ເທິງນ້ຳ ຫຼື ຢູ່ໃຕ້ນ້ຳ, ແລະ ບໍ່ວ່າ ຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະສໍາຜັດກັບລັງສີຂອງແສງຕາເວັນທີ່ຮຸນແຮງຫຼືບໍ່, ອາຈານໄດ້ພິສູດວ່າລາວມີຊີວິດຢູ່ໂດຍ ສະຕິອັນສູງສົ່ງ: ຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງລາວໄດ້.

ໂຍຄີບໍ່ພຽງແຕ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທາງດ້ານຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຍິ່ງໃຫຍ່ທາງດ້ານຮ່າງກາຍອີກດ້ວຍ. ນ້ຳໜັກຂອງ ລາວເກີນສາມຮ້ອຍ ປອນ: ໜຶ່ງປອນສໍາລັບແຕ່ລະປີຂອງຊີວິດຂອງລາວ! ຍ້ອນວ່າລາວກິນໜ້ອຍຫຼາຍ, ຄວາມ ລຶກລັບຈຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອາຈານມັກຈະບໍ່ສົນໃຈກົດລະບຽບສຸຂະພາບປົກກະຕິທັງໝົດຢ່າງງ່າຍດາຍ, ເມື່ອລາວຢາກເຮັດແນວນັ້ນດ້ວຍເຫດຜົນພິເສດບາງຢ່າງ, ເຊິ່ງມັກຈະເປັນເຫດຜົນລະອຽດອ່ອນທີ່ຮູ້ໂດຍຕົວເອງ ເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຝັນອັນມະຫັດສະຈັນຂອງຈັກກະວານ ແລະ ໄດ້ຮັບຮູ້ໂລກນີ້ເປັນແນວຄວາມຄິດໃນຈິດໃຈອັນ ສັກສິດ, ສາມາດເຮັດຕາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການກັບຮ່າງກາຍ, ໂດຍຮູ້ວ່າມັນເປັນພຽງຮູບແບບທີ່ສາມາດຈັດການ ໄດ້ຂອງພະລັງງານທີ່ຫຍໍ້ລົງ ຫຼື ແຂງຕົວ. ເຖິງແມ່ນວ່ານັກວິທະຍາສາດທາງກາຍະພາບໃນປັດຈຸບັນເຂົ້າໃຈວ່າວັດຖຸ ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກພະລັງງານທີ່ແຂງຕົວ, ແຕ່ຜູ້ຊົ່ວຊານດ້ານແສງສະຫວ່າງຢ່າງເຕັມທີ່ໄດ້ປ່ຽນຈາກທິດສະດີໄປ ສູ່ການປະຕິບັດໃນຂະແໜງການຄວບຄຸມວັດຖຸມາດົນແລ້ວ.

ທຣາຍລັງກາຍັງຄົງເປື້ອຍກາຍຢູ່ສະເໝີ. ຕໍ່າຫຼວດທີ່ຖືກລົບກວນຂອງເມືອງເບນາເຣສ ຖືວ່າລາວເປັນເດັກທີ່ມີ ບັນຫາ ແລະ ງົງຈັນ. ສະວາມີໂດຍທໍາມະຊາດ ເຊັ່ນດຽວກັບອາດາມໃນສວນເອເດນ ໄດ້ໝົດສະຕິໄປກັບຄວາມ ເປື້ອຍກາຍຂອງລາວຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່າຫຼວດຮູ້ຕົວຕົນ ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລາວຕິດຄຸກໂດຍບໍ່ມີພິທີການ. ຄວາມອັບອາຍທົ່ວໄປໄດ້ເກີດຂຶ້ນ; ຮ່າງກາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງ

ບໍດິນ Trailanga ກໍ່ຖືກພົບເຫັນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາຄຸກຕາມປົກກະຕິ. ຫ້ອງຂັງຂອງລາວ, ເຊິ່ງຍັງຖືກລັອກໄວ້ຢ່າງປອດໄພ, ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນໃດໆກ່ຽວກັບວິທີການຫຼົບໜີຂອງລາວ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກົດໝາຍທີ່ຖອຍໃຈໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າອີກຄັ້ງ. ເທື່ອນີ້ມີຍາມຄົ້ນໝຶງຖືກປະຈຳການຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງຂັງຂອງສະວາມີ. ໄມທີໄດ້ອອກໄປອີກຄັ້ງກ່ອນທີ່ຈະອອກໄປ. ບໍດິນກໍ່ສັງເກດເຫັນທຣາຍລັງກາຢ່າງຢ່າງບໍ່ສົນໃຈຢູ່ເທິງຫຼັງຄາ. ຄວາມຍຸຕິທຳເຮັດໃຫ້ຕາບອດ; ຕໍ່າຫຼວດທີ່ຫຼອກລວງໄດ້ຕັດສິນໃຈຕິດຕາມນາງ. ຕົວຢ່າງ.

ໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຮັກສາຄວາມງຽບເປັນປະຈຳ. **31-4** ເຖິງວ່າ Trailanga ຈະມີໃບໜ້າກົມ ແລະ ກະເພາະອາຫານໃຫຍ່ຄືຖັງ, ລາວກໍ່ກິນອາຫານເປັນບາງຄັ້ງຄາວເທົ່ານັ້ນ. ຫຼັງຈາກບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານຫຼາຍອາທິດ, ລາວຈະຢຸດການອິດອາຫານດ້ວຍນົມຂົນທີ່ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາໄດ້ຖວາຍໃຫ້ລາວ. ຜູ້ສົງໄສຄົນໜຶ່ງເຄີຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເປີດເຜີຍ Trailanga ວ່າເປັນຄົນຫຼອກລວງ. ຖັງໃຫຍ່ຂອງສ່ວນປະສົມຂອງແຄວຊຽມ-ປູນຂາວທີ່ໃຊ້ໃນການທາຟາໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າສະວາມີ.

"ທ່ານນາຍ," ນັກວັດຖຸນິຍົມເວົ້າດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົານົມຂົນມາໃຫ້ທ່ານ. ກະລຸນາຕື່ມມັນ."

ທຣາຍລັງກາ ໄດ້ລະບາຍນ້ຳຢ່າງບໍ່ລັງເລ, ຈົນເຖິງຢຶດສຸດທ້າຍ, ຖັງປູນຂາວທີ່ກຳລັງໄໝ້. ພາຍໃນສອງສາມນາທີ, ຄົນຮ້າຍໄດ້ລົ້ມລົງກັບພື້ນດິນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ.

"ຊ່ວຍດ້ວຍ, ສະວາມີ ຊ່ວຍດ້ວຍ!" ລາວ ຮ້ອງຂຶ້ນ. "ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ໃນ ໄຟ! ໃຫ້ອະໄພ ຂອງຂ້ອຍ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ທົດສອບ!"

ໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ທຳລາຍຄວາມງຽບທີ່ເປັນນິເສດຂອງລາວ. "ຄົນເຍາະເຍີ້ຍ," ລາວເວົ້າ, "ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ຢາພິດແກ່ຂ້ອຍວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າເອງ. ນອກຈາກຄວາມຮູ້ຂອງຂ້ອຍວ່າພະເຈົ້າຢູ່ໃນກະເພາະອາຫານຂອງຂ້ອຍ, ເຊັ່ນດຽວກັບໃນທຸກໆອະຕອມຂອງການສ້າງ, ປູນຂາວຄົງຈະຂ້າຂ້ອຍແລ້ວ. ບັດນີ້ເຈົ້າຮູ້ຄວາມໝາຍອັນສູງສົງຂອງບູມເມີຮັງແລ້ວ, ຢ່າຫຼອກລວງໃຜອີກ."

ເທ ຖືກທຳຄວາມສະອາດດີ ຄົນບາບ ຫາຍດີແລ້ວ ໂດຍ ທຣາຍລັງກາ ຄຳສັບຕ່າງໆ, ງ້ວງຊຶມ ອ່ອນແອ ຫ່າງອອກໄປ.

ການປ່ຽນແປງຂອງຄວາມເຈັບປວດບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈໃດໆຂອງນາຍ, ແຕ່ເກີດຂຶ້ນຜ່ານການນຳໃຊ້ກົດໝາຍແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທຳຢ່າງບໍ່ຜິດພາດ ເຊິ່ງສະໜັບສະໜູນວົງໂຄຈອນທີ່ແກວ່ງໄປໄກທີ່ສຸດຂອງການສ້າງ. ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າຄືກັບ Trailanga ອະນຸຍາດໃຫ້ກົດໝາຍແຫ່ງສະຫວັນເຮັດວຽກໄດ້ທັນທີ; ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ກະແສຂ້າມຂອງອະຕະມາທີ່ຂັດຂວາງທັງໝົດຕະຫຼອດໄປ.

ການປັບປ່ຽນຄວາມຊອບທຳໂດຍອັດຕະໂນມັດ, ເຊິ່ງມັກຈະຈ່າຍເປັນຫຼຽນທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຄືກັບໃນກໍລະນີຂອງ Trailanga ແລະຄາດຕະກອນຂອງລາວ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮີບດ່ວນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງມະນຸດສະຫງົບລົງ. "ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ; ເຮົາຈະຕອບແທນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ." **31-5** ຊັບພະຍາກອນອັນສັ້ນໆຂອງມະນຸດຕ້ອງການຫຍັງ? ຈັກກະວານສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນເພື່ອການແກ້ແຄ້ນ. ຈິດໃຈທີ່ຈິດໆເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແລະຄວາມເປັນອະມະຕະຂອງພະເຈົ້າຫຼຸດລົງ. "ການຄາດເດົາຈາກພຣະຄຳພີທີ່ໂປ່ງໃສ!" ທັດສະນະທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກນີ້, ໜ້າຢ້ານກົວກ່ອນທີ່ຈະປະກົດຕົວຂອງຈັກກະວານ, ກະຖິ້ນເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳເອົາການຕື່ນຕົວຂອງມັນເອງ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງກົດໝາຍທາງວິນຍານໃນໂອກາດທີ່ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໄຊຊະນະ. ໃນຂະນະທີ່ພວກສາວິກແລະຝູງຊົນຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະຮ້ອງວ່າ, "ສັນຕິພາບໃນສະຫວັນ, ແລະລັດສະໝີພາບໃນທີ່ສູງສຸດ," ພວກຟາຣີຊາຍບາງຄົນໄດ້ຈົມກ່ຽວກັບພາບທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບນັບຖື. "ອາຈານ," ພວກເຂົາປະທ້ວງ, "ຈົ່ງຕຳໜິພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ."

ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ຍັງມີດຢູ່ ກ້ອນຫີນກໍຈະຮ້ອງຂຶ້ນທັນທີ.” **31-6**

ໃນການຕໍາໜິຕິຕຽນພວກຟາລີຊຽນນີ້, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຍຸຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນພຽງຮູບແຕ້ມ, ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ, ເຖິງແມ່ນວ່າລິນຂອງລາວຈະຖືກດຶງອອກຈາກຮາກຂອງມັນ, ລາວກໍຈະພົບເຫັນຄໍາເວົ້າ ແລະ ການປ້ອງກັນຂອງລາວຢູ່ໃນພື້ນຖານຂອງການສ້າງ, ຄືລະບຽບຂອງສາກົນ.

ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, “ພວກເຈົ້າຄິດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນຮັກສັນຕິສຸກງຽບລົງບໍ່? ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ກ້ອນຫີນຂອງຕົນເອງຮ້ອງເພງລັດສະໝີພາບ ແລະ ການປະທັບຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມະນຸດບໍ່ສະເຫຼີມສະຫຼອງເພື່ອເປັນກຽດແກ່ສັນຕິພາບໃນສະຫວັນ, ແຕ່ຄວນເຕົ້າໂຮມກັນເປັນຝູງຊົນເພື່ອຮ້ອງປະກາດສິ່ງຄາມຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່? ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໄອ້ ພວກຟາລີຊາຍ, ຈິງກະກຽມຕົວຂອງເຈົ້າເພື່ອທໍາລາຍຮາກຖານຂອງໂລກ; ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ອ່ອນໄຫວຄົນດຽວ, ແຕ່ເປັນກ້ອນຫີນ ຫຼື ດິນ, ນ້ຳ, ໄຟ ແລະ ອາກາດທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມກົມກຽວທີ່ເປັນລະບຽບຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຸນຂອງໂຍຄະທີ່ຄືກັບພຣະຄຣິດ, Trailanga, ເຄີຍຖືກມອບໃຫ້ກັບ ແມ່ *sajo* (ລູກທາງແມ່) ຂອງຂ້ອຍ. ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງລູກໄດ້ເຫັນອາຈານອ້ອມຮອບດ້ວຍຝູງຊົນທີ່ອຸທິດຕົນຢູ່ທີ່ Benares ghat. ລາວໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງເຂົ້າໃກ້ Trailanga, ເຊິ່ງລາວໄດ້ແຕ່ະຕີນຂອງເພີນຢ່າງຖ່ອມຕົວ. ລູກຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ພົບວ່າຕົນເອງຫຼຸດພົ້ນຈາກພະຍາດຊໍາເຮືອທີ່ເຈັບປວດທັນທີ. **31-7**

ສານຸສິດຜູ້ດຽວທີ່ຮູ້ຈັກຂອງໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແມ່ນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊັງກາຣີ ໄມ ຈິວ. ນາງເປັນລູກສາວຂອງສານຸສິດຄົນໜຶ່ງຂອງຕຣາຍລັງກາ, ນາງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກສະວາມີຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ. ນາງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳຫິມະໄລທີ່ໂດດດ່ຽວເປັນເວລາສິບປີໃກ້ກັບບັດຣິນາທະ, ເຄດານາດ, ອາມານາດ, ແລະ ປະສຸປາຕິນາທະ. ພະຍາມານຈາຣິນີ (ຜູ້ຍິງທີ່ປະຕິບັດສາສະໜາ), ເກີດໃນປີ 1826, ປະຈຸບັນມີອາຍຸເກີນຮ້ອຍປີແລ້ວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນາງຍັງຮັກສາຜົມສີດຳ, ແຂ້ວທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ, ແລະ ພະລັງງານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໄວ້ໄດ້. ນາງອອກມາຈາກຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງນາງທຸກໆສອງສາມປີເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມ ງານເທດ ສະການຕ່າງໆ ຫຼື ງານວາງສະແດງທາງສາສະໜາ.

ໄພ່ບໍລິສຸດຜູ້ຍິງຄົນນີ້ມັກໄປຢ້ຽມຢາມ Lahiri Mahasaya ເລື້ອຍໆ. ນາງໄດ້ເລົ່າວ່າມື້ໜຶ່ງ, ໃນເຂດ Barackpur ໃກ້ກັບ Calcutta, ໃນຂະນະທີ່ນາງນັ່ງຢູ່ຂ້າງ Lahiri Mahasaya, ຄູບາ Babaji ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງລາວໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງຢ່າງງຽບໆ ແລະ ສິນທະນາກັບທັງສອງຄົນ.

ໃນໂອກາດໜຶ່ງ ອາຈານຕຣາຍລັງກາຂອງນາງ ໄດ້ປະຖົມຄວາມງຽບສະຫງົບຕາມປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ລາຫິຣີ ມະຫາໄຊ ຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ໜ້າສາທາລະນະຊົນ. ສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງເມືອງເບນາເຣສ ໄດ້ຄັດຄ້ານ.

"ທ່ານ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ເປັນຫຍັງ ເຮັດ ເຈົ້າ, ກ ສະວາມີ ແລະ ກ ປະຖົມ, ສະແດງ ດັ່ງກ່າວ ເຄົາລົບ ໄປຫາ ກ ເຈົ້າຂອງບ້ານບໍ່?"

"ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ," ຕຣາຍລັງກາ ຕອບ, "ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ຄືກັບລູກແມວສັກສິດ, ຄົງຢູ່ບ່ອນໃດກໍໄດ້ທີ່ແມ່ຈັກກະວານໄດ້ວາງລາວໄວ້. ໃນຂະນະທີ່ລາວສະແດງບົດບາດເປັນມະນຸດທາງໂລກຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ລາວໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ຕົນເອງທີ່ສືບທອດມາຈາກບັນເທີງ ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ສະລະແມ່ນແຕ່ຜ້າພັນຄໍຂອງຂ້ອຍ!"

31-1 : ໜຶ່ງ ແມ່ນ ເຄືອນແລ້ວ ຫີນີ ຂອງ ມິລຕັນ ແຖວ: "ລາວ ສຳລັບ ພະເຈົ້າ

ພຽງແຕ່, ລາວ ສຳລັບ ພະເຈົ້າ ໃນ ລາວ." 31-2: ແມ່ຜູ້ເຄົາລົບໄດ້ເສຍຊີວິດ

ທີ່ເມືອງເບນາເຣສໃນປີ 1930.

31-3 : ພະນັກງານ, ເປັນສັນຍະລັກ ທີ່ ກະດູກສັນຫຼັງ ສາຍ, ແບກຫາບ ຢ່າງເປັນພິທີກຳ ໂດຍ ແນ່ນອນ ຄຳສັ່ງ ຂອງ ພະສົງ.

31-4 : ລາວ ແມ່ນ ກ ມຸ ນີ ກ ພະສົງ WHO ສັງເກດ ເມົາ ນາ ທາງວິນຍານ ຄວາມງຽບ. ເທ ສັນສະກິດ ຮາກ ມຸນີ ແມ່ນ ຄ້າຍຄືກັນ ໄປຫາ ພາສາກຣີກ *monos*, "ຢູ່ຄົນດຽວ, ຕ່ຽວ," ເຊິ່ງມາຈາກຄຳສັບພາສາອັງກິດ *monk, monism, ແລະອື່ນໆ*.

31-5 : ຊາວໂລມັນ 12:19.

31-6 : ລູກາ 19:37-40 .

31-7 : ເທ ຊີວິດ ຂອງ ທຣາຍລັງກາ ແລະ ອື່ນໆ ດີຫຼາຍ ແມ່ນບິດ ເຕືອນ ພວກເຮົາ ຂອງ ພະເຍຊູ ຄຳສັບ: "ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ ປ້າຍ ຈະ ຕິດຕາມ ພວກເຂົາ ທີ່ເຊື່ອ; ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ຊື່ (ທີ່ ພຣະຄຣິດ ສະເໜີ) ພວກເຂົາ ຈະ ຫລໍ ອອກ ຜົນປະໂຫຍດ; ພວກເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ດ້ວຍ ໃໝ່ ພາສາ; ພວກເຂົາ ຈະຈັບໆ ແລະ ຖ້າເຂົາຕື່ມສິ່ງທີ່ມີພິດຈະບໍ່ເຮັດ ອັນຕະລາຍແກ່ເຂົາ ເຂົາຈະວາງມືໃສ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະເຂົາຈະຫາຍດີ."— ມາລະໂກ 16:17-18.

ບົດ: 32

ຮາມາ ແມ່ນ ຍົກຂຶ້ນ ຈາກ ເທ ຕາຍແລ້ວ

"ດຽວນີ້ ກ ແມ່ນອນ ຜູ້ຊາຍ ແມ່ນ ເຈັບປ່ວຍ, ມີຊື່ ລາຊາໂລ. ເມື່ອ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຍິນ ວ່າ, ລາວ ກ່າວວ່າ, ອັນນີ້ ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແມ່ນ

ບໍ່ ແກ່ ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ ສຳລັບ ທີ່ ລັດສະໝີພາບ ຂອງ ພະເຈົ້າ, ນັ້ນ ທີ່ ລູກຊາຍ ຂອງ ພະເຈົ້າ ອາດຈະ ເປັນ ໄດ້ຮັບ ການຍົກຍ້ອງ ດັ່ງນັ້ນ." **32- 1**

ຕອນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງທີ່ມີແດດສົດໃສ, ສີ ຢຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ອະທິບາຍພຣະຄຳພິຄຣິສຕຽນຢູ່ເທິງລະບຽງຂອງວັດເຊຣຳ ບໍ່ຂອງລາວ. ນອກຈາກສາວິກຄົນອື່ນໆຂອງພຣະອາຈານສອງສາມຄົນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບກຸ່ມນັກຮຽນ ຮານຈີຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຸ່ມນ້ອຍໆ.

"ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ ພຣະເຢຊູເອີ້ນຕົນເອງວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບ ພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ການອ້າງອີງຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້ມີຄວາມໝາຍທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ," ຄູສອນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍ. "ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນພຣະຄຣິດ ຫຼື ສະເຕີອັນສູງສົງໃນມະນຸດ. ບໍ່ມີ ມະນຸດຄົນໃດ ສາມາດສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າໄດ້. ກຽດສັກສິດດຽວທີ່ມະນຸດສາມາດຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ສ້າງຂອງຕົນໄດ້ຄືການຊອກຫາ ພຣະອົງ; ມະນຸດບໍ່ສາມາດສັນລະເສີນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ລາວບໍ່ຮູ້ຈັກ. 'ລັດສະໝີພາບ' ຫຼື ລົມພັດອ້ອມຮອບຫົວ ຂອງໄພ່ພົນແມ່ນພະຍານທີ່ເປັນສັນຍະລັກຂອງ ຄວາມສາມາດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ອັນສູງສົງ."

ສີ ຢຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ອ່ານເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບການຝຶນຄົນຊີວິດຂອງລາຊະໂລ. ເມື່ອອ່ານຈົບແລ້ວ ອາຈານກ່າວໄປດົນນານ, ປຶ້ມສັກສິດໄດ້ຖືກເປີດອອກຢູ່ເທິງຫົວເຂົາຂອງລາວ.

"ຂ້ອຍກໍມີສິດທິພິເສດທີ່ໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ." ໃນທີ່ສຸດຄູ່ຂອງຂ້ອຍກໍໄດ້ກ່າວດ້ວຍພິທີສາບານຢ່າງຈິງຈັງ. "ລາຕີຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ປຸກເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຝືນຄືນຊີວິດຈາກຄວາມຕາຍ."

ຊາຍໜຸ່ມທີ່ຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍຍິນດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຮງກ້າ. ມັນຍັງມີຄວາມເປັນເດັກຊາຍພຽງພໍໃນຕົວຂ້ອຍ, ທີ່ຈະເພີດເພີນກັບບໍ່ພຽງແຕ່ປັດຊະຍາເທົ່ານັ້ນແຕ່ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລື່ອງໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໃຫ້ສີ ຍຸກເຕສະວະ ເລົ່າສູ່ຝັ່ງໄດ້.

ກ່ຽວກັບ ຂອງລາວ ມະຫັດສະຈັນ ປະສົບການຕ່າງໆ ດ້ວຍ ຂອງລາວ ກູຄູ.

"ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຊື່ຣາມາ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້," ອາຈານເລີມຕີນ. "ເນື່ອງຈາກລາວຂີ້ອາຍ ແລະ ຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ລາວຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະໄປຢ້ຽມຢາມຄູຂອງພວກເຮົາຊື່ ລາຕີຣິມະຫາໄຊ ສະເພາະໃນຊ່ວງເວລາ ທ່ຽງຄືນ ແລະ ຮຸ່ງເຊົ້າເທົ່ານັ້ນ, ເມື່ອຝູງຊົນຂອງສາວິກໃນຕອນກາງເວັນບໍ່ຢູ່. ໃນຖານະເພື່ອນທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງ ຣາມາ, ຂ້ອຍເປັນຊ່ອງທາງທາງວິນຍານທີ່ລາວລະບາຍຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານຂອງລາວອອກມາ. ຂ້ອຍໄດ້ພົບ ເຫັນແຮງບັນດານໃຈໃນຄວາມສຳພັນທີ່ເໝາະສົມຂອງລາວ." ໃບໜ້າຂອງຄູຂອງຂ້ອຍອ່ອນລົງດ້ວຍຄວາມຊຶ່ງຈຳ.

"ພະຣາມາໄດ້ຖືກທົດສອບຢ່າງກະທັນຫັນ," ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ພະອົງໄດ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດອະຫິວາ ເອເຊຍ. ຍ້ອນວ່າພະອາຈານຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຄັດຄ້ານການບໍລິການຂອງແພດໝໍໃນເວລາທີ່ເຈັບປ່ວຍ ຮ້າຍແຮງ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານສອງຄົນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນມາ. ທ່ານກາງຄວາມຮີບຮ້ອນໃນການເບິ່ງແຍງຊາຍທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ ລາຕີຣິ ມະຫາສາຢາ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ຂ້າພະເຈົ້າຟ້າວໄປເຮືອນ ຂອງລາວ ແລະ ຮ້ອງໂທ້ອອອກມາ .

"ການ ທ່ານໝໍ ແມ່ນ ເຫັນ ຣາມາ. ລາວ ຈະ ເປັນ ດີ. ຂອງຂ້ອຍ ກູຄູ ຍິມ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ

"ຂ້ອຍ ໄດ້ສົງຄືນ ດ້ວຍ ກ ແສງສະຫວ່າງ ຫົວໃຈ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຂອງເພື່ອນ ຂ້າງຕຽງ, ເທົ່ານັ້ນ ໄປຫາ ຊອກຫາ ລາວ ໃນ ກ ກຳລັງຈະຕາຍ ລັດ.

"ລາວບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສອງຊົ່ວໂມງ,' ທ່ານໝໍຄົນໜຶ່ງບອກຂ້ອຍດ້ວຍທາງທີ່ສິນຫວັງ. ອີກ ເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍຟ້າວໄປຫາລາຕີຣິມະຫາສາຢາ."

"ທ່ານໝໍເປັນຄົນທີ່ມີສະຕິ. ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າຣາມາຈະສະບາຍດີ." ນາຍໄດ້ບອກຂ້ອຍ ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ.

"ຢູ່ເຮືອນຂອງຣາມາ, ຂ້ອຍພົບວ່າທ່ານໝໍທັງສອງຄົນຫາຍໄປ. ທ່ານໝໍຄົນໜຶ່ງໄດ້ຝາກຂໍຄວາມໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍວ່າ: 'ພວກເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດແລ້ວ, ແຕ່ກໍລະນີຂອງລາວໝົດຫວັງແລ້ວ.'"

"ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍແມ່ນຮູບພາບຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ກຳລັງຈະຕາຍ. ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄຳເວົ້າຂອງ Lahiri Mahasaya ຈະບໍ່ເປັນຈິງໄດ້ແນວໃດ, ແຕ່ພາບຊີວິດຂອງພະຣາມາທີ່ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາຍັງຄົງບອກຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີວ່າ: 'ທຸກຢ່າງຈົບ ແລ້ວດຽວນີ້.' ໂດຍການໂຍນທະເລແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມສົງໄສທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້. ລາວຕື່ນຂຶ້ນແລະຮ້ອງອອກມາວ່າ:

"ຍຸກເຕສະວາຣ, ແລ່ນ ໄປຫາ ອາຈານ ແລະ ບອກ ລາວ ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ໄປແລ້ວ. ຖາມ ລາວ ໄປຫາ ອວຍພອນ ຂອງຂ້ອຍ ຮ່າງກາຍ ກ່ອນ ຂອງມັນ ສຸດທ້າຍ ພິທີກຳ.

ດ້ວຍ ເຫຼົ້ານີ້ ຄຳສັບ ຣາມາ ຖອນຫາຍໃຈ ຢ່າງໜັກໜ່ວງ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ ຂຶ້ນ ທີ 32- 2

"ຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງດ້ວຍຮູບຮ່າງທີ່ຮັກຂອງລາວ. ລາວເປັນຄົນຮັກຄວາມງຽບສະຫງົບ ສະເໝີ, ບັດນີ້ລາວໄດ້ປັນລູຄວາມງຽບສະຫງົບຢ່າງສິ້ນເຊີງຂອງຄວາມຕາຍ. ສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາ; ຂ້ອຍຂໍ ໃຫ້ລາວຢູ່ໃນເຮືອນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະກັບມາ. ຂ້ອຍຍ່າງກັບໄປຫາຄູຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມງົງງັນ.

"ແນວໃດ ແມ່ນ ຣາມາ ດຽວນີ້ບໍ່? ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ໃບໜ້າ ແມ່ນ ພວງມາລາ ໃນ ຍິມ.

"ທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນວ່າລາວເປັນແນວໃດໃນໄວໆນີ້,' ຂ້ອຍເວົ້າອອກມາດ້ວຍອາລົມ. 'ໃນອີກສອງສາມ ຊົ່ວໂມງ ທ່ານຈະເຫັນສິບຂອງລາວ ກ່ອນທີ່ມັນຈະຖືກນຳໄປເຜົາສົບ.' ຂ້ອຍຮ້ອງໂທ້ຢ່າງໜັກ ແລະ ຮ້ອງຄາງຢ່າງ ເປີດເຜີຍ.

"ຍຸກເຕສະວາຣ, ຄວບຄຸມ ຕົວທ່ານເອງ. ນັ່ງ ຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ. ຂອງຂ້ອຍ ກູຣູ ອອກກິນເປ້ຍບໍານານ
ແລ້ວ ເຂົ້າໄປໃນ ສະມາ ທິ ເທ

ຕອນບ່າຍ ແລະ ກາງຄືນຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມງຽບສະຫງົດ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຄືນມາ.

"ໃນຕອນເຊົ້າມືດ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍຢ່າງປອບໃຈ. 'ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າຍັງກັງວົນຢູ່. ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອະທິບາຍມື້ວານນີ້ວ່າເຈົ້າຄາດຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ແທ້ຈິງແກ່ພະຣາມາໃນຮູບແບບຂອງຢາບາງຢ່າງ?' ອາຈານໄດ້ຊີ້ໄປທີ່ໂຄມໄຟຮູບຈອກທີ່ມີນ້ຳມັນໝາກກະຖິນດິບ. 'ຕື່ມຂວດນ້ອຍໆຈາກໂຄມໄຟ; ໃສ່ເຈັດຢອດໃສ່ປາກຂອງພະຣາມາ.'

"ທ່ານ," ຂ້ອຍ ຄັດຄ້ານ, ລາວ ມີ ໄດ້ ຕາຍແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ ມື້ວານນີ້ ຕອນທ່ຽງ. ຂອງ ສິ່ງ ໃຊ້ ແມ່ນ ທີ່ ນ້ຳມັນ ດຽວນີ້ບໍ່?

"ບໍ່ເປັນຫຍັງ; ພຽງແຕ່ເຮັດຕາມທີ່ຂ້ອຍຂໍ." ອາລິມທີ່ເບີກບານມ່ວນຊື່ນຂອງ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາໃຈຍາກ; ຂ້ອຍຍັງຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຍັງບໍ່ສະຫງົບຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ. ຂ້ອຍໄດ້ຖອກນ້ຳມັນໜ້ອຍໜຶ່ງອອກ ແລະ ອອກໄປເຮືອນຂອງພະຣາມາ.

"ຂ້ອຍພົບຮ່າງກາຍຂອງເພື່ອນຂ້ອຍແຂງກະດ້າງຢູ່ໃນກະດູມແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ໂດຍບໍ່ສົນໃຈກັບສະພາບທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງລາວ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເປີດປາກຂອງລາວດ້ວຍນິ້ວມືຂວາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໃຊ້ມືຊ້າຍຂອງຂ້ອຍຜ່ອມກັບຈຸກຈຸດເພື່ອຫານ້ຳມັນລົງໃສ່ແຂ້ວທີ່ກັດແໜ້ນຂອງລາວ.

"ເມື່ອຢຶດນ້ຳຢຶດທີ່ເຈັດແຕະສິບທີ່ເຢັນຂອງລາວ, ພະຣາມສັນຢ່າງຮຸນແຮງ. ກ້າມຊີນຂອງລາວສັ່ນສະເທືອນຈາກຫົວເຖິງຕີນ ໃນຂະນະທີ່ລາວລຸກຂຶ້ນນັ່ງດ້ວຍຄວາມສົງໄສ."

"'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ໃນແສງໄຟທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ,' ລາວຮ້ອງຂຶ້ນ. 'ພຣະອົງສ່ອງແສງຄືກັບດວງອາທິດ. 'ຈິງລຸກຂຶ້ນ; ປະຖົມການນອນຂອງເຈົ້າ,' ລາວສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າ. 'ມາກັບ ຍຸກເຕສະວະຣ ເພື່ອມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ.'"

"ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອສາຍຕາຂອງຕົນເອງເມື່ອພະຣາມແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ແຂງແຮງພໍ້ຫຼັງຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍຮ້າຍແຮງນັ້ນ ເພື່ອຍ່າງໄປເຮືອນຂອງຄູອູຂອງພວກເຮົາ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພະອົງໄດ້ກົມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າລາຫິນີມະຫາສາຍາດ້ວຍນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມກະຕັນຍູ."

"ການ ນາຍ ແມ່ນ ຢູ່ຂ້າງໆ ຕົວເອງ ດ້ວຍ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ ຂອງລາວ ຕາ ກະພົບ ທີ່ ຂ້ອຍ ຢ່າງຊ່ອນຊ່ອນ.

"'ຍຸກເຕສະວະຣ,' ລາວເວົ້າ, 'ແນ່ນອນຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຈົ້າຈະບໍ່ພາດທີ່ຈະເອົານ້ຳມັນໝາກກະຖິນໄປນໍາ! ເມື່ອເຈົ້າເຫັນສິບ, ພຽງແຕ່ສິດນ້ຳມັນນັ້ນໃສ່! ເປັນຫຍັງ, ນ້ຳມັນໂຄມໄຟເຈັດຢຶດຕ້ອງທໍາລາຍພະລັງຂອງຍາມະຢາງແນ່ນອນ!'

32-3

"'ກູຣູຈີ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ເຍາະເຍີ້ຍ ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍ ຢ່າ ເຂົ້າໃຈ; ກະລຸນາ ຈຸດ ອອກ ທີ່ ທໍາມະຊາດ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມຜິດພາດ.

"'ຂ້ອຍບອກເຈົ້າສອງເທື່ອແລ້ວວ່າພະຣາມາຈະສະບາຍດີ; ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຊື່ອຂ້ອຍໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່,' ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ອະທິບາຍ. 'ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທ່ານໝໍ້ຈະສາມາດປືນປົວລາວໄດ້; ຂ້ອຍພຽງແຕ່ສັງເກດເຫັນວ່າພວກເຂົາມາຮ່ວມງານ. ບໍ່ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງຄໍາເວົ້າສອງຢ່າງຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການແຊກແຊງກັບແພດໝໍ; ພວກເຂົາກໍ່ຕ້ອງມີຊີວິດຢູ່ຄືກັນ.' ດ້ວຍສຽງທີ່ດັງກ້ອງດ້ວຍຄວາມດີໃຈ, ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ, 'ຈິງຮູ້ໄວ້ສະເໝີວ່າ ປາຣາມັດມັນ 32-4 ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ສາມາດປືນປົວໃຜກໍ່ໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທ່ານໝໍ ຫຼື ບໍ່ເປັນ ທ່ານໝໍກໍ່ຕາມ.

"ຂ້ອຍເຫັນຄວາມຜິດພາດຂອງຂ້ອຍແລ້ວ,' ຂ້ອຍຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈ. 'ຕອນນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າຄໍາເວົ້າ
ງ່າຍໆຂອງເຈົ້າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ທຸກໆຈັກກະວານ.'"

ໃນຂະນະທີ່ ສຣີ ຍຸກເສສະວາຣ ເລົ່າເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຈົບລົງ, ຜູ້ຟັງຄົນໜຶ່ງທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈໄດ້ຖາມຄໍາຖາມທີ່ເຂົາໃຈງ່າຍຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ.

"ທ່ານ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ເປັນຫຍັງ ໄດ້ເຮັດ ຂອງເຈົ້າ ກູຣູ ໃຊ້ ລື້ ນ້ຳມັນ?"

"ລູກເອີຍ, ການໃຫ້ນ້ຳມັນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງນອກຈາກວ່າຂ້ອຍຄາດຫວັງບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເປັນວັດຖຸ ແລະ ລາຫິຣິ ມະຫາໄຊ ໄດ້ເລືອກນ້ຳມັນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງເປັນສັນຍາລັກທີ່ເປັນວັດຖຸປະສົງເພື່ອປຸກຄວາມເຊື່ອທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ. ອາຈານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພະຣາມຕາຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍສົງໄສບາງສ່ວນ. ແຕ່ຄູ່ສອນສະຫວັນຮູ້ວ່າຍ້ອນວ່າລາວໄດ້ກ່າວວ່າສາວິກຈະດີ, ການປົນປົງຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຕ້ອງປົນປົງພະຣາມຈາກຄວາມຕາຍ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ປົກກະຕິແລ້ວຈະສຸດທ້າຍ!"

ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ຖືກຍົກເລີກ ທີ່ ນ້ອຍ ກຸ່ມ, ແລະ ໄດ້ສະເໜີ ຂ້ອຍ ໄປຫາ ກ ຜ້າຫົມ ບ່ອນນັ້ງ ທີ່ ຂອງລາວ ຕື່ນ.

"ໂຍຄະນັນດາ," ລາວເວົ້າດ້ວຍນ້ຳໜັກທີ່ຜິດປົກກະຕິ, "ເຈົ້າໄດ້ຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍສາວິກໂດຍກົງຂອງ ລາຫິຣິ ມະຫາຊາຍຕັ້ງແຕ່ເກີດ. ອາຈານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ດໍາລົງຊີວິດທີ່ສູງສົ່ງຂອງລາວໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວບາງສ່ວນ, ແລະ ປະຕິເສດຢ່າງໜັກແໜ້ນທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວສ້າງອົງການຈັດຕັ້ງໃດໆໂດຍອີງໃສ່ຄໍາສອນຂອງລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວໄດ້ເຮັດການຄາດຄະເນທີ່ສໍາຄັນ.

"ປະມານຫ້າສິບປີຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ," ລາວເວົ້າ, "ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຂຽນຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນໂຍຄະທີ່ຊາວຕາເວັນຕົກຈະສະແດງອອກ. ຂໍ້ຄວາມໂຍຄະຈະອ້ອມຮອບໂລກ, ແລະ ຊ່ວຍໃນການສ້າງຄວາມເປັນພັນນັ້ນຂອງມະນຸດຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກການຮັບຮູ້ໂດຍກົງຂອງພຣະບິດາອົງດຽວ."

"ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ໂຍຄະນັນດາ," ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ກ່າວຕໍ່ໄປ, "ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດສ່ວນຂອງເຈົ້າໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ແລະ ໃນການຂຽນຊີວິດອັນສັກສິດນັ້ນ."

ຫ້າສິບປີຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງ Lahiri Mahasaya ໃນປີ 1895 ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1945, ປີທີປົກຫວນີສໍາເລັດ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປະທັບໃຈກັບຄວາມບັງເອີນທີ່ປີ 1945 ຍັງໄດ້ນໍາເອົາ ຍຸກໃໝ່ - ຍຸກແຫ່ງການປະຕິວັດພະລັງງານປະລະມານູ. ຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມຄິດທັງໝົດຫັນໄປສູ່ບັນຫາອິບດ່ວນຂອງສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງກັນຫຼາຍກວ່າແຕ່ກ່ອນ, ຢ້ານວ່າການໃຊ້ກຳລັງທາງຮ່າງກາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງກໍາຈັດບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄປພ້ອມກັບບັນຫາຕ່າງໆ.

ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດຊາດ ແລະ ຜົນງານຂອງມັນຫາຍໄປຢ່າງບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍໂດຍເວລາ ຫຼື ລະເບີດ, ແຕ່ດວງອາທິດບໍ່ໄດ້ຫຼົງຫາງໃນທິດທາງຂອງມັນ; ດວງດາວຍັງຄົງເຝົ້າລະວັງຢູ່ສະເໝີ. ກົດເກນຂອງຈັກກະວານບໍ່ສາມາດຢຸດ ຫຼື ປ່ຽນແປງໄດ້, ແລະ ມະນຸດຄວນຈະເຮັດຕິເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງສອດຄ່ອງກັບມັນ. ຖ້າຈັກກະວານຕໍ່ຕ້ານອໍານາດ, ຖ້າດວງອາທິດບໍ່ໄດ້ເຮັດສົງຄາມກັບດາວເຄາະ ແຕ່ອອກໄປໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມເພື່ອໃຫ້ດວງດາວມີອິດທິພົນເລັກນ້ອຍ, ສິ່ງໃດຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ກໍາປັນຂອງພວກເຮົາ? ສັນຕິພາບຈະອອກມາຈາກມັນໄດ້ແທ້ບໍ່? ບໍ່ແມ່ນຄວາມໂຫດຮ້າຍ ແຕ່ເປັນຄວາມດີທີ່ຈະເປັນອາວຸດໃຫ້ແກ່ເສັ້ນເອັນສາກິນ; ມະນຸດທີ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ໝາກຜົນແຫ່ງໄຊຊະນະທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ຫວານຊົນກວ່າລົດຊາດໃດໆທີ່ຖືກບໍາລຸງລ້ຽງຢູ່ເທິງດິນແຫ່ງເລືອດ.

ສະມາຄົມປະຊາຊາດທີ່ມີປະສິດທິພາບຈະເປັນສະຫະພັນທີ່ເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ບໍ່ມີຊື່ຂອງຫົວໃຈມະນຸດ. ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການປົນປົງຄວາມທຸກໂສກໃນໂລກນີ້ບໍ່ສາມາດໄຫຼອອກມາຈາກການພິຈາລະນາທາງປັນຍາກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງມະນຸດ, ແຕ່ມາຈາກຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນເອກະພາບອັນດຽວຂອງມະນຸດ - ຄວາມສໍາພັນຂອງລາວກັບພຣະເຈົ້າ. ສູ່ການຮັບຮູ້ເຖິງອຸດົມການສູງສຸດຂອງໂລກ - ສັນຕິພາບຜ່ານຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງ - ຂໍໃຫ້ໂຍຄະ, ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການຕິດຕໍ່ສ່ວນຕົວກັບສິ່ງສັກສິດ, ໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປສູ່ມະນຸດທຸກຄົນໃນທຸກດິນແດນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າອາລະຍະທຳຂອງອິນເດຍຈະເກົ່າແກ່ກວ່າອາລະຍະທຳອື່ນໆ, ແຕ່ນັກປະຫວັດສາດໜ້ອຍຄົນໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າຜົນງານຂອງນາງໃນການຢູ່ລອດຂອງຊາດບໍ່ແມ່ນອຸບັດຕິເຫດ, ແຕ່ເປັນເຫດການທີ່ມີເຫດຜົນໃນການອຸທິດຕົນຕໍ່ຄວາມຈິງນິລັນດອນທີ່ອິນເດຍໄດ້ສະເໜີຜ່ານຜູ້ຊາຍທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງນາງໃນທຸກໆຊັ້ນຄົນ. ດ້ວຍຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງການມີຢູ່, ໂດຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກ່ອນຍຸກສະໄໝ - ນັກວິຊາການທີ່ມີຝຸ່ນສາມາດບອກພວກເຮົາໄດ້ແທ້ໆວ່າມີຈັກຄົນ? - ອິນເດຍໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດໃນບັນດາປະຊາຊົນໃດໆທີ່ກັບສິ່ງທ້າທາຍຂອງເວລາ.

ເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຳພີ **32-5** ກ່ຽວກັບຄຳອ້ອນວອນຂອງອັບຣາຮາມຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າເມືອງໂຊໂດມຈະຖືກໄວ້ຊີວິດຖ້າຫາກສາມາດພົບຄົນຊອບທຳສິບຄົນຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະຄຳຕອບຈາກສະຫວັນທີ່ວ່າ: "ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍມັນເພື່ອສິບຄົນ," ໄດ້ຮັບຄວາມໝາຍໃໝ່ໃນແງ່ຂອງການຫຼົບໜີຂອງອິນເດຍຈາກການລົມບາບີໂລນ, ອີຢິບ ແລະປະເທດຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອື່ນໆທີ່ເຄີຍເປັນສະໄໝດຽວກັນກັບນາງ. ຄຳຕອບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າແຜ່ນດິນມີຊີວິດຢູ່, ບໍ່ແມ່ນໂດຍຜົນສຳເລັດທາງວັດຖຸຂອງມັນ, ແຕ່ໃນຜົນງານຊົນເຣກຂອງມະນຸດ.

ຂໍໃຫ້ພຣະຄຳອັນສູງສົ່ງໄດ້ຍິນອີກຄັ້ງ, ໃນສະຕະວັດທີ 20 ນີ້, ຍ້ອມດ້ວຍເລື່ອງເທື່ອກ່ອນທີ່ເຄິ່ງໜຶ່ງ: ບໍ່ມີຊາດໃດທີ່ສາມາດຜະລິດຄົນໄດ້ສິບຄົນ, ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໃນ□□□□□□□□ຂອງຜູ້ພິພາກສາທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ສິນບິນໄດ້, ຈະຮູ້ວ່າການສູນພັນ. ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ກັບການຊັກຊວນດັ່ງກ່າວ, ອິນເດຍໄດ້ພິສູດຕົນເອງວ່າບໍ່ແມ່ນຄົນໂງ່ຕໍ່ກັບກົນອຸບາຍພັນໆຢ່າງຂອງເວລາ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ຮູ້ຕົນເອງໃນທຸກໆສະຕະວັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ດິນຂອງຕົນສັກສິດ; ນັກປາດທີ່ຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດໃນສະໄໝໃໝ່, ເຊັ່ນ Lahiri Mahasaya ແລະສາວິກຂອງລາວ Sri Yukteswar, ໄດ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອປະກາດວ່າວິທະຍາສາດຂອງໂຍຄະມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່າຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວັດຖຸໃດໆຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງມະນຸດແລະຕໍ່ອາຍຸຍືນຂອງປະເທດຊາດ.

ຂໍ້ມູນໜ້ອຍຫຼາຍກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງ Lahiri Mahasaya ແລະ ຄຳສອນສາກົນຂອງລາວທີ່ເຄີຍປາກົດຢູ່ໃນໜັງສືພິມ. ເປັນເວລາສາມທົດສະວັດໃນປະເທດອິນເດຍ, ອາເມລິກາ, ແລະ ເອີຣົບ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຈິ່ງໃຈໃນຂໍ້ຄວາມຂອງລາວກ່ຽວກັບການປົດປ່ອຍໂຍຄະ; ບັນຊີທີ່ຂຽນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງອາຈານ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວໄດ້ບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ປະຈຸບັນບໍ່ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ຊີວິດຂອງນັກໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໃນສະໄໝໃໝ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໜ້ອຍ.

ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກປຶ້ມນ້ອຍໆໜຶ່ງທີ່ສອງເຫຼັ້ມເປັນພາສາອັງກິດທີ່ຂຽນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຄູຣູ. ຊົວປະຫວັດໜຶ່ງເປັນພາສາເບັງກາລີ, *Sri Sri 32-6 ປຶ້ມ Shyama Charan Lahiri Mahasaya* ໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນປີ 1941. ມັນຖືກຂຽນໂດຍສານຸສິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, Swami Satyananda, ຜູ້ທີ່ເປັນ *acharya* (ຜູ້ສອນທາງວິນຍານ) ຢູ່ທີ່ ວິທະຍາໄລ ຂອງພວກເຮົາ ໃນ Ranchi ເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແປບາງຂໍ້ຄວາມຈາກປຶ້ມຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ລວມເອົາພວກມັນເຂົ້າໃນພາກນິທິອຸທິດໃຫ້ແກ່ Lahiri Mahasaya.

ທ່ານ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ເກີດໃນວັນທີ 30 ກັນຍາ 1828 ໃນຄອບຄົວພາມທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາສະໜາ ແລະ ມີເຊື້ອສາຍບູຮານ. ທ່ານເກີດຂອງທ່ານຄືບ້ານ ກູຣູນີ ໃນເມືອງ ນາເດຍ ໃກ້ກັບເມືອງ ກຣິສນາກາຣ, ລັດ ເບງການ. ທ່ານເປັນລູກຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງ ມຸກຕາຄາຊີ, ພັນລະຍາຄົນທີ່ສອງຂອງທ່ານ ແກຣຸຣ ໂມຮັນ ລາຫິຣີ ທີ່ມີຊື່ສຽງ. (ພັນລະຍາຄົນທຳອິດຂອງລາວ, ຫຼັງຈາກເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ, ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງໄປນະມັດສະການ.) ແມ່ຂອງເດັກຊາຍໄດ້ເສຍຊີວິດໃນຊ່ວງໄວເດັກຂອງລາວ; ມີຄວາມຮູ້ໜ້ອຍກ່ຽວກັບນາງຍົກເວັ້ນຄວາມຈິງທີ່ວ່ານາງເປັນຜູ້ນັບຖືພະເຈົ້າ Shiva ຢ່າງແຮງກ້າ, **32-7** ຕາມພະຄຳພີແລ້ວ ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນ "ກະສັດຂອງໂຍກິ".

ເດັກຊາຍ ລາຫິຣີ ທີ່ມີຊື່ວ່າ ຊະມາ ຊາຣານ ໄດ້ໃຊ້ເວລາຕົ້ນໆຂອງລາວຢູ່ໃນບ້ານເກີດເມືອງນອນທີ່ ນາເດຍ. ຕອນລາວອາຍຸໄດ້ສາມຫຼືສີ່ປີ ມັກຖືກສັງເກດເຫັນວ່າລາວນັ່ງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍໃນທ່າຂອງນັກໂຍຄະ ໂດຍຮ່າງກາຍຂອງລາວຖືກປິດບັງໄວ້ໝົດຍົກເວັ້ນຫົວ.

ທີດິນຂອງ Lahiri ໄດ້ຖືກທຳລາຍໃນລະດູໜາວປີ 1833, ເມື່ອແມ່ນ້ຳ Jalangi ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງໄດ້ປ່ຽນເສັ້ນທາງຂອງມັນ ແລະ ຫາຍໄປໃນຄວາມເລິກຂອງແມ່ນ້ຳ Ganges. ວັດ Shiva ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ Lahiris ໄດ້ໄຫຼລົງໄປໃນ ແມ່ນ້ຳພ້ອມກັບເຮືອນຂອງຄອບຄົວ. ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄົນໜຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຮູບປັ້ນຫີນຂອງພະເຈົ້າ Shiva ຈາກນ້ຳທີ່ ໝູນວຽນ ແລະ ນຳໄປວາງໄວ້ໃນວັດໃໝ່, ປະຈຸບັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໃນນາມ Ghurni.

ສິວະ ເວັບໄຊ.

ແກວ ໂມຮັນ ລາຫິຣີ ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ອອກຈາກນາເດຍ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເບນາເຣສ, ບ່ອນທີ່ພໍ່ໄດ້ສ້າງວັດພະສິວະຂຶ້ນທັນທີ. ລາວໄດ້ດຳເນີນຄອບຄົວຂອງລາວຕາມວິໄນຂອງພຣະເວດ, ໂດຍການປະຕິບັດພິທີການນະມັດສະການ, ການກຸສົນ, ແລະ ການສຶກສາພຣະຄຳພີເປັນປະຈຳ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວເປັນຄົນທີ່ຍຸດຕິທຳ ແລະ ເປີດໃຈ, ລາວບໍ່ໄດ້ລະເລີຍກະແສທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງແນວຄວາມຄິດທີ່ທັນສະໄໝ.

ເດັກຊາຍ ລາຫິຣີ ໄດ້ຮຽນພາສາອິນດີ ແລະ ອູຣູ ໃນກຸ່ມສຶກສາຂອງເມືອງເບນາເຣສ. ລາວໄດ້ເຂົ້າຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນທີ່ດຳເນີນໂດຍ ຈອຍ ນາຣາຢານ ໂກສາລ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສອນເປັນພາສາສັນສະກິດ, ເບັງກາລີ, ຝຣັ່ງ ແລະ ພາສາອັງກິດ. ໂດຍໄດ້ຕັ້ງໃຈສຶກສາ ພຣະເວດ ຢ່າງໃກ້ຊິດ, ໂຍຄະໝຸມໄດ້ຟັງການສົນທະນາກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີໂດຍພວກພາມຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ, ລວມທັງນັກປັນຍາຊົນມາຣິດຕະຊີ ນັກປັດຕະ.

ທ້າວ ຊຢາມາ ຊາຣານ ເປັນຊາວໝູ່ມາດີມີນ້ຳໃຈດີ, ອ່ອນໂຍນ ແລະ ກ້າຫານ, ເປັນທີ່ຮັກຂອງເພື່ອນຮ່ວມທາງທຸກຄົນ. ດ້ວຍຮ່າງກາຍທີ່ສົມສ່ວນ, ສິດໃສ ແລະ ມີພະລັງ, ລາວຈຶ່ງເປັນນັກລອຍນ້ຳທີ່ດີເລີດ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ມີທັກສະຫຼາຍຢ່າງ.

ໃນປີ 1846, ນາງ Shyama Charan Lahiri ໄດ້ແຕ່ງງານກັບ Srimati Kashi Moni, ລູກສາວຂອງ Sri Debnarayan Sanyal. ນາງ Kashi Moni ເປັນແມ່ຍ້ານຊາວອິນເດຍແບບຢ່າງ, ນາງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໃນບ້ານຂອງນາງຢ່າງມີຄວາມສຸກ ແລະ ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນແບບດັ້ງເດີມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ແຂກ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ. ລູກຊາຍສອງຄົນທີ່ເປັນໄພ່ພົນ, Tincouri ແລະ Ducouri, ໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ການແຕ່ງງານນີ້ສຳເລັດ.

ໃນປີ 1851, ເມື່ອອາຍຸໄດ້ 23 ປີ, ທ່ານ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງນັກບັນຊີໃນພະແນກວິສະວະກຳການທະຫານຂອງລັດຖະບານອັງກິດ. ທ່ານໄດ້ຮັບການເລືອນຊັ້ນຫຼາຍຄັ້ງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ລາວຮັບໃຊ້. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານຕໍ່ໜ້າພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງປະສົບຜົນສຳເລັດໃນລະຄອນເລື່ອງນ້ອຍໆຂອງມະນຸດທີ່ລາວໄດ້ສະແດງບົດບາດທີ່ເປັນພະນັກງານຕ້ອງການໃນໂລກ.

ໃນຂະນະທີ່ຕ້ອງການຂອງກົມທະຫານໄດ້ຖືກຍ້າຍໄປ, ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຖືກຍ້າຍໄປທີ່ ກາຊີປູຣ, ມີຣະຈາປູຣ, ດານາປູຣ, ໄນນີ ທາລ, ເບນາເຣສ, ແລະ ຫ້ອງຖິ້ມອື່ນໆ. ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ລາຫິຣີ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທັງໝົດຂອງຄອບຄົວ, ເຊິ່ງລາວໄດ້ຊື້ເຮືອນທີ່ງົບສະຫງົບຢູ່ໃນບ້ານ ກາຣູເດສວາ ໂມຮຸລາ ຂອງເບນາເຣສ.

ມັນແມ່ນໃນປີທີ 33 ຂອງລາວທີ່ Lahiri Mahasaya ໄດ້ເຫັນຄວາມສຳເລັດຂອງຈຸດປະສົງທີ່ລາວໄດ້ກັບມາເກີດໃໝ່ໃນໂລກ. ແປວ່າໄຟທີ່ຖືກປິດບັງໄວ້ດ້ວຍຂີ້ເຫີ້, ທີ່ກຳລັງລຸກໄໝ້ມາດົນນານ, ໄດ້ຮັບໂອກາດທີ່ຈະລະເບີດເປັນແປວໄຟ. ພຣະບັນຍັດອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງຢູ່ເໜືອສາຍຕາຂອງມະນຸດ, ເຮັດວຽກຢ່າງລຶກລັບເພື່ອນຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມາສູ່ການປະກົດຕົວພາຍນອກໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ. ລາວໄດ້ພົບກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວ guru, Babaji, ໃກ້ Ranikhet, ແລະໄດ້ຖືກລິເລີມໂດຍພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນ *Kriya Yoga* .

ເຫດການອັນເປັນທີ່ປະນີດນີບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວຄົນດຽວ; ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ໂຊກດີສຳລັບມະນຸດຊາດທັງໝົດ, ຫຼາຍຄົນໃນນັ້ນຕໍ່ມາໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂອງຂວັນແຫ່ງການປຸກຈິດວິນຍານຄື ກຣິຍະ . ສິລະປະໂຍຄະທີ່ສູນຫາຍໄປດົນນານ ໄດ້ຖືກນຳມາເປີດເຜີຍອີກຄັ້ງ. ຊາຍຍິງທີ່ຫົວໃຫຍ່ທາງວິນຍານຫຼາຍຄົນໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ພົບເສັ້ນທາງໄປສູ່ນ້ຳເຢັນຂອງ ກຣິຍະໂຍຄະ . ເຊັ່ນດຽວກັບໃນນິທານອື່ນໆ, ບ່ອນທີ່ແມ່ກັງຄາສະເໜີນ້ຳສັກສິດຂອງນາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັບຖືພະບາກິລາດທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ນ້ຳຖ້ວມສະຫວັນຂອງ ກຣິຍະ ກໍໄຫຼອອກມາຈາກຄວາມລຶກລັບຂອງເທືອກເຂົາຫິມະໄລໄປສູ່ບ່ອນທີ່ມີຝຸ່ນປົກຄຸມຂອງ ມະນຸດ.

.....

ກ ອະຫິວາ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແມ່ນ ເລື້ອຍໆ ມີເຫດຜົນ ແລະ ຢ່າງເຕັມທີ :32-2

ມີສະຕິ ຂວາ ຂຶ້ນ ໄປຫາ ທີ່ ຊ່ວງເວລາ ຂອງ ຄວາມຕາຍ. 32-3: ເຫບພະເຈົ້າແຫ່ງ

.ຄວາມຕາຍ

ຕາມຕົວອັກສອນ, :32-4

"ສູງສຸດ ຈິດວິນຍານ." 32-5:

.ປະຖົມມະການ 18:23-32

ສີ ກ ຄຳນຳໜ້າ ຄວາມໝາຍ "ສັກສິດ," ແມ່ນ ຕິດຄັດມາ (ໂດຍຫົວໄປ ສອງເທື່ອ ຫຼື ສາມເທື່ອ) ໄປຫາ ຊື່ :32-6
.ຂອງ ດີຫຼາຍ ອິນເດຍ ຄູອາຈານ

ໜຶ່ງໃນສາມພະເຈົ້າສາມອົງຄື ພະມານດາ, ພະວິສະນຸ, ພະສິວະ - ເຊິ່ງມີພາລະກິດສາກົນຄື ການ :32-7
ສ້າງ, ການອະນຸລັກ, ແລະ ການລະລາຍ-ການຟື້ນຟູຕາມລຳດັບ. ພະສິວະ (ບາງຄັ້ງສະກົດວ່າ ພະສິວະ), ເຊິ່ງ
ເປັນຕົວແທນໃນນິທານວ່າເປັນພະເຈົ້າແຫ່ງຜູ້ສະລະນະ. ປະກົດຂຶ້ນ ໃນ ວິໄສທັດ ໄປຫາ ຂອງລາວ ຜູ້ນັບຖື
ສາສະໜາ ພາຍໃຕ້ ຕ່າງໆ ດ້ານຕ່າງໆ, ດັ່ງກ່າວ ເປັນ ມະຫາເທວາ, ທີ່ ຂຶ້ນອ່ອນໆ ນັກບວດ, ແລະ ນາຕາ
.ຮາຊາ, ນັກເຕັ້ນລຳຈັກກະວານ

ບົດ: 33

ບາບາຈີ, ເທ ໂບກິ-ຄຣິດ ຂອງ ທັນສະໄໝ ອິນເດຍ

ຜາຫີນທາງພາກເໜືອຂອງຫົມະໄລໃກ້ກັບ Badrinarayan ຍັງຄົງໄດ້ຮັບພອນຈາກການປະທັບຢູ່ຂອງ Babaji, ຄູສອນຂອງ Lahiri Mahasaya. ອາຈານຜູ້ໂດດດ່ຽວໄດ້ຮັກສາຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບຂອງລາວໄວ້ເປັນເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດ, ບາງທີອາດເປັນເວລາຫຼາຍພັນປີ. Babaji ທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍແມ່ນ *avatara*. ຄຳສັບພາສາສັນສະກິດນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ "ການສືບເຊື້ອສາຍ"; ຮາກຂອງມັນແມ່ນ *ava*, "ລົງ," ແລະ *tri*, "ຜ່ານ." ໃນພຣະຄຳພີຮິນດູ, *avatara* ໝາຍເຖິງການສືບເຊື້ອສາຍຂອງພະເຈົ້າມາສູ່ເນື້ອໜັງ.

"ສະພາບທາງວິນຍານຂອງ Babaji ແມ່ນເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ," Sri Yukteswar ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ. "ວິໄສທັດທີ່ແຄບຂອງມະນຸດບໍ່ສາມາດທະລຸເຖິງດາວທີ່ສູງສົ່ງຂອງລາວໄດ້. ຄົນເຮົາພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ມີປະໂຫຍດແມ່ນແຕ່ຈົນຕະນາການເຖິງການບັນລຸຜົນຂອງຮູບແທນຕົວ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້."

ບຸດ ທະສາສະໜາອຸປານິສ ໄດ້ຈັດປະເພດຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຂອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຢ່າງລະອຽດ. ສິດທະ ("ຜູ້ທີ່ສົມບູນແບບ") ໄດ້ກ້າວຂຶ້ນຈາກສະພາບຂອງ ຈິວັນມຸກຕາ ("ເປັນອິດສະຫຼະໃນຂະນະທີ່ມີຊີວິດຢູ່") ໄປສູ່ສະພາບຂອງ ພາ ຣະມຸກຕະ ("ອິດສະຫຼະສູງສຸດ" - ອຳນາດເຕັມທີ່ເໝືອຄວາມຕາຍ); ຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ຫຼົບໜີຈາກ ອຳນາດຂອງມະຫາກາຍ ແລະ ການເກີດໃໝ່ຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ປາຣະມຸກຕະ ຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະກັບຄືນສູ່ຮ່າງກາຍທາງກາຍ; ຖ້າລາວກັບຄືນມາ, ລາວກໍເປັນອະວະຕາ, ເປັນສີກາງທີ່ສະຫວັນແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອວຍພອນແກ່ໂລກ.

ອັນ ຮູບແທນຕົວ ແມ່ນ ບໍ່ຂຶ້ນກັບຫົວຂໍ້ ໄປຫາ ທີ່ ສາກິນ ເສດຖະກິດ; ຂອງລາວ ບໍລິສຸດ ຮ່າງກາຍ, ເບິ່ງເຫັນໄດ້ ເປັນກາ ແສງສະຫວ່າງ ຮູບພາບ, ແມ່ນ ຝຣີ

ຈາກໜີ້ສິນໃດໆທີ່ທ່ານມະຊາດ. ສາຍຕາທີ່ບໍ່ເປັນທາງການອາດຈະບໍ່ເຫັນຫຍັງພິເສດໃນຮູບແບບຂອງຮູບແທນຕົວ ແຕ່ມັນບໍ່ມີເງົາ ຫຼື ຮອຍຕີນໃດໆຢູ່ເທິງພື້ນດິນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຼັກຖານທາງສັນຍະລັກພາຍນອກຂອງການຂາດ ຄວາມມືດ ແລະ ການເປັນຂ້າທາດທາງວັດຖຸພາຍໃນ. ມະນຸດທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ຢູ່ ເບື້ອງຫຼັງ. ທິດສະດີສຳພັນພາບກັນຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ. ໂອມ ຄາຍຍາມ, ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ໄດ້ຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຜູ້ນີ້ໃນພຣະຄຳພີອະມະຕະຂອງລາວ, ຮູໂບຢາດ :

"ໂອ້, ດວງຈັນແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະມືດມົວ, ດວງຈັນແຫ່ງສະຫວັນກຳລັງລຸກຂຶ້ນອີກຄັ້ງ; ນາງຈະ ລຸກຂຶ້ນເລື້ອຍໆເທົ່າໃດຫຼັງຈາກນີ້ນາງຈະຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍຜ່ານສວນດຽວກັນນີ້ - ໂດຍບໍ່ໄດ້ຜິນ!"

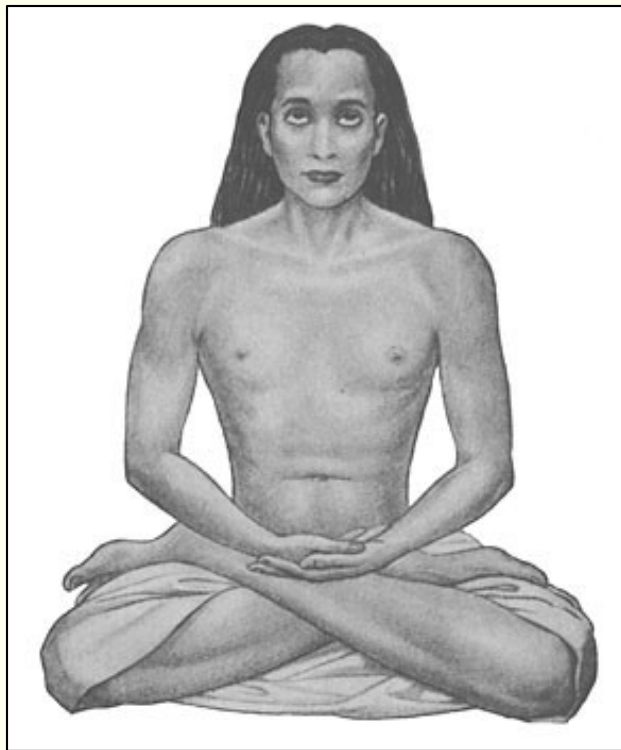
"ດວງຈັນແຫ່ງຄວາມສຸກ" ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ໂພລາຣິສນິລັນດອນ, ບໍ່ເຄີຍມີສະໄໝກ່ອນ. "ດວງຈັນແຫ່ງສະຫວັນ" ແມ່ນຈັກກະວານພາຍນອກ, ຖືກຜູກມັດດ້ວຍກົດເກນຂອງການເກີດຂຶ້ນຊ້າໆເປັນໄລຍະ. ລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂອງມັນ ຖືກລະລາຍໄປຕະຫຼອດການໂດຍຜູ້ພະຍາກອນເປີເຊຍຜ່ານການຮັບຮູ້ຕົນເອງຂອງລາວ. "ນາງຈະລຸກຂຶ້ນເບິ່ງ ຂ້ອຍເລື້ອຍປານໃດ - ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ!" ຊ່າງເປັນຄວາມອຸກອັງໃຈກັບການຄົ້ນຫາໂດຍຈັກກະວານທີ່ຊຸ່ນວາຍ ສຳລັບການຍົກເວັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ!

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງອອກເຖິງອິດສະລະພາບຂອງພຣະອົງໃນທາງອື່ນ: "ແລະ ອາຈານຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ມາຫາພຣະອົງ ແລະ ທູນພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕິດຕາມພຣະອົງໄປທຸກບ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະໄປ. ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກັບເພິນວ່າ, ໝາຈອກມີຮູ ແລະ ນົກໃນອາກາດກໍ່ມີຮັງ; ແຕ່ບຸດມະນຸດບໍ່ມີບ່ອນວາງຫົວ." **33-1**

ກວ້າງຂວາງ ດ້ວຍ ການມີຢູ່ຫົວໄປ, ສາມາດ ພຣະຄຣິດ ແທ້ຈິງແລ້ວ ເປັນ ຕິດຕາມແລ້ວ ຍົກເວັ້ນ ໃນ ທີ່ ໂດຍລວມ ວິນຍານ?

ກຣິສນະ, ພຣະຣາມ, ພຣະພຸດທະເຈົ້າ, ແລະ ປະຕິງຊລີ ແມ່ນຢູ່ໃນບັນດາອະວະຕານອິນເດຍບູຮານ. ວັນນະຄະດີ ກະວີທີ່ສຳຄັນໃນພາສາທະມິນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນອ້ອມຮອບ ອາກາສຕຍາ, ອະວະຕານອິນເດຍໃຕ້. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ການອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງໃນຊ່ວງສັດຕະວັດກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຍຸກຄຣິດສະຕຽນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍວ່າ ຍັງຮັກສາຮູບຮ່າງທາງຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງໄວ້ໄດ້ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.

ພາລະກິດຂອງ Babaji ໃນປະເທດອິນເດຍແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສາດສະດາໃນການປະຕິບັດຍຸກສະໄໝພິເສດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງມີຄຸນສົມບັດສຳລັບການຈັດປະເພດພຣະຄຳພີຂອງ ມະຫາວະຕາ (ອະວະຕາທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່). ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ການເລີ່ມຕົ້ນໂຍຄະແກ່ ຊັງກາຣາ, ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງສາສະໜາສະວາມີໃນ ສະໄໝບູຮານ, ແລະ ແກ່ ກາບິຣ, ໄພ່ພົນທີ່ມີຊື່ສຽງໃນຍຸກກາງ. ສາວິກສຳຄັນຂອງພຣະອົງໃນສະຕະວັດທີສິບ ເກົ້າຄື, ດັງຫິພວກເຮົາຮູ້, ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ, ນັກຟື້ນຟູ ສິລະປະ *Kriya* ທີ່ສູນຫາຍ .

ບາບາຈີ, ທີ່ ມະຫາວະຕາ
ກູຣູ ຂອງ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ

ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ຊ່ວຍ ອັນ ສິລະປິນ ໄປຫາ ແຕ້ມຮູບ ກ ຈິງ ຄວາມຄ້າຍຄືກັນ ຂອງ ທີ່ ດີຫຼາຍ ໂຍກິ-ຄຣິດ ຂອງ ທັນສະໄໝ ອື່ນເດຍ.

ມະ ຫາວະຕາ ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະຄຣິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ; ພວກເຂົາຮ່ວມກັນສົ່ງສຽງສັນສະເໜີຂອງການໄຖ່, ແລະໄດ້ວາງແຜນເຕັກນິກທາງວິນຍານແຫ່ງຄວາມລອດສຳລັບບຸກນີ. ວຽກງານຂອງອາຈານຜູ້ມີແສງສະຫວ່າງ ຢ່າງເຕັມທີ່ສອງຄົນນີ້ - ຜູ້ໜຶ່ງມີຮ່າງກາຍ, ແລະຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ມີຮ່າງກາຍ - ແມ່ນເພື່ອດຶກໃຈປະຊາຊາດໃຫ້ປະຖິ້ມ ສົງຄາມຂ້າຕົວຕາຍ, ຄວາມກຽດຊັງເຊື້ອຊາດ, ນິກາຍທາງສາສະໜາ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງວັດຖຸນິຍົມ. ບາ ບາຈີຮູ້ດີເຖິງແນວໂນ້ມຂອງຍຸກສະໄໝໃໝ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນອິດທິພົນແລະຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງອາລະຍະທຳ ຕາເວັນຕົກ, ແລະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການເຜີຍແຜ່ການປົດປ່ອຍຕົນເອງຂອງໂຍຄະຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໃນ ພາກຕາເວັນຕົກແລະຕາເວັນອອກ.

ການທີ່ບໍ່ມີການອ້າງອີງທາງປະຫວັດສາດກ່ຽວກັບ Babaji ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແປກໃຈ. ຄູບາຜູ້ຍິງ ໃຫຍ່ບໍ່ເຄີຍປາກົດຕົວຢ່າງເປີດເຜີຍໃນສະຕະວັດໃດໆ; ການໂຄສະນາທີ່ຜິດພາດບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນແຜນການສະຫັດ ສະຫວັດຂອງລາວ. ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ສ້າງ, ພະລັງດຽວແຕ່ງຮຽບສະຫງົບ, Babaji ເຮັດວຽກໃນຄວາມມືດມົວທີ່ ຖ່ອມຕົວ.

ສາດສະດາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນພຣະຄຣິດ ແລະ ກຣິສນາ ມາສູ່ໂລກເພື່ອຈຸດປະສົງສະເພາະ ແລະ ໜ້າປະທັບໃຈ; ພວກເຂົາຈາກໄປທັນທີທີ່ມັນສຳເລັດ. ອະວະຕານອື່ນໆ, ເຊັ່ນ ບາບາຈີ, ປະຕິບັດວຽກງານທີ່ເປັນ ມີຄວາມສົນໃຈ ຫຼາຍຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິວັດທະນາການທີ່ຊ້າໆຂອງມະນຸດໃນຊ່ວງຫຼາຍສັດຕະວັດຫຼາຍກວ່າເຫດການທີ່ໂດດ ເດັ່ນໃດໆໃນປະຫວັດສາດ. ບັນດາອາຈານດັ່ງກ່າວມັກຈະປົດປັ້ງຕົວເອງຈາກສາຍຕາຂອງສາທາລະນະຊົນ, ແລະ ມີອຳນາດທີ່ຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້ຕາມໃຈມັກ. ດ້ວຍເຫດຜົນເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າໂດຍທົ່ວໄປ ແລ້ວພວກເຂົາສົ່ງໃຫ້ສາວິກຂອງພວກເຂົາຮັກສາຄວາມງຽບກ່ຽວກັບພວກເຂົາ, ບຸກຄົນສຳຄັນທາງຈິດວິນຍານ ຈຳນວນໜຶ່ງຍັງຄົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທົ່ວໂລກ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກໃຫ້ເຫັນພຽງແຕ່ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງລາວ ກ່ຽວກັບ Babaji ໃນໜ້າເຫຼົ່ານີ້ - ພຽງແຕ່ຂໍເຫດຈິງບາງຢ່າງທີ່ລາວເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະ

ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ.

ບໍ່ ຈຳກັດ ຂໍເທັດຈິງ ກ່ຽວກັບ ບາບາຈີ ຄອບຄົວ ຫຼື ບ້ານເກີດ, ທີ່ຮັກ ໄປຫາ ທີ່ ຜູ້ຂຽນປັນທຶກເຫດການ ຫົວໃຈ, ມີ
ເຄີຍ ໄດ້

ຄົນພົບ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຄຳປາໄສຂອງລາວເປັນພາສາອິນດີ, ແຕ່ລາວສາມາດສົນທະນາໄດ້ງ່າຍໃນທຸກພາສາ. ລາວໄດ້ໃຊ້ຊື່ງ່າຍໆວ່າ ບາບາຈີ (ພໍ່ທີ່ເຄົາລົບນັບຖື); ຕຳແໜ່ງອື່ນໆທີ່ສາວິກຂອງ ລາຫິນີ ມະຫາໄຊ ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືແກ່ລາວຄື ມະຫາມຸນີ ບາບາຈີ ມະຫາຣາຊ (ໄພ່ພົນຜູ້ສູງສຸດ), ມະຫາ ໂຍຄີ (ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງໂຍຄີ), ຕຣາມບັກ ບາບາ ແລະ ສິວະ ບາບາ (ຕຳແໜ່ງຂອງຮູບແທນຕົວຂອງ ພຣະສິວະ). ມັນສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຊື່ຕົ້ນກຳເນີດຂອງອາຈານທີ່ຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກໂລກ?

"ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຜູ້ໃດກ່າວຊື່ຂອງ Babaji ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື," Lahiri Mahasaya ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຜູ້ນັບຖືນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນທາງວິນຍານທັນທີ."

ຄູບາຜູ້ບໍ່ຕາຍບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍຂອງອາຍຸຢູ່ເທິງຮ່າງກາຍຂອງລາວ; ລາວເບິ່ງຄືວ່າມີອາຍຸພຽງແຕ່ຊາວຫ້າປີເທົ່ານັ້ນ. ຜິວຂາວ, ມີຮູບຮ່າງແລະຄວາມສູງປານກາງ, ຮ່າງກາຍທີ່ສວຍງາມແລະແຂງແຮງຂອງບາບາຈີສ່ອງແສງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້. ຕາຂອງລາວມືດ, ສະຫງົບ, ແລະອ່ອນໂຍນ; ຜົມຍາວເຫຼືອມເປັນເງົາຂອງລາວມີສີທອງແດງ. ຄວາມຈິງທີ່ແປກປະຫຼາດຫຼາຍແມ່ນວ່າບາບາຈີມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບສາວິກຂອງລາວ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ. ຄວາມຄ້າຍຄືກັນແມ່ນໜ້າປະທັບໃຈຫຼາຍຈົນວ່າໃນຊ່ວງອາຍຸຕໍ່ມາຂອງລາວ ລາຫິນີ ມະຫາສາຍາ ອາດຈະໄດ້ຜ່ານຜ່າໄປໃນຖານະພໍ່ຂອງບາບາຈີທີ່ເບິ່ງໜຸ່ມນ້ອຍ.

ສະວາມີ ເກບາລານັນດາ, ຂອງຂ້ອຍ ຢ່າງບໍລິສຸດ ສັນສະກິດ ຄູສອນ, ໃຊ້ຈ່າຍ ບາງອັນ ເວລາ ດ້ວຍ ບາບາຈີ ໃນ ທີ່ຫິມະໄລ.

"ອາຈານທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄປກັບກຸ່ມຂອງລາວຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາບ່ອນໜຶ່ງໃນພູເຂົາ," ເກບາລານັນດາ ບອກຂ້ອຍ. "ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງລາວປະກອບດ້ວຍສາວິກອາເມລິກາສອງຄົນທີ່ກ້າວໜ້າສູງ. ຫຼັງຈາກບາບາຈີໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໜຶ່ງມາໄລຍະໜຶ່ງ, ລາວເວົ້າວ່າ: 'ເດຣາ ດັນດາ ອຸທາວ.' ('ໃຫ້ພວກເຮົາຍົກຄ້າຍ ແລະ ໄມ້ຄ້ອນຂອງພວກເຮົາ.') ລາວຖື ດັນດາ (ໄມ້ຄ້ອນທີ່ເປັນສັນຍາລັກ). ຄຳເວົ້າຂອງລາວແມ່ນສັນຍານສຳລັບການຍ້າຍໄປກັບກຸ່ມຂອງລາວທັນທີໄປຍັງບ່ອນອື່ນ. ລາວບໍ່ໄດ້ໃຊ້ວິທີການເດີນທາງທາງດາລາສາດນີ້ສະເໝີໄປ; ບາງຄັ້ງລາວຍ່າງຈາກຈຸດສູງສຸດໄປຫາຈຸດສູງສຸດ."

"Babaji ສາມາດເຫັນ ຫຼື ຮັບຮູ້ໄດ້ໂດຍຄົນອື່ນພຽງແຕ່ເມື່ອລາວຕ້ອງການເທົ່ານັ້ນ. ລາວເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າມີ ປາກົດຢູ່ໃນຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍຕໍ່ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ - ບາງຄັ້ງບໍ່ມີໝວດ ແລະ ໝວດ, ແລະ ບາງຄັ້ງກໍມີໝວດ. ເນື່ອງຈາກຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ເນົາເປືອຍຂອງລາວບໍ່ຕ້ອງການອາຫານ, ອາຈານຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍກິນອາຫານ. ເພື່ອເປັນການສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ສາວິກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມ, ບາງຄັ້ງລາວກໍຮັບເອົາໝາກໄມ້, ຫຼື ເຂົ້າທີ່ຕົ້ມໃນນົມ ແລະ ເນີຍໃສ."

"ຂ້ອຍຮູ້ສອງເຫດການທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃນຊີວິດຂອງ Babaji," Kebalananda ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ໃນຄືນໜຶ່ງ, ສານຸສິດຂອງລາວນັ່ງຢູ່ອ້ອມກອງໄຟໃຫຍ່ທີ່ກຳລັງລຸກໄໝ້ສຳລັບພິທີ Vedic ສັກສິດ. ທັນໃດນັ້ນ, ອາຈານໄດ້ຈັບຟື້ນທີ່ກຳລັງໄໝ້ຢູ່ ແລະ ຕີບໄປຫລໍ່ເປົ້າຂອງ chela ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບໄຟຢ່າງເບົາໆ."

"ທ່ານ, ແນວໃດ ໂຫດຮ້າຍ! ລາຮິນີ ມະຫາໄຊຍະ, WHO ແມ່ນ ປັດຈຸບັນ, ເຮັດ ອັນນີ້ ການຄັດຄ້ານ."

"ເຈົ້າຢາກເຫັນລາວຖືກເຜົາເປັນຂີ້ເຖົ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຕາມຄຳສັ່ງຂອງກຳມະທີ່ຜ່ານມາຂອງລາວບໍ່?"

"ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້, ບາບາຈີ ໄດ້ວາງມືປິ່ນປົວຂອງລາວໃສ່ບ່າໄຫລ່ທີ່ພິການຂອງພະຍາມານ. 'ຂ້ອຍໄດ້ປິດປ່ອຍເຈົ້າໃນຄືນນີ້ຈາກຄວາມຕາຍທີ່ເຈັບປວດ. ກິດກຳໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຜ່ານຄວາມທຸກທໍລະມານເລັກນ້ອຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ ໄຟ.'

"ໃນໂອກາດອື່ນ, ວົງມົນສັກສິດຂອງ Babaji ໄດ້ຖືກລົບກວນໂດຍການມາຮອດຂອງຄົນແປກໜ້າ. ລາວໄດ້ປິ່ນຂຶ້ນໄປດ້ວຍຫັກສະຫຼັກປະຫລາດໃຈໄປຫາໜ້າຜາທີ່ເກືອບບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໃກ້ກັບຄ້າຍຂອງອາຈານ."

"ທ່ານເອີຍ, ທ່ານຕ້ອງເປັນບາບາຈີຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່." ໃບໜ້າຂອງຊາຍຄົນນັ້ນເຫຼືອມເປັນດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທີ່ບໍ່ສາມາດສະແດງອອກໄດ້. "ເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແຫວງຫາທ່ານຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນບັນດາໜ້າຜາທີ່ໜ້າຢ້ານກົວເຫຼົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານຮັບເອົາຂ້າພະເຈົ້າເປັນສາວິກ."

"ເມື່ອ ທີ ດີຫຼາຍ ກູຮູ ເຮັດ ບໍ່ ການຕອບສະໜອງ, ທີ ຜູ້ຊາຍ ແຫຼມ ໄປຫາ ທີ ຫິນ ຊ່ອງຫວ່າງ ທີ ຂອງລາວ ຕີນ.

"ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະໂດດລົງຈາກພູນີ້. ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າອີກຕໍ່ໄປ ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເອົາເຈົ້າໄປຊີນຳໃຫ້ພະເຈົ້າໄດ້."

"ໂດດໄປເລີຍ,' ບາບາຈີ ເວົ້າຢ່າງບໍ່ມີອາລົມ. 'ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຍອມຮັບເຈົ້າໃນສະພາບ ການພັດທະນາໃນປະຈຸບັນຂອງເຈົ້າໄດ້."

"ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ໂດດລົງໜ້າຜາທັນທີ. ບາບາຈີໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສາວິກທີ່ຕິກໃຈໄປເອົາສິບຂອງຄົນແປກໜ້າ. ເມື່ອພວກເຂົາກັບມາພ້ອມກັບຮູບຮ່າງທີ່ເສຍຫາຍ, ອາຈານໄດ້ວາງມືອັນສັກສິດຂອງລາວໃສ່ຊາຍຄົນນັ້ນ. ເບິ່ງແມ່! ລາວໄດ້ເປີດຕາຂຶ້ນ ແລະ ກົມຂາບລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າຜູ້ມີອຳນາດທັງໝົດ."

"ໂດດລົງເຈົ້າພ້ອມແລ້ວສຳລັບການເປັນສາວິກ." ບາບາຈີຍິ້ມດ້ວຍຄວາມຮັກໃສ່ເຊລາທີ່ຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງລາວ. 'ເຈົ້າໄດ້ຜ່ານການທົດສອບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງກ້າຫານ. ຄວາມຕາຍຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງເຈົ້າອີກ; ດຽວນີ້ເຈົ້າເປັນໜຶ່ງໃນຝູງແກະອະມະຕະຂອງພວກເຮົາ.' ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າປະຈຳຂອງລາວກ່ຽວກັບການຈາກໄປ, 'ເດຣາ ດັນດາ ອຸທາວ'; ກຸ່ມທັງໝົດໄດ້ຫາຍໄປຈາກພູເຂົາ."

ຮູບແທນຕົວອາໄສຢູ່ໃນວິນຍານທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປ; ສຳລັບລາວບໍ່ມີໄລຍະທາງກົງກັນຂ້າມກັບຮູບສີ່ຫຼ່ຽມມົນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີພຽງແຕ່ເຫດຜົນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ Babaji ໃນການຮັກສາຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບຂອງລາວຈາກສະຕະວັດໜຶ່ງຫາອີກສະຕະວັດໜຶ່ງ: ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສະໜອງຕົວຢ່າງທີ່ແນ່ນອນໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຕົນເອງ. ຖ້າມະນຸດບໍ່ເຄີຍຮັບປະກັນວ່າຈະໄດ້ເຫັນຄວາມສັກສິດໃນເນື້ອໜັງ, ລາວຈະຖືກກົດຂີ່ຂົມເຫັງໂດຍຄວາມຫຼົງໄຫຼອັນໜັກໜ່ວງທີ່ວ່າລາວບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຄວາມຕາຍຂອງລາວໄດ້.

ພຣະເຢຊູຮູ້ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເຖິງລຳດັບຊີວິດຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງໄດ້ຜ່ານແຕ່ລະເຫດການບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົວເອງ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການບັງຄັບຂອງກຳມະໃດໆ, ແຕ່ເພື່ອການຍົກລະດັບມະນຸດທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ສິ່ງມີຊີວິດ. ສາວິກທັງສີ່ຄົນຂອງພຣະອົງຄື ມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ, ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ບັນທຶກເຫດການທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນີ້ໄວ້ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນລຸ້ນຫຼັງ.

ສຳລັບ ບາບາຈີ, ຍັງ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ບໍ່ ທົດສະດີສຳພັນພາບ ຂອງ ອະດີດ, ປັດຈຸບັນ, ອະນາຄົດ; ຈາກ ທີ ການເລີ່ມຕົ້ນ ລາວ ມີ ຮູ້ຈັກທຸກໄລຍະຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍຍອມຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຈຳກັດຂອງມະນຸດ, ລາວໄດ້ສະແດງຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນຊີວິດອັນສູງສົງຂອງລາວຕໍ່ໜ້າພະຍານໜຶ່ງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າສາວິກຂອງ Lahiri Mahasaya ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນເມື່ອ Babaji ຖືວ່າເຖິງເວລາທີ່ເໝາະສົມສຳລັບລາວທີ່ຈະປະກາດຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມເປັນອະມະຕະທາງຮ່າງກາຍ. ລາວໄດ້ກ່າວຄຳສັນຍານີ້ຕໍ່ໜ້າ Ram Gopal Muzumdar, ເພື່ອໃຫ້ໃນທີ່ສຸດມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກສຳລັບແຮງບັນດານໃຈຂອງຫົວໃຈອື່ນໆທີ່ຊອກຫາ. ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນເຫດການທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນທຳມະຊາດ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: "ພຣະບິດາ... ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນຂ້ອຍສະເໝີ: ແຕ່ ຍ້ອນຜູ້ຄົນທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເວົ້າມັນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ." **33-2** ໃນລະຫວ່າງ

ການຢ້ຽມຢາມຂອງຂ້ອຍທີ່ Ranbajpur ກັບ Ram Gopal, "ໄພ່ພົນຫີນອນບໍ່ຫຼັບ," **33-3** ລາວໄດ້ເລົ່າເລື່ອງທີ່ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງການພົບກັບ Babaji ຄັ້ງທຳອິດຂອງລາວ.

"ບາງຄັ້ງຂ້ອຍອອກຈາກຖ້ຳໂດດດ່ຽວຂອງຂ້ອຍໄປນັ່ງຢູ່ຕີນຂອງ Lahiri Mahasaya ໃນ Benares," Ram Gopal ບອກຂ້ອຍ. "ທ່ຽງຄືນມື້ໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງນັ່ງສະມາທິຢ່າງງຽບໆກັບກຸ່ມສາວົກຂອງລາວ, ພຣະ ອາຈານໄດ້ຂໍຮ້ອງຢ່າງແປກໃຈ.

"ຣາມ ໂກປາລ ລາວ ກ່າວວ່າ, ໄປ ທີ່ ເທືອໜຶ່ງ ໄປຫາ ທີ່ ດາສາສະເມດ ການອາບນ້ຳ ແກດ

"ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍໄປຮອດຈຸດທີ່ງຽບສະຫງົບ. ກາງຄືນສະຫວ່າງສະໄຫວດ້ວຍແສງເດືອນ ແລະ ດວງດາວທີ່ເຫຼື້ອມ ເປັນປະກາຍ. ຫຼັງຈາກຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ຢ່າງງຽບໆເປັນເວລາໜຶ່ງ, ຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍກໍຖືກດຶງດູດໄປທີ່ແຜ່ນຫີນ ໃຫຍ່ຢູ່ໃກ້ຕີນຂອງຂ້ອຍ. ມັນຄ່ອຍໆສູງຂຶ້ນ, ເຜີຍໃຫ້ເຫັນຖ້ຳໄຕ້ດິນ. ໃນຂະນະທີ່ກ້ອນຫີນຍັງຄົງສົມດຸນໃນ ລັກສະນະທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຮູບຮ່າງທີ່ປົກຄຸມຂອງຜູ້ຍິງໜຸ່ມ ແລະ ໜ້າຮັກຢ່າງລືນເຫຼືອໄດ້ຖືກລອຍອອກຈາກຖ້ຳຂຶ້ນສູ່ ອາກາດ. ອ້ອມຮອບດ້ວຍວົງແຫວນທີ່ອ່ອນໄຫວ, ນາງຄ່ອຍໆລົງມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ ແລະ ຍືນຢູ່ຢ່າງບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ, ຈົມຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນ. ໃນທີ່ສຸດນາງກໍເຄື່ອນໄຫວ, ແລະ ເວົ້າຢ່າງອ່ອນໄຫວ."

"ຂ້ອຍຊື່ ມາຕາຈີ, ອາຍຸ 33-4 ປີ" ນ້ອງສາວຂອງ Babaji. ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວ ແລະ Lahiri Mahasaya ມາທີ່ ຖ້ຳຂອງຂ້ອຍໃນຄືນນີ້ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍ.

"ແສງສະຫວ່າງທີ່ມີວຽດໄດ້ລອຍຢູ່ຢ່າງໄວວາເທິງແມ່ນ້ຳຄົງຄາ; ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ແປກປະຫຼາດໄດ້ສະທ້ອນຢູ່ໃນ ນ້ຳທີ່ຊຸ່ນມົວ. ມັນເຂົ້າມາໃກ້ຂຶ້ນເລື້ອຍໆຈົນກະທັ່ງມີແສງໄຟທີ່ສອງສະຫວ່າງຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວ, ມັນປະກົດ ຂຶ້ນໂດຍ ຂ້າງຂອງມາຕາຈີ ແລະ ຄ່ອຍໆລວມຕົວເຂົ້າກັບຮູບຮ່າງມະນຸດຂອງ ລາຕິຣິມະຫາຊາຍ. ພຣະອົງໄດ້ ກົມຫົວລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວທີ່ຕີນຂອງໄພ່ພົນຍິງ.

"ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຟື້ນຕົວຈາກຄວາມງົງງັນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງ ລຶກລັບທີ່ລອຍຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ. ນ້ຳຊຸ່ນທີ່ລຸກເປັນໄຟໄດ້ຖືກລົງມາຢ່າງໄວວາ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະກົດຕົວເປັນຮ່າງກາຍຂອງຊາຍໜຸ່ມທີ່ສວຍງາມຄົນໜຶ່ງ ເຊິ່ງຂ້ອຍເຂົ້າໃຈທັນທີວ່າແມ່ນ Babaji. ລາວເບິ່ງ ຄືກັບ Lahiri Mahasaya, ຄວາມແຕກຕ່າງພຽງແຕ່ວ່າ Babaji ເບິ່ງຄືວ່າໜຸ່ມກວ່າ ແລະ ມີຜົມຍາວ ແລະ ສີດໃສ."

"ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ, ມາຕາຈີ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເອງ ໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງທີ່ຕີນຂອງຄູຣູ. ຄວາມຮູ້ສຶກອັນບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ຂອງລັດສະໝີພາບອັນປະເສີດໄດ້ຕື່ນເຕັ້ນທຸກໆເສັ້ນໃຍຂອງຕົວຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຕະຕ້ອງເນື້ອໜັງ ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ."

"ເອື້ອຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນ,' ບາບາຈີ ກ່າວ, 'ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະຖົມຮູບຮ່າງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໂດດລົງສູ່ ກະແສນ້ຳອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ.'"

"'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜນການຂອງທ່ານແລ້ວ, ນາຍທີຮັກ. ຂ້າພະເຈົ້າຢາກປຶກສາຫາລືກັບທ່ານໃນຄືນນີ້. ເປັນຫຍັງ ທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ?' ຜູ້ຍິງທີ່ງົດງາມໄດ້ຫລຽວເບິ່ງລາວດ້ວຍຄວາມອ້ອນວອນ.

"ຫຍັງ ແມ່ນ ທີ່ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຖ້າ ຂ້ອຍ ສວມໃສ່ ກ ເບິ່ງເຫັນໄດ້ ຫຼື ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ຄືນ ໃນ ທີ່ ມະຫາສະໝຸດ ຂອງ ຂ້ອຍ ວິນຍານບໍ່?

"ມາຕາຈີຕອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາທີ່ແປກປະຫຼາດ. 'ຄູສອນທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍ, ຖ້າມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ, ກະລຸນາຢ່າ ຍອມແຜ່ຮູບຮ່າງຂອງເຈົ້າເດັດຂາດ.'" **33-5**

"ເປັນ ມັນ ສະນັ້ນ, ບາບາຈີ ກ່າວວ່າ ຢ່າງໃຈໃຈ. ຂ້ອຍ ຈະ ບໍ່ເຄີຍ ອອກ ຂອງຂ້ອຍ ທາງກາຍະພາບ ຮ່າງກາຍ. ມັນ
ຈະ ສະເໝີ ຍັງຄົງຢູ່ ເບິ່ງເຫັນໄດ້

ຢ່າງໜ້ອຍກໍຕໍ່ຜູ້ຄົນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງໃນໂລກນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເອງຜ່ານທາງປາກຂອງເຈົ້າ.

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຝັງການສົນທະນາລະຫວ່າງບຸກຄົນຜູ້ມີກຽດເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃຈ, ຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ຫັນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍທາງທີ່ອ່ອນໄຫວ.

"ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ຣາມ ໂກປາລ," ລາວເວົ້າ, "ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງ ຄຳສັນຍາອະມະຕະນີ."

"ເມື່ອສຽງເພງທີ່ອ່ອນຫວານຂອງ Babaji ຈາກຫາຍໄປ, ຮູບຮ່າງຂອງລາວ ແລະ ຂອງ Lahiri Mahasaya ໄດ້ຄ່ອຍໆລອຍຂຶ້ນ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ໄປທາງຫຼັງເໝືອນແມ່ນ້ຳ Ganges. ແສງໄຟທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວໄດ້ສ່ອງແສງໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫາຍຕົວໄປໃນທ້ອງຟ້າກາງຄືນ. ຮູບຮ່າງຂອງ Mataji ໄດ້ລອຍໄປຫາຖ້ຳ ແລະ ລົງມາ; ກ້ອນຫີນ ແຜ່ນຫີນໄດ້ປິດຕົວມັນເອງ, ຄືກັບວ່າເຮັດວຽກຢູ່ເທິງແຮງດຶງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ.

"ດ້ວຍແຮງບັນດານໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາບ່ອນຂອງ ລາຕິຣິ ມະຫາຊາຢາ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າເພິ່ນໃນຕອນເຊົ້າມືດ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຍິມໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ."

"ຂ້ອຍດີໃຈນຳເຈົ້າ, ຣາມ ໂກປາລ," ລາວເວົ້າ. "ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບ ບາບາຈີ ແລະ ມາຕາຈີ, ເຊິ່ງເຈົ້າໄດ້ສະແດງອອກມາເລື້ອຍໆກັບຂ້ອຍ, ໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດອັນສັກສິດ."

"ເພື່ອນສາວິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລາຕິຣິ ມະຫາຊາຢາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກເວທີຂອງພຣະອົງນັບຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງກ່ອນໜ້ານີ້."

"ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳປາໄສທີ່ດີເລີດກ່ຽວກັບຄວາມເປັນອະມະຕະຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ອອກໄປທີ່ດາສາສະເມເດ ³³⁻³ ຄານ, ' ໜຶ່ງໃນເຊລາໄດ້ບອກຂ້ອຍ. ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຂັ້ນພຣະຄຳພີທີ່ກ່າວວ່າຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ຕົນເອງສາມາດປະກົດຕົວຢູ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆໃນຮ່າງກາຍສອງຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນເວລາດຽວກັນ.

"ຕໍ່ມາ ລາຕິຣິ ມະຫາຊາຢາ ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຂ້ອຍຟັງຫຼາຍຈຸດທີ່ກ່ຽວກັບແຜນການອັນສູງສົງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ສຳລັບໂລກນີ້," ຣາມ ໂກປາລ ສະຫຼຸບ. "ບາບາຈີ ໄດ້ຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງລາວຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງວົງຈອນໂລກສະເພາະນີ້. ຍຸກສະໄໝຈະມາແລະໄປ - ຍັງເປັນນາຍທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍ, ³³⁻⁶ ໄດ້ເຫັນລະຄອນຂອງສັດຕະວັດຕ່າງໆ, ຈະມີໜ້າຢູ່ເທິງເວທີນີ້ທາງໂລກ."

ບົດ 33 ໝາຍເຫດ

. ມັດທິວ 8:19-20 :33-1

. ໂຢຮັນ 11:41-42 :33-2

33-3 : ເຫ ຢູ່ຫົວຫຸກແຫ່ງ ໂຍຄະ WHO ສັງເກດເຫັນ ມັນ ຂ້ອຍ ລົມເຫຼວ ໄປຫາ ໂຄ້ງ ກ່ອນ ທີ່ ທາຣາເກສວາຣວິຫານ (ບົດ 13).

33-4 : "ສັກສິດ ແມ່ນ." ມາຕາຈີ ຍັງ ມີ ອາໄສຢູ່ ຜ່ານ ທີ່ ສັດຕະວັດ; ລາວ ແມ່ນ ເກືອບ ເປັນ ໄກ ກ້າວໜ້າ ທາງວິນຍານ ເປັນ ຂອງນາງ ຮ້າຍ. ນາງຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມປິຕິຍິນດີໃນຖ້ຳໃຕ້ດິນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃກ້ກັບທັດສະນີຍະພາບດາສາສະ ເມດ .

33-5 : ອັນນີ ເຫດການ ເຕືອນ ໜຶ່ງ ຂອງ ທາເລສ. ເທ ດີຫຼາຍ ພາສາກຣີກ ນັກປັດຊະຍາ ສອນແລ້ວ ນັ້ນ ຢູ່ທີ່
ນັ້ນ ແມ່ນ ບໍ່ ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ. "ແລ້ວເປັນຫຍັງ," ນັກວິຈານຄົນໜຶ່ງຖາມ,
"ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຕາຍ?" "ເພາະວ່າ," Thales ຕອບ, "ມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ."

33-6 : "ແທ້ໆ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍ ເວົ້າ ແກ່ ເຈົ້າ, ຖ້າ ກ ຜູ້ຊາຍ ຮັກສາໄວ້ ຂອງຂ້ອຍ ຄຳເວົ້າ (ຍັງຄົງຢູ່ ຢ່າງບໍ່ຂາດ
ຕົກບົກຜ່ອງ ໃນ ທີ່ ພຣະຄຣິດ ສະຕີ), ລາວ ຈະ

ບົດ: 34

ການເຮັດໃຫ້ເປັນວັດຖຸ ກ ພະລາຊະວັງ ໃນ ເທ ຫິມະໄລ

"ການພົບກັນຄັ້ງທຳອິດຂອງ Babaji ກັບ Lahiri Mahasaya ເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນບໍ່ເທົ່າໃດເລື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພາບລວມຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບ guru ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍ."

ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳນຳຂອງ Swami Kebalananda ຕໍ່ເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ. ຄັ້ງທຳອິດທີ່ລາວເລົ່າມັນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະທັບໃຈແທ້ໆ. ໃນຫຼາຍໆໂອກາດ, ຂ້ອຍໄດ້ຊັກຊວນຄູສອນພາສາສັນສະກິດທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເລົ່າເລື່ອງຄືນ, ເຊິ່ງຕໍ່ມາ Sri Yukteswar ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງດ້ວຍຄຳເວົ້າດຽວກັນ. ສາວິກຂອງ Lahiri Mahasaya ທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໂດຍກົງຈາກປາກຂອງຄູຂອງພວກເຂົາ.

"ການພົບປະຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍກັບ Babaji ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ 33 ຂອງຂ້ອຍ," Lahiri Mahasaya ໄດ້ກ່າວ. "ໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ນປີ 1861 ຂ້ອຍໄດ້ປະຈຳການຢູ່ Danapur ໃນຖານະເປັນນັກບັນຊີຂອງລັດຖະບານໃນພະແນກວິສະວະກຳທະຫານ. ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຜູ້ຈັດການຫ້ອງການໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍມາ.

"'ລາຮິຣີ,' ລາວເວົ້າ, 'ໂທລະເລກຫາກໍມາຈາກຫ້ອງການໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ. ທ່ານຈະຖືກຍ້າຍໄປຮ່າງເຄັດ, ບ່ອນທີ່ມີປ້ອມທະຫານ **34-1** ປະຈຸບັນກຳລັງຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.

"ພ້ອມກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ອອກເດີນທາງ 500 ໄມລ໌. ເດີນທາງດ້ວຍມ້າ ແລະ ລົດມ້າ, ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດ Ranikhet ສະຖານທີ່ພູຫິມະໄລພາຍໃນສາມສິບມື້." **34-2**

"ໜ້າທີ່ຫ້ອງການຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນພາລະໜັກ; ຂ້ອຍສາມາດໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງໃນການຍ່າງປ່າຢູ່ໃນເນີນພູທີ່ສວຍງາມ. ມີຂ່າວລືມາຮອດຂ້ອຍວ່າໄຟຟ້ນທີ່ຢຶງໃຫຍ່ໄດ້ອວຍພອນພາກພື້ນດ້ວຍການປະກົດຕົວຂອງພວກເຂົາ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະເຫັນພວກເຂົາ. ໃນລະຫວ່າງການຍ່າງປ່າໃນຕອນບ່າຍຕື່ນໆ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຈາກໄກໆຮ້ອງຊື່ຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍສືບຕໍ່ປີນຂຶ້ນໄປຢ່າງແຂງແຮງເທິງພູ Drongiri. ຄວາມກັງວົນເລັກນ້ອຍໄດ້ຄອບງຳຂ້ອຍເມື່ອຄິດວ່າຂ້ອຍອາດຈະບໍ່ສາມາດຍ່າງກັບຄືນໄປຕາມຮອຍຕີນຂອງຂ້ອຍກ່ອນທີ່ຄວາມມືດຈະມາປົກຄຸມປ່າ.

"ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍໄດ້ໄປຮອດບ່ອນວ່າງນ້ອຍໆທີ່ມີຖ້ຳຢູ່ຕາມແຄມທາງ. ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງຍືນຢູ່ເທິງໜ້າຜາຫີນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ຍິ່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ, ຍືນມືອອກມາຕ້ອນຮັບ. ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈວ່າ, ນອກຈາກຜົມສີທອງແດງຂອງລາວ, ລາວມີຄວາມຄ້າຍຄືກັບຂ້ອຍຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ."

"ລາຮິຣີ, ເຈົ້າ ມີ ມາ! ເທ ໄພ່ບຸນ ແກ້ໄຂແລ້ວ ຂ້ອຍ ດ້ວຍຄວາມຮັກ ໃນ ຮິນດູ. ພັກຜ່ອນ ຫີນີ ໃນ ອັນນີ ຖ້າ. ມັນ

ແມ່ນ ຂ້ອຍ WHO ເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າ.

"ຂ້ອຍ ເຂົ້າໄປແລ້ວ ກ ສະອາດ ນ້ອຍ ຖ້າ ເຊິ່ງ ບັນຈຸ ຫຼາຍອັນ ຂົນແກະ ຜ້າຫົມ ແລະ ກ ໜ້ອຍ ກາມັນດູລັດ (ອ້ອນວອນ ຖ້ວຍ).

"ລາຮິຣີ, ເຮັດ ເຈົ້າ ຈີໄວ້ ນັ້ນ ບ່ອນນັ່ງບໍ່? ເທ ໂຍຄະ ແຫຼມ ໄປຫາ ກ ພັບແລ້ວ ຜ້າຫົມ ໃນ ໜຶ່ງ ມຸມ.

"'ບໍ່, ທ່ານ.' ຂ້ອຍຮູ້ສຶກງົງງັນກັບຄວາມແປກປະຫຼາດຂອງການຜະຈົນໄພຂອງຂ້ອຍ, ແລະເວົ້າຕື່ມວ່າ, 'ຂ້ອຍຕ້ອງອອກໄປດຽວນີ້, ກ່ອນຄຳຄືນ. ຂ້ອຍມີທຸລະກິດໃນຕອນເຊົ້າຢູ່ຫ້ອງການຂອງຂ້ອຍ.'

"ໄພ່ພົນລືກລັບຕອບເປັນພາສາອັງກິດວ່າ, 'ຫ້ອງການຖືກນຳມາໃຫ້ເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າເພື່ອ ຫ້ອງການ."

"ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກງົງງັນທີ່ນັກບວດປ່າຜູ້ນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ເວົ້າພາສາອັງກິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຄວນຖອດຄວາມໃນພຣະທຳຂອງພຣະຄຣິດອອກນຳອີກ." **34-3**

"'ຂ້ອຍເຫັນວ່າໂທລະເລກຂອງຂ້ອຍມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.' ຄຳເຫັນຂອງໂຍຄະນັ້ນຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຢາກ; ຂ້ອຍຖາມ ຄວາມໝາຍຂອງລາວ.

"ຂ້ອຍ ອ້າງອີງ ໄປຫາ ທີ່ ໂທລະເລກ ນັ້ນ ຖືກເອີ້ນ ເຈົ້າ ໄປຫາ ເຫຼົ່ານີ້ ໂດດດ່ຽວ ຊົນສ່ວນ. ມັນ ແມ່ນ ຂ້ອຍ WHO ໄດ້ແນະນຳຢ່າງງົບໆຕໍ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນສູງຂອງທ່ານວ່າທ່ານຄວນຈະຖືກຍ້າຍໄປຢູ່ຣາມີເຄັດ. ເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັບມະນຸດຊາດ, ຈິດໃຈທັງໝົດຈະກາຍເປັນສະຖານີສົ່ງສັນຍານທີ່ລາວສາມາດເຮັດດຽວກໍໄດ້. ຈະ.' ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, 'ລາຮິຣີ, ຖ້ານີ້ເບິ່ງຄືວ່າຄຸ້ນເຄີຍກັບເຈົ້າແນ່ນອນບໍ່?'

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງຄົງງົບສະຫງົດ, ໄພ່ພົນໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາໃກ້ ແລະ ຕິບຂ້ອຍຢ່າງອ່ອນໂຍນ ໜ້າຜາກ. ເມື່ອລາວສຳຜັດດ້ວຍແມ່ເຫຼັກ, ກະແສໄຟຟ້າມະຫັດສະຈັນໄດ້ພັດຜ່ານສະໝອງຂອງຂ້ອຍ, ປ່ອຍຄວາມຊົງຈຳທີ່ຫວານຊືນໃນຊີວິດກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງຂ້ອຍອອກມາ.

"'ຂ້ອຍຈີໄດ້!' ສຽງຂອງຂ້ອຍດັງເຄິ່ງໜຶ່ງດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງມີຄວາມສຸກ. 'ເຈົ້າຄືຄູບາບາຈີຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງຂ້ອຍສະເໝີ! ພາບແຫ່ງອະດີດເກີດຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ; ທີ່ນີ້ໃນຖ້ານີ້ ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີໃນການເກີດເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຂ້ອຍ!' ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຊົງຈຳທີ່ບໍ່ສາມາດບັນຍາຍໄດ້ລື້ນເຫຼືອເຂົ້າມາຄອບງຳຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ກອດຕື່ນຂອງນາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍນ້ຳຕາ.

"'ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າສາມທົດສະວັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ລໍຖ້າເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ - ລໍຖ້າເຈົ້າກັບຄືນມາຫາຂ້ອຍ!' ສຽງຂອງ Babaji ດັງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ. 'ເຈົ້າໄດ້ເລືອນໜີໄປ ແລະ ຫາຍໄປໃນຄືນທີ່ຮຸນວາຍຂອງ ຊີວິດເກີນຄວາມຕາຍ. ໄມ້ຄາຖາແຫ່ງກຳມະຂອງເຈົ້າໄດ້ສຳຜັດເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກໍຈາກໄປ! ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະສູນເສຍສາຍຕາຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍບໍ່ເຄີຍສູນເສຍສາຍຕາຂອງເຈົ້າ! ຂ້ອຍໄດ້ໄລ່ຕາມເຈົ້າໄປເທິງທະເລດາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວບ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນຜູ້ຮຸ່ງເຮືອງລ່ອງເຮືອ. ຜ່ານຄວາມມືດມົວ, ພາຍຸ, ຄວາມຮຸນວາຍ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງ, ຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕາມເຈົ້າ, ຄືກັບແມ່ນົກທີ່ປົກປ້ອງລູກຂອງມັນ. ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງມະນຸດ, ແລະເກີດລູກນ້ອຍ, ຕາຂອງຂ້ອຍຈ້ອງຢູ່ທີ່ເຈົ້າສະເໝີ. ເມື່ອເຈົ້າປົກປິດຮູບຮ່າງນ້ອຍໆຂອງເຈົ້າໃນທ່າດອກບົວພາຍໃຕ້ດິນຊາຍນາເດຍໃນໄວເດັກຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນຢ່າງບໍ່ເຫັນໜ້າ! ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ເດືອນແລ້ວເດືອນເລົາ, ປີແລ້ວປີເລົາ, ຂ້ອຍໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງເຈົ້າ, ລໍຖ້າມືທີ່ສົມບູນແບບນີ້. ດຽວນີ້ເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ! ເບິ່ງແມ່, ນີ້ແມ່ນຖ້າຂອງເຈົ້າ, ທີ່ຮັກໃນສະໄໝກ່ອນ! ຂ້ອຍໄດ້ຮັກສາມັນໃຫ້ສະອາດ ແລະ ພ້ອມສຳລັບເຈົ້າສະເໝີ. ນີ້ແມ່ນ ອາສະນະ ທີ່ສັກສິດຂອງເຈົ້າ - ຜ້າຫົມ, ບ່ອນທີ່ເຈົ້ານັ່ງທຸກໆມື້ເພື່ອຕື່ມຫົວໃຈທີ່ຂະຫຍາຍອອກຂອງເຈົ້າດ້ວຍພຣະເຈົ້າ! ເບິ່ງໂຖບັດສະວະຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເຊິ່ງມາຈາກ ເຈົ້າມັກຕື່ມນ້ຳຫວານທີ່ຂ້ອຍກຽມໄວ້ເລື້ອຍໆ! ເບິ່ງວິທີທີ່ຂ້ອຍຮັກສາຈອກທອງເຫລືອງໃຫ້ເຫຼື້ອມເປັນເງົາງາມ,

ນັ້ນ ເຈົ້າ ອາດຈະ ຕື່ມ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຈາກນັ້ນ! ຂອງຂ້ອຍ ເປັນເຈົ້າຂອງ, ເຮັດ ເຈົ້າ ຕອນນີ້ ເຂົ້າໃຈບໍ່?

"ຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງໄດ້ແດ່?' ຂ້ອຍເວົ້າເບົາໆ. 'ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍແບບນີ້ ຢູ່ໃສ?' ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງຊັບສົມບັດນິລັນຕອນຂອງຂ້ອຍຢ່າງດົນນານ ແລະ ຕື່ນເຕັ້ນ, ຄູຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ.

"ລາຫິຣີ, ເຈົ້າຕ້ອງການການຊໍາລະລ້າງ. ຕື່ມນັ້ນໃນຖ້ວຍນີ້ ແລະ ນອນລົງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳ." ປັນຍາທີ່ເປັນ ປະໂຫຍດຂອງ ບາບາຈີ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດໄດ້ຕອງດ້ວຍຮອຍຍິມທີ່ໄວ ແລະ ເຕືອນໃຫ້ນຶກເຖິງ, ແມ່ນຢູ່ອັນດັບຕື່ນໆ ສະເໝີ.

"ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອຟັງຄໍາແນະນໍາຂອງລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄືນທີ່ໜາວເຢັນຂອງພູເຂົາທີ່ມະໂລກໍາລັງຈະມາເຖິງ, ແຕ່ ຄວາມອົບອຸ່ນທີ່ປອບໂຍນ, ລັງສີພາຍໃນ, ເລີ່ມເຕັ້ນຢູ່ໃນທຸກໆຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍປະຫລາດໃຈ. ນ້ຳມັນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກນັ້ນມີຄວາມຮ້ອນຂອງຈັກກະວານບໍ່?"

"ລົມທີ່ຂົມຂືນພັດອ້ອມຮອບຂ້ອຍໃນຄວາມມືດ, ຮ້ອງອອກມາເປັນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຮຸນແຮງ. ຄືນໜາວເຢັນຂອງແມ່ ນ້ຳ Gogash ໄດ້ພັດມາປົກຄຸມຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ຢຽດອອກໄປເທິງຝັ່ງໂງ່ນຫີນ. ເສືອຮ້ອງຢູ່ ໃກ້ໆ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍປາສະຈາກຄວາມຢ້ານກົວ; ພະລັງທີ່ສືດໃສທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ພາຍໃນຂ້ອຍສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການປົກປ້ອງທີ່ບໍ່ສາມາດໂຈມຕີໄດ້. ໝາຍຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ; ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ ຈາກຫາຍໄປ ຂອງຊີວິດອື່ນໄດ້ທໍລະຍົດຕົນເອງເຂົ້າໃນຮູບແບບທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມໃນປະຈຸບັນຂອງການພົບປະ ກັບຄູບາອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍ.

"ຄວາມຄິດໂດດດ່ຽວຂອງຂ້ອຍຖືກລົບກວນດ້ວຍສຽງຕື່ນຍ່າງທີ່ກໍາລັງເຂົ້າມາໃກ້. ໃນຄວາມມືດ, ມືຂອງຜູ້ຊາຍ ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍລຸກຂຶ້ນຢ່າງອ່ອນໂຍນ, ແລະ ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງແຫ້ງໃຫ້ຂ້ອຍ."

"ມາ, ຮ້າຍ' ຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອນຮ່ວມທາງ ກ່າວ. 'ທີ່ ນາຍ ລໍຖ້າຢູ່ ເຈົ້າ.

"ລາວນໍາພາທາງຜ່ານປ່າ. ຄືນທີ່ມືດມືວກໍຖືກສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ໂກງຢ່າງ ກະທັນຫັນ."

"ສາມາດ ນັ້ນ ເປັນ ທີ່ ຕາເວັນຂຶ້ນບໍ່? ຂ້ອຍ ໄດ້ສອບຖາມ. ແນ່ນອນ ທີ່ ທັງໝົດ ກາງຄືນ ມີ ບໍ່ ຜ່ານໄປແລ້ວບໍ່?

"ເວລາທ່ຽງຄືນແລ້ວ.' ຜູ້ນໍາທາງຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນຢ່າງອ່ອນໂຍນ. 'ແສງສະຫວ່າງທາງນັ້ນຄືແສງໄຟຂອງ ພະລາຊະວັງສີທອງ, ປະກົດຂຶ້ນທີ່ນີ້ໃນຄືນນີ້ໂດຍ Babaji ທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ. ໃນອະດີດທີ່ມືດມືວ, ເຈົ້າເຄີຍ ສະແດງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມງາມຂອງພະລາຊະວັງ. ດຽວນີ້ນາຍຂອງພວກເຮົາກໍາລັງຕອບ ສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງປິດປ່ອຍເຈົ້າຈາກພັນທະຂອງກໍາມະ.' ³⁴⁻⁴ ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ, 'ພະລາຊະວັງທີ່ງົດງາມຈະເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈົ້າໃນຄືນນີ້ເຂົ້າສູ່ *Kriya Yoga*. ຮ້າຍນ້ອງ ທັງໝົດຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ເຂົ້າຮ່ວມພິທີຕ້ອນຮັບ, ປິຕິຍິນດີໃນຕອນທ້າຍຂອງການຖືກເນລະເຫດທີ່ຍາວນານຂອງເຈົ້າ. ເບິ່ງແມ່!'

"ພະລາຊະວັງອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທີ່ເຮັດດ້ວຍຄໍາທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ປະດັບດ້ວຍ ເພັດພອຍທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ, ແລະຕັ້ງຢູ່ທ່າມກາງສວນທີ່ມີພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມ, ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ. ໄພ່ພົນທີ່ມີໃບໜ້າຄືກັບທູດສະຫວັນໄດ້ຍືນຢູ່ຕາມປະຕູທີ່ສະຫງ່າງາມ, ເຄີ່ງໜຶ່ງແດງ ດ້ວຍແກ້ວປະເສີດຂອງຫັບທິມ."

ເພັດ, ໄຂ່ມຸກ, ໄພ່ລິນ, ແລະ ມໍລະກົດ ທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ເຫຼືອມເປັນເງົາ ໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ໃນຂອບໂຄ້ງ ຕົກແຕ່ງ.

"ຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕາມເພື່ອນຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງໂຖງຕ້ອນຮັບທີ່ກວ້າງຂວາງ. ກິນຫອມຂອງທູບ ແລະ ດອກ
ກູຫລາບລອຍໄປໃນອາກາດ; ໂຄມໄຟທີ່ມີຕົວໄດ້ສ້ອງແສງຫຼາກຫຼາຍສີ. ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງຜູ້ນັບຖື, ບາງຄົນຜິວ
ຂາວ, ບາງຄົນຜິວດຳ, ສວດມົນຕິນຕີ, ຫຼືນັ້ງຢູ່ໃນທ່ານັ້ງສະມາທິ, ຈົມຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ຄວາມສຸກທີ່
ສົດໃສໄດ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວບັນຍາກາດ."

"ຈົງຊົມຊື່ນກັບຄວາມງາມທາງດ້ານສິລະປະຂອງພະລາຊະວັງແຫ່ງນີ້, ເພາະມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເປັນກຽດແກ່ເຈົ້າເຫົານັ້ນ." ຜູ້ນຳທາງຂອງຂ້ອຍຍິນຢ່າງເຫັນອີກເຫັນໃຈ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເວົ້າອອກມາດ້ວຍ ຄວາມປະຫຼາດໃຈສອງສາມຄັ້ງ.

"ອ້າຍ," ຂ້ອຍເວົ້າ, "ຄວາມງາມຂອງໂຄງສ້າງນີ້ເກີນຂອບເຂດຂອງຈົນຕະນາການຂອງມະນຸດ. ກະລຸນາບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມລຶກລັບຂອງຕົ້ນກຳເນີດຂອງມັນ."

"ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ເຈົ້າ." ດວງຕາດຳຂອງເພື່ອນຂອງຂ້ອຍເຫຼືອມເປັນປະກາຍດ້ວຍປັນຍາ. "ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ກ່ຽວກັບການເປັນວັດຖຸນີ້. ຈັກກະວານທັງໝົດແມ່ນຄວາມຄິດທີ່ເປັນວັດຖຸຂອງ ຜູ້ສ້າງ. ກ່ອນດິນທີ່ໜັກໜ່ວງນີ້, ລອຍຢູ່ໃນອະວະກາດ, ແມ່ນຄວາມຝັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງອອກຈາກສະຕິຂອງພຣະອົງ, ຄືກັບຫົມະນຸດໃນຄວາມຝັນຂອງລາວໄດ້ສືບພັນແລະ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດມີຊີວິດຊື່ວ່າດ້ວຍສິ່ງມີຊີວິດຂອງມັນ.

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກກ່ອນຕາມແນວຄວາມຄິດ. ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນໄວຂຶ້ນ; ອະຕອມພະລັງງານເກີດຂຶ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ປະສານອະຕອມເຂົ້າໄປໃນວົງກົມທີ່ແຂງແກ່ນນີ້. ໂມເລກຸນທັງໝົດຂອງມັນຖືກຍຶດຕິດກັນໂດຍພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະອົງຖອນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງອອກ, ໂລກຈະແຕກສະຫຼາຍເປັນພະລັງງານອີກຄັ້ງ. ພະລັງງານຈະລະລາຍ" ເຂົ້າໄປໃນສະຕິ; ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບໂລກຈະຫາຍໄປຈາກຄວາມເປັນວັດຖຸວິໄສ.

"ສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມຝັນຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຮູບຮ່າງໂດຍຄວາມຄິດໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງຜູ້ຝັນ. ເມື່ອຄວາມຄິດທີ່ສອດຄ່ອງກັນນັ້ນຖືກຖອນອອກໃນເວລາຕົ້ນນອນ, ຄວາມຝັນ ແລະ ອົງປະກອບຂອງມັນຈະລະລາຍໄປ. ຜູ້ຊາຍຫຼັບຕາລົງ ແລະ ສ້າງຄວາມຝັນຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງເມື່ອຕົ້ນຂຶ້ນ ລາວກໍຈະກຳຈັດຮູບຮ່າງອອກໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ລາວປະຕິບັດຕາມຮູບແບບເດີມອັນສູງສົງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອລາວຕົ້ນຂຶ້ນໃນສະຕິຂອງຈັກກະວານ, ລາວຈະກຳຈັດພາບລວງຕາຂອງຄວາມຝັນຈັກກະວານໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ."

"ໂດຍການເປັນໝຶ່ງດຽວກັບຄວາມຕັ້ງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ບາບາຈີສາມາດເອີ້ນອະຕອມທາດຕ່າງໆມາລວມກັນ ແລະ ສະແດງຕົວມັນເອງໃນຮູບແບບໃດກໍໄດ້. ພະລາຊະວັງທອງນີ້, ຖືກສ້າງຂຶ້ນທັນທີ, ແມ່ນເປັນຈິງ, ເຖິງແມ່ນວ່າໂລກນີ້ເປັນຈິງ. ບາບາຈີໄດ້ສ້າງຄະລະວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງລາວ ແລະ ກຳລັງຍຶດອະຕອມຂອງມັນໄວ້ນຳກັນໂດຍອຳນາດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ ແລະ ກຳລັງຮັກສາມັນໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ." ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ, "ເມື່ອໂຄງສ້າງນີ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງມັນ, ບາບາຈີຈະກຳຈັດມັນອອກ."

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງງຽບຢູ່ໃນຄວາມປະຫຼາດໃຈ, ຜູ້ນຳທາງຂອງຂ້ອຍໄດ້ສະແດງທ່າທາງຫົກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ. 'ພະລາຊະວັງທີ່ເຫຼືອມເປັນເຈົ້ານີ້, ປະດັບປະດາດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບຢ່າງສວຍງາມ, ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ ຫຼື ດ້ວຍຄຳ ແລະ ແກ້ວປະເສີດທີ່ຊຸດຄືນຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ມັນຕັ້ງໝັ້ນຄົງ, ເປັນສິ່ງທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບມະນຸດ." **34-5** ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບຮູ້ຕົນເອງວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັງທີ່ Babaji ໄດ້ເຮັດ, ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍໃດໆໄດ້ໂດຍພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນຕົວລາວ. ກ່ອນຫົນທຳມະດາລັອກຄວາມລັບຂອງພະລັງງານປະລະມານູທີ່ໜ້າອັດສະຈັນພາຍໃນຕົວມັນເອງ; **34-6** ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນທຳມະດາກໍຍັງເປັນຜູ້ທີ່ມີພະລັງແຫ່ງຄວາມສັກສິດຢູ່.

"ນັກປາດໄດ້ເກັບເອົາແຈກັນທີ່ສວຍງາມຈາກໂຕະໃກ້ໆທີ່ມີດ້າມຈັບທີ່ເຫຼືອມດ້ວຍເພັດ. 'ຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ສ້າງພະລາຊະວັງນີ້ໂດຍການເຮັດໃຫ້ລັງສີຄອສມິກສີທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າຫຼາຍພັນອັນແຂງຕົວ,' ລາວກ່າວຕໍ່ໄປ. 'ແຕະແຈກັນນີ້ແລະເພັດຂອງມັນ; ພວກມັນຈະຕອບສະໜອງການທົດສອບທັງໝົດຂອງປະສົບການທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດ.'

"ຂ້ອຍ ກວດສອບແລ້ວ ທີ່ ແຈກັນ ແລະ ຜ່ານໄປແລ້ວ ຂອງຂ້ອຍ ມີ ເກີນ ທີ່ ລຽບ ຝາຫ້ອງ, ໝາ ດ້ວຍ ຄໍາ ເຫຼືອມເປັນເງົາ. ເຄື່ອງປະດັບແຕ່ລະອັນທີ່ກະແຈກກະຈາຍໄປຢ່າງຝຸ່ມເຝື້ອຍນັ້ນສົມຄວນແກ່ການເກັບກໍາຂອງ ກະສັດ. ເລິກຊຶ້ງ ຄວາມພໍໃຈແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ. ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈົມຢູ່ໃຕ້ນ້ຳ, ຊ່ອນຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ ສໍານຶກຂອງຂ້ອຍຈາກຊີວິດຕ່າງໆ

ຕອນນີ້ ໄປແລ້ວ ເບິ່ງຄືວ່າ ພ້ອມໆກັນ ພໍໃຈ ແລະ ມອດລົງ.

"ເພື່ອນຮ່ວມທາງທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງຂ້ອຍໄດ້ນຳພາຂ້ອຍຜ່ານປະຕູໂຄ້ງ ແລະ ທາງຍ່າງທີ່ປະດັບປະດາຢ່າງງົດງາມ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຕ່າງໆ" ໄດ້ຮັບການຕິກແຕ່ງຢ່າງອຸດົມສົມບູນໃນແບບຂອງພະລາຊະວັງຂອງຈັກກະພັດ. ພວກເຮົາ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງໂຖງໃຫຍ່. ຢູ່ໃຈກາງມີບັນລັງສີທອງຄຳປະດັບປະດາດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບທີ່ປະດັບປະດາດ້ວຍສີສັນ ທຶງດຽມ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໃນທ່າດອກບົວ, ບາບາຈິຜູ້ສູງສຸດນັ່ງຢູ່. ຂ້າພະເຈົ້າຄູ່ເຂົ້າລົງເທິງພື້ນທີ່ເຫຼືອມຢູ່ຕີນຂອງທ່ານ.

"'ລາຮິຣິ, ເຈົ້າຍັງຄອງຄອຍຄວາມປາຖະໜາໃນຝັນຂອງເຈົ້າສຳລັບພະລາຊະວັງຄຳຢູ່ບໍ່?' ຕາຂອງຄູ່ຂອງຂ້ອຍ ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ ຄື ຂອງລາວ ເປັນເຈົ້າຂອງ ໄຟລິນ. ຕື່ນ! ທັງໝົດ ຂອງເຈົ້າ ທາງໂລກ ຄວາມຫົວນ້ຳ ແມ່ນ ກ່ຽວກັບ ໄປຫາ ເປັນ ດັບໄປຕະຫຼອດການ.' ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຄຳອວຍພອນທີ່ລືກລັບບາງຄຳ. 'ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງ ລຸກຂຶ້ນ. ຈົ່ງຮັບເອົາການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈົ້າເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານ *Kriya Yoga* .' "

"ບາບາຈິໄດ້ຍຶດມືອອກ; ໄຟ ໂຮມາ (ບູຊາ) ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍໝາກໄມ້ ແລະ ດອກໄມ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຮັບເຕັກນິກໂຍຄະທີ່ປົດປ່ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາທີ່ລຸກໄໝ້ນີ້."

"ພິທີກຳໄດ້ສຳເລັດໃນຕອນເຊົ້າມືດ. ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການນອນຫລັບໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ໄດ້ຍ່າງ ອ້ອມພະລາຊະວັງ, ເຕັມໄປດ້ວຍຊັບສົມບັດ ແລະ ວັດຖຸສິລະປະ ທີ່ລ້ຳຄ່າຢູ່ທຸກດ້ານ . "

ເມື່ອຂ້ອຍລົງໄປຫາສວນທີ່ສວຍງາມ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນ, ໃກ້ໆກັນ, ຖ້າດຽວກັນ ແລະ ໜ້າຜາຍູ້ທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ເຊິ່ງມີ ວານນິບໍເຄີຍຕິດກັບພະລາຊະວັງ ຫຼື ລະບຽງດອກໄມ້.

"ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງອີກຄັ້ງ, ສ່ອງແສງຢ່າງງົດງາມພາຍໃຕ້ແສງແດດທີ່ໜາວເຢັນຂອງພູເຂົາ ຫົມະໄລ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊອກຫາການປະກົດຕົວຂອງອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພຣະອົງຍັງຄົງປະທັບຢູ່ ເທິງບັນລັງ, ອ້ອມຮອບດ້ວຍສາວິກທີ່ງົບສະຫງົບຫຼາຍຄົນ."

"ລາຮິຣິ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ຫົວ. ບາບາຈິ ເພີ່ມແລ້ວ, ປິດ ຂອງເຈົ້າ ຕາ."

"ເມື່ອຂ້ອຍເປີດພວກມັນຄືນໃໝ່, ພະລາຊະວັງທີ່ມີສະເໝ່ ແລະ ສວນທີ່ສວຍງາມຂອງມັນກໍ່ຫາຍໄປ. ຮ່າງກາຍ ຂອງຂ້ອຍເອງ ແລະ ຮູບແບບຂອງ Babaji ແລະ ກຸ່ມຂອງ chelas ທັງໝົດດຽວນີ້ຖືກວາງໄວ້ເທິງຕຽງເປົ້າ." ຢູ່ ບໍລິເວນທີ່ແນ່ນອນຂອງພະລາຊະວັງທີ່ຫາຍໄປ, ບໍ່ໄກຈາກທາງເຂົ້າທີ່ມີແສງແດດສ່ອງເຖິງຂອງຖ້ຳຫີນ. ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ ວ່າຜູ້ນຳທ່ຽວຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າພະລາຊະວັງຈະຖືກປະຖົມໄວ້, ອະຕອມທີ່ຖືກປ່ອຍອອກມາສູ່ແກ່ນແຜ້ ຂອງຄວາມຄິດທີ່ມັນໄດ້ຜຸດຂຶ້ນມາ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕົກຕະລົງ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄູ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈ. ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຄາດຫວັງຫຍັງຕໍ່ໄປໃນມື້ແຫ່ງການອັດສະຈັນນີ້.

"ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງພະລາຊະວັງໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງແລ້ວ," ບາບາຈິອະທິບາຍ. ລາວໄດ້ຍົກພາຊະນະ ດິນຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ. "ເອົາມືຂອງເຈົ້າໄປວາງໄວ້ທີ່ນັ້ນ ແລະ ຮັບອາຫານທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ."

"ທັນທີທີ່ຂ້ອຍແຕະຖ້ວຍກວ້າງແລະຫວ່າງເປົ້າ, ມັນກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ເຂົ້າໝົມປັ້ງ ທອດເນີຍຮ້ອນໆ , ແກງກະຫລີ, ແລະຂອງຫວານທີ່ຫາຍາກ. ຂ້ອຍຊ່ວຍຕົວເອງ, ສັງເກດເຫັນວ່າຖ້ວຍນັ້ນເຕັມຢູ່ສະເໝີ. ເມື່ອຂ້ອຍກິນອາຫານ ແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫານ້ຳອ້ອມຮອບ. ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຊິໄປທີ່ຖ້ວຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ເບິ່ງແມ່! ອາຫານໄດ້... ຫາຍໄປ; ໃນສະຖານທີ່ຂອງມັນແມ່ນນ້ຳ, ໃສ່ຄືກັບມາຈາກຫ້ວຍພູເຂົາ."

"ມີມະນຸດໜ້ອຍຄົນທີ່ຮູ້ວ່າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າປະກອບມີອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສຳເລັດທາງໂລກ," ບາບາຈິ ສັງເກດເຫັນ. "ອານາຈັກອັນສູງສົງຂະຫຍາຍໄປສູ່ໂລກ, ແຕ່ອານາຈັກສຸດທ້າຍ, ເປັນພາບລວງຕາ, ບໍ່ສາມາດລວມ ເອົາສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມເປັນຈິງໄດ້."

"ທີຮັກ ກູຮູ, ສຸດທ້າຍ ກາງຄືນ ເຈົ້າ ສະແດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວ ສຳລັບ ຂ້ອຍ ທີ່ ລິງ ຂອງ ຄວາມງາມ ໃນ ສະຫວັນ ແລະ ດິນ! ຂ້ອຍ

ຍົມໃຫ້ກັບຄວາມຊົງຈໍາຂອງພະລາຊະວັງທີ່ຫາຍໄປ; ແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີໂຍຄະທໍາມະດາຄົນໃດເຄີຍໄດ້ຮັບການລິເລີ່ມເຂົ້າສູ່ຄວາມລຶກລັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງວິນຍານທໍາມະກາງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີຄວາມຫລູຫລາທີ່ໜ້າປະທັບໃຈຫຼາຍກວ່າ! ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງຢ່າງງຽບໆ ໃນຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຈະແຈ້ງຂອງສະຖານະການໃນປະຈຸບັນ. ພົນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ, ຫຼັງຄາທີ່ສູງຊັນ, ຖ້າທີ່ສະເໝີທີ່ພັກອາໄສແບບດັ້ງເດີມ - ທັງໝົດເບິ່ງຄືວ່າເປັນສະຖານທີ່ທໍາມະຊາດທີ່ສະຫງ່າງາມສໍາລັບໄພ່ພົນເຊຣາຟິກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ.

"ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງຜ້າຫົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສັກສິດຂອງການຮັບຮູ້ໃນອະດີດ. ຄູບາອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະ ວາງມືຂອງເພິ່ນໄວ້ເທິງຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ ສະພາບ *nirbikalpa samadhi* , ຢູ່ໃນຄວາມສຸກຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງເປັນເວລາເຈັດມື້. ຂ້າມຊັນຮຽນຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂລກແຫ່ງຄວາມເປັນຈິງທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍ. ຂ້າຈຳກັດທີ່ຫຼອກລວງທັງໝົດໄດ້ຫາຍໄປ; ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊານິລັນຕອນຂອງວິນຍານຈັກກະວານ. ໃນມື້ທີ່ແປດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມລົງທີ່ຕີນຂອງຄູບາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ຮັກສາຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃກ້ພຣະອົງສະເໝີໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານອັນສັກສິດນີ້.

"'ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ,' ບາບາຈີ ກ່າວພ້ອມທັງກອດຂ້ອຍ, 'ບົດບາດຂອງເຈົ້າໃນຊາດນີ້ຕ້ອງໄດ້ສະແດງຢູ່ເທິງເວທີພາຍນອກ. ກ່ອນເກີດລູກ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກຊີວິດຫຼາຍໆຢ່າງຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງໂດດດ່ຽວ, ດຽວນີ້ເຈົ້າຕ້ອງປະສົມປະສານກັນຢູ່ໃນໂລກຂອງ ມະນຸດ."

"ຈຸດປະສົງທີ່ເລິກເຊິ່ງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຈິງທີ່ວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພົບຂ້ອຍໃນຄັ້ງນີ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງທຸລະກິດເລັກນ້ອຍ. ເຈົ້າຕ້ອງປະຖິ້ມຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມລັບຂອງພວກເຮົາໃນພູເຂົາຫິມະໄລ; ຊີວິດຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຮ້ານທີ່ແອອັດ, ເປັນຕົວຢ່າງຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນໂຍຄະທີ່ດີເລີດ."

"'ສຽງຮ້ອງຂອງຊາຍຍິງທາງໂລກຫຼາຍຄົນທີ່ງົງງັນບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຫູຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,' ລາວກ່າວຕໍ່ໄປ. 'ເຈົ້າໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ນໍາເອົາຄວາມປອບໂຍນທາງວິນຍານຜ່ານ *Kriya Yoga* ມາສູ່ຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງຫຼາຍຄົນ. ຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ມີພາລະຜູກພັນໃນຄອບຄົວ ແລະ ໜ້າທີ່ທາງໂລກທີ່ໜັກໜ່ວງຈະເອົາຫົວໃຈໃໝ່ຈາກເຈົ້າ, ເຈົ້າຂອງເຮືອນຄືກັບພວກເຂົາ. ເຈົ້າຕ້ອງນໍາພາພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານໂຍຄະທີ່ສູງທີ່ສຸດບໍ່ໄດ້ຖືກຫ້າມສໍາລັບຜູ້ຊາຍໃນຄອບຄົວ. ແມ່ນແຕ່ໃນໂລກ, ໂຍຄະຜູ້ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງຊື່ສັດ, ໂດຍບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈສ່ວນຕົວ ຫຼື ຄວາມຜູກພັນ, ກໍຍັງກ້າວໄປສູ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງການເປີດເຜີຍທີ່ແນ່ນອນ."

"ບໍ່ມີຄວາມຈໍາເປັນໃດໆທີ່ຍັງຄັບໃຫ້ເຈົ້າອອກຈາກໂລກນີ້, ເພາະວ່າພາຍໃນເຈົ້າໄດ້ແຍກທຸກພັນທະກໍາຂອງມັນອອກແລ້ວ. ບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້, ເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນນັ້ນ. ຍັງອີກຫຼາຍປີທີ່ເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄອບຄົວ, ທຸລະກິດ, ພົນລະເມືອງ, ແລະ ທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງມີສະຕິ. ລົມຫາຍໃຈອັນຫວານຊືນແຫ່ງຄວາມຫວັງອັນສູງສົ່ງໃໝ່ຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈທີ່ແຫ້ງແລ້ງຂອງມະນຸດທາງໂລກ. ຈາກຊີວິດທີ່ສົມດຸນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈວ່າການປົດປ່ອຍແມ່ນຂຶ້ນກັບການເສຍສະລະພາຍໃນ, ແທນທີ່ຈະເປັນພາຍນອກ."

"ຄອບຄົວ, ຫ້ອງການ, ແລະໂລກຂອງຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າຫ່າງໄກປານໃດ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຝັງຄູຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງພູຫິມະໄລ. ແຕ່ຄວາມຈິງທີ່ໝັ້ນຄົງດັ່ງກ່ອນຢູ່ໃນຄໍາເວົ້າຂອງລາວ; ຂ້ອຍຕົກລົງຢ່າງອ່ອນໂຍນທີ່ຈະອອກຈາກສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກແຫ່ງນີ້. ບາບາຈີໄດ້ແນະນໍາຂ້ອຍກ່ຽວກັບກົດລະບຽບທີ່ເຂັ້ມງວດບູຮານທີ່ຄວບຄຸມການຖ່າຍທອດສິລະປະໂຍຄະຈາກຄູໄປຫາສາວິກ."

"'ຈົງມອບ ກະແຈ *Kriya* ໃຫ້ແກ່ chelas ທີ່ມີຄຸນສົມບັດເຫຼົ່ານັ້ນ,' Babaji ກ່າວ. 'ຜູ້ທີ່ສາບານວ່າຈະເສຍສະລະທຸກຢ່າງໃນການສະແຫວງຫາ ຂອງ ທີ່ສັກສິດ ແມ່ນ ເໝາະສົມ ໄປຫາ ແກ້ໄຂ ທີ່ ສຸດທ້າຍ ຄວາມລຶກລັບ ຂອງ ຊີວິດ ຜ່ານ ທີ່ ວິທະຍາສາດ ຂອງ ການນັ່ງສະມາທິ."

"ທ່ານທູດສະຫວັນ, ຍ້ອນວ່າທ່ານໄດ້ຊ່ວຍມະນຸດຊາດໂດຍການຟື້ນຄືນ ສິລະປະ *Kriya* ທີ່ສູນຫາຍໄປແລ້ວ ,

ທ່ານຈະບໍ່ເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດນັ້ນໂດຍການຜ່ອນຄາຍຂໍ້ກຳນົດທີ່ເຂັ້ມງວດສຳລັບການເປັນສາວິກບໍ່?" ຂ້າພະເຈົ້າ
ຫລຽວເບິ່ງ

ອ້ອນວອນຢ່າງໜັກທີ່ Babaji. 'ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຂໍໃຫ້ທ່ານອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສືບສານ *Kriya* ໃຫ້ກັບຜູ້ສະແຫວງຫາທຸກຄົນ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຕອນທຳອິດພວກເຂົາບໍ່ສາມາດສາບານຕົນເອງວ່າຈະປະຖິ້ມພາຍໃນໄດ້ຢ່າງສົມບູນ. ຊາຍແລະຍິງທີ່ຖືກທໍລະມານຂອງໂລກ, ຖືກຕິດຕາມດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານສາມຢ່າງ, **34-7** ຕ້ອງການກຳລັງໃຈເປັນພິເສດ. ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ພະຍາຍາມເດີນທາງໄປສູ່ອິດສະລະພາບ ຖ້າຫາກ ການເລີ່ມຕົ້ນ *Kriya* ຖືກກົດກັນຈາກພວກເຂົາ.

"ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຄວາມປາດຖະໜາອັນສູງສົ່ງໄດ້ຖືກສະແດງອອກຜ່ານທ່ານ." ດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ລຽບງ່າຍເຫຼົ້ານີ້, ຄູ່ຜູ້ມີເມດຕາໄດ້ຍົກເລີກມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເຂັ້ມງວດທີ່ໄດ້ປິດບັງ *Kriya* ຈາກໂລກມາເປັນເວລາດົນແລ້ວ. "ຈົ່ງໃຫ້ *Kriya* ຢ່າງເສລີແກ່ທຸກຄົນທີ່ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຖ່ອມຕົວ."

ຫຼັງຈາກງຽບສະຫງັດ, ບາບາຈີ ໄດ້ກ່າວຕື່ມອີກວ່າ, 'ຈົ່ງກ່າວຊື່ຄຳສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ຈາກພະ ຄະວາດກິຕາ" ໃຫ້ສາວິກແຕ່ລະຄົນຝັ່ງວ່າ: "ສະວອນປາມາສະຍາ ທຳມະສະຍາ, ຕຣະຢາຕາ ມະຫາໂຕ ໂພຍະ" - "ການປະຕິບັດສາສະໜານີພຽງເລັກນ້ອຍກໍຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້." **34-8**

"ໃນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຄູ່ເຂົາລົງທີ່ຕີນຂອງຄູບາຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອຂໍພອນອຳລາເພີນ, ເພີນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມລັງເລໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະຈາກເພີນໄປ."

"ພວກເຮົາບໍ່ມີການແຍກກັນ, ລູກທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ.' ລາວແຕະບ່າຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກ. 'ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ, ເມື່ອເຈົ້າໂທຫາຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າທັນທີ.'"

"ໄດ້ຮັບການປອບໂຍນຈາກຄຳສັນຍາອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຄຳທີ່ຫາກໍຄົ້ນພົບໃໝ່ແຫ່ງປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກພູເຂົາ. ທີ່ຫ້ອງການ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຈາກເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຫຼົງທາງຢູ່ໃນປ່າທີ່ມະໄລເປັນເວລາສິບມື້. ຈິດໝາຍສະບັບໜຶ່ງໄດ້ມາຮອດຈາກສຳນັກ ງານໃຫຍ່ໃນໄວໆນີ້ ."

"'Lahiri ຄວນກັບຄືນໄປຫາ Danapur **34-9** ຫ້ອງການ,' ມັນຂຽນໄວ້. 'ການໂອນຍ້າຍຂອງລາວໄປ Ranikhet ເກີດຂຶ້ນໂດຍຄວາມຜິດພາດ. ຜູ້ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງຄວນຖືກສົ່ງໄປຮັບໜ້າທີ່ Ranikhet.'"

"ຂ້ອຍຍິນ, ຄິດເຖິງກະແສຂ້າມທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ນຳພາຂ້ອຍມາສູ່ຈຸດທີ່ໄກທີ່ສຸດແຫ່ງນີ້ຂອງອິນເດຍ."

"ກ່ອນທີ່ຈະກັບຄືນໄປ Danapur, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາສອງສາມມື້ກັບຄອບຄົວເບັງກາລີທີ່ Moradabad. ກຸ່ມເພື່ອນຫົກຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຫັກທາຍຂ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫັນການສົນທະນາໄປສູ່ຫົວຂໍ້ທາງວິນຍານ, ເຈົ້າພາບຂອງຂ້ອຍໄດ້ສັງເກດເຫັນຢ່າງໂສກເສົ້າວ່າ:

"ໂອ້, ໃນ ເຫຼົ້ານີ້ ມີ ອິນເດຍ ແມ່ນ ທຸກຍາກ ຂອງ ໄພ່ພົນ!

"ບາບູ," ຂ້ອຍ ໄດ້ປະທ້ວງ ອົບອຸ່ນ, ຂອງ ຫຼັກສູດ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ດີຫຼາຍ ແມ່ນ ບົດ ໃນ ອັນນີ້ ທີ່ດີນ!

"ໃນອາລົມທີ່ຮ້ອນແຮງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ເລົ່າປະສົບການທີ່ມະຫັດສະຈັນຂອງຂ້ອຍໃນພູເຂົາທີ່ມະໄລ. ບໍລິສັດນ້ອຍໆນັ້ນມີຄວາມສຸພາບທີ່ບໍ່ເຊື່ອ."

"ລາຫິຣີ,' ຊາຍຄົນໜຶ່ງເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, 'ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນໃນອາກາດພູເຂົາທີ່

ຫາຍາກເຫຼົ່ານັ້ນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຝັນກາງເວັນທີເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຄືນມາ.'

"ກຳລັງໄໝ້ ດ້ວຍ ທີ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຂອງ ຄວາມຈິງ, ຂ້ອຍ ໄດ້ເວົ້າ ໂດຍບໍ່ມີ ຄົບກຳນົດ ຄິດວ່າ. ຖ້າ ຂ້ອຍ ໂທ
ລາວ, ຂອງຂ້ອຍ ກູຄູ ຈະ

ປາກົດ ຂວາ ໃນ ອັນນີ ເຮືອນ.

"ຄວາມສົນໃຈສ່ອງແສງຢູ່ໃນທຸກໆສາຍຕາ; ມັນບໍ່ແປກທີ່ກຸ່ມດັງກ່າວຢາກເຫັນໄພ່ພົນປະກົດຕົວໃນລັກສະນະທີ່ແປກປະຫຼາດດັງກ່າວ. ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍ້ຫ້ອງທົງຮູບສະຫງົບ ແລະ ຜ້າຫົມຂົນສັດໃໝ່ສອງຜືນ."

"ນາຍຈະປະກົດຕົວມາຈາກອີເທີ,' ຂ້ອຍເວົ້າ. 'ຢູ່ຢ່າງງຽບໆຢູ່ນອກປະຕູ; ຂ້ອຍຈະໂທຫາເຈົ້າໃນໄວໆນີ້."

"ຂ້ອຍໄດ້ຈົມລົງສູ່ສະພາບສະມາທິ, ເອີ້ນຄູຂອງຂ້ອຍຢ່າງຖ່ອມຕົວ. ຫ້ອງທີ່ມີດມົວໃນໄວໆນີ້ກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍແສງເດືອນທີ່ມີດມົວ; ຮູບຮ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງບາບາຈີໄດ້ປະກົດຕົວ."

"ລາຫິຣີ, ເຈົ້າເອີ້ນຂ້ອຍເພື່ອເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆບໍ່?' ສາຍຕາຂອງນາຍແມ່ນເດັດຂາດ. 'ຄວາມຈິງແມ່ນສໍາລັບຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງ, ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ມັນງ່າຍທີ່ຈະເຊື່ອເມື່ອຄົນເຮົາເຫັນ; ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະປະຕິເສດໄດ້."

ຄວາມຈິງທີ່ເໝືອຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນສົມຄວນໄດ້ຮັບ ແລະ ຖືກຄົ້ນພົບໂດຍຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະຄວາມສົງໄສທາງວັດຖຸນິຍົມຕາມທໍາມະຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.' ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງຈິງຈັງວ່າ, 'ປ່ອຍຂ້ອຍໄປ!'

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມລົງທີ່ຕີນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມອ້ອນວອນ. 'ທ່ານຄູ່ຜູ້ບໍລິສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໂທດດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ. ມັນແມ່ນເພື່ອສ້າງສັດທາໃນຈິດໃຈທີ່ຕາບອດທາງວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ້າທີ່ຈະໂທຫາທ່ານ. ເນື່ອງຈາກທ່ານໄດ້ປະກົດຕົວຢ່າງກະລຸນາໃນຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ກະລຸນາຢາອອກໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ປະທານພອນໃຫ້ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຊື່ອ, ຢ່າງໜ້ອຍພວກເຂົາກໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະສືບສວນຄວາມຈິງຂອງການຍືນຍັນທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

"ດີຫຼາຍ; ຂ້ອຍຈະຢູ່ດິນ. ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າຖືກທໍາລາຍຕໍ່ໜ້າໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າ." ໃບໜ້າຂອງ Babaji ອ່ອນລົງ, ແຕ່ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, 'ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະມາເມືອເຈົ້າຕ້ອງການຂ້ອຍ, ແລະບໍ່ແມ່ນສະເໝີໄປເມື່ອເຈົ້າໂທຫາຂ້ອຍ. **34-10** '

"ຄວາມງຽບສະຫງົບໄດ້ຄອບງໍາກຸ່ມນ້ອຍໆເມື່ອຂ້ອຍເປີດປະຕູ. ຄືກັບວ່າບໍ່ໄວ້ວາງໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈ້ອງເບິ່ງຮູບຮ່າງທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາຢູ່ເທິງບ່ອນນັ່ງທີ່ມີຜ້າຫົມ."

"ນີ້ແມ່ນການສະກົດຈິດມວນຊົນ!" ຊາຍຄົນໜຶ່ງຫົວຂວັນຢ່າງໃຈຊ່ວຍ. 'ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງນີ້ໄດ້ໂດຍທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້!'

"ບາບາຈີກ່າວໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍຮອຍຍືມ ແລະ ໂບກມືໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແຕ່ຕະ້ອງເນື້ອໜັງທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ແຂງແກ່ນຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ຄວາມສົງໄສໄດ້ຖືກກໍາຈັດອອກໄປ, ໝູ່ຂອງຂ້ອຍກຶມຫົວລົງເທິງພື້ນດ້ວຍຄວາມກັບໃຈທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ."

"ໃຫ້ *halua* **34-11.html** ຈົ່ງກຽມພ້ອມ.' ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ Babaji ໄດ້ຮ້ອງຂໍນີ້ເພື່ອຮັບປະກັນກຸ່ມກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງທາງຮ່າງກາຍຂອງລາວຕື່ມອີກ. ໃນຂະນະທີ່ໂຈກກໍາລັງຕື່ມ, ຄູສອນສະຫວັນໄດ້ສິນທະນາຢ່າງເປັນມິດ. ການປ່ຽນແປງຂອງ Thomases ທີ່ສົງໄສເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ກາຍເປັນ St. Pauls ທີ່ເຄົາລົບນັບຖືແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່. ຫຼັງຈາກພວກເຮົາກິນເຂົ້າແລ້ວ, Babaji ໄດ້ອວຍພອນພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຕາມລໍາດັບ. ມີແສງໄຟກະທັນຫັນ; ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນການກໍາຈັດສານເຄມີທີ່ທັນໃດຂອງອົງປະກອບເອເລັກໂຕຣນິກຂອງຮ່າງກາຍຂອງ Babaji ໃຫ້ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນໄອນ້ຳທີ່ແຜ່ລາມອອກໄປ. ພະລັງໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປັບແຕ່ງຂອງອາຈານໄດ້ຜ່ອນຄາຍການຈັບຂອງອະຕອມອີເທີທີ່ຍຶດຕິດກັນເປັນຮ່າງກາຍຂອງລາວ; ທັນໃດນັ້ນ□□□□□□ໄຟນ້ອຍໆຫຼາຍລ້ານລ້ານກໍາຈາງ

ຫາຍໄປໃນອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

"ກັບ ຂອງຂ້ອຍ ເປັນເຈົ້າຂອງ ຕາ ຂ້ອຍ ມີ ເຫັນແລ້ວ ທີ່ ຜູ້ພິຊິດ ຂອງ ຄວາມຕາຍ. ໄມຕຣາ, **34-12** ໜຶ່ງ ຂອງ ທີ່
ກຸ່ມ, ໄດ້ເວົ້າ

ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື. ໃບໜ້າຂອງເພິ່ນໄດ້ປ່ຽນໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງການຕື່ນຂຶ້ນໃໝ່ໆຂອງເພິ່ນ. 'ຄູ່ສອນສູງສຸດໄດ້ຫຼິ້ນກັບເວລາ ແລະ ອະວະກາດ, ຄືກັບເດັກນ້ອຍຫຼິ້ນກັບຟອງສະບູ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອັນໜຶ່ງທີ່ມີກະແຈຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.'

"ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍກັບຄືນໄປ Danapur. ໂດຍຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິນຍານຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ທຸລະກິດ ແລະ ຄອບຄົວຫຼາຍຢ່າງຂອງເຈົ້າຂອງບ້ານອີກຄັ້ງ."

ລາຫິຣີ ມະຫາຊາຢາ ຍັງໄດ້ເລົ່າເລື່ອງການພົບກັບ ບາບາຈີ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃຫ້ ສະວາມີ ເຄບາລານັນດາ ແລະ ສຣິຍຸກເຕສວາຣ ຟັງ, ພາຍໃຕ້ສະຖານະການທີ່ລະນຶກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງຄູ່ຄູ່ວ່າ: "ຂ້ອຍຈະມາທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການຂ້ອຍ."

"ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວແມ່ນງານ *Kumbha Mela* ທີ່ Allahabad," Lahiri Mahasaya ບອກສາວິກຂອງລາວ. "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປທີ່ນັ້ນໃນລະຫວ່າງການພັກຜ່ອນໄລຍະສັ້ນໆຈາກໜ້າທີ່ຕ້ອງການຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ່າງໄປມາທຳມະກາງຝູງຊົນຂອງພະສົງ. ແລະ ສາທຸສ ຜູ້ທີ່ມາຈາກໄລຍະໄກເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມງານບຸນສັກສິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນນັກບວດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປື້ອນຂີ້ເທົາ ກຳລັງຖືຖ້ວຍຂໍທານ. ຄວາມຄິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ, ໃສ່ ທີ່ ອອກນອກ ສັນຍະລັກ ຂອງ ການສະລະ ໂດຍບໍ່ມີ ກທີ່ສອດຄ້ອງກັນ ພາຍໃນ ພຣະຄຸນ."

"ທັນທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຜ່ານນັກບວດໄປ, ສາຍຕາທີ່ຕິກຕະລຶງຂອງຂ້ອຍກໍໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງ Babaji. ລາວກຳລັງຄູ່ເຂົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຖືສິນອິດອາຫານທີ່ມີຜົມເປັນຊຸຂະ."

"'ກູຣູຈີ!' ຂ້ອຍ ຮີບຮ້ອນ ໄປຫາ ຂອງລາວ ຂ້າງ. ທ່ານ, ສິ່ງ ແມ່ນ ເຈົ້າ ກຳລັງເຮັດ ຢູ່ນີ້ບໍ່?"

"ຂ້ອຍກຳລັງລ້າງຕີນຂອງນັກບວດຜູ້ນີ້, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະເຮັດຄວາມສະອາດເຄື່ອງໃຊ້ໃນການປຸງແຕ່ງອາຫານຂອງລາວ." ບາບາຈີ ຍິ່ມໃຫ້ຂ້ອຍຄືກັບເດັກນ້ອຍ; ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວກຳລັງບອກເປັນນິຍົມວ່າລາວຢາກໃຫ້ຂ້ອຍບໍ່ວິພາກວິຈານໃຜ, ແຕ່ໃຫ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນວັດທັງໝົດຢ່າງເທົາທຽມກັນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂອງມະນຸດທີ່ສູງກວ່າຫຼືຕ່ຳກວ່າ. ຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ກ່າວຕື່ມວ່າ, 'ໂດຍການຮັບໃຊ້ສາທຸສທີ່ສະຫຼາດແລະໂງ່າຈ້າ, ຂ້ອຍກຳລັງຮຽນຮູ້ຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈເໝືອສິ່ງອື່ນໆທັງໝົດ - ຄວາມຖ່ອມຕົວ.'"

34-1 : ດຽວນີ້ ກ ທະຫານ ໂຮງພະຍາບານ. ໂດຍ 1861 ທີ່ ອັງກິດ ລັດຖະບານ ມີ ແລ້ວ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແນ່ນອນ ການສື່ສານ ທາງໂທລະເລກ .

34-2 : ຣາມິເຂດ, ໃນ ທີ່ ອາລໂມຣາ ເມືອງ ຂອງ ຢູໄນເຕັດ ແຂວງຕ່າງໆ, ແມ່ນ ຕັ້ງຢູ່ ທີ່ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ນັນດາ ເດວີ, ທີ່ ສູງສຸດ ຍອດພູຫີມະໄລ (25,661 ຟຸດ) ໃນອິນເດຍຂອງອັງກິດ.

34-3 : "ການ ວັນຊະບາໂຕ ແມ່ນ ເຮັດ ສຳລັບ ຜູ້ຊາຍ, ແລະ ບໍ່ ຜູ້ຊາຍ ສຳລັບ ທີ່ ວັນຊະບາໂຕ."- ໝາຍ 2:27.

34-4 : ເທ ກຳມະ ກິດໝາຍ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ນັ້ນ ທຸກໆ ມະນຸດ ປາດຖະໜາ ຊອກຫາ ສຸດຍອດ ການປະຕິບັດ ຕາມ. ຄວາມປາຖະໜາ ແມ່ນ ດັ່ງນັ້ນ ທີ່ ໄສ້ ເຊິ່ງ ຜູກມັດ ມະນຸດໄປສູ່ວົງລື້ແຫ່ງການເກີດໃໝ່.

34-5 :

ຫຍັງ ແມ່ນ ກ ມະຫັດສະຈັນ? - ນິຄີ ກ"
ການຕຳໜິຕິຕຽນ, 'Tis ອັນ ໂດຍທາງອ້ອມ
".ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍ ໃນ ມະນຸດຊາດ

. ເອດເວີດ ໝູ່ມ, ໃນ ກາງຄືນ ຄວາມຄິດ-

34-6 : ເທ ທິດສະດີ ຂອງ ທີ ປະລະມະນູ ໂຄງສ້າງ ຂອງ ສານ ແມ່ນ ອະທິບາຍ ໃນ ທີ ບູຮານ ອິນເດຍ ເວເຊສີ
ກະ ແລະ ນິຢາ ບິດຂຽນ. "ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ກວ້າງຂວາງ ໂລກຕ່າງໆ ທັງໝົດ ວາງໄວ້ ໄກ ພາຍໃນ ທີ ຮູ ຂອງ
ແຕ່ລະອັນ ອະຕອມ, ຫຼາກຫຼາຍ ເປັນ ທີ ໂມດ ໃນ ກ ແສງແດດ." - ໂຍຄະ ວາສີສະຖາ.

34-7 : ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ທາງວິນຍານ ຄວາມທຸກທໍລະມານ; ສະແດງອອກ, ຕາມລໍາດັບ, ໃນ ພະຍາດ, ໃນ ທາງຈິດໃຈ ຄວາມບໍ່ພຽງພໍ ຫຼື "ຄວາມສັບສົນ," ແລະ ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຈິດວິນຍານ.

34-8 : ບົດ II:40.

34-9 : ກ ເມືອງ ໃກ້ ເບນາເຣສ.

34-10 : ໃນ ທີ ເສັ້ນທາງ ໄປຫາ ທີ ອະນັນຕະ, ແມ່ນແຕ່ ມີແສງສະຫວ່າງ ແມ່ບົດ ຄື ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ອາດຈະ ຫົນທຸກ ຈາກ ອັນ ເກີນ ຂອງ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາ ໄປຫາ ວິໄນ. ໃນ ທີ ບາ ຄະວັດ ກິ ຕາ ພວກເຮົາ ອ່ານ ຫຼາຍ ຂໍ້ຄວາມ ຢູ່ໃສ ທີ ສັກສິດ ກູຣູ ກຣິສນາ ໃຫ້ ການລົງໂທດ ເຖິງເຈົ້າຊາຍ ຜູ້ອຸທິດຕົນ, ອາຣຸນ.

34-11 : ກ ເຂົ້າໂອດ ເຮັດ ຂອງ ຄຣິມ ຂອງ ເຂົ້າສາລີ ທອດ ໃນ ເນີຍ, ແລະ ຕຶມແລ້ວ ດ້ວຍ ນົມ.

34-12 ຜູ້ຊາຍຊື່ ໄມຕຣາ (Maitra) ຜູ້ທີ່ ລາຣິຣິ ມະຫາຊາຢາ ກໍາລັງກ່າວເຖິງຢູ່ນີ້ ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ ຄວາມກ້າວໜ້າສູງໃນການຮັບຮູ້ຕົນເອງ. ຂ້ອຍ ໄດ້ພົບ ໄມຕຣາ ໄວໆນີ້ ຫຼັງຈາກ ຂອງຂ້ອຍ ການຮຽນຈົບ ຈາກ ສູງ ໂຮງຮຽນ; ລາວ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ ທີ ມະຫາມັນດານ ວິຫານ ໃນ ເບນາເຣສ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເປັນ ຜູ້ຢູ່ອາໄສ. ລາວໄດ້ບອກຂ້ອຍໃນຕອນນັ້ນກ່ຽວກັບການປະກົດຕົວຂອງ ບາບາຈີ ຕໍ່ໜ້າກຸ່ມຄົນໃນ ໂມຣາດາ ບາດ. "ດ້ວຍຜົນຂອງການອັດສະຈັນ," ໄມຕຣາ ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຂ້ອຍຟັງວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນສາວິກ ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງ ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊ."

ບົດ: 35

ເທ ເໝືອນດັງພຣະຄຣິດ ຊີວິດ ຂອງ ລາຣິຣິ ມະຫາໄຊຍະ

"ດັງນັ້ນມັນສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດສຳເລັດ." **35-1** ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ, ແລະ ໃນການຂໍໃຫ້ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາລາວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຮູ້ສຶດທີ່ອັນສູງສົງຂອງຄູຣູຂອງລາວ.

ຈາກການສຶກສາຄຳພີໄບເບີນດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຈາກທັດສະນະຂອງຊາວຕາເວັນອອກ, **35-2** ແລະ ຈາກ ການຮັບຮູ້ໂດຍສະຕິປັນຍາ, ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແມ່ນຄູສອນຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດ ທີ່ຜ່ານມາ. ມີຫຼາຍຂໍ້ຄວາມໃນຄຳພີໄບເບີນທີ່ສະຫຼຸບວ່າ ໂຢຮັນ ແລະ ພຣະເຢຊູໃນການເກີດຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພວກ ເຂົາແມ່ນ ເອລີຢາ ແລະ ສາວິກຂອງລາວ ເອລີຊາ ຕາມລໍາດັບ. (ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການສະກົດຄຳໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຜູ້ ແປພາສາກະເລັກສະກົດຊື່ເປັນ ເອລີຢາ ແລະ ເອລີເຊອຸສ; ພວກມັນປາກົດຢູ່ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ໃນຮູບແບບທີ່ ປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້.)

ຕອນທ້າຍຂອງພຣະສັນຍາເດີມແມ່ນຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບການກັບຊາດໃໝ່ຂອງເອລີຢາ ແລະ ເອລີຊາ: "ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງເອລີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳມາຫາເຈົ້າກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ

ມາເຖິງ." **35-3** ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຮັນ (ເອລີຢາ), ຖືກສົ່ງໄປ "ກ່ອນການສະເດັດມາ . . . ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຈຶ່ງເກີດ
ກ່ອນໜ້ານັ້ນເລີກນ້ອຍ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວໃຫ້ແກ່ພຣະຄຣິດ. ທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຊາ
ກາລີຜູ້ເປັນພໍ່ເພື່ອເປັນພະຍານວ່າ ໂຢຮັນລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນບໍ່ແມ່ນໃຜອື່ນນອກຈາກເອລີຢາ
(ເອລີຢາ).

"ແຕ່ ທີ່ ນາງຟ້າ ກ່າວວ່າ ແກ່ ລາວ, ຄວາມຢ້ານກົວ ບໍ່, ຊາກາຣີອາສ: ສຳລັບ ຂອງເຈົ້າ ການອະທິຖານ ແມ່ນ ໄດ້ຍິນ;
ແລະ ຂອງເຈົ້າ ພັນລະຍາ ອີລີຊາເບັດ

ຈະ ໝີ ເຈົ້າ ກ ລູກຊາຍ ແລະ ເຈົ້າ ຈະຕຸລັດ ໂທ ຂອງລາວ ຊື່ ຈອນ. . ແລະ ຫຼາຍ ຂອງ ທີ່ ເດັກນ້ອຍ ຂອງ ອິດສະຣາເອນ

ລາວຈະຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາບໍ່? ແລະລາວຈະໄປກ່ອນໜ້າລາວ **35-4** ດ້ວຍ ວິນຍານ ແລະ ລິດເດດຂອງເອລີຢາ ເພື່ອຫັນໃຈພໍ່ມາຫາລູກ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງມາຫາປັນຍາຂອງຄົນຊອບທຳ ເພື່ອຕຽມປະຊາຊົນໃຫ້ພ້ອມສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." **35-5** ພຣະເຢຊູໄດ້ລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງສອງຄັ້ງວ່າ ເອລີຢາ (ເອລີຢາ) ເປັນໂຢຮັນ: "ເອລີຢາໄດ້ມາແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເພິ່ນ.ແລ້ວພວກສາວິກ ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ." **35-6** ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພຣະຄຣິດກ່າວວ່າ: "ເພາະວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ແລະ ພຣະບັນຍັດທັງໝົດໄດ້ທຳນາຍໄວ້ຈົນເຖິງໂຢຮັນ. ແລະ ຖ້າພວກເຈົ້າຍອມຮັບ ມັນ, ນິຄີເອລີຢາ, ຜູ້ທີ່ຈະມາ." **35-7** ເມື່ອ ໂຢຮັນ ຖືກປະຕິເສດ ນັ້ນ ລາວ ແມ່ນ ອີເລຍ (ເອລີຢາ), **35-8** ລາວ ໝາຍຄວາມວ່າ ນັ້ນ ໃນ ທີ່ ຖ່ອມຕົວ ເສືອຄຸມຂອງໂຢຮັນ, ລາວບໍ່ໄດ້ມາຢູ່ຊັ້ນນອກຂອງເອລີຢາ, ຄູຣູຜູ້ຍິງໃຫຍ່ອີກ ຕໍ່ໄປ. ໃນການເກີດເປັນມະນຸດຄັ້ງກ່ອນ, ລາວໄດ້ມອບ "ເສືອຄຸມ" ແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງ ວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ແກ່ສາວິກຂອງລາວ, ເອລີຊາ. "ແລະ ເອລີຊາ ກ່າວວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະນຸຍາດທ່ານ, ຂໍໃຫ້ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານສອງເທົ່າຂອງທ່ານຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ." ແລະ ລາວກ່າວວ່າ, "ທ່ານໄດ້ຂໍສິ່ງທີ່ຍາກ: ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮັບໄປຈາກທ່ານ, ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນຕໍ່... ເຈົ້າ... ແລະ ລາວໄດ້ເອົາ ເສືອຄຸມ ຂອງເອລີຢາທີ່ຕົກລົງມາຈາກລາວ." **35-9**

ບົດບາດໄດ້ຖືກປິ່ນກັບກັນ, ເພາະວ່າເອລີຢາ-ໂຢຮັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຄູສອນທີ່ເດັ່ນຊັດຂອງເອລີຊາ-ພຣະເຢຊູອີກ ຕໍ່ໄປ, ດຽວນີ້ສົມບູນແບບໃນການຮັບຮູ້ອັນສູງສົງ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຖືກປ່ຽນຮູບລັກສະນະຢູ່ເທິງພູເຂົາ **(35-10)** ມັນແມ່ນຜູ້ສອນສາດສະໜາຂອງພຣະອົງຄື ເອລີຢາ, ພ້ອມກັບໂມເຊ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຫັນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນຮ້າຍແຮງຂອງ ພຣະອົງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາຈາກພຣະນາມອັນສູງສົງວ່າ: " ເອລີ, ເອລີ, ລາມາ ຊາບັກ ທານີ?" ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມ ຂ້າພະເຈົ້າ?" ບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ, ກ່າວວ່າ, "ຊາຍຄົນນີ້ຮ້ອງຫາເອລີຢາ. ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອລີຢາ ຈະ ມາ ໄປຫາ ຊ່ວຍ ລາວ." **35- 11**

ສາຍພົວພັນອັນເປັນນິດຂອງຄູຣູ ແລະ ສາວິກທີ່ມີຢູ່ລະຫວ່າງໂຢຮັນ ແລະ ພຣະເຢຊູ ຍັງມີຢູ່ສຳລັບ ບາບາຈີ ແລະ ລາຕີຣີ ມະຫາສາຍາ. ດ້ວຍຄວາມເປັນຫວງເປັນໄຍຢ່າງອ່ອນໄຫວ ຄູຣູຜູ້ບໍ່ຕາຍໄດ້ລອຍນ້ຳເລທຽນ ທີ່ໝູນວຽນຢູ່ ລະຫວ່າງສອງຊີວິດສຸດທ້າຍຂອງເຊລາຂອງລາວ, ແລະ ນຳພາບາດກ້າວຕໍ່ໄປຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໂດຍຊາຍ ລາຕີຣີ ມະຫາສາຍາ. ມັນບໍ່ແມ່ນຈົນກ່ວາສາວິກໄດ້ມີອາຍຸຄົບ 33 ປີ ບາບາຈີ ຈຶ່ງຖືວ່າເຖິງເວລາທີ່ຈະ ສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ບໍ່ເຄີຍຕັດຂາດຄືນໃໝ່ຢ່າງເປີດເຜີຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຫຼັງຈາກການພົບປະສັ້ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃກ້ກັບຣາບີເຄັດ, ອາຈານທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວໄດ້ຂັບໄລ່ສາວິກທີ່ຮັກ ຂອງລາວອອກຈາກກຸ່ມພູນ້ອຍໆ, ປ່ອຍລາວໄປເຜີຍແຜ່ໂລກພາຍນອກ. "ລູກເອີຍ, ຂ້ອຍຈະມາທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າ ຕ້ອງການຂ້ອຍ." ຄົນຮັກທີ່ຕາຍໄປໄດ້ຄົນໃດສາມາດມອບຄຳສັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນໄດ້?

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວສັງຄົມບໍ່ຮູ້, ການຟື້ນຟູຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ເລີ່ມໄຫຼອອກມາຈາກມຸມທີ່ຫ່າງໄກຂອງເມືອງ ເບນາເຣສ. ເຊັ່ນດຽວກັບກິນຫອມຂອງດອກໄມ້ທີ່ບໍ່ສາມາດສະກັດກັ້ນໄດ້, ລາຕີຣີມະຫາໄຊ, ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢ່າງງຽບໆໃນຖານະເຈົ້າຂອງເຮືອນທີ່ດີເລີດ, ກໍ່ບໍ່ສາມາດປິດບັງລັດສະໝີພາບທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດຂອງຕົນໄດ້. ຄ່ອຍໆ, ຈາກທຸກພາກສ່ວນຂອງປະເທດອິນເດຍ, ເຜີງຜູ້ນັບຖືໄດ້ສະແຫວງຫາບ້ານຫວານອັນສັກສິດຂອງອາຈານ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ.

ຜູ້ອຳນວຍການຫ້ອງການອັງກິດແມ່ນໜຶ່ງໃນຜູ້ທຳອິດທີ່ສັງເກດເຫັນການປ່ຽນແປງທີ່ແປກປະຫຼາດໃນພະນັກງານ ຂອງລາວ, ເຊິ່ງລາວເອີ້ນຢ່າງໜ້າຮັກວ່າ "Ecstatic Babu".

"ທ່ານ, ທ່ານເບິ່ງຄືວ່າເສົ້າໃຈ. ມີບັນຫາຫຍັງ?" ລາຕີຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຖາມດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈໃນເຊົ້າ ມື້ໜຶ່ງກັບນາຍ໋າງຂອງລາວ.

"ຂອງຂ້ອຍ ພັນລະຍາ ໃນ ອັງກິດ ແມ່ນ ວິພາກວິຈານ ເຈັບປ່ວຍ ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ຈົກຂາດ ໂດຍ ຄວາມກັງວົນ."

"ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບນາງ." ລາຕິຣີ ມະຫາສາຍາ ອອກຈາກຫ້ອງ ແລະ ນັ່ງຢູ່ຈຸດທີ່ງຽບສະຫງົບເປັນເວລາສັ້ນໆ. ເມື່ອລາວກັບມາ ລາວຍິ່ມຢ່າງປອບໂຍນ.

"ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າກຳລັງດີຂຶ້ນ; ດຽວນີ້ນາງກຳລັງຂຽນຈິດໝາຍຫາເຈົ້າ." ໂຍຄະຜູ້ມີຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງໄດ້ອ້າງເຖິງບາງສ່ວນຂອງຈິດໝາຍດັ່ງກ່າວ.

"ບາບູ ຜູ້ມີຄວາມສຸກຫຼາຍ, ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທຳມະດາ. ແຕ່ຂ້ອຍກໍບໍ່ເຊື່ອວ່າເຈົ້າສາມາດກຳຈັດເວລາແລະອະວະກາດໄດ້!"

ໃນທີ່ສຸດຈິດໝາຍທີ່ສັນຍາໄວ້ກໍມາຮອດ. ຜູ້ອຳນວຍການທີ່ຕິກຕະລຶງພົບວ່າມັນບໍ່ພຽງແຕ່ມີຂ່າວດີກ່ຽວກັບການຫາຍດີຂອງພັນລະຍາຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີປະໂຫຍກດຽວກັນທີ່ Lahiri Mahasaya ໄດ້ເວົ້າຊ້ຳອີກຫຼາຍອາທິດກ່ອນໜ້ານີ້.

ພັນລະຍາໄດ້ມາປະເທດອິນເດຍສອງສາມເດືອນຕໍ່ມາ. ນາງໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຫ້ອງການ, ບ່ອນທີ່ Lahiri Mahasaya ກຳລັງນັ່ງຢູ່ໂຕະຂອງລາວຢ່າງງຽບໆ. ຜູ້ຍິງໄດ້ເຂົ້າຫາລາວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ.

"ທ່ານ," ນາງເວົ້າ, "ມັນແມ່ນຮູບຮ່າງຂອງທ່ານ, ສ່ອງແສງອັນຮຸ່ງໂລດ, ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຫຼາຍເດືອນກ່ອນຢູ່ຂ້າງຕຽງຄົນເຈັບຂອງຂ້ອຍໃນລອນດອນ. ໃນເວລານັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຫາຍດີຢ່າງສົມບູນ! ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍສາມາດເດີນທາງທາງທະເລທີ່ຍາວນານໄປປະເທດອິນເດຍໄດ້."

ມື້ແລ້ວມື້ເລົ່າ, ຜູ້ນັບຖືໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຄົນໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ຄູບາຜູ້ສູງສົ່ງໃຫ້ ລິເລີມ *Kriya* . ນອກເໜືອໄປຈາກໜ້າທີ່ທາງວິນຍານເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ຕໍ່ທຸລະກິດ ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວຂອງລາວ, ອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຍັງມີຄວາມສົນໃຈຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນການສຶກສາ. ລາວໄດ້ຈັດຕັ້ງກຸ່ມສຶກສາຫຼາຍກຸ່ມ, ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຫ້າວຫັນໃນການເຕີບໂຕຂອງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍຂະໜາດໃຫຍ່ໃນເຂດ Bengalitola ຂອງ Benares. ຄຳປາໄສເປັນປະຈຳຂອງລາວກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ " *Gita Assembly* " ຂອງລາວ, ເຊິ່ງມີຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງຫຼາຍຄົນເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ.

ດ້ວຍກິດຈະກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້, ລາຕິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ພະຍາຍາມຕອບຄຳຖາມຫົວໄປທີ່ວ່າ: "ຫຼັງຈາກປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງທຸລະກິດ ແລະ ສັງຄົມແລ້ວ, ເວລາສຳລັບການຝຶກສະມາທິຢູ່ໃສ?" ຊີວິດທີ່ສົມດຸນ ແລະ ກົມກຽວຂອງຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ໄດ້ກາຍເປັນແຮງບັນດານໃຈທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງຫົວໃຈທີ່ສົ່ງໄສຫຼາຍພັນຄົນ. ມີລາຍໄດ້ພຽງແຕ່ເງິນເດືອນທີ່ພະມານ, ປະຢັດ, ບ່ອວດອ້າງ, ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ທຸກຄົນ, ອາຈານໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ມີຄວາມສຸກໃນເສັ້ນທາງຊີວິດທາງໂລກ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພະອົງຈະປະທັບຢູ່ໃນບັນລັງຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ລາຕິຣີມະຫາໄຊຍະ ໄດ້ສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອຜູ້ນັບຖືພະອົງໄດ້ກົມຫົວລົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວແບບເດັກນ້ອຍ, ອາຈານມັກຈະແຕະຕິນຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ບໍ່ຄ່ອຍຍອມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກຽດແກ່ເພິນຄືກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເຄົາລົບນັບຖືຄູ່ຄຶງກ່າວຈະເປັນແບບຕາເວັນອອກບູຮານກໍຕາມ. ກຳນົດເອງ.

ລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດຂອງ Lahiri Mahasaya ແມ່ນຂອງຂວັນຂອງ ການເລີ່ມຕົ້ນ *Kriya* ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມາຈາກທຸກໆ ສັດທາ. ບໍ່ພຽງແຕ່ຊາວອິນດູເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຊາວມຸດສະລິມ ແລະ ຊາວຄຣິດສະຕຽນກໍຢູ່ໃນບັນດາສາວິກຊັນນຳຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາຈັກ ແລະ ຜູ້ທີ່ນັບຖືສອງສາສະໜາ, ຜູ້ທີ່ມີທຸກສາສະໜາ ຫຼື ບໍ່ມີສາສະໜາທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຄຳແນະນຳຢ່າງບໍ່ລຳອຽງຈາກຄູຮູ້ຫົວໄປ. ໜຶ່ງໃນບັນດາຄູສອນທີ່ກ້າວຫນ້າສູງຂອງພຣະອົງແມ່ນ Abdul Gufoor Khan, ມຸສລິມ. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກ້າຫານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ລາຕິຣີ ມະຫາສາຍາ ວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວເປັນພາມທີ່ມີຊັ້ນສູງ, ລາວໄດ້ພະຍາຍາມສຸດ

ຄວາມສາມາດເພື່ອລະລາຍຄວາມອະຄະຕິທີ່ເຄັ່ງຄັດຂອງຊັ້ນວັນນະໃນສະໄໝຂອງລາວ. ຜູ້ທີ່ມາຈາກທຸກໆຊັ້ນຄົນ
ຊີວິດ ພົບ ທີ່ພັກອາໄສ ພາຍໃຕ້ ທີ່ ຂອງປະລິນຍາໂທ ຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ປົກ. ມັກ ທັງໝົດ ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ສາດສະດາ, ລາຮິຣີ

ມະຫາໄຊຍະ ໄດ້ໃຫ້ ໃໝ່ ຄວາມຫວັງ ໄປຫາ ທີ່ ຜູ້ຖືກຂັບລ່ອອກ ແລະ ຖືກຢຽບຍ່າ ຂອງ ສັງຄົມ.

"ຈົງຈິໄວ້ສະເໝີວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຂອງໃຜ, ແລະບໍ່ມີໃຜເປັນຂອງເຈົ້າ. ຈົງຄິດເຖິງເລື່ອງນັ້ນໃນມື້ໜຶ່ງ" "ເຈົ້າຈະຕ້ອງປະຖົມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກນີ້ຢ່າງກະທັນຫັນ - ສະນັ້ນ ຈົງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າດຽວນີ້," ຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບອກສາວົກຂອງລາວ. "ຈົງຕຽມຕົວເອງສໍາລັບການເດີນທາງທາງດາລາສາດທີ່ຈະມາເຖິງຂອງຄວາມຕາຍໂດຍການຂີບານລູນຂອງການຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າທຸກໆມື້. ຜ່ານຄວາມຫຼົງໄຫຼ ເຈົ້າກໍາລັງຮັບຮູ້ຕົວເອງວ່າເປັນມັດຂອງເນື້ອໜັງແລະກະດູກ, ເຊິ່ງຢ່າງດີທີ່ສຸດແມ່ນຮັງຂອງບັນຫາ. **35-12** ຈົງນັ່ງສະມາທິຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນຕົວເອງຢ່າງວ່ອງໄວວ່າເປັນສາລະອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທຸກຮູບແບບ. ຢຸດການເປັນນັກໂທດຂອງຮ່າງກາຍ; ໂດຍໃຊ້ກະແຈລັບຂອງ *Kriya* , ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຫຼົບໄປສູ່ວິນຍານ.

ຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນຕ່າງໆຂອງລາວຍຶດໝັ້ນໃນລະບຽບວິໄນແບບດັ້ງເດີມທີ່ດີຂອງສາສະໜາຂອງຕົນເອງ. ໂດຍເນັ້ນໜັກເຖິງລັກສະນະທີ່ລວມທັງໝົດຂອງ *Kriya* ວ່າເປັນເຕັກນິກການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງການປົດປ່ອຍ, Lahiri Mahasaya ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ໃຫ້ອິດສະລະພາບຂອງ chelas ຂອງລາວໃນການສະແດງອອກຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມແລະການເຕີບໃຫຍ່.

"ຊາວມຸດສະລິມຄວນປະຕິບັດ *namaj* ຂອງລາວ **35-13** "ນະມັດສະການສີເທີອຕໍ່ມື," ອາຈານໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນ. "ຊາວຮິນດູຄວນນັ່ງສະມາທິສີເທີອຕໍ່ມື. ຊາວຄຣິດສະຕຽນຄວນຄູ່ເຂົ້າລົງສີເທີອຕໍ່ມື, ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ອ່ານຄໍາພີໄບເບິນ."

ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ, ຄູຮູ້ໄດ້ນໍາພາຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງໄປສູ່ເສັ້ນທາງຂອງ ບຸດທະ (ຄວາມອຸທິດຕົນ), ກໍາມະ (ການກະທໍາ), ຈິນະ (ປັນຍາ), ຫຼື ຣາຊາ (ລາຊະວົງ ຫຼື ສົມບູນ) ໂຍຄະ , ຕາມແນວໂນ້ມທໍາມະຊາດຂອງແຕ່ລະຄົນ. ອາຈານ, ຜູ້ທີ່ຊ້າໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ນັບຖືທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງການເປັນພະສົງຢ່າງເປັນທາງການ, ສະເໝີເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ຄິດໄຕ່ຕ່ອງໃຫ້ດີກ່ຽວກັບຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງຊີວິດພະສົງ.

ຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ສອນສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການສົນທະນາທາງທິດສະດີກ່ຽວກັບພຣະຄໍາພີ. "ພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສະຫຼາດ WHO ອຸທິດຕົນ ຕົວເອງ ໄປຫາ ຮັບຮູ້, ບໍ່ ການອ່ານ ພຽງແຕ່, ທີ່ ບູຮານ ການເປີດເຜີຍ," ລາວ ກ່າວ. "ແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດຂອງເຈົ້າຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ. **35-14** ແລກປ່ຽນການຄາດເດົາທາງສາສະໜາທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເພື່ອຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ. ກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອທາງທິດສະດີທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວໃນໃຈຂອງທ່ານ; ປ່ອຍໃຫ້ມີການປົນປົງທີ່ສິດຊື່ນເຂົ້າມາ. ນໍ້າແຫ່ງການຮັບຮູ້ໂດຍກົງ. ປັບຕົວເຂົ້າກັບການຊີ້ນໍາພາຍໃນທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ; ສຽງອັນສັກສິດມີຄໍາຕອບຕໍ່ທຸກໆບັນຫາຂອງຊີວິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສະຫຼາດຂອງມະນຸດໃນການເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີບັນຫາຈະປາກົດຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, Infinite Succor ກໍ່ບໍ່ມີຊັບພະຍາກອນໜ້ອຍລົງ.

ລາຮິຣີ ມະຫາໄຊຍາ
ສາວິກ ຂອງ ບາບາຈີ

ແລະ ກູຣູ ຂອງ ສີ ຍຸກເສສະວາຣ

ການປະກົດຕົວຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງອາຈານໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນມື້ໜຶ່ງຕໍ່ໜ້າກຸ່ມສາວິກທີ່ກຳລັງຝັງຄຳອະທິບາຍຂອງພະອົງກ່ຽວກັບພະ ຄະວາດກິຕາ . ໃນຂະນະທີ່ພະອົງກຳລັງອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງ ກູເສສະວາຣ ໄຊທັນຍາ ຫຼື ສະຕິຂອງພະຄຣິດໃນການສ້າງສັນສະເທືອນທັງໝົດ, ລາຮິຣີ ມະຫາສາຍາ ກໍ່ຕົກໃຈຢ່າງກະທັນຫັນແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງຈົມນ້ຳ ໃນ ທີ່ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ຫຼາຍ ວິນຍານ ປິດ ທີ່ ຝັງທະເລ ຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ!"

ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ຄອບຄົວ Chelas ໄດ້ອ່ານລາຍງານການເສຍຊີວິດຂອງຫຼາຍຄົນທີ່ເຮືອໄດ້ຈົມລົງໃນມື້ກ່ອນໜ້ານີ້ໄກ້ກັບປະເທດຍີ່ປຸ່ນ.

ສາວິກທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຂອງ Lahiri Mahasaya ມັກຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂອງພະອົງ. "ຂ້ອຍຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ປະຕິບັດ *Kriya* ສະເໝີ ," ລາວເວົ້າປອບໂຍນ chelas ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຢູ່ໄກ່ລາວໄດ້. "ຂ້ອຍຈະນຳພາເຈົ້າໄປສູ່ບ້ານຈັກກະວານຜ່ານການຮັບຮູ້ທີ່ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນຂອງເຈົ້າ."

ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາຄົນໜຶ່ງໄດ້ບອກ Swami Satyananda ວ່າ, ເນື່ອງຈາກບໍ່ສາມາດໄປ Benares ໄດ້, ຊາຍຄົນນັ້ນຍັງໄດ້ຮັບ ການລິເລີມ *Kriya* ທີ່ແນ່ນອນ ໃນຄວາມຝັນ. Lahiri Mahasaya ໄດ້ປະກົດຕົວເພື່ອສັງສອນ chela ເພື່ອຕອບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ.

ຖ້າສາວິກຄົນໃດລະເລີຍຝັນທະຫາງໂລກຂອງຕົນ, ອາຈານຈະແກ້ໄຂ ແລະ ລົງໂທດລາວຢ່າງອ່ອນໂຍນ.

"ຄຳເວົ້າຂອງ ລາຮິຣີ ມະຫາຊາຍາ ອ່ອນໂຍນ ແລະ ປຶ້ນປົວ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຖືກບັງຄັບໃຫ້ເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງ chela," ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ເຄີຍບອກຂ້ອຍ. ລາວເວົ້າຕື່ມດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າວ່າ, "ບໍ່ມີສາວິກຄົນໃດເຄີຍໝົດຈາກຄຳຫຍາບຄາຍຂອງອາຈານຂອງພວກເຮົາ." ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຫົວຂວັນໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບປະກັນກັບ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ, ບໍ່ວ່າຈະແຫຼມຄົມ ຫຼື

ບໍ່, ຂອງລາວ ທຸກໆ ຄໍາ ແມ່ນ ດົນຕີ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຫຼື.

ລາທິຣິ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຈັດປະເພດ ກຣິຍະ ຢ່າງລະມັດລະວັງ ອອກເປັນສີ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກ່າວໜ້າ. **35-15**
ພຣະອົງໄດ້ປະທານເຕັກນິກທີ່ສູງກວ່າສາມຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາໄດ້ສະແດງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ
ຢ່າງແນ່ນອນແລ້ວ. ມີໜຶ່ງ ເຊລາຄິນໝຶ່ງ, ເຊື່ອໝັ້ນວ່າຄຸນຄ່າຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຖືກປະເມີນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໄດ້ໃຫ້ສຽງ
ຂອງລາວ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ

"ອາຈານ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ແນ່ນອນ ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ຜ່ອມແລ້ວ ຕອນນີ້ ສໍາລັບ ທີ່ ວິນາທີ ການລິເລີ່ມ."

ໃນເວລານີ້ປະຕູໄດ້ເປີດອອກເພື່ອໃຫ້ສາວິກຜູ້ຖ່ອມຕົວຄົນໜຶ່ງຊື່ ບຣິນດາ ບາກັດ ເຂົ້າມາ. ລາວເປັນ ພະນັກງານ
ໄປສະນີ ໃນເມືອງເບນາເຣສ.

"ບຣິນດາ, ນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍນີ້." ຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຍິ່ມໃຫ້ລາວຢ່າງຮັກແພງ. "ບອກຂ້ອຍ, ເຈົ້າຜ່ອມແລ້ວບໍ່ສໍາລັບ
ເຕັກນິກທີ່ສອງຂອງ ກຣິຍະ ?"

ພະນັກງານໄປສະນີນ້ອຍໄດ້ພັບມືອ້ອນວອນ. "ກູຣູເດວາ," ລາວເວົ້າດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈ, "ຢ່າລິເລີ່ມອີກຕໍ່ໄປ,
ກະລຸນາ! ຂ້ອຍຈະດູດຊຶມຄໍາສອນທີ່ສູງກວ່າໄດ້ແນວໃດ? ຂ້ອຍມາມືນີ້ເພື່ອຂໍພອນຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າ *Kriya* ອັນ
ສັກສິດອັນທໍາອິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມືນເມົາຫຼາຍຈົນຂ້ອຍບໍ່ສາມາດສົ່ງຈິດໝາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້!"

"ບຣິນດາລອຍຢູ່ໃນທະເລວິນຍານແລ້ວ." ເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈາກ ລາທິຣິ ມະຫາສາຍາ, ສາວິກອີກຄົນ
ໜຶ່ງຂອງລາວໄດ້ກົມຫົວລົງ.

"ອາຈານ," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍ ເຫັນ ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ ກ ທຸກຍາກ ຄົນງານ, ການຄົ້ນພົບ ຄວາມຜິດ ດ້ວຍ ຂອງຂ້ອຍ
ເຄື່ອງມື."

ນາຍໄປສະນີ, ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາ, ຕໍ່ມາໄດ້ພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຜ່ານ *Kriya* ຈົນເຖິງລະດັບ
ທີ່ນັກວິຊາການບາງຄັ້ງກໍສະແຫວງຫາການຕິດຄວາມໝາຍຂອງລາວກ່ຽວກັບຈຸດຕ່າງໆໃນພຣະຄໍາພີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
Brinda ນ້ອຍຜູ້ບໍລິສຸດຈາກບາບແລະວາຈາ, ໄດ້ຮັບຊື່ສຽງໃນຂົງເຂດຂອງນັກປາດທີ່ມີຄວາມຮູ້.

ນອກຈາກສາວິກຂອງ Lahiri Mahasaya ຊາວ Benares ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍແລ້ວ, ຫຼາຍຮ້ອຍຄົນຍັງມາຫາ
ເພິ່ນຈາກເຂດແດນທີ່ຫ່າງໄກຂອງອິນເດຍ. ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປ Bengal ຫຼາຍຄັ້ງ, ໂດຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນ
ຂອງພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າຂອງລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເພິ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, Bengal ຈຶ່ງກາຍເປັນບ່ອນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ກຸ່ມ *Kriya*
ຂະໜາດນ້ອຍ . ໂດຍສະເພາະໃນເມືອງ Krishnagar ແລະ Bishnupur, ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາທີ່ຮຽບສະຫງົບ
ຫຼາຍຄົນຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ຍັງຄົງຮັກສາກະແສການຝຶກສະມາທິທາງວິນຍານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໃຫ້ໄຫຼວຽນຢູ່.

ໃນບັນດາໄພ່ພົນຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ *Kriya* ຈາກ Lahiri Mahasaya, ອາດຈະກ່າວເຖິງ Swami
Vhaskarananda Saraswati ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງ Benares, ແລະນັກບວດ Deogarh ທີ່ມີຮູບຮ່າງສູງ,
Balananda Brahmachari. ໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ Lahiri Mahasaya ໄດ້ເປັນຄູສອນສ່ວນຕົວໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ
ຂອງ Maharaja Iswari Narayan Sinha Bahadur ຂອງ Benares. ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາເລັດທາງ
ວິນຍານຂອງອາຈານ, ມະຫາຣາຊາ, ເຊັ່ນດຽວກັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ໄດ້ສະແຫວງຫາ ການບວດ *Kriya* , ເຊັ່ນ
ດຽວກັບ Maharaja Jotindra Mohan Thakur.

ສາວິກຂອງ ລາທິຣິ ມະຫາໄຊ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຕໍາແໜ່ງທີ່ມີອິດທິພົນທາງໂລກ ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະ
ຂະຫຍາຍ ວົງກົມ ກຣິຍະ ໂດຍການປະຊາສຳພັນ. ຄູຣູໄດ້ປະຕິເສດການອະນຸຍາດຂອງລາວ. ເຊລາ ຜູ້ໜຶ່ງ,
ແພດໝໍລາດຊະວົງຂອງພະເຈົ້າແຫ່ງເບນາເຣສ, ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ມີການຈັດຕັ້ງເພື່ອເຜີຍແຜ່ຊື່

ຂອງອາຈານໃນນາມ "ກາຊີ ບາບາ" (ຜູ້ສູງສຸດຂອງເບນາເຣສ). **35-16** ອີກເທື່ອໜຶ່ງ guru ຫ້າມມັນ.

"ຂໍໃຫ້ກິນຫອມຂອງ ດອກໄມ້ *Kriya* ລອຍໄປຕາມທຳມະຊາດ, ໂດຍບໍ່ມີການສະແດງອອກໃດໆ," ລາວເວົ້າ.
"ເມັດພັນຂອງມັນຈະຝັງຮາກຢູ່ໃນດິນຂອງຫົວໃຈທີ່ອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານ."

ເຖິງແມ່ນວ່າພະອາຈານໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາລະບົບການເທດສະໜາຜ່ານສີທີ່ສະໄໝຂອງອົງກອນ ຫຼື ຜ່ານເຄື່ອງ
ພິມ, ແຕ່ພຣະອົງຮູ້ວ່າພະລັງຂອງຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະອົງຈະເພີ່ມຂຶ້ນຄືກັບນ້ຳຖ້ວມທີ່ບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້, ຖ້ວມ
ດ້ວຍກຳລັງຂອງມັນເອງໃສ່ທະນາຄານຂອງຈິດໃຈຂອງມະນຸດ. ຊີວິດທີ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍລິສຸດຂອງຜູ້ອຸທິດຕົນ
ແມ່ນການຮັບປະກັນງ່າຍໆຂອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍຂອງ *Kriya* .

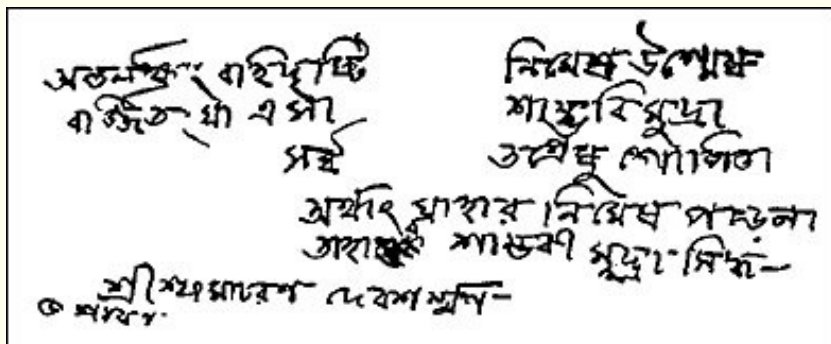
ໃນ 1886, ຊາວຫ້າ ປີ ຫຼັງຈາກ ຂອງລາວ ຣານີເກັດ ການເລີ່ມຕົ້ນ, ລາຣີຣີ ມະຫາໄຊຍະ ແມ່ນ ອອກກິນເປ້ຍ
ບ້ານນາແລ້ວ ໃນ ກ ເງິນບ້ານນາ.

35-17 ດ້ວຍຄວາມພ້ອມຂອງເພິ່ນໃນເວລາກາງເວັນ, ສາວິກາຈິງໄດ້ຊອກຫາເພິ່ນເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຄູບາຜູ້ຍິງ
ໃຫຍ່ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ຢູ່ໃນທຳທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງດອກບົວ. ເພິ່ນບໍ່ຄ່ອຍ
ອອກຈາກຫ້ອງຮັບແຂກນ້ອຍໆຂອງເພິ່ນ, ແມ່ນແຕ່ຍ່າງຫຼິ້ນ ຫຼື ໄປຢ້ຽມຢາມສ່ວນອື່ນໆຂອງເຮືອນ. ກະແສນ້ຳທີ່
ງຽບສະຫງົບຂອງເຊລາໄດ້ມາຮອດເກືອບບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ເພື່ອໄປເບິ່ງ ດາຣຊານ (ພາບສັກສິດ) ຂອງຄູບາ.

ດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃຈຂອງຜູ້ຊົມທຸກຄົນ, ສະພາບທາງສະລິລະວິທະຍາທີ່ເປັນນິໄສຂອງ ລາຣີຣີ ມະຫາສາຢາ
ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະທີ່ເໝືອມມະນຸດຄື ຫາຍໃຈບໍ່ອອກ, ນອນບໍ່ຫຼັບ, ກຳມະຈອນ ແລະ ຫົວໃຈຢຸດ
ເຕັ້ນ, ຕາສະຫງົບບໍ່ກະພົບຕາເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ, ແລະ ມີກິນອາຍແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ບໍ່ມີ
ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຄົນໃດອອກໄປໂດຍທີ່ບໍ່ມີຈິດໃຈທີ່ສົດຊື່ນ; ທຸກຄົນຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນຢ່າງງຽບໆຈາກຜູ້ຊາຍ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ປະຈຸບັນນີ້ ອາຈານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສານຸສິດຂອງເພິ່ນ, ປັນຈັນອນ ບັດຕະຈາຣະ, ເປີດ "ສະຖາບັນພາລະກິດ
ອາຣະ" ໃນຄາວຕະ. ໃນທີ່ນີ້ສານຸສິດຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງ ກຣິຍະໂຍຄະ , ແລະກະກຽມເພື່ອຜົນ
ປະໂຫຍດສາທາລະນະສະໝຸນໄພໂຍຄະບາງຊະນິດ **35-18**. ຢາ.

ຕາມອິດຄອງປະເພນີບູຮານ, ນາຍຊ່າງໄດ້ໃຫ້ ຕີນນົມ **35-19** ແກ່ປະຊາຊົນໂດຍທົ່ວໄປ ນ້ຳມັນສຳລັບປິ່ນປົວພະ
ຍາດຕ່າງໆ. ເມື່ອຄູບາຮ້ອງຂໍໃຫ້ລູກສິດກັນນ້ຳມັນ, ລາວສາມາດເຮັດສຳເລັດໜ້າວຽກໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ຖ້າຄົນ
ອື່ນພະຍາຍາມ, ລາວຈະພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ແປກປະຫຼາດ, ໂດຍພົບວ່ານ້ຳມັນສະໝຸນໄພເກືອບຈະລະເຫີຍ
ຫຼັງຈາກຜ່ານຂະບວນການກັນທີ່ຕ້ອງການ.
ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ທີ່ ຂອງປະລິນຍາໂທ ພອນ ແມ່ນ ກ ຈຳເປັນ ສ່ວນປະກອບ.

ລາຍມີ ແລະ ລາຍເຊັນຂອງ Lahiri Mahasaya, ເປັນຕົວອັກສອນເບັງກາລີ, ແມ່ນສະແດງຢູ່ຂ້າງເທິງ. ເສັ້ນ
ປະກົດຢູ່ໃນຈິດໝາຍເຖິງ chela; ອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຕິຄວາມໝາຍຂອງບົດກະວີພາສາສັນສະກິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: "ຜູ້ທີ່
ບັນລຸ ສະພາບທີ່ສະຫງົບທີ່ໜັງຕາຂອງລາວບໍ່ກະພົບຕາ, ໄດ້ບັນລຸ *Sambhavi Mudra* .

ສີ ຊາມາ ຊາຣານ ເທວາ ຊາຣີແມນ" (ເຊັນແລ້ວ)

ເທ ອາຣີຢາ ພາລະກິດ ສະຖາບັນ ໄດ້ປະຕິບັດ ທີ່ ສິ່ງພິມ ຂອງ ຫຼາຍ ຂອງ ທີ່ ຂອງຄູຮູ ຕາມພຣະຄໍາພີ

ຄຳເຫັນ. ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະເຢຊູ ແລະ ສາດສະດາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນອື່ນໆ, ທ່ານ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ເອງບໍ່ໄດ້ຂຽນປຶ້ມ, ແຕ່ການຕີຄວາມໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງທ່ານໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຈັດລຽງໂດຍສາວິກຕ່າງໆ. ບາງຄົນໃນ amanuenses ໂດຍສະໝັກໃຈເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມວິຈານຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນໆໃນການຖ່າຍທອດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງ guru ຢ່າງຖືກຕ້ອງ; ແຕ່ໂດຍລວມແລ້ວ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາປະສົບຜົນສຳເລັດ. ຜ່ານຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຂົາ, ໂລກມີຄຳເຫັນທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໂດຍ ທ່ານ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ກ່ຽວກັບພຣະຄຳພີບູຮານຊາວຫຼີກຂີ້.

ທ່ານ ສີ ອານັນດາ ໂມຮານ ລາຫິຣີ, ຫລານຊາຍຂອງທ່ານອາຈານ, ໄດ້ຂຽນປຶ້ມນ້ອຍໆທີ່ໜ້າສົນໃຈກ່ຽວກັບ ກຣິຍະ . "ບົດເລື່ອງຂອງ ພຸດທະວະດ ກິຕາ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມະຫາກາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ມະຫາ ພາຣະຕະ , ເຊິ່ງມີຈຸດຜູກມັດຫຼາຍຈຸດ (ວຍາສ-ກຸຕິສ)," ທ່ານ ສີ ອານັນດາ ຂຽນ. "ຮັກສາຈຸດຜູກມັດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໂດຍບໍ່ມີການຕັ້ງຄຳຖາມ, ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບຫຍັງນອກຈາກເລື່ອງເລົ່າທີ່ເປັນນິທານທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ເຂົ້າໃຈຜິດໆຢາຍ. ຮັກສາສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້. ຈຸດປະສາດທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້, ແລະພວກເຮົາໄດ້ສູນເສຍວິທະຍາສາດທີ່ຕາເວັນອອກໄດ້ຮັກສາໄວ້ດ້ວຍຄວາມອິດທິພົນທີ່ເໝືອນກວ່າມະນຸດຫຼັງຈາກການສະແຫວງຫາການທົດລອງຫຼາຍພັນປີ. **35-20** ມັນແມ່ນຄຳອະທິບາຍຂອງ Lahiri Mahasaya ທີ່ນຳເອົາວິທະຍາສາດຂອງສາສະໜາມາສູ່ຄວາມຊັດເຈນ, ຊັດເຈນຈາກຄຳອຸປະມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກລືບລ້າງຢ່າງສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມໃນຄວາມລຶກລັບຂອງຕົວອັກສອນ ແລະ ພາບພະຍົນໃນພຣະຄຳພີ.

ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການຫຼິ້ນກິນອຸບາຍຂອງຄຳສັບທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ສູດທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຂອງການນະມັດສະການແບບເວດໄດ້ຖືກພິສູດໂດຍອາຈານວ່າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໝາຍທາງວິທະຍາສາດ.

"ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມະນຸດມັກຈະບໍ່ມີທາງທີ່ຈະຕ້ານທານກັບອິດທິພົນຂອງຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກາຍເປັນບໍ່ມີພະລັງ ແລະ ມະນຸດບໍ່ພົບແຮງຈູງໃຈໃນການປ່ອຍວາງຂອງເຂົາເຈົ້າເມື່ອມີສະຕິຮູ້ເຖິງຄວາມສຸກທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຍືນຍົງຜ່ານທາງ ກຣິຍະ ." ໃນຫີນີ້, ການຍອມແຜ່, ການປະຕິເສດຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ຕ່ຳກວ່າ, ຈະສອດຄ່ອງກັບການຮັບເອົາ, ການຍືນຍັນເຖິງຄວາມສຸກ. ຖ້າບໍ່ມີເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວ, ຄຳສອນທາງສິນທຳຫຼາຍຮ້ອຍຢ່າງທີ່ດຳເນີນໄປໃນແງ່ລົບກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບພວກເຮົາ."

"ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງເຮົາຕໍ່ກິດຈະກຳທາງໂລກເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຢ້ານຢາທາງວິນຍານ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຊີ ແລະ ຮູບແບບທັງໝົດໄດ້, ພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າວິທະຍາສາດນຳເອົາວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ໃຊ້ພະລັງຂອງທຳມະຊາດ; ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍນີ້ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການດູກູກຄວາມລັບສຸດທ້າຍຂອງມັນ. ສາຍພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບທຳມະຊາດແມ່ນໜຶ່ງໃນທຸລະກິດທີ່ໃຊ້ໄດ້ຈິງ. ພວກເຮົາເວົ້າແບບນັ້ນ, ເພື່ອຮູ້ວ່າມັນສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ; ພວກເຮົາໃຊ້ພະລັງງານຂອງມັນ, ເຊິ່ງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນຍັງບໍ່ທັນຮູ້. ໃນວິທະຍາສາດ, ສາຍພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບທຳມະຊາດແມ່ນສາຍພົວພັນທີ່ມີຢູ່ລະຫວ່າງມະນຸດແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ຫຼືໃນຄວາມໝາຍທາງປັດຈຸບັນ, ມັນຄືກັບນັກໂທດໃນກ່ອງພະຍານ. ພວກເຮົາກວດສອບມັນ, ທ້າທາຍມັນ, ແລະຊຶ້ງນ້ຳໜັກຫຼັກຖານຂອງມັນຢ່າງລະອຽດໃນລະດັບມະນຸດທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກຄຸນຄ່າທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງມັນໄດ້. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ເມື່ອຕົວຕົນຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນກັບພະລັງທີ່ສູງກວ່າ, ທຳມະຊາດຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດໂດຍອັດຕະໂນມັດ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມກົດດັນ ຫຼື ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ. ຄຳສັ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມນີ້ຕໍ່ທຳມະຊາດຖືກເອີ້ນວ່າ 'ມະຫັດສະຈັນ' ໂດຍຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈວັດຖຸນິຍົມ.

"ຊີວິດຂອງ Lahiri Mahasaya ໄດ້ວາງຕົວຢ່າງທີ່ປ່ຽນແປງແນວຄິດທີ່ຜິດພາດທີ່ວ່າໂຍຄະເປັນການປະຕິບັດທີ່ລຶກລັບ. ມະນຸດທຸກຄົນອາດຈະຊອກຫາວິທີຜ່ານ *Kriya* ເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນທີ່ເໝາະສົມກັບທຳມະຊາດ, ແລະຮູ້ສຶກເຄົາລົບນັບຖືທາງວິນຍານຕໍ່ປະກົດການທັງໝົດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເລື່ອງລຶກລັບຫຼືເຫດການປະຈຳວັນ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຈິງຂອງວິທະຍາສາດທາງກາຍະພາບກໍຕາມ." **35-21** ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນຄວາມລຶກລັບໃນພັນປີກ່ອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນອີກຕໍ່ໄປ, ແລະສິ່ງທີ່ລຶກລັບໃນປະຈຸບັນອາດຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍໃນອີກຮ້ອຍປີຕໍ່ໜ້າ. ມັນແມ່ນອະນັນຕະພາບ, ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງພະລັງ, ທີ່ຢູ່ທີ່ ດ້ານຫຼັງຂອງການສະແດງອອກທັງໝົດ.

"ກິດເກນຂອງ *Kriya Yoga* ເປັນນິລັນຕອນ. ມັນເປັນຄວາມຈິງຄືກັບຄະນິດສາດ; ຄືກັບກິດລະບຽບງ່າຍໆຂອງການ
ບວກແລະການລົບ, ທີ່ ກິດໝາຍ ຂອງ ກຣິຢາ ສາມາດ ບໍ່ເຄີຍ ເປັນ ຖືກທຳລາຍ. ເຜົາໄໝ້ ໄປຫາ ຂີເທົາ ທັງໝົດ ທີ່
ປົມ ໃນ ຄະນິດສາດ,

ຜູ້ທີ່ມີເຫດຜົນຈະຄົ້ນພົບຄວາມຈິງດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່ສະເໝີ; ທຳລາຍປຶ້ມສັກສິດທັງໝົດກ່ຽວກັບໂຍຄະ, ກິດເກນ ພື້ນຖານຂອງມັນຈະອອກມາທຸກຄັ້ງທີ່ມີໂຍຄະທີ່ແທ້ຈິງປະກົດຕົວ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນບໍລິສຸດພາຍໃນຕົວລາວເອງ.

ເຊັນດຽວກັບທີ່ Babaji ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາອະວະຕານ, ເປັນ ມະຫາວະຕາ , ແລະ Sri Yukteswar ເປັນ *Jnanavatar* ຫຼື ການປະກົດຕົວຂອງປັນຍາ, ດັ່ງນັ້ນ Lahiri Mahasaya ອາດຈະຖືກເອີ້ນວ່າ *Yogavatar* ຫຼື ການປະກົດຕົວຂອງໂຍຄະ. ໂດຍມາດຕະຖານຂອງຄວາມດີທັງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ, ລາວໄດ້ຍົກລະດັບລະດັບທາງວິນຍານຂອງສັງຄົມ. ດ້ວຍອຳນາດຂອງລາວທີ່ຈະຍົກສູງສາວິກທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວໃຫ້ມີຖານະຄືກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ໃນການເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນບັນດາມະຫາຊົນ, Lahiri Mahasaya ຖືກຈັດອັນດັບໃນບັນດາຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງມະນຸດຊາດ.

ຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງເພິ່ນໃນຖານະເປັນສາດສະດາແມ່ນຢູ່ໃນການເນັ້ນໜັກໃນທາງປະຕິບັດຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ແນ່ນອນຄື ກຣິຍະ , ເຊິ່ງເປັນການເປີດປະຕູແຫ່ງອິດສະລະພາບຂອງໂຍຄະໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ນອກເໜືອໄປຈາກການອັດສະຈັນໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນເອງ, ແນ່ນອນວ່າໂຍ ຄະອະວະຕາ ໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດຂອງສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຊັບຊ້ອນບູຮານຂອງໂຍຄະລົງ. ຄວາມລຽບງ່າຍທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ບໍ່ເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈທຳມະດາ.

ໃນການອ້າງອີງເຖິງການອັດສະຈັນ, ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ມັກກ່າວເລື້ອຍໆວ່າ, "ການດຳເນີນງານຂອງກິດໝາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນທີ່ຄົນທົ່ວໄປບໍ່ຮູ້ຈັກບໍ່ຄວນຖືກສົນທະນາ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກທີ່ເໝາະສົມ." ຖ້າໃນໜ້າເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໄດ້ຄຳເຕືອນຂອງລາວ, ມັນກໍຍ້ອນວ່າລາວໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈພາຍໃນແກ່ຂ້ອຍ. ນອກຈາກນີ້, ໃນການບັນທຶກຊີວິດຂອງ ບາບາຈິ, ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ, ແລະ ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ, ຂ້ອຍຄິດວ່າມັນສົມຄວນທີ່ຈະຍົກເວັ້ນເລື່ອງມະຫັດສະຈັນທີ່ແທ້ຈິງຫຼາຍຢ່າງ, ເຊິ່ງເກືອບຈະບໍ່ສາມາດລວມເຂົ້າໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການຂຽນ, ພ້ອມທັງປະລິມານຄຳອະທິບາຍຂອງປັດຊະຍາທີ່ລະອຽດອ່ອນ.

ຄວາມຫວັງໃໝ່ສຳລັບມະນຸດໃໝ່! "ການເປັນເອກະພາບອັນສູງສົ່ງ," ໂຍ ຄະວະຕາຣ ໄດ້ປະກາດວ່າ, "ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງ, ແລະ ແມ່ນ ບໍ່ ຂຶ້ນກັບ ໃນ ທາງດ້ານທິດສະດີ ຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ໃນ ທີ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ ຈະ ຂອງ ກ ຈັກກະວານ ຜູ້ຜະເດັດການ."

ຜ່ານການໃຊ້ ກະແຈກ ຣິຍະ , ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເຊື່ອໃນຄວາມສັກສິດຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນທີ່ສຸດຈະໄດ້ເຫັນຄວາມສັກສິດຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງຕົນເອງ.

35-1 : ມັດທິວ 3:15.

35-2 ຂັ້ນຮະຄຳພີຫຼາຍຂໍ້ເປີດເຜີຍວ່າກິດເກນການເກີດໃໝ່ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈ ແລະ ຍອມຮັບ. ວົງຈອນການເກີດໃໝ່ແມ່ນຄຳອະທິບາຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນກວ່າສຳລັບສະພາບການວິວັດທະນາການທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ມະນຸດພົບເຫັນ, ກ່າວທິດສະດີຕາເວັນຕົກທົ່ວໄປທີ່ສົມມຸດວ່າບາງສິ່ງບາງຢ່າງ (ສະຕິຂອງອະຕະມະ) ອອກມາຈາກຄວາມບໍ່ມີຫຍັງ, ມີຢູ່ດ້ວຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຂອງ ຄວາມຕື່ນຫາ ສຳລັບ ສາມສິບ ຫຼື ເກົາສິບ ປີ, ແລະ ແລ້ວ ໄດ້ສົ່ງຄືນ ໄປຫາ ທີ ຕື້ນສະບັບ ໂມຄະ. ເທ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຳມະຊາດ ຂອງ ດັ່ງກ່າວ ຄວາມຫວ່າງເປົ່າແມ່ນບັນຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງນັກຮຽນໃນຍຸກກາງມີຄວາມສຸກ.

35-3 : ມາລາກີ 4:5.

35-4 : "ກ່ອນ ລາວ" ຕົວຢ່າງ, "ກ່ອນ ທີ່

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." 35-5: ລູກາ 1:13-17.

. ມັດທິວ 17:12-13 :35-6

ມັດທິວ 11: 13-14 :35-7

.ໂຢຮັນ 1:21 :35-8

. ແ ກະສັດ 2:9-14 :35-9

35-10 : ມັດທິວ 17:3.

35-11 : ມັດທິວ 27:46-49 .

35-12 : "ແນວໃດ ຫຼາຍ ປະເພດ ຂອງ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນ ໃນ ຂອງພວກເຮົາ ຮ່າງກາຍ! ບໍ່ມີຫຍັງ ແມ່ນ ໃນນັ້ນ ແຕ່ ຄວາມຕາຍ." ມາຕິນ ລູເທີ, ໃນ "ການສົນທະນາໂຕະ."

35-13 : ເທ ຫົວໜ້າ ການອະທິຖານ ຂອງ ທີ ມຸສລິມ, ປົກກະຕິແລ້ວ ຊ້າໆ ສີ ຫຼື ຫ້າ ເທືອ ປະຈຳວັນ.

35-14 : "ຊອກຫາ ຄວາມຈິງ ໃນ ການນັ່ງສະມາທິ, ບໍ່ ໃນ ເຫັດ ປຶ້ມ. ເບິ່ງ ໃນ ທີ ທ້ອງຟ້າ ໄປຫາ ຊອກ ຫາ ທີ ດວງຈັນ ບໍ່ ໃນ ທີ ໝອງນ້ຳ."— ສຸພາ ສິດເປີເຊຍ .

35-15 : ໃນຖານະເປັນ ກິລິຍາ ໂຍຄະ ແມ່ນ ສາມາດ ຂອງ ຫຼາຍ ການແບ່ງຍ່ອຍ, ລາຣິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ຢ່າງ ສະຫຼາດ ກັນກອງແລ້ວ ອອກ ສີ ຂັນຕອນ ເຊິ່ງ ລາວ ຮັບຮູ້ໄດ້ ເປັນສິ່ງທີ່ມີໄຂກະດູກທີ່ສຳຄັນ, ແລະ ເຊິ່ງມີ ຄຸນຄ່າສູງສຸດໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ.

35-16 : ອີນໆ ຫົວຂໍ້ ມອບໃຫ້ ໃນ ລາຣິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ໂດຍ ຂອງລາວ ພວກສາວິກ ແມ່ນ ໂຍກິບາ (ຍິງໃຫຍ່ ທີ່ສຸດ ຂອງ ໂຍຄະ), ໂຍກິຣາຊ (ກະສັດ ຂອງ ໂຍຄະ), ແລະ ມຸນິບາ (ໄພ່ພົນທີ່ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ), ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເພີ່ມ ໂຍຄະວາຕາ (ການປະກົດຕົວຂອງໂຍຄະ) ໃສ່ໃນນັ້ນ.

35-17 : ລາວ ມີ ມອບໃຫ້, ທັງໝົດ, ສາມສິບຫ້າ ປີ ຂອງ ການບໍລິການ ໃນ ໝຶ່ງ ພະແນກ ຂອງ ທີ ລັດຖະບານ.

35-18 ຄວາມຮູ້ດ້ານສະໝຸນໄພຢ່າງຫຼວງຫຼາຍພົບເຫັນຢູ່ໃນບົດຂຽນພາສາສັນສະກິດບູຮານ. ສະໝຸນໄພທີ່ມະ ໂລໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນການປິ່ນປົວພື້ນຜູ້ສຸຂະພາບເຊິ່ງໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງໂລກໃນປີ 1938 ເມື່ອວິທີການ ດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ກັບ Pundit Madan Mohan Malaviya, ອາຍຸ 77 ປີ ຮອງອະທິການບໍດີ ຂອງ ເບນາເຣສ ຮິນດູ ມະຫາວິທະຍາໄລ. ເຖິງ ກ ໜ້າສັງເກດ ຂອບເຂດ, ທີ່ ບັນທຶກໄວ້ ນັກວິຊາການ ໄດ້ຄຶນມາ ພາຍໃນ 45 ມື ສຸຂະພາບ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມຊຶ່ງຈຳ, ແລະ ສາຍຕາປົກກະຕິຂອງລາວ; ຕົວຊີບອກວ່າແຂ້ວຊຸດທີ່ສາມໄດ້ ປາກົດຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຮອຍຫ່ຽວທັງໝົດຫາຍໄປ. ເທ ສະໝຸນໄພ ການປິ່ນປົວ, ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ເປັນ ກາຢາ ກັລ ປາ ແມ່ນ ໝຶ່ງ ຂອງ 80 ການຟື້ນຟູ ວິທີການ ມີເສັ້ນຂອບ ໃນ ຮິນດູ ອາຍຸຣເວດ ຫຼືວິທະຍາສາດທາງການແພດ. ປັນຍາຊິນ Malaviya ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຈາກ Sri Kalpacharya Swami Beshundasji, ຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າປິເກດຂອງລາວແມ່ນ ປີ 1766. ລາວມີເອກະສານທີ່ຢືນຢັນວ່າລາວມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 100 ປີ; ນັກຂ່າວ Associated Press ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າ ລາວເບິ່ງຄືວ່າອາຍຸປະມານ 40 ປີ.

ບົດຂຽນຮິນດູບູຮານໄດ້ແບ່ງວິທະຍາສາດການແພດອອກເປັນ 8 ສາຂາຄື: ສາລະຍະ (ການຜ່າຕັດ); ສາລະຍະ (ພະຍາດຂ້າງເທິງຄໍ); ກາຍະຈິກິດສະ (ຢາ ເໝາະສົມ); ພູທາວິດຍາ (ທາງຈິດ ພະຍາດຕ່າງໆ); ເກົາມາຣາ (ການດູແລ ຂອງ ໄວເດັກ); ອາກາດາ (ວິທະຍາສາດພຶດຕິພາບ); ຣາຊະຍານ (ອາຍຸຍືນ); ວາກິກາຣະນະ (ຢາ ບຳລຸງ). ແພດເວດໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືຜ່າຕັດທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ໃຊ້ການຜ່າຕັດແບບພລາສຕິກ, ເຂົ້າໃຈ ທາງການແພດ ວິທີການ ໄປຫາ ຕ້ານ ທີ່ ຜົນກະທົບ ຂອງ ຢາພິດ ອາຍແກັສ, ປະຕິບັດ ການຜ່າຕັດເອົາລູກອອກ ພາກສ່ວນ ແລະ ສະໝອງ ການປະຕິບັດງານ, ມີທັກສະໃນການເຮັດໃຫ້ຢາເສບຕິດມີພະລັງ. Hippocrates, ແພດທີ່ມີຊື່ສຽງ . ໃນສະຕະວັດທີ 5 ກ່ອນຄ.ສ., ໄດ້ຢືມ materia medica ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວມາຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງຮິນດູ

35-19 ຕື້ນມາໂກຊາຂອງອິນເດຍຕາເວັນອອກ. ຄຸນຄ່າທາງດ້ານຢາຂອງມັນໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮັບຮູ້ໃນພາກຕາເວັນ ຕົກ, ບ່ອນທີ່ ຕື້ນນົມ ຂົມ ເປືອກໄມ້ ແມ່ນ ໃຊ້ແລ້ວ ເປັນ ກ ຢາບຳລຸງຮ່າງກາຍ, ແລະ ທີ່ ນ້ຳມັນ ຈາກ ແກ່ນ ແລະ ໝາກໄມ້ ມີ ໄດ້ ພົບ ຂອງ ສູງສຸດ ຄຸ້ມຄ່າ ໃນ ທີ່ ການປິ່ນປົວ ຂອງ ພະຍາດຂີ້ຫູດ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ.

35-20 "ຈຳນວນໜຶ່ງຂອງປະທັບຕາທີ່ຊຸດຄືນໄດ້ຈາກສະຖານທີ່ທາງໂບຮານຄະດີຂອງຮ່ອມພູ Indus ເຊິ່ງສາມາດ ບັນທຶກໄດ້ໃນສະຫັດສະຫວັດທີສາມ." ກ່ອນຄ.ສ. ສະແດງ ຕົວເລກ ນັ່ງແລ້ວ ໃນ ສະມາທິ ທ່າທາງ ຕອນນີ້

ໃຊ້ແລ້ວ ໃນ ທີ ລະບົບ ຂອງ ໂຍຄະ, ແລະ ໝາຍຈັບ ທີ ການອະນຸມານວ່າເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລານັ້ນພົນຖານ ບາງຢ່າງຂອງໂຍຄະກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແລ້ວ. ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ສະຫຼຸບໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີເຫດຜົນວ່າການພິຈາລະນາ ຕົນເອງຢ່າງເປັນລະບົບດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງວິທີການທີ່ໄດ້ສຶກສາໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນປະເທດອິນເດຍເປັນ ເວລາຫ້າພັນ ປີ . ມີ ພັດທະນາແລ້ວ ແມ່ນອັນ ມີຄຸນຄ່າ ທາງດ້ານສາສະໜາ ທັດສະນະຄະຕິ ຂອງ ຈິດໃຈ ແລະ ດ້ານຈັນຍາບັນ ແນວຄວາມຄິດ ເຊິ່ງ ແມ່ນ ເປັນເອກະລັກ, ທີ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ໃນຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງການນຳໃຊ້ກັບຊີວິດ. ໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນຄວາມອິດທິພົນໃນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອ- ຄຳສອນທາງປັນຍາ- ເຊິ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈສຳລັບຊາວຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ການລ່າສັດນອກຮີດເປັນ ເລື່ອງທຳມະດາເປັນເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດ, ແລະສິ່ງຄາມຫຼີກຂອງເລື່ອງລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆໃນໄລຍະ ນິກາຍ ການແຂ່ງຂັນ ແມ່ນ ເລື້ອຍໆ." - ສານສະກັດຈາກ ຈາກ ອັນ ບົດຄວາມ ໂດຍ ອາຈານ ວ. ນໍແມນ ສີນ້ຳຕານ ໃນ ທີ ພິດສະພາ, 1939 ບັນຫາ ຂອງ ຈິດໝາຍຂ່າວ ຂອງສະພາສະມາຄົມການຮຽນຮູ້ອາເມລິກາ, ວໍຊິງຕັນ ດີຊີ

35-21 ຄົນເຮົາຄິດເຖິງການສັງເກດການຂອງ Carlyle ໃນ *Sartor Resartus* ຢູ່ທີ່ນີ້ວ່າ: "ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ສາມາດສົ່ງໄສ ໄດ້, ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົ່ງໄສ (ແລະນະມັດສະການ) ເປັນປະຈຳ, ລາວເປັນປະທານຂອງສະມາຄົມລາດຊະວົງນັບບໍ່ຖ້ວນ ແລະ ເປັນຜູ້ດຳເນີນ ສຸດຍອດ ຂອງ ທັງໝົດ

ຫ້ອງທົດລອງ ແລະ ຫ້ອງເກດການ, ດ້ວຍ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຜົນໄດ້ຮັບ, ໃນ ຂອງລາວ ໂສດ ຫົວ, - ແມ່ນ ແຕ່ ກ ຄູ່
".ຂອງ ແວ່ນຕາ ທາງຫລັງ ເຊິ່ງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ບໍ່ມີ ຕາ

ບົດ: 36

ບາບາຈີ ຄວາມສົນໃຈ ໃນ ເທ ທິດຕາເວັນຕົກ

"ອາຈານ, ໄດ້ເຮັດ ເຈົ້າ ເຄີຍ ພົບ ບາບາຈີ? "

ມັນເປັນຄົນລະດູຮ້ອນທີ່ງຽບສະຫງົບຢູ່ Serampore; ດວງດາວໃຫຍ່ໆຂອງເຂດຮ້ອນໄດ້ສ່ອງແສງຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ຂ້າງ Sri Yukteswar ເທິງລະບຽງຊັ້ນສອງຂອງວັດ.

"ແມ່ນແລ້ວ." ອາຈານຍິນໃສ່ຄໍາຖາມໂດຍກົງຂອງຂ້ອຍ; ຕາຂອງລາວເປັງປະກາຍດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື. "ສາມເທື່ອທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກການເຫັນຄຸນຜູ້ບໍ່ຕາຍ. ການພົບກັນຄັ້ງທໍາອິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ Allahabad ໃນງານ *Kumbha Mela* ."

ງານວາງສະແດງທາງສາສະໜາທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນປະເທດອິນເດຍຕັ້ງແຕ່ດົນນານມາແລ້ວ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ ກຸມພາເມລາສ ; ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍທາງວິນຍານໄວ້ໃນສາຍຕາຂອງຝູງຊົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຊາວຮິນດູທີ່ເຄົາລົບນັບຖືໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຫຼາຍລ້ານຄົນທຸກໆຫົກປີ ເພື່ອພົບກັບສາທຸ, ໂຍຄີ, ສະວາມີ ແລະ ນັກບວດຫຼາຍພັນຄົນ. ຫຼາຍຄົນແມ່ນພວກຜົມມານຮ້າຍທີ່ບໍ່ເຄີຍອອກຈາກສະຖານທີ່ລັບໆຂອງເຂົາເຈົ້າ ນອກຈາກເຂົາຮ່ວມ ງານມະລາສ ແລະ ມອບພອນໃຫ້ແກ່ຊາຍ ແລະ ຍິງທາງໂລກ.

"ຕອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບ Babaji," Sri Yukteswar ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ Swami." "ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການລິເລີມ *Kriya* ຈາກ Lahiri Mahasaya ແລ້ວ. ລາວໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າຮ່ວມງານ *mela* ເຊິ່ງຈະຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1894 ທີ່ Allahabad. ມັນເປັນປະສົບການຄັ້ງທໍາອິດຂອງຂ້ອຍໃນການ *kumbha* ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມືນງົງເລັກນ້ອຍກັບສຽງດັງ ແລະ ການຫຼັ່ງໄຫຼຂອງຝູງຊົນ. ໃນສາຍຕາທີ່ຄົ້ນຫາຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນໃບໜ້າທີ່ສະຫວ່າງຂອງອາຈານ. ເມື່ອຜ່ານຂົວຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ Ganges, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນຄົນຮູ້ຈັກຄົນໜຶ່ງຢືນຢູ່ໃກ້ໆ, ໂຖປັດສະວະຂອງລາວຍືນອອກມາ.

"ໂອ້, ງານວາງສະແດງນີ້ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຮຸ່ນວາຍຂອງສຽງດັງ ແລະ ຄົນຂໍຫານ,' ຂ້ອຍຄິດດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ. 'ຂ້ອຍສົງໄສວ່ານັກວິທະຍາສາດຕາເວັນຕົກ, ຜູ້ທີ່ອິດທິນຂະຫຍາຍຂອບເຂດຄວາມຮູ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງປະຕິບັດຂອງມະນຸດຊາດ, ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຄົນຂີ້ຄ້ານເຫຼົ່ານີ້ທີ່ປະກາດສາສະໜາແຕ່ສຸມໃສ່ ການໃຫ້ຫານ."

"ການສະຫ້ອນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບສັງຄົມໄດ້ຖືກລົບກວນດ້ວຍສຽງຂອງຊາຍໜຸ່ມຮ່າງສູງຜູ້ທີ່ຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ."

"'ທ່ານເອີຍ,' ລາວເວົ້າ, 'ມີໄພ່ພົນຜູ້ໜຶ່ງກໍາລັງ

ເອີ້ນທ່ານ.' "'ລາວແມ່ນໃຜ?'

"ມາ ແລະ ເຫັນ ສໍາລັບ ຕົວທ່ານເອງ.

"ລັງເລໃຈ ກຳລັງຕິດຕາມ ອັນນີ້ ເວົ້າງ່າຍໆ ຄຳແນະນຳ, ຂ້ອຍ ໄວໆນີ້ ພົບ ຕົວຂ້ອຍເອງ ໃກ້ ກ ຕົນໄມ້ ຂອງໃຜ ກິງງ່າ
ແມ່ນ

ໃຫ້ທິພິກອາໄສແກ່ຄູຜູ້ໜຶ່ງຜ່ອມກັບກຸ່ມສາວິກທີ່ໜ້າສົນໃຈ. ອາຈານຜູ້ມີຮູບຮ່າງທີ່ສົດໃສຜິດປົກກະຕິ ມີດວງຕາສີດຳເປັນປະກາຍ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະ ກອດຂ້ອຍ.

"ຍິນດີຕ້ອນຮັບ, ສະວາມີຈີ,' ລາວເວົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ.

"ທ່ານ,' ຂ້ອຍຕອບຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ, 'ຂ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນ

ສະວາມີ."

"ຜູ້ທີ່ພະເຈົ້າສັງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມອບຕຳແໜ່ງ "ສະວາມີ" ບໍ່ເຄີຍປະຕິເສດມັນເລີຍ.' ໄພ່ພົນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງລຽບງ່າຍ, ແຕ່ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຄວາມຈິງດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ; ຂ້າພະເຈົ້າຖືກປົກຄຸມດ້ວຍຄືນພອນທາງວິນຍານຫັນທີ. ຍິມໃຫ້ກັບການຂຶ້ນສູ່ວົງຕະກຸນວັດບູຮານຢ່າງກະທັນຫັນ, **36-1** ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມລົງທີ່ຕີນຂອງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄືກັບທູດສະຫວັນໃນຮູບຮ່າງມະນຸດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ກຽດ ຂ້າພະເຈົ້າດັ່ງນີ້.

"ບາບາຈີ - ເພາະວ່າມັນແມ່ນແທ້ - ລາວໄດ້ຊີມີໃຫ້ຂ້ອຍໄປນັ່ງໃກ້ໆລາວຢູ່ໃຕ້ຕື້ນໄມ້. ລາວແຂງແຮງແລະໜຸ່ມ, ແລະເບິ່ງຄືກັບ ລາຕີຣີ ມະຫາຊາຢາ; ແຕ່ຄວາມຄ້າຍຄືກັນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະທັບໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງໆກ່ຽວກັບຄວາມຄ້າຍຄືກັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃນຮູບລັກສະນະຂອງອາຈານທັງສອງ. ບາບາຈີ ມີພະລັງທີ່ລາວສາມາດປ່ຽນກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ. ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າຄູຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນທຳມະຊາດຢ່າງສົມບູນແບບຕໍ່ໜ້າລາວ, ບໍ່ຄວນຢ້ານກົວກັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວຕົນຂອງລາວ.

? ຫຍັງ ເຮັດ ເຈົ້າ ຄິດ ຂອງ ທີ່ ກຸ່ມພະ ເມລາ'"

"ຂ້າພະເຈົ້າຜິດຫວັງຫຼາຍ, ທ່ານ.' ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຕື່ມຢ່າງຮີບຮ້ອນວ່າ, 'ຈົນຮອດເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທ່ານ. ດ້ວຍເຫດຜົນບາງຢ່າງ ພວກໄພ່ພົນ ແລະ ຄວາມຮຸ້ນວາຍນີ້ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເຂົ້າກັນໄດ້."

"ລູກເອີຍ,' ນາຍເວົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍອາຍຸເກືອບສອງເທົ່າຂອງອາຍຸລາວ, 'ເພາະຄວາມຜິດຂອງຫຼາຍຄົນ, ຢ່າຕັດສິນທຸກຄົນ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກມີລັກສະນະປະສົມປະສານ, ຄືກັບການປະສົມຂອງດິນຊາຍແລະນ້ຳຕານ. ຈິ່ງເປັນຄືມົດທີ່ສະຫຼາດທີ່ຈັບເອົານ້ຳຕານເທົ່ານັ້ນ, ແລະປ່ອຍໃຫ້ດິນຊາຍບໍ່ຖືກແຕະຕ້ອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າພະສົງສານຸສິດຫຼາຍຄົນຢູ່ທີ່ນີ້ຍັງຫຼົງຫາງຢູ່ໃນຄວາມຫຼົງໄຫຼ, ແຕ່ ອາຫານວ່າງ ໄດ້ຮັບພອນຈາກຜູ້ຊາຍສອງສາມຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ ."

"ໃນ ເບິ່ງ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ເປັນເຈົ້າຂອງ ກອງປະຊຸມ ດ້ວຍ ອັນນີ້ ຍົກຍ້ອງ ນາຍ, ຂ້ອຍ ຢ່າງໄວ ຕົກລົງເຫັນດີ ດ້ວຍ ຂອງລາວ ການສັງເກດການ.

"ທ່ານ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດເຖິງນັກວິທະຍາສາດຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ, ເຊິ່ງມີສະຕິປັນຍາຫຼາຍກວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນີ້, ອາໄສຢູ່ໃນເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ, ປະກາດຄວາມເຊື່ອທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ບໍ່ຮູ້ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງ *melas* ເຊັ່ນດຽວກັບປະຈຸບັນ. ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການພົບກັບບັນດາອາຈານຂອງອິນເດຍ. ແຕ່, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາສູງ, ແຕ່ຊາວຕາເວັນຕົກຫຼາຍຄົນກໍມີສາຍພົວພັນກັບວັດຖຸນິຍົມ. ຄົນອື່ນໆ, ທີ່ມີຊື່ສຽງໃນດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ປັດຊະຍາ, ບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ສຳຄັນໃນສາສະໜາ. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາເປັນອຸປະສັກທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ເຊິ່ງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະແຍກພວກເຂົາອອກຈາກພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ.

"ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າສົນໃຈທັງພາກຕາເວັນຕົກ ແລະ ພາກຕາເວັນອອກ." ໃບໜ້າຂອງ Babaji ຍິມແຍ້ມ

ແຈ່ມໃສ່ດ້ວຍຄວາມເຫັນດີ. 'ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຈັບປວດໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ກວ້າງພໍສຳລັບຜູ້ຊາຍ
ທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນພາກຕາເວັນອອກ ຫຼື ພາກຕາເວັນຕົກ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍເອີ້ນເຈົ້າມາຫຼີກ.

"'ຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກຕ້ອງສ້າງເສັ້ນທາງກາງທອງຄໍາຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ຈິດວິນຍານລວມກັນ,' ລາວ ກ່າວຕໍ່ໄປ. 'ອິນເດຍມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຕ້ອງຮຽນຮູ້ຈາກຕາເວັນຕົກໃນການພັດທະນາວັດຖຸ; ໃນທາງກັບກັນ, ອິນເດຍ ສາມາດສອນວິທີການທີ່ໄປທີ່ຕາເວັນຕົກຈະສາມາດວາງຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງຕົນໄວ້ເທິງພື້ນຖານທີ່ບໍ່ສັນ ຄອນຂອງວິທະຍາສາດໂຍຄະ."

"ເຈົ້າ, Swamiji, ມີບົດບາດໃນການແລກປ່ຽນທີ່ກົມກຽວກັນລະຫວ່າງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກທີ່ຈະ ມາເຖິງ. ສອງສາມປີຕໍ່ມາ ຂ້ອຍຈະສົ່ງສາວິກມາໃຫ້ເຈົ້າ ເຊິ່ງເຈົ້າສາມາດຝຶກອົບຮົມການເຜີຍແຜ່ໂຍຄະໃນພາກ ຕາເວັນຕົກ. ການສັນສະເທືອນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສະແຫວງຫາທາງວິນຍານຫຼາຍຄົນມາສູ່ຂ້ອຍຄືກັບນ້ຳຖ້ວມ. ຂ້ອຍຮັບຮູ້ເຖິງໄພ່ພົນທີ່ມີທ່າແຮງໃນອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ, ລໍຖ້າການຕື່ນຂຶ້ນ."

ທີ່ ອັນນີ ຈຸດ ໃນ ຂອງລາວ ເລືອງ, ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ຫັນ ຂອງລາວ ຈ້ອງເບິ່ງ ຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນ ຂອງຂ້ອຍ.

"ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ," ລາວເວົ້າ, ຍິມແຍ້ມແຈ້ມໃສໃນແສງເດືອນ, "ເຈົ້າແມ່ນສາວິກທີ່ Babaji ໄດ້ສັນຍາໄວ້ຫຼາຍ ປີກ່ອນວ່າຈະສົ່ງມາໃຫ້ຂ້ອຍ."

ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈທີ່ຮູ້ວ່າ Babaji ໄດ້ຊີ້ນຳບາດກ້າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາ Sri Yukteswar, ແຕ່ມັນກໍ່ຍາກສຳລັບ ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະນຶກພາບຕົນເອງຢູ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກທີ່ຫ່າງໄກ, ຫ່າງຈາກຄູ່ສອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ ຄວາມ ສະຫງົບສຸກແບບບ່າຍໆ.

"ຫຼັງຈາກນັ້ນ, Babaji ໄດ້ກ່າວເຖິງ *Bhagavad Gita* ," Sri Yukteswar ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກ ປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ, ລາວໄດ້ຊີ້ບອກດ້ວຍຄຳຍ້ອງຍໍສອງສາມຄຳວ່າລາວຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນ ການຕີຄວາມໝາຍໃນບົດຕ່າງໆ ຂອງ *Gita* . "

"'ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, Swamiji, ກະລຸນາຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ,' ອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ກ່າວ. 'ທ່ານຈະບໍ່ຂຽນ ປຶ້ມສັ້ນໆກ່ຽວກັບຄວາມສາມັກຄີພື້ນຖານທີ່ຕິດພັນລະຫວ່າງພຣະຄຳພີຄຣິສຕຽນ ແລະ ຮິນດູບໍ? ສະແດງໃຫ້ ເຫັນໂດຍການອ້າງອີງຂະໜານກັນວ່າບຸດທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄວາມຈິງດຽວກັນ, ດຽວນີ້ຖືກປິດປັ້ງດ້ວຍຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງນິກາຍຂອງມະນຸດ.'

"'ມະຫາຣາຊ,' **36-2** ຂ້ອຍ ຕອບແລ້ວ ຢ່າງລັງເລໃຈ 'ຫຍັງ ກ ຄຳສັ່ງ! ຈະ ຂ້ອຍ ເປັນ ສາມາດ ໄປຫາ ບັນລຸ ເປົ້າໝາຍ ມັນບໍ່?

"ບາບາຈີຫົວຂວັນຢ່າງອ່ອນໂຍນ. 'ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສົງໄສ?' ລາວເວົ້າຢ່າງໝັ້ນໃຈ. 'ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ວຽກງານທັງໝົດນີ້ແມ່ນຂອງໃຜ, ແລະໃຜເປັນຜູ້ກະທຳການກະທຳທັງໝົດ? ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເວົ້ານັ້ນຈະຕ້ອງປາກົດເປັນຄວາມຈິງ."

"ຂ້ອຍຖືວ່າຕົວເອງໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກພອນຂອງໄພ່ພົນ, ແລະຕົກລົງທີ່ຈະຂຽນປຶ້ມ. ຮູ້ສຶກບໍ່ເຕັມໃຈວ່າຊົ່ວໂມງພັກເຄິງ ໄດ້ມາຮອດແລ້ວ, ຂ້ອຍລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ່ງທີ່ມີໃບໄມ້ຂອງຂ້ອຍ."

"'ເຈົ້າຮູ້ຈັກ Lahiri ບໍ່?' **36-3** ອາຈານໄດ້ຖາມ. 'ລາວເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແມ່ນບໍ່? ບອກລາວກ່ຽວກັບການພົບກັນ ຂອງພວກເຮົາ.' ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມຫາຂ້ອຍສຳລັບ Lahiri Mahasaya.

"ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມຫົວລົງຢ່າງຖອມຕົວເພື່ອອຳລາ, ໄພ່ພົນໄດ້ຍິມຢ່າງສຸພາບ. 'ເມື່ອປຶ້ມຂອງເຈົ້າສຳເລັດ ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຢ້ຽມຢາມທ່ານ,' ລາວສັນຍາ. 'ລາກ່ອນສຳລັບປະຈຸບັນ.'"

"ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກ Allahabad ໃນມື້ຕໍ່ມາ ແລະ ໄດ້ໄປຝຶກຝົນຢູ່ Benares. ເມື່ອໄປຮອດເຮືອນຂອງ guru

ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເລົ່າເລື່ອງຂອງໄມ່ພິນຜູ້ປະສົດທີ່ *Kumbha Mela*.

"ໂອ້, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວບໍ່?" ຕາຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ເຕັ້ນລຳດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ. "ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້, ເພາະລາວໄດ້ປ້ອງກັນເຈົ້າ. ລາວເປັນຄູທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າຂອງຂ້ອຍ, ບາບາຈີ ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ!"

"ບາບາຈີ!" ຂ້ອຍເວົ້າຂ້າງດ້ວຍຄວາມຕຶກຕະລຶງ. 'ໂຢກີ-ຄຣິດ ບາບາຈີ! ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຫີເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ບາບາຈີ! ໂອ້, ຖ້າ ຂ້ອຍສາມາດລະນຶກເຖິງອະດີດ ແລະ ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງອີກຄັ້ງ, ເພື່ອສະແດງຄວາມອຸທິດຕົນຂອງ ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ດອກບົວຂອງພຣະອົງ ຕື່ນ!

"ບໍ່ເຄີຍ ຈິດໃຈ,' ລາຣິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ກ່າວວ່າ ຢ່າງໃຫ້ກຳລັງໃຈ. ລາວ ມີ ສັນຍາໄວ້ແລ້ວ ໄປຫາ ເຫັນ ເຈົ້າ ອີກ ເທື່ອໜຶ່ງ.

"ກູຣູເດວາ, ພຣະອາຈານຜູ້ສັກສິດໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຂໍ້ຄວາມມາໃຫ້ເຈົ້າ. "ບອກລາຫິຣີ," ລາວເວົ້າ, "ພະລັງທີ່ສະສົມໄວ້ສຳລັບຊີວິດນິດຽວນິໝົດລົງແລ້ວ; ມັນໃກ້ຈະໝົດແລ້ວ."

"ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຖ້ອຍຄຳທີ່ລຶກລັບເຫຼົ່ານີ້, ຮູບຮ່າງຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ສັນສະເທືອນຄືກັບຖືກຟ້າຜ່າ ສຳຜັດ. ທັນໃດນັ້ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບລາວກ່ຽວປະສະຫງັດ; ໃບໜ້າຍົມແຍ້ມແຈ່ມໃສຂອງລາວກໍກາຍເປັນ ເຄັງຂົມຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. ຄືກັບຮູບປັ້ນໄມ້, ມົດມົວ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ງ, ຮ່າງກາຍຂອງລາວ ກາຍເປັນ ບໍ່ມີສີ. ຂ້າພະເຈົ້າຕຶກໃຈ ແລະ ສັບສົນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກນິສະແດງອອກເຖິງ ຄວາມຮ້າຍແຮງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວແບບນີ້ມາກ່ອນ. ສາວິກຄົນອື່ນໆທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ແນມເບິ່ງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ.

"ສາມຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປດ້ວຍຄວາມງຽບສະຫງົດຢ່າງສົນເຊີງ. ຈາກນັ້ນ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ກໍສືບຕໍ່ມີກິລິຍາ ມາລະຍາດທີ່ສິດໃສ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງລາວ, ແລະ ເວົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ແຕ່ລະເຊລາ. ທຸກຄົນໄດ້ຖອນ ຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມໂລ່ງໃຈ."

"ຂ້ອຍຮັບຮູ້ຈາກປະຕິກິລິຍາຂອງນາຍຂອງຂ້ອຍວ່າຂໍ້ຄວາມຂອງ Babaji ເປັນສັນຍານທີ່ບໍ່ສາມາດຜິດພາດໄດ້ ໂດຍ ເຊິ່ງ Lahiri Mahasaya ເຂົ້າໃຈວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສໃນໄວໆນີ້. ຄວາມງຽບສະຫງົດ ອັນໜ້າຫວາດສຽວຂອງລາວໄດ້ຟື້ສູດວ່າ guru ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄວບຄຸມຕົວຕົນຂອງລາວທັນທີ, ຕັດສາຍເຊືອກ ສຸດທ້າຍຂອງລາວກັບໂລກວັດຖຸ, ແລະຫນີໄປສູ່ຕົວຕົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປຂອງລາວໃນວິນຍານ. ຄຳເວົ້າຂອງ Babaji ແມ່ນວິທີການເວົ້າວ່າ: 'ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.'

"ເຖິງແມ່ນວ່າ ບາບາຈີ ແລະ ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ເປັນຜູ້ຮູ້ທຸກສິ່ງຢ່າງ, ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສື່ສານກັນຜ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າ ຫຼື ຕົວກາງອື່ນໆ, ແຕ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ມັກຈະຖ່ອມຕົວລົງເພື່ອມີບົດບາດໃນລະຄອນຂອງມະນຸດ. ບາງຄັ້ງ ພວກເຂົາຖ່າຍທອດຄຳທຳນາຍຂອງພວກເຂົາຜ່ານຜູ້ສົ່ງຂ່າວໃນແບບທຳມະດາ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ສຳເລັດຜົນສຸດທ້າຍອາດຈະເພີ່ມສັດທາອັນສູງສົ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າໃນວົງມົນຂອງມະນຸດທີ່ຮຽນຮູ້ເລື່ອງນີ້ໃນ ພາຍຫຼັງ."

"ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍອອກຈາກເມືອງເບນາເຣສ, ແລະເລີ່ມເຮັດວຽກຢູ່ໃນເມືອງເຊຣ໌ຣ໌ໂປຣຕາມບົດຂຽນພຣະຄຳພີທີ່ບາ ບາຈີຮ້ອງຂໍ," ສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ທັນທີທີ່ຂ້ອຍເລີ່ມເຮັດວຽກຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍກໍສາມາດແຕ່ງບົດກະວີທີ່ ອຸທິດໃຫ້ແກ່ຄູບາຜູ້ປະຕາຍໄດ້. ບົດເພງທີ່ອ່ອນໂຍນໄຫຼອອກມາຢ່າງງ່າຍດາຍຈາກປາກກາຂອງຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍລອງຂຽນບົດກະວີສັນສະກິດມາກ່ອນກໍຕາມ."

"ໃນ ທີ ໑ ຂອງ ກາງຄືນ ຂ້ອຍ ຫຍຸ້ງຫຼາຍ ຕົວຂ້ອຍເອງ ເກີນ ກ ການປຽບທຽບ ຂອງ ທີ ຄຳພີໄບເບິນ ແລະ ທີ ພຣະຄຳພີ ຂອງ *Sanatan Dharma* . **36-4** ໂດຍການຮ້າງເຖິງຄຳເວົ້າຂອງພຣະຜູ້ເຈົ້າເຢຊູຜູ້ໄດ້ຮັບພອນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄຳສອນຂອງພຣະອົງແມ່ນໜຶ່ງດຽວກັບການເປີດເຜີຍຂອງພຣະ ເວດ . ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກ□□□□ໃຈທີ່ປົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດລົງໃນ ໄລຍະສັ້ນ; ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພອນອັນໄວໆນີ້ແມ່ນ ຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງ *Param-Guru-Maharaj* ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ . **36-5** ບົດຕ່າງໆໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນ ວາລະສານ

Sadhusambad ເປັນຄັງທຳອິດ ; ຕໍ່ມາພວກມັນໄດ້ຖືກພິມເປັນປຶ້ມໂດຍສາວິກ Kidderpore ຄົນໜຶ່ງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ.

"ຕອນເຊົ້າຫຼັງຈາກຂ້ອຍສຳເລັດຄວາມພະຍາຍາມດ້ານວັນນະຄະດີຂອງຂ້ອຍ," ອາຈານກ່າວຕໍ່ໄປ, "ຂ້ອຍໄດ້ໄປທີ່ Rai ປະຕູນິເພືອອາບນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄາ. ປະຕູນິນຮ້າງເປົ້າ; ຂ້ອຍຍືນນຶ່ງຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ມີແດດ. ຫຼັງຈາກແຊ່ນ້ຳທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ, ຂ້ອຍກໍເລີ່ມກັບບ້ານ. ສຽງດຽວໃນຄວາມງຽບສະຫງົບແມ່ນສຽງຜ້າທີ່ປຽກຊຸ່ມດ້ວຍແມ່ນ້ຳຄົງຄາຂອງຂ້ອຍ, ຊຶ່ງດ້ວຍນ້ຳລາຍໃນແຕ່ລະບາດກ້າວ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຜ່ານຕີນໂພໃຫຍ່ໃກ້ກັບແຄມແມ່ນ້ຳ, ແຮງກະຕຸ້ນອັນແຮງກ້າໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຂ້ອຍຫວນຄືນຫຼັງ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພາຍໃຕ້ຮີມເງົາຂອງຕີນໂພ, ແລະອ້ອມຮອບດ້ວຍສາວິກສອງສາມຄົນ, ບາບາຈິຜູ້ຍິງໃຫຍ່ນັ່ງຢູ່!

"ສະບາຍດີ, Swamiji!" ສຽງທີ່ສວຍງາມຂອງອາຈານດັງຂຶ້ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຟັນ. 'ຂ້ອຍເຫັນວ່າເຈົ້າໄດ້ຂຽນປຶ້ມຂອງເຈົ້າສຳເລັດແລ້ວ. ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັນຍາໄວ້, ຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ເພື່ອຂອບໃຈເຈົ້າ.'

"ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ເຕັ້ນໄວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກຶມຫົວລົງທີ່ຕີນຂອງລາວຢ່າງເຕັມທີ່. 'Param-gururji,' ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢ່າງອ້ອນວອນ, 'ທ່ານ ແລະ ເຊລາຂອງທ່ານຈະບໍ່ໃຫ້ກຽດແກ່ບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍການມາຢ້ຽມຢາມຂອງທ່ານບໍ່?'

"ຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດປະຕິເສດຢ່າງຍິ່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ. 'ບໍ່, ລູກ,' ລາວເວົ້າ, 'ພວກເຮົາເປັນຄົນທີ່ມັກທີ່ພັກອາໄສຂອງຕີນໄມ້; ສະຖານທີ່ນີ້ສະດວກສະບາຍຫຼາຍ.'

"ກະລຸນາລໍຖ້າສັກຄູ່, ອາຈານ." ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງລາວດ້ວຍນ້ຳສຽງອ້ອນວອນ. "ຂ້ອຍຈະກັບມາດຽວນີ້ພ້ອມກັບຂອງຫວານພິເສດບາງຢ່າງ."

"ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາໃນສອງສາມນາທີພ້ອມກັບອາຫານແຊບໆ, ເບິ່ງແມ່! ຕີນໄມ້ໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ປົກປ້ອງກຸ່ມເທວະດາອີກຕໍ່ໄປ. ຂ້ອຍໄດ້ຄືນຫາຫົວບໍລິເວນ Ghat, ແຕ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍຂ້ອຍຮູ້ວ່າກຸ່ມນ້ອຍໆໄດ້ໝົດໄປດ້ວຍປົກທີ່ເປັນອະມະຕະແລ້ວ."

"ຂ້ອຍເຈັບປວດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. 'ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັນອີກ, ຂ້ອຍກໍຄົງຈະບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະລົມກັບລາວ,' ຂ້ອຍຮັບປະກັນຕົວເອງ. 'ລາວບໍ່ມີນ້ຳໃຈທີ່ປະຖິ້ມຂ້ອຍຢ່າງກະທັນຫັນ.' ນີ້ແມ່ນຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຄວາມຮັກ, ແນ່ນອນ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງອີກ."

"ສອງສາມເດືອນຕໍ່ມາ ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Lahiri Mahasaya ໃນ Benares. ເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຮັບແຂກນ້ອຍໆຂອງລາວ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຍິ້ມຫັກຫາຍ."

"'ຍິນດີຕ້ອນຮັບ, ຍຸກເຕສະວາຣ,' ລາວເວົ້າ. 'ເຈົ້າຫາກໍພົບບາບາຈິຜູ້ທີ່ໜ້າປະຕູຫ້ອງຂອງຂ້ອຍບໍ່?'

"'ເປັນຫຍັງ, ບໍ່,' ຂ້ອຍຕອບດ້ວຍຄວາມແປກໃຈ."

"ມານີ." ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ແຕະໜ້າຜາກຂອງຂ້ອຍຢ່າງອ່ອນໂຍນ; ທັນໃດນັ້ນຂ້ອຍກໍເຫັນຮູບຮ່າງຂອງບາບາຈິ ເບິ່ງບານຄືກັບດອກບົວທີ່ສົມບູນແບບຢູ່ໃກ້ໆປະຕູ."

"ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ເຖິງຄວາມເຈັບປວດເກົ່າຂອງຂ້ອຍ, ແລະບໍ່ໄດ້ກຶມຫົວ. ລາຕິຣິ ມະຫາສາຍາ ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍ

ຄວາມຕົກຕະລົງ. "ຄູ່ບາຜູ້ສັກສິດຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍສາຍຕາທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. 'ເຈົ້າຮູ້ສຶກລຳຄານ

ຂ້ອຍ.'"

"ທ່ານ, ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ຄວນເປັນແບບນັ້ນ?" ຂ້ອຍຕອບ. "ເຈົ້າມາຈາກອາກາດມາພ້ອມກັບກຸ່ມເວດມິນຂອງ

ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກໍຫາຍໄປໃນອາກາດບາງໆ."

"ຂ້ອຍບອກເຈົ້າແລ້ວວ່າຂ້ອຍຈະໄປພົບເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າຂ້ອຍຈະຢູ່ດົນປານໃດ." ບາບາຈີຫົວຂວັນຢ່າງ
ອ່ອນໄຫວ. "ເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ. ຂ້ອຍຮັບປະກັນວ່າຂ້ອຍຖືກຕັບສູນໄປຢ່າງໜ້າເສົ້າໃຈຍ້ອນລົມ ພັດ
ແຮງຂອງເຈົ້າ."

"ຂ້ອຍພໍໃຈຫັນຫີກັບຄຳອະທິບາຍທີ່ບໍ່ໜ້າຍົກຍ້ອງນີ້. ຂ້ອຍຄູເຂົາລົງຫີນຂອງລາວ; ຄູສອນຊັ້ນສູງໄດ້ຕົບບ່າໄຫລ່ຂອງຂ້ອຍຢ່າງອ່ອນໂຍນ."

"'ລູກເອີຍ, ເຈົ້າຕ້ອງນັ່ງສະມາທິຫຼາຍຂຶ້ນ,' ລາວເວົ້າ. 'ສາຍຕາຂອງເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນສົມບູນແບບເທື່ອ - ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນຂ້ອຍຊ່ອນຢູ່ຫລັງແສງແດດໄດ້.' ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສຽງຊຸ່ຍເທິງຟ້າ, ບາບາຈີ ໄດ້ຫາຍໄປໃນລັດສະໝີທີ່ເຊື່ອງໄວ້.

"ນັ້ນແມ່ນການໄປຢ້ຽມຢາມເບນາເຣສຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຂ້ອຍເພື່ອພົບກັບຄູຂອງຂ້ອຍ," ສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ສະຫຼຸບ. "ເຖິງແມ່ນວ່າ ບາບາຈີ ໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າໃນງານ ກຸມພາເມລາ, ການປະກົດຕົວຂອງ ລາທິຣີ ມະຫາໄຊຍາ ພວມຈະສິ້ນສຸດລົງ. ໃນລະຫວ່າງລະດູຮ້ອນປີ 1895 ຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງຂອງລາວໄດ້ເກີດເປັນຜູ້ມ້ອຍໆຢູ່ດ້ານຫຼັງ. ລາວໄດ້ປະທ້ວງຕໍ່ຕ້ານການຖືກແທງ; ລາວໄດ້ຝຶກຝົນກຳຊົວຂອງສາວິກບາງຄົນຂອງລາວດ້ວຍຕົວລາວເອງ. ໃນທີ່ສຸດ ຄູບາສອງສາມຄົນກໍຍັງຄົງຮຽກຮ້ອງຢ່າງໜັກແໜ້ນ; ອາຈານຕອບຢ່າງລຶກລັບວ່າ:

"'ການ ຮ່າງກາຍ ມີ ໄປຫາ ຊອກຫາ ກ ສາເຫດ ໄປຫາ ໄປ; ຂ້ອຍ ຈະ ເປັນ ພໍໃຈ ໄປຫາ ໃດກໍຕາມ ເຈົ້າ ຕ້ອງການໄປຫາ ເຮັດ.

"ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄູບາອົງນີ້ກໍໄດ້ສະລະສົບຂອງພຣະອົງໃນເມືອງເບນາເຣສ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປຊອກຫາພຣະອົງຢູ່ໃນຫ້ອງຮັບແຂກມ້ອຍໆຂອງພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ; ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນຈາກການຊີ້ນຳທີ່ມີຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງພຣະອົງ."

ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ຈາກປາກຂອງ Swami Keshabananda, **36-6** ໃນຖານະເປັນສານຸສິດທີ່ກ້າວໜ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນລາຍລະອຽດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບການຈາກໄປຂອງ ລາທິຣີ ມະຫາສາຍາ.

"ສອງສາມມື້ກ່ອນທີ່ຄູຂອງຂ້ອຍຈະສະລະຮ່າງກາຍຂອງລາວ," ເກຊາບານັນດາບອກຂ້ອຍວ່າ, "ລາວໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃນອາສັຍຂອງຂ້ອຍທີ່ຮາດວາ.

"ມາ ທີ ເທືອໜຶ່ງ ໄປຫາ ເບນາເຣສ. ດ້ວຍ ເຫຼົ່ານີ້ ຄຳສັບ ລາທິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ຫາຍໄປ.

"ຂ້ອຍໄດ້ໄປຝຶກຝົນທັນທີເພື່ອໄປ Benares. ຢູ່ເຮືອນຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນສາວິກຫຼາຍຄົນມາເຕົ້າໂຮມກັນ. ເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງໃນມື້ນັ້ນ **36-7** ພຣະອາຈານໄດ້ອະທິບາຍ ກິຕາ ; ແລ້ວເພີ່ນກໍໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງລຽບງ່າຍ.

"ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ກຳລັງໄປ ບ້ານ.

"ສຽງຮ້ອງໄຫ້ ຂອງ ຄວາມທຸກໃຈ ຂາດຫິນ ອອກ ຄື ອັນ ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ ທໍ່ເຣນ.

"'ຈົ່ງສະບາຍໃຈເຖິດ; ເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນອີກ.' ຫຼັງຈາກກ່າວຄຳນີ້ ລາທິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ຫັນຮ່າງກາຍຂອງລາວເປັນວົງມົນສາມເທື່ອ, ຫັນໜ້າໄປທາງທິດເໜືອໃນທ່າດອກບົວ, ແລະ ເຂົ້າສູ່ ມະຫາສະມາທິ ສຸດທ້າຍຢ່າງສະຫງ່າງາມ . **36-8**

"ສິບທີສວຍງາມຂອງ ລາທິຣີ ມະຫາໄຊ, ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮັກແພງຂອງຜູ້ທີ່ນັບຖື, ໄດ້ຖືກເຜົາສົບດ້ວຍຄວາມສັກສິດ" "ພິທີກຳຂອງເຈົ້າຂອງເຮືອນຢູ່ທີ່ Manikarnika Ghat ໂດຍແມ່ນ້ຳຄົງຄາອັນສັກສິດ," Keshabananda ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ມື້ຕໍ່ມາ, ເວລາສິບໂມງເຊົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນ Benares, ຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍແສງໄຟອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ເບິ່ງ! ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າມີຮ່າງກາຍທີ່ມີເນື້ອໜັງແລະເລືອດຂອງ Lahiri

Mahasaya! ມັນເບິ່ງຄືກັບຮ່າງກາຍເກົ່າຂອງລາວ, ຍົກເວັ້ນວ່າມັນເບິ່ງຄືວ່າໜຸ່ມກວ່າແລະສືດໃສກວ່າ. ຄູສອນສະຫວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

"'Keshabananda,' ລາວເວົ້າວ່າ, 'ຂ້ອຍເອງ. ຈາກອະຕອມທີ່ແຕກຫັກຂອງຮ່າງກາຍທີ່ຖືກເຜົາຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຮູບຮ່າງທີ່ປັບປຸງໃໝ່. ວຽກງານຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍໃນໂລກໄດ້ເຮັດແລ້ວ; ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ອອກຈາກໂລກນີ້ໄປໝົດ. ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຂ້ອຍຈະໃຊ້ເວລາກັບ Babaji ໃນພູຫິມະໄລ, ແລະກັບ Babaji ໃນຈັກກະວານ."

"ດ້ວຍຄໍາອວຍພອນສອງສາມຄໍາຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ຫາຍໄປ. ການດຶມໃຈອັນມະຫັດສະຈັນໄດ້ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໃນພຣະວິນຍານ ເຊັ່ນດຽວກັບສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ Kabir **36-9**" ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ.

"ເມື່ອຂ້ອຍກັບຄືນໄປຫາວັດຮາດວາຣິດທີ່ໂດດດ່ຽວຂອງຂ້ອຍ," ເກຊາບານັນດາກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຂີ້ເຖົ້າສັກສິດຂອງຄູຣູຂອງຂ້ອຍໄປນຳ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວໄດ້ຫຼົບໜີອອກຈາກກະຕ່າທາງໂລກ-ໂລກ; ນິກແຫ່ງການປະກົດຕົວທຸກຢ່າງໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວ. ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະບາຍໃຈທີ່ໄດ້ປະທັບໄວ້ເຊິ່ງຊາກສົບສັກສິດຂອງລາວ."

ສາວິກອິກຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກການເຫັນຄູຣູທີ່ຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງລາວແມ່ນນັກບຸນ Panchanon Bhattacharya, ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງສະຖາບັນເຜີຍແຜ່ Calcutta Arya. **36-10**

ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ Panchanon ທີ່ບ້ານ Calcutta ຂອງລາວ, ແລະຝັ່ງເລື່ອງລາວຫຼາຍປີທີ່ລາວຢູ່ກັບອາຈານດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ສະຫຼຸບແລ້ວ, ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້ອຍຝັ່ງກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງລາວ.

"ທີນີ້ໃນ Calcutta," Panchanon ກ່າວ, "ເວລາສິບໂມງເຊົ້າຫຼັງຈາກການເຜົາສົບຂອງລາວ, Lahiri Mahasaya ໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍລັດສະໝີພາບທີ່ມີຊີວິດຢູ່."

ສະວາມີ ປຣານາບານັນດາ, "ໄພ່ພົນທີ່ມີສອງຮ່າງກາຍ," ຍັງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບປະສົບການອັນສູງສົ່ງຂອງເພິ່ນເອງ.

"ສອງສາມມືກ່ອນທີ່ Lahiri Mahasaya ຈະຈາກໄປ," ປຣານາບານັນດາ ໄດ້ບອກຂ້ອຍໃນເວລາທີ່ລາວໄປຢ້ຽມຢາມໂຮງຮຽນ Ranchi ຂອງຂ້ອຍວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຈິດໝາຍຈາກລາວ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄປ Benares ຫັນທີ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຊັກຊ້າ, ແລະບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້ທັນທີ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງກະກຽມການເດີນທາງ, ປະມານສິບໂມງເຊົ້າ, ຂ້ອຍກໍຮູ້ສຶກດີໃຈຢ່າງກະທັນຫັນທີ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ.

"ເປັນຫຍັງ ຮີບຮ້ອນ ໄປຫາ ເບນາເຣສ? ລາຮີຣີ ມະຫາໄຊຍະ ກ່າວວ່າ, ຍິມ. ເຈົ້າ ຈະ ຊອກຫາ ຂ້ອຍ ຢູ່ທີນັ້ນ ບໍ່ ດຶນກວ່າ.

"ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຄໍາເວົ້າຂອງລາວ, ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ອອກມາຢ່າງໂສກເສົ້າ, ເຊື່ອວ່າຂ້ອຍເຫັນລາວພຽງແຕ່ໃນພາບນິມິດເທົ່ານັ້ນ."

"ນາຍໄດ້ເຂົ້າຫາຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປອບໂຍນ. 'ແຕະຕ້ອງເນື້ອໜັງຂອງຂ້ອຍ,' ລາວເວົ້າ. 'ຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຄືເກົ່າ. ຢ່າຮ້ອງໄຫ້; ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫຼອດໄປບໍ່?'"

ຈາກປາກຂອງສາວິກຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທັງສາມຄົນນີ້, ເລື່ອງລາວແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ: ໃນເວລາສິບໂມງເຊົ້າ, ໃນມື້ຫຼັງຈາກສົບຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ໄດ້ຖືກນຳໄປເຜົາໃນແປວໄຟ, ອາຈານຜູ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ, ໃນຮ່າງກາຍທີ່ແທ້ຈິງແຕ່ໄດ້ປ່ຽນຮູບຮ່າງ, ໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າສາວິກສາມຄົນ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນເມືອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

"ສະນັ້ນ ເມື່ອ ອັນນີ້ ເນົາເປື້ອຍ ຈະ ມີ ວາງ ໃນ ຄວາມບໍ່ສະຫງ່າຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະ ອັນນີ້ ມະນຸດ ຈະ ມີ ວາງ ໃນ

ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ເມື່ອນັ້ນຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ນັ້ນຈະສຳເລັດ, ຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກກົນກິນໃນໄຊຊະນະ. ໂອ້ ຄວາມຕາຍ, ໄລຕີຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ໂອ້ ບ່ອນຝັງສິບ, ໄຊຊະນະຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?" **36-11**

36-1 : ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ແມ່ນ ຄຳ ຢ່າງເປັນທາງການ ເລີ່ມຕົ້ນ ເຂົ້າໄປໃນ ທີ່ ສະວາມີ ສັງຊີ ໂດຍ ທີ່ ມາ

ຮັນ (ວັດ ຫົວ) ຂອງ ພະຍຸດທະເຈົ້າ ຄານະ. 36-2: "ກະສັດຜູ້ຍິງໃຫຍ່" - ຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມເຄົາລົບ.

36-3 : ກ ກູຣູ ປົກກະຕິແລ້ວ ຮ້າງອີງ ໄປຫາ ຂອງລາວ ເປັນເຈົ້າຂອງ ສານຸສິດ ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໂດຍ ຂອງລາວ ຊື່, ການຍົກເວັ້ນ ໃດກໍໄດ້ ຫົວຂໍ້. ດັ່ງນັ້ນ, ບາບາຈີ ກ່າວວ່າ "ລາຮິຣິ," ບໍ່ແມ່ນ "ລາຫິຣິ ມະຫາໄຊ."

36-4 : ຕາມຕົວອັກສອນ, "ນິລັນດອນ ສາສະໜາ" ທີ່ ຊື່ ມອບໃຫ້ ໄປຫາ ທີ່ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ເວດິກ ຄຳສອນ. ຊານາຕັນ ທັມມະ ມີ ມາ ໄປຫາ ເປັນ ເອີ້ນວ່າ ສາສະໜາອິນດູ ຕັ້ງແຕ່ ທີ່ ເວລາ ຂອງ ທີ່ ຊາວກຣີກ WHO ກຳນົດໄວ້ ທີ່ ຄົນ ໃນ ທີ່ ທະນາຄານ ຂອງ ທີ່ ແມ່ນ້ຳ ອິນດັສ ເປັນ ພາຍໃນ , ຫຼື ຊາວອິນດູ . ຄຳວ່າ ອິນດູ , ຖ້າເວົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໝາຍເຖິງຜູ້ຕິດຕາມຂອງ *Sanatan Dharma* ຫຼື ອິນດູເທົ່ານັ້ນ. ຄຳວ່າ ອິນເດຍນີ ໃຊ້ກັບຊາວອິນດູ, ຊາວມຸດສະລິມ ແລະ ຊາວຫຼືອາໄສຢູ່ ໃນດິນແດນອິນເດຍ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ (ແລະ ຍັງໃຊ້ກັບຊາວພື້ນເມືອງມົງໂກລອຍຂອງອາເມລິກາຜ່ານຄວາມຜິດພາດທາງພູມສາດທີ່ສັບສົນຂອງເມືອງໂຄລຳບັສ).

ຊື່ບູຮານຂອງອິນເດຍແມ່ນ *Aryavarta* , ຕາມຕົວອັກສອນ, "ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຊາວ *Aryans*." ຮາກສັບພາສາສັນສະກິດຂອງ *arya* ແມ່ນ "ມີຄ່າຄວນ, ສັກສິດ, ສູງສົງ." ການໃຊ້ *Aryan* ໃນທາງທີ່ຜິດທາງດ້ານຊົນເຜົ່າໃນພາຍຫຼັງ ເພື່ອໝາຍເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ, ແຕ່ລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ໄດ້ນຳພານັກປາດຖະຫນາຕາເວັນອອກທີ່ຍິງໃຫຍ່, ສູງສຸດ ມຸລເລີ, ໄປຫາ ເວົ້າ ຢ່າງແປກປະຫຼາດ: "ເຖິງ ຂ້ອຍ ອັນ ນັກຊົນເຜົ່າວິທະຍາ WHO ເວົ້າ ຂອງ ອັນ ອາຣຽນ ເຊື້ອຊາດ, ອາຣຽນ ເລືອດ ອາຣຽນ ຕາ ແລະຜົມ, ເປັນຄົນບາບທີ່ຍິງໃຫຍ່ເທົ່າກັບນັກພາສາສາດ. ທີ່ເວົ້າເຖິງວັດຈະນານຸກົມທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ໄວຍາກອນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ

36-5 : ພາຣຳ-ກູຣູ ແມ່ນ ຕາມຕົວອັກສອນ "ກູຣູ ສູງສຸດ" ຫຼື "ກູຣູ ເກີນກວ່າ" ທີ່ມີຄວາມໝາຍ ກ ສາຍ ຫຼື ການສືບທອດ ຂອງ ຄູອາຈານ. ບາບາຈີ, ທີ່
.ກູຣູ ຂອງ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ, ແມ່ນ ທີ່ ພາຣຳ-ກູຣູ ຂອງ ສີ ຍຸກເຕດສະການ

36-6 : ຂອງຂ້ອຍ ຢັຽມຊົມ ໄປຫາ ເກຊາບານັນດາ ອາສຣາມ ແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍ ໃນ ໜ້າ. 405-408 .

36-7 : ກັນຍາ 26, 1895 ແມ່ນ ທີ່ ວັນທີ ໃນ ເຊິ່ງ ລາຮິຣິ ມະຫາໄຊຍະ ຊ້າຍ ຂອງລາວ ຮ່າງກາຍ. ໃນ ກໝ້ອຍ ເພີມເຕີມ ມີ ລາວ ຈະ ໄດ້ຮອດວັນເກີດຄົບຮອບຫົກສິບແປດປີຂອງລາວແລ້ວ.

36-8 ການຫັນໜ້າໄປທາງທິດເໜືອ, ແລະ ໝູນຮ່າງກາຍສາມເທື່ອ, ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພິທີກຳເວດທີ່ໃຊ້ໂດຍບັນດາອາຈານຜູ້ທີ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າວ່າເວລາໃດ ທີ່ ສຸດທ້າຍ ຊົງໂມງ ແມ່ນ ກ່ຽວກັບ ໄປຫາ ປະຫ້ວງ ສຳລັບ ທີ່ ທາງກາຍະພາບ ຮ່າງກາຍ. ເທ ສຸດທ້າຍ ການນັ່ງສະມາທິ, ໃນລະຫວ່າງ ເຊິ່ງ ທີ່ ນາຍ ລວມເຂົ້າກັນ ຕົນເອງໃນ AUM ຂອງຈັກກະວານ, ຖືກເອີ້ນວ່າ ມະຫາ ຫຼື ສະມາທິ ທີ່ຍິງໃຫຍ່ .

36-9 ກາບິຣ ເປັນໄຜ່ພົນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໃນສະຕະວັດທີສິບຫົກ ຜູ້ທີ່ມີຜູ້ຕິດຕາມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທັງຊາວອິນດູ ແລະ ຊາວມຸດສະລິມ. ໃນເວລານັ້ນ ຂອງ ຂອງລາວ ຄວາມຕາຍ, ທີ່ ພວກສາວິກ ຜິດຖຽງກັນ ເກີນ ທີ່ ລັກສະນະຂອງ ການດຳເນີນ ທີ່ ງານສືບ ພິທີຕ່າງໆ. ເທ ອຸກໃຈ ດອກກຸຫລາບແມ່ບົດ ຈາກ ຂອງລາວ ສຸດທ້າຍ ນອນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ ຂອງລາວ ຄຳແນະນຳ. "ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຊາກ ຈະ ເປັນ ຝັງໄວ້ ໂດຍ ທີ່ ຊາວມຸດສະລິມ ພິທີກຳ;" ລາວ ກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງຖືກເຜົາດ້ວຍສິນລະລຶກຂອງອິນດູ." ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍຫາຍໄປ. ເມື່ອສາວິກເປີດໂລງສືບທີ່ບັນຈຸສິບຂອງລາວ, ບໍ່ມີຫຍັງພົບນອກຈາກດອກໄມ້ຈຳປາສີທອງທີ່ງົດງາມ. ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິ່ງ

ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຝັງຢ່າງເຊື່ອຝັງໂດຍຊາວມຸດສະລິມ, ຜູ້ທີ່ເຄົາລົບນັບຖືວິຫານຂອງລາວຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.

ໃນ ຂອງລາວ ຊາວໜຸ່ມ ກາບິຣ ແມ່ນ ເຂົ້າຫາ ໂດຍ ສອງ ພວກສາວິກ WHO ຕ້ອງການ ນາທີ ທາງດ້ານປັນຍາ
:ການຊີ້ນຳ ຕາມ ທີ່ ລືກລັບ ເສັ້ນທາງ. ອາຈານຕອບງ່າຍໆວ່າ

ເສັ້ນທາງ ສົມມຸດຕິຖານ ໄລຍະທາງ; ຖ້າ ລາວ ເປັນ ໃກ້, ບໍ່ ເສັ້ນທາງ ຈຳເປັນທີ່ສຸດ ເຈົ້າ ທີ່ ທັງໝົດ. ຢ່າງແທ້"
!ຈິງ ມັນ ເຮັດໃຫ້ ຂ້ອຍ ຍິມ ເຖິງ ໄດ້ຍິນ ຂອງ ກ ປາ ໃນຄວາມຫົວນ້ຳ

36-10 : ປັນຈັນທອນ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ໃນ ກ ສືບເຈັດເອເຄີ ສວນ ທີ່ ເດໂອກາ ໃນ ລັດປິຫາຣ ກ ວັດ ປະກອບ
ດ້ວຍ ກ ຫີນ ຮູບປັ້ນ ຂອງ ລາຣີຣີ ມະຫາໄຊ. ອີກອັນໜຶ່ງ ຮູບປັ້ນ ຂອງ ທີ່ ດີຫຼາຍ ນາຍ ມີ ໄດ້ ຕັ້ງ ໂດຍ
ພວກສາວິກ ໃນ ທີ່ ນ້ອຍ ຫ້ອງຮັບແຂກ ຂອງ ຂອງລາວ ເບນາເຣສ ບ້ານ.

36-11 : ຂ້ອຍ ໂກຣິນໂທ 15:54-55 .

ບົດ: 37

ຂ້ອຍ ໄປ ເຖິງ ອາເມລິກາ

"ອາເມລິກາ! ແນ່ນອນວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄົນອາເມລິກາ!" ນີ້ແມ່ນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ວິໄສທັດທີ່ກວ້າງຂວາງຂອງໂບໝ້າຊາວຕາເວັນຕົກຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ.

ຂ້ອຍກຳລັງນັ່ງຢູ່ຫລັງກ່ອງທີ່ມີຝຸ່ນຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບມ້ຽນຂອງໂຮງຮຽນ Ranchi. ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບເດັກນ້ອຍ, ຂ້ອຍຫາບ່ອນສ່ວນຕົວໄດ້ຍາກ!

ນິມິດຍັງສືບຕໍ່; ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, **37-1** ແນມເບິ່ງຂ້ອຍຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ກວາດລ້າງຄືກັບນັກສະແດງໄປທົ່ວເວທີແຫ່ງສະຕີ.

ປະຕູຫ້ອງເກັບມ້ຽນໄດ້ເປີດອອກ; ຕາມປົກກະຕິ, ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງໄດ້ຄົ້ນພົບບ່ອນນິຊ່ອນຂອງຂ້ອຍ. "ມານີ,

Bimal," ຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງມີຄວາມສຸກ. "ຂ້ອຍມີຂ່າວຈະບອກເຈົ້າ: ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນຂ້ອຍໄປ

ອາເມລິກາ!" "ໄປອາເມລິກາບໍ?" ເດັກຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ສະທ້ອນຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ບອກເປັນນັ້ນ

ວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ "ກັບດວງຈັນ."

"ແມ່ນແລ້ວ! ຂ້ອຍຈະໄປຄົ້ນພົບອາເມລິກາ, ຄືກັບໂຄລໍາບັສ. ລາວຄິດວ່າລາວໄດ້ພົບອິນເດຍແລ້ວ; ແນ່ນອນວ່າມັນມີການເຊື່ອມໂຍງກໍາມະພັນລະຫວ່າງສອງດິນແດນນັ້ນ!"

ບິມາລໄດ້ແລ່ນໜີໄປ; ບໍ່ດົນໂຮງຮຽນທັງໝົດກໍໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກໜັງສືພິມສອງຂາ - ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຄະນະວິຊາທີ່ສັບສົນມາ ແລະ ມອບໂຮງຮຽນໃຫ້ຮັບຜິດຊອບ.

"ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າຈະຮັກສາອຸດົມການດ້ານການສຶກສາໂຍຄະຂອງ ລາຕິຣີ ມະຫາຊາຢາ ໄວ້ກ່ອນ," ຂ້ອຍເວົ້າ.

"ຂ້ອຍຈະຂຽນຈົດໝາຍຫາເຈົ້າເລື້ອຍໆ; ຖ້າພະເຈົ້າປະສົງ, ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຈະກັບມາ."

ນ້ຳຕາໄຫຼອອກມາໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງເດັກຊາຍນ້ອຍ ແລະ ເນື້ອທີ່ທີ່ມີແສງແດດສ່ອງເຖິງຂອງເມືອງຮາບຊີເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຍຸກສະໄໝໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ; ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຂ້ອຍຈະໄປອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນທີ່ຫ່າງໄກ. ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງຄາລະຄັດຕາສອງສາມຊົ່ວໂມງຫຼັງຈາກວິໄສທັດຂອງຂ້ອຍ. ມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄໍາເຊີນໃຫ້ເປັນຜູ້ແທນຈາກອິນເດຍເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສາກົນຂອງນັກສາສະໜາເສລີໃນອາເມລິກາ. ມັນຈະຖືກຈັດຂຶ້ນໃນປີນັ້ນທີ່ບອສຕັນ, ພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳຂອງສະມາຄົມ Unitarian ອາເມລິກາ.

ຂອງຂ້ອຍ ຫົວ ໃນ ກ ໝູນ, ຂ້ອຍ ຊອກຫາ ອອກ ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໃນ ເຊຣໍາບໍ.

"ກູຣູຈີ, ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ກ່າວຄໍາປາໄສໃນກອງປະຊຸມສາສະໜາຢູ່ອາເມລິກາ. ຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວນໄປບໍ?" "ທຸກໆປະຕູເປີດໃຫ້ທ່ານແລ້ວ," ອາຈານຕອບຢ່າງງ່າຍດາຍ. "ດຽວນີ້ ຫຼື ບໍ່ກໍຕອນນີ້."

"ແຕ່ວ່າ, ທ່ານ" ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ໃນ ຄວາມຕືກໃຈ "ຫຍັງ ເຮັດ ຂ້ອຍ ຮູ້ ກ່ຽວກັບ ສາທາລະນະ ກຳລັງເວົ້າບໍ່? ບໍ່ຄ່ອຍມີ
ມີ ຂ້ອຍ ມອບໃຫ້ ກ ການປັນຍາຍ,

ແລະ ບໍ່ເຄີຍ ໃນ ອັງກິດ."

"ພາສາອັງກິດ ຫຼື ບໍ່ ພາສາອັງກິດ, ຂອງເຈົ້າ ຄຳສັບ ໃນ ໂຍຄະ ຈະ ເປັນ ໄດ້ຍິນ ໃນ ທີ່ ທິດຕາເວັນຕົກ."

ຂ້ອຍຫົວຂວັນ. "ເອີ, ກູຣູຈິທິຮັກ, ຂ້ອຍເກືອບບໍ່ຄິດວ່າຄົນອາເມລິກາຈະຮຽນພາສາເບັງກາລີ! ກະລຸນາອວຍພອນ ໃຫ້ຂ້ອຍຜ່ານຜ່າອຸປະສັກຂອງພາສາອັງກິດ." **37-3**

ເມື່ອຂ້ອຍບອກຂ່າວກ່ຽວກັບແຜນການຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພໍ່, ລາວຮູ້ສຶກຕົກໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ສຳລັບລາວແລ້ວ ອາເມລິກາເບັງຄີວ່າຫ່າງໄກຫຼາຍ; ລາວຢ້ານວ່າລາວອາດຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຂ້ອຍອີກ.

"ເຈົ້າຈະໄປໄດ້ແນວໃດ?" ລາວຖາມຢ່າງເຂັ້ມງວດ. "ໃຜຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນແກ່ເຈົ້າ?" ຍ້ອນວ່າລາວໄດ້ຮັບຜິດຊອບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກ, ລາວຫວັງຢ່າງແນ່ນອນ ວ່າຄຳຖາມຂອງລາວຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງການຂອງຂ້ອຍຢຸດສະງັກລົງຢ່າງໝ້າອາຍ.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ທຶນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ." ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕອບຄຳຖາມນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ ເຖິງສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ອ້າຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ Ananta ໃນ Agra ດົນນານມາແລ້ວ. ໂດຍບໍ່ມີ ການຫຼອກລວງຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕື່ມວ່າ, "ພໍ, ບາງທີພຣະເຈົ້າອາດຈະເອົາມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານເພື່ອຊ່ວຍ ຂ້າພະເຈົ້າ."

"ບໍ່, ບໍ່ເຄີຍ!" ລາວ ຫລຽວເບິ່ງ ທີ່ ຂ້ອຍ ຢ່າງໝ້າສົງສານ

ສະນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍເມື່ອພໍ່ໄດ້ມອບເຊັກໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ຕໍ່ມາ ເຊິ່ງມີມູນຄ່າຫຼາຍ.

"ຂ້ອຍເອົາເງິນນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ," ລາວເວົ້າ, "ບໍ່ແມ່ນໃນຖານະພໍ່, ແຕ່ໃນຖານະສາວົກທີ່ຊື່ສັດຂອງ ລາຕິນີ ມະຫາໄຊ." ໄປ ແລ້ວ ໄປຫາ ນັ້ນ ໄກ ຕາເວັນຕົກ ທີ່ດິນ; ແຜ່ກະຈາຍເຊື້ອ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທີ່ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື້ອ ຄຳສອນ ຂອງ ກຣີຢາ ໂຍຄະ ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະທັບໃຈຫຼາຍຕໍ່ຈິດໃຈທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່ພໍ່ສາມາດປະຖິ້ມຄວາມປາຖະໜາສ່ວນຕົວຂອງລາວໄດ້ຢ່າງ ວ່ອງໄວ. ລາວຮູ້ສຶກໄດ້ທັນທີວ່າບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທຳມະດາສຳລັບການເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດທີ່ເປັນແຮງຈູງໃຈ ໃນການເດີນທາງຂອງຂ້ອຍ.

"ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ໄດ້ພົບກັນອີກໃນຊີວິດນີ້." ພໍ, ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຫົກສິບເຈັດປີໃນເວລານີ້, ໄດ້ເວົ້າ ຢ່າງ ໂສກເສົ້າ.

ອັນ ໃຊ້ງ່າຍ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກະຕຸ້ນ ຂ້ອຍ ໄປຫາ ຕອບກັບ "ແນ່ນອນ ທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ນຳມາ ພວກເຮົາ ຮ່ວມກັນ ເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼາຍຂຶ້ນ."

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກະກຽມຕົວເພື່ອອອກຈາກອາຈານ ແລະ ດິນແດນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄປຍັງຝັ່ງທະເລທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂອງອາເມລິກາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຢ້ານກົວຫຼາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ຍິນເລືອງລາວຫຼາຍເລືອງກ່ຽວກັບບັນຍາກາດຕາເວັນຕົກທີ່ເນັ້ນວັດຖຸນິຍົມ, ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກພື້ນຖານທາງ ວິນຍານຂອງອິນເດຍຫຼາຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍກິນອາຍຂອງໄຟພົນທີ່ມີມາເປັນເວລາຫຼາຍຮ້ອຍປີ. "ຄູ່ສອນຕາເວັນອອກ ຜູ້ທີ່ຈະກ້າທີ່ຈະສະແດງອອກໃນແບບຕາເວັນຕົກ," ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ, "ຕ້ອງເຂັ້ມແຂງກວ່າການທົດສອບຂອງ ຄວາມໝາວເຢັນໃດໆຂອງພູເຂົາທີ່ມະໂລ!"

ຕອນເຊົ້າມືດມືໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ເລີ່ມອະທິຖານ, ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສືບຕໍ່ອະທິຖານ, ແມ່ນແຕ່ຈະຕາຍອະທິຖານ, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍຕ້ອງການພອນ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈຈາກພຣະອົງວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່

ສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນໝອກຂອງລັດທິປະໄຫຍດນິຍົມຫີນສະໄໝ. ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໄປອາເມລິກາ, ແຕ່ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມັນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຟັງຄໍາປອບໂຍນຈາກການອະນຸຍາດຈາກສະຫວັນ.

ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານແລ້ວອະທິຖານອີກ, ກັນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງຂ້ອຍໄວ້. ບໍ່ມີຄໍາຕອບ. ຄໍາອ້ອນວອນຫຼືງຽບສະຫງົບຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຸດສູງສຸດຈົນກະທັ້ງຕອນທ່ຽງ, ຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດ; ສະໝອງຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດທົນກັບຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຖ້າຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ອີກຄັ້ງດ້ວຍຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມກະຕືລືລົ້ນພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍ ຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າສະໝອງຂອງຂ້ອຍຈະແຕກ. ໃນເວລານັ້ນມີສຽງເຄາະປະຕູຢູ່ນອກຫ້ອງໂຖງທີ່ຢູ່ຕິດກັບຫ້ອງ Gurpar Road ທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່. ເມື່ອເປີດປະຕູ, ຂ້ອຍເຫັນຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງໃນຊຸດເຄື່ອງແບບທີ່ຂາດໆຫາຍໆ. ລາວເຂົ້າມາ, ປິດປະຕູໄວ້ທາງຫຼັງລາວ ແລະ ປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະນັ່ງລົງ, ລາວຊິບອກດ້ວຍທ່າທາງວ່າລາວຢາກລົມກັບຂ້ອຍໃນຂະນະທີ່ຢືນ.

"ລາວຕ້ອງເປັນ Babaji ແນ່ນອນ!" ຂ້ອຍຄິດດ້ວຍຄວາມສັບສົນ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບ Lahiri Mahasaya ທີ່ໜຸ່ມກວ່າ.

ລາວຕອບຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ. "ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍແມ່ນ Babaji." ລາວເວົ້າຢ່າງມີສະເໝ່ເປັນພາສາອິນດີ. "ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ. ພຣະອົງສັ່ງຂ້ອຍໃຫ້ບອກເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງຄູຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄປອາເມລິກາ. ຢ່າຢ້ານ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ."

ຫຼັງຈາກຢຸດຢູ່ຢ່າງງຽບໆ, ບາບາຈີ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍອີກຄັ້ງ. "ເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກໃຫ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງກຣິຍະໂຍຄະ ໃນພາກຕາເວັນຕົກ. ດົນນານມາແລ້ວ ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຄູສອນຂອງເຈົ້າ ຍຸກເກຣສະວະ ທຶງານກຸມພາເມລາ ; ຂ້ອຍບອກລາວແລ້ວວ່າຂ້ອຍຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາລາວເພື່ອຝຶກອົບຮົມ."

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າບໍ່ອອກ, ຮູ້ສຶກຢ້ານກົວຢ່າງສຸດຊຶ່ງຕໍ່ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຮູ້ສຶກຕື່ນຕົວໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ໄດ້ຍິນຈາກ ຮິມຟິປາກຂອງພຣະອົງເອງວ່າພຣະອົງໄດ້ນໍາພາຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ສີຍຸກເທດສະວະ. ຂ້າພະເຈົ້າອອກກົມຂາບຕໍ່ໜ້າຄູບາຜູ້ບໍ່ຕາຍ. ພຣະອົງໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນຈາກພື້ນດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ. ໂດຍໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາສ່ວນຕົວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ກ່າວຄໍາທໍານາຍລັບສອງສາມຢ່າງ.

" ກຣິຍະໂຍຄະ , ເຕັກນິກວິທະຍາສາດຂອງການຮັບຮູ້ພະເຈົ້າ," ໃນທີ່ສຸດເພີ່ມໄດ້ກ່າວດ້ວຍຄວາມຈິງຈັງ, "ໃນທີ່ສຸດຈະແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທຸກດິນແດນ, ແລະຊ່ວຍໃນການປະສານສົມທົບປະເທດຊາດຕ່າງໆຜ່ານການຮັບຮູ້ສ່ວນຕົວຂອງມະນຸດກ່ຽວກັບພຣະບິດາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ."

ດ້ວຍສາຍຕາທີ່ສະຫງ່າງາມ, ນາຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍການເຫັນສະຕິຂອງຈັກກະວານຂອງລາວ. ບໍ່ດົນລາວກໍ່ເລີ່ມຍ່າງໄປຫາປະຕູ.

"ຢ່າພະຍາຍາມຕິດຕາມຂ້ອຍ," ລາວເວົ້າ. "ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໄດ້."

"ກະລຸນາ, ບາບາຈີ, ຢ່າໄປ!" ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ. "ພາຂ້ອຍໄປນໍາ!" ເມື່ອ

ຫວນຄິດເຖິງ, ລາວຕອບວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນຕອນນີ້. ເວລາອື່ນ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກຄອບງໍາດ້ວຍອາລົມ, ບໍ່ສົນໃຈຄໍາເຕືອນຂອງລາວ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມໄລ່ຕາມລາວ, ຂ້ອຍພົບວ່າຕີນຂອງຂ້ອຍຕິດກັບພື້ນຢ່າງແໜ້ນໜາ. ຈາກປະຕູ, ບາບາຈີໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ລາວໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນເພື່ອອວຍພອນແລະຍ່າງໜີໄປ, ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍຈ້ອງເບິ່ງລາວດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ.

ຫຼັງຈາກສອງສາມນາທີຕີນຂອງຂ້ອຍກໍ່ເປັນອິດສະຫຼະ. ຂ້ອຍນັ່ງລົງແລະເຂົ້າໄປໃນການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຂອບໃຈພະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງບໍ່ພຽງແຕ່ຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງອວຍພອນຂ້ອຍໂດຍການພົບກັບ

ບາບາຈີ. ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງຂ້ອຍເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ລິສຸດໂດຍຜ່ານການສຳຜັດຂອງອາຈານຜູ້ເຖົ້າແກ່ແລະໝູ່ມັນອຍຢູ່
ສະເໝີ. ມັນເປັນຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເຫັນພະອົງມາດົນແລ້ວ.

ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເລົ່າເລື່ອງການພົບກັບ Babaji ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ໃຜຝັ່ງ. ໂດຍຖືມັນໄວ້ເປັນ ປະສົບການອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງມະນຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າຜູ້ອ່ານອັດຕະຊີວະປະຫວັດນິອາດຈະມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເຊື່ອໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງບາບາຈີທີ່ໂດດດ່ຽວ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງໂລກຂອງລາວ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລາວດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍນັກສິລະປິນໃຫ້ແຕ້ມຮູບທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂຍຄີ-ຄຣິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປະເທດອິນເດຍສະໄໝໃໝ່; ມັນປາກົດຢູ່ໃນປຶ້ມຫົວນີ້.

ເທ ກ່ອນຄໍາຄືນ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ການອອກເດີນທາງ ສໍາລັບ ທີ ຢູ່ໃນເຕັດ ລັດຕ່າງໆ ພົບ ຂ້ອຍ ໃນ ສີ ຍຸກເສສວາຣ ສັກສິດ ການມີໜ້າ.

"ສົມວ່າເຈົ້າເກີດມາເປັນຊາວຮິນດູ, ແລະຢາເປັນຄົນອາເມລິກາ. ຈົ່ງເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງທັງສອງຢ່າງ," ອາຈານກ່າວດ້ວຍວິທີທີ່ສະຫງົບຂອງປັນຍາຂອງລາວ. "ຈົ່ງເປັນຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າ, ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງສະແຫວງຫາ ແລະລວມເອົາຄຸນລັກສະນະທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງອ້າຍນ້ອງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ທີ່ກະແຈກກະຈາຍຢູ່ທົ່ວໂລກໃນເຊື້ອຊາດຕ່າງໆເຂົ້າໃນການເປັນຂອງເຈົ້າ."

ແລ້ວເພິ່ນກໍ່ໄດ້ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: "ທຸກຄົນທີ່ມາຫາເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ, ຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງພວກເຂົາ, ກະແສວິນຍານທີ່ອອກມາຈາກສາຍຕາຂອງເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນສະໝອງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປ່ຽນແປງນິໄສທາງວັດຖຸຂອງພວກເຂົາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີສະຕິຕໍ່ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ."

ລາວເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, "ໂອກາດຂອງເຈົ້າທີ່ຈະດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່ຈິງໃຈນັ້ນດີຫຼາຍ. ທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ, ແມ່ນແຕ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ເຈົ້າຈະພົບເພື່ອນ."

ພອນທັງສອງຢ່າງຂອງລາວໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງພຽງພໍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາອາເມລິກາຄົນດຽວ, ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານໂດຍບໍ່ມີເພື່ອນຄົນດຽວ, ແຕ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຫຼາຍພັນຄົນພ້ອມທີ່ຈະຮັບ ຄໍາສອນທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບການທົດສອບຕາມເວລາ.

ຂ້ອຍໄດ້ອອກຈາກປະເທດອິນເດຍໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 1920, ໂດຍ ເຮືອ *The City Of Sparta* , ເຊິ່ງເປັນເຮືອໂດຍສານລໍາທໍາອິດທີ່ແລ່ນໄປອາເມລິກາຫຼັງຈາກສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 1 ສິ້ນສຸດລົງ. ຂ້ອຍສາມາດຈອງປີຜ່ານໄດ້ພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກການລົບລ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ "ຂັ້ນຕອນການອອກໜັງສືຜ່ານແດນ" ຫຼາຍຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອອກໜັງສືຜ່ານແດນຂອງຂ້ອຍ, ໃນວິທີທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ.

ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງສອງເດືອນ, ຜູ້ໂດຍສານຄົນໜຶ່ງໄດ້ຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນຜູ້ແທນຊາວອິນເດຍປະຈຳກອງປະຊຸມໃຫຍ່ບອສຕັນ.

"ສະວາມີ ໂຍຄະນັນດາ," ລາວເວົ້າ, ດ້ວຍການອອກສຽງທີ່ແປກປະຫຼາດຄັ້ງທໍາອິດ ເຊິ່ງຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຍິນຊື່ຂອງຂ້ອຍໂດຍຊາວອາເມລິກາ, "ກະລຸນາບັນຍາຍໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານຟັງຕໍ່ໄປ." ຄືນວັນພະຫັດ. ຂ້ອຍຄິດວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສົນທະນາໃນຫົວຂໍ້ 'ການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ວິທີການຕໍ່ສູ້ກັບມັນ.'

ໂອ້ຍ! ຂ້ອຍຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບຊີວິດຂອງຂ້ອຍເອງ, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນພົບໃນວັນພຸດ. ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຈັດລະບຽບແນວຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນການບັນຍາຍເປັນພາສາອັງກິດ, ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ປະຖົມການກະກຽມທັງໝົດ; ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ຄືກັບລູກມ້າປ່າທີ່ແນມເບິ່ງອານ, ປະຕິເສດການຮ່ວມມືໃດໆກັບກົດໝາຍໄວຍາກອນພາສາອັງກິດ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໂດຍໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຮັບປະກັນໃນອະດີດຂອງອາຈານ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊົມໃນວັນພະຫັດໃນຫ້ອງໂຖງເຮືອອາຍນ້ຳ. ບໍ່ມີຄໍາເວົ້າໃດໆອອກມາຈາກປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກຸ່ມຄົນຢ່າງບໍ່ເວົ້າຫຍັງ. ຫຼັງຈາກການແຂ່ງຂັນຄວາມອິດທິພົນທີ່ຍາວນານເຖິງສິບນາທີ, ຜູ້ຊົມໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເລີ່ມຫົວຂວັນ.

ຂ້ອຍຢືນຢູ່ເທິງເວທີກ່ອນຫ້ອງຮຽນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍໃນອາເມລິກາ. ຫ້ອງຮຽນນີ້ປະກອບດ້ວຍນັກຮຽນໂຍຄະໜຶ່ງພັນຄົນ ເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນທີ່ວໍຊິງຕັນ ດີ. ຊີ.

ສະຖານະການບໍ່ໄດ້ຕະຫລົກສໍາລັບຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນ; ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງງຽບຕໍ່

ພຣະອາຈານ. "ທ່ານ ສາມາດ ! ເວົ້າໄດ້!" ສຽງຂອງລາວດັງຂຶ້ນທັນທີພາຍໃນສະຕິຂອງຂ້ອຍ.

ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍກໍ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສໍາພັນທີ່ເປັນມິດກັບພາສາອັງກິດທັນທີ. ສີສິບຫ້າປີທີ່ຜ່ານມາຜູ້ຟັງຍັງຄົງຕັ້ງໃຈຟັງຢູ່. ການສົນທະນາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນຫຼາຍຄັ້ງໃຫ້ໄປບັນຍາຍຕໍ່ໜ້າກຸ່ມຕ່າງໆໃນອາເມລິກາ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຈື່ຄໍາເວົ້າທີ່ຂ້ອຍເວົ້າໄດ້ເລີຍ. ໂດຍການສອບຖາມຢ່າງລະມັດລະວັງ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ໂດຍສານຫຼາຍຄົນວ່າ: "ເຈົ້າໄດ້ບັນຍາຍທີ່ດີໃນການຂຽນພາສາອັງກິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກ." ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວດີນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ຂອບໃຈຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍຢ່າງຖ່ອມຕົວສໍາລັບການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ທັນເວລາຂອງລາວ, ແລະຮູ້ອີກຄັ້ງວ່າລາວເຄີຍ ກັບຂ້ອຍ, ບໍ່ໄດ້ເອົາອຸປະສັກທັງໝົດຂອງເວລາ ແລະ ອະວະກາດໄປຖິ້ມ.

ບາງຄັ້ງຄາວ, ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງທະເລທີ່ເຫຼືອ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບຄວາມກັງວົນບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການບັນຍາຍພາສາອັງກິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ Boston.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານ, "ຂໍໃຫ້ແຮງບັນດານໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນພຣະອົງເອງ, ແລະບໍ່ແມ່ນສຽງຫົວຂວັນຂອງ ຜູ້ຊົມອີກແລ້ວ!"

ກໍາປັນ *City Of Sparta* ໄດ້ຈອດຢູ່ໃກ້ໆກັບ Boston ໃນທ້າຍເດືອນກັນຍາ. ໃນວັນທີ 6 ເດືອນຕຸລາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ພ້ອມດ້ວຍຄໍາປາໄສຄັ້ງທໍາອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນອາເມລິກາ. ມັນໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບເປັນຢ່າງດີ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖອນຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມໂລ່ງໃຈ. ເລຂາທິການຜູ້ມີນ້ຳໃຈດີຂອງສະມາຄົມ Unitarian ອາເມລິກາໄດ້ຂຽນຄໍາເຫັນຕໍ່ໄປນີ້ໃນບັນຊີທີ່ເຜີຍແຜ່ **37-4** ຂອງຂັ້ນຕອນຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່:

"Swami Yogananda, ຜູ້ແທນຈາກອາສຣາມ Brahmacharya ຂອງ Ranchi, ປະເທດອິນເດຍ, ໄດ້ນໍາເອົາຄໍາອວຍພອນຂອງສະມາຄົມຂອງລາວມາສູ່ກອງປະຊຸມ. ດ້ວຍພາສາອັງກິດທີ່ຄ່ອງແຄ້ວ ແລະ ການກ່າວປາໄສທີ່ບັງຄັບ, ລາວໄດ້ໃຫ້ຄໍາປາໄສທີ່ມີລັກສະນະທາງປັດຊະຍາກ່ຽວກັບ 'ວິທະຍາສາດຂອງສາສະໜາ', ເຊິ່ງໄດ້ຖືກພິມອອກໃນຮູບແບບຂອງແຜ່ນພິມເພື່ອການແຈກຢາຍທີ່ກວ້າງຂວາງ. ລາວຍືນຍັນວ່າ, ສາສະໜາແມ່ນສາກົນ

ແລະ ມັນເປັນໜຶ່ງດຽວ. ພວກເຮົາ

ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນສະເພາະໃດໜຶ່ງເປັນສາກົນໄດ້, ແຕ່ອົງປະກອບທົ່ວໄປໃນສາສະໜາສາມາດເປັນສາກົນໄດ້, ແລະ ພວກເຮົາສາມາດຂໍໃຫ້ທຸກຄົນປະຕິບັດຕາມ ແລະ ເຊື່ອຟັງມັນໄດ້.”

ຍ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພໍ່, ຂ້ອຍສາມາດຢູ່ອາເມລິກາຕໍ່ໄປໄດ້ຫຼັງຈາກກອງປະຊຸມສົນສຸດລົງ. ສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຖອມຕົວໃນ Boston. ຂ້ອຍໄດ້ບັນຍາຍສາທາລະນະ, ສອນຫ້ອງຮຽນ, ແລະຂຽນປຶ້ມກະວີ, *Songs Of The Soul* , ພ້ອມດ້ວຍຄຳນຳໂດຍ ດຣ. Frederick B. Robinson, ປະທານວິທະຍາໄລນະຄອນນິວຢອກ. **37-5**

ເລີ່ມຕົ້ນການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມທະວີບໃນລະດູຮ້ອນປີ 1924, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຫຼາຍພັນຄົນໃນເມືອງໃຫຍ່ໆ, ສົນສຸດການເດີນທາງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍການພັກຜ່ອນຢູ່ພາກເໜືອທີ່ສວຍງາມຂອງອາລາສກາ.

ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກນັກສຶກສາທີ່ມີນ້ຳໃຈກວ້າງຂວາງ, ໃນທ້າຍປີ 1925, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງອາເມລິກາຢູ່ເທິງພູວໍຊິງຕັນເອສເຕສໃນລອສແອງເຈລິສ໌. ອາຄານດັ່ງກ່າວແມ່ນອາຄານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຼາຍປີກ່ອນໃນວິໄສທັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ແຄສເມຍ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສົງຮູບພາບກົດຈະກຳຂອງອາເມລິກາທີ່ຢູ່ໂກງເຫຼົ້ານີ້ໃຫ້ Sri Yukteswar. ລາວໄດ້ຕອບກັບດ້ວຍບັດໄປສະນີເປັນພາສາເບັງກາລີ, ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າແປຢູ່ທີ່ນີ້ວ່າ:

ທີ 11 ສິງຫາ, 1926

ເດັກ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຫົວໃຈ, ອ ໂຍຄະນັນດາ!

ເຫັນຮູບພາບຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນຂອງເຈົ້າ, ຄວາມສຸກອັນໃດທີ່ເຂົາມາໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດສະແດງອອກໄດ້ ຄຳເວົ້າ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນນັກຮຽນໂຍຄະຂອງເຈົ້າຈາກຕົວເມືອງຕ່າງໆ. ເມື່ອເຫັນວິທີການຂອງເຈົ້າໃນການສວດມົນ, ການສັນສະເທືອນໃນການປົນປົວ, ແລະ ການອະທິຖານເພື່ອການປົນປົວອັນສູງສົງ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລະເວັ້ນຈາກການຂອບໃຈເຈົ້າຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້. ເມື່ອເຫັນປະຕູ, ທາງຂຶ້ນເນີນພູທີ່ຄິດ□□□□□, ແລະ ທິວທັດທີ່ສວຍງາມ ກະຈາຍຢູ່ໃກ້ Washington Estates, ຂ້ອຍຢາກເຫັນທັງໝົດດ້ວຍຕາຂອງຂ້ອຍເອງ.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້ກຳລັງດຳເນີນໄປດ້ວຍດີ. ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົງມີຄວາມ

ສຸກຕະຫຼອດໄປ. ສຣີ ຍຸກເຕສະວາ ກິຣີ

ຫຼາຍປີຜ່ານໄປໄວ. ຂ້ອຍໄດ້ບັນຍາຍໃນທຸກພາກສ່ວນຂອງດິນແດນໃໝ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໄດ້ກ່າວເຖິງສະໂມສອນ, ວິທະຍາໄລ, ໂບດ, ແລະ ກຸ່ມຕ່າງໆຫຼາຍຮ້ອຍແຫ່ງຂອງທຸກນິກາຍ. ຊາວອາເມຣິກັນຫຼາຍສິບພັນຄົນໄດ້ຮັບການລິເລີ່ມໂຍຄະ. ຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດປຶ້ມຄວາມຄິດໃນການອະທິຖານເຫຼັ້ມໃໝ່ໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນໃນປີ 1929 - ກະຊິບຈາກ ນິລັນດອນ , ພ້ອມດ້ວຍຄຳນຳໂດຍ Amelita Galli-Curci. **37-6** ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບບົດກະວີທີ່ມີຊື່ວ່າ "ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!" ຈາກປຶ້ມນີ້, ແຕ່ງຂຶ້ນໃນຄົນໜຶ່ງໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ເທິງເວທີບັນຍາຍ:

ຈາກ ທີ່ ຄວາມເລິກ ຂອງ ການນອນຫຼັບ,
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຂຶ້ນໄປເທິງຂັ້ນໄດກ້ຽວວຽນແຫ່ງຄວາມຕື່ນຕົວ, ຂ້ອຍ
ກະຊິບວ່າ:

ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!

ພຣະອົງຄືອາຫານ, ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢຸດການອົດອາຫານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈາກການແຍກຕົວອອກຈາກພຣະອົງໃນຕອນກາງຄືນ,
ຂ້ອຍ ລົດຊາດ ເຈົ້າ, ແລະ ທາງດ້ານຈິດໃຈ ເວົ້າວ່າ:

ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!
ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປໃສ, ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍກໍຍັງຫັນມາຫາພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ;
ແລະ ໃນ ທີ່ ການສູ້ຮົບ ດິນ ຂອງ ກິດຈະກຳ
ສຽງຮ້ອງສົງຄາມທຶງບສະຫງົບຂອງຂ້ອຍຄື: ພຣະເຈົ້າ!
ພຣະເຈົ້າ! ພຣະເຈົ້າ! ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງ
ແຮງ, ແລະເມື່ອຄວາມກັງວົນຮ້ອງໃສ່ຂ້ອຍ
ຂ້ອຍ ຈົມນ້ຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ສຽງຮ້ອງໂຮ ດັງໆ ຮ້ອງ:
ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!
ເມື່ອຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍທໍລະຍົດຄວາມຝັນ
ດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາ,
ຈາກນັ້ນ ໃນ ນັ້ນ ເວດມົນ ຜ້າ ຂ້ອຍ ຊອກຫາ ນູນ:
ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!
ທຸກໆ ກາງຄືນ, ໃນ ເວລາ ຂອງ ເລິກທີ່ສຸດ ນອນ,
ສັນຕິພາບຂອງຂ້ອຍຝັນເຫັນແລະຮ້ອງວ່າ, ຄວາມສຸກ! ຄວາມສຸກ!
ຄວາມສຸກ! ແລະຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍມາຮ້ອງເພງຕະຫຼອດໄປ:
ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!
ໃນເວລາຕື່ນນອນ, ກິນ, ເຮັດວຽກ, ຝັນ, ນອນຫຼັບ, ຮັບໃຊ້, ສະມາທິ,
ສວດມົນ, ຮັກແພງຢ່າງສັກສິດ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຢູ່ສະເໝີ,
ບໍ່ມີໃຜໄດ້ຍິນ:
ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ! ພະເຈົ້າ!

ບາງຄັ້ງ - ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນໃນວັນທີ່ໜຶ່ງຂອງເດືອນ ເມື່ອໃບປິ່ນຄ່າຖືກສົ່ງມາເພື່ອບໍາລຸງຮັກສາພູເຂົາ
ວໍຊິງຕັນ ແລະ ສູນ Self-Realization Fellowship ອື່ນໆ! - ຂ້ອຍຄິດເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນລຽບງ່າຍ
ຂອງອິນເດຍດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ. ແຕ່ທຸກໆມື້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ກວ້າງຂວາງລະຫວ່າງຕາເວັນຕົກ ແລະ
ຕາເວັນອອກ; ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ປິຕິຍິນດີ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນຫົວໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອາເມລິກາ ທີ່ສະແດງອອກໃນບັນທັດທີ່ມະຫັດສະຈັນຂອງ Emma
Lazarus, ເຊິ່ງແກະສະຫຼັກຢູ່ຖານຂອງຮູບປັ້ນເສລີພາບ, "ແມ່ຂອງຜູ້ຖືກເນລະເຫດ":

ຈາກ ຂອງນາງ ມີ ໄຟ

ສ່ອງແສງຕ້ອນຮັບຫົວໂລກ; ດວງຕາທີ່ອ່ອນໄຍນຂອງນາງຄວບຄຸມທ່າເຮືອທີ່ມີ
ຂົວເຊື່ອມຕໍ່ທາງອາກາດທີ່ເມືອງແຟດເປັນກອບ.
"ຈົ່ງຮັກສາ, ດິນແດນບູຮານ, ຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງເຈົ້າໄວ້!" ນາງຮ້ອງດ້ວຍ
ຮິມຟາກທຶງບສະຫງົບ. "ຈົ່ງມອບຄວາມອິດເມື່ອຍ, ຄວາມທຸກຍາກຂອງເຈົ້າ,
ຝຸງຊົນທີ່ກອດກັນຂອງເຈົ້າທີ່ຢາກຫາຍໃຈເປັນອິດສະຫຼະໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ໜ້າສົງສານຂອງຝັ່ງທະເລທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຈົ້າ. ສົ່ງສົງເຫຼົ້ານີ້,
ຄົນທີ່ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ, ທີ່ຖືກພະຍຸພັດມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍົກໂຄມໄຟຂອງ
ຂ້ອຍຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງປະຕູຄຳ.

37-1 : ຫຼາຍ ຂອງ ເຫຼົ່ານັ້ນ ໃບໜ້າ ຂ້ອຍ ມີ ຕັ້ງແຕ່ ເຫັນແລ້ວ ໃນ ທີ່ ທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຫັນທີ ຮັບຮູ້..

37-2 : ສະວາມີ ເປຣມານັນດາ, ຕອນນີ້ ທີ່ ຜູ້ນຳ ຂອງ ທີ່ ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ ໂບດ ຂອງ ທັງໝົດ ສາສະໜາຕ່າງ ໆ ໃນ ວໍຊິງຕັນ, ຊິງຕັນຕີຊີ, ແມ່ນ ໜຶ່ງ ຂອງນັກຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນຮານຈີ ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປ ອາເມລິກາ. (ຕອນນັ້ນລາວແມ່ນ ບຣາມາຈາຣີ ໂຈຕິນ.)

37-3 : ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ແລະ ຂ້ອຍ ຕາມທຳມະດາ ໄດ້ສິນທະນາກັນ ໃນ ເບງກາລີ.

37-4 : ໃໝ່ ການເດີນທາງໄປນະມັດສະການ ຂອງ ເທ ວິນຍານ (ບອສຕັນ: ສັນຍານ ກິດ, 1921).

37-5 : ດຣ. ແລະ ນາງ ໂຣບິນສັນ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມ ອິນເດຍ ໃນ 1939, ແລະ ແມ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບກຽດ ແຂກ ທີ່ ທີ່ ຣານຊີ ໂຮງຮຽນ.

37-6 : ທ່ານນາງ. ກາລີ-ຄູຊີ ແລະ ຂອງນາງ ຜົວ, ໂຮເມີ ຊາມູເອນ, ທີ່ ນັກເປຍໂນ, ມີ ໄດ້ ກຣິຢາ ໂຍຄະ ນັກຮຽນ ສຳລັບ ຊາວ ປີ. ການ ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ເລື່ອງລາວ ຂອງ ທີ່ ມີຊື່ສຽງ ປະຖົມມະ ຂອງໂດນາ ປີ ຂອງ ດິນຕີ ມີ ໄດ້ ບໍ່ດົນມານີ້ ຈັດພິມແລ້ວ (ຂອງ Galli-Curci ຊີວິດ ຂອງ ເພງ , ໂດຍ CE LeMassena, Paebur Co., ນິວຢອກ, 1945).

ບົດ: 38

ລູເທີ ເບີແບງຄີ -- ກ ໄຜ່ພົນ ທ່າມກາງ ເທ ດອກກຸຫລາບ

"ຄວາມລັບຂອງການປັບປຸງພັນພືດ, ນອກເໝືອນໄປຈາກຄວາມຮູ້ທາງວິທະຍາສາດ, ແມ່ນຄວາມຮັກ." ລູເທີ ເບີແບງຄີ ໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້ານີ້ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຢູ່ຂ້າງລາວໃນສວນ Santa Rosa ຂອງລາວ. ພວກເຮົາຢຸດຢູ່ໃກ້ໆກັບ ຕຽງຕົ້ນ cactus ທີ່ກິນໄດ້.

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງດຳເນີນການທົດລອງເພື່ອສ້າງຕົ້ນກະບອງທີ່ບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງ," ລາວກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ຂ້ອຍ ມັກລົມກັບ ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອສ້າງຄວາມສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຮັກ. 'ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ,' ຂ້ອຍຈະບອກພວກ ເຂົາ. 'ເຈົ້າບໍ່ ຕ້ອງການໝາຍປ້ອງກັນຕົວຂອງເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ.' ຄ່ອຍໆພືດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງ ທະເລຊາຍໄດ້ປະກົດຂຶ້ນໃນ ແນວພັນທີ່ບໍ່ມີໝາຍ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະທັບໃຈກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນນີ້. "ກະລຸນາ, ລູເທີທີ່ຮັກ, ໃຫ້ໃບກະບອງສອງສາມໃບແກ່ຂ້ອຍເພື່ອປູກ ໃນສວນຂອງຂ້ອຍທີ່ຜູ້ເຂົາວໍຊິງຕັນ."

ກ ຄົນງານ ຍືນ ໃກ້ຄຽງ ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ ໄປຫາ ແຖບ ປິດ ບາງອັນ ໃບ; ເບີແບງຄີ ປ້ອງກັນໄດ້ ລາວ.

"ຂ້ອຍຈະເກັບມັນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເອງ." ລາວຍືນໃບໃຫ້ຂ້ອຍສາມໃບ, ເຊິ່ງຕໍ່ມາຂ້ອຍກໍປູກ, ດ້ວຍຄວາມດີໃຈທີ່ພວກມັນ

ເຕີບໃຫຍ່ເປັນພື້ນທີ່ກວ້າງຂວາງ.

ນັກວິທະຍາສາດດ້ານການປູກພືດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ໄຊຊະນະອັນໂດດເດັ່ນຄັ້ງທຳອິດຂອງລາວແມ່ນມັນຕົ້ນໃຫຍ່, ເຊິ່ງປະຈຸບັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມຂອງລາວ. ດ້ວຍຄວາມສະຫງາດຫຼັກແຫຼມທີ່ບໍ່ອິດເມືອຍ, ລາວໄດ້ສືບຕໍ່ນຳສະເໜີໂລກດ້ວຍຫຼາຍຮ້ອຍ

ການປັບປຸງທີ່ຂ້າມຜ່ານທຳມະຊາດ - ໝາກເລັ່ນ, ສາລີ, ໝາກອຶ, ໝາກເຊີຣີ, ໝາກພລຳ, ໝາກເນກທາຣິນ, ໝາກໄມ້ປ່າເມັດ, ດອກຝິນ, ດອກລີລີ, ແລະ ດອກກຸຫລາບຝັນໃໝ່ຂອງລາວໃນ Burbank.

ຂ້ອຍໄດ້ໄຟຟ້ສັກກ່ອນຖ່າຍຮູບຂອງຂ້ອຍໃນຂະນະທີ່ Luther ພາຂ້ອຍໄປຮອດຕື້ນວອນນັດທີ່ມີຊື່ສຽງ ເຊິ່ງລາວໄດ້ພິສູດວ່າວິວັດທະນາການຕາມທຳມະຊາດສາມາດເລັ່ງໄດ້ດ້ວຍກ້ອງສ່ອງທາງໄກ.

ລາວເວົ້າວ່າ, "ໃນເວລາພຽງສິບຫົກປີ, ຕື້ນໝາກວອນນັດຕື້ນນີ້ໄດ້ບັນລຸສະພາບການຜະລິດໝາກໄມ້ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ເຊິ່ງທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອອາດຈະເຮັດໃຫ້ຕື້ນໄມ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນສອງເທົ່າຂອງເວລານັ້ນໄດ້."

ລູເທີ ເບີແບງຄີ, ທີຣັກ ເພືອນ, ທ່າທາງ ດ້ວຍ ຂ້ອຍ ໃນ ຂອງລາວ ຊານຕ້າ ໂອຊາ ສວນ.

ເບີແບງຄີ ນ້ອຍ ຮັບຮອງເອົາ ລູກສາວ ມາ ການຫຼິ້ນຊູ້ ດ້ວຍ ຂອງນາງ ໝາ ເຂົ້າໄປໃນ ທີ ສວນ.

"ນາງເປັນພືດພັນມະນຸດຂອງຂ້ອຍ." ລູເທີໂບກມີໃຫ້ນາງດ້ວຍຄວາມຮັກ. "ດຽວນີ້ຂ້ອຍເຫັນມະນຸດເປັນພືດພັນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຕ້ອງການພຽງແຕ່ຄວາມຮັກ, ພອນທຳມະຊາດຈາກກາງແຈ້ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ການປະສົມພັນ ແລະ ການຄັດເລືອກທີ່ສະຫຼາດ. ໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງຂ້ອຍເອງ, ຂ້ອຍໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມຄືບໜ້າອັນມະຫັດສະຈັນໃນວິວັດທະນາການຂອງພືດ, ຂ້ອຍຫວັງວ່າໂລກຈະມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີຄວາມສຸກທັນທີທີ່ລູກໆຂອງມັນໄດ້ຮັບການສອນຫຼັກການຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ມີເຫດຜົນ. ພວກເຮົາຕ້ອງກັບຄືນສູ່ທຳມະຊາດ ແລະ ພະເຈົ້າຂອງທຳມະຊາດ."

"ລູເທີ, ເຈົ້າຈະມັກໂຮງຮຽນຮານຊີຂອງຂ້ອຍ, ດ້ວຍຫ້ອງຮຽນກາງແຈ້ງ, ແລະບັນຍາກາດທີ່ມີຄວາມສຸກແລະຄວາມລຽບງ່າຍ."

ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ສຳຜັດກັບສາຍສຳພັນທີ່ໄກ່ຊິດທີ່ສຸດກັບການສຶກສາອົບຮົມເດັກນ້ອຍຂອງ Burbank. ລາວໄດ້ຖາມຂ້ອຍດ້ວຍຄຳຖາມ, ຄວາມສົນໃຈສ່ອງແສງອອກມາຈາກສາຍຕາທີ່ເລິກຊຶ້ງ ແລະ ສະຫງົບຂອງລາວ.

"ສະວາມິຈີ," ລາວເວົ້າໃນທີ່ສຸດ, "ໂຮງຮຽນຄືກັບຂອງເຈົ້າແມ່ນຄວາມຫວັງດຽວຂອງສະຫັດສະຫວັດໃນອະນາຄົດ. ຂ້ອຍກຳລັງກະບົດຕໍ່ຕ້ານລະບົບການສຶກສາໃນຍຸກສະໄໝຂອງພວກເຮົາ, ຖືກຕັດຂາດຈາກ

ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ. ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ດ້ວຍ ເຈົ້າ ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ ໃນ ຂອງເຈົ້າ ປະຕິບັດໄດ້ ອຸດົມການ ຂອງ ການສຶກສາ."

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະລາຈາກນັກປາດຜູ້ອ່ອນໄຫວ, ລາວໄດ້ເຊັນຊີ້ມືມືຫົວນ້ອຍໆ ແລະ ມອບມັນໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ - **1** "ຢູ່ທີ່ນີ້ ແມ່ນ ຂອງຂ້ອຍ ປຶ້ມ ໃນ ເທ ການຝຶກອົບຮົມ ຂອງ ເທ ມະນຸດ ພຶດ , **38-2** ລາວ ກ່າວ. "ໃໝ່ ປະເພດ ຂອງ ການຝຶກອົບຮົມແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ - ການທົດລອງທີ່ບໍ່ຢ້ານກົວ. ບາງຄັ້ງການທົດລອງທີ່ກ້າຫານ ທີ່ສຸດກໍປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການນຳເອົາ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນໝາກໄມ້ ແລະ ດອກໄມ້. ນະວັດຕະກຳດ້ານການສຶກສາ ສຳລັບເດັກນ້ອຍຄວນຈະມີຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ກ້າຫານຫຼາຍຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ.

ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານປຶ້ມນ້ອຍຂອງລາວໃນຄືນນັ້ນດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຮງກ້າ. ສາຍຕາຂອງລາວຫົວາດພາບເຖິງ ອະນາຄົດອັນຮຸ່ງໂລດສຳລັບເຊື້ອຊາດ, ລາວຂຽນວ່າ: "ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ແຂງກະດ້າງທີ່ສຸດໃນໂລກນີ້, ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດທີ່ ຈະຫຼີກລ່ຽງ, ແມ່ນຕື້ນໄມ້ ເທື່ອໜຶ່ງ ຄົງທີ່ ໃນ ແມ່ນອນ ນິໄສ. ຈີໄວ້ ນັ້ນ ອັນນີ້ ພຶດ ມີ ຮັກສາໄວ້ ຂອງມັນ ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ທັງໝົດ

ຜ່ານຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ; ບາງທີ່ມັນອາດເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດຕິດຕາມຍ້ອນຫຼັງໄປໄດ້ຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝໃນ ໂງ່ນຫີນເອງ, ບໍ່ເຄີຍມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍປານໃດໃນໄລຍະເວລາອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານເຫຼົ່ານີ້. ເຈົ້າເຮັດບໍ່? ສົມມຸດວ່າ, ຫຼັງຈາກຍຸກສະໄໝທີ່ຊ້າຊາກເຫຼົ່ານີ້, ຕື້ນໄມ້ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ, ຖ້າທ່ານເລືອກທີ່ ຈະເອີ້ນມັນວ່າ, ມີຄວາມທົນທານທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ? ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີຕື້ນໄມ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຕື້ນປາມບາງຕື້ນ, ທີ່ ທົນທານຫຼາຍຈົນບໍ່ມີພະລັງຂອງມະນຸດຄົນໃດສາມາດປ່ຽນແປງພວກມັນໄດ້. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດເປັນສິ່ງທີ່ ອ່ອນແອນອກຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕື້ນໄມ້. ແຕ່ລອງເບິ່ງວ່າຄວາມແຂງກະດ້າງຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຕື້ນໄມ້ທັງໝົດນີ້ ຖືກທຳລາຍໄດ້ແນວໃດໂດຍການປະສົມຊີວິດໃໝ່ເຂົ້າກັບມັນ, ໂດຍການປະສົມ, ເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທີ່ ສົມບູນແລະມີພະລັງໃນຊີວິດຂອງມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນເມື່ອ ທີ່ ພັກ ມາ, ແກ້ໄຂ ມັນ ໂດຍ ເຫຼົ່ານີ້ ລຸ້ນຄົນ ຂອງ ຄົນ ເຈັບ ການຊີ້ນຳ ແລະ ການຄັດເລືອກ, ແລະ ຕື້ນໄມ້ໃໝ່ຈະອອກເດີນທາງໄປສູ່ເສັ້ນທາງໃໝ່ຂອງມັນ ໂດຍບໍ່ກັບຄືນ ສູ່ເສັ້ນທາງເກົ່າອີກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜຽວແໜ້ນຂອງມັນກໍແຕກຫັກ ແລະ ປ່ຽນແປງໃນທີ່ສຸດ.

"ເມື່ອເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ຍືດຫຍຸ່ນໄດ້ ເຊັ່ນ ລັກສະນະຂອງເດັກ, ບັນຫາກໍຈະງ່າຍຂຶ້ນຫຼາຍ."

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖືກດຶງດູດໃຈຈາກຊາວອາເມລິກາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນນີ້, ແລະ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມລາວອີກແລ້ວອີກ. ເຊົ້າມື້ ໜຶ່ງຂ້ອຍມາຮອດເວລາດຽວກັນກັບນາຍໄປສະນີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຝາກຈິດໝາຍປະມານໜຶ່ງພັນສະບັບໄວ້ໃນຫ້ອງສຶກສາ ຂອງ Burbank.

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການປູກພືດສວນ ຂຽນ ລາວ ຈາກ ທັງໝົດ ຊົນສ່ວນ ຂອງ ທີ່ ໂລກ.

"ສະວາມິຈີ, ການມີໜ້າຂອງເຈົ້າເປັນພຽງຂໍ້ແກ້ຕົວທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງອອກໄປສວນ," ລູເທີ ເວົ້າຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ລາວໄດ້ ເປີດລິ້ນຊັກໂຕະໃຫຍ່ທີ່ບັນຈຸແຟ້ມເອກະສານເດີນທາງຫຼາຍຮ້ອຍອັນ.

"ເບິ່ງ," ລາວເວົ້າ, "ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຂ້ອຍເດີນທາງ. ຜູກພັນກັບຕື້ນໄມ້ ແລະ ການຕິດຕໍ່ສື່ສານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕອບ ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສຳລັບດິນແດນຕ່າງປະເທດໂດຍການແນມເບິ່ງຮູບພາບເຫຼົ່ານີ້ເປັນບາງ ຄັ້ງຄາວ."

ລົດຂອງຂ້ອຍຈອດຢູ່ໜ້າປະຕູຮີວຂອງລາວ; ຂ້ອຍແລະ Luther ຂັບລົດໄປຕາມຖະໜົນຫົນທາງຂອງຕົວເມືອງ ນ້ອຍ, ສວນຂອງມັນສະຫວ່າງສະໄຫວດ້ວຍດອກກຸຫລາບ Santa Rosa, Peachblow, ແລະ Burbank ຫຼາ ກຫຼາຍຊະນິດຂອງລາວເອງ.

"ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ເຮນຣີ ຟອດ ແລະ ຂ້ອຍທັງສອງເຊື້ອໃນທິດສະດີບູຮານກ່ຽວກັບການເກີດໃໝ່," ລູເທີ ບອກ ຂ້ອຍ. "ມັນເຮັດໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຕ່າງໆຂອງຊີວິດທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້. ຄວາມຊຶ່ງຈຳບໍ່ແມ່ນການ ທິດສອບຄວາມຈິງ; ພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າມະນຸດບໍ່ຈິຊີວິດທີ່ຜ່ານມາຂອງລາວ ບໍ່ໄດ້ພິສູດວ່າລາວບໍ່ເຄີຍມີພວກມັນ.

ຄວາມຊຶ່ງຈຳແມ່ນຫວ່າງເປົ້າກ່ຽວກັບຊີວິດໃນທ້ອງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງລາວເຊັ່ນກັນ; ແຕ່ລາວອາດຈະຜ່ານຜ່າພວກມັນໄປ!" ລາວຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ.

ນັກວິທະຍາສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ຮັບ ການລິເລີມ *Kriya* ໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມຄັ້ງໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍກ່ອນໜ້ານີ້. "ຂ້ອຍປະຕິບັດເຕັກນິກນີ້ຢ່າງເຄົາລົບນັບຖື, Swamiji," ລາວເວົ້າ. ຫຼັງຈາກຖາມຄໍາຖາມຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຂ້ອຍກ່ຽວກັບ

ລັກສະນະຕ່າງໆ ຂອງ ໂບຄະ, ລູເທີ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ ຊ້າໆ:

"ຕາເວັນອອກມີຄວາມຮູ້ອັນມະຫາສານທີ່ຕາເວັນຕົກຫາກໍເລີມ ຄົນຫາ."

ການພົວພັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບທຳມະຊາດ, ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວຄົ້ນພົບຄວາມລັບຫຼາຍຢ່າງທີ່ນາໆເກັບໄວ້ຢ່າງອິດສາ, ໄດ້ໃຫ້ Burbank ມີຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

"ບາງຄັ້ງຂ້ອຍຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ," ລາວເວົ້າຢ່າງອາຍໆ. ໃບໜ້າທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງທີ່ສວຍງາມຂອງລາວສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງລາວ. "ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍສາມາດປິ່ນປົວຄົນເຈັບທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂ້ອຍໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົນໄມ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍຫຼາຍຊະນິດ."

ລາວໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບແມ່ຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ຈິງໃຈ. "ຫຼາຍຄັ້ງຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງລາວ," ລູເທີກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກການປະກົດຕົວຂອງນາໆໃນນິມິດ; ນາໆໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍ."

ພວກເຮົາ ໄດ້ຂັບລົດ ກັບຄືນ ຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ ໄປສູ່ ຂອງລາວ ບ້ານ ແລະ ເຫຼົ່ານັ້ນ ລໍຖ້າ ພັນ ຕົວອັກສອນ.

"ລູເທີ," ຂ້ອຍເວົ້າ, "ເດືອນໜ້າຂ້ອຍຈະເລີມສ້າງວາລະສານເພື່ອນຳສະເໜີຄວາມຈິງຂອງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ. ກະລຸນາຊ່ວຍຂ້ອຍຕັດສິນໃຈເລືອກຊື່ທີ່ດີສຳລັບວາລະສານ."

ພວກເຮົາໄດ້ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ໄລຍະໜຶ່ງ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບ ຫົວ ຂໍ້ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ . ຫຼັງຈາກພວກເຮົາກັບໄປຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນຂອງລາວ, Burbank ໄດ້ໃຫ້ບົດຄວາມທີ່ລາວຂຽນກ່ຽວກັບ "ວິທະຍາສາດ ແລະ ອາລະຍະທຳ".

"ອັນນີ້ ຈະ ໄປ ໃນ ທີ່ ທຳອິດ ບັນຫາ ຂອງ ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ ," ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ດ້ວຍຄວາມກະຕືນຢູ.

ເມື່ອມີຕະພາບຂອງພວກເຮົາເລິກເຊິງຂຶ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນ Burbank ວ່າ "ໄພ່ພົນອາເມລິກາ". "ຈິ່ງເບິ່ງຊາຍຄົນໜຶ່ງ," ຂ້ອຍອ້າງເຖິງ, "ໃນຕົວລາວບໍ່ມີການລັລວງ!" ຫົວໃຈຂອງລາວເລິກເຊິງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ຄຸ້ນເຄີຍກັບຄວາມຖ່ອມຕົວ, ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ການເສຍສະຫຼະມາດົນແລ້ວ. ເຮືອນຫຼັງນ້ອຍຂອງລາວທຳມະກາງດອກກຸຫລາບແມ່ນລຽບງ່າຍ; ລາວຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີຄ່າຂອງຄວາມຫລູຫລາ, ຄວາມສຸກຂອງຊັບສິນໜ້ອຍໜຶ່ງ. ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ລາວໃຊ້ຊື່ສຽງທາງວິທະຍາສາດຂອງລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງຕົນໄມ້ທີ່ກິນລົງດ້ວຍພາລະຂອງໝາກໄມ້ທີ່ສຸກແລ້ວ; ມັນແມ່ນ ຕົນໄມ້ແຫ້ງແລ້ງທີ່ຍົກຫົວຂຶ້ນສູງດ້ວຍຄວາມອວດອ້າງທີ່ຫວ່າງເປົ່າ.

ຂ້ອຍຢູ່ນິວຢອກຕອນທີ່ເພື່ອນຮັກຂອງຂ້ອຍໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນປີ 1926. ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຄິດວ່າ, "ໂອ້, ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະຢ່າງຈາກບ່ອນນີ້ໄປຫາ Santa Rosa ເພື່ອເຫັນລາວອີກສັກຄັ້ງ!" ໂດຍການລ້ອກຕົວເອງອອກຈາກເລຂານຸການ ແລະ ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຊາວສີຊົວໂມງຕໍ່ໄປໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ.

ມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ດຳເນີນພິທີລະນຶກເຖິງພະເວດອ້ອມຮອບຮູບແຕ້ມຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງລູເທີ. ກຸ່ມນັກຮຽນອາເມລິກາຂອງຂ້ອຍ, ນຸ່ງເຄື່ອງພິທີກຳຂອງຊາວອິນດູ, ໄດ້ສວດມົນບົດສວດບູຮານເປັນການຖວາຍດອກໄມ້, ນ້ຳ, ແລະໄຟ - ເປັນສັນຍາລັກຂອງທາດຕ່າງໆໃນອ່າງກາຍ ແລະ ການປ່ອຍຕົວຂອງພວກມັນໃນແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຮູບແບບຂອງ Burbank ຕັ້ງຢູ່ໃນ Santa Rosa ພາຍໃຕ້ຕົ້ນ cedar Lebanon ທີ່ລາວໄດ້ປູກໄວ້ໃນສວນຂອງລາວຫຼາຍປີກ່ອນ, ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວໄດ້ຖືກປະທັບຢູ່ສຳລັບຂ້ອຍໃນທຸກໆດອກໄມ້ທີ່ບານຢູ່ຂ້າງທາງ. ຖອນຕົວໄປສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ກວ້າງຂວາງຂອງທຳມະຊາດຊົວໄລຍະໜຶ່ງ, ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ Luther ທີ່ກະຊິບຢູ່ໃນລົມຂອງນາໆ, ຢ່າງຕອນເຊົ້າຂອງນາໆບໍ່?

ຊື່ຂອງລາວໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດໄປສູ່ມໍລະດົກຂອງຄໍາເວົ້າທົ່ວໄປແລ້ວ. ໂດຍການຈັດລຽງຄໍາວ່າ "burbank" ເປັນຄໍາກິລິຍາສະມາທິ, ວັດຈະນານຸກົມສາກົນໃໝ່ຂອງເວັບສະເຕີ (Webster's New International Dictionary) ໄດ້ກໍານົດມັນວ່າ: "ເພື່ອຕັດຕໍ່ ຫຼື ຕໍ່ກົງ (ຕົ້ນໄມ້). ດັ່ງນັ້ນ, ໃນແງ່ປຽບທຽບ, ເພື່ອປັບປຸງ (ສິ່ງໃດກໍຕາມ, ເປັນຂະບວນການ ຫຼື ສະຖາບັນ) ໂດຍການເລືອກລັກສະນະທີ່ດີ ແລະ ປະຕິເສດສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ຫຼື ໂດຍການເພີ່ມລັກສະນະທີ່ດີ."

"ເບີແບງຄືທີ່ຮັກ," ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຫຼັງຈາກອ່ານຄໍານິຍາມ, "ຊື່ຂອງເຈົ້າດຽວນີ້ເປັນຄໍາສັບຄ້າຍຄືກັນສໍາລັບ ຄວາມດີແລ້ວ!"

ກ ຮິນດູ ພໍ່ຄ້າ ເຫືອໜຶ່ງ ລ້າຄ່າ ຮູບພາບຂອງລິນຄອນ. ຊາວຮິນດູ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນອາເມລິກາໃນຊ່ວງສົງຄາມກາງ
ເມືອງ, ຮູ້ສຶກຊົມເຊີຍລິນຄອນດັ່ງກ່າວ.

ວ່າລາວບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບຄືນໄປປະເທດອິນເດຍຈົນກວ່າລາວຈະໄດ້ຮູບແຕ້ມຂອງຜູ້ປົດປ່ອຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ໃນ
ລິນຄອນ ປະຕູເຮືອນ, ທີ່ ພໍ່ຄ້າ ປະຕິເສດ ໄປຫາ ອອກ ຈົນກວ່າ ທີ່ ປະຫຼາດໃຈ ປະທານາທິບໍດີ ອະນຸຍາດ
ແລ້ວ ລາວ ໄປຫາ ໃຫ້ຮ້າງ Daniel Huntington, ສິລະປິນທີ່ມີຊື່ສຽງໃນນິວຢອກ. ເມື່ອຮູບແຕ້ມສໍາເລັດແລ້ວ,
.ຊາວອິນດູໄດ້ນໍາມັນໄປສູ່ Calcutta ຢ່າງມີໄຊ

38-2 : ໃໝ່ ຢອກ: ສະຕະວັດ ບໍລິສັດ, 1922.

ບົດ: 39

ເທເຣເຊ ນອຍມັນ, ເທ ກາໂຕລິກ ຜູ້ມີຄວາມຄິດທີ່ຫຍາບຄາຍ

"ກັບຄືນໄປປະເທດອິນເດຍ. ຂ້ອຍໄດ້ລໍຖ້າເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອົດທົນເປັນເວລາສິບຫ້າປີ. ອີກບໍ່ດົນຂ້ອຍຈະລອຍອອກ
ຈາກຮ່າງກາຍໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ. ໂຍຄະນັນດາ, ມາເຖິດ!"

ສຽງຂອງທ່ານ ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ ດັ່ງຂຶ້ນຢ່າງໜ້າຕຶກໃຈໃນຫູພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິຢູ່
ສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຜູ້ເຂົ້າວໍຊິງຕັນ. ການເດີນທາງຫຼາຍໝື່ນໄມລີພາຍໃນພິບຕາ, ຂໍ້ຄວາມຂອງລາວໄດ້ຊຶມ
ເຂົ້າໄປໃນຕົວຂ້ອຍຄືກັບຟ້າຜ້າ.

ສິບຫ້າປີ! ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ, ຕອນນີ້ແມ່ນປີ 1935; ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາສິບຫ້າປີໃນການເຜີຍແຜ່ຄໍາສອນຂອງ
ຄູບາຂອງຂ້ອຍໃນອາເມລິກາ. ຕອນນີ້ລາວຈື່ຂ້ອຍໄດ້.

ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ເລົ່າປະສົບການຂອງຂ້ອຍໃຫ້ສາວິກທີ່ມາຢ້ຽມຢາມຝັ່ງ. ການພັດທະນາທາງວິນຍານຂອງ
ລາວພາຍໃຕ້ການ ຝຶກສະມາທິໂຍຄະ ແມ່ນໜ້າປະທັບໃຈຫຼາຍຈົນຂ້ອຍມັກເອີ້ນລາວວ່າ "ໄພ່ພິນ", ໂດຍຈື່ໄດ້ເຖິງ
ຄໍາທໍານາຍຂອງບາບາຈີທີ່ວ່າອາເມລິກາກໍຈະຜະລິດຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ອັນສູງສົ່ງຜ່ານ ເສ້ນທາງ
ໂຍຄະບູຮານ.

ອັນນີ້ ສານຸສິດ ແລະ ກ ຕົວເລກ ຂອງ ຄົນອື່ນໆ ຢ່າງໃຈກວ້າງ ຍືນຢັນ ໃນ ການເຮັດ ກ ການບໍລິຈາກ ສໍາລັບ
ຂອງຂ້ອຍ ການເດີນທາງ. ບັນຫາທາງດ້ານການເງິນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດແຈງການລ່ອງເຮືອ
ຜ່ານເອີຣົບໄປປະເທດອິນເດຍ. ການກະກຽມເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດທີ່ຫຍຸ້ງຍຸ້ງທີ່ຜູ້ວໍຊິງຕັນ! ໃນເດືອນມີນາ, 1935
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີສະມາຄົມ Self-Realization Fellowship ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງລັດຄາລິຟໍເນຍໃນຖານະ
ເປັນບໍລິສັດທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ. ການບໍລິຈາກຈາກສາທາລະນະທັງໝົດພ້ອມທັງລາຍຮັບຈາກການຂາຍປຶ້ມ,
ວາລະສານ, ຫຼັກສູດການຂຽນ, ຄໍາຮຽນໃນອັອຟຣຽນ, ແລະແຫຼ່ງລາຍຮັບອື່ນໆທັງໝົດລ້ວນແຕ່ເປັນຂອງ
ສະຖາບັນການສຶກສານີ້.

"ຂ້ອຍ ຈະ ເປັນ ກັບໄປ," ຂ້ອຍ ບອກແລ້ວ ຂອງຂ້ອຍ ນັກຮຽນ. "ບໍ່ເຄີຍ ຈະ ຂ້ອຍ ລືມ ອາເມລິກາ."

ໃນງານລ້ຽງອໍາລາທີ່ເພື່ອນຮັກໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍທີ່ Los Angeles, ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າດົນໆ ແລະ ຄິດ

ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງໃນຖານະຜູ້ໃຫ້ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວຈະບໍ່ເຄີຍຂາດຄວາມຫວານຊືນເລີຍ."

ຂອງ ມິດຕະພາບ ໃນບັນດາ ມະນຸດຕາຍ."

ຂ້ອຍໄດ້ລ່ອງເຮືອຈາກນິວຢອກໃນວັນທີ 9 ມິຖຸນາ 1935 **39-1** ໃນ *Europa* . ນັກຮຽນສອງຄົນໄດ້ໄປກັບຂ້ອຍ ຄື: ເລຂານຸການຂອງຂ້ອຍ, ທ່ານ C. Richard Wright, ແລະ ແມ່ຍິງຜູ້ສູງອາຍຸຈາກ Cincinnati, ນາງສາວ Ettie Bletch. ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກກັບມື້ເວລາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງມະຫາສະໝຸດ, ເຊິ່ງແຕກຕ່າງຈາກອາທິດທີ່ຮີບຮ້ອນໃນອະດີດ. ໄລຍະເວລາພັກຜ່ອນຂອງພວກເຮົາແມ່ນສັ້ນ; ຄວາມໄວຂອງເຮືອທີ່ທັນສະໄໝມີລັກສະນະທີ່ໜ້າເສຍດາຍບາງຢ່າງ!

ເຊັ່ນດຽວກັບກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນອື່ນໆ, ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງອ້ອມເມືອງລອນດອນທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ແລະ ເກົາແກ່. ມື້ຕໍ່ມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ກ່າວຄໍາປາໄສໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຢູ່ Caxton Hall, ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບຜູ້ຊົມໃນລອນດອນໂດຍ Sir Francis Younghusband. ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາມື້ທີ່ມີຄວາມສຸກໃນຖານະແຂກຂອງ Sir Harry Lauder ທີ່ຊັບສິນຂອງລາວໃນ Scotland. ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍ່ຂ້າມຊ່ອງແຄບອັງກິດໄປ ທະວີບ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຢາກໄປທ່ຽວຊົມ Bavaria ເປັນພິເສດ. ນີ້ຈະເປັນການເດີນທາງຄັ້ງດຽວຂອງຂ້ອຍ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າມັນມີໂອກາດໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມນັກວິເສດກາໂຕລິກຜູ້ຍິງໃຫຍ່, Therese Neumann ແຫ່ງ Konnersreuth.

ຫຼາຍປີກ່ອນໜ້ານີ້ ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານບັນທຶກທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງ Therese. ຂໍ້ມູນທີ່ໃຫ້ໄວ້ໃນບົດຄວາມມີດັ່ງ ນີ້:

(1)ນາງ Therese ເກີດໃນປີ 1898, ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຈາກອຸບັດຕິເຫດຕອນອາຍຸຊາວບໍ່; ນາງຕາຍອາດແລະເປັນອຳມະພາດ.

(2) ນາງໄດ້ເຫັນສາຍຕາຄືນມາຢ່າງມະຫັດສະຈັນໃນປີ 1923 ຜ່ານການອະທິຖານຕໍ່ໄພ່ພົນເທເຣຊາ, "ດອກໄມ້ນ້ອຍ". ຕໍ່ມາແຂນຂາຂອງເທເຣຊາ ນອຍມານກໍ່ຫາຍດີຫຼີກ.

(3) ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1923 ເປັນຕົ້ນມາ, Therese ໄດ້ຈິດເວັ້ນຈາກການກິນອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຍົກເວັ້ນການກິນເຂົ້າໝົມປັງຂະໜາດນ້ອຍອັນໜຶ່ງທຸກໆມື້.

(4) ຮອຍເປືອນ ຫຼື ບາດແຜສັກສິດຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນໃນປີ 1926 ຢູ່ຫົວ, ເຕົ້ານົມ, ມື ແລະ ຕີນຂອງ Therese. ໃນວັນສຸກຂອງທຸກໆອາທິດຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນາງໄດ້ຜ່ານຜ່າຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ, ຫິນທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງນາງເອງດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານທາງປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.

(5) ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວນາງຮູ້ພຽງແຕ່ຄົນເຢຍລະມັນທີ່ລຽບງ່າຍໃນໝູ່ບ້ານຂອງນາງ, ໃນລະຫວ່າງການສຳຜັດກັບດວງໃນວັນສຸກຂອງນາງ Therese ໄດ້ເວົ້າປະໂຫຍກທີ່ນັກວິຊາການໄດ້ລະບຸວ່າເປັນພາສາອາຣາເມອິກບູຮານ. ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນວິໄສທັດຂອງນາງ, ນາງເວົ້າພາສາເຮັບເຮີ ຫຼື ພາສາກຣີກ.

(6) ໂດຍ ກ່ຽວກັບສາສະໜາ ການອະນຸຍາດ, ເທເຣຊາ ມີ ຫຼາຍອັນ ເທື່ອ ໄດ້ ພາຍໃຕ້ ປິດ ການສັງເກດການທາງວິທະຍາສາດ. ດຣ. Fritz Gerlick, ບັນນາທິການໜັງສືພິມເຢຍລະມັນໂປແຕສະແຕນ, ໄດ້ໄປທີ່ Konnersreuth ເພື່ອ "ເປີດເຜີຍການສຶກສາຂອງກາໂຕລິກ," ແຕ່ສຸດທ້າຍໄດ້ຂຽນຊົ່ວປະຫວັດຂອງນາງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື. **39-2**

ເຊັ່ນເຄີຍ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ພາກຕາເວັນອອກ ຫຼື ຕາເວັນຕົກ, ຂ້ອຍກໍ່ຢາກພົບກັບໄພ່ພົນ. ຂ້ອຍຕິໃຈຫຼາຍເມື່ອກຸ່ມນ້ອຍຂອງພວກເຮົາເຂົ້າມາໃນວັນທີ 16 ກໍລະກົດ, ໝູ່ບ້ານ Konnersreuth ທຶງຽບສະຫງົບ. ຊາວກະສິກອນຊາວບາເວເຣຍໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຮງກ້າຕໍ່ລົດ Ford ຂອງພວກເຮົາ (ນຳມາຈາກອາເມລິກາ) ແລະກຸ່ມຄົນອື່ນໆຂອງມັນ - ຊາຍໝຸ່ມຊາວອາເມລິກາ, ຜູ້ຍິງສູງອາຍຸ, ແລະ ຊາວຕາເວັນອອກສີເຫຼືອງໝາກກອກທີ່ມີຜົມຍາວ ຊ້ອນຢູ່ໃຕ້ຄໍເສື້ອ.

ເທເຣເຊ ນ້ອຍ ເຮືອນຟັກ, ສະອາດ ແລະ ເປັນລະບຽບ, ດ້ວຍ ດອກເຈີຣານຽມ ກຳລັງບານ ໂດຍ ກ ດັງເດີມ ດີ, ແມ່ນ ໂອ້ຍ!

ປິດຢ່າງງຽບໆ. ເພື່ອນບ້ານ, ແລະແມ່ນແຕ່ພະນັກງານໄປສະນີຂອງບ້ານທີ່ຜ່ານໄປມາ, ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນພວກເຮົາໄດ້ເລີຍ. ຝົນເລີມຕົກ; ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປ.

"ບໍ່," ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ຢ່າງດີດ້ານ, "ຂ້ອຍ ຈະ ຢູ່ ທີນີ້ ຈົນກວ່າ ຂ້ອຍ ຊອກຫາ ບາງອັນ ຄຳແນະນຳ ນຳໜ້າ ໄປຫາ ເທເຣເຊ."

ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ ພວກເຮົາຍັງນັ່ງຢູ່ໃນລົດຂອງພວກເຮົາທ່າມກາງຝົນທີ່ຕົກໜັກ. "ພຣະອົງເຈົ້າ," ຂ້າພະເຈົ້າຖອນຫາຍໃຈຢ່າງຈິບວ່າ, "ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງພາຂ້າພະເຈົ້າມາທີ່ນີ້ ຖ້າລາວຫາຍໄປແລ້ວ?"

ອັນ ເວົ້າພາສາອັງກິດ ຜູ້ຊາຍ ຢຸດຊະງັກ ຢູ່ຂ້າງໆ ພວກເຮົາ, ຢ່າງສຸພາບ ການຖວາຍ ຂອງລາວ ການຊ່ວຍເຫຼືອ.

"ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນວ່າ Therese ຢູ່ໃສ," ລາວເວົ້າ, "ແຕ່ນາງມັກໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງອາຈານ Wurz, ອາຈານສອນສາດສະໜາຂອງ Eichstatt, ເຊິ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກບ່ອນນີ້ແປດສິບໄມ."

ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ, ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ຂັບລົດໄປທີ່ບ້ານ Eichstatt ຫຼືງຽບສະຫງົບ, ເຊິ່ງມີຖະໜົນຫົນທາງປູດ້ວຍຫີນປູທາງເປັນແຖວ. ດຣ. Wurz ໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຮົາຢ່າງອົບອຸ່ນຢູ່ເຮືອນຂອງລາວ; "ແມ່ນແລ້ວ, Therese ມາຮອດແລ້ວ." ລາວໄດ້ສົ່ງຂ່າວກ່ຽວກັບຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມໃຫ້ນາງ. ບໍ່ດົນຜູ້ສົ່ງຂ່າວກໍປາກົດຕົວພ້ອມກັບຄຳຕອບຂອງນາງ.

"ເຖິງແມ່ນວ່າອະທິການໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ພົບໃຜໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເພິ່ນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອນຮັບຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຈາກປະເທດອື່ນເດຍ."

ດ້ວຍຄວາມຊາບຊຶ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ່າງຕາມທ່ານດຣ. ລູຊີ ຂຶ້ນໄປຊັ້ນເທິງໄປຫາຫ້ອງຮັບແຂກ. ເທເຣເຊ ເຂົ້າມາຫັນທີ, ສ່ອງແສງແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ. ນາງນຸ່ງຊຸດກະໂປງສີດຳ ແລະ ເສື້ອຄຸມຫົວສີຂາວທີ່ສະອາດ. ເຖິງແມ່ນວ່ານາງມີອາຍຸສາມສິບເຈັດປີໃນເວລານີ້, ແຕ່ນາງເບິ່ງຄືວ່າໝູ່ມກວ່າຫຼາຍ, ມີຄວາມສົດໃສ ແລະ ມີສະເໝີຄືກັບເດັກນ້ອຍ. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຮູບຮ່າງດີ, ມີແກ້ມແດງ, ແລະ ມີຄວາມສຸກ, ນີ້ແມ່ນໄຟຟ້ນທີ່ບໍ່ກິນ!

ເທເຣເຊໄດ້ທັກຫາຍຂ້ອຍດ້ວຍການຈັບມືກັນຢ່າງອ່ອນໂຍນ. ພວກເຮົາທັງສອງຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ໃນຄວາມສຳພັນທີ່ງຽບສະຫງົບ, ແຕ່ລະຄົນຮູ້ກັນວ່າເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າ.

ດຣ. ລູຊີ ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ເປັນນາຍພາສາຢ່າງກະລຸນາ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົານັ່ງລົງ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າ ເທເຣເຊກຳລັງຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ; ເຫັນໄດ້ຊັດວ່າຊາວຮິນດູຫາຍາກໃນບາວາເຣຍ.

"ຢ່າ ເຈົ້າ ກິນ ມີຫຍັງບໍ່?" ຂ້ອຍ ຕ້ອງການ ໄປຫາ ໄດ້ຍິນ ທີ່ ຄຳຕອບ ຈາກ ຂອງນາງ

ເປັນເຈົ້າຂອງ ຮິມຟິປາກ. "ບໍ່, ຍົກເວັ້ນເວເຟີແປ້ງເຂົ້າບໍລິສຸດ, ທຸກໆເຊົ້າເວລາຫົກໂມງ."

"ເວເຟີໃຫຍ່ເທົ່າໃດ?"

"ມັນບາງຄືກັບເຈ້ຍ, ຂະໜາດເທົ່າກັບຫຼຽນນ້ອຍໆ." ນາງກ່າວຕື່ມວ່າ, "ຂ້ອຍເອົາມັນໄປຍ້ອນເຫດຜົນທາງສິນລະລຶກ; ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກອຸທິດ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດກິນມັນໄດ້."

"ແນ່ນອນເຈົ້າບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້, ເປັນເວລາສິບສອງປີເຕັມບໍ່?" "ຂ້ອຍມີຊີວິດ

ຢູ່ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ." ຄໍາຕອບຂອງນາງງ່າຍດາຍແທ້ໆ, ເປັນຄື

ກັບໄອນິສະໄຕນີແທ້ໆ!

"ຂ້ອຍ ເຫັນ ເຈົ້າ ຮັບຮູ້ ນັ້ນ ພະລັງງານ ກະແສ ໄປຫາ ຂອງເຈົ້າ ຮ່າງກາຍ ຈາກ ທີ່ ອີເທີ, ດວງອາທິດ ແລະ ອາກາດ."

ກ ໄວ ຍິມ ຂາດຫິນ ເກີນ ຂອງນາງ ໃບໝ້າ. "ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ສະນັ້ນ ມີຄວາມສຸກ ໄປຫາ ຮູ້ ເຈົ້າ ເຂົ້າໃຈ ແນວໃດ ຂ້ອຍ ມີຊີວິດຢູ່."

"ຊີວິດອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າແມ່ນການສະແດງອອກປະຈຳວັນເຖິງຄວາມຈິງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: 'ມະນຸດຈະ ບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີພຽງຢ່າງດຽວ, ແຕ່ດ້ວຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ.'" **39-3**

ນາງສະແດງຄວາມດີໃຈອີກຄັ້ງຕໍ່ຄຳອະທິບາຍຂອງຂ້ອຍ. "ມັນແມ່ນແທ້. ໜຶ່ງໃນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ໃນໂລກໃນມື້ ນີ້ແມ່ນເພື່ອພິສູດວ່າມະນຸດສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ໂດຍແສງສະຫວ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍ ອາຫານເທົ່ານັ້ນ."

"ສາມາດ ເຈົ້າ ສອນ ຄົນອື່ນໆ ແນວໃດ ໄປຫາ ສິດ ໂດຍບໍ່ມີ ອາຫານ?"

ລາວ ປາກົດຂຶ້ນ ກ ເລືອງເລັກໆນ້ອຍໆ ຕົກໃຈ. "ຂ້ອຍ ບໍ່ສາມາດ ເຮັດ ວ່າ; ພະເຈົ້າ ເຮັດ ບໍ່ ປາດຖະໜາ ມັນ."

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງມືທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ສະຫງ່າງາມຂອງນາງ, Therese ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນບາດ ແຜ່ນນ້ອຍໆ ສີ່ຫຼ່ຽມມືນ ທີ່ຫາກໍ່ຫາຍດີໃໝ່ໆ ຢູ່ແຕ່ລະຝາມືຂອງນາງ. ຢູ່ດ້ານຫຼັງຂອງແຕ່ລະມື, ນາງໄດ້ຊີ້ອອກເປັນ ຮູບເດືອນເຄິ່ງນ້ອຍໆ ທີ່ນ້ອຍກວ່າ... ບາດແຜທີ່ມີຮູບຮ່າງ, ຫາຍດີແລ້ວໃໝ່ໆ. ແຕ່ລະບາດແຜໄດ້ທະລຸມໂດຍກົງ. ພາບນັ້ນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ຊັດເຈນຂອງຕະປູເຫຼັກຮູບສີ່ຫຼ່ຽມມືນຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ມີປາຍເປັນຮູບ ເດືອນເຫຼືອມ, ເຊິ່ງຍັງໃຊ້ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຈື່ວ່າເຄີຍເຫັນໃນພາກຕາເວັນຕົກ.

ໄພ່ບໍລິສຸດໄດ້ບອກຂ້ອຍບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມຊຶ່ງຈຳປະຈຳອາທິດຂອງນາງ. "ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ເບິ່ງທີ່ໝົດຫວັງ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງພຣະຄຣິດ." ໃນແຕ່ລະອາທິດ, ຕັ້ງແຕ່ທ່ຽງຄືນວັນພະຫັດຈົນ ເຖິງບ່າຍວັນສຸກເວລາໜຶ່ງໂມງ, ບາດແຜຂອງນາງເປີດອອກແລະມີເລືອດອອກ; ນາງສູນເສຍນ້ຳໜັກສິບປອນຈາກ ນ້ຳໜັກປົກກະຕິ 121 ປອນຂອງນາງ. ທຶນທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກໜ່ວງໃນຄວາມຮັກທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງນາງ, Therese ຍັງຄອງຄອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕໍ່ນິມິດປະຈຳອາທິດເຫຼົ່ານີ້ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງນາງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ທັນທີວ່າຊີວິດທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງນາງແມ່ນມີຈຸດປະສົງໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈແກ່ ຊາວຄຣິດສະຕຽນທຸກຄົນກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງທາງປະຫວັດສາດຂອງຊີວິດແລະການຄົງຂອງພຣະເຢຊູຕາມທີ່ ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່, ແລະເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຜູກພັນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປລະຫວ່າງ ພຣະອາຈານຄາລິເລແລະຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ.

ອາຈານ ລູຊ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບາງອັນ ຂອງ ຂອງລາວ ປະສົບການຕ່າງໆ ດ້ວຍ ທີ ໄພ່ພົນ

"ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນ, ລວມທັງ Therese, ມັກເດີນທາງເປັນເວລາຫຼາຍມື້ໃນການທ່ອງທ່ຽວທົ່ວປະເທດ ເຢຍລະມັນ," ລາວບອກຂ້ອຍ. "ມັນແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໜ້າສັງເກດ - ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາມີອາຫານສາມຄາບຕໍ່ ມື້, Therese ບໍ່ໄດ້ກິນຫຍັງເລີຍ. ນາງຍັງຄົງສິດຊືນຄືດອກກູຫຼາບ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມອິດເມື່ອຍທີ່ ເກີດຈາກການເດີນທາງ. ເມື່ອພວກເຮົາຫິວໂຫຍ ແລະ ຊອກຫາໂຮງແຮມແຄມທາງ, ນາງກໍ່ຫົວຂວັນຢ່າງ ມ່ວນຊື່ນ."

ອາຈານໄດ້ເພີ່ມລາຍລະອຽດທາງສະລິລະວິທະຍາທີ່ໜ້າສົນໃຈບາງຢ່າງວ່າ: "ເນື່ອງຈາກ Therese ບໍ່ກິນ ອາຫານ, ກະເພາະອາຫານຂອງນາງຈຶ່ງຫົດຕົວ. ນາງບໍ່ມີການຂັບຖ່າຍ, ແຕ່ຕ່ອມເຫືອຂອງນາງເຮັດວຽກ; ຜິວໜັງ ຂອງນາງອ່ອນນຸ້ມ ແລະ ແໜ້ນໜາສະເໝີ."

ທີ ທີ ເວລາ ຂອງ ການແຍກທາງ, ຂ້ອຍ ສະແດງອອກ ໄປຫາ ເທເຣເຊ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມປາຖະໜາ ໄປຫາ ເປັນ

ປະຈຸບັນ ທີ່ ຂອງນາງ ຄວາມມືນງົງ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ກະລຸນາມາທີ່ Konnersreuth ໃນວັນສຸກໜ້າ," ນາງເວົ້າຢ່າງກະລຸນາ. "ອະທິການຈະອອກໃບ
ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າ. ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ມາຊອກຫາຂ້ອຍຢູ່ Eichstatt."

ເທເຣສໄດ້ຈັບມືກັນຢ່າງອ່ອນໂຍນຫຼາຍຄັ້ງ, ແລະຢ່າງກັບກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄປທີ່ປະຕູຮີວ. ທ່ານໄຮທີ່ໄດ້ເປີດ ວິທະຍຸລົດ; ໄຜ່ພົນໄດ້ກວດເບິ່ງມັນດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນຄ່ອງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ຝູງຊິນໝູ່ມັນອຍຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຈົນເທເຣສໄດ້ຖອຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ. ພວກເຮົາເຫັນນາງຢູ່ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມ, ບ່ອນທີ່ນາງແນມເບິ່ງພວກ ເຮົາ, ຄືກັບເດັກນ້ອຍ, ໂບກມືຂອງນາງ.

ຈາກການສົນທະນາໃນມື້ຕໍ່ມາກັບອ້າຍນ້ອງສອງຄົນຂອງ Therese, ຜູ້ທີ່ໃຈດີແລະເປັນມິດຫຼາຍ, ພວກເຮົາໄດ້ ຮຽນຮູ້ວ່າໄຜ່ພົນນອນພຽງແຕ່ໜຶ່ງຫຼືສອງຊົ່ວໂມງໃນຕອນກາງຄືນ. ເຖິງວ່າຈະມີບາດແຜຫຼາຍຢ່າງໃນຮ່າງກາຍ ຂອງນາງ, ນາງຍັງມີການເຄື່ອນໄຫວແລະເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງ. ນາງຮັກນົກ, ເບິ່ງແຍງຜູ້ຢາ, ແລະເຮັດວຽກຢູ່ໃນ ສວນຂອງນາງເລື້ອຍໆ. ຈິດໝາຍຂອງນາງມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ; ຜູ້ນັບຖືສາສະໜາກາໂຕລິກຂຽນຈິດໝາຍຫາ ນາງເພື່ອອະທິຖານແລະອວຍພອນໃຫ້ຫາຍດີ. ຜູ້ສະແຫວງຫາຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບການປົນປົວຈາກພະຍາດຮ້າຍແຮງ ຜ່ານນາງ.

ອ້າຍຂອງນາງ Ferdinand ອາຍຸປະມານຊາວສາມປີ ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ Therese ມີພະລັງ, ຜ່ານການ ອະທິຖານ, ໃນການປົນປົວພະຍາດຂອງຄົນອື່ນໃນຮ່າງກາຍຂອງນາງເອງ. ການງົດເວັນອາຫານຂອງໄຜ່ພົນມີມາ ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ນາງໄດ້ອະທິຖານວ່າພະຍາດຄໍຂອງຊາຍໝູ່ມຄົນໜຶ່ງໃນໂບດຂອງນາງ, ເຊິ່ງໃນເວລານັ້ນກໍາລັງ ກະກຽມທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ພິທີສັກສິດ, ຈະຖືກສົ່ງຕໍ່ໄປສູ່ຄໍຂອງນາງເອງ.

ໃນຕອນບ່າຍວັນພະຫັດ, ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ຂັບລົດໄປເຮືອນຂອງອະທິການ, ຜູ້ທີ່ເບິ່ງປະຕູເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ດ້ວຍຄວາມແປກໃຈ. ລາວໄດ້ຂຽນໃບອະນຸຍາດທີ່ຈຳເປັນອອກມາຢ່າງງ່າຍດາຍ. ບໍ່ມີຄ່າທຳນຽມ; ກົດລະບຽບທີ່ ໂບດວາງອອກແມ່ນພຽງແຕ່ເພື່ອປົກປ້ອງ Therese ຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວທຳມະດາ, ເຊິ່ງໃນປີກ່ອນໆໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼມາ ໃນວັນສຸກເປັນພັນໆຄົນ.

ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດ Konnersreuth ໃນເຊົ້າວັນສຸກປະມານເກົ້າໂມງເຄິ່ງ. ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າເຮືອນນ້ອຍ ຂອງ Therese ມີພາກສ່ວນພິເສດທີ່ມີຫຼັງຄາແກ້ວເພື່ອໃຫ້ນາງໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຫຼາຍ. ພວກເຮົາດີໃຈທີ່ໄດ້ ເຫັນ ປະຕູບໍ່ໄດ້ປິດອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ເປີດກວ້າງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ມີຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມປະມານຊາວຄົນຢືນຢູ່ແຖວ, ພ້ອມ ດ້ວຍໃບອະນຸຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຫຼາຍຄົນມາຈາກໄລຍະໄກເພື່ອເບິ່ງຄວາມລຶກລັບ.

ເທເຣເຊ ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍຢູ່ເຮືອນຂອງອາຈານ ໂດຍຄວາມຮູ້ໂດຍສັນຊາດຕະຍານຂອງ ນາງວ່າ ຂ້ອຍຢາກເຫັນນາງຍ້ອນເຫດຜົນທາງວິນຍານ, ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຢາກຮູ້ຢາກ ເຫັນຊົ່ວຄາວ.

ການທົດສອບຄັ້ງທີສອງຂອງຂ້ອຍແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າ, ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫ້ອງຂອງນາງ, ຂ້ອຍ ໄດ້ເອົາຕົວເອງເຂົ້າໄປໃນສະພາບ trance ໂຍຄະເພື່ອເປັນໜຶ່ງດຽວກັບນາງໃນການພົວພັນທາງໂທລະຈິດ ແລະ ທາງໂທລະພາບ. ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງນາງ, ເຕັມໄປດ້ວຍແຂກ; ນາງນອນຢູ່ໃນເສື້ອຄຸມສີຂາວຢູ່ເທິງຕຽງ. ກັບທ່ານ.

ໄຮທີ່ ຕາມຫຼັງຂ້ອຍມາໃກ້ໆ, ຂ້ອຍຢຸດຢູ່ພາຍໃນປະຕູ, ຕິກຕະລຶງກັບພາບທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດ.

ເທເຣເຊ ນູມານ

ມີຊື່ສຽງ ກາໂຕລິກ ຜູ້ມີຄວາມຄິດທີ່ຫຍາບຄາຍ WHO ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ ຂອງຂ້ອຍ 1935
ການໄປນະມັດສະການ ໄປຫາ ຄອນເນີສຣອຍທິ, ບາວາເຣຍ

ເລືອດໄຫຼບາງໆ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງເປັນສາຍນ້ຳກວ້າງໜຶ່ງນິ້ວຈາກໜຶ່ງຕາລຸ່ມຂອງເທເຣເຊ. ສາຍຕາຂອງນາງໄດ້ສຸມ
ໃສ່ດວງຕາທາງວິນຍານພາຍໃນໜ້າຜາກກາງ. ຜ້າຝັນຫົວຂອງນາງປ່ຽນຊຸ່ມດ້ວຍເລືອດຈາກບາດແຜຂອງຮອຍ
ເປື້ອນໝາມ. ເລືອຜ້າສີຂາວມີຮອຍເປື້ອນສີແດງຢູ່ເທິງຫົວໃຈຂອງນາງຈາກບາດແຜຢູ່ຂ້າງຂອງນາງຢູ່ຈຸດທີ່ພຣະ
ສົບຂອງພຣະຄຣິດ, ດົນນານມາແລ້ວ, ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍຈາກການແທງຂອງທະຫານ.

ມືຂອງເທເຣເຊໄດ້ຍືນອອກເປັນທ່າທາງທີ່ເປັນແມ່, ອ້ອນວອນ; ໃບໜ້າຂອງນາງມີທັງການສະແດງອອກທີ່ທໍລະມານ
ແລະສັກສິດ. ນາງເບິ່ງຄືວ່າບາງລົງ, ປ່ຽນແປງໄປໃນຫຼາຍໆດ້ານເຊັ່ນດຽວກັນກັບພາຍນອກ.
ນາງໄດ້ເວົ້າຄໍາເວົ້າທີ່ພິມພໍເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ, ດ້ວຍຮິມຝິປາກສັນເລັກນ້ອຍຕໍ່ຄົນທີ່ເຫັນໄດ້ຕໍ່ໜ້ານາງ.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈນາງ, ຂ້ອຍເລີ່ມເຫັນພາບທີ່ນາງເຫັນ. ນາງກໍາລັງເບິ່ງພຣະເຢຊູໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງແບກ
ໄມ້ກາງແຂນທ່າມກາງຝູງຊົນທີ່ກໍາລັງເຍາະເຍີ້ຍ. **39-4** ທັນໃດນັ້ນ ນາງໄດ້ເງິຍໜ້າຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈ: ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ນ້ຳໜັກທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ພາບນັ້ນໄດ້ຫາຍໄປ. ດ້ວຍຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງຄວາມສົງສານ
ອັນແຮງກ້າ, Therese ໄດ້ນອນລົງຢ່າງໜັກໜ່ວງໃສ່ໝອນຂອງນາງ.

ໃນເວລານີ້, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງດັງຢູ່ທາງຫຼັງຂ້ອຍ. ຫັນຫົວຂອງຂ້ອຍໄປສັກຄູ່, ຂ້ອຍເຫັນຊາຍສອງຄົນກໍາລັງຍົກ
ຮ່າງກາຍທີ່ກໍາລັງກົມລົງ. ແຕ່ຍ້ອນວ່າຂ້ອຍກໍາລັງອອກມາຈາກສະພາບທີ່ລຶກລັບຂອງສະຕີ, ຂ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຄົນທີ່
ລົມລົງໃນທັນທີ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຈ້ອງເບິ່ງໃບໜ້າຂອງເທເຣເຊ, ຊິດຊິດຄືກັບຄົນຕາຍພາຍໃຕ້ກະແສເລືອດ,
ແຕ່ດຽວນີ້ສະຫງົບ, ສ່ອງແສງຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມສັກສິດ. ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງທາງຫຼັງຂອງຂ້ອຍແລະ
ເຫັນທ່ານໂຣທິຢິນຢູ່ດ້ວຍມືຂອງລາວທີ່ຈັບແກ້ມຂອງລາວ, ເຊິ່ງເລືອດໄຫຼອອກມາຈາກ... ໄຫຼອອກມາ

"ດີກ," ຂ້ອຍ ໄດ້ສອບຖາມ ດ້ວຍຄວາມກັງວົນ, "ແມ່ນ ເຈົ້າ ທີ່ ໜຶ່ງ WHO ຕົກລົງບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍ ເປັນລົມ ທີ່ ຫ້າຢ້ານກົວ ການສະແດງ."

"ເອີ," ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ຢ່າງປອບໂຍນ, "ເຈົ້າ ແມ່ນ ກ້າຫານ ໄປຫາ ກັບຄືນ ແລະ ເບິ່ງ ເທິງ ທີ່ ສາຍຕາ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ."

ໂດຍລະນຶກເຖິງແຖວລໍຖ້າຢ່າງອົດທົນຂອງຜູ້ມານະມັດສະການ, ທ່ານໄຮທ໌ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອໍາລາ
Therese ຢ່າງງຽບໆ ແລະ ໄດ້ອອກຈາກທີ່ປະທັບອັນສັກສິດຂອງນາງ. **39-5**

ມື້ຕໍ່ມາກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ຂັບລົດໄປທາງໃຕ້, ດ້ວຍຄວາມຂອບໃຈທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອາໄສລົດໄຟ, ແຕ່
ສາມາດຢຸດລົດ Ford ໄດ້ທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາເລືອກຫົວຊົນນະບົດ. ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກກັບທຸກໆນາທີຂອງ ກ ທົວ
ຜ່ານ ເຢຍລະມັນ, ໂຮນລັງ, ປະເທດຝຣັ່ງ, ແລະ ທີ່ ສະວິດ ພູເຂົາແອລ. ໃນ ອິຕາລີ ພວກເຮົາ ເຮັດ ກ ພິເສດ
ການເດີນທາງໄປ Assisi ເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ອັກຄະສາວົກແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ, St. Francis. ການທ່ອງທ່ຽວ
ເອີຣົບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປະເທດເກຣັກ, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງວັດວາອາຮາມຂອງ Athens, ແລະໄດ້ເຫັນຄູກທີ່
Socrates ທີ່ອ່ອນໂຍນ **39-6** ໄດ້ຕື່ມຢາປະຫານຊີວິດຂອງລາວ. ຄົນເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົມເຊີຍຕໍ່ສິລະປະທີ່
ຊາວກຣີກທຸກບ່ອນໄດ້ໃຊ້ເພື່ອສ້າງຈົນຕະນາການຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຫົນອາລາບາສເຕີ.

ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນເຮືອຂ້າມທະເລເມດີແຕຣາເນທີ່ມີແດດສ່ອງ, ແລະລົງຈອດທີ່ປາແລັດສະໄຕນີ. ການເດີນທາງໄປ
ມາໃນແຕ່ລະມື້ໃນດິນແດນສັກສິດ, ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄີຍໃນຄຸນຄ່າຂອງການໄປນະມັດສະການ.
ຈິດວິນຍານຂອງ ພຣະຄຣິດແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງໃນປາແລັດສະຕິນ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ່າງດ້ວຍ
ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢູ່ລຽງຂ້າງພຣະອົງທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ, ເມືອງເຄັດເຊມາເນ, ເມືອງຄາວາລີ, ພູເຂົາ
ໝາກກອກເທດສັກສິດ, ແລະ ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະ ທະເລຄາລິເລ.

ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຮາງຫຍ້າ, ຮ້ານຊ່າງໄມ້ຂອງໂຢເຊັບ, ອຸບໂມງຂອງລາຊະໂລ, ເຮືອນຂອງ
ມາທາແລະມາຣີ, ຫ້ອງໂຖງຂອງອາຫານຄໍາຄໍາສຸດທ້າຍ. ສະໄໝໂບຮານໄດ້ເປີດເຜີຍ; ແຕ່ລະສາກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຫັນລະຄອນອັນສູງສົ່ງທີ່ພຣະຄຣິດເຄີຍສະແດງມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ.

ໄປປະເທດເອຢິບ, ພ້ອມດ້ວຍໂຄໂຣທີ່ຫັນສະໄໝ ແລະ ພະລາມິດບູຮານ. ຈາກນັ້ນກໍລ່ອງເຮືອລົງໄປຕາມທະເລ
ແດງແຄບໆ, ຂ້າມທະເລອາຣາເບຍອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ; ເບິ່ງແມ, ອິນເດຍ!

.....
39-1 : ເຫ ໜ້າສັງເກດ ການລວມເຂົ້າ ທີ່ນີ້ ຂອງ ກ ສໍາເລັດ ວັນທີ ແມ່ນ ຄົບກໍານົດ ໄປຫາ ທີ່ ຄວາມຈິງ ນັ້ນ
ຂອງຂ້ອຍ ເລຂານຸການ, ທ່ານ ໄຮທ໌, ເກັບຮັກສາໄວ້ ກ ປະຕິທິນ ການເດີນທາງ .

39-2 : ອີນໆ ປຶ້ມ ໃນ ຂອງນາງ ຊີວິດ ແມ່ນ ເທເຣເຊ ນອຍມັນ: ກ ຜູ້ມີຄວາມຄິດທີ່ຫຍາບຄາຍ ຂອງ
ຂອງພວກເຮົາ ມີ , ແລະ ຕື່ມອີກ ພິງສາວະດານ ຂອງ Therese Neumann , ຫຼັງສອງໂດຍ Friedrich Ritter
von Lama (Milwaukee: Bruce Pub. Co.).

39-3 : ມັດທິວ 4:4. ຂອງຜູ້ຊາຍ ຮ່າງກາຍ ແບັດເຕີຣີ ແມ່ນ ບໍ່ ຍືນຍົງ ໂດຍ ຮ້າຍແຮງ ອາຫານ (ເຂົ້າຈີ) ຢູ່ຄົນ
ດຽວ, ແຕ່ ໂດຍ ທີ່ ສັນສະເທືອນ ຈັກກະວານ ພະລັງງານ (ຄໍາສັບ, ຫຼື AUM). ພະລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄຫຼເຂົ້າສູ່
ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຜ່ານປະຕູຂອງ medulla oblongata. ສູນກາງຮ່າງກາຍທີ່ຫົກນີ້ຕັ້ງຢູ່ທາງຫຼັງຂອງຄໍຢູ່ເທິງສຸດ
ຂອງຈັກ ກະຣາກະ ດູກສັນຫຼັງທັງຫ້າ (ພາສາສັນສະກິດ ໝາຍເຖິງ "ລັ" ຫຼືສູນກາງຂອງແຮງແຜ່ລາມ). medulla
ແມ່ນທາງເຂົ້າຫຼັກສໍາລັບການສະໜອງພະລັງຊີວິດສາກົນ (AUM) ຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງກັບ
ພະລັງແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດ, ສຸມໃສ່ສູນກາງສະຕິທີ່ເຈັດ ຫຼື ພຣະຄຣິດ (Kutastha) ໃນຕາທີສາມ.
ລະຫວ່າງ ທີ່ ຄົວ. ຈັກກະວານ ພະລັງງານ ແມ່ນ ແລ້ວ ເກັບໄວ້ ຂຶ້ນ ໃນ ທີ່ ສະໝອງ ເປັນ ກ ອ່າງເກັບນ້ຳ ຂອງ
ອະນັນຕະ ທ່າແຮງ. ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຢ່າງເປັນກະວີໃນ ພະເວດ ວ່າເປັນ "ດອກບົວພັນກີບດອກແຫ່ງແສງ
ສະຫວ່າງ." ຄໍາພີໄບເບິນອ້າງອີງເຖິງ AUM ວ່າເປັນ "ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ" ຫຼື ພະລັງຊີວິດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຊິ່ງຄ້າຊູ
ສົງສ້າງທັງໝົດຢ່າງສັກສິດ. "ຫຍັງ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທີ່

ຢູ່ໃນເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າເອງ?" - 1 ໂກລິນໂທ 6:19.

39-4 : ໃນລະຫວ່າງ ທີ່ ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນໜ້ານີ້ ຂອງຂ້ອຍ ການມາຮອດ, ເທເຣເຊ ມີ ແລ້ວ ຜ່ານໄປແລ້ວ ຜ່ານ ຫຼາຍ ວິໄສທັດ ຂອງ ທີ່ ການປິດ ມີ ໃນພຣະຄຣິດ ຊີວິດ. ຂອງນາງ ການເຂົ້າ ປົກກະຕິແລ້ວ ເລີມຕີນ ດ້ວຍ ສາກຕ່າງໆ ຂອງ ທີ່ ເຫດການຕ່າງໆ ເຊິ່ງ ຕິດຕາມແລ້ວ ທີ່ ສຸດທ້າຍ ອາຫານຄ່າ. ຂອງນາງ ວິໄສທັດ ສິນສຸດລົງດ້ວຍການສິນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເທິງໄມ້ກາງແຂນ ຫຼື ບາງຄັ້ງຄາວດ້ວຍການຖືກຝັງໄວ້ຂອງ ພຣະອົງ.

39-5 : ເທເຣເຊ ມີ ລອດຊີວິດ ທີ່ ນາຊີ ການຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ປະຈຸບັນ ໃນ ຄອນເນີສຣອຍທ໌, ຕາມ ໄປຫາ 1945 ອາເມລິກາ ສຳນັກຂ່າວຈາກປະເທດເຢຍລະມັນ.

39-6 ຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງໃນ Eusebius ກ່າວເຖິງການພົບປະທີ່ໜ້າສົນໃຈລະຫວ່າງ Socrates ແລະນັກປາດອິນດູ. ຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວມີເນື້ອໃນວ່າ: "Aristoxenus, ນັກດົນຕີ, ໄດ້ເລົ່າເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ກ່ຽວກັບຊາວອິນເດຍ. ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນນີ້ໄດ້ພົບກັບ Socrates ທີ່ Athens, ແລະໄດ້ຖາມວ່າ ລາວ ສິ່ງ ແມ່ນ ທີ່ ຂອບເຂດ ຂອງ ຂອງລາວ ປັດຊະຍາ. ອັນ ການສອບຖາມ ເຂົ້າໄປໃນ ມະນຸດ ປະກົດການ,' ຕອບກັບແລ້ວ ໂຊຄຣາຕີສ. ທີ່ ອັນນີ້ ທີ່ ລະເບີດອິນເດຍ ອອກ ຫົວຂວັນ. ແນວໃດ ສາມາດ ກ ຜູ້ຊາຍ ສອບຖາມ ເຂົ້າໄປໃນ ມະນຸດ ປະກົດການ,' ລາວ ກ່າວວ່າ, 'ເມື່ອ ລາວ ແມ່ນ ບໍ່ຮູ້ ຂອງ ສັກສິດ ອັນ? Aristoxenus ທີ່ກ່າວເຖິງແມ່ນລູກສິດຂອງ Aristotle, ແລະເປັນນັກຂຽນທີ່ມີ ຊື່ສຽງກ່ຽວກັບ harmonics. ວັນທີຂອງລາວແມ່ນ 330 ກ່ອນຄຣິດສັກກະລາດ.

ບົດ: 40

ຂ້ອຍ ກັບຄືນ ເຖິງ ອິນເດຍ

ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສູດຕິມອາກາດອັນອຸດົມສົມບູນຂອງປະເທດອິນເດຍ. ເຮືອ *Rajputana* ຂອງ ພວກເຮົາຈອດຢູ່ທ່າເຮືອໃຫຍ່ຂອງບອມເບໃນວັນທີ 22 ສິງຫາ 1935. ແມ່ນແຕ່ມີທ່າອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ອອກ ຈາກເຮືອ, ຍັງເປັນພຽງການຊົມລົດຊາດລ່ວງໜ້າຂອງປີທີຈະມາເຖິງ - ສິບສອງເດືອນຂອງກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ໝູ່ເພື່ອນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ທ່າເຮືອພ້ອມກັບພວງມາລາ ແລະ ຄຳອວຍພອນ; ບໍ່ດົນ, ຢູ່ທີ່ຫ້ອງຊຸດຂອງພວກ ເຮົາໃນໂຮງແຮມ Taj Mahal, ມີນັກຂ່າວ ແລະ ຊ່າງພາບຫຼາຍຄົນມາຮ່ວມ.

ເມືອງບອມເບເປັນເມືອງໃໝ່ສຳລັບຂ້ອຍ; ຂ້ອຍພົບວ່າມັນທັນສະໄໝດ້ວຍພະລັງງານ, ມີຫຼາຍນະວັດຕະກຳຈາກ ພາກຕາເວັນຕົກ. ຕົ້ນປາມຕັ້ງລຽນຕາມຖະໜົນຫຼວງທີ່ກວ້າງຂວາງ; ໂຄງສ້າງຂອງລັດທິງດງາມແຂ່ງຂັນກັນຢ່າງ ໜ້າສົນໃຈກັບວັດວາອາຮາມບູຮານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີເວລາໜ້ອຍຫຼາຍໃນການທ່ຽວຊົມ; ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມ ອິດທິນ, ຢາກເຫັນຄູສອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກຄົນອື່ນໆ. ໂດຍໄດ້ມອບລົດຟອດໃສ່ລົດບັນທຸກ, ກຸ່ມຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ເລັ່ງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກດ້ວຍລົດໄຟໄປສູ່ເມືອງຄາວຄັດຕາ. **40-1**

ການມາຮອດສະຖານີ Howrah ຂອງພວກເຮົາໄດ້ພົບເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຕ້ອນ ຮັບພວກເຮົາ ຈົນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດລົງຈາກລົດໄຟໄດ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ມະຫາຣາຊາໝູ່ມຂອງ Kasimbazar ແລະນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ Bishnu ເປັນຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການຕ້ອນຮັບ; ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກຽມພ້ອມສຳລັບຄວາມ ອົບອຸ່ນ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການຕ້ອນຮັບຂອງພວກເຮົາ.

ນຳໜ້າດ້ວຍລົດໃຫຍ່ ແລະ ລົດຈັກຫຼາຍຄັນ, ແລະ ທ່າມກາງສຽງກອງ ແລະ ສຽງຫອຍແຄງທີ່ມ່ວນຊື່ນ, ນາງ ສາວເບດຊີ, ທ່ານໄຮທີ, ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ພ້ອມກັບພວງມາໂລດອກໄມ້ຕັ້ງແຕ່ຫົວຮອດຕີນ, ໄດ້ຂັບລົດຊ້າໆ ໄປເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ພໍ່ແມ່ຜູ້ສູງອາຍຸຂອງຂ້ອຍໄດ້ໂອບກອດຂ້ອຍຄືກັບຄົນທີ່ກັບມາຈາກຄວາມຕາຍ; ພວກເຮົາຫຼຽວເບິ່ງກັນດົນນານ, ເວົ້າບໍ່ອອກດ້ວຍຄວາມສຸກ. ຮ້າຍເຮືອຍນ້ອງ, ລຸງ, ປ່າ, ແລະພີ່ນ້ອງ, ນັກຮຽນ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນໃນອະດີດໄດ້ຢູ່

ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ບໍ່ມີຕາແຫ້ງໃນບັນດາພວກເຮົາ. ຕອນນີ້ໄດ້ຜ່ານຂ້າໄປໃນບ່ອນເກັບມ້ຽນຄວາມຊຶ່ງຈໍາ, ພາບ
ແຫ່ງການພົບກັນດ້ວຍຄວາມຮັກຍັງຄົງຢູ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ມີວັນລືມໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ.

ໃນຖານະເປັນ ສໍາລັບ ຂອງຂ້ອຍ ກອງປະຊຸມ ດ້ວຍ ສີ ຍຸກເສສະວາຣ, ຄໍາສັບ ລືມເຫຼວ ຂ້ອຍ; ໃຫ້ ທີ່ ກໍາລັງຕິດຕາມ
ຄໍາອະທິບາຍ ຈາກ ຂອງຂ້ອຍ

ເລຂານຸການ ພຽງພໍ.

"ມີນີ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງອັນສູງສຸດ, ຂ້ອຍໄດ້ຂັບລົດພາໂຍຄະນັນດະຈິຈາກຄາວຕະຕາໄປເຊຣຳບໍ," ທ່ານໄຮທິໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນບັນທຶກການເດີນທາງຂອງລາວ. "ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານຮ້ານຄ້າທີ່ແປກປະຫຼາດ, ໝຶ່ງໃນນັ້ນ ແມ່ນຮ້ານອາຫານທີ່ໂຍຄະນັນດະຈິມັກທີ່ສຸດໃນຊ່ວງເວລາຮຽນວິທະຍາໄລຂອງລາວ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ເຂົ້າໄປ ໃນເລນແຄບຕູທີ່ມີກຳແພງລ້ອມຮອບ. ເມື່ອລ້ຽວຊ້າຍຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາແມ່ນອາສາສອນສອງ ຊັ້ນທີ່ລຽບງ່າຍແຕ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈ, ລະບຽງແບບສະເປນຂອງມັນຍືນອອກມາຈາກຊັ້ນເທິງ. ຄວາມປະທັບໃຈທີ່ ແຜ່ຫຼາຍແມ່ນຄວາມ ງຽບສະຫງົບ."

"ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວຢ່າງສຸດຊຶ້ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ່າງຕາມຫຼັງ ໂຍຄະນັນດະຈິ ເຂົ້າໄປໃນເດີນພາຍໃນກຳແພງວັດ. ຫົວໃຈເຕັ້ນໄວ, ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງຂຶ້ນຂັ້ນໄດຊິມັງເກົາໆ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ, ໂດຍຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງຫຼາຍ ພັນຄົນ. ຄວາມເຄັ່ງຕຶງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງໄປ. ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ໃກ້ກັບຫົວຂັ້ນໄດ, ປະກົດ ຕົວຢ່າງງຽບໆ ພຣະຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ສະວາມີ ສຣີ ຍຸກເຕສວະຣາຈີ, ຍືນຢູ່ໃນທ່າທີ່ສູງສົງຂອງ ນັກປາດ."

"ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ພອງຕົວ ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບພອນຈາກສິດທິພິເສດທີ່ ໄດ້ຢູ່ໃນທີ່ປະທັບອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ. ນ້ຳຕາໄດ້ມືວລົງເມື່ອໂຍຄະນັນດະຈິຄູເຂົ້າລົງ, ແລະ ດ້ວຍການກົມຫົວລົງ ສະແດງຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄຳຫັກຫາຍຂອງຈິດວິນຍານ, ແຕະຕິນຂອງຄູຄູດ້ວຍມືຂອງລາວ ແລະ ຈາກນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ແຕະຫົວຂອງຕົນເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຖືກກອດທັງສອງຂ້າງຂອງເອິກ ໂດຍ ສີ ຍຸກເຕສວະຣາຈີ."

"ບໍ່ມີຄຳເວົ້າໃດໆຜ່ານໄປໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດໄດ້ສະແດງອອກໃນປະໂຫຍກທີ່ງຽບ ສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ. ດວງຕາຂອງພວກເຂົາເຫຼືອມເປັນປະກາຍ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອົບອຸ່ນຂອງການ ລວມຕົວຂອງຈິດວິນຍານຄົນໃໝ່! ການສັນສະເທືອນທີ່ອ່ອນໄຫວໄດ້ລ່ອງລອຍຜ່ານລະບຽງທີ່ງຽບສະຫງົບ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ແສງແດດກໍບໍ່ສ່ອງແສງເມກເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງກະທັນຫັນ."

"ຂ້ອຍໄດ້ຄູເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າອາຈານ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຂອບໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກມາ, ໂດຍແຕະ ຕ້ອງລາວ ຕິນ, ແຂງກະດ້າງຍ້ອນເວລາ ແລະ ການຮັບໃຊ້, ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະອົງ. ຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນ ແລະ ປະເຊີນກັບສອງ ດວງຕາທີ່ເລິກງາມເຕັມໄປດ້ວຍການໄຕ່ຕອງໃນໃຈ, ແຕ່ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ສຸກ. ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຮັບແຂກຂອງລາວ, ເຊິ່ງດ້ານທັງໝົດເປີດອອກສູ່ລະບຽງດ້ານນອກທີ່ເຫັນໄດ້ ຈາກຖະໜົນເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ອາຈານໄດ້ຍືນຢູ່ເທິງຕຽງທີ່ເກົາໆ, ນັ່ງຢູ່ເທິງຕຽງທີ່ມີຫຼັງຄາປູດ້ວຍພື້ນຊີມັງ. ໂຍຄະ ນັນດະຈິ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງໃກ້ຕິນຂອງຄູຄູ, ມີໝອນສີສົມເພື່ອອົງ ແລະ ຜ່ອນຄາຍທ່ານັ້ງ. ເທິງຜ້າປູຝາງ."

"ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມແລະພະຍາຍາມເຈາະເຂົ້າໄປໃນການສົນທະນາພາສາເບັງກາລີລະຫວ່າງສອງ Swamijis - ສຳລັບພາສາອັງກິດ, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ, ມັນບໍ່ມີຄຳເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ນຳກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ Swamiji Maharaj, ດັ່ງທີ່ຄົນອື່ນເອີ້ນ guru ຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ສາມາດແລະມັກຈະເວົ້າມັນ. ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ ສັກສິດຂອງພະເຈົ້າຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຜ່ານຮອຍຍິມທີ່ອົບອຸ່ນຫົວໃຈແລະຕາທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ. ຄຸນນະພາບໜຶ່ງທີ່ ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ງ່າຍໃນການສົນທະນາທີ່ມີຄວາມສຸກແລະຈິງຈັງຂອງລາວແມ່ນຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກທີ່ແນ່ນອນ ໃນຄຳເວົ້າ - ເຄື່ອງໝາຍຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫຼາດ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າລາວຮູ້, ເພາະວ່າລາວຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ. ປັນຍາອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຈຸດປະສົງ, ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນທຸກດ້ານ."

"ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສຶກສາລາວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າລາວມີຮູບຮ່າງ ໃຫຍ່ໂຕ ແລະ ມີຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ, ແຂງແຮງຍ້ອນການຫົດລອງ ແລະ ການເສຍສະຫຼະຂອງການເສຍສະຫຼະ. ທ່າທາງຂອງລາວສະຫງ່າງາມ. ໜ້າຜາກທີ່ອຽງຢ່າງແນ່ນອນ, ດັ່ງທີ່ ຖ້າ ກຳລັງຊອກຫາ ທີ່ ສະຫວັນ, ຄອບງຳ ຂອງລາວ ສັກສິດ ໃບໜ້າ. ລາວ ມີ ກ ແທນທີ່ຈະ ໃຫຍ່ ແລະ ແບບບ້ານໆ ດັ່ງ,

ເຊິ່ງລາວມັກຫຼິ້ນກັບຕົວເອງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫວ່າງງານ, ຝັກ ແລະ ສັນມັນດ້ວຍນິວມີຂອງລາວ, ຄືກັບເດັກນ້ອຍ. ດວງຕາສີດຳທີ່ມີພະລັງຂອງລາວຖືກປົກຄຸມດ້ວຍວົງແຫວນສີຟ້າອັນສົດໃສ. ຜົມຂອງລາວ, ແຍກຢູ່ກາງ, ເລີ່ມຈາກສີເງິນ ແລະ ປ່ຽນເປັນເສັ້ນສີເງິນ-ຄຳ ແລະ ສີດຳ-ເງິນ, ສິນສຸດລົງດ້ວຍວົງແຫວນຢູ່ບ່າໄຫລ່ຂອງລາວ. ໜວດ ແລະ ໜວດຂອງລາວມີໜ້ອຍ ຫຼື ບາງລົງ, ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະເສີມສ້າງລັກສະນະຂອງລາວ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບລັກສະນະຂອງລາວ, ມັນມີຄວາມເລິກ ແລະ ສະຫວ່າງໃນເວລາດຽວກັນ.

"ລາວມີສຽງຫົວຂວັນທີ່ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ມ່ວນຊື່ນ ເຊິ່ງອອກມາຈາກເລິກໆໃນໜ້າເອິກຂອງລາວ, ເຮັດໃຫ້ລາວສັ່ນ ແລະ ສັ່ນໄປຫົວຮ່າງກາຍຂອງລາວ - ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈິ່ງໃຈຫຼາຍ. ໃບໜ້າ ແລະ ຮູບຮ່າງຂອງລາວມີຄວາມໂດດເດັ່ນໃນພະລັງຂອງມັນ, ເຊັ່ນດຽວກັບນິວມີທີ່ມີກ້າມຊີນຂອງລາວ. ລາວເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍທ່າທາງທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະ ຕັ້ງຊື່."

"ລາວນຸ່ງຊຸດທຳມະດາດ້ວຍຊຸດ *dhoti* ແລະ ເສື້ອ, ທັງສອງຊຸດເຄີຍຍ້ອມສີເຫຼືອງອ່ອນໆ, ແຕ່ດຽວນີ້ ສີສົມທຶຈືດໆ.

"ເມື່ອຂ້ອຍຫຼຽວເບິ່ງໄປທົ່ວ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນວ່າຫ້ອງທີ່ຂ້ອນຂ້າງຊຸດໂຊມນີ້ຊິບອກເຖິງຄວາມບໍ່ຍຶດຕິດກັບຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸຂອງເຈົ້າຂອງ. ຝາສີຂາວທີ່ເປື້ອນດ້ວຍສະພາບອາກາດຂອງຫ້ອງຍາວມີຮອຍປູນສີຟ້າທີ່ຈາງລົງ. ຢູ່ປາຍດ້ານໜຶ່ງຂອງຫ້ອງມີຮູບຂອງ Lahiri Mahasaya, ທີ່ຖືກມັດດ້ວຍພວງມາໂລດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງລຽບງ່າຍ. ຍັງມີຮູບເກົາທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ Yoganandaji ໃນຂະນະທີ່ລາວມາຮອດ Boston ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ຍືນຢູ່ກັບຜູ້ແທນຄົນອື່ນໆຂອງກອງປະຊຸມສາສະໜາ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມສອດຄ່ອງທີ່ແປກປະຫຼາດລະຫວ່າງຄວາມຫັນສະໄໝ ແລະ ຄວາມເກົ່າແກ່. ໂຄມໄຟຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍແກ້ວຕັດ ແລະ ມີແສງທຽນຖືກປົກຄຸມດ້ວຍໃຍແມງມຸມຍ້ອນບໍ່ໄດ້ໃຊ້, ແລະ ເທິງຝາມີປະຕິທິນທີ່ສົດໃສ ແລະ ຫັນສະໄໝ. ທັງໝົດໃນຫ້ອງມີກິນຫອມຂອງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ. ເໝືອນລະບຽງຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຫັນຕົ້ນໝາກຝ້າວສູງຕູ້ຢູ່ເທິງວັດໃນການປົກປ້ອງຫຼັງຮູບສະຫງົບ."

"ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ຈະສັງເກດເຫັນວ່າອາຈານພຽງແຕ່ຕົບມືຮ່ວມກັນ ແລະ ກ່ອນທີ່ຈະສຳເລັດ, ລາວຈະຖືກຮັບໃຊ້ ຫຼື ເບິ່ງແຍງໂດຍສາວິກນ້ອຍໆບາງຄົນ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍມັກໝຶ່ງໃນນັ້ນຫຼາຍ - ຊາຍໜຸ່ມຜອມໆຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ Prafulla, ອາຍຸ 40-2 ປີ. ມີຜົມສີດຳຍາວເຖິງບ່າໄຫລ່, ດວງຕາສີດຳທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຮອຍຍິມທີ່ສົດໃສ; ຕາຂອງລາວເຫຼືອມເປັນປະກາຍ, ເມື່ອມຸມປາກຂອງລາວຍົກຂຶ້ນ, ຄືກັບດວງດາວ ແລະ ດວງຈັນສະຫຼຽງປະກົດຕົວໃນເວລາຄຳຄືນ.

"ຄວາມສຸກຂອງ Swami Sri Yukteswarji ແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນເມື່ອ 'ຜະລິດຕະພັນ' ຂອງລາວກັບຄືນມາ (ແລະລາວເບິ່ງຄືວ່າມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນກ່ຽວກັບ 'ຜະລິດຕະພັນຂອງຜະລິດຕະພັນ'). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການມີສະຕິປັນຍາທີ່ໂດດເດັ່ນໃນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂັດຂວາງການສະແດງອອກຄວາມຮູ້ສຶກພາຍນອກຂອງລາວ."

"ໂຍຄະນັນດຈີ ໄດ້ມອບຂອງຂວັນບາງຢ່າງໃຫ້ລາວ, ເຊັ່ນດຽວກັບຮີດຄອງປະເພນີເມື່ອສາວິກກັບຄືນໄປຫາຄູຣູຂອງລາວ. ຕໍ່ມາພວກເຮົາໄດ້ນັ່ງລົງເພື່ອຮັບປະທານອາຫານທີ່ລຽບງ່າຍແຕ່ປຸງແຕ່ງໄດ້ດີ. ອາຫານທັງໝົດແມ່ນປະສົມຜັກແລະເຂົ້າ. ສຣີ ຍຸກເຕສວະຣຈີ ພໍໃຈທີ່ຂ້ອຍໃຊ້ຮີດຄອງປະເພນີອິນເດຍຈຳນວນໜຶ່ງ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ 'ການກິນນິວມີ'."

ຫຼັງຈາກເວົ້າປະໂຫຍກພາສາເບັງກາລີຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ແລະ ແລກປ່ຽນຮອຍຍິມທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ສາຍຕາທີ່ມີຄວາມສຸກ, ພວກເຮົາໄດ້ກຶມຂາບລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ, ອຳລາດ້ວຍ ສຽງດັງ , 40-3 ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປ Calcutta ດ້ວຍຄວາມຊົງຈຳອັນເປັນນິດກ່ຽວກັບການພົບປະ ແລະ ຄຳຫັກທາຍອັນສັກສິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຂຽນສ່ວນໃຫຍ່ກ່ຽວກັບຄວາມປະທັບໃຈພາຍນອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບເພິນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ສຶກເຖິງພື້ນຖານທີ່ແທ້ຈິງຂອງໄພພິບ - ລັດສະໝີພາບທາງວິນຍານຂອງເພິນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈະ

ຖືເອົາຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນເປັນພອນອັນສູງສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຫຼາຍຢ່າງມາໃຫ້ Sri Yukteswar ຈາກອາເມລິກາ, ເອີຣົບ, ແລະ ປາ
ແລັດສະຕິນ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບຂອງຂວັນເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຮອຍຍິມ, ແຕ່ບໍ່ມີຄຳເວົ້າຫຍັງເລີຍ. ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ
ເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊື້ເຄື່ອງໃຊ້ປະສົມຄັນຮົ່ມກັບໄມ້ຄ້ອນເທົ່າຢູ່ໃນເຢຍລະມັນ. ໃນປະເທດອິນເດຍ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຈມອບໄມ້ຄ້ອນເທົ່ານັ້ນໃຫ້ທ່ານອາຈານ.

"ຂອງຂວັນນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຊືນຊົມແທ້ໆ!" ສາຍຕາຂອງຄູຂອງຂ້ອຍຫັນມາເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ ລາວ
ເຂົ້າໃຈໃນຂະນະທີ່ລາວໃຫ້ຄຳເຫັນທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍ. ໃນບັນດາຂອງຂວັນທັງໝົດ, ມັນແມ່ນໄມ້ຄ້ອນເທົ່າທີ່ລາວໄດ້
ເລືອກອອກມາເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມເບິ່ງ.

"ນາຍ, ກະລຸນາອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປເອົາພິມປູພິນໃໝ່ສຳລັບຫ້ອງຮັບແຂກ." ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ສັງເກດເຫັນວ່າໜັງເສື້ອຂອງທ່ານ ສີ ຍຸກເສສະວະ ຖືກວາງໄວ້ເທິງພິມທີ່ຂາດ.

"ຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຖ້າເຈົ້າພໍໃຈ." ສຽງຂອງຄູຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກະຕືລືລົ້ນ. "ເບິ່ງແມ່, ຜ້າປູເສື້ອຂອງຂ້ອຍງາມແລະ
ສະອາດ; ຂ້ອຍເປັນກະສັດໃນອານາຈັກນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍເອງ. ເໝືອນມັນແມ່ນໂລກກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ສິນໃຈແຕ່
ສົງພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ."

ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າເວລາຜ່ານໄປດົນນານ; ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສາວົກໝູ່ມອີກ
ຄັ້ງ, ຖືກຊຳລະລ້າງໃນໄຟແຫ່ງການລົງໂທດປະຈຳວັນ!

ຫົນທີ່ຂ້ອຍສາມາດແຍກຕົວເອງອອກຈາກເມືອງ Serampore ແລະ Calcutta ໄດ້, ຂ້ອຍໄດ້ອອກເດີນທາງ,
ກັບທ່ານ Wright, ໄປທີ່ Ranchi. ຊ່າງເປັນການຕ້ອນຮັບທີ່ດີຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເປັນການຕິບມີຊົມເຊີຍຢ່າງແທ້ຈິງ!
ນ້າຕາຂອງຂ້ອຍໄຫຼອອກມາໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກອດຄູອາຈານທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັກສາທຸງຂອງໂຮງຮຽນໄວ້ໃນ
ຊ່ວງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຢູ່ສິບຫ້າປີ. ໃບໜ້າທີ່ສົດໃສ ແລະ ຮອຍຍິມທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ
ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຢູ່ໂຮງຮຽນກາງເວັນແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ພຽງພໍຕໍ່ຄຸນຄ່າຂອງໂຮງຮຽນຫຼາຍດ້ານ ແລະ ການຝຶກ
ໂຍຄະຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່, ໜ້າເສຍດາຍ! ສະຖາບັນ Ranchi ກຳລັງປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນຢ່າງໜັກໜ່ວງ.
ທ່ານ Sir Manindra Chandra Nundy, ມະຫາຣາຊາຜູ້ເກົ່າແກ່ທີ່ພະລາຊະວັງ Kasimbazar ໄດ້ຖືກປ່ຽນ
ເປັນອາຄານໂຮງຮຽນກາງ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ບໍລິຈາກເງິນຈຳນວນຫຼາຍຈາກເຈົ້າຊາຍ, ຕອນນີ້ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ. ສິ່ງ
ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼາຍຢ່າງຂອງໂຮງຮຽນທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາໃນປັດຈຸບັນຖືກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ
ຢ່າງຮ້າຍແຮງຍ້ອນການຂາດການສະໜັບສະໜູນຈາກສາທາລະນະຢ່າງພຽງພໍ.

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີຢູ່ອາເມລິກາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດບາງຢ່າງຂອງມັນ, ຈິດໃຈທີ່ບໍ່ຫ້
ຖອຍໃຈຂອງມັນກ່ອນທີ່ຈະມີອຸປະສັກ. ເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດທີ່ຂ້ອຍຢູ່ Ranchi, ຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາຮ້າຍແຮງ. ຈາກ
ນັ້ນກໍມີການສຳພາດຢູ່ Calcutta ກັບຜູ້ນຳ ແລະ ນັກການສຶກສາທີ່ມີຊື່ສຽງ, ການສົນທະນາທີ່ຍາວນານກັບ
ມະຫາຣາຊາໝູ່ມຂອງ Kasimbazar, ການອຸທອນທາງດ້ານການເງິນຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະ ເບິ່ງ! ພື້ນຖານທີ່ບໍ່
ໝັ້ນຄົງຂອງ Ranchi ເລີ່ມໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ການບໍລິຈາກຫຼາຍຢ່າງລວມທັງເຊັກຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ມາຮອດ
ໃນເວລາອັນສັ້ນຈາກ ນັກຮຽນອາເມລິກາຂອງຂ້ອຍ.

ພາຍໃນສອງສາມເດືອນຫຼັງຈາກຂ້ອຍມາຮອດປະເທດອິນເດຍ, ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ເຫັນໂຮງຮຽນ Ranchi
ຖືກຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ຄວາມຝັນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບສູນການສຶກສາໂຍຄະທີ່
ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖາວອນໄດ້ກາຍເປັນຈິງ. ວິໄສທັດດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳພາຂ້ອຍໄປສູ່ການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຖ່ອມຕົວໃນປີ
1917 ກັບກຸ່ມເດັກຊາຍເຈັດຄົນ.

ໃນທົດສະວັດນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1935, Ranchi ໄດ້ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຕົນອອກໄປໄກກວ່າໂຮງຮຽນຊາຍ. ກິດ

ຈະກຳມະນຸດສະທຳຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນປະຈຸບັນໄດ້ຖືກດຳເນີນຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນພາລະກິດ Shyama Charan Lahiri Mahasaya.

ໂຮງຮຽນ ຫຼື ໂບໂຄດາ ຊາດ-ສິງຄ ບຣາມຊະຣິຍາ ວິດຍາລາຢາ ດຳເນີນຫ້ອງຮຽນກາງແຈ້ງໃນວິຊາໄວຍາກອນ ແລະ ວິຊາມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ນັກຮຽນທີ່ພັກ ແລະ ນັກຮຽນຊັ້ນກາງຍັງໄດ້ຮັບການສຶກສາວິຊາຊີບ.

ການຝຶກອົບຮົມບາງຢ່າງ. ເດັກຊາຍເອງຄວບຄຸມກິດຈະກຳສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານຄະນະກຳມະການທີ່ເປັນເອກະລາດ. ໃນຕອນຕົ້ນຂອງອາຊີບການສຶກສາຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເດັກຊາຍທີ່ມັກຫຼອກລວງຄູ່ຢ່າງບໍ່ສຸພາບຈະຍອມຮັບກິດລະບຽບທາງວິໄນຫຼືວາງໄວ້ໂດຍເພື່ອນນັກຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເປັນນັກຮຽນແບບຢ່າງ, ຂ້ອຍມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ການຫຼິ້ນຕະຫຼົກແລະບັນຫາຂອງເດັກຊາຍທັງໝົດ.

ກິລາ ແລະ ເກມຕ່າງໆໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້; ສະໜາມກິລາດັ່ງກ່ອນໄປດ້ວຍກິລາຮອກກີ ແລະ ກິລາບານເຕະ. ນັກຮຽນ Ranchi ມັກຈະຊະນະເລີດໃນງານແຂ່ງຂັນຕ່າງໆ. ຫ້ອງອອກກຳລັງກາຍກາງແຈ້ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ການສາກໄຟຄືນໃໝ່ ຜ່ານ ຈະ ພະລັງ ແມ່ນ ທີ່ ໂຍໂກດາ ຄຸນສົມບັດ: ທາງດ້ານຈິດໃຈ ທິດທາງຂອງ ຊີວິດ ພະລັງງານ ໄປຫາສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍ. ເດັກຊາຍຍັງໄດ້ຮັບການສອນ ທ່າທາງອາສະນະ , ການຫຼິ້ນດາບ ແລະ ໄມ້ ຄ້ອນ, ແລະ ຈູຈິດສີ. ເທ ໂຍໂກດາ ສຸຂະພາບ ງານວາງສະແດງ ທີ່ ທີ່ ຣານຊີ ວິທະຍາໄລ ມີ ໄດ້ ເຂົ້າຮ່ວມ ໂດຍ ຫຼາຍພັນຄົນ.

ການສອນໃນວິຊາປະຖົມແມ່ນສອນເປັນພາສາອິນດີໃຫ້ແກ່ຊົນເຜົ່າ *Kols* , *Santals* , ແລະ *Mundas* , ເຊິ່ງເປັນຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງຂອງແຂວງ. ຫ້ອງຮຽນສຳລັບເດັກຍິງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນສະເພາະໃນບ້ານໃກ້ຄຽງເທົ່ານັ້ນ.

ລັກສະນະພິເສດຢູ່ທີ່ Ranchi ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນເຂົ້າສູ່ *Kriya Yoga* . ພວກເດັກຊາຍຝຶກຝົນການຝຶກຝົນທາງວິນຍານທຸກໆມື້, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການສວດມົນ *Gita* , ແລະ ໄດ້ຮັບການສອນໂດຍຫຼັກການ ແລະ ຕົວຢ່າງຄູນງາມຄວາມດີຂອງຄວາມລຽບງ່າຍ, ການເສຍສະຫຼະຕົນເອງ, ກຽດສັກສີ, ແລະ ຄວາມຈິງ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນຕໍ່ພວກເຂົາວ່າເປັນສິ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານ; ດີຄືກັບການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອາດຈະຖືກປຽບທຽບກັບນ້ຳເຜີງທີ່ເປັນພິດ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ລ້ລວງແຕ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຕາຍ.

ການເອົາຊະນະຄວາມບໍ່ສະຫງົບຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈໂດຍເຕັກນິກການຕັ້ງສະມາທິໄດ້ບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ: ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ Ranchi ຈະເຫັນຮູບຮ່າງນ້ອຍໆທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ອາຍຸເກົ່າ ຫຼື ສິບປີ, ນັ່ງຢູ່. ເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນທ່າທີ່ບໍ່ຂາດສະມາທິ, ສາຍຕາທີ່ບໍ່ກະພົບຕາໄດ້ແນມໄປຫາຕາທາງວິນຍານ. ຫຼາຍຄັ້ງຮູບພາບຂອງນັກຮຽນ Ranchi ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກັບຄືນມາສູ່ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຍ້ອນວ່າຂ້ອຍສັງເກດເຫັນນັກສຶກສາວິທະຍາໄລທົ່ວໂລກທີ່□□□□ບໍ່ສາມາດນັ່ງຢູ່ນຶ່ງໆໄດ້ຕະຫຼອດຊົ່ວໂມງຮຽນ. **40-4**

ເມືອງຣານຈີຕັ້ງຢູ່ສູງກວ່າລະດັບນ້ຳທະເລ 2000 ຟຸດ; ສະພາບອາກາດອົບອຸ່ນ ແລະ ສະຫງົບ. ເນື້ອທີ່ຊາວຫ້າເອເຄີ, ຕັ້ງຢູ່ຂ້າງໜອງນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່, ປະກອບມີສ່ວນໜາກໄມ້ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນປະເທດອິນເດຍ - ຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກຫ້າຮ້ອຍຕົ້ນ - ໝາກມ່ວງ, ໝາກຝຣັ່ງ, ໝາກລືນຈີ, ໝາກມື, ແລະ ໝາກອື່ນໆທະຜາລຳ. ພວກເດັກຊາຍປູກຜັກຂອງຕົນເອງ, ແລະ ປັ້ນຜັກດ້ວຍ ເຄື່ອງປັ້ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ .

ເຮືອນພັກແຫ່ງໜຶ່ງໄດ້ເປີດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວຕາເວັນຕົກເຂົ້າພັກຢ່າງອົບອຸ່ນ. ຫໍສະໝຸດຣານຈີມີວາລະສານຫຼາຍສະບັບ, ແລະປະມານໜຶ່ງພັນເຫຼັ້ມເປັນພາສາອັງກິດ ແລະ ພາສາເບັງກາລີ, ເຊິ່ງເປັນການບໍລິຈາກຈາກຊາວຕາເວັນຕົກ ແລະ ຕາເວັນອອກ. ມີການລວບລວມພຣະຄຳພີຂອງໂລກ. ພິພິທະພັນທີ່ມີການຈັດປະເພດເປັນຢ່າງດີສະແດງໃຫ້ເຫັນການວາງສະແດງທາງໂບຮານຄະດີ, ທໍລະນີວິທະຍາ, ແລະ ມະນຸດວິທະຍາ; ຖ້ວຍລາງວັນ, ໃນລະດັບໃຫຍ່, ຂອງການເດີນທາງໄປມາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນໂລກທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ໂຮງໝໍ ແລະ ຮ້ານຢາກຸສິນຂອງພາລະກິດ Lahiri Mahasaya, ເຊິ່ງມີສາຂານອກຫຼາຍແຫ່ງຢູ່ໃນບ້ານທີ່ຫ່າງໄກ, ໄດ້ໃຫ້ບໍລິການແກ່ຄົນທຸກຍາກໃນປະເທດອິນເດຍແລ້ວ 150,000 ຄົນ. ນັກຮຽນ Ranchi ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ໜ້າຊົມເຊີຍແກ່ແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ໂສກເສົ້າຂອງໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ຄວາມອຶດຢາກ.

ໃນສວນໝາກໄມ້ມີວັດ Shiva ຜອມດ້ວຍຮູບປັ້ນຂອງອາຈານທີ່ໄດ້ຮັບພອນຄື Lahiri Mahasaya. ການອະທິຖານ
ປະຈຳວັນ ແລະ ການຮຽນພຣະຄຳພີໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ສວນພາຍໃຕ້ຕຶນໝາກມ່ວງ.

ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍສາຂາ, ພ້ອມດ້ວຍສະຖານທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ໂຍຄະຂອງ Ranchi, ໄດ້ເປີດໃຫ້
ບໍລິການແລ້ວ ແລະ ປະຈຸບັນກຳລັງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານີ້ຄື ໂຍຄະ ສາສະໜາ-ສິງ ວິດຍາພິດ
(ໂຮງຮຽນ) ສຳລັບເດັກຊາຍ, ທີ່ Lakshmanpur. ໃນລັດພິທາຣ; ແລະໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍໂຍໂຄດ
າ ຊາດ-ສິງກາ ແລະ ວັດອາຣາມທີ່ເອາມາລິຈັກ ໃນລັດມິດນາໂປ.

ວິຊາຄະນິດສາດໂຍໂຄດາທີ່ສະຫງ່າງາມໄດ້ຖືກອຸທິດໃນປີ 1939 ທີ່ Dakshineswar, ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຄົງຄາ
ໂດຍກົງ. ຫ່າງຈາກ Calcutta ໄປທາງທິດເໜືອພຽງແຕ່ສອງສາມໄມ, ວັດໃໝ່ແຫ່ງນີ້ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່
ຊາວເມືອງ. ມີທີ່ພັກທີ່ເໝາະສົມສຳລັບແຂກຊາວຕາເວັນຕົກ, ແລະໂດຍສະເພາະສຳລັບຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຢ່າງຈິງຈັງ
ເພື່ອການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ. ກິດຈະກຳຂອງວິຊາຄະນິດສາດໂຍໂຄດາປະກອບມີການສົ່ງຄຳສອນຂອງສະມາຄົມ
ການຮັບຮູ້ຕົນເອງທຸກໆສອງອາທິດໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງປະເທດອິນເດຍ.

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເລີຍວ່າກິດຈະກຳດ້ານການສຶກສາ ແລະ ມະນຸດສະທຳທັງໝົດມີຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮັບໃຊ້ທີ່
ເສຍສະຫຼະຕົນເອງ ແລະ ການອຸທິດຕົນຂອງຄູ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານຫຼາຍຄົນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລະບຸຊື່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ; ແຕ່ໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ລະຄົນມີຊື່ທາງທີ່
ສະຫງ່າງາມ. ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກອຸດົມການຂອງ Lahiri Mahasaya, ຄູເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປະຖົມເປົ້າໝາຍ
ທາງໂລກທີ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວ, ເພື່ອໃຫ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.

ທ່ານ Wright ໄດ້ສ້າງມິດຕະພາບຢ່າງໄວວາຫຼາຍກັບເດັກຊາຍ Ranchi; ລາວໄດ້ນຸ່ງຊຸດ *dhoti* ທຳມະດາ ,
ອາໄສຢູ່ກັບພວກເຂົາໄລຍະໜຶ່ງ. ທີ່ Ranchi, Calcutta, Serampore, ທຸກບ່ອນທີ່ລາວໄປ, ເລຂານຸການຂອງ
ຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ມີ ຂອງຂວັນທີ່ມີຊີວິດຊີວາໃນການອະທິບາຍ, ໄດ້ດຶງເອົາປຶ້ມບັນທຶກການເດີນທາງຂອງລາວອອກມາ
ເພື່ອບັນທຶກການຜະຈົນໄພຂອງລາວ. ໃນຕອນແລງມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ ໄດ້ຖາມລາວຄຳຖາມ.

"ດີກ, ສິງ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ຄວາມປະທັບໃຈ ຂອງ ອິນເດຍບໍ່?

"ສັນຕິພາບ," ລາວ ກ່າວວ່າ ຢ່າງຄິດຢ່າງຮອບຄອບ. "ການ ເຊື່ອຊາດ ອໍຣາ ແມ່ນ ສັນຕິພາບ."

40-1 : ພວກເຮົາ ຂາດທຶນ ຂອງພວກເຮົາ ການເດີນທາງ ໃນ ສູນກາງ ແຂວງຕ່າງໆ, ເຄິ່ງທາງ ຂ້າມ ທີ່
ທະວີບ, ໄປຫາ ເຫັນ ມະຫາຕະມະ ຄານທີ່ ທີ່ ວາດະ. ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້ໃນ ບົດທີ 44.

40-2 : ປຣາຟູລາ ແມ່ນ ທີ່ ໝູ່ມນ້ອຍ WHO ມີ ໄດ້ ປະຈຸບັນ ດ້ວຍ ອາຈານ ເມື່ອ ກ ງເຫຼົ່າ ເຂົ້າຫາ (ເບິ່ງ ໜ້າ 116).

40-3 : ຕາມຕົວອັກສອນ, "ສັກສິດ ຊື່," ກ ຄຳ ຂອງ ຄຳທັກທາຍ ໃນບັນດາ ຊາວອິນດູ, ພ້ອມດ້ວຍ ໂດຍ ພັບ
ດ້ວຍຝາມີ ມີ ຍົກຂຶ້ນ ຈາກ ທີ່ ໂຍນຫົວໃຈໃສ່ໜ້າຜາກເພື່ອທັກທາຍ. ໃນປະເທດອິນເດຍ, ການສຳນຽງ
ສັບພະນາມ ແທນການທັກທາຍແບບຕາເວັນຕົກໂດຍການຈັບມືກັນ.

40-4 ການຝຶກຝົນທາງຈິດໃຈຜ່ານເຕັກນິກການຕັ້ງສະມາທິທີ່ແນ່ນອນໄດ້ຜະລິດຜູ້ຊາຍຊາວອິນເດຍແຕ່ລະຄົນ
ທີ່ມີຄວາມຊົງຈຳອັນລ້ຳຄ່າ. ທ່ານ T. Vijayaraghavachari, ໃນໜັງ ສືພິມ *Hindustan Times* , ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງການ
ທົດສອບທີ່ເຮັດກັບ "ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຊົງຈຳ" ມື້ອາຊີບສະໄໝໃໝ່ຂອງ Madras. "ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້," ລາວຂຽນວ່າ,
"ໄດ້ຮຽນຮູ້ຜິດປົກກະຕິໃນວັນນະຄະດີສັນສະກິດ. ນັ່ງຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ຊົມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ພວກເຂົາເທົ່າກັບ
ການທົດສອບທີ່ສະມາຊິກຫຼາຍຄົນຂອງຜູ້ຊົມເຮັດພ້ອມໆກັນ. ການທົດສອບຈະເປັນແບບນີ້: ຄົນໜຶ່ງຈະເລີ່ມ
ສັນກະດິງ, ຈຳນວນສຽງດັງຕ້ອງຖືກນັບໂດຍ 'ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມຊົງຈຳ'. ຄົນທີສອງຈະບອກຈາກເຈ້ຍກ່ຽວກັບ
ການອອກກຳລັງກາຍຄະນິດສາດທີ່ຍາວນານ, ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການບວກ, ການລົບ, ການຄູນ, ແລະການຫານ.
ຄົນທີສາມຈະສືບຕໍ່ທ້ອງຈຳຈາກ *Ramayana* ຫຼື *Mahabharata* ເປັນຊຸດຍາວ. ຂອງ ບົດກະວີ, ເຊິ່ງ ມີ ໄປຫາ ເປັນ
ສິບພັນ; ກ ທີ່ສື ຈະ ຕັ້ງ ບັນຫາຕ່າງໆ ໃນ ການແຕ່ງຕົວ ເຊິ່ງ ຕ້ອງການ ທີ່ ສ່ວນປະກອບຂອງ ບົດກະວີ ໃນ
ເໝາະສົມ ແມັດ ໃນ ກ ມອບໃຫ້ ຫົວຂໍ້, ແຕ່ລະອັນ ສາຍ ໄປຫາ ສິນສຸດ ໃນ ກ ລະບຸ ຄຳ, ກ ທີ່ຫ້າ ຜູ້ຊາຍ

ຈະ ແບກ ໃນ ດ້ວຍ ກ ຫຼັກ ການໂຕ້ຖຽງທາງທິດສະດີ, ເຊິ່ງພາສາທີ່ແນ່ນອນຕ້ອງໄດ້ອ້າງອີງຕາມລຳດັບທີ່ ແນ່ນອນທີ່ຜູ້ໂຕ້ຖຽງດຳເນີນການ, ແລະຜູ້ຊາຍຄົນທີ່ເຈັດກຳລັງໝູນລ້ຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ເຊິ່ງຕ້ອງນັບຈຳນວນ ຮອບຂອງການໝູນ. ເທ ຄວາມຊຶ່ງຈຳ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ມີ ຜ່ອມໆກັນ ໄປຫາ ເຮັດ ທັງໝົດ ເຫຼົ່ານີ້ ຜົນງານ ບໍລິສຸດ ໂດຍ ທາງດ້ານຈິດໃຈ ຂະບວນການຕ່າງໆ, ເປັນ ລາວ ແມ່ນ ອະນຸຍາດ ບໍ່ມີເຈ້ຍ ແລະ ດິນສໍ່. ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຕໍ່ ຄວາມສາມາດຕ້ອງເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມອິດສາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວມັກຈະຫຼຸດຄ່າລົງ ດັ່ງ ກ່າວ ຄວາມພະຍາຍາມ ໂດຍ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ໄປຫາ ເຊືອ ນັ້ນ ພວກເຂົາ ມີສ່ວນຮ່ວມ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ ການອອກ ກຳລັງກາຍ ຂອງ ທີ່ ຕ່າກວ່າ ໜ້າທີ່ ຂອງ ທີ່ ສະໝອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ບໍລິສຸດກ່ຽວກັບ ຄວາມຊຶ່ງຈຳ. ປັດໄຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນແມ່ນການຕັ້ງສະມາທິອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຈິດໃຈ.

ບົດ: 41

ອັນ ເອດິວ ໃນ ໃຕ້ ອິນເດຍ

"ເຈົ້າ ແມ່ນ ທີ່ ທຳອິດ ຊາວຕາເວັນຕົກ, ດິກ, ເຄີຍ ໄປຫາ ເຂົາ ນັ້ນ ວິຫານ. ຫຼາຍ ຄົນອື່ນໆ ມີ ໄດ້ລອງແລ້ວ ໃນ ໄຮ່ ສາລະ."

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ, ທ່ານໄຮທ໌ເບິ່ງຄືວ່າຕົກໃຈ, ແລ້ວກໍ່ຕົກໃຈ. ພວກເຮົາຫາກໍ່ອອກຈາກວັດຊາມຸນດີທີ່ສວຍງາມຢູ່ ເທິງເນີນພູທີ່ມອງເຫັນເມືອງມີຊື່ໃນພາກໃຕ້ຂອງປະເທດອິນເດຍ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ກິນຫົວລົງຕໍ່ໜ້າຄຳ ແລະ ເງິນ ແທ້ນບູຊາ ຂອງ ທີ່ ເທບທີ່ດາ ຊາມຸນດີ, ຜູ້ອຸປະຖຳ ເທບພະເຈົ້າ ຂອງ ທີ່ ຄອບຄົວ ຂອງ ທີ່ ຄອງລາດ ມະຫາ ຣາຊາ.

"ເພື່ອເປັນຫີລະນິກເຖິງກຽດສັກສີອັນເປັນເອກະລັກ," ທ່ານໄຮທ໌ ກ່າວ, ພ້ອມທັງເກັບດອກກຸຫລາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ສອງສາມດອກຢ່າງລະມັດລະວັງ, "ຂ້ອຍຈະຮັກສາດອກໄມ້ນີ້ໄວ້ສະເໝີ, ເຊິ່ງຖືກໂຮຍດ້ວຍນ້ຳດອກກຸຫລາບໂດຍ ພະສົງ."

ຂ້ອຍ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍ **41-1** ໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 1935 ໃນຖານະແຂກຂອງລັດມີຊື່. ມະຫາຣາຊາ, HH Sri Krishnaraja Wadiyar IV, ເປັນເຈົ້າຊາຍແບບຢ່າງທີ່ມີຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງສະຫຼາດຕໍ່ ປະຊາຊົນຂອງພະອົງ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຊາວຮິນດູທີ່ເຄົາລົບນັບຖື, ມະຫາຣາຊາໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ຊາວມຸດສະ ລິມ, Mirza Ismail, ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ, ເປັນ Dewan ຫຼືນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງພະອົງ. ການເປັນ ຕົວແທນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມແມ່ນມອບໃຫ້ຊາວເມືອງມີຊື່ທັງໃນສະພາ ແລະ ສະພານິຕິບັນຍັດ.

ຜູ້ສືບທອດຂອງມະຫາຣາຊາ, HH Yuvaraja, Sir Sri Krishna Narasingharaj Wadiyar, ໄດ້ເຊື່ອເຊີນ ເລຂານຸການຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄປຢ້ຽມຢາມອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງ ພະອົງ. ໃນລະຫວ່າງສອງອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ພົນລະເມືອງ ແລະ ນັກສຶກສາ Mysore ຫຼາຍພັນຄົນ, ທີ່ຫໍປະຊຸມເມືອງ, ວິທະຍາໄລມະຫາຣາຊາ, ໂຮງຮຽນແພດມະຫາວິທະຍາໄລ; ແລະ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ສາມຄັ້ງໃນເມືອງ Bangalore, ທີ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມແຫ່ງຊາດ, ວິທະຍາໄລ Intermediate, ແລະ ຫໍປະຊຸມເມືອງ Chetty ບ່ອນທີ່ມີຜູ້ຄົນຫຼາຍກວ່າສາມພັນຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ຟັງທີ່ກະຕືລືລົ້ນຈະສາມາດຍ້ອງຍໍຮູບພາບທີ່ໜ້າປະທັບໃຈທີ່ຂ້າພະເຈົ້າແຕ້ມຂອງອາເມລິກາ ໄດ້ຫຼືບໍ່; ແຕ່ສ່ຽງຕົວມີດັ່ງທີ່ສຸດສະເໝີເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າເຖິງຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນທີ່ສາມາດໄຫຼອອກມາຈາກ ການແລກປ່ຽນລັກສະນະທີ່ດີທີ່ສຸດໃນຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ.

ທ່ານ Wright ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຂດຮ້ອນ. ບັນທຶກການເດີນທາງຂອງ ລາວໄດ້ບັນທຶກຄວາມປະທັບໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບເມືອງ Mysore ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

"ທຶງນາເຂົ້າສີຂຽວສົດໃສ, ຫຼາກຫຼາຍດ້ວຍທຶງອ້ອຍທີ່ມີພອຍ, ຕັ້ງຢູ່ເທິງຕີນພູຫີນທີ່ປົກປ້ອງ - ເນີນພູທີ່ປະດັບ ປະດາດ້ວຍທິວທັດທີ່ສວຍງາມຄືກັບກ້ອນຫີນສີດຳ - ແລະ ການຫຼິ້ນສີສັນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂດຍການຫາຍໄປຢ່າງ ກະທັນຫັນ ແລະ ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນຂອງດວງອາທິດ ໃນຂະນະທີ່ມັນຊອກຫາການພັກຜ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເນີນພູທີ່ງົບ

ສະຫງົບ."

"ຫຼາຍຄົນ ມີຄວາມສຸກ ຊ່ວງເວລາ ມີ ໄດ້ ໃຊ້ຈ່າຍ ໃນ ການຫລຽວເບິ່ງ, ເກືອບ ຂາດ ດ້ວຍສະຕິ, ທີ່ ທີ່ ເຄີຍ

ຜ້າໃບທີ່ປ່ຽນແປງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍຶດອອກໄປຫົວທ້ອງຟ້າ, ເພາະວ່າການສຳຜັດຂອງພຣະອົງພຽງຢ່າງດຽວ
ສາມາດຜະລິດສີສັນທີ່ສົມສະເໝີດ້ວຍຄວາມສົດຊື່ນຂອງຊີວິດ. ຄວາມໝູ່ມັ່ນຂອງສີສັນນັ້ນຈະສູນຫາຍໄປ
ເມື່ອມະນຸດພະຍາຍາມຮຽນແບບດ້ວຍພຽງແຕ່ເມັດສີ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຊ້ສີກາງທີ່ງ່າຍດາຍແລະມີ
ປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າ - ນ້ຳມັນທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນຫຼືເມັດສີ, ແຕ່ເປັນພຽງລັງສີຂອງແສງສະຫວ່າງ. ພຣະອົງໂຍນ
ແສງສະຫວ່າງລົງມາທີ່ນີ້, ແລະມັນສະທ້ອນ ສີແດງ; ລາວໂບກແປງອີກຄັ້ງ ແລະ ມັນຄ່ອຍໆປະສົມເຂົ້າກັນເປັນສີ
ສົມ ແລະ ສີທອງ; ຈາກນັ້ນດ້ວຍການຍູ້ທີ່ແຫງຢ່າງແຮງ ລາວ ແຫງ ຫຼື ເມກ ດ້ວຍ ກ ຮອຍຕໍ່ ຂອງ ສີມ່ວງ ນັ້ນ ໃບ
ກ ວົງແຫວນນ້ອຍ ຫຼື ຂອບ ຂອງ ສີແດງ ໄຫຼອອກມາ ອອກຈາກບາດແຜໃນກ້ອນເມກ; ແລະດັ່ງນັ້ນ, ສືບຕໍ່ໄປ,
ພຣະອົງຫຼິ້ນ, ກາງຄືນແລະເຂົ້າຄືກັນ, ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ, ໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ, ສົດຊື່ນຢູ່ສະເໝີ; ບໍ່ມີລວດລາຍ, ບໍ່ມີ
ການຊ້ຳຊ້ອນ, ບໍ່ມີສີທີ່ຄືກັນ. ຄວາມງາມຂອງການປ່ຽນແປງຂອງອິນເດຍຈາກກາງເວັນສູ່ກາງຄືນແມ່ນບໍ່ສາມາດ
ປຽບທຽບໄດ້ໃນບ່ອນອື່ນ; ເລື້ອຍໆທ້ອງຟ້າເບິ່ງຄືວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາທຸກຢ່າງໄປ ສີສັນໃນຊຸດອຸປະກອນຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນພາບກາເລໂດສະໂກບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໂຍນຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ.

"ຂ້ອຍຕ້ອງເລົ່າເຖິງຄວາມງົດງາມຂອງການໄປຢ້ຽມຢາມເຂື່ອນ Krishnaraja Sagar ຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຕອນ
ຄ່ຳມືດ, **41-2**" ສ້າງຂຶ້ນສືບສອງໄມລັນອກເມືອງ Mysore. ໂຍຄະນັນຕະຈີ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນລົດເມນ້ອຍຄັນໜຶ່ງ
ແລະ ມີເດັກຊາຍນ້ອຍຄົນໜຶ່ງເປັນຜູ້ປ່ຽນແປງເຕີຣີຢ່າງເປັນທາງການ, ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງຜ່ານເສັ້ນທາງດິນທີ່
ລຽບ, ຄືກັບວ່າດວງອາທິດກຳລັງສ່ອງແສງ. ຕັ້ງຢູ່ເທິງຂອບຟ້າ ແລະ ບົບລົງຄືກັບໝາກເລັ່ນສຸກເກີນໄປ.

"ການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານທຶນາຮູບສີ່ຫຼ່ຽມມົນທີ່ມີຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ຜ່ານເສັ້ນທາງຂອງຕົ້ນໂພທີ່ອົບອຸ່ນ"
ຕົ້ນໄມ້, ຢູ່ລະຫວ່າງປ່າຕົ້ນໝາກຝ້າວສູງໄປສູ່ໂຮງຮຽນ, ມີພືດພັນໜາແໜ້ນເກືອບຄືກັບຢູ່ໃນປ່າ, ແລະໃນທີ່ສຸດ,
ເມື່ອຢ່າງໄປຮອດຍອດເນີນພູ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບທະເລສາຍທຽມອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງ ທີ່
ດວງດາວ ແລະ ຂອບ ຂອງ ຝາມື ແລະ ອື່ນໆ ຕົ້ນໄມ້, ຖືກລ້ອມຮອບ ໂດຍ ໜ້າຮັກ ລະບຽງ ສວນ ແລະ ແຖວ
ໄຟຟ້າຢູ່ແຄມເຂື່ອນ - ແລະ ຢູ່ລຸ່ມເຂື່ອນ ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບພາບທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຂອງແສງສີທີ່ຫຼິ້ນຢູ່ເທິງນ້ຳພູທີ່
ຄ້າຍຄືນ້ຳພູຮ້ອນ, ຄືກັບສາຍນ້ຳໝຶກທີ່ສົດໃສຫຼາຍສາຍທີ່ໄຫຼອອກມາ - ນ້ຳຕົກຕາດສີຟ້າທີ່ສວຍງາມ, ເຮັດໃຫ້ເກີດ
ໂຄ້ງໂຄ້ງສີແດງ, ນ້ຳສີຂຽວ ແລະ ສີເຫຼືອງ, ຊ້າງພົ້ນນ້ຳ, ຮູບຈຳລອງຂອງງານວາງສະແດງໂລກຊິຄາໂກ, ແລະ
ຍັງຄົງໂດດເດັ່ນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ໃນດິນແດນບູຮານແຫ່ງທຶນາ ແລະ ຜູ້ຄົນທຳມະດານີ້, ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຕ້ອນຮັບ
ທີ່ຮັກແພງແກ່ພວກເຮົາຈົນຂ້ອຍ ຢ້ານວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍກວ່າກຳລັງຂອງຂ້ອຍເພື່ອນຳ Yoganandaji ກັບ
ຄືນສູ່ອາເມລິກາ.

"ສິດທິພິເສດທີ່ຫາຍາກອີກອັນໜຶ່ງ - ການຂີ່ຊ້າງຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍ. ມື້ວານນີ້ ຍູວະຣາຊາ ໄດ້ເຊັນພວກເຮົາໄປທີ່
ພະລາຊະວັງລະດູຮ້ອນຂອງພະອົງ ເພື່ອເພີດເພີນກັບການຂີ່ຊ້າງໂຕໜຶ່ງຂອງພະອົງ, ເຊິ່ງເປັນສັດຮ້າຍຂະໜາດ
ໃຫຍ່. ຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນບັນໄດທີ່ມີໃຫ້ເພື່ອປິ່ນຂຶ້ນໄປຫາ ຮາວດາ ຫຼື ອານ, ເຊິ່ງມີຜ້າໄໝປູ ແລະ ຄ້າຍຄືກ່ອງ; ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນສຳລັບການກິ່ງ, ໂຍນ, ໂຍກ, ແລະ ໂດດລົງໄປໃນຮ່ອງນ້ຳ, ຕື່ນເຕັ້ນເກີນໄປທີ່ຈະກັງວົນ ຫຼື ຮ້ອງອອກ
ມາ, ແຕ່ຈົ່ງແຂວນໄວ້ຕະຫຼອດຊີວິດ!"

ພາກໃຕ້ຂອງອິນເດຍ, ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊາກຫັກພັງທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ໂບຮານຄະດີ, ເປັນດິນແດນທີ່ມີ
ສະເໝີພາບແນ່ນອນ ແຕ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້. ທາງທິດເໜືອຂອງເມືອງມີຊຸ່ຮີແມ່ນລັດພື້ນເມືອງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ
ອິນເດຍ, ໄຮເດຣາບາດ, ຫຼັງພຽງຫຼັງດາງມຕັດຜ່ານແມ່ນ້ຳໂກດາວາຣີທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ຫຼັງພຽງທີ່ອຸດົມສົມບູນກວ້າງ
ໃຫຍ່ໄພສານ, ພູເຂົາພິລກິຣິສທີ່ສວຍງາມ ຫຼື "ພູເຂົາສີຟ້າ," ພາກພື້ນອື່ນໆທີ່ມີເນີນພູຫີນປູນ ຫຼື ຫີນແກຣນິດທີ່
ແຫ້ງແລ້ງ. ປະຫວັດສາດໄຮເດຣາບາດເປັນເລື່ອງທີ່ຍາວນານ ແລະ ມີສີສັນ, ເລີ່ມຕົ້ນສາມພັນປີກ່ອນພາຍໃຕ້ກະ
ສັດອັນທະຣາ, ແລະ ສືບຕໍ່ພາຍໃຕ້ລາຊະວົງອິນດູຈິນຮອດຄ.ສ. 1294, ເມື່ອມັນໄດ້ຜ່ານໄປສູ່ເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້
ປົກຄອງຊາວມຸດສະລິມຜູ້ທີ່ປົກຄອງ... ມືນີ້.

ການວາງສະແດງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ຮູບປັ້ນ ແລະ ຮູບແຕ້ມທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈທີ່ສຸດໃນປະເທດອິນເດຍແມ່ນ
ພົບເຫັນຢູ່ທີ່ເມືອງໄຮເດຣາບາດ ໃນຖ້ຳຫີນບູຮານທີ່ແກະສະຫຼັກດ້ວຍຫີນຂອງເອໂລຣາ ແລະ ອະຈັນຕາ. ວັດໄກ
ລາຊາທີ່ເອໂລຣາ, ເປັນວັດຂະໜາດໃຫຍ່, ມີຮູບແກະສະຫຼັກຂອງເທບພະເຈົ້າ, ມະນຸດ ແລະ ສັດເດຍລະສານໃນ

ສັດສ່ວນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງມິເຊແກນເຈໂລ. ອະຈັນຕາເປັນສະຖານທີ່ຂອງວິຫານຫ້າແຫ່ງ ແລະ ວັດວາອາຮາມຊາວຫ້າແຫ່ງ.

ການຂຸດຄົ້ນຫີນທັງໝົດແມ່ນຖືກຮັກສາໄວ້ໂດຍເສົາຫີນທີ່ມີຮູບແຕ້ມຝາຜະໜັງຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊິ່ງບັນດານັກສິລະປິນ ແລະ ຊ່າງແກະສະຫຼັກໄດ້ເຮັດໃຫ້ພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນອະມະຕະ.

ເມືອງໄຮເດຣາບາດມີມະຫາວິທະຍາໄລອອສມາເນຍ ແລະ ມັດສະຍິດເມກະມັດສະຍິດທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ, ບ່ອນທີ່ຊາວມຸສລິມຫຼາຍໝື່ນຄົນສາມາດມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອອະທິຖານ.

ລັດມີຊື່ຍັງເປັນດິນແດນມະຫັດສະຈັນທີ່ມີທິວທັດທີ່ສວຍງາມ, ສູງກວ່າລະດັບນ້ຳທະເລສາມພັນຟຸດ, ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍປ່າໄມ້ເຂດຮ້ອນທີ່ໜາແໜ້ນ, ເປັນບ້ານຂອງຊ່າງປ່າ, ງົວປ່າ, ໝີ, ເສືອ ແລະ ເສືອ. ສອງເມືອງຫຼັກຂອງມັນຄື ບັງກາລໍ ແລະ ມີຊຸ່, ແມ່ນສະອາດ ແລະ ໜ້າສົນໃຈ, ມີສວນສາທາລະນະ ແລະ ສວນສາທາລະນະຫຼາຍແຫ່ງ.

ສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ຮູບປັ້ນອິນດູໄດ້ບັນລຸຄວາມສົມບູນແບບສູງສຸດໃນເມືອງມີຊຸ່ ພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳຂອງກະສັດອິນດູຕັ້ງແຕ່ສະຕະວັດທີ 11 ຫາ 15. ວັດທີ່ເບລູຣ, ເຊິ່ງເປັນຜົນງານຊົນເຜົ່າໃນສະຕະວັດທີ 11 ທີ່ສຳເລັດໃນລະຫວ່າງການປົກຄອງຂອງກະສັດວິສະນຸວາດນະ, ແມ່ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໃນໂລກສຳລັບຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງລາຍລະອຽດ ແລະ ຮູບພາບທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ.

ເສົາຫີນທີ່ພົບເຫັນຢູ່ພາກເໜືອຂອງເມືອງມີຊຸ່ ມີມາຕັ້ງແຕ່ສະຕະວັດທີ 3 ກ່ອນຄ.ສ., ເຊິ່ງສ່ອງແສງເຖິງຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງກະສັດອະໂສກາ. ພຣະອົງໄດ້ສືບທອດບັນລັງຂອງລາຊະວົງເມົາຣຍາທີ່ປົກຄອງໃນເວລານັ້ນ; ອານາຈັກຂອງພຣະອົງລວມມີເກືອບທັງໝົດຂອງອິນເດຍສະໄໝໃໝ່, ອັຟການິສະຖານ, ແລະ ບາລູຈິສະຖານ. ຈັກກະພັດຜູ້ມີຊື່ສຽງອີງນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່ານັກປະຫວັດສາດຕາເວັນຕົກຖືວ່າເປັນຜູ້ປົກຄອງທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ, ໄດ້ປະໄວ້ຄວາມຮູ້ດັງຕໍ່ໄປນີ້ໄວ້ໃນອະນຸສອນຫີນ:

ຈາລຶກທາງສາສະໜານີ້ໄດ້ຖືກແກະສະຫຼັກໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລູກຊາຍຫລານຊາຍຂອງພວກເຮົາຄິດວ່າ ການເອົາຊະນະໃໝ່ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຄິດວ່າການເອົາຊະນະດ້ວຍດາບສົມຄວນໄດ້ຮັບຊື່ຂອງການເອົາຊະນະ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຫຍັງນອກຈາກຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງໃນນັ້ນ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືວ່າສິ່ງໃດເປັນການເອົາຊະນະທີ່ແທ້ຈິງນອກຈາກການເອົາຊະນະສາສະໜາ. ການເອົາຊະນະດັ່ງກ່າວມີຄຸນຄ່າທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໃນໂລກໜ້າ.

ຂອງຂ້ອຍ ສະຫາຍ ແລະ ຂ້ອຍ ທ່າທາງ ກ່ອນ ທີ່ "ຄວາມຝັນ ໃນ ຫີນອ່ອນ ທີ່ ຫັດ ມາຮາລ ທີ່ ອາກຣາ.

ອາໄສກາເປັນຫລານຊາຍຂອງ ຈັນທຣາກູບຕາ ເມົາຣຍາ (ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ ຊານໂດຣຄອດຕຸສ) ທີ່ມີຊື່ສຽງ, ຜູ້ທີ່ໃນໄວໜຸ່ມຂອງລາວໄດ້ພົບກັບ ອາເລັກຊານເດີ ມະຫາລາດ. ຕໍ່ມາ ຈັນທຣາກູບຕາ ໄດ້ທຳລາຍກອງທັບມາເຊໂດເນຍທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ໃນອິນເດຍ, ເອົາຊະນະກອງທັບກຣີກທີ່ຮຸກຮານຂອງ ເຊລູຄັສ ໃນປັນຈາບ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ຕ້ອນຮັບ ເມກາສເທນິສ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດກຣີກ ທີ່ສານປັດນາຂອງລາວ.

ເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢ່າງລະອຽດໂດຍນັກປະຫວັດສາດຊາວກຣີກ ແລະ ຄົນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ໄປຜ່ອມກັບ ຫຼື ຕິດຕາມ Alexander ໃນການເດີນທາງໄປປະເທດອິນເດຍຂອງລາວ. ເລື່ອງລາວຂອງ Arrian, Diodoros, ພລູຕາຣັກ, ແລະ ສະຕຣາໂບ ທີ່ ນັກພູມສາດ ມີ ໄດ້ ແປແລ້ວ ໂດຍ ດຣ. ເຈ. ວ. ມ'ຄຣິນ ເດລ **41-3** ເພື່ອສ້າງແສງໃສ່ອິນເດຍບູຮານ. ລັກສະນະທີ່ໜ້າຊົມເຊີຍທີ່ສຸດຂອງການບຸກໂຈມຕີທີ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດຂອງ Alexander ແມ່ນຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ລາວໄດ້ສະແດງໃນປັດຊະຍາຮິນດູ ແລະ ໃນນັກໂຍຄະ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ລາວໄດ້ພົບເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ສັງຄົມທີ່ລາວສະແຫວງຫາຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັກຮີບກຣີກໄດ້ມາຮອດເມືອງແຫ່ງສິລາໃນພາກເໜືອຂອງອິນເດຍ, ລາວໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ Onesikritos, ສາວິກຂອງໂຮງຮຽນ Hellenic ຂອງ Diogenes, ເພື່ອໄປຮັບຄູສອນຊາວອິນເດຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ Dandamis, sanniyasi ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ ທັກສິລາ.

"ຂ້ອຍພອນໃຫ້ທ່ານ, ໂອ້ ອາຈານຂອງພວກພາມ!" ໂອເນຊິກຣີໂຕສ ກ່າວຫຼັງຈາກຊອກຫາດານດາມິສຢູ່ໃນບ່າຂອງລາວ. "ລູກຊາຍຂອງພະເຈົ້າຊູສຜູ້ມີອຳນາດ, ຄືອາເລັກຊານເດີຜູ້ທີ່ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມະນຸດທັງປວງ, ໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາລາວ, ແລະຖ້າເຈົ້າຍອມ, ລາວຈະໃຫ້ລາງວັນເຈົ້າດ້ວຍຂອງຂວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດ, ລາວຈະຕັດຫົວຂອງເຈົ້າ!"

ໂຍຄະໄດ້ຮັບຄຳເຊີນທີ່ຂ້ອນຂ້າງບັງຄັບນິຢ່າງສະຫງົບ, ແລະ "ບໍ່ໄດ້ເງິນຫົວຂຶ້ນຈາກຕຽງໃບໄມ້ຂອງລາວເລີຍ."

"ຖ້າ Alexander ເປັນແບບນັ້ນ, ຂ້ອຍກໍເປັນລູກຊາຍຂອງ Zeus," ລາວໃຫ້ຄວາມເຫັນ. "ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໄດ້ສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງ Alexander, ເພາະຂ້ອຍພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຫັນວ່າລາວເດີນທາງໄປກັບຄືນຂອງລາວທັງທາງທະເລແລະທາງບົກໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ, ແລະບໍ່ເຄີຍສິ້ນສຸດການເດີນທາງຂອງລາວ."

"ໄປບອກ Alexander ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນກະສັດສູງສຸດບໍ່ເຄີຍເປັນຜູ້ຂຽນຄວາມຜິດພິດໃດ, ແຕ່ເປັນ ຜູ້ສ້າງຄວາມສະຫວ່າງ, ສັນຕິພາບ, ຊີວິດ, ນ້ຳ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ ແລະ ຈິດວິນຍານ; ພຣະອົງຕ້ອນຮັບມະນຸດທຸກຄົນເມື່ອຄວາມຕາຍປົດປ່ອຍພວກເຂົາ, ໂດຍບໍ່ມີພະຍາດຮ້າຍໃດໆ. ພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄົາລົບນັບຖື, ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງການຂ້າສັດ ແລະ ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສົງຄາມ."

"ອາເລັກຊານເດີບໍ່ແມ່ນພະເຈົ້າ, ເພາະວ່າລາວຕ້ອງໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍ," ນັກປາດກ່າວຕໍ່ໄປດ້ວຍສຽງເຍາະເຍີ້ຍຢ່າງງຽບໆ. "ຄົນແບບນັ້ນຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງໂລກໄດ້ແນວໃດ, ໃນເມື່ອລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມພາຍໃນ." ອຳນາດຄອບຄອງສາກົນບໍ່? ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນະລຶກເທື່ອ, ແລະລາວກໍບໍ່ຮູ້ເສັ້ນທາງຂອງ ທີ່ ດວງອາທິດ ຜ່ານ ທີ່ ສູນກາງ ພາກພື້ນ ຂອງ ທີ່ ໂລກ ໃນຂະນະທີ່ ທີ່ ບັນດາຊາດ ໃນ ຂອງມັນຂອບເຂດ ມີ ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຊື່ຂອງລາວເລີຍ!"

ຫຼັງຈາກການລົງໂທດນີ້, ແມ່ນອນວ່າຜູ້ທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດທີ່ເຄີຍຖືກສົ່ງໄປໂຈມຕີຫຼຸຂອງ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ," ນັກປາດໄດ້ເວົ້າຕື່ມຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍວ່າ, "ຖ້າອານາຈັກໃນປະຈຸບັນຂອງ Alexander ບໍ່ກວ້າງຂວາງພໍສຳລັບຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວ, ໃຫ້ລາວຂ້າມແມ່ນ້ຳ Ganges; ຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວຈະພົບເຫັນພາກພື້ນທີ່ສາມາດຄ້າຊຸດິນທັງໝົດຂອງລາວໄດ້, ຖ້າປະເທດທາງຝັ່ງນີ້ແຄບເກີນໄປທີ່ຈະຮອງຮັບລາວໄດ້. **41-4**

"ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າສິ່ງທີ່ Alexander ສະເໜີ ແລະ ຂອງຂວັນທີ່ລາວສັນຍາໄວ້ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍສຳລັບຂ້ອຍ; ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ພົບເຫັນວ່າມີຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ມີຄຸນຄ່າແທ້ໆຄື

ໃບໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນຂອງຂ້ອຍ."

ເຮືອນ, ຕົ້ນໄມ້ທີ່ອອກດອກເຫຼົ້ານີ້ທີ່ສະໜອງອາຫານປະຈຳວັນໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະນ້ຳທີ່ເປັນເຄື່ອງດື່ມຂອງຂ້ອຍ; ໃນຂະນະທີ່ຊັບສິນອື່ນໆທັງໝົດທີ່ສະສົມໄວ້ດ້ວຍຄວາມເປັນຫວງເປັນໄຍມັກຈະພິສູດວ່າເປັນຄວາມພິນາດໃຫ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ເກັບກ່ຽວພວກມັນ, ແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມລຳຄານ, ເຊິ່ງມະນຸດທຸກຈົນທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຮູ້ສຶກລຳບາກໃຈ. ສຳລັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍນອນຢູ່ເທິງໃບໄມ້ໃນປ່າ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງ, ຂ້ອຍຫຼັບຕາລົງໃນການນອນຫຼັບທຶງຽບສະຫງົບ; ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍມີສິ່ງໃດທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງ, ສິ່ງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນອນບໍ່ຫຼັບ. ແຜ່ນດິນໂລກສະໜອງທຸກຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍ, ແມ່ນແຕ່ຄືກັບແມ່ທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມແມ່. ຂ້ອຍໄປທຸກບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ, ແລະບໍ່ມີຄວາມກັງວົນໃດໆທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງກັງວົນ.

"ຖ້າ Alexander ຕັດຫົວຂ້ອຍ, ລາວກໍ່ບໍ່ສາມາດທຳລາຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄດ້. ຫົວຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ, ແລ້ວກໍ່ງຽບສະຫງົດ," ຈະຍັງຄົງຢູ່, ປະໃຫ້ຮ່າງກາຍຄືກັບເສື້ອຜ້າທີ່ຂາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ບ່ອນທີ່ມັນໄດ້ຖືກເອົາໄປ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນຖານະທີ່ເປັນວິນຍານ, ຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ລ້ອມຮອບພວກເຮົາທຸກຄົນດ້ວຍເນື້ອໜັງ ແລະ ປະໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອພິສູດວ່າ, ເມື່ອຢູ່ທີ່ນີ້, ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຕາມພິທີການຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຜຈະ ຮຽກຮ້ອງຈາກພວກເຮົາທຸກຄົນ, ເມື່ອພວກເຮົາອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ບັນຊີຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ເນື່ອງຈາກພຣະອົງເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ຂອງການກະທຳຜິດທີ່ອວດດີທັງໝົດ; ເພາະວ່າສ່ຽງຮ້ອງຄາງຂອງຜູ້ຖືກກົດຂີ່ກາຍເປັນການລົງໂທດຂອງ ຜູ້ກົດຂີ່.

"ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ Alexander ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວຄວາມຕາຍຢ້ານກົວດ້ວຍໄພຂົ່ມຂູ່ເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າອາວຸດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ານພວກເຮົາທັງສອງແມ່ນບໍ່ມີພະລັງຄືກັນ; ພວກພາມບໍ່ຮັກຄຳ ແລະ ບໍ່ຢ້ານຄວາມຕາຍ. ຈົ່ງໄປບອກ Alexander ວ່າ: Dandamis ບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງຂອງໃດໆທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄປຫາເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງຈາກ Dandamis, ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາລາວ."

ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງໃກ້ຊິດ, ອາເລັກຊານເດີໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມຈາກໂຍຄະຜ່ານທາງ Onesikritos, ແລະ "ຮູ້ສຶກ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າທີ່ເຄີຍເຫັນ Dandamis ຜູ້ທີ່ເຖິງວ່າຈະເຖົ້າແກ່ແລະເປື້ອຍກາຍແລ້ວ, ແຕ່ເປັນສັດຕູພຽງຄົນດຽວທີ່ລາວ, ຜູ້ພິຊິດຫຼາຍຊາດ, ໄດ້ພິບຫຼາຍກວ່າຄູ່ແຂ່ງຂອງລາວ."

ອາເລັກຊານເດີໄດ້ເຊີນພວກພາມຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ສຽງໃນດ້ານທັກສະໃນການຕອບຄຳຖາມທາງປັດຊະຍາດ້ວຍປັນຍາທີ່ແຫຼມຄົມໄປຍັງເມືອງແທັກສິລາ. ບັນທຶກການປະທະກັນທາງວາຈາໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໂດຍພລູຕາກ; ອາເລັກຊານເດີເອງໄດ້ວາງກອບຄຳຖາມທັງໝົດ.

"ໃຜຈະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າກັນ, ຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຄົນທີ່ຕາຍໄປ

ແລ້ວ?" "ຄົນທີ່ເປັນ, ເພາະວ່າຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວບໍ່ມີ."

"ສັດຊະນິດໃດທີ່ລ້ຽງສັດໃຫຍ່ກວ່າ, ທະເລ ຫຼື ແຜ່ນດິນ?"

"ແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າທະເລເປັນພຽງສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນ."

"ເຊິ່ງ ແມ່ນ ທີ່ ສະຫຼາດທີ່ສຸດ ຂອງ ສັດຮ້າຍ?"

"ສິ່ງທີ່ມະນຸດຍັງບໍ່ທັນຄຸ້ນເຄີຍ." (ມະນຸດຢ້ານສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ.) "ສິ່ງໃດມີຢູ່ກ່ອນ, ກາງເວັນ ຫຼື

ກາງຄືນ?"

"ມື້ນັ້ນຜ່ານໄປກ່ອນມື້ໜຶ່ງ." ຄຳຕອບນີ້ເຮັດໃຫ້ອາເລັກຊານເດີສະແດງຄວາມແປກໃຈ; ພາມໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ: "ຄຳຖາມທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການຄຳຕອບທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້."

"ແນວໃດ ດີທີ່ສຸດ ອາດຈະ ກ ຜູ້ຊາຍ ເຮັດ ຕົວເອງ ທີ່ຮັກ?"

"ມະນຸດຈະເປັນທີ່ຮັກ ຖ້າລາວມີອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຢ້ານກົວ." "ມະນຸດຈະກາຍເປັນ

ພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?" **41-5**

"ໂດຍການເຮັດໃນສິ່ງທີ່ມະນຸດເຮັດບໍ່ໄດ້." "ອັນໃດແຂງແຮງກວ່າ,

ເປັນ ຫຼື ຕາຍ?"

"ຊີວິດ, ເພາະວ່າ ມັນ ໝົ ສະນັ້ນ ຫຼາຍ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ."

ອາເລັກຊານເດີ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການເອົາໂຍຄະທີ່ແທ້ຈິງອອກຈາກປະເທດອິນເດຍ, ໃນຖານະຄູສອນຂອງລາວ. ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນ Swami Spines, ເອີ້ນວ່າ "Kalanos" ໂດຍຊາວກຣີກ ເພາະວ່າໄພ່ພົນ, ຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພະເຈົ້າໃນຮູບແບບຂອງ Kali, ໄດ້ທຸກທາຍທຸກຄົນໂດຍການອອກສຽງຊື່ອັນເປັນທີ່ເຄົາລົບຂອງນາງ.

ທ່ານ Kalanos ໄດ້ໄປນຳ Alexander ໄປຍັງ Persia. ໃນມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້, ທີ່ Susa ໃນ Persia, ທ່ານ Kalanos ໄດ້ມອບຮ່າງກາຍທີ່ເຖົ້າແກ່ຂອງລາວໂດຍການເຂົ້າໄປໃນກອງສືບຕໍ່ໜ້າກອງທັບ Macedonia ທັງໝົດ. ບັນທຶກຄວາມປະຫຼາດໃຈຂອງທະຫານຜູ້ທີ່ສັງເກດເຫັນວ່າໂຍຄະບໍ່ຢ້ານຄວາມເຈັບປວດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຍ້າຍອອກຈາກຕຳແໜ່ງຂອງລາວເລີຍ ໃນຂະນະທີ່ລາວຖືກເຜົາຜານຢູ່ໃນແປວໄຟ. ກ່ອນອອກໄປ ສຳລັບການເຜົາສົບຂອງລາວ, Kalanos ໄດ້ໂອບກອດເພື່ອນສະໜິດທັງໝົດຂອງລາວ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ອຳລາ Alexander, ຜູ້ທີ່ນັກປາດຮິນດູພຽງແຕ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

"ຂ້ອຍ ຈະ ເຫັນ ເຈົ້າ ໄວໆນີ້ ໃນ ບາບີໂລນ."

ອາເລັກຊານເດີໄດ້ອອກຈາກເປີເຊຍ, ແລະເສຍຊີວິດໃນອີກໜຶ່ງປີຕໍ່ມາທີ່ບາບີໂລນ. ຄຳເວົ້າຂອງຄູສອນຊາວອິນເດຍຂອງລາວແມ່ນວິທີທີ່ລາວເວົ້າວ່າລາວຈະຢູ່ກັບອາເລັກຊານເດີໃນຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ.

ນັກປະຫວັດສາດກຣີກໄດ້ປະໄວ້ຮູບພາບທີ່ມີຊີວິດຊົ່ວ ແລະ ເປັນແຮງບັນດານໃຈຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບສັງຄົມອິນເດຍ. ທ່ານ Arrian ບອກພວກເຮົາວ່າ ກົດໝາຍອິນດູປົກປ້ອງປະຊາຊົນ ແລະ "ກຳນົດວ່າບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາພວກເຂົາຈະເປັນທາດ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນສະຖານະການໃດກໍຕາມ, ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຄົາລົບສິດທິເທົາທຽມກັນທຸກຄົນ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະບໍ່ຄອບງຳ ຫຼື ບໍ່ຍອມແຜ່ຕໍ່ຄົນອື່ນຈະບັນລຸຊີວິດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳລັບການປ່ຽນແປງທັງໝົດຂອງສັງຄົມ." **41-6**

ຂໍ້ຄວາມອີກອັນໜຶ່ງຂຽນວ່າ "ຊາວອິນເດຍບໍ່ໄດ້ເອົາເງິນອອກໂດຍຄິດດອກເບ້ຍ, ແລະບໍ່ຮູ້ວິທີກູ້ຢືມ. ມັນຂັດກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເຄີຍມີມາສຳລັບຊາວອິນເດຍທີ່ຈະເຮັດ ຫຼື ທຶນທຸກກັບຄວາມຜິດ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດສັນຍາ ຫຼື ຕ້ອງການຫຼັກຊັບ." ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບອກວ່າການປົນປົວແມ່ນເຮັດໂດຍວິທີທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດ. "ການປົນປົວແມ່ນເຮັດໄດ້ໂດຍການຄວບຄຸມອາຫານຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຢາ. ວິທີການປົນປົວທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນຢາຂີເຜີງ ແລະ ພາສເຕີ. ວິທີການປົນປົວອື່ນໆທັງໝົດຖືກຖືວ່າເປັນອັນຕະລາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ." ການເຂົ້າຮ່ວມໃນສິ່ງຄາມຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຊົນ ເຜົາກະສັດ ຫຼື ຊົນເຜົ່ານັກຮົບ. "ສັດຕູທີ່ຈະມາໂຈມຕີຊາວນາໃນບ່ອນເຮັດວຽກຂອງລາວໃນດິນແດນຂອງລາວຈະບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍຫຍັງແກ່ລາວ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍ

ຂອງສິ່ງນີ້ ຊົນຊັ້ນທີ່ຖືກຖືວ່າເປັນຜູ້ອຸປະຖຳສາທາລະນະ, ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ.
ດັ່ງນັ້ນ, ທິດິນຈົງບໍ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ຜະລິດພຶດຜົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ສະໜອງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຢູ່ອາໄສເພື່ອ
ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມສຸກ. 41-7

ຈັກກະພັດ Chandragupta ຜູ້ທີໃນປີ 305 ກ່ອນຄ.ສ. ໄດ້ເອົາຊະນະນາຍພົນ Seleucus ຂອງ Alexander ໄດ້ຕັດສິນໃຈເຈັດຄັ້ງ ປີ ຕໍ່ມາ ໄປຫາ ມີ ເກີນ ທີ່ ສາຍບັງຫຽນ ຂອງ ຂອງອິນເດຍ ລັດຖະບານ ໄປຫາ ຂອງລາວ ລູກຊາຍ. ກຳລັງເດີນທາງ ໄປຫາ ໃນພາກໃຕ້ຂອງປະເທດອິນເດຍ, ຈັນທຣາກຸບຕະ ໄດ້ໃຊ້ເວລາສືບສອງປີສຸດທ້າຍ ຂອງຊີວິດຂອງເພິ່ນໃນຖານະນັກບວດທີ່ບໍ່ມີເງິນ, ສະແຫວງຫາຄວາມສຳເລັດຕົນເອງຢູ່ໃນຖ້ຳຫີນທີ່ Sravanabelagola, ເຊິ່ງປະຈຸບັນໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໃຫ້ເປັນວິຫານ Mysore. ຢູ່ໃກ້ໆກັນມີຮ້ານວາງສະແດງ. ຮູບປັ້ນທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ, ແກະສະຫຼັກອອກຈາກກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໂດຍຊາວເຈນໃນປີ ຄ.ສ. 983 ເພື່ອເປັນກຽດ ແກ່ໄພ່ພົນຄອມເທດສະວາຣາ.

ວິຫານທາງສາສະໜາທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປຂອງເມືອງ Mysore ເປັນການເຄື່ອນໄຫວນຶກເຖິງໄພ່ພົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍໆຄົນ ຂອງພາກໃຕ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ອິນເດຍ. ໝຶ່ງ ຂອງ ເຫຼົ່ານີ້ ອາຈານ, ທາຍຸມະນາວາຣ ມີ ຊ້າຍ ພວກເຮົາ ທີ່ ກຳລັງ ຕິດຕາມ ທ້າທາຍ ບົດກະວີ:

ເຈົ້າ ສາມາດ ຄວບຄຸມ ກ ບ້າ ຊ້າງ
ເຈົ້າສາມາດປິດປາກໝີ ແລະ ເສືອໄດ້; ເຈົ້າສາມາດຂີ່ສິ່ງໂຕໄດ້;
ເຈົ້າ ສາມາດ ຫຼິ້ນ ດ້ວຍ ທີ ງເຫຼົ້າ;
ດ້ວຍການຫຼິ້ນເຄມີເຈົ້າສາມາດຫາລ້ຽງຊີບໄດ້; ເຈົ້າສາມາດທ່ຽວໄປຫົວ
ຈັກກະວານໂດຍບໍ່ເປີດເຜີຍຕົວຕົນ; ເຈົ້າສາມາດສ້າງທາດຮັບໃຊ້ຂອງ
ເທບພະເຈົ້າໄດ້;
ເຈົ້າ ສາມາດ ເປັນ ເຄີຍ ໝຸ່ມນ້ອຍ;
ເຈົ້າ ສາມາດ ຍ່າງ ໃນ ນ້ຳ ແລະ ສິດ ໃນ ໄຟ;
ແຕ່ ຄວບຄຸມ ຂອງ ທີ ຈິດໃຈ ແມ່ນ ດີກວ່າ ແລະ ເພີ່ມເຕີມ ຍາກ.

ໃນລັດ Travancore ທີ່ສວຍງາມ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຢູ່ພາກໃຕ້ສຸດຂອງປະເທດອິນເດຍ, ບ່ອນທີ່ການຈະລາຈອນ ຖືກຂົນສົ່ງຜ່ານແມ່ນ້ຳ ແລະ ຄອງ, ມະຫາຣາຊາໄດ້ຮັບຜົນທະທາງມໍລະດົກໃນແຕ່ລະປີເພື່ອໄຖ່ບາບທີ່ເກີດຈາກ ສົງຄາມ ແລະ ການຜະນຶກເອົາດິນແດນຂອງລັດນ້ອຍໆຫຼາຍລັດໃຫ້ກັບ Travancore. ເປັນເວລາຫ້າສິບຫົກປີຕໍ່ ປີ, ມະຫາຣາຊາໄປຢ້ຽມຢາມວັດສາມເທື່ອຕໍ່ປີເພື່ອຟັງເພງສວດ ແລະ ການບັນຍາຍເວດ; ພິທີລ້າງບາບສິນສຸດລົງ ດ້ວຍການ ຈູດໄຟ ຫຼື ການສ່ອງແສງຂອງວັດດ້ວຍໄຟຮ້ອຍພັນດວງ.

ຜູ້ອອກກົດໝາຍຮິນດູຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ Manu **41-8** ໄດ້ກຳນົດໜ້າທີ່ຂອງກະສັດ. "ລາວຄວນອາບນ້ຳໃຫ້ຄືກັບອິນທຣາ (ເຈົ້ານາຍຂອງເທບພະເຈົ້າ); ເກັບພາສີຢ່າງສຸພາບ ແລະ ບໍ່ຮູ້ຕົວ ຄືກັບດວງອາທິດໄດ້ຮັບອາຍນ້ຳຈາກນ້ຳ; ເຂົ້າສູ່ ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງລາວ ຄືກັບລົມພັດໄປຫົວທຸກແຫ່ງ; ແຈກຢາຍຄວາມຍຸຕິທຳໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ ຄືກັບ ຍາມະ (ເທບແຫ່ງຄວາມຕາຍ); ມັດຜູ້ລະເມີດດ້ວຍບ່ວງຄືກັບວາຣຸນະ (ເທບພະເຈົ້າເວດແຫ່ງທ້ອງຟ້າ ແລະ ລົມ); ກະລຸນາທຸກຄົນ ຄືກັບດວງຈັນ, ເຜົາຜານສັດຕູທີ່ໂຫດຮ້າຍ ຄືກັບເທບພະເຈົ້າແຫ່ງໄຟ; ແລະ ສະໜັບສະໜູນທຸກ ຄົນ ຄືກັບເທບທີ່ດາແຜ່ນດິນ."

"ໃນສົງຄາມ, ກະສັດບໍ່ຄວນຕໍ່ສູ້ດ້ວຍອາວຸດພິດ ຫຼື ອາວຸດໄຟ ຫຼື ຂ້າສັດຕູທີ່ອ່ອນແອ ຫຼື ບໍ່ພ້ອມ ຫຼື ບໍ່ມີອາວຸດ ຫຼື ຜູ້ຊາຍທີ່ຢ້ານກົວ ຫຼື ຜູ້ທີ່ອະທິຖານຂໍການປົກປ້ອງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໜີໄປ. ສົງຄາມຄວນໃຊ້ເປັນທາງເລືອກສຸດທ້າຍເທົ່າ ນັ້ນ. ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນໜ້າສົງໄສສະເໝີໃນສົງຄາມ."

ເມືອງປະທານາທິບໍດີມາດຣາສ ຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລທາງທິດຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ຂອງອິນເດຍ ປະກອບດ້ວຍເມືອງ ມາດຣາສທີ່ຮາບພຽງ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ມີແຄມທະເລ ແລະ ຄອນຊິເວີຣາມ ເມືອງທອງ ເຊິ່ງເປັນເມືອງຫຼວງຂອງ

ລາຊະວົງປາລລະວາ ເຊິ່ງກະສັດປົກຄອງ.

ໃນຊ່ວງຕົ້ນສະຕະວັດຂອງຍຸກຄຣິດສະຕຽນ. ໃນສະໄໝປະທານາທິບໍດີ Madras ສະໄໝໃໝ່, ຜູ້ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ອຸດົມການຂອງມະຫາຕະມະ ຄານທີ່ ມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ; "ໝວກຄັນທີ່" ສີຂາວທີ່ໂດດເດັ່ນ ແມ່ນເຫັນໄດ້ທົ່ວທຸກແຫ່ງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຢູ່ພາກໃຕ້ ມະຫາຕະມະໄດ້ປະຕິບັດການປະຕິຮູບວັດວາອາຮາມທີ່ ສຳຄັນຫຼາຍຢ່າງສຳລັບ "ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງໄດ້" ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປະຕິຮູບລະບົບວັນນະ.

ຕົ້ນກຳເນີດຂອງລະບົບຊົນຊັ້ນວັນນະ, ເຊິ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍນັກນິຕິບັນຍັດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ Manu, ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າ ຊົມເຊີຍ. ລາວໄດ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າມະນຸດຖືກແຍກອອກໂດຍວິວັດທະນາການຕາມທຳມະຊາດອອກເປັນສີ ຊົນຊັ້ນໃຫຍ່ຄື: ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການໃຫ້ບໍລິການສັງຄົມຜ່ານການອອກແຮງງານທາງຮ່າງກາຍຂອງ ເຂົາເຈົ້າ (Sudras); ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ຜ່ານ ຈິດໃຈ, ທັກສະ, ກະສິກຳ, ການຄ້າ, ການຄ້າ, ຊີວິດທຸລະກິດໂດຍທົ່ວໄປ (ໄວສະຍະ); ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານການບໍລິຫານ, ການບໍລິຫານ, ແລະ ການປົກປ້ອງ - ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ນັກຮົບ (ກະສັດ); ຜູ້ທີ່ມີລັກສະນະທາງຈິດໃຈ, ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ເປັນແຮງບັນດານໃຈທາງວິນຍານ (ພາມ). "ທັງການເກີດ ຫຼື ສິນລະລິກ ຫຼື ການສຶກສາ ຫຼື ບັນພະບຸລຸດບໍ່ສາມາດຕັດສິນໄດ້ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເກີດ ສອງຄັ້ງ (ເຊັ່ນ: ພາມ);" ມະຫາພາຣະຕະ ປະກາດວ່າ, "ມີແຕ່ລັກສະນະ ແລະ ການປະພຶດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດ ຕັດສິນໄດ້." **41-9** ມານູ ແນະນຳ ສັງຄົມເພື່ອສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ສະມາຊິກຂອງຕົນ ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາມີ ບັນຍາ, ຄຸນນະທຳ, ອາຍຸ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ຫຼື ສຸດທ້າຍແມ່ນຄວາມຮັ່ງມີ. ຄວາມຮັ່ງມີໃນອິນເດຍແບບເວດມັກຈະຖືກ ດູດຖຸກສະເໝີ ຖ້າພວກມັນຖືກກັກຖຸນໄວ້ ຫຼື ບໍ່ສາມາດໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງການກຸສົນໄດ້. ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີນ້ຳໃຈ ແລະ ມີ ຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍຈະຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມີຕຳແໜ່ງຕ່ຳໃນສັງຄົມ.

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອລະບົບຊົນຊັ້ນວັນນະແຂງກະດ້າງຂຶ້ນຕະຫຼອດຫຼາຍສັດຕະວັດຈົນກາຍເປັນ ການຜູກພັນທາງພັນທຸກຳ. ນັກປະຕິຮູບສັງຄົມເຊັ່ນຄານທີ່ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສັງຄົມຈຳນວນຫຼາຍໃນປະເທດ ອິນເດຍໃນປະຈຸບັນນີ້ ກຳລັງມີຄວາມຄືບໜ້າຊ້າໆແຕ່ແນ່ນອນໃນການຟື້ນຟູຄຸນຄ່າວັດຖຸບູຮານຂອງຊົນຊັ້ນວັນນະ, ໂດຍອີງໃສ່ຄຸນຄ່າທາງທຳມະຊາດເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນການເກີດ. ທຸກໆປະເທດໃນໂລກມີກຳມະກຳທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ແຕກຕ່າງກັນເພື່ອຮັບມືກັບ ແລະ ກຳຈັດ; ປະເທດອິນເດຍ, ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ໝັ້ນຄົງ, ຈະພິສູດຕົນເອງວ່າເທົ່າທຽມກັນກັບໜ້າທີ່ຂອງການປະຕິຮູບຊົນຊັ້ນວັນນະ.

ພາກໃຕ້ຂອງອິນເດຍແມ່ນໜ້າສົນໃຈຫຼາຍ ຈົນທ່ານໄຮວ໌ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຍຶດເວລາແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ ຂອງພວກເຮົາອອກໄປ. ແຕ່ເວລາ, ໃນຄວາມຫຍາບຄາຍທີ່ຍາວນານຂອງມັນ, ບໍ່ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມ ສຸພາບ. ຂ້າພະເຈົ້າມີກຳນົດຈະກ່າວຄຳປາໄສໃນກອງປະຊຸມສະຫຼຸບຂອງກອງປະຊຸມປັດຊະຍາອິນເດຍທີ່ມະຫາ ວິທະຍາໄລຄາລຄັດຕາໃນໄວໆນີ້. ໃນຕອນທ້າຍຂອງການຢ້ຽມຢາມເມືອງມີຊຸ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມສຸກກັບການ ສົນທະນາກັບທ່ານເຊີ ຊີວີ ຣາມັນ, ປະທານສະຖາບັນການສຶກສາອິນເດຍ. ວິທະຍາສາດ. ນັກຟີຊິກສາດອິນດູຜູ້ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຄົນນີ້ໄດ້ຮັບລາງວັນໂນແບລໃນປີ 1930 ສຳລັບການຄົ້ນພົບທີ່ສຳຄັນຂອງລາວໃນການແຜ່ ກະຈາຍຂອງແສງສະຫວ່າງ - "ຜົນກະທົບຂອງຣາມັນ" ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມນັກຮຽນທຸກຄົນໃນປະຈຸບັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານ Wright ໄດ້ໂບກມືອຳລາຝູງຊົນນັກສຶກສາ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ Madras ດ້ວຍຄວາມບໍ່ ເຕັມໃຈ, ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປທາງທິດເໜືອ. ໃນລະຫວ່າງທາງ ພວກເຮົາໄດ້ຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າວັດນ້ອຍໆທີ່ສັກສິດ ເພື່ອລະນຶກເຖິງ Sadasiva Brahman, **41-10**. ທີ່ມີເລື່ອງລາວຊີວິດອັນມະຫັດສະຈັນໃນສະຕະວັດທີ 18 ເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງໜາແໜ້ນ. ວິຫານ Sadasiva ຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າທີ່ Nerur, ສ້າງຂຶ້ນໂດຍ Raja ຂອງ Pudukkottai, ເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບການປົນປະຈາກພະເຈົ້າຫຼາຍຄັ້ງ.

ເລື່ອງລາວທີ່ແປກປະຫຼາດຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບ ສາດາສິວະ, ອາຈານທີ່ໜ້າຮັກ ແລະ ມີແສງສະຫວ່າງຢ່າງເຕັມທີ່, ຍັງຄົງມີຢູ່ໃນບັນດາຊາວບ້ານພາກໃຕ້ຂອງອິນເດຍ. ມື້ໜຶ່ງ, ນາງໄດ້ຈົມຢູ່ໃນ ສະມາທິ ຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳກາເວຣີ, ແລະ ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າຖືກນ້ຳຖ້ວມພັດໄປຢ່າງກະທັນຫັນ. ຫຼາຍອາທິດຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ດິນ ເລິກ. ເມື່ອຊ່ວນຂອງຊາວບ້ານຕຳໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ໄພ່ພົນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຍ່າງໜີໄປຢ່າງວ່ອງໄວ.

ສາດາສິວະບໍ່ເຄີຍເວົ້າ ຫຼື ໃສ່ຜ້າເລີຍ. ເຊົ້າມື້ໜຶ່ງ ໂຍຄະເບື້ອຍກາຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນຂອງຫົວໜ້າຊົນເຜົ່າມູຮຳ

ມັດຢ່າງບໍ່ມີພິທີການ. ພວກສະຕີຂອງລາວຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈ; ນັກຮິບໄດ້ປະທະກັບຄືນປ່າເຖືອນ. ດາບ
ແຮງດັນ ທີ່ ສາດາສິວາ, ຂອງໃຜ ແຂນ ແມ່ນ ຖືກຕັດອອກ. ເຫ ນາຍ ໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ໂດຍບໍ່ເປັນຫ່ວງ.

ດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈທີ່ເອົາຊະນະໃຈ, ຊາວມຸດສະລິມໄດ້ຍົກແຂນຂຶ້ນຈາກພື້ນແລະຕິດຕາມ Sadasiva. ໂຍຄະ ໄດ້ເອົາແຂນຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນຕໍ່ທີ່ມີເລືອດອອກຢ່າງງຽບໆ. ເມື່ອນັກຮົບໄດ້ຂໍຄໍາແນະນໍາທາງວິນຍານຢ່າງຖ່ອມ ຕົວ, Sadasiva ໄດ້ຂຽນດ້ວຍນິວມີຂອງລາວໃສ່ດິນຊາຍວ່າ:

"ເຮັດ ບໍ່ ເຮັດ ສິ່ງ ເຈົ້າ ຕ້ອງການ, ແລະ ແລ້ວ ເຈົ້າ ອາດຈະ ເຮັດ ສິ່ງ ເຈົ້າ ຄື."

ຊາວມຸສລິມໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໃຫ້ສູງສິ່ງຂຶ້ນສູ່ສະພາບຈິດໃຈທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະເຂົ້າໃຈຄໍາແນະນໍາທີ່ຂັດ ແຍ້ງຂອງໄຟພົນວ່າເປັນຜູ້ນໍາທາງໄປສູ່ອິດສະລະພາບຂອງຈິດວິນຍານໂດຍຜ່ານການຄວບຄຸມອະຕະ.

ເດັກນ້ອຍໃນໝູ່ບ້ານເຄີຍສະແດງຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ໜ້າ Sadasiva ທີ່ຈະໄປເບິ່ງງານບຸນທາງສາສະໜາ Madura ເຊິ່ງຢູ່ຫ່າງອອກໄປ 150 ໄມ. ໂຍຄະໄດ້ບອກເດັກນ້ອຍວ່າພວກເຂົາຄວນແຕ່ຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ເບິ່ງ! ທັນໃດນັ້ນກຸ່ມທັງໝົດກໍ່ຖືກພາໄປ Madura. ເດັກນ້ອຍໄດ້ຍ່າງໄປມາຢ່າງມີຄວາມສຸກໃນບັນດາຜູ້ມານະ ມັດສະການຫຼາຍພັນຄົນ. ພາຍໃນສອງສາມຊົ່ວໂມງ, ໂຍຄະໄດ້ນໍາເອົາກ້ອນນ້ອຍໆຂອງລາວກັບບ້ານດ້ວຍ ຜ້າຫົມທີ່ລຽບງ່າຍຂອງລາວ. ຮູບແບບການຂົນສົ່ງ. ພໍແມ່ທີ່ຕົກຕະລົງໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວທີ່ມີຊີວິດຊີວາກ່ຽວກັບ ຂະບວນແຕ່ຮູບພາບຕ່າງໆ, ແລະສັງເກດເຫັນວ່າເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນກໍາລັງຖືຖົງເຂົ້າໝົມ Madura.

ຊາຍໜຸ່ມທີ່ບໍ່ເຊື່ອຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພະສົງ ແລະ ເລື່ອງລາວດັ່ງກ່າວ. ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາລາວໄດ້ເຂົ້າຫາ ສາດາສິວະ.

"ອາຈານ," ລາວເວົ້າຢ່າງດູດູກ, "ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ພາຂ້ອຍໄປງານບຸນ, ຄືກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເດັກນ້ອຍ ຄົນອື່ນໆໃນມື້ວານນີ້?"

ສາດາສິວະໄດ້ປະຕິບັດຕາມ; ເດັກຊາຍຄົນນັ້ນທັນທີພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນບັນດາຝູງຊົນໃນເມືອງທີ່ຫ່າງໄກ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ ດີ! ໄຟພົນຢູ່ໃສ່ເມືອງຊາຍໜຸ່ມຢ່າກອອກໄປ? ເດັກຊາຍທີ່ອິດເມືອຍໄດ້ໄປຮອດບ້ານຂອງລາວດ້ວຍວິທີການຢ່າງ ແບບບູຮານ ແລະ ທໍາມະດາ.

41-1 : ນາງສາວ ເບດຊີ, ບໍ່ສາມາດ ໄປຫາ ຮັກສາ ທີ່ ເຄືອນໄຫວ ຈັງຫວະ ຕັ້ງ ໂດຍ ທ່ານ ໂຣທ໌ ແລະ ຕົວ ຂ້ອຍເອງ, ຍັງຄົງຢູ່ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ ດ້ວຍ ຂອງຂ້ອຍ ຍາດພີ່ນ້ອງຢູ່ Calcutta.

41-2 ເຂື່ອນແຫ່ງນີ້, ເປັນການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່, ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ເມືອງ Mysore ແລະ ໃຫ້ພະລັງງານແກ່ໂຮງງານສໍາລັບຜ້າໄໝ, ສະບູ ແລະ ນໍ້າມັນໄມ້ຈັນ. ຂອງທີ່ລະນຶກໄມ້ຈັນຈາກ Mysore ມີ ກິນຫອມທີ່ໜ້າຮັກເຊິ່ງເວລາບໍ່ມີວັນໝົດໄປ; ເລັກນ້ອຍ ເຂັມປັກ ພື້ນຄົນຊີວິດ ທີ່ ກິນ ໄມ້ຊໍ່ ອວດອ້າງ ບາງອັນ ຂອງ ທີ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຜູ້ບຸກເບີກ ອຸດສາຫະກໍາ ວິສາຫະກິດ ໃນ ອິນເດຍ, ລວມທັງ ບໍ່ແຮ່ຄໍາ Kolar, ໂຮງງານນໍ້າ ຕານ Mysore, ໂຮງງານເຫຼັກ ແລະ ເຫຼັກກໍາຂະໜາດໃຫຍ່ຢູ່ Bhadravati, ແລະ ທາງລົດໄຟລັດ Mysore ລາຄາຖືກ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເຊິ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍແຫ່ງໃນລັດ 30,000 ຕາລາງໄມລ໌.

ເທ ມະຫາຣາຊາ ແລະ ຢູວະຣາຊາ WHO ແມ່ນ ຂອງຂ້ອຍ ໂຮສ ໃນ ໄມຊຸ ໃນ 1935 ມີ ທັງສອງ ບໍດົນມານີ ໄດ້ ເສຍຊີວິດ. ເທ ລູກຊາຍ ຂອງ ທີ່ ຢູວະຣາຊາ, ມະຫາຣາຊາໃນປະຈຸບັນ, ເປັນຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີຄວາມກ້າຫານ, ແລະ .ໄດ້ເພີ່ມໂຮງງານຜະລິດເຮືອບິນຂະໜາດໃຫຍ່ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກໍາຂອງເມືອງ Mysore

41-3 : ຫົກ ປະລິມານ ໃນ ບູຮານ ອິນເດຍ (ຄາວຕາ, 1879).

ທັງສອງ ອາເລັກຊານເດີ ຫຼື ໃດກໍ່ໄດ້ ຂອງ ຂອງລາວ ນາຍພົນ ເຄີຍ ຂ້າມ ທີ່ ແມ່ນໍ້າຄົງຄາ. ການ :41-5 ຄົ້ນພົບ ກໍານົດແລ້ວ ຄວາມຕ້ານທານ ໃນ ທິດຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ, ທີ່ ມາເຊໂດເນຍ ກອງທັບ ປະຕິເສດ ໄປ ຫາ ເຈາະເຂົ້າ ໂກກວ່າ; ອາເລັກຊານເດີ ແມ່ນ ບັງຄັບ ໄປຫາ ອອກ ອິນເດຍ ແລະ ສະແຫວງຫາ ການຍຶດ .ຄອງຂອງລາວໃນເປີເຊຍ

41-5 : ຈາກ ອັນນີ້ ຄໍາຖາມ ພວກເຮົາ ອາດຈະ ການຄາດເດົາ ນັ້ນ ທີ່ "ລູກຊາຍ ຂອງ ຊູສ ມີ ອັນ ເປັນບາງ ໂອກາດ ສົ່ງໄສ ນັ້ນ ລາວ ມີ ແລ້ວ ໄດ້ບັນລຸ ຄວາມສົມບູນ.

41-6 : ທັງໝົດ ພາສາກຣີກ ຜູ້ສັງເກດການ ຄໍາເຫັນ ໃນ ທີ່ ການຂາດແຄນ ຂອງ ການເປັນຂ້າທາດ ໃນ ອິນເດຍ, ກ ຄຸນສົມບັດ ທີ່ ສໍາເລັດ ຄວາມແຕກຕ່າງ ດ້ວຍ ທີ່ ໂຄງສ້າງ ຂອງສັງຄົມກຣີກ.

41-7 : ສ້າງສັນ ອິນເດຍ ໂດຍ ສາດສະດາຈານ. ເບນອຍ ກຸມາຣ ຊາກາ ໃຫ້ ກ ຮອບດ້ານ ຮູບພາບ ຂອງ ຂອງ ອິນເດຍ ບູຮານ ແລະ ທັນສະໄໝ

ຜົນສຳເລັດ ແລະ ແຕກຕ່າງ ຄຳ ໃນ ເສດຖະສາດ, ທາງການເມືອງ ວິທະຍາສາດ, ວັນນະກຳ, ສິລະປະ, ແລະ ສັງຄົມ ປັດຊະຍາ. (ລາຮຸ້ນ: Motilal Banarsi Dass, Publishers, 1937, 714 ໜ້າ, \$5.00.)

ອີກອັນໜຶ່ງ ແນະນຳ ປະລິມານ ແມ່ນ ອິນເດຍ ວັດທະນະທຳ ຜ່ານ ເທ ອາຍຸ , ໂດຍ ສ. ວ. ເວເນດສະວາຣາ .(ໃໝ່ ຢອກ: ລອງແມນສ໌ ສີຂຽວ & ບໍລິສັດ, \$5.00)

41-8 : ມານູ ແມ່ນ ທີ່ ສາກົນ ຜູ້ອອກກົດໝາຍ; ບໍ່ ຢູ່ຄົນດຽວ ສຳລັບ ອິນດູ ສັງຄົມ, ແຕ່ ສຳລັບ ທີ່ ໂລກ. ທັງໝົດ ລະບົບຕ່າງໆ ຂອງ ສະຫຼາດ ສັງຄົມ ລະບົບການ ແລະ ແມ່ນແຕ່ ຄວາມຍຸຕິທຳ ແມ່ນ ມີລວດລາຍ ຫຼັງຈາກ ມານູ. ນິເຊ ມີ ຈ່າຍແລ້ວ ທີ່ ກຳລັງຕິດຕາມ ການສະແດງຄວາມເຄົາລົບ: "ຂ້ອຍ ຮູ້ ຂອງ ບໍ່ ປຶ້ມ ໃນ ເຊິ່ງ ສະນັ້ນ ລະອຽດອ່ອນຫຼາຍ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ສິ່ງຂອງ ແມ່ນ ກ່າວວ່າ ໄປຫາ ຜູ້ຍິງ ເປັນ ໃນ ທີ່ ປຶ້ມ ກົດໝາຍ ຂອງ ມານູ ; ເຫຼົ່ານັ້ນ ເກົ່າ ໜວດສີເທົາ ແລະ ໄຜ່ພັນ ມີ ກ ລັກສະນະການເປັນຄົນກ້າຫານຕໍ່ຜູ້ຍິງ ເຊິ່ງບາງທີອາດຈະບໍ່ມີໃຜທຽບໄດ້... ເປັນຜົນງານທີ່ມີສະຕິປັນຍາ ແລະ ດີກວ່າທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ... ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄຸນຄ່າອັນສູງສົ່ງ, ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສົມບູນແບບ, ດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ "ແມ່ນແລ້ວ" ຕໍ່ຊີວິດ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີເດັ່ນຂອງສະຫວັດດີພາບໃນຕົວມັນເອງ ແລະ ຕໍ່ຊີວິດ; ດວງອາທິດສ່ອງແສງໃສ່ປຶ້ມ ທັງໝົດ."

41-9 : "ການລວມເຂົ້າກັນ ໃນ ໜຶ່ງ ຂອງ ເຫຼົ່ານີ້ ສີ ຊິນຊັນວັນນະ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຂຶ້ນກັບ ບໍ່ ໃນ ກ ຂອງ ຜູ້ຊາຍ ການເກີດ ແຕ່ ໃນ ຂອງລາວ ທຳມະຊາດ ຄວາມອາດສາມາດ ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ໂດຍ ທີ່ ເປົ່າໝາຍ ໃນ ຊີວິດ ລາວ ໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງ ໄປຫາ ບັນລຸ" ອັນ ບົດຄວາມ ໃນ ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ ສຳລັບ ມັງກອນ, 1935, ບອກ ພວກເຮົາ. "ອັນນີ້ ເປົ່າໝາຍສາມາດ ເປັນ (1) ກາ ມາ ຄວາມປາຖະໜາ ກົດຈະກຳ ຂອງ ທີ່ ຊີວິດ ຂອງ ທີ່ ຄວາມຮູ້ສຶກ (ສຸທຣາ ຂັ້ນຕອນ), (2) ອາ ທາ ໄດ້ຮັບ, ຕອບສະໜອງ ແຕ່ ການຄວບຄຸມ ຄວາມປາຖະໜາ (ໄລຍະ *Vaisya*), (3) ທັມ , ການມີວິໄນໃນຕົນເອງ, ຊີວິດຂອງຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການກະທຳທີ່ຖືກຕ້ອງ (ໄລຍະ *Kshatriya*), (4) *moksha* , ການປົດປ່ອຍ, ທີ່ ຊີວິດ ຂອງ ຈິດວິນຍານ ແລະ ທາງດ້ານສາສະໜາ ການສອນ ພາມ ຂັ້ນຕອນ). ເຫຼົ່ານີ້ ສີ ຊິນຊັນວັນນະ ສະແດງຜົນ ການບໍລິການ ສູ່ມະນຸດໂດຍ (1) ຮ່າງກາຍ, (2) ຈິດໃຈ, (3) ຄວາມຕັ້ງໃຈ, (4) ວິນຍານ.

ສີຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນໃນ ຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອັນເປັນນິດຂອງທຳມະຊາດ," ທາມະ , ຣາຊາ , ແລະ ສັດຕະວະ : ການກົດຂວາງ, ກົດຈະກຳ, ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວ; ຫຼື, ມວນສານ, ພະລັງງານ, ແລະ ສະຕິປັນຍາ. ເທ ສີ ທຳມະຊາດ ຊິນຊັນວັນນະ ແມ່ນ ໝາຍແລ້ວ ໂດຍ ທີ່ ກູນາສ ເປັນ (1) ທາມາສ (ຄວາມບໍ່ຮູ້), (2) ທາມາສ ຣາຊາ (ສ່ວນປະສົມ ຂອງ ຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ກົດຈະກຳ), (3) ຣາຊາ-ສັດຕະວະ (ສ່ວນປະສົມ ຂອງ ຂວາ ກົດຈະກຳ ແລະ ການເປີດເຜີຍ), (4) ສັດຕະວະ (ການເປີດເຜີຍ). ດັ່ງນັ້ນ ມີ ທຳມະຊາດ ໝາຍແລ້ວ ທຸກໆ ຜູ້ຊາຍ ດ້ວຍ ຂອງລາວ ຊິນຊັນ, ໂດຍ ທີ່ ການມີອິດທິພົນໃນຕົວເອງຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ການປະສົມປະສານຂອງສອງຢ່າງຂອງ *gunas*. ແນ່ນອນວ່າມະນຸດທຸກຄົນມີທັງສາມ *gunas* ໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານຈະສາມາດກຳນົດວັນນະໂລກ ຫຼື ສະຖານະພາບວິວັດທະນາການຂອງມະນຸດໄດ້ .ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ເຖິງ ກ ແນ່ນອນ ຂອບເຂດ, ທັງໝົດ ການແຂ່ງຂັນ ແລະ ບັນດາຊາດ ສັງເກດ ໃນ ການປະຕິບັດ, ຖ້າ ບໍ່ ໃນ" ທິດສະດີ, ທີ່ ຄຸນສົມບັດ ຂອງ ຊິນຊັນ. ຢູ່ໃສ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ໃບອະນຸຍາດທີ່ດີ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ອິດສະລະພາບ, ໂດຍສະເພາະ ໃນ ການແຕ່ງງານລະຫວ່າງຄົນ ລະຫວ່າງ ສຸດຂີດ ໃນ ທີ່ ທຳມະຊາດ ຊິນຊັນ, ທີ່ ເຊືອຊາດ ຫຼຸດລົງ ຫາຍໄປ ແລະ ສູນພັນໄປ. ປຸຣະນະ ສຳຫິຕາ ປຽບທຽບລູກຫຼານຂອງການປະສົມພັນດັ່ງກ່າວກັບລູກ ປະສົມທີ່ບໍ່ມີລູກ, ຄືກັບລໍທີ່ບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍພັນຂອງຊະນິດພັນຂອງມັນເອງໄດ້. ຊະນິດພັນທຽມໃນທີ່ສຸດກໍ ຈະຖືກກຳຈັດ. ປະຫວັດສາດສະເໝີຫຼັກຖານຫຼາຍຢ່າງ. ຂອງ ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ດີຫຼາຍ ການແຂ່ງຂັນ ເຊິ່ງ ບໍ່ ຍາວກວ່າ ມີ ໃດກໍໄດ້ ການດຳລົງຊີວິດ ຜູ້ຕາງໜ້າ. ເທ ຊິນຊັນ ລະບົບ ຂອງ ອິນເດຍ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບເຄຣດິດ ແລ້ວ ໂດຍນາງ ສ່ວນຫຼາຍ ເລິກເຊິ່ງ ນັກຄິດ ດ້ວຍ ການເປັນ ທີ່ ກວດສອບ ຫຼື ການປ້ອງກັນ ຕໍ່ຕ້ານ ໃບ ອະນຸຍາດ ເຊິ່ງ ມີ ຮັກສາໄວ້ ທີ່ ຄວາມບໍລິສຸດ ຂອງ ທີ່ ເຊືອຊາດ ແລະ ນຳມັນມາຢ່າງປອດໄພຜ່ານການ ".ປ່ຽນແປງຫຼາຍພັນປີ, ໃນຂະນະທີ່ເຊືອຊາດອື່ນໆໄດ້ຫາຍໄປຢ່າງບໍ່ມີວັນລືມ

41-10 : ຊື່ເຕັມຂອງລາວແມ່ນ Sri Sadasivendra Saraswati Swami. ຜູ້ສືບທອດອັນສະຫງ່າງາມໃນສາຍ Shankara ຢ່າງເປັນທາງການ, Jagadguru ສີ ຊັງກາຣາຈາຣຍາ ຂອງ ສຣິງເກຣີ ຄະນິດສາດ, ຂຽນ ອັນ ເປັນແຮງບັນດານ ໃຈ ບິດກະວີ ອຸທິດຕົນ ໄປຫາ ສາດາສິວາ. ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ ສຳລັບ ກໍລະກົດ, 1942, ໄດ້ລົງບົດຄວາມ ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງ Sadasiva.

ບົດ: 42

ສຸດທ້າຍ ມີ ດ້ວຍ ຂອງຂ້ອຍ ກູຣູ

"ກູຣູຈີ, ຂ້າພະເຈົ້າຕິໃຈທີ່ພົບທ່ານຢູ່ຄົນດຽວເຊົ້າມືນີ້." ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໍມາຮອດວັດເຊຣໍາບໍ່, ໂດຍມີນ້ຳໝັກທີ່ມີ ກິນຫອມຂອງໝາກໄມ້ ແລະ ດອກກູຫລາບຕິດຕົວມານຳ. ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ແນມເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນ.

"ຫຍັງ ແມ່ນ ຂອງເຈົ້າ ຄໍາຖາມ? ອາຈານ ເບິ່ງແລ້ວ ກ່ຽວກັບ ທີ່ ຫ້ອງ ເປັນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາວ ແມ່ນ ກຳລັງຊອກຫາ ໝີ່."

"ກູຣູຈີ, ຂ້ອຍມາຫາເຈົ້າຕອນຍັງນ້ອຍຢູ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍ; ບັດນີ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຜົມ ຫງອກ ຫຼື ສອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກທຶງຽບໆໃຫ້ຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງທຳອິດຈົນເຖິງຕອນນີ້, ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ເທື່ອໜຶ່ງ ພຽງແຕ່, ໃນ ທີ່ ມີ ຂອງ ການປະຊຸມ, ມີ ເຈົ້າ ເຄີຍ ກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍ ຄວາມຮັກ ເຈົ້າ? ຂ້ອຍ ເບິ່ງແລ້ວ ທີ່ ລາວ ຢ່າງອ້ອນວອນ."

ພຣະອາຈານໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງລົງ. "ໂຍຄະນັນດາ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເອົາຄວາມຮູ້ສຶກອົບອຸ່ນທີ່ຫົວໃຈທີ່ບໍ່ມີຄຳເວົ້າປົກປ້ອງໄວ້ ໃຫ້ອອກມາສູ່ໂລກແຫ່ງການເວົ້າບໍ່?"

"ກູຣູຈີ, ຂ້ອຍ ຮູ້ ເຈົ້າ ຄວາມຮັກ ຂ້ອຍ, ແຕ່ ຂອງຂ້ອຍ ມະນຸດ ຫຼ ເຈັບປວດ ໄປຫາ ໄດ້ຍິນ ເຈົ້າ ເວົ້າ ສະນັ້ນ."

"ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ. ໃນຊ່ວງຊີວິດສົມລົດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍມັກຢາກໄດ້ລູກຊາຍເພື່ອຝຶກຝົນໃນ ເສັ້ນທາງໂຍຄະ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍພໍໃຈ; ໃນເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ." ສອງຢົດນ້ຳຕາໃສ່ໆ ຢືນຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງ ສີ ຍຸກເຕສວະຣ. "ໂຍຄະນັນດາ, ຂ້ອຍຮັກເຈົ້າສະເໝີ."

"ຄຳຕອບຂອງເຈົ້າຄືໜັງສືຜ່ານແດນໄປສະຫວັນຂອງຂ້ອຍ." ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍມີນ້ຳໜັກເພີ່ມຂຶ້ນ, ລະລາຍໄປຕະຫຼອດການກັບຄຳເວົ້າຂອງລາວ. ຂ້ອຍມັກສົງໄສກັບຄວາມງຽບຂອງລາວ. ໂດຍຮູ້ວ່າລາວບໍ່ມີອາລົມ ແລະ ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ສະຫງົບລົງ, ແຕ່ບາງຄັ້ງຂ້ອຍຢ້ານວ່າຂ້ອຍບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການເຮັດໃຫ້ລາວພໍໃຈ ຢ່າງເຕັມທີ່. ລັກສະນະຂອງລາວເປັນລັກສະນະທີ່ແປກປະຫຼາດ, ບໍ່ເຄີຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງສົນເຊີງ; ເປັນລັກສະນະທີ່ ເລິກເຊິ່ງແລະສະຫງົບ, ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຕໍ່ໂລກພາຍນອກ, ເຊິ່ງລາວເຄີຍລືນກາຍຄຸນຄ່າຂອງຜະມາດົນແລ້ວ.

ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊົມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ Albert Hall ໃນ Calcutta, Sri Yukteswar ໄດ້ຖືກລົງທຶນຈະນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂ້າພະເຈົ້າເທິງເວທີ, ພ້ອມກັບ Maharaja ຂອງ Santosh ແລະ ເຈົ້າຄອງນະຄອນ Calcutta. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອາຈານບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນຫຍັງກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງເພິ່ນເປັນບາງຄັ້ງຄາວໃນລະຫວ່າງການກ່າວຄຳປາໄສຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນແວວຕາທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງເພິ່ນ.

ຈາກນັ້ນກໍມີການສົນທະນາຕໍ່ໜ້ານັກສຶກສາເກົ່າຂອງວິທະຍາໄລ Serampore. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງ ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນເກົ່າຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫລຽວເບິ່ງ "ພະສົງບ້າ" ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ, ນ້ຳ ຕາແຫ່ງຄວາມສຸກໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງບໍ່ອາຍ. ອາຈານສອນປັດຊະຍາທີ່ປາກເປົ່າຂອງຂ້ອຍ, ດຣ. ໂກຊາລ, ໄດ້ ຍ່າງມາຫັກທາຍຂ້ອຍ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໃນອະດີດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກລະລາຍໄປໂດຍຍຸກສະໄໝຂອງ ນັກເຄມີສາດ.

ງານບຸນລະດູໜາວໄດ້ຖືກສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນທ້າຍເດືອນທັນວາທີ່ວັດ Serampore. ເຊັ່ນເຄີຍ, ສານຸສິດຂອງ Sri Yukteswar ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຈາກໄກແລະໃກ້. *sankirtans* ອຸທິດຕົນ, ດ່ຽວດ້ວຍສຽງຫວານຂອງ Kristo-da, ງານລ້ຽງທີ່ຮັບໃຊ້ໂດຍສານຸສິດໝູ່ມ, ຄຳປາໄສທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງອາຈານພາຍໃຕ້ດວງດາວໃນເດີນທີ່ແອອັດຂອງອາສ ຣາມ - ຄວາມຊົງຈຳ, ຄວາມຊົງຈຳ! ງານບຸນທີ່ມີຄວາມສຸກໃນຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ! ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄືນນີ້ຈະມີ ລັກສະນະໃໝ່.

"ໂຍຄະນັນດາ, ກະລຸນາກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ກອງປະຊຸມເປັນພາສາອັງກິດ." ຕາຂອງອາຈານເປັງປະກາຍໃນຂະນະທີ່ ເພິ່ນໄດ້ຮ້ອງຂໍທີ່ຜິດປົກກະຕິສອງເທື່ອນີ້; ເພິ່ນກຳລັງຄິດເຖິງສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຢູ່ເທິງເຮືອກ່ອນການບັນຍາຍຄັ້ງ ທຳອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນພາສາອັງກິດບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ຜູ້ຟັງທີ່ເປັນພິນ້ອງກັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຟັງ, ແລະສິນສຸດດ້ວຍການສະແດງຄວາມເຄົາລົບຢ່າງແຮງກ້າຕໍ່ຄູຂອງພວກເຮົາ.

"ການຊີ້ນຳທີ່ສະຖິດຢູ່ຫົວຫຸກແຫ່ງຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ຄົນດຽວເທິງເຮືອອາຍນ້ຳມະຫາສະໝຸດ,"
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະຫຼຸບ, "ແຕ່ທຸກໆມື້ຕະຫຼອດສິບຫ້າປີຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນດິນແດນອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານແລະເປັນມິດ
ຂອງອາເມລິກາ."

ຫຼັງຈາກແຂກອອກໄປແລ້ວ, ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍໄປຫ້ອງນອນດຽວກັນກັບທີ່ - ພຽງແຕ່ຄັງດຽວ, ຫຼັງຈາກງານບຸນໃນຊ່ວງຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍ - ຂ້ອຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນອນຢູ່ເທິງຕຽງໄມ້ຂອງລາວ. ຄືນນີ້ ຄູ່ຂອງຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນຢ່າງງຽບໆ, ເປັນຮູບເຄິງວົງມົນຂອງສາວິກຢູ່ຕົ້ນຂອງລາວ. ລາວຍົມໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຢ່າງໄວວາ.

"ໂຍຄະນັນດາ, ເຈົ້າຈະອອກໄປ Calcutta ດຽວນີ້ບໍ່? ກະລຸນາກັບຄືນມານີໃນມືອິນ. ຂ້ອຍມີບາງສິ່ງທີ່ຈະບອກເຈົ້າ."

ໃນຕອນບ່າຍມື້ຕໍ່ມາ, ດ້ວຍຄໍາອວຍພອນງ່າຍໆສອງສາມຄໍາ, ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ມອບນາມມະຍົດຕື່ມອີກໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ປະຣະມຮັນສາ . **42-1**

"ດຽວນີ້ມັນໄດ້ປ່ຽນແທນຕໍາແໜ່ງເກົ່າຂອງເຈົ້າຢ່າງເປັນທາງການ ຄື ສະວາມີ ," ລາວເວົ້າໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າລາວ. ດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນຢ່າງງຽບໆ ຂ້ອຍຄິດເຖິງການຕໍ່ສູ້ທີ່ນັກຮຽນອາເມລິກາຂອງຂ້ອຍຈະຕ້ອງຜ່ານຜ່າເພື່ອການອອກສຽງຂອງຄໍາ ວ່າ ພາຣໍາຮັນຊາຈີ . **42-2**

"ໜ້າວຽກຂອງຂ້ອຍຢູ່ເທິງໂລກນີ້ໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ; ເຈົ້າຕ້ອງສືບຕໍ່." ອາຈານເວົ້າຢ່າງງຽບໆ, ສາຍຕາຂອງລາວສະຫງົບແລະອ່ອນໄຫວ. ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເຕັ້ນແຮງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ.

"ກະລຸນາສົ່ງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງມາຮັບຜິດຊອບອາສາມາດຂອງພວກເຮົາທີ່ Puri," Sri Yukteswar ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ຂ້າພະເຈົ້າຝາກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄວ້ໃນກໍາມີຂອງທ່ານ. ທ່ານຈະສາມາດລ່ອງເຮືອຂອງຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ຂອງອົງການໄປສູ່ຝັ່ງສະຫວັນໄດ້ຢ່າງສໍາເລັດຜົນ."

ໃນ ນ້ຳຕາ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ກອດ ຂອງລາວ ຕົ້ນ; ລາວ ດອກກຸຫລາບ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ ຂ້ອຍ ຢ່າງໜ້າຮັກ

ມື້ຕໍ່ມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນສາວິກຄົນໜຶ່ງຈາກ Ranchi ຊື່ Swami Sebananda ແລະສົ່ງລາວໄປ Puri ເພື່ອຮັບໜ້າທີ່ເປັນອາຣາມ. **42-3** ຕໍ່ມາ ຄູ່ບາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສິນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບລາຍລະອຽດທາງກົດໝາຍຂອງການຕົກລົງຊັບສິນຂອງລາວ; ລາວຢາກປ້ອງກັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຝ່ອງຮ້ອງໂດຍຍາດພີ່ນ້ອງ, ຫຼັງຈາກລາວເສຍຊີວິດ, ສໍາລັບການຄອບຄອງວັດສອງແຫ່ງ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆຂອງລາວ, ເຊິ່ງລາວຕ້ອງການໂອນກໍາມະສິດໃຫ້ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ. ເພື່ອຈຸດປະສົງການກຸສົນ.

"ບໍ່ດົນມານີ້ໄດ້ມີການຈັດແຈງໃຫ້ Master ໄປຢ້ຽມຢາມ Kidderpore, **42-4** " ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໄປ." ອະມຸລາຢາບາບູ, ພີ່ນ້ອງສາວິກ, ໄດ້ກ່າວຄໍາເວົ້ານີ້ກັບຂ້ອຍໃນຕອນບ່າຍມື້ໜຶ່ງ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີສັນຍານເຕືອນໄພເປັນໆເກີດຂຶ້ນ. ຕໍ່ຄໍາຖາມຮີບດ່ວນຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ຕອບພຽງແຕ່ວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປ ຄິດເດີໂປຣ ອີກຕໍ່ໄປ." ຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ, ພຣະອາຈານສັນສະເທືອນຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຢ້ານກົວ.

("ຄວາມຜູກພັນກັບທີ່ຢູ່ອາໄສທາງຮ່າງກາຍ, ເກີດຂຶ້ນຈາກລັກສະນະຂອງມັນເອງ [ເຊັ່ນ: ເກີດຂຶ້ນຈາກຮາກຖານອັນຍາວນານ, ປະສົບການໃນອະດີດຂອງຄວາມຕາຍ],” Patanjali ຂຽນ, **42-5** "ມີຢູ່ໃນລະດັບເລັກນ້ອຍເຖິງແມ່ນວ່າໃນໄລຍະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່." ໃນບາງຄໍາປາໄສຂອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍເຄີຍເພີ່ມວ່າ: "ຄືກັນກັບນົກທີ່ຖືກຂັງຢູ່ໃນກະຕ່າຍາວລັງເລທີ່ຈະອອກຈາກບ້ານທີ່ຄຸ້ນເຄີຍຂອງມັນເມື່ອປະຕູຖືກເປີດ."

"ກູຣູຈີ," ຂ້ອຍ ຂໍຮ້ອງ ລາວ ດ້ວຍ ກ ຮ້ອງໄຫ້ "ຢ່າ ເວົ້າ ນັ້ນ! ບໍ່ເຄີຍ ເວົ້າອອກມາ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຄໍາສັບ ໄປຫາ ຂ້ອຍ!"

ໃບໜ້າຂອງສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ຜ່ອນຄາຍລົງດ້ວຍຮອຍຍົມທີ່ສະຫງົບສຸກ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະໃກ້ຈະຮອດວັນເກີດຄົບຮອບ 81 ປີ, ແຕ່ລາວເບິ່ງຄືວ່າມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ຂ້ອຍໄດ້ອາບແດດທຸກໆມື້ໃນແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຄູບາຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ເວົ້າອອກມາແຕ່ຮູ້ສຶກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ກຳຈັດຄຳແນະນຳຕ່າງໆທີ່ລາວໄດ້ໃຫ້ກ່ຽວກັບການຈາກໄປຂອງລາວອອກຈາກຈິດສຳນຶກຂອງຂ້ອຍ.

"ທ່ານ, ງານ *Kumbha Mela* ຈະຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນມີທີ Allahabad." ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ອາຈານເຫັນວ່າ ງານ *mela* ມີວັນທີແນວໃດ. ປະຕິທິນພາສາເບັງກາລີ **42-6**

"ເຮັດ ເຈົ້າ ແທ້ໆ ຕ້ອງການ ໄປຫາ ໄປບໍ່?"

ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມລັງເລໃຈຂອງ Sri Yukteswar ທີ່ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຈາກລາວ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, "ຄັງໜຶ່ງ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບອັນປະເສີດຂອງ Babaji ທີ່ Allahabad *kumbha* . ບາງທີຄັງນີ້ຂ້ອຍອາດຈະໂຊກດີພໍທີ່ຈະໄດ້ເຫັນລາວ."

"ຂ້ອຍບໍ່ຄິດວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ພົບລາວຢູ່ນັ້ນ." ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍກໍ່ງຽບໄປ, ບໍ່ຢາກຂັດຂວາງແຜນການຂອງຂ້ອຍ.

ເມື່ອຂ້ອຍອອກເດີນທາງໄປອາລາຮາບັດໃນມື້ຕໍ່ມາກັບກຸ່ມນ້ອຍໆ, ພຣະອາຈານໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍຢ່າງງຽບໆໃນລັກສະນະປົກກະຕິຂອງເພິ່ນ. ເບິ່ງຄືວ່າຂ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້ເຖິງຜົນສະທ້ອນໃນທັດສະນະຄະຕິຂອງ Sri Yukteswar ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍປະສົບກັບການຖືກປັງຄັບໃຫ້ເປັນພະຍານເຖິງການເສຍຊີວິດຂອງຄູ່ຂອງຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ມີທາງອອກ. ມັນເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍສະເໝີວ່າ, ເມື່ອຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຮັກທີ່ສຸດເສຍຊີວິດໄປ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດແຈງດ້ວຍຄວາມເມດຕາໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ. **42-7**

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ໄປຮອດ *Kumbha Mela* ໃນວັນທີ 23 ມັງກອນ 1936. ຝູງຊົນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບສອງຫຼາຍລ້ານຄົນແມ່ນພາບທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ, ແມ່ນແຕ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈ. ພອນສະຫວັນທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງປະຊາຊົນອິນເດຍແມ່ນຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວຊາວກະສິກອນທີ່ຕຳຮ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ຄຸນຄ່າຂອງພຣະວິນຍານ, ແລະຕໍ່ພະສົງ ແລະ ສາທູ ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຖິ້ມສາຍພົວພັນທາງໂລກເພື່ອສະແຫວງຫາສະຖານທີ່ສັກສິດ. ມີຄົນປອມຕົວ ແລະ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດຢູ່ແທ້, ແຕ່ອິນເດຍເຄົາລົບທຸກຄົນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງໝົດສະຫວ່າງດ້ວຍພອນສະຫວັນ. ຊາວຕາເວັນຕົກທີ່ກຳລັງເບິ່ງພາບທີ່ກວ້າງຂວາງມີໂອກາດພິເສດທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງກຳມະຈອນຂອງແຜ່ນດິນ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານທີ່ອິນເດຍເປັນໜີ້ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີວັນດັບກ່ອນການເວລາຜ່ານໄປ.

ເທ ຜູ້ຍິງ ໂຍຄະ, ຊັງກາຣີ ໄມ ຈິວ, ເຫຼົ່ານັ້ນ ການດຳລົງຊີວິດ ສານຸສິດ ຂອງ ທີ ດີຫຼາຍ ທຣາຍລັງກາ ສະວາມີ.

ຮູບປັ້ນທີ່ໃສ່ຜ້າພັນຫົວນັ່ງຢູ່ຂ້າງໆນາໆແມ່ນ Swami Benoyananda, ຜູ້ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ ໂຍຄະ Ranchi ສໍາລັບເດັກຊາຍຂອງພວກເຮົາໃນ Bihar. ຮູບພາບດັ່ງກ່າວຖືກຖ່າຍທີ່ Hardwar *Kumbha Mela* ໃນປີ 1938; ໄພ່ພົນຍິ່ງມີອາຍຸໄດ້ 112 ປີໃນເວລານັ້ນ.

ກຣິສນານັນດາ, ທີ່ 1936 ອາລາບາດາ ກຸມພະ ເມ ລາ ດ້ວຍ ຂອງລາວ ອ່ອນໂຍນ ອາຫານມັງສະວິຣັດ ສິງ ໂຕຍິງ

ລະບຽງອາຫານຊັ້ນສອງຂອງວັດ Serampore ຂອງ Sri Yukteswar. ຂ້າພະເຈົ້ານັ່ງຢູ່ (ກາງ) ທີ່ຕີນ ຂອງຄູຣູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ມີທໍາອິດແມ່ນມີຫຼັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາເບິ່ງຢ່າງງຽບໆ. ຢູ່ທີ່ນີ້ມີຜູ້ອາບນ້ຳນັບບໍ່ຖ້ວນ, ພວມລອຍນ້ຳຢູ່ໃນ ແມ່ນ້ຳສັກສິດເພື່ອການອະໄພບາບ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພິທີການນະມັດສະການທີ່ສັກສິດ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີການບູຊາ ທີ່ກະແຈກກະຈາຍຢູ່ຕີນຂອງໄພ່ພົນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຝຸ່ນ; ການຫັນຫົວຂອງພວກເຮົາ, ແລະແຖວຊ້າງ, ມ້າທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງ

ແລະ ອຸດ Rajputana ທີ່ຍ່າງຊ້າໆ, ຫຼື ຂະບວນແຫ່ທາງສາສະໜາທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງ

ເບື້ອງກາຍ ສາທຸສ ໂບກມີ ຄ້ອນເທົາ ຂອງ ຄຳ ແລະ ເງິນ, ຫຼື ທຸງ ແລະ ສະຕຣີມເມີ ຂອງ ຜ່າໄໝ ກຳມະຫຍົ.

ພວກສະວະຊົນທີ່ນຸ່ງພຽງຜ້າກັງນັ່ງຢູ່ຢ່າງງຽບໆເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ, ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາປົກຄຸມດ້ວຍຂີ້ເຖົາທີ່ປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກຄວາມຮ້ອນແລະຄວາມໜາວ. ຕາທາງວິນຍານໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຈຸດດຽວຂອງແປ້ງໄມ້ຈັນ. ພວກສະວາມີຫົວໂກນໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຝູງຊົນຫຼາຍພັນຄົນ, ນຸ່ງເສື້ອສີເຫຼືອງອ່ອນໆ, ຖືໄມ້ໄຜ່ແລະຖ້ວຍຂໍ້ຫານ. ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ທີ່ ຜູ້ປະຖົມ ສັນຕິພາບເປັນ ພວກເຂົາ ຍ່າງ ກ່ຽວກັບ ຫຼື ຈັດຂຶ້ນ ປັດຊະຍາ ການສົນທະນາ ດ້ວຍ ສານຸສິດ.

ຢູ່ທີ່ນີ້ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້, ອ້ອມຮອບກອງຝືນທີ່ກຳລັງໄໝ້ຢູ່, ແມ່ນສາທຸສທີ່ສວຍງາມ, ອາຍຸ **42-8 ປີ**. ຜົມຂອງພວກເຂົາຖືກຖັກເປັນວົງຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຂົາ. ບາງຄົນມີໝວດຍາວຫຼາຍຟຸດ, ງໍ ແລະ ມັດເປັນປົມ. ພວກເຂົານັ່ງສະມາທິຢ່າງງຽບໆ, ຫຼື ຍືນມືອອກເພື່ອອວຍພອນ ຝູງຊົນຂໍ້ຫານທີ່ຜ່ານໄປມາ, ພວກມະຫາຣາຊະຂີ້ຊ້າງ, ຜູ້ຍິງໃນ ຜ້າສະຫຼື ຫຼາຍສີ - ສາຍແຂນ ແລະ ຂໍ້ຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າດັງກ້ອງ, ພວກຝາກິຣ ທີ່ມີແຂນບາງໆຖືກຍົກຂຶ້ນຢ່າງໜ້າຢ້ານ, ພວກພະຍາມາຈາກິ ຖືແຂນສອກສຳລັບນັ່ງສະມາທິ, ພວກນັກປາດທີ່ຖ່ອມຕົວເຊິ່ງຄວາມສະຫງົບງຽບທີ່ປັດບັງຄວາມສຸກພາຍໃນ. ເໝືອສຽງດັງ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮຽກລະຄັ້ງວັດຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ໃນ ມື ເທດສະການ ທີ່ສອງຂອງພວກເຮົາ , ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາສະຣາມ ແລະ ເຮືອນພັກຊົ່ວຄາວຕ່າງໆ, ໂດຍໄດ້ ຖະ ຫວາຍພອນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ມີພອນສະຫວັນ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນຈາກຜູ້ນຳຂອງ ສາຂາ ກິຣີ ຂອງນິກາຍສະວາມີ - ພະສົງຜອມຜອມທີ່ມີຕາເຫຼື້ອມເປັນໄຟ. ການຢ້ຽມຢາມຄັ້ງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາໄດ້ພາພວກເຮົາໄປທີ່ອາສະຣາມທີ່ຄູບາອາຈານໄດ້ປະຕິບັດຄຳສາບານວ່າຈະງຽບສະຫງົບ ແລະ ກິນອາຫານໝາກໄມ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດເປັນເວລາເກົ່າປີຜ່ານມາ. ຢູ່ເທິງເວທີກາງໃນຫໍອາສະຣາມີ ສາ ທຸ ...

ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນຍາຍສັ້ນໆເປັນພາສາອິນດີກ່ຽວກັບ ເວດັນຕະ , ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກວັດທີ່ງຽບສະຫງົບເພື່ອໄປຕ້ອນຮັບສະວາມີທີ່ຢູ່ໃກ້ໆ, ກິຣີສະນະນັ້ນທະ, ພະສົງທີ່ຫຼໍ່ຫຼາມແກ້ມສີປົວ ແລະ ບ່າໄຫລ່ທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ. ສິ່ງໂຕແມ່ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືນັ່ງຢູ່ໃກ້ໆລາວ. ໂດຍຍອມຮັບສະເໜ່ທາງວິນຍານຂອງພະສົງ - ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ມີພະລັງຂອງລາວ! - ສັດປ່າປະຕິເສດຊົນທຸກຢ່າງເພື່ອຫັນໄປກິນເຂົ້າ ແລະ ນົມ. ສະວາມີໄດ້ສອນສັດຮ້າຍທີ່ມີຂົນສີນ້ຳຕານອ່ອນໃຫ້ຮ້ອງ " ອຸມ " ດ້ວຍສຽງຄຳລາມທີ່ເລິກ ແລະ ໜ້າສົນໃຈ - ເປັນຜູ້ນັບຖືແມວ!

ການພົບກັນຄັ້ງຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາ, ການສຳພາດກັບຊາວໝູ່ມທີ່ມີຄວາມຮູ້, ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້ເປັນຢ່າງດີໃນບັນທຶກການເດີນທາງທີ່ໜ້າປະທັບໃຈຂອງທ່ານ Wright.

"ພວກເຮົາໄດ້ຂີ່ລົດຟອດຂ້າມແມ່ນ້ຳຄົງຄາທີ່ຕ່າງຫຼາຍ ເທິງຂົວໂພນທູນທີ່ມີສຽງດັງອິດໆ, ເລືອຄານຜ່ານຝູງຊົນຄືກັບງູ ແລະ ຂ້າມເສັ້ນທາງແຄບໆ ແລະ ບິດເບືອນ, ຜ່ານສະຖານທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳທີ່ ໂຍຄະນັນດຈີ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າວ່າເປັນຈຸດພົບກັນຂອງ ບາບາຈີ ແລະ ສີ ຍຸກເຕສະວະຈີ."

ຫຼັງຈາກລົງຈາກລົດບໍດົນ, ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງໄປໄລຍະໜຶ່ງຜ່ານຄວັນໄຟທີ່ໜາແໜ້ນຂອງໄຟໄໝ້ຂອງສາທຸ ແລະ ຂ້າມດິນຊາຍທີ່ລືນເພື່ອໄປຮອດກຸ່ມກະຕູບນ້ອຍໆທີ່ເຮັດດ້ວຍຂີ້ຕົມ ແລະ ຝາງ. ພວກເຮົາໄດ້ຢຸດຢູ່ທາງໜ້າຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວທີ່ບໍ່ສຳຄັນແຫ່ງໜຶ່ງເຫຼົ່ານີ້, ມີທາງເຂົ້າທີ່ບໍ່ມີປະຕູ, ທີ່ພັກອາໄສຂອງຄາຣາ ປາຕຣີ, ສາທຸໝູ່ມຜູ້ຫຼົງທາງທີ່ມີຊື່ສຽງໃນດ້ານຄວາມສະຫຼາດທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງລາວ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວນັ່ງຂັດສະມາທິຢູ່ເທິງກອງຝາງ, ຜ້າຫົມພຽງຜົນດຽວຂອງລາວ - ແລະ ບັງເອີນສິ່ງຂອງດຽວຂອງລາວ - ແມ່ນຜ້າສີເຫຼືອງທີ່ປົກບ່າຂອງລາວ.

"ໃບໜ້າອັນສັກສິດໄດ້ຍົມໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຮົາຄານເຂົ້າໄປໃນກະຕູບດ້ວຍຕີນສີຂ້າງ ແລະ ປະກາດຊື່ ຢູ່ຕີນຂອງຈິດວິນຍານຜູ້ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງນີ້, ໃນຂະນະທີ່ໂຄມໄຟນ້ຳມັນກາດຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າກະພົບຢ່າງແປກປະຫຼາດ,

ເງົາເຕັ້ນລຳຢູ່ເທິງຝາມຸງຫຍ້າ. ໃບໜ້າຂອງລາວ, ໂດຍສະເພາະຕາ ແລະ ແຂ້ວທີ່ສົມບູນແບບຂອງລາວ, ຍິມແຍ້ມ ແຈ່ມໃສ ແລະ ເຫຼືອມເປັນເງົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍສັບສົນກັບພາສາອິນດີ, ແຕ່ການສະແດງອອກຂອງລາວກໍ ເປີດເຜີຍຫຼາຍ; ລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ຄວາມຮັກ, ລັດສະໝີພາບທາງວິນຍານ. ບໍ່ມີໃຜສາມາດ ເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລາວ.

"ລອງນຶກພາບເຖິງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຕິດກັບໂລກວັດຖຸ; ປາສະຈາກບັນຫາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; ປາສະຈາກ ຄວາມຢາກອາຫານ, ບໍ່ເຄີຍຂໍຫານ, ບໍ່ເຄີຍແຕະຕ້ອງອາຫານປຸງແຕ່ງ ຍົກເວັ້ນມີສະຫຼັບກັນ, ບໍ່ເຄີຍ ແບກຖ້ວຍ ຂໍຫານ; ບໍ່ມີເງິນຕິດຂັດ, ບໍ່ເຄີຍຈັບເງິນ, ບໍ່ເຄີຍເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງ, ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າສະເໝີ; ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ກ່ຽວກັບການຂົນສົ່ງ, ບໍ່ເຄີຍຂີຍານພາຫະນະ, ແຕ່ຢ່າງຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳສັກສິດສະເໝີ; ບໍ່ເຄີຍຢູ່ບ່ອນດຽວດິນ ກວ່າໜຶ່ງອາທິດ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເຕີບໂຕຂອງຄວາມຜູກພັນ.

"ຈິດວິນຍານທີ່ຖ່ອມຕົວແທ້ໆ! ໄດ້ຮຽນຮູ້ຜິດປົກກະຕິໃນ ພຣະເວດ , ແລະມີປະລິນຍາໂທ ແລະ ຕຳແໜ່ງ *shastri* (ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານພຣະຄຳພີ) ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ Benares. ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງໄດ້ແຜ່ລາມໄປ ທົ່ວຂ້ອຍໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ຕື້ນຂອງລາວ; ທັງໝົດເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄຳຕອບຕໍ່ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະ ເຫັນປະເທດອິນເດຍບູຮານທີ່ແທ້ຈິງ, ເພາະວ່າລາວເປັນຕົວແທນທີ່ແທ້ຈິງຂອງດິນແດນແຫ່ງຍັກໃຫຍ່ທາງວິນຍານ ນີ້."

ຂ້ອຍໄດ້ຖາມ Kara Patri ກ່ຽວກັບຊີວິດທີ່ຫຼົງຫ່າງຂອງລາວ. "ເຈົ້າບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງພິເສດສຳລັບລະດູໜາວບໍ່?" "ບໍ່, ພຽງພໍແລ້ວ."

"ເຮັດ ເຈົ້າ ແບກ ໃດກໍໄດ້ ປຶ້ມ?"

"ບໍ່, ຂ້ອຍສອນຈາກຄວາມຊົງຈຳຂອງຄົນທີ່ຢາກຟັງຂ້ອຍ." "ເຈົ້າເຮັດຫຍັງ

ອີກ?"

"ຂ້ອຍ ທ່ຽວໄປມາ ໂດຍ ທີ່ ແມ່ນ້ຳກັງ.

ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຫຼົງບຽບເຫຼົ່ານີ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກໄດ້ຄວາມລຽບງ່າຍໃນຊີວິດຂອງລາວ. ຂ້ອຍນຶກເຖິງອາເມລິກາ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທັງໝົດທີ່ວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງຂ້ອຍ.

"ບໍ່, ໂຍຄະນັນດາ," ຂ້ອຍຄິດຢ່າງໂສກເສົ້າຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, "ໃນຊີວິດນີ້ ການທ່ອງທ່ຽວໄປມາຢູ່ແມ່ນ້ຳຄົງຄາບ ແມ່ນສຳລັບ ເຈົ້າ."

ຫຼັງຈາກພະສາທຸໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຂອງລາວສອງສາມຢ່າງແລ້ວ, ຂ້ອຍກໍໄດ້

ຖາມຄຳຖາມຢ່າງກະທັນຫັນວ່າ "ເຈົ້າກຳລັງໃຫ້ຄຳອະທິບາຍເຫຼົ່ານີ້ຈາກຄວາມຮູ້ໃນພຣະຄຳພີ ຫຼື ຈາກ

ປະສົບການພາຍໃນບໍ່?"

"ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຈາກ ປຶ້ມ ການຮຽນ" ລາວ ຕອບແລ້ວ ດ້ວຍ ກ ກົງໄປກົງມາ ຍິມ, "ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຈາກ ປະສົບການ."

ພວກເຮົາໄດ້ນັ່ງຢູ່ຢ່າງມີຄວາມສຸກໃນຄວາມງົບສະຫງົບຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ. ຫຼັງຈາກພວກເຮົາອອກຈາກທີ່ປະທັບອັນ ສັກສິດຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານໄຮທິວ່າ, "ພຣະອົງເປັນກະສັດທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງທີ່ເຮັດດ້ວຍ

ຝາງທອງຄໍາ."

ພວກເຮົາໄດ້ກິນເຂົ້າແລງໃນຄືນນັ້ນຢູ່ ບໍລິເວນງານ ລ້ຽງອາຫານຄໍາ ພາຍໃຕ້ດວງດາວ, ກິນຈາກຈານໃບຫີມໄວ້ນໍາ
ກັນດ້ວຍໄມ້. ການລ້າງຈານໃນປະເທດອິນເດຍຖືກຫຼຸດຜ່ອນລົງໃຫ້ໜ້ອຍທີສຸດ!

ອີກສອງມືຂອງ ກຸມພາ ທີ່ໜ້າສົນໃຈ ; ຈາກນັ້ນໄປຕາມທິດຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອຕາມແຄມຝັ່ງ Jumna ໄປຫາ Agra. ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ Taj Mahal; ໃນຄວາມຊົງຈໍາ Jitendra ໄດ້ຍືນຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍ, ປະຫລາດໃຈກັບຄວາມຝັນໃນຫົນອ່ອນ. ຈາກນັ້ນໄປທີ່ອາສຣາມ Brindaban ຂອງ Swami Keshabananda.

ຈຸດປະສົງຂອງຂ້ອຍໃນການຄົ້ນຫາ Keshabananda ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບປຶ້ມຫົວນີ້. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍລືມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງ Sri Yukteswar ທີ່ໃຫ້ຂ້ອຍຂຽນຊີວິດຂອງ Lahiri Mahasaya. ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຂອງຂ້ອຍໃນປະເທດອິນເດຍ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ທຸກໂອກາດເພື່ອຕິດຕໍ່ກັບສາວິກໂດຍກົງ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງ Yogavatar. ການບັນທຶກການສື່ສານຂອງພວກເຂົາໃນບັນທຶກຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ, ຂ້ອຍໄດ້ກວດສອບຂໍ້ເທັດຈິງ ແລະ ວັນທີ, ແລະ ເກັບກໍາຮູບຖ່າຍ, ຈິດໝາຍເກົ່າ, ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ. ເອກະສານ Lahiri Mahasaya ຂອງຂ້ອຍເລີ່ມເພີ່ມຂຶ້ນ; ຂ້ອຍຮູ້ດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງວ່າຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍແມ່ນວຽກທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຜັນ. ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານວ່າຂ້ອຍອາດຈະເທົາກັບບົດບາດຂອງຂ້ອຍໃນຖານະນັກຂຽນຊີວະປະຫວັດຂອງ guru ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ສາວິກຫຼາຍຄົນຂອງລາວຢ້ານວ່າໃນບັນຊີທີ່ຂຽນໄວ້, ອາຈານຂອງພວກເຂົາອາດຈະຖືກດູກູກ ຫຼື ຕິຄວາມໝາຍຜິດ.

"ຄົນເຮົາຍາກທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຍຸຕິທໍາດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ເປັນຊາຕໍ່ຊີວິດຂອງພະເຈົ້າອົງສັກສິດໄດ້,"
Panchanon Bhattacharya ເຄີຍກ່າວກັບຂ້ອຍ.

ສາວິກທີ່ໄກ້ຊິດຄົນອື່ນໆກໍ່ພໍໃຈຄືກັນທີ່ຈະຮັກສາໂຍຄະອະວະຕາໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ສອນທີ່ບໍ່ມີວັນຕາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໂດຍຄໍານຶງເຖິງຄໍາທໍານາຍຂອງ ລາຫິຣີ ມະຫາໄຊຍະ ກ່ຽວກັບຊີວະປະຫວັດຂອງລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆເພື່ອຮັບປະກັນ ແລະ ຍືນຢັນຂໍ້ເທັດຈິງຂອງຊີວິດພາຍນອກຂອງລາວ.

ທ່ານ Swami Keshabananda ໄດ້ຕ້ອນຮັບກຸ່ມຂອງພວກເຮົາຢ່າງອົບອຸ່ນທີ່ Brindaban ໃນ Katayani Peith Ashram ຂອງລາວ, ເຊິ່ງເປັນອາຄານອິດທິງດຽມພ້ອມດ້ວຍເສົາສີດໍາຂະໜາດໃຫຍ່, ຕັ້ງຢູ່ໃນສວນທີ່ສວຍງາມ. ລາວໄດ້ນໍາພາພວກເຮົາໄປທີ່ ເມືອເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ປະດັບປະດາດ້ວຍຮູບຂະຫຍາຍຂອງ Lahiri Mahasaya. ສະວາມີ ອາຍຸໄກ້ຈະຮອດເກົາສິບປີ, ແຕ່ຮ່າງກາຍທີ່ມີກ້າມເນື້ອແຂງແຮງຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະສຸຂະພາບ. ດ້ວຍຜົມຍາວແລະໜວດສີຂາວຄືຫົມະ, ຕາເຫຼື້ອມເປັນປະກາຍດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ລາວເປັນຮູບແບບທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍຢ່າງແທ້ຈິງ. ຂ້ອຍໄດ້ບອກລາວວ່າຂ້ອຍຢາກກ່າວເຖິງຊື່ຂອງລາວໃນປຶ້ມຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບບັນດານາຍຂອງອິນເດຍ.

"ກະລຸນາບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊີວິດກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງເຈົ້າ." ຂ້ອຍຍິນຢ່າງອ້ອນວອນ; ໂຍຄະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ມັກຈະ ບໍ່ສື່ສານ.

ເກຊາບານັນດາ ໄດ້ສະແດງທໍາທາງທີ່ຖ່ອມຕົວ. "ມີຊ່ວງເວລາພາຍນອກໜ້ອຍຫຼາຍ. ເກືອບທຸກຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງພູເຂົາຫົມະໄລ, ເດີນທາງດ້ວຍການຍ່າງຈາກຖ້ຳທີ່ງົບສະຫງົບແຫ່ງໜຶ່ງໄປຫາອີກຖ້ຳໜຶ່ງ. ໃນໄລຍະໜຶ່ງ ຂ້ອຍໄດ້ຮັກສາອາສຣາມນ້ອຍໆຢູ່ນອກຮາດວາ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ສູງໆທຸກດ້ານ. ມັນເປັນຈຸດທີ່ງົບສະຫງົບທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວບໍ່ຄ່ອຍໄປຢ້ຽມຢາມ, ເນື່ອງຈາກມີພູເທົາຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ." ເກຊາບານັນດາ ຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ. "ຕໍ່ມາ ນ້ຳຖ້ວມແມ່ນ້ຳຄົງຄາໄດ້ພັດເອົາອາສຣາມ ແລະ ງູເຫຼົ່າໄປໝົດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລູກສິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍສ້າງອາສຣາມບຣິນດາບັນນີ."

ໜຶ່ງໃນກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖາມ Swami ວ່າລາວໄດ້ປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກເສື້ອຫົມະໄລແນວໃດ - **9**

ເກຊາບັນນດາສັ້ນຫົວ. "ໃນລະດັບຄວາມສູງທາງວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນ," ລາວເວົ້າ, "ສັດປ່າບໍ່ຄ່ອຍຈະທໍາຮ້າຍໂຍຄະ. ຄັງໜຶ່ງຢູ່ໃນປ່າຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບເສື້ອຕໍ່ໜ້າ. ເມື່ອຂ້ອຍຫຼັ່ງອອກມາຢ່າງກະທັນຫັນ, ສັດນັ້ນກໍ່ຕົກຕະລົງຄືກັບວ່າກາຍເປັນຫີນ." ອີກເທື່ອໜຶ່ງທີ່ສະວາມີຫົວຂວັນໃສ່ຄວາມຊົງຈໍາຂອງລາວ.

"ບາງຄັ້ງລາວ ຂ້ອຍ ຊ້າຍ ຂອງຂ້ອຍ ການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ໄປຫາ ຢ້ຽມຊົມ ຂອງຂ້ອຍ ກູຣູ ໃນ ເບນາເຣສ. ລາວ ໃຊ້ແລ້ວ

ໄປຫາ ເລື່ອງຕະຫລົກ ດ້ວຍ ຂ້ອຍ ເກີນ ຂອງຂ້ອຍ

ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ ການເດີນທາງ ໃນ ທີ່ ຫົມລະໂລ ຖືນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.

"ເຈົ້າມີເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມຢາກທ່ອງທ່ຽວຢູ່ຕີນຂອງເຈົ້າ,' ລາວເຄີຍບອກຂ້ອຍ. 'ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຫຼືອກເຂົາຫົມລະໂລອັນສັກສິດນັ້ນກວ້າງໃຫຍ່ພໍທີ່ຈະດຶງດູດເຈົ້າໄດ້.'"

"ຫຼາຍຄັ້ງ," ເກຊາບານັນດາ ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກການຈາກໄປຂອງພະອົງ, ລາຫິຣີ ມະຫາສາຍາ ໄດ້ປະກົດຕົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍ. ສຳລັບພະອົງແລ້ວ ບໍ່ມີຄວາມສູງຂອງຫົມລະໂລໃດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້!"

ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາລາວໄດ້ພາພວກເຮົາໄປທີ່ລະບຽງອາຫານ. ຂ້ອຍຖອນຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງງຽບໆ. ອາຫານອີກສິບຫ້າຄາບ! ໃຊ້ເວລາບໍ່ຮອດໜຶ່ງປີຂອງການຕ້ອນຮັບແບບອິນເດຍ, ຂ້ອຍກໍໄດ້ນ້ຳໜັກຂຶ້ນຫ້າສິບປອນ! ແຕ່ມັນຈະຖືກຖືວ່າເປັນຄວາມຫຍາບຄາຍທີ່ສຸດທີ່ຈະປະຕິເສດອາຫານໃດໆທີ່ກະກຽມຢ່າງລະມັດລະວັງສຳລັບງານລ້ຽງທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດເພື່ອເປັນກຽດແກ່ຂ້ອຍ. ໃນປະເທດອິນເດຍ (ບໍ່ມີບ່ອນອື່ນອີກແລ້ວ!) ສະວາມິທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງດຶຖືກຖືວ່າເປັນພາບທີ່ໜ້າຍິນດີ. **42-10**

ທ່ານ ໄຣທ໌, ຕົວຂ້ອຍເອງ, ນາງສາວ ເບຼດຊີ -- ໃນ ອີຢິບ

ຮາບິນທະຣານາດ ທາກຳຣ, ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ ນັກກະວີ ຂອງ ເບງກາລ, ແລະ ໂນເບວ ຜູ້ໄດ້ຮັບລາງວັນ
ໃນ ວັນນະກຳ

ທ່ານ Wright ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖ່າຍຮູບກັບ Swami Keshabananda ຜູ້ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ສານຸສິດ
ຢູ່ທີ່ວັດໃຫຍ່ໃນ Brindaban.

ຫຼັງຈາກ ອາຫານຄ່ຳ, ເກຊາບານັນດາ ນຳພາ ຂ້ອຍ ໄປຫາ ກ ໂດດດ່ຽວ ມຸມ.

"ຂອງເຈົ້າ ການມາຮອດ ແມ່ນ ບໍ່ ບໍ່ຄາດຄິດ," ລາວ ກ່າວ. "ຂ້ອຍ ມີ ກ ຂໍ້ຄວາມ

ສຳລັບ ເຈົ້າ." ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແປກໃຈ; ບໍ່ມີໃຜຮູ້ກ່ຽວກັບແຜນການຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະໄປ

ຢ້ຽມຢາມເມືອງເກຊາບານັນດາ.

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເດີນທາງໄປມາໃນປີກາຍນີ້ໃນພູຫີມະໄລທາງພາກເໜືອໃກ້ກັບ Badrinarayan," ສະວາມີ
ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຫຼົງທາງ. ຫີພັກອາໄສໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນຖ້ຳກວ້າງຂວາງ, ເຊິ່ງຫວ່າງເປົ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຖ່ານໄຟ
ຈະລຸກຢູ່ໃນຮູໃນພື້ນຫີນ. ຂ້ອຍຄິດເຖິງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ່ອນພັກຜ່ອນທີ່ໂດດດ່ຽວນີ້, ແລະຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃກ້ໆກັບ
ເຕົາໄຟ, ສາຍຕາຂອງຂ້ອຍຈ້ອງໄປທີ່ທາງເຂົ້າຖ້ຳທີ່ມີແສງແດດສ່ອງເຖິງ.

"'Keshabananda, ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຈົ້າມາຫີນີ້.' ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກທາງຫຼັງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຫັນໄປ, ຕຶກໃຈ, ແລະ
ຕື່ນຕາຕື່ນໃຈເມື່ອເຫັນ Babaji! ຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ປະກົດຕົວຢູ່ໃນຊ່ອງວ່າງຂອງຖ້ຳ. ດ້ວຍຄວາມດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້
ເຫັນລາວອີກຄັ້ງຫຼັງຈາກຫຼາຍປີ, ຂ້ອຍກົມຫົວລົງທີ່ຕື່ນອັນສັກສິດຂອງລາວ.

"'ຂ້ອຍເອີ້ນເຈົ້າມາຫີນີ້,' ບາບາຈີ ກ່າວຕໍ່ໄປ. 'ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ເຈົ້າຫຼົງທາງ ແລະ ຖືກນຳໄປສູ່ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂົວຄາວ
ຂອງຂ້ອຍໃນຖ້ຳນີ້. ມັນເປັນເວລາດົນນານແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ການພົບກັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ; ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ໄດ້
ທັກທາຍເຈົ້າອີກຄັ້ງ."

"ອາຈານຜູ້ບໍ່ຕາຍໄດ້ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອທາງວິນຍານ, ແລ້ວກ່າວຕື່ມວ່າ: 'ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ສົງຂໍ້ຄວາມເຖິງທ່ານໂຍຄະນັນດາ. ທ່ານຈະມີການຢ້ຽມຢາມທ່ານເມື່ອທ່ານກັບຄືນໄປອິນເດຍ. ຫຼາຍເລື່ອງທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄູບາຂອງທ່ານ ແລະ ສາວິກທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຂອງລາຫິຣີ ຈະເຮັດໃຫ້ໂຍຄະນັນດາຫຍຸ້ງຢູ່. ຫຼັງຈາກ

ນັ້ນ, ຈຶ່ງບອກທ່ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນທ່ານໃນຄັ້ງນີ້, ດັ່ງທີ່ທ່ານຫວັງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ; ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນທ່ານໃນໂອກາດອື່ນ."

ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ສໍາຜັດແລ້ວ ໄປຫາ ຮັບ ຈາກ ເກຊາບານັນດາ ຮິມຟິປາກ ອັນນີ້ ການປອບໂຍນ ຄໍາສັນຍາ ຈາກ ບາບາຈີ. ກ

ຄວາມເຈັບປວດບາງຢ່າງໃນໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫາຍໄປ; ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າອີກຕໍ່ໄປວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າ Sri Yukteswar ໄດ້ບອກເປັນນາໂບ, Babaji ບໍ່ໄດ້ປະກົດຕົວທີ່ *Kumbha Mela*.

ການໃຊ້ຈ່າຍ ໜຶ່ງ ກາງຄືນ ເປັນ ແຂກ ຂອງ ທີ ອາຣາມ ຂອງພວກເຮົາ ງານລ້ຽງ ຕັ້ງ ອອກ ທີ່ ກຳລັງຕິດຕາມ ຕອນບ່າຍ ສຳລັບເມືອງ Calcutta. ຂີລິດຂ້າມຂົວແມ່ນ້ຳ Jumna, ພວກເຮົາໄດ້ເພີດເພີນກັບທິວທັດທີ່ສວຍງາມ ຂອງຂອບຝ້າຂອງ Brindaban ໃນຂະນະທີ່ດວງອາທິດກຳລັງລຸກໄໝ້ຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ - ເຕົາໄຟ Vulcan ທີ່ແທ້ຈິງ ໃນສີທີ່ສະທ້ອນຢູ່ລຸ່ມພວກເຮົາໃນນ້ຳທີ່ງຽບສະຫງົບ.

ຫາດ Jumna ມີຄວາມຊົງຈຳອັນສັກສິດກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍ Sri Krishna. ທີ່ນີ້ລາວໄດ້ພົວພັນກັບ ຄວາມຫວານ ທີ່ບໍລິສຸດໃນ ຕອກລີລາ ຂອງລາວ (ຫຼິ້ນ) ກັບພວກ ແມ່ ບ້ານ, ເຊິ່ງເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ເຊິ່ງ ເຄີຍ ມີຢູ່ ລະຫວ່າງ ກ ສັກສິດ ການເກີດເປັນມະນຸດ ແລະ ຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນ. ເທ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກຣິສະນາ ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຜິດໂດຍນັກວິຈານຊາວຕາເວັນຕົກຫຼາຍຄົນ. ຄຳອຸປະມາໃນພຣະຄຳພີເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈທີ່ ຂຽນຕາມຕົວອັກສອນງົງ. ຄວາມຜິດພາດທີ່ຕະຫຼົກໂດຍນັກແປຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດນີ້. ເລື່ອງນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ໄພ່ພົນໃນຍຸກກາງທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ, ຊ່າງຕັດຜົມ Ravidas, ຜູ້ທີ່ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄຳເວົ້າງ່າຍໆກ່ຽວກັບການ ຄ້າຂອງຕົນເອງກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບທາງວິນຍານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນມະນຸດຊາດທັງໝົດ:

ພາຍໃຕ້ ທີ່ ກວ້າງຂວາງ ຫ້ອງໂຖງ ຂອງ ສີຟ້າ
ຊີວິດ ທີ່ ຄວາມສັກສິດ ນຸ່ງເຄື່ອງ ໃນ ຊ່ອນ.

ຄົນໜຶ່ງຫັນໄປທາງໜຶ່ງເພື່ອເຊື່ອງຮອຍຍົມເມື່ອໄດ້ຍິນການຕີຄວາມໝາຍຂອງຄົນຍ່າງທີ່ໃຫ້ໃສ່ບົດກະວີຂອງ Ravidas ໂດຍນັກຂຽນຊາວຕາເວັນຕົກ:

"ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ສ້າງກະຕູບ, ຕັ້ງຮູບປັ້ນໄວ້ໃນນັ້ນ ເຊິ່ງລາວໄດ້ເຮັດຈາກໜັງສືດ, ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການ ມັນ."

ນາງຣາວິດາສ ເປັນສານຸສິດອ້າຍນ້ອງຂອງ ກາບິຣ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ໜຶ່ງໃນສານຸສິດຜູ້ມີກຽດຂອງ ນາງຣາວິດາສ ແມ່ນ ຣານີ ແຫ່ງ ຊິທໍຣ. ນາງໄດ້ເຊີນພວກພາມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມາຮ່ວມງານລ້ຽງເພື່ອເປັນກຽດແກ່ຄູ່ສອນຂອງນາງ, ແຕ່ພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະກິນເຂົ້າກັບຄົນຕ່ຳຮ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົານັ່ງລົງຢ່າງມີກຽດເພື່ອກິນເຂົ້າຂອງ ຕົນເອງ. ອາຫານທີ່ບໍ່ມີມົນລະພິດ, ເບິ່ງແມ່! ພາມແຕ່ລະຄົນໄດ້ພົບເຫັນຮູບແບບຂອງຣາວິດາຢູ່ຂ້າງລາວ. ວິໄສທັດ ຂອງມະຫາຊົນນີ້ໄດ້ປັນລູການພື້ນຟູທາງວິນຍານຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຊີໂຕຣ.

ພາຍໃນສອງສາມມື້, ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ໄປຮອດເມືອງ Calcutta. ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຫັນ Sri Yukteswar ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ, ແຕ່ຮູ້ສຶກຜິດຫວັງທີ່ໄດ້ຍິນວ່າລາວໄດ້ອອກຈາກ Serampore ແລະ ຕອນນີ້ຢູ່ທີ່ Puri, ປະມານສາມຮ້ອຍໄມລ໌ໄປທາງທິດໃຕ້.

"ມາທີ່ອາສາມປູຣິດຽວນີ້." ໂທລະເລກນີ້ຖືກສົ່ງໃນວັນທີ 8 ມີນາ ໂດຍອ້າຍນ້ອງສາວິກໄປຫາ Atul Chandra. ຮອຍ ໂຈດຣີ, ໜຶ່ງ ຂອງ ປະລິນຍາໂທ ເຊລາສ ໃນ ກັລຄັດຕາ. ຂ່າວ ຂອງ ທີ່ ຂໍ້ຄວາມ ຮອດແລ້ວ ຫຼຸຂອງຂ້ອຍ; ທຸກທໍລະມານ ທີ່ ຂອງມັນ ຜົນສະທ້ອນ, ຂ້ອຍ ຫຼຸດລົງ ໄປຫາ ຂອງຂ້ອຍ ຫົວເຂົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນ ພະເຈົ້າ ນັ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຄູຣູ ຊີວິດຈະໄດ້ຮັບການໄວ້ຊີວິດ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຈະອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ໄປຂຶ້ນລົດໄຟ, ສຽງອັນສູງສົ່ງໄດ້ເວົ້າຢູ່ພາຍໃນ.

"ເຮັດ ບໍ່ ໄປ ໄປຫາ ປູຣີ ຄືນນີ້. ຂອງເຈົ້າ ການອະທິຖານ ບໍ່ສາມາດ ລາວ ອະນຸຍາດ."

"ພຣະອົງເຈົ້າ," ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ, "ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະພົວພັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນ 'ການດຶງເຊືອກ' ທີ່ Puri, ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຕ້ອງປະຕິເສດຄໍາອະທິຖານທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຊີວິດຂອງອາຈານ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວຕ້ອງອອກໄປເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ສູງກວ່າຕາມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງບໍ່?"

ໃນການເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງຈາກພາຍໃນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອອກຈາກຄືນນັ້ນໄປ Puri. ໃນຕອນແລງມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍ ອອກເດີນທາງໄປລົດໄຟ; ລະຫວ່າງທາງ, ເວ 11 ເຈັດໂມງ, ເມກສີດໍາໄດ້ປົກຄຸມທ້ອງຟ້າຢ່າງກະທັນຫັນ. ຕໍ່ມາ, ໃນຂະນະທີ່ລົດໄຟກໍາລັງແລ່ນໄປທາງບູຣີ, ພາບນິມິດຂອງ ສີ ຍຸກເສສະວະຣ ໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ. ເພິ່ນນັ່ງຢູ່, ມີໃບໜ້າທີ່ເຄັ່ງຂຶ້ນ, ມີໄຟສ່ອງຢູ່ທັງສອງດ້ານ.

"ມັນຈົບແລ້ວບໍ່?" ຂ້ອຍຍົກແຂນຂຶ້ນອ້ອນວອນ. ລາວ

ງົກຫົວ, ແລ້ວຄ່ອຍໆຫາຍໄປ.

ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍືນຢູ່ເທິງຊານຊາລາລິດໄຟ Puri, ຍັງມີຄວາມຫວັງຢູ່, ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໄດ້ຢ່າງເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ.

"ເຈົ້າໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າອາຈານຂອງເຈົ້າຈາກໄປແລ້ວ?" ລາວປະຂ້ອຍໄວ້ໂດຍບໍ່ເວົ້າຫຍັງອີກ; ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຄືນພົບວ່າລາວແມ່ນໃຜ ແລະ ລາວຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຈະຊອກຫາຂ້ອຍຢູ່ໃສ.

ດ້ວຍຄວາມຕຶກຕະລຶງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົງໄປມາຕິດກັບຝາເວທີ, ໂດຍຮູ້ວ່າຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງພະຍາຍາມຖ່າຍທອດຂ່າວຮ້າຍນີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນຫຼາຍວິທີທາງ. ດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງຂອງການກະບົດ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືກັບພູເຂົາໄຟ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄປຮອດວັດພູຮີ, ຂ້າພະເຈົ້າໃກ້ຈະລືມລະລາຍ. ສ່ຽງພາຍໃນໄດ້ເວົ້າຊ້າອີກຢ່າງອ່ອນໄຫວວ່າ: "ຈົງສະງົບລົງ. ຈົງສະຫງົບລົງ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງອາສຣາມບ່ອນທີ່ຮ່າງກາຍຂອງພຣະອາຈານ, ຄືກັບຊີວິດຈົງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ກໍາລັງນັ່ງຢູ່ໃນທ່າດອກບົວ - ເປັນຮູບພາບຂອງສຸຂະພາບແລະຄວາມໜ້າຮັກ. ບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະຈາກໄປ, ອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຈັບປ່ວຍເລັກນ້ອຍດ້ວຍໄຂ້, ແຕ່ກ່ອນມື້ທີ່ເພິ່ນຈະສະເດັດຂຶ້ນສູ່ອະນັນຕະພາບ, ຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ດີຂຶ້ນຢ່າງສົມບູນ. ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເບິ່ງຮູບຮ່າງທີ່ຮັກແພງຂອງເພິ່ນເລື້ອຍປານໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າຊີວິດຂອງມັນໄດ້ຈາກໄປ. ຜິວໜັງຂອງເພິ່ນລຽບນຽນແລະອ່ອນນຸ້ມ; ໃນໃບໜ້າຂອງເພິ່ນມີການສະແດງອອກທີ່ສະຫງົບສຸກ. ເພິ່ນໄດ້ສະລະຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນຢ່າງຮູ້ຄົວໃນຊົ່ວໂມງຂອງການເອີ້ນທີ່ລືກລັບ.

"ການ ສິງໂຕ ຂອງ ເບງກາລ ແມ່ນ ໄປແລ້ວ!" ຂ້ອຍ ຮ້ອງໄທ້ ໃນ ກ ງົງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດໍາເນີນພິທີກໍາຢ່າງສັກສິດໃນວັນທີ 10 ມີນາ. ສຣີ ຍຸກເສສະວາຣ ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ 42-12 ດ້ວຍພິທີກໍາບູຮານຂອງພວກສະວາມີໃນສວນອາສຣາມບູຣີຂອງລາວ. ຕໍ່ມາສາວິກຂອງລາວໄດ້ມາຮອດຈາກໄກ ແລະ ໃກ້ເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ຄູຮອງພວກເຂົາໃນພິທີລະນຶກເຖິງວັນວິສາຂະບູຊາ. ໜັງ ສີພິມ *Amrita Bazar Patrika*, ໜັງສືພິມຊັ້ນນໍາຂອງ Calcutta, ໄດ້ລົງພິມຮູບພາບຂອງລາວ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ໄປນີ້:

ບັນ ດາຣາ ສໍາລັບ Srimat Swami Sri Yukteswar Giri Maharaj, ອາຍຸ 81 ປີ, ໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ Puri ໃນວັນທີ 21 ມີນາ. ສານຸສິດຫຼາຍຄົນໄດ້ມາທີ່ Puri ເພື່ອເຮັດພິທີ.

ໜຶ່ງໃນຜູ້ອະທິບາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງ *Bhagavad Gita*, Swami Maharaj ເປັນສານຸສິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ Yogiraj Sri Shyama Charan Lahiri Mahasaya ຈາກ Benares. Swami Maharaj ເປັນຜູ້ກໍ່ຕັ້ງສູນ Yogoda Sat-Sanga (Self-Realization Fellowship) ຫຼາຍແຫ່ງໃນປະເທດອິນເດຍ, ແລະເປັນແຮງບັນດານໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການເຄື່ອນໄຫວໂຍຄະເຊິ່ງໄດ້ຮັບການນໍາໄປສູ່ພາກຕາເວັນຕົກໂດຍ Swami

ສາວົກຫຼັກ. ມັນແມ່ນພະລັງແຫ່ງການພະຍາກອນ ແລະ ການຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງ ສະຣີ ຢຸກເຕສະວະຣີ ທີ່ເປັນ ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ ສະວາມີ ໂຍຄະນັນດາ ຂ້າມມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງບັນດາອາຈານຂອງ ອິນເດຍໃນອາເມລິກາ.

ການຕີຄວາມໝາຍຂອງ ພະຄະວະກິຕາ ແລະ ພຣະຄຳພີອື່ນໆ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຄຳສັ່ງ ປັດຊະຍາຂອງ ສະຣີ ຢຸກເຕສະວະຣີ, ທັງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ, ແລະ ຍັງຄົງເປັນຕົວເປີດໂລກແຫ່ງຄວາມ ສາມັກຄີລະຫວ່າງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ. ຍ້ອນວ່າທ່ານເຊື່ອໃນຄວາມສາມັກຄີຂອງສາສະໜາທັງໝົດ, ສະຣີ ຢຸກເຕສະວະ ມະຫາຣາຊ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ສາທຸສະພາ (ສະມາຄົມໄຟ້ພົນ) ດ້ວຍການຮ່ວມມືຂອງຜູ້ນຳຂອງ ນິກາຍ ແລະ ສາສະໜາຕ່າງໆ, ເພື່ອການປຸກຝັງຈິດວິນຍານທາງວິທະຍາສາດໃນສາສະໜາ. ໃນເວລາທີ່ທ່ານ ເສຍຊີວິດ, ທ່ານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ສະວາມີ ໂຍຄະນັນດາ ຜູ້ສືບທອດຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນປະທານຂອງ ສາທຸ ສະພາ.

ປະເທດອິນເດຍທຸກຍາກລົງຫຼາຍໃນທຸກມື້ນີ້ ຍ້ອນການເສຍຊີວິດຂອງບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄົນນີ້. ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ໂຊກດີ ພໍ້າຈະໄດ້ຢູ່ໃກ້ເພິ່ນ ຈຶ່ງປຸກຝັງຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງຂອງວັດທະນະທຳອິນເດຍ ແລະ ຄວາມເມດຕາ ທີ່ສະແດງອອກ ມາໃນເພິ່ນ.

ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປ Calcutta. ຍັງບໍ່ໄວ້ວາງໃຈຕົນເອງທີ່ຈະໄປທີ່ວັດ Serampore ທີ່ມີຄວາມຊົງຈຳອັນສັກສິດ ຂອງມັນ, ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນ Prafulla, ສາວົກນ້ອຍຂອງ Sri Yukteswar ໃນ Serampore, ແລະໄດ້ຈັດແຈງໃຫ້ ລາວເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນ Ranchi.

"ຕອນເຊົ້າທີ່ເຈົ້າອອກໄປງານ Allahabad *mela* ," Prafulla ບອກຂ້ອຍ, "ອາຈານໄດ້ຖືມລົງມາຢ່າງໜັກໃສ່ Davenport. "

"ໂຍຄະນັນດາໄປແລ້ວ!' ລາວຮ້ອງຂຶ້ນ. 'ໂຍຄະນັນດາໄປແລ້ວ!' ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງລຶກລັບວ່າ, 'ຂ້ອຍຕ້ອງບອກ ລາວດ້ວຍວິທີອື່ນ.' ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ນັ່ງຢູ່ຢ່າງງຽບໆເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ.

ມື້ເວລາຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍການປັນຍາ, ການຮຽນ, ການສຳພາດ, ແລະ ການພົບປະກັບເພື່ອນເກົ່າ. ພາຍໃຕ້ ຮອຍຍືມທີ່ຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ຊີວິດທີ່ມີກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ກະແສຄວາມມືດມົວໄດ້ປົນເປື້ອນແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມ ສຸກພາຍໃນ ເຊິ່ງເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ໄດ້ໄຫຼລ່ອງໄປພາຍໃຕ້ດິນຊາຍຂອງການຮັບຮູ້ທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.

"ຜູ້ມີປັນຍານັ້ນໄປໃສ່ແລ້ວ?" ຂ້ອຍຮ້ອງອອກມາຢ່າງງຽບໆຈາກຄວາມເລິກຂອງວິນຍານທີ່ຖືກ

ທໍລະມານ. ບໍ່ມີຄຳຕອບອອກມາ.

"ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ພຣະອາຈານໄດ້ສຳເລັດການຜູກພັນກັບຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານ," ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຮັບປະກັນ ຂ້ອຍ. "ພຣະອົງຊົງສ້າງແສງນິລັນດອນໃນອຳນາດຂອງຄວາມບໍ່ຕາຍ."

"ເຈົ້າຢ່າໄດ້ເຫັນລາວຢູ່ໃນຄະລະນະເກົ້າຂອງເມືອງເຊຣຳບໍ່ອີກຕໍ່ໄປ," ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຮ້ອງໄທ້. "ເຈົ້າຢ່າພາໝູ່ ເພື່ອນຂອງເຈົ້າມາພົບລາວອີກຕໍ່ໄປ, ຫຼື ເວົ້າດ້ວຍຄວາມມຸມໃຈວ່າ: 'ເບິ່ງແມ່, ພະຍານະວະຕາ ຂອງອິນເດຍນັ່ງຢູ່ ທີ່ນັ້ນ !'"

ທ່ານ Wright ໄດ້ຈັດແຈງໃຫ້ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາອອກເດີນທາງຈາກ Bombay ໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກໃນຕົ້ນ ເດືອນມິຖຸນາ. ຫຼັງຈາກສອງອາທິດໃນເດືອນພຶດສະພາຂອງງານລ້ຽງອຳລາ ແລະ ການກ່າວຄຳປາໄສທີ່ Calcutta, ນາງສາວ Bletch, ທ່ານ Wright ແລະ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ອອກເດີນທາງດ້ວຍເຮືອ Ford ໄປ Bombay. ເມື່ອພວກເຮົາມາຮອດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ເຮືອໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຍົກເລີກການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາ, ຍ້ອນ ວ່າບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງສຳລັບເຮືອ Ford, ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຕ້ອງການອີກຄັ້ງໃນເອີຣົບ.

"ບໍ່ເຄີຍ ຈິດໃຈ" ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ຢ່າງມືດມົວ ໄປຫາ ທ່ານ ໄຮທີ. "ຂ້ອຍ ຕ້ອງການ ໄປຫາ ກັບຄືນ ເທື່ອໜຶ່ງ ເພີ່ມເຕີມ
ໄປຫາ ປູຣີ." ຂ້ອຍ ຢ່າງງຽບໆ

ເພີມແລ້ວ, "ປ່ອຍໃຫ້ ຂອງຂ້ອຍ ນ້ຳຕາ ເທືອໜຶ່ງ ອີກເທືອໜຶ່ງ ນ້ຳ ທີ່ ຫລຸມຝັງສົບ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ຄູ່ຄູ."

42-1 ຕາມຕົວອັກສອນ, ພາຣາມ , ສູງສຸດ; ຮັນສາ , ຫ່ານ. ຮັນສາ ຖືກສະແດງຢູ່ໃນຄຳພີໄບເບິນວ່າເປັນ ພາຫະນະຂອງພະພິມ, ຜູ້ສູງສຸດ. ວິນຍານ; ເປັນ ທີ່ ສັນຍາລັກ ຂອງ ການຈຳແນກ, ທີ່ ສີຂາວ ຮັນຊາ ຫງ□□ ແມ່ນ ຄວາມຄິດ ຂອງ ເປັນ ສາມາດ ໄປຫາ ແຍກ ທີ່ ຈິງ ນ້ຳຫວານ ໂຊ ມາຈາກສ່ວນປະສົມຂອງນົມ ແລະ ນ້ຳ. ແຮມ-ຊາ (ອອກສຽງວ່າ ຮິງ-ຊາວ) ແມ່ນສອງຄຳສວດມີນສັກສິດໃນພາສາສັນສະກິດທີ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ ແບບສັນສະເທືອນກັບລົມຫາຍໃຈເຂົ້າ ແລະ ອອກ. ອະຮຳ-ຊາ ໝາຍເຖິງ "ເຮົາຄືພຣະອົງ."

42-2 : ພວກເຂົາ ມີ ໂດຍທົ່ວໄປ ຫຼີກລ່ຽງ ທີ່ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໂດຍ ການກ່າວເຖິງ ຂ້ອຍ ເປັນ ທ່ານ .

42-3 : ທີ່ ທີ່ ປູຣີ ອາຣາມ ສະວາມີ ເຊບານັນດາ ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ການດຳເນີນ ກ ນ້ອຍ, ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໂຍຄະ ໂຮງຮຽນ ສຳລັບ ເດັກຊາຍ, ແລະ ກຸ່ມສະມາທິສຳລັບຜູ້ໃຫຍ່. ການປະຊຸມຂອງໄຟພິນ ແລະ ນັກປາດຈະຈັດ ຂຶ້ນທຶນເປັນໄລຍະ.

42-4 : ກ ພາກ ຂອງ ຄາ

ລະຄັດຕາ. 42-5: ຄຳ

ສຸພາສິດ : II:9.

42-6 : ສາສະໜາ ເມລາສ ແມ່ນ ກ່າວເຖິງ ໃນ ທີ່ ບູຮານ ມະຫາພາຣະຕະ . ເທ ພາສາຈີນ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ຮິວ ເອນ ຊຽນ ມີ ຊ້າຍ ອັນ ບັນຊີຂອງງານ *Kumbha Mela* ອັນກວ້າງໃຫຍ່ ໄພສານ ທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນປີ ຄ.ສ. 644 ທີ່ Allahabad. ງານ *mela* ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຈັດຂຶ້ນທຸກໆປີທີ່ສິບສອງ; ງານ *Kumbha* ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ໄປ (*Ardha* ຫຼືເຄິ່ງໜຶ່ງ) ຈັດຂຶ້ນທຸກໆປີທີ່ຫົກ. ງານ *mela* ຂະໜາດນ້ອຍກວ່າຈະຈັດຂຶ້ນທຸກໆປີທີ່ສາມ, ດຶງດູດຜູ້ນັບຖືປະມານໜຶ່ງລ້ານ ຄົນ. ເມືອງ *mela* ສັກສິດທັງສີ່ແຫ່ງ ຄື Allahabad, Hardwar, Nasik, ແລະ Ujjain.

ນັກທ່ອງທ່ຽວຈີນໃນຍຸກຕົ້ນໆໄດ້ປະໄວ້ຮູບພາບທີ່ໜ້າປະທັບໃຈຫຼາຍຮູບຂອງສິ່ງຄົມອິນເດຍໃຫ້ພວກເຮົາ. ປະໂລຫິດຈີນຊື່ ຟາ-ຊຽນ ໄດ້ຂຽນບັນທຶກ ຂອງ ຂອງລາວ ສິບເອັດ ປີ ໃນ ອິນເດຍ ໃນລະຫວ່າງ ທີ່ ຄອງ ລາດ ຂອງ ຈັນທຣາກຸບຕາ II (ຕົ້ນ ອັນດັບທີ 4 ສະຕະວັດ). ເທ ພາສາຈີນ ຜູ້ຂຽນ ເລົ່າວ່າ: "ຫົວປະເທດບໍ່ມີໃຜ ພວກເຂົາບໍ່ລ້ຽງໝູ ຫຼື ສັດປີກ; ບໍ່ມີ..... ຂ້າສິ່ງມີຊີວິດ ຫຼື ດືມເຫຼົ້າແວງ.

ການຊື່ຂາຍ ໃນ ງົວ ບໍ່ ຄົນຂາຍຊີນ ຮ້ານຄ້າ ຫຼື ໂຮງກັ່ນເຫຼົ້າ. ຫ້ອງ ດ້ວຍ ຕຽງນອນ ແລະ ຫິນອນ, ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແມ່ນ ສະໜອງໃຫ້ ສຳລັບພະສົງທີ່ອາໄສຢູ່ ແລະ ພະສົງທີ່ເດີນທາງມາຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ນີ້ແມ່ນຄືກັນໃນທຸກສະຖານທີ່. ພະສົງມີຄວາມເມດຕາ ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ແລະ ດ້ວຍ ການ ສວດມົນ ພິທີກຳ; ຫຼື ພວກເຂົາ ນັ່ງ ໃນ ສະມາທິ. ຟາ-ຊຽນ ບອກ ພວກເຮົາ ທີ່ ອິນເດຍ ຄົນ ມີຄວາມສຸກ ແລະ .ຊື່ສັດ; ການລົງໂທດປະຫານຊີວິດບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ

42-7 : ຂ້ອຍ ແມ່ນ ບໍ່ ປະຈຸບັນ ທີ່ ທີ່ ຕາຍ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ແມ່, ຜູ້ສູງອາຍຸ ອ້າຍ ອະນັນຕະ, ຜູ້ເປັນລູກກິກ ເອື້ອຍນ້ອງ ໂຣມາ, ອາຈານ, ພໍ່, ຫຼື ຂອງສາວົກທີ່ໄກ້ຊິດຫຼາຍໆຄົນ.

(.ພໍ່ ຜ່ານໄປແລ້ວ ໃນ ທີ່ ຄາວຕາ ໃນ 1942, ທີ່ ທີ່ ອາຍຸ ຂອງ ແປດສິບ ເກົ້າ)

42-8 ສາທຸສຂອງອິນເດຍຫຼາຍຮ້ອຍພັນຄົນຖືກຄວບຄຸມໂດຍຄະນະກຳມະການບໍລິຫານທີ່ປະກອບດ້ວຍຜູ້ນຳ ເຈັດຄົນ, ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ ເຈັດ ໃຫຍ່ ພາກສ່ວນ ຂອງ ອິນເດຍ. ເທ ປະຈຸບັນ ມະຫາມານດາເລສວາຣ ຫຼື ປະທານາທິບໍດີ ແມ່ນ ໂຈເອນດຣາ ປູຣີ. ອັນນີ້ ຢ່າງບໍລິສຸດ ມະນຸດເປັນຄົນທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບຫຼາຍ, ມັກຈະຈຳກັດການເວົ້າຂອງລາວໄວ້ພຽງແຕ່ສາມຄຳຄື: ຄວາມຈິງ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ການກະທຳ. ການ

ສິນທະນາພຽງພໍແລ້ວ!

42-9 ເບິ່ງຄືວ່າມີຫຼາຍວິທີໃນການຫຼອກລວງເສືອ. ນັກສຳຫຼວດຊາວອົດສະຕຣາລີຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ Francis Birtles ໄດ້ເລົ່າວ່າລາວໄດ້ພົບເຫັນປ່າດົງດິບໃນອິນເດຍ "ຫຼາກຫຼາຍ, ສວຍງາມ, ແລະປອດໄພ". ສະເໝີດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງລາວແມ່ນເຈ້ຍບິນ. "ທຸກໆຄື້ນຂ້ອຍກະຈາຍປະລິມານໜຶ່ງ ຂອງ ຜ້າປູ່ບ່ອນນອນ ຮ້ອມຮອບ ຂອງຂ້ອຍ ຄ້າຍພັກ ແລະ ແມ່ນ ບໍ່ເຄີຍ ລົບກວນ," ລາວ ໄດ້ອະທິບາຍແລ້ວ. "ການ ເຫດຜົນ ແມ່ນ ທາງຈິດໃຈ. ເທ ເສືອ ແມ່ນ ສັດທີ່ມີກຽດສັກສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ມັນຍ່າງໄປມາ ແລະ ທ້າທາຍມະນຸດຈົນກວ່າມັນຈະມາຮອດໜ້າເຈ້ຍບິນ; ຈາກນັ້ນມັນກໍ່ແລ່ນໜີໄປ. ບໍ່ມີເສືອທີ່ມີກຽດສັກສີຄົນໃດຈະກ້າປະເຊີນໜ້າກັບມະນຸດຫຼັງຈາກທີ່ນັ່ງຍອງໆຢູ່ເທິງໜ້າເຈ້ຍບິນທີ່ໜຽວ!

42-10 : ຫຼັງຈາກ ຂ້ອຍ ໄດ້ສົ່ງຄືນ ໄປຫາ ອາເມລິກາ ຂ້ອຍ ໄດ້ເອົາ ປິດ ຫົກສິບຫ້າ ປອນ.

42-11 : ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ຜ່ານໄປແລ້ວ ທີ່ ອັນນີ ຊົວໂມງ - 7:00 ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ມີນາ 9, 1936.

42-12 ຮີດຄອງປະເພນີງານສືບໃນປະເທດອິນເດຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຜົາສືບສຳລັບເຈົ້າຂອງເຮືອນ; ສະວາມີ ແລະ ພະສົງໃນນິກາຍອື່ນໆບໍ່ໄດ້ຖືກເຜົາ. ແຕ່ ຝັ່ງໄວ້. (ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແມ່ນ ເປັນບາງໂອກາດ ຂໍຍົກເວັ້ນ.) ເທ ຮ່າງກາຍ ຂອງ ພະສົງ ແມ່ນ ຢ່າງເປັນສັນຍາລັກ ພິຈາລະນາແລ້ວ ໄປຫາ ໄດ້ຖືກເຜົາສືບໃນໄຟແຫ່ງປັນຍາໃນເວລາທີ່ປະຕິບັດພິທີບວດ.

ເທ ການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຂອງ ສີ ຍຸກເສສະວາຣ

"ພະຄຣິຊນາ!" ຮູບຮ່າງອັນຮຸ່ງໂລດຂອງຮູບແທນຕົວໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໃນແສງໄຟທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ ໃນຂະນະທີ່ ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໂຮງແຮມ Regent ໃນເມືອງບອມເບ. ແສງສະຫວ່າງສ່ອງລົງມາເທິງ ຫຼັງຄາຂອງຕຶກສູງທາງຝັ່ງກົງກັນຂ້າມ, ພາບທີ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ນັ້ນກໍປະກົດຂຶ້ນໃນສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງ ກະທັນຫັນ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າແນມເບິ່ງອອກໄປຈາກ ປ່ອງຢ້ຽມຊົນສາມທີ່ເປີດຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ຮູບຮ່າງສັກສິດໄດ້ໂບກມືໃຫ້ຂ້ອຍ, ຍິມ ແລະ ພະຍັກໜ້າທັກທາຍ. ເມື່ອຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມທີ່ແນ່ນອນ ຂອງພະຄຣິຊນາ, ພະອົງໄດ້ຈາກໄປພ້ອມກັບທ່າທາງອວຍພອນ. ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງມະຫັດສະຈັນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ ວ່າມີເຫດການທາງວິນຍານບາງຢ່າງໄດ້ເກີດຂຶ້ນລ່ວງໜ້າແລ້ວ.

ການເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກຍົກເລີກໃນຂະນະນີ້. ຂ້ອຍໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ ສາທາລະນະຫຼາຍຄັ້ງໃນເມືອງບອມເບກ່ອນທີ່ຈະອອກເດີນທາງກັບຄືນໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງເບງການ.

ນັ້ນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງຂ້ອຍໃນໂຮງແຮມບອມເບເວລາສາມໂມງແລງຂອງວັນທີ 19 ມິຖຸນາ 1936 - ໜຶ່ງອາທິດ ຫຼັງຈາກນີ້ມີຂອງກຣິຊນະ - ຂ້ອຍໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນັ່ງສະມາທິຂອງຂ້ອຍດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນຄວາມສຸກ. ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະເປີດ ແລະ ສາຍຕາທີ່ຕິກຕະລືງ, ທັງໝົດຫ້ອງໄດ້ປ່ຽນເປັນໂລກທີ່ແປກປະຫຼາດ, ແສງແດດໄດ້ປ່ຽນ ເປັນຄວາມງົດງາມອັນສູງສົງ.

ຄືນແຫ່ງຄວາມປິຕິຍິນດີໄດ້ກິນກິນຂ້າພະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຮ່າງກາຍທີ່ມີເລືອດເນື້ອ

ຂອງ ສີ ຍຸກເສສະວາຣ! "ລູກເອີຍ!" ພຣະອາຈານເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນ, ເທິງໃບໜ້າຂອງລາວມີຮອຍ

ຍິມທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຄືກັບນາງຝ້າ.

ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງທີ່ຕີນຂອງລາວເພື່ອທັກທາຍ ແຕ່ທັນທີທັນໃດຂ້ອຍກໍກ້າວໄປ ກອດລາວດ້ວຍຄວາມຫົວໂຫຍໃນອ້ອມແຂນຂອງຂ້ອຍ. ຊ່ວງເວລາຫຼາຍໆຊ່ວງເວລາ! ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງ ເດືອນທີ່ຜ່ານມາແມ່ນຄວາມເຈັບປວດທີ່ຂ້ອຍຖືວ່າບໍ່ມີນ້ຳໜັກທຽບກັບຄວາມສຸກທີ່ຮຸນແຮງທີ່ກຳລັງຫຼຸດລົງ.

"ນາຍຂອງຂ້ອຍ, ທີ່ຮັກຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ອຍ?" ຂ້ອຍຮູ້ສຶກບໍ່ສອດຄ່ອງກັນໃນ ຄວາມດີໃຈທີ່ເກີນຄວນ. "ເປັນຫຍັງ ໄດ້ເຮັດ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ໄປ ໄປຫາ ທີ່ ກຸມພະ ເມລາ ? ວິທີການ ຢ່າງຂົມຂືນ ມີ ຂ້ອຍ ຖືກຕຳໜິ ຕົວຂ້ອຍເອງ ສຳລັບ ກຳລັງອອກໄປ ເຈົ້າ!"

"ໂດຍ ຂ. ຄ. ມິຕຣາ ໃນ "ກາລະຢານາ - ຄານປາຕູຣ-

ຄຣິສນາ, ບູຮານ ສາດສະດາ ຂອງ ອິນເດຍ

ແນວຄວາມຄິດຂອງນັກສິລະປິນສະໄໝໃໝ່ກ່ຽວກັບຄູສອນທີ່ສັກສິດຜູ້ທີ່ມີຄຳແນະນຳທາງວິນຍານ ໃນພະ ຄຳພີ *Bhagavad Gita* ໄດ້ກາຍເປັນຄຳພີໄບເບິນຂອງຮິນດູ. ຄຣິສນະໄດ້ຖືກສະແດງອອກ ໃນສິລະປະຮິນດູດ້ວຍຂົນນົກຍູງຢູ່ໃນຜົມຂອງລາວ (ສັນຍາລັກຂອງດອກ ລີລາ ຂອງພະເຈົ້າ , ການ ຫຼິ້ນ ຫຼື ກິລາສ້າງສັນ), ແລະ ຖືຊຸ່ຍ, ເຊິ່ງມີສຽງທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນປຸກຜູ້ອຸທິດຕົນ, ເທືອລະຄົນ, ຈາກການ ນອນຫຼັບຂອງ ມາຍາ ຫຼື ຄວາມຫຼົງໄຫຼຂອງຈັກກະວານ.

"ຂ້ອຍບໍ່ຢາກລົບກວນຄວາມຄາດຫວັງທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າທີ່ຈະໄດ້ເຫັນຈຸດທ້ອງທ່ຽວບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປກ່ອນ" ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບ Babaji. ຂ້ອຍໄດ້ປະເຈົ້າໄວ້ພຽງຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ; ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າອີກແລ້ວບໍ່?"

"ແຕ່ມັນແມ່ນ ທ່ານ , ອາຈານ, ແມ່ນສິ່ງໂຕຂອງພະເຈົ້າອົງດຽວກັນບໍ່? ທ່ານນຸ່ງເສື້ອຄືກັບຮ່າງກາຍທີ່ຂ້ອຍຝັງໄວ້ ໃຕ້ດິນຊາຍ Puri ທີ່ໂຫດຮ້າຍບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄືກັນ. ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ມີເນື້ອໜັງແລະເລືອດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍເຫັນວ່າມັນ ເປັນອະມະຕະ, ແຕ່ໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າມັນເປັນທາງກາຍະພາບ. ຈາກອະຕອມຂອງຈັກກະວານຂ້ອຍໄດ້ສ້າງ ຮ່າງກາຍໃໝ່ທັງໝົດ, ຄືກັນກັບຮ່າງກາຍທີ່ຝັນແບບຈັກກະວານທີ່ເຈົ້າວາງໄວ້ໃຕ້ດິນຊາຍໃນຝັນທີ່ Puri ໃນໂລກ ແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງເຈົ້າ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ - ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນໂລກແຕ່ຢູ່ໃນດາວເຄາະ ດວງດາວ. ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນມີຄວາມສາມາດຕີກ່າວມະນຸດໃນໂລກເພື່ອຕອບສະໜອງມາດຕະຖານອັນສູງສົ່ງຂອງ ຂ້ອຍ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈົ້າແລະຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກທີ່ສູງສົ່ງໃນມື້ໜຶ່ງຈະມາຢູ່ກັບຂ້ອຍ."

"ບໍ່ມີວັນຕາຍ ກູຣູ, ບອກ ຂ້ອຍ ຕື່ມອີກ!"

ອາຈານໄດ້ຫົວຂວັນໄວໆ ແລະ ມີຄວາມສຸກ. "ກະລຸນາ, ທີ່ຮັກ," ລາວເວົ້າ, "ເຈົ້າຈະຊ່ວຍຜ່ອນຄາຍການກອດ ຂອງເຈົ້າໜ້ອຍ ໜຶ່ງໄດ້ບໍ່?"

"ພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ!" ຂ້ອຍໄດ້ກອດລາວດ້ວຍການຈັບປາໝຶກ. ຂ້ອຍສາມາດຮັບຮູ້ກິນຫອມອ່ອນໆ, ກິນ

ທຳມະຊາດດຽວກັນທີ່ເຄີຍເປັນລັກສະນະຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວມາກ່ອນ. ການສຳຜັດທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນຂອງລາວ

ເນື້ອໜັງອັນສັກສິດຍັງຄົງຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ານໃນຂອງແຂນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຢູ່ໃນຝາມືຂອງຂ້ອຍທຸກຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍ
ລະນຶກເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່ຮຸ່ງໂລດເຫຼົ່ານັ້ນ.

"ດັ່ງທີ່ສາດສະດາຖືກສົ່ງໄປເທິງໂລກເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດໃຫ້ປະຕິບັດກຳມະທາງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກ ພະເຈົ້າ ໄປຫາ ຮັບໃຊ້ ໃນ ອັນ ດາວ ດາວເຄາະ ເປັນ ກ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ" ສີ ຍຸກເຕ
ສະວາຣ ໄດ້ອະທິບາຍແລ້ວ. "ມັນ ແມ່ນ ເອີ້ນວ່າ ຫໍຣະນະໂລກ ຫຼື 'ດາວເຄາະດວງດາວທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ.' ຢູ່ທີ່
ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກໍລັງຊ່ວຍເຫຼືອສັດທີ່ກ້າວໜ້າໃຫ້ກຳຈັດກຳມະດວງດາວ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບັນລຸການຫຼຸດຜົນຈາກ
ການເກີດໃໝ່ຂອງດວງດາວ. ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຫໍຣະນະໂລກແມ່ນມີການພັດທະນາທາງວິນຍານສູງ; ທຸກຄົນໄດ້ຮັບ
ພະລັງໃນການຝຶກສະມາທິໃນການອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີສະຕິເມື່ອຕາຍ. ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຂົ້າໄປ
ໃນຫໍຣະນະໂລກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວໄດ້ຜ່ານຝຶກຈາກສະພາບຂອງ ສາກິລະປາສະມາທິ ໄປສູ່ສະພາບທີ່ສູງ
ກວ່າຂອງ ນິຣະພິກປະສະມາທິ . **43-1**

"ຊາວຫໍຣະນະໂລກໄດ້ຜ່ານໂລກແຫ່ງດວງດາວທຳມະດາແລ້ວ, ບ່ອນທີ່ສັດເກືອບທັງໝົດຈາກໂລກຕ້ອງຕາຍ; ຢູ່ທີ່
ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຄິດໄລ່ເມັດຜົນຂອງການກະທຳທີ່ຜ່ານມາຂອງພວກເຂົາໃນໂລກແຫ່ງດວງດາວ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດ
ນອກຈາກສັດທີ່ກ້າວໜ້າສາມາດປະຕິບັດວຽກງານໄຖ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນໂລກແຫ່ງດວງດາວ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເພື່ອປົດປ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຢ່າງເຕັມທີ່ຈາກຮ່ອງຮອຍຂອງກຳມະທິຖິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ
ແຫ່ງດວງດາວຂອງພວກເຂົາ, ສັດທີ່ສູງກວ່າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຕິດຕາມໂດຍກົດຂອງຈັກກະວານໃຫ້ເກີດໃໝ່ດ້ວຍ
ຮ່າງກາຍແຫ່ງດວງດາວໃໝ່ຢູ່ເທິງຫໍຣະນະໂລກ, ດວງອາທິດແຫ່ງດວງດາວ ຫຼື ສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຟື້ນຄືນ
ຊີວິດເພື່ອຊ່ວຍພວກເຂົາ. ຍັງມີສັດທີ່ກ້າວໜ້າສູງຢູ່ເທິງຫໍຣະນະໂລກທີ່ມາຈາກໂລກທີ່ສູງກວ່າ, ລະອຽດອ່ອນກວ່າ,
ແລະ ເປັນເຫດ."

ຕອນນີ້ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນຂອງຄູຂອງຂ້ອຍຢ່າງສົມບູນແບບ ຈົນລາວໄດ້ຖ່າຍທອດພາບພະຍົນ
ຂອງລາວໃຫ້ຂ້ອຍບາງສ່ວນໂດຍການເວົ້າ ແລະ ບາງສ່ວນໂດຍການຖ່າຍທອດຄວາມຄິດ. ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບ
ຂ່າວກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງລາວຢ່າງໄວວາ.

"ທ່ານໄດ້ອ່ານໃນພຣະຄຳພີ," ອາຈານກ່າວຕໍ່ໄປ, "ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຕາມລຳດັບດ້ວຍ
ຮ່າງກາຍສາມຢ່າງຄື: ຄວາມຄິດ, ຫຼື ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນສາເຫດ; ຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ບ່ອນຢູ່
ອາໄສຂອງຈິດໃຈ ແລະ ລັກສະນະທາງດ້ານອາລົມ; ແລະຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບລວມ. ຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ມະນຸດມີ
ອຸປະກອນປະສາດສຳຜັດທາງຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ. ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດເຮັດວຽກກັບສະຕິ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງລາວ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍຊີວິດ.

43-2 ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີຮ່າງກາຍເປັນສາເຫດຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ມີຄວາມສຸກ. ວຽກງານຂອງຂ້ອຍແມ່ນ
ຢູ່ກັບສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ກໍລັງກະກຽມທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ໂລກແຫ່ງເຫດຜົນ.

"ອາຈານທີ່ໜ້າຮັກ, ກະລຸນາບອກຂ້ອຍເພີ່ມກ່ຽວກັບຈັກກະວານທາງດາລາ." ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍໄດ້ຜ່ອນຄາຍ
ການກອດຂອງຂ້ອຍລົງເລັກນ້ອຍຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງ Sri Yukteswar, ແຂນຂອງຂ້ອຍຍັງອ້ອມລາວຢູ່. ສົມບັດ
ທີ່ເໝືອນກ່າວທຸກສິ່ງ ຊັບສົມບັດ, ຄູສອນຂອງຂ້ອຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຫົວຂວັນໃສ່ຄວາມຕາຍເພື່ອເຂົ້າຫາຂ້ອຍ!

"ມີດາວເຄາະດວງດາວຫຼາຍດວງ, ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງມີຊີວິດດວງດາວ," ອາຈານເລີ່ມຕົ້ນ. "ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃຊ້ລະບາບ
ດວງດາວ, ຫຼື ມວນສານແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອເດີນທາງຈາກດາວເຄາະດວງໜຶ່ງໄປຫາອີກດາວດວງໜຶ່ງ, ໄວກວ່າ
ໄຟຟ້າ ແລະ ພະລັງງານກຳມັນຕະພາບລັງສີ.

"ຈັກກະວານທາງດາວ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການສັນສະເທືອນທີ່ລະອຽດອ່ອນຕ່າງໆຂອງແສງສະຫວ່າງ ແລະ ສີສັນ,
ມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າຈັກກະວານທາງວັດຖຸຫຼາຍຮ້ອຍເທົ່າ. ການສ້າງທາງກາຍະພາບທັງໝົດຫ້ອຍຄືກັບກະຕ່າ
ແຂງນ້ອຍໆຢູ່ພາຍໃຕ້ບານລູນທີ່ມີແສງສະຫວ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງວົງໂຄຈອນທາງດາວ. ເຊັ່ນດຽວກັບດວງ

ອາທິດ ແລະ ດວງດາວທາງກາຍະພາບຫຼາຍດວງທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ໃນອະວະກາດ, ຍັງມີລະບົບສຸລິຍະ ແລະ ດາວເຄາະ
ທາງດາວນັບບໍ່ຖ້ວນ. ດາວເຄາະຂອງພວກມັນມີດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນທາງດາວ, ສ່ວຍງາມກວ່າດວງຈັນທາງ
ກາຍະພາບ. ດວງອາທິດທາງດາວຄ້າຍຄືກັບແສງເໝືອແສງ."

ດວງອາທິດທາງດາວ borealis ແມ່ນແສງເໝືອນທີ່ມີແດດສ່ອງສະຫວ່າງຫຼາຍກວ່າດວງຈັນທິມີລັງສີອ່ອນໆ. ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນຂອງດາວຍາວກວ່າກາງເວັນຂອງໂລກ.

"ໂລກດາວເຄາະມີຄວາມງາມ, ສະອາດ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ເປັນລະບຽບຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ. ບໍ່ມີດາວເຄາະທີ່ຕາຍແລ້ວ ຫຼື ດິນແດນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ. ຮອຍດ່າງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ - ຫຍ້າ, ເຊື້ອແບັກທີເຣຍ, ແມງໄມ້, ໆ - ແມ່ນບໍ່ມີຢູ່. ບໍ່ເຫມືອນກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ລະດູການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງໂລກ, ດາວເຄາະດາວເຄາະຮັກສາອຸນຫະພູມໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີຂອງລະດູໃບໄມ້ປົ່ງທີ່ເປັນນິລັນດອນ, ມີຫົວມະສິຂາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ແລະ ຝົນຕົກເປັນບາງຄັ້ງຄາວດ້ວຍແສງໄຟຫຼາຍສີ. ດາວເຄາະດາວເຄາະດາວເຄາະມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນທະເລສາບໂອບໍ່, ທະເລທີ່ສົດໃສ ແລະ ແມ່ນ້ຳສີຮຸ້ງ."

"ຈັກກະວານທາງດາລາທຳມະດາ - ບໍ່ແມ່ນສະຫວັນທາງດາລາທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າຂອງຫໍຣະນະຍະໂລກ - ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ ສັດທາງດາລາຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ໄດ້ມາຈາກໂລກ, ແລະຍັງມີນາງຟ້າ, ນາງເງືອນ, ປາ, ສັດ, ຜີມານຮ້າຍ, ເທບພະເຈົ້າເຄິ່ງເທບ ແລະ ວິນຍານຫຼາຍພັນອົງ, ທັງໝົດອາໄສຢູ່ໃນດາວເຄາະດາລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕາມຄຸນຈຸດທີ່ຂອງກຳມະ. ຫໍພິມິດຮູບຊົງກົມ ຫຼື ພາກພື້ນສັນສະເທືອນຕ່າງໆແມ່ນສະໜອງໃຫ້ສຳລັບວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ວິນຍານຊົ່ວ. ວິນຍານທີ່ດີສາມາດເດີນທາງໄດ້ຢ່າງເສລີ, ແຕ່ວິນຍານຊົ່ວຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນເຂດທີ່ຈຳກັດ. ຄື ກັນກັບມະນຸດທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງໜ້າດິນ, ໝອນຢູ່ໃນດິນ, ປາໃນນ້ຳ, ແລະ ນົກໃນອາກາດ, ສະນັ້ນສັດທາງດາລາທີ່ມີລະດັບແຕກຕ່າງກັນຈຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຢູ່ໃນບ່ອນສັນສະເທືອນທີ່ເໝາະສົມ.

"ໃນບັນດາທູດສະຫວັນມືດທີ່ຕົກຕ່ຳທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກໂລກອື່ນ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ສົງຄາມເກີດຂຶ້ນດ້ວຍລະເບີດໄລຟິໂທຣນິກ ຫຼື ມັລທຣິກ ທາງຈິດ **43-3**" ລັງສີສັນສະເທືອນ. ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ໃນພາກພື້ນທີ່ມືດມົວຂອງຈັກກະວານທາງດາວຊັ້ນລຸ່ມ, ໂດຍເຮັດວຽກກຳຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

"ໃນໂລກອື່ນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານເໝືອນຄູກດາວທີ່ມືດມົວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງສ່ອງແສງ ແລະ ສວຍງາມ. ຈັກກະວານດາວໄດ້ຖືກປັບຕົວຕາມທຳມະຊາດຫຼາຍກວ່າໂລກໃຫ້ເຂົ້າກັບພຣະປະສົງ ແລະ ແຜນການແຫ່ງຄວາມສົມບູນແບບອັນສູງສົງ. ທຸກໆວັດຖຸດາວແມ່ນສະແດງອອກໂດຍພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບາງສ່ວນໂດຍພຣະປະສົງຂອງສິ່ງມີຊີວິດດາວ. ພວກມັນມີພະລັງໃນການຕັດແປງ ຫຼື ເສີມຂະຫຍາຍພຣະຄຸນ ແລະ ຮູບແບບຂອງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ສ້າງຂຶ້ນແລ້ວໂດຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ປະທານອິດສະລະພາບ ແລະ ສິດທິພິເສດໃຫ້ແກ່ລູກໆທາງດາລາຂອງພຣະອົງໃນການປ່ຽນແປງ ຫຼື ປັບປຸງຈັກກະວານທາງດາລາຕາມໃຈມັກ. ຢູ່ເທິງໂລກ, ຂອງແຂງຕ້ອງຖືກປ່ຽນເປັນຂອງແຫຼວ ຫຼື ຮູບແບບອື່ນໆໂດຍຜ່ານຂະບວນການທາງທຳມະຊາດ ຫຼື ທາງເຄມີ, ແຕ່ຂອງແຂງທາງດາລາຈະຖືກປ່ຽນເປັນຂອງແຫຼວ, ອາຍແກັສ, ຫຼື ພະລັງງານທາງດາລາຢ່າງດຽວ ແລະ ຫັນທິຫັນໃດໂດຍຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່.

"ໂລກມືດມົວໄປດ້ວຍສົງຄາມ ແລະ ການຄາດຕະກຳໃນທະເລ, ປົກ, ແລະ ອາກາດ," ຄູສອນຂອງຂ້ອຍກ່າວຕໍ່ໄປ, "ແຕ່ວ່າ... ອານາຈັກ ຮູ້ ກ ມີຄວາມສຸກ ຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ. ດາວ ສິ່ງມີຊີວິດ ບໍ່ມີວັດຖຸ ຫຼື ກາຍເປັນຮູບຮ່າງຕາມໃຈມັກ. ດອກໄມ້, ປາ ຫຼື ສັດສາມາດປ່ຽນຮູບຮ່າງຕົວເອງໄປເປັນໄດ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງມະນຸດດາວ. ສິ່ງມີຊີວິດດາວທັງໝົດມີອິດສະຫຼະທີ່ຈະມີຮູບແບບໃດກໍໄດ້, ແລະສາມາດພົວພັນກັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ບໍ່ມີກົດເກນທຳມະຊາດທີ່ຄົງທີ່, ແນ່ນອນ, ກິດຂວາງພວກມັນ - ຕົວຢ່າງເຊັ່ນຕົ້ນໄມ້ດາວໃດໆກໍສາມາດປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ ໄດ້ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜະລິດໝາກມ່ວງ ຫຼື ໝາກໄມ້, ດອກໄມ້, ຫຼື ວັດຖຸອື່ນໆທີ່ຕ້ອງການ. ມີຂໍ້ຈຳກັດກ່ຽວກັບທຳມະບາງຢ່າງ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນໂລກດາລາສາດກ່ຽວກັບຄວາມປາຖະໜາຂອງຮູບແບບຕ່າງໆ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີຊີວິດຊົ່ວດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

"ບໍ່ມີໃຜເກີດມາຈາກຜູ້ຢູ່; ລູກຫລານຖືກສ້າງໂດຍສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຈັກກະວານຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຮູບແບບທີ່ມີຮູບແບບພິເສດ ແລະ ຫຍໍ້ລົງທາງດາລາສາດ. ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຫາກໍອອກຈາກຮ່າງກາຍມາສູ່ຄອບຄົວທາງດາລາສາດຜ່ານການເຊື່ອເຊີນ, ເຊິ່ງຖືກດຶງດູດໂດຍແນວ

ໂນ້ມທາງຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານທີ່ຄ້າຍຄືກັນ."

"ຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມໜາວເຢັນ ຫຼື ຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ສະພາບທຳມະຊາດອື່ນໆ. ກາຍວິພາກປະກອບມີສະໝອງທາງດາລາສາດ, ຫຼື ດອກບົວພັນກົບດອກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ສູນກາງທີ່ ຕື່ນຂຶ້ນຫົກຈຸດໃນ *sushumna* , ຫຼື ແກນ *cerebro-spinal* ທາງດາວ. ຫົວໃຈດຶງດູດພະລັງງານຂອງ ຈັກກະວານຜ່ອມທັງແສງສະຫວ່າງຈາກສະໝອງທາງດາວ, ແລະສົ່ງມັນໄປຫາເສັ້ນປະສາດທາງດາວ ແລະ ຈຸລັງ ຮ່າງກາຍ, ຫຼື *lifetrons*. ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາວສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍແຮງ *lifetronic* ຫຼື ໂດຍ ການສັນສະເທືອນ *mantric* .

"ຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດແມ່ນຮູບແບບດຽວກັນກັບຮູບແບບທາງກາຍະພາບສຸດທ້າຍ. ສິ່ງມີຊີວິດທາງ ດາລາສາດຍັງຄົງຮັກສາຮູບລັກສະນະດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່ໃນໄວໝູ່ມໃນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກກ່ອນ ໝ້າມີ; ບາງຄັ້ງສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດເລືອກທີ່ຈະຮັກສາຮູບລັກສະນະຕາມໄວອາຍຸຂອງຕົນເອງ, ເຊັ່ນດຽວ ກັບຂ້ອຍ,." ອາຈານ, ສະແດງອອກເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງໄວໝູ່ມ, ຫົວຂວັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ.

"ບໍ່ເຫມືອນກັບໂລກທາງກາຍະພາບສາມມິຕິທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງຫ້າເທົ່ານັ້ນ, ດວງດາວສາມາດເບິ່ງ ເຫັນໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ກົງກັນຂ້າມທັງໝົດ - ສະຕິປັນຍາ," ສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ ທາງສະຕິປັນຍາອັນບໍລິສຸດ, ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາວທັງໝົດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດ. ພວກມັນ ມີຕາສາມດວງ, ສອງດວງໃນນັ້ນປິດບາງສ່ວນ. ຕາດວງດາວທີສາມ ແລະ ຕາດວງດາວຫຼັກ, ວາງຕັ້ງຢູ່ເທິງໜ້າ ຜາກ, ແມ່ນ ເປີດ. ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດມີອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກພາຍນອກທັງໝົດ - ຫູ, ຕາ, ດັງ, ລິນ, ແລະ ຜິວໜັງ - ແຕ່ພວກມັນໃຊ້ຄວາມຮູ້ສຶກທາງສັນຊາດຕະຍານເພື່ອປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກຜ່ານສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍ; ພວກມັນສາມາດເບິ່ງຜ່ານຫູ, ຫຼື ດັງ, ຫຼື ຜິວໜັງ. ພວກມັນສາມາດໄດ້ຍິນຜ່ານຕາ ຫຼື ລິນ, ແລະ ສາມາດຊິມລິດຊາດຜ່ານຫູ ຫຼື ຜິວໜັງ, ແລະອື່ນໆ. **43-4**

"ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດຖືກກະທົບກະເທືອນຈາກອັນຕະລາຍນັບບໍ່ຖ້ວນ, ແລະ ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ພິການໄດ້ງ່າຍ; ຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດທີ່ມີຊີວິດຊົ່ວອາດຈະຖືກຕັດ ຫຼື ຝຶກຊຸມເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ແຕ່ມັນກໍຈະຫາຍດີທັນທີ ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ."

"ກູຣູເດວາ, ແມ່ນ ທັງໝົດ ດາວ ບຸກຄົນ ງາມບໍ່?

"ຄວາມງາມໃນໂລກດາລາສາດເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າເປັນຄຸນນະພາບທາງວິນຍານ, ແລະບໍ່ແມ່ນຮູບຮ່າງພາຍນອກ," ສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ຕອບ. "ດັງນັ້ນ, ສິ່ງມີຊີວິດດາລາສາດຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໜ້ອຍຕໍ່ລັກສະນະໃບໜ້າ. ຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ພວກເຂົາມີສິດທິພິເສດທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງຕາມໃຈມັກດ້ວຍຮ່າງກາຍໃໝ່ທີ່ມີສີສັນສົດໃສ, ແລະມີຮູບຮ່າງເປັນ ດາລາສາດ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມະນຸດໂລກແຕ່ງຕັ້ງໃໝ່ສຳລັບງານລ້ຽງ, ສິ່ງມີຊີວິດດາລາສາດກໍພົບໂອກາດໃນການ ແຕ່ງຕັ້ງໃນຮູບແບບທີ່ອອກແບບມາເປັນພິເສດ.

"ງານບຸນທາງດາລາສາດທີ່ມີຄວາມສຸກໃນດາວເຄາະທາງດາລາສາດທີ່ສູງກວ່າເຊັ່ນ: ຫິຣະນະໂລກະ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອ ສິ່ງມີຊີວິດໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍຈາກໂລກດາລາສາດຜ່ານຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ, ແລະດັງນັ້ນຈຶ່ງຜ່ອມທີ່ຈະ ເຂົ້າສູ່ສະຫວັນຂອງໂລກເຫດ. ໃນໂອກາດດັ່ງກ່າວ, ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແລະໄພ່ພົນທີ່ໄດ້ລວມ ເຂົ້າກັນໃນພຣະອົງ, ໄດ້ປະກົດຕົວເປັນຮ່າງກາຍທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກເອງ ແລະເຂົ້າຮ່ວມການສະເຫຼີມສະຫຼອງທາງ ດາລາສາດ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ອຸທິດຕົນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງພໍໃຈ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຮູບແບບທີ່ຕ້ອງການ. ຖ້າ ຜູ້ອຸທິດ ຕົນທີ່ໄດ້ຮັບການນະມັດສະການຜ່ານຄວາມອຸທິດຕົນ, ລາວເຫັນພຣະເຈົ້າເປັນແມ່ອັນສູງສົງ. ສຳລັບພຣະເຢຊູ, ລັກສະນະພຣະບິດາຂອງຜູ້ບໍລິສຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນໜ້າສົນໃຈເກີນກວ່າແນວຄວາມຄິດອື່ນໆ. ຄວາມເປັນ ສ່ວນຕົວທີ່ຜູ້ສ້າງໄດ້ປະທານໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດແຕ່ລະຢ່າງຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ແລະເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຮຽກຮ້ອງຄວາມຄ່ອງແຄ້ວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!" ຂ້ອຍ ແລະ ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນຮ່ວມກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

"ເພື່ອນມິດຈາກຊີວິດອື່ນສາມາດຮັບຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນໄດ້ງ່າຍໃນໂລກດາລາສາດ," ສີ ຢຸກເຕສະວາຣ ກ່າວຕໍ່ໄປ
ດ້ວຍສຽງຫຼີງດງາມຄືກັບຊຸ່ບຂອງລາວ. "ດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີໃນຄວາມເປັນອະມະຕະຂອງມິດຕະພາບ, ພວກ
ເຂົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ຂອງຄວາມຮັກ, ເຊິ່ງມັກຖືກສິ່ງໃສ່ໃນເວລາທີ່ຊີວິດຫ່າງໂລກຈາກກັນ
ຢ່າງໃສກເສົ້າແລະຫຼອກລວງ.

"ການ ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ຂອງ ດາວ ສິງມິຊິວິດ ເຈາະ ຜ່ານ ທີ່ ຜ້າຄຸມໜ້າ ແລະ ສັງເກດ ມະນຸດ ກິດຈະກຳ ໃນ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ມະນຸດບໍ່ສາມາດເບິ່ງໂລກດວງດາວໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫົກຂອງລາວຈະໄດ້ ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນໃນລະດັບໜຶ່ງ. ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ເຫັນສິງມິຊິວິດດວງດາວ ຫຼື ໂລກດວງດາວ ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

"ພວກສັດທີ່ກ້າວໜ້າຢູ່ເທິງຫໍຣະນະໂລກສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຄົງຕື່ນຕົວຢູ່ໃນຄວາມສຸກຕະຫຼອດມື້ ແລະ ກາງຄືນທີ່ຍາວ ນານ, ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ສັບສົນຂອງລັດຖະບານຈັກກະວານ ແລະ ການໄຖ່ບຸດທີ່ຫຼົງຫາງ, ຈິດວິນຍານທີ່ຕິດຢູ່ ກັບໂລກ. ເມື່ອພວກສັດຫໍຣະນະໂລກນອນຫຼັບ, ບາງຄັ້ງຄາວພວກເຂົາມີນິມິດທາງດາວທີ່ຄ້າຍຄືຄວາມຝັນ. ຈິດໃຈ ຂອງພວກເຂົາມັກຈະຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີສະຕິຂອງຄວາມສຸກສູງສຸດ ຂອງນິຣະພິກັລປ."

"ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທຸກພາກສ່ວນຂອງໂລກດາລາສາດຍັງຄົງປະສົບກັບຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ. ຈິດໃຈທີ່ອ່ອນ ໄຫວຂອງສິງມິຊິວິດຊັ້ນສູງໃນດາວເຄາະຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຫໍຣະນະໂລກ ຮູ້ສຶກເຈັບປວດຢ່າງຮຸນແຮງ ຖ້າມີຄວາມ ຜິດພາດໃນການປະພຶດ ຫຼື ການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງ. ສິງມິຊິວິດທີ່ກ້າວໜ້າເຫຼົ່ານີ້ພະຍາຍາມປັບທຸກການກະທຳ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສົມບູນແບບຂອງກົດໝາຍທາງວິນຍານ."

"ການສື່ສານລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດວງດາວແມ່ນຖືກຄອບງຳໂດຍໂທລະຈິດ ແລະ ໂທລະພາບທັງໝົດ; ບໍ່ມີ ຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງຄຳເວົ້າທີ່ຂຽນ ແລະ ເວົ້າທີ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກຕ້ອງອິດທິນ. ເຊັ່ນດຽວ ກັບທີ່ຄົນໃນໜ້າຈໍໜຶ່ງເບິ່ງຄືວ່າເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ກະທຳຜ່ານຊຸດຂອງຮູບພາບແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຫາຍໃຈ ຕົວຈິງ, ສິງມິຊິວິດໃນດວງດາວກໍ່ຢ່າງ ແລະ ເຮັດວຽກເປັນຮູບພາບແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກນຳພາ ແລະ ປະສານງານ ຢ່າງສະຫຼາດ, ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຶງພະລັງງານຈາກອົກຊີເຈນ. ມະນຸດອາໄສຂອງແຂງ, ຂອງແຫຼວ, ອາຍແກັສ, ແລະ ພະລັງງານເພື່ອການດຳລົງຊີວິດ; ສິງມິຊິວິດໃນດວງດາວລ້ຽງຕົວເອງໂດຍແສງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານ."

"ນາຍຂອງຂ້ອຍ, ສັດທາງດາລາສາດກິນຫຍັງບໍ່?" ຂ້ອຍກຳລັງດຶມໃນຄຳອະທິບາຍທີ່ມະຫັດສະຈັນຂອງລາວ ດ້ວຍຄວາມເປີດຮັບຂອງທຸກຄວາມສາມາດຂອງຂ້ອຍ - ຈິດໃຈ, ຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານ. ການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ ເໝືອສະຕິແມ່ນແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງຢ່າງຖາວອນ, ໃນຂະນະທີ່ປະສົບການຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມປະທັບ ໃຈທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງກະທັນຫັນບໍ່ເຄີຍເປັນຄວາມຈິງຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຂ້ອນຂ້າງຈິງ, ແລະ ໃນໄວໆນີ້ຈະສູນເສຍຄວາມ ຊັດເຈນທັງໝົດຂອງມັນໃນຄວາມຊົງຈຳ. ຄຳເວົ້າຂອງຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກປະທັບຢູ່ໃນໜ້າເຈ້ຍຂອງຕົວຕົນຂອງ ຂ້ອຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຈົນວ່າໃນເວລາໃດກໍ່ຕາມ, ໂດຍການໂອນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ສະພາບເໝືອສະຕິ, ຂ້ອຍ ສາມາດຫວນຄືນປະສົບການອັນສູງສົງໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

"ສະຫວ່າງ ຄ້າຍຄືລັງສີ ຜັກ ອຸດົມສົມບູນ ໃນ ທີ່ ດາວ ດິນ," ລາວ ຕອບແລ້ວ. "ການ ດາວ ສິງມິຊິວິດກິນຜັກ, ແລະ ດຶມນ້ຳຫວານທີ່ໄຫຼມາຈາກນ້ຳພຸດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງອັນຮຸ່ງໂລດ ແລະ ຈາກຫ້ວຍນ້ຳ ແລະ ແມ່ນ້ຳແຫ່ງດາວ. ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງຄົນທີ່ຢູ່ເທິງໂລກສາມາດຖືກຊຸດອອກຈາກອິເທີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເບິ່ງເຫັນໄດ້ ໂດຍອຸປະກອນໂທລະພາບ, ຕໍ່ມາຖືກປ່ອຍອອກໄປໃນອະວະກາດອີກຄັ້ງ, ດັ່ງນັ້ນແຜນວາດດາວທີ່ພະເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງຜັກ ແລະ ພືດທີ່ລອຍຢູ່ໃນອິເທີຈຶ່ງຕົກຕະກອນຢູ່ເທິງດາວເຄາະແຫ່ງດາວ. ໂດຍ ທີ່ ຈະ ຂອງ ຂອງມັນ ຜູ້ອາໄສຢູ່. ໃນ ທີ່ ຄືກັນ ທາງ, ຈາກ ທີ່ ປ່າເຖືອນທີ່ສຸດ ແຟນຊີ ຂອງ ເຫຼົ່ານີ້ ສິງມິຊິວິດ, ສວນດອກໄມ້ທີ່ ມີກິນຫອມທັງໝົດໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ, ແລະ ກັບຄືນສູ່ຄວາມເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງອິເທີໃນພາຍຫຼັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງດາວເຄາະສະຫວັນເຊັ່ນ: ຫໍຣະນະໂລກ ເກືອບຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຈຳເປັນໃນ ການກິນອາຫານ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ສູງກວ່ານັ້ນແມ່ນການມີຢູ່ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງຈິດວິນຍານທີ່ເກືອບຈະຫຼຸດພົ້ນຢ່າງ ສົມບູນໃນໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ຜົນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ກິນຫຍັງນອກຈາກມານາແຫ່ງຄວາມສຸກ.

"ສິງມິຊິວິດທີ່ເປັນອະວະກາດທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໂລກໄດ້ພົບກັບຍາດພີນ້ອງ, ພໍ່, ແມ່, ພັນລະຍາ, ສາມີ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຫຼາຍຄົນ, ທີ່ໄດ້ມາໃນລະຫວ່າງການເກີດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່ເທິງໂລກ, **43-5**" ຕາມທີ່ພວກມັນປາກົດເປັນ ບາງຄັ້ງຄາວໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງໂລກດວງດາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າຈະຮັກໃຜໂດຍສະເພາະ; ລາວ ຮຽນຮູ້ດ້ວຍວິທີນີ້ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮັກອັນສູງສົງແລະເທົາທຽມກັນແກ່ທຸກຄົນ, ໃນຖານະທີ່ເປັນເດັກນ້ອຍແລະ

ການສະແດງອອກສ່ວນຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າຮູບລັກສະນະພາຍນອກຂອງຄົນທີ່ຮັກອາດຈະມີການປ່ຽນແປງ, ຫຼາຍຫຼັງຈາກຕາມການພັດທະນາຄຸນນະພາບໃໝ່ໃນຊີວິດລ່າສຸດຂອງຈິດວິນຍານໃດໜຶ່ງ, ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດໃຊ້ສະຕິປັນຍາທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນເພື່ອຮັບຮູ້ທຸກຄົນທີ່ເຄີຍຮັກແພງກັບລາວໃນລະດັບອື່ນໆຂອງການມີຢູ່, ແລະຕ້ອນຮັບພວກເຂົາສູ່ບ້ານດາລາສາດໃໝ່ຂອງພວກເຂົາ. ເນື່ອງຈາກວ່າທຸກໆອະຕອມໃນການສ້າງແມ່ນຖືກປະດັບປະດາດ້ວຍຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຢ່າງບໍ່ສາມາດແຍກອອກໄດ້, **43-6** ເພື່ອນທາງດາລາຈະຖືກຮັບຮູ້ວ່າລາວຈະໃສ່ຊຸດໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນໂລກນີ້ຕົວຕົນຂອງນັກສະແດງສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້ໂດຍການສັງເກດຢ່າງໃກ້ຊິດເຖິງວ່າຈະມີການປອມແປງໃດໆກໍຕາມ.

"ໄລຍະເວລາຂອງຊີວິດໃນໂລກດວງດາວຍາວນານກວ່າຢູ່ເທິງໂລກຫຼາຍ. ດວງດາວທີ່ກ້າວໜ້າປົກກະຕິ ອາຍຸສະເລ່ຍຂອງມະນຸດແມ່ນຕັ້ງແຕ່ຫ້າຮ້ອຍຫາໜຶ່ງພັນປີ, ເຊິ່ງວັດແທກຕາມມາດຕະຖານເວລາຂອງໂລກ. ເຊັ່ນດຽວກັບຕົ້ນໄມ້ redwood ບາງຊະນິດທີ່ມີອາຍຸຍືນກວ່າຕົ້ນໄມ້ສ່ວນໃຫຍ່ຫຼາຍພັນປີ, ຫຼື ເຊັ່ນດຽວກັບໂຍຄະບາງຄົນທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍຮ້ອຍປີ ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່ຈະເສຍຊີວິດກ່ອນອາຍຸຫຼັກສິບປີ, ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາບາງຄົນກໍມີອາຍຸຍືນກວ່າໄລຍະເວລາປົກກະຕິຂອງການມີຢູ່ທາງດາລາ. ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມໂລກດາລາອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນໄລຍະເວລາທີ່ຍາວກວ່າ ຫຼື ສັ້ນກວ່າ ຕາມນ້ຳໜັກຂອງກຳມະທາງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງດຶງເຂົາເຈົ້າກັບຄືນສູ່ໂລກພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດ.

"ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຕາຍຢ່າງເຈັບປວດໃນເວລາທີ່ສູນເສຍຮ່າງກາຍທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງລາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສັດເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກກັງວົນເລັກນ້ອຍເມື່ອຄິດເຖິງການປະຖິ້ມຮູບແບບດາລາຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ຮູບແບບທີ່ມີເຫດຜົນທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າ. ໂລກດາລາປາສະຈາກຄວາມຕາຍທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈ, ພະຍາດ, ແລະຄວາມແກ່ຊະລາ. ຄວາມຢ້ານຫັກສາມຢ່າງນີ້ແມ່ນຄຳສາບແຊ່ງຂອງໂລກ, ບ່ອນທີ່ມະນຸດໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສະຕິຂອງລາວ ໄປຫາ ລະບຸ ຕົວມັນເອງ ເກືອບ ທັງໝົດ ດ້ວຍ ກ ອ່ອນແອ ທາງກາຍະພາບຮ່າງກາຍ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ຄົງທີ່ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກ ອາກາດ, ອາຫານ, ແລະການນອນເພື່ອທີ່ຈະມີຢູ່.

"ຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍມາພ້ອມກັບການຫາຍໄປຂອງລົມຫາຍໃຈ ແລະ ການເນົາເປື້ອນຂອງຈຸລັງເນື້ອໜັງ. ຄວາມຕາຍທາງດາລາສາດປະກອບດ້ວຍການກະຈາຍຂອງ lifetrons, ໜ່ວຍພະລັງງານທີ່ສະແດງອອກເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ປະກອບເປັນຊີວິດຂອງສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດ. ເມື່ອຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ, ສິ່ງມີຊີວິດຈະສູນເສຍສະຕິຂອງລາວກ່ຽວກັບເນື້ອໜັງ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຮ່າງກາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງລາວໃນໂລກດາລາສາດ. ການປະສົບກັບຄວາມຕາຍທາງດາລາສາດໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ, ດັ່ງນັ້ນ, ການມີຢູ່ຈິງຜ່ານຈາກສະຕິຂອງການເກີດ ແລະ ການຕາຍທາງໂລກໄປສູ່ການເກີດ ແລະ ການຕາຍທາງຮ່າງກາຍ. ວົງຈອນທີ່ເກີດຂຶ້ນຊ້າໆຂອງການຫຼັ່ມຫໍ່ທາງໂລກ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສິ່ງມີຊີວິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທັງໝົດ. ຄຳນິຍາມຂອງພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບສະຫວັນ ແລະ ນະລິກບາງຄັ້ງກໍກະຕຸ້ນຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງມະນຸດທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າຈິດໃຕ້ສຳນຶກ. ຄວາມຊົງຈຳ ຂອງ ຂອງລາວ ຍາວ ຊຸດ ຂອງ ປະສົບການຕ່າງໆ ໃນ ທີ່ ມີຄວາມສຸກ ດາວ ແລະ ໂລກທາງບົກທີ່ໜ້າຜິດຫວັງ."

"ອາຈານທີ່ຮັກ," ຂ້າພະເຈົ້າຖາມ, "ກະລຸນາອະທິບາຍລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການເກີດໃໝ່ໃນໂລກ ແລະ ໃນໂລກດາວ ແລະ ໃນໂລກເຫດ ແລະ ເຫດໄດ້ບໍ່?"

"ມະນຸດໃນຖານະເປັນຈິດວິນຍານສ່ວນບຸກຄົນໂດຍພື້ນຖານແລ້ວແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ມີເຫດຜົນ," ຄູ່ຂອງຂ້ອຍອະທິບາຍ. "ຮ່າງກາຍນັ້ນແມ່ນແມັດຕຣິກ ຂອງ ທີ່ ສາມສິບຫ້າ ແນວຄວາມຄິດ ຕ້ອງການ ໂດຍ ພະເຈົ້າ ເປັນ ທີ່ ພື້ນຖານ ຫຼື ສາເຫດ ຄວາມຄິດ ກຳລັງ ຈາກ ເຊິ່ງຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ສ້າງຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດທີ່ລະອຽດອ່ອນປະກອບດ້ວຍສິບເກົ້າຫາດ ແລະ ຮ່າງກາຍລວມປະກອບດ້ວຍສິບຫົກ ຫາດ.

"ສິບເກົ້າອົງປະກອບຂອງຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດແມ່ນຈິດໃຈ, ອາລົມ, ແລະຊີວິດ. ສິບເກົ້າອົງປະກອບແມ່ນສະຕິປັນຍາ; ອະຕະ; ຄວາມຮູ້ສຶກ; ຈິດໃຈ (ຄວາມຮູ້ສຶກ-ສະຕິ); ຫ້າເຄື່ອງມືຂອງ ຄວາມຮູ້ , ຄູ່ອ່ວມງານທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ກິນ, ລິດຊາດ, ການສຳຜັດ; ຫ້າເຄື່ອງມືຂອງ ການກະທຳ

, ການຕອບສະໜອງທາງຈິດໃຈສໍາລັບຄວາມສາມາດໃນການບໍລິຫານໃນການສືບພັນ, ການຂັບຖ່າຍ,

ເວົ້າ, ຢ່າງ, ແລະ ຝຶກຫັກສະການໃຊ້ມື; ແລະ ເຄື່ອງມືຫ້າຢ່າງຂອງ ພະລັງຊີວິດ , ເຊິ່ງມີອຳນາດໃນການປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ໃນການເຮັດໃຫ້ເປັນຜລິກ, ການດູດຊຶມ, ການກຳຈັດ, ການເຜົາຜານອາຫານ, ແລະ ການໄຫຼວຽນຂອງ ເລືອດຂອງຮ່າງກາຍ. ການຫຸ້ມຫໍ່ທາງດາວທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງທາດສືບເກົ້າຊະນິດມີລອດຊີວິດຈາກການຕາຍຂອງ ຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍທາດໂລຫະ ແລະ ທາດທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະລວມສືບຫົກຊະນິດ.

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດອອກແນວຄວາມຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນພຣະອົງເອງ ແລະ ສະທ້ອນມັນອອກມາເປັນຄວາມ ຝັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ນາງສາວແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານຈຶ່ງໄດ້ປະກົດຂຶ້ນດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ບໍ່ມີທີ່ ສິນສຸດຂອງທິດສະດີສຳພັນພາບ.

"ໃນສາມສິບຫ້າປະເພດຄວາມຄິດຂອງຮ່າງກາຍສາເຫດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍຄວາມສັບສົນທັງໝົດຂອງສິບ ເກົ້າຂອງມະນຸດ ... ດາວ ແລະ ສິບຫົກ ທາງກາຍະພາບ ຄູ່ຮ່ວມງານ. ໂດຍ ການກັນຕົວ ຂອງ ສັນສະເຫຼືອນ ກອງກຳລັງ, ທຳອິດລະອຽດອ່ອນ, ຈາກນັ້ນກໍ່ໜ້າລັງກຽດ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດຂອງມະນຸດ ແລະ ສຸດທ້າຍກໍ່ເປັນຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບຂອງລາວ. ອີງຕາມກົດເກນຂອງສຳພັນພາບ, ເຊິ່ງຄວາມລຽບງ່າຍ ຕື່ນຕໍ່ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຫຼາກຫຼາຍທີ່ໜ້າຈຶ່ງດັງ, ຈັກກະວານເຫດ ແລະ ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບແຕກຕ່າງຈາກ ຈັກກະວານທາງດາລາສາດ ແລະ ຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດ; ຈັກກະວານທາງກາຍະພາບ ແລະ ຮ່າງກາຍທາງ ກາຍະພາບກໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໂດດເດັ່ນກັບຮູບແບບການສ້າງອື່ນໆ.

"ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນເນື້ອໜັງແມ່ນເຮັດມາຈາກຄວາມຝັນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ເປັນວັດຖຸຂອງຜູ້ສ້າງ. ຄວາມເປັນສອງຢ່າງມີຢູ່ ສະເໝີຢູ່ເທິງໂລກ: ພະຍາດ ແລະ ສຸຂະພາບ, ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກ, ການສູນເສຍ ແລະ ການໄດ້ຮັບ. ມະນຸດພົບຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ການຕໍ່ຕ້ານໃນວັດຖຸສາມມິຕິ. ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ຖືກສັນ ສະເຫຼືອນຢ່າງຮຸນແຮງໂດຍພະຍາດ ຫຼື ສາເຫດອື່ນໆ, ຄວາມຕາຍກໍ່ມາຮອດ; ເລື້ອຄຸມທີ່ໜັກໜ່ວງຂອງເນື້ອໜັງ ຈະຖືກຫຼົ້ນລົງຊົ່ວຄາວ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຈິດວິນຍານຍັງຄົງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະວະກາດ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນ ສາເຫດ. **43-7** ແຮງຍຶດຕິດທີ່ຮ່າງກາຍທັງສາມຖືກຍຶດຕິດກັນຄືຄວາມປາຖະໜາ. ພະລັງຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ ສຳເລັດແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງການເປັນທາດຂອງມະນຸດທັງໝົດ.

"ຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍແມ່ນມີຮາກຖານມາຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມສຸກທາງຄວາມຮູ້ສຶກ. ການບັງຄັບ ຫຼື ການລັລວງຂອງປະສົບການທາງປະສາດສຳຜັດມີພະລັງຫຼາຍກວ່າແຮງປາຖະໜາທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບ ສິ່ງຜູກມັດທາງດາລາ ຫຼື ການຮັບຮູ້ສາເຫດ."

"ຄວາມປາຖະໜາທາງດາລາສາດສຸມໃສ່ຄວາມສຸກໃນແງ່ຂອງການສັນສະເຫຼືອນ. ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດມັກ ດົນຕິທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນຂອງວົງມົນ ແລະ ຫຼົງໄຫຼກັບສາຍຕາຂອງສິ່ງທີ່ສ້າງທັງໝົດເປັນການສະແດງອອກທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ ຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ປ່ຽນແປງ. ສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດຍັງມີກິນ, ຊົມລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດແສງສະຫວ່າງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາທາງດາລາສາດຈຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງຂອງສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດໃນການເຮັດໃຫ້ເກີດ ວັດຖຸ ແລະ ປະສົບການທັງໝົດໃນຮູບແບບຂອງແສງສະຫວ່າງ ຫຼື ເປັນຄວາມຄິດ ຫຼື ຄວາມຝັນທີ່ຫຍໍ້ລົງ."

"ສາເຫດ ຄວາມປາຖະໜາ ແມ່ນ ບັນລຸຜົນແລ້ວ ໂດຍ ການຮັບຮູ້ ເທົ່ານັ້ນ. ເທ ເກືອບບໍ່ມີອິດສະຫຼະ ສິ່ງມີຊີວິດ WHO ແມ່ນ ຫຸ້ມຫໍ່ ເທົ່ານັ້ນ ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນສາເຫດ, ເຫັນຈັກກະວານທັງໝົດເປັນການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຄິດ ໃນຝັນຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຂົາສາມາດສ້າງສິ່ງໃດກໍ່ໄດ້ໃນຄວາມຄິດທີ່ແທ້ຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນສາເຫດ ຈຶ່ງຖືວ່າຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຄວາມສຸກທາງດາລາສາດເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກອິດອັດ. ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຈິງໂດຍການສ້າງ ມັນຂຶ້ນມາທັນທີ. **43-8** ຜູ້ທີ່ພົບວ່າຕົນເອງຖືກປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າຄຸມທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍເຫດ ແລະ ຜົນເທົ່ານັ້ນ ສາມາດນຳເອົາຈັກກະວານເຂົ້າມາປະກົດຕົວໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຖານະຜູ້ສ້າງ. ເນື່ອງຈາກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງແມ່ນ ເຮັດມາຈາກໂຄງສ້າງຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ, ຈິດວິນຍານທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍເຫດ ແລະ ຜົນຈຶ່ງມີຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບພະລັງ.

"ຈິດວິນຍານ, ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ສາມາດແຍກແຍະໄດ້ໂດຍການມີຢູ່ຂອງຮ່າງກາຍຂອງມັນເທົ່າ
ນັ້ນ." ພຽງແຕ່ ການມີຢູ່ ຂອງ ກ ຮ່າງກາຍ ໝາຍເຖິງ ນັ້ນ ຂອງມັນ ການມີຢູ່ ແມ່ນ ເຮັດ ເປັນໄປໄດ້ ໂດຍ ບໍ່
ບັນລຸຜົນ ຄວາມປາຖະໜາ. 43-

"ຕາບໃດທີ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຖືກຫຸ້ມຫໍ່ຢູ່ໃນພາຊະນະໜຶ່ງ, ສອງ, ຫຼື ສາມອັນຂອງຮ່າງກາຍ, ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢ່າງແໜ້ນໜາດ້ວຍຈຸກແຫ່ງຄວາມໂງ່ຮ້າ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ, ລາວກໍບໍ່ສາມາດລວມເຂົ້າກັບທະເລແຫ່ງວິນຍານໄດ້." ເມື່ອສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ພາຊະນະທາງກາຍະພາບຖືກທຳລາຍໂດຍຄ້ອນຕິແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ສ່ວນປົກຄຸມອີກສອງອັນຄື ດວງດາວ ແລະ ສາເຫດຍັງຄົງຢູ່ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດວິນຍານເຂົ້າຮ່ວມກັບຊີວິດທີ່ມີຢູ່ຫົວໄປຢ່າງມີສະຕິ. ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາບໍ່ພົງປະສົງບັນລຸໄດ້ຜ່ານປັນຍາ, ພະລັງຂອງມັນຈະທຳລາຍພາຊະນະສອງອັນທີ່ຍັງເຫຼືອ. ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດນ້ອຍໆກໍອອກມາ, ເປັນອິດສະຫຼະໃນທີ່ສຸດ; ມັນເປັນໜຶ່ງດຽວກັບຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທີ່ບໍ່ມີການວັດແທກ.

ຂ້ອຍ ຖາມ ຂອງຂ້ອຍ ສັກສິດ ກູຣູ ໄປຫາ ໂຮງເກັບເຄື່ອງ ຕືມອີກ ແສງສະຫວ່າງ ໃນ ທີ່ ສູງ ແລະ ລຶກລັບ ສາເຫດໂລກ.

"ໂລກແຫ່ງເຫດຜົນແມ່ນລະອຽດອ່ອນຢ່າງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້," ລາວຕອບ. "ເພື່ອທີ່ຈະເຂົ້າໃຈມັນ, ຄົນເຮົາຈະຕ້ອງ ມີພະລັງແຫ່ງສະມາທິອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈົນສາມາດຫຼັບຕາລົງ ແລະ ນຶກພາບເຖິງຈັກກະວານທາງດາລາສາດ ແລະ ຈັກກະວານທາງກາຍະພາບໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທັງໝົດຂອງມັນ - ບານລູນທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ຜ່ອມກັບກະຕ່າທີ່ແຂງແກ່ນ - ທີ່ມີຢູ່ໃນແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ. ຖ້າດ້ວຍສະມາທິທີ່ເໝືອມະນຸດນີ້, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນໃຈເຫລືອມໃສ ຫຼື ການແກ້ໄຂ ທີ່ ສອງ ຈັກກະວານ ດ້ວຍ ທັງໝົດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄວາມສັບສົນ ເຂົ້າໄປໃນ ເປື້ອນໆ ແນວຄວາມຄິດ, ລາວ ຈະ ແລ້ວ ເຂົ້າເຖິງໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ຍືນຢູ່ໃນເສັ້ນຊາຍແດນຂອງການລວມຕົວລະຫວ່າງຈິດໃຈ ແລະ ສານ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຄົນເຮົາຮັບຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ - ຂອງແຂງ, ຂອງແຫຼວ, ອາຍແກັສ, ໄຟຟ້າ, ພະລັງງານ, ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ, ເທບພະເຈົ້າ, ມະນຸດ, ສັດ, ພືດ, ເຊື້ອແບັກທີເຣຍ - ເປັນຮູບແບບຂອງສະຕິ, ຄືກັນກັບທີມະນຸດສາມາດຫຼັບຕາ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າລາວມີຢູ່, ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາທາງກາຍະພາບຂອງລາວ ແລະ ມີຢູ່ເປັນພຽງແຕ່ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ.

"ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ມະນຸດສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍຈິນຕະນາການ, ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີສາເຫດສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ. ສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດທີ່ມີຈິນຕະນາການອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດແມ່ນສາມາດ, ໃນໃຈເຫຼົ່ານັ້ນ, ທີ່ຈະປ່ຽນແປງຈາກສຸດຂີດຂອງຄວາມຄິດໜຶ່ງໄປຫາອີກສຸດຂີດໜຶ່ງ, ຂ້າມທາງຈິດໃຈຈາກດາວເຄາະໜຶ່ງໄປຫາດາວເຄາະໜຶ່ງ, ຫຼືຕົກລົງໄປໃນຊຸມແຫ່ງນິລັນຕອນຢ່າງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ຫຼື ບິນຂຶ້ນຄືກັບລູກສອນໄຟເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຍອດຂອງກາລັກຊີ, ຫຼື ສ້ອງແສງຄືກັບແສງໄຟຄືນຫາເທິງທາງຊ້າງເຜືອກ ແລະ ຊ່ອງດາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດວງດາວ. ແຕ່ສິ່ງມີຊີວິດໃນໂລກທີ່ມີສາເຫດມີອິດສະລະພາບຫຼາຍກວ່າ, ແລະ ສາມາດສະແດງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມເປັນວັດຖຸຫຸ້ນທີ່ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ໂດຍບໍ່ມີການກົດຂວາງທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງດາລາສາດ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດທາງກຳມະ."

"ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນສາເຫດຮັບຮູ້ວ່າ ຈັກກະວານທາງກາຍະພາບບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຈາກເອເລັກຕຣອນເປັນຫຼັກ, ແລະກໍບໍ່ໄດ້ ຈັກກະວານທາງດາວທີ່ປະກອບດ້ວຍຊີວິດຕອນ - ທັງສອງໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຈາກອະນຸພາກທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖືກຕັດແລະແບ່ງອອກໂດຍ ມາຢາ , ກົດເກນຂອງທິດສະດີສຳພັນພາບທີ່ແຊກແຊງເພື່ອແຍກ Noumenon ອອກຈາກປະກົດການຂອງພຣະອົງ.

"ຈິດວິນຍານໃນໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ຜົນຮັບຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນວ່າເປັນຈຸດສ່ວນຕົວຂອງວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກ; ສິ່ງຂອງທີ່ຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນວັດຖຸດຽວທີ່ອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີເຫດ ແລະ ຜົນເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນພຽງແນວຄວາມຄິດ. ເຊັ່ນດຽວກັບມະນຸດ, ເມື່ອຫຼັບຕາລົງ, ສາມາດເບິ່ງເຫັນແສງສີຂາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ຫຼື ໝອກສີຟ້າອ່ອນໆ, ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີເຫດ ແລະ ຜົນສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ຮູ້ສຶກ, ຊິມລິດຊາດ ແລະ ສຳຜັດໄດ້ດ້ວຍຄວາມຄິດພຽງຢ່າງດຽວ; ເຂົາເຈົ້າສ້າງສິ່ງໃດກໍໄດ້, ຫຼື ລະລາຍມັນ, ໂດຍອຳນາດຂອງຈິດໃຈແຫ່ງຈັກກະວານ."

"ທັງຄວາມຕາຍ ແລະ ການເກີດໃໝ່ໃນໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ຜົນ ລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນຄວາມຄິດ. ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີເຫດ ແລະ ຜົນ ດຳລົງຊີວິດພຽງແຕ່ໃນ ຄວາມຮູ້ສຶກອັນຫວານຊື່ນຂອງຄວາມຮູ້ໃໝ່ຕະຫຼອດໄປ. ພວກເຂົາຕື່ມຈາກ ແຫຼ່ງແຫ່ງສັນຕິພາບ, ທ່ຽວໄປມາເທິງດິນແຫ່ງການຮັບຮູ້ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງ, ລອຍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສຸກ ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ເບິ່ງຮ່າງກາຍທີ່ສິດໃສຂອງພວກເຂົາທີ່ຄິດໄປມາຜ່ານດາວເຄາະທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍວິນຍານຫຼາຍ ລ້ານລ້ານດວງ, ຝອງອາກາດສີດຽຂອງຈັກກະວານ, ດວງດາວທີ່ມີປັນຍາ, ຄວາມຝັນອັນມະຫັດສະຈັນຂອງເນບູ ລາສີທອງ, ຫົວຫ້ອງຟ້າສີຟ້າຂອງອະນັນຕະ!

"ສິ່ງມີຊີວິດຫຼາຍຊະນິດຍັງຄົງຢູ່ໃນຈັກກະວານແຫ່ງເຫດ ແລະ ຜົນເປັນເວລາຫຼາຍພັນປີ. ດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່ານັ້ນ, ຈິດວິນຍານທີ່ຖືກປົດປ່ອຍຈະຖອນຕົວອອກຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງເຫດ ແລະ ຮັບເອົາຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານແຫ່ງເຫດ. ທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ແຍກອອກຈາກກັນ, ຄືນຟອງສະເພາະຂອງອຳນາດ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມສະຫງົບ, ການຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະ ຄວາມສະມາທິ ໄດ້ລະລາຍລົງໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ມີຄວາມສຸກຢູ່ສະເໝີ. ຈິດວິນຍານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງມັນໃນຖານະເປັນຄືນຂອງສະຕິສ່ວນຕົວອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຖືກລວມເຂົ້າກັນໃນມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານດຽວ, ດ້ວຍຄືນທັງໝົດຂອງມັນ - ສຽງຫົວຂວັນ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ຄວາມຮູ້ສຶກເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທີ່ເປັນນິລັນດອນ."

"ເມື່ອຈິດວິນຍານອອກຈາກຮ່າງຂອງຮ່າງກາຍທັງສາມ ມັນຈະໝົ້າຈາກກິດຂອງສຳພັນພາບຕະຫຼອດໄປ ແລະ ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕະຫຼອດໄປທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້." **43-10** ຈິ່ງເບິ່ງຜິເສື້ອແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງທັງໝົດ, ປົກຂອງມັນຖືກແກະສະຫຼັກດ້ວຍດວງດາວ, ດວງຈັນ ແລະ ດວງອາທິດ! ຈິດວິນຍານທີ່ຂະຫຍາຍໄປສູ່ວິນຍານຍັງຄົງຢູ່ຄົນດຽວໃນຂົງເຂດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງ, ຄວາມມືດທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດ, ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຄິດ, ເມົາມົວກັບຄວາມສຸກອັນສູງສຸດໃນຄວາມຝັນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຈັກກະວານ.

"ອ ຟຣີ ຈິດວິນຍານ!" ຂ້ອຍ ຫຼັງອອກມາ ໃນ ຄວາມຢ້ານຢາ.

"ເມື່ອຈິດວິນຍານອອກຈາກໂຖສາມໜ່ວຍແຫ່ງຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງຮ່າງກາຍໃນທີ່ສຸດ," ອາຈານກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ມັນຈະກາຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບສິ່ງບໍ່ມີຂອບເຂດໂດຍບໍ່ມີການສູນເສຍຄວາມເປັນບຸກຄົນໃດໆ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບສຸດທ້າຍນີ້ເຖິງແມ່ນວ່າກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະເກີດມາເປັນພຣະເຢຊູ. ໃນສາມໄລຍະຂອງອະດີດຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກໃນຊີວິດເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂອງພຣະອົງເປັນສາມມືຂອງປະສົບການຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ບັນລຸອຳນາດທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ໃນວິນຍານ.

"ມະນຸດທີ່ຍັງບໍ່ທັນພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການເກີດໃໝ່ທາງໂລກ ແລະ ທາງອະວະກາດ ແລະ ທາງສາເຫດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ເພື່ອຈະອອກມາຈາກຮ່າງກາຍທັງສາມຂອງລາວ. ອາຈານຜູ້ທີ່ບັນລຸອິດສະລະພາບສຸດທ້າຍນີ້ອາດຈະເລືອກທີ່ຈະກັບຄືນສູ່ໂລກໃນຖານະເປັນສາດສະດາເພື່ອນຳມະນຸດຄົນອື່ນໆກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ຄືກັບຂ້ອຍ, ລາວອາດຈະເລືອກທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໃນຈັກກະວານທາງອະວະກາດ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຮັບພາລະບາງຢ່າງຈາກກຳມະຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ **43-11.**" ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຢຸດຕິວົງຈອນການເກີດໃໝ່ຂອງພວກເຂົາໃນຈັກກະວານທາງດາລາສາດ ແລະ ໄປສູ່ໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ຜົນຢ່າງຖາວອນ. ຫຼື ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອິດສະຫຼະອາດຈະເຂົ້າສູ່ໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດຂອງມັນຫຼຸດໄລຍະເວລາຂອງພວກເຂົາໃນຮ່າງກາຍແຫ່ງເຫດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບັນລຸ ອິດສະລະພາບຢ່າງແທ້ຈິງ.

"ພຣະອົງຜູ້ຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບກຳມະທີ່ຍັງຄົງໃຫ້ຈິດວິນຍານກັບຄືນສູ່ໂລກທັງສາມ." ຂ້າພະເຈົ້າຄິດ, ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຟັງພຣະອາຈານຜູ້ຊົງຮູ້ທຸກຢ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕະຫຼອດໄປ. ບໍ່ເຄີຍໃນຊີວິດໂລກຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດດູດຊຶມປັນຍາຂອງພຣະອົງໄດ້ຫຼາຍຂະໜາດນີ້. ດຽວນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ແນ່ນອນກ່ຽວກັບຊ່ອງຫວ່າງທີ່ລືກລັບຢູ່ເທິງກະດານໝາກຮຸກຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ.

"ກຳມະທາງກາຍະພາບ ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ອນທີ່ການຢູ່ອາໄສຢ່າງຖາວອນໃນໂລກອະວະກາດຈະເປັນໄປໄດ້," ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍດ້ວຍສຽງທີ່ຕື່ນເຕັ້ນຂອງລາວ. "ສິ່ງມີຊີວິດສອງປະເພດມີຊີວິດຢູ່ ໃນ ທີ ດາວ ກ້ອນ. ເຫຼົ່ານັ້ນ WHO ຍັງຢູ່ ມີ ທາງໂລກ ກຳມະ ໄປຫາກຳຈັດ ຂອງ ແລະ WHO ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ໃຫຍ່ໂຕເພື່ອຈ່າຍໜີ້ສິນກຳມະຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດທາງຮ່າງກາຍ, ສາມາດຖືກຈັດປະເພດເປັນຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມໂລກດາລາຊິວຄາວແທນທີ່ຈະເປັນຜູ້ຢູ່ອາໄສຖາວອນ.

"ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດທາງໂລກ, ລັດທີ່ມີກຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໄປສູ່ຂອບເຂດເຫດ ແລະ ຜົນສູງສຸດຂອງແນວຄວາມຄິດຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຕ້ອງເດີນທາງໄປມາຈາກໂລກທາງກາຍະພາບ ແລະ ໂລກທາງອາວະກາດເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍມີສະຕິຮູ້ຕົວຕາມລຳດັບກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ ປະກອບດ້ວຍທາດສືບໜຶ່ງທາດ, ແລະ ຮ່າງກາຍທາງອາວະກາດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ປະກອບດ້ວຍທາດສືບເກົ່າທາດທີ່ ລະອຽດອ່ອນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫຼັງຈາກການສູນເສຍຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບແຕ່ລະຄັ້ງ, ຮ່າງກາຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ພັດທະນາ"

ການມາຈາກໂລກສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມມືນງົງຂອງການນອນຫຼັບຕາຍ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ສຶກເຖິງໂລກ ແຫ່ງດວງດາວທີ່ສວຍງາມ. ຫຼັງຈາກການພັກຜ່ອນທາງດວງດາວ, ຜູ້ຊາຍດັ່ງກ່າວກັບຄືນສູ່ໂລກວັດຖຸເພື່ອຮຽນຮູ້ ຕື່ມອີກ, ຄ່ອຍໆຄຸ້ນເຄີຍກັບຕົນເອງ, ຜ່ານການເດີນທາງຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ໄປສູ່ ໂລກຂອງໂຄງສ້າງ astral ທີ່ ລະອຽດອ່ອນ.

"ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຈັກກະວານທາງດາລາສາດປົກກະຕິ ຫຼື ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ດົນນານແລ້ວ ແມ່ນຜູ້ທີ່ ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທັງໝົດຕະຫຼອດໄປ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກັບຄືນສູ່ການສັນສະເທືອນທີ່ ຮ້າຍແຮງຂອງໂລກອີກຕໍ່ໄປ." ສິງມີຊີວິດດັ່ງກ່າວມີພຽງແຕ່ກຳມະທາງໂລກ ແລະ ກຳມະເຫດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະ ເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອຕາຍທາງໂລກ ສິງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້ຈະໄປສູ່ ໂລກເຫດ ແລະ ຜົນທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າຢ່າງບໍ່ມີ ຂອບເຂດ. ໂດຍການຕັດສະຫຼາຍຮູບແບບຄວາມຄິດຂອງຮ່າງກາຍເຫດໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ, ເຊິ່ງຖືກກຳນົດໂດຍກົດໝາຍຂອງຈັກກະວານ, ສິງມີຊີວິດທີ່ກ້າວໜ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະກັບຄືນໄປຫາຫົວໜ່ວຍໂລກ ຫຼື ດາວ ເຄາະດາວເຄາະຊັ້ນສູງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ເກີດໃໝ່ໃນຮ່າງກາຍດາວເຄາະດວງໃໝ່ເພື່ອເຮັດວຽກກຳທາງດາວເຄາະທີ່ ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ໄຖ່ຂອງພວກເຂົາ.

"ລູກເອີຍ, ປັດນີ້ເຈົ້າອາດຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນກວ່າວ່າຂ້ອຍໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດໂດຍຄຳສັ່ງອັນສູງສົ່ງ," ສີ ຍຸກເຕສະ ວະຣ ກ່າວຕໍ່ໄປ, "ໃນຖານະເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ກັບມາເກີດໃໝ່ທາງດາລາສາດທີ່ກັບມາຈາກ ໂລກແຫ່ງເຫດ, ໂດຍສະເພາະ, ແທນທີ່ຈະເປັນສິງມີຊີວິດທາງດາລາສາດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ກຳລັງຂຶ້ນມາຈາກໂລກ. ຜູ້ທີ່ ມາຈາກໂລກ, ຖ້າພວກເຂົາຍັງຮັກສາຮ່ອງຮອຍຂອງກຳມະທາງວັດຖຸໄວ້, ຈະບໍ່ຂຶ້ນສູ່ດາວເຄາະທາງດາລາສາດທີ່ ສູງຫຼາຍຄືກັບຫົວໜ່ວຍໂລກ."

"ເຊັ່ນດຽວກັບຄືນສ່ວນໃຫຍ່ໃນໂລກນີ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຜ່ານການຝຶກສະມາທິ - ວິໄສທັດທີ່ໄດ້ມາເພື່ອຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງ ສູງກວ່າ ຄວາມສຸກ ແລະ ຂັດຂອງ ດາວ ຊີວິດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຫຼັງຈາກ ຄວາມຕາຍ, ຄວາມປາຖະໜາ ໄປຫາ ກັບຄືນ ໄປຫາ ຄວາມສຸກທີ່ຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ສົມບູນແບບຂອງໂລກ, ສິງມີຊີວິດທາງດາລາສາດຈຳນວນຫຼາຍ, ໃນ ລະຫວ່າງການເນົາເປື້ອນຂອງຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມປົກກະຕິ, ບໍ່ສາມາດນຶກພາບເຖິງ ສະພາບທີ່ກ້າວໜ້າຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານໃນໂລກເຫດ ແລະ ໂດຍການຄິດເຖິງຄວາມສຸກທາງດາລາສາດທີ່ ໜ້າເກງຂາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມກວ່າ, ຢາກກັບໄປສະຫວັນທາງດາລາສາດອີກຄັ້ງ. ກຳທາງດາລາສາດທີ່ໜັກ ໜ່ວງຕ້ອງໄດ້ຮັບການໄຖ່ໂດຍສິງມີຊີວິດດັ່ງກ່າວກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ຫຼັງຈາກ ຄວາມຕາຍທາງ ດາວ ເປັນການພັກເຊົາຢ່າງຖາວອນໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດເຊິ່ງສາເຫດ, ເຊິ່ງຖືກແຍກອອກຈາກຜູ້ສ້າງຢ່າງບາງໆ.

"ເມື່ອສິງມີຊີວິດບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະມີປະສົບການໃນຈັກກະວານທາງດາລາສາດທີ່ໜ້າພໍໃຈຕໍ່ຕາ, ແລະບໍ່ ສາມາດຖືກລັລວງໃຫ້ກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງເຫດແລະຜົນ. ເມື່ອສຳເລັດວຽກງານແຫ່ງ ການໄຖ່ກຳທາງເຫດແລະຜົນທັງໝົດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຈິດວິນຍານທີ່ຖືກກັກຂັງຈະດຶງຈຸກສຸດທ້າຍຂອງຄວາມໂງ່ອອກສາມ ອັນ ແລະ ອອກມາຈາກໂຖສຸດທ້າຍຂອງຮ່າງກາຍແຫ່ງເຫດແລະຜົນ, ປະສົມປະສານກັບສິງມີລັນດອນ."

"ດຽວນີ້ ເຮັດ ເຈົ້າ ເຂົ້າໃຈບໍ່? ອາຈານ ຍິມ ສະນັ້ນ ຢ່າງມີສະເໝ່!"

"ແມ່ນແລ້ວ, ຜ່ານ ຂອງເຈົ້າ ພຣະຄຸນ. ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ເວົ້າບໍ່ອອກ ດ້ວຍ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູ."

ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ດົນໃຈແບບນີ້ຈາກເພງ ຫຼື ເລື່ອງລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຄຳພີຂອງອິນດູຈະອ້າງອີງ ເຖິງໂລກແຫ່ງເຫດ ແລະ ໂລກແຫ່ງອະວະກາດ ແລະ ຮ່າງກາຍສາມຢ່າງຂອງມະນຸດ, ແຕ່ໜ້າເຫຼົ່ານັ້ນຫ່າງໄກ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍປານໃດເມື່ອທຽບກັບຄວາມຈິງໃຈທີ່ອົບອຸ່ນຂອງພຣະອາຈານທີ່ຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງ ຂ້ອຍ! ສຳລັບພຣະອົງແລ້ວ ບໍ່ມີ "ປະເທດທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ຄືນພົບ ເຊິ່ງບໍ່ມີນັກທ່ອງທ່ຽວກັບຄືນມາ"!

"ການແຊກຊຶມຂອງຮ່າງກາຍທັງສາມຂອງມະນຸດສະແດງອອກໃນຫຼາຍວິທີຜ່ານລັກສະນະສາມຢ່າງຂອງລາວ." ຂອງຂ້ອຍ ດີຫຼາຍ ກູຣູ ໄດ້ໄປ ເປີດ. "ໃນ ທີ ຕື່ນຕົວ ລັດ ໃນ ໂລກ ກ ມະນຸດ ການເປັນ ແມ່ນ ມີສະຕິ

ຍານພາຫະນະທັງສາມຂອງລາວຫຼາຍຫຼີ້ນອຍ. ເມື່ອລາວມີເຈດຕະນາຢາກຊົມ, ດຶມ, ສຳຜັດ, ຟັງ,

ຫຼື ເຫັນ, ລາວເຮັດວຽກສ່ວນໃຫຍ່ຜ່ານຮ່າງກາຍທາງກາຍຂອງລາວ. ການເບິ່ງເຫັນ ຫຼື ເຕັມໃຈ, ລາວເຮັດວຽກສ່ວນໃຫຍ່ຜ່ານຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດຂອງລາວ. ສື່ກາງເຫດຂອງລາວພົບເຫັນການສະແດງອອກເມື່ອມະນຸດຄິດ ຫຼື ດຳນຳລົງເລິກໃນການໄຕ່ຕອງຕົນເອງ ຫຼື ການນັ່ງສະມາທິ; ຄວາມຄິດທີ່ເປັນອັດສະລິຍະຂອງຈັກກະວານມາຫາຜູ້ຊາຍທີ່ຕິດຕໍ່ກັບຮ່າງກາຍທາງເຫດຂອງລາວເປັນປະຈຳ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ບຸກຄົນອາດຈະຖືກຈັດປະເພດຢ່າງກວ້າງຂວາງວ່າເປັນ 'ມະນຸດວັດຖຸ,' 'ມະນຸດທີ່ມີພະລັງ,' ຫຼື 'ມະນຸດທີ່ມີປັນຍາ'.

"ຜູ້ຊາຍຈະລະບຸຕົວເອງປະມານສິບຫົກຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ດ້ວຍພາຫະນະທາງກາຍະພາບຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ນອນຫຼັບ; ຖ້າລາວຝັນ, ລາວຍັງຄົງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດຂອງລາວ, ສ້າງວັດຖຸໃດໆໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍຄືກັບສິ່ງມີຊີວິດທາງດາລາສາດ. ຖ້າການນອນຫຼັບຂອງມະນຸດເລິກແລະບໍ່ມີຄວາມຝັນ, ເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງລາວສາມາດໂອນສະຕິຂອງລາວ, ຫຼືຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມເປັນຂ້ອຍ, ໄປສູ່ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນສາເຫດ; ການນອນຫຼັບດັ່ງກ່າວກໍ່ລົງພື້ນຢູ່. ຜູ້ຝັນກໍ່ລົງຕິດຕໍ່ກັບຮ່າງກາຍທາງດາລາສາດຂອງລາວແລະບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນສາເຫດຂອງລາວ; ການນອນຫຼັບຂອງລາວບໍ່ສິດຊົນຢ່າງເຕັມທີ່."

ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ ດ້ວຍຄວາມຮັກ ການສັງເກດການ ສີ ຍຸກເສສະວາຣ ໃນຂະນະທີ່ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ ຂອງລາວ ມະຫັດສະຈັນ ການວາງສະແດງ.

"ທ່ານໝໍຜູ້ມີກຽດ," ຂ້ອຍເວົ້າ, "ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເບິ່ງຄືກັນກັບຕອນທີ່ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ມັນຢູ່ໃນ ອາສອາມປູຣີ."

"ໂອ້ ແມ່ນແລ້ວ, ຮ່າງກາຍໃໝ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນສຳເນົາທີ່ສົມບູນແບບຂອງຮ່າງກາຍເກົ່າ. ຂ້ອຍມີຮູບຮ່າງ ຫຼື ບໍ່ມີຮູບຮ່າງໃດໆໄດ້ທຸກເວລາຕາມໃຈມັກ, ເລື້ອຍໆກ່າວທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຮັດໃນຂະນະທີ່ຢູ່ເທິງໂລກ. ໂດຍການບໍ່ມີຮູບຮ່າງຢ່າງວ່ອງໄວ, ດຽວນີ້ຂ້ອຍເດີນທາງທັນທີໂດຍແສງສະຫວ່າງຈາກດາວເຄາະໜຶ່ງໄປຫາອີກດາວໜຶ່ງ ຫຼື, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຈາກດາວເຄາະໜຶ່ງໄປຫາອີກດາວໜຶ່ງ ຫຼື ໄປຫາຈັກກະວານທາງກາຍະພາບ." ຄູບາຜູ້ມີພອນສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຍິມ. "ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະເຄື່ອນທີ່ໄວຫຼາຍໃນທຸກມື້ນີ້, ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊອກຫາເຈົ້າຢູ່ບອມເບ!"

"ອ ອາຈານ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ ໂສກເສົາ ສະນັ້ນ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບ ຂອງເຈົ້າ ຄວາມຕາຍ!"

"ອ້າວ, ຂ້ອຍຕາຍຢູ່ໃສ? ມັນບໍ່ມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັນບໍ່?" ຕາຂອງສີ ຍຸກເສສະວາຣີ ເຫຼືອມເປັນປະກາຍດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

"ເຈົ້າພຽງແຕ່ຝັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນເຈົ້າໄດ້ເຫັນຮ່າງກາຍໃນຝັນຂອງຂ້ອຍ," ລາວເວົ້າຕໍ່ໄປ. "ຕໍ່ມາ ເຈົ້າໄດ້ຝັງຮູບພາບຄວາມຝັນນັ້ນໄວ້. ບັດນີ້ຮ່າງກາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນກວ່າຂອງຂ້ອຍ - ເຊິ່ງເຈົ້າເຫັນແລະ ໂອບກອດຢ່າງໃກ້ຊິດ! - ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຢູ່ເທິງດາວເຄາະແຫ່ງຄວາມຝັນທີ່ດີກວ່າອີກດາວໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ມື້ໜຶ່ງນັ້ນ ຮ່າງກາຍໃນຝັນທີ່ລະອຽດກວ່າ ແລະ ດາວເຄາະໃນຝັນທີ່ລະອຽດກວ່າ ຈະຜ່ານໄປ; ພວກມັນກໍ່ບໍ່ແມ່ນຕະຫຼອດໄປເຊັ່ນກັນ. ຟອງຄວາມຝັນທັງໝົດໃນທີ່ສຸດຕ້ອງລະເບີດອອກໃນການສຳຜັດຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ໂຍຄະນັນທະ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ!"

ແນວຄວາມຄິດຂອງ *Vedantic* **43-12** ມີ ການຟື້ນຄືນຊີວິດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກອາຍທີ່ຂ້ອຍສົງສານອາຈານເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຂອງລາວຢູ່ Puri. ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕື່ນຕົວຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພຣະເຈົ້າສະເໝີ, ຮັບຮູ້ຊີວິດຂອງຕົນເອງແລະການຈາກໄປໃນໂລກ, ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດໃນປະຈຸບັນຂອງລາວ, ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມສຳພັນຂອງແນວຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ.

"ດຽວນີ້ຂ້ອຍໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວ, ໂຍຄະນັນດາ, ຄວາມຈິງຂອງຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ, ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ. ຢ່າໂສກເສົາເສຍໃຈນຳຂ້ອຍ; ແທນທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ເລື່ອງລາວການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຈາກໂລກທີ່ພຣະເຈົ້າຝັນເຖິງມະນຸດໄປສູ່ດາວເຄາະອື່ນທີ່ພຣະເຈົ້າຝັນເຖິງຈິດວິນຍານທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງແບບດາວ! ຄວາມຫວັງໃໝ່ຈະຖືກດູດ

ຊົມເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຝັນເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຢ້ານກົວຄວາມຕາຍຂອງໂລກ."

"ແມ່ນແລ້ວ, ອາຈານ! ວິທີການ ຢ່າງເຕັມໃຈ ຈະ ຂ້ອຍ ແບ່ງປັນ ດ້ວຍ ຄົນອື່ນໆ ຂອງຂ້ອຍ ຄວາມສຸກ ທີ່ ຂອງລາວ ການຟື້ນຟູຊີວິດ!

"ຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ມາດຕະຖານຂອງຂ້ອຍສູງເກີນໄປ, ບໍ່ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່. ຂ້ອຍມັກ ດຳເຊົາຫຼາຍກວ່າທີ່ຂ້ອຍຄວນຈະເປັນ. ເຈົ້າຜ່ານການທົດສອບຂອງຂ້ອຍ; ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງຜ່ານກ້ອນ ເມກຂອງການຕໍານິທັງໝົດ." ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, "ຂ້ອຍມາມີນິເພີອບອກເຈົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃສ່ ສາຍຕາທີ່ເຂັ້ມງວດຂອງການຕໍານິທັງຕໍ່ໄປ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ດຳເຊົາອີກຕໍ່ໄປ."

ຂ້ອຍຄິດຮອດການລົງໂທດຈາກຄູບາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍຫຼາຍ! ແຕ່ລະຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນທູດສະຫວັນຜູ້ປົກປ້ອງ.

"ທີຮັກທີ່ສຸດ ອາຈານ! ຕໍ່ໜີ້ ຂ້ອຍ ກ ລ້ານ ເວລາເຮັດ ດ່ຳ ຂ້ອຍ ດຽວນີ້!"

"ຂ້ອຍຈະບໍ່ຕຳໜີ້ເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ." ສຽງອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງຮຸນແຮງ, ແຕ່ມີສຽງຫົວຂວັນທີ່ອ່ອນໂຍນ. "ເຈົ້າແລະ ຂ້ອຍຈະຍິມນໍາກັນ, ຕາບໃດທີ່ຮູບຮ່າງສອງຢ່າງຂອງພວກເຮົາປະກົດແຕກຕ່າງກັນໃນ ຄວາມ ຝັນຂອງພະເຈົ້າ. ໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາຈະລວມເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງດຽວໃນຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານ; ຮອຍຍິມຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຮອຍ ຍິມຂອງພຣະອົງ, ເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນເປັນເອກະພາບຂອງພວກເຮົາທີ່ສັນສະເທືອນໄປຕະຫຼອດການເພື່ອອອກ ອາກາດໄປສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ປັບແຕ່ງ!"

ທ່ານ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມ□□□□□□ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບບາງເລື່ອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ເປີດເຜີຍໄດ້ໃນທີ່ນີ້. ໃນລະຫວ່າງສອງຊົ່ວໂມງທີ່ເພີ່ນໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຫ້ອງໂຮງແຮມບອມເບ, ເພີ່ນ ໄດ້ຕອບທຸກຄໍາຖາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຄໍາທໍານາຍໂລກຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ເພີ່ນໄດ້ກ່າວໃນວັນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1936 ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

"ຂ້ອຍໄປຈາກເຈົ້າດຽວນີ້, ທີຮັກ!" ເມື່ອເວົ້າເຫຼົ້ານີ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າອາຈານກໍາລັງລະລາຍຫາຍໄປພາຍໃນອ້ອມ ແຂນຂອງຂ້ອຍ.

"ລູກຂອງຂ້ອຍ," ສຽງຂອງລາວດັງຂຶ້ນ, ສັນສະເທືອນສູ່ຫ້ອງຟ້າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, "ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າເຂົ້າ ໄປໃນປະຕູຂອງ *nirbikalpa samadhi* ແລະຮຽກຮ້ອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງແລະເລືອດ, ແມ່ນ ແຕ່ມືນີ້."

ດ້ວຍຄໍາສັນຍາອັນສູງສົງນີ້, ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ ໄດ້ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ສຽງເມກໄດ້ດັງຊ້າໆ ດ້ວຍສຽງດິນຕີວ່າ: "ບອກທຸກຄົນ! ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮູ້ດ້ວຍ ການຮັບຮູ້ຂອງ ນິຣະພິກ ປະວ່າ ໂລກຂອງເຈົ້າເປັນຄວາມ ຝັນຂອງພຣະເຈົ້າ ສາມາດມາຍັງດາວເຄາະທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນຄວາມຝັນທີ່ດີກວ່າຂອງຫົຣະນະໂລກ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະ ພົບຂ້າພະເຈົ້າຟື້ນຟູຊີວິດໃນຮ່າງກາຍທີ່ຄືກັນກັບໂລກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ໂຍຄະນັນດາ, ບອກທຸກຄົນ!"

ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງການຈາກກັນໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ. ຄວາມສົງສານແລະຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ການຕາຍຂອງລາວ, ຜູ້ ທີ່ປຸ້ນເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍມາດົນນານ, ຕອນນີ້ໄດ້ໜີໄປດ້ວຍຄວາມອັບອາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຄວາມ ສຸກໄດ້ຫຼົງໄຫຼອອກມາຄືກັບນ້ຳພູຜ່ານຮູຂຸມຂົນຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ເປີດໃໝ່. ໃນສະໄໝກ່ອນ, ພວກ ເຂົາຖືກອຸດຕັນດ້ວຍການບໍ່ໃຊ້ປະໂຫຍດ, ຕອນນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດເມື່ອນ້ຳຖ້ວມ ແຫ່ງຄວາມສຸກ.

ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໃຕ້ຈິດໃຕ້ສໍານຶກຂອງຊາດໃນອະດີດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກໍາຈັດມົນທົນກໍາມະຂອງພວກ ມັນ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢ່າງງົດງາມໂດຍການມາຢ້ຽມຢາມອັນສັກສິດຂອງພະສີ ຍຸກເຕສະວະຣ.

ໃນບົດນີ້ຂອງອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງຂອງຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂ່າວດີ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄົນລຸ້ນທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນສັບສົນອີກຄັ້ງ. ມະນຸດຮູ້ດີວ່າຄວາມ

ຮຸ້ນວາຍ; ຄວາມສິ້ນຫວັງບໍ່ຄ່ອຍແປກ; ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຜິດປົກກະຕິ, ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດ. ມີທີ່ລາວຕ້ອງການ, ລາວຈະຖືກຕັ້ງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງສູ່ອິດສະລະພາບ. ລາວໄດ້ຟັງຄວາມຄິດໃນແງ່ຮ້າຍທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງທີ່ປຶກສາ "ຂີ້ຝຸ່ນ" ຂອງລາວດົນເກີນໄປ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້.

ຂ້ອຍ ແມ່ນ ບໍ່ ທີ່ ເຫຼົ່ານັ້ນ ໜຶ່ງ ມີສິດທິພິເສດ ໄປຫາ ເບິ່ງ ທີ່ ຝືນຄົນຊີວິດ ກູຮູ.

ໜຶ່ງໃນບັນດາທາດຂອງ Sri Yukteswar ແມ່ນແມ່ຍິງຜູ້ສູງອາຍຸຄົນໜຶ່ງ, ເຊິ່ງຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ *Ma* (ແມ່), ເຊິ່ງ
ບ້ານຂອງນາງຢູ່ໃກ້ກັບວັດ Puri. ພຣະອາຈານມັກຈະຢຸດສິນທະນາກັບນາງໃນລະຫວ່າງການຍ່າງໃນຕອນເຊົ້າ.
ໃນຕອນແລງຂອງວັນທີ 16 ມີນາ 1936, Ma ໄດ້ມາຮອດອາສາຮາມ ແລະ ຂໍພົບ ຄູສອນຂອງນາງ.

"ເປັນຫຍັງ, ອາຈານໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໜຶ່ງອາທິດແລ້ວ!" ສະວາມີ ເຊບານັນດາ, ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບວັດປູຣີໃນ
ປະຈຸບັນ, ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງນາງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ.

"ເປັນໄປບໍ່ໄດ້!" ນາງຍິນເລັກນ້ອຍ. "ບາງທີເຈົ້າອາດຈະພະຍາຍາມປົກປ້ອງຄູຈາກຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ບໍ່?"

"ບໍ່." ເຊບານັນດາໄດ້ເລົ່າລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຝັງສິບ. "ມາ," ລາວເວົ້າ, "ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າໄປສວນໜ້າໄປ
ຫາຫລຸມຝັງສິບຂອງ ສຣີ ຍຸກເຕສວາຈີ."

ແມ່ສັນຫົວ. "ບໍ່ມີຫລຸມຝັງສິບສໍາລັບລາວ! ເຊົ້າມື້ນີ້ເວລາສິບໂມງລາວໄດ້ຍ່າງຜ່ານໜ້າປະຕູເຮືອນຂອງຂ້ອຍຕາມ
ປົກກະຕິ! ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບລາວຫຼາຍນາທີຢູ່ກາງແຈ້ງທີ່ມີແສງສະຫວ່າງສົດໃສ."

"ມາ ອັນນີ ຕອນແລງ ໄປຫາ ທີ່ ອາຮາມ ລາວ ກ່າວ.

"ຂ້ອຍຢູ່ນີ້! ຂ້ອຍພອນໃຈທີ່ເຖົ້າຫຼອກຄົນນີ້! ຄູບາຜູ້ບໍ່ຕາຍຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າລາວໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມ
ຂ້ອຍໃນຮ່າງກາຍທີ່ເໝືອກວ່າຮ່າງກາຍໃດໃນເຊົ້າມື້ນີ້!"

ເທ ປະຫຼາດໃຈ ເຊບານັນດາ ຄູເຂົ້າລົງ ກ່ອນ ລາວ.

"ແມ່," ລາວ ກ່າວວ່າ, "ຫຍັງ ກໍ່ ນ້ຳໜັກ ຂອງ ຄວາມໂສກເສົ້າ ເຈົ້າ ຍົກ ຈາກ ຂອງຂ້ອຍ ຫົວໃຈ! ລາວ ແມ່ນ ລູກຂຶ້ນ
ແລ້ວ!"

43-1 : ໃນ ຊາບິການປາ ສະມາທິ ທີ່ ຜູ້ນັບຖື ມີ ທາງວິນຍານ ກ້າວໜ້າ ໄປຫາ ກ ລັດ ຂອງ ພາຍໃນ ສັກສິດ
ສະຫະພັນ, ແຕ່ ບໍ່ສາມາດ ຮັກສາລາວ ຈັກກະວານ ສະຕິ ຍົກເວ້ນ ໃນ ທີ່ ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ສະພາບ
ຄວາມມືນງົງ. ໂດຍ ຕໍ່ເນື່ອງ ການນັ່ງສະມາທິ, ລາວ ຮອດ ທີ່ ສູງກວ່າ ລັດ ຂອງ *nirbikalpa samadhi*, ບ່ອນທີ່ລາວ
ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເສລີໃນໂລກ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາຍນອກຂອງລາວໂດຍບໍ່ມີການສູນເສຍ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.

43-2 : ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໃຊ້ແລ້ວ ທີ່ ຄໍາ ປຣານາ ; ຂ້ອຍ ມີ ແປແລ້ວ ມັນ ເປັນ ໄລຟຕຣອນ. ເທ ຮິນດູ
ພຣະຄໍາພີ ອ້າງອີງ ບໍ່ ເທົ່ານັ້ນ ໄປຫາ ທີ່ ອານຸ , "ອະຕອມ," ແລະ ໄປຫາ ທີ່ ພາຣາມາ ນູ "ເກີນກວ່າ ທີ່ ອະ
ຕອມ" ລະອຽດກວ່າ ເອເລັກໂຕຣນິກ ພະລັງງານ; ແຕ່ ຍັງ ໄປຫາ ປຣາ ນາ "ສ້າງສັນ ໄລຟໂທຣນິກ ແຮງ. ແລະ
ເອເລັກຕຣອນ ແມ່ນ ຕາບອດ ກໍາລັງ; ປຣານາ ແມ່ນ ໂດຍທໍາມະຊາດ ສະຫຼາດ. ເທ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນ ໄລຟຕຣອນ ໃນ ທີ່ ເຊື່ອອະສຸຈິ ແລະ ໄຂ່ ຕົວຢ່າງ, ນໍາພາການພັດທະນາຂອງຕົວອ່ອນຕາມ
ແບບແຜນກໍາມະ.

43-3 ຄໍາຄຸນນາມຂອງ ຄາຖາ , ສຽງສວດມົນທີ່ປ່ອຍອອກມາຈາກປືນຈິດຂອງສະມາທິ. ປູຣານ (ຊາສຕຣາ
ບູຣານ) ຫຼື ບົດປະພັນ) ອະທິບາຍ ເຫຼົ່ານີ້ ມັນຕະຣິກ ສົງຄາມ ລະຫວ່າງ ເທວະ ແລະ ອະສຸຣະ (ເທບພະເຈົ້າ
ແລະ ຜີປີສາດ). ອັນ ອະສຸຣະ ເທື່ອໜຶ່ງ ໄດ້ລອງແລ້ວ ເພື່ອຂ້າຜີ ປີສາດ ດ້ວຍການສວດມົນທີ່ມີພະລັງ. ແຕ່
ຍ້ອນການອອກສຽງຜິດ, ລະເບີດທາງຈິດຈຶ່ງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນບູມເມີຣັງ ແລະ ຂ້າ ຜີປີສາດ.

43-4 : ຕົວຢ່າງ ຂອງ ດັ່ງກ່າວ ອໍານາດ ແມ່ນ ບໍ່ ຕ້ອງການ ແມ່ນແຕ່ ໃນ ໂລກ ເປັນ ໃນ ທີ່ ກໍລະນີ ຂອງ ເຮເລັນ
ເຄວເລີ ແລະ ອື່ນໆ ຫາຍາກ ສົງມີຊີວິດ.

43-5 : ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະພຸດທະເຈົ້າ ແມ່ນ ເທີອໜຶ່ງ ຖາມ ເປັນຫຍັງ ກ ຜູ້ຊາຍ ຄວນ ຄວາມຮັກ ທັງໝົດ ບຸກຄົນ ເທົ່າທຽມກັນ. "ເພາະວ່າ," ທີ່ ດີຫຼາຍ ຄູ່ສອນ ຕອບວ່າ "ໃນ ຫຼາຍ ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຫຼາກ ຫຼາຍ ອາຍຸໄຂ ຂອງ ແຕ່ລະອັນ ຜູ້ຊາຍ, ທຸກໆ ອັນໆ ການເປັນ ມີ ທີ່ ໜຶ່ງ ເວລາ ຫຼື ອີກອັນໜຶ່ງ ໄດ້ ທີ່ຮັກ ໄປ ຫາ ລາວ."

43-6 : ເທ ແປດ ທາດ ຄຸນນະພາບ ເຊິ່ງ ເຂົາ ເຂົ້າໄປໃນ ທັງໝົດ ສ້າງຂຶ້ນ ຊີວິດ, ຈາກ ອະຕອມ ໄປຫາ ຜູ້ຊາຍ, ແມ່ນ ໂລກ ນັ້ນ, ໄຟ, ອາກາດ, ອີເທີ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ຈິດໃຈ, ແລະ ບຸກຄົນ. (ບາຄວັດ ຄິຕາ : VII:4.)

43-7 : ຮ່າງກາຍ ໝາຍເຖິງ ໃດກໍໄດ້ ການຫຸ້ມຫໍ່ຈິດວິນຍານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ຮ້າຍແຮງ ຫຼື ລະອຽດອ່ອນ. ເທ ສາມ ຮ່າງກາຍ ແມ່ນ ກະຊັງ ສຳລັບ ທີ່ ນົກ ຂອງ ສະຫວັນ.

ທີ 34.

43-9 “ແລະ ພຣະອົງ ສັກສິດພົບເຫັນ ມຸ່ງນິກອີນຊີກໍຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່
ນັ້ນ.” - ລູກາ 17:37. ທີ່ ຈິດວິນຍານ ແມ່ນ ຫຼັກໃນ ທີ່ ທາງກາຍະພາບ ຮ່າງກາຍ ຫຼື ໃນ ທີ່ ດາວ ຮ່າງກາຍ ຫຼື
ໃນ ທີ່ ສາເຫດ ຮ່າງກາຍ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທີ່ ນິກອີນຊີ ຂອງ ຄວາມປາຖະໜາ - ເຊິ່ງເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມອ່ອນແອ
ທາງດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມະນຸດ, ຫຼື ຄວາມຜູກພັນທາງດາລາສາດ ແລະ ສາເຫດ - ກໍຈະລວມຕົວກັນເພື່ອ
ກັກ ຂັງຈິດວິນຍານໄວ້.

43-10 "ຜູ້ໃດທີ່ຊະນະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນເສົາຄ້າໃນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ອອກໄປອີກ (ໝາຍຄວາມວ່າ ຈະກັບມາເກີດໃໝ່) ບໍ່ເພີ່ມເຕີມ. ເຖິງ ລາວ ນັ້ນ ເອົາຊະນະ ຈະ ຂ້ອຍ ທິນ ໄປ ຫາ ນັ່ງ ດ້ວຍ ຂ້ອຍ ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ບັນລັງ. ແມ່ນແຕ່ ເປັນ ຂ້ອຍ ຍັງ ເອົາຊະນະໄດ້, ແລະ ກ່ອນທ່ຽງ ຕັ້ງ ລົງ ດ້ວຍ ຂອງຂ້ອຍ ພໍ ໃນ ຂອງລາວ ບັນລັງ."— ພຣະນິມິດ 3:12, 21

43-11 ສີ ຍຸກເຕສວະຣ ກຳລັງໝາຍຄວາມວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊາດຂອງພຣະອົງໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງກໍໄດ້ຮັບນ້ຳໜັກຂອງພະຍາດເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ໄປຫາ ເບົາບາງລົງ ຂອງລາວ ພວກສາວິກ ກຳມະ ສະນັ້ນ ໃນ ທີ ດາວໂລກ ຂອງລາວ ພາລະກິດ ເປັນ ກ ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ເປີດໃຊ້ງານແລ້ວ ລາວ ໄປຫາ ເອົາ ໃນ ແນ່ນອນ ກຳທາງດາລາສາດຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງຫົວຖະນະໂລກ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເລັ່ງວິວັດທະນາການຂອງພວກເຂົາສູ່ໂລກແຫ່ງເຫດແລະຜົນທີ່ສູງກວ່າ.

43-12 : ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ ເປັນ ທິດສະດີສໍາພັນພາບ ຂອງ ຄວາມຄິດ ເທົ່ານັ້ນ. ເວດານຕະ ຄະແນນ ອອກ ນັ້ນ ພະເຈົ້າ ແມ່ນ ທີ່ ເທົ່ານັ້ນ ຄວາມເປັນຈິງ; ທັງໝົດ ການສ້າງ ຫຼື ແຍກຕ່າງຫາກ ການ ມີຢູ່ ແມ່ນ ມາຢາ ຫຼື ພາບລວງຕາ. ອັນນີ້ ປັດຊະຍາ ຂອງ ລັດທິຈັກກະພັດ ໄດ້ຮັບ ຂອງມັນ ສູງສຸດ ການ ສະແດງອອກ ໃນ ທີ່ ຄໍາອະທິບາຍອຸປາ ນິຊາດ ຂອງ Shankara.

បិទ: 44

ດ້ວຍ រដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា តាមរយៈ គណៈកម្មាធិការ ជាតិ រក្សាសិរីរាជ្យ

"ຍິນດີຕ້ອນຮັບສູ່ Wardha!" ທ່ານ Mahadev Desai, ເລຂານຸການຂອງ Mahatma Gandhi, ໄດ້ຮັກທາຍ ນາງສາວ Bletch, ທ່ານ Wright, ແລະຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ອົບອຸ່ນເຫຼົ້າມື ພ້ອມກັບຂອງຂວັນເປັນພວງ ມາລາ *khaddar* (ຝ້າຍທີ່ຖືກດ້ວຍມື). ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາຫາກໍລົງຈາກລົດໄຟທີ່ສະຖານີ Wardha ໃນ ຕອນເຊົ້າມືດຂອງເດືອນສິງຫາ, ດີໃຈທີ່ໄດ້ປະຖົມຂີ່ຝຸ່ນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນຂອງລົດໄຟ. ພວກເຮົາໄດ້ຟາກກະເບົ້າ ຂອງພວກເຮົາໃສ່ລົດຂັ້ນງົວ, ແລະຂຶ້ນລົດເປີດກັບທ່ານ Desai ແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວ, Babasaheb Deshmukh ແລະ ດຣ. Pingale. ການຂັບລົດໄລຍະສັ້ນໆຜ່ານເສັ້ນທາງຊົນນະບົດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຂີ້ຕົມໄດ້ນໍາ ພວກເຮົາໄປທີ່ *Maganvadi*, ອາສຮາມຂອງໄພ່ພົນທາງການເມືອງຂອງອິນເດຍ.

ທ່ານເດໄຊໄດ້ພາພວກເຮົາໄປຫາຫ້ອງຂຽນຫັນທີ່ບ່ອນທີ່ມະຫາຕະມະ ຄານທີ່ ນັ່ງຂັດສະມາທິ. ມີຂ້າງໜຶ່ງຖືປາກກາ ແລະ ມີອີກຂ້າງໜຶ່ງຖືເຈ້ຍ, ໃບໜ້າຂອງລາວມີຮອຍຍືມທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ ແລະ ອົບອຸ່ນ!

"ຍິນດີຕ້ອນຮັບ!" ລາວ ຂຽນຂີດຂຽນ ໃນ ຮິນດູ; ມັນ ແມ່ນ ກ ວັນຈັນ, ຂອງລາວ ປະຈຳອາທິດ ມື້ ຂອງ ຄວາມງຽບ.

ເຖິງແມ່ນວ່າມີແມ່ນການພົບກັນຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຍືມແຍ້ມແຈ່ມໃສໃສ່ກັນດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ. ໃນປີ 1925 ມະຫາຕະມະ ຄານທີ່ ໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ໂຮງຮຽນຮານຈີໂດຍການມາຢ້ຽມຢາມ, ແລະ ໄດ້ຂຽນ ຄຳຍ້ອງຍໍຢ່າງສູງໃນປຶ້ມປັນທຶກແຂກຂອງໂຮງຮຽນ.

ໄພ່ພົນຕົວນ້ອຍນັ້ນໜັກ 100 ປອນ ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງສຸຂະພາບທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ. ດວງຕາສີນ້ຳຕານອ່ອນໆຂອງລາວສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດ, ຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ການຈຳແນກ; ລັດຖະບູລຸດ ຜູ້ນີ້ໄດ້ຈັບຄູ່ສະຕິປັນຍາ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຊະນະໃນການຕໍ່ສູ້ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງຫຼາຍ ພັນຄັ້ງ. ບໍ່ມີຜູ້ນຳຄົນໃດໃນໂລກໄດ້ບັນລຸຊ່ອງທີ່ປອດໄພໃນຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນຂອງລາວທີ່ຄານທີ່ຄອບຄອງເພື່ອ ອິນເດຍ. ຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສື. ການສະແດງຄວາມເຄົາລົບຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງພວກເຂົາແມ່ນຕຳແໜ່ງທີ່ມີ ຊື່ສຽງຂອງລາວ - ມະຫາຕະມະ , "ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່." **44-1** ສຳລັບພວກເຂົາພຽງຜູ້ດຽວ, ຄານທີ່ ໄດ້ ຈຳກັດການແຕ່ງກາຍຂອງລາວໄວ້ພຽງແຕ່ຜ້າພັນຄໍທີ່ມີຮູບກາຕູນຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມ ເປັນໝຶ່ງດຽວຂອງລາວກັບຝູງຊົນທີ່ຖືກກົດຂີ່ມເຫັງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈ່າຍໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

ມະຫາຕະມະ ຄານທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າເພີດເພີນກັບອາຫານທ່ຽງທີ່ງົບສະຫງົບກັບໄພ່ພົນທາງການເມືອງຂອງອິນເດຍຢູ່ທີ່ວັດ ວາຣທະ (Wardha) ຂອງລາວ, ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 1935.

"ຊາວອາສາຮາມພ້ອມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ທ່ານທັງໝົດ; ກະລຸນາໂທຫາພວກເຂົາສຳລັບການບໍລິການໃດໆ." ດ້ວຍຄວາມ ສຸພາບ, ມະຫາຕະມະໄດ້ມອບບັນທຶກທີ່ຂຽນຢ່າງຮີບດ່ວນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານເດໂຊນຳພາກຸ່ມຂອງພວກ ເຮົາຈາກຫ້ອງຂຽນໄປຫາເຮືອນພັກ.

ຜູ້ນຳທ່ຽວຂອງພວກເຮົາໄດ້ນຳພາພວກເຮົາຜ່ານສວນໝາກໄມ້ ແລະ ຫຼັງດອກໄມ້ໄປຫາອາຄານຫຼັງຄາກະເບື້ອງທີ່ ມີປ່ອງຢ້ຽມເປັນຕາໜ່າງ. ທ່ານ Desai ກ່າວວ່າ ນ້ຳສ້າງໜ້າບ້ານກວ້າງຊາວຫ້າຝຸດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຫົດນ້ຳເຂົ້າ; ຢູ່ ໃກ້ໆກັນມີລັຊິມັງໝູນວຽນສຳລັບນວດເຂົ້າ. ຫ້ອງນອນນ້ອຍໆແຕ່ລະຫ້ອງຂອງພວກເຮົາໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າມີພຽງ ແຕ່ສິ່ງຈຳເປັນຂັ້ນຕ່ຳທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ - ຕຽນນອນທີ່ເຮັດດ້ວຍເຊືອກ. ເຮືອນຄົວທີ່ຫາສີຂາວ ມີກ້ອນນ້ຳຢູ່ ແຈໜຶ່ງ ແລະ ເຕົາໄຟສຳລັບແຕ່ງກິນຢູ່ອີກແຈໜຶ່ງ. ສຽງແບບ Arcadian ງ່າຍໆໄດ້ດັງເຖິງຫູຂອງພວກເຮົາ - ສຽງ ຮ້ອງຂອງກາ ແລະ ນົກຈອກ, ສຽງງົວຮ້ອງ, ແລະ ສຽງກັດຂອງສິວທີ່ຖືກໃຊ້ເພື່ອຕຳຫີນ.

ການສັງເກດການ ທ່ານ ຂອງໄຮທ໌ ການເດີນທາງ ບັນທຶກປະຈຳວັນ, ທ່ານ ເດໂຊ ເປີດແລ້ວ ກ ໜ້າ ແລະ ຂຽນ ໃນ ມັນ

"ອະຄວາມຮຸນແຮງ; ຄວາມຈິງ; ການບໍລິກ; ການບໍ່ເປັນໂສດ; ການບໍ່ຄອບຄອງ; ການອອກແຮງງານຮ່າງກາຍ; ການຄວບຄຸມປາກ; ຄວາມບໍ່ຢ້ານກົວ; ການເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ທຸກສາສະໜາ; ສະວາເດຊີ (ການໃຊ້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນບ້ານ); ອິດສະລະພາບຈາກການແຕ່ງຕັ້ງ. ສິບເອັດຂໍ້ນີ້ຄວນຖືກປະຕິບັດເປັນຄຳສາບານດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຖອມຕົວ."

(ຄັນທີ ຕົວເອງ ລົງນາມ ອັນນີ ໝາ ໃນ ທີ່ ກຳລັງຕິດຕາມ ມື, ການໃຫ້ ທີ່ ວັນທີ ກໍຍັງ-ສິງຫາ 27, 1935.)

ສອງຊົ່ວໂມງຫຼັງຈາກພວກເຮົາມາຮອດ, ຂ້ອຍ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານໄດ້ຖືກເອີ້ນໄປກິນເຂົ້າຫ່ຽງ. ພະມະຫາຕະມະໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ລະບຽງຂອງອາສຣາມ, ກົງກັນຂ້າມກັບເດີນບ້ານຈາກຫ້ອງສຶກສາຂອງລາວ. ມີຊາວຫ້າ ຄົນ ທີ່ບໍ່ມີຕີນເປົ້າ ກຳລັງນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຈອກ ແລະ ຈານທອງເຫລືອງ. ການຮ້ອງເພງອະທິຖານຂອງຊຸມຊົນ; ຫຼັງຈາກນັ້ນອາຫານຈະຖືກຮັບໃຊ້ຈາກໝໍທອງເຫລືອງໃຫຍ່ທີ່ມີ *chapatis* (ເຂົ້າຈີເຂົ້າສາລີບໍ່ມີເຊື້ອ) ໂຮຍດ້ວຍ ເນີຍ ; *talsari* (ຜັກຕົມ ແລະ ຫັນເປັນຕ່ອນໆ), ແລະ ແຈມໝາກນາວ.

ມະຫາຕະມະກິນ ເຂົ້າໝົມປັງ , ຜັກກາດຕົມ, ຜັກດິບບາງຊະນິດ, ແລະ ໝາກກ້ຽງ. ຢູ່ຂ້າງຈານຂອງລາວມີໃບສະໝຸກຂົນຫຼາຍກ້ອນໃຫຍ່ , ເຊິ່ງເປັນຢາລ້າງເລືອດທີ່ໂດດເດັ່ນ. ດ້ວຍບ່ວງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ແຍກສ່ວນໜຶ່ງອອກແລະວາງມັນໃສ່ຈານຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຕັກມັນດ້ວຍນ້ຳ, ໂດຍຈື່ໄດ້ເຖິງວັນເວລາເດັກນ້ອຍທີ່ແມ່ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍກິນຢາທີ່ບໍ່ແຊບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄານທີ່ຄ່ອຍໆກິນນ້ຳສະໝຸກສະໝຸກ ພ້ອມກັບເຄື່ອງປຸງຄືກັບວ່າມັນເປັນຂອງຫວານທີ່ແຊບຊ້ອຍ.

ໃນເຫດການເລັກໆນ້ອຍໆນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມສາມາດຂອງມະຫາຕະມະໃນການແຍກຈິດໃຈຂອງລາວອອກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆຕາມໃຈມັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງການຜ່າຕັດໄສ້ຕິງທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງລາວໃນຫຼາຍປີກ່ອນ. ໂດຍປະຕິເສດການໃຊ້ຢາສະລິບ, ໄພ່ພົນໄດ້ສິນທະນາຢ່າງມີຄວາມສຸກກັບສາວົກຂອງລາວ ຕະຫຼອດການຜ່າຕັດ, ຮອຍຍິມທີ່ຕິດເຊືອຂອງລາວເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າລາວບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເຈັບປວດ.

ຕອນບ່າຍໄດ້ນຳເອົາໂອກາດໃນການສິນທະນາກັບສາວົກທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງຄານທີ່, ລູກສາວຂອງພິນເຮືອເອກອັງກິດ, ນາງສາວ Madeleine Slade, ປະຈຸບັນເອີ້ນວ່າ Mirabai. 44-3 ໃບໜ້າທີ່ເຂັມແຂງ ແລະ ສະຫງົບຂອງນາງສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ໃນຂະນະທີ່ນາງບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງນາງ, ເປັນພາສາອິນດີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ.

"ວຽກງານພົ້ນຜູ້ຊົນນະບົດໃຫ້ຄຸ້ມຄ່າ! ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄປທຸກໆເຊົ້າເວລາຫ້າໂມງເພື່ອຮັບໃຊ້ຊາວບ້ານໃກ້ຄຽງ ແລະ ສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບສຸຂະອະນາໄມງ່າຍໆ. ພວກເຮົາພະຍາຍາມທຳຄວາມສະອາດຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ເຮືອນພັກທີ່ມຸງດ້ວຍຂີ້ຕົມຂອງພວກເຂົາ. ຊາວບ້ານບໍ່ຮູ້ໜັງສື; ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບການສຶກສານອກຈາກເປັນແບບຢ່າງ!" ນາງຫົວຂວັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຄວາມຊົມເຊີຍຕໍ່ຍິງອັງກິດຜູ້ມີເຊື້ອສາຍສູງຄົນນີ້ ເຊິ່ງຄວາມຖອມຕົວແບບຄຣິສຕຽນທີ່ແທ້ຈິງຂອງນາງຊ່ວຍໃຫ້ນາງສາມາດເຮັດວຽກຊຸດຄົ້ນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ປົກກະຕິແລ້ວເຮັດໂດຍ "ຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງໄດ້" ເທົ່ານັ້ນ.

"ຂ້ອຍມາປະເທດອິນເດຍໃນປີ 1925," ນາງບອກຂ້ອຍ. "ໃນດິນແດນນີ້ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍໄດ້ 'ກັບບ້ານ' ແລ້ວ. ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບຄືນສູ່ຊີວິດເກົ່າ ແລະ ຄວາມສົນໃຈເກົ່າຂອງຂ້ອຍ."

ພວກເຮົາໄດ້ສິນທະນາກ່ຽວກັບອາເມລິກາໄລຍະໜຶ່ງ. "ຂ້ອຍຕິໃຈ ແລະ ປະຫລາດໃຈສະເໝີ," ນາງເວົ້າ, "ທີ່

ເຫັນຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຫົວຂໍ້ທາງວິນຍານທີ່ສະແດງອອກໂດຍຊາວອາເມລິກາຫຼາຍຄົນທີ່ມາຢ້ຽມຢາມ
ປະເທດອິນເດຍ." **44-4**

ມີຂອງ Mirabai ບໍ່ດົນກໍ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບ *charka* (ລັຫມຸນ), ມີຢູ່ໃນທຸກຫ້ອງອາສຣາມ ແລະ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຍ້ອນ
Mahatma, ມີຢູ່ໃນທຸກແຫ່ງຫົວໃຈຊົນນະບົດຂອງອິນເດຍ.

ຄານທີ່ມີເຫດຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ດີໃນການຊຸກຍູ້ການຟື້ນຟູເຮືອນນ້ອຍ ອຸດສາຫະກຳ ຕ່າງໆ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ການປະຕິເສດຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ທັນສະໄໝທັງໝົດ. ເຄື່ອງຈັກ, ລົດໄຟ, ລົດຍົນ, ໂທລະເລກໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນໃນຊີວິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງລາວເອງ! ຫ້າສິບປີຂອງ ການບໍລິການສາທາລະນະ, ທັງໃນຄຸກ ແລະ ນອກຄຸກ, ການຕໍ່ສູ້ກັບລາຍລະອຽດຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງທີ່ ໂຫດຮ້າຍທຸກໆມື້ໃນໂລກການເມືອງ, ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ລາວມີຄວາມສົມດຸນ, ຄວາມຄິດເປີດກວ້າງ, ສະຕິ, ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມທີ່ຕະຫຼົກຕໍ່ພາບທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງມະນຸດ.

ທັງສາມຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຄຳໃນເວລາຫົກໂມງແລງ ໃນຖານະແຂກຂອງ Babasaheb Deshmukh. ຊົງໂມງໜຶ່ງໄດ້ພົບພວກເຮົາກັບໄປທີ່ ອາສຮາມ *Maganvadi*, ປິ່ນຂຶ້ນໄປເທິງຫລັງຄາບ່ອນທີ່ ມີ ກຸ່ມ *satyagrahis* ສາມສິບຄົນມາເຕົ້າໂຮມກັນ ໃນ ກ ເຄິ່ງວົງມົນ ອ້ອມຮອບ ຄານທີ່. ລາວ ແມ່ນ ການນັ່ງຍອງ ໆ ໃນ ກ ຟາງ ຜ້າປູພື້ນ ອັນ ບູຮານ ໂມງກະເປົາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າລາວ. ດວງອາທິດທີ່ກຳລັງຈາງລົງສ່ອງແສງສຸດທ້າຍ ໃສ່ຕີນປາມ ແລະ ຕີນໄຂ; ສຽງດັງຂອງຍາມຄຳຄືນ ແລະ ສຽງຈິງຫລິດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ. ບັນຍາກາດແມ່ນງຽບ ສະຫງົບ; ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍ.

ບົດສວດມົນທີ່ສັກສິດນຳພາໂດຍທ່ານ Desai, ພ້ອມດ້ວຍຄຳຕອບຈາກກຸ່ມ; ຈາກນັ້ນ ການອ່ານ *Gita*. ມະຫາ ຕະມະໄດ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານສຸດທ້າຍ. ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນອັນສູງສົ່ງຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມມຸ່ງ ຫວັງ! ຄວາມຊຶ່ງຈຳຕະຫຼອດໄປ: ການນັ່ງສະມາທິເທິງຫຼັງຄາ Wardha ພາຍໃຕ້ດວງດາວຕື່ນໆ.

ໃນເວລາແປດໂມງແລງ, ຄານທີ່ໄດ້ຢຸດຕິຄວາມງຽບຂອງລາວ. ວຽກງານທີ່ໜັກໜ່ວງໃນຊີວິດຂອງລາວຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ລາວຈັດສັນເວລາຂອງລາວຢ່າງລະອຽດລະອໍ.

"ຍິນດີຕ້ອນຮັບ, Swamiji!" ຄຳທັກທາຍຂອງມະຫາຕະມະໃນຄັ້ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຜ່ານເຈ້ຍ. ພວກເຮົາຫາກລົງມາຈາກ ຫຼັງຄາໄປຫາຫ້ອງຂຽນຂອງລາວ, ເຊິ່ງມີຜ້າປູໂຕະສີຫຼຽມມົນ (ບໍ່ມີຕັງ), ໂຕະຕຳທີ່ມີປຶ້ມ, ເອກະສານ, ແລະ ກ ໜ້ອຍ ທຳມະດາ ປາກກາ (ບໍ່ ນ້ຳພຸ ປາກກາ); ກ ບໍ່ມີຄຳອະທິບາຍ ໂມງ ຖືກໝາຍຕົກແລ້ວ ໃນ ມຸມໜຶ່ງ. ກິນ ອາຍແຫ່ງສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມອຸທິດຕົນທີ່ແຜ່ຫຼາຍ. ຄານທີ່ ກຳລັງມອບຮອຍຍົມທີ່ມີສະເໝີ, ກວ້າງໃຫຍ່ ໄພສານ, ແລະ ເກືອບບໍ່ມີແຂ້ວຂອງລາວ.

"ຫລາຍປີກ່ອນ," ລາວອະທິບາຍວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ເລີ່ມການສະຫຼອງມື້ແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົດປະຈຳອາທິດຂອງ ຂ້ອຍເພື່ອເປັນວິທີການຫາເວລາເບິ່ງແຍງຈິດໝາຍຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ດຽວນີ້ຊາວສີຊົງໂມງນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຄວາມ ຕ້ອງການທາງວິນຍານທີ່ສຳຄັນ. ການປະກາດຄວາມງຽບສະຫງົດເປັນໄລຍະບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານແຕ່ເປັນພອນ."

ຂ້ອຍເຫັນດີຢ່າງສຸດໃຈ. **44-5** ພະມະຫາຕະມະໄດ້ຖາມຂ້ອຍກ່ຽວກັບອາເມລິກາ ແລະ ເອີຣົບ; ພວກເຮົາໄດ້ ສົນທະນາກ່ຽວກັບອິນເດຍ ແລະ ສະພາບການຂອງໂລກ.

"ມະຫາເດບ," ຄານທີ່ ກ່າວໃນຂະນະທີ່ທ່ານເດໄຊ ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ, "ກະລຸນາຈັດແຈງຢູ່ທີ່ຫໍປະຊຸມເທດສະບານ ເພື່ອໃຫ້ສະວາມິຈິ ກ່າວໂຍຄະຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຄືນມືອີນ."

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງບອກລາທ່ານມະຫາຕະມະ, ເພິ່ນໄດ້ຍືນນ້ຳມັນໝາກນາວໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງລະມັດ

ລະວັງ. "ຍຸງ Wardha ບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບ ອະຣິມສາ , **44-6** ສະວາມິຈິ!" ລາວເວົ້າ, ຫົວຂວັນ.

ຕອນເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ, ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານເຊົ້າແຕ່ເຊົ້າດ້ວຍໂຈ້ກເຂົ້າສາລີທີ່ແຊບຊ້ອຍພ້ອມກັບນ້ຳ ຕານອ້ອຍ ແລະ ນົມ. ເວລາສິບໂມງເຄິ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເອີ້ນໄປທີ່ລະບຽງອາສຮາມເພື່ອຮັບປະທານອາຫານ ທ່ຽງກັບຄານທີ່ ແລະ ພວກ ສັດຕະຍາຄຣາຣີ . ເມນູມື້ນີ້ປະກອບມີເຂົ້າກຳ, ຜັກຊະນິດໃໝ່, ແລະ ເມັດກະດາມ

ຕອນທ່ຽງຂ້ອຍຍ່າງຫຼິ້ນຢູ່ໃນບໍລິເວນອາສາຣາມ, ໄປສູ່ທຶງຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງງົວທີ່ບໍ່ສາມາດລົບກວນໄດ້ສອງສາມໂຕ. ການປົກປ້ອງງົວແມ່ນຄວາມມັກຮັກຂອງຄານທີ.

"ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ງົວໝາຍເຖິງໂລກທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃຕ້ມະນຸດ, ເຊິ່ງສະແດງເຖິງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງມະນຸດ ນອກເໜືອຈາກຊະນິດພັນຂອງຕົນເອງ," ມະຫາຕະມະໄດ້ອະທິບາຍ. "ມະນຸດຜ່ານງົວໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ຮັບຮູ້ຕົວ ຕົນຂອງຕົນເອງ" ກັບທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່. ເປັນຫຍັງພວກຮິຊິສທູຮານຈຶ່ງເລືອກງົວເພື່ອເປັນພິທີບູຊາຈຶ່ງເປັນທີ່ຈະ ແຈ້ງສຳລັບຂ້ອຍ. ງົວໃນປະເທດອິນເດຍແມ່ນການປຽບທຽບທີ່ດີທີ່ສຸດ; ນາງເປັນຜູ້ໃຫ້ຄວາມອຸດົມສົມບູນ. ນາງ ບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ນົມເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ນາງຍັງເຮັດໃຫ້ການກະສິກຳເປັນໄປໄດ້. ງົວເປັນບົດກະວີແຫ່ງຄວາມສົງສານ; ຄົນ ເຮົາອ່ານຄວາມສົງສານໃນສັດທີ່ອ່ອນໄຫວ. ນາງເປັນແມ່ຄົນທີ່ສອງຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານຄົນ. ການປົກປ້ອງງົວ ໝາຍເຖິງການປົກປ້ອງສິ່ງສ້າງທີ່ໂງ່ທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ການອຸທອນຂອງລະບົບການສ້າງທີ່ຕ່ຳກວ່າແມ່ນມີ ພະລັງຫຼາຍກວ່າເກົ່າເພາະວ່າມັນບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້.

ພິທີກຳປະຈຳວັນສາມຢ່າງໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນສາສະໜາອິນດູແບບດັ້ງເດີມ. ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື ພູຕາ ຍະນະ , ການ ຖວາຍອາຫານແກ່ ສັດ ອານາຈັກ. ອັນນີ້ ພິທີ ເປັນສັນຍາລັກ ຂອງຜູ້ຊາຍ ການຮັບຮູ້ ຂອງ ຂອງລາວ ພັນທະ ໄປຫາ ຮູບແບບການສ້າງທີ່ມີວິວັດທະນາການໜ້ອຍກວ່າ, ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະບຸຕົວຕົນທາງອ່າງກາຍໂດຍ ສັນຊາດຕະຍານ ເຊິ່ງຍັງເຮັດໃຫ້ມະນຸດເສື່ອມໂຊມ ຊີວິດ, ແຕ່ຂາດຄຸນນະພາບຂອງການປົດປ່ອຍເຫດຜົນທີ່ເປັນ ເອກະລັກສະເພາະຂອງມະນຸດ . ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເສີມສ້າງຄວາມພ້ອມຂອງມະນຸດທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ອ່ອນແອ, ຍ້ອນວ່າ ລາວໄດ້ຮັບການປອບໂຍນຈາກຄວາມເປັນຫວັງເປັນໂຍນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ສູງກວ່າ. ມະນຸດຍັງ ຢູ່ພາຍໃຕ້ພັນທະນາການເພື່ອຟື້ນຟູຂອງປະທານແຫ່ງທຳມະຊາດ, ຜູ້ທີ່ຫຼົງຫາງໃນໂລກ, ທະເລ, ແລະທ້ອງຟ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ອຸປະສັກທາງວິວັດທະນາການຂອງຄວາມບໍ່ຕິດຕໍ່ສື່ສານລະຫວ່າງທຳມະຊາດ, ສັດ, ມະນຸດ, ແລະທູດ ສະຫວັນຈຶ່ງຖືກເອົາຊະນະໂດຍໜ້າທີ່ຂອງຄວາມຮັກທີ່ງົບສະຫງົບ.

ອີກສອງ ຍະນະ ປະຈຳວັນ ຄື ປິຕຣີ ແລະ ນຣີ. ປິຕຣີ ຍະນະ ແມ່ນການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ບັນພະບູລຸດ, ເປັນ ສັນຍະລັກຂອງການຮັບຮູ້ໜີ້ສິນຂອງຕົນຕໍ່ອະດີດ, ແກ່ນແທ້ຂອງປັນຍາທີ່ສ້ອງແສງມະນຸດຊາດໃນປະຈຸບັນ. ນຣີ ຍະນາ ແມ່ນການຖວາຍອາຫານແກ່ຄົນແປກໜ້າ ຫຼື ຄົນທຸກຍາກ, ເປັນສັນຍະລັກຂອງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນ ປະຈຸບັນຂອງມະນຸດ, ໜ້າທີ່ຂອງລາວຕໍ່ຄົນຮຸ່ນດຽວກັນ.

ໃນຕອນບ່າຍໆ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸນິກາຍ *Nri Yajna* ໂດຍການໄປຢ້ຽມຢາມອາສາຣາມຂອງຄານທີ່ ສຳລັບເດັກ ຍິງນ້ອຍ. ທ່ານ *Wright* ໄດ້ພາຂ້າພະເຈົ້າຂັບລົດໄປນຳໃນໄລຍະສີບນາທີ. ໃບໜ້ານ້ອຍໆຄ້າຍຄືດອກໄມ້ຢູ່ເທິງ ຜ້າສາລີ ທີ່ມີກ້ານຍາວສີສັນສີດໃສ ! ໃນຕອນທ້າຍຂອງການສິນທະນາສັນຮູເປັນພາສາອິນດີ **44-7** ທີ່ຂ້ອຍກຳລັງ ຕົກຢູ່ກາງແຈ້ງ, ທ້ອງຟ້າກໍ່ໄດ້ຝົນຕົກລົງມາຢ່າງກະທັນຫັນ. ທ້າວໄຮທ໌ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຫົວຂວັນຂຶ້ນລົດ ແລະ ຂັບ ລົດກັບໄປ ເມືອງມາການວາດີ ທ່າມກາງແຜ່ນສີເງິນທີ່ກຳລັງຂັບຜ່ານ. ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງມາແບບ ເຂດຮ້ອນ!

ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນພັກອີກຄັ້ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປະທັບໃຈອີກຄັ້ງກັບຄວາມລຽບງ່າຍ ແລະ ຫຼັກຖານຂອງການ ເສຍສະຫຼະຕົນເອງທີ່ມີຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ. ຄຳສາບານຂອງຄານທີ່ກ່ຽວກັບການບໍ່ຄອບຄອງຊັບສິນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕອນ ຕົ້ນຂອງຊີວິດແຕ່ງງານຂອງລາວ. ໂດຍປະຖົມການປະຕິບັດທາງກົດໝາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວມີ ລາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 20,000 ໂດລາຕໍ່ປີ, ມະຫາຕະມະໄດ້ແຈກຢາຍຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດຂອງລາວໃຫ້ກັບຄົນ ທຸກຍາກ.

ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໃຊ້ແລ້ວ ໄປຫາ ຢອກ ອ່ອນໂຍນ ມ່ວນຊື່ນ ທີ່ ທີ່ ໂດຍຫົວໄປ ບໍ່ພຽງພໍ ແນວຄວາມຄິດ ຂອງ ການ ປະລະ.

"ຄົນຂໍຫານບໍ່ສາມາດປະຖົມຄວາມຮັ່ງມີໄດ້," ອາຈານຈະເວົ້າ. "ຖ້າຜູ້ຊາຍຮ້ອງໃຫ້ວ່າ: 'ທຸລະກິດຂອງຂ້ອຍມີ ລົມເຫຼວ; ເມຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ; ຂ້ອຍຈະສະລະທຸກຢ່າງ ແລະ ເຂົ້າວັດ,' ລາວກໍ່ກຳລັງໝາຍເຖິງການເສຍ

ສະລະທາງໂລກອັນໃດ? ລາວບໍ່ໄດ້ສະລະຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມຮັກ; ພວກເຂົາສະລະລາວ!

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ໄຜ່ພົນເຊັ່ນ ຄານທີ ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເສຍສະລະວັດຖຸທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ປະຖົມແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປົ້າໝາຍສ່ວນຕົວທີ່ຍາກກວ່າ, ໂດຍລວມເອົາສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນສຸດຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນ...

ທີ່ ກະແສ ຂອງ ມະນຸດສະທຳ ເປັນ ກ ທັງໝົດ.

ພັນລະຍາທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງມະຫາຕະມະ, ທ່ານນາງ ຄາສຕູຣາໄບ, ບໍ່ໄດ້ຄັດຄ້ານເມື່ອລາວບໍ່ສາມາດແຍກຊັບສິນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວໄວ້ເພື່ອໃຊ້ສຳລັບຕົນເອງ ແລະ ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ງານຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ຄານທີ່ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ສາບານວ່າຈະຢູ່ແຕ່ເພດດຽວຫຼັງຈາກເກີດລູກຊາຍຫຼາຍຄົນ. **44-8** ນາງເອກທິງຽບສະຫງົບໃນຄວາມເຂັ້ມຊຸ້ນ ລະຄອນທີ່ເຄີຍເປັນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຮ່ວມກັນ, Kasturabai ໄດ້ຕິດຕາມຜົວຂອງນາງໄປຄຸກ, ແບ່ງປັນເລືອງລາວສາມອາທິດຂອງລາວ ການອົດອາຫານ, ແລະ ຢ່າງເຕັມທີ່ ເກີດມາ ຂອງນາງແບ່ງປັນ ຂອງ ຂອງລາວ ບໍ່ມີທີ່ສິນສຸດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ລາວ ມີ ຈ່າຍແລ້ວ ຄານທີ່ ໄດ້ສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຂ້າພະເຈົ້າຂອບໃຈທ່ານທີ່ມີສິດທິພິເສດທີ່ໄດ້ເປັນຄູ່ຄອງ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າຂອບໃຈທ່ານສຳລັບການແຕ່ງງານທີ່ສົມບູນແບບທີ່ສຸດໃນໂລກ, ໂດຍອີງໃສ່ *brahmacharya* (ການຄວບຄຸມຕົນເອງ) ແລະ ບໍ່ແມ່ນເລືອງເພດສຳພັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂອບໃຈທ່ານທີ່ຖືວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຫົາຫຼົ້ມກັນໃນວຽກງານຊີວິດຂອງທ່ານສຳລັບປະເທດອິນເດຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຂອບໃຈທ່ານທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນໜຶ່ງໃນສາມີທີ່ໃຊ້ເວລາກັບການພະນັນ, ແຂ່ງລົດ, ຜູ້ຍິງ, ເຫຼົ້າແວງ, ແລະ ເພງ, ເຮັດໃຫ້ເມຍ ແລະ ລູກໆເບື້ອງໜ້າຍຄືກັບເດັກຊາຍນ້ອຍທີ່ເບື້ອງໜ້າຍກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນໃນໄວເດັກຂອງລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບໃຈຫຼາຍທີ່ທ່ານບໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນສາມີທີ່ອຸທິດເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຄວາມຮັ່ງມີຈາກການຂຸດອິດແຮງງານຂອງຄົນອື່ນ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈຫຼາຍທີ່ເຈົ້າເອົາພຣະເຈົ້າແລະປະເທດຊາດໄວ້ກ່ອນສິນບິນ, ທີ່ເຈົ້າມີຄວາມກ້າຫານໃນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າ ແລະ ມີສັດທາທີ່ສົມບູນ ແລະ ບໍລະບຸຊິໃນພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈຫຼາຍສຳລັບຜົວທີ່ເອົາພຣະເຈົ້າແລະປະເທດຊາດໄວ້ກ່ອນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈເຈົ້າສຳລັບຄວາມອົດທົນຂອງເຈົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ ແລະ ຂໍບົກຜ່ອງຂອງຂ້ອຍໃນໄວໜຸ່ມ, ເມື່ອຂ້ອຍຈົມ ແລະ ກະບົດຕໍ່ການປ່ຽນແປງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນຮູບແບບການດຳລົງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ຈາກຫຼາຍຫາໜ້ອຍ.

ຕອນຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ; ແມ່ຂອງເຈົ້າເປັນຜູ້ຍິງທີ່ດີ ແລະ ຍິງໃຫຍ່; ນາງໄດ້ຝຶກອົບຮົມຂ້ອຍ, ສອນຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ຈະເປັນພັນລະຍາທີ່ກ້າຫານ ແລະ ວິທີທີ່ຮັກສາຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຈາກລູກຊາຍຂອງນາງ, ສາມີໃນອະນາຄົດຂອງຂ້ອຍ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ແລະ ເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ນຳທີ່ຮັກແພງທີ່ສຸດຂອງອິນເດຍ, ຂ້ອຍໄດ້... ບໍ່ມີ ຂອງ ທີ່ ຄວາມຢ້ານກົວ ນັ້ນ ຖືກກົດຂວາງ ທີ່ ພັນລະຍາ WHO ອາດຈະເປັນ ຫລໍ່ ໄປຂ້າງໆ ເມື່ອ ຂອງນາງ ຜົວ ມີ ປີນຂັນໄດແຫ່ງຄວາມສຳເລັດ, ດັ່ງທີ່ມັນມັກເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດອື່ນໆ. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມຕາຍຍັງຈະພົບພວກເຮົາຜົວເມຍກັນ.

ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ Kasturabai ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຮັກສາເງິນຂອງກອງທຶນສາທາລະນະ ເຊິ່ງ Mahatma ທີ່ເປັນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາມາດລະດົມທຶນໄດ້ຫຼາຍລ້ານຄົນ. ມີເລືອງຕະຫຼົກຫຼາຍເລືອງໃນຄົວເຮືອນຂອງອິນເດຍ ຜົນກະທົບທີ່ຜົວຮູ້ສຶກກັງວົນກ່ຽວກັບການທີ່ເມຍຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ເຄື່ອງປະດັບໃດໆໄປປະຊຸມຄານທີ່; ລົນມະຫັດສະຈັນຂອງມະຫາຕະມະ, ອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ທີ່ຖືກກົດຂີ່ຂົມເຫັງ, ໄດ້ດຶງດູດສາຍແຂນຄຳ ແລະ ສາຍຄໍເພັດຈາກແຂນ ແລະ ຄໍຂອງຄົນຮັ່ງມີເຂົ້າໄປໃນກະຕ່າເກັບກຳ!

ມື້ໜຶ່ງ ຄັງເງິນຂອງລັດ, Kasturabai, ບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ການໃຊ້ຈ່າຍເງິນສີຮູປີໄດ້. ຄານທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ການກວດສອບບັນຊີຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເຊິ່ງລາວໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງກ່ຽວກັບ ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງເງິນສີຮູປີຂອງພັນລະຍາຂອງລາວ.

ຂ້ອຍມັກເລົ່າເລືອງນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນອາເມລິກາຟັງຢູ່ເລື້ອຍໆ. ໃນຄຳຄົ້ນໝັ້ງ ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງໃນຫ້ອງໂຖງໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ.

"ມະຫາຕະມະ ຫຼືບໍ່ມະຫາຕະມະ," ນາງໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນ, "ຖ້າລາວເປັນຜົວຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຄົງຈະດູຖູກລາວຢ່າງ

ໝັກ ສຳລັບການດູດູກສາທາລະນະທີ່ບໍ່ຈຳເປັນແບບນີ້!"

ຫຼັງຈາກການເວົ້າຕະຫຼົກກັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງພັນລະຍາຊາວອາເມລິກາ ແລະ ພັນລະຍາຊາວອິນດູ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ.

"ນາງຄານທີ່ຖືວ່າມະຫາຕະມະບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງນາງແຕ່ເປັນຄູຂອງນາງ, ຜູ້ທີ່ມີສິດ "ເພື່ອລົງໂທດນາງສໍາລັບຄວາມຜິດພາດທີ່ບໍ່ສໍາຄັນ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊິໃຫ້ເຫັນ. "ຫຼັງຈາກ Kasturabai ໄດ້ຖືກຕໍາໜິຕິຕຽນຢ່າງເປີດເຜີຍ, Gandhi ໄດ້ຖືກຕັດສິນຈໍາຄຸກໃນຂັ້ນຕາງການເມືອງ. ໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງອໍາລາພັນລະຍາຂອງລາວຢ່າງສະຫງົບ, ນາງໄດ້ກຶມລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ. 'ທ່ານນາຍ,' ນາງເວົ້າຢ່າງຖ່ອມຕົວ, 'ຖ້າຂ້ອຍເຄີຍເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຜິດໃຈ, ກະລຸນາໃຫ້ອະໄພຂ້ອຍ.'" **44-9**

ເວລາສາມໂມງແລງຂອງມື້ນັ້ນ ທີ່ວັດທະ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາຕົວເອງໄປທີ່ຫ້ອງຂຽນຂອງໄຟຟ້ນ ຕາມການນັດໝາຍກ່ອນໜ້ານີ້ ຜູ້ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພັນລະຍາຂອງລາວກາຍເປັນສາວົກທີ່ບໍ່ຍອມແພ້ - ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຫາຍາກ! ຄານທີ່ ເງີຍໜ້າຂຶ້ນດ້ວຍຮອຍຍິມທີ່ໜ້າຈິດຈໍາຂອງລາວ.

"ມະຫາດມາຈີ," ຂ້ອຍເວົ້າໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍນັ່ງຍອງຢູ່ຂ້າງລາວເທິງຜ້າປູທີ່ບໍ່ມີເບາະ, "ກະລຸນາບອກຄໍານິຍາມຂອງຄໍາ ວ່າ ອະຫິງສາ ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງແດ່ ."

"ການ ການຫຼີກລ່ຽງ ຂອງ ອັນຕະລາຍ ໄປຫາ ໃດກໍ່ໄດ້ ການດໍາລົງຊີວິດ ສັດປະຫຼາດ ໃນ ຄວາມຄິດ ຫຼື ການກະທຳ."

"ອຸດົມຄະຕິທີ່ສວຍງາມ! ແຕ່ໂລກຈະຖາມສະເໝີວ່າ: ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຂ້າງເຫຼົ້າເພື່ອປົກປ້ອງເດັກນ້ອຍ ຫຼື ປົກປ້ອງຕົວເອງໄດ້ ບໍ່?"

"ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຂ້າງເຫຼົ້າໄດ້ໂດຍບໍ່ລະເມີດຄໍາສາບານສອງຢ່າງຂອງຂ້ອຍຄື: ຄວາມບໍ່ຢ້ານກົວ ແລະ ການບໍ່ຂ້າ. ຂ້ອຍຢາກພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ສະຫງົບລົງໂດຍການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຮັກ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຫຼຸດມາດຕະຖານຂອງຂ້ອຍລົງໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະຖານະການຂອງຂ້ອຍໄດ້." ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງລາວ, ຄານທີ່ ກ່າວຕື່ມວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງຍອມຮັບວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ການສົນທະນານີ້ໄດ້ ຖ້າຂ້ອຍປະເຊີນກັບງູເຫຼົ່າ!"

ຂ້ອຍ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດ ໃນ ຫຼາຍອັນ ຫຼາຍ ບໍ່ດົນມານີ້ ຕາເວັນຕົກ ປຶ້ມ ໃນ ອາຫານການກິນ ເຊິ່ງ ວາງ ໃນ ຂອງລາວ ໂຕະເຮັດວຽກ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ອາຫານການກິນມີຄວາມສໍາຄັນໃນ ການເຄື່ອນໄຫວ *Satyagraha* - ເຊັ່ນດຽວກັບທຸກບ່ອນ," ລາວເວົ້າດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ. "ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍສະໜັບສະໜູນການອິດອາຫານຢ່າງສົມບູນສໍາລັບ *satyagrahis*, ຂ້ອຍພະຍາຍາມຊອກຫາອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນໂສດຢູ່ສະເໝີ. ຄົນເຮົາຕ້ອງເອົາຊະນະຄວາມຢາກອາຫານກ່ອນທີ່ລາວຈະສາມາດຄວບຄຸມສະຕິປັນຍາການມີລູກໄດ້. ການອິດຫົວເຄິ່ງໜຶ່ງ ຫຼື ອາຫານທີ່ບໍ່ສົມດຸນບໍ່ແມ່ນຄໍາຕອບ. ຫຼັງຈາກເອົາຊະນະຄວາມໂລບພາຍໃນ ສໍາ ລັບອາຫານ, *satyagrahi* ຕ້ອງສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມອາຫານຜັກທີ່ມີເຫດຜົນພ້ອມດ້ວຍວິຕາມິນ, ແຮ່ທາດ, ແຄລໍຣີ, ແລະອື່ນໆທີ່ຈໍາເປັນທັງໝົດ. ດ້ວຍປັນຍາພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກກ່ຽວກັບການກິນ, ນັ້ນໃນຮ່າງກາຍຂອງ *satyagrahi* ສາມາດປ່ຽນເປັນພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບຮ່າງກາຍທັງໝົດໄດ້ງ່າຍ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບອາຫານທິດແທນຊື່ນທີ່ດີ. "ໝາກອາໂວກາໂດ ແມ່ນດີເລີດ," ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ. "ມີສ່ວນໝາກອາໂວກາໂດຫຼາຍແຫ່ງຢູ່ໃກ້ສູນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນລັດຄາລິຟໍເນຍ."

ໃບໜ້າຂອງຄານທີ່ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ. "ຂ້ອຍສົງໄສວ່າພວກມັນຈະເຄີຍໃຫຍ່ຢູ່ໃນ Wardha ບໍ?
ພວກ *satyagrahis* ຈະມັກອາຫານໃໝ່."

"ຂ້ອຍຈະແນ່ໃຈວ່າຈະສົ່ງຕົ້ນໝາກອາໄວກາໂດບາງຕົ້ນຈາກ Los Angeles ໄປ Wardha." **44-10** ຂ້ອຍເວົ້າ
ຕື່ມວ່າ, "ໄຂ່ເປັນອາຫານທີ່ມີໂປຣຕິນສູງ; ພວກມັນຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ກິນ *satyagrahis* ບໍ?"

"ບໍ່ແມ່ນໄຂ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະສົມ." ມະຫາຕະມະຫິວຂວັນຢ່າງເຕືອນໃຈ. "ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນດີກັບການນຳໃຊ້ພວກມັນ; ແມ່ນແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍເອງກໍບໍ່ໄດ້ກິນພວກມັນ. ລູກໄຜ່ຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍເສຍຊີວິດຍ້ອນການຂາດສານອາຫານ; ທ່ານໝໍຂອງນາງຢືນຢັນທີ່ຈະກິນໄຂ່. ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນດີ, ແລະແນະນຳໃຫ້ລາວກິນໄຂ່ໃຫ້ນາງ. ທິດແທນໄຂ່.

"'ຄັນທິຈີ,' ທີ່ ທ່ານໝໍ ກ່າວວ່າ, 'ບໍ່ໄດ້ປະສົມພັນ ໄຂ່ ບັນຈຸ ບໍ່ ຊີວິດ ອະສຸຈີ; ບໍ່ ການຂ້າ ແມ່ນ ມີສ່ວນຮ່ວມ.

"ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍກໍຍິນດີອະນຸຍາດໃຫ້ລູກໄຜ່ຂອງຂ້ອຍກິນໄຂ່; ບໍ່ດົນນາງກໍມີ ສຸຂະພາບແຂງແຮງຂຶ້ນ."

ໃນຄືນກ່ອນໜ້ານີ້ ຄານທີ່ ໄດ້ສະແດງຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບ *Kriya Yoga* ຂອງ Lahiri Mahasaya. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປະທັບໃຈກັບຄວາມເປີດໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງການສອບຖາມຂອງ Mahatma. ລາວເປັນຄືເດັກນ້ອຍໃນການສະແຫວງຫາອັນສູງສົງຂອງລາວ, ເປີດເຜີຍຄວາມເປີດໃຈທີ່ບໍລິສຸດທີ່ພຣະເຢຊູຍັງຍິນດີເດັກນ້ອຍ, "... ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຂອງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ."

ຊົ່ວໂມງສຳລັບຄຳສັ່ງສອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ໄດ້ມາຮອດແລ້ວ; ຫຼາຍ ຄົນ ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ - ທ່ານ Desai, ດຣ. Pingale, ແລະ ອີກສອງສາມຄົນທີ່ຕ້ອງການ ເຕັກນິກ *Kriya* .

ທ່ານອິດຂ້ອຍໄດ້ສອນຫ້ອງຮຽນນ້ອຍໆກ່ຽວກັບ ການຝຶກ ໂຍຄະ ທາງຮ່າງກາຍ . ຮ່າງກາຍຖືກເບິ່ງເຫັນວ່າແບ່ງອອກເປັນຊາວສ່ວນ; ຄວາມຕັ້ງໃຈຊີ້ນຳພະລັງງານໄປຫາແຕ່ລະສ່ວນ. ບໍ່ດົນທຸກຄົນກໍສັນສະເທືອນຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍຄືກັບເຄື່ອງຈັກຂອງມະນຸດ. ມັນງ່າຍທີ່ຈະສັງເກດເຫັນຜົນກະທົບຂອງຄື້ນຟອງຕໍ່ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງຄານທີ່, ຕະຫຼອດເວລາທີ່ເປີດເຜີຍຕໍ່ສາຍຕາຢ່າງສົມບູນ! ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະຜ່ອມບາງຫຼາຍ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ແມ່ນວ່າບໍ່ໜ້າພໍໃຈ; ຜິວໜັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວລຽບນຽນ ແລະ ບໍ່ມີຮອຍຫ່ຽວ.

ຕໍ່ມາ ຂ້ອຍ ເລີ່ມຕົ້ນ ທີ່ ກຸ່ມ ເຂົ້າໄປໃນ ທີ່ ການປິດປ່ອຍ ເຕັກນິກ ຂອງ ກຣິຢາ ໂຍຄະ .

ມະຫາຕະມະໄດ້ສຶກສາສາສະໜາທັງໝົດຂອງໂລກດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື. ພຣະຄຳພີຂອງຊາວເຊນ, ພຣະຄຳພີໃໝ່ໃນຄຳພີໄບເບິນ, ແລະ ບົດຂຽນທາງສັງຄົມວິທະຍາຂອງ Tolstoy ⁴⁴⁻¹¹ ແມ່ນສາມແຫຼ່ງຫຼັກຂອງຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄານທີ່. ລາວໄດ້ລະບຸຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງລາວດັ່ງນີ້:

ຂ້ອຍເຊື່ອໃນຄຳພີໄບເບິນ, ຄຳພີກຸລອານ , ແລະ *Zend-Avesta* ⁴⁴⁻¹² ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກສະຫວັນຄືກັບ ພະເວດ . ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໃນສະຖາບັນຂອງຄູບາອາຈານ, ແຕ່ໃນຍຸກນີ້ຫຼາຍລ້ານຄົນຕ້ອງບໍ່ມີຄູບາອາຈານ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງຫາຍາກ ສິ່ງຂອງ ໄປຫາ ຊອກຫາ ກ ການປະສົມປະສານ ຂອງ ສົມບູນແບບ ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ສົມບູນແບບ ການຮຽນຮູ້. ແຕ່ ໜຶ່ງ ຕ້ອງການ ບໍ່ ຄວາມສິນຫວັງທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງຂອງສາສະໜາຂອງຕົນເອງ, ເພາະວ່າພື້ນຖານຂອງສາສະໜາອິນດູໃນທຸກໆດ້ານ ສາສະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້, ແລະເຂົ້າໃຈງ່າຍ.

ຂ້ອຍ ເຊື່ອ ຄື ທຸກໆ ອິນດູ ໃນ ພະເຈົ້າ ແລະ ຂອງລາວ ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ, ໃນ ການເກີດໃໝ່ ແລະ ຄວາມລອດ. ຂ້ອຍ ສາມາດ ບໍ່ ເພີ່ມເຕີມ

ຈົ່ງອະທິບາຍຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍຕໍ່ສາສະໜາອິນດູຫຼາຍກວ່າພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍເອງ. ນາງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ມີຜູ້ຍິງຄົນໃດໃນໂລກສາມາດເຮັດໄດ້. ບໍ່ແມ່ນວ່ານາງບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ; ຂ້ອຍກ້າເວົ້າວ່ານາງມີຫຼາຍກວ່າທີ່ຂ້ອຍເຫັນຕົວເອງ. ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຜູກພັນທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ນັ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງແລະກ່ຽວກັບສາສະໜາອິນດູພ້ອມກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງແລະຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດຂອງມັນ. ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພໍໃຈຫຼາຍເທົ່າກັບດິນຕີຂອງ *Gita* , ຫຼື *Ramayana* ຂອງ Tulsidas. ເມື່ອຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍກຳລັງຫາຍໃຈເຂົ້າສູ່ດ້າຍ, *Gita* ແມ່ນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍ.

ສາສະໜາອິນດູບໍ່ແມ່ນສາສະໜາສະເພາະ. ໃນນັ້ນມີບ່ອນຫວ່າງສໍາລັບການນະມັດສະການສາດສະດາທັງໝົດຂອງ
ໂລກ. **44-13** ມັນບໍ່ແມ່ນສາສະໜາເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໃນຄວາມໝາຍທໍາມະດາຂອງຄໍາສັບນີ້. ມັນບໍ່ມີຄວາມສົງໃສ
ເລີຍວ່າ

ດູດຊຶມຫຼາຍຊົນເຜົ່າໃນຝູງຂອງມັນ, ແຕ່ການດູດຊຶມນີ້ມີລັກສະນະວິວັດທະນາການ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້. ສາສະໜາອິນດູບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນະມັດສະການພະເຈົ້າຕາມສັດທາ ຫຼື ທຳມະ ຂອງຕົນເອງ , **44-14** ແລະດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບທຸກສາສະໜາ.

ກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ, ຄານທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ: "ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າຖ້າພຣະອົງດຳລົງຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນທຳມະກາງມະນຸດ, ພຣະອົງຈະອວຍພອນຊີວິດຂອງຫຼາຍຄົນທີ່ອາດຈະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຊື່ຂອງພຣະອົງ... ດັ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ: 'ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະອົງເຈົ້າ... ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.' **44-15** ໃນບົດຮຽນຂອງຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ມອບຈຸດປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍດຽວທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນມຸ່ງຫວັງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຂອງຄຣິສຕຽນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນຂອງຫົວໂລກ, ເປັນຂອງທຸກດິນແດນ ແລະ ທຸກເຊື້ອຊາດ.

ໃນຄຳຄືນສູດທ້າຍຂອງຂ້ອຍຢູ່ Wardha, ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວເຖິງກອງປະຊຸມທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍທ່ານ Desai ທີ່ຫໍປະຊຸມເຫດສະບານ. ຫ້ອງນັ້ນແອອັດໄປຫົວຂອບປ່ອງຢ້ຽມ ໂດຍມີປະມານ 400 ຄົນມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອຝັງການສົນທະນາກ່ຽວກັບໂຍຄະ. ຂ້ອຍເວົ້າພາສາອິນດີກ່ອນ, ຈາກນັ້ນກໍ່ພາສາອັງກິດ. ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນໄປທີ່ອາສຣາມຫັນເວລາເພື່ອຊົມພາບຍາມຄຳຄືນຂອງຄານທີ່, ລ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ການຕິດຕໍ່ສື່ສານ.

ກາງຄືນຍັງຄົງຍາວນານເມື່ອຂ້ອຍຕື່ນນອນຕອນ 5:00 ໂມງເຊົ້າ ຊີວິດໃນບ້ານກໍ່ຄືຄືນຢູ່ແລ້ວ; ກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນລົດເຂັນງົວຢູ່ຂ້າງປະຕູວັດ, ຈາກນັ້ນກໍ່ມີຊາວກະສິກອນທີ່ມີພາລະໝັກອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງລາວຢູ່ເທິງຫົວຂອງລາວຢ່າງບໍ່ໝັ້ນຄົງ. ຫຼັງຈາກກິນອາຫານເຊົ້າແລ້ວ, ພວກເຮົາທັງສາມຄົນໄດ້ໄປຫາຄານທີ່ເພື່ອຂໍຄຳ ອຳລາ . ພະສົງໄດ້ຕື່ນນອນຕອນສີ່ໂມງເພື່ອອະທິຖານຕອນເຊົ້າ.

"ມະຫາຕະມະຈີ, ລາກ່ອນ!" ຂ້ອຍ ຄູ່ເຂົາລົງ ໄປຫາ ສຳຜັດ ຂອງລາວ ຕື່ນ. "ອິນເດຍ ແມ່ນ ປອດໄພ ໃນ ຂອງເຈົ້າຮັກສາໄວ້!"

ຫຼາຍປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເຫດການ Wardha idyl; ແຜ່ນດິນໂລກ, ມະຫາສະໝຸດ, ແລະທ້ອງຟ້າໄດ້ມີດົວລົງຍ້ອນໂລກທີ່ກຳລັງປະສົບກັບສິ່ງຄາມ. ໃນບັນດາຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຄານທີ່ໄດ້ສະເໜີທາງເລືອກທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນທາງປະຕິບັດແທນການໃຊ້ກຳລັງປະກອບອາວຸດ. ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຮ້ອງທຸກ ແລະ ກຳຈັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ, ມະຫາຕະມະໄດ້ນຳໃຊ້ ວິທີການທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເຊິ່ງໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນເຖິງປະສິດທິພາບຂອງມັນອີກຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ. ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກຄຳສອນຂອງລາວດ້ວຍຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້:

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບວ່າຊີວິດຍັງຄົງຢູ່ໃນທຳມະກາງຄວາມພິນາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງມີກົດໝາຍທີ່ສູງກວ່າກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພິນາດ. ພຽງແຕ່ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ສັງຄົມທີ່ມີລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຈຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ຊີວິດທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນການດຳລົງຊີວິດ.

ຖ້ານັ້ນແມ່ນກົດເກນຂອງຊີວິດ, ພວກເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂມັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ. ບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ມີສິ່ງຄາມ, ບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນກັບຄູ່ແຂ່ງ, ຈຶ່ງເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມຮັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບວ່າກົດເກນທີ່ແນ່ນອນຂອງຄວາມຮັກ ໄດ້ຕອບໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍເອງຄືກັບທີ່ກົດເກນແຫ່ງການທຳລາຍບໍ່ເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ.

ໃນປະເທດອິນເດຍ ພວກເຮົາໄດ້ມີການສາທິດໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ້າງວ່າຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງໄດ້ເຈາະເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນ 360,000,000 ຄົນໃນປະເທດອິນເດຍ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າອ້າງວ່າມັນໄດ້ເຈາະເລິກກວ່າຄຳສອນອື່ນໆໃນໄລຍະເວລາສັ້ນໆຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ.

ມັນຕ້ອງໃຊ້ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມທີ່ຫຍຸ້ງຍາກພໍສົມຄວນເພື່ອບັນລຸສະພາບຈິດໃຈທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ. ມັນ

ເປັນຊີວິດທີ່ມີວິໄນຄືກັບຊີວິດຂອງທະຫານ. ສະພາບທີ່ສົມບູນແບບຈະບັນລຸໄດ້ພຽງແຕ່ເມື່ອຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ການປາກເວົ້າຢູ່ໃນການປະສານງານທີ່ເໝາະສົມ. ທຸກໆບັນຫາຈະມີທາງອອກຖ້າພວກເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກົດແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເປັນກົດຂອງຊີວິດ.

ເຊັ່ນດຽວກັບນັກວິທະຍາສາດທີ່ຈະສ້າງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຈາກການນຳໃຊ້ກົດໝາຍທຳມະຊາດຕ່າງໆ, ຜູ້ຊາຍທີ່ນຳໃຊ້ກົດແຫ່ງຄວາມຮັກດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທາງວິທະຍາສາດກໍ່ສາມາດສ້າງສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໄດ້. ຄວາມບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນ ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ລະອຽດອ່ອນກວ່າກຳລັງທຳມະຊາດເຊັ່ນ: ໄຟຟ້າ. ກົດເກນແຫ່ງຄວາມຮັກເປັນວິທະຍາສາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າວິທະຍາສາດສະໄໝໃໝ່ໃດໆ.

ເມື່ອພິຈາລະນາປະຫວັດສາດແລ້ວ, ຄົນເຮົາອາດຈະເວົ້າໄດ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນວ່າບັນຫາຂອງມະນຸດຊາດບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໂດຍການໃຊ້ກຳລັງທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 1 ໄດ້ສ້າງກ້ອນກຳລັງສົງຄາມທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຫົວໂລກ ເຊິ່ງໄດ້ແຜ່ລາມໄປສູ່ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ. ມີແຕ່ຄວາມອົບອຸ່ນຂອງພື້ນຖານທີ່ສາມາດລະລາຍກ້ອນກຳລັງສົງຄາມອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນປະຈຸບັນ ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນອາດຈະເຕີບໃຫຍ່ໄປສູ່ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 3. ຄວາມເປັນສາມເອກະພາບທີ່ບໍ່ມີສຸດນິຈະລິບລ້າງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 4 ຕະຫຼອດໄປໂດຍການລະເບີດປະລະມານູ. ການໃຊ້ເຫດຜົນໃນປ່າແທນທີ່ຈະເປັນເຫດຜົນຂອງມະນຸດໃນການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງຈະຟື້ນຟູໂລກໃຫ້ເປັນປ່າ. ຖ້າອ້າຍນ້ອງບໍ່ມີຊີວິດຢູ່, ອ້າຍນ້ອງກໍ່ຕ້ອງຕາຍຢ່າງຮຸນແຮງ.

ສົງຄາມ ແລະ ອາຊະຍາກຳບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ. ເງິນຫຼາຍພັນລ້ານໂດລາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຄວັນໄຟຂອງຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອທີ່ລະເບີດອອກມານັ້ນ ພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງໂລກໃໝ່, ໂລກທີ່ເກືອບຈະປາສະຈາກພະຍາດ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມທຸກຍາກຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ບໍ່ແມ່ນໂລກແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຊຸ່ນວາຍ, ຄວາມອຶດຢາກ, ພະຍາດລະບາດ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ແຕ່ເປັນດິນແດນທີ່ກວ້າງຂວາງແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ກວ້າງຂວາງ.

ສ່ຽງທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງຂອງຄານທີ່ ດຶງດູດສະຕິສຳນຶກສູງສຸດຂອງມະນຸດ. ໃຫ້ປະເທດຊາດບໍ່ຜູກພັນກັບຄວາມຕາຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຜູກພັນກັບຊີວິດ; ບໍ່ແມ່ນຜູກພັນກັບການທຳລາຍ, ແຕ່ຜູກພັນກັບການກໍ່ສ້າງ; ບໍ່ແມ່ນຜູກພັນກັບຜູ້ທຳລາຍລ້າງ, ແຕ່ຜູກພັນກັບຜູ້ສ້າງ.

"ຄົນເຮົາຄວນໃຫ້ອະໄພ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການບາດເຈັບໃດໆກໍ່ຕາມ," ມະ ຫາພາຣະຕະ ກ່າວ. "ມີຄົນກ່າວວ່າ ການສືບຕໍ່ຂອງຊະນິດພັນແມ່ນຍ້ອນມະນຸດໃຫ້ອະໄພ. ການໃຫ້ອະໄພແມ່ນຄວາມບໍ່ມີສຸດ; ດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຈັກກະວານຈຶ່ງຖືກຍຶດໝັ້ນໄວ້ນຳກັນ. ການໃຫ້ອະໄພແມ່ນພະລັງຂອງຜູ້ມີອຳນາດ; ການໃຫ້ອະໄພແມ່ນການເສຍສະຫຼະ; ການໃຫ້ອະໄພແມ່ນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ. ການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວແມ່ນຄຸນລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເປັນເຈົ້າຕົນເອງ." ພວກເຂົາ ເປັນຕົວແທນ ນິລັນດອນ ຄຸນນະທຳ."

ຄວາມບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນຜົນມາຈາກທຳມະຊາດຂອງກົດໝາຍແຫ່ງການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ຄວາມຮັກ. "ຖ້າການສູນເສຍຊີວິດກາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນໃນການສຸ້ນສູ້ທີ່ຊອບທຳ," ຄານທີ່ປະກາດວ່າ, "ຄົນເຮົາຄວນກຽມພ້ອມ, ຄືກັບພຣະເຢຊູ, ທີ່ຈະຫຼົງເລືອດຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ແມ່ນເລືອດຂອງຄົນອື່ນ. ໃນທີ່ສຸດຈະມີເລືອດໜ້ອຍລົງໃນໂລກ."

ມີໜຶ່ງມະຫາກາບຈະຖືກຂຽນກ່ຽວກັບ ຊາວ ອິນເດຍ ຜູ້ທີ່ຕ້ານທານຄວາມກຽດຊັງດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມຮຸນແຮງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງ, ຜູ້ທີ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກຂ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍແທນທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ. ຜົນໄດ້ຮັບ ໃນແນ່ນອນ ປະຫວັດສາດ ໂອກາດຕ່າງໆ ແມ່ນ ນັ້ນ ທີ່ ມີອາວຸດ ຝ່າຍຄ້ານ ໂຍນ ລົງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ປືນ ແລະ ໄດ້ຫລົບໜີໄປ ອັບອາຍ, ສັນສະເທີອນ ໄປຫາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄວາມເລິກ ໂດຍ ທີ່ ສາຍຕາ ຂອງ ຜູ້ຊາຍ WHO ມີຄຸນຄ່າ ທີ່ ຊີວິດ ຂອງ ອີກອັນໜຶ່ງ ຢູ່ເໜືອຕົວເອງ.

"ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າ, ຖ້າຈຳເປັນເປັນເວລາດົນ," ຄານທີ່ ກ່າວ, "ແທນທີ່ຈະສະແຫວງຫາອິດສະລະພາບຂອງປະເທດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍວິທີການທີ່ຮ້າຍແຮງ." ມະຫາຕະມະບໍ່ເຄີຍລືມຄຳເຕືອນອັນສະຫງ່າງາມທີ່ວ່າ: "ທຸກຄົນທີ່ຖືກດາບຈະຕາຍດ້ວຍດາບ." **44-16** ຄານທີ່ ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ:

ຂ້ອຍເອີ້ນຕົວເອງວ່າເປັນຄົນຊາດນິຍົມ, ແຕ່ຊາດນິຍົມຂອງຂ້ອຍກວ້າງຂວາງເທົ່າກັບຈັກກະວານ. ມັນລວມທັງການ
ກວາດລ້າງທຸກຢ່າງ ທີ່ ບັນດາຊາດ ຂອງ ທີ່ ໂລກ. **44-17** ຂອງຂ້ອຍ ຊາດນິຍົມ ລວມມີ ທີ່ ສະຫວັດດີພາບ ຂອງ
ທີ່ ທັງໝົດ ໂລກ. ຂ້ອຍ ເຮັດ

ບໍ່ຢາກໃຫ້ອິນເດຍຂອງຂ້ອຍລຸກຂຶ້ນເທິງຂີ້ເຖົ້າຂອງປະເທດອື່ນ. ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ອິນເດຍຊຸດຮີດມະນຸດຄົນດຽວ. ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ອິນເດຍເຂັ້ມແຂງເພື່ອວ່ານາງຈະສາມາດແຜ່ເຊື້ອໄປສູ່ປະເທດອື່ນໆດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງນາງ. ບໍ່ແມ່ນກັບປະເທດດຽວໃນເອີຣົບໃນປະຈຸບັນ; ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ປະເທດອື່ນ.

ປະທານາທິບໍດີວິນສັນໄດ້ກ່າວເຖິງສິບສິ່ງທີ່ສວຍງາມຂອງລາວ, ແຕ່ກ່າວວ່າ: "ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຖ້າຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະບັນລຸສັນຕິພາບລົ້ມເຫຼວ, ພວກເຮົາມີອາດຊອບຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຮອງຮັບ." ຂ້າພະເຈົ້າຢາກປ່ຽນແປງທ່ານນັ້ນ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ: "ອາດຊອບຂອງພວກເຮົາລົ້ມເຫຼວແລ້ວ. ດຽວນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຄົ້ນຫາສິ່ງໃໝ່ໆ; ໃຫ້ພວກເຮົາລອງພະລັງຂອງຄວາມຮັກແລະພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງ." ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ສິ່ງນັ້ນແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງອີກ.

ໂດຍການຝຶກອົບຮົມຂອງມະຫາຕະມະ ຕໍ່ ຊາວ ສະຕະຍາຄຣາຣີ ທີ່ແທ້ຈິງຫຼາຍພັນຄົນ (ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຄໍາສາບານທີ່ເຂັ້ມງວດສິບເອັດຂໍ້ທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນພາກທໍາອິດຂອງບົດນີ້), ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມ; ໂດຍການສຶກສາອົບຮົມມະຫາຊົນອິນເດຍຢ່າງອິດທິນໃຫ້ເຂົາໃຈທາງວິນຍານ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ເປັນວັດຖຸ. ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງ; ໂດຍການໃຫ້ອາດຊອບແກ່ປະຊາຊົນຂອງລາວດ້ວຍອາດຊອບທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ - ການບໍ່ຮ່ວມມືກັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາ, ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະອິດທິນຕໍ່ຄວາມອັບອາຍ, ການຕິດຄຸກ, ຄວາມຕາຍແທນທີ່ຈະໃຊ້ອາດຊອບ; ໂດຍການສະແດງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຈາກທົ່ວໂລກຜ່ານຕົວຢ່າງທີ່ນັບຖືວ່າຂອງຄວາມເສຍສະຫຼະຢ່າງກ້າຫານໃນບັນດາ *satyagrahis*, Gandhi ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຕົວຈິງຂອງຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງ, ພະລັງອັນສັກສິດຂອງມັນໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍບໍ່ມີສົງຄາມ.

ຄານທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໂດຍຜ່ານວິທີການທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງແລ້ວ ດ້ວຍການອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິດທິທາງການເມືອງຫຼາຍກວ່າທີ່ຜູ້ນໍາຂອງປະເທດໃດໆໄດ້ຮັບ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜ່ານລູກປືນ. ວິທີການທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເພື່ອລົບລ້າງຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈບໍ່ພຽງແຕ່ໃນ ສະໜາມການເມືອງແຕ່ໃນຂົງເຂດທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ສັບສົນຂອງການປະຕິຮູບສັງຄົມອິນເດຍ. ຄານທີ່ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວໄດ້ລົບລ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງທີ່ຍາວນານຫຼາຍຢ່າງລະຫວ່າງຊາວຮິນດູ ແລະ ຊາວມຸດສະລິມ; ຊາວມຸດສະລິມຫຼາຍຮ້ອຍພັນຄົນເບິ່ງຫາມະຫາຕະມະເປັນຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງໄດ້ພົບເຫັນໃນ ລາວເປັນແຊັມທີ່ບໍ່ຢ້ານກົວ ແລະ ໄຊຊະນະຂອງພວກເຂົາ. “ຖ້າມີການເກີດໃໝ່ເກີດຂຶ້ນສໍາລັບຂ້ອຍ,” ຄານທີ່ຂຽນວ່າ, “ຂ້ອຍປາດຖະໜາ ໄປຫາ ເປັນ ເກີດ ກ ຄົນໄຮ້ສາລະ ໃນ ທີ່ ທ່າມກາງ ຂອງ ຄົນແປກໜ້າ, ເພາະວ່າ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍ ຈະເປັນ ສາມາດ ໄປຫາ ໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິການທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ.

ມະຫາຕະມະ ແມ່ນ "ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່" ແທ້ໆ, ແຕ່ມັນແມ່ນຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ໜັງສືຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ຈະມອບຕໍາແໜ່ງນີ້. ສາດສະດາທີ່ອ່ອນໂຍນຄົນນີ້ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດໃນດິນແດນຂອງຕົນເອງ. ຊາວກະສິກອນທີ່ຕໍາຕ້ອຍສາມາດລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບສິ່ງທ້າທາຍອັນສູງສົງຂອງຄານທີ່ໄດ້. ມະຫາຕະມະ ເຊື້ອຢ່າງສຸດໃຈໃນຄວາມສູງສົງຂອງມະນຸດ. ຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ລາວຜິດຫວັງ. "ເຖິງແມ່ນວ່າຄູ່ແຂ່ງຈະຫຼົ້ນກັບລາວກໍຕາມ ລາວຂຽນວ່າ, "ຊາວເທືອແລ້ວຊາວເທືອອີກ, ພວກ ສັດຕະຍາຄຣາຣີ ກໍ່ຜ່ອມທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈລາວໃນຊາວເທືອ, ເພາະວ່າຄວາມໄວ້ວາງໃຈໂດຍປະປົນໃນທຳມະຊາດຂອງມະນຸດແມ່ນສາລະສໍາຄັນຂອງຄໍາສອນ." **44-18**

"ມະຫາດມາຈີ, ທ່ານເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ໂດດເດັ່ນ. ທ່ານຕ້ອງບໍ່ຄາດຫວັງວ່າໂລກຈະປະຕິບັດຄືກັບທ່ານ." ນັກວິຈານຄົນໜຶ່ງເຄີຍໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດນີ້.

"ມັນເປັນເລື່ອງແປກທີ່ພວກເຮົາຫຼອກລວງຕົວເອງໄດ້ແນວໃດ, ໂດຍຄິດວ່າຮ່າງກາຍສາມາດປັບປຸງໄດ້, ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະກະຕຸ້ນພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຈິດວິນຍານ," ຄານທີ່ຕອບ. "ຂ້ອຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພະຍາຍາມສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຖ້າຂ້ອຍມີພະລັງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຂ້ອຍກໍ່ເປັນມະນຸດທີ່ອ່ອນແອຄືກັບພວກເຮົາທຸກຄົນ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່

ເຄີຍມີຫຍັງພິເສດກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍເອງ ແລະ ຕອນນີ້ຂ້ອຍກໍບໍ່ມີ. ຂ້ອຍເປັນບຸກຄົນທຳມະດາທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະ
ເຮັດຜິດພາດຄືກັບມະນຸດຄົນອື່ນໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຖອມຕົວພຽງພໍທີ່ຈະສາລະພາບຄວາມຜິດພາດ
ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ກັບຄືນສູ່ບາດກ້າວຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈວ່າຂ້ອຍມີສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມດີຂອງພຣະອົງ, ແລະ

ຄວາມມັກຮັກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຕໍ່ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຮັກ. ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ທຸກໆຄົນມີຄວາມແຝງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ
ບໍ່? ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ເຮັດຊ້າປະຫວັດສາດແຕ່ຕ້ອງສ້າງປະຫວັດສາດ
ໃໝ່. ພວກເຮົາຕ້ອງເພີ່ມມໍລະດົກທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາປະໄວ້. ຖ້າພວກເຮົາສາມາດຄົ້ນພົບ ແລະ ປະດິດສິ່ງ
ໃໝ່ໆໃນໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະກາດການລົ້ມລະລາຍຂອງພວກເຮົາໃນຂົງເຂດວິນຍານບໍ່? ມັນ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຄຸນຂໍ້ຍົກເວັ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກມັນເປັນກົດລະບຽບ? ມະນຸດຕ້ອງເປັນຄົນໂຫດຮ້າຍກ່ອນ
ສະເໝີ ແລະ ມະນຸດຕາມຫຼັງ, ຖ້າມີບໍ່? **44-19**

ຊາວອາເມຣິກັນອາດຈະຈື່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈກ່ຽວກັບການທົດລອງທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທີ່ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດຂອງ William Penn ໃນການສ້າງຕັ້ງອານານິຄົມຂອງລາວໃນສະຕະວັດທີ 17 ໃນລັດ
Pennsylvania. ບໍ່ມີ "ປ້ອມປາການ, ບໍ່ມີທະຫານ, ບໍ່ມີກອງທະຫານອາສາສະໝັກ, ແມ່ນແຕ່ບໍ່ມີອາວຸດ."
ທ່ານກາງສົງຄາມຊາຍແດນທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ການຂ້າລັດທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຜູ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃໝ່ ແລະ ຊາວ
ອິນເດຍແດງ, ຊາວ Quaker ຂອງ Pennsylvania ພຽງຄົນດຽວທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກທໍາຮ້າຍ. "ຄົນອິນຖືກຂ້າ; ຄົນອິນຖືກ
ຖືກສັງຫານໝູ່; ແຕ່ພວກເຂົາປອດໄພ. ບໍ່ມີຜູ້ຍິງ Quaker ຄົນໃດຖືກທໍາຮ້າຍ; ບໍ່ ເດັກນ້ອຍ Quaker ຖືກຂ້າ
ຕາຍ, ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍ Quaker ຖືກທໍລະມານ." ເມື່ອ Quakers ຖືກປັ່ນຖືກໃຫ້ຍອມແຜ່ລັດຖະບານຂອງລັດ,
"ສົງຄາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແລະຊາວ Pennsylvania ບາງຄົນຖືກຂ້າຕາຍ. ແຕ່ມີພຽງ Quakers ສາມຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່
ຖືກຂ້າຕາຍ, ສາມຄົນທີ່ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກສັດທາຂອງພວກເຂົາຈົນເຖິງຂັ້ນຖືອາວຸດ ປ້ອງກັນຕົວ."

"ການໃຊ້ກໍາລັງໃນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 1 (ຄັ້ງທໍາອິດ) ບໍ່ສາມາດນໍາຄວາມສະຫງົບມາໃຫ້ໄດ້," Franklin D.
Roosevelt ໄດ້ຊິໃຫ້ເຫັນ. "ໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມພ່າຍແພ້ແມ່ນບໍ່ມີພິດມີໄພຄືກັນ. ບົດຮຽນນັ້ນທີ່ໂລກຄວນ
ໄດ້ຮຽນຮູ້."

"ອາວຸດແຫ່ງຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ມະນຸດຊາດກໍຍິ່ງມີຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ," ລໍຊູ້ ໄດ້ສອນ.
"ໄຊຊະນະຂອງຄວາມຮຸນແຮງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍງານບຸນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ."

"ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງຕໍ່ສູ້ເພື່ອສັນຕິພາບໂລກ," ຄານທີ່ ໄດ້ປະກາດ. "ຖ້າການເຄື່ອນໄຫວຂອງອິນເດຍປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດບິນ ພື້ນຖານ *Satyagraha* ທີ່ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ມັນຈະໃຫ້ຄວາມໝາຍໃໝ່ແກ່ຄວາມຮັກຊາດ
ແລະ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເວົ້າດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວທັງໝົດ, ກໍຄືກັບຊີວິດເອງ."

ກ່ອນທີ່ຊາວຕາເວັນຕົກຈະປະຕິເສດໂຄງການຂອງຄານທີ່ວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ຝັນທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ກ່ອນອິນໝົດ
ໃຫ້ຄິດເຖິງຄໍານິຍາມຂອງ *Satyagraha* ໂດຍອາຈານຂອງ Galilee:

“ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນຄໍາທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ, ຕາຕໍ່ຕາ ແລະ ແຂ້ວຕໍ່ແຂ້ວ; ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ, ຢ່າຕໍ່ຕ້ານຄວາມ
ຊົ່ວ: **44-20** ແຕ່ຜູ້ໃດຕິບແກ້ມຂວາຂອງເຈົ້າ ຈຶ່ງຫັນແກ້ມອີກຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍ.”

ຍຸກສະໄໝຂອງຄານທີ່ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປ, ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສວຍງາມຂອງເວລາຂອງຈັກກະວານ, ໄປສູ່
ສະຕະວັດທີ່ຖືກຮ້າງເປົ້າ ແລະ ທໍາລາຍໂດຍສົງຄາມໂລກສອງຄັ້ງແລ້ວ. ລາຍມືອັນສັກສິດປະກົດຢູ່ເທິງຟາຫິນ
ແກຣນິດຂອງຊີວິດຂອງລາວ: ຄໍາເຕືອນກ່ຽວກັບການນອງເລືອດຕື່ມອີກໃນບັນດາອ້າຍນ້ອງ.

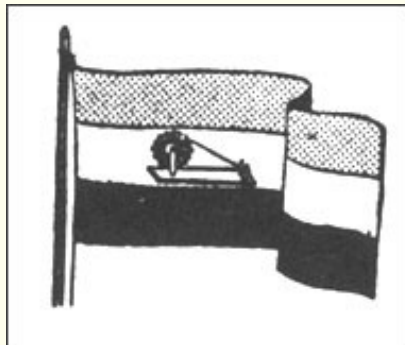
ມະຫາຕະມະ ຂອງຄັນທີ່ ການຂຽນດ້ວຍມື ໃນ ອິນດີ

ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ
 ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ
 ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ
 ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ ການປະຕິບັດ

ມະຫາຕະມະ ຄານທີ ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມກັບການຝຶກອົບຮົມ ໂຍຄະ ທິຣານຈີ. ເພິ່ນໄດ້ຂຽນປະໂຫຍກຂ້າງເທິງນີ້ໄວ້ໃນປຶ້ມແຂກຂອງຮານຈີ ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ. ຄໍາແປຄື: "ສະຖາບັນແຫ່ງນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຢ່າງສູງວ່າໂຮງຮຽນ ແຫ່ງນີ້ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ລັດທຸນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຕື່ມອີກ."

ໂມຮັນດາສ ຄານທີ (ເຊັ່ນແລ້ວ)

ກັນຍາ 17, 1925

ທຸງຊາດຂອງອິນເດຍໄດ້ຖືກອອກແບບໃນປີ 1921 ໂດຍຄານທີ. ເສັ້ນດ່າງແມ່ນສີເຫຼືອງອ່ອນ, ສີຂາວ ແລະ ສີຂຽວ; *charka* (ລັດທຸນວຽນ) ຢູ່ໃຈກາງແມ່ນສີຟ້າເຂັ້ມ. " *charka* ເປັນສັນຍາລັກຂອງພະລັງງານ," ລາວຂຽນ ວ່າ, "ແລະ ເຄື່ອນ ພວກເຮົາ ນັ້ນ ໃນລະຫວ່າງ ທີ ອະດີດ ຍຸກສະໄໝ ຂອງ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໃນ ຂອງ ອິນເດຍ ປະຫວັດສາດ, ມີ ການໝູນ ແລະເຄື່ອງຫັດຖະກໍາພາຍໃນປະເທດອື່ນໆແມ່ນໂດດເດັ່ນ.

44-1 : ຂອງລາວ ຄອບຄົວ ຊື່ ແມ່ນ ໂມຮັນດາສ ກາຣາມຈິນ ຄານທີ. ລາວ ບໍ່ເຄີຍ ອ້າງອີງ ໄປຫາ ຕົວເອງ ເປັນ "ມະຫາຕະມະ."

44-2 : ເຫ ຕາມຕົວອັກສອນ ການແປພາສາ ຈາກ ສັນສະກິດ ແມ່ນ "ຖື ໄປຫາ ຄວາມຈິງ." ສັດຕະຍາຄຣະ ແມ່ນ ທີ່ ມີຊື່ສຽງ ຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງ ການເຄື່ອນໄຫວ ນໍາພາ ໂດຍ ຄານທີ.

44-3 : ຜິດ ແລະ ໂອ້ຍ! ອັນຕະລາຍ ບົດລາຍງານ ແມ່ນ ບໍ່ດົນມານີ ແຜ່ກະຈາຍ ນັ້ນ ນາງສາວ ສະເລດ ມີ ຖືກ ຕັດອອກ ທັງໝົດ ຂອງນາງ ສາຍສໍາພັນ ດ້ວຍ ຄານທີ ແລະປະຖົມຄໍາສາບານຂອງນາງ. ນາງສາວ Slade, ສາວິກ *Satyagraha* ຂອງ Mahatma ເປັນເວລາຊາວປີ, ໄດ້ອອກຖະແຫຼງການທີ່ລົງນາມຕໍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ກົດ , ລົງວັນທີ ທັນວາ. 29, 1945, ໃນ ເຊິ່ງ ລາວ ໄດ້ອະທິບາຍແລ້ວ ນັ້ນ ກ ຊຸດ ຂອງ ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຂ່າວລື ເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກ ລາວ ມີ ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປພ້ອມກັບພວນຂອງຄານທີ ໄປຍັງສະຖານທີ່ນ້ອຍໆໃນພາກຕາເວັນອອກ ສຽງເໜືອຂອງອິນເດຍ ໃກ້ກັບເທືອກເຂົາທີ່ມະໄລ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສ້າງຕັ້ງສະຖານທີ່ທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ໃນປະຈຸບັນຂອງນາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ກິຊານ ອາສຣາມ (ສູນກາງ ສໍາລັບ ທາງການແພດ ແລະ ກະສິກໍາ ການ ຊ່ວຍເຫຼືອ ໄປຫາ ຊາວກະສິກອນ ຊາວກະສິກອນ). ມະຫາຕະມະ ຄານທີ ແຜນການ ໄປຫາ ໄປຢ້ຽມຢາມ ວັດໃໝ່ໃນປີ 1946.

44-4 : ນາງສາວ ສະເລດ ເຄືອນແລ້ວ ຂ້ອຍ ຂອງ ອີກອັນໜຶ່ງ ໂດດເດັ່ນ ຕາເວັນຕົກ ຜູ້ຍິງ, ນາງສາວ ມາກາເຮັດ ວູດໂຮວ ວິລສັນ, ຜູ້ເປັນລູກກົກ ລູກສາວຂອງ ຂອງອາເມລິກາ ດີຫຼາຍ ປະທານາທິບໍດີ. ຂ້ອຍ ໄດ້ພົບ ຂອງນາງ ໃນ ໃໝ່ ຢອກ; ລາວ ແມ່ນ ຢ່າງແຮງກ້າ ສິນໃຈ ໃນ ອິນເດຍ. ຕໍ່ມາ ລາວ ໄດ້ໄປ ໄປຫາ ພອນດີເຊີຣີ, ບ່ອນທີ່ ນາງໄດ້ໃຊ້ເວລາຫ້າປີສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດຂອງນາງ, ສະແຫວງຫາເສັ້ນທາງແຫ່ງລະບຽບວິໄນຢ່າງມີຄວາມສຸກ ຢູ່ຕົນຂອງ ສຣີ ອໍໂຣບິນໂດ ໂຄສ.

ອັນນີ ເຊດ ບໍ່ເຄີຍ ເວົ້າ; ລາວ ຢ່າງງຽບໆ ຫັກຫາຍ ຂອງລາວ ພວກສາວິກ ໃນ ສາມ ປະຈຳປີ ໂອກາດຕ່າງໆ ເທົ່າ .ນັ້ນ

44-5 : ສຳລັບ ປີ ໃນ ອາເມລິກາ ຂ້ອຍ ມີ ໄດ້ ການສັງເກດການ ໄລຍະ ຂອງ ຄວາມງຽບ, ໄປຫາ ທີ່ ຄວາມຕົກໃຈ ຂອງ ຜູ້ໃຫ ແລະ ເລຂານຸການ.

44-6 : ຄວາມບໍ່ມີອັນຕະລາຍ; ຄວາມບໍ່ຮຸນແຮງ; ທີ່ ມູນນິທິ ຫີນ ຂອງ ຂອງຄານທີ່ ຄວາມເຊື່ອ. ລາວ ແມ່ນ ເກີດ ເຂົ້າໄປໃນ ກ ຄອບຄົວ ຂອງ ເຂັມງວດ ຊາວເຈນ ຜູ້ທີ່ນັບຖື ອະຫິງສາ ເປັນຮາກຖານຄຸນນະທຳ. ລັດທີ່ ເຊນ, ນິກາຍໜຶ່ງຂອງສາສະໜາອິນດູ, ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນສະຕະວັດທີ 6 ກ່ອນຄຣິດສະຕະການໂດຍມະຫາ ວິລະ,

ຮ່ວມສະໄໝ ຂອງ ພະພຸດທະເຈົ້າ. ມະຫາວິຣະ ໝາຍຄວາມວ່າ "ຍິ່ງໃຫຍ່ ວິລະຊົນ"; ອາດຈະ ລາວ ເບິ່ງ ລົງ ທີ່ !ສັດຕະວັດ ໃນ ຂອງລາວ ວິລະຊົນ ລູກຊາຍ ຄານທີ

44-7 : ຮິນດີ ແມ່ນ ທີ່ ພາສາ ຝຣັ່ງ ສຳລັບ ທີ່ ທັງໝົດ ຂອງ ອິນເດຍ. ຮິນ ອິນໂດ ອາຣຽນ ພາສາ ອີງໃສ່ ສ່ວນໃຫຍ່ ໃນ ສັນສະກິດ ຮາກ, ຮິນດີ ເປັນພາສາພື້ນເມືອງຫຼັກຂອງພາກເໜືອຂອງອິນເດຍ. ສຳນຽງຫຼັກ ຂອງພາສາຮິນດີຕາເວັນຕົກແມ່ນພາສາຮິນດູສະຖານີ, ຂຽນທັງດ້ວຍ ຕົວອັກສອນ ເດວນາກຣີ (ສັນສະກິດ) ແລະ ຕົວອັກສອນອາຣັບ. ສຳນຽງຍ່ອຍຂອງມັນຄື ອູຣດູ, ຖືກເວົ້າໂດຍຊາວມຸດສະລິມ.

44-8 : ຄານທີ ມີ ໄດ້ອະທິບາຍ ຂອງລາວ ຊີວິດ ດ້ວຍ ກ ທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຄວາມຈິງໃຈ ໃນ ເທ ເລືອງລາວ ຂອງ ຂອງຂ້ອຍ ການທົດລອງ ດ້ວຍ ຄວາມຈິງ (ອາເມດາບາດ: ນາວາຈິວັນ ກິດ, 1927- 29, 2 ເຫຼັ້ມ) ອັນນີ້ ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ ມີ ໄດ້ ສະຫຼຸບແລ້ວ ໃນ ມະຫາຕະມະ ຄານທີ, ຂອງລາວ ເປັນເຈົ້າຂອງ ເລືອງ , ແກ້ໄຂໂດຍ CF Andrews, ພ້ອມດ້ວຍການແນະນຳໂດຍ John Haynes Holmes (ນິວຢອກ: Macmillan Co., 1930).

ຫຼາຍ ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ ອຸດົມສົມບູນ ດ້ວຍ ມີຊີສຽງ ຊີ ແລະ ມີສີສັນ ເຫດການຕ່າງໆ ແມ່ນ ເກືອບ ຢ່າງ ສົມບູນ ງຽບ ໃນ ໃດກໍໄດ້ ໄລຍະ ຂອງ ການວິເຄາະພາຍໃນ ຫຼື ການພັດທະນາ. ໝຶ່ງ ວາງ ລົງ ແຕ່ລະອັນ ຂອງ ເຫຼົ່ານີ້ ປົ້ມ ດ້ວຍ ກ ແນ່ນອນ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ເປັນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ເວົ້າວ່າ: "ຢູ່ທີ່ນີ້ ແມ່ນ ຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກ ບຸກຄົນສຳຄັນຫຼາຍຄົນ, ແຕ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຕົນເອງ." ປະຕິກິລິຍານີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ກັບອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງຄານ ທີ; ລາວໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ບົກຜ່ອງ ແລະ ການຫຼອກລວງຂອງລາວດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ .ຫາຍາກໃນປະຫວັດສາດຂອງຍຸກສະໄໝໃດ

44-9 ທ່ານ ຄາສຕູຣາໄບ ຄານທີ ໄດ້ເສຍຊີວິດໃນຄຸກທີ່ ພູນາ ໃນວັນທີ 22 ກຸມພາ 1944. ຄານທີ ຜູ້ທີ່ປົກກະຕິ ແລ້ວບໍ່ມີອາລົມ ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງງຽບໆ. ບໍດີນ ຫຼັງຈາກ ຂອງນາງ ຜູ້ທີ່ຊົມເຊີຍ ມີ ແນະນຳ ກ ອະນຸສອນ ສະຖານ ກອງທຶນ ໃນ ຂອງນາງ ກຽດສັກສີ, 125 ແລກ ຂອງ ຮູປີ (ເກືອບ ສີ ລ້ານໂດລາ) ຖອກເຫລືງ ໃນ ຈາກ ທັງໝົດ ເກີນ ອິນເດຍ. ຄານທີ ມີ ຈັດລຽງແລ້ວ ນັ້ນ ທີ່ ກອງທຶນ ເປັນ ໃຊ້ແລ້ວ ສຳລັບ ບ້ານ ສະຫວັດດີການ ວຽກ ໃນບັນດາ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. ລາວລາຍງານກິດຈະກຳຂອງລາວໃນວາລະສານ *Harijan* ປະຈຳ ອາທິດພາສາອັງກິດຂອງລາວ .

44-10 : ຂ້ອຍ ສົງແລ້ວ ກ ການຂົນສົ່ງ ໄປຫາ ວໍດາ ໄວໆນີ້ ຫຼັງຈາກ ຂອງຂ້ອຍ ກັບຄືນ ໄປຫາ ອາເມລິກາ. ເທ ພິດ, ໂອ້ຍ! ເສຍຊີວິດ ໃນ ທີ່ ທາງ, ບໍ່ສາມາດ ເພື່ອຕ້ານທານກັບຄວາມຍາກລຳບາກຂອງ ການຂົນສົ່ງທາງທະເລທີ່ຍາວນານ.

44-11 : ໂທໂຣ, ຣັສກິນ, ແລະ ມາຊຊີນີ ແມ່ນ ສາມ ອີນໆ ຕາເວັນຕົກ ນັກຂຽນ ຂອງໃຜ ສັງຄົມວິທະຍາ ມຸມມອງ ຄານທີ ມີ ໄດ້ສຶກສາ ຢ່າງລະອຽດ.

44-12 : ເທ ສັກສິດ ພຣະຄຳພີ ມອບໃຫ້ ໄປຫາ ເປີເຊຍ ກ່ຽວກັບ 1000 ກ່ອນຄ.ສ. ໂດຍ ໂຊໂຣອາສເຕີ.

44-13 : ເທ ເປັນເອກະລັກ ຄຸນສົມບັດ ຂອງ ສາສະໜາຮິນດູ ໃນບັນດາ ທີ່ ໂລກ ສາສະໜາຕ່າງໆ ແມ່ນ ນັ້ນ ມັນ ມາຈາກ ບໍ່ ຈາກ ກ ໂສດ ດີຫຼາຍ ຜູ້ກໍຕັ້ງ ແຕ່ຈາກ ທີ່ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເວຕິກ ພຣະຄຳພີ. ສາສະໜາຮິນດູ ດັງນັ້ນ ໃຫ້ ຂອບເຂດ ສຳລັບ ເຄົາລົບນັບຖື ການລວມຕົວ ເຂົ້າໄປໃນ ຂອງມັນ ພ້ອມ ຂອງ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຂອງທັງໝົດ ອາຍຸ ແລະ ທັງໝົດ ທີ່ດີນ. ເທ ເວຕິກ ພຣະຄຳພີ ຄວບຄຸມ ບໍ່ ເທົ່ານັ້ນ ການອຸທິດຕົນ ການ ປະຕິບັດ ແຕ່ ທັງໝົດ ສຳຄັນ ສັງຄົມ ພາສີ, ໃນ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸກໆການກະທຳຂອງ ມະນຸດສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍອັນສູງສົງ.

44-14 ຄຳສັບພາສາສັນສະກິດທີ່ສົມບູນແບບສຳລັບກົດໝາຍ; ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຄວາມ ຊອບທຳຕາມທຳມະຊາດ; ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ມີຢູ່ໃນສະຖານະການ ໃນ ເຊິ່ງ ກ ຜູ້ຊາຍ ການຄົ້ນພົບ ຕົວເອງ ທີ່ ໃດກໍໄດ້ ມອບໃຫ້ ເວລາ. ເທ ພຣະຄຳພີ ກຳນົດ ທັມມະ ເປັນ "ທີ່ ທຳມະຊາດ ກົດໝາຍສາກົນທີ່ການ ປະຕິບັດຕາມນັ້ນຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຄວາມທຸກ

ທໍລະມານ.”

44-15 : ມັດທິວ 7:21.

44-16 : ມັດທິວ 26:52.

44-17 : "ປ່ອຍໃຫ້ ບໍ່ ກ ຜູ້ຊາຍ ລັດສະໝີພາບ ໃນ ອັນນີ, ນັ້ນ ລາວ ຄວາມຮັກ ຂອງລາວ ປະເທດ; ໃຫ້ ລາວ ແທນທີ່ຈະ ລັດສະໝີພາບ ໃນ ອັນນີ, ນັ້ນ ລາວ ຄວາມຮັກ ຂອງລາວ ເມດຕາ."— ສຸພາ ສິດເປີເຊຍ .

44-18 “ແລ້ວເປົ່າກໍມາຫາພຣະອົງ ແລະ ທຸນຖາມວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຍົກໂທດໃຫ້ລາວຈັກເທື່ອເຖິງເຈັດເທື່ອ?” ພຣະເຢຊູ ກ່າວ ແກ່ ລາວ, ຂ້ອຍ ເວົ້າ ບໍ່ ແກ່ ເຈົ້າ, ຈົນກ່ວາ ເຈັດ ເວລາ: ແຕ່, ຈົນກ່ວາ ເຈັດສິບ ເທື່ອ ເຈັດ.”— ມັດທາຍ 18: 21-22

44-19 ທ່ານ Charles P. Steinmetz, ວິສະວະກອນໄຟຟ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ເຄີຍຖືກຖາມໂດຍທ່ານ Roger W. Babson ວ່າ: “ການຄົ້ນຄວ້າແນວໃດຈະມີການພັດທະນາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໄລຍະຫ້າສິບປີຂ້າງໜ້າ?” “ຂ້ອຍຄິດວ່າການຄົ້ນຄວ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈະຖືກເຮັດຂຶ້ນຢ່າງກວ້າງຂວາງ” ທາງວິນຍານ ສາຍ, “ສະໄໝເມດສີ ຕອບ. “ຢູ່ທີ່ນີ້ ແມ່ນ ກໍາລັງ ເຊິ່ງ ປະຫວັດສາດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ສອນ ມີ ໄດ້ ທີ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ພະລັງ ໃນ ການພັດທະນາຂອງມະນຸດ. ແຕ່ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຫຼີ້ນກັບມັນ ແລະ ບໍ່ເຄີຍໄດ້ສຶກສາມັນຢ່າງຈິງຈັງ ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຮ່າງກາຍ ກໍາລັງ. ມື້ໜຶ່ງ ຄົນ ຈະ ຮຽນ ນັ້ນ ວັດສະດຸ ສິ່ງຂອງ ເຮັດ ບໍ່ ນໍາມາ ຄວາມສຸກ ແລະ ແມ່ນ ຂອງ ນ້ອຍ ໃຊ້ ໃນ ການເຮັດ ຊາຍຍິງທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ມີພະລັງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນັກວິທະຍາສາດຂອງໂລກຈະເຫັນເຫຼົ່າທີ່ດີຂອງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ການສຶກສາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ການອະທິຖານ ແລະ ກໍາລັງທາງວິນຍານທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເທື່ອ. ເມື່ອມື້ນີ້ມາຮອດ, ໂລກຈະເຫັນຄວາມກ້າວໜ້າຫຼາຍຂຶ້ນໃນລຸ້ນໜຶ່ງ ຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄີຍເຫັນໃນສິລຸ້ນທີ່ຜ່ານມາ.

44-20 : ນັ້ນ ແມ່ນ, ຕ້ານທານ ບໍ່ ຊົ່ວຮ້າຍ ດ້ວຍ ຊົ່ວຮ້າຍ. (ມັດທາຍ 5:38-39)

ບົດ: 45

ເທ ເບັງກາລີ "ຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປ" ແມ່

"ທ່ານ, ກະລຸນາຢ່າອອກຈາກປະເທດອິນເດຍໂດຍບໍ່ໄດ້ເຫັນນາງນິຣມາລາ ເທວີ. ຄວາມສັກສິດຂອງນາງແມ່ນເຂັ້ມ ຊຸ່ນ; ນາງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນນາມ ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ (ແມ່ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ)." ຫຼານ ສາວຂອງຂ້ອຍ, ອາມິໂຍ ໂບສ, ໄດ້ແນມເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ.

"ແນ່ນອນ! ຂ້ອຍຢາກເຫັນໄພ່ພົນຍິງຄົນນີ້ຫຼາຍ." ຂ້ອຍເວົ້າຕື່ມວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານກ່ຽວກັບສະພາບການຮັບຮູ້ ພຣະເຈົ້າຂັນສູງຂອງນາງ. ບົດຄວາມສັ້ນໆກ່ຽວກັບນາງໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນໜັງສືພິມ *East-West* ເມື່ອຫຼາຍປີກ່ອນ."

"ຂ້ອຍໄດ້ພົບນາງແລ້ວ," ອາມິໂຍ ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ບໍ່ດົນມານີ້ນາງໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງນ້ອຍຂອງຂ້ອຍຊື່ ຊຳເຊດ ປູຣ. ຕາມຄຳອ້ອນວອນຂອງສາວິກ, ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ໄດ້ໄປເຮືອນຂອງຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຈະຕາຍ. ນາງໄດ້ ຢືນຢູ່ຂ້າງຕຽງຂອງລາວ; ເມື່ອມືຂອງນາງແຕະໜ້າຜາກຂອງລາວ, ສຽງດັງຂອງຄວາມຕາຍກໍຢຸດລົງ. ພະຍາດດັງ ກ່າວໄດ້ຫາຍໄປທັນທີ; ເຮັດໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນຮູ້ສຶກດີໃຈ, ລາວສະບາຍດີ."

ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ ພະນາງມາຣິຟັກຢູ່ເຮືອນຂອງສານຸສິດຄົນໜຶ່ງໃນເຂດໂພວານີປູຣ ຂອງ ເມືອງຄາວຄັດຕາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ແລະ ທ່ານໄຮທ໌ ໄດ້ອອກເດີນທາງອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້າພະເຈົ້າທັນທີ. ເມື່ອ ລົດຟອດໃກ້ຈະຮອດເຮືອນໂພວານີປູຣ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ແລະ ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນພາບຖະໜົນທີ່ ຜິດປົກກະຕິ.

ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ກຳລັງຢືນຢູ່ໃນລົດໃຫຍ່ທີ່ມີຫຼັງຄາເບີດ, ອວຍພອນຝູງຊົນປະມານໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນ. ເບິ່ງຄືວ່ານາງ ກຳລັງຈະອອກເດີນທາງ. ທ່ານ ໄຮທ໌ ໄດ້ຈອດລົດຟອດໄວ້ຫ່າງໆ, ແລະຍ່າງໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າໄປຫາກຸ່ມຄົນທີ່ງຽບ ສະຫງົບ. ໄພ່ພໍລິສຸດຜູ້ຍິງໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງມາທາງພວກເຮົາ; ນາງໄດ້ລົງຈາກລົດຂອງນາງແລະຍ່າງມາຫາພວກເຮົາ.

"ພໍເອີຍ, ມາແລ້ວ!" ດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ແຮງກ້າເຫຼົ້ານີ້ ນາງໄດ້ເອົາແຂນຂອງນາງໂອບກອດຄໍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຫົວຂອງ ນາງວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງຂ້ອຍ. ທ່ານໄຮທ໌, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຫາກໍເວົ້າກັບວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກໄພ່ພົນ, ແມ່ນ ມ່ວນຊືນຢ່າງຍິ່ງກັບ ການສະແດງຄວາມຍິນດີຕ້ອນຮັບທີ່ພິເສດນີ້. ສາຍຕາຂອງລູກແກະສະຫຼັກໜຶ່ງຮ້ອຍໂຕຍັງໄດ້ຈ້ອງມອງດ້ວຍຄວາມ ແປກໃຈບາງຢ່າງຕໍ່ໂຕະທີ່ໜ້າຮັກ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທັນທີວ່າໄພ່ພົນຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສູງສົງຂອງ ສະມາທິ . ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງການແຕ່ງກາຍພາຍນອກ ຂອງນາງໃນຖານະເປັນຜູ້ຍິງ, ນາງຮູ້ຈັກຕົວເອງວ່າເປັນຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ; ຈາກລະດັບນັ້ນນາງໄດ້ທັກທາຍ ຜູ້ນັບຖືພຣະເຈົ້າອີກຄົນໜຶ່ງຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ນາງໄດ້ຈູງມືຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນລົດຂອງນາງ.

"ອະນັນດາ ໂມຍີ ມາ, ຂ້ອຍ ກ່ອນຫ່ຽງ ການຊັກຊ້າ ຂອງເຈົ້າ ການເດີນທາງ!" ຂ້ອຍ ໄດ້ປະທ້ວງ.

"ພໍ, ລູກໄດ້ພົບພໍ້ເປັນເທື່ອທຳອິດໃນຊີວິດນີ້, ຫຼັງຈາກຜ່ານມາດົນແລ້ວ!" ນາງເວົ້າ. "ກະລຸນາຢ່າໄປ ເທື່ອ."

ພວກເຮົາໄດ້ນັ່ງນຳກັນຢູ່ບ່ອນນັ່ງທາງຫຼັງຂອງລົດ. ບໍ່ດົນພະນາງມາຮູ້ຜູ້ຊົງພຣະຊົນໄດ້ເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ດວງຕາທີ່ສວຍງາມຂອງພະນາງຫລຽວເບິ່ງໄປທາງສະຫວັນ ແລະ ເມື່ອເປີດເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວກໍຢຸດນຶ່ງລົງ ແນມເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນອະວະກາດພາຍໃນທີ່ໃກ້ ແລະ ໄກ. ພວກສາວິກໄດ້ສວດມືນຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ: "ໄຊ ຊະນະຈົງມີແກ່ພະນາງມາຮູ້ສຶກສິດ!"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນປະເທດອິນເດຍ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ພົບກັບໄພ່ພົນຍິງຜູ້ສູງສົ່ງແບບນີ້ມາກ່ອນ. ໃບໜ້າອັນອ່ອນໂຍນຂອງນາງເຫຼືອມເປັນເງົາດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດບັນຍາຍໄດ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ນາງໄດ້ຮັບຊື່ວ່າແມ່ຜູ້ມີຄວາມສຸກ. ຜົມສີດຳຍາວວາງຢູ່ທາງຫຼັງຫົວທີ່ບໍ່ເປີດເຜີຍຂອງນາງ. ຈຸດສີແດງຂອງແປ້ງໄມ້ຈັນຫາຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງນາງເປັນສັນຍາລັກຂອງຕາທາງວິນຍານ, ເປີດຢູ່ສະເໝີພາຍໃນນາງ. ໃບໜ້ານ້ອຍໆ, ມືນ້ອຍໆ, ຕີນນ້ອຍໆ - ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທາງວິນຍານຂອງນາງ!

ຂ້ອຍ ວາງ ບາງອັນ ຄຳຖາມ ໄປຫາ ກ ໃກ້ຄຽງ ຜູ້ຍິງ ເຊລາ ໃນຂະນະທີ່ ອະນັນດາ ໂມອີ ມາ ຍັງຄົງຢູ່ ຫຼັງໄຫຼ

"ພະນາງມາຮູ້ສຶກພອນສະຫວັນໄດ້ເດີນທາງໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນປະເທດອິນເດຍ; ໃນຫຼາຍພາກສ່ວນ, ນາງມີສາວິກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ," ພະນາງເຊລາບອກຂ້ອຍ. "ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກ້າຫານຂອງນາງໄດ້ນຳເອົາການປະຕິຮູບທາງສັງຄົມຫຼາຍຢ່າງທີ່ໜ້າປາຖະໜາມາໃຫ້."

ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນພາມ, ແຕ່ໄພ່ພົນບໍ່ຮັບຮູ້ການຈຳແນກວັນນະ. **45-1** ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາມັກຈະເດີນທາງໄປກັບນາງສະເໝີ, ເບິ່ງແຍງຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງນາງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງແຍງນາງ; ນາງບໍ່ສົນໃຈຮ່າງກາຍຂອງນາງ. ຖ້າບໍ່ມີໃຜໃຫ້ອາຫານນາງ, ນາງກໍຈະບໍ່ກິນ, ຫຼືສອບຖາມໃດໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າອາຫານຈະຖືກວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້ານາງ, ນາງກໍບໍ່ໄດ້ແຕ່ະຕ້ອງພວກມັນ. ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນາງຫາຍໄປຈາກໂລກນີ້, ພວກເຮົາສາວິກໄດ້ລ້ຽງນາງດ້ວຍມືຂອງພວກເຮົາເອງ. ເປັນເວລາຫຼາຍມື້ທີ່ຢູ່ນຳກັນ, ນາງມັກຈະຢູ່ໃນທ່າທາງສະຫວັນ, ຫາຍໃຈບໍ່ອອກ, ຕາຂອງນາງກໍເປີດອອກ. ໜຶ່ງໃນສາວິກຫຼັກຂອງນາງແມ່ນຜົວຂອງນາງ. ຫຼາຍປີກ່ອນ, ຫຼັງຈາກແຕ່ງງານບໍ່ດົນ, ລາວໄດ້ສາບານວ່າຈະງຽບ.

ພະຍາມານຊີໄປຫາຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີບ່າກວ້າງ, ຮູບຮ່າງງາມ, ຜົມຍາວ ແລະ ໜວດຂາວ. ລາວຍືນຢູ່ຢ່າງງຽບໆ ທ່າມກາງກຸ່ມຄົນ, ມືຂອງລາວພັບເປັນ ຮູບປະທຳທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຂອງສາວິກ.

ສົດຊືນຂຶ້ນດ້ວຍການຈຸ່ມຕົວລົງໃນນ້ຳອະນັນ, ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ຕອນນີ້ກຳລັງສຸມໃສ່ສະຕິຂອງນາງໃສ່ໂລກວັດຖຸ.

"ພໍ, ກະລຸນາບອກພໍ່ວ່າພໍ່ພັກຢູ່ໃສ." ສຽງຂອງນາງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ມີສະເໝີ. "ປະຈຸບັນ,

ຢູ່ Calcutta ຫຼື Ranchi; ແຕ່ອີກບໍ່ດົນລູກຈະກັບໄປອາເມລິກາ." "ອາເມລິກາ?"

"ແມ່ນແລ້ວ. ໄພ່ພົນຍິງອິນເດຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງຈິງໃຈຈາກຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທາງວິນຍານຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເຈົ້າຢາກໄປບໍ່?"

"ຖ້າ ພໍ ສາມາດ ເອົາ ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍ ຈະ ໄປ."

ອັນນີ້ ຕອບກັບ ເກີດຈາກ ຂອງນາງ ໃກ້ຄຽງ ພວກສາວິກ ໄປຫາ ເລີມຕີນ ໃນ ສັນຍານເຕືອນໄພ.

"ພວກເຮົາຊາວຄົນຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນມັກຈະເດີນທາງໄປກັບພະແມ່ຜູ້ມີພະຄຸນສະເໝີ," ໝຶ່ງໃນນັ້ນບອກຂ້ອຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ. "ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີນາງ. ບໍ່ວ່ານາງຈະໄປໃສ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄປ."

ຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມແຜນການນີ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈ, ຍ້ອນວ່າມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຄື ການຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ!

"ກະລຸນາມາຢ່າງໜ້ອຍທີ່ Ranchi, ຜ່ອມກັບສາວິກຂອງທ່ານ," ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໃນຂະນະທີ່ລາຈາກໄພ່ພົນ. "ໃນຖານະທີ່ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຈະມ່ວນຊື່ນກັບເດັກນ້ອຍໃນໂຮງຮຽນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

"ເມື່ອໃດກໍຕາມ ພໍ ໃຊ້ເວລາ ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍ ຈະ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ໄປ."

ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໂຮງຮຽນ Ranchi Vidyalaya ໄດ້ຈັດງານລ້ຽງສະຫຼອງສຳລັບການມາຢ້ຽມຢາມຂອງໄພ່ພົນທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້. ພວກເດັກນ້ອຍຕ່າງກໍລໍຄອຍມືທີ່ມີງານບຸນ - ບໍ່ມີບົດຮຽນ, ບໍ່ມີຊົ່ວໂມງດົນຕີ, ແລະ ມີງານລ້ຽງສຳລັບຈຸດສຸດຍອດ!

"ໄຊຊະນະ! ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ, ກິ ໄຈ!" ສຽງສວດມົນນີຊ້າແລ້ວຊ້າອີກຈາກຄໍນ້ອຍໆທີ່ກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍສິບຄົນໄດ້ຕ້ອນຮັບກຸ່ມຂອງໄພ່ພົນໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນປະຕູໂຮງຮຽນ. ຝົນຕົກຂອງດອກດາວເຮືອງ, ສຽງດັງຂອງແສງ, ການເປົ່າຫອຍແດງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຈັ່ງຫວະຂອງ ກອງ ມຣິດານັ້ງ ! ພະແມ່ຜູ້ມີຄວາມສຸກໄດ້ຍ່າງໄປມາຢ່າງຍືມແຍ້ມແຈ້ມໃສ່ຢູ່ເທິງ ພື້ນທີ່ ວິດຍາລາຢາ ທີ່ມີແດດອອກ, ໂດຍຖືເອົາສະຫວັນທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ຢູ່ໃນຕົວນາງສະເໝີ.

"ມັນສວຍງາມຫຼາຍຢູ່ນີ້," ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ເວົ້າຢ່າງສຸພາບ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍພານາງເຂົ້າໄປໃນອາຄານຫຼັກ. ນາງນັ່ງລົງດ້ວຍຮອຍຍືມແບບເດັກນ້ອຍຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍ. ນາງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງເພື່ອນທີ່ຮັກທີ່ສຸດ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຫ່າງໄກຍັງຄົງຢູ່ອ້ອມຮອບນາງສະເໝີ - ຄວາມໂດດດ່ຽວທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງການມີຢູ່ຫົວໄປ.

"ກະລຸນາ ບອກ ຂ້ອຍ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ ຊີວິດ."

"ພໍຮູ້ທຸກຢ່າງແລ້ວ; ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງເວົ້າຊ້າອີກ?" ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່ານາງຮູ້ສຶກວ່າປະຫວັດສາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງການເກີດມາເປັນມະນຸດສັນຖຄົນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກສັງເກດເຫັນ.

ຂ້ອຍ ຫົວຂວັນ, ຢ່າງສຸພາບ ຊ້າໆ ຂອງຂ້ອຍ ຄຳຖາມ.

"ພໍ, ມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະບອກໄດ້." ນາງກາງມືອອກຢ່າງສະຫງ່າງາມດ້ວຍທ່າທາງທີ່ດູຖຸກ. "ສະຕິຂອງຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍກ່ຽວຂ້ອງກັບຮ່າງກາຍຊົ່ວຄາວນີ້ເລີຍ. ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະມາເກີດໃນໂລກນີ້, ພໍ, 'ຂ້ອຍກໍຄືກັນ.' ຕອນຍັງນ້ອຍ, 'ຂ້ອຍກໍຄືກັນ.' ຂ້ອຍເຕີບໃຫຍ່ເປັນຜູ້ຍິງ, ແຕ່ຍັງ 'ຂ້ອຍກໍຄືກັນ.' ເມື່ອຄອບຄົວທີ່ຂ້ອຍເກີດມາໄດ້ຈັດການໃຫ້ຮ່າງກາຍນີ້ແຕ່ງງານ, 'ຂ້ອຍກໍຄືກັນ.' ແລະເມື່ອຜົວຂອງຂ້ອຍເມົາເຫຼົ້າມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ໜ້າຮັກ, ແຕະຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເປົ່າໆ, ລາວກໍຕົກໃຈຢ່າງຮຸນແຮງ, ຄືກັບຖືກຝ້າຜ່າ, ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຕອນນັ້ນ 'ຂ້ອຍກໍຄືກັນ.'"

"ຂອງຂ້ອຍ ຜົວ ຄູ່ເຂົາລົງ ກ່ອນ ຂ້ອຍ, ພໍພະແມ່ ຂອງລາວ ມີ, ແລະ ອ້ອນວອນ ຂອງຂ້ອຍ ຂໍໂທດ.

"ແມ່, ລາວເວົ້າ, 'ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍວິຫານຂອງພຣະອົງໂດຍການແຕະຕ້ອງມັນດ້ວຍຄວາມຄິດເຖິງຄວາມຕັນຫາ - ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າພາຍໃນມັນບໍ່ແມ່ນພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ເປັນແມ່ອັນສູງສົ່ງ - ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະຕິຍານຢ່າງຈິງຈັງນີ້ວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ, ເປັນຜູ້ຕິດຕາມໂສດ, ເບິ່ງແຍງພຣະອົງຢ່າງງຽບໆໃນຖານະຜູ້ຮັບໃຊ້, ຈະບໍ່ເວົ້າກັບໃຜອີກຕາຍໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄຖ່ບາບທີ່

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນມື້ນີ້ດ້ວຍວິທີນີ້.

ຕໍ່ຕ້ານ ເຈົ້າ, ຂອງຂ້ອຍ ຄູ່ຄູ່.

"ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຍອມຮັບຂໍສະເໜີຂອງຜົວຂ້ອຍຢ່າງງຽບ, 'ຂ້ອຍກໍຄືກັນ.' ແລະ, ພໍ, ໃນ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າດຽວນີ້, 'ຂ້ອຍຄືເກົ່າ.' ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເຕັ້ນຂອງການສ້າງຈະປ່ຽນແປງຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍໃນຫ້ອງໂຖງແຫ່ງນິລັນຕອນ, 'ຂ້ອຍຈະຄືເກົ່າ.'"

ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ຈົມລົງສູ່ສະພາບທີ່ສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິງ. ຮູບຮ່າງຂອງນາງຍັງຄົງຢູ່ຄືຮູບປັ້ນ; ນາງໄດ້ໜີໄປສູ່ອານາຈັກຫຼີກເກີດເອີ້ນຢູ່ສະເໝີ. ຕາທີ່ມີດມົວຂອງນາງເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ເປັນແກ້ວ. ການສະແດງອອກນີ້ມັກຈະມີຢູ່ເມື່ອໄພ່ພົນເອົາສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຽງແຕ່ດິນເຜົາທີ່ບໍ່ມີວິນຍານເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ນັ່ງຢູ່ນຳກັນເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງໃນຄວາມມືນງົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ. ນາງໄດ້ກັບຄືນສູ່ໂລກນີ້ດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນນ້ອຍໆທີ່ເປັນເພດດຽວກັນ.

"ກະລຸນາ, ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ," ຂ້ອຍເວົ້າ, "ໄປສວນນຳຂ້ອຍ. ທ່ານໄຮທີ ຈະຖ່າຍ ຮູບໃຫ້."

"ແມ່ນອນ, ພຣະບິດາ. ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຄືພຣະປະສົງຂອງຂ້ານ້ອຍ." ດວງຕາທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງນາງຍັງຄົງຮັກສາຄວາມເຫຼືອມເປັນເງົາອັນສູງສົງຫີບປ່ຽນແປງ ໃນຂະນະທີ່ນາງຖ່າຍຮູບຫຼາຍຮູບ.

ເຖິງເວລາສຳລັບງານລ້ຽງແລ້ວ! ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ນັ່ງຍອງໆຢູ່ເທິງຜ້າຫົມຂອງນາງ, ເປັນສາວົກທີ່ຄອຍຢູ່ສອກຂອງນາງເພື່ອປ້ອນອາຫານໃຫ້ນາງ. ຄືກັບເດັກນ້ອຍ, ໄພ່ພົນໄດ້ກິນອາຫານຢ່າງເຊື່ອຟັງຫຼັງຈາກທີ່ພະສົງໄດ້ນຳມັນມາສູ່ປາກຂອງນາງ. ມັນເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າພະແມ່ຜູ້ຊົງມີພຣະຄຸນບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງແກງກະຫລີ ແລະ ຂອງຫວານ!

ເມື່ອຄຳມືດໃກ້ເຂົ້າມາ, ໄພ່ພົນໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັບກຸ່ມຂອງນາງທ່າມກາງດອກກຸຫລາບທີ່ຕົກລົງມາ, ມືຂອງນາງຍົກຂຶ້ນອວຍພອນເດັກຊາຍນ້ອຍ. ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມຮັກແພງທີ່ນາງໄດ້ປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຢ່າງງ່າຍດາຍ.

"ຈົ່ງຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານ, ດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດ, ແລະ ດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງເຈົ້າ:" ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂັ້ນທຳອິດ." 45-2

ໂດຍປະຖົມຄວາມຜູກພັນທີ່ຕຳ້ອຍທຸກຢ່າງ, ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ ໄດ້ສະເໜີຄວາມຈິງຮັກພັກດີພຽງຜູ້ດຽວຂອງນາງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ແຕກແຍກຂອງນິກົວິຊາການ ແຕ່ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ແນ່ນອນຂອງສັດທາ, ໄພ່ພົນທີ່ຄ້າຍຄືເດັກນ້ອຍໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາດຽວໃນຊີວິດຂອງມະນຸດ - ການສ້າງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າ. ມະນຸດໄດ້ລືມຄວາມລຽບງ່າຍອັນໂດດເດັ່ນນີ້, ປະຈຸບັນຖືກມົວໝອງດ້ວຍບັນຫາຫຼາຍລ້ານຢ່າງ. ໂດຍປະຕິເສດຄວາມຮັກທີ່ພະເຈົ້າອົງດຽວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ປະຊາຊາດຕ່າງໆໄດ້ປິດບັງຄວາມບໍ່ຊື່ສັດຂອງພວກເຂົາໂດຍການເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງຈິງຈັງຕໍ່ໜ້າສະຖານທີ່ສັກສິດພາຍນອກຂອງຄວາມໃຈບຸນ.

ເຫຼົ່ານີ້ ມະນຸດສະທ້າ ທ່າທາງ ແມ່ນ ມີຄຸນນະທຳ ເພາະວ່າ ສຳລັບ ກ ຊ່ວງເວລາ ພວກເຂົາ ໂອນເສັ້ນທາງ ຂອງຜູ້ຊາຍ ຄວາມສົນໃຈຈາກຕົວລາວເອງ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ໄດ້ປິດປ່ອຍລາວຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບດຽວໃນຊີວິດ, ເຊິ່ງພຣະເຢຊູເອີ້ນວ່າຄຳສັ່ງຂັ້ນທຳອິດ. ພັນທະທີ່ຍົກຍ້ອງໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າແມ່ນຖືກຮັບດ້ວຍການຫາຍໃຈຄັງທຳອິດຂອງມະນຸດດ້ວຍອາກາດທີ່ປະທານໂດຍຜູ້ອຸປະຖຳພຽງຜູ້ດຽວຂອງລາວ.

ໃນໂອກາດອື່ນຫຼັງຈາກການໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງຣານຈີຂອງນາງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດໄດ້ເຫັນທ່ານ ອານັນດາ ໂມຍີ ມາ. ນາງໄດ້ຍືນຢູ່ໃນບັນດາສາວົກຂອງນາງໃນຫຼາຍເດືອນຕໍ່ມາ ຢູ່ທີ່ຊານຊາລາສະຖານີເຊຣຳບໍ, ລໍຖ້າລົດໄຟ.

"ພໍ, ລູກກຳລັງຈະໄປພູເຂົາຫີມະໄລ," ນາງບອກຂ້ອຍ. "ສາວົກທີ່ມີນ້ຳໃຈໄດ້ສ້າງວັດໃຫ້ລູກຢູ່ເດຣາດູນ."

ໃນຂະນະທີ່ນາງຂຶ້ນລົດໄຟ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງຝຸງຊົນ, ຢູ່ເທິງລົດໄຟ, ກິນເຂົ້າແລງ, ຫຼືນັ້ງຢູ່ໃນຄວາມງົບ, ສາຍຕາຂອງນາງບໍ່ເຄີຍຫຼຽວໄປຈາກພຣະເຈົ້າ. ພາຍໃນຂ້ອຍຂ້ອຍຍັງໄດ້ ຍິນສຽງຂອງນາງ, ສຽງສະຫ້ອນຂອງຄວາມຫວານຊົນທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້:

"ເບິ່ງແມ, ຕອນນີ້ ແລະ ສະເໝີ ໝຶ່ງ ດ້ວຍ ທີ່ ນິລັນດອນ, ຂ້ອຍ ກ່ອນທ່ຽງ ເຄີຍ ທີ່ ຄືກັນ."

45-1 ຂ້າພະເຈົ້າພົບຂໍ້ເທັດຈິງເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງ Ananda Moyi Ma, ພົມເປັນ ພາສາຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນ ຕົກ . ໄຜ່ພົນເກີດໃນປີ 1893 ທີ່ Dacca ໃນພາກກາງ ເບງກາລ. ບໍ່ຮູ້ໝັ້ງສີ, ລາວ ມີ ຍິງ ຕົກຕະລຶງ ທີ່ ນັກປັນຍາ ຊົນ ໂດຍ ຂອງນາງ ປັນຍາ. ຂອງນາງ ບົດກະວີ ໃນ ສັນສະກິດ ມີ ເຕັມແລ້ວ ນັກວິຊາການດ້ວຍຄວາມ ປະຫຼາດໃຈ. ນາງໄດ້ນຳເອົາຄວາມປອບໂຍນມາສູ່ຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າ, ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດການປິ່ນປົວທີ່ ມະຫັດສະຈັນ, ໂດຍ ການມີໜ້າຢູ່ຂອງນາງ.

45-2 : ໝາຍ 12:30.

ບົດ: 46

ເທ ຜູ້ຍິງ ໂຍກີ WHO ບໍ່ເຄີຍ ກິນ

"ທ່ານ, ພວກເຮົາຈະໄປໃສ່ເຊົ້າມືນີ?" ທ່ານໄອທິ ກຳລັງຂັບລົດຟອດ; ລາວໄດ້ຈາກເສັ້ນທາງດິນພໍທີ່ຈະ ແນມເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍສາຍຕາສົງໄສ. ຈາກມື້ທີ່ລາວບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ວ່າລາວຈະຄົ້ນພົບພາກສ່ວນໃດຂອງເບງການຕໍ່ໄປ.

"ຖ້າພະເຈົ້າປະສົງ," ຂ້ອຍຕອບຢ່າງເຄົາລົບນັບຖື, "ພວກເຮົາກຳລັງເດີນທາງໄປເບິ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ແປດຂອງ ໂລກ - ໄຜ່ພົນຜູ້ຍິງທີ່ມີອາຫານການກິນໜ້ອຍ!"

"ການເວົ້າຊ້າສິ່ງມະຫັດສະຈັນ - ຫຼັງຈາກ Therese Neumann." ແຕ່ທ່ານ Wright ກໍ່ຫົວຂວັນຢ່າງ ກະຕືລືລົ້ນຄືກັນ; ລາວຍັງເລັ່ງຄວາມໄວຂອງລົດອີກດ້ວຍ. ປຶ້ມປັນທຶກການເດີນທາງຂອງລາວທີ່ແປກປະຫຼາດກວ່າ ນັ້ນອີກ! ບໍ່ແມ່ນນັກທ່ອງທ່ຽວທຳມະດາເລີຍ!

ໂຮງຮຽນຮານຈິຫາກຖືກປະໄວ້ຢູ່ທາງຫຼັງພວກເຮົາ; ພວກເຮົາໄດ້ຕື່ນນອນກ່ອນດວງອາທິດ. ນອກຈາກເລຂາຂອງ ຂ້ອຍ ແລະ ຕົວຂ້ອຍເອງແລ້ວ, ໝູ່ເພື່ອນຊາວເບັງກາລີສາມຄົນກໍ່ຢູ່ໃນງານລ້ຽງ. ພວກເຮົາໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າແວງ ທຳມະຊາດຕອນເຊົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງໃນບັນດາຊາວກະສິກອນຕື່ນໆ ແລະ ລົດເຂັນສອງລັ້ງ, ລາກຊ້າໆດ້ວຍງົວທີ່ມີ ບ່າໂງກິນແອກ, ມັກຈະຂັດກັບຖະໜົນດ້ວຍເຄື່ອງບົບແກລິດ.

"ທ່ານ, ພວກເຮົາ ຈະ ຄື ໄປຫາ ຮູ້ ເພີ່ມເຕີມ ຂອງ ທີ່ ການອິດອາຫານ ໄຜ່ພົນ."

"ນາງ ຊື່ ແມ່ນ ກິນີ ບາລາ ຂ້ອຍ ແຈ້ງແລ້ວ ຂອງຂ້ອຍ ສະຫາຍ. "ຂ້ອຍ ທຳອິດ ໄດ້ຍິນ ກ່ຽວກັບ ຂອງນາງ ປີ ກ່ອນ ໜ້ານີ້ ຈາກ ກ

ສຸພາບບຸລຸດຜູ້ມີຄວາມຮູ້, Sthiti Lal Nundy. ລາວມັກມາບ້ານທີ່ຖະໜົນ Gurpar ເພື່ອສອນນັກຊາຍຂອງ ຂ້ອຍ Bishnu.

"ຂ້ອຍຮູ້ຈັກ Giri Bala ດີ,' Sthiti Babu ບອກຂ້ອຍ. 'ລາວໃຊ້ເຕັກນິກໂຍຄະສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ລາວ ສາມາດດຳລົງຊີວິດໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງກິນອາຫານ. ຂ້ອຍເປັນເພື່ອນບ້ານສະໜິດຂອງລາວຢູ່ Nawabganj ໃກ້ກັບ Ichapur. **46-1** ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມນາງຢ່າງໃກ້ຊິດ; ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍພົບຫຼັກຖານວ່ານາງກຳລັງກິນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມ. ໃນທີ່ສຸດຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍກໍສູງຂຶ້ນຫຼາຍຈົນຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າຫາມະຫາຮາຊາຂອງ Burdwan **46-2** ແລະ ຂໍໃຫ້ລາວດຳເນີນການສືບສວນ. ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈກັບເລື່ອງນີ້, ລາວໄດ້ເຊີນນາງໄປທີ່ພະລາຊະ ວັງຂອງລາວ. ນາງໄດ້ຕຶກລົງທີ່ຈະທົດສອບ ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນບໍລິເວນນ້ອຍໆຂອງເຮືອນຂອງລາວເປັນເວລາສອງ ເດືອນ. ຕໍ່ມານາງໄດ້ກັບມາຢ້ຽມຢາມພະລາຊະວັງເປັນເວລາຊາວມື; ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເພື່ອທົດສອບຄັ້ງທີສາມ ເປັນເວລາສິບຫ້າມື້. ມະຫາຮາຊາເອງໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ການກວດສອບຢ່າງເຂັ້ມງວດທັງສາມຢ່າງນີ້ໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ລາວເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສກ່ຽວກັບສະພາບການທີ່ບໍ່ກິນອາຫານຂອງນາງ.

"ເລື່ອງລາວຂອງ Sthiti Babu ນີ້ຍັງຄົງຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າຊາວຫ້າປີ," ຂ້ອຍສະຫຼຸບ. "ບາງ ຄັ້ງໃນອາເມລິກາຂ້ອຍສົງໄສວ່າແມ່ນ້ຳແຫ່ງການເວລາຈະບໍ່ກິນກິນ ໂຍກິນີ **46-3** ຫຼືບໍ່ ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະສາມາດພົບ ນາງໄດ້. ນາງຕ້ອງເຖົ້າຫຼາຍແລ້ວໃນຕອນນີ້. ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່ານາງອາໄສຢູ່ໃສ ຫຼື ບໍ່ອາໄສຢູ່. ແຕ່ໃນອີກສອງສາມ ຊົ່ວໂມງພວກເຮົາຈະໄປຮອດເມືອງປູຣູເລຍ; ຮ້າຍຂອງນາງມີບ້ານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ໂດຍ ສືບໂມງເຄິ່ງ ຂອງພວກເຮົາ ນ້ອຍ ກຸ່ມ ແມ່ນ ການສືບທະນາ ດ້ວຍ ທີ່ ຮ້າຍ, ລຳບາດາ ເດ, ກ ທະນາຍຄວາມ ຂອງ ປູຣູເລຍ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ນັກສາວຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່. ບາງຄັ້ງລາວພັກຢູ່ກັບຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ແຕ່ປະຈຸບັນລາວຢູ່ເຮືອນຄອບຄົວ ຂອງພວກເຮົາໃນ Biur." Lambadar Babu ຫລຽວເບິ່ງລົດ Ford ດ້ວຍຄວາມສົງໄສ. "ຂ້ອຍຄິດບໍ່ອອກ, Swamiji, ວ່າລົດຄັນໃດເຄີຍແລ່ນເຂົ້າໄປໃນພາຍໃນໄປຮອດ Biur. ມັນອາດຈະດີທີ່ສຸດຖ້າພວກເຈົ້າທຸກຄົນຍອມ ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມສັນສະເໜີອັນແບບບູຮານຂອງລົດເຂັ້ມງົວ!"

ໃນຖານະເປັນ ໜຶ່ງ ສ່ຽງ ຂອງພວກເຮົາ ງານລ້ຽງ ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ໄປຫາ ທີ່ ຄວາມ ພາກພູມໃຈ ຂອງ ເດທຣອຍ.

"ລົດ Ford ມາຈາກອາເມລິກາ," ຂ້ອຍບອກທະນາຍຄວາມ. "ມັນຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອັບອາຍຖ້າມັນສູນເສຍໂອກາດທີ່ ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຫົວໃຈຂອງເບິ່ງກາລ!"

"ພຶດສະພາ **46-4** ໄປນຳເຈົ້າ!" ລຳບາດາ ບາບູ ເວົ້າພ້ອມທັງຫົວຂວັນ. ລາວເວົ້າຕື່ມຢ່າງສຸພາບວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າ ເຄີຍໄປທີ່ນັ້ນ, ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າ ກິຣິ ບາລາ ຈະດີໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າ. ນາງມີອາຍຸເຂົ້າອາຍຸເຈັດສິບປີແລ້ວ, ແຕ່ຍັງມີ ສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ."

"ກະລຸນາບອກຂ້າພະເຈົ້າແດ່, ທ່ານ, ຖ້າມັນເປັນຄວາມຈິງແທ້ໆວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານຫຍັງເລີຍ?" ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາຂອງລາວໂດຍກົງ, ປ່ອງຢ້ຽມເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ບອກເຖິງຈິດໃຈ.

ກິຣີ ບາລາ

ໂຍຄີຍິງຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມຕັ້ງແຕ່ປີ 1880. ຂ້ອຍຖືກຖ່າຍຮູບກັບນາງ, ໃນປີ 1936, ທີ່ເຮືອນຂອງນາງໃນບ້ານ Biur ທີ່ໂດດດ່ຽວໃນ Bengal. ສະພາບການທີ່ບໍ່ກິນອາຫານຂອງນາງໄດ້ຖືກສືບສວນຢ່າງເຂັ້ມງວດໂດຍ Maharaja ຂອງ Burdwan. ນາງໄດ້ໃຊ້ເຕັກນິກໂຍຄະສະເພາະເພື່ອຟື້ນຟູຮ່າງກາຍຂອງນາງດ້ວຍພະລັງງານຂອງຈັກກະວານຈາກອິເທີ, ແສງແດດ, ແລະອາກາດ.

"ມັນເປັນຄວາມຈິງ." ສາຍຕາຂອງລາວເປີດກວ້າງ ແລະ ເປັນກຽດ. "ໃນຫຼາຍກວ່າຫ້າທົດສະວັດທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນນາງກິນອາຫານເລີຍ. ຖ້າໂລກມາຮອດຈຸດຈົບຢ່າງກະທັນຫັນ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດປະຫຼາດໃຈໄປກວ່າການເຫັນເຮືອຍຂອງຂ້ອຍກິນອາຫານ!"

ພວກເຮົາ ຫົວຂວັນຄ່ອຍໆ ຮ່ວມກັນ ເກີນ ທີ່ ຄວາມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຂອງ ເຫຼົ່ານີ້ ສອງ ຈັກກະວານ ເຫດການຕ່າງໆ.

"ນາງ Giri Bala ບໍ່ເຄີຍຊອກຫາຄວາມໂດດດ່ຽວທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສໍາລັບການຝຶກໂຍຄະຂອງນາງ," Lambadar Babu ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ນາງໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕະຫຼອດຊີວິດຂອງນາງຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງນາງ. ດຽວນີ້ພວກເຂົາທຸກຄົນຄຸ້ນເຄີຍກັບສະພາບແປກປະຫຼາດຂອງນາງແລ້ວ. ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຂົາທີ່ຈະບໍ່ຕົກໃຈຖ້າ Giri Bala ຕັດສິນໃຈກິນຫຍັງຢ່າງກະທັນຫັນ! ເຮືອຍນ້ອງກໍາລັງຈະອອກກິນບໍານານຕາມທໍາມະຊາດ, ໃນຖານະທີ່ເປັນແມ່ໝ້າຍຮີນດູ, ແຕ່ວິງມີນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໃນ Purulia ແລະ Biur ທຸກຄົນຮູ້ວ່ານາງເປັນຜູ້ຍິງທີ່ 'ພິເສດ' ແທ້ໆ."

ຄວາມຈິງໃຈຂອງອ້າຍໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ. ກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ຂອບໃຈລາວຢ່າງອົບອຸ່ນ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປທາງເມືອງ Biur. ພວກເຮົາໄດ້ຢຸດຢູ່ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງແຄມທາງເພື່ອຊື້ແກງກະຫລີ ແລະ ລູຊີ, ເຊິ່ງດຶງດູດຝູງນົກເຫຼົ່ານີ້ມາເຖົ້າໂຮມກັນເພື່ອເບິ່ງທ່ານ Wright ກິນດ້ວຍນິວມີຂອງລາວໃນແບບຮີນດູຫລືລຽບງ່າຍ. **46-5** ຄວາມຢາກອາຫານຢ່າງແຮງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງເພີ່ມກໍາລັງໃຈໃຫ້ກັບຕອນບ່າຍທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຫຍັງຍາກປານໃດໃນເວລານີ້.

ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຜ່ານທຶນາເຂົ້າທີ່ອົບແດດເຂົ້າໄປໃນເຂດ Burdwan ຂອງ Bengal. ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພືດພັນທີ່ໜ້າແໜ້ນ; ສຽງເພງຂອງນົກ Mayna ແລະ ນົກ Bulbul

ທີມີຄໍເປັນລາຍໆ ໄດ້ໄຫຼອອກມາຈາກຕີນໄມ້ທີມີກິ່ງງ່າໃຫຍ່ຄ້າຍຄືຄັນຮົມ. ບາງຄັ້ງຄາວລົດເຂັນງົວ, ຮີນີ, ຮີນີ, ມັນ
ຈູ, ມັນຈູ ສຽງດັງ ຂອງ ຂອງມັນ ເພົາ ແລະ ເກີບເຫຼັກ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ລ້ ກິ່ງກັນຂ້າມ ຢ່າງຄົມຊັດ

ໃນ ຈິດໃຈ ດ້ວຍ ທີ ສັນ, ສູນວາຍ ຂອງ ລົດໃຫຍ່ ຢ່າງລົດ ເກີນ ທີ ພວກຊຸນນາງ ຢ່າງມະຕອຍ ຂອງ ທີ ບັນດາເມືອງ ຕ່າງໆ.

"ດິກ, ຢຸດ!" ຄໍາຮ້ອງຂໍຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຂ້ອຍໄດ້ນຳເອົາການປະທ້ວງທີ່ຕິກໃຈຈາກລົດຟອດ. "ຕື່ນໝາກມ່ວງທີ່ ໝັກໝ່ວງນັ້ນກໍາລັງຮ້ອງເຊີນຢູ່!"

ພວກເຮົາທັງຫ້າຄົນໄດ້ແລ່ນຄືກັບເດັກນ້ອຍໄປຫາດິນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໝາກມ່ວງ; ຕື່ນໄມ້ໄດ້ຫລິ້ນໝາກຢ່າງເມດຕາ ເມື່ອພວກມັນສຸກ.

"ໝາກມ່ວງເກີດມາເພື່ອນອນບໍ່ເຫັນ," ຂ້ອຍເວົ້າຄືນ, "ແລະ ເສຍຄວາມຫວານຂອງມັນໄປເທິງ ຝືນດິນຫີນ."

"ບໍ່ມີຫຍັງຄືແນວນີ້ຢູ່ອາເມລິກາ, Swamiji, ແມ່ນບໍ່?" Sailesh Mazumdar, ໜຶ່ງໃນ ນັກຮຽນເບັງກາລີຂອງ ຂ້ອຍ, ຫົວຂວັນ.

"ບໍ່," ຂ້ອຍຍອມຮັບ, ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳໝາກມ່ວງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ. "ຂ້ອຍພາດໝາກໄມ້ຊະນິດນີ້ໄປຫຼາຍຢູ່ພາກ ຕາເວັນຕົກ! ສະຫວັນຂອງຊາວອິນດູທີ່ບໍ່ມີໝາກມ່ວງແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້!"

ຂ້ອຍ ເກັບ ຂຶ້ນ ກ ຫີນ ແລະ ລົມລົງ ກ ພູມໃຈ ຄວາມງາມ ເຊື່ອງໄວ້ ໃນ ທີ ສູງສຸດ ແຂນຂາ

"ດິກ," ຂ້ອຍຖາມລະຫວ່າງຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ, ອົບອຸ່ນດ້ວຍແສງແດດເຂດຮ້ອນ, "ກ້ອງຖ່າຍຮູບທັງໝົດຢູ່ໃນ ລົດ ບໍ່?"

"ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານ; ໃນ ທີ ກະເປົ້າເດີນທາງ ຫ້ອງ."

"ຖ້າ Giri Bala ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນໄພພິນທີ່ແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍຢາກຂຽນກ່ຽວກັບນາງໃນພາກຕາເວັນຕົກ. ໂຍກິນີ ອິນດູ ທີ່ມີພະລັງດິນໃຈດັງກ່າວບໍ່ຄວນມີຊີວິດຢູ່ແລະຕາຍໂດຍບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກ - ຄືກັບໝາກມ່ວງສ່ວນໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້."

ເຄິງໜຶ່ງ ອັນ ຊົງໂມງ ຕໍ່ມາ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ຍັງຢູ່ ການຍ່າງຫຼິ້ນ ໃນ ທີ ສີນ້ຳຕານ ສັນຕິພາບ.

"ທ່ານ," ທ່ານໄຮທ໌ ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າ, "ພວກເຮົາຄວນໄປຮອດກິຣິບາລາກ່ອນຕາເວັນຕົກດິນ, ເພື່ອໃຫ້ມີແສງ ສະຫວ່າງພຽງພໍສໍາລັບການຖ່າຍຮູບ." ລາວເວົ້າຕື່ມດ້ວຍຮອຍຍິ້ມວ່າ, "ຊາວຕາເວັນຕົກເປັນກຸ່ມຄົນທີ່ສົງໄສ; ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອໃນຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນໂດຍບໍ່ມີຮູບພາບໃດໆ!"

ອັນນີ້ ບິດ ຂອງ ປັນຍາ ແມ່ນ ບໍ່ສາມາດໂຕ້ຖຽງໄດ້; ຂ້ອຍ ຫັນ ຂອງຂ້ອຍ ກັບຄືນ ໃນ ການລ້ລວງ ແລະ ເຂົ້າມາໃໝ່ ທີ ລົດ.

"ເຈົ້າເວົ້າຖືກ, ດິກ," ຂ້ອຍຖອນຫາຍໃຈໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເລັ່ງໄປ, "ຂ້ອຍເສຍສະລະສະຫວັນໝາກມ່ວງຢູ່ເທິງ ແທ່ນບູຊາຂອງຄວາມເປັນຈິງແບບຕາເວັນຕົກ. ພວກເຮົາຕ້ອງມີຮູບຖ່າຍ!"

ເສັ້ນທາງກາຍເປັນຂີ້ຮ້າຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ: ຮອຍຫ່ຽວຂອງຮ່ອງ, ຕຸ່ມຂອງດິນເຜົາແຂງ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍທີ່ໂສກເສົ້າ ຂອງໄວຊະລາ! ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາໄດ້ລົງຈາກມ້າເປັນບາງຄັ້ງຄາວເພື່ອໃຫ້ທ່ານ Wright ສາມາດຄວບຄຸມລົດ Ford ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ເຊິ່ງພວກເຮົາທັງສີ່ຄົນໄດ້ຍູ້ຈາກທາງຫຼັງ.

"ລໍາບາດາ ບາບູ ເວົ້າແທ້ໆ," ໄຊເລຊ ຍອມຮັບ. "ລົດບໍ່ໄດ້ປັນທຸກພວກເຮົາ; ພວກເຮົາກໍາລັງປັນທຸກລົດ!"

ຂອງພວກເຮົາ ປີນຂຶ້ນ, ປີນອອກ ລົດໃຫຍ່ ຄວາມເບື້ອໜ້າຍ ແມ່ນ ຖືກຫຼອກລວງ ເຄີຍ ແລະ ບໍ່ລະບຸຊື່ ໂດຍ ທີ ຮູບ

ລັກສະນະ ຂອງ ກ ບ້ານ,

ແຕ່ລະອັນ ໜຶ່ງ ກ ສາກ ຂອງ ແບບແປກໆ ຄວາມລຽບງ່າຍ.

"ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາຄົດຮຸ່ງຮຸນຜ່ານປ່າຕົ້ນປາມໃນບັນດາບ້ານບູຮານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການທຳລາຍ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຮົມໄມ້," ທ່ານ Wright ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນບັນທຶກການເດີນທາງຂອງລາວ, ພາຍໃຕ້ວັນທີ 5 ພຶດສະພາ 1936. "ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍແມ່ນກຸ່ມເຮືອນດິນເຜົາທີ່ຕິກແຕ່ງດ້ວຍຊີໝຶງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງ... ປະຕູ; ເດັກນ້ອຍຫຼາຍຄົນເປືອຍກາຍຫຼືນຢູ່ຢ່າງບໍລິສຸດໃຈ, ຢຸດແນມເບິ່ງ ຫຼື ແລ່ນໜີຢ່າງໂຫດຮ້າຍ ຈາກລົດມ້າໃຫຍ່ສີດຳທີ່ບໍ່ມີງົວຄັນນີ້ ກຳລັງແລ່ນຜ່ານໝູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາຢ່າງບ້າຄັງ. ຜູ້ຍິງພຽງແຕ່ແນມເບິ່ງຈາກເງົາມືດ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຊາຍຍ່າງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ຕາມແຄມທາງຢ່າງຂີ້ຄ້ານ, ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນພາຍໃຕ້ຄວາມບໍ່ສົນໃຈຂອງພວກເຂົາ. ຢູ່ບ່ອນດຽວ, ຊາວບ້ານທຸກຄົນກຳລັງອາບນ້ຳຢູ່ໃນຖັງໃຫຍ່ຢ່າງມ່ວນຊື່ນ (ໃນຊຸດເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ, ປ່ຽນເສື້ອຜ້າໂດຍການວາງຜ້າແຫ້ງອ້ອມຕົວ, ແລະວາງຜ້າປຽກລົງ). ແມ່ຍິງ ແບຣິງ ນ້ຳ ໄປຫາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຮືອນ, ໃນ ໃຫຍ່ຫຼວງ ທອງເຫລືອງ ໄຫ.

"ເສັ້ນທາງໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ການໄລ່ລ່າຢ່າງມ່ວນຊື່ນຜ່ານພູຜາ ແລະ ສັນເຂົາ; ພວກເຮົາໄດ້ໂດດ ແລະ ໂຍນຕົວລົງໄປ, ຮຸ່ມຕົວລົງໃນຫ້ວຍນ້ຳນ້ອຍໆ, ອ້ອມເສັ້ນທາງທີ່ຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດ, ເລືອນຜ່ານແຄມແມ່ນ້ຳທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ດິນຊາຍ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ, ປະມານ 17:00 ໂມງ, ພວກເຮົາກໍ່ໄກ້ຈະຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຮົາ, ປົວ. ບ້ານນ້ອຍໆແຫ່ງນີ້ຢູ່ພາຍໃນເມືອງບັນກູຣາ, ເຊິ່ງຖືກຊ່ອນຢູ່ໃນການປົກປ້ອງຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ໜາແໜ້ນ, ນັກທ່ອງທ່ຽວບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໃນລະດູຝົນ, ເມື່ອຫ້ວຍນ້ຳໄຫຼແຮງ ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງມີຂີ້ ຕົມປົນອອກມາຄືກັບ ງູ .

"ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຂໍຜູ້ນຳທາງໃນບັນດາກຸ່ມຜູ້ນະມັດສະການ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເດີນທາງກັບບ້ານຈາກການໄປສວດມົນຢູ່ວັດ (ຢູ່ໃນທົ່ງນາທີ່ໂດດດ່ຽວ), ພວກເຮົາໄດ້ຖືກລ້ອມຮອບດ້ວຍຊາຍໝູ່ມສິບສອງຄົນທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງບາງໆ ຜູ້ທີ່ປິ່ນຂຶ້ນໄປຢູ່ຂ້າງລົດ ເພື່ອພາພວກເຮົາໄປຫາກິຣິບາລາ."

"ເສັ້ນທາງໄດ້ນຳໄປສູ່ປ່າຕົ້ນອິນທະຜາລຳໝຶງທີ່ມີເຮືອນດິນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ແຕ່ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄປຮອດ, ລົດຟອດໄດ້ງ່ຽມເປັນມຸມອັນຕະລາຍຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເລືອນຂຶ້ນແລະລົງ. ເສັ້ນທາງແຄບໆໄດ້ນຳໄປສູ່ຕົ້ນໄມ້ແລະຖັງນ້ຳ, ຂ້າມສັນເຂົາ, ເຂົ້າໄປໃນຊຸມແລະຮ່ອງເລິກ. ລົດໄດ້ຈອດຢູ່ເທິງພູໄມ້, ຈາກນັ້ນກໍ່ຈອດຢູ່ເທິງເນີນພູ, ຕ້ອງການການຍົກກ້ອນດິນຂຶ້ນ; ພວກເຮົາກໍ່ຢ່າງຕໍ່ໄປຢ່າງຊ້າໆແລະລະມັດລະວັງ; ທັນໃດນັ້ນເສັ້ນທາງກໍ່ຖືກຢຸດໂດຍກ້ອນພູໄມ້ຢູ່ກາງທາງ." ຂອງເສັ້ນທາງລົດເຂັນ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອ້ອມລົງໄປຕາມໜ້າຜາທີ່ຊັນລົງໄປໃນຖັງແຫ້ງ, ເຊິ່ງການກູ້ໄຟຕ້ອງການການຂຸດ, ການຂຸດ, ແລະ ການກວາດ. ເສັ້ນທາງເບິ່ງຄືວ່າຜ່ານໄປບໍ່ໄດ້ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ແຕ່ການເດີນທາງຍັງຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປ; ພວກເຮົາຊາຍທີ່ມີນ້ຳໃຈໄດ້ເອົາຈຸ່ມ ແລະ ທຳລາຍອຸປະສັກຕ່າງໆ (ຄືກັບພະຄະເນດ!) ໃນຂະນະທີ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ພໍ່ແມ່ຫຼາຍຮ້ອຍຄົນຈ້ອງເບິ່ງ.

"ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍ່ຢ່າງໄປຕາມຮ່ອງສອງແຫ່ງໃນສະໄໝບູຮານ, ຜູ້ຍິງຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຕາກວ້າງຈາກປະຕູກະຕູບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍຍ່າງຕາມມາຂ້າງໆ ແລະ ທາງຫຼັງພວກເຮົາ, ເດັກນ້ອຍແລ່ນໄປຫາ... ຂະບວນແຫ່. ຂອງພວກເຮົາອາດຈະເປັນລົດຄັນທຳອິດທີ່ຜ່ານເສັ້ນທາງເຫຼົ່ານີ້; 'ສະຫະພັນລົດເຂັນງົວ' ຕ້ອງ ຈົງມີອຳນາດທຸກຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້! ຊ່າງເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ - ກຸ່ມຄົນໜຶ່ງຂັບໂດຍຊາວອາເມລິກາ ແລະ ບຸກເບີກລົດທີ່ກຳລັງຂັບເຂົ້າໄປໃນເຂດຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງບຸກລຸກຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ຄວາມສັກສິດໃນສະໄໝບູຮານ!

"ເມື່ອຢຸດຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງແຄບໆ ພວກເຮົາພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ພາຍໃນໄລຍະໜຶ່ງຮ້ອຍຟຸດຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງ Giri Bala. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນຂອງຄວາມສຳເລັດຫຼັງຈາກການຕໍ່ສູ້ທາງໄກທີ່ມີຈຸດຈົບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໄກ້ອາຄານໃຫຍ່ສອງຊັ້ນທີ່ສ້າງດ້ວຍດິນຈີແລະປູນ, ເຊິ່ງມີເຮືອນຫຼັງໃຫຍ່ປົກຄຸມຢູ່ອ້ອມຮອບ; ເຮືອນກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການສ້ອມແປງ, ເພາະວ່າອ້ອມຮອບມັນແມ່ນໂຄງສ້າງເຂດຮ້ອນທີ່ມີລັກສະນະເປັນໄມ້ໃຜ່."

"ດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຮ້ອນແຮງ ແລະ ຄວາມປະຕິບັດທີ່ສະກັດກັ້ນໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກການສໍາເລັດ 'ທິບໍຫົວໂຫຍ' ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຊາວບ້ານທັງໝົດທັງແກ່, ເປືອຍກາຍແລະ ນຸ່ງເຄືອງ, ຜູ້ຍິງທີ່ຫ່າງເຫີນແຕ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນກໍຍັງເບິ່ງພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ອາຍ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເບິ່ງພາບທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນນີ້."

"ບໍ່ດົນ, ຮູບຮ່າງຕ່າງໆກໍປາກົດຂຶ້ນທີ່ປະຕູ - ກິຣິ ບາລາ! ນາງຖືກຫ້ດ້ວຍຜ້າໄໝສີທອງທີ່ຈິດໆ; ໃນແບບອິນເດຍທົ່ວໄປ, ນາງໄດ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າຢ່າງຖ່ອມຕົວແລະລັງເລ, ແນມເບິ່ງເລັກນ້ອຍຈາກດ້ານລຸ່ມຂອງ ຜ້າ *swadeshi* ຂອງນາງ. ຕາຂອງນາງເຫຼືອມເປັນເງົາຄືກັບຖ່ານທີ່ກໍາລັງລຸກໄໝ້ຢູ່ໃນເງົາຂອງຜ້າຄຸມຫົວຂອງນາງ; ພວກເຮົາຫຼົງໄຫຼໃນໃບໜ້າທີ່ເມດຕາແລະກະລຸນາທີ່ສຸດ," ໃບໜ້າແຫ່ງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ປາສະຈາກຮອຍເປື້ອນຂອງຄວາມຜູກພັນທາງໂລກ.

"ຢ່າງອ່ອນໂຍນ ລາວ ເຂົ້າຫາ ແລະ ຢ່າງງຽບໆ ເຫັນດີ ໄປຫາ ຂອງພວກເຮົາ ການແຕກ ກ ຕົວເລກ ຂອງຮູບພາບ ດ້ວຍ ກ້ອງ 'ຖ່າຍຮູບ' ແລະ 'ຖ່າຍວິດີໂອ' ຂອງພວກເຮົາ. **46-6** ນາງໄດ້ອິດທິນ ແລະ ອາຍໆ ອິດທິນກັບເຕັກນິກການຖ່າຍຮູບຂອງພວກເຮົາໃນການປັບທ່າທາງ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ ການຈັດລຽງ. ສຸດທ້າຍ ພວກເຮົາ ມີບັນທຶກໄວ້ແລ້ວ ສໍາລັບ ລູກຫລານ ຫຼາຍ ຮູບຖ່າຍ ຂອງຜູ້ຍິງຄົນດຽວໃນໂລກທີ່ຮູ້ກັນວ່າມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ມີອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າຫ້າສິບປີ. (ແມ່ນອນວ່າ Therese Neumann ໄດ້ອິດອາຫານມາຕັ້ງແຕ່ປີ 1923.) ການສະແດງອາລົມຂອງ Giri Bala ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມເປັນແມ່ທີ່ສຸດ ໃນຂະນະທີ່ນາງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າທີ່ຫຼົ້ນອອກໝົດ, ບໍ່ມີຫຍັງເຫັນຮ່າງກາຍຂອງນາງນອກຈາກໃບໜ້າຂອງນາງທີ່ມີຕາທີ່ຕຶກໃຈ, ມືຂອງນາງ, ແລະຕີນນ້ອຍໆຂອງນາງ. ໃບໜ້າທີ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ຫາຍາກ ແລະ ທ່າທາງທີ່ບໍລິສຸດ -a ກວ້າງ, ຄືເດັກນ້ອຍ ສັນ ຮິມຝືປາກ ກ ເພດຍິງ ດັງ, ແຄບ, ເປັນ□□□□□ ຕາ, ແລະ ກ ຍີ່ມ ທີ່ໂສກເສົ້າ ."

ຄວາມປະທັບໃຈຂອງທ່ານໄຮທ໌ກ່ຽວກັບກິຣິບາລາແມ່ນຂ້ອຍໄດ້ແບ່ງປັນກັບຂ້ອຍ; ຈິດວິນຍານໄດ້ປົກຄຸມນາງຄືກັບຜ້າຄຸມທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາຂອງນາງ. ນາງ ໄດ້ປະກາດຊື່ ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍທ່າທາງທີ່ກະທາຍຕາມປົກກະຕິຈາກເຈົ້າຂອງເຮືອນໄປຫາພະສົງ. ສະເໝີລຽບງ່າຍແລະຮອຍຍິມທຶງບໍ່ສະຫງົບຂອງນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຍິນດີຕ້ອນຮັບນອກເໝືອນໄປຈາກການເຫດສະໜາທີ່ຫວານຊິນ; ການເດີນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະມີຝຸ່ນຂອງພວກເຮົາຖືກລືມໄປ.

ໄພ່ພົນນ້ອຍນຶ່ງຂັດສະມາທິຢູ່ເທິງລະບຽງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຮອຍແປ້ວຕາມອາຍຸ, ແຕ່ນາງກໍບໍ່ໄດ້ຜອມໂຊມ; ຜິວໜັງສີໝາກກອກຂອງນາງຍັງຄົງສະອາດ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ.

"ແມ່," ຂ້ອຍເວົ້າເປັນພາສາເບັງກາລີ, "ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າຊາວຫ້າປີທີ່ຂ້ອຍຄິດຢ່າງກະຕືລືລົ້ນກ່ຽວກັບການໄປນະມັດສະການນີ້! ຂ້ອຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຊີວິດອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າຈາກ Sthiti Lal Nundy Babu."

ລາວ ພະຍັກໜ້າ ໃນ ການຮັບຮູ້. "ແມ່ນແລ້ວ, ຂອງຂ້ອຍ ດີ ເພື່ອນບ້ານ ໃນ ນາວາບການຈີ."

"ໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ຂ້າມມະຫາສະໝຸດ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍລືມແຜນການໃນຕອນຕົ້ນຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະເຫັນມື້ໜຶ່ງ ເຈົ້າ. ລະຄອນທີ່ສູງສົ່ງທີ່ເຈົ້າກໍາລັງສະແດງຢູ່ທີ່ນີ້ຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອຄວນຈະຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ໜ້າໂລກທີ່ລືມອາຫານອັນສູງສົ່ງພາຍໃນມາດົນແລ້ວ.

ໄພ່ພົນເງິນໜ້າຂຶ້ນໜຶ່ງນາທີ, ຍິມດ້ວຍຄວາມສົນໃຈທີ່ສະຫງົບງຽບ. "ບາບາ (ພໍ່ຜູ້

ມີກຽດ) ຮູ້ດີທີ່ສຸດ," ນາງຕອບຢ່າງອ່ອນໂຍນ.

ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ນາງບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກຜິດໃຈ; ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່ານັກໂຍຄະ ຫຼື ນັກໂຍຄະທີ່ຍິງໃຫຍ່ຈະມີປະຕິກິລິຍາແນວໃດຕໍ່

ຄວາມຄິດຂອງການໂຄສະນາ. ໂດຍຫົວໄປແລ້ວ, ພວກເຂົາຫຼີກລ່ຽງມັນ, ໂດຍຕ້ອງການທີ່ຈະສືບຕໍ່ການຄົ້ນຄວ້າ
ຈົດວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຄວາມງຽບໆ. ການລົງໂທດພາຍໃນຈະມາສູ່ພວກເຂົາເມື່ອເວລາທີ່ເໝາະສົມມາຮອດ
ເພື່ອສະແດງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

ຢ່າງເປີດເຜີຍ ສຳລັບ ທີ່ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ກຳລັງຊອກຫາ ຈິດໃຈ.

"ແມ່," ຂ້ອຍເວົ້າຕໍ່, "ກະລຸນາໃຫ້ອະໄພແມ່ທີ່ຖາມຄຳຖາມຫຼາຍໆຢ່າງໃຫ້ແມ່. ກະລຸນາຕອບສະເພາະຄຳຖາມທີ່ແມ່ພໍໃຈເໝາະນັ້ນ; ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໃຈຄວາມງຽບຂອງເຈົ້າຄືກັນ."

ນາງໄດ້ກາງມືອອກດ້ວຍທ່າທາງທີ່ອ່ອນໂຍນ. "ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະຕອບ, ຕາບໃດທີ່ຄົນທີ່ບໍ່ສຳຄັນຄືຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ໜ້າພໍໃຈ."

"ໂອ້, ບໍ່, ບໍ່ ບໍ່ສຳຄັນ!" ຂ້ອຍ ໄດ້ປະທ້ວງ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ. "ເຈົ້າ ແມ່ນ ກ ດີຫຼາຍ ຈິດວິນຍານ."

"ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງທຸກຄົນ." ນາງເວົ້າຕື່ມຢ່າງແປກໆວ່າ, "ຂ້ອຍມັກແຕ່ງກິນ ແລະ

ໃຫ້ອາຫານຄົນ." ຂ້ອຍຄິດວ່າງານອະດີເລກທີ່ແປກປະຫຼາດສຳລັບໄພ່ພົນທີ່ບໍ່ກິນອາຫານ!

"ບອກ ຂ້ອຍ, ແມ່, ຈາກ ຂອງເຈົ້າ ເປັນເຈົ້າຂອງ ລົບສະຕິກເຮັດ ເຈົ້າ ສິດ ໂດຍບໍ່ມີ ອາຫານ?"

"ແມ່ນແລ້ວ." ນາງງຽບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ; ຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປຂອງນາງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່ານາງໄດ້ມີບັນຫາກັບການຄິດໄລ່ໃນໃຈ. "ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸສິບສອງປີສິເດືອນຈົນເຖິງອາຍຸຫົກສິບແປດປີໃນປະຈຸບັນ - ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າຫ້າສິບຫົກປີ - ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານ ຫຼື ດືມນ້ຳ."

"ແມ່ນ ເຈົ້າ ບໍ່ເຄີຍ ຖືກລ້ຽວໄປຫາ ກິນບໍ່?"

"ຖ້າຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກກິນອາຫານ, ຂ້ອຍກໍຕ້ອງກິນ." ນາງໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເປັນຈິງນີ້ຢ່າງງ່າຍດາຍແຕ່ສະຫງ່າງາມ, ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໂດຍໂລກທີ່ໝູນວຽນຢູ່ກັບອາຫານສາມຄາບຕໍ່ມື!

"ແຕ່ເຈົ້າກິນບາງຢ່າງໄດ້!" ນ້ຳສຽງຂອງຂ້ອຍສະແດງເຖິງການຄັດຄ້ານ.

"ແນ່ນອນ!" ນາງຍືມດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງວ່ອງໄວ.

"ການບຳລຸງລ້ຽງຂອງເຈົ້າມາຈາກພະລັງງານທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງອາກາດ ແລະ ແສງແດດ, 46-7 ແລະ ຈາກພະລັງຂອງຈັກກະວານທີ່ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຜ່ານ medulla oblongata."

"ບາບາ ຮູ້." ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ລາວ ຍອມຮັບ, ຂອງນາງ ລັກສະນະ ຜ່ອນຄາຍ ແລະ ບໍ່ມີຮູບຮ່າງ.

"ແມ່, ກະລຸນາບອກແມ່ກ່ຽວກັບຊີວິດໃນໄວເດັກຂອງແມ່. ມັນເປັນຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຫົວປະເທດອິນເດຍ, ແລະແມ່ນແຕ່ຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາທີ່ຢູ່ໄກຈາກທະເລ."

ກິຣິ ບາລາ ວາງ ໄປຂ້າງໆ ຂອງນາງ ນິໄສ ສະຫງວນ, ຜ່ອນຄາຍ ເຂົ້າໄປໃນ ກ ການສົນທະນາ ອາລົມ.

"ຂໍໃຫ້ເປັນແນວນັ້ນ." ສຽງຂອງນາງຕ່ຳ ແລະ ໝັກແໜ້ນ. "ຂ້ອຍເກີດຢູ່ໃນເຂດປ່າໄມ້ເຫຼົ່ານີ້. ໄວເດັກຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງໂດດເດັ່ນນອກຈາກວ່າຂ້ອຍມີຄວາມຢາກອາຫານທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ. ຂ້ອຍໄດ້ໝັ້ນໝາຍໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ."

"'ລູກເອີຍ,' ແມ່ຂອງຂ້ອຍມັກເຕືອນຂ້ອຍເລື້ອຍໆ, 'ພະຍາຍາມຄວບຄຸມຄວາມໂລບຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ເຈົ້າຕ້ອງໄປອາໄສຢູ່ໃນບັນດາຄົນແປກໜ້າໃນຄອບຄົວຂອງຜິວເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະຄິດແນວໃດກັບເຈົ້າ ຖ້າມີເວລາຂອງເຈົ້າໝົດໄປກັບການກິນແຕ່ສິ່ງອື່ນໃດ?'

"ໄພພິບັດຫຼາກໆຄາດໄວ້ລ່ວງໜ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ຂ້ອຍມີອາຍຸພຽງສິບສອງປີເທົ່ານັ້ນເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນຂອງຜົວຂ້ອຍໃນ Nawabganj. ແມ່ເຖົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍອັບອາຍໃນຕອນເຊົ້າ, ຕອນທ່ຽງ, ແລະກາງຄືນກ່ຽວກັບນິໄສການກິນອີມຂອງຂ້ອຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການດຳຂອງນາງເປັນພອນທີ່ປອມຕົວ; ພວກມັນປຸກແນວໂນ້ມທາງວິນຍານທີ່ງົບສະຫງົບຂອງຂ້ອຍ. ເຊົ້າມີໜຶ່ງການເຍາະເຍີ້ຍຂອງນາງແມ່ນໂຫດຮ້າຍຫຼາຍ."

"'ຂ້ອຍຈະພິສູດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໃນໄວໆນີ້,' ຂ້ອຍເວົ້າ, ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດໃສ່ຄົນທີ່ໄວກວ່າ, 'ວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງອາຫານອີກຕາຍໃດທີ່ຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່.'"

"ແມ່ເຖົ້າຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍ. 'ດັງນັ້ນ!' ລາວເວົ້າ, 'ເຈົ້າຈະຢູ່ໄດ້ແນວໃດໂດຍບໍ່ກິນ, ໃນເມື່ອເຈົ້າບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ກິນຫຼາຍເກີນໄປ?'

"ຄຳເວົ້ານີ້ບໍ່ສາມາດຕອບໄດ້! ແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຂງແກ່ນໄດ້ຍຶດໝັ້ນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ. ໃນສະຖານທີ່ທີ່ງົບສະຫງົບ ຂ້ອຍໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງຂ້ອຍ."

"'ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,' ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, 'ກະລຸນາສົ່ງຄູ່ສອນມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ສາມາດສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍອາຫານ.'"

"ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງໄດ້ຕິກລົງມາສູ່ຂ້ອຍ. ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງຄາຖາທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສຸກ, ຂ້ອຍໄດ້ອອກເດີນທາງໄປທີ່ Nawabganj ghat ໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄາ. ໃນລະຫວ່າງທາງຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບປະໂລຫິດຂອງຄອບຄົວຜົວຂອງຂ້ອຍ."

"'ຜູ້ມີກຽດ ທ່ານ, ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ຢ່າງໄວ້ວາງໃຈ ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ ບອກ ຂ້ອຍ ແນວໃດ ໄປຫາ ສິດ ໂດຍບໍ່ມີກຳລັງກິນ."

"ລາວຈ້ອງເບິ່ງຂ້ອຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຕອບ. ໃນທີ່ສຸດລາວກໍເວົ້າດ້ວຍທ່າທາງທີ່ປອບໂຍນ. 'ລູກເອີຍ,' ລາວເວົ້າ, 'ມາວັດຄຳຄືນນີ້; ຂ້ອຍຈະດຳເນີນ ພິທີ ເວດ ພິເສດ ໃຫ້ເຈົ້າ.'"

"ຄຳຕອບທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳຕອບທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຊອກຫາ; ຂ້ອຍສືບຕໍ່ໄປຫາພະ ວິຫານ . ແສງແດດຕອນເຊົ້າສ່ອງລົງມາສ່ອງນ້ຳ; ຂ້ອຍໄດ້ຊຳລະຕົວເອງໃນແມ່ນ້ຳຄົງຄາ, ຄືກັບວ່າເປັນການລິເລີ່ມອັນສັກສິດ. ເມື່ອຂ້ອຍອອກຈາກແຄມແມ່ນ້ຳ, ຜ້າປຽກຂອງຂ້ອຍອ້ອມຮອບຕົວຂ້ອຍ, ທ່າມກາງແສງແດດທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງຂອງມື, ນາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ!"

"'ລູກນ້ອຍທີ່ຮັກ,' ລາວເວົ້າດ້ວຍສຽງແຫ້ງຄວາມເມດຕາສົງສານ, 'ຂ້ອຍແມ່ນຄູທີ່ພຣະເຈົ້າສົ່ງມາທີ່ນີ້ເພື່ອຕອບສະໜອງຄຳອະທິຖານອັນຮີບດ່ວນຂອງເຈົ້າ. ລາວຮູ້ສຶກປະທັບໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງມັນ! ຕັ້ງແຕ່ມືນີ້ເປັນຕົ້ນໄປເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທາງດາວ, ອະຕອມຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບອາຫານຈາກກະແສໄຟຟ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ.'"

ກິຣິ ບາລາ ງຽບລົງ. ຂ້ອຍໄດ້ເອົາດິນສໍ ແລະ ປຶ້ມຂອງທ່ານໄຮທ໌ ແລະ ແປບາງສິ່ງເປັນພາສາອັງກິດເພື່ອໃຫ້ລາວຮູ້.

ໄພ່ບໍລິສຸດໄດ້ເລົ່າເລື່ອງຕໍ່, ສຽງອ່ອນໂຍນຂອງນາງ□□□□ບໍ່ໄດ້ຍິນ. " Ghat ຖືກປະຖົມໄວ້, ແຕ່ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ສ່ອງແສງປົກປ້ອງອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອາບນ້ຳທີ່ຫຼົງທາງມາລົບກວນພວກເຮົາໃນພາຍຫຼັງ. ລາວໄດ້ລິເລີ່ມຂ້ອຍໃຫ້ ເຕັກ ນິກ kria ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຫຼຸດພົ້ນຈາກການເພິ່ງພາອາຫານລວມຂອງມະນຸດ. ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວລວມມີການໃຊ້ ຄາຖາ 46-8 ທີ່ແນ່ນອນ. ແລະ ການຝຶກຫາຍໃຈທີ່ຍາກກວ່າທີ່ຄົນທົ່ວໄປສາມາດເຮັດໄດ້. ບໍ່ມີຢາ ຫຼື ເວດມົນເຂົ້າມາກ່ຽວຂ້ອງ; ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກ kria .

ໃນ ທີ່ ລັກສະນະ ຂອງ ທີ່ ອາເມລິກາ ໜັງສືພິມ ນັກຂ່າວ, WHO ມີ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ສອນແລ້ວ ຂ້ອຍ ຂອງລາວ

ຂັນຕອນ, ຂ້ອຍໄດ້ຖາມ Giri Bala ໃນຫຼາຍເລື່ອງທີ່ຂ້ອຍຄິດວ່າໂລກຈະສົນໃຈ. ນາງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຕໍ່ໄປນີ້ແກ່ຂ້ອຍ ເທື່ອລະໜ້ອຍ:

"ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍມີລູກ; ຫຼາຍປີກ່ອນຂ້ອຍກາຍເປັນແມ່ໝ້າຍ. ຂ້ອຍນອນໜ້ອຍຫຼາຍ, ຍ້ອນວ່າການນອນແລະການ ຕື່ນນອນແມ່ນຄືກັນກັບຂ້ອຍ. ຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິໃນຕອນກາງຄືນ, ເຮັດວຽກປ້ານໃນເວລາກາງເວັນ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດເລັກນ້ອຍຈາກລະດູການໜຶ່ງຫາອີກລະດູການໜຶ່ງ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຈັບປ່ວຍຫຼື ປະສົບກັບພະຍາດໃດໆ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຈັບພຽງເລັກນ້ອຍເມື່ອໄດ້ຮັບບາດເຈັບໂດຍບັງເອີນ. ຂ້ອຍບໍ່ມີການຂັບຖ່າຍ ຂອງຮ່າງກາຍ. ຂ້ອຍສາມາດຄວບຄຸມຫົວໃຈແລະການຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍມັກຈະເຫັນຄູ່ຂອງຂ້ອຍເຊັ່ນ ດຽວກັນກັບຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອື່ນໆໃນວິໄສທັດ."

"ແມ່," ຂ້ອຍຖາມ, "ເປັນຫຍັງແມ່ບໍ່ສອນຄົນອື່ນກ່ຽວກັບວິທີການດຳລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີອາຫານ?"

ຄວາມຫວັງອັນທະເຍີທະຍານຂອງຂ້ອຍສຳລັບປະຊາຊົນຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ອິດຢາກໃນໂລກໄດ້ຖືກ

ທຳລາຍລົງ.

"ບໍ່." ນາງສັ່ນຫົວ. "ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຢ່າງເຂັ້ມງວດຈາກຄູ່ຂອງຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ. ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມ ປາດຖະໜາຂອງລາວທີ່ຈະແຊກແຊງລະຄອນການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊາວກະສິກອນຈະບໍ່ຂອບໃຈຂ້ອຍຖ້າ ຂ້ອຍສອນຄົນຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ດຳລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ກິນ! ໝາກໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນຈະນອນຢູ່ເທິງພື້ນດິນຢ່າງບໍ່ມີ ປະໂຫຍດ. ເບິ່ງຄືວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຄວາມອິດຢາກ, ແລະພະຍາດຕ່າງໆແມ່ນໄຜ່ຂອງກຳມະຂອງພວກ ເຮົາເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດກໍຊຸກຍູ້ພວກເຮົາໃຫ້ຊອກຫາຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດ."

"ແມ່," ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ຊ້າໆ "ຫຍັງ ແມ່ນ ທີ່ ໃຊ້ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ ມີ ໄດ້ ໂດດດ່ຽວ ອອກ ໄປຫາ ສິດ ໂດຍບໍ່ມີ ກິນຢູ່ບໍ່?"

"ເພື່ອພິສູດວ່າມະນຸດແມ່ນວິນຍານ." ໃບໜ້າຂອງນາງສ່ອງແສງດ້ວຍປັນຍາ. "ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂດຍການກ້າວໜ້າອັນສູງສົ່ງ ລາວສາມາດຮຽນຮູ້ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດດ້ວຍແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍອາຫານ."

ໄຜ່ພື້ນໄດ້ຈົມລົງສູ່ສະພາບທີ່ເລິກຊຶ້ງໃນສະມາທິ. ສາຍຕາຂອງນາງໄດ້ແນມເຂົ້າໄປພາຍໃນ; ຄວາມເລິກທີ່ ອ່ອນໂຍນຂອງດວງຕາຂອງນາງກາຍເປັນບໍ່ມີອາລົມສະແດງອອກ. ນາງໄດ້ຖອນຫາຍໃຈອັນແນ່ນອນ, ເຊິ່ງເປັນ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມມື່ນເມົາທີ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈ. ເປັນເວລາໜຶ່ງທີ່ນາງໄດ້ໜີໄປສູ່ໂລກທີ່ບໍ່ມີຄຳ ຖາມ, ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກພາຍໃນ.

ຄວາມມືດຂອງເຂດຮ້ອນໄດ້ຕົກລົງມາ. ແສງໄຟຈາກໂຄມໄຟນ້ຳມັນກາດນ້ອຍໆໄດ້ກະພົບຢ່າງພໍດີເທິງໃບໜ້າຂອງ ຊາວປ້ານຈຳນວນຫຼາຍທີ່ນັ່ງຢູ່ຢ່າງງຽບໆໃນເງົາມືດ. ໝອນແສງໄຟທີ່ລອຍໄປມາ ແລະ ໂຄມໄຟນ້ຳມັນທີ່ຢູ່ໄກໆ ຂອງເຮືອນພັກໄດ້ຖືກແສ່ວລວດລາຍທີ່ສືດໃສເຂົ້າໄປໃນຄືນທີ່ມືດມົວ. ມັນແມ່ນຊົ່ວໂມງທີ່ເຈັບປວດຂອງການຈາກ ກັນ; ການເດີນທາງທີ່ຊ້າໆ ແລະ ໜ້າເບືອລໍຖ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າພັກນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາ.

"ກິຣິ ບາລາ ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ເປັນ ທີ່ ໄຜ່ບຸນ ເປີດແລ້ວ ຂອງນາງ ຕາ, "ກະລຸນາ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ກ ຂອງທີ່ລະມຶກ ແຖບ ຂອງ ໜຶ່ງ ຂອງ ຂອງເຈົ້າ

". ສາຣີ

ບໍ່ດົນນາງກໍກັບມາພ້ອມກັບຜ້າໄໝເບນາເຣສ, ໂດຍຍືນມັນອອກມາໃນມືຂອງນາງ ໃນຂະນະທີ່ນາງກໍກົມ ຫົວລົງກັບພື້ນດິນຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ແມ່," ຂ້ອຍ ກ່າວວ່າ ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖື "ແທນທີ່ຈະ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ສຳຜັດ ຂອງເຈົ້າ ເປັນເຈົ້າຂອງ ໄດ້ຮັບພອນ ຕື່ນ!"

46-1 : ໃນ ພາກເໜືອ ເບງກາລ.

46-2 : ຮ. ຮ. ທ່ານ ປິເຈ ຈັນ ມາຮາບ ຕອນນີ້ ຕາຍແລ້ວ. ຂອງລາວ ຄອບຄົວ ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ ຄອບຄອງ ບາງ ອັນ ບັນທຶກ ຂອງ ທີ່ ຂອງມະຫາຣາຊາ ການສືບສວນສາມຄັ້ງຂອງ Giri Bala.

46-3 : ຜູ້ຍິງ ໂຍຄະ.

46-4 : "ເຄື່ອງລົບ" ຂອງ ອຸປະສັກ" ທີ່ ພະເຈົ້າ ຂອງ ດີ ໂຊກຊະຕາ.

46-5 : ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໃຊ້ແລ້ວ ໄປຫາ ເວົ້າວ່າ: "ການ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີ ມອບໃຫ້ ພວກເຮົາ ທີ່ ໝາກໄມ້ ຂອງ ທີ່ ດີ ໂລກ. ພວກເຮົາ ຄື ໄປຫາ ເຫັນ ຂອງພວກເຮົາ ອາຫານ, ໄປຫາ ກິນ ມັນ, ເພື່ອຊົມມັນ - ຊາວອິນດູ ກໍມັກແຕ່ມັນຄືກັນ!" ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສົນໃຈ ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ມັນເຊັ່ນກັນ, ຖ້າບໍ່ມີໃຜຢູ່ໃນງານລ້ຽງອາຫານ!

46-6 : ທ່ານ ໄຮທ໌ ຍັງ ໄດ້ເອົາ ເຄື່ອນທີ່ ຮູບພາບ ຂອງ ສີ ຍຸກເຕສະວາຣ ໃນລະຫວ່າງ ຂອງລາວ

ສຸດທ້າຍ ລະດູໝາວ ວັນອາລຸນ ງານບຸນ ໃນ Serampore. 46-7: "ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກິນແມ່ນລ້ຽງສີ; ອາຫານ

ຂອງພວກເຮົາມີປະລິມານພະລັງງານຫຼາຍ," ດຣ. George W. Crile ຈາກ Cleveland ໄດ້ກ່າວຕໍ່ ການເຕົ້າໂຮມ ຂອງ ທາງການແພດ ຜູ້ຊາຍ ໃນ ພຶດສະພາ 17, 1933 ໃນ ເມມຟິສ. "ອັນນີ້ ສຳຄັນຫຼາຍ ລ້ຽງສີ, ເຊິ່ງ ການປ່ອຍ ໄຟຟ້າ ກະແສນີ້"

ສຳລັບວົງຈອນໄຟຟ້າຂອງຮ່າງກາຍ, ລະບົບປະສາດ, ແມ່ນໄດ້ຮັບອາຫານຈາກລ້ຽງສີຂອງດວງອາທິດ. ດຣ. ຄຣິລ ກ່າວວ່າ, ອະຕອມແມ່ນລະບົບສຸລິຍະ. ອະຕອມ ແມ່ນ ທີ່ ພາຫະນະ ນັ້ນ ແມ່ນ ເຕັມແລ້ວ ດ້ວຍ ແສງ ຕາເວັນ ຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວ ເປັນ ສະນັ້ນ ຫຼາຍ ມ້ວນ ສະປຣິງ. ເຫຼົ່ານີ້ ຈຳນວນນັບບໍ່ຖ້ວນ ອະຕອມຢູ່ ພະລັງງານຖືກດູດຊຶມເປັນອາຫານ. ເມື່ອຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ, ພາຫະນະທີ່ເຄັ່ງຕຶງເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງກໍຄືອະ ຕອມ, ຈະຖືກປ່ອຍອອກມາໃນໂປຣໂຕພລາຊິມຂອງຮ່າງກາຍ, ທີ່ ຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຄື່ອງເຟີນີເຈີ ໃໝ່ ສານເຄມີ ພະລັງງານ, ໃໝ່ ໄຟຟ້າ ກະແສນີ້. ຂອງເຈົ້າ ຮ່າງກາຍ ແມ່ນ ເຮັດ ຂຶ້ນ ຂອງ ດັ່ງກ່າວ ດຣ. ຄຣິລ "' . ກ່າວ. 'ພວກມັນແມ່ນກ້າມຊີ້ນ, ສະໝອງ, ແລະອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກເຊັ່ນ: ຕາ ແລະ ຫູ

ມືໜຶ່ງ ນັກວິທະຍາສາດ ຈະ ຄົ້ນພົບ ແນວໃດ ຜູ້ຊາຍ ສາມາດ ສຶດ ໂດຍກົງ ໃນ ແສງຕາເວັນ ພະລັງງານ. "ຄ ລໍໂຣຟິວ ແມ່ນ ທີ່ ເທົ່ານັ້ນ ສານ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໃນທຳມະຊາດ ນັ້ນ ບາງຢ່າງ ຄອບຄອງ ທີ່ ພະລັງ ໄປຫາ ກະທຳ ເປັນ ກ ແສງແດດ ກັບດັກ," ວິລລຽມ ລ. ລໍເຣນສ໌ ຂຽນ ໃນ ທີ່ ໃໝ່ ຢອກ *Times* . "ມັນ 'ຈັບ' ພະລັງງານຂອງ ແສງແດດ ແລະ ເກັບມັນໄວ້ໃນພືດ. ຖ້າບໍ່ມີສິ່ງນີ້ ຊີວິດກໍບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພະລັງງານທີ່ພວກ ເຮົາຕ້ອງການສຳລັບການດຳລົງຊີວິດຈາກພະລັງງານແສງຕາເວັນທີ່ເກັບໄວ້ໃນອາຫານພືດທີ່ພວກເຮົາກິນ ຫຼື ". ໃນເນື້ອໜັງຂອງສັດທີ່ກິນພືດ

ເທ ພະລັງງານ ພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບ ຈາກ ຖ່ານຫີນ ຫຼື ນ້ຳມັນ ແມ່ນ ແສງຕາເວັນ ພະລັງງານ ຕິດຢູ່ ໂດຍ ທີ່ ຄລໍ ໂຣຟິວ ໃນ ພຶດ ຊີວິດ ລ້ານ ຂອງ ປີ ກ່ອນໜ້ານີ້. ພວກເຮົາ ດຳລົງຊີວິດໂດຍອາໄສແສງແດດຜ່ານອົງການຂອງ ". ຄລໍໂຣຟິວ

ມີພະລັງ ສັນສະເທືອນ ສວດມົນ ເທ ຕາມຕົວອັກສອນ ການແປພາສາ ຂອງ ສັນສະກິດ ຄາຖາ :46-8 ແມ່ນ "ເຄື່ອງມື ຂອງ ຄິດວ່າ," ທີ່ມີຄວາມໝາຍ ທີ່ ເໝາະສົມ, ບໍ່ໄດ້ຍິນ ສຽງ ເຊິ່ງ ເປັນຕົວແທນ ໜຶ່ງ ລັກສະນະ ຂອງ ການສ້າງ; ເມື່ອ ມີສຽງຮ້ອງ ເປັນ ພະຍາງ, ກ ຄາຖາ ປະກອບເປັນ ກ ຄຳສັບຫົວໄປ. ພະລັງ .ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງສຽງແມ່ນມາຈາກ AUM, "ຄຳສັບ" ຫຼື ສຽງຮີມທີ່ສ້າງສັນຂອງມໍເຕີຈັກກະວານ

ຂ້ອຍ ກັບຄືນ ເຖິງ ເທ ທິດຕາເວັນຕົກ

"ຂ້ອຍໄດ້ສອນໂຍຄະຫຼາຍຄັ້ງໃນປະເທດອິນເດຍ ແລະ ອາເມລິກາ; ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງຍອມຮັບວ່າ, ໃນຖານະທີ່ເປັນຄົນອິນດູ, ຂ້ອຍມີຄວາມຍິນດີເປັນພິເສດທີ່ໄດ້ສອນຫ້ອງຮຽນສໍາລັບນັກຮຽນພາສາອັງກິດ."

ສະມາຊິກຫ້ອງຮຽນລອນດອນຂອງຂ້ອຍຫົວຂວັນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ; ບໍ່ມີຄວາມຮຸ້ນວາຍທາງການເມືອງທີ່ເຄີຍມາລົບກວນ ສັນຕິພາບດ້ານໂຍຄະຂອງພວກເຮົາ.

ປະເທດອິນເດຍຕອນນີ້ເປັນຄວາມຊົງຈໍາອັນສັກສິດ. ມັນແມ່ນເດືອນກັນຍາ ປີ 1936; ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ປະເທດອັງກິດ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄໍາສັນຍາທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ສິບຫົກເດືອນກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອບັນຍາຍອີກຄັ້ງຢູ່ລອນດອນ.

ປະເທດອັງກິດກໍເປີດຮັບຂໍ້ຄວາມໂຍຄະທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດສະໄໝເຊັ່ນກັນ. ນັກຂ່າວ ແລະ ຊ່າງພາບຂ່າວ ໄດ້ພາກັນມາຢ້ຽມຢາມຫ້ອງພັກຂອງຂ້ອຍທີ່ Grosvenor House. ສະພາແຫ່ງຊາດອັງກິດຂອງໂລກ

ອົງການ Fellowship of Faiths ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມໃນວັນທີ 29 ກັນຍາ ທີ່ໂບດ Congregational ຂອງ Whitefield ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຜູ້ຊົມໃນຫົວຂໍ້ສຳຄັນທີ່ວ່າ "ສັດທາໃນ Fellowship ອາດຈະຊ່ວຍຊີວິດອາລະຍະທຳໄດ້ແນວໃດ." ການບັນຍາຍເວລາແປດໂມງທີ່ Caxton Hall ໄດ້ດຶງດູດຝູງຊົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຊິ່ງໃນສອງຄືນມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍລຳຖ່າຍຢູ່ໃນຫ້ອງປະຊຸມ Windsor House ສຳລັບການສົນທະນາຄັ້ງທີສອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເວລາເກົ້າໂມງເຄິງ. ຫ້ອງຮຽນໂຍຄະໃນອາທິດຕໍ່ມາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈົນທ່ານ Wright ຕ້ອງຈັດການຍ້າຍໄປຫ້ອງໂຖງອື່ນ.

ຄວາມດູໝັ່ນຂອງຊາວອັງກິດມີການສະແດງອອກທີ່ໜ້າຊົມເຊີຍໃນສາຍພົວພັນທາງວິນຍານ. ນັກສຶກສາໂຍຄະລອນດອນໄດ້ຈັດຕັ້ງຕົນເອງຢ່າງຈົບຮັກພັກດີ, ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປ, ເຂົາໄປໃນສູນ Self-Realization Fellowship, ໂດຍຈັດກອງປະຊຸມສະມາທິຂອງເຂົາເຈົ້າທຸກໆອາທິດຕະຫຼອດປີສົງຄາມທີ່ຂົມຂຶ້ນ.

ອາທິດທີ່ໜ້າຈິດຈຳໃນປະເທດອັງກິດ; ຫຼາຍມື້ແຫ່ງການທ່ຽວຊົມສະຖານທີ່ຕ່າງໆໃນລອນດອນ, ຈາກນັ້ນກໍ່ຜ່ານຊົນນະບົດທີ່ສວຍງາມ. ທ່ານ Wright ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລົດ Ford ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມບ່ອນເກີດແລະ ບ່ອນຝັງສົບຂອງນັກກະວີ ແລະ ວິລະຊົນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປະຫວັດສາດອັງກິດ.

ງານລ້ຽງນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ລ່ອງເຮືອຈາກ Southampton ໄປອາເມລິກາໃນທ້າຍເດືອນຕຸລາ ໂດຍເຮືອ *Bremen*. ອະນຸສາວະລີເສລີພາບທີ່ສະຫງ່າງາມໃນທ່າເຮືອນິວຢອກ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມສຸກທາງອາລົມມາບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄໍຂອງນາງສາວ Bletch ແລະທ່ານ Wright ຮູ້ສຶກອົບອຸ່ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເອງຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນນຳອີກ.

ເຮືອ Ford, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍເລັກນ້ອຍຈາກການຕໍ່ສູ້ກັບດິນບູຮານ, ຍັງຄົງແຂງແຮງ; ດຽວນີ້ມັນໄດ້ກ່າວໄປສູ່ການເດີນທາງຂ້າມທະວີບໄປລັດ California. ໃນທ້າຍປີ 1936, ເຫັນບໍ່! ພູເຂົາ Washington.

ວັນພັກທ້າຍປີໄດ້ຖືກສະເຫຼີມສະຫຼອງທຸກໆປີຢູ່ທີ່ສູນກາງ Los Angeles ດ້ວຍການນັ່ງສະມາທິເປັນກຸ່ມແປດຊົ່ວໂມງໃນວັນທີ 24 ທັນວາ (ວັນຄຣິສຕມາສທາງວິນຍານ), ຕິດຕາມດ້ວຍງານລ້ຽງໃນມື້ຕໍ່ມາ (ວັນຄຣິສຕມາສທາງສັງຄົມ). ງານບຸນໃນປີນີ້ໄດ້ຮັບການເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການມີໜ້າຂອງເພື່ອນຮັກ ແລະ ນັກຮຽນຈາກເມືອງທີ່ຫ່າງໄກທີ່ໄດ້ມາຮອດເພື່ອຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວທັງສາມຄົນກັບບ້ານ.

ງານລ້ຽງວັນຄຣິສຕມາສລວມມີອາຫານແຊບໆທີ່ນຳມາເປັນເວລາໜຶ່ງໝື່ນຫ້າພັນໄມລ໌ສຳລັບໂອກາດອັນດີງາມນີ້: ເຫັດ *gucchi* ຈາກ Kashmir, *rasagulla* ກະປ໋ອງ ແລະ ເນືອໝາກມ່ວງ, ຂະໝົມປັງ *papar*, ແລະ ນ້ຳມັນຂອງ ດອກໄມ້ *keora* ຂອງອິນເດຍ ທີ່ມີລົດຊາດກະແລ້ມຂອງພວກເຮົາ. ຕອນແລງພວກເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ອ້ອມຮອບຕື້ນຄຣິສຕມາສຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ, ເຕົ້າໄຟຢູ່ໃກ້ໆນັ້ນກໍ່ດັງປະກາຍດ້ວຍທ່ອນໄມ້ໄຊເປຣສທີ່ມີກິ່ນຫອມ.

ເວລາຂອງຂວັນ! ຂອງຂວັນຈາກມຸມໂລກທີ່ໄກສຸດ - ປາແລດສະຕິນ, ອີຢິບ, ອິນເດຍ, ອັງກິດ, ຝຣັ່ງ, ອິຕາລີ. ທ່ານ Wright ໄດ້ນັບລຳຕື່ນຢູ່ແຕ່ລະຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ຕ່າງປະເທດຢ່າງໜັກໜ່ວງປານໃດ, ຈົນບໍ່ມີມືທີ່ລັກຊັບສົມບັດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຄົ້ນຫາໃນອາເມລິກາ! ແຜ່ນປ້າຍຂອງຕື້ນໝາກກອກສັກສິດຈາກດິນແດນສັກສິດ, ເຊືອກຜູກທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ປັກແສ່ວຈາກປະເທດແບນຊິກ ແລະ ໂຮນລັງ, ພົມປູພື້ນເປີເຊຍ, ຜ້າພັນຄໍແບບ Kashmiri ທີ່ຫໍຢ່າງປະນີດ, ຖາດໄມ້ຈັນຫອມທີ່ຍື່ນຍິ່ງຈາກ Mysore, ຫີນ "ຕາງົວ" ຂອງ Shiva ຈາກແຂວງກາງ, ຫຼຽນອິນເດຍເກົ່າຂອງລາຊະວົງທີ່ຫຼົບໜີໄປດົນນານ, ແຈກັນ ແລະ ຈອກທີ່ປະດັບດ້ວຍເພັດພອຍ, ຮູບຈຳລອງຂະໜາດນ້ອຍ, ຜ້າພົມ, ເຄື່ອງຫອມ ແລະ ນ້ຳຫອມຂອງວັດ, ລວດລາຍຝ້າຍ *Swadeshi*, ວຽກງານແລັກເກີ, ຮູບແກະສະຫຼັກງາງຊ້າງ Mysore, ເກີບແຕະເປີເຊຍທີ່ມີນິວຕິນຍາວທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ຫນັງສືໃບລານທີ່ມີໄຟສ່ອງສະຫວ່າງເກົ່າແກ່, ຜ້າກຳມະຍີ, ຜ້າໂບຣເຄດ, ໝວກ Gandhi, ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ, ກະເບືອງ, ຜ້າທອງເຫຼືອງ, ຜ້າປູພື້ນອະທິຖານ - ຂອງ ສາມທະວີບ!

ໜຶ່ງ ໂດຍ ໜຶ່ງ ຂ້ອຍ ແຈກຢາຍ ທີ່ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ ຫໍແລ້ວ ແພັກເກດ ຈາກ ທີ່ ມະຫາສານ ກອງ ພາຍໃຕ້ ທີ່ ຕື່ນໄມ້.

"ຊິດສະເຕີ ເກຢານາມາຕາ!" ຂ້ອຍໄດ້ຍືນກ່ອງຍາວໃຫ້ຜູ້ຍິງອາເມລິກາຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ມີໃບໜ້າອ່ອນໂຍນ ແລະ ມີສະຕິຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຜູ້ທີ່ເຄີຍຮັບຜິດຊອບຢູ່ທີ່ພູເຂົາວໍຊິງຕັນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຢູ່. ນາງໄດ້ຍົກ ຜ້າເຊັດ ໂຕສີທອງຂຶ້ນຈາກເຈ້ຍເຊັດມື.

"ຂອບໃຈ ເຈົ້າ, ທ່ານ; ມັນ ນຳມາ ທີ່ ງານປະກວດ ຂອງ ອິນເດຍ ກ່ອນ ຂອງຂ້ອຍ ຕາ."

"ທ່ານດິກກິນສັນ!" ກ່ອງຕໍ່ໄປມີຂອງຂວັນທີ່ຂ້ອຍຊືມາຈາກຕະຫຼາດຄາວຄັສຕາ. "ທ່ານດິກກິນສັນຄົງຈະມັກອັນນີ້," ຂ້ອຍຄິດໃນເວລານັ້ນ. ທ່ານດິກກິນສັນເປັນສາວິກທີ່ຮັກແພງ, ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມງານບຸນຄຣິສມາສທຸກໆຄັ້ງນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງຕັ້ງພູເຂົາວໍຊິງຕັນໃນປີ 1925. ໃນງານສະເຫຼີມສະຫຼອງປະຈຳປີຄັ້ງທີ 11 ນີ້, ລາວຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ກຳລັງແກ້ໂບຂອງ ກ່ອງນ້ອຍໆຮູບສີ່ຫຼ່ຽມຂອງລາວ.

"ຈອກເງິນ!" ລາວພະຍາຍາມດຶດດ້ານອາລົມ, ແລະແນມເບິ່ງຂອງຂວັນ, ຈອກດຶມສູງ. ລາວນັ່ງຢູ່ຫ່າງໆ, ເບິ່ງຄືວ່າລາວມືນງົງ. ຂ້ອຍຍືມໃຫ້ລາວດ້ວຍຄວາມຮັກກ່ອນທີ່ຈະສືບຕໍ່ບິດບາດຂອງຂ້ອຍເປັນຊານຕ້າຄລອສ.

ຕອນແລງຂອງການຫຼັ່ງອະສຸກິໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການອະທິຖານຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ຂອງຂວັນທັງປວງ; ຫຼັງຈາກນັ້ນກຸ່ມຄົນໄດ້ຮ້ອງເພງຄຣິສມາສ.

ທ່ານ ດິກກິນສັນ ແລະ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ການສົນທະນາ ຮ່ວມກັນ ບາງຄັ້ງຄາວ ຕໍ່ມາ.

"ທ່ານ," ລາວເວົ້າ, "ກະລຸນາໃຫ້ຂ້ອຍຂອບໃຈທ່ານສຳລັບຈອກເງິນດຽວນີ້. ຂ້ອຍຫາຄຳເວົ້າບໍ່ໄດ້ໃນຄືນວັນຄຣິດສະມາດ."

"ຂ້ອຍ ນຳມາ ທີ່ ຂອງຂວັນ ໂດຍສະເພາະ ສຳລັບ ເຈົ້າ."

"ເປັນເວລາສີສິບສາມປີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ລໍຖ້າຈອກເງິນນັ້ນ! ມັນເປັນເລື່ອງຍາວ, ເລື່ອງທີ່ຂ້ອຍເຊື່ອງຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ." ທ່ານດິກກິນສັນເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມອາຍ. "ການເລີ່ມຕົ້ນແມ່ນໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ: ຂ້ອຍກຳລັງຈົມນ້ຳ. ອ້າຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍູ້ຂ້ອຍລົງໄປໃນສະລອຍນ້ຳສູງສືບຫ້າຝຸດໃນເມືອງນ້ອຍໆໃນລັດເນບຣາສກາຢ່າງຫຼິ້ນໆ. ຕອນນັ້ນຂ້ອຍອາຍຸພຽງຫ້າປີ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຈະຈົມລົງໄປໃຕ້ນ້ຳເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແສງໄຟຫຼາຍສີທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ, ເຕັມໄປດ້ວຍພື້ນທີ່ທີ່ໝົດ. ຢູ່ທາມກາງນັ້ນແມ່ນຮູບຮ່າງຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ມີສາຍຕາທີ່ສະຫງົບ ແລະ ຮອຍຍິມທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື. ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກຳລັງຈົມລົງເປັນຄັ້ງທີສາມເມື່ອເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຂອງອ້າຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ງໍຕົນວິວໂລສູງບາງໆລົງໃນນ້ຳທີ່ຕ່ຳຈົນຂ້ອຍສາມາດຈັບມັນໄດ້ດ້ວຍນິວມືທີ່ໝົດຫວັງຂອງຂ້ອຍ. ພວກເດັກຊາຍໄດ້ຍົກຂ້ອຍຂຶ້ນຝັ່ງ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ ການປົນປົວເບື້ອງຕົ້ນແກ່ຂ້ອຍຢ່າງສຳເລັດຜົນ.

"ສິບສອງປີຕໍ່ມາ, ຕອນຂ້ອຍຍັງໜຸ່ມອາຍຸສິບເຈັດປີ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຊິຄາໂກກັບແມ່ຂອງຂ້ອຍ. ມັນແມ່ນປີ 1893; ກອງປະຊຸມລັດຖະສະພາໂລກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່. ແມ່ແລະຂ້ອຍກຳລັງຍ່າງລົງໄປຕາມຖະໜົນສາຍຫຼັກ, ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ເຫັນແສງໄຟອັນສະຫວ່າງສະໄຫວອີກຄັ້ງ. ຫ່າງອອກໄປສອງສາມກ້າວ, ຍ່າງໄປຕາມທາງຢ່າງສະບາຍໆ, ແມ່ນ... ຊາຍຄົນດຽວກັນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນໃນພາບນິມິດຫຼາຍປີກ່ອນ. ລາວໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃກ້ຫໍປະຊຸມໃຫຍ່ແລະຫາຍຕົວໄປ ພາຍໃນປະຕູ.

ທ່ານ ອີ. ອີ. ດິກກິນສັນ ຂອງ ລອສ ແອນເຈລິສ; ລາວ ຊອກຫາ ກ ເງິນ ຈອກ

ສີ ບຸກເຕສະວາຣ ແລະ ຕົວຂ້ອຍເອງ ໃນ ກັລຄັດຕາ, 1935. ລາວ ແມ່ນ ແບກຫາບ ທີ່ ຂອງຂວັນ ຄັນ ຮົມ

ກຸ່ມນັກຮຽນ ແລະ ຄູອາຈານຂອງ Ranchi ຖ່າຍຮູບກັບມະຫາອາຊາແຫ່ງ Kasimbazar (ຢູ່ກາງ, ໃນຊຸດສີຂາວ). ໃນປີ 1918 ລາວໄດ້ມອບພະລາຊະວັງ Kasimbazar ຂອງລາວ ແລະ ທີ່ດິນຊາວ ຫ້າເຄີໃນ Ranchi ເປັນສະຖານທີ່ຖາວອນສຳລັບໂຮງຮຽນໂຍຄະສຳລັບເດັກຊາຍຂອງຂ້ອຍ.

"ແມ່, ຂ້ອຍ ຮ້ອງໄຫ້, ວ່າ ແມ່ນ ທີ່ ຜູ້ຊາຍ WHO ປາກົດຂຶ້ນ ທີ່ ທີ່ ເວລາ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ກຳລັງຈົມນ້ຳ!

"ຂ້ອຍ ແລະ ລາວຝ້າວເຂົ້າໄປໃນອາຄານ; ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນນັ່ງຢູ່ເທິງເວທີບັນຍາຍ. ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າລາວແມ່ນ Swami Vivekananda ຂອງອິນເດຍ." **47-1** ຫຼັງຈາກລາວໄດ້ບັນຍາຍທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນແລ້ວ, ຂ້ອຍກໍໄດ້ໄປພົບ ລາວ. ລາວຍິນໃຫ້ຂ້ອຍຢ່າງສຸພາບ, ຄືກັບວ່າພວກເຮົາເປັນເພື່ອນເກົ່າ. ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍຫຼາຍຈົນບໍ່ຮູ້ຈະສະແດງອອກ ຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ, ແຕ່ໃນໃຈຂ້ອຍຫວັງວ່າລາວຈະສະເໜີໃຫ້ເປັນຄູສອນຂອງຂ້ອຍ. ລາວອ່ານຄວາມຄິດຂອງ ຂ້ອຍໄດ້.

"ບໍ່, ລູກເອີຍ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄູສອນຂອງເຈົ້າ.' ວິເວກນັ້ນດາ ຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍສາຍຕາທີ່ສວຍງາມ ແລະ ເຈາະເລິກ ເຂົ້າໄປໃນຕົວຂ້ອຍເອງ. 'ຄູສອນຂອງເຈົ້າຈະມາພາຍຫຼັງ. ລາວຈະມອບຈອກເງິນໃຫ້ເຈົ້າ.' ຫຼັງຈາກຢຸດໄປໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ລາວເວົ້າຕື່ມ, ຍິນວ່າ, 'ລາວຈະຖອກເທພອນໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍກວ່າທີ່ເຈົ້າສາມາດຖືໄດ້ໃນຕອນນີ້.'

"ຂ້ອຍອອກຈາກຊີຄາໂກໃນອີກສອງສາມມື້," ທ່ານດິກກິນສັນກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນວິເວກນັ້ນດາຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່ອີກເລີຍ. ແຕ່ທຸກໆຄຳເວົ້າທີ່ລາວເວົ້າອອກມານັ້ນຖືກຂຽນໄວ້ຢ່າງບໍ່ມີວັນລືມຢູ່ໃນສະຕີຂອງຂ້ອຍ. ຫຼາຍປີ ຜ່ານໄປ; ບໍ່ມີຄູສອນໃດປະກົດຕົວ. ຄືນໜຶ່ງໃນປີ 1925 ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງ ຄູສອນຂອງຂ້ອຍມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ສອງສາມຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍກໍຕື່ນຈາກການນອນຫລັບດ້ວຍທ່ານອາທິດອັນໂຍນ. ວົງດິນຕີຂອງເທວະດາທີ່ຖືຊຸ່ຍແລະເຄື່ອງດົນຕີອື່ນໆໄດ້ມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ຫຼັງຈາກເຕີມເຕີມອາກາດດ້ວຍດິນຕີທີ່ຮຸ່ງ ເຮືອງ, ທູດສະຫວັນກໍຄ່ອຍໆຫາຍໄປ.

"ໃນຄຳຄືນຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການບັນຍາຍຂອງເຈົ້າທີ່ນີໃນ Los Angeles ເປັນເທື່ອທຳອິດ, ແລະຮູ້ໃນ ຕອນນັ້ນວ່າຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳຕອບແລ້ວ."

ພວກເຮົາ ຍິນ ທີ່ ແຕ່ລະອັນ ອື່ນໆ ໃນ ຄວາມງຽບ.

"ເປັນເວລາສິບເອັດປີແລ້ວທີ່ຂ້ອຍເປັນ ສາວິກ *Kriya Yoga* ຂອງເຈົ້າ," ທ່ານ Dickinson ກ່າວຕໍ່ໄປ. "ບາງຄັ້ງ ຂ້ອຍສົ່ງໂສກຽວກັບຈອກເງິນ; ຂ້ອຍເກືອບຈະເຊື່ອຕົວເອງວ່າຄຳເວົ້າຂອງ Vivekananda ເປັນພຽງຄຳອຸປະມາ ເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ໃນຄືນວັນຄຣິດສະມາດ, ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຍືນກ່ອງສີຫຼ້ຽມໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຂ້າງຕື້ນໄມ້, ຂ້ອຍ ເຫັນ, ສຳລັບ ທີ່ ທີ່ສາມ ເວລາ ໃນ ຂອງຂ້ອຍ ຊີວິດ, ທີ່ ຄືກັນ ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ ແຟລດ ຂອງ ແສງສະຫວ່າງ. ໃນ ອີກອັນໜຶ່ງ

ກຳລັງຫລຽວເບິ່ງຂອງຂວັນຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງ Vivekananda ໄດ້ຄາດການໄວ້ລ່ວງໜ້າສຳລັບຂ້ອຍ 43 ປີ
ກ່ອນໜ້ານີ້ - ຈອກເງິນ!"

.ເຫ ຫົວໜ້າ ສານຸສິດ ຂອງ ທີ ເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ ນາຍ ສີ ຣາມາກຣິສນະ :47-1

ບົດ: 48

ທີ ເອັນຊິນິຕາສ ໃນ ລັດຄາລິຟໍເນຍ

"ເປັນເລື່ອງແປກໃຈຫຼາຍ, ທ່ານ! ໃນຊ່ວງທີ່ທ່ານບໍ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງວັດ Encinitas ນີ້; ມັນເປັນ
ຂອງຂວັນ 'ຕ້ອນຮັບກັບບ້ານ'!" ຊິດສະເຕີ Gyananama ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ນຳພາຂ້ອຍຜ່ານປະຕູຮົວ ແລະ
ຂຶ້ນໄປຕາມ ທາງຍ່າງທີ່ມີຮົ່ມໄມ້.

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນອາຄານທີ່ຍືນອອກມາຄືກັບເຮືອດຳນ້ຳສີຂາວໃຫຍ່ໄປຫານ້ຳເຄັມສີຟ້າ. ທຳອິດເວົ້າບໍ່ອອກ, ຈາກນັ້ນດ້ວຍ
ຄຳວ່າ "ໂອ້ຍ!" ແລະ "ອາ!", ສຸດທ້າຍດ້ວຍຄຳສັບທີ່ພຽງພໍຂອງມະນຸດກ່ຽວກັບຄວາມສຸກແລະຄວາມກະຕັນຍູ, ຂ້ອຍ
ໄດ້ກວດເບິ່ງອາສາຮາມ - ຫ້ອງທີ່ໃຫຍ່ຜິດປົກກະຕິສືບຫົກຫ້ອງ, ແຕ່ລະຫ້ອງໄດ້ຖືກຕຶກແຕ່ງຢ່າງມີສະເໝີ.

ຫ້ອງໂຖງກາງທີ່ສະຫງ່າງາມ, ມີປ່ອງຢ້ຽມສູງເທົ່າເພດານ, ມອງເຫັນແທ່ນບູຊາທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຍ້າ,
ມະຫາສະໝຸດ, ຫ້ອງຟ້າ - ດິນຕີປະສົມສີມໍລະກົດ, ໂອປານ, ແລະ ໄພລິນ. ເຕົາໄຟຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງຫ້ອງໂຖງ
ມີຮູບຊົງຂອງ ລາຫິຣິ ມະຫາສາຍາ ທີ່ກຳລັງຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ຢູ່ເທິງສະຫວັນປາຊີຟິກອັນໄກນີ້.

ຢູ່ທາງລຸ່ມຂອງຫ້ອງໂຖງ, ສ້າງຂຶ້ນໃນໜ້າຜາ, ມີຖ້ຳສະມາທິສອງແຫ່ງທີ່ໂດດດ່ຽວປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຂອງຫ້ອງຟ້າ ແລະ ທະເລ. ລະບຽງ, ມຸມອາບແດດ, ສວນໝາກໄມ້ຫຼາຍເຮັກຕາ, ປ່າຢູຄາລິຟໍເນຍ, ເສັ້ນທາງປູດ້ວຍ
ຫີນທີ່ນຳໄປສູ່ດອກກຸຫຼາຍ ແລະ ດອກລີລີໄປຫາສວນທີ່ງົບປະຫງົບ, ຂຶ້ນໂດຍລາຍງາມທີ່ສຸດລົງດ້ວຍຫາດຊາຍທີ່
ໂດດດ່ຽວ ແລະ ນ້ຳທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ! ຄວາມຝັນເຄີຍເປັນຮູບປະທຳຫຼາຍຂຶ້ນບໍ່?

"ຂໍໃຫ້ຈິດວິນຍານທີ່ດີ, ວິລະຊິນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂອງໄພ່ພົນມາຫີນີ້," ອ່ານວ່າ "ຄຳອະທິຖານເພື່ອທີ່ຢູ່ອາໄສ,"
ຈາກ *Zend-Avesta*, ຕິດຢູ່ປະຕູວັດແຫ່ງໜຶ່ງ, "ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາໄປຄຽງຄູ່ກັບພວກເຮົາ, ໃຫ້ຄຸນງາມ
ຄວາມດີໃນການປົນປົວຂອງຂອງຂວັນທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພວກເຂົາແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ, ໄກຄືກັບແມ່
ນ້ຳ, ສູງຄືກັບດວງອາທິດ, ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະນຸດທີ່ດີກວ່າ, ເພື່ອການເພີ່ມຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ລັດສະໝີພາບ."

"ຂໍໃຫ້ການເຊື່ອຟັງເອົາຊະນະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງພາຍໃນເຮືອນຫຼັງນີ້; ຂໍໃຫ້ສັນຕິພາບມີໄຊຊະນະເໝືອຄວາມບໍ່
ສະຫງົບຢູ່ຫີນີ້; ຈິດໃຈທີ່ມີອິດສະຫຼະເໝືອຄວາມໂລບ, ຄຳເວົ້າທີ່ຈິງໃຈເໝືອການຫຼອກລວງ, ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື
ເໝືອການຄູກູກ. ເພື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະຍົກສູງ, ຂໍໃຫ້
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບເຊັ່ນກັນ; ແລະໂອ້ແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ

ພຣະອົງ, ແລະຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ, ເຂົ້າໃກ້, ມາອ້ອມຮອບພຣະອົງ, ແລະປັນຈຸເຖິງພຣະອົງ."

ທັງໝົດ ມີດຕະພາບ!"

ເມືອງ Encinitas, ລັດ California, ມີວິວທິວທັດທີ່ສວຍງາມຂອງມະຫາສະໝຸດປາຊີຟິກ.
ອາຄານຫຼັກ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພື້ນທີ່ຂອງ Self-Realization Fellowship

ອາສາສາມສະມາຄົມເພື່ອການຮັບຮູ້ຕົນເອງນີ້ໄດ້ຮັບການເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຍ້ອນຄວາມເຮືອເພື່ອແຜ່ຂອງສານຸສິດຊາວອາເມລິກາຈຳນວນໜຶ່ງ, ນັກທຸລະກິດຊາວອາເມລິກາທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງບໍ່ມີວັນສິນສຸດຜູ້ທີ່ຍັງຊອກຫາເວລາທຸກໆມື້ສຳລັບ *Kriya Yoga* ຂອງເຂົາເຈົ້າ . ບໍ່ມີຄຳເວົ້າໃດໆກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງອາສາສາມໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມາຮອດຂັ້ນໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຂອງຂ້ອຍໃນປະເທດອິນເດຍແລະເອີຣົບ. ຄວາມປະຫຼາດໃຈ, ຄວາມປິຕິຍິນດີ!

ໃນຊ່ວງປີຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍຢູ່ອາເມລິກາ, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາຊາຍຝັ່ງທະເລຂອງລັດຄາລິຟໍເນຍເພື່ອຊອກຫາສະຖານທີ່ນ້ອຍໆສຳລັບເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດແຄມທະເລ; ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂ້ອຍພົບສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ, ອຸປະສັກບາງຢ່າງກໍ່ເກີດຂຶ້ນມາຂັດຂວາງຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ. ຕອນນີ້ຂ້ອຍກຳລັງເບິ່ງພື້ນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງເມືອງ Encinitas, **48-1** ດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມສຳເລັດຢ່າງງ່າຍດາຍຂອງຄຳທຳນາຍທີ່ດິນນານມາແລ້ວຂອງ ສີ ຍຸກເສສວາຣ ທີ່ວ່າ: "ອາສາສະສານຢູ່ແຄມມະຫາສະໝຸດ."

ສອງສາມເດືອນຕໍ່ມາ, ວັນ Easter ປີ 1937, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນການຢູ່ເທິງສະໜາມຫຍ້າທີ່ລຽບຢູ່ Encinitas ເປັນຄັ້ງທຳອິດຂອງ ພິທີການຕາເວັນຂຶ້ນຫຼາຍຄັ້ງ. ເຊັ່ນດຽວກັບພວກໂຫລາຈານໃນສະໄໝກ່ອນ, ນັກຮຽນຫຼາຍຮ້ອຍຄົນໄດ້ຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ການອັດສະຈັນປະຈຳວັນ, ພິທີການໄຟແສງອາທິດໃນຕອນຕົ້ນໃນທ້ອງຟ້າທາງທິດຕາເວັນອອກ. ໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກແມ່ນມະຫາສະໝຸດປາຊີຟິກທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ, ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນຢ່າງຈິງຈັງ; ຢູ່ໄກໆ, ມີເຮືອໃບສີຂາວນ້ອຍໆ, ແລະການບິນຂອງນົກນາງນວນ. "ພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຊົງຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ!" ບໍ່ແມ່ນຄົນດຽວກັບດວງອາທິດລະດູໃບໄມ້ປົງ, ແຕ່ໃນຮຸ່ງອາລຸນນິລັນດອນຂອງ ພຣະວິນຍານ!

ຫຼາຍເດືອນທີ່ມີຄວາມສຸກຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ; ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຄວາມງາມທີ່ສົມບູນແບບ, ຂ້ອຍສາມາດເຮັດສຳເລັດຜົນງານທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ດົນນານຢູ່ທີ່ອາສາສາມ, *Cosmic Chants* . ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງຄຳສັບພາສາອັງກິດ ແລະ ສັນຍາລັກດິນຕາເວັນຕົກປະມານສິສິບເພງ, ບາງເພງເປັນຕົ້ນສະບັບ, ບາງເພງເປັນການດັດແປງທຳນອງບູຮານຂອງຂ້ອຍ. ລວມທັງບົດສວດ Shankara, "ບໍ່ມີການເກີດ, ບໍ່ມີການຕາຍ"; ສອງເພງທີ່ມັກທີ່ສຸດຂອງ Sri Yukteswar: "Wake, Yet Wake, O my Saint!" ແລະ "Desire, my Great Enemy"; ເພງສັນສະກິດ "Hymn to Brahma"; ເພງເບັງກາລິເກົາ, "What Lightning Flash!" ແລະ "They Have Heard Thy Name"; ເພງ "Who is in my Temple?" ຂອງ Tagore; ແລະບົດປະພັນ

ຂອງຂ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ: "I Will be Thine Always," "In the Land Beyond my Dreams," "Come Out of the Silent Sky," "Listen to my Soul Call," "In the Temple of Silence," ແລະ "Thou Art My Life."

ສຳລັບ ກ ຄຳນຳ ໄປຫາ ທີ ປຶ້ມເພງ ຂ້ອຍ ເລົ່າຄືນ ຂອງຂ້ອຍ ທຳອິດ ໂດດເດັ່ນ ປະສົບການ ດ້ວຍ ທີ ການເປີດຮັບ ຂອງ

ຊາວຕາເວັນຕົກສູ່ບັນຍາກາດທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງພາກຕາເວັນອອກ. ໂອກາດດັ່ງກ່າວເປັນການບັນຍາຍສາທາລະນະ; ເວລານັ້ນ, ວັນທີ 18 ເມສາ 1926; ສະຖານທີ່, Carnegie Hall ໃນນິວຢອກ.

"ທ່ານ Hunsicker," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກນັກສຶກສາອາເມລິກາຄົນໜຶ່ງວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າວາງແຜນທີ່ຈະຂໍໃຫ້ຜູ້ຊົມຮ້ອງເພງຮິນດູບູຮານວ່າ, 'ໂອ້ພະເຈົ້າຜູ້ສວຍງາມ!'"

"ທ່ານ," ທ່ານ Hunsicker ໄດ້ປະທ້ວງ, "ເພງຕາເວັນອອກເຫຼົ່ານີ້ແປກປະຫຼາດສໍາລັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊາວອາເມລິກາ. ໜ້າເສຍດາຍແທ້ໆຖ້າການບັນຍາຍຖືກທໍາລາຍດ້ວຍຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບໝາກເລັ່ນທີ່ສຸກເກີນໄປ!"

ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນດີດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນ. "ດິນຕີແມ່ນພາສາສາກົນ. ຊາວອາເມລິກາຈະບໍ່ລົມເຫຼວທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານໃນບົດສວດອັນສູງສົງໄສ." **48-2**

ໃນລະຫວ່າງການບັນຍາຍ ທ່ານ Hunsicker ໄດ້ນັ່ງຢູ່ທາງຫລັງຂ້ອຍເທິງເວທີ, ອາດຈະຢ້ານຄວາມປອດໄພຂອງຂ້ອຍ. ຄວາມສົງໄສຂອງລາວບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ; ບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ມີຜັກທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ພິເສດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງຊາວຮ້ານທີ່ ສຽງຮ້ອງ "ໂອ້ພະເຈົ້າຜູ້ສວຍງາມ!" ໄດ້ດັງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ຈາກ ສາມ ພັນ ຄໍ. ບູາສ ບໍ່ດົນກວ່າ, ທີ່ຮັກ ໃໝ່ ຊາວຢອກ; ຂອງເຈົ້າ ຫົວໃຈໄດ້ລອຍອອກມາຢ່າງລຽບງ່າຍດ້ວຍຄວາມສຸກ! ການປິ່ນປົວຈາກສະຫວັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄໍາຄືນນັ້ນ ໃນບັນດາຜູ້ອຸທິດຕົນທີ່ສວດມົນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ຊີວິດທີ່ໂດດດ່ຽວຂອງນັກປະພັນວັນນະຄະດີບໍ່ແມ່ນບົດບາດຂອງຂ້ອຍດົນນານ. ບໍ່ດົນຂ້ອຍກໍໄດ້ແບ່ງເວລາທຸກໆສອງອາທິດລະຫວ່າງ Los Angeles ແລະ Encinitas. ພິທີໃນວັນອາທິດ, ຫ້ອງຮຽນ, ການບັນຍາຍຕໍ່ໜ້າສະໂມສອນ ແລະ ວິທະຍາໄລ, ການສໍາພາດກັບນັກສຶກສາ, ການຕິດຕໍ່ສື່ສານຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ບົດຄວາມສໍາລັບ *East-West*, ທິດທາງຂອງກິດຈະກຳໃນປະເທດອິນເດຍ ແລະ ສູນນ້ອຍໆຫຼາຍແຫ່ງໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງອາເມລິກາ. ຍັງມີເວລາຫຼາຍໃນການຈັດລຽງຄໍາສອນຂອງ *Kriya* ແລະ ຄໍາສອນອື່ນໆຂອງ Self-Realization Fellowship ໃຫ້ເປັນຊຸດການສຶກສາສໍາລັບຜູ້ຊອກຫາໂຍຄະທີ່ຢູ່ໄກໆ ຜູ້ທີ່ຄວາມກະຕືລືລົ້ນບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຂໍ້ຈຳກັດຂອງພື້ນທີ່.

ມີຄວາມສຸກ ການອຸທິດຕົນ ຂອງ ກ ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ ໂບດ ຂອງ ທັງໝົດ ສາສະໜາຕ່າງໆ ໄດ້ເອົາ ສະຖານທີ່ ໃນ 1938 ທີ່ ວໍຊິງຕັນ,

ໂບດທີ່ສະຫງ່າງາມແຫ່ງນີ້ຕັ້ງຢູ່ຫ່າມກາງພື້ນທີ່ທີ່ມີພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມ, ຕັ້ງຢູ່ໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່າ "Friendship Heights." ຜູ້ນໍາໃນວໍຊິງຕັນແມ່ນ Swami Premananda, ໄດ້ຮັບການສຶກສາຢູ່ໂຮງຮຽນ Ranchi ແລະມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວໃນປີ 1928 ເພື່ອຮັບໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ນໍາຂອງສູນ Washington Self-Realization Fellowship.

"ປຣິມານັນດາ," ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເພິ່ນໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມວັດໃໝ່ຂອງເພິ່ນ, "ສໍານັກງານໃຫຍ່ທາງທິດຕາເວັນອອກແຫ່ງນີ້ແມ່ນອະນຸສອນທີ່ເຮັດດ້ວຍຫີນເພື່ອສະແດງຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍຂອງທ່ານ. ທີ່ນີ້ໃນນະຄອນຫຼວງຂອງປະເທດ ທ່ານໄດ້ຍົກແສງສະຫວ່າງແຫ່ງອຸດົມການຂອງ ລາທິຣິ ມະຫາໄຊ ຂຶ້ນມາ."

ທ່ານປຣິມານັນດາໄດ້ມາກັບຂ້າພະເຈົ້າຈາກວໍຊິງຕັນເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມສູນ Self-Realization Fellowship ໃນບອສຕັນເປັນເວລາສັ້ນໆ. ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ເຫັນ ວົງດິນຕີ *Kriya Yoga* ອີກຄັ້ງ ທີ່ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງມາຕັ້ງແຕ່ປີ 1920! ຜູ້ນໍາບອສຕັນ, ດຣ. MW Lewis, ໄດ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພັກຢູ່ໃນຫ້ອງຊຸດທີ່ຫັນສະໄໝ ແລະ ຕົກແຕ່ງຢ່າງມີສິລະປະ.

"ທ່ານ," ດຣ. ລູວິສ ເວົ້າກັບຂ້ອຍພ້ອມທັງຍິມ, "ໃນຊ່ວງປີຕົ້ນໆຂອງເຈົ້າຢູ່ອາເມລິກາ ເຈົ້າໄດ້ພັກຢູ່ໃນເມືອງນີ້ໃນຫ້ອງດຽວ, ໂດຍບໍ່ມີຫ້ອງອາບນ້ຳ. ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າບອສຕັນມີ ອາພາດເມັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍແຫ່ງ!"

ເງົາຂອງການສັງຫານໝູ່ທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປທົ່ວໂລກ; ໝູ່ທີ່ແຫຼມຄົມອາດຈະໄດ້ຍິນສຽງກອງສົງຄາມທີ່ໜ້າຢ້ານກົວແລ້ວ. ໃນລະຫວ່າງການສຳພາດກັບຫຼາຍພັນຄົນໃນລັດຄາລິຟໍເນຍ, ແລະຜ່ານການຕິດຕໍ່ສື່ສານທົ່ວໂລກ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງກຳລັງຄົ້ນຫາຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ; ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງພາຍນອກທີ່ໂສກເສົ້າໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຕ້ອງການສຳລັບ Anchorage ນິ້ລັນດອນ.

"ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງແທ້ຈິງ," ຜູ້ນຳຂອງສູນ London Self-Realization Fellowship ໄດ້ຂຽນຫາຂ້ອຍໃນປີ 1941, "ແລະຮູ້ວ່າບໍ່ມີຫຍັງສາມາດລົບກວນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງພວກເຮົາໄດ້. ໃນສອງສາມອາທິດທີ່ຜ່ານມາໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມພວກເຮົາໄດ້ຍິນຄຳເຕືອນກ່ຽວກັບການໂຈມຕີທາງອາກາດ ແລະ ຟັງສຽງລະເບີດຂອງ ການກະທຳທີ່ຊັກຊ້າ ລະເບີດ, ແຕ່ ຂອງພວກເຮົາ ນັກຮຽນ ຍັງຢູ່ເຕົາໂຮມ ແລະ ຢ່າງລະອຽດ ເພີດເພີນໄປກັບ ຂອງພວກເຮົາ ການບໍລິການ ທີ່ສວຍງາມ ."

ມີຈິດໝາຍອີກສະບັບໜຶ່ງສົ່ງເຖິງຂ້າພະເຈົ້າຈາກປະເທດອັງກິດທີ່ຖືກສົງຄາມທຳລາຍກ່ອນທີ່ອາເມລິກາຈະເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ. ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ໜ້າສົງສານຢ່າງສູງສົງ, ດຣ. L. Cranmer Byng, ບັນນາທິການທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງ *The Wisdom Of The East Series* , ໄດ້ຂຽນວ່າ:

"ເມື່ອຂ້ອຍອ່ານເລື່ອງ *East-West* ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າຢູ່ໄກກັນປານໃດ, ເບິ່ງຄືວ່າອາໄສຢູ່ໃນສອງ ໂລກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຄວາມງາມ, ຄວາມເປັນລະບຽບ, ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາຫາຂ້ອຍຈາກ Los Angeles, ລ່ອງເຮືອເຂົ້າໄປໃນທ່າເຮືອ ເຮືອທີ່ບັນທຸກດ້ວຍພອນ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຈາກຈອກສັກສິດໄປຍັງເມືອງທີ່ຖືກປົດລ້ອມ.

"ຂ້ອຍເຫັນຄືກັບໃນຄວາມຝັນວ່າສວນຕົ້ນປາມຂອງເຈົ້າ, ແລະວັດທີ່ Encinitas ພ້ອມດ້ວຍມະຫາສະໝຸດທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ທິວທັດພູເຂົາ, ແລະ ເໝືອສິ່ງອື່ນໃນຄວາມສາມັກຄີຂອງຊາຍຍິງທີ່ມີຈິດໃຈທາງວິນຍານ, ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສາມັກຄີ, ດູດຊຶມໃນວຽກງານສ້າງສັນ, ແລະ ເຕັມເຕັມໃນການໄຕ່ຕອງ. ມັນແມ່ນໂລກແຫ່ງວິໄສທັດຂອງຂ້ອຍເອງ, ໃນການສ້າງສັນນັ້ນຂ້ອຍຫວັງວ່າຈະຮັບຜິດຊອບສ່ວນນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຕອນນີ້...

"ບາງທີໃນຮ່າງກາຍຂ້ອຍອາດຈະບໍ່ໄປຮອດຝັ່ງທອງຄຳຂອງເຈົ້າ ຫຼື ນະມັດສະການຢູ່ໃນວິຫານຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ມັນເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ແລະ ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ທີ່ຈະໄດ້ມີວິໄສທັດ ແລະ ຮູ້ວ່າໃນທຳມະກາງສົງຄາມຍັງມີຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນທ່າເຮືອຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃນບັນດາເນີນພູຂອງເຈົ້າ. ຂໍສະແດງຄວາມຍິນດີກັບສະມາຊິກທັງໝົດຈາກທະຫານທຳມະດາ, ຂຽນໄວ້ເທິງຫໍສັງເກດການທີ່ລໍຖ້າຮຸ່ງອາລຸນ."

ປີສົງຄາມໄດ້ນຳເອົາການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານມາສູ່ບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ການຫຼົງທາງຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລວມເອົາການສຶກສາພຣະຄຳພີໃໝ່ມາກ່ອນ. ນ້ຳຢາກັນທີ່ຫວານຊືນຈາກສະໝຸນໄພຂົ່ມຂືນຂອງສົງຄາມ! ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂບດ Self-Realization Church of All Religions ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ອຸທິດໃຫ້ແກ່ ໃນ 1942 ທີ່ ຮອລລິວູດ. ເທ ສະຖານທີ່ ໃບໜ້າ ໝາກກອກ ເນີນພູ ແລະ ທີ່ ໄກ ລອສ ຫໍດາວເຄາະ Angeles. ໂບດ, ເຊິ່ງປະດັບດ້ວຍສີຝ້າ, ສີຂາວ, ແລະສີທອງ, ສະທ້ອນຢູ່ທຳມະກາງດອກຜັກກາດໃນສະລອຍນ້ຳໃຫຍ່. ສວນມີດອກໄມ້ປະດັບປະດາ, ກວາງຫີນສອງສາມໂຕທີ່ຕິກໃຈ, ກະຈົກສີ ສວນໄມ້ເລົ້າ, ແລະ ບໍ່ນ້ຳທີ່ປາດຖະໜາແບບແປກປະຫຼາດ. ພ້ອມກັບຫຼຽນ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ງົດງາມຂອງມະນຸດ, ຄວາມປາດຖະໜາອັນບໍລິສຸດຫຼາຍຢ່າງສຳລັບຊັບສິມບັດອັນດຽວຂອງວິນຍານ! ຄວາມເມດຕາທົ່ວໄປໄຫຼອອກມາຈາກຊ່ອງນ້ອຍໆທີ່ມີຮູບປັນຂອງ ລາຕິນິມະຫາໄຊ ແລະ ສີ ຍຸກເຕສະວະຣ, ແລະ ຂອງ ກຣີສນະ, ພຣະພຸດທະເຈົ້າ, ຂົງຈີ, ເຊນຟອນຊິສ, ແລະ ຮູບປັນໄຂ່ມຸກທີ່ສວຍງາມຂອງພຣະຄຣິດໃນອາຫານຄຳສຸດທ້າຍ.

ໂບດ Self-Realization ຂອງທຸກສາສະໜາອີກແຫ່ງໜຶ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1943 ທີ່ San Diego. ວັດທີ່ງຽບສະຫງົບຢູ່ເທິງເນີນພູ, ມັນຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຮ່ອມພູທີ່ລາດຊັ້ນດ້ວຍຕົ້ນຢູຄາລິບຕິ, ມອງເຫັນອ່າວ San Diego ທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ.

ໃນຄຳຄົນໜຶ່ງທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຫົງຽບສະຫງົບແຫ່ງນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ລະບາຍຄວາມໃນໃຈຂອງຂ້ອຍອອກມາດ້ວຍເພງ.
ພາຍໃຕ້ນິວມີຂອງຂ້ອຍແມ່ນອໍແກນທີ່ມີສຽງຫວານຂອງໂບດ, ເທິງປາກຂອງຂ້ອຍແມ່ນສຽງຄຳອ້ອນວອນທີ່
ປາຖະໜາຂອງຊາວເບິ່ງກາລິບູຮານ.

ຜູ້ນັບຖື WHO ມີ ຄືນຫາແລ້ວ ສຳລັບ ນິລັນດອນ ປອບໂຍນ:

ໃນ ອັນນີ ໂລກ, ແມ່, ບໍ່ມີ ສາມາດ ຄວາມຮັກ ຂ້ອຍ;
ໃນໂລກນີ້ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກອັນສູງສົງ. ມີຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດ
ຢູ່ໃສ?
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຢູ່ໃສ? ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ປາຖະໜາຢາກຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ດຣ. ລອຍດີ ເຄນເນລ, ຜູ້ນຳສູນກາງເມືອງຊານຕີເອໂກ, ພວມຍິນດີກັບນ້ອຍກັບເນືອເພງ.

"ບອກຂ້ອຍແທ້ໆ, ປາຣຳຮັນຊາຈີ, ມັນຄຸ້ມຄ່າບໍ່?" ລາວຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ. ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຄຳຖາມ
ທີ່ສັ້ນໆຂອງລາວ: "ເຈົ້າມີຄວາມສຸກໃນອາເມລິກາບໍ່? ແລ້ວຄວາມຜິດຫວັງ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຜູ້ນຳສູນກາງທີ່ບໍ່
ສາມາດນຳພາໄດ້, ນັກຮຽນທີ່ບໍ່ສາມາດສອນໄດ້ລຸ້ນໆ?"

"ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທິດສອບນັ້ນເປັນສຸກ, ທ່ານໝໍ! ພຣະອົງໄດ້ຈີໄດ້ເປັນບາງຄັ້ງຄາວເພື່ອວາງພາລະໃຫ້ຂ້ອຍ!"
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍຄິດເຖິງຄົນທີ່ລັດຊິທັງໝົດ, ເຖິງຄວາມຮັກແລະຄວາມອຸທິດຕົນແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຢູ່ໃນ
ໃຈກາງຂອງອາເມລິກາ. ດ້ວຍການເນັ້ນໜັກຊ້າໆ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ວ່າ, "ແຕ່ຄຳຕອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນ:
ແມ່ນແລ້ວ, ແມ່ນແລ້ວພັນເທືອ! ມັນຄຸ້ມຄ່າ; ມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄີຍຝັນມາ, ທີ່ຈະ
ເຫັນຕາເວັນຕົກ ແລະ ຕາເວັນອອກໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນໃນສາຍພົວພັນທີ່ຍືນຍົງພຽງຢ່າງດຽວ, ຄິຈິດວິນຍານ!"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຕື່ມອີກຢ່າງງຽບໆວ່າ: "ຂໍໃຫ້ Babaji ແລະ Sri Yukteswarji ຮູ້ສຶກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຮັດສ່ວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງອັນສູງສົງທີ່ເຂົາເຈົ້າສົງຂ້າພະເຈົ້າມາຜິດຫວັງ."

ຂ້ອຍ ຫັນ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ໄປຫາ ທີ ອະໄວຍະວະ; ອັນນີ ເວລາ ຂອງຂ້ອຍ ເພງ ແມ່ນ ມີສີ ດ້ວຍ ກ ການຕໍ່ສູ້ ຄວາມ
ກ້າຫານ:

ວົງລັດແຫ່ງການເວລາທຳລາຍຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດວງຈັນ
ແລະ ດວງດາວ ແລະ ຕອນເຊົ້າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຮອຍຍົມ
ທີ່ລືດໃສ - ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຍັງເດີນຕໍ່ໄປ!

ຄວາມມືດ, ຄວາມຕາຍ, ແລະຄວາມລືມເຫຼວແຂ່ງຂັນກັນ;
ພວກເຂົາພະຍາຍາມຢ່າງດຸເດືອດເພື່ອກົດຂວາງເສັ້ນທາງ
ຂອງຂ້ອຍ.
ການຕໍ່ສູ້ຂອງຂ້ອຍກັບຄວາມອິດສາ ທຳມະຊາດແມ່ນເຂັ້ມ
ແຂງ - ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຍັງເດີນຕໍ່ໄປ!

ອາທິດປີໃໝ່ຂອງປີ 1945 ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຫ້ອງສຶກສາ Encinitas ຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍໄດ້ທົບທວນຕົ້ນສະບັບຂອງ ປຶ້ມຫົວນີ້.

"ທ່ານ ປາຣ່າຣັນຊາຈີ, ກະລຸນາອອກມາຂ້າງນອກ." ດຣ. ລູວິສ, ໃນຂະນະທີ່ມາຢ້ຽມຢາມຈາກບອສຕັນ, ໄດ້ຍິນໃຫ້ຂ້ອຍຢ່າງອ້ອນວອນຈາກນອກປ່ອງຢ້ຽມ. ບໍ່ດົນພວກເຮົາກໍ່ຍ່າງຫຼິ້ນໃນແສງແດດ. ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊິໄປທີ່ຫໍຄອຍໃໝ່ທີ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງຢູ່ຕາມແຄມຂອງສະຖານທີ່ Fellowship ທີ່ຕິດກັບ ທາງຫຼວງແຄມຝັ່ງທະເລ.

"ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການປັບປຸງຫຼາຍຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່ຕ້ອງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄປຢ້ຽມຢາມຄັ້ງສຸດທ້າຍ." ດຣ. ລູວິສ ມາສອງຄັ້ງຕໍ່ປີຈາກບອສຕັນໄປເອນຊິນິຕິສ.

"ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານໝໍ, ໂຄງການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດມາດົນແລ້ວນັ້ນ ກຳລັງເລີ່ມມີຮູບແບບທີ່ແນ່ນອນ. ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສວຍງາມເຫຼົ່ານີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນອານານິຄົມໂລກຂະໜາດນ້ອຍ. ພື້ນຖານແມ່ນອຸດົມການທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ດີກວ່າໂດຍຕົວຢ່າງຫຼາຍກວ່າຫຼັກການ! ກຸ່ມນ້ອຍໆທີ່ສາມັກຄີກັນຢູ່ທີ່ນີ້ອາດຈະເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຊຸມຊົນອຸດົມການອື່ນໆທົ່ວໂລກ."

"ອ ງົດງາມ ແນວຄວາມຄິດ, ທ່ານ! ເຫ ອານານິຄົມ ຈະ ຢ່າງແນ່ນອນ ເປັນ ກ ຄວາມສຳເລັດ ຖ້າ ທຸກໆຄົນ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ເຮັດ ຂອງລາວ ສ່ວນ!"

"'ໂລກ' ເປັນຄຳສັບທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ, ແຕ່ມະນຸດຕ້ອງຂະຫຍາຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງຕົນ, ໂດຍພິຈາລະນາຕົນເອງໃນແງ່ຂອງພົນລະເມືອງໂລກ," ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່. "ບຸກຄົນທີ່ຮູ້ສຶກຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ: 'ໂລກແມ່ນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ມັນແມ່ນອາເມລິກາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອິນເດຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຟີລິບປິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອັງກິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອາຟຣິກາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,' ຈະບໍ່ມີຂອບເຂດສຳລັບຊີວິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ມີຄວາມສຸກ. ຄວາມພາກພູມໃຈຕາມທຳມະຊາດໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງລາວຈະຮູ້ຈັກການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ; ລາວຈະຕິດຕໍ່ກັບກະແສສາກົນທີ່ສ້າງສັນ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢຸດຢູ່ເທິງສະນ້າດອກບົວໃກ້ກັບວັດ. ລຸ່ມພວກເຮົາມີແມ່ນ້ຳ ປາຊີຟິກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

"ນ້ຳດຽວກັນນີ້ແຕກອອກເທົາທຽມກັນຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ຕາເວັນອອກ, ໃນລັດຄາລິຟໍເນຍ ແລະ ປະເທດຈີນ." ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນນ້ອຍລົງໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງທຳອິດຂອງພື້ນທີ່ເຈັດສິບລ້ານຕາລາງໄມ. "ເອນຊິນິຕິສ ເປັນຈຸດທີ່ເປັນສັນຍະລັກຂອງອານານິຄົມໂລກ."

"ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານໝໍ. ພວກເຮົາຈະຈັດກອງປະຊຸມ ແລະ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ທາງສາສະໜາຫຼາຍຄັ້ງຢູ່ທີ່ນີ້, ໂດຍເຊີນຜູ້ແທນຈາກທຸກປະເທດ. ທຸກຊາດຂອງປະເທດຊາດຕ່າງໆຈະແຂ່ວນຢູ່ໃນຫໍປະຊຸມຂອງພວກເຮົາ. ວັດວາອາຮາມຂະໜາດນ້ອຍຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພື້ນທີ່, ອຸທິດໃຫ້ແກ່ສາສະໜາຫຼັກໆຂອງໂລກ."

"ໄວເທົາທີ່ຈະໄວໄດ້," ຂ້ອຍເວົ້າຕໍ່ໄປ, "ຂ້ອຍວາງແຜນທີ່ຈະເປີດສະຖາບັນໂຍຄະຢູ່ທີ່ນີ້. ບົດບາດອັນດີງາມຂອງ *Kriya Yoga* ໃນພາກຕາເວັນຕົກຫາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຂໍໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນຮູ້ວ່າມີເຕັກນິກທາງວິທະຍາສາດທີ່ແນ່ນອນໃນການຮັບຮູ້ຕົນເອງເພື່ອເອົາຊະນະຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດທັງໝົດ!"

ຜູ້ບັນລະຍາຍໃນກອງປະຊຸມລະຫວ່າງເຊື້ອຊາດປີ 1945 ທີ່ຊານຟຣານຊິສໂກ ໃນລະຫວ່າງການຈັດ
ກອງປະຊຸມສັນຕິພາບ. (ຈາກຊ້າຍຫາຂວາ) ດຣ. ມາເນັກ ແອນເຄລຊາເຣຍ, ຈອນ ໂຄຣີ, ຕິວ
ຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ຮິວ ອີ. ແມັກເບັດ, ວິນສັ ເອັມ.

ໂບດ Self-Realization ຂອງທຸກສາສະໜາໃນວໍຊິງຕັນດີຊີ, ເຊິ່ງຜູ້ນຳຂອງລາວ, Swami Premananda,
ກຳລັງຖ່າຍຮູບກັບຂ້ອຍຢູ່ທີນີ້

ຂອງຂ້ອຍ ເຄົາລົບນັບຖື ພໍ, ນັ່ງແລ້ວ ໃນ ທີ ສະຫງົບ ດອກບົວ ທ່າທາງ, ກັລຄັດຕາ, 1936

ຈົນຮອດກາງຄືນເພື່ອນຮັກຂອງຂ້ອຍ - ໂຍຄະ ກຣິຍະໂຍຄີ ຄົນທຳອິດ ໃນອາເມລິກາ - ໄດ້ສິນທະນາກັບຂ້ອຍ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງອານານິຄົມໂລກທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບິນຖານທາງວິນຍານ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເກີດຈາກ ການເປັນນາມທຳຂອງມະນຸດທີ່ເອີ້ນວ່າ "ສັງຄົມ" ອາດຈະຖືກວາງໄວ້ຢ່າງເປັນຈິງຫຼາຍຂຶ້ນຢູ່ປະຕູຂອງມະນຸດທຸກ ຄົນ. ຢູ່ໂທເປຍຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນອີກສ່ວນຕົວກ່ອນທີ່ມັນຈະເບີກບານໃນຄຸນນະທຳຂອງພົນລະເມືອງ. ມະນຸດແມ່ນ ຈິດວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນສະຖາບັນ; ການປະຕິຮູບພາຍໃນຂອງລາວຢ່າງດຽວສາມາດເຮັດໃຫ້ການປະຕິຮູບພາຍນອກ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໂດຍການເນັ້ນໝັກໃສ່ຄຸນຄ່າທາງວິນຍານ, ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ, ອານານິຄົມທີ່ເປັນຕົວຢ່າງຂອງ ພຶ້ນຟູໂລກມີອຳນາດທີ່ຈະສົ່ງແຮງສັນສະເທືອນທີ່ດິນໃຈໄປໂກກວ່າ ທ້ອງຖິ່ນຂອງມັນ.

ວັນທີ 15 ສິງຫາ 1945, ສິນສຸດສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ! ຈຸດຈົບຂອງໂລກ; ຮຸ່ງເຊົ້າຂອງຍຸກປະລະມານູທີ່ລືກລັບ! ຊາວບ້ານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນວັດໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນຫ້ອງໂຖງໃຫຍ່ເພື່ອອະທິຖານຂອບພຣະຄຸນ. "ພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ມັນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນອີກ! ລູກໆຂອງພຣະອົງຈະເປັນອ້າຍນ້ອງກັນຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ!"

ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຂອງປີສົງຄາມໄດ້ຫາຍໄປ; ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາຮ້ອງໂຮດ້ວຍສຽງດັງກ້ອງໃນແສງແດດແຫ່ງ ສັນຕິພາບ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງສະຫາຍອາເມລິກາແຕ່ລະຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຂ້ອຍ ຄວາມຄິດ ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ, "ເຈົ້າ ຮີບຮ້ອນ ມອບໃຫ້ ອັນນີ ພະສົງ ກ ໃຫຍ່ ຄອບຄົວ!"

ກ ນ້ອຍ ເມືອງ ໃນ ຊາຍຝັ່ງ ທາງຫຼວງ 101, ເອັນຊິນິຕາສ ແມ່ນ 100 ໄມລີ ທິດໃຕ້ ຂອງ ລອສ ແອງເຈ :48-1

:ລີສ, ແລະ 25 ໄມລີ ທິດເໜືອ ຂອງ ຊານ ດີເອໂກ. 48-2: ຂ້າພະເຈົ້າແປເນື້ອເພງຂອງ ກູຣູ ນານັກ ຢູ່ທີ່ນີ້

ອ ພະເຈົ້າ ງາມ! ອ ພະເຈົ້າ ງາມ
, ຫຼາຍ! ໃນປ່າ, ເຈົ້າຂຽວງາມ

ຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ເຈົ້າສູງສົງ, ໃນ ທີ
ແມ່ນ້ຳ ເຈົ້າ ສິລະປະ ບໍ່ສະຫງົບ,
ຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດ, ເຈົ້າເປັນ
!ຫລຸມຝັ່ງສົບ

ເຖິງ ທີ ມີການບໍລິການ, ເຈົ້າ ສິລະປະ
,ການຮັບໃຊ້, ຕໍ່ຄົນຮັກ, ເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ
,ເຖິງ ທີ ເສົາໃຈ ເຈົ້າ ສິລະປະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ

!ເຖິງ ທີ່ ໂຍຄະ, ເຈົ້າ ສິລະປະ ຄວາມສຸກ

ອ ພະເຈົ້າ ງາມ! ອ ພະເຈົ້າ ງາມ

ຫຼາຍ! ໂອ້ ຂໍກິນລົງຢູ່ທີ່ຕົນຂອງ

!ທ່ານ

ອາສາມໄຊເປີສຳລັບໂຍຄະກຣິຍາ, ໂຍຄະພະເຈົ້າ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ແລະ
ການຮັບຮູ້ພະເຈົ້າ

ອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງໂຍຄີ" ນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຈາກ ບົດເລື່ອງຕົ້ນສະບັບ ປີ
1946 - ສະບັບພິມຄັ້ງທຳອິດ. ລິຂະສິດຂອງສະບັບພິມຄັ້ງທຳອິດ ປີ 1946 ໝົດ
ອາຍຸແລ້ວໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ປຶ້ມທີ່ດິນໃຈທີ່ສຸດຫົວນີ້ແມ່ນເປັນຂອງ
ສາທາລະນະ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າສຳລັບທຸກຄົນໃນທົ່ວໂລກ

ລຸ້ນ eBook ໃນຮູບແບບ PDF ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນແລ້ວ ໂດຍໃຊ້ Acrobat 7.0
Professional ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ທ່ານ ໂດຍ ອາສາມໄຊເປີສະເປສ - ການ
ສອນທີ່ສົມບູນຂອງຄວາມຮັກ ລວມທັງ ທີ່ ລະອຽດ ການເລີ່ມຕົ້ນ ໄປຫາ ທີ່ ສັກສິດ
ວິທະຍາສາດຂອງ Kriya Yoga ສາມາດເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າທາງອອນລາຍ
ທີ່ www.kriyayoga.com. ອາສາມໄຊເປີສະເປສໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ
ໃນປີ 1997 ດ້ວຍຈຸດປະສົງດຽວທີ່ຈະນຳເອົາຄຳສອນຕົ້ນສະບັບຂອງຄວາມຮັກມາສູ່
ໂລກທັງໝົດລວມທັງການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ລະອຽດຕໍ່ວິທະຍາສາດອັນສັກສິດ
ຂອງ Kriya Yoga

ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພໍ່ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະ ຊຳລະລ້າງຈິດໃຈ,
ຄວາມຄິດ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ ເພື່ອເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມຮັກຂອງ
ເຈົ້າໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ບ້ານ. ຄວາມຮັກ ແມ່ນ ທີ່ ກະແຈ ໄປຫາ ພະເຈົ້າ -
ຄວາມຮັກ ແມ່ນ ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າ - ເພື່ອຮັບຄວາມຮັກ ເຈົ້າ
ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮັກ - ບໍ່ມີຫຍັງອອກຈາກຄວາມຮັກ

ພາບລວມຂອງບາງສ່ວນຂອງພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງ Cyberspace
Ashram

1. ເຖິງ ເລີ່ມຕົ້ນການປະຕິບັດ Kriya Yoga ຢ່າງຖືກຕ້ອງ - ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ
ທ່ານໄດ້ອ່ານຫຼາຍຮ້ອຍໜ້າທີ່ຈັດພິມໃນ [Cyberspace](http://www.kriyayoga.com) ຢ່າງ ແທ້ຈິງ
[ອາສາມໄຊ](http://www.kriyayoga.com) ລວມທັງທຸກພາກສ່ວນ:
2. [ເປີດ ຂອງເຈົ້າ ປົກ ຂອງ ຄວາມຮັກ](#) - ໃນ ຂອງເຈົ້າ ທາງ ໄປຫາ ພະເຈົ້າ

3. [ທາງວິນຍານ ຕົວອັກສອນຈຸນລະພາກ](#)
4. [ທາງວິນຍານ ຈິດໝາຍຂ່າວ](#)
5. [ຄໍາຖາມທີ່ຖືກຖາມເລື້ອຍໆ](#)
6. [ດ້ວຍ ຄວາມຮັກ ຈາກ ພະເຈົ້າ ໄປຫາ ເຈົ້າ](#)
7. ເມື່ອ ການອ່ານໄຟລ໌ ແລະ ພາກສ່ວນທັງໝົດຂອງ Cyberspace Ashram - ທ່ານຈະພົບເຫັນໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ຕົວຈິງ ໝາຍ
diksha ດ້ວຍ ທັງໝົດ ຈຳເປັນ ລາຍລະອຽດຂອງ ທີ່ ເຕັກນິກ ຂອງ ທີ່
ສັກສິດ ວິທະຍາສາດ ຂອງ ຄຣິຍະໂຍຄະ. ຈິງຜ່ອມທີ່ຈະອ່ານທັງໝົດ,
ສຶກສາທັງໝົດຈົນກວ່າທ່ານຈະເຂົ້າໃຈທັງໝົດ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຈະປະຕິບັດຄໍາ
ສອນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກໃນທຸກພາກສ່ວນຂອງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານເພື່ອໃຫ້
ບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການປະຕິບັດຄຣິຍະໂຍຄະຂອງທ່ານ. ຄຣິຍະໂຍຄະແມ່ນ
ພາຫະນະກັບບ້ານໄປຫາພຣະເຈົ້າ - ຄວາມຮັກແມ່ນເຊື້ອເຟັງໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງ
ຄວາມຮັກກັບບ້ານຂອງທ່ານ.

ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຸກ

ຈາກມີສອງ

[ພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ](#) | [ຄວາມຮັກ](#) | [ຄໍາສອນເລື່ອງຄວາມຮັກ](#) | [ຂອງ](#)
[ພະເຈົ້າ ລູກຊາຍແຫ່ງຄວາມຮັກ](#) | [ບົດຮຽນແຫ່ງຄວາມຮັກ](#) | [ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະ](#)
[ເວົ້າວ່າ " ຂ້ອຍ " ຮັກເຈົ້າ " ຮຽນ ຮູ້ທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມຮັກ](#) | [ຄວາມຮັກ](#)
[ທົດສອບ ແລະ ຄໍາຕິຊົມກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ](#) | [ເວທີສົນທະນາທາງວິນຍານ -](#)
["ວິທີແກ້ ໄຂ ຄວາມຮັກ](#) | [ບົດຄວາມຮັກເພື່ອເວົ້າວ່າ "ຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ](#)

ຄັງເງິນແຫ່ງປັນຍາ

ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ບົດຄວາມທາງວິນຍານ

ພາບລວມຈາກຊີວິດຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ມີສະຕິປັນຍາ

ໂດຍ ທ່ານ ສຣີ ດາຢາ ມາຕາ, ອະດີດປະທານສະມາຄົມຄວາມຮູ້ຕົນເອງ
ເຊິ່ງໄດ້ປັນທຶກຄໍາສອນຂອງຄູບາ Paramhansa Yogananda ແລະ
ຮັກສາໄວ້ເປັນເວລາດົນນານ

ຕອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ Paramhansa Yogananda ເປັນຄັ້ງທໍາອິດ, ເພິ່ນ
ກໍາລັງກ່າວຄໍາປາໄສຕໍ່ຜູ້ຊົມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຕື່ນຕາຕື່ນໃຈໃນເມືອງ Salt
.Lake ໃນປີ 1931

ຢືນຢູ່ແຈຫຼັງຂອງຫ້ອງໂຖງທີ່ແອອັດ, ຂ້ອຍບໍ່ສິນໃຈທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
.ຂ້ອຍຍົກເວ້ນຜູ້ເວົ້າ ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງລາວ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈົມຢູ່ໃນປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງທີ່ໄຫຼ
ເຂົ້າມາໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ ສິ່ງ
ທີ່ຂ້ອຍຄິດໄດ້ຄື, "ຄົນຜູ້ນີ້ຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍຢາກຮັກພຣະອົງສະເໝີ

ພຣະອົງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຈະຕິດຕາມ" ແລະ ນັ້ນແມ່ນສິ່ງ
ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງທາງວິນຍານອັນຮຸ່ງໂລດຂອງຄຳເວົ້າ
ຂອງເພິ່ນໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຊ່ວງຕົ້ນໆເຫຼົ່ານັ້ນກັບຄູ່ສອນທີ່ເຄົາລົບນັບຖື
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ Paramhansa, ຄວາມຮູ້ສຶກຮີບດ່ວນອັນແຮງກ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະບັນທຶກ ແລະ ຮັກສາຄຳເວົ້າທີ່ສະຫຼາດຂອງເພິ່ນໄວ້ໃຫ້
.ຫົວໂລກ ແລະ ສຳລັບທຸກລຸ້ນຄົນ

ໂຊກດີ, ໃນຊ່ວງເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົວພັນກັບອາຈານ ປາ
ຣະມະຣັນສາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນທຶກການບັນຍາຍ ແລະ ຄຳແນະນຳສ່ວນຕົວຂອງ
ເພິ່ນໄວ້ - ເຊິ່ງເປັນຊັບສົມບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂອງປັນຍາທີ່ໜ້າ
ອັດສະຈັນ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ເປັນເອກະລັກ
ແຮງບັນດານໃຈຂອງຄູ່ສອນທູດສະຫວັນໄດ້ໄຫຼອອກມາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຄຳປາໄສຕໍ່ເນື່ອງຂອງລາວ; ລາວມັກຈະເວົ້າເປັນເວລາຫຼາຍ
.ນາທີໂດຍບໍ່ມີການຢຸດ, ຫຼືບາງຄັ້ງກໍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງເຕັມ
ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຟັງຂອງລາວນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມປະຫຼາດໃຈ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ,
ປາກກາຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຄື່ອນທີ່ດ້ວຍຄວາມໄວທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອ! ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຖອດ
ຂໍ້ຄວາມຂອງລາວໂດຍໃຊ້ຕົວອັກສອນຫຍໍ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພອນພິເສດໄດ້
ລົງມາ, ແປສຽງຂອງຄູ່ສອນໃຫ້ກາຍເປັນສັນຍາລັກຕົວອັກສອນຫຍໍ້ໃນໜ້າເຈ້ຍ
.ທັນທີ

ການຖອດຂໍ້ຄວາມນີ້ອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນທຳມະດາແມ່ນ—ແລະຍັງ
ຄົງເປັນ—ໜ້າທີ່ອັນສັກສິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກເວລາທັງໝົດນີ້—ການສັງເກດບາງຢ່າງຂອງຂ້ອຍແມ່ນຍ້ອນຫຼັງ
ໄປຫຼາຍກວ່າສີສິບປີ—ເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມຖອດຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ຂ້ອຍພົບວ່າມັນສົດຊື່ນ
ຢ່າງມະຫັດສະຈັນຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຄືກັບວ່າມັນຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນມື້ວານນີ້, ຈົນ
ເຖິງຈຸດທີ່ຂ້ອຍສາມາດໄດ້ຍິນ—ໃນທຸກໆປະໂຫຍກດຽວ—ສຽງທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງ
.ສຽງຂອງທູດສະຫວັນອາຈານ, ຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ເລິກທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຄູ່ສອນບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ກະກຽມບົດບັນຍາຍຂອງລາວເລີຍ ຖ້າລາວໄດ້ກະກຽມ
ເລີຍ, ມັນອາດຈະປະກອບດ້ວຍການຂຽນຂໍ້ເທັດຈິງບາງຢ່າງລົງຢ່າງໄວວາ ແລະ
ສັ້ນໆ. ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງໄປວັດ, ລາວຈະຖາມພວກເຮົາຄົນໜຶ່ງໃນລົດວ່າ
ຫົວຂໍ້ຂອງການບັນຍາຍຂອງຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ແມ່ນຫຍັງ?" ລາວຈະສຸມໃສ່ "
ຈິດໃຈຂອງລາວໃສ່ຫົວຂໍ້ນັ້ນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍບັນຍາຍຢ່າງທັນການ, ໂດຍໄດ້
.ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກພາຍໃນຂອງແຮງບັນດານໃຈຈາກສະຫວັນ
ຫົວຂໍ້ການບັນຍາຍຂອງຄູ່ໄດ້ຖືກປະກາດລ່ວງໜ້າໃນວັດ, ແຕ່ບາງຄັ້ງຈິດໃຈ
.ຂອງລາວກໍເຮັດວຽກໃນຂົງເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນໂດຍສິ້ນເຊີງເມື່ອລາວເລີ່ມເວົ້າ

ບໍ່ວ່າຫົວຂໍ້ຂອງມື້ຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ຄູສອນໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງທີ່ຢູ່ໃນ
ສະຕິຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ, ຖອກເທຄວາມຮູ້ທີ່ລ້ຳຄ່າອອກມາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກ
ປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແນ່ນອນຂອງລາວ. ເກືອບທຸກ
ຄັ້ງ, ໃນຕອນທ້າຍຂອງຄໍາເຫດສະໜາ, ຜູ້ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງຈະອອກມາສະແດງ
ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ການເປີດເຜີຍທີ່ລາວໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນເລື່ອງທີ່ເຄີຍ
ລົບກວນເຂົາເຈົ້າ, ຫຼື ບາງທີອາດເປັນການອະທິບາຍແນວຄວາມຄິດທາງ
.ປັດຊະຍາທີ່ເຂົາເຈົ້າສົນໃຈເປັນພິເສດ

ບາງຄັ້ງ, ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງບັນຍາຍ, ສະຕິຂອງຄູຈະສູງສົ່ງຂຶ້ນສູງຈົນລາວ
ລືມຜູ້ຟັງໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ຕິດຕໍ່ໂດຍກົງກັບພຣະເຈົ້າ. ຊີວິດທັງໝົດຂອງ
.ລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ລືນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ໃນສະພາບທີ່ມີສະຕິສູງສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນ, ສະຕິຂອງລາວຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວ
ຢ່າງສົມບູນກັບສະຕິອັນສູງສົ່ງ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮັບຮູ້ຄວາມຈິງພາຍໃນຕົວເອງ
.ແລະ ອະທິບາຍສິ່ງທີ່ລາວປະສົບ ແລະ ໄດ້ເຫັນ

ຄົນອື່ນອາດຈະຢ້ານກົວກັບການປະກົດຕົວທີ່ສິດໃສຂອງ ປຣະມຮັນສະ
ໂຍຄະນັນດາ, ແຕ່ຄວາມອົບອຸ່ນ, ຄວາມອວດດີ, ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ງຽບ
ສະຫງົບຂອງລາວໄດ້ປູກຝັງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນທຸກໆ
ຄົນທີ່ມີຢູ່ທັນທີ. ແຕ່ລະຄົນຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຄໍາເວົ້າຂອງອາຈານໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງພວກ
.ເຂົາເປັນສ່ວນຕົວ

ອາລົມຂັ້ນ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ເປັນລັກສະນະທີ່ໜ້າຮັກຂອງ
ບຸກຄະລິກຂອງຄູ. ດ້ວຍປະໂຫຍກທີ່ເລືອກຢ່າງລະມັດລະວັງ, ທ່າທາງທີ່ມີຄວາມ
ໝາຍ, ຫຼື ການສະແດງອອກທາງໜ້າທີ່ໜ້າຮັກ, ລາວສາມາດກະຕຸ້ນການຕອບ
ສະໜອງທີ່ເປັນມິດ ແລະ ສຽງຫົວຂວັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ສົມບູນແບບ
ເພື່ອຊີ້ແຈງຈຸດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເພື່ອບັນເທົາຄວາມທຸກໃຈຂອງຜູ້ຟັງຫຼັງຈາກສຸມໃສ່
.ຫົວຂໍ້ສະເພາະ ຫຼື ບັນຫາທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ລະອຽດອ່ອນເປັນເວລາດົນ
ບຸກຄົນບໍ່ສາມາດບັນທຶກຄຸນສົມບັດທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະໄວ້ໃນປຶ້ມໄດ້
ລັກສະນະໂດຍລວມຂອງ Paramhansa Yogananda ແມ່ນສິດໃສ, ມີຊີວິດ
ຊີວາ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຫວັງອັນຖ່ອມຕົວ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການສະເໜີການແປພາສາສັນຍານີແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເຫັນພາບລວມ
ສ່ວນຕົວທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອ່ານມີຄວາມສຸກ ແລະ ຊືນຊົມກັບຄໍາສອນຂອງເພິ່ນ
.ຫຼາຍຂຶ້ນ

ໂດຍໄດ້ເຫັນຄູສອນທູດສະຫວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່
ສົມບູນແບບ ແລະ ຄວາມສັກສິດກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຍິນ
ຄວາມຈິງອັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ການຫຼັ່ງໄຫຼອອກມາຈາກຫົວໃຈຂອງ
ພຣະວິນຍານອັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ; ໂດຍໄດ້ບັນທຶກຄໍາ
ສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໄວ້ສໍາລັບທຸກລຸ້ນຄົນ; ແລະ ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

ວາງມັນໄວ້ໃນມືຂອງຜູ້ອ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ຮ້ອງອອກມາວ່າ:
!ໂຮ່, ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດວ່າ ຄຳເວົ້າອັນສູງສົ່ງຂອງຄູສອນ
ອາດຈະເປີດປະຕູແຫ່ງສັດທາທີ່ໝັ້ນຄົງໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຕໍ່
.ພຣະອົງໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ປາຖະໜາມັນ

ທິດສະດີການເກີດໃໝ່ ມັນສາມາດພິສູດໄດ້ທາງວິທະຍາສາດ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າທີ່ຍຸດຕິທຳໃນຈັກກະວານ, ແນວຄວາມຄິດ
ຂອງການເກີດໃໝ່ຈະຍອມຮັບໄດ້ງ່າຍກວ່າ, ຍ້ອນວ່າແນວຄວາມຄິດທັງສອງ
ແມ່ນເພິ່ງພາອາໄສເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ສົງໄສ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພະ
ເຈົ້າລ□□? ຄວາມເປັນຈິງຂອງການເກີດໃໝ່ສາມາດພິສູດໄດ້ທາງວິທະຍາສາດ
ເພື່ອຄວາມພໍໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່? ແລະ ທິດສະດີການເກີດໃໝ່ສາມາດໄດ້ຮັບການ
ວິເຄາະທາງວິທະຍາສາດຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອສະເໜີຄວາມຫວັງເທົ່າ
?ນັ້ນ ແຕ່ຍັງເພື່ອສະໜອງຫຼັກຖານຂອງຄວາມຈິງຂອງມັນໄດ້ບໍ່
ນັກວິທະຍາສາດທີ່ເຊື່ອໃນວັດຖຸນິຍົມອ້າງວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນພົບຫຼັກຖານ
ຕົວຈິງໃດໆກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ
ສະໜອງຫຼັກຖານໃດໆກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງກົດໝາຍທີ່ຍຸດຕິທຳຂອງພຣະອົງທີ່
ໃຫ້ໂອກາດເທົ່າທຽມກັນແກ່ມະນຸດທຸກຄົນໃນການພັດທະນາ ແລະ ກ້າວໜ້າໂດຍ
.ການກັບຄືນສູ່ການເປັນມະນຸດ
ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ລິສຸດ, ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ, ແລະຄວາມ
ບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງຊີວິດ ທັງໝົດນີ້ເບິ່ງຄືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະບໍ່ສາມາດ
ອະທິບາຍໄດ້ ສຳລັບນັກວິທະຍາສາດດັ່ງກ່າວ, ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການບໍ່ມີຜູ້ສ້າງ
.ທີ່ຍຸດຕິທຳ

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າທີ່ຍຸດຕິທຳ ແລະ ສະເໝີພາບ
ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ, ຂາດຫຼັກຖານໃດໆທີ່ຈະນຳສະເໜີໃຫ້
ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ພວກເຂົາມັກລັງເລທີ່ຈະກວດສອບຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເຮັດ
ໃຫ້ເກີດການຕັ້ງຄຳຖາມທີ່ມີເຫດຜົນຍ້ອນຢ້ານວ່າຈະສູນເສຍມັນ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດ
ຄວາມບໍ່ສະຫງົບທາງສັງຄົມ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເຖິງກົດໝາຍທາງ
.ວິທະຍາສາດ ຫຼື ທາງວິນຍານໃດໆທີ່ສາມາດຢືນຢັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ແຕ່ເປັນຫຍັງກົດໝາຍທາງວິນຍານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບການສືບສວນຢ່າງເຂັ້ມງວດ

ຄືກັນກັບວິທີການທົດລອງທີ່ນັກວິທະຍາສາດໃຊ້ເພື່ອຄົ້ນພົບປະກົດການ
ທຳມະຊາດ? ຄຳຖາມນີ້ໄດ້ຖືກຖາມມາຫຼາຍສັດຕະວັດແລ້ວໂດຍນັກວິຊາການ
ທາງວິນຍານໃນປະເທດອິນເດຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະໝັກໃຈຕອບຄຳຖາມນີ້. ການທົດລອງ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຜົນວິທີການທາງວິທະຍາສາດທີ່ທຸກຄົນສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອ
ເປີດເຜີຍກົດໝາຍທາງວິນຍານ, ແລະດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເຂົ້າໃຈການເກີດໃໝ່ ແລະ
.ຄວາມຈິງທັງໝົດຂອງຈັກກະວານ

ຕາບໃດທີ່ວິທີການພິສູດຍັງມີຢູ່, ບໍ່ມີໃຜມີສິດທີ່ຈະເວົ້າວ່າການກັບຄືນສູ່ການ
ເປັນມະນຸດ ແລະ ກົດໝາຍທາງວິນຍານອື່ນໆແມ່ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
.ລາວໄດ້ລອງວິທີການເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ໄດ້ເຫັນຂໍ້ເທັດຈິງດ້ວຍຕາຂອງຕົນເອງ
ນັກທຳມະຊາດທີ່ສົ່ງໄສມີສິດທີ່ຈະສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນ, ແຕ່ມັນ

ຍັງຄົງເປັນພຽງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ເທັດຈິງ
ໃນວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ, ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນສະເພາະເພື່ອ
ພິສູດທົດສະດີໃດໆທີ່ກຳລັງສືບສວນ ເຊື່ອພະຍາດບໍ່ສາມາດເບິ່ງໄດ້ດ້ວຍຕາເປົ່າ,
ສະນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ກ້ອງຈຸລະທັດເພື່ອສັງເກດເບິ່ງພວກມັນ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ
ປະຕິເສດທີ່ຈະເບິ່ງຜ່ານກ້ອງຈຸລະທັດ, ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ກວດ
ສອບ ແລະ ຢືນຢັນທົດສະດີການມີຢູ່ຂອງເຊື່ອພະຍາດ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຄິດເຫັນ
ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີນ້ຳໜັກເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່
.ແນະນຳສຳລັບການພິສູດຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງທົດສະດີ

ສົງຄຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຈິດວິນຍານ ວິທີການໄດ້ຖືກວາງແຜນ, ສ້າງຕັ້ງກົດ
ລະບຽບ, ແລະ ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບໃຫ້ກັບທຸກຄົນທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະທົດລອງ ໃນ
ໂລກຕາເວັນຕົກ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຂາດວິທີການທາງວິທະຍາສາດໃນການ
ກວດສອບກົດໝາຍທາງວິນຍານໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຄຸນຄ່າຂອງສາສະໜາ
ໃນຖານະເປັນກຳລັງສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງມະນຸດ ຄຳສອນທາງວິນຍານຖືກ
ຍອມຮັບ ຫຼື ປະຕິເສດຕາມຄວາມເຊື່ອສ່ວນບຸກຄົນ ແທນທີ່ຈະຖືກພິຈາລະນາ
ວ່າເປັນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ແນ່ນອນຂອງການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ການສອບຖາມ
.ທາງວິນຍານຢ່າງເປັນລະບົບ

ພວກນັກປາດອິນເດຍບູຮານໄດ້ຄົ້ນພົບກົດເກນຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່
ປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ? ໂດຍການດຳເນີນການທົດລອງກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ
ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດໃນຫ້ອງທົດລອງຂອງວັດຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອເຂົ້າໃຈ
ລັກສະນະຂອງສິ່ງທຳມະຊາດ, ພວກເຮົາຕ້ອງທົດລອງກັບວັດສະດຸທຳມະຊາດ.
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເພື່ອຄົ້ນພົບຄວາມຈິງກ່ຽວກັບການເກີດໃໝ່, ຫຼື ການເຄື່ອນ
ຍ້າຍຂອງຈິດວິນຍານດຽວກັນ ຜ່ານຮ່າງກາຍຫຼາຍໜ່ວຍ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງ
.ດຳເນີນການທົດລອງກ່ຽວກັບສະຕິຂອງມະນຸດ

ນັກວິຊາການບູຮານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຕົວຕົນຂອງມະນຸດຍັງຄົງບໍ່

ປ່ຽນແປງຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຖິງວ່າຈະມີປະສົບການ ແລະ ການ
ປ່ຽນແປງທາງດ້ານຄວາມຄິດຫຼາຍຢ່າງໃນລະຫວ່າງການຕື່ນ, ການຝັນ, ແລະ
ການນອນຫຼັບທີ່ບໍ່ໄດ້ຝັນກໍຕາມ. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຄວາມປະທັບໃຈທາງດ້ານ
ປະສາດສຳຜັດ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ສະພາບທາງຮ່າງກາຍ
ທັງໝົດປ່ຽນແປງ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງ, ຫຼື ອີໂກ້, ຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງຢ່າງ
.ສິນເຊີງຕັ້ງແຕ່ເກີດຈົນເຖິງຕາຍ

ນັກວິທະຍາສາດທົດລອງຂອງອິນເດຍໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ໂດຍການສຸມໃສ່ຕົວ
ເອງຢ່າງລະມັດລະວັງຜ່ານການຕິດຕາມກວດກາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ມີສະຕິ, ແລະ ເປັນ
ອິດສະຫຼະ, ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບສະພາບການຕື່ນຕົວ, ຄວາມຝັນ, ແລະ ການນອນຫຼັບ
ທີ່ບໍ່ຝັນ, ບຸກຄົນສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ເປັນນິລັນດອນຂອງຕົວ
.ເອງ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງມັກຈະຮູ້ເຖິງສະພາບໜຶ່ງໃນນີ້. ເຂົາເຈົ້າມີສະຕິຮູ້ສຶກຕົວໃນ
ຂະນະທີ່ຕື່ນຢູ່, ແລະບາງຄັ້ງເຂົາເຈົ້າອາດຈະຮູ້ເຖິງສະພາບຄວາມຝັນຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະຮູ້ສຶກວ່າຄົນເຮົາກຳລັງຝັນໃນຂະນະທີ່ຝັນ
ຜ່ານວິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດບາງຢ່າງ, ບຸກຄົນສາມາດຮັກສາສະຕິຮູ້
ຕົວກ່ຽວກັບແຕ່ລະສະພາບທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ. ພວກເຂົາອາດຈະສາມາດບັນລຸ
.ສະພາບທີ່ສື່ໄດ້ - ສະພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ

ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ, ການຜ່ອນຄາຍໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອ
ກິດຈະກຳໃນເສັ້ນປະສາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆຫາຍໄປ. ດ້ວຍການຝຶກຝົນ,
ຄົນເຮົາສາມາດກະຕຸ້ນການຜ່ອນຄາຍນີ້ໄດ້ໃນຂະນະທີ່ຕື່ນຕົວ ແລະ ຜ່ານຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິ. ໃນການນອນຫຼັບເລິກ ຫຼື ເສຍຊີວິດ, ການຜ່ອນຄາຍ
ຢ່າງສົມບູນຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງງານຊີວິດຖອນອອກຈາກຫົວໃຈ ແລະ ກະດູກ
ສັນຫຼັງ. ຜ່ານການຝຶກສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ການຜ່ອນຄາຍຢ່າງສົມບູນນີ້
ສາມາດກະຕຸ້ນໄດ້ຢ່າງມີສະຕິໃນຂະນະທີ່ຕື່ນຕົວ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ທຸກໆໜ້າທີ່
ຂອງຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ໂດຍເຈດຕະນາ
.ຜ່ານການອອກກຳລັງກາຍສະເພາະ

ນັກປາດອິນເດຍບູຮານໄດ້ສະຫຼຸບວ່າຄວາມຕາຍແມ່ນການຖອນພະລັງຊີວິດ

ອອກຈາກໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍມະນຸດ, ລວມທັງເສັ້ນປະສາດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ,
ແລະຊ່ອງທາງພະລັງງານທີ່ສຳຄັນນັບບໍ່ຖ້ວນ. ເຊັ່ນດຽວກັບໄຟຟ້າບໍ່ຕາຍເມື່ອມັນ
ຖືກຖອນອອກຈາກຫລອດໄຟທີ່ແຕກຫັກ, ພະລັງຊີວິດກໍບໍ່ຕາຍເຊັ່ນກັນເມື່ອມັນຖືກ
ຖອນອອກຈາກເສັ້ນປະສາດທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ພະລັງງານຈະຖືກ
ທຳລາຍ. ມັນຖອນອອກຈາກຮ່າງກາຍເມື່ອຕາຍແລະກັບຄືນສູ່ພະລັງງານຂອງ
.ຈັກກະວານ

ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ, ຈິດໃຈທີ່ຮັບຮູ້ຈະຢຸດເຮັດວຽກຍ້ອນວ່າກະແສ
ໄຟຟ້າໃນເສັ້ນປະສາດຖືກຖອນອອກຊົ່ວຄາວ. ເມື່ອຕາຍ, ສະຕິຂອງມະນຸດຈະຢຸດ
ສະແດງອອກຜ່ານຮ່າງກາຍຢ່າງສົມບູນ, ເຊິ່ງຄ້າຍຄືກັບແຂນທີ່ເປັນອຳມະພາດ;
ເຈົ້າຂອງຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ຂອງມັນແຕ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຫຼືປະຕິບັດຕາມມັນໄດ້.
ບັນທຶກທາງການແພດອະທິບາຍເຖິງກໍລະນີຂອງນັກບວດຜູ້ທີ່ເຂົ້າສູ່ສະພາວະໂຄມ
າແລະໄດ້ຍິນຄົນອ້ອມຂ້າງຮ້ອງໄຫ້ເຖິງການເສຍຊີວິດທີ່ປາກົດຂຶ້ນຂອງລາວ, ແຕ່
ລາວບໍ່ສາມາດສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວຜ່ານໜ້າທີ່ຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວ
ໄດ້. ກົນໄກທາງຮ່າງກາຍຂອງລາວໄດ້ຢຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນແລະປະຕິເສດທີ່ຈະ
ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາສັ່ງທາງຈິດໃຈຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກໃຊ້ເວລາຊາວສີຊົມໂມງໃນ
ສະພາບນີ້, ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງຈະຖືກນໍາໄປຝັງ, ລາວໄດ້ໃຊ້ຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງແລະສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້. ເຫດການນີ້ສະແດງໃຫ້
ເຫັນເຖິງຄວາມຍືນຍົງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍຈະເບິ່ງ
.ຄືວ່າບໍ່ມີຊີວິດ

ຜູ້ມີປັນຍາກ່າວວ່າ ຄົນເຮົາຄວນແຍກກິດຈະກຳ ແລະ ສະຕິອອກຈາກ
ຮ່າງກາຍຢ່າງມີສະຕິ, ສັງເກດສະພາບການນອນຫຼັບຢ່າງມີສະຕິ, ແລະ ປະຕິບັດ
ການຖອນກິດຈະກຳທີ່ມີສະຕິອອກຈາກຫົວໃຈ ແລະ ສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງໂດຍ
ສະໝັກໃຈ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຄົນເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຍອມຮັບຢ່າງມີສະຕິວ່າ
ຄວາມຕາຍຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເຂົ້າເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າ

ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຜ່ານທາງ medulla oblongata
ແລະຖືກເກັບໄວ້ໃນອ່າງເກັບນ້ຳຂອງສະໝອງ ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະລົງໄປຫາ
ສູນກາງຊີວິດ ແລະ ສະຕິອີກຫ້າແຫ່ງໃນກະດູກສັນຫຼັງ ບ່ອນທີ່ມັນຖືກແຈກຢາຍ
.ໄປຫາອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງຮ່າງກາຍ
ເມື່ອຕາຍ, ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນຈະຖືກດຶງໄປຫາກະດູກສັນຫຼັງຢ່າງສົມບູນ
ແລະ ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ອອກຈາກຮ່າງກາຍຜ່ານທາງ medulla oblongata.
ໂຍຄະທີ່ມີຄວາມຊຳນານສາມາດ, ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້, ດຶງ
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນນີ້ອອກຈາກຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໄປສູ່ກະດູກສັນຫຼັງ
ແລະ ສົ່ງມັນໄປສູ່ສູນກາງສູງສຸດຂອງການຮັບຮູ້ທີ່ສັກສິດ, ບ່ອນທີ່ເຂົ້າເຈົ້າປະສົບ
ກັບຄວາມສຸກຂອງການເປັນ "ຄົນຕາຍ" - ນັ້ນຄື, ຫລຸດພົ້ນຈາກພາບລວງຕາທີ່
.ເກີດຈາກການຍຶດຕິດກັບສະຕິທາງຮ່າງກາຍທີ່ຈຳກັດ

ມີກໍລະນີທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນທຶກຂອງແພດໝໍຝຣັ່ງ ແລະ ແພດເອີຣົບຄົນ
ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ສາທູ ຮາຣິດາສ (Sadhu Haridas) ຢູ່ທີ່ສານ
ຂອງຈັກກະພັດອິນເດຍ ຮາຈເນດ ສິງ (Rajneet Singh). ກໍລະນີນີ້ສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າ ສາທູ ຮາຣິດາສ ສາມາດແຍກກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສະຕິຂອງລາວ
ອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຊື່ອມຕໍ່ພວກມັນຄືນໃໝ່ຫຼັງຈາກ

ຫຼາຍເດືອນ. ຮ່າງກາຍຂອງລາວຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ດິນ, ແລະ ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວຢູ່ພາຍໃຕ້
ການເຝົ້າລະວັງຢ່າງເຂັ້ມງວດຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ. ໃນ
ຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລານີ້, ຮ່າງກາຍຂອງລາວໄດ້ຖືກຂຸດຂຶ້ນ ແລະ ກວດໂດຍ
ແພດໝໍເອີຣົບ ຜູ້ທີ່ປະກາດວ່າລາວເສຍຊີວິດແລ້ວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສອງສາມ
ນາທີຫຼັງຈາກການປະກາດນີ້, ລາວໄດ້ເປີດຕາ ແລະ ຄວບຄຸມໜ້າທີ່ຂອງຮ່າງກາຍ
ທັງໝົດຂອງລາວຄືນມາ, ມີຊີວິດຢູ່ເປັນເວລາຫຼາຍປີ. ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ຜ່ານການ
ປະຕິບັດວິທີການຄວບຄຸມໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງລາວ.
ລາວເປັນນັກວິຊາການທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການທົດລອງທາງວິນຍານທີ່
ແນະນຳໂດຍນັກປາດເພື່ອເຂົ້າໃຈລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງກົດໝາຍຂອງ
ຈັກກະວານ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວສາມາດພິສູດຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງການມີຢູ່ຂອງມະນຸດ
ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ຕາຍຂອງສາລະສຳຄັນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ເປັນ
.ອະມະຕະ

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພິສູດຕົນເອງເຖິງຄວາມຈິງທາງວິທະຍາສາດຂອງການເກີດ
ໃໝ່ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງສະຕິຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍໂດຍ
ການແຍກຮ່າງກາຍອອກຈາກຈິດວິນຍານຢ່າງມີສະຕິ. ສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍ
ການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່ວາງໄວ້ໂດຍນັກວິຊາການທາງວິນຍານຊາວ
ອິນເດຍໃນຫຼາຍສັດຕະວັດກ່ອນ. ເມື່ອຄົນເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຕື່ນຕົວໃນລະຫວ່າງ
ການນອນ, ກະຕຸ້ນຄວາມຝັນຕາມໃຈ, ແລະແຍກຄວາມຮູ້ສຶກທັງຫ້າຢ່າງມີສະຕິ
- ບໍ່ແມ່ນແບບຢູ່□□□ໆຄືກັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການນອນ - ແລະເມື່ອພວກ
ເຂົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງຫົວໃຈ, ພວກເຂົາຈະສາມາດປະສົບ
ກັບຄວາມຕາຍຢ່າງມີສະຕິ ຫຼື ສະພາບທີ່ບໍ່ມີສະຕິທາງຮ່າງກາຍ (ບໍ່ແມ່ນສະພາບ
.ທີ່ບໍ່ມີສະຕິ)

ນັກປາດຂອງພວກເຮົາເວົ້າວ່າຕົວຕົນມີສະຕິຮູ້ຕົວເຖິງຕົວເອງໃນທຸກໄລຍະ
ຂອງໄວເດັກ, ໄວໜຸ່ມ, ແລະ ໄວຊຸລາ. ຈິດວິນຍານທີ່ມີຮູບຮ່າງເປັນຕົວຂອງມັນ
ເອງມີສະຕິຮູ້ຕົວຢູ່ສະເໝີກ່ຽວກັບທຸກສະພາບທີ່ບຸກຄົນປະສົບ, ລວມທັງການໄດ້
ຮັບຮ່າງກາຍອື່ນຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍລະຫວ່າງໂລກທາງ
ກາຍະພາບ ແລະ ໂລກອະນິຈັງ. ຄວາມຈິງນີ້ບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງໂດຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ດີ
.ໃນວິທະຍາສາດທາງວິນຍານ

ໂດຍການປະຕິບັດວິທີການທີ່ນຳໄປສູ່ສະພາບທັງສີ່ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ,
ພວກເຮົາສາມາດຕິດຕາມຕົວເອງໃນສະພາບທີ່ມີຢູ່ຂອງມັນ. ພວກເຮົາສາມາດ
ຕິດຕາມມັນໄດ້ຢ່າງມີສະຕິໃນລະຫວ່າງການຕາຍ, ການທ່ຽວໄປມາໃນ
.ອະວະກາດຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ການກັບຄືນສູ່ຊີວິດໃໝ່ໃນຮ່າງກາຍໃໝ່
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການສອນສົງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາສະຕິໄດ້ໃນລະຫວ່າງ
ການນອນຫຼັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ: ຄວາມຕາຍ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ຈິໄດ້

ເຖິງສະພາບກ່ອນໜ້ານີ້ທີ່ພວກເຂົາເຄີຍປະສົບ, ແມ່ນແຕ່ໄລຍະເວລາຂອງ "ການ
ນອນຫຼັບສະໝິດ" ໃນຊີວິດດຽວ
ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການຂອງນັກວິຊາການອິນເດຍບູຮານຜູ້ທີ່ໄດ້ທົດສອບ
ແລະ ພິສູດກົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ໄດ້ມອບຄວາມຮູ້ທີ່ລ້ຳຄ່າ ແລະ ສາມາດ
ກວດສອບໄດ້ໃຫ້ແກ່ໂລກ, ຄົນເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງທາງວິທະຍາສາດ
.ກ່ຽວກັບການເກີດໃໝ່ ແລະ ຄວາມຈິງນິ້ວນອນອື່ນໆທັງໝົດ

ຮອຍຍິມຂອງຈິດວິນຍານ

ຮອຍຍິມທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮອຍຍິມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ເກີດຈາກການ
ໄຕ່ຕອງ, ການສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍເກີດມາຈາກຄວາມສຸກອັນເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ - ຄວາມ
ສຸກທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ມັນຄືກັບກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈຂອງ
ດອກກຸຫຼາບທີ່ກຳລັງເບິ່ງບານ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ເຊື່ອເຊີນຄົນອື່ນໃຫ້ດຳລົງ
ຊີວິດຢູ່ໃນນ້ຳສັກສິດແຫ່ງຄວາມສຸກ

ມີສີສະພາບທີ່ຄົນຫົວໄປຄຸ້ນເຄີຍຄື: ຄວາມສຸກເມື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ,
ຄວາມທຸກເມື່ອຖືກປະຕິເສດ, ຄວາມເບື້ອໜ້າຍເມື່ອບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຊົມເສົ້າ,
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກເມື່ອເອົາຊະນະອາລົມ ຫຼື ສະພາບທາງຈິດໃຈຂອງ
.ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເບື້ອໜ້າຍ

ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນສະພາບທີ່ໜ້າປາຖະໜາຢ່າງສູງ ທີ່ເກີດຈາກການ
ບໍ່ມີທັງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ ການຂາດຄວາມເບື້ອໜ້າຍ
ສະພາບເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະກະແທກໄປຫົວໜ້າຜິວຂອງຈິດວິນຍານ ຫຼັງຈາກຂີ້ຄົນຟອງ
ແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຮຸນແຮງ, ລວມທັງການຈົມລົງສູ່ຄວາມ
ເລິກຂອງຄວາມອິດເມື່ອຍຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ກໍມີຄວາມສຸກໃນການລອຍຢູ່ໃນທະເລ
ທີ່ສະຫງົບຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແຕ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນ
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ - ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ - ຄວາມສຸກສູງສຸດ ມັນເປັນ
ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນຈາງຫາຍໄປ ແຕ່ຍັງຄົງຢູ່ກັບຈິດວິນຍານຕະຫຼອດໄປ ຄວາມ
ສຸກອັນສູງສຸດນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງເທົ່າ
.ນັ້ນ

ຖ້າທ່ານວາງໂຖນ້ຳໄວ້ໃຕ້ແສງເດືອນ ແລະ ຄົນມັນ, ທ່ານຈະສ້າງຮູບພາບທີ່
ບິດເບືອນຂອງດວງຈັນ. ເມື່ອນ້ຳຕົກລົງໃນໂຖ, ການສະຫ້ອນຈະຊັດເຈນ. ຊ່ວງ
ເວລາທີ່ນ້ຳໃນໂຖນນຶ່ງ ແລະ ສະຫ້ອນໜ້າຂອງດວງຈັນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ
ສາມາດ ປຽບທຽບກັບສະພາບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນການໄຕ່ຕອງ ແລະ ສະພາບ

ທົ່ງຽບສະຫງົບຢ່າງເລິກເຊິງ. ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ, ຄື້ນແຫ່ງ
ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດທັງໝົດຈະຢຸດໄຫຼອອກຈາກຈິດໃຈ. ແລະ ໃນ
ສະພາບຄວາມສະຫງົບທີ່ເລິກເຊິງກວ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ໄຕ່ຕອງ, ໃນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ,
ຈະເຫັນດວງຈັນເຕັມດວງຂອງການປະທັບຢູ່ຢ່າງສັກສິດທີ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນ
.ທະເລສາບຂອງຈິດວິນຍານ

ຄວາມສະຫງົບແມ່ນສະພາບທີ່ບໍ່ມີປະຕິກິລິຍາ, ເປັນການບໍ່ມີຄື້ນແຫ່ງ
ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຝຶກສະມາທິຈິງຖືກ
ດຶງດູດ, ຫຼັງຈາກໄລຍະເວລາສັ້ນໆ, ໃຫ້ປະສົບກັບຄື້ນແຫ່ງອາລົມອີກຄັ້ງ. ແຕ່
ຄວາມສະຫງົບໃນການຝຶກສະມາທິຍິ່ງເລິກເຊິງເທົ່າໃດ, ມັນກໍຈະປ່ຽນເປັນ
ຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິງກາຍເປັນຄວາມ
ສຸກໃນທາງບວກ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຝຶກສະມາທິຈິງປະສົບກັບຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການຕໍ່
.ອາຍຸຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ພໍໃຈຢ່າງສົມບູນ

ເມື່ອເຈົ້ານອນຫຼັບ, ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຽບ
ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນ
ສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ກ້າມຊີ້ນໃບໜ້າຂອງເຈົ້າສ້າງຮອຍຍຶມທີ່
ສະທ້ອນເຖິງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕາມທຳມະຊາດ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເບິ່ງໄປໄກ
ກວ່າສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບນີ້ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ເຈົ້າ - ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ມີມົນທົນຈາກການກະຕຸ້ນທາງປະສາດສຳຜັດ ຫຼື
ປະຕິກິລິຍາອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະສາດສຳຜັດ. ສະພາບທີ່
.ເຈົ້າປະສົບຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ

ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນມີຄວາມສຸກນີ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສັ່ນ
ຄອນ ແລະ ບໍ່ພ່າຍແພ້ຈາກພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍໃຊ້ມິດຜ່າຕັດແຫ່ງເຫດຜົນ ຫຼື
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດວິເຄາະຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ ຫຼື ຄວາມຄິດຂອງ
ຄົນອື່ນຢູ່ເທິງໂຕະປະຕິບັດການຂອງຈິດໃຈ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ
ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້, ຄວາມໂສກເສົ້າ
ທັງໝົດຈະຫາຍໄປ, ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນການເປັນຢູ່
ຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ມີຄວາມສຸກ, ເສີມສ້າງການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າກັບສິ່ງ
.ສັກສິດ

ຮອຍຍຶມສ່ວນໃຫຍ່ເກີດຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີທີ່ເກີດຈາກການກະທຳທີ່ມີ
ຄວາມເມດຕາ, ຫຼື ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນມິດ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ຫຼື

ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ. ແຕ່ວິທີທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດໃນການຍົມແມ່ນເມື່ອຫົວໃຈຂອງ
ຄົນເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະສາມາດ
ຮັກທຸກຄົນ ແລະ ຈະສາມາດຍົມໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ. ຮອຍຍົມຮູບແບບອື່ນໆ
ທັງໝົດແມ່ນຫາຍໄປໄວ ເພາະວ່າອາລົມ, ບໍ່ວ່າຈະດີປານໃດກໍຕາມ, ມັນຈະສັບ
ສະເທືອນ, ຈາກຫາຍໄປ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຫາຍໄປ. ສິ່ງດຽວທີ່ຍືນຍົງຄືຄວາມ
ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອເຈົ້າມີຄວາມສຸກນັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດຍົມໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ;
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່
.ຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຫຍາບຄາຍ

ຂ້ອຍຮູ້ຈັກຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ສະແດງຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງຍິ່ງເມື່ອພັນລະຍາ
ຂອງລາວເສຍຊີວິດ. ຂ້ອຍໄດ້ກວດສອບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເສື່ອມໂຊມ ແລະ ສະແດງ
ອອກຢ່າງບໍ່ເປັນທາງການຂອງລາວ ແລະ ບອກລາວວ່າ, "ເຈົ້າຈະແຕ່ງງານໃໝ່
ພາຍໃນໜຶ່ງເດືອນ." ລາວໃຈຮ້າຍ ແລະ ປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນຂ້ອຍອີກ, ແຕ່ລາວ
ໄດ້ແຕ່ງງານໃໝ່ພາຍໃນໜຶ່ງເດືອນຫຼັງຈາກພັນລະຍາຂອງລາວເສຍຊີວິດ. ລາວ
ຄິດວ່າຄວາມຮັກຂອງລາວຕໍ່ພັນລະຍາຄົນທຳອິດຂອງລາວນັ້ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
!ແຕ່ລາວລືມນາໄວຫຼາຍ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ລືມບົດຮຽນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູສອນຂອງຂ້ອຍ,
:ສີ ບຸກສະວະຈີ, ເມື່ອລາວເລົ່າເລື່ອງສັ້ນໆນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍຟັງວ່າ

ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍມັກຄິດຢາກມີໝາໂຕນ້ອຍທີ່ໜ້າກຽດ ເຊິ່ງເປັນ"
ຂອງເພື່ອນບ້ານ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ກໍ່ຄວາມຮຸນຮົງໃນເຮືອນເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດ
ເພື່ອຈະໄດ້ໝາໂຕນັ້ນມາ, ຂ້ອຍປະຕິເສດທຸກຂໍ້ສະເໜີທີ່ຢາກໄດ້ສັດລ້ຽງທີ່ໜ້າຮັກ
".ກວ່າ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ແຕ່ໝາໂຕນັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ຕ້ອງການໂຕອື່ນ

ຄວາມຜູກພັນດຽວກັນນີ້ດຶງດູດຜູ້ຄົນໃນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າຄວາມຫຼົງໄຫຼ ຄົນຮັກ
ຖືກດຶງດູດດ້ວຍແມ່ເຫຼັກໄປຫາໃບໜ້າໃດໜຶ່ງຢ່າງແຮງຈົນພວກເຂົາບໍ່ສາມາດ
ຊອກຫາຄວາມສະຫງົບໃຈຈາກບ່ອນອື່ນໄດ້ ແຕ່ຄວາມງາມທີ່ພວກເຮົາຄວນຊອກ
ຫາໃນຄົນອື່ນແມ່ນຄວາມງາມຂອງການກະທຳທີ່ສູງສົ່ງ, ລັກສະນະທີ່ມີຄຸນນະທຳ,
.ແລະ ແນວໂນ້ມທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມງາມທາງຮ່າງກາຍ

ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່
ໜ້າສົນໃຈ ຂ້ອຍຮັກຫຍັງນອກຈາກຮອຍຍົມທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ບໍລິສຸດໃຈ ເພາະວ່າ
ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນກໍບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກຫຸ່ນກະບອກ ມີນີ້ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮັກ
ເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ແລະ ມີອັນເຂົາເຈົ້າຈະຖືກຝັງ ສະນັ້ນຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນຢູ່ໃສ, "ເຈົ້າຄືຊີວິດຂອງຂ້ອຍ,
"?ແລະຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ

ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວວ່າ, "ຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ," ຄວາມຮັກນັ້ນຈະເປັນນິລັນດອນຢ່າງແທ້ຈິງ ເປັນຫຍັງຢ່າງເສຍເວລາຊອກຫາເສດເຂົ້າຈີຂອງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ, ເງິນຈຳນວນໜຶ່ງ, ຫຼື ອັນນີ້ ຫຼື ອັນນັ້ນ, ໃນເມື່ອເຈົ້າສາມາດຊອກຫາທຸກຢ່າງໃນພຣະເຈົ້າໄດ້: ຄວາມຮັກທັງໝົດໃນໂລກ, ອຳນາດທັງໝົດທີ່ມີຢູ່? ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຊອກຫາພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມໂລບມາກເພື່ອອຳນາດ, ແຕ່ຈາກຄວາມປາຖະໜາໃນຄວາມຮັກ ແລ້ວພວກເຮົາຈະພົບຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະເມື່ອພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຈິງໃຈ, ພຣະອົງຈະຕອບພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວນນັ່ງສະມາທິເລື້ອຍໆ, ເພາະວ່າຊີວິດຈະຫວານຊືມໂດຍການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ. ການນັ່ງສະມາທິຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການໃຊ້ເວລານັບຖ້ວນໃນການຊອກຫາເງິນ, ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໆທີ່ອາດຈະເຂົ້າມາໃນໃຈ. ຍິ່ງຄົນເຮົານັ່ງສະມາທິຫຼາຍເທົ່າໃດ, ແລະຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາກໍຍັງຄົງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນສະພາບທາງວິນຍານໃນຂະນະທີ່ເຮັດວຽກ, ຄົນເຮົາກໍຈະມີຄວາມສາມາດໃນການຍົມຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຂ້ອຍຢູ່ໃນໂລກນັ້ນດຽວນີ້ແລະສະເໝີ - ໃນສະຕິທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຫຍັງສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຂ້ອຍ. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ຄົນດຽວຫຼືກັບຄົນອື່ນ, ຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕັ້ນຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍສະເໝີ. ຂ້ອຍສາມາດຮັກສາຮອຍຍົມຂອງຂ້ອຍໄວ້ໄດ້. ແຕ່ການໄດ້ຮັບຮອຍຍົມນັ້ນແມ່ນວຽກທີ່ຍາກ! ຮອຍຍົມເຫຼົ່ານັ້ນຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ - ຄວາມສຸກແລະຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານດຽວກັນນັ້ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ. ເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມາເຊິ່ງມັນ, ພຽງແຕ່ເພື່ອເອົາມັນຄືນ. ເຈົ້າໄດ້ສູນເສຍມັນຊົ່ວຄາວຜ່ານຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງດ້ວຍປະສາດສຳຜັດ, ແລະເຈົ້າສາມາດເອົາມັນຄືນໄດ້.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງຂອງທາງກາຍະພາບ, ເຊິ່ງສາມາດເພີດເພີນໄດ້ຜ່ານການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ການຊົມລົດຊາດ, ການດຶມກິນ, ແລະ ການສຳຜັດ, ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດນັ້ນ ແມ່ນເຂົ້າໃຈຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສູນເສຍມັນ. ຖ້າທ່ານກຳນົດເງື່ອນໄຂໃສ່ຄວາມສຸກຂອງທ່ານ, ເຊັ່ນວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ," ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງປົນເປື້ອນ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດແມ່ນຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ. ມີ ແລະ ປີສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມງາມທາງກາຍະພາບ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກວັດຖຸແມ່ນຂຶ້ນກັບກົດແຫ່ງການປ່ຽນແປງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດເຫັນທຸກໆໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມໃນໂລກ, ໄດ້ຍິນທຸກໆສຽງ, ແລະ ສຳຜັດທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ແຕ່ພວກເຂົາອາດຈະຫຼອກລວງຕົນເອງໃຫ້ຄິດວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ.

ບາງຄັ້ງ, ຫຼັງຈາກໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ພວກເຂົາຄົນພົບວ່າບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນຕົວມັນເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຈາກຄວາມພະຍາຍາມທີ່ພວກເຂົາເຮັດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ຄວາມພໍໃຈປະເພດນີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມສຸກໃນຄວາມຮູ້ສຶກ. ຄວາມສຸກທາງວິນຍານຕ້ອງໄດ້ພົບ ແລະ ສະແດງອອກດ້ວຍຄໍາເວົ້າ ແລະ ການສະແດງອອກທາງໜ້າ ເມື່ອຄົນເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້, ແມ່ນແຕ່ຮອຍຍິມນ້ອຍໆກໍຈະຫໍ່ມທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາດ້ວຍແຮງດຶງດູດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງມັນ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ.

ແຕ່ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງຫົວໃຈໄດ້ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖືວ່າຕົວເອງມີຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ຜູ້ກະທຳທີ່ດີທີ່ແທ້ຈິງພຽງຄົນດຽວທີ່ມີຢູ່ຄືພຣະເຈົ້າ ໂລກນີ້ເປັນຂອງພຣະອົງ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງຄວບຄຸມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ຖ້າທ່ານມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄວ້ກັບພຣະອົງ - ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ແມ່ນແຕ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ - ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈທີ່ພົບວ່າການກະທຳທັງໝົດຂອງທ່ານຈະຖືກປ່ຽນເປັນການກະທຳທີ່ດີ.

ເມື່ອຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງບໍ່ພໍໃຈໄດ້ ພວກເຮົາຕ້ອງອຸທິດຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ດິນໃຈຄວາມຄິດອັນສູງສົງ ແລະ ກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ກະທຳຄວາມດີ ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດ "ອະຕະມາ" ນັ້ນ, ເຊິ່ງເປັນອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຮູ້ທີ່ປົດປ່ອຍນີ້ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະບໍ່ສາມາດຍົກມືຂຶ້ນໄດ້ ຖ້າພຣະເຈົ້າດັບໄຟນ້ອຍໆຂອງຊີວິດໃນ medulla oblongata ຂອງເຂົາເຈົ້າ!
[ຈຸດຫຼັກທີ່ພະລັງຊີວິດເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ]

ຄັ້ງໜຶ່ງຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ຂ້າງນອກ, ແລະມັນໜາວຫຼາຍ ຂ້ອຍຫັນສະຕິຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ແລະໃນພິບຖາດດຽວ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໜາວເຢັນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະບາງຄັ້ງຄາວ, ຂ້ອຍເຫັນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍລະລາຍເປັນແສງດຽວ ຂ້ອຍສາມາດເຫັນຮູບຮ່າງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍຖ້າຂ້ອຍສຸມໃສ່ພວກມັນ, ແລະໂລກຈະຫາຍໄປຖ້າຂ້ອຍສຸມໃສ່ແສງສະຫວ່າງ ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເຫັນໄດ້ໂດຍບໍ່ມີສະຕິ ຖ້າເຈົ້າສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ແລະເບິ່ງເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ເຂົ້າໄປໃນຕົວເອງ, ເຈົ້າຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຕາຂອງເຈົ້າຈະເປີດຢູ່ກໍຕາມ.

ເມື່ອເຈົ້າຫັນສາຍຕາອອກໄປທາງນອກຜ່ານຕາຂອງເຈົ້າ, ສະຕິຂອງເຈົ້າຈະ

ຮັບຮູ້ໂລກພາຍນອກ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ແມ່ນຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບເງົາ ຈັກກະວານຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນມື້ນັ້ນ, ຂ້ອຍສາມາດເຫັນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມ ຄິດທີ່ເປັນຄວາມຝັນຕໍ່ສະຕິຂອງຂ້ອຍທີ່ອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍຍັງສາມາດ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກໃດໆເລີຍ ເມື່ອຂ້ອຍຫັນສະຕິ ຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປພາຍໃນ ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມໝາວເຢັນນັ້ນ, ໃສ່ ພຽງແຕ່ເສື້ອຜ້າບາງໆ, ຂ້ອຍສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໝາວເຢັນ ແລະ ພາບທີ່ ເບິ່ງເຫັນຫາຍໄປ, ແລະ ມີແຕ່ຄວາມສຸກເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າມາ ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບ .ກັບຄວາມຮູ້ສຶກບາງຢ່າງໃນຂະນະທີ່ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນພໍໃຈ

ກັບການທ່ອງຄຳອະທິຖານສັ້ນໆ ຫຼື ການເປັນພະຍານເຖິງແສງສະຫວ່າງງ່າຍໆ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດ ຄວບຄຸມຄວາມຢາກທາງເພດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງ ສົມເຫດສົມຜົນ, ຈັດການຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ, ແລະ ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະມີປະສົບການກັບການ ພົບປະກັບສິ່ງສັກສິດຢ່າງແນ່ນອນ ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມປາຖະໜາສຳລັບມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນສິນລະທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີ ຄວາມໂນ້ມອຽງ ແລະ ນິໄສທາງວິນຍານ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ພຽງພໍໂດຍບໍ່ມີການຮັບຮູ້ສຶກ .ສັກສິດທີ່ແທ້ຈິງ

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຫຼອກລວງຕົນເອງ ຖ້າລາວຢາກມີປະສົບການທາງວິນຍານ, ລາວຄວນນັ່ງສະມາທິຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ: “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈຸດອ່ອນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ມັນຈະບໍ່ເປັນອຸປະສັກລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບ ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍພຽງແຕ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ “ທີ່ສ້າງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ໜ້າທີ່ທຳອິດຂອງຂ້ານ້ອຍແມ່ນຕໍ່ພຣະອົງ

ຜູ້ສະຫຼາດແນະນຳໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນບາບ, ຫຼື ເອີ້ນຕົນເອງວ່າຊອບທຳ ແລະ ກາຍເປັນຄົນຈອງຫອງ, ແຕ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ ກັບລາວ ແລະ ເຮັດວຽກຜ່ານລາວ ແລ້ວລາວຈະເຫັນໂລກໃໝ່ ຖ້າບໍ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກ ເຖິງສະຫວັນ, ໂລກນີ້ເບິ່ງຄືວ່າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຂັດແຍ້ງ, ຄວາມຮຸນແຮງ, ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົມຂື່ນ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ ບໍ່ມີບ່ອນລີ້ໄພນອກຈາກສະຕິ .ຮູ້ສຶກເຖິງສະຫວັນສູງສຸດນັ້ນ

ພາຍໃນວິນາທີດຽວ, ພຣະເຈົ້າສາມາດສ້າງແບບຈຳລອງທີ່ແນ່ນອນຂອງທຸກ ຄົນທີ່ໄດ້ອອກຈາກໂລກນີ້ໄປໂດຍຜ່ານຄວາມຕາຍ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າການສ້າງນີ້ເປັນພຽງພາບທີ່ໜ້າຕື່ນຕາ ຕື່ນໃຈ ຖ້າພວກເຮົາເອົາຈິງເອົາຈັງກັບການສະແດງຫຼາຍເກີນໄປ, ພວກເຮົາຈະ

ທຸກທໍລະມານ ແລະ ສູນເສຍຄວາມສຸກຂອງມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຫີນ
ກັບຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ພາລະ
.ໜັກຂອງມັນໄດ້

ເມື່ອມີສິ່ງໃດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍ, ຂ້ອຍຈະວາງຈິດໃຈຂອງ
ຂ້ອຍໄວ້ທີ່ຈຸດສຸມທາງວິນຍານລະຫວ່າງຄິວຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກ
ເຈັບປວດເລີຍ ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍສຸມໃສ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມເຈັບປວດ, ຂ້ອຍເຫັນວ່າ
ມັນເປັນພາບລວງຕາ ຖ້າເຈົ້າສາມາດຮັກສາສະຕິທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າໄດ້, ເຈົ້າ
ຈະບໍ່ທຸກທໍລະມານເມື່ອເງົາແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າຈິດວິນຍານຂອງ
ເຈົ້າ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ
.ວ່າເປັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າ

ຜູ້ຄົນເສຍເວລາຫຼາຍ, ແລະຄວາມຕາຍກໍ່ດຶງພວກເຂົາໄປເທື່ອລະຄົນ.
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຄືການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະຄົນເຮົາບໍ່ຄວນອອກຈາກ
.ຮ່າງກາຍນີ້ໂດຍທີ່ບໍ່ປັນລູເປົ່າໝາຍນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຍົກສູງສະຕິ ແລະ ກ້າວຂ້າມຄວາມແຕກຕ່າງ
ຂອງໂລກນີ້, ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດອອກຈາກບ່ອນລີໄພຂອງພາບ
ລວງຕານີ້ຢ່າງຖາວອນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວຈະປົນປົງຕົນເອງຈາກພະຍາດຂອງ
.ຄວາມຕື່ນຫາ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດເພື່ອພຣະເຈົ້າ ການເຮັດວຽກເພື່ອ
ພຣະເຈົ້າມີຄວາມສໍາຄັນເທົ່າກັບການນັ່ງສະມາທິເພື່ອປັນລູຄວາມກ້າວໜ້າທາງ
ວິນຍານ

ໃນຕອນກາງຄືນ, ເມື່ອສາວົກນັ່ງສະມາທິກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຈິດໃຈຂອງ
ລາວຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ລາວຮູ້ສຶກຈົມຢູ່ໃນຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອລາວ
ປະຕິບັດວຽກງານຂອງລາວໃນຕອນກາງເວັນ, ລາວຈະນໍາເອົາຄວາມຊຶ່ງຈໍາ
ກ່ຽວກັບສະພາບນັ້ນມານໍາ ແລະ ຮັກສາຄວາມສຸກຂອງມັນໄວ້, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຍັງຄົງ
ຢູ່ໃນຄວາມສໍາພັນກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ລາວຈະສາມາດຍິມ ແລະ ເວົ້າວ່າ:
"ຄວາມໂສກເສົ້າເລັກນ້ອຍ ຫຼື ຄວາມສຸກເລັກນ້ອຍ, ຫຼື ຄວາມສະຫງົບເລັກນ້ອຍ,
ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊຸ້ນວາຍ ຫຼື ຄວາມຊຸ້ນວາຍໃດໆໃນຄວາມສຸກທີ່ຟື້ນ
".ຟູ່ຄືນໃໝ່ຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄດ້

ພວກເຮົາຕ້ອງເຍາະເຍີ້ຍພາບລວງຕາທີ່ຫຼອກລວງຂອງຊີວິດ ແລະ ເບິ່ງມັນ
ເປັນຊຸດຂອງຮູບພາບຈັກກະວານທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ຊົ່ວຄາວ
ພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຫຼີກລ່ຽງການສະກົດຂອງພາບລວງຕາຂອງ

ຈັກກະວານ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຮົາ
ສາມາດຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ຕັ້ງໃຈທຳມາກາງເຫດການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີວິດ,
ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວໃນ
ຈັກກະວານ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທຳຮ້າຍພວກເຮົາ ເພາະພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກ
ເຮົາຕາມຮູບພາບຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຕ້ອງຢຸດຄິດວ່າຕົວເອງເປັນມະນຸດທີ່
ອ່ອນແອ ແລະ ຮັບຮູ້ທຳແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຈັກກະວານພາຍໃນພວກເຮົາ,
.ລໍຖ້າທີ່ຈະຖືກປ່ອຍອອກມາ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງກຳລັງທຸກທໍລະມານຈາກມະເຮັງ ຫຼື ພະຍາດອື່ນໆ, ມັນບໍ່
ແມ່ນເລື່ອງເລັກນ້ອຍ ແຕ່ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນໄດ້ອົດທົນຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ,
ປົນປົວຄົນເຈັບ ແລະ ບາງຄົນກໍປຸກຄົນຕາຍໃຫ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ, ແລະ ຄວາມສຸກອັນ
ສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນທຳນອງ
ດຽວກັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈ, ຄວາມຄິດ ແລະ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາພຣະອົງໄດ້ ເວັ້ນ
.ເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຢືນຢັນວ່າພວກເຮົາປາດຖະໜາພຣະອົງເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ

ມະນຸດບໍ່ຄວນຖາມພຣະເຈົ້າ, ເພາະຖ້າລາວເຮັດ, ລາວຈະເກັບກ່ຽວແຕ່
ຄວາມສົງໄສ. ລາວຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າ
ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະອົງ. ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເສຍເວລາພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈ
?ກົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈາກທັດສະນະທີ່ມີເຫດຜົນຢ່າງດຽວ

ຖ້າທ່ານໄດ້ອ່ານນະວະນິຍາຍທີ່ພະເອກຖືກທຳຮ້າຍ ແລະ ຕົວຮ້າຍເບິ່ງຄືວ່າ
ຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ແລະ ແຕ່ລະບົດຂັດແຍ້ງກັບບົດ ກ່ອນໜ້ານີ້, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກ
ຜິດຫວັງ ແລະ ແຄ້ນໃຈຜູ້ຂຽນ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານອ່ານບົດສຸດທ້າຍ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກ
ໂລ່ງໃຈ ແລະ ຖືວ່າມັນເປັນນະວະນິຍາຍທີ່ດີເລີດເນື່ອງຈາກຄວາມຊັບຊ້ອນ ແລະ
ເນື້ອເລື່ອງທີ່ສັບສົນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຂຽນນະວະນິຍາຍທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ມີຢູ່, ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງການສ້າງຈະ
ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງມະນຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດງົງງັນ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາພົບພຣະອົງ
ໃນບົດສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍວິທີແກ້ໄຂຄວາມລືກລັບທັງໝົດຂອງຊີວິດ
ມະນຸດ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ສະຕິ
ປັນຍາຂອງພຣະອົງເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບໂດຍກົງຈາກພຣະອົງ. ມັນ
!ມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ

ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງຈະກຳຈັດຄວາມສົງໄສ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວ ຜູ້ທີ່ມີພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອົາຊະນະ
ດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ໝີ່ຈາກມັນ ແລະ ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກພາບລວງຕາຂອງ
ຈັກກະວານ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະຍິມ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ໃນທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍຮູ້ຄວາມ

ລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງການມີຢູ່" ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຊອກຫາ
ຄວາມຮູ້ກ່ອນ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະ
ເປີດເຜີຍທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຢາກຮູ້ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ ເມື່ອເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນ,
ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຍິນດ້ວຍຮອຍຍິມທີ່ຍືນຍົງ ຄວາມຄິດ, ຄໍາເວົ້າ, ບົດ
ຂຽນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດຈະຖືກປະທັບດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສືບຕໍ່ໃສ່ຂອງຮອຍຍິມ
ນັ້ນ ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຄິດແນວໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະປະໄວ້ກິນຫອມຂອງຮອຍຍິມ, ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ມາຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ນັ້ນຈະຍິນດ້ວຍພຣະເຈົ້າ

ເຈົ້າສາມາດຍິນໄດ້ສະເໝີເມື່ອເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດ
ຜັນລະນາໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ເພາະມັນສັກສິດເກີນກວ່າທີ່ຈະເວົ້າເຖິງໄດ້

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ

ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງອອກ ຫຼື ສົ່ງໄປໃຫ້ຄົນອື່ນ - ດ້ວຍຄໍາເວົ້າ, ການ
ກະທໍາ, ແລະ ຄວາມຄິດ - ຈະດຶງດູດກັບຄືນມາຫາເຂົາເຈົ້າໃນລັກສະນະ
ດຽວກັນ ແລະ ໃນລະດັບດຽວກັນ. ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກ
ເປີດເຜີຍຜ່ານການສະແດງອອກທາງໜ້າ ແລະ ການກະທໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄົນອື່ນ
ຈະຮູ້ສຶກເຖິງ ການສັນສະເທືອນທາງຈິດໃຈ ຫຼື ຄືນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ປະຕິກິລິຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະຂອງການສັນ
.ສະເທືອນເຫຼົ່ານັ້ນ - ທາງລົບ ຫຼື ທາງບວກ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍຶດໝັ້ນໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄົນ
ອື່ນຈະພະຍາຍາມເອົາທຸກຢ່າງທີ່ລາວມີໄປຈາກລາວ, ແຕ່ຖ້າລາວເປັນແນວນັ້ນ,
.ຄົນອື່ນຈະສະແດງຄວາມເອື້ອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຕໍ່ລາວ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີແມ່ນຂອງຂວັນ
ຈາກພຣະເຈົ້າ, ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຊ້ຊົ່ວຄາວໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກ
ນີ້ ບໍ່ຊ້າກໍໄວ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເສຍຊັບສິນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂດຍ
ອຸບັດຕິເຫດ, ການລັກຂະໂມຍ, ການສວມໃສ່ ແລະ ຮອຍແຕກ, ຫຼື ການເສຍ
ຊີວິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາພະຍາຍາມຍຶດໝັ້ນ ຫຼື ຍຶດໝັ້ນສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງພຽງ
.ແຕ່ເພື່ອຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ, ພວກເຮົາກໍາລັງຫຼອກລວງຕົນເອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ມາເປັນເວລາຫຼາຍປີກໍຈະຖືກ
ປະຖົມໄປໃນມື້ໜຶ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະບັງຄັບຕົນເອງໃຫ້ເຊື່ອ
ວ່າພວກເຮົາມີສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຄອບຄອງໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ເມື່ອມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງຖືກ
ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າມັນເປັນຂອງພວກເຮົາພຽງແຕ່ໃນ
. ໄລຍະເວລາທີ່ຈຳກັດ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງກຽມພ້ອມທີ່ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ
ເມື່ອຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ, ມັນກໍມີບັນຫາໃຫຍ່ໆລໍຖ້າ
.ລາວຢູ່

ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຢຶງໃຫຍ່ກວ່າທຸກຄົນ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກປິດບັງຈາກພວກເຮົາ ພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຮົາ
ຜ່ານທາງດອກໄມ້, ຜ່ານຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຜ່ານທຸກສິ່ງທີ່
,ພຣະອົງສ້າງ
ຈຸດປະສົງດຽວຂອງການມີຢູ່ແມ່ນເພື່ອຊຸກຍູ້ມະນຸດໃຫ້ແກ້ໄຂຄວາມລືກ
.ລັບຂອງລາວ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງລາວ
ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງພາຍໃນຕົນເອງ
.ແມ່ນຮູ້ເຖິງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງໃນທຳມະຊາດ

ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານເຊັ່ນ:
ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນບາງຢ່າງ, ແຕ່ໃນ
ການຄົ້ນຫາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ຈຳເປັນອອກໄປ,
ແລະ ໂດຍນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກທີ່ມີຫຼາຍ
.ກວ່າຄວາມຈຳເປັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກ
ເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
.ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫາມາໄດ້ກັບຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດກວ່າ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວໂລກ
ແລະ ບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ ຊີວິດຈະເປັນແນວໃດຖ້າບໍ່ມີຊ່າງໄມ້, ນັກປະດິດ
ຫຼື ຊາວກະສິກອນ? ຜ່ານການແລກປ່ຽນການບໍລິການ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານ,
ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງຄົນອື່ນ, ເພາະມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່
.ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດເພື່ອຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ

ເມື່ອເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຸກຂອງຕົວເອງ, ເຮົາຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບຄວາມ
ສຸກຂອງຄົນອື່ນນຳ. ມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍອມສະລະທຸກຢ່າງເພື່ອຄອບຄົວທົ່ວໂລກ,
ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ພິຈາລະນາ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄືກັບທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາ

ມອບໃຫ້ກັນແລະກັນ ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກກັນແລະກັນ. ຄົນອື່ນແມ່ນຕົວຕົນ
.ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງເຮົາ. ແຕ່ຄົນໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວຈະຄິດເຖິງແຕ່ຕົວເອງກ່ອນ

ບໍ່ມີຄວາມສິ່ງໃສເລີຍວ່າສະຕິປັນຍາໃນການຢູ່ລອດແມ່ນເຂັ້ມແຂງ ແຕ່ໂລກ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ກວ້າງຂວາງພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ຊິໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມ
ຈຳເປັນຂອງການຍຶດໝັ້ນກັບທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຮົາ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຄົນແມ່ນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ ແລະ
.ພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນອ້າຍເຄືອຍນ້ອງກັນຢູ່ເທິງໂລກນີ້

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ມະນຸດມີເຫດຜົນ ແລະ ການຮັບຮູ້, ເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາສາມາດປະສົບກັບຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມໝາວເຢັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ຮັບຮູ້ວ່າຄົນອື່ນໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມ
ໝາວເຢັນເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອພວກເຮົາຊອກຫາຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົນເອງ, ພວກ
ເຮົາຄວນພະຍາຍາມຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ພົບຄວາມສະບາຍໃຈ. ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາ
ບໍ່ມັກຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ພວກເຮົາຄວນຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອ
ຜູ້ທີ່ຂັດສົນຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາເພື່ອບັນເທົາຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ກໍາຈັດ
ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາທຶນທຸກທໍລະມານຄືກັນກັບພວກ
.ເຮົາ, ແລະ ບາງຄົນອາດຈະທຶນທຸກທໍລະມານຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ

ຖ້າຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່
ເພື່ອນຂອງລາວ ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນ, ລາວຈະຈຳກັດຕົວເອງ, ແລະ ຄວາມສຸກຈະໜີ
.ໄປຈາກຊີວິດຂອງລາວ ແລະ ຖືກຫົດແທນດ້ວຍບັນຫາທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ

ພວກເຮົາຄວນພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດ
ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພົບຄວາມສຸກໃນການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາ
ພົບ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖືວ່າສິ່ງນີ້ເປັນການເສຍສະຫຼະ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາເຮັດ
ແບບນັ້ນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈະກາຍເປັນພາລະ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຄວນຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມສຸກພາຍໃນ, ເພາະວ່າການໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ມີຄວາມ
ສຸກທີ່ຮູ້ຈັກກັບຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ, ທັງຫາງດ້ານວັດຖຸແລະທາງດ້ານ
.ອາລົມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ແກ້ໄຂຫົວໃຈທີ່ແຕກສະຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຖ້າໂລກປະຖົມຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມັນ, ພວກເຮົາຈະເຫັນ
ສະຫວັນຢູ່ເທິງໂລກນີ້

ແກ່ນພັນຂອງສິ່ງຄາມແມ່ນຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ມະນຸດໃນຍຸກຕົ້ນໆໄດ້ໃຊ້ໄມ້ຄ້ອນຫີນເປັນຄັ້ງທໍາອິດ ເຊິ່ງຕໍ່ມາໄດ້ພັດທະນາໄປ
ເປັນຄັນທະນູ ແລະ ລູກສອນ ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງຕົນເອງຈາກ

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງຄົນອື່ນ ຕໍ່ມາ, ປົນຍາວ ແລະ ປົນພົກໄດ້ຖືກປະດິດຂຶ້ນ, ຈາກນັ້ນປົນກິນ, ແລະ ຕໍ່ມາລະເບີດ ແລະ ອາຍແກັສພິດ - ທັງໝົດນີ້ແມ່ນເພື່ອ ປົກປ້ອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງກຸ່ມຄົນໜຶ່ງຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງອີກກຸ່ມ ໜຶ່ງ.

ດ້ວຍຜົນຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ໜ້າລັງກຽດນີ້, ສິ່ງຄາມຈິງເກີດຂຶ້ນ, ຄວາມສົມດຸນທາງເສດຖະກິດຖືກທຳລາຍ, ແລະ ການຖືກຖອຍ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍ່ເກີດພາວະຊົມເສົ້າ.

ທ່າແຮງໃນການທຳລາຍຂອງມະນຸດຊາດໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ພັດທະນາ ຫຼາຍກວ່າທ່າແຮງໃນການສ້າງ. ຝີທີ່ຮ້າຍກາດນີ້ - ຝີຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ ຊົ່ວຮ້າຍ - ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະລະເບີດອອກ. ແຕ່ໜ້າເສຍດາຍ, ຊີວິດຫຼາຍຄົນຈະຕາຍ ກ່ອນທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແບບຊາດນີ້ຍົມກໍ່ບໍ່ເປັນ ອັນຕະລາຍໜ້ອຍໄປກວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວສ່ວນຕົວ. ປະເທດຊາດປະກອບດ້ວຍ ກຸ່ມນ້ອຍໆ, ແລະ ກຸ່ມເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍບຸກຄົນ; ຄົນເຮົາຕ້ອງເລີ່ມຕື່ນດ້ວຍຕົວ ເອງ.

ຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ລັດຖະບານຕ່າງໆຂອງໂລກກໍ່ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສິດ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ການຢຽບຍຳສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນເພື່ອ ຈຸດປະສົງຂອງຕົນເອງ, ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ການຮັ່ງມີໂດຍເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນແມ່ນຄວາມ ຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງ. ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສະໜັບສະໜູນການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລໂດຍອີງ ໃສ່ຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຈະແບ່ງປັນ ແລະ ໃຫ້

ລັດທີ່ຄອມມູນິດ, ເຊິ່ງສັນຍາພາຍນອກວ່າຈະເຮັດໃຫ້ມະຫາຊົນມີຄວາມ ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຈະບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ຈະລົ້ມ ລະລາຍໃນມື້ໜຶ່ງ ເພາະມັນອີງໃສ່ການບັງຄັບ ແລະ ການສະກັດກັ້ນເສລີພາບ ສ່ວນບຸກຄົນ (ໝາຍເຫດ: ບົດບັນຍາຍນີ້ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໂດຍ ອາຈານ ປາ ຣະມຮັນສາ ໃນປີ 1937 ແລະ ບົດສະຫຼຸບນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງແທ້ໆ!)

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສຸມໃສ່ພຽງແຕ່ມື ແລະ ຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈ ຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສະໝອງຈະບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກເພື່ອນຳພາທັກສະການ ເຄື່ອນໄຫວໄດ້. ໜ້າທີ່ຂອງຮ່າງກາຍທັງໝົດຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະສານງານກັນ. ໃນ ທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດໃຈ (ຜູ້ຕັດສິນໃຈ) ໃນປະເທດຊາດ ແລະ ສິ່ງຄົມຕ້ອງເຮັດ

ວຽກປະສານງານກັບມື ແລະ ຕີນ (ກຳລັງແຮງງານ), ເພາະວ່າຖ້າຜົນປະໂຫຍດ
ປະທະກັນ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຈະແຕກແຍກ, ຄວາມຮຸ່ນວາຍຈະ
.ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຈະເກີດຂຶ້ນ

ມີຄູສອງທ່ານໃນໂລກ ຜູ້ທີ່ເອົາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳ
ແນະນຳ ກໍບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ຜູ້ທີ່ເອົາຊາຕານເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ນຳພາ ຈະ
ທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກ

ຄຳສຳຄັນສຳລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນ "ຂ້ອຍ" ຜູ້ທີ່ມີນິໄສ ແລະ
ຄວາມໂມ່ມວຽງທາງວິນຍານຄິດເຖິງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງຕົວເອງ
ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຕົວເອງນຳມາເຊິ່ງຄວາມເປັນສັດຕູ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈຈາກຄົນ
ອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນ
.ອື່ນພົບວ່າຄົນອື່ນຄິດເຖິງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຖ້າມີປະຊາກອນໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນໃນເມືອງໜຶ່ງ, ແລະແຕ່ລະຄົນພະຍາຍາມ
ເອົາຂອງຈາກຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູເກົາສິບເກົາຄົນ. ແຕ່ຖ້າແຕ່ລະຄົນ
.ພະຍາຍາມຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນເກົາສິບເກົາຄົນ

ຂ້ອຍດຳລົງຊີວິດແບບນັ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຫຍັງໂດຍການໃຫ້ຄົນອື່ນ ໃນ
ຄວາມເປັນຈິງ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກັບຄົນມາຫາຂ້ອຍຄູນດ້ວຍພຣະຄູນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ບັດນີ້ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໄດ້ຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ພາຍໃນຂ້ອຍນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໂລກສາມາດ
ສະເໜີໄດ້ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຊອກຫາຢ່າງແທ້ຈິງຄືຄວາມສຸກ, ແລະ ເມື່ອຄວາມສຸກໄດ້
.ບັນລຸແລ້ວ, ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບສະຖານະການທີ່ນຳໄປສູ່ມັນກໍຈະຫາຍໄປ

ຂ້ອຍບໍ່ມີບັນຊີທະນາຄານ ເພາະວ່າການຮັບປະກັນດຽວຂອງຂ້ອຍໃນໂລກນີ້
ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີທີ່ຄົນອື່ນມີຕໍ່ຂ້ອຍ ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນການຮັບປະກັນທາງໂລກ
ອື່ນ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການມີຊີວິດຢູ່ໃນໃຈຂອງພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່
.ເພື່ອນຂອງຄົນເຮົາ

ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ຖ້າ
ພວກເຮົາໃຊ້ວິທີການນີ້, ຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາຈະຖືກອິດທິພົນຈາກພຶດຕິ
ກຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມຮຽນແບບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ເຊິ່ງເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບຸກຄົນ ແລະ
.ຊາດທັງໝົດ

ການບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້

ເມື່ອທ່ານສົງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີໄປສູ່ຄົນອື່ນ, ສະຕິຂອງທ່ານຈະຂະຫຍາຍ
ອອກໄປ ເມື່ອທ່ານຄິດເຖິງເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ, ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວຕົນຂອງທ່ານ
ຈະຖືກກະຕຸ້ນພ້ອມກັບຄວາມຄິດນັ້ນ. ແຕ່ການຄິດຢ່າງດຽວບໍ່ພຽງພໍ; ພວກເຮົາ
.ຕ້ອງພ້ອມທີ່ຈະເອົາຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄປປະຕິບັດ

ການແຕ່ງງານສະເໜີບົດຮຽນໃນເລື່ອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ຄົນສອງຄົນ
ພະຍາຍາມແບ່ງປັນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຮ່ວມກັນ ແລ້ວລູກໆກໍມາ, ແລະພໍ່ແມ່ກໍ
ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີກັບເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ການຄິດເຖິງແຕ່ຄອບຄົວທີ່ໃກ້ຊິດ (ເຊັ່ນ:
ພຽງແຕ່ເຈົ້າກັບຂ້ອຍ, ຫຼືພຽງແຕ່ພວກເຮົາ) ເປັນຮູບແບບຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນທີ່ຮັກຈາກພວກເຮົາໄປ, ແລະນັ້ນແມ່ນວິທີຊີວິດ ສິ່ງນີ້
ເຄື່ອນພວກເຮົາວ່າເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງມະນຸດຊາດແມ່ນເພື່ອຂະຫຍາຍ
ຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພວກເຮົາໂດຍການເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນ ແລະ
.ແບ່ງປັນພອນໃນຊີວິດກັບເຂົາເຈົ້າ

ການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວນຳເອົາພອນ ແລະ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາໃຫ້ຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຂອງ, ເພາະວ່າຜ່ານການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ຄົນເຮົາຈຶ່ງຮັກສາຄວາມສຸກຂອງ
ຕົນເອງໄວ້ໄດ້. ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ,
.ເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍແມ່ນມາຈາກຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊົມລົດຊາດຂອງຜົນສຳເລັດໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະແບ່ງປັນຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ. ຂ້ອຍບໍ່ພຽງແຕ່
ໝາຍເຖິງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໝາຍເຖິງທຸກໆຄົນ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ຄິດເຖິງຄົນອື່ນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກ
ເຮົາ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮັດໃຫ້ຕົນເອງທຸກຍາກ, ແຕ່ໝາຍເຖິງການສະແດງ
ຄວາມເປັນຫວັງເປັນໄຍຢ່າງແທ້ຈິງ, ເປັນມິດ ແລະ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະແບ່ງປັນ.
ພວກເຮົາຕ້ອງນຳໃຊ້ຫຼັກການຂອງຄວາມຍຸຕິທຳກັບຕົວເອງກ່ອນ. ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດສອນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມເຫັນແກ່
ຕົວ. ໂດຍການເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວເອງເອງ, ພວກເຮົາກາຍເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີສຳລັບ
.ຄົນອື່ນ

ຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດຊີວິດຂອງຂ້ອຍເພື່ອຮັບໃຊ້ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄົນອື່ນ
ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ໄດ້ບັນຍາຍໃຫ້ຜູ້ຊົມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ

ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໄດ້ດີທີ່ສຸດຜ່ານບົດຂຽນ ແລະ ຄໍາສອນຂອງ
ຂ້ອຍ

ຝູງຊົນມາຟັງການບັນຍາຍ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມາຈາກຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຜູ້ຄົນ
ມາເພື່ອຮັບແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ຄວາມສະບາຍທາງວິນຍານ ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຈິດວິນຍານທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ, ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍ
ໄດ້ສຸມໃສ່, ແລະສືບຕໍ່ສຸມໃສ່, ກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິ
.ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ບໍ່ຍອມແພ້ທຸກຄົນໃນການສະແຫວງຫາທາງ
ວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດ ຖ້າພວກເຂົາສືບຕໍ່ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ
.ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຄວາມຄິດ, ສຸດຈິດວິນຍານ
.ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຮັກເພື່ອນບ້ານຄືກັບຮັກຕົວເອງ

ການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຄວາມຄິດ, ສຸດຈິດວິນຍານ, ແລະ ສຸດ
ກຳລັງຂອງຄົນເຮົາໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ຫົວໃຈໝາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ, ສຸດ
ຈິດໃຈໝາຍເຖິງຄວາມສະມາທິ, ສຸດຈິດວິນຍານໝາຍເຖິງຄວາມກົມກຽວທາງ
ວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນການສະມາທິ, ແລະ ສຸດຄວາມເຂັ້ມແຂງໝາຍເຖິງການ
ນຳພາພະລັງງານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ. ນີ້ໝາຍເຖິງການຮັກ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງຕົນເອງ, ສຸດສະມາທິໃນການສະມາທິ,
ແລະ ໂດຍການປ່ຽນທິດທາງພະລັງງານ ຫຼື ພະລັງຂອງຊີວິດຈາກວັດຖຸໄປສູ່
.ຈິດວິນຍານ, ປ່ຽນຄວາມສົນໃຈຈາກຮ່າງກາຍໄປຫາພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຮັກພຣະເຈົ້າໂດຍປາສະຈາກການໄຕ່ຕອງ, ເພາະວ່າ
ຜ່ານການໄຕ່ຕອງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຈະສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງ
ເຮົາໃນຖານະເປັນຈິດວິນຍານທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງມັນຕາມຮູບ
.ຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ

ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງບັນລັງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງສຳລັບຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີຫຍັງສຳຄັນກວ່າໃນຊີວິດ ບໍ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານສູງກວ່າທີ່
ຈະຮັກພຣະອົງ, ເວົ້າເຖິງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຄົນອື່ນໃຫ້ມາຮູ້ຈັກ
.ພຣະອົງ ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໄດ້ສິ່ງອື່ນຈາກຄົນອື່ນ

ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນປະສົບການທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກັບຜູ້ທີ່
ສະແຫວງຫາມັນຢ່າງຈິງໃຈ ບໍ່ມີຫຍັງນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າການ

ເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
ເຮົາພົບພຣະອົງ, ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ ບໍ່ມີພະລັງໃດ
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະລັງຂອງຄວາມຮັກໃນຈັກກະວານ

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດປະທັບຢູ່ເທິງສະຫວັນ ແລະ
ມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເທິງບັນລັງແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ
ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໃນຈິດວິນຍານຂອງທຸກຄົນ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຮັບເອົາພຣະອົງໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ການສະແດງອອກອັນບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດຂອງພຣະອົງໃນການສ້າງ

ມະນຸດເຮົາກຳລັງຄົ້ນຫາ "ສິ່ງອື່ນ" ຢູ່ສະເໝີ ທີ່ພວກເຂົາຫວັງວ່າຈະນຳ
ຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ຍິນຍົງມາໃຫ້ພວກເຂົາ ສຳລັບຈິດວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້
ຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ພົບພຣະອົງ, ການຄົ້ນຫາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ, ເພາະວ່າ
.ພຣະເຈົ້າແມ່ນ "ສິ່ງອື່ນ" ນັ້ນ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານ, ແລະສັນຕິສຸກຈົງມີແກ່ທ່ານ

ວິນຍານ ແລະ ຜີ

ຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສາລະສຳຄັນຂອງມັນ

ມີເລື່ອງລາວ ແລະ ນິທານຫຼາກຫຼາຍຊະນິດກ່ຽວກັບວິນຍານ, ຜີ,
ກອບລິນລ່າສົມບັດ, ແມ່ມົດ, ຜີກິນສົບ, ແລະ ແວມພາຍ. ແລະ
ຈຳນວນຄົນທີ່ຮ້າງວ່າເຄີຍພົບກັບສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້ກໍບໍ່ແມ່ນໜ້ອຍ.

ໃນຫຼາຍໆກໍລະນີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບຸກຄົນທີ່ທຸກ
ທໍລະມານຈາກອາການຫຼອນທາງຈິດທີ່ຮ້າຍແຮງ. ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້
ອ່ານປຶ້ມກ່ຽວກັບສັດນະລິກທີ່ຫົວເລືອດ, ແລະອາການຫຼອນຂອງນາງ
ມີຊີວິດຊື່ວ່າຫຼາຍຈົນນາງຮູ້ສຶກວ່າມີຜີປີສາດຕູດເລືອດຂອງນາງທຸກໆ
ຄືນ. ນາງຈະຫາຍດີທຸກຄັ້ງທີ່ນາງມາຢາມຂ້ອຍ, ແຕ່ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ
ຜີປີສາດທີ່ອອກຫາກິນໃນຕອນກາງຄືນຍັງຄົງຝັງເລິກຢູ່ໃນໃຈຂອງນາງ
ເພາະວ່າພະຍາດຈະເກີດຂຶ້ນອີກ. ນາງເສຍຊີວິດກ່ອນໄວອັນຄວນ, ຖືກ
ຄອບງໍາດ້ວຍອາການຫຼອນຂອງຕົນເອງ.

ຄວາມເຊື່ອໃນເລື່ອງການເປັນແມ່ມົດໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງ
ກວ້າງຂວາງໃນສະຕະວັດທີ 16, ແລະ ຫຼາຍຮ້ອຍຄົນທີ່ສົ່ງໃສ່ວ່າເປັນ
ແມ່ມົດໄດ້ຖືກກ່າວຫາຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງວ່າເປັນສະມາຊິກຂອງຜີປີສາດ

ແລະ ໄດ້ເສຍຊີວິດຍ້ອນຜົນທີ່ຕາມມາ Joan of Arc ຖືກມັດໄວ້ກັບ
ເສົາ ແລະ ຖືກເຜົາຢູ່ເທິງເສົາ ເພາະວ່ານາງຖືກຖືວ່າເປັນແມ່ມົດ.

ຍັງມີໂລກອື່ນອີກອັນໜຶ່ງ, ອານາຈັກອັນບໍລິສຸດ, ຊ່ອນຢູ່ຫລັງ
ຈັກກະວານນີ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນມັນຖືກປະທັບຢູ່ໃນຮູບແບບດາວເຄາະ ທີ່
ປະກອບດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້, ຫຼື "ຜີ," ແມ່ນເບິ່ງບໍ່
ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະຖືກຈຳກັດ
ຢູ່ໃນໂລກຂອງພວກມັນ, ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນໂລກທາງ
ກາຍະພາບຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າມັນງ່າຍສຳລັບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກດາວ
ເຄາະທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຈະເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງພວກເຮົາເພື່ອທຳຮ້າຍ
ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ
ຕະຫຼອດໄປ.

ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາມີຄວາມຫນ້າຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຫນ້າ
ຢ້ານກົວພຽງພໍແລ້ວ. ແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະເພີ່ມ
ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາດ້ວຍການແຊກແຊງຂອງຜີ ແລະ
ຜີປີສາດ!

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີສິ່ງມີຊີວິດໃນດາວເຄາະບາງຊະນິດທີ່ຮູ້ຈັກ
ກັນໃນນາມວິນຍານທີ່ຫຼົງທາງ ວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ຖືກຜູກມັດກັບໂລກໂດຍ
ຄວາມຜູກພັນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນ
ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດເພື່ອໃຊ້ມັນເປັນພາຫະນະເພື່ອຄວາມສຸກທາງ
ກາມຂອງພວກມັນ ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະ ບໍ່ມີ
ອຳນາດທີ່ຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ຄົນທຳມະດາ ບາງຄັ້ງຄາວ, ວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍ
ສາມາດເຂົ້າໄປໃນ ແລະ ຄອບຄອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນໄດ້
ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ເມື່ອຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອລົງຍ້ອນການປະໄວ້ຢູ່□□□□ ຫຼື ບໍ່ຄິດຫຍັງ, ຄືກັບຄົນທີ່
ປະໄວ້ລົດຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ປິດລັອກດ້ວຍກະແຈພາຍໃນ ໃນກໍລະນີ
ດັ່ງກ່າວ, ຄົນພະເນຈອນອາດຈະເຂົ້າໄປໃນລົດ ແລະ ຂັບລົດອອກໄປ.

ວິນຍານທີ່ຫຼົງທາງແມ່ນວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ສູນເສຍຮ່າງກາຍ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຍ້ອນຄວາມຕາຍແຕ່ຍັງຄົງຕິດພັນກັບພວກມັນຢ່າງເລິກ
ເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມໃນທຸກວິທີທາງເພື່ອໃຊ້ຮ່າງກາຍ
ຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໂຊກດີ, ວິນຍານ
ທີ່ຫຼົງທາງບໍ່ສາມາດຕ້ານທານກັບການສັ່ນສະເທືອນທີ່ຮຸນແຮງຂອງ
ຄວາມຄິດທາງວິນຍານແລະສະຕິ. ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງ
ຈິງໃຈຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາແລະນັ່ງສະມາທິໃນພຣະອົງບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວຈາກສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຫຼົງທາງແລະຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້. ເພາະວ່າ
ພຣະເຈົ້າເປັນວິນຍານສູງສຸດ, ແລະບໍ່ມີວິນຍານໃດ, ບໍ່ວ່າຈະຊົ່ວຮ້າຍ

ປານໃດກໍຕາມ, ສາມາດທໍາຮ້າຍຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າແລະສະຕິຮູ້ສຶກເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ.

ເພື່ອເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງສິ່ງມີຊີວິດໃນດາວເຄາະ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຕົວເອງກ່ອນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນສະຕິ ຈາກຈິດໃຈທີ່ອ່ອນໄຫວພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຮົາ, ແລະຈາກທັດສະນະນີ້, ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສິ່ງມີຊີວິດທາງຈິດໃຈ ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່ວ່າເມື່ອທ່ານສ້າງສິ່ງໃໝ່, ຂັ້ນຕອນທໍາອິດແມ່ນການຄິດແບບຈໍາລອງຂອງມັນໃນໃຈຂອງທ່ານ? ຈາກນັ້ນທ່ານລວບລວມວັດສະດຸທີ່ຈໍາເປັນ ແລະສຸດທ້າຍນໍາເຂົ້າແນວຄວາມຄິດນັ້ນມາສູ່ຊີວິດ ນີ້ຍັງ ໃຊ້ກັບສ່ວນປະກອບຂອງພວກເຮົາ ແລະສ່ວນປະກອບຂອງການສ້າງທັງໝົດ ພວກເຮົາມີສາມລັກສະນະຄື: ລັກສະນະທາງຈິດໃຈ (ແນວຄວາມຄິດ), ລັກສະນະທີ່ເປັນອະມະຕະ (ວັດສະດຸຂອງການສ້າງ), ແລະ ລັກສະນະທາງກາຍະພາບ (ຜະລິດຕະພັນທີ່ໜ້າແທ້ໝາຍ)

ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍທາດ 16 ຊະນິດ ແຕ່ວິທີທີ່ສານເຄມີເຫຼົ່ານີ້ຂອງທາດວັດຖຸຖືກລວມເຂົ້າກັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍເປັນເຄື່ອງມືຂອງຈິດໃຈນັ້ນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈແທ້ໆ!

ບາງຄົນຢາກຊີວິດໃໝ່ທຸກໆປີ ແຕ່ພວກເຂົາຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັກສາລົດຮຸ້ນເກົ່າຂອງພວກເຂົາໄວ້ເປັນເວລາຫຼາກສິບ, ເຈັດສິບປີ, ຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນ! ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍຈະເສື່ອມໂຊມ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮັກສາມັນໄວ້ຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ພຽງພໍແລ້ວ! ປ່ອຍຂ້ອຍອອກຈາກຮ່າງກາຍນີ້!" ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບຸກຄົນນັ້ນກະໂດດອອກຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເນົາເປື້ອນຂອງພວກເຂົາເພື່ອພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ບໍລິສຸດປະກອບດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມມີຊີວິດຊື່ວ່າ ພວກເຂົາຕີໃຈທີ່ພົບວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະໄດ້ຍິນ, ເຫັນ, ແລະສໍາຜັດຜ່ານຮ່າງກາຍໃໝ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີກະຕຸກທີ່ຈະຫັກຫຼືເນື້ອໜັງທີ່ຈະເສຍຫາຍ.

ເມື່ອຄົນເຮົາຕາຍໄປ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເນົາເປື້ອນ ແຕ່ຮ່າງກາຍດາວເຄາະຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບເດີມຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຈິດວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ອອກຈາກໂລກໄປຢູ່ໃສ? ພວກມັນທ່ອງໄປມາໃນອິເທີ ເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ "ເປັນໄປບໍ່ໄດ້," ແຕ່ຂໍໃຫ້ປຽບທຽບກັນ:

ຖ້າຂ້ອຍບອກສະມາຊິກຂອງຊົນເຜົ່າດັງເດີມວ່າດິນຕີມີຢູ່ໃນອິເທີ ແລະ ສາມາດຟັງໄດ້, ເຂົາເຈົ້າຈະຫົວຂວັນໃສ່ຂ້ອຍ, ຫຼືບາງທີອາດຈະຕົກໃຈ ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍເອົາວິທະຍຸມາແລະປັບມັນໄປຫາສະຖານີທີ່ອອກ

ອາກາດເພງ ແລະ ເພງ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດປະຕິເສດການຮ້າງຂອງ ຂ້ອຍໄດ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຂ້ອຍສາມາດສະແດງໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າສິ່ງມີ ຊີວິດນອກໂລກຜ່ານອິເທີ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະປະຕິເສດ ມັນໄດ້ ໂລກນອກໂລກຢູ່ທີ່ນີ້, ນອກເໜືອຈາກການສັນສະເທືອນທີ່ ໜ້າແໜ້ນຂອງຈັກກະວານທາງກາຍະພາບ.

ຖ້າຜູ້ຄົນສາມາດເຫັນສັດດາວເຄາະຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຢູ່ໃນອິເທີ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ, ຫຼາຍຄົນຈະຢ້ານກົວ, ແລະບາງຄົນຈະ ພະຍາຍາມຄືນຫາຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກທີ່ຈາກໄປ.

ຖ້າທ່ານສຸມໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃສ່ຕາທາງວິນຍານ, ທ່ານສາມາດ ຮັບຮູ້ໂລກທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວໄດ້ຜ່ານວິໄສທັດພາຍໃນ ເຊິ່ງ ຈິດວິນຍານທັງໝົດທີ່ໄດ້ຜ່ານໄປສູ່ໂລກອະວະກາດອາໄສຢູ່. ໃນ ມະນຸດ, ຫົວໃຈ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວຮັບ, ແລະຕາທາງວິນຍານສົ່ງຄໍາ ແສງສະຫວ່າງ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດເຫັນຄົນທີ່ຮັກຂອງທ່ານ ໄດ້ຈາກໄປ, ຖ້າທ່ານສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານຢ່າງສະຫງົບໃສ່ ຫົວໃຈ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງຄົນທີ່ຮັກທ່ານທີ່ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ທີ່ສະຫວ່າງ, ເພີດເພີນກັບອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກການເປັນ ທາດຂອງຮ່າງກາຍທາງກາຍ.

ຂ້ອຍເຫັນສິ່ງມີຊີວິດດາວເຄາະຫຼາຍດວງທີ່ໄດ້ອອກຈາກໂລກໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຫັນຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຫັນ ໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ແຕ່ຂ້ອຍສາມາດເຫັນພວກເຂົາໄດ້ຖ້າຂ້ອຍ ຕ້ອງການ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີອິດສະລະພາບຢ່າງສົມບູນເມື່ອພວກ ເຮົາອອກຈາກຮ່າງກາຍເມື່ອຕາຍ. ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຍັງຄົງຖືກ ຫຸ້ມຫໍ່ຢູ່ໃນສອງຮູບແບບທີ່ລະອຽດອ່ອນຄື: ດາວເຄາະ (ຮ່າງກາຍ ພະລັງງານ) ແລະ ເຫດ ແລະ ຜົນ (ຮ່າງກາຍຄວາມຄິດ).

ເມື່ອມະນຸດມີຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບ, ລາວຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ ເຫັນໄດ້ໃນໂລກນີ້. ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ລາວ ຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກດາວເຄາະໃນຖານະເປັນ "ຜີ", ນັ້ນຄື, ເປັນສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ ເຫັນທີ່ມີຄວາມສາມາດທາງຈິດ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ ລັກສະນະ ດຽວກັນທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວໂດດເດັ່ນໃນລະຫວ່າງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງ ໂລກ.

ແນ່ນອນວ່າຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກດາວເຄາະສາມາດເຫັນກັນແລະ ກັນໃນຮ່າງກາຍທີ່ສະຫວ່າງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ສິ່ງມີຊີວິດໃນດາວເຄາະ ມັກຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນພວກເຮົາຢູ່ເທິງໂລກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮູ້ວິທີ ທີ່ຈະເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກດາວເຄາະຜ່ານຕາທາງວິນຍານ. ເມື່ອ

ຈິດວິນຍານສູນເສຍຮ່າງກາຍທີ່ເປັນໂລກຂອງພວກມັນ ແລະ ເຂົ້າສູ່
ສະພາບຈິດໃຈຂອງໂລກເຫດ ແລະ ຜົນ, ພວກມັນບໍ່ໄດ້ຫາຍໄປໝົດ,
ແຕ່ຈະກາຍເປັນເບິ່ງບໍ່ເຫັນໝົດ, ຄືກັນກັບຄວາມຄິດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ.

ເມື່ອຈິດວິນຍານໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງ
ກາມ, ພວກມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກັບມາເກີດໃໝ່ຢູ່ເທິງໂລກອີກຕໍ່ໄປ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈິດວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ຈະເຄື່ອນຍ້າຍລະຫວ່າງໂລກດາວ
ເຄາະ ແລະ ສະຫວັນແຫ່ງເຫດ ແລະ ຜົນ, ສືບຕໍ່ມາເກີດໃໝ່ຢູ່ເທິງ
ໂລກດາວເຄາະຈົນກວ່າການປົດປ່ອຍທາງວິນຍານຈາກສະພາບນັ້ນຈະ
ບັນລຸໄດ້. ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາທາງກາມທັງໝົດໝົດໄປ, ບຸກຄົນນັ້ນ
ຈະກາຍເປັນອິດສະຫຼະຢ່າງແທ້ຈິງ, ຫຼື ເປັນຈິດວິນຍານທີ່ເປັນ
ອິດສະຫຼະ.

ຖ້າຈິດວິນຍານທີ່ຈາກໄປຍັງມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້
ບັນລຸຜົນຈາກຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ມັນຈະສືບຕໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນໃນໂລກດາວເຄາະ ແລະ ຢາກສະແດງອອກໃນ
ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານນັ້ນຈຶ່ງຖືກດຶງກັບຄືນ,
ພ້ອມກັບຮ່າງກາຍດາວເຄາະຂອງມັນ, ໄປຫາຈຸລັງ (ຈຸລັງອະສຸຈິ) ທີ່
ສ້າງຂຶ້ນຈາກອະສຸຈິ ແລະ ໄຂ່, ແລະ ໄດ້ເກີດໃໝ່ເປັນເດັກເກີດໃໝ່.

ມັນບໍ່ສະຫຼາດສຳລັບຄົນທີ່ຈະຖືວ່າຄວາມບິກຜ່ອງທາງດ້ານຮ່າງ
ກາຍໃດໆເປັນຍ້ອນຕົນເອງຢ່າງຖາວອນ. ສົມມຸດວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງສູນ
ເສຍແຂນໃນຊີວິດນີ້, ແລະແນວຄວາມຄິດຂອງການສູນເສຍນັ້ນຈະຝັງ
ເລິກຢູ່ໃນສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່
ສາມາດໃຊ້ມັນໄດ້ອີກ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າກັບມາເກີດໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຈະນຳ
ເອົາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງແຂນທີ່ຫາຍໄປມານຳ. ຖ້າຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບນີ້
ແຂງແຮງພຽງພໍ, ມັນອາດຈະຂັດຂວາງວຽກງານສ້າງສັນຂອງ
ກິດຈະກຳທີ່ມີສະຕິທີ່ສ້າງແຂນຂອງຮ່າງກາຍໃໝ່. ດັ່ງນັ້ນ, ບຸກຄົນບໍ່
ຄວນກຳນົດຕົນເອງໂດຍຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບ ແລະ ຂັບຜ່ອງຂອງ
ຮ່າງກາຍ. ຂ້ຳກັດດັ່ງກ່າວບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເປັນ
ຮູບພາບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະມາເກີດເປັນຮູບຮ່າງທາງ
ກາຍະພາບ, ເຈົ້າເຄີຍເປັນວິນຍານ, ແລະເມື່ອຕາຍ, ເຈົ້າຈະກັບ
ມາເປັນວິນຍານອີກຄັ້ງ ພວກເຮົາເປັນວິນຍານເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາ
ຈະນອນຫຼັບ, ເພາະວ່າໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າ
ຕົວເອງເປັນຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ເນື່ອງຈາກເຈົ້າ
ເປັນວິນຍານເມື່ອເຈົ້ານອນຫຼັບ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນວິນຍານຫຼັງຈາກ
ຕາຍ, ເປັນຫຍັງວິນຍານຄວນຢ້ານກົວ? ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຄີຍເປັນມາ

ຕະຫຼອດ - ວິນຍານ - ແລະເຈົ້າຈະເປັນຕະຫຼອດໄປ - ແລະນີ້ແມ່ນສິ່ງ
ທີ່ເຈົ້າຈະເປັນຕະຫຼອດໄປຊົ່ວນິລັນຕອນ.

ຄວາມແຕກຕ່າງພຽງແຕ່ວ່າເມື່ອທ່ານເຂົ້າສູ່ໂລກດາວເຄາະໃນ
ເວລາທີ່ຕາຍ, ທ່ານບໍ່ສາມາດສ້າງຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຄືກັບທີ່
ທ່ານມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນໄດ້ຕາມໃຈມັກ ມີພຽງແຕ່ພະອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່
ໄດ້ເປັນເອກະພາບກັບຜູ້ສ້າງສູງສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້
ຈິດວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານສາມາດເຮັດໃຫ້ການສັນສະເທືອນ
ທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງຍານພາຫະນະຂອງດາວເຄາະກາຍເປັນຮ່າງກາຍ
ທີ່ຈັບຕ້ອງໄດ້.

ພວກເຮົາຢ້ານຄວາມຕາຍຍ້ອນຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ແນວ
ຄວາມຄິດຂອງການທຳລາຍລ້າງ ນັ້ນແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ
ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ສາວິກຂອງພຣະອົງໃນຮູບແບບ
ທາງຮ່າງກາຍຫຼັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ລາທີຮີ ມະຫາ
ສາຢາ ໄດ້ກັບຄືນມາໃນເມື່ອໜຶ່ງ ແລະ ເລືອດໃນມືຫຼັງຈາກການສິ້ນ
ພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ຕາຍໄປ

(ແລະ ສາດສະດາ (ອັລຮຳມັດ) ໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຜູ້ທີ່ເວົ້າຄວາມຈິງ
ທີ່ສຸດໃນຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາ ຄືຜູ້ທີ່ເວົ້າຄວາມຈິງທີ່ສຸດໃນຄຳເວົ້າ
ຂອງພວກເຮົາ" ແລະ "ຜູ້ໃດທີ່ເຫັນຂ້ອຍໃນຄວາມຝັນ ກໍຄືກັບວ່າລາວ
ເຫັນຂ້ອຍໃນຄວາມເປັນຈິງ")

ໃນຂະນະທີ່ກໍລະນີຂອງເສົາທາງວິນຍານແມ່ນຫາຍາກ, ມັນບໍ່
ຄວນເວົ້າວ່າປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຂົາບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄູ່ສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສີ ຍຸກສຸວະຣະ, ຜູ້ທີ່
ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດປະມານສາມເດືອນຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງລາວ
(ເບິ່ງ ໂລກວິນຍານ: ຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງມັນ ໃນເວັບ
ໄຊທ໌ນີ້)

ປຶ້ມສັກສິດແຫ່ງປັນຍາກ່າວວ່າຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໂດຍ
ພື້ນຖານແລ້ວແມ່ນການສະທ້ອນເຖິງວິນຍານອັນສູງສົ່ງ ມັນບໍ່ເຄີຍ
ປະສົບກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄວາມຕາຍ ຫຼື ຄວາມເຈັບປວດ
ຂອງການເກີດລູກ, ແລະ ການມີຢູ່ຂອງມັນແມ່ນນິລັນຕອນຕາຍໃດທີ່
ການມີຢູ່ນັ້ນຍັງຄົງຢູ່ ຈິດວິນຍານນີ້ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມເນົາເປືອຍ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ
ກະທົບຈາກການທຳລາຍລ້າງ.

ຫຼາຍຄັ້ງ, ສາວິກທີ່ເຈັບປ່ວຍທີ່ອາໄສຢູ່ເກໄດ້ດຶງດູດຮ່າງກາຍດາວ
ເຄາະຂອງຂ້ອຍມາຫາລາວຜ່ານຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຄວາມອຸທິດຕົນ

ແລະຄວາມຮັກຂອງລາວ ຕົວຢ່າງໜຶ່ງດັງກ່າວໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ກັບ
ສາວິກຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າ ເຊວາ ເດວີ ນາງເປັນສາວິກທີ່ອຸທິດຕົນຢ່າງໂດດ
ເດັ່ນ ຄັງໜຶ່ງ, ນາງເຈັບປ່ວຍໜັກຫຼາຍແຕ່ໄດ້ເກັບມັນເປັນຄວາມລັບ
ຈາກທຸກຄົນ. ເມື່ອຂ້ອຍໄປຢ້ຽມຢາມນາງຢູ່ໃຮງໝໍ, ນາງເວົ້າກັບຂ້ອຍ
ວ່າ, "ກະລຸນາຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້ອີກຕໍ່ໄປ."

ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປທີ່ວັດ Encinitas ຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລ
ປາຊີຟິກ, ແລະເຊົ້າມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການສັນສະເທືອນຂອງດາວ
ເຄາະທີ່ໂປ່ງໃສຂອງ Seva Devi ຜ່ານຄວາມອຸທິດຕົນແລະຄວາມຮັກ
ທາງວິນຍານຂອງນາງ, ນາງໄດ້ດຶງຮ່າງກາຍອັນເປັນອະມະຕະຂອງ
ຂ້ອຍມາຫານາງ. ທັນທີທັນໃດ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍແຂງຕົວ, ຄືກັບວ່າ
ຊີວິດໄດ້ຫາຍໄປຈາກມັນ. ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຖືກບອກວ່າ Seva Devi ກໍ
ຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນວ່າ, "Swamaji ມາຮອດແລ້ວ!" ກ່ອນທີ່ນາງ
ຈະອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຍ້ອນວ່ານາງຮູ້ຕົວວ່າຂ້ອຍຖືກພາໄປ
ສູ່ໂລກອື່ນ.

ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນນາງ, ຮ່າງກາຍຂອງນາງເປັງປະກາຍ, ນັ່ງ
ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍ, ຄືກັນກັບທີ່ນາງໄດ້ປະກົດຕົວໃນຊ່ວງ
ຊີວິດຂອງນາງ. ຖ້າມີຄົນແຕ່ຫ້ອງຂ້ອຍໃນຕອນນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍຈະ
ສາມາດເຫັນນາງໄດ້ຄືກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບສະຕິທາງ
ວິນຍານນັ້ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນອື່ນແຕ່ຫ້ອງພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາໄດ້ຂ້າມຂອບເຂດຂອງຄວາມຕາຍ ແລະ ກັບຄືນສູ່ຊີວິດ
ຫຼາຍຄັ້ງແລ້ວ, ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢ້ານຄວາມຕາຍ? ມັນມາເພື່ອ
ປົດປ່ອຍພວກເຮົາ ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປາດຖະໜາຄວາມຕາຍ,
ແຕ່ພວກເຮົາຄວນພົບຄວາມປອບໂຍນໃນມັນ - ເມື່ອມັນມາດ້ວຍຕົວ
ມັນເອງ - ເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຟື້ນຈາກບັນຫາຕ່າງໆ.

ຜູ້ຄົນຍັງຢ້ານກົວຄວາມຕາຍຍ້ອນການຖືກຄຸມຂັງຢູ່ໃນຄຸກນີ້ເປັນ
ເວລາດົນ, ຈົນເຖິງຈຸດທີ່ພວກເຂົາຢ້ານທີ່ຈະອອກຈາກມັນ. ແຕ່ມັນເປັນ
ເລື່ອງໂງ່ທີ່ຄົນເຮົາຈະຢ້ານກົວ.

ເນື່ອງຈາກມັນເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຈະມີ
ຮູບແບບທາງກາຍະພາບບູຮານນີ້ຈົນກວ່າຈະເສຍຊີວິດ, ພວກເຮົາຕ້ອງ
ຮັກສາມັນໄວ້ ແລະ ໃຫ້ການດູແລທີ່ຈໍາເປັນແກ່ມັນ.

ມີເລື່ອງລາວໜຶ່ງໃນປະເທດອິນເດຍກ່ຽວກັບຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່
ກໍາລັງຈະຕາຍ ຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄຫ້ອອກມາເມື່ອລາວໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍ
ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງການຈາກໄປອ້ອມ
ຂ້າງລາວວ່າ:

ຢ່າດູກຖຸກຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍສຽງຮ້ອງດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກ
ເຫັນໃຈຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນເຂົ້າສູ່ໂລກນິລັນຕອນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງແລະ
ຄວາມຮັກ

ຂ້ອຍຄືຜູ້ທີ່ຄວນສົງສານເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເສຍໃຈກັບ
ສະຖານະການຂອງເຈົ້າ

ສ່ວນຂ້ອຍ

ຫຼັງມືນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຈະບໍ່ມີພະຍາດຫຍັງອີກແລ້ວ

ແມ່ນແຕ່ກະດູກຫັກກໍບໍ່ມີ

ບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ, ບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດທີ່ແສນສາຫັດ

ເພາະຂ້ອຍຝັນເຖິງຄວາມສຸກ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມ
ສຸກ

ແລະຂ້ອຍຫາຍໃຈເຮົາຄວາມສຸກ

ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ!

ມະນຸດບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບລາວໃນໂລກນີ້ ລາວອາໄສຢູ່
ທ່າມກາງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນທາງຈິດໃຈ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກ
ໄປມີຄວາມສົງສານລາວ ແລະ ອວຍພອນໃຫ້ລາວຈາກໂລກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າແບບນີ້ກັບແມ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ສູນເສຍລູກຊາຍຂອງ
ລາວ, ແລະ ທັນທີທີ່ຂ້ອຍອະທິບາຍສໍາເລັດ, ລາວກໍເຊັດນ້ຳຕາອອກ
ທັນທີ ແລະ ເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກແບບນີ້ມາກ່ອນ
ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ຮູ້ວ່າລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເປັນອິດສະຫຼະ ຂ້ອຍຄິດວ່າມີບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນກັບລາວ"

ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານຫຼາຍຄົນສາມາດເຫັນຮ່າງກາຍອີ
ເທີຣິກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ເມື່ອຮ່າງກາຍອີເທີຣິກຂຶ້ນໄປ ຫຼື ອອກຈາກຮ່າງກາຍໃນເວລາທີ່
ຕາຍ, ຜູ້ທີ່ຈາກໄປຈະເຫັນຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າຕາຍແລ້ວ
ປະສົບການດຽວກັນນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອນັກໂຍຄະທີ່ກ້າວໜ້າກ້າວຂ້າມ
ຮ່າງກາຍທາງກາຍຍະພາບຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ສາມາດອອກໄປ ແລະ ກັບຄືນສູ່ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມໃຈມັກ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫຼາຍຄົນທີ່ເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ແມ່ນ
ເຂົາໃຈຜິດ ພຽງແຕ່ຄິດກ່ຽວກັບການປະສົບກັບ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງບໍ່ໄດ້
ໝາຍຄວາມວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນ ການຮູ້ວິທີການນັ້ນແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນ.

ຄັງໜຶ່ງ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນນິວຢອກໄດ້ມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ
ລາວສາມາດເດີນທາງໄດ້ດ້ວຍວິນຍານ (ຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ).
ຂ້ອຍບອກລາວວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຄິດແນວນັ້ນ; ເຈົ້າກໍາລັງຈິນຕະນາການວ່າ

ເຈົ້າມີຄວາມສາມາດນັ້ນ" ແຕ່ລາວຍືນຍັນທີ່ຈະທົດສອບຂ້ອຍ ຂ້ອຍ
ຕົກລົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ໄດ້, ຈາກນັ້ນເດີນທາງດ້ວຍວິນຍານ ແລະ ລົງ
ໄປຊັ້ນລຸ່ມ ແລະ ບອກຂ້ອຍວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານ
ທາງລຸ່ມ."

ລາວງຽບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, "ມີເປຍໂນໃຫຍ່ຢູ່
ແຈຂວາມື"

ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າລາວກໍາລັງຈົນຕະນາການເຖິງມັນ ເພາະວ່າການ
ຫາຍໃຈ ແລະ ກໍາມະຈອນຂອງລາວປົກກະຕິ

ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າຈະ
ພົບຜູ້ຍິງສອງຄົນນັ່ງຢູ່ອ້ອມໂຕະຢູ່ທີ່ນັ້ນ" ລາວເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ ແລ້ວ
ພວກເຮົາກໍໄປຮ້ານອາຫານນໍາກັນ, ແລະບໍ່ມີເປຍໂນຢູ່ແຈ, ມີແຕ່ຜູ້ຍິງ
ສອງຄົນນັ່ງຢູ່ອ້ອມໂຕະ. ໃນທີ່ສຸດ, ໝູ່ຂອງພວກເຮົາກໍເຂົ້າໃຈວ່າລາວ
ຖືກຫຼອກລວງໂດຍຈົນຕະນາການຂອງຕົນເອງ.

ໃນວິໄສທັດດາວເຄາະທີ່ລືກລັບຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍມັກເຫັນ
ເຫດການທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ແຕ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າເປັນໜັງສືລັບຂ້ອຍ. ໂລກ
ນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຄວາມບັນເທີງຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອ
ທໍລະມານ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢ້ານກົວ ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດ
ອໍານາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ລະຄອນຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງສັບສົນຢ່າງບໍ່
ໜ້າເຊື່ອ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າໃຈລັກສະນະທາງວິນຍານທີ່
ເຊື່ອງໄວ້ຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາ
ຈຳກັດຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄວ້ທີ່ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຢູ່
ສະເໝີ ການມີວິໄສກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຢູ່ສະເໝີເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ມີຄວາມຢາກທາງວັດຖຸ ແລະ ຂັດຂວາງຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານ
ຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດໃນ
ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາຫຼຸດພື້ນພຣະອົງລົງໄປຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງ
ຮອງ, ພຣະອົງຈະບໍ່ມາຫາພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງ ການລ້ລວງຂອງໂລກແມ່ນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ເກີດຂຶ້ນ
ຢູ່ສະເໝີ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາທາງວິນຍານຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສ້າງເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານປ່າດົງດິບຂອງການລ້
ລວງເພື່ອໄປເຖິງອານາຈັກທີ່ປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກ.

ການຂຶ້ນສູ່ດາວເຄາະແບບ ethereal ສາມາດປະສົບໄດ້ຢ່າງມີ
ສະຕິພຽງແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງຄວາມ
ສຸກທາງວິນຍານ, ຂະຫຍາຍສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ລະດັບ ຄວາມ
ຮັບຮູ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ ຜ່ານຕາທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດ

ຮັບຮູ້ຈຸດໃດກໍໄດ້ໃນອະວະກາດ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຫຼື ໂລກ
ethereal. ເຂົາເຈົ້າຍັງສາມາດກ້າວຂ້າມຂັ້ນຈຳກັດຂອງເວລາ ແລະ
ອະວະກາດ. ບຸກຄົນທີ່ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານບາງຄົນມີຄວາມສາມາດ
ໃນການລວມຮ່າງກາຍແບບ ethereal ແລະ ແມ່ນແຕ່ຮ່າງກາຍຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ໃດກໍໄດ້. ສະພາບນີ້ເອີ້ນວ່າ
bilocation, ຫຼື dual presence, ບ່ອນທີ່ຄົນໜຶ່ງສາມາດຢູ່ ໃນ
ສອງບ່ອນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນຜ່ອມຕູກັນ. ໃນສະພາບນີ້, ຮ່າງກາຍທາງ
ກາຍະພາບຈະຢູ່ໃນສະພາບຂອງການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຖືກໂຈະ, ຄ້າຍຄື
ກັບ trance. ເມື່ອຜູ້ຊ່ຽວຊານບັນລຸຂັ້ນຕອນສູງສຸດຂອງຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານ (ຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ), ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດ
ໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕາມປົກກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນ
ສະພາບສັກສິດຂອງການ rapture.

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໃຜທຳຮ້າຍ
ໄດ້, ແລະລາວບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວຕາບໃດທີ່ລາວເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຍຶດໝັ້ນໃນການຊີ້ນຳຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງປ່ອຍໃຫ້
ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ ແລະ ເຊື່ອວ່າມີຄົນ
ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍລາວ, ລາວຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄົນນັ້ນທີ່ຈະເຮັດ
ເຊັ່ນນັ້ນໄດ້.

ລອງນຶກພາບເບິ່ງວ່າມີຄົນສົງຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງມາໃຫ້ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຍອມຮັບມັນ. ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຈາກມັນຢ່າງ
ແນ່ນອນ. ແຕ່ເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະປະຕິເສດຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍ. ຢ່າຢ້ານ
ຜູ້ທີ່ມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ເພາະບໍ່ມີໃຜສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ເຈົ້າໄດ້ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າມີຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານຈິດໃຈ. ຄວາມຢ້ານກົວ
ແລະ ຈິດໃຈທີ່ປົດກັນຍອມໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າມາ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າ
ຍືນຍັນກັບຕົວເອງວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະ ປົກປ້ອງຂ້ອຍ," ມີ
ແຕ່ຄວາມດີເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະມາສູ່ເຈົ້າຈາກຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ. ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະມີຄົນສົງຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍມາໃຫ້ເຈົ້າ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ
ກໍຈະບໍ່ໄປເຖິງເຈົ້າ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນຈະຖືກກະທົບໃສ່ຜູ້ສົງ,
ທຳລາຍລາວໃນທາງທີ່ລາວຮູ້ ຫຼື ບໍ່ຮູ້. ຈົ່ງອ່ອມຮອບຕົວເຈົ້າເອງດ້ວຍ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊອກຫາບ່ອນລືໄພໃນພຣະນາມອັນປະເສີດຂອງ
ພຣະອົງ, ພະລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຈັກກະວານ. ມັນເປັນກຳແພງທີ່ບໍ່
ສາມາດເຈາະຜ່ານໄດ້ ເຊິ່ງລູກສອນແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມບໍ່ຈິງ,
ແລະ ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດທັງໝົດຈະແຕກອອກ, ແລະ ເຊິ່ງຄວາມຄິດ
ທາງລົບທັງໝົດຈະຖືກຫັນເປັນ ແລະ ຂັບເຄື່ອນກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາ
ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງມັນ!

ຢ່າສົນໃຈກັບກຳລັງຂອງຜີທີ່ຫຼົງທາງ ແລະ ວິນຍານທີ່ຫຼົງທາງ, ຫຼື ຜູ້ປະຕິບັດເວດມົນຕຳ ມີກຳລັງຂອງຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄົງທີ່ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຫຼົງຢູ່ໃນສະໜາມຂອງຊີວິດ ມີສິ່ງຄາມຈັກກະວານ ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວສຳລັບ ຜູ້ທີ່ ເຊື່ອຢ່າງຈິງໃຈຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມສັດທາ ແລະ ເຈດຕະນາດີຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຄວາມດີຈະຊະນະໃນທີ່ສຸດ.

ໂລກນິຖິກປົກຄອງໂດຍສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ກຳລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ: ພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄຜ່ພົນຂອງພຣະອົງຢູ່ຝ່າຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ຊາຕານ, ບໍລິວານຂອງມັນ, ແລະ ພັນທະມິດຊົ່ວຮ້າຍຂອງ ມັນຢູ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ມີການດຶງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ຊາຕານ ແລະ ພັນທະມິດຂອງມັນ ບັນຫາບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ວ່າເປັນພຽງພາບລວງຕາ ຖ້າຊາຕານບໍ່ມີ ຢູ່, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານມັນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມີຢູ່ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕ້ານດ້ວຍທຸກວິທີທາງ ແລະ ວິທີການ.

ເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງມະນຸດ, ພຣະອົງຍັງໄດ້ສ້າງຊາຕານ ຊາຕານ, ດ້ວຍອຳນາດທີ່ຫຼອກລວງຂອງມັນ, ມີຢູ່ເພື່ອທົດສອບຄົນ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ວ່າໄຟຈະລະລາຍເຫຼັກ, ເຫຼັກກ້າບໍ່ສາມາດຖືກຕີ ຫຼື ປອມແປງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມເຈັບປວດເກີດຂຶ້ນ, ຈິ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ມັນເປັນການທົດສອບທີ່ຕ້ອງຜ່ານ ຢ່າຈຶມວ່າ ຫຼື ທຸກທໍລະມານກັບການ ທົດລອງດັ່ງກ່າວ ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຄົນໄດ້ເສຍຊີວິດຈາກ ຄວາມເຈັບປ່ວຍທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ອິດທິພົນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງ ໃຫຍ່ຫຼວງ ບາງຄົນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານດ້ວຍຄວາມພິການທີ່ ຮ້າຍແຮງ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຮັກສາສັດທາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຜ່ານ ຜ່າຄວາມພໍໃຈໄປສູ່ລັດສະໝີພາບສູງສຸດ.

ໂລກຂອງພວກເຮົາແມ່ນໜຶ່ງໃນສະຖານທີ່ທີ່ມີປະຊາກອນ ໜ້າແໜ້ນທີ່ສຸດ ມີໂລກທີ່ດີກ່ວາໂລກນີ້ຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ເຊິ່ງເຕັມໄປ ດ້ວຍບັນຫາ ແລະ ຄວາມລຳບາກທຸກປະເພດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລືມພວກເຮົາໃນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ; ແທນທີ່ ຈະ, ພຣະອົງພະຍາຍາມຊ່ວຍພວກເຮົາໃນຫຼາຍວິທີທາງເພື່ອເຮົາ ຊະນະຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆທີ່ຢືນຢູ່ໃນທາງຂອງ ພວກເຮົາ.

ພຣະເຈົ້າ, ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ແລະວິນຍານທີ່ດີຫຼາຍ ລ້ານຄົນພະຍາຍາມສ້າງລະບຽບອັນສັກສິດຂອງຄວາມກົມກຽວໃນ ໂລກ ຄຸນນະພາບທີ່ດີ ແລະ ລັກສະນະທີ່ເປັນປະໂຫຍດທຸກຢ່າງແມ່ນ

ມາຈາກວິນຍານທີ່ດີ, ເພາະວ່າວິນຍານທີ່ດີໄດ້ຫວ່ານເມັດຜົນແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາທີ່ດີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນດິນຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນເວລາດຽວກັນ, ກະສັດແຫ່ງຄວາມມືດ - ຊາຕານ - ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ຕິດຕາມວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍຂອງມັນ, ສ້າງຄວາມຮຸນວາຍ ແລະ ບັນຫາໃນໂລກ. ໃຜນອກຈາກຊາຕານທີ່ສ້າງເຊື້ອພະຍາດ? ລາວໄດ້ນຳເອົາພະຍາດລະບາດຫຼາຍຮູບແບບ, ຈາກນັ້ນກໍວັນນະໂລກ, ແລະ ພະຍາດຮ້າຍແຮງອີກຊະນິດໜຶ່ງ, ມະເຮັງ, ແລະ ອື່ນໆ - ທັງໝົດແມ່ນວິທີການຂອງຜີປີສາດເພື່ອທໍລະມານມະນຸດຊາດ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າດິນໃຈນັກຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍຄົນໃຫ້ຄິດຫາວິທີໃໝ່ໆ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດເພື່ອກໍາຈັດພະຍາດ.

ຄວາມສຸກທາງເພດເປັນສິ່ງທີ່ຫຼອກລວງກັບຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງເມື່ອເພດສໍາພັນຖືກແຍກອອກຈາກຄວາມຮັກທີ່ສັດຊື່ ແລະ ໃຊ້ເພື່ອຕອບສະໜອງສະຕິປັນຍາຂອງສັດ, ມັນຈະກາຍເປັນເຄື່ອງມືໃນມືຂອງຊາຕານເພື່ອກັກຂັງສະຕິຂອງມະນຸດໄວ້ໃນຄວາມຮູ້ສຶກ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດປະສົບກັບສະຕິອັນສູງສົ່ງໄດ້.

ມີພຣະຕຣີນິຕິປອມທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍມານເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ພຣະຕຣີນິຕິນັ້ນແມ່ນຄວາມຕັນຫາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຄວາມປາຖະໜາຢາກຕື່ມເຫຼົ້າ, ແລະ ຄວາມໂລບຢາກໄດ້ເງິນ.

ເມື່ອອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທາງເພດ, ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຈາກສະຫວັນ, ສູນເສຍສະຕິອັນສູງສົ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ປະສົບກັບຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າໃນຄວາມປິຕິຍິນດີທາງວິນຍານ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກໄລ່ອອກຈາກສວນເອເດນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ, ມະນຸດໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ສືບຜັນທາງເພດ, ເຊັ່ນດຽວກັບສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆທັງໝົດ. ຜູ້ຍິງເກີດລູກດ້ວຍວິທີທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຜົວ ແລະ ເມຍຕ້ອງຍອມຮັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີ. ຖ້າພວກເຂົາມີລູກທີ່ເປັນແກ່ຕົວ ແລະ ມີຂໍ້ບົກພ່ອງ, ພວກເຂົາມີຜົນທະຫິຈະລັງງູດມັນ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ພວກເຂົາມີອຳນາດທີ່ຈະສ້າງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການໂດຍຜ່ານພະລັງຂອງເຫດຜົນ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດ. ຂໍໃຫ້ມື້ຕົ້ນໆຂອງຄວາມບໍລິສຸດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບພອນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາເປັນມືທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ.

ແລະຫຼັງຈາກທັງໝົດນີ້, ໃນທີ່ສຸດ, ຊາຕານເອງກໍຈະກາຍເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊາຕານບໍ່ຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງລາວຕໍ່ມະນຸດຊາດ, ແລະດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ອຸກອັງ ແລະ ທັງຖອຍໃຈຈຶ່ງຫັນໄປ

ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ສັດຊື່ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລໍຖ້າຄວາມຜິດຫວັງເພື່ອກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຮົາໄຂ່ທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃສ່ໃນກະຕ່າດຽວ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຈຳກັດຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາສຳລັບຄວາມສຸກໄວ້ກັບກະຕ່າທີ່ອ່ອນແອຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມສຸກໄລຍະສັ້ນຂອງໂລກ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພື່ອນໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຝັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກ່າວກັບພວກເຮົາຜ່ານຄວາມຄິດທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, ແລະວິນຍານທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງສ້າງຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງເຫຼົ້ານີ້. ຊາຕານແລະບໍລິວານຂອງມັນສ້າງຄວາມຄິດແລະການລັ່ງລວງໃນຮູບພາບຂອງຕົນເອງ.

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ຈິງຂັບໄລ່ມັນອອກໂດຍບໍ່ເສຍໃຈ, ແລະ ມານຈະບໍ່ສາມາດໃຊ້ ອິດທິພົນຂອງມັນເໝືອເຈົ້າ ແລະ ທຳຮ້າຍເຈົ້າໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈິງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຈົ້າຄິດຜິດ, ເຈົ້າກໍຈະກ້າວເຂົ້າໃກ້ມານອີກບາດກ້າວໜຶ່ງ.

ມະນຸດມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາລະຫວ່າງຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ

ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການທູດທາງລົດຮັບສົງໄສ, ຄົນເຮົາຕ້ອງໄປບ່ອນທີ່ມີຂອງມານຮ້າຍ ແລະ ລູກນ້ອງຂອງມັນບໍ່ສາມາດໄປເຖິງຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້, ແລະ ສັ້ນຕິສຸກຈິງມີແກ່ທ່ານ.

ຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈທ່າມກາງການປ່ຽນແປງ

ຊາວຕາເວັນຕົກເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສະບາຍທາງຮ່າງກາຍ ເມື່ອອາກາດ

ຮ້ອນຫຼາຍ, ເຂົາເຈົ້າຈະທົນທຸກຍ້ອນການຂາດຄວາມເຢັນ, ແລະ ເມື່ອອາກາດ

ໜາວຫຼາຍ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍຍ້ອນບໍ່ມີຄວາມຮ້ອນທຽມ. ແຕ່ຄູ່ສອນ

ຊາວອິນເດຍໃຫ້ປັດຊະຍາທີ່ແຕກຕ່າງ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມ

ຮ້ອນແລະຄວາມເຢັນ, ຄວາມສຸກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ, ເກີດຂຶ້ນຈາກການແນະນຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງປະສາດສຳຜັດທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມ

ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີທີ່ສື່ນສຸດຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນທີ່ມີປັນຍາແມ່ນຜູ້ທີ່ຫຼົບໜີຈາກການຄວບຄຸມຂອງ

.ປະສາດສຳຜັດ ແລະ ກ້າວຂ້າມຄວາມເປັນສອງຢ່າງທັງໝົດ

ນັກຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ແນະນຳວ່າຄົນເຮົາຄວນຝຶກຝົນຕົນເອງຈົນເຖິງຈຸດທີ່

ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ແຕ່ພວກເຂົາແນະນຳໃຫ້ປ່ອຍຕົວເອງໃຫ້

ຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຮ້ອນ ຫຼື ໜາວ ເມື່ອຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ໜາວເປັນກາຍເປັນ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນສໍາລັບ
.ສະພາບດັ່ງກ່າວ

ກິຕາ ກ່າວວ່າ: “ຜູ້ທີ່ຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມສຸກທາງກາມຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸ
ຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການຝຶກສະມາທິ, ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່
ສາມາດເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າຜ່ານຄວາມສຸກທາງວິນຍານຂອງ ສະມາທິໄດ້
”

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກຄວາມລົບກວນທາງ

ດ້ານປະສາດສໍາຜັດທາງຈິດໃຈໄດ້, ເຂົາເຈົ້າຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ.
ໂດຍການບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມາແລະໄປ, ເຂົາເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍ
ຄວາມສະຫງົບທີ່ສໍາຄັນ, ບໍ່ປ່ຽນແປງຂອງຈິດວິນຍານ. ໃນສະຕິທີ່ໝັ້ນຄົງ, ບໍ່ສັ່ນ
ຄອນນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບສິ່ງທີ່ສົມບູນ, ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ ບໍ່
.ປ່ຽນແປງ

ການຕອບສະໜອງແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍທັງໝົດຈະ
ລົບກວນທັງຈິດໃຈແລະຈິດວິນຍານ. ເມື່ອຈິດວິນຍານຖືກລົບກວນ, ຄົນເຮົາຈະສູນ
ເສຍລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງ, ຊຶ່ງຄືຄວາມສະຫງົບ. ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ທີ່ຮ້ອນທີ່ສຸດແລະໜາວທີ່ສຸດໃນໂລກ. ພຣະອົງຢູ່ໃນອາກາດແລະເຂດ
ຫວ່າງເປົ້າ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກສະພາບແລະອຸນຫະພູມທີ່ຮຸນແຮງຂອງການ

ສ້າງຂອງພຣະອົງໃນໂລກ. ມະນຸດ, ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ຄວນ
ພະຍາຍາມຮຽນແບບການປະພຶດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນ
ຮ່າງກາຍນີ້, ເຊິ່ງຕ້ອງປະເຊີນກັບຄວາມຮ້ອນແລະຄວາມໜາວ, ຄວາມສຸກແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງຄວາມເປັນສອງຢ່າງເຫຼົ່າ

ນີ້ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນ. ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ເໝືອນຄວາມເປັນສອງຢ່າງ
ທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມເປັນສອງຢ່າງ. ພວກເຮົາຕ້ອງພັດທະນາຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະຄວາມອົດທົນໂດຍບໍ່ມີຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງຫຼືຂາດການເບິ່ງລ່ວງໜ້າ. ເມື່ອ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງຄວາມຮ້ອນຫຼືຄວາມໜາວທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາຕ້ອງຕັດ
ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາອອກຈາກພວກມັນ. ພວກເຮົາພະຍາຍາມຫຼາຍເທົ່າໃດເພື່ອ
ເຮັດສິ່ງນີ້, ຈິດໃຈກໍຈະປົດປ່ອຍຕົວເອງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່
.ຕ້ອງການຈຶ່ງບໍ່ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສະຕິຫຼືຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ
ໜ້າຜິວໜັງບໍ່ຮັບຮູ້ການສໍາຜັດ; ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກປະມວນຜົນຢູ່ໃນ

ສະໝອງ. ຄົນເຮົາສາມາດຊົມລົດຊາດ, ສໍາຜັດ, ດິມກິນ, ໄດ້ຍິນ, ຫຼື ເຫັນຜ່ານ
ຈິດໃຈເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າຈະປະສົບກັບລົດຊາດຢູ່ເທິງໜ້າລືນ, ແຕ່ຕົວຈິງ
ແລ້ວມັນແມ່ນສະໝອງທີ່ຮັບຮູ້ລົດຊາດນັ້ນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອສ່ວນໜຶ່ງ

ຂອງຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຄວາມເຈັບປວດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຮູ້ສຶກຢູ່ໃນ
ຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນອະໄວຍະວະທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ພວກເຮົາມີສອງກົນໄກໃນ
ການຮັບຮູ້ຄວາມເຈັບປວດ: ເສັ້ນປະສາດ ແລະ ກ້າມສະໝອງ. ຄວາມຮູ້ສຶກ

ເກີດຂຶ້ນເມື່ອສະໝອງອະນຸຍາດໃຫ້ມີການສື່ສານລະຫວ່າງເສັ້ນປະສາດ ແລະ ກ້ານສະໝອງ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າສະໝອງຮັບຮູ້ຄວາມເຈັບປວດ, ຈະບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ. ນີ້ແມ່ນການຄົ້ນພົບທີ່ໜ້າສັງເກດຂອງບັນດານັກປາດອິນເດຍຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ເມື່ອຄົນເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຄລໍໂຣຟໍມ ຫຼື ຢາສະລິບ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ໄປເຖິງສະໝອງ. ຢູ່ທີ່ປາຍເສັ້ນປະສາດ ແມ່ນຂົນນ້ອຍໆທີ່ສັນຍານຄວາມເຈັບປວດຖືກສົ່ງໄປຫາສະໝອງ. ຢາສະລິບ ເປັນຢາທີ່ກັກການສົ່ງສັນຍານຄວາມເຈັບປວດເຫຼົ່ານີ້.

ສະໝອງແມ່ນອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຈິດໃຈ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍທັງໝົດຈະຖືກສົ່ງໄປຫາມັນຜ່ານທາງເສັ້ນປະສາດ ແລະ ສະໝອງເອງ ເນື່ອງຈາກຈິດໃຈເຊື່ອມຕໍ່ກັບສະໝອງ, ມັນຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ແລະ ຕີຄວາມໝາຍຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້. ຈິດໃຈທີ່ແຂງແຮງໂດຍການຄິດໃນແງ່ບວກຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍລົງຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ. ມັນຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍພວກມັນ ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກເພື່ອປົກປ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບບາດແຜຫຼືຮອຍໄໝ້ຢ່າງຮຸນແຮງໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ. ສັດບໍ່ໄດ້ພັດທະນາຄວາມສາມາດນີ້, ແລະດັ່ງນັ້ນຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບປວດຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະແຈ້ງເທົ່າໃດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າຜ່ານວິທີການຂ້າແລະການຂ້າສັດບາງຢ່າງຈະເປັນສິ່ງທີ່ທົນບໍ່ໄດ້. ຕົວຢ່າງ, ປູຖືກໂຍນ !ລົງໃນນ້ຳຕົມໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່

ເນື່ອງຈາກວ່າທັງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກແມ່ນການສ້າງຂອງຈິດໃຈ, ຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍສາມາດບັນເທົາໄດ້ໂດຍການຝຶກຝົນການຄວບຄຸມຈິດໃຈ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາສາມາດປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກເປັນຕົວຊີ້ບອກເຖິງສະພາບຜິດປົກກະຕິໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ ພະຄຳພີ Bhagavad Gita ກ່າວເຖິງເລື່ອງນີ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກວ່າ ຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມເຈັບປວດເຮັດໃຫ້ຜົນກະທົບຂອງມັນຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ຫຼຸດລົງເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມເຈັບປວດໜ້ອຍລົງ ແລະ ກາຍເປັນທາດຂອງຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດໜ້ອຍລົງ ຂ້ອຍໄດ້ຝຶກຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ການກະຕຸ້ນໜ້ອຍລົງ ແລະ ພົບວ່າ ຕົນເອງບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນທາງປະສາດສຳຜັດ ການຝຶກອົບຮົມນີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງສູ່ການປົດປ່ອຍຈາກການຈັບຂອງປະສາດສຳຜັດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດຂອງພວກມັນ.

ທ່ານໝໍຄົນໜຶ່ງມີຄວາມແຂງແຮງທາງຈິດໃຈຫຼາຍຈົນລາວສາມາດຜ່າຕັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນເອງໄດ້! ແນ່ນອນ, ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບຈິດໃຈທີ່ຖືກຍຶດຕິດທາງຮ່າງກາຍ ແຕ່ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມ, ຈິດໃຈສາມາດເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ ຍິງຄົນເຮົາຝຶກຝົນ ແລະ ປັບປຸງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍເທົ່າໃດ,

ເຂົາເຈົ້າກໍສາມາດຄວບຄຸມມັນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ເດັກທີ່ຖືກເອົາໃຈມັກຈະທຸກ
ທໍລະມານຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈາກອັນຕະລາຍເລັກນ້ອຍ, ໃນຂະນະທີ່ເດັກທີ່ໄດ້ຮັບການ
ຝຶກອົບຮົມໃນດ້ານຄວາມຢືດຢູ່ນ ແລະ ຄວາມອິດທິພົນບໍ່ຄ່ອຍຈະສັນສະເທືອນ ຫຼື
.ຖອຍຫຼັງໃນຄວາມເຈັບປວດເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດກໍຕາມ
ໃນດ້ານນີ້, ວິທີການຝຶກອົບຮົມທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍບັນດາອາຈານໃຫຍ່
ຂອງອິນເດຍແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສິ້ນເຊີງຈາກວິທີການສອນໃນພາກຕາເວັນຕົກຂອງ
ອິນເດຍ ຄູ່ສອນທາງວິນຍານຝຶກອົບຮົມສາວິກຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ປົດປ່ອຍຕົນເອງ
ຢ່າງສົມບູນຈາກການເປັນທາດຂອງຮ່າງກາຍແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມັນ ຄວາມ
ສະດວກສະບາຍທີ່ພັດທະນາໃນພາກຕາເວັນຕົກຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຫຼົງໄຫຼໃນ
ຮ່າງກາຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ລົງທຶນໃນການພັດທະນາຄວາມ
ສາມາດທາງຈິດແມ່ນມີໜ້ອຍທີ່ສຸດແລະບໍ່ສໍາຄັນ ໃນປະເທດອິນເດຍ, ພວກເຮົາ
ຮຽນຮູ້ (ໃນການຖອຍຫຼັງຂອງຜູ້ນໍາທ່ຽວຂອງພວກເຮົາ) ວິທີການໃຊ້ພະລັງຂອງ
ຄວາມຮູ້ສຶກໃນຕາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຕົກເປັນທາດຂອງພວກມັນ ໃນໂຮງຮຽນ
ຂອງຂ້ອຍໃນ Ranchi, Bihar, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາໃຫ້ເດັກນ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຜ້າປູ
ນ້ອຍໆເທິງພື້ນແຂງ, ແລະພວກເຂົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງທັງ
.ທາງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ

ຊາວຕາເວັນຕົກຄຸ້ນເຄີຍກັບວິທີການຜ່ອນຄາຍພາຍນອກຫຼາຍຢ່າງ ແລະ
ການນອນຫຼັບສະບາຍ. ໃນປະເທດອິນເດຍ, ພວກເຮົາເຄີຍນັ່ງຢູ່ເທິງດິນຊາຍຮ້ອນ
ເພື່ອນັ່ງສະມາທິ. ຄ່ອຍໆ, ພວກເຮົາສາມາດນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມຮ້ອນໄດ້ໝົດມື້, ແລະ
ໃນຄວາມໜາວເຢັນໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ດ້ວຍຜົນຂອງການຝຶກອົບຮົມນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບ
ຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດລົບກວນ ຫຼື ສົງຜົນກະທົບຕໍ່ສະຕິ
ຂອງຂ້ອຍໄດ້. ເມື່ອຂ້ອຍຕັດການເຊື່ອມຕໍ່ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍອອກຈາກປະສາດ
.ສໍາຜັດຂອງຂ້ອຍ, ບໍ່ມີຫຍັງລົບກວນຂ້ອຍເລີຍ
ຫລາຍປີກ່ອນ, ອາກາດຮ້ອນຈົນທົນບໍ່ໄດ້, ແລະທຸກຄົນກໍຫາຍໃຈຝືດ. ຜ່ານ
ການພົວພັນກັບຈິດໃຈ, ຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດມາສູ່
ຂ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດສຸມໃສ່ ແລະ ຂຽນບົດຄວາມໄດ້. ແລ້ວຂ້ອຍກໍ
.ຕໍານິຕົວເອງວ່າ, "ເປັນຫຍັງທັງໝົດນີ້?" ແລະອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ
ໂອ້ພະເຈົ້າເອີຍ, ໄຟຟ້າອັນດຽວກັນນີ້ສ້າງຄວາມຮ້ອນໃນເຕົາອົບ ແລະ"
"!ນ້ຳກ້ອນໃນຖ້ຳເຢັນ ສະນັ້ນອາກາດຈຶ່ງອົບອຸ່ນ
ທັນໃດນັ້ນບັນຍາກາດກໍກາຍເປັນໜ້າພໍໃຈສໍາລັບຂ້ອຍ, ຄືກັບວ່າຊັ້ນຫົມະ
ໄດ້ອ້ອມຮອບຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍເລີ່ມຮູ້ສຶກມີແຮງບັນດານໃຈຢ່າງ
.ຫຼວງຫຼາຍ ແລະຂຽນໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃດໆ
ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຫຼາຍປີກ່ອນ, ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງຂ້າມລັດດ້ວຍລົດເປີດຫຼັງຄາກັບກຸ່ມ
ນັກຮຽນໜຸ່ມທີ່ກໍາລັງຄົ້ນພົບຕົນເອງ, ເຊິ່ງຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນເລຂາຂອງຂ້ອຍ.
ຂ້ອຍແລະລາວກໍນອນຫຼັບຢູ່ໃນລົດ, ແບ່ງປັນຜ້າຫົມຜືນນ້ອຍໆ. ກາງຄືນໜາວ

ເປັນຫຼາຍ. ຕອນຂ້ອຍນອນຫຼັບສະໝິດ, ລາວໄດ້ດຶງຜ້າຫົມອອກ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍ
ຕື່ນເຄິງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ດຶງຜ້າຫົມອອກໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ! ສິ່ງນີ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປໄລຍະໜຶ່ງ.
ແລ້ວໃຈຂອງຂ້ອຍກໍເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງປະພຶດແບບນີ້? ທຸກຢ່າງດີ. ເຈົ້າ
"!ອຸ່ນ

ຈາກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຜ້າຫົມອອກ, ນັ່ງຂຶ້ນ, ແລະເລີ່ມນັ່ງສະມາທິຈົນກວ່າ
ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ສຶກອົບອຸ່ນຄືກັບເຂົ້າຈີ. ເມື່ອສາວົກຕື່ນຂຶ້ນສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ,
ສັ້ນດ້ວຍຄວາມໜາວເຢັນ, ພວກເຂົາພົບຂ້ອຍຢູ່ບໍ່ໄຫວ. ຂ້ອຍຫຼົງທາງໄປໃນ
ຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສັກສິດ, ແລະຄິດວ່າຂ້ອຍຕາຍໄປແລ້ວ, ພວກເຂົາພະຍາຍາມ
ປຸກຂ້ອຍຈາກຄວາມປິຕິຍິນດີທາງວິນຍານດ້ວຍສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ຂ້ອຍ
ຍິນແລະເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງສຽງດັງຫຼາຍ, ຊາຍໝູ່ມ? ສືບຕໍ່ເດີນທາງກັນເທາະ"
ພວກເຂົາປະທ້ວງວ່າ, "ພວກເຈົ້ານັ່ງຢູ່ໃນອາກາດໜາວເຢັນໂດຍບໍ່ມີເສື້ອຄຸມຫຼື
!ຜ້າຫົມ!" ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຫວັດ ຂ້ອຍເປັນຄົນດຽວທີ່ອົບອຸ່ນ
ສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດຄືການຝຶກຈິດໃຈໃຫ້ມີທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ບວກຫຼາຍຂຶ້ນ

ຖ້າທ່ານຕັ້ງໃຈວ່າທ່ານຈະບໍ່ເປັນຫວັດ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເປັນຫວັດຈະ
ຫຼຸດລົງ. ຈິດໃຈຄວນໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນໃຫ້ເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປວດ. ຄວາມ
ອ່ອນໄຫວທາງຈິດໃຈຂະຫຍາຍຄວາມເຈັບປວດ, ແລະການຂະຫຍາຍຄວາມ
ເຈັບປວດໝາຍເຖິງການລືມຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເອງ - ຮູບພາບອັນ
.ສັກສິດແລະບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ນັ້ນ

ນັກປາດອິນເດຍບູຮານກ່າວວ່າ ນິໄສທັງໝົດເລີ່ມສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຄົນເຮົາເມື່ອ
ອາຍຸສາມປີ ມັນຍາກຫຼາຍທີ່ຈະປ່ຽນແປງນິໄສເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອພວກມັນຝັງເລິກຢູ່ໃນ
ຈິດສຳນຶກ ຖ້າ ຄອບຄົວ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າໄດ້ປູກຝັງສິ່ງທີ່ເຈົ້າມັກ
ແລະ ບໍ່ມັກໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄວາມປະທັບໃຈເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຢູ່ກັບເຈົ້າໄປຕະຫຼອດ
ຊີວິດ ສິ່ງທຳອິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາທີ່ສະຫຼາດຂອງຂ້ອຍ, ສີ
ຍຸກຕິສະວະ, ແມ່ນການເອົາຊະນະແຮງກະຕຸ້ນທາງຈິດໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມ
ຮູ້ສຶກ ເມື່ອຂ້ອຍໄປຫາລາວເພື່ອການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທຳອິດ, ຂ້ອຍຈະເປັນຫວັດຖ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ໃຊ້ຜ້າຫົມອຸ່ນໃນສະພາບອາກາດໜາວ ແຕ່ຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ສອນຂ້ອຍ
ກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ພະລັງຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະແນວໂນ້ມນີ້ ດ້ວຍ
ເຫດນີ້, ຂ້ອຍຈຶ່ງຫຼຸດພົ້ນຈາກໄຂ້ຫວັດທີ່ເຄີຍລົບກວນຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍຈົນກວ່າ
!ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກອາຈານ

ບາງຄົນເວົ້າວ່າພວກເຮົາຄວນອີງໃສ່ເຫດຜົນເທົ່ານັ້ນ ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຄວນຕອບສະໜອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ ທັງສອງທັດສະນະແມ່ນສຸດຂີດ
ອີງຕາມທິດສະດີໜຶ່ງ, ຄວນກວດສຸຂະພາບເປັນປະຈຳເພື່ອຮັບປະກັນ
ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງຮ່າງກາຍ, ຄືກັນກັບການກວດກາລົດຂອງ
ທ່ານເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ສິ່ງນີ້ມີເຫດຜົນ, ແຕ່ມະນຸດບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງຈັກ. ຖ້າ
ສຸຂະພາບຈິດຂອງທ່ານແມ່ນຂຶ້ນກັບສະພາບຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ, ບໍ່ຊ້າກໍໄວຈິດໃຈ

ຈະຖືກກົດຂີ່ຂົມເຫັງໂດຍຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ, ເຮັດໃຫ້ຢາທຸກປະເພດ
ແລະ ປະລິມານ ແລະ ການປົວປວທາງດ້ານຮ່າງກາຍອື່ນໆບໍ່ມີປະສິດທິພາບ. ສິ່ງ
ນີ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດທີ່ບໍ່ສາມາດ
ປົວປວໄດ້. ຄວາມອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຝັງເລິກເພາະວ່າຈິດໃຈໄດ້
.ປະຕິເສດທີ່ຈະເປັນນາຍຂອງຮ່າງກາຍ

ການພໍດີແມ່ນດີທີ່ສຸດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບບາດເຈັບເລັກນ້ອຍ,
ໃຫ້ໃຊ້ທາດໄອໂອດິນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແຕ່ຢ່າເພິງພາຢ່າງໜຶ່ງ ຈຶ່ງໃຊ້ມາດຕະການ
ປ້ອງກັນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ເໝາະສົມຈົນກວ່າທ່ານຈະສາມາດເພິງພາ
ເຫດຜົນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຄູສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເອງໄດ້ໃຊ້ຢາທີ່ຜະລິດມາຈາກ
ສະໝຸນໄມ ແລະ ສານເຄມີທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະເຈົ້າ. ຢາ ແລະ ຢາເສບຕິດບໍ່
ຈໍາເປັນສໍາລັບຄູສອນທາງວິນຍານ, ແຕ່ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພະລັງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກໃນຫຼາຍວິທີທາງ, ບາງຄັ້ງພວກເຂົາອາດຈະເລືອກໃຊ້ການ
ກະກຽມຢາບາງຢ່າງ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ໄຊຊະນະແມ່ນຢູ່ໃນພະລັງຂອງ
ເຫດຜົນ ເມື່ອທ່ານບັນລຸຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ໜັກແໜ້ນວ່າທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຢາທຸກຊະນິດໂດຍບໍ່ມີຜົນຂ້າງຄຽງໃດໆ, ທ່ານຈະຊະນະ ແລະ ໄດ້ຮັບ
.ອໍານາດເໝືອນຮ່າງກາຍ

ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຄູສອນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຫັກແຂນຂອງລາວ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວໄດ້
ຮັບການປົວປວ ແລະ ພັນບາດ. ເມື່ອຊາຍຮັງມີຄົນໜຶ່ງມາຢ້ຽມຢາມລາວບໍ່ດົນ
ຫຼັງຈາກເກີດອຸບັດຕິເຫດ, ນັກຮຽນທີ່ກັງວົນຄິດວ່າຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຈະຜິດຫວັງ
ເມື່ອເຫັນແຂນຂອງຄູສອນຖືກມັດໄວ້ທີ່ຄໍຂອງລາວ. ຄູສອນເວົ້າກັບຜູ້ມາ
ຢ້ຽມຢາມວ່າ, "ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນ, ແຂນຂອງຂ້ອຍ ຫັກ ແລະ ຂ້ອຍເຈັບປວດ.
ນັກຮຽນຈົນຕະນາການວ່າເມື່ອເຫັນແຂນຂອງຂ້ອຍຫັກ, ພວກເຈົ້າຈະຄິດວ່າ
".ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ. ຢ່າສົນໃຈພວກເຂົາເລີຍ
ໃນໂອກາດອື່ນ, ຄູສອນຄົນດຽວກັນນີ້ກໍາລັງຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ
ໃນສະພາບທີ່ສູງສົ່ງເມື່ອລາວລົ້ມລົງໃສ່ກອງຖ່ານໄຟທີ່ເຫຼືອມຢູ່ໃກ້ໆ. ແຕ່ລາວຍັງ
ສືບຕໍ່ຮ້ອງເພງ. ເມື່ອນັກຮຽນຍົກລາວຂຶ້ນ, ພວກເຂົາພົບວ່າຖ່ານໄຟທີ່ມີຊີວິດບາງ
ອັນຕິດຢູ່ດ້ານຫຼັງຂອງລາວ ແລະ ກໍາລັງໄໝ້ເນື້ອໜຶ່ງຂອງລາວ. ພວກເຂົາຕົກໃຈ
ກັບພາບທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ແຕ່ຄູສອນຍິມ ແລະ ເວົ້າຢ່າງສະຫງົບວ່າ, "ເອົາລະ, ດຶງ
ຖ່ານໄຟອອກແທນທີ່ຈະກັງວົນທັງໝົດນີ້!" ລາວບໍ່ໄດ້ຈົມກ່ຽວກັບຄວາມເຈັບປວດ
ໃດໆ. ນີ້ແມ່ນຄວາມເໝືອນກວ່າທາງຈິດໃຈທີ່ຄູສອນສະແດງໃຫ້ເຫັນ. ໃນໂອກາດ
ນີ້, ຄູສອນໄດ້ພິສູດວ່າລາວຢູ່ເໝືອນຄວາມເຈັບປວດແທ້ໆ. ໃນໂອກາດທໍາອິດ, ລາວ
ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລາວໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມເຈັບປວດ ແຕ່ໄດ້ອິດທິນ
.ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວ

ຕ້ອງມີທ່າທີ່ໜັກແໜ້ນກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງມັນ.
ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຮ້ອນ ແລະ ຄວາມເຢັນ, ຄວາມສຸກ

ແລະ ຄວາມເຈັບປວດເກີດຂຶ້ນຈາກການຕິດຕໍ່ຂອງປະສາດສຳຜັດກັບແຫຼ່ງທີມາ
ຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ
ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ຖືກຈຳກັດໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດ. ພວກມັນມີ
ລັກສະນະຊົ່ວຄາວ ແລະ ຊົ່ວຄາວ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຄວນອິດທິນດ້ວຍຄວາມອິດທິນ
ແລະ ຄວາມອິດກັນ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມໝາວເຢັນ ຫຼື
ຄວາມເຈັບປວດເລັກນ້ອຍ? ຄວາມກ້າຫານທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຕ້ອງ
ໄດ້ຮັບການປູກຝັງໂດຍການຝຶກອົບຮົມຈິດໃຈໃຫ້ອິດທິນຈົນກວ່າມັນຈະສາມາດ
ລຸກຂຶ້ນເໝືອນຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທຸກຮູບແບບອື່ນໆ ໄດ້ໃນ
.ທີ່ສຸດ

ຮ່າງກາຍເປັນພຽງກົງທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍຊີນ, ບ່ອນທີ່ນິກມີຊີວິດອາໄສຢູ່ໃນ
ໄລຍະເວລາຈຳກັດ. ຊີວິດເອງກໍເປັນອິດສະຫຼະຈາກຮ່າງກາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແຕ່
ຊີວິດໄດ້ເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ຜູກມັດກັບສະພາບທີ່ຈຳກັດ ແລະ ຈຳກັດຂອງ
.ຮ່າງກາຍ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ມັນຈຶ່ງທົນທຸກ

ໃນຊ່ວງເວລາຕົ້ນນອນ, ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍ ແຕ່ໃນ
ລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ, ເມື່ອຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະຈາກຮ່າງກາຍ, ເຈົ້າ
ຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກ
.ເຊິ່ງ

ເນື່ອງຈາກວ່າມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວຈຶ່ງສາມາດ
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍໂດຍທີ່ແຍກອອກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍໄດ້
ຢ່າງສົມບູນ ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງຮັບເອົາສະພາບທາງຮ່າງກາຍ
.ມາສູ່ຕົວເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກມັນທັງໝົດເປັນຈິງຫຼາຍຂຶ້ນ

ເພື່ອຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຕິດຕົວເອງອອກຈາກ
ຮ່າງກາຍທາງຈິດໃຈ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກໄພ່ພົນແນະນຳໃຫ້ກ້າວຂ້າມທັງ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ, ແລະສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້
ຜ່ານການປະຕິບັດເຫຼົ່ານັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິສູດຄວາມຈິງນີ້ກັບຕົວເອງ ແລະ ຮູ້ວ່າ
ຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບອັນຕະລາຍຫຼາຍຢ່າງ. ການປະຕິບັດ
ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມທຸກທໍລະມານໃຫ້ພວກ
ເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງການຮັບຮູ້ທາງປະສາດເພື່ອນຳພາ ແລະ ບັນເທີງພວກເຮົາ,
ແລະ ພຣະອົງຕັ້ງໃຈ ແລະ ຍັງຕັ້ງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຮ່າງກາຍທາງກາຍຢ່າງ
ສະຫຼາດ, ບໍ່ໃຫ້ຕິດພັນກັບມັນຫຼາຍຈົນພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນທຸກທໍລະມານ ແລະ
ທຸກຍາກລຳບາກ. ຖ້າຄົນເຮົາຮັກສັດລ້ຽງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ພວກມັນຈະຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສັດນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກມັນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ທາງ
ຮ່າງກາຍກັບມັນໂດຍລະບົບປະສາດ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມເຈັບປວດທາງ

ກາຍຂອງພວກເຮົາເກີດມາຈາກຄວາມຕິດພັນທາງຈິດໃຈຫຼາຍເກີນໄປກັບ
.ຮ່າງກາຍ

ຈິດໃຈຕ້ອງມີອຳນາດເໝືອນຮ່າງກາຍຫຼາຍຂຶ້ນ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ສາມາດ
ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍພະລັງຂອງຈິດໃຈ, ເພາະວ່າຈິດໃຈສາມາດເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່
ຖືກຮ້ອງຂໍຈາກມັນ ແລະ ຄົນເຮົາຈະເພິ່ງພາຈິດໃຈຫຼາຍຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ໂດຍ
ການຄ່ອຍໆຄຸ້ນເຄີຍກັບຄວາມຮ້ອນແລະຄວາມເຢັນ, ການນອນຢູ່ເທິງທີ່ນອນທີ່
.ແຂງ, ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການເພິ່ງພາອາໄສຄວາມສະດວກສະບາຍທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າຢູ່, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລີຍວ່າອຸນຫະພູມມີນີ້ສູງ
.ເທົ່າໃດ, ແຕ່ພຽງແຕ່ເວົ້າເຖິງຄວາມຮ້ອນ, ຂ້ອຍກໍເລີ່ມຮູ້ສຶກເຖິງມັນແລ້ວ
ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ບັນຍາຍໃນສະພາບອາກາດທີ່ຮ້ອນຫຼາຍ ນອກຈາກນັ້ນ,
ຄວາມຮ້ອນພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກໍເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບທຸກຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍ
ບັນຍາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງທາງວິນຍານ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
".ບັນຍາຍສຳເລັດໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຊັດໜ້າເຫຼືອຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍຄຸ້ນຫາຜ້າເຊັດໜ້າໃນກະເປົ້າຂອງຂ້ອຍແຕ່ຫາບໍ່ເຫັນ ແລ້ວຂ້ອຍກໍ
ຫລຽວເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາທາງວິນຍານ ແລະ ກະຊິບໃສ່ໃຈວ່າ: "ບໍ່ມີຄວາມຮ້ອນ
ເລີຍ" ທັນໃດນັ້ນຄວາມຮ້ອນທີ່ອິດອັດກໍຫາຍໄປ ແລະ ຂ້ອຍກໍສືບຕໍ່ບັນຍາຍຢ່າງ
.ສະຫງົບ ແລະ ມ່ວນຊື່ນດ້ວຍຄວາມເຢັນສະບາຍ

ຈຶ່ງຝຶກຝົນສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ ແລະ ເບິ່ງວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານັ້ນເປັນ
ຄວາມຈິງຫຼືບໍ່ ເຈົ້າສາມາດເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຫຼຸດ
ຜ່ອນມັນດ້ວຍອິດສະລະພາບທາງຈິດໃຈ ເມື່ອຄົນທີ່ຮັກເສຍຊີວິດໄປ, ແທນທີ່ຈະ
ໂສກເສົ້າຫຼາຍເກີນໄປ, ພວກເຮົາຄວນຍອມຮັບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປສູ່ໂລກທີ່ສູງກວ່າ
ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບເຂົາເຈົ້າ
ພວກເຮົາຄວນຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສຳລັບການປົດປ່ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສົ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ຍອມຮັບເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປະທານຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມໂປດປານຂອງ
ພຣະອົງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສນິລັນດອນບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມ
.ຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມໂສກເສົ້າ

ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ຈະໂສກເສົ້າເສຍໃຈກັບການສູນເສຍຄົນທີ່ຮັກ;
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ແມ່ນມະນຸດ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຄວາມຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ
ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ພວກເຂົາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໃກ້ຊິດກັບໂລກນີ້ຫຼາຍກວ່າ
ສະຫວັນ. ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານທີ່ຈາກໄປບໍ່
.ສາມາດກ້າວໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກແລະອິດສະລະພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ
ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກໃນປະຈຸບັນນີ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້ເມື່ອຮ້ອຍປີກ່ອນ ຄົນອື່ນໆຢູ່ທີ່ນີ້
ກ່ອນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້ອີກໃນອີກສອງສາມປີຂ້າງໜ້າ ເວລາ
ຂອງພວກເຮົາຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະ ຄົນລຸ້ນຫຼັງຈະບໍ່ຈື່ພວກເຮົາ ແທນທີ່ຈະ, ຜູ້ຄົນ

ຈະຮູ້ສຶກໃນຕອນນັ້ນ, ຄືກັບທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກໃນຕອນນີ້, ວ່າໂລກນີ້ແມ່ນໂລກຂອງ
ພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍຈາກມັນ, ເທື່ອ
ລະຄົນ ຄວາມຕາຍຕ້ອງເປັນຄວາມຈໍາເປັນຂອງມະນຸດ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຜູ້
ເມດຕາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນກັບໃຜ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງສັດທາ
.ຂອງພວກເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ຢ້ານຄວາມຕາຍ

ຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງໄດ້

Shakespeare ກ່າວໄວ້ວ່າ: "ຄົນຂີ້ຂາດຕາຍຫຼາຍຄັ້ງກ່ອນຄວາມຕາຍ; ຜູ້
."ກ້າຫານບໍ່ເຄີຍຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມຕາຍແຕ່ຄັ້ງດຽວ

ຄົນຂີ້ຂາດໃຊ້ເວລາຕະຫຼອດມື້ຂອງລາວໃນສະພາບທີ່ທຸກທໍລະມານທາງ
ຈິດໃຈ ແລະ ຕາຍຢ່າງຊ້າໆ. ຜູ້ຊາຍທີ່ກ້າຫານປະສົບກັບຄວາມຕາຍຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ຢ່າງໄວ ແລະ ບໍ່ເຈັບປວດ. ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕາຍຕາມທໍາມະຊາດ ຫຼື ກ້າວໜ້າທາງ
ວິນຍານ, ສະຕິທາງວິນຍານຂອງລາວຈະຕື່ນຂຶ້ນທັນທີເມື່ອຮ່າງກາຍຕາຍ, ແລະ
ລາວພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນອີກລະດັບໜຶ່ງຂອງການມີຢູ່ - ລະດັບທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກທຸກ
.ຢ່າງ ແຕ່ບໍ່ມີຮ່າງກາຍ

ການຮັບຮູ້ແມ່ນອີງໃສ່ຈິດໃຈ ໃນຄວາມຕາຍ, ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະສູນເສຍ
ຮ່າງກາຍທີ່ໜ້າແໜ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນຮູບພາບຂອງຈິດໃຈຂອງລະດັບຕໍ່າ
.ກວ່າ ແລະ ເປັນສາເຫດຂອງບັນຫາທັງໝົດຂອງຈິດວິນຍານ

ມີຄົນສອງປະເພດຄື: ຜູ້ທີ່ຈົມວ່າ ແລະ ໂສກເສົ້າກັບບັນຫາຂອງໂລກຢູ່
ສະເໝີ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດດ້ວຍຮອຍຍິມ, ຮັກສາ
ທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ບວກຂອງເຂົາເຈົ້າເຖິງວ່າຈະມີສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີກໍຕາມ.
ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເອົາຈິງເອົາຈັງກັບສິ່ງຕ່າງໆຫຼາຍເກີນໄປ. ຖ້າທຸກຄົນມີທັດສະນະ
ຄະຕິໃນແງ່ບວກ ແລະ ສາມັກຄີກັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ໂລກຈະເປັນບ່ອນທີ່ດີຂຶ້ນກ່ວາ
.ປະຈຸບັນ

ໃນປ່າດົງດິບຂອງອາລະຍະທໍາ, ທໍາມກາງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມ
ສັບສົນຂອງຊີວິດສະໄໝໃໝ່, ມີການທົດສອບທີ່ແທ້ຈິງຢູ່. ທຸກສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາເຮັດ
ຈະກັບມາຫາເຂົາເຈົ້າ, ດີຕໍ່ດີ, ແລະ ຂົວຕໍ່ຂົວ. ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຄົນອື່ນຈະຖືກກຽດຊັງ
ກັບຄືນ. ຜູ້ທີ່ເຕັມເຕັມຕົວເອງດ້ວຍຄວາມຄິດທາງລົບ ແລະ ອາລົມທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ
ຈະທໍາລາຍລັກສະນະຂອງຕົນເອງ ແລະ ດັບຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ. ຖ້າທ່ານ
ຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນ, ໃຫ້ຢ່າງໄປ ແລະ ນັບຈາກໜຶ່ງເຖິງສິບຫ້າ, ຫຼື ປ່ຽນຈຸດສຸມຂອງ
ທ່ານໄປສູ່ສິ່ງທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແລະ ມີຄວາມສຸກ. ເມື່ອຄົນອື່ນປະຕິບັດຕໍ່ທ່ານຢ່າງ
ບໍ່ສຸພາບ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະພະຍາຍາມປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາໃນແບບດຽວກັນ.
ເມື່ອທ່ານໂກດແຄ້ນ, ຈິດໃຈຂອງທ່ານຕື່ມ, ຫົວໃຈຂອງທ່ານທຸກທໍລະມານ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໝົດແຮງ ແລະ ໝົດແຮງ. ສິ່ງຄືນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຄວາມດີງາມທີ່ສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຈິດວິນຍານຂອງ

ທ່ານ, ຮູບພາບອັນສູງສົງພາຍໃນທ່ານ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດສັນ
.ສະເໜີທ່ານ ຫຼື ລົບກວນຄວາມສະຫງົບຂອງທ່ານໄດ້

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈິດໃຈ ບາບແມ່ນການສ້າງຈິດໃຈ
ເດັກນ້ອຍຢ່າງໄປມາໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງບາບ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນບໍລິສຸດສຳລັບຜູ້ທີ່ມີ
ຈິດໃຈທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ແຈ້ງໃສ, ແຕ່

ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດເສລີ, ທຸກຢ່າງເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ດີແລະຊົ່ວຮ້າຍ
ຖ້າການກະທຳຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ດີ, ຄວາມສິ່ງໄສຂອງລາວກໍຈະບໍ່ດີ, ແລະ)

(ລາວຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ລາວເຄີຍຈົນຕະນາການ

ຈິດໃຈທີ່ບໍ່ມີລະບຽບວິໄນສ້າງຄວາມຮຸ້ນວາຍໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈ

ຖືກກົດຂີ່ໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງ ແມ່ນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງ
.ແລະ ສິ່ງຄາມ, ແລະ ເປັນເສົາຄ້າຂອງຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ ແລະ ຄວາມມືດ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ປະກອບ

ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແລະ ຮຽນຮູ້

ຈາກປະສົບການຂອງຕົນເອງ ແລະ ຂອງຄົນອື່ນ, ໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມສຸກຂອງ
ພວກເຮົາຖືກກຳນົດໂດຍເຫດການ ແລະ ສະຖານະການທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີທີ່ຢູ່

ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງພວກເຮົາ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນຄວບຄຸມພວກເຮົາ, ແລະ ມີຄວາມສົມດຸນ

ທາງຈິດໃຈບໍ່ພຽງແຕ່ເມື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງສິດໃສ ແລະ ມີຄວາມສຸກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່
ຍັງຢູ່ໃນທຳມະກາງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມລຳບາກ. ການຮູ້ຈັກຕົນເອງເຮັດ

.ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ນີ້

ການເຕັ້ນຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍບໍ່ເຄີຍຢຸດ, ແຕ່ມະນຸດມີຄວາມສາມາດ

ທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນເໝືອປະສົບການທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດທັງໝົດ
.ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດ

ມະນຸດສາມາດເອົາຊະນະຂໍ້ຈຳກັດຂອງຊີວິດໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆ

ແລະ ເຫດການຕ່າງໆດ້ວຍຫົດສະນະທີ່ສົມດຸນ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາ
.ເປີດເຜີຍລັກສະນະທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ຍອມແພ້ຂອງພວກເຂົາ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ປັນລູຂັ້ນຕອນຂອງລະບຽບວິໄນນີ້ ດຳລົງຊີວິດຄືກັບກະສັດໃນບັນດາ

ມະນຸດຊາດ ແລະ ສາມັກຄີກັບສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບການ
ປ່ຽນແປງ ຫຼື ການຕັດແປງ

ຄຳສອນທາງວິນຍານຂອງໂຍຄະກຳວຽດລາຍລະອຽດຂອງຊີວິດດ້ວຍ

ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງລະອຽດ, ໂດຍແນະນຳວ່າຄົນເຮົາຄວນປະຕິບັດແນວໃດໃນ
ທຸກສະຖານະການ. ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາ

ໄດ້ສູນເສຍການຕິດຕໍ່ກັບຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງຄົ້ນພົບມັນຄືນໃໝ່
.ພາຍໃນຕົວເອງ

ຄໍາບໍລິສຸດທີ່ຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ດິນຍັງຄົງເປັນຄໍາບໍລິສຸດ, ຮັກສາຄຸນສົມບັດທັງໝົດ
ຂອງມັນໄວ້ເຖິງວ່າຈະມີການປົດປັ້ງກໍຕາມ. ເພື່ອຄົ້ນພົບມັນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຂຸດລົງ
ໄປໃນດິນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄົ້ນຫາຈົນກວ່າມັນຈະພົບເຫັນ. ໃນທຳນອງ
ດຽວກັນ, ຫຼາຍຊັ້ນຂອງນິໄສທີ່ຄ້າຍຄືດິນເຜົາ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຄືກັບດິນເຜົາປົກ
ຄຸມຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ເປັນສີ່ຫອງ. "ດິນເຜົາ" ນີ້ແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງ
ບັນຫາທາງຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ: ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ກຽດຊັງ, ຄວາມອິດສາ, ຄວາມສັບສົນໃນຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍ, ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່
ຜິດພາດ, ແລະ ພື້ນຖານຂອງຄຸນລັກສະນະທີ່ໜ້າຕໍ່າໜ້ອຍທັງໝົດ. ເພື່ອກໍາຈັດ
ດິນເຜົາທີ່ເສື່ອມເສຍນີ້, ຄົນເຮົາຕ້ອງປູກຝັງສະພາບຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ທົນທານຕໍ່ກັບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ. ການຍຶດຕິດກັບຮ່າງກາຍເຮັດໃຫ້ເກີດ
ຄວາມຢ້ານກົວຕ່າງໆທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຈົນຕະນາການໃນໃຈຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມ
.ເຈັບປວດທຸກຮູບແບບຂອງມັນ ແລະ ເອົາຊະນະພວກມັນທັງໝົດ
ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າຄົນເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບພາບອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງລຸກຂຶ້ນເໝືອນຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມໂກດແຄ້ນແລະເອົາຊະນະຄວາມ
ອ່ອນໄຫວທີ່ເກີນຄວນ. ບາງຄົນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພໍໃຈເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກ
ກັກຂັງແລະເປັນພາລະໂດຍນິໄສທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນແລະລາຍລະອຽດເລັກໆນ້ອຍໆຂອງ
ຊີວິດ. ແຕ່ຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, "ມີນິ້ຂ້ອຍສາມາດ
ນອນຢູ່ເທິງຕຽງທີ່ອ່ອນນຸ້ມແລະມີອິນຢູ່ເທິງພື້ນ; ມັນຄືກັນທັງໝົດສໍາລັບຂ້ອຍ"
ແລະອື່ນໆ. ຄວາມເປັນກາງທາງດ້ານຈິດໃຈນິຝິກຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ມັນເຊື່ອຟັງຄໍາ
.ສັ່ງຂອງເຈົ້າແລະສາມາດປະຕິບັດຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າໄດ້
ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຈິດໃຈແມ່ນຫຼອກລວງຫຼາຍ ແຕ່ຜ່ານການຫລໍ່ຫລອມ,
ມັນຮຽນຮູ້ມາລະຍາດ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ດີ. ເມື່ອເຈົ້າເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ມີອາຫານແບບນັ້ນ," ຈິດໃຈຈະຕອບວ່າ, "ການເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອາຫານແບບ
"!ນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າລືນກາຍເຫດຜົນ ຖ້າເຈົ້າເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່
ອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດ ຫຼື ສິ່ງໃດກໍຕາມມາເປັນທາດຂ້ອຍ," ເຫດຜົນຈະ
ຕອບສະໜອງ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄໍາເວົ້ານັ້ນໝັກແໜ້ນ ແລະ ຄໍາແນະນຳນັ້ນ
ເຂັ້ມແຂງ. ເຈົ້າເປັນນາຍຂອງທັງຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍ; ຢ່າເປັນທາດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ, ຫຼື ເຕັ້ນລໍາຕາມທຳນອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມກົດດັນທາງອາລົມແມ່ນເສັ້ນທາງດຽວທີ່ຈະນຳໄປ
ສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງ
ພະຍາຍາມເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງມີຄວາມ
!ສຸກ, ເພາະວ່າເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້
:ບົດເລື່ອງປັນຍາຕາເວັນອອກກ່າວວ່າ

ສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນທີ່ສົມບູນທີ່ບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຝຶກສະ"

"ມາທີ່ໂຍຄະ

ເຊິ່ງຈິດວິນຍານປິຕິຍິນດີທີ່ໄດ້ເຫັນຕົວຕົນສູງສຸດສ່ອງແສງຄືກັບດວງອາທິດ

ໃນຕອນທ່ຽງ

ບ່ອນທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານຮັບຮູ້ ແລະ ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່

ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ໂຍຄະປິຕິຍິນດີໃນການຮູ້ຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້

ຜູ້ໃດທີ່ໄປຮອດສະພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ ສະແດງຄວາມຍິນດີກັບຕົນເອງທີ່

ພົບຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ

ລາວຍັງຄົງປອດໄພຈາກການທໍລະຍົດຂອງເວລາ ແລະ ຄວາມແປກໃຈຂອງ

ຊີວິດປອດໄພໃນຕົວລາວເອງ

ສະພາບນັ້ນ, ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມໂຍຄະ, ແມ່ນສະພາບຂອງການປົດປ່ອຍ

ຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ

ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍດ້ວຍໃຈທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່

ສັນຄອນຈະໄດ້ຮັບພອນ

ແລະ ຂໍສະແດງຄວາມຍິນດີກັບຜູ້ທີ່ພົບມັນ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກທີ່

ເກີນກວ່າຈິນຕະນາການທັງໝົດ

ມັນທ້າທາຍຄໍາອະທິບາຍ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການຄວບຄຸມຄວາມໂກດແຄ້ນ

ບາງຄົນອາດຄິດວ່າຫົວຂັ້ນີ້ແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ໃຈຮ້າຍງ່າຍ ຫຼື ລະຄາຍເຄື່ອງ

ງ່າຍ ແຕ່ອາລົມນິເລິກເຊິ່ງກວ່າທີ່ມັນປາກົດຢູ່ເທິງຜິວເຜີນ. ຄົນເຮົາອາດຈະປະສົບ

ຜົນສໍາເລັດໃນການຄວບຄຸມຮູບລັກສະນະພາຍນອກ ຫຼື ການສະແດງອອກທີ່

ຮຸນແຮງຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມໂກດແຄ້ນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ຄວາມ

ແຄ້ນໃຈທີ່ຖືກສະກັດກັ້ນໄວ້. ຄວາມໂກດແຄ້ນນີ້ສະແດງອອກໃນຫຼາຍວິທີຄື:

ອາລົມໄວ, ອາລົມຮ້າຍ, ໃຈຮ້າຍງ່າຍ, ຄວາມອິດທິນ, ກະວົນກະວາຍ, ຄວາມບໍ່

.ພໍໃຈ, ຄວາມອິດສາ, ອາລົມບໍ່ດີ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ທຸກໆຄົນລ້ວນແຕ່ທຶນທຸກທໍລະມານ, ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ,

ຈາກບັນຫາຄວາມໂກດແຄ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນການ

.ຮັບຮູ້ຂັ້ນສູງ, ຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ຫຼື ສະພາບທີ່ສະຫງົບສຸກ

ຄວາມໂກດແຄ້ນ - ໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ - ເກີດຂຶ້ນຈາກການບໍ່ສາມາດ

ປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາໄດ້ ໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ

ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈິດວິນຍານກັບແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງມັນ, ມະນຸດ

ພະຍາຍາມປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນຜ່ານຄວາມສຸກທາງກາມທີ່ບໍ່ເປັນທີ່
ພໍໃຈໂດຍທຳມະຊາດເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງມັນ ແລະ ມັກຈະມີຜົນ
.ສະທ້ອນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນມັກຈະສ້າງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ສ້າງ
.ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການທຳລາຍສະຕິທາງວິນຍານ

ວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມໂກດແຄ້ນຄືການແກ້ໄຂ
ສາເຫດຂອງມັນຄື: ຄວາມປາຖະໜາ ຍິ່ງມີຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມອຸກອັງກໍ່ຈະຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ປາຖະໜາທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມທີ່ຫວັງໄວ້ ເພາະວ່າຄວາມຢາກນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ
ວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຍິ່ງເຮົາພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາເປັນ
ໄປຕາມທີ່ຫວັງໄວ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍ່ຈະຍິ່ງຕິດພັນກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ,
ແລະ ຍິ່ງຄວາມຜູກພັນຂອງເຮົາແຂງແຮງເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍ່ຈະຍິ່ງເຈັບປວດຫຼາຍ
ເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາເປັນໄປຕາມທີ່ຫວັງໄວ້

ຕົວຢ່າງ, ທຳມະຊາດໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ສຶກອິດທິວໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍຕ້ອງການອາຫານເວລາໃດ ແຕ່ຄວາມຜູກພັນເຮັດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຈັບປວດທາງຈິດໃຈ
ຖ້າຜູ້ທີ່ຮັກອາຫານຖືກປັງຄັບໃຫ້ງົດເວັ້ນຈາກການກິນອາຫານເປັນເວລາສາມມື້ -
ບໍ່ວ່າຈະເປັນຍ້ອນເຫດຜົນດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ທາງວິນຍານ - ການອິດອາຫານດັ່ງ
.ກ່າວອາດຈະມາພ້ອມກັບຄວາມໂກດແຄ້ນໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ບາງຄົນສາມາດງົດອາຫານໄດ້ຫຼາຍມື້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງ
ກັງວົນກ່ຽວກັບການຂາດອາຫານ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຝຶກຝົນແລະປະສົບຜົນ
.ສຳເລັດໃນການບໍ່ຍຶດຕິດກັບຄວາມປາຖະໜາຂອງຮ່າງກາຍ

ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມປາຖະໜາແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມ
ໂກດແຄ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງການຮູ້ວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຈັດການກັບຄວາມ
:ປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງສ້າງສັນ. ມີຫຼາຍວິທີການເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້

ທຳອິດ: ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ

ສຳລັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ວິທີການ
ປະຕິບັດທີ່ມີເຫດຜົນຄືການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ,
ບັນຫາເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄວາມປາຖະໜາໃໝ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການບັນລຸຄວາມ
.ປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ

ການວາງແຜນຢ່າງລະມັດລະວັງເພື່ອມືອີນທິດີກວ່າ

ຖ້າຫາກເຈົ້າເດີນໄປຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງໃນຊີວິດ ເພື່ອລໍຖ້າໂອກາດທີ່
ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ໂອກາດເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມາຫາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີ
ຄວາມສໍາເລັດ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ອອກແບບອະນາຄົດຂອງຕົວເອງ ແລະ ແຕ້ມ
ແຜນທີ່ຂອງມືອີນດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າເອງ, ຈິ່ງຊືນຊົມຍິນດີໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ
.ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໃກ້ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການແລ້ວ

ເພື່ອອອກແບບແຜນທີ່ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ກ່ອນອື່ນໝົດທ່ານຕ້ອງກໍານົດ
ເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ. ຄວາມສໍາເລັດໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດຕໍ່ທ່ານ? ທ່ານ
ຕ້ອງການຫຍັງຈາກຄວາມສໍາເລັດ? ຖ້າຄໍາຕອບຂອງທ່ານແມ່ນຊື່ສຽງ, ຄວາມ
ຮັ່ງມີ, ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດຂອງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລ້ວທ່ານ
.ກໍາລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ຄວາມອຸກອັງຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ຄົນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດຫຼາຍທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງຢູ່ໃນປາກຂອງທຸກຄົນ, ຜູ້ທີ່
ມີຄວາມສາມາດຊື່ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ ແລະ ມີໄດ້ທຸກຢ່າງຕາມມາດຕະຖານວັດຖຸ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ! ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຕ້ອງສືບຕໍ່ເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່
?ບໍ່ມີທາງອອກຄືເກົ່າ

ຊື່ສຽງ ແລະ ໂຊກດີອາດເປັນຜົນຂອງຄວາມສໍາເລັດຕົວຈິງ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່
ແມ່ນແກ້ນແທ້ຂອງຄວາມສໍາເລັດ, ແລະ ພວກມັນກໍບໍ່ແມ່ນຄຸນນະພາບທີ່ສໍາຄັນ
ທີ່ສຸດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບການບັນລຸຄວາມ
.ສໍາເລັດເລີຍ

ສະນັ້ນຈຸດປະສົງແມ່ນຫຍັງ? ຄົນເຮົາຄວນຊອກຫາຫຍັງຈາກຊີວິດ? ມີ
ເປົ້າໝາຍໜຶ່ງທີ່ຄຸ້ມຄໍາແກ່ການສະແຫວງຫາ ແລະ ພະຍາຍາມຫາຄື: ຄວາມສຸກ
ສິ່ງນີ້ຈໍາເປັນຕ້ອງສະກັດເອົາຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຊີວິດຈາກທຸກໆຊ່ວງເວລາ,
.ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີທັກສະໃນການຄື້ນຫາ ແລະ ຮູ້ວ່າຊັບສົມບັດເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ໃສ

ແລະ ຈິ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ, ໂອ້ ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ, ຖ້າເຈົ້າຈໍາກັດຄວາມ
ສົນໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ກັບມືຂອງເຈົ້າເອງ

ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມືຂອງເຈົ້າອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ດີ, ການ
ກະທໍາທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ດີ

ມືຂອງເຈົ້າຈະເປັນເພື່ອນທີ່ສັດຊື່ ແລະ ເປັນໂອກາດທອງຂອງເຈົ້າ

ໜັງສືຜ່ານແດນ ແລະ ວິຊາຂອງທ່ານຈະເປັນທາງເຂົ້າສູ່ອະນາຄົດທີ່ສິດໃສ
ແລະ ມີຄວາມຫວັງດີ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຳເລັດ

ດັງນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປໃນການວາງແຜນອະນາຄົດຂອງທ່ານຄືການສັງເກດ
ເນື້ອໃນຂອງແຕ່ລະມື້ຂອງຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັກສາສິ່ງທີ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ ແລະ ໃນແງ່ບວກ. ຖ້າທ່ານເຮັດຜິດພາດໃນການເຮັດສິ່ງນີ້, ທ່ານຕ້ອງ
.ຢຸດຊົ່ວຄາວ ແລະ ຫົບຫວນຄືນ

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ, ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນດັງຕໍ່ໄປ
:ນີ້, ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ມີອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ກໍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດບໍ່ໄດ້

ເມື່ອທ່ານຕື່ນນອນໃນຕອນເຊົ້າ, ຢ່າລຸກອອກຈາກຕຽງຫັນທີ່ ແລະ ເລີ່ມກິດ
ຈະກຳຂອງມື

ເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງທ່ານຫຼາຍໆຄັ້ງເພື່ອຄ່ອຍໆ
ຟື້ນຟູພະລັງງານຂອງທ່ານ ກ່ອນເລີ່ມຕື່ນກິດຈະວັດປະຈຳວັນຂອງທ່ານ, ໃຊ້ເວລາ
ເພື່ອຍືນຍັນກັບຕົວເອງວ່ານີ້ຈະເປັນມື້ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງ
ເຊື່ອວ່າບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ມື້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນແບບນີ້ ການເລີ່ມຕື່ນດ້ວຍການ
ອະທິຖານ ແລະ ການນັ່ງສະມາທິຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງທ່ານ
ແລະ ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ

ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າງ່າຍດາຍ ຢ່າເພີງພາສີງປະດິດຂອງມະນຸດເພື່ອ
ເພີດເພີນກັບມັນ ຖ້າເຈົ້າຈຳກັດຕົວເອງໃຫ້ຢູ່ກັບຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກ
ລະຄາຍເຄື່ອງ, ສັບສົນ ແລະ ມີອາລົມບໍ່ດີ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຜູກພັນກັບ
ໂຫລະພາບ, ການຊຸມນຸມກັນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ງານລ້ຽງຢູ່ສະເໝີ ເຊິ່ງໄດ້
ກາຍເປັນຮີດຄອງປະເພນີທາງສັງຄົມທີ່ຝັງເລິກແລ້ວ

ມີຄົນເຄີຍເວົ້າໄວ້ວ່າ—ແລະຄຳເວົ້າຂອງລາວກໍເປັນຄວາມຈິງ—ວ່າບໍ່ແມ່ນ
ວຽກຂອງພວກເຮົາທີ່ຂ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາຫວ່າງຂອງ
ພວກເຮົາ! ເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນກວ່າ—ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງ—ແລະມີຄວາມສຸກ
ກັບຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າງ່າຍດາຍຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ຜູກພັນກັບ
ເອງດ້ວຍໂສ້ຂອງສັງຄົມ ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທີ່ພົບໃນສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ

ເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດເພື່ອເຮັດສຳເລັດໜ້າວຽກໃນມື້ຂອງທ່ານ

ຖ້າທ່ານບໍ່ພໍໃຈກັບວຽກປະຈຸບັນຂອງທ່ານ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຜົນງານທີ່ບໍ່
ເປັນລະບຽບຈະບໍ່ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ. ພະຍາຍາມເຂົ້າຫາສະຖານະການດ້ວຍ
ທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ແລະ ໜຶ່ງໃນສອງ

ຢ່າງຈະເກີດຂຶ້ນ: ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຄົ້ນພົບວ່າທ່ານໄດ້ພາດໂອກາດທີ່ມີຄ່າ, ຫຼື ປະຕູ
ໃໝ່ຈະເປີດກວ້າງຢ່າງກະທັນຫັນ, ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປ ແລະ ຊອກຫາວຽກທີ່
ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງ
ທ່ານ.

ຊີວິດຄືຂະບວນການຕໍ່ເນື່ອງຂອງການໃຫ້ແລະຮັບ

ຈົ່ງມີຄວາມສົມດຸນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫຼາຍກວ່າທີ່ເຈົ້າໃຫ້, ແລະ ຫ້າມບໍ່
ໃຫ້ຕົວເອງໃຫ້ໂດຍບໍ່ເອົາ

ຂະຫຍາຍທັດສະນະຂອງທ່ານ

ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນຊີວິດ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຄົນອື່ນ ເບິ່ງຂ້າມຕົວ
ເອງ - ເບິ່ງຂ້າມຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເໝືອນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເບິ່ງຂ້າມໝູ່ເພື່ອນ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເໝືອນໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າເບິ່ງຂ້າມທຸກໆຄົນ ວິທະຍາສາດຍືນຍັນ
ວ່າເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທັງໝົດ, ສະນັ້ນຢ່າລືມຕົວຕົນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງເຈົ້າ

ສົມດຸນຊີວິດຂອງເຈົ້າ

ແຕ່ລະມື້ຄວນປະກອບມີການເຮັດວຽກ, ການພັກຜ່ອນ, ການພັກຜ່ອນ,
ການສຶກສາ, ແລະ ການສະຫ້ອນຄວາມຄິດ ເຈົ້າເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີຮ່າງກາຍ,
ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານ ບໍ່າລຸງລ້ຽງອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ໃນລັກສະນະທີ່ສົມ
ດຸນ ແລະ ກົມກຽວເພື່ອໃຫ້ບັນລຸສຸຂະພາບ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຄວາມຮູ້

ຈົ່ງຍິນໄວໆ

ຊ້າທີ່ຈະຂະຫມວດຄົວ

ກະຕຸ້ນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢາກຊ່ວຍເຫຼືອ

ພ້ອມທີ່ຈະລໍຖ້າ ແລະ ປ່ຽນແປງ, ແລະ ຕືນຕົວຕໍ່ໂອກາດຕ່າງໆ

ກວດສອບບັນຊີໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້

ຊົມເຊີຍຕົວເອງກັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ຽນແປງພາຍໃນຄືນ
ດຽວ ສະນັ້ນຢ່າຢ້ານທີ່ຈະປະເຊີນກັບຄວາມຜິດພາດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີກວ່າ
ແລະ ວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນກວ່າ

ກ່ອນນອນ, ຈົ່ງມອບຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນເລື່ອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າໄວ້ກັບ
ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າໄວ້ຄືນດຽວ, ແຕ່ຈະປະທານໂອກາດ

ແລະ ປະຕູທີ່ເປີດໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າພະຍາຍາມ ແລະ ຊອກຫາຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ

ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກງ່ວງນອນ ແລະ ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະນອນຫລັບ, ຈົ່ງໝັ້ນໃຈກັບ
.ຕົວເອງວ່າມືອິນຈະດີກ່ວາມືນີ້, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ວາງແຜນທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງທີ່ມີທັກສະ

ຖ້າທ່ານຍຶດໝັ້ນກັບລາຍລະອຽດຂອງແຜນທີ່ຂອງທ່ານ

!ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະລົ້ມເຫຼວ

ເມື່ອທ່ານພະຍາຍາມທົດສອບຄວາມເຊື່ອທາງວິນຍານຂອງທ່ານ, ໂລກໃໝ່
ຈະເປີດຂຶ້ນ ການກວດສອບຕົນເອງແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການຮູ້ຈັກຕົວເອງ ແລະ
ພຣະເຈົ້າ ທ່ານອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າມີສາສະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານອາດຈະພໍໃຈກັບສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຕົວຕົນຂອງທ່ານໝັ້ນໃຈວ່າການ
ອະທິຖານຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຕອບຮັບໂດຍກົງ, ບໍ່ມີພິທີການທາງສາສະໜາໃດໆ
ທີ່ສາມາດສົ່ງທ່ານໄປໄດ້ ໃນຂະນະທີ່ການໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າອາດຈະ
ເປັນເລື່ອງຍາກ, ມັນເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງສະຫວັນທີ່ແທ້ຈິງຂອງ
ທ່ານ, ທ່ານຕ້ອງປະສົບກັບພະລັງຂອງການອະທິຖານຂອງທ່ານເພື່ອວ່າທ່ານຈະ
ສາມາດກະຕຸ້ນພວກມັນໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ

ຕອນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບ
ຄຳຕອບທຸກຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າໃນການອ້ອນວອນ. ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສົນ
ຄອນນັ້ນແມ່ນເສັ້ນທາງ. ທຸກໆການທົດລອງຈະມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຈົ້າອ່ອນແອລົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ພະລັງ
ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຕອບແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຄວາມອິດທິນ ແລະ ການໃຊ້
.ພະລັງໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະເຮັດໃຫ້ການຕອບສະໜອງຂອງພຣະເຈົ້າເກີດຂຶ້ນ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ ມັນຍັງ
ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະມີເວລາພຽງພໍສຳລັບການຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ ການຄິດໄຕ່ຕອງ
ສ່ວນຕົວ ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງ
ວິນຍານ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄືກັບຟອງນ້ຳ; ພວກເຂົາຕູດຊົມທຸກຢ່າງຈາກເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍ ໄດ້ຮັບຫຍັງຕອບແທນ. ແນ່ນອນ, ມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນ
ທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ ຖ້າແຕ່ລະຄົນຮູ້ເຖິງຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງ, ຄວາມຈິງໃຈ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງກັນແລະກັນ, ຄຸນລັກສະນະທາງ
.ວິນຍານອັນສູງສົ່ງສາມາດແບ່ງປັນລະຫວ່າງພວກເຂົາໄດ້

ບໍ່ຄວນເສຍເວລາໄປກັບເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆ ຫຼາຍຄົນຫຍຸ້ງຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ
ຈຸດໝາຍ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າຖາມຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນວ່າເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຫຍຸ້ງຕະຫຼອດເວລາ!" ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈິຫຍັງກ່ຽວກັບ
"ວຽກ" ນັ້ນ! ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການພັກຜ່ອນ ແລະ ການປັບເທິງຫຼາຍເກີນໄປເຮັດ
ໃຫ້ສຸຂະພາບຈິດອ່ອນແອລົງ ຖ້າເຈົ້າເບິ່ງໜັງທຸກໆມື້, ມັນຈະສູນເສຍຄວາມ
ດຶງດູດໃຈ ແລະ ເຈົ້າຈະເບື້ອ. ໜັງກໍຄືກັນ, ພຽງແຕ່ມີຕົວລະຄອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ:
ຄົນຮັກ, ນັກຜະຈົນໄພ, ວິລະບູລຸດ, ຄົນຮ້າຍ, ແລະອື່ນໆ. ພວກເຮົາອາດຈະມັກ
.ເບິ່ງເລື່ອງລາວຂອງໜຶ່ງ, ແຕ່ຊີວິດບໍ່ຄ່ອຍເປັນແບບນັ້ນ

ຊີວິດແມ່ນການຫຼອກລວງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າຫາມັນ
ດ້ວຍວິທີນັ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເອົາຊະນະການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາຂອງ
ມັນກ່ອນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຜໄດ້. ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດໃຈທີ່ມີ
ສະມາທິແມ່ນໂຮງງານຜະລິດຂອງຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດ. ຈົ່ງຈິສິ່ງນີ້ໄວ້
ແລະໃນໂຮງງານທີ່ມະຫັດສະຈັນນີ້, ຈົ່ງທໍແບບແຜນຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ
.ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກທີ່ບໍ່ດີທຸກຢ່າງ

ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທ່ານມີໂອກາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງງານແຫ່ງນີ້ທັງກາງ
.ເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ຕາບໃດທີ່ທ່ານບໍ່ເສຍເວລາ ຫຼື ພະລັງງານຂອງທ່ານ

ໃນຕອນກາງຄືນ, ຂ້ອຍຖອນຕົວອອກຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກເພື່ອຢູ່
ຄົນດຽວກັບຕົວເອງ, ຫ່າງໄກຈາກໂລກ, ຢູ່ໂດດດ່ຽວກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ
ໃນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍນຳພາຄວາມຄິດຂອງ
ຂ້ອຍໄປໃນທິດທາງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາ ແລະ ຕັດສິນໃຈພາຍໃນຕົວເອງ. ເມື່ອຂ້ອຍ
ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ດີ ແລະ ເປັນ
ປະໂຫຍດ, ມັນຈະສ້າງຄວາມສຳເລັດໃຫ້ຂ້ອຍ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຄັ້ງ ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ສຳເລັດເວັ້ນເສຍ
.ແຕ່ວ່າການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ມັນຈະເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີເລີດແທ້ໆທີ່ຈະສາມາດເວົ້າ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ
"ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ, ປະກອບດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຫົວໄປ, ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຮົາ
ປາຖະໜາເກີດຂຶ້ນ!" ຖ້າເຈົ້າພໍໃຈ ແລະ ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ໂດຍບໍ່
ໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເອງ, ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ບັນລຸຜົນ
ຕາມທີ່ປາດຖະໜາ ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຈົ້າດ້ວຍຕົວເອງ
ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອ້ອນວອນ ຫຼື ການຂໍຫາ; ແທນທີ່ຈະ, ເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອຂໍ ແລະ ຮຽກຮ້ອງ - ໃນຖານະຜູ້ສືບທອດທີ່ຖືກຕ້ອງ - ແລະ
ປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເຈົ້າຕ້ອງກຳຈັດຄວາມຄິດທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າ, ໃນ

ອຳນາດ ແລະ ອຳນາດທີ່ເໝືອກວ່າຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ໄກ ແລະ ຊ່ອນຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະ ວ່າເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວທ່າມກາງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມລຳບາກຂອງໂລກນີ້ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໝືອຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດ, ແຕ່ ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ຄືກັບມະຫາສະໝຸດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຈະບໍ່ໄປເຖິງເຈົ້າ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເປີດກວ້າງ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເປີດຮັບ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການເອົາຊະນະຄວາມຄິດທີ່ມົວເມົາ

ມານຮ້າຍ, ຫຼື ການຫຼອກລວງຂອງຈັກກະວານ, ດັກຈັບພວກເຮົາ ຢູ່ສະເໝີໃນກັບດັກຂອງມັນ, ຊຸດອິດຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມບໍ່ລິສຸດ ຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຂັດຂວາງຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍອຳນາດຂອງຈັກກະວານຢ່າງແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ, ສາມາດເອົາຊະນະມານຮ້າຍໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແຕ່ພຣະອົງມັກໃຫ້ ມະນຸດໃຊ້ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ສະຕິສຳນຶກຂອງມັນເພື່ອ ຫຼົບໜີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ຍິ່ງພວກເຮົາເລືອກຄວາມສຸກທາງ ວິນຍານຫຼາຍກວ່າຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບຊົ່ວຄາວ, ກຳລັງ ກົງກັນຂ້າມກໍຈະຖືກປຸ້ນເອົາອຳນາດມືດຂອງມັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຂຶ້ນກັບພວກເຮົາທີ່ຈະຮ່ວມມືກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອເອົາຊະນະ ຊາຕານ ແລະ ກັບດັກຂອງມັນ.

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂີ້ຄ້ານ, ລະເລີຍ, ຫຼື ຜັດເວລາ, ພວກເຂົາຊ່ວຍ ຊາຕານດຶງພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້. ພຣະເຢຊູໄດ້ຂໍໃຫ້ສາວົກຂອງ ພຣະອົງອະທິຖານວ່າ, "ແລະຢ່ານຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນການລ້ລວງ, ແຕ່ຈຶ່ງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຟື້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ" ແລະໃນຄຳພິກຸລະ ອານ, ພວກເຮົາອ່ານວ່າ, "ຈົ່ງກ່າວວ່າ, 'ຂ້າພະເຈົ້າຂໍລີໄພໃນພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າຂອງມະນຸດຊາດຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຜູ້ກະຊົບທີ່ຖອນຕົວ'" ຜູ້ກະຊົບຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສ້າງຂຶ້ນເອງ; ແທນທີ່ຈະ, ລາວ ເປັນຂອງໂລກວັດຖຸ, ແລະທຸກຄົນຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ລາວ. ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້, ພຣະອົງໄດ້ ປະທານເຫດຜົນ, ສະຕິສຳນຶກ, ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຄວາມມັກຂອງເຮົາຕໍ່ກິດຈະກຳທີ່ເຮັດບາບໝາຍເຖິງການໂຍນຕົວ ເອງເຂົ້າໄປໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຄວາມຊຸ່ນວາຍ, ແລະບັນຫາທີ່ບໍ່ ສາມາດອິດສາໄດ້ ເມື່ອເຮົາລືມລົງ ຫຼື ລືນລືມຍ້ອນຄວາມຄິດທີ່ຜິດ

ຂອງເຮົາ, ເຮົາຄວນອະທິຖານວ່າ: "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢ່າປະເຮົາ
ໄວ້ທີນີ້, ແຕ່ຈົງຍົກເຮົາຂຶ້ນດ້ວຍອຳນາດຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ.
ແລະ ຫຼັງຈາກປົດປ່ອຍເຮົາຈາກການຄອບຄອງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ແລ້ວ, ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການທົດສອບເຮົາ, ກ່ອນອິນໜິດຈົງເປີດເຜີຍ
ຕົວເອງຕໍ່ເຮົາກ່ອນ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງມີສະເໜ່ຫຼາຍ
ກວ່າການລັ່ງລວງໃດໆ ແລະ ເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກຫຼາຍກວ່າການລັ່ງລວງ ຫຼື ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃດໆ."

ຕາບໃດທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮູ້ສຶກບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະປະຕິເສດຄວາມສຸກບາງ
ຢ່າງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສະຫວັດດີພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່
ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຊາຕານ ແລະ ໃນໄວໆນີ້ຈະປະສົບກັບຜົນ
ສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງການຍອມຈຳນົນຕໍ່ການລັ່ງລວງທາງກາຍະ
ພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າພວກເຂົາເຊື່ອໝັ້ນວ່າການ
ລັ່ງລວງ ຫຼື ການລັ່ງລວງນັ້ນເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ທຳລາຍເພາະມັນ
ສັນຍາວ່າມີຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ສຸດທ້າຍແລ້ວຈະສະເໜີພຽງ
ແຕ່ຄວາມເສຍໃຈ, ຄວາມເສຍໃຈ, ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່
ທໍລະມານ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮົາຊະນະຊາຕານໄດ້.

ບໍ່ມີຄວາມສົງໃສເລີຍວ່າການລັ່ງລວງມີສະເໜ່ຂອງມັນ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາມຸ່ງໄປສູ່ໂລກພາຍນອກທັງໝົດ ກະແສພະລັງງານ
ທີ່ສຳຄັນໄຫຼອອກຈາກສະໝອງຜ່ານເສັ້ນປະສາດໄປຫາຕາ, ຫູ, ດັງ,
ລິ້ນ, ແລະຜິວໜັງ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ພວກເຮົາປະສົບຜ່ານອະໄວຍະວະ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜົນມາຈາກກະແສໄຟຟ້າທີ່ປ່ອຍອອກມານີ້, ແລະນັ້ນ
ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາເພີດເພີນກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່
ຄວາມຮູ້ສຶກເຮັດວຽກ ແນວໃດກໍຕາມ, ການຫຼົງໄຫຼຫຼາຍເກີນໄປໃນ
ພວກມັນມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ ແລະ ອັນຕະລາຍຂອງມັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີພື້ນຖານທີ່ໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້,
ພະລັງງານທີ່ປ່ອຍອອກມານີ້ (ໄຫຼໄປສູ່ອະໄວຍະວະຮັບຮູ້) ເຮັດໃຫ້
ພວກເຂົາເປັນທາດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ.

ຄວາມຮູ້ສຶກທັງຫ້າຄືກັບແສງໄຟສ່ອງສະຫວ່າງທ້າດວງ ຜ່ານ
ແສງສະຫວ່າງນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ ແລະ ປະສົບກັບໂລກວັດຖຸ ພວກ
ເຮົາຄຸ້ນເຄີຍກັບການເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຕາ, ຫູ, ກິນ,
ລົດຊາດ, ແລະ ການສຳຜັດ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປະສົບກັບບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງມັກຈະກາຍເປັນນິໄສທີ່ຝັງເລິກ ບັນຫາແມ່ນວ່າຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຄີຍປະສົບກັບວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງວັດຖຸ,

ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຂາດມາດຕະຖານສໍາລັບການປຽບທຽບການ ຮັບຮູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນກັບຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດ ອະທິບາຍໄດ້ຂອງ ວິນຍານທີ່ຊ່ອນຢູ່ ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະເຮັດການປຽບທຽບ ດັ່ງກ່າວໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາກ້າວຂ້າມສິ່ງກະຕຸ້ນທາງດ້ານ ປະສາດສໍາຜັດທາງຈິດໃຈຈົນເຖິງຈຸດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດຶງດູດ ຫຼື ມີອິດທິພົນຕໍ່ພວກເຂົາໄດ້ ວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງກັບດັກນີ້ແມ່ນການ ຮັບຮູ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ຫຼື ຜ່ານປະສົບການສ່ວນຕົວ, ວ່າຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ສູງກວ່ານັ້ນມີຢູ່ແທ້.

ຄໍາສັ່ງ ແລະ ຄໍາແນະນຳໃນການລະເວັ້ນຈາກການກະທຳຜິດທີ່ ເປັນອັນຕະລາຍມັກຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ເພາະວ່າທັນທີທີ່ທ່ານຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດ ຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ເຂົາເຈົ້າກໍຢາກເຮັດມັນທັນທີ.

ໝາກໄມ້ຕ້ອງຫ້າມໃນຕອນທຳອິດມີລົດຊາດແຊບ ແລະ ຫວານ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລົດຊາດຂອງມັນຂົມຂຶ້ນຄືກັບນ້ຳບີ. ເຖິງວ່າຜູ້ຄົນຈະປະສົບ ກັບຄວາມເຈັບປວດຫຼາຍຢ່າງ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮຽນຮູ້ ຫຼື ກັບໃຈ, ແຕ່ຍັງ ສືບຕໍ່ເຮັດສິ່ງດຽວກັນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນອັນຕະລາຍທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງສິນທຳຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ.

ເມື່ອຄວາມມັກໃນປະສົບການທາງດ້ານປະສາດສໍາຜັດໄດ້ຖືກ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ນິໄສດັ່ງກ່າວຈະເຂົ້າຄວບຄຸມສະໜອງ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ກົດຂີ່ຂົມເຫັງ, ສິ່ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງປ່ອຍຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ເຄີຍພໍໃຈ ຫຼື ດັບໄປ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າສິ່ງນີ້ຈະຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂັດ ແຍ້ງກັບຫຼັກການຂອງລາວກໍຕາມ.

ຄົນເຮົາອາດຈະບໍ່ຢາກເຮັດຊ້າອີກ, ແຕ່ພົບວ່າຕົນເອງຖືກບັງຄັບ ໃຫ້ເຮັດມັນ ພະຍາຍາມຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງໄປຮອດຈຸດທີ່ເຈົ້າຖືກ ຄອບງຳ - ເປັນຜູ້ຖືກລ້າຂອງນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ທຳລາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຈິນຕະນາການທີ່ເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຄວາມ ຫຼົງໄຫຼໃນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ເຈົ້າຕ້ອງເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຕົວເອງ ແລະ ຊະ ຕາກຳຂອງເຈົ້າ ຢ່າຍອມໃຫ້ໃຜ ຫຼື ສິ່ງໃດກໍຕາມຄວບຄຸມເຈົ້າ ເມື່ອ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກສະເພາະໃດໜຶ່ງ ກາຍເປັນນິໄສທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ, ການປະຕິບັດນັ້ນຄວນຢຸດ.

ຂ້ອຍມັກເຄື່ອງຕືມທີ່ຄ້າຍຄືກັບນ້ຳໝາກນາວຫຼາຍ ນັກຮຽນບາງ ຄົນຈະເອົາເຄື່ອງຕືມທີ່ສົດຊື່ນໃຫ້ຂ້ອຍທຸກບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄປ, ສະນັ້ນຂ້ອຍ

ຈິງມີມັນຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍສະເໝີ ແຕ່ມືໜຶ່ງຂ້ອຍພົບວ່າເຄື່ອງຕືມຂອງ
ຂ້ອຍໝົດແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍພາດມັນໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: "ໂອ້,
ເຄື່ອງຕືມທີ່ສິດຊືນ, ເຈົ້າເກີນຂອບເຂດຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທ່ານ, ແລະ ມັນ
ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຈາກກັນ, ລາກັນ!"

ມືຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ລອງຕືມເຄື່ອງຕືມນັ້ນໂດຍເຈດຕະນາ, ແລະພົບວ່າ
ມັນມີລົດຊາດບໍ່ດີ. ເຫດຜົນຂອງສິ່ງນີ້ແມ່ນຍ້ອນວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ໃນມືກ່ອນນັ້ນແຂງແຮງຫຼາຍຈົນຄວາມປາຖະໜາຢາກຕືມມັນ
ຫາຍໄປທັນທີ.

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຫຍັງທີ່ຖືກເຮົາໄປຈາກຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້
ຍອມສະລະສິ່ງໃດຢ່າງເຕັມໃຈ. ບໍ່ມີຄວາມສະບາຍທາງຮ່າງກາຍ
ສາມາດຜູກມັດຂ້ອຍໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງສາມາດນຳທາງປະສົບການ
ທັງໝົດຂອງຊີວິດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການຍຶດຕິດ ຫຼື ການເພິງພາອາໄສ. ແທ້
ຈິງແລ້ວ, ບຸກຄົນທີ່ຄວບຄຸມຕົນເອງໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຜ່ານໂລກວັດຖຸດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີລະບຽບວິໄນ, ປາສະຈາກຄວາມຫຼົງໄຫຼທຸກຮູບແບບ
ຂອງ, ແລະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ.

ມັນເປັນການດີທີ່ຈະມີວິທີການ ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍ,
ແຕ່ຍິ່ງຄົນເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຝຸ່ມເຝື້ອຍທີ່ບໍ່
ຈຳເປັນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍິ່ງຖືກກັກຂັງຕົນເອງໃນສະພາບທີ່
ເປັນຂ້າທາດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຕົກເປັນຊະເລີຍຂອງຄວາມຜູກພັນທາງອາລົມ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະສູນເສຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະດັບສະຕິ
ທີ່ສູງຂຶ້ນໄດ້. ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນທີ່ຊອບທຳໄດ້ດຳລົງຊີວິດແບບ
ລຽບງ່າຍ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄວາມສຸກ ແລະ ຍິ່ງຄົງຢູ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ພາຍໃຕ້ແອກຂອງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ຂຶ້ນກັບຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມປາຖະໜາ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ຍິ່ງຄົງຢູ່ໃນສະພາບນັ້ນຕະຫຼອດຊີວິດຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ານທານກັບ
ການລ້ຽວ ແລະ ສິ່ງລົບກວນທາງໂລກ.

(ເພື່ອວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດທຳຮ້າຍຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກ
ເຮົາໄດ້. ອາລົມທີ່ທຳລາຍເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມ
ໂລບ, ຄວາມອິດສາ, ອາລົມທາງເພດຫຼາຍເກີນໄປ, ເຫຼົ້າ ແລະ ຢາ
ເສບຕິດ ລ້ວນແຕ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ
ເພາະມັນປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນເຮົາປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ. ບໍ່

ຄວນໃຊ້ປະສາດສຳຜັດໃນທາງທີ່ຜິດຜ່ານການກິນຫຼາຍເກີນໄປ ຖ້າ ເຈົ້າຢາກມີຄວາມສຸກ. ປະສົບການປະສາດສຳຜັດທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບ.)

ຈົງປົກປ້ອງຕົນເອງໄວ້ໃນທີ່ໝັ້ນແຫ່ງປັນຍາ, ເພາະມັນເປັນທີ່ ລີ້ເພທີຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້, ເພື່ອວ່າບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳຮ້າຍເຈົ້າໄດ້. ແຕ່ ຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບປັນຍາ, ໜ້າທີ່ອັນດັບທຳອິດຂອງຄົນເຮົາຄືການຢຸດ ການກະທຳ ຫຼື ຄວາມຢາກທີ່ກະຕຸ້ນເມື່ອ ຄວາມຄິດທີ່ຄອບງຳເກີດຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈຶ່ງສາມາດຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ຢ່າງ ສະຫຼາດ ແລະ ຮອບຄອບ. ຖ້າຄົນເຮົາພະຍາຍາມຄິດກ່ອນ, ຄົນເຮົາ ຈະຖືກບັງຄັບ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນເຮົາຈະຖືກປາບປາມຈາກ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນເຮົາທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ຕ້ອງການເຮັດ, ເພາະວ່າຄວາມຄິດທີ່ຄອບງຳຈະຄວບຄຸມຈິດໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມ ເຂົ້າໃຈຂອງຄົນເຮົາຕາບອດ.

ໃນສະຖານະການດັ່ງກ່າວ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດ ມັນດ້ວຍຄວາມຕາຍແທນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເສຍກຽດ," ແລະອອກຈາກ ສະຖານະການ ຫຼື ສະຖານທີ່ໂດຍບໍ່ລັງເລ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການຫຼີບໜີຈາກກັບດັກຂອງຊາຕານທີ່ ຊົ່ວຮ້າຍ. ຍິ່ງຄົນເຮົາປູກຝັງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການບໍ່ຕອບສະໜອງ ນີ້ໃນລະຫວ່າງການລ້ລວງຂອງຊາຕານຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມສຸກຂອງ ຄົນເຮົາກໍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນ ຢູ່ໃນຄວາມສາມາດໃນການເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບສັງໃຫ້ ພວກເຮົາເຮັດ ແລະ ຫ້າມພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ ຫຼື ກະທຳຜິດ.

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທາງກາມ ຂອງເຈົ້າມາທຳລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຄວບຄຸມເຈົ້າ, ເພື່ອນ ຂອງຂ້ອຍ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າຄຸນນະທຳ ແລະ ຂີ້ວິດທາງວິນຍານນັ້ນສູງສົ່ງກວ່າ ການຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມຕື່ນຫາຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ ໂສ້ແຫ່ງການລ້ລວງ ຜູກມັດຄົນທັງມື ແລະ ຕີນ; ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ພວກມັນຜູກມັດເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກຂອງ ພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບຄວາມ ຮັກອັນສູງສົ່ງສູງສຸດນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປາຖະໜາຫຍັງອີກຫຼັງຈາກນັ້ນ, ແລະຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຕິຈະບໍ່ຍຶດເອົາຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງ ເຈົ້າ,

ເມື່ອທ່ານໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງດຶງດູດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ ຈັກກະວານ ແລະ ພຣະອົງເປັນຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດ ອີກທີ່ຈະສາມາດລ້ວງທ່ານ ຫຼື ເອົາຊະນະພະລັງແຫ່ງການຮັບຮູ້ຂອງ ທ່ານໄດ້.

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສຸດ ແລະ ເປັນ ຄໍາຮ້ອງຂໍທີ່ຮັກແພງທີ່ສຸດ, ເພາະມັນເປັນຄວາມສຸກນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ມີ ວັນສິ້ນສຸດ! ພວກເຮົາຕ້ອງຕ້ອງການພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນ ຢາແກ້ປວດ ແລະ ຢາທີ່ມີປະສິດທິພາບສໍາລັບຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງເປັນຜູ້ຕອບ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

ທຸກສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງເຮົາປາຖະໜາ, ເຜົາຜານ, ແລະ ຮ້ອງເຫັນ - ຄວາມຮັກ, ກຽດສັກສີ, ປັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ແລະ ທຸກສິ່ງຢ່າງ - ເຮົາ ພົບຜ່ານຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານທີ່ສົມບູນແບບກັບທະເລແຫ່ງ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮູ້.

ຄວາມຕາຍຈະເປັນຈຸດຈົບຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຂອງບຸກຄົນກ່ຽວກັບ ສະຖານະພາບ ແລະ ຊື່ສຽງ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເປັນບຸກຄົນທີ່ມີ ຊື່ສຽງ ແລະ ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດໃນໂລກນີ້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ອີກຕໍ່ໄປ ວ່າຜູ້ຄົນນະມັດສະການເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ສາດສະດາ ແລະ ບຸກຄົນສໍາຄັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກອອກຈາກໂລກນີ້ໄປແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮູ້ຢ່າງ ໃກ້ຊິດເຖິງຄວາມຮັກທີ່ຜູ້ຕິດຕາມຂອງເຂົາເຈົ້າມີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນເອກະພາບກັບສະຕິຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຮູ້ທຸກ ຢ່າງ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນທຸກໆອະຕອມຂອງການມີຢູ່, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ບໍ່ເຫັນໄດ້.

ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຕ້ອງເຮັດວຽກໝັ້ນ ແລະ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ ໄດ້ມາເຊິ່ງສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະສູນເສຍທັນທີທີ່ເຈົ້າຈາກໂລກນີ້ໄປ?

ເງິນ, ຊື່ສຽງ, ກຽດສັກສີ, ຖານະ, ຄວາມພໍໃຈໃນຄວາມ ປາຖະໜາ, ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງວັດຖຸ ລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງ ທີ່ຊົ່ວຄາວ ແລະ ມີຈຳກັດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດທົດແທນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງຄວາມກົມກຽວອັນສັກສິດກັບວິນຍານ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້.

ການລ້ວງມືພະລັງພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າມະນຸດຂາດຄວາມສາມາດ
ໃນການປຽບທຽບມັນກັບສິ່ງທີ່ດີກວ່າ

ເມື່ອລົມແຫ່ງການລ້ວງພັດມາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າຈະຖືກ
ກັກຂັງໄວ້ຊົ່ວຄາວຕໍ່ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ນິໄສ ແຕ່ເສັ້ນທາງສູງສຸດ
ສູ່ອິດສະລະພາບແມ່ນການຖືກຈຸ່ມຕົວຢູ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະຫລົບໜີຈາກ
ການຈັບແມ່ເຫຼັກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງການລ້ວງພ້ອມກັບຜົນສະທ້ອນທີ່
ຮ້າຍແຮງຂອງມັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານແມ່ນສູງສົ່ງກວ່າຄວາມສຸກທາງໂລກ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ
ລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານຫຼາຍກວ່າ.

ຖ້າທ່ານພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດນີ້, ທ່ານຈະມີມັນໃນ
ປັດຈຸບັນ ແລະ ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປເຊັ່ນກັນ. ທາງເລືອກແມ່ນຂອງທ່ານ, ຜູ້
ຊອກຫາ: ຄວາມສຸກນິລັນຕອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງທ່ານສາມາດບັນລຸ
ໄດ້ໃນປັດຈຸບັນໂດຍການປະຕິເສດຄວາມສຸກທາງໂລກບາງຢ່າງ, ຫຼື
ຄວາມສຸກທາງໂລກຊົ່ວຄາວ? ເມື່ອຈິດໃຈຂອງທ່ານເປີດຮັບຄວາມຈິງທີ່
ສູງກວ່າ ແລະ ຫົວໃຈຂອງທ່ານເປີດຮັບແສງສະຫວ່າງ, ທ່ານຈະຮູ້
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງຢ່າງ ແລະ ເລືອກສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຈົ້າເຮັດເພື່ອບັນລຸຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ
ຂຶ້ນສູ່ຈຸດສູງສຸດທາງວິນຍານຈະຖືກສັງເກດເຫັນໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງຈະໃຫ້ລາງວັນເຈົ້າດ້ວຍລາງວັນທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຢ່າຄິດວ່າເຈົ້າເປັນຄົນບາບ ເຈົ້າເປັນຮູບພາບທີ່
ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະເປັນຄົນບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດ, ມັນບໍ່ສໍາຄັນ, ຖ້າເຈົ້າກັບໃຈໂດຍການປ່ຽນເສັ້ນທາງທີ່ຜິດຂອງ
ເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ກັບມາຫາມັນອີກ ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຍ່າງຕາມ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຸນນະທໍາ, ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາຄົນບາບ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນບາບທີ່ປະຖົມວິທີທາງທີ່ຄິດ□□□□□ຂອງຕົນເພື່ອ
ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວດ້ວຍຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງແທ້
ຈິງກໍ່ສາມາດຖືກນັບລວມຢູ່ໃນບັນດາຄົນຊອບທໍາໄດ້. ຜ່ານຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທາງວິນຍານຂອງລາວ, ລາວຈະກາຍເປັນຄົນມີຄຸນນະທໍາ, ເຕີບ
ໃຫຍ່ໃນປັນຍາແລະຄວາມຮູ້, ບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສັກສິດທີ່
ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແລະເພີດເພີນກັບການປົກປ້ອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແລະ
ຄວາມປອດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພິກໜ້າໃໝ່ ແລະ ເຄື່ອນຕົນເອງວ່າເຈົ້າເປັນຄົນດີສະເໝີ ແລະ ເຈົ້າພຽງແຕ່ຝັນວ່າເຈົ້າຜິດ ຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ປະຕູຂອງພຣະອົງເປີດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສັດທາຜູ້ທີ່ປາຖະໜາທີ່ຈະ ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນຝັນຮ້າຍທີ່ ໜ້າຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານ

ການລ້ວງກໍຄືກັບຢາພິດຫວານ ຫຼື ນ້ຳເຜິງພິດທີ່ມີລົດຊາດແຊບ ຊ້ອຍ ແຕ່ມັນເຫຼວຽນຢູ່ໃນເລືອດ ແລະ ທຳລາຍອະໄວຍະວະຕ່າງໆ ຂອງຮ່າງກາຍ ສະນັ້ນການຢູ່ຫ່າງຈາກມັນດີກວ່າ

ຄວາມສຸກທີ່ຜູ້ຄົນສະແຫວງຫາ ແລະ ຄົ້ນຫາໃນໂລກນີ້ແມ່ນ ພາບລວງຕາ ແລະ ຊົ່ວຄາວ ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງແມ່ນນິລັນຕອນ ແລະ ເປັນນິດ ຈິງປາຖະໜາສິ່ງທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະຕິເສດຄວາມ ສຸກ ແລະ ຄວາມເພີດເພີນທີ່ຊົ່ວຄາວຂອງໂລກນີ້, ເຊິ່ງບໍ່ມີຄວາມ ຖາວອນ ເຈົ້າຕ້ອງມີທັດສະນະນີ້ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໂລກນຳພາເຈົ້າໄປໃນ ທາງທີ່ຜິດ ຫຼື ບັງຄັບເຈົ້າດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນຂອງມັນ, ແລະຢ່າລືມວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງດຽວ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສາມາດພົບໄດ້ໃນ ການຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນ ລື້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

ມະນຸດຖືກຈົມຢູ່ໃນຄວາມຝັນຂອງຄວາມໂງ່ຊ້າ, ໂດຍ ຈິນຕະນາການວ່າລາວທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງ ພະຍາດ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະຄວາມທຸກຍາກ ເມື່ອໜຶ່ງໃນ ຜູ້ຊາຍ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຄັ້ງໜຶ່ງ, ລາວກໍຮ້ອງອອກມາ ຢ່າງກະທັນຫັນວ່າ: "ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂຄງສ້າງ ທາງກາຍະພາບນີ້, ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍເຫັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນນິລັນຕອນທີ່ ປະກົດຢູ່ໃນນັ້ນ ອະຕະມະນັອຍຕູນີ້, ເຊິ່ງບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກມັດຂອງ ເນື້ອໜັງແລະກະຕູກ, ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນສິ່ງທີ່ ອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ມັນແມ່ນຕົວຕົນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຂໍມອບຄວາມຈິງຮັກພັກດີສູງສຸດຂອງຂ້ອຍຕໍ່ມັນ"

ຄວາມຮູ້ນັ້ນຈະມາເຖິງຜູ້ຄົນຫາທີ່ຈິງໃຈທຸກຄົນໃນມື້ໜຶ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຄິດວ່າຕົນເອງເປັນມະນຸດອີກຕໍ່ໄປ, ຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງ, ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປັນຈິດວິນຍານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນຮູບພາບຂອງຄວາມສັກສິດ. ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນ ມະນຸດ, ແລະວິນຍານທີ່ສູງສຸດສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຕົວຕົນຂອງພວກເຂົາ.

ຈິດວິນຍານຖືກຜູກມັດກັບຮ່າງກາຍດ້ວຍຕ່ອງໂສ້ແຫ່ງຄວາມ
ປາຖະໜາ, ການລັລວງ, ບັນຫາ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ,
ແລະ ມັນພະຍາຍາມທີ່ຈະປົດປ່ອຍຕົນເອງ. ຖ້າມັນຍັງສືບຕໍ່ຕຶງຕ່ອງໂສ້
ທີ່ຜູກມັດມັນໄວ້ກັບສະຕິທາງຮ່າງກາຍ, ພຣະຫັດຮັນສູງສົງຈະແຊກ
ແຊງ ແລະ ຕັດຕ່ອງໂສ້ນັ້ນອອກໃນມື້ໜຶ່ງ, ແລະ ຈິດວິນຍານຈະ
ກາຍເປັນອິດສະຫຼະ.

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານຕ້ອງປົກປ້ອງ
ຕົນເອງຈາກການລັລວງແລະຄວາມໂສກເສົ້າໂດຍຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ
ແລະການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈ
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບຮູ້ພຣະອົງວ່າເປັນຜູ້ສ້າງຈັກກະວານແລະທຸກສິ່ງທີ່
ຢູ່ໃນນັ້ນ, ບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ການຝຶກສະມາທິຄືການເຕືອນຕົນເອງຊ້າໆວ່າພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນ
ຮ່າງກາຍທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ, ແຕ່ເປັນວິນຍານສັກສິດທີ່ເປັນອິດສະຫຼະຢ່າງ
ແທ້ຈິງ. ການຝຶກສະມາທິຄືການລະນຶກເຖິງຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄົນ
ເຮົາ ແລະ ການລືມຕົວຕົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄົນເຮົາ. ຖ້າເຈົ້າຊາຍເມົາ
ເຫຼົ້າໄປບ້ານທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍ ແລະ ເນືອງຈາກການສູນເສຍຄວາມຊົງຈໍາ
ແລະ ຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວຊົ່ວຄາວ, ລາວເລີມຮ້ອງໄຫ້ ແລະ
ໂສກເສົ້າໃນສະພາບຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ໂອ້, ຂ້ອຍທຸກຍາກ
ຫຼາຍ ແລະ ຂ້ອຍຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍປານໃດ!" ສະຫາຍ
ຂອງລາວຈະຫົວຂວັນໃສ່ລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຈົງມີສະຕິ ແລະ ຈື່ໄວ້
ວ່າເຈົ້າຊາຍ, ພະມະຫາກະສັດ!"

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ມະນຸດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຼົງຜິດ ແລະ ຫຼົງຜິດ
ລາວເຊື່ອວ່າຕົນເອງເປັນມະນຸດທີ່ໝົດຫວັງ, ຕໍ່ສູ້ ແລະ ເຮັດວຽກໜັກ,
ຖືກພັດພາໄປດ້ວຍຄວາມກັງວົນໃນທຸກທິດທາງ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່
ລາວຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຍືນຍັນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ລາວເປັນວິນຍານ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບການປ່ຽນແປງ ແລະ ອິດທິພົນຂອງໂລກນີ້,
ບໍ່ວ່າມັນຈະເບຶ້ງຄືຮຸນແຮງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວປານໃດກໍຕາມ ລາວຕ້ອງ
ຮັບຮູ້ວ່າລາວເປັນ□□□□□□ໄຟທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ໄດ້
ຮັບພອນ, ແລະ ວ່າສາລະສຳຄັນຂອງລາວແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ລົບສຸດ
ແລະ ລືນເຫຼືອ ຖ້າລາວຄິດຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງ
ຄືນ, ລາວຈະເຂົ້າໃຈລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວໃນທີ່ສຸດ: ວິນຍານທີ່
ເປັນອະມະຕະ

ການລ້ວງ, ຄວາມໂລບ, ການຍຶດໜັ້ນກັບຄືນ ແລະ ຊັບສິນ, ການເປັນທາດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມບໍ່ຮູ້ທຳມະຊາດທາງວິນຍານ, ຄວາມຂີ້ຄ້ານ, ແລະ ຊີວິດທີ່ໜ້າເບື້ອໜ້າຍ ແລະ ກິນຈັກ ລ້ວນແຕ່ ເປັນສັດຕູທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກ.

ຈົງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຝັງເລິກຢູ່ໃນສະຕິອັນ ສັກສິດທີ່ກຳລັງເບັງບານ ແລະ ເຄີບໃຫຍ່ໃນຂົງເຂດຂອງການໄຕ່ຕອງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນພາບ ລວງຕາ, ແລະ ເພີດເພີນກັບຊີວິດທີ່ມີກຽດສັກສີ.

ຕອນຂ້ອຍເລີ່ມນັ່ງສະມາທິ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຄິດເລີຍວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວ. ແຕ່ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍກໍ່ ເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້ອຍຄືນຄວາມເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນໃນທະເລແຫ່ງການນັ່ງ ສະມາທິ.

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເບື້ອໜ້າຍກັບຊີວິດທີ່ຕົນເອງດຳລົງຢູ່, ແຕ່ຍັງ ສືບຕໍ່ເຕີມເຕັມມັນດ້ວຍຊັບສິນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ ສຳລັບປະສົບການທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດໃໝ່ໆ, ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນ ເສັ້ນທາງທີ່ຜິດພາດ ແລະ ຄົດໂຄ້ງ ແລະ ຕ້ອງປ່ຽນເສັ້ນທາງ. ວິທີທີ່ ແນ່ນອນທີ່ສຸດທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງອິດທິພົນຂອງຄວາມຄິດທີ່ຄອບງຳແມ່ນ ການດຳລົງຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ, ເປັນທຳມະຊາດ - ປາສະຈາກຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຄວາມສັບສົນ - ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ເປັນຫຍັງມະນຸດຈຶ່ງມີຊີວິດທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດ?

ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງຄືນຫາຄວາມສຸກຢ່າງສິ້ນຫວັງ ແລະ ໂສກເສົ້າ ຢ່າງໜັກໜ່ວງ ທີ່ໂລກບໍ່ສາມາດໃຫ້ໄດ້ແລ້ວ?

ໝູ່ເພື່ອນເອີຍ, ຊີວິດມີຄ່າຫຼາຍ

ທຸກໆມື້ຂ້ອຍອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ: "ຖ້າພຣະອົງຢາກເອົາທຸກ ຢ່າງທີ່ຂ້ອຍເປັນເຈົ້າຂອງໄປ, ຂໍໃຫ້ມັນເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຄັດຄ້ານການຕັດສິນແລະປັນຍາຂອງພຣະອົງ ເພາະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຕ້ອງການສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະ ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນພໍໃຈ, ແຕ່ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມາກ່ອນ, ແລະ ມັນແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງ ຂ້ອຍໃນຊີວິດນີ້."

ເມື່ອທ່ານອະທິຖານແບບນີ້, ທ່ານອາດຈະປະສົບກັບການທົດລອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຖ້າທ່ານຍັງສືບຕໍ່ຕ້ານທານກັບ ຄວາມໂລບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດ, ພຣະເຈົ້າຈະ ສະເດັດມາໃກ້ທ່ານ ແລະ ມອບພອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ທ່ານ ຈະພົບວ່າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຄືກັບກະແສນ້ຳທີ່ຮຸນແຮງທີ່ກວາດ ລ້າງຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທັງໝົດອອກຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ຊໍາລະ ລ້າງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໃຫ້ບໍລິສຸດຢ່າງສົມບູນ.

ຜູ້ທີ່ຍັບຍັງຕົນເອງຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີ ຈະພົບວ່າຄວາມ ຢາກທາງກາມທູດລົງໃນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ, ໂດຍປະໄວ້ພຽງແຕ່ຄວາມ ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ຈະຖືກປົດປ່ອຍ ຈາກຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບລັກສະນະຂອງ ຈິດວິນຍານ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກໍາຈັດຄວາມມືດດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຊະນະຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຊະນະການລ້ລວງເພື່ອຊອກຫາແຮງດຶງດູດ ອັນສູງສົ່ງສູງສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ

ນີ້ແມ່ນອາວຸດທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດຕໍ່ກັບຄວາມ ຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານ obsessive-compulsive

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານກໍາລັງຕົກ ເປັນເຫຍືອຂອງການຄອບງໍາຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ອິດທິພົນທີ່ບໍ່ ສະອາດ, ຈົ່ງຫວັງໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ພຣະອົງຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ ພຣະອົງທີ່ຂັບໄລ່ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີທັງໝົດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ສຸກ, ປັນຍາ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການເອົາຊະນະອິດທິພົນຂອງດາວເຄາະ

ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ບອກຂ້ອຍມື້ໜຶ່ງວ່າ:

"ເປັນຫຍັງ, ມຸກຸນດາ (ປາຣຳຮັນສາ), ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເອົາແຂນດາວ
ເຄາະມາ?"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ອັນນີ້ຈຳເປັນສຳລັບຂ້ອຍບໍ່, ອາຈານ? ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອ
ໃນໂຫລາສາດ."

ລາວຕອບວ່າ: "ບັນຫາບໍ່ແມ່ນເລື່ອງສັດທາ ແຕ່, ຈຸດປຶ້ນທາງ
ວິທະຍາສາດທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ບຸກຄົນຄວນມີຄືວ່າຫົວຂໍ້ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງຫຼື
ບໍ່. ກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິພາບກ່ອນນີ້ວິທະຍາ
ກັບຫຼັງຈາກລາວ. ຖ້າການເຮັດວຽກຂອງກົດເກນຂອງຈັກກະວານຂຶ້ນ
ກັບການອະນຸມັດຂອງມະນຸດ, ຄວາມຮຸ້ນວາຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ເປັນ
ລະບຽບຈະມີຢູ່."

"ພວກຫຼອກລວງໄດ້ນຳເອົາວິທະຍາສາດໂຫລາສາດບູຮານມາສູ່
ສະພາບທີ່ໜ້າອັບອາຍໃນປະຈຸບັນ. ໂຫລາສາດເປັນວິທະຍາສາດທີ່
ກວ້າງຂວາງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ, ທັງທາງດ້ານຄະນິດສາດ ແລະ
ປັດຊະຍາ, ເຊິ່ງສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງໂດຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ມີພື້ນຖານທາງວິທະຍາສາດຢ່າງໜັກແໜ້ນ. ຖ້າຄົນ
ໂງ່ອ່ານ ແລະ ຕິຄວາມໝາຍທ້ອງຟ້າຜິດ ແລະ ເຫັນ (ຂີດຂຽນ) ແທນ
ທີ່ຈະເປັນຄຳສັບທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້, ສິ່ງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຄາດຫວັງໄດ້ໃນໂລກທີ່ບໍ່
ສົມບູນແບບ ແລະ ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງນີ້, ແລະ ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເສຍປັນຍາໄປ
ກັບຜູ້ທີ່ຖືວ່າຕົນເອງ 'ສະຫຼາດ'."

ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ: "ທຸກພາກສ່ວນຂອງ
ຈັກກະວານແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ພົວພັນເຊິ່ງກັນແລະ
ກັນ. ຈັງຫວະທີ່ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ສົມດຸນຂອງຈັກກະວານແມ່ນອີງ
ໃສ່ການແລກປ່ຽນ ຫຼື ການໃຫ້ ແລະ ການຮັບ. ມະນຸດ, ໃນຮູບແບບ
ມະນຸດຂອງລາວ, ຕ້ອງຕ້ານທານກັບກຳລັງສອງຊຸດຄື: ອັນທຳອິດແມ່ນ
ຄວາມຮຸ້ນວາຍພາຍໃນທີ່ເກີດຈາກການປະສົມປະສານຂອງອົງປະກອບ
ຂອງດິນ, ນ້ຳ, ໄຟ, ອາກາດ, ແລະ ອີເທີ, ແລະ ອັນທີສອງແມ່ນກຳລັງ
ພາຍນອກຂອງການເນົາເປື້ອນຕາມທຳມະຊາດ ຕາບໃດທີ່ມະນຸດຍັງຄົງ
ຂັດແຍ້ງກັບຊີວິດມະຕະຂອງລາວ, ລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການ
ປ່ຽນແປງຫຼາຍຜັນຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໃນ
ສະຫວັນ."

ໂຫລາສາດແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງ
ມະນຸດຕໍ່ອິດທິພົນຂອງດາວເຄາະ. ດວງດາວບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ ຫຼື

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແຕ່ປ່ອຍລັງສີທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ. ລັງສີເຫຼົ່ານີ້
ໃນຕົວຂອງມັນເອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ມະນຸດຊາດ, ແຕ່ພວກມັນໃຫ້ວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍສໍາລັບ
ຂະບວນການພາຍນອກໃນການດຸ່ນດ່ຽງສາເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່
ມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນອະດີດ.

"ເດັກນ້ອຍເກີດໃນມື້ ແລະ ຊົ່ວໂມງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເມື່ອລັງສີ
ຂອງສະຫວັນສອດຄ່ອງກັບກໍາມະ ຫຼື ອະດີດສ່ວນຕົວຂອງລາວ.
ຕາຕະລາງລາສີຂອງລາວແມ່ນຮູບພາບທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງ
ອະດີດທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນອະນາຄົດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ
ຂອງລາວ. ແຕ່ຕາຕະລາງການເກີດນີ້ສາມາດອ່ານ ຫຼື ຄິດຄວາມໝາຍ
ໄດ້ໂດຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ
ຫາຍາກ."

"ຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກເຜີຍແຜ່ຢ່າງຈະແຈ້ງໄປທົ່ວຂອບເຂດໃນເວລາ
ເກີດບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະຮັບຮູ້ຊະຕາກໍາ - ຜົນຂອງການກະທໍາທີ່ດີ
ຫຼື ບໍ່ດີໃນອະດີດ - ແຕ່ແທນທີ່ຈະກະຕຸ້ນ ແລະ ປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ມະນຸດໃຫ້ຫຼຸດຜົນຈາກການເປັນທາດຂອງຈັກກະວານ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຜູກມັດສາມາດຖືກແກ້ອອກໄດ້, ແລະ ລາວຜູ້ດຽວ
ເທົ່ານັ້ນທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຄວບຄຸມ
ຊີວິດຂອງລາວໃນປັດຈຸບັນ, ບໍ່ວ່າລັກສະນະໃດກໍຕາມ ແລະ ເນື່ອງຈາກ
ລາວໄດ້ສ້າງສາເຫດ ແລະ ສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ, ລາວມີຄວາມ
ສາມາດທີ່ຈະເອົາຊະນະຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດຍ້ອນຊັບພະຍາກອນທາງ
ວິນຍານຂອງລາວ, ເຊິ່ງບໍ່ຂຶ້ນກັບຄວາມກົດດັນຂອງດາວເຄາະ."

"ຄວາມຢ້ານກົວທາງໂຫລາສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາກາຍເປັນຫຸ່ນ
ຍືນທີ່ເພິ່ງພາອາໄສການຊີ້ນໍາໂດຍອັດຕະໂນມັດຢ່າງອ່ອນໄຫວ ແລະ
ຖ່ອມຕົວ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາເອົາຊະນະດາວເຄາະ, ນັ້ນຄື, ລາວໝີ່ຈາກ
ອະດີດຂອງລາວໂດຍການໂອນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງລາວຈາກການ
ສ້າງໄປສູ່ຜູ້ສ້າງ. ລາວຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງລາວກັບ
ວິນຍານອັນສູງສົ່ງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ລາວກໍຍິ່ງຖືກເປັນທາດຂອງວັດຖຸ
ໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ວິນຍານຂອງມະນຸດເປັນອິດສະຫຼະຕະຫຼອດໄປ,
ມັນບໍ່ຕາຍເພາະມັນບໍ່ໄດ້ເກີດມາ, ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມັນບໍ່
ສາມາດຜູກມັດກັບດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວ ຫຼື ຖືກອິດທິພົນຂອງ
ພວກມັນໄດ້."

"ມະນຸດເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຮ່າງກາຍ ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໃຈແກ່ນແທ້ ຂອງຕົວເອງຢ່າງແທ້ຈິງ, ເຂົາຈະປະຖົມຮູບແບບ ແລະ ຮູບແບບທີ່ ບິບບັງຄັບ ແລະ ກົດຂີ່ຂົມເທິງທັງໝົດໄວ້ເບື້ອງໜຶ່ງ. ແຕ່ຖ້າເຂົາຍັງ ສັບສິນ ແລະ ຂາດຄວາມຊຶ່ງຈຳທາງວິນຍານຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະຕ້ອງຢູ່ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງກົດໝາຍຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ທຳມະຊາດ."

"ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ, ແລະ ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງຈະບໍ່ກະທຳຜິດ, ແຕ່ ກິດຈະກຳທັງໝົດຂອງພຣະອົງຈະສອດຄ່ອງກັບກົດເກນຂອງສະຫວັນ ໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດ, ແລະ ຫຼັງຈາກການ ອະທິຖານ ແລະ ການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບວິນຍານອັນສູງສົງ. ບໍ່ມີພະລັງໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການ ປົກປ້ອງພາຍໃນນັ້ນ."

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈຄຳອະທິບາຍຂອງທ່ານ Seri Yuktuar, ແລະ ຫຼັງຈາກງຽບສະຫງັດເປັນເວລາດົນນານ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ: "ແລ້ວທ່ານທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງ ທ່ານຈຶ່ງຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃສ່ສາຍແຂນນີ້?"

ຄູສອນຕອບວ່າ: "ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ ຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ ລາວຈຶ່ງມີສິດທີ່ຈະປະຖົມທິດທາງ ແລະ ແຜນທີ່ ແຕ່ ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ ລາວພະຍາຍາມໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກທາງ ລັດທີ່ເໝາະສົມທຸກຢ່າງ ນັກປາດບູຮານໄດ້ວາງແຜນຫຼາຍວິທີ ແລະ ວິທີການເພື່ອຫຼຸດໄລຍະເວລາຂອງຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງມະນຸດໃນໂລກ ແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ການຫຼອກລວງ ມີລັກສະນະອັດຕະໂນມັດ ບາງຢ່າງໃນກົດແຫ່ງກຳມະທີ່ສາມາດປັບໄດ້ຢ່າງຊຳນານດ້ວຍນິວມີ ແຫ່ງປັນຍາ."

"ຄວາມເຈັບປ່ວຍທັງໝົດຂອງມະນຸດເກີດມາຈາກການລະເມີດ ກົດໝາຍສາກົນ. ພຣະຄຳພີແນະນຳໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຂອງທຳມະຊາດ, ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນໃນ ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ໜ້າທີ່ຂອງພຣະອົງຄືການກ່າວວ່າ: 'ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈະເຮັດ ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອແກ້ໄຂຜົນກະທົບຂອງຄວາມ ຜິດພາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ' ຜ່ານວິທີການຕ່າງໆ - ການອະທິຖານ,

ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການຝຶກສະມາທິໂຍຄະ, ການປຶກສາກັບນັກປາດ ແລະ ໄພ່ພົນ, ແລະ ການໃຊ້ສາຍແຂນທາງໂຫລາສາດ - ອິດທິພົນທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍໃນອະດີດສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເປັນກາງໄດ້ ທັງໝົດ."

"ເຊັ່ນດຽວກັບເຮືອນທີ່ມີການທອງແດງເພື່ອດູດຊຶມຟ້າຜ່າ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດກໍສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມາດຕະການ ປ້ອງກັນຕ່າງໆ. ລັງສີເຟຟ້າ ແລະ ແມ່ເຫຼັກທີ່ໂປ່ງໃສກໍາລັງເຄື່ອນທີ່ຢູ່ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ວັກກະວານ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງ ມະນຸດ, ບໍ່ວ່າດີ ຫຼື ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ, ນັກປາດ ຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບວິທີການຜົນກະທົບທາງລົບຂອງອິດທິພົນ ຂອງວັກກະວານທີ່ລະອຽດອ່ອນ. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າໂລຫະບໍລິສຸດ ປ່ອຍລັງສີຂອງດາວເຄາະທີ່ຕ້ານກັບແຮງດຶງດູດທາງລົບຂອງ ດາວ ເຄາະ. ມັນຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສານປະກອບຂອງພືດບາງຊະນິດ ມີປະໂຫຍດ. ອົງປະກອບທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດແມ່ນແກ້ວປະເສີດທີ່ ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ, ມີນ້ຳໜັກບໍ່ຕ່າກວ່າສອງກະຮັດ. ການນຳ ໃຊ້ການປຶກສາປ້ອງທາງປະຕິບັດຂອງໂຫລາສາດບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຮັບຄວາມ ສົນໃຈຈາກນັກຄົ້ນຄວ້າອກປະເທດອິນເດຍ. ຄວາມຈິງທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ແນ່ນອນຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນວ່າແກ້ວປະເສີດ, ໂລຫະ, ຫຼື ການ ກະກຽມຈາກພືດທີ່ເໝາະສົມຈະບໍ່ມີຄ່າເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນມີນ້ຳໜັກ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຕົວແທນການປົນປົວເຫຼົ່ານີ້ຖືກນຳໃຊ້ ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຜິວໜັງ."

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ທ່ານ, ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄໍາແນະນຳຂອງທ່ານແລະ ຊື້ສາຍແຂນ, ແຕ່ພຽງແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ຈະເອົາຊະນະວັດຖຸທາງ ດາລາສາດກໍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະຫຼາດໃຈ!"

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສຣີ ຢຸກຕິສະວະຣ ໄດ້ເພີ່ມຄໍາແນະນຳທີ່ຊັດເຈນ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ສຳລັບຈຸດປະສົງທົ່ວໄປ ຂ້ອຍຂໍແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ສາຍແຂນທີ່ເຮັດ ດ້ວຍຄໍາ, ເງິນ ແລະ ທອງແດງ, ແຕ່ໃນກໍລະນີສະເພາະຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍ ຢາກໃຫ້ເຈົ້າໃຊ້ສາຍແຂນທີ່ເຮັດດ້ວຍເງິນ ແລະ ຕະກົວ."

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ທ່ານ, ທ່ານກໍາລັງຕັ້ງໃຈຫຍັງແທ້?"

ຄູສອນຕອບວ່າ: "ດາວເຄາະກຳລັງກະກຽມທີ່ຈະມີທ່າທີ່ບໍ່ເປັນ
ມິດຕໍ່ເຈົ້າ, ມຸຄັນດາ ແຕ່ຢ່າຢ້ານ, ເພາະວ່າພະເຈົ້າຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ.
ພາຍໃນໜຶ່ງເດືອນຕໍ່ຈາກນີ້, ເຈົ້າຈະທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດຕັບທີ່
ຮ້າຍແຮງ. ພະຍາດນີ້ຄວນຈະແກ່ຍາວເປັນເວລາຫົກເດືອນ, ແຕ່ໂດຍ
ການໃຊ້ສາຍແຂນດາວເຄາະ, ເຈົ້າຈະຫຼຸດໄລຍະເວລານີ້ລົງເຫຼືອພຽງ
ແຕ່ຊາວສີມືເທົ່ານັ້ນ."

ມື້ຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາຊ່າງເຄື່ອງປະດັບ ແລະ ໄດ້ຮັບສາຍແຂນ
ຢ່າງໄວວາ ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ໃສ່. ສູ່ຂະພາບຂອງຂ້ອຍດີຫຼາຍຈົນຂ້ອຍລືມ
ຄຳທຳນາຍຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກຈາກ Serampur ແລະ ໄປ
ຢ້ຽມຢາມເມືອງ Varanasi. ສາມສິບມື້ຫຼັງຈາກການສິນທະນາຂອງ
ພວກເຮົາ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຈັບຕັບຢ່າງກະທັນຫັນ. ອາທິດຕໍ່ມາແມ່ນຝັນ
ຮ້າຍຂອງຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະລົບກວນຄູ
ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍສາມາດທົນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງ
ຂ້ອຍໄດ້ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມກ້າຫານ. ແຕ່ຫຼັງຈາກຊາວ
ສາມມືຂອງການທໍລະມານ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍກໍ່ອ່ອນແອລົງ,
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງໂດຍລົດໄຟໄປ Varanasi, ບ່ອນທີ່ Sri
Yuktiswar ໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມອົບອຸ່ນທີ່ພິເສດ. ຢ່າງໃດ
ກໍ່ຕາມ, ລາວບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດຂ້ອຍ ບອກລາວເປັນສ່ວນຕົວກ່ຽວກັບ
ສະພາບທີ່ຊຸດໂຊມລົງຂອງຂ້ອຍ. ຜູ້ນັບຖືຫຼາຍຄົນໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມລາວ
ໃນມື້ນັ້ນເພື່ອຮັບພອນຂອງລາວ. ເນື່ອງຈາກເຈັບປ່ວຍ, ຂ້ອຍຈຶ່ງອອກ
ໄປທີ່ມຸມໜຶ່ງ. ແຂກບໍ່ໄດ້ອອກໄປຈົນກວ່າຫຼັງຈາກກິນເຂົ້າແລງ, ເມື່ອ
ຄູຂອງຂ້ອຍເອີ້ນຂ້ອຍໄປທີ່ລະບຽງແປດຫຼ່ຽມຂອງເຮືອນຂອງລາວ.
ລາວເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ແນມເບິ່ງໄປໂກງ ແລະ ຍ່າງໄປມາ, ບາງຄັ້ງກໍ່ຍັງ
ແສງເດືອນ:

"ຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າມາຈາກພະຍາດຕັບຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າເຈັບປວດມາ
ຊາວສີມືແລ້ວ ແມ່ນບໍ່?"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວທ່ານ"

ລາວເວົ້າວ່າ, "ກະລຸນາອອກກຳລັງກາຍໜ້າທ້ອງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສອນ
ເຈົ້າ"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ຖ້າທ່ານຮູ້, ຂອບເຂດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ
ຂອງຂ້ອຍ, ທ່ານຄົງຈະບໍ່ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍອອກກຳລັງກາຍ." ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່

ຕາມ, ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມເລັກນ້ອຍໃນການເຊື່ອຝັງຄໍາສັ່ງຂອງລາວ. ຄູໄດ້ເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສົງໄສ.

"ເຈົ້າເວົ້າວ່າເຈົ້າຮູ້ສຶກເຈັບປວດ, ແລະຂ້ອຍເວົ້າວ່າບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ ຄວາມຂັດແຍ້ງນີ້ຈະມີຢູ່ໄດ້ແນວໃດ?"

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວິນຫົວ, ແລ້ວຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມສຸກກໍແຜ່ລາມໄປທົ່ວຕົວຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມທໍລະມານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຂາດພອນຂອງການນອນຫຼັບເປັນເວລາຫຼາຍອາທິດອີກຕໍ່ໄປ ພຽງແຕ່ເວົ້າເຖິງຄໍາວ່າ "ສີ ຍຸກສີຣ" ຄວາມເຈັບປວດກໍຫາຍໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ.

ຂ້ອຍເລີ່ມກັບຫົວລົງທີ່ຕີນຂອງລາວດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ, ແຕ່ລາວໄດ້ຢຸດຂ້ອຍໄວ້ແລະເວົ້າວ່າ:

"ລືມເລືອງນັ້ນໄປເຖາະ ລຸກຂຶ້ນໄປຊົມຄວາມງາມຂອງດວງຈັນເໜືອແມ່ນ້ຳຄົງຄາ" ດວງຕາຂອງຄູເບິ່ງປະກາຍດ້ວຍຄວາມດີໃຈ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢືນຢູ່ຢ່າງງຽບຕະຫຼອດ ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຈາກທ່າທາງຂອງລາວວ່າລາວຢາກໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນແມ່ນພະເຈົ້າທີ່ປົນປົງຂ້ອຍ, ບໍ່ແມ່ນລາວ.

ແລະຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້, ຂ້ອຍຍັງໃສ່ສາຍແຂນເງິນໜັກອັນດຽວກັນເປັນທີ່ລະນຶກໃນມື້ນັ້ນ, ເປັນຄວາມຊົງຈໍາທີ່ໜ້າຮັກເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບ ບຸກຄົນທີ່ພິເສດ ແລະ ໂດດເດັ່ນຢ່າງແທ້ຈິງ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຈະພາໝູ່ຂອງຂ້ອຍໄປທີ່ Sri Yuktiswar ເພື່ອການປົນປົງ, ແລະລາວມັກຈະແນະນໍາໃຫ້ໃຊ້ເຄື່ອງປະດັບ ຫຼື ສາຍແຂນ, ໂດຍຍ້ອງຍໍການນໍາໃຊ້ຂອງພວກມັນວ່າເປັນການປະຕິບັດປັນຍາຂອງດາວເຄາະ.

ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກຽດຊັງໂຫລາສາດຍ້ອນສອງເຫດຜົນຄື: ໜຶ່ງ, ເຫັນຫຼາຍຄົນທີ່ຫຼົງໄຫຼກັບໂຫລາສາດດ້ວຍການຍອມຈໍານົນ ແລະ ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອໍານາດ, ແລະ ສອງ, ຄໍາທໍານາຍຂອງໂຫລາສາດຄອບຄົວທີ່ວ່າ: "ເຈົ້າຈະແຕ່ງງານສາມຄັ້ງ ແລະ ເປັນໜ້າຍສອງຄັ້ງ" ຂ້ອຍຈະຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້ເປັນເວລາດົນນານ ແລະ ຮູ້ສຶກຄືກັບລູກແກະທີ່ຖືກບູຊາຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາຂອງການແຕ່ງງານສາມຄົນ. ມື້ໜຶ່ງ, ຮ້າຍຂອງຂ້ອຍຊື່ ອານັນຕາ ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ:

"ມັນເປັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງເຈົ້າທີ່ຈະຍອມຮັບຊະຕາກຳຂອງເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າຕາຕະລາງດວງຊະຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າໃນຊ່ວງຕົ້ນໆຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະໝົຈາກບ້ານໄປສູ່ພູເຂົາຫີມະໄລ ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ກັບຄືນ." ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງເປັນຈິງ.

ຄືນໜຶ່ງ, ເມື່ອຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄຳທຳນາຍ, ນາງໄດ້ຈູດແຜນທີ່ຂອງຫໍຄອຍ ແລະ ເອົາຂີ້ເຖົ້າຂອງມັນໃສ່ໃນຊອງຈິດໝາຍທີ່ນາງຂຽນວ່າ: "ເມັດຜັນຂອງກຳມະໃນອະດີດບໍ່ສາມາດງອກໄດ້ຖ້າຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາອັນສັກສິດ." ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນາງໄດ້ວາງຊອງຈິດໝາຍໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ໂດດເດັ່ນ, ອະນັນຕະໄດ້ອ່ານສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໃຈແຈ້ງນີ້ ແລະ ຫົວຂວັນຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍວ່າ:

"ເຈົ້າບໍ່ສາມາດທຳລາຍຄວາມຈິງໄດ້ງ່າຍໆ ຄືກັບທີ່ເຈົ້າເຜົາເຈ້ຍແຜ່ນນີ້"

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນສາມໂອກາດກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຮອດໄວຜູ້ໃຫຍ່, ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຈັດການໜັ້ນຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍປະຕິເສດທຸກຄັ້ງ, ໂດຍຮູ້ວ່າຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຂັ້ມແຂງກວ່າການພິຈາລະນາທາງໂລກໃດໆທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກອະດີດ ຂ້ອຍຄິດເຖິງຄຳເວົ້າທີ່ສະຫຼາດຂອງຄູສອນຂອງຂ້ອຍສະເໝີ:

"ຍິ່ງຄືນເຮົາຄືນຄວ້າຮູ້ຈັກຕົນເອງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ອິດທິພົນຂອງລາວຕໍ່ຈັກກະວານທັງໝົດກໍຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນຜ່ານ ການສັນສະເທືອນທາງວິນຍານທີ່ໂປ່ງໃສຂອງລາວ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນລາວກໍຍິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກເຫດການພາຍນອກໜ້ອຍລົງ."

ບາງຄັ້ງຂ້ອຍຂໍໃຫ້ນັກໂຫລາສາດທຳນາຍຊ່ວງເວລາທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍຕາມການຈັດລຽງຂອງດາວເຄາະ, ແຕ່ຂ້ອຍຍັງສາມາດເຮັດສຳເລັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈໄວ້ໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້ອຍໃນໂອກາດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພິເສດ, ແຕ່ຄວາມໜັ້ນໃຈຂອງຂ້ອຍແມ່ນພື້ນຖານທີ່ດີ. ສັດທາໃນຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ - ຂອງຂວັນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດຊາດ - ເປັນພະລັງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄືນອັນບໍລິສຸດທີ່ອອກມາຈາກດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວ.

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ດວງດາວບັນທຶກຕອນເກີດບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຄົນ
ເຮົາເປັນຫຸ່ນກະບອກໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ອິດທິພົນຂອງດາວ
ເຄາະແມ່ນຕົວກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕ ວັດຖຸທາງທ້ອງຟ້າເຮັດວຽກເພື່ອປຸກ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນທີ່ຈະຫຼຸດຜົນຈາກຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດ ພຣະເຈົ້າໄດ້
ສ້າງມະນຸດທຸກຄົນດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ມີພອນ
ສະຫວັນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນແຕ່ລະຄົນຈຶ່ງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການສ້າງໂດຍ
ລວມ, ບໍ່ວ່າບົດບາດນັ້ນຈະເປັນການສະໜັບສະໜູນ ຫຼື ການເພິງພາ
ອາໄສ ຄວາມລອດຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບໄຊຊະນະພາຍນອກ ແຕ່ຂຶ້ນ
ກັບໄຊຊະນະທາງວິນຍານພາຍໃນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດບັນທຶກຄວາມຊົງຈຳຂອງໂຍຄີ - ອັດຕະ
ຊີວະປະຫວັດ (ປັດຊະຍາອິນເດຍໃນຊີວິດຂອງໂຍຄີ) ໂດຍ ປາຣຳຮັນ
ສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ

ຈາກຄຳສອນຂອງ ພະອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ເມື່ອເຮົາເບິ່ງໂລກໃນປະຈຸບັນ, ດ້ວຍບັນຫາ, ຄວາມຊັບຊ້ອນ,
ຄວາມສັບສົນ, ຄວາມຮຸ່ນຮາຍ, ຄວາມໂງ່ຮ້າ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ
ທັງໝົດ, ມັນຍາກທີ່ຈະເຊື່ອວ່າມະນຸດຊາດໄດ້ເຂົ້າສູ່ໄລຍະໃໝ່ຂອງ
ການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ມະນຸດຊາດໄດ້ປະຖິ້ມຍຸກສະໄໝທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ວັດຖຸນິຍົມ ແລະ
ໄດ້ກ້າວໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ກວ້າງຂວາງໄປສູ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະ
ໃໝ່ນີ້ຂອງວິວັດທະນາການທີ່ສູງຂຶ້ນ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ຍຸກປະລະມານູນີຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ,
ກຳລັງທຳມະຊາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນຍຸກມືດກຳລັງຖືກ
ຄົ້ນພົບ ແລະ ນຳໃຊ້, ເຊິ່ງຊ່ວຍເລັ່ງ ການສື່ສານທົ່ວໂລກ ແລະ ຄວາມ
ກ້າວໜ້າໃນດ້ານການແພດ, ກະສິກຳ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນ
ໆ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ວິທີການເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝໄດ້ປ່ຽນແປງໂຄງ
ສ້າງຂອງຊີວິດປະຈຳວັນຢ່າງຮາກຖານດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ແລະ ຮູ້ຈັກ
ມາ.

ແຕ່ຍຸກມືດທີ່ມະນຸດໄດ້ອິດທິນມາຍັງຄົງມີອິດທິພົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວມະນຸດ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ມະນຸດໃຊ້
ວິທີການວິທະຍາສາດທີ່ກ້າວໜ້າບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຄວາມດີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່

ຍັງເພື່ອລ້ຽງ ແລະ ເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາວັດຖຸນິຍົມພື້ນຖານເຊັ່ນ: ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ການທຳລາຍ, ແລະ ຄວາມໂລບ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນກະທົບຂອງຍຸກມືດຈະຍັງຄົງຢູ່ຕໍ່ໄປອີກຫຼາຍປີຕໍ່ໜ້າ.

ຍຸກສະໄໝທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນີ້ໄດ້ສະໜອງຄວາມສະດວກສະບາຍຫຼາຍຢ່າງຍ້ອນວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີທີ່ກ້າວໜ້າ, ແລະ ຍັງໄດ້ໃຫ້ເວລາຫວ່າງແກ່ຜູ້ຄົນໃນລະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ. ໃນຍຸກມືດ, ຜູ້ຄົນໄດ້ໃຊ້ເວລາທຸກໆຊ່ວງເວລາທີ່ຕື່ນຢູ່ ແລະ ພະລັງງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການມີຊີວິດຢູ່. ມີພຽງແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງປະຊາກອນເທົ່ານັ້ນທີ່ມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະອຸທິດໃຫ້ກັບການສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ສູງກວ່າ.

ປະຈຸບັນ - ຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ໃນບັນດາປະເທດອຸດສາຫະກຳ - ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນໝວດນັ້ນ ແຕ່ຄົນເຮົາເຮັດຫຍັງໃນເວລາຫວ່າງ ແລະ ເວລາຫວ່າງຂອງເຂົາເຈົ້າ?

ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເສຍເວລາ ແລະ ພະລັງງານຂອງພວກເຂົາໄປກັບການບັນເທີງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກໃຊ້ເວລາເກືອບທຳອິດຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດເບິ່ງໂທລະພາບ. ລອງນຶກພາບເບິ່ງວ່າຄົນເຮົາຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍປານໃດ ແລະ ໂລກຈະດີຂຶ້ນຫຼາຍປານໃດ ຖ້າເວລາດົນໆເຫຼົ່ານັ້ນຖືກໃຊ້ໃນກິດຈະກຳທາງວິນຍານທີ່ມີປະໂຫຍດ!

ຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິໃຊ້ເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຫຼົງທາງຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂລກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈໃນປະຈຸບັນ ພວກເຮົາຫວັງວ່າພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສັນຕິພາບ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກທີ່ວຸ້ນວາຍກໍ່ມີບົດຮຽນສຳລັບຜູ້ທີ່ ສະຫ້ອນເຖິງສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຂົ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນການເຕືອນວ່າໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານຖາວອນຂອງພວກເຮົາ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມປອດໄພທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ພົບໃນໂລກພາຍນອກ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍການປົກປ້ອງຈາກພຣະອົງ.

ໃນຍຸກສະໄໝແຫ່ງສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການວ່າງງານ ຫຼື ບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ໃນ “ຄວາມອຸກອັງທີ່ງຽບສະຫງົບ, ຍອມຮັບ,” ດັ່ງທີ່ນັກປັດຊະຍາ Thoreau ໄດ້ກ່າວໄວ້. ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າເຖິງວ່າຈະມີຄວາມ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງນີ້, ຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກຫົວໂຫຍທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມ ປາຖະໜາທີ່ມີມາແຕ່ກໍາເນີດສຳລັບສິ່ງອື່ນທີ່ຂາດຫາຍໄປໃນຊີວິດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ສິ່ງນັ້ນຄືພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ, ບໍ່ວ່າຈະມີສະຖານະການພາຍນອກແນວ ໃດກໍຕາມ, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມ ພະຍາຍາມຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຍຸກທີ່ມືດມົວທີ່ສຸດ ແລະ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ຊາຍຍິງບາງຄົນຍັງສາມາດ ບັນລຸຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖືກກະທົບ ກະເທີອນທາງວິນຍານໂດຍສະພາບການຂອງໂລກ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມ ຄວາມສຳຄັນສູງສຸດຂອງຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ.

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ ຫຍຸ້ງຍາກເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຍັງຄິດກ່ຽວກັບອະນາຄົດ ແລະ ຄວາມ ແປກໃຈທີ່ບໍ່ດີທີ່ມັນອາດຈະມີຢູ່. ນີ້ແມ່ນເລື່ອງທຳມະຊາດ ແຕ່ຖ້າພວກ ເຮົາຄິດຫຼາຍເກີນໄປກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຍອມໃຫ້ ການຄາດຄະເນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວເຂົ້າມາຄອບງຳຄວາມຄິດຂອງ ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຢູ່ພຣະເຈົ້າອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພາດໂອກາດອັນລ້ຳຄ່າທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ ແລະ ເພີດເພີນ ກັບການປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ຄົນຢາກຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ເປັນ ຫຍັງ? ເພື່ອເພີ່ມຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າ?

ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງກ່ຽວກັບພາລະອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ ພວກເຮົາວາງໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ພວກເຮົາຈະປະຫລາດໃຈກັບ ຄວາມອິດທິນຂອງພວກເຮົາຈົນເຖິງປະຈຸບັນ. ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອ່ອນແອລົງ, ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວຊຶມ ເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສູນເສຍຄວາມສຶມ ດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ. ບັນຫາຂອງພວກເຮົາແມ່ນ

ຢູ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໃນອະນາຄົດ ແລະ ອະດີດພ້ອມໆກັນ, ແທນທີ່ ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນ. ພາລະ ເຫຼົ່ານີ້ໝັ້ນເກີນໄປທີ່ຈິດໃຈຈະຮັບໄດ້.

ພວກເຮົາຕ້ອງວິເຄາະຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ພວກເຮົາຫຼົບໜີໄປສູ່ອະນາຄົດ ຫຼື ອະດີດ ນີ້ແມ່ນການເສຍສະຫຼະ ຢ່າງສິ້ນເຊີງ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຕື່ມເຕັມ ປະຈຸບັນດ້ວຍຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີບ່ອນໃດໃນໂລກນີ້ທີ່ປອດໄພ ຫຼື ໝັ້ນຄົງຈາກເຫດການ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆຢ່າງແທ້ຈິງ. ການປົກປ້ອງທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການ ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ຊື່ສັດ, ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມ ຈິງໃຈ ແລະ ຈິງໃຈ, ແລະ ໃນການອະທິຖານ, ການນັ່ງສະມາທິ, ແລະ ຄວາມສາມັກຄີກັບພຣະເຈົ້າ.

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສູດຄວາມສາມາດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ. ຄວາມກົມກຽວນີ້ແມ່ນການປົນປົວ ພະຍາດທຸກຢ່າງ ແລະ ການປົນປົວຈາກຄວາມເຈັບປວດຂອງຊີວິດ ແລະ ຮອຍຊ້າຊາກຂອງເວລາ.

ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວຕໍ່ເຫດການ ແລະ ຝັນຮ້າຍທີ່ຮ້າຍແຮງ ໃນຊີວິດ. ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ ຫຼື ອຸບັດຕິເຫດ. ເມື່ອພວກເຮົາພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທ່າມກາງການ ທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງ ລັກສະນະທີ່ຫຼອກລວງຂອງປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈວ່າພວກ ເຮົາສາມາດເອົາຊະນະສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີໄດ້ຜ່ານການຄິດໃນແງ່ ບວກ, ການຕັດສິນທີ່ດີ, ແລະ ຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານກັບ ພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການປົກປ້ອງ ທັງໝົດ.

ບໍ່ມີການປົກປ້ອງ ຫຼື ຄວາມປອດໄພນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ພວກ ເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ

ມັນຍາກທີ່ຈະບັນລຸຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນໃນໂລກນີ້, ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນ ບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ, ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາຢູ່ເທິງໂລກນີ້ ແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນໂຮງຮຽນເພື່ອຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຂອງ

ຊີວິດ. ເມື່ອພວກເຮົາລືມຄວາມຈິງນີ້, ບັນຫາຂອງພວກເຮົາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະບັນຫາຕ່າງໆອ້ອມຮອບພວກເຮົາຈາກທຸກດ້ານ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດຄຸ້ມຄໍາທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຜ່ານໄປ ແລະ ປະພວກເຮົາໄວ້ຄົນດຽວ ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາຄວາມຮັກທີ່ມີລັກດອນ ແລະ ຍືນຍົງ ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ຄ່ອຍໆຈາງຫາຍໄປ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດແມ່ນຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ ແລະ ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຈິດວິນຍານ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເພີດເພີນກັບທຸກສິ່ງ ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຕ້ອງປາຖະໜາສິ່ງອື່ນໃດ ພວກເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງອື່ນຕໍ່ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້

ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈຈະພົບພຣະເຈົ້າ, ແລະຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມງົບສະຫງົບ, ພຣະຄຸນ, ແລະຄວາມສຸກ. ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງຕ້ອງເຂັ້ມແຂງແລະໝັ້ນຄົງ, ແລະຜົນໄດ້ຮັບຈະຖືກຮັບປະກັນ (ຜູ້ທີ່ເຄາະປະຕູຈະໄດ້ຍິນ) ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກແລະຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂັດກັບມິດຕະພາບຂອງມະນຸດ, ການແຕ່ງງານ, ຫຼືການສະແຫວງຫາຄວາມສໍາເລັດທາງວັດຖຸ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນຊີວິດ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນການຈໍາແນກລະຫວ່າງຄວາມເປັນຈິງແລະພາບລວງຕາ, ແລະຮັບຮູ້ວ່າເປົ້າໝາຍແລະຜົນສໍາເລັດທາງວັດຖຸບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາແລະພະຍາຍາມບັນລຸຜ່ານຄວາມຄິດແລະການກະທໍາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ.

ປັດຊະຍານີບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມມືດ ຫຼື ມົວເມົາ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ຄວາມຈິງແມ່ນຄໍາສັບທີ່ຖືກປິດບັງດ້ວຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ປິດບັງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊັດເຈນຫຼາຍຢ່າງ ມັນເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ຍາກທີ່

ຈະອະທິບາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍຂຶ້ນ ທຸກຄົນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ໝັ້ນໃຈໃນສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າຕົນເອງເປັນ ຄວາມຈິງຢ່າງແທ້ຈິງ ແຕ່ຄົນເຮົາຈະກໍານົດໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນແນວໃດວ່າ ສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນຈິງທ່າມກາງແນວຄວາມຄິດທີ່ຫຼາກ ຫຼາຍນີ້?

ຄວາມຈິງແມ່ນທັງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຢ່າງແທ້ຈິງ ມັນຜ່ານຫຼາຍ ຂັ້ນຕອນຂອງການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງກ່ອນທີ່ຈະບັນລຸສະພາບ ທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ ຕົວຢ່າງ, ສອງຄົນກໍາລັງສືບທະນາກ່ຽວກັບໂຄງການ ທຸລະກິດ ຄົນໜຶ່ງສະເໜີແນວຄວາມຄິດທີ່ຮັບປະກັນຄວາມສໍາເລັດ, ໃນຂະນະທີ່ອີກຄົນໜຶ່ງສະເໜີການໂຕ້ຖຽງທີ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍດຽວກັນ ແຕ່ມີຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມເຕີມ ຈາກນັ້ນຄົນອື່ນກໍມີ ແນວຄວາມຄິດທີ່ດີ ກວ່າ, ແລະອື່ນໆ ວິທີການທັງໝົດທີ່ສະເໜີມາແມ່ນ "ຖືກຕ້ອງ" ຢ່າງ ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້, ແຕ່ພຽງແຕ່ໃນຄວາມໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເທົ່າ ນັ້ນ.

ຄວາມຈິງແມ່ນສິ່ງທີ່ນໍາຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງມາໃຫ້

ໃນຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຄວາມສຸກທີ່ ແທ້ຈິງແມ່ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະສິ່ງທີ່ນໍາຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງມາໃຫ້ແມ່ນ ຄວາມຈິງ. ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ແມ່ນຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຊົ່ວຄາວທີ່ມາ ພ້ອມກັບຄວາມສໍາເລັດທາງວັດຖຸ ຫຼື ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ແມ່ນ ຄວາມສຸກທີ່ມາຈາກຄວາມກົມກຽວຂອງຈິດວິນຍານກັບແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງມັນ: ພຣະເຈົ້າ ໂດຍມາດຕະຖານນີ້, ເຈົ້າສາມາດຕັດສິນການກະ ທໍາໃດໆທີ່ເຈົ້າເຮັດໂດຍຜິນໄດ້ຮັບຂອງມັນ ແລະວ່າມັນຈະນໍາຄວາມ ສຸກທີ່ຍືນຍົງມາໃຫ້ເຈົ້າຫຼືບໍ່ (ເພາະວ່າແທ້ຈິງແລ້ວ, ການກະທໍາແມ່ນ ຖືກຕັດສິນໂດຍຈຸດຈົບຂອງມັນ!)

ຄວາມຈິງອັນສູງສຸດຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງ ອັນສູງສຸດ ຈັກກະວານທັງໝົດແມ່ນສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມ ຈິງນີ້ໂດຍຜ່ານກົດໝາຍອັນເປັນນິລັນຕອນຂອງພຣະເຈົ້າ ກົດໝາຍ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຈິງພື້ນຖານ, ບໍ່ມີວັນໝົດສະໄໝ, ບໍ່ສາມາດ ປ່ຽນແປງໄດ້ຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະ ຢູ່ເໜືອການຫມູນໃຊ້ ຫຼື ການບິດເບືອ ນຂອງມະນຸດ ຕົວຢ່າງ, ສິດທິຢ່າງແທ້ຈິງແມ່ນການລະເວັ້ນຈາກການ ຂ້າ ຫຼື ການທໍາຮ້າຍ, ແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ນ້ອຍກວ່າໃນສອງຢ່າງຄື ການໃຊ້ກໍາລັງເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິສຸດຈາກຄົນຊົ່ວ ຫຼື ເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງມີ ຊີວິດທີ່ກ້າວໜ້າກວ່າຈາກສິ່ງທີ່ກ້າວໜ້າກວ່າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ

**ທຳລາຍສິ່ງໃດກໍຕາມພຽງແຕ່ຍ້ອນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຂ້າແມ່ນ
ຜິດ.**

**ກົດເກນສາກົນກຳນົດຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດຜ່ານ
ຄວາມຮັກ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມຮັກແພງ ແລະ ຄວາມອິດທິນ. ຖ້າ
ພວກເຮົາຕ້ອງການຊອກຫາຄວາມຈິງ, ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຄວາມຄິດ
ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຖືກຕ້ອງ, ທັງທາງດ້ານວັດຖຸ, ທາງ
ສິນທຳ ແລະ ທາງວິນຍານ, ສອດຄ່ອງກັບກົດເກນນິລັນຕອນຂອງ
ຄວາມຈິງອັນສູງສົງ.**

**ຄວາມຈິງແມ່ນສາລະສຳຄັນທີ່ສຸດ ແຕ່ສາລະສຳຄັນນັ້ນຢູ່ໃສ,
ແລະມັນຈະພົບໄດ້ແນວໃດ?**

**ມີສາມວິທີທີ່ຈະບັນລຸຄວາມຈິງຄື: ຜ່ານການຮັບຮູ້ທາງປະສາດ
ສຳຜັດ, ຜ່ານເຫດຜົນທີ່ມີເຫດຜົນ, ແລະ ຜ່ານສະຕິປັນຍາ ຫຼື
ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ**

**ຖ້າການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດຂອງເຈົ້າຜິດ, ການຫັກລົບຕາມ
ເຫດຜົນຂອງເຈົ້າກໍຈະຜິດເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າອາດຈະຫລຽວເບິ່ງໄປທາງ
ຂອບຟ້າ ແລະ ເຫັນສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄຟ ເພາະວ່າເຈົ້າເຫັນຄວັນ;
ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ຈຸດນັ້ນ, ເຈົ້າພົບວ່າສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວັນນັ້ນບໍ່ມີ
ຫຍັງນອກຈາກກ້ອນເມກຂອງຂີ້ຝຸ່ນ. ເພື່ອຮູ້ຄວາມຈິງຂອງສິ່ງໃດສິ່ງ
ໜຶ່ງ, ເຈົ້າອາໄສສາຍຕາ ແລະ ການໄດ້ຍິນຂອງເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ການສຳຜັດ, ນອກເໜືອໄປຈາກ
ພະລັງຂອງເຫດຜົນ. ແຕ່ອີງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ລວມກັນບໍ່ສາມາດເປັນ
ຫຼັກຖານສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຈິງໄດ້, ເພາະວ່າຖ້າຄວາມຮູ້ສຶກຕົວະ,
ເຫດຜົນກໍຈະຕົວະເຊັ່ນກັນ. ເຫດຜົນສ້າງຄວາມປະທັບໃຈຂອງມັນ
ແລະ ມາຮອດບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງມັນໂດຍອີງໃສ່
ລາຍງານທີ່ມັນໄດ້ຮັບຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກມີຂໍ້ຈຳກັດ
ຫຼາຍໂດຍລັກສະນະຂອງມັນ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ສາດສະດາໄດ້ກ່າວ
ກັບຜູ້ຄົນຕາມລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາ - ຜູ້ຄົນ - ເຫັນແຕ່ບໍ່ຮັບຮູ້, ໄດ້ຍິນແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຫຼື
ບໍ່ເຂົ້າໃຈ (ພວກເຂົາຫຼຸໜວກ, ປາກກີກ, ແລະ ຕາບອດ, ສະນັ້ນພວກ
ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີເຫດຜົນ)!**

**ຫຼຸຂອງມະນຸດສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ພຽງແຕ່ລະດັບການສັ່ນສະເທືອນ
ສະເພາະໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ; ມັນບໍ່ສາມາດກວດພົບສຽງທີ່ດັງທີ່ສຸດ ຫຼື**

ສຽງເບົາທີ່ສຸດໄດ້. ຖ້າການໄດ້ຍິນຂອງທ່ານມີລະດັບສຽງສູງພຽງພໍ, ທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ງົດງາມທີ່ຜະລິດໂດຍ ຈັກກະວານໃນຂະນະທີ່ມັນໄຫຼຜ່ານອະວະກາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ. ທຸກ ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນຊີວິດແມ່ນມີການເຄື່ອນໄຫວ, ແລະ ການ ເຄື່ອນໄຫວນີ້ແມ່ນມາພ້ອມກັບສຽງ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດຢູ່ໂດຍບໍ່ມີການ ເຄື່ອນໄຫວນອກຈາກໃນໂລກຂອງວິນຍານຂອງຈັກກະວານທີ່ລືນກາຍ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີທັງການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ການສັ່ນສະເທືອນ. ຖ້າຄວາມ ສາມາດຂອງວິນຍານຂອງມະນຸດໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງພຽງພໍ, ຄົນ ເຮົາສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນດ້ວຍຫູທີ່ເປັນພະລັງທີ່ໂປ່ງໃສ.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າພະລັງຂອງຕາຂອງເຈົ້າຖືກຂະຫຍາຍ ອອກ, ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ແສງໄຟທຸກສີ ແລະ ທຸກຊະນິດ. ຕາທາງກາຍະ ພາບຂອງເຈົ້າສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນພຽງແຕ່ຂອບເຂດແສງສະຫວ່າງ ທີ່ຈຳກັດຫຼາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຕາທາງວິນຍານ (ອິເທຣິກ) ຂອງເຈົ້າເຫັນ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງສິ່ງຕ່າງໆເປັນຮູບພາບທີ່ປະກອບດ້ວຍແສງ ສະຫວ່າງທີ່ສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງ ເຈົ້າເຫັນເປັນມວນເນື້ອໜັງທີ່ໜາແໜ້ນ, ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄືນແມ່ ເຫຼັກໄຟຟ້າ. ດຣ. ໄຄຣລີ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສະໜອງຂອງລູກງົວ ທີ່ຕາຍແລ້ວ, ແລະສະໜອງຂອງມະນຸດທີ່ຕາຍແລ້ວ, ປ່ອຍລັງສີໄຟຟ້າ ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ເມື່ອເຈົ້າຫຼົບຕາ, ເຈົ້າມັກຈະເຫັນພຽງແຕ່ຄວາມ ມືດເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ດ້ວຍການພັດທະນາທາງວິນຍານ, ເຈົ້າຈະສາມາດ ເຫັນແສງໄຟທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ແສງສະຫວ່າງສ່ອງໃນຄວາມ ມືດ, ແລະຄວາມມືດບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ມັນ (ແສງສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ).

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ມະນຸດບໍ່ຮັບຮູ້ເພາະວ່າຄວາມ ຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກປັບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະດັບການສັ່ນສະເທືອນທີ່ ຮຸນແຮງໃນລະດັບຈຳກັດເທົ່ານັ້ນ.

ສະຕິປັນຍາ ຫຼື ການເປີດເຜີຍ: ພະລັງຂອງຈິດວິນຍານແຫ່ງ ຄວາມຮູ້ທີ່ກວ້າງຂວາງ

ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງມັນໄດ້ແນວໃດ? ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໂດຍຜ່ານການ ວິເຄາະ ຫຼື ຄຳອະທິບາຍທີ່ມີເຫດຜົນ, ເພາະວ່າຈິດໃຈຖືກຜູກມັດກັບ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ສາມາດສະກັດເຮົາສິ່ງທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກສະໜອງໃຫ້ ເທົ່ານັ້ນ. ມັນບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮັບຮູ້ກຳລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ

ອ້ອມຮອບມັນ. ພຽງແຕ່ໂດຍການປຸກຝັງສະຕິປັນຍາຂອງຈິດວິນຍານ ຫຼື ສະຕິປັນຍາທີ່ແນ່ນອນເທົ່ານັ້ນ, ຄວາມຈິງຈິງສາມາດຮູ້ໄດ້. ຄວາມ ເຂົ້າໃຈແມ່ນການຮັບຮູ້ໂດຍກົງ, ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກ - ຄວາມ ຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ລົບສຸດ, ຈິງໃຈ, ແລະ ຖືກຕ້ອງສະເໝີຂອງຈິດວິນຍານ.

ເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງສະຕິປັນຍານີ້ໄດ້ຈາກຄວາມ ຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າປະສົບແຕ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້, ບາງຄັ້ງເອີ້ນວ່າ "ຫົວໃຈຂອງຄົນເຮົາເປັນຜູ້ນຳພາຂອງເຂົາເຈົ້າ" ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າມີບາງ ສິ່ງບາງຢ່າງກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຫຼັກຖານທາງດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ ໃດໆ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ສະແດງອອກມາໂດຍບໍ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ມີ ເຫດຜົນກັບເຫດການຕ່າງໆ ເຈົ້າອາດຈະນັ່ງຢູ່ຢ່າງງຽບໆຄິດກ່ຽວກັບ ຄົນທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນ ຫຼື ຕິດຕໍ່ມາດົນແລ້ວ, ແລະທັນໃດນັ້ນເຈົ້າກໍ່ໄດ້ພົບ ເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກເຂົາເຈົ້າ ສິ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ? ມັນ ເກີດຂຶ້ນຜ່ານແສງສະຫວ່າງຂອງສະຕິປັນຍາຊົ່ວຄາວ ທຸກຄົນເຄີຍ ປະສົບກັບແສງສະຫວ່າງດັ່ງກ່າວ

ຄວາມຜິດພາດໃນການຕັດສິນເກີດຈາກການຂາດສະຕິປັນຍາ ຄົນ ສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ສຶກຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສາມາດໃນສິ່ງທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບັນລຸສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຊີວິດ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າຂາດ ພະລັງສະຕິປັນຍາ, ທ່າແຮງທີ່ແຝງຢູ່ນັ້ນຍັງຄົງຢູ່□□□□. ເພື່ອປະສົບ ຜົນສຳເລັດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນຄວາມໂຊກຮ້າຍທີ່ເກີດຈາກຄວາມ ຜິດພາດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຕິດພັນໃນທຸກ ສິ່ງ. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ໂດຍການປຸກຝັງຄວາມເຂົ້າໃຈທາງດ້ານສະຕິ ປັນຍາ. ນັ້ນແມ່ນຄວາມເປັນຈິງທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງເລື່ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳໃຫ້ທຸກຄົນຊອກຫາຄວາມຈິງໃນທຸກສິ່ງ, ບໍ່ວ່າຈະ ເປັນໃນສາຍພົວພັນກັບຄົນອື່ນ, ໃນບ່ອນເຮັດວຽກ, ໃນການແຕ່ງງານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ - ສະຫຼຸບແລ້ວ, ໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ. ສະຕິປັນຍາແມ່ນ ສິ່ງຈຳເປັນ; ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້.

ການຂາດສະຕິປັນຍານຳໄປສູ່ການຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ການ ກະທຳທີ່ບໍ່ລະມັດລະວັງ, ໂດຍສະເພາະໃນການເລືອກຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື ຫຼື ການຕິກຢູ່ໃນສາຍພົວພັນສ່ວນຕົວທີ່ຜິດພາດ. ເນື່ອງ ຈາກວ່າເຫດຜົນມີຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຖືກຈຳກັດໂດຍຂໍ້ມູນທີ່ສະໜອງໃຫ້ ໂດຍປະສາດສຳຜັດ, ຖ້າປະສາດສຳຜັດຖືກຫຼອກລວງ, ຄົນເຮົາ ອາດຈະຮັບຮູ້ວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນທີ່ຕິດລົດໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ລັກສະນະທີ່ແທ້ ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຫຼື ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເຈົ້າໄດ້ພົບຄູ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ (ຄູ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ) ແລະ ແຕ່ງງານກັບຄືນໆນັ້ນ, ແຕ່ຄວາມສໍາພັນຂອງເຈົ້າຈຶ່ງສິ້ນສຸດລົງ ດ້ວຍການຢ່າຮ້າງ ຫຼື ການຂັດແຍ້ງກັນຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ ເນື່ອງຈາກ ຄວາມບໍ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ການຂາດຄວາມກົມກຽວ ແຕ່ສະຕິປັນຍາ ພາຍໃນບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດພາດດັ່ງກ່າວ ມັນບໍ່ເຫັນແຮງດຶງດູດທີ່ອອກ ມາຈາກສາຍຕາ ຫຼື ໃບໜ້າທີ່ສຶດໃສ ແລະ ມີສະເໝີ; ແທນທີ່ຈະ, ມັນຮູ້ສຶກ ແລະ ຮັບຮູ້ດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງວ່າມີຫຍັງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງ ຄົນນັ້ນ ແລະ ຮູ້ຈັກພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເປັນແທ້ໆ.

ຂໍຂອບໃຈສະຕິປັນຍາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູສອນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ຂ້ອຍບໍ່ ເຄີຍຜິດພາດກ່ຽວກັບທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ. ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂ້ອຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນເລື່ອງນີ້ສະເໝີ. ແຕ່ ຂ້ອຍບໍ່ພະຍາຍາມເບິ່ງດ້ານລົບຂອງຄົນ. ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ, ຂ້ອຍ ໃຫ້ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ເຂົາເຈົ້າອາດຈະໃຊ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.

ຫຼາຍຄົນທີ່ຂາດສະຕິປັນຍາໄດ້ລົງທຶນເງິນໃນການລົງທຶນທາງດ້ານ ການເງິນທີ່ລົ້ມເຫຼວ ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ຈຶ່ງສູນເສຍທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍ ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນທຸກໆການຕັດສິນໃຈທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຍ້ອນສະຕິ ປັນຍາທີ່ບໍ່ຜິດພາດຂອງຂ້ອຍ.

ໃນຂະນະທີ່ຄົນເຮົາເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ພັດທະນາ, ສະຕິປັນຍາກໍຈະ ປາກົດຂຶ້ນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແຕກຕ່າງ ຫຼື ສຽງທີ່ງົບສະຫງົບ ເນື່ອງ ຈາກວ່າຜູ້ຍິງມີຄວາມຮັບຮູ້ຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກຫຼາຍກວ່າຜູ້ຊາຍ, ໂດຍ ຫົວໄປແລ້ວເຂົາເຈົ້າມີສະຕິປັນຍາຫຼາຍກວ່າ, ຍົກເວັ້ນເມື່ອຖືກຄອບງໍາ ດ້ວຍອາລົມ. ໂດຍຫົວໄປແລ້ວຜູ້ຊາຍຈະຖືກນໍາພາໂດຍເຫດຜົນ, ໃນ ຂະນະທີ່ຜູ້ຍິງຈະຖືກນໍາພາໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກ. ຖ້າຜູ້ຊາຍມີຈິດໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີລັກສະນະທີ່ອ່ອນໄຫວ, ຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລາວພັດທະນາສະຕິປັນຍາໄດ້ຢ່າງ ແນ່ນອນ.

ຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຜ່ານສະຕິປັນຍາ

ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ແລະເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະພົບຄວາມສຸກ ໂລກນີ້ແມ່ນເວທີ, ແລະພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ກຳກັບ ຖ້າທຸກຄົນຢືນຢັນທີ່ຈະສະແດງບົດບາດຂອງກະສັດ ຫຼື ລາຊິນີ, ລະຄອນຈະບໍ່ມີຜົນງານທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ. ຜູ້ຮັບໃຊ້, ພະເອກ, ແລະກະສັດ ຕ້ອງສະແດງບົດບາດຂອງຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ລະຄອນປະສົບຜົນສຳເລັດ. ມັນແມ່ນຄົນຮ້າຍທີ່ທຳລາຍເນື້ອເລື່ອງທີ່ດີຂອງລະຄອນອັນສູງສົງ. ຜູ້ທີ່ເລືອກບົດບາດເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງຈ່າຍລາຄາອັນໜັກໜ່ວງສຳລັບການບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຈາກສະຫວັນ.

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຖານະທາງໂລກ ຫຼື ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ເຂົາເຈົ້າສະສົມມາເປັນແນວໃດ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຖືວ່າປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາໃຊ້ວິທີການທີ່ບໍ່ມີຈັນຍາບັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງເປັນໄປໄດ້ພຽງແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນໃນທາງອື່ນ. ຜູ້ທີ່ສະແດງບົດບາດເປັນເສດຖີ ແລະ ຜູ້ທີ່ສະແດງບົດບາດເປັນພໍ່ຄ້າລາຍນ້ອຍ ແມ່ນເທົ່າທຽມກັນໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພຣະເຈົ້າຈະປຸ້ນເອົາຊັບສິນ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າແຕ່ລະຄົນ. ສິ່ງທີ່ເຈົ້າສະສົມໄວ້ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະມານຳເຈົ້າຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າຈາກໂລກນີ້ໄປ.

ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຮູ້, ສາດສະດາ ແລະ ນັກປາດ, ຮູ້ຄວາມຈິງຍ້ອນພະລັງຂອງສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາຮັບຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆບໍ່ພຽງແຕ່ດ້ວຍຕາ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຜ່ານສະຕິປັນຍາທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ພັດທະນາສູງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງໂດຍນັ້ນພວກເຂົາຮູ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

ມັນບໍ່ແມ່ນບົດບາດທີ່ພວກເຮົາສະແດງທີ່ສຳຄັນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຮົາສະແດງມັນແນວໃດ ຢ່າໂສກເສົ້າ ຫຼື ໝົດຫວັງຖ້າບົດບາດຂອງເຈົ້າຍາກ ການປະຕິບັດບົດບາດຂອງເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະຮັບປະກັນຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີອິດສະລະພາບຢ່າງແທ້ຈິງ.

ການຝຶກສະມາທິພັດທະນາສະຕິປັນຍາ

ວິທີດຽວທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມຫຼັກການຂອງມັນ ຄືການປຸກຝັງຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ ຫຼື ສັນຊາດຕະຍານ ແລ້ວ ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຊີວິດມີຄວາມໝາຍ ແລະ ສຽງພາຍໃນຂອງເຈົ້າຈະ ນຳພາເຈົ້າ ແລະ ຊີນຳບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະມີບົດບາດຫຍັງ ໃນຊີວິດກໍຕາມ.

ສຽງນັ້ນໄດ້ຖືກກິນກິນ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ດົນນານແລ້ວ ໂດຍຄວາມ ຄິດທີ່ບໍ່ດີ. ວິທີທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດໃນການຝັງຝູ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ຄວາມແນ່ນອນນັ້ນແມ່ນຜ່ານການນັ່ງສະມາທິເມື່ອຕື່ນນອນໃນ ຕອນເຊົ້າ ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ.

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນເຮົາຮັກສານັດໝາຍດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄົນເຮົາກໍຄວນຮັກສານັດໝາຍກັບພຣະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາອາດຄິດວ່າຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຂອງພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ມີ ເວລາສຳລັບເລື່ອງທາງວິນຍານ, ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງກົດຂວາງພຣະເຈົ້າຈາກ ການຄິດເຖິງພວກເຮົາ ແລະ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານ, ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ລໍຖ້າຄຳ ຕອບຂອງພຣະອົງ. ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າກັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ພຣະອົງຈະຕອບຄຳອະທິຖານຂອງພວກ ເຮົາ. ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງເປັນ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອຄວາມ ສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກນັ້ນມາຮອດ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີປະສິດທິພາບກັບອຳນາດສູງສຸດຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງພະຍາຍາມຄວ້າໂອກາດນີ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມສຳເລັດໃດ ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ.

ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ເວລາຊີວິດຂອງເຈົ້າໄລ່ຕາມຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນໜຶ່ງ ແລ້ວອັນໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ດຳລົງຊີວິດຢ່າງ ລຽບງ່າຍ ແລະ ໃຊ້ຊີວິດໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນ ຄວາມສຸກຢູ່ທີ່ການໃຫ້ເວລາກັບ ຕົວເອງພຽງພໍສຳລັບການຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່.

ໃຊ້ເວລາຢູ່ຄົນດຽວເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ຝຶກຄວາມງຽບໄລຍະ ໜຶ່ງ; ເຈົ້າຈະເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງດ້ວຍຕົວເອງ. ຖ້າວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະພາບເປີດຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ຫຼື ຖ້າການກະຕຸ້ນ ແລະ ຄວາມ ບັນເທີງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາຄອບຄອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະ ທຳລາຍເສັ້ນປະສາດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທ່ານລະຄາຍເຄື່ອງ.

ຢ່າຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຄົນອື່ນ ຈົ່ງແກ້ໄຂຕົວເອງກ່ອນ—
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ້ໄຂເຈົ້າ! ສະໜາມກິລາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບ
ຄວາມເປັນເລີດ ແລະ ຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ເຮືອນ ທູດສະຫວັນຢູ່ໃນ
ເຮືອນຂອງຕົນເອງກໍຄືທູດສະຫວັນຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ສັງເກດອ່ອນໂຍນ
ແລະ ການກະທຳທີ່ສະຫງົບສຸກຂອງຄົນເຮົາແມ່ນເປັນທີ່ຕ້ອງການ
ຫຼາຍກວ່າບ່ອນອື່ນໃດ

ພະລັງທີ່ບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ

ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍສະເພີ່ນຍາຈະ
ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ນຳພາເຮົາໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ເຮົາ
ຕ້ອງມີພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້ຢ່າງມີສະເພີ່ ມັນຢູ່ໃນຕົວເຮົາ; ເຮົາພຽງ
ແຕ່ຕ້ອງເປີດເຜີຍມັນເທົ່ານັ້ນ. ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈຜູ້ທີ່ພຽງແຕ່ຢາກຮູ້ຢາກ
ເຫັນ, ແຕ່ສົນໃຈຜູ້ທີ່ກຳລັງຊອກຫາຄວາມຈິງຢ່າງແທ້ຈິງ. ຂ້ອຍມີ
ຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ກຳລັງຊອກຫາພຽງແຕ່
ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຢາກຮູ້ຈັກພຣະອົງຢ່າງຈິງໃຈເທົ່ານັ້ນ.

ເຈົ້າຈະພົບວ່າພະລັງນີ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອປັບປຸງ
ສະຖານະການຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆງ່າຍຂຶ້ນສຳລັບເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງນີ້, ສະຫວັດດີພາບຂອງເຈົ້າຈະເຕັ້ນໄປ
ດ້ວຍພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈະມີຄວາມ
ຫວັງຫວາງ, ມີສະມາທິ, ຄົມຊັດ ແລະ ເຈາະເລິກຫຼາຍຂຶ້ນ ເຈົ້າຈະ
ຮັບຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເປັນພາຊະນະສຳລັບຄວາມຈິງທີ່ມີຊີວິດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປັນຍາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ສະເພີ່ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມສຸກນິລັນດອນ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ,
ຊີວິດຂອງເຮົາຈະກາຍເປັນທີ່ສົມບູນ ແລະ ສົມບູນ ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະອົງ
ຈະບໍ່ຄົບຖ້ວນ ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງອຳນາດອັນສູງສຸດນີ້ທີ່ໃຫ້ຊີວິດ,
ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສະເພີ່ປັນຍາແກ່ເຮົາ ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານ
ວ່າຄວາມຈິງຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງສູ່
ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດສູ່ຈິດວິນຍານຂອງ
ເຮົາ.

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດຂອງຕາທີ່ປິດລົງ ແມ່ນກຳລັງທີ່
ມະຫັດສະຈັນຂອງຈັກກະວານ, ຈິດວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງ
ທັງໝົດ, ແລະ ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງໂລກທາງວິນຍານ ຖ້າ
ທ່ານພິຈາລະນາ, ທ່ານຈະຮັບຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເປັນພະຍານ
ເຖິງວຽກງານທີ່ມະຫັດສະຈັນຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ໃນທຸກ
ສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງໃນການສ້າງ.

ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປະທານຄວາມສຳເລັດ ແລະ ສັນຕິສຸກຈົງມີແກ່
ທ່ານ

ການອົດອາຫານແມ່ນສຸຂະພາບແລະສະຫວັດດີພາບ
"ເຈົ້າຄວນຖືສິນອົດອາຫານ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງຄ້າຍຄືກັນນີ້"
(ຮາດິດ)

[ຫົວຂໍ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ຂັດກັບການອົດອາຫານຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພິກຸ
ລະອານ, ແລະບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ໃດປະຖິ້ມວິທີການອົດອາຫານ
ແບບດັ່ງເດີມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງພວກເຮົານັບຖື, ແລະພວກເຮົານັບຖື
ຜູ້ທີ່ອົດອາຫານ, ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າສະເໝີ
ແລະຍອມຮັບການອົດອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ໝາຍຄວາມວ່າຢູ່ນີ້
ແມ່ນການອົດອາຫານເພື່ອການປົນປົວເພື່ອຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານ
ຮ່າງກາຍ ແລະທາງວິນຍານສະເພາະ, ແລະດັ່ງນັ້ນການຊີ້ແຈງນີ້ແມ່ນ
ຈຳເປັນ]

ຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ປະສົບການທາງວິນຍານຂອງ
ການອົດອາຫານແມ່ນໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ ຈິດວິນຍານໄດ້ຮັບການ
ປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍເມື່ອມັນຖືກປ່ອຍຕົວຈາກ
ນິໄສທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ຫຍາບຄາຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດສຳເລັດວັນທີ່ສາມ
ສືບຂອງການອົດອາຫານຂອງຂ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ມັນຮູ້ສຶກເປັນ
ທຳມະຊາດຄືກັບວ່າຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊົມລົດຊາດອາຫານເລີຍ.

ທຸກໆຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດຄວນພະຍາຍາມອົດອາຫານເປັນ
ເວລາສາມມື້ ຫຼື ດົນກວ່ານັ້ນ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແລະ ຈະຄ່ອຍໆພົບວ່າ
ການດຳລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີອາຫານແມ່ນເປັນໄປໄດ້.

ບຸກຄົນທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງບໍ່ຄວນພົບວ່າມັນຍາກທີ່ຈະອົດ
ອາຫານເປັນເວລາສາມມື້. ການອົດອາຫານເປັນເວລາດົນນານຄວນ
ປະຕິບັດພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປັນພະ
ຍາດຊຳເຮືອ ຫຼື ຄວາມພິການທາງຮ່າງກາຍຄວນອົດອາຫານຫຼັງຈາກ
ປຶກສາແພດທີ່ມີປະສົບການໃນການອົດອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ.

ອາການເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍເປັນຕົວຊີ້ບອກເຖິງຄວາມ
ຜິດປົກກະຕິຂອງລະບົບຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ
ການສ້ອມແປງ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ ຜູ້ຄົນຮັກສາລົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໃຫ້ສະອາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການບໍາລຸງຮັກສາເປັນຢ່າງດີ! ຮ່າງກາຍຂອງ
ມະນຸດມີຄວາມສັບສົນ ແລະ ຊັບຊ້ອນຫຼາຍກວ່າລົດໃດໆ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາມັນໃຫ້ສະອາດ ແລະ ເຮັດ
ວຽກຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໂດຍອາໄສພະລັງຂອງພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
ຄວາມລັບຂອງສຸຂະພາບທີ່ດີບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນອົງປະກອບທາງເຄມີເທົ່າ
ນັ້ນ ແຕ່ຍັງອາໄສພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພະລັງຊີວິດພາຍໃນ
ຮ່າງກາຍອີກດ້ວຍ.

ພະລັງຊີວິດນີ້ພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນແຫຼ່ງກຳເນີດ
ຂອງຊີວິດຢ່າງແທ້ຈິງ ມັນເປັນພະລັງທີ່ຄົງທີ່, ໂດຍຄຳສັ່ງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ສ້າງ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງອະໄວຍະວະຂອງພວກເຮົາ. ພະລັງ
ຊີວິດນີ້ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍພະລັງຂອງຈິດໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ບໍາລຸງລ້ຽງດ້ວຍອາຫານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າມັນຖືກໃຊ້ຜິດວິທີ, ມັນ
ຈະຢຸດເຮັດວຽກ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍປະຕິເສດທີ່ຈະເຮັດວຽກ. ຕົວຢ່າງ,
ພະລັງຂອງມັນອາດຈະອ່ອນລົງໃນຕາ, ນຳໄປສູ່ການເບິ່ງເຫັນມືວ. ບໍ່ມີ
ອາຫານໃດສາມາດໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງໄດ້, ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຂອງ
ອາກາດໃດໆທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຈຸລັງສິດຊືນ ແລະ ຟື້ນຟູພວກມັນໄດ້,
ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດຟື້ນຟູພະລັງງານໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍໄດ້ເມື່ອ
ພະລັງຊີວິດທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວມັນເລີ່ມຫຼຸດລົງ.

ການອິດອາຫານຈະຊ່ວຍຜ່ອນຄາຍອະໄວຍະວະທີ່ອ່ອນເພຍ,
ຜ່ອມທັງລະບົບຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນ, ເຮັດ
ໃຫ້ມັນຫຼຸດຟື້ນຈາກການເຮັດວຽກໜັກເກີນໄປ. ເມື່ອທ່ານຢຸດແນະນຳ
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນວ່າມັນຕ້ອງອາໄສແຫຼ່ງອາຫານ, ນ້ຳ, ອົກຊີເຈນ,
ແລະ ແສງແດດພາຍນອກເພື່ອການດຳລົງຊີວິດ, ມັນຈະກາຍເປັນ
ອິດສະຫຼະ ແລະ ເພິ່ງພາຕົນເອງໄດ້.

ການກິນຫຼາຍເກີນໄປເປັນເວລາ 365 ມື້ຕໍ່ປີນຳໄປສູ່ພະຍາດຕ່າງ
ໆ ການກິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ວ່າຮ່າງກາຍຈະຕ້ອງການມັນຫຼືບໍ່, ລ້ວນແຕ່
ເປັນຄຳສາບແຊ່ຢ່າງແທ້ຈິງ. ຍິ່ງຄືນເຮົາສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ລົດຊາດ ແລະ ພະຍາຍາມຕອບສະໜອງມັນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍ
ຈະເຈັບປ່ວຍຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ມັນດີທີ່ຈະເພີດເພີນກັບອາຫານ, ແຕ່
ການເປັນທາດຂອງມັນມີຜົນຂ້າງຄຽງທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທີ່
ຮ້າຍແຮງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈຶ່ງທຳຮ້າຍຕົນເອງຜ່ານການຍຶດຕິດກັບ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງມັນ. ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຄົນ

ເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າມັນເປັນພະລັງຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີພະລັງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງ - ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫຼົງໄຫຼ - ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຈິດໃຈເພື່ອເສີມສ້າງພະລັງຂອງມັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເພິ່ງພາຄົນເອງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຢືນຢັນທີ່ຈະເປັນທາດຂອງຈິດໃຈໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈຈະແກ້ແຄ້ນໂດຍການສະລະອຳນາດຂອງມັນ, ບັງຄັບໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສຄົນອື່ນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ບໍ່ມີແພດ ຫຼື ຢາໃດໆສາມາດຊ່ວຍຄົນເຈັບທີ່ຈິດໃຈອ່ອນແອລົງຈົນເຮັດໃຫ້ພະຍາດຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໄດ້ ສາມສ່ວນສີຂອງການປົນປົວແມ່ນຢູ່ໃນຈິດໃຈ.

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເຮົາຊະນະຮ່າງກາຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາສາມາດເພິ່ງພາອາໄສຈິດໃຈໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານຮ່າງກາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ການປົນປົວຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບພວກເຂົາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຂຶ້ນກັບ ພວກເຂົາຕະຫຼອດເວລາ ແຕ່ພະລັງທາງຈິດໃຈແມ່ນສູງສຸດ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຄ່ອຍໆຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງມັນໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຈິດໃຈເປັນເຄື່ອງມືສູງສຸດ, ແລະ ຈິດໃຈຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍຈາກມັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ ປະສົບກັບສິ່ງນີ້ໂດຍກົງໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ບັນຍາຍ, ແລະມັນຮ້ອນຫຼາຍ. ໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍມີເຫຼືອອອກ, ແລະຂ້ອຍຫາຜ້າເຊັດໜ້າບໍ່ເຫັນ. ຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສັບສົນ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃສ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ (ບໍລິເວນລະຫວ່າງຄົວຂອງຂ້ອຍ) ແລະອະທິຖານຢ່າງງົບໆວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເຢັນສະບາຍ!" ທັນທີທັນໃດ, ເຫຼືອກໍຫາຍໄປ, ແລະຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກໍເຢັນສະບາຍຕາມທີ່ມັນຄວນຈະເປັນ! ດັ່ງນັ້ນ, ການເພິ່ງພາຈິດໃຈຈຶ່ງເປັນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ! ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄປສຸດຂີດ ແລະປະຕິເສດຮ່າງກາຍຢ່າງສົນເຊີງ, ເພາະວ່າຖ້າເຮັດແບບນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຄິດ, ກິນ, ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວໄດ້.

ບາງຄົນພະຍາຍາມພິສູດການຄວບຄຸມຮ່າງກາຍຂອງຈິດໃຈ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສຸຂະພາບ ແຕ່ສຸຂະພາບບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດ ການເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງ ຄົນເຮົາອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າມີສຸຂະພາບດີຊົ່ວໄລຍະ

ໜຶ່ງ, ແຕ່ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອບໍ່ມີຫຍັງຈະຊ່ວຍໄດ້ ແລ້ວໃຜຈະ
ຊ່ວຍ? ພຣະເຈົ້າ ການອິດອາຫານແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເຂົ້າ
ໃກ້ພຣະເຈົ້າ ມັນປົດປ່ອຍພະລັງຊີວິດຈາກການເປັນທາດຂອງອາຫານ,
ຢືນຢັນວ່າພຣະເຈົ້າຄ້າຊູຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮັກສາພວກ
ມັນໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່.

ແຕ່ນິໄສມີພະລັງຫຼາຍຈົນພຽງແຕ່ຄິດເຖິງອາຫານກໍເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
ຢາກກິນທັນທີ ຄັງໜຶ່ງ, ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍຢູ່ປະເທດອິນເດຍ, ຂ້ອຍ
ຢາກກິນໝາກຂາມ, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນຢາທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ໄຂ້ຫວັດ. ເຮືອຍຂອງ
ຂ້ອຍປະຕິເສດຢ່າງຕື້ດ້ານ, ແຕ່ຍ້ອນຄວາມບໍ່ຍອມແພ້ຂອງຂ້ອຍ, ນາງ
ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຄຽວໜຶ່ງໜ່ວຍແລ້ວຖືມອອກໂດຍ
ບໍ່ໄດ້ກິນ, ເພາະວ່າຄວາມຢາກລົດຊາດໄດ້ຖືກຕອບສະໜອງແລ້ວ.
ມະນຸດມັກຖືກຄວບຄຸມດ້ວຍຄວາມໂລບ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ສ້າງຮ່າງກາຍໃນລັກສະນະທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດເພີດເພີນກັບ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດ ແລະ ຕື່ມສິ່ງຂອງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ກິນ
ອາຫານທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບໂດຍບໍ່ທໍາລາຍລະບົບຍ່ອຍອາຫານ ແລະ
ອະໄວຍະວະອື່ນໆ.

ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ເສັ້ນທາງດຽວທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ສຸຂະພາບ
ແລະ ຄວາມສຸກ - ເສັ້ນທາງທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດ - ແມ່ນການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງ. ໜຶ່ງໃນຜົນສໍາເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ບຸກຄົນສາມາດບັນລຸໄດ້
ແມ່ນການເປັນເຈົ້ານາຍຕົນເອງ, ບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ ການກົດຂີ່ຂອງປະສາດ
ສໍາຜັດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານໃຫ້ອຸປະກອນມີປະຈຸໄຟຟ້າຫຼາຍເກີນ
ໄປທີ່ບໍ່ສາມາດຕ້ານທານກັບການໂຫຼດເກີນດັ່ງກ່າວໄດ້, ມັນຈະໄໝ້
ໝົດ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ທຸກໆຄັ້ງທີ່ທ່ານໃຫ້ອາຫານຫຼາຍເກີນໄປໃນ
ລະບົບຍ່ອຍອາຫານ, ພະລັງຊີວິດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຍ່ອຍອາຫານ
ຈະໝົດໄປ. ເມື່ອທ່ານຢຸດກິນຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ເມື່ອທ່ານອິດ
ອາຫານ, ພະລັງຊີວິດນີ້ຈະພັກຜ່ອນ ແລະ ຖືກສາກໄຟຄືນໃໝ່ດ້ວຍ
ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ.

ຖ້າລົດຂອງທ່ານເກີດບັນຫາ, ທ່ານຄວນສົ່ງມັນໄປຮ້ານ
ສ້ອມແປງ. ຫຼັງຈາກປະຕິບັດຂັ້ນຕອນທີ່ຈໍາເປັນແລ້ວ, ມັນຈະແລ່ນໄດ້ດີ
ຂຶ້ນໄລຍະໜຶ່ງຈົນກວ່າສິ່ງອື່ນຈະເກີດບັນຫາ, ແລະທ່ານສົ່ງມັນກັບຄືນ
ໄປເພື່ອການບໍາລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງຕື່ມອີກ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້
ໄດ້ກັບຮ່າງກາຍ. ຜົນກະທົບທາງຮ່າງກາຍຂອງການອິດອາຫານແມ່ນ
ໜ້າປະຫລາດໃຈ. ການອິດອາຫານສາມມື້ດ້ວຍນ້ຳສົ້ມຈະສ້ອມແປງ
ຮ່າງກາຍຊົ່ວຄາວ. ແຕ່ການອິດອາຫານທີ່ຍາວນານກວ່າຈະສ້ອມແປງ
ມັນໄດ້ຢ່າງສົມບູນ, ແລະທ່ານຈະຮູ້ສຶກແຂງແຮງຄືກັບເຫຼັກກ້າ. ຖ້າ

ທ່ານຕ້ອງການສຸຂະພາບທີ່ຍືນຍົງ, ທ່ານຄວນຕິດຕາມຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງອາຫານທີ່ທ່ານບໍລິໂພກຢູ່ສະເໝີ.

ເຈົ້າຄວນຮູ້ວ່າຄວນເຮັດແນວໃດໃນຂະນະທີ່ອິດອາຫານ ການ ເບິ່ງແຍງທາງການແພດແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການອິດ ອາຫານຫຼາຍກວ່າສາມມື ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ໃຜອິດອາຫານຄັ່ງ ທຳອິດດົນເກີນໄປ ເພາະເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກອ່ອນເພຍ ແລະ ໝົດແຮງ ການອິດອາຫານໜຶ່ງມື້ຕ່ອຍທົດດ້ວຍນ້ຳໝາກໄມ້ ຫຼື ສາມມື້ຕິດຕໍ່ກັນ ໃນແຕ່ລະເດືອນດ້ວຍນ້ຳໝາກກ້ຽງ ເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງ ຄຸ້ນເຄີຍກັບການອິດອາຫານ ຜູ້ທີ່ອິດອາຫານຄວນມີຄວາມພ້ອມທາງ ດ້ານຈິດໃຈເພື່ອຮັບມືກັບຜູ້ທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຜູ້ທີ່ຈະຮັບປະກັນ ເຂົາເຈົ້າວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຕາຍ (ພະເຈົ້າທ້າມ) ຖ້າພວກ ເຂົາບໍ່ກິນ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກອ່ອນເພຍໃນ ລະຫວ່າງການອິດອາຫານທີ່ຍາວນານ ແຕ່ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ໃນ ສອງສາມມື້ທຳອິດເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າພະລັງຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ຄຸ້ນເຄີຍ ກັບອາຫານ ແຕ່ຄ່ອຍໆ, ເມື່ອມື້ເວລາຜ່ານໄປ, ເຈົ້າຈະສູນເສຍຄວາມ ຮູ້ສຶກອ່ອນເພຍ ພະລັງຊີວິດ ແລະ ວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະແຍກອອກຈາກ ອາຫານ, ແລະ ເຈົ້າພົບວ່າຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບການຄ້າຊູຈາກພະລັງຊີວິດ ຢ່າງແທ້ຈິງ

ຂ້ອຍຮູ້ຄວາມລັບທີ່ຄົນເຮົາສາມາດອິດອາຫານໄດ້ໂດຍບໍ່ສູນເສຍ ນ້ຳໜັກໃດໆ ເມື່ອພະລັງຊີວິດຖືກຄວບຄຸມຢ່າງມີສະຕິ, ມັນສາມາດຖືກ ນຳໃຊ້ເພື່ອຫຼຸດນ້ຳໜັກຕົວ ຫຼື ຮັກສາມັນໄວ້ ເມື່ອວິທີການນີ້ຖືກນຳໃຊ້, ອຸນຫະພູມທຳມະຊາດຂອງຮ່າງກາຍຈະບໍ່ຫຼຸດລົງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເວລາ ດົນປານໃດ ໂດຍການດຶງເອົາພະລັງງານຂອງຈັກກະວານຜ່ານ ຊ່ອງ ທາງສະເພາະໃນຮ່າງກາຍ, ພະລັງຊີວິດຈະຖືກເຕີມເຕັມໂດຍ ພະລັງງານນັ້ນແທນທີ່ຈະອົງໃສ່ແຫຼ່ງພາຍນອກ.

ຊີວິດເປັນນິລັນຕອນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບການຫາຍໃຈ, ອາຫານ, ນ້ຳ ຫຼື ແສງແດດ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະ ທີ່ ມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນອິນໝົດໂດຍລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນ ໃດ...

ສະຕິຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍ, ແຕ່ຄົນ ທົ່ວໄປຈະສູນເສຍຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຊື່ອວ່າຕົນເອງຕາຍ ແລ້ວ. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະປະສົບກັບຄວາມຕາຍທາງຮ່າງກາຍໃນ ມື້ໜຶ່ງ, ສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຢ້ານມັນ. ເຈົ້າບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະສູນເສຍ ຄວາມຮູ້ສຶກໃນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ນອນຫຼັບ; ແທນທີ່ຈະ, ເຈົ້າຍອມຮັບການນອນຫຼັບເປັນສະພາບແຫ່ງການປົດປ່ອຍທີ່ເຈົ້າຄາດ

ຫວັງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມຕາຍແມ່ນສະພາບ
ແຫ່ງການພັກຜ່ອນ - ການອອກກິນເບ້ຍບຳນານຈາກຊີວິດ. ບໍ່ມີຫຍັງທີ່
ຕ້ອງຢ້ານກົວ. ເມື່ອຄວາມຕາຍມາຮອດ, ຈິງຫົວຂວັນໃສ່ມັນ. ຄວາມ
ຕາຍເປັນພຽງການທົດສອບທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສອນບົດຮຽນທີ່ເລິກ
ເຊິ່ງ. ເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານ, ແລະ ຈິດວິນຍານບໍ່ຕາຍ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ
ລໍຖ້າໃຫ້ຄວາມຕາຍສອນເຈົ້າໃນເລື່ອງນີ້ເມື່ອເຈົ້າສາມາດຮູ້ມັນໄດ້
ດຽວນີ້. ບົດຮຽນທຳອິດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງຮຽນຮູ້ແມ່ນວ່າຊີວິດບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບ
ອາຫານ. ໂດຍການອິດອາຫານ, ເຈົ້າສາມາດຢືນຢັນສິ່ງນີ້ດ້ວຍຕົວເຈົ້າ
ເອງ.

ທຸກໆຄົນຄວນພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີ
ຂຶ້ນພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການ. ຄວນຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບ
ຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ວິໄນ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເຂັມງວດ ແຕ່
ຄວນມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ແລະ ມີເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບຊີວິດ ແລະ
ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ.

ນີ້ເປັນຖານທັງໝົດຂອງເດັກແມ່ນສ້າງຂຶ້ນລະຫວ່າງອາຍຸສາມ
ຫາເຈັດປີ. ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍນຳພາການ
ພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປ່ຽນແປງແນວໂນ້ມທີ່
ໂດດເດັ່ນຕ້ອງການການຊີ້ນຳພິເສດ.

ຢູ່ໂຮງຮຽນເອກະຊົນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງ
ເຂັ້ມງວດແກ່ເດັກຊາຍໃນການຈັດການກັບຮ່າງກາຍ. ເຂົາເຈົ້າອິດ
ອາຫານ ແລະ ນອນຢູ່ເທິງຜ້າທີ່ມີເທິງພື້ນໂດຍບໍ່ມີໝອນ. ບາງຄັ້ງ
ເຂົາເຈົ້າຈະສະມາທິເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ. ການຊ່ວຍເດັກນ້ອຍໃຫ້
ຫຼຸດພື້ນຈາກການເປັນທາດຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ
ແລະ ເປັນພອນຕະຫຼອດຊີວິດ. ຄັ້ງໜຶ່ງ, ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍໄດ້
ນັ່ງສະມາທິເປັນເວລາສິບສອງຊົ່ວໂມງໂດຍບໍ່ກະພົບຕາ. ຄວາມສົມດຸນ
ດັ່ງກ່າວນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ການຝຶກອົບຮົມທີ່
ເໝາະສົມແມ່ນຢູ່ໃນລະບຽບວິໄນທາງວິທະຍາສາດທີ່ສົມດຸນຂອງ
ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ. ນີ້ແມ່ນສາລະສຳຄັນ ແລະ
ຄວາມສຳຄັນຂອງການອິດອາຫານ.

ມີຄວາມຮູ້ທີ່ລືນເຫຼືອທາງດ້ານ metaphysics ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່
ເໝືອນກວ່າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການອິດອາຫານ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດບໍ່ໄດ້ມີ
ຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີພຽງຢ່າງດຽວ ສອງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຜູກພັນ
ກັບໂລກ: ລົມຫາຍໃຈ ແລະ ອາຫານ ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ,
ຄົນເຮົາບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການລົມຫາຍໃຈ ຫຼື ອາຫານ ເພາະວ່າ

ຈິດວິນຍານຖືກແຍກອອກຈາກສະຕິຂອງຮ່າງກາຍ ການອິດອາຫານ ຍົກລະດັບຈິດໃຈໃນລັກສະນະດຽວກັນ ຜ່ານການອິດອາຫານ, ຈິດໃຈ ອາໄສພະລັງທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ ເມື່ອພະລັງເຫຼົ່ານີ້ປະກົດຂຶ້ນ, ພະລັງ ຊີວິດໃນຮ່າງກາຍຈະຖືກຂະຫຍາຍອອກໂດຍພະລັງງານນິລັນຕອນທີ່ ໄຫຼຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກອິດທິພົນຂອງຈັກກະວານໄປສູ່ຮ່າງກາຍຜ່ານ ສະໜອງ ແລະ ກະຕຸກສັ່ນຫຼັງ.

ເມື່ອພະລັງຊີວິດຖືກຕັດອອກຈາກແຫຼ່ງວັດຖຸພາຍນອກທີ່ຄ້າຂູ ຮ່າງກາຍ, ມັນຈະຮູ້ສຶກໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາຍໃນ, ແລະຈິດໃຈຈະຮັບຮູ້ວ່າວັດສະດຸແຂງທີ່ຮ່າງກາຍເພິງພາອາໄສນັ້ນເປັນ ພຽງການສະແດງອອກຂອງພະລັງງານທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະ ເຂັ້ມຊັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈິດໃຈສາມາດພົວພັນໂດຍກົງກັບພະລັງຊີວິດ, ໂດຍສັ່ງ ໃຫ້ມັນນຳເອົາການປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງການມາສູ່ຮ່າງກາຍ.

ຈິດໃຈມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດທຸກຢ່າງ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ ພຣະເຢຊູຄຣິດສາມາດປ່ຽນກ້ອນຫີນໃຫ້ເປັນເຂົ້າຈີໄດ້ ເຊັ່ນດຽວກັບ ນ້ຳທີ່ໄຫຼອອກຈາກລະຫວ່າງນິ້ວມືຂອງສາດສະດາ (ອັລຮຳມັດ) ເມື່ອ ພຣະອົງເອົາມືໃສ່ໃນພາຊະນະທີ່ມີນ້ຳໜັ້ນອຍໜຶ່ງ ແລະ ກ່າວວ່າ: ມາສູ່ ການຊຳລະລ້າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ພອນຈາກພຣະເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການເພິງພາອາຫານຢ່າງສົມບູນແມ່ນຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຕໍ່ ຈິດໃຈ ແລະ ພະລັງຊີວິດພາຍໃນມະນຸດ. ຜ່ານການອິດອາຫານເປັນ ເວລາດົນ, ຜູ້ທີ່ອິດອາຫານຈະຮັບຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ປັນຍາ.

ທຸກໆພະລັງ, ຮ່າງກາຍ, ຫຼື ວັດຖຸໃນຈັກກະວານນີ້ແມ່ນຜົນ ຜະລິດຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງ, ຄືກັນກັບທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນໃນຄວາມຝັນ ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຈິດໃຈສຳນຶກ.

ຈິດໃຈຄວບຄຸມຮ່າງກາຍ ໃນລະຫວ່າງການອິດອາຫານ, ຖ້າທ່ານ ຄິດວ່າຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຈະອ່ອນແອລົງຍ້ອນຜົນດັ່ງກ່າວ, ມັນຈະ ອ່ອນແອລົງແທ້ໆ ແລະ ຖ້າທ່ານຄິດວ່າການອິດອາຫານຈະເຮັດໃຫ້ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງທ່ານຫຼຸດລົງ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກອ່ອນແອຍ້ອນຜົນ ຂອງຄວາມຄິດນັ້ນ.

ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຕົວເອງໝັ້ນໃຈວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ ແຂງແຮງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍ; ແທນທີ່ຈະ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຖົງ ພະລັງງານທີ່ດີ ແລະ ສົດຊື່ນ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງນີ້ເພາະວ່າ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປະສົບກັບມັນມາກ່ອນ.

ຈິດໃຈຈະບໍ່ເປີດເຜີຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງມັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ເຈົ້າຈະເປີດໃຊ້ພະລັງຂອງມັນ ແລະ ມັນຈະບໍ່ເຮັດວຽກຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ

ເພິງພາອາໄສ ສິງຂອງທາງວັດຖຸຫຼາຍເກີນໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ສິງ
ມະຫັດສະຈັນຂອງມັນຈຶ່ງຍັງຄົງຖືກເຊືອງໄວ້ຈາກການຮັບຮູ້ທົ່ວໄປ.

ແຕ່ເມື່ອທ່ານຮຽນຮູ້ - ຜ່ານການອິດອາຫານ - ທີ່ຈະອີງໃສ່
ເຫດຜົນ, ທ່ານຈະພົບວ່າມັນເຮັດວຽກຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ບໍ່ວ່າຈະ
ເປັນການເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ການນໍາເອົາຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງແລະຄວາມອຸດົມສົມບູນມາ, ຫຼືການບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ
ຂອງຊີວິດ: ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ໃດທີ່ສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງຕົນໄດ້ ກໍຈະສາມາດຄວບຄຸມ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງມັນໄດ້, ແລະ ຈະບັນລຸຄວາມ
ສະຫງົບທາງວິນຍານ ແລະ ການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງໂລກທີ່
ຜູກມັດຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ່າງກາຍເຂົ້າກັນ.

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄວາມເຊື່ອໃນການບໍ່ມີຢູ່ຂອງວັດຖຸ ແລະ
ຄວາມເປັນສາກົນຂອງວິນຍານບໍ່ຄວນອີງໃສ່ທິດສະດີທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ຫຼື
ທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ, ແຕ່ຄວນອີງໃສ່
ພຶ້ນຖານການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຕົນເອງຢ່າງເລິກເຊິງ.

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຄົນເຮົາມັກຈະຮັບຮູ້ຮ່າງກາຍທີ່ລ້ຽງດູດ້ວຍ
ອາຫານ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າແຫຼ່ງທີ່ມາຫຼັກຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນ
ພະລັງຊີວິດ. ທັງອາຫານ ແລະ ວິທີການພາຍນອກອື່ນໆບໍ່ສາມາດຟື້ນ
ຟູຮ່າງກາຍທີ່ກະແສໄຟຟ້າຂອງຈັກກະວານຖືກຖອນອອກໄດ້.

ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດທາງກາຍະພາບ
ແລະ ຈິດໃຈແມ່ນພະລັງງານ ຫຼື ພະລັງຊີວິດ ນັກປາດອິນເດຍບູຮານ
ໄດ້ຄົ້ນພົບພະລັງງານນີ້ (ພຣານາ) ແລະ ພັດທະນາວິທະຍາສາດທີ່
ເອີ້ນວ່າ ປຣານາຢາມະ ຊຶ່ງ ໝາຍເຖິງການຄວບຄຸມພະລັງຊີວິດໃນ
ຮ່າງກາຍຢ່າງມີສະຕິ

ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ອິດອາຫານຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນ
ເວລາສີ່ສິບວັນ ແລະ ສາດສະດາ, ສັນຕິພາບຈຶ່ງມີແກ່ພຣະອົງ, ເຄີຍ
ອິດອາຫານ ແລະ ກ່າວວ່າ: “ຈົງອິດອາຫານ ແລະ ເຈົ້າຈະມີ
ສຸຂະພາບແຂງແຮງ”

ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍອິດອາຫານບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ຈາກປະສົບການວ່າຊີວິດ
ເປັນໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອາຫານ

ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການອິດອາຫານເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ,
ຄວາມອຶດຫິວຈະເກີດຂຶ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ,
ຄວາມຮູ້ສຶກອຶດຫິວຈະຫຼຸດລົງ, ແລະຜູ້ທີ່ອິດອາຫານຈະຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມເບົາບາງ, ພະລັງງານ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກ
ຂອງການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງຮ່າງກາຍ. ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າ

ການຂາດອາຫານທາງຮ່າງກາຍບັງຄັບໃຫ້ຮ່າງກາຍຕ້ອງອາໄສສານ
ອາຫານທີ່ບໍ່ມີວັດຖຸ: ກະແສ, ພະລັງງານ, ກິດຈະກຳ, ຫຼື ພະລັງຊີວິດ.

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນເຄື່ອງກຳເນີດພະລັງງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດ ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງ,
ບຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບພະລັງທາງວິນຍານຢ່າງໄວວາຈາກອ່າງເກັບນ້ຳທີ່
ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຮູ້ສຶກຂາດພະລັງງານ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ,
ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນ, ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ ມີຄວາມ
ປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະເຮັດວຽກຈະຖືກຊົມຊັບໄປດ້ວຍກະແສ
ຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຮ່າງກາຍ ແລະ ວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກ
ເຕີມເຕັມດ້ວຍອົງປະກອບຂອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດວິທີການດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທາງ metaphysics, ແລະ ຮູ້ວິທີການດຶງເອົາພະລັງຊີວິດຈາກ
ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດໄປຢ່າງມີສະຕິ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກ
ຫຼຸດຜົນຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງ.

ບັນດານັກປາດ ແລະ ໂຍຄະຂອງອິນເດຍກ່າວວ່າ ວັດຖຸແມ່ນ
ສາລະສຳຄັນທາງຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ ບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ພິສູດ
ຄວາມຈິງນີ້ໂດຍການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດໃນການກາຍເປັນ
ວັດຖຸ ແລະ ຈັດການຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ແລະ ສົ່ງຂອງອື່ນໆດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ.

ວິທະຍາສາດສະໄໝໃໝ່ໄດ້ພິສູດແລ້ວວ່າວັດຖຸປະກອບດ້ວຍ
ແຮງສັນສະເທືອນ ອົງປະກອບທາງເຄມີທີ່ປະກອບເປັນທຸກຮູບແບບ
ແລະ ຮູບຮ່າງໃນຈັກກະວານ, ຕັ້ງແຕ່ຫີນ ແລະ ດາວເຄາະຈົນເຖິງ
ມະນຸດ, ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຮູບແບບ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງການ
ສັນສະເທືອນຂອງເອເລັກຕຣອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຕົວຢ່າງ, ນ້ຳກ້ອນມີ
ລັກສະນະໂດຍຄວາມເປັນ, ນ້ຳໜັກ ແລະ ຮູບຮ່າງຂອງມັນ. ມັນ
ສາມາດເຫັນ ແລະ ສຳຜັດໄດ້. ຖ້າພວກເຮົາລະລາຍນ້ຳກ້ອນ, ມັນຈະ
ກາຍເປັນນ້ຳ. ຖ້າພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳ, ມັນຈະກາຍເປັນໄອນ້ຳ ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍກາຍເປັນເບິງບໍ່ເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈາກທັດສະນະທາງ
ວິທະຍາສາດ, ນ້ຳກ້ອນ ຫຼື ຫົມະບໍ່ມີຢູ່ຈິງ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຮັບຮູ້
ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ. ສາລະສຳຄັນຂອງມັນແມ່ນເອ
ເລັກຕຣອນທີ່ເບິງບໍ່ເຫັນ, ຫຼື ຮູບແບບພະລັງງານ.

ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສິ່ງທີ່ສາມາດລະລາຍ ຫຼື ລະລາຍໄປສູ່ສະພາບ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນ ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າມີຢູ່ຈິງ ຈາກທັດສະນະນີ້, ສານ ສາມາດຖືວ່າບໍ່ມີຢູ່, ແຕ່ການມີຢູ່ຂອງມັນແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງ.

ສານມີຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ, ມັນເປັນ ພະລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ບໍ່ເສື່ອມສູນ ຫຼື ປ່ຽນແປງນອກຈາກຮູບ ລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບທາງກາຍະພາບ.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດໃຈ ແລະ ສານຂອງມະນຸດແມ່ນການ ສະແດງອອກຂອງສະຕິອັນສູງສົ່ງ, ມີຢູ່ໃນຮູບແບບເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຈິງ ແມ່ນວ່າມີພຽງຈິດໃຈສາກົນເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຢູ່ແທ້ໆ.

ເຊັ່ນດຽວກັບເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດມາຈາກພໍ່ແມ່, ວັດຖຸກໍ່ຂຶ້ນກັບຈິດໃຈ ສຳລັບການມີຢູ່ຂອງມັນ. ວັດຖຸແມ່ນຜະລິດຕະພັນຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ປະກົດວ່າສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ໂດຍຈິດໃຈຂອງມະນຸດ. ໃນຕົວຂອງ ມັນເອງ, ວັດຖຸບໍ່ມີຄວາມເປັນຈິງເພາະມັນຂາດການມີຢູ່ພາຍໃນ.

ກຳລັງເອເລັກໂຕຣນິກຂອງສານ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບ້າ, ແຕ່ມັນຍັງ ມີການສັນສະເທືອນຂອງກຳລັງຊີວິດຂອງຈັກກະວານທີ່ມີສະຕິ, ເຊິ່ງໃນ ທາງກັບກັນມັນອອກມາຈາກແຫຼ່ງສະຫວັນ.

ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ຄວາມສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ,” ສະນັ້ນຂໍໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ຄວາມ ສະຫວ່າງກໍ່ມີຂຶ້ນ. ນິໝາຍຄວາມວ່າຈຸດສຸມຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ພຣະປະສົງອັນສູງສົ່ງຈະກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງ ຫຼື ພະລັງງານ ທີ່ສັນສະເທືອນ.

ກະແສໄຟຟ້າຂອງຊີວິດ ແລະ ເອເລັກຕຣອນທີ່ສັນສະເທືອນດ້ວຍ ກຳລັງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນກຳລັງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຂອງທຳມະຊາດ ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ສະແດງອອກເປັນອົງປະກອບພື້ນຖານທີ່ ຈັກກະວານທາງກາຍະພາບປະກອບຂຶ້ນ.

ສານແມ່ນຄວາມຈິງ ແລະ ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຕໍ່ສະຕິຂອງມະນຸດ ແຕ່ຜ່ານປະສົບການ, ເຫດຜົນ, ແລະ ການທົດລອງໃນຫ້ອງທົດລອງ ບາງຢ່າງ, ມະນຸດຊາດໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຕ້ອງມີກຳລັງສ້າງສັນທີ່ຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ ຮູບແບບທີ່ຫຼອກລວງ ທັງໝົດຂອງໂລກທີ່ປາກົດຂຶ້ນ.

ຄວາມຈິງນີ້ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ໂດຍການເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງ ມະຫາສະໝຸດ, ເຊິ່ງມີຢູ່ເຖິງແມ່ນວ່າຄືນຂອງມັນເປັນການສະແດງ ອອກຊົ່ວຄາວຂອງສາລະສຳຄັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອັນດຽວຄື: ມະຫາສະໝຸດ ເອງ ຄືນບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມະຫາສະໝຸດ, ແຕ່ມະຫາສະໝຸດ ມີຢູ່ທັງກັບແລະໂດຍບໍ່ມີຄືນ.

ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ດ້ວຍສະຕິປັນຍາ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປ່ຽນວັດຖຸໃຫ້ເປັນພະລັງຊີວິດ, ແລະພະລັງຊີວິດໃຫ້ເປັນສະຕິຂອງຈັກກະວານ, ດັ່ງທີ່ສາດສະດາ, ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບາງຄົນ, ແລະຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຕົນເອງໄດ້ເຮັດແລະສືບຕໍ່ເຮັດ. ສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ຮູ້ແຈ້ງເຫຼົ່ານີ້, ວັດຖຸບໍ່ມີຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພາຍໃຕ້ ຄື້ນແຫ່ງການສ້າງແມ່ນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງວິນຍານທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງແລະບໍ່ປ່ຽນແປງ.

ໃນປັດຊະຍາຂອງເວດັນຕະ ແລະ ໂຍຄະ, ຈັກກະວານແມ່ນຄວາມຝັນພາຍໃນສະຕິຮູ້ຕົວທີ່ເປັນນິລັນຕອນ ແລະ ຕົ້ນຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ (ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຄອບງໍາດ້ວຍການນອນຫຼັບ ຫຼື ການນອນຫຼັບ) ສານ ແລະ ຈິດໃຈ, ຈັກກະວານພ້ອມດ້ວຍດວງດາວ ແລະ ດາວເຄາະຂອງມັນ, ຄື້ນໜ້າດິນທີ່ໜາແໜ້ນ ແລະ ກະແສໃຕ້ດິນທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ໂປ່ງໃສຂອງການສ້າງວັດຖຸ, ຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດໃນຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ສະຕິ, ແລະ ສະພາບຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ, ກາງຄືນ ແລະ ກາງເວັນ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ, ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມເປັນຈິງຕາມກົດຂອງສໍາພັນພາບທີ່ຄວບຄຸມຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານນີ້.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຮັບຮູ້ຜ່ານທັດສະນະຂອງທິດສະດີສໍາພັນພາບແມ່ນເປັນຈິງສະເພາະຜູ້ຝັນທີ່ເປັນມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ທີ່ມີບົດບາດນ້ອຍໆໃນຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຈັກກະວານ. ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງພາບລວງຕາຂອງຈັກກະວານ, ຫຼືກົດຂອງທິດສະດີສໍາພັນພາບ, ມະນຸດຕ້ອງຕື່ນຈາກຄວາມຝັນນີ້ສູ່ຄວາມຮັບຮູ້ນິລັນຕອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຝັນນີ້ຜ່ານຈິນຕະນາການ ຫຼື ການປະຕິເສດ, ໂດຍການຍອມຮັບຊີວິດໃນຂະນະທີ່ປະຕິເສດຄວາມຕາຍ, ຫຼື ໂດຍການຮັບຮູ້ສຸຂະພາບໃນຂະນະທີ່ບໍ່ສົນໃຈຄວາມເຈັບປ່ວຍ. ທຸກໆສະພາບແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ, ຄືກັບອີກດ້ານໜຶ່ງຂອງຫຼຽນ ຫຼື ຜ້າ. ສອງຢ່າງບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນ ແຕ່ເຊື່ອມໂຍງເຖິງກັນ. ຜູ້ຊອກຫາຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມແຍກພວກມັນອອກຈາກກັນໃນໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະກ້າວຂ້າມພວກມັນຜ່ານຄວາມຮູ້ ແລະ ປັນຍາ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢາກຍອມຮັບພຽງແຕ່ດ້ານບວກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ເປັນປະໂຫຍດເປັນຂໍ້ເທັດຈິງຂອງລັກສະນະສອງຢ່າງ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຈົມຢູ່ໃນພາບລວງຕາຂອງໂລກແຫ່ງຄວາມຝັນ.

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນເຮົາມີຄວາມຝັນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຈິງໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ສູນເສຍຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມັນເມື່ອພວກເຂົາປ່ຽນໄປສູ່ສະພາບ ຕົນຕົວ, ສະນັ້ນມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຕື່ນຈາກຄວາມຝັນຂອງວັດຖຸ ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຈິງ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ.

ມີແຕ່ບຸກຄົນທີ່ສົມບູນແບບເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະ ຂະຫຍາຍ ແລະ ປ່ຽນແປງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມສົມບູນທີ່ບໍ່ມີ ຂອບເຂດຜ່ານການສະມາທິ ແລະ ການໄຕ່ຕອງ, ສາມາດຮັບຮູ້ການ ສ້າງເປັນຄວາມຝັນອັນສູງສົ່ງ ມີແຕ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະກາດດ້ວຍ ຄວາມແນ່ນອນວ່າສານບໍ່ມີຢູ່ຈິງ ຜ່ານການຝຶກຝົນຕົນເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການພັດທະນາ ຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນ, ແລະ ການປະຕິບັດສະມາ ທິໂຍຄະທາງວິທະຍາສາດ, ຫຼືເສັ້ນທາງອື່ນໆໄປສູ່ການຮັບຮູ້ທາງ ວິນຍານ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນສັດທາ, ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້, ການ ປະຕິເສດຕົນເອງ, ຫຼື ການນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ - ຜູ້ຊອກຫາ ພຣະເຈົ້າສາມາດລະລາຍຄວາມເປັນສອງຢ່າງ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ ເປັນເອກະພາບນິລັນຕອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການສະແດງອອກທັງໝົດຂອງ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ.

ຜູ້ໃດທີ່ຖືກຫຼຸດຟື້ນຈາກພາບລວງຕາຂອງຈັກກະວານຈະຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບສູງສຸດແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິງແຕ່ຕ້ອງສະຕິອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງແກ່ນ ແທ້ຂອງຄວາມຈິງ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄົນຮັ່ງມີຄືຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຮັ່ງມີ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໂດຍຄູບາ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຈັກກະພັດອັກບາ (ຄ.ສ. 1556-1609) ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຈັກ ກະພັດມຸກຸນຂອງອິນເດຍ ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ປົກຄອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຂອງທະວີບອາຊີຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ. ພຣະອົງໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ ເປັນ "ຜູ້ອຸປະຖຳມະນຸດຊາດ" ຍ້ອນຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ຂອງພະອົງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພະອົງ ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຢ່າງ ແທ້ຈິງຕໍ່ສະຫວັດດີພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພຣະອົງຍັງໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງ ໜັກເພື່ອທວງເອົາດິນແດນຂອງອິນເດຍທີ່ສູນເສຍໄປຄືນ ແລະ ທ້ອນ ໂຮມພວກມັນເຂົ້າກັນເປັນລັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນສູນກາງ.

ອັກບາ ເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມອິດທິນ
ລະຫວ່າງສາສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນປະເທດອິນເດຍ ໃນລະຫວ່າງ
ການປົກຄອງຂອງພະອົງ, ສາສະໜາອິນດູ ແລະ ສາສະໜາ
ອິດສະລາມ ໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຄຽງຄູ່ກັນຢ່າງກົມກຽວ. ຈັກກະພັດ
ມຸດສະລິມ (ອັກບາ) ບາງຄັ້ງຈະນຸ່ງເຄື່ອງແບບອິດສະລາມ ແລະ ໄປ
ອະທິຖານຢູ່ໃນມັດສະຍິດ, ແລະ ບາງຄັ້ງພະອົງຈະນຸ່ງເຄື່ອງແບບ
ອິນເດຍ ແລະ ໄປວັດອິນດູເພື່ອນັ່ງສະມາທິ ແລະ ນະມັດສະການ.

ຈັກກະພັດຜູ້ມີນ້ຳໃຈຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເອື້ອເພື່ອເຜື່ອແຜ່ອົງນີ້ບໍ່
ເຄີຍຢຸດພັກແມ່ນແຕ່ມືດຽວໃນການມອບຂອງຂວັນ ແລະ ເງິນບໍລິຈາກ
ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຂັດສິນ ແລະ ສະຖາບັນສັງຄົມຕ່າງໆທົ່ວປະເທດ.

ມັນເປັນປະເພນີຂອງລາວທີ່ຈະຂີ່ລົດມ້າຂອງກະສັດທີ່ຫລຸຫລາ
ໂດຍມ້າແປດໂຕທີ່ສວຍງາມ ພວກທະຫານຮັກສາຄວາມປອດໄພ
ແລະ ຜູ້ປະກາດຂ່າວຈະປະກາດການມາເຖິງຂອງຂະບວນແຫ່ງອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງລາວດ້ວຍກອງ, ແສ້ງ ແລະ ແກທົວທັງເມືອງ.

ເຖິງວ່າຈະມີລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມງົດງາມທັງໝົດນີ້, ແຕ່ກໍ
ຍັງມີຄຳສັ່ງຢ່າງເຂັ້ມງວດຈາກຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຕົນເອງໃຫ້ຢຸດ
ຂະບວນແຫ່ງໄດ້ທຸກເວລາ ແລະ ໃນສະຖານທີ່ໃດກໍຕາມ ຖ້າຫາກມີ
ປະຊາຊົນຄົນໃດຕ້ອງການຮ້ອງຂໍໃຫ້ເພີນ ຫຼື ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ເພີນ.

ມື້ໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນແຫ່ງຂອງພະລາຊະວັງທີ່ສະຫງ່າງາມ
ກຳລັງຜ່ານຖະໜົນກວ້າງທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຕັ້ງລຽນຢູ່ສອງຝາກທາງ, ພະ
ມະຫາກະສັດໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນຊາຍຕາບອດສອງຄົນນຶ່ງຫ່າງກັນສອງ
ສາມແມັດ, ພວມຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການກຸສົນ.

ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລົດເຂັນຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊາຍຕາບອດຄົນທຳອິດ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

"ຄົນລວຍແມ່ນຜູ້ທີ່ກະສັດເຮັດໃຫ້ລວຍ"

ຫຼັງຈາກຟັງປະໂຫຍກນັ້ນຢ່າງລະມັດລະວັງແລ້ວ, ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້
ຄົນຂັບລົດຍ່າງໄປຫາຊາຍຕາບອດອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

"ຄົນທີ່ຮັ່ງມີແທ້ໆຄືຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຮັ່ງມີ"

ເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນເຕັມ, ຈັກກະພັດໄດ້ຍື່ນສອງປະໂຫຍກ
ດຽວກັນນີທຸກໆຄັ້ງທີ່ພະອົງຜ່ານຊາຍຕາບອດສອງຄົນ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງຂໍ
ຄວາມຮັ່ງມີຈາກພະອົງ ແລະ ພະເຈົ້າ. ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມຮູ້ສຶກເມດຕາ
ສົງສານກໍເກີດຂຶ້ນພາຍໃນພະອົງ, ແລະ ພະອົງຢາກຊ່ວຍຊາຍຄົນ
ທຳອິດ, ເຊິ່ງມີຄຳຂວັນວ່າ: "ຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ຈັກກະພັດເຮັດໃຫ້
ຮັ່ງມີ".

ມື້ໜຶ່ງ, ອັກບາໄດ້ຂໍໃຫ້ພະນັກງານເຂົ້າຈີໃນວັງອົບເຂົ້າຈີກ້ອນ
ໃຫຍ່ໃຫ້ລາວ (ປະເພດກາມາຈໝາ) ທີ່ມີຄຳບໍລິສຸດຢູ່ໃຈກາງ. ອັກບາ
ໄດ້ມອບເຂົ້າຈີກ້ອນນີ້ໃຫ້ຊາຍຕາບອດຄົນທຳອິດ ແລະ ບໍລິນໃຈຄົນທີ່
ສອງຢ່າງສົນເຊີງ, ຜູ້ທີ່ຫວັງຄວາມຮັ່ງມີຈາກພະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນ
ຈັກກະພັດ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍດິນ, Akbar ໄດ້ເດີນທາງໄປລ່າສັດ, ແລະເມື່ອລາວ
ກັບມາ, ລາວໄດ້ຜ່ານຖະໜົນເສັ້ນດຽວກັນ ແລະໄດ້ເຫັນຊາຍຕາບອດ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີຄຳໃຫ້ລາວຍັງຢູ່ບ່ອນເກົ່າ, ພ້ອມທັງຮ້ອງຄືເກົ່າວ່າ:
"ຄົນລວຍແມ່ນຜູ້ທີ່ກະສັດເຮັດໃຫ້ລວຍ".

ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ລົດມ້າຂອງກະສັດຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຊາຍຕາບອດ ແລະ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ: "ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບເຂົ້າຈີທີ່ເອົາເອົາໃຫ້ເຈົ້າ?"

ຜູ້ຊາຍຕອບວ່າ:

"ພະອົງເຈົ້າ, ເຂົ້າຈີທີ່ທ່ານປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນໃຫຍ່ເກີນ
ໄປ ແລະ ອົບບໍ່ແຂບເພາະມັນໜັກເກີນໄປ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂາຍ
ມັນໃນລາຄາສືບຟິດໃຫ້ກັບຊາຍຕາບອດອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຮູ້ສຶກຂອບໃຈທີ່ໄດ້ຮັບເຂົ້າຈີເຫຼົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງມາຈາກຄວາມເຮືອເຟືອເຜືອ
ແຜ່ຂອງທ່ານ."

ອັກບາໄດ້ຊອກຫາຊາຍຕາບອດອີກຄົນໜຶ່ງແຕ່ບໍ່ສາມາດຊອກຫາ
ລາວໄດ້. ຫຼັງຈາກສອບຖາມກ່ຽວກັບລາວ, ລາວໄດ້ຮູ້ວ່າລາວໄດ້ເອົາ
ເຂົ້າຈີໃຫ້ເມຍຂອງລາວ, ແລະທັນທີທຶນາງຕັດມັນອອກ, ນາງໄດ້ພົບ
ຄຳ. ພ້ອມກັບມັນ, ພວກເຂົາໄດ້ຊື່ເຮືອນຫຼັງນ້ອຍໆ, ແລະ
ສະຖານະການຂອງພວກເຂົາກໍດີຂຶ້ນຫຼັງຈາກພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາແລະເພີ່ມພູນໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍພຣະຄຸນ
ອັນລື້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້, ຈັກກະພັດຈຶ່ງເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍອັນ
ເລິກເຊິ່ງຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ
ໄດ້, ພະອົງໄດ້ແກ້ງເຮັດເປັນຄວາມຊຸ່ນວາຍແລະຄວາມໂກດແຄ້ນ
ແລະ ດຳເນີນການຕິຕຽນຊາຍຕາບອດຄົນທຳອິດ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປ, ຄົນໂງ່? ເຈົ້າໄດ້ເອົາເຂົາຈີຂອງຂ້ອຍທີ່
ເຕັມໄປດ້ວຍຄຳໃຫ້ເພື່ອນຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ແມ່ນ
ເພິ່ງພາຂ້ອຍເພື່ອຄວາມຮັ່ງມີ. ແຕ່ນີ້ໄປເຈົ້າຕ້ອງຮັບເອົາຄຳຂວັນຂອງ
ລາວແລະປະກາດດັ່ງທີ່ລາວເຄີຍປະກາດວ່າ: ຜູ້ຮັ່ງມີແມ່ນຜູ້ທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຮັ່ງມີ."

ຫຼືບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບນັ້ນ:

ຜູ້ທີ່ມີຜູ້ໃຫ້ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ໃຫ້

ມີແຕ່ລາວເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຮັ່ງມີ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ອາຫານແມ່ເຫຼັກ ຫຼື ອາຫານທາງປັນຍາ

ເມື່ອຄົນເວົ້າກ່ຽວກັບອາຫານ ຫຼື ໂພຊະນາການ, ມັກຈະໝາຍ
ເຖິງອາຫານທາງກາຍະພາບທີ່ໃຊ້ເພື່ອຄ້າຊຸຮ່າງກາຍ ແຕ່ກໍ່ຍັງມີ
ອາຫານປະເພດອື່ນໆທີ່ສຳຄັນບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່າອາຫານທາງກາຍະ
ພາບ, ແລະມັກຈະມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ.

ໃນບັນດາອາຫານທາງປັນຍາ ຫຼື ທາງວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນ:

ກິດຈະກຳທາງຈິດ ຫຼື ການຕັ້ງສະມາທິຂອງຈິດໃຈ, ປັນຍາ ແລະ
ການແຍກແຍະທາງວິນຍານ

ອາຫານທາງຮ່າງກາຍຊ່ວຍຄ້າຊຸຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່
ອາຫານທາງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມີຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ໃນ
ຂະນະທີ່ອາຫານແຫ່ງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານສື່ງຊື່ນ ແລະ
ພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງມັນ.

ການບຳລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາມັກຈະປະກອບດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່
ບຸກຄົນຄິດ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນອື່ນຜ່ານການຕິດຕໍ່
ແລະ ການພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າ.

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ
ຂອງເຮົາເປັນແມ່ເຫຼັກ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກໍານົດວ່າ
ຄົນຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບສານອາຫານທາງປັນຍາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່
ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກໍ່ຄວາມຊຸ້ນວາຍ. ຄວາມກັງວົນ,
ຄວາມທຸກໃຈ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່ເກີດຈາກການຄົບຫາກັບ
ຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່
ຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມທີ່ມີບັນຫາ.

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ກິດຈະກຳຈາກອາຫານທາງ
ກາຍະພາບ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ເຊິ່ງຍ່ອຍຢ່າງກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ
ທີ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນພະລັງງານທີ່ມີຊີວິດໄດ້ງ່າຍ.

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ໃຫ້ເປັນປັນຍາໄດ້

ຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອ ໄປສູ່ສຸຂະພາບ ແລະ
ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ

ຍ່າງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ - ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ
ໂດດດ່ຽວ - ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງການມີສະຕິສຳນຶກທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ລະມັດລະວັງ

ແລະສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໃນໄຊຊະນະຂອງຄວາມຈິງເໝືອນຄວາມບໍ່ຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ
ເໝືອນພາບລວງຕາ

ແລະ ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປ່ອຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ໄປສູ່ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ

ນາງມີຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງ ແລະ ກະຕັນຍູ

ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ

ການບຳລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າແມ່ນແມ່ເຫຼັກ

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ສວຍງາມແລະ
ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ເຈົ້າ

ຈາກສິ່ງຕ່າງໆ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະພາບການຕ່າງໆ

**ນາງມີຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນທີ່ຈະສືບຕໍ່ເດີນທາງໄປສູ່ຝັ່ງ
ແຫ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ**

ແລະສຸດທ້າຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝ້ອຍທີສຸດ

**ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ
ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າງ່າຍ**

**ຈົງມີຈິດໃຈທີ່ອຸດົມສົມບູນກວ່າ ແລະ ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼ
ໃນຊັບສົມບັດທາງໂລກ ແລະ ຢາກໄດ້ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວຂອງມັນ.**

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ປະຖົມຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ

**ຈາກປຶ້ມ Yogi's Memoirs: An Autobiography (ປັດຊະຍາ
ອິນເດຍໃນຊີວິດຂອງໂຍຄີ)**

**"ຖ້າພໍ່ຂອງພວກເຮົາຕັດມໍລະດົກຂອງເຈົ້າອອກ, ມຸກຸນດາ ⁽¹⁾,
ເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນແທ້ໆ, ເພາະວ່າເຈົ້າກໍາລັງເສຍຊີວິດຂອງເຈົ້າ
ຢ່າງໂງ່າ ແລະ ໂງ່າ!"**

**ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ຄໍາເທດສະໜາຂອງອ້າຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ໄປເຖິງຫູ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຫາກໍກັບມາຈາກລົດໄຟພ້ອມກັບ Jitendra, ປົກຄຸມ
ດ້ວຍຊັ້ນຂີ້ຝຸ່ນເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດເຮືອນຂອງ Ananta, ຜູ້ທີ່ໃນ
ທີ່ສຸດກໍໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງເກົາ Agra. ອ້າຍຂອງຂ້ອຍເຮັດວຽກເປັນ
ນັກບັນຊີຢູ່ໃນ ພະແນກວຽກງານສາທາລະນະຂອງລັດຖະບານ, ສະນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ອ້າຍ Ananta, ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ອຍກໍາລັງຂໍ
ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍຈາກພຣະເຈົ້າ".**

**ລາວຕອບວ່າ: "ເງິນມາກ່ອນ, ແລະພະເຈົ້າມາພາຍຫຼັງ! ໃຜຈະ
ຮູ້? ຊີວິດອາດຈະຍືນຍາວ!"**

**ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: "ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະເງິນແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະອົງ! ແລະໃຜຈະຄາດເດົາໄດ້? ຊີວິດອາດຈະສັ້ນ!"**

ຄໍາຕອບຂອງຂ້ອຍມາຢ່າງກະທັນຫັນ, ໂດຍທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າມີ
ຫຍັງກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນ (ແຕ່ໜ້າເສຍດາຍ! ອະນັນຕະໄດ້ຈາກໂລກນີ້
ໄປຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ).

ຕາຂອງອ້າຍຂອງຂ້ອຍເປັງປະກາຍດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ, ຍ້ອນວ່າ
ລາວຍັງຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະກັບຄືນສູ່ຮັງຂອງຄອບຄົວ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ:

"ຂ້ອຍຄິດວ່າມັນເປັນປັນຍາຈາກວັດ ແຕ່ສໍາລັບຂ້ອຍແລ້ວ ເບິ່ງຄື
ວ່າເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກເບນາເຣສແລ້ວ!"

ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ການພັກເຊົາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ເບນາເຣສບໍ່ໄດ້ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ, ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ພົບທຸກຢ່າງທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຢູ່ທີ່ນັ້ນ! ແລະທ່ານ
ສາມາດແນ່ໃຈໄດ້ວ່າສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບບໍ່ແມ່ນ (ນັກວິຊາການ) ທີ່
ທ່ານໄດ້ພົບໃນບໍລິສັດຂອງທ່ານ, ຫຼືລູກຊາຍຂອງລາວ."

ອະນັນຕະ ໄດ້ຫົວຂວັນໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່
ເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍຍອມຮັບວ່າ ນັກວິຊາການຜູ້ມີນິພພານທີ່ພຣະອົງໄດ້
ເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ນໍາທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເບນາເຣສ, ປະກົດວ່າຂາດ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈລ່ວງໜ້າຢ່າງແທ້ຈິງ. ພຣະອົງໄດ້
ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:

"ສະນັ້ນ, ເຈົ້າມີແຜນການຫຍັງແດ່, ອ້າຍທີ່ຫຼົງທາງ ແລະ
ພະເນຈອນໄປມາຂອງຂ້ອຍ?"

ຂ້ອຍຕອບໂດຍອະທິບາຍວ່າ: "ຈິເທັນດຣາໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄປກັບ
ລາວທີ່ເມືອງອາກຣາເພື່ອເພີດເພີນກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງທັດ
ມະຫາລານ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປຫາຜູ້ນໍາທ່ຽວຂອງ
ຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍຫາກໍພົບ, ຜູ້ທີ່ມີອາສະວະນາກຢູ່ໃນເມືອງວາຣານະສີ."

ອະນັນຕະໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາເປັນຢ່າງດີ, ແລະໃນຕອນແລງ
ເພີນໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຂ້ອຍຊ້າໆດ້ວຍສາຍຕາທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ສະນັ້ນຂ້ອຍ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ:

"ຂ້ອຍຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບລັກສະນະນັ້ນ! ລາວກໍາລັງແຕ່ງກິນ
ບາງຢ່າງຢູ່!"

ແລະແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນ
ລະຫວ່າງອາຫານເຊົ້າ, ອາັນຕາເບິ່ງຄືວ່າບໍລິສຸດ ໃນຂະນະທີ່ລາວ

ລວບລວມຫົວຂໍ້ການສືບທອນໃນມື້ວານນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ດັງນັ້ນ, ມີ ແມ່ນວິທີທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການເງິນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ!"

ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າວ່າ: "ແທນທີ່ຈະ, ຂ້າພະເຈົ້າເພິງພາອາໄສ ພຣະເຈົ້າພຽງອົງດຽວ"

ລາວຕອບວ່າ: "ຄໍາເວົ້າມັນລາຄາຖືກ, ມຸຄັນດາ! ຊະຕາກໍາໄດ້ ປົກປ້ອງເຈົ້າຈົນເຖິງຂະນະນີ້ ແຕ່ສະຖານະການທີ່ເຈົ້າກໍາລັງປະສົບຢູ່ ນັ້ນຈະໜ້າອາຍສ່າໃດ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງອາໄສມີທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນເພື່ອໃຫ້ ອາຫານ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສ! ເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປຂໍທານຢູ່ຕາມຖະໜົນຢ່າງ ແນ່ນອນ!"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: "ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຢ່າໄປ! ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຜູ້ທີ່ ຜ່ານໄປມາແທນທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປີດປະຕູແຫ່ງການດໍາລົງ ຊີວິດໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະອົງ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ສະໜອງແຫຼ່ງອາຫານທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຍົກເວັ້ນການ ຂໍທານ ແລະ ການອ້ອນວອນ!"

ລາວເວົ້າວ່າ: "ທັງໝົດນີ້ແມ່ນການສະແດງອອກທາງວາຈາ ແລະ ພາສາທີ່ຫຍາບຄາຍ! ສົມມຸດວ່າຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າເອົາປັດຊະຍາຂອງ ເຈົ້າ, ເຊິ່ງເຈົ້າອວດອ້າງ ແລະ ອວດອ້າງ, ໄປທົດສອບປະສົບການຕົວ ຈິງໃນໂລກວັດຖຸນີ້, ເຈົ້າຈະຍອມຮັບບໍ່?"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຍອມຮັບ! ມັນອະນຸຍາດໃຫ້ ຈຳກັດພຣະເຈົ້າໄວ້ພຽງແຕ່ໃນໂລກທົດສະຕິເທົ່ານັ້ນບໍ່?"

ທ່ານກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າມື້ນີ້ເຈົ້າຈະມີໂອກາດ ຂະຫຍາຍທັດສະນະຂອງຂ້ອຍ ຫຼື ຮັບຮູ້ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມັນ."

ອະນັນຕະຢຸດຢ່າງກະທັນຫັນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແລ້ວສືບຕໍ່ເວົ້າຊ້າໆ ແລະ ສະຫງົບ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ຂ້ອຍສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າສົ່ງຂ້ອຍກັບເພື່ອນຂອງເຈົ້າ Jitendra ໄປ ເມືອງ Brindbane ທີ່ຢູ່ໃກ້ໆໃນເຊົ້າມື້ນີ້, ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂວ່າເຈົ້າ ຕ້ອງບໍ່ເອົາເງິນໄປນຳ, ຢ່າຂໍອາຫານຫຼືເງິນ, ຢ່າບອກໃຜກ່ຽວກັບ ສະຖານະການທີ່ເຈົ້າກໍາລັງປະສົບ, ແລະຢ່າ ຢູ່ໂດຍບໍ່ມີອາຫານຫຼືທິດ ຢູ່ໃນ Brindbane. ຖ້າເຈົ້າກັບມາເຮືອນຂອງຂ້ອຍກ່ອນທ່ຽງຄືນໂດຍບໍ່

ລະເມີດເງືອນໄຂໃດໆຂອງການທົດສອບນີ, ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນທີ່ຕົກໃຈ
ທີ່ສຸດໃນ Agra!"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ແລະຂ້ອຍຍອມຮັບສິ່ງທ້າທາຍ"

ບໍ່ມີຄວາມລັງເລໃຈໃນຄໍາເວົ້າ ຫຼື ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ຄວາມຊຶ່ງ
ຈໍາທີ່ປິຕິຍົມດີກ່ຽວກັບການແຊກແຊງຈາກສະຫວັນໄດ້ສ້ອງແສງຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຂ້ອຍ: ການປົນປົວຂອງຂ້ອຍຈາກພະຍາດອະຫິວາທີ່ຮ້າຍແຮງ
ຜ່ານການອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຮູບພາບຂອງ Lahiri
Mahasya; ຂອງຂວັນຂອງວ່າວສອງໂຕທີ່ບິນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາເຮືອນ
Lahore; ເຄື່ອງຮາງທີ່ມາຮອດທັນເວລາທ່າມກາງຄວາມສິ້ນຫວັງ
ແລະ ຄວາມອຸກອັງຂອງ Bareilly; ຂໍ້ຄວາມທີ່ຕັດສິນໃຈຈາກພະສົງ
Banaras ທີ່ບໍ່ປະສົງອອກນາມຢູ່ນອກເດີນຂອງ Pandit; ວິໄສທັດ
ຂອງພະແມ່ບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າທີ່ສູງສົງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ
ການຕອບສະໜອງທັນທີຂອງນາງຕໍ່ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍຜ່ານ
Guru Mahasya; ການຊີ້ນໍາທີ່ມາໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍ ແລະ ຊ່ວຍ
ຂ້ອຍໃຫ້ໄດ້ຮັບປະກາດສະນິຍະບັດມັດທະຍົມຕອນປາຍ; ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄູ່ສອນໃນບ້ານຂອງຂ້ອຍ, ພອນສຸດທ້າຍທີ່ມາສູ່ຂ້ອຍ
ທ່າມກາງໝອກແຫ່ງຄວາມຝັນຕະຫຼອດຊີວິດ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມໃຫ້
"ປັດຊະຍາ" ຂອງຂ້ອຍບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ໃນໂລກທີ່ໂຫດຮ້າຍນີ້, ໂລກ
ທີ່ເຊື່ອໃນຫຼັກຖານ ແລະ ຫຼັກຖານທີ່ຈັບຕ້ອງໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຮ້າຍຂອງຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ການຍອມຮັບສິ່ງທ້າທາຍແມ່ນກຽດ
ສໍາລັບເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໄປກັບເຈົ້າຂຶ້ນລົດໄຟດຽວນີ້"

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອະນັນຕະໄດ້ຫັນໄປຫາ ຈິເທັນດຣາ, ຜູ້ທີ່ກໍາລັງເບິ່ງ
ໜ້າດ້ວຍຄວາມຕົກຕະລຶງ, ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: "ເຈົ້າຕ້ອງໄປນໍາ
ລາວໃນຖານະພະຍານ, ແລະມີໂອກາດສູງທີ່ຈະເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍເຊັ່ນ
ກັນ!"

ພາຍໃນເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ, ຂ້ອຍ ແລະ ຈິເທັນດຣາ ພວມຖືປີ້ໄປທາງ
ດຽວສໍາລັບການເດີນທາງກະທັນຫັນນີ້, ຫຼັງຈາກ ອານັນຕາ ໄດ້ກວດ
ກາພວກເຮົາຢ່າງລະອຽດຢູ່ແຈໜຶ່ງຂອງສະຖານີ ແລະ ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ມີເງິນຕິດຕົວ, ແລະ ຜ້າທີ່ພວກເຮົາຝັນໄວ້ອ້ອມແອວຂອງ
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປິດບັງຫຼາຍເກີນໄປ.

"ອະນັນຕາ, ໃຫ້ຂ້ອຍໜຶ່ງຫຼືສອງຮູປີເປັນເງິນສໍາຮອງເພື່ອຂ້ອຍ
ຈະສາມາດສົ່ງໂທລະເລກໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ໃນກໍລະນີທີ່ໂຊກບໍ່ດີ," ເພື່ອນ
ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະທ້ວງທ່າມກາງຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນລະຫວ່າງເງິນ
ແລະສັດທາ.

ຂ້ອຍຮ້ອງໃສ່ລາວຢ່າງຕໍ່ານີ້ວ່າ: "ຈິເທັນດຣາ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ດໍາເນີນ
ການທົດສອບນີ້ຕໍ່ໄປ ຖ້າເຈົ້າຖືເງິນໄປນໍາເປັນຫຼັກປະກັນສຸດທ້າຍ."

ຈິເທັນດຣາຕອບວ່າ, "ສຽງຫຼຽນກະທົບກັນເຮັດໃຫ້ລາວໝັ້ນໃຈ"
ແຕ່ລາວບໍ່ມີທາງເລືອກນອກຈາກຈະງົບເມື່ອນາງຕໍ່ານີ້ລາວຢ່າງເຂັ້ມ
ງວດ.

ອ້າຍຂອງຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ມຸກັນດາ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີ
ຫົວໃຈ"

ສຽງຂອງອະນັນຕາດັງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ບາງທີສະຕິຮູ້ສຶກ
ຜິດຊອບຂອງລາວອາດຈະເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກເຈັບຊ້າ ທີ່ສົ່ງເດັກຊາຍ
ສອງຄົນທີ່ບໍ່ມີເງິນໄປເມືອງແປກໜ້າ, ຫຼື ຍ້ອນລາວຂາດສັດທາໃນ
ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວລາວກໍເວົ້າຕື່ມວ່າ:

"ຖ້າຫາກ, ດ້ວຍໂອກາດ ຫຼື ຄວາມກະລຸນາໃດໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ສາມາດຜ່ານຜ່າການທົດສອບຂອງ Brandyban ໄດ້ສໍາເລັດ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍໃຫ້ທ່ານອຸທິດຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນສາວົກຂອງທ່ານ."

ຄໍາສັ່ນຍານີແມ່ນຜິດປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຮີດຄອງ
ປະເພນີທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວ ໃນຄອບຄົວອິນເດຍ, ອ້າຍກົກບໍ່ຄ່ອຍຈະ
ກົມຫົວໃຫ້ຜູ້ທີ່ອາຍຸນ້ອຍກວ່າລາວ; ລາວເປັນອັນດັບສອງຮອງຈາກພໍ່
ໃນການໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ການເຊື່ອຝັງຈາກຜູ້ທີ່ອາຍຸນ້ອຍ
ກວ່າລາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ມີເວລາເຫຼືອທີ່ຈະໃຫ້ຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບ
ສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ, ຍ້ອນວ່າລົດໄຟໄດ້ເລີ່ມເຄື່ອນທີ່ແລ້ວ.

ຈິເທັນດຣາຍັງຄົງງົບສະຫງັດຢ່າງໂສກເສົ້າ ໃນຂະນະທີ່ລົດໄຟ
ແລ່ນໄປດ້ວຍຄວາມໄວ, ແລ້ວໃນທີ່ສຸດກໍຍ້າຍໄປນັ່ງບ່ອນນັ່ງຂອງລາວ
ແລະ ບິບຂ້ອຍຢ່າງແຮງໃນບໍລິເວນທີ່ເຈັບ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຕົວຊີບອກວ່າພະເຈົ້າຈະຈັດຫາອາຫານຄາບຕໍ່ໄປ
ໃຫ້ພວກເຮົາ!"

ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງສະຫງົບລົງ, ຜູ້ສົງໄສ, ເພາະວ່າ
ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນທີ່ລັບໆ."

ລາວຕອບວ່າ: "ເຈົ້າຊ່ວຍຮີບລາວໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍຫົວຫຼາຍ ພຽງແຕ່
ຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ ຂ້ອຍອອກຈາກເມືອງ Varanasi ເພື່ອ
ໄປຊົມທັດມະຫາລາດ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຂົ້າໄປໃນບ່ອນຝັ່ງສືບຂອງຂ້ອຍ
ເອງ!"

ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງມີໃຈຊື່ນຊົມ ແລະ ປິຕິຍິນດີ,
Jitendra! ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເດີນທາງໄປເບິ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນ
ສັກສິດຂອງ Brindiban ເປັນຄັ້ງທໍາອິດບໍ່?" ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມປາຖະໜາ ພຽງແຕ່ຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ລົງຕີນເທິງແຜ່ນດິນ
ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຕີນຂອງພະຄຣິດນາ.

ໃນຂະນະນັ້ນປະຕູຫ້ອງໂດຍສານຂອງພວກເຮົາໄດ້ເປີດອອກ
ແລະ ມີຜູ້ຊາຍສອງຄົນເຂົ້າມາ. ຈຸດຢຸດຕໍ່ໄປແມ່ນຈຸດຢຸດສຸດທ້າຍ

ຄົນແປກໜ້າຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມຂ້ອຍໄດ້ຖາມຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມ
ສົນໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ: "ສະບາຍດີທຸກຄົນ, ພວກເຈົ້າມີເພື່ອນຢູ່
Brandenburg ບໍ່?"

ຂ້ອຍຫັນສາຍຕາໄປຈາກລາວຢ່າງເຢັນຊາ, ແລະເວົ້າວ່າ, "ນັ້ນບໍ່
ແມ່ນເລື່ອງຂອງເຈົ້າ"

ລາວເວົ້າວ່າ, "ບາງທີເຈົ້າອາດຈະໜີອອກຈາກຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ
ພາຍໃຕ້ການສະກົດຂອງໂຈນຫົວໃຈ. ຂ້ອຍກໍເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
ປາຖະໜາທາງວິນຍານຄືກັນ, ແລະຂ້ອຍຈະຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບອາຫານແລະທີ່ພັກອາໄສຈາກຄວາມຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງນີ້."

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ບໍ່ໄດ້, ທ່ານ, ປ່ອຍພວກເຮົາໄວ້ຄົນດຽວ ທ່ານໃຈ
ກວ້າງ, ແຕ່ທ່ານຄິດຜິດທີ່ຄິດວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນຫຼົບໜີ."

ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາສິ້ນສຸດລົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທັນທີທີ່ລົດໄຟຢຸດ
ແລະ ຂ້ອຍກັບ Jitendra ໄດ້ລົງຈາກຊານຊາລາ, ໝູ່ສອງຄົນຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້ກອດພວກເຮົາ ແລະ ເອີ້ນລົດແທັກຊີ.

ພວກເຮົາໄດ້ລົງຈາກມ້າຢູ່ທາງໜ້າໂບດໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງໃນ
ສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມທ່າມກາງຕື້ນໄມ້ຂຽວຕະຫຼອດປີ. ເຫັນໄດ້ຢ່າງ
ຊັດເຈນວ່າຜູ້ອຸປະຖໍາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ເດັກຊາຍທີ່

ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາ ແລະ ພາພວກເຮົາໄປ
ຫ້ອງຕ້ອນຮັບໂດຍບໍ່ມີຄໍາເວົ້າຫຍັງເລີຍ ບ່ອນທີ່ແມ່ເຖົ້າຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີກຽດ
ແລະ ສິດໃສໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຮົາ.

ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າພາບວ່າ, "ແມ່ໂກຣີ, ເຈົ້າຊາຍ
ທັງສອງຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໄດ້. ໃນນາທີສຸດທ້າຍ ໂປຣແກຣມຂອງ
ພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນໄປ ແລະ ພວກເຂົາສົ່ງຄໍາຂອບໃຈຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ
ຄໍາຂໍໂທດຢ່າງສຸດຊຶ້ງມາໃຫ້ທ່ານ. ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ພາແຂກອີກສອງ
ຄົນມານໍາ ເຊິ່ງຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າເມື່ອພວກເຮົາພົບກັນຢູ່ເທິງລົດໄຟ ເປັນ
ສາວິກຂອງພະຄຣິດຊນາ."

ເພື່ອນສອງຄົນໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປຫາປະຕູ ແລະ ເວົ້າວ່າ: "ພວກເຮົາ
ຂໍລາກັນ, ເພື່ອນນ້ອຍສອງຄົນຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັນ
ອີກ, ຖ້າພຣະເຈົ້າປະສົງ."

ແມ່ຈູຣີໄດ້ຍິມອ່ອນໂຍນໃຫ້ແຂກທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ ໃນຂະນະທີ່ນາງ
ເວົ້າວ່າ, "ຍິນດີຕ້ອນຮັບ! ເຈົ້າຄົງມາທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ໃນມື້ທີ່ດີກວ່ານີ້ດອກ ຂ້ອຍ
ຄາດຫວັງວ່າເຈົ້າຊາຍສອງອົງຈະມາທີ່ວັດນີ້ ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ເຈົ້າມາ,
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຄົງຈະລະລາຍດ້ວຍຄວາມຮັບອາຍ ຖ້າອາຫານທີ່
ຂ້ອຍກະກຽມດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງແບບນີ້ບໍ່ມີໃຜມາຊົມ ແລະ
ເພີດເພີນກັບມັນ!"

ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໂຍນເຫຼົ່ານີ້ມີຜົນກະທົບຢ່າງໜ້າປະຫລາດໃຈຕໍ່
Jitendra, ຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄຫ້ອອກມາ ໄພພິບັດທີ່ລາວຢ້ານກົວໃນ
Brindbane ໄດ້ປ່ຽນເປັນງານລ້ຽງທີ່ເໝາະສົມກັບກະສັດແລະເຈົ້າ
ຊາຍ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຢ່າງກະທັນຫັນນີ້ແມ່ນໜັກເກີນໄປສໍາລັບ
ລາວທີ່ຈະທົນໄດ້ ພະນັກງານຕ້ອນຮັບໄດ້ເບິ່ງລາວດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້
ຢາກເຫັນແຕ່ບໍ່ມີຄໍາເຫັນ, ບາງທີອາດຈະຮູ້ເຖິງການລະເບີດອາລົມ
ຂອງໄວລຸ້ນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເຊີນໄປກິນເຂົ້າທ່ຽງ, ແລະ ແມ່ ຈູຣີ ໄດ້ພາພວກ
ເຮົາໄປຫ້ອງຮັບປະທານອາຫານ, ເຊິ່ງມີກິນຫອມແຊບຊ້ອຍ, ຈາກນັ້ນ
ກໍຫາຍໄປໃນເຮືອນຄົວທີ່ຢູ່ຕິດກັນ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ລໍຖ້າຊ່ວງເວລານີ້ມາດົນແລ້ວ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງ
ເລືອກຈຸດທີ່ເໝາະສົມຢູ່ເທິງຮ່າງກາຍຂອງ Jitendra ແລະບິບລາວ

ໃນລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັບວິທີທີ່ລາວໄດ້ບົບຂ້ອຍຢູ່ເທິງລົດໄຟ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກ, ແລະຢ່າງວ່ອງໄວເຊັ່ນກັນ, ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີສັດທາໜ້ອຍ!"

ພະນັກງານຕ້ອນຮັບໄດ້ກັບມາພ້ອມກັບພັດລົມ, ເຊິ່ງນາງໄດ້ພັດພວກເຮົາໃນແບບຕາເວັນອອກແບບດັ່ງເດີມໂດຍບໍ່ມີການຢຸດ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ເທິງຜ້າທີ່ມີປັກແສ່ວ ພະສິງໄດ້ນຳເອົາອາຫານເກືອບ 30 ຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນມາ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນອາຫານທ່ຽງທຳມະດາ, ແຕ່ເປັນງານລ້ຽງທີ່ອຸດົມສົມບູນ! ນັບຕັ້ງແຕ່ພວກເຮົາມາຮອດໂລກນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຊົມລົດຊາດອາຫານແຊບໆແບບນີ້ມາກ່ອນ.

ລາວເວົ້າກັບເຈົ້າພາບຂອງພວກເຮົາວ່າ: "ອາຫານເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອາຫານທີ່ເໝາະສົມກັບເຈົ້າຊາຍແທ້ໆ, ແມ່ຜູ້ມີກຽດ! ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າມີເລື່ອງອີບດ່ວນອັນໃດທີ່ແຂກລາດຊະວົງຂອງເຈົ້າຖືວ່າສຳຄັນກວ່າການເຂົ້າຮ່ວມງານລ້ຽງນີ້! ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊົງຈຳອັນລ້ຳຄ່າແກ່ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີວັນລືມ!"

ເນື່ອງຈາກສະພາບການຂອງອະນັນຕະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍເພີ່ມເຕີມໄດ້, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ນາງຜູ້ມີກຽດໄດ້ຮູ້ວ່າຄວາມກະຕັນຍູຂອງພວກເຮົາມີຄວາມໝາຍສອງຢ່າງ, ແຕ່ຄວາມອຸທິດຕົນຂອງພວກເຮົາແມ່ນຈະແຈ້ງ. ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັບພອນຂອງນາງ ແລະ ການເຊື່ອເຊີນຢ່າງອົບອຸ່ນໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມວັດ.

ຄວາມຮ້ອນຢູ່ຂ້າງນອກແມ່ນຮຸນແຮງຈົນທົນບໍ່ໄດ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍແລະ ໝູ່ຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຊອກຫາບ່ອນຫຼົບໄພໃນຮົມຂອງຕົ້ນໄມ້ກະດຳທີ່ຢູ່ໃກ້ໆກັບປະຕູວັດ. ຕໍ່ມາດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດ, ໃນຂະນະທີ່ Jitendra ສະແດງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມສົງໄສຂອງລາວເປັນຄັ້ງທີສອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແທ້ໆ! ອາຫານທ່ຽງຂອງພວກເຮົາແມ່ນເລື່ອງຂອງໂຊກ! ແລະດຽວນີ້ພວກເຮົາຈະເພີດເພີນກັບຄວາມງາມຂອງເມືອງນີ້ໄດ້ແນວໃດໂດຍບໍ່ມີຫຼຽນດຽວຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ? ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າບອກຂ້ອຍໄດ້ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດກັບໄປເຮືອນຂອງອະນັນຕາໄດ້ແນວໃດ?"

ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: "ດຽວນີ້ກະເພາະອາຫານຂອງເຈົ້າເຕັມແລ້ວ, ເຈົ້າລືມພຣະເຈົ້າໄດ້ໄວແທ້!"

ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫຍາບຄາຍ, ແຕ່ເປັນການຕໍາໜິ ຄວາມຊຶ່ງຈໍາຂອງມະນຸດສັນປານໃດເມື່ອເວົ້າເຖິງພອນຈາກສະຫວັນ! ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນໂລກນີ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຈິເທັນດຣາຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່ລືມຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ກ້າສ່ຽງກັບຄົນທີ່ບໍ່ລະມັດລະວັງຄືເຈົ້າ!"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ພຽງພໍແລ້ວ, Jitendra, ເພາະວ່າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ລ້ຽງພວກເຮົາແມ່ນພະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ດູແລພວກເຮົາໃນ Brindban ແລະຈະນໍາພວກເຮົາກັບຄືນໄປ Agra!"

ທັນທີທີ່ຂ້ອຍເວົ້າຈົບ ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ໃບໜ້າຂອງລາວມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ສະບາຍໃຈ, ໄດ້ຍ່າງມາຫາພວກເຮົາຢ່າງໄວວາ. ຢືນຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ຂອງພວກເຮົາ, ລາວໄດ້ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ:

"ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າແລະຄູ່ຂອງເຈົ້າຕ້ອງເປັນຄົນແປກໜ້າຢູ່ນີ້, ສະນັ້ນອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເຈົ້າພາບແລະຜູ້ນໍາທາງຂອງເຈົ້າ."

ເຖິງແມ່ນວ່າໃບໜ້າຂອງຊາຍອິນເດຍບໍ່ຄ່ອຍຈະຈິດລົງ, ແຕ່ໃບໜ້າຂອງ Jitendra ກໍ່ປ່ຽນເປັນສີເຫຼືອງຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍທັນທີ. ຂ້ອຍປະຕິເສດຂໍສະເໜີຢ່າງສຸພາບ. ແຕ່ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍ່ຮູ້ສຶກກະວົນກະວາຍຫຼາຍ, ໃນແບບທີ່ໃນສະຖານະການອື່ນໆ, ມັນຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຫົວຂວັນຫຼາຍ. ລາວຕອບວ່າ:

"ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດກໍາຈັດຂ້ອຍໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ!"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່?"

ລາວເງິຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ເພາະວ່າເຈົ້າຄືຄູ່ຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກໍາລັງນັ່ງສະມາທິໃນຕອນທ່ຽງ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພະຄຣິສະນະຜູ້ໄດ້ຮັບພອນໃນນິມິດ, ແລະ ລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຮູບຮ່າງສອງຕົວຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ນີ້. ໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນໃບໜ້າຂອງເຈົ້າ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍເຄີຍເຫັນໃນການນັ່ງ

**ສະມາທິຂອງຂ້ອຍເລື້ອຍໆ! ຂ້ອຍຈະດີໃຈຫຼາຍຖ້າເຈົ້າຍອມຮັບການ
ບໍລິການທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງຂ້ອຍ!"**

**ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຍັງດີໃຈທີ່ເຈົ້າພົບຂ້ອຍ ທັງ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖົມພວກເຮົາ ແລະ ມະນຸດກໍບໍ່ໄດ້ປະຖົມພວກເຮົາ!"**

**ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະຢືນຢູ່ບໍ່ໄຫວ, ຍິມໃສ່ໃບໜ້າທີ່ກະຕືລືລົ້ນຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຂ້ອຍ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກເຄົາລົບນັບຖືເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍກັມຫົວລົງທີ່ຕີນ
ຂອງພະເຈົ້າດ້ວຍວິນຍານ.**

**ເດັກຊາຍເວົ້າວ່າ, "ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າມາ
ຢ້ຽມຢາມບ້ານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍກຽດສັກສີ!"**

**ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ມີນ້ຳໃຈດີ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດເຮັດແບບນັ້ນໄດ້ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນແຂກຂອງອ້າຍຂອງ
ຂ້ອຍຢູ່ Agra."**

**ລາວເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ, ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍໄປນຳທ່ານ
ທັງສອງໄປທີ່ Brindiban ເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກຂອງການພົບກັນຄັ້ງນີ້."**

**ຂ້ອຍຍິນດີຮັບຄຳເຊີນ. ຊາຍໜຸ່ມຊື່ ປຣາທັບ ຊັດເຕີຈີ ໄດ້ຮ້ອງຂໍ
ລົດມ້າ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປຫາວັດມັດທະນະໂມຮານາ
ແລະ ວັດກຣິຊນາອິນໆ. ຄວາມມືດໄດ້ປົກຄຸມໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງ
ອະທິຖານຢູ່ໃນວັດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ປຣາທັບ ໄດ້ກ່າວວ່າ:**

"ຂ້ອຍຂໍອະນຸຍາດກິນຂອງຫວານນຳໄດ້ບໍ່?"

**ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຮ້ານຄ້າໃກ້ໆກັບສະຖານີລົດໄຟ, ໃນຂະນະທີ່
ພວກເຮົາຍ່າງໄປຕາມຖະໜົນກວ້າງ, ເຊິ່ງຕອນນີ້ຄົກຄືນໄປດ້ວຍຜູ້ຄົນ
ແລະ ເຢັນສະບາຍຂຶ້ນ. ໝູ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ຫາຍໄປໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ
ກັບຄືນມາພ້ອມກັບຂອງຫວານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ລາວຍິມຢ່າງ
ອ້ອນວອນ ໃນຂະນະທີ່ລາວຖືເງິນຈຳນວນໜຶ່ງພ້ອມກັບປີສອງໃບທີ່
ລາວຊື້ມາສຳລັບການເດີນທາງໄປເມືອງ Agra ຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍ
ກ່າວວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງໃຫ້ທ່ານປະທານກຽດຕິຍົດທາງວິນຍານນີ້
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ."**

**ການຍອມຮັບຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ມື
ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນ. ຄວາມເຮືອເພື່ອເຜື່ອແຜ່ຂອງມັນບໍ່ແມ່ນ - ເຊິ່ງອະ
ນັນຕະເຍາະເຍີ້ຍ - ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈຳເປັນບໍ່?**

ພວກເຮົາໄດ້ຊອກຫາມຸມທຶງຽບສະຫງົບໃກ້ໆກັບສະຖານີ ແລະ ຂ້ອຍກໍເວົ້າວ່າ:

"ປຣະທັບ, ຂ້ອຍຈະສອນເຈົ້າ Kriya: ວິທີການຂອງ Lahiri Mahasya, ໂຍຄະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຍຸກສະໄໝໃໝ່ ແລະວິທີການ ນີ້ຂອງລາວຈະເປັນຜູ້ນຳທາງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ"

ການເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ກ່າວກັບສາວິກໃໝ່ວ່າ: "ກຣິຍະຈະເປັນແກ້ວປະເສີດອັນລ້ຳຄ່າທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງທ່ານເປັນຈິງ. ສິລະປະນີ, ເຊິ່ງທ່ານ ເຫັນວ່າງ່າຍດາຍ, ມີວິທີການກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຢ່າງໄວວາ. ພຣະຄຳພີສັກສິດຂອງອິນເດຍກ່າວວ່າມະນຸດທີ່ເກີດເປັນມະນຸດ ຕ້ອງການເວລາໜຶ່ງລ້ານປີເພື່ອທີ່ຈະຫຼຸດຟື້ນຈາກການຫຼອກລວງຂອງ ຈັກກະວານ, ແຕ່ໄລຍະເວລາທຳມະຊາດທີ່ຍາວນານນີ້ສາມາດສັ້ນລົງ ໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໂດຍກຣິຍະໂຍຄະ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພະຈາເກດ ຈັນ ດຣາ ໂບສ ໄດ້ພິສູດວ່າການເຕີບໂຕຂອງພືດສາມາດເລັ່ງໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ປົກກະຕິ, ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຂອງມະນຸດກໍສາມາດເລັ່ງໄດ້ດ້ວຍ ຄວາມຮູ້ທີ່ລຶກລັບ. ຈິງຈິງໃຈໃນການປະຕິບັດຂອງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະ ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ຄູ່ສອນຂອງຄູ່ສອນ ແລະຜູ້ນຳທາງຂອງຜູ້ນຳ ທາງ."

ທ່ານ ປຣະທັບ ໄດ້ກ່າວຢ່າງຄິດຢ່າງຄິດເຖິງວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກ ດີໃຈຢ່າງຍິ່ງທີ່ໄດ້ພົບກະແຈໂຍຄະທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ສະແຫວງຫາມາດົນແລ້ວ. ອິດທິພົນທາງວິນຍານຂອງມັນຈະປົດປ່ອຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຊຸກຍູ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ ໂລກທີ່ສູງຂຶ້ນ. ການໄດ້ເຫັນພະຄຣິສະນາໃນມືນີແມ່ນພອນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈທຶງຽບສະຫງົບ, ຈາກນັ້ນຢ່າງໄປສະຖານີຢ່າງສະບາຍໆ ຄວາມສຸກໄດ້ເຕີມເຕັມຂ້ອຍໃນ ຂະນະທີ່ຂ້ອຍຂຶ້ນລົດໄຟ, ໃນຂະນະທີ່ Jitendra ຮ້ອງໄຫ້. ຄຳອຳລາ ຂອງຂ້ອຍກັບ Pratap ແມ່ນໂສກເສົ້າຫຼາຍ, ມີສຽງຖອນຫາຍໃຈ ແລະ ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຈາກເພື່ອນຂອງຂ້ອຍທັງສອງ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, Jitendra ຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຕົວເອງໃນຄັ້ງນີ້, ແຕ່ຍ້ອນຕົວ ເອງ, ແລະລາວເລີ່ມເວົ້າວ່າ:

"ໂຮ້, ສັດທາຂອງຂ້ອຍໃນພຣະເຈົ້າອ່ອນແອຫຼາຍ! ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍແຂງກະດ້າງ, ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົງໄສຄວາມເປັນຫວັງເປັນໄຍຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ"

ທັນທີທີ່ທ່ຽງຄືນມາຮອດ, ນັກຜະຈົນໄພສອງຄົນທີ່ຖືກສົ່ງໄປໂດຍບໍ່ມີເງິນໜຶ່ງເຊັ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງອະນັນຕາ. ໃບໜ້າຂອງລາວຄືກັບທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ. ຢ່າງງົບໆ, ເງິນຮູປີ້ໄດ້ຕົກລົງມາເທິງໂຕະ. ລາວເວົ້າຕະຫຼົກວ່າ, "ບອກຄວາມຈິງ, ຈິເທັນດຣາ! ຊາຍໜຸ່ມຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ປຸ້ນຈິທາງຫຼວງບໍ່?"

ແຕ່ທັນທີທີ່ລາວໄດ້ຍືນລາຍລະອຽດຂອງເລື່ອງ, ຮ້າຍຂອງຂ້ອຍກໍກາຍເປັນຄົນຈິງຈັງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຊົມເສົ້າ, ແລະ ລາວເວົ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນວ່າ:

"ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ກໍາລັງກ້າວໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່ໂປ່ງໃສຫຼາຍກວ່າທີ່ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ເປັນຄັ້ງທໍາອິດທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສົນໃຈເງິນ ແລະ ການກັກຕຸ້ນເງິນທີ່ຫຍາບຄາຍຂອງມັນໃນໂລກນີ້."

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຊ້າແລ້ວ, ແຕ່ຮ້າຍຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງຍືນຍັນທີ່ຈະອຸທິດມັນໃຫ້ກັບ Kriya Yoga. ດັ່ງນັ້ນ, ອາຈານ Mukanda ຈຶ່ງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ "ນັກຮຽນ" ສອງຄົນທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍໃນມື້ດຽວ.

ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານເຊົ້າໃນບັນຍາກາດທີ່ສະຫງົບ ແລະ ກົມກຽວກັນ ເຊິ່ງຂາດໄປຈາກມື້ກ່ອນ ຂ້ອຍຍິນໃຫ້ Jitendra ແລະ ເວົ້າວ່າ:

"ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກກົດກັນບໍ່ໃຫ້ໄດ້ເຫັນທັດມະຫາລານ. ລອງມາເບິ່ງກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເດີນທາງໄປ Serampur"

ພວກເຮົາອໍາລາອະນັນຕາ ແລະ ຕັ້ງເປົ້າໝາຍໄວ້ທີ່ອະນຸສາວະລີທົງດງາມ ແລະ ພາກພູມໃຈທີ່ສຸດຂອງເມືອງອາກຣາຄີ: ທັດມະຫານ, ຫີນອ່ອນສີຂາວຂອງມັນເຫຼືອມເປັນເງົາພາຍໃຕ້ແສງແດດຄືກັບຄວາມຝັນຂອງຄວາມກົມກຽວທີ່ສົມບູນແບບ ລ້ອມຮອບດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ໄຊເປຣສສີເຂັ້ມ, ທົ່ງຫຍ້າທີ່ຂຽວອຸ່ມທຸ່ມ, ແລະ ທະເລສາບທີ່ງົບສະຫງົບ, ພາຍໃນຂອງມັນຖືກປະດັບປະດາດ້ວຍຮູບແກະສະຫຼັກທີ່ສັບສົນປະດັບດ້ວຍຫີນເຄິ່ງປະເສີດ ພວງມາໄລ ແລະ ລວດລາຍທີ່ສະຫງ່າງາມປະສົມພັນກັນ ແລະ ຕັດຜ່ານຫີນອ່ອນສີນ້ຳຕານ ແລະ ສີມ່ວງ, ໃນ

ຂະນະທີ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງອອກມາຈາກໂຕມໄດ້ສ່ອງໃສ່ບ່ອນຝັງ
ສືບຂອງຈັກກະພັດຊາຮັນ ແລະ ມຸມຕາຊົມະຫານ, ລາຊິນີແຫ່ງ
ອານາຈັກຂອງພະອົງ ແລະ ເປັນວັດຖຸທີ່ພະອົງຮັກ.

ໂດຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄູພຽງພໍແລ້ວ ແລະ ຢາກເຫັນຄູຂອງ
ຂ້ອຍຫຼາຍ, ຂ້ອຍຈຶ່ງອອກເດີນທາງທັນທີກັບ Jitendra ໄປທາງໃຕ້ສູ່
Bengal. ໝູ່ຂອງຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "Mukanda, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຄອບຄົວ
ຂອງຂ້ອຍເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນແລ້ວ ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນແຜນການຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ອາດຈະໄປຢາມຄູຂອງເຈົ້າທີ່ Serampur ໃນພາຍຫຼັງ."

ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍ - ຜູ້ທີ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຢ່າງສຸພາບ
ວ່າເປັນຄົນມີອາລົມຮ້ອນ - ໄດ້ປະໄວ້ຂ້ອຍໄວ້ທີ່ Calcutta, ແລະຂ້ອຍ
ໄດ້ໄປຮອດໂດຍລົດໄຟທ້ອງຖິ່ນໃນ Cebrampur, ສືບສອງໄມລ໌ໄປ
ທາງທິດເໜືອ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຊາວແປດມື
ຜ່ານໄປແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່
ເມືອງ Varanasi ແລະເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: "ທ່ານຈະກັບມາ
ໃນສີອາທິດ!" ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ເຕັ້ນແຮງ
ຢູ່ໃນເດີນຂອງວັດຂອງລາວເທິງ Rai Ghat ທຶງປະສະຫງົບ, ເປັນຄັ້ງ
ທຳອິດທີ່ເຂົ້າໄປໃນວັດບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກກຳນົດໃຫ້ໃຊ້ເວລາ
ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງສິບປີຕໍ່ໄປກັບນັກປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍ, ຄູສອນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ Swami Sri Yukteswar!

ຄູ Paramhansa ແລະ Tagore

ຈາກປຶ້ມ (ປັດຊະຍາຂອງອິນເດຍໃນຊີວິດຂອງໂຍຄີ)

ສຳລັບ sage Paramhansa Yogananda

"ທ່ານ ຣາບິນດຣານາທ ທາໂກຣ ໄດ້ສອນພວກເຮົາໃຫ້ຮ້ອງເພງ
ຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ ແລະ ເປັນທຳມະຊາດ ເປັນວິທີການສະແດງອອກ
ເຖິງຕົນເອງ ຄືກັນກັບນົກຮ້ອງເພງ."

ຄຳອະທິບາຍນີ້ມາຫາຂ້ອຍຈາກ Bhola Nat, ເດັກຊາຍອາຍຸ 14
ປີທີ່ສະຫຼາດຢູ່ໂຮງຮຽນ Ranchi, ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍ້ອງຍໍການຮ້ອງ
ເພງທີ່ມ່ວນຂອງລາວໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າຈະມີໂອກາດຫຼືບໍ່, ເດັກຊາຍ
ຄົນນັ້ນຈະໄຫຼໄປດ້ວຍທຳນອງທີ່ກົມກຽວຄືກັບສາຍນ້ຳທີ່ລາວເຄີຍຮຽນ
ຢູ່ໂຮງຮຽນ Santinakitan ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງ Tagore, ຊຶ່ງໝາຍ
ຄວາມວ່າ "ທ່າເຮືອແຫ່ງສັນຕິພາບ" ໃນ Bulpur.

ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຂ້ອຍວ່າ, "ບົດສວດຂອງຮາບິນດຣາ
ນາດໄດ້ຢູ່ໃນປາກຂອງຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ. ຊາວເບັງກາລີທຸກຄົນ,
ແມ່ນແຕ່ຊາວບ້ານທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສື, ມັກບົດກະວີທີ່ສູງສົງຂອງລາວຫຼາຍ."

ແລະ ນາງໄດ້ບັນຍາຍບົດກະວີບາງບົດຂອງ Tagore ພ້ອມກັບ
Bhola, ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຕ່ງບົດກະວີອິນເດຍຫຼາຍພັນບົດໃຫ້ເປັນເພງ, ເຊິ່ງ
ບາງບົດແມ່ນບົດປະພັນຂອງລາວເອງ ແລະ ບາງບົດແມ່ນບົດປະພັນ
ບູຮານ.

ຫຼັງຈາກພວກເຮົາຮ້ອງເພງຈົບ, ຂ້ອຍເວົ້າພ້ອມທັງຫົວຂວັນວ່າ,
"ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບ Rabindranath ທັນທີຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຮັບລາງວັນ
ໂນແບລສາຂາວັນນະຄະດີ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກໄປຢ້ຽມຢາມລາວຢ່າງແຮງ
ເພາະຂ້ອຍຊົມເຊີຍຄວາມກ້າຫານທີ່ບໍ່ມີການທູດຂອງລາວໃນການ
ຈັດການກັບນັກວິຈານຂອງລາວ"

ທ້າວ Bhola ໄດ້ສອບຖາມຢ່າງກະຕືລືລົ້ນກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວ,
ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: "ນັກພາສາສາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ້າວ
Tagore ຖືກວິພາກວິຈານຢ່າງຂົ່ມຂືນ ເພາະວ່າລາວໄດ້ນຳສະເໜີ
ຮູບແບບໃໝ່ໃຫ້ກັບບົດກະວີເບັງກາລີ ໂດຍການປະສົມປະສານການ
ສະແດງອອກທາງພາສາ ແລະ ຄວາສສິກໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຂອບເຂດ
ທາງພາສາທີ່ນັກພາສາສາດຮັກສາໄວ້. ບົດກະວີຂອງລາວມີຄວາມຈິງ
ທາງປັດຊະຍາທີ່ເລິກເຊິ່ງໃນການສະແດງອອກທາງອາລົມທີ່ໜ້າ
ສົນໃຈ, ໂດຍບໍ່ຍຶດໝັ້ນກັບຮູບແບບວັນນະຄະດີທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ
ຂຶ້ນ."

"ນັກວິຈານທີ່ມີອິດທິພົນຄົນໜຶ່ງເຄີຍອະທິບາຍເຖິງ
Rabindranath ດ້ວຍຄວາມດູກູກ ແລະ ການດູກູກວ່າເປັນ 'ນັກກະວີ
ນິກເຂົາຜູ້ທີ່ຂາຍສຽງຮ້ອງຂອງລາວໃຫ້ຜູ້ພິມເພື່ອເງິນໜ້ອຍໜຶ່ງ' ແຕ່
ການແກ້ແຄ້ນຂອງ Tagore ກຳລັງຈະມາເຖິງ! ໂລກວັນນະຄະດີ
ຕາເວັນຕົກທັງໝົດໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ລາວຫຼັງຈາກການແປປຶ້ມຂອງລາວ
(Gitanjali: The Song Offerings) ເປັນພາສາອັງກິດ. ກຸ່ມນັກ
ວິຊາການຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ລວມທັງນັກວິຈານເກົ່າຂອງລາວ, ໄດ້
ເດີນທາງໂດຍລົດໄຟໄປ Santiniketan ເພື່ອສະແດງຄວາມຍິນດີ."

ຮາບິນທະຣາດໄດ້ຕ້ອນຮັບແຂກຂອງລາວຫຼັງຈາກການຊັກຊ້າ
ເປັນເວລາດົນນານໂດຍເຈດຕະນາ, ຈາກນັ້ນໄດ້ຟັງຄຳຍ້ອງຍໍທີ່ຍົກຍ້ອງ
ຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມງຽບສະຫງົບແລະບໍ່ສົນໃຈ ໃນທີ່ສຸດ, ລາວ
ໄດ້ຫັນອາວຸດແຫ່ງການວິພາກວິຈານຂອງພວກເຂົາມາສູ່ພວກເຂົາ,
ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ທ່ານສຸພາບບຸລຸດທັງຫຼາຍ, ດອກກຸຫລາບທີ່ມີກິນຫອມຂອງ
ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ກຽດຕິຍົດທີ່ທ່ານມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນີ້
ແມ່ນປະສົມກັບກິນເໝັນຂອງການຕູກໃນອະດີດຂອງທ່ານ ມີການ
ເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການໄດ້ຮັບລາງວັນໂນເບວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ການຊົມຊື່ມຢ່າງກະທັນຫັນຂອງທ່ານບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເປັນນັກກະວີ
ຄົນດຽວກັນທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ພໍໃຈເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖວາຍດອກໄມ້
ອັນຖ້ອມຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ວິຫານແຫ່ງເບັງກາລ."

"ໜັງສືພິມຕ່າງໆໄດ້ເຜີຍແຜ່ບົດສະຫຼຸບຂອງການຕໍາໜິຢ່າງ
ກ້າຫານຂອງ Tagore, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຊົມເຊີຍຄວາມກົງໄປກົງມາ
ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ຖືກຫຼອກລວງດ້ວຍຄໍາຍ້ອງຍໍ ແລະ ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈ
ຄິດ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກັບ Rabindranath ທີ Calcutta ໂດຍ
ເລຂານຸການຂອງທ່ານ CF Andrus ⁽¹⁾, ຜູ້ທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງແບບ Bengali
ຢ່າງລຽບງ່າຍ, ແລະຜູ້ທີ່ເອີ້ນ Tagore ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງວ່າເປັນ
ນາຍທູດສະຫວັນຂອງລາວ (Gurudeva)"

"ທ່ານຮາບິນດຣານາດໄດ້ຕ້ອນຮັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງອົບອຸ່ນ,
ອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມມີສະເໝີພັນ, ວັດທະນະທຳທີ່
ອຸດົມສົມບູນ, ແລະ ຄວາມສຸພາບຢ່າງແທ້ຈິງ, ທ່ານທາໂກຣໄດ້ຕອບ
ຄໍາຖາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງວັນນະຄະດີຂອງລາວ
ໂດຍກ່າວວ່າແຮງບັນດານໃຈຫຼັກຂອງລາວມາຈາກມະຫາກາບທາງ
ສາສະໜາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈາກຜົນງານຂອງນັກກະວີ ວິດຍາປາ
ຕີ, ຜູ້ທີ່ມີຊື່ວິດຢູ່ໃນສະຕະວັດທີສິບສີ່."

ໂດຍໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄວາມຊົງຈໍາເຫຼົ່ານີ້, ຂ້ອຍເລີ່ມ
ຮ້ອງເພງເບັງກາລີເກົ່າທີ່ Tagore ໄດ້ດັດແປງເປັນຮູບແບບໃໝ່,
ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ "ແສງສະຫວ່າງ ສ່ອງໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ"
Bhola ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຂ້ອຍໃນການຮ້ອງເພງທີ່ມີຄວາມສຸກໃນຂະນະ
ທີ່ພວກເຮົາຢ່າງອ້ອມເດີນໂຮງຮຽນ.

ປະມານສອງປີຫຼັງຈາກການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນຮານຈີ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບ
ຄໍາເຊີນຈາກທ່ານຮາບິນດຣານາດໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມລາວທີ່ສັນຕິນິເຄຕັນ
ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບອຸດົມການດ້ານການສຶກສາຂອງພວກເຮົາ.
ຂ້ອຍຍິນດີຮັບແລະໄປພົບລາວ. ເມື່ອຂ້ອຍມາຮອດ, ລາວນັ່ງຢູ່ໂຕະຂອງ
ລາວ, ແລະລາວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປະທັບໃຈວ່າເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມ
ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ແທ້ຈິງ, ດັ່ງທີ່ນັກສິລະປິນຄົນໃດກໍສາມາດຈິນຕະນາການ
ໄດ້. ໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມ, ຮູບຮ່າງທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງລາວສະແດງໃຫ້
ເຫັນເຖິງຄວາມສູງສົງແລະກຽດສັກສີ, ມີຜົມຍາວ, ໜວດທີ່ຍາວ,

ແລະຕາທີ່ໃຫຍ່ແລະອ່ອນໂຍນ, ປະດັບດ້ວຍຮອຍຍິມທີ່ຄືກັບນາງຝ້າ. ສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງລາວ, ຄືກັບສຽງຊຸ່່ຍ, ໄດ້ດຶງດູດຫົວໃຈ. ລາວສູງ, ແຂງແຮງ, ແລະສະຫງົບ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມອ່ອນໂຍນຂອງຜູ້ຍິງແລະຄວາມບໍລິສຸດຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສຸກ. ຂ້ອຍສົງໄສວ່າອຸດົມການອື່ນຂອງນັກກະວີທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈສາມາດຊອກຫາການສະແດງອອກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນນັກບັນຍາຍທີ່ອ່ອນໂຍນແລະມີຈິດວິນຍານຄົນນີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການສຶກສາປຽບທຽບ ແລະ ເລິກເຊິງກັບ Tagore ທັນທີກ່ຽວກັບສະຖາບັນການສຶກສາສອງແຫ່ງຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງທັງສອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນຫຼັກການທີ່ບໍ່ທຳມະດາ. ພວກເຮົາພົບຄວາມຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍຢ່າງລະຫວ່າງພວກມັນ, ເຊັ່ນ: ການຮຽນຮູ້ແບບເປີດກວ້າງ, ຄວາມລຽບງ່າຍ, ແລະ ການຊຸກຍູ້ຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນເດັກນ້ອຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, Rabindranath ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ການສຶກສາວັນນະຄະດີ ແລະ ບົດກະວີ, ແລະ ການສະແດງອອກຕົນເອງຜ່ານດິນຕີ ແລະ ເພງ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນແລ້ວໃນ Bholā. ເດັກຊາຍ Santiniketan ໄດ້ຝຶກຝົນຊ່ວງເວລາຂອງຄວາມງົບ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໂຍຄະພິເສດ.

ນັກກະວີໄດ້ຟັງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິງຕໍ່ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບການອອກກຳລັງກາຍໂຍຄະທີ່ກະຕຸ້ນຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ວິທີການຕັ້ງໃຈໂຍຄະທີ່ສອນໃຫ້ແກ່ສາວິກຣານຈິທຸກຄົນ.

ທ່ານ Tagore ໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບບັນຫາການສຶກສາໃນໄວເດັກຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນວ່າ, "ຂ້ອຍໝີອອກຈາກໂຮງຮຽນຫຼັງຈາກອາຍຸຫ້າປີ" ຂ້ອຍສາມາດເຫັນໄດ້ທັນທີວ່າຄວາມຮູ້ສຶກດ້ານກະວີທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງລາວປະທະກັບບັນຍາກາດວິໄນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງໂຮງຮຽນ.

ນັກກະວີໄດ້ຊີນິວມີໄປຫາກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ກຳລັງຮຽນຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍທຳທາງທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມວ່າ:

"ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ Santiniketan ພາຍໃຕ້ຮົມເງົາຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຄວາມງົດງາມຂອງທ້ອງຟ້າ. ເດັກນ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າລາວຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດຂອງລາວໃນບັນດາດອກໄມ້ ແລະ ນົກທີ່ຮ້ອງເພງ ເພື່ອວ່າລາວຈະສາມາດສະແດງຄວາມຮຶ້ງມືພາຍໃນຂອງພວນສະຫວັນຂອງຕົນເອງ. ຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດຖືກສູບ ຫຼື ເຕີມເຕັມຈາກແຫຼ່ງພາຍນອກ

ໄດ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ຄວນເປັນຕົວຊ່ວຍໃນການເປີດເຜີຍຊັບສົມບັດຂອງ
ປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ມະນຸດ" (2)

ຂ້ອຍເຫັນດີກັບລາວ ແລະ ກ່າວຕື່ມວ່າ: "ແນວໂນ້ມອຸດົມການ
ຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ວິລະຊົນ ແລະ ຄວາມກ້າຫານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕາຍໄປຍ້ອນຄວາມອຶດຢາກໃນໂຮງຮຽນທຳມະດາ
ເພາະວ່າພວກມັນຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນອາຫານທີ່ປະກອບດ້ວຍສະຖິຕິ,
ເຫດການ ແລະ ໄລຍະເວລາທາງປະຫວັດສາດ."

ນັກກະວີໄດ້ກ່າວເຖິງພໍ່ຂອງລາວຢ່າງຮັກແພງ,
Devendranath, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ລາວເລີ່ມຕົ້ນການ
ເດີນທາງໄປສູ່ Santiniketan. ລາວເວົ້າວ່າ: "ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້
ທີ່ດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້ແກ່ຂ້ອຍບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ສ້າງວັດແລະເຮືອນພັກ.
ປະສົບການການສຶກສາຂອງຂ້ອຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ນີ້ໃນປີ 1901 ດ້ວຍລູກ
ພຽງສິບຄົນ. ເງິນແປດພັນປອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍໄປກັບລາງວັນໂນ
ແບລທີ່ຂ້ອຍໃຊ້ໄປໃນການຮັກສາໂຮງຮຽນ."

ທ່ານ Tagore ຜູ້ເຖົ້າ (Devendranath), ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ
ຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນນາມ Maharishi (ຜູ້ຍິງໃຫຍ່), ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່
ໂດດເດັ່ນແທ້ໆ, ດັ່ງທີ່ເລືອງລາວຊີວິດຂອງລາວຊີບອກ. ລາວໄດ້ໃຊ້
ເວລາສອງປີໃນໄວໜຸ່ມຂອງລາວໃນການນັ່ງສະມາທິຢູ່ໃນວັດວາ
ອາຮາມຫີມະໄລ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພໍ່ຂອງລາວ, Dwarkanath,
ມີຊື່ສຽງທົ່ວ Bengal ສຳລັບຄວາມໃຈບຸນສາທາລະນະທີ່ເຮືອເພື່ອ
ເຜື້ອແຜ່ຂອງລາວ. ຈາກພື້ນທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້, ຄອບຄົວຂອງນັກວິເສດ
ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. Rabindranath ບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນການສະແດງອອກທີ່
ສ້າງສັນຂອງລາວ; ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄດ້ແບ່ງປັນພອນສະຫວັນ
ຂອງລາວ. ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, Gogonendra ແລະ Upanendra,
ຖືກຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດານັກສິລະປິນທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່ສຸດໃນປະເທດ
ອິນເດຍ (3) ນ້ອງຊາຍຂອງ Rabindranath, Dwijendra, ຍັງເປັນ
ນັກປັດຊະຍາທີ່ເລິກເຊິ່ງ, ເຊິ່ງນົກແລະສັດໃນປ່າເປັນທີ່ຮັກ.

ຮາບິນທຣານາດໄດ້ເຊີນຂ້າພະເຈົ້າໄປຄ້າງຄືນຢູ່ເຮືອນພັກຂອງ
ລາວ. ມັນເປັນພາບທີ່ສວຍງາມແທ້ໆໃນຄຳຄືນນັ້ນ ເມື່ອນັກກະວີນັ່ງຢູ່
ກັບກຸ່ມນັກຮຽນຢູ່ໃນເດີນບ້ານ! ເວລາເບິ່ງຄືວ່າຢຸດນິ້ງ, ແລະທົ່ວທັດ
ເບິ່ງຄືວ່າເປັນວັດເກົ່າແກ່ ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍມີນັກກະວີ ທາໂກຣ
ລ້ອມຮອບດ້ວຍສາວິກຂອງລາວ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍບັນຍາກາດແຫ່ງ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສັກສິດ ທາໂກຣ ກຳລັງທໍ້ຜ້າ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມຜູກພັນແຫ່ງຄວາມຮັກທຸກຢ່າງສົມບູນແບບດ້ວຍເສັ້ນ

ດ້າຍແຫ່ງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ. ດອກໄມ້ທີ່ຫາຍາກ
ຂອງບົດກະວີທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ເບັງບານຢູ່ໃນສ່ວນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ດຶງດູດຄົນອື່ນມາຫາມັນດ້ວຍຄວາມງາມ ແລະ ກິນຫອມ
ຕາມທຳມະຊາດຂອງມັນ!

ດ້ວຍສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງລາວ, ຮາບິນດຣານາດໄດ້ອ່ານບົດກະວີ
ທີ່ແຕ່ງໃໝ່ ແລະ ຫວານຊື່ນຂອງລາວໃຫ້ພວກເຮົາຟັງ. ບົດສວດ
ແລະ ບົດບັນຍາຍສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວ, ເຊິ່ງແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອນຳຄວາມສຸກ
ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີມາສູ່ສາວິກຂອງລາວ, ແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນ
Santiniketan. ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມງາມຂອງບົດກະວີຂອງ
ລາວແມ່ນຢູ່ໃນການອ້າງອີງເຖິງພຣະເຈົ້າໃນເກືອບທຸກຂໍ້, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຊື່ອັນສັກສິດບໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຢ່າງຊັດເຈນ. ຕົວຢ່າງ, ລາວກ່າວວ່າ:

"ເມື່ອຂ້ອຍເມົາມືວກັບການຮ້ອງເພງ, ຂ້ອຍລືມຕົວເອງ ແລະ
ເອີ້ນເຈົ້າວ່າເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນນາຍຂອງຂ້ອຍ!"

ຫຼັງຈາກອາຫານທ່ຽງໃນມື້ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ບອກລານັກກະວີຢ່າງບໍ່
ເຕັມໃຈ. ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍທີ່ໂຮງຮຽນນ້ອຍໆຂອງລາວໄດ້ເຕີບໃຫຍ່
ແລະ ພັດທະນາໄປສູ່ສິ່ງທີ່ປະຈຸບັນແມ່ນມະຫາວິທະຍາໄລສາກິນ
Vizva Bharati ⁽⁴⁾, ບ່ອນທີ່ນັກສຶກສາຈາກທຸກປະເທດພົບສະພາບ
ແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ.

ບ່ອນທີ່ຈິດໃຈຖືກປິດປ່ອຍຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຫົວ
ຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ

ບ່ອນທີ່ຄວາມຮູ້ແມ່ນບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ,
ໂລກບໍ່ໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນຊົນສ່ວນທີ່ແຕກຫັກໂດຍກຳແພງ
ທ້ອງຖິ່ນແຄບໆ

ແລະບ່ອນທີ່ຄຳເວົ້າອອກມາຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງ
ຄວາມຈິງ,

ແລະຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກໜ່ວງຂະຫຍາຍອອກ
ໄປສູ່ຄວາມສົມບູນແບບ

ບ່ອນທີ່ແຫຼ່ງທີມາອັນບໍລິສຸດຂອງເຫດຜົນບໍ່ໄດ້ຫຼົງທາງ
ໄປໃນທະເລຊາຍທີ່ຮ້າງເປົາຂອງອິດຄອງປະເພນີທີ່ຕາຍ
ແລ້ວ,

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ມັນກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນຄວາມຄິດ
ແລະ ການກະທຳທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ສະເໝີ,

ເພື່ອວ່າປະເທດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນໃນທ້ອງຟ້າ
ແຫ່ງອິດສະລະພາບນັ້ນ, ໂອ້ ພໍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ⁽⁵⁾

ກຸນແຈສູ່ຄວາມລັບຂອງຄວາມສຳເລັດ

ຄວາມສໍາເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ
ບຸກຄົນພາຍໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້
ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການກະທຳທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມ
ຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນ
ອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ. ຖ້າພວກເຮົາ
ນຳໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທຳ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄຳນິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ
ຄົບຖ້ວນຂອງຄວາມສໍາເລັດ.

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມ
ສໍາເລັດ, ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່
ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສໍາເລັດກັບການ
ລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສົງຄາມຢູ່ເຊັ່ນວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດ!" ສົງຄາມນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສໍາເລັດໃນທຸກຮູບແບບ
ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນ
ອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາ
ສາມາດນຳເອົາຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວ
ເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນຂອງມັນກັບພວກເຂົາ.

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່
ຈະເວົ້າກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ໃນ
ຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້ອາດຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນບາງຢ່າງ, ແຕ່
ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມ
ສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖືວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້
ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນສໍາ
ເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່
ພຽງແຕ່ເປັນສິດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະມີຄວາມສຸກດ້ວຍຕົວເຮົາເອງເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນ
ອື່ນໃນແງ່ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບທາງດ້ານວັດຖຸ
ແລະ ສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄຳສາບແຊ່ງ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມືຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເຮືອເພື່ອເຜື່ອແຜ່.

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ Henry Ford ໄດ້ຫາເງິນໄດ້ຫຼາຍ, ແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອໃນເລື່ອງການກຸສົນ, ເຊິ່ງລາວເຫັນວ່າເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ເກີດຄວາມຂີ້ຄ້ານ ແລະ ຄວາມຂີ້ຄ້ານ ແທນທີ່ຈະ, ລາວໄດ້ສະໜອງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດໃຫ້ກັບຫຼາຍໆຄົນ. ຖ້າ Henry Ford ຫາເງິນໄດ້ໃນຂະນະທີ່ຍັງສະໜອງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ, ລາວກໍປະສົບຜົນສຳເລັດໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໄຟຟ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາ—ປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ—ກັບຄົນອື່ນໂດຍການຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈອັນສັກສິດ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ແລະ ບັນລຸສະພາບດັ່ງກ່າວຈຶ່ງກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ.

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຈະບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບປະກັນຄວາມສຸກສ່ວນຕົວຂອງທ່ານເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກດ້ວຍ

ຄວາມແຕກຕ່າງໃນມາດຕະຖານຄວາມສຳເລັດລະຫວ່າງຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ

ມີມາດຕະຖານຄວາມສຳເລັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນພາກຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ພາກຕາເວັນອອກກໍາລັງຮຽນແບບລັກສະນະທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງສິ່ງທີ່ມັນເຫັນໃນຮູບເງົາຕາເວັນຕົກ. ໃນຂະນະທີ່ຮູບເງົາບາງເລື່ອງໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ, ຊີວິດຈິງເປີດເຜີຍວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຕື່ນລົ້ນເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ. ພິຈາລະນາຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ! ເຖິງ

ແມ່ນວ່າທ່ານຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ຄວາມສໍາເລັດນັ້ນກໍ່ຜ່ານໄປໄວ. ໃນທີ່ສຸດຮ່າງກາຍຈະຖືກວາງໄວ້. ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບກໍາລັງຫຼາຍ ຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມສໍາເລັດຕາມທີ່ ຕ້ອງການ. ກໍາລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເຮົາ ຜົນສໍາເລັດທີ່ມີຄວາມໝາຍຂອງທ່ານ.

ຝ່າຍຕາເວັນຕົກສຸມໃສ່ຄວາມສໍາເລັດບາງສ່ວນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດປະຈຸບັນນີ້. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຝ່າຍຕາເວັນອອກ ສຸມໃສ່ຄວາມສໍາເລັດທີ່ສົມບູນ, ຍືນຍົງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມສໍາເລັດນິລັນດອນທີ່ພວກເຮົາ ເອີ້ນ (ຜູ້ຊະນະໃນທັງສອງໂລກແມ່ນຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນ□□□ □□□□□□ຂອງຜູ້ພິພາກສາ)

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສຸກທັງທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະວິນຍານ. ພວກເຂົາອາດຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແຕ່ພວກເຂົາມີຄວາມຮັ່ງມີອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ຄື: ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ ເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານກ່ຽວກັບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຈິດວິນຍານ ແລະ ວິນຍານສັກສິດ, ແລະ ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຮ່າງກາຍ ແລະ ຊີວິດ ຂອງຈັກກະວານ.

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສໍາເລັດ ແບບນີ້ໄດ້ຖືກປູກຝັງໄວ້ໃນໃຈຂອງເດັກ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ເດັກໄດ້ ຮັບກະປ້ອງເງິນ ແລະ ສອນໃຫ້ປາຖະໜາຫາເງິນເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມປາຖະໜາ.

ການທີ່ເຮັດວຽກໜັກເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸຢ່າງ ພຽງພໍແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ດີ, ແຕ່ເດັກນ້ອຍກໍ່ຄວນຮຽນຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງຄວາມ ສໍາເລັດທີ່ຍືນຍົງ. ຄວາມຮັ່ງມີຂອງຈິດວິນຍານຈະຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນ ທະນາຄານແຫ່ງນິລັນດອນ, ແລະ ເຈົ້າສາມາດຖອນຄວາມສຸກອອກ ຈາກທະນາຄານນັ້ນໄດ້ທຸກເວລາ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສໍາເລັດທາງວິນຍານກໍ່ສາມາດເປັນພຽງ ດ້ານດຽວ ແລະ ບໍ່ສົມດຸນໄດ້ ຖ້າທ່ານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານ ວັດຖຸທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້.

ມີແຕ່ໂຍຄະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກກົດເກນ ຂອງທໍາມະຊາດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດບໍ່ສົນໃຈເລື່ອງວັດຖຸໄດ້ຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປູກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ.

ຕົວຢ່າງ, ຖ້ານັກສິລະປິນສຸມໃສ່ສິລະປະຢ່າງດຽວ ແລະ ລະເລີຍທຸກຢ່າງອື່ນ, ມັນຈະນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນທີ່ສະແດງອອກເປັນຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການສຸມໃສ່ສິລະປະຄຽງຄູ່ກັບຈິດວິນຍານ, ວຽກງານ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ການບໍລິການຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດຄວາມສົມດຸນທີ່ດີເລີດ, ຄວາມສຳເລັດທີ່ສົມບູນ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ.

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກຳຈັດສັດຕູພຶດຕະໂນມີບໍ່ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສຳເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບບິນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການທາງການເງິນທີ່ໜ້າອີດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຂຸ້ນລະ - ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ.

ຊີວິດແມ່ນຫຼາຍກວ່າການຢູ່ລອດ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະ ຕາຍ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ. ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສຳລັບຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເຖິງແຜນການອັນສູງສົງ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້

ແລະບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຂອງ
ຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີ
ຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາບລວງຕາຂອງຈັກກະວານມີພະລັງຫຼາຍ

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ວຸ້ນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດ
ວ່າເງິນໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍພົບວ່າເຈົ້າຍັງ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າອາດຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ—ຂໍໃຫ້
ພຣະເຈົ້າຢ່າປະໝາດ—ສູນເສຍສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີ
ສຸຂະພາບດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີທັງຄວາມ
ຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບຄົນອື່ນ,
ສະເໜີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ
ເປັນການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດ
ໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງ
ວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບ
ວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງສົມບູນ.

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະທີ່
ເຫຼືອກໍຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄືກັນ. ບາງຄົນ
ອາດຈະມີແນວຄວາມຄິດ ຫຼື ນຳສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນ
ໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍ
ລ້ຽນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນຖືກຕ້ອງ ຫຼື ສົມບູນແບບ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ຮີດ
ຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນບາງຢ່າງອາດຈະບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ບໍ່ມີຄວາມ
ໝາຍ, ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ.

ມີວິທີການປະເມີນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ປະເພນີ
ເຫຼົ່ານັ້ນ

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາ
ເຫັນວ່າເຫດຜົນຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງ, ປະເພນີນັ້ນກໍມີຄວາມໝາຍ
ແລະຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ
ປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄວາມຈິງແລະປະຕິບັດຕາມ

ມັນ, ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ຈາກນັ້ນນຳໃຊ້ມັນ.

ຊີວິດຄວນຈະງ່າຍດາຍ ຖ້າທ່ານວິເຄາະລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງພຶດຕິກຳຂອງມະນຸດຢ່າງເປັນກາງ, ທ່ານຈະພົບວ່າຮີດຄອງ ປະເພນີແລະປະເພນີບາງຢ່າງຂອງພວກເຮົາກໍເປັນຕາຫົວຂວັນ.

ຢູ່ພາກຕາເວັນຕົກ, ຜູ້ຄົນປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຫຼາຍຢ່າງ ມີ ເຄື່ອງນຸ່ງສະເພາະສຳລັບການອອກໄປຂ້າງນອກຕອນແລງ, ງານລ້ຽງ ອາຫານຄ່ຳ, ການໄປຢ້ຽມຢາມ, ແລະ ການອອກໄປທ່ຽວ. ຂ້ອຍຍັງ ເຄີຍເຫັນໂຄສະນາຄັ້ງໜຶ່ງສຳລັບເສື້ອກັນໜາວພິເສດສຳລັບຜູ້ສູບ ຢາ!

ການຈັດລະບຽບແມ່ນດີເລີດ, ແຕ່ການຍຶດໜັ້ນກັບການຈັດ ລະບຽບ ແລະ ວິທີການຫຼາຍເກີນໄປມັກຈະນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກ ທໍລະມານ

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ເຮືອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແມ່ນລຽບງ່າຍ ແຕ່ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ຊີວິດແມ່ນສັບສົນຫຼາຍຈົນຄວາມສຸກບໍ່ມາຫາ ເຮົາໄດ້ ເນື່ອງຈາກການສຸມໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປໃນການເຮັດສິ່ງຕ່າງໆໃນ ລັກສະນະສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດສັບສົນໂດຍການເນັ້ນໜັກເຖິງວິທີການ ຈັດແຈງເຮືອນ ແລະ ໂຕະອາຫານໃນແບບທີ່ແນ່ນອນ?

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ເມື່ອພວກເຮົາເຊີນຜູ້ຄົນມາຢ້ຽມຢາມ, ທຸກຄົນຮູ້ສຶກດີໃຈ ແລະ ລໍຄອຍການຢ້ຽມຢາມເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ.

ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ແຂກຈະຖືກເຊີນ, ຕາມດ້ວຍການກະກຽມ ຢ່າງຮີບດ່ວນຫຼາຍຊົ່ວໂມງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າທຸກຢ່າງຈະສົມບູນແບບ. ເມື່ອແຂກມາຮອດ, ເຈົ້າພາບຈະລໍຖ້າການອອກເດີນທາງຂອງພວກ ເຂົາຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ!

ການດຳລົງຊີວິດ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ອາຫານຄວນຈະງ່າຍດາຍ ຂຶ້ນ ການກິນອາຫານໃນຮ້ານອາຫານອາດຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່ເປັນຫຍັງທີ່ຈະເຮັດແບບນັ້ນເປັນບາງ ຄັ້ງຄາວ ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະໃຊ້ເວລາດົນໆຢູ່ໃນເຮືອນຄົວ, ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເວລາເພີດເພີນກັບສິ່ງອື່ນໆທີ່ສຳຄັນກວ່າ.

ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ ແລະ ການບັນຍາຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນອາຫານການກິນຂອງຂ້ອຍລົງ, ຂ້ອຍພຽງແຕ່ເກັບນົມ, ຜັກກາດຫົວ, ແລະ ເນີຍແຂງໄວ້ໃນຫ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈກັບສິ່ງນັ້ນ.

ສະຫວັນຢູ່ໃນຕົວເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນໃນສິ່ງຂອງ

ໃນການຝຶກອົບຮົມການບວດຂອງພວກເຮົາໃນປະເທດອິນເດຍ, ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເອົາຊະນະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມັກ, ບໍ່ມັກ, ແລະ ມັກທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກເຖິງວ່າຈະມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີມັນເລີຍ. ຄວາມປາຖະໜາບໍ່ມີຂອບເຂດ. ໃນຕອນເຊົ້າ, ຫຼັງຈາກໂກນໜວດ ແລະ ແຕ່ງຕົວແລ້ວ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ຜິວຕ້ອງການແມ່ນອາຫານເຊົ້າ. ທັນທີທີ່ລາວນັ່ງລົງທີ່ໂຕະ, ລາວປາດຖະໜາໃຫ້ເມຍຂອງລາວກະກຽມສິ່ງອື່ນ. ນາງ, ໃນທາງກັບກັນ, ປາດຖະໜາໃຫ້ນາງມີຈານ, ບ່ວງ, ມິດ, ແລະ ສ້ອມທີ່ດີກວ່າ.

ມື້ເວລາຜ່ານໄປ, ແລະຄວາມປາຖະໜາໃນສິ່ງນີ້ແລະສິ່ງນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ຈົນກວ່າບໍ່ມີຫຍັງສາມາດຕອບສະໜອງພວກເຂົາໄດ້. ໃນທີ່ສຸດ, ຄູ່ສາມີຜົນລະຍາກໍບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ກັນແລະກັນພໍໃຈໄດ້ ແລະ ບໍ່ພົບຄວາມສຸກແມ່ນແຕ່ໃນລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ສູນເສຍຄວາມສຸກໃນການແຕ່ງງານ. ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກອຸກອັງ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຫັນໄປຫາຄົນທີ່ໃກ້ຊິດກັບເຂົາເຈົ້າທີ່ສຸດ. ເມຍຈົມ, ຈົມ, ແລະວິພາກວິຈານຜິວຂອງນາງຫຼາຍເກີນໄປ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຮ້ອງໃສ່ລູກໆ, ແລະລູກໆກໍກະບົດຕໍ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກະທຳການໂງ່ຈ້າກັບໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ແລະວົງຈອນຍັງສືບຕໍ່).

ການເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຜິດ; ສິ່ງທີ່ຜິດຄືການຍອມໃຫ້ຊັບສິນເປັນຂອງຕົວເຮົາເອງ ພວກເຮົາຕ້ອງປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກການຍຶດໝັ້ນກັບຄົນແລະສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ເພາະວ່າຄວາມຍຶດໝັ້ນນຳມາເຊິ່ງຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກກໍຈະກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້

**ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນນັ້ນ, ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍ
ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນ
ເສຍຄວາມສຸກ.**

**ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຢືມເງິນເພື່ອຊື້ເຄື່ອງ
ຟຸ່ມເພື່ອຍ. ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດຢູ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ສົ່ງສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຫຼັງຈາກໄດ້ສົ່ງນັ້ນມາແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ,
ເຖິງວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ. ສະນັ້ນຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັນຍາວ່າຈະ
ທຳລາຍຄຳສັນຍາຂອງມັນແມ່ນຫຍັງ?**

**ຜູ້ຄົນຄວນດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນຫຼາຍ
ຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສິນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ**

**ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າການຊື້ສິ່ງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ
ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆ
ຫາຍໄປ, ແລະເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສິນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລົມ
ມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສິ່ງອື່ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບບິນຄຳສັນຍານັ້ນ
ຈະບໍ່ຖືກລົມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື້ມັນແບບຜ່ອນຊຳລະ!**

**ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນ
ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່
ຈຳເປັນ ແລະ ເຫດສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍ
ກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຟຸ່ມເພື່ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍ
ຄວາມສາມາດທີ່ຕິດທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຫຍັງ
ຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ.**

**ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ແມ່ນການ
ອວດອ້າງ ຫຼື ການແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ
ປະສິດທິພາບຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ.**

**ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມ
ເລິກຂອງທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບ**

ຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້
ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດຜັນລະນາໄດ້ ແລະ ເລິກເຊິງແກ່ຂ້ອຍ.

ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະສົບການທາງວິນຍານທີ່
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບ, ຂ້ອຍຄົງຈະເປັນຄົນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດໃນໂລກ ຂ້ອຍໄດ້ມາ
ເຊິງຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຂ້ອຍປະຕິເສດທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນເປັນ
ທາດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຍອມໃຫ້ມັນແຕ່ຕັ້ງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍຫາມາໄດ້ໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ແກ່ຜູ້ທີ່ຂັດສິນ ຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍແມ່ນການຄອບຄອງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ - ຊັບສົມບັດທີ່ແມ່ນແຕ່ກະສັດກໍສາມາດຝັນເຖິງ
ໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມສຳເລັດແມ່ນຂຶ້ນກັບຜົນສຳເລັດພາຍໃນ

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມ
ສຳເລັດ, ຢ່າສົມມຸດວ່າມີແມ່ນຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຈົ້າ
ສາມາດປັບແຕ່ງຕົວເອງໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ. ຄວາມສຳເລັດ
ພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງແທ້
ຈິງ. ຖ້າເຈົ້າຂາດບາງສິ່ງບາງຢ່າງພາຍໃນຕົວເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມ
ສຸກ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຂາດບາງສິ່ງບາງຢ່າງພາຍນອກ ແລະ ຍັງ ມີຄວາມ
ສຸກພາຍໃນຕົວເອງ, ເຈົ້າກໍປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນ. ດັ່ງນັ້ນ,
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່ສະພາບການພາຍນອກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຢ່າງດຽວ. ໃນບັນດາຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີ
ບຸກຄົນທີ່ບັນລຸເຖິງຄວາມສູງຂຶ້ນທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສຸກກັບ
ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຢ່າງເລິກເຊິງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ.

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານສິນທຳ ແລະ ສະຕິ
ປັນຍາ - ການປົດປ່ອຍຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
ສຸຂະພາບ - ນຳມາເຊິງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສຳເລັດທາງ
ດ້ານວັດຖຸ. ໃນຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາແມ່ນ
ສະຫວັດດີພາບທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ສະຖານະການພາຍນອກບໍ່ສາມາດ
ເອົາໄປໄດ້. ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມ
ຄວາມຮັ່ງມີ, ແຕ່ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມ
ໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນຳຄວາມ
ທຸກມາໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບທີ່
ແທ້ຈິງຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນຊັບສິນທາງວັດຖຸ.

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາເພື່ອຝຶກຝົນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັງມີທາງ
ວັດຖຸໃດໜຶ່ງກໍຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການ
ທໍລະມານ, ແຕ່ແມ່ນການຝຶກອົບອົມສະຕິຂອງເຈົ້າໃຫ້ບໍາລຸງລ້ຽງ
ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກ.

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສໍາເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້
ໃຜລັກມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້
ເຈົ້າເສຍໃຈ. ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍມັກໃຈຮ້າຍທຸກຄັ້ງທີ່ມີຄົນ
ເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມ
ສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສໍາຄັນກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄໍາ
ຍ້ອງຍໍຈາກຄົນອື່ນ.

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັ້ນຊາດຕະຍານທີ່
ເປີດເຜີຍລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃນ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມ
ແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການ
ຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບໝາຍເຖິງ
ການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ຫາເງິນໄດ້ ມັນກໍຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ການ
ຫາເງິນ ເຊັ່ນດຽວກັນ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສຸກ ມັນກໍຍ້ອນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ການບັນລຸຄວາມສຸກ

ລໍທີ່ແບກຄໍາໄວ້ເທິງຫຼັງຂອງມັນບໍ່ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງສິ່ງທີ່ມັນແບກມາ
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະນຸດກໍຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການແບກພາລະຂອງຊີວິດໄວ້ເທິງ
ບ່າຂອງຕົນ ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະພົບຄວາມສຸກຢູ່ປາຍທາງ ຈົນລືມວ່າ
ຕົນເອງມີຄວາມສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ ແລະ ຍືນຍົງຢູ່ພາຍໃນຕົວ
ຂອງມັນເອງ.

(ຄືກັບອຸດໃນທະເລຊາຍ, ຕາຍຍ້ອນຫົວນ້ຳ ໃນຂະນະທີ່ມີນ້ຳຖືກ
ແບກໄວ້ເທິງຫຼັງ)

ຍ້ອນວ່າລາວຊອກຫາຄວາມສຸກໃນ "ສິ່ງຕ່າງໆ" ລາວບໍ່ຮູ້ວ່າລາວ
ມີຄວາມສຸກຢ່າງອຸດົມສົມບູນພາຍໃນຕົວເອງ

ມອບໝ້າທີ່ໃຫ້ມັນສົມຄວນ

ໂຍຄະບໍ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ລະເລີຍ ຫຼື ຫຼີກລ່ຽງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນຊີວິດ ແຕ່ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທ່ານເຕີມເຕີມຈິດໃຈຂອງທ່ານດ້ວຍ ພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານມີບົດບາດໃນລະຄອນຂອງຊີວິດ ຖ້າທ່ານ ປາຖະໜາຊີວິດທີ່ງົບສະຫງົບໃນປ່າ ຫຼື ພູເຂົາ ໂດຍເຊື່ອວ່າທ່ານຈະ ພົບພຣະເຈົ້າໂດຍການປະຖົມໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ ກ່ອນອິນໜິດທ່ານຕ້ອງ ກຽມພ້ອມ ແລະ ສາມາດນັ່ງສະມາທິໄດ້ໜີດມືເປັນເວລາຫຼາຍມື້ໃນ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວແນ່ນອນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າ ຊົມເຊີຍສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນແມ່ນ ການຢູ່ໃນໂລກ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ; ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ທ່ານເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນ ໃນຂະນະທີ່ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າໄປ ພ້ອມໆກັນ.

ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໜ້າທີ່ໜ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ ສຳຄັນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ທີ່ແທ້ຈິງ. ຕົວຢ່າງ, ຖ້າທ່ານ ສະແຫວງຫາຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານການເງິນໂດຍເສຍສຸຂະພາບ ຂອງທ່ານ, ທ່ານກຳລັງລະເລີຍສະຫວັດດີພາບທາງຮ່າງກາຍຂອງ ທ່ານ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າທ່ານຫຼົງໄຫຼກັບສາສະໜາຫຼາຍຈົນ ລະເລີຍຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານການເງິນຂອງທ່ານ, ທ່ານກໍບໍ່ສົມ ດຸນເພາະວ່າທ່ານໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບຜົນທະຂອງທ່ານຕໍ່ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ. ແລະ ຖ້າທ່ານລະເລີຍໜ້າທີ່ຂອງ ທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພາະວ່າຄວາມສົນໃຈທັງໝົດຂອງທ່ານສຸມໃສ່ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ທີ່ແທ້ຈິງ.

ຫຼາຍຄົນຖາມວ່າ: "ພວກເຮົາຄວນປັນລູຜົນສຳເລັດທາງວັດຖຸ ກ່ອນເພື່ອປະຕິບັດຜົນທະທາງໂລກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງ ຊອກຫາພຣະເຈົ້າບໍ?" ຫຼື "ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຊອກຫາຄວາມສຳເລັດບໍ?"

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມື ຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດ ເຮັດສຳເລັດສິ່ງໃດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ

ແມ່ນຕໍ່ພຣະອົງ. ຖ້າພວກເຮົາປະຕິບັດຜົນທະອິນຢູ່ທັງໝົດໂດຍບໍ່ໄດ້
ປະຕິບັດຜົນທະຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະບໍ່ພໍໃຈ. ດີທີ່ສຸດທີ່
ຈະປະຕິບັດການກະທຳຂອງພວກເຮົາໃນລັກສະນະທີ່ເຮັດໃຫ້
ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ຈະຄິດເຖິງການລວມເອົາການຄົ້ນຫາ
ພຣະເຈົ້າເຂົ້າກັບຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາ
ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເປັນປະຈຳ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງໝັ້ນຄົງກ່ອນ ໂລກຈະ
ຄອບງ່າສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ພົບເວລາເຫຼືອສຳລັບ
ເລື່ອງທາງວິນຍານ ແລະ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແນ່ນອນວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ ໝ້າທີ່ທາງໂລກຂອງພວກເຮົາມັກຈະ
ກາຍເປັນແຫຼ່ງຂອງການທໍລະມານທາງຈິດໃຈ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ຄິດເຖິງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່
ປະຕິບັດໝ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ.

ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະພວກເຂົາມີຄວາມພໍໃຈ
ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ມີຄວາມສຸກນິລັນດອນ

ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳສອນຂອງອາຈານຂອງຂ້ອຍ, Swami Sri
Yukteswar, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງສິ່ງສັກສິດ, ຂ້ອຍຄົງຈະສູນ
ເສຍຄວາມຕັ້ງໃຈໄປດົນແລ້ວ ແລະ ຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຄົນ
ແລະ ສ້າງວັດວາອາຮາມເພື່ອສະແຫວງຫາ ແລະ ນັ່ງສະມາທິຕໍ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້. ເຖິງວ່າຈະມີທັງໝົດນີ້, ບາງຄົນກໍ່ພະຍາຍາມກົດຂວາງ
ເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍແທນທີ່ຈະຮ່ວມມືກັບຂ້ອຍ.

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ປະຊາຊົນຄືກັບວ່າລາວເປັນນາຍຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຜົນທະທີ່ຕ້ອງເຊື່ອຝັງ, ພວກເຂົາຈະຫັນມາ
ຕໍ່ຕ້ານລາວ ແລະ ພະຍາຍາມກຳຈັດລາວດ້ວຍທຸກວິທີທາງ.

ແຕ່ຖ້າເຈົ້າພະຍາຍາມນຳພາ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳຄົນອື່ນດ້ວຍ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ, ເຂົາເຈົ້າຈະສວມມົງກຸດເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຮັກ ທຸກຄົນຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ,
ເຈົ້າຈະສາມາດຮັບຮູ້ຜູ້ທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຮັກນັ້ນໄດ້.

ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງສົ່ງບໍ່ມີສິ່ງໃດທຽບເທົ່າໄດ້

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບ
ກັບພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມ
ສຸກນັ້ນໄດ້ ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ຕູດຊຶມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນ
ສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງໃສ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາດຽວ.

ຂ້ອຍເຫັນພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍໃນທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ

ຂ້ອຍເຫັນລາວແນມເບິ່ງຂ້ອຍຈາກດອກໄມ້ ແລະ ແນມເບິ່ງຂ້ອຍ
ຈາກປ່ອງຢ້ຽມຂອງດວງຈັນ

ຂ້ອຍເຫັນມັນຢູ່ໃນໃບໜ້າຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ໃນໃບໜ້າຂອງ
ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານສູງສົ່ງ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ເມດຕາ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລະເລີຍພຣະຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ແຫຼ່ງ
ທີມາຂອງຄວາມດີ, ຄວາມຮັກ, ແລະພຣະຄຸນທັງໝົດ ແລະພວກເຮົາ
ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍພາບລວງຕາ ແລະ
ສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆຂອງໂລກນີ້, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ເຊິ່ງຟື້ນຟູ
ຫົວໃຈ, ດິນໃຈຈິດໃຈ, ແລະຕໍ່ອາຍຸຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຈິດວິນຍານ
ຄວາມຮັກນັ້ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້ ເມື່ອຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງມີຢູ່ໃນຜູ້
ສະແຫວງຫາ, ຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະປິ່ນຄື, ແລະລາວ
ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະກ່ຽວກັບປະສົບການ
ນີ້, ຄົນຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ຮ້ອງເພງວ່າ:

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວິຫານທາງ
ວິນຍານ

ຄວາມສຸກໄດ້ຄອບງຳຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍລືມຈັງຫວະ
ຂອງມັນ

ຄືກັນກັບຈຸລັງທັງໝົດໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍລືມໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ຮັບ
ມອບໝາຍຂອງມັນ

ນາງຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ ເມື່ອນາງຟັງສຽງແຫ່ງຊີວິດ
ນິລັນຕອນ

ສຽງຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ມີຢູ່ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຊີວິດ

**ຫົວໃຈ, ສະໝອງ ແລະ ທຸກໆອະຕອມຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນ
ດ້ວຍໄຟຟ້າ**

ເພາະນາງໄດ້ຖືກສຳຜັດໂດຍການປະທັບອັນສັກສິດທີ່ສຸດ

**ນັ້ນແມ່ນພາບລວມສັ້ນໆກ່ຽວກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ແລະ ຜົນ
ກະທົບຂອງມັນຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ**

**ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ສົງຄາມສ້າງຂຶ້ນ ແລະ
ປະໄວ້ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ເປັນຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ຈິດວິນຍານ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຮັກ ແມ່ນ
ກຳລັງສູງສຸດ ຄວາມກຽດຊັງແມ່ນການທຳລາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກ
ແມ່ນກຳລັງສ້າງສັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຈັກກະວານ.**

**ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງ
ຄວາມໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງ
ສົງຄາມ, ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ຮັກພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພາະຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະອົງປະທານຄວາມສຳເລັດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ ແລະ
ຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນ: ຄວາມສຳເລັດທີ່ບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຈາກວິທີ
ອື່ນ.**

**ມີແຕ່ຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະສ້າງໂລກທີ່ດີກວ່າ, ນຳເອົາຄວາມດີ
ມາສູ່ຜູ້ຢູ່ອາໄສ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມີຊີວິດທີ່ມີກຽດສັກສິ. ຖ້າ
ປະເທດຊາດພຽງແຕ່ຢຸດຕິການບັງຄັບເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍວິທີການທີ່
ຜິດພາດ, ແລະ ແທນທີ່ຈະຮັບເອົາຄວາມຮັກ ແລະ ການ
ສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ພວກເຮົາຈະເຫັນຄວາມສຳເລັດ
ທົ່ວໂລກ, ເຊິ່ງຜົນຂອງມັນຈະໄດ້ຮັບຈາກປະຊາຊົນທຸກຄົນໃນໂລກ.**

**ລອງຄິດເບິ່ງເງິນຫຼາຍລ້ານໂດລາທີ່ໃຊ້ໄປກັບການຂ້າຄົນໂດຍຄົນ
ອື່ນໃນສົງຄາມ! ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າຮັບອາຍສຳລັບມະນຸດຊາດແທ້ໆ!
ແລະຜົນໄດ້ຮັບສຸດທ້າຍຈະມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານ, ການທຳລາຍ ແລະ ການທຳລາຍລ້າງ?**

**ວິທີດຽວທີ່ຈະຢຸດຕິຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດນີ້ໄດ້ຄືຜ່ານ
ຄວາມຮັກ**

ຕາບໃດທີ່ປະເທດຊາດໜຶ່ງສ້າງ ແລະ ພັດທະນາອາວຸດ
ທຳລາຍລ້າງມະຫາຊົນ, ປະເທດຊາດອື່ນໆຈະພະຍາຍາມວາງແຜນ
ວິທີການ ແລະ ອາວຸດທີ່ຊັບຊ້ອນ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຍິ່ງຂຶ້ນເພື່ອ
ປົກປ້ອງຕົນເອງ, ແລະ ຜູ້ຄົນຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ ເປັນຫຍັງທຸກປະເທດຈຶ່ງບໍ່ປຸກຝັງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈແທນທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ສົງຄາມ? ວິທີ
ແກ້ໄຂທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນສາສະໜາສາກົນແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ

ພະລັງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆພະລັງ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ
ຈັກກະວານ ຜູ້ຄົນມຸ່ງໝັ້ນກັບວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຈົນຄິດວ່າ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບ
ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖ້າພຣະເຈົ້າຖອນພະລັງຂອງພຣະອົງອອກຈາກຮ່າງກາຍ
ແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ? ຫົວໃຈຈະຢຸດເຢັນ, ແລະສະໝອງຈະສູນ
ເສຍຄວາມສາມາດໃນການຄິດ.

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຮັກຂອງ
ມະນຸດທຸກຄົນ, ຈິດໃຈສາກົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຈິດໃຈທຸກຈິດໃຈ, ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈສູງສຸດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈທຸກຢ່າງ, ຄວາມສຳເລັດທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມສຳເລັດທຸກຢ່າງໃນໂລກ, ແລະ ອຳນາດ
ສູງສຸດຢູ່ເບື້ອງຫຼັງອຳນາດທັງໝົດ.

ມັນແມ່ນເລືອດໃນທຸກໆເສັ້ນເລືອດ ແລະ ລົມຫາຍໃຈທີ່ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງຄຳເວົ້າ

ຖ້າລາວຖອນພະລັງຂອງລາວອອກຈາກຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຢຸດເວົ້າ
ທັນທີ ແລະ ສຽງຂອງຂ້ອຍຈະງຽບໄປຕະຫຼອດການ

ຖ້າລິດເດດຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໃຈແລະຈິດໃຈຂອງ
ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຈະເປັນສິບທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮັກສາເຈົ້າ - ສິ່ງທີ່
ສວຍງາມ ... ແລະຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າໜ້າທີ່ອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດ
ຂອງພວກເຮົາແມ່ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອເຮົາປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນສັກສິດນັ້ນ, ເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເຮົາ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ; ນັ້ນແມ່ນຄວາມສຳເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ໄຊຊະນະອັນສູງສຸດ.

ເລື່ອງຂອງກະສັດຜູ້ມີພະຄຸນ

ດົນນານມາແລ້ວ, ໃນປະເທດອິນເດຍ, ມີນັກປາດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ Vyasa, ຜູ້ຂຽນ Bhagavad Gita, ເຊິ່ງເປັນບົດເລື່ອງທາງວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຊາວອິນດູ. ຜ່ານພະລັງທາງວິນຍານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງລາວ, ລາວສາມາດເອີ້ນວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງເຂົ້າມາໃນທ້ອງຂອງພັນລະຍາຂອງລາວ. ໃນຂະນະທີ່ລູກໃນທ້ອງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນພາຍໃນນາງ, ພໍ່ໄດ້ບອກຄວາມລັບຂອງຄວາມຮູ້ ແລະ ແກ່ນແທ້ຂອງປັນຍາໃຫ້ແກ່ລູກໃນທ້ອງຜ່ານຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງພັນລະຍາຂອງລາວ.

ຕອນເກີດ, ເດັກນີ້ຊື່ວ່າ ສຸກເທວະ ຍ້ອນການຝຶກຝົນ ແລະ ການດູແລຂອງພໍ່ທີ່ສະຫຼາດຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນເດັກທີ່ມີຄວາມສາມາດພິເສດໃນທຸກດ້ານ. ເມື່ອອາຍຸໄດ້ເຈັດປີ, ລາວໄດ້ທ່ອງຈຳປຶ້ມປັດຊະຍາ ແລະ ປັນຍາທັງໝົດ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະປະຖິ້ມໂລກນີ້ໄປຊອກຫາຄູສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ເພື່ອຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມ.

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງທີ່ຫົວໂຫຍຄົ້ນຫາຄູສອນທາງວິນຍານຈົນກວ່າລາວຈະພົບຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮູ້ຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າລາວເປັນຜູ້ນຳພາທີ່ພຣະເຈົ້າສົງມາຫາລາວເພື່ອຊ່ວຍລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າໄປສູ່ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮູ້.

ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາໃນຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານຍັງຢູ່ໃນໄລຍະຕົ້ນໆ, ຜູ້ສະແຫວງຫາຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳທາງວິນຍານເປັນບາງຄັ້ງຄາວຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ແຕ່ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງຄູສອນທາງວິນຍານທີ່ມີພື້ນຖານຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນວິທະຍາສາດອັນສູງສົ່ງມາໃຫ້ລາວ, ຜູ້ທີ່ເປັນວິທີສັກສິດໃນການນຳພາຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາກັບຄືນສູ່ບ້ານທາງວິນຍານ - ສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນມະນຸດ.

ເມື່ອ Sukdeva ຕັດສິນໃຈຊອກຫາຜູ້ນຳທາງຈິດວິນຍານ, ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ແນະນຳໃຫ້ລາວໄປຫາກະສັດ Janaka, ຜູ້ວ່າການແຂວງ. Sukdeva ໄດ້ເອົາປຶ້ມຂອງລາວໄປນຳ ແລະ ມຸ່ງໜ້າໄປຫາສານລາດຊະວັງ. ທັນທີທີ່ລາວເຂົ້າໄປໃນປະຕູພະລາຊະວັງ, ລາວໄດ້ເຫັນກະສັດນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຄຳທີ່ປະດັບດ້ວຍທັບທິມ ແລະ ເພັດ,

**ຮ້ອມຮອບດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງທີ່ກຳລັງພັດລົມໃຫ້ລາວ (ຕາມອິດຄອງ
ປະເພນີໃນປະເທດອິນເດຍບູຮານໃນລະດູຮ້ອນທີ່ຮ້ອນອົບເອົາ).**

**ໃນເວລານັ້ນກະສັດ Gnaka (monji) ກຳລັງນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ
ຂອງລາວ ກຳລັງສູບຢາ hookah ແບບຕາເວັນອອກ, ແລະເດັກນ້ອຍ
Sukdeva ກໍ່ຕົກໃຈກັບສິ່ງທີ່ເຫັນນັ້ນ ແລະ ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ:
“ຮັບອາຍພໍຂອງຂ້ອຍທີ່ສິ່ງຂ້ອຍໄປຫາກະສັດທາງໂລກນີ້ຢ່າງສຸດຊຶ້ງ!
ຜູ້ຊາຍທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງວັດຖຸ ແລະ ລັກສະນະນິໄສແບບນີ້ຈະເປັນຄູ
ຂອງຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?!”**

**ແຕ່ກະສັດ Gnaka ເປັນທັງກະສັດ ແລະ ເປັນໄພ່ພົນ. ພຣະອົງ
ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ. ດ້ວຍຄວາມກ້າວໜ້າທາງ
ວິນຍານ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບຮູ້ຜ່ານໂທລະຈິດວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈ
ຂອງ Sukdeva, ຜູ້ທີ່ອອກຈາກສານຂອງລາວ ແລະ ກັບຄືນມາບ່ອນທີ່
ລາວມາ.**

**ກະສັດຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາເດັກຊາຍ, ໂດຍຂໍໃຫ້ລາວ
ກັບຄືນ. ເມື່ອລາວກັບຄືນມາ, ຄູສອນແລະສາວົກໄດ້ພົບກັນຕໍ່ໜ້າ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນກະສັດໄດ້ໄລ່ຜູ້ຊ່ວຍຂອງລາວອອກໄປ ແລະ ທັນທີທັນໃດ
ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສືບທະນາທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ.**

**ສີຊົວໂມງຜ່ານໄປ, ແລະ Sukdeva ເລີ່ມບໍ່ສະບາຍ ແລະ ຮູ້ສຶກ
ຫົວ, ແຕ່ລາວບໍ່ຢາກລົບກວນກະສັດ Gnaka, ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈົມຢູ່ໃນ
ທະເລຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ມົວເມົາກັບຄວາມຮັກຂອງລາວ.**

**ທັນໃດນັ້ນອີກໜຶ່ງຊົວໂມງ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວສອງຄົນກໍ່ມາຮອດ ແລະ
ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: "ພະລາຊາທັງເມືອງກຳລັງລຸກໄໝ້ ແລະແປວໄຟກຳລັງ
ລຸກໄໝ້ໃກ້ເຂົ້າມາໃນພະລາຊະວັງ ພະອົງຈະຊ່ວຍຊີ້ນຳການດັບເພີງ
ໄດ້ບໍ່?"**

**ກະສັດຕອບວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງສືບທະນາກັບເພື່ອນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ສຸກເທວາ ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ເມດຕາ ຜູ້ທີ່ປົກປ້ອງທຸກຄົນ
ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະອົງ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີເວລາເຮັດຫຍັງອີກ. ປ່ອຍໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ ໄປຊ່ວຍຄົນອື່ນດັບໄຟ."**

ຫຼັງຈາກອີກຊົ່ວໂມງໜຶ່ງ, ຜູ້ສົ່ງຂ່າວສອງຄົນດຽວກັນນີ້ໄດ້ກັບຄືນ
ໄປຫາກະສັດ Janaka ແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ໂອ້ ກະສັດແຫ່ງຍຸກ
ສະໄໝ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານອອກໄປທັນທີ. ພະລາຊະວັງຖືກ
ຮ້ອມຮອບດ້ວຍໄຟ, ແລະແປວໄຟກໍາລັງລຸກໄໝ້ຢ່າງໄວວາໃກ້ຫ້ອງ
ຂອງທ່ານ".

ກະສັດຕອບວ່າ, "ບໍ່ມີບັນຫາ! ຢ່າລົບກວນຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍັງດື່ມ
ເຫຼົ້າແວງອັນສັກສິດກັບເພື່ອນຮັກຂອງຂ້ອຍ. ໄປແລະເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
ສາມາດເຮັດໄດ້"

ສຸກເທວາຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບປະຕິກິລິຍາຂອງກະສັດ, ແຕ່ລາວ
ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມ
ລຸ້ນວາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວລາວ. ບໍ່ດົນຕໍ່ມາ, ຊາຍສອງຄົນທີ່ຖືກໄຟ
ໄໝ້, ໄດ້ເຂົ້າຫາກະສັດ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນຢ່າງສຸດສຽງວ່າ: "ໂອ້ ກະສັດຜູ້
ຍິ່ງໃຫຍ່, ເບິ່ງແມ່! ແປວໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ກໍາລັງເຂົ້າມາໃກ້ບັນລັງຂອງ
ພຣະອົງ! ຂໍໃຫ້ພະອົງຈົງໝີໄປ, ກ່ອນທີ່ໄຟຈະເຜົາຜານພຣະອົງ!"

ກະສັດຕອບວ່າ, "ໄປເຖິດ, ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງເຈົ້າເອງ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນອ້ອມແຂນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້
ປົກປ້ອງທຸກຢ່າງ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ຢ້ານໄຟ ແລະ ແປວໄຟທີ່ທຳລາຍຂອງ
ມັນ."

ຊາຍສອງຄົນໄດ້ໝີລອດຊີວິດ, ແລະໄຟໄດ້ເລີ່ມລຸກລາມໄປໃກ້
ກອງປຶ້ມຂອງ Sukdeva ທີ່ຢູ່ຂ້າງໆລາວ, ແຕ່ກະສັດຍັງຄົງສະຫງົບ
ແລະ ບໍ່ສົນໃຈທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ເມື່ອໄດ້ຍິນແນວນັ້ນ, ສຸກເທວາກໍຕົກໃຈ ແລະ ສູນເສຍຄວາມ
ສະຫງົບ. ລາວລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ່ງ ແລະ ເລີ່ມຕີແປວໄຟດ້ວຍມືຂອງ
ລາວ, ພະຍາຍາມປົກປ້ອງປຶ້ມທີ່ມີຄ່າຂອງລາວ. ຈາກນັ້ນກະສັດນະກາ
ຍິມ, ແລະ ດ້ວຍທ່າທາງ, ແປວໄຟກໍຫາຍໄປຄືກັບວ່າບໍ່ເຄີຍມີມາ
ກ່ອນ. ສຸກເທວາຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບສິ່ງທີ່ລາວເຫັນ ແລະ ນັ່ງລົງເທິງ
ບ່ອນນັ່ງຂອງລາວ, ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ ແລະ ງົງງັນ.

ໃນທີສຸດ, ກະສັດໄດ້ກ່າວຢ່າງສະຫງົບວ່າ, "ໂອ້ ສຸກເທວາ, ເມື່ອ
ເຈົ້າເຫັນຂ້ອຍ ເຈົ້າຄິດວ່າຂ້ອຍເປັນກະສັດທີ່ຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນສິງຫາງໂລກ,
ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງຕົວເອງ! ເຈົ້າໄດ້ປະຖົມພະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດ ແລະ
ພະເຈົ້າຜູ້ປົກປ້ອງ ເພື່ອປົກປ້ອງໜັງສືຂອງເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້

ເອົາໃຈໃສ່ກັບອານາຈັກ ແລະ ພະລາຊະວັງທີ່ກຳລັງລຸກໄໝ້ຂອງ ຂ້ອຍ, ພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນນີ້ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວ່າ ເຖິງວ່າເຈົ້າຈະເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜູກພັນໃນໂລກ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງຕິດພັນ ກັບໜັງສືຂອງເຈົ້າຫຼາຍກວ່າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕິດພັນກັບອານາຈັກຂອງ ຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະອາໄສຢູ່ໃນໂລກແທນທີ່ຈະເປັນ ການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ແລະ ຢູ່ອາສີຍ."

ສຸກເທວາຮູ້ສຶກອັບອາຍ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນກໍຮູ້ວ່າກະສັດຜູ້ ສັກສິດອົງນີ້ແມ່ນ - ແລະບໍ່ແມ່ນຄົນອື່ນ - ຜູ້ນຳພາທາງວິນຍານຂອງ ລາວ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ກະສັດ Ganakka ໄດ້ຂໍໃຫ້ Sukdeva ໄດ້ຮັບ ການທົດສອບທີ່ເຂັ້ມງວດເພື່ອສອນລາວກ່ຽວກັບສິລະປະການດຳລົງ ຊີວິດໃນໂລກໂດຍບໍ່ຕົກຢູ່ໃນກັບຕັກຂອງມັນ ແລະ ຖືກຜູກມັດໂດຍຂໍ້ ຈຳກັດຂອງມັນ. ມື້ໜຶ່ງ, ກະສັດໄດ້ໃຫ້ Sukdeva ສອງຖ້ວຍທີ່ເຕັມໄປ ດ້ວຍນ້ຳມັນ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ: "ຈົ່ງວາງຖ້ວຍໃສ່ມືແຕ່ລະຂ້າງ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງທັງໝົດຂອງພະລາຊະວັງພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງເຟີນີ ເຈີທີ່ຫຼາຫຼາ, ແລະ ກັບຄືນມາຫາເຮົາຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງຂອງ ທັງໝົດແລ້ວ ແຕ່ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າເຮົາຈະບໍ່ຍອມຮັບເຈົ້າ ເປັນສາວົກຂອງ ເຮົາ ຖ້າເຈົ້າຍອມໃຫ້ນ້ຳມັນຢຶດດຽວຕົກລົງໃສ່ພິມ."

ກະສັດໄດ້ຂໍໃຫ້ທະຫານຍາມສອງຄົນຂອງລາວໄປກັບ Sukdeva

ການທົດສອບນັ້ນຍາກແທ້ໆ, ແຕ່ຫຼັງຈາກສອງຊົ່ວໂມງ, Sukhdeva ກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ. ລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳມັນແມ່ນແຕ່ ຢຶດດຽວຫົດອອກມາຈາກຖ້ວຍສອງໜ່ວຍທີ່ລື້ນຢູ່ໃນມືທີ່ຢຽດອອກມາ ຂອງລາວ.

ກະສັດໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, "Sokdeeva, ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບ ລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຫ້ອງໃນພະລາຊະວັງ"

"ພະມະຫາກະສັດ," ສຸກເທວາ ຕອບ, "ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳມັນຮົ່ວໄຫຼລົງໃສ່ພິມ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນສິ່ງອື່ນໃດອີກໃນພະລາຊະວັງ."

ກະສັດຕອບວ່າ, "ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ, ສຸກເທວາ! ເຈົ້າບໍ່ ໄດ້ຜ່ານການທົດສອບຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າກວດກາທຸກຢ່າງ

ໃນຫ້ອງຂອງພະລາຊະວັງ ແລະໃນເວລາດຽວກັນຢ່າໃຫ້ນ້ຳມັນຢຶດ
ດຽວຮົ່ວອອກຈາກຖ້ວຍສອງໜ່ວຍ. ກັບໄປລອງໃໝ່ອີກຄັ້ງ, ແລະ
ມາຫາຂ້ອຍເມື່ອເຈົ້າເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ແລະບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າໄດ້
ເຫັນຫຍັງ."

ສິບຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ສຸກເທວາ ໄດ້ກັບຄືນມາຢ່າງສະຫງົບ. ລາວບໍ່
ໄດ້ເຮັດນ້ຳມັນຢຶດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຫຼືອອອກ ຫຼື ກະວົນກະວາຍຄືແຕ່ກ່ອນ.
ລາວຍັງສາມາດຕອບຄຳຖາມຂອງກະສັດກ່ຽວກັບສິ່ງຂອງໃນພະລາຊະ
ວັງ ແລະ ອະທິບາຍລາຍລະອຽດຂອງຫ້ອງຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ.

ກະສັດ Gnaka ມີຄວາມພໍໃຈກັບຜົນສຳເລັດຂອງ Sukdeva
ໃນການສອບເສັງ ແລະ ກ່າວດ້ວຍສຽງອ່ອນໆວ່າ:

"ລູກເອີຍ, ຄວາມຜູກພັນກັບຊັບສົມບັດ, ບໍ່ແມ່ນຊັບສົມບັດເອງ,
ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ"

ໂອ້ ສຸກເທວະ, ໃນໂລກນີ້ພວກເຮົາບໍ່ມີຫຍັງເປັນເຈົ້າຂອງ; ສິ່ງ
ຂອງຕ່າງໆໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາ
ຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຮົາຢູ່ເທິງໂລກນີ້ ບາງຄົນມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງໃຊ້, ແຕ່
ຈິງຈັງວ່າທັງຄົນຮຶ້ງມີແລະຄົນທຸກຍາກຈະປະຖິ້ມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄວ້
ເບື້ອງຫຼັງເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຕ້ອງຈາກໄປ ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນດຳລົງຊີວິດທີ່ບໍ່
ສົມດຸນ, ຄິດເຖິງແຕ່ພຣະເຈົ້າແລະລະເລີຍໜ້າທີ່ທາງໂລກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ຄືກັບການສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃສ່ນ້ຳມັນໂດຍບໍ່ເຫັນເນື້ອ
ໃນຂອງພະລາຊະວັງ. ແຕ່ໃນການໄປຢ້ຽມຢາມຄັ້ງທີສອງຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ເປັນຫຼັກໃສ່ນ້ຳມັນ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ທຸກຢ່າງໃນພະລາຊະວັງແລະຄູດຊຶມລາຍລະອຽດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງມັນ.
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມກັບ
ພຣະເຈົ້າ, ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳມັນແຫ່ງປັນຍາຮົ່ວອອກຈາກພາຊະນະຂອງ
ສະຕິປັນຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນຈົ່ງຫ້າວຫັນໃນການເຮັດ
ໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແລະເຮັດສິ່ງທີ່ດີເພື່ອຊ່ວຍຕົວເອງແລະຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າຄູແລ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄວາມຕາຍແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ຈຸດຈົບ?

ຫຼາຍປີ ແລະ ຫຼາຍເດືອນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນການຄົ້ນຫາຢ່າງ
ລະອຽດ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມລັບຂອງຊີວິດ
ແລະ ຄວາມຕາຍ ແລະ ວ່າຈິດວິນຍານຈະກັບຄືນສູ່ຮູບແບບເດີມ
ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາອອກຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເສື່ອມໂຊມຂອງພວກເຂົາ
ແລ້ວຫຼືບໍ່

ສຳລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່, ສິ່ງນີ້ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກແນວ
ຄວາມຄິດ, ຫຼືພຽງແຕ່ຄວາມເຊື່ອຍ້ອນການຂາດຫຼັກຖານ ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່
ໄດ້ເວົ້າຈາກຄວາມເຊື່ອພຽງຢ່າງດຽວ; ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນຫຼັກຖານຂອງ
ຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ ແລະ ການເກີດໃໝ່ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍສາມາດຢືນຢັນ
ຄວາມຈິງນີ້ຈາກປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງຂ້ອຍເອງ.

ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດເບິ່ງຄວາມຕາຍດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ
ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປສູ່ໂລກທີ່ມີຄວາມສຸກເຫຼົ່ານັ້ນກ່ອນ
ພວກເຮົາຖືວ່າຄວາມຕາຍເປັນປະສົບການທີ່ດີເລີດຂອງຄວາມສຸກ,
ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ.

ຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍຈະດີເລີດແທ້ໆ! ຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແບກຫາບ
ກະດູກທີ່ໝັກໝ່ວງນີ້ພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ບັນຫາທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດຂອງມັນ ຈິດວິນຍານໃນໂລກແຫ່ງອະນິຈັງຍັງຄົງມີ
ສະຕິ ແລະ ປິຕິຍິນດີໃນອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງ
ດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ວັດຖຸທັງໝົດ.

ເມື່ອຕາຍ, ຄົນເຮົາຈະລືມຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າ
ຕົນເອງມີອິດສະລະພາບຢ່າງແທ້ຈິງແນວໃດ. ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ
ເປັນເວລາສອງສາມວິນາທີຄື: ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຄວາມ
ຢ້ານກົວຕໍ່ສິ່ງ ທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບສະຕິຂອງມະນຸດ. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ຈິດວິນຍານຈະປະສົບກັບຄວາມຮູ້ທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມສຸກອັນ
ລື້ນເຫຼືອທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດ, ໂດຍສະເພາະ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການຢູ່ນອກກົງຂັງທາງຮ່າງກາຍ.

ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຕ້ອງຢ້ານກົວ, ເພາະວ່າຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາຍັງບໍ່ຕາຍ,
ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະເມື່ອລາວຕາຍ, ມັນແມ່ນຈຸດຈົບ ແລະ ຈະບໍ່ມີ
ຫຍັງເຫຼືອໃຫ້ຢ້ານກົວອີກ.

ຄວາມຕາຍເປັນປະສົບການທີ່ພົບເລື້ອຍ: ການປ່ຽນແປງທີ່ມະນຸດ
ທຸກຄົນຕ້ອງຜ່ານຜ່າ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປອບໃຈຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່

ວ່າຄວາມຕາຍເກີດຂຶ້ນກັບທຸກຄົນ, ແລະມັນເປັນໄລຍະເວລາຂອງການ
ຝັກຜ່ອນຈາກພາລະ ແລະ ຄວາມກັງວົນຂອງຊີວິດ.

ຄວາມຕາຍເປັນປະສົບການທີ່ໜ້າຍິນດີ, ແຕ່ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນ
ປາດຖະໜາໃຫ້ມັນເປັນການຫຼົບໜີຈາກບົດຮຽນທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງ
ຊີວິດ ການຫຼົບໜີແມ່ນຄວາມຜິດພາດ ບໍ່ວ່າສະຖານະການຂອງຄົນ
ເຮົາຈະຢູ່ໃນໂລກນີ້, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະເຊີນກັບພວກມັນດ້ວຍຄວາມ
ກ້າຫານ ແລະ ຄວາມກ້າຫານ ເມື່ອຄົນເຮົາປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການ
ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດ, ຄວາມຕາຍຈະກາຍເປັນລາງວັນ
ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບ.

ຄວາມຕາຍບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບ, ແຕ່ເປັນການປິດປ່ອຍຊົ່ວຄາວທີ່
ກົດໝາຍແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທໍາ (ກໍາມະ) ມອບໃຫ້ຈິດວິນຍານເມື່ອພວກ
ເຂົາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ດີ, ຫຼືເມື່ອຄວາມເຈັບປວດເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຂົາໝົດກໍາລັງ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ສືບ
ຕໍ່ເດີນໜ້າຕໍ່ໄປໃນເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາ.

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານ (ແລະຜູ້ທີ່ຄິດ), ຄວາມຕາຍແມ່ນການ
ປິດປ່ອຍຈາກຄວາມທໍລະມານທີ່ເຈັບປວດຂອງຮ່າງກາຍໄປສູ່ສະພາບ
ທີ່ສະຫງົບສຸກ, ຕື່ນຕົວ, ແລະ ສະຫງົບສຸກ ສໍາລັບຜູ້ສູງອາຍຸ, ມັນ
ແມ່ນເງິນບໍານານທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຜ່ານການເຮັດວຽກ ແລະ ການຕໍ່ສູ້
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເປັນເວລາຫຼາຍປີ ສໍາລັບທຸກຄົນ, ມັນແມ່ນການຝັກຜ່ອນ
ທີ່ຍິນດີຕ້ອນຮັບ ແຕ່ໃນລະຫວ່າງການຝັກຜ່ອນນີ້, ຄວາມປາຖະໜາທີ່
ງຽບສະຫງົບທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນໃນລະຫວ່າງການມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໄດ້
ຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດ.
ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ເຂັ້ມແຂງພໍ, ຈິດວິນຍານຈະຖືກດຶງກັບຄືນ
ສູ່ໂລກ ແລະ ເກີດໃໝ່.

ຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ, ຫຼືຈິດວິນຍານ, ແມ່ນອະມະຕະ
ໃນແກ່ນແທ້ຂອງມັນ, ພວກເຮົາອາດຈະນອນຫຼົບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ
ຍ້ອນການປ່ຽນແປງທີ່ເຮີນວ່າຄວາມຕາຍ, ແຕ່ຕົວຕົນທີ່ສໍາຄັນຂອງ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສູນຫາຍໄປໄດ້, ພວກເຮົາມີຢູ່, ແລະ ການມີຢູ່
ຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ນິລັນຕອນ. ຄືນຟອງມາຮອດຝັ່ງແລ້ວກັບຄືນສູ່
ທະເລໂດຍບໍ່ສູນເສຍແກ່ນແທ້ຂອງມັນ; ແທນທີ່ຈະ, ມັນຈະລວມເຂົ້າ
ກັບມະຫາສະໝຸດ ຫຼື ກັບຄືນມາເປັນຄືນອີນ.

ຮ່າງກາຍໄດ້ອອກມາຈາກມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານ ແລະ ຈະ ພົນາດໄປ, ແຕ່ສາລະສຳຄັນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ອາໄສຢູ່ພາຍໃນ ຮ່າງກາຍຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ ເພາະວ່າການທຳລາຍສາລະ ສຳຄັນອັນສູງສົງນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ເມື່ອຄົນທີ່ເຮົາຮັກເສຍຊີວິດ? ເພາະວ່າພວກເຮົາໂສກເສົ້າກັບການສູນເສຍຂອງພວກເຮົາ ຖ້າຄົນທີ່ ເຮົາຮັກໄດ້ປະພວກເຮົາໃຫ້ຮຽນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນທີ່ດີກ່ວາໂຮງຮຽນແຫ່ງ ຊີວິດ, ພວກເຮົາຄວນປິຕິຍົນດີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະໂສກເສົ້າໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າ ຄວາມໂສກເສົ້າສຳລັບຈິດວິນຍານທີ່ຈາກໄປເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ຖືກຜູກມັດໄວ້ກັບໂລກດ້ວຍເຊືອກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ, ຂັດຂວາງຄວາມກ້າວຫນ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນຂອງ ຂອບເຂດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຕາຍມາສູ່ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຫນັກ ແລະ ພາກພຽນໃນຊີວິດ ເປັນການເລືອນຊັ້ນໄປສູ່ສະຖານະພາບ ແລະ ຍົດສັກທີ່ສູງຂຶ້ນ. ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ລົ້ມເຫຼວ, ມັນຍັງມາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີໂອກາດໃໝ່ໃນ ສະພາບແວດລ້ອມໃໝ່ເພື່ອລອງອີກຄັ້ງ ແລະ ບັນລຸຄວາມສຳເລັດ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ແຈ້ງເຫັນຄວາມຕາຍຄືກັບກຳແພງໜ້າທີ່ ປິດບັງເພື່ອນມິດ ແລະ ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກໄວ້ທາງຫຼັງມັນຕະຫຼອດໄປ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມຜູກພັນ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ ເຫັນແກ່ຕົວ ຜູ້ທີ່ຮັກຄົນອື່ນເປັນການສະແດງອອກຂອງມະນຸດຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ ເຂົາໃຈວ່າໃນຄວາມຕາຍ ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກຈະກັບຄືນໄປ ຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອຫາຍໃຈເອົາລົມແຫ່ງອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມ ສຸກອັນບໍລິສຸດໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຄວນສົງຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກໄປຫາຜູ້ທີ່ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມສະຫງົບ ສຸກ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນໂລກໃໝ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຈຸດລະຫວ່າງຄົວຢ່າງທັງໃຈ ແລະ ສົງຂໍຄວາມທາງວິນຍານໄປຫາຄົນທີ່ເຮົາຮັກໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມ ຕາຍ. ພວກເຮົາຄວນສົງຄວາມຄິດທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະ ຄວາມຮັກໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າຂໍຄວາມຂອງພວກເຮົາມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ຕອບແທນຄວາມ ຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ. ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງພວກເຮົາ ແລະ ປາດຖະໜາຫາພວກເຮົາ, ຄືກັນກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າປິຕິຍົນດີທຸກຄັ້ງທີ່ພວກ

ເຮົາລະນຶກເຖິງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສົງຂໍຄວາມແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ແລະມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາຜູ້ທີ່ຮັກເຊິ່ງກັນ ແລະກັນມາຮ່ວມກັນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າຊີວິດມະນຸດ ນີ້ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່, ແຕ່ເປັນພຽງການເຊື່ອມຕໍ່ໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ ຂອງສາຍພົວພັນນິລັນຕອນແລະບໍ່ແຕກແຍກກັບໝູ່ເພື່ອນແລະຄົນທີ່ ເຮົາຮັກໃນຊີວິດນີ້ແລະຊີວິດໜ້າ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍຸດຕິທຳ

ຈິດໃຈສ້າງ ແລະ ປະດິດສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ສະນັ້ນມັນຕ້ອງໄດ້ ຮັບການນຳພາຢ່າງຖືກຕ້ອງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນສ້າງ

ມີແຕ່ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ສົງຄ໌ເທົ່ານັ້ນ ຖ້າເຈົ້າຍຶດໝັ້ນແນວ ຄວາມຄິດນັ້ນໄວ້ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ມັນຈະເປັນໄປ ໄດ້

ມັນຈະມີຮູບແບບທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ແລະ ຈັບຕ້ອງໄດ້ ເມື່ອ ບຸກຄົນສາມາດໃຊ້ພື້ນທີ່ກຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຈຸດປະສົງຕ່າງໆ.

ມີປະໂຫຍດ ແລະ ສ້າງສັນຢູ່ສະເໝີ, ລາວກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ຊະຕາກຳຂອງລາວ

ມີສາມວິທີທີ່ສຳຄັນໃນການສາກໄຟຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ:

ການເລືອກວຽກ ຫຼື ອາຊີບງ່າຍໆ ທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະ ຝຶກຝົນ ແລະ ເປັນແມ່ບົດ, ພ້ອມທັງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ

ຄວາມສຳເລັດໃນວຽກງານ ຫຼື ອາຊີບນັ້ນ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ເລືອກນັ້ນສາມາດບັນລຸໄດ້, ແລະຢ່າຍອມແພ້ເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ.

ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ

ການສຸມໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນເປົ້າໝາຍດຽວ ແລະ ການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ

ນັ້ນແມ່ນເປົ້າໝາຍ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນຢູ່ສະເໝີ, ພາຍໃນຕົວເອງທີ່ຮຽບສະຫງົບ, ວ່າສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມ...

ການຮ້ອງຂໍຂອງລາວແມ່ນຢູ່ໃນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງລາວ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວສາມາດໃຊ້ອຳນາດຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງລາວໄດ້

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງລາວ, ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຈິດໃຈຂອງລາວໃຫ້ສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພະລັງທັງໝົດ

ແລະຜົນສຳເລັດຕ່າງໆ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ພະລັງຂອງຊີວິດອ່ອນແອລົງ

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນພະລັງງານ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນ

ການນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງມັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງກ້າມຊີ້ນ ແລະ ການເຮັດວຽກຂອງຫົວໃຈ, ປອດ, ແລະ ກະບັງລົມ

ການເຜົາຜານອາຫານຂອງຈຸລັງ ແລະ ປະຕິກິລິຍາເຄມີໃນເລືອດ, ແລະ ໃນການເຮັດວຽກຂອງອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກ

(ເສັ້ນປະສາດ) ນອກຈາກນັ້ນ, ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຖືກໃຊ້ໄປໃນ

ຄວາມຄິດ, ອາລົມ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນອ່ອນແອລົງ ມັນເປັນໜຶ່ງໃນສັດຕູທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຫ້າວຫັນ ຄວາມຢ້ານກົວແມ່ນອີງໃສ່

ໂດຍການບີບອັດ ແລະ ກິດຂວາງກິດຈະກຳຊີວິດທີ່ປົກກະຕິແລ້ວ ໄຫຼໄປສູ່ເສັ້ນປະສາດເປັນປະຈຳ, ມັນເບິ່ງຄືວ່າ

ມັນກາຍເປັນອຳມະພາດ, ດັ່ງນັ້ນຮ່າງກາຍຈຶ່ງອ່ອນເພຍ ແລະ ພະລັງຊີວິດຂອງມັນຫຼຸດລົງຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ ແລະ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າກຳຈັດສາເຫດຂອງຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າໄດ້ ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ ແລະ ກະຕຸ້ນສະໜອງຫຼາຍເກີນໄປ.

ເພື່ອສົ່ງສັນຍານທີ່ຂັດຂວາງໄປຫາອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ ຄວາມຢ້ານກົວຍຶດຄອງຫົວໃຈ ແລະ ຂັດຂວາງຂະບວນການດັ່ງກ່າວ

ການຍ່ອຍອາຫານເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງ ເມື່ອສະຕິຍັງຄົງສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຈະບໍ່ຢ້ານກົວສິ່ງໃດ ແລະ ພວກເຮົາຈະສາມາດເອົາຊະນະອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສັດທາ

ຄວາມປາດຖະໜາແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຂາດພະລັງງານ ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ: ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມປາດຖະໜາເປັນຈິງ ຫຼື

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງ Will ສາມາດສະແດງອອກໄດ້ໂດຍການກ່າວວ່າ: "ຂ້ອຍເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍ ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ"

"ຂ້ອຍຕ້ອງການມັນ" ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດປ່ອຍກຳລັງຂອງກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນອອກມາໄດ້

ແລະ ນຳພາມັນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ປາດຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ

ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາ

ຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ໆຫຼັງຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວຈະນຳມາເຊິ່ງການເຕີບໂຕທີ່ແທ້ຈິງ

**ແມ່ນແຕ່ຄວາມລືມເຫຼວກໍຄວນເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານ. ເມື່ອ
ລືມເຫຼວ**

**ສຳລັບໂຄງການໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະວິເຄາະ
ປັດໃຈ, ສະຖານະການ ແລະ ສະພາບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດເພື່ອ
ກຳຈັດພວກມັນ.**

**ການກຳຈັດຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເຮັດຜິດພາດຊ້າອີກໃນ
ອະນາຄົດຢ່າງສິ້ນເຊີງ ການປິດການໃຊ້ງານຄວາມລືມເຫຼວແມ່ນ
ວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ**

**ແລະລະດູການທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດສຳລັບການຫວ່ານແກ່ນແຫ່ງ
ຄວາມສຳເລັດ**

**ການຕີ ແລະ ການຊີກຈາກສະຖານະການອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຮອຍ
ຊ້າ ແລະ ຮອຍຝຶກຊຸດໄດ້, ແຕ່ຄວນຮັກສາຄວາມສະຫງົບໄວ້.**

**ຕັ້ງຊື່ ແລະ ຫົວຂອງພວກເຮົາຍົກຂຶ້ນສູງ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມ
ແພ້ຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມ, ແຕ່ຄວນລອງໃໝ່ອີກຄັ້ງ**

**ນອກຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອກໍຕາມ ພວກ
ເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມເມື່ອພວກເຮົາຄິດວ່າ**

**ພວກເຮົາບໍ່ມີແຮງທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ອີກຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກ
ເລິກໆວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ.**

**ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຮັດສຸດຄວາມ
ສາມາດຈົນກວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາຈະປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ**

**ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນໃນການຕໍ່ສູ້ຂອງຊີວິດຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ໂດຍໃຊ້
ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຮງກ້າຂອງພວກເຮົາ**

ເຮົາຊະນະທຸກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຊີວິດ

**ຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ໆຫຼັງຈາກຄວາມລືມເຫຼວຈະນຳໄປສູ່ການ
ເຕີບໂຕທີ່ແທ້ຈິງ, ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ປະສານງານ ແລະ ຊຸກຍູ້.**

**ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີ
ພະລັງທີ່ມີປະສິດທິພາບ**

**ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະລົ້ມເຫລວມາຮອດປະຈຸບັນ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່
ສະຫຼາດທີ່ຈະຢຸດຕໍ່ສູ້ ແລະ ຖືວ່າຄວາມລົ້ມເຫລວເປັນຊະຕາກຳ**

**ແລະ ໂດຍໂຊກຊະຕາ ມັນດີກວ່າສຳລັບຄົນທີ່ຈະຕາຍຕໍ່ສູ້ ກວ່າທີ່
ຈະຢຸດພະຍາຍາມ ຕາບໃດທີ່ລາວຍັງມີເວລາ**

**ລາວສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໄດ້ຫຼາຍກວ່ານີ້, ເພາະວ່າຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງລາວຈະສືບຕໍ່ເຂົ້າສູ່ຊີວິດໃໝ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກ
ລາວເສຍຊີວິດໄປແລ້ວກໍຕາມ**

**ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫລວ ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍຸດຕິທຳ
ຂອງສິ່ງທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ເຮັດໃນອະດີດ, ນອກເໜືອໄປຈາກສິ່ງທີ່**

**ລາວກຳລັງເຮັດມັນຢູ່ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ, ແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມ
ສຳເລັດຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກລະດົມ ແລະ ສາກໄຟຄືນໃໝ່ຈາກ
ຮູບແບບການເກີດໃໝ່ໃນອະດີດ.**

**ດ້ວຍກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດ
ຄວບຄຸມຄວາມຄິດເຖິງຄວາມລົ້ມເຫລວໃນຊີວິດປະຈຸບັນໄດ້**

**ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາທີ່ຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດປະເຊີນ
ອາດຈະໃຫຍ່ກວ່າປະສົບການຂອງຄົນອື່ນ**

**ຄົນທີ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ປະເຊີນກັບມັນ ແຕ່ຄົນທຳອິດໄດ້ຝຶກ
ຝົນຕົນເອງໃຫ້ປະຕິເສດແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມລົ້ມເຫລວທັງໝົດ**

ແລະລາຍລະອຽດຕະຫຼອດເວລາ

**ຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້ຖືກປ່ຽນຈາກຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງ
ໄປສູ່ໄຊຊະນະ ແລະ ໄຊຊະນະ, ຈາກຄວາມກັງວົນ ໄປສູ່ຄວາມ
ສະຫງົບ.**

**ຈາກຄວາມສັບສົນທາງປັນຍາ ແລະ ຄວາມກັງວົນທາງຈິດໃຈ ໄປ
ສູ່ການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ, ຈາກຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມຮຸນວາຍ**

**ເພື່ອຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຈາກຄວາມສະຫງົບສຸກ ສູ່ຄວາມ
ສຸກທາງວິນຍານອັນສັກສິດ**

**ເມື່ອທ່ານມີຄວາມຮູ້ຕົນເອງນີ້, ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຂອງທ່ານຈະ
ໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ບັນລຸຜົນສໍາເລັດ.**

ຮຸ່ງເຮືອງ

ຄວາມຈໍາເປັນຂອງການວິເຄາະທາງຈິດຕະວິທະຍາ

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມສໍາເລັດ, ພວກເຮົາຂໍແນະນໍາດັ່ງນີ້:

**ຄວາມລັບອີກອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມສໍາເລັດຄືການວິເຄາະທາງ
ຈິດຕະວິທະຍາ ການສໍາຫຼວດຕົນເອງແມ່ນກະຈົກທີ່ຄົນເຮົາສາມາດ
ເຫັນຜ່ານມັນໄດ້**

**ຄວາມເລິກຊຶ້ງທີ່ເຊືອງໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະ
ຖືກປິດບັງຈາກເຈົ້າ, ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ. ພະຍາຍາມລະບຸຈຸດທີ່ລົ້ມເຫຼວ.**

**ແຍກແຍະລະຫວ່າງແນວໂນ້ມ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງທີ່ດີ ແລະ
ບໍ່ດີ ໃຊ້ການວິເຄາະຕົນເອງເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່າເຈົ້າຢືນຢູ່ໃສໃນຕອນນີ້**

**ເຈົ້າຢາກບັນລຸຫຍັງ, ແລະມີອຸປະສັກຫຍັງແດ່ທີ່ຂັດຂວາງເຈົ້າ?
ກໍານົດລັກສະນະຂອງວຽກງານຕົວຈິງຂອງເຈົ້າ**

**ຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າໃນຊີວິດ ພະຍາຍາມມີຄຸນສົມບັດທັງໝົດ
ຂອງບຸກຄະລິກທີ່ແທ້ຈິງ**

**ແລະ ຜູ້ມີກຽດ, ບໍ່ຖືກລົບກວນຈາກຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາ, ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຈິດໃຈຂອງຕົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ
ພຣະເຈົ້າ.**

**ເຈົ້າຈະກ້າວໄປໄດ້ໄວ, ປອດໄພ ແລະ ໜັ້ນໃຈໃນເສັ້ນທາງສູ່
ເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ**

**ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍແມ່ນການຊອກຫາເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ**

**ສົງເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດ ແລະ ບັນລຸຜົນສໍາເລັດໃນໂລກ
ນີ້ ຄວາມຕັ້ງໃຈຄຽງຄູ່ກັບການລິເລີ່ມຈະຊ່ວຍພວກເຮົາ**

**ເພື່ອກໍານົດຄໍາໝັ້ນສັນຍາເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້ສໍາເລັດ
ຕາມຂອບເຂດທີ່ກໍານົດໄວ້ຢ່າງເຕັມທີ່**

ພະລັງຂອງການລິເລີມສ້າງສັນ

**ຄວາມຄິດລິເລີມແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການ
ສ້າງສັນພາຍໃນບຸກຄົນ: □□□□□□ຈາກຜູ້ສ້າງ**

**ອະນັນຕິ ໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີ
ໃຜເຄີຍສ້າງມາກ່ອນ, ຄືກັນກັບທີ່ມັນໃຫ້**

**ແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງຕ່າງໆໃນວິທີການໃໝ່ ແລະ ສ້າງສັນ
ຜົນສໍາເລັດຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານ**

**ການລິເລີມດັ່ງກ່າວອາດຈະສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ໜ້າ
ປະຫລາດໃຈຄືກັບດາວຕົກ ແລະ ມັນເບິ່ງຄືວ່າມັນກໍາລັງສ້າງບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງ**

**ຈາກຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ມັນພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄື
ວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ແມ່ນເປັນໄປໄດ້ແທ້ໆໂດຍໃຊ້**

ມະນຸດແມ່ນພະລັງສ້າງສັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງວິນຍານ

**ຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີມ ແລະ ນະວັດຕະກໍາຊ່ວຍໃຫ້ບຸກຄົນ
ສາມາດຢືນຢູ່ເທິງຂາສອງຂ້າງຂອງຕົນເອງໄດ້, ເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ
ເປັນເອກະລາດ;**

ໜຶ່ງໃນລັກສະນະຂອງຄວາມສໍາເລັດ

ຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ

**ຫຼາຍຄົນມັກແກ້ຕົວໃຫ້ຂັບກຜ່ອງຂອງຕົນເອງ ໃນຂະນະທີ່ຕໍາໜິ
ຄົນອື່ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ຽນແປງສິ່ງນີ້.**

**ຕໍາແໜ່ງຄືການມອງຂ້າມຂັບກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນ (ທີ່ບໍ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ) ແລະ ເອົາຂັບກຜ່ອງຂອງຕົວເອງໄວ້ໃຕ້**

ກ້ອງຈຸລະທັດ

**ບາງຄັ້ງມັນຈໍາເປັນຕ້ອງວິເຄາະຄົນອື່ນ, ແຕ່ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງເກັບຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງໄວ້ກັບຕົວເອງ.**

**ປາສະຈາກອະຄະຕິ ແລະ ການຈໍາແນກ ຄວາມຄິດທີ່ຍຸດຕິທໍາ
ແລະ ບໍລິຫານ ຄືກັບກະຈົກ**

**ກະຈົກທີ່ແຈ່ມໃສ, ບໍ່ສັນຄອນ, ບໍ່ສັນຄອນໂດຍການກ່າວໂທດຢ່າງ
ຮີບດ່ວນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນກະຈົກນັ້ນ**

**ມັນຈະປາກົດຕາມທີ່ມັນເປັນຈິງ, ໂດຍບໍ່ມີການປະດັບປະດາ ຫຼື
ການບິດເບືອນ**

**ຂໍໃຫ້ເຮົາເຫັນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າໃນມະນຸດທຸກຄົນ, ບໍ່ວ່າຈະ
ເປັນເຊື້ອຊາດ ຫຼື ສາສະໜາໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດ
ອັນຫວານຊື່ນຂອງຄວາມຮັກ**

**ສິ່ງສັກສິດແມ່ນເວລາທີ່ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສາມັກຄີຂອງເຮົາ
ກັບມະນຸດຊາດ, ບໍ່ແມ່ນກ່ອນໜ້ານີ້ ໃນການຮັບໃຊ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ**

**ພວກເຮົາລືມຕົວຕົນອັນນ້ອຍ (ອີໂກ້) ແລະ ສຳຜັດຕົວຕົນທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ອັນດຽວທີ່ບໍ່ມີຂີດ ຈຳ ກັດຫຼືຂໍ້ ຈຳ ກັດ**

**ເຖິງນາງ: ວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ເຊື່ອມໂຍງມະນຸດທຸກຄົນ ແລະ ນຳ
ພວກເຂົາມາຮ່ວມກັນ**

ນິໄສທາງປັນຍາຄວບຄຸມຊີວິດມະນຸດ

**ນິໄສຂອງມະນຸດມີພະລັງທີ່ຈະເລັ່ງ ຫຼື ຊັກຊ້າຄວາມສຳເລັດ ມັນ
ບໍ່ແມ່ນແຮງບັນດານໃຈຊົ່ວຄາວ ຫຼື**

**ແນວຄວາມຄິດທີ່ສະຫຼາດ, ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນນິໄສທາງຈິດ
ປະຈຳວັນ, ກຳນົດວິຖີຊີວິດຂອງເຮົາ**

**ນິໄສທາງຈິດແມ່ນແມ່ເຫຼັກທາງຈິດທີ່ດຶງດູດສິ່ງຂອງ ແລະ ຜູ້ຄົນ
ບາງປະເພດມາຫາພວກເຮົາ**

**ແລະສະພາບການ, ນິໄສການຄິດທີ່ດີຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາດຶງດູດ
ໂອກາດທີ່ເຮືອອຳນວຍ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ, ແຕ່**

**ນິໄສທາງປັນຍາທີ່ບໍ່ດີເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບຜູ້ທີ່ມີນິໄສ
ແລະ ຄວາມໂມ້ມອຽງທາງໂລກ, ແລະ ສະຖານະການທີ່ບໍ່**

ແນະນຳ

**ນິໄສທີ່ບໍ່ດີສາມາດຖືກກຳຈັດໄດ້ ແລະ ພະລັງຂອງພວກມັນຈະ
ຖືກກຳຈັດໄດ້ໂດຍການຫຼີກລ່ຽງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ອາດຈະກະທຸ້ນພວກ
ມັນ.**

ຫຼື ຟື້ນຟູມັນ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງສຸມໃສ່ມັນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈິດໃຈຄວນຈະມຸ່ງໄປສູ່ນິໄສ

ຄວາມເມດຕາ ແລະ ການເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຊີວິດເຮົາ ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້

ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ເພິ່ງພາພຣະອົງ

ພາຍໃນພວກເຮົາມີສອງກໍາລັງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນໃນການຕໍ່ສູ້ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ: ກໍາລັງທີ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດ

ພວກເຮົາເຮັດມັນ, ແລະຄົນອື່ນແນະນໍາພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຄວນເຮັດຫຍັງ, ສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫຼາຍກວ່າ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ສຽງທໍາອິດແມ່ນສຽງຂອງຄວາມຊົ່ວ, ໃນຂະນະທີ່ສຽງທີສອງແມ່ນສຽງຂອງຄວາມດີ ຫຼື ພຣະເຈົ້າ

ຜ່ານບົດຮຽນປະຈຳວັນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພວກເຮົາຮຽນຮູ້, ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີບໍ່າລຸງລ້ຽງຕົນໄມ້

ຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ນິໄສທີ່ດີບໍ່າລຸງລ້ຽງຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ

ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານອັນສູງສົ່ງ ຄວາມພະຍາຍາມຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ການພັດທະນາທີ່ເໝາະສົມຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ

ສໍາລັບຕົນໄມ້ທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ເພື່ອວ່າມື້ໜຶ່ງພວກເຮົາຈະສາມາດເກັບກ່ຽວໝາກຜົນຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງທີ່ເຄີຍໃຫຍ່ເຕັມທີ່

ຄວາມຢາກອາຫານ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດຫຼຸດຜົນຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີທຸກປະເພດ, ແລະ ຖ້າພວກເຂົາສາມາດເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງ

ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ສູງສົ່ງຄືຄວາມຮັກໂດຍຜ່ານຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມເມດຕາ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນໍາມາເຊິ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ

**ລາວຈະເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າຕາມ
ເສັ້ນທາງ**

**ຄົນເຮົາຈະເປັນອິດສະຫຼະໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຕັມໃຈ ແລະ ໂດຍ
ການເລືອກທີ່ຈະປະຖິ້ມນິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ.**

**ລາວກາຍເປັນນາຍ, ມີຄວາມສາມາດໃນການສັງຄວາມຮູ້ສຶກ,
ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ**

**ລາວໄດ້ເຮັດມັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຂັດກັບຄວາມປາດຖະໜາ
ຂອງລາວ ໃນພະລັງຂອງການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ການເປັນເຈົ້າ
ນາຍຕົນເອງນັ້ນ**

ແກ່ນຂອງອິດສະລະພາບນິລັນຕອນຢູ່ພາຍໃນ

**ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງລັກສະນະສໍາຄັນຫຼາຍຢ່າງຂອງຄວາມ
ສໍາເລັດມາຮອດປະຈຸບັນຄື: ການຄິດໃນແງ່ບວກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕັ້ງ
ໜ້າ,**

**ການວິເຄາະທາງຈິດຕະວິທະຍາ, ການລິເລີ່ມ, ແລະ ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ ປຶ້ມຫຼາຍຫົວເນັ້ນໜັກເຖິງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງໃນນີ້**

**ຫຼາຍກວ່າລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງພະລັງອັນສູງ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປັດໄຈຕ່າງໆ**

**ມັນແມ່ນຄວາມສໍາເລັດ ການສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດ**

**ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນພະລັງທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນມັນ, ແລະຈັກກະວານ ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນ
ມັນ. ມັນແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.**

**ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂັບເຄື່ອນດວງດາວໃນອະວະກາດ, ແລະ
ມັນແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ກໍານົດດາວເຄາະໄວ້ໃນເສັ້ນທາງ
ຂອງພວກມັນ.**

**ແລະວົງຈອນຂອງການເກີດ, ການເຄີຍໃຫຍ່, ແລະ ການເສື່ອມ
ໂຊມປົກຄອງທຸກຮູບແບບຂອງຊີວິດ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນ, ແລະ ຂໍ
ໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຊົງອວຍພອນ ຜູ້ມີປັນຍາ ແລະ ຜູ້ຮູ້ທຸກ
ຢ່າງ**

ສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າຈົງມີແກ່ທ່ານ

ຄວາມປິຕິຍິນດີທາງວິນຍານ

ປະສົບການຕົວຈິງຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພະລັງແຫ່ງການດົນໃຈທາງວິນຍານໃຫ້ພວກເຮົາ:

ຄວາມສາມາດໃນການປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ພາຍໃນພວກເຮົາ ແຕ່ກໍາລັງຊົ່ວຮ້າຍຂອງການມີຢູ່ໄດ້ວາງແຜນການລອກລຽນ
ແບບທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫຼອກລວງຫຼາຍຮູບແບບ ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວຂອງເຫຼົ່າ
ແລະ ຢາເສບຕິດແມ່ນການປອມແປງຂອງປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ ການ
ໃຊ້ເຫຼົ່າ ແລະ ຢາເສບຕິດມັກຈະນຳໄປສູ່ການຫຼົງໄຫຼໃນການປະຕິບັດທາງເພດທີ່
ປ້ອງກັນການບັນລຸການດົນໃຈທາງວິນຍານໂດຍການຈຳກັດຈິດໃຈດ້ວຍສະຕິທາງ
.ຮ່າງກາຍທີ່ຮຸນແຮງ

ຫຼາຍຄົນຕື່ມເຫຼົ່າເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມຊົ່ວຈຳທີ່
ເຈັບປວດ ແລະ ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແຕ່ການຫຼົງລົມແບບນີ້ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາສູນເສຍ
ປັນຍາທາງວິນຍານທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດ - ແມ່ນແລ້ວ, ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສູນ
ເສຍຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮົາຊະນະບັນຫາ ແລະ ພົບຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາ

.ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພົບມັນຢູ່ໃນຕົວເຮົາເອງ
ມີພະລັງຂອງຈັກກະວານທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ - ຊາຕານ, ອິບລິສ, ຜູ້
ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ຫຼື ຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ - ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງທີ່ຈະແຊກ
ແຊງການສະແດງອອກ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ສວຍງາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມ
.ທັງໝົດໃນຈັກກະວານນີ້

ຕະຫຼອດການສ້າງ, ເຮົາເຫັນພະລັງສອງຢ່າງຄືຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວທີ່
ຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຂັດແຍ້ງກັນ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຄວາມຮັກ, ແລະ ພະລັງຜົມານສ້າງ
ຄວາມກຽດຊັງ, ພຣະເຈົ້າສ້າງຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເອື້ອເພື່ອເຜີຍແຜ່,
ແລະ ພະລັງຜົມານສ້າງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມຮັກຕົນເອງ, ພຣະເຈົ້າ
ສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມກົມກຽວ, ແລະ ພະລັງຜົມານສ້າງຄວາມບໍລິງລອຍ
.ກັນ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ

ໂດຍຮູ້ເລື່ອງນີ້, ຜູ້ສະແຫວງຫາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າເຫຼົ່າ ແລະ ຢາເສບຕິດເປັນ

ອັນຕະລາຍຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງລາວ ເພາະວ່າມັນປົດປັ້ງຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ທຳລາຍຈຸລັງສະໝອງ, ສົງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສະຕິ
ປັນຍາ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າການໃຊ້ເຫຼົ່າ ຫຼື ຢາເສບຕິດພຽງ
ຄັ້ງດຽວກໍສາມາດນຳໄປສູ່ການຕິດຢາເສບຕິດໄດ້, ໂດຍສະເພາະຖ້າມີແນວໂນ້ມ

ທີ່ຈະມີສານອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາ. ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງ
. ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ

ເມື່ອທ່ານປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຈະພົບວ່າບໍ່ມີ
ປະສົບການອື່ນໃດສາມາດປຽບທຽບໄດ້. ພໍແມ່ຄວນພະຍາຍາມປຸກຝັງ ສະຕິທາງ
ວິນຍານໃຫ້ກັບລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍການສອນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຝຶກສະມາທິ ແລະ
ຮູ້ຈັກພິຈາລະນາຢ່າງມີສະຕິ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະຍອມແພ້ຕໍ່ການລ້ຽວຂອງ
. ການຫຼີກລ່ຽງໄປແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ປອມແປງ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແຕ່ຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ມາຈາກເຫຼົ່າ ແລະ
ຢາເສບຕິດແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ປະໄວ້ພຽງແຕ່ຄວາມເສຍໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
. ທີ່ທຳລາຍລ້າງເທົ່ານັ້ນ

ທຸກໆຄົນ, ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບທີ່ສະຫງົບສຸກ ແລະ ສະຫງົບສຸກຂອງ
ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະປະສົບກັບລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມ
ສຸກ ເມື່ອພວກເຮົານອນຫຼັບສະນິດ, ພຣະເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສະຫງົບສຸກຂອງສະຕິ, ເຊິ່ງພວກເຮົາລົມຄວາມ
ກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນທັງໝົດຂອງໂລກນີ້. ໃນການນັ່ງສະມາທິ, ພວກເຮົາ
ສາມາດປະສົບກັບສະພາບຈິດໃຈທີ່ເປັນພອນນີ້ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊ່ວງເວລາຕົ້ນນອນ
. ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ລົດຊາດຄວາມສະຫງົບສຸກໃນລະດັບອື່ນ
ເມື່ອຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງລົງມາ, ລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍຈະສະຫງົບ, ແລະ
ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະລອຍຂຶ້ນ, ປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງການນອນຫຼັບພັນຄັ້ງໃນ
ເວລາດຽວກັນ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮູ້ສຶກປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ.
ປະສົບການທາງຈັກກະວານນີ້ແມ່ນສະຫງວນໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
. ໃນການບັນລຸສະພາບສະຕິສູງສຸດ

ເມື່ອຕົວຕົນຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຮ່າງກາຍຈະສະຫງົບລົງຢ່າງສົມບູນ, ລົມຫາຍໃຈຢຸດໄຫຼ, ຄວາມຄິດຈະ
ສະຫງົບ, ແລະຄ່ອຍໆຈາງຫາຍໄປ. ຜູ້ຝຶກສະມາທິຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງລາວ ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງລາວກັບຜູ້ສ້າງ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຕື່ມ
ຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນສູງສຸດທີ່ເຫຼົ່າແວງພັນ
. ຊະນິດບໍ່ສາມາດໃຫ້ໄດ້

ຄົນຫົວໄປຮູ້ສຶກງ່ວງນອນຢູ່ບໍລິເວນລະຫວ່າງຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ການ
ນອນຫຼັບ, ໂດຍຮູ້ສຶກສະບາຍດີໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຈະຫາຍໄປ
ຢ່າງໄວວາເມື່ອເຂົາເຈົ້ານອນຫຼັບສະໝິດ. ການນອນຫຼັບບໍ່ແມ່ນການສູນເສຍສະຕິ
ທັງໝົດ ເພາະວ່າໃນຂະນະທີ່ຕື່ນຢູ່, ທ່ານຮູ້ວ່າການນອນຫຼັບຂອງທ່ານໄດ້ຝັກຜ່ອນ
. ຫຼືບໍ່

ມີຫຼາຍສະພາບການນອນຫຼັບ - ບາງບ່ອນກໍເປົ່າບາງ, ບາງບ່ອນກໍເລິກເຊິ່ງ
ແຕ່ປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ບຸກຄົນມີກັບພຣະເຈົ້າໃນສະພາບທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຕົວ

ນັ້ນໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ສິດຊືນກວ່າຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການນອນຫຼັບ
ຫຼື ການງ້ວງນອນ (ຄວາມງ້ວງນອນ ຫຼື ການນອນຫຼັບກ່ອນການນອນຫຼັບ)
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມລືກລັບ ແລະ ຄວາມລືກລັບຂອງການນອນຫຼັບ
ແລ້ວ ຄວາມສຸກອັນສັກສິດເຫຼົ່ານີ້ກໍຍັງຢູ່

ຂ້ອຍສາມາດຢູ່ໃນສະພາບໃດກໍໄດ້ທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາ ຂ້ອຍມັກຈະຢູ່
ລະຫວ່າງໂລກແຫ່ງການນອນຫຼັບ ແລະ ສະຕິຮູ້ຂອງໂລກ: ໃນສະພາບທີ່ສູງສົ່ງ
ຈິດໃຈຂອງມະນຸດມີຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ,
ແຕ່ຄົນເຮົາມັກຈະບໍ່ຮູ້ຕົວເຖິງມັນ. ຂ້ອຍສາມາດປະສົບກັບສອງສະພາບພ້ອມໆ
ກັນຄື: ການນອນຫຼັບສະໝິດ ແລະ ການຕື່ນຕົວຢ່າງເຕັມທີ່ ຫຼື ຂ້ອຍສາມາດ
.ນອນ, ຝັນ, ແລະ ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນອ້ອມຮອບຂ້ອຍໃນເວລາດຽວກັນ
ບາງຄັ້ງຂ້ອຍນອນຫຼັບຄືກັບຄົນທຳມະດາ ຂ້ອຍຍັງສາມາດນອນຫຼັບ ແລະ
ສັງເກດເຫັນຕົວເອງມີສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນສະພາບທີ່ສູງກວ່າ, ຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້ານອນຫຼັບຢູ່, ແຕ່ເຈົ້າຮູ້ຕົວຢ່າງເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສິ່ງ
ນີ້ເປັນໄປໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍການປຸກຝັງຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ສູງ
ກວ່າຂອງສະຕິຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ຈິງໃຈ ແລະ ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິຂອງ
.ການຕື່ນຕົວຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ຈິງໃຈ

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຢ້ານກົວທີ່ຈະອອກຈາກຮ່າງກາຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່
ຈະກັບຄືນມາຜ່ານການຝຶກສະມາທິ, ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ຫຼື
ຈິນຕະນາການ. ແນວຄວາມຄິດນີ້, ເຊິ່ງບາງຄົນສົງເສີມ, ແມ່ນບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ.
ຄວາມຜູກພັນກັບຮ່າງກາຍແມ່ນເຂັ້ມແຂງຫຼາຍຈົນບໍ່ງ່າຍທີ່ຈະໜີຈາກມັນ. ເຖິງ
ແມ່ນວ່າສະຕິຮູ້ສຶກຕົວຈະຫາຍໄປ, ແຕ່ມັນກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະອອກຈາກຮ່າງກາຍ
.ຢ່າງສົມບູນຕາບໃດທີ່ຈິດໃຈສຳນຶກຍັງຄົງເຊື່ອມຕໍ່ກັບມັນ

ຖ້າທ່ານນຶກພາບບາງສິ່ງບາງຢ່າງຢ່າງແຮງກ້າເກີນໄປ, ສິ່ງນັ້ນຈະກາຍເປັນ
ພາບຫຼອນ, ປາສະຈາກຄວາມເປັນຈິງທາງອັດຕະວິໄນໃດໆ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມ
ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຈິນຕະນາການ ແລະ ຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ຫຼັກຖານທີ່ສຳຄັນຂອງ
ຄວາມຮູ້ຕົນເອງອັນສູງສົ່ງ - ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວທ່ານ - ແມ່ນ
ການມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ

ຖ້າທ່ານປະສົບກັບຄວາມສຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງໃນການນັ່ງສະມາທິ,
ຈົ່ງຮູ້ວ່າທ່ານກຳລັງປະສົບກັບພຣະປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າມີການຢຸດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ການຂັດຂວາງການໄຫຼຂອງ
ຄວາມສຸກອັນສັກສິດ, ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານຂອງອົງປະກອບຕ່າງປະເທດໃນສະຕິຂອງ
.ທ່ານທີ່ຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກເພື່ອຝຶກຝຸ້ນຄວາມສຸກພາຍໃນ

ຄູ່ສອນທາງວິນຍານ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ມີຄວາມປາຖະໜາ
ຢ່າງໜຶ່ງຄື: ການສະເໜີການຊີນຳທາງວິນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ,
ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນໃນຫົວໃຈ,

ຈິດວິນຍານ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ. ທຸກຄົນທີ່ສະຫ້ອນກັບພຣະອົງໄດ້ຮັບ
ພອນຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນພຽງເຄື່ອງມືທີ່ຖ່ອມ
.ຕົວໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ພຽງແຕ່ຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ປັນລູແສງ
ສະຫວ່າງທາງວິນຍານແລ້ວ ການປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ ການປັບປຸງສິນລະທຳແມ່ນ
ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການປັນລູສະພາບທີ່ສູງຂຶ້ນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງ
ຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ການຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງໃນ ທາງທີ່ແທ້ຈິງ ມັນເປັນພຽງແຕ່ຜ່ານຄວາມຖ່ອມຕົວ, ປັນຍາ, ຄວາມ
ຈິງໃຈ, ລັກສະນະທີ່ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຈາກໃຈຈິງເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຄົນ
ເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້

ຜູ້ທີ່ຄືນຄວາມຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານຈະພັດທະນາ
ຄວາມສາມາດທາງວິນຍານທີ່ພິເສດ ແລະ ການຄວບຄຸມກຳລັງທຳມະຊາດຕາມ
ທຳມະຊາດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ມີໃຜທີ່ປັນລູສະຕິອັນສູງສົງທີ່ແທ້ຈິງໃຊ້ອຳນາດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອອວດອ້າງ ແລະ ອວດອ້າງ, ໂດຍບໍ່ມີປັນຍາ ຫຼື ຄວາມ
.ຮອບຄອບ

ຄົນທີ່ມີປັນຍາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຕົວແທນດຽວທີ່ມີຢູ່ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ພວກເຂົາສັນລະເສີນພຣະອົງດ້ວຍຂອງຂວັນທີ່ພິເສດທີ່ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນບໍ່? ແລະ ມະນຸດ, ພຽງແຕ່
?ຍ້ອນການມີຢູ່ຂອງລາວ, ກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຄືກັນບໍ່
ຖ້າມະນຸດບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ເປັນຫຍັງ
?ໄພ່ພົນຈິງຄວນເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຂຶ້ນ

ໄພ່ພົນທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງເລີຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ພຣະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດມັນ, ແລະບາງຄັ້ງກໍຍ້ອນເຫດຜົນທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ
.ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ

ຂ້ອຍຈະຍົກຕົວຢ່າງດ້ວຍຕົວຢ່າງວ່າສະຕິທີ່ສູງກວ່າແຕກຕ່າງຈາກສະຕິໃຕ້
ສຳນຶກແນວໃດ

ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນແມ່ນສະພາບທີ່ທ່ານສາມາດ - ໃນຂະນະທີ່ຕື່ນ ແລະ
ນອນຫຼັບ ແລະ ມີສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ - ກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກໃດໆໃນຮ່າງກາຍໂດຍ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ບໍ່ມີການກະຕຸ້ນຈາກພາຍນອກໃດໆ
ໃນໂລກແຫ່ງຈິນຕະນາການທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ (ໂລກແຫ່ງຄວາມຝັນ), ເຈົ້າສາມາດ
ດຶມນິມຮ້ອນໄດ້ໜຶ່ງຈອກ, ແຕ່ປະສົບການນີ້ຈະຖືກປັບຄັບເຈົ້າ. ໃນສະຕິທີ່ສູງກວ່າ,
.ເຈົ້າສາມາດປະສົບກັບສິ່ງດຽວກັນ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໆ, ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີສະຕິ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາສາມາດເຮັດແນວນັ້ນໄດ້, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຫຼອກລວງ
ຕົນເອງໃຫ້ຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ປັນລູເຖິງຈຸດສູງສຸດຂອງສະຕິທີ່ສູງກວ່າ. ເສັ້ນທາງ
ອາດເບິ່ງຄືວ່າຍາວໄກ, ແຕ່ການເດີນທາງພົ້ນໄມລ໌ເລີມຕົ້ນດ້ວຍບາດກ້າວດຽວ
ແລະຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາຍັງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ບໍ່ມີອຸປະສັກໃດສາມາດຂັດຂວາງ
.ການປັນລູເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການໄດ້

ຫຼາຍລ້ານຄົນຖືກດຶງດູດໂດຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງຈິດໃຕ້ສໍານຶກທີ່ເປີດເຜີຍ
ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ. ແຕ່ໃນສະພາບທີ່ສູງກວ່າ, ເຈົ້າສາມາດເຫັນ ຫຼື ຮູ້ສຶກ
ທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ, ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຈິນຕະນາການ, ແຕ່ຜ່ານ ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍ
ສາມາດນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ້ງນີ້ ແລະ ປ່ຽນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄປທຸກບ່ອນ ແລະ ເຫັນຢ່າງ
.ແນ່ນອນວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ບາງຄັ້ງສາວິກອາໄສຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຂົາຂຶ້ນສູ່ສະຕິທີ່
ສູງກວ່າ ແລະ ມີບາງຄົນທີ່ສາມາດກ້າວຂ້າມສະຕິທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ປັນລູສະຕິຂອງ
.ຈັກກະວານ: ໂລກຂອງວິນຍານອັນສູງສົ່ງ, ເຊິ່ງບໍ່ມີຕົ້ນກໍາເນີດ ຫຼື ສາເຫດ
ໃນສະພາບຂອງສະຕິທາງວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ, ຜູ້ຄົນຫາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີ
ຈິນຕະນາການລ່ວງໜ້າເພື່ອປະສົບກັບສິ່ງຕ່າງໆ ເມື່ອພວກເຂົາລວມເຂົ້າກັບສະຕິ
ຂອງຈັກກະວານ, ສະຕິຂອງພວກເຂົາຂະຫຍາຍອອກ ແລະ ລວມເຂົ້າກັບທຸກ
ໆອະຕອມຂອງການມີຢູ່, ກາຍເປັນສະຕິຮູ້ຢ່າງມີສະຕິກ່ຽວກັບຈັກກະວານທັງໝົດ
ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ ປະສົບການນີ້ແມ່ນການຂະຫຍາຍສະຕິທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ຜູ້
ທີ່ມີປະສົບການສະຕິນີ້ຮູ້ສຶກວ່າມີຢູ່ໃນເສັ້ນໃຍຂອງຫຍ້າ ແລະ ເທິງຍອດພູ, ເຊັ່ນ
ດຽວກັນກັບໃນທຸກໆຈຸດລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ທຸກໆອະຕອມໃນ
ອະວະກາດ

ແຕ່ສະຕິຂອງຈັກກະວານກໍຍັງເກີນກວ່ານັ້ນເຊັ່ນກັນ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງຕົນໃນທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່
ຄວາມສຸກຍັງຮູ້ສຶກທີ່ຢູ່ເໝືອນການມີຢູ່
ມັນລວມເຂົ້າກັບສະຕິອັນສູງສົ່ງທີ່ຄອບຄຸມທັງໝົດ ຂໍໃຫ້ສັນຕິສຸກຈົງມີແກ່

ທ່ານ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Insight) ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮັບຮູ້
ໂລກຂອງຮູບ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໂດຍປະສາດສໍາຜັດທັງຫ້າ ຫຼື ໂດຍ
ປັນຍາ. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າໂລກຂອງຮູບປະກົດຢູ່ໃນ ແລະ ຜ່ານ
ໂລກແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າການຮູ້ສຶກ

ສຸດທ້າຍໝາຍເຖິງການຮູ້ສຶງທຳອິດ, ແຕ່ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນ ວິທີການຮູ້ຈັກທັງສອງຢ່າງ.

ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກໂລກແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກໃນທຸກມິຕິຜ່ານ ການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດ ຫຼື ຄວາມຄິດພຽງຢ່າງດຽວໄດ້ແທ້ບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່ມີ. ມີຄວາມຈິງ, ປະກົດການ, ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມ ສຳພັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ທັງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ພາຍໃນຮ່າງກາຍ ຂອງເຮົາເອງ, ທີ່ຍັງຄົງເປັນປຶ້ມທີ່ປິດບັງໄວ້ ແລະ ເປັນຄວາມລັບທີ່ ເຊື່ອງໄວ້ສຳລັບມະນຸດຊາດ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈໂລກທາງ ວິນຍານທີ່ຢູ່ເໜືອຄວາມຄິດ ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດ ທັງໝົດໄດ້ແນວໃດ?

ຄວາມເຂົ້າໃຈເກີດຂຶ້ນ ແລະ ດຳເນີນງານຈາກພາຍໃນ ຈິດວິນຍານ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຄິດມາຈາກການທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຈິງ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມ ຄິດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີພາບພົດທາງອ້ອມຂອງມັນ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈເຫັນຄວາມຈິງເປັນສິ່ງທັງໝົດທີ່ສົມບູນຍ້ອນການ ເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ມະຫັດສະຈັນ (ລະຫວ່າງມັນກັບ ຄວາມຈິງ), ໃນຂະນະທີ່ຈິດໃຈເຮັດວຽກເພື່ອແບ່ງແຍກ ແລະ ແຍກ ຄວາມຈິງອອກເປັນຕ່ອນໆ.

ມະນຸດທຸກຄົນມີພະລັງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ ເຂົາເຈົ້າມີສະຕິປັນຍາ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄວາມຄິດສາມາດຝຶກ ອົບຮົມ ແລະ ປັບປຸງໄດ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈກໍສາມາດຖືກປູກຝັງ ແລະ ພັດທະນາໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ, ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມ ກົມກຽວຢ່າງສົມບູນກັບຄວາມຈິງ. ໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກ , ດ້ວຍຄວາມ ເປັນເອກະພາບໃນຈຳນວນ) ແລະ ດ້ວຍກົດເກນພາຍໃນທີ່ປົກຄອງ ໂລກທາງວິນຍານ, ແລະ ພວກເຮົາຍັງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຈະຢືນຢັນການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ? ມັນຜ່ານ ການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດບໍ່? ປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາບອກ ພວກເຮົາກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເປີດເຜີຍແຫຼ່ງ ກຳເນີດຂອງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບການມີຢູ່ບໍ່? ແນ່ນອນ ບໍ່. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການມີຢູ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບປະສາດສຳຜັດ, ເຊິ່ງບໍ່ ສາມາດຮັບຮູ້ສິ່ງໃດກໍຕາມໄດ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວໂດຍບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທຳອິດ ຂອງພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຂອງຄວາມ ຮູ້ສຶກນັ້ນເອງ.

ການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດ ແລະ ຂະບວນການຄິດບອກພວກ ເຮົາວ່າພວກເຮົາມີຢູ່ແທ້ບໍ່? ແນ່ນອນບໍ່ແມ່ນ, ເພາະວ່າຂໍ້ມູນຂອງ

ຈິດໃຈປະກອບດ້ວຍຄວາມປະທັບໃຈທາງປະສາດສຳຜັດ ແລະ ພວກມັນ - ດັ່ງທີ່ມັນປາກົດ - ບໍ່ສາມາດພິສູດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າພວກເຮົາມີຢູ່ແທ້.

ການກະທຳຂອງການຄິດບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ໄດ້ ເພາະວ່າການມີຢູ່ແມ່ນມີຢູ່ໃນຂະບວນການຄິດນັ້ນເອງ. ເມື່ອພວກເຮົາປຽບທຽບຕົວເອງກັບໂລກພາຍນອກ ແລະ ພະຍາຍາມຫາເຫດຜົນ ຫຼື ອະນຸມານວ່າພວກເຮົາມີຢູ່, ຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ແມ່ນມີຢູ່ພາຍໃນການກະທຳຂອງການຄິດ ແລະ ການຫາເຫດຜົນ. ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຄິດ ແລະ ຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າພວກເຮົາມີຢູ່? ຄຳຕອບແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຮູ້ນີ້ແມ່ນການສະແດງອອກຂອງສະຕິປັນຍາ. ມັນເກີນກວ່າເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ເຊິ່ງບໍ່ມີການມີຢູ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຍາກທີ່ຈະນິຍາມເພາະມັນໃກ້ຊິດກັບພວກເຮົາທຸກຄົນ ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຮູ້ສຶກເຖິງມັນ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ມີຢູ່ແມ່ນຫຍັງ? ມັນຄຸ້ນເຄີຍຫຼາຍຈົນບໍ່ສາມາດທ້າທາຍຄຳນິຍາມໄດ້ ຖ້າທ່ານຖາມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າເຂົາເຈົ້າມີຢູ່, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຕອບໄດ້ ພວກເຂົາຮູ້, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດນິຍາມມັນໄດ້ ພວກເຂົາອາດຈະພະຍາຍາມອະທິບາຍ ແລະ ສະແດງອອກມັນ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດສະແດງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກພາຍໃນຕົວເອງໄດ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈມີຄວາມສາມາດນີ້ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ການສະແດງອອກຂອງມັນ.

ວິທີທີສີ່, ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນບ່ອນອື່ນ, ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ເມື່ອເຮົາເອົາໃຈໃສ່ມັນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄົນເຮົາມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນລະຫວ່າງໂລກແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ໂລກແຫ່ງອຸຕົມຄະຕິ. ສິ່ງສຸດທ້າຍນີ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນ ແລະ ຜ່ານໂລກແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອິດທິພົນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຈະຫາຍໄປ, ຄວາມຄິດທີ່ລົບກວນຈະຫາຍໄປ, ແລະ ພວກເຮົາມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ - ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ - ແລະ ພາຍໃນພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງອົງດຽວ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນອັນດຽວ. ນີ້ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີໂດຍສາດສະດາ, ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ນັກປາດຂອງໂລກ.

ວິທີການທີສາມ, ຫຼື ວິທີການໄຕ່ຕອງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້, ຍັງພາພວກເຮົາໄປສູ່ໂລກແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈເມື່ອພວກເຮົາປະຕິບັດມັນຢ່າງພາກພຽນ ແລະ ຢ່າງຫ້າວຫັນ, ແຕ່ມັນເປັນວິທີການທາງອ້ອມ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍກວ່າເພື່ອສ້າງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕົວພວກເຮົາຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຄວາມຮູ້ໂດຍກົງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຮົາສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນທຸກການສະແດງອອກຂອງພຣະອົງ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍພຣະອົງໃຫ້ເຮົາຮູ້ໄດ້ ເພາະວ່າພວກມັນຮັບຮູ້ພຽງແຕ່ຮູບລັກສະນະພາຍນອກຂອງພຣະອົງ ບໍ່ມີສະຕິປັນຍາ ຫຼື ເຫດຜົນໃດໆ ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ເພາະວ່າສະຕິປັນຍາບໍ່ສາມາດເກີນກວ່າຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ ມັນສາມາດຈັດລະບຽບ ແລະ ຕິຄວາມໝາຍຄວາມປະທັບໃຈທາງປະສາດສຳຜັດໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ເມື່ອຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ສາມາດນຳພວກເຮົາໃຫ້ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າໄດ້, ສະຕິປັນຍາກໍຈະລົ້ມເຫລວເຊັ່ນກັນ ເພາະມັນອາໄສຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປສູ່ວິໄສທັດພາຍໃນເພື່ອເປີດເຜີຍພຣະເຈົ້າໃນຮູບແບບທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ ການສະແດງອອກອື່ນໆຂອງພຣະອົງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີອຸປະສັກຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ການຮັບຮູ້ໂດຍສະຕິປັນຍານີ້, ເຊັ່ນ: ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມອ່ອນແອທາງຈິດ, ຄວາມສົງໄສ, ຄວາມຂີ້ຄ້ານ, ຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸ, ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ. ອຸປະສັກເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບມໍລະດົກ ຫຼື ໄດ້ມາຜ່ານການພົວພັນ ກັບຄົນອື່ນ. ແນວໂນ້ມທີ່ສືບທອດມາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ສາມາດເຮົາຊະນະໄດ້ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມທາງຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮົາຊະນະຄວາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ ຄວາມອຸກອັງຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ. ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນດີ - ຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ - ພວກເຮົາສາມາດຖອນຮາກຖອນເຫງົ້ານີ້ໄປທີ່ບໍ່ດີອອກຈາກສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ປູກນິໄສທີ່ດີໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ.

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ໄປນຳຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນ, ໄດ້ສຳຜັດ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມຈິງນັ້ນແມ່ນຫຍັງ.

ຈິດໃຈຂອງການສອບຖາມແມ່ນມີຢູ່ທົ່ວໄປໃນທຸກໆຄົນ, ແລະທຸກໆຄົນໃນໂລກນີ້ແມ່ນຜູ້ຊອກຫາຄວາມຈິງ, ເຊິ່ງເປັນມໍລະດົກນິລັນຕອນ

ຂອງລາວ, ແລະລາວຄືນຫາມັນຢູ່ສະເໝີ, ບໍ່ວ່າດ້ວຍສະຕິປັນຍາທີ່
ໃຊ້ຈັດ, ຈົນກວ່າລາວຈະພົບມັນແລະກູ້ຄືນມັນຄືນມາໄດ້ຢ່າງສົມບູນ.

ມັນຍັງບໍ່ສາຍເກີນໄປ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ອິດທິນຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ!

ມະນຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າມະນຸດເປັນສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາເປົ່າເບິ່ງ
ຄືວ່າບໍ່ເປັນທໍາມະຊາດ ແລະ ບໍ່ມີເຫດຜົນ ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ດ້ວຍຕົວ
ເອງທຸກໆມື້ໃນຖານະເປັນສິ່ງມີຊີວິດທາງກາຍະພາບ ແຕ່ມີຫຼາຍວິທີທີ່
ພວກເຮົາເປີດເຜີຍລັກສະນະທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ສໍາຄັນຂອງພວກເຮົາ.

ຕົວຢ່າງ, ຖ້າເຈົ້າຫຼັບຕາລົງ, ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນ ສະນັ້ນ
ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າເຈົ້າມີຢູ່? ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງນ້ຳໜັກຂອງຮ່າງກາຍ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າສາມາດໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ໄດ້ລົດຊາດ, ແລະຮູ້ສຶກ,
ແຕ່ເຈົ້າເປັນພຽງແຕ່ຕົວເຈົ້າເອງຢ່າງແທ້ຈິງໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກ ເຈົ້າເປັນແກນກາງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເຊິ່ງຄວາມຄິດຫຼາຍຢ່າງໝູນວຽນ
ຢູ່ອ້ອມຮອບ ຕອນນີ້ເປີດຕາຂອງເຈົ້າ ຄໍາຖາມແມ່ນ: ເຈົ້າເປັນຮູບຮ່າງ
ທີ່ເຈົ້າເຫັນ, ຫຼື ເປັນຕົວຕົນພາຍໃນທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ດ້ວຍຕາ
ທີ່ຫຼັບ?

ມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ບໍ່ສໍາຄັນຫຼາຍ ຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ຫຼື
ຈິດວິນຍານແມ່ນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແທ້ໆ ໃນຂະນະທີ່ນອນຫຼັບ, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຕົວ
ເຖິງມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້, ແຕ່ເຈົ້າຮູ້ຕົວເຈົ້າເອງ ເພາະວ່າເມື່ອຕົນ
ນອນເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າການນອນຂອງເຈົ້າສະຫງົບ ແລະ ພັກຜ່ອນຫຼືບໍ່.
ດັ່ງນັ້ນ, ຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງເຈົ້າຈຶ່ງເປັນຈິງ ຖ້າບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ເບິ່ງບໍ່
ເຫັນນີ້, ຮູບພາບທີ່ເບິ່ງເຫັນຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ຫຼື ຄວາມ
ສໍາຄັນ.

ຖ້າບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້, ຮ່າງກາຍຈະບໍ່ມີຄ່າຫຍັງເລີຍ, ຄືກັບ
ສິບທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ຫຼື ຊາກສິບທີ່ແຂງກະດ້າງ.

ຕົວຕົນພາຍໃນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນຄືຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງ ແຕ່ແປກທີ່ຄົນເຮົາ
ບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມວິເຄາະລັກສະນະຂອງຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນີ້! ຄວາມ
ສົນໃຈຂອງພວກເຂົາແມ່ນສຸມໃສ່ຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບທັງໝົດ
ເຊິ່ງພວກເຂົາສາມາດສໍາຜັດ ແລະ ເຫັນໄດ້ງ່າຍ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ໃຊ້ເວລາກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນເພື່ອເບິ່ງແຍງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມ
ຕ້ອງການຂອງມັນ, ບໍ່ເຄີຍຢຸດເພື່ອພິຈາລະນາວ່າຕົວຕົນພາຍໃນທີ່ເບິ່ງ
ບໍ່ເຫັນນັ້ນຄືຄວາມເປັນຈິງທີ່ແທ້ຈິງ.

ພາຍໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບມີຮ່າງກາຍຂອງແສງສະຫວ່າງ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແຕ່ມັນ ເປັນຊອງດາວ ຫຼື ຊັ້ນວິນຍານຂອງຈິດວິນຍານ.

ຜູ້ທີ່ຖືກຕັດນິ້ວມືຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າມັນຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສູນ ເສຍແຂນຂາຈະຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ ມີອະໄວຍະວະທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ຫຼື ຄື ກັບອະໄວຍະວະທຸກຊະນິດໃນຮ່າງກາຍ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຫົວໃຈທາງກາຍະ ພາບແມ່ນຫົວໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ມີຫົວໃຈທີ່ເບິ່ງເຫັນແລ້ວ ຫົວໃຈທີ່ເບິ່ງເຫັນຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ມະນຸດມີອະໄວຍະວະທີ່ເບິ່ງບໍ່ ເຫັນຄື: ສາຍຕາ, ການໄດ້ຍິນ, ສະໝອງ, ກະດູກ ແລະ ເສັ້ນປະສາດ ອະໄວຍະວະເຫຼົ່ານີ້ ເຊິ່ງເປັນເນື້ອເຍື່ອຂອງແສງສະຫວ່າງ ແລະ ກິດຈະກຳ ປະກອບເປັນຮ່າງກາຍຂອງດາວເຄາະທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງ ມະນຸດ ຮ່າງກາຍຂອງດາວເຄາະ ຫຼື ຮ່າງກາຍຂອງດາວເຄາະແມ່ນຄື ກັນກັບຮ່າງກາຍທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ ຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນວ່າຮູບແບບທີ່ ສະຫວ່າງ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງມັນແມ່ນລະອຽດອ່ອນຫຼາຍ

ເມື່ອຮ່າງກາຍມີຄວາມພິການ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ ເຊື່ອວ່າສາຍຕາຂອງຕົນຫາຍໄປ ຫຼື ມີຂອງຕົນໄດ້ສູນເສຍໄປ. ຕາ ແລະ ມືທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຍັງຄົງຢູ່. ເຖິງແມ່ນວ່າແຂນທາງຮ່າງກາຍອາດຈະ ເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ແຂນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນກໍບໍ່ໄດ້ພິການ. ຢ່າເຊື່ອວ່າ ອະໄວຍະວະທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງ ອະໄວຍະວະທາງຮ່າງກາຍ, ເພາະວ່າຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບຈະກິດຂວາງ ການໄຫຼວຽນຂອງພະລັງງານທີ່ສຳຄັນໄປສູ່ອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງ ຮ່າງກາຍ.

ກະແສໄຟຟ້າໄຫຼຜ່ານສາຍໄຟ ອັນໃດສຳຄັນກວ່າ: ສາຍໄຟ ຫຼື ໄຟຟ້າ? ສາຍໄຟມີຢູ່ເພື່ອໃຫ້ໄຟຟ້າຜ່ານໄດ້ ການມີຢູ່ຂອງໄຟຟ້າບໍ່ໄດ້ ຂຶ້ນກັບສາຍໄຟ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຮ່າງກາຍມີຢູ່ເພື່ອໃຊ້ໂດຍສິ່ງທີ່ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຄືຈິດວິນຍານ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນໃນທາງກັບກັນ.

ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ຕົວລະຄອນທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ນີ້ຖືກຜູກມັດກັບ ຮ່າງກາຍ! ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາສາມາດຍ່າງເທິງນ້ຳ, ຍິນໃນ ອະວະກາດ, ແລະກັບຄືນສູ່ຮ່າງກາຍໄດ້.

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະຂອງຕົວຕົນທີ່ຖືກປົກປິດມີການຮັບຮູ້ ທາງປະສາດສຳຜັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຫຼາຍ ມະນຸດໄດ້ສ້າງເຄື່ອງຈັກທີ່ໃນບາງກໍລະນີແມ່ນຕົກວ່າຮ່າງກາຍທາງ ກາຍະພາບຫຼາຍ ເຊິ່ງຖືກຈຳກັດດ້ວຍຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍຢ່າງ ແຕ່ເມື່ອ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະພັດທະນາຂຶ້ນ ເຈົ້າຈະພົບວ່າມັນສາມາດໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ຫຼຸບສາມາດໄດ້ຍິນ ແລະ ເຫັນ

ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ມັນຍັງສາມາດດົມກິນ, ຊົມລົດຊາດ ແລະ ສຳຜັດສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເກີນຂອບເຂດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍະພາບໄດ້.

ຜູ້ຄົນມັກຈະເປັນຫ່ວງ ແລະ ສົນໃຈໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍຢູ່ ສະເໝີ ໂດຍທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຄິດທີ່ຈະຄືນຫາໄຟຟ້າລັບທີ່ສ່ອງໂຄມ ໄຟນັ້ນ.

ມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ປະກອບດ້ວຍສິບຫົກອົງປະກອບຄື: ສານ ເຄມີທີ່ສາມາດຊື້ໄດ້ໃນຕະຫຼາດ! ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບມີຄຸນຄ່າ ໜ້ອຍໃນແງ່ຂອງອົງປະກອບທີ່ປະກອບເປັນສ່ວນປະກອບຂອງມັນ ມັນ ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບມະນຸດທີ່ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ມະນຸດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ, ຄວາມຄິດ, ແລະເພື່ອນຮ່ວມທາງ ຜູ້ທີ່ຮັກແລະຄິດ ແລະຖ້າບໍ່ມີລາວ, ຮ່າງກາຍ ທາງກາຍະພາບກໍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກອົງປະກອບທາງເຄມີທີ່ມັນ ປະກອບເປັນ.

ຈຸດເດັ່ນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງຖືກມັ່ງໄປທາງໃນ, ຫ່າງຈາກມະນຸດທີ່ຖືກ ກັກຂັງ ແລະ ເບິ່ງເຫັນໄດ້.

ຮ່າງກາຍມັກຈະມີອາການເຈັບຫຼັງ ແລະ ເປັນຕະຄົວ, ແລະ ຍັງ ຊຸດໂຊມລົງ ແລະ ເສື້ອມໂຊມລົງຕາມອາຍຸທີ່ສູງຂຶ້ນ. ມັນຮ້ອງໄຫ້, ຮ້ອງຄາງ, ແລະ ປາດຖະໜາສິ່ງນັ້ນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນບໍ່ສາມາດທົນກັບການຕົກທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ກະຕຸກແຕກໄດ້, ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ເກີດຜົນກະທົບອັນການແທງຂອງເຂັມນ້ອຍ ໆ.

ມະນຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ພຣະອົງເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ພຣະອົງສາມາດກຳຈັດບັນຫາ ແລະ ຄວາມລຳຄານ ທັງໝົດຂອງຮ່າງກາຍໄດ້.

ມະນຸດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນຕົວເຮົາຄືຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ທາງຫລັງຂອງອະຕອມຂອງຮ່າງກາຍຄືຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແລະບໍ່ເຄີຍມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ການ ທຳລາຍລ້າງ.

ຄົນອາດຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຮ່າງກາຍ, ແຕ່ຕົວຈິງແລ້ວບໍ່ແມ່ນ. ນັ້ນກໍ່ອັນສາມາດລະລາຍ ແລະ ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາໄດ້ຜ່ານການລະ ເຫີຍ. ຂະບວນການນີ້ສາມາດປິ່ນກັບຄືນໄດ້ໂດຍການກັ່ນໄອນ້ຳໃຫ້ ກາຍເປັນຂອງແຫຼວ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ຂອງແຫຼວແຂງຕົວກັບ ຄືນສູ່ສະພາບແຂງ.

ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິຮູ້ຂອງຮ່າງກາຍພຽງຢ່າງດຽວນັ້ນເປັນ ອັນຕະລາຍຕໍ່ຈິດວິນຍານ ເພາະວ່າຮ່າງກາຍມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່

ຄວາມເຈັບປວດຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ການບາດເຈັບ, ຄວາມອຶດຫິວ, ແລະ ຄວາມຕາຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າພວກເຮົາ ເປັນພຽງຮ່າງກາຍທີ່ເຫັນໄດ້, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບການເນົາເປືອຍ ແລະ ຄວາມ ພິນາດ.

ມະນຸດຊາດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຖືກຂ້າ ຫຼື ເປັນ ອັນຕະລາຍໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນພະຍາຍາມໜັກຂຶ້ນເພື່ອເຂົ້າໃຈ ລັກສະນະທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ເປັນນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ໂດຍການເພີ່ມຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນີ້, ພວກເຮົາຈະ ສາມາດຄວບຄຸມມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ຜູ້ທີ່ ຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງອັນສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງ ຕົວຕົນພາຍໃນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ສາມາດແຍກຕົນເອງອອກຈາກຄວາມທຸກ ທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຈະຢູ່ໃນ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ເສັ້ນທາງໃດທີ່ຈະບັນລຸອະທິປະໄຕນັ້ນ?

ຄວນໃຊ້ເວລາຫຼາຍຂຶ້ນໃນຄວາມງົບງຳຂອງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ສິ່ງນີ້ອາດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາໃນ ຕອນທໍາອິດ, ເພາະວ່າການດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ການລະບຸຕົວຕົນຫຼາຍເກີນໄປກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມັນເຮັດໃຫ້ ມັນຍາກທີ່ຈະຄິດເຖິງສິ່ງອື່ນນອກຈາກບັນຫາ, ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຄົນເຮົາ. ແຕ່ມີໃຈໃຫມ່ຈະເປີດຂຶ້ນ ໃນສະຕິຂອງມະນຸດເມື່ອຄົນເຮົາຢືນຢັນຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງວ່າພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບຊົງທີ່ ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າແທ້ໆ, ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຖືກ ທໍາລາຍໄດ້ໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ພວກເຂົາເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ເປັນນິລັນດອນ.

ມະນຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນອິດສະຫຼະຄືກັບວິນຍານອັນສູງສົ່ງ ໃນມະນຸດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ແມ່ນຂໍ້ ຈໍາກັດ ແລະ ບັນຫາທັງໝົດຂອງໂລກ ທັນທີທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຖືກຜູກມັດໂດຍຂໍ້ຈໍາກັດຂອງມັນ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສອນພວກເຮົາໃຫ້ຫຼົບຫາ ແລະ ເຕືອນຕົນເອງ - ຜ່ານການຝຶກສະມາທິກ່ຽວກັບຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ - ວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍຄວາມສາມາດທາງຮ່າງກາຍທີ່ຈໍາກັດ ຂອງຮ່າງກາຍ.

ຂ້ອຍມັກຢືນຢັນດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ
"ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປໃສ,
ຂ້ອຍຈະໄປທີ່ນັ້ນທັນທີ"

ເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ, "ນັ້ນເປັນພຽງຄວາມຄິດ" ດີແລ້ວ ແຕ່ຄວາມ
ຄິດແມ່ນຫຍັງ? ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນຢູ່ອ້ອມຕົວເຈົ້າແມ່ນຄວາມຄິດທີ່
ເປັນຮູບປະທໍາ ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຄິດເຖິງສິ່ງໃດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄິດ
ຄວາມຄິດເອງແມ່ນເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ເຫັນເປັນຈິງ ສະນັ້ນ, ຖ້າເຈົ້າສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄດ້,
ເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງເບິ່ງເຫັນໄດ້, ແລະ ເຈົ້າສາມາດເຫັນ
ທຸກຢ່າງຜ່ານພະລັງຂອງການສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ.

ເມື່ອທ່ານຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ, ທ່ານສາມາດເຫັນ
ດ້ວຍຕາຈິດໃຈຂອງທ່ານວ່າທ່ານກໍາລັງຄິດເຖິງຫຍັງ, ຄືກັບວ່າທ່ານ
ກໍາລັງເຫັນມັນດ້ວຍຕາທາງກາຍຂອງທ່ານ. ຄວາມຄິດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ສາມາດປ່ຽນເປັນປະສົບການທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້.

ຖ້າເຈົ້າຫຼົບຕາລົງ, ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ສາມາດເຫັນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ
ໄດ້, ແຕ່ມັນຍັງຄົງເປັນຈິງສໍາລັບເຈົ້າ. ສະນັ້ນເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄິດວ່າ
ຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນບໍ່ມີຢູ່ຈິງ ພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນມັນ
ໄດ້?

ໃນການນັ່ງສະມາທິ ເຈົ້າແນມເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດດ້ວຍຕາທີ່
ປິດ ແລະ ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃສ່ຕົວຕົນ ຫຼື ຈິດວິນຍານທີ່ເຊື່ອງໄວ້
ພາຍໃນຕົວເຈົ້າ.

ໂດຍການຝຶກຝົນວິໄນໃນຕົນເອງ ແລະ ຫັນຈິດໃຈຂອງທ່ານເຂົ້າ
ພາຍໃນຕາມເຕັກນິກການສະມາທິທາງວິທະຍາສາດທີ່ສະໜອງໃຫ້
ໂດຍຄູ່ມືທາງວິນຍານຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະຄ່ອຍໆເຕີບໂຕທາງວິນຍານ.
ການສະມາທິຂອງທ່ານຈະເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າ, ແລະຕົວຕົນທີ່ເບິ່ງບໍ່
ເຫັນຂອງທ່ານ - ຮູບພາບທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນທ່ານ -
ຈະກາຍເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບທ່ານ. ໃນການຕື່ນຕົວທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງ
ຄວາມຮູ້ຕົນເອງນີ້, ສະຕິທາງຮ່າງກາຍທີ່ຈຳກັດທີ່ເຄີຍເປັນຈິງຈະ
ກາຍເປັນບໍ່ມີຈິງ, ແລະ ທ່ານຮຽນຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ຄົ້ນພົບຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງ,
ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ຂອງທ່ານ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ
ກັບພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານຍັງຈະຮັບຮູ້ວ່າມະນຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນຖືກຜູກມັດກັບ
ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບໂດຍສິ່ງທີ່ຕິດຝັນກັບຈິດໃຈ ແລະ ອາລົມ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບສິ່ງສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນລະດັບໂລກ.

ແຕ່ເມື່ອໃດ, ຜ່ານການຝຶກສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ເຈົ້າສາມາດ
ແກ້ ຫຼື ຕັດໂສ້ເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄດ້, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ແລະ
ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຊອກຫາມະນຸດທີ່ເບິ່ງ
ບໍ່ເຫັນທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນປ່າແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ ແລະ
ວັດຖຸ.

ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ຈັກມະນຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນພຽງແຕ່ຄັງດຽວ, ເຈົ້າ
ຈະຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບແມ່ນເປື້ອນກນອກຂອງລາວ, ແລະ
ລາວມີຮ່າງກາຍທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ແລະ ຍັງມີຮ່າງກາຍທາງປັນຍາ
ພາຍໃນ, ແລະເຈົ້າກໍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນແປກປະຫຼາດແນວໃດ!

ຈົ່ງສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໃສ່ຕົວເອງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນ ມະນຸດ
ທີ່ເຫັນໄດ້ນັ້ນແມ່ນພາບລວງຕາ ແລະ ການຫຼອກລວງ ຕົວຕົນພາຍໃນ
ຫຼື ຕົວຕົນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນຄືຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງ ເມື່ອເຈົ້າຮັບຮູ້ສິ່ງນີ້, ເຈົ້າ
ຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເນື້ອໜັງ ແລະ ເລືອດເນື້ອ, ແຕ່ເປັນຕົວຕົນທີ່ເຊື່ອງ
ໄວ້ທີ່ຢູ່ເໜືອຂອບເຂດຂອງການເນົາເປື້ອຍ ແລະ ການທຳລາຍ.

ເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານ, ແລະຈິດວິນຍານບໍ່ຕາຍ! ຢ່າຄິດວ່າຫລຸ່ມ
ຝັງສືບແມ່ນຈຸດຈົບຂອງເຈົ້າ ເມື່ອຮ່າງກາຍຕາຍ, ຈິດວິນຍານຈະເຄື່ອນ
ຍ້າຍໄປສູ່ລະດັບການມີຢູ່ອີກລະດັບໜຶ່ງ ບໍ່ມີຫຍັງຖືກທຳລາຍຢ່າງແທ້
ຈິງ ຮູບແບບເດີມຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີໃນອິເທີ

ຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກທີ່ຈາກໄປໄດ້ຈາກໄປຕະຫຼອດ
ການ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຂາດສະມາທິທາງຈິດໃຈທີ່ຈະເຫັນເຂົາເຈົ້າໃນ
ຮູບແບບທີ່ໂປ່ງໃສຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໂລກອັນບໍລິສຸດບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ອາໄສຢູ່ ຈົ່ງຄິດເຖິງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ສະເໝີ, ແລະເວົ້າຊ້າກັບຕົວເອງ -
ຖ້າເຈົ້າສົນໃຈເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ - "ເຮົາເປັນແບບແຜນແຫ່ງແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາເປັນນິລັນດອນ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ"

ເຈົ້າຄືສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ ຜູ້ທີ່ຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດແຕະ
ຕ້ອງ ແລະ ໂຊກຮ້າຍບໍ່ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ໄດ້, ແລະ ເຈົ້າຈະຄົງຢູ່
ແບບນັ້ນຕະຫຼອດໄປ ສະນັ້ນ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນ
ອະມະຕະຂອງເຈົ້າດຽວນີ້?

ຕາທາງກາຍະພາບຂອງເຮົາຫຼອກລວງເຮົາໃຫ້ຄິດວ່າໂລກຄູ່ນີ້ມີຢູ່
ຈິງ ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າແລະເບິ່ງຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງ
ເຈົ້າ ເມື່ອຕາທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າເປີດຂຶ້ນໃນຄວາມງົບສະຫງັດ
ພາຍໃນ, ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ

ເມື່ອເຈົ້າຄິດ, ຝັນ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ເຈົ້າຄິດຄົນທີ່ຖືກ
ເຊື່ອງໄວ້ຈາກສາຍຕາ ຄົນນັ້ນຄືຕົວຈິງ, ແລະ ຄົນທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ກໍເປັນ
ພຽງເງົາຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ລືມເງົາ ແລະ ຈິສິງທີ່ແທ້ຈິງ

ຈິງເປັນໜຶ່ງດຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ

ຮູບພາບອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງ!

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການແນະນຳສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ສະຕິສຳນຶກແບບຈັກກະວານບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາບໃດທີ່ຍັງ
ມີການສັນສະເທືອນທາງປັນຍາເລັກນ້ອຍ ຫຼື ຄືນຄວາມກັງວົນທາງ
ຈິດໃຈເລັກນ້ອຍ ເຕັກນິກການສະມາທິແບບວິທະຍາສາດຊ່ວຍປັບປຸງ
ຄຸນນະພາບຂອງການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມ
ສາມາດໃນການຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ດັ່ງນັ້ນຈິງຊ່ວຍປະຢັດການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີຜົນເປັນເວລາຫຼາຍປີໃນໂລກ
ຂອງຈິດໃຈສຳນຶກ ພວກເຮົາບໍ່ປະຕິເສດປະໂຫຍດຂອງຈິດໃຈສຳນຶກ
ໃນຖານະເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນຄວາມຊຶ່ງຈຳ ແລະ ເປັນໂລກຂອງການ
ນອນຫຼັບ ແລະ ຄວາມຝັນ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂລກນີ້ສາມາດເປັນ
ອຸປະສັກຕໍ່ການສະມາທິ, ແລະ ມັນມີຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງຕົນເອງ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບໂລກ
ວິນຍານໂດຍການເຂົ້າສູ່ໂລກຂອງພາບຫຼອນທີ່ບໍ່ມີຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື
ຄຸນຄ່າທາງວິນຍານ ແລະ ບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຝັນທຳມະດາໃນຕອນ
ກາງຄືນຫຼາຍ ວິທີການສະມາທິແບບວິທະຍາສາດ, ນອກເໜືອໄປຈາກ
ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວ, ຍົກລະດັບຈິດໃຈໃຫ້ສູງຂຶ້ນສູ່ສະພາບທີ່
ສູງສົ່ງຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ແລະ ຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງທີ່ຄວນຫຼີກລ່ຽງຄືໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປະສົບການທີ່ເປັນພາບ
ລວງຕາ ແລະ ຈິນຕະນາການ ທີ່ບາງຄົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນປະສົບການ
ທາງວິນຍານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທາງວິນຍານ. ປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ແທ້
ຈິງ ແລະ ການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຢ່າງແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້
ສຸມໃສ່ຈິດໃຈໃສ່ພຣະເຈົ້າ. ການຕັ້ງສະມາທິແມ່ນສະພາບຂອງການ
ດູດຊຶມທາງຈິດໃຈຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບທັງໝົດຂອງ
ສະຕິ. ລັກສະນະຂອງການມີຢູ່ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວ, ໃນຂະນະທີ່
ລັກສະນະຂອງວິນຍານແມ່ນຄວາມງຽບ ຫຼື ຄວາມບໍ່ສາມາດເຄື່ອນ
ຍ້າຍໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການຕັ້ງສະມາທິຈິງເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄວາມ

ກົມກຽວອັນສັກສິດ. ວິທີການ ແລະ ສິລະປະຂອງການຕັ້ງສະມາທິ ແລະ ການຝຶກສະມາທິທີ່ສອນໃນບົດຮຽນຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງນຳໄປສູ່ ການສອດຄ່ອງຢ່າງສົມບູນຂອງສະຕິຂອງມະນຸດກັບສະຕິອັນສັກສິດ.

ວິທີທາງຂອງໂລກແມ່ນການເທດສະໜາຫຼາຍ ແລະ ປະຕິບັດ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຍິນການບັນຍາຍກ່ຽວກັບນ້ຳເຜິ້ງເປັນຮ້ອຍ ເທື່ອ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ລົດຊາດຂອງມັນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດ ມັນ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຳສອນໃດໜຶ່ງກໍ່ສາມາດ ຊືນຊົມໄດ້ຜ່ານການປະຕິບັດເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງ ນຳໃຊ້ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມຄຳສອນຂອງສາດສະດາ ແລະ ບຸກຄົນສຳຄັນຕ່າງໆ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄວາມຈິງຂອງພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຈິງສາມາດພິສູດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນໄດ້, ແລະ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ໄປ ເມື່ອພວກເຮົາ ເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ, ພຣະເຈົ້າຈະຍອມຮັບ ວຽກງານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລວມພວກເຮົາໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ ພຣະອົງເລືອກ.

ຄົນເຮົາຕ້ອງເດີນຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ໝັ້ນຄົງ ຈົງຈືໄວ້ວ່າ, ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຮັກ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ຫຼາຍລ້ານຄົນ, ມີພຽງຄົນຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງ ແທ້ຈິງ ແລະ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ສະແຫວງຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ມີພຽງຄົນ ຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ອິດທິນໃນ ເສັ້ນທາງນັ້ນຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ກັບ ພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ ສະດຸດລົມຈັກເທື່ອກໍ່ຕາມ ຕາບໃດທີ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ລົງສຸດ ແລະ ແຮງຈູງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າສະອາດ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ ຢ້ານກົວ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໂສກເສົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າເປັນປະສົບການໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມຈິງໃຈໃນສັດທາແມ່ນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຂາດບໍ່ ໄດ້, ເພາະວ່າການສະແດງອອກພຽງແຕ່ເພີ່ມຄວາມຈອງຫອງຂອງຄົນ ເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫ່າງເຫີນຈາກຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ພວກເຂົາ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດຈະມາຢູ່ໃນອັນດັບ
ທຳອິດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະບໍລິມພຣະອົງເລີຍ ແມ່ນແຕ່
ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ຂໍໃຫ້ທ່ານຢ່າພໍໃຈກັບຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວຂອງໂລກນີ້,
ແຕ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງທ່ານ ແລະ
ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງທ່ານໃນຊີວິດ. ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮ່າງກາຍທີ່ຈຳກັດ
ແມ່ນຄວາມບໍລິສຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າເລື່ອງ
ທາງວິນຍານ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນກັບ
ພຣະອົງ. ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຈາກສະຕິຮູ້ສຶກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້
ວ່າຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ແລະ
ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈທຸກຄົນຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ.

ມີບາງຄົນທີ່ສັບສົນຂໍເທັດຈິງກັບພາບລວງຕາ, ໂດຍຢືນຢັນວ່າຂໍ
ເທັດຈິງແມ່ນນິທານແລະພາບລວງຕາ, ແລະພາບລວງຕາແມ່ນຂໍເທັດ
ຈິງແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

ຄວາມສາມາດໃນການສຸມໃສ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ໃນເສັ້ນທາງ
ທາງວິນຍານເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ຖ້າ
ບໍ່ມີຈຸດສຸມທາງຈິດໃຈ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດພົບພຣະເຈົ້າໄດ້ ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປິດປ່ອງຢ້ຽມຂອງສະຕິເພື່ອປ້ອງກັນການເຂົ້າມາ
ຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງລົບກວນທາງໂລກອື່ນໆ.

ເມື່ອສະຕິຖືກປັບທຽບ ແລະ ປັບປ່ຽນທາງວິນຍານ, ການເຊື່ອມຕໍ່
ທາງປະສົບການຈະຖືກບັນລຸ, ແລະຜູ້ຄົນຫາຮູ້ສຶກວ່າມີຢູ່ຢ່າງສັກສິດ,
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຢູ່ທຸກບ່ອນ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງແມ່ນ
ມາຈາກຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງທາງໂລກຢ່າງດຽວຫຼາຍຢ່າງ.
ຄວາມສົນໃຈທີ່ສຸມໃສ່, ຫຼື ການສະມາທິໃນພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່
ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ. ເພື່ອ
ຈຸດປະສົງນີ້, Sufis ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລະນຶກເຖິງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເວົ້າ
ຊ້ຳຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ (ເຊັ່ນ "ບໍ່ມີພຣະເຈົ້ານອກຈາກພຣະເຈົ້າ" ຫຼື "ໂອ້
ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່, ໂອ້ ຜູ້ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຕົນເອງ") ຈົນກວ່າຊີວິດທັງໝົດຂອງ
ພວກເຂົາຈະຖືກຕູດຊຶມໃນຄວາມໝາຍ. ສະຕິຂອງພວກເຂົາຫຼັງຈາກ
ນັ້ນປ່ຽນໄປສູ່ມິຕິທາງວິນຍານໄດ້ງ່າຍ, ແລະພວກເຂົາປະສົບກັບ
ສະພາບຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບປະສົບການຂອງໂຍຄະ

ໃນການສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ປະສົບການທາງວິນຍານແມ່ນອັນໜຶ່ງ, ເຖິງວ່າຈະມີວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນການບັນລຸມັນ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຈາກມະນຸດຊາດ ມັນແມ່ນມະນຸດທີ່ຕັ້ງໃຈ ແຍກຕົວເອງອອກຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ ຂອງມັນ ເມື່ອເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງແສງສະຫວ່າງທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງໃນ ການນັ່ງສະມາທິ, ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈມັນ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າຢູ່ ພາຍໃນມັນ: ໜຶ່ງກັບມັນ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງແສງ ສະຫວ່າງນັ້ນ - ແສງສະຫວ່າງຊ້ອນກັນ ແລະ ຍິ່ງເຈົ້າໃກ້ຊິດກັບແສງ ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຈົ້າກໍຈະໃກ້ຊິດກັບ ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ເຄື່ອງໝາຍທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົ່ງແມ່ນວ່າ ວິໄສທັດຂອງມັນມັກຈະມາພ້ອມກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັນທີທັນໃດ ແລະ ຮຸນແຮງຂອງຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມປິ່ນຄົ້ນທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກອະ ຕອມໃນທຸກໆຈຸດລັງຂອງທຸກໆເນື້ອເຍື້ອຂອງຮ່າງກາຍ. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ ຄວາມສຸກນີ້ບໍ່ແມ່ນພາບລວງຕາ; ແທນທີ່ຈະ, ບາງຄົນພົບວ່າມັນຍາກ ທີ່ຈະທົນກັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານເພາະວ່າ ຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ. ຄວາມສຸກນີ້ແມ່ນເປົ້າໝາຍ ສຸດທ້າຍ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກຂອງມັນໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕື່ມຈາກແຫຼ່ງນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ.

ຍິ່ງຄົນເຮົາຮູ້ສຶກສະຫງົບຫຼາຍເທົ່າໃດໃນຂະນະທີ່ຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງ ສະມາທິຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຮຽວກັບພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະສົບ ຜົນສຳເລັດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການອ່ານປຶ້ມທາງ ວິນຍານຖືກອຸທິດໃຫ້ກັບການນັ່ງສະມາທິ, ຄວາມກ້າວໜ້າ, ທັງທາງ ດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ທາງວິນຍານ, ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຫຼາຍ. ຜູ້ສະແຫວງ ຫາທີ່ຈິງຈັ່ງຫຼຸດຜ່ອນການນອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດເວລາຫຼາຍ ຊົ່ວໂມງໃຫ້ກັບການນັ່ງສະມາທິ ເພາະວ່າສ່ວນທີ່ເຫຼືອທີ່ເຂົາເຈົ້າ ປະສົບໃນການນັ່ງສະມາທິແມ່ນເຮັດໃຫ້ສິດຊື່ນ ແລະ ສິດຊື່ນຫຼາຍ ກວ່າການນອນຫຼັບເປັນຮ້ອຍເທົ່າ.

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ສຽງໃນສະຕິຂອງ ເຂົາເຈົ້າງຽບລົງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້. ມີ ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນໄດ້ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພໃນ ຖ້ຳ, ພູເຂົາ, ແລະ ປ່າໄມ້. ມີຄວາມຈຳເປັນອັນຮີບດ່ວນທີ່ຈະຕ້ອງດຳລົງ ຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກຜ່ານການປະຕິບັດ

ສະມາທິ ແລະ ການຝຶກສະມາທິ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມສະຫງົບ
ສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມສຸກອັນເລິກເຊິ່ງຈະພົບເຫັນໄດ້ ດັ່ງທີ່
ຂໍ້ຄວາມປັນຍາກ່າວໄວ້ວ່າ:

ຜູ້ທີ່ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາໃນຊັບສິນ, ຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈ (ອາລົມ ແລະ
ຄວາມຄິດ) ຂອງຕົນ ແລະ ຊອກຫາສະຖານທີ່ງົບສະຫງົບ, ຕ້ອງ
ພະຍາຍາມເປັນເອກະພາບກັບຈິດວິນຍານສາກົນຢູ່ສະເໝີ.

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການຝຶກຝົນການນັ່ງ
ສະມາທິຢ່າງງົບໆໃນສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາຫຼາຍຂຶ້ນ ພວກເຮົາ
ຄວນເວົ້າໜ້ອຍລົງ ແລະ ນັ່ງສະມາທິຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງການຝຶກ
ຝົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃນປະເທດອິນເດຍ, ຄູສອນຂອງຂ້ອຍ, ສີ
ຍຸກຕິສະວະຣ, ຈະບັນຍາຍໃຫ້ພວກເຮົາຟັງພຽງຄັ້ງດຽວເປັນບາງ
ຄັ້ງຄາວ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະນັ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບເພິນດ້ວຍ
ຄວາມງົບ ແລະ ຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ຜູ້ນໍາທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງມີຫຼາຍກວ່າຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນລາຍລັກ
ອັກສອນຈາກລາວ, ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້
ກ່ຽວກັບພະເຈົ້າອົງດຽວໄດ້ ເພາະວ່າລາວຮູ້ ແລະ ຮູ້ວ່າລາວຮູ້,
ເພາະວ່າລາວຮູ້ຄວາມຈິງໃນຕົວລາວເອງ, ແລະ ລາວບໍ່ພຽງແຕ່ອ່ານ
ປຶ້ມເທົ່ານັ້ນ.

ອະວະກາດແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນ ຫຼື ສອງດ້ານ. ການສ້າງ
ແມ່ນລັກສະນະໜຶ່ງຂອງອະວະກາດ, ແລະອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນ
ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ບ່ອນທີ່ ການສ້າງບໍ່ມີຢູ່ເລີຍ. ນັ້ນແມ່ນໂລກແຫ່ງ
ຄວາມມືດທີ່ບໍ່ມືດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ສະຫວ່າງ. ບ່ອນທີ່ບໍ່ມືດວງ
ອາທິດຂຶ້ນ, ບໍ່ມືດວງຈັນສ່ອງແສງ, ແລະ ບໍ່ມີໄຟລຸກໄໝ້, ກໍ່ມີທີ່ປະທັບ
ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເປັນນິລັນດອນ.

ຄວາມເປັນສອງຢ່າງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບສະຕິຂອງມະນຸດ ມະນຸດມີ
ສອງລັກສະນະຄື: ດ້ານໜຶ່ງເບິ່ງເຫັນໄດ້ ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ດ້ວຍຕາເປີດ, ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເຫັນຕົວເອງ
ພາຍໃນມັນ ດ້ວຍຕາປິດ, ເຈົ້າເຫັນຫຍັງນອກຈາກຄວາມວ່າງເປົາທີ່
ມືດມົວ ແຕ່ສະຕິຂອງເຈົ້າຍັງຄົງຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ມີການ
ເຄື່ອນໄຫວສູງ ຖ້າຜ່ານການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເຈົ້າສາມາດເຈາະ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຕາປິດ, ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ເຖິງແສງ

ສະຫວ່າງທີ່ສົ່ງສ້າງທັງໝົດອອກມາ ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານ, ສະຕິຈະລືນກາຍແສງສະຫວ່າງທີ່ປະກົດຂຶ້ນ ແລະ ເຂົ້າສູ່
ໂລກຂອງສະຕິທົ່ວໄປ, ເຊິ່ງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກຮູບແບບ ແລະ ຮູບຮ່າງຂອງ
ການສ້າງ ສະຕິນີລືນກາຍການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດທັງໝົດ
ສຳລັບສາລະສຳຄັນ, ຄວາມສຸກ ແລະ ສະພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ,
ມັນຍາກທີ່ຈະໃຫ້ຄຳອະທິບາຍທີ່ແນ່ນອນແກ່ພວກມັນ ເພາະວ່າພວກ
ມັນຢູ່ໃນມິຕິທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ຄ່ອຍມີຄົນໄປຢ້ຽມຢາມ, ເຖິງວ່າຈະມີ
ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງການມີຢູ່ຂອງມັນກໍຕາມ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບ, ໃນສະຕິ
ຂອງພວກເຮົາ, ວິທີທີ່ກົດເກນທີ່ຄວບຄຸມຈັກກະວານເຮັດວຽກ ສະພາບ
ທີ່ບໍ່ມີຮູບຮ່າງຂອງສະຕິນີ, ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະປົດຕາ,
ສາມາດປຽບທຽບກັບໂລກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ (ຄວາມມືດໂດຍບໍ່ມີຄວາມ
ມືດ) ແລະ (ແສງສະຫວ່າງໂດຍບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງ), ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າ
ມີຢູ່ນອກຈາກຮູບແບບ, ຄຸນລັກສະນະ, ແລະຄວາມເປັນສອງຢ່າງທີ່ມີ
ລັກສະນະການສ້າງວັດຖຸຂອງພຣະອົງ ໃນການຂະຫຍາຍຕົວອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງນິລັນດອນນີ້ນອກເໜືອຈາກການສ້າງ, ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິຂອງຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ, ມີຢູ່ສະເໝີ, ມີສະຕິ,
ແລະຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ ສະຕິນີທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍແລະການປຽບທຽບ
ເພາະມັນເປັນເອກະລັກຢ່າງສິ້ນເຊີງ ໃນໂລກແຫ່ງນິລັນດອນນີ້, ບ່ອນ
ທີ່ສິ່ງບໍລິສຸດແລະອະນັນປົກຄອງສູງສຸດ, ບໍ່ມີໂລກທີ່ສິ່ງມີຊີວິດໃດໆ ແຕ່
ອີກຟາກໜຶ່ງຂອງອະວະກາດ, ພຣະເຈົ້າຮູ້ສຶກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ -
ທັງໝົດຂອງການສ້າງ - ພາຍໃນພຣະອົງເອງ.

ໃນໂລກຂອງສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນແມ່ນໂຮງງານຜະລິດຈັກກະວານ
ນັກດາລາສາດຄົນໜຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າອະວະກາດແມ່ນໜ້າ
ປະຫລາດໃຈແທ້ໆ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງອອກມາຈາກມັນ ແລະ ລະລາຍ
ພາຍໃນມັນ ດັ່ງນັ້ນ, ອະຕອມ, ສ່ວນປະກອບຂອງມັນ, ແລະ ໂລກ
ທັງໝົດຫາຍໄປໃສ?

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ວັດຖຸເບິ່ງຄືວ່າມີສະເໝີ ແລະ ລ້ຽວ, ໃຫ້ຫຼັບ
ຕາຂອງເຈົ້າເບິ່ງພາຍໃນຕົວເອງ ແລະ ພິຈາລະນາເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ
ຊີວິດ ເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຫັນຫຍັງ ແລະ ບໍ່ຮູ້ສຶກຫຍັງ, ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ເຫັນ
ໄດ້ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນ (ແລະ ແສງສະຫວ່າງສ່ອງ
ແສງໃນຄວາມມືດ) (ແສງສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ
ໂລກ) ຖ້າເຈົ້າສືບຕໍ່ແນມເບິ່ງຄວາມມືດດ້ວຍຄວາມສະມາທິທົ່ວ

ສະຫງົບ ແລະ ເລິກເຊິງ, ເຈົ້າຈະພົບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ເພາະວ່ານອກເໜືອໄປຈາກຄວາມມືດແມ່ນສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ, ແລະ ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມມືດແມ່ນໂລກອື່ນໆ (ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ ຂອງຂ້ອຍມີຄະຕິຫຼາຍບ່ອນ) (ແລະ ບ້ານແຫ່ງຊີວິດຕໍ່ໄປແມ່ນດີກວ່າ, ແລະ ເປັນບ້ານທີ່ດີເລີດສໍາລັບຄົນຊອບທໍາ!)

ຈິດໃຈສາກົນມີຢູ່ໂດຍກົງນອກເໜືອຈາກອະວະກາດ ນອກເໜືອ ໄປຈາກສະຕິຂອງມະນຸດ ແມ່ນສະຕິຂອງພຣະເຈົ້າ ພຽງພໍ້ກັບຄວາມບໍ່ ຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຕ້ອງກະຕຸ້ນ ແລະ ປັນປ່ວນ ຄວາມມືດຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ແລະ ບໍ່ຢຸດຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະພົບ ພຣະອົງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ລົສຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມີການຮັບຮູ້ທີ່ນັບບໍ່ ຖ້ວນ, ວິໄສທັດພາຍໃນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ, ແລະ ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດ ຂອງຊີວິດ.

ຄວາມຈິງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໃຈຜ່ານການພິຈາລະນາຕົນເອງ ເປີດເຜີຍກົດເກນທາງສະລີລະວິທະຍາທີ່ຖືກຄົ້ນພົບທາງວິທະຍາສາດ ຜ່ານວິທີການອື່ນໆ ເມື່ອຂ້ອຍຫຼັບຕາ, ຂ້ອຍສາມາດເຫັນກະແສຊີວິດ ທີ່ໂປ່ງໃສໄຫຼຜ່ານຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ຢ່າຄິດວ່າເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວໃນ ຄວາມງຽບທີ່ເຈົ້າກໍາລັງປະສົບຢູ່ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີ ເຫດຜົນທີ່ຈະຄິດວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ ອາກາດເຕັມໄປດ້ວຍດິນຕີທີ່ຖືກຮັບ ໂດຍຜູ້ຮັບ ສະນັ້ນມັນກໍຄືກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນທຸກໆ ຊ່ວງເວລາຂອງການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ເພື່ອຮັບຮູ້ການປະທັບຢູ່ ຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິງ ພວກເຮົາບໍ່ ຄວນປ່ອຍໃຫ້ໜັງຕາຂອງພວກເຮົາປິດໃນຂະນະທີ່ນອນຫຼັບກ່ອນທີ່ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບສັນຍານແມ້ແຕ່ເລັກນ້ອຍວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກ ເຮົາ; ພຽງແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດນອນຫຼັບສະໝິດແລະ ສະຫງົບສຸກ ແລະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາແລະດິນນານ, ຈຶ່ງເບິ່ງເຂົ້າໄປ ໃນຄວາມມືດຢ່າງຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຄົ້ນພົບຄວາມລຶກລັບທີ່ ມະຫັດສະຈັນຂອງມັນ.

ຄັງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງສະໝຸດປະມານສີ່ໂມງແລງ ເມື່ອ ທັນໃດນັ້ນລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍກໍຫາຍໄປ ແລະແຂນຂາຂອງຂ້ອຍກໍ ແຂງຕົວ ຂ້ອຍພົບວ່າຕົນເອງເປັນພະຍານເຖິງຂະບວນການແຫ່ງ ຄວາມຕາຍ ລົມຫາຍໃຈ ແລະການເຄື່ອນໄຫວອອກຈາກຮ່າງກາຍ ຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ຂ້ອຍຍັງຄົງມີສະຕິ ມັນເປັນປະສົບການທີ່ດີເລີດ ຂ້ອຍໄດ້ ເຫັນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະທໍາມະຊາດທັງໝົດຄືກັບຮູບພາບ

ຈັກກະວານທີ່ເຄື່ອນໄຫວປະກອບດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງອອກມາຢ່າງມີຄວາມສຸກວ່າ "ບໍ່ມີຄວາມຕາຍ, ພະເຈົ້າ ເອີຍ! ໂລກທັງໝົດນີ້ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຫ້ອງວາງສະແດງຮູບພາບທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ!"

ຜູ້ປົກຄອງທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ້ງ ຫຼື ບັນລັງຂອງຕົນອາດຈະເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍແມ່ນນາຍທີ່ເຊື່ອຟັງ ຫົວໜ້າກັມຫົວລົງໃຫ້ຂ້ອຍ" ແຕ່ໃຫ້ ຄວາມຕາຍມອບຄວາມເຈັບປວດອັນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ນາຍທີ່ເຊື່ອຟັງ ແລະ ລາວຈະກາຍເປັນສິ່ງຂອງທີ່ຜ່ານມາ.

ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ກະສັດທີ່ແທ້ຈິງຄືຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ສຶກ ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງ, ແລະ ເປັນ ຫ່ວງເປັນໄຍຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ລາວເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຕົນເອງ ແມ່ນແຕ່ ຄວາມຕາຍກໍຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ລາວຕົກໃຈ ຫຼື ຢ້ານກົວ, ເພາະລາວເຫັນ ວ່າມັນເປັນທາງຜ່ານໄປສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ (ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາ ຈະຢູ່ຕະຫຼອດໄປ)

ມີສາມວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍສະຕິຂອງມະນຸດໄປສູ່ສະຕິຂອງ ຈັກກະວານ. ວິທີທໍາອິດແມ່ນວິທີທາງສັງຄົມ, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາກໍາຈັດ ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກຽມພ້ອມຢ່າງເຕັມທີ່ທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຄົນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ຂັດສິນ. ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກ ເຮົາ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ ຄອບຄົວໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຂະຫຍາຍ ຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງພວກເຮົາໂດຍການສະແດງຄວາມເປັນຫ່ວງ ເປັນໄຍຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອພວກເຂົາ. ພວກເຮົາ ຮຽນຮູ້ຄວາມຮັກ ແລະ ການເສຍສະຫຼະເພື່ອຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກໃນ ຊີວິດຄອບຄົວ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງບັນລຸການຂະຫຍາຍຕົວບາງ ຢ່າງໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ນີ້ບໍ່ພຽງພໍ. ຄວາມຮັກທີ່ຈໍາກັດຕົວເອງ ຢູ່ໃນວົງມົນແຄບຈະກາຍເປັນຂໍ້ຈໍາກັດ ແລະ ບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້. ເມື່ອມັນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ວົງມົນຂອງມັນເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງມັນຂະຫຍາຍອອກ. ຄວາມຮັກປະເພດນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການບໍາລຸງລ້ຽງ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມ ຮັກຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກ, ເຮັດວຽກ ເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອຕົວເອງ (ພຣະເຈົ້າຮັກ

**ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມດີ) ນີ້ແມ່ນວິທີທາງສັງຄົມເພື່ອບັນລຸສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານ - ວິທີການຮັບໃຊ້ ແລະ ຄວາມຮັກ.**

**ພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາເທົ່າທຽມກັນຄືກັບຄອບຄົວໃຫຍ່ຂອງ
ຈັກກະວານ ແລະ ຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຖ້າ
ພວກເຮົາຮັກ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ; ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຮັກ,
ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົນເອງດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ**

**ແນວຄິດຂອງໂລກຕ້ອງປ່ຽນແປງ ພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ທຳມະຊາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນກວມເອົາທຸກຢ່າງໂດຍ
ທຳມະຊາດ**

**ຂ້ອຍພົບຄວາມສຸກໃນການໃຫ້ກັບຄືນອີນ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມ
ສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເມື່ອເຮົາຮັກຄືນອີນ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈເຂົາເຈົ້າ, ເຮົາພົບວ່າທຸກ
ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ພວກເຮົາ ສາດສະດາ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເສັ້ນທາງໄປສູ່ການບັນລຸສະຕິຮູ້
ຂອງຈັກກະວານ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ເຮົາຄວນໃຫ້ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້,
ແລະ ຄວາມເມດຕາດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ.**

**ບຸກຄົນທີ່ມີສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ຈຳກັດຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບຄົນຈຳນວນໜ້ອຍ, ຍົກເວັ້ນທຸກ
ຄົນຈາກວົງມົນແຫ່ງຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ນີ້
ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງໂລກທັງໝົດຄືກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ
ສະຕິຮູ້ນີ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າທຸກຄົນເປັນຂອງຂ້ອຍ
ບຸກຄົນທີ່ມີສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປຮັກທຸກຄົນຄືກັບຮັກອ້າຍເຮືອຍນ້ອງ, ພໍ່ແມ່,
ແລະໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ**

**ເສັ້ນທາງທີ່ສອງສູ່ສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານແມ່ນຜ່ານການມີວິໄນ
ໃນຕົນເອງ ຄົນເຮົາຕ້ອງບໍ່ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງການມ່ວນຊື່ນຫຼາຍເກີນ
ໄປ ການເພີດເພີນກັບສິ່ງຕ່າງໆແມ່ນດີ, ແຕ່ຫົວໃຈແລະຈິດວິນຍານ
ຂອງຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຜູກພັນກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການທີ່ຈະ
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຕ້ອງມີອິດສະລະພາບໃນ
ຄວາມຄິດແລະການກະທຳ, ມີນ້ຳໃຈ, ອ່ອນໂຍນ, ແລະ ໜ້າຮັກ, ມີ
ວິໄນໃນຕົນເອງ, ຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼີກລ່ຽງ
ການເປັນທາດຂອງນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມ**

ເຊື່ອທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຖືກຕ້ອງຕາມສິນລະທຳແລະຈັນຍາບັນ ມັນ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງປຸກຝັງການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ກ້າວຂ້າມ ຄວາມສອງຢ່າງຂອງຄວາມຮ້ອນແລະຄວາມເຢັນ, ຄວາມສຸກແລະ ຄວາມຊຶມເສົ້າ, ສຸຂະພາບແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍເພື່ອບັນລຸສະຕິຮູ້ຂອງ ຈັກກະວານ.

ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮຸ້ນວາຍ ຫຼື ການລົບກວນທາງຈິດໃຈ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຜູກມັດຕົນເອງກັບເຊື່ອກຂອງໂລກນີ້, ຫຼື ຍອມໃຫ້ອາລົມທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດມາລົບກວນ ຫຼື ແຊກແຊງຄວາມ ສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານຂອງລາວ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ປັນຍາທີ່ເລິກເຊິ່ງ. ວິທີທີ່ສາມແມ່ນວິທີທາງ metaphysics. ຜູ້ ຄົ້ນຫາຕ້ອງປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍໂດຍຜ່ານການ ໄຕ່ຕອງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຈະເຫັນຂອບເຂດທີ່ສູງຂຶ້ນຂອງສະຕິ ແລະ ສຳຜັດກັບມິຕິຂອງມັນ. ສິ່ງນີ້ບັນລຸໄດ້ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດທີ່ ຮຸ້ນວາຍຢູ່ໃນທະເລສາບຂອງຈິດວິນຍານສະຫງົບລົງ, ສ້າງຄືນ ແລະ ຄວາມຮຸ້ນວາຍພາຍໃນມັນ. ເມື່ອຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນສະຫງົບ ລົງ, ໜ້ານ້ຳຈະສະຫງົບລົງ, ແລະ ທ້ອງຟ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ປະກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ.

ຖ້າທ່ານເຮົາຂວດນ້ຳທີ່ປິດສະໜິດໄວ້ໃນຖັງນ້ຳ, ເນື້ອໃນຂອງຂວດ ຈະຍັງຄົງແຍກອອກຈາກນ້ຳອ້ອມຂ້າງ. ແຕ່ຖ້າທ່ານເຮົາປະທັບຕາ ອອກ, ນ້ຳໃນຂວດຈະປະສົມກັບນ້ຳໃນຖັງ. ໃນທຳມະດາ, ຄົນທຳມະດາ ຈະແຍກພຣະເຈົ້າອອກຈາກຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເພາະວ່າພາຊະນະຂອງ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກກົດຂວາງໂດຍຄວາມບໍ່ຮູ້. ແຕ່ເມື່ອປະທັບຕາຖືກ ຍົກຂຶ້ນຜ່ານການຝຶກສະມາທິທີ່ເໝາະສົມ, ຜູ້ສະແຫວງຫາຈະ ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າທັງພາຍໃນແລະພາຍ ນອກຮ່າງກາຍ. ດ້ວຍການຝຶກສະມາທິທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ ຈະເຕີບໂຕ, ແລະຄວາມສຸກທາງວິນຍານກໍ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ.

ພຣະເຈົ້າອ້ອມຮອບມະນຸດທຸກດ້ານ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮັບຮູ້ພຣະອົງ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຕົວຈິງຂອງພຣະອົງພາຍໃນ ພວກເຂົາ ແລະ ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາເອົາສິ່ງ ອຸດຕັນ ຫຼື ຜ້າຄຸມແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າອອກ ແລະ ດູດຊຶມສະຕິຂອງພວກ ເຂົາໃນຄວາມຮັບຮູ້ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈົມນ້ຳຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸ, ລາວຈະຈົມນ້ຳ, ແຕ່ຖ້າລາວຈົມນ້ຳຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

ແລະເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງ ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ຈິງແລະຍືນຍົງ

ມິດຕະພາບຂອງມະນຸດອາດຈະແຕກແຍກ ແລະ ຖືກຕັດຂາດ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ

ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະປະຖົມເຈົ້າ ແລະ ປະຖົມເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເປັນຂອງເຈົ້າ

ສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າຈົມິແກ່ທ່ານ

ໂຍຄະ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ

ໂຍຄະແມ່ນການລວບລວມວິທີການທາງວິທະຍາສາດເພື່ອລວມຈິດວິນຍານ ຂອງມະນຸດກັບສິ່ງສັກສິດ. ພວກເຮົາມີຖິ່ນກຳເນີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕ້ອງ ກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ. ເບິ່ງຄືວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກພຣະອົງ ແລະ ຕ້ອງຟື້ນຟູຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພວກເຮົາກັບພຣະອົງຢ່າງມີສະຕິ. ໂຍຄະສອນ ພວກເຮົາກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຈະກ້າວຂ້າມພາບລວງຕາຂອງການແຍກກັນ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ. ນັກກະວີຊາວອັງກິດ ມິວຕັນ ໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ ແລະ ວິທີທີ່ມັນສາມາດຟື້ນຟູ ຄວາມສຸກຂອງມັນຄືນມາໄດ້. ນີ້ແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງໂຍຄະ: ເພື່ອຟື້ນຟູ ສະຫວັນທີ່ສູນຫາຍໄປຂອງສະຕິທາງວິນຍານ, ເຊິ່ງມະນຸດຮູ້ວ່າມັນເປັນໜຶ່ງດຽວ .ກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະ ຍັງຄົງເປັນໜຶ່ງດຽວສະເໝີ

ພື້ນຖານທີ່ແທ້ຈິງຂອງສາສະໜາຄວນເປັນວິທະຍາສາດທີ່ຜູ້ສະແຫວງຫາ ທຸກຄົນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເພື່ອເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ພະເຈົ້າອົງດຽວ. ໂຍຄະຄືວິທະຍາສາດນັ້ນ

ມີຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນສຳລັບວິທີການທາງວິທະຍາສາດຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ ສາສະໜາ ຄຳສອນທີ່ແຂງກະດ້າງຕ່າງໆ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນແບ່ງແຍກກັນ ເຖິງ ແມ່ນວ່າເຮືອນທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍບໍ່ສາມາດຢືນຢູ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສາມັກຄີ ຂອງນິກາຍ ແລະ ສາສະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນສາມາດບັນລຸໄດ້ເມື່ອຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດສາສະໜາເຫຼົ່ານັ້ນບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈພາຍໃນທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບ

ພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈິງຈະມີພື້ນຖານທີ່ແທ້ຈິງໃນບັນດາມະນຸດພາຍໃຕ້
.ຄວາມເປັນພໍຂອງພຣະເຈົ້າ

ສາສະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດຂອງໂລກເວົ້າເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການຊອກ
ຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເປັນພື້ນຖານຂອງມະນຸດຊາດ, ແລະ ຄຳສອນຂອງ
ພວກເຂົາມີພື້ນຖານດ້ານສິນທຳ ແລະ ຫຼັກການດ້ານຈັນຍາບັນ. ແລ້ວ, ສິ່ງໃດທີ່
ສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄວາມແບ່ງແຍກລະຫວ່າງສາສະໜາເຫຼົ່ານີ້? ມັນ
ແມ່ນຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ຕາບອດໃນຈິດໃຈຂອງຄົນ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຄວາມແຂງແກ່ນຂອງຄຳສອນ, ແຕ່ຜ່ານຄວາມຮູ້ຕົວ
ຈິງຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ. ເມື່ອຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທົ່ວໄປທີ່ປະກອບເປັນ
ພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນຂອງສາສະໜາຕ່າງໆ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ
ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງສາສະໜາຈະຫາຍໄປ. ທຸກຄົນແມ່ນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຄົນທີ່ຂ້ອຍຮັກ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈິ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນວັດທັງໝົດທີ່
.ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເປັນກຽດແກ່ພຣະອົງ

ພວກເຮົາຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຄວາມສາມັກຄີທົ່ວໂລກ, ໂດຍອີງຕາມແນວ
ຄວາມຄິດຂອງວັດທຸກສາສະໜາ (ວັດຂອງທຸກສາສະໜາ), ເຄົາລົບນັບຖືທຸກ
ສາສະໜາທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ແລະ ນຳພາຜູ້
ຕິດຕາມຂອງພວກເຂົາໄປຫາພຣະອົງ. ວັດດັ່ງກ່າວ, ອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າອົງ
ດຽວທີ່ທຸກສາສະໜານະມັດສະການ, ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຄາດຄະເນວ່າສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ປະຊາຊົນທັງຕາເວັນ
ອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກຕ້ອງຮືຖອນ ແລະ ທຳລາຍອຸປະສັກທີ່ຄັບແຄບ ແລະ
ປອມແປງພາຍໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ. ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນບັນລຸ
ຄວາມຮູ້ຕົນເອງຜ່ານໂຍຄະ, ພວກເຂົາຈະຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາທຸກຄົນເປັນທີ່ຮັກ
.ແລະ ຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າ

ສະຫະພັນທາງວິນຍານນີ້ແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມຮູ້
ຕົນເອງ ຄົນຕາບອດບໍ່ສາມາດນຳພາຄົນຕາບອດໄດ້ ມີແຕ່ຄູສອນທາງວິນຍານທີ່
ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງໃຫ້ກັບ
ຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມສັກສິດຄືນມາ, ຄົນເຮົາຕ້ອງມີຄູສອນ
ທີ່ມີຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕິດຕາມຄູສອນທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ນຳພາທາງ
ວິນຍານຈະກາຍເປັນຄືກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວເຮັດວຽກ
ເພື່ອຍົກລະດັບສາວິກໃຫ້ສູງຂຶ້ນເຖິງລະດັບຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ເມື່ອຂ້ອຍພົບຄູສອນ
ທີ່ນັບຖືຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮຽນແບບລາວໃນທຸກດ້ານ: ເພື່ອວາງ
ພຣະເຈົ້າໄວ້ເທິງບັນລັງຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແບ່ງປັນພອນຂອງພຣະອົງກັບ
.ຄົນອື່ນ

ຜູ້ມີປັນຍາກ່າວວ່າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ເລິກເຊິງທີ່ສຸດ, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ
ຕ້ອງສຸມໃສ່ສາຍຕາຂອງຕົນ ແລະ ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນໄປທີ່ຕາທາງ
.ວິນຍານທີ່ຮູ້ທຸກຢ່າງ

ໃນສະມາທິທີ່ເລິກເຊິງ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂຍຄະກໍຍັງຍັບຍັງໜ້າຜາກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ຈຸດນີ້ແມ່ນຈຸດໃຈກາງຂອງຈຸດສຸມ ແລະ ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຕາວົງມົນ, ເຊິ່ງ
ຍັງເປັນປ່ອງຢ້ຽມສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ. ນີ້ແມ່ນ "ລູກແກ້ວ" ທີ່ແທ້ຈິງທີ່
ໂຍຄະແນມເບິ່ງເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຂອງຈັກກະວານ. ຜູ້ທີ່ບັນລຸຄວາມເລິກ
ພຽງພໍໃນສະມາທິຂອງເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເຈາະຜ່ານຕາ "ທີສາມ" ນີ້ ແລະ
ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງຕ້ອງພັດທະນາຄວາມສາມາດ
ໃນການປ່ອຍສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານຕາທີສາມນີ້. ການປະຕິບັດ
.ໂຍຄະຊ່ວຍໃຫ້ສາວົກເປີດຕາດຽວຂອງສະຕິຮູ້

ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຫຼື ຄວາມຮູ້ໂດຍກົງ, ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທາງດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ
ໃດໆ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ມັນມັກຖືກເອີ້ນວ່າຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ (ຄວາມ
ຮູ້ສຶກທີ່ຫົກ) ທຸກໆຄົນມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫົກນີ້, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກ
ເພື່ອ ພັດທະນາມັນ ແນວໃດກໍຕາມ, ເກືອບທຸກຄົນມີປະສົບການທາງດ້ານຄວາມ
ຮູ້ສຶກ ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍາລັງຈະ
ເກີດຂຶ້ນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນມັນກໍເກີດຂຶ້ນເຖິງວ່າຈະບໍ່ມີຫຼັກຖານທາງດ້ານຄວາມຮູ້
.ສຶກໃດໆກໍຕາມ

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງປຸກຝັງຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍກົງ ຫຼື ຄວາມຮູ້
ຕົນເອງ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງຈະມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ.
ພວກເຂົາຮູ້, ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງແນ່ໃຈໃນການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ພວກເຮົາແນ່ໃຈໃນລົດຊາດຂອງໝາກເດືອ ຫຼື
ໝາກອະງຸ່ນ. ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຮັບໜ້າທີ່ແນະນຳຄົນອື່ນໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າ
ຫຼັງຈາກທີ່ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ສະແດງເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມກົມກຽວທີ່ສົມບູນແບບ
ກັບພຣະອົງ, ແລະຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ
.ຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງພາຍໃນຂ້ອຍ

ຊາວຕາເວັນຕົກມັກຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການສ້າງໂບດ ແລະ ວິຫານໃຫຍ່ໆເພື່ອການ
ນະມັດສະການ, ແຕ່ໂຄງສ້າງທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ແລະ ງົດງາມເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຄ່ອຍຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້
ທີ່ຊອກຫາພຣະເຈົ້າພົບພຣະອົງ. ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມແມ່ນການປຸກຝັງ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດ
ເຂົ້າເຖິງຜູ້ຊອກຫາທາງວິນຍານໄດ້ສະເໝີໄປ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມັກຈະຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ທີ່ຫ່າງໄກ ແລະ ໂດດດ່ຽວ. ດັ່ງນັ້ນ, ສູນກາງທາງວິນຍານຈິງມີຄວາມ
ສໍາຄັນ, ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນສາມາດປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ, ແລະ ຄູ່ສອນທີ່ມີ

ຄວາມຮູ້ສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາໃນເລື່ອງນີ້. ຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງ ຈາກຄູສອນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ຄູສອນຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຊື່ອ ໃນຄວາມຈຳເປັນຂອງການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມເວົ້າກ່ຽວກັບ ພຣະອົງກັບຄົນອື່ນ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ !ການຊີ້ນຳຂອງລາວ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍ, ແລະ ຜູ້ສະແຫວງຫາທຸກຄົນຄວນປັບປຸງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າທຸກໆມື້, ໂດຍວາງ ດອກໄມ້ທີ່ບໍລິສຸດແລະມີກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດແລະສັກສິດໄວ້ເທິງ ແທ່ນບູຊາຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພົບພຣະເຈົ້າພາຍໃນກໍຈະ ຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆວັດ, ໂບດ, ມັດສະຍິດ, ວັດວາ .ອາຮາມ, ແລະບ່ອນຊຸມນຸມທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປ

ໂຍຄະປ່ຽນທິດສະດີທາງທິດສະດີໄປສູ່ປະສົບການປະຕິບັດ ການຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈໝາຍເຖິງການດຶງຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາອອກ ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຖວາຍມັນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ຈຸດສຸມທັງໝົດຂອງການເປັນ ຢູ່ຂອງຄົນເຮົາຕ້ອງໄດ້ຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າໃນການນັ່ງສະມາທິ ຜູ້ສະແຫວງຫາ ພຣະເຈົ້າທຸກຄົນຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ການອະທິຖານທີ່ ກ່າວອອກມາໃນຂະນະທີ່ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາກຳລັງ ມົວເມົາກັບສິ່ງອື່ນໆຜ່ອມໆກັນ ນັ້ນແມ່ນບໍ່ຈິງໃຈ ແລະ ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ ຄູສອນໂຍຄະກ່າວ ວ່າ ເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ກ່ອນອື່ນໝົດຄົນເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍ .ຈິດໃຈທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ສົມບູນຂອງຄວາມຄິດ

ບາງຄົນເວົ້າວ່າຊາວອິນເດຍມີຄວາມເໝາະສົມຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນທີ່ຈະຝຶກ ໂຍຄະ, ແລະໂຍຄະບໍ່ແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນ. ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ. ຫຼາຍຄົນໃນປະຈຸບັນ ສາມາດຝຶກໂຍຄະໄດ້ຫຼາຍກວ່າຊາວອິນເດຍ, ເພາະວ່າຄວາມກ້າວໜ້າທາງ ວິທະຍາສາດໄດ້ໃຫ້ເວລາຫວ່າງແກ່ມະນຸດຢ່າງພຽງພໍ. ຕາເວັນອອກຈຳເປັນຕ້ອງ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ກ້າວໜ້າຂອງຕາເວັນຕົກຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດງ່າຍຂຶ້ນ ແລະມີຄວາມສຸກຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະຊາວຕາເວັນຕົກຄວນຮຽນຮູ້ຈາກຕາເວັນອອກ ກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດ ແລະ ທິດສະດີທາງ metaphysics ຂອງໂຍຄະ ເພື່ອ ໃຫ້ທຸກຄົນສາມາດຊອກຫາເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າໄດ້. ໂຍຄະບໍ່ແມ່ນນິກາຍ ທາງສາສະໜາ, ແຕ່ເປັນວິທະຍາສາດທີ່ມີສາກົນ, ໃຊ້ໄດ້ຈິງ, ແລະ ສາມາດນຳ .ໃຊ້ໄດ້ ເຊິ່ງພວກເຮົາສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້

ໂຍຄະແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນ: ສຳລັບຊາວຕາເວັນຕົກ ແລະ ຊາວຕາເວັນອອກ ຄືກັນ ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າໂທລະສັບບໍ່ແມ່ນສຳລັບຊາວຕາເວັນອອກພຽງແຕ່ຍ້ອນ ວ່າມັນຖືກປະດິດຂຶ້ນໃນພາກຕາເວັນຕົກ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການປະຕິບັດໂຍຄະທີ່

ພັດທະນາໃນພາກຕາເວັນອອກບໍ່ແມ່ນສະເພາະສຳລັບຊາວຕາເວັນອອກເທົ່ານັ້ນ
.ແຕ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດທັງໝົດ

ບໍ່ວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະເກີດຢູ່ໃນປະເທດອິນເດຍ ຫຼື ບ່ອນໃດກໍຕາມໃນໂລກ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍໃນມື້ໜຶ່ງ ແຕ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດສູນເສຍຕົນເອງໃນພຣະເຈົ້າໄດ້
ທຸກໆມື້, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະພຽງແຕ່ສອງສາມນາທີກໍຕາມ. ໂຍຄະໃຫ້ວິທີການ ແລະ
.ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດແນວນັ້ນ

ມະນຸດມີຊີວິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຄືກັບນັກໂທດທີ່ຖືກກັກຂັງ, ແລະເມື່ອເວລາ
ຂອງພວກເຂົາໝົດລົງ, ພວກເຂົາຈະທົນທຸກກັບຄວາມອັບອາຍທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ
ຄວາມຮັກໃນຮ່າງກາຍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຮັກທີ່ຖືກກັກຂັງ ເພາະວ່າພວກ
ເຮົາເຄີຍຊົມກັບການອາໄສຢູ່ໃນກົງຂັງທາງຮ່າງກາຍ, ພວກເຮົາລືມຄວາມໝາຍ
ຂອງອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງ ບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບການບໍ່ສະແຫວງຫາອິດສະລະ
ພາບ ການຄົ້ນພົບຕົວເອງ ແລະ ເຂົ້າໃຈທຳມະຊາດນິລັນດອນຂອງຄົນເຮົາແມ່ນມີ
ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບມະນຸດທຸກຄົນ ໂຍຄະສ່ອງແສງເສັ້ນທາງ
ຈິດວິນຍານຄວນຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າອີກຄັ້ງ

ກ່ອນທີ່ຈັກກະວານຈະມີຢູ່, ສະຕິຫົວໄປກໍມີຢູ່ແລ້ວ ສະຕິຫົວໄປ ຫຼື ສະຕິ
ຂອງຈັກກະວານແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ, ຫຼື ພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີ
ຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມີຄວາມສຸກທີ່ມີຢູ່ຕະຫຼອດໄປ, ມີສະຕິ, ແລະ ມີ
ຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ, ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບແບບ, ຮູບຮ່າງ, ແລະ
ປະກົດການທັງໝົດຂອງຈັກກະວານ ເມື່ອການສ້າງເກີດຂຶ້ນ, ສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານໄດ້ປະກົດຂຶ້ນໃນຈັກກະວານທາງວັດຖຸເປັນສະຕິທາງວິນຍານ, ການ
ສະທ້ອນທີ່ບໍລິສຸດຂອງຈິດໃຈ ແລະ ສະຕິຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຊ່ອນຢູ່ໃນ
ທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງ ເມື່ອສະຕິທາງວິນຍານລົງມາສູ່ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຂອງ
ມະນຸດ, ມັນໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານ ຫຼື ສະຕິທີ່ສູງສົ່ງ: ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ, ມີຢູ່
ຕະຫຼອດໄປ, ມີສະຕິ, ແລະ ມີຊີວິດໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ, ມີຢູ່ໃນໂຄງສ້າງທາງກາຍະ
ພາບເປັນສ່ວນບຸກຄົນ ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດເປັນເອກະພາບກັບຮ່າງກາຍ,
ມັນສະແດງອອກເປັນສະຕິຕົນເອງ ຫຼື ອີໂກ້ ໂຍຄະສອນວ່າຈິດວິນຍານຕ້ອງຂຶ້ນ
.ບັນໄດຂອງສະຕິເພື່ອໄປຮອດວິນຍານອັນສູງສົ່ງ

ຄວາມລັບຂອງຄວາມສຸກ: ການຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ມັນດີຫຼາຍທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຊີວິດ; ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການບໍ່ຍຶດ
ຕິດກັບສິ່ງໃດເລີຍ ເພີດເພີນກັບກິນຫອມຂອງດອກໄມ້, ແຕ່ພະຍາຍາມເຫັນ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ຮັກສາສະຕິຂອງຂ້ອຍໄວ້ ເພື່ອວ່າໂດຍການໃຊ້ພວກ
ມັນ, ຂ້ອຍສາມາດຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ "ຕາຂອງຂ້ອຍຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອເຫັນຄວາມງາມ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫຼື ຂອງຂ້ອຍຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອ

ຟັງສຽງທີ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ" ນັ້ນຄືໂຍຄະ: ການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າ ບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງໄປປ່າເພື່ອຊອກຫາພຣະອົງ ນີ້ໄສທາງໂລກຈະຜູກມັດພວກເຮົາບໍ່ວ່າ
ພວກເຮົາຈະຢູ່ໃສກໍຕາມ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກພວກມັນ ໂຍຄະຮູ້ວິທີ
ຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຖ້ຳຂອງຫົວໃຈຂອງລາວ ບໍ່ວ່າລາວຈະໄປໃສ, ລາວກໍມີສະຕິ
.ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງໄປນຳ

ມະນຸດບໍ່ພຽງແຕ່ຕົກຕຳລົງສູ່ລະດັບຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຕົວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕົກ
ເປັນທາດຂອງສະພາບທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຕົວ, ເຊັ່ນ: ຄວາມໂລບມາກ,
ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະ ຄວາມອິດສາ. ມະນຸດຕ້ອງກຳຈັດຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ
ຄວາມຜິດປົກກະຕິເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ. ທັງຄົນຕາເວັນອອກ ແລະ ຄົນ
ຕາເວັນຕົກຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກການເປັນທາດທາງກາມນີ້. ຄົນທຳມະດາ
ອາດຈະໃຈຮ້າຍເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບກາເຟຮັບໃຊ້, ໂດຍເຊື່ອວ່າການຂາດ
ເຂີນນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຈັບຫົວ! ໂຍຄະທີ່ສົມບູນແບບແມ່ນມະນຸດທີ່ໄດ້ຮັບ
.ການປົດປ່ອຍ

ທຸກໆຄົນມີທ່າແຮງທີ່ຈະເປັນໂຍຄະບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່ໃສໃນຕອນນີ້ ແຕ່
ພວກເຮົາມັກຄິດວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຈາກຂອບເຂດຂອງຊີວິດ ແລະ
.ນີ້ໄສປົກກະຕິຂອງພວກເຮົາແມ່ນແປກ ແລະ ຍາກທີ່ຈະບັນລຸໄດ້

ການປະຕິບັດໂຍຄະໃຫ້ອິດສະລະພາບ ໂຍຄະບາງຄົນເອົາການແຍກຕົວ
ແລະ ການບວດໄປສູ່ຄວາມສຸດຂີດ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າຄົນເຮົາຄວນນອນຢູ່ເທິງຕຽງ
ຕະປູໂດຍບໍ່ຖືກລົບກວນ, ແລະ ພວກເຂົາກຳນົດວິໄນທາງຮ່າງກາຍຮູບແບບອື່ນໆທີ່
ບໍ່ມີພື້ນຖານໃນຄຳສອນຂອງອິດສະລາມ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຜູ້ທີ່ສາມາດນັ່ງຢູ່
ເທິງຕຽງຕະປູ ແລະ ຍັງຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ທາງຈິດໃຈອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແຕ່ຜົນງານທີ່ພິເສດດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນ; ຄົນເຮົາ
ສາມາດນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ້ງອີ ຫຼື ຢູ່ເທິງຕຽງທີ່ສະບາຍ ແລະ ນັ່ງສະມາທິກ່ຽວກັບ
.ພຣະເຈົ້າໄດ້

ອາຈານໂຍຄະ ປາຕັນຈາລີ ກ່າວວ່າ ທ່າທາງທາງຮ່າງກາຍໃດໆທີ່ຊ່ວຍໃຫ້
ກະຕູກສັນຫຼັງຖືກຮັກສາໃຫ້ຕັ້ງຊື່ແມ່ນເໝາະສົມສຳລັບການນັ່ງສະມາທິ, ນັ້ນຄື
ການສຸມໃສ່ພະເຈົ້າໃນໂຍຄະ. ມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປົດຕົວເພື່ອຝຶກຊ້ອມການອອກ
ກຳລັງກາຍທີ່ຕ້ອງການຄວາມອິດທິນ ແລະ ຄວາມຍືດຫຍຸ້ນທາງຮ່າງກາຍທີ່
ພິເສດ, ເຊັ່ນ: ໂຍຄະ ຮາທາ. ພະເຈົ້າແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມ ແລະ ເຮັດ
ວຽກເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ. ພະຄະວາດກິຕາ ກ່າວວ່າ: "ຜູ້ທີ່ດູດຊົມພຣະເຈົ້າຢ່າງ
"ສົມບູນ ແລະ ຕຳລົງຢູ່ໃນພຣະອົງແມ່ນຜູ້ທີ່ສົມດຸນທີ່ສຸດ

ໂຍຄະອິນເດຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບໍ່ທົນທານຕໍ່ຄວາມໜາວເຢັນ ແລະຄວາມຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງ, ຫຼື ການກັດຂອງຍຸງແລະແມງໄມ້ທີ່ໜ້າລໍາຄານອື່ນໆ ຄຸນລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນເງື່ອນໄຂເບື້ອງຕົ້ນສໍາລັບການກາຍເປັນໂຍຄະ, ແຕ່ ແມ່ນຄຸນລັກສະນະທຳມະຊາດຂອງຜູ້ປະຕິບັດທີ່ມີທັກສະ ພະຍາຍາມກໍາຈັດ ຫຼື ທົນທານຕໍ່ອົງປະກອບທີ່ບໍ່ດີຖ້າຈໍາເປັນ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ ຖ້າຄົນເຮົາສາມາດສະອາດໄດ້, ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເປື້ອນ ຄົນເຮົາອາດຈະຜູກພັນກັບ ການອາໄສຢູ່ໃນກະຕູບນ້ອຍໆຄືກັບການອາໄສຢູ່ໃນພະລາຊະວັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ປັດ ໄຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມພາກ ພຽນແລະຄວາມອົດທົນ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການເກັບກ່ຽວມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແຕ່ມີ ໜ້ອຍຄົນທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະເກັບກ່ຽວມັນ! ຄົນທາງໂລກສະແຫວງຫາຂອງຂວັນແລະ ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄົນສະຫຼາດສະແຫວງຫາຜູ້ໃຫ້ດ້ວຍຕົນເອງ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢາກກາຍເປັນໂຍຄະຕ້ອງນັ່ງສະມາທິ ເມື່ອຕົນນອນໃນ ຕອນເຊົ້າ, ໂຍຄະຈະບໍ່ຄິດເຖິງອາຫານເພື່ອບໍາລຸງຮ່າງກາຍຂອງຕົນກ່ອນ, ແຕ່ຈະ ສະເໜີໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຕົນດ້ວຍນ້ຳຫວານແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີອັນສູງສົ່ງ ເຕັມໄປດ້ວຍແຮງບັນດານໃຈຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ລາວສາມາດ ເຮັດສໍາເລັດໜ້າທີ່ປະຈຳວັນທັງໝົດຂອງລາວດ້ວຍຄວາມສຸກແລະຄວາມຄາດ ຫວັງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ຕາມທີ່ມັນເປັນເຈດຕະນາ ແຜນການຂອງພຣະອົງ ແມ່ນໃຫ້ມະນຸດເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງໂລກ ຄົນຕາເວັນຕົກກໍຈະສະແຫວງຫາ ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸໃໝ່ໆ ແລະ ດີຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃນຂະນະ ທີ່ຄົນຕາເວັນອອກກໍຈະພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ. ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໜ້າ ປາຖະໜາໃນຈິດວິນຍານຂອງຊາວຕາເວັນຕົກທີ່ກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຈິດວິນຍານ ຂອງຊາວຕາເວັນອອກທີ່ຕັ້ງໃຈ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາທາງກາງລະຫວ່າງ .ສອງຢ່າງນີ້

ການຝຶກສະມາທິສ້າງໂຍຄະ

ເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ຄົນເຮົາຄວນນັ່ງສະມາທິທຸກໆເຊົ້າ ແລະ ແລງ, ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນຕອນກາງເວັນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງ ສໍາຄັນສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງໃນການນັ່ງສະມາທິທີ່ຈະອຸທິດເວລາສອງສາມ ຊົ່ວໂມງໃນແຕ່ລະວັນເຮັດວຽກໃຫ້ກັບການນັ່ງສະມາທິ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ບໍ່ ສົມເຫດສົມຜົນ. ບາງຄົນເຮັດວຽກອະດີເລກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ທຸກໆມື້ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍ ຫຼື ເປື້ອນຫາຍ. ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການທີ່ຈະກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ ຫຼາຍຂຶ້ນຄວນອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ ພຣະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາຮັກພຣະອົງເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ. ເມື່ອຄົນເຮົາມີຄວາມ ຊຳນານໃນການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ສາມາດເຂົ້າໄປໃນສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນໄດ້, ຄົນເຮົາ

ຈະຕ້ອງນອນບໍ່ເກີນຫ້າຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ຄົນເຮົາສາມາດໃຊ້ບາງຊົ່ວໂມງໃນຕອນກາງຄືນ, ຕອນເຊົ້າມືດ, ແລະ ວັນພັກເພື່ອການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ທຸກຄົນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຫຍຸ້ງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ສາມາດກາຍເປັນໂຍຄະໄດ້ - ຖ້າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ - ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ. ໃສ່ຜ້າພັນຫົວ ຫຼື ປ່ອຍຜົມຍາວ

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການແມ່ນຈູລັງ, ແລະນ້ຳເຜິ້ງແມ່ນຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນວ່າມະນຸດເປັນວິນຍານແລະເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການທັງໝົດ, ແຕ່ການໄປສະຖານທີ່ສັກສິດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນທີ່ຈະເປີດເຜີຍຕົວເອງ ການໄປຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ນະມັດສະການເລື້ອຍໆແມ່ນດີ, ແຕ່ການນັ່ງສະມາທິປະຈຳວັນແມ່ນດີກວ່າ, ແລະທັງສອງຄວນເຮັດຮ່ວມກັນເພາະວ່າການໄປສະຖານທີ່ນະມັດສະການຈະນຳມາເຊິ່ງແຮງບັນດານໃຈຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ການນັ່ງສະມາທິປະຈຳວັນນຳໄປສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ເມື່ອຫົວໃຈຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາຮ້ອນແຮງດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ແລະເມື່ອລາວອະທິຖານຫຼັງຈາກອະທິຖານ, ພຣະເຈົ້າຕອບການຮຽກຮ້ອງຂອງ. ລາວ

ການອຸທິດຕົນທີ່ບໍ່ສັນຄອນນີ້ແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການຊອກຫາພຣະອົງເພື່ອເປັນໂຍຄະ ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຕ້ອງຕິດຕາມຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຍຸກສະໄໝ, ຄົນເຮົາຕ້ອງນັ່ງສະມາທິຢູ່ເຮືອນ, ມີວິໄນຕົນເອງ, ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທັງໝົດດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍແມ່ນການສ້າງວັດສຳລັບພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງຮອຍຍົມທີ່ສິດໃສຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜົນສຳເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດແມ່ນການທີ່ບຸກຄົນໃດ ໜຶ່ງອຸທິດວັດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດສຳເລັດໄດ້ງ່າຍ, ແລະ ມັນແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ທີ່ຄວາມຮູ້ຕົນເອງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ. ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ມອບພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນໂຍຄະ ແລະ ສາມາດເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າໂຍຄະແມ່ນສຳລັບທິດຕາເວັນອອກ, ທິດເໜືອ, ທິດໃຕ້, ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ. ມັນແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ເສັ້ນທາງທາງສາດສະໜາແມ່ນເສັ້ນທາງຮອງ, ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນທາງຂອງໂຍຄະແມ່ນທາງຫຼວງທີ່ນຳໄປສູ່ພະລາຊະວັງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ, ເຊິ່ງເມື່ອໄປຮອດແລ້ວ, ຄົນເຮົາ. ຈະບໍ່ຈາກໄປ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ແກ່ນທາງວິນຍານ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກ້າຫານ ແລະ ກ້າຫານ, ດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມພຽນພຽນ, ພ້ອມທັງລະມັດລະວັງ ແລະ ລະມັດລະວັງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງ
ຂ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ຄວາມມືດຂອງຄວາມຢ້ານກົວທີ່ປິດບັງແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ນຳພາຂອງພຣະອົງຈາກຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສະດຸດລືມໃນຄວາມ
ມືດຂອງຄວາມຜິດພາດ.

ພວກເຮົາກາຍເປັນຄືກັບຄົນທີ່ພວກເຮົານັ່ງຢູ່ນຳ ແລະ ຄົບຫານນຳ, ບໍ່ພຽງແຕ່
ຜ່ານການສິນທະນາ ແລະ ການພົວພັນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຜ່ານການສັນສະເທືອນ
ແມ່ເຫຼັກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ພວກມັນອອກມາ. ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນສະໜາມແມ່
ເຫຼັກຂອງພວກມັນ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍແມ່ເຫຼັກຂອງພວກມັນ
ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການການເຄີຍໂຕທາງ
ວິນຍານທີ່ຈະຄົບຫາກັບຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງວິນຍານ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບ
ການຊຸກຍູ້, ຮັກສາຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈະເກັບກ່ຽວດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມຈິງ
ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຄວາມຮູ້ ແລະ ສວຍງາມຂຶ້ນ ເພື່ອຈະ
ເຂົ້າສູ່ສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຽງພໍສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຮັກຂອງຈັກກະວານຈະແນມອອກໄປຈາກປ່ອງຢ້ຽມ
ນ້ອຍໆຂອງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແຕ່ໃນເວລາທີ່ທ່ານຄິດວ່າທ່ານ
ໄດ້ເຫັນມັນແລ້ວ, ມັນກໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄປແລະສືບຕໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄປຈົນກວ່າທ່ານຈະ
ສາມາດເຫັນຕົວຕົນທັງໝົດຂອງມັນຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ
ຂອງທ່ານ.

ມັນດີກວ່າສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະນັ່ງຮ່ວມກັນ ແລະ ສິນທະນາຄວາມຄິດເຫັນ
ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍໃຈເປີດກວ້າງ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ໂດຍຈິ

ໄວ້ວາຄົນທີມີປັນຍາຈະບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ແຕ່ຈະສົນທະນາກັນຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ມີ
ເຫດຜົນ

ບຸກຄົນຄວນຝຶກອົບຮົມຕົນເອງ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງ
ການນິນທາຄົນອື່ນ ຫຼື ການເວົ້າບໍ່ດີກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່
ການພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນເອງ. ພວກເຮົາບໍ່
ຄວນກຽດຊັງຄົນອື່ນພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາ, ຫຼື
ເພາະວ່າຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາກໍ
ບໍ່ຄວນຢືນຢັນວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາເອງເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງພຽງຢ່າງ
ດຽວ.

ໂອ້ ນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ
ເຕັມປ່ຽມ ແລະ ຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກດັບໄປໂດຍຄວາມຮັກ
ອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ.

ບຸກຄົນຄວນຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຝັງຫຼາຍກວ່າການເວົ້າ, ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ, ແລະ
ເພີດເພີນກັບການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນ.

ເມື່ອທ່ານສ່ອງແສງແດດຜ່ານເລນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນຈະຜະລິດ
ຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ ແລະ ວັດສະດຸ
ອື່ນໆໄດ້.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອຈິດໃຈມີສະມາທິຢ່າງແນ່ນອນ, ພະລັງງານທີ່ເຂັ້ມ
ຊັ້ນຂອງມັນສາມາດເຜົາຜານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມສົງໄສ
ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງ
ແສງດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ.

ເມື່ອຈິດໃຈສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ມັນຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງ
ສົງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມໂຍງ
ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາມາດສ້າງເຫດຜົນ ແລະ ໂອ
ກາດໃໝ່ໆ ສຳລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ.

ເມື່ອຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສັບສົນຫົດຕົວລົງມາອ້ອມຮອບ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນ
ປ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນຂອງການປະທັບຢູ່ປົກປ້ອງພຣະອົງ.

ຄວາມຮັກຄືບົດສວດຂອງຫົວໃຈທີ່ຈິດວິນຍານຮ້ອງເພງເຖິງພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຫົວກະຫາຍຊຳເຮື້ອຂອງຂ້ອຍສາມາດດັບໄດ້ໂດຍການສຳຜັດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ລູກໄໝ້ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ພາຍຸແຫ່ງຄວາມສິນຫວັງໄດ້ສະຫງົບລົງ, ລົມແຫ່ງຄວາມສິນຫວັງໄດ້ສະຫງົບລົງ, ແລະຍົດນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ທຸກໆເສັ້ນໃຍຂອງຕົວເອງຊຸ່ມຊືມ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມພໍໃຈໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຮ້ອງເພງແລະສວດມົນພຣະນາມທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ.

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊົງສ້າງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນົກແຫ່ງສະຫວັນທີ່ພົບຄວາມສຸກພຽງແຕ່ໃນການດື່ມນ້ຳພຸດທະການປົນປົວຂອງພຣະອົງທີ່ໄຫຼມາຈາກສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຢູ່ອັນບໍລິສຸດທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ.

ຄວາມຈິງກ່ອນອື່ນໝົດມາຮອດສະຕິຂອງເຮົາຄືກັບຢົດນ້ຳຄ້າງບາງໆທີ່ໃສໆ [ຢູ່ເທິງກົບດອກກຸຫຼາບ]

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍ ແລະ ຖ່ອມຕົວປານໃດກໍຕາມໃນລະຄອນຂອງຊີວິດ, ຄວາມສຳຄັນຂອງມັນແມ່ນເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມສຳເລັດຂອງລະຄອນ.

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງກົດເກນແຫ່ງຄຸນນະທຳ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມຮັກ ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ໄວ້ວ່າ ຄຸນນະທຳ, ເຊິ່ງຫຼັກການຂອງມັນອາດຈະຍາກທີ່ຈະຍົດໝັ້ນໃນຕອນທຳອິດ, ໃນທີ່ສຸດກໍຈະວາງມົງກຸດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈໄວ້ເທິງຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອກົດເກນຂອງມັນຖືກປະຕິບັດຕາມ.

ແລະຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢ່າລືມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສິ້ນຍາວ່າຈະມີຄວາມສຸກແລະຄວາມປະດິດຍິນດີບາງຢ່າງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນນຳມາເຊິ່ງຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງ.

ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຕ້ອງໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍ ແລະ ຂະຫຍາຍໄປສູ່ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງພະຍາຍາມສະແດງອອກໃນຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຜ່ານຊ່ອງທາງຕ່າງໆ ແລະ ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກໃນການແຕ່ງງານ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງເພື່ອນມິດທີ່ມີຄຸນຄ່າແລະກັນ.

ຄວາມສຳພັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ ແມ່ນແຮງຈູງໃຈທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຊຳລະລ້າງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມຮັກທາງວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ.

ຄໍາຢືນຢັນ:

ດ້ວຍຕອນເຊົ້າຂອງແຕ່ລະມື້, ຂ້ອຍຈະອາບນ້ຳໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຂ້ອຍພົບດ້ວຍ
ຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ

ຂ້ອຍຈະເປັນແສງແດດສ່ອງທາງຈິດໃຈໃຫ້ກັບທຸກໆຄົນທີ່ຜ່ານເສັ້ນທາງຂອງ
ຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະຈູດທຽນໄຂແຫ່ງຮອຍຍືມໃນໃຈຂອງຄົນທີ່ໂສກເສົ້າແລະທຸກໂສກ

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກກໍານົດໃຫ້ອາໄສຢູ່ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄວາມຫວັງທີ່ຈາງ
ຫາຍໄປ ຂໍຊ່ວຍພວກເຮົາ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃຫ້ທໍາລາຍໂສ້ທີ່ຜູກມັດພວກ
ເຮົາ ແລະ ສ້າງເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ, ຜ່ານຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງກັນດານແຫ່ງຂໍ້ຈຳກັດ, ໄປສູ່ດິນແດນໃໝ່ທີ່ມີຄວາມສຸກ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າປັນຍາທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງພຣະ
ອົງຄ້າຂູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນການ
ສະແດງອອກຂອງຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ໂດດເດັ່ນຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມໂຫດຮ້າຍແມ່ນພະຍາດທາງວິນຍານ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ກະທໍາຜິດ ຫຼື
ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໂຫດຮ້າຍຈະນໍາເອົາຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ
ທໍາລາຍລະບົບປະສາດຂອງລາວ.

ຫົວໃຈແມ່ນຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະບໍ່ຄວນດັດແປງຫົວໃຈຂອງ
ຄົນອື່ນ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຮັ່ງມີຜ່ານທາງ
ພຣະອົງ

ລັກສະນະທີ່ກົມກຽວກັນໃນຖ້ອຍຄໍາ:

ວິໄນໃນຕົວເອງ

ຮັກຄົນອື່ນ

ຄວາມເມດຕາຕໍ່ສັດ

ຄວາມຮັກໃນລັກສະນະທີ່ດີ

ຄວາມຮັກຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົດ

ຄວາມຮັກຂອງຜູ້ຍິງໃຫຍ່

ສະແດງຄວາມເມດຕາສິ່ງສານຕໍ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຄົນຂັດສົນ ແລະ
ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າ

ຄວາມຊື່ສັດໂດຍອັດຕະໂນມັດໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຜົນສະທ້ອນ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ໜ້າທີ່

ຄວາມຮັກໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ການປະຕິຮູບ
ມັກລົດຊາດທາງວັນນະຄະດີ ແລະ ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດ
ການເຄົາລົບຕົນເອງ

ຄວາມຖ່ອມຕົວ

ຮັກກາ

ຄວາມຈິງຮັກພັກດີ

ຄວາມເປັນອັດສະລິຍະ

ຄວາມອິດທິນ

ຄວາມທົນທານ

ມັນຕິດຕາມຮອຍຕີນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຍິງໃຫຍ່ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມຮູ້

ແຈ້ງ

ຄວາມຊື່ສັດ

ການອອກກຳລັງກາຍ

ຄວາມເມດຕາ

ຄວາມລຽບງ່າຍ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນ

ຍອດເງິນ

ຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ

ຄວາມພໍໃຈ

ຄວາມຮັກໃນຄວາມສະອາດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດທາງປັນຍາ

ຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງຄວາມຈອງຫອງ

ຄວາມຮັກໃນຄວາມດີ

ຄວາມຍຸດຕິທຳ

ການລະນຶກເຖິງຄວາມເມດຕາທີ່ສະແດງຕໍ່ຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນ

ການເຄົາລົບນັບຖືສິ່ງສັກສິດ

ຈາກປຶ້ມ: ຕາຕະລາງ ຈິດຕະວິທະຍາ

ຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານສາມາດປະສົບໄດ້ໂດຍການຝຶກອົບຮົມຈິດໃຈໃຫ້
ເພີດເພີນກັບຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຄວາມຄິດທີ່ສວຍງາມໃນໂລກທີ່ເຊື່ອງໄວ້
ພາຍໃນມະນຸດ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມຮັກທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກໃຈຂອງມະນຸດໄດ້ລ້ລວງ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຊອກຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດໃນພຣະອົງ

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກຶມຫົວ ລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງກຳລັງນຳພາ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງສະເໝີ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຊອກຫາເຈົ້າຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບເຈົ້າ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍພົບເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະຍອມຮັບພອນແລະສິ່ງດີໆທັງໝົດທີ່ເຈົ້າປະທານ ໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ.

ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍປາຖະໜາຢາກໄດ້ຍິນ ສຽງຂອງພຣະອົງ, ຂັບໄລ່ຝັນຮ້າຍຂອງສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍອອກຈາກຂ້ອຍທີ່ຍັງ ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບແລະມ່ວນຊື່ນ ຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ.

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງຖອກລົງມາສູ່ ຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ລ້າງຂີ້ຕົມຂອງຄວາມໂງ່ຳທີ່ຕິດຢູ່ກັບ ພວກມັນອອກໄປ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຄືນຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຖ້ຳພູເຂົາ ຫຼື ຢູ່ກາງຖະໜົນຫົນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່, ຫຼື ໃນປ່າດົງດິບ ຂອງຊີວິດສະໄໝໃໝ່ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະໄປໃສ ແລະ ຫັນໄປໃສກໍຕາມ, ທິດ ຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ, ທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້ ແລະ ທຸກບ່ອນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອ ວ່າຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມໝັ້ນໃຈໂດຍການປະທັບຢູ່ປົກປ້ອງ ຂອງພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄືກັບດອກໄມ້ ແລະ ດອກກຸຫລາບ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກ ເຮົາກະຈາຍກີບດອກແຫ່ງຄວາມອ່ອນໄຍນ ແລະ ຄວາມເມດຕາເມື່ອພວກເຮົາ ຖືກເຂົ້າໃຈຜິດ, ເພາະວ່າໂດຍການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ການປະພຶດທີ່ ເໝາະສົມ ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມດີທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ.

ຈົງຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ ສະຖານະການທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານທີ່ຈະມີທັດສະນະ ຄະຕິໃນທາງບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ສ້າງສັນ.

ຢ່າສະແຫວງຫາຄວາມສຸກພຽງແຕ່ໃນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ສະຫງ່າງາມ, ອາຫານ ແຊບໆ, ເພີ່ນິເຈີທີ່ຫຼູຫຼາ, ຄວາມຫລູຫລາ ແລະ ຄວາມເພີດເພີນ, ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະກັກຂັງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໄວ້ເບື້ອງຫຼັງຮູບລັກສະນະພາຍນອກ, ແທນທີ່ຈະ, ໃຫ້ຈົນຕະນາການຂອງເຈົ້າບິນສູງເໝືອນອານາຈັກຂອງແນວຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີ ຂອບເຂດ.

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ທຸກໆຄົນລ້ວນແຕ່ທຶນທຸກທໍລະມານ, ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ, ຈາກບັນຫາຄວາມໂກດແຄ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ປັນລູຂັ້ນຕອນການ ຮັບຮູ້ຂັ້ນສູງ, ຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ຫຼື ສະພາບທີ່ສະຫງົບສຸກ.

ຄວາມໂກດແຄ້ນ - ໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ - ເກີດຂຶ້ນຈາກການບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາໄດ້ ໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈິດວິນຍານກັບແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງມັນ, ມະນຸດ ພະຍາຍາມປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນຜ່ານຄວາມສຸກທາງກາມທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ ພໍໃຈໂດຍທຳມະຊາດເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງມັນ ແລະ ມັກຈະມີຜົນ ສະທ້ອນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນມັກຈະສ້າງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍສ້າງ ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການທຳລາຍສະຕິທາງວິນຍານ.

ວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມໂກດແຄ້ນແມ່ນການ ແກ້ໄຂສາເຫດຂອງມັນຄື: ຄວາມປາຖະໜາ ຍິ່ງມີຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍເທົ່າໃດ ກໍຈະມີຄວາມອຸກອັງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດສຳເລັດໄດ້ ເພາະວ່າ ຄວາມຢາກນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຍິ່ງເຮົາພະຍາຍາມເຮັດ ໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາສຳເລັດຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະຍິ່ງຕິດພັນກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນ ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຄວາມຕິດພັນຂອງເຮົາຍິ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະຍິ່ງ ເຈັບປວດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອຖືກກົດກັນຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມ ປາຖະໜາ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາ.

ຄວາມສຳເລັດ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ການປົນປົວພະຍາດທີ່ບໍ່ສາມາດ ປົນປົວໄດ້, ແລະ ການຄວບຄຸມນິໄສ ທັງໝົດນີ້ສາມາດປັນລູ ແລະ ປັນລູໄດ້.

ຖ້າທ່ານໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມດ້ານວັດຖຸ ແລະ ວິທີການທັງໝົດຈົນໝົດ ແລ້ວ ແລະ ພົບວ່າມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ໃຫ້ເປີດປະຕູພາຍໃນ ແລະ ພະລັງທາງ ວິນຍານຈະໄຫຼເຂົ້າມາ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມອ່ອນແອ, ຄວາມລືມເຫຼວ ແລະ ຄວາມອຸກອັງທັງໝົດອອກໄປ.

ຖ້າທ່ານຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າໃນການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ການຕັ້ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ງຽບສະຫງົບ, ທ່ານຈະຄົ້ນພົບແຫຼ່ງ ພະລັງງານທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ລຳອຽງແລະຕອບສະໜອງຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງຢ່າງຈິງໃຈ

ເມື່ອຂ້ອຍພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍເອງ, ຂ້ອຍພົບພຣະອົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ຂ້ອຍມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ແລະຄັງ ໜຶ່ງຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍຂ້ອຍໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫາພຣະອົງ. ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ ຂຽນຈົດໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງຊື່ມັນໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

"ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ" ແລະຂ້ອຍເອົາມັນໃສ່ໃນກ່ອງຈົດໝາຍ ເມື່ອເຮົາຂຽນຫາໃຜຜູ້ໜຶ່ງ, ເຮົາຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ເມື່ອຂ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ຂ້ອຍກໍຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໜັກ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດຄຳຕອບກໍມາຫາຂ້ອຍ, ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຄຳເວົ້າທີ່ພົມໃສ່ເຈ້ຍ, ແຕ່ເປັນພາບທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວທີ່ໜ້າ ອັດສະຈັນ.

ທຸກໆຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກພຣະເຈົ້າ ຖ້າຄວາມ ພະຍາຍາມນັ້ນຈິງຈັງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຖ້າທ່ານສົ່ງຄຳຖາມຂອງທ່ານໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຫໍ່ຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄວາມ ຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງ, ແລະສົ່ງພວກມັນຜ່ານທາງໄປສະນີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ, ແລ້ວ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ແນ່ນອນ.

ຄວາມສະຫງົບສຸກເກີດຂຶ້ນຈາກພາຍໃນຈິດວິນຍານ; ມັນແມ່ນສະພາບ ແວດລ້ອມພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຄວາມສຸກເບິ່ງບານ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ມະນຸດຍອມຮັບແນວຄວາມຄິດທີ່ຫຼອກລວງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຂໍ້ຈຳກັດໂດຍ ບໍ່ຕ້ອງຕັ້ງຄຳຖາມຢ່າງຈິງຈັງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ ຄວບຄຸມຊີວິດແລະຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນັກຄິດບໍ່ຍອມຮັບ ສະຖານະພາບທີ່ເປັນຢູ່ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ; ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມທີ່ຈະ ປ່ຽນແປງມັນ, ແລະມີແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້າເປັນໄປໄດ້.

ຜູ້ຄິດພິຈາລະນາສິ່ງອ້ອມຂ້າງຕົນເອງ ແລະ ປະຫຼາດໃຈກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ເຫັນ ພວກເຂົາເບິ່ງຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ສົ່ງໄສວ່າເປັນຫຍັງສິ່ງຕ່າງໆຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ.

ນອກເໜືອໄປຈາກການກິນ, ການນອນ, ແລະ ການເຮັດວຽກ, ຄົນຜູ້ນັ້ນຍັງ ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄ່າຈາກຊີວິດນີ້.

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຕ້ອງຖືກກຳຈັດໃຫ້ໝົດໄປ, ແລະ ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ ໂດຍການປູກຝັງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຄົນອື່ນ, ແລະ ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະສອນສິ່ງນີ້ແມ່ນຜ່ານຕົວຢ່າງທີ່ດີ.

ມັນຍາກທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຊີວິດທີ່ສະດວກ ສະບາຍໃນຍຸກແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມໂລບ ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດ ເວົ້າວ່າ "ພອນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສຳລັບຂ້ອຍ ແລະ ສຳລັບເຈົ້າຄືກັນ" ໂລກນີ້ຈະ ເປັນບ່ອນທີ່ດີກວ່າ

ເມື່ອເຮົາຢ່າງຜ່ານຖະໜົນຫົນທາງໃນເມືອງ, ເຮົາພົບວ່າຕົນເອງຖືກລ້ອມ ຮອບດ້ວຍກຳແພງ, ແຕ່ເມື່ອເຮົາຂຶ້ນຍົນ, ສິ່ງກົດຂວາງທັງໝົດຈະຫາຍໄປ, ແລະ ເຮົາເຫັນພື້ນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທີ່ບໍ່ມີການແບ່ງແຍກ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເຮົາຢ່າງຜ່ານເມືອງແຫ່ງຄວາມໂດດດ່ຽວ ແລະ ຄວາມຄິດແຄບ, ເຮົາຮູ້ສຶກ ຖືກຈຳກັດດ້ວຍ ແນວຄວາມຄິດທີ່ເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຈຳກັດ. ແຕ່ເມື່ອເຮົາຂຶ້ນຍົນແຫ່ງ ຄວາມເປີດກວ້າງ ແລະ ຂອບຝ້າທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ເຮົາເຫັນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ຈຳກັດ ຂອງຄວາມເປັນພິນ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ.

ບຸກຄົນທີ່ເລືອນລົງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຊັນຂອງຄວາມຊົບພໍ້ຮູ້ສຶກເຖິງການ ຕໍ່ຕ້ານ, ແຕ່ທັນທີທີ່ລາວພະຍາຍາມຍືນຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ຜິດໂດຍການຮັບເອົາກົດທາງວິນຍານຂອງການຄວບຄຸມຕົນເອງ, ລາວ ພົບວ່າມີການລັ່ງລວງນັບບໍ່ຖ້ວນໄດ້ຕື່ມຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວ ແລະ ຂັດຂວາງຄວາມພະຍາຍາມອັນສູງສົ່ງຂອງລາວ.

ບາງຄັ້ງຄວາມຄິດກໍມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ແມ່ນຕົວສົ່ງ ແລະ ຕົວຮັບທີ່ມີພະລັງທີ່ສຸດ ຖ້າທ່ານຖ່າຍທອດຄວາມຄິດໃນແງ່ ບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີຜົນກະທົບໃນ ທາງບວກຕໍ່ຄົນອື່ນ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າທ່ານສະແດງຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມອິດສາ ຫຼື ຄວາມກຽດຊັງ, ຄົນອື່ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຕອບສະໜອງດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານດ້ວຍ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພອນຂອງພຣະອົງ ຖ້າຄຳອະທິຖານມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈບໍລິສຸດ, ການປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງການຈະເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ສຽງດັງຂອງປີທີຜ່ານມາ, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ສຽງຫົວເລາະ, ໄດ້ຈາງຫາຍໄປ, ແລະ ບັດນີ້ສຽງດັງຂອງເພງສວດປີໃໝ່ຮ້ອງຢ່າງໃຫ້ກຳລັງໃຈ, ປະກາດຄວາມຫວັງ, ແລະ **ສຽງກະຊິບວ່າ** :

"ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສົມບູນແບບ ຈົ່ງປະຖົມຫຍ້າແຫ່ງຄວາມຢ້ານ ກົວເກົາໆ ແລະ ຈາກສ່ວນທີ່ຖືກປະຖົມໄວ້ໃນອະດີດ, ຈົ່ງລວບລວມ ແລະ ຮັກສາ ໄວ້ພຽງແຕ່ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຜົນສຳເລັດ, ຄວາມຫວັງ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ດີ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ສູງສົ່ງ."

ໃນດິນທີ່ຊຸ່ມຊື່ນຂອງແຕ່ລະມື້ໃໝ່, ຈົ່ງປູກເມັດພັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫົດນ້ຳໃຫ້ພວກມັນ, ແລະ ເບິ່ງແຍງພວກມັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງເຈົ້າດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດທີ່ຫາຍາກຂອງການອອກດອກ.

ຄຳເວົ້າຂອງປີໃໝ່ດັງຂຶ້ນວ່າ:

"ຈົ່ງປູກຈິດວິນຍານ, ຍຶດຕິດກັບນິໄສ, ແລະ ກະຕຸ້ນມັນໃຫ້ປະຕິບັດຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ຢ່າຢຸດຢັ້ງຄວາມພະຍາຍາມ, ແລະ ຢ່າພັກຜ່ອນຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບນິລັນຕອນ ແລະ ເອົາຊະນະກຳມະ (ຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳໃນອະດີດທີ່ຕິດຕາມຢູ່ສະເໝີ)"

ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສົດຊື່ນ ແລະ ມົວເມົາໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສົດຊື່ນຢູ່ສະເໝີ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປິຕິຍົນດີຮ່ວມກັນ ແລະ ຢ່າງຈັບມືກັນໄປສູ່ເຮືອນສະຫວັນ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະບ່ອນໄປຈາກບ່ອນນັ້ນອີກ.

ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງຊ້າງ

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມໂກດແຄ້ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ແລະ ມັກຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ.

ເນື່ອງຈາກການສູນເສຍຄວາມສົມດຸນພາຍໃນທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນອາດຊະຍາກອນ ແລະ ນັກຂ້າທີ່ຫົວເລືອດ.

ການກົດຂວາງຄວາມປາຖະໜາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຕາບອດ ເມື່ອໝອກແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາເຂົ້າມາຄອບງຳຈິດໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ລາວຈະສູນເສຍສະຕິ ແລະ ປະພຶດຕິວິນັດສະນະທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບມະນຸດຜູ້ສູງສົ່ງ.

ການສູນເສຍເຫດຜົນເຮັດໃຫ້ການຮັບຮູ້ພາຍໃນເຊິ່ງເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເຈດຕະນາດີທັງໝົດສືບສົນ.

ເມື່ອພວງມາໄລຂອງຍານພາຫະນະທາງຈິດຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິ, ເຂົາເຈົ້າຈະເກີດອຸບັດຕິເຫດຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ອາດຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນຊຸມແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ.

ຕົວຢ່າງ: ຜົວກຳລັງຂັບລົດຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ແລະ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງໄປສ່ວນສາທາລະນະ, ເມຍຂອງລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວປ່ຽນທິດທາງໄປ

ເຮືອນພໍ່ແມ່ຂອງນາງແທນທີ່ຈະເປັນສ່ວນສາທາລະນະ, ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຄວາມສຸກຂອງລາວກໍ່ກາຍເປັນຄວາມໂກດແຄ້ນ.

ຂ້ອຍເລືອກຕົວຢ່າງນີ້ເພາະວ່າມັນເປັນເຫດການທີ່ພົບເລື້ອຍ. ໃນກໍລະນີປົກກະຕິ, ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຜົວປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງເມຍ ຫຼື ຕົກລົງເຫັນດີດ້ວຍຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທົ່ວໄປ. ໃນທັງສອງກໍລະນີ, ຄວາມໂກດແຄ້ນເຂົ້າມາຄອບງໍ່າ, ບັນຍາກາດເຄັ່ງຕຶງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກກໍ່ຖືກລົບກວນ.

ໃນບາງກໍລະນີ, ຄວາມໂກດແຄ້ນສາມາດກາຍເປັນໂສກງາມຕະກຳສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຄວາມໂກດແຄ້ນອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຊຶ່ງຈໍາ, ຫຼື ຜູ້ຂັບຂີ່ອາດຈະລົມຂັບຂີ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່, ຫຼື ອາດຈະລະເລີຍບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຈະລາຈອນ, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການປະທະກັນ ຫຼື ເສຍຊີວິດໄດ້.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນໄດ້ລັອກພວງມາໄລແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈໄວ້ໃນລົດມ້າຂອງຊີວິດ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນບັນລຸເປົ້າໝາຍທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທາງວິນຍານ.

ຄວາມຊຶ່ງຈໍາຂອງຊ້າງ:

ຄວາມສາມາດທີ່ເອີ້ນວ່າ "ຄວາມຊຶ່ງຈໍາ" ເປັນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ, ແລະມັນເປັນພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ! ຄວາມຊຶ່ງຈໍາຍັງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດອີກດ້ວຍ; ຖ້າບໍ່ມີ ມັນ, ພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ລູກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາໄດ້. ສັດບາງຊະນິດມີຄວາມຊຶ່ງຈໍາທີ່ດີເລີດ, ດັ່ງທີ່ເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ກ່ຽວກັບຊ້າງສະແດງໃຫ້ເຫັນ.

ໃນຂະນະທີ່ຊ້າງໂຕໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງກໍາລັງຂົນສົ່ງໄມ້, ດັ່ງທີ່ຊ້າງທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນຫຼາຍໂຕເຮັດຢູ່ພາກຕາເວັນອອກ, ເດັກຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຫາມັນ, ແທງມັນດ້ວຍເຂັມໃສ່ລໍາຕົ້ນຂອງມັນ, ແລະ ແລ່ນໜີໄປ.

ໜຶ່ງປີຜ່ານໄປຫຼັງຈາກເຫດການນັ້ນ, ແລະຊ້າງໂຕດຽວກັນນີ້ໄດ້ພົບກັບເດັກຊາຍຄົນດຽວກັນຢູ່ຕາມຖະໜົນ. ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບຊ້າງທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງໄດ້ໂອບງວງຂອງມັນອ້ອມເດັກຊາຍແລະໂຍນລາວໄປອີກຟາກໜຶ່ງຂອງຖະໜົນຢ່າງຮຸນແຮງ. ດັ່ງນັ້ນ, ສັດຈຶ່ງມີຄວາມຊຶ່ງຈໍາ.

ເມື່ອຫົວໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ, ການສະກົດຈິດຂອງຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນວິນຍານໃນລັກສະນະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງການສະກົດຈິດທາງວິນຍານ, ດ້ວຍອິດທິພົນອັນສູງສົ່ງຂອງມັນ, ແລະ ການສະກົດຈິດແບບສັດ, ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມມັກ ແລະ ສະຖິປັນຍາ. ການສະກົດຈິດທາງວິນຍານແມ່ນອີງ

ໃສ່ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນ, ໃນຂະນະທີ່ການສະກົດ
ຈິດແບບສັດແມ່ນຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ການຂູດຮີດຄົນອື່ນ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດໃຫ້ຄໍາແນະນໍາໃນທາງບວກແກ່ຕົນເອງເຊິ່ງມີຜົນ
ກະທົບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຈິດໃຕ້ສໍານຶກ, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດສໍານຶກ. ຄໍາແນະ
ນໍາໃນທາງລົບ, ບໍ່ວ່າຈະສ້າງຂຶ້ນເອງ ຫຼື ຈາກຄົນອື່ນ, ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສະໝອງ
ແລະ ຄວນຫຼີກລ່ວງ.

ມະນຸດໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນປ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາ
ເກັບກ່ຽວຜົນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ [ເຊິ່ງອາດເປັນຜົນມາຈາກຄໍາແນະ
ນໍາທີ່ຜິດຂອງລາວ]

ເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຈົ້ານໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກແລະຄວາມດີສະເໝີ

ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສຂອງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມ
ມອບແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົ່ງທີ່ໄຫຼເຂົ້າສູ່ຄວາມເລິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ໃນ
ສ່ວນທີ່ເລິກທີ່ສຸດຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະອົງກໍາລັງ
ເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອບກອດຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຊົມຊືມກັບກິນຫອມອັນໄດ້ຮັບພອນ
ຂອງພຣະອົງ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດປະທານຄວາມສະຫງົບສຸກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອ
ວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ພົບຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຫວັງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເມກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ຂໍໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນສ່ອງແສງໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈທາງວິນຍານ

ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງອອກມາ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມໂງ່ຳຫາຍໄປຈາກຝັ່ງໂລກຕະຫຼອດໄປ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການ
ຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມອິດສາ, ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳດ້ວຍແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາຂອງພຣະອົງ, ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະ ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຮັບປັບຕິສະມາຈິດໃຈ ແລະ
ວິນຍານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົງຂອງພຣະອົງ.

ເຊັ່ນດຽວກັບແສງແດດທີ່ມອບໃຫ້ທຸກຄົນ, ແຕ່ກໍຍັງມີຜູ້ທີ່ມັກອາໄສຢູ່ໃນ
ຄວາມມືດ, ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາອັນສູງສົງກໍທ່ວມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ແຕ່ກໍຍັງ
ມີບາງຄົນທີ່ເບິ່ງໂລກຈາກທາງຫລັງປ່ອງຢ້ຽມຂອງຄວາມຄິດທີ່ມືດມົວຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນດ້ວຍຄວາມໂງ່າຈ້າ.

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ
ຜົນກະທົບຂອງມັນ, ແລະ ຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈ, ແລະ ຂໍ
ໃຫ້ນັ້ນຖ້ວມແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງກວາດລ້າງຊາກຫັກພັງ ແລະ ສິ່ງເສດ
ເຫຼືອທັງໝົດອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ.

ຜູ້ໃດທີ່ຮູ້ວິທີທີ່ຈະມີຄວາມສຸກໃນປະຈຸບັນໄດ້ພົບເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລ້ວ

ຂ້ອຍເປັນນາຍເຮືອຂອງເຮືອແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ດີ, ຄວາມປາຖະໜາດີ, ແລະ
ກິດຈະກຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ມີປະໂຫຍດ ຂ້ອຍຈະຄວບຄຸມເຮືອແຫ່ງຊີວິດ
ຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍຈ້ອງເບິ່ງດາວເຄາະແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ໃນທ້ອງ
ຟ້າແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ, ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກໄດ້, ແລະພວກເຮົາບໍ່ຄວນໂຫດໃຜສໍາລັບເລື່ອງນັ້ນ. ແລະ
ຖ້າພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ, ບໍ່ມີໃຜສາມາດເອົາຄວາມສຸກນັ້ນໄປຈາກ
ພວກເຮົາໄດ້.

ການລະບາດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ຮຸນແຮງໃນທຳມະຊາດທີ່
ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ, ການທຳລາຍ, ແລະ ອັນຕະລາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງບໍ່
ແມ່ນ "ຄໍາສັ່ງຂອງສະຫວັນ". ໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້ເກີດຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການ
ກະທຳຂອງມະນຸດ. ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສົມດຸນທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງໂລກ
ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຖືກລົບກວນໂດຍ ການສະສົມຂອງຄືນ ແລະ
ການສັນສະເທືອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຈາກເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ການ
ກະທຳຜິດຂອງມະນຸດ, ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງຈະ
ເກີດຂຶ້ນ. ໂລກຈະສືບຕໍ່ທຸກທໍລະມານຈາກສົງຄາມ, ໄພພິບັດ, ແລະ ໂສກນາດຕະ
ກຳຈົນກວ່າມະນຸດຈະແກ້ໄຂຄວາມຄິດ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ຖືກຮຽດຂອງຕົນ.
ສົງຄາມບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນຄໍາສັ່ງຂອງສະຫວັນ, ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ທາງວັດຖຸທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ຖ້າປະຊາຊົນກຳຈັດຄວາມເຫັນແກ່

ຕົວສ່ວນບຸກຄົນ, ອຸດສາຫະກຳ, ການເມືອງ, ທາງວິນຍານ, ແລະ ຊາດ, ສິ່ງຄາມ
ຈະບໍ່ມີຢູ່.

ເມື່ອວິນຍານທາງວັດຖຸຄອບຄອງສະຕິຂອງມະນຸດ ແລະ ຄອບງຳຄວາມຄິດ,
ມັນຈະປ່ອຍລັງສີທາງລົບທີ່ໂປ່ງໃສອອກມາ. ແຮງສະສົມຂອງການສັນສະເທືອນ
ທາງລົບເຫຼົ່ານີ້ທຳລາຍຄວາມສົມດຸນທາງໄຟຟ້າຂອງທຳມະຊາດຢ່າງຮ້າຍແຮງ,
ເຮັດໃຫ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ, ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພພິບັດອື່ນໆ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ມັນ ແນວຄວາມຄິດຂອງມະນຸດຕ້ອງຖືກ
ຄວບຄຸມກ່ອນທີ່ຈະຄວບຄຸມທຳມະຊາດໄດ້

ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມເຮັດພຽງແຕ່ການກະທຳທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ເໝາະສົມເທົ່າ
ນັ້ນ ຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ

ຈິດໃຈຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍໄຖແຫ່ງການຮັບຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພາະວ່າດິນຂອງມັນ
ແຫ້ງ ແລະ ແຂງ. ດິນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຊຸ່ມຊື່ນດ້ວຍຄວາມພ້ອມ ແລະ ການ
ຍອມຮັບ, ແລະ ເມັດພັນແຫ່ງສັດທາຕ້ອງຖືກປູກໃນຮ່ອງ, ຈາກນັ້ນຫົດນ້ຳດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງ.

ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບຕາມທຳມະຊາດຈະຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ
ຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້
ອາລົມ ແລະ ຄວາມມັກຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຕັດສິນໃຈທີ່
ບໍ່ດີ.

ເຈົ້າຄືແສງໄຟໃນດວງດາວ, ພະລັງງານໃນອະຕອມ, ຄວາມເມດຕາໃນ
ຫົວໃຈ, ຄວາມງາມໃນຄວາມຈິງ, ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄວາມຊື່ສັດ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສະແດງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນສຸຂະພາບ, ຄວາມມຸ່ງ
ຫວັງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ແລະ ຊີວິດທາງວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ຂໍ
ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍລົດອຳນາດອັນສູງສຸດ, ປັນຍາອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດ, ແລະ ຄວາມຈິງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນນ້ຳພຸດແຫ່ງສຸຂະພາບ, ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ,
ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ.

ໂອ້ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ເຈົ້າຄືສຽງສະຫ້ອນລັບທີ່ອອກມາຈາກຖ້ຳຂອງ
ຫົວໃຈ ແລະ ສຽງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ງົບງູບສະຫງົບ

ເຈົ້າຄືນກວິເສດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງມິດຕະພາບ

ເຈົ້າເປັນທູດສະຫວັນທີ່ໄດ້ຮັບພອນຜູ້ທີ່ກະຊິບຄໍາເວົ້າທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດຕໍ່ຈິດວິນຍານ

ເຈົ້າຄືພາສາທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງຄົນຮັກ ແລະ ເປັນນ້ຳມືກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອຂຽນຂໍ້ຄວາມໃສ່ໜ້າຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

ເຈົ້າແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງອາລົມອັນສູງສົ່ງທັງໝົດ, ແລະຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດຶງກຳມະຈອນຂອງມັນມາຈາກຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຮັກຄືການສືບທອດທີ່ງຽບສະຫງົບລະຫວ່າງຫົວໃຈສອງດວງ, ແລະມັນເປັນການຮຽກຮ້ອງສູງສຸດສໍາລັບສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃຫ້ກັບຄືນສູ່ເຮືອນແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີສາກົນ.

ຄວາມຮັກຄືການເຕັ້ນຂອງຊີວິດຂອງ

ມັນເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນແຫ່ງຄວາມເບີກບານທາງວິນຍານ ແລະ ການນອນຫຼັບຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດຂອງສິ່ງທີ່ຍຶດຕິດພາຍນອກ.

ມັນເປັນນ້ຳຫວານທີ່ເກົ່າແກ່ ແລະ ຫວານທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຄີຍມີມາ, ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຂວດຫົວໃຈ

ຄວາມຮັກຄືແສງສະຫວ່າງທີ່ທຳລາຍກຳແພງແຫ່ງຄວາມມືດລະຫວ່າງບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ປະເທດຊາດຕ່າງໆ

ຄວາມຮັກຄືດອກໄມ້ແຫ່ງມິດຕະພາບ, ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນຂະແໜງການຂອງທັງໝູ່ ແລະ ແກ່

ຄວາມຮັກຄືປະຕູສູ່ສະຫວັນ ແລະ ເພງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການປ່ຽນຊີວິດໃໝ່ຄວນກຳນົດສິ່ງດີໆທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຕັ້ງໂຄງການທີ່ເຂົາເຈົ້າຍຶດໝັ້ນເປັນປະຈຳທຸກວັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຍ້ອນການຮັກສາການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຕາຕະລາງການປັບປຸງຕົນເອງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ ແລະ ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າ.

ຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບທຳມະຊາດຂອງຊີວິດຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ບໍ່ມີກົດໝາຍໃດຫ້າມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈາກການປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບໍ່ມີອຸປະສັກໃດສາມາດຢຸດຢັ້ງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຍອມຮັບອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍທາງອ້ອມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້.

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊົມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ - ຄວາມຮັກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ - ແມ່ນການ
ສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງພະຍາຍາມເປີດເຜີຍ
ຕົວເອງຜ່ານຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຊາດ ພຣະເຈົ້າສອນ
ມະນຸດຊາດ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຜ່ານສື່ກາງທີ່ສົມບູນແບບຂອງຄວາມຮັກຂອງ
ມະນຸດ

ເມື່ອເຈົ້າພົບໃຜຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, "ສະບາຍດີບໍ່? ຂ້ອຍດີໃຈ
ຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າ," ໃນຂະນະທີ່ເລິກໆແລ້ວເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈຢູ່
ອ້ອມຮອບເຈົ້າ, ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ ແລະ ບໍ່
ຢາກລົມກັບເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍມັກຄວາມຊື່ສັດຫຼາຍກວ່າການແກ້ງ
ແລະ ການຫຼອກລວງ.

ຄໍາເວົ້າຂອງຄົນເຮົາແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເປັນໄປຕາມ
ທຳມະຊາດ ແລະ ຊື່ສັດ, ເຄົາລົບຄໍາເວົ້າຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຮັກສາຄໍາໝັ້ນ
ສັນຍາ ແລະ ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ, ສະຕິປັນຍາ
ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງນຳພາທ່ານໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອ
ບັນລຸຄວາມສຳເລັດທີ່ທ່ານສະແຫວງຫາ ກ່ອນອື່ນໝົດ, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານດີ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອບັນລຸ
ເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ

ຄວາມຮັກຄືອາວຸດທາງວິນຍານທີ່ຢຸດຕິສິ່ງຄາມທັງໝົດ

ຄວາມຈິງໃຈເຂັ້ມແຂງກວ່າການຕົວະ ແລະ ການໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຖ້າເຈົ້າ
ສາມາດປົກປ້ອງຕົວເອງໄດ້ໃນປ້ອມປາກການແຫ່ງຄວາມຈິງໃຈ ເຈົ້າກໍຈະເປັນນາຍ
ທີ່ມີກຽດໃນອານາຈັກຂອງເຈົ້າເອງ

ຄວາມຈິງຈະຊະນະ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນອື່ນຈະເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າກໍຕາມ

ຈົ່ງໃຫ້ປັນຍາແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຄວາມ
ສະຫວ່າງ, ແລະ ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປີນຂັ້ນໄດແຫ່ງ
ຄວາມຮູ້ຕົນເອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອຸທິດ ແລະ ອຸທິດສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມ

ຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່
ພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມເຈັບປວດບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຢູ່ແຕ່ຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ; ຍັງມີຄວາມເຈັບປວດ
ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດວິນຍານອີກດ້ວຍ

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເມື່ອຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ອິດສາ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ແລະ ຄວາມສິ່ງໄສໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ເມື່ອຄົນເຮົາ
ກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັບຕົນເອງ.

ພວກເຮົາທຶນທຸກຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຊົມເສົ້າ, ຈາກນີ້ໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
ສຸຂະພາບ ແລະ ສະພາບຈິດໃຈອື່ນໆ, ແລະ ຈາກຄວາມກັງວົນ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່
ແມ່ນຄວາມຢ້ານກົວທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ໃນລະດັບທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາທຶນທຸກ
ຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ເຖິງລັກສະນະອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າເຫັນຄວາມງາມທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ
ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຫວານອັນສູງສຸດທີ່ບໍ່ສາມາດປະສົບໄດ້ໃນທາງອື່ນ

ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຫາພຣະອົງ, ເມກແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົບຂອງພຣະອົງໄດ້ຜຸ່ງອອກມາ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ແລະຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຕົກລົງມາເປັນກະແສນ້ຳຈົນກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະອົງ, ແມ່ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງໄດ້ກິນກິນແຄມຝັ່ງຂອງສິ່ງມີຊີວິດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງ
ນິລັນຕອນ, ແລະຟອງແຫ່ງຊີວິດນ້ອຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະລາຍໄປໃນ
ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.

• ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຂ້ອຍໄດ້ສອນຂ້ອຍກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ສິວແຫ່ງ
ປັນຍາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປັນວິຫານທີ່ສົມຄວນກັບການປະທັບຢູ່ອັນສູງສູງ

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສູງ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອອກ
ແບບແບບຈຳລອງທາງຈິດໃຈສຳລັບມັນ ດຽວນີ້ທ່ານສາມາດສ້າງທິດທາງໃດກໍໄດ້
ຢ່າງໜັ້ນຄົງໃນສະຕິຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານປຸກຝັງແນວຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງໄວ້ໃນ
ຈິດໃຈຂອງທ່ານ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທັງໝົດຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດ
ນັ້ນ ແລະ ການກະທຳຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບມັນ.

• ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອົດທົນແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄວາມກົມກຽວ
ແລະ ຄວາມປອງດອງ ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສາມາດ
ເຕີບໂຕໄດ້ເປັນເອກະພາບ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມກຽດຊັງແບ່ງແຍກ ແລະ ທຳລາຍ
ທຸກສິ່ງທີ່ສາມາດສ້ອມແປງໄດ້.

ຄວາມຢ້ານກົວແມ່ນສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສໍາເລັດ ເພາະມັນ
ລົບລ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະລອງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນຄົນເຮົາກໍຈະບໍ່ສາມາດປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດໄດ້.

ຄວາມງົ່ວໆຊຶມທາງປັນຍາ, ການຂາດຄວາມພະຍາຍາມ, ແລະ ການຂາດ
ຄວາມອົດທົນ ລ້ວນແຕ່ເປັນອຸປະສັກໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສໍາເລັດ. ເປົ້າໝາຍບໍ່
ຄວນເປັນຄວາມສໍາເລັດເອງ, ແຕ່ຄວນເປັນຊີວິດທີ່ຊອບທໍາທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມ
ສໍາເລັດ. ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍເກີນໄປຕໍ່ຄວາມສໍາເລັດສາມາດເປັນອຸປະສັກ.
ຄວາມພະຍາຍາມສ້າງສັນທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງໜັກແໜ້ນທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບການ
ບັນລຸຄວາມສໍາເລັດ.

ທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ພວກເຮົາມີສ້າງການສັນສະເທືອນສະເພາະ ເມື່ອທ່ານຄິດ
ເຖິງພຣະເຈົ້າດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຢູ່, ຈິດໃຈ ແລະ ແຂນຂາຂອງທ່ານ - ແລະ
ກະຊິບວ່າ "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ຊ້າໆພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ, ທ່ານສ້າງການສັນ
ສະເທືອນທີ່ມີພະລັງທີ່ນໍາເອົາການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກນິລັນດອນ ແລະ ເປັນເພື່ອນທີ່ໝັ້ນຄົງ
ຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຮົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັກອື່ນ
ໆ, ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ສໍາຜັດກັບຄວາມປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນຫົວໃຈຂອງເຮົາຈຶ່ງໝັ້ນໃຈ ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບ
ທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ.

ເມື່ອທ່ານນັ່ງສະມາທິກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໃນຫົວໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ຫົວຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ອອກມານັ້ນ
ມາສູ່ທ່ານເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຫົວໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກທີ່ທ່ານກໍາລັງປະສົບຢູ່ນັ້ນ ເປັນ
ຫຼັກຖານຂອງຄໍາຕອບນັ້ນ.

ເມື່ອຈິດໃຈເຂົ້າສູ່ສະພາບຂອງສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ສໍາຜັດກັບການມີຢູ່
ທັງໝົດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມັນຮູ້ວ່າມັນຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບການນັ້ນ
ຫວານຊົນ, ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະສະແດງອອກດ້ວຍຄໍາເວົ້າເຖິງສະພາບຂອງ
ການເຊື່ອມຕໍ່ນັ້ນທີ່ເກີນກວ່າຄໍາອະທິບາຍ.

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແຮງດຶງດູດຂອງຂ້ອຍເພື່ອຄືນຫາສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ, ແຕ່ໃຊ້
ມັນເພື່ອດຶງດູດການປະທັບຢູ່ອັນສູງສູງທີ່ເປັນນິລັນດອນ ແລະ ບໍ່ເນົາເປື້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕປະທານຄວາມປາຖະໜາທີ່ເລິກເຊິງທີ່ສຸດຂອງ
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອັນເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງ
ພຣະອົງໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍລິມ
ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເດີນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີພຣະອົງ. ຈົ່ງເປັນ ແຂກນິລັນດອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວ,
ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປະທານຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ. ແລະ ຂໍໃຫ້ກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສ່ອງ
ອອກມາຈາກດອກກຸຫຼາບຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່
ສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ນໍ້າພວກເຂົາມາຫາພຣະອົງ.

ຫົວຫັດພູເຂົາທີ່ແຕ້ມຢູ່ເທິງຜ້າມ່ານສີຟ້າ, ກິນໄກທີ່ໜ້າຕີນຕາຕີນໃຈຂອງ
ຮ່າງກາຍມະນຸດ, ດອກໄມ້ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງປະນີດ, ຄວາມສູງສົງຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ດີ, ຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຄວາມຄິດທີ່ສູງສົງ, ແລະ ຄວາມເລິກ
ຊຶ່ງຂອງຄວາມຮັກ ທັງໝົດນີ້ເຄື່ອນພວກເຮົາໃຫ້ນຶກເຖິງຜູ້ສ້າງທີ່ມະຫັດສະຈັນ
ແລະ ສວຍງາມທີ່ສຸດ.

ຂ້ອຍຈະເຮັດດີທີ່ສຸດ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ຕົວເອງ ແລະ ຄົນອື່ນຮັ່ງມີໃນພຣະເຈົ້າກ່ອນອື່ນໝົດ ຂ້ອຍຈະສ້າງເຮືອນແຫ່ງ
ປັນຍາທໍາມະຊາດສວນແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ຂຽວສົດງົດງາມ, ເຕັມໄປດ້ວຍດອກໄມ້
ແຫ່ງຄຸນງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທັງດ້ານ.

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະເປັນຄົນນ້ອຍ ຫຼື ຄົນໃຫຍ່, ຕາບໃດທີ່ທະເລແຫ່ງຊີວິດຍັງຄ້າຂູ່
ຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະຄືນຄວາມຢ່າງເລິກເຊິງຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບຄວາມລັບອັນລ້ຳຄ່າ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະສຸມແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ - ຄືກັບໄຟສາຍ - ເພື່ອໃຫ້
ໃບໜ້າອັນສັກສິດທີ່ສຸດປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ຂ້ອຍ.

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ແລະ
ທຸກບ່ອນ

ຄວາມຮັກຄືໄຟທີ່ເຊືອງໄວ້ ເຊິ່ງໂດຍຄໍາສັ່ງຈາກສະຫວັນ ໄດ້ລະລາຍຄວາມ
ຫຍາບຄາຍຂອງຈັກກະວານ ແລະ ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນສານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງ
ຄວາມຮັກນິລັນດອນ.

ເຊັ່ນດຽວກັບດວງອາທິດທີ່ສົ່ງແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມອົບອຸ່ນອອກມາ,
ເຮົາຈະກະຈາຍຄວາມຫວັງໄປໃນຈິດວິນຍານຂອງຄົນທຸກຍາກແລະຜູ້ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະເຮົາຈະປຸກຝັງຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງໝົດ
ຫວັງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຜົາໄໝ້ຕົວເອງ ແລະ ຄົນອື່ນດ້ວຍໄຟ
ແຫ່ງຄວາມອິດສາ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ
ຄວາມພໍໃຈຕໍ່ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບຈາກຄົນ
ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ.

ຂ້ອຍປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງກໍາແພງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບອັນ
ບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນ
ກ່ຽວກັບມື້ນີ້, ແລະ ຂ້ອຍຈະຢ້ານຫຍັງນອກຈາກຕົວເອງເມື່ອຂ້ອຍພະຍາຍາມ
ຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ.

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຈູດຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ
ຈູດໄຟແຫ່ງຄວາມສຸກເພື່ອສ່ອງແສງວິຫານຂອງຈິດວິນຍານພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ.

ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍໃຈຮ້າຍດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍ ຫຼື
ພຶດຕິກຳທີ່ບໍລະມັດລະວັງ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຄໍາ
ຍ້ອງຍໍ, ຄໍາຍ້ອງຍໍ ແລະ ຄໍາຍ້ອງຍໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ສໍາຄັນກວ່າຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເຜດເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍກວ້າງຂວາງພໍທີ່ຈະ
ປັນຈຸພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ມັນເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ຕະຫຼອດໄປ.

ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະສ້າງກໍາໃໝ່ໃຫ້
ທ່ານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຢາກປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ຢາກພະຍາຍາມ, ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມເຫຼວເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະເຊີນກັບ
ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໄດ້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບຊົດຄາວ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈົມຢູ່ໃນຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຜ່ານໄປ, ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປັບປຸງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກສະເໝີ.

ຂ້ອຍໄດ້ແຍກລັງສີຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍອອກຈາກຂອບເຂດທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ຈຳກັດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ປ່ອຍພວກມັນໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນການຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ສະຕິຂອງຂ້ອຍໄດ້ແຜ່ລາມໄປໃນທຸກທິດທາງ.

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໝົດຫວັງ ຫຼື ຖືກກັບດັກຖ້າພວກເຂົາມີນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການທຳລາຍ. ດຽວນີ້ແມ່ນໂອກາດທີ່ຈະເຮົາຊະນະນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍການປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນອະດີດ ແລະ ການຝຶກສະມາທິເປັນປະຈຳ ແລະ ເໝາະສົມ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຫົວໃຈ, ລັງສີແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນສັນຍານບອກເຖິງການມາເຖິງຂອງການປະກົດຕົວອັນມີພອນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີກັບຮອຍຍຶມຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ໝັ້ນໃຈ, ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງຊີວິດນີ້ ຫຼື ກຳລັງຈົມຢູ່ໃຕ້ຄືນແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຊີວິດນີ້ລັ່ນດອນຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປ້ອງ, ແລະ ພຣະຫັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງຄ້າຊູຂ້າພະເຈົ້າ.

ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ຮ່າງກາຍປະເຊີນ. ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ແຕ່ມັນບຸກລຸກຈິດໃຈຜ່ານຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກກົດຂີ່, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມວຸ້ນວາຍທາງປະສາດທີ່ຮ້ອນແຮງ, ແລະ ມະເຮັງທາງຈິດໃຈຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດເປັນອຳມະພາດ. ພະຍາດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດແມ່ນພະຍາດຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງສະແດງອອກເປັນຄວາມໂງ່, ເຊິ່ງພະຍາດອື່ນໆທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ລາມອອກມາ.

ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງອຸຕົມການອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ລຽບລ້ຽງຄວາມ
ຮູ້ສຶກຮັກ ແລະ ອາລົມທີ່ຫລອມໂລຫະຂອງພວກເຮົາຫ່ຽວແຫ້ງໄປ.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີສະເໝ່ພາຍນອກລ້ວນແຕ່ມີສະເໝ່ມາຈາກພາຍໃນ
ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາທຳລາຍກະຈົກທີ່ບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານໄດ້ຄືກັບການບິດເບືອ
ນທາງຈິດໃຈເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມອິດສາ ແລະ
ຄວາມກຽດຊັງ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມບິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກສານປະກອບເຫຼົ່າ
ນີ້, ແປກປະຫຼາດຕໍ່ລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານ, ຈະປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມງາມພາຍໃນສ່ອງແສງອອກມາຈາກພາຍໃນ.

ສະຕິຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນຈາກໂລກທາງກາຍະພາບທີ່ຈຳກັດໄປສູ່
ຂອບເຂດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຈິດວິນຍານ.

ໄອ້ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ, ຂໍເຜດຊ່ວຍ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງກາມທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ເພື່ອວ່າ
ຄວາມໂລບມາກທັງໝົດຈະກາຍເປັນຂີ້ເຫຼົ້າໃນແປວໄຟແຫ່ງປັນຍາ, ແລະ ເພື່ອວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະຍັບຍັງທຸກໆແຮງກະຕຸ້ນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງແຂງກະດ້າງ
ແລະ ເດັດດ່ຽວ, ແລະ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະອົງ, ຫຼິ້ນທຳນອງທຳນອງງ່າຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະສານກັນ,
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ນ້ອຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ, ແລະ ຮ້ອງເພງທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີເຫດຜົນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ປັບປຸງມັນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າມັນຈະ
ຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

ເຫຼັກກ້າແຫ່ງປັນຍາທີ່ພວກເຮົາສະກັດອອກມາຜ່ານໄຟແຫ່ງປະສົບການ
ແມ່ນສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ຊີວິດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍລິສຸດໂດຍການປ່ຽນໂລຫະ
ພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນອົງປະກອບທີ່ມີຄ່າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະ
ສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນຊີວິດນີ້ໄດ້ດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດພອຍ ແຂງຄື
ກັບເຫຼັກກ້າ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນກໍມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ແລະ ງໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ແຕກຫັກ
ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມລຳບາກ ແລະ ການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ມີກຳລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທາງດ້ານ
ສິນທຳ ແລະ ທາງວິນຍານເພື່ອນຳມາເຊິ່ງຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ

ຄວາມກົມກຽວທ່າມກາງສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມ
ຮຸນວາຍໃນການສ້າງ.

ໂອ້ ທີ່ຮັກອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຄືຄວາມສຸກນິລັນດອນ ແລະ ສິດຊົນຢູ່
ສະເໝີ ເຈົ້າຄືຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ເຈົ້າຄືຄວາມສຸກທີ່ຂ້ອຍ
ປາຖະໜາ.

ການອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄວນກ່າວດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ
ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ມັນຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຢ່າງງຽບໆ ແລະ
ສະຫງົບ ເຊິ່ງເປັນການຕອບສະໜອງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ເຊິ່ງນໍາຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ
ນໍາມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງຢ່າງວ່ອງໄວໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງການສໍາມະນາກັບ
ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດປຽບທຽບມັນກັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຕໍ່າ
ກວ່າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາຈະມີລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າ. ຄວາມ
ປາຖະໜາບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ຄວາມປາຖະໜາອັນໜຶ່ງຈະສໍາເລັດໄດ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວ
ໄດ້. ຄວາມປາຖະໜາອີກອັນໜຶ່ງຈະເຂົ້າມາແທນທີ່, ແລະອື່ນໆ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າພົບ
ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າກໍຈະສໍາເລັດ.

ຜູ້ຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອແຜ່ ແລະ ມີນ້ຳໃຈດີ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຂອງຂວັນ
ອັນເຮືອເພື່ອແຜ່ຂອງທ່ານ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນ ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ ແລະ ເຂົ້າໃກ້ການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງທ່ານ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂອງຂວັນ ແລະ ພອນນັບບໍ່ຖ້ວນຈາກທ່ານທຸກໆມື້, ຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາຫັນມາຫາທ່ານດ້ວຍການສັນລະເສີນ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູ, ໂອ້ ຜູ້
ໃຫ້ຂອງຂວັນ ແລະ ພອນທັງໝົດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາບໃດທີ່ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ໃດໆຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຫັນໜີຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກອັນຕະລາຍ

ຂະບວນຄາລະວານຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ອຍກໍາລັງເຄື່ອນທີ່ໄປຫາເຈົ້າ ມັນໄດ້
ຖືກກີດຂວາງຢູ່ທີ່ນີ້ແລະທີ່ນັ້ນໂດຍພະຍຸຊາຍແຫ່ງຄວາມສິ້ນຫວັງ ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍ
ເຫັນຈາກໄກໆ ໂອ້ອ່າວແຫ່ງກໍາລັງໃຈທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສິດຊົນ
ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍກໍໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງພະຍາຍາມ

ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເປັນສອງເທົ່າເພື່ອເຂົ້າຫາເຈົ້າ, ຢາກຈຸ່ມປາກຫີນຫົວນ້ຳຂອງ ຂ້ອຍລົງໃນນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຕື່ມຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະດັບ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຽງແຕ່ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມ ບໍລິສຸດ, ແລະ ເວົ້າພຽງແຕ່ຄຳທີ່ໄດ້ຮັບການດຶງໃຈເທົ່ານັ້ນ. ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສູດ ດຶມກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍກິນຫອມແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ກິນອາຫານທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ສູດດຶມກິນຫອມທີ່ໜ້າຮັກທີ່ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຶກເຖິງພຣະອົງ.

ໃນສ່ວນແຫ່ງການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານ, ຂ້ອຍໄດ້ເກັບເອົາຢອດແຫ່ງການກັບ ໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃນນ້ຳຕາເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຈົ້າຮັກ, ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກບໍລິສຸດ ຢ່າງສົມບູນ.

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກດຶງດູດໂດຍພາບຊີວິດທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ ສະເໝີ ແລະ ພູມສັນຖານທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງທຳມະຊາດ, ດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ຫຼາກ ຫຼາຍ ແລະ ຫຼາຍສີສັນຂອງມັນ ແລະ ເມກລອຍໄປຢ່າງງຽບໆເທິງຂອບຝ້າ. ຂໍ ເປີດຕາຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນຄວາມງາມອັນລ້ຳ ຄ່າຂອງພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ສວຍງາມ, ແລະ ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງ ອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍທໍຜ້າພິມອ່ອນໆແຫ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ເຊິ່ງຄົນຮັກຂອງເຈົ້າທຸກຄົນ ອາດຈະເດີນໄປສູ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງການຕື່ນຕົວນິລັນດອນ

ພຣະເຈົ້າຈິຈຳພວກເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຈົບພຣະອົງ ຖ້າພຣະອົງລົມ ການສ້າງໂລກເຖິງແມ່ນວ່າພຽງແຕ່ຊ່ວງເວລາດຽວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຫາຍໄປ ຈາກການມີຢູ່ ນອກຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໃຜອີກທີ່ຄ້າຊູໂລກນີ້ໃນຂະນະທີ່ມັນລອຍ ຢູ່ໃນອະວະກາດ? ໃຜອີກທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ດອກໄມ້ບານ? ແທ້ຈິງ ແລ້ວ, ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເຕັ້ນຢູ່ ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ ຍ່ອຍອາຫານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຟື້ນຟູຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້ ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈິຈຳພຣະອົງ ແລະ ສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະອົງທີ່ພຣະອົງ ສົມຄວນໄດ້ຮັບ!

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຄຸນນະທຳດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າການເຊື່ອຟັງກົດເກນການສ້າງຂອງພຣະອົງຈະສວມມົງກຸດໃຫ້ພວກເຮົາ ດ້ວຍມົງກຸດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນນ້ຳພູແຫ່ງ ສຸຂະພາບ, ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ. ຂໍປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມໂງ່ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ ມັນ, ຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງປັນຍາ ຂອງພຣະອົງກວາດລ້າງຄວາມພິນາດ ແລະ ຄວາມໂດດດ່ຽວທັງໝົດອອກຈາກ ຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍມັກຟັງເພງທີ່ຫວານຊິນທີ່ສຸດຂອງຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດກັບເຈົ້າໃນການນັ່ງ ສະມາທິ ຈົນເຖິງບົດເພງທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດ ແລະ ສະຫງ່າງາມເພື່ອເຮັດບົດເພງ ປະສານສຽງທີ່ສົມບູນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເພງສວດທີ່ ໂສກເສົ້າທີ່ແປຄວາມປາຖະໜາເກົ່າຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະພົບເຈົ້າ.

ເພີດເພີນໄປກັບທິວທັດທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຂອງແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆໃນ ໂລກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະ ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ

ລະຫວ່າງ Alexander ແລະ Yogi

ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ: ເລື່ອງລາວການຄົ້ນພົບອາກຕິກ

ໃຜແມ່ນມະນຸດຄົນທຳອິດທີ່ຕາຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາ (ແລະບາງທີອາດຈະດ້ວຍຄວາມປິ່ນຄົ້ນດີແລະຄວາມໝາວເຢັນ) ເມື່ອ ໄດ້ເຫັນອາກຕິກເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດ?

ເລື່ອງນີ້ເກີດຂຶ້ນແນວໃດ ແລະ ເວລາໃດ? ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກ ເຮົາຈະພະຍາຍາມຊອກຫາໃນບັນທັດຕໍ່ໄປນີ້

ເປັນເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດແລ້ວ, ຜູ້ຄົນໄດ້ພະຍາຍາມໄປເຖິງ ພາກພື້ນທີ່ໝາວເຢັນຂອງໂລກ, ແລະປະຫວັດສາດບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກການ ຜະຈົນໄພທີ່ກ້າຫານກວ່າຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງມັກຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກເຂົາເສຍຊີວິດ. ລາຍລະອຽດຂອງການກ້າວໄປທາງທິດເໜືອ ຂອງພວກເຂົາບອກເຖິງຜົນງານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ.

ຫຼາຍຮ້ອຍ ແລະ ບາງທີອາດເປັນພັນປີກ່ອນ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ພາກພື້ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທະເລເມດີແຕຣາເນ ເຊື່ອວ່າໂລກນີ້ຄືກັບແຜ່ນ ຮາບລຽບທີ່ລ້ອມຮອບດ້ວຍແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ເຊິ່ງພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ Oceanus.

ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຫຼາຍກ່ຽວກັບພາກພື້ນທີ່ຢູ່ໄກຈາກພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາມັກຝັນ ແລະ ຄິດກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ຢູ່ໄກໆເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ທີ່ຢູ່ໄກອອກໄປຈາກເທີອກເຂົາ Alps ແລະ Balkans.

ຈາກພາກພື້ນເຫຼົ່ານີ້, ກົວຖືກສະກັດອອກມາເພື່ອເຮັດທອງສຳລິດ, ແລະ ອຳພັນຖືກຂຸດຄົ້ນເພື່ອເຮັດເຄື່ອງປະດັບ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືກ່ຽວກັບພາກເໜືອຍັງຂາດແຄນ, ດັ່ງນັ້ນນັກກະວີຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜິດຊອບໃນການແຕ່ງເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າສົນໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອພູເຂົາ.

ໂຮເມີ ນັກກະວີທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ເປັນອະມະຕະຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບຊາວຊິມເມີຣຽນໃນພາກເໜືອທີ່ມີໝອກປົກຄຸມ ແລະ ກ່ຽວກັບຍັກໃຫຍ່ທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ບ່ອນທີ່ມີສັນຫຼາຍ ຈົນຄົນລ້ຽງແກະທີ່ກັບຄືນມາໃນຕອນແລງຈະໄດ້ພົບກັບຄົນລ້ຽງແກະອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ອອກໄປກິນຫຍ້າໃນຕອນເຊົ້າ. ນິທານອື່ນໆຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຄົນຮູ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຂົວໂລກເໜືອ, ແຕ່ແນວຄວາມຄິດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບມັນແມ່ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ມັກຈະຜິດພາດ.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຜູ້ຄົນໄດ້ພະຍາຍາມໄປຮອດຂົວໂລກ ໃນປີ 500 ກ່ອນຄຣິດສັກກະລາດ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ Hamilcius ຂອງ Carthage ໄດ້ເດີນທາງໄປສູ່ທິດເໜືອ, ໄປຮອດປະເທດໄອແລນ ແລະ ບັນທຶກການເດີນທາງຂອງລາວ. ນີ້ແມ່ນບັນຊີທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືທຳອິດ. ຄວາມພະຍາຍາມຕໍ່ມາໄດ້ຕິດຕາມມາ, ດ້ວຍຊາວ Scandinavian ທີ່ລ່ອງເຮືອຂ້າມທະເລທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳກ້ອນ ແລະ ຄົ້ນພົບປະເທດໄອສແລນ. ຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ຄົ້ນຫາດິນແດນ ແລະ ຊັບສົມບັດເພີ່ມເຕີມ.

ມີຫຼາຍສິບຄົນທີ່ພະຍາຍາມແລະລົ້ມເຫຼວ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສົນໃຈລາຍລະອຽດຂອງຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ຜູ້ຄົນພົບຄົນທຳອິດຂອງຂົວໂລກເໜືອ.

Robert Edwin Peary ເກີດທີ່ Pennsylvania ໃນປີ 1856. ລາວໄດ້ສຶກສາວິສະວະກຳ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງທັບເຮືອສະຫະລັດ. ລາວຮູ້ສຶກຢາກສຳຫຼວດພາກພື້ນຂົວໂລກຢ່າງແຮງ. ລາວຮູ້ເຖິງອັນຕະລາຍ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ນັກສຳຫຼວດກ່ອນໜ້າລາວໄດ້ປະເຊີນ, ແຕ່ລາວຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກ້າວຕໍ່ໄປ ແລະ ຮູ້ຢູ່ເລິກໆວ່າລາວຈະບໍ່ຍອມແພ້ຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວ.

ນັກສຳຫຼວດຂອງພວກເຮົາ, Peary, ໄດ້ພະຍາຍາມຄົ້ນຫາທຸກ ສິ່ງທີ່ລາວສາມາດເຮັດໄດ້ກ່ຽວກັບອາກຕິກ, ສະພາບການຂອງມັນ, ແລະລາຍລະອຽດຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ.

ໃນປີ 1886, ລາວໄດ້ເດີນທາງໄປທາງພາກເໜືອຂອງກຣີນ ແລນ, ແລະຫ້າປີຕໍ່ມາລາວໄດ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດຄັ້ງທີສອງ, ສຶກສາ ຜູ້ຄົນ, ຂ້າມທະລຸນ້ຳກ້ອນ, ແລະພິສູດວ່າກຣີນແລນມີຊາຍຝັ່ງທະເລ ທາງພາກເໜືອ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢືນຢັນສະຖານະພາບຂອງມັນເປັນເກາະທີ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ. ສອງປີຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ກັບຄືນໄປກຣີນແລນ. ໃນປີ 1898, ລາວໄດ້ເລີ່ມການສຳຫຼວດເປັນເວລາສີ່ປີ.

ດຽວນີ້ Perry ຮູ້ສຶກພ້ອມທີ່ຈະຜະຈົນໄພໄປສູ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ລາວ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງທີ່ອັນຕະລາຍຂອງລາວໃນປີ 1902, ແຕ່ຖືກ ບັງຄັບໃຫ້ກັບຄືນຍ້ອນສະຖານະການທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ. ໃນປີ 1905, ລາວ ໄດ້ພະຍາຍາມອີກຄັ້ງ, ໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ໄປຮອດເສັ້ນຂະໜານທາງເໜືອ ສຸດ. ໃນທີ່ສຸດ, ໃນປີ 1908, ລາວໄດ້ອອກເດີນທາງດ້ວຍເຮືອ Roosevelt, ການເດີນທາງຄັ້ງທີ່ແປດຂອງລາວໃນທີ່ສຸດກໍປະສົບ ຜົນສຳເລັດ. ລາວແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ລົງຈາກເຮືອ, ຂີ່ ລົດລາກໜາ, ແລະອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂົວໂລກ. ໃນຫຼາຍຈຸດ, ເພື່ອນ ຮ່ວມງານບາງຄົນຂອງລາວຈະຢູ່ຫລັງເພື່ອຕັ້ງຄ້າຍພັກແລະສະສົມ ສະບຽງອາຫານສຳລັບການເດີນທາງກັບຄືນຂອງລາວ, ເຊັ່ນດຽວກັນ ກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກເຂົາ.

ລາວສືບຕໍ່ເດີນທາງພ້ອມກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຜິວດຳ ແລະ ຊາວເອສກີໂມ ສິຄົນ, ພ້ອມດ້ວຍສະບຽງອາຫານພຽງພໍສຳລັບສີສິບມື້

ເພື່ອ ໄດ້ອຳລາຜູ້ທີ່ລາວປະໄວ້ຢູ່ສະຖານີສຸດທ້າຍ ແລະ ຍ່າງໄປ ຫາເສົາ, ໄປຮອດມັນໃນວັນທີ 6 ເມສາ 1909, ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຢືນຢູ່ ເທິງສຸດຂອງໂລກ.

ກ່ອນທີ່ Peary ຈະໄປຮອດຂົວໂລກເໜືອ, ນັກບິນອະວະກາດ ຊາວອາເມລິກາ Frederick Cook ໄດ້ສົ່ງໂທລະເລກຈາກໝູ່ເກາະ Shetland ໂດຍອ້າງວ່າໄດ້ໄປຮອດຂົວໂລກເໜືອໃນປີກ່ອນໜ້ານີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອນັກວິທະຍາສາດສືບສວນການກ່າວອ້າງຂອງ Cook, ພວກເຂົາພົບວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ໄປ ຮອດຂົວໂລກເໜືອ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍອມຮັບການ ຄົ້ນພົບບາງຢ່າງຂອງລາວໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ເພື່ອມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ພິເສດ, ບັງຄັບຕົນເອງໃຫ້ຍ່າງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຈັບປວດຢ່າງໜັກຢູ່ຕົນຂອງລາວ, ເຊິ່ງເປັນຜົນມາຈາກການສູນເສຍນິວຕິນຂອງລາວໃນປີ 1898 ຍ້ອນອາການໜາວສັນ, ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັດຂາ. ແຕ່ຄວາມພິການນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວຢຸດຍ່າງ (ພ້ອມກັບເພື່ອນຮ່ວມທາງທີ່ສັດຊື່ແລະມີຄຳຂອງລາວ, ຊາຍຜິວດຳ Matthew Henson) 1,400 ກິໂລແມັດ (ດ້ວຍການຍ່າງເທິງນ້ຳກ້ອນໃນສະພາບທີ່ຍາກລຳບາກຫຼາຍ!) ຮ້ອມຮອບປາຍທາງທິດເໜືອຂອງ Greenland ເພື່ອສ້າງແຜນທີ່ລະອຽດຂອງພາກພື້ນ. ຊ່າງເປັນຜົນງານວິລະຊົນທີ່ໜ້າຮັດສະຈັນແທ້ໆ!

Perry ຍັງຖືກຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ຊາຍທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ສຸດໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ

ໃນສະພາບການນີ້, ອີມາມອາລີ (ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍ່ໃຈກັບເພິນ) ກ່າວວ່າ:

"ສະນັ້ນ, ທ່ານຕ້ອງມີຄວາມພາກພຽນ ແລະ ເຮັດວຽກໜັກ, ມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມ, ແລະ ເພີ່ມສະບຽງອາຫານຂອງທ່ານ."

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ລະຫວ່າງ Alexander ແລະ Yogi

ມີເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍຢ່າງທີ່ບັນທຶກໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງ ໂດຍນັກປະຫວັດສາດກຣີກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆທີ່ໄດ້ຕິດຕາມ Alexander ໃນການໂຄສະນາຫາສຽງຂອງລາວໄປອິນເດຍ ດຣ. McCrendle ໄດ້ແປບັນຊີເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເປີດເຜີຍເຖິງອິນເດຍບູຮານ ໜຶ່ງໃນລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງການພິຊິດທີ່ລົ້ມເຫຼວຂອງ Alexander ແມ່ນຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງລາວໃນປັດຊະຍາອິນເດຍ ແລະ ໃນຊຸມຊົນຂອງໂຍຄະ ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາສະໜາທີ່ລາວໄດ້ພົບເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ເຊິ່ງລາວຕ້ອງການຄົບຫາກັບພວກເຂົາຢ່າງແທ້ຈິງ. ເມື່ອໄປຮອດເມືອງ Taxila ໃນພາກເໜືອຂອງອິນເດຍ, ນັກຮີບກຣີກໄດ້ສົ່ງ Onascritus, ສາວິກຂອງໂຮງຮຽນກຣີກຂອງ Diogenes, ເພື່ອນຳເອົາ Dandamus ອາຈານຜົມງາມຮ້າຍອິນເດຍ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ Taxila ໃນເວລານັ້ນ.

**Oniskertius ໄດ້ເວົ້າກັບ Dundamus ຫຼັງຈາກທີ່ລາວພົບ
ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງລາວຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງປ່າວ່າ:**

**"ຂ້ອຍພອນ ແລະ ສັນຕິພາບ, ໂອ້ ອາຈານຂອງພວກພາມ! ອາ
ເລັກຊານເຕີ ລູກຊາຍຂອງເທບພະເຈົ້າຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ຊູສ ແລະ ເຈົ້າຂອງ
ສິງທັງປວງ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາພຣະອົງ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດ, ພຣະອົງຈະໃຫ້
ລາງວັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງແກ່ເຈົ້າ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດ, ພຣະອົງຈະ
ຕັດຫົວຂອງເຈົ້າອອກ."**

**ໂຍຄະໄດ້ຍອມຮັບການຮຽກຮ້ອງບັງຄັບນີ້ຢ່າງສະຫງົບ, ພຽງແຕ່
ຍົກຫົວຂອງລາວຂຶ້ນຈາກຕຽງທີ່ເຮັດດ້ວຍໃບໄມ້, ແລະຕອບວ່າ:**

**"ແລະຂ້ອຍກໍເປັນບຸດຂອງເທບພະເຈົ້າຊູສ, ຖ້າອາເລັກຊານເຕີ
ເປັນ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ອາເລັກຊານເຕີມີ, ເພາະຂ້ອຍ
ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຫັນລາວເຄື່ອນຍ້າຍໄປຢ່າງ
ບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງກັບຄືນຂອງລາວເທິງນ້ຳແລະເທິງບົກ, ແລະ
ການເດີນທາງຂອງລາວບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ."**

**"ໄປບອກ Alexander ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນນາຍທີ
ສົມຄວນໄດ້ຮັບການນະມັດສະການ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທັງໝົດ
ພຣະອົງເປັນກະສັດສູງສຸດຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍສັ່ງໃຫ້ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຮ້າຍແຮງ
ເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງແສງສະຫວ່າງ, ສັນຕິພາບ, ຊີວິດ, ແລະ
ນ້ຳ, ແລະ ເປັນຜູ້ສ້າງຮ່າງກາຍມະນຸດ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ.
ມະນຸດທຸກຄົນຈະກັບຄືນມາຫາພຣະອົງເມື່ອຄວາມຕາຍປົດປ່ອຍພວກ
ເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພະຍາດ
ອີກຕໍ່ໄປ."**

**ຊາຍສະຫຼາດສືບຕໍ່ຄໍາເວົ້າຂອງລາວດ້ວຍສຽງເຍາະເຍີ້ຍທົ່ງຽບໆ
ວ່າ:**

**"ອາເລັກຊານເຕີບໍ່ແມ່ນພະເຈົ້າ ເພາະວ່າລາວຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດ
ຄວາມຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ຄົນແບບລາວຈະສາມາດເປັນນາຍຂອງ
ການມີຢູ່ໄດ້ແນວໃດ ໃນເມື່ອລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງຂອງ
ຈັກກະວານພາຍໃນ, ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຫວລິກທີ່ມີຊີວິດຢູ່,
ແລະ ລາວກໍບໍ່ຮູ້ຈັກເສັ້ນທາງຂອງດວງອາທິດເໜືອພື້ນທີ່ອັນກວ້າງ
ໃຫຍ່ໄພສານຂອງໂລກ, ແລະ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ປະເທດຊາດໃກ້ຄຽງກໍ
ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບລາວ?!"**

ຫຼັງຈາກການຕໍາໜິຕິຕຽນນີ້, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນການໂຈມຕີທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຕໍ່ຫູຂອງ (ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ), ໄພ່ພົນໄດ້ເວົ້າຕື່ມຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍວ່າ: “ຖ້າອານານິຄົມໃນປະຈຸບັນຂອງ Alexander ບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມໂລບຂອງລາວ, ໃຫ້ລາວຂ້າມແມ່ນ້ຳ Ganges ແລະລາວຈະພົບເຫັນປະເທດທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທີ່ສາມາດຮອງຮັບຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງລາວໄດ້”

"ສິ່ງທີ່ Alexander ສະເໜີໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ຂອງຂວັນທີ່ລາວສັນຍາໄວ້ນັ້ນບໍ່ມີຄ່າຫຍັງສໍາລັບຂ້ອຍ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຖືວ່າເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ມີຄ່າແທ້ໆຄືຕື່ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ, ດອກໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໃຫ້ອາຫານປະຈໍາວັນແກ່ຂ້ອຍ, ແລະ ນ້ຳທີ່ດັບຄວາມຫິວຂອງຂ້ອຍ. ຊັບສິນອື່ນໆທັງໝົດ, ເກັບກໍາມາດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ, ເປັນພາລະຂອງເຈົ້າຂອງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ, ຄືກັບຄືນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້. ສໍາລັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍນອນຢູ່ຢ່າງສະຫງົບຢູ່ໃນບັນດາໃບໄມ້ ແລະ ຫຍ້າໃນປ່າ, ແລະ ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ນ, ຂ້ອຍນອນຫຼັບສະບາຍ, ເພີດເພີນກັບການນອນຫຼັບທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ງຽບສະຫງົບ. ຖ້າຂ້ອຍມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງ ແລະ ການລະມັດລະວັງ, ມັນຈະລົບກວນການພັກຜ່ອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກຂອງການນອນ. ໂລກສະໜອງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ, ຄືກັບແມ່ທີ່ໃຫ້ນົມລູກນ້ອຍຂອງນາງ. ຂ້ອຍຍ່າງໄປທຸກບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມກັງວົນທີ່ຈະລົບກວນຂ້ອຍ ຫຼື ທໍາລາຍຊີວິດຂອງຂ້ອຍ."

ເຖິງແມ່ນວ່າ Alexander ຈະຕັດຫິວຂອງຂ້ອຍ, ລາວກໍບໍ່ສາມາດທໍາລາຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄດ້. ຫິວຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຈະງຽບສະຫງົບຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຈະກາຍເປັນຄືກັບເສື້ອຜ້າທີ່ຂາດ, ຈະຍັງຄົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ.

ສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ໃນຖານະວິນຍານ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ປະທານຮ່າງກາຍໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ວາງພວກເຮົາໄວ້ເທິງໂລກນີ້ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດພິສູດຕໍ່ພຣະອົງ - ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ - ວ່າພວກເຮົາຈະຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຕໍາລົງຊີວິດໃນການເຊື່ອຝັງພຣະອົງ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະຮຽກຮ້ອງບັນຊີການກະທໍາ

**ຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງເປັນຜູ້ພິພາກສາທີ່ຍຸຕິທຳຜູ້ທີ່ກ່າວໂທດ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບາບ, ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ສຽງ
ຮ້ອງຂອງຜູ້ຖືກກົດຂີ່ກາຍເປັນການລົງໂທດສຳລັບຜູ້ກົດຂີ່.**

**ໃຫ້ Alexander ໃຊ້ເພຂົມຊຸ່ນີເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢາກໄດ້ຄວາມ
ຮັ່ງມີຫຼືຢ້ານຄວາມຕາຍຢ້ານກົວ ອາວຸດຂອງ Alexander ອ່ອນແອຕໍ່
ກັບພວກໂຍຄະ**

**ພວກເຮົາບໍ່ຮັກເງິນ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຢ້ານຄວາມຕາຍ ຈົ່ງໄປ
ບອກລາວວ່າ Dundamus ບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າມີ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງປະຕິເສດທີ່ຈະມາຫາເຈົ້າ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການ
Dundamus, ໃຫ້ມາຫາລາວດ້ວຍຕົວເອງ” Alexander ໄດ້ຮັບຄຳ
ຕອບຂອງໂຍຄະດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈາກລື້ນຂອງ
Onesicritus, ແລະ ຮູ້ສຶກປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຈະເຫັນ
Dundamus, ຜູ້ທີ່ - ເຖິງວ່າຈະມີຮ່າງກາຍເປື້ອນກາຍ ແລະ ອາຍຸ
ຫຼາຍ - ພົບວ່າໃນຕົວລາວເປັນຜູ້ພິຊິດເມືອງ ແລະ ຜູ້ປາບປາມປະເທດ
ຫຼາຍກວ່າທີ່ລາວທຽບເທົ່າ.**

ຂອງ : ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ

ໂດຍ ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

**ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານບາງຢ່າງ
ສຳລັບອາຈານທີ່ສະຫລາດ Paramhansa Yogananda
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອິດສະລະພາບໃນການເລືອກໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະ ໄດ້ວາງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບໄວ້ໃນຕົວເຮົາເພື່ອແຍກແຍະ
ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ.**

**ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພະລັງທາງວິນຍານມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນຕົວ
ເຮົາ, ເຮົາຮູ້ສຶກວ່າເຮົາກຳລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ມີຄວາມ
ກ້າວໜ້າ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນຕົວ
ເຮົາເອງຈຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຈັ່ງຫວະຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກໍຫຼຸດລົງ
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດຈັດການກັບພວກມັນໄດ້ຢ່າງສ້າງສັນດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສົມດຸນ.**

**ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນວິນຍານ, ເຊິ່ງແກ່ນແທ້
ຂອງມັນຄືຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມງົບງຽບສະຫງົບ, ຄວາມງົບງຽບສະຫງົບ**

ແລະ ຄວາມສະງົບສຸກ. ອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ພາຍໃນຕົວ
ເຮົາ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມເປັນວິນຍານຂອງພວກ
ເຮົາ.

ຜູ້ຄົນມັກເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມກົດດັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມ
ກົດດັນທາງຈິດໃຈທີ່ເຂົາເຈົ້າປະສົບພາຍໃຕ້ນ້ຳໜັກຂອງຄວາມ
ຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຕົກເປັນ
ເຫຍືອຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃດໆ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນຈື່ໄວ້ສະເໝີ
ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາ
ຮັບມືກັບສິ່ງທ້າທາຍທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນ.

ຈົ່ງຮັກສາພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງ
ຂອງຊີວິດ

ຮັກສາຕົນຂອງເຈົ້າໄວ້ເທິງພື້ນດິນ ແລະ ຫົວຂອງເຈົ້າຢູ່ເໝືອນກ້ອນເມກແຫ່ງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ ໃນຂອບເຂດຂອງດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍານິລັນຕອນ.

ເມື່ອເຮົາສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການເພີດເພີນກັບຊີວິດ ແລະ
ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳພັກຜ່ອນທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່
ຈິ່ງຈັ່ງ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າບັນຍາກາດ
ຈະເບິ່ງຄືວ່າມືດມົວ ແລະ ມືດມົວ, ແຕ່ເຮົາຕ້ອງຮັກສາຄວາມເຊື່ອຂອງ
ເຮົາວ່າດວງອາທິດຈະຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຈະ
ມາຮອດ, ບໍ່ວ່າໄລຍະທາງຈະເບິ່ງຄືຍາວປານໃດ ແລະ ຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງຈະໄກປານໃດ.

ໃນຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ,
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການອຸທິດຕົນ, ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມຮັກ,
ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດ.

ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວມອບຮອຍຍິ້ມໃຫ້ລາວ
ແຕ່ລາວຍັງສືບຕໍ່ເດີນທາງຂອງລາວຄືກັບດາວຕົກທີ່ທະລູຜ່ານ, ບໍ່ໄດ້ຮັບ
ຜົນກະທົບນອກຈາກດາວນໍ້າທາງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນດວງອາທິດ
ຂອງດວງອາທິດ ແລະ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງກິດໝາຍ ແລະ
ຈິດວິນຍານ.

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມລຶ້ມ
ເຫຼວ, ແຕ່ຄວນພະຍາຍາມຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ບໍ່ວ່າຈະມີຄວາມລຶ້ມເຫຼວ
ຈັກຄັ້ງ ແລະ ມັນອາດຈະຂົ່ມຂຶ້ນສໍາໃດກໍຕາມ

ໂອ້ ມິດຕະພາບ, ເຈົ້າສູງສົງແທ້ໆ, ແລະ ດິນຂອງເຈົ້າອຸດົມ
ສົມບູນ ແລະ ສັກສິດແທ້ໆ! ຄວາມຮັກຄືການບໍາລຸງລ້ຽງ ແລະ ຄວາມ
ຈົ່ງຮັກພັກດີຄືເຄື່ອງຕືມຂອງເຈົ້າ

ພວກເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ຄົ້ນຫາທ່າ
ແຮງທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົກລົງສູ່ທະເລມືດຂອງ
ພາບລວງຕາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອັນຕະລາຍທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ.

ຄວາມສຸກທີ່ຫວານຊື່ນທີ່ສຸດໃນການມີຢູ່ຄືຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພວກ
ເຮົາປອດໄພ ແລະ ໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ລະດູການແຫ່ງຄວາມລົ້ມເຫຼວແມ່ນເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ
ເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະຫວ່ານແກ່ນຂອງຄວາມສໍາເລັດ. ຄວາມລົ້ມເຫຼວ
ຕ້ອງຖືກກໍາຈັດອອກທີ່ຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ທົ່ງນາຂອງຊີວິດຕ້ອງ
ໄດ້ຮັບການປູກຝັງດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ
ຫວ່ານດ້ວຍແກ່ນແຫ່ງຄວາມດີເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນ, ຕາມທີ່ ພຣະເຈົ້າພໍພຣະໄທ.

ມີຄົນໜ້ອຍຄົນທີ່ວິເຄາະສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຕັດສິນໃຈວ່າພວກເຂົາກໍາລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ ໃນຖານະ
ທີ່ເປັນມະນຸດທີ່ມີສະຕິປັນຍາ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນການໃຊ້ປັນຍາ ແລະ ການ
ຮັບຮູ້ຂອງພວກເຮົາໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ບໍ່ມີ ຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງຄົນໃດຈະຢູ່ລອດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນທາງດ້ານວັດຖຸ
ຂອງໃຜທີ່ໜັກໜ່ວງເກີນໄປຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດເວລາທີ່ຈໍາເປັນໃຫ້ກັບການໄຕ່ຕອງ, ການຮັບ
ໃຊ້, ແລະ ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດຂອງຕົນ, ແລະ ຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ
ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ອ້ອມຂ້າງຕົນເອງ, ຄືກັນກັບຊ່າງ
ຖ່າຍຮູບທີ່ມີທັກສະຜູ້ທີ່ລໍຖ້າ ໂອກາດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດເພື່ອຖ່າຍພາບ
ທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງທິວທັດທີ່ໜ້າຮັກທີ່ສຸດ.

ມະນຸດທຸກຄົນມີທ່າແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນໍາໃຊ້ ພວກເຂົາມີຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ຈິດໃຈເອງແມ່ນພະລັງສູງສຸດ
ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກນິໄສ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້າ
ສະໄໝ ແລະ ມີຂໍ້ຈໍາກັດ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າ ຕາບໃດທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ "ຕົວເອງ" ຍັງມີ
ອິດທິພົນຫຼາຍ, ກໍ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະຫ່າງເຫີນຈາກພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ
ສົມມຸດວ່າເຮົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັນຍາພຽງພໍທີ່ຈະຢືນຢູ່ເທິງ
ຕົນຂອງເຮົາເອງໂດຍບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ
ຂອງເຮົາເອງ.

ພວກເຮົາຢ້ານວ່າຖ້າພວກເຮົາຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບຄວາມສຸກໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສົງມາໃຫ້
ພວກເຮົາ, ແລະມີແມ່ນສັນຍານຂອງສັດທາທີ່ອ່ອນແອ ແຕ່ບໍ່ຊ້າກໍ່ໄວ,
ພວກເຮົາຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະທຸກໆຄົນຈະ
ຄົ້ນພົບຄວາມຈິງນີ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້
ຄົ້ນພົບ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງ
ເຕັມທີ່ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງຢ່າງກົງໄປກົງມາ ແລະ ໃກ້ຊິດ
ສະໜິດສະໜົມໃນພາສາທີ່ລຽບງ່າຍທີ່ສຸດ - ພາສາຂອງຫົວໃຈ -
ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍພວກເຮົາຊອກຫາພຣະອົງ ແລະ ເພິ່ງພາ
ພຣະອົງເພື່ອປອບໂຍນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຮົາ
ຈາກຄວາມທຸກໃຈ ແລະ ຄວາມລຳຄານ ແລະ ຈາກທຸກສິ່ງທີ່ອາດຈະ
ຂັດຂວາງທາງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມຫັນໜີຈາກຈຸດປະສົງ
ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຕົກເປັນເຫຍືອຂອງໂລກ ແລະ ກັບດັກຂອງ
ມັນ ເຈົ້າຕ້ອງຄວບຄຸມຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ປຸກຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະ ຄວບຄຸມເຮືອຂອງຊີວິດເຈົ້າໄປສູ່ທ່າເຮືອທີ່ປອດໄພ.

ເມື່ອຈິດໃຈສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ທຳລາຍໂສ້ທີ່ຜູກມັດ
ອຳນາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ
ແລະ ມີການພົວພັນໃນທາງບວກກັບຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະ
ບໍ່ເຂັ້ມແຂງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເຈົ້າປະເຊີນກັບຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ,
ເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືດຢູ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຢ່າຄິດວ່າເຈົ້າອ່ອນແອ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະເຊີນກັບສະຖານະການ
ຕ່າງໆໃນຊີວິດໄດ້, ບໍ່ວ່າມັນຈະຍາກລຳບາກ ຫຼື ໂຫດຮ້າຍປານໃດ
ກໍ່ຕາມ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອເອົາຊະນະ
ທຸກໆສິ່ງທ້າທາຍປະຈຳວັນ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ຫຼາຍປານໃດກໍ່ຕາມ, ເຈົ້າກໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະຮັບມືກັບ
ພວກມັນ. ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະ ຈະສະໜັບສະໜູນເຈົ້າຕາບໃດທີ່
ເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະ ອິດທິພົນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານຂອງຜູ້ກ້າຫານ
ໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ.

ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງກຳນົດຕຳແໜ່ງຂອງຕົນ ແລະ
ຕັດສິນໃຈເສັ້ນທາງທີ່ມັນຕ້ອງໄປ: ບໍ່ວ່າຈະໄປສູ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ
ການທຳລາຍ ຫຼື ໄປສູ່ອຸດົມການສາກົນທີ່ສູງກວ່າທີ່ສາສະໜາ

ອັບຮາຮາມສະໜັບສະໜູນເພື່ອປົກປ້ອງຈິດວິນຍານ ແລະ ໂລກຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ໄຜພິບັດ. ຖ້າມະນຸດມີບົດບາດຕາມທີ່ຄວນ ແລະ ຖືກນໍາພາໂດຍຫຼັກການຂອງຄວາມດີ, ຄວາມຮັກ ແລະ ສິນລະທໍາທີ່ມີຄຸນນະທໍາ, ຄວາມມືດມົວຈະຫາຍໄປຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມມືດຈະຈາງຫາຍໄປ.

ເຈົ້າມີພະລັງອັນສູງສົ່ງ ແລະ ພອນສະຫວັນອັນລ້ຳຄ່າທຶນອນຢູ່ຢ່າງລຶກລັບພາຍໃນຕົວຕົນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ພວກມັນ ກໍານົດອອກໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່ຫຼາຍກວ່າທີ່ມີຄວາມສໍາເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ.

ເມື່ອມີຄົນບອກຂ້ອຍວ່າລາວບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກນີ້ໄດ້, ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອລາວ, ເພາະວ່າລາວສາມາດເຮັດຫຍັງກໍໄດ້ທີ່ລາວຕັ້ງໃຈເຮັດຖ້າລາວກຽມພ້ອມສໍາລັບມັນ.

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າໂຖດິນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍໂຖແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ, ກະຈາຍເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າໃນຮອຍໂຖຂອງມັນ ຂ້ອຍສືບຕໍ່ທົດນໍ້າເມັດພັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະເມື່ອແສງແດດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່ພວກມັນ, ພວກມັນກໍເຕີບໃຫຍ່ແລະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ເກີດຜົນເກັບກ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບພອນແຫ່ງຄວາມພໍໃຈແລະຄວາມພໍໃຈ.

ໝອນໄໝຈະໝູນເສັ້ນດ້າຍອ້ອມຕົວມັນເອງພາຍໃນຮັງເຜິ້ງກ່ອນທີ່ຈະອອກມາຈາກຮັງເຜິ້ງນັ້ນເປັນຜິເສື້ອ, ມັນມັກຈະພົບວ່າຕົນເອງຕາຍຢູ່ໃນຄຸກໄໝທີ່ມັນສ້າງຂຶ້ນມາ ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ກັບມະນຸດ ກ່ອນທີ່ປົກແຫ່ງການຮັບຮູ້ຂອງພວກເຂົາຈະເຕີບໃຫຍ່, ພວກມັນທໍເສັ້ນດ້າຍແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຳຈັບອ້ອມຮອບຕົວເອງຈົນກວ່າຄວາມເຈັບປ່ວຍຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຈາກໄປຈະມາຮອດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມາເຖິງຈຸດຈົບ.

ພວກເຮົາມັກຈະພົບວ່າຕົນເອງຕິດຢູ່ໃນຄຸກທີ່ເຮົາສ້າງຂຶ້ນເອງ ສິ່ງໃດທີ່ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດນີ້? ຄວາມຄິດ ແລະ ວິຖີຊີວິດທີ່ປົກຜ່ອງຂອງຕົວເຮົາເອງ ເພາະວ່າເຮົາກະທໍາກ່ອນທີ່ເຮົາຈະຄິດ ພວກເຮົາຕ້ອງປິດປ່ອຍຕົວເອງຈາກຄວາມຄິດທີ່ໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ຈາກຊີວິດທີ່ບໍ່ມີວິໄນ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າຂອງເຮົາ ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວິນຍານຕ້ອງຮັກສາ ພະລັງງານ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແຂງແຮງຜ່ານການຄິດໃນແງ່ບວກ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ວຽກງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ການບໍ່ຢ້ານກົວໝາຍເຖິງການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີສັດທາໃນຄວາມຍຸຕິທໍາ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມຮັກ ແລະ ການປະກົດຕົວຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ມີການປົກປ້ອງ ຫຼື ຄວາມປອດໄພນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ

ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົນເອງ, ລືມ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ກໍາລັງສະແຫວງຫາຄວາມທຸກຍາກທີ່ຈະເປັນຊະຕາກໍາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນມື້ໜຶ່ງ.

ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມຮັ່ງມີຂອງຕົນແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທໍາທີ່ດີ ບໍ່ໄດ້ນໍາຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຕົນເອງໃນພາຍຫຼັງຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າເກີດມາທຸກຍາກ, ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກຂອງຄົນລວຍ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ ຈະດຶງດູດຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສກໍຕາມ.

ເມື່ອທ່ານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ທ່ານຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານ, ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງເລີຍດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະອົງ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງຈະມາຫາທ່ານ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະອົງຈະອ້ອມຮອບທ່ານ.

ໂອ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ, ຜູ້ທີ່ຖືກເຊືອງໄວ້ຢ່າງສັກສິດ, ເຈົ້າຄືນ້າພູແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກຫົວໃຈຂອງມິດຕະພາບ, ແລະ ເຈົ້າຄືລັງສີອຸ່ນທີ່ເປີດຕາຂອງຄວາມຮູ້ສຶກໃຫ້ກາຍເປັນດອກກຸຫລາບສົດໆຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນໂຍນໃນບົດກະວີ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຜູ້ສົງ ແລະ ຜູ້ຮັບຂອງມະນຸດ: ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນຜ່ານຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ເຈົ້າສົງຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເອງຜ່ານຕາທາງວິນຍານ (ຢູ່ໜ້າຜາກລະຫວ່າງຄົວ), ເຊິ່ງເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຈຸດສຸມ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ. ເສົາອາກາດຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນສະໝອງ, ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີສະຕິປັນຍາ.

ສົມມຸດວ່າທ່ານຢູ່ເກາະເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະ ຢາກຮູ້ວ່າມີຫຍັງ
ເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຖ້າປະສາດສໍາຜັດຂອງທ່ານສະຫງົບຫຼາຍ ແລະ
ຈິດໃຈຂອງທ່ານງຽບສະຫງົບ, ທ່ານຈະສາມາດຮັບຮູ້ຄວາມຮູ້ສຶກ
ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຄອບຄົວຂອງທ່ານຢູ່ເຮືອນໄດ້.

ເມື່ອທ່ານມີຄວາມສາມາດອັນດີເລີດໃນການສຸມໃສ່, ຄວາມຄິດ
ຂອງທ່ານສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນທຸກບ່ອນ, ແລະປະສາດສໍາຜັດຂອງ
ທ່ານຈະມີພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນ.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານປະກອບດ້ວຍພະລັງງານ ຫຼື ການ
ສັ່ນສະເທືອນ. ການສັ່ນສະເທືອນຂອງການເວົ້າແມ່ນການສະແດງ
ອອກ ຫຼື ການສະແດງອອກທີ່ຮຸນແຮງກວ່າການສັ່ນສະເທືອນຂອງ
ຄວາມຄິດ. ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ລ່ວງລອຍຜ່ານອິເທີ.
ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມຄິດມີລະດັບການສັ່ນສະເທືອນສູງ, ພວກມັນຍັງບໍ່
ທັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ. ໂຊກດີ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຄວາມຄິດຂອງຄົນທຸກຄົນ!

ໂດຍການກົດ ຫຼື ໜຸນປຸ່ມວິທະຍຸ (ແລະ ດ້ວຍວິທີອື່ນໆໃນທຸກມື
ນີ້), ທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທ່ານອງ ແລະ ສຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າບໍ່
ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຮັບຮູ້ພາຍໃນຂັ້ນຂອງອິເທີທີ່ຄົ້ນວິທະຍຸເດີນທາງໄປ
ຫາເຄື່ອງຮັບຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຍິນສຽງອອກອາກາດທັງໝົດໃນ
ເວລາດຽວກັນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອິເທີ ແລະ ດົນໃຈຈິດໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ຄິດຄົ້ນ
ວິທີການສົ່ງ ແລະ ຮັບການສັ່ນສະເທືອນຜ່ານສືນີ. ຄົ້ນວິທະຍຸອາໄສອິ
ເທີສໍາລັບການແຜ່ກະຈາຍຂອງມັນ ແລະ ໄຟຟ້າສໍາລັບການສົ່ງ ແລະ
ຮັບ. ຄົ້ນວິທະຍຸສັ່ນສະເທືອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແນວຄວາມຄິດທີ່ສົ່ງຜ່ານ
ອະວະກາດໄປຫາເຄື່ອງຮັບສັນຍານສະທ້ອນໃດໆ.

ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃກ້ກັບຄົນທີ່ທ່ານຮັກ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດຂອງຄົນ
ທີ່ຢູ່ເກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າທ່ານມີການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສໍາຜັດທີ່
ພັດທະນາສູງ. ຜູ້ທີ່ຝຶກຝົນເຕັກນິກການຕັ້ງສະມາທິ ແລະ ການນັ່ງ
ສະມາທິເປັນປະຈຳຈະປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນທີ່ລະອຽດອ່ອນຫຼາຍຂຶ້ນ
ຍ້ອນການປະຕິບັດນີ້, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດ
ແລະ ເຈດຕະນາຂອງຄົນອື່ນເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ເກກໍຕາມ!

ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມໄດ້ຖາມວ່າ: "ປັນຍາຂອງໄພ່ພົນບໍ່ແມ່ນຜົນ
ມາຈາກການໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານພິເສດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່?"

ຄູ #ປະຣາມຮັ້ນຊາ ຕອບວ່າ:

"ບໍ່ ຄວາມຈິງທີ່ວ່າບາງຄົນມີຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດໜ້ອຍກວ່າຄົນອື່ນ
ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າຈຳກັດ ຫຼື ຈຳກັດການໄຫຼຂອງພຣະຄຸນ
ຂອງພຣະອົງຕໍ່ມະນຸດຊາດ ແຕ່ມັນເປັນຍ້ອນວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຂັດຂວາງ
ການໄຫຼຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ສ້ອງສະຫວ່າງຢູ່ສະເໝີຂອງພຣະອົງ
ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນສ້ອງແສງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ."

ສາວົກຄົນໜຶ່ງກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໄປເທິງພູເພື່ອຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ
ຕາມລຳພັງ."

ຄູບາ ປາຣະມະຫັງສາ ຕອບວ່າ:

"ເຈົ້າຈະບໍ່ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຖ້າເຈົ້າເຮັດແບບນີ້ ຈິດໃຈຂອງ
ເຈົ້າໃນປະຈຸບັນບໍ່ສາມາດສຸມໃສ່ຈິດວິນຍານໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຄວາມ
ຄິດຂອງເຈົ້າມັກຈະວິນຢູ່ກັບຄວາມຊົງຈຳຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ຄວາມສຸກ
ທາງໂລກ ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະໂດດດ່ຽວຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ມີປ້ອມປາການ
ກໍຕາມ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ຊື່ສັດ
ດ້ວຍການນັ່ງສະມາທິປະຈຳວັນແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດ"

ແສງໄຟທາງວິນຍານ

ມີຈຸດປະສົງຮ່ວມກັນ ແລະ ທົ່ວໄປຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການກະທຳຂອງຜູ້
ອາໄສຢູ່ໃນໂລກນີ້ບໍ່?

ມີຄວາມຈຳເປັນຮ່ວມກັນທີ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາທຸກຄົນລົງມື
ປະຕິບັດບໍ່?

ການວິເຄາະແບບງ່າຍໆກ່ຽວກັບແຮງຈູງໃຈ ແລະ ເປົ້າໝາຍ
ຂອງມະນຸດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີເປົ້າໝາຍພັນໜຶ່ງ, ບາງອັນໂດຍກົງ
ແລະ ບາງອັນໂດຍທາງອ້ອມ, ແຕ່ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຍັງຄົງແມ່ນການ
ບັນລຸຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ.

ເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງມະນຸດແມ່ນເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຈັບປວດ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ. ບໍ່ວ່າພວກເຮົາ
ຈະສາມາດກຳຈັດຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງ
ຖາວອນ ແລະ ບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ຫຼືບໍ່ນັ້ນກໍເປັນອີກເລື່ອງໜຶ່ງ.
ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງ
ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມ
ເຈັບປວດ ແລະ ບັນລຸຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສຸກ.

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງເຮັດວຽກເປັນຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວຽກຫັດຖະກຳ?
ເພາະວ່າລາວຢາກກາຍເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນໜຶ່ງໃນຂົງເຂດ
ວຽກງານ.

ເປັນຫຍັງລາວຕ້ອງເຮັດວຽກນັ້ນ?

ເພາະວ່າມັນຊ່ວຍໃຫ້ລາວຫາເງິນໄດ້ບໍ່?

ແລະເປັນຫຍັງລາວຄວນຫາເງິນ?

**ເພາະວ່າລາວຈະສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການສ່ວນຕົວ
ແລະ ຄອບຄົວຂອງລາວໄດ້ໂດຍການຫາເງິນມາລ້ຽງຊີບ.**

**ແລະເປັນຫຍັງຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນຄວນໄດ້ຮັບການຕອບ
ສະໜອງ?**

**ເພາະວ່າການສືບສວນດັ່ງກ່າວຊ່ວຍລົບລ້າງຄວາມເຈັບປວດແລະ
ບັນລຸຄວາມສຸກ**

**ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ,
ການກຳຈັດຄວາມເຈັບປວດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫຼື
ຈິດໃຈ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງ ຫຼື ຮຸນແຮງ, ແລະ ການບັນລຸຄວາມສຸກ
ລ້ວນແຕ່ເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງພວກເຮົາ.**

**ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖາມເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບເຫດຜົນຂອງການບັນລຸ
ຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າບໍ່ມີຄຳຕອບຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ, ແລະນັ້ນແມ່ນເປົ້າໝາຍ
ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ.**

**ສະນັ້ນ, ບໍ່ວ່າວຽກງານ ຫຼື ຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງພວກເຮົາ
ຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ - ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ, ການຫາເງິນ, ການ
ສະແຫວງຫາມິດຕະພາບ, ການຂຽນປຶ້ມ, ການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້, ການ
ຄຸ້ມຄອງອານາຈັກ, ການບໍລິຈາກເງິນຫຼາຍລ້ານ, ການຄົ້ນພົບປະເທດ
ຕ່າງໆ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະມີຊື່ສຽງ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຂັດສິນ, ຫຼື
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມດີງາມຂອງມະນຸດຊາດ -
ຖ້າພວກເຮົາກວດສອບຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈິໄວ້,
ການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ມີເຫດຜົນ ແລະ
ເປັນຈິງ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຄືຄວາມສຸກທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມບັນລຸ
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາປາຖະໜາ.**

*** * ***

**ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປົກປິດໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍໜ້າກາກ, ເຈົ້າກໍຍັງ
ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າມີມະນຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຳມະຊາດກໍຄື
ກັບຜ້າຄຸມໃຫຍ່, ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງສັກສິດ ພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຜ້າຄຸມ ແລະ ໜ້າກາກຂອງທຳມະຊາດ, ແຕ່ມະນຸດຊາດຫຼຽວເບິ່ງ
ພຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າ
ມ່ານຂອງທຳມະຊາດ.**

**ຖ້າບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ, ມະນຸດຈະລົ້ມເຫລວຢ່າງແນ່ນອນ
ເພາະວ່າຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັນຍາທີ່ຈະຊະນະການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດແມ່ນ
ມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.**

ເມື່ອຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິຢ່າງງົບໆ, ສະຫງົບ, ແລະ ເອົາໃຈໃສ່, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ສັນສະເທືອນພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າກະຊິບວ່າ, "ເຮົາຢູ່ທີນີ້"

ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາແມ່ນປະຕູສູ່ສະຫວັນ: ປະຕູນອກຂອງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຜູ້ຄົນບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນຕາມທີ່ຄວນ.

ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະອອກຈາກໂລກນີ້ເພື່ອໃຊ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າ; ເວລາແມ່ນດຽວນີ້, ແລະສະຖານທີ່ແມ່ນຢູ່ທີນີ້ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຊ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງການມີຢູ່ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ຈະບໍ່ພົບພວກມັນຢູ່ບ່ອນອື່ນ.

* * *

ມະນຸດທຸກຄົນແມ່ນການສະແດງອອກຂອງອຳນາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕ້ອງສະແດງລັກສະນະບາງຢ່າງຂອງອຳນາດນັ້ນໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດສຳເລັດ.

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາວິທີການສື່ສານຢ່າງມີສະຕິກັບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນສາເຫດທຳອິດ ຫຼື ຜູ້ກະຖຸກການມີຢູ່ຄັ້ງທຳອິດ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ໃກ້ຄຽງກັບການແກ້ໄຂຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດທີ່ສຸດ.

ເມື່ອເຈົ້າຕ້ອງການສ້າງບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ຢ່າເພິງພາອາໄສແຫຼ່ງພາຍນອກພຽງຢ່າງດຽວ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຕົວເອງ ແລະ ຄົ້ນຫາແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ວິທີການທີ່ໃຊ້ໄດ້ຈົ່ງທັງໝົດເພື່ອຄວາມສຳເລັດ, ສິ່ງປະດິດທັງໝົດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ມະນຸດຊາດ, ການສັນສະເທືອນດິນຕີທີ່ປັບປຸງແລ້ວ, ແລະ ຂໍ້ຄວາມສັກສິດລ້ວນແຕ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບ່ອນເກັບມ້ຽນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສາຍຊີວິດຂອງຕົນເອງ

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນຕົວສ້າງພະລັງງານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ ໂດຍການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ແທ້ຈິງ, ບຸກຄົນສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ແຈກຢາຍພະລັງພາຍໃນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢາກເຮັດວຽກປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຂາດພະລັງງານ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ເຮັດວຽກທີ່ພາກພຽນແລະເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນໄດ້ສາກໄຟຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍກະແສໄຟຟ້າຂອງຈັກກະວານ.

* * *

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະມຸ່ງຫວັງໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອັນສູງ
ສົງ. ການສົນໃຈກັບສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ເປັນການ
ເສຍພະລັງງານທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

ຫຍ້າຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກສ່ວນຂອງຈິດໃຈ ແລະ ປະດັບ
ດ້ວຍດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ເພື່ອວ່າມັນຈະດຶງດູດພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ສວຍງາມຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມງາມມາສູ່ຕົວມັນເອງ.

ຄົງ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນດິນແຫ່ງປັນຍາ, ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມສັບສົນຕ່າງໆ. ໂດຍການບັນລຸທຸກຢ່າງດ້ວຍ
ຈິດໃຈທີ່ມີສະມາທິ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນ, ເຈົ້າສາມາດວິເຄາະ
ກິດຈະກຳຂອງເຈົ້າ, ເລືອກສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ແລະ ປະຖິ້ມສິ່ງ
ທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນ. ເມື່ອວຽກງານສຳເລັດແລ້ວ, ເຈົ້າສາມາດ
ຖອນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເພື່ອສືບຕໍ່ຄວາມ
ມຸ່ງຫວັງທີ່ສ້າງສັນອື່ນໆ.

* * *

ຄົນເຮົາມັກຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໃນຂະນະທີ່ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ,
ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃສ່
ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດຢູ່.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງໜຶ່ງໃນແຕ່ລະຄັ້ງດ້ວຍ
ຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມສົນໃຈຢ່າງ
ສົມບູນຂອງພວກເຮົາຕ້ອງສຸມໃສ່ສິ່ງນັ້ນຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນເສີຍເມີຍ, ຂາດຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າ
ຕົນເອງເຮັດສຳເລັດຢ່າງຂີ້ຄ້ານ ແລະ ບໍ່ລະມັດລະວັງ ຈະນຳໄປສູ່ການ
ສູນເສຍພະລັງຊີວິດ ແລະ ຜົນສຸດທ້າຍກໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວ
ແລະ ຄວາມທຸກ. ບຸກຄົນບໍ່ຄວນເປັນພຽງເຄື່ອງຈັກທາງຈິດໃຈທີ່ຮັກສາ
ຕົນເອງໃຫ້ຍືນຍົງ. ຄືກັບລັດທີ່ກະທຳຕາມສະຕິປັນຍາ

ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງສຳລັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະບໍ່ຕື່ນຕົວ
ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້
ມອບຄວາມສາມາດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາ
ໃຊ້ພວກມັນຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຮັບຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາເຮັດ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດຢ່າງລະອຽດກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໆ ແລະ
ໃຊ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ ແລະ
ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາກັບຜູ້ສ້າງທີ່ມີ
ລິດທານຸພາບທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດຄວນອີງໃສ່ເຫດຜົນທີ່ດີ ແລະ
ການວາງແຜນທີ່ສະຫຼາດ.

* * *

ມີຄໍາອຸປະມາສໍາລັບລົດມ້າທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄົນຂັບທີ່ຖືບັງຫຽນ. ຄໍາອຸປະມານີ້ສະແດງເຖິງຈິດວິນຍານທີ່ຂຶ້ນຢູ່ໃນລົດມ້າທາງກາຍະພາບທີ່ຖືກຕຶງໂດຍມ້າແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ. ຄວາມຄິດຖືບັງຫຽນ, ແລະ ສະຕິຈະນໍາພາ. ເຈົ້າຂອງລົດມ້າມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ຕາມດ້ວຍຄົນຂັບ ແລະ ບັງຫຽນທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອຄວບຄຸມມ້າ, ຈາກນັ້ນມ້າເອງ, ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນລົດມ້າ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດວິນຍານມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ຕາມດ້ວຍ ສະຕິຈະນໍາພາ, ຈາກນັ້ນຄວາມຄິດທີ່ຄວບຄຸມບັງຫຽນ, ຈາກນັ້ນມ້າ, ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຮ່າງກາຍ.

ຈິດໃຈທາງໂລກທີ່ນໍາພາຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອໃນຊີວິດປ່ອຍໃຫ້ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງມັນແຜ່ລາມໄປທົ່ວແທນທີ່ຈະເສີມສ້າງໂຄງສ້າງທາງຮ່າງກາຍຂອງມັນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມັນໂດຍການໃຊ້ການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຊີນໍາພວກມັນດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີມາແຕ່ກໍານົດໄປສູ່ຈຸດປະສົງທາງວິນຍານຂອງມັນ ຊຶ່ງສົ່ງທັງໝົດນີ້ມີຢູ່.

ໃນຂະນະທີ່ລາວຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍໝາມຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ລາວໄດ້ທໍາລາຍລົດມ້າຂອງຊີວິດຂອງລາວ ແລະ ຫຼົງທາງ.

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ຕົນເອງຮູ້ດີວ່າຈຸດປະສົງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດແມ່ນການຄົ້ນຫາຄວາມສຸກທາງວິນຍານຢ່າງຈິງຈັງທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນຮຽນຮູ້ທີ່ຈະພັດທະນາພະລັງທາງຈິດໃຈ ຫຼື ຈິດໃຈທີ່ແຝງຢູ່ ແລະ ປັບປຸງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເພື່ອສືບຕໍ່ເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ, ພະຍາຍາມຫຼີກລ່ຽງການຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ.

ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສາວິກເຂົ້າໃຈວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ລາວສາມາດບັນລຸການເຕີບໂຕທາງວິນຍານໃນທຸກດ້ານ ແລະ ທຸກລະດັບ.

ສໍາລັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດຫຼົງໄຫຼທາງໂລກ, ຄວາມກັງວົນພຽງຢ່າງດຽວຂອງລາວແມ່ນການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍຂອງລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວພໍໃຈ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈໜ້າທີ່ຂອງລາວໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງລາວ.

* * *

ພະຍາດທາງປະສາດສາມາດປົນປົງໄດ້ ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກ
ພະຍາດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງວິເຄາະສະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກໍາຈັດອາລົມ
ທີ່ທໍາລາຍ ແລະ ຄວາມຄິດທາງລົບທີ່ຄ່ອຍໆທໍາລາຍພວກມັນ.

ການວິເຄາະບັນຫາສ່ວນຕົວຢ່າງມີຈຸດປະສົງ ແລະ ການຮັກສາ
ຄວາມສະຫງົບໃນທຸກສະຖານະການແມ່ນກຸນແຈສໍາຄັນໃນການ
ຮັກສາສະພາບປະສາດຊໍາເຮືອ ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມກັງວົນ
ຕ້ອງເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າການຄິດໃນແງ່ລົບ
ແມ່ນ ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງ ຄວາມບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສາມາດຮັບມືກັບ
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຮ່າງກາຍທີ່ສະຫງົບ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຊ່ວຍບັນເທົາອາການ
ປະສາດ ແລະ ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສະຫງົບທາງຈິດໃຈ

-

ໝາຍເຫດ: ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທ່ານບໍ່ຄວນປຶກສາຜູ້
ຊ່ຽວຊານໃນຂົງເຂດນີ້, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການຊີ້ແຈງນີ້

* * *

ໃນຍຸກສະໄໝ ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ມະນຸດໄດ້ຮັບແນວຄວາມ
ຄິດຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ຈິດວິນຍານໂດຍຜ່ານເຫດຜົນ.

ຕົວຢ່າງ, ເມື່ອສະມາຊິກຂອງຊົນເຜົ່າດັ່ງເດີມມີອາການເຈັບຫົວ,
ຄອບຄົວຂອງລາວຄິດວ່າຈິດວິນຍານຂອງລາວໄດ້ຫນີອອກຈາກ
ຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໂທຫາໝໍຜີໃຫ້ສົ່ງຈິດວິນຍານ
ຄືນໃຫ້ລາວ. ທ່ານໝໍໄປທີ່ປ່າເພື່ອຄົ້ນຫາຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງລາວພົບ
ແລະນໍາກັບຄືນມາໃນກ່ອງແລະເອົາມັນກັບຄືນໃສ່ຫົວຂອງຄົນເຈັບ,
ແລະອາການເຈັບຫົວກໍຫາຍໄປຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ແຜ່ຫຼາຍ.

ໃນວັດທະນະທໍາອື່ນ, ການ "ຈາມ" ຂອງຄົນເຈັບແມ່ນເຮັດໂດຍ
ການວາງເບັດ (ເຫຼັກໂຄ້ງທີ່ມີປາຍແຫຼມ) ໄວ້ໃນຮ່າງກາຍຂອງລາວ
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງລາວຈະບໍ່ໜີໄປເມື່ອລາວຈາມ, ແຕ່ຈະຖືກຈັບ
ດ້ວຍເບັດ!

ເຊັ່ນດຽວກັບບາງຄົນທີ່ໄດ້ບັນລຸຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ
ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຍ້ອນວິທີການຄິດທີ່ບົກຜ່ອງ, ຄົນອື່ນໆກໍໄດ້ບັນລຸ -
ຜ່ານການຮັບຮູ້ຕົວຈິງ - ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕກຕ່າງ, ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ຖືກຕ້ອງກວ່າ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານບໍ່ຄືກັນກັບລົມຫາຍໃຈ ເພາະວ່າມີບາງ
ຄົນທີ່ຢູ່ໃນສະພາບໂຄມາເປັນເວລາດົນນານໂດຍບໍ່ໄດ້ຫາຍໃຈ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງພິສູດວ່າຈິດວິນຍານບໍ່ສາມາດຖືກຈໍາກັດຢູ່ໃນລົມຫາຍໃຈໄດ້.

ຈິດວິນຍານສູງກວ່າລົມຫາຍໃຈ ແລະ ສູງກວ່າສະພາບຮ່າງກາຍອື່ນ ໆ.

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າຕົນເອງເປັນວິນຍານຫຼືບໍ່, ກົດໝາຍ ສາກົນຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລາວເປີດເຜີຍລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງ ລາວ.

ບໍ່ວ່າສະພາບການເຮັດວຽກ ຫຼື ຊີວິດຂອງບຸກຄົນໃດກໍຕາມ, ສະຕິ ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກໄປທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສ້າງສັນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ທຸກໆ ການກະທຳທີ່ສ້າງສັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາມະນຸດ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນເຮົາ.

* * *

ຂ້ອຍມັກອ່ານ, ແຕ່ຂ້ອຍອ່ານບໍ່ອອກສອງໜ້າກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕ້ອງ ຈັດການກັບສິ່ງອື່ນ, ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນຈາກການ ອ່ານມາເປັນການນັ່ງສະມາທິ.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ ຂອງຂ້ອຍ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວປະກົດຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍເລີ່ມຂຶ້ນມາ, ຄວາມສຸກທີ່ມາພ້ອມກັບ ຂ້ອຍຕະຫຼອດມື້. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ທຸກຄົນທີ່ຕິດຕໍ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສຽງກະຊິບ ຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈໄດ້ປະສົບ.

ເວລາມີຄຳເກີນກວ່າທີ່ຈະເສຍໄປ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກ ເຮົາມີຄວາມສົມດຸນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ສົມດຸນ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍສາກົນ

ຖ້າທ່ານດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ, ອອກກຳລັງກາຍທຸກໆມື້, ອ່ານ ປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ ປຸກຝັງນິໄສການໄຕ່ຕອງ ພຣະເຈົ້າທຸກໆມື້, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານຈະເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກ, ກະແສຊີວິດຈະໄຫຼຜ່ານເລືອດຂອງທ່ານ, ແລະ ຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ ຂອງທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ພະລັງງານທີ່ທ່ານບໍ່ ເຄີຍປະສົບມາກ່ອນ. ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທັງໝົດທີ່ທ່ານປາຖະໜາ ຈາກວິນຍານພາຍໃນຕົວທ່ານ.

ຊີວິດຂອງຂ້ອຍເປັນແບບນີ້ສະເໝີມາ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ່ານໜັງສືຊາວ ຫົວເປັນເວລາຊາວປີແລ້ວ ຂ້ອຍບໍ່ພູມໃຈໃນມັນ, ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນການໄດ້ຮັບສະຕິທາງວິນຍານຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ຂ້ອຍກໍຈະ ໂງ່ຈ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ເມື່ອຂ້ອຍເບິ່ງປຶ້ມ, ຂ້ອຍພົບວ່າຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກ
ເປີດເຜີຍຕໍ່ຂ້ອຍແລ້ວໂດຍພຣະເຈົ້າ

ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຈິງອັນສູງສົ່ງທັງໝົດແມ່ນມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ ຖ້າທ່ານພິຈາລະນາພຣະອົງ, ທ່ານຈະໄດ້
ຮັບປັນຍາຂອງພຣະອົງໂດຍກົງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການອ່ານປຶ້ມທີ່ດີຈຶ່ງດີກ່ວາການເສຍເວລາໄປກັບ
ກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ດີກ່ວາການອ່ານຄືການໄຕ່ຕອງ
ແລະ ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ, ເຊິ່ງແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

* * *

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ອ່ານໜັງສືຢູ່ສະເໝີ ແຕ່ບໍ່ສາມາດສະເໜີສິ່ງທີ່ມີຄ່າ
ໃຫ້ທ່ານໄດ້ ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການອ່ານໜັງສືຄືການຄິດໄຕ່ຕອງເນື້ອໃນ
ຂອງມັນ ແລະ ເບິ່ງວ່າມັນອາດຈະນຳໃຊ້ກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ

ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະໃຊ້ວິຈາລະນະຍານເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຍອມຮັບ
ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານອ່ານຢ່າງຕາບອດ. ສິ່ງທີ່ທ່ານອ່ານຄວນຕອບສະໜອງ
ຈິດໃຈແລະເຫດຜົນຂອງທ່ານ. ເພື່ອໃຫ້ມັນຄຸ້ມຄໍາແທ້ໆທີ່ຈະອ່ານ,
ປຶ້ມຄວນກະຕຸ້ນຄວາມຄິດຂອງທ່ານ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ສຶກວ່າ
ຈິດໃຈຂອງທ່ານພັດທະນາແລະຂະຫຍາຍອອກ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ອ່ານ ຫຼື ຄິດໄຕ່ຕອງ, ແຕ່ດຳລົງຊີວິດແບບຜິວເຜີນໂດຍ
ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ, ຈະບໍ່ໄດ້ພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນ.

ຄວາມກົມກຽວເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ
ພະລັງອັນສູງສົ່ງທີ່ດຶງໃຈຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສ່ອງແສງໃສ່
ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງແຮງບັນດານໃຈທີ່ສູງ
ກວ່າ.

ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນວິທີທາງທີ່ຈະບັນລຸຕົວຕົນທີ່ສູງຂຶ້ນ
ມະນຸດຈະຜິດຕໍ່ຕົນເອງຖ້າພວກເຂົາບໍ່ອ່ານ, ແຕ່ການໄຕ່ຕອງດີ
ກ່ວາການອ່ານ {ສຳລັບຄົນທີ່ໄຕ່ຕອງ}

* * *

ຄວາມສົມດຸນແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ ຄວນມີ
ເອກະສານອ່ານທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນເວລາ
ຫວ່າງ. ເອກະສານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນປຶ້ມທາງວິນຍານ, ຮອງລົງມາ
ແມ່ນຜົນງານວິທະຍາສາດ, ປະຫວັດສາດບາງຢ່າງ, ປັດຊະຍາ,
ວັນນະຄະດີທີ່ຈິງຈັງ, ຊີວະປະຫວັດຂອງບຸກຄົນສຳຄັນ, ບັນທຶກການ
ເດີນທາງ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຕົນເອງ
ແລະ ໃຫ້ແຮງບັນດານໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງ.

ປຶ້ມສາມາດເປັນເພື່ອນທີ່ສັດຊື່ໄດ້, ແລະ ຖ້າການເລືອກຂອງເຈົ້າ
ມີຄຸນນະພາບສູງ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຂຶ້ນຈາກພວກມັນ.

ໃນຕອນທຳອິດອາດເບິ່ງຄືວ່າຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສາລະສຳຄັນຂອງ
ຄຳສອນທາງວິນຍານ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຂອງນັກຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າຕົວເອງຄິດໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບບົດ
ຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຈົ້າ
ຈະຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ເພາະວ່າຄົນທີ່ມີ
ປັນຍາທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ດຶງເອົາປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາເຈົ້າ
ມາຈາກຄັງເງິນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ - ແນວ
ຄວາມຄິດທີ່ອາດຈະບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າໃນຊີວິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ.

* * *

ດອກໄມ້ ແລະ ດອກກຸຫລາບມີຄວາມສວຍງາມ ແລະ ມີຊີວິດ
ຊີວາ, ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນແມ່ນສ່ວນທີ່ມີຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມ
ງົດງາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຢ່າງບໍ່ອາດວັດແທກໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນນີ້ຈະ
ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍາກທີ່ຈະຮັບຮູ້ໃນຕອນທຳອິດ, ແຕ່ຖ້າທ່ານສາມາດ
ເຈາະເຂົ້າໄປໃນມິຕິທາງວິນຍານຜ່ານປະຕູຂອງຕາທາງວິນຍານ, ທ່ານ
ຈະສາມາດຄົ້ນຫາອານາຈັກອັນບໍລິສຸດນັ້ນ ແລະ ຊົມຊືມກັບສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນຂອງມັນ.

ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນອານາຈັກທີ່ອ່ອນໄຫວນັ້ນ ບ່ອນທີ່ຄຸນລັກສະນະທີ່
ງົດງາມ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ລະອຽດອ່ອນ ຫວານກວ່າ
ແລະ ມີກິນຫອມຫຼາຍກວ່າດອກໄມ້ ຫຼື ດອກກຸຫລາບໃດໆໃນໂລກ.

ເມື່ອເຮົາສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ ໂລກທີ່ເຊື່ອງໄວ້
ພາຍໃນຕົວເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຮົາພົບວ່າຄຸນລັກສະນະທາງ
ວິນຍານຂອງເຮົາມີຮູບແບບພິເສດທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຮົາ
ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຫວານຊື່ນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ
ແລະ ຈິນຕະນາການ.

* * *

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຍິນ ຫຼື ອ່ານຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍກຳລັງ
ເວົ້າຄວາມຈິງ

ຖ້າຂ້ອຍສະແດງລົດອຳນາດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້
ຂ້ອຍ, ຜູ້ຄົນຈະຫຼັ່ງໄຫຼມາຫາຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ຍ້ອນການອັດສະຈັນ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການການເປັນສາວິກແບບຜິວ
ຜົນແບບນີ້. ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຖືກດຶງດູດໂດຍລົດອຳນາດ, ແຕ່ດ້ວຍ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນຈຸດປະສົງໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ.

ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຄົງຈະບໍ່ເວົ້າແບບນີ້ ແລະທຸກຄົນສາມາດຮູ້ຈັກພຣະອົງໄດ້ຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເອົາຊະນະໃຈຄົນອື່ນໂດຍການດຶງດູດອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ແກ້ໄຂເຫດຜົນ ແລະ ການແຍກແຍະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສັດທາທີ່ຕາບອດບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ບຸກຄົນຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງຕ່າງໆຕາມທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ, ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈສາເຫດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທິດທາງ ແລະ ການປະຕິບັດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຖ້າຂ້ອຍມີປາກໜຶ່ງຝັນປາກ, ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາທັງໝົດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການຫັນໄປຫາພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ມະນຸດມືດມົວ, ບຶງຕຶງ, ໂດດດ່ຽວ, ຫຼື ໜ້າບຶງຕຶງ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ ຄວາມສະຫງົບສຸກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄົນເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຄົນເຮົາ, ຄົນເຮົາກໍຈະມີຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຸກເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.

ຜູ້ຄົນພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມສຸກໃນເຫຼົ່າ, ເພດສໍາຝັນ, ແລະ ເງິນ, ແຕ່ໜ້າປະຫວັດສາດເຕັມໄປດ້ວຍເລື່ອງລາວຂອງຄວາມຫວັງທີ່ແຕກຫັກ ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເວລາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນການນັ່ງສະມາທິໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້ອຍມີປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ.

ການຊີນໍາ ແລະ ປັນຍາຈາກສະຫວັນມີຢູ່ໃນຄວາມປິ່ນປົນຕິທາງວິນຍານ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະເຮັດຜິດພາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ລາວຈະຮູ້ວິທີແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດ, ແລະ ຖ້າລາວສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ພຣະເຈົ້າຈະແກ້ໄຂມັນດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ສາວິກຂອງລາວ.

* * *

ຕ້ອງມີຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມສົມດຸນນີ້, ບຸກຄົນ ແລະ

ປະເທດຊາດຈະສະດຸດລືມທ່າມກາງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການທໍາລາຍ. ຖ້າຜູ້ນໍາຂອງໂລກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ, ພວກເຂົາສາມາດກໍາຈັດສົງຄາມ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກອອກຈາກໂລກພາຍໃນສອງສາມປີ.

ສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານໝາຍເຖິງສະຕິຮູ້ສຶກຂອງບຸກຄົນກ່ຽວກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເອງ ແລະ ໃນສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆທັງໝົດ.

ສະຕິຮູ້ສຶກຕົວພຽງຢ່າງດຽວສາມາດຊ່ວຍໂລກໄດ້, ແລະ ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຄວາມຫວັງສໍາລັບສັນຕິພາບ. ຂໍໃຫ້ມະນຸດເລີມຕື່ນຕ້ວຍຕົວມັນເອງ, ເພາະວ່າ ເວລາມີຄ່າເກີນກວ່າທີ່ຈະເສຍໄປ.

ໜ້າທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາເພື່ອນໍາເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ໂລກ

ຫຼາຍຄົນລັງເລທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ, ຍ້ອນຢ້ານວ່າຊີວິດຈະມືດມົວ ແລະ ໜ້າເບື້ອ, ຂາດຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມສຸກ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມແມ່ນຄວາມຈິງ! ຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດທີ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງພົບເຫັນຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ສົມບູນແບບກັບພຣະອົງນັ້ນເກີນກວ່າຄໍາບັນຍາຍ.

ຂ້ອຍຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ຄວາມສຸກນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ແລະການຮູ້ຈັກພຣະອົງໝາຍເຖິງການປົດບັງຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດແລະຝັງມັນໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມເສຍໃຈ

* * *

ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຢູ່ທີນີ້, ມະນຸດໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ພາບທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນີ້ ແຕ່ລາວຕ້ອງບໍ່ຫຼົງໄຫຼຫຼາຍເກີນໄປກັບມັນ ແລະ ເຫດການທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງມັນ, ເພາະວ່າຖ້າລາວເຮັດ, ລາວຈະຫ່າງເຫີນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນທຸກວິທີທາງ ແລະ ທຸກວິທີທາງ, ເພື່ອດຶງດູດພວກເຮົາມາຫາພຣະອົງອອກຈາກຄວາມເປັນຫວງເປັນໄຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ.

ມັນວາງສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາຢາກເຫັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ: ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງສິ່ງທີ່ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ລະບຽບຂອງທໍາມະຊາດທີ່ແນ່ນອນຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ

ມັນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້ ແລະ ດອກກຸຫລາບ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຊອກຫາມັນຢ່າງຈິງໃຈຈະພົບມັນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້

ນັກວິທະຍາສາດທຳມະຊາດບໍ່ໄດ້ຄົ້ນພົບຜ່ານການອະທິຖານທີ່
ຕາບອດ, ແຕ່ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດເກນຂອງວິທະຍາສາດທາງ
ປະຈັກພະຍານ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳໃຊ້ກົດເກນ
ຂອງວິທະຍາສາດທາງວິນຍານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຈິງຈັງຈະພົບພຣະເຈົ້າ
ຢູ່ຄຽງຂ້າງພວກເຂົາໂດຍອັດຕະໂນມັດ.

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຕົນ ແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າການຊອກຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງ
ກ້າ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ພ້ອມທັງການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ຢ່າງລະມັດລະວັງ.

* * *

ພຣະເຈົ້າເຄາະປະຕູຫົວໃຈຂອງເຮົາຢ່າງງຽບໆ, ເອີ້ນເຮົາກັບຄືນ
ໄປຫາພຣະອົງ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບຄືນ. ແຕ່ເມື່ອ
ໂລກ ມືດມົວລົງ ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຕິດພັນກັບບັນຫາ
ທີ່ ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ເຂົາເຈົ້າຟ້າວອະທິຖານຫາ
ພຣະອົງ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ.

ຜູ້ທີ່ເສີມສ້າງຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຈະພົບພຣະເຈົ້າຢູ່
ຄຽງຂ້າງພວກເຂົາເມື່ອພວກເຂົາຕ້ອງການພຣະອົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຜັດເວລາ
ໃນການສົງເສີມສາຍພົວພັນນີ້ ຈະຕັດສິນຕົນເອງໃຫ້ປະເຊີນກັບຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງຂອງພວກເຂົາຄົນດຽວ ຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະສາມາດ - ດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ການຍອມຈຳນົນຢ່າງສົມບູນ
- ຫັນໄປຫາເພື່ອນນິລັນຕອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຄາະປະຕູທີ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.

ໃນບັນດາມະນຸດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຊອກຫາ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າໂລກນີ້ເປັນຂອງພວກເຂົາເມື່ອສອງ
ຮ້ອຍປີກ່ອນຢູ່ໃສ? ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະບາງທີອາດ
ມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ຫັນມາຫາພຣະເຈົ້າແລະຮູ້ຈັກຕົນເອງ, ເຄີຍ
ເຂົ້າໃຈຄວາມເປັນຈິງຂອງຊີວິດຢ່າງແທ້ຈິງ ແຕ່ແຕ່ລະລຸ້ນຄົນຖືວ່າຊີວິດ
ນີ້ເປັນຈິງ!

* * *

ກ່ອນທີ່ມະນຸດຄົນອື່ນຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປ, ໃຜຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ມີຄົນອື່ນ ແຕ່ມັນຈະຍາກທີ່ຈະຮັບຮູ້ພຣະອົງ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາພະຍາຍາມຮັບຮູ້ພຣະອົງດຽວນີ້ ຖ້າເຈົ້າຄົ້ນຫາ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເລິກເຊິງ, ເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງ, ແລະ

ຄວາມແນ່ນອນຂອງເຈົ້າວ່າພຣະອົງຢູ່ ກັບເຈົ້າສະເໝີຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
ຄວາມກັງວົນ ແລະ ພາບລວງຕາຈະອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີ
ວັນຖືກຫຼອກລວງອີກເລີຍ

ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ລ້ວນແຕ່ເປັນການລ້ລວງເພື່ອລ້ລວງມະນຸດໃຫ້ໜີ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າມີຄວາມດຶງດູດໃຈຫຼາຍກວ່າການລ້ລວງ
ໃດໆໃນໂລກ ຖ້າເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງເຖິງແມ່ນວ່າຈະເຫັນພຽງໜ້ອຍ
ດຽວ ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້ ແລະ ສາມາດຊອກຫາພຣະອົງໄດ້ຜ່ານ
ການອະທິຖານ, ການໄຕ່ຕອງທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັ່ນ
ຄອນ.

* * *

ວິຫານທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກທີ່ສຸດແມ່ນວິຫານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່
ພວກເຂົາເຂົ້າໄປນັ່ງສະມາທິ ແລະ ສືນທະນາ, ໂດຍປະຖົມໂລກ ແລະ
ຄວາມກັງວົນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງມັນໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຕົກໃຈກັບຂະບວນແຫ່ງຂອງມະນຸດທີ່ປ່ຽນແປງໄປ
ຢູ່ສະເໝີນີ້ ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນແຫ່ງແຫ່ງເວລາສືບຕໍ່ເດີນທາງ, ໃນ
ທີ່ສຸດເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສ້າງວິຫານແຫ່ງຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມ
ສະຫງົບທາງວິນຍານພາຍໃນຕົວເອງ, ພວກເຂົາຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພາບລວງຕາຂອງໂລກມີຢູ່ຫຼາຍຢ່າງ, ຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ຄວາມກັງວົນຂອງມັນເຕັມໄປດ້ວຍຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະຖືກພາໄປຈາກໂລກນີ້ບໍ່ວ່າຈະໄວຫຼືໄວ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນດຽວນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ.
ຈຸດປະສົງພື້ນຖານຂອງປະສົບການຂອງມະນຸດໃນໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອ
ກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຄືນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ. ເຮັດໃຫ້ການຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຮູ້ວ່າການຄືນຫາຄວາມລັບ
ຂອງຊີວິດຢ່າງຈິງຈັງແລະຈິງໃຈຈະຊ່ວຍເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ຫຼາຍຢ່າງແລະຊ່ວຍປະຢັດເຈົ້າຈາກ ຄວາມຢ້ານກົວຕ່າງໆ.

ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ຄວາມລຶ້ມເຫຼວ, ບັນຫາ, ຫຼື ຄວາມ
ໂສກເສົ້າເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕົກໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນຕົວຄົນ ເມື່ອຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃດໆໄດ້, ຄວາມສື່ນຫວັງຈະ
ຄອບງຳເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໂລກເບິ່ງຄືວ່າມີດມົວສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງໄປເຖິງສະພາບນັ້ນ ຖ້າພວກເຂົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ

ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮັກສາການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ໃກ້ໆໃນຍາມທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີທີ່ ຫຍຸ້ງຍາກ.

* * *

ຖ້າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ພົບວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ໜ້າສົນໃຈ, ພວກເຂົາຄວນ ກວດສອບຕົນເອງ. ອາດຈະມີບຸກຄະລິກກະພາບບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ໜ້າ ສົນໃຈ. ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະເວົ້າຫຼາຍເກີນໄປ, ມັກຈະ ແຊກແຊງ ເລື່ອງຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືມັກຈະບອກຄົນອື່ນວ່າມີຫຍັງຜິດປົກກະຕິກັບ ພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຄວນດຳລົງຊີວິດແນວໃດ, ໂດຍບໍ່ຍອມຮັບຄຳ ແນະນຳໃດໆສຳລັບການປັບປຸງຕົນເອງ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພຽງແຕ່ຕົວຢ່າງ ບາງຢ່າງຂອງລັກສະນະທາງຈິດໃຈທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໜ້າ ສົນໃຈສຳລັບຄົນອື່ນ.

ການເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າແມ່ນ ສອງສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຄວາມເຊື່ອຈະບໍ່ມີຄ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກ ເຮົາຈະປະສົບກັບມັນ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕາມມັນ ຄວາມເຊື່ອທີ່ປ່ຽນ ເປັນປະສົບການຈະກາຍເປັນສັດທາ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນບໍ່ ສາມາດຫັກລ້າງ ຫຼື ຄັດຄ້ານໄດ້ ເພາະມັນເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນຕໍ່ຄວາມຈິງ ມັນເປັນພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງມັນແມ່ນທັນທີ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈ ສັດທາ ເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງສຳລັບ ຄວາມຜິດພາດ.

* * *

ໃນສາຍຕາຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງຊີວິດຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມັນບໍ່ສາມາດຖືກປິດບັງຈາກຜູ້ທີ່ຮູ້ວິທີອ່ານມັນໄດ້. ມີ ສາຍຕາທາງວິນຍານ ແລະ ສາຍຕາທາງໂລກທີ່ທໍລະຍົດ, ສາຍຕາທີ່ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ສາຍຕາທີ່ມີຄວາມຕັນຫາທຸກສິ່ງທີ່ຄົນເຮັດ ແມ່ນຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າຂ້ອຍວິເຄາະສິ່ງ ທີ່ຂ້ອຍເຫັນໃນເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຄົນຈະປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ ຂ້ອຍ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງການກະທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເປີເປືອນ ແລະ ເສື່ອມໂຊມຈິດວິນຍານ. ການກະທຳທີ່ຜິດພາດສ້າງຄວາມສັ່ນ ສະເທືອນທາງຈິດໃຈທາງລົບ ຫຼື ຊົ່ວຮ້າຍ ເຊິ່ງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຮູບ ລັກສະນະ ແລະ ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນ. ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະທຳ ແລະ ຄິດເຖິງຄວາມຄິດທີ່ ບຳລຸງລ້ຽງຄຸນນະພາບໃນທາງບວກທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາ. ຜູ້ທີ່

ພິຈາລະນາຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະສວຍງາມ
ຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ.

* * *

ເພື່ອນແທ້ບໍ່ຄ່ອຍເຂົ້າໃຈພວກເຮົາຜິດ ເຈົ້າສາມາດເວົ້າກົງໄປ
ກົງມາກັບເພື່ອນໂດຍບໍ່ຖືກເຂົ້າໃຈຜິດ, ແຕ່ມິດຕະພາບບໍ່ສາມາດເຄີຍ
ໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໄດ້ ຕາບໃດທີ່ຍັງມີຄໍາແນະນໍາ ຫຼື ຄວາມ
ຕ້ອງການຈາກໜຶ່ງຫາອີກໜຶ່ງ

ມິດຕະພາບສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມເປັນ
ເອກະລາດ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ,
ການພົວພັນລະຫວ່າງເພື່ອນມິດຄວນອີງໃສ່ຫຼັກການນີ້ ແລະ ໃນແງ່
ຂອງ ຄວາມຈິງນີ້. ຖ້າທ່ານປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຢ່າງບໍ່ເໝາະສົມ,
ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຫວານຊື່ນຂອງມິດຕະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເລີຍ.

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຍ່າງໃນເສັ້ນທາງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີເພື່ອນ ຂ້ອຍ
ຈິນຕະນາການບໍ່ອອກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຈັດການຕໍ່ໄປໄດ້ແນວໃດ!

ເພື່ອນແທ້ບໍ່ຄ່ອຍຈະເຂົ້າໃຈເຮົາຜິດ, ແລະ ຖ້າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈ
ຜິດ, ມັນກໍເປັນພຽງແຕ່ໄລຍະເວລາສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ
ທໍລະຍົດຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງເຈົ້າ, ຈິງສືບຕໍ່
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າຄືກັບວ່າບໍ່ມີ
ຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືກັນກັບທີ່ເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ
ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕອບແທນ.

ແຕ່ຖ້າຫາກຄົນຜູ້ນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມຕູ່ຖຽກ ແລະ
ກຽດຊັງຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະ ຍັງຕົບມືມິດຕະພາບທີ່ຍືນອອກມາໃສ່ລາວຢູ່, ມັນ
ກໍດີກວ່າທີ່ຈະຖອນມືຂອງເຈົ້າອອກຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

* * *

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະຖືກເອົາໄປຈາກໂລກນີ້ບໍ່ວ່າຈະໄວຫຼືຊ້າ,
ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດດຽວນີ້.

ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງປະສົບການຂອງມະນຸດຢູ່ທີ່ນີ້ແມ່ນເພື່ອ
ກະຕຸ້ນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ
ການເດີນທາງຂອງມະນຸດນີ້ບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍເກີນໄປ
ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນແຫ່ງຂອງເວລາຍັງສືບຕໍ່ໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ,
ໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການມີຢູ່ທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ.

ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ຄວາມລຶ້ມເຫຼວ, ບັນຫາ, ຫຼື ຄວາມ
ໂສກເສົ້າທີ່ເຈັບປວດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນ
ຕົວຄົນເຮົາ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້, ແລະ ເມື່ອ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້, ສະພາບ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກໍເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອິດສາ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມ
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມສາມາດຂອງພຣະອົງທີ່
ຈະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ.

ກ່ອນທີ່ມະນຸດຄົນໃດຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພວກ
ເຮົາ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປ, ພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາ
ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກ
ເຮົາພະຍາຍາມດຽວນີ້ ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະສື່ສານກັບ
ພຣະອົງ ແລະ ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ.

* * *

ໃນຊ່ວງຕົ້ນໆຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມອ່ອນ
ໄຫວຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ມັນເປັນຂະບວນການທໍລະມານຕົນເອງ ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍມີຄວາມ
ອ່ອນໄຫວຫຼາຍ, ມັນເບິ່ງຄືວ່າຄົນອື່ນມັກເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເສຍໃຈ ແລະ
ປຸ້ນຄວາມສະຫງົບທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄປ.

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜເຮົາຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າໄປ

ຄວາມລໍາຄານຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກການເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ
ການເຍາະເຍີ້ຍຂອງຄົນອື່ນເທົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງເກີດມາຈາກຄວາມອ່ອນ
ໄຫວຂອງຂ້ອຍຕໍ່ຄໍາເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍຄົນພົບວ່າຍິ່ງຂ້ອຍ
ໂຕ້ຖຽງກັບນັກວິຈານຂອງຂ້ອຍຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍິ່ງມັກມັນ
ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດທໍາລາຍຄວາມ
ສະຫງົບພາຍໃນຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ: "ໃຫ້
ພວກເຂົາວິພາກວິຈານເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈ
ການວິພາກວິຈານຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ"

ແລະ ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໆ ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈຄໍາເຫັນທີ່ບໍ່
ຍຸດຕິທໍາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປວດຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຄືກັບວ່າ
ພວກເຂົາບໍ່ມີຢູ່ຈິງ. ຄ່ອຍໆ, ເຂົາເຈົ້າສູນເສຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະ
ເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ ແລະ ກາຍເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ; ບາງຄົນກໍຢ່າງຕາມ
ຮອຍຕີນຂອງຂ້ອຍ.

ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະພະຍາຍາມຂໍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຈາກຄົນອື່ນ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງສົມຄວນກັບມັນ ດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ.

ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ຄົນອື່ນ, ສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຕອບແທນຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຮັກແພງຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບສະເໝີ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາດີຂອງຄົນອື່ນທີ່ມີຕໍ່ ພວກເຮົາເປັນອຳນະພາດດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ ເມື່ອພວກເຂົາວິພາກວິຈານພວກເຮົາຢ່າງສ້າງສັນ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນ ຮ່ວມມືກັບທຸກຄົນທີ່ພະຍາຍາມຊ່ວຍພວກເຮົາ

* * *

ໂລກນີ້ຈະປະສົບກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມຮຸນວາຍຢູ່ສະເໝີ ແທນ ທີ່ຈະຍອມແພ້ຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈ, ມະນຸດຄວນ ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ບໍ່ພຽງແຕ່ສຳລັບຕົວລາວເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງ ສຳລັບຄົນທີ່ລາວຮັກຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ໃນຄວາມຄູແລຂອງ ລາວ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມຝັນຂອງຊີວິດທີ່ສັ້ນໆນີ້ຫຼາຍ ເກີນໄປ, ແຕ່ຄວນມີຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ນອກຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ຈະບໍ່ມີຄວາມປອດໄພຢູ່ບ່ອນໃດເລີຍ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດກຳຈັດ ພາບລວງໆ ໄດ້ ຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ໂດຍການນັ່ງສະມາທິໃນພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປິຕິຍົນດີ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ກຳຈັດຝັນຮ້າຍໃນຊີວິດ.

* * *

ການອອກກຳລັງກາຍເພື່ອຜ່ອນຄາຍຮ່າງກາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ຈິດໃຈສະຫງົບ:

ຮັດກ້າມຊີ້ນຂອງທ່ານໃຫ້ແໜ້ນພໍສົມຄວນໂດຍໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວບຄຸມພະລັງຊີວິດ (ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການ ເຄັ່ງຕຶງກ້າມຊີ້ນ) ເພື່ອໃຫ້ຮ່າງກາຍ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຮ່າງກາຍມີກິດຈະກຳຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພະລັງງານສັນສະເທືອນ, ເຕັ້ນ, ສາກໄຟຮ່າງກາຍ ແລະ ຟື້ນຟູມັນດ້ວຍຄວາມມີຊີວິດຊີວາ

ຜ່ອນຄາຍ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງຊີວິດ ແລະ ພະລັງງານທີ່ໄຫຼ ຜ່ານຈຸລັງ ແລະ ເນື້ອເຍື່ອຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍທ່ານ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ, ແຕ່ເປັນຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍ
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບ, ອິດສະລະພາບ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ມາພ້ອມກັບການຝຶກຝົນການອອກກຳລັງກາຍນີ້

* * *

ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກສະຕິຮູ້ສຶກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າອະນາຄົດຈະເບິ່ງຄືວ່າມືດມົວ, ສິ່ງຕ່າງໆກໍຍັງຈະດີຂຶ້ນ ແລະ
ທ່ານຈະບໍ່ລົ້ມເຫຼວຕາບໃດທີ່ທ່ານຢ່າງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍລິດເດດ
ອັນມະຫັດສະຈັນທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ເກນໃນສະຫວັນ, ແລະວ່າ
ພວກເຮົາອ່ອນແອ ແລະ ຖືກຝັງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນ
ຫາຕ່າງໆໃນໂລກນີ້.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ວ່າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງ
ຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດຈະໄດ້ຮັບມັນຢ່າງແນ່ນອນ

* * *

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງ
ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສິ່ງອື່ນໆ

ຜ່ານການນຳໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້
ພວກເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດທັງໝົດແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່
ກັບຈິດໃຈສູງສຸດ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາອາດຄິດວ່າພວກເຮົາເປັນເຄື່ອງຫຼິ້ນໃນກຳມີຂອງ
ໂຊກຊະຕາ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາປ່ອຍສະຕິຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເກີນ
ຂອບເຂດທີ່ຈຳກັດ, ເປັນຮູບລວງຕາ ແລະ ທິດສອບຂອບເຂດຂອງ
ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ
ພາຍໃນຕົວພວກເຮົາມີພະລັງແຫ່ງ ສະຫວັນທີ່ສ້າງ ແລະ ຄ້າຊູຊີວິດ
ທັງໝົດ, ແລະ ມັນກຳລັງລໍຖ້າການປຸກໃຫ້ເຕີນຂຶ້ນ.

* * *

ຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍເກີດມາຈາກຄວາມຮັບຮູ້ທີ່
ເຊື່ອງໄວ້ກ່ຽວກັບຄວາມອ່ອນແອທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຄວາມອ່ອນແອທີ່ຮັບຮູ້
ໄດ້

ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຊິດເຊີຍຄວາມອ່ອນແອນັ້ນ, ບາງຄົນ
ອາດຈະຫັນໄປໃສ່ໂລ້ແຫ່ງຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ອວດ
ຕົວດ້ວຍຄວາມຫຼົງຕົວເອງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫດຜົນທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສະພາບຈິດໃຈທີ່
ຜິດປົກກະຕິນັ້ນອາດຈະເວົ້າວ່າບຸກຄົນນັ້ນມີຄວາມສັບສົນທາງດ້ານ
ຄວາມເໝືອນກວ່າ

ທັງສອງສະລັບສັບຊ້ອນນີ້ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງພາຍໃນ
ແລະ ເປັນການທຳລາຍການເຕີບໂຕຂອງຕົນເອງ ພວກມັນເກີດມາຈາກ
ຈິນຕະນາການ ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈຄວາມເປັນຈິງ, ແລະ ບໍ່ມີຄວາມ
ກ່ຽວຂ້ອງກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານທີ່ມີອຳນາດ.

ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານ
ຂອງຜົນສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ການຮັບຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານທີ່ຮູ້ແຈ້ງບໍ່
ຂາດຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າພວກເຂົາອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍພຣະເຈົ້າ.

* * *

ລະບົບປະສາດມີສອງໜ້າທີ່ຄື:

ລະບົບປະສາດຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດພົວພັນກັບໂລກໄດ້
ໂຍຄະບູຮານໄດ້ຄືນພົບວ່າລະບົບປະສາດຍັງເຮັດໜ້າທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ມະນຸດ
ກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງຊີວິດໃນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດມັກຈະໄຫຼອອກໄປຈາກ
ສະໝອງ ແລະ ກະຕູກສັນຫຼັງຜ່ານເສັ້ນປະສາດໄປສູ່ຄວາມຮູ້ສຶກ
ແລະ ປະສົບການຮັບຮູ້ພາຍນອກຂອງມັນ.

ເມື່ອພະລັງຊີວິດນັ້ນຖືກຄວບຄຸມ - ຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ - ມັນ
ຈະປົນກັບກະແສຂອງມັນເຂົ້າພາຍໃນແທນທີ່ຈະອອກພາຍນອກ,
ແລະດຶງສະຕິໄປກັບມັນໄປສູ່ແຖນ ຫຼື ຈຸດສູນກາງທີ່ໂປ່ງໃສບ່ອນທີ່ການ
ຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຢູ່.

ຄວາມກັງວົນ - ເຊິ່ງເປັນການກະຕຸ້ນເສັ້ນປະສາດຫຼາຍເກີນໄປ -
ຈຳກັດສະຕິຂອງຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສະຫງົບດຶງດູດສະຕິອັນ
ສູງສົ່ງເຂົ້າມາ

ເມື່ອທ່ານນັ່ງສະມາທິ ແລະ ປິດພະລັງງານປະສາດພາຍນອກ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວທ່ານເອງສະຫງົບລົງ, ພະລັງຊີວິດຈະຖອນຕົວອອກ
ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກໄປສູ່ ສູນກາງຂອງສະຕິທາງວິນຍານ, ແລະ ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນການເຊື່ອມຕໍ່ກໍຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນລະຫວ່າງລະບົບປະສາດຂອງທ່ານ
ແລະສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ
ແລະ ກາຍເປັນຢູ່ໃນດິນແດນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງນອກເໝືອນໄປຈາກ
ພື້ນທີ່ຂອງການນອນຫຼັບ ແລະ ຄວາມໝົດສະຕິ.

* * *

ຫຼາຍຄົນສົນໃຈໃນຄວາມສົດຊື່ນຂອງໄວໜຸ່ມ, ຍ້ອນວ່າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງທຸກຄົນກໍາລັງຊອກຫາ "ນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມໜຸ່ມນ້ອຍນິລັນຕອນ", ແຕ່ໄວໜຸ່ມແມ່ນຫຍັງ?

ບໍ່ແມ່ນໄວໜຸ່ມທຸກຄົນຈະໜຸ່ມສະເໝີໄປ, ຍ້ອນວ່າບາງຄົນກໍມີອາຍຸຫຼາຍແລ້ວ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າອ່ອນແອກວ່າອາຍຸຕົວຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມີຜູ້ສູງອາຍຸບາງຄົນທີ່ຍັງຄົງຮັກສາຄວາມໜຸ່ມແໜ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າໄວໄດ້ເຖິງວ່າເຂົາເຈົ້າຈະອາຍຸຫຼາຍແລ້ວກໍຕາມ. ເຂົາເຈົ້າຮັກສາຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄົມຊັດ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງເຂົາເຈົ້າໄຫຼອອກຈາກຈິດວິນຍານທີ່ມີພະລັງຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເລືອດຂອງເຂົາເຈົ້າເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງການມີຢູ່.

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຍັງມີຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ, ມີອາລົມບໍ່ດີ, ຊົມເສົ້າ, ວິພາກວິຈານ ແລະ ຫ້າວອຍໃຈ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ - ຂໍໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນຍາວ

ບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວສໍາລັບສະພາບຈິດໃຈທີ່ຜິດພາດ ພວກເຮົາຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ, ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດຊີວາ ແລະ ພະລັງງານ, ຊືນຊົມກັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມ ໝູ່ສາວທາງວິນຍານ ທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

* * *

ພີ່ນ້ອງຊາຍຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນໂລກນີ້, ກະລຸນາຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອົງດຽວ ແລະ ພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວສາກົນດຽວກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບເອົາວິທີທີ່ສ້າງສັນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ - ທາງດ້ານວັດຖຸ, ທາງສິນທໍາ, ທາງດ້ານການເງິນ, ແລະ ທາງວິນຍານ - ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະກາຍເປັນພົນລະເມືອງທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງໂລກນີ້.

ຖ້າທຸກໆຄົນໃນສັງຄົມທີ່ມີປະຊາກອນ 1,000 ຄົນ ໃຊ້ວິທີການໂກງ, ການຫຼອກລວງ, ແລະ ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຮັ່ງມີຕົນເອງໂດຍເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຖ້າແຕ່ລະຄົນພະຍາຍາມຮ່ວມມື ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ, ແທນທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນ 999 ຄົນ.

ໃນທໍານອງດຽວກັນ, ຖ້າທຸກໆປະເທດຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮັກ, ໂລກຈະມີສັນຕິພາບ ແລະ ຈະມີໂອກາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງທຸກຄົນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສະຫວັດດີພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

* * *

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍທາງວິນຍານເປັນຕົວແທນຂອງ ຄຸນລັກສະນະທີ່ດີເລີດຂອງທັງຄວາມເປັນຊາຍແລະຄວາມເປັນຍິງ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບັນລຸຄວາມສົມດຸນທີ່ສົມບູນແບບລະຫວ່າງສະຕິ ປັນຍາແລະອາລົມ, ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຢ່າງ ໜຶ່ງທີ່ພວກເຂົາມາສູ່ໂລກນີ້. ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນ ຂອງພວກເຂົາແມ່ນທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນທາງຮ່າງກາຍ.

ເມື່ອຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເບິ່ງກັນແລະກັນວ່າເປັນພຽງວິທີການເພື່ອ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຈະທໍາລາຍຄວາມກົມກຽວແລະສູນເສຍຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ຜູ້ຊາຍ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍິງຮູ້ສຶກວ່ານາໆບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບລາວພຽງແຕ່ເພື່ອຕອບ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງລາວ, ແຕ່ໃນຖານະເປັນຄູ່ ຮ່ວມງານແລະເພື່ອນຮ່ວມທາງທີ່ລາວໃຫ້ຄຸນຄ່າ, ເຄົາລົບ, ແລະຖືວ່າ ເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ສວຍງາມແລະເລິກເຊິ່ງ ທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ.

ເມື່ອຜົວແລະເມຍຮັກກັນດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດແລະຈິງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບກັບຄວາມເຂົ້າກັນໄດ້ຢ່າງສົມບູນໃນລະດັບທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ.

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າສະແດງຄວາມຮັກໃນລັກສະນະທີ່ລະອຽດອ່ອນ ຜົນ ໄດ້ຮັບແມ່ນຄວາມສໍາພັນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ ເກີດຂຶ້ນໃໝ່

* * *

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ດີເຖິງມັນ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ມີເສັ້ນທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ແລະ ນັ້ນຄືຜ່ານການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານສາມາດກໍານົດເສັ້ນທາງ ແລະ ຊີ ບອກອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ຂ້າມຜ່ານໄລຍະທາງດ້ວຍຕົນເອງ ຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານກັບຜູ້ທີ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ແທ້ຈິງກັບ ພຣະເຈົ້າສະເໝີຜົນປະໂຫຍດທາງວິນຍານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຢ່າງ ໃນເສັ້ນທາງ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ.

* * *

ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດໃຈ

ເມື່ອຄວາມກັງວົນທີ່ລູກໄໝ້ຈະສູນເສຍຄວາມຮ້ອນຂອງມັນ
ຄວາມສະຫງົບສຸກເກີດຂຶ້ນ, ນຳເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
ຄວາມງຽບສະຫງົບມາໃຫ້

ມັນແມ່ນເສົາຄ້າສີຂາວຂອງເຮືອແຫ່ງຊີວິດ
ມັນເຕັມໄປດ້ວຍລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ, ປາສະຈາກ
ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຄ່ອຍໆຍູ້ເຮືອຂ້າມໜ້ານ້ຳທະເລສາບ Al-Rida
ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກະແສນ້ຳທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງຄວາມພໍໃຈ
ໄປສູ່ທະເລແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄືນ
ແຫ່ງຄວາມກັງວົນ ມັນເປັນຄັນຮົ່ມຂອງຈິດວິນຍານ, ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ
ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງມະນຸດເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມສຸກໃນຊີວິດຂອງ
ລາວ, ທັງນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່, ຈາກຝົນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ
ຄວາມກັງວົນໃຈ.

ມັນເປັນສຽງສະຫວັນທີ່ອອກມາຈາກພິນແຫ່ງຊີວິດ ມັນເປັນເກືອ
ສັກສິດຢູ່ເທິງໂຕະແຫ່ງຊີວິດ, ນ້ຳພຸທີ່ລອຍມາຈາກນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງ
ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ອາລົມທີ່ງົດງາມ ແລະ ສະຫງົບງຽບ ເຊິ່ງ
ອານາຈັກຂອງຈິດວິນຍານຖືກປົກຄອງດ້ວຍຄວາມກົມກຽວ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັນ.

ຄວາມສະຫງົບບໍ່ໄດ້ສະເພາະຢູ່ແຕ່ໃນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນທຶງຽບ
ສະຫງົບເທົ່ານັ້ນ

ແລະຍັງບໍ່ມີທາງຫຼົບໜີຈາກຄວາມຊັ່ນວາຍ ແລະ ສຽງລົບກວນ
ໃດໆ

ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນມາບ່ອນທີ່ຫົວໃຈຍືນດີຕ້ອນຮັບມັນ
ແລະນາງຢູ່ບ່ອນທີ່ຈິດວິນຍານພົບຄວາມສະບາຍໃຈໃນຕົວນາງ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ໃດກໍຕາມ

ມັນເປັນດອກໄມ້ທີ່ອ່ອນໂຍນແລະບອບບາງ
ມັນບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ການສຳຜັດທີ່ຫຍາບຄາຍໄດ້
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນມີຊີວິດ, ເບີກບານ, ແລະ ຈະເລີນ

ຮຸ່ງເຮືອງ

ຖ້າມັນຖືກຫົດດ້ວຍນ້ຳຈືດ ແລະ ບໍລິສຸດ
ຄວາມສະຫງົບແມ່ນທະເລສາບແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກທຶງຽບສະຫງົບ
ປາສະຈາກຮອຍຫ່ຽວແຫ້ງຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ
ນາງຜູ້ທີ່ຫຼົງໜີຕາດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ
ສຳລັບຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ
ເມື່ອໜ້າຂອງຈິດວິນຍານທຶງຽບສະຫງົບຖືກປົກຄຸມ

ຊັ້ນທີມະຂາວບໍລິສຸດ ແລະ ສິດໃສ:
ທີມະແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຈິດໃຈ

ພະຍຸແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ພະຍຸເຮືອນແຫ່ງຄວາມ
ກັງວົນຈະບໍ່ເອົາຊະນະໄດ້

ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງົບສະຫງັດ
ພາຍໃຕ້ຊັ້ນແຂງແລະເຫຼື້ອມນີ້
ເພື່ອແສງສະຫວ່າງທີສິດໃສ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງນີ້

* * *

ມິດຕະພາບແມ່ນຮູບແບບທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ເພາະມັນເກີດມາຈາກການເລືອກໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າຂອງຫົວໃຈ
ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກປັງຄັບໃສ່ພວກເຮົາໂດຍສະເພີ່ນຍາຂອງຄອບຄົວ
ໝູ່ທີ່ສົມບູນແບບບໍ່ເຄີຍແຍກທາງກັນ
ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດຕັດຂາດຄວາມຜູກພັນຂອງຄວາມຮັກອ້າຍນ້ອງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຊັບສົມບັດຂອງມິດຕະພາບຄືຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດ
ເພາະມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນ ມີຄວາມຜູກພັນກັບຈິດວິນຍານ
ເກີນຂອບເຂດຂອງໂລກນີ້
ໝູ່ເພື່ອນທຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາມີຄວາມຜູກພັນທີ່ຮັກແພງນຳ
ພວກເຮົາຈະພົບພວກເຂົາອີກໃນເຮືອນສະຫວັນ
ເພາະຄວາມຮັກແທ້ບໍ່ເຄີຍຕາຍ

* * *

ຫຼາຍຄົນມາຮອດເສັ້ນທາງວິນຍານ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ
ຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມ
ສະຫງົບສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ສາວົກທີ່ຈິງໃຈ - ຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ວ່າເສັ້ນທາງທີ່ມີຕົວມົວ ແລະ ເປື້ອນ
ຂອງໂລກນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມອຸກອັງ - ຫັນໄປຫາ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊອກຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທັງໝົດ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສິ່ງໄສກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະ
ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາ ແລະ ປອບໂຍນພວກເຂົາ.

ບໍ່ວ່າຜູ້ສະແຫວງຫາຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງທີ່ແນ່ນອນ
ຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່, ລາວຈະບໍ່ສູນເສຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ,
ແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຈິດວິນຍານຂອງລາວ,
ໂດຍແນ່ໃຈວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອ້ອນວອນ ແລະ ພຣະອົງຈະຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງຫົວໃຈໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

* * *

ວິທະຍາສາດໄດ້ພິສູດແລ້ວວ່າທຸກໆອະນຸພາກຂອງສານແມ່ນບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້, ແລະທຸກໆຄື້ນຂອງພະລັງງານແມ່ນບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້

ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ກັບຕົວມະນຸດເອງ ຫຼື ແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະຂອງລາວ

ສານມີການປ່ຽນແປງ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດປະສົບກັບປະສົບການທີ່ປ່ຽນແປງ

ການປ່ຽນແປງສຸດທ້າຍເອີ້ນວ່າຄວາມຕາຍ, ແຕ່ຄວາມຕາຍ ຫຼື ການປ່ຽນແປງຮູບແບບບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍສາລະສຳຄັນທາງວິນຍານ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ແລະ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຫົວໃຈທັງຫຼາຍ, ຂໍໃຫ້ການດູແລຂອງພຣະອົງມາຢູ່ກັບພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນກະສັດອົງດຽວ ແລະ ພະເຈົ້າອົງດຽວ, ຊຶ່ງປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງພວກເຮົາ.

ເໝືອປະຕູແຫ່ງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ, ພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນເປົ້າໝາຍອັນດຽວແລະສູງສຸດ

ເຈົ້າຄືຊີວິດຈິງ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໄດ້ຖ້າບໍ່ມີເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ດີ, ໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ດີ, ແລະ ຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ

ຜູ້ຖ່ອມຕົວຄືຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງໂລກ

ຜູ້ສະແຫວງຫາຕ້ອງຄືນຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕົວເອງ, ຍ້ອນວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດໃຫ້ຄວາມຮູ້ນັ້ນແກ່ລາວໄດ້; ແທນທີ່ຈະ, ລາວຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອໄດ້ຮັບລາງວັນສຸດທ້າຍ.

ເມື່ອຜູ້ສະແຫວງຫາຕັດສິນໃຈຢ່າງໜັກແໜ້ນເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ລວມເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນເຂົ້າກັບການໄຕ່ຕອງຢ່າງຈິງຈັງ, ລາວຈະພົບພຣະອົງ

ເມື່ອທ່ານສຳຜັດກັບຄວາມສັກສິດ, ທ່ານຈະລືນກາຍກົດແຫ່ງເຫດແລະຜົນ

ຄວາມສຸກທີ່ມະນຸດຈິນຕະນາການ ແລະ ຊອກຫານັ້ນພົບໄດ້ໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກ

**ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງລ້ວງຂອງ
ໂລກມາແຂ່ງຂັນກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໃນໃຈຂອງພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າ.**

**ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາຮັບຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ເພື່ອວ່າມັນຈະເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ເຕີມເຕັມພວກມັນດ້ວຍ
ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ປະດັບປະດາພວກມັນດ້ວຍດອກກຸຫລາບແຫ່ງ
ຄວາມສຸກ.**

**ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີທີ່ພວກເຮົາເຮັດແມ່ນການລົງທຶນທີ່ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຕະຫຼອດໄປ**

**ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສະຕິທີ່ຈຳກັດຂອງມະນຸດແມ່ນລົດອຳນາດອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ**

ຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍໃຫ້ອິດສະລະພາບ

**ເມື່ອຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ, ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຝັງລາຍການ
ອັນສູງສົ່ງຜ່ານທາງວິທະຍຸແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ເມື່ອພວກ
ເຮົາ ມີຄວາມຈິງໃຈ, ພວກເຮົາດຶງດູດຄົນທີ່ຈິງໃຈມາຫາພວກເຮົາ,
ແລະ ຜ່ານພວກເຂົາ, ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບຄວາມດີງາມ ແລະ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.**

*** * ***

**ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະອາຍຸເທົ່າໃດ, ຖ້າເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້"
ເຈົ້າກໍຍັງໝູ່ມຢູ່**

**ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ມີ
ພະລັງ ແລະ ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ມັນເພື່ອເຮັດສິ່ງທີ່ດີ**

**ຍິ່ງຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວຂ້ອຍຫຼາຍເທົ່າໃດ, ການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງກໍຍິ່ງປາກົດຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ຂ້ອຍໃນໂລກອ້ອມ
ຂ້າງຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.**

*** * ***

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາຮັກພຣະອົງດ້ວຍ
ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່**

**ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຊົມຊື່ມັກກັບການມີໜ້າຂອງທ່ານ ແລະ
ປະທັບໃຈທ່ານ**

ທຸກໆມືຂອງຊີວິດເຮົາ

**ເພື່ອວ່າໂລກ ແລະ ການລ້ວງຂອງມັນຈະບໍ່ສາມາດຄອບຄອງ
ຫົວໃຈຂອງເຮົາໄດ້**

**ຫຼື ລົບກວນພວກເຮົາ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບ
ເຈົ້າ**

ຂ້ອຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ດຳລົງຊີວິດໃນ
ແຕ່ລະມື້ໃນຄວາມສະຫວ່າງແລະຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
ພວກເຮົາຄິດຮອດທ່ານ ແລະ ລໍຖ້າການຕິດຕໍ່ຈາກທ່ານຢ່າງ
ກະຕືລືລົ້ນ

ແທນທີ່ຈະກະຕືລືລົ້ນໃນສິ່ງຂອງທາງໂລກທີ່ບໍ່ມີຄວາມຖາວອນ
ນຳພາຊີວິດຂອງເຮົາໄປສູ່ເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເມື່ອນິໄສທີ່ບໍ່ດີພະຍາຍາມ
ເພື່ອຄອບຄອງພວກເຮົາ ແລະ ຜູກມັດສະຕິຂອງພວກເຮົາກັບຂໍ້
ຈຳກັດຂອງໂລກນີ້

ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາກຳລັງບິນໄປຫາທ່ານດ້ວຍຄວາມ
ໄວສູງ

ໂລກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສ້າງຄວາມກັງວົນພາຍໃນພວກເຮົາ
ໃນຂະນະທີ່ທ່ານນັ່ງສະມາທິ
ມັນນຳເຮົາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່
ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ເຈົ້າຄືຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
ແລະເຈົ້າຄືທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ຄວາມຫວານຊື່ນຂອງການມີໜ້າຂອງພວກເຮົາ
ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສຸດຊຶ້ງ ພວກເຮົາກັມຫົວລົງຕໍ່ທ່ານ
ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ທ່ານເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກ
ຂອງທ່ານ

ແລະ ເພື່ອສະແດງຕົວທ່ານຕໍ່ພວກເຮົາ

ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຕິດຕາມ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກທຸກທ່ານ

ພຣະພຸດທະເຈົ້າແລະທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ: ພຣະອາຈານ #Paramhansa
ບິດຣຽນເພີມເຕີມຈາກອາຈານ

ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ທີ່ລົງຕໍ່ໄປນີ້:

www.swaidayogacom

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ພຣະພຸດທະເຈົ້າຖືກຖືວ່າເປັນພະເຈົ້າອົງ
ສູງສຸດ. ພຣະອົງໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ປະມານຫ້າຮ້ອຍປີກ່ອນພະເຍຊູຄຣິດ
ແລະ ເປັນບຸດຂອງກະສັດອິນເດຍ.

ພໍ່ຂອງໂຄຕະມະ (ຜູ້ທີ່ຕໍ່ມາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນນາມພຣະພຸດທະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ "ຜູ້ຮູ້ແຈ້ງ") ໄດ້ຮັບມຮອບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຊາຍຂອງພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ເກີດດ້ວຍຄວາມຫລູຫລາແລະຄວາມງາມທຸກຢ່າງ, ໂດຍໄດ້ອາບນ້ຳໃຫ້ລາວດ້ວຍຄວາມອົມໜໍາສໍາລານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ງານແຕ່ງງານຂອງໂຄຕະມະໄດ້ຖືກກ່າວວ່າຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຝຸ່ມເຟື້ອຍຫຼາຍຈົນອານາຈັກບູຮານບໍ່ເຄີຍເຫັນມັນຄືກັບງານແຕ່ງງານນີ້ມາກ່ອນ.

ດ້ວຍວິທີນີ້, ໂຄຕະມະ ໄດ້ເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ບັນລຸຄວາມເປັນຊາຍ, ໂດຍເຊື່ອວ່າໂລກອ້ອມຂ້າງລາວແມ່ນສະຖານທີ່ແຫ່ງໂອກາດທີ່ມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ ແລະ ເຫດການທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ແຕ່ເຈົ້າຊາຍໂຄຕະມະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຄົ້ນພົບໂລກນອກເໜືອໄປຈາກປະຕູພະລາຊະວັງ ແລະ ສ່ວນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ມື້ໜຶ່ງ, ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປພ້ອມກັບຄົນຂັບລົດມ້າເພື່ອປອມຕົວເພື່ອເບິ່ງໂລກດ້ວຍຕົວເອງ.

ຊາຍໜຸ່ມທີ່ຫຼໍ່ຫຼາງຄົນນັ້ນຕົກໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເມື່ອລາວໄດ້ເຫັນເປັນຄັ້ງທໍາອິດໃນຊີວິດຂອງລາວ ຜູ້ເຖົ້າແກ່ທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງກໍາລັງຫາຍໃຈເຂົ້າອອກ, ພ້ອມທັງໄດ້ເຫັນສິບທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ.

ລາວໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຮ່າງກາຍທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ຖາມນັກບິນວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວກໍຈະແກ່ລົງ, ເນົາເປື້ອນ ແລະ ສູນເສຍຊີວິດໄປໃນມື້ໜຶ່ງບໍ່. ນັກບິນຕອບຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈວ່າ:

"ໄຮ້ ເຈົ້າຊາຍ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ພະຍາດ, ຄວາມອ່ອນແອ, ແລະ ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຊະຕາກໍາຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຄືຄວາມຕາຍ."

ເມື່ອໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້, ເຈົ້າຊາຍໜຸ່ມໄດ້ເລີ່ມພິຈາລະນາຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບພາບລວງຕາຂອງຊີວິດໃນໂລກ. ຄືນໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ພັນລະຍາແລະລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງລາວນອນຫລັບຢູ່, ໂຄຕະມະໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງພວກເຂົາເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແລະດ້ວຍຕາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳຕາ, ລາວໄດ້ອອກຈາກພະລາຊະວັງເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່ຈະປົດປ່ອຍມະນຸດຊາດຈາກຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມເຈັບປວດຕະຫຼອດໄປ

ແລະໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບຄວາມລຶກລັບຂອງ
ຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ.

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ປະຕິບັດຫຼາຍຮູບແບບຂອງການບວດ ແລະ ການ
ປະຕິເສດຕົນເອງ. ມີຄົນເວົ້າວ່າລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາເຈັດປີໃນການອົດ
ອາຫານ ແລະ ການປະຕິບັດທາງວິນຍານອື່ນໆ. ສຸດທ້າຍ, ໃນຂະນະທີ່
ນັ່ງສະມາທິພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ໃນພາກພື້ນພຸດທະຄະຍາຂອງປະເທດ
ອິນເດຍ, ລາວໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພະອົງໄດ້ສືບຕໍ່ກິນອາຫານຕາມປົກກະຕິເພື່ອບໍ່າລຸງ
ຮ່າງກາຍຂອງພະອົງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມເມດຕາ
ສົງສານ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ - ມະນຸດ,
ນົກ ແລະ ສັດ. ພະອົງຍັງໄດ້ແນະນຳບໍ່ໃຫ້ຍຶດຕິດກັບສິ່ງຂອງທາງໂລກ
ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະບັນລຸນິພພານ, ຫຼື ສະພາບການແຍກຕົວທີ່
ປົດປ່ອຍຈິດວິນຍານຈາກການເກີດໃໝ່.

ຕໍ່ມາ, ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ
ໄປທົ່ວປະເທດອິນເດຍ, ຍີ່ປຸ່ນ, ຈີນ, ແລະ ສ່ວນອື່ນໆຂອງໂລກ.

ສະພາບຂອງນິພພານ, ຫຼື ການບໍ່ມີຄວາມເປັນສອງ, ມັກຖືກ
ເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນການທຳລາຍຕົວຕົນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າ
ໝາຍເຖິງແມ່ນການທຳລາຍບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ຈຳກັດ ຫຼື ຕົວຕົນທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ ບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ຄັບແຄບນິຕ້ອງຖືກທຳລາຍ ເພື່ອໃຫ້
ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະສາມາດບັນລຸການຫຼຸດຜົນຈາກວົງຈອນ
ຂອງການກັບຄືນສູ່ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ.

ຫຼັກຄຳສອນຂອງພຸດທະສາສະໜາກ່ຽວກັບການທຳລາຍລ້າງ,
ເຊິ່ງຖືວ່າມັນເປັນເປົ້າໝາຍຂອງຊີວິດ, ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກທົດແທນໃນປະເທດ
ອິນເດຍໂດຍຫຼັກຄຳສອນ Swami ຂອງ Shankara, ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງລະບຽບ
Swami ໃນປະເທດອິນເດຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສອນວ່າເປົ້າໝາຍຂອງຊີວິດ
ແມ່ນເພື່ອບັນລຸການສາມັກຄີທີ່ມີຄວາມສຸກກັບວິນຍານສາກົນໂດຍບໍ່ມີ
ການທຳລາຍສະຕິຕົນເອງ.

ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ແລະ ພຣະສົງສາມະເນນ ພວມປະພຶດຕິນຕາມ
ອິດຄອງປະເພນີ ໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນເດີນທາງໄປປະເທດອິນເດຍ,
ເຫດການແປກປະຫຼາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້

ພວກສາວົກຂອງພະອົງຈິງຈັງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບາງຄົນສົງໄສພຶດຕິກຳຂອງຄູສອນ.

ໃນຂະນະທີ່ພະພຸດທະເຈົ້າຊົງພັກຜ່ອນຢູ່ກັບພວກເຂົາໃນຮົມໄມ້, ມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາຫາພວກເຂົາ ແລະ ຖືກດຶງຄູດໄປຫາພຣະກາຍ ແລະ ພຣະພັກຂອງພະພຸດທະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ໝ້າເຊື່ອ, ເຊິ່ງສ່ອງແສງອອກມາຢ່າງມະຫັດສະຈັນ. ນາງຕົກຫລຸມຮັກພຣະອົງທັນທີ. ດ້ວຍຄວາມຫຼົງໄຫຼຢ່າງລືນເຫຼືອ, ນາງໄດ້ຟ້າວໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍແຂນເປີດອອກເພື່ອກອດ ແລະ ຈຸບພຣະອົງ, ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ໂຮ້ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຊີວິດ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະອົງ!"

ພວກສາວົກຮູ້ສຶກແປກໃຈເມື່ອໄດ້ຍິນອາຈານຕອບຜູ້ຍິງທີ່ລ້ວງວ່າ, "ທີຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮັກເຈົ້າຄືກັນ ແຕ່ຢ່າແຕະຕ້ອງຂ້ອຍດຽວນີ້, ເພາະເວລານັ້ນຍັງບໍ່ທັນມາຮອດ."

ນາງຕອບວ່າ: "ເຈົ້າເວົ້າວ່າ 'ທີຮັກ' ແຕ່ເຈົ້າຫ້າມຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງເຈົ້າ!"

ພະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຕອບວ່າ: "ຈົງໝັ້ນໃຈໄວ້ເຖິງທີຮັກ, ຂ້ອຍຈະແຕະຕ້ອງເຈົ້າໃນພາຍຫຼັງ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕອນນີ້ ແລະ ຂ້ອຍຈະພິສູດວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ."

ເມື່ອພົບວ່ານາງບໍ່ໝັ້ນໃຈໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າຕື່ມວ່າ: "ຈົງເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ທີຮັກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຢ່າສົງໄສໃນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ຕໍ່ມາ, ເມື່ອຄົນຮັກຂອງເຈົ້າທີຮັກເຈົ້າໄດ້ປະຖົມເຈົ້າໄປແລ້ວ, ຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າ."

ນັກຮຽນຂອງລາວຮູ້ສຶກຈິງຈັງເມື່ອໄດ້ຍິນເລື່ອງຄວາມຮັກເຫຼົ່ານີ້ຈາກອາຈານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບາງຄົນໃນພວກເຂົາຄິດວ່າຄູຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນກັບດັກຂອງຜູ້ຍິງທີ່ລ້ວງແທ້ໆ.

ຫຼາຍປີຫຼັງຈາກເຫດການນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າກຳລັງນັ່ງສະມາທິກັບສາວົກຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍຊົງອຸທານຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນວ່າ: "ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄປແລ້ວ, ເພາະວ່າຄົນຮັກທີ່ມີສະເໜ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ນາງຕ້ອງການຂ້າພະເຈົ້າດຽວນີ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳສັ່ນຍາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ກັບນາງ."

ທັນທີທີ່ພຣະອົງກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້, ພຣະອົງກໍລຸກຂຶ້ນແລະແລ່ນໜີໄປ, ແລະພວກສາວົກໄດ້ແລ່ນໄລ່ຕາມພຣະອົງດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຊ່ວຍພຣະອົງໃຫ້ຟື້ນຈາກການລັ່ງຂອງຜູ້ຍິງທີ່ລ່ວງໜ້ນ.

ໃນທີສຸດ, ຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ແລະ ສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຮອດຕົ້ນໄມ້ດຽວກັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ພົບກັບຜູ້ຍິງທີ່ລ່ວງຫຼາຍປີກ່ອນ. ພວກເຂົາເຫັນຫຍັງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ?

ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຜູ້ຍິງຄົນດຽວກັນນອນຢູ່ເທິງພື້ນດິນ, ຮ່າງກາຍທີ່ສວຍງາມຂອງນາງເຕັມໄປດ້ວຍຕຸ່ມຝີ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຕຸ່ມໜອງທີ່ມີກິ່ນເໝັນ.

ພວກສາວົກສັ້ນສະເທີອນ ແລະ ທັນທີທັນໃດກໍຍ້າຍໜີຈາກນາງ, ແຕ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າ, ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມຮັກອັນເລິກເຊິ່ງຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ນັ່ງຢູ່ຂ້າງນາງ, ຍົກຮ່າງກາຍທີ່ເນົາເປືອຍຂອງນາງຂຶ້ນ, ວາງມັນໄວ້ເທິງຕັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ກະຊິບໃສ່ຫູຂອງນາງວ່າ:

"ທີຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍມາເພື່ອພິສູດວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ, ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄໍາສັນຍາຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍຈະແຕະຕ້ອງເຈົ້າເປັນຈິງ ຂ້ອຍໄດ້ລໍຖ້າເປັນເວລາດົນນານເພື່ອພິສູດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຄວາມຮັກທີ່ຈິງໃຈຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຮັກເຈົ້າເມື່ອທຸກຄົນຢຸດຮັກເຈົ້າ ແລະ ຂ້ອຍຈະແຕະຕ້ອງເຈົ້າເມື່ອໝູ່ຂອງເຈົ້າ - ມື້ແຫ່ງລັດສະໝີພາບ - ບໍ່ຢາກແຕະຕ້ອງເຈົ້າ."

ເມື່ອພຣະອົງກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວນາງໃຫ້ຫາຍດີຈາກສະພາບທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈຂອງນາງທັນທີ ແລະ ຂໍໃຫ້ນາງເຂົ້າຮ່ວມຄອບຄົວຂອງສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ນາງໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາຮ້ອງຂໍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັ່ນຄອນ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນກວ່າທີ່ຈະວັດແທກໄດ້!

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄຳຢືນຢັນ ສຳລັບການປຶນປົວທົ່ວໄປ

**ຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງທຸກໆຄວາມຮູ້ສຶກ, ທຸກໆຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ,**

**ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງນັ່ງລົງ, ແລະພຣະອົງເຝົ້າເບິ່ງຊີວິດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ**

ເຈົ້າມີຄວາມຄິດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ

**ເຈົ້ານຳພາ ເຈົ້າຊີນຳທຸກໆຄວາມຄິດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກ**

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າ

ແລະປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າ

ແລະ ກາຍເປັນຕົວຢ່າງຂອງເຈົ້າ

ຢູ່ໃນວັດແຫ່ງສະຕິມີແສງສະຫວ່າງ

ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າຄືຜູ້ປຶນປົວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ສິ່ງທີ່ຕາຂ້ອຍເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ, ຕອນນີ້ຂ້ອຍເຫັນແລ້ວ

ວັດຂອງຂ້ອຍດຽວນີ້ສະຫວ່າງແລ້ວ, ບໍ່ມີຄວາມມືດຢູ່ໃນນັ້ນເລີຍ!

ຂ້ອຍນອນຫລັບໄປ ແລະ ຝັນເຫັນການທຳລາຍວັດ

**ດ້ວຍຂວານແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມໂງ່ຖ້າ, ແລະ ໄຟ
ແຫ່ງຄວາມກັງວົນໃຈ**

**ເຈົ້າພຽງແຕ່ປຸກຂ້ອຍໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນມາເພື່ອເບິ່ງໂຄງສ້າງທີ່ຍັງຄົງຢູ່,
ບໍ່ແມ່ນຊາກຫັກຝັງ!**

ຂ້ອຍຢາກນະມັດສະການເຈົ້າ, ຂ້ອຍຢາກເຫັນເຈົ້າ

ໃນຕົວຂ້ອຍ, ໃນດວງດາວ

ໃນຈຸລັງຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ, ພວກມັນເຮັດວຽກຢ່າງເປັນ
ປົກກະຕິ

ມັນແກ້ໄຂ ແລະ ສ້ອມແປງທຸກໆຂັ້ນໃນຮ່າງກາຍ

ໂອ້, ຂ້ອຍຢາກນະມັດສະການເຈົ້າຫຼາຍສ່ຳໃດ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຮ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ແລະ
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່

ເຈົ້າມີຢູ່ທຸກປະການ

ຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດ!

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງກໍາລັງເຮັດວຽກ
ຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍແມ່ນແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າ

ພາຍໃນຂ້ອຍ, ແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງ, ແລະຄວາມມືດຍູ້ກັບ
ຄືນ

ຂ້ອຍຈະຕັ້ງໃຈ ແລະ ຢາກ

ຂ້ອຍຈະເຮັດວຽກແລະສ້າງ

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ອະຕອມຂອງຂ້ອຍນຳພາຂ້ອຍ

ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ຊີນຳ

ແລະເຈົ້າຄືຄົນທີ່ຂ້ອຍຝັງ

ຂ້ອຍຈະເຮັດມັນໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ

ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ

ສະນັ້ນຈົ່ງເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ

ດ້ວຍພຣະປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກາຍເປັນ

ຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ມີສຸດ

ຄືກັບຜູ້ທີ່ຊົມຊືມກັບອານາຈັກສະຫວັນ

ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າພາຍໃນພວກເຮົາແມ່ນຄວາມສົມບູນແບບ

ແລະດັ່ງທີ່ເຈົ້າເປັນຄວາມສົມບູນແບບ

ແບບນີ້ເຮົາຈຶ່ງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງທັງທາງກາຍ ແລະ ທາງໃຈ

ເຈົ້າມີຢູ່ທົ່ວໄປ ແລະ ຄວາມສົມບູນແບບຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງເຈົ້າ

ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ

ຈຸລັງຂອງມັນມີສຸຂະພາບດີໂດຍການດຶງແສງຂອງເຈົ້າອອກມາ

ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍຈິດວິນຍານແລະຄວາມເປັນຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍທຸກໆອະໄພຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ

ໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້!

ໂອ້ ຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າສົມບູນແບບ, ເຈົ້າຄອບຄຸມທຸກສິ່ງຢ່າງ

ເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍຕາ, ໃບໜ້າ, ແລະຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ

ເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ຍ້າຍຕົນຂອງຂ້ອຍເພື່ອຂ້ອຍຈະຍ່າງໄດ້

ພວກເຂົາທັງສອງມີສຽງດີ

**ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າຄືການສະໜັບສະໜູນຂອງເຈົ້າ;
ກິດຈະກຳຂອງເຈົ້າຄືຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ**

ຂ້ອຍຈະບໍ່ລົ້ມລົງເພາະວ່າເຈົ້າສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕົກເພາະວ່າ

ຂ້ອຍອາໄສຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ!

ເຈົ້າຢູ່ໃນຄໍຂອງຂ້ອຍ

ເຈົ້າຢູ່ໃນທ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໃນເຍືອຫຸ້ມຂອງຂ້ອຍ
ທຸກໆອະໄວຍະວະສ່ອງແສງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ
ໃນກະດູກສັນຫຼັງຂອງຂ້ອຍເຈົ້າສັນສະເທືອນ, ເຈົ້າສ່ອງແສງ
ລາວມີກຳລັງແຮງ, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ
ເຈົ້າໄຫຼຜ່ານເສັ້ນປະສາດຂອງຂ້ອຍ, ພະລັງງານອັນບໍລິສຸດ
ນາງສະບາຍດີຢ່າງສົມບູນແບບ
ມັນໄຫຼຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດຂອງຂ້ອຍໃນເສັ້ນເລືອດແດງຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າຄືໄຟທີ່ເຜົາຜານສົງສົກກະປົກທັງໝົດ
ມັນເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍສະອາດຈາກພະຍາດທັງໝົດ
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍຄືທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ
ມັນເຕັມໄປຕາມກະແສຊີວິດ
ໃຫ້ຈິນຕະນາການຂອງຂ້ອຍລ່ອງລອຍໄປເກີນຂອບເຂດທັງໝົດ
ໃຫ້ມັນບິນໄປໃນທຸກພາກພື້ນໂດຍບໍ່ມີອຸປະສັກ ຫຼື ຂ້ໍຈຳກັດໃດໆ
ຖ້າຂ້ອຍຄິດກ່ຽວກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຂ້ອຍອາດຈະເຈັບປ່ວຍ
ດ້ວຍຕົວເອງ

ເມື່ອຂ້ອຍຄິດກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສະບາຍດີ
ທຸກໆນາທີ, ທຸກໆຊົ່ວໂມງ, ທຸກໆມື້
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແຂງແຮງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີສຸຂະພາບດີ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ, ມີພະລັງ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ
ຂ້ອຍຝັນວ່າຂ້ອຍເຈັບປ່ວຍ
ຂ້ອຍຕື່ນນອນແລະຫົວຂວັນເມື່ອຂ້ອຍພົບ
ນ້ຳຕາຂອງຂ້ອຍກຳລັງໄຫຼລົງໃນໜັງຕາຂອງຂ້ອຍ

**ນີ້ແມ່ນນັ້ນຕາແຫ່ງຄວາມສຸກ, ບໍ່ແມ່ນນັ້ນຕາແຫ່ງຄວາມ
ໂສກເສົ້າ**

**ຂ້ອຍມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ
ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຝັນກ່ຽວກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ
ໂອ້ພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ
ແລະຂ້ອຍຮັກເຈົ້າແລະການມີໜ້າຂອງເຈົ້າ
ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະເຊື່ອຝັງ ຫຼື ແຂງກະດ້າງ
ຂ້ອຍຈະຍັງຄົງເປັນທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ,
ຕະຫຼອດໄປ**

**ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍມີສຸຂະພາບແຂງແຮງສະເໝີ
ແລະຂ້ອຍມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ມຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຕັມທີ່
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈ, ໂອ້ ຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ
ເພື່ອພຣະປະສົງອັນສະຫຼາດຂອງເຈົ້າ!
ການວິເຄາະຕົນເອງ: ກຸນແຈສູ່ຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ
ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ**

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

**ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປະຖົມຂອບເຂດຂອງອະຕະ ແລະ ເດີນທາງຜ່ານ
ທົ່ງຫຍ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ
ເຊັ່ນດຽວກັບຂະບວນແຫ່ຂອງເວລາ ທີ່ເດີນທາງຢູ່ສະເໝີຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ, ຂະບວນແຫ່ຂອງຈິດວິນຍານກໍ່ຕ້ອງເດີນທາງຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງການຂະຫຍາຍຕົວສຸດທ້າຍໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງວິນຍານ
ອັນສູງສົງ.**

**ການລິເລີ່ມປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດມັກຈະຖືກຝັງຢູ່
ໃຕ້ຊາກຫີກຝັງ ແລະ ຊາກຫີກຝັງຂອງນິໄສຂອງມະນຸດ. ຄົນເຮົາຕ້ອງ
ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກອິດທິພົນທີ່ຂັດຂວາງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານີ້ ແລະ**

ເລີ່ມຕົ້ນຫວ່ານແກ່ນຂອງຄວາມສໍາເລັດທີ່ເຮົາປາດຖະໜາໃນດິນຂອງ
ຊີວິດ. ຊີວິດຈະມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມໝາຍເມື່ອເຮົາເຮັດສໍາເລັດ
ໜ້າທີ່ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ພື້ນຖານທີ່ສຸດຄື: ການຄົ້ນພົບຄວາມໝາຍ ແລະ
ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງການມີຢູ່ຂອງເຮົາ.

ມະນຸດຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຮູບພາບຊີວິດແບບເຄື່ອນໄຫວເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້
ຖືກນໍາສະເໜີໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການ
ໃໝ່ໆ, ແລະທຸກໆມື້ນໍາເຮົາບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງ
ຮຽນຮູ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງມະນຸດ:
ເພື່ອຮັບຮູ້ຈິງສູງສຸດທີ່ຊ່ວຍຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ່ານຂອງຊີວິດ.

ຫຼາຍລ້ານຄົນບໍ່ເຄີຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນການວິເຄາະຕົນເອງ. ທາງ
ດ້ານຈິດຕະວິທະຍາ, ພວກເຂົາສາມາດຖືກປຽບທຽບກັບຜະລິດຕະພັນ
ອັດຕະໂນມັດຂອງສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາກັບອາຫານເຊົ້າ, ອາຫານທ່ຽງ, ອາຫານຄ່າ, ການເຮັດ
ວຽກ, ການນອນ, ແລະ ການໄປມາຫາສູ່ກັນເພື່ອຊອກຫາຄວາມ
ບັນເທີງ ແລະ ຄວາມບັນເທີງ. ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາກໍາລັງຊອກ
ຫາຫຍັງ, ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາມັນ, ຫຼື ເປັນຫຍັງພວກເຂົາ
ຈຶ່ງບໍ່ພົບຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່ຍືນຍົງ. ຖ້າບໍ່ມີການ
ວິເຄາະຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຍັງຄົງເປັນອັດຕະໂນມັດ, ຖືກຄວບຄຸມໂດຍ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຂົາ. ການວິເຄາະຕົນເອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແມ່ນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການກ້າວໜ້າ ແລະ ພັດທະນາທ່າ
ແຮງຂອງຄົນເຮົາ.

ການວິເຄາະຕົນເອງຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມ
ຊື່ສັດສຸດຈະລິດ. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເຮັດສິ່ງນີ້ແມ່ນໃຫ້ບຸກຄົນຂຽນ
ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າລົງທຸກໆມື້, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ປະເຊີນກັບຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການປະດັບປະດາ
ຫຼື ການແກ້ຕົວ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າ
ບໍ່ເຫັນຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຕົນເອງ.

ທຸກໆຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຜົນຜະລິດຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ
ກໍາມະພັນຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຄົນທີ່ເກີດໃນປະເທດໃດໜຶ່ງຈະສະແດງ
ລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງປະເທດນັ້ນໆ. ຄົນທີ່ເກີດໃນປະເທດຈີນ ຫຼື
ປະເທດຕາເວັນຕົກກໍຈະສະແດງລັກສະນະ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ. ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ
ອາໄສຢູ່ແມ່ນຜົນມາຈາກປັດໄຈທາງກໍາມະພັນ: ຂໍ້ໄດ້ປຽບ ແລະ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໄດ້ຮັບໃນຊາດກ່ອນ. ລັກສະນະທີ່ໄດ້ມາຈາກການ
ເກີດໃນອະດີດນຳໄປສູ່ການເກີດຂອງບຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ຫຼື ສະພາບ
ແວດລ້ອມທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນຕົວເອງ.

ເມື່ອເຮົາອ່ານກ່ຽວກັບຄອບຄົວທີ່ມີຊື່ສຽງ, ເຮົາມັກສັງເກດເຫັນ
ວ່າລູກຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ໃນລະດັບສະຕິປັນຍາດຽວກັນ
ກັບພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມລືມເຫຼວທາງຊີວະວິທະຍາ ແລະ ພັນ
ທຸກຳນີ້ໃນມະນຸດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງໄສ ແລະ ຄຳຖາມຕ່າງໆ: ເປັນ
ຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ພົບຜົນໄດ້ຮັບດຽວກັນໃນຊີວິດມະນຸດ ດັ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາສັງເກດເຫັນໃນໂລກພືດ ແລະ ສັດ, ບ່ອນທີ່ສາຍພັນທີ່ດີມັກຈະ
ຜະລິດສາຍພັນທີ່ດີ? ພວກເຮົາຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າເຂົ້າໄປໃນການເຮັດວຽກ
ພາຍໃນຂອງຊີວິດມະນຸດເພື່ອຊອກຫາຄຳຕອບ.

ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະພົບເດັກນ້ອຍໃນຄອບຄົວທີ່ຊ່ຽວຊານ
ດ້ານວັນນະຄະດີ ແລະ ວິທະຍາສາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນວັນນະຄະດີ
ເລີຍ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າລາວເກີດ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສະພາບ
ແວດລ້ອມທາງວັນນະຄະດີໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກວັນນະຄະດີ, ແຕ່ລາວບໍ່ມີ
ຄວາມມັກຄືກັນ ເປັນຫຍັງ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໄດ້
ແນວໃດ? ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ພັນທຸກຳບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍທີ່
ສົມເຫດສົມຜົນສຳລັບປະກົດການນີ້ ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປັດໄຈທັງໝົດ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຈິງຂອງການເກີດໃໝ່ ພວກເຮົາເກີດມາໃນ
ຄອບຄົວສະເພາະເນື່ອງຈາກຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນລັກສະນະບາງຢ່າງ
ແຕ່ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນຂອງຄອບຄົວແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນເອກະລາດ,
ມີລັກສະນະທີ່ນຳມາຈາກຊີວິດທີ່ຜ່ານມາຂອງເຂົາເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດຜົນ
ນີ້, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນທາງຊີວະວິທະຍາ ແລະ ພັນທຸກຳ
ລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ແຕ່ລະຄົນແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນໃນ
ລັກສະນະ ແລະ ບຸກຄະລິກກະພາບ.

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລືອກທີ່ຈະເກີດມາໃນຄອບຄົວສະເພາະໃດໜຶ່ງ
ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທາງສັງຄົມ ຫຼື ຊາດສະເພາະໃດໜຶ່ງ
ດ້ວຍເຫດຜົນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍການກະທຳໃນອະດີດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈາກທັດສະນະນີ້, ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ວາງສະແດງ
ຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງ ແລະ ເປັນຜູ້ວາງແຜນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຄົນເຮົາສາມາດຄາດເດົາໄດ້ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ຫຍັງໃນຊີວິດໃນອະນາຄົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍການວິເຄາະຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ນິໄສທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດນີ້.

ນີ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງການວິເຄາະຕົນເອງສໍາລັບການ
ເຕີບໂຕທາງວິນຍານຕັ້ງຢູ່ ບາງຄົນຕິດການອ່ານນິຍາຍທີ່ໂສກເສົ້າ, ໂດຍ
ພິຈາລະນາວ່າມັນເປັນປະເພດທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະສືບຕໍ່ເພີດເພີນກັບມັນໄປຕະຫຼອດຊີວິດ. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາວິເຄາະ
ຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າເຂົາເຈົ້າມັກຈະຊຶມເສົ້າ ແລະ ລະຄາຍ
ເຄື່ອງຈາກການອ່ານວັນນະຄະດີປະເພດນີ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເນື່ອງຈາກອາ
ການຊຶມເສົ້ານີ້, ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຢາກທໍາລາຍນິໄສ ແລະ ແທນທີ່ຈະ
ປຸກຝັງນິໄສການອ່ານປຶ້ມທາງວິນຍານທີ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້
ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍາລຸງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ
ແນວຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ສະຫງ່າງາມ. ຖ້າພວກເຂົາເຮັດການ
ປ່ຽນແປງນີ້, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກ້າວໄປສູ່
ເສັ້ນທາງໃໝ່ທີ່ດີເລີດຍ້ອນການຮັບຮູ້ຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່
ເຂັ້ມແຂງ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາສາມາດປ່ຽນແປງຕົວເອງໄດ້ໄວ
ຫຼາຍຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການ, ແຕ່ການປ່ຽນແປງຮູບແບບແລະນິໄສ
ຂອງຫຼາຍປີຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມທີ່ແທ້ຈິງແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່
ເຂັ້ມແຂງ

ເພື່ອກໍາຈັດນິໄສທີ່ຝັງເລິກ, ກໍາລັງທັງໝົດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງ
ໄດ້ຮັບການລະດົມໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຈະຖືກ
ກໍາຈັດອອກ ແລະ ພະລັງຂອງມັນຖືກລົບລ້າງ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຂາດ
ຄວາມອິດທິນ ແລະ ຄວາມພຽນພຽນທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບສິ່ງນີ້. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ສ້າງ ຫຼື ເຮັດຂຶ້ນມາສາ
ມາດຖືກລົບລ້າງ ຫຼື ຍົກເລີກໄດ້.

ເມື່ອເຈົ້າວິເຄາະຕົວເອງ, ຈົ່ງມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່
ຈະກໍາຈັດຈຸດອ່ອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ເຈົ້າຄວນຈະເປັນ. ຢ່າ
ຮູ້ສຶກທ້າທາຍ ຫຼື ອຸກອັງເມື່ອເຈົ້າຄົ້ນພົບຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ການວິເຄາະ
ຕົນເອງຢ່າງຊື່ສັດຊີ້ໃຫ້ເຫັນ; ແທນທີ່ຈະ, ໃຫ້ຖືວ່າມັນເປັນໂອກາດທີ່
ຈະລະບຸສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແກ້ໄຂໃນບຸກຄະລິກຂອງເຈົ້າ.

ມີທິດສະດີໜຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍອ້າງວ່າຄວາມຄິດແມ່ນ
ຜະລິດຕະພັນຂອງຕ່ອມ endocrine ແນວຄວາມຄິດນີ້ແມ່ນບໍ່ມີມູນ
ຄວາມຈິງ ເນື່ອງໜຶ່ງແລະກະດູກບໍ່ສາມາດຜະລິດຄວາມຄິດໄດ້ ຈິດໃຈ
ແມ່ນສະຖາປະນິກຕົ້ນຕໍຂອງທຸກ ສິ່ງທຸກຢ່າງ, ທັງທີ່ວໄປແລະສະເພາະ
ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳກາຍເປັນນ້ຳກ້ອນຜ່ານຄວາມເຢັນ, ຄວາມຄິດກໍມີ

ຮູບແບບທາງກາຍະພາບຜ່ານການກັນຕົວ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນ
ຈັກກະວານແມ່ນຄວາມຄິດໃນຮູບແບບທາງກາຍະພາບ ແມ່ນແຕ່
ອະໄວຍະວະ endocrine ກໍເປັນການສະແດງອອກທາງກາຍະພາບ
ຂອງຮູບແບບຂະໜາດນ້ອຍຂອງຄວາມຄິດ.

ສະພາບຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນນັ້ນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ
ກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ຕົວຢ່າງ, ມີການສັງເກດເຫັນວ່າບຸກຄົນທີ່ເປັນພະຍາດ
ຕັບມັກຈະມີອາການໃຈຮ້າຍ ແລະ ມີອາລົມບໍ່ດີ. ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງມີອາ
ການຫຼຸດລົງນ້ຳບີຫຼາຍເກີນໄປ ຫຼື ການເຮັດວຽກຂອງຕັບຜິດປົກກະຕິ,
ເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກຍິນ ຫຼື ມີຄວາມສຸກກັບທຸກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ພົບ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກໃຈຮ້າຍ ແລະ ລະຄາຍເຄື່ອງ.
ຄວາມຄິດ ແລະ ອາລົມໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກສະພາບຮ່າງກາຍ.

ເມື່ອອະໄວຍະວະຕ່າງໆເສຍຫາຍ, ມັນຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ
ຕໍ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ. ຜູ້ທີ່
ກິນຊີນຫຼາຍມັກຈະມີຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ລະຄາຍເຄື່ອງ. ຖ້າຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງກິນນ້ຳໝາກອະງຸ່ນພຽງອາທິດດຽວ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກສົດຊື່ນ
ແລະ ກົມກຽວກັບທຸກຄົນ.

ການກິນຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ການກິນອາຫານທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຈະ
ສ້າງ ແລະ ຮັກສາສານພິດໄວ້ໃນປະລິມານຫຼາຍໃນຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງ
ແນ່ນອນວ່າມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ມັນເສື່ອມໂຊມ,
ງ່ວງຊຶມ, ແລະ ລະຄາຍເຄື່ອງງ່າຍ. ການອິດອາຫານເປັນໄລຍະໜ້າດ້ວຍ
ນ້ຳໝາກອະງຸ່ນ ຫຼື ນ້ຳໝາກກັງຊ່ວຍເຮັດຄວາມສະອາດຮ່າງກາຍ,
ເຊິ່ງຊ່ວຍໃນການຟື້ນຟູສະໜອງ ແລະ ເຕີມເຕັມພະລັງງານໃຫ້
ສະໜອງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການອິດອາຫານເພື່ອການປິ່ນປົວເປັນເວລາ
ໜຶ່ງມື້ຕໍ່ອາທິດ, ແລະ ບາງຄັ້ງເປັນເວລາສາມມື້ຕໍ່ຄັ້ງ (ໃນຂະນະທີ່ຕື່ມ
ນ້ຳ ແລະ ນ້ຳໝາກໄມ້ໃນລະຫວ່າງການອິດອາຫານ), ໄດ້ສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າຊ່ວຍເຮັດຄວາມສະອາດຮ່າງກາຍຈາກສານພິດ ແລະ ສົ່ງເສດ
ເຫຼືອທີ່ສະສົມໄວ້. ການອິດອາຫານຫຼາຍກວ່າສາມມື້ຕໍ່ຄັ້ງຄວນເຮັດ
ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງທ່ານໝໍ ຫຼື ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການອິດອາຫານ.

ຂ້ອຍເຄີຍພົບຜູ້ຊາຍອາຍຸເຈັດສິບປີຄົນໜຶ່ງທີ່ນຸ່ງເສື້ອຜ້າບາງໆ,
ບໍ່ມີເສື້ອຄຸມ, ແລະບໍ່ມີຖົງຕີນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະໜາວຫຼາຍກໍຕາມ.
ລາວຮັບປະກັນກັບຂ້ອຍວ່າລາວບໍ່ຮູ້ສຶກໜາວເລີຍ! ລາວໄດ້ຄຸ້ນເຄີຍກັບ
ຮ່າງກາຍຂອງລາວກັບສະພາບອາກາດໜາວ. ຈິດໃຈມີອິດທິພົນຕໍ່

ຮ່າງກາຍຫຼາຍກວ່າ ຮ່າງກາຍມີອິດທິພົນຕໍ່ຈິດໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ອົງປະກອບທາງເຄມີຂອງຮ່າງກາຍຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈຢູ່ສະເໝີ.

(ໝາຍເຫດ: ການຄືນຄວາມຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງ ອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການຕໍ່ສຸຂະພາບຈິດໄດ້ດຳເນີນມາເປັນເວລາ ຫຼາຍປີກ່ອນທີ່ Paramhansa ຈະສັງເກດເຫັນສິ່ງນີ້. ຜູ້ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ ຂຶ້ນໃນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຂາດສານອາຫານທີ່ເໝາະສົມແນ່ນອນ ວ່າມີການພັດທະນາທາງຈິດໃຈທີ່ບົກຜ່ອງ ແລະ ການຕອບສະໜອງທີ່ ຊ້າລົງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ວິທະຍາສາດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອາການບ້າ ບາງຮູບແບບ [ເຊິ່ງຍັງຖືວ່າບໍ່ສາມາດປືນປົວໄດ້] ໄດ້ຕີຂຶ້ນຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍດ້ວຍການໃຊ້ວິຕາມິນງ່າຍໆ. ນອກຈາກນີ້, ສາເຫດຂອງອາ ການຊຶມເສົ້າ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ອາລົມອື່ນໆບາງປະເພດສາມາດ ຕິດຕາມກັບໄປຫາຄວາມບໍ່ສົມດຸນຂອງທາດເຄມີພາຍໃນຮ່າງກາຍ)

ໃນຂະນະທີ່ຈິດໃຈມີອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ແຕ່ມັນ ບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະລະເລີຍຮ່າງກາຍ. ຄົນເຮົາຄວນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບ ອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບຫຼາຍກວ່າອາຫານທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ ສຸຂະພາບ. ຖ້າສະຖານະການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າອາໄສຢູ່ກັບຄົນທີ່ເຮັດ ໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສຶກລຳຄານ, ຄວນປ່ຽນສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າເປັນບາງ ຄັ້ງຄາວ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ດີກວ່າທັງໝົດນີ້ແມ່ນການປ່ຽນແປງສະພາບຈິດໃຈ ຂອງເຈົ້າເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຖືກລົບກວນຈາກການກະທຳຂອງຄົນອື່ນ. ປ່ຽນຕົວເອງ, ແລະເຈົ້າຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະຄວາມສຸກໄດ້ທຸກບ່ອນ.

ໂລກໂດຍລວມແມ່ນຄືກັບບ່ອນລີ້ໄພທາງຈິດ ບາງຄົນທົນທຸກຈາກ ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມອິດສາ, ຄົນອື່ນຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມຕັນຫາ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກນິໄສ ແລະ ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າສາມາດສ້າງຄວາມ ສະຫງົບສຸກໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າໄດ້ ວິເຄາະຕົວເອງ ອາລົມ ມີຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນຕໍ່ຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າເບິ່ງຈິດໆ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກເຮັດ ໃຫ້ມັນສົດໃສ ເມື່ອເຈົ້າສາມາດສະຫງົບໄດ້, ເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມສຸກ ສະເໝີ

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະພະຍາຍາມປູກຝັງຮູບແບບຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງພະຍາຍາມວິເຄາະລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພັດທະນາຄຸນນະພາບທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງມັນ. ບຸກຄົນອາດຈະມີ

ເອກະລັກທາງດ້ານສິນທໍາ, ຈັນຍາບັນ, ຮັກຊາດ, ສິລະປະ ຫຼື ການ
ເປັນຜູ້ປະກອບການ, ແລະອື່ນໆ. ຖ້າເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບອຸດົມການທາງສິນທໍາສູງສຸດ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງ
ດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ມີນ້ຳໃຈດີ ແລະ ເຈດຕະນາດີຕໍ່ທຸກ
ຄົນ. ນີ້ແມ່ນ ສາລະສໍາຄັນຂອງການປະພຶດທີ່ມີຄຸນນະທໍາ. ມັນແມ່ນ
ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ຕົນເອງໃນການ
ວິພາກວິຈານ ແລະ ປະນາມຄົນອ່ອນແອທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້
ທີ່ມີນິໄສສູງສົງ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ
ແລະ ບໍ່ປະນາມເຂົາເຈົ້າສໍາລັບຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້
ແລະ ການຕັດສິນຜິດ.

ຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມວັດຖຸນິຍົມມັກຈະທົນທຸກທໍລະມານໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນ
ຄົນດັງກ່າວຕ້ອງຮຽນຮູ້ການຄວບຄຸມຕົນເອງ, ຖ້າບໍ່ດັງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະ
ເປັນຄືກັບຊິນສ່ວນຂອງໂລກທາງກາຍະພາບທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ, ມີຜັນທະທີ່
ຕ້ອງສູບຢາຈໍານວນໜຶ່ງຕໍ່ມື້ ແລະ ກິນອາຫານສະເພາະ ເຂົາເຈົ້າຈະ
ເຈັບຫົວຖ້າພວກເຂົາພາດກາເຟ ຫຼື ອາຫານທ່ຽງ ແລະ ສາມາດນອນ
ຢູ່ເທິງທຶນອນທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະເທົ່ານັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມ
ສະດວກສະບາຍແມ່ນດີ, ແຕ່ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນທາດ
ຕົນເອງ ຄວາມສົມດຸນແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນ, ແລະ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາ
ສາມາດດູ່ນຕ່ຽງລັກສະນະທາງຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈິດວິນຍານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມສຸກ ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະ
ປ່ອຍໃຫ້ລັກສະນະທາງວັດຖຸຄອບງໍາປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຂອງ
ຕົນເອງ ຄໍາສຸດທ້າຍ ແລະ ການຕັດສິນໃຈສຸດທ້າຍຄວນເປັນຂອງສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈສະເໝີ.

ຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ສູງສົງຄວນເປັນເປົ້າໝາຍ
ຂອງມະນຸດຊາດ ພວກເຮົາຕ້ອງຖືເຮົາທຸກອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກໄວ້
ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການຝຶກສະມາທິ ແລະ ການ
ປັບສະຕິຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່
ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທົ່ວໄປ, ແລະ ໃນຄວາມ
ກົມກຽວກັບພຣະອົງ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ
ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ເຄີຍ
ຈໍານອງຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາໄວ້ກັບອິດທິພົນພາຍນອກໃດໆ ບໍ່ວ່າ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ ຫຼື ເຮັດວຽກຈະເປັນແນວໃດ,
ພວກເຮົາຕ້ອງປົກປ້ອງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງພວກເຮົາຈາກ
ອິດທິພົນຂອງມັນ ວິເຄາະຕົວເອງ ແລະ ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄວນເປັນ

ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢາກເປັນ ຜູ້ຄົນບໍ່ຄ່ອຍຮຽນຮູ້ການຄວບຄຸມຕົນເອງທີ່ ແທ້ຈິງ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ ສະຫວັດດີພາບຂອງຕົນເອງ ແລະ ຍັງເຊື່ອວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ! ແຕ່ຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາແມ່ນພາບລວງຕາ ກຸນແຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສໍາເລັດແມ່ນຢູ່ໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢາກເຮັດ ເພາະວ່າມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລະເວັ້ນຈາກການເຮັດສິ່ງທີ່ ເປັນອັນຕະລາຍ ເພາະວ່າການຫຼີກລ່ຽງພວກມັນແມ່ນຕົກວ່າ

ເຈົ້າບໍ່ຄວນຄິດຫຼາຍຈົນລົມຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ ຫຼາຍຢ່າງ. ປະເມີນພວກມັນເພື່ອກໍານົດວ່າພວກມັນມີ ຄວາມສໍາຄັນ ແທ້ໆຫຼືບໍ່. ເວລາມີຄ່າ ແລະ ບໍ່ຄວນເສຍໄປໂດຍປະນີປະນອມ. ການ ອ່ານປຶ້ມທີ່ເປັນປະໂຫຍດເຫຼົ່າໆໜຶ່ງສາມາດປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າ ໄດ້ຫຼາຍກວ່າການເບິ່ງໜຶ່ງ. ຂ້ອຍມັກເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າອ່ານໜຶ່ງ ຊົ່ວໂມງ, ຂຽນສອງຊົ່ວໂມງ. ຖ້າເຈົ້າຂຽນສອງຊົ່ວໂມງ, ຄິດສາມ ຊົ່ວໂມງ. ຖ້າເຈົ້າຄິດສາມຊົ່ວໂມງ, ນັ່ງສະມາທິຕະຫຼອດເວລາ."

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປໃສ, ຂ້ອຍກໍ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບສຸກທາງ ວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄວ້ສະເໝີ ເຂັ້ມທົດຊີ້ໄປທາງທິດເໜືອສະເໝີ ເຊັ່ນ ດຽວກັນ, ຈິດໃຈຄວນມຸ່ງໄປສູ່ເສົາແຫ່ງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ສະເໝີ; ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ຫຼື ທໍາລາຍຄວາມສົມດຸນຂອງເຈົ້າໄດ້.

ບຸກຄົນຄວນພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນແຕ່ລະມື້ກ່ວາມື້ທີ່ຜ່ານ ມາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າອາດຈະຖືກຖອຍໃນດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມ ສະຫງົບພາຍໃນ, ແລະຄວາມສຸກ. ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ພະຍາຍາມພຽງພໍທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຄິດແລະການກະທໍາຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ມະນຸດສ້າງນິໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າສາມາດ ປ່ຽນແປງພວກມັນໄດ້. ຖ້າທ່ານພົບວ່າຕົນເອງມັກຄິດໃນແງ່ລົບ, ໃຫ້ ຮ້ອມຮອບຕົວເອງດ້ວຍຄົນດີ, ອ່ານປຶ້ມທີ່ດີ, ແລະນັ່ງສະມາທິ. ການ ປ່ຽນເພື່ອນຂອງທ່ານ, ຖ້າຈໍາເປັນ, ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບໃນທາງບວກ ຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້.

ເມື່ອທ່ານຕັດສິນໃຈທີ່ຈະປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າບໍ່ມີສິ່ງທີ່ ດີ ແລະ ອິດທິພົນໃນທາງບວກແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ຕໍ່ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ. ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ - ດີ ຫຼື ບໍ່ດີ - ແມ່ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ, ສະນັ້ນຈົ່ງຈື່ສິ່ງນີ້ໄວ້ເມື່ອ ພົວພັນກັບຄົນອື່ນ.

ການວິເຄາະຕົນເອງຍັງເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການປັບປຸງຕົນເອງ ຖ້າທ່ານສາມາດວິເຄາະຕົນເອງໄດ້ຢ່າງກ້າຫານ ແລະ ບໍ່ຢ້ານກົວ, ທ່ານຈະສາມາດຕ້ານທານກັບການວິເຄາະຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຄຳວິພາກ ວິຈານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທ່ານ.

ຜູ້ທີ່ຈົມຢູ່ກັບຂັບກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນແມ່ນຜູ້ລ້າ ໂລກນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ສະນັ້ນຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເວົ້າຊົ່ວ, ຄິດຊົ່ວ, ຫຼື ເຮັດຊົ່ວ ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົດອກກຸຫຼາບ, ກະຈາຍກິນຫອມຂອງ ຄວາມເມດຕາ, ເຈດຕະນາອັນບໍລິສຸດ, ແລະ ຄວາມຮັກແບບອ້າຍນ້ອງ ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າເປັນເພື່ອນແທ້ - ເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ ທຳລາຍ ຖ້າ ເຈົ້າຢາກດີກ່ວາທີ່ເຈົ້າເປັນ, ໃຫ້ວິເຄາະຕົວເອງ ແລະ ປຸກຝັງຄຸນລັກສະນະອັນສູງສົງໝາຍໃນ ຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈເວົ້າ ກ່ຽວກັບເຈົ້າຂອງຂອງມັນຢ່າງມີສະເໜ່ຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ, ເພາະມັນ ປ່ອຍຄວາມສັ່ນສະເທືອນທີ່ເປັນເອກະລັກທີ່ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ ຄິດເຖິງຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ຄວາມມືດຈະ ຫາຍໄປ ສຶກສາ, ຄິດ, ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຊ່ວຍ ຄົນອື່ນ ແລະ ຍົກພາລະຂອງຄວາມກັງວົນ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມ ຢ້ານກົວ, ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳອອກຈາກບ່າຂອງພວກເຂົາ.

ຫຼາຍຄົນເດີນໄປໂດຍບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງໃນຊີວິດ, ໂດຍບໍ່ມີ ເປົ້າໝາຍທີ່ຊັດເຈນ ຈົ່ງກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອ ບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ ຈົ່ງຈັດສັນເວລາໄວ້ສຳລັບການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການ ອະທິຖານສ່ວນຕົວ ມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ດົນໃຈທີ່ລໍຖ້າການຄົ້ນພົບ, ແຕ່ພວກ ເຮົາມັກເສຍເວລາ ແລະ ພະລັງງານຂອງພວກເຮົາໄປກັບເລື່ອງເລັກໆ ນ້ອຍໆ ຄວາມສຸກຈະບໍ່ມາເຖິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະສຸມໃສ່ ປັນຍາຂອງບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍແສງ ສະຫວ່າງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າພົບໄດ້ໃນປຶ້ມ ແລະ ບົດຂຽນທາງວິນຍານອື່ນໆເພື່ອຊ່ວຍ ແລະ ນຳພາພວກເຮົາ.

ມັນເປັນການດີທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ, ແຕ່ບໍ່ມີ ຫຍັງທົດແທນຊີວິດພາຍໃນ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຂຶ້ນກັບການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການຮູ້ຈັກຈິດໃຈທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່ຜ່ານແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນປຶ້ມ, ຄື ກັນກັບທີ່ມັນຍັງຂຶ້ນກັບການຢູ່ອອກຮອບຕົວທ່ານດ້ວຍຄົນທີ່ດີ ແລະ ມີ ກຽດ.

ການຢູ່ຄົນດຽວເປັນສິ່ງທີ່ມ່ວນຊື່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກການໄຕ່ຕອງ, ແຕ່
ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງຫ່າງໄກຈາກຄົນອື່ນ ຫຼື ແຍກຕົວເອງ
ອອກ. ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການເຂົ້າສັງຄົມ, ຈົ່ງເຮັດດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍ
ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທັງໝົດຂອງທ່ານ, ເພື່ອໃຫ້ໝູ່ເພື່ອນ
ຂອງທ່ານຈະພົບຄວາມສະບາຍໃຈໃນການຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ແລະ ຫວັງ
ວ່າຈະໄດ້ເຫັນທ່ານ ແລະ ເພີດເພີນກັບການຢູ່ຮ່ວມກັນທີ່ດີຂອງທ່ານ
ສະເໝີ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ
ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີປະສິດທິພາບ

ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວັດ ແລະ ໄດ້ມອບກະຕ່າຜັກໃຫ້ຄູສອນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, Sirri Yuktsuwar, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ນີ້ແມ່ນຂອງຂວັນສຳລັບທ່ານ, ທ່ານ! ດອກກະລຳປີໃຫຍ່ປົກຕົ້ນ
ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປູກດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ ແລະ ດູແລຮັກສາ
ຕະຫຼອດໄລຍະການເຕີບໃຫຍ່ຂອງພວກມັນດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງ
ແມ່ທີ່ມີຕໍ່ລູກນ້ອຍຂອງຕົນ."

ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ ຕອບດ້ວຍຮອຍຍິ້ມທີ່ກະຕັນຍູ, "ຂອບໃຈ
ກະລຸນາເກັບມັນໄວ້ໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ; ຂ້ອຍຈະຕ້ອງການມັນໃນມື້ອື່ນ
ສຳລັບອາຫານຄຳພິເສດ."

ຂ້ອຍຫາກໍມາຮອດເມືອງ Puri ເພື່ອໃຊ້ເວລາພັກຜ່ອນລະດູຮ້ອນ
ຢູ່ທີ່ອາສະວະກາຣີຂອງຄູສອນແຄມຝັ່ງທະເລ. ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ
ສອງຊັ້ນແຫ່ງນີ້ ມີວິວທິວທັດອ່າວເບັ້ງກາລ ແລະ ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ
ຄູສອນດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລູກສິດຂອງລາວ.

ຂ້ອຍຕື່ນນອນແຕ່ເຊົ້າມື້ຕໍ່ມາ, ສຶດຊື່ນດ້ວຍລົມທະເລເຄັມ ແລະ
ສະເໝີທຶງຽບສະຫງົບຂອງວັດ. ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຄູຮ້ອງຂ້ອຍດ້ວຍສຽງ
ທີ່ອ່ອນໄຫວ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຫຼຽວເບິ່ງດອກກະລຳປີທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາ, ແລ້ວກໍວາງມັນໄວ້ໃຕ້ຕຽງຢ່າງລະມັດ
ລະວັງ.

ຄູສອນເວົ້າວ່າ, "ໄປຫາດຊາຍກັນເທາະ" ລາວຍ່າງໄປທາງໜ້າ, ແລະຂ້ອຍກໍຍ່າງຕາມລາວໄປພ້ອມກັບກຸ່ມນັກຮຽນໝູ່ມ. ຄູສອນເບິ່ງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຕໍານິແລະເວົ້າວ່າ:

"ກະລຸນາຍ່າງເປັນສອງແຖວ, ຮັກສາບາດກ້າວຂອງທ່ານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ."

ແລ້ວລາວກໍໄດ້ກວດສອບພວກເຮົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຟັງລາວ ແລະ ເລີ່ມບັນຍາຍບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບດັ່ງນີ້:

ໂອ້ ພວກເດັກຊາຍທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງເຂັມແຂງ ແລະ ເດີນຂະບວນໄປຢ່າງເປັນລະບຽບ!

ຂ້ອຍປະທັບໃຈກັບຄວາມລຽບງ່າຍທີ່ຄູສາມາດຕິດຕາມບາດກ້າວທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງນັກຮຽນໝູ່ມຂອງລາວໄດ້.

ຄູສອນໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຕາຂ້ອຍແລະເວົ້າວ່າ, "ຢຸດ! ເຈົ້າໄດ້ປິດປະຕູທາງຫຼັງຂອງຈັດແລ້ວບໍ່?"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຄິດວ່າແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານ"

ເຊື່ອ ຢູກສຸວາຣ ງຽບຢູ່ສອງສາມນາທີ, ຮອຍຍິ້ມທີ່ຈິດໆ ແລະ ເກືອບຖືກສະກັດກັ້ນ ປະກົດຂຶ້ນເທິງສືບຂອງລາວ, ແລ້ວໃນທີ່ສຸດລາວກໍເວົ້າວ່າ:

"ບໍ່, ຂ້ອຍມອງຂ້າມວ່າການນັ່ງສະມາທິທີ່ສັກສິດບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ເປັນຂີ້ແກ້ຕົວໃນການລະເລີຍການກິນອາຫານທາງຮ່າງກາຍ."

ຂ້ອຍຄິດວ່າລາວເວົ້າຫຼິ້ນ, ແຕ່ລາວເວົ້າຕື່ມວ່າ: "ດອກກະລໍາປີທີ່ກດອກຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນຫ້າດອກໃນໄວໆນີ້"

ພວກເຮົາໄດ້ກັບໄປຕາມທີ່ຄູໄດ້ແນະນຳ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດສະຖານທີ່ປະຕິບັດພິທີກໍາ, ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ:

"ລໍຖ້າຄາວໜຶ່ງ ເບິ່ງແມ່, ມຸກຸນດາ (ປາຣໍາຮັນສາ), ໄປທາງຊ້າຍຂອງເຈົ້າ ຂ້າມເດີນໄປທາງຖະໜົນ ຈະມີຄົນມາຮອດທີ່ນັ້ນໃນໄວໆນີ້ ແລະ ຈະເປັນສາເຫດຂອງການລົງໂທດຂອງເຈົ້າ."

ຂ້ອຍໄດ້ປິດປັງຄວາມລໍາຄານຂອງຂ້ອຍຕໍ່ຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງເຫຼົ້າ ນີ້ ທັນໃດນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊາວບ້ານຄົນໜຶ່ງຢູ່ຕາມຖະໜົນກໍາລັງ

ເຕັ້ນລ່າຢ່າງແປກປະຫຼາດ ແລະ ເຮັດທ່າທາງທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນດ້ວຍແຂນ
ຂອງລາວ. ຂ້ອຍເກືອບຈະເປັນໂງ່ດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ແລະ
ຈ້ອງເບິ່ງພາບທີ່ໂງ່ຈ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ. ໃນຂະນະທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນກໍາລັງຈະ
ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ, ສີ ຍຸກສະວະ ກ່າວວ່າ, "ດຽວນີ້
ລາວຈະກັບມາແລ້ວ"

ຊາວບ້ານໄດ້ປ່ຽນເສັ້ນທາງທັນທີ ແລະ ມຸ່ງໜ້າໄປທາງຫລັງຂອງ
ວັດ. ຫຼັງຈາກຂ້າມເສັ້ນທາງດິນຊາຍ, ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອາຄານຜ່ານ
ທາງປະຕູຫລັງ, ເຊິ່ງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ລັອກ, ຄືກັນກັບທີ່ຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້
ແນະນຳ. ບໍ່ດົນ, ລາວໄດ້ອອກມາຖືດອກກະລໍາປີທີ່ມີຄ່າອັນໜຶ່ງຂອງ
ຂ້ອຍ, ຄວາມພາກພູມໃຈຂອງລາວແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນຂະນະທີ່
ລາວຍ່າງດ້ວຍທ່າທາງທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື.

ສາກຕະຫຼົກນີ້, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ປະກົດຕົວເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ, ບໍ່ໄດ້
ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢຸດຢັ້ງຈາກການໄລ່ລ່າໂຈນ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໄລ່ຕາມດ້ວຍ
ຄວາມໄວຢ່າງຮຸນແຮງ. ຂ້ອຍຫາກໍໄປຮອດເຄິ່ງທາງເມືອສີ ຍຸກຕິສະ
ວະຣ ໄດ້ຮ້ອງໃສ່ຂ້ອຍ, ສັ້ນດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນຕັ້ງແຕ່ຫົວຮອດຕີນ,
ແລະຂໍໃຫ້ຂ້ອຍກັບຄືນ. ລະຫວ່າງການລະເບີດຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ລາວ
ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ:

"ຊາຍຜູ້ທຸກຍາກຄົນນັ້ນຢາກກິນດອກກະລໍາປີ ສະນັ້ນຂ້ອຍຄິດວ່າ
ມັນຄົງຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຫຍັງຖ້າລາວຈະຊືດອກກະລໍາປີຂອງເຈົ້າທີ່
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັກສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ!"

ຂ້ອຍຟ້າວໄປຫ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄື້ນພົບວ່າໂຈນເປັນຄົນຮັກ
ຜັກ, ເພາະລາວບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງແຫວນຄໍາ, ໂມງຂອງຂ້ອຍ, ຫຼື ເງິນ
ຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງກະແຈກກະຈາຍຢູ່ເທິງຜ້າຫົມທັງໝົດ. ແທນທີ່ຈະ,
ລາວໄດ້ງັດເຂົ້າໄປໃຕ້ຕຽງໄປຫາກະຕ່າດອກກະລໍາປີທີ່ເຊືອງໄວ້, ເພື່ອ
ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈຂອງລາວ.

ໃນຄໍາຄືນນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ສີ ຍຸກວາຣ ອະທິບາຍເຫດການນັ້ນ
ໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ, ເຊິ່ງແນ່ນອນວ່າມັນບໍ່ມີລັກສະນະທີ່ໜ້າງົດງົບຫຍັງ. ຄູໄດ້
ສັ້ນຫົວຊ້າໆ ແລະ ເວົ້າວ່າ:

"ເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈວ່າມືໜຶ່ງວິທະຍາສາດຈະຄື້ນພົບກົດໝາຍທີ່ບໍ່
ຮູ້ຈັກຈຳນວນໜຶ່ງໃນໄວໆນີ້"

ສອງສາມປີຕໍ່ມາ, ເມື່ອຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງວິທະຍຸໄດ້
ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນໃນໂລກທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ, ຄຳພະຍາກອນ
ຂອງຄູສອນກໍ່ຖືກຈິດຈຳ. ແນວຄວາມຄິດເກົ່າໆກ່ຽວກັບອະວະກາດ
ແລະ ເວລາໄດ້ຫາຍໄປຕະຫຼອດການ, ເພາະວ່າດຽວນີ້ບໍ່ມີບ້ານຫຼັງ
ໃດ, ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍປານໃດກໍ່ຕາມ, ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໂດຍຊ່ອງ
ທາງວິທະຍຸ (ແລະດາວທຽມ) ທົ່ວໂລກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ແມ່ນແຕ່
ຈິດໃຈທີ່ມີວຽງທີ່ສຸດກໍ່ໄດ້ຖືກເປີດ ແລະ ໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປກ່ອນ
ຫຼັກຖານທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ຂອງລັກສະນະທີ່ກຳນົດໄວ້ອັນໜຶ່ງ
ຂອງມະນຸດຊາດ: ຄວາມສົມບູນຂອງການມີຢູ່.

ເລື່ອງຕະຫຼົກກ່ຽວກັບດອກກະລຳປີສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ໂດຍການ
ປຽບທຽບມັນກັບວິທະຍຸ ຄູຂອງຂ້ອຍເປັນຕົວສົ່ງ ແລະ ຮັບທີ່ສົມບູນ
ແບບ ຄວາມຄິດບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກການສັນສະເທືອນທີ່ລະອຽດອ່ອນ
ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ ເຊັ່ນດຽວກັບວິທະຍຸທີ່ອ່ອນໄຫວສາມາດຮັບ
ລາຍການສະເພາະຈາກຫຼາຍພັນລາຍການທີ່ອອກອາກາດຢູ່ທົ່ວທຸກ
ແຫ່ງ, ສີ ຍຸກຄິສະວະຣ ກໍ່ຍອມຮັບຄວາມຄິດໜຶ່ງ - ຄວາມຄິດຂອງຄົນ
ໂງ່ທີ່ຫຼົງໄຫຼກັບດອກກະລຳປີ - ຈາກຄວາມຄິດຂອງມະນຸດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ
ທີ່ອອກອາກາດໃນໂລກນີ້ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງໄປຫາຫາດຊາຍ,
ຄູຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາຂອງຊາວບ້ານທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ປະຕິບັດ
ທັນທີເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສຳເລັດ ຕາອັນສັກສິດຂອງຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ
ຜູ້ຊາຍເດັກກ່ອນທີ່ນັກຮຽນຈະເດັກ ການລົມລ້ອກປະຕູວັດເຮັດໃຫ້ຄູມີ
ຂໍ້ແກ້ຕົວທີ່ສະດວກທີ່ຈະເອົາຕົນໄມ້ທີ່ຂ້ອຍຮັກອັນໜຶ່ງອອກ ໄປ ດັ່ງນັ້ນ,
ສີ ຍຸກຄິສະວະຣ, ໂດຍໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວຮັບ, ຍັງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່
ເປັນຕົວສົ່ງ ໃນບົດບາດນີ້, ຄູສາມາດ ນຳພາຊາວບ້ານໃຫ້ຖອຍຫຼັງ
ແລະ ໄປທີ່ຫ້ອງສະເພາະເພື່ອເອົາດອກກະລຳປີໜ່ວຍດຽວ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕົວນຳພາຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ສະແດງ
ອອກຢ່າງແທ້ຈິງໃນບຸກຄົນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ສະຫງົບສຸກ ເກືອບທຸກຄົນ
ໄດ້ປະສົບກັບສະຕິປັນຍາພາຍໃນທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ຫຼື ສາມາດ
ຖ່າຍທອດຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງມີ
ປະສິດທິພາບ.

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດທີ່ບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນຈາກຄວາມກັງວົນມີຄວາມ
ສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ສັບສົນທັງໝົດຂອງວິທະຍຸຄື: ການ
ສົ່ງ ແລະ ຮັບຄວາມຄິດ, ແລະ ການກັນຕອງຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ
ອອກ ເຊັ່ນດຽວກັບພະລັງງານສົ່ງຂອງສະຖານີວິທະຍຸແມ່ນຂຶ້ນກັບ

ປະລິມານໄຟຟ້າທີ່ມັນໃຊ້, ປະສິດທິພາບຂອງຈິດໃຈຂອງມະນຸດ, ເຊັ່ນ
ດຽວກັບວິທະຍຸ, ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນ.

ຄວາມຄິດທັງໝົດຍັງຄົງລອຍຢູ່ໃນຈັກກະວານຕະຫຼອດໄປ ຜ່ານ
ການຕັ້ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງສາມາດຈັບ
ແລະ ອ່ານຄວາມຄິດຂອງບຸກຄົນໃດກໍໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ຫຼື ຕາຍໄປ
ແລ້ວ. ຄວາມຄິດມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກສາກົນ, ບໍ່ແມ່ນສ່ວນບຸກຄົນ.
ຄວາມຈິງບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ ແຕ່ສາມາດຄືນພົບໄດ້. ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ - ນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່ - ມາຈາກຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະ
ທີ່ບໍ່ພຽງພໍ. ເປົ້າໝາຍຂອງໂຍຄະແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈສະຫງົບ
ເພື່ອໃຫ້ມັນສາມາດໄດ້ຍິນການຊີ້ນຳທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດຂອງສັງ
ພາຍໃນ, ໂດຍບໍ່ມີການບິດເບືອນ ຫຼື ຄວາມສັບສົນ.

ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບໄດ້ນຳເອົາສັງຄົມ ແລະ ຮູບພາບຂອງຄົນ
ອື່ນທີ່ຢູ່ໄກໆເຂົ້າມາໃນເຮືອນຂອງຫຼາຍລ້ານຄົນພ້ອມໆກັນ ນີ້ແມ່ນຕົວ
ຊີ້ບອກທາງວິທະຍາສາດຄັ້ງທຳອິດທີ່ວ່າມະນຸດເປັນວິນຍານສາກົນ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຕາບອດຈະພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງເພື່ອ
ຄອບງຳ ແລະ ຍຶດເອົາສາລະສຳຄັນຂອງມະນຸດ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນ
ຮ່າງກາຍທີ່ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຈຸດໃດໜຶ່ງໃນອະວະກາດ, ແຕ່ແມ່ນວິນຍານ
ຂອງການມີຢູ່ທົ່ວໄປ.

ໃນເລື່ອງນີ້, Charles Robert Richet, ຜູ້ໄດ້ຮັບລາງວັນໂນ
ແບລສາຂາສະລີລະວິທະຍາ, ໄດ້ຂຽນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

"ມັນເປັນເລື່ອງແປກ ແລະ ໜ້າສັງເກດແທ້ໆທີ່ປະກົດການທາງ
ທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ຍັງເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກມັນຖືກສ້າງຕັ້ງ
ຂຶ້ນແລ້ວ, ພວກມັນຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈຫຼາຍກວ່າ
ທີ່ວິທະຍາສາດໄດ້ເຮັດໃນສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ປະກົດການທີ່ພວກ
ເຮົາຍອມຮັບໃນປັດຈຸບັນນີ້ຄິດວ່າຈະຢຸດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດ
ໃຈແລ້ວ ເພາະວ່າພວກມັນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ແຕ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນ
ກໍລະນີ ຖ້າພວກມັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາແປກໃຈອີກຕໍ່ໄປ, ມັນບໍ່ແມ່ນ
ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈພວກມັນ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າພວກມັນໄດ້ກາຍເປັນ
ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ. ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງປະຫລາດໃຈກັບທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດ
ເຂົ້າໃຈໄດ້, ແລ້ວພວກເຮົາຄວນຈະປະຫລາດໃຈກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ:
ໂດຍກ້ອນຫີນທີ່ຖືກໂຍນຂຶ້ນໄປໃນອາກາດ, ໂດຍໝາກກໍທີ່ເຕີບໃຫຍ່
ເປັນຕົ້ນໂອກໃຫຍ່, ໂດຍປະລອດທີ່ຂະຫຍາຍອອກເມື່ອຖືກຄວາມ
ຮ້ອນ, ແລະ ໂດຍເຫຼັກຖືກດຶງດູດໂດຍແມ່ເຫຼັກ."

"ວິທະຍາສາດໃນປະຈຸບັນບໍ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນອີກຕໍ່ໄປ ຂໍເທັດຈິງທີ່ ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ບໍ່ຄາດຄິດທີ່ລູກຫລານຂອງພວກເຮົາຈະອະນຸມານໄດ້ນັ້ນ ດຽວນີ້ຢູ່ໃກ້ພວກເຮົາ ແລະ ຈ້ອງເບິ່ງພວກເຮົາ, ເວົ້າໄດ້ວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ເຫັນພວກມັນ ແຕ່ມັນບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນພວກມັນ: ພວກເຮົາບໍ່ຢາກເຫັນພວກມັນ, ເພາະວ່າ ທັນທີທີ່ຂໍເທັດຈິງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ ແລະ ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍປະກົດຂຶ້ນ, ພວກເຮົາ ພະຍາຍາມເຮົາມັນເຂົ້າໄປໃນຂອບຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ຍອມຮັບ, ແລະ ພວກເຮົາຈະໃຈຮ້າຍຖ້າມີໃຜກ້າທົດລອງຫຼັງຈາກນັ້ນ!"

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບັນທຶກຂອງໂຍກິ: ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າລື່ຊ່ອນຢູ່

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງດອກໄມ້ແລະອະທິຖານ, ແລະທັນທີທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນ ມັນ ມັນພົນກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ກິບດອກຂອງມັນ ມີກິນອາຍຂອງຄວາມບໍລິສຸດສີຊົມພູຂອງພຣະອົງ, ແລະຫົວໃຈຂອງ ມັນສ່ອງແສງດ້ວຍຄໍາແຫ່ງປັນຍາຂອງພຣະອົງ.

ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພະລັງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າທີ່ຄ້າຊູລໍາ ຕື້ນບາງໆຂອງມັນ ແລະ ໃບສີຂຽວອຸດົມສົມບູນຂອງມັນ ສໍາລັບຄວາມ ລືກລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ນິລັນດອນ, ຂ້ອຍເຫັນພວກມັນນອນຫຼັບຢູ່ໃນ ຝຸ່ນເກສອນດອກໄມ້, ແລະການສໍາຜັດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າໄດ້ ດື່ມໃຈເຜີ້ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຕົ້ານົມຂອງມັນອັກເສບ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງເລີ່ມ ດື່ມຄວາມຫວານຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຜຕປະທານຄວາມຮູ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງ ແລະ ເປີດເຜີຍຄວາມລັບອັນບໍ່ມີວັນ ສິນສຸດຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງຖືກເຊືອງໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນວັດຊະພິດທີ່ ນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ແຄມທາງ.

ສຽງກະຊິບຈາກນິລັນດອນ

ການຄວບຄຸມທຳມະຊາດຂອງຕົນເອງ ຫຼື ການເອົາຊະນະລັກສະນະທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍ

ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະນິຍາມນິໄສໃຈຄໍ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ມັນແມ່ນຫຍັງ ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ໃນສະພາບທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ໂກດແຄ້ນ, ພຶດຕິກຳຂອງເຈົ້າບໍ່ປົກກະຕິ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ເຈົ້າຄວນຈະເປັນ

ດ້ວຍເຫດນີ້, ເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກທຸກໃຈ ແລະ ຖອນຕົວອອກ ແລະ ມີຫຍັງໂງ່
ກວ່າການທີ່ຄົນເຮົາເຮັດໃຫ້ຕົນເອງບໍ່ມີຄວາມສຸກຜ່ານການກະທຳ
ແລະ ປະຕິກິລິຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ?

ບໍ່ມີໃຜມັກຄວາມທຸກທໍລະມານ ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນວິເຄາະຕົນເອງໃນ
ຄັງຕໍ່ໄປທີ່ເຂົາເຈົ້າມີອາລົມທີ່ໂສກເສົ້າບໍ່? ຖ້າພວກເຂົາເຮັດ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງທຸກທໍລະມານໂດຍສະໝັກ
ໃຈ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໂສກເສົ້າດັ່ງກ່າວ, ຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມ
ຂ້າງເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫຼີກ
ລ່ວງການຢູ່ເປັນເພື່ອນກັບເຂົາເຈົ້າ.

ບໍ່ວ່າຄົນເຮົາຈະໄປໃສ, ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າຫຼາຍໂດຍບໍ່ມີຄຳເວົ້າ,
ເພາະວ່າອາລົມໂດຍລວມຂອງເຂົາເຈົ້າສະທ້ອນຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ເບິ່ງເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທີ່
ອອກມາຈາກເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອເຫັນອາລົມທີ່ມືດມົວ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ
ສະທ້ອນຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄົນອື່ນກໍ່ຮູ້ສຶກລັງກຽດ, ມັກທີ່ຈະ
ຫ່າງໄກຈາກຄວາມສື່ນສະເທືອນທີ່ບໍ່ສະຫງົບເຫຼົ້ານັ້ນ. ຄວາມໂກດ
ແຄ້ນຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກກະຈົກຂອງຈິດໃຈກ່ອນທີ່ຈະມີການ
ສະທ້ອນໃນສາຍຕາ.

ໃນໂລກນີ້, ມະນຸດອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນແກ້ວ, ເປີດເຜີຍຕໍ່ຄົນອື່ນ, ບໍ່
ສາມາດປອມແປງ ຫຼື ທຳທຳເຮັດເປັນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຕ້ອງດຳລົງ
ຊີວິດຕາມທຳມະຊາດ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ກະທຳໃນແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວ
ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຄວາມຊົມເຊີຍ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ເຫັນ
ຄວາມສູງສົ່ງໃນສາຍຕາຂອງລາວ ແລະ ຄວາມສຸກເທິງໃບໜ້າຂອງ
ລາວ? ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີທັງໝົດຂອງຄົນເຮົາລ້ວນ
ແຕ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ພາຍໃນ, ພາຍໃຕ້ຊັ້ນຂອງຄວາມມືດມົວ ແລະ ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານ.

ບໍ່ພຽງແຕ່ຄົນອື່ນສັງເກດເຫັນພຶດຕິກຳຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່
ລາວຍັງສັງເກດເຫັນພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້ານຳອີກ. ເນື່ອງຈາກລາວມັກ
ຈະປຽບທຽບຕົນເອງກັບຄົນອື່ນ ຍ້ອນການສັງເກດເບິ່ງຄົນອ້ອມຂ້າງຢູ່
ສະເໝີ, ລາວຈຶ່ງຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈ
ຫຼື ລາວອາດຈະຮູ້ສຶກທຸກໃຈ ແລະ ມີບັນຫາກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່
ລາວປະເຊີນຢູ່ໃນໂລກນີ້. ນີ້ເໝາະຈະເປັນຜົນມາຈາກອິດທິພົນຂອງ
ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂລກອ້ອມ
ຂ້າງໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຕົກ
ຢູ່ໃນສະພາບຊົມເສົ້າຍ້ອນສະພາບການພາຍນອກ. ແລະ ເປັນຫຍັງ

ພວກເຮົາຄວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອິດທິພົນທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງຂອງ
ສິ່ງແວດລ້ອມ?

ບາງຄົນມັກໃຊ້ວິທີການສະແດງອາລົມທາງລົບເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການ
ປະເຊີນກັບບັນຫາ ຫຼື ສະຖານະການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຶດຕິກຳທາງ
ລົບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນການຫຼົບໜີ ຫຼື ເປັນຕາໜ່າງຄວາມປອດໄພທາງ
ດ້ານອາລົມ ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດທີ່ຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມ
ໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຊົ່ວຄາວເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ແຕ່ຄວາມ
ຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຄວນຖືກຄວບຄຸມເຈົ້າ.

ລັກສະນະນິດໄສແຕ່ລະຢ່າງລ້ວນແຕ່ມີສາເຫດສະເພາະ. ເພື່ອ
ກຳຈັດລັກສະນະນິດໄສໃດໜຶ່ງ, ສາເຫດຂອງມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ແກ້ໄຂ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງຢຸດ ແລະ ຄິດເຖິງທຸກໆມື້,
ກວດກາຄວາມຄິດ ແລະ ແຮງຈູງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າໃຈບຸກຄະລິກ
ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະຮັບມືກັບມັນ ແລະ ແກ້ໄຂ
ມັນຖ້າມັນເປັນອັນຕະລາຍ. ເຈົ້າອາດຈະພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ໃນສະພາບທີ່
ບໍ່ສົນໃຈ, ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະພິຈາລະນາຄຳແນະນຳໃດໆຈາກຄົນອື່ນ. ໃນ
ສະຖານະການນີ້, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິເພື່ອ
ປຸກຝັງປະສົບການໃນທາງບວກ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ. ຈົ່ງລະວັງຄວາມບໍ່
ສົນໃຈ, ເຊິ່ງເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈເປັນອຳມະພາດ.

ຫຼືບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອາດຈະຫ້ຖອຍໃຈ ແລະ ຫ້ຖອຍໃຈຍ້ອນຄວາມ
ເຈັບປ່ວຍ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຟື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຄືນມາໄດ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ຫຼັກການຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີ
ສຸຂະພາບດີຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງຊີວິດທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີ
ປະສິດທິພາບໂດຍອີງໃສ່ພື້ນຖານດ້ານສິນທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນ.
ນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ມີລິດທານຸພາບ
ສູງສຸດໃນການອະທິຖານເພື່ອປຸກຝັງສັດທາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນອຳນາດ
ການປົນປົວຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າຕົນເອງລົ້ມເຫຼວ ແລະ
ບໍ່ສາມາດປະສົບຜົນສຳເລັດໃນສິ່ງໃດໄດ້, ບັນຫາຄວນໄດ້ຮັບການ
ວິເຄາະ ແລະ ຄວນເຮັດໃຫ້ຊັດເຈນວ່າລາວໄດ້ພະຍາຍາມທຸກຢ່າງ
ຕາມທີ່ຕ້ອງການແລ້ວຫຼືບໍ່.

ພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງຈັກກະວານທັງໝົດ, ລົງໄປຈົນເຖິງລາຍ
ລະອຽດທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ, ແລະມະນຸດຊາດຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງ
ພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫາຂໍ້ແກ້ຕົວ ຫຼື ເຫດຜົນສຳລັບ
ຄວາມລົ້ມເຫຼວໄດ້. ຢ່າຢ້ານວຽກ, ບໍ່ວ່າຈະຍາກລຳບາກປານໃດ

ກໍຕາມ, ເພາະວ່າວຽກ "ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂງແຮງ" ແລະ ບໍ່ເປັນ ອັນຕະລາຍຕໍ່ໃຜ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເຮັດວຽກ ແລະ ຄິດຢ່າງສະຫງົບ. ເມື່ອທ່ານທັງມີພະລັງ ແລະ ສະຫງົບ, ທ່ານ ສາມາດບັນລຸສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໄດ້, ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງທ່ານແຈ່ມ ໃສ່.

ນອກເໜືອໄປຈາກການບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນເພື່ອ ໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດແລ້ວ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຍັງບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ ທາງຈິດໃຈ ພວກເຂົາໃຊ້ ເວລາຫຼາຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຫຍັງເລີຍ ບາງຄົນ ຖືວ່ານີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນ ແລະ ການຜ່ອນຄາຍ ແຕ່ໃນການຜ່ອນ ຄາຍທີ່ແທ້ຈິງ, ຈິດໃຈມີທັງການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສະຫງົບ ໃນຊ່ວງ ເວລາທີ່ງຽບສະຫງົບເຫຼົ່ານັ້ນ, ຄົນເຮົາອາດຈະຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ທິວທັດທີ່ສວຍງາມ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ການເຮັດວຽກທາງ ຈິດໃຈໃນແງ່ດີ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ສື່ນຊື່ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫຼາຍຄົນສັບສົນຄວາມພະຍາຍາມໃນການ ສ້າງສັນກັບຄວາມຖືກຄຽດ ແລະ ການເຮັດວຽກໃນສະພາບທີ່ເຄັ່ງຄັງ ແລະ ກັງວົນ.

ການຄິດສ້າງສັນແມ່ນຢາແກ້ທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ ສຸຂະພາບ ນິໄສເຫຼົ່ານີ້ຈະຄວບຄຸມສະຕິເມື່ອຄົນເຮົາຢູ່ໃນສະພາບທາງ ລົບ ຫຼື ຈຸ່ນວາຍ ເມື່ອຈິດໃຈບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ, ເຈົ້າຂອງຈະຊຶມ ເສົາ ແລະ ມີຄວາມກັງວົນຫຼາຍ. ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊຶມເສົາ ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ມານຮ້າຍຈະເຂົ້າມາຄອບຄອງຄວາມຄິດຂອງຄົນໆນັ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມເຈົ້າພາບຢ່າງສົມບູນ!

ເພາະສະນັ້ນ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາ ຄວາມຄິດສ້າງສັນ ເມື່ອເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈົ່ງເຮັດ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສ້າງສັນໃນໃຈຂອງເຈົ້າ. ຮັກສາມັນໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີ ເວລາເຫຼືອທີ່ຈະຄິດເຖິງຄວາມຖືກຄຽດ ແລະ ຄວາມກັງວົນ.

ການຄິດສ້າງສັນແມ່ນໜ້າປະຫລາດໃຈ ແລະ ມະຫັດສະຈັນ, ຄື ກັບການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກອື່ນ ທຸກຄົນຄວນພັດທະນາຄວາມສາມາດ ນີ້ ຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍຄິດຜ່ານຄຳບັນຍາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ - ແລະ ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນນັ້ນ - ກ່ອນທີ່ຈະບັນຍາຍພວກມັນ ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້ອຍຄົ້ນ ຄວ້າເຂົ້າໄປໃນຫົວຂັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເລີມເວົ້າກັບຂ້ອຍ ກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ເມື່ອເຈົ້າຄິດຢ່າງສ້າງສັນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກ ເຖິງຮ່າງກາຍ ຫຼື ອາລົມທີ່ມີບັນຫາ, ເພາະວ່າໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບວິນຍານອັນສູງສົງ.

ສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຮູບພາບຂອງສະຕິ
ປັນຍາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ສ້າງສັນ ເຊິ່ງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ ຖ້າ
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະຕິນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະກາຍເປັນກຸ່ມຂອງ
ລັກສະນະທີ່ສັບສົນ ຜ່ານການຄິດໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ, ພວກ
ເຮົາຈະເອົາຊະນະລັກສະນະເຫຼົ່ານັ້ນ ນອກຈາກນັ້ນ, ຜ່ານການຄິດ
ສ້າງສັນ, ພວກເຮົາຈະພົບຄໍາຕອບ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂຕໍ່ທຸກຄໍາຖາມຂອງ
ພວກເຮົາເອງ ແລະ ຄໍາຖາມ ແລະ ບັນຫາຂອງຄົນອື່ນ.

ອາລົມບໍ່ດີຄືກັບມະເຮັງ, ກັດກິນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ນີ້ແມ່ນ
ເຫດຜົນທີ່ແມ່ນອນວ່າຄົນທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກແລະບັນຫາຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້.

ບໍ່ວ່າສະຖານະການຂອງຄົນເຮົາຈະຮ້າຍແຮງປານໃດກໍຕາມ,
ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມສິ້ນຫວັງ. ພວກເຂົາສາມາດ
ຊະນະໃນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້. ເມື່ອຄົນທີ່ມີອາລົມແປ້ງປ່ວນລົ້ມ
ເຫຼວ, ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກມືຂຶ້ນຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ບໍ່ແຕກຫັກຄືຜູ້ຊະນະທີ່ແທ້ຈິງໃນການສູ້ຮົບ
ຂອງຊີວິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າໂລກອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າຈະຮຸນແຮງຄືກັບພູເຂົາ
ໄຟກໍຕາມ.

ຄົນເຮົາຢາກຖືກກັກຂັງ ຫຼື ຢາກຖືກປ່ອຍຕົວບໍ່? ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ
ຈຳກັດຕົນເອງດ້ວຍນິໄສໃຈຄໍຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍເກີນໄປ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່
ສາມາດສືບຕໍ່ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດໄດ້. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ
ປ່ອຍໃຫ້ອາລົມທາງລົບມາບວມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະອ່ອນແອລົງ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກໍລົ້ມ
ເຫຼວ. ແນວໂນ້ມທາງອາລົມປົກຄຸມສະໜອງດ້ວຍຄວາມສັບສົນ ແລະ
ຄວາມງົງງັນ, ເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີປົກຜ່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

ຄົນເຮົາສາມາດເອົາຊະນະອາລົມຂອງຕົນເອງໄດ້, ບໍ່ວ່າມັນຈະ
ເບິ່ງຄືວ່າຮຸນແຮງ ແລະ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຂົາຕ້ອງ
ຕັ້ງໃຈວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ບຶງ ແລະ ອາລົມບໍ່ດີອີກຕໍ່ໄປ. ແລະ ຖ້າອາລົມ
ປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາ
ຄວນວິເຄາະມັນເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່າມັນແຊກຊຶມເຂົ້າມາໄດ້ແນວໃດ ແລະ
ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສ້າງສັນກ່ຽວກັບມັນ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ຄວນເຮັດຫຍັງໂດຍບໍ່ລະມັດລະວັງ, ແຕ່ຄວນ
ເຮັດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທາງຈິດໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ລະມັດລະວັງ ພວກ
ເຮົາຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳສ້າງສັນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານທ່າແຮງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ມີເຫດຜົນຫຍັງແດ່

ສຳລັບການຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວທາງຈິດໃຈໂດຍການຄິດໃນ
ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍອ່ອນແອ ແລະ ບໍ່ຕິຕໍ່ສຸຂະພາບ? ຄົນເຮົາຕ້ອງ
ປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ທຳລາຍເຊິ່ງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນ
ເບກລີ້ແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລີ້ຈະຖືກປິດປ່ອຍ
ຈາກເບກທີ່ກຳລັງຈັບ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າກໍເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້ ຈິ່ງເຄື່ອນຕົນເອງທຸກໆເຊົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ວ່າ
ເຈົ້າຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຍຸ້ງກໍຕາມ, ເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ຈະເອົາຊະນະ
ພວກມັນ ເຈົ້າເປັນຜູ້ສືບທອດທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ
ສູງສຸດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈິ່ງເຂັ້ມແຂງກວ່າສະຖານະການ ແລະ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່າເຫດການຕ່າງໆ

ເດັກຊາຍທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມບໍ່ມັກການແກ້ໄຂ
ບັນຫາງ່າຍໆ; ລາວມັກບັນຫາທີ່ຍາກ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກຢ້ານກົວຕໍ່ສິ່ງ
ທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດ. ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຢ້ານພວກມັນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້
ອະທິຖານສະເໝີວ່າ, "ໂອ້ພະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ, ຂໍເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ຂອງພຣະອົງພາຍໃນຂ້ອຍ. ຂໍໃຜຕື່ກສາຂ້ອຍໃຫ້ມີຄວາມຄິດໃນແງ່
ບວກ ເພື່ອວ່າດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍຈະສາມາດ
ເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂ້ອຍໄດ້ສະເໝີ."

ຄິດຢ່າງສ້າງສັນກ່ຽວກັບບັນຫາຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຄິດບ່ອນອີກ
ຕໍ່ໄປ ເມື່ອຂ້ອຍກຳລັງຈັດການກັບບັນຫາ, ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອແກ້ໄຂມັນ, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດເວົ້າຢ່າງຊື່ສັດ
ແລະ ຈິ່ງໃຈວ່າ: "ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວແລະ ນີ້ແມ່ນທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍ
ສາມາດເຮັດໄດ້" ແລ້ວຂ້ອຍກໍລົ້ມບັນຫາໄປ

ບຸກຄົນທີ່ຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບບັນຫາຈະຮູ້ສຶກໃຈຮ້າຍ ແລະ ຮູ້ສຶກ
ອຸກໃຈງ່າຍ ຫຼືກລ່ຽງສິ່ງນີ້ ເມື່ອມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ, ແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່
ມັນ, ໃຫ້ຄິດຫາທຸກວິທີທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ເພື່ອແກ້ໄຂມັນ ຖ້າທ່ານພົບ
ວ່າຕົນເອງບໍ່ສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ໃຫ້ປຽບທຽບຄວາມກັງວົນ
ຂອງທ່ານກັບບັນຫາທີ່ຄ້າຍຄືກັນທີ່ຄົນອື່ນປະເຊີນ ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກ
ປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອລະບຸເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ
ເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສຳເລັດ ເລືອກຂັ້ນຕອນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າມີເຫດຜົນ ແລະ
ເປັນຈິງທີ່ສຸດ, ແລະ ມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພວກມັນ ຫ້ອງ
ສະໝຸດທັງໝົດຂອງຈັກກະວານຖືກເກັບໄວ້ພາຍໃນຕົວທ່ານ ທຸກຢ່າງ
ທີ່ທ່ານຢາກຮູ້ແມ່ນມີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອເປີດເຜີຍສິ່ງນີ້, ທ່ານພຽງແຕ່ຕ້ອງ
ຄິດຢ່າງສ້າງສັນ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳ.

ອາລົມຮຸນແຮງເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈອ່ອນແອ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ສຶກແຂງກະຕ້າງ, ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຂົ້າກັບ

ຄົນອື່ນ ຊີວິດໃນຄອບຄົວຄວນເປັນບ່ອນລີ້ໄພ, ແຕ່ອາລົມຮຸນແຮງເຮັດໃຫ້ມັນກາຍເປັນນະລົກທີ່ໂສກເສົ້າ. ຜົວກັບບ້ານມາພົບເມຍຂອງລາວ ຢູ່ໃນອາລົມຊຶມເສົ້າ, ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດສື່ສານກັບນາງໄດ້ ຫຼື ລາວອາດຈະກັບມາດ້ວຍອາລົມທີ່ບໍ່ດີ, ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຫາເຫດຜົນກັບລາວ. ມີບັນຫາຫຼາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນກັບຄົນຍ້ອນອາລົມຮຸນແຮງ. ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວກໍາລັງໂກດແຄ້ນ ຫຼື ເສີຍເມີຍ, ເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັນທີຈາກອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ບາງທີເຈົ້າອາດຈະໄປຢ້ຽມຢາມຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກ, ແຕ່ພົບວ່າເຂົາເຈົ້າມັກໂຕ້ຖຽງ ແລະ ເຈັບປວດ, ປ່ຽນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າເປັນນ້ຳຕາທັນທີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢາກແກ້ແຄ້ນ. ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ອາລົມຂອງຄົນອື່ນມາທຳຮ້າຍເຈົ້າ.

ມັນງ່າຍທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ, ແຕ່ການສະເໜີຄວາມຮັກແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການບັນເທົາຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມຮັກນັ້ນຕ້ອງບໍລິສຸດ, ເພາະວ່າເມື່ອມັນອອກມາຈາກຫົວໃຈ, ມັນມີຜົນກະທົບທີ່ມະຫັດສະຈັນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິເວນຖິງຜົນສະທ້ອນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາຈະພົບກັບຄວາມບໍ່ສົນໃຈກໍຕາມ. ຄວາມຮັກແຂງແຮງກວ່າຄວາມກຽດຊັງ, ແລະຜົນກະທົບຂອງມັນມີພະລັງແລະໜ້າປະຫລາດໃຈ.

ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າສ່ວນທີ່ສວຍງາມຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ? ສ່ວນແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ມະຫັດສະຈັນ, ມີກິນຫອມດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ - ສ່ວນທີ່ມີຄວາມງາມແລະຄວາມສຸກເກີນກວ່າດອກໄມ້ແລະສະໝຸນໄພທີ່ມີກິນຫອມທັງໝົດໃນໂລກ ເຈົ້າສ້າງດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມທຸກຢ່າງທີ່ມີຄົນເຂົ້າໃຈ ເຈົ້າຜິດດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະເຈົ້າສະເໜີຄວາມຮັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນບໍ່ຍືນຍົງແລະບໍລິສຸດກວ່າດອກກຸຫຼາບທຳມະຊາດບໍ່? ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າແມ່ນສ່ວນ, ແລະຮັກສາມັນໃຫ້ສວຍງາມແລະມີກິນຫອມດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດແລະສັກສິດ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ມັນກາຍເປັນໝອງນ້ຳທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍລັກສະນະທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄວາມກຽດຊັງ ຖ້າເຈົ້າປູກດອກໄມ້ແຫ່ງສິນຕິພາບແລະຄວາມຮັກ, ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມສະຫວັນ, ເຜິງແຫ່ງສະຕິທາງວິນຍານຈະຖືກດຶງດູດມາສູ່ສ່ວນຂອງເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັບເຜິງຊອກຫາດອກໄມ້ທີ່ປ່ອຍນ້ຳເຜິງທີ່ຫວານທີ່ສຸດ, ພຣະເຈົ້າຈະມາຢ້ຽມຢາມເຈົ້າເມື່ອຊີວິດຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຫວານຊື່ນແລະສົດໃສ ຕັ້ງໃຈວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍ

ໃຫ້ຫຍ້າທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເນົາເປືອຍຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະ
ຄວາມໂກດແຄ້ນເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານທີ່
ດີຂອງເຈົ້າ ຍິງເຈົ້າປູກຄຸນລັກສະນະທີ່ສັກສິດທີ່ຄ້າຍຄືດອກໄມ້ທີ່ເບັງ
ບານຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງ
ພຣະອົງພາຍໃນເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ບົດເລື່ອງປັນຍາຕາເວັນອອກກ່າວວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສະຫງົບ
ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບເມື່ອປະເຊີນກັບທັງເພື່ອນ ແລະ ສັດຕູ, ບໍ່ໄດ້
ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມເປັນສອງຂອງຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ຄວາມ
ໝາວເຢັນ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ, ເປັນທີ່ຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍ. ໂດຍການສະເໜີຄວາມຮັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີນິໄສທີ່
ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ໂຫດຮ້າຍ, ສັນຕິພາບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກັງວົນ
ແລະ ມີພາລະໜັກ, ຄວາມຫວານຊືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີອາລົມຂົມຂືນ,
ຄວາມສຸກໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີພາລະໜັກດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະ ໂດຍການເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຫຼົງທາງໄປ
ຕາມເສັ້ນທາງຂອງຄວາມຜິດພາດ ແລະ ບາບ, ທ່ານຈະເອົາຊະນະ
ລັກສະນະທາງລົບໂດຍການຮັກສາຈິດໃຈຂອງທ່ານໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ
ການສະແຫວງຫາທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສ້າງສັນ.

ຂ້ອຍມັກເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຈົ້າອ່ານໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ຂຽນສອງຊົ່ວໂມງ;
ຖ້າເຈົ້າຂຽນສອງຊົ່ວໂມງ, ຄິດສາມຊົ່ວໂມງ; ຖ້າເຈົ້າຄິດສາມຊົ່ວໂມງ,
ນັ່ງສະມາທິຕະຫຼອດເວລາ."

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກທັງໝົດ, ແລະ ມັນເປັນ
ໄປໄດ້ທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະອົງໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ ແຕ່
ມະນຸດມັກຈະຫຍຸ້ງຢູ່ກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກ. ການນັ່ງ
ສະມາທິເປັນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນ - ໂລກທີ່ຄ້າຍຄືກັບໂລກທີ່ນັກປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່
ໄດ້ຮັບຮູ້ເມື່ອລາວເວົ້າວ່າ, "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງ
ຮ້ອງເພງພຣະນາມອັນມີພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສູນ
ເສຍຕົວເອງໃນພຣະອົງ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນສູ່ສະຕິຮູ້ສຶກນີ້,
ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຮ່າງກາຍເກົ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອຊອກຫາຕົວເອງໃນຮ່າງກາຍໃໝ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ!"

ມີເລື່ອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ຢູ່ໃນປະເທດອິນເດຍກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນອີກອີງ
ໜຶ່ງ. ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງຫາກໍ່ເສຍຊີວິດໄປ ແລະ ສືບຂອງລາວກຳລັງ
ຖືກນຳໄປເຜົາສົບ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ໄວ້ທຸກກຳລັງຈະຈູດໄຟ, ຊາຍເຖົ້າຄົນ
ໜຶ່ງກໍ່ປະກົດຕົວຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລ່ນໄປ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ຢຸດ!

ຢ່າຈູດໄຟ! ຂ້ອຍຈະໃຊ້ຮ່າງກາຍນັ້ນ!" ທັນທີທີ່ລາວເວົ້າຄໍາເຫຼົ່ານີ້, ສືບຂອງຊາຍເຖົ້າກໍລົ້ມລົງກັບພື້ນດິນຕາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຊາຍໜຸ່ມລຸກຂຶ້ນຈາກກອງໄຟ ແລະ ຟ້າວໄປຫາປ່າ. ຊາຍເຖົ້າເປັນໄພ່ພົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຂັດຂວາງການນະມັດສະການຂອງລາວໂດຍການກັບຄືນສູ່ຊີວິດໃໝ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຂອງເດັກເກີດໃໝ່, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈໃຊ້ຮ່າງກາຍຂອງຊາຍໜຸ່ມເພື່ອສືບຕໍ່ການປະຕິບັດທາງວິນຍານຂອງລາວ.

ມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍທີ່ລໍຖ້າການຄົ້ນພົບ ການຝຶກສະມາທິແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງດໍາລົງຊີວິດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ມະນຸດຢ້ານກົວ ເພາະມັນໄດ້ກົດກັນພຣະເຈົ້າອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ທຸກສິ່ງທີ່ເຈັບປວດເຮັດໃຫ້ເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ ເພາະເຮົາຮັກໂລກໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງມັນ ແຕ່ເມື່ອເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຄວາມຢ້ານກົວກໍຈະຫາຍໄປ ເຮົາກໍ "ເກີດ" ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍເຊັ່ນກັນ ຄວາມຈິງແລ້ວ ຄວາມຕາຍເປັນຊື່ຜິດ ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າຄວາມຕາຍ ເມື່ອຊີວິດເລີ່ມອ່ອນເພຍລົງ ເຮົາກໍປ່ອຍເສື້ອຄຸມໜ້າຂອງເນື້ອໜັງ ແລະ ກັບຄືນສູ່ໂລກທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ.

ຄວາມຕາຍໝາຍເຖິງຈຸດຈົບ ລົດມ້າທີ່ມີຊີ້ນສ່ວນທີ່ແຕກຫັກແມ່ນລົດມ້າທີ່ຕາຍແລ້ວເພາະວ່າມັນໄດ້ຮອດຈຸດຈົບຂອງມັນແລ້ວ ແຕ່ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະບໍ່ສາມາດຕາຍໄດ້ ທຸກໆຄົນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົານອນຫຼັບ, ຈິດວິນຍານອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍອີເທີຣິກ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວເຖິງຮ່າງກາຍທາງກາຍ. ຖ້າການສູນເສຍສະຕິທາງກາຍໝາຍເຖິງຄວາມຕາຍ, ຈິດວິນຍານຈະຕາຍເມື່ອພວກເຮົານອນຫຼັບ ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕາຍເມື່ອພວກເຮົານອນຫຼັບ, ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິ ທັງໝົດ, ເພາະວ່າເມື່ອຕື່ນນອນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ວ່າການນອນຫຼັບຂອງພວກເຮົາສະຫງົບຫຼືບໍ່ສະບາຍ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກເຮົາບໍ່ຕາຍຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ.

ຜູ້ທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແຂງກະດ້າງແມ່ນຕາຍແລ້ວຢ່າງແທ້ຈິງ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມລືກລັບຂອງຊີວິດ, ເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ເກີດໃໝ່ທຸກໆມື້ ນີ້ໝາຍເຖິງການພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປັບປຸງຕົວເອງໃນບາງທາງ ເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ, ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອ

ປະທານປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາ, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມາພ້ອມກັບປັນຍາ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສ້າງສັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງເພື່ອປັບປຸງຕົວເຮົາເອງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄົນອື່ນ ທຸກໆຄົນທີ່ມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ຕິທີສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງນີ້, ຄົນເຮົາຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກທີ່ມີຊີວິດຊີວາທີ່ກຳຈັດລັກສະນະທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ຄວາມສຸກນີ້ຍັງເປັນຕົວຊີ້ບອກທີ່ບໍ່ມີຂັບກຜ່ອງຂອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈິດວິນຍານ ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນຈະບັນລຸໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຕ້ອງພະຍາຍາມທຸກຢ່າງເພື່ອເຮົາຊະນະນິໄສໃຈຄໍ, ເພາະວ່າທັນທີທີ່ຄົນເຮົາຮູ້ສຶກຊຶມເສົ້າ ແລະ ອາລົມບໍ່ດີ, ຄົນເຮົາກໍຈະຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຜິດພາດລົງໃນດິນຂອງຕົນເອງ.

ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນການຕາຍເທື່ອລະກ້າວ ແຕ່ການພະຍາຍາມທີ່ຈະຮູ້ສຶກເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີທຸກໆມື້, ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແລະ ໜ້າເສົ້າໃຈທັງໝົດ, ກໍໝາຍເຖິງການເກີດໃໝ່ທີ່ຮຸ່ງໂລດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າການເກີດໃໝ່ຂອງມະນຸດນີ້ຈະກາຍເປັນການເກີດໃໝ່ທາງວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸໃໝ່; ພວກເຂົາຈະຍັງຄົງຢຸດສະງັກ.

ນິໄສໃຈຄໍເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມກັງວົນ ແລະ ຊຶມເສົ້າ, ມັນສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເຮົາຈິງເຮົາຈັງກັບເຫດການທີ່ໂຊກຮ້າຍໃນຊີວິດຫຼາຍເກີນໄປ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຫົວເລາະໜ້ອຍໜຶ່ງ ແທນທີ່ຈະໂສກເສົ້າ ແລະ ໂສກເສົ້າກັບທຸກໆຄວາມໂຊກຮ້າຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ຈະມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ພະຍາຍາມຍົມຢູ່ສະເໝີ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມສຸກ, ຫຼື ຄຸນລັກສະນະໃນທາງບວກໃດໆ, ລາວກໍໄດ້ເກີດໃໝ່, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າສະຕິຂອງລາວໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸໂດຍການສະແດງລັກສະນະທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວ.

ແລະນັ້ນແມ່ນການເກີດໃໝ່ທາງວິນຍານທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄຸນວຸດທິທີ່ຈະເຫັນ ແລະ ເຂົ້າສູ່ອານາຈັກສະຫວັນ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ມິດຕະພາບ: ພຶ້ນຖານ ແລະ ຄວາມອິດທິນ

ມິດຕະພາບແມ່ນການສະແດງອອກສູງສຸດຂອງມະນຸດກ່ຽວກັບຄວາມ

.ປາຖະໜາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ມະນຸດ
ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວໃຫ້ແກ່ເດັກ

ເກີດໃໝ່ຜ່ານທາງພໍ ແລະ ແມ່ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ເດັກເກີດໃໝ່ແມ່ນ
ມີມາແຕ່ກໍາເນີດ ແລະ ເປັນສະຕິປັນຍາ, ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ກໍານົດໄວ້ວ່າພໍ່ແມ່
ຂອງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ຮັກພວກເຮົາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມິດຕະພາບຈຶ່ງ
ມາຫາພວກເຮົາເປັນການສະແດງອອກທີ່ບໍລິສຸດຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ
.ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຮົາ

ຄົນແປກໜ້າສອງຄົນພົບກັນ, ແລະດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງທັນທີທັນໃດ

ແລະ ຈິ່ງໃຈ, ພວກເຂົາຢາກຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເຈົ້າເຄີຍວິເຄາະ

ປະກົດການນີ້ບໍ່? ຄວາມປາຖະໜາຮ່ວມກັນທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງເປັນທໍາມະຊາດນີ້
ສໍາລັບຄວາມເປັນເພື່ອນແມ່ນເກີດມາຈາກກົດແຫ່ງການດຶງດູດອັນສັກສິດໂດຍກົງ

ການກະທໍາຂອງມິດຕະພາບເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນລະຫວ່າງສອງ

ຈິດວິນຍານຈາກຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ ຄ່ອຍໆສ້າງພັນທະທາງວິນຍານທີ່ດຶງດູດພວກ

ເຂົາມາຮ່ວມກັນໃນຊີວິດນີ້ຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ - ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃສກໍຕາມ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າແຮງກະຕຸ້ນນີ້ຈະຖືກເປີເປື້ອນດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ

ຄວາມດຶງດູດໃຈຕໍ່ເພດກົງກັນຂ້າມ, ມັນກໍບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ,

.ມັນມັກຈະຖືກທໍາລາຍດ້ວຍການພິຈາລະນາທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ

ມິດຕະພາບເບັ້ງບານ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຄືກັບດອກໄມ້ທີ່ຊຸ່ມຊື່ນຢູ່ເທິງ

ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກທາງດ້ານອາລົມຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປີເປື້ອນໄປ
ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ເສື່ອມໂຊມ ແລະ ກຽດຊັງ ແລະ ພິດຕິກໍາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ

.ແລະ ຜູກຂາດ

ຖ້າທ່ານໃຊ້ປຸ້ຍຊະນິດອື່ນໃສ່ຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້, ໝາກໄມ້ຈະຂາດແຄນ ແລະ

ບໍ່ແຂງແຮງ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງບໍາລຸງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງມິດຕະພາບດ້ວຍ

ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແຮງຈູງໃຈທີ່ບໍ່ມີຄ່າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບິດເບືອນ ແລະ

ທໍາລາຍຜົນຂອງມິດຕະພາບນັ້ນ. ການສົນໃຈຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ

ຮຽງມີ ຫຼື ມີອິດທິພົນ ແລະ ສາມາດເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ

ເອີ້ນວ່າມິດຕະພາບໄດ້. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຖືກດຶງດູດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຍ້ອນໃບ

ໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມິດຕະພາບ. ເມື່ອໃບໜ້ານັ້ນສູນເສຍສະເໝີ

ທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ໜ້າສົນໃຈ, "ມິດຕະພາບ" ຈະລະເຫີຍໄປ ແລະ ກາຍເປັນ

.ສິ່ງຂອງອະດີດ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມິດຕະພາບນັ້ນຍາກທີ່ຈະພົບໄດ້ທຸກບ່ອນ ບາງຄົນທີ່
ເຈົ້າເຫັນທຸກໆມື້ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກແທ້ໆ ບາງຄົນທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າຮູ້ຈັກກັນ ຢ່າງ
ສະໝິດສະໝີມ ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າບໍ່ເຄີຍພົບເຂົາເຈົ້າມາກ່ອນ ແຕ່ເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້
.ແລະ ປຸກຝັງສະຕິປັນຍາພາຍໃນທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ

ເປີດຕາຂອງເຈົ້າໄວ້ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢູ່ໃສກໍຕາມ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກມີສະເໝ
ທາງດ້ານອາລົມທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ເຈົ້າຄວນເສີມສ້າງມິດຕະພາບກັບຄົນໆນັ້ນ
.ໃຫ້ແໜ້ນແຟ້ນ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນເພື່ອນຂອງເຈົ້າຈາກຊາດກ່ອນ

ມີເພື່ອນຫຼາຍຄົນທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາ, ແຕ່ມິດຕະພາບເຫຼົ່າ

ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ເຕັມທີ່ ຫຼື ບໍ່ສາມາດບັນລຸທ່າແຮງຢ່າງເຕັມທີ່. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະ
ສ້າງຢູ່ເທິງພື້ນຖານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວແທນທີ່ຈະຊຸດຊຸມຝັງສືບຂອງຄົນຮູ້ຈັກທີ່ຫາຍໄປ
ຢ່າງໄວວາ. ມັນງ່າຍທີ່ຈະຄິດວ່າເຈົ້າມີເພື່ອນຫຼາຍຄົນຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້
.ເຈົ້າເຈັບປວດ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຜິດຫວັງຢ່າງຂົມຂືນ

ແລະເລືອກ ຄົບຫາກັບຄົນທີ່ໂດດເດັ່ນຍ້ອນສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ,)

(ເພື່ອນຂອງເຈົ້າຈາກຜູ້ທີ່ມີສິນລະທຳດີ

ຫຼາຍຄົນເຮັດຜິດພາດໃນການເລືອກເພື່ອນເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກຫຼອກລວງ

ໂດຍຮູບລັກສະນະພາຍນອກ ວິທີດຽວທີ່ຈະແຍກແຍະເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນການ

ສະທ້ອນແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພວກເຂົາ ເຈົ້າຕ້ອງ

ພະຍາຍາມຊອກຫາເພື່ອນໃນທາງທີ່ບໍ່ລິສຸດແລະລັກສິດ ນີ້ໝາຍເຖິງການຊໍາລະ

ລ້າງສະຕິຂອງເຈົ້າຈາກຄວາມຄິດທັງໝົດກ່ຽວກັບຄວາມງາມທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື

ຮູບລັກສະນະອື່ນໆທີ່ເຈົ້າຖືວ່າເປັນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ກໍານົດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າຕໍ່

ຄົນອື່ນ ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້, ມື້ໜຶ່ງ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະສາມາດ

ຊອກຫາເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃສ, ແລະພຣະເຈົ້າຍັງຈະ

ນໍາເຈົ້າມາເປັນໜຶ່ງດຽວກັບເພື່ອນທີ່ຢູ່ໄກ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນທາງວິນຍານ

ກໍຕາມ, ເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ລິສຸດບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດເກນຂອງວັດຖຸ ແລະ ບໍ່

ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍເວລາແລະອະວະກາດ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງ

ພຣະເຈົ້າຜ່ານວິທີການຂອງມະນຸດທີ່ຖ່ອມຕົວເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງແຕ່

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ລິສຸດແລະຊັດເຈນ

.ຈາກໃຈທີ່ບໍ່ລິສຸດມາສູ່ເຈົ້າແລະສ່ອງແສງຂອງມັນໃສ່ເຈົ້າ

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລັກສະນະຂອງ

ຄົນເຮົາຈະຖືກຊໍາລະລ້າງຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ລັກສະນະທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ.

ສິລະປະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມິດຕະພາບ ແລະ ການເປັນເພື່ອນຄືການກະທຳ

ດ້ວຍຄວາມສູງສົງ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບ. ມັນໝາຍເຖິງການມີຈິດວິນຍານ,

ບໍ່ລິສຸດໃນແຮງຈູງໃຈ ແລະ ເຈດຕະນາ, ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ປາສະຈາກພາບລວງຕາ

ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງອາຄານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມິດຕະພາບເທິງ

.ພື້ນຖານທີ່ວາງໄວ້ດົນນານແລ້ວ

ໂດຍຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດທັງໝົດແມ່ນ
ຕາຂອງຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍເມື່ອໄດ້ເຫັນເພື່ອນຄົນໜຶ່ງເຫັນດີນໍາ
ແລະເພື່ອນທຸກຄົນທີ່ຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມເມດຕາຂອງລາວ

ມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມຮັກແພງຄວນມີຢູ່ໃນທຸກໆສາຍພົວພັນຂອງ
ມະນຸດ: ລະຫວ່າງພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກ, ລະຫວ່າງຜົວ ແລະ ເມຍ, ລະຫວ່າງຊາຍ
ແລະ ຊາຍ, ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຍິງ, ແລະ ລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ຍິງ ໃນຖານະ
ອ້າຍນ້ອງຊາຍ ແລະ ເອື້ອຍນ້ອງ ມັນບໍ່ລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ເງື່ອນໄຂ
ຕ່າງໆ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກປາຖະໜາທີ່ຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນ, ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກຄືການປະທັບຢູ່
.ຂອງພຣະເຈົ້າ

ມິດຕະພາບເປັນແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ດູແລລູກໆຂອງ
ມະນຸດຂອງພຣະອົງຜ່ານພໍ່ແມ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ; ພຣະອົງ
ຍັງໃຫ້ເພື່ອນມິດເພື່ອໃຫ້ໂອກາດພວກເຮົາສະແດງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ລິສຸດ ແລະ
.ຈົ່ງໃຈຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ
ຍິ່ງຄົນເຮົາມີຂໍ້ບົກຜ່ອງໜ້ອຍລົງ ແລະ ມີຄຸນນະທຳຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍ
ຈະມີເພື່ອນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ສາດສະດາ ແລະ ບຸກຄົນສຳຄັນຕ່າງໆ ແມ່ນເພື່ອນ
ຂອງທຸກຄົນ, ແລະ ເພື່ອຈະເປັນຄືກັບເຂົາເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊຳລະລ້າງຄວາມ
.ຮັກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ບໍ່ລິສຸດຈາກຮອຍເປື້ອນຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເຊື່ອໃນຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາໄດ້
ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາແນ່ໃຈຜ່ານການທົດລອງຂອງເວລາ ແລະ ການທົດ
ສອບອື່ນໆ

ມີຄົນຮັກເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງຈາກໃຈຈິງ
ແລະພວກເຮົາຮູ້ສຶກແບບດຽວກັນກັບຄົນໆນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແຕ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຮູ້ສຶກເຖິງມິດຕະພາບ
ເຮົາເຫັນການສະຫ້ອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ

ແລະ ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໃນມິດຕະພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຄົນດຽວ, ແຕ່
ພວກເຮົາຄວນເສີມສ້າງພື້ນຖານຂອງຄວາມຮັກອັນສັກສິດນີ້ໃນອຸດົມການອັນສູງ
.ສົ່ງອື່ນໆ

ຖ້າເຈົ້າພະຍາຍາມ - ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປົກປ້ອງເຈົ້າ - ເພື່ອສ້າງມິດຕະພາບກັບ
ຜູ້ທີ່ມີເຈດຕະນາບໍ່ດີ, ເຈົ້າຈະຜິດຫວັງ ຈົ່ງເປັນເພື່ອນກັບຄົນດີກ່ອນ, ແລະຈາກນັ້ນ
ສືບຕໍ່ແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ສຶກເປັນມິດກັບຄົນອື່ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຮັກແພງຕໍ່
."ທຸກຄົນ ແລະສາມາດເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍເປັນເພື່ອນກັບທຸກຄົນ

ສາດສະດາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຮູ້ສຶກຮັກຄົນອື່ນ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ອະໄພຢ່າງ
ສວຍງາມ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການ
.ແກ້ແຄ້ນໃນທາງດຽວກັນ
ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຄວາມຮັກທີ່ສຶກສິດ ເພາະມັນຊື່ສັດ, ບໍລິສຸດ,
ຈິງໃຈ ແລະ ຍືນຍົງ

ນັກປັດຊະຍາທາງວິນຍານຄົນໜຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍເຖິງມິດຕະພາບຢ່າງ
:ສວຍງາມເມື່ອລາວກ່າວວ່າ

ພັນທະສັນຍາທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດກັບເພື່ອນຂອງພວກ"
ເຮົາແມ່ນການເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ຄວາມຈິງຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ ມັນສວຍ
ງາມແທ້ໆທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນໆນັ້ນ: ມັນບໍ່ຈຳເປັນສຳລັບຂ້ອຍທີ່ຈະພົບລາວ, ລົມ
ກັບລາວ, ຫຼືຂຽນຫາລາວເພື່ອພິສູດມິດຕະພາບຂອງຂ້ອຍຕໍ່ລາວ ແລະພວກເຮົາບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງສົ່ງຂອງຂວັນເພື່ອຍືນຍົງມິດຕະພາບຂອງພວກເຮົາ ແລະລະນຶກເຖິງ
ກັນແລະກັນ ເພາະຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈລາວ ແລະເພິ່ງພາລາວ ຄືກັບທີ່ຂ້ອຍເພິ່ງພາຕົວ
".ເອງບໍ່ວ່າລາວຈະຢູ່ໃສ ແລະລາວຈະເປັນແບບໃດ

ພວກເຮົາສາມາດລົມກັນຢ່າງເສລີ ແລະ ເປີດເຜີຍກັບໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈຜິດພວກເຮົາ ແຕ່ມິດຕະພາບບໍ່ສາມາດເຕີບໃຫຍ່
ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໄດ້ຕາບໃດທີ່ຍັງມີຄຳແນະນຳ, ຖະແຫຼງການ ຫຼື ຄວາມ
.ຕ້ອງການຈາກກັນ ແລະ ກັນ

ມິດຕະພາບສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ພຽງແຕ່ບົນພື້ນຖານຂອງອິດສະລະພາບ
ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່
ທຸກຄົນຕາມແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າມະນຸດທຸກຄົນຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຢ່າງບໍ່
ເໝາະສົມ, ທ່ານຈະບໍ່ເຄີຍປະສົບກັບຄວາມຫວານຊື່ນຂອງມິດຕະພາບຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຢ່າງໃນເສັ້ນທາງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີເພື່ອນ ຂ້ອຍຈົນຕະນາການບໍ່
ອອກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ເດີນທາງໄດ້ແນວໃດ
ເພື່ອນແທ້ບໍ່ຄ່ອຍຈະເຂົ້າໃຈເຮົາຜິດ ແລະ ຖ້າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຜິດ, ມັນກໍ
ເປັນພຽງໄລຍະເວລາສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທໍລະຍົດຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງເຈົ້າ, ຈຶ່ງສືບຕໍ່ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຂອງເຈົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າຄືກັບວ່າບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ຄືກັນກັບທີ່ເຈົ້າຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບ
.ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮັກຈາກຄົນອື່ນ
ແຕ່ຖ້າຫາກບຸກຄົນນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ປະພຶດຕົວໃນລັກສະນະທີ່ສະແດງເຖິງການ
ຕູ່ຖູກ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ທ່ານ, ແລະ ສືບຕໍ່ຕົບມືແຫ່ງມິດຕະພາບທີ່ຍືນອອກ
ມາຫາລາວ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຖອນມືຂອງທ່ານອອກຈົນກວ່າລາວຈະແກ້ໄຂ

ພຶດຕິກຳຂອງລາວ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດແຫ່ງ
.ມິດຕະພາບ

ມິດຕະພາບຄວນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ບ້ານ ຖ້າທ່ານພົບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງ
ທ່ານທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ກັບທ່ານເປັນພິເສດ, ໃຫ້ພະຍາຍາມປຸກຝັງຄວາມຜູກພັນນັ້ນ
ກ່ອນ. ຈາກນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຖືກດຶງດູດໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນ
ຮູ້ຈັກທີ່ມີຄຸນຄ່າຄ້າຍຄືກັນ, ໃຫ້ພະຍາຍາມເສີມສ້າງມິດຕະພາບນັ້ນໃຫ້ແໜ້ນ
.ແຟ້ນ

ຕ້ອງກຳຈັດຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຕະຫຼົກທຸກ
ປະການໃນບັນດາໝູ່ເພື່ອນ. ຄວາມສຳພັນທີ່ເປັນມິດກັບຄົນດີຄວນໄດ້ຮັບການ
ເສີມສ້າງ. ເຈົ້າຄິດຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຈົ້າກໍຈະຮັບຮູ້ໝູ່ເພື່ອນຈາກອະດີດຂອງເຈົ້າ
ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ການສະທ້ອນເຮັດໃຫ້ຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ຫາຍໄປຂອງໝູ່ເພື່ອນທີ່
.ເຈົ້າຮູ້ຈັກ ແລະ ຮັກໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກຂອງເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນ

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດໃນພາບນິມິດທາງວິນຍານ ແລະ

ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ພົບໃນພາຍຫຼັງ

ມິດຕະພາບແມ່ນພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຈັກກະວານ ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາ

ຂອງເຈົ້າສຳລັບມິດຕະພາບເຂັ້ມແຂງ, ແລະເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄົນແປກໜ້າທີ່
ສອດຄ່ອງກັບເຈົ້າທາງວິນຍານ, ແມ່ນແຕ່ຢູ່ຂົ້ວໂລກໃຕ້, ແມ່ເຫຼັກຂອງມິດຕະພາບ
.ຈະນຳເຈົ້າໃຫ້ໄກ້ຊິດກັບຫຼາຍຂຶ້ນ

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວພຽງຢ່າງດຽວມີພະລັງທີ່ຈະທຳລາຍແມ່ເຫຼັກແຫ່ງຄວາມ

ສາມັກຄີພາຍໃນຕົວເຮົາໄດ້

ຜູ້ທີ່ຄິດແຕ່ຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ ທຳລາຍພື້ນຖານຂອງມິດຕະພາບ ແລະ

.ປ່ຽນແປງຄຸນຄ່າອັນສັກສິດຂອງມັນ

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດດຶງດູດເພື່ອນໄດ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດ

ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຮັບເອົາພອນໃນຊີວິດໄດ້. ພຣະເຈົ້າໄດ້
ອວຍພອນເຈົ້າດ້ວຍຄອບຄົວ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີທີ່
.ຈະຮັກຄົນອື່ນກ່ອນ ແລະ ຈາກນັ້ນຂະຫຍາຍຄວາມຮັກດຽວກັນນັ້ນໄປສູ່ທຸກຄົນ
ຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຮົາຜ່ານຄວາມຕາຍ ແລະ ສະຖາ
ນະການອື່ນໆ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຮັກຄົນໃນສາຍພົວພັນຂອງ
ມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຮັກຄວາມຮັກນັ້ນເອງ - ຄວາມຮັກທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າ, ທີ່ມີຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກຂອງມະນຸດທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ພວກເຮົາ
ຈະສາມາດຮັກທຸກໆຄົນເປັນການສະແດງອອກທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
.ເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ

ມິດຕະພາບໝາຍເຖິງການລົງທຶນຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີຄວາມ

ສົນໃຈສ່ວນຕົວ. ໃນຊີວິດສົມລົດ, ມີພັນທະທາງເພດ, ແລະໃນຊີວິດຄອບຄົວ, ມີ
ສະຕິປັນຍາທີ່ສືບທອດມາ. ແຕ່ໃນມິດຕະພາບ, ບໍ່ມີພັນທະ ຫຼື ການບັງຄັບ, ບໍ່ມີ

ບ່ອນສໍາລັບການບັງຄັບ ຫຼື ການບັງຄັບໃດໆ. ແທນທີ່ຈະ, ມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່
ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນທີ່ເກີດຈາກຫົວໃຈ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍເງື່ອນໄຂ
ຍົກເວັ້ນເງື່ອນໄຂຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ມິດຕະພາບຈະບໍ່ສາມາດ
ທຶນໄດ້. ເງື່ອນໄຂມີແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເພື່ອນທັງສອງ, ເພາະວ່າມັນຕ້ອງ
!ໃຊ້ສອງຄົນເພື່ອເຕັ້ນແທງໂກ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມອບຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ທຸກໆຄົນ ຂໍໃຫ້ພວກ
ເຮົາອະທິຖານເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບເພື່ອນມິດຈາກອະດີດ, ແລະເສີມ
ສ້າງມິດຕະພາບຂອງພວກເຮົາກັບພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈ
.ແລະ ມີຄຸນຄ່າກັບມິດຕະພາບຂອງພຣະເຈົ້າ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮັກລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຈິດໃຈແຫ່ງ
ຄວາມຮັກແລະຄວາມປອງດອງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງ
.ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມະນຸດໄດ້

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຄົນແປກໜ້າ ແລະ ຊ່າງເປັນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍົມດີ
!ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ

ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ຖືວ່າຕົນເອງເປັນສັດຕູຂອງຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍ
ຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍກຽດຊັງລາວໄດ້

ເມື່ອການຕື່ນຂຶ້ນນັ້ນມາເຖິງ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງທຸກຄົນ
ຄວາມຮັກທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກຕໍ່ສິ່ງມີຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຕາຍໄປຕະຫຼອດ
ການ ແຕ່ມັນຈະເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກອັນ
ສູງສົ່ງທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນໃນຄວາມຮັກຂອງເພື່ອນ
.ມິດ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ
ການພັດທະນາຄວາມຈໍາ

**ມະນຸດເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຍ້ອນຄວາມ
ສາມາດໃນການຈື່ຈໍາ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງມີຊີວິດ
ອື່ນໆທັງໝົດ. ທຸກໆຈິດວິນຍານຢາກຄືນຫາຕົນກໍາເນີດອັນສູງສົ່ງຂອງ
ຕົນໂດຍທໍາມະຊາດຜ່ານການລະນຶກເຖິງແຫຼ່ງກໍາເນີດອັນສັກສິດຂອງ
ມັນ. ສິ່ງນີ້ອະທິບາຍເຖິງວິວັດທະນາການເທື່ອລະກ້າວຂອງທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງໃນຈັກກະວານ. ສອດຄ່ອງກັບແຜນການອັນສູງສົ່ງ, ທຸກໆ
ຈິດວິນຍານ, ເມື່ອໄດ້ຮັບຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ - ລວມທັງສະໜອງ
ແລະ ລະບົບປະສາດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ - ໃນທີ່ສຸດກໍມີວິທີການທີ່ຈະ
ລະນຶກເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ສໍາຄັນຂອງມັນກັບສິ່ງມີຊີວິດອັນສູງ
ສົ່ງ.**

ຄວາມຊົງຈໍາແມ່ນຄວາມສາມາດທີ່ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງປະສົບການຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາທາງຈິດໃຈ; ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ພວກເຮົາຈະລືມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ຈະຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ໃນແຕ່ລະມື້, ຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍ. ຄົນທີ່ສູນເສຍສະຕິ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຄວາມຊົງຈໍາຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງປະພຶດຕົວຄືກັບເດັກນ້ອຍ.

ການສອບເສັງຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫຼື ຄວາມສໍາຄັນຫຍັງເລີຍ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈື ແລະ ຫວນຄືນມັນຄືນໄດ້ ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ໂດຍການກວດສອບຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ແຮງຈູງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ໂດຍການວິເຄາະການກະທໍາໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ. ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງຄົນເຮົາແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາທີ່ດີ.

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ “Sami” ຈື່ໄດ້ວ່າລາວແມ່ນ Sami ທຸກໆເຊົ້າເມື່ອລາວຕືນນອນ, ແລະຜ່ານການຈືຈໍາ, ລາວໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ປະສົບການຊີວິດຂອງລາວກັບຊື່ Sami.

ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການລະນຶກເຖິງປະສົບການໃນອະດີດ, ຫຼື ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການມັນອີກຄັ້ງ, ພວກເຮົາສາມາດດຶງມັນຄືນມາຜ່ານຈິດໃຕ້ສໍານຶກຂອງພວກເຮົາ. ໂດຍການຈືຈໍາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາກ່ອນໜ້ານີ້, ພວກເຮົາສາມາດເຮັດສໍາເລັດໜ້າວຽກໃດໆທີ່ຕ້ອງການທັກສະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ ຫຼື ຝຶກຝົນມາກ່ອນ. ພວກເຮົາຍັງສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນເຮັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຫຼີກລ່ຽງ, ຂຶ້ນກັບສະຖານະການ.

ຈິດໃຕ້ສໍານຶກມີສະຕິລະວັງຕົວຢູ່ສະເໝີ, ບັນທຶກປະສົບການທັງໝົດຂອງຄົນເຮົາໃນລະຫວ່າງມື້ ແລະ ສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຂອງມັນເຖິງແມ່ນວ່າໃນລະຫວ່າງການນອນ, ເພື່ອລະວັງຮ່າງກາຍຄືກັບຄົນຍາມກາງຄືນ. ເມື່ອຕືນນອນ, ຄົນເຮົາຈະຮູ້ສະເໝີວ່າການນອນຂອງເຂົາເຈົ້າສະຫງົບ ແລະ ພັກຜ່ອນຫຼືບໍ່. ພະລັງຂອງຄວາມຊົງຈໍາຂອງຈິດໃຕ້ສໍານຶກແມ່ນໜຶ່ງໃນຄວາມສາມາດຂອງສະຕິອັນສູງສຶ່ງທີ່ມີສະຕິລະວັງຕົວຢູ່ສະເໝີ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ.

ເມັດພັນແຫ່ງສະຕິສໍານຶກນັ້ນຖືກປູກຝັງຢູ່ໃນທຸກໆຈິດວິນຍານ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານ, ໂດຍລັກສະນະຂອງມັນເອງ, ເຂົ້າໃຈວ່າມັນມີຊີວິດຢູ່ນິລັນດອນໃນພຣະເຈົ້າ ຄວາມຊົງຈໍາແມ່ນເມັດພັນແຫ່ງນິລັນດອນ; ຖ້າພວກເຮົາບໍ່າລຸງລ້ຽງ ແລະ ພັດທະນາມັນ, ພວກເຮົາສາມາດຈືຈໍາເຫດການທັງໝົດຂອງຊີວິດນີ້ ແລະ ຊີວິດທີ່ຜ່ານມາຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ໃນຖານະມະນຸດ, ພວກເຮົາສາມາດຈື່ໄດ້ທຸກການທົດລອງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະເຊີນໃນຊີວິດນີ້ ດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຈື່ໄດ້ທຸກການທົດລອງທາງວິນຍານທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະເຊີນ?

ຄວາມຊຶ່ງຈຳມີສອງລັກສະນະຄື: ຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງລະນຶກເຖິງປະສົບການທັງໝົດຂອງຊີວິດນີ້, ແລະ ຄວາມຊຶ່ງຈຳອັນສັກສິດ, ເຊິ່ງລະນຶກເຖິງປະສົບການຂອງຈິດວິນຍານຜ່ານທຸກຮູບແບບຂອງມັນ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ.

ແຕ່ເປັນຫຍັງຄວາມຊຶ່ງຈຳອັນສັກສິດຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງນອນຢູ່□□□□ ແລະ ມົວໝອງ, ຫາຍໄປໃນການນອນຫຼັບສະນິດ?

ບາງຄົນມີຄວາມສາມາດໃນການລະນຶກເຖິງປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ: ມະນຸດ ແລະ ທາງວິນຍານ; ຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດລະນຶກເຖິງປະສົບການລ້າສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ຄວາມຊຶ່ງຈຳມີລະດັບ ແລະ ລະດັບຕາມຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈຂອງຈິດໃຈ. ການສຶກສາ, ການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ, ການສະຫ້ອນ, ແລະ ປະສົບການທີ່ໜ້າຈິດຈຳທັງໝົດແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການພັດທະນາຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ດີ. ຖ້າບໍ່ມີການພັດທະນາຄວາມຊຶ່ງຈຳ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນ. ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ເຮັດແບບທົດສອບແລ້ວລືມມັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງແບບທົດສອບນັ້ນ.

ໂດຍການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສາມາດເສີມສ້າງມັນຈົນເຖິງຈຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດຈື່ໄດ້ທຸກຢ່າງ, ລວມທັງຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໂດຍການປຸກຄວາມຊຶ່ງຈຳອັນສັກສິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ - ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດລະນຶກເຖິງປະສົບການທັງໝົດຂອງການເກີດເປັນມະນຸດໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບລັກສະນະທາງວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະຂອງພວກເຮົາ - ພວກເຮົາຈະບັນລຸຄວາມເປັນອະມະຕະ.

ທ່າທາງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການອອກກຳລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການພັດທະນາຄວາມແຂງແຮງຂອງຄວາມຈຳໃນຍຸກນີ້, ບ່ອນທີ່ແຮງງານດ້ວຍມືໄດ້ຖືກທົດແທນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກໃນວຽກງານ ແລະ ລັກສະນະຕ່າງໆຂອງຊີວິດ, ຜູ້ຄົນໄດ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີເວລານັ່ງ ແລະ ຕ້ອງການການອອກກຳລັງກາຍເປັນປະຈຳຢ່າງຮີບດ່ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທີການອອກກຳລັງກາຍແບບອັດຕະໂນມັດຈຶ່ງໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນເພື່ອນຳໃຊ້ໃນເຮືອນ ແລະ ອາຄານຕ່າງໆ.

ເມື່ອອອກກຳລັງກາຍ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງສຸມໃສ່ ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ. ມັນບໍ່ພຽງພໍ ທີ່ຈະຍຶດ ແລະ ເຄັ່ງກ້າມຊີ້ນຂອງທ່ານ; ທ່ານຕ້ອງຕື່ນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະລັງຊີວິດທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາແກ່ ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ.

ມີອາຫານບາງຊະນິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ສະໝອງ, ບາງຊະນິດມີ ປະໂຫຍດຕໍ່ກ້າມຊີ້ນ ແລະ ເສັ້ນປະສາດ, ແລະ ຍັງມີອາຫານບາງ ຊະນິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການພັດທະນາທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ການ ຮັກສາອະໄວຍະວະຕ່າງໆ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ. ເພື່ອເສີມ ສ້າງຄວາມຈຳ, ຄວນກິນອາຫານທີ່ຊ່ວຍເພີ່ມພະລັງສະໝອງ ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ການກິນໝາກວອນນັດ ແລະ ໝາກອະງຸ່ນປົດປະສົມກັບນ້ຳ ໝາກນາວ ຫຼື ນ້ຳໝາກກ້ຽງສອງສາມປິດກ່ອນນອນສາມາດປັບປຸງ ຄວາມຈຳໄດ້.

ນັກໂຍຄະຍັງກ່າວອີກວ່ານົມ ແລະ ເນີຍແຂງເປັນອາຫານທີ່ຊ່ວຍ ເສີມສ້າງສະໝອງ. ພວກເຂົາແນະນຳວ່າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ອ່ອນເພຍ ແລະ ກັງວົນ, ຄວນດື່ມນ້ຳໝາກນາວໜຶ່ງ ຫຼື ສອງໜ່ວຍປະສົມກັບນ້ຳ ໜຶ່ງຈອກ, ລ້າງຫົວດ້ວຍນ້ຳເຢັນ, ແລະ ຖອກໃສ່ຂະໜົບ, ລະຫວ່າງ ຄິວ, ຮູດັງ, ແລະ ໃນທຸ. ດັ່ງນັ້ນ, ເສັ້ນປະສາດຈຶ່ງຜ່ອນຄາຍ, ຈິດໃຈຈຶ່ງ ສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ດີກໍ່ຖືກປຸກຂຶ້ນ.

ຄວນຫຼີກລ່ຽງການກິນອາຫານທີ່ມີໄຂມັນຫຼາຍເກີນໄປ ເພາະສິ່ງ ນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ໄຂມັນສະສົມ ແລະ ຈັບຕົວກັນຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດເທິງ ໜ້າດິນຂອງສະໝອງໄດ້.

ນັກຜິສາດອິນເດຍກ່າວວ່າຊີນໝູ ແລະ ຊີນງົວເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບຂອງມະນຸດ ຊີນສອງຊະນິດນີ້ມີລະດັບກົດຢູຣິກສູງ ນອກຈາກ ນັ້ນ, ທັງຊີນໝູ ແລະ ຊີນງົວຍັງມີຄວາມຈຳບໍ່ດີ. ພວກເຂົາຮ້າງວ່າການ ກິນຊີນເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມສາມາດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ.

ຄວາມຊຶ່ງຈຳສາມາດປັບປຸງໄດ້ຜ່ານການຝຶກຝົນ ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ ຈະເວົ້າວ່າຜູ້ຊາຍທີ່ອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍຕັ້ງແຕ່ເກີດບໍ່ສາມາດ ກາຍເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງໄດ້ ມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ທ່າແຮງທີ່ຈະ ບັນລຸສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດສະເໝີ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ວິທີການຄົ້ນຫາເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ວິທີທີ່ ຖືກຕ້ອງ

ທ່ານໝໍບາງຄົນກ່າວວ່າຄົນທີ່ມີຄວາມພິການທາງຈິດທີ່ສືບທອດ ມາຈະຢູ່ແບບນີ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ

ວ່າຄວາມບົກຜ່ອງທາງຈິດຫຼາຍຢ່າງສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ຜ່ານການ
ຝຶກສະມາທິທາງຈິດ ການຄົ້ນຄວ້າໃນຂົງເຂດນີ້ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນພາກ
ຕາເວັນຕົກ, ແລະດັ່ງນັ້ນນັກຈິດຕະວິທະຍາຫຼາຍຄົນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມ
ຊຳນານໃນວິທີການສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ສອນໂດຍໂຍຄະອິນເດຍຜູ້
ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຫຼາຍສັດຕະວັດກ່ອນ.

ວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບການພັດທະນາສະມາທິແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກກັບ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ຄວາມສາມາດທາງຈິດມີຢູ່ແລ້ວແຕ່ຍັງພັດທະນາບໍ່ທັນ
ໄດ້ ການລົ້ມເຫຼວໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດ ແລະ ການ
ເປີດຮັບຂອງຕົນເອງນຳໄປສູ່ບັນຫາຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ
ຮ່າງກາຍ, ສະໝອງຕ້ອງການການອອກກຳລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມ
ສຳລັບສຸຂະພາບ, ກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການພັດທະນາຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ດີຈຶ່ງຕ້ອງການການອອກ
ກຳລັງກາຍ, ການກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ການຄິດ
ໃນແງ່ບວກ.

ພະຍາຍາມຈື່ຈຳສິ່ງຕ່າງໆສະເພາະ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ
ເບິ່ງເຫັນພາບໃນຈິດໃຈ ເບິ່ງບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ທິວທັດ ຫຼື ທິວທັດທີ່
ສວຍງາມ, ຈາກນັ້ນພະຍາຍາມສ້າງຮູບພາບນັ້ນຄືນໃໝ່ໃນໃຈຂອງ
ທ່ານ ການພະຍາຍາມຈື່ຈຳທຳນອງຂອງເພງ ແລະ ເພງສວດ, ແລະ
ການຮ້ອງເພງເຫຼົ່ານັ້ນໃນຈິດໃຈກໍ່ຊ່ວຍພັດທະນາຄວາມຊຶ່ງຈຳໄດ້ເຊັ່ນ
ກັນ.

ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເອົາໃຈ
ໃສ່ຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມຊຶ່ງຈຳ

ບົດກະວີ ແລະ ດົນຕີມີຄຸນນະພາບທາງດ້ານອາລົມທີ່ເປັນ
ເອກະລັກ ພວກເຮົາທຸກຄົນຈື່ໄດ້ເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງ
ງ່າຍດາຍ ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປະສົບການ
ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນ ຮຸນແຮງ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຮູ້ສຶກໄດ້ຢ່າງແຮງກ້າກໍ່ເສີມ
ສ້າງຄວາມຊຶ່ງຈຳໃຫ້ແຂງແຮງ ນອກຈາກນັ້ນ, ການແຕ່ງບົດກະວີ
ແລະ ການຝຶກຝົນທາງຈິດໃຈເຊັ່ນ: ການບວກ ແລະ ການລົບຍັງເປັນ
ວິທີການທີ່ດີເລີດສຳລັບການພັດທະນາຄວາມຊຶ່ງຈຳ ແລະ ການສຸມໃສ່
ທາງຈິດໃຈ.

ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການຈື່ຈຳ, ທຸກຢ່າງຕ້ອງເຮັດດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທາງຈິດໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່
ຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຊ່ອງຫວ່າງອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງລະຫວ່າງການກະທຳ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນີ້

ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈື່ຫຍັງບໍ່ໄດ້. ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຢາກຈື່ບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດມັນດ້ວຍສະຕິ ແລະ ສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ການຄິດກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນ
ຂະນະທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ກົດຂວາງເຂົາເຈົ້າຈາກການຄິດ
ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໃນເວລາດຽວກັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນລະຫວ່າງ
ການນັ່ງສະມາທິ, ຄົນເຮົາຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ຄວນສັງເກດ
ວ່າຄວາມຊຶ່ງຈຳໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການ
ເຂົ້າໃຈຂອງມັນໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍອອກໄປຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ.

ການຝຶກສະມາທິແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນການລວມຕົວກັບວິນຍານ
ສາກິນ, ກ້າວຂ້າມຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດຂອງມະນຸດ, ແລະ ພະຍາຍາມຈື່ໄວ້
ວ່າມະນຸດແມ່ນວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ ເມື່ອຜູ້ຝຶກສະມາທິເລີ່ມຕົ້ນ
ຄວາມພະຍາຍາມທາງຈິດໃຈທີ່ມີສະຕິເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ຕົນເອງກັບ
ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະແທນທີ່ຈະເປັນຮ່າງກາຍທີ່ລາວອາໄສຢູ່
ພຽງແຕ່ຊີວິດດຽວ, ລາວຈະລະນຶກເຖິງປະສົບການຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ
ຫຼາຍຢ່າງຂອງລາວ ແລະ ໃນທີ່ສຸດຈະຈື່ໄດ້ວ່າລາວອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງຊີວິດມະນຸດທຸກຄົນ ແລະ ຊີວິດ
ຂອງທຸກໆຄົນ ເມື່ອຄົນເຮົາສອດຄ່ອງກັບຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງ
ຕົນເອງ, ຍຸກສະໄໝທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ພະລັງທີ່ຖືກລືມຂອງຕົວຕົນອັນ
ສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດເນົາເປື້ອຍໄດ້ຈະກັບມາປະກົດຂຶ້ນໃນສະຕິຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ການຝຶກສະມາທິໝາຍເຖິງການຈື່ໄວ້ວ່າຄົນເຮົາບໍ່ແມ່ນ
ຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍເປັນ ແຕ່ເປັນຈິດວິນຍານທີ່ອະມະຕະ: ເປັນໜຶ່ງດຽວ
ກັບພຣະເຈົ້າ.

ໃນຕອນກາງເວັນ ເຮົາມັກຄິດວ່າຕົວເອງເປັນມະນຸດທີ່ມີຂີດ
ຈຳກັດ, ແຕ່ໃນຕອນກາງຄືນ ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບເລິກ ແລະ
ບໍ່ມີຄວາມຝັນ ເຮົາລືມສະພາບຄວາມເປັນມະນຸດຂອງເຮົາໄປ.

ຜ່ານການຝຶກສະມາທິ, ພວກເຮົາສາມາດຫຼຸດຜົນຈາກຄວາມ
ຜູກພັນທາງໂລກໄດ້ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນເອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະເປັນພຽງຊົ່ວຄາວກໍຕາມ. ພວກເຮົາສາມາດປ່ອຍວາງສະຕິທາງ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈື່ໄວ້ວ່າພວກເຮົາເປັນວິນຍານອັນສູງສົ່ງ. ຜູ້ທີ່ພາກ
ພຽນໃນການປະຕິບັດນີ້ຈະກາຍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຕົນເອງ ແລະ ເປັນຜູ້
ນຳທາງທີ່ແທ້ຈິງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຊຶ່ງຈຳໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະສາມາດສ້າງ ແລະ ຈື່ຈຳທຸກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ສູງສົ່ງ. ການໃຊ້

ຄວາມຊົງຈໍາໃນທາງທີ່ຜິດເຮັດໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ
ມະນຸດຊາດ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ຄົນອື່ນຍ້ອນຄວາມ
ເຈັບປວດໃນອະດີດ ກໍາລັງໃຊ້ຄວາມຊົງຈໍາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ຜິດ.
ແນວໃດກໍຕາມ, ບໍ່ມີຫຍັງຜິດກັບການລະນຶກເຖິງປະສົບການທີ່ບໍ່ມີ
ຄວາມສຸກເພື່ອຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ບຸກຄົນຈະວິເຄາະ
ການກະທໍາໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດຊ້າຄວາມ
ຜິດພາດດຽວກັນທີ່ນໍາໄປສູ່ຜົນສະທ້ອນທີ່ຂົ່ມຂືນ ແລະ ເຈັບປວດ.

ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງບໍ່ຄວນຖືກທົບທວນຄືນ, ເພາະວ່າພວກມັນ
ຈະຄົງຢູ່ໃນໃຈດົນກວ່າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຊົງຈໍາໃຫ້ພວກ
ເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຮັກສາບົດຮຽນຊີວິດ ແລະ
ປະສົບການໃນທາງບວກໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່. ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນອະດີດ
ຄວນຖືກກໍາຈັດໂດຍການຫຼີກລ່ຽງການລະນຶກເຖິງພວກມັນ. ຖ້າພວກ
ເຂົາບັງຄັບເຂົາມາໃນຈິດໃຈ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິເສດທີ່ຈະຕ້ອນຮັບ ຫຼື
ຕ້ອນຮັບພວກມັນ.

ພວກເຮົາຂໍຢ້າອີກວ່າ: ການຄິດເຖິງ ແລະ ຫວນຄືນປະສົບການທີ່
ບໍ່ດີແມ່ນການໃຊ້ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃນ
ທາງທີ່ຜິດ. ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາຄວນຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມຊົງຈໍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າສໍາລັບຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ປະສົບການອັນສູງສົງເທົາ
ນັ້ນ, ແລະ ເພື່ອກໍາຈັດຄວາມຊົງຈໍາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງທັງໝົດ
ອອກຈາກໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ຊົມລົດຊາດ, ສໍາຜັດ, ຮູ້ສຶກ, ແລະ
ປາຖະໜາທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ດີ, ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງ
ຮັກສາປະສົບການ ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີຄວາມສຸກໄວ້ໃນຄວາມຊົງ
ຈໍາຂອງພວກເຮົາ.

ຄົນທີ່ຮູ້ສຶກເຖິງອາລົມດີ, ຄິດເຖິງຄວາມຄິດທີ່ສູງສົງ, ແລະ ເຫັນ
ແຕ່ສິ່ງດີໆໃນທໍາມະຊາດ ແລະ ຄົນເຮົາຈະຈິແຕ່ສິ່ງດີໆເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊົງຈໍາເປັນຂອງຂວັນອັນສັກສິດ ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ຝຶກຝົນການຈິຈໍາສິ່ງທີ່ດີຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດ
ຈິຈໍາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້ໃນທີ່ສຸດຄື: ພຣະເຈົ້າ

ໃນຂະນະທີ່ເຮົາສັງເກດເບິ່ງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊອບທໍາໃນທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງ, ມື້ໜຶ່ງເຮົາຈະພົບວ່າພະລັງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຈະ
ແຕກ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍຊ່ອງຫວ່າງນ້ອຍໆຂອງຄວາມຄິດ, ຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ ເຊິ່ງຜ່ານຊ່ອງທາງນັ້ນເຮົາພຽງແຕ່
ເຫັນຄວາມງາມອັນສູງສົງ ແລະ ຄວາມກົມກຽວໃນການສ້າງ, ແລະ

ຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມຂອງສະຕິທາງວິນຍານ ເຮົາຈະເຫັນຄວາມດີທັງໝົດ
ແລະ ຄວາມສົມບູນແບບຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍພວກເຮົາຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຈູດແປວໄຟ
ອັນເປັນນິດແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາອັນສັກສິດຄືນໃໝ່ ຈົນກວ່າມັນຈະເຜົາ
ໄໝ້ຄວາມມືດມົວຂອງການຫຼົງລືມ ແລະ ຄວາມລະເລີຍ, ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະຈື່ໄດ້ວ່າພວກເຮົາເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງເປັນໜຶ່ງດຽວກັບ
ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສາກົນຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າທ່ານລະນຶກເຖິງພະເຈົ້າໃນຕອນເຊົ້າ
ຕອນທ່ຽງ ແລະ ຕອນແລງ
ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກມີພະລັງ ແລະ ມີຄວາມສຸກ
ບິນຂຶ້ນຄືກັບນົກອິນຊີໃນທ້ອງຟ້າ
ເຈົ້າຈະໃຊ້ເວລາຂອງເຈົ້າຢ່າງສະບາຍ
ແລະ ມັນຖືກນໍາໄປຄືກັບກິນຫອມໃນອາກາດ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າໃນຜູ້ສ້າງຄືອາວຸດທີ່
ຄົມຊັດທີ່ສຸດ
ຕຽມພ້ອມດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມ
ຫວັງ
ຖ້າເຈົ້າຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີມາຂອງ
ຄວາມຊອບທໍາ
ນາງກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ, ບໍ່, ນາງກາຍເປັນຄົນ
ລວຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນລວຍ
ຄວາມຈິງທີ່ພິສູດແລ້ວ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ຢ່າປະຕິເສດຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສົງໄສກ່ອນທີ່ຈະລອງ
ໃຊ້ວິທີການນີ້ດ້ວຍຕົວເຈົ້າເອງ ເຈົ້າອາດຈະເບື້ອກັບການໄດ້ຍິນ
ທິດສະດີຫຼາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ມີຜົນຕໍ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າບໍ່ແມ່ນ
ທິດສະດີ, ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ພິສູດແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມ
ໃຫ້ຄວາມຄິດແກ່ເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ສາມາດທົດສອບໄດ້ແທ້ໆ

ຂ້ອຍໂຊກດີທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງທາງວິທະຍາສາດນີ້ຈາກນັກ
ປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງຂອງອິນເດຍໃນຫຼາຍປີກ່ອນ ເຈົ້າອາດສົງໄສ
ວ່າເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງໃຫ້ກໍາລັງໃຈເຈົ້າ ແລະ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງ

ເຈົ້າມາສູ່ຂໍ້ເທັດຈິງເຫຼົ່ານີ້ ຂ້ອຍມີແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວບໍ່? ຄໍາຕອບຂອງຂ້ອຍແມ່ນບໍ່ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຄື ການນໍາສະເໜີຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ໂດຍຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດຈາກການຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົບຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໃນການຝຶກຝົນ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງພວກມັນ.

ດຽວນີ້ຂ້ອຍຕ້ອງອີງໃສ່ບາງດ້ານຂອງສະລີລະວິທະຍາຢ່າງໜ້ອຍ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໄປກ່ຽວກັບຂະບວນການທີ່ຂ້ອຍຈະອ້າງອີງເຖິງການເຮັດວຽກຂອງສູນກາງຫຼັກ ຫຼື ແກນ ແລະ ກະແສໄຟຟ້າທີ່ໄຫຼອອກຈາກສະໜອງ - ຜ່ານສູນກາງເຫຼົ່ານີ້ - ໄປຫາອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນ, ເຮັດໃຫ້ພວກມັນມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ.

ມີຫົກສູນກາງຫຼັກທີ່ກະແສໄຟຟ້າຊີວິດ ຫຼື ໄຟຟ້າຊີວິດຖືກສົ່ງໄປຫາລະບົບປະສາດທັງໝົດ. ສູນກາງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ:

- 1 ສູນ Medulla
- 2 ສູນຄໍມົດລູກ
- 3 ສູນຫຼັງ
- 4 ສູນກາງກະດູກສັນຫຼັງ
- 5 ສູນ Sacral
- 6 ສູນກະດູກກືນຫາງ

ສະໜອງແມ່ນຕົວແຈກໄຟຟ້າສູງສຸດ (ສູນກາງທີ່ສູງກວ່າ), ແລະ ສູນກາງທັງໝົດແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ແລະ ເຮັດວຽກພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສູນກາງສູງສຸດ (ຈຸລັງສະໜອງ). ຈຸລັງສະໜອງສົ່ງກະແສໄຟຟ້າທີ່ສໍາຄັນ (ຫຼື ໄຟຟ້າ) ຜ່ານສູນກາງເຫຼົ່ານີ້ ຫຼື ແກນກະດູກສັນຫຼັງ, ເຊິ່ງໃນທາງກັບກັນປ່ອຍປະຈຸໄຟຟ້າຂອງພວກມັນໄປສູ່ເສັ້ນປະສາດ afferent ແລະ ເສັ້ນປະສາດສົ່ງຄຳສັ່ງທີ່ເຂົ້າຄວບຄຸມໜ້າທີ່ຂອງແຮງກະຕຸ້ນການຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການສໍາຜັດ ແລະ ສາຍຕາ, ແລະອື່ນໆ.

ກະແສໄຟຟ້າທີ່ປ່ອຍອອກມາຈາກສະໜອງນີ້ແມ່ນເລືອດຂອງຊີວິດຂອງອ່າງກາຍ (ລວມທັງອະໄວຍະວະພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ

ຂອງມັນ). ຜ່ານສື່ໄຟຟ້ານີ້, ຂໍ້ມູນການຮັບຮູ້ຈະຖືກສົ່ງໄປຫາ
ສະໜອງ, ກະຕຸ້ນການປະມວນຜົນຄວາມຄິດ.

ຖ້າຈິດວິນຍານຕ້ອງການປຸກກະແສໄຟຟ້າທີ່ລົບກວນຄວາມຮູ້ສຶກ
ທາງຮ່າງກາຍ (ເຊິ່ງຊ່ວຍໃນການເກີດຂຶ້ນຂອງວົງຈອນຄວາມຄິດທີ່
ເຊື່ອມຕໍ່ກັນ), ມັນຕ້ອງຄວບຄຸມກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ປົນກະແສໄຟຟ້າ
ຈາກລະບົບປະສາດທັງໝົດໄປຫາສູນກາງຫຼັກເຈັດແຫ່ງ (ລວມທັງ
ສະໜອງ), ດັ່ງນັ້ນດ້ວຍວິທີນີ້ມັນສາມາດໃຫ້ອະໄວຍະວະພາຍນອກ
ແລະ ພາຍໃນໄດ້ຝັກຜ່ອນຢ່າງສົມບູນ.

ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງໄຟຟ້າລະຫວ່າງ
ສະໜອງ ແລະ ອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຈະຖືກລົບກວນບາງ
ສ່ວນ, ເຊິ່ງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກປົກກະຕິເຊັ່ນ: ການໄດ້ຍິນ ແລະ
ການສຳຜັດໄປຮອດສະໜອງ. ເນື່ອງຈາກວ່າການລົບກວນນີ້ບໍ່
ຄົບຖ້ວນ, ການກະຕຸ້ນພາຍນອກທີ່ເຂັ້ມແຂງພຽງພໍສາມາດສ້າງການ
ເຊື່ອມຕໍ່ທາງໄຟຟ້ານິຄົມໃໝ່ໄດ້, ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ການກະຕຸ້ນໄປຮອດ
ສະໜອງ ແລະ ປຸກຄົນໃຫ້ຕື່ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນລະຫວ່າງການ
ນອນຫຼັບ, ກະແສໄຟຟ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະໄຫຼໄປຫາອະໄວຍະວະ
ພາຍໃນ - ຫົວໃຈ, ປອດ, ແລະອື່ນໆ - ເຮັດໃຫ້ພວກມັນມີຊີວິດ ແລະ
ເຮັດວຽກໄດ້.

ເນື່ອງຈາກກິດຈະກຳທາງໄຟຟ້າຂອງຮ່າງກາຍໃນລະຫວ່າງການ
ນອນບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ
ເຊັ່ນ: ຄວາມບໍ່ສະບາຍ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ການກະຕຸ້ນພາຍນອກ
ທີ່ແຂງແຮງສາມາດລົບກວນຜູ້ນອນຫຼັບໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍການ
ໃຊ້ວິທີການທີ່ມີວິທະຍາສາດທີ່ດີ, ພວກເຮົາສາມາດຄວບຄຸມທັງໝົດທີ່
ຂອງຮ່າງກາຍພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກໄດ້ພ້ອມໆກັນ ແລະ ຢ່າງ
ສົມບູນ - ນີ້ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງການປະຕິບັດ. ແຕ່ການບັນລຸການ
ຄວບຄຸມຢ່າງສົມບູນອາດຈະຕ້ອງໃຊ້ການຝຶກຝົນຢ່າງອຸທິດຕົນຫຼາຍປີ.

ເຊັ່ນດຽວກັບອະໄວຍະວະພາຍນອກທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົດຊື່ນ
ຫຼັງຈາກນອນຫຼັບ, ເຊິ່ງເປັນການຝັກຜ່ອນຂອງຮ່າງກາຍ,
ອະໄວຍະວະພາຍໃນກໍໄດ້ຮັບຄວາມສົດຊື່ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຍ້ອນການ
ປະຕິບັດວິທີການທາງວິທະຍາສາດນີ້, ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກ
ມັນເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ອາຍຸຍືນຂຶ້ນ.

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຢ້ານການນອນຫຼັບ ຢ້ານວ່າຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາຈະຢູ່□□□ໆ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້, ພວກ
ເຮົາກໍບໍ່ຄວນລັງເລທີ່ຈະປະຕິບັດການຕາຍຢ່າງມີສະຕິ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອໃຫ້
ອະໄວຍະວະພາຍໃນຂອງພວກເຮົາໄດ້ພັກຜ່ອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄວາມ
ຕາຍຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາ
ພົບວ່າເຮືອນທາງກາຍະພາບມີຊຸດໂຊມ ແລະ ບໍ່ສາມາດຢູ່ອາໄສໄດ້,
ພວກເຮົາສາມາດອອກຈາກມັນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ດ້ວຍສະຕິ
ຢ່າງເຕັມທີ່. "ສັດຕູຕົວສຸດທ້າຍທີ່ຈະຖືກເອົາຊະນະຄືຄວາມຕາຍ."

ພວກເຮົາສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການນີ້ດ້ວຍຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປ
ນີ້:

ຖ້າສູນໂທລະສັບຫຼັກໃນເມືອງມີສາຍເຊື່ອມຕໍ່ໄປຫາສ່ວນຕ່າງໆ
ຂອງເມືອງ, ຜູ້ໂທໃນສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັບສູນ
ໂທລະສັບສູນກາງຜ່ານກະແສໄຟຟ້າທີ່ໄຫຼຜ່ານສາຍໄຟ, ໂດຍບໍ່ຄាំນຶງ
ເຖິງການຄຸ້ມຄອງຫຼືການຄວບຄຸມຂອງສູນໂທລະສັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຖ້າສູນໂທລະສັບຫຼັກຕ້ອງການຕັດການເຊື່ອມຕໍ່ຕ່າງໆ, ມັນສາມາດປິດ
ສະວິດໄຟຟ້າຫຼັກໄດ້, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢຸດການໄຫຼຂອງໄຟຟ້າໄປສູ່ສ່ວນຕ່າງ
ໆຂອງເມືອງ.

ໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ວິທີການທາງວິທະຍາສາດໄດ້ສະໜອງ
ຂະບວນການທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອດຶງກະແສໄຟຟ້າທີ່ມີຊີວິດຢູ່
—ທີ່ແຈກຢາຍໄປທົ່ວຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ—ໄປສູ່ພາກກາງຂອງ
ພວກເຮົາ, ຄືກະດູກສັນຫຼັງ ແລະ ສະໜອງ. ວິທີການດັ່ງກ່າວເຮັດ
ວຽກໂດຍການດຶງດູດກະດູກສັນຫຼັງ ແລະ ສະໜອງ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ
ສູນພະລັງງານຫຼັກເຈັດແຫ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພະລັງຊີວິດທີ່ແຈກຢາຍໄປທົ່ວ
ຮ່າງກາຍຈຶ່ງຖືກດຶງ ແລະ ສົ່ງຜ່ານກະດູກສັນຫຼັງໄປຫາສະໜອງ.
ເມື່ອໄປຮອດສະໜອງ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກ ແລະ ປະສົບກັບມັນເປັນແສງ
ສະຫວ່າງ. ໃນສະພາບນີ້, ຕົວຕົນທາງວິນຍານສາມາດປິດປ່ອຍຕົນເອງ
ຈາກສິ່ງລົບກວນທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ.

ຕົວຕົນທາງວິນຍານຖືກລົບກວນໂດຍລາຍງານທາງໂທລະສັບທີ່
ເຂົ້າມາ - ຕໍ່ຕ້ານຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມັນ - ຈາກສອງຊັ້ນຂອງ "ຄົນ":
ຊັ້ນສູງ (ຄວາມຄິດ) ແລະ ຊັ້ນຕໍ່າ (ຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ). ເພື່ອ
ຕັດສາຍພົວພັນກັບສອງຊັ້ນນີ້, ມັນຕ້ອງດຶງໄຟຟ້າທີ່ໄຫຼຜ່ານສາຍ
ໂທລະສັບໄປຫາແບັດເຕີຣີກາງໂດຍການປິດສະວິດໄຟຟ້າ (ເຊັ່ນ, ໂດຍ

ການຝຶກສະມາທິ) ເພື່ອໃຫ້ມັນສາມາດເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບ
ສຸກແລະອິດສະລະພາບ.

ຄວາມສົນໃຈແມ່ນຕົວກຳກັບ ແລະ ຜູ້ແຈກຢາຍພະລັງງານຫຼັກ,
ຮັບຜິດຊອບໃນການສົ່ງກະແສໄຟຟ້າທີ່ສຳຄັນຈາກສະໜອງໄປຫາ
ເສັ້ນປະສາດຮັບຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ເສັ້ນປະສາດມໍເຕີ. ຕົວຢ່າງ, ເມື່ອ
ພວກເຮົາຂັບໄລ່ແມງວັນທີ່ໜ້າລຳຄານອອກໄປ, ພວກເຮົາໃຊ້ພະລັງ
ຂອງຄວາມສົນໃຈເພື່ອສົ່ງກະແສໄຟຟ້າໄປຫາເສັ້ນປະສາດມໍເຕີ, ເຊິ່ງ
ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວຂອງມືທີ່ຕ້ອງການ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເຖິງ
ສິ່ງນີ້ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພະລັງຂອງຄວາມສົນໃຈ, ເຊິ່ງກະແສ
ໄຟຟ້າພາຍໃນຮ່າງກາຍສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ມຸ້ງໄປຫາສູນກາງທີ່
ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ.

ໃນທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກອະທິບາຍສະພາບການທີ່ປະຕິບັດຕາມ
ການຄວບຄຸມກະແສໄຟຟ້າຊີວະພາບຢ່າງສົມບູນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ,
ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍຍ້ອນການສະກົດ
ຈິດຂອງກະຕູກສັນຫຼັງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ແລະ ຍາວນານຈະນຳມາເຊິ່ງສະພາບຂອງຄວາມສຸກທີ່ມີສະຕິທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃນສະຕິທາງຮ່າງກາຍຫຼຸດລົງ.

ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍເຖິງສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້ວ່າເປັນ
ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ໄປຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໃນນັ້ນພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ ຫຼື ຄວາມສຸກ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າມີການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສະຕິ
ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາປະສົບກັບສະພາບນີ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມ
ເປັນບຸກຄົນຂອງພວກເຮົາ (ຕົວຕົນຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ອີໂກ) ຈະຫຼຸດລົງ
ແລະ ລະລາຍຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຍິ່ງເຂົ້າໃກ້ສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ໂດຍກົງກັບ
ພຣະເຈົ້າ.

ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ສາສະໜາບໍ່ມີຫຍັງອື່ນນອກຈາກການ
ທຳລາຍຕົວເຮົາເອງພາຍໃນສະຕິຂອງຈັກກະວານ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນ
ສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້, ພວກເຮົາຂຶ້ນສູ່ຂັ້ນໄດແຫ່ງສັດທາ, ປະຖົມ
ບັນຍາກາດທີ່ອິດສະລະຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຮູ້ວ່າພະລັງຂອງຄວາມ
ຄິດ, ແລະ ເຂົ້າສູ່ໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສົງ.

ຜ່ານວິທີການນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ເມື່ອສະພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້ກາຍເປັນຈິງ - ຜ່ານການປະຕິບັດຢ່າງ ທໍ່ເນື່ອງ - ພວກເຮົາພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແລະພວກເຮົາປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃນທາງທີ່ດີກວ່າໂດຍບໍ່ໄດ້ເບິ່ງຜົນຂອງວຽກງານ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງສືບໃຈໜ້າທີ່ຫຼາຍກວ່າຕົວຕົນ (ອີໂກ້) ແລະຄວາມ ຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກແລະຄວາມເຈັບປວດທີ່ອີໂກ້ນັ້ນຜະລິດອອກມາ.

ໃນຄໍາສອນຂອງທຸກສາສະໜາ - ຄຣິສຕຽນ, ອິດສະລາມ, ແລະ ຮິນດູ - ມີຄວາມຈິງພື້ນຖານຢ່າງໜຶ່ງ: ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຮັບຮູ້ເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງຕົນວ່າເປັນວິນຍານ - ແຫຼ່ງກໍານົດຂອງຄວາມ ສຸກ - ເຂົາເຈົ້າຈະຍັງຄົງຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຈຳກັດ ແລະ ຂຶ້ນ ກັບກົດເກນທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ອະໄພຂອງທຳມະຊາດ ການຮູ້ລັກສະນະທີ່ແທ້ ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້ານຳມາເຊິ່ງອິດສະລະພາບນິລັນດອນ ພວກເຮົາບໍ່ ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ນອກຈາກການຮູ້ຈັກຕົວເອງ, ເພາະວ່າແກ່ນ ແທ້ຂອງທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບພຣະອົງ ມະນຸດ ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ຜ່ານ ການປະຕິບັດຢ່າງພາກພຽນ ແລະ ຈິງໃຈຂອງການຝຶກສະມາທິທາງວິທະຍາສາດທີ່ແທ້ຈິງ, ເຈົ້າຈະ ຮູ້ຈັກຕົວເອງ - ນັ້ນຄື, ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນ - ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ

ວິທີການຝຶກສະມາທິທາງວິນຍານກວມເອົາທຸກວິທີການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມແຕກຕ່າງໃນ ສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ ເພາະວ່າຄວາມແຕກຕ່າງບາງຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ສ້າງຄວາມສັບສົນໃນຄວາມຄິດຂອງຄົນ.

ຄວາມເໝືອນກວ່າຂອງການຝຶກສະມາທິທາງວິທະຍາສາດທີ່ເໝືອ ກວ່າວິທີການອື່ນໆແມ່ນຢູ່ທີ່ການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ການກະທຳ ໂດຍກົງກັບສິ່ງທີ່ຜູກມັດພວກເຮົາກັບຕົວຕົນທີ່ຈຳກັດຂອງພວກເຮົາຄື: ພະລັງງານຊີວິດ. ແທນທີ່ຈະປ່ຽນທິດທາງພະລັງງານນີ້, ນັ້ນຄືການສົ່ງ ມັນເຂົ້າພາຍໃນ ແລະ ປະສົມປະສານມັນເຂົ້າໃນພະລັງທີ່ຂະຫຍາຍ ຕົວ ແລະ ກວ້າງຂວາງຂອງວິນຍານ, ມັນໄຫຼອອກໄປ, ຮັກສາຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ສະເໝີ, ເຮັດໃຫ້ເກີດການລົບກວນຕໍ່ ຕົວຕົນທາງວິນຍານໃນຮູບແບບຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫາຍໄປ.

ເນື່ອງຈາກພະລັງງານຊີວິດໄຫຼອອກໄປ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດຈຶ່ງບິດເບືອນຮູບພາບຂອງຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສະຫງົບ. ວິທີການນີ້ສອນພວກເຮົາກ່ຽວກັບວິທີການນຳພາພະລັງງານ ຊີວິດເຂົ້າມາພາຍໃນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນວິທີການໂດຍກົງ ແລະ ທັນທີທັນໃດ, ພາພວກເຮົາໄປສູ່ສະຕິຂອງຈິດວິນຍານໂດຍກົງ: ສູ່ສະຕິ ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ສຶກາງອື່ນໆ.

ວິທີການນີ້ແມ່ນເພື່ອປັບ ແລະ ຊີ້ນຳການໄຫຼວຽນຂອງພະລັງງານ ຊີວິດໂດຍການປັບ ແລະ ຄວບຄຸມໜຶ່ງໃນການສະແດງອອກທີ່ຮູ້ຈັກທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບພະລັງງານຊີວິດເອງ.

ມັນຄວນຈະສັງເກດວ່າເສັ້ນທາງສາສະໜາທັງໝົດໃນໂລກ ແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ວິທີການໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນວິທີການ ບອກໃບ ຫຼື ວິທີການທີ່ຊັດເຈນ, ເພື່ອຄວບຄຸມການໄຫຼຂອງພະລັງງານ ຊີວິດ ແລະ ປົນກັບທິດທາງຂອງມັນ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະກ້າວຂ້າມ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ ມາຮູ້ຈັກຈິດວິນຍານໂດຍການຮູ້ເຖິງ ສາລະສຳຄັນຂອງທຳມະຊາດຂອງມັນ ແລະ ລັກສະນະຂອງສາລະ ສຳຄັນຂອງມັນ.

ການມີຊີວິດຢູ່ໃນມະນຸດແມ່ນການຢູ່ລອດ, ແລະ ການບໍ່ມີຊີວິດ ແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ. ເພາະສະນັ້ນ, ວິທີການທີ່ນຳພາຄົນເຮົາໃຫ້ ຄວບຄຸມຊີວິດໂດຍກົງແມ່ນວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ບັນດານັກປາດຖະໜາຈາກຫຼາຍລຸ້ນຄົນ ແລະ ຫຼາຍປະເທດໄດ້ ແນະນຳວິທີການທີ່ເໝາະສົມກັບຈິດໃຈ ແລະ ສະພາບການຂອງຜູ້ຄົນ ທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ບາງຄົນເນັ້ນໜັກໃສ່ການອະທິຖານ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ການກະທຳ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ບາງຄົນເນັ້ນໜັກເຖິງເຫດຜົນ ຫຼື ຄວາມຄິດ ແລະ ການໄຕ່ຕອງ. ແຕ່ແຮງຈູງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຄື ກັນ.

ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ຍືນຍັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການກ້າວຂ້າມ ສະຕິທາງກາຍໂດຍການປົນກັບກະແສພະລັງງານຊີວິດເພື່ອໃຫ້ມັນໄຫຼ ເຂົ້າມາພາຍໃນ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ຍືນຍັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການຮູ້ ຕົນເອງ ແລະ ການເກີດຂຶ້ນຂອງມັນຈາກທາງຫຼັງຜ້າມ່ານ ຄືກັນກັບ ຮູບພາບຂອງດວງອາທິດປາກົດຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນໃນນ້ຳທີ່ ງຽບສະຫງົບ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງວິທີການສະມາທິ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຕົວກາງອື່ນໆ.

ຄວນສັງເກດວ່າການປະຕິບັດວິທີການນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການ
ພັດທະນາຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຮ່າງກາຍ, ເຊັ່ນດຽວກັບ
ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ກິດຈະກຳທາງສັງຄົມທີ່ເປັນປະໂຫຍດທີ່ນຳມາ
ໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ຫລໍ່ຫລອມທີ່ສຸດ ແລະ ແຮງ
ຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງທີ່ສຸດທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ.

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກເຮົາສະໜັບສະໜູນ ແລະ ແນະນຳການ
ພັດທະນາແບບຮອບດ້ານຂອງບຸກຄົນ, ເພາະວ່າການພັດທະນານີ້ຈະ
ຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດເສັ້ນທາງນີ້ຢ່າງທີ່ກ
ລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແທນທີ່ຈະຂັດຂວາງມັນ. ຂໍກຳນົດພຽງແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ແລະ
ປະຕິບັດເສັ້ນທາງຢ່າງພາກພຽນ, ແລະ ການກະທຳ ແລະ ຄວາມມຸ່ງ
ຫວັງທັງໝົດຈະເປັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາ.

ຈຸດສຳຄັນໃນວິທີການນີ້ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ
ພະລັງງານຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຊີວິດ
ຊີວາ ແລະ ມີພະລັງ.

ການຢືນຢັນສັນຕູງກ່ຽວກັບການຢືນຢົວ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ
ສ່ອງແສງມາຈາກສາດສະດາ, ໄພ່ພົນ, ແລະນັກປາດຂອງທຸກ
ສາສະໜາ, ແລະຈາກຂ້າພະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດ
ນີ້ມີຢູ່ໃນທຸກໆຈຸດ ແລະເນື້ອເຍື້ອຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສຸຂະພາບດີ.

ກິດຈະກຳຂອງຈັກກະວານທີ່ມີສະຕິ

ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ!

ອາຫານແຂງ, ອາຫານແຫຼວ, ແລະ ອາຫານທີ່ເປັນອາຍແກັສ
ຖືກປ່ຽນໂດຍລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງງານທີ່ມີ
ຊີວິດ

ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈຸດສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນເຮັດ
ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ

**ມັນເປັນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຄືວິນຍານແຫ່ງຄວາມ
ສົມບູນແບບ**

**ນາງປອດໄພແລ້ວ, ເພາະວ່າເຈົ້າຄືແຫຼ່ງທີມາຂອງການປົນປົງ
ແກ່ນແທ້ຂອງມັນແມ່ນວິນຍານ, ແລະເຈົ້າແມ່ນວິນຍານໃນ
ຈັກກະວານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ**

ແລະມັນເປັນນິລັນຕອນເພາະວ່າເຈົ້າຄືຕົ້ນກຳເນີດຂອງການມີຢູ່

ເພາະວ່າເຈົ້າຄືຄວາມໝາຍຂອງນິລັນຕອນ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກສົດຊື່ນ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີພະລັງ

ກິດຈະກຳຂອງເຈົ້າລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຊີວິດຊີວາ

ແລະຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກຳລັງໄຫຼຜ່ານມັນ

ພະລັງການປົນປົງຂອງພຣະວິນຍານ

ຂ້ອຍຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເປັນແສງສະຫວ່າງ

ຈາກເນື້ອແທ້ອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີສຸຂະພາບດີສະເໝີ

ເພາະມັນຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ໃນທຸກໆສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ

**ກະເພາະອາຫານແຂງແຮງເພາະມັນບັນຈຸແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະອົງ**

ຜູ້ປົນປົງທຸກພະຍາດ!

**ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພະຍາດທັງໝົດ, ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ
ຂອງມັນ, ລ້ວນແຕ່ເກີດຈາກ**

**ກ່ຽວກັບການບໍ່ສົນໃຈກົດລະບຽບດ້ານສຸຂະພາບ ຂ້ອຍຈະກຳຈັດ
ພະຍາດນີ້ດ້ວຍອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ**

**ການອອກກຳລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມ, ການຄິດທີ່ດີ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທີ່ດີ**

**ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງມີຢູ່ໃນທຸກໆອະ
ຕອມຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ**

ໃນທຸກໆຈຸລັງຂອງຂ້ອຍ

ໃນແຕ່ລະເມັດເລືອດ,

ແລະທຸກໆເສັ້ນປະສາດໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ

ໃນສະໝອງ ແລະ ເນື້ອເຍື່ອຂອງຂ້ອຍ

**ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບດີ**

**ເພາະວ່າເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນເຮົາ, ແລະເຈົ້າເປັນພະລັງແຫ່ງການ
ປົນປົວ**

**ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ລາມໄປ
ທົ່ວມຸມມືດຂອງພະຍາດທາງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ**

**ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງຢູ່ໃນທຸກ
ໆຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ**

**ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງມີສຽງດັງເພາະມັນບັນຈຸແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະອົງ**

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ

ເນັ້ນໜັກເປັນພິເສດຕໍ່ພະລັງຂອງຄວາມຄິດ

ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າກິດຈະກຳຂອງຂ້ອຍກຳລັງເລີ່ມຕົ້ນ

ຈາກສະໝອງສູ່ຮ່າງກາຍ

ແສງສະຫວ່າງຝຸ່ງອອກມາ

ຈາກຮາກຂອງເນື້ອເຍື່ອຂອງຂ້ອຍ

ແລະມັນໄຫຼອອກຈາກສະໝອງຂອງຂ້ອຍ

ໄປສູ່ຈຸລັງ ແລະ ເສັ້ນປະສາດ

ແລະໃນວັກທີລາວເລີ່ມຕົ້ນ

ການໄຫຼຂອງພະລັງການປົນປົວ

ຈາກກະດູກສັນຫຼັງ

ເປັນໂຟມ ຫຼື ເປັນສະເປຣ

ເພື່ອບໍາລຸງຈຸລັງຕ່າງໆໃນຮ່າງກາຍ

ສຸຂະພາບທີ່ບໍລິສຸດ!

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້ານະມັດສະການພຣະອົງ

ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ດີ

ແລະຂ້ອຍເຫັນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ

ໃນທຸກໆແນວຄວາມຄິດທີ່ສິດໃສ

ພະລັງອັນບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າແມ່ນຢາປົນປົວທຸກໆພະຍາດ

ມັນມີຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍ

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງອອກມາ

ຈາກຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

**ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ, ບ່ອນນັ້ນມີຄວາມສົມບູນແບບ
ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ**

ໃນຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມຄິດ

**ຊຶ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ, ຈາກນັ້ນ, ພ້ອມກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ
ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ**

**ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດປະຕິບັດຕາມການຊີ້ນຳດ້ວຍປັນຍາ
ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີ**

**ທຸກໆມື້ຂ້ອຍຈະສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານພາຍໃນ
ຕົວຂ້ອຍເອງ**

**ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຄວາມສຸກ
ພຣະເຈົ້າເຝົ້າເບິ່ງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໄປ
ໂລກແຫ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມຫວັງສຳລັບສັນຕິພາບ
ຂ້ອຍຈະຊຳລະລ້າງຄວາມຢ້ານກົວທັງໝົດໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ
ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະໜັບສະໜູນ ແລະ ນຳພາຂ້ອຍ
ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍງ່າຍ
ແລະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆງ່າຍຂຶ້ນສຳລັບຂ້ອຍ
ໃນທຸກໆສະຖານະການ ແລະ ທຸກຂົງເຂດ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍໃນພຣະເຈົ້າແມ່ນການ
ປົນປົວ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດແລະການປົນປົວຈາກມັນ
ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ**

ສະຕີປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ
ຄົນເຮົາຕ້ອງເປັນນາຍຂອງຕົນເອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ບໍ່
ແມ່ນຍ້ອນກິດຈະວັດປະຈຳວັນ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ແລະ ສະຕີປັນຍາຢ່າງເສລີ

ມັນເປັນສິດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດທີ່ຈະສ້າງສະຫວັນຂອງ
ຕົນເອງ ແລະ ເພີດເພີນກັບມັນ ເພາະວ່າລາວມີທຸກວິທີທາງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມສາມາດໃຫ້ລາວໃນການຊີ້ນຳຈິດໃຈຂອງ
.ລາວໄປສູ່ພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຄືການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນທີ່ໝັ້ນຂອງສະຕິທີ່
ສະອາດ ແລະ ສະຫງົບຂອງເຈົ້າ

ໂດຍການສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາໃສ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ອະທິຖານຈາກ
ຫົວໃຈ, ຄົນເຮົາສາມາດປະສົບກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໄດ້

* * *

:ເນັ້ນໝັກ

ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມໄປຫົວຂ້ອຍ ແລະ ສ່ອງແສງຜ່ານຂ້ອຍ,
ກຳຈັດພະຍາດທັງໝົດ ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍມີສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີພາບ ແສງ
ສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງຢູ່ໃນທຸກໆຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ຂ້ອຍກໍສະບາຍດີ

* * *

ໃນມື້ນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າລະນຶກເຖິງຕົ້ນກຳເນີດສະຫວັນຂອງເຈົ້າ, ສະຕິຂອງເຈົ້າ
ຈະໄດ້ເກີດໃໝ່ໃນເຮືອນອັນສູງສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງວິນຍານ

ເບິ່ງຄືວ່າຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ດິນແຫ່ງຄວາມ
ໂງ່າຈ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄຳຂອງປັນຍາຈະຖືກສະກັດອອກມາ [ຈາກບໍ່ແຮ່ຂອງ
ຈິດວິນຍານ], ລະລາຍ, ແລະ ປັນເປັນເຄື່ອງມືທາງຈິດວິທະຍາທີ່ຄົມຊັດ, ມັນເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດ ແລະ ກຳຈັດຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຄີຍໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນ
ຂອງສະຕິຂອງມະນຸດ

ພູຜາສູງສົງ ແລະ ງົດງາມ, ກິນໄກອັນມະຫັດສະຈັນຂອງຮ່າງກາຍມະນຸດ,
ດອກກຸຫລາບ ແລະ ດອກໄມ້ທີ່ສົດຊື່ນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ, ພົມຫຍ້າສີຂຽວ,
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົງ, ແລະ ຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຄວາມ
ຄິດທີ່ຫລອມໂລຫະ
ແລະ ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມຮັກ, ທັງໝົດນີ້ເຄື່ອນພວກເຮົາໃຫ້ນຶກເຖິງ
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສູງສົງ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມ
ງາມທັງໝົດ
* * *

ການຕັ້ງໃຈໃຫ້ສະມາທິແມ່ນກຸນແຈສຳຄັນໃນການປຸກລະດົມ ແລະ ກະຕຸ້ນ
ພະລັງທີ່ແຝງຢູ່ພາຍໃນບຸກຄົນ. ການຕັ້ງໃຈໝາຍເຖິງການຕັ້ງໃຈຄິດໃສ່ຈຸດດຽວ.
ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມລົ້ມເຫຼວຫຼາຍຢ່າງແມ່ນການຂາດການຕັ້ງໃຈ. ຄວາມ

ສິນໃຈສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກັບໄຟສາຍ; ເມື່ອລັງສີຂອງມັນແຜ່ລາມໄປທົ່ວພື້ນທີ່
ກວ້າງ, ຄວາມເຂັ້ມຂອງມັນຈະອ່ອນລົງ. ແຕ່ລັງສີນັ້ນຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຊັດເຈນ
ເມື່ອຕັ້ງໃຈໃສ່ຈຸດສະເພາະ. ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ໂດດເດັ່ນແມ່ນມີສະມາທິສູງ, ມີຄວາມ
ສາມາດໃນການຕັ້ງໃຈພະລັງງານທາງຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງດຽວໃນ
.ແຕ່ລະຄັ້ງ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ - ຄວາມຮັກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ - ແມ່ນ
ຄວາມຮັກອັນສູງສູງ ຄວາມຮັກອັນສູງສູງນີ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງອອກຜ່ານ
.ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຊາດ

ມີຄືນຢູ່ໄກຫຼາຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດ ທີ່ມັນບໍ່ເຄີຍແຕກຂຶ້ນຝັ່ງ ແລະ
ມີຄວາມຄິດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ເລິກຊຶ້ງເກີນກວ່າ
ຫົວໃຈຈະເວົ້າອອກມາໄດ້

ຄວາມເຂົ້າໃຈຄືຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຈິດໃຈທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຕິທີ່
ແຈ້ງແຈ້ງ

ສິລະປະຂອງການເຮັດວຽກຢ່າງຖືກຕ້ອງແມ່ນຢູ່ທີ່ຄວາມສາມາດໃນການ
.ເຮັດວຽກຊ້າໆ ຫຼື ໄວໂດຍບໍ່ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງທ່ານ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາມີສິ່ງ
ອື່ນເພື່ອປຽບທຽບມັນ ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສອນຄວາມຮັກອັນສູງສູງຂອງມະນຸດ
.ຜ່ານສຶກາງທີ່ສົມບູນແບບຂອງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ

ໃຫ້ຊິເຂັ້ມທິດຂອງຄວາມສິນໃຈຂອງເຈົ້າໄປທາງທິດເໜືອຂອງຄວາມສຸກ
ທາງວິນຍານສະເໝີ, ແລະຈາກນັ້ນຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດລົບກວນຄວາມສົມດຸນຂອງ
ເຈົ້າໄດ້

ເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈວ່າຜູ້ທີ່ສ້າງເຈົ້າ
ຈະຈັດຫາສິ່ງຂອງໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ປົກປ້ອງເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ເດີນໄປຢ່າງຊື່ສັດຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າລາວ
ຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນປ່າທຳມະຊາດ ຫຼື ປ່າຂອງອາລະຍະທຳສະໄໝໃໝ່, ເພາະວ່າ
ບັນຫາ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກມີຢູ່ໃນທັງສອງ
ຢ່າງ. ສິ່ງທຳອິດປະກອບດ້ວຍສັດຮ້າຍ, ໃນຂະນະທີ່ສິ່ງສຸດທ້າຍ ສະແດງເຖິງ
ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຮຸນແຮງບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນການຕໍ່ສູ້ທີ່
ຮຸນແຮງຕໍ່ກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ຮຸນແຮງ.
ພຽງແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາບປາມຄວາມຫຼົງໄຫຼຂອງລາວໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ ລາວຈຶ່ງຈະຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ບາງຄັ້ງເຈົ້າອາດຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າເພື່ອນຈະມາຢ້ຽມຢາມ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະບໍ່ມີຕົວຊີບອກເຖິງການຢ້ຽມຢາມຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຕາມ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກເຈົ້າ
ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມາ, ແຕ່ເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງແຮງກ້າວ່າເຈົ້າຈະເຫັນເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເມື່ອຕອນແລງມາຮອດ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຄາະປະຕູເຮືອນຂອງ
ເຈົ້າ! ຫຼືບາງຄັ້ງເຈົ້າຮູ້ສຶກຕະຫຼອດມື້ວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ດີຫຼືບໍ່ດີກໍາລັງຈະ
ເກີດຂຶ້ນ, ແລະເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນ, ເຈົ້າກໍຈະປະຫຼາດໃຈທີ່ພົບວ່າສັນຊາຕະຍານ
ຂອງເຈົ້າຖືກຕ້ອງ. ນີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງບາງຢ່າງຂອງສັນຊາຕະຍານ (ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ພາຍໃນ) ແລະວິທີທີ່ມັນເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບຫຼັກຖານແລະຕົວຊີບອກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຈິດວິນຍານ, ຈິດໃຈ, ແລະຮ່າງກາຍໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາຕ້ອງປູກຝັງຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້ໃນລັກສະນະທີ່ກົມກຽວແລະສົມ
ດຸນ. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງກາຍເປັນທາດຂອງສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ພວກເຮົາ ຫຼື ນັກໂທດຂອງນິໄສ. ພໍແມ່ທີ່ພັດທະນາທາງວິນຍານສາມາດຊ່ວຍໂລກ
ໄດ້ໂດຍການລ້ຽງດູລູກດ້ວຍນິໄສທາງວິນຍານ ແລະ ໂດຍການດຳລົງຊີວິດທີ່
.ປະມານໂດຍການສະທ້ອນຄວາມຄິດ ແລະ ວິໄນໃນຕົນເອງ

ທຸກໆຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າດຶງເຈົ້າໃຫ້ໃກ້ຊິດກັບ
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ຄືກັບແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງສູ່ທະເລຂອງວິນຍານອັນ
ສັກສິດ

ທຸກໆມືຄວນເປັນມືແຫ່ງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພອນຂອງ
ຊີວິດຈາກແສງແດດ, ນ້ຳ, ແລະ ຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ທີ່ດີ, ເຊິ່ງເປັນຂອງຂວັນທາງ
.ອ້ອມຈາກຜູ້ໃຫ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ກຳຈັດອຸປະສັກລະຫວ່າງ
ມະນຸດແລະຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາ

ມິດຕະພາບຖືກທຳລາຍ ແລະ ຄວາມຮັກລະຫວ່າງຄົນເຮົາຈາກຫາຍໄປ
ຍ້ອນອົງປະກອບທີ່ເປັນພິດຂອງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມ
ສຳພັນໃນຄອບຄົວແບບກົນຈັກ, ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງເພດ, ຄວາມຜູກພັນທາງວັດຖຸ,
ການລະເບີດອາລົມ, ແລະ ການແລກປ່ຽນຜົນປະໂຫຍດ, ເພາະວ່າຄວາມຜູກພັນ
ຊົ່ວຄາວຈະຖືກຕິດຕາມດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງຢ່າງກະທັນຫັນ, ນຳໄປສູ່ການຕາຍ
ຂອງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ. ແຕ່ພາຍໃນຫົວໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນມີຄວາມຮັກ
.ອັນເປັນນິລັນດອນ ແລະ ສັກສິດທີ່ອາດຈະຄົງຢູ່ຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ມັນບໍ່ເຄີຍຕາຍແທ້ໆ

ໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ບຳລຸງ
ລ້ຽງເມັດພັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຫົດນ້ຳພວກມັນດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຮັກ
ທີ່ກວ້າງຂວາງ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມຮັກເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ
ຖ້າພວກເຮົາຢາກຮັກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໂດດດ່ຽວ ຫຼື ຈຳກັດຄວາມຮັກ
.ຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຕ້ອງເຊື່ອມໂຍງມັນກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

ພະລັງທັງໝົດ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານແມ່ນຜະລິດຕະພັນຂອງ
ຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງ, ຄືກັນກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນໃນຄວາມຝັນແມ່ນສ້າງຂຶ້ນໂດຍຈິດໃຈ
.ຂອງເຈົ້າ

ວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການກະທຳຜິດແມ່ນການພັດທະນາການຕັດສິນໃຈທີ່
.ດີເພື່ອຮັບຮູ້ການກະທຳຜິດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຮັດມັນ
ການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຜິດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມຖືກ. ຄວາມໂງ່ຊ້າແມ່ນສັດຕູທີ່
.ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ຕ້ອງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກໂລກນີ້

ພວກເຮົາມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນໂລກນີ້ເພື່ອນຳໄປສູ່ຍຸກແຫ່ງ
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສົມບູນແບບ. ອຸປະສັກ
ພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່
ໄດ້. ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ຍຸດຕິທຳແມ່ນເກີດຈາກຄວາມໂລບ
ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຂອງມະນຸດ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄົນອື່ນ. ເງິນທີ່ສາມາດ
ນຳໃຊ້ເພື່ອລ້ຽງດູ ແລະ ຕົບແຕ່ງຄົນຂັດສິນນັ້ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການທຳລາຍ ແລະ
.ການທຳລາຍລ້າງ

ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງບັນຫາທີ່ໂລກແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ເກີດຈາກຄວາມ
ໂງ່າຈ້າງນີ້. ທຸກຄົນຄິດວ່າຕົນເອງກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄລ່ຕາມ
ພຽງແຕ່ເປົ້າໝາຍສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເລີ່ມໃຊ້ກົດກຳມະຂອງເຫດ
ແລະຜົນ, ເຊິ່ງຈະທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງແລະຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນຢ່າງ
.ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້

ຍິ່ງຂ້ອຍເຫັນໂສກນາດຕະກຳຂອງໂລກທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂງ່າຂອງມະນຸດ
ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຂ້ອຍກໍ່ຍິ່ງຮັບຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຖະໜົນຫົນທາງຈະຖືກປູດ້ວຍຄຳ. ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການເຮັດໃຫ້ຄົນ
ອື່ນມີຄວາມສຸກ. ຖ້າທຸກຄົນເຮັດແບບນີ້, ທຸກຄົນຈະມີຄວາມສຸກ, ແລະທຸກຄົນຈະ
.ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງໂລກ

ສະຕິຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງກ່ຽວກັບຄວາມສຸກສະຫວັນ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງມັນ ຄືກັບໄມ້ຄາຖາທີ່ປ່ຽນໂລຫະລາຄາຖືກຂອງຊີວິດວັດຖຸ
ທຳມະດາໃຫ້ກາຍເປັນຄຳທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ຍືນຍົງໃນ
.ຫັນທີ

ມິດຕະພາບແມ່ນແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານສາກົນທີ່ເຊື່ອມໂຍງຈິດວິນຍານ
ເຂົ້າກັບພັນທະບັດແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຄັນຮົມຂອງຈິດວິນຍານ ຫຼື ຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ
ເມື່ອຄວາມກັງວົນທີ່ລຸກໄໝ້ຈະສູນເສຍຄວາມຮ້ອນຂອງມັນ
ຄວາມສະຫງົບສຸກເກີດຂຶ້ນ, ນຳເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບ
ສະຫງົບມາໃຫ້

ມັນແມ່ນເສົາຄ້າສິຂາວຂອງເຮືອແຫ່ງຊີວິດ
ມັນເຕັມໄປດ້ວຍລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ, ປາສະຈາກຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ
ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຄ່ອຍໆຍູ້ເຮືອຂ້າມໜ້ານ້ຳທະເລສາບ Al-Rida
ຄວາມສະຫງົບແມ່ນແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ
ໄຫຼຢ່າງອ່ອນໂຍນໄປສູ່ທະເລແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໂດດດ່ຽວຈາກຄືນຟອງແຫ່ງຄວາມກັງວົນ
ມັນແມ່ນນຶມຂອງຈິດວິນຍານ
ແຜ່ລາມໄປເໝືອຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ
ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມສຸກໃນຊີວິດຂອງລາວ, ທັງນ້ອຍແລະໃຫຍ່
ຈາກຝົນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມກັງວົນໃຈ
ມັນແມ່ນສຽງສະຫວັນ
ອອກມາຈາກສຽງດິນຕີຂອງຊີວິດ
ມັນແມ່ນເກືອສັກສິດ
ຢູ່ໂຕະອາຫານຂອງຊີວິດ
ແລະນ້ຳພູທີ່ລອຍມາຈາກນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຳເລັດ
ມັນເປັນບັນຍາກາດທີ່ງົດງາມ ແລະ ສະຫງົບສຸກ
ໂດຍທີ່ອານາຈັກຂອງຈິດວິນຍານຖືກປົກຄອງ
ໃນຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ
ຄວາມສະຫງົບບໍ່ໄດ້ສະເພາະຢູ່ແຕ່ໃນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນທີ່ງົບງຽບສະຫງົບ
ເທົ່ານັ້ນ

ແລະຍັງບໍ່ມີທາງຫຼັບໜີຈາກຄວາມຊັ່ນວາຍ ແລະ ສຽງລົບກວນໃດໆ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນມາບ່ອນທີ່ຫົວໃຈຍືນດີຕ້ອນຮັບມັນ
ແລະນາງຢູ່ບ່ອນທີ່ຈິດວິນຍານພົບຄວາມສະບາຍໃຈໃນຕົວນາງ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ໃດກໍຕາມ
ມັນເປັນດອກໄມ້ທີ່ອ່ອນໂຍນແລະບອບບາງ
ມັນບໍ່ສາມາດທຶນຕໍ່ການສຳຜັດທີ່ຫຍາບຄາຍໄດ້
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນມີຊີວິດ, ເບີກບານ, ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຖ້າມັນຖືກຫົດດ້ວຍນ້ຳຈິດ ແລະ ບໍລິສຸດ
ຄວາມສະຫງົບແມ່ນທະເລສາບແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ງົບງຽບສະຫງົບ
ປາສະຈາກຮອຍຫ່ຽວແຫ້ງຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ
ນາງຜູ້ທີ່ຫຼັງນ້ຳຕາດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ
ສຳລັບຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ
ເມື່ອໜ້າຂອງຈິດວິນຍານທີ່ງົບງຽບສະຫງົບຖືກປົກຄຸມ
: ຊັ້ນຫົມຂາວບໍລິສຸດ ແລະ ສິດໃສ
ຫົມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດໃຈ

ພະຍຸແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ພະຍຸເຮືອີໂຄນແຫ່ງຄວາມກັງວົນຈະບໍ່ເອົາ

ຊະນະໄດ້

ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົດ

ພາຍໃຕ້ຊັ້ນແຂງແລະເຫຼືອມນີ້

ເພື່ອແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງນີ້

* * *

ພະລາຊະວັງແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ

ເມື່ອເປື້ອນແຫ່ງຄວາມກຽດຊັງຕິກລົງມາອ້ອມຮອບເຈົ້າ

ຈົງລີໄພຢູ່ໃນປ້ອມປາການແຫ່ງຄວາມຮັກ

ແລະ ຖ້າຫາກການວາງລະເບີດຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຢັງສືບຕໍ່

ຈົງໝັ້ນຍືນຢູ່ໃນຖ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກ

ພາຍໃຕ້ຫ້ອງແຫ່ງຄວາມສົງສານແລະຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ

ແລະ ຖ້າອາຍພິດຂອງການຫຼອກລວງພະຍາຍາມ

ເພື່ອຂັດຂວາງຊີວິດຂອງປັນຍາຂອງເຈົ້າ

ເອົາໜ້າກາກແຫ່ງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດມາອ້ອມຕົວເຈົ້າໄວ້

ປ້ອມປາການແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງເປັນບ່ອນລີໄພທີ່ປອດໄພ

ຈາກການໂຈມຕີຂອງກອງທັບແຫ່ງຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ການລັລວງ

ຊຸດຊຸມຝັງສິບແຫ່ງຄວາມຈົງຮັກພັກດີ ແລະ ໝັ້ນຄົງ

ຕື່ມມັນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກ

ເພື່ອວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຈະບໍ່ສາມາດລອຍຂ້າມມັນໄດ້

ເພື່ອທຳລາຍປັນຍາຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ

* * *

ຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບພາຍໃນຢ່າງມະຫັດສະຈັນ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ

ຮຽນຮູ້ໃນການນັ່ງສະມາທິຄວນນຳໃຊ້ກັບກິດຈະກຳ ແລະ ການສື່ນທະນາ

ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລັກເອົາ

.ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພວກເຮົາ ຫຼື ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ລຳອຽງຄືກັບກະຈົກທີ່ໂປ່ງໃສ, ຂັດເງົາ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສັ້ນ

ຄອນຍ້ອນການຕັດສິນທີ່ຮີບຮ້ອນ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຄືສວນດອກກຸຫລາບ ແລະ ໃບໂຫລະພາ, ແລະ ຄວາມ

ຄິດທີ່ສົດໃສ ແລະ ສົດໃສ ມັນເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທັງໝົດ

ທີ່ເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈທີ່ຈົງໃຈ

ຈົງເປັນຄົນລຽບງ່າຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ເຈົ້າຈະປະຫຼາດໃຈວ່າຊີວິດ
ຂອງເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ບໍລິບູນສຳໃດ

ຄວາມສຸກໃນຄອບຄົວທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ດີ

ດ້ວຍການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຮຸ່ງອາລຸນແຫ່ງການຕື່ນຕົວໃໝ່ຈະເກີດຂຶ້ນ
ໝອກແຫ່ງຄວາມງົບສະຫງົບ ແລະ ຄວາມລຶກລັບທີ່ປົກຄຸມ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະ
ຈາງຫາຍໄປ ແລະ ຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານ
.ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບພຣະເຈົ້າ
ໃນການພົວພັນກັບຄົນອື່ນ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຮັບຮູ້ລັກສະນະທີ່
ໂດດເດັ່ນ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກັນອອກມາຈາກປະສົບການ
ແລະ ຮູບຮ່າງຈາກການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຊົມຊືມລັກສະນະເຫຼົ່າ
.ນັ້ນ

ຖ້າພວກເຮົາສຶກສາຄົນທີ່ມີຈິດໃຈເປີດກວ້າງ, ພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈັດການກັບເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງສະບາຍ, ແລະ ພວກເຮົາຈະສາມາດ
.ຮູ້ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພົວພັນກັບໄດ້ທັນທີ
ຢ່າລົມກັບນັກປັດຊະຍາກ່ຽວກັບການແຂ່ງຂັນ, ແລະ ຢ່າໂຕ້ຖຽງກັບນັກ
ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການເຮັດຄວາມສະອາດເຮືອນ. ຊອກຫາສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້
ບຸກຄົນສົນໃຈ ແລະ ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ລົມກັບເຂົາເຈົ້າ
.ກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າສົນໃຈ

ຖ້າພວກເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈຄົນອື່ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງການວິພາກວິຈານ
ແລະ ຕຳໜິເຂົາເຈົ້າ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງໃນກະຈົກແຫ່ງການຮັບຮູ້
ຂອງຕົນເອງເພື່ອເບິ່ງວ່າມີຫຍັງຕ້ອງການແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ. ກະຈົກພາຍໃນນີ້
ແຕກຕ່າງຈາກກະຈົກທີ່ຄຸ້ນເຄີຍທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງໃນທຸກໆເຊົ້າ. ທຸກໆມື້, ຂ້ອຍເບິ່ງ
ໃນກະຈົກພາຍໃນນີ້, ແລະ ຖ້າຂ້ອຍພົບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ມັກ, ຂ້ອຍຈະ
ຕຳນິຕົນເອງ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂມັນ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ຄົນເຮົາເຫັນການສະທ້ອນ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນກະຈົກຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກ້າວໄປ
.ຂ້າງໜ້າໃນແຕ່ລະວັນໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໃກ້ຊິດກັບຂ້າພະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າການເຕັ້ນຂອງ
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນ
ຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງໝົກໝູ່ນຢູ່ກັບຄືນທະເລເປັນເວລາດົນເກີນໄປ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ລະເລີຍທີ່ຈະສຸມໃສ່ມະຫາສະໝຸດເອງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງສຸມ
ໃສ່ຄືນນ້ອຍໆຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕິດກັບມັນຢ່າງສົມບູນ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ລືມມະຫາສະໝຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ພຽງຄືນຟອງຢູ່ເທິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເຊັ່ນດຽວກັບໂຄມໄຟໄຟຟ້າທີ່ວາງໄວ້ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ແມ່ນຖືກຈູດໂດຍ
ເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າດຽວ, ໂຄມໄຟຂອງມະນຸດກໍຖືກຈູດໂດຍເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ
ດຽວທີ່ສູບສົ່ງສະຕິປັນຍາເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈ ແລະ ສາກໄຟຮ່າງກາຍດ້ວຍ
.ພະລັງງານທີ່ມີຊີວິດ

ນ້ຳທຸກໆຢຶດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການມີຢູ່ຂອງມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຊີວິດຂອງບຸກຄົນອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນພຽງຢຶດນ້ອຍໆໃນມະຫາສະໝຸດ
ຂອງມະນຸດຊາດ, ແຕ່ຜົນກະທົບຂອງຊີວິດນັ້ນສາມາດມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ແລະ
.ບໍ່ຄວນຖືກປະເມີນຄ່າຕໍ່າເກີນໄປ

ຄືນມະຫາສະໝຸດທີ່ຮຸນແຮງ
ກະແສລົມຂອງລະບົບສຸລິຍະ
ແລະກະແສຂອງກຳລັງຂອງຈັກກະວານ
ແລະດາວເຄາະທີ່ລອຍຢູ່ໃນອະວະກາດ
ຄືກັບພູນ້ຳກ້ອນຢູ່ກາງທະເລ
ພວກເຂົາທຸກຄົນເຕັ້ນລຳຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງການເຄື່ອນໄຫວນິລັນດອນ
ແມ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມຮັກແພງ ເປັນສັນຍະລັກ
ຂອງຄວາມເມດຕາສົງສານອັນສູງສົງ
ພຣະເຈົ້າສະແດງຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງພຣະອົງໃນດອກໄມ້
ຈຶ່ງສ້າງວິຫານແຫ່ງຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນຕົວທ່ານ
ເອງ ບ່ອນທີ່ທ່ານສາມາດພົບພຣະເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
.ທ່ານ

ໃນສາຍພົວພັນທີ່ກົມກຽວກັນທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຫົວໃຈທີ່ມີນ້ຳໃຈທຸກຫົວໃຈທີ່ເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມ
.ຮັກແລະຄວາມກົມກຽວກັນ

* * *

ຊີວິດນອນຢູ່ໃນໂລກທີ່ຊຸຂະ, ຝັນເຖິງຄວາມງາມໃນດອກໄມ້, ຕືນຂຶ້ນຢ່າງມີ
.ພະລັງໃນສັດ, ແລະ ໃນສະຕິຂອງມະນຸດຮັບຮູ້ເຖິງທ່າແຮງທີ່ບໍ່ຈຳກັດຂອງມັນ
ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດເຂົ້າມາໃນໃຈກ່ຽວກັບການມີຢູ່ ແລະ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ເມື່ອຜູ້ສະແຫວງຫາເຫັນວ່າຈັກກະວານທັງໝົດ
ແມ່ນການສະແດງອອກຂອງການສ້າງອັນສູງສົງ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນຈາກສິ່ງທີ່
ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຍັງຄົງຢູ່ເທິງໂລກນີ້ເປັນເວລາສັ້ນໆ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກັບຄືນສູ່
.ສະພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໃນຕອນທ້າຍຂອງຊີວິດໃນໂລກຂອງມັນ
ໃນທຸກໆອະຕອມຂອງຈັກກະວານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນນີ້, ພຣະເຈົ້າກໍາລັງສ້າງ
ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ອັດສະຈັນຢູ່ສະເໝີ
ໃນທີ່ສຸດໄຊຊະນະຈະເປັນຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ຄຸນນະທຳສະເໝີ, ບໍ່ວ່າມັນ
ຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດກໍຕາມ

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການສູນເສຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງເຈົ້າອ່ອນແອລົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນເພຍລົງ ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າຈະ
ເຂົ້າສູ່ໂລກແຫ່ງວິນຍານ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກທີ່ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ
ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງທັງໝົດ ຜ່ານຄວາມເຈັບປວດ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະ
ເຫັນອີກເຫັນໃຈຄືນອີນ, ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດສຸດຄວາມ
.ສາມາດເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກທາງກາຍະພາບສະແດງໃຫ້ເຫັນການເຄື່ອນໄຫວ,
ການປ່ຽນແປງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ແຕ່ລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມ
.ສະຫງົບ, ຄວາມງົບປະຫງົບ, ແລະ ຄວາມງົບປະຫງົດ
ຄວາມຈິງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງແມ່ນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນໃນເສັ້ນທາງ
ວິນຍານ, ເພາະວ່າໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນຂອງຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຈິດວິນຍານກໍເກີດຂຶ້ນ
ໃນສ່ວນແຫ່ງຊີວິດ, ຂ້ານ້ອຍເຄື່ອນຍ້າຍຢ່າງມີຄວາມສຸກຈາກຕືນໄມ້ໜຶ່ງໄປ
ຫາອີກຕືນໄມ້ໜຶ່ງ, ແລະໃນທີ່ສຸດຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ລົງຈອດ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
.ເທິງພຣະຫັດທີ່ຢຽດອອກມາຂອງພຣະອົງທີ່ຕ້ອນຮັບຂ້ານ້ອຍ

* * *

:ການພັດທະນາຕົນເອງ
ບຸກຄົນຄວນຈັດລະບຽບຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອ່ານປຶ້ມທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຜະລິດ
ໂດຍຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ແທນທີ່ຈະເສຍເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າໄປກັບການອ່ານແບບ
ສຸ່ມ ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ, ແລະ ຊອກຫາວຽກທີ່ເໝາະສົມກັບເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ

ແລະ ພະຍາຍາມເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິ
.ຜົນ

ຫຼາຍຄົນພະຍາຍາມຢ່າງໜັກໃນຫຼາຍໆດ້ານ ແຕ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດໜ້ອຍ
ຜູ້ທີ່ຢາກພັດທະນາຕົນເອງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບຫຼາຍໆສິ່ງ, ແຕ່ພວກ
ເຂົາສາມາດຮູ້ພຽງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະຮູ້ທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງ
.ດຽວ

ຄວາມຮູ້ຄືມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ, ແລະ ປັນຍາທາງ
ວິນຍານແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ ເຖິງແມ່ນວ່າໂລກຈະເປັນຈຸດນ້ອຍໆໃນຈັກກະວານ,
ແຕ່ມັນກໍຍັງໃຫຍ່ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍ້ອນຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະນຸດ, ໂລກຂອງພວກເຮົາ
ກໍາລັງນ້ອຍລົງຍ້ອນວິທີການຂົນສົ່ງ ແລະ ການສື່ສານທີ່ທັນສະໄໝ, ແລະ ອີກບໍ່
!ດົນພວກເຮົາຈະເລີ່ມຄິດກ່ຽວກັບການເດີນທາງໄປດາວເຄາະດວງອື່ນ
ຄືນເຮົາຕ້ອງຮັກສາຄວາມສົມດຸນ ຜູ້ທີ່ລະເລີຍຊີວິດທາງວັດຖຸໂດຍການສຸມ
ໃສ່ແຕ່ດ້ານທາງວິນຍານຢ່າງດຽວ ຈະຖືກລົງໂທດໂດຍການສູນເສຍຄວາມສົມ
.ດຸນທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

ໜ້າທີ່ທາງວັດຖຸມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບພັນທະທາງສັງຄົມ,
ຊາດ ແລະ ສາກົນ. ໜ້າທີ່ທາງປັນຍາດີກ່ວາໜ້າທີ່ທາງວັດຖຸ, ແລະ ໜ້າທີ່ທາງ
ວິນຍານ ແລະ ສິນທໍາຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກ່ອນ. ຈິດໃຈຕ້ອງເປັນ
ອິດສະຫຼະຈາກນິໄສເລັກໆນ້ອຍໆທີ່ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນມີຄວາມກັງວົນຫຼາຍເກີນໄປ
.ກັບເລື່ອງທາງວັດຖຸ

ປົດປ່ອຍແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ພະລັງທີ່ແຟງຢູ່
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຍົມແຍ້ມແຈ່ມໃສ່ດ້ວຍຮອຍຍົມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈພາຍໃນທີ່ບໍ່ມີ
ໃຜສາມາດເອົາໄປຈາກເຈົ້າໄດ້

ໂລກນີ້ຖືກຂັບເຄື່ອນດ້ວຍສອງກໍາລັງຄື: ກໍາລັງແຫ່ງຄວາມດີ ແລະ ກໍາລັງ
ແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ. ຜູ້ໃດທີ່ເອົາຄວາມດີເປັນຜູ້ນໍາທາງ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ຈະມີ
ມືທີ່ດີ ແລະ ຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຍອມໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຄວບຄຸມ
ທິດທາງ ແລະ ຄວບຄຸມແຮງກະຕຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານ
.ແລະ ຄວາມທຸກລໍາບາກເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຄໍາສໍາຄັນສໍາລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ "ຂ້ອຍ," ແຕ່ຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຄິດ
ເຖິງຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງຕົວເອງ
ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຕົວເອງກໍນໍາເອົາຄວາມເປັນສັດຕູ ແລະ ຄວາມເປັນສັດຕູຂອງ
ຄົນອື່ນມາສູ່ຕົນເອງ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງຄົນອື່ນ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າພົບວ່າຄົນອື່ນມັກຈະຄິດເຖິງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈ
.ເຂົາເຈົ້າ

ມັນເປັນການຕູງກາຕິນເອງທີ່ເກີດມາ, ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຕາຍໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້
.ເຫດຜົນຂອງການເກີດມາສູ່ໂລກນີ້ໃນຖານະເປັນມະນຸດຕັ້ງແຕ່ຕົນ
ການລົມຜູ້ສ້າງໝາຍເຖິງການບໍ່ຮັບຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່, ໃນຂະນະທີ່
ຄິດກ່ຽວກັບພຣະອົງ ແລະ ຢາກຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງຈິງໃຈ
.ນໍາເອົາຜົນປະໂຫຍດທາງວິນຍານ ແລະ ພອນຫຼາຍຢ່າງມາໃຫ້ໃນໄລຍະເວລາ
ການໄດ້ມາເຊິ່ງຊັບສິນທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າຈະ
ປ້ອງກັນອາການຊຶມເສົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າໄດ້. ມີໜຶ່ງຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງຮູ້ສຶກໝົດຫວັງ ແລະ ບໍ່ມີອໍານາດ, ເປັນຄືກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນໃນກໍາມີຂອງຊະຕາ
ກໍາ; ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ,
.ການປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນທີ່ເພິ່ງທີ່ປອດໄພຂອງເຂົາເຈົ້າ

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບທິວທັດທີ່ສວຍງາມ ຫຼື ສິ່ງມີຊີວິດແປກໆ,
ໃຫ້ຫຼັບຕາ, ຫັນໜ້າເຂົ້າໄປຂ້າງໃນ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົງຂອງ
.ມັນ

ມະນຸດພຽງແຕ່ເຫັນຜະລິດຕະພັນທີ່ໜ້າແໜ້ນອອກມາຈາກໂຮງງານອັນສັກ
ສິດທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການສ້າງ, ແລະ ຖ້າລາວສາມາດເຂົ້າໄປໃນໂຮງງານໄດ້,
ລາວຈະເຫັນໃນທາງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກນີ້ເກີດຂຶ້ນມາແນວ
.ໃດ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ສະໝັກໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ
ທຸກໆເຊົ້າຂ້ອຍຂໍມອບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະຄວາມສາມາດທຸກຢ່າງທີ່
ຂ້ອຍມີໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ຜູ້ສ້າງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເພື່ອໃຊ້ໃນວິທີໃດກໍຕາມທີ່
ພຣະອົງເລືອກ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອອກຜ່ານຂ້ອຍ
ທ່ານອງເພງທີ່ງົບສະຫງົບຂອງຂ້ອຍທີ່ຢາກໄດ້ເຈົ້າຈະຮ້ອງຕາມຈັງຫວະ
ການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າວຽກງານທັງໝົດແມ່ນວຽກງານຂອງທ່ານ ແລະ ບໍ່ມີ
ວຽກງານໃດຍາກ ຫຼື ຕໍ່າຕ້ອຍຕາບໃດທີ່ມັນໄດ້ຮັບການສະເໜີໃຫ້ທ່ານດ້ວຍການ
.ບໍລິການທີ່ເປັນມິດ
ໃນດ້ານຈິດວິນຍານ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮູ້ຈັກການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງ
ຄືຕົນກໍາເນີດ ແລະ ແກ່ນແທ້ຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
ພຣະອົງໃນທຸກໆອະຕອມຂອງການເປັນຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງພຣະອົງ
ໃນທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕຊີນໍາສາຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະບໍ່ສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນດິນຊາຍຂອງຄວາມສຸກທາງກາຍະ
.ພາບໄລຍະສັ້ນ

ຂໍໃຫ້ສາຍນ້ຳນ້ອຍໆແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພວກເຮົາຢ່າໃຫ້
ແຫ້ງແລ້ງໄປໃນທະເລຊາຍທີ່ຮ້າງເປົ່າຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ໃຫ້ຊ່ອງທາງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໂດດດ່ຽວ ແລະ ໂດດດ່ຽວຂອງພວກເຮົາປະສົມ
ກັບທະເລສາບແຫ່ງຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ແມ່ນ້ຳແຄບໆຂອງຊີວິດພວກຂ້າພະເຈົ້າກວ້າງອອກດ້ວຍຝົນອັນ
ລືນເຫຼືອແຫ່ງພຣະພອນຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະໄດ້ຂ້າມຜ່ານທົ່ງພຽງ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ, ການເສຍສະຫຼະຕົນເອງ, ແລະ ການ
ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ, ເພື່ອວ່າໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າສູ່
.ມະຫາສະໝຸດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ
ສະຕິອັນສູງສົ່ງ, ດ້ວຍຄວາມສຸກສະຫວັນຂອງມັນ, ແມ່ນການປ່ຽນແປງ
ທາງວິເສດທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດທີ່ໜ້າແຫ້ງແລ້ງຂອງຊີວິດໃນໂລກທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈໃຫ້
.ກາຍເປັນຄຳທີ່ສືບໃສຂອງຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ
ເມື່ອຂີ້ຕົມຂອງຄວາມຄິດທີ່ຮຸນວາຍເລີ່ມຕົກລົງ, ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າຈະ
.ເລີ່ມສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນນ້ຳທີ່ແຈ່ມໃສ ແລະ ບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

:ສຽງອັນເປັນນິລັນດອນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍດ້ວຍສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນແລະຕຳວ່າ
ເຮົາໄດ້ກະຊິບໃສ່ຫູເຈົ້າຕະຫຼອດຊ່ວງເວລານອນຫລັບວ່າ: 'ຕົນຂຶ້ນ!' ແລະ"
ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກການນອນຫລັບຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງປຸກ
".ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ, ເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ
:ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າ
ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອເຜີຍແຜ່ສຽງຮຽກຮ້ອງ ແລະ"
ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍອອກຈາກຮູບຮ່າງຂອງໂລກນີ້, ຂ້ອຍ
:ຈະຍົມສຽງທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າມາກະຊິບໃສ່ຫົວໃຈທີ່ປະສານສົມທົບກັນວ່າ
ຟັງເພງສວດອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງເພື່ອຄວາມປອບໂຍນທາງວິນຍານ,
ເພາະພຣະອົງຮ້ອງຫາເຈົ້າສະເໝີ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະລໍຖ້າອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງໝົດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢ່າງຊ້າໆໃນຂະບວນແຫ່ທີ່ຍາວນານໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ, ແລະຜ່ານ (ສຽງກະຊິບຈາກນິລັນດອນ) ຂ້າພະເຈົ້າ
:ຈະກະຊິບໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ
ຈົ່ງຕົນຂຶ້ນເຖິດພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ"
ຕິດຕາມສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງທີ່ເອີ້ນຫາພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ແລະ ຂໍໃຫ້
".ພວກເຮົາກັບຄືນໄປຫາບ້ານສະຫວັນນຳກັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຮົາໃສ່ສາຍ
ປະໂລຫິດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນການ
.ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ການອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈ
ທີ່ຫຼົງໄຫຼ ເປັນການໝົນປະໝາດ ແລະ ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື ເມື່ອຄົນເຮົາ
ອະທິຖານ ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຄວນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ

* * *

ການຫັນໝິຈາກສິ່ງດຶງດູດໃຈຂອງໂລກ ແລະ ການປະຖິ້ມຄວາມປາຖະໜາ
ທາງໂລກ ບໍ່ແມ່ນສະພາບທາງລົບ, ແຕ່ເປັນສະພາບທາງບວກ ມັນບໍ່ແມ່ນຫຍັງ
ນອກຈາກການປະຖິ້ມຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກການຍອມ
.ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ

ການບວດບໍ່ຄວນຖືກຄິດວ່າເປັນເສັ້ນທາງແຫ່ງການເສຍສະລະ ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນເປັນການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ເຊັ່ນວ່າເງິນຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ພວກ
ເຮົາໃຊ້ຈ່າຍໃນການຝຶກຝົນຕົນເອງຈະໃຫ້ຜົນກຳໄລທາງວິນຍານຫຼາຍລ້ານ
ໂດລາ ມັນບໍ່ສະຫຼາດບໍ່ທີ່ຈະໃຊ້ຫຼຽນຄຳຂອງມື້ເວລາອັນສັ້ນໆຂອງພວກເຮົາເພື່ອ
?ຊື່ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນ

ພວກເຮົາຕ້ອງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ເລິກເຊິ່ງນັ້ນ ທີ່
ກະຕຸ້ນ ແລະ ປັ່ນປ່ວນພາຍໃນຕົວເຮົາ ເມື່ອເຮົາຫລຽວເບິ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຜ່ານທັດສະນະຂອງ
ຄວາມງາມ

ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມດີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເຮັດພຽງແຕ່ການຮຽນແບບ, ກໍມີໂອກາດ
ທີ່ຈະສູດຕົມກິນຫອມທີ່ສົດຊື່ນ ແລະ ໜ້າສົນໃຈຂອງ ຄວາມດີ, ເຊິ່ງເປັນແຮງ
ຈູງໃຈໃຫ້ເຂົາເຮັດຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຈດຕະນາເຮັດຄວາມຊົ່ວໂດຍການຮຽນ
ແບບຄົນອື່ນ, ຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບກິນເໝັນ ແລະ ໜ້າລັງກຽດຂອງຄວາມຊົ່ວ
.ຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້

* * *

ບໍ່ມີໃຜມີບຸກຄະລິກກະພາບຄືກັນກັບເຈົ້າ ບໍ່ມີໃຜມີໃບໜ້າຄືກັນກັບເຈົ້າ ບໍ່ມີ
ໃຜມີຈິດໃຈຄືກັນກັບເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າສ້າງເຈົ້າຂຶ້ນມາຢ່າງໂດດເດັ່ນ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຄື
ກັບເຈົ້າ

ບຸກຄົນຄວນສະກັດເອົາສາລະສຳຄັນຈາກເອກະສານທີ່ລາວອ່ານ ແລະ ໄດ້
.ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງຈາກເອກະສານນັ້ນ
ຜະລິດຕະພັນ Peace ສາມາດຜະລິດໄດ້ໃນໂຮງງານຜະລິດປະສົບການ
ຊີວິດເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນວິທີປຶ້ນປົວພະຍາດທາງຈິດໃຈທັງໝົດ ຜູ້ທີ່ມີການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການກິນ, ການປະພຶດ, ຫຼື ຄວາມສຳພັນໃນການ
ແຕ່ງງານ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດ, ໜ້າເຊື່ອຖື, ແລະ ປະຢັດ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ຄວາມສະຫງົບສຸກສາມາດພົບໄດ້ຢ່າງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ກົດໝາຍຂອງຈັກກະວານ ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບ,
ປິຕິຍົນດີໃນການເຮັດຄວາມດີ, ແລະ ຄິດ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະອົງ ແມ່ນຜູ້ທີ່ພົບ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກ

ແມ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຍິງ ເປັນສັນຍະລັກຂອງ
ຄວາມເມດຕາອັນສູງສົງ

ການເບີກບານຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງ ແລະ ຜົນສຳເລັດທາງ
ວິນຍານພາຍໃນ ແມ່ນໝາກຜົນທຳມະຊາດຂອງການຝຶກສະມາທິປະຈຳວັນ
ແລະ ເປັນຄວາມສຸກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ
.ຂອງໂລກ

ບໍ່ມີສິ່ງໃດຫວານຊືນ ຫຼື ໜ້າຍົນດີໄປກວ່າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ
ເຈົ້າຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້, ເຈົ້າຈະເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ສຸກ ແລະ ຮັ່ງມີທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີ. ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸສາມາດໃຊ້ໄດ້
ພຽງແຕ່ໃນໂລກນີ້ເທົ່ານັ້ນ; ມັນບໍ່ສາມາດໃຊ້ໃນໂລກໜ້າໄດ້ ແຕ່ຄຳແຫ່ງຄວາມ
ສຸກອັນສູງສົງ, ທີ່ສະກັດອອກມາຈາກບໍ່ແຮ່ແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ, ເປັນໂລຫະທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ, ເປັນປະໂຫຍດໃນທັງສອງໂລກ ແລະ ບໍ່
.ເນົາເປື້ອຍຕະຫຼອດໄປ

* * *

ໃນການຕື່ນຕົວຂອງຈິດວິນຍານ, ສິສັ້ນຈະສຶດໃສ່ຂຶ້ນ, ສຽງມີຄວາມ
ສະຫ້ອນທີ່ຫວານຊືນກວ່າ, ຄວາມຮູ້ສຶກຈະລະອຽດອ່ອນກວ່າ, ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ຂອງມັນໃນອະວະກາດ, ຈິດໃຈຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສັ້ນ
ສະເທືອນທີ່ອອກມາຈາກຄົນອື່ນ, ແລະຄວາມສາມາດໃນການເພີດເພີນກັບຊີວິດ
.ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ

* * *

ຜູ້ຄົນຈົມກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການຍອມສະລະບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນ
ຊີວິດ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາຍອມສະລະສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າຫຼາຍ
ຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ, ບາງຄັ້ງພວກເຂົາກໍ່ເສຍ
ສະລະຕົນເອງເພື່ອເງິນ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງຂອງທີ່ຫາຍໄປໄດ້ຊົ່ວຄາວ ແລະ ເສື່ອມໂຊມ.
ຄວາມຮັ່ງມີສາມາດຖືກເອົາໄປຈາກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ຫຼື ພວກມັນສາມາດຖືກເອົາໄປ
ຈາກມັນໄດ້, ເມື່ອພວກເຂົາຈາກໂລກນີ້ໄປ ແລະ ບໍ່ສາມາດເອົາມັນໄປນຳໄດ້.
ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງເງິນແມ່ນຢູ່ໃນການໃຊ້ຈ່າຍມັນໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເປັນ

ປະໂຫຍດ ແລະ ໃນການນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນທາງທີ່ເຮັດ
.ໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຄົນເຮົາພໍໃຈ
ໂລກກຳລັງເຕັມໄປດ້ວຍພາຍຸທາງທຳມະຊາດ ແລະ ພາຍຸຂອງມະນຸດ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າເປັນໄລ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນບ່ອນຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພຈາກພາຍຸ, ພະຍຸ
.ເຮືອເຄນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກນີ້
ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ, ກໍບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມໂສກເສົ້າ ຜູ້ເຊື່ອທີ່
ແທ້ຈິງຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ພູມໃຈໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ຂອງ
ເຫດການຕ່າງໆ, ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ປົກປ້ອງລາວຈາກອັນຕະລາຍ
ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖິ້ມລາວເລີຍເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາດຽວ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມ
ຢ້ານກົວຈິງຫາຍໄປຈາກຫົວໃຈຂອງລາວ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຈິງເກີດຂຶ້ນ, ເປັນ
.ການປົກປ້ອງທີ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໄດ້

* * *

:ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຄຳຕອບຈາກລາວ
ບໍ່ວ່າລາວຈະຕອບຫຼືບໍ່
ສືບຕໍ່ຮ້ອງຫາລາວ
ສືບຕໍ່ການຮ້ອນວອນຂອງເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງການອະທິຖານຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ

ບໍ່ວ່າລາວຈະມາຫລືບໍ່ມາກໍຕາມ
ຈົ່ງເຊື່ອວ່າພຣະອົງກຳລັງໃກ້ຊິດເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງຂອງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
,ບໍ່ວ່າລາວຈະຕອບສະໜອງຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຫຼືບໍ່
ສືບຕໍ່ສະແດງຄວາມຮັກແພງຕໍ່ລາວ
ເຖິງແມ່ນລາວຈະບໍ່ຕອບກໍຕາມ
,ໃນແບບທີ່ເຈົ້າຄາດຫວັງ
ໄວ້ວາງໃຈວ່າລາວຈະຕອບຢ່າງອ່ອນໂຍນ
ແລະໃນຄວາມມືດທີ່ສຸດ, ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ
ໃນທຳມະກາງການເຕັ້ນລຳແຫ່ງຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ, ແລະຄວາມເຈັບປວດ
ຖ້າເຈົ້າຍັງສືບຕໍ່ຮຽກຮ້ອງພຣະອົງ
ຖ້າບໍ່ມີຄວາມງຽບສະຫງົດຂອງລາວເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເສົ້າໃຈ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຂອງລາວ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງໂລກທີ່ເປັນເອກະພາບ, ເຊິ່ງທຸກໆປະເທດ
ເປັນສະມາຊິກທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານສະຕິຮູ້ສຶກ
.ຜິດຊອບຂອງມະນຸດທີ່ລະມັດລະວັງ

ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດຝຶກຝົນການປົດປ່ອຍຕົນເອງ
ຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງໄດ້
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງປະເທດຊາດ
ທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຍ່າງຈັບມືກັນຜ່ານປະຕູຂອງອາລະຍະທຳໃໝ່ທີ່ສູງ
.ສິ່ງ

ຖ້ອຍຄຳທີ່ຈິງໃຈ, ຈິງໃຈ, ແລະ ຫວານຊິນ ຄືກັບນ້ຳຫວານທີ່ສືດຊືນສຳລັບ
ຈິດວິນຍານທີ່ຫົວໂຫຍ ຖ້ອຍຄຳດັງກ່າວເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ແລະ ເປັນທີ່ຕ້ອງການຢູ່
ທຸກບ່ອນ ແລະ ທຸກເວລາ
ສຳລັບຄຳເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍ, ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈັບປວດ, ພວກ
ມັນເປັນໄພອັນຕະລາຍຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພວກມັນເປັນຕົວທຳລາຍໃນການສ້າງມິດຕະພາບ ແລະ
.ເປັນໄຟທີ່ເຜົາໄໝ້ເຮືອນທີ່ປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງ
ບຸກຄົນຄວນຫຼີກລ່ຽງຄຳເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍຈາກປາກຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າປອດໄພຈາກບັນຫາ ແລະ ການແຍກກັນຢ່າງ
ກະທັນຫັນ

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວສ້າງຄວາມສຸກໃນໃຈຂອງເພື່ອນມິດ ແລະ ສັດຕູ, ໃນ
ຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ, ຫ້ອງການ, ບ່ອນເຮັດວຽກ ແລະ ທຸກບ່ອນ.
ຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກດີໃຈພາຍໃນເມື່ອຄົນທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ໂສກເສົ້າຈາກ
ເຂົາເຈົ້າໄປ ແລະ ມີຄວາມຍິນດີທີ່ໄດ້ເຫັນເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈ, ມີວາຈາ, ມີນ້ຳໃຈດີ
.ແລະ ອ່ອນໄຫວ

ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມຫາສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າງ່າຍ, ເຈົ້າຈະຮັ່ງມີທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່
.ຢາກໄດ້ໂລກ ແລະ ໂລບມາກເອົາຊັບສົມບັດຂອງໂລກ
ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາສິລະປະຂອງການດຳລົງຊີວິດຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງໂດຍການເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງຜ່ານການປະສົມປະສານຂອງ
.ອາລະຍະທຳ, ຈິດໃຈ ແລະ ສັນຊາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ບໍ່ມີຊາດໃດສົມບູນແບບໃນຕົວຂອງມັນເອງ, ແລະ ການປະສົມປະສານຂອງ
ຄຸນນະພາບທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງທຸກຊາດຈະໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີທີ່ສຸດແກ່ພວກເຮົາ
ກ່ຽວກັບສິລະປະຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ສົມດຸນ ແລະ ຊີວິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ.
ມັນເປັນມູນຄ່າທີ່ສັງເກດວ່າບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດໄດ້ປັນລຸຈຸດສູງສຸດຂອງ
ຜົນສຳເລັດດ້ານອາລະຍະທຳ ແລະ ເປັນຕົວແທນຂອງອຸດົມການ ແລະ ຫຼັກການ
.ຂອງມະນຸດທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານ ຈິງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສະຫງົບ
ຂອງວິຫານນັ້ນ ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃນການພິຈາລະນາບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມ

ເຂົ້າໃຈສ່ອງແສງມາເທິງ ແທ່ນບູຊາຂອງວິນຍານ ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນວິຫານນັ້ນໂດຍທີ່
ມະນຸດບໍ່ແຕະຕ້ອງ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ຫຼື ຄວາມຢ້ານກົວ
ຈົ່ງມາສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຄວາມໂດດດ່ຽວທາງວິນຍານ ແລະ ທ່ານ
ຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານໃນພາສາແຫ່ງຄວາມງຽບ, ແລະ ທ່ານ
ຈະຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້ກາຍເປັນທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເປັນຈິງ
.ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງ

ຄວາມສົມດຸນແມ່ນສວຍງາມ ແລະ ຄວນເປັນພື້ນຖານຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ,
ຄວາມຄິດ, ແລະ ການກະທຳຂອງເຮົາ, ແລະ ແກນທີ່ຊີວິດຂອງເຮົາໝູນວຽນຢູ່
.ຮ້ອມຮອບ

ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຜ່ານຜ່າການທົດລອງ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກ
.ໃນຊີວິດໂດຍບໍ່ສູນເສຍສະຕິ ຫຼື ຄວາມສົມດຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ□□□ສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ, ຄຸ້ມຄອງໂລກ ແລະ ນຳພາກາລັກຊີ
ຕ່າງໆໃນວົງໂຄຈອນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມະນຸດຊາດ, ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງ
ພຣະອົງ, ຍັງມີຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ປະສານງານກິດຈະກຳ
.ຕ່າງໆໂດຍບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ຫຼື ການລົບກວນ

ພວກເຮົາຄວນສົ່ງຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ ແລະ
ສັນຕິພາບໃຫ້ຄົນອື່ນສະເໝີ

ໃນໂຄງສ້າງຂອງການຝຶກສະມາທິ, ບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມ
ເຂົ້າໃຈສ່ອງແສງຢູ່ສະເໝີເທິງແທ່ນບູຊາຂອງຈິດວິນຍານ, ມັນບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ,
ບໍ່ມີຄວາມຕຶງຄຽດ, ບໍ່ມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງ, ບໍ່ມີຄວາມວິຕົກກັງວົນ, ແຕ່ມີຄວາມງຽບ
.ສະຫງົບ, ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ, ແລະຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຮົາຊະນະຜົນສາດແຫ່ງຄວາມເຫັນ
ແກ່ຕົວທີ່ສ້າງຄວາມແບ່ງແຍກ ແລະ ຄວາມບໍລິງລອຍກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ແລະ
ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດວິນຍານມາຮ່ວມກັນໃນຄວາມຮັກໃນຄວາມດີງາມ ແລະ ຄວາມ
.ກົມກຽວ

ການກະທຳທີ່ດີທັງໝົດແມ່ນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພະເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ພວກມັນ
ຖືກປະຕິບັດດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ການກະທຳທີ່ເປັນວັດຖຸແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກກະຕຸ້ນ
ໂດຍການພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຢ່າງດຽວ ສິ່ງກົດຂວາງລະຫວ່າງ
ວຽກງານທາງວັດຖຸ ແລະ ທາງວິນຍານຕ້ອງໄດ້ຮັບການທຳລາຍລົງ ການກະທຳ
ທັງໝົດທີ່ປະຕິບັດດ້ວຍແຮງຈູງໃຈທີ່ດີແມ່ນບໍລິສຸດ ແລະ ຊ່ວຍຊຳລະລ້າງ
.ຈິດວິນຍານຈາກສິ່ງສຶກກະປົກ ແລະ ຄວາມເປີເປືອນ
ເລືອກຄູ່ຄອງຂອງທ່ານຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຄິດຢ່າງລະອຽດ. ຈົ່ງເປັນ
ເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈກັບເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຄວນຮັກສາໄລຍະຫ່າງໄວ້ສະເໝີ, ແລະ ໃຫ້

ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນເປັນຕົວເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງທ່ານກັບເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າ
.ລ່ວງລະເມີດຂອບເຂດຄວາມເໝາະສົມກັບເຂົາເຈົ້າ
ມັນງ່າຍທີ່ຈະເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄືນອີນ, ແຕ່ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຮັກສາຄວາມຮັກ
ແລະຄວາມເຄົາລົບຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານ, ທ່ານຄວນປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາ
.ນີ

* * *

ຜ່ານການອະທິຖານ, ການນັ່ງສະມາທິ, ແລະ ສັດທາ, ຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບ
ການຊີ້ນຳທາງວິນຍານ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມກົມກຽວພາຍໃນນີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະອີງໃສ່ການໃຫ້
ເຫດຜົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມປາຖະໜາ, ຫຼື ນິໄສ, ຕ້ອງການ
.ຄວາມຮູ້ໂດຍສັນຊາດຕະຍານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າສະແຫວງຫາທີ່ຈະໄດ້ຮັບ, ແລະ ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ,
ລໍຖ້າເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ

:ຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ, ຄູສອນ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບນັກຮຽນວ່າ
ການຄອບຄອງບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງສໍາລັບຂ້ອຍ, ແຕ່ມິດຕະພາບມີຄ່າ"
ຫຼາຍ ໃນຄວາມເປັນພິນ້ອງທີ່ແທ້ຈິງ, ຄົນເຮົາເຫັນແສງວິບວັບທີ່ແທ້ຈິງຂອງເພື່ອນ
".ຂອງເພື່ອນ: ພຣະເຈົ້າ
ຈາກນັ້ນເພິ່ນໄດ້ກ່າວຕື່ມອີກວ່າ: "ຈົ່ງລະວັງການຫຼອກລວງເພື່ອນ ຫຼື ການ
ທໍລະຍົດມະນຸດ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນໜຶ່ງໃນບາບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕາມກົດໝາຍແຫ່ງ
"ຄວາມຍຸຕິທໍາອັນສູງສົ່ງ

* * *

ພັດທະນາຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈໃຫ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ປູກຝັງຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງນັ້ນເພື່ອວ່າບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ເຈົ້າສາມາດຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງຄືກັບຜູ້
.ກ້າຫານໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທັງໝົດ
ຖ້າທ່ານຮັກພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຕ້ອງມີສັດທາ ແລະ ກຽມພ້ອມທີ່ຈະອົດທົນ
.ແລະ ອົດທົນເມື່ອໄພພິບັດ, ຄວາມໂຊກຮ້າຍ ແລະ ການທົດລອງມາເຖິງ
ຢ່າທັງຖອຍ ຫຼື ຢ້ານກົວຄວາມເຈັບປວດ, ແຕ່ຈົ່ງພະຍາຍາມຮັກສາຈິດໃຈໃຫ້
ດີ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ

ເມື່ອທ່ານໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມປະຕິບັດດີທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານ
.ຈະພົບວ່າບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃດສາມາດປຽບທຽບມັນໄດ້
ພໍແມ່ຄວນພະຍາຍາມປູກຝັງສະຕິທາງວິນຍານໃຫ້ກັບລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໂດຍການສອນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຝຶກສະມາທິ ແລະ ຮູ້ຈັກໃຊ້ສະຕິປັນຍາ ເພື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມແພ້ຕໍ່ການລັ່ງລວງຂອງການຫຼົ້ນກັບໄຟແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່
.ຫຼອກລວງ ແລະ ປອມແປງ

ເມື່ອຄວາມສຸກອັນສູງສົງລົງມາ, ລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍຈະສະຫງົບ, ແລະ
ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະລອຍຂຶ້ນ, ປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງການນອນຫຼັບພັນຄັ້ງໃນ
ເວລາດຽວກັນ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮູ້ສຶກປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ.
ປະສົບການທາງຈັກກະວານນີ້ແມ່ນສະຫງວນໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຄິນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
.ໃນການບັນລຸສະພາບສະຕິສູງສຸດ

* * *

:ດວງຕາຂອງຫົວໃຈ

ທຸກໆຄົນສະແດງໃຫ້ເຫັນ, ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພະລັງຂອງຕາ
ພາຍໃນ ຫຼື ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມັນອອກມາຈາກຂອບເຂດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ແລະ ຜູ້ຄົນໂດຍບໍ່
ຕ້ອງການຫຼັກຖານອະນຸມານ ຫຼື ຫຼັກຖານທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດ; ສິ່ງນີ້ພວກ
.ເຮົາຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງຕົວເຮົາເອງ

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງມາເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບ ແລະ ຈິ່ງໃຈ,
ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມກັງວົນທາງດ້ານອາລົມ ແລະ ຄວາມສົງໄສທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ.
ຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້ສະແດງອອກເປັນສຽງພາຍໃນ ຫຼື ສຽງກະຊິບຂອງຫົວໃຈ, ແລະ
ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງການຊີ້ນຳພາຍໃນທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ
.ສຽງທີ່ຫຼອກລວງຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກ

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງ (ສະຕິປັນຍາ) ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ແຂງກະດ້າງ ແຕ່
ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ ແລະ ການຄິດສ້າງສັນແມ່ນຢາແກ້ທີ່ດີ
ທີ່ສຸດທີ່ນິໄສຜິດປົກກະຕິ

ແນວໂນ້ມທາງດ້ານອາລົມຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຢູ່ໃນສະພາບທາງລົບ ຫຼື
ວຸ້ນວາຍ. ເມື່ອຈິດໃຈບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ, ເຈົ້າຂອງກໍຈະຊົມເສົ້າ ແລະ ມີ
ຄວາມກັງວົນຫຼາຍ. ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊົມເສົ້າ ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ມານຮ້າຍຈະ
!ກາຍເປັນແຂກໃນຄວາມຄິດຂອງຄົນນັ້ນ, ໂດຍຄວບຄຸມເຈົ້າພາບຢ່າງສົມບູນ
ເພາະສະນັ້ນ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາຄວາມຄິດ
ສ້າງສັນ ເມື່ອເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກດ້ວຍມື, ຈົ່ງເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສ້າງສັນໃນໃຈ
ຂອງເຈົ້າ. ຮັກສາມັນໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີເວລາເຫຼືອທີ່ຈະຈົມຢູ່ກັບຄວາມຖີ່ຄຽດ ແລະ
.ຄວາມກັງວົນ

ມິດຕະພາບຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາພໍໃຈ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນມີ

ຮາກຖານຢູ່ໃນຄວາມຮັກຮ່ວມກັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາໃນ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ມິດຕະພາບຈາກຄົນອື່ນ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ແມ່ນ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານໃນການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ:
.ພຣະເຈົ້າ

ຍິ່ງເຮົາພະຍາຍາມຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜານັ້ນຜ່ານສິ່ງພາຍນອກ

.ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະມີໂອກາດພົບເພື່ອນທີ່ສູງກວ່າໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ

ຖ້າທ່ານມີຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ, ທ່ານ
ສາມາດຄວບຄຸມຊະຕາກຳຂອງທ່ານໄດ້ ລອງທົດສອບຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ
ຂອງທ່ານໃນເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ, ແລະ ພະຍາຍາມເສີມສ້າງມັນໃຫ້ເຂັ້ມ
ແຂງຂຶ້ນເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຢ່າງ ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງນີ້ໃນຊີວິດຂອງ
.ຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ

ວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການກະທຳຜິດແມ່ນການພັດທະນາການຕັດສິນໃຈທີ່
.ດີເພື່ອຮັບຮູ້ການກະທຳຜິດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຮັດມັນ
ການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຜິດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມຖືກ. ຄວາມໂງ່ຈ້າແມ່ນສັດຕູທີ່
.ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ຕ້ອງຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກໂລກນີ້
ພວກເຮົາມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນໂລກນີ້ເພື່ອນຳໄປສູ່ຍຸກແຫ່ງ
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສົມບູນແບບ. ອຸປະສັກ
ພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່
ໄດ້. ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ຍຸດຕິທຳແມ່ນເກີດຈາກຄວາມເຫັນ
ແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວໂດຍບໍ່ຄຳນຶງ
.ເຖິງຄົນອື່ນ

* * *

ຈາກບ່ອນເກັບມ້ຽນ: ການເກັບກ່ຽວຄວາມກຽດຊັງ
ນາຊີ ແລະ ຊາກິນ ກຽດຊັງກັນ. ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່
ພວກເຂົາຍັງເປັນນັກຮຽນຢູ່, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມເປັນສັດຕູ
.ກັນກໍເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄູ່ແຂ່ງໃນທຸລະກິດຂາຍເກີບ
ຄັງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ແຂ່ງຂັນກັນເພື່ອແຕ່ງງານກັບຍິງສາວຄົນໜຶ່ງ, ແລະ
ເນື່ອງຈາກ Nasi ແຂງແຮງກວ່າ Zakir ເລັກນ້ອຍ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ທຸບຕີລາວຢ່າງ
ຮຸນແຮງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວໝົດສະຕິ. ເມື່ອ Zakir ຟື້ນຄືນສະຕິ, ລາວຮູ້ສຶກ
.ອັບອາຍ, ເສຍໃຈ ແລະ ລັງກຽດຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ
ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ຊາກິນ ໄດ້ຕັດສິນໃຈຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງໜຶ່ງເພື່ອເຮັດວຽກ ແລະ
ດຳລົງຊີວິດ

ນາຊີໄດ້ລືມສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຊາກິນບໍ່ສາມາດລືບລ້າງຄວາມອັບອາຍ ແລະ
ຄວາມອັບອາຍທີ່ນາຊີໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຈາກຄວາມຊົງຈຳຂອງລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ລາວຍັງຄົງເວົ້າຊ້າໆ ແລະ ຍືນຍັນກັບຕົວເອງວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພນາຊີ ແລະ
."ຂ້ອຍຈະບໍ່ຈື່ຄວາມຜິດຂອງລາວຕໍ່ຂ້ອຍ
ແຕ່ຫຼັງຈາກຫຼາຍເດືອນ, ຊາກິນ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າໃນລະຫວ່າງການຮັບປະກັນ
ການໃຫ້ອະໄພປະຈຳວັນຂອງລາວ, ເລີກໆແລ້ວລາວຢາກແກ້ແຄ້ນ, ແລະລາວ
ກຳລັງລໍຖ້າໂອກາດທີ່ຈະໂຈມຕີທີ່ຄ້າຍຄືກັນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຢາກ
.ແກ້ແຄ້ນຂອງລາວ

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ນາຊີ ຮູ້ສຶກເຖິງແຮງດຶງດູດທີ່ແປກປະຫຼາດທີ່ດຶງດູດລາວ
ໄປເມືອງທີ່ຄູ່ແຂ່ງເກົ່າຂອງລາວ, ຊາກີ, ໄດ້ຍ້າຍໄປ. ລາວບໍ່ມີຄວາມສົງໃສວ່າມີ
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາກີ ຮູ້ກ່ຽວກັບການປະກົດ
ຕົວຂອງ ນາຊີ ໃນເມືອງ ແລະ ເລີ່ມຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວຢ່າງ
.ລະອຽດ

ຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ, ນາຊີໄດ້ໄປຢ່າງຫຼິ້ນ ແລະ "ດິມກິນອາກາດສິດຊິນ," ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າອາກາດຈະມືດມົວ ແລະ ມີຝົນຕົກກໍຕາມ
ໃນຂະນະທີ່ລາວຢູ່ຄົນດຽວເທິງເສັ້ນທາງທີ່ງຽບສະຫງົບ, ລາວໄດ້ຢ່າງ
ຜ່ານໜ້າສາງເກັບມ້ຽນກາງແຈ້ງ, ໃນຂະນະທີ່ Zakir ຕິດຕາມລາວໄປຢ່າງລັບໆ
ແລະ ລະມັດລະວັງ, ແລະ ເມື່ອມີໂອກາດ, ລາວໄດ້ຕັດສິນໃຈຊໍາລະບັນຊີດ້ວຍ
.ດອກເບ້ຍທຸ່ມ

ລາວດີໃຈຫຼາຍ, ລາວພົບວ່າກະເບືອງແຂງໆໄດ້ຕົກລົງມາຈາກຟາຮ້ານ,
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຈັບມັນແລະຕີຫົວຄູ່ແຂ່ງເກົ່າຂອງລາວຢ່າງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ລາວ
ລົ້ມລົງພື້ນ, ແລະແລ່ນກັບຄືນໄປທາງທີ່ລາວມາໂດຍທີ່ Nasi ບໍ່ຮູ້ເຖິງການມາຂອງ
.ລາວ

ຫຼາຍຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ຝົນກໍຢຸດຕົກ, ເມກກໍຈາງລົງ, ແລະ ແສງເດືອນກໍປະກົດ
ຂຶ້ນຜ່ານຮູຢູ່ເທິງສຸດຂອງກໍາແພງ. ນາຊີຕື່ນຂຶ້ນມາພົບວ່າຕົນເອງນອນຢູ່ເທິງພື້ນ
.ດິນ, ຮູ້ສຶກອ່ອນເພຍຫຼາຍ

ລາວພະຍາຍາມຊອກຫາສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະເມື່ອລາວເຫັນກະເບືອງຢູ່ຂ້າງ
ລາວ ແລະຮູຢູ່ຝາເທິງມັນ, ລາວສະຫຼຸບວ່າໃນຂະນະທີ່ລາວຢ່າງໄປຕາມສາງ,
ໂຊກບໍ່ດີຂອງລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະເບືອງນັ້ນຕົກລົງມາຈາກເທິງກໍາແພງ ແລະຕົກລົງ
.ມາໃສ່ຫົວຂອງລາວ

ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນວ່າມະນຸດມັກຈະລືມຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ກໍ່ຕົນອິນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນສິ່ງ
ທີ່ໜ້າຈິດຈຳ, ແລະຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນກໍຕິດຕາມເຂົາເຈົ້າຢ່າງ
ງຽບໆໃນຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ. ເຊັ່ນດຽວກັບງົວທີ່ສາມາດຊອກຫາລູກງົວ
ຂອງມັນໄດ້ໃນບັນດາສັດຫຼາຍພັນໂຕອື່ນໆ, ຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງເຮົາ
ກໍມີອຳນາດທີ່ຈະຕິດຕາມພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຊີບອກສະຖານທີ່ຂອງພວກ
.ເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຜ່ານໄປດົນແລ້ວກໍຕາມ

ຖ້າ Nasi ມີປັນຍາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂັ້ນຕົ້ນແຍ້ງລະຫວ່າງຕົນເອງກັບ
ຄູ່ແຂ່ງຂອງລາວ Zakir ແລະ ຂໍ້ໂຫດລາວຫຼັງຈາກເຫດການນັ້ນ, ບາງທີລາວ
ອາດຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຄູ່ແຂ່ງຂອງລາວໄດ້ ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆຄືຈະ
.ບໍ່ໄປໄກກວ່ານັ້ນ

ແຕ່ສິ່ງຕ່າງໆຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແລະເມັດພັນຂອງຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ
ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີ່ມຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນທ້ອງຂອງອະນາຄົດທີ່ມືດມົວ, ສິນສຸດ

ລົງດ້ວຍການເກີດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມແປກໃຈທີ່ບໍ່ດີ, ເມັດພັນ
ຂອງຄວາມໂນ້ມອຽງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງຖືກເຜົາ, ແລະ ການ
ຄາດຄະເນກ່ອນການກະທຳຕ້ອງມາກ່ອນການກະທຳ, ເພາະວ່າກົດໝາຍສາກົນ
ກຳນົດວ່າຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງການກະທຳຂອງຕົນ, ບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື ຊົ່ວ,
.ຫວານ ຫຼື ຂົມ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າທຸກໆການກະທຳຈະປະໄວ້ຮ່ອງຮອຍທີ່ຖືກເກັບໄວ້
ເປັນແນວໂນ້ມ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງໃນຈິດໃຈ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກ
ຈັດການ ຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຮອບຄອບ, ພວກມັນຈະນຳໄປສູ່ຜົນສະທ້ອນທີ່ອາດ
ເປັນອັນຕະລາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເມັດພັນຂອງການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຖືກເຜົາ
.ໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາ, ພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ອີກ

ແຜນທີ່ຂອງມືອິນ, ຫຼື: ຄວາມຕ້ອງການອັນໜຶ່ງທີ່ຖືກຄຳກັບຄວາມ
ພະຍາຍາມ

ຈາກຄຳສອນຂອງຄູບາອາຈານ

ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຖ້າຫາກເຈົ້າເດີນໄປຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງໃນຊີວິດ ເພື່ອ
ລໍຖ້າໂອກາດທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ, ໂອກາດເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມາຫາ
ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຄວາມສຳເລັດ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ອອກແບບ
ອະນາຄົດຂອງຕົວເອງ ແລະ ແຕ້ມແຜນທີ່ຂອງມືອິນດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ
ເອງ, ຈົ່ງຊືນຊົມຍິນດີໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າ
ໃກ້ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການແລ້ວ.

ເພື່ອອອກແບບແຜນທີ່ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ກ່ອນອື່ນໝົດທ່ານ
ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ. ຄວາມສຳເລັດໝາຍຄວາມວ່າແນວ
ໃດຕໍ່ທ່ານ? ທ່ານຕ້ອງການຫຍັງຈາກຄວາມສຳເລັດ? ຖ້າຄຳຕອບຂອງ
ທ່ານແມ່ນຊື່ສຽງ, ຄວາມຮັ່ງມີ, ຫຼື ຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມ
ປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລ້ວທ່ານກຳລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່
ຄວາມອຸກອັງຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງຢູ່ໃນປາກຂອງ
ທຸກຄົນ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດຊື່ສຽງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ ແລະ ມີໄດ້ທຸກຢ່າງ
ຕາມມາດຕະຖານວັດຖຸ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ! ສະນັ້ນ, ເປັນ
ຫຍັງຕ້ອງສືບຕໍ່ເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ບໍ່ມີທາງອອກຄືເກົ່າ?

ຊື່ສຽງ ແລະ ໂຊກດີອາດເປັນຜົນຂອງຄວາມສໍາເລັດຕົວຈິງ, ແຕ່ ພວກມັນບໍ່ແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມສໍາເລັດ, ແລະ ພວກມັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຄຸນນະພາບທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງ ຈໍາເປັນສໍາລັບການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດເລີຍ.

ສະນັ້ນຈຸດປະສົງແມ່ນຫຍັງ? ຄົນເຮົາຄວນຊອກຫາຫຍັງຈາກ ຊີວິດ? ມີເປົ້າໝາຍໜຶ່ງທີ່ຄຸ້ມຄ່າແກ່ການສະແຫວງຫາ ແລະ ພະຍາຍາມຫາຄື: ຄວາມສຸກ ສິ່ງນີ້ຈໍາເປັນຕ້ອງສະກັດເອົາຊັບສົມບັດທີ່ ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຊີວິດຈາກທຸກໆ ຊ່ວງເວລາ, ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີທັກສະໃນການ ຄົ້ນຫາ ແລະ ຮູ້ວ່າຊັບສົມບັດເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ໃສ.

ແລະ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ, ໂອ້ ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ, ຖ້າເຈົ້າຈຳກັດ ຄວາມສິນໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ກັບມືຂອງເຈົ້າເອງ

ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມືຂອງເຈົ້າອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ ດີ, ການກະທໍາທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ດີ

ມືຂອງເຈົ້າຈະເປັນເພື່ອນທີ່ສັດຊື່ ແລະ ເປັນໂອກາດທອງຂອງເຈົ້າ

ໜຶ່ງສີຜ່ານແດນ ແລະ ວິຊາຂອງທ່ານຈະເປັນທາງເຂົ້າສູ່ ອະນາຄົດທີ່ສົດໃສ ແລະ ມີຄວາມຫວັງດີ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສໍາເລັດ

ດັ່ງນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປໃນການວາງແຜນອະນາຄົດຂອງທ່ານຄືການ ສັງເກດເນື້ອໃນຂອງແຕ່ລະມືຂອງຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັກສາສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໃນແງ່ບວກ. ຖ້າທ່ານເຮັດ ຜິດພາດໃນການເຮັດສິ່ງນີ້, ທ່ານຕ້ອງຢຸດຊົ່ວຄາວ ແລະ ທົບທວນຄືນ.

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດ, ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາອົງປະກອບທີ່ ສໍາຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້, ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ມີອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ກໍຈະປະສົບ ຜົນສໍາເລັດບໍ່ໄດ້:

ເມື່ອທ່ານຕື່ນນອນໃນຕອນເຊົ້າ, ຢ່າລຸກອອກຈາກຕຽງທັນທີ ແລະ ເລີ່ມກິດຈະກຳຂອງມື

ເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງທ່ານຫຼາຍໆຄັ້ງ ເພື່ອຄ່ອຍໆຟື້ນຟູພະລັງງານຂອງທ່ານ ກ່ອນເລີ່ມຕື່ນກິດຈະວັດ ປະຈຳວັນຂອງທ່ານ, ໃຊ້ເວລາເພື່ອຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່ານີ້ຈະເປັນມືທີ່ດີ ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຊື່ອວ່າບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ມືຂອງເຈົ້າຈະເປັນແບບນີ້ ການເລີ່ມຕື່ນດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ

ການນັ່ງສະມາທິຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງທ່ານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ

ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າງ່າຍຂຶ້ນ

ຢ່າເພິ່ງພາອາໄສສິ່ງປະດິດຂອງມະນຸດເພື່ອເພີດເພີນກັບຊີວິດ ຖ້າເຈົ້າຈຳກັດຕົວເອງໃຫ້ຢູ່ກັບຄວາມສຸກຊົດຄາວ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກໃຈຮ້າຍ, ສັບສິນ, ແລະ ອາລົມບໍ່ດີ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຜູກພັນກັບ ໂທລະພາບ, ການຊຸມນຸມກັນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ງານລ້ຽງຢູ່ສະເໝີ - ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກາຍເປັນອິດຄອງປະເພນີທາງສັງຄົມທີ່ຝັງເລິກແລ້ວ ດັ່ງທີ່ມີຄົນເຄີຍເວົ້າໄວ້ - ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງລາວເປັນຄວາມຈິງ - ບໍ່ແມ່ນວຽກຂອງພວກເຮົາທີ່ຂ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາຫວ່າງຂອງພວກເຮົາ! ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດົນຂຶ້ນ ແລະ ເພີດເພີນກັບຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ຜູກມັດຕົວເອງໄວ້ກັບສັງຄົມ ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທີ່ພົບໃນສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ

ເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດເພື່ອເຮັດສຳເລັດໜ້າວຽກໃນມືຂອງທ່ານ

ຖ້າທ່ານບໍ່ພໍໃຈກັບວຽກປະຈຸບັນຂອງທ່ານ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຜົນງານທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບຈະບໍ່ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ. ພະຍາຍາມເຂົ້າຫາສະຖານະການດ້ວຍທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ແລະ ໜຶ່ງໃນສອງຢ່າງຈະເກີດຂຶ້ນ: ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຄືນພົບວ່າທ່ານໄດ້ພາດໂອກາດທີ່ມີຄ່າ, ຫຼື ປະຕູໃໝ່ຈະເປີດກວ້າງຢ່າງກະທັນຫັນ, ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປ ແລະ ຊອກຫາວຽກທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງທ່ານ.

ຊີວິດຄືຂະບວນການຕໍ່ເນື່ອງຂອງການໃຫ້ແລະຮັບ

ຈົ່ງມີຄວາມສົມດຸນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫຼາຍກວ່າທີ່ເຈົ້າໃຫ້, ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕົວເອງໃຫ້ໂດຍບໍ່ເອົາ

ຂະຫຍາຍທັດສະນະຂອງທ່ານ

ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນຊີວິດ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຄົນອື່ນ ເບິ່ງຂ້າມຕົວເອງ - ເບິ່ງຂ້າມຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເໝືອນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເບິ່ງຂ້າມໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເໝືອນໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າເບິ່ງ

ຂ້າມທຸກໆຄົນ ວິທະຍາສາດຍື່ນຢັ້ນວ່າເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທັງໝົດ, ສະນັ້ນຢ່າລືມຕົວຕົນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງເຈົ້າ

ສົມດຸນຊີວິດຂອງເຈົ້າ

ແຕ່ລະມື້ຄວນປະກອບມີການເຮັດວຽກ, ການຝັກຜ່ອນ, ການຝັກຜ່ອນ, ການສຶກສາ, ແລະ ການສະທ້ອນຄວາມຄິດ ເຈົ້າເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານ ບໍາລຸງລ້ຽງອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນເຫຼົ່ານີ້ໃນລັກສະນະທີ່ສົມດຸນ ແລະ ກົມກຽວເພື່ອໃຫ້ບັນລຸສຸຂະພາບ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຄວາມຮູ້

ຈົ່ງເວຍົມ, ຊ້າຂະຫມວດຄົວ, ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ, ເຕັມໃຈລໍຖ້າ ແລະ ປ່ຽນແປງ, ແລະ ຕືນຕົວຮັບໂອກາດຕ່າງໆ

ກວດສອບບັນຊີໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້

ຊົມເຊີຍຕົວເອງກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງເຈົ້າ ສິ່ງຕ່າງໆຈະບໍ່ປ່ຽນແປງໃນຄົນດຽວ, ສະນັ້ນຢ່າຢ້ານທີ່ຈະປະເຊີນກັບຄວາມຜິດພາດ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນມື້ອື່ນ ແລະ ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄປນອນ, ຈົ່ງມອບຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນເລື່ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າໄວ້ຄົນດຽວ, ແຕ່ຈະໃຫ້ໂອກາດ ແລະ ເປີດປະຕູໃຫ້ເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າພະຍາຍາມ ແລະ ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ.

ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກງ່ວງນອນ ແລະ ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະນອນຫລັບ, ຈົ່ງໝັ້ນໃຈກັບຕົວເອງວ່າມື້ອື່ນຈະດີກ່ວາມື້ນີ້, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ວາງແຜນທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງທີ່ມີທັກສະ

ຖ້າທ່ານຍຶດໝັ້ນກັບລາຍລະອຽດຂອງແຜນທີ່ຂອງທ່ານ

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະລືມເຫຼວ!

ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່ານ!

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ວາລະສານຄວາມຮູ້ຕົນເອງ

ສັນສະເທີອນເລິກ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືໄຟຟ້າສະຫວັນທີ່ລືກລັບທີ່ໄຫຼ
ຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໃຫ້ພະລັງແກ່ກົນໄກທີ່ສັບສົນ
ແລະ ຊັບຊ້ອນຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍເນື້ອໜັງ, ກະດູກ,
ເສັ້ນປະສາດ ແລະ ກ້າມຊີ້ນທັງໝົດຂອງມັນ.**

**ພະລັງງານອັນສຳຄັນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຕົວພວກເຮົາ, ໃນທຸກໆ
ລົມຫາຍໃຈທີ່ພວກເຮົາຫາຍໃຈເຂົ້າ ແລະ ທຸກໆການເຕັ້ນຂອງ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພະລັງ, ຄວາມດົງາມ
ແລະ ພອນທັງໝົດໄຫຼມາຈາກພຣະອົງ, ໂອ້ ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມ
ເຮືອເພື່ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມດົງາມ, ຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງ ແລະ ພອນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່.**

*** * ***

*** ຈາກສ່ວນແຫ່ງຮຸ່ງອາລຸນ, ຂ້ອຍເກັບດອກໄມ້ແຫ່ງແສງ
ສະຫວ່າງໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອວາງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖ່ອມຕົວຢູ່ຕີນຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ດວງດາວແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງສ່ອງ
ຜ່ານບັນຍາກາດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ກຳຈັດໝອກແຫ່ງ
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ. ຂໍຢ່າລືມ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະລືມ
ພຣະອົງກໍຕາມ.**

ຈີຂ້ອຍໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ຈິເຈົ້າກໍຕາມ

*** * ***

**ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ອຍພອນພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີ
ຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມສຸກແລະຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເພີດເພີນກັບໜ້າທີ່ທາງໂລກຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ຄວາມງາມທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງການສ້າງ
ຊ່ວຍພວກເຮົາປັບປຸງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດ ແລະ ເພີດເພີນກັບທຳມະຊາດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ
ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປຸງລົດຊາດດ້ວຍພອນຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ຄວາມສຸກອັນບໍ່ລົດຊາດທັງໝົດຂອງຊີວິດ
ພວກເຮົາໄດ້ກຳຈັດທັດສະນະຄະຕິທາງລົບ ແລະ ມອງໂລກໃນ
ແງ່ຮ້າຍທີ່ຂ້າຄວາມສຸກຂອງການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
ຊີວິດຢ່າງບໍ່ມີເຫດຜົນ.**

*** * ***

ຂ້ອຍໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານມາດົນແລ້ວຈາກວິໄສທັດທີ່ມືຕົວຂອງ
ສິ່ງຂອງທາງໂລກ ແທນທີ່ຈະເຫັນເຈົ້າ, ໂອ້ ວິນຍານຈັກກະວານ, ຕາ
ຂອງຂ້ອຍເຫັນສິບຂອງວັດຖຸທີ່ຈິດໆ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ.

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈແຫ່ງປັນຍາ
ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເຫັນໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານພອນໃຫ້

* * *

ຫລໍ່ຫລອມໂລຫະຂອງພວກເຮົາ, ໂອ້ ນັກຫຼິ້ນເຄມີສະຫວັນ!
ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຜິດພາດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈ
ທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ. ປ່ຽນຜົນສາດທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຄວາມ
ທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມມຸ່ງ
ຫວັງທີ່ສູງສົ່ງ, ຄວາມໂງ່ຳທີ່ເຈັບປວດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນ
ປັນຍາອັນສັກສິດ, ແລະ ວັດຖຸດິບພື້ນຖານຂອງຄວາມຂີ້ຄ້ານຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄໍາທີ່ຫລອມຫລອມຂອງຜົນສໍາເລັດທາງວິນຍານທີ່
ສູງສົ່ງ.

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍມືທີ່ຖ່ອມຕົວ ຂ້ານ້ອຍຂໍອ້ອນວອນ
ພຣະອົງ ເພື່ອຖວາຍທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຢູ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຖວາຍຄໍາອ້ອນວອນ
ຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍກິນຫອມແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ!

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈເຕັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ລິສຸດໃນຕົວເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດ
ຕົນຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ເຈົ້າ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການ
ປະທັບຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນທຸກ
ອາລົມຂອງຂ້ອຍ

ແລະ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າ ປັນຍາທີ່ສະຫວ່າງແຈ້ງ
ຂອງທ່ານຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັກສິດ.

ແລະຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນການສະແດງອອກ
ຢ່າງໜຶ່ງຂອງຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ບໍ່ຄືໃຜຂອງເຈົ້າ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງບໍ່
ສາມາດຖືກປິດບັງດ້ວຍຄໍາເວົ້າ ຫຼື ຄວາມລັບທີ່ກະຊິບໄວ້ ເພາະວ່າໃນ
ພາສາສັກສິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຄວາມຮັກອັນ

**ລົ້ນເຫຼືອ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່
ພຣະອົງ.**

**ສຽງຂອງເຈົ້າງຽບສະຫງົດ, ແລະ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະໄດ້ຍິນສຽງອັນອ່ອນໂຍນຂອງເຈົ້າ**

**ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າຮັກຂ້ອຍສະເໝີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍ
ຮູ້ມາກ່ອນ**

*** * ***

**ຂໍພຣະອົງເຈົ້າ, ສອນພວກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຮັກນົກ, ສັດ, ດອກໄມ້
ບາງໆ, ແລະຫຍ້າທີ່ງຽບສະຫງົບ ທີ່ມັກຈະຖືກປຽບຍ່າພາຍໃຕ້ຕົນທີ່ບໍ່
ລະມັດລະວັງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ.**

**ທຳມະຊາດຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແມ່ນການສະແດງອອກ
ຂອງອັດສະລິຍະຫຼາຍດ້ານຂອງທ່ານ: ຜົນງານຊົມເຊີຍທີ່ແທ້ຈິງຈາກມື
ຂອງທ່ານ, ເຊິ່ງມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສັນສະເທືອນຢູ່ຕະຫຼອດ
ເວລາ**

**ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຜົນງານທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງເຈົ້າທີ່ທຳທາຍ
ການລອກລຽນແບບໃນທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງ!**

*** * ***

**ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່
ເຫັນສິ່ງໃດນອກຈາກຄວາມດີແລະຄວາມບໍລິສຸດ**

**ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນແຕ່ຖ້ອຍຄຳທີ່ດົນໃຈ ແລະ ເພງສວດ
ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ**

**ໂອ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຂໍປະທານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ສູດດົມກິນຫອມອັນອ່ອນໂຍນທີ່
ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານົກເຖິງພຣະອົງ**

**ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດອາຫານທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ມີທາດບຳລຸງ
ເທົ່ານັ້ນ**

**ແລະຂໍໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສຳຜັດເຕືອນຂ້ອຍເຖິງການສຳຜັດທີ່
ບໍລິສຸດ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ**

*** * ***

**ຂະບວນຄາລະວານຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍກຳລັງອອກໄປສູ່ເຈົ້າ
ເຖິງວ່າຈະມີພະຍຸຊາຍແຫ່ງຄວາມສົນຫວັງທີ່ພັດມາເປັນບາງຄັ້ງຄາວ,
ພະຍາຍາມຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມັນ.**

**ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນຂະບວນແຫ່ງອັນ
ສັກສິດ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຈາກໂກຍເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກຳລັງ
ໃຈອັນງຽບໆຂອງທ່ານທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ**

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຟູຄືນມາ ແລະ ຂວັນກຳລັງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟື້ນຟູຄືນມາ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເປັນສອງເທົ່າ ເພື່ອໄປເຖິງທ່ານ.

ເມື່ອຂ້ອຍໄປຮອດໂອເອຊິສແຫ່ງຄວາມດີ, ຂ້ອຍຈະຈຸ່ມສືບແຫ່ງ ສັດທາທີ່ຫົວນ້ຳລົງໃນນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ ແລະ ດຶມຈົນ ກວ່າຂ້ອຍຈະດັບ.

* * *

ຄືນທີ່ລື້ນເຫຼືອຂອງສຽງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າພຸ່ງຜ່ານອິເທີ ຫຼືທຶຫຼືໝວກຍ້ອນສິ່ງລົບກວນຂອງຄວາມສຸກທາງການບໍ່ສາມາດ ໄດ້ຍິນຄຳເທດສະໜາຂອງເຈົ້າໄດ້

ໂອ້ ຜູ້ອອກອາກາດອັນສູງສົງ, ຂໍໃຫ້ເຄື່ອງມືຂອງຈິດໃຈຂອງພວກ ເຮົາ, ເຊິ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງໃນຕອນນີ້, ຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄວາມ ເຂັ້ມຊຸ່ນຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງຕົວຊີວິດທີ່ຊັດເຈນຂອງການແຍກແຍະທາງ ວິນຍານ.

ສອນພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ວິທີຈັບເອົາທຳນອງສະຫວັນ ແລະ ດຶມຕິທາງ ວິນຍານທີ່ກະໂດດຂຶ້ນໃນອິເທີຂອງຈິດວິນຍານ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເປີດຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງຂ້າ ນ້ອຍ ເພື່ອວ່າມັນຈະນຳພາບາດກ້າວຂອງຂ້ານ້ອຍສະເໝີ ແລະ ປ້ອງກັນຂ້ານ້ອຍຈາກເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງບິດເບືອນ ແລະ ເສັ້ນທາງ ທີ່ຄິດ□□□□□ຂອງມັນ, ຂ້ອຍຈະເຫັນ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງພວກຄົນຮ້າຍທີ່ ຫຍາບຄາຍ: ຄວາມໂລບ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈ ກົດໝາຍດ້ານສິນທຳ.

ໂອ້ ແສງສະຫວ່າງພາຍໃນຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ, ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດຂອງຊີວິດ

* * *

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາອັນສັກສິດນີ້ກັບຕົວເອງວ່າ: ດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຕົກຈາກທ້ອງຟ້າແຫ່ງ ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫັນສາຍຕາຈາກເຈົ້າໄປຫາສິ່ງອື່ນນອກຈາກເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດຫຍັງທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງເຈົ້າ

ການກະທຳທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້ານຳໄປສູ່ ຝັນຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ

**ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຝັນເຖິງແຕ່ຄວາມຝັນທີ່ຫວານຊືນກ່ຽວກັບ
ຜົນສໍາເລັດອັນສູງສົງ, ເພາະວ່າມັນມາຈາກແຮງບັນດານໃຈ ແລະ
ການຊີ້ນຳຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!**

*** * ***

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າຜ້າມ່ານແຫ່ງວັດຖຸປົດບັງພຣະອົງຈາກ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະຍັງຄົງລີ້ຊ່ອນຢູ່ຫລັງຜ້າມ່ານທີ່ມີສະເໝ່ຂອງ
ດອກລີລີ, ດອກກຸຫລາບ, ເມກທີ່ເຫຼືອມເປັນສີທອງ, ແລະຄືນທີ່ງຽບ
ສະຫງົບທີ່ປະດັບດ້ວຍດວງດາວ ແລະ ດວງດາວດົນປານໃດ?**

**ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເຊືອງເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຮັກມັນເພາະມັນບອກ
ເປັນນ[] ເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ**

**ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຢາກເຫັນເຈົ້າຄືກັບທີ່ເຈົ້າເປັນຢູ່ແທ້ໆ,
ໂດຍບໍ່ມີໜ້າກາກແຫ່ງການສ້າງ!**

*** * ***

**ໂອ້ ຜູ້ຊົງເຫັນທຸກສິ່ງຢ່າງ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີວັນຖືກຄອບງໍາດ້ວຍການ
ນອນຫຼັບ ຫຼື ການນອນຫຼັບ!**

**ເຈົ້າເຫັນຂ້ອຍຈາກສາຍຕາທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງຂອງດວງ
ອາທິດ ແລະ ດວງຈັນທີ່ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ດ້ວຍສາຍຕາທີ່ເບິ່ງ
ໂລກທັງໝົດ, ເຈົ້າສັງເກດເຫັນຂ້ອຍຈາກຮູຊຸມຂົນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງ
ອະວະກາດ ແລະ ແສງໄຟທີ່ກະພົບຕາຂອງດວງດາວທີ່ເຝົ້າເບິ່ງຢູ່
ສະເໝີ.**

**ດ້ວຍການສໍາຜັດຂອງລົມພັດ, ເຈົ້າລູບຄໍາຂ້ອຍ, ແລະ ຜ່ານ
ຄວາມຄິດທີ່ເປັນມິດຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າໄດ້ຫົດນ້ຳໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ.**

*** * ***

**ໂອ້ ສຽງຂອງຈັກກະວານ ໂອ້ ສຽງແຫ່ງອະນັນຕະ! ຂໍໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າບັນລຸສະຕິທາງວິນຍານຜ່ານສຽງສະທ້ອນອັນສັກສິດຂອງ
ທ່ານ**

**ມັນສະທ້ອນຜ່ານຂ້ອຍ, ຂະຫຍາຍການຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍຈາກ
ຮ່າງກາຍໄປສູ່ຈັກກະວານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ**

**ແລະດິນໃຈຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງກໍາມະຈອນນິລັນດອນຂອງການ
ສ້າງຜ່ານເຈົ້າ**

*** * ***

**ເຈົ້າເຄື່ອນໄຫວຕົນຂອງຂ້ອຍ ເຈົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ເຈົ້າໄຫຼໄປຕາມລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຈົ້າທໍຄວາມຄິດຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ**

ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຈາະເລິກຂອງເຈົ້າຜູ້ຂຶ້ນທຸກໆມື້ຄືກັບດາວຕົກສູ່
ທ້ອງຟ້າແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຂ້ອຍ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ປະສົມຊີວິດຂອງຂ້ອຍລົງໃນທະເລຈັກກະວານຂອງ
ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນຟອງອາກາດນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍລອຍຢູ່
ເທິງໜ້າເອິກອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ

* * *

ເດັກກຳຟ້າ ແລະ ຜູ້ບາດເຈັບໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄວາມເມດຕາ ແລະ
ຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນີ້ທີ່ປະຕູຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະ
ຊ່ວຍປະຕິເສດພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີການປອບ
ໂຍນບໍ່?

ໂອ້, ຖ້າຫາກມີທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງເຈົ້າສາມາດເຊັດນ້ຳຕາທີ່ຮ້ອນ
ຮືນອອກຈາກຕາຂອງຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ແຕກສະຫຼາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານ
ທີ່ທຸກທໍລະມານໄດ້

ຜູ້ທີ່ຫຼົງທາງໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ການ
ຫຼອກລວງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຫັນໄປຫາໃຜ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຊອກຫາໃຜ
ນອກຈາກປະຕູອັນເຮືອເຜືອແຜ່ຂອງພຣະອົງ?

ດ້ວຍການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າ, ບັນຫາຂອງພວກເຂົາຈະຫາຍໄປ
ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຂົາຈະຫາຍໄປ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍົກຜ້າມ່ານຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຈະ
ໄດ້ເຫັນພຣະພັກອັນເມດຕາ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ

* * *

ໂອ້ ສຽງອັນສັກສິດອັນສູງສຸດ, ຂໍຮ້ອງດັງກ້ອງຢູ່ເທິງຝັ່ງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍຮົ່ວຂອງຄວາມຄິດທີ່ເຫັນ
ແກ່ວັດຖຸ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄຸກຂອງ
ຮ່າງກາຍ.

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະທ້ອນຂອງມະຫາສະໝຸດທີ່
ອ່ອນໂຍນຂອງເຈົ້າໃນຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ໃນສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າ
ມັນແຜ່ລາມໄປສູ່ຕົວເມືອງນ້ອຍໃຫຍ່ທຸກແຫ່ງ, ແລະ ໄປສູ່ໂລກ,
ລະບົບສຸລິຍະ ແລະ ຫົວຈັກກະວານ.

ແລະ ເພື່ອຮັບຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່ເຖິງການມີຢູ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ
ຂອງຂ້ອຍພາຍໃນຮ່າງກາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທຳມະຊາດ!

* * *

ໂອ້ ແປວໄຟອັນສູງສົງນິລັນດອນ, ເຈົ້າໄດ້ໂຍນ□□□□□ໄຟນ້ອຍໆ
ແຫ່ງລັດສະໝີພາບອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າໄປສູ່ຈິດວິນຍານ ແລະ ຈິດໃຈ

ຂອງມະນຸດຊາດ, ປະກົດວ່າມີຈຳກັດ, ນ້ອຍ ແລະ ແຕກແຍກ ແຕ່ເຈົ້າ
ຍັງຄົງເປັນແຫຼ່ງດຽວທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງແປວໄຟ ແລະ ແສງ
ສະຫວ່າງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່.

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ມີໄຊຊະນະນິລັນດອນ! ຂໍໃຜຕຸ້ຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້
ປຸກຝັງຄຸນລັກສະນະອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ: ທະຫານ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງເພື່ອຊະນະການສູ້
ຮົບກັບສັດຕູທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມບໍ່ຈິງ, ແລະ
ຄວາມບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ

ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກທຸງແຫ່ງສິດທິຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເໝືອ
ທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງສູງສຸດ ແລະ ບໍ່ສາມາດລືນໄດ້.

* * *

ໂອ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າບໍ່ມີ
ໜ້າທີ່ໃດສຳຄັນໄປກວ່າໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະວ່າ
ທຸກໆການກະທຳ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ສາມາດບັນລຸໄດ້
ຜ່ານພະລັງແຫ່ງຜົນສຳເລັດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າ.

ດັງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັກພຣະອົງເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ, ເພາະວ່າຖ້າ
ບໍ່ມີພຣະຄຸນຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່
ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຮັກໄດ້ເລີຍ.

* * *

ໂອ້ ດາວເໝືອນນິລັນດອນ! ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະຍ່າງໄປໃສ ຫຼື ຫັນໄປ
ໃສ, ເຂັມທິດແມ່ເຫຼັກແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງຊີໄປຫາເຈົ້າ

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະຖືກຜັດພາດ້ວຍລົມຂອງເຫດການກະທັນຫັນ ຫຼື
ຖືກຝົນຕົກໜັກດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ແຕ່ຂໍຊົງນຳພາ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຫັນມາຫາເຈົ້າຢ່າງຖາວອນ.

ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຄືກັບນົກທີ່ກະພົບປີກຂອງມັນຢູ່ທ່າມກາງ
ເມກແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ແລະ ພາຍຸແຫ່ງຄວາມງົງງັນ, ຈະພົບທາງ
ມາຫາເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ.

* * *

ໂອ້ ຜູ້ຫຼິ້ນອັນສູງສົງພາຍໃນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຂໍຊົງໃຜຕຸ້ຍໃຈເຮົາ
ທຳນອງແຫ່ງຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນ
ຊ່ວຍຂອງທຸກສາສະໜາ, ແລະ ໃຫ້ດົນຕີສັກສິດນຳເຮົາທຳນອງທີ່ແທ້
ຈິງຂອງຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຄວາມຄິດ
ສ້າງສັນ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນ.

**ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປະສານສົງຄ໌ບທ່ານ ແລະ ລວມທຳນອງຂອງ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເຂົ້າກັນເປັນເພງສວດດຽວທີ່ພວກເຮົາຍົກຂຶ້ນ
ເພື່ອທ່ານ ບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກພຣະເຈົ້າ!**

*** * ***

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກຄຳອະທິຖານນີ້ຂຶ້ນຕໍ່
ພຣະອົງ:**

**ບໍ່ວ່າຊັບສິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະມີຫຼາຍຫຼືໜ້ອຍ, ຂໍໃຜຕປະທານ
ຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃນແຕ່ລະ
ມື້**

*** * ***

**ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ລູກປະດັບແຫ່ງຄວາມຮັກ,
ລູກປັດຂອງມັນຖືກຜັນເຂົ້າກັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ຊື່
ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ: ພຣະເຈົ້າ, ວິນຍານຈັກກະວານ, ພະພົມ, ພຣະບິດາ
ເຈົ້າ, ພະມານດາອັນສູງສົງ - ທັງໝົດນີ້ແມ່ນຊື່ອັນສັກສິດຂອງ
ພຣະອົງ.**

**ໃນການເປັນຕົວແທນຂອງຈັກກະວານຂອງເຈົ້າໃນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ
ຂອງຍຸກສະໄໝ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູບລັກສະນະ ແລະ ຮູບພາບຫຼາຍລ້ານ
ຮູບ, ຄືກັນກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຊື່ຫຼາຍຊື່, ແຕ່ລັກສະນະຂອງເຈົ້າຍັງຄົງເປັນ
ອັນດຽວ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ເຊິ່ງຄືຄວາມສຸກນິລັນດອນ!**

*** * ***

**ໂອ້ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງກິດໝາຍສາກົນ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃສ່
ບາດແຜ ແລະ ຮອຍແປ້ວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເກີດມາຈາກໄພພິບັດ
ແລະ ການທົດລອງ, ເປັນຫຼຽນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງວິໄນທີ່ປະທານ
ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພຣະຫັດແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທຳອັນສູງສົງຂອງ
ພຣະອົງ, ເຊິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມລຳອຽງ.**

**ຂໍໃຫ້ຄວາມລຳບາກປະຈຳວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຢາແກ້ຄວາມ
ຫຼົງໄຫຼ ແລະ ການຫຼອກລວງ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ສຳລັບຄວາມສຸກທາງໂລກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.**

**ຂ້ອຍຫວັງວ່ານ້ຳຕາທີ່ຂ້ອຍໄຫຼອອກມາຍ້ອນຄວາມຫຍາບຄາຍ
ຂອງຄົນອື່ນຈະລ້າງຮອຍເປື້ອນແລະຮອຍຕ່າງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ອອກຈາກໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ.**

**ແລະ ຂໍໃຫ້ທຸກໆການຕິທິຄົມຊັດຈາກເຄື່ອງຂຸດແຫ່ງຄວາມ
ຈຸ້ນວາຍເປີດຄວາມເລິກຊຶ້ງໃໝ່ຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ**

ຂ້ອຍຫວັງວ່າຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີສຸດຂອງການມີຢູ່ທຳມະດາຈະ
ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢ້ານກົວ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ແລ່ນໄປຄົ້ນຫາຂອບເຂດ
ແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີສຸດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງເຈົ້າ.

ຄວາມເຈັບແສບ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດ
ບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ອອກມາ, ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເຈົ້າ

ແລະ ຂໍໃຫ້ການຂຸດຄົ້ນສະຖານະການທີ່ເຈັບປວດໃນດິນຂອງ
ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປີດເຜີຍແຫຼ່ງນ້ຳພຸດທະອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໄຫຼລົ້ນ
ຢູ່ສະເໝີຂອງການປອບໂຍນຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍຫວັງວ່າຄວາມຂີ້ຮ້າຍຂອງຄວາມຫຍາບຄາຍໃນຕົວຄົນອື່ນ
ຈະບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍແຕ່ງຕົວດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນແລະຄວາມເມດຕາ,
ແລະວ່າຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍຈະເຕືອນ
ຂ້ອຍໃຫ້ໃຊ້ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ຫວານຊື່ນເທົ່ານັ້ນ.

ຖ້າຈິດໃຈຊົ່ວແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຕອບໂຕ້ພວກເຂົາ
ດ້ວຍລູກສອນໄຟທີ່ເປັນມືດທີ່ມີເຈດຕະນາດີ

ເໝືອນດັ່ງຕົ້ນມະລິທີ່ກະຈາຍດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມຂອງມັນໃສ່ມື
ທີ່ດຶງຂວານລົງມາເທິງລຳຕົ້ນຂອງມັນ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກະຈາຍກິບ
ດອກກຸຫຼາບແຫ່ງການໃຫ້ອະໄພໃສ່ທຸກໆຄົນທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມເປັນຊາແລະຄວາມເປັນສັດຕູ.

ຄວາມຄິດທາງວິນຍານ

ສຳລັບ sage Paramhansa Yogananda

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນັ່ງສະມາທິ
ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເຕັມເຕັມພະລັງງານ
ທີ່ສຳຄັນໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍ.

ຜ່ານການສື່ສານທາງວິນຍານທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ງຽບສະຫງົບ
ແລະ ໂດຍການຊີ້ນຳຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້
ສະແຫວງຫາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມສຸກນີ້ແມ່ນ
ຫຼັກຖານທີ່ແນ່ນອນຂອງການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສຳຜັດ
ກັບພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າໂຖດິນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍໂຖແຫ່ງ
ການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ກະຈາຍເມັດພັນແຫ່ງ
ປັນຍາຂອງເຈົ້າໃນຮອຍໂຖຂອງມັນ ຂ້ອຍສືບຕໍ່ທົດນ້ຳເມັດພັນເຫຼົ່າ

**ນັ້ນ, ແລະເມື່ອແສງແດດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່
ພວກມັນ, ພວກມັນກໍ່ຕິບໃຫຍ່ແລະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ເກີດຜົນ
ເກັບກ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບພອນແຫ່ງຄວາມພໍໃຈແລະຄວາມພໍໃຈ.**

**ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ລາວຈະບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຄົນອື່ນ
ແຕກຕ່າງຈາກຕົນເອງອີກຕໍ່ໄປ**

**ຄົນທີ່ສະຫຼາດຮັກສາຄວາມສົມດຸນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໄວ້ໄດ້ ເຖິງວ່າຈະມີສະຖານະການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ປ່ຽນແປງ
ໄປ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະແຕກຕ່າງກັນແນວໃດກໍ່ຕາມ.**

**ພຣະເຈົ້າເປັນລາງວັນສູງສຸດຂອງຈັກກະວານ ແລະ ເປັນຜົນ
ກຳໄລທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການມີຢູ່**

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຂ້ານ້ອຍຈະ
ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ເຮັດສຸດຄວາມ
ສາມາດເພື່ອເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ໂດຍບໍ່ລະເລີຍ ຫຼື ມອງຂ້າມໜ້າທີ່ທາງໂລກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂ້າ
ນ້ອຍຈະເຮັດໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ສຳເລັດເປັນການຖວາຍທີ່
ບໍ່ມີສຸດແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານ
ຈາກພຣະອົງ.**

**ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງປັນຍາ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈທີ່
ສຶດໃສ ພຣະອົງເປັນກິນຫອມທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຫົວໃຈທີ່ຕິທັງໝົດ
ພຣະອົງເປັນສ່ວນດອກກຸຫຼາບສະຫວັນ ແລະ ດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດ
ທີ່ຊຸ່ມຊື່ນ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເປັນແຮງບັນດານ
ໃຈ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຄວາມຮັກຂອງເຮົາ**

**ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນຂອບເຂດແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງ
ພຣະອົງໃນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການເປັນຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງໃນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຕື່ນຕົວ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກຢ່າງເຕັມທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ.**

ຄວາມຄິດແມ່ນກຳລັງທີ່ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນຫຼາຍທີ່ສຸດ ເພາະມັນ ເປັນການສັນສະເທືອນທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ໂປ່ງໃສທີ່ສຸດຂອງສະຕິ ເຈົ້າສາມາດແບ່ງຄວາມຄິດອອກເປັນຫົວໜ່ວຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ເຈົ້າ ຈະບໍ່ສາມາດໄປຮອດຈຸດຈົບໄດ້.

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນຄຸກແຄບໆຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແຕ່ຄວນລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຜົນສຳເລັດ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ກາຍເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບວຽກງານຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງຕົວເອງ, ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງຄົນອື່ນ; ເມື່ອເຮົາສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ, ໃຫ້ພວກເຮົາສະແຫວງ ຫາມັນເພື່ອຄົນອື່ນເຊັ່ນກັນ. ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນ ອື່ນຈະໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ລາງວັນຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃຫ້ຂ້ອຍຄິດເຖິງເຈົ້າຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄວາມຄິດດຽວຂອງ ຂ້ອຍ

ຈັກກະວານທີ່ພວກເຮົາເຫັນແມ່ນຄວາມຝັນພາຍໃນຄວາມຝັນ ສານບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນພະລັງງານທີ່ "ແຂງຕົວ" ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນສະຕິ ຂອງຈັກກະວານທີ່ "ແຂງຕົວ" ນຳອີກ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ນຳພາຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດ ນຳແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງມາສູ່ຈິດໃຈທີ່ມືດມົວ, ເພື່ອວ່າພວກ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍລັດສະໝີພາບ ແຫ່ງປັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຜ່ານອຳນາດຂອງການໃຫ້ອະໄພທີ່ມີ ຄວາມເມດຕາ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພຣະອົງພ້ອມກັບອ້າຍ ນ້ອງຊາຍຍິງທຸກຄົນທີ່ສະດຸດລົ້ມໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມທຸກ ທໍລະມານ.

ຜູ້ໃດທີ່ຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຕ້ອງມີຄວາມຮັກສູງສຸດໃນຫົວໃຈຂອງ ຕົນ, ຄືກັບຄົນຂີ່ຖີທີ່ຮັກເງິນ, ຄົນຮັກທີ່ປາຖະໜາຄົນຮັກຂອງຕົນ, ແລະ ຄົນທີ່ຈົມນ້ຳທີ່ປາຖະໜາລົມຫາຍໃຈ.

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຫຼຸດລົງ ແລະ ຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ ຄວາມສຸກອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດພົ້ນລະນາໄດ້, ບໍ່ເຄີຍຫຼຸດລົງ ຫຼື ຫາຍໄປ.

ຂໍໃຫ້ລົມແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງກະຈາຍຮອຍຍົມທີສິດໃສຂອງ
ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງມັນຈະໄລ່ມັນອອກໄປ ແລະ ຂັບໄລ່
ຄວາມມືດອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນ

ໂດຍທົ່ວໄປ, ຄວາມຮັກຕ້ອງການຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ
ຫຼາຍກວ່າຄວາມກຽດຊັງ, ແຕ່ຄົນສະຫຼາດພົບວ່າຄວາມຮັກງ່າຍກວ່າ
ຄວາມກຽດຊັງເພາະວ່າພວກເຂົາເຫັນສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດເປັນສ່ວນ
ໜຶ່ງຂອງຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານ.

ສັນຕິພາບແມ່ນຢາແກ້ພະຍາດທຸກຢ່າງ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຜູ້ທີ່ມັກຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຜູ້ທີ່ປິຕິຍົນດີໃນ
ການເຮັດຄວາມດີຮູ້ວິດຊາດຂອງສັນຕິພາບ, ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂທີ່
ຈໍາເປັນ ແລະ ເປັນເສົາຄໍ້າພື້ນຖານຂອງທຸກໆຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ.

ໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈແຂງກະດ້າງ, ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ
ສຸກແກ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຊົມເສົ້າ, ໃຫ້ຄວາມ
ຫວານຊືນແກ່ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກອາລົມຂົມຂືນ, ໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ເປັນຕົວຢ່າງ
ທີ່ດີແກ່ຜູ້ທີ່ເດີນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ.

ບໍ່ມີຫຍັງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈໃນການ
ພົວພັນກັບຄົນອື່ນ ມັນງ່າຍທີ່ຈະສ້າງເພື່ອນໂດຍບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈ ແຕ່
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຮັກສາເພື່ອນໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈ

ມີສະພາວະທີ່ສູງສົ່ງຂອງສະມາທິ, ແລະ ເມື່ອຜູ້ຝຶກສະມາທິໄປ
ຮອດສະພາວະເຫຼົ່ານັ້ນ, ລາວຈະປະສົບກັບສະພາວະທີ່ພິເສດຂອງ
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ແລະ ນິມິດທີ່ຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ:

"ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຄືນຫາຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ຂ້ອຍພົບເຫັນຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະ
ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງມັນຢູ່ຫຼັງ
ກໍາແພງແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງມັນຢູ່ໃນຄວາມ
ເລິກຂອງຄວາມງຽບ."

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຄືສ່ວນຕອກກຸຫລາບສະຫວັນ ແລະ ຄວາມ
ຄິດທີ່ເບີກບານສິດໃສ ມັນບໍ່າລຸງລ້ຽງຄວາມຮັກຂອງເຮົາ, ດິນ
ໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງ
ເຮົາເປັນຈິງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ປະເຊີນກັບ, ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂັນຕອນຕໍ່ໄປໃນ
ການເຄີຍໂຕທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີຕ້ອນຮັບ
ການທົດລອງທັງໝົດ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຈິດໃຈ,
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເຮົາຊະນະ [ອຸປະສັກ
ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ]

ເຖິງແມ່ນວ່ານັກວິທະຍາສາດທຳມະຊາດໃນປັດຈຸບັນຮັບຮູ້ແລ້ວ
ວ່າວັດຖຸບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກພະລັງງານທີ່ຕິດຢູ່, ຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້
ແຈ້ງໄດ້ປ່ຽນຈາກຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີໄປສູ່ການນຳໃຊ້ຕົວຈິງໃນ
ຂົງເຂດການຄວບຄຸມວັດຖຸຢ່າງສຳເລັດຜົນ.

ຖ້າເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເຮົາ
ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າໄດ້

ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຄົນຮັກເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມງາມ, ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ
ຈັກກະວານ, ແລະດຶງດູດຄວາມຮັກນິລັນຕອນຂອງພຣະອົງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກນັກທຸລະກິດທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ສະຫຼາດຫຼາຍຄົນ
ຜູ້ທີ່ເລີກຊຶງຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບປັນຍາ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງ
ຖືກຜູກມັດໂດຍວຽກງານ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາທາງສັງຄົມຫຼາຍຢ່າງ,
ແລະ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ເສຍສະລະໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນ
ທີ່ສຸດ - ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາ
ໂທ, ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວ - ເພື່ອບູຊາເງິນ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ມີຄ່າ
ແລະ ສຳຄັນໜ້ອຍກວ່າ.

ຜູ້ທີ່ສ້າງພວກເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກ
ທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້
ນິດຊາດຂອງຄວາມສຸກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະມອບຄວາມຮັກ
ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍຈະເອົາຊະນະຄວາມພາກພູມໃຈດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ, ຄວາມໂງ່ຈ້າດ້ວຍປັນຍາ, ແລະ ຄວາມກັງວົນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ.

ໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາຕ້ອງມີຫົວໃຈທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈເຊິ່ງປອບ ໂຍນບາດແຜຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມ ເຈັບປວດອອກຈາກຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຄູສອນ ພາຣາມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງວ່າ:
"ນິໄສທີ່ດີຂອງເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃນສະຖານະການປົກກະຕິ ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍ, ແຕ່ພວກມັນອາດຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຊີ້ນຳເສັ້ນທາງຊີວິດຂອງ ເຈົ້າເມື່ອມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເມື່ອຄວາມຕ້ອງການການແຍກແຍະ ພາຍໃນເກີດຂຶ້ນ ດ້ວຍການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ເຈົ້າສາມາດແຍກ ແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ ແລະ ຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງໃນ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະປະເຊີນກັບສະຖານະການທີ່ ຜິດປົກກະຕິກໍຕາມ."

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າແມ່ນແຕ່ ວິນາທີດຽວ ພຣະອົງໂອບກອດພວກເຮົາດ້ວຍລົມພັດອ່ອນໆ, ໃຫ້ຊີວິດ ຊົ່ວແກ່ພວກເຮົາຈາກແສງແດດ, ແລະ ໃຫ້ອາຫານທີ່ພວກເຮົາກິນ ພຣະອົງຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງ ເປັນຜູ້ດຽວທີ່ພວກເຮົາສາມາດຖືວ່າເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເປັນຂອງພວກເຮົາເອງ.

ຄວາມຖ່ອມຕົວມີກິນຫອມຫວານຊືນ ແລະ ໜ້າສິນໃຈ ເຊິ່ງເຮັດ ໃຫ້ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວເປັນທີ່ຮັກຂອງທຸກຄົນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ນິລັນດອນ ແລະ ອະນັນຕະ

ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃນຄວາມ ງາມຂອງການສ້າງ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າພຣະອົງຖືກເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ປິດບັງໄວ້ໃນຄວາມງາມທີ່ງົດງາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຖ້າທ່ານມີຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປູກມັນໄວ້ໃນດິນແຫ່ງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ, ແລະ ຖ້າສັດທາຂອງທ່ານເລິກເຊິ່ງ, ທ່ານ
ສາມາດນຳເອົາແນວຄວາມຄິດຂອງທ່ານມາເປັນຕົວຢ່າງ ແລະ
ບັນລຸຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້.

ຊີວິດຄວນຈະງ່າຍດາຍ, ແລະ ຈັດການສິ່ງຕ່າງໆດ້ວຍຄວາມ
ສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈ. ຄວາມສຸກຢູ່ທີ່ການມີເວລາ
ສຳລັບການຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະ ໄຕ່ຕອງຕົນເອງ. ພະຍາຍາມໃຊ້ເວລາຢູ່
ຄົນດຽວເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບພາຍໃນທີ່
ມາຈາກຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ.

ຄວາມຊົມມືອ່ານາດຂອງມັນ; ຖ້າເຈົ້າເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ,
ມັນຈະເອົາຊະນະເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າລົ້ມເຫຼວ, ເຈົ້າຕ້ອງກັບຄືນສູ່ເສັ້ນທາງ
ແຫ່ງຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ຄວາມຊອບທຳທີ່ນິຍົມ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜດຮັບເອົາຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກອັນຍາວນານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ພຣະອົງໃນຄັ້ງເງິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ໃນບ່ອນສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ປູກ
ສວນໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ປະດັບມັນດ້ວຍດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງ
ຂ້ອຍ

ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ປາຖະໜາ, ຈິດໃຈທີ່ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່
ປາຖະໜາ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວາງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທາງ
ວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ທີ່ຕົນຂອງ
ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຢູ່ອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງ.

ຂ້ອຍຈະທັກທາຍທຸກໆມື້ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄິດ
ຕຶກຕອງເຖິງພຣະອົງ

ດວງດາວທຸກໆດວງທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢູ່ເທິງຝ້າ, ທຸກໆຄວາມ
ຄິດທີ່ບໍລິສຸດ, ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີ ຄືປ່ອງຢ້ຽມທີ່ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງ
ພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ

ຂໍໃຜດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ໃນຖ້າແຫ່ງການສະມາທິ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບຄວາມສຸກອັນເປັນນິດໃນ
ສະຫວັນພາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ; ແລ້ວຄວາມສະຫງົບສຸກຈະເຕັມ

ຫົວໃຈ ແລະ ຕົວຕົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ກິດຈະກຳ.

ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສັນຕິພາບ ແລະ ສົງຄວາມ ຄິດເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີອອກມາ ຖ້າທ່ານ ຕ້ອງການທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມກົມກຽວ ກັນໃນໂລກນີ້.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສຳນຶກຂອງຄົນອື່ນ, ຮຽນແບບສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນ ເວົ້າ ແລະ ເຮັດ. ບຸກຄົນຄວນມີຄວາມໂດດເດັ່ນ ແລະ ສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຕົນເອງ.

ຖ້າຫາກເຈົ້າໝົດຫວັງທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຸກ, ຈົ່ງປິຕິຍິນດີ ແລະ ຢ່າສູນເສຍຄວາມຫວັງ ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແມ່ນການ ສະທ້ອນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສຸກຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ໃນແກ່ນແທ້ຂອງມັນ, ມັນແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ.

ຖ້າເຈົ້າປິດຕາແຫ່ງການສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ ສາມາດເຫັນດວງອາທິດທີ່ສຶດໃສຂອງຄວາມສຸກຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງ ຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້. ແຕ່ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະປິດໜັງຕາໃນໃຈຂອງເຈົ້າແໜ້ນ ປານໃດກໍຕາມ, ດວງອາທິດ ແຫ່ງຄວາມສຸກກໍຍັງຈະພະຍາຍາມເຈາະ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງທີ່ປິດຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ.

ເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທ່ານຈະເຫັນ ຄວາມສຸກທີ່ສຶດໃສຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ, ເພາະວ່າ ແສງສະຫວ່າງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ ຖ້າ ທ່ານຫັນຄວາມຄິດຂອງທ່ານເຂົ້າໄປພາຍໃນ

ການຝຶກສະມາທິຊ່ວຍກຳຈັດໝອກຂອງຈັກກະວານເມື່ອຄວາມ ຮັບຮູ້ຕົນເອງເລີ່ມເພີ່ມຂຶ້ນສູ່ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການ ມີຢູ່.

ນັກປະດິດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຖືກກະຕຸ້ນດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການດ້ານ ວັດຖຸ; ຄວາມຈຳເປັນແມ່ນແມ່ຂອງການປະດິດ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຜູ້ສະຫຼາດໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສະແຫວງຫາທາງວິນຍານຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ ຍ້ອນຄວາມຈຳເປັນ. ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈ ພາຍໃນ, ບໍ່ມີໂຊກດີພາຍນອກໃດໆທີ່ສາມາດນຳຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງມາ ໃຫ້ໄດ້.

ດວງຈັນດວງດຽວກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງກາງຄືນ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈິດວິນຍານທີ່ຝັງຮາກຖານຢູ່ໃນຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຄົນອື່ນບໍ່ວ່າມັນຈະໄປໃສ່ກໍຕາມ, ກະຈາຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ.

ເພື່ອຈະມີເພື່ອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງສະແດງຄວາມຮັກແພງທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ຄົນອື່ນ ຜູ້ທີ່ເປີດປະຕູແມ່ເຫຼັກສູ່ມິດຕະພາບຈະດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່ມີແຮງສັ້ນສະເທືອນຄ້າຍຄືກັນ [ຄວາມໂນ້ມອຽງ ແລະ ນິໄສ]

ຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ໃນການຮັກສາຄວາມຊັດເຈນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຜ່ານການທົດສອບ ແລະ ປະສົບການທາງໂລກທັງໝົດທີ່ມີລັກສະນະສອງຢ່າງ

ເມື່ອຫົວໃຈຢູ່ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ມັນຈະດຶງດູດຄຸນລັກສະນະທັງໝົດຂອງຄົນນັ້ນມາສູ່ມັນ. ຜູ້ໃດທີ່ຄິດເຖິງຄົນດີ, ຄວາມດີຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໂອນໄປຫາເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ສຸມໃສ່ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ, ແຮງບັນດານໃຈຈະມາສູ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອມໂຍງ, ແມ່ນແຕ່ໃນຄວາມຄິດ, ກັບຄົນທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ, ມີສິນລະທຳທີ່ສູງສົງ, ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີກຽດສັກສີ, ກໍມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມສູງສົງແລະສິນລະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຈິດໃຈດຶງດູດຄືກັບແມ່ເຫຼັກ [ແລະຄວາມຄ້າຍຄືກັນດຶງດູດຄວາມຄ້າຍຄືກັນ].

ເມື່ອນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງຄວາມຮັກອັນລື້ນເຫຼືອຕໍ່ພຣະເຈົ້າຖ້ວມຫົວໃຈຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ຄໍາເວົ້າບໍ່ສາມາດອະທິບາຍປະສົບການນີ້ໄດ້ ຄວາມຮັກນີ້ແມ່ນຄວາມລັບຂອງຈິດວິນຍານ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ເລິກເຊິ່ງກັບພຣະເຈົ້າ, ຄືກັບໄຟສັກສິດທີ່ເຜົາຜານຄວາມມືດຂອງຕົວເອງ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ.

ຈອກນ້ອຍໆບໍ່ສາມາດບັນຈຸມະຫາສະໝຸດພາຍໃນມັນໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ສະຕິຂອງມະນຸດ, ຖືກຈຳກັດໂດຍຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງການຮັບຮູ້ທາງວັດຖຸ, ບໍ່ສາມາດບັນຈຸສະຕິຂອງຈັກກະວານໄດ້, ບໍ່ວ່າຄວາມປາຖະໜາຈະແຮງກ້າປານໃດກໍຕາມ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜ່ານການຝຶກສະມາທິທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ສະໜໍາ
ສະເໝີ, ສະຕີຂອງມະນຸດສາມາດຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງ
ມັນຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນເຖິງຈຸດທີ່ສໍາຜັດກັບສະຕີຂອງຈັກກະວານ.

ຄັງໜຶ່ງ, ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນນິວຢອກໄດ້ເຂົ້າຫາຂ້ອຍ [ທັນທີ
ຫຼັງຈາກຂ້ອຍບັນຍາຍຈົບໜຶ່ງຄັງ] ແລະ ຍືນຍັນວ່າລາວສາມາດອອກ
ຈາກຮ່າງກາຍທາງກາຍຂອງລາວ ແລະ ເດີນທາງໃນຮ່າງກາຍທາງໂລກ
ຂອງລາວໄດ້. ຂ້ອຍບອກລາວວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອວ່າເຈົ້າກໍາລັງ
ຈົນຕະນາການວ່າເຈົ້າມີຄວາມສາມາດນັ້ນ" ແຕ່ລາວຍືນຍັນທີ່ຈະ
ທົດສອບຂ້ອຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕົກລົງ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ດີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ລົງໄປຊັ້ນລຸ່ມໃນຮ່າງກາຍທາງໂລກຂອງເຈົ້າ ແລະ ບອກຂ້ອຍວ່າມີ
ຫຍັງຢູ່ໃນຮ້ານອາຫານ" ລາວງຽບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຈາກນັ້ນເວົ້າວ່າ,
"ມີເປຍໂນໃຫຍ່ຢູ່ແຈຂວາມື" ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວກໍາລັງຈົນຕະນາການມັນ
ເພາະວ່າການຫາຍໃຈ ແລະ ກໍາມະຈອນຂອງລາວປົກກະຕິ, ສະນັ້ນ
ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຖ້າເຈົ້າໄປທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າ
ຈະພົບຜູ້ຍິງສອງຄົນນັ່ງຢູ່ອ້ອມໂຕະ" ລາວເຍາະເຍີ້ຍຄໍາແນະນໍາຂອງ
ຂ້ອຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ໄປຮ້ານອາຫານນໍາກັນດຽວນີ້" ເມື່ອ
ພວກເຮົາມາຮອດ, ພວກເຮົາໄດ້ໄປທີ່ແຈທີ່ລາວກ່າວເຖິງ, ແຕ່ບໍ່ມີເປຍ
ໂນ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາພົບຜູ້ຍິງສອງຄົນນັ່ງຢູ່ອ້ອມໂຕະ. ໃນທີ່ສຸດ,
ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າລາວຖືກຫຼອກລວງໂດຍຄວາມຫຼົງໄຫຼຂອງ
ຕົນເອງ.

ສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ ແມ່ນການ
ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ສໍາລັບບຸກຄົນ
ໃນການຮັບພາລະໜັກຂອງຊີວິດ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຝັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ດັງກ້ອງຢູ່ໃນຄວາມຄິດທີ່
ດີ. ຄວາມຄິດທີ່ດີແມ່ນຄືກັບການກະຕຸ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ວິນຍານ
ຂອງທູດສະຫວັນເພື່ອນໍາພາ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາ. ຊາຕານກໍ
ພະຍາຍາມປາບປາມ ມະນຸດຊາດຜ່ານຄໍາເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມັນ, ເຊິ່ງ
ສະແດງອອກເປັນຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍ, ເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແລະ ແຮງ
ຈູງໃຈທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ ເຊິ່ງຕ້ອງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄອບຄອງໂລກແຫ່ງຄວາມ
ຄິດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ຂອງສະຕິເປີເປືອນ.

ເມື່ອຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກ
ຂອງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄໍາເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ

ຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະຄົນອື່ນຮູ້ສຶກເຖິງຜົນກະທົບທາງວິນຍານຂອງມັນ ແລະປະສົບກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຜູ້ສະແຫວງຫານັ້ນຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄົນອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ ອາດຈະລັກເອົາຄວາມຮັກນັ້ນໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອ ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຍ້ອງຍໍ ແລະຊົມເຊີຍຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າພວກ ເຂົາຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຍິ່ງໃຫຍ່ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດດື່ມໃຈຄົນອື່ນ ໄດ້, ຄວາມອ່ອນແອກໍຄ່ອຍໆເຂົ້າມາ, ຄວາມພາກພູມໃຈຈະເຂົ້າມາ ຄອບງຳຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍສູນເສຍຄວາມຮັກຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ.

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍຜ່ານການຕໍ່ສູ້ກັບ ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ສິ່ງໃດກໍຕາມ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອ່ອນແອລົງແມ່ນສັດຕູ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເສີມ ສ້າງມັນຄືສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງ ໆໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມອົດທົນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຊີວິດນີ້ແມ່ນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ ເມື່ອ ສະຕິທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາຕື່ນຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຈິ່ປະສົບການຂອງ ຊີວິດວ່າເປັນຄວາມຝັນທີ່ຫາຍໄປຊົ່ວຄາວຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ ໂສກເສົ້າ, ແລະ ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນອະມະຕະໃນ ພຣະເຈົ້າ

ພະຍາມະຮັ້ນສາ ຜູ້ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ໄດ້ກ່າວກັບສາວົກຄົນ ໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ:

ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ ຄ່ອຍໆລວມເອົາຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ, ຊຸມຊົນຂອງ ເຈົ້າ, ປະເທດຂອງເຈົ້າ, ທຸກປະເທດ, ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ ຈົ່ງເປັນ ເພື່ອນສາກົນທີ່ມີຫົວໃຈລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົ່ງສານແລະ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ສິ່ງມີຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມ ຮັກໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ.

ຜູ້ກວດສອບຫົວໃຈບໍ່ຕ້ອງການຫຍັງຈາກພວກເຮົານອກຈາກ ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ

ຄວນສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແຕ່ມາຈາກຄວາມປາຖະໜາໃນພຣະອົງ, ຄວາມປາຖະໜາໃນ

ພຣະອົງ, ແລະ ການອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ລົບລຽນ, ບໍ່
ສັ່ນຄອນ, ແລະ ມີຈຸດປະສົງ.

ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່າກັບຄວາມຜູກພັນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຮ່າງກາຍມະຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈະມາຫາ
ເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບໄຂ່ມຸກໄດ້ໃນການດໍາເນີນໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຄັ້ງບໍ່ຄວນ
ໂທດທະເລ, ແຕ່ຄວນໂທດວິທີການດໍາເນີນ ແລະ ການຂາດຄວາມເລິກ
ຂອງລາວ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງສະຕິຈະພົບກັບ
ໄຂ່ມຸກແຫ່ງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ

ສັນຕິພາບຄືເຄື່ອງຕື່ມສະຫວັນທີ່ຖອກລົງມາຈາກເຫຍື່ອກແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບງົບ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເມກສີເທົ່າຂອງຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມອຸກອັງ
ຊົດຄາວ, ລັງສີຂອງຜົນສໍາເລັດສ່ອງແສງສົດໃສຢູ່ສະເໝີ

ຄວາມສຸກ, ຄວາມສໍາເລັດ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈ
ມາຈາກການພະຍາຍາມປະສານສົມທົບຜ່ານການສະມາທິ ແລະ
ການອ້ອນວອນກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນພະລັງທີ່ທໍ່ຜ້າ
ຂອງຊີວິດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກໍາລັງຂອງຈັກກະວານ.

ແຮງຈູງໃຈໃນຊີວິດຄວນເປັນການກະທໍາທີ່ດີ ແລະ ແຜ່ກະຈາຍ
ຄວາມຮັກ ແລະ ສັນຕິພາບ

ທໍາມະຊາດຂອງເຈົ້າບໍ່ມີວັນໝົດສະໄໝ, ສະນັ້ນຢ່າເປັນພາລະ
ໃຫ້ຕົວເອງດ້ວຍຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທາງໂລກ. ປ່ຽນ
ຄວາມເສຍໃຈທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບໂອກາດທີ່ພາດໄປໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມ
ຫວັງສໍາລັບຜົນສໍາເລັດໃໝ່ໆທີ່ຈະນໍາຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກມາ
ໃຫ້ທ່ານ.

ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າງ່າຍຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີເວລາຫຼາຍທີ່ຈະ
ເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກເລັກໆນ້ອຍໆຂອງຊີວິດ

ໃນທຸກໆອະໄພຂອງຈັກກະວານທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າ
ອັດສະຈັນນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາການອັດສະຈັນໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຢູ່
ສະເໝີ ພຣະອົງເປັນແມ່ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດທີ່ບໍາລຸງລ້ຽງດິນຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ຄວາມຄິດທີ່ກົມກຽວກັນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກົມກຽວ ແລະ
ຄວາມປອງດອງໃນໂລກນີ້ ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ
ແລະ ຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນທຸກປະເພດ.

ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ຈະປະຕິບັດການກະທຳທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສວຍງາມ
ພາຍໃນຄວາມສາມາດຂອງເຮົາແມ່ນກຳລັງສ້າງສັນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກ
ໆຜົນສຳເລັດທີ່ມີຄຸນຄ່າ ພວກເຮົາພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມສົມບູນແບບ
ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຢາກເຊື່ອມຕໍ່ກັບລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີທີ່ສຳຄັນກັບແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມືນີ້ ແລະ ມື້ອື່ນພວກເຮົາຈະຈາກໄປ ເປັນພຽງ
ເງົາໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມບໍ່ເປັນຈິງຂອງ
ຮູບພາບຊົ່ວຄາວເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ເປັນນິລັນຕອນຂອງ
ຈິດວິນຍານ

ຄົນສະຫຼາດບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອຝັງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ
ສະໝັກໃຈຮັບເອົາຄຳແນະນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະບອກຄວາມ
ຈິງແກ່ເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ
ຄວາມບໍ່ລຳອຽງຢ່າງສົມບູນ.

ຈົ່ງເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຊີວິດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ສົ່ງລຳຕົ້ນ ແລະ ກິ່ງງ່າ
ໃໝ່ອອກມາ ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່າວວ່າ:

"ມີແສງແດດສ່ອງເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາມີ
ໂອກາດທີ່ຈະເຮັດວຽກ ແລະ ປ່ອຍຄວາມຫວັງ ແລະ ສາຂາຂອງ
ຜົນສຳເລັດອອກມາ."

ບໍ່ມີຫຍັງຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈໃນການ
ພົວພັນກັບຄົນອື່ນ

ເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ຈາກນັ້ນພັກຜ່ອນ ແລະ ຜ່ອນຄາຍ ແລະ ປ່ອຍ
ໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດຂອງມັນ ແທນທີ່ຈະພະຍາຍາມ
ປ່ຽນແປງມັນດ້ວຍການບັງຄັບ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວໃຫ້ກຳລັງໃຈສາວົກຄົນໜຶ່ງ
ຂອງລາວວ່າ:

ຖ້າຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ, ມັນບໍ່ສຳຄັນວ່າບາບ
ຂອງເຈົ້າຈະເລິກກວ່າມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ສູງກວ່າ
ເທືອກເຂົາ ຫຼືມະໄລ; ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ອະໄພພວກມັນ ແລະ ລືບລ້າງ
ພວກມັນຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ, ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຮັດ
ຊ້າອີກ ເຈົ້າອາດຈະຈົມລົງໄປໃນຊັ້ນຄວາມມືດຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ເຈົ້າ
ເປັນ□□□□□□ໄຟແຫ່ງສະຫວັນ - ແປວ່າໄຟຈາກຄບໄຟທີ່ເປັນນິລັນຕອນ
ແລະ ເປັນນິດທິບໍ່ເຄີຍຈາງຫາຍໄປ ຫຼື ຕາຍ ເຈົ້າສາມາດປິດບັງ
ແປວ່າໄຟໄດ້, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດດັບມັນໄດ້.

ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນເຮົາຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ສະຫງົບ,
ແລະ ເຂັ້ມແຂງຈະເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງຈັກກະວານເຄື່ອນໄຫວ ແລະ
ນຳມາເຊິ່ງການຕອບສະໜອງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ
ຕ່າງໆ.

ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຊື່ອວ່າມັນຈຳເປັນຕ້ອງວິເຄາະລັກສະນະຂອງຄວາມ
ຮັກ ພວກເຂົາມີຍາມມັນວ່າເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຕໍ່ຍາດພີ່ນ້ອງ,
ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄົນອື່ນໆ ທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກມີສະເໝີແຮງ ແຕ່ຄວາມ
ຮັກມີຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ວິທີດຽວທີ່ຂ້ອຍສາມາດອະທິບາຍຄວາມຮັກທີ່ແທ້
ຈິງໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ແມ່ນການອະທິບາຍຜົນກະທົບທີ່ມັນມີຕໍ່ຈິດວິນຍານ
ການຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງແມ່ນແຕ່ພຽງເລັກນ້ອຍກໍ່ເຮັດໃຫ້
ຄົນເຮົາມີຄວາມສຸກຢ່າງລື້ນເຫຼືອຈົນຍາກທີ່ຈະກັກມັນໄວ້ ຄວາມພໍໃຈ
ທີ່ຄວາມຮັກນຳມາໃຫ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຮັກເອງ ແຕ່ຢູ່ທີ່
ຄວາມສຸກທີ່ມັນນຳມາໃຫ້ ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີ
ຄວາມສຸກເກີນກວ່າທີ່ຈະອະທິບາຍໄດ້

ພະລັງຊີວິດຂອງຮ່າງກາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ຜ່ານອາຫານ
ທີ່ສົມດຸນ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ການຍົມ. ຜູ້ທີ່ພົບຄວາມສຸກ
ພາຍໃນຕົວເອງຄືນພົບວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກສາກໄຟດ້ວຍ
ກະແສໄຟຟ້າທີ່ມາຈາກພະລັງງານຊີວິດ, ເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ

ພຣະປະສົງອັນສູງສົງ ແລະ ຈິດໃຈຫົວໄປ. ການຍົມມີປະໂຫຍດຫຼາຍ
ຕໍ່ສຸຂະພາບ. ມັນດຶງດູດການສັນສະເທືອນໃນທາງບວກ, ເປີດຂອບເຂດ
ຂອງຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ນຳເອົາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ
ຄວາມສະບາຍທາງຈິດໃຈມາໃຫ້.

ຫົວໂລກໄດ້ລືມຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຳວ່າ "ຄວາມຮັກ"
ແລະມັນຖືກເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດຢ່າງໜ້າເສຍດາຍ
ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳມັນທີ່ຝົບໃນທຸກສ່ວນຂອງໝາກກອກເທດ, ຄວາມຮັກ
ກໍແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແຕ່ການນິຍາມຄວາມຮັກ
ນັ້ນຍາກຫຼາຍ, ຄືກັນກັບການພະຍາຍາມອະທິບາຍລົດຊາດ ແລະ
ລົດຊາດຂອງໝາກກ້ຽງ. ຄົນເຮົາ ຕ້ອງໄດ້ຊົມໝາກກ້ຽງດ້ວຍຕົນເອງ
ເພື່ອເຂົ້າໃຈລົດຊາດຂອງມັນຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ສິ່ງດຽວກັນນີ້ກໍໃຊ້ໄດ້
ກັບຄວາມຮັກ.

ທຸກໆຄົນເຄີຍປະສົບກັບຄວາມຮັກໃນຮູບແບບໃດໜຶ່ງພາຍໃນ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມເຂົ້າໃຈບາງຢ່າງ
ກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງມັນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວິທີການປຸກຝັງ, ຊຳລະ
ລ້າງ, ແລະ ຂະຫຍາຍມັນໄປສູ່ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ. □□□□□□□□
□□□□ຄວາມຮັກອັນສູງສົງມີຢູ່ໃນຫົວໃຈສ່ວນໃຫຍ່ຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ, ແຕ່
ມັນມັກຈະສູນເສຍໄປເພາະວ່າຄົນບໍ່ຮູ້ວິທີການບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ
ພັດທະນາມັນ.

ຊີວິດແມ່ນໂຮງຮຽນແຫ່ງປະສົບການ, ແລະມັນທັງໝົດຊື່ໄປໃນ
ທິດທາງດຽວ: ພຣະເຈົ້າ

ສະຖານະການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຊີວິດເຮັດໃຫ້ຊີວິດຈົ່ງມືດມົວຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວຂອງສິ່ງທີ່ເບິ່ງເຫັນບໍ່ໄດ້ຈົ່ງແມ່ນຊີວິດ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງຈັກກະວານທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກສາຍຕາ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງ
ບຸກຄົນກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນ
ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນ
ປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນດິນແຫ່ງສະຕິຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ
ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ.

ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍຄົນ ຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ບຸນຄຸນພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ລາວຄວນໄດ້ຮັບການຮູ້ ບຸນຄຸນ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖືກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງຜ່ານທາງນັ້ນ ລາວສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ.

ຄູບາອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມສາວິກວ່າ:
ຝັກຝົນສີລະປະຂອງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ສູນເສຍ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງ ຄວາມສົມດຸນເພື່ອໄປຮອດສ່ວນແຫ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ.

ໃນຄວາມຖ່ອມຕົວ, ເຮົາພົບກັບຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມຝັນທີ່ເຕັມໄປ ດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມ ແລະ ເບີກບານແຫ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ.

ຄວາມງາມຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ ມັນເປັນການດີທີ່ຈະ ເພີດເພີນກັບດອກກຸຫລາບ ແລະ ດອກໄມ້, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ການເພີດເພີນກັບຄວາມງາມຂອງພວກມັນແມ່ນການເຫັນໃບໜ້າ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມໜ້າຮັກຂອງ ພວກມັນ ຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ມາຈາກດິນຕີ, ຄວາມຮັກໃນດິນຕີເອງ, ບໍ່ ສາມາດປຽບທຽບກັບສຽງສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄຫຼຜ່ານທຳນອງ ຂອງມັນໄດ້

ຈິດວິນຍານທີ່ຮັກສັນຕິພາບລວບລວມນັ້ນແຫ່ງປັນຍາທີ່ໄຫຼ ມາຈາກແຫຼ່ງນ້ຳຂອງມະນຸດ ແລະ ສະຫວັນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງຝັງຖ້ອຍຄຳທີ່ງຽບ ສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄຳອ້ອນວອນຂອງ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາສວຍງາມ ຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານໂດຍການຮັບເອົາຄວາມຮັກ, ຄວາມຊື່ສັດ, ແລະ ຄວາມຈິງໃຈ, ແລະ ໂດຍການເບິ່ງກະຈົກສະທ້ອນຕົນເອງທຸກໆມື້ ແລະ ຄື້ນຫາຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານ.

ການບໍ່ຮູ້ຕົວ [ນິໄສທີ່ໜ້າລໍາຄານ] ກໍຄືກັບອາການຄັນ ຫຼື ຊູດ. ຍິງ ເຈົ້າຍອມແພ້ຕໍ່ຄວາມຢາກຊູດຂອງຜົວໜຶ່ງເພື່ອກໍາຈັດຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ ໜ້າລໍາຄານຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມຢາກຊູດກໍຈະຍິງເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຍິງເຈົ້າບໍ່ສິນໃຈຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນ ແລະ ບໍ່ຍອມແພ້ມັນຫຼາຍ ເທົ່າໃດ, ມັນກໍຍິງລົບກວນເຈົ້າໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ.

ຢ່າລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ຍຶດເຮົາທີ່ດິນ, ສັ້ນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ກຽດສັກສີ, ຫຼື ຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຈັບຕ້ອງໄດ້ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກເຮົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານ ຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາຈະມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍ ເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນອື່ນ. ເມັດພັນຂອງ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກຈິດໃຈ.

ດ້ວຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານ, ມະນຸດ ເລືອກສິລິໂຄນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອປັນແຕ່ງຊີວິດຂອງລາວຢ່າງສວຍງາມ

ເມື່ອເຮົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ສວຍງາມໃນທຳມະຊາດ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກເຖິງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົ່ງສານພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ.

ບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນໃດໆໃນຊີວິດສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການ ພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ກວດກາຢ່າງລະອຽດ ໃນປະສົບການປະຈຳວັນພາຍໃຕ້ສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ຜູ້ທີ່ພຽງພໍຕົນເອງຄືຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊື່ສັດ ຄວາມສຸກມາຈາກ ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳເທົ່ານັ້ນ ຖ້າເຈົ້າມີ ຄວາມສຸກໃນຕອນນີ້, ເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກໃນອະນາຄົດ, ທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໃນໂລກໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງສະສົມໂຊກດີໂດຍການເກັບກຳຜົນ ຂອງປັນຍາ ໃນຂະນະທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງໂອກາດສ່ອງແສງ ເວົ້າອີກ ຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄວ້າໂອກາດກ່ອນທີ່ມັນຈະສາຍເກີນໄປ

ຢ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມ ສະຫງົບ, ໂດຍຮູ້ວ່າພະລັງສ້າງສັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຢູ່ກັບເຈົ້າ, ມາ ພ້ອມກັບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເຈົ້າ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງການໄລຍະເວລາແຫ່ງຄວາມໂດດດ່ຽວ ແລະ ການ
ພັກຜ່ອນເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມກົດດັນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊີວິດ, ແລະ
ບຸກຄົນຄວນເຄົາລົບຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງກັນແລະກັນ.

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆເງົາຂອງຊີວິດແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າຂອງພຣະເຈົ້າ

ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນກັບພວງມາໄລແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຢ່າຢ້ານກົວ
ສະຖານະການພາຍນອກທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍທີ່ກະທົບກະເທືອນເຮືອຂອງ
ຊີວິດເຈົ້າ ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈວ່າ "ຄວາມເປັນໄປບໍ່ໄດ້" ທີ່ເຈົ້າຫວັງຈະບັນລຸ
ໄດ້, ເຈົ້າຈະສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງຂອງສັດທາທີ່ຕ້ານທານກັບສິ່ງທ້າທາຍທັງໝົດ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດບັນລຸຄວາມກົມກຽວໃນຕົວເອງໄດ້, ເຈົ້າກໍ
ສາມາດຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນໄດ້ຢ່າງກົມກຽວ

ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານຂອງພວກເຮົາ; ບ້ານຂອງພວກເຮົາຢູ່ອີກຝາກ
ໜຶ່ງ, ໃນສະຕິຮູ້ຂອງພະເຈົ້າໃນຈັກກະວານ

ມີຫຍັງທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນໄປກວ່າການດຳລົງຊີວິດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄປ
ດ້ວຍຄວາມກົມກຽວ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ການໃຫ້ບໍ?

ຫາຍໃຈເອົາອາກາດສົດຊື່ນຂອງແນວຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນຂອງຄົນ
ອື່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກທັດສະນະທີ່ສົດໃສ ແລະ ເປັນ
ບວກຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມສຸກເມື່ອຂ້ອຍເຫັນຜູ້
ອຸທິດຕົນທີ່ຈົ່ງໃຈຈຳນວນໜຶ່ງປາຖະໜາຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກ
ເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນຂອງຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັບ
ໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ຖ່ອມຕົວ

ຢູ່ກັບປະຈຸບັນເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນອະນາຄົດ ຈົ່ງເຮັດມືນີ້ໃຫ້ດີທີ່ສຸດ
ແລະຢ່າຫວັງໄປເຖິງມືອື່ນ

ໃນຖ້າແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົດພາຍໃນ ເຈົ້າຈະພົບນ້ຳມູແຫ່ງ
ປັນຍາ

ຢູ່ເທິງໜ້າຜາກ, ລະຫວ່າງຄົວ, ແມ່ນປະຕູສູ່ສະຫວັນ. ສູນກາງ
ນີ້ຢູ່ໃນສະໜອງ [ທີ່ຕັ້ງຂອງຕາວິນຍານ ຫຼື ສະຕິວິນຍານ] ແມ່ນແກນ
ຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ. ເມື່ອທ່ານສຸມໃສ່ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງທ່ານໃສ່
ສູນກາງນີ້ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຄ່ອຍໆ, ສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຕ້ອງການຈະບັນລຸໄດ້ (ພວກເຮົາມັກສັງເກດເຫັນວ່າຄົນທີ່ພະຍາຍາມ
ຈົບາງສິ່ງບາງຢ່າງແຕ່ຈຸດນີ້ຢູ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ)

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງເພື່ອຈຸດປະສົງ
ທີ່ບໍ່ດີ. ການປາດຖະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນທຳຮ້າຍຕົນເອງໂດຍເຈດຕະນາເປັນ
ການໃຊ້ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃນທາງທີ່ຜິດຢ່າງ
ຮ້າຍແຮງ. ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານນຳພາທ່ານໄປໃນ
ທາງທີ່ຜິດ, ໃຫ້ຢຸດ, ເພາະວ່າການສືບຕໍ່ໄປໃນທິດທາງນັ້ນບໍ່ພຽງແຕ່
ເປັນການເສຍພະລັງງານທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງຈະເຮັດໃຫ້
ທ່ານສູນເສຍພະລັງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ສາມາດໃຊ້ມັນໄດ້ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະດີກໍຕາມ.

ມະນຸດພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມຕົນເອງ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີອິດສະລະພາບທັງໝົດ, ແຕ່ພວກເຮົາຖືກະແຈ
ສູ່ອິດສະລະພາບ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫຼາຍຄົນດຳລົງຊີວິດແບບບໍ່ມີ
ແຜນການ, ບໍ່ສາມາດໃຊ້ສະຕິປັນຍາ ແລະ ເສລີພາບທີ່ພຣະເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ເພື່ອບັນລຸການຄວບຄຸມຕົນເອງ.

ເສື້ອຖືກຄວບຄຸມໂດຍສະຕິປັນຍາທີ່ຈະຂ້າ ແລະ ບໍ່ມີທາງເລືອກ
ໃນເລື່ອງນີ້ ແຕ່ມະນຸດມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ແລະ ສະຕິ
ປັນຍາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍົກສູງ ມາດຕະຖານຂອງເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະຕົກ
ເປັນນັກໂທດຂອງສະຕິປັນຍາ ແລະ ນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ.

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍເດີນທາງດ້ວຍລົດໄຟ ແລະ ອາກາດຮ້ອນຫຼາຍ,
ແລະ ອາກາດຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າມັນອອກມາຈາກເຕົາອົບ. ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມ
ຂ້າງຂ້ອຍກໍາລັງທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ຂ້ອຍ
ຍັງຢູ່ໃນໃຈ ເພາະຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງຄວາມຮ້ອນ, ຍ້ອນວ່າ
ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງວ່າໄຟຝ້າດຽວກັນທີ່ສ້າງຄວາມຮ້ອນໃນເຕົາ
ອົບກໍສ້າງນ້ຳກ້ອນໃນຕູ້ເຢັນ ແລະ ໃນເວລານັ້ນຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຊັ້ນ
ນ້ຳກ້ອນໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ.

ເມື່ອຂ້ອຍສົງຄືນແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີຂອງ
ຂ້ອຍໄປຫາຄົນອື່ນ, ຂ້ອຍກໍາລັງເປີດປະຕູໃຫ້ຄວາມຮັກອັນສູງສົງມາສູ່
ຂ້ອຍ

ພະຍາຍາມກໍາຈັດສິ່ງທີ່ໜ້າລໍາຄານໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ຫຼື
ຍອມຮັບພວກມັນຖ້າຈໍາເປັນ, ໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ພວກມັນລົບກວນເຈົ້າ
ທາງດ້ານຈິດໃຈ.

ຖ້າຄົນເຮົາສາມາດສະອາດໄດ້, ກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເປີດເປື້ອນຢູ່
ສະເໝີ

ຄົນເຮົາອາດຈະຕິດພັນກັບການອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນນ້ອຍຄືກັນກັບ
ການອາໄສຢູ່ໃນພະລາຊະວັງ

ປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນການບັນລຸຜົນສໍາເລັດທາງວິນຍານຄືການ
ມີຄວາມພະຍາຍາມ

ຄົນທາງໂລກສະແຫວງຫາຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄົນ
ສະຫຼາດສະແຫວງຫາຜູ້ໃຫ້ດ້ວຍຕົວເອງ

ໃນຕອນກາງຄືນ, ຂ້ອຍໄດ້ຖອນຕົວອອກຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ໂລກຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະ ແຍກຕົວອອກຈາກມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຂ້ອຍ
ນໍາພາຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຊຶ່ງພວກມັນ
ໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຕ້ອງການຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະມາຮອດການຕັດສິນໃຈທີ່
ຖືກຕ້ອງ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍກະຕຸ້ນ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງເໝາະສົມ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍບັນລຸຜົນສໍາເລັດ ດ້ວຍວິທີນີ້, ຂ້ອຍໄດ້
ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຄັ້ງ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ເປັນ
ໄປໄດ້ພຽງແຕ່ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສະເໝີຕົ້ນ
ສະເໝີປາຍ.

ຮູບພາບຂອງພູເຂົາທີ່ຖືກແຕ້ມຢູ່ເທິງຂອບຝ້າສີຝ້າ, ກິນໂກທີ່
ມະຫັດສະຈັນຂອງຮ່າງກາຍມະນຸດ, ດອກກຸຫລາບ ແລະ ຜ້າພົມຜ້າ
ໄໝສີຂຽວ, ຄວາມສູງສົງຂອງຈິດວິນຍານ, ຄວາມສູງສົງຂອງຈິດໃຈ,
ແລະ ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມຮັກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ເຄື່ອນພວກເຮົາໃຫ້
ນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ສວຍງາມ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສູງສົງ ແລະ
ຄວາມສູງສົງທັງໝົດ.

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງພະຍາຍາມພັດທະນາທຳມະຊາດ
ຂອງຕົນເອງໃນທາງທີ່ສົມດຸນ - ທາງດ້ານຈິດໃຈ, ວັດຖຸ, ແລະ
ຈິດວິນຍານ - ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ.
ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານດົນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ມີປັນຍາ, ແລະ ມັນບໍ່
ສະຫງາດທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ອະຕະມາຄອບງຳປັນຍາ, ການຕັດສິນທີ່ດີ,
ແລະ ການແຍກແຍະ; ແທນທີ່ຈະ, ການຕັດສິນໃຈສຸດທ້າຍຄວນຂຶ້ນ
ກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສະຕິສຳນຶກ.

ຖ້າທ່ານເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງທ່ານດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາຢາກມີແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກສາມັນ
ໄວ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນທ່ານ, ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ
ຈະມາຫາທ່ານ ແລະ ຍອມຮັບແນວຄວາມຄິດນັ້ນຈາກທ່ານ ເພາະວ່າ
ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອທ່ານປອດໄພໃນພຣະເຈົ້າ, ທ່ານສາມາດເພີດເພີນກັບທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜູກພັນ. ເພາະສະນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ
ທີ່ສຸດທີ່ຈະພະຍາຍາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຊີວິດອາດຈະເຮັດ
ໃຫ້ທ່ານຜິດຫວັງ ແລະ ທຳລາຍຄວາມຫວັງຂອງທ່ານໃນທາງທີ່ໜ້າ
ຢ້ານກົວ.

ເວລາຂອງພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປ, ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນ
ຕອນນີ້ຈະຈາງຫາຍໄປໃນມື້ໜຶ່ງ ການປ່ຽນແປງແມ່ນດີຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ
ບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນມາທຳຮ້າຍເຈົ້າ, ແລະເມື່ອມັນເຈັບປວດ, ມັນເປັນການ
ເຄື່ອນໃຫ້ປ່ອຍວາງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກທໍລະມານ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງ
ຢ່າງໃກ້ຊິດເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຜ່ານການນຳໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າ
ຊີວິດທັງໝົດແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈສູງສຸດ.

ສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທາງກາຍະພາບທັງໝົດທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ
ມະນຸດຕື່ນຕາຕື່ນໃຈພຽງແຕ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນກ່ຽວກັບສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຈັກກະວານເທົ່ານັ້ນ

ບໍ່ຄວນພະຍາຍາມເຮັດໜ້າວຽກດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສັບສົນ ແລະ ຮຸນວາຍ ຄືກັບຂົນນົກໃນລົມ ແທນທີ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ທຸກຢ່າງໃຫ້ສໍາເລັດ ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງ, ດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະມາທິ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ຖ້າທ່ານອຸທິດເວລາໃນແຕ່ລະມື້ເພື່ອໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນພຣະອົງ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະບາຍໃຈ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຕອບແທນ.

ທຸກໆມື້ຄວນເປັນມື້ແຫ່ງການຂອບພຣະຄຸນສໍາລັບຂອງຂວັນແຫ່ງ ຊີວິດ: ແສງແດດ, ນ້ຳ, ໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກທີ່ແຊບຊ້ອຍ, ເຊິ່ງເປັນ ຂອງຂວັນທາງອ້ອມຈາກຜູ້ໃຫ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ: ພຣະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍເປັນກະສັດເໝືອນຕົວເອງ, ບໍ່ແມ່ນກະສັດແຫ່ງຊັບສິນ ຂ້ອຍ ບໍ່ມີຫຍັງເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ຂ້ອຍປົກຄອງອານາຈັກແຫ່ງສັນຕິພາບ ຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບການສວມມົງກຸດຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມ ພໍໃຈຕະຫຼອດໄປ.

ເມື່ອເຈົ້າສະຫງົບ, ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ເຕັ້ນຢູ່ໃນ ຕົວເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນມີ ຮາກຖານຢູ່ໃນຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າ ຊາຍໜຸ່ມຍິງ ສາວອາດຈະຕົກຫລຸມຮັກ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມບໍ່ ລົງລອຍກັນ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຈະເຂົ້າມາແທນທີ່. ຄວາມຫຼົງໄຫຼ ຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ສົມບູນແບບ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນສົມບູນແບບ ແລະ ເປັນນິລັນຕອນ.

ວິທີດຽວທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຄືການເຮັດທຸກຢ່າງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ແລະ ເຈົ້າຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າມາຫາເຈົ້າ ໃນທາງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງຈະຄອບງຳເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງຈະສ້ອງແສງມາສູ່ເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືການສ້າງພຣະວິຫານສໍາລັບ ພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ເຫັນຮອຍຍົມທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜົນສຳເລັດທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດແມ່ນການທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ອຸທິດພຣະວິຫານໃຫ້
ແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້
ງ່າຍ.

ຫຼາຍຄົນມາຫາຂ້ອຍເພື່ອລົມກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສະຫງົບລົງ, ຄິດໄຕ່ຕອງ, ແລະຢ່າ
ພິຈາລະນາວິທີແກ້ໄຂອື່ນໆຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກແລະ
ຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ ເມື່ອຈິດໃຈສະຫງົບແລະສັດທາໃນ
ພຣະເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ, ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງທີ່ກວ່າງ
ບໍ່ໄດ້. ການບໍ່ສົນໃຈບັນຫາບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ຫາຍໄປ, ແລະຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບພວກມັນກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບໃນ
ທາງບວກ. ນັ່ງສະມາທິຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບ, ຈາກນັ້ນຄິດ
ກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງເຈົ້າແລະອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຂໍ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ. ສຸມໃສ່ບັນຫາ, ແລະເຈົ້າຈະພົບວິທີ
ແກ້ໄຂໂດຍບໍ່ຕ້ອງກັງວົນທີ່ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕື່ນທຳນອງອະມະຕະຂອງພຣະອົງ
ໃສ່ຊ່ອງຂອງຊີວິດຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ການສັນສະເທືອນຂອງເພງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຄວບຄຸມອາລົມເພື່ອຄວາມສຸກ ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດ
ລົບກວນເຈົ້າ ຫຼື ປຸກຄວາມອິດສາໃນຕົວເຈົ້າໄດ້, ແລະ ເຈົ້າຈະຍັງຄົງ
ໝັ້ນຄົງ ແລະ ພູມໃຈຢູ່ໃນໃຈ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດທ້າທາຍເຈົ້າ
ຫຼື ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າໄດ້.

ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນວິທີທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຝົນແຫ່ງ
ຄວາມເມດຕາອັນສູງສົງ

ບາງຄັ້ງຄົນຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໄກຈາກພວກເຂົາ, ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່
ຫ່າງໄກໃນຈັກກະວານ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນ
ພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງໃກ້ຊິດກວ່າ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຫຼາຍກວ່າທີ່ຮັກ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ຖືວ່າພຣະອົງຢູ່ໃກ້ພວກເຂົາ.

ທາງວິນຍານ

ຈິດວິນຍານຕ້ອງຕື່ນຕົວ

ຈາກຄວາມອ່ອນເພຍ ແລະ ຄວາມອຸກອັງທີ່ຊ້ອນຢູ່
ແລະ ການປະກົດຕົວຂອງມັນເຂົ້າສູ່ໂລກແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມສະຫວ່າງ,
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

ມີຫຼາຍວິທີໃນການເຮັດສິ່ງນີ້

ໃນນັ້ນມີການຄວບຄຸມຕົນເອງ

ໄພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ

ຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຕໍ່ຫຼັກການ

ສະພາບຈິດໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງ

ແລະ ຄວາມກ້າຫານໃນການປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ

ແລະ ເພື່ອບັນເທົາສະຕິຈາກການລົບກວນທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດ

ການສຸມໃສ່ດ້ານສະຕິປັນຍາໃສ່ສິ່ງທີ່ດີ

ລາວປະຕິເສດທີ່ຈະພ່າຍແພ້ໃນການຕໍ່ສູ້ຂອງຊີວິດ

ເພາະການຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ

ການກະຕຸ້ນພະລັງທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ຈຳກັດ

ທີ່ພຣະຜູ້ສ້າງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ

ແລະ ການພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະສຳຜັດກັບພຣະພິກ
ຂອງພຣະອົງ

ຕົວຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ມັນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການໄຕ່ຕອງເຖິງມັນ

ເມື່ອຈິດໃຈມີອິດສະລະ

ຈາກອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ

ແລະເມື່ອຄວາມຄິດຄັບແຄບຫາຍໄປ

ເມື່ອເຮົາເຫັນອົກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ

ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍທັງໝົດ
ຂອງມັນ

ພວກເຂົາເປັນບ້ານຂອງພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຄືການຕໍ່ສູ້ ແລະ ເປັນໜ້າທີ່ທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ

ແລະໃນເວລາດຽວກັນ, ຄວາມຝັນທີ່ສັ້ນໆ

ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ

ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ

ດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຍນ ແລະ ການບໍລິການທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ

ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ

ແລະພວກເຮົາຕິດຕໍ່ກັບລາວຢ່າງໃກ້ຊິດ

ກິດຈະວັດປະຈຳວັນຂອງຈັກກະວານ: ລະຫວ່າງພະລັງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ
ບາງຄົນກໍບໍ່ຮູ້ຕົວ

ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ
ໄຟຟ້າແມ່ນພະລັງງານ

ແຕ່ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນຈະຖືກວາງໄວ້ໃນໂຄມໄຟ
ມັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ໄດ້

ມັນແມ່ນຄວາມສະຫຼາດທີ່ເອົາໄຟຟ້າໃສ່ໃນຫລອດໄຟ
ບໍ່ແມ່ນພະລັງທັງໝົດຂອງທຳມະຊາດສາມາດເຮັດໄດ້
ເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງພໍໃຈດ້ວຍຕົວມັນເອງ
ປາດສະຈາກສະຕິປັນຍາທີ່ຈະນຳພາ ແລະ ປະສານງານພວກເຂົາ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າໂຮງງານຂອງສະຕິປັນຍາຂອງຈັກກະວານ
ມັນເຮັດວຽກໃນລັກສະນະທີ່ປະສານງານກັນ
ໄອນ້ຳມີພະລັງທີ່ຈະເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງຂອງຕ່າງໆ
ໄຟປ່ຽນນ້ຳໃຫ້ກາຍເປັນໄອນ້ຳ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພຽງແຕ່ສອງກຳລັງເທົ່ານັ້ນ
ຈາກກຳລັງຂອງທຳມະຊາດ
ແຕ່ໃນສະພາບທຳມະຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ຖືກຄວບຄຸມ
ພວກມັນບໍ່ໄດ້ສ້າງຜົນປະໂຫຍດທີ່ສຳຄັນຫຍັງເລີຍ
ແຕ່ເມື່ອພວກມັນຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງສະຫຼາດ
ແລະ ນຳພາພວກເຂົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີເລີດແກ່ມະນຸດຊາດ
ຈາກນີ້ພວກເຮົາສະຫຼຸບໄດ້
ວ່າແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຈັກກະວານທັງໝົດ
ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມລະບຽບວິໄນຢ່າງເຂັ້ມງວດ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດມະນຸດເປັນໄປໄດ້
ກິດຈະວັດປະຈຳວັນຂອງຈັກກະວານນີ້
”ຫຼື “ຈັງຫວະຂອງວັດຖຸເທິງຟ້າ
ມັນເປັນຜະລິດຕະພັນຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງສູງສຸດ
ຈັກກະວານຈະບໍ່ມີຢູ່ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ
ແລະຈິດໃຈຂອງມະນຸດທີ່ຈຳກັດບໍ່ມີພະລັງ
ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມລຶກລັບຂອງມັນ
ການອ້ອນວອນ
ໂອ້ ແສງສະຫວັນ
!ອະຕອມທີ່ຊົມເຂົ້າໄປໃນສານ
ເຈົ້າຖືກເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ບໍ່ເຫັນ
ຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຈົ້າໄດ້
ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນແສງແດດ
ຫອງຄຳອຸ່ນ
ຫຼື ໃນເຊືອກເງິນທີ່ເປັນສະບາຍຂອງດວງຈັນ
ໂຄມໄຟເທິງຟ້າເປີດເຜີຍທຳມະຊາດ
ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ

ໂລກທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຂອງສານ
ຍ້ອນແສງໄຟທີ່ແຮງ
ມັນເປັນພຽງຄວາມມືດມົວຕໍ່ຕາຂອງຂ້ອຍ
ຝຶກຝົນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມງົດງາມທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງ

ເຈົ້າ

ສະແດງອອກໃນທຸກສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງ
ໃນຂົງເຂດສະໝອງ
ສະໝອງຂອງມະນຸດ, ລວມທັງ
ຈາກພູມສັນຖານ ແລະ ຮອຍພັບ
ມັນປະກອບດ້ວຍຊ່ອງທາງເສັ້ນເລືອດແດງ
ແລະແມ່ນ້ຳມືດຂອງເສັ້ນເລືອດ
ມັນເປັນຮູບແບບຫຍ້ຂອງປະເທດໃຫຍ່
?ນີ້ແມ່ນພື້ນທີ່ຝຸ່ມເພື່ອຍບໍ່
?ບໍ່ມີພະເຈົ້າຜູ້ອາໄສຢູ່ບໍ່
?ຈະບໍ່ມີນັກກະວີໄດ້ບໍ່ຖ້າບໍ່ມີນັກກະວີ
?ຫຼື ໂມງທີ່ບໍ່ມີຜູ້ຜະລິດ
?ຫຼືດອກກຸຫລາບທີ່ບໍ່ມີຜູ້ອອກແບບ
ບໍ່ ແມ່ນແທ້ໆ
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພາກພື້ນສະໝອງ
ຄວາມງາມທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້
ມັນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍວິທີການ
ສະຕິປັນຍາທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ແປກປະຫຼາດ
ຂ້ອຍສົງໄສວ່າໃຜອາໄສຢູ່ໃນຫ້ອງໂຖງທີ່ສວຍງາມແຫ່ງນີ້
ດ້ວຍຝາຜະໜັງຂອງມັນເຮັດດ້ວຍ
ເນື້ອເຍື່ອກະດູກທີ່ຕິດກັນ
ແລະສ່ວນປະກອບທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງມັນ
?ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍການຮຽນແບບ
ເພາະວ່າຢູ່ໃຕ້ກະໂຫຼກຫົວມີພື້ນທີ່ຢູ່
ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຈຸລັງຫຼາຍພັນລ້ານຈຸລັງ
ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ
ແລະຫຍິບຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ
ດ້ວຍກິດຈະກຳທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສັບສົນຫຼາຍ
ອະນຸພາກສະໝອງຂະໜາດນ້ອຍ
ມັນເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ດ້ວຍໜ້າທີ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ກຳລັງກະກຽມງານລ້ຽງ
ການກວດດ້ວຍກ້ອງຈຸລະທັດ
ຕ້ອນຮັບແຂກທີມາຢ້ຽມຢາມ
ຜ່ານປະຕູຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ
ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືກັບການຊື້ແລະການຂາຍ
ການດຳເນີນງານທີ່ດຳເນີນຢູ່
ຈາກການດູດຊຶມ ແລະ ການລະບາຍນ້ຳ
ແລະຄືກັບເຮືອນ້ອຍ
ຈຸລັງເລືອດເຄື່ອນທີ່
ຢູ່ກາງຂອງທໍ່ຫຼອດເລືອດແດງ
ເຕັມໄປດ້ວຍອຸປະກອນທີ່ສຳຄັນ
ຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ
ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຜູ້ສ້າງຄວາມເມດຕາ
ຄວາມພາກພູມໃຈເຮັດໃຫ້ຕາບອດທາງວິນຍານ
ເພາະມັນໄລ່ອອກຈາກຈິດວິນຍານ
ວິໄສທັດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຮັບຮູ້
ອຳນາດຂອງພວກເຂົາແມ່ນຍືມມາ
ຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບທັງປວງ
ຜູ້ທີ່ຮັກຄົນຖ່ອມຕົວ
ແລະ ພຣະອົງເພີມພູນຄວາມຮູ້, ການຊີນຳ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກ

ເຂົາ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນບຸກຄົນ
ນັກທຸລະກິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ຫຼື ນັກການເມືອງທີ່ມີສະຕິປັນຍາ
ຫຼື ຜູ້ນຳຜະເດັດການທີ່ໂຫດຮ້າຍ
ຫຼື ນັກປະຕິຮູບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ອຳນາດຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ
ເມື່ອທຽບກັບລິດອຳນາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄວາມຖ່ອມຕົວຄືປະຕູທີ່ເປີດຢູ່
ຊຶ່ງມາຈາກບ່ອນທີ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງຄວາມເມດຕາໄຫຼອອກມາ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ
ຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈ
ຄົນຮັກຄວາມດີ

ແລະ ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງ
ແລະພຣະພອນຈາກສະຫວັນ
ຄືກັນກັບທີ່ຄວາມມືດບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້
ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງ
ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຄວາມມືດຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍຄວນຈະຈາກຫາຍໄປ
ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງເຂົ້າໄປໃນຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ
ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້
ເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະປົນປົວ
ພວກເຂົາອະທິຖານດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ມີບັນຫາ
ຫຼື ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກໝົດຫວັງ
ຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຫຼືພວກເຂົາອະທິຖານແຕ່ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຂົາໄດ້ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ

ແລ້ວຫຼີ້ນ

ຄືກັບວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຟັງ
ເຖິງດົນຕີທີ່ອອກຈາກກາດທາງຄືນວິທະຍຸ
ການໃຊ້ເຄື່ອງຮັບສັນຍານທີ່ມີບັນຫາ
ດັ່ງນັ້ນ, ການສັນສະເທືອນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກວດພົບໄດ້
ສຸຂະພາບ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສະຕິປັນຍາທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຜິດປົກກະຕິຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມກັງວົນໃຈ
ທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສົງໄສ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງທ່ານ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ

ໃນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ໃນຂະນະເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຟື້ນຕົວ
ໃນຄວາມມືດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ
ໃນທຸກສະຖານະການ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງວັນເວລາແຫ່ງຄວາມຜາສຸກດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ
ທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ
ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເປີດຕາແຫ່ງສັດທາ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍປົນປົວພະຍາດ ແລະ ພະຍາດທຸກຊະນິດ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກພາຍໃນອີກຄັ້ງ
ກິດເກນການເຄື່ອນທີ່ແມ່ນອີງໃສ່ກິດເກນຂອງເຫດແລະຜົນ, ຫຼື ການກະທຳ
ແລະປະຕິກິລິຍາ

ບຸກຄົນທີ່ເກີດມາເປັນຄົນດີໃນຊາດນີ້ ກໍຄືກັບໃນຊາດກ່ອນໜ້ານີ້ { ຍ້ອນສິ່ງ
ທີ່ມີຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ } ແລະ ຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ຈັ່ງຫວະ
ຂອງຄວາມດີກໍຈະດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ - "ຜູ້ທີ່ມີແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ຜູ້
"ນັ້ນຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ

ຜູ້ທີ່ມີຄຸນນະທຳດີພຽງແຕ່ສອງສາມຢ່າງອາດຈະສູນເສຍຄຸນນະທຳທີ່ດີພຽງ
ເລັກນ້ອຍ, ເພາະວ່າ "ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ, ຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ," ເນື່ອງຈາກຄວາມ
.ໂນ້ມອຽງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີພະລັງທີ່ໂຈມຕີແລະຄວບງຳພວກເຂົາ
ບຸກຄົນທີ່ມີແນວໂນ້ມໄປທາງຄວາມຊົ່ວຕ້ອງມີແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນໃນຊາດ
ກ່ອນ, ແລະແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມພວກ
ມັນ. ຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ເຮັດຜິດບາງຢ່າງກໍເຄີຍເປັນແບບນັ້ນມາກ່ອນ, ແລະ ຖ້າ
ຄວາມດີມີຫຼາຍກວ່າຄວາມບໍ່ດີ, ຄຸນນະພາບທີ່ດີຈະຂັບໄລ່ແນວໂນ້ມທີ່ເຮັດຜິດ
.ອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

ນີ້ແມ່ນການເຮັດວຽກຕາມທຳມະຊາດຂອງກົດເກນແຫ່ງເຫດແລະຜົນ
(ກຳມະ). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໝົດຫວັງ ແລະ ຕົກ
ຢູ່ໃນກັບຕັກ ຖ້າມີນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຢາກກຳຈັດອອກ. ຕອນນີ້ແມ່ນເວລາທີ່
ເໝາະສົມທີ່ຈະເອົາຊະນະນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍການປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນອະດີດ
.ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ດີ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດຫຼຸດພົ້ນຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ສ້າງນິໄສທີ່ດີໃນຄວາມ
.ຄິດ ແລະ ການກະທຳ, ເຊິ່ງຈະນຳຜົນທີ່ຕ້ອງການມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ບໍ່ວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຈະຝັງເລິກຢູ່ໃນຕົວຄົນເຮົາປານໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຈື່
ໄວ້ວ່າຕົນເອງໄດ້ສ້າງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍຜ່ານການເຮັດຊ້າໆຂອງຄວາມຄິດ ແລະ
ການກະທຳສະເພາະ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດທົດແທນນິໄສທີ່ບໍ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍ
.ນິໄສທີ່ດີໄດ້ຜ່ານການຄິດໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ

ຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ແມ່ນສະພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງສະຕິຂອງ
ມະນຸດ. ຕາມທຳມະຊາດແລ້ວ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະມີຄວາມຝັນທີ່ໜ້າພໍໃຈ ກ່ວາທີ່ຈະ
ຫິນທຸກທໍລະມານກັບຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ສະຕິມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ແລະ ອ່ອນ
ໄຫວ; ມັນສາມາດສົມມຸດຕິຖານສະພາບທີ່ມັນປາຖະໜາ ຫຼື ຝັນເຖິງຄວາມຝັນທີ່
.ດຶງດູດມັນ

ແຕ່ບັນຫາກັບຄົນເຮົາແມ່ນພວກເຂົາຍອມໃຫ້ໂລກແຫ່ງສະຕິຂອງພວກເຂົາ
- ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການເລືອກຂອງຕົນເອງ - ຖືກຄວບຄຸມໂດຍແນວໂນ້ມທີ່
ຜິດປົກກະຕິ ແລະ ທິດທາງທີ່ຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກນິໄສໃນອະດີດ. ດັ່ງນັ້ນ,
ອຳນາດໃນການແຍກແຍະຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງຫຼົບໜີ ແລະ ລ່ອງລອຍໄປ, ເຊັ່ນ
ດຽວກັບການປົກປ້ອງທາງ metaphysics ທີ່ຝັງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປ້ອມປາການຂອງ
.ການແຍກແຍະ ແລະ ການຮັບຮູ້

ເມື່ອຜູ້ທີ່ມີວິໄສກັບນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມເຈັບປວດ
ອັນຂົມຂືນຂອງຊີວິດທີ່ບໍ່ເປັນທຳມະຊາດ, ພວກເຂົາຈະຫັນໄປສູ່ແສງສະຫວ່າງ
ຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດທີ່ຊອບທຳເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມລອດ, ບໍ່
.ວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຝັງເລິກ ແລະ ຝັງເລິກປານໃດກໍຕາມ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຖ້າພວກເຂົາເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ບຳລຸງ
ລ້ຽງນິໄສທີ່ດີໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດວິຖີຊີວິດທີ່ກົມກຽວກັນ, ພວກເຂົາຈະຄົ້ນພົບ
ຄວາມສຸກພາຍໃນຄືນໃໝ່ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນຜົນມາຈາກ
.ການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ການປຸກຝັງນິໄສທີ່ດີ

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ການແລກປ່ຽນໃນທາງບວກ
ການມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານອາລົມ
ມັນໝາຍຄວາມວ່າເຮັດໃຫ້ໝູ່ເພື່ອນຮູ້ສຶກດີຂຶ້ນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈເຂົາເຈົ້າ
ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ໃນສະຖານະການທີ່ສຳຄັນ
ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຕ້ອງການແທ້ໆ
ເມື່ອຄົນເຮົາສັດຊື່ຕໍ່ຕົວເອງ
ແລະເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ຄົນອື່ນ
ລາວຈະກາຍເປັນຜູ້ມີສິດ
ເພື່ອຊົມລົດຊາດນັ້ນຫວານຂອງມິດຕະພາບອັນສູງສົງ
ເມື່ອຄົນອື່ນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຮົາ
ຄວາມຮັກນັ້ນຈະຂະຫຍາຍອອກໄປກາຍເປັນຄວາມຮັກທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ມັນໄຫຼຢູ່ໃນທຸກໆຫົວໃຈ
ສອດຄ່ອງກັບການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງຊີວິດ
ຄວາມລຶມເຫຼວໃນການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນມິດ
ນີ້ໝາຍເຖິງການບໍ່ສົນໃຈກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂະຫຍາຍຕົວຕົນເອງ
ຜ່ານທີ່ການຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານຂະຫຍາຍອອກໄປ
ເພື່ອສຳຜັດກັບພຣະຄຸນອັນສູງສົງ
ເມື່ອເຮົາສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
ໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນທີ່ຍອມຮັບ

ແລະ ພວກເຮົາສາມາດຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາ

ໄດ້

ເພື່ອລວມເອົາປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະສາມາດຂະຫຍາຍຂອບເຂດຄວາມຮັບຮູ້ຂອງ

.ພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ

ແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມັນໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ສອງຢ່າງທີ່ທຸກຄົນປາຖະໜາໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

ມະນຸດມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນພາຍນອກທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ອາລົມ, ໃນ

ບົດບາດທີ່ເຂົາເຈົ້າມີບົດບາດໃນຊີວິດ, ໃນວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດ, ແລະ ໃນ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ພາຍໃຕ້ຄວາມແຕກຕ່າງທັງໝົດ
ເຫຼົ່ານີ້ມີສອງສິ່ງທີ່ທຸກຄົນ - ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ - ປາດຖະໜາ ແລະ ແມ່ນແຕ່
.ຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການ

ສອງສິ່ງນີ້ແມ່ນການຫຼຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມ

ຕ້ອງການທຸກຮູບແບບ, ແລະ ການປັນລູຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ; ຫຼື

ຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນເຊິ່ງປະກອບມີຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ປັນຍາ,

.ແລະ ຄວາມສຸກ

ຜູ້ຄົນຈະບໍ່ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະປັນລູຄວາມພໍໃຈທີ່

ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາປາຖະໜາ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມດ້ວຍທຸກວິທີທາງ

.ແລະ ວິທີການ ນີ້ແມ່ນຈຸດສຳຄັນໃນການເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງມະນຸດ

ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ຜູ້ຄົນຊອກຫາຄວາມພໍໃຈໃນສະຖານທີ່ທີ່ຜິດ ແລະ ລົມ

.ເຫຼວໃນການຊອກຫາມັນ

ພວກເຂົາຊອກຫາມັນໃນໂລກ ແລະ ສິ່ງຂອງທາງໂລກໃນຊັບສິນ ແລະ

ສະພາບການພາຍນອກ, ແລະ ໃນສາຍພົວພັນທີ່ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ

.ແລະ ພື້ນຖານທີ່ແຂງແກ່ນ

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ທຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດຈາກ

ສະຖານະການໃດກໍຕາມ ຫຼື ຈາກທຸກຄົນໃດໜຶ່ງໃນໂລກນີ້, ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງ

ລັກສະນະຂອງການສ້າງ

ການສ້າງແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງຄວາມເປັນສອງ ຕົວຢ່າງ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ

ມີຮູບພາບທີ່ມີພຽງສິດຽວ; ເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຄົມຊັດ ຫຼື ຄວາມແຕກຕ່າງ ໃນ

.ທຳນອງດຽວກັນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄວາມເປັນສອງຈະບໍ່ມີຢູ່ຈາກໂລກນີ້

ເນື່ອງຈາກຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດ, ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຕ້ອງການແຕ່

ສິ່ງທີ່ດີ - ສິ່ງທີ່ໜ້າພໍໃຈ, ສວຍງາມ, ແລະ ໃນແງ່ບວກ - ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຈັດການກັບ

.ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຄວາມລຳຄານ, ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈອື່ນໆ. ແຕ່ນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມເປັນສອງນີ້, ບໍ່ມີຄວາມສຸກຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ, ບໍ່ມີ

ແສງສະຫວ່າງຖ້າບໍ່ມີຄວາມມືດ, ບໍ່ມີຄວາມດີຖ້າບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວ, ບໍ່ມີຊີວິດຖ້າບໍ່ມີ

ຄວາມຕາຍ. ດ້ານໜຶ່ງຂອງຫຼຽນບໍ່ສາມາດໄດ້ມາໂດຍບໍ່ມີອີກດ້ານໜຶ່ງ. ສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນສິ່ງທີ່ໂລກສາມາດ
.ສະເໜີໃຫ້

ທາງເລືອກແມ່ນຂຶ້ນກັບແຕ່ລະບຸກຄົນ. ພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ພວກ
ເຂົາກໍາລັງຊອກຫາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຜິດ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມອຸກອັ່ງຫຼັງຈາກ
?ຄວາມອຸກອັ່ງບໍ່

ຜູ້ຄົນຄົ້ນຫາດ້ວຍກໍາລັງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່
ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ພົບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ, ເຊິ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມອຸກອັ່ງ ແລະ ຄວາມ
ສິ້ນຫວັງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມັນຍັງນໍາໄປສູ່ຄວາມແຄ້ນໃຈທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊິ່ງໃນທາງ
ກັບກັນປ່ຽນເປັນຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍກາຍເປັນການ
ກະທຳທີ່ຮຸນແຮງ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທີການຄົ້ນຫາທີ່ຜິດພາດຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່
.ຕ້ອງການ

ຜູ້ສ້າງສູງສຸດປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ສົມບູນ
ແບບ ເຊິ່ງສາມາດພົບໄດ້ພຽງແຕ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ,
ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ມີຫຍັງໃນນັ້ນເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈ
ຂອງມະນຸດພໍໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນ ນອກຈາກເມື່ອ
ມັນຫັນໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຊິ່ງຍັງ
.ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອານາຈັກສະຫວັນຢູ່ໃນມະນຸດ
ຄວາມສົມດຸນໃນຕາຊັງ
ຄວາມສົມດຸນແມ່ນອຸດົມການທີ່ລວມເອົາການພິຈາລະນາເຂົ້າກັນ
ທາງດ້ານວັດຖຸ, ຈິດໃຈ, ອາລົມ ແລະ ຈິດວິນຍານ
ໃນຄວາມເປັນເອກະພາບທີ່ກົມກຽວກັນ, ມັນມີລັກສະນະປະຕິບັດໄດ້ຈິງໃນ
ລັກສະນະ

ມັນກະຕຸ້ນການຄິດສ້າງສັນ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການເຮັດວຽກທີ່ມີ
ປະສິດທິພາບ
ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຢາກມີຮ່າງກາຍທີ່ມີສຸຂະພາບດີ
ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແລະ ປາສະຈາກອຸປະສັກ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອທຸກ
ຮູບແບບ

ພວກເຮົາຍັງຢາກໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາມີສະຕິລະວັງຕົວ
ແລະວ່າອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອພວກເຮົາ, ບໍ່
ແມ່ນຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ມັນປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນຂອງພວກເຮົາ
ກັບຄືນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາດີຂຶ້ນ
ກົມກຽວ ແລະ ພໍໃຈ, ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ

ຕິດຕໍ່ກັບດ້ານວິນຍານຂອງຕົວເຮົາເອງ
ເວລາອາດຈະຫຍຸ້ງຍາກ
ມີຄວາມກົດດັນຫຼາຍຢ່າງ
ຄວາມເຄັ່ງຕຶງກໍາລັງເພີ່ມຂຶ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສົມດຸນໃນສະຖານະການດັ່ງກ່າວ
ຕ້ອງການການລົງທຶນດ້ານພະລັງງານ, ເວລາ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ
ຄວາມສົມດຸນບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຄິດແບບປາດຖະໜາ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນຕ້ອງບັນລຸໄດ້ຜ່ານການວາງແຜນຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງ

ມີຫຼາຍອົງປະກອບໃນຊີວິດຂອງເຮົາທີ່ຕ້ອງການຄວາມສົມດຸນ
ຫຼາຍຄົນໃນນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ
ຕົວຢ່າງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄອບຄົວ
ຫາລ້ຽງຊີບ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບ
ແລະ ສັງເກດຫຼັກການທາງວິທະຍາສາດ ແລະ ສິນທໍາ
ແລະ ການຈັດການກັບຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ
ໜ້າທີ່ຕໍ່ສັງຄົມ

ນອກເໜືອໄປຈາກຄໍາໝັ້ນສັນຍາອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການເວລາ ແລະ
ພະລັງງານຂອງພວກເຮົາ
ເວລາມີໜ້ອຍສໍາລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ
ແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາງ່າຍຂຶ້ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ
ບັນຫາຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ
?ເວລາອັນມີຄ່າຖືກເສຍໄປຫຼາຍປານໃດໃນການຊອກຫາສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ
ພວກເຮົາຖືວ່າມັນດີທີ່ສຸດເພາະມັນເປັນສິ່ງໃໝ່ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້
ແຕ່ຄວາມຫຼົງໄຫຼນິມິລາຄາ, ເຊິ່ງພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ສະແດງອອກໂດຍກ່າວ

ວ່າ

"ຜູ້ໃດຢາກມີຊີວິດທີ່ເບິ່ງແຍງງົວໃຫ້ດີ"
ຖ້າພວກເຮົາວິເຄາະຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າພວກເຮົາໃສ່
ໃຈກັບ "ຜູ້ກະຕາ" ຫຼາຍ
ເຊິ່ງສົມດຸນ ແລະ ການໂຄສະນາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໝັ້ນ
ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສໍາລັບຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
ພວກເຮົາ

ເປັນເລື່ອງແປກທີ່ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່ານະວັດຕະກໍາທີ່ຊ່ວຍປະຢັດເວລາ
ມະນຸດສະໄໝໃໝ່ຖືກປຸ້ນຈີ່
ສິ່ງທີ່ລາວມັກໃນເວລາຫວ່າງ
ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງອົງປະກອບທີ່ຂັດແຍ້ງກັນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາຕ້ອງການຈຸດອ້າງອີງທີ່ໝັ້ນຄົງ
ມັນບໍ່ປ່ຽນແປງໄປຕາມເວລາ, ສະຖານທີ່ ຫຼື ສະພາບການ
ຊີວິດຍິ່ງສັບສົນເທົ່າໃດ ເຮົາກໍຍິ່ງຕ້ອງການຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ວ່າພື້ນຖານດຽວທີ່ສາມາດຍຶດໝັ້ນ ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສໄດ້
ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຊີວິດໃນທຸກ
. ຢູ່ປະກົດການ ແລະ ການສະແດງອອກຂອງມັນ
ມັນຄືເຮືອຊ່ວຍຊີວິດທ່າມກາງທະເລແຫ່ງຊີວິດທີ່ຊັນວາຍ ແລະ ປັ່ນປ່ວນ
ບ່ອນຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພຈາກການໂຈມຕີໃນຊີວິດ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວທີ່
ເຈັບປວດ

ປະຊາຊົນໄວ້ວາງໃຈຕື່ນເອງ
ຫຼາຍກວ່າຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ແນ່ນອນ
ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຫາຍໃຈໄດ້
ຫຼື ການຍ່າງ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວ
ຖ້າບໍ່ມີພະລັງຂັບເຄື່ອນ ແລະ ອຳນາດໂດຍກົງຂອງພຣະເຈົ້າ
ເກັບໄວ້ໃນສະໝອງ, ຫົວໃຈ, ແລະ ຈຸລັງຮ່າງກາຍ
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຄີຍຊົມກັບການເພິ່ງພາອາຫານ
ອາກາດ ແລະ ແສງແດດ
ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າອົງປະກອບພາຍນອກເຫຼົ່ານີ້
ນາໆສະໜັບສະໜູນພວກເຂົາ ແລະ ໃຫ້ຊີວິດແກ່ພວກເຂົາ
ແຕ່ມັນກໍເປັນພາບລວງຕາທີ່ຈະຄິດແບບນີ້
ເພາະວ່າມະນຸດແມ່ນຂຶ້ນກັບກຳລັງດຽວໂດຍກົງ
ອຳນາດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ສູງສຸດແລະຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ແລະສູງສຸດທີ່ມີຢູ່
ຜູ້ຄົນຢ້ານກົວພຣະອົງ
ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເປັນວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ຄວາມ
ເມດຕາ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກປູກຝັງໄຟນະລົກທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກທີ່ສຸດກັບຫົວໃຈແລະຈິດວິນຍານ
ລາວເປັນຄົນງາມທີ່ຄວາມງາມຂອງລາວບໍ່ສາມາດປຽບທຽບກັບສິ່ງອື່ນໃດ
ໄດ້
ຖ້າພວກເຮົາຄິດແບບນີ້

ເຮົາຈະຮູ້ສຶກຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ໃກ້ເຮົາ
ແລະ ຖ້າພວກເຮົາພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ມັນ
ພຣະອົງຈະເປີດອ້ອມແຂນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະ
ຄວາມສົງສານ

ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຂໍມັນດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຢ່າກໄດ້ລາວຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ລາວຈະມາຫາພວກເຮົາ
ຢ່າງແທ້ຈິງ

-

ໃນຫຼາຍໆວິທີ
ເຫດຜົນສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ
ພຣະເຈົ້າເປັນສາເຫດ ແລະ ເຫດຜົນສໍາລັບການມີຢູ່ນີ້
ແຕ່ຫຼັກການຕົວຈິງຂອງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາໄດ້
ໂດຍການຫັກອອກຢ່າງມີເຫດຜົນເທົ່ານັ້ນ
ຖ້າເຮົາຢາກພົບພຣະເຈົ້າ

- ຈຸດປະສົງດຽວຂອງການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ -
ພວກເຮົາຕ້ອງໄປໂກກວ່ານີ້
ຂະບວນການຄິດປົກກະຕິ

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ
ສາລະສໍາຄັນຂອງມັນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້
ຂ້ອຍຫຍຸ້ງຢູ່ກັບຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ
ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທາງດ້ານວັດຖຸ
ບ່ອນທີ່ລາວຖືກໂຍນໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ລາວຖືກທໍລະມານດ້ວຍອາລົມທີ່ວຸ້ນວາຍ
ຖ້າພວກເຮົາຢາກບັນລຸເຖິງສະຖານະພາບທີ່ສູງສົ່ງ
ຈາກສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ
ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຖອນຄວາມຄິດນັ້ນອອກ
ຈາກກິດຈະກຳທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ຮຸນແຮງຂອງລາວ
ໂດຍການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ
ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ
ເພື່ອວ່າຄວາມສະຫງົບທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຈະລົງມາສູ່
ຈິດວິນຍານ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສາວົກຮູ້ສຶກສະຫງົບ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ
ຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງປະສົບການປົກກະຕິ

ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວເປີດອອກ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງວິນຍານ
ຂອງລາວຕື່ນຂຶ້ນ

ລາວຮັບຮູ້ມັນໂດຍກົງ
ປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ
ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ມັກຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃກ້ຕົວເຮົາທີ່ສຸດ
ພວກເຮົາຜ່ານຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າໂດຍບໍ່ຢຸດ
ແລະພວກເຮົາສືບຕໍ່ການສະແຫວງຫາຈິນຕະນາການຂອງພວກເຮົາ
ຫຼືພວກເຮົາພະຍາຍາມຈັບຮູ້
ພວກເຮົາຊອກຫາຄວາມປອດໄພໃນຄວາມມືດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຢາກໄດ້ແສງສະຫວ່າງຢ່າງແທ້ຈິງ
ພວກເຮົາດຶມຄວາມຝັນທີ່ບໍ່ໄດ້ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງພວກເຮົາ
ໃນຂະນະທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາປາຖະໜາຫາຄວາມຈິງອັນສູງສຸດ
ພວກເຮົາກຳລັງໄລ່ຕາມພາບລວງຕາທີ່ບໍ່ມີຢູ່ຈິງ
ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຊອກຫາບ່ອນພັກຜ່ອນໃນຮົມຂອງມັນ
ຈາກຄວາມຮ້ອນຂອງຊີວິດ ແລະ ລະດູຮ້ອນທີ່ຮ້ອນອົບເອົາຂອງມັນ
ເມື່ອເຮົາປາຖະໜາແທ້ໆ

ໂອເອຊິສແຫ່ງສິນຕິພາບ ແລະ ຄວາມກົມກຽວ
ທີ່ຊ້ອນຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າກັນໄດ້
ສິ່ງທີ່ໂລກກຳລັງເຕັມໄປດ້ວຍ
ສິ່ງທີ່ລ້ລວງແລະລ້ລວງພວກເຮົາ
ເພື່ອສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາໃສ່ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ
ມັນເປັນພຽງເງົາທີ່ຈິດໆ
ສຳລັບຊັບສົມບັດທີ່ຫາຍາກທີ່ຢູ່
ໃນບໍ່ແຮ່ໃຕ້ດິນ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈທີ່ກັງວົນສະຫງົບລົງ
ໄລ່ຕາມສິນຄ້າທາງໂລກຢູ່ສະເໝີ
ແລະ ນຳພາເສັ້ນທາງຂອງມັນເຂົ້າໄປພາຍໃນ
ພວກເຮົາຕ້ອງປະສານຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາໃຫ້
ກົມກຽວກັນ

ດ້ວຍຂໍ້ເທັດຈິງການປົນປົວທີ່ພຽງພໍ
ພົບເຫັນຢູ່ໃນສ່ວນເລິກຂອງຕົວເອງ
ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນຄວາມກົມກຽວກັນ
ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໃນທຳມະຊາດ

ຖ້າພວກເຮົາວາງຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມຄາດໝາຍໄວ້ຄຽງຄູ່ກັນ
ດ້ວຍຄວາມກົມກຽວພາຍໃນຕົວເຮົາ
ພວກເຮົາຈະລ່ອງເຮືອຢ່າງປອດໄພໃນທະເລແຫ່ງຊີວິດ
ໂດຍບໍ່ຢ້ານຈົມນ້ຳ
ເພາະວ່າຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເຮົາເອງ
ມັນຈະເປັນເສື້ອຊູຊີບ
ແລະ ດ້ວຍປົກແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຈະບິນສູງໃນບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ບາງຄົນອາດສົງໄສ
ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ"
?ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຜົນໄດ້ຮັບຈິງຂັດກັບຄວາມຄາດຫວັງຂອງພວກເຮົາ
:ຄໍາຕອບມີດັ່ງນີ້
ມະນຸດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວອ່ອນແອລົງ
ລາວສູນເສຍຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບອໍານາດທາງວິນຍານ
ມີຢູ່ໃນສະຕິຂອງລາວ
ແຕ່ຖ້າລາວເຮັດວຽກເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວ
ໂດຍການຝຶກຝົນການຄວບຄຸມຕົນເອງ
ແລະ ພິຈາລະນາເຖິງແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວລາວ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກປິດປ່ອຍ
ແລະເມື່ອຄວາມປະສົງຂອງລາວຖືກປ່ອຍອອກມາ
ລາວກາຍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຊະຕາກໍາຂອງຕົນເອງ
ແຕ່ຖ້າລາວພົບວ່າລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່
ໃນລັກສະນະທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງລາວບໍ່ຍອມຮັບ
ລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍ ແລະ ຈະບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປໄດ້
ຢູ່ເທິງຂັນໄດແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າ
ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເວລາ
ເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ
ສິ່ງທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ມັນນໍາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມດີມາໃຫ້ພວກເຮົາ
ບໍ່ມີໃຜສາມາດຢຸດຢັ້ງການເດີນຂະບວນຂອງພວກເຮົາໄດ້
ຕາບໃດທີ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາຍັງໝັ້ນຄົງ
ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ
ຜູ້ຊາຍຈໍາກັດຕົວເອງ
ພາຍໃນຈຸລັງແຄບ
ຈາກຂອບເຂດຈໍາກັດ

ແນວຄວາມຄິດນ້ອຍໆ
ອາລົມປ່ຽນແປງ
ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ
ນັ້ນແຫຼະຄືເຫດຜົນທີ່ລາວຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງ
ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ, ເປີດໃຈ ແລະ ຍອມຮັບຫຼາຍຂຶ້ນ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອຮັກສາຄວາມມັກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້
ການຄວບຄຸມ
ແລະ ຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ໂດຍການເຮັດສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນຊີວິດ
ແລະວ່າພວກເຮົາຄວນຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ
ພວກເຮົາເຜີຍແຜ່ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ຄວາມເປັນ
ອ້າຍນ້ອງ
ໃນທຸກໆມຸມຂອງໂລກນີ້

ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ມັນເປັນ
ເລື່ອງທຳມະຊາດທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສົ່ງໄສກ່ຽວກັບຕົນກຳເນີດ ແລະ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ອ່ານກ່ຽວກັບຜູ້ສ້າງໂລກ
ນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະອົງ. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້
ແມ່ນວ່າຈັກກະວານທັງໝົດປະກາດການມີຢູ່ຂອງສະຕິປັນຍາອັນສູງ
ສົງຂອງພຣະອົງ. ເຊັ່ນດຽວກັບອົງປະກອບນ້ອຍໆທີ່ຊັດເຈນຂອງໂມງ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຊົມເຊີຍຊ່າງເຮັດໂມງ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງຈັກ
ຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສັບສົນຂອງໂຮງງານທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ປະຫລາດໃຈ ແລະ ດົນໃຈໃຫ້ຜູ້ປະດິດຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອພວກເຮົາ
ເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງທຳມະຊາດ, ພວກເຮົາກໍປະຫລາດໃຈກັບ
ສະຕິປັນຍາທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຖາມວ່າ:

"ໃຜໃຫ້ດອກໄມ້ມີຮູບຮ່າງສີດໃສ ແລະ ຫັນໜ້າໄປທາງແສງ
ແດດ?"

ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນມາຈາກໃສ?

ແລະ ກິບຄອກຂອງມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມແມ່ນຍຳສູງ ແລະ ຍ້ອມດ້ວຍສີສັນທີ່ສວຍງາມ ແລະ ມີຄວາມສຸກດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ?

ໃນຕອນກາງຄືນ, ດວງດາວ ແລະ ດວງຈັນ, ກະຈາຍແສງສີເງິນ ຮ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາສະຕິທີ່ນຳພາວັດຖຸ ທາງທ້ອງຟ້າເຫຼົ່ານີ້ໃນອະວະກາດເລິກ.

ແສງສະຫວ່າງອ່ອນໆຂອງດວງຈັນເຕັມດວງບໍ່ພຽງພໍສຳລັບ ກິດຈະກຳປະຈຳວັນ, ດັ່ງນັ້ນຈິດໃຈທີ່ສະຫຼາດແລະອິດທິນຈິງດົນໃຈ ພວກເຮົາໃຫ້ພັກຜ່ອນໃນຕອນກາງຄືນ. ຈາກນັ້ນດວງອາທິດກໍ່ຂຶ້ນ, ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ສຸດໃສ່ຂອງມັນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໂລກ ຮ້ອມຂ້າງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນແລະຄວາມສະຫງົບ, ເຮັດໃຫ້ ພວກເຮົາສາມາດປະຕິບັດໜ້າວຽກຕ່າງໆທີ່ນຳສະເໜີຕໍ່ພວກເຮົາໄດ້.

ມີສອງວິທີທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາຄື: ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອສຸຂະພາບ ຂອງພວກເຮົາຊຸດໂຊມລົງ, ພວກເຮົາສາມາດໄປຫາທ່ານໝໍເພື່ອຮັບ ການປິ່ນປົວ ແຕ່ມັນມີເວລາທີ່ທັງທ່ານໝໍ ຫຼື ຜູ້ອື່ນບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້, ແລະ ພວກເຮົາຫັນໄປຫາວິທີທີ່ສອງຄື: ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ສ້າງ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ພະລັງທາງ ຮ່າງກາຍມີຈຳກັດ, ແລະ ເມື່ອມັນລົ້ມເຫຼວ, ພວກເຮົາຫັນໄປຫາ ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບຄວາມ ຕ້ອງການທາງດ້ານການເງິນຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດດີທີ່ສຸດ ແລ້ວ ແລະ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ພວກເຮົາຫັນໄປຫາພະລັງນັ້ນ.

ທຸກໆຄົນຄິດວ່າບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ບາງຄົນ ຮູ້ສຶກກົດດັນຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນເພາະວ່າຄວາມຕ້ານທານຂອງເຂົາເຈົ້າ ອ່ອນແອ. ເນື່ອງຈາກຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ ຂອງຄົນເຮົາ, ເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ພະລັງງານໃນປະລິມານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງປະເຊີນກັບບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ຈິດໃຈຂອງ ເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້. ຜູ້ທີ່ມີ ຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໂດຍການທຳລາຍອຸປະສັກ ແລະ ສັນສະເທືອນພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດກໍ່ເຄີຍປະເຊີນກັບຄວາມລົ້ມ ເຫຼວ. ເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ຢ່າງ, ທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ແລະ ຈິດວິນຍານ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພະລັງຂອງຊີວິດມີຈຳກັດແນວໃດໃນໂລກວັດຖຸນີ້.

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນອຸທິດພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸ ສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງ ຄວນອຸທິດໃຫ້ກັບການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ ຈຸດປະສົງຂອງ ຊີວິດແມ່ນຫຍັງ? ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຄອບງໍາພວກເຮົາ, ກ່ອນອື່ນ ໝົດພວກເຮົາຄວນຫັນໄປຫາສິ່ງອ້ອມຂ້າງ, ພະຍາຍາມປັບປຸງທຸກ ຢ່າງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຈະໃຫ້ການບັນເທົາທຸກ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາ ໄປຮອດທາງຕົ້ນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ລົ້ມເຫຼວ; ຂ້ອຍສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?" ພວກເຮົາເລີ່ມພິຈາລະນາ ຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບຕໍ່ບັນຫາຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ເມື່ອຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເລິກເຊິ່ງພຽງພໍ, ພວກ ເຮົາພົບຄໍາຕອບພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ນີ້, ໃນຕົວຂອງມັນເອງ, ແມ່ນ ຮູບແບບຂອງການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ.

ການອະທິຖານ: ຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ

ການອະທິຖານເປັນຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນຄົນຂໍທານ ເພາະພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມ ຮູບຂອງພຣະອົງ ພຣະຄໍາພີບໍລິສຸດກ່າວໄວ້ດັງນີ້ ຄົນຂໍທານທີ່ໄປເຮືອນ ຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຂໍທານຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງຄົນຂໍທານ ແຕ່ລູກ ຊາຍສາມາດໄດ້ຮັບຫຍັງກໍໄດ້ຈາກພໍ່ທີ່ຮັ່ງມີຂອງລາວ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ ເຮົາບໍ່ຄວນປະພຶດຕົວຄືກັບຄົນຂໍທານ

ບາງຄົນເບິ່ງຄືວ່າມີທຸກຢ່າງ ແລະ ເກີດມາໃນຄວາມຫຼູຫຼາ ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນເບິ່ງຄືວ່າຈະດຶງດູດບັນຫາ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ. ຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພວກເຂົາຢູ່ໃສ? ພະລັງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຢູ່ໃນຕົວພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ແຕ່ພວກ ເຮົາຈະປຸກຝັງພະລັງນັ້ນໄດ້ແນວໃດ? ບາງທີເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກທ້າທາຍ ໃຈໃນອະດີດ ເພາະວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາ ຕອບ, ແຕ່ຢ່າສູນເສຍຄວາມຫວັງ ແລະ ສັດທາ ເພື່ອຮູ້ວ່າຄໍາ ອະທິຖານຂອງເຈົ້າມີປະສິດທິພາບຫຼືບໍ່, ເຈົ້າຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອຝືນຖານ ໃນພະລັງຂອງການອະທິຖານຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ.

ບາງທີຄໍາອະທິຖານຂອງບາງຄົນອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບເພາະວ່າ ເຂົາເຈົ້າເລືອກທີ່ຈະອ້ອນວອນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າຈະຂໍ ຫຍັງຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າອາດຈະອະທິຖານດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ສຸດ ກໍາລັງຂອງເຈົ້າເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນ, ແຕ່ຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ເພາະວ່າຄໍາ

ອະທິຖານທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດທາງວັດຖຸແມ່ນມີຂໍ້ຈຳກັດໂດຍ
ທຳມະຊາດ, ແລະ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວນມີຂໍ້ຈຳກັດ. ແຕ່ມີວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ
ໃນການອະທິຖານ. ມີຄົນເວົ້າວ່າແມວມີຊີວິດເກົ່າຊີວິດ ແຕ່ຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກມີເກົ່າສືບເກົ່າຊີວິດ! ເຈົ້າຕ້ອງຊອກຫາວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບ
ເພື່ອກຳຈັດ "ແມວແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ". ຄວາມລັບຂອງການ
ອະທິຖານທີ່ມີປະສິດທິພາບແມ່ນຢູ່ໃນການປ່ຽນຕໍາແໜ່ງຂອງຄົນເຮົາ
ຈາກຄົນຂໍທານໄປສູ່ຄົນທີ່ມີສິດ. ເມື່ອເຈົ້າຂໍບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີ
ລັກສະນະທາງວິນຍານນັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າຈະມີ
ທັງພະລັງ ແລະ ປັນຍາ.

ແກ່ນຜົນຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະກັງວົນ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍເມື່ອພະຍາຍາມ
ເຮັດສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ການກະທຳດ້ວຍຄວາມກັງວົນ
ແລະ ຄວາມກັງວົນບໍ່ໄດ້ດຶງດູດພະລັງອັນສູງສົ່ງ, ແຕ່ການໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງຈັກກະວານ
ສັນສະເທືອນ ແລະ ນຳເອົາການຕອບສະໜອງຈາກສິ່ງບໍລິສຸດອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດ. ແກ່ນຂອງຄວາມສຳເລັດສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕັ້ງໃຈຈະ
ບັນລຸແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ. ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຖືກທຳລາຍ
ແລະ ບິບອັດດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະກາຍເປັນອຳມະພາດຊົ່ວຄາວ.
ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເດັດດ່ຽວ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ເວົ້າວ່າ, "ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ
ອາດຈະຖືກຈິກເປັນຕ່ອນໆ, ແຕ່ຫົວຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຈະຍັງ
ຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຖືກຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ," ສະແດງໃຫ້
ເຫັນເຖິງລະດັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ.

ພະລັງໃຈ ແລະ ທິດທາງທີ່ເໝາະສົມຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ຍົກ
ລະດັບ ແລະ ຍົກລະດັບສະຖານະພາບຂອງຄົນເຮົາ ເມື່ອຄົນເຮົາ
ປະຖິ້ມການໃຊ້ພະລັງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທຳມະດາ, ບໍ່ມີ
ປະສິດທິພາບໃນລະຫວ່າງເຫດການຕ່າງໆ ຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າພວກເຮົາ
ບໍ່ຄວນໃຊ້ພະລັງໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອປ່ຽນແປງສະຖານະການ,
ເພາະຢ້ານວ່າຈະຂັດຂວາງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນຫຍັງ
ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງປະທານພະລັງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ ຖ້າພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການ
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ມັນ? ຂ້ອຍເຄີຍພົບຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມງວດຄົນໜຶ່ງທີ່ເວົ້າ
ວ່າລາວບໍ່ເຊື່ອໃນການໃຊ້ພະລັງໃຈ ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມ
ສຳຄັນ ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ເຈົ້າກຳລັງໃຊ້ພະລັງໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຕອນນີ້,
ແລະ ຮຸນແຮງຫຼາຍ, ເພື່ອຕ້ານທານຂ້ອຍ ເຈົ້າໃຊ້ມັນເພື່ອເວົ້າ, ຍິນ,

ຍ່າງ, ກິນ, ໄປເບິ່ງໜັງ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ນອນ ເຈົ້າຕ້ອງການທຸກສິ່ງທີ່ ເຈົ້າເຮັດ ຖ້າບໍ່ມີພະລັງໃຈ, ເຈົ້າຈະກາຍເປັນຫຸ່ນຍົນ" ມັນເປັນໜ້າທີ່ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະປະສານຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄວບຄຸມໂດຍ ຄວາມປາຖະໜາ, ກັບຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຄຳ ອະທິຖານທີ່ຖືກຕ້ອງຖືກສະເໜີຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ມັນຈະກາຍເປັນ ພະລັງໃຈໃນຕົວມັນເອງ.

ເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອໃນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າອະທິຖານ ຖ້າເຈົ້າອະທິຖານເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າຈະຊື່ເຮືອນໄດ້ແນວໃດ, ຄົນໂງ່?" ເຈົ້າ ກຳລັງເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນແອລົງດ້ວຍຄວາມຄິດດັ່ງ ກ່າວ ເມື່ອເຈົ້າຂັບໄລ່ປະໂຫຍກທີ່ວ່າ "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້" ອອກຈາກ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ສູງກວ່າ ແນ່ນອນ, ເຮືອນບໍ່ໄດ້ ຕົກລົງມາຈາກຝ້າ, ແລະເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເຮືອນ, ເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະດຳເນີນການທີ່ສ້າງສັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າ ອົດທົນແລະປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ, ເຈົ້າຈະສາມາດ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາໄດ້ ແລະເມື່ອເຈົ້າໃຊ້ຄວາມ ຕັ້ງໃຈນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານຄວາມຄິດແລະການກະທຳຂອງເຈົ້າ, ຄວາມ ປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຈະສຳເລັດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາແລະ ປາຖະໜາຈະມາຫາເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າສືບຕໍ່ພະຍາຍາມດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະຄວາມອົດທົນ, ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການຈະປາກົດຂຶ້ນໃນບາງທາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາບໍ່ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ແທ້ໆ ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈ ດັ່ງກ່າວແມ່ນຄຳຕອບອັນສູງສົງ, ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈດີມາຈາກ ພຣະເຈົ້າ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ອົດທົນແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ.

ເຜົາແກ່ນຜັນຂອງຄວາມຄິດທາງລົບ

ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ອ່ອນແອແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດທີ່ອ່ອນແອ ເມື່ອການທົດລອງ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວເຈາະ ແລະ ຈົກມັນອອກຈາກ ກັນ, ມັນຈະສູນເສຍການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ສ້າງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແຕ່ຢູ່ ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງບໍ່ ຮູ້ຈັກຄວາມທ້າຍ ຫຼື ຄວາມຜ່າຍແຜ່ ແມ່ນແຕ່ຄວາມຕາຍ, ດ້ວຍ ພະລັງທັງໝົດຂອງມັນ, ກໍບໍ່ສາມາດທຳລາຍ ຫຼື ຂັດຂວາງຄວາມຕັ້ງໃຈ ອັນສູງສົງໄດ້ ພຣະເຈົ້າຈະຕອບຄຳອະທິຖານທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມ ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມອົດທົນທີ່ບໍ່ສິ້ນຄອນຢ່າງແນ່ນອນ.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຂີ້ຄ້ານ ແລະ ງ່ວງຊຶມ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງຮ່າງກາຍ, ທາງຈິດໃຈ, ຫຼືທັງສອງຢ່າງ. ພວກເຂົາຢາກນັ່ງສະມາທິ ແຕ່ຄິດເຖິງ ແຕ່ການນອນ. ທັນທີທີ່ຄວາມງ່ວງຊຶມເຂົ້າມາຄອບງຳພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຈະນອນຫຼັບສະນິດ, ແລະນັ້ນແມ່ນຈຸດຈົບຂອງການອະທິຖານ! ໃນສະພາບນີ້, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະຖືກຝັງໄວ້. ສະໜອງຂອງຄົນທີ່ໄປ ເຕັມໄປດ້ວຍເມັດຜົນຂອງ "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້". ເກີດໃນຄອບຄົວທີ່ມີ ລັກສະນະ ແລະ ນິໄສບາງຢ່າງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້, ເຊື່ອວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ຫຼື ເມັດຜົນທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ ແລະ ອິດທິພົນຂອງມັນຕ້ອງຖືກ ກຳຈັດອອກຈາກສະຕິ. ເຈົ້າມີພະລັງທີ່ຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ. ພະລັງນັ້ນຢູ່ໃນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງການໝູ່ເພື່ອນທີ່ດີ ຖ້າ ທ່ານມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະກາຍເປັນນັກຄະນິດສາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເພື່ອນ ຮ່ວມຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານບໍ່ມັກຄະນິດສາດ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງທ່ານ ຈະຫຼຸດລົງຢ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານຄົບຫາກັບນັກຄະນິດສາດທີ່ ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ທ່ານຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ "ຖ້າຄົນອື່ນສາມາດປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້, ຂ້ອຍກໍສາມາດເຮັດໄດ້ຄືກັນ"

ຢ່າຟ້າວຟັງເຮັດສິ່ງໃຫຍ່ໆພຽງແຕ່ເພື່ອສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ ເຈົ້າ. ເພື່ອຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ, ເຈົ້າຕ້ອງທົດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ ເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້. ຖ້າເຈົ້າໃສ່ໃຈ, ຄວາມສຳເລັດຈະຕາມມາ.

ຂ້ອຍຍັງຈິເປົ້າໝາຍທັງໝົດທີ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄົນອື່ນໆ ບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍກໍເຮັດໄດ້. ຄົນທີ່ມີ ເຈດຕະນາດີເຫຼົ່ານີ້ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງດ້ວຍ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການຄົບຫາມີອິດທິພົນຫຼາຍ ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ. ການໄປເຕັ້ນລຳດ້ວຍເຫຼົ້າ ແລະ ຝັງເພງດັງໆ, ແທນທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິໃນສະຖານທີ່ງຽບສະຫງົບ, ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈ ເປື້ອນດ້ວຍຝຸ່ນແຫ່ງຄວາມສັ່ນສະເທືອນຂອງໂລກທີ່ໜາແໜ້ນຈົນ ຍາກທີ່ຈະສັ່ນພວກມັນອອກ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນເຮົາຈະຖືກເສີມ ສ້າງ ຫຼື ອ່ອນແອລົງໂດຍອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານ. ການ ພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງດຽວ

ແມ່ນຍາກຫຼາຍ. ເຈົ້າຕ້ອງການຕົວຢ່າງທີ່ດີເພື່ອຮຽນແບບ. ຖ້າເຈົ້າ
ຢາກກາຍເປັນນັກແຕ້ມຮູບ, ຈົ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍຮູບແຕ້ມທີ່ດີ ແລະ ຢູ່
ເປັນເພື່ອນກັບນັກແຕ້ມຮູບ. ຖ້າເຈົ້າຢາກກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານ,
ຈົ່ງຢູ່ເປັນເພື່ອນກັບຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ມີລັກສະນະສູງສົ່ງ.

ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອ ແລະ
ປະສົບການ ຄວາມເຊື່ອມາຈາກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ ຫຼື ອ່ານ ແລະ
ຍອມຮັບວ່າເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານ ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ປະສົບການ
ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ
ຄວາມແນ່ນອນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ສິ້ນຄອນ ຖ້າ
ທ່ານບໍ່ເຄີຍຊົມລົດຊາດໝາກກ້ຽງ, ທ່ານອາດຈະຖືກຫຼອກລວງ
ກ່ຽວກັບຄຸນສົມບັດຂອງມັນ ແຕ່ຖ້າທ່ານເຄີຍກິນໝາກກ້ຽງມາກ່ອນ,
ທ່ານຈະບໍ່ຖືກຫຼອກລວງໄດ້, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຊົມລົດຊາດໝາກໄມ້
ແລະ ຮູ້ຈັກມັນດີ.

ຊອກຫາເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າ

ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມສຳເລັດ, ການປົນປົງ,
ແລະອື່ນໆ, ທັງໝົດນີ້ລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າຄືກັບແຄບຂຸນທາງຈິດ
ວິທະຍາ ລອງໃຊ້ພວກມັນ ເພື່ອທົດສອບແນວຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ
ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກມັນມີຊີວິດຊີວາ ເພື່ອ
ປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈຳເປັນ, ເຈົ້າຕ້ອງຄົບຫາກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການການປົນປົງຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງຊອກຫາ ເພື່ອນຂອງຜູ້ທີ່ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າ ແລະ
ເພີ່ມພະລັງໃຫ້ແກ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ.

ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງທົ່ວປະເທດອິນເດຍເພື່ອຊອກຫາຜູ້ຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ພວກເຂົາຫາຍາກ. ຄູ່ທຸກຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບ
ໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ໃນເລື່ອງທາງ
ວິນຍານ, ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ພໍໃຈກັບຄຳເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍ
ຢາກປະສົບກັບພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ຢ່າງແທ້ຈິງ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນມານັ້ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເລີຍ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍເຂົ້າໃຈມັນຜ່ານປະສົບການສ່ວນຕົວ.

ຄັງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນຂອງ
ອິນເດຍ. ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍເປັນນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້
ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຄືກັບຂ້ອຍ. ແທນທີ່ຈະ, ລາວເວົ້າວ່າ, "ທຸກຄົນທີ່

ເຈົ້າເອີ້ນວ່າໄຟຟ້ນແມ່ນຄົນຫຼອກລວງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ." ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ໂຕ້ຖຽງກັບລາວ, ແຕ່ປ່ຽນຫົວຂໍ້, ແລະພວກເຮົາເລີ່ມເວົ້າກ່ຽວກັບ
ອາຊີບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວບອກຂ້ອຍຫຼາຍຢ່າງ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, "ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າບໍ່ມີນາຍໜ້າ
ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຄົນດຽວໃນ Calcutta, ແລະພວກເຂົາທັງໝົດແມ່ນຄົນຂີ່
ຕົວະ?" ລາວໃຈຮ້າຍແລະຕອບຢ່າງໃຈຮ້າຍວ່າ, "ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງ
ກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ?" ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍ
ໝາຍຄວາມວ່າແທ້ໆ. ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນ?" ລາວເວົ້າບໍ່
ອອກ. ຂ້ອຍສືບຕໍ່ຢ່າງສະຫງົບແລະກະລຸນາວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງ
ກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບ
ໄຟຟ້ນ."

ການປະຕິບັດສາສະໜາໄດ້ບັນລຸຈຸດທີ່ຫຼາຍຄົນບໍ່ສາມາດແປແນວ
ຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ປະສົບການຕົວຈິງໄດ້ອີກ
ຕໍ່ໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢູ່ນີ້ຈາກປະສົບການສ່ວນຕົວ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກ
ເວົ້າພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ອ່ານປຶ້ມສອງສາມຫົວກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ ແລະ ກາຍເປັນ
ຄົນພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນເພື່ອ
ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄຳເວົ້າ. ຄຳປະກາດທີ່ຫວ່າງເປົ້າ ແລະ
ຄຳປະກາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຈິງທາງວິນຍານບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປະທັບໃຈໃນທາງບວກ. ພວກ
ເຮົາຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງຄຳເທດສະໜາຂອງບຸກຄົນ ແລະ
ເລື່ອງລາວຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ໃດທີ່ຢາກສອນຄົນອື່ນຕ້ອງສະແດງ
ໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງຮຽນຮູ້ ແລະ
ໄດ້ເຂົ້າໃຈຈາກປະສົບການໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າ.

(ແລະຂ້ອຍພົບວ່າມະນຸດບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຜົນມາຈາກຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງຕົນເອງ)

ຜູ້ໃດທີ່ພະຍາຍາມໝັກກວ່ານັ້ນ ສົມຄວນໄດ້ຮັບກຽດຖືຍົດຫຼາຍ
ກວ່າ

ດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານອັນສູງສົງ, ລາວກ້າວຂຶ້ນສູ່ຈຸດສູງສຸດ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງສູງສຸດແມ່ນຜູ້ທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ສຸດ

ຜູ້ທີ່ຢາກມີຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າຊັກຊ້າ

ແລະຜູ້ທີ່ຢາກໄປຊ້າກໍບໍ່ໄດ້ອອກມາຂ້າງໜ້າ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄວາມຄິດລິເລີມ ແລະ ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນ

ເມື່ອເບິ່ງພາບທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດຂອງໂລກນີ້, ເມື່ອເບິ່ງມວນມະນຸດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ກຳລັງແລ່ນຜ່ານໄລຍະຕ່າງໆຂອງຊີວິດ, ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ ແລະ ຖາມຕົວເອງກ່ຽວກັບຄວາມລັບທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປະກົດການທີ່ແປກປະຫຼາດນີ້. ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໄປຮອດມັນແມ່ນຫຍັງ?

ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ລ່ອງລອຍໄປຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ທິດທາງ, ຄືກັບຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນໄປສູ່ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຕາມເສັ້ນທາງຊີວິດຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍ່ລະມັດລະວັງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການເດີນທາງຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍສັງເກດເຫັນວ່າພວກເຮົາກຳລັງຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຄົດລ້ຽວທີ່ບໍ່ນຳໄປສູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ, ຫຼື ເສັ້ນທາງຊື່ທີ່ນຳໄປສູ່ຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໂດຍກົງ ແລະ ພວກເຮົາຈະຊອກຫາຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຄິດເຖິງມັນມາກ່ອນ?

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ - ເຖິງວ່າຈະບໍ່ຮູ້ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ - ມີຄວາມຄິດລິເລີມພຽງພໍທີ່ຈະກຳນົດ ແລະ ດຳເນີນຕາມເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈັດການກັບສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສະພາບການຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ. ແລະ ຄວາມຄິດລິເລີມແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ, ເປັນ□□□□□□ຂອງຜູ້ສ້າງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ.

ຈິດໃຈຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄືກັບເຄື່ອງຈັກໜຶ່ງແຮງມ້າ! ເຖິງວ່າຈະມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງພາຍໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດແຕ່ລະຄົນ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ນັ້ນ. ຄວາມສິ້ນໃຈຂອງຄົນເຮົາມັກຈະຖືກຈຳກັດ ແລະ ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ເຊັ່ນ: ການກິນ, ການເຮັດວຽກ, ການບັນເທີງ, ການນອນ, ແລະອື່ນໆ.

ນັກຈິດຕະວິທະຍາກ່າວວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງລະຫວ່າງມະນຸດແລະສັດ: ໃນບັນດາສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ, ມະນຸດເປັນສິ່ງດຽວທີ່ຫົວຂວັນ (ບາງທີອາດຈະຍົກເວັ້ນລົງແລະໄຮຍົນາທີ່ຮ້ອງ) ການຫົວຂວັນເປັນປະໂຫຍດ, ແລະຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ໃຊ້ຂອງປະທານນີ້, ຄົນເຮົາກໍຈະພາດລັກສະນະທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການພັດທະນາມະນຸດ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນຄືກັບຜູ້ທີ່ເບິ່ງຊີວິດດ້ວຍທັດສະນະທີ່ເຂັ້ມງວດແລະຈິງຈັງ, ບໍ່ຫົວຂວັນຫຼືຍື່ມ, ແລະດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ເຄີຍມີຄວາມສຸກກັບຊີວິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມສາມາດທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງມະນຸດໃນການຫົວຂວັນ, ມະນຸດຍັງມີຄວາມສາມາດພິເສດອີກຢ່າງໜຶ່ງຄື: ໜຶ່ງໃນຄວາມສາມາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ ຫຼື ນະວັດຕະກຳ ຄວາມສາມາດທີ່ລືກລັບ ແລະ ໜ້າສົງໄສນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ພາກຕາເວັນຕົກແມ່ນດິນແດນແຫ່ງນະວັດຕະກຳທາງວິທະຍາສາດທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ຈິງ, ອຸດສາຫະກຳ, ແລະ ນຳໃຊ້ ພາກຕາເວັນອອກແມ່ນດິນແດນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນທາງວິນຍານດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງການລິເລີມແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ - ທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ, ໃນວິທີການໃໝ່ໆ.

ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນທີ່ມາຈາກຜູ້ສ້າງ

ຜູ້ຄົນໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຂອງປະທານອັນສັກສິດນີ້? ມີຈັກຄົນທີ່ພະຍາຍາມໃຊ້ທ່າແຮງໃນການສ້າງສັນຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ? ອາທິດ, ເດືອນ, ແລະປີໄດ້ຜ່ານໄປແລະສືບຕໍ່ຜ່ານໄປ, ແລະພວກເຂົາຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງ, ປ່ຽນແປງໄປຕາມອາຍຸເທົ່ານັ້ນ. ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນສ່ອງແສງຄືກັບດາວຕົກທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວທີ່ແລ່ນຜ່ານອະວະກາດ, ສ້າງບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານພະລັງໃນການສ້າງສັນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສູງກວ່າ.

ມີຜູ້ສ້າງສາມປະເພດຄື:

ມີໝວດໝູ່ທີ່ໂດດເດັ່ນ, ໂດດເດັ່ນ, ແລະ ພິເສດ; ໝວດໝູ່ສະເລ່ຍ; ແລະ ໝວດໝູ່ທຳມະດາ ແລະ ມີຫຼາຍຮ້ອຍຫຼາຍພັນຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຈັດປະເພດໄດ້ວ່າບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ.

ຖາມຕົວເອງດ້ວຍຄໍາຖາມນີ້ວ່າ: "ຂ້ອຍເຄີຍພະຍາຍາມເຮັດບາງ ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນບໍ່?"

ນັ້ນແມ່ນຈຸດເລີມຕົ້ນໃນການກະຕຸ້ນຈິດໃຈຂອງການລິເລີມ ແລະ ປ່ອຍຄວາມຄິດສ້າງສັນທີ່ແຝງຢູ່.

ຢ່າເປັນຄືກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດປະພຶດຕົວທີ່ແຕກຕ່າງ ຈາກຄົນທໍາມະດາ ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍໄດ້ ເຂົາເຈົ້າຄືກັບຄົນນອນຫຼັບ ຄໍາ ແນະນໍາທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກຈິດໃຕ້ສໍານຶກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າທຸກຄົນແມ່ນຄົນດຽວກັນ

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຕົວຈາກສະພາບແຫ່ງຄວາມ ໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມປະຫຼາດໃຈຂອງຕົນ ແລະ ຍື່ນຍື່ນຕໍ່ຕົນເອງວ່າຕົນມີ ຂອງປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດຄື: ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດ ສ້າງສັນ.

ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີທ່າແຮງທີ່ພິເສດ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດສ້າງສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ມະນຸດມັກຈະຢູ່ ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນແມ່ເຫຼັກຂອງສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະຫລຸດຜົນຈາກແຮງດຶງດູດອັນມີພະລັງຂອງມັນ. ຖ້າ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະພະຍາຍາມ, ມັນໄດ້ ເຮັດແລ້ວ," ເຂົາເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ຕົນເອງຕົກເປັນເຫຍືອຂອງສະຕິທາງ ໂລກທີ່ປາສະຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມທະເຍີທະຍານ ອ່ອນແອລົງ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຫຼາຍຄົນລົ້ມເຫຼວໃນຊີວິດ.

ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບລັກສະນະທາງວິນຍານ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຍັງຄົງບໍ່ ປ່ຽນແປງຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈຍ້ອນ ຄວາມຄິດທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ປະສົບການທີ່ຈຳກັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ ເຂົາເຈົ້າກໍຍ້ານທີ່ຈະຄິດແຕກຕ່າງຈາກວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກລ້ຽງດູມາ ບຸກຄົນຕ້ອງປັບຕົວເຂົ້າກັບການທົດລອງໃນຊີວິດຕາມການສັ່ງສອນຂອງ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ ແລະ ການກະຕຸ້ນຂອງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ກະທໍາແບບຕາບອດໂດຍບໍ່ມີການວິພາກວິຈານ.

ຄູ່ສອນທີ່ນັບຖືຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສຣີ ຍຸກສະວະຈິ, ໄດ້ບອກ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:

"ຖ້າທ່ານເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ປາຖະໜາສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ທ່ານ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນບໍ່ມີຢູ່ໃນຈັກກະວານກໍຕາມ"

ຂ້ອຍມີສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຂ້ອຍພົບສະເໝີວ່າໂອກາດໃໝ່ໆກໍາລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ.

ທ່າແຮງໃນການສ້າງສັນພາຍໃນມະນຸດຍັງຄົງຢູ່□□□□, ບໍ່ໄດ້ຜັດທະນາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ພະລັງນີ້ແມ່ນມີມາແຕ່ກໍານົດ ແລະ ມີຢູ່ໃນມະນຸດທຸກຄົນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ, ແຕ່ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ມັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນນີ້ຈະປຸກໄດ້ແນວໃດ?

ຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜັດທະນາທັກສະການຄິດສ້າງສັນເພື່ອສ້າງເສັ້ນທາງຂອງຕົນເອງ, ທ່ານສາມາດລອງປັບປຸງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ. ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະປັບປຸງນະວັດຕະກຳຂອງຄົນອື່ນແມ່ນວິທີການທີ່ໄປທີ່ສຸດ.

ຈິດໃຈສ້າງສັນປະເພດທີສອງ ຫຼື ປະເພດກາງ ແມ່ນສະແດງອອກໃນຜູ້ທີ່ປະຊັນ ຫຼື ປະດິດສິ່ງໃໝ່ໆ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຫຍັງເລີຍ.

ຄຸນນະພາບທີ່ພິເສດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນແມ່ນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສາມາດຍື່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວ, ຄືກັບບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ນຳເອົາສິ່ງໃໝ່ໆ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ໂລກ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ, ອັດສະລິຍະທີ່ໂດດເດັ່ນເຫຼົ່ານີ້ມີຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນທີ່ບໍ່ຍອມແພ້, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂປດປານບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້, ໂດຍປະທານຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໂດດເດັ່ນດັ່ງກ່າວໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່? ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຂົາໃຫ້ບັນລຸລັດສະໝີພາບດັ່ງກ່າວເໝືອນຄົນອື່ນໆທັງໝົດບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່ແມ່ນ, ພວກເຂົາພຽງແຕ່ໃຊ້ຂອງປະທານທີ່ສ້າງສັນຂອງພວກເຂົາເພື່ອສະແດງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ລັດສະໝີພາບທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກໍານົດຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ນະວັດຕະກຳທັງໝົດ.

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຢາກມີລັດສະໝີພາບໃນຕົວເອງບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ. ມີຄວາມທະນຶ່ງຕົວ, ຄວາມຫຼົງຕົວເອງ, ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຕົວເອງ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຮັກທີ່ຈະໃຫ້, ຜູ້ທີ່ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄົນອື່ນປ່ອຍທ່າແຮງຂອງເຂົາເຈົ້າອອກມາ, ພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ປຸກຝັງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງແມ່ນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ.

ຜູ້ທີ່ກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ: ພວກເຂົາມີຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເປັນພື້ນຖານພື້ນຖານທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ກາຍເປັນຄົນທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ເກັ່ງກ້າໃນດ້ານຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງພວກເຂົາ.

ຖ້າທ່ານມີຄຸນນະພາບຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ມັນໝາຍຄວາມວ່າທ່ານໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍຈິດໃຕ້ສຳນຶກໂດຍອຳນາດຂອງຈິດໃຈ, ເຊິ່ງຄວາມສາມາດຂອງມັນຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານພັດທະນາພະລັງງານສ້າງສັນຂອງທ່ານໂດຍການເປີດຊ່ອງທາງທີ່ແຝງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ພວກມັນກັບສະຕິທັງໝົດ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນທັງໝົດ.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຍັງສາມາດສ້າງໄດ້, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າມັນສາມາດປູກຝັງໄດ້ໂດຍການພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ເລັ່ງການເຕີບໂຕຂອງຄົນເຮົາ. ມີວິທີທາງທີ່ຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ພິເສດ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນນີ້. ໂດຍການກະທຳຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ, ຄົນເຮົາສາມາດບຳລຸງລ້ຽງຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ປ່ອຍສັກກະຍະພາບຂອງມັນອອກມາ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງເປັນເວລາດົນນານແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກກັບການບັນລຸຄວາມຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມຝັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພະລັງທີ່ຢູ່□□□□ພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄົ້ນພົບ, ແລະ ຕ້ອງມີການເຮັດວຽກໜັກເພື່ອເຮົາຊະນະສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຢາກ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮົາຊະນະໄດ້.

ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານຕ້ອງກຽມພ້ອມທີ່ຈະອົດທົນຕໍ່ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ການວິພາກວິຈານທີ່ເຈັບປວດຂອງໂລກ ເພື່ອບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານວັດຖຸຫຼື ສະຕິປັນຍາ. ຄົນເຮົາຕ້ອງລະມັດລະວັງຕໍ່ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ທັຖອຍໃຈຂອງຜູ້ທີ່ມີວິໄສທັດຈຳກັດ ຖ້າຄົນເຮົາປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນຄົນທີ່

ເປັນເອກະລັກ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳ, ແລະ ຖ້າ
ຄົນເຮົາປາຖະໜາທີ່ຈະຄິດ ແລະ ເວົ້າແຕກຕ່າງ, ແມ່ນແຕ່ເລັກນ້ອຍ.
ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງຄົນເຮົາຕ້ອງບໍ່ສັນຄອນ, ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມ
ເບືອໜ່າຍ ຫຼື ຄວາມບໍ່ສົນໃຈເຂົ້າມາຄອບງຳມັນ.

ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈສ້າງສັນທີ່ດີເລີດສາມາດກິນກິນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ,
ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດໄດ້, ໂດຍເຊື່ອຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າຕົນເອງ
ຖືກຕ້ອງ

ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ໜັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ທີ່ທຳທາຍການສັນ
ຄອນ ແລະ ການຖອຍຫຼັງ, ຈິງກ້າວໄປດ້ວຍພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ
ຮູ້ ວ່າພະລັງແຫ່ງການສ້າງສັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຈະຈັບມືເຈົ້າ ແລະ
ສະໜັບສະໜູນເຈົ້າຕະຫຼອດເສັ້ນທາງ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສຳຜັດພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຢ່າງມີ
ສະຕິ ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້ແມ່ນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ
ແລະ ນະວັດຕະກຳທັງໝົດ ເມື່ອສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ທັງຈິດສຳນຶກ ແລະ ຈິດ
ໃຕ້ສຳນຶກຈະເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງ ແລະ ຈະ...

ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍຢ້ານທີ່ຈະສູນເສຍຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນ
ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປູກຝັງພາຍໃນຕົວເອງພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ໂຫດຮ້າຍແລະ
ການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າກົດເກນອັນສູງສຸດ
ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ. ກົດເກນອັນສັກສິດ
ນັ້ນແມ່ນພື້ນຖານຂອງວິທະຍາສາດ, ສິລະປະ, ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ.
ແລະ ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສະຫວັນນັ້ນ, ມັນເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຂ້ອຍຈະລົ້ມເຫຼວ.

ເມື່ອເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະສ້າງສິ່ງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ
ມະຫັດສະຈັນ, ໃຫ້ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈົນ
ກວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງສ້າງສັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ.
ລອງເຮັດສິ່ງໃໝ່ໆ ແຕ່ຈິງແນ່ໃຈສະເໜີວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ເຈົ້າໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງປະກອບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງ
ຄວາມຄິດສ້າງສັນທີ່ມີຢູ່, ວ່າອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້ແມ່ນຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ, ແລະ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງຂອງ
ເຈົ້າເປັນຈິງ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ.

ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ
ການນຳພາໂດຍອຳນາດການສ້າງສັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງວິນຍານອັນ
ສູງສົງ. ຜູ້ຄົນໄດ້ກົດຂວາງແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງອຳນາດການສ້າງສັນ
ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຂີ້
ຄ້ານ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງກຳຈັດອຸປະສັກ ແລະ ສົງເສດເຫຼືອທັງໝົດທີ່
ກົດຂວາງນ້ຳສັກສິດບໍ່ໃຫ້ໄຫຼໄປໃນທຸກໆທິດທາງ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງມີ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດ
ຄວາມດີ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມຝັນຈະເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມມຸ່ງ
ຫວັງອັນສູງສົງຈະຖືກນຳມາສູ່ຄວາມສຳເລັດ.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ພໍໃຈທີ່ຈະພຽງແຕ່ຖອກຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນອອກ
ມາ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍມີຄວາມຄິດຕົນສະບັບອອກມາເລີຍ. ມັນເປັນການດີທີ່
ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມຄິດທີ່ດີຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ມັນເປັນ
ໜ້າທີ່ຂອງທຸກໆຄົນທີ່ຈະເພີ່ມສິ່ງໃໝ່ໆ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາ ຫຼື ວັດຖຸ, ເຂົ້າໃນມໍລະດົກໂລກ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄັງຄວາມ
ຮູ້ຂອງມະນຸດ. ແຕ່ລະຄົນມີຄຸນລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ຄວາມ
ສາມາດທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ລຳດັບການຄົ້ນພົບ ແລະ ເປີດໃຊ້ງານ.

ໃນຕອນທຳອິດ, ຂ້ອຍລັງເລໃຈທີ່ຈະກາຍເປັນຄູ. ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ
ແມ່ນຈິງຈັງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບແມ່ນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ຄູ້ຕ້ອງ
ເປັນຕົວຕູດຊຶມຄວາມຕົກໃຈ ເພາະວ່າໃນເວລາທີ່ລາວຮູ້ສຶກວຸ້ນວາຍ
ແລະ ສັບສົນ, ລາວບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ລາວໄດ້.

ຄູສອນທີ່ແທ້ຈິງຕ້ອງຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ, ເຂົ້າໃຈ
ມະນຸດຊາດ, ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຂ້ອຍ,
Seri Yokstuargi, ບອກຂ້ອຍວ່າບົດບາດຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນ
ການເປັນຄູສອນທາງວິນຍານ, ຂ້ອຍໄດ້ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ,
ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ
ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ.

ຕອນຂ້ອຍເລີ່ມປັນຍາ, ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າການປັນຍາຂອງຂ້ອຍ
ຈະບໍ່ມາຈາກປຶ້ມ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ, ແຕ່ມາຈາກແຮງ
ປັນດານໃຈພາຍໃນ ແລະ ປະສົບການສ່ວນຕົວ, ໂດຍຮູ້ດີວ່າພະລັງ
ສ້າງສັນທີ່ແຫຼ່ງກຳເນີດບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ ແລະ ກະແສຂອງມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ.

**ອຳນາດດັງກ່າວຍັງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍໆຂົງເຂດເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ
ຄົນອື່ນໃນວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃນຫຼາຍວິທີທາງອື່ນໆ**

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮັດມັນໃຫ້ຂ້ອຍ"

**ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: "ໂອ້ ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຮັດສິ່ງນີ້, ແຕ່ພຽງແຕ່ດ້ວຍການຊີ້ນຳ ແລະ
ພອນຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະນຸຍາດພຣະອົງໃຫ້ດຶກໃຈ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈັບມືຂ້າພະເຈົ້າ"**

**ເຈົ້າສາມາດເຮັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆໄດ້ໃນແບບທີ່ເປັນເອກະລັກ
ສະເພາະ ເຈົ້າສາມາດເປັນຄົນທີ່ດີທີ່ສຸດໃນຂະແໜງການຂອງເຈົ້າ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເດີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຄົນຢ່າງໄປມາສະເໝີໄປ; ພວກ
ເຮົາຄວນສ້າງເສັ້ນທາງໃໝ່ໆໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ ຄົນເຮົາ
ສາມາດເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ - ສິ່ງທີ່ດຶງດູດ
ໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໂລກຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ.**

**ເຈົ້າສາມາດພິສູດໄດ້ວ່າວິນຍານແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນສະຖິດຢູ່
ພາຍໃນເຈົ້າ ແລະ ເຮັດວຽກຜ່ານເຈົ້າ ອະດີດໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ ແລະ
ປະຈຸບັນເປັນປະຫວັດສາດ ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຜິດພາດຂອງເຈົ້າຈະ
ເລິກຄືກັບທະເລ, ແຕ່ສາລະສຳຄັນຂອງຈິດວິນຍານກໍ່ເຂັ້ມແຂງເກີນໄປ
ທີ່ຈະຖືກກິນກິນໂດຍພວກມັນ ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ບໍ່ ມີຄວາມໝາຍຖ້າຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຄິດທີ່ບົກຜ່ອງ ແລະ ການກະທຳທີ່ຜິດພາດ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງທີ່ຈະແກ້ໄຂເສັ້ນທາງ ແລະ ປະຕິຮູບ
ຕົນເອງ.**

**ແຕ່ພວກເຮົາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ຈິງໃຈ ແລະ
ຈິງຈັງໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ
ທີ່ຈະກ້າວຕໍ່ໄປໃນເສັ້ນທາງດັງກ່າວໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມຜິດພາດໃນ
ອະດີດມາຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າ ຫຼື ແນວຄວາມຄິດທີ່ຈຳກັດມາ
ຂັດຂວາງຄວາມຕັ້ງໃຈ.**

**ຊີວິດອາດຈະມືດມົວ ແລະ ບັນຍາກາດມືດມົວ; ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໂອກາດອາດຈະເລືອນຜ່ານໄປໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜ
ສັງເກດເຫັນ ແຕ່ຈົ່ງລະວັງການຍອມຮັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ ຫຼື ເວົ້າກັບ
ຕົວເອງວ່າ "ທຸກຢ່າງຈົບແລ້ວສຳລັບຂ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ອຍ"**

ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າເຮັດແບບນັ້ນ, ເຈົ້າຈະທຳລາຍຕົວເອງ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ໃນເວລານັ້ນ.

ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າອາດຈະປະຕິເສດເຈົ້າ, ໂຊກດີອາດຈະປະຖົມເຈົ້າ, ໜູ່ເພື່ອນອາດຈະປະຖົມເຈົ້າ, ແລະ ກຳລັງຂອງມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດອາດຈະສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ເຈົ້າສາມາດຕ້ານທານການໂຈມຕີຂອງຊະຕາກຳ ແລະ ຍືນຍັດຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໄດ້ຄືກັບກ້ອນຫີນແຂງທີ່ຄົນຟອງຮຸນແຮງທຳລາຍ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຍົກຫົວຂຶ້ນສູງ, ດັ່ງທີ່ເໝາະສົມກັບຊາຍ ແລະ ຍິງຜູ້ມີກຽດ.

ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຜ່າຍແພ້ຮ້ອຍເທື່ອ, ຈົ່ງພະຍາຍາມອີກຄັ້ງ ແລະ ຕັ້ງໃຈວ່າເຈົ້າຈະເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະນະມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ. ຄວາມຜິດຫວັງບໍ່ແມ່ນສິ່ງຖາວອນ, ແລະ ຄວາມອຸກອັງເປັນການທົດສອບຊົ່ວຄາວ. ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຈົ້າມີໄຊຊະນະ ແລະ ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພະລັງຢ່າງເຕັມທີ່ພາຍໃນເຈົ້າເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດບັນລຸບົດບາດອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າໄດ້ໃນເວທີຂອງຊີວິດ. ຈົ່ງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ເຈົ້າຈະພົບສິ່ງທີ່ດີ, ແລະ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ, "ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຍາກລຳບາກມາພ້ອມກັບຄວາມສະດວກສະບາຍ"

ມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຫວັງວ່າສຳລັບພອນຂອງພຣະອົງ

ເພາະວ່າຫຼັງຈາກຄົນທີ່ມືດມົວທີ່ສຸດ ກໍມາເຖິງຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວ

ແຕ່ເຈົ້າຈະຊອກຫາບົດບາດທີ່ເໝາະສົມກັບເຈົ້າໃນຊີວິດໄດ້ແນວໃດ? ຖ້າທຸກຄົນຢາກເປັນກະສັດ ແລະ ປະທານາທິບໍດີ, ໃຜຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້? ບົດບາດຂອງກະສັດ ແລະ ບົດບາດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າທຽມກັນໃນລະຄອນຕາບໃດທີ່ນັກສະແດງປະຕິບັດບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສຳເລັດຜົນ.

ແລະດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ມາສູ່ໂລກນີ້ດ້ວຍຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຕໍ່ການສະແຫວງຫາ ແລະ ວຽກອະດີເລກຕ່າງໆ. ພຣະເຈົ້າມີໃຈໃຫ້ໂລກນີ້ເປັນເວທີແຫ່ງຈັກກະວານເພື່ອຄວາມບັນເທີງຂອງ

ພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ຫ່າງຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ພວກເຮົາລືມແຜນການຂອງຜູ້ກໍາກັບ ແລະ ຜູ້ປະສານສົ່ງ ອັນສູງສົ່ງຂອງເວທີນີ້ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະສະແດງບົດບາດຂອງພວກເຮົາຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ບໍ່ແມ່ນຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າປະສົງ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຄວາມຮຸ້ນວາຍນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບ ແລະ ຄວາມຮຸ້ນວາຍທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວໂລກ.

ຜູ້ຄົນລືມເຫຼວໃນເວທີຊີວິດ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມສະແດງບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງຈາກບົດບາດທີ່ຕັ້ງໃຈໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບາງຄັ້ງຕົວຕະຫຼົກດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຊົມເຊີຍຫຼາຍກວ່າກະສັດ ສະນັ້ນ, ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສໍາຄັນປານໃດກໍຕາມ, ຈົ່ງປະຕິບັດມັນໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ບໍ່ລົບຊຸດ, ແລະ ໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ.

ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງດີຕໍ່ພວກເຮົາ ຖ້າບົດບາດທີ່ພວກເຮົາສະແດງນັ້ນໂສກເສົ້າ ຫຼື ໂສກເສົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກະບົດຕໍ່ຊີວິດ ແຕ່ຄວນເສີມສ້າງສັດທາຂອງພວກເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ (ແລະໃນເລື່ອງນີ້, ສາດສະດາ, ສັນຕິພາບຈົງມີແກ່ທ່ານ, ໄດ້ກ່າວວ່າ:)

"ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງພະຍາດລົງມາໂດຍບໍ່ໄດ້ສົ່ງວິທີປົນປົງມາໃຫ້, ສະນັ້ນຈົ່ງຮັບມືກັບຄວາມທຸກທໍລະມານດ້ວຍການອ້ອນວອນ"

(ໂອ້ຈິດວິນຍານເຮີຍ, ຢ່າຫ້ຖອຍໃຈອ້ອນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ)

ແລະຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທົາທຸກຈາກຜູ້ສ້າງ, ພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລໍາບາກຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລ້ວກໍຜ່ານໄປ?

ຫຼັງຈາກຜົນກະທົບຕໍ່ເງິນ ແລະ ຊີວິດ)

ຊົມໂຟນີທາງວິນຍານ
ຄໍາເວົ້າ, ບົດກະວີ, ຄໍາແນະນຳ ແລະ ຄໍາຢືນຢັນ
ອາຈານ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມບໍລິສຸດໃຈ, ເພາະວ່າການຊອກຫາຄວາມ
ສຸກໂດຍການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກແມ່ນເປົ້າໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຮັກ
.ພຣະເຈົ້າທຸກຄົນ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ການນຳເອົາຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນແມ່ນສິ່ງທີ່ດີເລີດ ແລະ ສຳຄັນຫຼາຍ
ສຳລັບການບັນລຸຄວາມສຸກຂອງຕົວເຮົາເອງ, ແລະ ມັນກໍເປັນການກະທຳທີ່ຄຸ້ມຄ່າ
.ໃນຕົວມັນເອງ

ບາງຄົນຄິດເຖິງແຕ່ຕົວເອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບຂ້ອຍຄືການ
.ມີຄວາມສຸກ." ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ມັນແມ່ນຄົນແບບນັ້ນທີ່ບໍ່ເຄີຍພົບຄວາມສຸກ
ບໍລິມະດານທີ່ຈະສະແຫວງຫາຄວາມສຸກສ່ວນຕົວໃນຂະນະທີ່ບໍ່ສົນໃຈ
ຄວາມສຸກແລະສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ລັກຂະໂມຍຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ລະມັດລະວັງອາດຈະ
ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີໄດ້, ແຕ່ລາວຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າຄວາມແຄ້ນໃຈຂອງ
.ຄົນອື່ນທີ່ມີຕໍ່ລາວຈະເປັນອັນຕະລາຍຫຼາຍກວ່າຢາພິດທີ່ຮ້າຍແຮງ
:ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າກຳນົດໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງພະຍາຍາມໃຊ້ຊີວິດຢ່າງສະບາຍໂດຍທີ່ຄົນອື່ນເສຍປຽບ,
ຄົນອື່ນເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທຸກທໍລະມານ. ແຕ່ຖ້າ
ພວກເຂົາພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເສຍປຽບຂອງ
ຕົນເອງ, ຄົນອື່ນຈະຄິດເຖິງສະຫວັດດີພາບ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນຂອງຕົວເອງ, ເຮົາກໍຄວນຄິດເຖິງຄວາມ
ຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນເຊັ່ນກັນ. ແລະ ເມື່ອເຮົາສະແດງຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຕໍ່
.ເຂົາເຈົ້າ, ເຮົາກໍຈະອວຍພອນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກ

ຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈເຫັນແກ່ຕົວຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງກົມກຽວກັບຄອບຄົວແລະໂລກ
ອ້ອມຂ້າງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວມັກຈະພົບກັບບັນຫາ, ສະດຸດ
.ລົ້ມ ແລະ ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບທາງຈິດໃຈຢູ່ສະເໝີ

ເມື່ອທ່ານຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນທ່ານ, ທ່ານຈະ
ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມກົມກຽວໃນສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດ
ໃນການສ້າງ, ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງໃນຄວາມງາມຂອງທຳມະຊາດ,
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງໃນມິດຕະພາບທີ່ຈິງໃຈ, ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງພອນ
ຂອງພຣະອົງໃນຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ມີກຽດສັກສີ ໂດຍບໍ່ມີ

ຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານແຫ່ງ
.ຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ໃນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດ

ເຄາະປະຕູຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ຜ້າມ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນໃບ

.ໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ສຸດໃນຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມງົດງາມທັງໝົດຂອງມັນ
ຖ້າເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງ

ໃດອີກທີ່ຈະສາມາດຫຼອກລວງເຈົ້າໄດ້

ເຈົ້າຖືກດຶງດູດໃຫ້ມີປະສົບການທາງວັດຖຸ ເພາະວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊົມ
ລົດຊາດຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດມັນແລ້ວ ເຈົ້າຈະ
.ຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ

ຈົ່ງມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງໃດມາຈຳກັດເຈົ້າ ແລະ

ຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາຄວບຄຸມເຈົ້າ ຫຼື ແຊກແຊງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ

ຕົວທ່ານເອງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກຕ່າງຫາກຂອງທັງໝົດຂອງຈັກກະວານ
ແລະ ທ່ານຕ້ອງຊອກຫາທັງໝົດທີ່ສົມບູນແບບນັ້ນ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ປະສົບກັບສະຕິທີ່

.ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມສົມດຸນທີ່ຈຳເປັນລະຫວ່າງຊີວິດຕົວຈິງ

ແລະ ຊີວິດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຕ້ອງການເງິນ, ແລະ ຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່

ໄດ້ຢ່າງມີຄວາມສຸກໂດຍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ເຊື່ອໃນຈິດວິນຍານເຮັດວຽກ, ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າຂອງລາວກ່າວວ່າ:

ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈແກ່ຂ້ອຍ,

ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມ

.ພະຍາຍາມຂອງລາວ

ຄົນທາງໂລກກໍເຮັດວຽກຄືກັນ, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເປັນຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງ

ທັງໝົດນີ້ດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ຂ້ອຍ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງນຳ

.ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ຄາດຄິດມາສູ່ຕົວເອງ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ

ກົດຈະກຳປະຕິບັດຕົວຈິງທັງໝົດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານວັດຖຸ

ຫຼື ທາງວິນຍານ, ຕ້ອງອີງໃສ່ຫຼັກການທີ່ດີ ແລະ ຂຶ້ນກັບການຄວບຄຸມຂອງສະຕິ

.ຮູ້ສຶກຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມສົມດຸນຂອງເຫດຜົນ

ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ລະນິກເຖິງພຣະອົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຈຸດ

ໃຈກາງຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງອ້ອມວອນຫາພຣະອົງ ແລະ ອະທິຖານຈົນກວ່າ

ພຣະອົງຈະນຳພາເຈົ້າ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວິທີການເຮັດວຽກຂອງ

ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າການນັ່ງສະມາທິກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກ

ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງດີກ່ວາການວິເຄາະ ແລະ ຄຳອະທິບາຍຫຼາຍລ້ານ

ຢ່າງ ບອກພຣະອົງວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຈົ້າດ້ວຍຕົວເອງໄດ້, ເຖິງ

ແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຄິດເຖິງແນວຄວາມຄິດຫຼາຍລ້ານລ້ານຢ່າງ, ແຕ່ວິທີແກ້ໄຂແມ່ນ

ເປັນໄປໄດ້ຖ້າເຈົ້າວາງມັນໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຂໍການຊີນໍາກ່ອນ, ແລະ
ຈາກນັ້ນພິຈາລະນາມັນຈາກຫຼາຍມຸມມອງເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມ
ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ ເມື່ອຈິດໃຈຂອງເຈົ້າສະຫງົບ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ
ສັດທາຫຼັງຈາກອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າໃນ ການນັ່ງສະມາທິ, ເຈົ້າຈະເຫັນວິທີ
ແກ້ໄຂທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບັນຫາຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີນໍາຂອງ
ພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງບຸກຄົນໃນຄວາມຈິງທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມເປັນໄປ
ໄດ້ປ່ຽນເປັນຄວາມຮູ້ຕົວຈິງ, ບຸກຄົນນັ້ນຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ ແລະ ມີຄວາມຮູ້
ຫຼາຍກວ່ານັກວິຊາການທຸກຄົນໃນໂລກ. ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະບໍ່
ສັບສົນ ຫຼື ຖືກລົບກວນດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະສົບກັບຄວາມ
.ຈິງ, ເຊິ່ງຄືພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕອນຂ້ອຍຕາບອດ, ຂ້ອຍຫາປະຕູບໍ່ເຫັນທາງທີ່ນໍາໄປ
ຫາພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວຕາຂອງຂ້ອຍ, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຄົ້ນພົບປະຕູທີ່
ເປີດກວ້າງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ - ໃນຫົວໃຈຂອງດອກໄມ້, ໃນສຽງຂອງເພື່ອນມິດ, ແລະ
ໃນຄວາມຊົງຈໍາຂອງການທົດລອງທີ່ສູງສົ່ງແລະເປັນທີ່ຮັກ. ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງ
ຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ອຍເປີດທາງໃໝ່ໄປສູ່ພຣະວິຫານແຫ່ງການປະທັບຢູ່ທັງໝົດ
.ຂອງພຣະອົງ

ສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຂວດນ້ອຍໆທາງກາຍະພາບທີ່ຜະ
ນຶກດ້ວຍຈຸກແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າອີກຕໍ່ໄປ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍ່າງຢູ່ກາງທະເລຂອງເຈົ້າ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງນ້ຳທະເລອີກຕໍ່ໄປ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່□□□ຢູ່ໃນເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ,
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເຈົ້າ ຫຼື ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າ
.ທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດຽວນີ້ຖືກຈຸ່ມຢູ່ໃນການປະທັບຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ຖ້າທ່ານສອດຄ່ອງກັບການກະທຳທັງໝົດຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມກົດເກນແຫ່ງຄຸນນະທຳ, ທ່ານຈະບໍ່ລົ້ມເຫຼວ ຫຼື ຫຼົງທາງ ຈົງຈິໄວ້ວ່າ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຊ່ວຍໃຫ້ອະໄພບາບຫຼາຍຢ່າງ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຕໍ່
ພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ - ບໍ່ພຽງແຕ່ອາລົມເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ - ທ່ານ
.ຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຄວາມ
ຄິດທີ່ຫຼົງໄຫຼ, ເພາະການອ້ອນວອນທີ່ອຸ່ນໆບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການຕອບ
ສະໜອງຈາກສະຫວັນ ການຕອບສະໜອງນັ້ນບັນລຸໄດ້ຜ່ານການອະທິຖານຢ່າງ
.ຈິງໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກສຸດຂອງຫົວໃຈ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະນຳເອົາພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສ້າງຄວາມສົມດຸນທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ບັນຫາຕ່າງໆຈະມາເຖິງ
.ເຂົາເຈົ້າບໍ່ວ່າວິຖີຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານການທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງ

ໃນຊີວິດໄດ້ຢ່າງສໍາເລັດຜົນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນນົກແຫ່ງ
ສະຫວັນທີ່ສັນລະເສີນ ແລະ ຮ້ອງເພງເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກໆອະນາຄົມຂອງ
.ການມີຢູ່

ຂ້ອຍໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຮັກນັ້ນອຍໆຂອງຂ້ອຍໃຫ້ປະສົມ
ປະສານກັບຈິດວິນຍານຂອງຄວາມຮັກທົ່ວໄປ ເຊິ່ງທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ນັ້ນມີຊີວິດ ແລະ
.ເຄື່ອນໄຫວ

ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ຂ້ອຍສາມາດບັນລຸການ

ເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງສໍາລັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະ ໃນຄວາມ
ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນ, ຂ້ອຍຈະພົບຄວາມສຸກຂອງ
.ຂ້ອຍ

ນັກວິທະຍາສາດເຄີຍຄິດວ່ານັ້ນເປັນອົງປະກອບດຽວ, ແຕ່ການທົດລອງໄດ້

ພິສູດວ່າສອງອົງປະກອບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຄື ໄຮໂດຣເຈນ ແລະ ອົກຊີເຈນ ລວມກັນ
ເປັນສານປະກອບຂອງນໍ້າ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ມີຄວາມຈິງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນທີ່
ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຜ່ານປະສົບການທາງວິນຍານ ເມື່ອພວກເຮົານັ່ງສະມາທິຢ່າງ
ງົບໆ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາຫັນເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບ
ກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ, ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ດີເລີດເພາະວ່າຜົນໄດ້
.ຮັບບໍ່ແມ່ນພາຍນອກແຕ່ພາຍໃນ

ໃນຂະນະທີ່ແສງແດດສ່ອງແສງ, ຂ້ອຍຈະກະຈາຍແສງແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປ

ໃນໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ, ແລະ ສ່ອງແສງໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົ້ມເຫຼວ

ໃນຄວາມງົບສະຫງັດຂອງຍາມກາງຄືນ ແລະ ຄວາມງົບສະຫງັດຢ່າງ

ເລິກເຊິ່ງ, ໃນປ່າແຫ່ງສະຕິ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ຈິ່ງ
ຕິດຕໍ່ສືບສານກັບຜູ້ເປັນທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຄິດ
ເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງດ້ວຍພາສາຂອງຫົວໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ. ແລະ ເມື່ອເຈົ້າມອບຫົວໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ຜ້າມ່ານ
ທັງໝົດທີ່ປິດບັງພຣະອົງຈາກເຈົ້າຈະຖືກຈັກອອກ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ
ພາບລວງຕາຈະຫາຍໄປ, ເຫຼືອພຽງແຕ່ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງ
.ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ມຸມໃດມຸມໜຶ່ງຂອງ

ອະວະກາດ, ຫ່າງໄກຈາກອາຍພິດຂອງໂລກ, ທີ່ຖືກບັນຈຸດ້ວຍຄວາມສັ້ນສະເທືອນ
ຂອງບາບແລະການລ່ວງລະເມີດ. ພວກເຂົາລືມວ່າໂລກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ
ຂອງວິນຍານຢູ່ໃກ້ໆຫຼາຍ. ເມື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າທາງວິນຍານ, ໂລກມີຕິ
ແລະ ສານທີ່ຈັບຕ້ອງໄດ້ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ຂອງມັນຈະຫາຍໄປ, ໃນຂະນະທີ່ມີຕິຂອງ

ນິລັນຕອນປະກົດຢູ່ໃນພາບນິມິດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຕໍ່ໜ້າສາຍຕາພາຍໃນຂອງພວກ
ເຂົາ

ເວລາທີ່ປະຫຍັດໄດ້ຈາກເທັກໂນໂລຢີຄວນຖືກລົງທຶນໃນການສຶກສາຊີວິດ
ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າ. ກິດຈະກຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເງິນຄ່າແມ່ນວິທີການ
ເພື່ອບັນລຸສະຫວັດດີພາບ, ແຕ່ບໍ່ຄວນຫຼອກລວງດ້ວຍຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ປ່ອຍ
ໃຫ້ຄວາມໂລບທີ່ຕາບອດມາກິດກັນຄວາມສຸກຂອງການດຳລົງຊີວິດ

ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຈິດແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຈອບແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຂຸດລົງໄປ
ໃນດິນແຫ່ງສະຕິ, ແລະ ຄົ້ນພົບແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພະລັງຊີວິດ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍ
ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ, ແຕ່ເປັນ
ກະແສໄຟຟ້າຂອງສະຫວັນທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຮ່າງກາຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດອັນລ້ຳຄ່າທີ່ຈະຄົ້ນພົບ
ຊັບສົມບັດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງສະຕິ.
ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ຽນແທນຄວາມຜຸກພັນທາງໂລກດ້ວຍທິດທາງທາງວິນຍານ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈແລະພະລັງງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອບັນລຸ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ, ໂດຍໝັ້ນໃຈວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍແລະດຶງໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້
ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ໂລກນິຄວບຄຸມ ຫຼື ບັງຄັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກ
ເຮົາຕ້ອງບໍ່ລືມວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຖາວອນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນປະສົບການຂອງເຮົາເອງກັບພຣະອົງ
ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງການນັ່ງສະມາທິ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈູດທຽນສອງອັນ
ຄື: ທຽນແຫ່ງຮຸ່ງເຊົ້າ ແລະ ທຽນແຫ່ງຄວາມຕື່ນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ພວງມາລາທຶງດຽວມແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອັນອົບອຸ່ນຂອງຂ້ອຍອ້ອມຮອບ
ຕື່ນຂອງການປະທັບຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ

ກິນຫອມຂອງເຈົ້າ, ລອຍອອກມາຈາກດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮັກໃນໝັ້ນຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ, ຊົມເຂົ້າໄປໃນທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ເງົາແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ພາບລວງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫາຍໄປ
ພຽງແຕ່ຍ້ອນຄວາມສະຫວ່າງອັນສະຫຼາດຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງໄດ້
ປຸກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຝັນຂອງການມີຢູ່ຂອງມະນຸດຕະຫຼອດໄປ
ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ດ້ວຍສາຍຕາທີ່ອ່ອນເພຍ,
ຂ້ອຍຈະແນມເບິ່ງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຄິດເຖິງ
!ລັກສະນະ ແລະ ການສະແດງອອກທີ່ຫວານຊື່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກ
ການເຕັ້ນລຳຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປິດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການຫວັງເອົາແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຄືນ
ມາ ແລະເມື່ອພາຍຸຮຸນແຮງຂຶ້ນອ້ອມຮອບຂ້ອຍ ແລະການທົດລອງປະເຊີນກັບ
ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຂັບເຮືອຂອງຂ້ອຍຂ້າມແມ່ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດໄປຫາຝັ່ງສະຫວັນ

ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ໄພພິບັດມາເຖິງ, ຂ້ອຍຈະເສີມສ້າງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຄົມຊັດຂຶ້ນເພື່ອເອົາ
ຊະນະພວກມັນ. ແລະ ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມເມດຕາ,
ພຣະເຈົ້າຈະປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີໃຫ້
.ຂ້ອຍ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຕ້ອງການອັນດັບທຳອິດ ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດ
ໃນຊີວິດ ເພາະມັນນຳຄວາມສະຫງົບມາສູ່ຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ມາສູ່ຫົວໃຈ ພຣະເຈົ້າເປັນຢາແກ້ປວດ ແລະ ບັນຫາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ເປັນ
ທາງອອກສຳລັບບັນຫາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເປັນຄວາມສຳເລັດຂອງ
ຄວາມຕ້ອງການທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາປາຖະໜາ -
ຄວາມຮັກ, ຊື່ສຽງ, ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ - ພວກເຮົາພົບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
.ທັງໝົດໃນພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີງາມ ແລະ ພອນທັງໝົດ
ປະສົບການທັງໝົດແມ່ນຖືກວັດແທກໂດຍຄວາມສາມາດໃນການຍອມຮັບ
ແລະ ເຂົ້າໃຈ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະເລັ່ງການພັດທະນາຂອງຂ້ອຍໂດຍການເພີ່ມຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບປະສົບການທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີສະຕິດ້ວຍພະລັງຂອງການ
.ສຸມໃສ່

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍເຫັນ
.ເຈົ້າກຳລັງເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຂໍເຕີມກິນຫອມແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້າ
ນ້ອຍຈະໄດ້ຊົມຊືມກັບກິນຫອມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ
ມາຫາຂ້ອຍຈາກເໜືອຝັ່ງສະຫວັນ, ດວງດາວ, ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກ ສະແດງໃບໜ້າທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ແລະ
ທຸກບ່ອນ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄືນຫາທ່ານຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝ ແລະ ຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ, ໃນ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານ, ແລະ ຕອນນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
.ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຢ່າລີ້ຊ່ອນຈາກຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມ
ຄິດ, ແລະ ກຳມະຈອນຂອງຈິດວິນຍານ
ປະດັບປະດາຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງສະຕິປັນຍາ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຫາຍໃຈເອົາລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດທີ່ປົດບັງພຣະອົງຈາກສາຍຕາ ແລະ ຄວາມ
.ເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ໂອ້ ຜູ້ທີ່ຢູ່ເໜືອດວງດາວ ແລະ ທ້ອງຟ້າສີຄາມ, ແລະ ເໜືອຊັ້ນບັນຍາກາດ
ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດ, ຍອມຮັບສຽງກະຊິບຂອງຄວາມຮັກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫວ່າງ
.ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ

ວິຖີຊີວິດມີດັ່ງນີ້: ໃນດ້ານໜຶ່ງມີຮ່ອມພູມິດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຊ້າ, ແລະອີກ
ດ້ານໜຶ່ງມີແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນຂອງປັນຍາ

ອຸປະສັກຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຄືຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມທະນິງຕົວ,
ຄວາມໂລບ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະອື່ນໆ. ຄຸນລັກສະນະທີ່ມີດມົວເຫຼົ່ານີ້ນຳພາ
.ຫຼື ຍູ່ຄົນເຮົາເຂົ້າສູ່ຄວາມໂງ່ຊ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຢູ່ແລ້ວ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້ານຳໄປສູ່
ການປົດປ່ອຍ ແລະ ມອບຄວາມສຸກທີ່ມະນຸດຊອກຫາຢູ່ນອກຕົວເຂົາເອງ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າມັນຈະມີຢູ່ໃນຕົວເຂົາກໍຕາມ

ດວງອາທິດແຫ່ງໂອກາດທີ່ເຮືອອຳນວຍອາດຈະບໍ່ສ່ອງແສງໃສ່ເສັ້ນທາງຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະເສັ້ນທາງອາດຈະຮ້າງເປົ້າ, ມືດມົວ, ແລະເຕັມໄປດ້ວຍການທົດລອງ
ແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອ
ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍແລະອອກຈາກ ຄວາມມືດຂອງບັນຫາ, ໂດຍຮູ້ຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງຂ້ອຍວ່າແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນຈະນຳພາຂ້ອຍແລະສ່ອງແສງຢ່າງ
.ສົດໃສໃນເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຍົມມາຈາກ
ພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫຼື ບໍ່ມີຢູ່ຖ້າບໍ່ມີປັນຍາ ແລະ ລິດ
!ອຳນາດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້ານ້ອຍແທ້ໆ
ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະພູມໃຈໃນຕົວເອງໃນຖານະເປັນມະນຸດສະເໝີ
ໄປ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ຫ້າຖອຍໃຈ ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງດ້ານດີຂອງການທົດລອງຂອງພວກເຮົາສະເໝີ,
ຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະເກີດ
.ຫຍັງຂຶ້ນກັບພວກເຮົາກໍຕາມ

ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສົມບູນແບບພຽງຢ່າງດຽວທີ່ມີຢູ່,

ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມກວດສອບປັນຍາໃນຄວາມໂງ່ຊ້າ, ເພື່ອຊອກຫາ
.ສຸຂະພາບທຳມະກາງຄວາມອ່ອນແອ, ແລະ ຮູ້ສຶກສະຫງົບທຳມະກາງຄວາມສັບສົນ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຮ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ປົກປ້ອງ ແລະ
ເຝົ້າເບິ່ງຂ້ອຍ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຍັງແສງສະຫວ່າງທີ່ນຳພາ
.ຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງຂອບຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າວິພາກວິຈານເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຢ່າງຮຸນແຮງ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາຊອກຫາຄຳແນະນຳຈາກຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອປັບປຸງ
ຕົນເອງ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສະເໜີຄຳແນະນຳທີ່ຖ່ອມຕົວໂດຍອີງໃສ່ການຊີ້ນຳ ແລະ

ແຮງບັນດານໃຈຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມຮັກ, ບໍ່ມີການ
ບັງຄັບ ແລະ ການບັງຄັບ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້ານຳພາຜູ້ທີ່ສະດຸດລົມມາຫາພຣະອົງ.
ນຳພາຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະສາມາດປ່ຽນລັກສະນະທີ່ມີດົງໃຈໃຫ້ກາຍເປັນສາວົກທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ ຜູ້ທີ່
.ສະທ້ອນເຖິງແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ມີນິ້ຂ້ອຍຈະປູກເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ແລະ ຄວາມສຸກໃນສ່ວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພະເຈົ້າ
.ເມື່ອຄວາມປາດຖະໜາຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍເປັນຈິງ

ຂ້ອຍຈະຊຳລະລ້າງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໂດຍການຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຊື່ນຳທຸກໆ
ກິດຈະກຳຂອງຂ້ອຍ

ມີນິ້ຂ້ອຍຈະເຮັດວຽກເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
ຄວາມສົມດຸນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຜ່ານຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຈະສຸມກຳລັງ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງຂ້ອຍເພື່ອໃຫ້
.ບັນລຸຄວາມກົມກຽວກັບພຣະປະສົງອັນສູງສົງ

ໄອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງຄອງລາດເທິງບັນລັງແຫ່ງຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ຊົງ
ເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຂໍຊົງຮັບເອົາຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າທຸກ
ຄົນ, ກຳຈັດອຸປະສັກອອກຈາກເສັ້ນທາງຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມ
.ມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າອອກຈາກພາຍໃນພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ນຳພາຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງພວກ
ເຮົາ ປູກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຍືນດີດ້ວຍຄວາມໃກ້ຊິດ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີ
ຈົງຊື່ສັດກັບຕົວເອງ ໂລກບໍ່ຊື່ສັດກັບເຈົ້າເພາະມັນຮັກຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ
ເມື່ອເຈົ້າຊື່ສັດກັບຕົວເອງ ເຈົ້າຈະພົບເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ຢູ່ກັບປະຈຸບັນເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນອະນາຄົດ ຈົງເຮັດມີນິ້ໃຫ້ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຢ່າ
ກັງວົນກ່ຽວກັບມືອື່ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປົ້າໝາຍທາງວັດຖຸທັງໝົດທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມບັນລຸນັ້ນ
ນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ລາວພຽງແຕ່ບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກມັນທັງໝົດ
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດກຳເກີດ, ແຕ່ໂດຍການພົບພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
.ຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບແຫຼ່ງຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ

ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸທີ່ໃຫ້ຄວາມສຸກຍັງຄົງຢູ່ນອກຄວາມຄິດ; ພວກມັນ, ພ້ອມ
ກັບຄວາມສຸກທີ່ພວກມັນສະເໜີ, ພົບເຫັນການເຂົ້າເຖິງຄວາມຄິດຜ່ານພາບລວງ
.ຕາ ແລະ ຈິນຕະນາການ

ສຳລັບຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ, ເຊິ່ງເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ,
ມັນສາມາດໄດ້ຮັບຜ່ານການຄິດທີ່ກົມກຽວກັນ, ແລະມັນຢູ່ໃກ້ເຮົາ ແລະ ຢູ່
.ພາຍໃນຂອບເຂດຂອງເຮົາ

ເມື່ອສາເຫດພາຍນອກຂອງຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດຫາຍໄປ, ຄວາມ
ສຸກຊົ່ວຄາວທີ່ມາຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈະຫາຍໄປກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວາມສຸກ
ພາຍໃນຂອງຈິດວິນຍານຈະບໍ່ຫາຍໄປຖ້າຄົນເຮົາຮູ້ວິທີທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບ
ມັນ, ຫຼືຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຈຳກັດຄວາມຄິດຂອງຕົນໃຫ້ກັບສິ່ງຂອງທີ່ປ່ຽນແປງ
.ໄດ້ງ່າຍ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິງກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນຕໍ່ອາຍຸ
ຢູ່ສະເໝີ ແລະ ເປັນນິດ

ມີນິ້ຂ້ອຍຈະຂໍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະຮັກສາປ້ອມປາກການແຫ່ງປັນຍາຂອງຂ້ອຍໄວ້ໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈ,
ສັນຕິພາບ, ແລະ ຄວາມຮັກ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຍົກ
ຄວາມກະຕັນຍູຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໄດ້ຮັບການ
.ຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະອົງ

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສູນເສຍໄປໃນໂລກນີ້ຈະບໍ່ແມ່ນການສູນເສຍສຳລັບຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະຫລຽວເບິ່ງດາວແຫ່ງການຊີ້ນຳອັນສູງສູງທີ່ບໍ່ເຄີຍຕົກຢູ່ເທິງທ້ອງຟ້າ
ຂອງຊີວິດຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ສັດທາສະເໝີ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກມັນ
ຈະເຄື່ອນພວກເຮົາເຖິງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ຂໍອວຍພອນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຂໍອວຍພອນ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະປາຖະໜາສິ່ງທີ່ພຣະອົງ
ພໍໃຈ, ຂໍອວຍພອນຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະ
ກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຕິດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ສູງສູງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້
ວ່າ ພຣະອົງຄືຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ ທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາປາຖະໜາ ແລະ
.ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາສະແຫວງຫາ

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຈະນຳຂ້ອຍມາບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວ
ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຂຶ້ນກັບວ່າຄວາມຄິດໃດເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຈິໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ,
.ຊ່ວຍ ແລະ ດຶນໃຈຂ້ອຍໃຫ້ຄິດຢ່າງຈະແຈ້ງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນກະຈົກແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ
ໃບໜ້າແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທຸກໆມື້, ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ທຸກໆມື້
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດວຽກເພື່ອປຸກຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
.ໃນຫົວໃຈບາງຄົນ

ໂອ້ ແມ່ຈັກກະວານ, ຂ້ອຍຈະເກັບດວງດາວອອກຈາກສ່ວນແຫ່ງກາງຄືນ
ແລະ ມອບພວກມັນເປັນຂອງຂວັນແຫ່ງຄວາມຮັກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່
ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງໃບໜ້າທີ່ສິດໃສຂອງເຈົ້າໃນດວງຈັນເຕັມດວງ, ຮອຍຍິມທີ່
ອ່ອນໂຍນຂອງເຈົ້າຈະຊ່ວຍກໍາຈັດຄວາມກັງວົນ ແລະ ລ້າງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງ
.ຂ້ອຍອອກໄປ

:ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ

ຂ້ອຍຈະກໍາຈັດຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ກໍາຈັດແນວຄວາມຄິດທີ່ບົກຜ່ອງ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນຝັງສິບຂອງຂອບເຂດແຄບ ແລະ ຫັດສະນະທີ່ຈຳກັດ ສູ່
.ອິດສະລະພາບແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງມະນຸດ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ສຸດໃນຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ
ແລະ ມີແນວໂນ້ມທາງວິນຍານທີ່ຮັກພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ເຄີຍລືມພຣະອົງ ເມື່ອພະຍຸ
ຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ຄືນແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລືນຂຶ້ນມາ, ພວກເຂົາສາມາດຊີເຮືອ
.ຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄປສູ່ຝັງທີ່ປອດໄພຂອງການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນ
ຂ້ອຍມີພະລັງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ຕິດຕໍ່ກັບຈິດໃຈສາກິນ,
ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້ານຳພາຂ້ອຍ ແລະ ຊ່ວຍຂ້ອຍແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ
.ແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພຣະອົງດ້ວຍຕາທີ່
ເປີດ ແລະ ດ້ວຍຕາແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມອຸທິດຕົນທັງໝົດ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄິດເຖິງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງພຣະອົງດ້ວຍພາສາຂອງຫົວໃຈ ແລະ ສຽງກະຊິບ
.ຂອງຈິດວິນຍານ

ມັນອາດຈະເປັນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ຈະຢ້ານກົວຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ເຊື່ອ
ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຫາຍດີ. ໃນກໍລະນີນີ້, ເຂົາເຈົ້າຄວນຮັບເອົານິໄສການດຳລົງຊີວິດ
ທີ່ມີສຸຂະພາບດີທີ່ນຳໄປສູ່ສະຫວັດດີພາບທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ສິນທຳ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຄວນອະທິຖານເພື່ອສັດທາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນພະລັງການປົນປົວຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຂົາເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າລືມເຫຼວ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະສົບ
ຜົນສຳເລັດໃນຂົງເຂດໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຄວນຮັບປະກັນວ່າເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມ
.ທຸກວິທີທາງເພື່ອບັນລຸຜົນສຳເລັດທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາ

ການພົວພັນ ແລະ ການສື່ສານກັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າບຳລຸງລ້ຽງຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາສະຫງົບລົງ, ແລະ ຍົກ
.ສູງລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພວກເຮົາ
ການຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເອງ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໃຫ້ຊີວິດແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸໃນຂະນະທີ່ບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າຢ່າງສົນເຊີງຈະນຳມາເຊິ່ງ
.ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
:ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍຕົນເອງ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດໃຊ້ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຂ້ອຍ,
.ອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາປະສົບຜົນສຳເລັດ
ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຖືກນຳພາໂດຍຄວາມຜິດພາດ, ມັນຈະ
ຫຼອກລວງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫຼົງຫາງ; ແຕ່ເມື່ອນຳພາດ້ວຍປັນຍາ, ມັນຈະ
ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ. ເລື້ອຍໆ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຂັດກັບ
ຈຸດປະສົງຂອງອັນສູງສົງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສູນເສຍການຊີນຳທາງວິນຍານທີ່
ຊ່ວຍພວກເຮົາຫຼີກລ່ຽງການຕົກຢູ່ໃນເຫວລິກຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
.ຊຸມຝັ່ງສິບຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ

ຂ້ອຍຈະໃຊ້ຄວາມສາມາດ ຫຼື ພອນສະຫວັນທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍມີໃນການເຮັດ
.ທຸກສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າພໍໃຈ ແລະ ຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ
ຄວາມຮູ້ທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນແມ່ນອັນຕະລາຍ, ເພາະມັນສາມາດນຳພາຜູ້ຄົນຫາ
ໃຫ້ກາຍເປັນຄົນຈອງຫອງ ແລະ ພຽງພໍຕົນເອງ, ເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຫາຢ່າງຈິງຈັງ
ແລະ ການດຳນຳເລິກເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານຢຸດຊະງັກລົງ. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຮູ້ສຶກສຳຄັນຕໍ່ຕົນເອງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມກະລຸນາ ແລະ ຈິດວິນຍານຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ຈິງໃຈ
ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຄິດທີ່ຫຼົງໄຫຼ ແລະ ຢູ່ໄກຈາກຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ການ
.ອວດອ້າງ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຮູ້ຈັກຕົນເອງ ແລະ ສຳຜັດກັບແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານ
ຂອງລາວ, ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກພາຍໃນທີ່ມາພ້ອມກັບລາວໃນທຸກໆ
.ປະສົບການຊີວິດ ແລະ ພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະປຸກລະດົມຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີມ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດ
ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ໂດຍຮູ້ວ່າແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງກຳລັງສ້າງສັນທັງໝົດ ແລະ
.ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຮູ້ທັງໝົດແມ່ນຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ
ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອເຮົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດທີ່ຂ້ອຍປະເຊີນ
.ແລະ ຜ່ານຜ່າອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ຂັດຂວາງຂ້ອຍ

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຫັນໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໄປ
ຫາພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາຈະໄປຮອດບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ
ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະພົບການພັກຜ່ອນຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ອິດສະລະພາບ
ຈາກຄວາມເຈັບປວດ

ພວກເຮົາເອື້ອມອອກໄປເພື່ອຮັບຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າຄືຊີວິດ, ແສງ
ແດດ, ອາຫານ, ແລະພອນອື່ນໆທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີພຣະຄຸນ
!ອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ກໍມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈື່ຈຳພຣະອົງ
ໄວ້ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງກິດໝາຍສາກົນ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃສ່ຮອຍແປ້ວຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເກີດມາຈາກໄພພິບັດ, ຄືກັບເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພຣະທັດ
.ທີ່ໄດ້ຮັບພອນແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະອົງ
ຂໍໃຫ້ຄວາມລຳບາກປະຈຳວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຢາແກ້ພາບລວງຕາ ແລະ
.ກຳຈັດຄວາມຄາດຫວັງໃນການໄດ້ຮັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຍືນຍົງ
ຂ້ອຍຫວັງວ່ານັ້ນຕາທີ່ຂ້ອຍໄຫຼອອກມາຍ້ອນຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງຄົນອື່ນ
ຈະລ້າງສິ່ງສຶກກະປົກທີ່ເຊື່ອງໄວ້ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້
ຂ້ອຍຫວັງວ່າທຸກໆການຕິທິຄົມຊັດຈາກເຄື່ອງຂຸດແຫ່ງຄວາມວຸ້ນວາຍຈະ
ເປີດຄວາມເລິກໃໝ່ພາຍໃນຂ້ອຍ
ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງຄວນເປັນຄືກັບຍານສຳຫຼວດທະເລເລິກທີ່ຈົມລົງ
ສູ່ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ ຜູ້ທີ່ມີວິໄສທັດພາຍໃນໄດ້ເປີດຜ່ານ
ການໄຕ່ຕອງຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປ່ຽນແປງສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກຂໍ້
ຈຳກັດ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອໄປສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີ, ສະໜັບສະໜູນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດົນໃຈຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
.ຄວາມຄິດທີ່ສວຍງາມ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງສົ່ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປ່ຽນແປງສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກຂໍ້
ຈຳກັດ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອໄປສູ່ຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບ
ຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີ, ສະໜັບສະໜູນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດົນໃຈຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
.ຄວາມຄິດທີ່ສວຍງາມ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງສົ່ງ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ - ເທົາທຽມກັນ - ໃນ
ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກແລະຄວາມສະບາຍ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະສຸຂະພາບ
ແຂງແຮງ, ໃນຄວາມໂງ່ຊ້າແລະປັນຍາ
ຂ້ອຍຈະຮັກສາຄວາມຊົງຈຳກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງໄວ້ຕະຫຼອດໄປ, ເພື່ອວ່າໃນຄວາມ
ສະຫວ່າງສະໄຫວນັ້ນ ຂ້ອຍອາດຈະໄດ້ເຫັນໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມອັນສູງສຸດຂອງ
.ພຣະອົງ
ເມື່ອຮອຍຍິມເທິງໃບໜ້າສອດຄ່ອງກັບຮອຍຍິມໃນຫົວໃຈຢ່າງສົມບູນ,
ຮອຍຍິມຂອງຈິດວິນຍານກໍ່ສ່ອງແສງ
ໄວ້ ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍນະມັດສະການພຣະອົງໃນ
ຕອນເຊົ້າແຫ່ງການຕື່ນນອນ, ໃນຕອນບ່າຍແຫ່ງກິດຈະກຳຕ່າງໆ, ໃນຕອນແລງ
.ຂອງໄວຊະລາ, ແລະ ໃນຄືນແຫ່ງການອຳລາຄັ້ງສຸດທ້າຍ

ດ້ວຍການສຳຜັດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ, ມີນີ້ຂ້ອຍຈະປັບ

ວິທະຍຸທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນຄວາມຖືຂອງການອອກອາກາດຂອງ
ຈັກກະວານເພື່ອກຳຈັດສຽງລົບກວນຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຟັງເພງສວດແຫ່ງ
.ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຫຼາຍທີ່ສຸດກໍມັກຈະຄິດວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຕອບຄຳ
ອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະອົງຕອບຢ່າງງຽບໆ ແລະ ຕາມກົດທາງວິນຍານ.
ການອະທິຖານຕ້ອງຈິງໃຈ, ມີຈຸດປະສົງທີ່ບໍລິສຸດ, ແລະ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຈະໄດ້ຮັບ
.ການຕອບສະໜອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສະເໜີຢາແກ້ປວດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ

ສຸກໃຫ້ແກ່ຫົວໃຈທີ່ເຈັບປວດ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະບາຍໃຈທີ່
ຫວານຊືນໃນພຣະອົງ. ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນແສງແດດທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງຢ່າງ
ກະທັນຫັນສຳລັບຈິດວິນຍານທີ່ໂສກເສົ້າທຸກຄົນ, ເປັນຝົນທີ່ໃຫ້ຊີວິດແກ່ຈິດໃຈທີ່
ແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ເປັນຂອງຂວັນແຫ່ງຄວາມເມດຕາແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກປະຕິບັດຢ່າງ
.ໂຫດຮ້າຍ

ການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດສູ່ຄວາມສຸກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີວິຖີຊີວິດທີ່
ຖືກຕ້ອງ, ການຄິດທີ່ດີ, ການວາງທິດທາງທາງວິນຍານ, ແລະ ສັດທາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
.ໃນພຣະເຈົ້າ

ຊີວິດທີ່ຂາດຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ແມ່ນຊີວິດທີ່ໜ້າເບື້ອ, ຂາດຄວາມ

.ສະຫວ່າງ, ແລະ ພາລະຂອງມັນກໍໜ້າອິດເມື່ອຍ ແລະ ໜັກໜ່ວງ

ຫຼືກໜີຈາກສຽງດັງ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງໂລກທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າສາມາດ
ເຮັດໄດ້, ແລະ ຊອກຫາສະຖານທີ່ງຽບໆບ່ອນທີ່ເຈົ້າສາມາດຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ ຄິດ
.ເຖິງພຣະເຈົ້າ

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ຄວາມບໍ່

ລົງລອຍກັນຍັງຄົງຢູ່, ຂ້ອຍຈະແຜ່ຂະຫຍາຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ
ສັນຕິພາບຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ໂລກນີ້ແປກປະຫຼາດ, ຍ້ອນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນມີການປ່ຽນແປງ ແລະ

ການຫັນປ່ຽນ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຍຶດເຮືອແຫ່ງຄວາມສຸກ
.ຂອງຕົນໄວ້ເທິງຝັ່ງຂອງໂລກນີ້

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຽວໃນຊີວິດຄື

ການກິນ, ດື່ມ, ມ່ວນຊືນ ແລະ ນອນຫຼັບ ບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
.ຂອງຊີວິດມະນຸດ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດຊີນຳສາຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ

ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະບໍ່ສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນດິນຊາຍຂອງຄວາມສຸກທາງກາຍະ
.ພາບໄລຍະສັ້ນ

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສາຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມເມດຕາສິງສານຂອງພວກເຮົາແຫ້ງແລ້ງ
ແລະ ລະເຫີຍໄປໃນທະເລຊາຍທີ່ແຫ້ງແລ້ງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ໃຫ້ຊ່ອງທາງອາລົມຂອງພວກເຮົາປະສົມກັບທະເລສາບແຫ່ງຄວາມຮັກອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ແມ່ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກເຮົາກວ້າງອອກ ແລະ ລະດັບນ້ຳຂອງພວກ
ມັນສູງຂຶ້ນດ້ວຍຝົນທີ່ຕົກລົງມາຢ່າງອຸດົມສົມບູນຈາກພຣະພອນຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກມັນຂ້າມທົ່ງພຽງອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຂອງຄວາມເຫັນອີກ
ເຫັນໃຈ, ການເສຍສະຫຼະ, ແລະ ການຄໍານຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ, ເພື່ອ
ວ່າໃນທີ່ສຸດພວກມັນຈະໄຫຼລົງສູ່ທະເລທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ - ບໍລິສຸດ ແລະ
.ແຈ່ມໃສ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ອະທິຖານຂໍຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນເວົ້າກັບ
ຕົນເອງວ່າ “ຂ້ອຍບໍ່ຄິດວ່າຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ” ຈະບໍ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ
ການອະທິຖານຕ້ອງໄດ້ຖືກກ່າວດ້ວຍສັດທາທີ່ແຮງກ້າ ແລະ ດ້ວຍໃຈທີ່ຖ່ອມ
ຕົວ ເພື່ອວ່າແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນຈະສ່ອງແສງ ແລະ ພອນຈາກສະຫວັນ
.ຈະລົງມາ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເວົ້າຜ່ານໂທລະສັບທີ່ເສຍຫາຍ, ມັນກໍ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຖ່າຍທອດຄໍາອະທິຖານຂອງລາວຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
ຜ່ານອຸປະກອນທາງຈິດໃຈທີ່ຖືກພິການໂດຍຄ້ອນຕິຂອງຄວາມກັງວົນ, ຄວາມ
.ກັງວົນ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ການຍຶດຕິດກັບສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ

ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບງົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທີ່ງົບ
ສະຫງົບພ້ອມກັບການສັນສະເທືອນທີ່ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງສັນ, ເຄື່ອງມືທາງຈິດໃຈ
ສາມາດຖືກສ້ອມແປງ ແລະ ປັບທຽບເພື່ອໃຫ້ພະລັງການຮັບທາງວິນຍານຂອງມັນ
ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ມາຈາກໃຈໄປຫາ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕອບ
.ສະໜອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຜູ້ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ຜູ້ຕອບສະໜອງ
ລອຍນ້ຳ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ເກີນກວ່າຄວາມຝັນພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ສ້າງສູງສຸດ
ດວງດາວທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ເທິງທ້ອງຟ້າ, ພູຜາ, ແລະ ເຕົາໄຟຂອງດວງອາທິດທີ່
ລຸກໄໝ້ດ້ວຍແປວໄຟ ແມ່ນບາງສ່ວນຂອງການສະແດງອອກ ແລະ ການສະແດງ
.ອອກເຖິງການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ

ມັນງ່າຍທີ່ຈະຊອກຫາພຣະເຈົ້າຜ່ານການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ການອ້ອນວອນຈາກໃຈຈິງ
ຕໍ່ພຣະອົງ. ພຣະອົງຄືຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຄວນຄຳແກ່ການສະແຫວງຫາ
.ແລະ ສໍາຫຼວດໃນບໍ່ແຮ່ຂອງຈິດວິນຍານ

ເມື່ອໄມ້ຂີດໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ລຸກໄໝ້ຖືກຕີໃສ່ກຳແພງຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງຈະເກີດຢູ່ໃນຫົວໃຈ
ຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສິ່ງທີ່ສວຍງາມລ້ວນແຕ່ສວຍງາມ ເພາະວ່າມັນໄດ້ຢືມ
ຄວາມງາມມາຈາກຄວາມງາມຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງສວຍງາມກວ່າຄວາມງາມທີ່
ເຫັນໄດ້ທັງໝົດຢ່າງບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນທຳມະຊາດ ຫຼື ໃນ
.ບັນດາຜູ້ຄົນ

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
ເຮົາພົບພຣະອົງ, ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ ບໍ່ມີພະລັງໃດ
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະລັງຂອງຄວາມຮັກໃນຈັກກະວານ

ເມື່ອສອງຄົນຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນກາຍເປັນເພື່ອນຕະຫຼອດຊີວິດ, ມັນເປັນການ
ສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ຫຼື ມິດຕະພາບຂອງຈິດວິນຍານ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ປະທານຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ, ພາບທີ່ເຫັນນັ້ນປົວຫົວໃຈ
.ແລະ ກຳຈັດຄວາມກັງວົນ

ຂໍໃຫ້ນົກທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກກົງຂັງແຫ່ງຂໍ້ຈຳກັດທີ່
ຕົນເອງກຳນົດໄວ້ ແລະ ປິ່ນໄປສູ່ໂລກແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ
ຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງສຽງດັງກ້ອງໄປກັບຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ກົມກຽວກັນ
.ທັງໝົດ

ຂໍໃຫ້ລົມພັດແຫ່ງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ນຳເອົາກິນຫອມ
ຂອງການອ້ອນວອນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກິນຫອມຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່
.ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເມື່ອຂ້ອຍຕ້ອງການສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຕິໃຈເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ມັນມາ, ແລະ
ຂ້ອຍກໍຕິໃຈອີກຄັ້ງເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ມັນກັບຄົນອື່ນ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳອະທິຖານທີ່ອຸ່ນໆ, ແຕ່ພຣະອົງແນ່ນອນ
ມາຫາຜູ້ທີ່ອ້ອນວອນພຣະອົງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຈິ່ງໃຈ ແລະ ເອີ້ນຫາພຣະອົງ
.ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ລືນເຫຼືອດ້ວຍສັດທາ

ກົດລະບຽບໃນທາງບວກທີ່ຄວນປະຕິບັດຕາມຄື ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມ
ຈິ່ງໃຈ, ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການກວດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ການຄວບຄຸມຕົນເອງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເປີດຕາຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂໍໃຫ້
ກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກທີ່ເກັບໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ປິ່ນຂຶ້ນໄປເທິງ
.ປົກແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ພົບພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສົງແສງຕາເວັນແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງມາ
ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາແຫ່ງຄວາມສຳເລັດທີ່ໜ້າຍິນດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອໃດ
.ກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍ່າງຜ່ານຄົນທີ່ມີດມົວຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ

ແນວຄວາມຄິດທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ
ເປີດເຜີຍອອກມາຈາກເມັດພັນຂອງການອ້ອນວອນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຖືກ
.ຫົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສົດຊື່ນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ສົດຊື່ນ
ເມື່ອເຮົາລືມຕົວຕົນນ້ອຍໆໂດຍການແລກປ່ຽນການບໍລິການທີ່ເປັນມິດ,
ສະຕິຂອງເຮົາຈະຂະຫຍາຍອອກໄປ ແລະ ເຮົາກໍຈະເຫັນຕົວຕົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອັນ
.ດຽວເຮັດວຽກຜ່ານຕົວເຮົາ

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງຄືແສງສະຫວ່າງທີ່ພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ
ແລະກັນໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ຂ້ອຍເຫັນຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ແລະ ການບໍລິນໃຈຄວາມ
ຮູ້ສຶກຫຼາຍຢ່າງໃນໂລກນີ້, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ພົບເຫດຜົນຫຍັງທີ່ຈະເພີ່ມພຶດຕິກຳເຫຼົ່າ
.ນັ້ນເຂົ້າໄປ. ຖ້າຂ້ອຍເຮັດ, ຂ້ອຍຈະທຳຮ້າຍຕົວເອງ

ຂັບເຮືອທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງຂອງເຈົ້າຂ້າມນ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນຂອງຄວາມສັບສົນທາງ
ຈິດໃຈ ແລະ ການລົບກວນທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດ

ຄວາມໂສກເສົ້າເພີ່ມຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບ
ທີ່ສຸດສຳລັບຄວາມໂສກເສົ້າແມ່ນການສຳຜັດກັບພຣະປະທັບອັນສູງສົງທີ່ເຮັດໃຫ້
.ຈິດວິນຍານສະບາຍໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມີຄວາມສຸກ

ໂອ້ ໝໍ້ຜີທີ່ສູງສົງ, ຂໍໂຜດຂັບໄລ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຈິດໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປົດປ່ອຍ
ພວກມັນຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດອອກ
ຈາກຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນຮຸ່ງໂລດຂອງການ
.ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າຖືກປູດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ຄວາມຈິງໃຈ, ຄວາມໝັ້ນ
ຄົງ, ຄວາມພຽນ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ຄວາມຮັກ, ຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ແລະ ສັດທາ

ເມື່ອວິທີການຂອງມະນຸດພິສູດວ່າບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ພຣະອົງ

ຂ້ອຍເປັນຄົນດຽວທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຂ້ອຍ
.ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີໃຜຖືກສອບຖາມ ຫຼື ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພວກມັນອີກ
ເມື່ອດວງອາທິດແຫ່ງພຣະຄຸນອັນສູງສົງສ່ອງແສງຢູ່ເທິງຂອບຟ້າຂອງຊີວິດ
.ເຮົາ, ພອນຈະມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຂໍຈຳກັດກໍຈະຫາຍໄປ

ຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ, ຂ້ອຍຈະດຶງເອົານ້ຳທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ໃສ່
.ຂອງປັນຍາອັນສູງສົງຄອກມາເພື່ອຕັບຄວາມຫົວກະຫາຍທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສາຍໄຟຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍອອກຈາກພື້ນທີ່ແຄບໆຂອງຄວາມ
ຮູ້ສຶກ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ພວກມັນກັບໂລກຂອງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່
ຂ້ອຍ ແລະ ຊຶມເຂົ້າໄປໃນທຸກໆອະນາຄົມຂອງສິ່ງມີຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
.ພຣະເຈົ້າ

ໃນກະຈົກແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ, ຂ້ອຍຈະເຫັນໃບໜ້າຂອງ
ພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງການມີຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ພຣະອົງພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອ້ອມຮອບຂ້າພະເຈົ້າ
ຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໂດຍບໍລະເລີຍ
.ໜ້າທີ່ທາງໂລກຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດແລ້ວເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ
ທຸກໆມື້ຂ້ອຍໄດ້ຫົດນ້ຳເມັດພືດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປູກໄວ້ໃນດິນຂອງຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້ອຍ, ແລະເມື່ອແສງແດດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງໃສ່
ພວກມັນ, ເມັດພືດກໍ່ງອກ, ເຕີບໃຫຍ່, ແລະເກີດຜົນລະປູກອັນເປັນພອນຂອງ
.ຄວາມພໍໃຈແລະຄວາມພໍໃຈ

ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງອາບນ້ຳຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ ເມື່ອມີ
ຜູ້ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງມາລ້າງມ້າຂອງລາວໃກ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ໂດຍເຈດຕະນາ ແລະ ບໍ່
ລະມັດລະວັງໄດ້ເອົານ້ຳມາສີດໃສ່ລາວ. ສາວິກຂອງໄພ່ພົນໄດ້ຮູ້ສຶກກະວົນ
ກະວາຍ ແລະ ຢາກຕີຜູ້ຮຸກຮານ ແລະ ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປ, ແຕ່ຄູ່ສອນຂອງພວກ
.ເຂົາບອກພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຮັດແບບນັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ປະລາວໄວ້ຄົນດຽວ
ທັນໃດນັ້ນ, ມ້າກໍ່ຕະເຈົ້າຂອງຂອງມັນ, ແຂ້ວຂອງມັນຫັກ ແລະ ຫັກອອກ
ຫຼາຍອັນ. ຊາຍຜູ້ດີໄດ້ເຂົ້າຫາລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເລີ່ມຕູ້ແລ ແລະ ປິ່ນປົວ
ລາວ. ມັນແມ່ນກິດເກນທີ່ເຂັ້ມງວດຂອງທຳມະຊາດ, ບໍ່ແມ່ນໄພ່ພົນ, ທີ່ລົງໂທດຄົນ
.ບາບ

ພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍສາກົນຂອງພຣະອົງເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍ
ແລະ ຢູ່ສະເໝີເພື່ອກຳຈັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳອອກຈາກທຸກຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະເຈົ້າ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້
.ກຳລັງໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າວຽກງານຂອງຂ້ອຍໃນໂລກນີ້ນຳໄປສູ່ການເຕີບໂຕດ້ວຍ
ຕົນເອງ ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມຄືນຫາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດ ແລະ
.ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ

ຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນສັນຍາລັກຂອງຈິດວິນຍານ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະ
ວັດແທກຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍປະລິມານຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
.ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງຄ້າຂູ
ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະການປະທັບຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງຂອງພຣະອົງແຜ່
ລາມໄປຫົວຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
:ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ

ໂດຍການຮັກສາສຸຂະພາບແລະຄວາມແຂງແຮງຂອງຂ້ອຍ, ແລະໂດຍການ
ຍຶດໝັ້ນໃນຄຸນຄ່າທາງສິນທໍາ, ຂ້ອຍຊ່ວຍມະນຸດຊາດຜ່ານວິຖີຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ຕອນຂ້ອຍຕາບອດ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊອກຫາປະຕູດຽວທີ່ນໍາໄປສູ່ເຈົ້າໄດ້,
ແຕ່ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂ້ອຍແລ້ວ, ຂ້ອຍພົບປະຕູຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ
ດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນແຫ່ງການປະກົດຕົວທີ່ສົດໃສຂອງເຈົ້າ, ດອກກຸຫລາບແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍຈະບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
ຈະທໍາມາລາຈາກດອກກຸຫລາບເຫຼົ່ານັ້ນແລະວາງມັນໄວ້ເທິງປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນຂອງເຈົ້າ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງເຂົ້າໄປ
ໃນພື້ນທີ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ໝອກແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈໍາກັດຫາຍໄປ ແລະ
.ເມກແຫ່ງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນກໍຫາຍໄປ

ໂອ້ ນ້ຳພູແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ຫລັງກໍາແພງຂອງລັງສີ
ຈັກກະວານ. ເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງວິໄສທັດຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນເຈົ້າ
.ປະກົດຕົວຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ຂ້ອຍຈະຂໍຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງກ່ອນອື່ນໝົດ ແລະ ຕະຫຼອດ
ເວລາ ໂດຍການຄິດຢູ່ສະເໝີວ່າຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນ
ສະເໝີ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຫລົງທາງຈາກເສັ້ນທາງທີ່
ຖືກຕ້ອງ, ກະລຸນາຈັບມືຂ້າພະເຈົ້າແລະນໍາພາຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນສູ່ເສັ້ນທາງນັ້ນ.
ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າລືມເຫຼວ, ກະລຸນາຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປະສົບຜົນສໍາເລັດ ແລະສໍາ
.ຄັນທີ່ສຸດ, ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າໂງ່, ກະລຸນາຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບປັນຍາ
ການຕັດສິນໃຈຢ່າງໜັກແໜ້ນທີ່ຈະມີຄວາມສຸກຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານ ຢ່າລໍຖ້າ

ໃຫ້ສະຖານະການປ່ຽນແປງ, ໂດຍຈົນຕະນາການວ່າບັນຫາຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມທຸກກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ຢ່ານວ່າມັນ
ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ເຈົ້າ ແລະ ຄົນອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມສຸກ, ມັນ
ເປັນພອນສໍາລັບເຈົ້າ ແລະ ຄົນອື່ນ; ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມສຸກ, ເຈົ້າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ,
.ແລະ ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນມື້ວານນີ້ໄດ້ກໍານົດລັກສະນະຂອງມື້ປະຈຸບັນຂອງ
ພວກເຮົາ, ແລະ ການກະທຳໃນປະຈຸບັນຂອງພວກເຮົາຈະກໍານົດວ່າມື້ອື່ນຂອງ
ພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ
ຄວາມໂງ່ຈ້າຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກພາຍໃນຕົວເຮົາກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກ
.ນັ້ນການມີຢູ່ຂອງມັນຈະຫາຍໄປຈາກພາຍນອກຕົວເຮົາ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານຊົ່ວຄາວທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃຊ້ເປັນມັດ
ໄມ້ເພື່ອຈູດແປວໄຟນິລັນດອນຂອງຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງ
ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຂ້ອຍ ຖ້າຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບ
.ພຣະອົງເຂັມແຂງກວ່າຄວາມຄິດທີ່ລ່ວງລ້າ ແລະ ສິ່ງລົບກວນທາງຈິດໃຈທັງໝົດ
ຂ້ອຍຈະເຕັມເຕັມຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄືນທີ່ກະຊິບຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະຖອກນ້ຳທີ່ສົດຊື່ນແລະສົດໃສຂອງຄວາມປາຖະໜາລົງໃນຈອກຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍ
ຄືນຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງການສຳຜັດຂອງມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທີ່
ຄ້າຊູມັນ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງມະຫາສະໝຸດທີ່ອ້ອມຮອບທຸກດ້ານຂອງວິນຍານ ເຊິ່ງ
ສະຕິຂອງຂ້ອຍລອຍຢູ່ໃນຄວາມເລິກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຄືນຫາຄວາມຈິງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກທີ່
.ປິດບັງມັນໄວ້, ແລ້ວຂ້ອຍຈະບໍ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມເມດຕາຂອງກຳລັງພາຍນອກ
ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາເມື່ອມັນຕ້ອງການຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າ
ກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
ຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດແມ່ນຫຍັງ ຖ້າມັນປາສະຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ
?ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່
ໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ສິນຫວັງ, ຂ້ອຍໄດ້
:ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າກະຊິບວ່າ
ແສງແດດທີ່ປົກປ້ອງຂ້ອຍສ່ອງແສງເທົາທຽມກັນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ສົດໃສ
ແລະ ມືດມົວທີ່ສຸດຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເຊື່ອ, ຍິມ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ
ປົນປົວຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງຜ່ານຮອຍຍິມທີ່ໂປ່ງໃສຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດລວມຫົວໃຈຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນພຣະ
ວິຫານແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ບ່ອນທີ່ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສຸດຂອງພຣະອົງສ່ອງ
.ແສງອອກມາດ້ວຍລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມງົດງາມທັງໝົດຂອງມັນ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າຄືເປົ້າໝາຍດຽວທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມບັນລຸໃຫ້
ເຖິງ ຢ່າລືມພວກເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງຈື່ຈຳພວກເຮົາ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຈື່ເຈົ້າກໍຕາມ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ເຈົ້າອາດຈະມາແລະໄປ, ສ່ອງແສງແລະ
ຈາງຫາຍໄປ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງຄົງຊີລັດຕໍ່ພັນທະສັນຍາຕະຫຼອດໄປ, ໂອ້ ຜູ້ທີ່ມີນ້ຳໃຈ
.ແລະຄວາມຮັກ

ຍອມຮັບຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຮັກ
ຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຕາໜ່າງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍລົງໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງສະຕິ
ແລະ ຈັບໄດ້ປາທີ່ມີຄ່າ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າປະສົມກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງພຣະອົງ
ແລະ ໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອ
ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງ
.ພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານທີ່ກົມກຽວກັນທັງໝົດ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບການຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ບໍລິສັດໃຈຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີ
.ປະໂຫຍດ ແລະ ປະຕິເສດພາບລວງຕາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ແສງແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ເຕັມທ້ອງຟ້າແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງຂ້ອຍ ປະກາດ
ເຖິງການມາເຖິງອັນເປັນພອນຂອງເຈົ້າ ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຕົວເອງດຽວນີ້ ຫຼື
ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າຈະໄດ້ພົບເຈົ້າໃນມື້ໜຶ່ງ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຮັກ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍປາຖະໜາ

ມີສະພາບແວດລ້ອມສອງປະເພດຄື: ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ ແລະ
ສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກ ຂ້ອຍຈະປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກອິດທິພົນທາງລົບ ແລະ
.ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ

ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າມີສິ່ງດີຫຼາຍກວ່າສິ່ງຊົ່ວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນ
ພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການມີຢູ່
:ການອອກແບບ

ທຸກໆມື້ຂ້ອຍຈະມີການເຄື່ອນໄຫວທັງໃນລະດັບຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍ,
ເພາະວ່າຄວາມຊຸດໂຊມທາງຈິດໃຈ ແລະ ການບໍ່ເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານຮ່າງກາຍ
.ລ້ວນແຕ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໂຜດເປີດຕາຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ບໍ່
ເຫັນສິ່ງໃດນອກຈາກພຣະອົງ, ແລະ ບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດໃນຄວາມງາມທັງໝົດ
.ນອກຈາກຄວາມງາມອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ

ພວກເຮົາຖືກຫຼອກລວງໂດຍນາຍພານທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາຂອງການມີຢູ່
ຂອງໂລກ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາລອຍຢູ່ໃນນ້ຳຕື້ນໆແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ແລະ
ຄວາມປອດພິຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຕາໜ່າງແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າງທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ປິດລ້ອມ
.ພວກເຮົາໄວ້

ໂອ້ ຜູ້ຊົງເມດຕາສົງສານ, ຂໍໂຜດຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກເຄືອ
ຂ່າຍອັນຕະລາຍຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຫະເຍີຫະຍານຂອງໂລກ,
ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຈາະເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກທີ່ສະຫງົບສຸກຂອງ

ການສື່ສານອັນສັກສິດ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນຕະຫຼອດ
.ໄປຈາກຕາໜ່າງຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ກັບຕັກຂອງການຫຼອກລວງ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ,
.ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ຂ້ອຍຈະລ້າງຂີ້ຕົມຂອງຄວາມໂງ່ຳຈຳອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງອັນ

ບໍລິສຸດຂອງວິນຍານສ່ອງຜ່ານຂ້ອຍ

ບາງຄົນອາດຈະລົ້ມເຫຼວທາງດ້ານວັດຖຸ, ທາງສິນທຳ, ແລະ ທາງວິນຍານ,
ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າ ແລະ ຍືນຢັນ
ວ່າແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນສ່ອງແສງມາສູ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກ

ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສະພາບການຂອງພວກເຂົາຈະດີຂຶ້ນ.
ພຣະເຈົ້າຕອບຄຳອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ, ແລະ ນີ້ແມ່ນ
.ວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການເອົາຊະນະອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມສຳເລັດ

ກ່ອນທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະກະທຳ, ເຂົາເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ,
ແຕ່ຫຼັງຈາກການກະທຳນັ້ນ, ຜົນສະທ້ອນຈະຕາມມາ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມັກມັນຫຼື
.ບໍ່; ນີ້ແມ່ນກົດແຫ່ງກຳ

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຢາກໄດ້ລົດຊາດຫວານອັນສູງສົງ

ຕ້ອງຈ່າຍລາຄາ, ແລະ ລາຄານັ້ນແມ່ນການອຸທິດເວລາທີ່ຈຳເປັນເພື່ອປູກຝັງ
ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ. ວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການ
ເອົາຊະນະຄວາມຖືກຕ້ອງແມ່ນການປະສານສົມທົບກັບຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ,
.ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້
ມອບໝາຍບົດບາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃນໂລກນີ້, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ
ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເພື່ອກຽດແກ່ພຣະອົງ

ເມື່ອເຮົາມອບຊີວິດຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ເຮົາພົບວ່າຊີວິດປ່ຽນໄປເປັນ

ສຽງດົນຕີທີ່ສວຍງາມ ແລະ ຖ້າເຮົາພະຍາຍາມຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດໜ້າວຽກທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະພົບວ່າພຣະອົງ
ເລືອກໜ້າທີ່ສະເພາະໃຫ້ພວກເຮົາໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ເຮັດສຳເລັດ
.ໜ້າທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ

ໃນການສະແດງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງວິນຍານ, ວິທີດຽວທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ

ຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຮົາ, ຄືພະລັງທີ່ຈະປ່ຽນບ້ານໃຫ້ກາຍເປັນ
.ສະຫວັນ

ຂ້ອຍຈະເອົາຊະນະຄວາມພາກພູມໃຈດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ຄວາມ
ກຽດຊັງດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ, ຄວາມໂງ່ຳດ້ວຍຄວາມຮູ້,

ແລະ ຄວາມກັງວົນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນການຄິດ ແລະ ການໄຕ່ຕອງ
.ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ

ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຄວນໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍສຽງພາຍໃນ
ຂອງສະຕິທາງວິນຍານ

ມັນດີກວ່າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາງ່າຍດາຍຂຶ້ນ ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນຄົນ
ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ປະຢັດໃນການກິນອາຫານ, ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ລະມັດ
ລະວັງ, ແຕ່ມີຮ່າງກາຍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຝຶກ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເພິງພາອາໄສແຫຼ່ງສຸຂະພາບ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈຈາກພາຍນອກທັງໝົດ

ບິນໄປໃນລະນາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກເໝືອນຈຸດສູງສຸດຂອງປັນຍາ,
ແລະ ທ່ຽວໄປໃນດິນແດນແຫ່ງຄວາມງາມນິລັນຕອນ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ໃໝ່

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫ່າງໄກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ເຫັນ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ເວົ້າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ຫາຍໃຈຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ແຕະ
, ຕ້ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ຄິດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ຮັກສາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ຈົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າທຸກໆມື້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຈິດວິນຍານ ແລະ
.ຫົວໃຈທີ່ພໍໃຈທີ່ໄດ້ຮັບກິນຫອມຈາກການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ພວກເຮົາຫັນໄປຫາຄຳສອນທາງວິນຍານເພາະວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະ
ຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ ວິທີການ ແລະ ວິທີການທາງໂລກ
ບໍ່ແມ່ນທາງອອກ ພຣະເຈົ້າແມ່ນທາງອອກ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຂຶ້ນ
ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳຈ້າງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາ ສິ່ງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດແມ່ນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງສະຕິຮູ້ສຶກ
.ຜິດຊອບທີ່ສະອາດ

ເກືອບທຸກຄົນຮູ້ສຶກວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ, ນັ້ນຄື
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ ຫຼື ປັບປຸງຕົວເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມພະຍາຍາມກໍຕາມ.
ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ສາມາດຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນ
ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເບິ່ງຊີວິດຢ່າງມີວັດຖຸວິຈານ, ມີວິຈານ ແລະ ວິເຄາະເພື່ອ
.ລະບຸປັດໃຈເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຮຽນຮູ້ວິທີການແກ້ໄຂ ແລະ ເອົາຊະນະພວກມັນ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ວັດຖຸແກ່ຄົນອື່ນ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງລາວລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເມດຕາ
.ສິ່ງສາມ ຈະພົບວ່າສິ່ງທີ່ລາວໃຫ້ນັ້ນຈະກັບຄືນມາຫາລາວເອງ
? ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ ບັນລຸຜົນສຳເລັດແລ້ວແມ່ນຫຍັງ

ດິນນານມາແລ້ວ, ພະສົງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາສະໜາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ
 ປະເທດໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີເດີນທາງໄປມາລະຫວ່າງພູເຂົາເພື່ອຄົ້ນຫາ
 .ຕົນໄມ້ທີ່ຫາຍາກຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ
 ນິທານເລົ່າວ່າຕົ້ນໄມ້ມະຫັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ຖືກປູກໂດຍນາງຝ້າແຫ່ງສະຫວັນ
 ແລະ ພົບໄດ້ໂດຍນັກບວດເທົ່ານັ້ນເປັນລາງວັນສໍາລັບການປະຕິບັດວິໄນທາງ
 ວິນຍານທີ່ເຂັ້ມງວດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ມີພະລັງທີ່ຈະໃຫ້
 .ຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງທຸກຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ກິ່ງງ່າຂອງມັນ
 ພະຍາມານຜູ້ນີ້ຮູ້ສຶກຢູ່ເລິກໆວ່າລາວສົມຄວນທີ່ຈະພົບຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນນັ້ນຍ້ອນ
 ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍຂອງລາວ, ການຮັບເອົາຄວາມລໍາບາກດ້ວຍ
 ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງລາວ, ແລະການຍຶດໝັ້ນໃນວິໄນທີ່ເຂັ້ມງວດທີ່ລາວໄດ້
 ກໍານົດໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງ. ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີກິດຈະກຳແລະການອອກກຳລັງກາຍ
 ທັງໝົດນີ້, ຍັງມີບົດຮຽນທີ່ລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮຽນຮູ້. ໃນຂະນະທີ່ລາວປາຖະໜາ
 .ການຮູ້ແຈ້ງ, ລາວຍັງມີຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍ
 ໃນບັນດາຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊອກຫາ
 ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ. ເສັ້ນທາງເທິງພູຜາທີ່ຊຸ່ມໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເປົ່າຂອງ
 ລາວອ່ອນເພຍລົງໃນການຄົ້ນຫາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງເພື່ອເປົ່າໝາຍແຫ່ງຄວາມ
 ປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ ແລະ ການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງ
 ລາວ. ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນຂອງລາວຮັບປະກັນລາວຢູ່ສະເໝີວ່າຄວາມ
 ປາດຖະໜາຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ, ແລະຕົນໄມ້ແຫ່ງນັ້ນລໍຖ້າລາວເປັນ
 ລາງວັນຕາມທຳມະຊາດສໍາລັບຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານຂອງລາວ, ເຊິ່ງ
 .ເກີນຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມອົດທົນຂອງຄົນທຳມະດາ
 ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາມີສະຕິປັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງໃນຕົວລາວເອງ ໃນຮ່ອມພູ
 ແຫ່ງໜຶ່ງໃນພູສູງ, ລາວໄດ້ພົບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໃບກວ້າງ, ແລະລາວຮູ້ທັນທີດ້ວຍຄວາມ
 ເຂົ້າໃຈຂອງລາວວ່າມັນແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ລາວສະແຫວງຫາມາຕະຫຼອດ ແລະ
 .ຢາກພົບ

ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຫັນທິຫັນໃດ, ລາວໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃກ້ກິງງາທີ່
ຕ້ອນຮັບຂອງຕົນໄມ້ ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ມັນ ເພື່ອປະສົບກັບພະລັງທີ່ພິເສດຂອງຕົນໄມ້
ທີ່ເປັນເອກະລັກນີ້, ລາວໄດ້ຫຼັບຕາລົງ ແລະ ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, "ຖ້ານີ້ແມ່ນຕົນໄມ້
"!ທີ່ປາດຖະໜາແທ້ໆ, ໃຫ້ມັນກາຍເປັນປ້ອມປາການທີ່ເຂັ້ມແຂງສຳລັບຂ້ອຍ
ທັນໃດທີ່ຄວາມຄິດນັ້ນຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ ພະລາຊະວັງທີ່ງົດງາມ
ກໍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຕົນໄມ້, ລ້ອມຮອບດ້ວຍສວນທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍດອກກຸຫລາບ
.ສີດໆ, ໃບໂຫລະພາທີ່ມີກິນຫອມ, ແລະຕົ້ນໄມ້ສູງຕຫຼາງ□□□
ລາວປິຕິຍິນດີກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນນີ້ ແລະ ຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ບັນລຸຄວາມ
ປາດຖະໜາທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງລາວ, ເພາະວ່າໃນທີ່ສຸດລາວກໍໄດ້ພົບຕົນໄມ້ທີ່ລາວ
ສະແຫວງຫາມາຕະຫຼອດ. ລາວບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າດົນກ່ອນທີ່ຈະສະແດງຄວາມ
ປາດຖະໜາຕໍ່ໄປຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: "ຂ້ອຍຢາກເຫັນກຸ່ມສາວງາມຢູ່
ອ້ອມຮອບຕົວຂ້ອຍນຳສະເໝືອນອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ແຊບທີ່ສຸດໃສ່ຖາດຄຳ ແລະ
ຮັບໃຊ້ ເຄື່ອງດື່ມທີ່ໜ້າຍິນດີກວ່າເຫຍື່ອເງິນໃນຈອກທີ່ເຫຼືອມເປັນຄຳທີ່ເຫຼືອມເປັນ
".ເງົາ

ໃນພົບຕາດຽວ, ຄວາມປາດຖະໜາຂອງເພິ່ນກໍສຳເລັດ, ເມື່ອເພິ່ນພົບໂຕະທີ່
ເຕັມໄປດ້ວຍອາຫານແຊບໆຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ຖືກຮັບໃຊ້ຢູ່ເທິງຈານຄຳ, ແລະມີ
ຍິງສາວທີ່ສວຍງາມກຳລັງສະເໜືອອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່
.ເໝາະສົມກັບກະສັດແລະເຈົ້າຊາຍໃຫ້ເພິ່ນ
ໂດຍຮູ້ວ່າປາສາດໃໝ່ ແລະ ສວນ ແລະ ສວນໝາກໄມ້ອ້ອມຂ້າງຕ້ອງການ
ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປ້ອງ, ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ຕົນໄມ້ກາຍເປັນກອງທັບທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ເພື່ອປົກປ້ອງລາວ ແລະ ຊັບສົມບັດໃໝ່ຂອງລາວ. ທັນທີທັນໃດ, ກອງທັບ
ຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ປະກົດຕົວ ແລະ ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໃກ້ກັບປາສາດ, ໃນຂະນະທີ່
ທະຫານຍາມທີ່ມີອຸປະກອນຄົບຄັນຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູພະລາຊະວັງເພື່ອໃຫ້ການປົກປ້ອງ
.ທີ່ຈຳເປັນ

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຄຳທີ່ຝຸ່ມເຟື້ອຍ ແລະ ສະຫງ່າງາມແລ້ວ,
ພະອົງໄດ້ເລີ່ມກວດກາພະລາຊະວັງໃໝ່ຂອງພະອົງ. ພະອົງໄດ້ຂຶ້ນຂັ້ນໄດຫີນອ່ອນ
ທີ່ຂັດເງົາ ແລະ ຍ່າງຜ່ານຫ້ອງທີ່ປະດັບດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບທີ່ມີຄວາມສະຫວ່າງສະ
.ໄຫວ

ໃນທີ່ສຸດ, ພະຍາມານຜູ້ໂຊກດີຂອງພວກເຮົາກໍເປືອກກັບການຍ່າງ ແລະ
ຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ການພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຫ້ອງຊັ້ນລຸ່ມໜຶ່ງ. ປ່ອງຢ້ຽມ
.ຕຳຂອງຫ້ອງນັ້ນໄດ້ຮັບຮືມເງົາຈາກກິງງາຍາວໆຂອງຕົນໄມ້ອວຍພອນທີ່ງົດງາມ
ໃນຂະນະທີ່ລາວນອນລົງເທິງຕຽງໃກ້ກັບປ່ອງຢ້ຽມ, ລາວສັງເກດເຫັນວ່າກິງ
ງາໝາຍຂອງຕົນໄມ້ອວຍພອນໄດ້ບັງແສງໄຟ, ແລະລາວຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ, ຄວາມ
ຢ້ານກົວທີ່ຄ່ອຍໆເລືອຄານເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈຂອງລາວ. ຄວາມງຽບສະຫງົບຖືກ
ທຳລາຍດ້ວຍສຽງພຽງແຕ່ສອງສາມສຽງເທົ່ານັ້ນ, ແລະລາວສິ່ງໄສວ່າສຽງເຫຼົ່າ

ນັ້ນມາຈາກສວນ ຫຼື ມາຈາກສັດປ່າໃນປ່າທີ່ຍ່າງໄປມາຢ່າງອິດສະຫຼະຢູ່ນອກ
.ກໍາແພງພະລາຊະວັງ

ເມື່ອຄວາມກັງວົນຂອງລາວເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມຄິດທີ່ມີພະລັງໄດ້ບຸກເຂົ້າມາໃນ
ຈິດໃຈຂອງລາວ, ແລະລາວເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ: "ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມີກອງທັບ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອປົກປ້ອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນທະຫານຄົນດຽວຢືນຢູ່ໃກ້
ປ່ອງຢ້ຽມນີ້, ແລະປ່ອງຢ້ຽມກໍບໍ່ໄດ້ຖືກປົກປ້ອງດ້ວຍຕາໜ່າງເຫຼັກ. ຈະເປັນແນວ
ໃດຖ້າເສື້ອຈາກປ່າສາມາດເຂົ້າມາທາງປ່ອງຢ້ຽມໄດ້? ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ມັນຈະກົນ
".ຂ້ອຍ, ແລະນັ້ນຈະເປັນຈຸດຈົບສໍາລັບຂ້ອຍ

ທັນໃດທີ່ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມຢ້ານກົວນັ້ນຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ,
ເສື້ອທີ່ດູຮ້າຍໂຕໜຶ່ງໄດ້ໂດດອອກຈາກປ່ອງຢ້ຽມ, ຈັບເອົາຜົມານຮ້າຍທີ່ຢ້ານກົວ,
ແລະອອກເດີນທາງໄປ (ກິນລາວ)

ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ພະສິງບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາບໍ່ສາມາດ
ແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຄິດທີ່ດີແລະບໍ່ດີ. ຈຸດປະສົງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້
ຄວາມຄິດທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເກັບມ້ຽນຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຈິງ. ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາໄດ້ສະແດງເຖິງຮູບພາບທາງຈິດໃຈທີ່ມີ
.ພະລັງຂອງພະສິງ, ແລະນັ້ນແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາສຸດທ້າຍຂອງລາວ
ທຸກໆຄົນອາໄສຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາທີ່ໃຫ້ຄວາມ
ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຕົນໄມ້ນັ້ນຄືພະລັງໃຈ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍັງບໍ່ທັນສາມາດຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມ
ປາຖະໜາ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຕົນໄດ້ ຄວນຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຕົນ, ເພາະວ່າຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີວິໄນຂອງລາວຈະບໍ່ປັນລູຜົນທັນທີ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການສະແດງອອກໂດຍ
.ອັດຕະໂນມັດຂອງເສື້ອໂຊກຮ້າຍທີ່ຈະໂດດໃສ່ເຈົ້າຂອງ ແລະ ຄົນອື່ນ
ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນ
ເຮົາໃສ່ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ດີ ໃນຂະນະທີ່ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ກິ່ງງ່າຂອງຕົນໄມ້ອວຍພອນ, ເຊິ່ງບໍ່ມີ
.ຫຍັງນອກຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດ
ການສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃສ່ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມລື້ມເຫຼວ,
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຊ້າ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສັດຕູຈາກໂລກແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ສ້າງປັນຫາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາແປກ
.ໃຈກັບສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ຕ້ອງການ

ຄັດມາຈາກປັນຍາຂອງ Baramhanis

ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄືແບບຢ່າງ
ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາມີຂໍ້ຈຳກັດ

ແຕ່ພວກເຂົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝຸດອັນບໍ່ມີ

ຂອບເຂດ

ແລະວ່າຮູບແບບສ່ວນບຸກຄົນທັງໝົດ
ພວກມັນຄືຄືນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງທະເລຈັກກະວານ
ໃນໂລກນີ້, ເຮົາຈຳກັດ ແລະ ຈຳກັດຕົວເອງ
ພາຍໃນຂອບເຂດຂອງຄອບຄົວນ້ອຍໆ
ແຕ່ເມື່ອເຮົາຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ເມື່ອເຮົາຮັກຊາດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ເມື່ອເຮົາຮັກທຸກຊົນຊາດ ແລະ ທຸກຊາດ, ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ກວ່າ

ແລະເມື່ອສະຕິຂອງພວກເຮົາຖືກດູດຊຶມເຂົ້າໄປໃນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຫຼັງ

ຄວາມຕາຍ

ຫຼືໃນໂລກນີ້ຜ່ານການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແກ່ນ
ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມເປັນຈິງຢ່າງແທ້ຈິງ
ມະຫາສະໝຸດແມ່ນຄືນ
ແລະວ່າຄືນຟອງໄດ້ອອກມາຈາກມະຫາສະໝຸດ
ຈາກຫໍສະໝຸດທີ່ເກັບໄວ້ຂອງພວກເຮົາ: ຈິດໝາຍ
ໝູ່ເພື່ອນທີ່ຮັກແພງ, ຫໍສະໝຸດເກັບມ້ຽນຂອງພວກເຮົາປະກອບດ້ວຍ
ອີງຕາມບົດຄັດຫຍໍ້ຈາກຈິດໝາຍຫຼາຍພັນສະບັບທີ່ສົ່ງໂດຍຜູ້ອ່ານ
ຈາກປະເທດຕ່າງໆ, ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ດ້ວຍຄຳສອນຂອງ ພະອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ
ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ແປຕົວຢ່າງຂອງຈິດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ
ເພາະມັນກົງກັບຄຳເຫັນ ແລະ ຂໍ້ຄວາມຫຼາຍໆຢ່າງຂອງເຈົ້າ
ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະສົບການຂອງມະນຸດແມ່ນໜຶ່ງ
ແລະນັ້ນຄືຫົວໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ກົມກຽວກັນ
ພວກເຂົາຈະພົບກັນ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃສກໍຕາມ
ດ້ວຍຄວາມຮັກ ຄວາມດີ ແລະ ສັນຕິສຸກ
ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ເພີ່ມເຕີມ
ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະສະເໜີເພີ່ມເຕີມ
ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ ແລະ ປາດຖະໜາດີຢ່າງສຸດຊຶ້ງ
ມາມຸດ ອັບບາສ ມາຊູດ
ບັດນີກະລຸນາອ່ານບາງຂໍ້ຄວາມ
ຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ຄົ້ນຫາສິ່ງໃໝ່ໆ

ຄວາມສະຫງົບສຸກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຢູ່ພາຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກ

ຄົນ

ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າໃນອະນາຄົດ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເພີ່ມຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ມັນມີແສງສະຫວ່າງ ແລະ ພອນຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກະຕັນຍູຢ່າງລົ້ນເຫຼືອຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ນຳພາຂ້ອຍໄປສູ່ຄຳສອນທາງວິນຍານເຫຼົ່ານີ້
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກຊື່ນຊົມຢ່າງຍິ່ງ
ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຂອບໃຈພະເຈົ້າ
ແລະ ການປັນຍາຂອງ Paramahansa ຜູ້ມີປັນຍາ
ຂ້ອຍຍັງຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການຜະຈົນໄພທີ່ດີເລີດ
ເພື່ອຄົ້ນພົບຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຈິດວິນຍານໃນບໍ່ແຮ່ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

* * *

ໃນຄຳສອນຂອງພະອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບແຫຼ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄວາມມີຊີວິດ
ຊື່ວ່າທີ່ໄຫຼຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ
ມັນຍາກທີ່ຈະລະບຸຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດທີ່ໄຫຼມາ
ສູ່ຊີວິດປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍຈາກຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງຂອງລາວ

* * *

ຂ້ອຍອ່ານບົດປັນຍາເຫຼົ່ານີ້ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ
ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍພົບສິ່ງໃໝ່ໆ, ຄືກັບວ່າ
ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍອ່ານມັນມາກ່ອນ
ສຳລັບຂ້ອຍ, ມັນແມ່ນແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ
ຈາກຄວາມຮູ້, ການຕື່ນໃຈ, ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຍິ່ງຂ້ອຍອ່ານຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີການປັບປຸງທີ່ໜ້າສັ່ງເກດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ໃນລະດັບວັດຖຸ, ຈິດໃຈ, ແລະ ຈິດວິນຍານ
ມັນມີຄຸນສົມບັດແມ່ເຫຼັກ
ເພື່ອດຶງດູດຄວາມດີ ແລະ ສິ່ງດີໆທັງໝົດ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍອ່ານບົດປັນຍາເຫຼົ່ານີ້
ຂ້ອຍເລີ່ມຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ສູງຂຶ້ນ

ຂ້ອຍປິ່ນຂຶ້ນສູ່ລະດັບຄວາມສູງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ທາງວິນຍານ
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລື່ອງນີ້ມາກ່ອນ
ຂ້ອຍຍັງຮູ້ສຶກວ່າມັນໄດ້ນຳເອົາການປັບປຸງຫຼາຍຢ່າງມາສູ່ຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຮັດໃຫ້ມັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນ
ໃນອະດີດຂ້ອຍນອນເຄິ່ງຫຼັບເຄິ່ງຕື່ນ
ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວໃນຄວາມຮູ້ສຶກ
ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍເຜີຍແຜ່ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້
ເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນຄືກັບທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນ
ປະໂຫຍດຈາກມັນ

* * *

ຂ້ອຍຫາກໍ່ອ່ານ "Whispers from Eternity " ຈິບແລ້ວ
ເຖິງຄູບາ Paramhansa, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຢ່າງລື້ນເຫຼືອ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຕັມຫົວທຸກສິ່ງຂອງຂ້ອຍ

-

ການປຽບທຽບລະຫວ່າງຄວາມຖ່ອມຕົວແລະຄວາມຈອງຫອງ
ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນຮ່ອມພູທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງສະຕິ
ບ່ອນທີ່ຝົນສະຫວັນຕົກລົງມາຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເຕົາໂຮມກັນ
ແລະມັນຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຝົນຈະຕົກຢູ່ເທິງຍອດພູ
ດັ່ງນັ້ນ, ນັ້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້ຈິງບໍ່ສາມາດເຕົາໂຮມກັນຢູ່ເທິງຫົວຂອງຄວາມ
ຈອງຫອງທີ່ອວດດີໄດ້
ຄວາມຈອງຫອງປົດປະຕູສູ່ການຍອມຮັບ ແລະ ການເປີດໃຈ, ເຊິ່ງຜ່ານນັ້ນ
ຄວາມຮູ້ຈະເຂົ້າມາ
ຄວາມຖ່ອມຕົວເປີດປະຕູກວ້າງ
ລາວຮຽກຮ້ອງປັນຍາໃຫ້ມາແລະສ້າງຕັ້ງ
ຄວາມຈອງຫອງແມ່ນຄວາມຂີ້ຮ້າຍທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງໃບໜ້າ
ຂອງຄົນຈອງຫອງ
ຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກກຽດຊັງລາວ ແລະ ຢູ່ຫ່າງຈາກລາວ
ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນກິນຫອມທີ່ໜ້າຮັກທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເປັນທີ່ຮັກ
ແລະ ເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງທຸກຄົນ
ຄວາມຈອງຫອງເກີດມາຈາກຄວາມອ່ອນແອ
ເຊິ່ງສະແດງອອກເປັນສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າສະລັບສັບຊ້ອນທີ່ດີກວ່າ
ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຖ່ອມຕົວເກີດມາຈາກປັນຍາ
ຫຼື ຄວາມຮູ້ຕົນເອງ

ຄວາມຈອງຫອງປະຕິເສດການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງ
ສໍາລັບຄວາມຖ່ອມຕົວ, ມັນອ່ອນໄຫວ ແລະ ຍິນດີຕ້ອນຮັບຄວາມຈິງ
ລາວອ້ອມວອນໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານ

ຂອງລາວ

ຄວາມຈອງຫອງເປີດເຜີຍຄວາມບໍ່ພຽງພໍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມທີ່ລົ້ມເຫຼວ

ຂອງມັນ

ດູກູກຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງນ້ອຍ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນສັນຍານທີ່ດີເລີດຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນ

ຫົວໃຈ

ຕົວຢ່າງອັນຮຸ່ງໂລດຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງ
ຄວາມຫຼົງຕົວເອງແມ່ນເສື້ອຄຸມທີ່ໂປ່ງໃສທີ່ຄົນຫຼົງຕົວເອງໃສ່
ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງກຽດສັກສິດແລະຄວາມຖ່ອມຕົວ
ຄວາມຈອງຫອງຂັບໄລ່ເພື່ອນ ແລະ ຄວາມຈິງອອກຈາກຊີວິດຂອງລາວ
ຄວາມຖ່ອມຕົວດຶງດູດເພື່ອນມິດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຄົນຈອງຫອງຄືກັບກະປ່ອງເປົ້າທີ່ມີສຽງດັງເມື່ອເຄາະ
ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວເປັນເໝືອນພາຊະນະທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຕືມແຫ່ງປັນຍາ
ຄວາມຖ່ອມຕົວເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈ; ມັນແຜ່ຄວາມສຸກໄປຫົວຕົວມັນ
ມັນດຶງດູດເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈດີ
ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວນຳເອົາຄວາມດີ ແລະ ພອນເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວຂອງລາວ, ຄືກັບດອກກຸຫລາບທີ່ສົດຊື່ນແລະມີ

ກິນຫອມ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຕັມເຕັມຊີວິດຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ

ປິຕິຍິນດີ

ຄວາມທະເຍີທະຍານ ແລະ ການກະທຳຜິດ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະກາຍເປັນເສດຖີ
ຄວາມຮັກໃນຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມໂລບມາກເພື່ອຄວາມຍ້ອງຍໍ
ມັນເປັນມາດຕະຖານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
? ແລະ ໃຜຢາກກາຍເປັນເສດຖີດ້ວຍວິທີນີ້
ລາວບໍ່ພຽງແຕ່ທຳຮ້າຍຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ
ມັນຍັງເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນອີກ
ເພາະມັນນຳພາພວກເຂົາລົງໃນເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ
ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ
ຕົວຢ່າງ, ພະນັກງານທຳມະດາໃນໂຮງແຮມ
ຜູ້ທີ່ເຫັນເສດຖີໃສ່ເສື້ອຜ້າລາຄາແພງ

ລາວກ້າວອອກຈາກລົດຫລູຫລາດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈແລະຄວາມ

ຈອງຫອງ

ມັນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄົນຂັບລົດສ່ວນຕົວ
ລາວອິດສາລາວສຳລັບພອນທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຂອງລາວ
ລາວພະຍາຍາມຮຽນແບບວິຖີຊີວິດຂອງລາວ
ລາວຫັນໄປກູ້ຢືມເງິນແລະຊີລິດ, ບາງທີອາດເປັນລົດມືສອງ
ມັນຕ້ອງການການບຳລຸງຮັກສາທີ່ມີລາຄາແພງ
ແລະລາວຊື້ເຄື່ອງຝຸ່ມເຟື້ອຍອື່ນໆ
ເຊິ່ງລາວເຊື່ອຜິດໆ

ມັນຈະເຮັດໃຫ້ລາວເບິ່ງໜ້າຕາແນ່ນອນ
ຈາກຄວາມອວດດີທີ່ຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຫຼອກລວງ
ລາວເປັນຄົນທີ່ມີຈິດໃຈທຸກຍາກ ແລະ ຫຼີ້ນການພະນັນດ້ວຍຊັບພະຍາກອນ
ອັນໜ້ອຍຂອງລາວ

ລາວເປີດເຜີຍຕົນເອງຕໍ່ບັນຫາທີ່ລາວສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ງ່າຍ
ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈະຮັບຮູ້
ບຸກຄົນທີ່ເສຍສະຫຼະສຸຂະພາບແລະຄວາມສຸກຂອງຕົນ
ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ວຽກງານທີ່ໜັກໜ່ວງ
ພະຍາດລະບົບປະສາດແຕກຫັກ ແລະ ບັນຫາຫົວໃຈ
ເພື່ອທີ່ຈະກາຍເປັນເສດຖີ
ຕົວຈິງແລ້ວລາວເຮັດໃຫ້ຄົນໂງ່ແລະຄົນບໍ່ມີປັນຍາຫຼົງທາງ
ຍ່າງເທິງເສັ້ນທາງທີ່ລືນ
ບ່ອນທີ່ຊີວິດຖືກວັດແທກດ້ວຍຮູບລັກສະນະທີ່ຫຼອກລວງ
ທຳທຳວ່າມີຄວາມສຸກ
ສຳລັບມາດຕະຖານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ

ຄວາມຮັ່ງມີແມ່ນເປົ້າໝາຍສູງສຸດໃນຊີວິດ, ເຊິ່ງນອກເໜືອໄປຈາກ
ເປົ້າໝາຍອື່ນທີ່ບໍ່ມີ

ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຫັນໄປໃຊ້ກິນອຸບາຍ ແລະ ການຫຼອກລວງ
ເພື່ອຫຼອກລວງຄົນໂງ່ ແລະ ປຸ່ນເຮົາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາ
ນິໄສການດຳລົງຊີວິດທີ່ຝຸ່ມເຟື້ອຍ
ບໍ່ວ່າເງິນຈະຫາມາໄດ້ແນວໃດກໍຕາມ
ການໄດ້ຮັບຄວາມຍິນດີໃນຄຳຍ້ອງຍໍ ແລະ ຄຳຍ້ອງຍໍ ເປັນສັນຍານຂອງ

ຄວາມຊື່ໆ

ຍ້ອນການໂອ້ອວດທີ່ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ການສະແດງອອກທີ່ໜ້າລັງກຽດ
ທັງໝົດນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊອກຫາຄວາມຮັ່ງມີມີຄວາມໂລບຫຼາຍຂຶ້ນ
ແລະ ວາງແຜນວິທີການທີ່ຫຼອກລວງ

ຫຼື ຫັນໄປໃຊ້ວິທີການຂົ່ມຂູ່ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ຜິດຈົນຍາປັນ
ເພື່ອໄດ້ຮັບຄວາມຫລຸຫລາຫຼາຍຂຶ້ນ
ເຊິ່ງຄ້າຍຄືກັບຕົ້ນຮັກທີ່ມີຮອຍຊ້າ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີທີ່ຈັບມັນບາດເຈັບ
ແລະຢ່າເພິງພາມັນ
ການດຳລົງຊີວິດທີ່ຫລຸຫລາ
ຄວາມປາຖະໜາຢາກມີເງິນດ້ວຍທຸກວິທີທາງ
ແລະ ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ຖ່ອມຕົວ
ແລະຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຈະສູນເສຍຖານະທາງດ້ານການເງິນ
ໃນສາຍຕາຂອງຄອບຄົວແລະສັງຄົມ
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນສັນຍານຂອງຄວາມຜິດ
ການຜະຈົນໄພທີ່ບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ໄດ້
ການສູນເສຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ
ຖ້າທຸກຄົນດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ນຸ່ງເຄື່ອງແບບລຽບງ່າຍ
ແຟຊັ້ນຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ຫລຸຫລາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ
ເຊິ່ງມັກຈະນຳໜ້າ
ຈົນທໍລະມານ ແລະ ອຸກອັງໃຈຫຼາຍ
ແລະຜູ້ຄົນໄດ້ພະຍາຍາມປຸກຝັງຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານ
ແລະນ້ຳສຶມສາຍຂູ່ທີ່ສູງສົ່ງແທນ
ຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກ
ລາວເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ຄິດຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບ
ມາດຕະຖານ ແລະ ເກນການທົດສອບ
ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕໍ່ລອງ ຫຼື ຮ່ວມມືໃດໆ
ກັບຜູ້ທີ່ມີຊັບສິນສະສົມໄວ້
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກໃນສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອ່ອນລົງຕໍ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ທຸກຍາກຂອງພວກເຂົາ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພວກເຂົາຢູ່ໃນຊຸດຜ້າຂາດໆ ແລະ ອິດທິວ
ກໍຕາມ
ຄວາມຮັ່ງມີເອງກໍບໍ່ແມ່ນບາບ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນອາດຈະເປັນພອນໃນມືຂອງຄົນດີແລະເຮືອເພື່ອແຜ່
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນຈາກພຣະຄຸນອັນລື້ນເຫຼືອຂອງ
ພຣະອົງ
ຜູ້ທີ່ມັກຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ

ແລະໄດ້ຍົກຝັນຮ້າຍຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳອອກຈາກ

ບ່າຂອງພວກເຂົາ

ຄຳເວົ້າມີພະລັງອັນມະຫາສານໃນການສ້າງ ຫຼື ທຳລາຍ
ເພື່ອຄວາມເສົ້າສະຫຼົດໃຈ ແລະ ຄວາມເມດຕາ
ຫຼື ເພື່ອທຳລາຍວິນຍານ ແລະ ທຳລາຍຄວາມຮູ້ສຶກ
ມີຄຳເວົ້າທີ່ສ້າງຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ
ຄຳເວົ້າທີ່ຊ່ວຍບັນເທົາຄວາມກັງວົນ ແລະ ປອບໂຍນຫົວໃຈ
ມັນສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈ

ຄຳເວົ້າທີ່ກະຕຸ້ນສິ່ງຄາມທີ່ຮຸນແຮງ

ຄຳເວົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນຍາກາດອ່ອນລົງ

ແລະມັນຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໂຊກຮ້າຍແລະພາລະໜັກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງຂວັນຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ມະນຸດ

ນິລວມທັງຄວາມສາມາດໃນການສະແດງອອກເຖິງຕົວຕົນ

ໃນຄຳເວົ້າ, ຄຳຂຽນ, ແລະ ຄຳໄດ້ຍິນ

ເພື່ອການສື່ສານທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ໃກ້ຊິດລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ

ມະນຸດຊາດແມ່ນຄອບຄົວດຽວ

ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງການພິຈາລະນາທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ

ໃຫ້ຄຳເວົ້າເປັນເຄື່ອງມືໃນການນຳເອົາຄົນມາໃກ້ຊິດກັນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຂົ່ມຂູ່

ເພື່ອສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ, ບໍ່ໃຫ້ແຜ່ກະຈາຍຄວາມວິຕົກກັງວົນ ແລະ ຄວາມ

ຂັດແຍ້ງ

ເພື່ອສ້າງຄວາມປອງດອງ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຫວ່ານຄວາມແຕກແຍກ

ເພື່ອກຳຈັດອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງຕ່າງໆ

ບໍ່ຕ້ອງຕື່ມເສັ້ນທາງດ້ວຍໝາມ ແລະ ອຸປະສັກ

ເລື່ອງຂອງຜູ້ໃຊ້ທີ່ສອນກະສັດ

ດົນນານມາແລ້ວ, ກະສັດອົງໜຶ່ງໄດ້ບອກກັບປະຊາຊົນຜູ້ໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ

.ຖ້າລາວບໍ່ຕອບຄຳຖາມສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຄຳຄໍາຈະລໍຖ້າລາວຢູ່

" ? ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, "ພະອົງເຈົ້າຂ້າ, ມີຫຍັງຖາມແດ່

" ? ກະສັດໄດ້ຖາມວ່າ, "ບອກຂ້າພະເຈົ້າແດ່, ສະຕິສຳປະຊັນຍະຕັ້ງຢູ່ໃສ

ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຂໍໃຫ້ກະສັດມີໄລຍະເວລາຜ່ອນຜັນສອງອາທິດເພື່ອນຳຄຳ

.ຕອບມາໃຫ້ລາວ, ແລະກະສັດກໍອະນຸມັດຄຳຮ້ອງຂໍຂອງລາວ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວກໍກັບຄືນໄປບ່ອນເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມຫ້ຖອຍໃຈ ແລະ

ບອກນາຍຈ້າງຂອງລາວວ່າ ຖ້າລາວບໍ່ຕອບຄຳຖາມຂອງກະສັດພາຍໃນສອງ

.ອາທິດ, ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່ານັ້ນດ້ວຍຊີວິດຂອງລາວເອງ

ຜູ້ໃຊ້, ຜູ້ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງລາວ, ໄດ້

ກ່າວກັບລາວ

" ໃຫ້ຂ້ອຍໄປແທນເຈົ້າ ແລະ ຂ້ອຍຈະຕອບຄໍາຖາມນີ້ດ້ວຍຕົວເຈົ້າເອງ "

ຜູ້ໃຊ້ໄດ້ໄປຫາກະສັດແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ
ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ງເທິງບັນລັງຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າໃນ "
ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງບອກບາງສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ໃຫ້ທ່ານຟັງ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ
". ນາຍຂອງທ່ານ

ກະສັດໄດ້ມອບບັນລັງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຜູ້ໃຊ້, ແລະກ່າວວ່າ

" ?ບອກຂ້ອຍແດ່, ສະຕີສໍານິກແຫ່ງສະຫວັນຢູ່ໃສ "

" ຜູ້ໃຊ້ທີ່ນັ້ງຢູ່ເທິງບັນລັງຕອບວ່າ: "ເອົາງົວມາໃຫ້ຂ້ອຍ

" ?ງົວຖືກນໍາເຂົ້າມາ, ແລະຜູ້ໃຊ້ໄດ້ຖາມວ່າ, "ນົມຢູ່ໃສ

" ກະສັດຕອບວ່າ: "ຢູ່ໃນເຕົ້ານົມ

ຜູ້ໃຊ້ຕອບວ່າ: "ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ນົມບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນເຕົ້ານົມເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່

" ຢູ່ໃນທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງງົວ, ເພາະວ່ານົມແມ່ນສານສໍາຄັນຂອງງົວ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຜູ້ໃຊ້ໄດ້ຂໍຖ້ວຍນົມ, ແລະເມື່ອຖ້ວຍຖືກນໍາມາໃຫ້ລາວ, ລາວ

" ?ໄດ້ຖາມກະສັດວ່າ: "ເນີຍຢູ່ໃສ

" ກະສັດຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນມັນເບີ

ຜູ້ໃຊ້ກ່າວວ່າ: "ມັນເບີຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ມັນກະຈາຍໄປທົ່ວນົມ. ປັນນົມແລ້ວມັນ

".ເບີຈະແຍກອອກຈາກກັນ ແລະ ລອຍຂຶ້ນສູ່ໜ້ານ້ຳ

ເຊັ່ນດຽວກັບນົມທີ່ມີຢູ່ໃນທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງງົວ, ແລະເນີຍຖືກ

ແຈກຢາຍໄປທົ່ວໂມເລກຸນນົມທັງໝົດ, ສະຕີສໍານິກອັນສູງສົ່ງກໍມີຢູ່ໃນທຸກໆອະ

.ຕອມຂອງການມີຢູ່

ດັ່ງນັ້ນ, ປັນຍາຂອງຜູ້ໃຊ້ຈຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດນາຍຈ້າງຂອງລາວໄວ້, ຍ້ອນວ່າ

.ກະສັດໄດ້ຮັບຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຄໍາຖາມຂອງລາວ

ສະຕີສໍານິກອັນສັກສິດບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ສະເພາະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນ; ມັນມີ

ຢູ່ໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ໃນການຝຶກສະມາທິຈະເປີດປະຕູຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຮູ້ສຶກເຖິງ ສະຕີສໍານິກອັນ
ສັກສິດ, ແລະ ອ່ານໜັງສືແຫ່ງຊີວິດ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແທ້ຈິງນີ້, ຄໍາຖາມຈະ

.ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ

ຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫຼາດເວົ້າ

ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີປະໂຫຍດໃນຊີວິດ

ລາວຕ້ອງປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ

ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ

ແມ່ນແຕ່ຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ມີເຫດຜົນ

ຄວາມຮັກບໍ່ຄວນຖືກປະຖິ້ມ

ຄວາມຮັກຄວນຢູ່ເໝືອຄວາມຮູ້ສຶກ

ມັນເປັນພື້ນຖານຂອງການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ

ມີສິ່ງຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມສົນໃຈໃນຊີວິດທີ່ດີກວ່າຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ
ຈາກການກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ
ວາງແຜນທຳຮ້າຍ ແລະ ດັກຈັບຄົນອື່ນ
ແລະ ຝົນຕົກລົງມາດ້ວຍໄຟນະລົກ
ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ປະພຶດຕົວໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງ
ມັນບໍ່ເໝາະສົມກັບສະພາບມະນຸດອັນສູງສົງ
ຖ້າຫາກມະນຸດຊາດຢຸດການຈູດໄຟ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ແທນທີ່ຈະ, ລາວໃຊ້ສາຍຕາຂອງຄວາມພໍໃຈ
ທີ່ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງລົດອຳນາດໄດ້ປະທານໃຫ້ລາວ
ເພື່ອສຸມໃສ່ການເຮັດຄວາມດີຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ
ເພາະວ່າຈຳກັດຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໄວ້ທີ່ຄວາມກຽດຊັງ
ປິດການໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ດີ
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດໃຊ້ມັນ

ໄດ້

ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງສັ້ນໆຂອງລາວມາຍັງດິນແດນນີ້
ການສຸມໃສ່ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນຳໄປສູ່ຫົວໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງ
ແລະ ເພື່ອປຸກຄວາມສົງໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນສັດຕູ
ຖ້າມັນຝັງເລິກຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ມັນຍາກທີ່ຈະກຳຈັດມັນອອກ
ນັ້ນແມ່ນສະຖານະການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ ເຊິ່ງທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ລົບໄດ້
ກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ສວຍງາມຈະກາຍເປັນຂີ້ຮ້າຍ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່
ງົດງາມຈະກາຍເປັນພື້ນຖານ
ແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງມືດ້ານສຸຂະພາບກໍກາຍເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບການຜະລິດ
ສານພິດ ແລະ ພະຍາດທີ່ໂຊກຮ້າຍ
ນັ້ນແມ່ນນະລົກ
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮັກສາພວກເຮົາແລະ ທ່ານໃຫ້ທ່າງຈາກມັນ
ແລະ ກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງລາວ
ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ
ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມຮັກສະເໝີ

ດວງອາທິດແຫ່ງສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ບົດຄວາມນີ້ໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນວາລະສານຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກສະບັບ
ທຳອິດໃນປີ 1925. ວາລະສານນີ້, ເຊິ່ງຕໍ່ມາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມວາລະສານ
ຄວາມຮູ້ຕົນເອງ, ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງໜຶ່ງຄື: ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ

ໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະ ແລະ ລັກສະນະພິເສດ
ທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ປະເທດຊາດຕ່າງໆມີ, ເຊິ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ແລະ ສືບຕໍ່ປະກອບສ່ວນ
.ເຂົາໃນການກໍ່ສ້າງອາຄານມະນຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໂລກນີ້

ຄູ່ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດວຽກເປັນເວລາຫຼາຍປີເພື່ອສົ່ງເສີມຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມ

ຮັກ ແລະ ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງກັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນ
ປະສົບການ ແລະ ຄວາມຮູ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມມະຫັດສະຈັນ, ສວຍງາມ
ແລະ ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນເລື່ອງນີ້, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: "ຄວາມຫົວໂຫຍ
ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົາຄວນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລືມຄວາມແຕກຕ່າງເລັກໆນ້ອຍໆ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຮັບຄວາມຈິງຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍ
ຄວາມຍິນດີ. ໃຫ້ຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກກຽມພ້ອມທີ່ຈະແລກປ່ຽນສິ່ງທີ່ດີ
ທີ່ສຸດທີ່ປະຊາຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າມີ, ເພາະວ່າທຸກຄົນແມ່ນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນ, ແລະ
".ພວກເຮົາທຸກຄົນແມ່ນລູກຂອງບ້ານເກີດເມືອງນອນສາກົນດຽວກັນ

ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເທິງເນີນພູນ້ອຍໆດ້ວຍຕາທີ່ຫຼັບຢູ່ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງຄວາມມືດມົວ

ທີ່ປົກຄຸມຂ້ອຍໄວ້ ໃນຕອນທ່ຳອິດ, ຂ້ອຍເຫັນແຕ່ຄວາມມືດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຂ້ອຍ
.ກໍາລັງຄືນຫາບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແຕ່ຄຸ້ນເຄີຍ ແລະ ຮູ້ຈັກໃນເວລາດຽວກັນ

ຂ້ອຍໄດ້ເປີດຕາຂຶ້ນ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງໂລກທີ່ງົດງາມ ແລະ ມີຄວາມສຸກ,

ປະດັບປະດາດ້ວຍແສງເດືອນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ດວງດາວທີ່ກະພົບຕາ
ຢູ່ໃນອະວະກາດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຫຼິ້ນນາທີ່ຍືມແຍ້ມແຈ້ມໃສ ແລະ ເນີນພູ
ທີ່ມີຫຍ້າສີຂຽວມໍລະກົດອ່ອນນຸ້ມຄືກັບຜ້າກໍາມະຍີ, ເທື່ອກເຂົາທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ,

ຄືນຟອງຊັດເຂົ້າທະເລທີ່ປັ້ນປ່ວນ, ແລະ ເມືອງຕ່າງໆທີ່ອວດອ້າງເຖິງຜົນສຳເລັດ

ແລະ ສິ່ງປະດິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງມະນຸດຊາດ. ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນເບິ່ງຄືວ່າ
ຕໍານິ້ງຂ້ອຍທີ່ເສຍເວລາໃນການຄິດໄຕ່ຕອງ, ກ່າວຫາຂ້ອຍວ່າເປັນຜູ້ຝັນ, ຫຼີ້ງທາງ
.ໃນໂລກແຫ່ງຈິນຕະນາການ

ໂລກໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫຼັບຕາ ແລະ ຫັນຄວາມງາມ

ຂອງຂ້ອຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມມືດມົວ ແລະ

"?ຄວາມຫວ່າງເປົ່າອັນມືດມົວ

ຂ້ອຍກະຊິບຕອບວ່າ: "ໂອ້ ຜູ້ບຸກລຸກທີ່ກ້າຫານ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມງາມ

ພາຍໃນ, ຄວາມງາມຂອງເຈົ້າຄົງຈະບໍ່ມີຄວາມງົດງາມ ຫຼື ຄວາມສະຫວ່າງສະ

"!ໄຫວ

ທັນທີທີ່ຄວາມຄິດນີ້ຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງສຽງເອີ້ນທີ່

ເຊື່ອງໄວ້ຈາກມຸມເລິກພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ

.ກໍສືບສະເທືອນ ແລະຈຸລັງຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍກໍຟື້ນຟູຄືນມາ

ຂ້ອຍຫຼັບຕາລົງອີກຄັ້ງເພື່ອເບິ່ງທະເລແຫ່ງຄວາມມືດມົວ ຂ້ອຍແນມເບິ່ງເຂົາ

ໄປໃນໃຈກາງຂອງຄວາມມືດມົວທີ່ມືດມົວ, ຊອກຫາແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງ -

ແສງສະຫວ່າງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມີຢູ່, ຕ້ອງການພຽງແຕ່ການຄືນຫາຈິນກວ່າຂ້ອຍຈະ

ພົບມັນ ທັນໃດນັ້ນ, ຂ້ອຍກໍເຫັນຄວາມຄິດທີ່ຈິດໆ, ເກືອບຈະສະຫວ່າງອອກມາຈາກມຸມໜຶ່ງຂອງຫ້ອງລັບທີ່ເລິກລັບນັ້ນ. ຂ້ອຍສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍໃສ່ຄວາມຄິດທີ່ຈິດໆນັ້ນ, ແລະມັນກໍສ່ອງແສງສະຫວ່າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆຈົນກວ່າມັນ .ຈະເປີດເຜີຍລັດສະໝີພາບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງມັນ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຄືນພົບວ່າຂ້ອຍສາມາດເຫັນຢູ່ທີ່ນັ້ນໂດຍບໍ່ມີຕາ ແລະ ເຫັນທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ສ່ອງແສງຄືກັບຝ້າຜ່າທີ່ກະພົບແລ້ວຫາຍໄປ, ຫຼື ສ່ອງແສງຄືກັບຝຸງດາວຕົກທີ່ກະພົບຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ປ່ອຍແສງອອກມາຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຫາຍໄປໃນຫ້ອງຝ້າຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍສາມາດນັບທຸກໆກະພົບ, ທຸກໆ□□□□□ໄຟ, ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄຸນຄ່າຂອງເວລາ ແລະ ພະລັງງານຂອງ

!ແຕ່ລະອັນ. ຊ່າງເປັນວິໄສທັດທາງ metaphysics ທີ່ຮຸ່ງໂລດແທ້ໆ ແລະຂ້ອຍຍັງສາມາດໄດ້ຍິນໂດຍບໍ່ຕ້ອງຫຼຸຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຟັງດ້ວຍ

ຄວາມຊື່ດເຈນຕໍ່ສຽງທີ່ເບົາບາງແຕ່ດັງກ້ອງຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຟັງສຽງກະຊິບເບົາໆຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ ແລະສຽງທີ່ງົບສະຫງົບຂອງປັນຍາ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງທີ່ສຽງເຫຼົ່ານັ້ນເວົ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ດເຈນ, ຄືກັບວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ ແລະເປັນຄັ້ງທໍາອິດ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີໜ້າຂອງຍາດພີ່ນ້ອງພາຍໃນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຫຼົ່ານີ້ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຂ້ອຍ ຍາດພີ່ນ້ອງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ດົນນານມາແລ້ວໃນຄວາມເລິກຂອງຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ, ໃນຫ້ອງມືດ, ວາງແຜນ, ປະສານງານ, ແລະ ກໍານົດຊະຕາກໍາຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຄົງເຊື່ອງໄວ້, ຖ່ອມຕົວ, .ແລະ ປິດບັງ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີການມີໜ້າ ຫຼື ການມີຢູ່

ຍາດພີ່ນ້ອງລັບໆ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນທີ່ເຈົ້າເຮັດວຽກໜັກຫຼາຍ! ເປັນຫຍັງເຈົ້າ ?ຈົງບໍ່ປະກົດຕົວຢ່າງຊື່ດເຈນ ແລະ ເປີດເຜີຍ

ເຈົ້າຢ້ານສາຍຕາທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະ ຫຍາບຄາຍຂອງຈິດໃຈມະນຸດບໍ່? ຫຼື ບາງທີ່ເຈົ້າຢ້ານທີ່ຈະປາກົດຢູ່ໃນຄວາມມືດມົວຂອງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສາມາດຄິດຢ່າງລະອຽດ ແລະ ລະອຽດອ່ອນໄດ້! ຫຼື ບາງທີ່ເຈົ້າຢ້ານທີ່ຈະຫາຍໃຈບໍ່ອອກຍ້ອນ !ການສັ່ນສະເທືອນທີ່ຮຸນແຮງຂອງສານທີ່ໜາແໜ້ນ

ແຕ່ເຈົ້າເກັ່ງຫຼາຍໃນການລັກອອກຈາກຫ້ອງມືດເພື່ອສ້າງຕຶກສູງ, ຂົວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະຜົນສໍາເລັດທາງວັດຖຸທຸກປະເພດ, ແລ້ວກັບຄືນມາໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜ !ສັງເກດເຫັນ ຫຼື ສະຫຼອງເຈົ້າ

ລົດໄຟແລ່ນຜ່ານຄວາມມືດຂອງຍາມກາງຄືນ, ສຽງຍິນທີ່ດັງກ້ອງ, ເຮືອໃຫຍ່ໆທີ່ລອຍຢູ່ຄືກັບບ້ານຕ່າງໆຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດ, ຜົນງານສິລະປະຊົນເຮກ, ວັດຂອງພະນາງມາຮີອາທິນາ, ວິຫານພາເທນອນ, ແລະ ຫັດມາຮາລ ລ້ວນແຕ່ເປັນການອັດສະຈັນທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ທັງໝົດນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງເຈົ້າ ແລະ ພະລັງຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄວາມຄິດອັນຍິ່ງ !ໃຫຍ່

ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນທະເລສາບທີ່ມີນ້ຳທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາເອີ້ນຂ້ອຍໃຫ້ດັບ

ຄວາມຫົວ, ແລະເມກມືດປ່ອຍແມ່ນ້ຳ ແລະ ນ້ຳຕົກຕາດເພື່ອບຳລຸງທຶງນາ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໝາກໄມ້ທີ່ຫວານຊືນ; ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນແສງເດືອນເຕັມ ດວງສ່ອງແສງໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ສັງເກດເບິ່ງວົງຈອນຂອງລະດູການ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າພິມຫຍ້າໜາ, ແລະ ເມກສີແດງທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກ ເປັນຮູບຮ່າງໂດຍລັງສີເທິງຜ້າມ່ານຂອງຂອບຟ້າ, ຂ້ອຍເຫັນຮູບພາບທີ່ສວຍງາມ ແລະ ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ຂ້ອຍຄິດກ່ຽວກັບມືຂອງຈັກກະວານທີ່ເຮັດ

!ວຽກດ້ວຍພະລັງ ແລະ ປັນຍາຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ແລະຂ້ອຍຄິດດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈກ່ຽວກັບສຽງຂອງຈັກກະວານທີ່ສັງ

ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ດາວເຄາະ, ໂລກ, ທຳມະຊາດ, ລະດູການ, ກຳລັງຕາບອດ ທັງໝົດ, ທະເລພ້ອມດ້ວຍກະແສນ້ຳ, ມະນຸດ, ຊີວິດ, ແລະຄວາມຕາຍ, ແລະ .ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນແລະເຊື່ອຝັງມັນ

ມີມຸມທີ່ເຊື່ອງໄວ້, ໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດ ຫຼື ຈຸດສິ້ນສຸດ, ບ່ອນທີ່ແນວຄວາມຄິດ

ທີ່ເປີດເຜີຍຖືກເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ດຳເນີນງານຢູ່ໃນຈັກກະວານໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜສັງເກດ ?ເຫັນບໍ່

ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງຄວາມຊຶ່ງຈຳ ແລະ ລະນຶກເຖິງການ

ເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄວເດັກຂອງຂ້ອຍ, ເມື່ອດວງອາທິດແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍລອຍຂຶ້ນເທິງ

ທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອມັນລອຍຂຶ້ນຊ້າໆຈາກຄວາມມືດຂອງຈິດໃຕ້ ສຳນຶກ, ມັນໄດ້ສ່ອງແສງພຽງແຕ່ສ່ວນນ້ອຍໆຂອງຂອບຟ້າຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ,

ສະນັ້ນຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຫຍັງນອກຈາກແມ່ຂອງຂ້ອຍ, ເຄື່ອງຫຼິ້ນຂອງຂ້ອຍ, ແລະ .ເຂົ້າໝົມບາງອັນທີ່ມີສີສັນແຕກຕ່າງກັນ

ຕໍ່ມາ, ເມື່ອສະຕິຂອງຂ້ອຍສຶດໃສ່ຂຶ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ

ຂອບເຂດຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ; ມັນໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຫຼາຍ

ສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໝູ່ເພື່ອນ, ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເພື່ອນບ້ານ, ປະເທດຂອງຂ້ອຍ - ທັງໝົດໄດ້ປະກົດຕົວ ແລະ ລວມຢູ່ໃນຂອບເຂດ .ວິໄສທັດຂອງຂ້ອຍ

ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ, ດວງອາທິດແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍໄດ້ສ່ອງ

ແສງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ມີພະລັງ, ສ່ອງແສງທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ ກ່ອນໜ້ານີ້. ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທຸກຄົນ, ທຸກປະເທດ, ທຸກສິ່ງມີຊີວິດ, ທຳມະຊາດ, ດາວ ເຄາະ, ດວງດາວ, ແລະ ເອເລັກຕຣອນທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວທັງໝົດ. ຂ້ອຍຍັງໄດ້

!ເຫັນຈັກກະວານ ແລະ ອະວະກາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ

ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ກ່ອນໜ້ານີ້ວ່າຂ້ອຍຈະຄືນພົບໃນຄວາມມືດຂອງຈິດໃຈຂອງ

!ຂ້ອຍດວງອາທິດແຫ່ງສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ການຄວບຄຸມແນວໂນ້ມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ

ຜູ້ທີ່ຕື່ມເຫຼົ້າຫຼາຍເກີນໄປຈະຕິດເຫຼົ້າ ແລະ ການຕິດຢາເສບຕິດນີ້
ນຳໄປສູ່ນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ແຝງຢູ່ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່
ພະຍາຍາມປຸດຕື່ມ, ພວກເຂົາອາດຈະກາຍເປັນຄົນຕິດເຫຼົ້າ, ທຸກ
ທໍລະມານຈາກຄວາມຢາກຕື່ມເຫຼົ້າທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້. ບຸກຄົນທີ່
ໂຊກຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະໃຊ້ເງິນຂອງພວກເຂົາໄປກັບເຫຼົ້າ. ພວກເຂົາ
ກິນໜ້ອຍ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ຮັບສານອາຫານຈາກເຄື່ອງດື່ມທີ່ເຮັດໃຫ້
ເມົາ. ເມື່ອນິໄສທີ່ທຳລາຍນີ້ຝັງເລິກ, ພວກເຂົາສູນເສຍຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ ແລະ ຖານະຂອງພວກເຂົາໃນ
ເຮືອນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ໂລກ.

ຄຳອະທິບາຍຂ້າງເທິງນີ້ກ່ຽວກັບຄົນຕິດເຫຼົ້າທີ່ເມົາເຫຼົ້າເປັນພຽງ
ຕົວຢ່າງຂອງສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເອີ້ນວ່າ "ຄົນຕິດເຫຼົ້າທາງຈິດ". ຄົນຕິດເຫຼົ້າທາງ
ຈິດ ຫຼື ທາງຈິດໃຈເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຈັດປະເພດໄດ້ຕາມສະພາບທາງ
ຈິດໃຈສະເພາະຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງອາດຈະເປັນໂຮກຊຳເຮື້ອ ແລະ
ຮັກສາບໍ່ໄດ້, ເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ປາຖະໜາທາງເພດທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ຄວາມສຸກໃນການທຳ
ຮ້າຍຄົນອື່ນ, ການພະນັນ, ການລັກຂະໂມຍ, ຄວາມອິດສາ, ຄວາມ
ກຽດຊັງ, ຄວາມໂລບ, ອາລົມບໍ່ດີ, ການຫຼອກລວງ, ຄວາມໂງ່, ແລະ
ຄວາມບ້າ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວ,
ຄວາມອິດສາ, ຫຼື ລັກສະນະໃດໜຶ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງຢ່າງຜິດປົກກະຕິ
ຕັ້ງແຕ່ຍັງໜ້ອຍ, ມັນເປັນຫຼັກຖານທີ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບນິໄສທາງຈິດໃຈ
ທີ່ຜິດປົກກະຕິເຫຼົ່ານີ້ໃນຊາດກ່ອນ. ພໍແມ່ທີ່ສັງເກດເຫັນແນວໂນ້ມ
ທາງຈິດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະຍັງໜ້ອຍ, ຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບເລື່ອງນີ້ຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ປະຕິບັດຂັ້ນ
ຕອນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ ເດັກພັດທະນາການຕິດຢາເສບຕິດທາງຈິດໃຈ,
ໂດຍຕິທີສຸດໂດຍການວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່
ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃຕ້ການຄູແລຂອງຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງວິນຍານ.

ດ້ວຍບໍລິສັດທີ່ດີ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໃຫ້ການ
ສະໜັບສະໜູນເປັນເວລາຫຼາຍປີ, ຜູ້ທີ່ຕິດເຫຼົ້າທາງຈິດອາດຈະຫຼຸດ
ຟື້ນຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໄດ້ມາ. ໃນຂະນະທີ່
ໄດ້ຮັບການຄູແລທາງການແພດທີ່ເໝາະສົມໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່
ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ, ຜູ້ທີ່ຕິດເຫຼົ້າທາງຈິດຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຈ້ງ
ໃຫ້ຊາບກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງນິໄສທີ່ໜ້າລັງກຽດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງພຶດຕິກຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງແທ້ຈິງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການສະແດງພຶດຕິກຳທີ່

ໜ້າລັງກຽດ ແລະ ທຳລາຍເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ວ່າໃນສະຖານະການໃດກໍຕາມ. ທຸກໆກໍລະນີຂອງການຕິດນິໄສທີ່ເຈັບປ່ວຍທາງຈິດທີ່ໄດ້ມາໃນຊາດ ກ່ອນໜ້ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຝັງເລິກຢູ່ໃນຈິດສຳນຶກຈົນ ກວ່າບຸກຄົນນັ້ນຈະກາຍເປັນທາດຂອງມັນໃນທຸກໆຄວາມໝາຍຂອງຄຳ ວ່າ.

ຄົນທີ່ໃຈຮ້າຍ, ມີຄວາມຕັນຫາ, ຫຼື ໂລບມາກ ລືມສະຖານທີ່ຂອງ ຕົນ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈຄວາມສຳພັນຂອງເຂົາເຈົ້າກັບສັງຄົມ, ເຮັດ ຜິດພາດຮ້າຍແຮງທີ່ທຳລາຍຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ. ບຸກຄົນທີ່ມີບັນຫາທາງຈິດເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ໂດຍການສະແດງ ອອກເຖິງນິໄສທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າກຳລັງລະບາຍອາລົມ ແລະ ພົບຄວາມບັນເທົາບາງຢ່າງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຫຼົງໄຫຼໃນ ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແມ່ນນິໄສທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ, ເພາະວ່າການສະແດງອອກເຖິງພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າລັງກຽດດັ່ງກ່າວຊື່ ແລ້ວຊື່ອີກ, ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະກາຍເປັນຄົນຕິດຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ ກາຍເປັນຄົນຫົວຂວັນໃນສາຍຕາຂອງຄົນອື່ນ, ທຸກບ່ອນ ແລະ ທຸກ ເວລາ.

ຖ້າເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນພິດໃນຂະນະທີ່ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງພັດທະນາ ແລະ ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້, ເຂົາເຈົ້າຈະພັດທະນານິໄສທີ່ບໍ່ດີ ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມ ສາ ມາດນຳໄປສູ່ການເຈັບປ່ວຍທາງຈິດທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້. ພໍແມ່ທີ່ສັງເກດ ເຫັນການປ່ຽນແປງຢ່າງກະທັນຫັນໃນລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ - ເຊັ່ນວ່າເດັກ ທີ່ເຄີຍສະຫງົບກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ພໍໃຈຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ - ຕ້ອງເອົາໃຈ ໃສ່ຢ່າງໃກ້ຊິດ, ກຳນົດ ແລະ ແກ້ໄຂສາເຫດຂອງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມສົນຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຊອກຫາວິທີໃໝ່ໆ ແລະ ສ້າງສັນ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ພະລັງງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

ຜູ້ທີ່ສະແດງລັກສະນະໃດໜຶ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແມ່ນຄົນ ຕິດເຫຼົ່າທາງຈິດໃຈ. ພວກເຂົາຂີກະແສນ້ຳແຫ່ງນິໄສທີ່ບໍ່ດີຢ່າງບໍ່ ລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍ່ຮັບຜິດຊອບ, ທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ ໂດຍ ການຍອມຈຳນົນຕໍ່ກະແສຂອງຄວາມຫຼົງໄຫຼ ແລະ ໂດຍການ ສະແດງຄຸນລັກສະນະທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ.

ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຕຳໜິຕິຕຽນ, ຕັກເຕືອນ, ຫຼື ຕຳໜິຜູ້ ທີ່ຕິດເຫຼົ່າທາງຈິດສຳລັບແນວໂນ້ມຄວາມຮຸນແຮງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສະພາບຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊ້ຳໆ. ເຂົາເຈົ້າຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຄືກັບຄົນເຈັບທີ່ມີບັນຫາທາງ

ຈິດທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສາມາດ
ປົນປົວໄດ້.

ການປ່ຽນແປງອັນແມ່ນການປົນປົວທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດສໍາລັບ
ການມືນເມົາທາງຈິດຢ່າງຮຸນແຮງທຸກຮູບແບບ, ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງຄົນທີ່ມືນເມົາທາງຈິດແມ່ນຖືກກົດຂີ່ໂດຍນິໄສ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີການຕໍ່ຕ້ານກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ການປົນປົວທີ່
ເໝາະສົມທີ່ສຸດແມ່ນການໂອນເຂົາເຈົ້າໂດຍກົງໄປສູ່ສະພາບ
ແວດລ້ອມທີ່ເປັນຢາແກ້ພິດຕໍ່ສະພາບຈິດໃຈທີ່ເປັນພິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຄົນທີ່ໃຈຮ້າຍຄວນຢູ່ນໍາ - ຖ້າເປັນໄປໄດ້ - ກັບຄືນໜຶ່ງຫຼືຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່
ໃຈຮ້າຍເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຖານະການທີ່ກະທັນແລະ
ໃຈຮ້າຍ. ຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຄວນຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍຄົນທີ່
ມີການຄວບຄຸມຕົນເອງ. ໂຈນທີ່ເປັນມືອາຊີບຕ້ອງການກຸ່ມຄົນທີ່ຊື່ສັດ.
ຄົນທີ່ຂີ້ອາຍແລະຢ້ານກົວສາມາດໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍການຊຸກຍູ້
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄົບຫາກັບບຸກຄົນທີ່ກ້າຫານແລະອ່ານຊົ່ວປະຫວັດຂອງ
ວິລະຊົນ. ຜູ້ທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງແລະນິໄສທີ່ບໍ່ດີຄວນຢູ່ນໍາຄົນທີ່ມີຄວາມ
ສຸກແລະເປັນມິດຕາມທໍາມະຊາດ.

ຜູ້ທີ່ຕິດເຫຼົ້າທາງຈິດຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ອາການທ້ອງຜູກ ຫຼື ການຍ່ອຍ
ອາຫານບໍ່ດີ ພ້ອມກັບການກິນຊີ້ນ ໂດຍສະເພາະຊີ້ນງົວ ແລະ ຊີ້ນໜູ
ຈະເຮັດໃຫ້ພະຍາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ແລະ ຝັ່ງເລິກ
ເຂົ້າໄປໃນສະໝອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕື່ມອີກ. ການລວມເອົາໝາກໄມ້
ແລະ ຜັກຫຼາຍໆໃນອາຫານປະຈໍາວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການອິດອາຫານ
ດ້ວຍນ້ຳໝາກໄມ້ໜຶ່ງມື້ຕໍ່ອາທິດ, ແລະ ບາງຄັ້ງກໍລວມເອົາການອິດ
ອາຫານທີ່ຍາວນານກວ່ານັ້ນ ຈະຊ່ວຍປ່ຽນແປງພື້ນທີ່ສະໝອງບ່ອນທີ່
ນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຫຼາຍ.

ກິດຈະກຳທາງເພດທີ່ຫຼາຍເກີນໄປຈະທຳລາຍລະບົບປະສາດ
ແລະ ຈຸລັງສະໝອງ, ເຊິ່ງເປັນເຊື້ອເພີງໃຫ້ເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນໃນຜູ້
ທີ່ຕິດເຫຼົ້າທາງຈິດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການມີເພດສໍາພັນຫຼາຍເກີນໄປຈະ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕິດເຫຼົ້າທາງຈິດທຸກຄົນ
ຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຢາກທາງເພດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ ຝຶກ
ຝົນຄວາມພໍດີໃນສາຍພົວພັນສົມລົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້
ໂດຍທໍາມະຊາດ.

ພວກເຮົາມັກພົບວ່າຜູ້ຫາລ້ຽງຄອບຄົວ ຫຼື ຜູ້ລ້ຽງດູໃນຄອບຄົວ -
ບໍ່ວ່າຈະເປັນພໍ່ ຫຼື ລູກຊາຍ, ແລະໃນບາງສັງຄົມ, ແມ່ ຫຼື ລູກສາວ - ມີ
ແນວໂນ້ມທີ່ຈະຕິດເຫຼົ້າຍ້ອນຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕໍາແໜ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້
ສິດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ມີ

ອຳນາດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຄວນລະບາຍຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສເຂົາເຈົ້າ
ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາເຮັດ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ
ຄວາມນັບຖືຈາກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ.

ເມື່ອຜູ້ກົດຂີ່ຄອບຄົວເຊື່ອວ່າລາວສາມາດເຮັດຕາມທີ່ລາວ
ຕ້ອງການຢູ່ເຮືອນ, ລາວຈະເລີ່ມສະແດງລັກສະນະທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄຸນລັກສະນະທີ່ໜ້າລັງກຽດຂອງລາວເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ນອກວົງຄອບຄົວ
ກໍຕາມ. ໃນທີ່ສຸດ, ລາວຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າອັບອາຍນີ້ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ທຸກບ່ອນ ແລະ ທຸກເວລາ. ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ວ່າຜູ້ກົດຂີ່ເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຄອບງຳ
ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ, ເຂົາເຈົ້າຈະຄ່ອຍໆກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງ
ຈິດໃຈ, ກະທຳໂດຍບໍ່ມີຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທາງດ້ານອາລົມ ແລະ ກໍ່ໃຫ້
ເກີດບັນຫາອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼວງຕໍ່ຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດກັບເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພົວພັນກັບ
ເຂົາເຈົ້າເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ແລະ ຕົນເອງເຊັ່ນກັນ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອວ່າຕົນເອງມີບັນຫາທາງຈິດຄວນໄປຮັບການ
ປຶ້ນປົວ ຢ່າງໜ້ອຍກໍຄວນຢຸດພະຍາຍາມແຜ່ເຊື້ອໄປໃຫ້ຄົນອື່ນ ລອງ
ນຶກພາບເບິ່ງວ່າທ່ານນັ່ງຢູ່ງຽບໆຢູ່ເຮືອນ ບາງທີອາດຈະອ່ານປຶ້ມຢູ່ຂ້າງ
ເຕົາໄຟ ແລ້ວກໍ່ມີໂຕສະກັງທີ່ມີກິ່ນເໝັນເຂົ້າມາໃນເຮືອນຂອງທ່ານ
ຢ່າງກະທັນຫັນ! ແນ່ນອນວ່າມັນຈະມີຄວາມຊຸ້ນວາຍ ແລະ ທ່ານ ແລະ
ຄົນອ້ອມຂ້າງທ່ານຈະພະຍາຍາມໄລ່ໂຕສະກັງອອກໄປຢ່າງແນ່ນອນ
ໂດຍການຕູດຊຶມສານເຄມີທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ດັ່ງນັ້ນທັງຄົວເຮືອນ ແລະ
ໂຕສະກັງຈະໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ມັນບໍ່ເໝາະສົມທີ່ສະກັງຂອງມະນຸດຈະເຂົ້າ
ໄປໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມັນມີຢູ່, ເພາະມັນອາດຈະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມລຳຄານຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະ
ຖືກປະຕິບັດຢ່າງໂຫດຮ້າຍ.

ເພື່ອນໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈິງຈິໄວ້ວ່າ ມະນຸດສະກັງ, ມີອາການສື່ນ
ສະເທືອນທາງຈິດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນໃບໜ້າ ແລະ
ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນສາຍຕາ, ສ້າງອັນຕະລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ, ສະຫງົບສຸກ ແລະ ງຽບສະຫງົບ.
ມະນຸດຄົນນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອນຮັບຢູ່ທຸກບ່ອນ.

ການປົດປັ້ງສະພາບຈິດໃຈຂອງຕົນເອງດີກ່ວາການຍອມຈຳນົນຕໍ່
ອິດທິພົນຂອງມັນໃນບັນດາຜູ້ຄົນ ການປ່ອຍຕົວຢ່າງໜ້າອັບອາຍ, ຫຼື
ການຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼຂອງຕົນເອງ,
ເປັນພື້ນຖານທີ່ອຸດົມສົມບູນເຊິ່ງແຮງກະຕຸ້ນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງເກີດຈະ

ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ທຸກ
ທໍລະມານຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານນີ້ຕ້ອງລະມັດລະວັງເປັນພິເສດຕໍ່
ການດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍາລຸງລ້ຽງແກ່ນທາງຈິດໃຈ
ທີ່ມີມາແຕ່ກໍາເນີດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ຫຼື ແນວໂນ້ມຮຸກຮານ.

ແນ່ນອນ, ເມື່ອເຈົ້າພົບຄົນທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າດ້ວຍການຍ້ອງຍໍເຈົ້າ
ແລະ ເວົ້າກັບເຈົ້າດ້ວຍຮອຍຍິມປອມວ່າ, "ບໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າກັນດົນ
ແລ້ວ!" ໃນຂະນະທີ່ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າສາບແຊ່ງ
ຊົ່ວໂມງທີ່ນໍາພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນ," ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ລາວ, ເຈົ້າຮູ້ສຶກກຽດຊັງລາວ, ແລະ ເຈົ້າຮູ້ສຶກລັງກຽດກັບຄໍາຍ້ອງຍໍທີ່
ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງລາວ.

ສ່ວນຕົວຂ້ອຍຢາກຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢືນຢູ່ໃສກັບຄົນທີ່ຂ້ອຍມັກຄວາມ
ຊື່ສັດ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເຈັບປວດ ຫຼື ຮຸນແຮງ, ຫຼາຍກວ່າການສະແດງ
ອອກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ບໍ່ມີໃຜຢາກມີແຫ່ງຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດຊື່ມາໃສ່
ເຂົາເຈົ້າຈາກພາຍໃຕ້ຮອຍຍິມທີ່ສິດໃສ ຫຼື ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄໍາເວົ້າທີ່
ອ່ອນຫວານ ແລະ ຍ້ອງຍໍ.

ດ້ວຍເຫດນີ້, ມັນດີກວ່າສໍາລັບຄົນທີ່ເຫຼົ່າທີ່ມີບັນຫາທາງຈິດທີ່
ຈະເປັນມິດກັບຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນພຽງການສະແດງ ແລະ
ການແກ້ງກໍຕາມ, ແທນທີ່ຈະຕິດເຊື່ອພວກເຂົາດ້ວຍສານພິດຂອງ
ລັກສະນະທີ່ເປັນຕາຢ້ານຂອງລາວ.

ການປະຕິບັດການຄວບຄຸມຕົນເອງປະຈໍາວັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນ
ເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆ, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິດເຫຼົ່າທາງຈິດຄ່ອຍໆຫຼຸດພົ້ນ
ຈາກການຫຼົບໜີຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈຂອງລາວ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ພະລັງຂອງສະມາທິ

ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາມີຄວາມຮັບຮູ້, ພວກເຂົາຕ້ອງນັ່ງຢູ່ຢ່າງ
ງົບໆ ແລະ ສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໃສ່ຄວາມປາຖະໜາທີ່
ຄຸ້ມຄໍາກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ
ຈະຖືກຄູດຊຶມຢ່າງສົມບູນໂດຍແນວຄວາມຄິດນັ້ນ. ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງມະນຸດສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງທີ່ຮູ້ທຸກຢ່າງ ແລະ ມີ
ພະລັງທັງໝົດ, ມັນສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການໄດ້
ຢ່າງສໍາເລັດຜົນ. ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດນັ່ງລໍຖ້າໃຫ້ຄວາມສໍາເລັດຕົກຢູ່ໃນ
ຕັກຂອງພວກເຂົາໄດ້. ເມື່ອທ່ານກໍານົດເສັ້ນທາງ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ, ທ່ານຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ໃຊ້

ຄວາມພະຍາຍາມໃນທາງປະຕິບັດ, ແລະ ທ່ານຈະພົບວ່າ ອົງປະກອບ ທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດຈະມາຫາທ່ານຈາກບ່ອນທີ່ທ່ານຄາດຫວັງ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ, ເຊິ່ງຖືກມອບໝາຍດ້ວຍ ກະແສອັນສູງສົ່ງ, ແມ່ນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ. ເມື່ອທ່ານ ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນ, ທ່ານຈະເປີດປ່ອງຢ້ຽມທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳ ອະທິຖານຂອງທ່ານ. ນີ້ແມ່ນປະສົບການຂອງຂ້ອຍເອງ. ໃນອະດີດ, ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງພຽງແຕ່ເພື່ອທົດສອບຄວາມ ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ຜົນ ໄດ້ຮັບແລ້ວ: ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາຈະເປັນຈິງ.

ຄັງໜຶ່ງ, ຫຼາຍປີກ່ອນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຫຼົງທາງ ໂດຍເຫັນໄດ້ລ່ວງໜ້າເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼົງລ່ວງ ບໍ່ໄດ້ ແລະ ເຈັບປວດຈາກການກະທຳຂອງລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ພະຍາຍາມຊັກຊວນລາວດ້ວຍທຸກວິທີທີ່ມີເຫດຜົນໃຫ້ຫັນໜີຈາກ ເສັ້ນທາງຂອງລາວ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊ່ວຍ ລາວໄດ້, ເພາະລາວຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສືບຕໍ່ເດີນຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ. ສຸດທ້າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, "ເນື່ອງຈາກລາວ ຢາກເຮັດສິ່ງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະລາວໄວ້." ແຕ່ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ລາວກັບຄືນມາຢ່າງໄວ ວາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ ແລະ ຈົນຕະນາການເຖິງ ລາວດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງແຮງກ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມ ທາງຈິດໃຈຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ລາວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ: "ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າກັບ ຄືນມາ" ໃນຕອນແລງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສັນຊາດຕະຍານ ໄດ້ກະຕຸ້ນຢູ່ໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ, ທັງທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ວ່າລາວ ກຳລັງກັບມາແທ້ໆ. ທັນໃດນັ້ນ, "ລູກຊາຍທີ່ຫຼົງທາງ" ໄດ້ປະກົດຕົວ, ຫຼັງຈາກກັບບ້ານ ລາວໄດ້ກົມຫົວທັກທາຍຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຕະຫຼອດມື້, ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປໃສ ແລະ ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດ ຫຍັງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງທ່ານ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວ ໃດ?" ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນເຈົ້າຜ່ານຂ້ອຍ ມັນເປັນການ ເອີ້ນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍບໍ່ ແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແຕ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ອອກຈາກບ່ອນນີ້ຈົນ ກວ່າເຈົ້າຈະກັບມາ" ຄວາມຕັ້ງໃຈແບບນີ້ສາມາດນຳມາເຊິ່ງການ ປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນໂລກ ມັນເປັນພະລັງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ!

ດັງນັ້ນ, ການອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງມີຜົນກະທົບທີ່ມີພະລັງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບການອະທິຖານແມ່ນເວລາກາງຄືນເມື່ອມີສິ່ງລົບກວນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກວ່າຈຳເປັນຕ້ອງນອນຫຼັບໃນຕອນແລງ, ໃຫ້ເຮັດເພື່ອຮັກສາຈິດໃຈຂອງທ່ານໃຫ້ຕື່ນຕົວ ແລະ ຕັ້ງໃຈໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະ ເພື່ອຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ສິ່ງນີ້ອາດເບິ່ງຄືວ່າຍາກໃນຕອນທໍາອິດ, ແຕ່ມັນຈະງ່າຍຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີເລີດທີ່ທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ເມື່ອທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ມີພະລັງ, ພຣະເຈົ້າຈະເລີມຕອບສະໜອງ ແລະ ເມື່ອສິ່ງບໍລິສຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທໍາລາຍຄວາມງຽບຂອງມັນ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກຕື່ນຕົວໃຈດ້ວຍຄວາມສຸກ ແຕ່ຕາບໃດທີ່ ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຍັງມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຈະພິສູດພະລັງຂອງການອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຄົນອື່ນ, ຫຼື ຖ້າພວກເຂົາປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນສິນຄ້າເພື່ອຫາກໍາໄລ, ພວກເຂົາຈະສູນເສຍພະລັງນັ້ນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຕອບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງລະຫວ່າງຕົນເອງ ແລະ ພຣະເຈົ້າ, ແຍກຕົວເອງອອກຈາກພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຈະມາຫາຜູ້ຊອກຫາພຽງແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາຈິ່ງໃຈ ແລະ ຈິ່ງໃຈ, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຮັກພຣະອົງເພື່ອພຣະອົງ ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຫຼົງໄຫຼໃນຕົວເອງ ແລະ ຫັນໄປໃຊ້ຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ການອວດອ້າງ, ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ແຕ່ພະຍາຍາມຍົກຍ້ອງຄວາມພາກພູມໃຈຂອງຕົນເອງ, ແລະ ພຣະອົງຈະບໍ່ຍອມຮັບຄໍາເຊີນຂອງພວກເຂົາ.

ໃຜຈະອົດທົນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມພຽນພະຍາຍາມຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບ?

ພຣະເຈົ້າເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຮັກແພງ ຖ້າທ່ານຮູ້ວິທີການນັ່ງສະມາທິດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາຮ້ອງຂໍທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງທ່ານ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອ້ອມວອນຂໍເຂົ້າຫາພຣະອົງ ແຕ່ໃຜຈະອຸທິດເວລາທີ່ຈຳເປັນ? ແລະ ໃຜຈະອົດທົນຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະກາຍເປັນນະລົກທີ່ລຸກໄໝ້ຂອງຈິດໃຈເພື່ອຮັບຄໍາຕອບຂອງພຣະອົງ?

ຖ້າທ່ານມີໝີ່ສິນທີ່ທ່ານບໍ່ສາມາດຈ່າຍໄດ້, ຫຼືຖ້າທ່ານຕ້ອງການວຽກເຮັດງານທຳ, ກ່ອນອື່ນໝົດ, ໃຫ້ນັ່ງສະມາທິ ໃນຄວາມງຽບ

ສະຫງົບທີ່ຕິດຕາມການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ, ແຕ່ຢ່າຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບຢູ່ສະເໝີ. ຖ້າທ່ານຫວ່ານເມັດພືດໃນດິນແລະ ຂຸດຄົ້ນມັນຢູ່ເລື້ອຍໆເພື່ອເບິ່ງວ່າມັນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຫຼືບໍ່, ມັນຈະບ່ຽງອກເລີຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າທ່ານຊອກຫາ - ທຸກໆຄັ້ງທີ່ທ່ານອະທິຖານ - ເພື່ອເປັນສັນຍານວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມປາດຖະໜາຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ສືບຕໍ່ອະທິຖານໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແກ່ພຣະເຈົ້າ. ບົດບາດຂອງທ່ານຄືການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານ ແລະ ເຮັດສ່ວນຂອງທ່ານໃນການຊ່ວຍພຣະອົງໃຫ້ບັນລຸຄວາມຫວັງຂອງທ່ານ. ຕົວຢ່າງ, ໃນກໍລະນີຂອງພະຍາດຮ້າຍແຮງ, ໃຫ້ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອສົ່ງເສີມການປິ່ນປົວ. ແຕ່ຈົ່ງຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າການປິ່ນປົວສຸດທ້າຍແມ່ນຢູ່ໃນກຳມີຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ຄວາມຄິດນີ້ມາຜ່ອມກັບທ່ານໃນການນັ່ງສະມາທິຂອງທ່ານໃນແຕ່ລະຄືນ. ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະມື້ໜຶ່ງທ່ານຈະພົບວ່າພະຍາດໄດ້ຫາຍໄປຢ່າງກະທັນຫັນ.

ຈິດໃຈໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະມອບພະລັງໃຫ້ຈິດໃຈ ໃນທີ່ສຸດ, ສະໜອງຈະປ່ອຍພະລັງຊີວິດເພື່ອນຳມາເຊິ່ງການປິ່ນປົວ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຂອບເຂດຂອງພະລັງອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ເກັບໄວ້ພາຍໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ມັນຄວບຄຸມການເຮັດວຽກຂອງຮ່າງກາຍທັງໝົດ ເຈົ້າສາມາດປິ່ນປົວສະພາບທາງຮ່າງກາຍໃດໆໂດຍໃຊ້ພະລັງຂອງຈິດໃຈນີ້ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນກ່ອນອື່ນໝົດທີ່ຈະຮູ້ວິທີການຝຶກສະມາທິທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະສາມາດໃຊ້ພະລັງຂອງສະມາທິ, ເສີມສ້າງດ້ວຍພະລັງອັນສູງສົ່ງ, ເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍ ຫຼື ຮັບມືກັບພະຍາດອື່ນໆ.

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ຍາກທຸກໆມື້ ພະຍາຍາມຕໍ່ໄປ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະລົ້ມເຫຼວຫ້າເທື່ອ ເມື່ອເຈົ້າປະສົບຜົນສຳເລັດ, ໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດສຳເລັດສິ່ງອື່ນ ດ້ວຍວິທີນີ້, ເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດສຳເລັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ໄວຂຶ້ນ ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນການສະແດງອອກທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນເຈົ້າ ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ: ພະລັງດຽວກັນທີ່ຄວບຄຸມກຳລັງທັງໝົດຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ເນື່ອງຈາກເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ພະລັງນັ້ນຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າ

ປາດຖະໜາ: ເຈົ້າສາມາດສ້າງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ປ່ຽນຄວາມກຽດຊັງໃຫ້ເປັນຄວາມຮັກ ຂໍໃຫ້
ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຈົ້າຄວບຄຸມທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ແລະ ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍເຫັນຢູ່ສະເໝີວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາສູງສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸແລ້ວ

ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ຢູ່ເທິງໜ້າຜາກ, ລະຫວ່າງຄິວ, ແມ່ນປະຕູສູ່ສະຫວັນ. ສູນ
ສະໜອງນີ້ແມ່ນບ່ອນນັ່ງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ. ເມື່ອທ່ານຕັ້ງໃຈໃສ່ຈຸດນີ້
ຢ່າງສະຫງົບ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານປາດຖະໜາຈະສຳເລັດ. ດັ່ງນັ້ນ,
ທ່ານຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານເພື່ອຈຸດປະສົງຊົ່ວຮ້າຍ. ການ
ປາຖະໜາທີ່ຈະທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ, ຫຼື ການປາດຖະໜາທີ່ຈະທຳຮ້າຍຄົນ
ນັ້ນ, ເປັນການໃຊ້ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານໃນທາງທີ່ຜິດ
ຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຖ້າທ່ານພົບວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານນຳພາທ່ານໄປ
ໃນທາງທີ່ຜິດ, ທ່ານຕ້ອງຢຸດທັນທີ. ເພາະວ່າການດຳເນີນໄປໃນ
ທິດທາງນັ້ນບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການເສຍພະລັງງານອັນສັກສິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່
ມັນຍັງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານສູນເສຍພະລັງນັ້ນ, ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດ
ໃຊ້ມັນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປເຖິງແມ່ນວ່າເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ດີກໍຕາມ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ການອະທິຖານຕ້ອງມີເຫດຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມ
ກົດໝາຍ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຂໍພຣະເຈົ້າສຳລັບສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຫຼື ບໍ່
ສົມເຫດສົມຜົນພາຍໃນລະບຽບທຳມະຊາດຂອງຊີວິດ ພວກເຮົາຄວນ
ຂໍພຽງແຕ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ ຕ້ອງມີການ
ຈຳແນກລະຫວ່າງ "ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ" ແລະ "ຄວາມ
ຕ້ອງການທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ" ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການປຶນປົວຄົນເອງຈາກ
"ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ" ແມ່ນການກວດສອບ ແລະ ກວດສອບ
ຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍອີງໃສ່ເຫດຜົນ ແລະ ເຫດຜົນ ການຝັນ
ເຖິງອາຄານໃຫຍ່ໆເຄີຍເປັນໜຶ່ງໃນງານອະດີເລກຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່
ຄວາມປາຖະໜານັ້ນໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ ຂ້ອຍເປັນເຈົ້າຂອງໂຄງສ້າງດັ່ງ
ກ່າວຫຼາຍແຫ່ງແລ້ວ, ດ້ວຍບັນຫາທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການ
ສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ການເປັນເຈົ້າຂອງແມ່ນຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບທີ່ໜັກໜ່ວງ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະມີສິ່ງທີ່ເປັນໝັ້ນຕ້ອງ
ຖືກປະຖິ້ມ, ແລະ ຕ້ອງສຸມໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມຕ້ອງການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດຄືພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ
ເຂົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະປະທານບໍ່ພຽງແຕ່ "ຄວາມຕ້ອງການທີ່

ຈຳເປັນ" ຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈະປະທານ "ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່
ຈຳເປັນ" ຂອງລາວອີກດ້ວຍ! ລາວຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
ທຸກຢ່າງໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງຈະຕອບສະໜອງ
ຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງລາວ.

ຕອນຂ້ອຍຍັງເປັນເດັກຊາຍຢູ່ປະເທດອິນເດຍ, ຂ້ອຍມີຄວາມ
ປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະເປັນເຈົ້າຂອງມ້ານ້ອຍ, ແຕ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍ
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍ. ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ເມື່ອຂ້ອຍສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນຊາຍ
ຂອງຂ້ອຍໃນ Ranchi, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາມ້າແມ່ມາໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້. ເຊົ້າ
ມື້ໜຶ່ງ, ຂ້ອຍພົບວ່ານາງໄດ້ອອກລູກ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາໃນ
ໄວເດັກຂອງຂ້ອຍ! ການທົດລອງດັ່ງກ່າວໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ.
ດົນນານມາແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງໄປ Kashmir, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ
ອາຄານນີ (ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ) ໃນພາບນິມິດ.
ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ນີ້ ແລະ ຮັບຮູ້ທັນທີວ່າມັນເປັນ
ອາຄານດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າ
ມີໃຈໃຫ້ມັນເປັນຂອງຂ້ອຍ.

ເມື່ອທ່ານອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເຕັມໄປໃນຫົວໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ເປັນ

ຢ່າພໍໃຈ ຫຼື ເຊື່ອໝັ້ນຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກນັ້ນ,
ເພາະວ່າເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອໃນຫົວໃຈຂອງ
ທ່ານ, ທ່ານຈະຮູ້ວ່າຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານໄດ້ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າແລ້ວ
ແລະ ທ່ານຢູ່ໃນໃຈຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຈະ
ປະທານໃຫ້ທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະພໍໃຈ

ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ທ່ານ ສິນຄ໌ພາບຈົງມີແກ່
ທ່ານ

ສີວິທີຫຼັກ

ການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງຕົວຕົນທາງວິນຍານກັບຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈແມ່ນ
ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມເຈັບປວດ, ຂໍ້ຈຳກັດ, ຂໍ້ບົກຜ່ອງ, ແລະຂໍ້ບົກຜ່ອງທັງໝົດ
ຂອງພວກເຮົາ ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມຕໍ່ນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງປະສົບກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ
ຫຼາຍເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມສຸກ, ຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ
ປະສົບກັບຄວາມສຸກຫຼືສະຕິອັນສູງສົ່ງໄດ້. ສາສະໜາ, ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ,
ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຈັບປວດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແລະການບັນລຸຄວາມສຸກ
.ທີ່ບໍລິສຸດ, ຫຼືພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງດວງອາທິດທີ່ບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງ
ຊັດເຈນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນ, ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານທາງວິນຍານ (ການສະຫ້ອນຂອງຈິດວິນຍານທັງໝົດ) ກໍບໍ່ສາມາດ
ເຂົ້າໃຈ ຫຼື ເຂົ້າໃຈໄດ້ໂດຍຄືນແຫ່ງຄວາມຊຸ່ນວາຍ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ຈາກການລະບຸຕົວຕົນຂອງຈິດວິນຍານກັບສະພາບທີ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງ
ຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ. ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນບິດເບືອນຮູບພາບທີ່
ແທ້ຈິງຂອງດວງອາທິດ, ຈິດໃຈທີ່ມີບັນຫາກໍບິດເບືອນລັກສະນະທີ່ມີຄວາມສຸກ
.ນິລັນດອນຂອງຈິດວິນຍານພາຍໃນໂດຍຜ່ານການລະບຸຕົວຕົນ ຫຼື ການຍຶດຕິດນີ້
ຈຸດປະສົງຂອງບົດນີ້ແມ່ນເພື່ອຄົ້ນຫາວິທີທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ, ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດ, ແລະ
ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດທີ່ທຸກຄົນສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ເຊິ່ງຈະປົດປ່ອຍຕົວຕົນທາງ
ວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກນິລັນດອນອອກຈາກຄວາມຜູກພັນທີ່ເຈັບປວດກັບຈິດໃຈ
ແລະຮ່າງກາຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍປະຢັດມັນຈາກຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມທຸກ
ທໍລະມານຢ່າງຖາວອນແລະຍົກລະດັບມັນໄປສູ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເປັນແກ່ນ
.ແທ້ຂອງສາສະໜາ

:ປຶ້ມປັນຍາຕາເວັນອອກກ່າວວ່າ

ຖ້າຫາກເຈົ້າສາມາດລຸກຂຶ້ນເໝືອນຮ່າງກາຍ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນ"

ຈິດວິນຍານ, ເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມສຸກນິລັນດອນ ແລະ ຫລຸດພື້ນຈາກຄວາມ
".ເຈັບປວດທັງໝົດ

ມີເສັ້ນທາງສາສະໜາພື້ນຖານສາກົນສີເສັ້ນທາງທີ່ການປະຕິບັດປະຈຳວັນ

ຊ່ວຍປົດປ່ອຍຕົວຕົນທາງວິນຍານຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ ແລະຈິດໃຈ.
ເສັ້ນທາງທັງສີເສັ້ນທາງນີ້ກວມເອົາການປະຕິບັດທາງສາສະໜາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
ທັງໝົດທີ່ສອນ ຫຼື ແນະນຳໂດຍສາດສະດາ, ໄພ່ພົນ, ແລະ ນັກປາດທີ່ມີຄວາມຮູ້
.ແຈ້ງ

ການປະຕິບັດທາງສາສະໜາແມ່ນການປະຕິບັດທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ
ສອນໂດຍສາດສະດາໃນຮູບແບບຂອງຄຳສອນຕ່າງໆ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈຳກັດ
ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້, ຍອມຮັບຄວາມໝາຍ
ທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຂອງມັນ ແລະ ຄ່ອຍໆຫຼຸດລົງສູ່ລະດັບຂອງພິທີກຳ, ພິທີກຳ,
ຮູບແບບ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມງວດ. ນີ້ແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ
.ຄວາມບ້ຳຄັງຕໍ່ພັກ ແລະ ນິກາຍຕ່າງໆ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອກົດລະບຽບ ແລະ
ກົດໝາຍ, ແຕ່ພວກມັນມີຢູ່ເພື່ອພວກເຮົາ. ພວກມັນປ່ຽນແປງໄປຕາມການທີ່ພວກ
ເຮົາປ່ຽນແປງ ແລະ ພັດທະນາໄປຕາມການທີ່ພວກເຮົາພັດທະນາ, ແລະ ມັນເປັນ
ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຍຶດໝັ້ນໃນແກ່ນແທ້ຂອງກົດລະບຽບ, ບໍ່ແມ່ນຮູບ
.ລັກສະນະພາຍນອກຂອງມັນ, ຈາກຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ຄວາມບ້ຳຄັງ

ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ຮູບແບບການນະມັດສະການແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມ
ແນວຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ສາລະສຳຄັນອັນບໍລິສຸດຂອງແນວຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
!ຂອງສາດສະດາແມ່ນແກ່ນແທ້ອັນໜຶ່ງ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ
ນັກຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ພະຍາຍາມລະບຸຄວາມຈິງສຸດທ້າຍໂດຍໃຊ້ພະລັງທາງ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າລືມເຫລວໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເພາະວ່າຄວາມຈິງສຸດທ້າຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຜ່ານຄວາມຮູ້ທາງຈິດໃຈພຽງ
.ຢ່າງດຽວ

ຄວາມຮູ້ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍໆ ມັນບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນທີ່ຈະ

ເຂົ້າໃຈຢ່າງມີເຫດຜົນເຖິງຄວາມຫວານຂອງນ້ຳເຜິ້ງ ຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ເຄີຍຊົມ
ລົດຊາດມັນມາກ່ອນ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມຮູ້ທາງສາສະໜາເກີດມາຈາກ
ຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງປະສົບການຂອງມະນຸດ ນີ້ມັກຈະເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດເມື່ອ
ພວກເຮົາພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າ, ຄຳສອນທາງສາສະໜາ, ແລະ ສິນລະ
ທຳ; ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຊອກຫາວິທີຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານປະສົບການພາຍໃນທາງ
.ວິນຍານ

ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເສຍດາຍທີ່ຜູ້ທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການ

ໃຊ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຄົ້ນພົບຄວາມຈິງຂອງວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ
ຂົງເຂດຄວາມຮູ້ອື່ນໆ ມັກເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທາງ
ສາສະໜາ ແລະ ສິນທຳທີ່ສູງສຸດໂດຍຜ່ານເຫດຜົນທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດເທົ່າ
ນັ້ນ. ໜ້າເສຍດາຍ, ແທນທີ່ຈະເປັນແຫຼ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ຈິດໃຈ ແລະ ສະຕິ

ປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າມັກຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມຈິງ

ບັດນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາສັງເກດເບິ່ງເສັ້ນທາງສາສະໜາສີ່ຢ່າງທີ່ສະແດງເຖິງ

:ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານ

ທຳອິດ: ວິທີການທາງຈິດ - ວິທີການທຳມະຊາດຫົວໄປ ແຕ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ

ໃນແງ່ຂອງການຮັບຮູ້ທີ່ໄວຫຼາຍ ການພັດທະນາ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ທາງຈິດ
ແມ່ນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດ ແລະ ເປັນເລື່ອງທຳມະດາສຳລັບສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີສະຕິ
ທັງໝົດ ການຮັບຮູ້ຕົນເອງຂອງພວກເຮົາແມ່ນສິ່ງທີ່ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກສັດທີ່
.ຕ່າກວ່າ ເຊິ່ງມີລະດັບສະຕິທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນການຮັບຮູ້ຕົນເອງ

ໃນຂັ້ນຕອນ ແລະ ຂະບວນການຂອງການພັດທະນາ ແລະ ວິວັດທະນາ

ການ, ພວກເຮົາພົບວ່າສະຕິນີ້ຄ່ອຍໆກາຍເປັນສະຕິຮູ້ຕົນເອງ ຈາກສະຕິຂອງສັດ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຄ່ອຍໆສະຕິພະຍາຍາມປົດປ່ອຍຕົນເອງ

ແລະ ຮູ້ຕົນເອງຜ່ານຕົວມັນເອງ ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຫັນປ່ຽນໄປສູ່ສະຕິຮູ້ຕົນເອງ;

ການຫັນປ່ຽນນີ້ແມ່ນຍ້ອນລຳດັບການພັດທະນາຕາມທຳມະຊາດ ຈິດໃຈຂອງ
ມະນຸດ, ເຊິ່ງເຊື່ອມຕໍ່ກັບສະພາບທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຫຼາຍຢ່າງ, ຄ່ອຍໆ
.ພະຍາຍາມກັບຄືນສູ່ຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນຜ່ານຕົວມັນເອງ

ການພັດທະນາຄວາມຄິດທີ່ມີສະຕິແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ຕົວຕົນທາງວິນຍານຍົກ

ລະດັບຕົນເອງ ແລະ ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົວຕົນທາງວິນຍານທີ່ຈະກັບຄືນສູ່ຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງ
ຂອງມັນຜ່ານການພັດທະນາຄວາມຄິດ ແລະ ການສະທ້ອນແມ່ນເປັນເລື່ອງ

ທຳມະຊາດ ນີ້ແມ່ນວິທີທາງຂອງໂລກ

ຈິດວິນຍານສາກົນສະແດງອອກໃນໄລຍະຕ່າງໆຂອງການເຕີບໂຕ: ຈາກ
ລະດັບຕ່ຳສຸດຫາສູງສຸດ ໃນຫົນແລະດິນ, ບໍ່ມີສະຕິຫຼືຊີວິດຕາມທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້,
ໃນຂະນະທີ່ໃນຕົ້ນໄມ້ມີການເຕີບໂຕຂອງພືດ, ນັ້ນຄືວິທີການດຳລົງຊີວິດ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ບໍ່ມີຊີວິດທີ່ບໍ່ມີການຂັດຂວາງ ຫຼື ຂະບວນການຄິດທີ່ມີສະຕິໃດໆເລີຍ ໃນ
ສັດ, ມີຊີວິດແລະຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວິດ ໃນມະນຸດ - ຈຸດສູງສຸດ - ມີຊີວິດທີ່ມີ

ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບມັນ, ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມຮັບຮູ້ຕົນເອງພາຍໃນ

ຈິດວິນຍານ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດທີ່ມະນຸດຈະພັດທະນາຕົນເອງ
ຜ່ານການຄິດ, ການວິເຄາະ, ແລະການໄຕ່ຕອງ, ຜ່ານການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ກ່ຽວກັບປຶ້ມ, ແລະຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ, ການສຳຫຼວດ, ການກວດສອບ, ການ
ທົດລອງ, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະບັນລຸຕົ້ນກຳເນີດຂອງສາເຫດແລະຜົນ

.ກະທົບໃນໂລກທຳມະຊາດ

ຍິ່ງຄົນເຮົາຄິດເລິກເຊິ່ງເທົ່າໃດ, ລາວກໍຈະໃຊ້ວິທີການທີ່ລາວບັນລຸລະດັບ

ປະຈຸບັນຂອງລາວໃນຂະບວນການຂຶ້ນສູ່ອະວະກາດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະລາວ

.ກໍຈະໃກ້ຊິດກັບວິນຍານສູງສຸດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາຍົກຕົວເອງຂຶ້ນຜ່ານຈິດໃຈທີ່ຢູ່ເໜືອຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງມັນ, ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງຈິດໃຈນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຕັ້ງໃຈ ຈະໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບສະເພາະ ແລະ ແນ່ນອນ. ການຝຶກຝົນຈິດໃຈຜ່ານການ ສຶກສາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເລິກເຊິງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມຮູ້ໃນຂົງເຂດສະເພາະໃດ ໜຶ່ງ ຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ຕົນເອງໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ມີຄວາມ ສຳຄັນເທົ່າກັບຂະບວນການຄິດທີ່ແນໃສ່ການກ້າວຂ້າມຮ່າງກາຍ ແລະ ການຮັບຮູ້ .ຄວາມຈິງ

ໃນປະເທດອິນເດຍ, ຮູບແບບສູງສຸດຂອງວິທີການທາງຈິດໃຈເອີ້ນວ່າ Jnana Yoga, ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການບັນລຸປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງຜ່ານການລະນຶກ ແລະ ການແຍກແຍະ; ເຊັ່ນດຽວກັບເວລາທີ່ຄົນເຮົາເຄື່ອນຕົນເອງຢູ່ສະເໝີວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ ແມ່ນຮ່າງກາຍ, ແລະຮູບພາບຊົ່ວຄາວຂອງການມີຢູ່ຂອງໂລກບໍ່ສາມາດສົ່ງຜົນ .".ກະທົບຕໍ່ຂ້ອຍໄດ້ ຂ້ອຍແມ່ນວິນຍານ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂໍເສຍຂອງວິທີການນີ້ແມ່ນມັນເປັນຂະບວນການທີ່ຊ້າ ຂອງການຮັບຮູ້ຕົນເອງ, ແລະອາດຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ໃນຂະນະທີ່ຕົວຕົນທາງ ວິນຍານເລີ່ມບັນລຸການຮັບຮູ້ຕົນເອງ, ມັນຍັງຄົງມີວິໄນກັບຄວາມຄິດທາງຈິດໃຈທີ່ ບໍ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັນຢ່າງໄວວາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ ລືນກາຍເຫດຜົນ ແລະ ລູກຂຶ້ນເໝືອດຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ - .ເມື່ອຮັບຮູ້ - ມັນຈະແຜ່ລາມໄປທົ່ວ ແລະ ຄອບງຳຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ

ອັນທີສອງ: ວິທີການອຸທິດຕົນ - ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການພະຍາຍາມສຸມໃສ່ ຈິດໃຈຂອງເຮົາໃສ່ແນວຄວາມຄິດໜຶ່ງແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່ມັນໃສ່ແນວຄວາມຄິດທີ່ ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (ເຊັ່ນດຽວກັບວິທີການທາງຈິດ)

ວິທີການອຸທິດຕົນກວມເອົາທຸກຮູບແບບຂອງການນະມັດສະການ, ເຊັ່ນ: ການອະທິຖານ (ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຄິດທາງໂລກທັງໝົດ). ໃນວິທີການນີ້, ຈິດວິນຍານຕ້ອງສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງຕົນຢ່າງເລິກເຊິງ ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ສິ່ງທີ່ມັນເລືອກທີ່ຈະສຸມໃສ່: ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວຄວາມຄິດ .ສະເພາະກ່ຽວກັບຄວາມສັກສິດ ຫຼື ການມີຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ, ເຊິ່ງກວມເອົາທຸກສິ່ງ ຈຸດສຳຄັນແມ່ນໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ແນວ ຄວາມຄິດການອຸທິດຕົນອັນດຽວດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຢ່າງຍິ່ງ. ຜ່ານຂະບວນການນີ້, ຕົວຕົນທາງວິນຍານຈະຄ່ອຍໆຫຼຸດພົ້ນຈາກສິ່ງ ລົບກວນທາງຈິດໃຈຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ໄດ້ຮັບເວລາ ແລະ ໂອກາດທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບສາລະສຳຄັນຂອງມັນ. ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຢ່າງສົມບູນຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງເຮົາ, ເຮົາລືມ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍທັງໝົດ ແລະ ປະຖິ້ມຄວາມຄິດທີ່ລ່ວງລ້າທັງໝົດທີ່ .ພະຍາຍາມດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາ ແລະ ຄອບຄອງຈິດໃຈຂອງເຮົາ

ການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາເລິກຊຶ້ງເທົ່າໃດ, ຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຮົາກໍ
ຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ຈະກາຍເປັນມາດຕະການທີ່ພວກເຮົາວັດແທກຄວາມ
ໃກ້ຊິດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ ເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ. ໂດຍການ
ປະຖິ້ມຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມຄິດທີ່ລົບກວນ
ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ, ຄວາມເໝືອນກວ່າຂອງວິທີການນີ້ເມື່ອທຽບກັບວິທີກ່ອນໜ້າ
.ນີ້ກໍຈະແຈ້ງຂຶ້ນ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ວິທີການນີ້ມີຂັ້ນຕອນຜ່ອງ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເກີດ
ຈາກຄວາມຜູກພັນທາງຈິດວິນຍານທີ່ຍາວນານ ແລະ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັບຮ່າງກາຍ
ແລະ ການເປັນທາດຂອງມັນ, ແລະ ມັນພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະແຍກ
.ຈິດໃຈຂອງມັນອອກຈາກໂລກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ
ເຖິງວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະອະທິຖານ ຫຼື ດຳລົງ
ຊີວິດຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການນະມັດສະການບາງຮູບແບບ, ແຕ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງ
ຄົງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ
ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫາຍໄປໄວ ເຊິ່ງຄວາມຊຶ້ງຈຳນ່າສະເໝີ ແລະ ການທົບທວນ
ຄືນ. ໃນການອະທິຖານ, ພວກເຮົາມັກຈະກັງວົນຫຼາຍເກີນໄປກັບການສ້າງ
ເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການອະທິຖານ ຫຼື ຄາດຫວັງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະ
.ກຳຈັດຄວາມບໍ່ສະບາຍທາງຮ່າງກາຍ

ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ນິໄສທີ່ບໍ່
ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ກາຍເປັນທຳມະຊາດທີ່ສອງຂອງພວກເຮົາ,
ຄອບງຳຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງມັນ.

ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈິດໃຈຍັງຄົງມີບັນຫາ
ແລະ ສັບສົນ, ຫຼາຍຈົນວ່າຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ "ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ, ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າກໍ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັນ" ຖືກນຳໃຊ້. ພວກເຮົາຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ

ໃຈຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາມັກຈະອະທິຖານດ້ວຍຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາທີ່
.ຮຸ້ນວາຍໄປດ້ວຍພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈທາງປະສາດສຳຜັດ
ອັນທີສາມ: ວິທີການສະມາທິ - ວິທີການນີ້ ແລະ ວິທີການຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນໃຊ້ໄດ້

ຈິງ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ ພວກມັນຖືກແນະນຳໂດຍນັກ
ປາດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮູ້ຄວາມຈິງໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຕົວຂ້ອຍເອງໄດ້ຮຽນຮູ້
.ສອງວິທີນີ້ຈາກໜຶ່ງໃນຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້

ໂດຍການຝຶກສະມາທິຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນນິໄສທີ່ໝັ້ນຄົງ, ເຮົາສາມາດ
ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດສະພາບການນອນຫຼັບຢ່າງມີສະຕິ ສະພາບທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີ
ຄວາມສຸກນີ້ມັກຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົານອນຫຼັບສະນິດ ແລະ ໃກ້ຈະໝົດສະຕິ, ຫຼື

ເມື່ອເຮົາຕື່ນຈາກມັນ ແລະ ໃກ້ຈະຮອດສະພາບການມີສະຕິ
ໃນສະພາບການນອນຫຼັບຢ່າງມີສະຕິນີ້, ພວກເຮົາຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມ
ຄິດພາຍນອກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍທັງໝົດ, ແລະ ຈິດວິນຍານ

ສາມາດຄິດກ່ຽວກັບຕົວເອງ ແລະ ເຂົ້າຫາສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກເປັນບາງ
ຄັ້ງຄາວ, ຕາມຄວາມເລິກຂອງການຝຶກສະມາທິ ແລະ ຈັງຫວະຂອງການ
.ປະຕິບັດ

ໃນສະພາບນີ້, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຕົວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມ
ລົບກວນທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຢູ່ໃນຈິດໃຈ ຜ່ານຂະບວນການຝຶກສະມາທິ
ນີ້, ອະໄວຍະວະພາຍນອກ ແລະ ອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຈະຖືກຄວບຄຸມ
.ໂດຍການເຮັດໃຫ້ເສັ້ນປະສາດສະຫງົບລົງ, ເຊັ່ນດຽວກັບໃນສະພາບນອນຫຼັບ
ສະພາບການນັ່ງສະມາທິນີ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນທຳອິດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂັ້ນຕອນ
ສຸດທ້າຍຂອງການນັ່ງສະມາທິຕົວຈິງ ໃນ (ການນອນຫຼັບຢ່າງມີສະຕິ), ພວກເຮົາ
ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມພຽງແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ ຄວາມແຕກຕ່າງພຽງ
ແຕ່ວ່າໃນການນອນຫຼັບປົກກະຕິ, ຄວາມຮູ້ສຶກຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍອັດຕະໂນມັດ,
ໃນຂະນະທີ່ໃນການນັ່ງສະມາທິ, ພວກມັນຖືກຄວບຄຸມຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ
ຢ່າງມີສະຕິ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການນັ່ງສະມາທິນີ້, ຕົວຕົນ
ທາງວິນຍານຍັງຄົງມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ການແຊກແຊງຈາກໜ້າທີ່ພາຍໃນຂອງ
ຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈເຊັ່ນ: ປອດ, ຫົວໃຈ, ແລະອະໄວຍະວະອື່ນໆທີ່ພວກເຮົາ
.ເຊື່ອຜິດວ່າຢູ່ນອກເໜືອການຄວບຄຸມຂອງພວກເຮົາ

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາວິທີທີ່ດີກ່ວານີ້, ເພາະວ່າເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງສາມາດປິດການໃຊ້ງານຄວາມຮູ້ສຶກທາງຮ່າງກາຍໄດ້
ໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມ
ຄິດເກີດຂຶ້ນ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມລົບກວນເຫຼົ່ານີ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫວັງ
.ທີ່ຈະຄວບຄຸມ ແລະ ສະກັດກັ້ນພວກມັນ, ຫຼື ມີໂອກາດທີ່ຈະຮູ້ຕົວເອງ
ສີ: ວິທີການທາງວິທະຍາສາດຂອງໂຍຄະ - ໄຜ່ພົນໂປໂລກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍ
ຕາຍທຸກໆມື້" ໂດຍສິ່ງນີ້, ລາວໝາຍຄວາມວ່າລາວຮູ້ວິທີຄວບຄຸມອະໄວຍະວະ
ພາຍໃນຂອງລາວ ແລະ ປິດປ່ອຍຕົນເອງທາງວິນຍານຂອງລາວໂດຍຜ່ານຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຈາກທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ຄົ້ນຫາມະດາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ
ປະສົບກັບສະພາບທີ່ໃກ້ຄຽງກັບຄວາມຕາຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ເມື່ອຕົນເອງທາງ
.ວິນຍານໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍຈາກຮ່າງກາຍທີ່ເນົາເປື້ອນ
ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປະຕິບັດວິທີການປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມ
ແລະ ເປັນປະຈຳ, ຜູ້ປະຕິບັດສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການແຍກຕົວຕົນທາງວິນຍານ
.ອອກຈາກຮ່າງກາຍໂດຍບໍ່ຕ້ອງປະສົບກັບຄວາມຕາຍສຸດທ້າຍ
ໃນທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳສະເໜີພາບລວມທົ່ວໄປກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ
ທິດສະດີວິທະຍາສາດທີ່ດີທີ່ມັນອີງໃສ່ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສະເໜີແມ່ນມາຈາກ
ປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າມີຄວາມຖືກຕ້ອງ
ທົ່ວໄປ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງສາມາດເວົ້າ ແລະ ຢືນຢັນວ່າຄວາມສຸກ, ເຊິ່ງເປັນເປົ້າໝາຍ
ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ - ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍ - ແມ່ນສະແດງອອກຢ່າງ

ຫຼວງຫຼາຍໃນການປະຕິບັດວິທີການນີ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການປະຕິບັດຕົວມັນເອງ
ແມ່ນມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ. ຂ້ອຍສາມາດຢືນຢັນວ່າມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ໜ້າ
ອັດສະຈັນຫຼາຍກວ່າຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ສາມາດ
ບັນລຸໄດ້ຜ່ານປະສາດສຳຜັດທັງໝົດ ຫຼື ສະຕິປັນຍາ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ
ສະເໜີຫຼັກຖານໃດໆກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງວິທີການນີ້ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່
ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດມັນຈະປະສົບ. ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ອິດທິນ ແລະ ເປັນປະຈຳ ປະຕິບັດ
ມັນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສະຕິຂອງຄວາມ
.ສຸກ

ເນື່ອງຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີແມ່ນແຂງກະດ້າງ ແລະ ຝັງເລິກຢູ່, ສະຕິຮູ້ສຶກທາງ
ຮ່າງກາຍຈຶ່ງຕື່ນຂຶ້ນເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ໂຈມຕີສະພາບຄວາມສະຫງົບນັ້ນດ້ວຍ
ຄວາມຊຶ່ງຈຳທາງປະສາດສຳຜັດທັງໝົດຂອງມັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດ້ວຍການຝຶກ
ຝົນເປັນປະຈຳ ແລະ ຍາວນານ, ພວກເຮົາສາມາດຮັບປະກັນຜູ້ປະຕິບັດໄດ້ວ່າ
ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານອັນສູງສົ່ງ ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ພະຍາຍາມຈົນຕະນາການເຖິງຜົນໄດ້ຮັບທີ່
ວິທີການຈະໃຫ້ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນປະຖົມການປະຕິບັດຫຼັງຈາກການທົດລອງໄລ
ຍະສັ້ນໆ. ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ແນ່ນອນຮຽກຮ້ອງໃຫ້
.ມີການປະຕິບັດຕາມຈຸດສຳຄັນຕໍ່ໄປນີ້

ກ່ອນອື່ນໝົດ: ເອົາໃຈໃສ່ກັບວິຊາທີ່ທ່ານຕ້ອງການຮຽນ

ອັນທີສອງ: ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະຮຽນຮູ້ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່

ກະຕືລືລົ້ນໃນການສອບຖາມ

ອັນທີສາມ: ຄວາມອິດທິນຈົນກວ່າຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ
ຖ້າພວກເຮົາໄປເຄິ່ງທາງ ແລະ ລະເລີຍວິທີການຫຼັງຈາກການປະຕິບັດງ່າຍ

.ໆ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ພວກເຮົາຄາດຫວັງໄວ້

ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າເສຍດາຍແທ້ໆທີ່ຄົນເຮົາໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອຊື່ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສົນທະນາທາງທິດ
ສະດີ ແລະ ການໂຕ້ວາທີທາງປັນຍາ, ແຕ່ບໍ່ຄ່ອຍຈະພະຍາຍາມຄົ້ນພົບ ແລະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງທາງວິນຍານທີ່ເສີມສ້າງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຊີວິດຊີວາ,
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມໝາຍ. ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າມີວຽກງານກັບເລື່ອງເລັກໆ
ນ້ອຍໆ, ຄວາມກັງວົນທີ່ບໍ່ສຳຄັນ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ, ແທນທີ່
.ຈະຖືກມຸ້ງໄປສູ່ເປົ້າໝາຍນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຝຶກຝົນວິທີການທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ແລະທຸກ

ໆຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍຝຶກຝົນມັນ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຫຼື ສະພາບຂອງ

ຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງທີ່ມີແຮງກະຕຸ້ນບໍ່ຫຼຸດລົງ ແລະ ກະແສຂອງມັນບໍ່ຢຸດ

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າຈິດວິນຍານທາງວິນຍານໄດ້ຖືກກັກຂັງໂດຍຮ່າງກາຍ

ມາເປັນເວລາຫຼາຍປີແລະເປັນເວລາດົນນານ, ແລະມັນອາດຈະບໍ່ຖືກປ່ອຍຕົວ

ພາຍໃນມື້ດຽວ. ການປະຕິບັດທີ່ສ້າງແລະບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງແກ່ຜູ້ປະຕິບັດທີ່ຮັບປະກັນການຄວບຄຸມອະໄວຍະວະພາຍໃນ
.ສິ່ງນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດຢ່າງຈິງຈັງແລະຕັ້ງໃຈເປັນເວລາດົນນານ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການນໍາໃຊ້ວິທີການເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງລະມັດລະວັງສາມາດ
ກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ. ຄົນທີ່ເຂົ້າໃກ້ຄວາມສຸກນີ້ຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ມັນກໍຍິ່ງປະຕິບັດມັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ສະພາບນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ ຫຼື ປະດິດ
ຂຶ້ນໂດຍ ມະນຸດຄົນໃດ; ມັນມີຢູ່ຕາມທໍາມະຊາດ, ແລະ ພວກເຮົາພຽງແຕ່
.ຕ້ອງການຄົ້ນພົບມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ
ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ອໍານາດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ

**ບັນຫາ ແລະ ຄວາມລໍາຄານເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງ
ບຸກຄົນກ່ຽວກັບການກະທໍາໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທໍາໃນ
ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ສະເພາະ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າ
ອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນດິນແຫ່ງສະຕິ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້
ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ກະທໍາ.**

ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລໍາບາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທໍາລາຍ
ຈິດໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນອໍາ
ມະພາດ, ແຕ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ບຸນຄຸນພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່
ພຣະອົງສົມຄວນໄດ້ຮັບຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖືກົດໝາຍຂອງ
ພຣະອົງ ເຊິ່ງຜ່ານທາງນັ້ນເຂົາເຈົ້າສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງການທົດລອງທີ່ໂຫດຮ້າຍດັ່ງກ່າວມາ ເພາະວ່າ
ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ມັນຂຶ້ນກັບມະນຸດທີ່ຈະປຸກສະຕິຂອງ
ມັນໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ລູກຂຶ້ນຈາກ
ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮູ້.

ໃນຂົງເຂດຂອງຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ

**ຄູສອນໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ສະແຫວງຫາການຊີນໍາຈາກ
ລາວໃນເສັ້ນທາງວິນຍານວ່າ:**

**ຢ່າປາຖະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບຮູ້ເຈົ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດທາງວິນຍານ
ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ**

ເມື່ອທ່ານຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນຕົວທ່ານ, ທ່ານຈະຮັບຮູ້
ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມກົມກຽວກັນແມ່ນຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທີ່ດີ
ໃນການສ້າງ, ແລະ ທ່ານຈະເຫັນມັນໃນຄວາມງາມຂອງທໍາມະຊາດ,

ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງມັນໃນມິດຕະພາບທີ່ຈິງໃຈ, ແລະ ສຳຜັດ
ພອນຂອງມັນໃນຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ມີກຽດ
ສັກສີທີ່ບໍ່ມີເປົ້າໝາຍທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງ
ມັນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ໃນສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນທັງໝົດ.

ເຄາະປະຕູຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ຜ້າມ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າຈະ
ເຫັນໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ສຸດໃນຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມງົດງາມ
ທັງໝົດຂອງມັນ.

ຖ້າທ່ານຮັກພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,
ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກທີ່ຈະສາມາດຫຼອກລວງທ່ານໄດ້. ປະສົບການທາງ
ວັດຖຸດິງຕູດທ່ານ ເພາະວ່າທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານ. ເມື່ອທ່ານເຮັດ, ທ່ານຈະຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ.

ຈົ່ງມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງໃດມາຈຳກັດ
ເຈົ້າ ແລະ ຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາຄວບຄຸມເຈົ້າ ຫຼື ແຊກແຊງຄວາມ
ສຸກຂອງເຈົ້າ

ຕົວທ່ານເອງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກຕ່າງຫາກຂອງທັງໝົດຂອງ
ຈັກກະວານ ແລະ ທ່ານຕ້ອງຊອກຫາທັງໝົດທີ່ສົມບູນແບບນັ້ນ ເພື່ອທີ່
ຈະໄດ້ປະສົບກັບສະຕິທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ.

ນຳເອົາຄວາມຮັກອອກມາຈາກຄຸກຂອງຄວາມກຽດຊັງແລະ
ຄວາມແຄ້ນໃຈ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສ່ອງແສງສະຫວ່າງຂອງ
ທ່ານມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ອວຍພອນໃຫ້ຄົນຮັກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເຈົ້າດ້ວຍພອນອັນອຸດົມສົມບູນຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຮັກສາຄວາມຢ້ານກົວຂອງສິ່ງຄາມ, ຄວາມ
ຮຸນແຮງ, ແລະຄວາມຕາຍໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກພວກເຮົາ

ແລະ ດື່ມໃຈພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດໃຫ້ສິ້ນຕິພາບເປັນເປົ້າໝາຍຂອງ
ພວກເຮົາ

ແລະຄວາມຮັກແມ່ນການສະຫນອງຂອງພວກເຮົາ

ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດທີ່ຈຳກັດ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງພະຍາຍາມພຽງແຕ່ສະສົມເງິນ ແລະ ຕອບ
ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍ

ຜົນກໍາໄລທີ່ລາວໄດ້ຮັບແມ່ນໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ສຳຄັນ

ເພາະວ່າມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອລາວຈະປະຖິ້ມຜົນປະໂຫຍດທາງ
ໂລກທັງໝົດໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ
ແຕ່ຖ້າລາວກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີໂດຍພຣະເຈົ້າ
ລາວຈະຮັ່ງມີກວ່າກະສັດ ແລະ ຄົນຮັ່ງມີທັງໝົດໃນໂລກ
ຊັບສົມບັດທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຄອບຄອງຂອງຜູ້ທີ່ຮັກ
ພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງອື່ນນອກຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງ
ຈິດວິນຍານ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາຄວາມໂນ້ມອຽງ
ທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ

ແລະ ເພື່ອບໍາລຸງລັງງານຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ ສຳລັບ
ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄວາມຮັກຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງ
ຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ພວກເຂົາຍົກລະດັບສະຕິຂອງພວກເຂົາໃຫ້ສູງກວ່າການ
ພິຈາລະນາທາງໂລກທີ່ຄັບແຄບ

ສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ,
ແລະ ຄວາມສຸກ

ພວກເຂົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພວກເຂົາ
ພວກເຂົາປະສົບກັບຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃໝ່

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ
ການກະທຳທີ່ດີ

ໃນສະຖານທີ່ຂອງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປີດກວ້າງຂຶ້ນ

ແລະ ພະລັງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຖືກກະຕຸ້ນ

Philamson, ສາລະສຳຄັນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຂົາພົບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວເອງ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດຊົງນຳພາພວກເຮົາເພື່ອ
ວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຕໍ່ອາຍຸຕົວເອງໃໝ່

ແລະ ພວກເຮົານຳເອົາຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາອອກຈາກຄຸກ
ມືດ

ສູ່ພື້ນທີ່ແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮູ້

ໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກສົດແມ່ນສານອາຫານທີ່ສຳຄັນ
ຈາກການປັບຍາຍກ່ຽວກັບໂພຊະນາການ

ສົງມອບທີ Encinitas, California - ເດືອນມິຖຸນາ 1940
ໂປຣຕິນຈາກຊີນບໍ່ແມ່ນແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນພຽງຢ່າງດຽວ
ເກືອແຮ່ທາດບາງຊະນິດທີ່ພົບໃນຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ດິບກໍເປັນ
ແຫຼ່ງທີ່ສໍາຄັນເຊັ່ນກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ຊີນສ່ວນໃຫຍ່ໃຫ້ພະລັງງານໃນປະລິມານທີ່
ຫຼວງຫຼາຍ, ຖ້າຊີນຄອບງໍາອາຫານເປັນເວລາດົນນານ, ມັນຈະຢຸດໃຫ້
ພະລັງງານນັ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການໄດ້ຮັບໂປຣຕິນຫຼາຍເກີນໄປ
ສາມາດນໍາໄປສູ່ການເປັນພິດຂອງໂປຣຕິນ, ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມ
ອ່ອນເພຍ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ. ສະຫຼຸບແລ້ວ, ໂປຣຕິນຫຼາຍເກີນໄປກໍ
ເປັນອັນຕະລາຍເທົ່າກັບການກິນໜ້ອຍເກີນໄປ.

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການກໍາຈັດຄວາມອິດເມື່ອຍ, ວິທີໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໄດ້ຄື
ການກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ. ຊີນ
ອາດຈະໃຫ້ພະລັງງານຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ມັນຈະນໍາສານພິດຫຼາຍຢ່າງເຂົ້າ
ສູ່ຮ່າງກາຍ. ການກິນອາຫານດິບ ແລະ ດິບ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
ຄວາມຮູ້ສຶກອິດເມື່ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ສຶກມີພະລັງ.

ນ້ຳໝາກໄມ້ໃຫ້ພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແຕ່ໝາກ
ໄມ້ ແລະ ຜັກທັງໝົດໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຫຼາຍກວ່າ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄົນກໍບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ເວລາໃນການບໍລິໂພກມັນໃນ
ຮູບແບບນີ້.

ລະບົບຍ່ອຍອາຫານສະກັດສານເຄມີ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ຈຸລັງ
ປະເພດທີ່ເໝາະສົມທົ່ວຮ່າງກາຍ

ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍທາດເຄມີຫຼາຍຊະນິດ, ແລະອາຫານຕ້ອງ
ເຕີມເຕັມຂັບກຜ່ອງໃນທາດເຫຼົ່ານັ້ນໃນແຕ່ລະມື້.

ອາຫານປະຈໍາວັນຄວນປະກອບດ້ວຍປະລິມານໂປຣຕິນ, ວິຕາມິນ,
ແຮ່ທາດ, ໄຂມັນ ແລະ ນ້ຳມັນບາງຊະນິດທີ່ພຽງພໍ, ພ້ອມທັງປະລິມານ
ຄາໂບໄຮເດຣດທໍາມະຊາດທີ່ເໝາະສົມ, ພ້ອມທັງຫຼຸດຜ່ອນການກິນ
ແປ້ງທີ່ຫລອມແລ້ວ ແລະ ນ້ຳຕານທີ່ຫລອມແລ້ວໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະ
ຫຼາຍໄດ້.

ແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ດີແມ່ນການປະສົມນ້ຳສຶມ ແລະ ອາມອນຍິດ,
ເພາະວ່າອາມອນຈະຖືກຍ່ອຍໄດ້ດີຂຶ້ນເມື່ອປະສົມກັບນ້ຳສຶມ

ມັນຍັງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງດື່ມນ້ຳຫຼາຍໆ ຖ້າບໍ່ມີນ້ຳທີ່ມີ
ຄຸນນະພາບດີ, ນ້ຳໝາກໄມ້ສົດ, ນ້ຳໝາກຜ້າວ, ແລະ ໝາກໂມ
ແມ່ນເປັນອາຫານເສີມທີ່ດີເລີດ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີແທນນ້ຳບໍລິສຸດບາງ
ສ່ວນ.

ໃນອະນາຄົດ, ຜູ້ຄົນຈະບໍລິໂພກນ້ຳໝາກໄມ້ ແລະ ນ້ຳຜັກເລື້ອຍ ຕຼືຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຜົນປະໂຫຍດດ້ານສຸຂະພາບທີ່ນ້ຳໝາກໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ ໃຫ້.

ທັງຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມດີກວ່າລ້ວນແຕ່ບໍ່ດີ

ຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍກໍບໍ່ດີເທົ່າກັບຄວາມສັບສົນດ້ານ ຄວາມເໝືອກວ່າ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຕໍ່າຕ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດສະແດງ ຄວາມເໝືອກວ່າທີ່ຢູ່ໃນຕົວເຂົາເຈົ້າໄດ້.

ມະນຸດ, ໂດຍມີລັກສະນະທາງວິນຍານ, ໄດ້ຮັບພອນ

ດ້ວຍ□□□□□ໄຟອັນສັກສິດ, ແລະ ມັນຜິດ ແລະ ຜິດພາດທີ່ຈະຄິດວ່າ ຕົນເອງຕໍ່າຕ້ອຍ ຫຼື ຄິດວ່າຕົນເອງຢູ່ເໝືອນທຸກຄົນ ແລະ ປະພຶດຕົວຄືກັບ ຄົນທີ່ບໍ່ມີກຽດສັກສິ ຫຼື ຕົ້ນກໍາເນີດ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງຄວາມພາກພູມໃຈ, ເງົາອັນ ໜາແໜ້ນຂອງຄວາມພາກພູມໃຈຈະປົດບັງຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະເຈົ້າພາຍໃນຈິດວິນຍານ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນຫຼີກລ່ຽງທັງສອງຂໍ້ຜູກມັດຮ່ວມກັນ ເພາະວ່າ ທັງສອງຢ່າງນີ້ແມ່ນອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ດິນໃຈ ແລະ ນໍ້າພາພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທຸກຄົນ ແລະ ບໍ່ຄິດວ່າຕົນເອງດີກ່ວາຄົນອື່ນ

ຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ຄິດທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ຈິດໃຕ້ສໍານຶກທີ່ອ່ອນແອ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມ ສັບສົນດ້ານຄວາມເໝືອກວ່າແມ່ນເກີດມາຈາກຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ ກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ທັງສອງຂໍ້ນີ້ແມ່ນທໍາລາຍການເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ແລະ ອີງໃສ່ ພາບລວງຕາ ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈຄວາມຈິງ, ແທນທີ່ຈະເປັນຄວາມ ເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງໂດຍການເອົາ ຊະນະຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດທີ່ສືບທອດມາ. ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາມັນ ຄວນພະຍາຍາມທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມຫວານຊື່ນຂອງມັນຜ່ານ ຜົນສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງປົດປ່ອຍຕົນເອງ ຈາກຄວາມສັບສົນຂອງຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ, ດ້ວຍ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມລັບ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຊີວິດ

ຮ່າງກາຍຕ້ອງການເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງເພື່ອປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນ
ພະລັງງານ ແຕ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ກະຕຸ້ນ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຈະ
ສ້າງພະລັງງານທັນທີ

ພະລັງໃຈດຶງດູດຄວາມມີຊີວິດຊີວາຈາກຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈາກອ່າງເກັບພະລັງງານຂອງສະໜອງບ່ອນທີ່ເກັບພະລັງງານທີ່ສະກັດ
ຈາກອາຫານໄວ້.

ພິເສດກໍາຍັງດຶງດູດກິດຈະກຳໃໝ່ໆຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ
ຈັກກະວານເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຜ່ານທາງກະດູກສັນຫຼັງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມລັບຂອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາແມ່ນຢູ່ທີ່ການຮັກສາ
ພະລັງງານທີ່ບຸກຄົນມີ ແລະ ນຳເອົາພະລັງງານໃໝ່ເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ
ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ.

ມັນເຮັດໄດ້ແນວໃດ?

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ
ສະໝັກໃຈ ຖ້າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄຸ້ມຄ່າທີ່ຈະເຮັດ, ມັນຄວນຈະເຮັດ
ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ດ້ວຍການເລືອກ.

ເມື່ອທ່ານເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ທ່ານຈະມີພະລັງງານ
ຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ພຽງແຕ່ດຶງເອົາພະລັງງານຈາກເສັ້ນປະສາດ
ໃນສະໜອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງດຶງດູດກະແສພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ
ເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍອີກດ້ວຍ.

ຜູ້ຍິງທີ່ກະກຽມອາຫານແຊບໆໃຫ້ຄົນຮັກຂອງນາງຈະເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແຕ່ຖ້ານາງຖືກບັງຄັບໃຫ້
ແຕ່ງກິນໂດຍບໍ່ເຕັມໃຈ, ນາງຈະຮູ້ສຶກເມື່ອຍຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ.

ເພາະສະນັ້ນ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈຶ່ງນຳເອົາພະລັງງານມາໃຫ້
ເລື່ອງສິ້ນ:

ຄັງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນ. ເພື່ອນ
ຂອງຂ້ອຍເປັນນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນຄືກັບຂ້ອຍ. ແທນທີ່ຈະ, ລາວເວົ້າວ່າ, "ທຸກຄົນທີ່ເຈົ້າເອີ້ນວ່າ
ໄຟຟ້ນຕົວຈິງແລ້ວແມ່ນຄົນຫຼອກລວງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ." ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ໂຕ້ຖຽງກັບລາວ, ແຕ່ປ່ຽນຫົວຂໍ້, ແລະພວກເຮົາເລີ່ມເວົ້າກ່ຽວກັບ
ອາຊີບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວບອກຂ້ອຍຫຼາຍຢ່າງ
ກ່ຽວກັບມັນ, ຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, "ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າບໍ່ມີນາຍໜ້າທີ່
ເຊື່ອຖືໄດ້ເລີຍວ່າພວກເຂົາທັງໝົດເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ?" ລາວໃຈຮ້າຍ
ແລະຕອບຢ່າງໃຈຮ້າຍວ່າ, "ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍ
ຫຼັກຊັບ?" ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໝາຍຄວາມວ່າແທ້ໆ
ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນ?" ລາວເວົ້າບໍ່ອອກ. ຂ້ອຍສືບຕໍ່ຢ່າງ

ສະຫງົບແລະກະລຸນາວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍ
ຫຼັກຊັບ, ແລະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນ."

ທູດສະຫວັນແຫ່ງພະລັງງານ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນທູດສະຫວັນແຫ່ງພະລັງງານ
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ວາງໄວ້ໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບ
ພວກເຮົາໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃສ່
ຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອ

ແລະພວກເຮົາລືມຈິດວິນຍານທາງວິນຍານທີ່ຖືກບັນຈຸດ້ວຍ
ພະລັງງານຂອງຊີວິດຈັກກະວານ

ດຽວນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອສຸມໃສ່
ເພື່ອຟື້ນຟູຄວາມຮູ້ສຶກຮັບຮູ້ທັງໝົດ
ຮາກຖານຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ

ຜ່ານທາງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນຂອງ
ພວກເຮົາ

ແລະວ່າຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາ
ດອກໄມ້ຊະນິດທຳອິດໃນສ່ວນແຫ່ງຈິດວິນຍານຄືດອກໄມ້ແຫ່ງ
ສັດທາແລະຄວາມຫວັງ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໝາກໄມ້ແມ່ນຄວາມຮູ້ຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຮັບຜ່ານການ
ທົດສອບດ້ວຍຕົນເອງ

ຈຶ່ງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ຮູ້ວ່າສິ່ງດີໆ ແລະ ພອນຕ່າງໆຂອງ
ຊີວິດລໍຖ້າທ່ານຢູ່

ຕາບໃດທີ່ທ່ານເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນ
ເພື່ອຟື້ນຟູມໍລະດົກອັນສູງສົງທີ່ສູນຫາຍໄປ
ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງແມ່ນຄົນທີ່ສົມດຸນ
ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກພໍໃຈ, ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ພຣະອົງ□□□ມີຊັບສົມບັດແຫ່ງຈິດວິນຍານ ແລະ ຊັບສົມບັດແຫ່ງ
ປັນຍາ

ລາວໝັ້ນໃຈວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນກຳລັງຈະມາເຖິງ
ບໍ່ວ່າຊີວິດຈະເບິ່ງຄືວ່າໂຫດຮ້າຍສ່ຳໃດ ແລະ ສະຖານະການຈະບໍ່
ດີສ່ຳໃດ

ໃບໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ພວກເຮົາໃນຄວາມງາມ
ຂອງທຳມະຊາດ

ແລະສຽງຂອງພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຮົາຜ່ານທ່ານອງທີ່ອ່ອນໂຍນ
ແລະ ລະອຽດອ່ອນ

ແລະ ຈາກສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງຄົນຮັກ
ແລະຜ່ານສຽງດັງຂອງໜ້າທີ່
ແຮງຈູງໃຈທີ່ນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມດີ ແລະ ສັນຕິພາບ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ
ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ບ້ານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງ
ຈິດໃຈ

ແລະເພື່ອເພີດເພີນກັບການມີໜ້າອັນຫວານຊື່ນຂອງພຣະອົງ
ແລະ ຄວາມງາມທີ່ເໝືອນກວ່າ ແລະ ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າຂອງມັນ
ໂລກນີ້ມັນຫຼອກລວງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າ
ຫາມັນດ້ວຍວິທີນີ້. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຮົາຊະນະການຫຼອກລວງ ແລະ
ພາບລວງຕາຂອງມັນກ່ອນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຜໄດ້.

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດໃຈທີ່ມີ
ສະມາທິ ແມ່ນໂຮງງານຜະລິດຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໝົດ ແລະ
ໃນໂຮງງານທີ່ມະຫັດສະຈັນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ທຳຮູບແບບຂອງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອເຮົາຊະນະ ຫຼື ຮັບມືກັບ
ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີທີ່ໝົດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ມະນຸດມີໂອກາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງງານໃນໂລກນີ້
ຕາບໃດທີ່ລາວບໍ່ເສຍເວລາ ແລະ ເສຍພະລັງງານຂອງລາວໄປໂດຍທີ່
ບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ໃນຕອນກາງຄືນຂ້ອຍຖອນຕົວອອກຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກ
ເພື່ອຢູ່ກັບຕົວເອງ

ໂກ, ໂກຈາກໂລກ

ຢູ່ຄົນດຽວກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໃນຄວາມໂດດດ່ຽວທາງ
ວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຊີຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໄປໃນທິດທາງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ເມື່ອຂ້ອຍກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ
ກິດຈະກຳທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ, ມັນຈະສ້າງຄວາມ
ສຳເລັດໃຫ້ຂ້ອຍ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີ
ປະສິດທິພາບຫຼາຍຄັ້ງ. ແນວໃດກໍຕາມ, ສິ່ງນີ້ຈະບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານ
ການນຳໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເທົ່ານັ້ນ.

ເຈົ້າຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີເລີດແທ້ໆ ເມື່ອເຈົ້າສາມາດເວົ້າ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ "ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຖືກມອບໝາຍດ້ວຍ ພຣະປະສົງອັນສູງສົງ, ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາ!"

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຄົນທີ່ພໍໃຈກັບສິ່ງນັ້ນ ແລະ ມອບໝາຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ ໃຊ້ພຣະປະສົງຂອງຕົນເອງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້, ລາວຈະບໍ່ໄດ້ ຮັບຜົນທີ່ລາວຊອກຫາ.

ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນຢາກຊ່ວຍເຈົ້າດ້ວຍຕົວມັນເອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມຄິດທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍລິດທານຸພາບ ແລະ ອຳນາດທີ່ເໝືອນທຳມະຊາດຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ໄກຈາກພວກເຮົາ ແລະ ຊ່ອນຢູ່ໃນຂອບເຂດອັນໄກຂອງສະຫວັນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະສິດວ່າພຣະປະສົງອັນສູງສົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພຣະປະສົງຂອງມະນຸດ, ແຕ່ ພຣະປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ຄືກັບມະຫາສະໝຸດທີ່ລືນດ້ວຍກະແສນ້ຳ ແລະ ການຂະຫຍາຍຂອງມັນ, ຈະບໍ່ມາເຖິງ ເວ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈ ເປີດກວ້າງ ແລະ ຫົວໃຈເປີດຮັບ.

ຄຳອ້ອນວອນ
ແມ່ສາກິນ
ເປັນແປວໄຟດຽວໃນໃຈຂອງເຮົາ
ແລະ ເພື່ອກໍາຈັດຄວາມມືດມົວຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ
ແລະ ໃນນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ
ລ້າງຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງຂອງທາງໂລກອອກໄປ
ແລະ ພວກເຮົາຕິໃຈທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກັບທ່ານ
ກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາຄັງ
ດຽວແລະຕະຫຼອດໄປ

ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈນ້ອຍຂອງເຮົາກາຍເປັນຫົວໃຈໃຫຍ່
ມັນຮອງຮັບການມີໜ້າທີ່ໜີດຂອງທ່ານ
ແລະ ໃນກະຈົກຂອງລັກສະນະອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຕົວເອງວ່າສົມບູນແບບແລະບໍລິສຸດ
ຂໍໃຫ້ແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ທ່ານລຸກຂຶ້ນສູງ
ເໝືອນແປວໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງໂລກ
ການລ້ລວງຫຼາຍລ້ານຢ່າງປອມຕົວເປັນເຈົ້າ
ແລະ ມັນຫຼອກລວງພວກເຮົາຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ

* * *

ຈົງມາ, ໂອ້ ຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສົມບູນແບບ!
ເຂົ້າໄປໃນວັດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາສຳລັບທ່ານ

ຂໍໃຫ້ດາວເຄາະມີຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃນພູເຂົາຂອງພວກເຮົາ, ໃນຄືນທີ່ມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງນຳພາພວກເຮົາ ແລະ ນຳພວກເຮົາກັບຄືນມາຢ່າງ
ປອດໄພ
ສູ່ບ່ອນລືໄພທີ່ປອດໄພຂອງເຈົ້າ!

ສຽງກະຊິບຈາກ ນິລັນດອນ
quatrain ທຳອິດຂອງ Khayyam
ແປໂດຍ Edward Fitzgerald ແລະ ອະທິບາຍໂດຍ Master
Paramahansa

ຊື່ສຽງຂອງ Omar Khayyam ໃນພາກຕາເວັນຕົກແມ່ນຍ້ອນ
ການແປ quatrains ຂອງ Fitzgerald ໃນກາງສະຕະວັດທີ 19,
ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນການແປເປັນພາສາອັງກິດທີ່ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຄີຍມີມາ.

ຄູສອນ Paramhansa ຖືວ່າ Omar Khayyam ເປັນໜຶ່ງໃນ
ນັກລຶກລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຕົນເອງໃນລະດັບສູງ, ແລະ
ລາວໄດ້ໃຊ້ສັນຍາລັກເພື່ອສະແດງປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ
ປະສົບການຂອງລາວ, ແລະ ລາວຖືກເຂົ້າໃຈຜິດຢ່າງຫຍາບຄາຍ,
ແລະ ນັກຄົ້ນຄວ້າບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງພໍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ
ປັດຊະຍາທາງວິນຍານຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ຟາກໄວ້ໃນ quatrains.

ຕື່ນນອນ! ສຳລັບຕອນເຊົ້າໃນໂຖປັດສະວະແຫ່ງຄວາມມືດ
ໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ດວງດາວບິນໄປ
ແລະເບິ່ງແມ! ນາຍພານທາງທິດຕາເວັນອອກໄດ້ຈັບໄດ້
ປ້ອມປາການຂອງສຸລະຕານໃນບ່ວງແສງ
ການແປພາສາອາຣັບ:
ຕື່ນນອນ, ເພາະວ່າຕອນເຊົ້າໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນໃສ່ພາຊະນະຂອງ
ກາງຄືນ

ກະແຈກກະຈາຍດວງດາວຢ່າງສົນເຊີງ
ແລະນີ້ແມ່ນນັກລ່າຂອງພາກຕາເວັນອອກ
ລາວໄດ້ຍຶດເອົາຫໍຄອຍຂອງສຸລະຕານ
ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ
ຄຳອະທິບາຍ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍ:
ຄຳອະທິບາຍຄວາມໝາຍ:
ຕອນເຊົ້າ: ມັນແມ່ນຮຸ່ງເຊົ້າຂອງການຕື່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນຢູ່
ຂອງໂລກທີ່ເປັນພາບລວງຕາ

ພາຊະນະແຫ່ງກາງຄືນ: ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳທີ່ກັກຂັງ
ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະໄວ້ໃນສະຕິຂອງມະນຸດທີ່ຄັບແຄບ ແລະ
ຈຳກັດ

ຫີນ: ການປັບປຸງທາງວິນຍານ

ດາວ: ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸ

ນາຍພານແຫ່ງຕາເວັນອອກ: ປັນຍາຕາເວັນອອກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່
ທຳລາຍສິ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພາບລວງຕາ

ບ່ວງແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ: ຄວາມສະຫວ່າງຂອງປັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນ, ເຊິ່ງທຳລາຍຄວາມມືດທີ່ກົດຂີ່ຂົມເຫັງທີ່ກັກຂັງແລະກັກຂັງ
ຈິດວິນຍານ.

ການຕີຄວາມ:

ຄວາມງຽບສະຫງົບພາຍໃນກະຊິບອອກມາວ່າ:

"ຕື່ນເຖິດ! ຈົ່ງປະຖິ້ມຄວາມນອນຫລັບຂອງຄວາມໂງ່ຳ,
ເພາະວ່າອາລຸນແຫ່ງປັນຍາໄດ້ແຕກຫັກແລ້ວ, ຖິ້ມພາຊະນະມືດຂອງ
ສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກດ້ວຍກ້ອນຫີນແຫ່ງການຫລໍ່ຫລອມທາງວິນຍານເພື່ອ
ທຳລາຍມັນ ແລະ ກະແຈກກະຈາຍດວງດາວທີ່ມືດມົວ ແລະ ສ່ອງ
ແສງຂອງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ຈິດໆ."

"ຈົ່ງເບິ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາຕາເວັນອອກ, ຜູ້ລ່າສັດ ແລະ
ຜູ້ທຳລາຍພາບລວງຕາ, ເພາະມັນໄດ້ຍຶດເອົາຫໍຄອຍວິນຍານທີ່ສູງຕ
ດ້ວຍບ່ວງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດທາງວັດຖຸທີ່
ຈຳກັດຂອງມັນ, ກຳຈັດມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ."

"ໂອ້ ຊາວເມືອງແຫ່ງພາບລວງຕາ, ຈົ່ງປະຖິ້ມການນອນຫລັບ!
ເພາະວ່າແສງແດດຂອງຂໍ້ຄວາມທາງວິນຍານຂອງປັນຍາພາຍໃນໄດ້
ປະກົດຂຶ້ນແລ້ວ"

ຮຽນຮູ້ວິທີການໃຊ້ຫີນແຂງແຫ່ງການຫລໍ່ຫລອມທາງວິນຍານ
ເພື່ອທຳລາຍພາຊະນະມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມ
ປາຖະໜາໃນຄວາມສຸກທາງວັດຖຸຊົ່ວຄາວອອກຈາກມັນ.

"ຈົ່ງຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຈາກນາຍພານແຫ່ງປັນຍາ, ຜູ້ທີ່ສະແຫວງ
ຫາຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄື້ນຫາຄວາມຈິງຢູ່
ສະເໝີ, ເພື່ອອ້ອມຮອບພວກເຂົາດ້ວຍອໍຣຳແຫ່ງຄວາມງົດງາມອັນຮຸ່ງ
ໂລດ ຄວາມງົດງາມຂອງອິດສະລະພາບນິລັນຕອນ."

ການກັບມາຂອງລູກຊາຍທີ່ຫຼົງທາງ

ຄັງໜຶ່ງ, ຫຼາຍປີກ່ອນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍ
ຍ່າງໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມ

ໂດຍຮູ້ເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງການກະທຳຂອງລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມຊັກຊວນລາວ, ໂດຍໃຊ້ທຸກວິທີທີ່ມີເຫດຜົນ, ໃຫ້ປະຖົມວິທີການກະທຳຂອງລາວ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍລາວໄດ້.

ເພາະລາວຕັ້ງໃຈທີ່ຈະດຳເນີນໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ:

"ເນື່ອງຈາກລາວຕ້ອງການແບບນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍລາວໄວ້ຄົນດຽວ"

ແຕ່ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ລາວກັບຄືນມາຢ່າງໄວວາ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໝາກເດືອ ແລະ ເລີ່ມຈົນຕະນາການເຖິງລາວ

ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງແຮງກ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທາງປັນຍາຕໍ່ໄປນີ້ຫາລາວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ:

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າປ່ຽນໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະເຮັດ"

ໃນຕອນແລງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງສັນຊາດຕະຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໃນຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າລາວກຳລັງກັບມາແທ້ໆ

ທັນໃດນັ້ນ, "ລູກທີ່ຫຼົງທາງ" ໄດ້ປະກົດຕົວ, ຫຼັງຈາກກັບບ້ານແລ້ວພຣະອົງໄດ້ກົມຫົວທັກທາຍພວກເຂົາແລະກ່າວວ່າ:

"ໝົດມື້, ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປໃສ ແລະ ເຮັດຫຍັງກໍຕາມ, ຂ້ອຍເຫັນໜ້າເຈົ້າ ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ພຣະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນເຈົ້າຜ່ານຂ້ອຍ ນັ້ນແມ່ນການເອີ້ນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍ"

ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແຕ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ອອກໄປ

ສະຖານທີ່ນີ້ຈະເປີດຈົນກວ່າທ່ານຈະກັບມາ

ການອອກແບບປະເພດນີ້ສາມາດນຳມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ມັນເປັນກຳລັງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ!

ເມື່ອທ່ານກຳນົດເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ ແລະ ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະສືບຕໍ່ເດີນໜ້າຕາມເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ, ທ່ານຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຈະພົບວ່າທຸກອົງປະກອບຂອງຄວາມສຳເລັດຈະມາຫາທ່ານຈາກບ່ອນທີ່ທ່ານຮູ້ ແລະ ບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້.

ໃນພຣະປະສົງຂອງເຈົ້າ, ທີ່ຖືກບັນຈຸດ້ວຍພະລັງງານອັນສູງສົ່ງ, ມີ
ຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອທ່ານໃຊ້ພິໄນກໍານັນ, ທ່ານຈະເປີດປ່ອງຢ້ຽມທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄໍາ
ຕອບຕໍ່ຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານ.

ນັ້ນແມ່ນປະສົບການຂອງຂ້ອຍເອງ ໃນອະດີດຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມ
ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງພຽງແຕ່ເພື່ອທົດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບນັ້ນເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ ຜົນໄດ້ຮັບລ່ວງໜ້າ:
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການແມ່ນບັນລຸໄດ້ຍ້ອນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸ
ພາບ.

ຈາກປຶ້ມ "ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງມະນຸດ"

ຂໍໃຫ້ເຮົາເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ແລະແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົ່ງແມ່ນນັກສໍາຫຼວດ

ໃນເສັ້ນທາງທີ່ມີດົວຂອງຊີວິດ

ພຣະອົງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ນໍາພາໃນຄືນທີ່ສັບສົນ

ແລະດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນຕົວ

ແລະດາວນໍາທາງໃນທະເລແຫ່ງຄວາມມືດຂອງການມີຢູ່ຂອງ

ໂລກ

ຂໍໃຫ້ເຮົາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ ແລະ ສະແຫວງຫາ
ການດື່ມໃຈຈາກພຣະອົງ

ເພາະວ່າໂລກຈະສືບຕໍ່ມີຂຶ້ນມີລົງ

ເຫດການຂອງມັນມີຄວາມຊັ້ນວາຍຄືກັບຄືນທີ່ຮຸນແຮງ

ພວກເຮົາຈະໄປເຮົາຄໍາແນະນໍາຈາກໃສ?

ມັນບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນນິໄສທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ມີອະຄະຕິຂອງພວກເຮົາ

ຫຼື ຈາກສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາທີ່ຂຶ້ນກັບອິດທິພົນ

ບໍ່ວ່າຈະມາຈາກປະເທດຂອງພວກເຮົາ ຫຼື ໂລກຂອງພວກເຮົາ

ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນສຽງຂອງຄວາມຈິງທີ່ນໍາພາ

ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ

ທຸກໆຊ່ວງເວລາຂ້ອຍຄິດເຖິງພະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ

ຂ້ອຍໄດ້ມອບຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ

ຂ້ອຍໄດ້ມອບຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄວ້ກັບພຣະອົງ

ຂ້ອຍໄດ້ມຸ້ງຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍໄປຫາ

ລາວ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໄວ້ວາງໃຈສິ່ງໃດນອກຈາກພຣະເຈົ້າ

ແລະວ່າພວກເຮົາຄວນໄວ້ວາງໃຈຜູ້ທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມ

ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ

ແສງສະຫວ່າງນັ້ນຄືຜູ້ນຳທາງຂອງຂ້ອຍ
ມັນແມ່ນປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ພະລັງທີ່ເອົາຊະນະບໍ່ໄດ້
ແລະຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້
ຕອນນີ້ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ
ມີຄົນທີ່ຄິດແບບສຸດຂີດຫຼາຍຈົນເຊື່ອວ່າເພື່ອຈະປະສົບ
ຜົນສຳເລັດໃນຊີວິດ ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດວຽກຄືກັບເຄື່ອງຈັກໂດຍບໍ່ຢຸດ
ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຍັງມີຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸດຂີດໝັ້ນອຍກວ່າພວກ
ເຂົາ, ຍ້ອນວ່າເມື່ອພວກເຂົາສິ້ນໃຈເລື່ອງທາງວິນຍານ, ພວກເຂົາກໍຈະ
ສູນເສຍຄວາມປາຖະໜາໃນສິ່ງອື່ນໆ, ແລະນັ້ນແມ່ນທ່າທີ່ຜິດ.
ຕົວຢ່າງ, ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຫຍັງທີ່ຕ້ອງການ
ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທາງດ້ານ
ຮ່າງກາຍ, ແລະ ພວກເຂົາແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕົນຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ
ປະລະສົງຂອງທາງວັດຖຸທັງໝົດ. ແຕ່ທັດສະນະຄະຕິນີ້ປົດບັງຄວາມ
ຊຸດໂຊມທາງປັນຍາ.

ພາຍໃຕ້ເສື້ອຄຸມຂອງຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ຂ້ອຍໄດ້ພົບວ່າຄູ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ມີຄວາມສິ້ນໃຈໃນໂລກຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ມີ
ຄວາມຜູກພັນກັບມັນ ເມື່ອຄູ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ລາວຈະ
ຕູ້ແລ ແລະ ປົກປ້ອງມັນ ແຕ່ຖ້າມັນແຕກຫັກ ຫຼື ເສຍຫາຍ ລາວຈະ
ຫົວຂວັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ "ຄວາມສິ້ນໃຈຂອງຂ້ອຍໃນມັນສິ້ນສຸດລົງ
ເພາະວ່າມັນດຶງດູດຄວາມສິ້ນໃຈຂອງຂ້ອຍຫຼາຍເກີນໄປ" ລາວຖືກຕັດ
ຂາດ ເພາະລາວບໍ່ຜູກພັນ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແບບດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຄຸນຄ່າສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າປະທານ
ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ພາດມັນຖ້າຂ້ອຍສູນເສຍມັນໄປ.

ຄັງໜຶ່ງ, ມີຄົນເອົາເສື້ອຄຸມງາມໆໃຫ້ຂ້ອຍພ້ອມໝວກ, ແລະມັນ
ເປັນຊຸດລາຄາແພງ ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະຕູ້ແລມັນ ແລະ ປົກປ້ອງມັນຈາກ
ການຈັກຂາດ ແລະ ເປືອນ ຈົນຂ້ອຍເປືອມັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ: "ໂອ້
ພະເຈົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການປັນຫານີ້!"

ມື້ໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫ້ອງໂຖງໃນລອສແອງເຈລິສເພື່ອປັນຍາຍ,
ແລະທັນທີທີ່ຂ້ອຍມາຮອດ ແລະເລີ່ມຖອດເສື້ອຄຸມຂອງຂ້ອຍອອກ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງສະຫວັນກ່າວວ່າ, "ເອົາສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຖົງ
ເສື້ອຄຸມໄປນຳເຈົ້າ." ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເຮັດ

ຫຼັງຈາກການປັນຍາຍ, ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປຫ້ອງເກັບມ້ຽນເສື້ອຄຸມ
ແລະ ພົບວ່າເສື້ອຄຸມ - ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປົກປ້ອງເຈົ້າ - ໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈຫຼາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ, ສະນັ້ນມີຄົນເວົ້າວ່າ, "ຢ່າເສຍໃຈ, ພວກເຮົາຈະຊື່ເສື້ອໃຫ້ເຈົ້າອີກໂຕໜຶ່ງ" ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເສຍໃຈເພາະວ່າຂ້ອຍເສຍເສື້ອ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າຄົນທີ່ເຮົາເສື້ອໄປກໍບໍ່ໄດ້ເຮົາໝວກທີ່ເຂົ້າກັບເສື້ອຢ່າງສົມບູນແບບໄປນຳ"

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ອາລົມຄວບຄຸມພວກເຮົາ ຄົນເຮົາຈະມີຄວາມສຸກໄດ້ແນວໃດ ຖ້າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສົນໃຈແມ່ນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ?

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ສະອາດ ແລະ ເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຈັດລະບຽບເຮືອນ, ແຕ່ຄວນບໍ່ຕິດພັນ ຫຼື ໝົກໝຸ່ນກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍເກີນໄປ.

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍຖືກເຊີນໄປງານລ້ຽງອາຫານຄຳ ແລະ ທຸກຢ່າງກໍສະຫງ່າງາມ ແລະ ຈັດລ້ຽງໄດ້ດີຫຼາຍ ຂ້ອຍມັກອາຫານຄຳຫຼາຍ, ແຕ່ເຈົ້າພາບຂອງພວກເຮົາຮູ້ສຶກກັງວົນຫຼາຍ, ຢ້ານວ່າທຸກຢ່າງອາດຈະບໍ່ເປັນໄປຕາມແຜນການ, ແລະ ຜົນກໍຄືພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ບັນຍາກາດເສຍຫາຍໄປດ້ວຍຄວາມກັງວົນຂອງພວກເຂົາ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປມັກຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຂອງຄົນອື່ນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ຈາກນັ້ນພັກຜ່ອນ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຄົນອື່ນພັກຜ່ອນ ພວກເຮົາຄວນປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດໂດຍບໍ່ບັງຄັບ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາຈະພົບຄວາມສະຫງົບສຸກເຊັ່ນກັນ

ການເກັບກ່ຽວແບບ Parmenidean

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ່ງໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນຄວາມຕັ່ງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງກະແສພະລັງງານຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່ຈຳກັດ.

ມັນແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃນຊີວິດ

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຜູ້ໃດທີ່ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ່ງໃຈທີ່ສູງກວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພະລັງໃຈແມ່ນພະລັງງານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ມຸ່ງໄປສູ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ

ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຕັ່ງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ການເຄື່ອນໄຫວງ່າຍໆກໍບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ່ງໃຈ.

**ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ສ້າງສັນ**

**ຄວາມປາຖະໜາແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຄວາມປາຖະໜາສາມາດເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ**

**ໃນການພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ, ກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ແລະ ນຳໃຊ້ການຮັບຮູ້, ການວິນິດໄສ ແລະ ປັນຍາ.**

**ນີ້ແມ່ນຕິດຕາມດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຢ່າງມີສະຕິເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ.**

**ການເດີນທາງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ
ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ**

**ເມື່ອຄົນເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງ, ມັນກໍ
ກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະຢຸດຄວາມພະຍາຍາມ**

ຫຼືລາວອາດຈະຍອມແພ້ຕໍ່ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ

**ເມື່ອສະຕິສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ສູງກວ່າ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະອີ່ມຕົວໄປດ້ວຍກິດຈະກຳຂອງ
ຈັກກະວານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.**

**ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຖືກຄວບຄຸມດ້ວຍຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜານຳມາເຊິ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆມາສູ່
ເຈົ້າຂອງ**

**ເພື່ອຊີ້ມລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຕ້ອງ
ເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງຖືກມັງໄປ
ໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດ
ຂອງຄວາມດີທັງໝົດທີ່ມີຢູ່.**

**ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຄວນລະເວັ້ນຈາກການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ? ເພາະວ່າການເວົ້າຕົວະສົງເສີມຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດແລະ
ການຫຼອກລວງ**

**ການທໍລະຍົດແມ່ນໜຶ່ງໃນບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນສາຍພຣະເນດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວຫາຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນ
ປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຍ້ອນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ ແມ່ນ
ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການສາບານຕົວເທັດ ຖ້າທຸກຄົນປະຕິບັດຕາມການ
ປະຕິບັດນີ້, ຄວາມຮຸ້ນວາຍ ແລະ ຄວາມຮຸ້ນວາຍຈະມີຢູ່ໃນບັນດາ
ຜູ້ຄົນ.**

**ການຟັງຄຳໃຫ້ການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນແມ່ນການຮັບຮອງ
ພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າຮັບອາຍ**

ຂອງລາວ, ແລະ ການຝັງ ແລະ ການຮັບຮອງນັ້ນຈະກາຍເປັນຄວາມ
ຂັດແຍ້ງທາງດ້ານອາລົມພາຍໃນທີ່ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຊີວິດຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່
ໄດ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຖືກພິສູດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ການກະທຳ
ດັ່ງກ່າວໃນທີ່ສຸດກໍຈະສົ່ງຜົນກັບຄືນມາຢ່າງແຮງ ແລະ ສ້າງຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງຈິດໃຈທີ່ລົບກວນສະຕິ ແລະ
ທຳລາຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ.

ຄວາມອິດສາຍັງມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ
ຮ້າຍແຮງ, ເພາະມັນນຳຄວາມທຸກທໍລະມານສ່ວນຕົວມາສູ່ຄົນທີ່ອິດສາ
ເພາະວ່າຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງປ່ອຍອອກມາຈະກັບ
ຄືນມາຫາລາວ.

ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ຈະໄດ້ຮັບ
ຄວາມຮັກແພງ ແລະ ການປະຕິບັດແບບເຫັນອີກເຫັນໃຈກັບຄືນ, ໃນ
ຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ສົ່ງຄວາມຄິດເຖິງຄວາມໂລບ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ
ຄວາມອິດສາອອກມາ ຈະນຳເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມາສູ່ຕົນເອງໃນລະດັບທີ່
ເທົ່າທຽມກັນ.

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາບໍ່ຄວນລັກ?

ໂລກຈະເປັນແນວໃດຖ້າທຸກຄົນດຳລົງຊີວິດດ້ວຍການລັກຂະໂມຍ,
ປຸ້ນຈີ, ແລະ ຂູດອິດ? ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ອາຊະຍາກຳທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ
ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດຈະຖືກກະທຳ. ຈະມີການຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸເດືອດເພື່ອປົກປ້ອງ
ຊັບສິນ ແລະ ເອົາຊັບສິນທີ່ຖືກລັກຄືນມາ.

ການລັກຂະໂມຍແມ່ນການກະທຳທີ່ຂັດກັບມາດຕະຖານທາງ
ສັງຄົມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນສູນເສຍສິດທິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຶ່ງຂັດກັບກົດໝາຍຂອງການມີຢູ່, ແລະ ສັງຄົມບໍ່ມີສິ່ງອຳນວຍ
ຄວາມສະດວກທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການ
ຈັດການກັບຜູ້ກະທຳຜິດ.

ເມື່ອໂຈນຖືກຄຸກ, ນິໄສເກົາຂອງພວກເຂົາອາດຈະຝັງເລິກຫຼາຍ
ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາອາດຈະສ້າງນິໄສທີ່ບໍ່ດີໃໝ່ໆໃນຂະນະທີ່ພົວພັນ
ກັບອາດຊະຍາກອນຄືນອີນໆ. ຖ້າເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາຈະ
ຮ້າຍແຮງກວ່າເກົ່າເມື່ອຖືກປ່ອຍຕົວກ່ວາກ່ອນເຂົ້າຄຸກ.

ພວກຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກ
ຂ້ານ້ອຍເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຍືນຄວາມຊົ່ວ, ເຫັນຄວາມຊົ່ວ,
ເວົ້າຄວາມຊົ່ວ ຫຼື ຫາຍໃຈຄວາມຊົ່ວ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງຄວາມຊົ່ວ, ບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວ, ບໍ່ຄິດ
ຄວາມຊົ່ວ, ຫຼື ຝັນຄວາມຊົ່ວ

ກໍາລັງທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ທຸກໆມື້:

ການຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາ

- ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ

- ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ

ທັງໝົດນີ້ແມ່ນປົມມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມີ
ຊີວິດຢູ່ໄດ້ແມ່ນແຕ່ວິນາທີດຽວໂດຍທີ່ບໍ່ມີພຣະອົງ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ຂອງປະທານຂອງ
ພຣະອົງ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບພຣະອົງຕາມທີ່ພວກເຮົາຄວນ,
ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງ
ສົມຄວນໄດ້ຮັບ.

ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບ
ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ແລະ ການ
ເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງສົມບູນກັບໂລກວັດຖຸ.

ນີ້ແມ່ນສາເຫດຫຼັກຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງພາຍໃນພວກ
ເຮົາ ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານ
ຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດມີພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້
ມາໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການປະຈຳວັນໄດ້

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ
ຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສພຣະອົງ ແລະ
ຫັນໄປຫາພຣະອົງ.

ດ້ວຍໃຈທີ່ກະຕັນຍູຕໍ່ພອນທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົດລົງມາສູ່ພວກ
ເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບໃຈ, ຂ້ອຍແນ່ນອນວ່າຈະເພີ່ມຄວາມໂປດປານ
ໃຫ້ເຈົ້າ

ເມື່ອຫົວໃຈຂອງເຮົາລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ທີ່
ເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ທີ່ສຸດ, ພວກມັນຈະກາຍເປັນວິຫານສັກສິດສຳລັບ
ການປະທັບຢູ່ອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະນັ້ນແມ່ນຜົນສຳເລັດທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຄົນເຮົາສາມາດບັນລຸໄດ້, ເພາະວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ

ແມ່ນເພື່ອມະນຸດທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້ສ້າງຂອງຕົນ, ເພື່ອ
ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

{ຈົງຊອກຫາລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ, ແລະ ສິ່ງທັງປວງນີ້ຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນ
ພວກເຈົ້າ}

ໂດຍການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຄິດຢ່າງເມດຕາຕໍ່
ພຣະອົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ວ່າເຮົາເປັນ
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກ, ແລະ ວ່າເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມໂປດປານຂອງ
ພຣະອົງ.

ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ
ຄວາມດີ

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາເຖິງພອນອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເຊິ່ງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການໃຊ້ອິດສະລະ
ພາບໃນການເລືອກໃນການຕິດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ນຳໄປສູ່ການ
ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ການບັນລຸຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານ, ທຸກໆມື້ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນ
ຟູ, ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງກະແສທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ເຫຼເຂົ້າມາໃນຊີວິດ
ຂອງເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມກະຕັນຍູຈຶ່ງເຕັມໜັວໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ຊີວິດ
ມີລົດຊາດ ແລະ ຄວາມໝາຍ.

ບຸກຄົນຜູ້ທີ່, ຜ່ານການຄິດໄຕ່ຕອງ, ສາມາດເຫັນກົດແຫ່ງ
ສະຫວັນທີ່ດຳເນີນງານໃນວິທີທີ່ລັບບໍ່ເຄີຍຢຸດທີ່ຈະສັນລະເສີນ,
ຂອບໃຈ, ແລະ ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຜູ້ຊົງຄວາມຮັກ, ການ
ສັນລະເສີນ, ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູທັງໝົດຄວນໄດ້ຮັບ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີ
ທັງໝົດທີ່ມີຢູ່, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປະສົມປະສານຄວາມຊົງຈຳຂອງ
ພວກເຮົາກັບຄວາມຮັກທີ່ຈົງໃຈທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງໜັວໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ.

ແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຊີວິດໄຫຼອອກມາ, ຄວາມຮັກສ່ອງແສງ,
ແລະພຣະພອນຫຼັງໄຫຼອອກມາຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຈູດທຽນໄຂເພື່ອ
ມະນຸດຊາດ, ຫຼື ຫວ່ານເມັດພັນທີ່ດີໃນດິນຂອງໂລກ, ຫຼື ເຜີຍແຜ່ແນວ
ຄວາມຄິດທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຫຼື ຊຸກຍູ້ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ການປະພຶດທີ່
ສູງສົ່ງ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈຮັບຄວາມຮັກ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຮັບການດຶງໃຈທີ່ສະຫວ່າງ, ແລະ ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດ ແລະ ເຮັດ

ຄວາມຢ້ານກົວເປັນພິດຕໍ່ຫົວໃຈ

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນພະລັງງານ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່
ສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ

ກິດຈະກຳນີ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການເຄື່ອນໄຫວກ້າມຊີ້ນ,
ການເຮັດວຽກຂອງຫົວໃຈ, ປອດ, ແລະ ກະບັງລົມ, ການເຜົາຜານ
ອາຫານຂອງຈຸລັງ, ປະຕິກິລິຍາເຄມີຂອງເລືອດ, ແລະ ໃນການເຮັດ
ວຽກຂອງອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກ (ເສັ້ນປະສາດ)

ນອກຈາກນັ້ນ, ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນຖືກ
ໃຊ້ໄປກັບການຄິດ, ອາລົມ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນອ່ອນແອລົງ ແລະ ເປັນ
ໜຶ່ງໃນສັດຕູທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຫ້າວຫັນ

ຄວາມຢ້ານກົວບີບອັດ ແລະ ຂັດຂວາງກິດຈະກຳຂອງຊີວິດທີ່
ປົກກະຕິແລ້ວຈະໄຫຼໄປສູ່ເສັ້ນປະສາດເປັນປະຈຳ, ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງ
ເບິ່ງຄືວ່າພວກມັນເປັນອຳມະພາດ, ແລະ ຮ່າງກາຍຈະເສື່ອມໂຊມ
ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງມັນຫຼຸດລົງຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ ແລະ ຢ່າງ
ຫຼວງຫຼາຍ (ຄວາມຢ້ານກົວເປັນຕົວກີດຂວາງເສັ້ນປະສາດ!)

ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍກຳຈັດສາເຫດຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ແຕ່
ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ ແລະ ກະຕຸ້ນສະໜອງໃຫ້ສິ່ງ
ສັນຍານຂັດຂວາງໄປຫາອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ. ຄວາມ
ຢ້ານກົວເປັນພິດຕໍ່ຫົວໃຈ, ເຮັດໃຫ້ການຍ່ອຍອາຫານບົກຜ່ອງ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດທາງຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງ.

ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຍັງຄົງສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວ
ຫຍັງ ແລະ ຈະສາມາດເອົາຊະນະອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທຸກຢ່າງ
ໄດ້.

ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສັດທາ “ຄວາມປາດຖະໜາ” ແມ່ນ
ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຂາດພະລັງງານ, ໃນຂະນະທີ່ “ຄວາມຕັ້ງໃຈ”
ແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ: ເພື່ອບັນລຸຄວາມ
ປາດຖະໜາ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາ ແຕ່ “ຄວາມຕັ້ງໃຈ” ສາມາດ
ສະແດງອອກໄດ້ໂດຍການກ່າວວ່າ: “ຂ້ອຍເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍ
ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ”

ເມື່ອທ່ານຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ, ທ່ານສາມາດປ່ອຍ ແລະ ຊີ້ນຳກຳລັງຂອງກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ, ແທນທີ່ຈະປາດຖະໜາບາງສິ່ງ ບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມັນມາ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສູນເສຍຄວາມຫວັງ, ແຕ່ຄວນຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າ ປະທານໂອກາດຫຼາຍໆຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການ ຂອງພວກເຮົາ, ຍົກລະດັບແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສ້າງ ສິ່ງໃໝ່ໆ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບຕົວເຮົາເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນ ຊີວິດ.

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ພໍໃຈກັບວິຖີຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ພວກເຮົາຄວນ ຄົ້ນຫາວິທີການ ແລະ ວິທີການໃໝ່ໆທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມ ພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສະບາຍທາງດ້ານຈິດໃຈໃນລະດັບໜຶ່ງ.

ພວກເຮົາຄວນຄິດກ່ຽວກັບການເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະປັບປຸງ ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາມີ ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄຸ້ມຄ່າ, ແລະ ຈາກນັ້ນນຳເອົາສິ່ງນັ້ນໄປປະຕິບັດ.

ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຢ່າງອີບດ່ວນຄືການປ່ຽນແປງສະຕິ ຫຼື ການ ດັດແປງວິຖີຊີວິດຂອງມັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໃຈວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ບັນຫາມາສົ່ງຜົນ ກະທົບຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເສຍດຸນ, ແລະ ພວກເຮົາ ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມກັງວົນຕ່າງໆມາທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ຄອບຄອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ທຳລາຍບັນຍາກາດຂອງ ພວກເຮົາ.

ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ລັກສະນະທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຄືກັບນົກໃນທ້ອງຟ້າ.

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄົນເຮົາຢຸດນຶ່ງ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຜ້າມ່ານແຫ່ງ ພາບລວງຕາຕ້ອງຖືກຖອດອອກຈາກແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານ ເພື່ອວ່າ ມັນຈະສ້ອງແສງດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງມັນ ເປີດເຜີຍຄວາມງົດງາມອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ ມະນຸດຊາດ.

ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ, ຄວາມທະເຍີທະຍານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງພຣະປະສົງອັນສູງສົ່ງ.

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງມະຫາສະໝຸດທີ່ບໍ່ມີ
ຂອບເຂດນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດມັນ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນນັ້ນ, ສະຕິ
ຂອງພວກເຮົາຈະຂະຫຍາຍອອກ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພວກເຮົາ.

ການຄິດກ່ຽວກັບມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນ,
ແລະ ການໄຕ່ຕອງມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄປສູ່ມັນ

ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມັນເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານ.

ການຕຽມຕົວປະຈຳວັນຂອງສະຕິນໍາມາເຊິງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ແລະ ພອນສະຫວັນ

ມັນໄຫຼມາຫາພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ ແລະ ມອບສ່ວນ
ແບ່ງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນຊັບສົມບັດຂອງ
ມະຫາສະໝຸດ.

ມີສະຕິອັນສູງສົ່ງທີ່ແຝງຢູ່ໃນມະນຸດທຸກຄົນ, ສະຕິທີ່ລໍຖ້າໂອກາດ
ທີ່ຈະສະແດງອອກ.

ແລະ ເພື່ອອອກຈາກຫ້ອງໃຕ້ດິນທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດຂອງ
ອະຕະ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຕື່ນຂຶ້ນຈາກຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ
ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ລາວເຫັນນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຝັນ, ສະຕິ
ສໍານຶກອັນສູງສົ່ງກໍກະຕຸ້ນໃຫ້ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕື່ນຂຶ້ນຈາກຝັນຮ້າຍຂອງການ
ນອນຫຼັບ ແລະ ຄວາມສັບສົນ ໄປສູ່ສະຕິໃໝ່ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ
ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ.

ຖ້າພວກເຮົາຢາກປະສົບກັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຕື່ນຕົວ
ທາງວິນຍານ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມ
ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງສຽງພາຍໃນ

ພວກເຮົາຕອບສະໜອງຕໍ່ການກະຕຸ້ນຂອງມັນ ພວກເຮົາຕ້ອງ
ກໍາຈັດກ້ອນຫີນແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ກ້ອນຫີນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່
ກົດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັດຂວາງການ
ເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນອອກຈາກເສັ້ນທາງ.

ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຄາະປະຕູແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາດ້ວຍ
ຄວາມຕື່ນຕົວຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ຫາຍໃຈເຮົາລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ນໍາເຮົາໄປຟ້າ
ສະຫວັນມາສູ່ທຸກໆຄວາມຄິດ ແລະ ທຸກໆຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ.

ແລະທຸກໆຜົນງານຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ ເປີດປ່ອງຢ້ຽມ ແຫ່ງສະຕິໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອເຕີມເຕັມພວກເຮົາດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາ, ເພື່ອອ້ອມຮອບພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອອ້ອມຮອບພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານ ອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ.

ໃນບັນດາຜູ້ທີມາຫາຂ້ອຍ, ມີຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ເວົ້າຕາມຄຳວ່າແຮງຈູງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປ່ຽນແຮງຈູງໃຈເຫຼົ່ານັ້ນ.

ບາງຄົນໃນນັ້ນບໍ່ມັກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆກໍ່ຕອບສະໜອງ ແລະ ປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ.

ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດບໍ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດກໍ່ບໍ່ສາມາດປິດປັງສິ່ງທີ່ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເປີດເຜີຍໄດ້

ປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້ໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກຮູ້ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄົນນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຮູ້.

ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ຢາກຖືກຫຼອກລວງ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເລິກໆໃນໃຈວ່າມັນເປັນທຳມະຊາດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສັນຊາດຕະຍານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດ.

ເມື່ອເຮົາເວົ້າກັບຄູ່ຂອງເຮົາ, ເຮົາຄວນເບິ່ງເຂົາໄປໃນຕາຂອງລາວໂດຍກົງ ແລະ ເວົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມແນ່ນອນ, ແລະ ຄວາມຈິງ.

ເມື່ອເຮົາຈັບມືກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ເຮົາຄວນສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈຂອງເຮົາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າເທົ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້.

ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ຕ້ອງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານຂອງຕົນ; ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະປະທານພະລັງໃຫ້ເຂົາເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ ແລະ ສົ່ງຄວາມສັນສະເທືອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ຂ້ອຍອາດຈະເດີນທາງໄປໂກກວ່າດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວທີ່ໂກທີ່ສຸດ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີ, ຜູ້ຕິດຕາມເຈົ້າອາດຈະມາແລະ ໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະໄປນຳເຈົ້າ ແລະ ເປັນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ຂ້ອຍອາດຈະຖືກພັດພາໄປດ້ວຍຄືນຂອງຊາດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ແລະ ຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ ແລະ ໂດດດ່ຽວ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີ.

ໂລກ, ທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບເກມຂອງເຈົ້າ, ອາດຈະລົມເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ຈິເຈົ້າໄວ້ສະເໝີ ສຽງຂອງຂ້ອຍອາດຈະຈາງລົງ ແລະ ຂ້ອຍອາດຈະ
ລົມເຫຼວ

ແຕ່ໃນຄໍາເວົ້າຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະກະຊິບວ່າ:
"ຂ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີ"

ການທົດລອງ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມຕາຍອາດຈະຈິກ
ຂາດຂ້ອຍ ແລະ ເຜົາຜານຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຕາບໃດທີ່ຍັງມີ
ຄວາມຫວັງຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາຂອງຂ້ອຍ

ຈົງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາຂອງຂ້ອຍທີ່ກໍາລັງຈະຕາຍ ເພາະຜ່ານຕາ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ແລະ
ຂ້ອຍຈະສັດຊື່ເຈົ້າສະເໝີ!"

ຂ້າພະເຈົ້າບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຕໍ່
ຄໍາຖາມທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນມາຈາກຜູ້ຄົນ, ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ທັງໝົດ.

ແລະແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ທັງໝົດໃນຈັກກະວານ

ພຣະອົງເປັນແຮງບັນດານໃຈດຽວຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແລະເມື່ອ
ຂ້ອຍເວົ້າ, ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຕີມພະລັງ, ຄວາມຈິງ, ຄວາມຮັກ,
ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງໃສ່ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າ
ຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກກິນກິນຂ້ອຍເພາະວ່າຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ຂອງພຣະອົງໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດວິນຍານຄືກັບລົມພັດອ່ອນໆໃນມືທີ່ຮ້ອນ,
ແລະມັນຍັງສືບຕໍ່ຫົດຕົວຢ່າງມີພະລັງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ, ປີແລ້ວປີເລົ່າ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ວ່າຈຸດຈົບ
ຢູ່ໃສ.

ມະນຸດຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຈາກ
ແຫຼ່ງທີມາຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມຮັກ ແລະ ຢູ່ເບື້ອງ
ຫຼັງທຸກໆຄວາມຮັ່ງມີ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຄົມທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານ
ທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮັ່ງມີຂອງໂລກ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບຮູ້
ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ ແລະ ພຣະຄຸນ
ທັງໝົດ ຈະພົບມັນ ແລະ ມີຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງກັບມັນ

ຄໍາສອນ ແລະ ການສະທ້ອນເພີ່ມເຕີມຂອງ ອາຈານ ປະຣໍາຮັນສາ ໂຍຄະ

ນັນດາ

ຄວາມຈິງໃຈຄືເສົາຫຼັກຂອງເສັ້ນທາງວິນຍານ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນເປັນເສົາຄ້າທີ່ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈິດວິນຍານກັບ
ຜູ້ສ້າງຂອງມັນແມ່ນອີງໃສ່

ນີໝາຍເຖິງການຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງສົມບູນ
ພວກເຮົາລົມກັບລາວຢ່າງກົງໄປກົງມາ ແລະ ໃກ້ຊິດ
ໃນພາສາທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ ພາສາຂອງຫົວໃຈ
ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພະອົງຊ່ວຍພວກເຮົາ
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະພະຍາຍາມເຂົ້າຫາພຣະອົງ ແລະ ເພິ່ງພາພຣະອົງ
ເພື່ອປອບໂຍນຫົວໃຈຂອງເຮົາ
ແລະ ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກໃຈ ແລະ ຄວາມລຳຄານ
ແລະ ຈາກທຸກສິ່ງທີ່ອາດຈະຂັດຂວາງທາງຂອງພວກເຮົາ
ລາວພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫັນໜີຈາກຈຸດປະສົງທາງວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາ
ໃນທີ່ສຸດ
ມີເປົ້າໝາຍດຽວສຳລັບການທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງທັງໝົດຂອງພວກ
ເຮົາ

ມັນກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ
ພວກເຮົາມອບເລື່ອງຕ່າງໆ ໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຜູ້ນັ້ນໂຊກດີສຳໃດທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈນີ້
ຖ້າບໍ່ມີມັນ ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ການຕໍ່ສູ້
ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫດຜົນ
ແຕ່ໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່
ຈຸດປະສົງຂອງມັນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາເປົ້າຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ
ຈາກຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຫຼອກລວງ
ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຕັມເຕັມພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ, ສະຕິ
ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ໃນການຍອມຈຳນົນຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນ
ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ຫວານຊືນຢູ່ໃນນັ້ນ
ຂໍໃຫ້ເຮົາຈິໄວ້ວ່າຕາບໃດທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ "ຕົວເອງ" ຍັງເດັ່ນຢູ່
ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະຫ່າງເຫີນຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຊື່ອວ່າພວກເຮົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຕິປັນຍາພຽງພໍ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຢືນດ້ວຍສອງຂາຂອງພວກເຮົາເອງໂດຍບໍ່ຕ້ອງ
ມີການສະໜັບສະໜູນ
ພວກເຮົາແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ
ພວກເຮົາຢ້ານວ່າຖ້າພວກເຮົາຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງຂອງພະເຈົ້າ
ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສົ່ງມາໃຫ້ພວກເຮົາ

ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານຂອງການຂາດຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ໄວໆນີ້ກໍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ທຸກໆຄົນຈະຄືນພົບຄວາມຈິງນີ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວໄດ້ຄືນພົບມັນແລ້ວ
ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດທີ່ໜ້າຫ້ຖອຍ ຫຼື ເປັນຄວາມຄິດທາງລົບ
ຄວາມສຸກທີ່ຫວານຊື່ນທີ່ສຸດໃນຊີວິດຈິງແມ່ນ
ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ
ປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງຈາກຄວາມແປກໃຈໃນຊີວິດ ແລະ ການໂຈມຕີຂອງ

ເວລາ

ນັ້ນແມ່ນລັກສະນະຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ ແລະ ລັກສະນະຂອງຄົນຖ່ອມຕົວ
ແລະ ໃນນັ້ນມີພະລັງທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຈິງໃຈ
ແລະ ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມຮັກ
ແລະ ຄວາມງາມຂອງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ການຍອມຈຳນົນ
ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມ}
{ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
(ພວກເຮົາວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ)}

ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ສຳຜັດກັບລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງເຮົາ
ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງ

ພວກເຮົາ

ເມື່ອມີບັນຫາເຂົ້າມາ ເຮົາຕ້ອງເຕືອນຕົນເອງ
ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ອນແອ ແລະ ພວກເຮົາມີເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມເພື່ອ
ຈັດການກັບມັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆມາ
ລົບກວນສັນຕິພາບຂອງພວກເຮົາ

ມັນຈະເຮົາຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພວກເຮົາໄປ
ພວກເຮົາເກີດມາໃນໂລກນີ້ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງ
ການຄົ້ນຫາທ່າແຮງທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ບໍ່ໃຫ້ຈົມລົງໄປໃນທະເລມືດຂອງພາບລວງຕາ
ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ
ຖ້າເຮົາຢາກຮູ້ຈັກຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ຕົວເຮົາເອງ
ແລະ ຈິງໃຈໃນການພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ
ແລະ ມັນເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ມັນກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງເຮົາ
ພວກເຮົາມາຈາກພຣະອົງ ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ
ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມໂດດດ່ຽວດົນປານໃດ
ເຖິງວ່າບັນຍາກາດຈະເບິ່ງມືດມົວ ແລະ ມືດມົວກໍຕາມ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ
ວ່າດວງອາທິດຈະຂຶ້ນອີກຄັ້ງ
ແລະຄວາມດີໃນຊີວິດນັ້ນມີຄ່າກວ່າຄວາມຊົ່ວ
ຄວາມຮັກແຂງແຮງກວ່າຄວາມກຽດຊັງ
ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ພວກເຮົາຈະມາຮອດບໍ່ວ່າໄລຍະທາງຈະເບິ່ງຄືຍາວປານໃດ ແລະ ຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງຈະໄກປານໃດກໍຕາມ
ແລະ ຖ້າຄວາມກັງວົນເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ມັນຕ້ອງຖືກກຳຈັດໂດຍການຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສື່ສານກັບພຣະອົງ
ຜ່ານການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ
ແລະຂໍໃຫ້ລາວເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
ມັນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາແກ້ໄຂວິຖີຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້
ຄຳອະທິຖານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍແຮງບັນດານໃຈ
ເມກຈະຈາງລົງ ແລະ ຂອບຟ້າຈະປະກົດຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງອີກຄັ້ງ
ການຮັບມືກັບຄວາມກົດດັນໃນຊີວິດ
ໜຶ່ງໃນຜົນປະໂຫຍດຂອງການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ມັນແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການຜ່ອນຄາຍ
ບ່ອນທີ່ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຫຼຸດລົງ, ຄວາມກັງວົນຫຼຸດລົງ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ
ຫຼຸດລົງ
ເມື່ອເຮົາສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການເພີດເພີນກັບຊີວິດ
ການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳພັກຜ່ອນທີ່ມີສຸຂະພາບດີ
ພວກເຮົາກຳລັງເອົາຈິງເອົາຈັງ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະ
ເປັນ
ຈິດວິນຍານ, ໃນສາລະສຳຄັນອັນບໍລິສຸດຂອງມັນ, ບໍ່ຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ ຫຼື ກັງວົນ
ໃຈ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນແມ່ນ " ອີໂກ້ " ທີ່ປະສົບກັບສະພາບເຫຼົ່ານັ້ນ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຈິງເອົາຈັງກັບສິ່ງຕ່າງໆຫຼາຍເກີນໄປ
ເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມຊຸ່ນຂອງ "ອີໂກ້" ຫຼຸດລົງ ແລະ ການຍຶດຄອງຂອງມັນ
ຜ່ອນຄາຍລົງ
ຄືນເຮົາມັກເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມກົດດັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກ

ແລະຄວາມກົດດັນທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຂົາປະສົບພາຍໃຕ້ນ້ຳໜັກຂອງຄວາມ
ຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງ
ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຕົກເປັນເຫຍືອ
ສຳລັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທຸກປະເພດ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້
ພວກເຮົາ

ພຽງພໍທີ່ຈະຮັບມືກັບສິ່ງທ້າທາຍທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈິດວິນຍານຈະຮູ້ສຶກໝົດແຮງ ແລະ ອິດເມື່ອຍ
ຮ່າງກາຍອາດຈະຮູ້ສຶກເມື່ອຍລ້າ
ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຖືວ່າຄວາມອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍເປັນຍ້ອນຕົວເຮົາເອງ
ພວກເຮົາຍັງຄົງຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຂອບເຂດນ້ອຍໆຂອງຕົວເອງ
ເມື່ອເຮົາພົບກັບອຸປະສັກ
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ
ການຮັບປະກັນຕົວເອງວ່າພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດ - ດ້ວຍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ທີ່ຈະເອົາຊະນະມັນໄດ້
ແລະມັນມາເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ປຸກພະລັງທີ່ນອນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງເມື່ອ
ຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວ, ມັນມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຮັດໄດ້
ໂດຍການຮັບມືກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາທຸກປະເພດ
ແລະວ່າລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນວິນຍານ
ຜູ້ທີ່ມີສະເໝີຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຄວາມງົບປະຫງົບ

ແລະວ່າອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຕົວພວກເຮົາ
ມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ມະນຸດເປັນວິນຍານ, ແລະວິນຍານຂອງລາວບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້
ເພາະມັນມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ
ເມື່ອເຮົາມີສະເໝີຮູ້ນີ້ແລ້ວ
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າກຳລັງເຫຼົ່ານັ້ນມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາກຳລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ມີຄວາມຄືບໜ້າ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນຕົວເຮົາເອງຈະເຂັ້ມແຂງ
ຂຶ້ນ

ຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼຸດລົງ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈັດການກັບມັນໄດ້
ວິທີການທີ່ສ້າງສັນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມສະບາຍ ແລະ ຄວາມ
ສົມດຸນ
ດ້ວຍທຸກໆປະສົບການທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາ

ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້ຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ກວ້າງຂຶ້ນ

ແລະ ພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກ
?ເຮົາ ຫຼື ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຜ່ານຜ່າໄດ້ແນວໃດ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ
ແລະ ເພື່ອຈັດການກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລຳບາກ ແລະ ປອດໄພຍິ່ງ
ຂຶ້ນ

ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາເບິ່ງອາລະຍະທຳຂອງໂລກໃຫ້ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າ
ພວກເຮົາຄືນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ
;ຮູບພາບຂະໜາດໃຫຍ່ປະກົດຂຶ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍເສັ້ນທີ່ສັບສົນ
ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມລະດູການ, ລະອຽດຮອບຄອບ
ພວກເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ສັງຄົມໃນເວລາ
ດຽວກັນ

ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີຄວາມປາຖະໜາທັງຊີວິດສ່ວນຕົວ ແລະ ຊີວິດ
ສັງຄົມ

ລາວມີແນວໂນ້ມສ່ວນຕົວ ແລະ ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຢູ່ໃນກຸ່ມ ແລະ
.ຕະກຸນຕ່າງໆ

ແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝບູຮານ
ມີຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມະນຸດໃນຍຸກຕົ້ນໆ
ລາວມີແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນກຸ່ມ
ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, ພວກເຮົາພົບວ່າການພົວພັນກັບຄົນອື່ນຫຼາຍເກີນໄປ
ມັນບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາໃຫ້
ແລະ ຄວາມໂດດດ່ຽວຫຼາຍເກີນໄປກໍບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດຄວາມພໍດີ
ແລະ ເພື່ອສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຊີວິດສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ຊີວິດສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ

ຫຼັກການສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ລວມໝູ່ໃນມະນຸດມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ
ພຣະເຈົ້າເປັນອົງດຽວ, ເປັນບ່ອນລີໄພນິລັນດອນ
ນອກເໜືອໄປຈາກດວງດາວ, ຈັກກະວານ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ
ນອກເໜືອຈາກຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຝັນ
ມັນເກີນກວ່າການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດທັງໝົດ
ພຣະອົງເປັນໜຶ່ງດຽວ, ເປັນເອກະລັກ, ເປັນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວພຣະອົງເອງ
ສົມບູນແບບໃນເນື້ອແທ້ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງມັນ
ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີແສງແດດສ່ອງ

ບໍ່ມີດວງຈັນຂຶ້ນ
ບໍ່ມີໄຟສ່ອງສະຫວ່າງ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນແສງສະຫວ່າງອັນສູງສຶງຂອງພຣະອົງ,
ເຊິ່ງບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້
ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອດວາມມີດ, ບໍ່ມີດ
ແລະຄວາມງຽບສະຫງົດທີ່ບໍ່ມີສຽງດັງ
ແລະບໍ່ມີຫຍັງນອກ ເໝືອ ຈາກສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ
ມີສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນນິລັນຕອນ
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງການມີຢູ່
ແລະແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງອຳນາດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ
ທັງສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ຂຶ້ນມາເພື່ອວ່າ
ມັນດຳເນີນການຕາມກົດໝາຍທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ
ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດໝາຍສາກົນໃດໆ, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວເອງ
ຜູ້ໃດທີ່ໂດດລົງມາຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະຕຸກຫັກ
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດລະເລີຍກົດເກນຂອງແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້
ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຜົນສະທ້ອນໃດໆ
ໃນໂລກນີ້
ມະນຸດສາມາດກະທຳໄດ້ຢ່າງເສລີ
ແຕ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຈຳກັດເທົ່ານັ້ນ
ແລະ ຖ້າລາວລະເມີດກົດໝາຍຂອງພະເຈົ້າ
ລາວຈະລົງໂທດຕົນເອງ ຫຼື ທຳລາຍຕົນເອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຕັ້ງກົດໝາຍທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນ
ລາວຢາກໃຫ້ມັນເຮັດວຽກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ
ເພາະຖ້າບໍ່ມີມັນແລ້ວ ເຮົາກໍຈະບໍ່ສາມາດຊອກຫາທາງໃນຊີວິດນີ້ໄດ້
ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ໃຫ້ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້
ວາງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບໄວ້ໃນຕົວເຮົາ
ເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ
ຄວາມອັນຕະລາຍ
ເມື່ອຄົນເຮົາເລືອກເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ
ພວກເຂົາລະເມີດກົດໝາຍສາກົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ພວກມັນກຳລັງຕັ້ງກຳລັງຂອງຈັກກະວານເຄື່ອນໄຫວ
ຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ຍ້ອນການລະເມີດກົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ
ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາລົງໂທດຕົນເອງ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອະລິຮັບໄດ້ທຳຮ້າຍຜູ້ຄົນແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ຜູ້ຄົນຕ່າງຫາກທີ່}
{.ທຳຮ້າຍຕົນເອງ

ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງມັນ
ແລະພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງລາວ
ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຜ່ານພວກມັນ, ຕາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ຖືກເປີດອອກ
ພວກເຂົາຢ່າງດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ໝັ້ນໃຈ ແລະ ແນ່ນອນ
ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາກຳລັງຍ່າງຢ່າງປອດໄພ
ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ
ຄວາມຄິດຄົ້ນລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວິທີການປູກຝັງຄວາມເຂັ້ມແຂງນັ້ນ
ແລະ ໃຊ້ມັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊຶມເຂົ້າມາໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ຈົນລະມັດລະວັງເມື່ອຄົບຫາກັບຄືນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ
ແລະທັດສະນະທີ່ມອງໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ່ານວ່າແນວຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈະບັນລຸລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງໃດໜຶ່ງ
ເພື່ອວ່າແນວຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ລາວອ່ອນແອລົງ
ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ
ລາວສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້
ແລະ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ລົ້ມເຫຼວຄວນຄົບຫາກັບຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ຄົນອ່ອນແອຄວນຄົບຫາກັບຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເຂົາເຈົ້າ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ຂາດການຄວບຄຸມຕົນເອງ
.ພວກເຂົາຄວນຈະມີນິໄສດີ ແລະ ມີວິໄນໃນຕົນເອງຢູ່ນຳ
ຄົນຂີ້ຄ້ານຄວນກິນ
ກັບຜູ້ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຢາກອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີຂຶ້ນ
:ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ
"ຂ້ອຍກໍສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຢາກອາຫານຂອງຂ້ອຍໄດ້ດີກັນ"
ເມື່ອເຈົ້າຕັດສິນໃຈແລ້ວ ແລະ ສັນຍາກັບຕົວເອງວ່າຈະຍຶດໝັ້ນກັບມັນ
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າສັ່ນຄອນຖ້າມີສິ່ງໃດສົ່ງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນທີ່ຂັດ
ກັບການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າ
ສືບຕໍ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ ແລະ ເຊື່ອວ່າເຈົ້າມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ

ເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້

ແນວໃດກໍຕາມ

"ຖ້າເຈົ້າເວົ້າອອກມາວ່າ "ຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວສໍາລັບລາວ

"ແລະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້

ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ທ່ານຈະຫຼຸດຜ່ອນພະລັງຂອງຄວາມຄິດ

ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ

ເຈົ້າຈະຕ້ອງມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເອງ
ເພື່ອໃຫ້ລາວມີພະລັງ ແລະ ດິນໃຈລາວດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມມຸ່ງ

ໝັ້ນ

:ຄໍາແນະນຳຂອງຂ້ອຍແມ່ນ

ພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄິດໃນແງ່ບວກ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າພະລັງທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງເຈົ້າ

ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອອອກແບບ ແລະ ກໍານົດທຸກດ້ານຂອງຊີວິດທ່ານ

ໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ

ມີດຮູ້ສຶກເຖິງຮ່າງກາຍຂອງມັນ

ສາຍຕາທີ່ຄົມຊັດຂອງນາງເຫັນພື້ນທີ່ຈຳກັດອ່ອນຮອບນາງ

ບຸກຄົນຮູ້ຈັກຮ່າງກາຍ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ

ແລະບາງສິ່ງອື່ນໆທີ່ລາວຄຸ້ນເຄີຍ

ສໍາລັບມະນຸດທົ່ວໄປ

ລາວຮັບຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາວເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄອບຄົວມະນຸດ
ຄວາມຄິດຂອງລາວກວມເອົາຈັກກະວານໃນມິຕິທາງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ

ຂອງມັນ

ລາວຮັບຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມສຸກ

ທາງວິນຍານໄດ້

ຈັກກະວານຈະຈາງຫາຍໄປຈາກຈິດໃຈຂອງລາວ

ເພາະມັນແມ່ນຄວາມຄິດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈັກກະວານມີລັກສະນະ

ເປັນຈິງ

ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຄິດ ຈັກກະວານກໍຈະບໍ່ມີຄວາມເປັນຈິງ

ມະນຸດເຮົາເຄີຍຊົມກັບການມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະ ໝົກໝູ່ຢູ່ກັບບັນຫາ

.ຕ່າງໆໃນຊີວິດ

ຫຼືລາວອາດຈະຍອມນອນຫຼັບແລະລືມໂລກທັງໂລກໄປ

ແຕ່ມະນຸດຊາດມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ມັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກະຕຸ້ນ

ແລະ ຖ້າທ່ານຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ

ວິທີການກຳຈັດສະຕິຮ່າງກາຍ ແລະ ສະຕິນອນບໍ່ຫຼັບ
ພຣະອົງຈະຕື່ນຂຶ້ນໃນສະຕິສູງສຸດທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ເມື່ອຄົນເຮົາສາມາດຕື່ນຕົວໄດ້
ຫຼື ຈາກການນອນຫຼັບທັນທີໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈ
ລາວຈະສາມາດປັບລູສະພາບສະຕິທີ່ສູງສົ່ງໄດ້
ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງມັນ
ລາວຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງການນອນຫຼັບຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ໂດຍ
ສະໝັກໃຈ

ທຸກເວລາ, ທຸກບ່ອນ
ຜິເສື້ອແຫ່ງຄວາມເປັນອະມະຕະ ກ່າວວ່າ
ຕົວຕື່ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງຂ້ອຍ
ອາໄສຢູ່ໃນທຸກໆຫົວໃຈ
ໃນທຸກປະເທດ
ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ
ມັນສືບສະເຫຼີອນຢູ່ທຸກແຈ
ແລະມັນປຸກຜູ້ທີ່ນອນຫລັບໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ
ດ້ວຍຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ສຳລັບຕົວເອງທີ່ຕຳ້ອຍກວ່າຂ້ອຍ
ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີເວລາກຳນົດ
ຜິເສື້ອຍັງຢູ່ໃນຮັງຂອງມັນໃນໂລກ
ກາວດິນ
ປະຕູຖືກລັອກແລ້ວ
ຖືກຜູກມັດດ້ວຍເຊືອກເຫຼັກພັນເສັ້ນ
ໂຮ່ ຈິດວິນຍານທີ່ຖືກກັກຂັງຂອງຂ້ອຍ
ໂຮ່ ຜູ້ທີ່ອາບນ້ຳໃນແສງແດດ
ແລະເຈົ້າຫາຍໃຈເອົາຢາລະລືກຂອງຊີວິດ
ແລະ ເຈົ້າດື່ມນ້ຳບໍລິສຸດ
?ເຈົ້າຝັນຢາກມີສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ບໍ່
ແລະຂະໜາດຂອງເຈົ້ານ້ອຍ
?!ແລະຫົວໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ
!ຕື່ນຈາກການນອນຂອງເຈົ້າ
ຂະຫຍາຍ
ຍືດອອກ
ຕໍ່ອາຍຸຕົວເອງໃໝ່
ສາມັກຄີກັບຕົວເອງທີ່ສູງກວ່າຂອງເຈົ້າ

ແລະ ເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ຜີເສືອນິລັນດອນ
ທຶນທານຕໍ່ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆ
ການຮັບຮູ້ຕົນເອງ
ແປໂດຍ: Mahmoud Abbas Masoud
ຄວາມຊັດເຈນຂອງການໄດ້ຍິນ ແລະ ການເບິ່ງເຫັນ
ບໍ່ແມ່ນຕາທີ່ເຫັນ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນຈິດໃຈ ແລະ ພະລັງງານທີ່ສ້າງຮູບຮ່າງສິ່ງ
ຕ່າງໆ

ບຸກຄົນສາມາດພັດທະນາຫຼັກຖານ ແລະ ຕາເບິ່ງໄດ້
ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ໂລກນີ້ແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາເຫັນຢ່າງສົນເຊີງ
ສຽງທີ່ລາວໄດ້ຍິນແມ່ນສຽງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດ
ການສັນສະເທືອນທີ່ມັນສາມາດກວດພົບໄດ້
ຄວາມສາມາດໃນການໄດ້ຍິນແບບມີສະຕິຍັງຖືກເອີ້ນວ່າການໄດ້ຍິນແບບມີ
ສະຕິປັນຍາ

ຫຼື ການໄດ້ຍິນຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ
ເພາະວ່າຫຼັກຖານທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບຟັງໄດ້
ສຽງທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ
ຄວາມສາມາດໃນການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ການໄດ້ຍິນມີຢູ່ໃນຈິດວິນຍານ
ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະປຸກພະລັງທີ່ແຝງຢູ່ໃນທຸກໆຄວາມຮູ້ສຶກ
ໂດຍການຝຶກອົບຮົມຈິດໃຈ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາຂອງມັນ

ພະລັງງານໃນຕາຂອງພວກເຮົາຄ້າຍຄືກັບລັງສີເອັກສ໌
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນວັດຖຸທີ່ລັງສີເອັກສ໌ເຈາະຜ່ານ
ໄດ້

ເພາະວ່າພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພັດທະນາຄວາມກົມກຽວກັບລະດັບຄວາມ
ສັນສະເທືອນນັ້ນເທື່ອ
ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາຖືກປົກຜ່ອງຍ້ອນຂໍ້ຈຳກັດຂອງພະລັງ
ທາງຈິດໃຈ

ວິໄສທັດເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດສອດຄ່ອງກັບອົງປະກອບທີ່ແນ່ນອນ
ການສັນສະເທືອນທີ່ໂປ່ງໃສ ຄືກັບວ່າລັງສີເອັກສ໌ເຈາະຜ່ານຝາຜະໜັງ
ຕາຂອງມະນຸດມີຄວາມສາມາດດຽວກັນ, ແລະວິໄສທັດປະເພດນັ້ນ
"ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ "ຄວາມຊັດເຈນທາງສາຍຕາ
ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະທົດສອບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຄວາມຊັດເຈນຂອງ

ສາຍຕາ

ເມື່ອພະລັງການເບິ່ງເຫັນຂອງຕາເພີ່ມຂຶ້ນສອງເທົ່າ
ຫຼື ຍົກສູງລະດັບການສັນສະເທືອນຂອງພະລັງຊີວິດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງ

ການມີວິໄສທັດທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ
ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມັນຊ່ວຍໃນການຖ່າຍທອດ ຫຼື ປ່ຽນແປງສະຕິ
ຈາກລະດັບທາງຮ່າງກາຍຈົນເຖິງລະດັບທາງວິນຍານ
ແຕ່ຮູບພາບທີ່ອອກມາຈາກຈິດໃຕ້ສໍານຶກ
ມັນເກີດມາຈາກພາບລວງຕາ ແລະ ຈິນຕະນາການ, ແລະ ຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງ
ຜູ້ຄົນຫາຕ້ອງຜ່ານການທົດສອບຄວາມຝັນເພື່ອບັນລຸສະພາບການຕົ້ນຕົວ
ທາງວິນຍານ

ບ່ອນທີ່ລາວຮູ້ດີວ່າລາວຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວຢ່າງໃກ້ຊິດກັບລະດັບສູງຂອງ
ລາວຢູ່ກັບທີ່ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ສິດຊື່ນທີ່ໄຫຼອອກມາໃນຈິດໃຈ,
ຈິດວິນຍານ, ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງລາວ
ເລື່ອງທັງໝົດແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ຮຸນແຮງໃນລໍາດັບການສັນສະເທືອນທີ່
ແຕກຕ່າງກັນ

ລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ
ແຕ່ລາວຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນມັນຜ່ານວຽກງານທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ການ
ສະທ້ອນຄືນທີ່ເໝາະສົມ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດມາຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ
ຕົວຕົນຕ້ອງໄດ້ສະແດງອອກຜ່ານການເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈສະອາດ, ການປັບປຸງ
.ສິນລະທຳ, ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ພຣະເຈົ້າຟັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງຈິດວິນຍານສະເໝີ
ແຕ່ການຕອບສະໜອງຂອງລາວແມ່ນລະອຽດອ່ອນ ແລະ ໂປ່ງໃສຫຼາຍ ຈົນ
ບາງຄັ້ງຍາກທີ່ຈະຮັບຮູ້ໄດ້
?ໃຜສືບຕໍ່ການຄືນຫາ

ລາວຮັກສາຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານຂອງລາວ
ພຣະເຈົ້າຈະຖືກພົບເຫັນ
ສ່ວນແບ່ງຂອງລາວຈະມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
ໂຊກຊະຕາຂອງລາວຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໃນໂລກນີ້ແລະໂລກໜ້າ

ກະລຸນາເຂົ້າເບິ່ງເວັບໄຊທີ່ Suida Yoga ແລະ ໜ້າເຟສບຸກຂອງ Master
Paramhansa Yogananda
/ <http://wwwswaidayogacom>
<https://wwwfacebookcom/masteryogananda?ref=hl>
ນັກທ່ອງທ່ຽວໃນດິນແດນຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຄືແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ
ເຈົ້າຄືແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງປັນຍາທີ່ກະແຈກ
ກະຈາຍຢູ່ໃນຫຼິ້ນແຫ່ງນິລັນດອນ

ເຈົ້າຄືອິດສະລະພາບ ແລະ ການປົດປ່ອຍຈາກພາບລວງຕາທັງໝົດ
ເຈົ້າຄືຄວາມສາມັກຄີຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ບໍ່ມີການແບ່ງແຍກ
ເຈົ້າຄືສະຕິຫົວໄປ

ເຈົ້າຄືການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດຈົບ
ແລະເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ, ເຊິ່ງນອກເໜືອໄປຈາກເປົ້າໝາຍອື່ນທີ່ບໍ່ມີ
ຂ້ອຍເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວໃນດິນແດນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວໃນ
ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ
ຈັບມືຂ້ອຍ ແລະ ນຳພາບາດກ້າວຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດທີ່ນຳໄປ
ສູ່ເຈົ້າ

ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຈົ້າ
ສວນໝາກໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ, ເຕັມໄປດ້ວຍໝາກໄມ້ທີ່ແຊບຊ້ອຍ,
ເອີ້ນຫາຂ້ອຍ

ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມມັນ ແລະ ເພີດເພີນກັບໝາກໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງມັນ
ໝາກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ຫວານຊື່ນແທ້ໆ, ແລະ ນ້ຳຫວານທີ່ລືກລັບຂອງມັນ
!ແຊບຊ້ອຍແທ້ໆ

ຂ້ອຍຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດຢາກໄດ້ໝາກໄມ້ທີ່ບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ສົດຊື່ນ
ຂອງຈິດວິນຍານສະເໝີ
ແລະຂ້ອຍດີມາຈາກນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ລືນອອກມາຈາກແມ່ນ້ຳແຫ່ງ
ຄວາມຮັກອັນສັກສິດ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຫົວໃຈທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານ

ລ້າງຕົວຂ້ອຍດ້ວຍນ້ຳທີ່ສ່ອງແສງຂອງເຈົ້າ, ຂຸ່ນລະລ້າງມັນຈາກສິ່ງ
ສົກກະປົກ ແລະ ຄວາມເປີະເປື້ອນທັງໝົດ
ຂ້ອຍຢາກຮູ້ສຶກເຖິງການມີໜ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຫັນໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງ
ເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຄີຍຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມງາມອັນງົດງາມຂອງລາວສະເໝີ, ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍກໍຢາກເຫັນລາວຫຼາຍ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ
ສຳລັບມືອັນເຮືອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຄວາມເມດຕາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງທ່ານ
ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເຕັມດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຍັງມີດາວທີ່
ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ເຕັມ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຫັນມາຫາເຈົ້າໂດຍອັດຕະໂນມັດ, ເພື່ອ
ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກຄວາມງາມຂອງການເຫັນເຈົ້າ ແລະ ເຫັນຄວາມ
ງາມຂອງເຈົ້າ

ຂໍປະທານຄວາມສາມາດໃນການຈັບພາບທຳນອງທີ່ລອຍລ່ອງຂອງເຈົ້າໃນ
ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງອິເທີ
ຂ້ອຍມີວເມົາກັບທຳນອງສະຫວັນທີ່ທູດສະຫວັນຢາກໄດ້ຍິນ
ໂອ້, ຂ້ອຍຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ໃນທຸກໆອະຕອມຂອງຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍດ້ວຍສິ່ງສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງ
ເປັນເຂົ້າຈີແຫ່ງການມີຢູ່

ໃນນັ້ນມີຢາລະລາຍຂອງຊີວິດ ແລະ ລະຄູໃບໄມ້ປົ່ງແຫ່ງນິລັນຕອນ
ໂອ້, ຂ້ອຍຫວັງວ່າຂ້ອຍສາມາດຫາຍໃຈເອົາລົມພັດອ່ອນໆຂອງການມີໜ້າ
ຂອງເຈົ້າໄດ້

ໃນໂອເອສແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນແສງໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າສ່ອງສະຫວ່າງຢ່າງ
ສົດໃສ

ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງປາຖະໜາເຈົ້າ
ເມື່ອລົມຫາຍໃຈສະຫງົບລົງ ຈິດວິນຍານກໍຈະພົບຄວາມສະຫງົບ
ລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ
ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ
ແລະພະຍາຍາມຮັກສາຜົນກະທົບທີ່ສະຫງົບລົງ
ສຳລັບຄືນແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ການຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່

ດີ

ພວກມັນພຽງພໍທີ່ຈະຮັກສາຈິດວິນຍານໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງຂອງວິນຍານ
ອັນສູງສົ່ງ

ຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ມີພະລັງທາງວິນຍານ
ມັນຄືກັບຟາງທີ່ບໍ່ມີເມັດພິດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາອ່ານ, ເຮົາຕ້ອງຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງຈິດໃຈຂອງຄວາມໝາຍ
ແລະ ເພື່ອສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ມັນແນະນຳ
ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງແນວຄວາມຄິດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມໝາຍ
ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ບໍລິສຸດຂອງທຸກສິ່ງທີ່ດີເລີດແລະເປັນປະໂຫຍດ
ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ສະຫງົບສຸກ
ພຣະອົງຊີນຳການກະທຳຂອງຄົນທີ່ສະອາດແລະມີກຽດ

ແລະລາວບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງລາວ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປີດປະຕູສູ່ຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ
ຂໍໃຫ້ທູດສະຫວັນແຫ່ງຄວາມງົບສະຫງົບເຂົ້າມາຢ່າງອ່ອນໂຍນ
ຕໍ່ໂຄງສ້າງຂອງທູລະກິດ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ
ເຕັມໄປດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງ
ຈິດໃຈ

ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງ
ກຳມະຈອນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົ່ງ
ໃຫ້ພວກເຮົາມາຄົ້ນຄວ້າເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການທົດລອງ
ແລະ ການທົດສອບຕ່າງໆ
ບໍ່ວ່າຈະຜ່ານແນວຄວາມຄິດທີ່ພວກເຮົາອ່ານໃນປຶ້ມທີ່ເປັນປະໂຫຍດ
ຫຼືບັນຫາທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂ
ຫຼື ປັດຊະຍາ, ຄວາມຄິດເຫັນ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອ
ຫຼື ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ຂອງພວກເຮົາ

ແລະພວກເຮົາເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄຫຼລົ້ນ
ຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໝາຍເຫດ: ມີຕົວຢ່າງຫຼາຍຢ່າງທີ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນ*
ທີ່ໃກ້ຊິດລະຫວ່າງອັດຕາການຫາຍໃຈຂອງມະນຸດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງ
ສະພາບສະຖິ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາທາງຈິດໃຈທີ່ສັບສົນ ຫຼື
ພະຍາຍາມໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທາງດ້ານຮ່າງກາຍທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ໜັກໜ່ວງ
ຈະຫາຍໃຈຊ້າໆໂດຍອັດຕະໂນມັດ ການສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈແມ່ນຂຶ້ນກັບການ
ຫາຍໃຈຊ້າ, ໃນຂະນະທີ່ການຫາຍໃຈໄວ ຫຼື ບໍ່ສະໜ້າສະເໝີຈະມາພ້ອມກັບ
ສະພາບອາລົມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມປາຖະໜາທາງ
ເພດທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນ. ລົງຫາຍໃຈໃນອັດຕາ 32
ເທື່ອຕໍ່ນາທີ ເມື່ອທຽບກັບພຽງແຕ່ 18 ເທື່ອຕໍ່ນາທີສຳລັບມະນຸດ. ຊ້າໆ, ເຕົາ, ງ
ແລະ ສັດອື່ນໆທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີໃນເລື່ອງອາຍຸຍືນມີອັດຕາການຫາຍໃຈຊ້າກວ່າມະນຸດ
ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕົວຢ່າງ, ເຕົາຍັກທີ່ມີອາຍຸສາມຮ້ອຍປີຫາຍໃຈໃນອັດຕາພຽງແຕ່
.4 ເທື່ອຕໍ່ນາທີ

ຈາກປຶ້ມ: ປັດຊະຍາຂອງອິນເດຍໃນຊີວິດຂອງໂຍຄີ
ໂດຍ Paramhansa Yogananda: ຊີວະປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງ Yogi
ເນື່ອງຈາກວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດທາງວັດຖຸໃດໆ
ຫຼື ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນດ້ານໃດກໍຕາມ

ປາດສະຈາກອິດສະລະພາບທາງວິນຍານ
ຫຼື ການຊີນຳ ແລະ ປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າ
ໃຫ້ພວກເຮົາຍົກສູງ, ກ່ອນ ແລະ ສຸດທ້າຍ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ
ຂັບຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກຂອງເຮົາດີເລີດ
ແລະ ເພື່ອເຮັດມັນໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຂອງຜົນສຳເລັດ
ດ້ວຍພະລັງ ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃໝ່
ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີງາມທັງໝົດ
ດ້ວຍພຣະພອນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງພຣະອົງ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍໃຈທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດ
ພວກເຮົາມັກຈະຖືວ່າພອນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສິດທິຂອງພວກເຮົາ
ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍລ້ານຄົນໃນໂລກນີ້ຈະຂາດມັນ
ທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບພຣະພອນຂອງພຣະອົງ
ຍິ່ງເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມດີ ແລະ ພອນຫຼາຍເທົ່າໃດ
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບໃຈ, ຂ້ອຍແນ່ນອນວ່າຈະເພີ່ມຄວາມໂປດປານໃຫ້ເຈົ້າ
{ຂໍປະທານເຂົ້າຈີປະຈຳວັນໃຫ້ພວກເຮົາໃນມື້ນີ້}
ຂໍໃຫ້ເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າຜູ້ທີ່ເອົາທຸກຢ່າງໃນຊີວິດໄປ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າລາວເປັນຜູ້ທີ່ພາດເປົ້າໝາຍ
ຄວາມກະຕັນຍູຈາກໃຈຈົງນຳມາເຊິ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ມັນນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາໃຫ້ຈິດໃຈ
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຮົາ
ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມເມດຕາ
ສົງສານຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ
ຖ້າພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດແບບນີ້
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບຮອງເອົາເສັ້ນທາງນີ້
ພວກເຮົາຈະບັນລຸສະພາບທີ່ສູງສົ່ງ
ຈາກຄວາມຄິດທີ່ສິດໃສ ແລະ ໃນທາງບວກ
ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ
ນັ້ນແມ່ນກໍລະນີທີ່ດີເລີດ
ມັນປະກອບດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມສຶດຊື່ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ທາງວິນຍານນັ້ນ
ສາຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກໄຫຼມາສູ່ນາງ
ອອກມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າກໍ່ກາຍເປັນຄວາມຈິງທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດໃນຕົວຕົນຂອງ
ເຮົາ

ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືກັບສະຖານະການ ແລະ ການ
ພັດທະນາໃໝ່ໆຫຼາຍຂຶ້ນ
ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ຄວາມຮັກຈະກາຍເປັນຄວາມຈິງ
ຄວາມກຽດຊັງແມ່ນພາບລວງຕາທີ່ບໍ່ລິສຸດ
ເພາະພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ
ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຢ່າງຈໍາເປັນ
ຍົກເວັ້ນພຣະອົງຜູ້ດຽວໃນຊີວິດນີ້
ຄວາມຝັນ ແລະ ພາບລວງຕາ
ພາຍໃຕ້ຜ້າຫົມແຫ່ງຄວາມຫວັງຫາງໂລກ ຂ້ອຍໄດ້ນອນຢູ່ເປັນເວລາດົນ

ນານ

ຂ້ອຍຝັນວ່າຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງທີ່ສະຫງ່າງາມແລະຫລຸຫລາ
ໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍຖືກປະດັບປະດາດ້ວຍຮອຍຍິມ
ແຕ່ຊ່ວງເວລາຂອງສຽງຫົວຂວັນ ແລະ ຄວາມສຸກບໍ່ໄດ້ຢູ່ດົນນານ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ພວກມັນຫ່ຽວແຫ້ງ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປມາ
ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ເຫັນຕົວເອງຖືກຫໍ້ດ້ວຍຜ້າທີ່ຂາດໆ
ແລະຍຶດອອກໄປເທິງໂງ່ນຫີນທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງຄວາມທຸກຍາກ
ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກໜ່ວງ
ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົມຂຶ້ນ
ແຕ່ນ້ຳຕາຂ້ອຍໄຫຼອອກມາ
ແລະບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະຫຼຽວເບິ່ງ ຫຼື ປອບໃຈ
ໂລກຢ່າງໄປຂ້າງໜ້າຂ້ອຍ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມງຽບສະຫງົດ
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງອອກມາ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
!ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຄໍາອ້ອນວອນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸເຖິງ
ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງເຈົ້າ
ໃນທີ່ສຸດນາໆກໍ່ປຸກຂ້ອຍຂຶ້ນ
ແລະດ້ວຍຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອ, ຂ້ອຍພົບວ່າຕົວເອງປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນ
ຄົງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງເຈົ້າ
ຫ່າງຈາກການແບ່ງແຍກທີ່ສັບສົນ ແລະ ສັບສົນ
ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພຣະອົງຈະປຸກມະນຸດທັງໝົດໃຫ້
ຕົນຂຶ້ນ
ຈາກໂລກແຫ່ງຄວາມຝັນທີ່ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສກ່ຽວກັບຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ
!ຄວາມທຸກຍາກທີ່ຮ້ອງໄຫ້

ຈົງຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ຝັນ, ໂອ້ ຜູ້ສ້າງຄວາມຝັນ, ຈາກຝັນຮ້າຍແຫ່ງຄວາມ

ຕາຍ

ແລະຕໍ່ອາຍຸສະຕິຮູ້ເຖິງນິລັນຕອນກັບພວກເຂົາ
ແລະອວຍພອນພວກເຂົາເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຮູ້ - ຜ່ານສັນຕິພາບທີ່
- ຍືນຍົງ

ຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງການຫຼອກລວງທາງໂລກ
!ພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຝັນແລະພາບລວງຕາ

ແຮງບັນດານໃຈສູງສຸດ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ສ້າງອັນສູງສົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ

**ໂອ້ ຜູ້ທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດການເຄື່ອນໄຫວຂອງດາວເຄາະ,
ດວງດາວ ແລະ ກາລັກຊີຕ່າງໆ**

ກົດລະບຽບທີ່ຍຸດຕິທຳຂອງເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ມີການອະນຸຍາດໃຫ້
ພົນລະເມືອງຂອງເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ແລະ ມີ
ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພັດທະນາ
ຕົນເອງ ແລະ ໃກ້ຊິດກັບຫຼັກການ ແລະ ອຸດົມການອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ
ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ທ່ານໄດ້ມອບເສລີພາບນິລັນຕອນໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ປູກຝັງເມັດ
ຝັນແຫ່ງສະຕິທົ່ວໄປພາຍໃນພວກເຮົາ ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ພວກເຮົາໄດ້
ກັກຂັງສະຕິທົ່ວໄປຂອງພວກເຮົາໄວ້ຫຼັງແກນຂອງຄວາມເຫັນແກ່
ຕົວ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມຄັບແຄບ ແລະ ຄວາມບ້ຳຄັງທີ່ຕາບອດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລະລາຍ - ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່
ອົບອຸ່ນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈແບບອ້າຍນ້ອງ - ອຸປະສັກ ແລະ ສົງ
ກົດຂວາງທຽມທັງໝົດລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ

ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ໃຊ້ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ລະມັດລະວັງ ແລະ
ການຕັດສິນທີ່ດີໃນການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ເດີນຢ່າງຊື່ສັດໃນ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ.

ແລະ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາເພີ່ມທະວີຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງ
ພວກເຮົາໂດຍການຂະຫຍາຍວົງມົນແຫ່ງຄວາມຮັກຊາດຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ກວມເອົາທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສີຜິວ,
ຊັ້ນ, ເພດ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອ.

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຄົາລົບ
ແລະ ທະນຸຖະໜອມຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງມະນຸດທຸກຄົນທີ່ເກີດ
ມາຢ່າງມີອິດສະລະພາບ**

ແລະອວຍພອນພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດສ້າງໂລກ
ທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ເລືອກທ່ານເປັນຜູ້ນຳທາງວິນຍານຂອງພວກ
ເຮົາຕະຫຼອດຊີວິດ

ຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຖ່ານໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຂ້ອຍສ່ອງແສງ

ການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າມີຢູ່ສະເໝີ

ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງວັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ

ໃນທຸກໆແນວຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ

ກະລຸນາມາຢ້ຽມຂ້ອຍແດ່?

ແລະເຈົ້ານັ້ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍສຳລັບເຈົ້າ?!

ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນໄປຕາມການຊີ້ນຳທີ່ສະຫຼາດ
ຂອງທ່ານ

ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

ຈາກປະຕູຮີວຂອງການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສະທ້ອນ
ເຖິງພຣະອົງ

ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນວັດແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ຍືນຍົງ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຈູດໄມ້ຄ້ອນເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມກັງວົນ

ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ

ເພື່ອສ່ອງແສງວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຈະອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າຈົນກວ່າຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຈະ
ເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ລາວ

ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄຳຕອບຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງ
ຂ້ອຍ

ໂອ້, ຖ້າຫາກ□□□□□□ຂອງຊີວິດຂ້ອຍສາມາດປະສານກັບດວງ
ອາທິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ແລະມັນກະພົບໃນສາຍຕາທຸກຄົນທີ່ຮັກຄວາມດີ

ຂ້ອຍຈະສຶດໂລກທີ່ຖືກທຳລາຍໂດຍສົງຄາມ

ດ້ວຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກ

ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພະເຈົ້າ

ແລະຂ້ອຍແຕະຕ້ອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ຜ່ານຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນອ້ອມຮອບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ
ຕະຫຼອດໄປ

ແລະຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າມາກັບຂ້ອຍ ແລະ ກໍາຈັດ
ຄວາມມືດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ

ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງທີ່ນໍາພາຂອງພຣະອົງ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດລືມ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫຼົງທາງຈາກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ອາລົມທີ່ມີຊີວິດຊີວາ

ໂອ້ ວິນຍານແຫ່ງການມີຢູ່ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ
ເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສາຍຕາຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍເຫັນຄວາມງາມຂອງ
ເຈົ້າຜ່ານນັ້ນ

ແລະຢູ່ຫລັງຫຼອດຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຝັງສຽງປະສົມຂອງສຽງໂລກ
ເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການສໍາເລັດຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງສິ່ງຕ່າງ
ໆໃນໂລກຂອງເຈົ້າ

ແລະນອກເໜືອໄປຈາກຜ້າມ່ານຂອງທໍາມະຊາດທີ່ປິດບັງໃບ
ໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າໃນສາຍຕາທີ່ປອບໂຍນຂອງດອກໄມ້

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດເຈົ້າໃນລົດຊາດຂອງອາຫານທີ່ບໍາລຸງ
ລ້ຽງ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງແກ່ນແທ້ອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຫວານ
ຊືນນິລັນດອນຂອງເຈົ້າ

ໃນທຸກໆສິ່ງດີໆ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ມີຢູ່

ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສຽງສັນສະເທືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍອະທິຖານດ້ວຍ

ເຈົ້າຢູ່ເໜືອຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ

ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມຄິດອັນລັກລັບ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງ
ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ

ເຈົ້າຢູ່ເໜືອການສະທ້ອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເກີນຄວາມຮັກອັນ
ອ່ອນໂຍນຂອງຂ້ອຍ!

ໂອ້, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະໂຜ່ອນກມາຈາກທາງຫລັງຂອງອາລົມຂອງ
ມະນຸດ

ແລະ ທົວທັດທໍາມະຊາດທີ່ງົດງາມ

ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນເຈົ້າຄື
ກັນກັບທີ່ເຈົ້າເປັນ!

ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າບໍ່ຄົບຖ້ວນ

ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍສະເພີ່ນຍາຈະ
ດົນໃຈເຮົາ ແລະ ນໍາພາເຮົາໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນຢ່າງມີສະເພີ່ ພະລັງນັ້ນຢູ່
ພາຍໃນພວກເຮົາ; ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງຄົ້ນພົບມັນ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າພະລັງນີ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອປັບປຸງ
ສະຖານະການຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆງ່າຍຂຶ້ນສໍາລັບເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງນີ້, ສະຫວັດດີພາບຂອງເຈົ້າຈະເຕັ້ນໄປ
ດ້ວຍພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະດີຂຶ້ນ,
ມີສະມາທິ, ຄົມຊັດ ແລະ ເຈາະເລິກຫຼາຍຂຶ້ນ ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າ
ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເປັນພາຊະນະສໍາລັບຄວາມຈິງທີ່ມີຊີວິດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປັນຍາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ສະເພີ່ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມສຸກນິລັນດອນ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ,
ຊີວິດຂອງເຮົາຈະກາຍເປັນສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມສຸກ.

ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ຄົບຖ້ວນ ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບ
ລິດເດດອໍານາດອັນສູງສຸດທີ່ໃຫ້ຊີວິດ, ພະລັງງານ ແລະ ປັນຍາແກ່
ພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຂໍໃຫ້ຄວາມຈິງນີ້ໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງ
ເຮົາ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງນີ້ໄຫຼເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມ
ສຸກອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດນີ້ໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດຂອງຕາທີ່ປິດລົງ ແມ່ນກໍາລັງທີ່
ມະຫັດສະຈັນຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ວິນຍານທີ່
ສູງສົງທັງໝົດ

ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈິດວິນຍານ

ຖ້າທ່ານຄິດໄຕ່ຕອງ, ທ່ານຈະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ
ທ່ານຈະເຫັນວຽກງານອັນມະຫັດສະຈັນຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ
ແລະ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງໃນການສ້າງ.

ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ

ພະເຈົ້າກໍາລັງເອີ້ນຂ້ອຍ

ຜ່ານຈິດວິນຍານທີ່ເປີດກວ້າງ

ແລະ ຫົວໃຈທີ່ດີເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກ

ແລະ ມັນເຕັມໄປດ້ວຍສັດທາ

ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີທີ່ລູກສິດເຮັດ

ສະເພີ່ຂອງລາວໃກ້ເຂົ້າມາອີກບາດກ້າວໜຶ່ງແລ້ວ

ຈາກຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປຂ້າງໃນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອຊົມຄວາມງາມອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນທີ່ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສຂອງເຈົ້າ
ຖ້າຊີວິດຂອງຂ້ອຍຖືກນໍາພາໂດຍປັນຍາອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະປະສົບ

ຜົນສໍາເລັດຢ່າງແນ່ນອນ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປໃນທາງທີ່ຜິດ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາບທີ່

ຊັດເຈນ

ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຖືກບໍລິສຸດ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ເຫັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນ

ແລະຂ້ອຍມີຄວາມສຸກທີ່ຮູ້ຄວາມຈິງ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະລົມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນອະດີດ

ຂ້ອຍຈະປະເຊີນກັບປະຈຸບັນແລະອະນາຄົດ

ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ

ຈາກພະຜູ້ມີອໍານາດສູງສຸດ

ຂ້ອຍຈະສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍພະລັງງານຂອງ

ຈັກກະວານ

ແລະຂ້ອຍລ້າງຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການ

ປົນປົງຂອງສະຕິອັນສູງສົງ

ຄືກັບເນບູລາຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມສະຫງົບສຸກເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິຂອງຂ້ອຍ

ແລະລາວຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ

ແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນ

ຕື່ມເຕັມຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງອອກມາ

ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ໃນໝູ່ເກາະ Blue Islands

ຈາກລະບຽງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງໄປທາງທິດຕາເວັນ

ຕົກ, ແລະ ປິ່ນຂຶ້ນດ້ວຍປີກແຫ່ງຈິນຕະນາການໄປຫາຝັ່ງທະເລທີ່ຢູ່

ໄກໆ. ທາງຂວາ ແລະ ຊ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທິວທັດພູເຂົາ

ສອງແຫ່ງທີ່ໃນໄວໆນີ້ກາຍເປັນສີ່ມ່ວງທີ່ລືກລັບ.

ເມື່ອຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມີທິເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້ຜູ້ມາ
ພວກເຂົາດ້ວຍຜ້າມ່ານສີຟ້າເຂັ້ມ ທາງຫຼັງຂ້ອຍແມ່ນເມືອງ
Guadalajara, ອາບນ້ຳໃນຍາມຄຳຄືນ. ທ້ອງຟ້າທາງທິດຕາເວັນອອກ
ຕອນນີ້ມີສີບົວອ່ອນໆ. ເມື່ອຫລຽວເບິ່ງໄປທາງໜ້າ, ຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້
ເຫັນເມືອງມະຫັດສະຈັນຂອງເກາະດອນສີຟ້າທີ່ລອຍຢູ່ໃນທະເລສາບ
ສີທອງ.

ໃນໝູ່ເກາະທີ່ມີເກາະສີຟ້າມະຫັດສະຈັນນີ້, ເນີນພູຫີນປູນສີຟ້າ
ຂະໜາດໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍເມກພູເຂົາໄຟສີຂີ້ເຖົ້າຂາວ
ທີ່ພົນອອກມາຈາກນ້ຳພູຮ້ອນຂອງລາວາສີແດງຄຳທີ່ລຸກໄປ, ເຊິ່ງ
ຕົກລົງມາຄືກັບຮຸ້ງໄປສູ່ທະເລສາບທີ່ງຽບສະຫງົບ. ແປວໄຟສີທອງທີ່
ເຂັ້ມຊັນໄດ້ປົກຄຸມເກາະດອນສີຟ້າດ້ວຍແສງໄຟທີ່ລຸກໂຊນ.

ຍອດສີຟ້າ ແລະ ມົງກຸດທີ່ລຸກເປັນໄຟຂອງມັນຖືກສະທ້ອນຄືກັບ
ຝາແຝດຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງທະເລສາບສີທອງທີ່ງຽບສະຫງົບນັ້ນ ແລະ
ໄປທາງຂວາສູດ, ທະເລສາບນ້ອຍໆທີ່ງຽບສະຫງົບໄດ້ເຫຼື້ອມ, ຕັ້ງຢູ່
ໃກ້ກັບໜ້າເອິກຂອງເກາະສີຟ້າແຫ່ງໜຶ່ງຄືກັບດວງຈັນເຕັມດວງທີ່
ລອຍຢູ່ໃນທ່າມກາງຄືນຂອງເມກ.

ຂ້ອຍໄດ້ທ່ຽວໄປມາເປັນເວລາດົນນານໃນເມືອງແຫ່ງຕາເວັນຕົກ
ດິນ ແລະ ເມກທີ່ຄ້າຍຄືພາບລວງຕາ, ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງ
ທະເລສາບດ້ວຍແສງສີທອງທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງມັນ ແລະ ນ້ຳສີທອງເຫຼົ້າ
ນັ້ນທີ່ປະດັບດ້ວຍກຸ່ມນ້ຳກ້ອນສີແດງທີ່ກະແຈກກະຈາຍໄປໃນທຸກ
ທິດທາງຈົນເຖິງຂອບແຫ່ງນິລັນດອນນັ້ນງົດງາມແທ້ໆ

ຂ້ອຍຄິດວ່າສິ່ງມີຊີວິດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງແມ່ນຈິດວິນຍານທີ່ຕິ
ຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແລະຫຼັງຈາກຜ່ານການທົດສອບທັງໝົດຂອງຊີວິດໄດ້
ສຳເລັດແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ
ກາຍເປັນຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ພວກເຂົາປາດຖະໜາ.

ທຸກໆມື້ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນ, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ຝັນອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນເມືອງທີ່ມີດິນມົວອ້ອມຮອບ
ດ້ວຍທະເລ ແລະ ທະເລສາບສີທອງ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ນອກເໜືອໄປ
ຈາກກັບດັກຂອງໂລກນີ້ ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ທັງໝົດຂອງມັນ

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມລຳຄານ, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້
ສູດດິນແສງສີແດງ, ດິນແສງສີສົ້ມ, ຍ້າຍໜີ, ເຂົ້າມາໃກ້, ທ່ຽວໄປ
ມາ, ແລະ ລອຍນ້ຳທ່າມກາງແສງໄຟຫຼາຍສີ.

ໃນທີນີ, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະກາຍເປັນຈິງທັນທີ ແລະ ສະແດງ
ຄວາມຝັນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າປາດຖະໜາ, ຈາກນັ້ນກໍ
ລະລາຍ ແລະ ຫາຍໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢູ່ທີນີ ນາງໄດ້ເພີດເພີນກັບຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ ແລະ
ຄວາມອຶມໝໍ້ສໍາລານ, ແລະ ໄດ້ມອບຄວາມຝັນໃຫ້ທຸກຄົນທີມາ
ຢ້ຽມຢາມນາງໃນໂລກທີມະຫັດສະຈັນ ແລະ ມະຫັດສະຈັນຂອງນາງ
ຢ່າງໃຈກວ້າງ.

ຢູ່ທີນີ, ນາງບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ລໍຖ້າ ແລະ ປາດຖະໜາຄືກັບ
ມະນຸດເພື່ອໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງນາງເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາ
ຂອງນາງເປັນຈິງ, ແຕ່ນາງໄດ້ຝັນຕາມທີ່ນາງປາດຖະໜາ ແລະ ບັນລຸ
ຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທັງໝົດນັ້ນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ຕົນເອງ.

ເມືອງແຫ່ງຕາເວັນຕົກດິນໃນໝູ່ເກາະແຫ່ງຄວາມຝັນນັ້ນແມ່ນ
ໜຶ່ງໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ, ແລະມືນີມັນ
ໄດ້ກາຍເປັນຈິງໃນທຸກດ້ານ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ
ຊັບສົມບັດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງພວກ
ມັນໄດ້ຄອບງໍາຂ້ອຍ ແລະ ຄວາມສະຫຼາດຂອງພວກມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້
ຂ້ອຍຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ!

Paramehansiat: ຂອບເຂດຂອງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສູງສົ່ງ
ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນທາງທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດ
ເພື່ອຮັບຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຍຸດຕິທໍາອັນສູງສົ່ງຂອງທ່ານ
ແລະ ໃນຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງ

ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ

ຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍລວມຂອງທ່ານ
ແລະດ້ວຍສັດທາອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍໃນເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບ
ເຈົ້າ

ມືນີຂ້ອຍຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍຕໍ່ເຈົ້າ
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຂ້ອຍປະຕິບັດພັນທະຂອງຂ້ອຍຕໍ່ໂລກ
ໂອ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ເຈົ້າຄືສຽງສະທ້ອນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ດັງກ້ອງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ
ຂອງຫົວໃຈ

ແລະເຈົ້າຄືສັງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫຼົ່ວສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້
ການໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຢ່າງ
ບໍ່ອາດວັດແທກໄດ້

ຈາກການພິຈາລະນາທາງໂລກທັງໝົດ
ແລະລັດສະໝີພາບທັງໝົດຂອງໂລກ
ດ້ວຍສັດທາອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍໃນເຈົ້າ
ຂ້ອຍເຫັນເງົາຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍຈາກຫາຍໄປ ແລະ ຈາກໄປ
ໂດຍບໍ່ຫວນຄືນມາ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈາກປ່ອງຢ້ຽມຂອງ
ທຳມະຊາດແລະປະຕູຂອງສັນຕິພາບ
ອາບນ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍພຣະພອນຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຈົມພວກເຮົາລົງໃນຄືນຂອງພະລັງງານຈັກກະວານຂອງເຈົ້າ
ຮັກສາຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກພວກເຮົາ
ເຊິ່ງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດວິນຍານຫຍັບເຂົ້າໃກ້
ແລະການພົບປະຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮັກໃນຄວາມດີ
ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຫົດນ້ຳດອກໄມ້ແຫ່ງຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ການໄຕ່ຕອງເຖິງ
ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອໃຫ້ດອກໄມ້ຊະນິດໃໝ່ທີ່ມີສີສັນສົດໃສສາມາດງອກອອກ
ດອກໄດ້

ຈາກແຮງບັນດານໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກ
ວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການກະທຳຜິດແມ່ນການພັດທະນາການ
ຕັດສິນໃຈທີ່ດີເພື່ອຮັບຮູ້ການກະທຳຜິດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຮັດມັນ.

ການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຜິດພາດອັນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມຖືກຕ້ອງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າແມ່ນສັດຕູທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ
ການຂັບໄລ່ອອກຈາກໂລກນີ້ ພວກເຮົາມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ
ໃນໂລກນີ້ເພື່ອນຳໄປສູ່ຍຸກແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຄວາມສຸກ
ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສົມບູນແບບ.

ອຸປະສັກພຽງຢ່າງດຽວຄືຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງເຮັດ
ໃຫ້ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່
ຍຸດຕິທຳແມ່ນເກີດຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ການ
ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄົນອື່ນ.

ເງິນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອລ້ຽງດູ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂັດ
ສົນ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການທຳລາຍ ແລະ ການທຳລາຍລ້າງຜານ.

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວນີ້, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມໂງ່ຈ້າ, ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງບັນຫາທົ່ວໂລກ.

ທຸກຄົນຄິດວ່າຕົນເອງກໍາລັງເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄລ່ຕາມແຕ່ເປົ້າໝາຍສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເລີ່ມໃຊ້ກົດກຳມະຂອງເຫດແລະຜົນ, ເຊິ່ງຈະທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງແລະຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້.

ຍິ່ງຂ້ອຍເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງໂລກທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງມະນຸດຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຂ້ອຍກໍ່ຍິ່ງຮັບຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າຄວາມສຸກຈະບໍ່ຍືນຍົງເຖິງແມ່ນວ່າຖະໜົນຫົນທາງຈະຖືກປູດ້ວຍຄຳກໍ່ຕາມ.

ຄວາມສຸກຢູ່ທີ່ການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ, ແລະ ຖ້າທຸກຄົນເຮັດແບບນັ້ນ, ທຸກຄົນກໍ່ຈະມີຄວາມສຸກ

ແລະທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງໂລກ

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາເກີດມາສູ່ໂລກນີ້ຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ພວກເຮົາຈະສົ່ງໄສກ່ຽວກັບຕົນກຳເນີດແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ

ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ອ່ານກ່ຽວກັບຜູ້ສ້າງໂລກນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະອົງ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ແມ່ນວ່າຈັກກະວານທັງໝົດປະກາດການມີຢູ່ຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ

ເຊັ່ນດຽວກັບຊົນສ່ວນ ແລະ ອຸປະກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຊັດເຈນຂອງໂມງຂະໜາດນ້ອຍເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຊົມເຊີຍຊ່າງເຮັດໂມງ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງຈັກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສັບສົນຂອງໂຮງງານທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຫຼາດໃຈ ແລະ ປະທັບໃຈກ່ຽວກັບນັກປະດິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງທຳມະຊາດ, ພວກເຮົາກໍ່ປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມສະຫຼາດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຖາມວ່າ: “ໃຜໃຫ້ ດອກໄມ້ມີຮູບຮ່າງທີ່ສົດໃສຫັນໜ້າໄປທາງດວງອາທິດ? ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນມາຈາກໃສ? ແລະ ກິບດອກຂອງມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສຸດ ແລະ ຍ້ອມສີດ້ວຍສີສັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ມີຄວາມສຸກດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ?”

ໃນຕອນກາງຄືນ, ດວງດາວ ແລະ ດວງຈັນ, ກະແຈກກະຈາຍແສງສະຫວ່າງສີເງິນຂອງມັນຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ຕົນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ພິຈາລະນາສະຕິທີ່ນຳພາວັດຖຸທາງທ້ອງຟ້າເຫຼົ່ານີ້ໃນອະວະກາດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ. ແສງສະຫວ່າງອ່ອນໆຂອງດວງຈັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບກິດຈະກຳປະຈຳວັນ, ດັ່ງນັ້ນຈິດໃຈທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ອ່ອນໂຍນ

ຈິງແນະນຳໃຫ້ພັກຜ່ອນໃນຕອນກາງຄືນ. ຈາກນັ້ນດວງອາທິດກໍ່ຂຶ້ນ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ສຶດໃສຂອງມັນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໂລກອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ພວກເຮົາຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົວເອງເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ.

ມີສອງວິທີທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາຄື: ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອສຸຂະພາບຂອງພວກເຮົາຊຸດໂຊມລົງ ພວກເຮົາສາມາດໄປຫາທ່ານໝໍເພື່ອຮັບການປິ່ນປົວ ແຕ່ມັນມີເວລາທີ່ທັງທ່ານໝໍ ຫຼື ຜູ້ອື່ນບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ ແລະ ພວກເຮົາຫັນໄປຫາທາງທີ່ສອງ; ໄປສູ່ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ສ້າງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ອຳນາດທາງວັດຖຸມີຈຳກັດ, ແລະ ເມື່ອເຮົາລົ້ມເຫຼວ, ເຮົາຫັນໄປຫາອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການເງິນຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພຽງພໍ, ເຮົາຫັນໄປຫາອຳນາດນັ້ນ.

ທຸກໆຄົນຄິດວ່າບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ບາງຄົນຮູ້ສຶກກົດດັນຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ ເພາະວ່າຄວາມອິດທິນຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ ເນື່ອງຈາກຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ, ເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ພະລັງງານໃນປະລິມານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້ ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ມີພະລັງສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໂດຍການທຳລາຍອຸປະສັກ ແລະ ສັນສະເທືອນພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດກໍ່ບາງຄັ້ງກໍ່ປະເຊີນກັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ ເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມລຳບາກທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ໜັກໜ່ວງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພະລັງຊີວິດມີຈຳກັດແນວໃດໃນໂລກວັດຖຸນີ້.

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາຄວນຈະອຸທິດບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນອຸທິດໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດອີກດ້ວຍ

ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນຫຍັງ? ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຄອບງຳພວກເຮົາ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຈະຫັນໄປຫາສິ່ງອ້ອມຂ້າງ, ພະຍາຍາມປັບປຸງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຈະໃຫ້ການບັນເທົາທຸກ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດທາງຕົ້ນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງຂ້ອຍລົ້ມເຫຼວ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງໄດ້

ອີກ?" ພວກເຮົາເລີມພິຈາລະນາຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່
ມີປະສິດທິພາບຕໍ່ບັນຫາຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເມື່ອຄວາມຄິດຂອງ
ພວກເຮົາເລິກເຊິງພຽງພໍ, ພວກເຮົາພົບຄໍາຕອບພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ.
ນີ້ແມ່ນຮູບແບບຂອງການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ.

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!
ຄອບຄອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ນິລັນດອນ
ຂອງເຈົ້າ

ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວຂ້ອຍ
ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າຫຼາຍ
ຮັກສາສຽງດັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກຂ້ອຍ
ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະນັກຮ້ອງກໍຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ສະເໝີ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ພຣະອົງມີຢູ່ທັງໝົດ
ທ່ານຕ້ອງຢູ່ນໍາ
ຢູ່ໃນສ່ວນເລິກຂອງຄວາມເປັນຢູ່ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງ
ຂ້ອຍ

ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນນ້ອຍໆ
ຈາກຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນບໍ່ແຮ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ!
O ແສງສະຫວ່າງ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຕື່ນຕົວແລ້ວ
ສຸຂະພາບຈິດຂອງຂ້ອຍ
ຈົ່ງຕື່ມພຣະວິຫານທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍລັດສະໝີພາບ

ຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ດາວເໝືອນິລັນດອນ!
ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະຍ່າງໄປໃສ ແລະ ຂ້ອຍຫັນໄປທາງໃດກໍຕາມ
ເຂັມທິດແມ່ເຫຼັກໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຊື່ໄປຫາເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ
ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຖືກລົມພັດແຮງຈາກຄວາມໂຊກຮ້າຍກໍຕາມ
ຫຼື ຖືກຝົນຕົກໜັກດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມລໍາບາກ ແລະ ໄພພິບັດ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກນໍາພາ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ເພື່ອຫັນມາຫາເຈົ້າສະເໝີ
ນົກທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຄີປີກຂອງມັນ
ທ່າມກາງກ້ອນເມກແຫ່ງຄວາມສັບສົນ

ແລະພາຍຸແຫ່ງຄວາມສັບສົນ
ລາວຈະຊອກຫາທາງມາຫາເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ
ໃນສະໄໝບູຮານ
ໃນຫົວໃຈຂອງອິເທີ
ເມືອພວກເຮົາເກີດມາເປັນວິນຍານ
ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍາລັງນອນຫຼັບ
ພາຍໃຕ້ຜ້າຫົ່ມແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ແລະ ເມື່ອພຣະເຈົ້າປຸກພວກເຮົາ
ພວກເຮົາໄດ້ຂັບລົດໜີຈາກລາວ
ຄືກັບໃນເລື່ອງຂອງລູກຊາຍທີ່ຫຼົງທາງ
ພວກເຮົາໄດ້ລືມຄວາມຜູກພັນອັນສູງສົ່ງຂອງຍາດພີ່ນ້ອງ
ລະຫວ່າງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນແປກໜ້າຂອງກັນແລະກັນ
ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ປະຖົມບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຢູ່ໃນໂລກນີ້
ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເດີນທາງຜ່ານທຸກມຸມໂລກ
ພວກເຮົາຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຈຸດໝາຍປາຍທາງ
ພວກເຮົາໄປໄກເກີນໄປແລ້ວ
ພວກເຮົາໄດ້ຍ້າຍອອກໄປໄກຈາກບ້ານເດີມຂອງພວກເຮົາ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄັ້ງຄາວ
ບາງສະຖານທີ່, ບາງປະສົບການ ແລະ ບາງໃບໜ້າປຸກພວກເຮົາ
ໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ
ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ຖືກຝັງໄວ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງພາຍໃນ
ລາວກະຊິບບອກພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພວກເຮົາກໍາລັງປະສົບກັບມັນທັງໝົດ
ໃໝ່
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວ
ພວກເຮົາໄດ້ພົບປະ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄືນທີ່ຮັກ
ພວກເຮົາຢູ່ໃກ້ເຂົາເຈົ້າ
ໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ
ໂອ້ ຜູ້ສ້າງຈັກກະວານທັງຫຼາຍ
ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງໃນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າດື່ມໃຈຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
ພວກເຮົາ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າທ່ານຄືເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມເພື່ອບັນລຸ
ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ທີ່ພວກເຮົາມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຶດຊື່ນດ້ວຍລົມພັດທີ່ມີກິນຫອມຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນ
ຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບໍາລຸງລ້ຽງດ້ວຍປັນຍາ
ອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ

ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ
ມັນແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດເຮົາ
ແລະມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
ແລະ ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກປົກຄຸມພວກເຮົາ
ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກະທໍາຄວາມດີ
ລະຫວ່າງເຈົ້າຊາຍ ແລະ ພະສົງຜູ້ຮູ້ແຈ້ງ
ຄັງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຊາຍຜູ້ໂຫດຮ້າຍອົງໜຶ່ງໄດ້ເດີນທາງໄປລ່າສັດພ້ອມ
ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນຄົບຄັນ
ແລະ ອາວຸດຄົບຄັນ. ພວກເຂົາພາກັນເຂົ້າໄປໃນປ່າເລິກ, ເປົາແກ
ແລະ ຕົກອົງ.

ຫຼັງຈາກລ່າມົກ, ກວາງ, ແລະເສືອທີ່ດູຮ້າຍບາງໂຕ, ເຈົ້າຊາຍ
ແລະຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວກໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງທາງແລ້ວ.

ພວກເຂົາມີອາຫານຫຼາຍແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳ ເຖິງວ່າພວກເຂົາຄືນຫານ້ຳ
ຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດເມື່ອຍໃນປ່າ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ພົບນ້ຳເລີຍ ພວກເຂົາບໍ່ມີ
ບ່ອນຫຼົບໄພຈາກການໂຈມຕີຂອງສັດຮ້າຍໃນຕອນກາງຄືນ, ເມື່ອ
ຄວາມມືດເຂົ້າມາຢ່າງໄວວາ.

ດວງອາທິດໄດ້ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາ, ແລະເຈົ້າຊາຍ, ຜູ້ທີ່ນໍາພາ
ກຸ່ມລົດກະບະ, ໄດ້ມາຮອດກະຕູບເກົາທີ່ຊຸດໂຊມແລະຊຸດໂຊມຫຼັງໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກລົງຈາກມ້າ, ລາວໄດ້ຍູ້ປະຕູທີ່ບໍ່ໄດ້ລັອກອອກແລະເຂົ້າໄປໃນ
ກະຕູບ. ທຸກຢ່າງພາຍໃນມືດມົວຍົກເວັ້ນແຕ່ແສງໄຟອ່ອນໆຢູ່ແຈໜຶ່ງ
ຂອງມັນ, ແລະລາວຄິດຢ່າງສິ້ນຫວັງວ່າ, "ແມ່ນແຕ່ກະຕູບກໍ່ຖືກຮ້າງ
ເປົາແລ້ວ"

ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຫວັງ, ລາວຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາວ່າ, "ສິ້ນຕິພາບ ມີ
ໃຜຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່?"

ລາວຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍ, ລາວໄດ້ຍິນສຽງທີສະຫງົບຕອບລາວ
ຢ່າງສະຫງົບວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້ ເຈົ້າກໍາລັງຊອກຫານ້ຳຢູ່ບໍ່?"

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ແນມເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງຈົນກວ່າ
ລາວຈະເຫັນຜີຂອງມະນຸດ, ແລະຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນຮູ້
ຄວາມຄິດຂອງລາວກ່ອນທີ່ລາວຈະພົບລາວ ຫຼື ຮັບຮູ້ລາວ.

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຖາມເຈົ້າພາບວ່າ "ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?" ເຈົ້າພາບຕອບ
ວ່າ "ນັກບວດທຸກຍາກທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອພະເຈົ້າ".

ພະຍາມານໄດ້ຈູດໂຄມໄຟ ແລະ ເຈົ້າຊາຍໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຕິດຕາມຂອງ
ພຣະອົງມາ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ພົບນ້ຳ ແລະ ໝາກ
ໄມ້ຢູ່ໃນປ່າທີ່ຫ່າງໄກນັ້ນ.

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຖາມພະຍາວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຢ້ານເສືອແລະງູບໍ່?"

ພະຍາມານຕອບວ່າ: "ແມ່ນອນບໍ່, ເສືອແມ່ນແມວລ້ຽງຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະງູກໍເປັນສັດທີ່ສະຫງົບສຸກສຳລັບຂ້ອຍ. ພວກເຮົາເປັນ
ເພື່ອນທີ່ມັກອາບແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສ່ອງແສງໃສ່
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດນີ້."

ເມື່ອເຈົ້າຊາຍແນມເບິ່ງພະສົງຢ່າງໃກ້ຊິດ, ລາວກໍຕົກໃຈຫຼາຍ
ເມື່ອເຫັນງເຫົ່າຄູ່ໜຶ່ງຫ້ອຍລົງມາຈາກຄໍຂອງພະສົງ. ເມື່ອລາວຫຍັບ
ເຂົ້າໃກ້ເພື່ອຍື່ນຍື່ນສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ, ງເຫົ່ານັ້ນກໍຮ້ອງແລະບິດຕົວ,
ຫົວຂອງພວກມັນສັ່ນສະເທືອນ, ເພາະພວກມັນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ຢ້ານກົວແລະຄວາມແຄ້ນທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຊາຍ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໃນເວລານັ້ນ, ເສືອປ່າໂຕໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກະຕູບ
ແລະ ນອນຢູ່ຕີນຂອງພະຍາມານຢ່າງງຽບໆ ຫຼັງຈາກທີ່ຄົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າປອບໃຈມັນ ແລະ ລູບຫົວຂອງມັນແລ້ວ, ເສືອກໍອອກໄປຢ່າງ
ງຽບໆ, ມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ໃຈກາງຂອງປ່າ.

ເຈົ້າຊາຍຜູ້ຈອງຫອງຄິດໃນໃຈວ່າ, "ຊາຍເຖົ້າຄົນນີ້ຕ້ອງເປັນຄົນ
ຊອບທຳ ແລະ ມີນ້ຳໃຈດີ, ເພາະລາວໄດ້ປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກສັດປ່າ
ແລະ ຄວາມຫົວກະຫາຍຮ້າຍແຮງ ເພື່ອເປັນລາງວັນສຳລັບການ
ກະທຳຂອງລາວ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລາວຮັ່ງມີ." ແລ້ວລາວກໍເວົ້າກັບ
ພະຍາວ່າ:

"ໂອ້ ເຊກ, ໃບໜ້າຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະ
ຄວາມຈິງໃຈ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ບຸນຄຸນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອຂ້ອຍແລະ
ຜູ້ຕິດຕາມຂອງຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຢາກມອບຄວາມລັບໃຫ້ເຈົ້າເຊິ່ງ
ເຈົ້າຈະຮັ່ງມີແລະຮັ່ງມີ. ຄວາມລັບນີ້ຂ້ອຍກໍາລັງເປີດເຜີຍເປັນຄັ້ງ
ທຳອິດ, ແລະສະເພາະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ."

ທັນໃດທີ່ພະອົງກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້, ເຈົ້າຊາຍກໍເອົາກ້ອນຫີນ ອອກຈາກໃຕ້ເສື້ອຄຸມ ແລະ ສືບຕໍ່ກ່າວໂດຍກ່າວວ່າ:

"ຂ້ອຍຢາກມອບຊັບສົມບັດຂອງຄອບຄົວນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ. ມັນແມ່ນຫີນ ຂອງນັກປັດຊະຍາ, ແລະບາງທີເຈົ້າອາດຈະຮຽງມືໂດຍການໃຊ້ມັນ. ຫີນ ນີ້ເຮັດຄໍາ, ແລະມັນຖືກມອບໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໂດຍນັກເຄມີຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ຄົນໜຶ່ງ. ມັນມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະປ່ຽນທຸກຢ່າງທີ່ມັນແຕະຕ້ອງໃຫ້ ກາຍເປັນຄໍາບໍລິສຸດ. ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຫີນນີ້ໄດ້ຕະຫຼອດປີ ແລະປ່ຽນ ຫີນໃຫ້ເປັນຄໍາ, ຈາກນັ້ນຂາຍມັນເພື່ອຊື້ວັງຄໍາໃຫ້ຕົວເອງ. ຂ້ອຍ ຈະ ກັບມາຫາເຈົ້າຫຼັງຈາກໜຶ່ງປີເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມເຈົ້າ ແລະເອົາຫີນ ຂອງຂ້ອຍຄືນ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຖືວ່າມີຄ່າຫຼາຍກວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍ."

ພະຍາມານບໍ່ຢາກຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບນັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອຕອບ ສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຈົ້າຊາຍ, ລາວຈຶ່ງຕົກລົງທີ່ ຈະຮັກສາຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາໄວ້. ເຈົ້າຊາຍໄດ້ເຫັນພະຍາມານວາງ ຫີນໄວ້ໃຕ້ແຄວຂອງລາວຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ (ບ່ອນທີ່ຄົນເຄີຍເອົາເງິນ ຂອງພວກເຂົາໄປວາງໄວ້ເພາະຢ້ານຖືກລັກຂະໂມຍ!), ແລະຫຼັງຈາກ ນັ້ນເຈົ້າຊາຍກໍເດີນທາງຕໍ່ໄປ.

ໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ເຈົ້າຊາຍໄດ້ກັບຄືນມາພ້ອມກັບຄະນະຜູ້ແທນ, ໂດຍ ຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ເຫັນພະລາຊະວັງທີ່ງົດງາມແທນທີ່ຈະເປັນກະຕູບ ທີ່ຊຸດໂຊມ. ແຕ່ລາວຮູ້ສຶກຜິດຫວັງເມື່ອເຫັນວ່າກະຕູບຍັງຄົງຍືນຍູ້ ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າເກົ່າ. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງລົງຈາກມ້າ ແລະ ຍູ້່ປະຕູເປີດອອກ, ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ: "ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່, ພະລາຊິນີ?"

ພະຍາມານຕອບດ້ວຍສຽງທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເລິກເຊິ່ງວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ຂໍສິນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ໂອ້ ເຈົ້າຊາຍ ຍິນດີຕ້ອນຮັບສູ່ ບ້ານທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ".

ທັນທີທັນໃດ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີການນຳໜ້າ, ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນ ວ່າ: "ເຈົ້າມີຫຍັງຜິດປົກກະຕິ, ທ່ານ? ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຫີນຂອງ ນັກປັດຊະຍາທີ່ຂ້ອຍປະໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໃຊ້ມັນເພື່ອ ກາຍເປັນຄົນຮຽງມື?"

ພະຍາມານຄິດຢູ່ຄາວໜຶ່ງແລ້ວຕອບວ່າ: "ຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາ ທີ່ເຈົ້າເວົ້າເຖິງນີ້ແມ່ນຫຍັງ, ແລະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດທີ່ເວົ້າ ວ່າຂ້ອຍຄວນຈະຮຽງມື? ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ຢາກຮຽງມືກວ່າທີ່ ຂ້ອຍມີຢູ່".

ເຈົ້າຊາຍຕົກໃຈຢ່າງໜັກ ໂດຍຄິດວ່າພະຍາເຖົ້າໄດ້ສູນເສຍຫີນ ຂອງລາວຍ້ອນຄວາມບໍ່ສົນໃຈມັນ, ແລະລາວເວົ້າດ້ວຍສຽງທີ່ປະປົນ

ກັບການອ້ອນວອນວ່າ: "ຂ້ອຍໝາຍເຖິງຫົນຂອງນັກປັດຊະຍາທີ່ລ້າຄ່າ ທີ່ເຈົ້າເອົາໄວ້ໃຫ້ສາຍແອວຂອງເຈົ້າເມື່ອປີກ່ອນບໍ່? [Eddie, ດ້ວຍ ສາຍແອວຂອງເຈົ້າ], ບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບມັນ?"

ພະຍາມານຕອບວ່າ: "ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຕອນນີ້ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ແກ້ວ ປະເສີດຂອງເຈົ້າ. ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຄິດເຖິງພະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງເມື່ອຂ້ອຍ ໄປອາບນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳ, ແລະຂ້ອຍຄິດວ່າແກ້ວປະເສີດນັ້ນໄດ້ເລື່ອນອອກ ຈາກເສື້ອຜ້າຂອງຂ້ອຍແລະຖືກນ້ຳກິນລົງ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າປອດໄພ."

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, "ໂອ້, ການສູນເສຍທີ່ບໍ່ ສາມາດທົດແທນໄດ້ຂອງຂ້ອຍ! ຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍທຸກຢ່າງແລ້ວ!" ແລະ ເກືອບຈະເປັນລົມຍ້ອນ ຄວາມຕົກຕະລົງຢ່າງຍິ່ງ. ພະສົງໄດ້ສຶດນ້ຳເປັນ ໃສ່ໜ້າຂອງລາວແລະເຮັດໃຫ້ລາວຟື້ນຄືນຊີວິດ, ໃນຂະນະທີ່ລູກນ້ອງ ຂອງເຈົ້າຊາຍໄດ້ເຂົ້າຫາເຊກ, ຕາຂອງພວກເຂົາເປັ້ງປະກາຍດ້ວຍ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍລາວ. ແຕ່ພະສົງຫົວຂວັນແລະ ເວົ້າວ່າ, "ໂອ້, ພະມະຫາກະສັດ, ຜູ້ມີຊື່ສຽງສູງສົ່ງ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າ ຈະມາຢູ່ຍາກເລື່ອງກ່ອນຫົນແບບນີ້. ມາກັບຂ້ອຍທີ່ແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຄືນຫາກ່ອນຫົນຂອງເຈົ້າແລະພະຍາຍາມຊອກຫາມັນ."

ເຈົ້າຊາຍຕອບວ່າ, "ເຈົ້າເສຍສະຕິແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າຢາກຄືນຫາກ່ອນ ຫົນທີ່ຕົກລົງມາຈາກເຈົ້າ ແລະ ຖືກກະແສນ້ຳຝັດໄປເມື່ອປີກ່ອນດຽວນີ້ ບໍ່?"

ແຕ່ພະຍາມານບໍ່ໄດ້ສືບໃຈຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ແລະຮ້ອງໃສ່ລາວ ວ່າ: "ເຈົ້າຊາຍນ້ອຍ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີເລື່ອງລຸ້ນວາຍທັງໝົດນີ້ ລໍຖ້າຈົນ ກວ່າພວກເຮົາຈະຄືນຫາກ່ອນຫົນໃນແມ່ນ້ຳ. ມາກັບຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າ ທຸກຄົນ."

ຄືກັບວ່າຢູ່ພາຍໃຕ້ຄາຖາ, ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວໄດ້ ຕອບສະໜອງຕໍ່ແຮງດຶງດູດທີ່ໂປ່ງໃສຂອງພະສົງ ແລະ ຕິດຕາມລາວ ໄປທີ່ແມ່ນ້ຳຢ່າງງຽບໆ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພະສົງໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊາຍເອົາຜ້າເຊັດ ໜ້າອອກຈາກຖົງ, ຈັບມັນໄວ້ທີ່ມຸມທັງສີ່ຂອງມັນ, ແລະ ຈຸມມັນລົງໄປ ໃນແມ່ນ້ຳ, ໂດຍອະທິຖານດັ່ງນີ້:

"ໂອ້ ເຈົ້າຊາຍເໝືອເຈົ້າຊາຍ, ກະສັດເໝືອກະສັດ, ແລະ ຜູ້ສ້າງ ຫົນນັກປັດຊະຍາທັງໝົດ, ຂໍສົງຫົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍ"

ທັນທີທີ່ເຈົ້າຊາຍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ຍົກຜ້າເຊັດໜ້າຂຶ້ນຈາກ ນ້ຳ, ລາວກໍ່ຕົກຕະລົງເມື່ອເຫັນດ້ວຍຕາທີ່ບໍ່ເຊື່ອຂອງລາວວ່າມີຫົນຂອງ ນັກປັດຊະຍາຫຼາຍກວ່າຊາວກ່ອນ, ເຊິ່ງມີຄຸນສົມບັດຄືກັນກັບກ່ອນເດີມ ທີ່ລາວໄດ້ສູນເສຍໄປ. ເມື່ອທົດສອບແຕ່ລະກ່ອນ, ລາວພົບວ່າທຸກໆ

ກ້ອນສາມາດປ່ຽນຫີນຫາດຊາຍທຳມະດາໃຫ້ກາຍເປັນຄຳໄດ້.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າຊາຍໄດ້ມັດຫີນໄວ້ໃນຜ້າເຊັດໜ້າ ແລະ ໂຍນມັດລົງ
ໃນແມ່ນ້ຳ.

ພະຍາມານ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວໄດ້ຮ້ອງໃສ່ລາວວ່າ, "ເປັນ
ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນ?" ແຕ່ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າລາວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

"ທ່ານເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຜູ້ທີ່ຖືວ່າກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດຄຳ
ເປັນກ້ອນຫີນທີ່ບໍ່ມີຄຳຄືກ້ອນຫີນທີ່ທ່ານມີ."

ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊາຍຈຶ່ງໄດ້ປະຖົມອານາຈັກທາງໂລກຂອງ
ພຣະອົງເພື່ອຮຽນຮູ້ຈາກຊາຍເຖົ້າຜູ້ສະຫຼາດກ່ຽວກັບວິທີການໄດ້ຮັບ
ອານາຈັກຂອງ ວິນຍານ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຈຸຢູ່ໃນອະວະກາດ ແລະ ບໍ່ໄດ້
ຮັບການທຳລາຍລ້າງ.

ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນວ່າ ຄວາມຮັ່ງມີໃນໂລກນີ້, ເຖິງວ່າມັນ
ຈະເບິ່ງຄືວ່າມີຄ່າປານໃດກໍຕາມ, ແຕ່ມັນກໍເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ
ຕ້ອງຖືກປະໄວ້ໃນໂລກທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍນີ້ ເມື່ອຮ່າງກາຍກາຍເປັນສົບທີ່ເຢັນ
ຊາ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ.

ແທນທີ່ຈະໃຊ້ຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາ, ເຊິ່ງໃນທີ່ນີ້ເປັນສັນຍາລັກ
ຂອງຄວາມສາມາດໃນການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ,
ພວກເຮົາຄວນເປັນຄືກັບນັກບວດຜູ້ທີ່ໄດ້ອຸທິດເວລາ ແລະ ຄວາມ
ສາມາດຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ
ແລະ ບໍ່ມີໃຜປ່ຽນແປງໄດ້.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະມີຊັບສົມບັດເກີນກວ່າຄວາມ
ຝັນ, ແລະ ຖ້າຈຳເປັນ, ຈະຍອມສະລະຊັບສົມບັດທາງວັດຖຸຄືກັບວ່າ
ພວກມັນເປັນກ້ອນຫີນ, ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັ່ງມີທາງ
ວິນຍານ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງ.

ໃນການພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ
ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຮັບຮູ້ ແລະ ຮູ້ຄຸນຄ່າ
ລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນສູງສົ່ງ
ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ກັນອອກຈາກປະສົບການຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປັນມັນຈາກການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາເອງ
ຖ້າພວກເຮົາສຶກສາຄົນທີ່ມີຈິດໃຈເປີດກວ້າງ
ພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈັດການກັບເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ຢ່າງສະບາຍ
ພວກເຮົາຍັງຈະສາມາດທັນທີ
ຮູ້ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພົວພັນກັບ

ຢ່າລົມກັບນັກປັດຊະຍາກ່ຽວກັບການແຂ່ງມ້າ
ຢ່າໂຕ້ຖຽງກັບນັກວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການຈັດລະບຽບເຮືອນ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າສິ່ງໃດທີ່ບຸກຄົນນັ້ນສົນໃຈ ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ດຶງດູດຄວາມ
ສົນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະລາວໄດ້ບອກລາວກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ນັ້ນ
ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າສົນໃຈ
ຖ້າເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈຄົນອື່ນ
ພວກເຮົາຄວນຫຼີກລ່ຽງການວິພາກວິຈານ ແລະ ການຕໍາໜິ
ເຂົາເຈົ້າ

ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງໃນກະຈົກແຫ່ງການ
ຮັບຮູ້ຂອງຕົນເອງ.

ເພື່ອຊອກຫາສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ?
ກະຈົກທາງຈິດໃຈນັ້ນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ
ກ່ຽວກັບກະຈົກທີ່ຄຸ້ນເຄີຍທີ່ພວກເຮົາແນມເບິ່ງທຸກໆເຊົ້າ
ທຸກໆມື້ຂ້ອຍເບິ່ງກະຈົກຕົວເອງນັ້ນ
ຖ້າຂ້ອຍພົບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ມັກ
ຂ້ອຍຕໍານິຕົວເອງ ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອແກ້ໄຂມັນ
ດ້ວຍວິທີນີ້, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງເຫັນຮູບພາບຂອງຕົນເອງ
ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຮູບແບບທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນໃນກະຈົກຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງລາວ

ແລະມັນກ້າວໄປມື້ຕໍ່ມື້
ໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດໃຈ
ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານ
ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ເຄືອຂ່າຍແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ຖືມຕາໜ່າງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ໃນທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າມັກຈະຫຼົບໜີຂ້ອຍໄປເລື້ອຍໆ, ໂອ້ ຜູ້ຖືກລ້າອັນສູງສົງ!
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ຄົ້ນຫາຄວາມເລິກຂຶ້ນຂອງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ

ແລະໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປຫາເຈົ້າ
ເທື່ອລະອັນ

ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຕ້ອງຈັບເຈົ້າໄວ້ໃນຕາໜ່າງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອັນ
ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ

ຂ້ອຍຖືມຕາໜ່າງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປທົ່ວທຸກບ່ອນ
ເໝືອດື່ມຟອງທີ່ຊັນວາຍຂອງຊີວິດ
ແລະກ່ຽວກັບດວງດາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ
ແລະໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ແມ່ນຂ້ອຍເປັນນັກລ່າ
ແລະຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ພະຍາຍາມຈັບເຈົ້າ
ໂອ້ ຄວາມປາດຖະໜາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດ!

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງທຳລາຍຜ້າຄຸມແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ
ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງພາບລວງຕາ, ແລະ ເປັນຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ສຸດໃນບັນລັງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍ
ເຈົ້າປ່ຽນຄວາມອິດເມື່ອຍ ແລະ ການຜັດເວລາໃຫ້ກາຍເປັນກິດຈະກຳ
ທາງວິນຍານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ການຕໍ່ອາຍຸ, ແລະ ຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານໃຫ້ເຈົ້າດື່ມຈາກ
ເຫຼົ້າແວງແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເມົາເຫຼົ້າ, ແລະ
ມາຍ້ຽມຢາມເຈົ້າດ້ວຍການມາຍ້ຽມຢາມອັນສັກສິດທີ່ມີຄວາມປອບ
ໂຍນ, ແລະ ລ້າງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ກະຕື່ນຍູ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງໃນການເປັນຂອງເຈົ້າເປັນ
ໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນ, ແລະ ລະລາຍຄວາມຝັນຂອງເຈົ້າໃນ
ຄວາມເປັນຈິງຂອງທະເລທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າ
ພົບຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈໃນພຣະອົງ, ເພື່ອຄວາມສະຫງົບ
ສຸກຈະສະຖິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ພອນຈາກສະຫວັນຈະ
ລົງມາສູ່ເຈົ້າ.

ຄວາມສະຫງົບໝາຍເຖິງຄວາມຄິດທີ່ສະຫງົບລົງ
ສະຫງົບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນັ້ນໄດ້ຈະປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບ
ທີ່ສຸດຊື່ນ

ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄືນຟອງທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈຈາກ
ໂລກທີ່ຫລອມໂລຫະ

ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ,
ແລ້ວ

ລາວຈະຄືນພົບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເອງ
ຕາບໃດທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຍັງຍ່າງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ
ທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງລາວມີຄ່າຫຼາຍ

ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນດິນແດນນີ້ (ເຮືອນທາງຜ່ານ) ເປັນໄລຍະເວລາ
ສັ້ນໆ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຊົດຄາວ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນຍືນຍົງ

ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດລືບມັນອອກຈາກຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງລ້ວງຂອງໂລກນີ້ມາຊັກຈູງພວກ
ເຮົາ

ໂດຍການຫັນພວກເຮົາໝີ່ຈາກຈຸດປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ
ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງພວກເຮົາຄື: ພຣະເຈົ້າ

ການຮູ້ຈັກພະເຈົ້າເປັນໄປໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ
ດວງດາວຕ່າງໆ ສ່ອງແສງຈາກແສງຂອງໃຜ
ແລະດ້ວຍລິດເດດຂອງພຣະອົງຫົວໃຈເຕັ້ນແຮງ
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາລາວຢູ່ໃນວັດແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົດ
ເມື່ອເຮົາເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາ

ແລະ ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາອັນຮ້ອນ
ແຮງ

ພວກເຮົາຈະພົບລາວ
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ
ແຕ່, ມັນກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກ
ແລະມັນກໍເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຂ້ອຍ
ມັນມີຄວາມເປັນຈິງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທາງກາຍະພາບທັງໝົດ
ມັນແມ່ນທະເລອັນສູງສົງທີ່ຄ້າຊູແລະຄ້າຊູຄືນຂອງຊີວິດມະນຸດ

ຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີທຸກຢ່າງ
ຍົກເວັ້ນພະເຈົ້າ

{ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ມີອໍານາດສູງສຸດ, ຄວາມຈິງ ຈິງສູງສົງ}
(ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນ
ພຣະເຈົ້າ)

ມັນເປັນເລື່ອງທໍາມະຊາດທີ່ຄົນເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການທີ່ຈະຮັກ
ແລະ ຖືກຮັກ ແຕ່ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈນີ້ໃນທີ່ສຸດກໍແມ່ນເພື່ອ
ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຮັກນັ້ນ, ເຊິ່ງຄືພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຄາດຫວັງ, ການຄິດໄລ່
ແລະ ການພິຈາລະນາທາງອັດຕະວິໄນຫຼາຍຢ່າງ, ສະນັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີການ

**ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງມັນ ເພາະມັນຖືກຜູກມັດດ້ວຍເງືອນໄຂ
ຕ່າງໆ.**

**ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງແມ່ນບໍ່ມີເງືອນໄຂ, ໝັ້ນ
ຄົງ, ແລະ ຍືນຍົງ ຖ້າມັນສໍາຜັດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະພົບມັນຢູ່ກັບ
ເຈົ້າສະເໝີ.**

**ໃນທຸກສະຖານະການ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນແຫຼ່ງຂອງການ
ປົກປ້ອງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນທ່າມກາງຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານກໍຕາມ.**

**ທ່າມກາງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
ທຸກຄົນອາດຈະປະຖົມເຈົ້າ, ແຕ່ຄວາມຮັກອັນສັກສິດນັ້ນຈະບໍ່
ປະຖົມເຈົ້າ, ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຜິດຫວັງ, ແລະ ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າຕົກ
ເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມກັງວົນ ແລະ ພາບລວງຕາ, ເພາະມັນເປັນ
ພະລັງປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ນໍາພາຈາກສະຫວັນ
ທ່າມກາງຄວາມຈຸ້ນວາຍຂອງຊີວິດ.**

**ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ,
ມັນຈະກາຍເປັນບໍລິສຸດແລະຊັດເຈນ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າແຍກສາຍນ້ຳ, ເຊິ່ງ
ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ, ອອກຈາກນ້ຳພູ, ເຊິ່ງແມ່ນຄວາມຮັກອັນ
ສູງສົ່ງ, ມັນຈະຢຸດໄຫຼແລະສູນເສຍຕົວມັນເອງໃນດິນຊາຍຂອງໂລກ.**

**ຕາບໃດທີ່ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຍັງເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມຮັກອັນສູງ
ສົ່ງ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈອ່ອນລົງ, ເຮັດໃຫ້ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
ສິດຊືນ, ແລະ ຫົດນ້ຳສວນຂອງຈິດວິນຍານດ້ວຍນ້ຳແຫ້ງຊີວິດ.**

ຄວາມຮັກ: ເປັນຕົວກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈ

**ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ, ຂ້ອຍເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກທັງໝົດໃນຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ**

ຖ້າເຈົ້າລອງເຮັດເບິ່ງ ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍເລີຍ

**ເພາະວ່າຄວາມຮັກເປັນຕົວກະຕຸ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຄວາມຮັກມີພະລັງທີ່
ພິເສດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບບາງຄົນ.**

ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ

ຄວາມດຶງດູດໃຈ ແລະ ເພດກົງກັນຂ້າມ

**ບຸກຄະລິກກະພາບຄວນສະອາດ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ແລະ
ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ**

ມັນບໍ່ຜິດທີ່ຄົນເຮົາຈະເບິ່ງໜ້າສົນໃຈ

ຕາບໃດທີ່ການອຸທອນນັ້ນຕ້ອງຂຶ້ນກັບລົດຊາດທີ່ດີ

ແຕ່ມັນຜິດສໍາລັບຄົນທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມດຶງດູດທາງເພດໂດຍ

ເຈດຕະນາ

ເພື່ອດຶງດູດເພດກົງກັນຂ້າມ

ຄວາມດຶງດູດໃຈລະຫວ່າງຊາຍຍິງຄວນເກີດຈາກຈິດວິນຍານ

ຜູ້ທີ່ມີການຄວບຄຸມຕົນເອງ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອວດອ້າງກ່ຽວກັບການເປັນສັນຍະລັກທາງເພດ

ພວກເຂົາມີໂອກາດທີ່ດີກວ່າໃນການດຶງດູດຄູ່ຊີວິດທີ່ເໝາະສົມ

ໃນສາຍພົວພັນສົມລົດທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ

ຄວາມຮັກມາກ່ອນ ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງເພດສໍາພັນ

ນີ້ຄວນເປັນອຸດົມຄະຕິ ແລະ ມາດຕະຖານ

ໃນບາງປະເທດ, ການຈູບ ຫຼື ການສໍາຜັດໃກ້ຊິດກັນບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

ລະຫວ່າງຊາຍໜຸ່ມ ແລະ ຍິງສາວກ່ອນແຕ່ງງານ

ເມື່ອຄົນສອງຄົນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມດຶງດູດທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ

ຕໍ່ກັນ

ພວກເຂົາຈະເຕັມໃຈທີ່ຈະເສຍສະລະເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄືຄວາມຈິງໃຈ

ຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີສິດໄດ້ຮັບຄວາມສໍາພັນທີ່ໃກ້ຊິດ

ພາຍໃນການແຕ່ງງານ

ການເປັນເຈົ້າຂອງນັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ເມື່ອຄູ່ສົມລົດຄົນໜຶ່ງພະຍາຍາມຄວບຄຸມອີກຝ່າຍໜຶ່ງ

ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານຂອງການຂາດຄວາມຮັກ

ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າສະແດງຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າອອກມາ

ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເປັນມິດ

ແລະ ການພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງລະອຽດ

ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມ

ສຸກ

ຄວາມຮັກໄດ້ຮັບຄຸນນະພາບທີ່ສູງສົ່ງ

ແລະໃນສາຍພົວພັນດັ່ງກ່າວ

ເຮົາໄດ້ຮັບພາບລວມຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

ຊີວິດທີ່ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນການຂ້າຕົວຕາຍທາງວິນຍານແລະ

ວັດຖຸ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເປັນສຸກ

ມັນເປັນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ

ແລະ ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຄືໄຟສາຍ

ມັນສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງມະນຸດ ແລະ ນໍາຄວາມສໍາເລັດມາ
ໃຫ້ລາວ

ກ່ອນທີ່ຄົນເຮົາຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງຊີວິດໄດ້
ລາວຕ້ອງມີຄວາມສາມາດທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ສໍາຄັນນັ້ນ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດມາເຮັດໃຫ້ເຂົາ
ຕາບອດ

ເພາະມັນເປັນການຂ້າຕົວຕາຍທາງວິນຍານ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍ
ຄວາມເຂົ້າໃຈຄວນເປັນກໍາລັງນໍາພາໃນທຸກໆສະຖານະການ
ບໍ່ວ່າປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຈະຜ່ານຜ່າມານັ້ນຈະຍາກລໍາບາກ
ປານໃດກໍຕາມ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຈັບປວດຫຼືເຈັບປວດ
ພວກເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຊ່ວຍ ຫຼື ທໍາຮ້າຍຕົວເອງ
ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ
ຫຼື ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ
ເຮົາ

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານເຖິງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນປະສົບການໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີໃຫ້ພວກເຮົາ
ຫຼືສະຖານະການທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງຜ່ານຜ່າໄປ
ມີແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະປົກປ້ອງມະນຸດຊາດໄດ້
ເມື່ອປະສົບການຂອງຂ້ອຍຮຸນແຮງ ແລະ ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ
ຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງທໍາອິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນການຊອກຫາຄວາມ
ເຂົ້າໃຈພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂທດສະຖານະການ ຫຼື ພະຍາຍາມແກ້ໄຂຄົນອື່ນ
ແຕ່ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປຂ້າງໃນກ່ອນ
ຂ້ອຍກໍາລັງພະຍາຍາມທໍາຄວາມສະອາດປ້ອມທາງວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ

ແລະ ກໍາຈັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ອາດຈະກົດຂວາງແສງສະຫວ່າງ
ພາຍໃນນັ້ນ

ຫຼືມັນກົດຂວາງອໍານາດຂອງຈິດວິນຍານຈາກການສະແດງອອກ
ຫຼືມັນປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນາງສະແດງອອກເຖິງຕົວເອງ
ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດ
ການຫຼົບໜີຈາກບັນຫາອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນທາງອອກທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ
ແຕ່ຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງເມື່ອລາວຕໍ່ສູ້ກັບຄູ່ແຂ່ງທີ່
ເຂັ້ມແຂງ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະບໍ່ເຄີຍໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ຄວາມຢ້ານກົວຈະຫາຍໄປເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປ້ອງ

ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບປະສົບການຫຼາຍຢ່າງໃນຊີວິດ

ແລະປະສົບການທີ່ຍາກທີ່ສຸດແມ່ນຢູ່ກັບຄົນ

ພວກເຂົາຕັດສິນຂ້ອຍຜິດ

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄົນທີ່ຂ້ອຍຮັກ

ຄົນທີ່ຂ້ອຍມອບຫົວໃຈໃຫ້

ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຂ້ອຍຜິດ ແລະ ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານຂ້ອຍ

ແຕ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມຂົມຂຶ້ນໃນຕົວຂ້ອຍ

ເພາະຄວາມຂົມຂຶ້ນຄອບງ່າຄວາມເຂົ້າໃຈ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງໄດ້ຮັບບາດເຈັບ

ຍ້ອນຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈຜິດຂ້ອຍ

ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍພະຍາຍາມ

ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າຖ້າພວກເຂົາຍອມຮັບ

ສິ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈດີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ

ເມື່ອເຈົ້ານັ້ງຢູ່ຮັບໆ

ຈິດໃຈຂອງທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມກົດດັນໃດໆ

ຈົ່ງຢູ່ຄົນດຽວກັບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ໜີ້ຈາກໂລກ ແລະ

ຄວາມຕ້ອງການຂອງມັນ

ໃຊ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງສ້າງສັນໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາ

ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແມ່ນຜະລິດຢູ່ໃນໃຈກ່ອນ

ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຮັກສາຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຫັນ

ຕະຫຼອດເວລາ

ທັນທີທີ່ມີໂອກາດມາຮອດ

ຂ້ອຍກະຕຸ້ນພະລັງສ້າງສັນຂອງລາວທັນທີ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບກໍມາ

ພະຍາຍາມເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສ້າງສັນທຸກໆມື້

ເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການຂອງທ່ານ ແລະ ຄວບຄຸມຊະຕາກໍາຂອງ

ທ່ານ

ແທນທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ລາວຄວບຄຸມເຈົ້າ

ສຸຂະພາບສາມາດປັບປຸງໄດ້

ຫຼື ສ້າງນິໄສທີ່ດີ

ຫຼື ບັນລຸຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທາງວິນຍານ

ໂດຍການເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະອຽດໃນແຕ່ລະອັນ
ໃນເວລາໜຶ່ງ

ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຢາກເຮັດສໍາເລັດໃນຊີວິດນີ້

ຂ້ອຍສາມາດເຮັດມັນໃຫ້ສໍາເລັດໄດ້

ວັດຖຸແມ່ນຜະລິດຕະພັນຂອງຈິດໃຈ

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຈິດໃຈສໍາລັບຈິດໃຈ

ຖ້າເຈົ້າສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້

ທົ່ວໂລກຈະຖືກດຶງດູດໃຫ້ມາຫາເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ

ມັນແມ່ນ ແລະ ຍັງຄົງເປັນຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ

ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການບັນລຸແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍ

ຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກຢ່າງບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າລົມເຫຼວ, ໝົດຫວັງ, ທຸກທໍລະມານ

ລາວສາມາດຄວບຄຸມຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງລາວໄດ້ໂດຍການ

ຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງລາວ

ຈິ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດຶງາມທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈເຮັດ

ລາວມີການອອກແບບພາຍໃນທີ່ຕັດສິນໃນການສົ່ງເສີມການ

ປ່ຽນແປງໃນທາງບວກ

ເຈົ້າຈະສາມາດປ່ຽນແປງຊະຕາກໍາຂອງເຈົ້າໄດ້

ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຈົ້າໃນຊີວິດ

ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບການ

ຍົກຍ້ອງ

ຂ້ອຍມາຄືກັບລົມພັດມາຈາກສະຫວັນ

ສາວົກຕ້ອງວິເຄາະຕົນເອງທຸກໆມື້

ເພື່ອຊອກຫາວ່າລາວມີຄວາມຄືບໜ້າຕາມທີ່ລາວປາຖະໜາຫຼືບໍ່

ເມື່ອເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີວິເຄາະຕົວເອງໂດຍບໍ່ມີອະຄະຕິ

ເຮົາຈະສາມາດຮູ້ຈັກຕົວເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກນີ້ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະມັນໄວ້ດ້ວຍ

ສະຕິ

ລາວຈະພົບຄວາມອະມະຕະ

ຂ້ອຍພະຍາຍາມສ້າງຊີວິດຂອງສາວົກຂອງຂ້ອຍ

ແລະ ຊິນໍາຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ແຫຼ່ງຄວາມສຸກ ແລະ

ແຫຼ່ງແສງສະຫວ່າງ

ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍສຸມໃສ່ດ້ານທາງວິນຍານກ່ອນ
ໂດຍບໍ່ລະເລີຍດ້ານວັດຖຸຂອງຊີວິດ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍ
ຫົວໃຈແລະຈິດວິນຍານ

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກໄດ້ຜ່ານການໂຕ້ວາທີທາງ
ປັນຍາ

ຫຼື ໂດຍການຝັງຄໍາເທດສະໜາທີ່ດັງ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍອາລົມ
ເຊິ່ງສ້າງຄວາມຮຸ້ນວາຍພາຍໃນຈິດວິນຍານ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຖືຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍແມ່ນສັກສິດທີ່ສຸດສໍາລັບ

ຂ້ອຍ

ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເວົ້າແບບສຸ່ມໄດ້
ຂ້ອຍພຽງແຕ່ເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ທົດສອບ ແລະ ຍືນຍັນ

ແລ້ວ

ຜ່ານຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ແລະ ປະສົບການຊີວິດ
ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຄໍາສອນເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຂ້ອຍ
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເທດສະໜາ, ແຕ່ເພື່ອນໍາສະເໜີຂໍ້
ເທັດຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ

ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ລວບລວມມາຈາກສ່ວນຂອງປະສົບການສ່ວນຕົວ
ຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍມາຄືກັບລົມພັດມາຈາກສະຫວັນ
ນໍາເອົາກິນຫອມແຫ່ງຄວາມຈິງມາສູ່
ຈາກສ່ວນແຫ່ງນິລັນຕອນ
ຂ້ອຍບໍ່ຂໍຫຍັງໃຫ້ຕົວເອງເລີຍ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າ
ກິນຫອມແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍກໍອອກຈາກຝັງຂອງໂລກ
ເພື່ອກັບຄືນສູ່ຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານອີກຄັ້ງ
ແລະສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ປະສົບດ້ວຍຕົວເຈົ້າ

ເອງ

ຜ່ານຄວາມສາມັກຄີຂອງເຈົ້າເອງກັບພຣະເຈົ້າ
ນັ້ນແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍ
ກະແຈສູ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຕົນປະສານກັບ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນອັນສູງສົ່ງ

ລາວຕ້ອງຖອນຮາກຫຍ້າທັງໝົດຂອງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ
ຄວາມທຸກຍາກອອກຈາກດິນແຫ່ງຈິດໃຈຂອງລາວ.

ຈິດໃຈສາກົນແມ່ນສົມບູນແບບ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ຫຼື
ຄວາມຂີ້ຖີ

ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບສາງ
ເກັບມ້ຽນຂອງຈັກກະວານນັ້ນ

ລາວຕ້ອງສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນແລະຄວາມ
ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະບໍ່ຮູ້ວ່າອາຫານຄາບຕໍ່ໄປຈະມາຈາກໃສ
ກໍຕາມ

ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄວາມອຸດົມສົມບູນອັນສູງສົງຄືກັບຝົນທີ່
ສົດຊື່ນແລະອຸດົມສົມບູນ

ມັນຕົກຢູ່ກັບທຸກໆຄົນເທົ່າທຽມກັນ

ຖ້າຜູ້ໃດຍົກຈອກຂຶ້ນ, ຈອກຂອງລາວຈະເຕັມ

ແລະ ຖ້າທ່ານວາງໝັ້ໃຫຍ່ (ຫຼື ພາຊະນະ) ໄວ້ໃຕ້ຝົນ

ມັນໄດ້ຮັບຄວາມເຕັມທີ່ຂອງມັນຄືກັບຝົນທີ່ບໍ່ລົສຸດແລະໄດ້ຮັບ

ພອນ

ເຮົາໃຊ້ພາຊະນະອັນໃດເພື່ອຮັບເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງ
ສະຫວັນ?

ພາຊະນະທີ່ທ່ານຕ້ອງການຕື່ມອາດຈະມີຂັບກຜ່ອງ ແລະ ຮູ
ດັງນັ້ນ, ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກະກຽມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເໝາະສົມ
ເພື່ອຮັບກະແສພອນ

ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ກັບມະນຸດ

ຖ້າຫາກວ່າພາຊະນະແຫ່ງເຫດຜົນທີ່ຍົກລາວໄປສູ່ຄັງສະຫວັນ
ນັ້ນ ປະສົບກັບຄວາມບໍ່ສະອາດ

ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້ອມແປງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາມາດຮັບໄດ້
ເພື່ອໃຫ້ມັນສາມາດດູດຊຶມພອນອັນອຸດົມສົມບູນໄດ້

ສະຕິຮູ້ສຶກນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້ອມແປງ ແລະ ແກ້ໄຂ

ໂດຍການປິດປ່ອຍລາວຈາກຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສົງໄສ
ທັງໝົດ

ຄວາມອິດສາ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຊໍາລະລ້າງມັນດ້ວຍນ້ຳ
ທີ່ບໍ່ລົສຸດ

ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມງຽບສະຫງົບ, ຄວາມຈິງໃຈ,
ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ທົ່ວໂລກກໍາລັງກ້າວອອກໄປເພື່ອເປີດທາງ

ສຳລັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກໝາຍປາຍທາງຂອງຕົນເອງ
ລາວອອກເດີນທາງໄປສູ່ມັນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຜູ້ຄົນຫາ
ກະແຈສູ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ວັດທະນະທຳພາຍໃນຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ
ຖ້າຫາກທ່ານມີຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ແລະນາງໄດ້ປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນໃນຕົວລາວ
ເຈົ້າສາມາດຄວບຄຸມຊະຕາກຳຂອງເຈົ້າໄດ້
ລອງທົດສອບຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃນສິ່ງເລັກໆ
ນ້ອຍໆກ່ອນ

ເຮັດວຽກເພື່ອເສີມສ້າງມັນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ມັນ
ສາມາດເຮັດສຳເລັດສິ່ງດີໆຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ທ່ານໄດ້
ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງນີ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າດ້ວຍ
ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ

ພະລັງຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນຈິດໃຈ
ເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມຈິງນີ້ ຖ້າເຈົ້າຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມສິ່ງໄສຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມທ້ຖອຍໃຈ
ຂອງຜູ້ທ້ຖອຍໃຈ

ເລື່ອງການອະດີເລກ ຫຼື ໂຄງການສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ຄົນອື່ນຈະບໍ່
ຄິດເຖິງ

ວ່າເຈົ້າສາມາດເຮັດມັນໄດ້ສຳເລັດ

ອິດທິນຈົນກວ່າຈະສຳເລັດມັນ

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍເປົ້າໝາຍທີ່ຈຽມຕົວ

ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈະຄ່ອຍໆເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ

ຈົນກວ່າທ່ານຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານໄດ້

ໂລກ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າຈັດປະເພດເຈົ້າໃນແບບໃດໜຶ່ງ

ແຕ່ຈົ່ງເຮັດວຽກດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ອິດທິນ

ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງທີ່ມີປະສິດທິພາບ

ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ພະລັງຂອງຈິດໃຈ

ສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດນີ້

ເຕີມເຕີມຈິດໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ

ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດວຽກໃນທາງບວກ

ສູ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ

ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ແນວຄິດຂອງທ່ານໄປສູ່ຜົນສຳເລັດທີ່ສູງຂຶ້ນ

ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານໄດ້ບັນລຸແລ້ວ

ແລະທຸກສິ່ງຈະເປັນຄວາມຮັ່ງມີແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ຕາມຄໍາສັ່ງ ແລະ ການບໍລິການຂອງທ່ານ
ຊີວິດຂອງຂ້ອຍເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນ
ໃຜຄິດທີ່ມີຄວາມສຸກແທ້ໆ?
ມະນຸດຕ້ອງຮຽນຮູ້ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ
ຊອກຫາຄວາມສຸກໂດຍການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ
ມັນເປັນເປົ້າໝາຍທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສູງສົ່ງສໍາລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ
ການໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່ຄົນອື່ນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ຄວາມ
ສຸກສ່ວນຕົວຂອງເຮົາເອງ

ມັນເປັນການທົດສອບທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງ
ບາງຄົນຄິດແຕ່ເລື່ອງຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈຄົນອື່ນ
ຄົນອື່ນຄິດແຕ່ຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງຄົນອື່ນ
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກ
ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກສ່ວນຕົວແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມ
ແລະບໍ່ສົນໃຈຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນ
ຄົນທີ່ເອົາເງິນຄົນອື່ນມາໃຊ້ໂດຍທີ່ບໍ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
ລາວອາດຈະກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ, ແຕ່ລາວຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກກັບ

ຊີວິດຂອງລາວຢ່າງແນ່ນອນ

ເພາະວ່າຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະອ້ອມຮອບລາວ ແລະ ປຸ່ນເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກໄປ
ຈາກລາວ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມສຸກໂດຍທີ່
ເສຍປຽບຄົນອື່ນ

ທຸກຄົນຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ມີຄວາມສຸກ
ແຕ່ຖ້າລາວພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ
ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເສຍສະຫຼະຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງຕົນເອງ
ກໍຕາມ

ທຸກຄົນຈະຈື່ລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ອວຍພອນໃຫ້ລາວປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດ

ເມື່ອເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົວເອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງຄໍານຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນນໍາອີກ
ເມື່ອເຮົາເປັນຫ່ວງເປັນໄຍເລື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຮົາຢາກຊ່ວຍ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກ

ຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈເຫັນແກ່ຕົວຕໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວ ແລະ
ພໍໃຈກັບຕົວເອງ

ກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະ ກັບໂລກອ້ອມຂ້າງລາວ

ໃນຂະນະທີ່ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວມັກຈະມີບັນຫາ
ລາວສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈ
ເລື່ອງລາວຂອງເດັກຊາຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປ່ຽນແປງ
ທາງວິນຍານ

ຕອນຂ້ອຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມໂຮງຮຽນຂອງຂ້ອຍໃນເມືອງ Ranchi,
ປະເທດອິນເດຍ, ເດັກຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າອາຍຸສະເລ່ຍ
ຂອງນັກຮຽນໄດ້ຖືກພາມາຫາຂ້ອຍ. ຂ້ອຍບອກພໍ່ແມ່ຂອງລາວທີ່ພາ
ລາວມາວ່າຂ້ອຍຮັບເອົາເດັກຊາຍທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າສິບສອງປີ, ແຕ່ຂ້ອຍ
ຈະຮັບເອົາລາວຖ້າລາວເກັ່ງ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເດັກຊາຍດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຈິງໃຈ, ໂດຍ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ:

"ເຈົ້າສູບຢາ, ແຕ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າສູບຢາ. ເຈົ້າໄດ້
ທໍາລາຍຄວາມດັ່ງໃຈຂອງພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດກໍາຈັດ
ຄວາມໂຊກຮ້າຍຂອງເຈົ້າໄດ້, ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍຂອງເຈົ້າຈະ
ເພີ່ມຂຶ້ນຖ້າເຈົ້າຍັງສືບຕໍ່ມີນິເສດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍນີ້."

ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ຜົນ, ແລະລາວກໍ່ເລີ່ມຮ້ອງໄປ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
"ພວກເຂົາມັກຈະຕິຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ"

ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: "ລອງຄິດເບິ່ງສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ
ກັບຕົວເອງ! ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂ້ອຍຈະຍອມຮັບເຈົ້າເປັນສາວົກ
ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂໜຶ່ງຢ່າງຄື: ຂ້ອຍເປັນເພື່ອນຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ໃຫ້
ຂໍ້ມູນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຊື່ສັດໃນການແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດ
ຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຕົວະຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະບໍ່
ເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າເລີຍ ເພາະວ່າການຕົວະທໍາລາຍມິດຕະພາບ ເຈົ້າ
ສາມາດປົດປັ້ງຄວາມຈິງໄດ້, ແຕ່ຈຶ່ງລະວັງການຕົວະ"

ຂ້ອຍຮັບເອົາລາວເປັນນັກຮຽນ ແລະ ບອກລາວວ່າ, "ທຸກໆຄັ້ງທີ່
ເຈົ້າຮູ້ສຶກຢາກສູບຢາ, ຂ້ອຍຈະເອົາຢາສູບມາໃຫ້ເຈົ້າ."

ລາວເຄີຍມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກສູບຢາຢ່າງ
ແຮງ (ຢາກສູບຢາຈົນເຖິງຂັ້ນຕາຍ)

ຂ້ອຍຍືນເງິນໃຫ້ລາວ, ແລະລາວບໍ່ເຊື່ອສາຍຕາຕົນເອງ ລາວເວົ້າ
ວ່າ, "ເກັບເງິນໄວ້," ແລະລາວກໍ່ປ່ຽນໃຈ.

ຂ້ອຍຄ່ອຍໆຊັກຊວນລາວໃຫ້ໄປຊື້ຢາສູບ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຮັດ.
ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ:

"ເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍໝົດຄວາມຢາກສູບຢາແລ້ວ"

ດ້ວຍເຫດນີ້, ແລະ ດ້ວຍການສຶກສາອົບອຸ່ມ ແລະ ການປັບປຸງໃຫ້
ດີຂຶ້ນຕື່ມອີກ, ລາວຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນດີ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທາງວິນຍານ
ຂອງລາວກໍຈະແຈ້ງຂຶ້ນຫຼາຍ.

ໃນທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍກໍສາມາດປຸກສະຕິທາງວິນຍານຂອງລາວໄດ້
ສັນຍານຂອງສະຕິທາງວິນຍານສາມາດເຫັນໄດ້ ແລະ ຮູ້ສຶກໄດ້
ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນເອງໃນການຕໍ່ສູ້ກັບກະແສຂອງນິໄສ
ເກົ່າໆທີ່ຜິດພາດໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ເຈົ້າອາດຈະອ່ານ ຫຼື ໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄົນທີ່ສະແຫວງຫາບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງ ແລະ ພະຍາຍາມຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່
ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແບບນີ້

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດພະຍາຍາມຈົນກວ່າ
ສະຖານະການຂອງລາວຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຄວາມຜິດພາດຂອງລາວຈະເລິກເທົ່າກັບທະເລກໍຕາມ.

ຂ້ອຍໄດ້ຜ່ານຝັ່ງທະເລດ້ວຍຕົວຄົນດຽວ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄືນຝອງທີ່ກະແທກກັນຢ່າງດັງກ້ອງ
ສະແດງອອກເຖິງຊີວິດທີ່ມີພາຍຸຂອງເຈົ້າໃນກະແສນ້ຳທີ່ຮຸນແຮງ
ການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ຮຸນແຮງ
ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຫຼົບໜີຈາກຄວາມໂກດ
ແຄ້ນອັນຮ້າຍແຮງຂອງທຳມະຊາດ

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອ້ອມໆ, ຂ້ອຍເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຮົ່ມເງົາ
ກຳລັງໂບກແຂນທີ່ເປັນມິດໃສ່ຂ້ອຍ

ສະບາຍໃຈດ້ວຍຮູບລັກສະນະທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ສະຫງ່າງາມ
ໃບຂອງມັນແກວ່ງໄປຕາມຈັງຫວະຂອງລົມພັດ
ຂໍ້ຄວາມທີ່ອ່ອນໄຫວໄດ້ຖືກສົ່ງມາຫາຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນ
ມາຈາກເຈົ້າ

ຂ້ອຍຫັນໜ້າໄປທາງທ້ອງຟ້າທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແລະ ໃນຫົວໃຈທີ່ມີດມົວຂອງມັນ, ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຄືກັບ
ເດັກນ້ອຍທີ່ຈະລັກເບິ່ງເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຄືນຫາຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ມີປະໂຫຍດ ທີ່ຖືກຊ່ອນຢູ່
ຫລັງກ້ອນເມກ

ແລະ ສິດໂຟມ ແລະ ໃບໄມ້ສີຂຽວ, ເພາະມັນອ່ອນໄຫວເກີນໄປ
ທີ່ຕາຂອງຂ້ອຍຈະເຫັນ

ສັງຂອງເຈົ້າບໍ່ລືສຸດເກີນໄປທີ່ຫຼຸຂອງຂ້ອຍຈະໄດ້ຍິນ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າຢູ່ໃກ້ໆກັນຫຼາຍ

ແຕ່ເຈົ້າ, ຈິດວິນຍານທີຮັກ, ກຳລັງລ່ອງລອຍໄປ - ຄືກັບໃນເກມ
ຊ່ອນຫາ -

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໃກ້ເຈົ້າ, ພະຍາຍາມຈັບເຈົ້າໄວ້
ຂ້ອຍໄດ້ຄືນຫາເຈົ້າ ແລະ ຊອກຫາທາງໄປຫາເຈົ້າ
ໂດຍການປິດບັງຄວາມໂງ່າທີ່ເກົ່າແກ່ເທົ່າກັບເວລານັ້ນເອງ
ໃນທີສຸດ, ຂ້ອຍກໍຢຸດຄືນຫາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສົນຫວັງ ແລະ ໝົດ
ຫວັງ

ໂອ້ ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີທັກສະໃນການຫຼົບໜີຜູ້ທີ່ໄລ່ຕາມພວກເຈົ້າ!
ຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍຕົວເອງຢູ່ໃນວົງກົມຂອງອະວະກາດ
ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະຈັບເຈົ້າ ຫຼື ຈ້ອງເບິ່ງໜ້າເຈົ້າ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຫັນໜີຈາກເຈົ້າຢ່າງຮີບດ່ວນ, ແລະ ບໍ່ມີຄຳຕອບ
ຈາກທະເລທີ່ມີພະຍຸ!

ພຽງແຕ່ສຽງກະຊິບຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ດີ
ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົດຈາກອະວະກາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຈາກອັອມພູເລິກ ແລະ ຍອດພູສູງ
ທັງໝົດນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຈັບປວດຈົນເຖິງສ່ວນເລິກທີສຸດຂອງຊີວິດ
ຂ້ອຍ

ຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ, ຂ້ອຍກໍຫາຍໄປ ແລະ ເຊົາຊອກ
ຫາເຈົ້າ

ແຕ່ຢ່າງກະທັນຫັນແລະ ບໍ່ຄາດຄິດ
ມືທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຍືນອອກມາແລະ ຖອດຜ້າຄຸມໜ້າໝາອອກ
ໃຜໄດ້ເຊື່ອງເຈົ້າຈາກຂ້ອຍເປັນເວລາດົນແລ້ວ
ດ້ວຍຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ຂ້ອຍຫັນໄປແລະ ເຫັນທະເລທີ່ຫົວຂວັນ, ບໍ່ແມ່ນສຽງຮ້ອງໂຮ

ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ
ແລະ ໂລກທີ່ມີຄວາມສຸກ
ແລະ ປະຕູທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເປີດອອກ, ເຊິ່ງໝອກແຫ່ງຄວາມຝັນຜ່ານ
ໄປ

ແລະ ຢູ່ຂ້າງຂ້ອຍຢືນຢູ່ກັບຄືນທີຮັກແພງ, ບໍ່ເຫັນ
ລາວໄດ້ເວົ້າຄ່ອຍໆດ້ວຍສຽງອ່ອນຫວານ ແລະ ບໍລິສຸດທີ່ສຸດວ່າ:
"ຍິນດີຕ້ອນຮັບ, ຍິນດີຕ້ອນຮັບ! ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍມາ, ສະນັ້ນ
ຂ້ອຍຢູ່ນີ້!"

ສຽງກະຊິບ ຈາກນິລັນດອນ
ເພາະວ່າການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການຮັກພຣະອົງ
ພວກເຮົາພະຍາຍາມເຂົ້າໃກ້ພະອົງ ແລະ ຮູ້ຈັກພະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ

ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້ຂອງຂວັນແລະຂອງຂວັນອັນສູງສົງ
ທີ່ສຸດ

ມັນໝາຍເຖິງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມ
ປອງດອງໃນຖານະຄອບຄົວໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ

ພວກເຮົາມີແຮງຈູງໃຈຈາກແນວຄວາມຄິດຂອງການບໍລິການເຊິ່ງ
ກັນແລະກັນ ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍທີ່ເປັນມິດຕໍ່ຄົນອື່ນ

ແລະ ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງສູງສຸດຂອງໂລກນີ້
ແລະວ່າພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ຈາກ

ໜ້າແໜ້ນໄປສູ່ລະອຽດອ່ອນ

ແລະ ຈາກການຈຳກັດຄວາມຄິດໄປສູ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄັບແຄບ
ແລະ ເຫັນແກ່ຕົວ

ເພື່ອຂະຫຍາຍວົງມົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດ

ແລະ ເພື່ອເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການສ້າງໂລກທີ່ຖືກຄອບງຳດ້ວຍ
ຄວາມຮັກໃນຄວາມດີ ແລະ ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ

ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກເຮົາສາມາດສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ສຳລັບຊີວິດນີ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ

ແລະ ໃນໂອກາດທີ່ລາວໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ

ເພື່ອທົດສອບຄວາມງາມທີ່ແທ້ຈິງ

ແລະ ສັນຕິພາບທີ່ແທ້ຈິງ

ຄວາມຮັກທາງວິນຍານ

ແລະຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ

ຖ້າພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຄິດ, ແລະ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງກຳລັງສະສົມຊັບສົມບັດທາງວິນຍານທີ່ບໍ່
ສາມາດເນົາເປື້ອນໄດ້ໄວ້ໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ

ພວກເຮົາຮັບປະກັນວ່າພວກເຮົາມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ
ໃນຊີວິດນີ້

ຫຼາຍຄົນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ

ຫຼາຍຄົນປະຫຼາດໃຈກັບຜົນງານຊົນເອກຂອງລາວ

ຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານກ່ຽວກັບລາວ

ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຫວານຂອງມັນມີໜ້ອຍຄົນ

ຄົນພວກນີ້ຄືຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກລາວ

ເມື່ອເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຊີວິດກໍຫວານຊົນ

ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຫວັງອັນສົດໃສ

ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ເຖິງວ່າຈະມີພຣະຄຸນອັນລືນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ
ແລະພຣະພອນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງພຣະອົງ
ມະນຸດທຸກຄົນສາມາດເປັນຜູ້ໄກ່ແກ່ຍໄດ້
ຜ່ານມັນໄຫຼຜ່ານແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ
ແຕ່ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ
ແລະຄວາມຮັກຂອງການແກ້ແຄ້ນ
ແລະຄວາມກຽດຊັງ
ສານປະກອບທີ່ຂາດສານອາຫານ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ຈຳກັດການໄຫຼຂອງແມ່ເຫຼັກ ຫຼື ແຮງນັ້ນ
ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະກົດຂວາງ ຫຼື ຂັດຂວາງການໄຫຼຂອງ

ມັນ

ຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈຊ່ວຍເປີດເຜີຍແມ່ເຫຼັກ
ເມື່ອຄົນເຮົາອ່ອນໂຍນແລະເມດຕາ
ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນແມ່ເຫຼັກ
ການຝຶກສະມາທິແມ່ນຫ້ອງທົດລອງທີ່
ພວກເຮົາສາມາດຄົ້ນພົບພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນຕົວເຮົາ
ເມື່ອຫົວໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຕາເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ
ແມ່ເຫຼັກກາຍເປັນວິນຍານໃນທຳມະຊາດ
ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງໃຫຍ່ລະຫວ່າງແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ
ມີອິດທິພົນອັນສູງສົ່ງ
ການສະກົດຈິດຂອງສັດ
ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມມັກ ແລະ ສະຕິປັນຍາ
ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຈຳແນກລະຫວ່າງສອງປະເພດຂອງແມ່

ເຫຼັກນີ້

ການສະກົດຈິດທາງວິນຍານແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ແລະ
ຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຄົນອື່ນ
ການສະກົດຈິດຂອງສັດຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະ
ການຊູດອິດຄົນອື່ນ
ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຢ້ານກົວ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄວາມຢ້ານກົວເທົ່ານັ້ນ
ເພາະມັນເປັນສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຳເລັດ ແລະ
ສຸຂະພາບ
ມັນເປັນພິດຕໍ່ຈິດໃຈ

ແລະມັນນຳເອົາສິ່ງທີ່ຄົນເອົາຢ້ານກົວມາໃຫ້
ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມເຈັບປວດຮຸນແຮງຂຶ້ນ
ແລະມັນທຳລາຍຫົວໃຈ
ມັນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ລະບົບປະສາດ ແລະ

ສະໜອງ

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳຈັດອອກ
ໂດຍການເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
ແນວຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ
ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຫວັງ
ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນ
ແລະວ່າຜູ້ໃດທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ
ແລະພຣະອົງຢ່າງໃນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ
ຄວາມມືດມົວແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະລາວໄດ້
ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ
ຜູ້ໃດທີ່ມີພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນມືທີ່ດີ
ຊີວິດທີ່ສົມດຸນ
ມັນອີງໃສ່ການມີປັນຍາ
ແລະ ພັດທະນາກຳລັງພາຍໃນ
ໂດຍການພັດທະນາທັກສະການສຸມໃສ່
ແລະ ມີອິດສະລະພາບທາງປັນຍາ
ແລະຄວາມສາມາດໃນການຕ້ານອິດທິພົນທາງລົບ
ແລະບໍ່ໃຫ້ມັນເຈາະເຂົ້າໄປໃນຊັ້ນຂອງສະຕິ
ເພື່ອວ່າທ້ອງຟ້າຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຈະບໍ່ຖືກບັງໄວ້

ຕຳລົງຊີວິດຕາມຫຼັກການທາງສິນທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບກົດເກນຂອງເຫດແລະຜົນ
ແລະເຜົາເມັດພັນຂອງການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ
ດ້ວຍໄຟແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ການອ້ອນວອນ
ແລະ ວາງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ອະນາຄົດທາງວິນຍານທີ່ມີຄວາມສຸກ
ດ້ວຍເຈດຕະນາດີ
ການກະທຳທີ່ດີ

ແນວຄິດທີ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ສະອາດ

ຄຳອະທິຖານເພື່ອພວກສາວົກ

ເຈັດສິບປີກ່ອນ, ຄູ່ສອນ Paramahansa ໄດ້ຂຽນຄຳອະທິຖານນີ້

ລົງໄວ້

ໃນນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ຂໍພຣະຄຸນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ແລະ ການຊີນໍາ
ຈາກສະຫວັນສໍາລັບຜູ້ສະແຫວງຫາທຸກຄົນ

ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະອົງຫຼາຍ
ກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງຕົວເອງ

ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເປັນກະສັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ປົກຄອງຢູ່ໃນ
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຈົ່ງອວຍພອນທຸກຄົນທີ່ມາຫາຂ້ອຍ
ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍສໍາລັບພວກເຂົາຄືໃຫ້
ພວກເຂົາຮູ້ສຶກເຖິງພອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຮັກຂອງ
ເຈົ້າ

ເຈົ້າຄືຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າຄືຊັບສົມບັດ ແລະ ເປັນທີ່ເພິ່ງພາອາໄສຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ
ແລະຂ້ອຍຂໍສັນຍາວ່າຂ້ອຍຈະຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່ແທ່ນ

ບູຊາແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ເພື່ອປຸກຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າໃນຫົວໃຈທີ່ເປີດຮັບທັງໝົດ
ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແກ່ຂ້ອຍ

ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ນໍາເອົາຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາເຈົ້າມາ
ຈິດວິນຍານຂອງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ເຖິງວ່າຈະມີພື້ນຖານ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ໄກ່ເກ່ຍທີ່ໂປ່ງໃສ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າໄຫຼເຂົ້າສູ່ຫົວໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ

ແລະມັນໄດ້ກໍາຈັດເງົາແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ
ແລະ ຄວາມກັງວົນອອກຈາກນາງ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງ
ສຸດຊຶ້ງຈາກໃຈຈົ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຊີວິດຂ້ອຍດ້ວຍການມີຢູ່ຄົບຖ້ວນຂອງ
ເຈົ້າ

ຊ່ວຍຂ້ອຍເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ
ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມຮັກ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ຄວາມດີງາມ

ຂ້ອຍບໍ່ຢາກຍົກຍ້ອງຕົວເອງ, ແຕ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າຍົກຍ້ອງຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າ

ຂໍໃຫ້ແຮງບັນດານໃຈຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄໍາເວົ້າ ແລະ ບົດຂຽນຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າສຽງ ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍຈະສື່ເຖິງແຮງບັນດານໃຈຂອງເຈົ້າ

ແລະ ເພື່ອວ່າຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າຈະໄຫຼອອກມາຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສໍາເລັດ

ນັກຄົ້ນຄວ້າທຸກຄົນທີ່ມາຫາຂ້ອຍ ຂ້ອຍຂໍນໍາສະເໜີພວກມັນໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊ່ວຍກຳໄລ້ແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່ດີ

**ອາບນ້ຳໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງເຈົ້າ
ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ
ແລະໃນບົດສຸດທ້າຍນີ້ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ນໍາພາບາດກ້າວຂອງຂ້ອຍພຽງຜູ້ດຽວ
ແລະແຮງບັນດານໃຈອັນສັກສິດທີ່ສຸດສໍາລັບຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຄວາມທະເຍີທະຍານສູງສຸດຂອງຂ້ອຍເປັນ
ນໍາພາຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນມາຫາທ່ານ
ຂໍໃຫ້ທ່ານປົກປ້ອງສານຸສິດຈາກອັນຕະລາຍທັງປວງ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາດື່ມຈາກແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ມີຊີວິດຂອງພຣະອົງ
ແລະ ນາງກໍດູແລ ແລະ ປົກປ້ອງພວກເຂົາ
ໃນການຕື່ນຕົວ, ການນອນຫລັບ, ແລະ ຄວາມຝັນ
ແລະ ຂໍໃຫ້ການດູແລຂອງເຈົ້າໄປກັບພວກເຂົາບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະ**

ຢູ່ໃສກໍຕາມ

**ຕອນນີ້
ໃນທຸກໆສະຖານທີ່ ແລະ ທຸກເວລາ
ຈາກຄໍາເວົ້າຂອງນັກປາດ ປາຣໍາຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ
ຜູ້ຄົນຈົມກໍ່ຮຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການຍອມແຜ່ບາງສິ່ງບາງ
ຢ່າງໃນຊີວິດ**

**ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວຈິງແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍາລັງຍອມສະລະສິ່ງຂອງທີ່
ມີຄ່າຫຼາຍຢ່າງ**

**ຄວາມກັງວົນຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາແມ່ນຄວາມສະຫງົບ
ສຸກທາງຈິດໃຈ; ບາງຄັ້ງພວກເຂົາກໍ່ເສຍສະລະຕົນເອງ**

ສຳລັບເງິນທີ່ເສື່ອມສະພາບ ແລະ ບໍ່ຍືນຍົງ
ຄວາມຮັ່ງມີອາດຈະຖືກເອົາໄປຈາກບຸກຄົນ ຫຼື ເອົາໄປຈາກ
ເຂົາເຈົ້າໂດຍການອອກຈາກໂລກນີ້

ລາວບໍ່ສາມາດເອົາມັນໄປ ນຳ ລາວໄດ້
ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງເງິນຄືການໃຊ້ມັນໃນສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ
ແລະ ໃນການນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນໃນ
ລັກສະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຄົນເອົາ
ພໍໃຈ

ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງ
ຕົນເອງ

ລືມ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ
ຕົວຈິງແລ້ວພວກເຂົາກຳລັງຫຼິ້ນກັບຄວາມທຸກຍາກ
ເຊິ່ງຈະເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນມື້ໜຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມຮັ່ງມີຂອງຕົນແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນເພື່ອການ
ກະທຳທີ່ດີ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຕົນເອງໃນຊີວິດ
ຕໍ່ໄປ

ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ພວກເຂົາເກີດມາທຸກຍາກ, ດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກຂອງຄົນລວຍ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ

ພວກເຂົາດຶງດູດໂຊກດີ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນບໍ່ວ່າພວກເຂົາ
ຈະໄປໃສກໍຕາມ

ເມື່ອທ່ານໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
ເຈົ້າຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າ□□□ຢູ່ກັບເຈົ້າສະເໝີ

ລາວຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າເລີຍ

ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຈະບໍ່
ຕ້ອງການຫຍັງເລີຍ

ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ
ຈະມາຫາທ່ານ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະອົງຈະອ້ອມຮອບທ່ານ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍ
ກົງ

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຈິດໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງເຮົາ
ພວກເຂົາທຸກຄົນຕ່າງກໍ່ເພິ່ງພາອາໄສພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກພຣະອົງ

ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍກົງຈາກລາວ
ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນໜຶ່ງດຽວກັບຊີວິດ
ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ

ໂລກກຳລັງເຕັມໄປດ້ວຍພາຍຸທາງທຳມະຊາດ ແລະ ພາຍຸທີ່
ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າເປັນ□□□ທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ເປັນບ່ອນ
ຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພຈາກພາຍຸ, ພະຍຸເຮືອນ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ໂລກນີ້.

ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ, ກໍບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມໂສກເສົ້າ
ຜູ້ເຊື່ອຖືທີ່ແທ້ຈິງຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ຕັ້ງໃຈໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ
ແລະ ການທົດລອງຂອງເຫດການຕ່າງໆ, ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ລາວ, ປົກປ້ອງລາວຈາກອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມລາວເລີຍ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາໜຶ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຈຶ່ງຫາຍໄປຈາກ
ຫົວໃຈຂອງລາວ, ແລະ ຄວາມແນ່ນອນທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນການປົກປ້ອງ
ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ການບໍ່ຢ້ານກົວໝາຍເຖິງການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການ
ປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເຊື່ອໃນຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະຕິປັນຍາ,
ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມຮັກ ແລະ ການປະກົດຕົວຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງ
ພຣະອົງ.

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນສູນເສຍຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງ
ຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມົວໝອງ ແລະ ປົກຜ່ອງຕໍ່ຈັງຫວະທຳມະຊາດ
ຂອງຫົວໃຈ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຍັງສ້າງຄວາມ
ຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດທາງ
ຈິດໃຈໄດ້.

ແທນທີ່ຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມກັງວົນ ແລະ ການກັກຂັງທາງດ້ານ
ຈິດໃຈ, ບຸກຄົນຄວນຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າເຂົາເຈົ້າປອດໄພພາຍໃຕ້
ການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເຫັນທຸກຢ່າງ, ຜູ້ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ປອດ
ໄພໃນປ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ລ້ອມຮອບດ້ວຍ
ຄວາມເມດຕາ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢູ່ໃນປ່າດົງດິບຂອງອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນ
ສະໜາມຮົບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ,
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າແຂງແຮງ
ກວ່າອັນຕະລາຍ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມລຶໄພ
ໃນພຣະອົງ.

ບໍ່ມີວິທີໃດທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະປົກປ້ອງຕົນເອງ
ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ

ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍ່ລະມັດລະວັງ
ຫຼື ກະທຳທີ່ບໍ່ສະຫຼາດໃນເວລາທີ່ປະເຊີນກັບສະຖານະການຕ່າງໆ
ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າ
ພຣະເຈົ້າເທີານັນທີສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃນຍາມທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ
ທົດລອງໄດ້ ຖ້າຄົນເຮົາຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດ
ຈິດວິນຍານ, ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກ.

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງຕົນກໍ່ສະດຸດລົ້ມ
ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນຳພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່
ພວກເຮົາຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະອົງເປັນ
ດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມມືດ, ເປັນດວງ
ອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ, ເປັນ
ສັນຍານແຫ່ງການນຳພາ, ແລະ ດາວເໜືອສຳລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
ທະເລແຫ່ງຄວາມມືດທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາຂອງໂລກ.

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາ
ການຊີນຳ ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບ
ອິດທິພົນຈາກນິໄສ, ອະຄະຕິ, ແນວຄິດທີ່ມີມາກ່ອນ, ແລະ ອະຄະຕິ,
ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງ, ແລະ ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ,
ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຕົນເອງບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່
ຖືກຕ້ອງໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຝັ່ງສຽງທີ່
ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ, ສອດຄ່ອງກັບ
ຄວາມຈິງ.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການໄຕ່ຕອງທາງຈິດໃຈ ແລະ ການ
ໄຕ່ຕອງທາງວິນຍານ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ
ມັນຈະກາຍເປັນອຸປະກອນບັນທຶກສຽງແບບພິກພາໄດ້
ລາວເວົ້າສຸພາສິດຊ້າອີກ ແລະ ກ່າວປະໂຫຍກທີ່ສູງສົ່ງ
ຄົນອື່ນຖືວ່າລາວເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້
ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວ

ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກເສີມດ້ວຍການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງໂດຍກົງ
ແລະບໍ່ມີຜົນສຳເລັດທາງວິນຍານໃດສາມາດປຽບທຽບກັບມັນໄດ້
ການສຶກສາ ຫຼື ການມີສະຕິປັນຍາແບບນີ້
"ອະຕະ" ຍັງຄົງເຊື່ອມໂຍງກັບຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ

ເຊິ່ງຕົວມັນເອງກໍຖືກຈຳກັດໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍະພາບ
ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຈາກສະຫວັນ
ຄວນແນະນຳວ່າຢ່າເສຍເວລາອັນມີຄ່າ
ອີງໃສ່ທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງດິບທີ່
ໜ້າແທ້ໆດ້ວຍປັນຍາຊົນ.

ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້
ຂະບວນການນີ້ຈະບໍ່ນຳໄປສູ່ການຮູ້ຄວາມຈິງ
ເພາະຄວາມຈິງຢູ່ເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ
ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້
ພວກເຂົາຖືກຜູກມັດໂດຍບົດສະຫຼຸບສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ
ຖ້າບຸກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃຊ້ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອຫາເງິນ ແລະ ສິ່ງຂອງ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກ
ສະຕິຂອງລາວຈະຖືກດຶງດູດໄປສູ່ໂລກທາງກາຍະພາບ
ມັນຈະກາຍເປັນເລື່ອງສັບສົນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ມີປັນຍາຈິງເວົ້າວ່າ
ບຸກຄົນບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໃຫ້ກັບ

ເຊິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ລາວເພື່ອສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່
ຊົ່ວຄາວ

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງວັດຖຸ
ລາວສ້າງຂັ້ນຈຳກັດ ແລະ ຂັ້ນຈຳກັດຕ່າງໆໃຫ້ຕົນເອງທີ່ລາວບໍ່
ຕ້ອງການ

ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຄວນໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງລາວແທນ
ໃນການໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ
ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄຸນນະພາບທາງສິນທຳຂອງລາວ
ເພື່ອຈຳແນກລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ, ສິ່ງທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

ແລະ ເມື່ອລາວພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງລາວ
ລາວຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວລາວ
ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຂອງຄວາມຈິງທາງວິນຍານ
ຊ່ອນຢູ່ຫລັງຜ້າຄຸມຂອງສານທີ່ໜ້າແທ້ໆ
ສະພາບນີ້ເອີ້ນວ່າການພິຈາລະນາທາງວິນຍານ
ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕທາງວິນຍານ
ມັນເປັນນິເສດຂອງການເວົ້າຄວາມຄິດທີ່ກະຊິບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນການປ່ຽນແປງໃນທາງບວກທີ່ດີເລີດດ້ວຍຕົວທ່ານ
ເອງ

ເຈົ້າຈະຮັກມັນຢ່າງແທ້ຈິງ
ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງພວກເຮົາອາດຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ
ພຣະເຈົ້າຄວນມາເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງເຮົາ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຢາກເບິ່ງລາຍການ
ຫຼື ຊື່ເສື້ອຜ້າໃໝ່ ຫຼື ລົດໃໝ່
ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່ວ່າຈິດໃຈຂອງລາວຫຍັງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ?
ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ວິທີການບັນລຸ ຫຼື ໄດ້ຮັບພວກມັນ?
ລາວຈະບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນກວ່າຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວຈະສຳເລັດ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ລາວຍັງສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍ

ເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ
ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄວນໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບການຄິດກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ນ້ອຍກວ່າ ແລະ ນ້ອຍກວ່າ
ທັງໝົດຈະຖືກປ່ຽນແປງ

ຈົນເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ສື່ສານກັບພຣະອົງ

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ
ແຮງກ້າ

ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ
ສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງຈິດວິນຍານຈະສຳຜັດຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານ
ແລະຄຳຕອບຈະມາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມປະຕິບັດດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ການເວົ້າຈາດ້ວຍສະຕິປັນຍາພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຈົນກວ່າທ່ານຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່

ຕ້ອງການ

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນເຮົາສອດຄ່ອງກັບ
ພຣະເຈົ້າ

ພວກເຂົາຖືກກ່າວຫາດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ
ສະນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸມັນ
ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

ຜົນສຳເລັດທີ່ໂດດເດັ່ນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ
ເມື່ອເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າຈາກສະຫວັນກຳລັງເຮັດວຽກ

ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາຈະເປັນຈິງ, ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ
ມັນປະກົດຂຶ້ນເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໃນ
ເບື້ອງຕົ້ນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນກໍ່ປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ຢູ່ເທິງພື້ນ
ດິນ

ຄວາມລັບຂອງການເຕີບໂຕ

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ,
ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີ
ຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນ. ເພາະຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ.

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍ່ຄືກັບໄຟທີ່
ລະລາຍແຮ່ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ທົນທານ,
ແລະ ມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ.

ແລະເຫຼັກກ້າແຫ່ງປັນຍາທີ່ພວກເຮົາສະກັດອອກມາຈາກໄຟທີ່
ລຸກໄໝ້ຂອງການທົດລອງແມ່ນສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ເພາະວ່າຊີວິດເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ລົສຸດໂດຍການປ່ຽນໂລຫະພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາໃຫ້
ກາຍເປັນອົງປະກອບທີ່ມີຄ່າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ໃນຊີວິດນີ້ດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ລົສຸດຄືກັບເພັດພອຍ, ແຂງຄືກັບເຫຼັກ
ກ້າ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນກໍ່ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ແລະ ງໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງ
ປະເຊີນກັບການແຕກຫັກພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມລຳບາກ
ແລະ ການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ເມື່ອເຮົາເຫັນໃບໜ້າທີ່ບິດເບືອນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຮອຍ
ແປ້ວຈາກຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຮົາຢາກ
ກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເອງ - ຈິດວິນຍານ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິ່ງໃດນອກຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ຄວາມແຄ້ນໃຈທີ່ຝັງເລິກທີ່ປິດບັງຮູບພາບອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ພາຍໃນເຮົາ, ຄືກັນກັບຂີ້ເທົາທີ່ຕິດກະຈົກ. ການກະທຳທີ່ເຈັບປວດຂອງ
ຄົນອື່ນຄວນປຸກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປັບປຸງພຶດຕິກຳຂອງຕົນເອງ
ແລະ ຄວບຄຸມຕົນເອງໃນຕົວເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງ
ຄວາມຢາກທີ່ບໍ່ຄວບຄຸມຂອງເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເປັນທາດຂອງພວກມັນ.

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໂຍນເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສຳລັບພະຍາດ
ຫຼາຍຢ່າງ, ມີພະລັງທີ່ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່
ນຳເອົາພອນແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້
ທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໂຍນແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່
ອ່ອນໂຍນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປ

ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ. ມີແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນ້ຳນັ້ນ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ໄຫຼຢູ່ສະເໝີແລະເຂົ້າເຖິງຈິດວິນຍານ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດ ຖ່າຍທອດກະແສຄວາມສຸກນີ້ໄປສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາຄວາມ ສະຫງົບ.

ທຸກໆມື້, ຄົນເຮົາມັກເບິ່ງໜ້າຕົນເອງໃນກະຈົກ ເພາະຢາກປະກົດ ຕົວໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງດີທີ່ສຸດ ແລ້ວມັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ທີເຂົາເຈົ້າຈະ ຢືນຢູ່ກັບຕົວເອງທຸກໆມື້ ແລະ ແນມເບິ່ງກະຈົກແຫ່ງການວິເຄາະ ພາຍໃນ ເພື່ອຄົ້ນພົບສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບລັກສະນະທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ? ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈພາຍນອກລ້ວນແຕ່ມີສະເໝີມາຈາກ ພາຍໃນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳລາຍກະຈົກແຫ່ງຈິດວິນຍານໄດ້. ຄວາມບໍລິສຸດກໍຄືກັບການບິດເບືອນທາງຈິດໃຈເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມອິດສາ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ ພະຍາຍາມປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກສານປະກອບເຫຼົ່ານີ້ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກ ລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານ ຈະສ້ອງແສງຄວາມງາມພາຍໃນອອກ ມາຈາກພາຍໃນ ແລະ ຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດສິ່ງທີ່ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ ສະຫງົບຮູ້ສຶກ.

ຜ່ານການວິເຄາະ ພວກເຮົາຄົ້ນພົບວ່າບັນຫາຂອງມະນຸດມີສາມ ຢ່າງຄື: ມີບັນຫາ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທີ່ໂຈມຕີຮ່າງກາຍຂອງ ມະນຸດ, ບັນຫາອື່ນໆທີ່ໂຈມຕີຈິດໃຈ, ແລະ ປະເພດທີ່ສາມທີ່ກົດຂວາງ ເສັ້ນທາງຂອງຈິດວິນຍານ.

ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ຮ່າງກາຍປະເຊີນ. ພະຍາດທາງ ຈິດໃຈ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກມັນບຸກລຸກຈິດໃຈຜ່ານຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກກົດຂີ່, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມລຸ້ນວາຍທາງປະສາດທີ່ຮ້ອນແຮງ, ແລະ ມະເຮັງທາງຈິດໃຈທີ່ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດເປັນອຳມະພາດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຍາດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດແມ່ນພະຍາດຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງ ສະແດງອອກໃນຄວາມໂງ່າຈ້າ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດທີ່ພະຍາດອື່ນໆ ທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ລາມອອກມາ.

ມະນຸດສາກົນ

ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄຳສອນຂອງພະອາຈານ ປາຣະມຮັນ ສາ

ຂ້າມທະເລທີ່ແຍກອອກຈາກກັນ

ໃນມຸມທີ່ຫ່າງໄກຂອງການມີຢູ່
ມະນຸດຈັກກະວານໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍ
ດ້ວຍລັດສະໝີອັນຮຸ່ງເຮືອງ
ມັນຮຽນແບບການຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດ
ບ້ານຂອງລາວຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງປ່າໄມ້ທີ່ບໍລິສຸດ
ຂ້ອຍເຫັນລາວຍ່າງຢູ່ໃນທົ່ງຫຍ້າສີທອງຂອງປັນຍາ
ດ້ວຍຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງໄວໜຸ່ມ
ແລະຄວາມສຸກຂອງເດັກນ້ອຍ
ລາວຝັນເຖິງແສງວິເສດຂອງດວງຈັນໃໝ່
ລາວຍ້າຍລະຫວ່າງເຮືອນນັບບໍ່ຖ້ວນ
ລາວອອກມາດ້ວຍຄວາມເບົາບາງ ແລະ ວ່ອງໄວ
ຈາກປະຕູຮີວຂອງສັດຕະວັດແລະຍຸກສະໄໝ
ຊົ່ວຄາວໜຶ່ງຮູບຮ່າງແປກໆກໍປາກົດຂຶ້ນ
ແລ້ວລາວກໍຫາຍໄປ
ແລ້ວມັນກໍປະກົດຂຶ້ນອີກ
ຕ້ານການຈາງຫາຍໄປ ແລະ ການສູນພັນ
ເພັດພອຍຄືກັບອິເທີຂອງສະຫວັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແລະໄຟສາຍຫຼາຍດວງສ່ອງແສງອອກຈາກໃບໜ້າຂອງລາວ
ເລືອງລາວກໍຮູ້ວ່າຄວາມປາຖະໜາທີ່ຮ້ອນແຮງໄດ້ຖືກເລົ່າສູ່ກັນ

ຟັງ

ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ລຸກໄໝ້
ແລະ ຄວາມງາມແບບໜຸ່ມສາວ
ແລະຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດໃນໄວໜຸ່ມ
□□□□□□□□ສັດທາທີ່ຮຸ່ງເຮືອງອອກມາຈາກດວງຕາຂອງລາວ
ແລະແສງສີຊົມພູແຫ່ງຄວາມຫວັງທີ່ໜັ້ນໃຈ
ແລະຝ້າຜ່າທີ່ເຮັດໃຫ້ຕາຕື່ນຕາ
ເພື່ອຄວາມໜັກແໜ້ນ ແລະ ຄວາມສາມາດ
ມັນສ່ອງແສງມຸມຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ
ຂອບເຂດຂອງມັນໄປຮອດດວງດາວທີ່ໄກທີ່ສຸດ
ຊ່າງເປັນລັດສະໝີພາບທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້!
ໂອ້ ມະນຸດຈັກກະວານ, ອອກມາຈາກຫົວໃຈມະຫາສະໝຸດຂອງ

ເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຮູບຮ່າງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສະຫວ່າງສະໄຫວ
ຂອງເຈົ້າມາດົນແລ້ວ
ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສ່ວນຂະຫຍາຍ ແລະ ຄວາມລັບທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ

**ມັນຄືກັບວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງມະນຸດປະກົດຂຶ້ນ
ໃນຄວາມງົດງາມແລະຄວາມງົດງາມທັງໝົດຂອງມັນ
ວາລະສານຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ**

ໃນໂລກນີ້ມີຄວາມດີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວ

**ເມື່ອມີຄວາມສິ່ງໄສເຂົ້າມາ, ພວກເຮົາຄວນຈື່ຈຳຊີວິດຂອງຄົນທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາເປັນມະນຸດ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ປະທານພະລັງພິເສດໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້,
ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢ້ານຄວາມເຖົ້າແກ່, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ
ຄວາມໂສກເສົ້າ?**

**ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອດູແລ
ຮ່າງກາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຝັງຕົວ
ເອງໄວ້ພາຍໃຕ້ກອງຄວາມໂງ່ຈ້າ ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄົນທັງໝົດ**

**ຄວາມດີມີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນ
ອຳນາດສູງສຸດ ແຕ່ເມື່ອຄວາມຊົ່ວເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄິດ
ວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຄວບຄຸມມັນ ຫຼື ຫຼີກໜີຈາກມັນໄດ້.**

**ພາຍຸແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມັກຈະພັດມາ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດ
ເອົາຊະນະຜົນກະທົບຂອງມັນ ແລະ ເອົາຊະນະມັນໄດ້.**

**ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຊີວິດເພື່ອຖືກທຳລາຍໂດຍມັນ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້
ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນນິລັນດອນ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງ
ຈິດຄວາມຈິງນີ້.**

**ຖ້າບໍ່ມີອິດສະລະພາບໃນການຄິດ, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສາມາດສະແດງ
ອອກເຖິງຕົນເອງໄດ້ໃນລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດ, ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ,
ແລະ ເປັນທຳມະຊາດ. ຈິ່ງຈື່ໄວ້ວ່າເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໂດຍພື້ນຖານ
ແລ້ວ. ພະລັງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນອິດສະລະພາບສະເໝີ.**

**ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະສ້າງກຳ
ໃໝ່ໃຫ້ທ່ານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຢາກປ່ຽນແປງ ຫຼື ພະຍາຍາມ,
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງລົມ□□□□ເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່
ສາມາດປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໄດ້.**

**ບຸກຄົນທີ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການນັ້ນບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ,**

ແລະ ດັ່ງນັ້ນການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເອີ້ນວ່າອິດສະລະພາບໄດ້ເລີຍ.

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງໝາຍເຖິງການເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມ ທັງໃຈທີ່ນຳພາໂດຍປັນຍາ ບຸກຄົນສາມາດຄວບຄຸມຜົນສະທ້ອນຂອງ ການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຈະຕາມມາຢ່າງໜີ້ກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ຖ້າພວກເຂົາກະຕຸ້ນຄວາມທັງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເພື່ອ ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ.

ຖ້າທ່ານດຳເນີນວຽກງານຂອງທ່ານດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມ ທັງໃຈ, ກຳລັງຂອງການກະທຳທີ່ຜິດໃນອະດີດຂອງທ່ານຈະອ່ອນແອລົງ ແລະ ນິໄສທີ່ດີຂອງທ່ານຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

ນິໄສທີ່ຝັງເລິກເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຂ້າທາດໃນທາງໃດທາງ ໜຶ່ງ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນອິດສະລະພາບທີ່ ແທ້ຈິງ

ພວກເຮົາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂາດຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ຍຶດໝັ້ນກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເມື່ອບາງສິ່ງບາງຢ່າງເຂົ້າມາ ຄອບຄອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະສູນເສຍສິດເສລີພາບໃນການເລືອກ ຂອງພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນຕາເວັນອອກຖືກເປັນທາດ ຂອງອິດຄອງປະເພນີບູຮານ, ຄົນຕາເວັນຕົກກໍຖືກເປັນທາດຂອງອິດ ຄອງປະເພນີສະໄໝໃໝ່ເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາສ້າງຈຸດໝາຍປາຍທາງ ຂອງຕົນເອງ ແລະ ກາຍເປັນທາດຂອງມັນ.

ເປັນຫຍັງເດັກຄົນໜຶ່ງຈຶ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນຂະນະ ທີ່ອີກຄົນໜຶ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ດີ? ແຕ່ລະຄົນໄດ້ໃຊ້ອິດສະລະພາບ ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອດຳລົງຊີວິດໃນ ແບບໃດໜຶ່ງໃນອະດີດ (ໃນຊີວິດທີ່ ຜ່ານມາ) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງນຳເອົາສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນມາສູ່ຕົນເອງ ໃນຊີວິດນີ້.

ຈະບໍ່ມີອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງ ຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ ຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງ ເຮົາ

ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ, ພວກເຮົາ
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສໍາເລັດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດ
ສໍາເລັດ, ໄດ້ທຸກເວລາ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ.

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບສານຸສິດ

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມຄູ Paramhansa

ເພື່ອໃຫ້ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕົນເອງແກ່ລາວ,
ລາວເວົ້າວ່າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກຖືກຮັກ

ເລີມຕົ້ນດ້ວຍການຮັກຄົນອື່ນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຮັກຈາກເຈົ້າ

ແລະ ຖ້າທ່ານຄາດຫວັງຈາກຄົນອື່ນ

ເພື່ອຈະຈົງຮັກພັກດີ ແລະ ຊື່ສັດຕໍ່ທ່ານ

ຈົງຈົງໃຈ ແລະ ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

ແລະ ຖ້າເຈົ້າຫວັງວ່າຄົນອື່ນຈະບໍ່ກະທໍາໃນທາງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ມີເລ່ຫຼ້ຽມ

ຢ່າຍອມໃຫ້ຄໍາຫຼອກລວງຊົມເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ

ຢ່າກະທໍາໃນທາງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນອົກເຫັນໃຈເຈົ້າ

ເລີມຕົ້ນດ້ວຍການສະແດງຄວາມເມດຕາສົງສານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຄົນອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນນັບຖືເຈົ້າ

ເຈົ້າຕ້ອງສະແດງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືທັງຜູ້ໜຸ່ມແລະຜູ້ເຖົ້າແກ່
ໃນບັນດາພວກເຂົາ.

ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກຄົນອື່ນ

ເຈົ້າຕ້ອງດໍາລົງຊີວິດທີ່ກົມກຽວກັນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນເຮົາມີສາສະໜາ

ຈົງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກ

ເຈົ້າເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດເພິງພາເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າໄດ້.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ ເຫັນ

ໜຶ່ງໃນຂັດຂອງຄວາມດີ

ສະແດງມັນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າກ່ອນ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າຜູ້ຄົນມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ເຈົ້າໃນລັກສະນະດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານສາມາດລະບຸພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການ

ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ດີຂຶ້ນ

ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກທ້າຍ ຫຼື ພັດທະນາຄວາມອ່ອນແອ

ແລະ ຖ້າທ່ານເຮັດວຽກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອປັບປຸງບຸກຄະລິກຂອງ ທ່ານ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເວລາທີ່ທ່ານໃຊ້ໄປຈະມີຄ່າ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼາຍຂຶ້ນ

ຈະເປັນແນວໃດຖ້າເຈົ້າໃຊ້ມັນເພື່ອຄວາມປາດຖະໜາ

ວ່າຄົນເຮົາປັບປຸງຕົນເອງ

ຕົວຢ່າງທີ່ດີ ແລະ ວິທີການທີ່ດີຂອງເຈົ້າ

ມີຄວາມສາມາດຫຼາຍກວ່າໃນການປ່ຽນແປງຄົນອື່ນ

ຈາກຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງ ເຈົ້າ

ແຄສມຸສມີນັບບໍ່ຖ້ວນ

ເຈົ້າຄືແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດ

ແລະແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພະລັງທັງໝົດ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ສະແດງພຣະພອນຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກ
ເຮົາ

ໃນສຸຂະພາບຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ

ໃນການສະແດງອອກທາງວິນຍານຂອງເຮົາ

ເຈົ້າຄືແສງໄຟໃນດວງດາວ

ພະລັງງານໃນອະຕອມ

ແລະຄວາມເມດຕາໃນໃຈ

ຄວາມງາມຢູ່ທີ່ຄວາມຊື່ສັດ

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ຄວາມຊື່ສັດ

ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ເຄີມພະລັງໃຫ້ກັບຕົວເອງ

ດ້ວຍອຳນາດອັນສູງສຸດຂອງເຈົ້າ

ດ້ວຍປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າທ່ານເປັນແຫຼ່ງນ້ຳພູແຫ່ງສຸຂະພາບ

ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງຊີວິດ

ແລະ ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ

ປົດປ່ອຍພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ

ເຖິງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈ

ຂໍໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າກວາດລ້າງໄປ

ຊາກຫັກຜັງ ແລະ ຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ຈົກຜ້າຄຸມທີ່ປິດບັງໃບໜ້າຂອງເຈົ້າຈາກພວກເຮົາອອກ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສຫຼາຍ
ດວງອາທິດນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງຊີວິດເຮົາ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າເປັນກຳລັງທີ່ຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ
ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເປັນແຮງບັນດານໃຈ
ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາກິນອາຫານ
ແລະຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາກໍເປັນຈິງ
ອາແມນ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ
ຈາກການມີໜ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ເທິງໂລກນີ້
ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ
ມັນແມ່ນການປະຕິບັດຕາມຄວາມປາຖະໜາ
ການໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ
ຊອກຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ
ແລະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຜູ້ໂທສຸດທ້າຍໃນທີ່ສຸດ
ຜູ້ຄົນເລີມຕື່ນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ນັກຂຽນໂປຣແກຣມທີ່ມີຄວາມມັກສະເພາະ
ແລະຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ເຄີຍປັນລຸຜົນໃນອະດີດ
ແລະພວກເຂົາພະຍາຍາມ - ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີອິດສະລະ
ໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ -
ການຮຽນແບບຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນ
ຖ້າພວກເຂົາປະສົມກັບນັກທຸລະກິດ

ພວກເຂົາຢາກກາຍເປັນຄືພວກເຂົາ

ແລະຖ້າພວກເຂົາພົວພັນກັບນັກສິລະປິນ

ສິລະປະກາຍເປັນທຸກຢ່າງສໍາລັບພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໂລກນີ້

**ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມອິດທິພົນໃຫ້ພວກເຮົາເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້
ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມອິດທິພົນນັ້ນ**

ແຕ່ການຊອກຫາອາຫານ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສ

ເງິນ ແລະ ຊັບສິນ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກ

**ມັນຫມາຍຄວາມວ່າຄົນຜູ້ຫນຶ່ງລົມແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມສຸກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ**

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກ

ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ

**ແລະວ່າພວກເຮົາພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ
ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ**

ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ

ເພື່ອເປີດໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ

**ພວກເຮົາຂໍການຊີ້ນຳ ແລະ ການອະນຸມັດຈາກພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງ
ທີ່ພວກເຮົາເຮັດ**

**ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນໂຮງຮຽນແຫ່ງ
ຊີວິດ**

ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາຂອງພວກເຮົາ

ຈາກຜູ້ຈັດການ ແລະ ຜູ້ຈັດແຈງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ຄົນທີ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ

ອັນໃດທີ່ສຸດສໍາລັບພວກເຮົາ?

ດັງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ
ພວກເຮົາຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງອັນສະຫລາດຂອງພຣະອົງ
ຈົດໝາຍເຖິງຄູບາ Paramahansa ຈາກລູກສິດຂອງເພິ່ນ
ຄວາມຊຶ່ງຈຳກັດກັບການມາຢ້ຽມຢາມຂອງເຈົ້າຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງ
ຢູ່

ໃນເຫຼ້ມ ທີ XIV ຂອງ ວາລະສານ Inner Culture
ຈົດໝາຍທີ່ສົ່ງໂດຍຜູ້ຂຽນຈາກປະເທດຕ່າງໆ
ພວກເຮົາອ້າງອີງສົ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຈາກມັນ:
ຂ້າພະເຈົ້າຢາກແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບວ່າ ຜ່ານການອ່ານຄຳສອນ
ຂອງທ່ານຢ່າງຄິດໄຕ່ຕອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທາງວິນຍານ
ສົ່ງທີ່ຂ້ອຍຄືນຫາມາຕະຫຼອດ
ຄຳສອນຂອງເຈົ້າໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສຸກໃຫ້ຂ້ອຍ

* * *

ຂ້ອຍຝຶກຝົນການຍື່ນຍັນທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າທຸກໆມື້
ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບຄ່ອຍໆຫຼຸດລົງ
ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຫາຍໄປ
ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກກັບທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ຂອບໃຈສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງທ່ານ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຫຼາຍຢ່າງ
ຈາກຄຳສອນທາງວິນຍານຂອງທ່ານ
ຂ້ອຍລໍຖ້າອ່ານຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຢູ່ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ

**ຂ້ອຍພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອນຳມັນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ
ຂອງຂ້ອຍ**

ຄຳສອນຂອງເຈົ້າງາມແລະເປັນປະໂຫຍດ

*** * ***

ຂ້ອຍພົບໃນປັດຊະຍາທີ່ດີເລີດຂອງເຈົ້າ

ສິ່ງທີ່ກະຕຸ້ນຄວາມຊົມເຊີຍ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈ

ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງສຸດຊຶ້ງສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ

ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈທາງດ້ານຈິດໃຈ

*** * ***

ຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ລື້ນເຫຼືອທີ່ຈະໄດ້ຮັບມັນທຸກໆອາທິດ

ກ່ຽວກັບບົດຮຽນໃໝ່ຈາກຄຳສອນຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃນທຸກໆບົດຮຽນ

*** * ***

ຂອບໃຈຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍ

ເພື່ອຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕົວຕົນພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ

ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ເຖິງພະລັງທີ່ແຝງຢູ່ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ

**ແລະ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນເຖິງຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ**

ຜ່ານຄຳສອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຈາກເຈົ້າ

*** * ***

ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເຈົ້າ

ນາງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍເປັນເວລາສີ່ປີແລ້ວ

ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ເຖິງສັດທາອັນສົມບູນຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ

ແລະຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດຊາດ

ມັນໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກຕົວເອງ

ເມື່ອຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ

ຂ້ອຍບໍ່ມີໝູ່ ແລະ ບໍ່ມີໃຜທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຂ້ອຍ

**ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ ແລະ ເພີ່ມກຳລັງ
ໃຈໃຫ້ຂ້ອຍ**

**ມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຂ້ອຍກ້າຫານໃນການປະເຊີນກັບ
ສະຖານະການຕ່າງໆໃນຊີວິດ**

*** * ***

ເປັນເວລາສີສິບປີ

ຂ້ອຍໄດ້ສຶກສາສາຂາວິທະຍາສາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ

ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮຽນຫຍັງເລີຍຈາກການຮຽນທັງໝົດນັ້ນ

**ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ທຽບເທົ່າກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກ
ຄຳສອນຂອງເຈົ້າ**

*** * ***

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການອ່ານຄຳສອນຂອງເຈົ້າ

ຖ້າມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ

ພວກເຂົາສຶກສາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ

ໂລກທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ນັ້ນຈະເປັນ

ດີກ່ວາມັນເປັນ

*** * ***

ຂ້ອຍຢາກຂອບໃຈເຈົ້າຈາກໃຈຈິງ

ສຳລັບພອນທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

**ຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍເລີ່ມອ່ານຄໍາສອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ຄວາມສົນໃຈ**

**ຂອບໃຈ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມທີ່
ດີເລີດຂອງເຈົ້າ**

ແລະວຽກງານຂອງທ່ານທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ

*** * ***

ຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າອະທິຖານເພື່ອຄວາມສໍາເລັດຂອງຂ້ອຍ

ສະພາບການຂອງຂ້ອຍດີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

**ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຫວັງວ່າທ່ານຈະສືບຕໍ່ອະທິຖານ**

*** * ***

ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍຍັງຫຼົງທາງຢູ່ໃນປ່າມືດແຫ່ງຄວາມສົງໄສ

ແລະລາວບໍ່ສາມາດເຫັນເສັ້ນທາງອອກຈາກປ່ານັ້ນໄດ້

ແຕ່ຂອບໃຈພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄໍາອະທິຖານພິເສດຂອງເຈົ້າ

**ເສັ້ນທາງໄດ້ຊັດເຈນຂຶ້ນ ແລະ ສັດທາຂອງຂ້ອຍໃນພຣະເຈົ້າໄດ້
ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ**

ສະພາບການຂອງຂ້ອຍດີຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານ

**ແລະກະລຸນາຈື່ຈໍາຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີໃນຄໍາອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາ
ຕອບຂອງທ່ານ**

*** * ***

ຄໍາສອນຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍຫຼາຍ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈາກມັນ

ແລະມັນໄດ້ຖືກພິສູດໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະຫຼຸບໄດ້

**ປະສິດທິພາບຂອງການຍື່ນປັນທາງວິນຍານ ແລະ ແນວຄິດໃນແງ່
ບວກຂອງທ່ານ**

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈຫຼາຍ

**ຍ້ອນສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ ຂ້ອຍ
ຮູ້ສຶກ**

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍມີຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳວັນໃນການນັ່ງສະມາທິ

*** * ***

**ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄຳສອນທີ່ດີເລີດ ແລະ ເປັນແຮງບັນດານໃຈຂອງ
ເຈົ້າ**

ຊີວິດຂອງຂ້ອຍໃນລະດັບໂລກນີ້ຈະມີຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍ

**ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈທ່ານສຳລັບຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດຂອງ
ທ່ານ**

ເຊິ່ງນາງໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍໃນໄລຍະສາມປີຜ່ານມາ

*** * ***

ຂອບໃຈຫຼາຍໆສຳລັບວາລະສານວັດທະນະທຳທາງວິນຍານ

ໃນນັ້ນຂ້ອຍພົບພອນ ແລະ ການບໍາລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານທຸກໆມື້

**ຂ້ອຍຂອບໃຈພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ແນະນຳຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບເຈົ້າ ແລະ
ຄຳສອນຂອງເຈົ້າ**

*** * ***

ຂ້ອຍຂໍຂອບໃຈເຈົ້າສຳລັບຈິດໝາຍປະຈຳເດືອນຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍພົບວ່າຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍເຕັມໄປດ້ວຍແຮງບັນດານໃຈ

**ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ອ່ານມັນໃຫ້ນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍຟັງໃນຊັ້ນຮຽນ
ວັນນະຄະດີ**

ພວກເຂົາຕອບສະໜອງໃນທາງບວກຕໍ່ເນື້ອໃນຂອງມັນ

ມັນເປັນໂອກາດທີ່ມີຄວາມສຸກສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ

**ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະທັບໃຈຫຼາຍກັບແນວຄວາມຄິດທີ່ເຈົ້າລວມຢູ່ໃນ
ຈິດໝາຍ**

ຫຼາຍຈົນຂ້ອຍຢາກແບ່ງປັນມັນໃຫ້ກັບນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍ

ຂໍຄວາມນິເຮັດໃຫ້ເກີດການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

**ແລະ ການພິຈາລະນາຕົວເອງເຂົ້າໄປໃນຄວາມລັບຂອງ
ຈິດວິນຍານ**

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນຈະຊ່ວຍຂ້ອຍແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ

**ແລະ ຈັດການກັບປະສົບການຊີວິດຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ໃນທາງ
ບວກ**

*** * ***

ຄໍາສອນຂອງທ່ານລ້ຳຄ່າຫຼາຍ

ຂ້ອຍບໍ່ຢາກພາດບົດຮຽນຂອງເຈົ້າເລີຍ

ຈາກການບັນຍາຍຂອງອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ

ເມື່ອຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານລື້ນເຫຼືອ

ເຊື່ອງໄວ້ໃນຄວາມເລິກຂອງຕົວເອງ

ຊັ້ນໜ້າຂອງຄວາມສຸກທາງດ້ານປະສາດສໍາຜັດທີ່ຫາຍໄປ

ຊົດຄາວ

ແສງສີທອງຂອງຈິດວິນຍານຈາກຫາຍໄປ

ແລະຄວາມສາມາດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ໂປ່ງໃສກໍ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມໜ້າແໜ້ນຂອງວັດສະດຸ

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຖືກດຶງດູດ

ເຖິງຄວາມອິດສາແລະຄວາມອິດສາ

ແລະລາວຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍເມກແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວແລະ

ຄວາມກັງວົນ

ລາວກາຍເປັນຄົນທຸກຍາກ ແລະ ທຸກຍາກລໍາບາກ

ແລະລາວບໍ່ມີອໍານາດ

ແຕ່ເມື່ອລາວມຸ່ງຄວາມສົນໃຈອັນດຽວກັນ

ສູ່ຄວາມຮັກ, ສິນທິພາບ, ແລະ ຄວາມກົມກຽວ

ລາວຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງ

ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ

ເມື່ອເຈົ້າຫັນໜີຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍ
ປະສົມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກ
ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຈິດວິນຍານທີ່ໂປ່ງໃສ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ຫລຸຫລາ
ຖ້າຈິດວິນຍານຖືກຕູດຊຶມຢ່າງສົມບູນ
ດ້ວຍຄວາມສຸກອັນຫຍາບຄາຍຂອງໂລກນີ້
ລາວກາຍເປັນຄົນບໍ່ສົນໃຈໃນການຄົ້ນຄວ້າ
ກ່ຽວກັບຄວາມສຸກສູງສຸດ
ແລະບໍ່ສາມາດຊຶມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານໄດ້
ຫຼາຍຄົນອາດຈະໂຕ້ຖຽງ
ວ່າການສະລະຄວາມສຸກທາງວັດຖຸ
ມັນເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນໂລກນີ້
ຫຼືໃນຂະນະທີ່ອາໄສຢູ່ກັບຄົນ
ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໝູນວຽນຢູ່ກັບວັດຖຸຢ່າງດຽວ
ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຈາກຄົນທີ່ວ່າ
ປະລະໂລກ ແລະ ໄປສູ່ພູຜາປ່າດົງ
ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ
ແທນທີ່ຈະ, ລາວຕ້ອງຢູ່ໃນໂລກນີ້
ໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກະແສນ້ຳທີ່ມີພະລັງຂອງມັນກວາດລາວໄປ
ເພື່ອວ່າຄືນຟອງທີ່ຊຸ່ນວາຍຂອງໂລກຈະບໍ່ຖ້ວມລາວ
ລາວບໍ່ຄວນມີທັດສະນະຄະຕິທາງລົບຕໍ່ສິ່ງອ້ອມຂ້າງ
ໃນເວລາດຽວກັນ
ລາວຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ວັດຖຸນິຍົມມາເຮັດໃຫ້ລາວຕາບອດ
ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ສູນເສຍການຕິດຕໍ່ກັບລັກສະນະທາງວິນຍານ

ຂອງລາວ

ລາວກາຍເປັນຄົນບໍ່ສາມາດຊຶມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກໄດ້
ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດ

ຊັບສົມບັດຂອງຈິດວິນຍານ

ຈາກຄໍາສອນຂອງນັກປາດ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນທະ

ໂລກນີ້ເປັນພຽງຄວາມຝັນ

ຄືກັນກັບວ່າບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຝັນຖານໃນການນໍາສະເໜີແບບໂຮງໝັງ
ລະຫວ່າງທະເລ ແລະ ຫ້ອງຟ້າ, ເຊິ່ງເປັນສອງລະດັບການສັນສະເທືອນຂອງ

ແສງສະຫວ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ມັນເປັນແບບນັ້ນໃນໂລກນີ້

ຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບ, ຄວາມເພີດເພີນ, ຄວາມຮ້ອນ
ແລະ ຄວາມໜາວ ຄືຄວາມຝັນຂອງໂລກນີ້
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້ ແລະ ມີອິນພວກເຮົາຈະລົງມາຄືເມກ ເປັນພຽງເງົາ
ໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ
ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບທີ່ຫາຍໄປຊົ່ວຄາວນີ້ແມ່ນວິນຍານທີ່ເປັນນິລັນຕອນ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງມັນ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງພຽງຢ່າງດຽວ ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານສະເໝີວ່າ
ການທົດລອງຈະບໍ່ຊະນະ
ຊີວິດຄືຄວາມພິການທີ່ຂັດຂວາງຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາໃນການຈື່ຈຳ
ພຣະອົງ

ເມື່ອຂ້ອຍອະທິຖານດ້ວຍວິທີນີ້, ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຜົນຫຼາຍກວ່າເວລາອື່ນໆ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນ, ມັນກໍ່ບໍ່
ສາມາດຢຸດຂ້ອຍໄດ້
ການຄິດເຖິງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນທີ່ປະທັບ
ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ເບິ່ງຄືວ່າໄຮ້ສາລະ ແລະ ຮຸ່ນວາຍຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄປຮອດ
ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ
ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍເວົ້າສະເໝີວ່າຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງ
ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງຄວາມຈິງອັນສູງສຸດ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນວາງຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນເປົ້າໝາຍທາງໂລກທີ່
ຊົ່ວຄາວ ແລະ ວັດຖຸທີ່ແຕກຫັກງ່າຍ
ຄວາມຜູກພັນທີ່ບອບບາງດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງເຫີນຈາກເປົ້າໝາຍ
ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ
ຄືກັນກັບວ່າມັນຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກ
ເຮົາ

ສະພາບແວດລ້ອມສ້າງພາບລວງຕາໃນຕົວຄົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນ
ຕົວເອງວ່າຍິ່ງໃຫຍ່
ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານຢ່າງແທ້ຈິງຕ້ອງກ້າວຂຶ້ນເໝືອດຄວາມຮັບຮູ້
ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊົ່ວຄາວ ແລະ ຊົ່ວຄາວນັ້ນ
ລາວຮັບຮູ້ຄວາມຈິງພາຍໃນຕົວເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມຈິງນີ້ຈິງກາຍເປັນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງລາວ
ທຳມະຊາດ ແລະ ອິດທິພົນດຽວໃນຊີວິດຂອງລາວ
ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າດຶງໃຈພວກເຮົາດ້ວຍການຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາພວກ
ເຮົາໄປຫາພຣະອົງ
ແລະ ຊອກຫາລາວກ່ອນທີ່ຈະຈາກໂລກນີ້ໄປ

ບໍ່ວ່າປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າມາ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທີ່ພວກເຮົາ
ອິດທິນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ສູນເສຍຄວາມຫວັງທີ່ວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າຢູ່
ໃກ້ແລ້ວ

ແລະພຣະອົງຕອບທຸກໆຄໍາອະທິຖານທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈ, ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມປາຖະໜາ
ລາວຈະບໍ່ປະຖົມຄົນທີ່ລາວຮັກ ຫຼື ປະຖົມພວກເຂົາໄວ້ພາຍໃຕ້ຄວາມ
ເມດຕາຂອງຊະຕາກໍາ
ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າຄໍາ

ມື້ໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ພະຍາມານຜູ້ໜຶ່ງກໍາລັງທ່ຽວໄປມາຢູ່ໃນພູເຂົາ, ລາວໄດ້
ຢຸດຕືມນັ້ນຈາກຫ້ວຍນ້ອຍໆ, ແລະສາຍຕາຂອງລາວໄດ້ຫຼຽວເຫັນກ້ອນຄໍາ
ທໍາມະຊາດບໍລິສຸດທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາຢູ່ໃຕ້ນ້ຳໃສຂອງຫ້ວຍ. ລາວຈຶ່ງຕືມນ້ຳໃສ່
.ຖ້ວຍຂອງລາວ, ເອົາຫຼຽນຄໍາໃສ່ໃນຖົງ, ຈາກນັ້ນກໍໄປນັ່ງພັກຜ່ອນຢູ່ແຄມທາງ
ໃນເວລານັ້ນ, ຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະກົດຕົວຢູ່ເທິງຖະໜົນ, ຫາຍໃຈຝືດ
ຍ້ອນຄວາມອິດເມືອຍ. ລາວຍ່າງໄປຫາພະຍາມານແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ມື້ນີ້
ຂ້ອຍຍັງບໍ່ໄດ້ກິນຫຍັງເລີຍ ແລະ ຂ້ອຍມີການເດີນທາງອີກຍາວໄກຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ.

"?ເຈົ້າມີເຂົ້າຈີສອງສາມກ້ອນໃຫ້ເພື່ອນຂອງເຈົ້າກິນໃນການເດີນທາງບໍ່
ພະຍາມານຕອບວ່າ, "ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະ ເປັນກຽດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຍິນດີທີ່ຈະແບ່ງປັນເຂົ້າຈີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃຫ້ທ່ານ." ແລ້ວລາວກໍຊີ້ໄປທີ່ຖົງ ແລະ
".ເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ກະລຸນາເອົາສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໄປ

ໃນຂະນະທີ່ຊາຍໜຸ່ມກໍາລັງເອົາເຂົ້າຈີອອກຈາກຖົງ, ກ້ອນຫີນຄໍາໄດ້ຕົກລົງ
.ມາ, ພະສົງຈຶ່ງຈັບມັນໄວ້ແລະວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງກິນເຂົ້າຢູ່, ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນກໍຍັງຄົງແນມເບິ່ງ
ຄໍາ, ເວົ້າດ້ວຍຄວາມຊົມເຊີຍກ່ຽວກັບມັນ, ແລະ ຊົມເຊີຍພະສົງໃນໂຊກດີຂອງ
ລາວ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ຫີນສີ
.ເຫຼືອງຂອງລາວໄດ້ໃຫ້
ເມື່ອຊາຍໜຸ່ມລຸກຂຶ້ນເພື່ອຈະເດີນທາງຕໍ່ໄປ, ພະສົງໄດ້ຍື່ມແລະວາງກ້ອນ
.ຫີນໃສ່ມືຂອງລາວ

ຊາຍໜຸ່ມຄົນນັ້ນຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈຢ່າງຍິ່ງກັບຄວາມຮັ່ງມີຢ່າງກະທັນຫັນທີ່
ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແລະລາວກໍອອກເດີນທາງດ້ວຍຄວາມສຸກຢ່າງລືນເຫຼືອ, ບໍ່
.ສົນໃຈຫຍັງເລີຍ

ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີສິ່ງນີ້, ຄວາມຄິດແປກໆຍັງຄົງຢູ່, ລົບກວນລາວ, ແລະລາວ
ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລາວງຽບ ຫຼື ກໍາຈັດຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້. ທັນໃດນັ້ນ, ລາວກໍ
ປ່ຽນທິດທາງ ແລະ ກັບຄືນໄປຫາພະຍາມານ, ວາງຊັບສົມບັດຂອງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າ

ຜູ້ອຸປະຖຳຂອງລາວ ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ກາທາຍລາວດ້ວຍການກົມຫົວດ້ວຍຄວາມຊືນ
: ຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບ, ລາວກໍກ່າວວ່າ
ຂ້ອຍຮູ້ດີວ່າຫິນກ້ອນນີ້ທີ່ເຈົ້າມອບໃຫ້ຂ້ອຍມີຄ່າຫຼາຍປານໃດ, ແຕ່ຂ້ອຍ"
ຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າຄຳນີ້, ແລະຂ້ອຍຂໍຮ້ອງເຈົ້າໂດຍ
ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກະລຸນາກັບຂ້ອຍດ້ວຍສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນຈິດວິນຍານອັນອຸດົມສົມບູນ
"!ຂອງເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສາມາດມອບຄຳນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້
ໃນຍຸກສະໄໝແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຜູ້ຄົນຂອບພຣະຄຸນພະເຈົ້າ
ເພື່ອພຣະພອນອັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ເມື່ອບັນຍາກາດກາຍເປັນມືດມົວ
ໂຊກຮ້າຍກໍາລັງມາຮອດ
ການຈົມວ່າ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈຈະຕາມມາ
ແລະພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ກໍາລັງສູນເສຍສັດທາທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງພວກເຮົາ
ໂດຍພຣະອົງຜູ້ທີ່ຕາບໍ່ເຄີຍນອນຫຼັບ
ພວກເຮົາສ້າງໄພພິບັດ ແລະ ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
ຈຸດສຸມ ແລະ ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມສິນໃຈຂອງພວກເຮົາ
ຖ້າພວກເຮົາຊອກຫາວິທີທາງທີ່ດີ
ພວກເຮົາຄົງຈະໄດ້ເຫັນຄວາມຫວັງອັນງົດງາມ
ພວກເຮົາຕ້ອງໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ
ແລະວ່າພຣະອົງຜູ້ທີ່ສ້າງພວກເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຮົາ
ເຖິງວ່າຈະມີສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກກໍຕາມ
ການຕໍ່ສູ້ຂອງຊີວິດ
ແລະສະຖານທີ່ກໍມືດມົວ
ຖ້າເຮົາສະແຫວງຫາການຊີນໍາຈາກສະຫວັນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງ
ເຕັມທີ່, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບມັນ
ຜູ້ໃດທີ່ມີສັດທາ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຄືກັບເດັກນ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອ
ອົງປະກອບທັງໝົດຂອງການມີຢູ່ຈະລວມເຂົ້າກັນ
ເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເລິກໆວ່າພວກເຮົາຖືກເຫັນ
ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນນັ້ນບໍ່ໄກ
ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມຄິດໃນແງ່ດີດຶງດູດໂຊກດີຄືກັບແມ່ເຫຼັກ
ເນັ້ນໜັກເຖິງດ້ານທີ່ສິດໃສຂອງຊີວິດ
ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຄວາມດີມີຢູ່ແລະຢູ່ໃກ້ໆ
ແລະໄຊຊະນະນັ້ນເປັນຂອງຄວາມສະຫວ່າງ, ບໍ່ແມ່ນຂອງຄວາມມືດ ແລະ
ຄວາມສຸ່ມ

ພຣະເຈົ້າເປັນເພື່ອນສະຫວັນ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ຜູ້ທີ່ເພິງພາພຣະອົງຜິດຫວັງ
ແລະ ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ, ການປົກປ້ອງຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ
ຊີວິດຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ
ຫົວໃຈຈະລືນລືນດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມຂອບໃຈ
ຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີຊັບສົມບັດແຫ່ງພອນຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
ແລະກະແຈສູ່ສະຫວັນ
ພວກເຮົາລົງໂທດຕົວເອງຜ່ານການກະທຳທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາໃຫ້ລາງວັນຕົວເອງສຳລັບການປະພຶດທີ່ເໝາະສົມຂອງພວກເຮົາ
ການໃຊ້ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດໃນທາງທີ່ຜິດ
ມັນນຳໄປສູ່ບາບ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ

ກ່ຽວກັບການໃຊ້ສະໝອງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ສິ່ງນີ້ນຳໄປສູ່ຄຸນນະທຳ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຈິດໃຈໃຫ້ມະນຸດ
ແລະ ສະຕິສຳນຶກ
ຄວາມຕັ້ງໃຈເສລີ
ພຣະບັນຍັດສະຫວັນ
ຖ້າລາວເລືອກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ລາວຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ,
.ລາວຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງລາວ
ລາວຕ້ອງລາຍງານການປະພຶດຂອງລາວໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ
ຂອງລາວ

ໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງນີ້
ມະນຸດໄດ້ລ່ວງລະເມີດອິດສະລະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາ
ດ້ວຍເຫດນີ້, ລາວຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງ
.ຮ່າງກາຍ ແລະ ສະຕິປັນຍາມາສູ່ຕົນເອງ
ການເສຍຊີວິດກ່ອນໄວອັນຄວນ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ
ລາວເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ລາວຫວ່ານ, ແລະກົດເກນຂອງເຫດແລະຜົນໃຊ້ໄດ້ກັບ
ທຸກຄົນ

ມີປັດຈຸບັນຂອງຄົນເຮົາແມ່ນຂຶ້ນກັບມືທີ່ຜ່ານມາຂອງເຂົາເຈົ້າ
ອະນາຄົດຂອງລາວຍັງຂຶ້ນກັບວ່າລາວດຳລົງຊີວິດແນວໃດ
ແລະລາວໃຊ້ເວລາປະຈຸບັນຂອງລາວກັບມັນ
ແລະກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງເມັດພັນທີ່ລາວປູກໃນດິນຂອງສະຕິຂອງລາວ
ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະອົງມີພະລັງສັກສິດທີ່ເຊືອງໄວ້ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງ
ລາວສູນເສຍສິດທີ່ຈະໃຊ້ອຳນາດເຫຼົ່ານັ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງລາວ
ແລະຂໍ້ຈຳກັດທີ່ລາວວາງໄວ້ໃຫ້ຕົວເອງ
ການລະເມີດກົດເກນຂອງເຫດຜົນ
ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈິດວິນຍານກັບຮ່າງກາຍຊົ່ວຄາວ, ເຊິ່ງມັກຈະເນົາເປື້ອນ
ແລະ ຍອມຈຳນົນຕໍ່ອິດທິພົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັນທຸກຳ, ຫຼື ຫົວໂລກ
ມັນເປັນສາເຫດໜຶ່ງຂອງຄວາມສິ້ນຫວັງ, ຄວາມອຸກອັງ, ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວຂອງມະນຸດ
ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຕ້ອງແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງລາວ
ລາວປັບເຂັ້ມທິດຂອງສະຕິຂອງລາວຄືນໃໝ່
ຖ້າລາວຢາກຮູ້ຕົວເອງ
ແລະລາວໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ມາສຸດທ້າຍຂອງລາວຄືນໃໝ່
ລາວເຕີມເຕີມພາຊະນະແຫ່ງຊີວິດຂອງລາວດ້ວຍຄວາມດີ, ຄວາມ
ສະຫວ່າງ, ແລະຄວາມຮູ້
ມະຫາສະໝຸດບໍ່ສາມາດຖືກກັກຂັງໄວ້ພາຍໃນການລະເບີດຄັ້ງດຽວໄດ້
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ສະຕິຂອງມະນຸດທີ່ຈຳກັດບໍ່ສາມາດປັ້ນຈຸສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານໄດ້
ແຕ່ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ກະຕິລິລິນ ແລະ ພະຍາຍາມຫຼຸດພົ້ນຈາກຂໍ້ຈຳ
ກັດຕ່າງໆ
ແລະ ການປັ້ນລູຂອບເຂດຂອງສະຕິທັງໝົດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແລະພຣະອົງໄດ້ເພີ່ມພວກມັນຈາກຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ ແລະ
ອະລິຣັກຊິງປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງປະສົງໂດຍບໍ່ມີມາດຕະການ
ຂໍແລະມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າ
ເຄາະແລະມັນຈະເປີດໃຫ້ເຈົ້າ
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບໃຈ, ຂ້ອຍແນ່ນອນວ່າຈະເພີ່ມຄວາມໂປດປານໃຫ້ເຈົ້າ
ການໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນໜຶ່ງໃນອາວຸດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ທຳລາຍ
.ທີ່ສຸດ
ສາເຫດຫຼັກຂອງຄວາມກັງວົນແມ່ນການເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ເຈັບໃຈ
ຄວນຫຼີກລ່ຽງການນິນທາ ຫຼື ການເວົ້າໄຮ້ສາລະ
ຫຼີກລ່ຽງການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ກຳຈັດທຳອ່ຽງ
ຮຸກຮານ
ຖ້າຜົວ ຫຼື ເມຍໃຈຮ້າຍ ແລະ ຝ່າຍໜຶ່ງຍຸຍົງອີກຝ່າຍໜຶ່ງ
ທາງທີ່ດີທີ່ສຸດຄືການໃຫ້ຄົນອື່ນຍ່າງໄປ
ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຕອບຈົນກວ່າພາຍຈະສະຫງົບລົງ

ແລະຖ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນເວົ້າຄໍາເວົ້າທີ່ເຈັບປວດ
ທາງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບຄົນອື່ນທີ່ຈະບໍ່ຕອບດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ
ແທນທີ່ຈະ, ຈຶ່ງສະຫງົບຈົນກວ່າຄວາມຄິດຈະສະຫງົບລົງ ແລະ ອາລົມຈະ
ເຢັນລົງ

ຖ້າເມຍຮ້ອງໃສ່ຜົວຂອງຕົນ ແລະ ລາວຕອບດ້ວຍສຽງດັງ, ຜົວຈະທົນທຸກ
:ທໍລະມານສອງເທົ່າ

ຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນມາຈາກຄໍາເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງຂອງນາງ, ແລະຄັ້ງທີສອງແມ່ນ
ມາຈາກຄໍາເວົ້າທີ່ເດັດຂາດຂອງລາວ
ດັງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວເອງເປັນຫຼັກ
ສິ່ງນີ້ອາດຈະນໍາໄປສູ່ການຢ່າຮ້າງ ຫຼື ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອື່ນໆ
ຄວນຫຼີກລ່ຽງຄວາມຕື່ນຄ້ານ ຫຼື ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນດ້ວຍທັດສະນະຄະຕິ
ທີ່ດູກູກຄົນອື່ນ

.ໃນເວລາດຽວກັນ, ບໍ່ຄວນມີການຕໍ່ສູ້ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ
ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາຄວນລໍຖ້າຈົນກວ່າຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມ
.ສະຫງົບທາງຈິດໃຈຈະກັບຄືນມາ
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າໄປ
ຢ່າລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍການດູກູກທາງວາຈາ (ຫຼື
ທາງລາຍລັກອັກສອນ)

ການໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນໜຶ່ງໃນອາວຸດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ທໍາລາຍ
.ທີ່ສຸດ

ຄົນເຮົາອາດຈະເວົ້າສິ່ງດັງກ່າວໃນຂະນະທີ່ໃຈຮ້າຍ ຫຼື ເມື່ອອາລົມຮ້ອນ
ແຮງ

ລາວໃຊ້ພາສາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ເຊິ່ງຕົວຈິງແລ້ວລາວບໍ່ຢາກເວົ້າອອກມາ,
.ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຮູ້ສຶກເສຍໃຈກັບມັນ

ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນຈະຈື່ຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເວລາຊາວປີ
(ຄວາມໂສກເສົ້າບໍລິມໄດ້ງ່າຍ)

ຈາກທັດສະນະນີ້, ຄວາມຊຶ່ງຈໍາແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ
ພະລັງຂອງຄວາມຊຶ່ງຈໍາແມ່ນພອນຖ້າໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແຕ່ມັນກໍເປັນອັນຕະລາຍຖ້າໃຊ້ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ
ເຊິ່ງໄດ້ກະທໍາຕໍ່ພວກເຮົາ

ໃນການກະກຽມເຂົ້າສູ່ສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ
ຂະບວນການທັງໝົດຂອງວິວັດທະນາການຂອງມະນຸດມີຈຸດປະສົງເພື່ອ
ສະຫງົບພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ
ເພື່ອໃຫ້ຄົນສາມາດກັບຄືນສູ່ທະເລ ແລະ ລວມເຂົ້າກັບມັນໄດ້ອີກຄັ້ງ

ນັ້ນຄື, ເພື່ອໃຫ້ພະລັງຊີວິດຂອງມະນຸດສາມາດລວມເຂົ້າກັບໂລກວິນຍານທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ

ນັກວິທະຍາສາດ, ນັກທຸລະກິດ, ແລະ ນັກປະຕິຮູບສັງຄົມ ກໍາລັງ
ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍທາງອ້ອມ, ເພື່ອປູທາງໃຫ້ແກ່ການສ້າງຄວາມ
.ສາມັກຄີຫົວໂລກ

ໂຮງຮຽນວິທະຍາສາດ, ປັດຊະຍາ, ແລະ ສິນທຳທັງໝົດພະຍາຍາມຢ່າງ
ຈິງຈັງເພື່ອເກັບກຳຄວາມຈິງຈາກສ່ວນແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ປະດັບປະດາຈິດວິນຍານ
ຂອງມະນຸດດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ຫລໍ່ຫລອມ, ມະຫັດສະຈັນ, ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃນ
.ການກະກຽມສຳລັບການເຂົ້າສູ່ສະຫວັນນິລັນດອນຂອງປັນຍາ
ຜ່ານການຄົ້ນພົບອັນລ້ຳຄ່າ, ວິທະຍາສາດໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອມະນຸດໂດຍກົງໂດຍ
ການສະໜອງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸ, ແລະ ຊ່ວຍລາວ
ໂດຍທາງອ້ອມໃຫ້ແກ້ໄຂທັດສະນະບາງຢ່າງຂອງລາວກ່ຽວກັບ “ການອັດສະຈັນ”
.ແລະ ປະກົດການລຶກລັບຫຼາຍຢ່າງ

ວິທະຍາສາດບອກພວກເຮົາວ່າເມື່ອນ້ຳປ່ຽນລຳດັບການສັນສະເທືອນຍ້ອນ
ຄວາມເຢັນ, ມັນຈະກາຍເປັນນ້ຳກ້ອນທີ່ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳແທນທີ່ຈະປະສົມກັບ
.ມັນ ຫຼື ຕົກຢູ່ດ້ານລຸ່ມຄືກັບວັດສະດຸແຂງອື່ນໆ
ປະກົດການນີ້ຊິບອກໃຫ້ນັກວິທະຍາສາດຮູ້ວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດຍ່າງຢູ່
ເທິງໜ້ານ້ຳ, ພຣະອົງຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງການສັນສະເທືອນຂອງຮ່າງກາຍຂອງ
ພຣະອົງໂດຍການໃຊ້ວິທີການທາງຈິດວິທະຍາທີ່ໄພ່ພົນ, ສາດສະດາ, ແລະນັກ
.ປາດຮູ້ຈັກ

ເພື່ອນຳມະນຸດຊາດມາສູ່ເຮືອນແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມສຸກ
ຫົວໄປ, ກິດຈະກຳທາງວັດຖຸ, ສິນທຳ, ສາສະໜາ, ອຸດສາຫະກຳ, ສັງຄົມ-ການ
ເມືອງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທາງອະພິຟິຊິກທັງໝົດ ຕ້ອງຮ່ວມມືກັນ ແລະ
.ສາມັກຄີຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້
ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບມາດຕະຖານຄົງທີ່ສຳລັບກົດໝາຍ
ຫົວໂລກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສຸຂະພາບ, ສັນຕິພາບ, ສະຫວັດດີການ, ການສຶກສາ
ແລະ ສິນທຳທີ່ດີ ແລະ ມາດຕະຖານສຳລັບກົດໝາຍທາງວິນຍານ, ຈິດໃຈ ແລະ
ການປະຕິບັດທີ່ສາມາດໃຫ້ປະຊາຊົນຫຼາຍພັນລ້ານຄົນໃນໂລກນີ້ມີການເຕີບໂຕ
ແບບປະສົມປະສານ ແລະ ສົມດຸນທີ່ເໝາະສົມກັບມະນຸດທີ່ມີອາລະຍະທຳ ແລະ
.ໃຫ້ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ
ພົນລະເມືອງໂລກບໍ່ຄວນຖືກຈຳກັດຢູ່ກັບຊີວິດນ້ອຍໆ ແລະ ຮ່າງກາຍນ້ອຍໆ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ລາວຖືວ່າຕົນເອງເປັນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວ
ມະນຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ, ໄດ້ຮັບການນຳພາຈາກຊີວິດໃນຈັກກະວານ, ແລະລາວ
ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ "ເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ
"ຊີວິດ

ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ມັນຂະຫຍາຍໄປເຖິງດວງດາວທີ່ໄກທີ່ສຸດ
ມັນແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກໆອະນາຄົດໃນຈັກກະວານ
ແມ່ນແຕ່ເອເລັກຕຣອນທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເປັນໜຶ່ງດຽວກັບມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ
ສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ແລະ ເພື່ອກ້າວຂ້າມຄອບຄົວ ແລະ ສັນຊາດ
ລາວຮັບຮູ້ວ່າລາວເປັນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວມະນຸດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ
ຄວາມສຸກລະຫວ່າງຄວາມຊື່າຊາກ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ
ເຈົ້າບໍ່ມັກຄວາມສຸກທີ່ຄ້າຍຄືກັນເກີນໄປ ແລະ ຂາດຄວາມຫຼາກຫຼາຍ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ນາງຕ້ອງການຄວາມສຸກທີ່ມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ
ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ

ມັນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຍ້ອນຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງມັນ
ມັນດຶງດູດຈິດໃຈດ້ວຍຄວາມງົດງາມຂອງມັນ
ແລະ ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫວານຊືນໃນຫົວໃຈ
ມັນເຮັດໃຫ້ທ່ານພໍໃຈ ແລະ ປະທັບໃຈກັບລັກສະນະທີ່ຫວານຊືນເປັນພິເສດ
ຂອງມັນ

ຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນໄລຍະໆ
ມັນກະຕຸ້ນຈິດໃຈແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕອບສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາ
ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເປີເປື້ອນດ້ວຍຄວາມເບື້ອໜ້າຍເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ
ເບື້ອໜ້າຍ

ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຢູ່ພຽງໄລຍະສັ້ນໆ
ແລ້ວມັນກໍ່ຈາງຫາຍໄປ, ປະໄວ້ຄວາມເສຍໃຈທີ່ເປັນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ
ໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ

ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ສະຫວ່າງຂຶ້ນແລະ ຫາຍໄປ
ການປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສັບສົນ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈ ແມ່ນຄວາມສຸກທີ່
ຫາຍໄປໄວ ແລະ ເຈັບປວດ

ສຳລັບຄວາມສຸກທີ່ປ່ຽນແປງໄປຕາມຈັງຫວະຕະຫຼອດເວລາ
ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມສຳຄັນຂອງມັນຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງ
ຄືກັບນັກສະແດງທີ່ມີທັກສະທີ່ບັນເທີງຜູ້ຊົມດ້ວຍບົດບາດ ແລະ ການ
ເຄື່ອນໄຫວທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ມັນຄືສິ່ງທີ່ທ່ານກຳລັງຊອກຫາ ແລະ ຢາກເປັນເຈົ້າຂອງ
ຄວາມສຸກນັ້ນສາມາດໄດ້ຮັບໂດຍການຕິດຕ້ອງເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍການຝຶກສະມາທິເປັນປະຈຳ ແລະ ເລິກເຊິງ

ແຫຼ່ງທີ່ມາພາຍໃນຂອງຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່
ພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດດັບຄວາມຢາກຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໄດ້
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານຄືຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວ
.ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເບືອມັນ ຫຼື ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໄປທາງອື່ນ
- ທຸກສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາເຮັດ - ດີ ຫຼື ບໍ່ດີ
ມັນເປັນຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນການຄົ້ນຫາ

ຄວາມສຸກ

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍສິ້ນຍາວ່າຈະມີຄວາມສຸກ ແຕ່ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ
ສໍາລັບຄວາມດີ, ມັນອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າຈະປະທານຄວາມໂສກເສົ້າ
ເນື່ອງຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງລະບຽບວິໄນ ແລະ ການກະຕຸ້ນຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ

ແຕ່ມັນແນ່ນອນວ່າຈະນໍາຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງມາໃຫ້ໃນທີ່ສຸດ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸຕະຫຼອດນິລັນຕອນ
ແລະເມື່ອເຈົ້າພົບມັນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ລ້າຄ່າທີ່ສຸດໃນຊີວິດ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງ "ສິ່ງອື່ນນັ້ນ" ອີກຕໍ່ໄປ
ສິ່ງທີ່ປາກົດຕໍ່ເຈົ້າໂດຍທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງມັນ ຫຼື ໄດ້ຮັບມັນ
"ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນ "ສິ່ງອື່ນນັ້ນ
ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າພົບມັນພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄົ້ນຫາຄວາມສຸກອີກຕໍ່ໄປ
ແລະ ໃນຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງເຈົ້າຈະສໍາເລັດ

ນາງມີທຸກຢ່າງທີ່ນາງປາຖະໜາ
ແລະຮູ້ໄວ້, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ວ່າສິ່ງຂອງທີ່ເປັນວັດຖຸ
ເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ຍັງຄົງຢູ່ເໝືອຄວາມຄິດ
ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ພ້ອມກັບຄວາມສຸກທີ່ພວກມັນໃຫ້
ມັນເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຜ່ານພາບຈິນຕະນາການທາງຈິດໃຈ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານ
ທໍາມະຊາດຂອງໃຜຄືຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ
ມັນຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບຄວາມຄິດຫຼາຍ
ມັນເກີດມາຈາກຄວາມຄິດເມື່ອຄວາມຄິດຖືກມຸ້ງໄປພາຍໃນໃນລະຫວ່າງ
ການຝຶກສະມາທິ

ເມື່ອວັດຖຸພາຍນອກເສຍຫາຍ
ຄວາມສຸກຂຶ້ນກັບຄວາມຄິດໃດ
ຄວາມສຸກທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ມາກໍຖືກທໍາລາຍເຊັ່ນກັນ

ແຕ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ສະເໝີ
ມັນມີຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ຕ້ານທານກັບການທຳລາຍ
ແລະ ການສະແດງອອກວ່າຄວາມສຸກບໍ່ສາມາດຖືກກຳຈັດອອກໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເລືອກທີ່ຈະປ່ຽນແປງສະພາບຈິດໃຈຂອງ

ເຂົາເຈົ້າໂດຍເຈດຕະນາ

ລາວຫຼືໄຫຼໃນອາການຊົມເສົ້າໂດຍການໃຫ້ອາຫານແກ່ອາລົມຊົມເສົ້າ
ສິ່ງອື່ນນັ້ນ

?ເຈົ້າເຄີຍພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈ "ສິ່ງອື່ນ" ນັ້ນບໍ່
ຄືກັບພາບລວງຕາທີ່ປາກົດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນພື້ນຫລັງຂອງ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຈະເປັນແນວໃດກ່ຽວກັບຈຸດຈົບຂອງຄວາມປາດຖະໜາທີ່ສຳເລັດ
?ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ

:ວິເຄາະເລື່ອງ

ເຈົ້າປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບມັນ
ແຕ່ເມື່ອມັນມີໃຫ້ທ່ານແລ້ວ, ເຈົ້າຈະ - ບໍ່ຊ້າກໍ່ໄວ - ຮູ້ສຶກເບື້ອງກັບມັນ
?ແລະເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງອື່ນອີກ, ແມ່ນບໍ່
:ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດຈະໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າເຄີຍຕ້ອງການໃນເທື່ອດຽວກໍ່ຕາມ
ຄວາມຮັ່ງມີ, ອຳນາດ, ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ ຫຼັງຈາກໄລຍະໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກບໍ່

ພໍໃຈ

ແລະເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງອື່ນ ແຕ່ສິ່ງໜຶ່ງບໍ່ເຄີຍສູນເສຍຄວາມສົດຊື່ນຂອງມັນ
ຄວາມສະຫຼາດຂອງມັນຈະບໍ່ຈາງຫາຍໄປສຳລັບເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມສຸກ
ຂອງມັນເອງ

ໃນທຸກໆສິ່ງທີ່ທ່ານກຳລັງຊອກຫາ
ແລະມັນພະຍາຍາມທີ່ຈະປັນລູແລະໄດ້ຮັບມັນ
ໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ
ຕົວຈິງແລ້ວເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາຄວາມສຸກຢູ່
ໂດຍການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງທ່ານ
ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໂສກເສົ້າ
ແລະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່ເຈົ້າໃນຕອນທຳອິດ
ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຖືກຢູ່ໃນຄວາມເສຍໃຈ ແລະ ຄວາມ
ເສຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ບໍ່ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານກຳລັງຊອກຫາຢູ່
ເຈົ້າສະແຫວງຫາມັນຢ່າງຈິງຈັງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມປາຖະໜາ,
ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ
ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈເມື່ອໄດ້ຮັບມັນ

ເຈົ້າຄວນຈະຕິໃຈເມື່ອມັນກາຍເປັນຂອງເຈົ້າແທ້ໆ
ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຊອກຫາຄວາມສຸກໂດຍກົງ ແລະ ດຶງມັນມາຈາກ
?ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ
ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຊອກຫາມັນຜ່ານວິທີການທາງດ້ານຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນ
?ໄປໄດ້

!?ເພື່ອມອບໃຫ້ເຈົ້າບໍລິສຸດ, ບໍ່ມີສິ່ງປົນເປື້ອນ, ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງໃດໆ
ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮ້ອນວອນຂໍຄວາມເມດຕາຈາກສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸໄລຍະສັ້ນ
ຄວາມສຸກຂອງລາວແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມສຸກໄລຍະສັ້ນ
ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່ໄດ້ມາຈາກການຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທາງວັດຖຸ
ມັນເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ, ແລະດັ່ງນັ້ນຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບຜ່ານມັນແມ່ນ
ຊົ່ວຄາວ

ມັນຍັງເປັນການຊົ່ວຄາວ
ການກິນ, ການດຶມກິນນ້ຳຫອມ, ແລະ ການຟັງເພງ
ເຫັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ສຳຜັດສິ່ງທີ່ມ່ວນຊື່ນ
ຄວາມສຸກທັງໝົດທີ່ຊົ່ວຄາວ
ໄລຍະເວລາຂອງມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບໄລຍະເວລາຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ລົດຊາດ ແລະ ກິນ
ການໄດ້ຍິນ, ການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ການສຳຜັດ
ຫຼືຈົນກວ່າຈິດໃຈຈະເປື້ອນມັນ
ລາວຖືກດຶງດູດໂດຍສານກະຕຸ້ນອື່ນໆ
ລາວບໍ່ຕ້ອງການຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວ
ມັນປະໄວ້ຄວາມໂສກເສົ້າເມື່ອມັນຖືກກຳຈັດອອກໄປ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ນາງປາຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສະຫວ່າງຂຶ້ນພຽງ
ແຕ່ຊົ່ວຄາວແລ້ວກໍຫາຍໄປ
ແລະຂ້ອຍປາຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ຄວາມສະຫຼາດສ່ອງໃສບໍ່ເຄີຍຈາງ
ຫາຍໄປ

ຮາດຽມກຳມັນຕະພາບລັງສີບໍລິສຸດ ແລະ ຖາວອນ
ຄວາມສຸກນັ້ນມີຢູ່ແຕ່ໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິດຢືນດີທັງໝົດ
ດວງອາທິດຂຶ້ນມື້ລະເທື່ອ
ແຕ່ການປະກົດຕົວຂອງພຣະອົງນັ້ນສ່ອງແສງສະເໝີ
ຈັກກະວານອາດເສື່ອມໂຊມໄດ້, ແຕ່
ຄືຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ຍັງຄົງຢູ່
ຂໍໃຫ້ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າສະເໝີ

ແຜ່ນດິນທີ່ໄດ້ຮັບພອນນິທິພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ
ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຊົມຊືມກັບຄວາມງາມຂອງມັນ
ແລະ ພວກເຮົາອະນຸລັກມັນໄວ້
ພວກເຮົາຖືວ່າມັນເປັນພອນທີ່ບໍ່ຄວນຖືກທຳລາຍ ຫຼື ລ່ວງລະເມີດ
!ມັນປະກອບດ້ວຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງ

ຈຸດສູງສຸດຕໍ່ຈຸດສູງສຸດ
ແລະ ຂຶ້ນຕໍ່ຂຶ້ນ

ຫຼົງພຽງ ແລະ ຫຼົງພຽງສະເຕບ

ທະເລ ແລະ ແມ່ນ້ຳ

ປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າໄມ້ປ່າ

ແລະ ທະເລຊາຍທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດໃນທຸກທິດທາງ

ມັນເປັນໂຮງລະຄອນຈັກກະວານ

ບ່ອນທີ່ເນີນພູນອນຢູ່□□□□

ແລະ ໜ້າຜາທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍຫີມະກຳຕັ້ງຢູ່

ຕົ້ນໄມ້ສູງໆຍົກຄໍຂອງມັນຂຶ້ນ

ພູສູງທີ່ແຫ້ງແລ້ງກຳລັງຟື້ນຟູຄວາມຂຽວງາມ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງ

ມັນຄືນມາ

ເຄື່ອງໝາຍຂອງເວລາຖືກປະທັບຢູ່ເທິງໂງ່ນຫີນຍັກໃຫຍ່

?ໃຜມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ຫົວຫົດທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ

ແລະ ຈະເປັນແນວໃດກ່ຽວກັບຫົວຫົດທີ່ງົດງາມຂອງດິນແດນຂອງພຣະເຈົ້າ

!?ແຫ່ງນີ້, ພວກມັນສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການອະທິບາຍບໍ່

ມັນເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ

ແລະ ກະຕຸ້ນຈິດໃຈດ້ວຍຈິນຕະນາການພັນໆຢ່າງ

!ເພື່ອສະແດງອອກໃນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ

ການພິຈາລະນາຄວາມງາມຂອງແຜ່ນດິນໂລກເຮັດໃຫ້ສັດທາຂອງຜູ້ຄິດ

ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ມັນລືນກາຍກົດໝາຍຂອງທຳມະຊາດໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງສະຕິສູງສຸດ

ບ່ອນທີ່ຄວາມຄິດສ້າງສັນບໍ່ເຄີຍສິ້ນສຸດ

ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ທີ່ຂີດຈຳກັດ

ມັນບໍ່ມີວັນໝົດ

:ຄັ້ງໜຶ່ງ, ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງບໍ່ມີ"

"ຫຍັງເລີຍ

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ

ພຣະເຈົ້າ

ເຊິ່ງບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້, ໃນສ່ວນຕ່າງໆຂອງໂລກນີ້
ແຕ່ມະນຸດຄິດວ່າຕົນເອງເປັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ອາລິຟ ແລະ ຢາ
ການເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດຈົບ
ແລະຄວາມສູງສົງທີ່ບໍ່ມີຈຸດສູງສຸດສູງກວ່າ
ມີຄວາມສູງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ
ແລະຄວາມເລິກຊຶ່ງທີ່ດິນໃຈຄວາມເກງຂາມໃນຈິດວິນຍານ
ແລະ ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ທີ່ໜ່ວຍງານນັ້ນລະລາຍໄປ
ແລະອຸດົມສົມບູນຄືກັບແສງແດດ
ແລະແສງໄຟທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ຄົນເຮົາເງິຍໜ້າຂຶ້ນໄປເບິ່ງເທິງ
ຖ້າຫາກມະນຸດມີວິໄສທັດທີ່ຮອບດ້ານ
ເຈົ້າເຫັນຢູ່ໃນທຸກທິດທາງ
ເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ

ລາວ

ແຜ່ກະຈາຍຄືກັບໄຂ່ມຸກທີ່ກະແຈກກະຈາຍ
ໃນແຜ່ນດິນອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີຜູ້ຄົນທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທີ່ຜູ້ສ້າງໄດ້ສ້າງໄວ້ນັ້ນເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ເກີດ
ຄວາມອັດສະຈັນ
ມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈ
ຊັບສົມບັດແບບຕາເວັນອອກ - ວາລະສານຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ
ພວກເຮົາຂໍພຣະອົງ, ຜູ້ສູງສຸດ
ເພື່ອດັບສູນດ້ວຍ□□□□□□□□□□ຄວາມຮູ້
ຄວາມມືດມົວຂອງພາບລວງຕາ
ແລະ ເພື່ອເຕີມເຕັມຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດ
ດ້ວຍພອນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ເພື່ອວ່າການປະທັບຢູ່ອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງອາດຈະປະກົດຂຶ້ນ
ໃນຈິດວິນຍານ
ແລະພຣະອົງປະທານຄວາມແນ່ນອນໃຫ້ແກ່ນາງ
ມັນເປັນບ່ອນຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພ
ແລະມັນໄດ້ຂັບໄລ່ເມກແຫ່ງຄວາມສັບສົນອອກຈາກທ້ອງຟ້າຂອງ
ຈິດວິນຍານ
ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກສິນຫວັງ
ແລະມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຮຸ່ງອາລຸນ
ແຫ່ງຄວາມສຸກຈະສິ້ນສຸດລົງ
ແລະຈິດວິນຍານຈະປິຕິຍົມດີ

ແລະວ່ານົກແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມສຸກ
ນາງຈະຮ້ອງເພງຢູ່ໃນປ່າດົງດິບຂອງຊີວິດ
ຄວາມຮັກຈະເອົາຊະນະຄວາມກຽດຊັງ
ແລະຄວາມຫວັງອັນສົດໃສຈະກໍາຈັດຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມສິນຫວັງ
ແລະວ່າການເດີນທາງແຫ່ງຄວາມດີຈະສືບຕໍ່ໄປ
ທຸງແຫ່ງຄວາມຈິງຈະປົວສູງສະເໝີ
ເໝືອນອະນຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເປັນມິດ
ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມະນຸດທີ່ສູງສົ່ງ
ໂອ້ ໝໍ້ຫົວໃຈ, ການປົນປົວມາຈາກພຣະອົງ
ຈິດວິນຍານໄດ້ປະສົບກັບພະຍາດຕ່າງໆ
ການສຳຜັດພຽງຄັ້ງດຽວຈາກເຈົ້າຊ່ວຍກໍາຈັດສານພິດ ແລະ ຄວາມເຈັບ

ປ່ວຍ

ຂໍໃຫ້ຄວາມຕາຍ ແລະ ໄພທຸກຢ່າງຫຼີກລ່ຽງໄປ
ຊື່ຂອງເຈົ້າແມ່ນເຄື່ອງຮາບປ້ອງກັນຄວາມຊົ່ວ ແລະ ອັນຕະລາຍ
ແລະ ຄຳ ອະທິຖານທີ່ສະຫວັນຮັບຟັງ
ການກະກຽມ ແລະ
ການລ້ຽງດູທີ່ເໝາະສົມ: ວິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ
ວິທີການລ້ຽງດູລູກທີ່ເໝາະສົມລວມມີການພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈ
ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າເຖິງສາງເກັບມ້ຽນຄວາມຮູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ
ສິ່ງທີ່ຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຂອງສະຕິຂອງ
ມະນຸດກັບມັນ
ຊີວິດດຽວບໍ່ພຽງພໍ
ຮູ້ທຸກເລື່ອງທາງວິນຍານ ແລະ ວັດຖຸ
ການນຳໃຊ້ວິທີການຄວາມຮູ້ແບບດັ້ງເດີມ
ເພິ່ງພາອາໄສພຽງແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກ
ການປະຕິບັດສະຕິ ແລະ ການຝຶກສະມາທິ
ພວກເຂົາຊ່ວຍພັດທະນາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດທາງດ້ານ
ສະຕິປັນຍາ

ຜ່ານການຮັບຮູ້ໂດຍກົງ ແລະ ທີ່ແນ່ນອນ
ການພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈຄວນເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ໄວເດັກຖ້າເປັນໄປໄດ້
ຖ້າເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ມັນສາມາດເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ທຸກເວລາ
ນອກຈາກນັ້ນ
ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍ

ໄດ້

ໂດຍການສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບວິທີການລ້ຽງດູລູກທີ່ດີ, ຜ່ານ

ການຊີ້ນຳຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ອຸດົມການ
ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສູງສົ່ງ
ແລະ ສອນພວກເຂົາໃຫ້ເຄົາລົບໜ້າທີ່
ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ, ດ້ວຍກຽດສັກສີ
ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ
: ໃນບັນດາລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງການມີວິໄນໃນຕົວເອງແມ່ນ
ຍ່າງ ແລະ ນັ່ງໂດຍໃຫ້ກະຕູກສັນຫຼັງຕັ້ງຊື່
ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການໄຫຼວຽນຂອງກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ
ໃນຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ
ຮຽນຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈທາງຈິດໃຈເພື່ອພັດທະນາສະຕິປັນຍາໃນ
ຕົວເອງ

ການຝຶກຝົນການຄິດສ້າງສັນ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງໃຈໃຈ
ການແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ
ຄວາມຈິງ ແລະ ພາບລວງຕາ
ແລະ ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກ
ຈາກຄວາມຮັກຕົນເອງ ສູ່ຄວາມຮັກຄອບຄົວ
ຈາກຄວາມຮັກຂອງຄອບຄົວ ສູ່ຄວາມຮັກຂອງຊຸມຊົນ
ຈາກຄວາມຮັກຕໍ່ຊຸມຊົນ ສູ່ຄວາມຮັກຕໍ່ບ້ານເກີດເມືອງນອນ
ຈາກຄວາມຮັກຊາດ ສູ່ຄວາມຮັກໂລກ
ຈາກຄວາມຮັກຂອງໂລກສູ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ດ້ວຍການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ພວກເຂົາຈະສາມາດເຜີຍແຜ່ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຈິງໄປຫົວທຸກແຫ່ງຫົນ
ແລະ ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມດີງາມທີ່ສ່ອງແສງພາຍໃນພວກເຂົາຈະຖືກ
ກຳຈັດອອກໄປ

ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອ້ອມຮອບພວກເຂົາ
ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ
ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງວິນຍານກັບຄົນທີ່ຮັກຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກໂລກນີ້ໄປແລ້ວ
ຖ້າທ່ານຕ້ອງການສົ່ງຄວາມຄິດຂອງທ່ານໄປຫາຄົນທີ່ທ່ານຮັກຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກ
ໂລກນີ້ໄປແລ້ວ

ນັ່ງຢູ່ງຽບໆໃນຫ້ອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຈຸດໃຈກາງຂອງສະຕິທາງວິນຍານຢູ່ທາງໜ້າ
ອັນໃດເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຢູ່ຈຸດລະຫວ່າງຄິດ
ສົ່ງຄວາມຮັກຂອງທ່ານໄປຫາຜູ້ທີ່ຮັກຜູ້ທີ່ໄດ້ຈາກໄປ

ລອງນຶກພາບຄົນທີ່ເຈົ້າຢາກສື່ສານນຳຢູ່ໃນໃຈກາງນັ້ນ
ແລະສິ່ງຄວາມສັນສະເໜີຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມປາດຖະໜາດີ ແລະ
ກຳລັງໃຈໄປຫາຈິດວິນຍານຂອງລາວ
ຖ້າເຈົ້າເຮັດແບບນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ແລະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນຄົນທີ່ຮັກນັ້ນ
ລາວແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສັນສະເໜີຈາກຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ແຍກຕົວອອກຈາກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກໃນໂລກນີ້ຢ່າລືມເຂົາເຈົ້າ
ຄືກັນກັບຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກບໍ່ເຄີຍລືມເຂົາເຈົ້າ
ແລະສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່, ຮັກສາຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ

ໄວ້

ຜູ້ທີ່ປະຖົມເຂົາເຈົ້າໄວ້ໃນໂລກນີ້
ແລະເມື່ອເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກເຫຼົ່ານັ້ນ
ຈຶ່ງສຸມໃສ່ຫົວໃຈ, ແລະ ເມື່ອການສຸມໃສ່ຂອງເຈົ້າບັນລຸຄວາມເລິກພຽງພໍ
ພວກເຂົາອາດຈະປະກົດຕົວຕໍ່ເຈົ້າໃນຄວາມຝັນເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະ ນີ້ກໍ
ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພວກເຂົາ
ບາງຄັ້ງເຈົ້າອາດຈະມີຄວາມຝັນດຽວກັນຊ້າໆ
ບໍ່ແມ່ນທຸກໆຄວາມຝັນລ້ວນແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
ຖ້າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າສະຫງົບແລະກົມກຽວກັນ
ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າມີຄົນກຳລັງພະຍາຍາມສື່ສານກັບເຈົ້າຜ່ານຄວາມຝັນ
ດ້ວຍຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ, ຄົນທີ່ທ່ານຮັກອາດຈະປະກົດຕົວຕໍ່ທ່ານ
ໃນນິມິດໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບັນລຸລະດັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານໃນລະດັບສູງ
ລາວຈະສາມາດເຫັນຈິດວິນຍານທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ໜ້າລາວ
ມີຫຼາຍຕົວຢ່າງຂອງກໍລະນີດັ່ງກ່າວ
ແຕ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຕົວຈິງຕ້ອງເກີດຂຶ້ນກ່ອນ
ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ພຣະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນທຸກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ແທນທີ່ຈະໂສກເສົ້າ, ຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການສູນເສຍຫຼັງຈາກການ
ເສຍຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຮັກ
ພວກເຮົາຕ້ອງສົ່ງຄວາມຮັກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກ
ພວກເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກດຽວກັນ
ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ດຶງວິນຍານຂອງຜູ້ຈາກໄປມາຫາພວກເຮົາ
ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນຂອງພວກເຮົາ
ຄວາມຜູກພັນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
"ພຽງພໍທີ່ຈະບອກກັບຄົນທີ່ກຳລັງຈະຈາກໄປວ່າ "ຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ

ສິ່ງຄວາມຄິດທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຄໍາອວຍພອນທີ່ດີມາຍັງຜູ້ທີ່ແຍກທາງກັນ
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກເຮັດແບບນັ້ນ
ແຕ່ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ - ໃນວັນຄົບຮອບສະເພາະ
:ບອກເຂົາເຈົ້າດ້ວຍສະຕິປັນຍາວ່າ
ພຣະເຈົ້າຈະນໍາພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນອີກ
ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ບໍາລຸງລ້ຽງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເສີມສ້າງສາຍ
ພົວພັນທີ່ຮັກແພງລະຫວ່າງພວກເຮົາໃຫ້ແໜ້ນແຟ້ນຍິ່ງຂຶ້ນ
ຖ້າທ່ານສິ່ງຄວາມຄິດທີ່ເປັນມິດຂອງທ່ານໃຫ້ພວກເຂົາດຽວນີ້, ຈົ່ງເຮັດເຊັ່ນ
ນັ້ນຕໍ່ໄປ

ເຈົ້າຈະພົບພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນໃນມື້ໜຶ່ງ, ຖ້າພະເຈົ້າພໍພຣະໄທ
ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດໃນໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່
ມັນເປັນພຽງການເຊື່ອມຕໍ່ໜຶ່ງໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂອງຄວາມສໍາພັນ
ນິລັນຕອນຂອງເຈົ້າ

ກັບຄືນທີ່ທ່ານຮັກທີ່ຈາກໄປ
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂປດປານພວກເຂົາ ແລະ ອາບນ້ຳໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມ
ສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງ
ໝາຍເຫດ: ວິທີການນີ້ບໍ່ມີຫຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າຮັບການປົນປົງ, ເຊິ່ງ
ພວກເຮົາບໍ່ແນະນໍາ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເປັນການຊີ້ແຈງນີ້
ການກໍາຈັດຄວາມອິດເມື່ອຍ

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາແນະນໍານີ້ບໍ່ແມ່ນການທົດແທນຄໍາແນະນໍາ
ທາງການແພດ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເປັນການຊີ້ແຈງນີ້
ມັນເບີ ແລະ ນົມ ຄວນລວມເຂົ້າໃນອາຫານ
ນົມຄວນກິນແຍກຕ່າງຫາກຈາກອາຫານ
ດີທີ່ສຸດບໍ່ຄວນດື່ມມັນກັບອາຫານ
ນົມມີຄຸນສົມບັດເປັນຢາລະບາຍທ້ອງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ
ແຕ່ນົມເປັນສາເຫດຂອງການຜະລິດນ້ຳເມື່ອກ
ເຊິ່ງບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບຜູ້ທີ່ປະສົບກັບບັນຫາຮູ້ດັ່ງອັກເສບ
ຫຼື ຈາກນ້ຳມູກໄຫຼ ແລະ ຫວັດ
ນີ້ຍັງໃຊ້ກັບນ້ຳສົມ
ສໍາລັບຜູ້ທີ່ປະສົບກັບອາການເຫຼົ່ານີ້

ຫຼາຍຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກມັນໄດ້ພົບເຫັນຄວາມບັນເທົາທຸກ - ເພື່ອຕອບ
- ສະໜອງຕໍ່ຄໍາແນະນໍາຂອງຂ້ອຍ
ການປັບປຸງທີ່ສໍາຄັນໂດຍການກໍາຈັດນ້ຳສົມອອກຈາກອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ
(ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງທຸກທໍລະມານຈາກສະພາບນັ້ນ)
ເຖິງແມ່ນວ່ານ້ຳໝາກນາວມີຄຸນສົມບັດຂ້າເຊື້ອທີ່ດີເລີດ

ແຕ່ມັນຍັງເຮັດໃຫ້ໂຮກ sinusitis ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ
ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ອີ່ມໝໍ້ສໍາລານ (ອີ່ມທ້ອງ) ໄປກວ່າເຂົາຈິ່ທີ່ເຮັດຈາກ
ເຮັດຈາກແປ້ງສາລີສິດໆທີ່ບິດແລ້ວ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ມີເສມຫະຄວນຫຼືກລ່ຽງແປ້ງ
ເຂົາຈິ່ເຂົາສາລີທັງໝົດສາມາດກິນໄດ້ຫຼັງຈາກທີ່ມັນປົ່ງດີແລ້ວ
ອາການທ້ອງຜູກເປັນອີກສາເຫດໜຶ່ງຂອງຄວາມອ່ອນເພຍ, ແລະມັນ
ກໍ່ຮຽວຂ້ອງກັບການສະສົມສານພິດໃນຮ່າງກາຍ
ມັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ການສະກັດເອົາພະລັງງານຈາກອາຫານ
ຖ້າທ່ານກໍາລັງປະສົບກັບອາການທ້ອງຜູກ, ໃຫ້ໃຊ້ຢາລະບາຍທ້ອງຕາມ
ທໍາມະຊາດຖ້າເປັນໄປໄດ້
ຖ້າທ່ານຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໃຫ້ປາສະຈາກສານພິດ (ສິ່ງເສດເຫຼືອ),
ທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເມືອຍ
ມັນແມ່ນສານພິດທີ່ສະສົມຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຮູ້ສຶກເມືອຍ
ຢາເສບຕິດ ແລະ ຢາເສບຕິດຍັງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກອ່ອນເພຍ
ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຝືນໄດ້ລັກເອົາຄວາມຄິດລິເລີມຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຜູ້ໃຊ້ຂອງ
ມັນ
ພວກເຂົາບໍ່ຢາກເຮັດຫຍັງນອກຈາກການເວົ້າບໍ່ເປັນ, ການນອນຫຼັບ, ແລະ
ຄວາມຝັນ
ໜຶ່ງໃນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການກໍາຈັດຄວາມຮູ້ສຶກອິດເມືອຍ
ມັນແມ່ນເພື່ອຮັກສາຄວາມແຂງແຮງທາງເພດໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້
ເພາະວ່າການປະຕິບັດຫຼາຍເກີນໄປນັ້ນເປັນການເສຍພະລັງງານສ້າງສັນ
ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການສູນເສຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ພວກເຂົາ, ທັງໃນລະດັບ
.ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ
:ສາວົກໄດ້ຖາມຜູ້ນໍາທາງຂອງລາວວ່າ
ທ່ານ, ທ່ານຕິຄວາມໝາຍແນວໃດກ່ຽວກັບໜ່ວຍງານທາງວິນຍານ ແລະ
?ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບມັນ
:ຜູ້ນໍາທ່ຽວຕອບວ່າ
ໜ່ວຍງານທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມຮູ້ທີ່ມີສະຕິກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ ແລະ
ອໍານາດທາງວິນຍານ
ຄືກັນກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສັດທະເລເມື່ອພວກມັນຈົມຢູ່ໃນນ້ຳ
ແລະນົກໃນທ້ອງຟ້າກໍຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍອະວະກາດ
ມັນແມ່ນການສະກັດເອົາພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນຈາກອີເທີຂອງຈິດວິນຍານ
ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສະຫວັດດີພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາທີ່ໄຫຼຜ່ານ
ຮ່າງກາຍ
ມັນຝືນຟູຈຸລັງດ້ວຍຢາອະມະຕະແຫ່ງຊີວິດ ແລະ ຝືນຟູພວກມັນໃຫ້ສົມບູນ

:ແລ້ວ ສາວິກ ໄດ້ຖາມວ່າ
?ແລະວິທີການທີ່ຈະໄດ້ຮັບການທົດສອບນັ້ນແມ່ນຫຍັງ

:ຜູ້ນຳທ່ຽວຕອບວ່າ
ໂດຍການຢືນຢັນຕົນເອງວ່າທ່ານມີລັກສະນະທາງວິນຍານ
ແລະວ່າໜ່ວຍງານທາງກາຍະພາບ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເປັນຈິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ກັນກໍຕາມ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນເປືອກນອກຂອງແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານ
ແລະວ່ານັ້ນແຫ່ງຊີວິດ, ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງແຫ່ງຄວາມສຸກ
ມັນໄຫຼຜ່ານເສັ້ນປະສາດຂອງທ່ານ, ເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ, ມີ
.ພະລັງ, ແລະ ມີສະຕິ

:ສາວິກກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ
?ມີອຸປະສັກຫຍັງແດ່ໃນການບັນລຸເຖິງສະພາບດັ່ງກ່າວ
:ຄູ່ມືອະທິບາຍວ່າ
ອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
ຂົ່ມຂືນ

ແລະຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນວັດຊະພຶດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ແມ່
ກາຝາກ

ກ່ຽວກັບພຶດວິນຍານ
ດັ່ງນັ້ນ, ຂົງເຂດສະຕິຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງ ແລະ ຊໍາລະລ້າງສິ່ງ
.ສຶກກະປົກຫັງໝົດໃຫ້ໝົດໄປ

ແລະ ເພື່ອຖອນຮາກໝາມແຫ່ງຄວາມສົງໄສອອກຈາກດິນຂອງມັນ, ແລະ
ໃສ່ປຸ້ຍມັນດ້ວຍສັດທາທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຈດຕະນາ, ແລະ
ຄວາມຕັ້ງໃຈດີ

ມີພຶດທີ່ເປັນພຶດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງກາຍະພາບທີ່ຄວນຖືກກໍາຈັດອອກ
ເຊັ່ນ: ຄວາມກຽດຊຶ່ງ, ຄວາມປອງຮ້າຍ, ຄວາມອິດສາ, ຄວາມອິດສາ,
ຄວາມຢ້ານກົວ, ແລະ ອາລົມອື່ນໆ
ຜູ້ທຳລາຍ, ແລະ ປູກເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈ, ຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດແທນທີ່
:ແລ້ວສາວິກຖາມວ່າ

?ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຮັບມືກັບບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດແມ່ນຫຍັງ
:ຜູ້ນຳທ່ຽວຕອບວ່າ
ທຸກໆກະແຈມີກະແຈ, ແລະທຸກບັນຫາມີທາງອອກ
ແລະຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມກ້າຫານ, ແລະ
ຄວາມອິດທິນ

ການໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນຈະນຳໄປສູ່ການຊອກຫາ
ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາໃດໆ
ແລະຢາລືມວ່າທຸກໆບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເຈົ້າພົບແມ່ນການທົດສອບຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເພື່ອຍົກສູງຈິດໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ດ້ວຍແຕ່ລະບັນຫາທີ່ເອົາຊະນະ
ໄດ້, ທ່ານຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ
ຢູ່ເທິງບັນດາຂອງຊີວິດ, ຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ລໍຖ້າທ່ານຢູ່
ລາວໄດ້ຈັດການກັບສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງນີ້
ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄວາມສຸກ
ໂດຍການເອົາຊະນະອຸປະສັກ ແລະ ສຳເລັດຂັ້ນຕອນໃໝ່ໆຕາມທາງ
ແລະ ຈຶ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າ, ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການແມ່ນຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າ
ຖ້າທ່ານຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນດ້ວຍຄວາມຖອມຖົ່ວແລະຄວາມ
ຈິງໃຈ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບມັນ
ປະຕູແຫ່ງຄວາມດີ ແລະ ຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈະຖືກເປີດໃຫ້
ທ່ານ

ຊັບສົມບັດທາງທິດຕາເວັນອອກ - ການສະທ້ອນ ແລະ ການຊີ້ນຳ
ວັດທະນະທຳພາຍໃນຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ
ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ
ຄູ່ສອນໄດ້ກ່າວ, ໃນການເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງ
:ພຣະເຈົ້າວ່າ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງພຣະເຈົ້າ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງຄວາມມີໜ້າຂອງພຣະອົງ
ຊີວິດຂອງລາວຈະເຕັມໄປດ້ວຍອັນຕະລາຍ
ແລະ ມັກຈະປະເຊີນກັບບັນຫາ ແລະ ວິກິດການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
ຈົນກວ່າຄວາມເຈັບປວດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ

ເພື່ອຄົ້ນພົບຄວາມລັບຂອງຄວາມລັບ ແລະ ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມສະຫງົບ
ແລະ ແສງສະຫວ່າງ
ໂດຍການຄົ້ນພົບຄວາມລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ລາວຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງອິດສະລະພາບ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມງາມ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງປ່ຽນແປງຈຸດສຸມຂອງຊີວິດ ແລະ ຈຸດໃຈກາງຂອງສະຕິ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຈາກວັດຖຸໄປສູ່ວິນຍານ
ແລະ ຈາກ "ຕົວເອງ" ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງມັນ

ສູ່ມິຕິທາງດ້ານອາລົມທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະຮູ້ວ່າລາວເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງເປັນຢູ່
ໃນອ້ອມກອດທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກນິລັນດອນ
ລາວຍັງຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອເລັ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ໂດຍການເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດ
ແລະເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເປັນສອງເທົ່າ
ແລະເມື່ອການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງໄດ້ສຳຜັດ
ລາວຈະເອົາຊະນະອຸປະສັກແລະອຸປະສັກທັງ ໝົດ
ເຊິ່ງກົດຂວາງເສັ້ນທາງຂອງລາວ ແລະ ກົດຂວາງລາວຈາກການກ້າວໄປ
ຂ້າງໜ້າ

ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ຈະບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດ
ໃກ້ຊິດກັບພະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າທີ່ພະອົງເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ
ຂອບເຂດຄວາມຮັບຮູ້ຂອງລາວຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດ
ມັນຂຶ້ນກັບວ່າລາວຮູ້ກ່ຽວກັບມັນຫຼາຍປານໃດໃນຕອນນີ້
!ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຜັດວັນ ຫຼື ເລື່ອນເວລາ
ການຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ, ຄວາມຮັກ, ແລະ
ຄວາມດີທັງໝົດ
ມັນນຳພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການຕິດຕໍ່ໂດຍກົງກັບອົງປະກອບທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່າ
ນັ້ນ
ແລະພຣະອົງຊົງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້
ຊົງເມດຕາສູງສຸດ
ພວກເຮົາຕ້ອງລວມເອົາອົງປະກອບທາງວິນຍານເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງພວກ
ເຮົາ

ແລະ ເພື່ອເຮັດວຽກງານທີ່ໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດແກ່ຄົນອື່ນ
ຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເພື່ອຮັບໃຊ້ຫຼາຍກວ່າການຫາ
ເງິນ

ລາວຈະພົບວ່າຊີວິດທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ
ລາວຈະບໍ່ຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ແຕ່ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາລາວ
ຈາກບ່ອນທີ່ລາວຄາດຫວັງໜ້ອຍທີ່ສຸດ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມສົມດຸນທີ່ຕ້ອງການໄດ້
ລະຫວ່າງຊີວິດປະຕິບັດ ແລະ ຊີວິດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ມີວິນຍານຕ້ອງການເງິນ
ຄົນທາງໂລກບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄວາມສຸກໄດ້ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ເຊື່ອຖືທາງວິນຍານເຮັດວຽກ, ແລະ ການກະທຳຂອງລາວເວົ້າໄດ້ຫຼາຍ
:ຢ່າງ

ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈແກ່"

"ຂ້ອຍ

ລາວເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວ
:ຄົນທາງໂລກກໍເຮັດວຽກຄືກັນ, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ
ຂ້ອຍເປັນຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງທັງໝົດນີ້ດ້ວຍຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະບໍ່ມີໃຜມີຄວາມ"

"ນັບຖືຂ້ອຍເລີຍ

ສິ່ງນີ້ນຳມາເຊິ່ງຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຄາດຄິດມາສູ່ລາວ
ມັນຕັ້ງຢູ່ໃນ Mahadhir
ກິດຈະກຳປະຕິບັດຕົວຈິງທັງໝົດ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານ
ມັນຕ້ອງອີງໃສ່ຫຼັກການທີ່ດີ
ມັນຂຶ້ນກັບການຄວບຄຸມຂອງສະຕິສຳນຶກ ແລະ ຄວາມສົມດຸນຂອງເຫດຜົນ
ຕ້ອງມີຄວາມສົມດຸນໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ
ເພາະວ່າການບໍ່ມີມັນໝາຍເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຄວາມເຈັບປວດທາງ
.ຫົວໃຈ, ແລະ ອາການເຈັບຫົວ
ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຍືນຄຳເຊີນໄປຫາກຸ່ມຄົນທຸກຍາກ
ໂດຍທີ່ບໍ່ມີເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບງານລ້ຽງ
ນີ້ໝາຍເຖິງການຂາດການຈຳແນກ
ແລະ ການບໍ່ສາມາດວາງແຜນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງລະບົບຫົວໄປທີ່ຄວບຄຸມການກະທຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

ການຊຸດຮີດທາງວິນຍານເພື່ອສົ່ງເສີມຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວແມ່ນຜິດ
ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນການແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ວິທີການທາງວິທະຍາສາດ
ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ສົ່ງເສີມຄຳສອນທາງວິນຍານທີ່ດີ
ມີກົດໝາຍສາກົນສຳລັບການປັນລູຄວາມສຸກ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້ແມ່ນຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ
ມັນເຮັດວຽກຢູ່ສະເໝີ ແລະ ໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຮັບປະກັນ
ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ຫຼື ເຄົາລົບກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ
ມັນແນ່ນອນໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ
:ໃນນິຍາມຂອງຄວາມສຸກຂອງເພິ່ນ, ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວວ່າ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນອີງໃສ່ສະພາບຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນເປັນຫຼັກ
ຄວາມພໍໃຈ, ຄວາມພໍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ
ເປັນສັນຍານຂອງຄວາມສຸກ
ຄວນພະຍາຍາມມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ
ຈິດໃຈທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ

ແລະສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ
ວຽກງານທີ່ເໝາະສົມ
ແລະ ການຕັດສິນທີ່ລະອຽດອ່ອນ
ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ
ລາວຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງ
ໂດຍການຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທີ່ຜິດ
ມະນຸດມັກຈະທໍ້ຮັງເຜີງທີ່ຜູກມັດພວກມັນໄວ້
ແລະລາວຮັກເຈົ້າດ້ວຍເຊືອກທີ່ມັດລາວໄວ້
ລາວຕ້ອງເຂົ້າໃຈເຫດຜົນຂອງຂໍ້ຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນ
ບາງທີມັນອາດຈະກຳຈັດການຕິດເຊືອທີ່ຊ້າໆໄດ້
ຈາກຈິດໃຈຂອງລາວແລະຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ
ສິ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ມີການຟື້ນຟູທາງດ້ານຈິດໃຈ
ມັນປູທາງໄປສູ່ຄວາມສຸກ ແລະ ການເກີດຂຶ້ນຂອງສະຕິທາງວິນຍານໃນ
ຂອບເຂດຊີວິດຂອງລາວ

ແລະເພື່ອປຸກພະລັງທີ່ສຳຄັນພາຍໃນຕົວລາວ
ສະຕິຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມໂງ່ຊ້າ
ສູ່ຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້
ເຖິງວ່າຄົນເຮົາຈະເຊືອໃນພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ
ແຕ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍມີຜົນກະທົບທີ່ໂປ່ງໃສ
ສາມາດທຳລາຍການປ້ອງກັນຂອງຕົນເອງໄດ້
ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວສູນເສຍຄວາມສຸກທີ່ລາວຊອກຫາ
ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຕ້ອງພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງ
ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ເໝາະສົມສຳລັບຄວາມ

ສຸກ

ແລະ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ຍືນຍົງ
ແທນທີ່ຈະມີຄວາມສຸກທາງອາລົມຊົດຄາວ
ຖ້າລາວຢາກກຳຈັດນິໄສທາງລົບທີ່ລັກເອົາຄວາມສຸກຂອງລາວໄປ
ລາວຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງທຸກຢ່າງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ
ເພື່ອເຕືອນ ຫຼື ປຸກນິໄສນັ້ນໃຫ້ຕື່ນຕົວ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວກໍປຸກຝັງນິໄສທີ່ດີແທນມັນ
ລາວປະຕິບັດມັນດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມທາງຈິດໃຈຢ່າງຈິງຈັງ
ຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງລາວ
ເມື່ອມັນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແລະເຂັ້ມແຂງແລ້ວ
ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຈະອ່ອນແອລົງ
ແລະນາງຜ່ອນຄາຍການຈັບຂອງນາງ

ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ

ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ

ຄໍາສອນຂອງອາຈານ Paramhansa Yogananda

ຊີວິດໃນສາລະສໍາຄັນ, ອົງປະກອບ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງມັນ

ມັນເປັນປິດສະໜາທີ່ເຂົ້າໃຈຍາກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່

ຈະແກ້ໄຂ

ດ້ວຍແນວຄິດທີ່ກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາແກ້ໄຂຄວາມ
ລືກລັບບາງຢ່າງຂອງມັນໄດ້ທຸກໆມື້

ອຸປະກອນຕ່າງໆໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການວິທະຍາສາດທີ່ຊັດເຈນໃນ
ຍຸກນີ້

ມັນແນ່ນອນກະທຸ້ນຄວາມຊົມເຊີຍ

ການຄົ້ນພົບທີ່ວິທະຍາສາດນໍາມາໃຫ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີ
ວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນຂຶ້ນ

ກ່ຽວກັບວິທີການປັບປຸງສະພາບການດໍາລົງຊີວິດ

ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະກອນ, ສິ່ງປະດິດ ແລະ ຍຸດທະສາດທັງໝົດ
ທີ່ພວກເຮົາມີ

ເບິ່ງຄືວ່າພວກເຮົາຍັງເປັນຄືກັບຫຸ່ນກະບອກຢູ່ໃນກໍາມືຂອງ
ໂຊກຊະຕາ

ແລະວ່າເສັ້ນທາງຂ້າງໜ້າຍັງຍາວໄກ

ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຫຼຸດຜົນຈາກການຄວບຄຸມຂອງທໍາມະຊາດ

ການດໍາລົງຊີວິດພາຍໃຕ້ຄວາມເມດຕາຂອງທໍາມະຊາດແນ່ນອນ
ວ່າບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ

ຈິດໃຈທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຮົາຖືກຄອບງໍາ ແລະ ຖືກກັກຂັງ
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໝົດຫວັງ

ເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ພະຍຸ
ເຮືອເຄນ, ຫຼື ແຜ່ນດິນໄຫວ

ຫຼື ເມື່ອເຫດການຕ່າງໆໄດ້ດຶງພວກເຮົາໄປ - ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່
ສົມເຫດສົມຜົນ

ຄົນທີ່ຮັກເຮົາຜູ້ໃກ້ຊິດກັບຫົວໃຈເຮົາ

ແລ້ວພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຫຼາຍ
ເທື່ອ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮົາຊະນະສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີໄດ້

ເຖິງວ່າພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມເຮັດຊີວິດຕາມທີ່ພວກເຮົາ
ຕ້ອງການກໍຕາມ

ເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງຈະປາກົດຢູ່ໃນເວທີໂລກນີ້ສະເໝີ

ແລະເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈທີ່ມີພະລັງທີ່ພວກເຮົາຮູ້
ໜ້ອຍຫຼາຍກ່ຽວກັບມັນ

ມັນດຳເນີນການຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມຄິດເຫັນຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ຈະ

ສົ່ງທິດທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ແມ່ນການເຮັດວຽກ
ແລະ ປັບປຸງບາງຢ່າງ

ພວກເຮົາປຸກເຂົ້າສາລີ ແລະ ເຮັດແປ້ງ

ແຕ່ໃຜເປັນຜູ້ສ້າງເມັດພັນທຳອິດ?

ພວກເຮົາກິນເຂົ້າຈີ ຫຼື ເຂົ້າທີ່ເຮັດຈາກແປ້ງ

ແຕ່ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການຍ່ອຍອາຫານແກ່

ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ?

ແລະ ວິທີການປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນສານອາຫານ?

ໃນທຸກໆມຸມຂອງຊີວິດ

ເບິ່ງຄືວ່າມີມືອັນສູງສົ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈັດການເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ມີມັນ

ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ

ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຈະຢຸດເຮັດວຽກເມື່ອໃດ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຈຳເປັນຂອງການເພິງພາອາໄສຢ່າງກ້າຫານ

ກ່ຽວກັບອຳນາດອັນສູງສົ່ງສຸດ

ແລະ ອີງໃສ່ຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຮົາ

ອອກມາຈາກອຳນາດໂດຍລວມນັ້ນ

ເຊິ່ງພວກເຮົາຖືກສ້າງແບບຢ່າງຕາມ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີສັດທາທີ່ປາສະຈາກຄວາມທະນົງຕົວ

ແລະຍ່າງຢ່າງໜັ້ນໃຈໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ

ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຕຶກໃຈ ຫຼື ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ

ປາດສະຈາກຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ການກັກຂັງ

ການຮັບມືກັບອາການແພ້

ການເຮົາຊະນະຄວາມອ່ອນໄຫວແມ່ນສິລະປະທີ່ລະອຽດອ່ອນ,
ແລະການຄວບຄຸມຄວາມໄວໃນການຕອບສະໜອງຂອງຄົນເຮົາແມ່ນ
ສິ່ງສຳຄັນສຳລັບການພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ສົມດຸນແລະ
ຄົບຖ້ວນ.

ຄວາມອ່ອນໄຫວເກີດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ, ຄວາມສັບສົນໃນ
ຄວາມຕຳ້ອຍ, ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເກີນຈົງ, ແລະ ອັອດທີ່ເວົ້າເກີນ
ຈົງ.

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄິດວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຄວາມຄິດນັ້ນຈະຝັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ກະຕຸ້ນເສັ້ນປະສາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນກາຍເປັນຄວາມເຄັ່ງຕຶງແລະກະບົດ. ຄວາມໂກດແຄ້ນລຸກລາມຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຍ້ອນອາລົມທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄົນມີຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນອາການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາກົດຂຶ້ນເຖິງວ່າຈະມີຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ. ຄົນອື່ນສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານປະຕິກິລິຍາທັນທີ, ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນກ້າມຊີ້ນຕາແລະການສະແດງອອກທາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜ່ານການຕອບສະໜອງທາງວາຈາທີ່ຄົມຊັດ.

ການມີອາລົມຫຼາຍເກີນໄປມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຮັດໃຫ້ສະຖານະການສັບສົນ ແລະ ສ້າງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ສົ່ງເສີມບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມສະຫງົບສຸກແທນຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ກໍາຈັດຄວັນໄຟແຫ່ງຄວາມຕຶງຄຽດ. ຜູ້ທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນເຈົ້າຂອງຊະຕາກໍາຂອງຕົນເອງ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຈາກຄົນອ້ອມຂ້າງ.

ຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປແມ່ນລັກສະນະທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຮ່ວມກັນ, ແລະເມື່ອອາລົມທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນນິລະເບີດຂຶ້ນ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈບອດ ແລະມົວຕາຂອງປັນຍາ. ຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນ, ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວເກີນໄປເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າກໍາລັງຄິດ, ຮູ້ສຶກ, ແລະປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງສົມບູນແບບ, ໃນຂະນະທີ່ຕົວຈິງແລ້ວພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າອາດຈະຜິດພົດ!

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນສົ່ງສານຕົນເອງເມື່ອຖືກວິພາກວິຈານ, ແລະຄວາມສົ່ງສານຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມບັນເທົາທຸກໄດ້. ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ຕິດຢາເສບຕິດ, ຍິ່ງເຂົາເຈົ້າໃຊ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ການຕິດຢາເສບຕິດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຈະຍິ່ງແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຄົນທີ່ລະອຽດອ່ອນມັກຈະທົນທຸກທໍລະມານໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ສຳເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ລັກສະນະຂອງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວຂອງຕົນເອງ. ບໍ່ມີຫຍັງ

ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການຄິດຢູ່ຢ່າງງຽບໆກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫັນ
ວ່າເປັນການດູໝູກ ຫຼື ການວິພາກວິຈານ.

ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະລົບລ້າງສາເຫດຂອງອາການແພ້ດັງກ່າວໂດຍ
ຜ່ານການວິເຄາະແບບຈຸດປະສົງ ແລະ ໂດຍການກະຕຸ້ນການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງ.

ອາການແພ້ທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບປະເພດນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ;
ມັນເຜົາຜານຫົວໃຈຄືກັບໄຟ ແລະ ທຳລາຍເນື້ອເຍື່ອແຫ່ງຄວາມ
ສະຫງົບ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງສະຫຼາດ, ມີ
ເຫດຜົນ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ.

ອິດສະລະພາບຈາກຄວາມອ່ອນແອ
ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການ ກຳ ຈັດຄວາມອ່ອນແອ

ມັນບໍ່ຄິດຮອດມັນເລີຍ

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມອ່ອນແອຈະກວາດລ້າງໄປ
ທົ່ວສະຕິ ແລະ ຄອບງຳຄວາມສາມາດຂອງຈິດວິນຍານ.

ເມື່ອເຮົານຳແສງສະຫວ່າງມາສູ່ຕົວເຮົາ

ຄວາມມືດຈະຈາງຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ

ແນວຄວາມຄິດນັ້ນນຳເຮົາແຮງບັນດານໃຈທີ່ດີເລີດມາໃຫ້ຂ້ອຍ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຖືກນຳສະເໜີ

ສູ່ຖ້ຳທີ່ມີຄົນອາໄສຢູ່ໃນຄວາມມືດເປັນເວລາຫຼາຍພັນປີ

ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປທັນທີ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມອ່ອນແອຈະຈາງຫາຍໄປ, ແລະ
ຄວາມຜິດພາດກໍຈະຫາຍໄປພ້ອມກັບພວກມັນ.

ເມື່ອເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນ
ສະຕິຂອງເຮົາ

ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳຈະບໍ່ສາມາດຄົງຢູ່ໄດ້

ນັ້ນແມ່ນປັດຊະຍາທີ່ພວກເຮົາຄວນດຳລົງຊີວິດຕາມນັ້ນ

ການຜັດວັນເວລາບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ວົງວຽນຂອງຊີວິດບໍ່ເຄີຍຢຸດ

ແລະມື້ເວລາຂອງຊີວິດຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ

ທຸກໆນາທີພວກເຮົາໃຊ້ເວລາຄິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ກະທຳຢ່າງສະຫຼາດ

ມັນເປັນການລົງທຶນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີກຳໄລໃນຂົງເຂດຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ

ຫຼາຍຄົນໃຊ້ເວລາທັງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຄິດເຖິງເລື່ອງເງິນ, ເພດສຳພັນ, ແລະ ຊື່ສຽງ

ພວກເຂົາບໍ່ຄ່ອຍສຸມໃສ່ເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ

ເຊິ່ງນຳຄວາມສະຫງົບສຸກມາໃຫ້ພວກເຂົາ

ແລະ ຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະມີບົດບາດທີ່ຖ່ອມຕົວປານໃດກໍຕາມ

ລາວຖືກຖືວ່າປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ

ຖ້າລາວຮູ້ວິທີໃຊ້ເວລາຂອງລາວຢ່າງສະຫຼາດ

ລາວຊິນຳຄວາມຄິດຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງມາສູ່ມະນຸດ

ລາວບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າລາວຕ້ອງການຫຍັງເລີຍ

ເພາະຄວາມສຸກທີ່ລື້ນເຫຼືອຢູ່ນັ້ນ

ລາວບັນລຸຄວາມຝັນທັງໝົດຂອງລາວ

ແລະມັນເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກເລິກເຊິ່ງ

ລາວເປັນຄົນທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນລວຍ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນມີຄວາມສຸກ

ໃນຊີວິດນີ້

ອຸໂມງແສງ

ຜູ້ທີ່ປຸກສະຕິທາງວິນຍານ

ດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ

ວຽກງານການກຸສົນ

ຄວາມຮູ້ສຶກດີ

ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ລາວສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ວ່າມັນອອກຈາກຮ່າງກາຍ

ເວລາອອກເດີນທາງຄັ້ງສຸດທ້າຍ

ຜ່ານສາຍຕາທາງວິນຍານ

ໂຍຄີປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງການດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກນີ້

ວິໄສທັດທາງອຸໂມງຕາທາງວິນຍານ

ຢູ່ເສັ້ນແບ່ງ

ລະຫວ່າງວັດຖຸ ແລະ ວິນຍານ

ລາວສາມາດອອກຈາກໂລກໄດ້ທັນທີ

ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງທີ່ມີໄຟສ່ອງສະຫວ່າງນີ້

ແລະ ການຫັນປ່ຽນຈາກໂລກນີ້

ສູ່ພື້ນທີ່ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ

ບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງ

ແລະຄວາມສຸກ

ສັນຕິພາບ

ເສລີພາບຢ່າງແທ້ຈິງ

ໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍຄື ຕາ (ທາງວິນຍານ)

ຖ້າ ຕາຂອງເຈົ້າເປັນ ຕາດຽວ

ແລ້ວຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ

{ ແລະຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຄວາມມືດບໍ່ຮູ້ມັນ }

ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ

ອະສິງສານ ຄື ການເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ

ແລະ ເພື່ອເຂົ້າໃກ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສື່ສານກັບເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຮົາພະຍາຍາມປອບໃຈເຂົາເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈໃນການສູນເສຍຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະວ່າພວກເຮົາປິຕິຍົນດີໃນຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຮົາກໍາລັງເຮັດວຽກສຸດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ

ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມ

ກັງວົນຈາກພວກເຂົາ

ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ

ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປະທານຄວາມສະບາຍໃຈພາຍໃນໃຫ້ລາວ

ແລະ ຖ້າລາວສູນເສຍບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນການໄລ່ຕາມຜູ້ທີ່ລາວ

ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອ

ລາວບໍ່ຖືວ່າມັນເປັນການສູນເສຍເພາະວ່າລາວໄດ້ຮັບສິ່ງ

ຕອບແທນ

ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຮັກ, ເຮັດວຽກ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້

ພະອົງໄດ້ຫວ່ານແກ່ນແຫ່ງຄວາມດີ ແລະ ສັນຕິພາບໃນຂົງເຂດ

ມະນຸດຊາດ

ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວລືນກາຍໂລກສ່ວນຕົວຂອງ

ລາວ

ສະຕິຮູ້ສຶກຂອງລາວຂະຫຍາຍອອກໄປ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກ

ເຫັນໃຈຂອງລາວກໍເພີ່ມຂຶ້ນ

ລາວຮູ້ສຶກວ່າໂລກແມ່ນບ້ານຂອງລາວ ແລະ ມະນຸດຊາດແມ່ນ

ຄອບຄົວຂອງລາວ

ລາວເຂົ້າໃຈວ່າຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວຢູ່ເທິງໂລກນີ້

ຕ້ອງປະຕິຮູບຕົນເອງກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມປະຕິຮູບຄົນອື່ນ

ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ປັບປຸງຕົນເອງຊ່ວຍຄົນອື່ນ

ເພື່ອປະຕິຮູບຕົນເອງຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງຊີວິດຂອງລາວ

ການກະທຳມີຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ ແລະ ມີຜົນກະທົບທີ່

ເລິກເຊິ່ງກວ່າ

ໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນ, ຈາກຄໍາເວົ້າ
ໃຜມີຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ?
ມັນບໍ່ໄດ້ດໍາເນີນການຕາມການຄິດໄລ່ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງທີ່
ຈໍາກັດ

ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ລາວໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການ
ຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງລາວ

ລາວຍັງສືບຕໍ່ຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງແລະຄົນອື່ນ
ຂອບໃຈພະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດທີ່ລາວໄດ້ບັນລຸມາ
ແລະ ຖ້າລາວລືມເຫຼວຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ
ລາວບໍ່ຮູ້ສຶກທີ່ຖອຍໃຈ, ແຕ່ລາວມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ
ລາວເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມສອງເທົ່າ ແລະ ພະຍາຍາມອີກຄັ້ງ
ການສໍາຫຼວດແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຊ່ອງທາງໃໝ່ໆ
ນໍາພາໂດຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງເຫດຜົນ
ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ຈົນກວ່າລາວຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງລາວ
ລາວບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງລາວ
ໄຟສ່ອງສະຫວ່າງຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ

ຈາກຄໍາສອນຂອງນັກປາດ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນທະ

ການກະກຽມ ແລະ

ຄວາມຄິດຄືພະລັງຄືກັບໄຟຟ້າ

ສະພາບທາງຈິດໃຈ

ມັນກັບຄືນສູ່ຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີຄິດ

ໄຟຟ້າມີທັງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ສະນັ້ນໃຜຮູ້ວິທີຈັດການກັບມັນ?

ລາວເອົາມັນໄປຮັບໃຊ້ລາວ

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ລາວຖືກໄຟຟ້າຊ້ອດໄດ້

ແລະຄິດຫຼາຍໂພດ

ຖ້າມັນຖືກນໍາພາໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ມັນນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າຂອງ

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະນໍາມາເຊິ່ງບັນຫາໃຫ້ລາວ

ຄວາມຄິດຄືກັບມ້າປ່າ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການກໍາຈັດມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ການຄິດໃນແງ່ບວກແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງ

ເຈົ້າ

ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ

ແລະຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍແມ່ນສັດຕູທີ່ຄົງທີ່
ຄວາມຄິດທີ່ດີຕຶງຕູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ
ແລະຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍກໍຍິ່ງລູກສອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຖິງຕາຍ
ມັນກະທົບໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ, ຜົນຕອບແທນແມ່ນຄືກັນກັບການກະທໍາ
ຕາບໃດທີ່ບຸກຄົນສິ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈດີ
ແນວຄວາມຄິດຂອງລາວຈະກາຍເປັນໄຟສາຍ
ເຮັດໃຫ້ຫ້ອງຂອງຈິດວິນຍານສະຫວ່າງຂຶ້ນ
ແລະຂັບໄລ່ຄວາມມືດອອກໄປ
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຮູ້ສຶກໂລ່ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ຕາຂອງລາວເປັງປະກາຍດ້ວຍຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ!
ຊີວິດກໍຄືກັບໂຮງສີ່ຫີບິດ
ຢາເມັດທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີໝາກຜົນ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົ້າຈີຈາກມັນ
ມັນຄືກັບເສັ້ນທາງຄົດ□□□□□
ຢູ່ຂ້າງໆມັນມີດອກໄມ້ທີ່ງົດງາມ
ຜິເສືອສິດໃສ
ແລະຕື້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກໄມ້ແຊບໆຢູ່ເທິງກິ່ງງ່າຂອງມັນ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຈະຢຸດ,
ມາເພີດເພີນກັບທິວທັດຂອງມັນ ແລະ ຊົມລົດຊາດຫວານຂອງ
ມັນກັນ

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພວກເຮົາມັກຈະມີບັນຫາກ່ຽວກັບເລື່ອງ
ຄວາມຮັກ
ເພື່ອເຂົ້າເຖິງພື້ນທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ
ພວກເຮົາຄິດວ່າມັນມີທິວທັດທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາເຄີຍເຫັນ
ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຄ່ອຍໆຫ່າງອອກໄປ
ກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດອກໄມ້ ແລະ ໝາກໄມ້
ພວກເຮົາພົບຕື້ນໄມ້ທີ່ມີຄວາມມືດ
ຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ຄວາມສົດຊື່ນ
ແລ້ວດອກໄມ້ກໍຫາຍໄປ
ແລະກັບມັນ, ຜິເສືອ ແລະ ໝາກໄມ້ຕ່າງໆ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາພົບເຫັນຕົວເອງຢູ່ໃນທະເລຊາຍທີ່
ແຫ້ງແລ້ງ
ຊີວິດມະນຸດກໍຄືກັບນ້ຳໃນທະເລ

ເຊິ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ກາຍເປັນຫວານ
ພຽງແຕ່ເມື່ອທ່ານຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດດ້ານເທິງເທົ່ານັ້ນ
ມັນຄືຄວາມຝັນຕອນເຊົ້າ
ມັນຈະສິດໃສຂຶ້ນຕາມອາຍຸ
ເຫດຜົນແມ່ນວ່າສິ່ງຕ່າງໆຫຼັງຈາກນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າຈະແຈ້ງແລະ
ຊັດເຈນກວ່າ
ມັນຄືກັບການເດີນທາງທີ່ທົ່ວທັດຈະປ່ຽນໄປເມື່ອໄລຍະທາງຖືກ
ຄອບຄຸມ
ຈາກນັ້ນທົ່ວທັດດຽວກັນກໍປ່ຽນໄປເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ມັນ,
ແລະອື່ນໆ
ຊີວິດບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫຼາດຜິດຫວັງ
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈັດການກັບມັນຢ່າງຊໍານິຊໍານານ ແລະ ມັກມັນ
ໂດຍທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນມາຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ ກິດກັນ
ອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ.
ຕົວຢ່າງ, ເຂົາເຈົ້າມັກນັ້ນ
ພວກເຂົາຕື່ມມັນ ແລະ ອາບນ້ຳໃນມັນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້
ຕົວເອງຈົມນ້ຳຕາຍໃນນັ້ນ
ພວກເຂົາມັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ
ໂດຍບໍ່ມີການຍຶດໝັ້ນຫຼາຍເກີນໄປຕໍ່ພິທີການ ແລະ ພິທີການທີ່
ຖືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າລັງກຽດ
ພວກເຂົາມັກກິນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມໂລບມາກິນກິນພວກເຂົາ
ເພາະການກິນຫຼາຍເກີນໄປເຮັດໃຫ້ພະລັງງານຫຼຸດລົງ
ແລະມັນກິນກິນຄວາມຮັບຮູ້
ແລະລາວຈະທຳລາຍມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ
ແລະດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນມີຄວາມສຸກກັບຊີວິດ
ແຕ່ໂດຍບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກໝົດໄປໂດຍຜ່ານການດຳລົງຊີວິດ
ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນ
ຂໍ້ຕົກລົງຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທຸກຢ່າງ
ທີ່ ເສຍສະລະອຸດົມການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເນື່ອງຈາກວ່າວິທີການປະນີປະນອມນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ
ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ
ພວກປະຕິຮູບ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບໍ່ເຫັນດີນຳກັນ
ດ້ວຍຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ຮ່ວມຮອບພວກເຂົາ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງຄົງຮັກສາອຸດົມການຂອງພວກ
ເຂົາໄວ້

ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງເຮັດຢູ່
ນັ້ນແມ່ນຖືກຕ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ
ຫຼັກການບໍ່ຄວນຖືກປະນີປະນອມ
ແລະ ບໍ່ໃຊ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍສະເພາະ
ໃດໜຶ່ງ

ເພາະວ່າມັນບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນທີ່ມີຫຼັກການ
ໃຜສາມາດດໍາລົງຊີວິດໃນແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈໄດ້?
ຢ່າໄປທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນ ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ
ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ
ຈາກນັ້ນດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກັບຜູ້ຄົນ
ແຕ່ຖ້າວິທີການນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນພໍໃຈ
ພຽງພໍແລ້ວທີ່ຄົນເຮົາຈະສະຫງົບພາຍໃນຕົວເອງ
ລາວຮູ້ສຶກສະຫງົບພາຍໃນທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວເປັນອິດສະຫຼະຈາກ

ການຍອມຮັບຂອງຄົນອື່ນ

ການສະກົດຈິດທາງວິນຍານ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນ
ທີ່ຈະຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ, ແລະ ດ້ວຍ
ແມ່ເຫຼັກນີ້ ຈິດວິນຍານດຶງດູດພອນ, ການສັນສະເທືອນທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ
ປະສົບການທີ່ດີຂອງມະນຸດທັງໝົດທີ່ເຄື່ອນມັນເຖິງຄວາມດີ ແລະ
ຄວາມຊອບທໍາ.

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານແມ່ນພະລັງທີ່ບຸກຄົນດຶງດູດ ແລະ ນໍາເອົາ
ເພື່ອນທີ່ດີ, ສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ສໍາຄັນ, ແລະ ຄວາມຮູ້ໂດຍ
ສັນຊາດຕະຍານກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆມາສູ່ຕົນເອງ.

ພະລັງນີ້ມາຈາກພະລັງແມ່ເຫຼັກ ແລະ ດຶງດູດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບ

ເອົາໝັ້ຈິດ

ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ

ເອົາຂວດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍໄປ

ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ

ເອົາກະຕ່າຈິດວິນຍານທີ່ຫວ່າງເປົ້າຂອງຂ້ອຍໄປ

ຈົງຕື່ມມັນດ້ວຍຜົນຂອງປັນຍາຂອງເຈົ້າ

ຖອກນໍ້າແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າລົງສູ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະຖອກມັນໃສ່ຈອກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍ

ທໍາລາຍກໍາແພງຂອງອະຕະ

ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຈົມລົງໃນການມີໜ້າທັງໝົດຂອງເຈົ້າ

ແສງອາລຸນແຫ່ງຄວາມຮັກ
ຂໍໃຫ້ລາວແນມເບິ່ງອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ
ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາ
ຢູ່ກັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະມັນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ
ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າເຕັມໄປທົ່ວພື້ນທີ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າຄືຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ
ແລະຈິດໃຈທີ່ດື່ມໃຈຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈູດທຽນໄຂບາງໆແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອອ່ານປຶ້ມທອງຄຳ
ຮັກສາໄວ້ໃນຕົວຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ
ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງຄົງເປັນຢູ່
ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເຊິ່ງກຳຈັດຄວາມມືດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຂໍ້ຄວາມຂອງ
ເຈົ້າ

ບລັອກຢູ່ໃນໜ້າຂອງຫົວໃຈ

ໂລກໃໝ່: #Paramhansa Yogananda

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ເມື່ອເຈົ້າທົດສອບຄວາມເຊື່ອທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ໂລກໃໝ່
ທັງໝົດຈະເປີດຂຶ້ນ ຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່
ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າມີສາສະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ,
ແລະຈິດໃຈຂອງເຈົ້າອາດຈະພໍໃຈກັບສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຕົວ
ເຈົ້າເອງໝັ້ນໃຈວ່າຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳຕອບໂດຍກົງ, ບໍ່ມີ
ພິທີການທາງສາສະໜາໃດໆສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າການ
ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າອາດຈະເປັນເລື່ອງຍາກ, ແຕ່ມັນກໍເປັນ
ໄປໄດ້ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າຈະໄປເຖິງສະຫວັນຢ່າງແທ້ຈິງ, ເຈົ້າ
ຕ້ອງທົດສອບພະລັງຂອງການອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ
ສາມາດກະຕຸ້ນພວກມັນໄດ້ ຕອນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າ
ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບທຸກຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍຫັນໄປຫາ
ພຣະເຈົ້າໃນການອ້ອນວອນ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສືບຄອນນັ້ນແມ່ນວິທີທາງ
ແລ້ວທຸກໆການທົດລອງຈະມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ
ອ້ອນແອລົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່

ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຕອບແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ ຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະ
ນຳມາເຊິ່ງການຕອບສະໜອງຈາກພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ
ມັນຍັງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະມີເວລາພຽງພໍສຳລັບການຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ
ການຄິດໄຕ່ຕອງສ່ວນຕົວ ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເປັນ
ອຸປະສັກຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄືກັບຟອງນ້ຳ; ພວກ
ເຂົາຕູດຊຶມທຸກຢ່າງຈາກເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຮັບຫຍັງຕອບແທນ.
ແນ່ນອນ, ມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ ຖ້າແຕ່ລະຄົນຮູ້ເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມ
ຈິງໃຈ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງກັນແລະກັນ, ຄຸນລັກສະນະທາງ
ວິນຍານອັນສູງສົງສາມາດແບ່ງປັນລະຫວ່າງພວກເຂົາໄດ້.

ບໍ່ຄວນເສຍເວລາໄປກັບເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆ. ຫຼາຍຄົນຫຍຸ້ງຢູ່ກັບ
ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າຖາມພວກເຂົາວ່າເຂົາເຈົ້າກຳລັງ
ເຮັດຫຍັງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຫຍຸ້ງຕະຫຼອດເວລາ!" ແຕ່
ເຂົາເຈົ້າ□□□□ບໍ່ຈື່ຫຍັງກ່ຽວກັບ "ວຽກ" ນັ້ນ! ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການ
ພັກຜ່ອນ ແລະ ຄວາມບັນເທີງຫຼາຍເກີນໄປເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອ່ອນແອ
ລົງ. ຖ້າເຈົ້າເບິ່ງໜັງທຸກໆມື້, ມັນຈະສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈ ແລະ
ເຈົ້າຈະເບືອ. ໜັງກໍຄືກັນ, ມີບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ: ຄົນຮັກ, ການ
ຜະຈົນໄພ, ວິລະບຸລຸດ, ຄົນຮ້າຍ, ແລະອື່ນໆ. ພວກເຮົາອາດຈະມັກ
ເບິ່ງເນື້ອເລື່ອງໜັງ, ແຕ່ຊີວິດບໍ່ຄ່ອຍເປັນແບບນັ້ນ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າຊີວິດເປັນຈິງເກີນໄປ, ໃຜຈະຢາກເຫັນເຫດການໃນ
ຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄປພັກຜ່ອນ?

ຊີວິດແມ່ນການຫຼອກລວງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງ
ເຂົ້າຫາມັນດ້ວຍວິທີນັ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຮົາຊະນະການຫຼອກລວງ
ແລະ ພາບລວງຕາຂອງມັນກ່ອນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຜໄດ້.
ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດໃຈທີ່ມີສະມາທິແມ່ນໂຮງງານຜະລິດຂອງ
ຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດ. ຈົ່ງຈື່ສິ່ງນີ້ໄວ້ໃນໂຮງງານທີ່
ມະຫັດສະຈັນນີ້, ຈົ່ງທໍ່ແບບແຜນຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເຮົາຊະນະອຸປະສັກທຸກຢ່າງທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ຝຶກຝົນ ແລະ
ປັບປຸງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ເຈົ້າມີໂອກາດນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ຈະ
ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງງານນີ້ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່
ເສຍເວລາ ແລະ ພະລັງງານຂອງເຈົ້າ.

ໃນຕອນກາງຄືນ, ຂ້ອຍຖອນຕົວອອກຈາກຄວາມຕ້ອງການທາງ
ໂລກເພື່ອຢູ່ຄົນດຽວກັບຕົວເອງ, ຫ່າງໄກຈາກໂລກ, ໃນຄວາມ
ໂດດດ່ຽວທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປະສົງຂອງຂ້ອຍ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ຂ້ອຍນຳພາຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໄປໃນທິດທາງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາ ແລະ
ຕັດສິນໃຈພາຍໃນຕົວເອງ. ຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງຂ້ອຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດທີ່ນຳ
ຄວາມສຳເລັດມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ຂ້ອຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຄັ້ງ. ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານການ
ນຳໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເທົ່ານັ້ນ.

ມັນຈະເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີເລີດແທ້ໆທີ່ຈະສາມາດເວົ້າ ແລະ
ຢືນຢັນວ່າ "ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ປະກອບດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈສາກົນ,
ຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາ!" ຖ້າທ່ານພໍໃຈ ແລະ ມອບທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງ, ທີ່ພຣະເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້ທ່ານ, ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ຕ້ອງການ ອຳນາດຂອງ
ພຣະເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານດ້ວຍຕົວເອງ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການ
ອ້ອນວອນ ຫຼື ການຂໍທານ; ແທນທີ່ຈະ, ທ່ານຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ທ່ານເພື່ອຂໍ ແລະ ຮຽກຮ້ອງ - ໃນຖານະຜູ້ສືບທອດທີ່ຖືກຕ້ອງ - ແລະ
ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ທ່ານຕ້ອງຂັບໄລ່ຄວາມຄິດທີ່ວ່າ
ພຣະເຈົ້າ, ໃນອຳນາດ ແລະ ອຳນາດທີ່ເໝືອນກວ່າຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ໄກ
ແລະ ຊ່ອນຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ໄກທີ່ສຸດຂອງສະຫວັນ, ແລະ ວ່າທ່ານຢູ່
ຄົນດຽວທ່າມກາງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມລຳບາກຂອງໂລກນີ້ ຈົ່ງຈື່
ໄວ້ວ່າ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດ
ຂອງທ່ານ, ແຕ່ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ຄືກັບມະຫາສະໝຸດທີ່ບໍ່ມີ
ຂອບເຂດ, ຈະບໍ່ມາຫາທ່ານ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງທ່ານເປີດ
ກວ້າງ ແລະ ຫົວໃຈຂອງທ່ານເປີດຮັບ.

ຄວາມກັງວົນ: ສາເຫດແລະການປິ່ນປົວ

ຄວາມກັງວົນເປັນພະຍາດທີ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ດ້ວຍວິທີການ
ປິ່ນປົວສະເພາະທີ່ເອີ້ນວ່າຄວາມສະຫງົບ. ຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນຈິດໃຈ
ຂອງເຮົາທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງປະສາດແມ່ນເກີດຈາກ
ສະພາບການຕົ້ນຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ການກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກຫຼາຍເກີນ
ໄປ. ການຈົມຢູ່ໃນຄວາມກັງວົນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ຄວາມຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ, ຄວາມເສຍໃຈ, ຄວາມອິດສາ, ຄວາມ
ໂສກເສົ້າ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມກັງວົນ, ແລະ

ການຂາດສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດປົກກະຕິ ແລະ ມີຄວາມສຸກ - ເຊັ່ນ: ໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ, ການອອກກຳລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມ, ອາກາດສົດ, ແສງແດດ, ວຽກງານທີ່ເໝາະສົມ, ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຊີວິດ - ລ້ວນແຕ່ເປັນປັດໃຈທີ່ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງປະສາດ.

ການກະຕຸ້ນທາງຈິດໃຈ, ອາລົມ ຫຼື ຮ່າງກາຍທີ່ຮຸນແຮງ ຫຼື ຍືນຍົງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ລົບກວນກະແສຊີວິດທີ່ສົມດຸນຜ່ານປະສາດສຳຜັດທັງຫ້າ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງມັນ. ຖ້າທ່ານເຊື່ອມຕໍ່ຫລອດໄປ 50 ວັດເຂົ້າກັບແຫຼ່ງພະລັງງານ 2,000 ໂວນ, ຫລອດໄປຈະດັບ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ລະບົບປະສາດບໍ່ໄດ້ຖືກອອກແບບມາໃຫ້ຕ້ານທານກັບແຮງທຳລາຍຂອງອາລົມທີ່ຮຸນແຮງ ຫຼື ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງລົບທີ່ຍືນຍົງ.

ຄວາມກັງວົນບໍ່ແມ່ນບັນຫາງ່າຍໆ ມັນເປັນສັດຕູທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ມີອາການແຊກຊ້ອນຮ້າຍແຮງ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທີ່ກວ້າງຂວາງ. ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ມັນຍາກທີ່ຈະປົວພະຍາດໃດໆທີ່ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມກັງວົນ. ທາງວິນຍານ, ຄວາມບໍ່ສົມດຸນຂອງພະລັງງານທີ່ສຳຄັນໃນຮ່າງກາຍເຮັດໃຫ້ການສະມາທິ ຫຼື ການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປັນຍາເປັນເລື່ອງຍາກຫຼາຍ.

ໂຊກດີ, ຄວາມກັງວົນສາມາດປົນປົວໄດ້ ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກສະພາບນີ້ຕ້ອງກຽມພ້ອມທີ່ຈະວິເຄາະສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກຳຈັດອາລົມທີ່ທຳລາຍ ແລະ ຄວາມຄິດທາງລົບທີ່ຄ່ອຍໆກິນກິນເຂົາເຈົ້າ. ການວິເຄາະບັນຫາຂອງຕົນເອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການສາມາດປົນປົວອາການກັງວົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສາມາດທີ່ເຮົາຕ້ອງການ - ບໍ່ວ່າຈະຄິດ, ເວົ້າ, ຮູ້ສຶກ, ຫຼື ກະທຳ - ທັງໝົດມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບ ເຮົາສະເໝີ, ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ນຳພາເຮົາ, ເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບການປົດປ່ອຍທັນທີຈາກຄວາມກົດດັນທາງຈິດໃຈ ດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ນິຈົງເກີດມີຄວາມສຸກອັນສັກສິດ, ແລະ ບາງຄັ້ງການເປີດເຜີຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງກໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາລື້ນເຫຼືອ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຢ້ານກົວຫາຍໄປທັນທີ.

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັບມະຫາສະໝຸດ, ໄຫຼລື້ນເລື້ອຍໆ, ກວາດຜ່ານຫົວໃຈໃນຂະບວນການຊຳລະລ້າງ, ກຳຈັດອຸປະສັກທີ່ຫຼອກລວງທັງໝົດຂອງຄວາມສົງໄສ, ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ.

ມະນຸດມັກເຊື່ອວ່າພວກເຂົາເປັນພຽງຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບ, ແຕ່ນີ້ແມ່ນພາບລວງຕາທີສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ໂດຍການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກ ເຂົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຟອງສະບູແຫ່ງກິດຈະກຳ ທີ່ລອຍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານ.

ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມກັງວົນຕ້ອງເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງ ຕົນເອງ ແລະ ວິເຄາະຄວາມຜິດພາດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາທີ່ຍັງຄົງຄ້າງ ທີ່ເປັນສາເຫດຂອງການຂາດຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມເຂົ້າກັນໄດ້ ກັບຊີວິດອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ. ເມື່ອຄົນທີ່ມີຄວາມກັງວົນຍອມຮັບ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າພຽງແຕ່ຄັງດຽວ, ວ່າຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ ເລື່ອງລຶກລັບແຕ່ເປັນຜົນສະທ້ອນທີ່ມີເຫດຜົນຂອງນິໄສສ່ວນຕົວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົນປົວເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ!

ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນລົບກວນຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບປະສາດໂດຍ ການສົ່ງພະລັງງານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄປຫາສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສ່ວນອື່ນໆສູນເສຍສ່ວນແບ່ງປົກກະຕິຂອງພວກມັນ.

ຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນການແຈກຢາຍພະລັງງານໄປສູ່ເສັ້ນປະສາດນີ້ ແມ່ນສາເຫດ ແລະ ເຫດຜົນຂອງຄວາມກັງວົນ. ຄົນທີ່ສະຫງົບຫຼີກ ລ່ຽງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນເພາະວ່າລາວຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳ ຊີວິດ ແລະ ວຽກງານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະ ໂດຍຮູ້ວ່າ (ຄວາມຢ້ານກົວ ຕັດເສັ້ນປະສາດ), ລາວພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມຜ່ອນຄາຍທາງ ຈິດໃຈ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງສາມາດປະເຊີນກັບສະຖານະການ ແລະ ສະຖານະການຕ່າງໆຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງສະຫງົບເພາະວ່າກຳລັງປະສາດ ຂອງລາວມີຄວາມສົມດຸນ.

ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຈິດໃຈທີ່ຄົມຊັດ ແລະ ບໍ່ຖືກລົບກວນ, ລາວ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກພາບລວງຕາຂອງຊີວິດ ແລະ ລຸກຂຶ້ນ ເໝືອນຄວາມຕື່ນເຕັ້ນທີ່ເກີດຈາກປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ສຳລັບການ ທົດລອງທີ່ບໍ່ດີ, ລາວພະຍາຍາມບໍ່ໃຫ້ພວກມັນມາລົບກວນຄວາມ ສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງລາວ ຫຼື ປຸ່ນເອົາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ຂອງລາວ. ນີ້ແມ່ນເປົ້າໝາຍທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມ ແລະ ພະຍາຍາມບັນລຸໃຫ້ໄດ້.

ລະບົບປະສາດໃຫ້ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນແກ່ສະໜອງ, ຫົວໃຈ ແລະ ອະໄວຍະວະອື່ນໆທັງໝົດ. ມັນຍັງແຈກຢາຍພະລັງງານໄປສູ່ ປະສາດສຳຜັດທັງຫ້າຄື: ການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ການສຳຜັດ, ການລົດຊາດ ແລະ ກິນ. ເສັ້ນປະສາດແມ່ນສື່ກາງທີ່ພວກເຮົາສື່ສານ ກັບໂລກອ້ອມຕົວພວກເຮົາ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການຕອບ

ສະໜອງທາງປະສາດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຈະຮັກສາສະພາບທີ່ສົມບູນແບບໃນລະບົບປະສາດຂອງພວກເຮົາ, ຫຼືກວ່າງການເຮັດໃຫ້ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍມີພະລັງງານຫຼາຍເກີນໄປ ໃນຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ສ່ວນອື່ນໆຂາດສ່ວນຂອງສານອາຫານທີ່ສໍາຄັນນີ້. ຄວາມສົມດູນໃນຊີວິດ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງບໍ່ໄດ້ບັນລຸໄດ້ຜ່ານຄວາມກັງວົນ ຫຼື ການລະເບີດອາລົມ, ແຕ່ແມ່ນຜ່ານຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສັດທາຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນພຣະເຈົ້າ.

ໂຍຄະມີວິທີການພິເສດທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດຟື້ນຟູເນື້ອເຍື່ອທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໂດຍການສົ່ງພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນໄປຫາເສັ້ນປະສາດທີ່ເສຍຫາຍບາງສ່ວນ ທຸກໆຈຸດ ແລະ ເນື້ອເຍື່ອໃນລະບົບປະສາດແມ່ນໂຄງສ້າງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສະຫຼາດ ພະລັງຊີວິດ ຫຼື ພະລັງງານນີ້ມີພະລັງທີ່ຈະຕໍ່ອາຍຸໂຄງສ້າງນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຄືກັນກັບການສາກແບັດເຕີຣີທີ່ໝົດ.

ຄວາມກັງວົນມີສອງປະເພດຄື: ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ກິນຈັກ, ຫຼື ທາງດ້ານຜິວໜັງ ແລະ ທາງດ້ານອິນຊີ

ອາການລະຄາຍເຄື່ອງທາງຈິດໃຈແມ່ນປະເພດທີ່ພົບເລື້ອຍທີ່ສຸດ, ເກີດຈາກຄວາມຕື່ນເຕັ້ນທາງຈິດໃຈ ຫຼື ຄວາມຮຸນວາຍ. ການຢູ່ໃນສະພາບນີ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ລວມທັງການຄົບຫາກັບບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມິດຕະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ປະກອບສ່ວນຫຍັງໃນທາງບວກ, ແລະ ນິເສທີ່ບໍ່ຕິຕໍ່ສຸຂະພາບກ່ຽວກັບໂພຊະນາການ ແລະ ວິຖີຊີວິດ, ລ້ວນແຕ່ເປັນກໍລະນີຂອງອາການລະຄາຍເຄື່ອງທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້.

ອາຫານຄວນຈະງ່າຍດາຍ, ສົມດູນ, ແລະ ບໍ່ກິນຫຼາຍເກີນໄປ ການອອກກໍາລັງກາຍຄວນເປັນປະຈຳ ການນອນຫຼາຍເກີນໄປຈະເຮັດໃຫ້ເສັ້ນປະສາດຊາ, ໃນຂະນະທີ່ການນອນໜ້ອຍເກີນໄປຈະເປັນອັນຕະລາຍ ແຕ່ການພິຈາລະນາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດແມ່ນການເລືອກມິດຕະພາບຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ສະຫຼາດ ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບໝູ່ເພື່ອນຂອງຄົນໆໜຶ່ງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບຄົນໆນັ້ນ ຄົນຍົກຍ້ອງ ແລະ ຄົນທີ່ມັກເວົ້າໂອ້ອວດບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາຊຸມຊົນທີ່ຜັດທະນາຕົນເອງ - ຄົນທີ່ບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຮົາ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ ໝູ່ທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຜູ້ທີ່ແນະນຳວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນເຮັດເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີຂຶ້ນ

ການວິພາກວິຈານທີ່ຮຸນແຮງ, ສົ່ງຕໍ່ດ້ວຍຄວາມເຈດຕະນາຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ຄືກັບການຕີຫົວຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງດ້ວຍຄ້ອນຕີ, ໃນ

ຂະນະທີ່ຄວາມຮັກມີພະລັງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າ. ຄໍາ
ແນະນຳທີ່ມີຄວາມເມດຕາທີ່ສະເໜີດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈມີພະລັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ໃນຂະນະທີ່ການ
ວິພາກວິຈານທີ່ເຈັບປວດບໍ່ໄດ້ຜົນຫຍັງເລີຍ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະມີຄຸນສົມບັດທີ່ຈະຕັດສິນຄົນອື່ນໄດ້ ເມື່ອພວກ
ເຂົາໄດ້ຊໍາລະລ້າງທຳມະຊາດຂອງຕົນເອງ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມໂງ່ຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮູ້ ຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະໄປຮອດຂັ້ນຕອນນັ້ນ, ມັນດີກວ່າສໍາລັບພວກເຂົາທີ່ຈະ
ວິເຄາະຕົນເອງ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະ
ວິພາກວິຈານ ແລະ ດູຖູກຄົນອື່ນ.

ການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ມີອາລົມສະຫງົບແມ່ນໜຶ່ງ
ໃນວິທີທີ່ໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການກໍາຈັດຄວາມກັງວົນ
ແລະ ຄົ້ນພົບຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງເຮົາ.

ຄົນທີ່ມີຄວາມກັງວົນບໍ່ຄວນປະປົນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມກັງວົນຄືກັບ
ຕົນເອງຫຼາຍເກີນໄປ

ສັ້ນຕິພາບພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງເພື່ອເຮົາຊະນະຄວາມ
ກັງວົນ. ຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບຕາມທຳມະຊາດຈະຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບ ແລະ ຍັງຄົງສະບາຍໃຈພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການ. ພວກ
ເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ອາລົມຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້
ຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ດີ. ພວກເຂົາບໍ່ຖືກຫຼອກລວງໂດຍຄໍາເວົ້າທີ່ລຽບງ່າຍ
ແລະ ຫວານຊື່ນທີ່ນັກ□□□ໂອກາດໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່
ສົມຄວນ. ເນື່ອງຈາກຄວາມສະຫງົບຕາມທຳມະຊາດຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາບໍ່ຄ່ອຍຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການ
ຫຼອກລວງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາເປີດເຜີຍລັກສະນະທີ່
ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຕິດຕໍ່ນຳ ແລະ ເປີດເຜີຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນພິດ
ຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ,
ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດຂອງພວກເຂົາ.
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ເຊື່ອກັນວ່ານົມຂອງແມ່ທີ່ໃຈຮ້າຍສາມາດມີຜົນ
ກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ລູກຂອງນາງ. ແລະ ມີຫຼັກຖານຫຼາຍຢ່າງທີ່
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອາລົມທີ່ຮຸນແຮງມີພະລັງທີ່ຈະທຳລາຍ ແລະ
ທຳລາຍຮ່າງກາຍ.

ຄວາມສົມດຸນແມ່ນສວຍງາມ ແລະ ຄວນເປັນພື້ນຖານຂອງຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ການກະທຳຂອງເຮົາ, ແລະ ແກນທີ່ຊີວິດຂອງ
ເຮົາໝູນວຽນຢູ່ອ້ອມຮອບ.

ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຜ່ານຜ່າການທົດລອງ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກໃນຊີວິດໂດຍບໍ່ສູນເສຍສະຕິ ຫຼື ຄວາມສົມດຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ຄຸ້ມຄອງໂລກ ແລະ ນຳພາກາລັກຊີຕ່າງໆໃນວົງໂຄຈອນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ມະນຸດຊາດ, ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ຍັງມີຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ປະສານງານກົດຈະກຳຕ່າງໆໂດຍບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ ຫຼື ການລົບກວນ.

ພວກເຮົາຄວນສົງຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ ແລະ ສັນຕິພາບໃຫ້ຄົນອື່ນສະເໝີ

ໃນໂຄງສ້າງຂອງການຝຶກສະມາທິ, ບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈສ່ອງແສງຢູ່ສະເໝີເທິງແທ່ນບູຊາຂອງຈິດວິນຍານ, ມັນບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ, ບໍ່ມີຄວາມຖືກຄຽດ, ບໍ່ມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງ, ບໍ່ມີຄວາມວິຖີກັງວົນ, ແຕ່ມີຄວາມງົບປະຫງົບ, ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ, ແລະຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ເມື່ອຄວາມງົບປະຫງົບເຕືອນ

ເມື່ອຄວາມງົບປະຫງົບເຕືອນ

ເມື່ອຂ້ອຍສັນຍາວ່າຈະງົບ

ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຢູ່ກັບທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍພັກຜ່ອນຢູ່ໃນອ້ອມແຂນຂອງລາວ, ເຊິ່ງກວມເອົາຈັກກະວານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ

ຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ຝັງທຳນອງເພງຂອງລາວ

ແລະເພງແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມສຸກ

ເຫັນພາບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ການສະແດງອອກອັນສັກສິດ ແລະ ພາບນິມິດສຳລັບຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ

ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍລິມເຈົ້າ

ຂ້ອຍຈະສັງເກດເບິ່ງເຈົ້າຢ່າງງຽບໆ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່
ເຈົ້າຢ່າງຢູ່ເໝືອນຂ້ອຍໃນຫຍ້າ, ໃນພຶດພັນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະເຫັນຂ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ເທິງກິ່ງງ່າ, ສີຂຽວດ້ວຍໃບເຄືອໄມ້
ຂ້ອຍຈະດູແລເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ຮັກ ແລະ ແມ່ທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ
ຜ່ານສີແດງເຂັ້ມຂອງດອກໄມ້, ປະດັບປະດາດ້ວຍຄວາມກົມກຽວ
ສົງນິນໍາຄວາມສຸກ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບມາໃຫ້ທ່ານ
ຂ້ອຍຈະກອດເຈົ້າ ແລະ ລູບຄໍາເຈົ້າດ້ວຍລົມພັດອ່ອນໆ
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຈາກເງົາ
ມືດຂອງຄວາມກັງວົນໃຈ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ໂອບກອດເຈົ້າໄວ້ໃນແສງແດດ, ເຮັດໃຫ້ຮູ້ສຶກອົບອຸ່ນແລະ
ໃກ້ຊິດ
ເມື່ອຄວາມໂດດດ່ຽວຄ່ອຍໆເຂົ້າມາດ້ວຍຄວາມສັນສະເທືອນຈົນເຖິງຫົວໃຈ
ເມື່ອເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງທະເລ, ເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ອຍຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງມັນ
ໜຶ່ງດຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍຢູ່ເທິງຂອບຝ້າ ແລະ ແມ່ນ້ຳໄນລີ
ຂອງເຕັມ
ມັນປະກອບດ້ວຍ gene ທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ແລະ lapis lazuli ທີ່ມີຄ່າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າແນ່ນອນ ນອກຈາກຈາກຈິດໃຈທີ່ລະອຽດຮອບຄອບ
ແລະຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າຂ້ອຍຕ້ອງການ, ຂ້ອຍຈະ
ຕໍານິ ຫຼື ຕໍາໜີ
ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະຊັກຊວນເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ
ບາງທີເຈົ້າອາດຢາກໄດ້ຜູ້ທີ່ຖືກນະມັດສະການດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຄືກັບ
ຜູ້ຍິງຖືພາ
ຂ້ອຍຈະລ້ລວງເຈົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍການລ້ລວງທີ່ດີ

ເມື່ອຊົມຊືມກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມ
ຫຼົງໄຫຼ

ຖ້າເຈົ້າຢາກລືມຂ້ອຍ, ແຕ່ຢ່າລືມຜູ້ຊົງເມດຕາ

ຖ້າຂ້ອຍໃຊ້ເວລາກາງຄືນຄິດເຖິງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຈື່ຂ້ອຍ

ຕະຫຼອດເວລາ!

ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງມະນຸດ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ດອກໄມ້ ແລະ ດອກກຸຫລາບມີຄວາມສວຍງາມ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ, ແຕ່ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນແມ່ນສ່ວນທີ່ມີຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມງົດງາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ
ຢ່າງບໍ່ອາດວັດແທກໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນນີ້ຈະໂປ່ງໃສ ແລະ ຍາກທີ່ຈະຮັບຮູ້ໃນ
ຕອນທຳອິດ, ແຕ່ຖ້າທ່ານສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນມິຕິທາງວິນຍານຜ່ານປະຕູຂອງ
ຕາທາງວິນຍານ, ທ່ານຈະສາມາດຄື້ນຫາອານາຈັກອັນບໍລິສຸດນັ້ນ ແລະ ຊົມຊືມ
ກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງມັນ.

ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນອານາຈັກທີ່ອ່ອນໄຫວນັ້ນ ບ່ອນທີ່ຄຸນລັກສະນະທີ່ງົດງາມ
ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ລະອຽດອ່ອນ ຫວານກວ່າ ແລະ ມີກິນຫອມ
ຫຼາຍກວ່າດອກໄມ້ ຫຼື ດອກກຸຫລາບໃດໆໃນໂລກ.

ເມື່ອເຮົາສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນຕົວ
ເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຮົາພົບວ່າຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງເຮົາມີຮູບແບບ
ພິເສດທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຫວານຊື່ນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່
ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ ແລະ ຈິນຕະນາການ.

ການຄື້ນຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຢູ່ແຕ່ການໄຕ່ຕອງເທົ່ານັ້ນ ຄຸນນະພາບທີ່ດີ
ແລະ ລັກສະນະອັນສູງສຶ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາສະແດງອອກໃນຄວາມຄິດ ແລະ
ການກະທຳຂອງພວກເຮົາຈະກາຍເປັນນ້ຳຫວານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງການປະທັບຢູ່
ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນພວກເຮົາ ຖ້າສະຕິຂອງພວກເຮົາເລິກເຊິ່ງພຽງພໍ.

ເມື່ອເຮົາຜ່ານປະຕູຂອງຕາທາງວິນຍານ, ເຮົາເຫັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ
ໂຮງງານຂອງກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສະຫຼາດ, ຊ່ອນຢູ່ຫລັງຈັກກະວານທັງໝົດ
ເນື່ອງຈາກເຮົາບໍ່ໄດ້ມຸ່ງຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ເຮົາຈຶ່ງຢືນຢູ່ດ້ວຍ
ຄວາມປະຫຼາດໃຈ ແລະ ປະຫລາດໃຈຕໍ່ໜ້າຮ່ອງຮອຍ ແລະ ຕາປະທັບຂອງ
ວິນຍານອັນສູງສຶ່ງໃນທຳມະຊາດ ເຮົາເຫັນຜະລິດຕະພັນຂອງພຣະເຈົ້າ; ພຣະ

ນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງຖືກຈາລຶກໄວ້ໃນດອກໄມ້, ໃນສະຫວັນ, ແລະ ໃນ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງຄົງງົບສະຫງົດ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດ, ພວກເຮົາໂຊກດີຫຼາຍເພາະວ່າໃນບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກ
ສ້າງທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ມີພອນສະ ຫວັນ ແລະ
ຄວາມສາມາດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ທາງວິນຍານທີ່ຈຳເປັນເພື່ອ
ຊອກຫາພຣະອົງ, ຊອກຫາພຣະອົງ, ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ເຂົ້າໃຈພາສາຂອງ
ພຣະອົງ... ພາສາແຫ່ງຄວາມງົບ

ມັນເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າສຳລັບຄົນທີ່ຈະອ່ານປຶ້ມ ແລະ ບົດຄວາມທີ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ ແທນທີ່ຈະເສຍເວລາໄປກັບກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າການອ່ານຄືການສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າ, ການໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ.

ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນຮູ້ຈັກຕົນເອງ, ຮູ້ສຶກວ່າສະພາບ
ແວດລ້ອມຂອງຈັກກະວານກຳລັງເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ໄຫຼຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດ
ຂອງລາວ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ນັ້ນແມ່ນຄວາມສຳເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ!

ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດ, ພວກເຮົາມີຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໂດຍ
ຜ່ານພະລັງຂອງຄວາມຄິດ

ຄວນຈັດສັນເວລາບາງສ່ວນໃນແຕ່ລະມື້ເພື່ອພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງ
ດ້ານຈິດໃຈ ການອ່ານທີ່ເປັນປະໂຫຍດມີຄ່າຫຼາຍກວ່າການເຮັດກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີ
ປະໂຫຍດ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດຢູ່ສະເໝີ ຄວນກຳນົດຕາຕະລາງປະຈຳວັນທີ່ມີ
ເຫດຜົນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ການຈັດລະບຽບ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການບໍລິຫານເວລາທີ່ຫຼາຍເກີນໄປແມ່ນຮູບແບບຂອງຄວາມເຂັ້ມ
ງວດ ແລະ ຄວນຫຼີກລ້ຽງ.

ຄວາມສົມດູນແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ ຄວນມີເອກະສານອ່ານ
ທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນເວລາຫວ່າງ. ເອກະສານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ
ແມ່ນປຶ້ມທາງວິນຍານ, ຮອງລົງມາແມ່ນຜົນງານວິທະຍາສາດ, ປະຫວັດສາດບາງ
ຢ່າງ, ປັດຊະຍາ, ວັນນະຄະດີທີ່ຈິງຈັງ, ຊີວະປະຫວັດຂອງບຸກຄົນສຳຄັນ, ບັນທຶກ
ການເດີນທາງ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຕົນເອງ ແລະ
ໃຫ້ແຮງບັນດານໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງ.

ປຶ້ມສາມາດເປັນເພື່ອນທີ່ສັດຊື່, ແລະການເລືອກປຶ້ມທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ໃນຕອນທຳອິດ, ການເຂົ້າໃຈສາລະສຳຄັນຂອງຄຳສອນທາງວິນຍານ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຂອງນັກຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ອາດເບິ່ງຄືວ່າຍາກ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າຕົນເອງຄິດໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບບົດຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າໄດ້ຮັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ເພາະວ່າບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ດຶງເອົາປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກຄັງສົມບັດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ - ແນວຄວາມຄິດທີ່ເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຄີຍພິຈາລະນາມາກ່ອນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ອ່ານຢູ່ເລື້ອຍໆ ແຕ່ບໍ່ສາມາດສະເໜີສິ່ງທີ່ມີຄ່າໃຫ້ທ່ານໄດ້. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການອ່ານປຶ້ມແມ່ນການຄິດໄຕ່ຕອງເນື້ອໃນຂອງມັນ ແລະ ເບິ່ງວ່າມັນອາດຈະນຳໃຊ້ກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ. ເຈົ້າບໍ່ຄວນຍອມຮັບທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າອ່ານຢ່າງບໍ່ຄິດ. ດ້ວຍຄວາມວິຈານ, ເຈົ້າບໍ່ຄວນຍອມຮັບທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າອ່ານ. ສິ່ງທີ່ເຈົ້າອ່ານຄວນບຳລຸງລ້ຽງຈິດໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງເຫດຜົນຂອງເຈົ້າ. ເພື່ອໃຫ້ການອ່ານມີຄຸນຄ່າແທ້ໆ, ປຶ້ມຄວນກະຕຸ້ນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກ.

ຄວາມຮູ້ໂດຍກົງ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ອ່ານ ຫຼື ນັ່ງສະມາທິ, ແຕ່ດຳລົງຊີວິດແບບຜິວເຜີນໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມໝາຍ, ບໍ່ໄດ້ປຸກຝັງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນ ຄວາມກົມກຽວນຳພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພະລັງອັນສູງສູງທີ່ດົນໃຈຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສ່ອງແສງຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງແຮງບັນດານໃຈທີ່ສູງກວ່າ ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ຈະບັນລຸຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າ ມະນຸດເຮັດຜິດຕໍ່ຕົນເອງຖ້າພວກເຂົາບໍ່ອ່ານ, ແຕ່ການນັ່ງສະມາທິຍິ່ງດີກ່ວາການອ່ານ

ຂ້ອຍມັກອ່ານ, ແຕ່ຂ້ອຍອ່ານບໍ່ອອກສອງໜ້າກ່ອນທີ່ຈະຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງອື່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນການອ່ານດ້ວຍການນັ່ງສະມາທິ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວປະກົດຂຶ້ນ, ແລະຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍເກີດຂຶ້ນ - ຄວາມສຸກທີ່ມາພ້ອມກັບຂ້ອຍຕະຫຼອດມື້. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແລະສິ່ງທີ່ທຸກຄົນທີ່ຕິດຕໍ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສຽງກະຊິບຂອງຈິດວິນຍານແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈປະສົບ.

ເວລາມີຄຳເກີນກວ່າທີ່ຈະເສຍໄປ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສົມດຸນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ສົມດຸນຈະຖືກລົງໂທດໂດຍກົດໝາຍສາກົນ ຖ້າທ່ານດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ, ອອກກຳລັງກາຍທຸກໆມື້, ອ່ານປຶ້ມທີ່ເປັນປະໂຫຍດແລະມີຄຸນຄ່າ, ແລະ ປຸກຝັງນິໄສການໄຕ່ຕອງພຣະເຈົ້າທຸກໆມື້, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານຈະເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກ, ກະແສຊີວິດຈະໄຫຼຜ່ານເລືອດຂອງທ່ານ, ແລະ ຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ພະລັງງານທີ່ທ່ານບໍ່ເຄີຍປະສົບມາກ່ອນ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທັງໝົດທີ່ທ່ານປາຖະໜາຈາກວິນຍານພາຍໃນທ່ານ.

ນີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງຂ້ອຍສະເໝີ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ່ານໜັງສືຊາວຫົວເປັນເວລາຊາວປີແລ້ວ ຂ້ອຍບໍ່ພູມໃຈໃນມັນ, ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນ ສະຕີທາງວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ຂ້ອຍຄົງຈະໂງ່ຳຢ່າງສິ້ນເຊີງ ເມື່ອຂ້ອຍເບິ່ງໜັງສື, ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ຂ້ອຍແລ້ວໂດຍພຣະເຈົ້າ ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຈິງອັນສູງສົ່ງທັງໝົດມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ ຖ້າເຈົ້ານັ່ງສະມາທິກ່ຽວກັບພວກມັນ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບປັນຍາຂອງພຣະອົງໂດຍກົງ ດັ່ງນັ້ນ, ການອ່ານໜັງສືທີ່ດີແມ່ນດີກ່ວາການເສຍເວລາໄປກັບການສະແຫວງຫາທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ ດີກ່ວາການອ່ານແມ່ນການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ການປຸກຝັງສະຕີກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ, ເຊິ່ງແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

ກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ວິວັດທະນາການຂອງສະຕີ

ໃນຍຸກສະໄໝ ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ, ມະນຸດໄດ້ຮັບແນວຄວາມຄິດຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດ ແລະ ຈິດວິນຍານຜ່ານທາງເຫດຜົນ. ຕົວຢ່າງ, ເມື່ອສະມາຊິກຂອງຊົນເຜົ່າປ່າເຖືອນມີອາການເຈັບຫົວ, ຄອບຄົວຂອງລາວເຊື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງລາວໄດ້ຫຼົບໜີອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນໝໍຜີມາສົ່ງຈິດວິນຍານຄືນໃຫ້ລາວ. ທ່ານໝໍໄປປ່າເພື່ອຊອກຫາຈິດວິນຍານ, ພົບມັນ, ນຳມັນກັບຄືນມາໃນກ່ອງ, ແລະ ເອົາມັນກັບຄືນໃສ່ຫົວຂອງຄົນເຈັບ, ແລະ ອາການເຈັບຫົວຈະຫາຍໄປຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ແຜ່ຫຼາຍ.

ໃນວັດທະນະທຳອື່ນ, ການ "ຈາມ" ຂອງຄົນເຈັບແມ່ນເຮັດໂດຍການວາງເປັດ (ເຫຼັກໂຄ້ງທີ່ມີປາຍແຫຼມ) ໄວ້ໃນຮ່າງກາຍຂອງລາວ ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງລາວຈະບໍ່ໜີໄປເມື່ອລາວຈາມ, ແຕ່ຈະຖືກຈັບດ້ວຍເປັດ!

ເຊັ່ນດຽວກັບບາງຄົນທີ່ໄດ້ປັນລູຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຜິດພາດກ່ຽວກັບຈິດໃຈຂອງມະນຸດຍ້ອນເຫດຜົນທີ່ບໍ່ຖືກຜ່ອງ, ຄົນອື່ນໆ - ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງ - ໄດ້ປັນລູຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕກຕ່າງ, ເລິກເຊິງ, ແລະ ຖືກຕ້ອງກວ່າ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານບໍ່ແມ່ນລົມຫາຍໃຈເພາະວ່າບາງຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບໂຄມາເປັນ

ເວລາດົນໂດຍບໍ່ໄດ້ຫາຍໃຈ, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຈິດວິນຍານບໍ່ສາມາດຖືກ
ຈຳກັດຢູ່ໃນລົມຫາຍໃຈໄດ້. ຈິດວິນຍານຢູ່ເໜືອລົມຫາຍໃຈ ແລະ ສະພາບທາງ
ກາຍະພາບອື່ນໆ.

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະເຊື່ອວ່າຕົນເອງເປັນວິນຍານຫຼືບໍ່, ກົດໝາຍສາກົນຍັງ
ບັງຄັບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປີດເຜີຍລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງ
ວຽກງານ ຫຼື ຕຳແໜ່ງໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າພັດທະນາ ແລະ
ຂະຫຍາຍອອກທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສ້າງສັນ ແລະ
ເປັນປະໂຫຍດ. ທຸກໆການກະທຳທີ່ສ້າງສັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ
ຂອງມະນຸດ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ຄົນເຮົາມັກຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໃນຂະນະທີ່ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃສ່ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ
ກຳລັງເຮັດຢູ່. ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງໜຶ່ງໃນແຕ່ລະຄັ້ງດ້ວຍ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມສົນໃຈຢ່າງສົມບູນຂອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມໃສ່ສິ່ງນັ້ນຢ່າງດຽວ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເຫງົາງານອນ, ບໍ່ກະຕືລືລົ້ນ,
ຫຼື ບໍ່ຕອບສະໜອງ. ການເຮັດສິ່ງຕ່າງໆຢ່າງຂີ້ຄ້ານ ແລະ ບໍ່ລະມັດລະວັງນຳໄປສູ່
ການສູນເສຍພະລັງງານ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ
ຄວາມທຸກ.

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເປັນພຽງເຄື່ອງຈັກທາງຈິດໃຈທີ່ຮັກສາຕົນເອງໄວ້ໄດ້ ຄືກັບ
ສັດທີ່ກະທຳຕາມສະຕິປັນຍາ ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະບໍ່ປຸກ
ຕົນເອງ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບ
ຄວາມສາມາດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ພວກມັນຢ່າງ
ສະຫຼາດ ແລະ ມີສະຕິ ແລະ ສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດຢ່າງລະອຽດກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໆ ແລະ ໃຊ້ຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນ
ເອກະພາບທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາກັບຜູ້ສ້າງທີ່ມີລິດທານຸພາບທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ເຮັດຄວນອີງໃສ່ເຫດຜົນທີ່ດີ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ສະຫຼາດ.

ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດຊາດທີ່ຈະພະຍາຍາມເພື່ອເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ
ການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດແມ່ນການກະຈາຍ
ພະລັງງານທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຫຍ້າໃນສ່ວນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງຖືກຖອນ
ຮາກຖອນໂຄນ ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອ
ວ່າມັນຈະດຶງດູດພຣະເຈົ້າທີ່ສວຍງາມຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມງາມ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການໃຫ້
ສ່ວນທາງປັນຍານີ້ຍັງຄົງເບັ້ງບານ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນດິນແຫ່ງປັນຍາ

ທ່ານຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຊີວິດງ່າຍດາຍ ແລະ ປົດປ່ອຍມັນຈາກຄວາມສັບສົນ ໂດຍການ ເຮັດສໍາເລັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ມີສະມາທິ ແລະ ບໍ່ຖືກ ລົບກວນ ທ່ານສາມາດວິເຄາະກິດຈະກຳຂອງທ່ານ, ເລືອກສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ແລະ ປະຖິ້ມສິ່ງທີ່ບໍ່ສໍາຄັນ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນ ເມື່ອວຽກງານສໍາເລັດແລ້ວ, ຈິດໃຈສາມາດຖອນອອກຈາກມັນ ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມມຸ່ງຫວັງ ທີ່ສ້າງສັນອື່ນໆ.

ມະນຸດຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປຸກຝັງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງສັກສິດ, ເພາະວ່າມັນແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງນິທິພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ພວກເຂົາຖືກນໍາມາສູ່ ຊີວິດຕາມກົດເກນຂອງວິວັດທະນາການ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາອາດຈະໃຊ້ອໍານາດອັນ ສັກສິດຂອງພວກເຂົາເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ. ສັດບໍ່ມີຄວາມສາມາດນີ້. ຄູສອນ ລາທິຣີ ມະຫາຊາຢາ ກໍາລັງເຮັດວຽກກ່ຽວກັບວິທະຍາສາດເພື່ອ ຊ່ວຍໃຫ້ສັດວິ ວັດທະນາການໄດ້ໄວຂຶ້ນ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອໃຫ້ມັນສໍາເລັດ. ຂ້ອຍກໍມີ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການບາງຢ່າງເພື່ອເລັ່ງການວິວັດທະນາການຂອງຮູບແບບ ຊີວິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ. ແຕ່ຈະເປັນແນວໃດກ່ຽວກັບມະນຸດຫຼາຍລ້ານຄົນທີ່ດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ປະພຶດຕິກຳກັບສັດ? ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈາກ ໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລູຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາສາມາດປັນລູຈຸດປະສົງນັ້ນ ໄດ້ດຽວນີ້ ຖ້າພວກເຂົາສຸມໃສ່ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ນຳໃຊ້ພວກ ມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຄວາມໝາຍດຽວຂອງຊີວິດຄືການຊອກຫາພຣະເຈົ້າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ ຮັກແລະເມດຕາ ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາພຣະອົງ ຜູ້ຄົນສະແຫວງຫາພຣະອົງຢູ່ ສະເໝີແລະຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍ

"ສິ່ງອື່ນ" ທີ່ພວກເຂົາຫວັງວ່າຈະນໍາຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນແລະຍືນຍົງມາໃຫ້ ພວກເຂົາ

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ພົບພຣະອົງ, ການຄົ້ນຫາໄດ້ ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່!

ທໍາມະຊາດປົດປັ້ງຄວາມສັກສິດ

ເປັນຫຍັງມະນຸດຈຶ່ງຖືກລັລວງ? ບາງທີອາດເປັນເພື່ອວ່າພວກເຂົາອາດຈະ ປາຖະໜາຫາສິ່ງສູງສຸດນັ້ນ, ມີສະເໝີ ແລະ ໜ້າສົນໃຈຫຼາຍກວ່າການລັລວງ ໃດໆໃນໂລກ. ກັບຕົກ ແລະ ກັບຕົກຂອງໂລກທີ່ອ້ອມຮອບມະນຸດຢູ່ທຸກດ້ານບໍ່ໄດ້ມີ ຈຸດປະສົງເພື່ອດັກພວກເຂົາ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນການຊຸກຍູ້ ແລະ ກະຕຸ້ນພວກເຂົາ ໃຫ້ຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ໄກກວ່ານັ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖາມວ່າ: "ໃຜສ້າງສິ່ງ

ທັງໝົດນີ້? ໃຜສ້າງຂ້ອຍ? ຂ້ອຍແມ່ນໃຜ? ພຣະອົງຢູ່ໃສ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຂ້ອຍ? ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງລີ້ຊ່ອນຈາກຂ້ອຍ? ເວົ້າກັບຂ້ອຍ!"

ເມື່ອທ່ານຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າໂດຍກົງດ້ວຍຄໍາຖາມເຫຼົ່ານີ້, ພຣະອົງຈະ
ຕອບ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປເລີກຊຶ່ງໃນການອ້ອນວອນຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່
ພຣະອົງ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ພົບພຣະອົງ ຫຼື ຄົນພົບພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າຈາກໃຈ, ໃນວິຫານຂອງຈິດວິນຍານ.
ສາວິກທີ່ປາຖະໜາຢາກຮ້ອງຫາພຣະອົງ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ໂອ້ຍພະເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດທົນເຫັນພຽງແຕ່ຄວາມງາມທີ່
ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະ ປະກົດຢູ່ໃນທຳມະຊາດໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຢາກເຫັນ
ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງລະອຽດອ່ອນກວ່າດອກໄມ້ທັງໝົດໃນທຳມະຊາດ ແລະ
ສວຍງາມກວ່າໃບໜ້າທັງໝົດໃນໂລກ, ຂ້ານ້ອຍຢາກເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ທຳມະຊາດ."

ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປິດໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍໜ້າກາກ, ເຈົ້າກໍຍັງສາມາດຮູ້
ໄດ້ວ່າມີມະນຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຳມະຊາດກໍຄືກັບຜ້າຄຸມໃຫຍ່,
ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງສັກສິດ ພຣະເຈົ້າປະທັບຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າຄຸມ ແລະ ໜ້າກາກຂອງ
ທຳມະຊາດ, ແຕ່ມະນຸດຊາດຫຼຽວເບິ່ງພຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງ
ທີ່ຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານຂອງທຳມະຊາດ.

ເມື່ອຂ້ອຍນັ່ງສະມາທິຢ່າງງຽບໆ, ສະຫງົບ, ແລະ ເອົາໃຈໃສ່, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມສຸກທີ່ສິ້ນສະເທືອນພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າກະຊິບ
ວ່າ, "ເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້"

ສະຕິປັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາແມ່ນປະຕູສູ່ສະຫວັນ: ປະຕູ
ດ້ານນອກຂອງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຜູ້ຄົນບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນຕາມທີ່ຄວນ ພວກເຮົາ
ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະອອກຈາກໂລກນີ້ເພື່ອໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງ
ພວກເຮົາເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ເວລາແມ່ນຕອນນີ້, ແລະສະຖານທີ່ແມ່ນຢູ່ທີ່ນີ້ ຜູ້
ທີ່ບໍ່ໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຊອກຫາຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດ ແລະ
ຄວາມລັບຂອງການມີຢູ່ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ຈະບໍ່ພົບພວກມັນຢູ່ບ່ອນອື່ນ

ການຄົ້ນພົບຕົວຕົນອັນສູງສົ່ງ

ມີຫຼາຍວິທີໃນການຄົ້ນພົບວິນຍານຂອງຈັກກະວານ ຫຼື ຕົວຕົນອັນສູງສົ່ງ
ຄວາມງຽບແມ່ນໜຶ່ງໃນນັ້ນ ການສັງເກດຄວາມງຽບໝາຍເຖິງການປິດບັງຄວາມ
ປາຖະໜາທັງໝົດທີ່ພະຍາຍາມເຈາະເຂົ້າໄປໃນສະຕິຈາກພາຍນອກ, ເຊິ່ງຊ່ວຍ

ໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນຕົວຕົນພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສຳຜັດ ກັບສາລະສຳຄັນຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ອີກວິທີໜຶ່ງແມ່ນຜ່ານຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ຫຼື ການເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າຈາກ ຫົວໃຈດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈ. ການເວົ້າສັ້ນໆແລ້ວລົມໄປ ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ບໍ່ນຳມາເຊິ່ງການຕອບສະໜອງຈາກສະຫວັນ. ຍາກທີ່ ຈະຊອກຫາພຣະເຈົ້າເພາະວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັງກັບຈິດວິນຍານ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ວິທີການອ້ອນວອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບໍ່ມີປະສິດທິພາບເພາະວ່າມັນ ຂາດຄວາມເລິກຊຶ່ງ ແລະ ຄວາມຈິງໃຈພຽງພໍ. ການອະທິຖານຕ້ອງໄດ້ເຮັດຊ້າ ດ້ວຍຄວາມເລິກຊຶ່ງ ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະບັນລຸສະຕິທີ່ ສູງຂຶ້ນ. ການອະທິຖານທີ່ຈິດວິນຍານເຜົາຜານດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແມ່ນການອະທິຖານທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ ອະທິຖານແບບນີ້ຄັ້ງໜຶ່ງ, ບາງທີເມື່ອເຈົ້າຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງຢ່າງສິນຫວັງ, ຫຼື ເຈົ້າຕ້ອງການເງິນຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ກະຕຸ້ນຄວາມປາຖະໜາຂອງ ເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຄວນຮູ້ສຶກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງເວົ້າກັບ ພຣະອົງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະພົບວ່າພຣະອົງຝັງພວກເຮົາ ແລະ ຕອບ ສະໜອງ, ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ຜູ້ຕອບສະໜອງ.

ໂຍຄະແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ ກັບພຣະເຈົ້າ ມັນປະກອບມີການປະຕິບັດສະມາທິຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີທັງທາງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ປັນຍາຊົນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອິນເດຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເຫດຜົນກໍານົດວ່າມີກົດໝາຍທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ວິທີການສະເພາະໃນການເຂົ້າຫາ ພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມີກົດໝາຍທີ່ແນ່ນອນທີ່ພຣະເຈົ້າປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ກົດຈະການຂອງຈັກກະວານ.

ຄູອາຈານຂອງອິນເດຍໄດ້ຄົ້ນພົບກົດເກນທາງວິທະຍາສາດຂອງໂຍຄະຜ່ານ ຄວາມພາກພຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການນຳໃຊ້ພະລັງທາງຈິດໃຈທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໂຍຄະຈະກາຍເປັນໜຶ່ງໃນວິທະຍາສາດທີ່ດລອງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນ ຂະແໜງການຄົ້ນຄວ້າທາງວິນຍານ.

ຄວາມສາມັກຄີອັນສັກສິດກັບພຣະເຈົ້າຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍທຸກ ຄົນ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດກັບສາວິກຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຍຸກທຸກ ສະໄໝ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້ພຽງແຕ່ເວົ້າເຖິງຄວາມຫວານຊືນຂອງການປະທັບຢູ່ ຂອງພຣະເຈົ້າ; ເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄົນອື່ນໄດ້ ປະສົບກັບມັນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເສຍເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ ແມ່ນເພື່ອພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເພື່ອກຽດສັກສິດຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຈົມ ຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງຫຼາຍຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເຖິງເວລາທີ່ຜ່ານໄປ ແລະ

ຄວາມອິດເມືອຍຂອງວຽກງານປະຈຳວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າ
ກຳລັງເຮັດວຽກ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ.

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ວິນາທີດຽວ

ນັ້ນແມ່ນສະຖານະການທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ ແລະ ເຮັດວຽກໜັກເພື່ອມັນ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ໃນຂອບເຂດຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ

ວິຫານທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນວິຫານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ແລະ ຄວາມງົບປະຫງົບສຳລັບຜູ້ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປ
ນັ່ງສະມາທິ ແລະ ຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ປະຖົມໂລກ ແລະ ສິ່ງລົບກວນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ຂອງມັນໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ. ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສ້າງວິຫານແຫ່ງຄວາມງາມ ແລະ
ຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານພາຍໃນຕົວເອງ, ພວກເຂົາຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ,
ພາບລວງຕາຂອງໂລກແມ່ນມີຢູ່ຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ
ຂອງມັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຫົວໃຈ.

ບາງຄັ້ງຄົນເຮົາຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍໃຈ, ຄິດວ່າມັນຊ້າເກີນໄປທີ່ຈະຊອກຫາ
ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາວ່າ ຖ້າຄົນເຮົາຮູ້ວ່າໂລກນີ້ຫຼອກລວງ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຄົນຫຼົງຫາງ, ແລະ ມີພຽງຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນນິລັນດອນ ແລະ ເປັນ
ນິດ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າສູ່ໂລກທີ່ດີກວ່າຫຼັງຈາກການຈາກໂລກນີ້ໄປຄັ້ງສຸດທ້າຍ,
ເຖິງແມ່ນວ່າການຮັບຮູ້ນັ້ນຈະມາເຖິງພຽງແຕ່ຊ່ວງເວລາກ່ອນຄວາມຕາຍກໍຕາມ.

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະຖືກພາໄປຈາກໂລກນີ້ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ,
ແລະດັ່ງນັ້ນດຽວນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຈຸດປະສົງພື້ນຖານ
ຂອງປະສົບການຂອງມະນຸດໃນໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາສະແຫວງ
ຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຕົກໃຈກັບຂະບວນແຫ່ງຂອງມະນຸດທີ່
ປ່ຽນແປງໄປມາຢູ່ສະເໝີ. ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນແຫ່ງຂອງເວລາສືບຕໍ່ເດີນທາງ, ໃນ
ທີ່ສຸດທ່ານຈະຮັບຮູ້ວ່າທ່ານເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງອົງດຽວ, ຜູ້ມີອຳນາດ
ສູງສຸດ. ເຮັດໃຫ້ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ, ແລະຮູ້ວ່າການ
ຄົ້ນຫາຄວາມລັບຂອງຊີວິດຢ່າງຈິງຈັງແລະຈິງໃຈຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງແລະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຢ້ານກົວຕ່າງໆ. ຄວາມ
ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ, ຄວາມລື້ມເຫຼວ, ບັນຫາ, ແລະຄວາມໂສກເສົ້າເຮັດໃຫ້

ເກີດຄວາມຕຶກໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງພາຍໃນຄົນ. ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍ
ຕົນເອງໄດ້, ແລະຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດສະເໜີຫຍັງໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າໄດ້, ຄວາມສິ້ນຫວັງຈະຄອບງຳເຂົາເຈົ້າ, ແລະໂລກມືດມົວລົງໃນສາຍຕາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປຮອດສະພາບນັ້ນ. ຖ້າພວກເຂົາຄິດເຖິງ
ພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າແລະຮັກສາການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະພົບພຣະອົງໃກ້ຊິດໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະມື້ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ກ່ອນທີ່ມະນຸດຄົນອື່ນຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາ? ພຣະເຈົ້າ
ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປ, ໃຜຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາ? ພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ມີ
ຄົນອື່ນ ແຕ່ມັນຈະຍາກທີ່ຈະຮັບຮູ້ພຣະອົງ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະຮັບຮູ້
ພຣະອົງດຽວນີ້ ຖ້າເຈົ້າຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເລິກເຊິງ, ເຈົ້າຈະພົບ
ພຣະອົງ, ແລະຄວາມແນ່ນອນຂອງເຈົ້າວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບເຈົ້າສະເໝີຈະເຂັ້ມແຂງ
ຂຶ້ນ ຄວາມກັງວົນ ແລະ ພາບລວງຕາຈະອອກຈາກເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຄີຍ
ຖືກຫຼອກລວງອີກເລີຍ.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ແມ່ນການລ້ລວງເພື່ອດຶງດູດມະນຸດໃຫ້ຫ່າງຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າມີສະເໜ່ຫຼາຍກວ່າການລ້ລວງໃດໆໃນໂລກ ຖ້າທ່ານໄດ້
ເຫັນພຣະອົງ, ທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນີ້ ແລະ ສາມາດຊອກຫາພຣະອົງໄດ້
ຜ່ານການອະທິຖານ, ການໄຕ່ຕອງທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ.
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຊອກຫາສິ່ງສັກສິດຕ້ອງໝັ້ນຄົງ. ມັນຍາກສຳລັບຄົນທີ່ຈະຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າລອຍຈາກສິ່ງໜຶ່ງໄປຫາ ອີກສິ່ງໜຶ່ງຄື
ກັບຂົນນົກໃນລົມ. ພຣະເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະມາຫາພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້
ຮ່ວມມືກັບພຣະອົງ ຫຼື ບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະອົງ. ມະນຸດພົບວ່າມັນງ່າຍທີ່ຈະຊອກຫາ
ຄວາມສຸກທາງກາມຊົ່ວຄາວ ແລະ ເສຍເວລາໄປກັບການບັນເທີງ, ງານລ້ຽງ,
ແລະ ການຊຸມນຸມທາງສັງຄົມ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, "ຊີວິດຂອງໂລກນີ້ເປັນພຽງຄວາມ
ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ການຫຼົງໄຫຼ, ການຕຶກແຕ່ງ ແລະ ການອວດອ້າງ, ແລະ ການ
ແຂ່ງຂັນເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ລູກຫຼານ."

ຖ້າພຣະເຈົ້າຂໍສົງໝົງ, ມັນແມ່ນຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ ພຣະອົງເຄາະປະຕູ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຢ່າງງຽບໆ, ເອີ້ນພວກເຮົາກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ, ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະກັບຄືນ. ແຕ່ເມື່ອໂລກມືດມົວລົງຕໍ່ໜ້າຕາຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາຕຶກຢູ່ໃນກັບດັກຂອງບັນຫາ ຫຼື ຕຶກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມເຈັບ
ປ່ວຍ, ພວກເຮົາຟ້າວອະທິຖານຫາພຣະອົງ ແລະ ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ພຣະອົງ. ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເສີມສ້າງຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ
ລະຫວ່າງຕົນເອງ ແລະ ພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຈະພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ຄຽງຂ້າງພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການ

ພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຜິດເວລາໃນການເສີມສ້າງຄວາມສໍາພັນນັ້ນ ຈະ ຕັດສິນຕົນເອງໃຫ້ປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບການທົດລອງຂອງ ພວກເຂົາຄົນດຽວ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດ - ດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ການຍອມ ຈຳນົນຢ່າງສົມບູນ - ເພື່ອຫັນໄປຫາເພື່ອນນິລັນດອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຄາະ ປະຕູທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.

ໃນບັນດາມະນຸດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ ຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ຈິງຈັງ. ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າໂລກນີ້ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າເມື່ອສອງຮ້ອຍປີກ່ອນ ຢູ່ໃສ? ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ, ແລະບາງທີອາດມີພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຄົນທີ່ ຫັນມາຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກຕົນເອງ, ເຂົາໃຈຄວາມເປັນຈິງຂອງຊີວິດຢ່າງແທ້ ຈິງ. ແຕ່ແຕ່ລະຊັ້ນຄົນຖືວ່າຊີວິດນີ້ເປັນຈິງ!

ແຕ່ພວກເຂົາຖືກຫຼອກລວງໂດຍພາບລວງຕາຄືກັນກັບພວກເຂົາ

(ແລະຊັ້ນຫຼັງຊັ້ນເລົ່າກໍເຄີຍບອກເລົ່າມັນມາແລ້ວ!)

ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້, ມະນຸດຊາດໃຫ້ ຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ພາບທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ ຫຼົງໄຫຼໃນມັນ ແລະ ເຫດການທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງມັນຫຼາຍເກີນໄປ, ເພາະວ່າຖ້າ ພວກເຮົາເຮັດ, ພວກເຮົາຈະຫຼົງທາງອອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງ ທ່ຽວເຮືອງ, ຜ່ານວິທີການ ແລະ ວິທີການນັບບໍ່ຖ້ວນ, ເພື່ອດຶງດູດພວກເຮົາມາຫາ ພຣະອົງຈາກຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ນໍາສະເໜີ ພວກເຮົາດ້ວຍການອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາຢາກເຫັນ: ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ຂອງສິ່ງທີ່ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ລະບຽບອັນແນ່ນອນຂອງທໍາມະຊາດ. ພຣະອົງຢູ່ ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້ ແລະ ດອກກຸຫລາບ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຊອກຫາພຣະອົງຢ່າງ ຈິງໃຈຈະພົບພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ. ນັກວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດບໍ່ໄດ້ມາຮອດ ການຄົ້ນພົບຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍຜ່ານການອະທິຖານທີ່ຕາບອດ, ແຕ່ໂດຍການ ປະຕິບັດຕາມກົດເກນຂອງວິທະຍາສາດທີ່ພົບເລື້ອຍ. ໃນທໍານອງດຽວກັນ, ຜູ້ໃດ ກໍຕາມທີ່ນໍາໃຊ້ກົດເກນທາງວິນຍານຂອງວິທະຍາສາດຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຈິງຈັງຈະ ພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ຂ້າງເຂົາເຈົ້າໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະ ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຕົນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າການຊອກຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງການ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມກົດເກນຂອງພຣະອົງຢ່າງ ລະອຽດ.

ປະເທດຊາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນມີຄວາມຊ່ຽວຊານໃນສິລະປະ ແລະ ວິທະຍາສາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ອິນເດຍໄດ້ເປັນແມ່ບົດໃນສິລະປະວິທະຍາສາດໃນ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຈິງນີ້, ຍັງມີຄົນຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ ຢູ່ໃນປະເທດອິນເດຍ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງຂອງ ປອມ ແລະ ຂອງແທ້.

ຕ້ອງມີຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ວິທະຍາສາດ ທຳມະຊາດ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມສົມດຸນນີ້, ບຸກຄົນ ແລະ ປະເທດຊາດຈະສະດຸດລົ້ມ ທຳມະກາງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການທຳລາຍ ຖ້າຜູ້ນຳຂອງໂລກສະໄໝໃໝ່ ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທາງວິນຍານ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ, ພວກເຂົາສາມາດ ກຳຈັດສິ່ງຄາມ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກອອກຈາກໂລກພາຍໃນສອງສາມປີ. ສະຕີ ຮູ້ສຶກທາງວິນຍານໝາຍເຖິງການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນ ຕົວເອງ ແລະ ໃນສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆທັງໝົດ. ສະຕີຮູ້ສຶກນີ້ຢ່າງດຽວສາມາດຊ່ວຍ ໂລກໄດ້, ແລະ ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຄວາມຫວັງສຳລັບສັນຕິພາບ. ໃຫ້ມະນຸດ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວມັນເອງ. ເວລາມີຄ່າເກີນໄປທີ່ຈະເສຍໄປ. ໜ້າທີ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກ ເຮົາເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃນການນຳເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ໂລກ.

ຫຼາຍຄົນລັງເລທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ, ຢ້ານວ່າຊີວິດຈະມີດົນ ແລະ ໜ້າເບື້ອ, ຂາດຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມສຸກ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມແມ່ນຄວາມຈິງ! ຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດທີ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງພົບໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ ສົມບູນແບບກັບພຣະອົງນັ້ນເກີນກວ່າຄຳບັນຍາຍ ຂ້ອຍຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມ ສຸກທາງວິນຍານທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ຄວາມສຸກນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຮູ້ຈັກພຣະອົງໝາຍເຖິງການປິດບັງຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດ ແລະ ຝັງມັນໄວ້ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມເສຍໃຈ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ມະນຸດມີດົນ, ບຶງຕຶງ, ໂດດດ່ຽວ, ຫຼື ໜ້າບຶງຕຶງ ນີ້ບໍ່ ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ ຄວາມສະຫງົບສຸກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄົນ ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງ ໃຫຍ່ກວ່າຂອງຄົນເຮົາ, ຄົນເຮົາກໍ ຈະມີຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຸກເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.

ຜູ້ຄົນພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມສຸກໃນເຫຼົ້າ, ເພດສຳພັນ, ແລະເງິນ, ແຕ່ ໜ້າປະຫວັດສາດເຕັມໄປດ້ວຍເລື່ອງລາວຂອງຄວາມຫວັງທີ່ແຕກສະຫລາຍ ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ບໍ່ມີລູຜົນຂອງເຂົາເຈົ້າ

ເວລາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນການນັ່ງສະມາທິໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້ອຍມີ ປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ ເຫຼົ້າແວງໜຶ່ງພັນຂວດບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມສຸກທີ່ຂ້ອຍ

ໄດ້ປະສົບຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ໃນຄວາມສຸກນັ້ນມີຢູ່ ການຊີນຳ ແລະ ປັນຍາ ຈາກສະຫວັນ ເມື່ອຄົນເຮົາສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ ຜິດພາດໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວິທີແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າພວກເຂົາສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ບໍ່ດີ, ພຣະເຈົ້າຈະນຳພາ ແລະ ແກ້ໄຂ ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ພຽງພໍລໍຖ້າແລ້ວ! ທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ ຫຼື ອ່ານຄຳເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ວ່າຂ້ອຍເວົ້າຄວາມ ຈິງ ຖ້າຂ້ອຍສະແດງອຳນາດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ, ຜູ້ຄົນຈະຫຼົງ ໄຫຼມາຫາຂ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຍ້ອນການອັດສະຈັນ ແຕ່ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະມີສາວິກທີ່ຕື່ນຕົ້ນໃຈແບບນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນຖືກ ດຶງດູດໂດຍອຳນາດ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນຈຸດປະສົງ ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ.

ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຄຶງຈະບໍ່ເວົ້າແບບນີ້ ທຸກຄົນສາມາດຮູ້ຈັກ ພຣະອົງໄດ້ຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເອົາຊະນະໃຈຄົນອື່ນ ໂດຍການດຶງດູດອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແກ້ໄຂເຫດຜົນ ແລະ ການແຍກແຍະຂອງເຂົາເຈົ້າ ສັດທາທີ່ຕາບອດບໍ່ມີ ປະໂຫຍດ ບຸກຄົນຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງຕ່າງໆຕາມມູນຄຳຕົວຈິງ ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າໃຈສາເຫດ, ຜົນກະທົບ, ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມໂນ້ມ ອຽງ ແລະ ການປະຕິບັດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຖ້າຂ້ອຍມີປາກໜຶ່ງພັນປາກ, ຂ້ອຍຈະໃຊ້ປາກທັງໝົດເພື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການ ຫັນມາຫາພຣະອົງ ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ມະນຸດບໍ່ຮູ້ວ່າລາວສູນເສຍຫຍັງໄປໂດຍການສູນເສຍຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ ພຣະເຈົ້າ, ເພາະລາວບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ! ແລະເມື່ອລາວເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ພຣະອົງແລ້ວ, ບໍ່ມີອຳນາດທາງໂລກໃດສາມາດປະຕິເສດລາວໄດ້ ຄວາມ ປາຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຊອກຫາທີ່ຈິງໃຈໄດ້ເຫັນ ພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າການເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ ແລະ ການປະສົບກັບ ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງມີຄ່າຫຼາຍກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ລັດສະໝີພາບທັງໝົດ ຂອງໂລກ ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເໝືອນກວ່າຄວາມສຸກທາງໂລກໃດໆ ແລະ ເມື່ອ ມະນຸດພົບຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຫົວໃຈຂອງລາວ ຈະສຳເລັດ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມຝັນ, ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ

ຕອນນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເພື່ອສົ່ງຕ່າງໆ ເພາະວ່າມັນກຳລັງມາຫາຂ້ອຍ ຢູ່ສະເໝີ ເມື່ອພຣະເຈົ້າມອບຕົວເອງໃຫ້ເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຕອບສະໜອງຄວາມ

ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຫຍັງອີກແລ້ວ ເພາະວ່າທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການຈະຢູ່ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ ພວກເຮົາຕ້ອງພິສູດຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການພຣະອົງຫຼາຍກວ່າຂອງຂວັນທັງໝົດທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ.

ພຣະເຈົ້າເອີ້ນພວກເຮົາ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຫັນໄປຫາພຣະອົງຄູ່ສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແມ່ນຜູ້ບຸກເບີກທີ່ຖ້າປະຕິບັດຕາມຮອຍຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາງ່າຍຕໍ່ການກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ບັນລຸຄວາມປອດໄພ ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນເຮົາສາມາດກາຍເປັນນັກວິຊາການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການຮຽນຮູ້ຈາກນັກວິຊາການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຜູ້ສະແຫວງຫາກໍ່ສາມາດກາຍເປັນໜຶ່ງໃນສິ່ງມີຊີວິດທາງວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໂດຍການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແລະ ປັນຍາຈາກຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ.

ຖ້ານຫົນບໍ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງດ້ວຍຄວາມສົງໄສ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈທາງວິນຍານບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນໄດ້. ຈິດໃຈທີ່ຄ້າຍຄືເພັດ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ສັດທາ, ຄວາມພຽນທະນົງຕົວ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ແທ້ຈິງ, ສາມາດໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງສະຕິອັນສູງສົງ ແລະ ສະທ້ອນປັນຍາອັນລັກສິດ.

ສຳລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່, ສາສະໜາເປັນພຽງປະເພນີຂອງຄອບຄົວ, ຜົນປະໂຫຍດທາງສັງຄົມ, ຫຼື ຮີດຄອງປະເພນີທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບສິນລະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນ. ພວກເຂົາຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບສາລະສຳຄັນ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງສາສະໜາ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊອກຫາພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງຈຳເປັນສູງສຸດຂອງຊີວິດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງສາສະໜາ ເປັນຫຍັງຄົນທຸກຄົນຈຶ່ງພະຍາຍາມຫາເງິນ? ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືວ່າມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ໃຜສອນຄວາມຈິງທີ່ຊັດເຈນນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ດີແລ້ວ ເປັນຫຍັງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຈຳເປັນຂອງການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ? ເພາະວ່າພວກເຂົາຂາດການຮັບຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນຊີວິດຕົນໆຂອງຂ້ອຍວ່າຄຳຕອບທາງທິດສະດີຕໍ່ຄຳຖາມບາງຢ່າງບໍ່ສາມາດນຳຄວາມພໍໃຈມາສູ່ຈິດວິນຍານໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມຈິງຂອງພວກເຂົາຈະຖືກທົດສອບຜ່ານຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໂດຍກົງ.

ຕົວຢ່າງ, ເມື່ອຂ້ອຍສູນເສຍແມ່ຂອງຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກຄົນອື່ນໆຂອງຂ້ອຍໄດ້ເສຍຊີວິດໄປຄົນລະຄົນ, ການກະບົດຕໍ່ຕ້ານຊີວິດຢ່າງງຽບໆໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜສາມາດປອບໃຈຂ້ອຍ ຫຼື ອະທິບາຍຄວາມເປັນຈິງຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍໄດ້. ໃນທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຂ້ອຍຈະພົບຄໍາຕອບດ້ວຍຕົວເອງຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົວເອງ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ສາບານຕໍ່ຕົວເອງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: "ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງໃດໂດຍບໍ່ຕາບອດ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະພົບຄໍາຕອບຈາກຜູ້ສ້າງ ແລະ ເຈົ້າຂອງຈັກກະວານນີ້"

ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອະທິບາຍຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ໂດຍກົງ

ຂ້ອຍສົງໄສວ່າເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງເກີດມາທຸກຍາກ ແລະ ບາງຄົນຮັ່ງມີ, ບາງຄົນຕາບອດ ແລະ ບາງຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມລຶກລັບນີ້ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຂັດກັບຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທີ່ສຸດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ນໍາພາຂ້ອຍໄປຫາອາຈານທາງວິນຍານທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງບາງຄົນທີ່ໄດ້ປັນລູສະພາບແຫ່ງຄວາມເປັນເອກະພາບອັນສູງສົ່ງ ແລະ ພົບຄໍາຕອບທີ່ໜ້າພໍໃຈຕໍ່ຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດຜ່ານຄວາມຮູ້ພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄໍາຕອບທີ່ໜ້າພໍໃຈຕໍ່ທຸກຄໍາຖາມຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄໍາອະທິບາຍທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືສໍາລັບການສອບຖາມທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.

ໃນໂລກນີ້ມີຄົນຫົວຮຸນແຮງທາງສາສະໜາຫຼາຍຄົນ ບາງຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທາງດ້ານອາລົມກ່ຽວກັບສາສະໜາເທົ່ານັ້ນ, ແລະເມື່ອອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງ ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມວຸ້ນວາຍທາງສາສະໜາ ແຕ່ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງດ້ານອາລົມຕັດການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຄົນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະປົດປັ້ງຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຄົນທີ່ມີອາລົມມັກຈະຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມມັກທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອທ່ານເວົ້າຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະ ມີເຫດຜົນ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການສື່ນທະນາ ແລະ ພົບວ່າຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າໜ້າເບື້ອ ແລະ ໜ້າເບື້ອ. ແຕ່ການຫມູນໃຊ້ອາລົມຂອງຄົນອື່ນແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການຫຼອກລວງ, ການດູຖູກສະຕິປັນຍາຂອງຄົນ, ແລະ ເປັນການປົດປັ້ງຄວາມຈິງທາງວິນຍານຈາກເຂົາເຈົ້າ.

ໃນເວລາດຽວກັນ, ຍັງມີພວກຫົວຮຸນແຮງທາງສາສະໜາທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງປັນຍາທີ່ມັກຄືນຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການສຶກສາດ້ານທິດສະດີ ຫຼື ປັດຊະຍາຕ່າງໆ, ໂດຍຫຼອກລວງຕົນເອງໃຫ້ເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າມີ ລະດັບຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດສູງກວ່າຄວາມຮູ້ທີ່ມີອາລົມກະຕຸ້ນ. ແຕ່ການກະຕຸ້ນທາງປັນຍາແມ່ນຮູບແບບອື່ນຂອງ "ການເຮັດ

ໃຫ້ມືນຊາ," ຫຼື ການຫຼອກລວງທາງຈິດໃຈປະເພດອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງການແກ່ຜູ້ຄົນຫາ, ແຕ່ພຽງແຕ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການເຮັດໃຫ້ອາລົມ ຂອງເຂົາເຈົ້າຮຸນແຮງ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງສາສະໜາຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບສາສະໜາ; ພວກເຂົາມັກຈະເວົ້າຕາມຄຳໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍປະສົບມາ. ຖ້າທ່ານຖາມຄໍາຖາມທາງວິນຍານໃຫ້ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຟ້າວອ້າງສຸພາສິດ ຫຼື ພຣະຄໍາພີ, ໂດຍຄາດຫວັງວ່າທ່ານຈະຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນເພາະວ່າພວກເຂົາຂາດຄວາມ ສາມາດໃນການສື່ນທະນາທີ່ສະຫງົບ, ມີຈຸດປະສົງ, ແລະ ມີເຫດຜົນ. ມັນບໍ່ແມ່ນ ການເວົ້າເກີນຈິງທີ່ຈະເວົ້າວ່າພວກເຂົາເປັນພຽງຜູ້ເວົ້າທາງວິນຍານທີ່ຫວ່າງເປົ້າ, ແລະ ການພົວພັນກັບພວກເຂົາແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດເພາະວ່າພວກເຂົາເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ພວກເຂົາຮູ້ທຸກຢ່າງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ, ຕັ້ງແຕ່ A ຫາ Z.

ພວກທີ່ເຊື່ອໃນສາສະໜາແນ່ນອນວ່າ ຖ້າທ່ານບໍ່ເຊື່ອໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ ຊະຕາກໍາຂອງທ່ານຈະຖືກທໍາລາຍ.

ຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ບໍ່ໄດ້ສອນແບບນີ້ ລາວນໍາສະເໜີຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການໂຕ້ຖຽງຂອງລາວດ້ວຍຫຼັກຖານ ສາສະໜາຄວນຕອບ ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມ ປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄໍາເວົ້າ ແຕ່ດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ບໍ່ສາມາດ ປະຕິເສດໄດ້ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຢາກແຂງກະດ້າງເກີນໄປ ຈົນຂ້ອຍບໍ່ສາມາດໃຊ້ຈິດໃຈ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກເທດສະວາຣ, ລາວ ໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າ:

"ມີຄູ່ຫຼາຍຄົນທີ່ຈະຂໍໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ ເຈົ້າຕາບອດ ແລະ ສັງໃຫ້ເຈົ້າປະຕິບັດຕາມເຫດຜົນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ ອີກ. ແຕ່ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າຮັກສາຕາຂອງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັດ, ແລະ ນອກຈາກນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະເປັດຕາອີກອັນໜຶ່ງໃຫ້ເຈົ້າ, ຕາແຫ່ງປັນຍາ."

ສີ ຍຸກສຸວະຣະ ໄດ້ໃຫ້ຄໍາສອນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເຊິ່ງຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຮັບຮູ້ ຄວາມຈິງດ້ວຍຕົວເອງໄດ້ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ້າວໄປສູ່ເສັ້ນທາງນີ້ ເຊິ່ງບໍ່ມີໃຜສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າພະເຈົ້າ ຫຼື ນໍາພາຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນທາງທີ່ຜິດ ໄດ້.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຮຸນແຮງແມ່ນພວກເສລີນິຍົມທີ່ປະຕິບັດຕາມທຸກຢ່າງແລະບໍ່ ຍຶດໝັ້ນກັບຫຍັງເລີຍ!

ເນື່ອງຈາກລາວຖືວ່າຕົນເອງມີໃຈເປີດກວ້າງ ແລະ ມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ເສັ້ນທາງທາງວິນຍານທັງໝົດແມ່ນດີ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກ ຜູກມັດໂດຍເສັ້ນທາງໃດໆທັງນັ້ນ." ແຕ່ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສູງຕໍ່ ເສັ້ນທາງທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາທັງໝົດ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນ ເປັນຜູ້ເສື່ອທາງວິນຍານທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ບິນໄປໃນທຸກທິດທາງຢູ່ສະເໝີ.

ຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງລັດທິເສລີນິຍົມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມບ້ຳຄັງທີ່ຕາບອດ, ແລະ ຕ້ອງຮັບເອົາປັນຍາແທນເພື່ອຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນຄວາມພະຍາຍາມ ທາງວິນຍານ ແລະ ຊອກຫາຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ.

ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຄົນເຮົາເຮັດເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຖືກສັງເກດເຫັນ ໂດຍພຣະອົງ ແຕ່ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕິດຕາມເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າ ໂດຍອີງໃສ່ເຫດຜົນທີ່ດີ, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊ້າລົງ ຜູ້ ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ບາງຢ່າງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະ ອະທິຖານ ຢ່າງຕາບອດອາດຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊາດກ່ອນທີ່ຈະໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ.

ຄືນຫາຈົນກວ່າເຈົ້າຈະພົບເສັ້ນທາງທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມໂນ້ມອຽງທາງ ດ້ານອາລົມ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສືບຕໍ່ເດີນຕາມເສັ້ນທາງນັ້ນ. ກວດ ສອບທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າອ່ານ ແລະ ຮຽນຮູ້ຢ່າງລະອຽດ, ແລະ ຢ່າຍອມຮັບຄູ ຫຼື ການ ສອນໃດໆໂດຍບໍ່ໄດ້ທົດສອບພວກເຂົາ.

ຊ່າງເຄື່ອງປະດັບສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງເຄື່ອງປະດັບແທ້ ແລະ ເຄື່ອງ ປະດັບປອມ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄູ່ສອນທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງສາມາດແຍກແຍະ ລະຫວ່າງຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນພຽງຢ່າງດຽວ ບາງຄົນໄດ້ຮັບຄໍາສອນທາງວິນຍານແຕ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ມັນໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄໍາສອນທາງວິນຍານໃດໆແມ່ນ ຢູ່ໃນການດູດຊຶມຈິດວິນຍານຂອງມັນ ແລະ ການນຳໃຊ້ລັກສະນະປະຕິບັດຂອງ ມັນເຂົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ການເວົ້າກ່ຽວກັບອາຫານ ຫຼື ພຽງແຕ່ເຫັນມັນບໍ່ໄດ້ ຕອບສະໜອງຄວາມອິດຫົວ ຄົນທີ່ຫົວຕ້ອງກິນຈົນກວ່າຈະພໍໃຈ ດັ່ງຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ "ຜູ້ທີ່ກິນດ້ວຍແຂ້ວຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົນເອງ"

ຜູ້ສະແຫວງຫາທາງວິນຍານຕ້ອງໄດ້ຮັບການສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກ່ອນ ການສຸມໃສ່ເງິນ ຫຼື ສຸຂະພາບກ່ອນແມ່ນການລົບກວນຈາກເປົ້າໝາຍ ມັນເປັນ ຄວາມຈິງທີ່ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາສິ່ງອື່ນໆ ກ່ອນ ແລະ ສໍາຄັນທີ່ສຸດຈະຮູ້ສຶກເຖິງຂໍ້ຈຳກັດຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກ ເຂົາຈະຮັງມີທີ່ສຸດ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີທີ່ສຸດກໍຕາມ. ຄູ່ສອນທາງວິນຍານທີ່ມີຜົນ

ງານ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຮັກ ແລະ ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າເກີນກວ່າຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທັງໝົດ.

ນັກເທດສະໜາຄົນໜຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມຊັກຊວນຂ້ອຍໃຫ້ຍອມຮັບການຊີນໍາ
ທາງວິນຍານຂອງລາວ, ໂດຍສັນຍາວ່າຈະມີຜູ້ຕິດຕາມຫຼາຍຄົນເປັນຜົນມາຈາກ
ເລື່ອງນີ້. ແຕ່ຂໍສະເໜີຂອງລາວບໍ່ດຶງດູດໃຈຂ້ອຍເພາະວ່າເປົ້າໝາຍດຽວຂອງ
ຂ້ອຍແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອລວບລວມຜູ້ຕິດຕາມ. ຄູ່ສອນທີ່ແທ້ຈິງຈະ
ພະຍາຍາມປຸກຝັງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ຮັກພຣະເຈົ້າໃນຕົວເຈົ້າສະເໝີ; ພວກ
ເຂົາຈະບໍ່ນໍາພາເຈົ້າໄປສູ່ທາງຕົນ.

ເສົາຄ້າຟື້ນຖານຂອງສາສະໜາຄືຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ. ສະຖານທີ່
ສັກກາລະບູຊາບໍ່ຄວນກາຍເປັນສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ການເຕັ້ນລໍາ, ການສາຍ
ຮູບເງົາ ຫຼື ການຊຸມນຸມທາງສັງຄົມເລື້ອຍໆ. ກິດຈະກຳພັກຜ່ອນເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້
ຜູ້ຄົນບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າ. ຄວາມບັນເທີງຄວນຖືກເກັບໄວ້ນອກສະຖານທີ່ສັກກາລະ
ບູຊາ, ເຊິ່ງຜູ້ຄົນຄວນໄປຢ້ຽມຢາມເພື່ອຈຸດປະສົງດຽວເທົ່ານັ້ນ: ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າ. ການຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ
ແມ່ນເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງການໄປຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະ ສະຖານທີ່
ສັກສິດເຫຼົ່ານີ້. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຊື່ອຢ່າງສຸດໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ດໍາລົງຊີວິດ
ຕາມ.

ຖ້າຂ້ອຍບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບໝາກໄມ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນທີ່ຂ້ອຍຄົ້ນພົບ ແລະ
ອະທິບາຍມັນໃຫ້ເຈົ້າຟັງຢ່າງລະອຽດທຸກໆມື້ເປັນເວລາໜຶ່ງປີໂດຍທີ່ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ເຈົ້າ
ຊົມມັນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໝັ້ນໃຈພຽງພໍໃນຄຸນຄ່າຂອງມັນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພຽງ
ແຕ່ໄດ້ຍິນຄໍາເທດສະໜາ ແລະ ການບັນຍາຍກ່ຽວກັບຄວາມຈິງບໍ່ສາມາດຕອບ
ສະໜອງຄວາມຫົວໂຫຍຂອງຈິດວິນຍານໄດ້. ຜູ້ທີ່ພໍໃຈກັບການໄດ້ຍິນໂດຍບໍ່ໄດ້
ພະຍາຍາມຮູ້ຮັກພຣະເຈົ້າຈະບັນລຸພຽງແຕ່ຄວາມພໍໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຄົນເຮົາຕ້ອງ
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຫົວໂຫຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງ
ຈິງໃຈ ແລະ ຈິງໃຈ. ຈຸດປະສົງຂອງການບັນຍາຍທາງສາສະໜາ, ຄໍາເທດສະໜາ
ແລະ ການບັນຍາຍແມ່ນເພື່ອປຸກຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສໍາລັບ
ພຣະເຈົ້າພາຍໃນຈິດວິນຍານ.

ບາງຄັ້ງຄາວ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບກັບຄືນທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມປາຖະໜາ
ຢາກໄດ້ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ການຮູ້ຮັກພຣະເຈົ້ານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ! ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່
ຮູ້ຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງບາງຄັ້ງກໍເຫັນຫົວທັງຈັກກະວານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ - ມັນເປັນປະສົບການທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າອັດສະ
ຈັນແທ້ໆ! ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ພາຍໃນຄືນດຽວ ການຮູ້ຮັກພຣະເຈົ້າ

ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດທີ່ຍາວນານ ແລະ ສະໜໍາສະເໜີຂອງເສັ້ນທາງ ແລະ ວິທີການທາງວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາເພື່ອຄວາມສຸກແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນ ບັນດາຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍິນຍົງພົບໄດ້ໃນ ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າຄົ້ນພົບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຈະເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອ, ຄວາມສຸກທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ຈາກບ່ອນໃດ ຫຼື ໃນສິ່ງອື່ນໃດ ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າ:

ເມື່ອຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໃນການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານ ເກີນກວ່າຄວາມສຸກອື່ນໆທັງໝົດ, ເຈົ້າໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບຫົວໂລກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ວິທີຈັດການກັບມັນ; ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກມີພາລະໜັກ ແລະ ກັງວົນຢູ່ສະເໝີ ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກຊີວິດຂອງກະສັດ, ປະທານາທິບໍດີ, ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ຜູ້ມີຊື່ສຽງໃນໂລກ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າພວກເຂົາບໍ່ສະຫງົບ ແລະ ແຄ້ນໃຈ, ຖືກ ພັດໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງບັນຫາ ແລະ ຖືກລົມແຫ່ງຄວາມກັງວົນຈາກທຸກດ້ານ ພວກເຂົາໃຊ້ເວລາມືຂອງພວກເຂົາຄືກັບຫຸ່ນກະບອກໃນກໍາມືຂອງໂຊກຊະຕາ ແຕ່ ຜູ້ທີ່ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ພວກເຂົາກໍມີທຸກຢ່າງເພາະວ່າພວກເຂົາ ມີຄວາມສຸກ ຜູ້ທີ່ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ຢ້ານຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າ ສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຫົວໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນັ້ນແມ່ນບໍ່ມີ ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນ.

ສະຖານທີ່ນະມັດສະການທັງໝົດມີຈຸດປະສົງ, ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ ຂ້ອຍຮັກພວກມັນທັງໝົດ ເມື່ອພວກມັນກາຍເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງການສື່ສານທີ່ແທ້ ຈິງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກມັນປະຕິບັດພາລະກິດອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຂົາ ສະຖານທີ່ ເຫຼົ່ານີ້ຄວນເປັນຄືກັບຮັງເຜິ້ງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນນັ້ນຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງພວກມັນແມ່ນຢູ່ ພຣະເຈົ້າຮັກຫົວໃຈ ທີ່ຈິງໃຈທີ່ອຸທິດຕົນຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຈະໄປຢ້ຽມຢາມຫົວໃຈ ເຫຼົ່ານັ້ນເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຂອງຂອງພວກມັນຈະນະມັດສະການຢູ່ນອກເຮືອນ ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າເປີດ. ເມື່ອຜູ້ຄົນມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອນະມັດສະການ, ພວກເຂົາ ຄວນເຮັດແນວນັ້ນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ສຶກ ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈບໍ່ພໍໃຈກັບຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມເຂັ້ມງວດ, ແລະ ຄວາມຈອງຫອງທາງທິດສະດີ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບພວກ ເຂົາແມ່ນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການກະທໍາທັງໝົດ ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະອີງໃສ່ຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່

ຍອມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊູດຮິດ ຫຼື ຫຼອກລວງຜູ້ຄົນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເອງ

ບໍ່ວ່າຄວາມມືດຈະເລິກປານໃດ, ແສງສະຫວ່າງຈະກໍາຈັດມັນໄປເມື່ອມັນ
ຖືກຈູດ. ຖ້າພວກເຮົາຈູດໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ,
ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈະຫາຍໄປ. ວິທະຍາສາດຂອງໂຍຄະທາງວິນຍານຊ່ວຍ
ໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄປທີ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ນໍາພາຄວາມຮັກ
ຂອງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ພຣະອົງ. ມັນຍັງສະເໜີວິທີການທາງວິທະຍາສາດທີ່
ໄດ້ຮັບການພິສູດແລ້ວເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາສາມາດບັນລຸຄວາມກົມກຽວອັນ
ສັກສິດທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບການຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມສາມາດໃນການຮັກຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ
ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນໃຊ້ຄວາມສາມາດນັ້ນເພື່ອຮັກພຣະອົງ ຄືກັບ
ທີ່ພວກເຮົາຮັກຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດໃນໂລກນີ້. ຄົນເຮົາຄວນຈະສາມາດເວົ້າວ່າ, "ຂ້າ
ພຣະອົງຮັກພຣະອົງ, ຄືກັບພໍ່ຮັກລູກຊາຍຂອງຕົນ, ຄືກັບຄົນຮັກຮັກທີ່ຕົນຮັກ, ຄື
ກັບເພື່ອນຮັກເພື່ອນຂອງຕົນ ຂ້າພຣະອົງຮັກພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງ
ກໍາເນີດຂອງຄວາມຮັກທັງໝົດ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດທີ່ມີຢູ່, ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງ
ເປັນພໍ່, ແມ່, ເພື່ອນ, ເຈົ້ານາຍ, ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ສໍາລັບ
ຂ້າພະເຈົ້າ."

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງຈາກຫົວໃຈ, ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ

ໃນມື້ນີ້ຫຼາຍຄົນເອີ້ນເຈົ້າວ່າ "ເພື່ອນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ" ຫຼື "ເພື່ອນທີ່
ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ" ແຕ່ຕໍ່ມາກໍປະຖົມເຈົ້າດ້ວຍເຫດຜົນໃດໜຶ່ງ ນີ້ບໍ່ແມ່ນ
ຄວາມຮັກ ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈເຕັມໄປດ້ວຍພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດທໍາຮ້າຍໃຜໄດ້ ເມື່ອເຈົ້າ
ຮັກພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ພຣະອົງຈະເຕັມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຕໍ່ທຸກຄົນ ຄວາມຮັກນັ້ນເກີນກວ່າພະລັງທີ່ລືນຂອງ
ມະນຸດຈະສາມາດອະທິບາຍໄດ້

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງສຸດໃຈ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ຈັກ
ຕົນເອງ ບາງຄັ້ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງມີເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ
ສະນິດ ເມື່ອຄົນເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຕົວຕົນຂອງຕົນເອງໃນຖານະວິນຍານ ແຕ່ມັນຍັງ
ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ຈັກຕົນເອງໃນຖານະ
ວິນຍານ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນ ການສະທ້ອນ
ຂອງດວງຈັນບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນນ້ຳທີ່ມືດມົວ ຫຼື ສັນສະເທືອນ ແຕ່
ເມື່ອໜ້ານ້ຳສະຫງົບ ແລະ ແຈ່ມໃສ ຮູບພາບຂອງດວງຈັນຈະປາກົດຢ່າງສົມບູນ

ນີ້ຍັງເປັນຄວາມຈິງຂອງຈິດໃຈ: ເມື່ອຈິດໃຈສະຫງົບ ເຈົ້າຈະເຫັນໜ້າດວງຈັນ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ ເພາະວ່າຈິດວິນຍານແມ່ນການສະທ້ອນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຮົາດຶງເອົາຄວາມຄິດທີ່ວຸ້ນວາຍຈາກທະເລສາບຂອງ
ຈິດໃຈ ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຕົວເອງວ່າເປັນການສະທ້ອນທີ່ບໍ່ລິສຸດຂອງວິນຍານອັນສູງ
ສົງ ແລະ ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານ ແລະ ພຣະເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວ.

ໂຍຄະຍັງສອນພວກເຮົາໃຫ້ດຶງເອົາພະລັງງານ ແລະ ສະຕິຈາກຮ່າງກາຍ
ແລະ ນຳພາພວກມັນໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງພວກມັນ ເຊິ່ງກໍຄືພຣະເຈົ້າ. ມັນຍັງສອນ
ພວກເຮົາໃຫ້ຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງພະລັງຊີວິດຈາກສະຕິທາງກາຍໄປສູ່ສະຕິ
ອັນສູງສົງ.

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈຸດສຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຄວນຈະຢູ່ທີ່ພຣະອົງທັງໝົດ, ໂດຍບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຮູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນຮັກສາຈິດໃຈຂອງ
ພວກເຮົາໄວ້ໃນພຣະອົງໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ການອະທິຖານ ຖ້າ
ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເລີ່ມຫຼົງທາງ - ເຊິ່ງເປັນລັກສະນະຂອງມັນ - ພວກເຮົາ
ຄວນນຳພາພວກເຂົາກັບຄືນສູ່ຈຸດສຸມ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ ເມື່ອຂ້ອຍ
ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ, ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຈະຕັ້ງໃຈຢູ່ກັບພຣະອົງ ຖ້າເຈົ້າ
ພັດທະນາພະລັງທີ່ງົບງູບສະຫງົບຂອງການສຸມໃສ່ນີ້, ເຈົ້າຈະພົບວ່າມີໜຶ່ງ, ບໍ່ວ່າ
ເຈົ້າຈະຫຍຸ້ງປານໃດກໍຕາມ, ມີ ແລະ ຄົນຈະຜ່ານໄປດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ດູດ
ຊຶມຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກຄົນອື່ນຢ່າງຈິງໃຈ. ຄົນທີ່ໄປບໍ່ສາມາດມີຄວາມຮັກແບບ
ນີ້ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນອະຕະພາບອັນນ້ອຍຂອງຕົນເອງ ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍັງບໍ່ທັນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃນສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ
ທັງໝົດ. ຂ້ອຍຮັກຜູ້ຄົນ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຢ່າງເທົາທຽມກັນ ເພາະວ່າ
ເຂົາເຈົ້າລ້ວນແຕ່ເປັນການສະທ້ອນທາງວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດ
ຖືວ່າໃຜເປັນຄົນແປກໜ້າສຳລັບຂ້ອຍ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນສ່ວນ
ໜຶ່ງຂອງວິນຍານອັນສູງສົງອັນດຽວ. ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງ
ສາສະໜາ, ເຊິ່ງແມ່ນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນຕົວຕົນທີ່ສູງ
ກວ່າຂອງເຈົ້າ ແລະ ວ່າພຣະອົງມີຢູ່ຢ່າງເທົາທຽມກັນ ແລະ ບໍ່ມີອະຄະຕິໃນການ
ສ້າງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າຈະສາມາດຮັກທຸກຄົນຄືກັບຕົວຕົນທີ່
ສູງກວ່າຂອງເຈົ້າ.

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາວິທີດຶງດູດຜູ້ຕິດຕາມ, ເພາະວ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງ
ຂ້ອຍໃນຊີວິດ ມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງກັບຂ້ອຍບໍ່ວ່າຈະເປັນຮ້ອຍຫຼືຫຼາຍພັນ
ຄົນເຂົ້າຮ່ວມການປັນຍາຍຂອງຂ້ອຍ ຫຼື ບ່ອນນັ່ງຍັງວ່າງຢູ່ ໃນຄວາມເປັນຈິງ,

ຂ້ອຍມັກຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ຈິງໃຈຈຳນວນໜຶ່ງຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຫຼາຍຮ້ອຍ
ຄົນແຕ່ບໍ່ຈິງໃຈ ເປົ້າໝາຍດຽວຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກຕົນເອງ
ເມື່ອຜູ້ຄົນຮັບຮູ້ວ່າການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດ ແລະ ເປັນສິດທິ
ພິເສດທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະເປັນພະຍານເຖິງຮຸ່ງອາລຸນໃໝ່ໃນໂລກນີ້ ປຶ້ມ,
ຄຳເທດສະໜາ, ແລະ ການປັນຍາຍຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາທີ່
ປາຖະໜາຢາກຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງພໍໃຈອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ຊີວິດໃນສິ່ງທີ່ມັນເປັນແທ້ໆ

ພວກເຮົາຕ້ອງນຳໃຊ້ຄວາມຈິງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ອ່ານ ເພື່ອວ່າພວກ
ມັນຈະບໍ່ເປັນພຽງແນວຄວາມຄິດ ແຕ່ກາຍເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ໜັກແໜ້ນ ການ
ອ່ານພຣະຄຳພີຄວນປຸກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນຜູ້ສະແຫວງຫາ
ທາງວິນຍານ ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງທົດແທນການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ
ອັນສູງສົງນັ້ນໄດ້.

ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຢ່າງແທ້ຈິງຄືປະສົບການທາງວິນຍານ ມີພຽງຄວາມກົມກຽວ
ອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດກຳຈັດຄວາມເປື້ອນຫນ່າຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ
ການຂາດຈຸດປະສົງໃນຊີວິດ ປະສົບການທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມເປັນຈິງທີ່
ແນ່ນອນ ແລະ ສາມາດປັນລູໄດ້ຜ່ານການສະຫ້ອນຄວາມຄິດປະຈຳວັນ ມັນເປັນ
ໄປໄດ້ທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ເມື່ອທ່ານປະສົບກັບຄວາມ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ຄວາມສົງໄສຈະຫາຍໄປ, ເມກແຫ່ງຄວາມບໍ່ຮູ້ຈະ
ຫາຍໄປ, ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ທ່ານບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ,
ເພາະວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງແມ່ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ.

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຜູ້ຄົນຈະຄືນພົບຄວາມຈິງດ້ວຍຕົນເອງ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍ
ກຳລັງບອກເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍສາມາດຄືນພົບໄດ້ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການ ຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້ອາດ
ເບິ່ງຄືວ່າເປັນປັດຊະຍາສຳລັບບາງຄົນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ພວກມັນຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງມັນ
ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນຕອບແທນຂອງພວກເຂົາ.

ຄູ່ຂອງຂ້ອຍເຄີຍບອກຂ້ອຍທຸກໆຄຳສອນທາງວິນຍານໃໝ່ໆທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບ
ຈາກເພິ່ນວ່າ: "ເຈົ້າຕ້ອງຮູ້ຄວາມຈິງນີ້" ແລະຂ້ອຍກໍໄດ້ຮູ້!

ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ພົບຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄືນພົບເສັ້ນທາງນີ້, ຂ້ອຍແນ່ໃຈ
ຈາກປະສົບການຂອງຂ້ອຍເອງວ່າມັນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ດີທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຈິງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ອຸທິດຊີວິດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ
ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ.

ຂໍໃຫ້ສັນຕິສຸກຈົງມີແກ່ທ່ານບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃສໃນໂລກກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ
ຂອງພຣະເຈົ້າ

ພາບລວມຂອງຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ

ຄູ່ສອນໄດ້ກ່າວກັບສານຸສິດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ສະແຫວງຫາການຊີ້ນຳຈາກລາວໃນ
:ເສັ້ນທາງວິນຍານວ່າ

ຢ່າປາຖະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບຮູ້ເຈົ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ຈົ່ງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ເມື່ອທ່ານຮັບຮູ້ວ່າມີຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນຕົວທ່ານ, ທ່ານຈະຮັບຮູ້ວ່າມີ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມກົມກຽວໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕິໃນການສ້າງ

ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງໃນຄວາມງາມຂອງທຳມະຊາດ, ຮູ້ສຶກເຖິງການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ປະສົບກັບພອນຂອງພຣະອົງ
ໃນຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີກຽດ, ປາສະຈາກເປົ້າໝາຍທີ່
.ເຫັນແກ່ຕົວ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມສະຫງົບສຸກ

ແລະໃນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດ

ເຄາະປະຕູຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ຜ້າມ່ານຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນໃບ
.ໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ສຸດໃນຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມງົດງາມທັງໝົດຂອງມັນ

ຖ້າເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງ
.ໃດອີກທີ່ຈະສາມາດຫຼອກລວງເຈົ້າໄດ້. ປະສົບການທາງວັດຖຸຈະລ້ຽວເຈົ້າ

ເພາະວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ເມື່ອເຈົ້າຊົມ
ລົດຊາດ, ເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງ

ຈົງມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງໃດມາຈຳກັດເຈົ້າ ແລະ
ຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາຄວບຄຸມເຈົ້າ ຫຼື ແຊກແຊງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ

ຕົວທ່ານເອງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກຕ່າງຫາກຂອງທັງໝົດຂອງຈັກກະວານ
ແລະ ທ່ານຕ້ອງຊອກຫາທັງໝົດທີ່ສົມບູນແບບນັ້ນ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ປະສົບກັບສະຕິທີ່
.ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

ນຳເອົາຄວາມຮັກອອກມາຈາກຄຸກຂອງຄວາມກຽດຊັງແລະຄວາມແຄ້ນໃຈ
ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສ່ອງແສງສະຫວ່າງຂອງທ່ານມາສູ່
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ອວຍພອນໃຫ້ຄົນຮັກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ຈາກເຈົ້າດ້ວຍພອນອັນອຸດົມສົມບູນຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຮັກສາຄວາມຢ້ານກົວຂອງສິ່ງຄາມ, ຄວາມຮຸນແຮງ,
ແລະຄວາມຕາຍໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກພວກເຮົາ

ແລະ ດົນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດໃຫ້ສັນຕິພາບເປັນເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ

ແລະຄວາມຮັກແມ່ນການສະຫນອງຂອງພວກເຮົາ

ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດທີ່ຈຳກັດ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງພະຍາຍາມພຽງແຕ່ສະສົມເງິນ ແລະ ຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍ

ຜົນກຳໄລທີ່ລາວໄດ້ຮັບແມ່ນໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ສຳຄັນ

ເພາະວ່າມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອລາວຈະປະຖິ້ມຜົນປະໂຫຍດທາງໂລກທັງໝົດ
ໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ

ແຕ່ຖ້າລາວກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີໂດຍພຣະເຈົ້າ

ລາວຈະຮັ່ງມີກວ່າກະສັດ ແລະ ຄົນຮັ່ງມີທັງໝົດໃນໂລກ

ຊັບສົມບັດທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຄອບຄອງຂອງຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງອື່ນນອກຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຈິດວິນຍານ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາຄວາມໂນ້ມອຽງທາງວິນຍານ
ຂອງພວກເຂົາ

ແລະ ເພື່ອບຳລຸງລ້ຽງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ ສຳລັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄວາມຮັກຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມ
ກຽດຊຶ້ງ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ພວກເຂົາຍົກລະດັບສະຕິຂອງພວກເຂົາໃຫ້ສູງກວ່າການພິຈາລະນາທາງ
ໂລກທີ່ຄັບແຄບ

ສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ
ຄວາມສຸກ

ພວກເຂົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພວກເຂົາ

ພວກເຂົາປະສົບກັບຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃໝ່

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ ການ
ກະທຳທີ່ດີ

ໃນສະຖານທີ່ຂອງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເປີດກວ້າງຂຶ້ນ

ແລະ ພະລັງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຖືກກະຕຸ້ນ

Philamson, ສາລະສຳຄັນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຂົາພົບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວເອງ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຊົງນຳພາພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ຕໍ່ອາຍຸຕົວເອງໃໝ່

ແລະ ພວກເຮົານຳເອົາຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາອອກຈາກຄຸກມືດ

ສູ່ພື້ນທີ່ແຫ່ງອິດສະລະພາບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງ
ແຫ່ງຄວາມຮູ້

ໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກສິດແມ່ນສານອາຫານທີ່ສຳຄັນ

ຈາກການປັນຍາຍກ່ຽວກັບໄພຊະນາການ

ສົງມອບທີ່ Encinitas, California - ເດືອນມິຖຸນາ 1940

ໂປຣຕິນຈາກຊີ້ນບໍ່ແມ່ນແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ສຳຄັນພຽງຢ່າງດຽວ

ເກືອແຮ່ທາດບາງຊະນິດທີ່ພົບໃນຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ດິບກໍເປັນແຫຼ່ງທີ່
.ສຳຄັນເຊັ່ນກັນ

ໃນຂະນະທີ່ຊີ້ນສ່ວນໃຫຍ່ໃຫ້ພະລັງງານໃນປະລິມານທີ່ຫຼວງຫຼາຍ, ຖ້າຊີ້ນ
ຄອບງ່າອາຫານເປັນເວລາດົນນານ, ມັນຈະຢຸດໃຫ້ພະລັງງານນັ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ,
ການໄດ້ຮັບໂປຣຕີນຫຼາຍເກີນໄປສາມາດນຳໄປສູ່ການເປັນພິດຂອງໂປຣຕີນ, ເຊິ່ງ
ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມອ່ອນເພຍ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍ. ສະຫຼຸບແລ້ວ, ໂປຣຕີນຫຼາຍ
.ເກີນໄປກໍເປັນອັນຕະລາຍເທົ່າກັບການກິນໜ້ອຍເກີນໄປ

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການກຳຈັດຄວາມອິດເມືອຍ, ວິທີໜຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໄດ້ຄືການກິນ
ອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ. ຊີ້ນອາດຈະໃຫ້
ພະລັງງານຊຶ່ງຄາວ, ແຕ່ມັນຈະນຳສານພິດຫຼາຍຢ່າງເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ. ການກິນ
ອາຫານດິບໆ ແລະ ດິບໆ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮູ້ສຶກອິດເມືອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້
.ທ່ານຮູ້ສຶກມີພະລັງ

ນ້ຳໝາກໄມ້ໃຫ້ພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແຕ່ໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກ
ທັງໝົດໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຫຼາຍກວ່າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄົນກໍບໍ່
.ຕ້ອງການໃຊ້ເວລາໃນການບໍລິໂພກມັນໃນຮູບແບບນີ້

ລະບົບຍ່ອຍອາຫານສະກັດສານເຄມີ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ຈຸລັງປະເພດທີ່
ເໝາະສົມທີ່ວ່າຮ່າງກາຍ

ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍທາດເຄມີຫຼາຍຊະນິດ, ແລະອາຫານຕ້ອງເຕີມເຕັມ
.ຂັບກຜ່ອງໃນທາດເຫຼົ່ານັ້ນໃນແຕ່ລະມື້

ອາຫານປະຈຳວັນຄວນປະກອບດ້ວຍປະລິມານໂປຣຕີນ, ວິຕາມິນ, ແຮ່
ທາດ, ໄຂມັນ ແລະ ນ້ຳມັນບາງຊະນິດທີ່ພຽງພໍ, ພ້ອມທັງປະລິມານຄາໂບໄຮ
ເດຣດທຳມະຊາດທີ່ເໝາະສົມ, ພ້ອມທັງຫຼຸດຜ່ອນການກິນແປ້ງທີ່ຫລອມແລ້ວ
.ແລະ ນ້ຳຕານທີ່ຫລອມແລ້ວໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້

ແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ດີແມ່ນການປະສົມນ້ຳສຶມ ແລະ ອາມອນບິດ, ເພາະວ່າ
ອາມອນຈະຖືກຍ່ອຍໄດ້ດີຂຶ້ນເມື່ອປະສົມກັບນ້ຳສຶມ

ມັນຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງດື່ມນ້ຳຫຼາຍໆ ຖ້າບໍ່ມີນ້ຳທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ,
ນ້ຳໝາກໄມ້ສືດ, ນ້ຳໝາກຜ້າວ, ແລະ ໝາກໂມ ແມ່ນເປັນອາຫານເສີມທີ່ດີເລີດ
.ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີແທນນ້ຳບໍລິສຸດບາງສ່ວນ

ໃນອະນາຄົດ, ຜູ້ຄົນຈະບໍລິໂພກນ້ຳໝາກໄມ້ ແລະ ນ້ຳຜັກເລື້ອຍໆຂຶ້ນ
.ເນື່ອງຈາກຜົນປະໂຫຍດດ້ານສຸຂະພາບທີ່ນ້ຳໝາກໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້

ທັງຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມດີກວ່າລ້ວນແຕ່ບໍ່ດີ

ຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍກໍບໍ່ດີເທົ່າກັບຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມ
ເໝືອນກວ່າ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຕໍ່າຕ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດສະແດງຄວາມເໝືອນກວ່າທີ່
ຢູ່ໃນຕົວເຂົາເຈົ້າໄດ້

ມະນຸດ, ໂດຍມີລັກສະນະທາງວິນຍານ, ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍ□□□□□□ໄຟອັນ
ສັກສິດ, ແລະ ມັນຜິດ ແລະ ຜິດພາດທີ່ຈະຄິດວ່າຕົນເອງຕໍ່າຕ້ອຍ ຫຼື ຄິດວ່າ
ຕົນເອງຢູ່ເໝືອນທຸກຄົນ ແລະ ປະພຶດຕົວຄືກັບຄົນທີ່ບໍ່ມີກຽດສັກສິ ຫຼື ຕົນກໍາເນີດ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງຄວາມພາກພູມໃຈ, ເງົາອັນໜາແໜ້ນຂອງ
ຄວາມພາກພູມໃຈຈະປົດປັ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຈິດວິນຍານ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນຫຼີກລ່ຽງທັງສອງຂໍ້ຜູກມັດຮ່ວມກັນ ເພາະວ່າທັງສອງຢ່າງນີ້
ແມ່ນອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ດິນໃຈ ແລະ ນໍ້າພາພວກ
ເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທຸກຄົນ ແລະ ບໍ່ຄິດວ່າ
ຕົນເອງດີກ່ວາຄົນອື່ນ

ຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄິດທີ່
ອ່ອນແອ ແລະ ຈິດໃຕ້ສໍານຶກທີ່ອ່ອນແອ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມ
ເໝືອນກວ່າແມ່ນເກີດມາຈາກຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ
ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ທັງສອງຂໍ້ນີ້ແມ່ນທໍາລາຍການເຕີບໂຕທາງວິນຍານ ແລະ ອີງໃສ່ພາບລວງຕາ
ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈຄວາມຈິງ, ແທນທີ່ຈະເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ການ
ຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ

ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປູກຝັງໂດຍການເອົາຊະນະຄວາມ
ອ່ອນແອຂອງມະນຸດທີ່ສືບທອດມາ. ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາມັນຄວນພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຫວານຊືນຂອງມັນຜ່ານຜົນສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈິງປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມສັບສົນຂອງຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍ ແລະ
ຄວາມຈອງຫອງ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

ຄວາມລັບ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຊີວິດ

ຮ່າງກາຍຕ້ອງການເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງເພື່ອປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນພະລັງງານ
ແຕ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ກະຕຸ້ນ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຈະສ້າງພະລັງງານທັນທີ
ພະລັງໃຈດຶງດູດຄວາມມີຊີວິດຊີວາຈາກຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈາກອ່າງ
.ເກັບພະລັງງານຂອງສະໝອງບ່ອນທີ່ເກັບພະລັງງານທີ່ສະກັດຈາກອາຫານໄວ້
ພິເສດກໍາຍັງດຶງດູດກິດຈະກຳໃໝ່ໆຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຈັກກະວານເຂົ້າສູ່
.ຮ່າງກາຍຜ່ານທາງກະດູກສັນຫຼັງ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມລັບຂອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາແມ່ນຢູ່ທີ່ການຮັກສາພະລັງງານທີ່
.ບຸກຄົນມີ ແລະ ນຳເອົາພະລັງງານໃໝ່ເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ
?ມັນເຮັດໄດ້ແນວໃດ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ສະໝັກໃຈ
ຖ້າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຖືກຄຳທີ່ຈະເຮັດ, ມັນຄວນຈະເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
.ແລະ ດ້ວຍການເລືອກ

ເມື່ອທ່ານເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ທ່ານຈະມີພະລັງງານຫຼາຍຂຶ້ນ
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ພຽງແຕ່ດຶງເອົາພະລັງງານຈາກເສັ້ນປະສາດໃນສະໝອງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງດຶງດູດກະແສພະລັງງານຂອງຈັກກະວານເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
.ອີກດ້ວຍ

ຜູ້ຍິງທີ່ກະກຽມອາຫານແຊບໆໃຫ້ຄົນຮັກຂອງນາງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ
ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ແຕ່ຖ້ານາງຖືກບັງຄັບໃຫ້ແຕ່ງກິນໂດຍບໍ່ເຕັມໃຈ, ນາງຈະຮູ້ສຶກເມື່ອຍຕັ້ງແຕ່
ເລີ່ມຕົ້ນ

ເພາະສະນັ້ນ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈຶ່ງນຳເອົາພະລັງງານມາໃຫ້
:ເລື່ອງສິ້ນ

ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບໄພ່ພົນ. ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍເປັນ
ນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຄືກັບຂ້ອຍ. ແທນທີ່
ຈະ, ລາວເວົ້າວ່າ, "ທຸກຄົນທີ່ເຈົ້າເອີ້ນວ່າໄພ່ພົນຕົວຈິງແລ້ວແມ່ນຄົນຫຼອກລວງທີ່ບໍ່
ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ." ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບລາວ, ແຕ່ປ່ຽນຫົວຂໍ້, ແລະພວກເຮົາເລີ່ມ
ເວົ້າກ່ຽວກັບອາຊີບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວບອກຂ້ອຍຫຼາຍຢ່າງ
ກ່ຽວກັບມັນ, ຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງອ່ອນໄຍນວ່າ, "ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າບໍ່ມີນາຍໜ້າທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້
ເລີຍວ່າພວກເຂົາທັງໝົດເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ?" ລາວໃຈຮ້າຍແລະຕອບຢ່າງໃຈຮ້າຍ

ວ່າ, "ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ?" ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ນັ້ນ
ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໝາຍຄວາມວ່າແທ້ໆ ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບໄພ່ພົນ?" ລາວເວົ້າ
ບໍ່ອອກ. ຂ້ອຍສືບຕໍ່ຢາຍສະຫງົບແລະກະລຸນາວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບ
".ນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບໄພ່ພົນ

ທູດສະຫວັນແຫ່ງພະລັງງານ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນທູດສະຫວັນແຫ່ງພະລັງງານ

ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ວາງໄວ້ໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບ

ພວກເຮົາໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃສ່ຮ່າງກາຍທີ່
ອ່ອນແອ

ແລະພວກເຮົາລືມຈິດວິນຍານທາງວິນຍານທີ່ຖືກປັ້ນຈູດ້ວຍພະລັງງານຂອງ
ຊີວິດຈັກກະວານ

ດຽວນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອສຸມໃສ່

ເພື່ອຝຶນຟູຄວາມຮູ້ສຶກຮັບຮູ້ທັງໝົດ

ຮາກຖານຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ທາງວິນຍານ

ຜ່ານທາງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາ

ແລະວ່າຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາ

ດອກໄມ້ຊະນິດທຳອິດໃນສ່ວນແຫ່ງຈິດວິນຍານຄືດອກໄມ້ແຫ່ງສັດທາແລະ
ຄວາມຫວັງ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໝາກໄມ້ແມ່ນຄວາມຮູ້ຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຮັບຜ່ານການທົດສອບ
ດ້ວຍຕົນເອງ

ຈຶ່ງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ຮູ້ວ່າສິ່ງດີໆ ແລະ ພອນຕ່າງໆຂອງຊີວິດລໍຖ້າ
ທ່ານຢູ່

ຕາບໃດທີ່ທ່ານເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນ

ເພື່ອຝຶນຟູມໍລະດົກອັນສູງສົງສູງທີ່ສູນຫາຍໄປ

ບຸກຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງແມ່ນຄົນທີ່ສົມດຸນ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກພໍໃຈ, ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ພຣະອົງ□□□ມີຊັບສົມບັດແຫ່ງຈິດວິນຍານ ແລະ ຊັບສົມບັດແຫ່ງປັນຍາ
ລາວໝັ້ນໃຈວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນກຳລັງຈະມາເຖິງ
ບໍ່ວ່າຊີວິດຈະເບິ່ງຄືວ່າໂຫດຮ້າຍສ່ຳໃດ ແລະ ສະຖານະການຈະບໍ່ດີສ່ຳໃດ
ໃບໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ພວກເຮົາໃນຄວາມງາມຂອງ
ທຳມະຊາດ
ແລະ ສຽງຂອງພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຮົາຜ່ານທຳນອງທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ
ລະອຽດອ່ອນ
ແລະ ຈາກສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງຄົນຮັກ
ແລະ ຜ່ານສຽງດັງຂອງໜ້າທີ່
ແຮງຈູງໃຈທີ່ນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມດີ ແລະ ສັນຕິພາບ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄືສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ
ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ບ້ານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ
ແລະ ເພື່ອເພີດເພີນກັບການມີໜ້າອັນຫວານຊືນຂອງພຣະອົງ
ແລະ ຄວາມງາມທີ່ເໝືອນກວ່າ ແລະ ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າຂອງມັນ
ໂລກນີ້ມັນຫຼອກລວງຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າຫາມັນດ້ວຍ
ວິທີນັ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເອົາຊະນະການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາຂອງມັນ
.ກ່ອນ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຜໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດໃຈທີ່ມີສະມາທິ ແມ່ນ
ໂຮງງານຜະລິດຜົນສ່ຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດ ແລະ ໃນໂຮງງານທີ່
ມະຫັດສະຈັນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ທຳຮູບແບບຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກ
ເຮົາ ເພື່ອເອົາຊະນະ ຫຼື ຮັບມືກັບສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີທັງໝົດຢ່າງມີ
.ປະສິດທິພາບ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ມະນຸດມີໂອກາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງງານໃນໂລກນີ້ ຕາບໃດທີ່
ລາວບໍ່ເສຍເວລາ ແລະ ເສຍພະລັງງານຂອງລາວໄປໂດຍທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ໃນຕອນກາງຄືນຂ້ອຍຖອນຕົວອອກຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງໂລກເພື່ອຢູ່
ກັບຕົວເອງ

ໄກ, ໄກຈາກໂລກ

ຢູ່ຄົນດຽວກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໃນຄວາມໂດດດ່ຽວທາງວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ

ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຊົດຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໄປໃນທິດທາງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ

ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ເມື່ອຂ້ອຍກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ມີ
ສຸຂະພາບດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ, ມັນຈະສ້າງຄວາມສຳເລັດໃຫ້ຂ້ອຍ. ດ້ວຍວິທີ
ນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຄັ້ງ. ແນວໃດກໍ
.ຕາມ, ສິ່ງນີ້ຈະບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານການນຳໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເທົ່ານັ້ນ

ເຈົ້າຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີເລີດແທ້ໆ ເມື່ອເຈົ້າສາມາດເວົ້າ ແລະ ຍືນຍັນວ່າ
"ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຖືກມອບໝາຍດ້ວຍພຣະປະສົງອັນສູງສົງ, ຈະເຮັດ
"!ໃຫ້ຂ້ອຍບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາດຖະໜາ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຄົນທີ່ພໍໃຈກັບສິ່ງນັ້ນ ແລະ ມອບໝາຍທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ພຣະປະສົງຂອງຕົນເອງທີ່
.ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້, ລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ລາວຊອກຫາ

ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນຢາກຊ່ວຍເຈົ້າດ້ວຍຕົວມັນເອງ

ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດຄວາມຄິດທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍລິດທານຸພາບ ແລະ
ອຳນາດທີ່ເໝືອນທຳມະຊາດຂອງພຣະອົງ, ຢູ່ໄກຈາກພວກເຮົາ ແລະ ຊ່ອນຢູ່ໃນ
ຂອບເຂດອັນໄກຂອງສະຫວັນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະດາພຣະປະສົງອັນສູງ
ສົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພຣະປະສົງຂອງມະນຸດ, ແຕ່ພຣະປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ຄືກັບ
ມະຫາສະໝຸດທີ່ລືນດ້ວຍກະແສນ້ຳ ແລະ ການຂະຫຍາຍຂອງມັນ, ຈະບໍ່ມາເຖິງ
.ເວ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈເປີດກວ້າງ ແລະ ຫົວໃຈເປີດຮັບ

ຄຳອ້ອນວອນ

ແມ່ສາກົນ

ເປັນແປວໄຟດຽວໃນໃຈຂອງເຮົາ
ແລະ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມມືດມົວຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ
ແລະໃນນັ້ນຕາແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ
ລ້າງຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງຂອງທາງໂລກອອກໄປ
ແລະພວກເຮົາດີໃຈທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີກັບທ່ານ
ກຳຈັດຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາດັ່ງດຽວແລະ
ຕະຫຼອດໄປ

ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈນ້ອຍຂອງເຮົາກາຍເປັນຫົວໃຈໃຫຍ່
ມັນຮອງຮັບການມີໜ້າທັງໝົດຂອງທ່ານ
ແລະໃນກະຈົກຂອງລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຕົວເອງວ່າສົມບູນແບບແລະບໍລິສຸດ
ຂໍໃຫ້ແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ທ່ານລຸກຂຶ້ນສູງ
ເໝືອແປວໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງໂລກ
ການລ້ຽວງຫຼາຍລ້ານຢ່າງປອມຕົວເປັນເຈົ້າ
ແລະມັນຫຼອກລວງພວກເຮົາຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ

* * *

! ຈົງມາ, ໂອ້ ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສົມບູນແບບ
ເຂົ້າໄປໃນວັດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາສຳລັບທ່ານ
ຂໍໃຫ້ດາວເຄາະມີຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃນພູເຂົາຂອງພວກເຮົາ, ໃນຄືນທີ່ມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງນຳພາພວກເຮົາ ແລະ ນຳພວກເຮົາກັບຄືນມາຢ່າງປອດໄພ
! ສູ່ບ່ອນລືໄພທີ່ປອດໄພຂອງເຈົ້າ
ສັງກະຊີບຈາກ ນິລັນດອນ

quatrain ທຳອິດຂອງ Khayyam

ແປໂດຍ Edward Fitzgerald ແລະ ອະທິບາຍໂດຍ Master

Paramahansa

ຊື່ສຽງຂອງ Omar Khayyam ໃນພາກຕາເວັນຕົກແມ່ນຍ້ອນການແປ
quatrains ຂອງ Fitzgerald ໃນກາງສະຕະວັດທີ 19, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນການແປ
.ເປັນພາສາອັງກິດທີ່ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຄີຍມີມາ

ຄູສອນ Paramhansa ຖືວ່າ Omar Khayyam ເປັນໜຶ່ງໃນນັກລຶກລັບ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຕົນເອງໃນລະດັບສູງ, ແລະ ລາວໄດ້ໃຊ້ສັນຍາລັກ
ເພື່ອສະແດງປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ປະສົບການຂອງລາວ, ແລະ ລາວຖືກ
ເຂົ້າໃຈຜິດຢ່າງຫຍາບຄາຍ, ແລະ ນັກຄົ້ນຄວ້າບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງພຽງພໍ
.ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈປັດຊະຍາທາງວິນຍານຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ຟາກໄວ້ໃນ quatrains

ຕົນນອນ! ສຳລັບຕອນເຊົ້າໃນໂຖປັດສະວະແຫ່ງຄວາມມືດ

ໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ດວງດາວບິນໄປ

ແລະເບິ່ງແມ! ນາຍພານທາງທິດຕາເວັນອອກໄດ້ຈັບໄດ້

ປ້ອມປາການຂອງສຸລະຕານໃນບ່ວງແສງ

:ການແປພາສາອາຣັບ

ຕົນນອນ, ເພາະວ່າຕອນເຊົ້າໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນໃສ່ພາຊະນະຂອງກາງຄືນ

ກະແຈກກະຈາຍດວງດາວຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ແລະນີ້ແມ່ນນັກລ່າຂອງພາກຕາເວັນອອກ

ລາວໄດ້ຍຶດເອົາຫໍຄອຍຂອງສຸລະຕານ

ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ

:ຄຳອະທິບາຍ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍ

:ຄຳອະທິບາຍຄວາມໝາຍ

ຕອນເຊົ້າ: ມັນແມ່ນຮຸ່ງເຊົ້າຂອງການຕື່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນຢູ່ຂອງໂລກທີ່

ເປັນພາບລວງຕາ

ພາຊະນະແຫ່ງກາງຄືນ: ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳທີ່ກັກຂັງຈິດວິນຍານທີ່
ເປັນອະມະຕະໄວ້ໃນສະຕິຂອງມະນຸດທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ຈຳກັດ

ຫີນ: ການປັບປຸງທາງວິນຍານ

ດາວ: ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸ

ນາຍພານແຫ່ງຕາເວັນອອກ: ປັນຍາຕາເວັນອອກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ທຳລາຍສິ່ງທີ່
ເຫຼືອຢູ່ຂອງພາບລວງຕາ

ບ່ວງແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ: ຄວາມສະຫວ່າງຂອງປັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ເຊິ່ງ
.ທຳລາຍຄວາມມືດທີ່ກົດຂີ່ຂຶ້ນເທິງທີ່ກັກຂັງແລະກັກຂັງຈິດວິນຍານ

:ການຕິຄວາມ

:ຄວາມງຽບສະຫງົບພາຍໃນກະຊິບອອກມາວ່າ

ຕືນເຖີດ! ຈົ່ງປະຖົມຄວາມນອນຫລັບຂອງຄວາມໂງ່ຳ, ເພາະວ່າອາລຸນ"
ແຫ່ງປັນຍາໄດ້ແຕກຫັກແລ້ວ, ຖົມພາຊະນະມືດຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກດ້ວຍກ້ອນຫີນ
ແຫ່ງການຫລໍ່ຫລອມທາງວິນຍານເພື່ອທຳລາຍມັນ ແລະ ກະແຈກກະຈາຍ
".ດວງດາວທີ່ມືດມົວ ແລະ ສ່ອງແສງຂອງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ຈິດໆ

ຈົ່ງເບິ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາຕາເວັນອອກ, ຜູ້ລ່າສັດ ແລະ ຜູ້ທຳລາຍ"
ພາບລວງຕາ, ເພາະມັນໄດ້ຍຶດເອົາຫໍຄອຍວິນຍານທີ່ສູງຕ□□□□□□ດ້ວຍບ່ວງ
ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດທາງວັດຖຸທີ່ຈຳກັດຂອງມັນ, ກຳຈັດມັນ
".ຢ່າງສິນເຊີງ

ໂອ້ ຊາວເມືອງແຫ່ງພາບລວງຕາ, ຈົ່ງປະຖົມການນອນຫລັບ! ເພາະວ່າ"
"ແສງແດດຂອງຂໍ້ຄວາມທາງວິນຍານຂອງປັນຍາພາຍໃນໄດ້ປະກົດຂຶ້ນແລ້ວ

ຮຽນຮູ້ວິທີການໃຊ້ຫີນແຂງແຫ່ງການຫລໍ່ຫລອມທາງວິນຍານເພື່ອທຳລາຍ
ພາຊະນະມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມປາຖະໜາໃນຄວາມສຸກທາງ
.ວັດຖຸຊົ່ວຄາວອອກຈາກມັນ

ຈົ່ງຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຈາກນາຍພານແຫ່ງປັນຍາ, ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາ"
ຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄົ້ນຫາຄວາມຈິງຢູ່ສະເໝີ, ເພື່ອ
ອ້ອມຮອບພວກເຂົາດ້ວຍອໍຣະແຫ່ງຄວາມງົດງາມອັນຮຸ່ງໂລດ ຄວາມງົດງາມຂອງ
".ອິດສະລະພາບນິລັນຕອນ

ການກັບມາຂອງລູກຊາຍທີ່ຫຼົງຫາງ

ຄັງໜຶ່ງ, ຫຼາຍປີກ່ອນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍຢ່າງໄປໃນ
ທິດທາງກົງກັນຂ້າມ

ໂດຍຮູ້ເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງການກະທຳຂອງລາວ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມຊັກຊວນລາວ, ໂດຍໃຊ້ທຸກວິທີທີ່ມີເຫດຜົນ, ໃຫ້ປະຖົມ
.ວິທີການກະທຳຂອງລາວ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍລາວໄດ້

ເພາະລາວຕັ້ງໃຈທີ່ຈະດຳເນີນໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ

:ສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ

"ເນື່ອງຈາກລາວຕ້ອງການແບບນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍລາວໄວ້ຄົນດຽວ"

ແຕ່ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເປັນຫວັງເປັນໄຍຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ລາວກັບຄືນມາ
ຢ່າງໄວວາ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໝາກເດືອ ແລະ ເລີ່ມຈົນຕະນາການເຖິງ
ລາວ

ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງແຮງກ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມທາງປັນຍາ
:ຕໍ່ໄປນີ້ຫາລາວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າປ່ຽນໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະເຮັດ"

ໃນຕອນແລງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງທາງສັນຊາດຕະຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໃນ
ຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າລາວກຳລັງກັບມາແທ້ໆ

ທັນໃດນັ້ນ, "ລູກທີ່ຫຼົງທາງ" ໄດ້ປະກົດຕົວ, ຫຼັງຈາກກັບບ້ານແລ້ວ ພຣະອົງ
:ໄດ້ກົມຫົວທີ່ກທາຍພວກເຂົາແລະກ່າວວ່າ

ໝົດມື້, ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປໃສ ແລະ ເຮັດຫຍັງກໍຕາມ, ຂ້ອຍເຫັນໜ້າເຈົ້າ"
"?ມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ພຣະເຈົ້າກຳລັງເອີ້ນເຈົ້າຜ່ານຂ້ອຍ ນັ້ນແມ່ນການເອີ້ນຂອງ
"ພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແຕ່
ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ອອກໄປ

ສະຖານທີ່ນີ້ຈະເປີດຈົນກວ່າທ່ານຈະກັບມາ

ການອອກແບບປະເພດນີ້ສາມາດນຳມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ
!ມັນເປັນກຳລັງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ

ເມື່ອທ່ານກໍານົດເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ ແລະ ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະສືບຕໍ່ເດີນໜ້າ

ຕາມເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ, ທ່ານຕ້ອງກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ ແລະ
ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຈະພົບວ່າທຸກອົງປະກອບຂອງ
.ຄວາມສໍາເລັດຈະມາຫາທ່ານຈາກບ່ອນທີ່ທ່ານຮູ້ ແລະ ບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ຮູ້

ໃນພຣະປະສົງຂອງເຈົ້າ, ທີ່ຖືກປັບຈຸດ້ວຍພະລັງງານອັນສູງສົງ, ມີຄໍາຕອບຕໍ່
ຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອທ່ານໃຊ້ພິໄນກໍານັ້ນ, ທ່ານຈະເປີດປ່ອງຢ້ຽມທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາ
.ອະທິຖານຂອງທ່ານ

ນັ້ນແມ່ນປະສົບການຂອງຂ້ອຍເອງ ໃນອະດີດຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງພຽງແຕ່ເພື່ອທົດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ເຮັດແບບນັ້ນເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ຜົນໄດ້ຮັບລ່ວງໜ້າ: ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການແມ່ນ
.ບັນລຸໄດ້ຍ້ອນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ

"ຈາກປຶ້ມ "ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງມະນຸດ

ຂໍໃຫ້ເຮົາເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ແລະແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງແມ່ນນັກສໍາຫຼວດ

ໃນເສັ້ນທາງທີ່ມີດມົວຂອງຊີວິດ

ພຣະອົງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ນໍາພາໃນຄືນທີ່ສັບສົນ

ແລະດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນຕົວ

ແລະດາວນໍາທາງໃນທະເລແຫ່ງຄວາມມືດຂອງການມີຢູ່ຂອງໂລກ

ຂໍໃຫ້ເຮົາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ ແລະ ສະແຫວງຫາການດື່ມໃຈ
ຈາກພຣະອົງ

ເພາະວ່າໂລກຈະສືບຕໍ່ມີຂຶ້ນມີລົງ

ເຫດການຂອງມັນມີຄວາມຈຸ້ນວາຍຄືກັບຄືນທີ່ຮຸນແຮງ

?ພວກເຮົາຈະໄປເຮົາຄໍາແນະນໍາຈາກໃສ

ມັນບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນນິໄສທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ມີອະຄະຕິຂອງພວກເຮົາ

ຫຼື ຈາກສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາທີ່ຂຶ້ນກັບອິດທິພົນ

ບໍ່ວ່າຈະມາຈາກປະເທດຂອງພວກເຮົາ ຫຼື ໂລກຂອງພວກເຮົາ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນສຽງຂອງຄວາມຈິງທີ່ນໍາພາ
ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ
ທຸກໆຊ່ວງເວລາຂ້ອຍຄິດເຖິງພະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ
ຂ້ອຍໄດ້ມອບຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ
ຂ້ອຍໄດ້ມອບຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄວ້ກັບພຣະອົງ
ຂ້ອຍໄດ້ມຸ້ງຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍໄປຫາລາວ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໄວ້ວາງໃຈສິ່ງໃດນອກຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະວ່າພວກເຮົາຄວນໄວ້ວາງໃຈຜູ້ທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະອົງ

ແສງສະຫວ່າງນັ້ນຄືຜູ້ນໍາທາງຂອງຂ້ອຍ
ມັນແມ່ນປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ພະລັງທີ່ເອົາຊະນະບໍ່ໄດ້
ແລະຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້
ຕອນນີ້ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ມີຄົນທີ່ຄິດແບບສຸດຂີດຫຼາຍຈົນເຊື່ອວ່າເພື່ອຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນຊີວິດ
ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດວຽກຄືກັບເຄື່ອງຈັກໂດຍບໍ່ຢຸດ

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຍັງມີຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸດຂີດໜ້ອຍກວ່າພວກເຂົາ,
ຍ້ອນວ່າເມື່ອພວກເຂົາສິ້ນໃຈເລື່ອງທາງວິນຍານ, ພວກເຂົາກໍຈະສູນເສຍຄວາມ
.ປາຖະໜາໃນສິ່ງອື່ນໆ, ແລະນັ້ນແມ່ນທ່າທີ່ທີຜິດ

ຕົວຢ່າງ, ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເຮັດຫຍັງທີ່ຕ້ອງການຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ແລະ ພວກເຂົາ
ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕົນຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ປະລະສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸທັງໝົດ. ແຕ່
.ຫັດສະນະຄະຕິນີ້ປົດປັ້ງຄວາມຊຸດໂຊມທາງປັນຍາ
ພາຍໃຕ້ເສື້ອຄຸມຂອງຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ຂ້ອຍໄດ້ພົບວ່າຄູທີ່ຍິງໃຫຍ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນໂລກຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຜູກພັນກັບມັນ ເມື່ອຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ລາວຈະດູແລ ແລະ
ປົກປ້ອງມັນ ແຕ່ຖ້າມັນແຕກຫັກ ຫຼື ເສຍຫາຍ ລາວຈະຫົວຂວັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ
"ຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍໃນມັນສິ້ນສຸດລົງ ເພາະວ່າມັນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງ
ຂ້ອຍຫຼາຍເກີນໄປ" ລາວຖືກຕັດຂາດ ເພາະລາວບໍ່ຜູກພັນ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແບບດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຄຸນຄ່າສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ,
.ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ພາດມັນຖ້າຂ້ອຍສູນເສຍມັນໄປ

ຄັງໜຶ່ງ, ມີຄົນເອົາເສື້ອຄູມາມາໃຫ້ຂ້ອຍພ້ອມໝວກ, ແລະມັນເປັນຊຸດ
ລາຄາແພງ ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະດູແລມັນ ແລະ ປົກປ້ອງມັນຈາກການຈິກຂາດ ແລະ
"!ເປື້ອນ ຈົນຂ້ອຍເບື້ອມັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ: "ໂອ້ພະເຈົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການປັນຫານີ້

ນີ້ໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫ້ອງໂຖງໃນລອສແອງເຈລິສເພື່ອປັນຍາຍ, ແລະທັນທີທີ່
ຂ້ອຍມາຮອດ ແລະເລີ່ມຖອດເສື້ອຄູຂອງຂ້ອຍອອກ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງສະຫວັນ
ກ່າວວ່າ, "ເອົາສິ່ງຂອງທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຖົງເສື້ອຄູມໄປນໍາເຈົ້າ." ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເຮັດ

ຫຼັງຈາກການປັນຍາຍ, ຂ້ອຍໄດ້ກັບຄືນໄປຫ້ອງເກັບມ້ຽນເສື້ອຄູ ແລະ ພົບ
ວ່າເສື້ອຄູ - ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປົກປ້ອງເຈົ້າ - ໄດ້ຫາຍໄປແລ້ວ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈຫຼາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ, ສະນັ້ນມີຄົນເວົ້າວ່າ, "ຢ່າ
ເສຍໃຈ, ພວກເຮົາຈະຊື້ເສື້ອໃຫ້ເຈົ້າອີກໂຕໜຶ່ງ" ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້
ເສຍໃຈເພາະວ່າຂ້ອຍເສຍເສື້ອ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າຄົນທີ່ເອົາເສື້ອໄປກໍບໍ່ໄດ້ເອົາໝວກທີ່
"ເຂົາກັບເສື້ອຢ່າງສົມບູນແບບໄປນໍາ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ອາລົມຄວບຄຸມພວກເຮົາ ຄົນເຮົາຈະມີຄວາມສຸກ
ໄດ້ແນວໃດ ຖ້າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສົນໃຈແມ່ນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆຂອງ
?ເຂົາເຈົ້າເອງ

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ສະອາດ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ
ຫຼື ບໍ່ທໍາຄວາມສະອາດ ແລະ ຈັດລະບຽບເຮືອນ, ແຕ່ຄວນບໍ່ຕິດພັນ ຫຼື ໝົກໝຸ່ນ
.ກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍເກີນໄປ

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍຖືກເຊີນໄປງານລ້ຽງອາຫານຄໍາ ແລະທຸກຢ່າງກໍສະຫງ່າງາມ
ແລະຈັດລຽງໄດ້ດີຫຼາຍ ຂ້ອຍມັກອາຫານຄໍາຫຼາຍ, ແຕ່ເຈົ້າພາບຂອງພວກເຮົາ
ຮູ້ສຶກກັງວົນຫຼາຍ, ຢ່າງວ່າທຸກຢ່າງອາດຈະບໍ່ເປັນໄປຕາມແຜນການ, ແລະຜົນ
.ກໍຄືພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ປັນຍາກາດເສຍຫາຍໄປດ້ວຍຄວາມກັງວົນຂອງພວກເຂົາ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປມັກຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມກັງວົນ ແລະ
ຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຂອງຄົນອື່ນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມວິຕົກ
ກັງວົນ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ຈາກນັ້ນພັກຜ່ອນ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຄົນອື່ນ
ພັກຜ່ອນ ພວກເຮົາຄວນປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດໂດຍບໍ່ບັງຄັບ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາຈະພົບຄວາມສະຫງົບສຸກເຊັ່ນກັນ

ການເກັບກ່ຽວແບບ Parmenidean

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ
.ຈຸດປະສົງຂອງກະແສພະລັງງານຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່ຈຳກັດ

ມັນແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃນຊີວິດ

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຜູ້ໃດທີ່ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່
.ສູງກວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

ພະລັງໃຈແມ່ນພະລັງງານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ມຸ່ງໄປສູ່ການບັນລຸ
ເປົ້າໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ

ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ການ
ເຄື່ອນໄຫວງ່າຍໆກໍບໍ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ສ້າງສັນ

ຄວາມປາຖະໜາແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາສາມາດເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ

ໃນການພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ, ກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ນຳ
.ໃຊ້ການຮັບຮູ້, ການວິນິດໄສ ແລະ ປັນຍາ

ນີ້ແມ່ນຕິດຕາມດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງມີ
.ສະຕິເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

ການເດີນທາງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຈະບັນລຸ
ເປົ້າໝາຍ

ເມື່ອຄົນເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ, ມັນກໍ່ກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່
ເໝາະສົມທີ່ຈະຢຸດຄວາມພະຍາຍາມ

ຫຼືລາວອາດຈະຍອມແພ້ຕໍ່ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອສະຕິສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະອີ່ມຕົວໄປດ້ວຍກິດຈະກຳຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ .ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຖືກຄວບຄຸມດ້ວຍຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມປາຖະໜານຳມາເຊິ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆມາສູ່ເຈົ້າຂອງ

ເພື່ອຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຕ້ອງເອົາຊະນະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງຖືກມັງໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໄປ .ສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດທີ່ມີຢູ່

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຄວນລະເວັ້ນຈາກການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ? ເພາະວ່າການເວົ້າຕົວະສົງເສີມຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດແລະການຫຼອກລວງ

ການທໍລະຍົດແມ່ນໜຶ່ງໃນບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວຫາຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຍ້ອນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນ ແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການສາບານຕົວເຫັດ ຖ້າທຸກຄົນປະຕິບັດຕາມການປະຕິບັດນີ້, ຄວາມຮຸ່ນຮາຍ ແລະ ຄວາມຮຸ່ນຮາຍຈະ .ມີຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ຄົນ

ການຟັງຄຳໃຫ້ການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນແມ່ນການຮັບຮອງພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຶດຕິກຳທີ່ໜ້າອັບອາຍຂອງລາວ, ແລະ ການຟັງ ແລະ ການຮັບຮອງນັ້ນຈະກາຍເປັນຄວາມຂັດແຍ້ງທາງດ້ານອາລົມພາຍໃນທີ່ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ .ຂອງຊີວິດຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຖືກພິສູດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ການກະທຳດັ່ງກ່າວໃນທີ່ສຸດກໍຈະສົ່ງຜົນກັບຄືນມາຢ່າງແຮງ ແລະ ສ້າງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ .ຄວາມເຈັບປວດທາງຈິດໃຈທີ່ລົບກວນສະຕິ ແລະ ທຳລາຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ

ຄວາມອິດສາຍັງມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຮ້າຍແຮງ, ເພາະມັນນຳຄວາມທຸກທໍລະມານສ່ວນຕົວມາສູ່ຄົນທີ່ອິດສາ ເພາະວ່າຄວາມຄິດ ແລະ .ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງປ່ອຍອອກມາຈະກັບຄືນມາຫາລາວ

ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແພງ ແລະ ການປະຕິບັດແບບເຫັນອີກເຫັນໃຈກັບຄືນ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ສົງຄວາມຄິດ

ເຖິງຄວາມໂລບ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມອິດສາອອກມາ ຈະນຳເອົາສິ່ງ
.ເຫຼົ່ານີ້ມາສູ່ຕົນເອງໃນລະດັບທີ່ເທົ່າທຽມກັນ

?ເປັນຫຍັງຄືນເຮົາບໍ່ຄວນລັກ

ໂລກຈະເປັນແນວໃດຖ້າທຸກຄົນດຳລົງຊີວິດດ້ວຍການລັກຂະໂມຍ, ປຸ່ນຈີ,
ແລະ ຊຸດຮີດ? ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ອາຊະຍາກຳທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດຈະ
ຖືກກະທຳ. ຈະມີການຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸເດືອດເພື່ອປົກປ້ອງຊັບສິນ ແລະ ເອົາຊັບສິນທີ່ຖືກ
.ລັກຄືນມາ

ການລັກຂະໂມຍແມ່ນການກະທຳທີ່ຂັດກັບມາດຕະຖານທາງສັງຄົມ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນສູນເສຍສິດທິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຂັດກັບກົດໝາຍ
ຂອງການມີຢູ່, ແລະ ສັງຄົມບໍ່ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ເໝາະສົມ ແລະ
.ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຈັດການກັບຜູ້ກະທຳຜິດ

ເມື່ອໂຈນຖືກຄຸກ, ນິໄສເກົ່າຂອງພວກເຂົາອາດຈະຝັ່ງເລິກຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາອາດຈະສ້າງນິໄສທີ່ບໍ່ດີໃໝ່ໆໃນຂະນະທີ່ພົວພັນກັບອາດຊະຍາກອນຄົນ
ອື່ນໆ. ຖ້າເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາຈະຮ້າຍແຮງກວ່າເກົ່າເມື່ອຖືກປ່ອຍຕົວກ່
.ວາກ່ອນເຂົາຄຸກ

ພວກຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຍິນຄວາມຊົວ, ເຫັນຄວາມຊົວ, ເວົ້າຄວາມຊົວ ຫຼື
.ຫາຍໃຈຄວາມຊົວ

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແຕ່ະຕ້ອງຄວາມຊົວ, ບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຊົວ, ບໍ່ຄິດຄວາມຊົວ,
ຫຼື ຝັນຄວາມຊົວ

:ກຳລັງທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ທຸກໆມື້

ການຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາ

ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ -

ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ -

ທັງໝົດນີ້ແມ່ນຍົມມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້
ແມ່ນແຕ່ວິນາທີ່ດຽວໂດຍທີ່ບໍ່ມີພຣະອົງ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ຂອງປະທານຂອງພຣະອົງ,
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບພຣະອົງຕາມທີ່ພວກເຮົາຄວນ, ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້
.ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງສົມຄວນໄດ້ຮັບ

ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບ ແລະ ຄວາມ
ທະເຍີທະຍານທາງໂລກ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງສົມບູນກັບໂລກ
.ວັດຖຸ

ນີ້ແມ່ນສາເຫດຫຼັກຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ
ຂອງພວກເຮົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງ
ບໍ່ສາມາດຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະ
ຄົ້ນພົບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງ
.ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດມີພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາໂດຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການປະຈໍາວັນໄດ້

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງຄວາມ
.ເຂັ້ມແຂງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສພຣະອົງ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງ

ດ້ວຍໃຈທີ່ກະຕັນຍູຕໍ່ພອນທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫົດລົງມາສູ່ພວກເຮົາຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບໃຈ, ຂ້ອຍແນ່ນອນວ່າຈະເພີ່ມຄວາມໂປດປານໃຫ້ເຈົ້າ

ເມື່ອຫົວໃຈຂອງເຮົາລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຜູ້ໃຫ້ທີ່ເຮືອເພື່ອເຜືອ
ແຜ່ທີ່ສຸດ, ພວກມັນຈະກາຍເປັນວິຫານສັກສິດສໍາລັບການປະທັບຢູ່ອັນຮຸ່ງໂລດ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະນັ້ນແມ່ນຜົນສໍາເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຄົນເຮົາສາມາດບັນລຸ
ໄດ້, ເພາະວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອມະນຸດທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບ
.ຜູ້ສ້າງຂອງຕົນ, ເພື່ອເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ຈຶ່ງຊອກຫາລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທໍາຂອງ}
{ພຣະອົງກ່ອນ, ແລະ ສິ່ງທັງປວງນີ້ຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນພວກເຈົ້າ

ໂດຍການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຄິດຢ່າງເມດຕາຕໍ່ພຣະອົງ,
ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກ,
.ແລະ ວ່າເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ

ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະຄວາມດີ

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາເຖິງພອນອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສິ່ງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການໃຊ້ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກໃນ
ການຕິດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ນຳໄປສູ່ການສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າ
ແລະ ການບັນລຸຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ທຸກໆມື້ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ
ພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ, ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງກະແສທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ໄຫຼເຂົ້າມາ
ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມກະຕັນຍູຈຶ່ງເຕັມຫົວໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ຊີວິດມີ
.ລົດຊາດ ແລະ ຄວາມໝາຍ

ບຸກຄົນຜູ້ທີ, ຜ່ານການຄິດໄຕ່ຕອງ, ສາມາດເຫັນກົດແຫ່ງສະຫວັນທີ່
ດຳເນີນງານໃນວິທີທີ່ລຶກລັບບໍ່ເຄີຍຢຸດທີ່ຈະສັນລະເສີນ, ຂອບໃຈ, ແລະ ຖ່ອມຕົວ
ລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຜູ້ຊົງຄວາມຮັກ, ການສັນລະເສີນ, ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູທັງໝົດ
.ຄວນໄດ້ຮັບ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດທີ່ມີ
ຢູ່, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປະສົມປະສານຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກເຮົາກັບຄວາມຮັກ
.ທີ່ຈົງໃຈທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ

ແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຊີວິດໄຫຼອອກມາ, ຄວາມຮັກສ່ອງແສງ, ແລະພຣະ
ພອນຫຼັງໄຫຼອອກມາຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຈູດທຽນໄຂເພື່ອມະນຸດຊາດ, ຫຼື
ຫວ່ານເມັດພັນທີ່ດີໃນດິນຂອງໂລກ, ຫຼື ເຜີຍແຜ່ແນວຄວາມຄິດທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຫຼື
.ຊຸກຍູ້ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ການປະພຶດທີ່ສູງສົ່ງ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈຮັບຄວາມຮັກ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຈິດໃຈຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຮັບການດຶງໃຈທີ່ສະຫວ່າງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂໍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າ

ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດ ແລະ ເຮັດ

ຄວາມຢ້ານກົວເປັນພຶດຕະຫຼັກໃຈ

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນພະລັງງານ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງ

ກິດຈະກຳນີ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການເຄື່ອນໄຫວກ້າມຊີ້ນ, ການເຮັດ
ວຽກຂອງຫົວໃຈ, ປອດ, ແລະ ກະບັງລົມ, ການເຜົາຜານອາຫານຂອງຈຸລັງ,

ປະຕິກິລິຍາເຄມີຂອງເລືອດ, ແລະ ໃນການເຮັດວຽກຂອງອະໄວຍະວະຮັບຄວາມ
ຮູ້ສຶກ (ເສັ້ນປະສາດ)

ນອກຈາກນັ້ນ, ພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນຖືກໃຊ້ໄປກັບ
ການຄິດ, ອາລົມ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳທີ່ສໍາຄັນອ່ອນແອລົງ ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນ
ສັດຕູທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຫ້າວຫັນ

ຄວາມຢ້ານກົວບີບອັດ ແລະ ຂັດຂວາງກິດຈະກຳຂອງຊີວິດທີ່ປົກກະຕິແລ້ວ
ຈະໄຫຼໄປສູ່ເສັ້ນປະສາດເປັນປະຈຳ, ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງເບິ່ງຄືວ່າພວກມັນເປັນອຳ
ມະພາດ, ແລະ ຮ່າງກາຍຈະເລືອມໂຊມ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງມັນຫຼຸດລົງ
ຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ ແລະ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ (ຄວາມຢ້ານກົວເປັນຕົວກິດຂວາງເສັ້ນ
ປະສາດ!)

ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍກໍາຈັດສາເຫດຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ແຕ່ມັນເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ ແລະ ກະຕຸ້ນສະໝອງໃຫ້ສົ່ງສັນຍານຂັດຂວາງໄປ
ຫາອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ. ຄວາມຢ້ານກົວເປັນພິດຕໍ່ຫົວໃຈ, ເຮັດໃຫ້
.ການຢ່ອຍອາຫານບົກຜ່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດທາງຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງ

ເມື່ອສະຕີຮູ້ສຶກຍັງຄົງສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວຫຍັງ ແລະ
.ຈະສາມາດເອົາຊະນະອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທຸກຢ່າງໄດ້

ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສັດທາ “ຄວາມປາດຖະໜາ” ແມ່ນຄວາມ
ປາດຖະໜາທີ່ຂາດພະລັງງານ, ໃນຂະນະທີ່ “ຄວາມຕັ້ງໃຈ” ແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່
ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ: ເພື່ອບັນລຸຄວາມປາດຖະໜາ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາ ແຕ່
“ຄວາມຕັ້ງໃຈ” ສາມາດສະແດງອອກໄດ້ໂດຍການກ່າວວ່າ: “ຂ້ອຍເຮັດວຽກ
”ຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ

ເມື່ອທ່ານຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ, ທ່ານສາມາດຢ່ອຍ ແລະ ຊິນໍາ
ກໍາລັງຂອງກິດຈະກຳທີ່ສໍາຄັນ, ແທນທີ່ຈະປາດຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ໄດ້
.ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມັນມາ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສູນເສຍຄວາມຫວັງ, ແຕ່ຄວນຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າປະທານ
ໂອກາດຫຼາຍໆຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ, ຍົກ
ລະດັບແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສ້າງສິ່ງໃໝ່ໆ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ
.ສໍາລັບຕົວເຮົາເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນຊີວິດ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ພໍໃຈກັບວິຖີຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ພວກເຮົາຄວນຄົ້ນຫາວິທີການ
ແລະ ວິທີການໃໝ່ໆທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສະບາຍ
.ທາງດ້ານຈິດໃຈໃນລະດັບໜຶ່ງ

ພວກເຮົາຄວນຄິດກ່ຽວກັບການເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະປັບປຸງ
ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ຄຸ້ມຄ່າ, ແລະ ຈາກນັ້ນນຳເອົາສິ່ງນັ້ນໄປປະຕິບັດ

ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນຄືການປ່ຽນແປງສະຖິ ຫຼື ການດັດແປງວິຖີຊີວິດ
ຂອງມັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໃຈວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ບັນຫາມາສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່
ພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເສຍດຸນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມ
ກັງວົນຕ່າງໆມາທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ຄອບຄອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກ
.ເຮົາ, ແລະ ທຳລາຍບັນຍາກາດຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ
ລັກສະນະທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້
.ຈຳກັດຄືກັບນົກໃນທ້ອງຟ້າ

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄົນເຮົາຢຸດນຶ່ງ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງ
ຕາຕ້ອງຖືກຖອດອອກຈາກແກ້ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານ ເພື່ອວ່າມັນຈະສ່ອງແສງ
ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງມັນ ເປີດເຜີຍຄວາມງົດງາມອັນສູງ
.ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ

ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ, ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງພຣະປະສົງ
.ອັນສູງສົງ

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງມະຫາສະໝຸດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນ ເມື່ອ
ພວກເຮົາໄປຮອດມັນ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນນັ້ນ, ສະຕິຂອງພວກເຮົາຈະຂະຫຍາຍ
.ອອກ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພວກເຮົາ

ການຄິດກ່ຽວກັບມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ການ
ໄຕ່ຕອງມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄປສູ່ມັນ

ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີ
.ຄວາມຮູ້, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານ

ການຕຽມຕົວປະຈຳວັນຂອງສະຕິນໍາມາເຊິ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ແລະ
ພອນສະຫວັນ

ມັນໄຫຼມາຫາພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ ແລະ ມອບສ່ວນແບ່ງອັນ
.ໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນຊັບສົມບັດຂອງມະຫາສະໝຸດ

ມີສະຕິອັນສູງສົ່ງທີ່ແຝງຢູ່ໃນມະນຸດທຸກຄົນ, ສະຕິທີ່ລໍຖ້າໂອກາດທີ່ຈະ
.ສະແດງອອກ

ແລະ ເພື່ອອອກຈາກຫ້ອງໃຕ້ດິນທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດຂອງອະຕະ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຕື່ນຂຶ້ນຈາກຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແລະ ຮັບຮູ້
ວ່າສິ່ງທີ່ລາວເຫັນນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຝັນ, ສະຕິສຳນຶກອັນສູງສົ່ງກໍ
ກະຕຸ້ນໃຫ້ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕື່ນຂຶ້ນຈາກຝັນຮ້າຍຂອງການນອນຫຼັບ ແລະ ຄວາມສັບສົນ
ໄປສູ່ສະຕິໃໝ່ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງ
.ຊີວິດ

ຖ້າພວກເຮົາຢາກປະສົບກັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຕື່ນຕົວທາງວິນຍານ
ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງ
ສຽງພາຍໃນ

ພວກເຮົາຕອບສະໜອງຕໍ່ການກະຕຸ້ນຂອງມັນ ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດກ້ອນ
ຫີນແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ກ້ອນຫີນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຊ້າທີ່ກົດຂວາງຄວາມ
ກ້າວໜ້າຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນອອກຈາກ
.ເສັ້ນທາງ

ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຄາະປະຕູແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາດ້ວຍຄວາມຕື່ນຕົວ
ຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຫາຍໃຈເຮົາລົມ
ພັດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ນຳເຮົາໄປຝ່າສະຫວັນມາສູ່ທຸກໆຄວາມຄິດ ແລະ ທຸກ
.ໆຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ

ແລະທຸກໆຜົນງານຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ ເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສະຕິ
ໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອເຕີມເຕັມພວກເຮົາດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາ,

ເພື່ອອ້ອມຮອບພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອອ້ອມຮອບພວກ
.ເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ

ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ອຍ, ມີຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ເວົ້າຕາມຕົງວ່າ
ແຮງຈູງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປ່ຽນແຮງຈູງໃຈ
.ເຫຼົ່ານັ້ນ

ບາງຄົນໃນນັ້ນບໍ່ມັກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆກໍ່ຕອບສະໜອງ ແລະ
.ປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ

ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດບໍ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່
ສະຫຼາດທີ່ສຸດກໍ່ບໍ່ສາມາດປິດບັງສິ່ງທີ່ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເປີດເຜີຍໄດ້

ປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກຂຽນໄວ້ໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກຮູ້ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
.ເປີດເຜີຍລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄົນນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຮູ້

ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ຢາກຖືກຫຼອກລວງ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເລິກໆໃນໃຈວ່າມັນເປັນ
.ທຳມະຊາດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສັນຊາດຕະຍານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດ

ເມື່ອເຮົາເວົ້າກັບຄູ່ຂອງເຮົາ, ເຮົາຄວນເບິ່ງເຂົາໄປໃນຕາຂອງລາວໂດຍກົງ
.ແລະ ເວົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມແນ່ນອນ, ແລະ ຄວາມຈິງ

ເມື່ອເຮົາຈັບມືກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ເຮົາຄວນສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ຈິງໃຈຂອງເຮົາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າເທົ່າທີ່ພວກເຮົາ
.ສາມາດເຮັດໄດ້

ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ຕ້ອງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ພະຍາຍາມ
ພັດທະນາແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານຂອງຕົນ; ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະປະທານ
ພະລັງໃຫ້ເຂົາເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ ແລະ ສົ່ງຄວາມສັນສະເທີອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
.ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

ຂ້ອຍອາດຈະເດີນທາງໄປໄກກວ່າດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວທີ່ໄກທີ່ສຸດ,
ແຕ່ຂ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີ, ຜູ້ຕິດຕາມເຈົ້າອາດຈະມາ ແລະ ໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍ
ຈະໄປນຳເຈົ້າ ແລະ ເປັນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ຂ້ອຍອາດຈະຖືກພັດພາໄປດ້ວຍ
ຄືນຂອງຊາດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ແລະ ຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ ແລະ ໂດດດ່ຽວ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
.ເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີ

ໂລກ, ທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບເກມຂອງເຈົ້າ, ອາດຈະລົມເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະຈິເຈົ້າໄວ້
ສະເໝີ ສຽງຂອງຂ້ອຍອາດຈະຈາງລົງ ແລະ ຂ້ອຍອາດຈະລົມເຫຼວ

ແຕ່ໃນຄໍາເວົ້າຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະກະຊິບວ່າ: "ຂ້ອຍຈະ
"ເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີ

ການທົດລອງ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມຕາຍອາດຈະຈິກຂາດຂ້ອຍ
ແລະ ເຜົາຜານຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຕາບໃດທີ່ຍັງມີຄວາມຫວັງຢູ່ໃນຄວາມ
ຊົງຈໍາຂອງຂ້ອຍ

ຈົ່ງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາຂອງຂ້ອຍທີ່ກໍາລັງຈະຕາຍ ເພາະຜ່ານຕາເຫຼົ່ານັ້ນ
ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຂ້ອຍຈະສັດຊື່ຕໍ່ເຈົ້າ
"!ສະເໝີ

ຂ້າພະເຈົ້າບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາຖາມ
ທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນມາຈາກຜູ້ຄົນ, ແຕ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່ມາ
.ຂອງຄວາມເອື້ອເຜື້ອແຜ່ທັງໝົດ

ແລະແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ທັງໝົດໃນຈັກກະວານ

ພຣະອົງເປັນແຮງບັນດານໃຈດຽວຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍເວົ້າ,
ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຕີມພະລັງ, ຄວາມຈິງ, ຄວາມຮັກ, ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະອົງໃສ່ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກກິນກິນຂ້ອຍ
ເພາະວ່າຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດວິນຍານຄືກັບລົມ
ພັດອ່ອນໆໃນມືທີ່ຮ້ອນ, ແລະມັນຍັງສືບຕໍ່ຫົດຕົວ ຢ່າງມີພະລັງທັງກາງເວັນແລະ
.ກາງຄືນ, ອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ, ປີແລ້ວປີເລົ່າ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ວ່າຈຸດຈົບຢູ່ໃສ

ມະນຸດຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາ
ຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມຮັກ ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມຮັ່ງມີ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ບໍ່
ສາມາດວັດແທກໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮັ່ງມີຂອງໂລກ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າ
ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ ແລະ ພຣະຄຸນທັງໝົດ ຈະພົບມັນ
ແລະ ມີຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງກັບມັນ

ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຫວັງໃນພຣະອົງ, ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຫວັງໃນພຣະອົງ

ພຣະອົງເບິ່ງພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນເບິ່ງສັດ

ພຣະອົງຊົງປັນເທົາຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກໃຫ້ພົ້ນຈາກເຂົາ

ແລະພຣະອົງຮັກສາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃຫ້ຫ່າງຈາກເສັ້ນທາງ
ໃນຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດທີ່ສະຫງົບສຸກ
ແລະຈິດວິນຍານທີ່ສະຫງົບຮູ້ສຶກເຖິງມັນ
ແລະເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການລາວ, ລາວກໍມາຊ່ວຍພວກເຮົາ
ດ້ວຍການສຳຜັດທີ່ນຳຄວາມສະບາຍ ແລະ ຄວາມສຸກມາໃຫ້
ແລະຄວາມດີງາມມາຫາພວກເຮົາຄືກັບຝົນທີ່ຕົກລົງມາ
ການສະໜອງຂອງມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດສະງັກຕະຫຼອດຊີວິດ
!ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເມດຕາປານີພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ
ພຣະອົງເປັນຂອງເຮົາສະເໝີ ຄືກັນກັບທີ່ເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ
ແຮງບັນດານໃຈສູງສຸດ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ສ້າງອັນສູງສົງ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ

ໂອ້ ຜູ້ທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດການເຄື່ອນໄຫວຂອງດາວເຄາະ, ດວງດາວ
ແລະ ກາລັກຊີຕ່າງໆ

ກິດລະບຽບທີ່ຍຸດຕິທຳຂອງເຈົ້າກຳນົດໃຫ້ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ພົນລະເມືອງ
ຂອງເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ແລະ ມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ
ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ໃກ້ຊິດກັບຫຼັກການ ແລະ
.ອຸດົມການອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ທ່ານໄດ້ມອບເສລີພາບນິລັນຕອນໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ປູກຝັງເມັດພັນແຫ່ງ
ສະຕິຫົວໄປພາຍໃນພວກເຮົາ ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ພວກເຮົາໄດ້ກັກຂັງສະຕິຫົວໄປຂອງ
ພວກເຮົາໄວ້ຫລັງແຮງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມຄັບແຄບ
.ແລະ ຄວາມບ້າຄັງທີ່ຕາບອດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລະລາຍ - ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນ
ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈແບບອ້າຍນ້ອງ - ອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງທຽມທັງໝົດ
ລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ

ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ໃຊ້ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ລະມັດລະວັງ ແລະ ການຕັດສິນ
.ທີ່ດີໃນການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ເດີນຢ່າງຊື່ສັດໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ແລະ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາເພີ່ມທະວີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານ
ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຂອງພວກເຮົາໂດຍການ
ຂະຫຍາຍວົງມົນແຫ່ງຄວາມຮັກຊາດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກວມເອົາທຸກຄົນທີ່ອາໄສ
.ຢູ່ໃນໂລກ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສີຜິວ, ຊັ້ນ, ເພດ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຄົາລົບ ແລະ ທະນູ
ຖະໜອມຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງມະນຸດທຸກຄົນທີ່ເກີດມາຢ່າງມີອິດສະລະ
ພາບ

ແລະອວຍພອນພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດສ້າງໂລກທີ່ເປັນ
ເອກະພາບ ແລະ ເລືອກທ່ານເປັນຜູ້ນຳທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດຊີວິດ

ຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຖ່ານໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສ່ອງ
ແສງ

ການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າມີຢູ່ສະເໝີ

ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງວັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ

ໃນທຸກໆແນວຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ

?ກະລຸນາມາຢ້ຽມຂ້ອຍແດ່

!?ແລະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍສຳລັບເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນໄປຕາມການຊີນຳທີ່ສະຫຼາດຂອງທ່ານ

ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

ຈາກປະຕູຮີວຂອງການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສະຫ້ອນເຖິງ
ພຣະອົງ

ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນວັດແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ຍືນຍົງ

ມືນີ້ຂ້ອຍຈະຈູດໄມ້ຄ້ອນເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມ
ຢ້ານກົວ

ເພື່ອສ່ອງແສງວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຈະອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າຈົນກວ່າຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຈະເຕັ້ນດ້ວຍ
ຄວາມຮັກຕໍ່ລາວ

ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄໍາຕອບຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ອຍ
ໄອ້, ຖ້າຫາກ□□□□□□□ຂອງຊີວິດຂ້ອຍສາມາດປະສານກັບດວງອາທິດ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

ແລະມັນກະພົບໃນສາຍຕາທຸກຄົນທີ່ຮັກຄວາມດີ
ຂ້ອຍຈະສິດໂລກທີ່ຖືກທໍາລາຍໂດຍສິງຄາມ
ດ້ວຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກ
ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພະເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍແຕະຕ້ອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ
ຜ່ານຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນອ້ອມຮອບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ
ແລະຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າມາກັບຂ້ອຍ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມມືດທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ

ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງທີ່ນໍາພາຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່
ສະດຸດລົມ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫຼົງທາງຈາກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ອາລົມທີ່ມີຊີວິດຊີວາ

ໄອ້ ວິນຍານແຫ່ງການມີຢູ່ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ
ເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສາຍຕາຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍເຫັນຄວາມງາມຂອງເຈົ້າຜ່ານ
ນັ້ນ

ແລະຢູ່ຫລັງຫູຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຟັງສຽງປະສົມຂອງສຽງໂລກ

ເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການສຳຜັດຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງສິ່ງຕ່າງໆໃນໂລກ
ຂອງເຈົ້າ

ແລະນອກເໜືອໄປຈາກຜ້າມ່ານຂອງທຳມະຊາດທີ່ປິດບັງໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມ
ຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າໃນສາຍຕາທີ່ປອບໂຍນຂອງດອກໄມ້
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດເຈົ້າໃນລົດຊາດຂອງອາຫານທີ່ບຳລຸງລ້ຽງ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງແກ່ນແທ້ອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຫວານຊືນ
ນິລັນດອນຂອງເຈົ້າ

ໃນທຸກໆສິ່ງດີໆ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ມີຢູ່
ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ສຽງສັນສະເທີອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງຂ້ອຍອະທິຖານດ້ວຍ

ເຈົ້າຢູ່ເໜືອຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ

ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມຄິດອັນສັກສິດ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ

ເຈົ້າຢູ່ເໜືອການສະທ້ອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເກີນຄວາມຮັກອັນອ່ອນໂຍນຂອງ
!ຂ້ອຍ

ໂອ້, ຖ້າຫາກເຈົ້າຈະໂຜ່ອນກມາຈາກທາງຫລັງຂອງອາລົມຂອງມະນຸດ

ແລະ ຫົວຫົດທຳມະຊາດທີ່ງົດງາມ

ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນເຈົ້າຄືກັນກັບທີ່ເຈົ້າ
!ເປັນ

ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າບໍ່ຄົບຖ້ວນ

ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍສະເພີ່ນຍາຈະດົນໃຈ
ເຮົາ ແລະ ນຳພາເຮົາໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນຢ່າງມີສະເພີ່ ພະລັງນັ້ນຢູ່ພາຍໃນ
ພວກເຮົາ; ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງຄົ້ນພົບມັນ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າພະລັງມີເຮັດວຽກຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອປັບປຸງ
ສະຖານະການຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆງ່າຍຂຶ້ນສໍາລັບເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງມີ, ສະຫວັດດີພາບຂອງເຈົ້າຈະເຕັ້ນໄປດ້ວຍພະລັງງານຂອງ
ຈັກກະວານ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະດີຂຶ້ນ, ມີສະມາທິ, ຄົມຊັດ ແລະ ເຈາະ
ເລິກຫຼາຍຂຶ້ນ ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເປັນພາຊະນະສໍາລັບຄວາມ
.ຈິງທີ່ມີຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປັນຍາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ສະຕິປັນຍາ,
ແລະ ຄວາມສຸກນິລັນຕອນ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ, ຊີວິດຂອງເຮົາຈະ
.ກາຍເປັນສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມສຸກ

ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ຄົບຖ້ວນ ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບລິດເດດ
.ອໍານາດອັນສູງສຸດທີ່ໃຫ້ຊີວິດ, ພະລັງງານ ແລະ ປັນຍາແກ່ພວກເຮົາ

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຂໍໃຫ້ຄວາມຈິງມີໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງມີໄຫຼເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມສຸກອັນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດມີໄຫຼ
ເຂົ້າສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດຂອງຕາທີ່ປິດລົງ ແມ່ນກໍາລັງທີ່ມະຫັດສະຈັນຂອງ
ຈັກກະວານ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງທັງໝົດ

ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈິດວິນຍານ

ຖ້າທ່ານຄິດໄຕ່ຕອງ, ທ່ານຈະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ທ່ານຈະ
ເຫັນວຽກງານອັນມະຫັດສະຈັນຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງທີ່
.ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງໃນການສ້າງ

ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ

ພະເຈົ້າກໍາລັງເອີ້ນຂ້ອຍ

ຜ່ານຈິດວິນຍານທີ່ເປີດກວ້າງ

ແລະ ຫົວໃຈທີ່ດີເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກ

ແລະ ມັນເຕັມໄປດ້ວຍສັດທາ

ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີທີ່ລູກສິດເຮັດ

ສະຕິຂອງລາວໃກ້ເຂົ້າມາອີກບາດກ້າວໜຶ່ງແລ້ວ

ຈາກຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປຂ້າງໃນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອຊົມຄວາມງາມອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນທີ່ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສຂອງເຈົ້າ
ຖ້າຊີວິດຂອງຂ້ອຍຖືກນໍາພາໂດຍປັນຍາອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈິງຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງ
ແນ່ນອນ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປໃນທາງທີ່ຜິດ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ອຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາບທີ່ຊັດເຈນ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຖືກບໍລິສຸດ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ເຫັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນ
ແລະຂ້ອຍມີຄວາມສຸກທີ່ຮູ້ຄວາມຈິງ
ມີນີ້ຂ້ອຍຈະລືມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນອະດີດ
ຂ້ອຍຈະປະເຊີນກັບປະຈຸບັນແລະອະນາຄົດ
ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະ
ຜູ້ມີອໍານາດສູງສຸດ

ຂ້ອຍຈະສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ
ແລະຂ້ອຍລ້າງຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ສະຕິອັນສູງສົງ

ຄືກັບເນບູລາຂອງຈັກກະວານ
ຄວາມສະຫງົບສຸກເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິຂອງຂ້ອຍ
ແລະລາວຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນ
ຕື່ມເຕັມຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງອອກມາ

ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ໃນໝູ່ເກາະ Blue Islands

ຈາກລະບຽງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ
ປິ່ນຂຶ້ນດ້ວຍປຶກແຫ່ງຈິນຕະນາການໄປຫາຝັ່ງທະເລທີ່ຢູ່ໄກໆ. ທາງຂວາ ແລະ
ຊ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທິວທັດພູເຂົາສອງແຫ່ງທີ່ໃນໄວໆນີ້ກາຍເປັນສີມ່ວງ
.ທີລິກລັບ

ເມື່ອຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ມີທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້ທຸ່ມຫໍ່ພວກເຂົາດ້ວຍ
ຜ້າມ່ານສີຟ້າເຂັ້ມ ທາງຫຼັງຂ້ອຍແມ່ນເມືອງ Guadalajara, ອາບນ້ຳໃນຍາມຄຳ
ຄືນ. ທ້ອງຟ້າທາງທິດຕາເວັນອອກຕອນນີ້ມີສີປົວອ່ອນໆ. ເມື່ອຫລຽວເບິ່ງໄປ
ທາງໜ້າ, ຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເມືອງມະຫັດສະຈັນຂອງເກາະດອນສີຟ້າທີ່ລອຍ
.ຢູ່ໃນທະເລສາບສີທອງ

ໃນໝູ່ເກາະທີ່ມີເກາະສີຟ້າມະຫັດສະຈັນນີ້, ເນີນພູຫີນປູນສີຟ້າຂະໜາດ
ໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍເມກພູເຂົາໄຟສີຂີ້ເຖົ້າຂາວທີ່ພົ້ນອອກມາຈາກນ້ຳ
ພູຮ້ອນຂອງລາວາສີແດງຄຳທີ່ລຸກໄໝ້, ເຊິ່ງຕົກລົງມາຄືກັບຮຸ່ງໄປສູ່ທະເລສາບທີ່
ງຽບສະຫງົບ. ແປວໄຟສີທອງທີ່ເຂັ້ມຊັນໄດ້ປົກຄຸມເກາະດອນສີຟ້າດ້ວຍແສງໄຟທີ່
.ລຸກໂຊນ

ຍອດສີຟ້າ ແລະ ມົງກຸດທີ່ລຸກເປັນໄຟຂອງມັນຖືກສະທ້ອນຄືກັບຝາແຝດຢູ່
ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງທະເລສາບສີທອງທີ່ງຽບສະຫງົບນັ້ນ ແລະ ໄປທາງຂວາສູດ,
ທະເລສາບນ້ອຍໆທີ່ງຽບສະຫງົບໄດ້ເຫຼືອມ, ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບໜ້າເອິກຂອງເກາະສີຟ້າ
.ແຫ່ງໜຶ່ງຄືກັບດວງຈັນເຕັມດວງທີ່ລອຍຢູ່ໃນທ່າມກາງຄືນຂອງເມກ

ຂ້ອຍໄດ້ທ່ຽວໄປມາເປັນເວລາດົນນານໃນເມືອງແຫ່ງຕາເວັນຕົກດິນ ແລະ
ເມກທີ່ຄ້າຍຄືພາບລວງຕາ, ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງທະເລສາບດ້ວຍແສງສີທອງທີ່
ອ່ອນໂຍນຂອງມັນ ແລະ ນ້ຳສີທອງເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ປະດັບດ້ວຍກຸ່ມນ້ຳກ້ອນສີແດງທີ່
ກະແຈກກະຈາຍໄປໃນທຸກທິດທາງຈົນເຖິງຂອບແຫ່ງນິລັນດອນນັ້ນງົດງາມແທ້ໆ

ຂ້ອຍຄິດວ່າສິ່ງມີຊີວິດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງແມ່ນຈິດວິນຍານທີ່ຕິຢູ່ໃນໂລກນີ້,
ແລະຫຼັງຈາກຜ່ານການທົດສອບທັງໝົດຂອງຊີວິດໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້
ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ ກາຍເປັນຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາຕາມ
.ທີ່ພວກເຂົາປາດຖະໜາ

ທຸກໆມືເມືອຕາເວັນຕົກດິນ, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນອັນສູງ
ສິ່ງຂອງພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນເມືອງທີ່ມີດົວອັນຮອບດ້ວຍທະເລ ແລະ
.ທະເລສາບສີທອງ

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ນອກເໜືອໄປຈາກກັບດັກ
ຂອງໂລກນີ້ ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດຂອງມັນ

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມລຳຄານ, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສູດດົມ
ແສງສີແດງ, ດົມແສງສີສົມ, ຍ້າຍໜີ, ເຂົ້າມາໃກ້, ທ່ຽວໄປມາ, ແລະ ລອຍນ້ຳ
.ທ່າມກາງແສງໄຟຫຼາຍສີ

ໃນທີ່ນີ້, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະກາຍເປັນຈິງທັນທີ ແລະ ສະແດງຄວາມຝັນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າປາດຖະໜາ, ຈາກນັ້ນກໍລະລາຍ ແລະ ຫາຍໄປຕາມ
ຄວາມປະສົງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢູ່ທີ່ນີ້ ນາງໄດ້ເພີດເພີນກັບຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມອຶມໝໍ້າ
ສຳລານ, ແລະ ໄດ້ມອບຄວາມຝັນໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ມາຢ້ຽມຢາມນາງໃນໂລກທີ່
.ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ມະຫັດສະຈັນຂອງນາງຢ່າງໃຈກວ້າງ

ຢູ່ທີ່ນີ້, ນາງບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ລໍຖ້າ ແລະ ປາດຖະໜາຄືກັບມະນຸດເພື່ອໃຫ້
ຄວາມຝັນຂອງນາງເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງນາງເປັນຈິງ, ແຕ່ນາງ
ໄດ້ຝັນຕາມທີ່ນາງປາດຖະໜາ ແລະ ບັນລຸຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາ
.ທັງໝົດນັ້ນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງ

ເມືອງແຫ່ງຕາເວັນຕົກດິນໃນໝູ່ເກາະແຫ່ງຄວາມຝັນນັ້ນແມ່ນໜຶ່ງໃນ
ຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ແລະ ມື້ນີ້ມັນໄດ້ກາຍເປັນຈິງໃນ
!ທຸກດ້ານ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງພວກມັນໄດ້ຄອບງຳຂ້ອຍ ແລະ
!ຄວາມສະຫຼາດຂອງພວກມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ

Paramehansiat: ຂອບເຂດຂອງຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສູງສົ່ງ

ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນທາງທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດ

ເພື່ອຮັບຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຍຸດຕິທຳອັນສູງສົ່ງຂອງທ່ານ ແລະ ໃນ
ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງ

ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ

ຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍລວມຂອງທ່ານ

ແລະດ້ວຍສັດທາອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍໃນເຈົ້າ

ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບເຈົ້າ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍຕໍ່ເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຂ້ອຍປະຕິບັດພັນທະຂອງຂ້ອຍຕໍ່ໂລກ

ໄອ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ເຈົ້າຄືສຽງສະຫ້ອນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ດັງກ້ອງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງຫົວໃຈ

ແລະເຈົ້າຄືສຽງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫຼຸບສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້

ການໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຢ່າງບໍ່ອາດ

ວັດແທກໄດ້

ຈາກການພິຈາລະນາທາງໂລກທັງໝົດ

ແລະລັດສະໝີພາບທັງໝົດຂອງໂລກ

ດ້ວຍສັດທາອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍໃນເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຫັນເງົາຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍຈາກຫາຍໄປ ແລະ ຈາກໄປໂດຍບໍ່ຫວນ

ຄືນມາ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈາກປ່ອງຢ້ຽມຂອງທຳມະຊາດ

ແລະປະຕູຂອງສັນຕິພາບ

ອາບນ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍພຣະພອນຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຈົມພວກເຮົາລົງໃນຄືນຂອງພະລັງງານຈັກກະວານຂອງເຈົ້າ

ຮັກສາຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກພວກເຮົາ

ເຊິ່ງປ່ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດວິນຍານຫຍັບເຂົ້າໃກ້

ແລະການພົບປະຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮັກໃນຄວາມດີ ແລະ
ຄວາມສະຫວ່າງ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຫົດນ້ຳດອກໄມ້ແຫ່ງຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະອົງ, ໂອ້
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ

ເພື່ອໃຫ້ດອກໄມ້ຊະນິດໃໝ່ທີ່ມີສີສັນສົດໃສສາມາດງອກອອກດອກໄດ້

ຈາກແຮງບັນດານໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກ

ວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການກະທຳຜິດແມ່ນການພັດທະນາການຕັດສິນໃຈທີ່
.ດີເພື່ອຮັບຮູ້ການກະທຳຜິດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ເຮັດມັນ

ການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຜິດພາດອັນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມຖືກຕ້ອງ ຄວາມໂງ່ຮ້າ
ແມ່ນສັດຕູທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຂັບໄລ່ອອກຈາກໂລກນີ້
ພວກເຮົາມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນໂລກນີ້ເພື່ອນຳໄປສູ່ຍຸກແຫ່ງຄວາມ
.ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສົມບູນແບບ

ອຸປະສັກພຽງຢ່າງດຽວຄືຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສິ່ງນີ້
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ບໍ່ຍຸດຕິທຳແມ່ນເກີດຈາກ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ
.ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄົນອື່ນ

ເງິນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອລ້ຽງດູ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂັດສົນ ໄດ້ຖືກ
ນຳໃຊ້ເພື່ອການທຳລາຍ ແລະ ການທຳລາຍລ້າງຜານ. ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວນີ້, ເຊິ່ງ
.ເກີດຈາກຄວາມໂງ່ຮ້າ, ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງບັນຫາຫົວໂລກ

ທຸກຄົນຄິດວ່າຕົນເອງກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄລ່ຕາມແຕ່
ເປົ້າໝາຍສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເລີ່ມໃຊ້ກົດກຳມະຂອງເຫດແລະຜົນ,
ເຊິ່ງຈະທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງແລະຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່
.ໄດ້

ຍິ່ງຂ້ອຍເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງໂລກທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂງ່ຮ້າຂອງມະນຸດ
ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຂ້ອຍກໍ່ຍິ່ງຮັບຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າຄວາມສຸກຈະບໍ່ຍືນຍົງເຖິງແມ່ນວ່າ
.ຖະໜົນຫົນທາງຈະຖືກປູດ້ວຍຄຳກໍ່ຕາມ

ຄວາມສຸກຢູ່ທີ່ການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ, ແລະ ຖ້າທຸກຄົນເຮັດແບບ
ນັ້ນ, ທຸກຄົນກໍ່ຈະມີຄວາມສຸກ

ແລະທຸກໆຄົນຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ຂອງໂລກ

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາເກີດມາສູ່ໂລກນີ້ຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ມັນເປັນ
ເລື່ອງທຳມະດາທີ່ພວກເຮົາຈະສົງໄສກ່ຽວກັບຕົນກຳເນີດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງ
ຊີວິດ

ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ ແລະ ອ່ານກ່ຽວກັບຜູ້ສ້າງໂລກນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່
ຈະເຂົ້າຫາພຣະອົງ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ແມ່ນວ່າຈັກກະວານທັງໝົດປະກາດການມີຢູ່
ຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ

ເຊັ່ນດຽວກັບຊົນສ່ວນ ແລະ ອຸປະກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຊັດເຈນຂອງ
ໂມງຂະໜາດນ້ອຍເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຊົມເຊີຍຊ່າງເຮັດໂມງ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບ
ເຄື່ອງຈັກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສັບສົນຂອງໂຮງງານທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຫຼາດ
ໃຈ ແລະ ປະທັບໃຈກ່ຽວກັບນັກປະດິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາເຫັນ
ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງທຳມະຊາດ, ພວກເຮົາກໍປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມສະຫຼາດທີ່
ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຖາມວ່າ: “ໃຜໃຫ້ດອກໄມ້ມີ
ຮູບຮ່າງທີ່ສິດໃສຫັນໜ້າໄປທາງດວງອາທິດ? ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນ
ມາຈາກໃສ? ແລະ ກິບດອກຂອງມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສຸດ ແລະ
”? ຍ້ອມສິດດ້ວຍສີສັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ມີຄວາມສຸກດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ

ໃນຕອນກາງຄືນ, ດວງດາວ ແລະ ດວງຈັນ, ກະແຈກກະຈາຍແສງ
ສະຫວ່າງສີເງິນຂອງມັນຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ດື່ມໃຈພວກເຮົາໃຫ້ພິຈາລະນາ
ສະຕິທີ່ນຳພາວັດຖຸທາງທ້ອງຟ້າເຫຼົ່ານີ້ໃນອະວະກາດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄຂບໍ່ສາມ.
ແສງສະຫວ່າງອ່ອນໆຂອງດວງຈັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບກິດຈະກຳປະຈຳວັນ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈິດໃຈທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ອ່ອນໂຍນຈຶ່ງແນະນຳໃຫ້ພັກຜ່ອນໃນຕອນກາງຄືນ. ຈາກ
ນັ້ນດວງອາທິດກໍຂຶ້ນ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ສິດໃສຂອງມັນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ
ໂລກອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ພວກ
ເຮົາຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົວເອງເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ

ມີສອງວິທີທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາຄື: ທາງ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອສູ່ຂະບາຍຂອງພວກເຮົາ
ຊຸດໂຊມລົງ ພວກເຮົາສາມາດໄປຫາທ່ານໝໍເພື່ອຮັບການປິ່ນປົວ ແຕ່ມັນມີເວລາທີ່
ທັງທ່ານໝໍ ຫຼື ຜູ້ອື່ນບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ ແລະ ພວກເຮົາຫັນໄປຫາທາງທີ່ສອງ; ໄປ
ສູ່ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ສ້າງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ອຳນາດທາງວັດຖຸມີຈຳກັດ, ແລະ ເມື່ອເຮົາລົ້ມເຫຼວ, ເຮົາຫັນໄປຫາອຳນາດ
ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການ
ເງິນຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພຽງພໍ, ເຮົາຫັນໄປຫາ
.ອຳນາດນັ້ນ

ທຸກໆຄົນຄິດວ່າບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ບາງຄົນຮູ້ສຶກ
ກົດດັນຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ ເພາະວ່າຄວາມອົດທົນຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ ເນື່ອງຈາກ
ຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ, ເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້
ພະລັງງານໃນປະລິມານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປະເຊີນກັບຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດ
ເອົາຊະນະມັນໄດ້ ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ມີພະລັງສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂດຍການທຳລາຍອຸປະສັກ ແລະ ສັນສະເທືອນພື້ນຖານຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດກໍບາງຄັ້ງກໍປະເຊີນກັບຄວາມລົ້ມ
ເຫຼວ ເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມລຳບາກທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ສະຕິ
ປັນຍາ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ໜັກໜ່ວງ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພະລັງຊີວິດມີຈຳກັດແນວ
.ໃດໃນໂລກວັດຖຸນີ້

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາຄວນຈະອຸທິດບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸ
ສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນອຸທິດໃຫ້
ແກ່ການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດອີກດ້ວຍ

ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນຫຍັງ? ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຄອບງຳພວກເຮົາ,
ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຈະຫັນໄປຫາສິ່ງອ້ອມຂ້າງ, ພະຍາຍາມປັບປຸງທຸກຢ່າງທີ່
ເປັນໄປໄດ້ທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຈະໃຫ້ການບັນເທົາທຸກ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດ
ທາງຕົ້ນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງຂ້ອຍລົ້ມເຫຼວ, ຂ້ອຍຈະ
ເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?" ພວກເຮົາເລີ່ມພິຈາລະນາຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່
ມີປະສິດທິພາບຕໍ່ບັນຫາຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ເມື່ອຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເລິກ
ເຊິ່ງພຽງພໍ, ພວກເຮົາພົບຄຳຕອບພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ນີ້ແມ່ນຮູບແບບຂອງການ
.ອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

!ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຄອບຄອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ນິລັນດອນຂອງເຈົ້າ

ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວຂ້ອຍ

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າຫຼາຍ
ຮັກສາສຽງດັງຂອງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກຂ້ອຍ
ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊຶ່ງຈໍາຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະນັກຮ້ອງກໍຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍສະເໝີ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ພຣະອົງມີຢູ່ທັງໝົດ
ທ່ານຕ້ອງຢູ່ນໍາ
ຢູ່ໃນສ່ວນເລິກຂອງຄວາມເປັນຢູ່ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ
ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນນ້ອຍໆ
!ຈາກຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນບໍ່ແຮ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
O ແສງສະຫວ່າງ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຕື່ນຕົວແລ້ວ
ສຸຂະພາບຈິດຂອງຂ້ອຍ
ຈົງຕື່ມພຣະວິຫານທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ
!ໂອ້ ດາວເໝືອນນິລັນດອນ
ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະຢ່າງໄປໃສ ແລະ ຂ້ອຍຫັນໄປທາງໃດກໍຕາມ
ເຂັມທິດແມ່ເຫຼັກໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຊິໄປຫາເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ
ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຖືກລົມພັດແຮງຈາກຄວາມໂຊກຮ້າຍກໍຕາມ
ຫຼື ຖືກຝົນຕົກໜັກດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມລໍາບາກ ແລະ ໄພພິບັດ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກນໍາພາ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ເພື່ອຫັນມາຫາເຈົ້າສະເໝີ
ນົກທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຄີປິກຂອງມັນ

ທ່າມກາງກ້ອນເມກແຫ່ງຄວາມສັບສົນ

ແລະພາຍຸແຫ່ງຄວາມສັບສົນ

ລາວຈະຊອກຫາທາງມາຫາເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ

ໃນສະໄໝບູຮານ

ໃນຫົວໃຈຂອງອິເທີ

ເມື່ອພວກເຮົາເກີດມາເປັນວິນຍານ

ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍາລັງນອນຫຼັບ

ພາຍໃຕ້ຜ້າຫົມແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

ແລະ ເມື່ອພຣະເຈົ້າປຸກພວກເຮົາ

ພວກເຮົາໄດ້ຂັບລົດໜີຈາກລາວ

ຄືກັບໃນເລື່ອງຂອງລູກຊາຍທີ່ຫຼົງທາງ

ພວກເຮົາໄດ້ລືມຄວາມຜູກພັນອັນສູງສົ່ງຂອງຍາດພີ່ນ້ອງລະຫວ່າງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນແປກໜ້າຂອງກັນແລະກັນ

ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ປະຖົມບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຢູ່ໃນໂລກນີ້

ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເດີນທາງຜ່ານທຸກມຸມໂລກ

ພວກເຮົາຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຈຸດໝາຍປາຍທາງ

ພວກເຮົາໄປໄກເກີນໄປແລ້ວ

ພວກເຮົາໄດ້ຍ້າຍອອກໄປໄກຈາກບ້ານເດີມຂອງພວກເຮົາ

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄັ້ງຄາວ

ບາງສະຖານທີ່, ບາງປະສົບການ ແລະ ບາງໃບໜ້າປຸກພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ

ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ຖືກຝັງໄວ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງພາຍໃນ

ລາວກະຊິບອກພວກເຮົາ

ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພວກເຮົາກຳລັງປະສົບກັບມັນທັງໝົດໃໝ່

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວ

ພວກເຮົາໄດ້ພົບປະ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄືນທີ່ຮັກ

ພວກເຮົາຢູ່ໃກ້ເຂົາເຈົ້າ

ໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ

ໂອ້ ຜູ້ສ້າງຈັກກະວານທັງຫຼາຍ

ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງໃນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ຂໍໃຫ້ຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າດື່ມໃຈຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ

ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າທ່ານຄືເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມເພື່ອບັນລຸ

ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ທີ່ພວກເຮົາມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ

ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສົດຊື່ນດ້ວຍລົມພັດທີ່ມີກິນຫອມຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນຮຸ່ງໂລດ

ຂອງພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບໍາລຸງລ້ຽງດ້ວຍປັນຍາອັນສູງສົ່ງ

ຂອງເຈົ້າ

ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ

ມັນແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດເຮົາ

ແລະມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກປົກຄຸມພວກເຮົາ

ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ

ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກະທຳຄວາມດີ

ລະຫວ່າງເຈົ້າຊາຍ ແລະ ພະສົງຜູ້ຮູ້ແຈ້ງ

ຄັ້ງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຊາຍຜູ້ໂຫດຮ້າຍອົງໜຶ່ງໄດ້ເດີນທາງໄປລ່າສັດພ້ອມກັບຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນຄົບຄັນ ແລະ ອາວຸດຄົບ
.ຄັນ. ພວກເຂົາພາກັນເຂົ້າໄປໃນປ່າເລິກ, ເປົ່າແກ ແລະ ຕົກກອງ

ຫຼັງຈາກລ່າມັນ, ກວາງ, ແລະເສືອທີ່ຮ້າຍບາງໂຕ, ເຈົ້າຊາຍແລະຜູ້
.ຕິດຕາມຂອງລາວກໍຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງທາງແລ້ວ

ພວກເຂົາມີອາຫານຫຼາຍແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳ ເຖິງວ່າພວກເຂົາຄືນຫານ້ຳຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດ
ເມື່ອຍໃນປ່າ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ພົບນ້ຳເລີຍ ພວກເຂົາບໍ່ມີບ່ອນຫຼົບໄພຈາກການ
.ໂຈມຕີຂອງສັດຮ້າຍໃນຕອນກາງຄືນ, ເມື່ອຄວາມມືດເຂົ້າມາຢ່າງໄວວາ

ດວງອາທິດໄດ້ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາ, ແລະເຈົ້າຊາຍ, ຜູ້ທີ່ນຳພາກຸ່ມລົດ
ກະບະ, ໄດ້ມາຮອດກະຕູບເກົ່າທີ່ຊຸດໂຊມແລະຊຸດໂຊມຫຼັງໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກລົງຈາກ
ມ້າ, ລາວໄດ້ຍູ້ປະຕູທີ່ບໍ່ໄດ້ລັອກອອກແລະເຂົ້າໄປໃນກະຕູບ. ທຸກຢ່າງພາຍໃນ
ມືດມົວຍົກເວ້ນແຕ່ແສງໄຟອ່ອນໆຢູ່ແຈໜຶ່ງຂອງມັນ, ແລະລາວຄິດຢ່າງສິ້ນຫວັງ
"ວ່າ, "ແມ່ນແຕ່ກະຕູບກໍຖືກຮ້າງເປົ່າແລ້ວ

"?ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຫວັງ, ລາວຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາວ່າ, "ສັນຕິພາບ ມີໃຜຢູ່ທີ່ນີ້ບໍ່

ລາວຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍ, ລາວໄດ້ຍິນສຽງທີ່ສະຫງົບຕອບລາວຢ່າງສະຫງົບ
"?"ວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້ ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫານ້ຳຢູ່ບໍ່

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ແນມເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງຈົນກວ່າລາວຈະ
ເຫັນຜີຂອງມະນຸດ, ແລະຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນຮູ້ຄວາມຄິດຂອງລາວ
.ກ່ອນທີ່ລາວຈະພົບລາວ ຫຼື ຮັບຮູ້ລາວ

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຖາມເຈົ້າພາບວ່າ "ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?" ເຈົ້າພາບຕອບວ່າ "ນັກບວດ
."ທຸກຍາກທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອພະເຈົ້າ

ພະຍາມານໄດ້ຈູດໂຄມໄຟ ແລະ ເຈົ້າຊາຍໄດ້ເອີ້ນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ
ມາ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ພົບນ້ຳ ແລະ ໝາກໄມ້ຢູ່ໃນປ່າທີ່ຫ່າງໄກ
.ນັ້ນ

"?ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຖາມພະຍາວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຢ້ານເສືອແລະງູບໍ່

ພະຍາມານຕອບວ່າ: "ແນ່ນອນບໍ່, ເສືອແມ່ນແມວລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະງຸກ
ເປັນສັດທີ່ສະຫງົບສຸກສຳລັບຂ້ອຍ. ພວກເຮົາເປັນເພື່ອນທີ່ມັກອາບແຕດແຫ່ງ
".ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສ້າງແສງໃສ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດນີ້

ເມື່ອເຈົ້າຊາຍແນມເບິ່ງພະສົງຢ່າງໃກ້ຊິດ, ລາວກໍ່ຕົກໃຈຫຼາຍເມື່ອເຫັນ
ງູເຫຼົ່າຄູ່ໜຶ່ງຫ້ອຍລົງມາຈາກຄໍຂອງພະສົງ. ເມື່ອລາວຫຍັບເຂົ້າໃກ້ເພື່ອຢືນຢັນສິ່ງ
ທີ່ລາວໄດ້ເຫັນ, ງູເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຮ້ອງແລະປິດຕົວ, ຫົວຂອງພວກມັນສັ່ນສະເທືອນ,
ເພາະພວກມັນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມແຄ້ນທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງ
.ເຈົ້າຊາຍ

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໃນເວລານັ້ນ, ເສືອປ່າໂຕໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກະຕູບ ແລະ
ນອນຢູ່ຕີນຂອງພະຍາມານຢ່າງງຽບໆ ຫຼັງຈາກທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າປອບໃຈມັນ
ແລະ ລູບຫົວຂອງມັນແລ້ວ, ເສືອກໍ່ອອກໄປຢ່າງງຽບໆ, ມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ໃຈກາງຂອງ
.ປ່າ

ເຈົ້າຊາຍຜູ້ຈອງຫອງຄິດໃນໃຈວ່າ, "ຊາຍເຖົ້າຄົນນີ້ຕ້ອງເປັນຄົນຊອບທຳ
ແລະ ມີນ້ຳໃຈດີ, ເພາະລາວໄດ້ປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກສັດປ່າ ແລະ ຄວາມຫົວ
ກະຫາຍຮ້າຍແຮງ ເພື່ອເປັນລາງວັນສຳລັບການກະທຳຂອງລາວ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້
:ລາວຮັ່ງມີ." ແລ້ວລາວກໍ່ເວົ້າກັບພະຍາວ່າ

ໂອ້ ເຊກ, ໃບໜ້າຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຈິງໃຈ,"
ແລະຂ້ອຍຮູ້ບຸນຄຸນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອຂ້ອຍແລະຜູ້ຕິດຕາມຂອງຂ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຢາກມອບຄວາມລັບໃຫ້ເຈົ້າເຊິ່ງເຈົ້າຈະຮັ່ງມີແລະຮັ່ງມີ. ຄວາມລັບ
".ນີ້ຂ້ອຍກຳລັງເປີດເຜີຍເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະສະເພາະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ທັນໃດທີ່ພະອົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້, ເຈົ້າຊາຍກໍ່ເອົາກ້ອນຫີນອອກຈາກໃຕ້
:ເສືອຄຸມ ແລະ ສືບຕໍ່ກ່າວໂດຍກ່າວວ່າ

ຂ້ອຍຢາກມອບຊັບສົມບັດຂອງຄອບຄົວນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ. ມັນແມ່ນຫີນຂອງນັກ"
ປັດຊະຍາ, ແລະບາງທີເຈົ້າອາດຈະຮັ່ງມີໂດຍການໃຊ້ມັນ. ຫີນນີ້ເຮັດຄຳ, ແລະ
ມັນຖືກມອບໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໂດຍນັກເຄມີຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງ. ມັນມີຄວາມສາມາດ
ທີ່ຈະປ່ຽນທຸກຢ່າງທີ່ມັນແຕະຕ້ອງໃຫ້ກາຍເປັນຄຳບໍລິສຸດ. ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຫີນນີ້
ໄດ້ຕະຫຼອດປີ ແລະປ່ຽນຫີນໃຫ້ເປັນຄຳ, ຈາກນັ້ນຂາຍມັນເພື່ອຊື້ວັດຖຸຄຳໃຫ້ຕົວ
ເອງ. ຂ້ອຍຈະກັບມາຫາເຈົ້າຫຼັງຈາກໜຶ່ງປີເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາມເຈົ້າ ແລະເອົາຫີນ
".ຂອງຂ້ອຍຄືນ, ເຊິ່ງຂ້ອຍຖືວ່າມີຄ່າຫຼາຍກວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

ພະຍາມານບໍ່ຢາກຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບນັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່
ການຮຽກຮ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຈົ້າຊາຍ, ລາວຈຶ່ງຕົກລົງທີ່ຈະຮັກສາຫີນຂອງນັກ

ປັດຊະຍາໄວ້. ເຈົ້າຊາຍໄດ້ເຫັນພະຍາມານວາງຫີນໄວ້ໃຕ້ແອວຂອງລາວຢ່າງບໍ່
ລະມັດລະວັງ (ບ່ອນທີ່ຄົນເຄີຍເອົາເງິນຂອງພວກເຂົາໄປວາງໄວ້ເພາະຢ້ານຖືກລັກ
.ຂະໂມຍ!), ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຊາຍກໍ່ເດີນທາງຕໍ່ໄປ

ໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ເຈົ້າຊາຍໄດ້ກັບຄືນມາພ້ອມກັບຄະນະຜູ້ແທນ, ໂດຍຄາດຫວັງ
ວ່າຈະໄດ້ເຫັນພະລາຊະວັງທີ່ງົດງາມແທນທີ່ຈະເປັນກະຕູບທີ່ຊຸດໂຊມ. ແຕ່ລາວ
ຮູ້ສຶກຜິດຫວັງເມື່ອເຫັນວ່າກະຕູບຍັງຄົງຢືນຢູ່ ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຮ້າຍແຮງ
ກວ່າເກົ່າ. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງລົງຈາກມ້າ ແລະ ຍູ່ປະຕູເປີດອອກ, ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງ
"?ດັ່ງວ່າ: "ເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່, ພະລາຊິນີ

ພະຍາມານຕອບດ້ວຍສຽງທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເລິກເຊິ່ງວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ຂໍ
ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ໂອ້ ເຈົ້າຊາຍ ຍິນດີຕ້ອນຮັບສູ່ບ້ານທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງ
."ຂ້າພະເຈົ້າ

ທັນທີທັນໃດ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີການນຳໜ້າ, ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ: "ເຈົ້າມີ
ຫຍັງຜິດປົກກະຕິ, ທ່ານ? ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາທີ່ຂ້ອຍ
"?ປະໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໃຊ້ມັນເພື່ອກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ

ພະຍາມານຄິດຢູ່ຄາວໜຶ່ງແລ້ວຕອບວ່າ: "ຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາທີ່ເຈົ້າເວົ້າ
ເຖິງນີ້ແມ່ນຫຍັງ, ແລະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດທີ່ ເວົ້າວ່າຂ້ອຍຄວນຈະຮັ່ງມີ?
."ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ຢາກຮັ່ງມີກວ່າທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່

ເຈົ້າຊາຍຕົກໃຈຢ່າງໜັກ ໂດຍຄິດວ່າພະຍາເຖົ້າໄດ້ສູນເສຍຫີນຂອງລາວ
ຍ້ອນຄວາມບໍ່ສົນໃຈມັນ, ແລະລາວເວົ້າດ້ວຍສຽງທີ່ປະປົນກັບການອ້ອນວອນວ່າ:
"ຂ້ອຍໝາຍເຖິງຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາທີ່ລ້າຄ່າທີ່ເຈົ້າເອົາໄວ້ໃຕ້ສາຍແອວຂອງ
ເຈົ້າເມື່ອປີກ່ອນບໍ່? [Eddie, ດ້ວຍສາຍແອວຂອງເຈົ້າ], ບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າໄດ້
"?ເຮັດຫຍັງກັບມັນ

ພະຍາມານຕອບວ່າ: "ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຕອນນີ້ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ແກ້ວປະເສີດຂອງ
ເຈົ້າ. ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຄິດເຖິງພະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງເມື່ອຂ້ອຍໄປອາບນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳ,
ແລະຂ້ອຍຄິດວ່າແກ້ວປະເສີດນັ້ນໄດ້ເລືອນອອກຈາກເລືອຜ້າຂອງຂ້ອຍແລະຖືກ
".ນ້ຳກິນລົງ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າປອດໄພ

ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັ່ງວ່າ, "ໂອ້, ການສູນເສຍທີ່ບໍ່ສາມາດທົດ
ແທນໄດ້ຂອງຂ້ອຍ! ຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍທຸກຢ່າງແລ້ວ!" ແລະເກືອບຈະເປັນລົມຍ້ອນ
ຄວາມຕົກຕະລົງຢ່າງຍິ່ງ. ພະສົງໄດ້ສຶດນ້ຳເຢັນໃສ່ໜ້າຂອງລາວແລະເຮັດໃຫ້
ລາວຟື້ນຄືນຊີວິດ, ໃນຂະນະທີ່ລູກນ້ອງຂອງເຈົ້າຊາຍໄດ້ເຂົ້າຫາເຊກ, ຕາຂອງ
ພວກເຂົາເປັ້ງປະກາຍດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍລາວ. ແຕ່ພະສົງ

ຫົວຂວັນແລະເວົ້າວ່າ, "ໂອ້, ພະມະຫາກະສັດ, ຜູ້ມີຊື່ສຽງສູງສົ່ງ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າ
ເຈົ້າຈະມາຢູ່ຍາກເລືອງກ້ອນຫີນແບບນີ້. ມາກັບຂ້ອຍທີ່ແມ່ນ້ຳ, ແລະຂ້ອຍຈະ
".ຄືນຫາກ້ອນຫີນຂອງເຈົ້າແລະພະຍາຍາມຊອກຫາມັນ

ເຈົ້າຊາຍຕອບວ່າ, "ເຈົ້າເສຍສະຕິແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າຢາກຄືນຫາກ້ອນຫີນທີ່
"?ຕົກລົງມາຈາກເຈົ້າ ແລະ ຖືກກະແສນ້ຳພັດໄປເມື່ອປີກ້ອນດຽວນີ້ບໍ່

ແຕ່ພະຍາຍາມບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຄຳເວົ້າຂອງລາວ, ແລະຮ້ອງໃສ່ລາວວ່າ: "ເຈົ້າ
ຊາຍນ້ອຍ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີເລືອງວຸ້ນວາຍທັງໝົດນີ້ ລໍຖ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະ
".ຄືນຫາກ້ອນຫີນໃນແມ່ນ້ຳ. ມາກັບຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າທຸກຄົນ

ຄືກັບວ່າຢູ່ພາຍໃຕ້ຄາຖາ, ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວໄດ້ຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ແຮງດຶງດູດທີ່ໂປ່ງໃສຂອງພະສົງ ແລະ ຕິດຕາມລາວໄປທີ່ແມ່ນ້ຳຢ່າງ
ງົບງົບ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພະສົງໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊາຍເອົາຜ້າເຊັດໜ້າອອກຈາກຖົງ, ຈັບມັນ
:ໄວ້ທີ່ມຸມທັງສີຂອງມັນ, ແລະ ຈຸ່ມມັນລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳ, ໂດຍອະທິຖານດັ່ງນີ້

ໂອ້ ເຈົ້າຊາຍເໝືອເຈົ້າຊາຍ, ກະສັດເໝືອກະສັດ, ແລະ ຜູ້ສ້າງຫີນນັກ"
"ປັດຊະຍາທັງໝົດ, ຂໍສົ່ງຫີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄືນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ

ຫີນທີ່ເຈົ້າຊາຍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ແລະ ຍົກຜ້າເຊັດໜ້າຂຶ້ນຈາກນ້ຳ, ລາວກໍ
ຕິກຕະລຶງເມື່ອເຫັນດ້ວຍຕາທີ່ບໍ່ເຊື່ອຂອງລາວວ່າມີຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາຫຼາຍ
ກວ່າຊາວກ້ອນ, ເຊິ່ງມີຄຸນສົມບັດຄືກັນກັບກ້ອນເດີມທີ່ລາວໄດ້ສູນເສຍໄປ. ເມື່ອ
ທົດສອບແຕ່ລະກ້ອນ, ລາວພົບວ່າທຸກໆກ້ອນສາມາດປ່ຽນຫີນຫາດຊາຍ
ທຳມະດາໃຫ້ກາຍເປັນຄຳໄດ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າຊາຍໄດ້ມັດຫີນໄວ້ໃນຜ້າເຊັດ
.ໜ້າ ແລະ ໂຍນມັດລົງໃນແມ່ນ້ຳ

ພະຍາຍາມ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວໄດ້ຮ້ອງໃສ່ລາວວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າ
ຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນ?" ແຕ່ເຈົ້າຊາຍໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ກົມຫົວລົງຕໍ່
:ໜ້າລາວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ແລະ ກ່າວວ່າ

ທ່ານເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທ່ານຜູ້ທີ່ຖືວ່າກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດຄຳເປັນກ້ອນ"
".ຫີນທີ່ບໍ່ມີຄຳຄືກ້ອນຫີນທີ່ທ່ານມີ

ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊາຍຈຶ່ງໄດ້ປະຖົມອານາຈັກທາງໂລກຂອງພຣະອົງເພື່ອຮຽນ
ຮູ້ຈາກຊາຍເຖົ້າຜູ້ສະຫຼາດກ່ຽວກັບວິທີການໄດ້ຮັບອານາຈັກຂອງວິນຍານ, ເຊິ່ງບໍ່
.ໄດ້ຖືກບັນຈຸຢູ່ໃນອະວະກາດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການທຳລາຍລ້າງ

ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນວ່າ ຄວາມຮັ່ງມີໃນໂລກນີ້, ເຖິງວ່າມັນຈະເບິ່ງຄື
ວ່າມີຄ່າປານໃດກໍຕາມ, ແຕ່ມັນກໍເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ ຕ້ອງຖືກປະໄວ້ໃນໂລກ
.ທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍນີ້ ເມື່ອຮ່າງກາຍກາຍເປັນສິບທີ່ເຢັນຊາ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ

ແທນທີ່ຈະໃຊ້ຫີນຂອງນັກປັດຊະຍາ, ເຊິ່ງໃນທີ່ນີ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມ
ສາມາດໃນການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນເປັນຄືກັບ
ນັກບວດຜູ້ທີ່ໄດ້ອຸທິດເວລາ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງ
.ຄວາມຮັ່ງມີອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະ ບໍ່ມີໃຜປ່ຽນແປງໄດ້

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະມີຊັບສົມບັດເກີນກວ່າຄວາມຝັນ, ແລະ
ຖ້າຈຳເປັນ, ຈະຍອມສະລະຊັບສົມບັດທາງວັດຖຸຄືກັບວ່າພວກມັນເປັນກ້ອນຫີນ,
ດ້ວຍຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມ
.ຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງ

ໃນການພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ
ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຮັບຮູ້ ແລະ ຮູ້ຄຸນຄ່າ
ລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອັນສູງສົ່ງ
ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ກັນອອກຈາກປະສົບການຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປັນມັນຈາກການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາເອງ
ຖ້າພວກເຮົາສຶກສາຄົນທີ່ມີຈິດໃຈເປີດກວ້າງ
ພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈັດການກັບເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢ່າງ
ສະບາຍ

ພວກເຮົາຍັງຈະສາມາດຫັນທີ່
ຮູ້ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພົວພັນກັບ
ຢ່າລົມກັບນັກປັດຊະຍາກ່ຽວກັບການແຂ່ງມ້າ
ຢ່າໂຕ້ຖຽງກັບນັກວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການຈັດລະບຽບເຮືອນ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າສິ່ງໃດທີ່ບຸກຄົນນັ້ນສົນໃຈ ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ

ແລະ ລາວໄດ້ບອກລາວກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ນັ້ນ

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າສົນໃຈ

ຖ້າເຮົາຢາກເຂົ້າໃຈຄົນອື່ນ

ພວກເຮົາຄວນຫຼີກລ່ຽງການວິພາກວິຈານ ແລະ ການຕໍາໜິເຂົ້າເຈົ້າ
ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງໃນກະຈົກແຫ່ງການຮັບຮູ້ຂອງ
ເຕີນເອງ

?ເພື່ອຊອກຫາສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ

ກະຈົກທາງຈິດໃຈນັ້ນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ

ກ່ຽວກັບກະຈົກທີ່ຄຸ້ນເຄີຍທີ່ພວກເຮົາແນມເບິ່ງທຸກໆເຊົ້າ

ທຸກໆມື້ຂ້ອຍເບິ່ງກະຈົກຕົວເອງນັ້ນ

ຖ້າຂ້ອຍພົບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ມັກ

ຂ້ອຍຕໍານິຕົວເອງ ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອແກ້ໄຂມັນ

ດ້ວຍວິທີນີ້, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງເຫັນຮູບພາບຂອງເຕີນເອງ

ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຮູບແບບທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນໃນກະຈົກຂອງຈິດວິນຍານ
ຂອງລາວ

ແລະມັນກ້າວໄປມື້ຕໍ່ມື້

ໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດໃຈ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານ ແລະ ສັນຕິສຸກຈົງມີແກ່ທ່ານ

ເຄືອຂ່າຍແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ

ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ຖືມຕາໜ່າງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ

ໃນທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ

!ເຈົ້າມັກຈະຫຼົບໜີຂ້ອຍໄປເລື້ອຍໆ, ໂອ້ ຜູ້ຖືກລ້າອັນສູງສົງ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ຄົ້ນຫາຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມສະຫງົບ

ສຸກ

ແລະໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປຫາເຈົ້າເທື່ອລະອັນ

ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຕ້ອງຈັບເຈົ້າໄວ້ໃນຕາໜ່າງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອັນບໍ່ມີວັນ

ສິ້ນສຸດຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ

ຂ້ອຍຖືມຕາໜ່າງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປຫົວທຸກບ່ອນ

ເໝືອດື່ນຟອງທີ່ວຸ້ນວາຍຂອງຊີວິດ

ແລະກ່ຽວກັບດວງດາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ

ແລະໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ແມ່ນຂ້ອຍເປັນນັກລ່າ

ແລະຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ພະຍາຍາມຈັບເຈົ້າ

!ໂອ້ ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງທຳລາຍຜ້າຄຸມແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ກຳຈັດ

ຄວາມມືດຂອງພາບລວງຕາ, ແລະ ເປັນຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ
ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນບັນລັງແຫ່ງຄວາມ

ປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າປ່ຽນຄວາມອິດເມື່ອຍ ແລະ ການຜັດ
ເວລາໃຫ້ກາຍເປັນກິດຈະກຳທາງວິນຍານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ, ການຕໍ່ອາຍຸ,

ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານໃຫ້ເຈົ້າດຶມຈາກ
ເຫຼົ້າແວງແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເມົາເຫຼົ້າ, ແລະ ມາຢ້ຽມຢາມ

ເຈົ້າດ້ວຍການມາຢ້ຽມຢາມອັນສັກສິດທີ່ມີຄວາມປອບໂຍນ, ແລະ ລ້າງຫົວໃຈ
ຂອງເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກະຕື່ນຝູ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແສງ

ສະຫວ່າງໃນການເປັນຂອງເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟແຫ່ງ ຄວາມແນ່ນອນ, ແລະ ລະລາຍ
ຄວາມຝັນຂອງເຈົ້າໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງທະເລທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ, ແລະ

ໃຫ້ເຈົ້າພົບຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈໃນພຣະອົງ, ເພື່ອຄວາມສະຫງົບສຸກຈະ
.ສະຖິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ພອນຈາກສະຫວັນຈະລົງມາສູ່ເຈົ້າ

ຄວາມສະຫງົບໝາຍເຖິງຄວາມຄິດທີ່ສະຫງົບລົງ

ສະຫງົບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນັ້ນໄດ້ຈະປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບທີ່ສິດຊົນ

ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄືນຟອງທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈຈາກໂລກທີ່

ຫລອມໂລຫະ

ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ, ແລ້ວ
ລາວຈະຄືນພົບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເອງ
ຕາບໃດທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຍັງຍ່າງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ
ທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງລາວມີຄ່າຫຼາຍ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນດິນແດນນີ້ (ເຮືອນທາງຜ່ານ) ເປັນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຍືນຍົງ
ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດລືບມັນອອກຈາກຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງລັ່ງລວງຂອງໂລກນີ້ມາຊັກລຸງພວກເຮົາ
ໂດຍການຫັນພວກເຮົາໜີຈາກຈຸດປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ
ສູງສຸດຂອງພວກເຮົາຄື: ພຣະເຈົ້າ
ການຮູ້ຈັກພະເຈົ້າເປັນໄປໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ
ດວງດາວຕ່າງໆ ສ່ອງແສງຈາກແສງຂອງໃຜ
ແລະ ດ້ວຍລິດເດດຂອງພຣະອົງຫົວໃຈເຕັ້ນແຮງ
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາລາວຢູ່ໃນວັດແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ
ເມື່ອເຮົາເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ
ແລະ ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາອັນຮ້ອນແຮງ
ພວກເຮົາຈະພົບລາວ
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ
ແຕ່, ມັນກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກ
ແລະ ມັນກໍເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຂ້ອຍ
ມັນມີຄວາມເປັນຈິງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທາງກາຍະພາບທັງໝົດ

ມັນແມ່ນທະເລອັນສູງສົ່ງທີ່ຄ້າຊູແລະຄ້າຊູຄືນຂອງຊີວິດມະນຸດຂອງພວກ

ເຮົາ

ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີທຸກຢ່າງ

ຍົກເວັ້ນພະເຈົ້າ

{ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດ, ຄວາມຈິງ ຈິງສູງສົ່ງ}

(ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດກໍເປັນສຸກ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ)

ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດທີ່ຄົນເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງການທີ່ຈະຮັກ ແລະ ຖືກ
ຮັກ ແຕ່ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈນີ້ໃນທີ່ສຸດກໍແມ່ນເພື່ອແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມ
.ຮັກນັ້ນ, ເຊິ່ງຄືພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຄາດຫວັງ, ການຄິດໄລ່ ແລະ
ການພິຈາລະນາທາງອັດຕະວິໄນຫຼາຍຢ່າງ, ສະນັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີການຮັບປະກັນຄວາມ
.ຍືນຍົງຂອງມັນ ເພາະມັນຖືກຜູກມັດດ້ວຍເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງແມ່ນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ໝັ້ນຄົງ, ແລະ
.ຍືນຍົງ ຖ້າມັນສຳຜັດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະພົບມັນຢູ່ກັບເຈົ້າສະເໝີ

ໃນທຸກສະຖານະການ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນແຫຼ່ງຂອງການປົກປ້ອງ
ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນທຳມະກາງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ
.ຄວາມທຸກທໍລະມານກໍຕາມ

ທຳມະກາງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ

ທຸກຄົນອາດຈະປະຖົມເຈົ້າ, ແຕ່ຄວາມຮັກອັນສັກສິດນັ້ນຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ,
ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຜິດຫວັງ, ແລະ ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມ
ກັງວົນ ແລະ ພາບລວງຕາ, ເພາະມັນເປັນພະລັງປົກປ້ອງ ແລະ ເປັນແສງ
.ສະຫວ່າງທີ່ນຳພາຈາກສະຫວັນທຳມະກາງຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຊີວິດ

ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ມັນຈະ
ກາຍເປັນບໍລິສຸດແລະຊັດເຈນ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າແຍກສາຍນັ້ນ, ເຊິ່ງແມ່ນຄວາມຮັກຂອງ
ມະນຸດ, ອອກຈາກນັ້ນ, ເຊິ່ງແມ່ນຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ມັນຈະຢຸດໄຫຼແລະສູນ
.ເສຍຕົວມັນເອງໃນດິນຊາຍຂອງໂລກ

ຕາບໃດທີ່ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຍັງເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ມັນຈະ
ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈອ່ອນລົງ, ເຮັດໃຫ້ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບສຶດຊືນ, ແລະ ຫົດນ້ຳສວນ
ຂອງຈິດວິນຍານດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ

ຄວາມຮັກ: ເປັນຕົວກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈ

ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ, ຂ້ອຍເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ຖ້າເຈົ້າລອງເຮັດເບິ່ງ ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກເມື່ອຍເລີຍ

ເພາະວ່າຄວາມຮັກເປັນຕົວກະຕຸ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ
ຄວາມຕັ້ງໃຈພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຄວາມຮັກມີພະລັງທີ່ພິເສດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ອາດ
ເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບບາງຄົນ

ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ

ຈາກຄຳສອນຂອງ ພະອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກເພື່ອຕົນເອງໂດຍບໍ່
ຄຳນຶງເຖິງຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ການຢຽບຍໍ່າ ແລະ ທຳລາຍຜົນ
ປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄົນອື່ນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ
ຂອງຕົນເອງ, ຈະເພີ່ມຄວາມທຸກ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານ
ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ.

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງແຫ່ງຄວາມເຮືອເພື່ອ
ເຜືອແຜ່ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ເປັນນ້ຳພຸດແຫ່ງພອນ ແລະ ຄວາມດີ
ງາມທີ່ລືນເຫຼືອ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມສຸກຂອງການໃຫ້, ແລະ ຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ຢ່າງອິດສະຫຼະເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຂອງພວກເຮົາເອງ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ຕຳໜິຄົນອື່ນ ແຕ່ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮັກ ແລ້ວກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ -
ໃນຖານະທີ່ເປັນກຳລັງທີ່ມີສະຕິ - ຈະປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕານັ້ນ
ໃນລັກສະນະດຽວກັນ.

ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ວັດຖຸແກ່ຄົນອື່ນ
ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເຮືອເພື່ອ
ເຜືອແຜ່ ຈະພົບວ່າ ສິ່ງທີ່ເຂົາໃຫ້ນັ້ນຈະກັບຄືນມາຫາເຂົາ, ແລະ ນີ້
ແມ່ນກົດແຫ່ງການກະທຳທີ່ນຳໃຊ້ກັບຫົວໃຈ

ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນຮູ້ສຶກຕໍ່ຄົນອື່ນສ້າງການສັນສະເທືອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນອີ
ເທີ, ດຶງດູດຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈແລະຄວາມເມດຕາໃນປະລິມານທີ່
ສອດຄ້ອງກັນ. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ລາວຈະດຶງດູດການໃຫ້
ອະໄພແລະຄວາມອິດທິພົນສຳລັບຕົນເອງ.

ການພົວພັນກັບຄົນທີ່ດີ ແລະ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມທີ່ມີຈິດໃຈເຂັ້ມ
ແຂງ, ການອ່ານປຶ້ມທີ່ດີ, ການຄົ້ນຫາຄົວຄົນພາຍໃນຂອງຕົນເອງ, ການ
ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຜົນງານສິລະປະ, ວິທະຍາສາດ, ວັນນະຄະດີ, ແລະ
ກິດຈະກຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ລ້ວນແຕ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ
ພັດທະນາ ແລະ ເສີມສ້າງຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ມັນເປີດຮັບຄວາມຮູ້ທີ່
ສູງຂຶ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການຝຶກສະມາທິປະຈຳວັນຍັງເຮັດໃຫ້
ຈິດວິນຍານໄດ້ຮັບປັນຍາອັນສູງສົງ.

ບໍ່ມີການປຽບທຽບລະຫວ່າງຄົນຮັງມີໃນໂລກ ແລະ ຄົນຮັງມີທາງ
ວິນຍານ, ເພາະວ່າຄົນຮັງມີທາງວິນຍານແມ່ນຄົນຮັງມີທີ່ສຸດໃນບັນດາ
ຄົນຮັງມີໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສິດຊື່ນດ້ວຍລົມພັດທີ່ມີກິນຫອມຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນ
ຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບໍາລຸງລ້ຽງດ້ວຍປັນຍາ
ອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ

ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ

ມັນແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດເຮົາ

ແລະມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ແລະ ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກປົກຄຸມພວກເຮົາ

ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ

ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີແຮງຈູງໃຈໃນການກະທຳທີ່ດີ

ສາເຫດຫຼັກຂອງບັນຫາທົ່ວໂລກແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ເຊິ່ງ
ເກີດມາຈາກຄວາມໂງ່ຈ້າ

ທຸກຄົນຄິດວ່າຕົນເອງກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ
ໄລ່ຕາມແຕ່ເປົ້າໝາຍສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເລີ່ມໃຊ້ ກົດ
ກຳມະຂອງເຫດແລະຜົນ, ເຊິ່ງຈະທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ
ແລະຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນຢ່າງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້.

ຍິ່ງຂ້ອຍເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງໂລກທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂງ່ຈ້າ
ຂອງມະນຸດຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຂ້ອຍກໍຍິ່ງຮັບຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າຄວາມສຸກຈະບໍ່
ຍືນຍົງເຖິງແມ່ນວ່າຖະໜົນຫົນທາງຈະຖືກປູດ້ວຍຄຳກໍຕາມ.

ຄວາມສຸກຢູ່ທີ່ການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ຖ້າທຸກຄົນເຮັດ
ແບບນັ້ນ, ທຸກຄົນຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງ
ຂອງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງໂລກ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງສາມາດຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງໄດ້ໂດຍການ
ກຳຈັດແກ່ນ ແລະ ຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມລືມເຫຼວ ໂດຍການຝຶກ
ອົບຮົມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ມັນ
ສາມາດປ່ຽນແປງ ແລະ ສັນສະເທືອນພາບລວງຕາຂອງມະນຸດໄດ້.

ໂດຍຜົນຖານແລ້ວ ຄວາມຕັ້ງໃຈນີ້ບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້ ເພາະມັນ
ເປັນການສະທ້ອນເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ, ແລະ ມັນມີຢູ່ແລ້ວ
ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງເຮັດຄືການເປີດເຜີຍມັນໃນ
ຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງລາວ.

ເມື່ອຜູ້ຕິດຕາມຂອງເຈົ້າກຳລັງອະທິຖານ
ຂ້ອຍເກັບກຳລັງສື່ແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສັກສິດຈາກຕາຂອງພວກ
ເຂົາ

ແລະຂ້ອຍປະສົມມັນກັບຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອສະເໜີມັນເປັນເຄື່ອງຕື່ມທີ່ສົດຊື່ນສຳລັບຄວາມຄິດທີ່ຫົວນ້ຳ
ຂອງຂ້ອຍ

ລາວຕື່ມຈົນກວ່າລາວຈະອີ່ມ, ແລະຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມ
ຢ້ານກົວຂອງລາວກໍ່ຫາຍໄປ

ສຳລັບຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມເສົ້າສະຫຼົດໃຈ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກ
ເຫັນໃຈ

ຂ້ອຍຂໍນຳສະເໜີຄໍອກເທນມະຫັດສະຈັນນີ
ໃນຈອກທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຫົວໃຈທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈດີ
ຂໍໃຫ້ທຸກໆຄົນທີ່ຕື່ມນ້ຳອະງຸ່ນອັນປະເສີດນີ
ລາວປະສົບກັບສະພາບທີ່ມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ ແລະ ລືມ
ບັນຫາ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຂອງລາວ!

ຂໍປະທານນ້ຳແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ
ຫຼາຍລ້ານຄົນໝົດແຮງ ແລະ ອິດເມື່ອຍຍ້ອນຄວາມຫົວກະຫາຍ
ທາງວິນຍານ

ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມກ້າວຂ້າມຝູງຊົນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່
ລືນເຫຼືອ

ຫຼາຍຄົນຕົກໃຈຍ້ອນແຮງສັນສະເທືອນຢ່າງຮຸນແຮງ

ພວກເຂົາລືມລົງໃນເສັ້ນທາງ
ຄວາມໂງ່ຳຈຳທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍກີບຂອງມັນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາປາຖະໜາເຖິງຄວາມສະຫງົບ

ສຸກ

ແລະເຄື່ອງດື່ມແຫ່ງປັນຍາ
ແລະຢາລະລືກແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ເພື່ອດັບຄວາມຫົວກະຫາຍທີ່ລຸກໄໝ້ຂອງພວກເຮົາ
ເພາະບໍ່ໄດ້ດັບດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ພວກເຮົາໂຕ້ຖຽງ, ພວກເຮົາຜິດຖຽງກັນ, ແລະພວກເຮົາຕໍ່ສູ້
ພວກເຮົາຂ້າກັນ
ແທນທີ່ຈະພະຍາຍາມຊອກຫາ
ໃນຮ່ອມພູຂອງພູສູງທີ່ສູງຕ□□□□□□
ຢູ່ທະເລສາບແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ນ້ຳຂອງໃຜດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຈິດວິນຍານ
ມັນບັນຍາຍເຖິງຂົງເຂດຂອງອາລົມ

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍສົງຄືນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາດີໄປສູ່ຄົນອື່ນ, ຂ້ອຍຈະເປີດທາງໄປສູ່ຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ມາຫາຂ້ອຍ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຄືແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໃນ
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຜ່ານຄຳອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້ອຍຈະເຜົາຜານຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ
ສິນທຳທັງໝົດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເພາະວ່າຖ້າຂ້ອຍ
ບໍ່ກຳຈັດຄວາມອ່ອນແອເຫຼົ່ານັ້ນອອກ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດເຫັນ
ແປວໄຟອັນສູງສົງ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ.

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສະເພາະ
ເຈາະຈົງໃຫ້ສຳເລັດ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້
ວາງແຜນໄວ້.

**ກ່ອນອື່ນໝົດຂ້ອຍຈະຮັບປະກັນວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຖືກຕ້ອງ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພອນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດສໍາເລັດ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດ**

**ພະຍາດມີ 3 ປະເພດຄື: ທາງກາຍ, ທາງຈິດ ແລະ ທາງວິນຍານ
ການເຈັບປ່ັນທາງຮ່າງກາຍເກີດຈາກການເປັນພິດຫຼາຍ
ຮູບແບບ, ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ອຸບັດຕິເຫດ**

**ພະຍາດທາງຈິດເກີດຈາກຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມ
ໂກດແຄ້ນ, ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານອາລົມອື່ນໆ**

**ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຍາດທາງວິນຍານເກີດຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ຄວາມ
ສໍາພັນຂອງບຸກຄົນກັບພຣະເຈົ້າ.**

**ຄວາມໂງ່ຈ້າເປັນພະຍາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເມື່ອຄົນເຮົາກໍາຈັດ
ຄວາມໂງ່ຈ້າໄດ້, ເຂົາເຈົ້າກໍກໍາຈັດສາເຫດຂອງພະຍາດທາງຮ່າງກາຍ,
ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານທັງໝົດໄດ້.**

**ຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍ, ສີ ບຸກສຸວະຣະ, ມັກເວົ້າໄວ້ວ່າ: ປັນຍາຄືຢາ
ປົນປົວພະຍາດທຸກຊະນິດ**

**ໃນຂະນະທີ່ແສງແດດສ່ອງແສງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປູກຝັງຄວາມ
ຫວັງໄວ້ໃນໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກ, ແລະ ສ່ອງແສງ
ໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງໃນໃຈຂອງ
ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົ້ມເຫຼວ.**

**ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຄືໂຮງຮຽນສໍາລັບການຮຽນຮູ້ ແລະ ການ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່, ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນມັນກໍເປັນຄວາມຝັນທີ່ຜ່ານໄປ
ຢ່າງໄວວາ, ແລ້ວເຮົາກໍຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຮົາ.**

**ຊີວິດຕ້ອງອີງໃສ່ການຮັບໃຊ້, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ
ນັ້ນ, ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດຈະບໍ່ບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ລາວ
ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ.**

**ຄືນໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ໄປອາບນ້ຳໃນມະຫາສະໝຸດພາຍໃຕ້ແສງ
ເດືອນ. ນ້ຳເຢັນຫຼາຍ, ແຕ່ຂ້ອຍເຄື່ອນຕົວເອງວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນ
ເຮັດມາຈາກໄຟຟ້າ, ໄຟຟ້າດຽວກັນທີ່ສ້າງຄວາມເຢັນກໍສ້າງຄວາມ
ຮ້ອນເຊັ່ນກັນ, ແລະນ້ຳເອງກໍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກການສະແດງອອກ
ຂອງພະລັງງານໄຟຟ້າ.**

ໃນທ່າມກາງຄວາມຄິດນີ້, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກຄຸມຂ້ອຍໄວ້, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກເປັນຊາໄດ້ຫາຍໄປຈາກຂ້ອຍ ເພາະຂ້ອຍປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບມັນ. ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍໄດ້ຍືນຍັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນເຮັດດ້ວຍໄຟຟ້າແຫ່ງສະຫວັນ.

ຫລາຍປີກ່ອນ, ອາກາດຮ້ອນຈົນທົນບໍ່ໄດ້, ແລະທຸກຄົນກໍ່ຫາຍໃຈຝືດ. ຜ່ານການພົວພັນກັບຈິດໃຈ, ຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດມາສູ່ຂ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດສຸມໃສ່ ແລະ ຂຽນບົດຄວາມໄດ້. ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ຕໍານິຕົວເອງວ່າ, "ເປັນຫຍັງທັງໝົດນີ້?" ແລະອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ.

"ໂອ້ພະເຈົ້າເອີຍ, ໄຟຟ້າຊະນິດດຽວກັນນີ້ສ້າງຄວາມຮ້ອນໃນເຕົາອົບ ແລະ ນ້ຳກ້ອນໃນຖ້ຳເປັນ. ອາກາດອົບອຸ່ນດີ!" ທັນໃດນັ້ນ, ສະພາບອາກາດກໍ່ກາຍເປັນທີ່ພໍໃຈສໍາລັບຂ້ອຍຄືກັບວ່າຫົມຂະໄດ້ປົກຄຸມຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍເລີມຮູ້ສຶກມີແຮງບັນດານໃຈຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຂຽນໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃດໆ.

ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງໄປທົວລັດຕ່າງໆດ້ວຍລົດທ່ອງທ່ຽວແບບເປີດກັບກຸ່ມນັກຮຽນໜຸ່ມທີ່ຄົນພົບຕົນເອງ [ເອກະສານອ້າງອີງລະບຸວ່າຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນຊື່ວ່າ Rashid] ຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນເລຂາຂອງຂ້ອຍ. ລາວແລະຂ້ອຍນອນຢູ່ໃນລົດແລະໃຊ້ຜ້າຫົມຜືນນ້ອຍໆຮ່ວມກັນ.

ກາງຄືນໝາວເປັນຫຼາຍ ເມື່ອຂ້ອຍນອນຫຼັບສະໝິດ, ລາວດຶງຜ້າຫົມອອກ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍຕືນນອນເຄິ່ງທາງ, ຂ້ອຍໄດ້ດຶງຜ້າຫົມອອກໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ! ສິ່ງນີ້ດໍາເນີນຕໍ່ໄປໄລຍະໜຶ່ງ ແລ້ວໃຈຂອງຂ້ອຍກໍ່ເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງປະພຶດແບບນີ້? ທຸກຢ່າງດີ ເຈົ້າອຸ່ນ!"

ຈາກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຜ້າຫົມອອກ, ນັ່ງຂຶ້ນ, ແລະເລີມນັ່ງສະມາທິຈົນກວ່າຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບເຂົ້າຈີຮ້ອນໆ. ເມື່ອສາວົກຕືນຂຶ້ນສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ສິ້ນດ້ວຍຄວາມໝາວເປັນ, ພວກເຂົາພົບຂ້ອຍຢູ່ບໍ່ເຫວ. ຂ້ອຍກໍາລັງຄູດຊຶມຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສັກສິດ, ແລະພວກເຂົາຄິດວ່າຂ້ອຍຕາຍໄປແລ້ວ. ພວກເຂົາປຸກຂ້ອຍຈາກຄວາມປິຕິຍິນດີທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ຂ້ອຍຍິນແລະເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງສຽງດັງຫຼາຍ, ຊາຍໜຸ່ມ? ສືບຕໍ່ເດີນທາງຂອງພວກເຮົາ."

ພວກເຂົາປະທ້ວງໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃນອາກາດໝາວເປັນໂດຍບໍ່ມີເສື້ອຄຸມຫຼືຜ້າຫົມ! ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຫວັດ ຂ້ອຍເປັນຄົນດຽວທີ່ຍັງອົບອຸ່ນຢູ່!"

ໝາຍເຫດ: ພວກເຮົາບໍ່ແນະນຳໃຫ້ເອົາຮ່າງກາຍໄປສຳຜັດກັບ
ສະພາບອາກາດທີ່ຮຸນແຮງ. ສາດສະດາ Paramahansa ໄດ້
ກ່າວເຖິງປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທ່າແຮງຂອງ
ມະນຸດ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວ, ແຕ່ທ່ານຍັງແນະນຳໃຫ້
ລະມັດລະວັງ ແລະ ປະຕິບັດຕົວພໍສົມຄວນໃນການຮັບມືກັບ
ສະຖານະການດັ່ງກ່າວ.

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຈະນຳຂ້ອຍມາບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມ
ລືມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຂຶ້ນກັບວ່າຄວາມຄິດໃດເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນ
ຊີວິດຂອງຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຈື່ໄວ້ວ່າ ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ, ຍືນມືຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປູທາງໃຫ້ແກ່ຄວາມສຳເລັດຂອງ
ຂ້ອຍ.

ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນການຕິດຕໍ່
ພົວພັນ ແລະ ການພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະແຜ່ຄວາມຄິດ
ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ, ແລະ ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອຈິດໃຈສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີ
ທັງໝົດ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ມັນຈະ
ຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງ
ຄວາມສຳເລັດ.

ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບລົດອຳນາດອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ສາມາດສ້າງເຫດຜົນ ແລະ ໂອກາດໃໝ່ໆ
ສຳລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ.

ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາຊຸມຊົນຂອງຄົນທີ່ກ້າວໜ້າຜູ້ທີ່ບອກ
ຄວາມຈິງແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາປັບປຸງຕົນເອງ.

ໝູ່ທີ່ດີທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ແນະນຳວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ
ສົ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນເຮັດເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີຂຶ້ນ
ຢ່າງຖ່ອມຕົວ.

ການວິພາກວິຈານທີ່ຮຸນແຮງ, ສົ່ງມາພ້ອມກັບຄວາມເຈດຕະນາ
ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແຂງກະດ້າງ, ຄືກັບການຕີຫົວຄົນດ້ວຍຄ້ອນ
ຕີ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກມີພະລັງຫຼາຍກວ່າ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ
ຫຼາຍກວ່າ

**ຄຳແນະນຳທີ່ດີດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈມີພະລັງທີ່ຈະ
ສ້າງສົງມະຫັດສະຈັນ, ໃນຂະນະທີ່ການວິພາກວິຈານຄົນອື່ນທີ່
ເຈັບປວດບໍ່ໄດ້ຜົນຫຍັງເລີຍ**

**ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ
ດ້ວຍເວລາ, ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະເວົ້າເຖິງຄວາມໂສກ
ເສົ້າທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດເຮົາ.**

**ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຍືດເຍືອຍາວນານຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກທີ່ຈາກໄປບໍ່ໄດ້
ຊ່ວຍລາວ ຫຼື ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຍັງໃນຄວາມ
ເປັນຈິງ**

**ການພັດທະນາຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງ
ສຳລັບຄວາມຜິດພາດ ຫຼື ຄວາມລື້ມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ; ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ສາມາດທາງຈິດເປັນອຳມະພາດ.**

**ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຕິກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດ
ປະຈຳວັນທີ່ໜ້າເບືອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່
ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນລົບກວນຈິດໃຈ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມ
ສາມາດທີ່ແຝງຢູ່ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ.**

**ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນເຄື່ອງກຳເນີດພະລັງງານທີ່ມີພະລັງ
ໂດຍການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງ
ພະລັງງານທີ່ແທ້ຈິງ, ບຸກຄົນສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ແຈກຢາຍພະລັງ
ພາຍໃນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ.**

**ທຸກໆຄຳເວົ້າ, ດີຫຼືບໍ່ດີ, ລ້ວນແຕ່ປະໄວ້ຄວາມສັ້ນສະເທືອນຂອງ
ມັນ (ເຊັ່ນ: ຜົນກະທົບຂອງມັນ) ໃນຮ່າງກາຍ ຫຼື ສະໝອງ, ແລະ ໃນ
ພະລັງງານຊີວິດ ແລະ ຄວາມຄິດໃນຮູບແບບຂອງຄວາມໂນ້ມອຽງ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສັ້ນສະເທືອນຂອງຄຳເວົ້າ
ທັງໝົດຈຶ່ງປະໄວ້ຄວາມໂນ້ມອຽງທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີໄວ້ໃນຈິດໃຈ.**

**ຜູ້ທີ່ກຳຈັດແຮງຈູງໃຈໃນການບິດເບືອນຄວາມຈິງຈະສ້າງຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງອັນໃຫຍ່ຫຼວງພາຍໃນຕົນເອງ ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ເປັນ
ພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວກໍເປັນຄວາມຈິງ.**

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂປດປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຊ້ສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັບໃຊ້ຄວາມຈິງໂດຍການເວົ້າ**

ຖ້ອຍຄໍາທີ່ຫວານຊືນ, ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ ສິດຊືນ ຂໍ້ຫຼີ້ນທໍານອງ
ອະມະຕະຂອງພຣະອົງໃສ່ຊ່ວຍຂອງຊີວິດຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກການສິ້ນສະເທີອນຂອງເພງອັນສັກສິດຂອງ
ພຣະອົງ.

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງມະຫາສະໝຸດອະວະກາດ
ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ເມື່ອພວກເຮົາໄປຮອດມັນ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນນັ້ນ, ສະຕິ
ຂອງພວກເຮົາຈະຂະຫຍາຍອອກ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພວກເຮົາ.

ການຄິດກ່ຽວກັບມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນ,
ການຄິດໄຕ່ຕອງມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄປເຖິງມັນ, ແລະ ຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີ
ຄວາມຮູ້, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ພະລັງງານ.

ສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຄວາມເປັນຈິງແມ່ນການ
ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ປ່ອຍພະລັງທີ່ເກັບໄວ້ພາຍໃນຕົວເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍການ
ປ່ອຍພະລັງທີ່ແຝງຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ
ສະຫຼາດຂຶ້ນ.

ພຣະເຈົ້າຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອໃນວິທີທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃນໃຈທີ່ລົງມາສູ່ຜູ້ສະແຫວງຫາໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິແມ່ນ
ຫຼັກຖານຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ທີ່ຜູ້ນັ່ງສະມາທິຮູ້ສຶກແມ່ນການຕອບສະໜອງຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄວາມ
ປາຖະໜາແລະຄວາມຮັກຂອງລາວ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມງາມ
ຂອງທໍາມະຊາດ, ວິເຄາະຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ກວດສອບສິ່ງທີ່ລາວ
ຄິດວ່າຈໍາເປັນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າຈໍາເປັນ ແລະ ລາວບໍ່ສາມາດເຮັດ
ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ, ເພື່ອວ່າລາວຈະສາມາດເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ລາວມີ
ແລະ ໃຊ້ເວລາທີ່ຈໍາເປັນກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ
ຂອງລາວເພື່ອຮູ້ຈັກເຂົາເຈົ້າດີຂຶ້ນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ເພື່ອຮູ້ຈັກ
ຕົວເອງ.

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າຈິດວິນຍານພາຍໃນມີຄວາມສຸກ
ນິລັນຕອນຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກນັ້ນ ແລະ ພໍໃຈ
ກັບມັນ ຈະມີປັນຍາທີ່ຍືນຍົງ

ເປັນຫຍັງຄວາມເຈັບປ່ວຍຈຶ່ງເບິ່ງຄືວ່າໜ້າຢ້ານກົວ? ເພາະມັນ
ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມຕາຍ

ພະຍາດຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກຮ່າງກາຍ ແລະ ອອກຈາກ
ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມໂງ່ຈ້າ.

ຄວາມເຈັບປວດບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຢູ່ແຕ່ຮ່າງກາຍທາງກາຍເທົ່ານັ້ນ; ຍັງ
ມີຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ, ຈິດໃຈ, ແລະ ທາງວິນຍານ. ພວກ
ເຮົາທົນທຸກຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ, ຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ
ສະພາບທາງຈິດໃຈອື່ນໆ, ແລະ ຈາກຄວາມຢ້ານກົວທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ
ຈິນຕະນາການ. ທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາທົນທຸກຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ເຖິງລັກ
ສະນະອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ສະນັ້ນ
ຄົນເຮົາຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງອະນຸຍາດໃຫ້ການສື່ສະເທືອນຂອງຈັກກະວານ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາ ແລະ ຜ່ານພວກເຮົາ

ແລະ ເພື່ອນຳເອົາການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ແລະ ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງເຮົາດ້ວຍພະລັງງານທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ແລະ ພະລັງງານປົນປົວຂອງພຣະອົງ

ໂດຍການທົດແທນຂັດທາງລົບດ້ວຍຂັດ, ຄວາມສັບສົນຈະຫາຍໄປ
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຈະກັບຄືນມາ.

ເມື່ອສາວົກຕັດສິນໃຈຢ່າງໜັກແໜ້ນທີ່ຈະກ້າວຕໍ່ໄປໃນເສັ້ນທາງ
ນັ້ນ, ບໍ່ມີຫຍັງຈະມາຂັດຂວາງລາວໄດ້ ແລະ ບໍ່ມີອຸປະສັກໃດໆຈະມາ
ຂັດຂວາງລາວໄດ້.

ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍຈຸລັງຫຼາຍລ້ານລ້ານຈຸລັງ, ແລະແຕ່ລະຈຸ
ລັງແມ່ນຄືກັບສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີສະຕິປັນຍາ. ສະຕິປັນຍາທີ່ແຟງຢູ່ໃນ
ແຕ່ລະຈຸລັງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກໃຫ້ເຕີນຂຶ້ນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຮູ້ທຸກ
ຢ່າງທີ່ສາມາດຮູ້ໄດ້, ແຕ່ ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບຊົມເສົ້າ, ການຮັບຮູ້ທາງຈິດໃຈ
ທີ່ຫາຍໄປຊົ່ວຄາວ, ແລະ ທົນທຸກຈາກການຂາດຄວາມຮູ້.

ໝາຍເຫດ: ຖະແຫຼງການຂ້າງເທິງນີ້ໄດ້ຖືກກ່າວໃນລະຫວ່າງ
ການບັນຍາຍຂອງອາຈານ Paramahansa ໃນປີ 1927. ຫຼາຍ
ທົດສະວັດຕໍ່ມາ, ນັກຊີວະວິທະຍາສາມາດລະບຸ DNA ທີ່ມີຢູ່ໃນນິວ
ເຄຼຍສ໌ຂອງທຸກໆຈຸລັງ. ການທົດລອງໄດ້ພິສູດວ່າ DNA ໃນແຕ່ລະຈຸລັງ
ມີຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຕິປັນຍາທີ່ຊັດເຈນຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ.

ຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມສັດຊື່ ແມ່ນໜຶ່ງໃນຄຸນລັກສະນະທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ຄຸນຄ່າສູງໃນຕົວຄົນເຮົາ

ມິດຕະພາບເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນດິນແຫ່ງຄວາມຈິງໃຈ

ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະໃກ້ຊິດກັບໃຜຜູ້ໜຶ່ງປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາ
ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນນັ້ນຫວານຊືນດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ການ
ປະພຶດທີ່ເໝາະສົມ, ແລ້ວມິດຕະພາບຈະດີເລີດ ແລະ ຍືນຍົງ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງ
ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນແມ່ນທຳລາຍມິດຕະພາບ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງການເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງຜູ້ທີ່ໄດ້ປົນຂັ້ນໄດຂອງຊີວິດ
ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລາວພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ລາວຄວນຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້
ລຸກຂຶ້ນແລະແບ່ງປັນພອນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ລາວໄດ້ຮັບກັບເຂົາເຈົ້າ.

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານທີ່ໄປທີ່ນຳ
ຈິດວິນຍານໃຫ້ໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຜູກມັດພວກເຂົາດ້ວຍພັນທະ
ນາແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ.

ຄວາມຮັກ ຫຼື ມິດຕະພາບນິອາດຈະເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຄົນສອງຄົນ
ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ

ເມື່ອມິດຕະພາບທາງວິນຍານສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານຈະ
ລອຍຢູ່ໃນທະເລທີ່ອ້ອມຮອບຈິດວິນຍານຂອງຈັກກະວານ, ໂດຍປະຖົມ
ຂ້ຳກັດ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ແຍກມັນອອກຈາກການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ.

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ກັບມະນຸດທຸກຄົນ, ຄືກັນກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງ
ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ບໍ່ສາມາດ
ພັນລະນາໄດ້, ແລະເມື່ອ ມັນເກີດຂຶ້ນ, ມັນກໍ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມງາມຂອງຊີວິດ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດທີ່ຈະພະຍາຍາມເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງສູ່
ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສຸກ ຈັກກະວານອັນກວ້າງໃຫຍ່
ໄພສານ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດນີ້, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງທຳມະຊາດທີ່ຫຼາກ
ຫຼາຍຂອງມັນ, ຖືກຄວບຄຸມໂດຍພຣະປະສົງທີ່ນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕໍາເນີນງານຕາມແຜນການອັນສູງສົງ, ແລະ ພວກເຮົາ
ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງແຜນການຂອງຈັກກະວານນັ້ນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງ
ຫຼິ້ນບົດບາດທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນບົດບາດທີ່
ພວກເຮົາພໍໃຈ.

ຈາກບ່ອນເກັບມ້ຽນ: ພວກເຮົາເຄີຍພົບກັນມາກ່ອນບໍ່?

ໃນອະດີດທີ່ຍາວນານ, ໃນຫົວໃຈຂອງອິເທີ, ເມື່ອພວກເຮົາເກີດ
ມາເປັນວິນຍານ, ພວກເຮົາທຸກຄົນນອນຫລັບ

ພາຍໃຕ້ຜ້າຫົມແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ແລະ ເມື່ອພຣະເຈົ້າ
ປຸກພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ໄປເກຈາກພຣະອົງ, ຄືກັບໃນ
ເລື່ອງລູກຊາຍທີ່ຫຼົງທາງ, ແລະ ພວກເຮົາລືມຄວາມຜູກພັນອັນສູງສົງ
ລະຫວ່າງພວກເຮົາ ແລະ ກາຍເປັນຄົນແປກໜ້າຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ຫຼັງຈາກປະຖົມບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້
ກາຍເປັນນັກທ່ອງທ່ຽວໃນໂລກນີ້, ເດີນທາງຜ່ານທຸກມຸມຂອງໂລກ
ແລະ ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຈຸດໝາຍປາຍທາງ.

ພວກເຮົາໄດ້ເດີນທາງມາໄກ ແລະ ກວ້າງຂວາງ, ໄກຈາກບ້ານ
ເກີດເມືອງນອນເດີມຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ບາງຄັ້ງຄາວ, ສະຖານທີ່,
ປະສົບການ ແລະ ໃບໜ້າບາງຢ່າງໄດ້ປຸກຄວາມຊຶ່ງຈໍາທີ່ຖືກຝັງໄວ້
ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງພາຍໃນທີ່ກະຊິບອກພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາກໍາລັງປະສົບກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້
ມາກ່ອນອີກຄັ້ງ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ພົບ ແລະ ສືບສານກັບຄືນທີ່ພວກ
ເຮົາຮັກເຊິ່ງເຄີຍໃກ້ຊິດນໍາໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົງອວຍພອນດ້ວຍພຣະຄຸນ
ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາລະລາຍໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາ
ເຈົ້າ

ແລະໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາລຸກໄໝ້ຢູ່ໃນຕົວນາງ
ບາງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນຄອກທາງ
ຮ່າງກາຍ

ນາງໄດ້ຫລຸດພື້ນຈາກຂີ້ຈໍາກັດຂອງນາງ
ແລະນາງໄດ້ອອກເດີນທາງ, ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາອັນ
ສູງສົງ

ສູ່ຝັ່ງແຫ່ງນິລັນຕອນຂອງເຈົ້າ

ໂອ້ ທີ່ຮັກນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາ

**ພວກເຮົາຖາມທ່ານ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາ**

**ແລະ ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກເຮົາ
ແລະ ຂໍໃຫ້ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງນຳພາພວກເຮົາໃນທຸກຂັ້ນ
ຕອນຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ**

**ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຍອມຮັບຄວາມຮັກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ**

**ແລະອວຍພອນພວກເຮົາດ້ວຍການສຳຜັດຂອງການມີໜ້າຂອງ
ເຈົ້າ**

ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ

**ເມື່ອເຮົາເລີ່ມເຂົ້າໃຈມະນຸດຊາດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເຮົາຮັບຮູ້ວ່າມັນບໍ່
ພຽງແຕ່ເປັນສິ່ງມີຊີວິດທາງກາຍະພາບເທົ່ານັ້ນ, ພາຍໃນມັນມີກຳລັງ
ຫຼາຍຢ່າງ, ເຊິ່ງມັນນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງມັນໃນລະດັບຕ່າງໆເພື່ອປັບຕົວ
ເຂົ້າກັບສະພາບການຂອງໂລກນີ້ ແລະ ທ່າແຮງຂອງກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຄົນທົ່ວໄປຈົນຕະນາການໄວ້ຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ.**

**ຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງເຮັດວຽກຜ່ານການລົ້
ລວງທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ການຊັກຊວນທີ່ອ່ອນໄຫວ ເມື່ອຫົວໃຈຮູ້ສຶກເຖິງ
ການຮຽກຮ້ອງຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ມັນຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຂະຫຍາຍວົງມົນຂອງຄວາມຮັກທີ່ຖືກກັກຂັງ
ຂອງມັນໃຫ້ລວມເຖິງການມີຢູ່ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມ
ຮັກທີ່ຖືກກັກຂັງຈຶ່ງຖືກປົດປ່ອຍ ແລະ ກາຍເປັນບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຢູ່ນອກ
ຂອບເຂດຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມງວດ.**

**ແລະດັ່ງນັ້ນຄວາມຮັກຈຶ່ງພົບຕົວມັນເອງໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍ່ຖືກລວມເຂົ້າກັນເປັນໜຶ່ງດຽວທີ່ໄດ້
ຮັບພອນນັ້ນ.**

**ພວກເຮົາເຄີຍໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ,
ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີ
ຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້ ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ**

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່
ລະລາຍແຮ່ເຫຼັກເພື່ອປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ,
ທົນທານ ແລະ ມີຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ.

ຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ ເຊິ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງ
ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະເຂົ້າສູ່
ຈິດວິນຍານທີ່ດີຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມດີ ແລະ ຍອມຮັບເອົາແສງສະຫວ່າງ
ແລະ ພອນຂອງສະຫວັນ.

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະເປັນນັກທຸລະກິດທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ນັກ
ການເມືອງທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ, ຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເຖີງ, ຫຼື ນັກປະຕິຮູບທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່, ອໍານາດຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງປຽບທຽບກັບອໍານາດອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ຄວາມຈອງຫອງເຮັດໃຫ້ຕາບອດທາງວິນຍານ ເພາະມັນຂັບໄລ່
ວິໄສທັດຂອງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ອອກໄປຈາກຈິດວິນຍານ.

ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຢືມ
ມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບຜູ້ຮັກຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວແລະເພີມ
ຄວາມຮູ້, ການຊີນໍາ, ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງຄືແສງສະຫວ່າງທີ່ດົນໃຈພວກເຮົາໃຫ້
ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນປະຕູ
ສະຫວັນ ແລະ ຜ່ານມັນໄປສູ່ໂລກແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ.

ອາລົມບໍ່ດີຄືກັບມະເຮັງ, ກັດກິນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ສິ່ງນີ້
ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຄົນທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈໍາກັດຕົນເອງດ້ວຍນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ລາວ
ຈະບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ສູ້ກັບຊີວິດໄດ້, ແລະທັນທີທີ່ລາວປ່ອຍໃຫ້ອາລົມ
ທາງລົບຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງລາວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວກໍຈະກາຍ
ເປັນອໍາມະພາດ.

ລັກສະນະເຫຼົ່ານັ້ນຫຼັກຫໍ່ສະໝອງດ້ວຍໝອກແຫ່ງຄວາມ
ສັບສົນ ແລະ ຄວາມງົງງັນ, ແລະ ທໍາລາຍການຕັດສິນໃຈທີ່ດີ.

**ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດຊະນະໄດ້ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງຕົນ, ບໍ່ວ່າສະພາບການຊີວິດຈະຂົມຂືນ ແລະ ໂຫດຮ້າຍປານໃດ
ກໍຕາມ**

**ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຖືກຜູກມັດກັບຮ່າງກາຍດ້ວຍຕ່ອງໂສ້ຂອງ
ຄວາມປາຖະໜາ, ການລັລວງ, ບັນຫາ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ແລະ ມັນພະຍາຍາມປົດປ່ອຍຕົນເອງ.**

**ຖ້າທ່ານຍັງສືບຕໍ່ດຶງໂສ້ທີ່ຜູກມັດທ່ານໄວ້ກັບສະຕິທາງກາຍຢ່າງ
ແຮງ, ມື້ໜຶ່ງມື້ອັນສັກສິດຈະແຊກແຊງ ແລະ ຕັດໂສ້ນັ້ນ, ແລະ ທ່ານ
ຈະກາຍເປັນອິດສະຫຼະ.**

**ຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດຖ້າບໍ່ມີເພື່ອນທີ່ດີ ແລະ ສັດຊື່ແມ່ນຫຍັງ? ຫົວໃຈ
ມີແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດເພື່ອນແທ້ ມັນເປັນແມ່ເຫຼັກຂອງຄວາມຮັກ,
ຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍທີ່ເປັນມິດ.**

**ເມື່ອເຮົາຈັບມືກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ເຮົາຄວນສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມຈິງໃຈຂອງເຮົາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າ
ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້.**

**ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຄົນເຮົາຢຸດນຶ່ງ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຜ້າມ່ານແຫ່ງ
ພາບລວງຕາຕ້ອງຖືກຖອດອອກຈາກແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານ ເພື່ອວ່າ
ມັນຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງມັນ
ເປີດເຜີຍຄວາມງົດງາມອັນສູງສົ່ງສົງທິພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່
ມະນຸດຊາດ.**

**ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ, ຄວາມທະເຍີທະຍານ
ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດ**

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

**ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະປະເຊີນກັບການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກ
ລຳບາກໃດກໍຕາມ**

**ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂັນຕອນຕໍ່ໄປຂອງການພັດທະນາ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ**

ຂ້ອຍຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ແລະອຳນາດ

ສອງຢ່າງນັ້ນທີ່ເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ໄຊຊະນະທີ່ແນ່ນອນ

**ສະຫວັນແມ່ນສະພາບຂອງຄວາມສຸກອັນສູງສຸດບ່ອນທີ່ບໍ່ມີ
ບັນຫາຫຼືຄວາມໂສກເສົ້າ**

**ດ້ວຍການສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ການກະທຳທີ່ດີ,
ຈິດວິນຍານໃນທີ່ສຸດກໍຈະບັນລຸສະພາບຂອງຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ
ມີຄວາມສຸກໃໝ່**

**ການກະທຳທີ່ດີໝາຍເຖິງການຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່
ສ້າງສັນ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ**

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ໃຫ້ເປັນປັນຍາໄດ້

**ຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອ ໄປສູ່ສຸຂະພາບ ແລະ
ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ**

**ຍ່າງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ - ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ
ໂຕຕຸ່ງ - ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ**

**ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງການມີສະຕິສຳນຶກທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ລະມັດລະວັງ**

**ແລະສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໃນໄຊຊະນະຂອງຄວາມຈິງເໝືອນຄວາມບໍ່ຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ
ເໝືອນພາບລວງຕາ**

**ແລະ ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປ່ອຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ໄປສູ່ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ**

ນາງມີຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງ ແລະ ກະຕັນຍູ

ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ

ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າແມ່ນແມ່ເຫຼັກ

**ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ສວຍງາມແລະ
ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ເຈົ້າ**

**ຈາກສິ່ງຕ່າງໆ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານະການຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງການ
ສືບຕໍ່ການເດີນທາງໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມ
ປອດໄພ**

**ການຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃນທາງບວກ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງແຕ່ເຄິ່ງຊົ່ວໂມງກ່ອນນອນໃນຕອນກາງ
ຄືນ ແລະ ຕົ້ນນອນໃນຕອນເຊົ້າ, ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ
ທາງຈິດໃຈ, ເຊິ່ງຊ່ວຍໃນການປະເຊີນກັບສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
ທັງໝົດຂອງການຕໍ່ສູ້ປະຈຳວັນຂອງຊີວິດ. ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ**

**ນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະບັນລຸຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມ
ຕ້ອງການປະຈຳວັນ.**

**ການບັນລຸສະພາບສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນຈະຊ່ວຍເລັ່ງຄວາມກ້າວໜ້າທາງ
ວິນຍານ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ດຳນ້ຳລົງສູ່ທະເລແຫ່ງວິນຍານໄດ້ຢ່າງຊຳນານ
ຍິ່ງຂຶ້ນ.**

**ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມສຸກຕາມຄຸນນະພາບຂອງເມັດຜົນ
ແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ລາວໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ສືບຕໍ່ຫວ່ານ
ລົງໃນດິນແຫ່ງຊີວິດຂອງລາວ.**

**ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນບ່ອນເກັບມ້ຽນພະລັງງານ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່
ສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ**

**ກິດຈະກຳນີ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການເຄື່ອນໄຫວກ້າມຊີ້ນ,
ການເຮັດວຽກຂອງຫົວໃຈ, ປອດ, ແລະ ກະບັງລົມ, ການເຜົາຜານ
ອາຫານຂອງຈຸລັງ, ປະຕິກິລິຍາເຄມີຂອງເລືອດ, ແລະ ໃນການເຮັດ
ວຽກຂອງອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກ (ເສັ້ນປະສາດ)**

**ນອກຈາກນັ້ນ, ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນຖືກ
ໃຊ້ໄປກັບການຄິດ, ອາລົມ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ**

**ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນອ່ອນແອລົງ ແລະ ເປັນ
ໜຶ່ງໃນສັດຕູທີ່ຮຸນແຮງທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຫ້າວຫັນ**

**ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດບໍ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ຜົນດີ ຄົນສະຫຼາດທີ່ສຸດບໍ່
ສາມາດປິດບັງສິ່ງທີ່ຕາຂອງລາວເປີດເຜີຍໄດ້ ເພາະວ່າປະຫວັດສາດ
ທັງໝົດຂອງຄົນເຮົາຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສາຍຕາຂອງລາວ**

**ຖ້າທ່ານຢາກຮູ້ລັກສະນະຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ຈົ່ງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງກ່ຽວກັບບຸກຄົນນັ້ນໃຫ້ທ່ານ, ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຢາກ
ຖືກຫຼອກລວງ, ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວ
ຢູ່ໃນໃຈຂອງທ່ານ, ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງທ່ານຈະບໍ່ຜິດພາດ.**

ຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ:

**"ຄວາມປາດຖະໜາ" ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຂາດພະລັງງານ
ແລະ "ຄວາມຕັ້ງໃຈ" ແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ:
ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາ ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາສະເພາະ
ໃດໜຶ່ງ ສຳລັບ "ຄວາມຕັ້ງໃຈ," ມັນສາມາດສະແດງອອກໄດ້ໂດຍການ**

ກ່າວວ່າ: "ຂ້ອຍຈະເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ"

ເມື່ອທ່ານຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ, ທ່ານສາມາດປ່ອຍ ແລະ ຊີ້ນຳກຳລັງຂອງກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ, ແທນທີ່ຈະປາດຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມັນມາ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສູນເສຍຄວາມຫວັງ, ແຕ່ຄວນຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າປະທານໂອກາດຫຼາຍໆຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ, ຍົກລະດັບແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສ້າງສິ່ງໃໝ່ໆ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບຕົວເຮົາເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນຊີວິດ.

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ພໍໃຈກັບວິຖີຊີວິດໃນປະຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນຄົ້ນຫາວິທີການ ແລະ ວິທີການໃໝ່ໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພໍໃຈ ແລະ ສະຫງົບໃຈ. ພວກເຮົາຄວນພິຈາລະນາການກະທຳທີ່ຈະປັບປຸງສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມໝາຍ ແລະ ມີຈຸດປະສົງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ຈາກນັ້ນນຳເຮົາແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນໄປປະຕິບັດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຖືວ່າບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດສຳຄັນໄປກວ່າໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະວ່າທຸກໆການກະທຳ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານພະລັງແຫ່ງຜົນສຳເລັດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າດັງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະອົງເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະຄຸນຂອງຊີວິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຮັກໄດ້ເລີຍ ພວກເຮົາໄດ້ເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສາລະສຳຄັນຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາໃນຄວາມບໍລິສຸດ, ລັດສະໝີພາບ, ແລະ ຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ.

ການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຸກ:

ບໍ່ມີຄວາມຂັດແຍ້ງກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງຂອງສະຕິທີ່ມີຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາມີສະຕິນັ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າບຸກຄະລິກກະພາບ ຫຼື ບຸກຄະລິກກະພາບຂະໜາດນ້ອຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກ້າວຂຶ້ນເໝືອຄວາມເປັນສອງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມສຸກ

ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ໄດ້ບັນລຸລະດັບທີ່ສະພາບຂອງສະຕິ
ທີ່ຈຳກັດທຳມະດາປະກົດຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ.

ພວກເຮົາຍັງຮູ້ສຶກເຖິງການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຄວາມ
ກວ້າງຂວາງພາຍໃນ, ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈໂດຍທົ່ວໄປຕໍ່ທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງ.

ໃນສະພາບນີ້, ສັງຄົມຂອງໂລກຈະຈາງຫາຍໄປ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ
ຈະຫາຍໄປ, ແລະ ພາຍໃນຕົວເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງ
ການມີຢູ່ ແລະ ວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານ
ຈະປະກົດຂຶ້ນ.

ຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທັງໝົດຈະລະລາຍໄປ
ເປັນຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້
ຍ້າຍໄປສູ່ໂລກອື່ນ: ໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກນິລັນຕອນ ແລະ
ຄວາມຖາວອນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ຄວາມຢ້ານກົວບິບອັດ ແລະ ຂັດຂວາງກິດຈະກຳຂອງຊີວິດທີ່
ປົກກະຕິແລ້ວຈະໄຫຼໄປສູ່ເສັ້ນປະສາດເປັນປະຈຳ, ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງ
ເບິ່ງຄືວ່າພວກມັນເປັນອຳມະພາດ, ແລະ ຮ່າງກາຍຈະເສື່ອມໂຊມ
ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງມັນຫຼຸດລົງຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ ແລະ ຢ່າງ
ຫຼວງຫຼາຍ (ຄວາມຢ້ານກົວເປັນຕົວກິດຂວາງເສັ້ນປະສາດ!)

ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍກຳຈັດສາເຫດຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ມັນ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ ແລະ ກະຕຸ້ນສະໜອງໃຫ້ສິ່ງ
ສັນຍານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໄປຫາ ອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ
ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຍັງເປັນພິດຕໍ່ຫົວໃຈ, ເຮັດໃຫ້ການຍ່ອຍ
ອາຫານປົກຜ່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດທາງຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງ.

ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຍັງຄົງສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວ
ຫຍັງ ແລະ ຈະສາມາດເອົາຊະນະອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທຸກຢ່າງ
ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສັດທາ.

ພະລັງທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນຈິດໃຈ ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້
ຄວາມຈິງນີ້ ຖ້າເຈົ້າຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າ ເຖິງວ່າຈະມີ
ຄວາມສົງໄສຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມຫ້ຖອຍໃຈຂອງຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມ
ທຳລາຍເຈົ້າກໍຕາມ ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ພະລັງຂອງຈິດໃຈ ຈົ່ງສຸມໃສ່ແນວ
ຄວາມຄິດນີ້ ແລະ ເຕີມເຕີມຈິດໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະ
ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດວຽກໃນທາງບວກເພື່ອ
ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ.

ຈົງສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປສູ່ຜົນສໍາເລັດທີສູງຂຶ້ນ, ບັນລຸຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານ, ແລະຮູບແບບອື່ນໆຂອງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຈົ້າ.

ສະຕິແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ; ມັນຂະຫຍາຍໄປສູ່ດວງດາວທີ່ໄກທີ່ສຸດ ແລະ ຊຶມເຂົ້າໄປໃນທຸກໆອະນາຄົດໃນຈັກກະວານ, ລົງໄປຈົນເຖິງເຈດີລັກຖະໂນທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ. ມະນຸດຕ້ອງຮູ້ສຶກເປັນໜຶ່ງດຽວກັບມະຫາສະໝຸດແຫ່ງສະຕິຂອງຈັກກະວານນີ້, ກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຄອບຄົວ ແລະ ຊາດເພື່ອຮັບຮູ້ຕົນເອງວ່າເປັນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວມະນຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ.

ບໍ່ມີໃຜສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ ນອກຈາກການໃຊ້ຫຼື ໃນທາງທີ່ຜິດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄົນເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈເສລີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະອົງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະພົບພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ.

ສາວົກຄວນຈື່ໄວ້ວ່າ ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ຈະຄົບຫາກັບຄົນດີທີ່ມີອິດທິພົນໃນທາງບວກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຊ່ວຍດຶງໃຈລາວ, ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວ, ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະ.

ຄູບາອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມສາວົກວ່າ:
ຂ້ອຍໄດ້ມອບຄວາມຮັກໃຫ້ເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳກັດ, ແລະ ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຈາກເຈົ້າ
ຕອບແທນ

ບາງຄົນທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍມີທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢາກໄດ້, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບຄວາມສຸກໃນການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ ພົບວ່າຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຂອງພຣະອົງຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ພຣະອົງມີຄວາມໜ້າສົນໃຈຫຼາຍກວ່າຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ຫຼື ການລັລວງໃດໆທີ່ມີຢູ່.

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນແຊກແຊງຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນ ຫຼື ລົບກວນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຫົວໃຈແມ່ນຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມ

**ຮູ້ສຶກ, ແລະ ເພາະວ່າອາການແຊກຊ້ອນທາງດ້ານອາລົມເຮັດໃຫ້
ຫົວໃຈຮູ້ສຶກກັງວົນ ແລະ ຖືກລົບກວນ.**

**ບຸກຄົນຕ້ອງເບິ່ງພາຍໃນຕົວເອງເພື່ອລະບຸລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນ
ຂອງບຸກຄະລິກກະພາບຂອງຕົນເອງ**

**ບາງຄົນມັກຂຽນ, ບາງຄົນມັກແຕ່ງເພງ ຫຼື ເຄັ້ນ ແລະ ຮ້ອງເພງ,
ແລະ ບາງຄົນມັກເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການເງິນ ແລະ ເສດຖະສາດ,
ແລະອື່ນໆ.**

**ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ມີຜູ້ທີ່ມັກເຜີຍແຜ່ຂ່າວລື ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ
ໃນການນິນທາ, ຫຼື ຜິດຖຽງກັນ ແລະ ຕໍ່ສູ້**

**ບຸກຄົນບໍ່ຄວນພະຍາຍາມປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຄວນກໍາຈັດສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດໂດຍທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈເຊິ່ງ
ນໍາຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.**

ຄວາມຜູກພັນທາງຈິດໃຈທີ່ຜິດປົກກະຕິ:

**ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກພະຍາດນີກາຍເປັນຄົນມີຄວາມຄິດພຽງຝ່າຍ
ດຽວໃນການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ໂດຍເຊື່ອວ່າຄວາມສຸກແມ່ນ
ຢູ່ໃນການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ການບັນລຸຊື່ສຽງ, ຫຼື ການມີສຸຂະພາບ
ຫຼືອຳນາດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເສຍສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ - ສຸຂະພາບ,
ຊື່ສຽງທີ່ດີ, ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ, ກຽດສັກສີ, ແລະ ກຽດ
ສັກສີ - ເພື່ອແທ່ນບູຊາແຫ່ງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນຮ້ອນແຮງຂອງ
ພວກເຂົາ. ສາຍເກີນໄປ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມີພຽງຊີວິດທີ່ສົມດຸນ, ຊີວິດທີ່
ເຄົາລົບກົດເກນຂອງທຳມະຊາດແລະຫຼັກການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ປະສານງານກົດຈະກຳກັບຄວາມສະຫງົບ, ສາມາດນໍາຄວາມສຸກທີ່ແທ້
ຈິງມາໃຫ້ແລະບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດທີ່ສູງສົ່ງ.**

**ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມຜິດປົກກະຕິດ້ານຄວາມຜູກພັນທີ່ບໍ່
ດີຕໍ່ຕົນເອງຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຢາກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ,
ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ມຸມມອງທີ່ບິດເບືອນ ແລະ ບິດເບືອນຂອງຊີວິດ. ຕົວຢ່າງ,
ນັກທຸລະກິດຄົນໜຶ່ງປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ໄດ້
ສະສົມຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ, ແຕ່ກ່ອນທີ່ລາວຈະສາມາດເພີດເພີນກັບ
ຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວ, ລາວໄດ້ປະສົບກັບອາການທາງປະສາດຍ້ອນ
ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ໄດ້ເສຍ
ຊີວິດດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ [ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປອບໂຍນທ່ານ]**

**ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນອະນຸຍາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ
ເນື່ອງຈາກຄວາມສັບສົນນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງພາດຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງ**

ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມພໍໃຈໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າເລັກນ້ອຍ
ທີສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະມີສິ່ງທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາກໍຕາມ,
ເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງມະນຸດມີຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ມີ
ຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຕ້ອງການການພັດທະນາທີ່ສົມດຸນໃນທຸກລະດັບ.

ຄວາມໜາວເຢັນທາງຈິດ

ພະຍາດນີ້ມີຊື່ອື່ນວ່າ: ໜົດຫວັງ ຄົນເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອໃດ ແລະ ປະສົບກັບອາການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ ເຊັ່ນ: ຄວາມໜົດ
ຫວັງ, ການບໍ່ທົນທານຕໍ່ອາລົມ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ອົດທົນ.
ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ, ມັນມັກຈະຍຶດເຍື້ອ, ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍມັກຈະກັບ
ຄືນມາເປັນອີກໄດ້ງ່າຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫາຍ
ດີແລ້ວກໍຕາມ.

ອາການທາງຈິດໃຈ

ພະຍາດນີ້ເກີດຈາກການຫລົງຄິດເຖິງຄວາມກັງວົນທາງໂລກທີ່ຊຳ
ເຮືອ ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກມັນມັກຈະລະເລີຍທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບພວກມັນຢ່າງກ້າຫານ ແລະ
ກໍາຈັດພວກມັນທີ່ຮາກເຫງົ້າ.

ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຜົວເມຍສາມາດປາດຖະໜາໃຫ້ກັນແລະ
ກັນແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມເປີດໃຈທາງດ້ານ
ອາລົມ ແລະ ສົ່ງນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດຄຸນລັກສະນະອັນສູງສົ່ງເຊັ່ນ: ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈ, ການພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຮັກ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງວ່າການເຕີບໂຕທາງວິນຍານບໍ່
ສາມາດບັງຄັບຄົນອື່ນໄດ້

ເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກຮັກຄົນອື່ນ, ຄວາມເມດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນ
ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມີ
ອິດທິພົນໃນທາງບວກຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າມາຢ້ຽມຢາມຫົວໃຈທີ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງດ້ວຍນ້ຳ
ຕາແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມ
ຮັກ

ຄູ ປາຣຳຮັນຊາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມນັກຮຽນວ່າ:
ຢາຄາດຫວັງດອກໄມ້ທາງວິນຍານທຸກໆມື້ຈາກສ່ວນຂອງຊີວິດ
ເຈົ້າ

ຈົງໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍວຽກງານຂອງ
ເຈົ້າ, ຈະໃຫ້ລາງວັນເຈົ້າ ແລະ ບັນລຸຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າໃນເວລາທີ່
ເໝາະສົມ ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ຫວ່ານເມັດຜັນແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ຈົງບໍາລຸງລ້ຽງມັນດ້ວຍການ
ອ້ອນວອນ ແລະ ການກະທຳທີ່ດີ, ແລະ ຖອນຮາກຫຍ້າທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນແມ່ກາຝາກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບມັນ: ຫຍ້າແຫ່ງ
ຄວາມສົງໄສ, ຄວາມເບືອໜ້າຍ, ແລະ ຄວາມເຫງົາງານອນ.

ເມື່ອການຮັບຮູ້ອັນສັກສິດງອກງາມ, ຈົງບໍາລຸງລ້ຽງພວກມັນ ແລະ
ຫົດນ້ຳພວກມັນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ສັດທາ, ແລະ
ເຊົ້າມືໜຶ່ງເຈົ້າຈະດີໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນດອກໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງຄວາມຮູ້
ຕົນເອງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະຄົນທີ່ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຜູ້ທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຄົນທີ່ຮັກ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນທັງໝົດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້
ຄວາມຮັກຂອງສິ່ງຂອງທາງໂລກທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາເຂົ້າມາຄອບງໍາ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງຄວນຈະຕິດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ນິລັນຕອນ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຮັກໃດໆທີ່
ມີຢູ່ເໝືອນກວ່າມັນ ເພາະວ່າເມື່ອຄວາມຮັກອັນສູງສົງຄອບຄອງຫົວໃຈ,
ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຕົກລົງມາໃນຫົວໃຈນັ້ນ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານຈະເຕັມໄປດ້ວຍມັນ.

ພຣະຄຳພີແນະນຳໃຫ້ມະນຸດພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ເຮົາໃຈໃສ່
ໃນພຣະອົງ, ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ
ນະມັດສະການພຣະອົງຢ່າງຈິງໃຈ, ໂດຍບໍ່ມີການອວດອ້າງ ຫຼື ໜ້າຊື່
ໃຈຄົດ ການຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຄວນເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງຊີວິດ ໜ້າທີ່
ທາງໂລກບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອຳນາດທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາທີ່ຄວນຖືວ່າສຳຄັນກວ່າພຣະເຈົ້າ
ຖ້າບຸກຄົນໃດເປັນຫວ່າງເປັນໄຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ປະຕິບັດ
ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ, ສະພາບການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຈະດີຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງ
ເຖິງວ່າຈະມີສະພາບການອ້ອມຂ້າງທັງໝົດກໍຕາມ.

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕ້ອງບໍ່ລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ເຮົາທີ່ດິນ,
ສິນຄ້າພາບ, ຄວາມຮັກ, ກຽດສັກສີ ຫຼື ຊັບສິນທາງວັດຖຸ ແລະ ສິນທຳ
ໃດໆຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ.

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າ, ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ຫຼື ປາດຖະໜາຈະມາຫາເຈົ້າ ການລັກຈະເລີ່ມຝັງຮາກຢູ່ໃນຈິດໃຈ ເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນອື່ນ ເມັດຜົນຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກຈິດໃຈ

ການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວທາງວິນຍານແມ່ນເສັ້ນທາງ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນ ເຮົາຈະດຶງດູດຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼ ມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ ມັນເປັນກົດແຫ່ງສະຫວັນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນ ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງ ວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງແມ່ນວ່າເງິນ ໃນຄັງຂອງຕົນເອງຈະລື້ນດ້ວຍຄຳກໍຕາມ.

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກ ກໍຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຫຼັງຈາກແຕ່ງງານໄດ້ສອງສາມປີ, ສາມີຜົນລະຍາຫຼາຍຜົນຄົນ ຖາມຕົນເອງວ່າ:

"ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາໄປຢູ່ໃສແລ້ວ?"

ຄຳຕອບສຳລັບຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ: ລາວຖືກເຜົາຜານດ້ວຍໄຟແຫ່ງ ການຫຼົງໄຫຼຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ຖືກເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ ຕົວ ແລະ ການບໍ່ນັບຖື.

ເມື່ອຄຸນລັກສະນະທີ່ມີດີມີວິເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈ, ຄວາມຮັກ ຈະກາຍເປັນຂີ້ເຖົາ

ເມື່ອຊາຍແລະຍິງປະຕິບັດຕໍ່ກັນຢ່າງບໍ່ເໝາະສົມ, ພວກເຂົາກໍຈະ ທຳລາຍຄວາມສຸກຮ່ວມກັນຕະຫຼອດໄປ

ຜູ້ຊາຍຄວນຊ່ວຍຜູ້ຍິງສະແດງຄຸນນະພາບທີ່ດີຂອງນາງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນາງຮູ້ສຶກວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບລາວພຽງແຕ່ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວ, ແຕ່ໃນຖານະເປັນເພື່ອນຮ່ວມທາງ, ຜູ້ທີ່ ລາວມີຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ລາວຖືວ່າເປັນການ ສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະສູງສຸດຂອງຊີວິດ.

ຜູ້ຍິງຄວນເບິ່ງຜູ້ຊາຍໃນແບບດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານໃຊ້ປຸ້ຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຮາກຂອງຕົນໄມ້, ໝາກໄມ້ຈະ ໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ແຂງແຮງ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ບໍາລຸງຕົນໄມ້ ແຫ່ງມິດຕະພາບດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແຮງຈູງໃຈທີ່ບໍ່ມີຄຳ ຄວນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບິດເບືອນ ແລະ ທຳລາຍຜົນຂອງມິດຕະພາບນັ້ນ.

ການສົນໃຈໃຜຜູ້ໜຶ່ງພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າຮັ່ງມີ ຫຼື ມີ ອິດທິພົນ ແລະ ສາມາດເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ນັ້ນ ບໍ່ ສາມາດເອີ້ນວ່າມິດຕະພາບໄດ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຖືກດຶງດູດໃຫ້ໃຜ ຜູ້ໜຶ່ງຍ້ອນໃບໜ້າທີສວຍງາມຂອງເຂົາເຈົ້າ ກໍບໍ່ແມ່ນມິດຕະພາບເຊັ່ນ ກັນ. ເມື່ອໃບໜ້ານັ້ນສູນເສຍສະເໝີທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ໜ້າສົນໃຈ, "ມິດຕະພາບ" ຈະຫາຍໄປ ແລະ ກາຍເປັນສິ່ງຂອງອະດີດ.

ການກະທຳທີ່ດີທີ່ຄົນທີ່ມີກຽດຕິຍົດເຮັດເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນບໍ່ ຄວນເຮັດເພື່ອຊື່ສຽງ ແລະ ຊື່ສຽງ ຫຼື ເພື່ອຕອບສະໜອງອະຕະມະ, ແຕ່ການກະທຳທີ່ດີທີ່ຄົນເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ທີ່ມັກເວົ້າລັບຫຼັງ, ໃສ່ຮ້າຍປ່າຍສີ, ແລະ ນິນທາຄົນອື່ນຈະບໍ່ ເຄີຍຮູ້ເຖິງຄວາມສຸກໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ໃຫ້ກຳລັງ ໃຈ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ສະຫຼາດ. ການກ່າວໂທດທີ່ຮຸນແຮງເຮັດໃຫ້ຜູ້ ເຮັດຜິດຊົງຖອຍໃຈ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ບາດແຜທີ່ເຈັບປວດແຕ່ກຳເນີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ ສາມາດປົນປົງໄດ້ດ້ວຍການລົບກວນທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ການຕຳໜິ ຕິຕຽນທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະປົນປົງດ້ວຍນ້ຳຢາບັນເທົາ ແລະ ປອບ ໂຍນຂອງຄວາມຮັກ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມທະເຍີ ທະຍານ ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄວບຄຸມຂ້າພະເຈົ້າ. ຂໍ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດວຽກງານທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໂລກນີ້ເປັນບ່ອນທີ່ດີ ກວ່າໃນທຸກໆດ້ານ, ເພື່ອວ່າຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຄື່ອນຄົນອື່ນ ໃຫ້ນຶກເຖິງພຣະອົງ.

ການນອນຫຼັບແມ່ນພອນ, ບໍ່ວ່າບັນຫາຂອງເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດ ກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະຫຼຸດຟື້ນຈາກພວກມັນເມື່ອເຈົ້າລືມມັນໄປ. ແຕ່ເຈົ້າ ຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຫຼຸດຟື້ນຈາກບັນຫາຕ່າງໆໃນຊ່ວງເວລາທີ່ເຈົ້າຕືນ ນອນ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຊົມລົດຊາດຂອງນ້ຳຕານ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງ ຄວາມຫວານຂອງມັນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າຈະ

**ນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງຈິດໃຈຢ່າງເຕັມທີ່, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຊືນຊົມກັບ
ພະລັງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງມັນໄດ້.**

**ໃນຂະນະທີ່ພະນະທ່ານຜູ້ພິພາກສາໄດ້ອອກຄຳຕັດສິນສຸດທ້າຍ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ລະອຽດອ່ອນເຊິ່ງໝາຍເຖິງຊີວິດຫຼືຄວາມຕາຍສຳລັບ
ບຸກຄົນອື່ນ, ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນພະອົງກຳລັງຄິດກ່ຽວກັບບັນຫາ
ພາຍໃນຄອບຄົວທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພະອົງໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ຮູ້ສຶກເສຍໃຈ
ເພາະວ່າກົດລະບຽບຂອງພະອົງຢູ່ເຮືອນບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຊ້!**

**ຖ້າຜູ້ພິພາກສາດັ່ງກ່າວອອກຄຳຕັດສິນທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່
ການເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ບໍລິສຸດຍ້ອນການຂາດສະມາທິ, ໃນທາງກັບກັນ,
ລາວຈະຖືກກ່າວຫາ ແລະ ຖືກຕັດສິນລົງໂທດຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາ
ສູງສຸດ, ຜູ້ພິພາກສາບາບທັງໝົດ: ກົດໝາຍສາກົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມ
ລຳອຽງ ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບຄວາມໂລບມາກຂອງຍາດພີ່ນ້ອງ.**

**ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ຕອນທີ່ຂ້ອຍມີປະສົບການທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ; ຈາກທາງ
ຫລັງຂອງເມກແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ, ຮຸ່ງອາລຸນແຫ່ງຄວາມສຸກທາງ
ວິນຍານໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ຄອບງຳຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ.**

**ປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນເກີນຄວາມຄາດຫວັງທັງໝົດ, ຍ້ອນ
ວ່າຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້, ແລະ ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງຄວາມສຸກໄດ້ສ່ອງແສງທຸກມຸມມືດຂອງສະຕິ, ກຳຈັດ
ເງົາແຫ່ງຄວາມສັບສົນແລະຄຳຖາມຕ່າງໆ.**

**ແສງສະຫວ່າງນັ້ນ - ຄືກັບລັງສີເອັກ - ໄດ້ເຈາະຜ່ານວັດຖຸທີ່
ຫຍາບຄາຍ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ນອກເໜືອ
ຂອບເຂດປົກກະຕິຂອງການເບິ່ງເຫັນ, ທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດ
ຕາເວັນຕົກ, ທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້, ຢູ່ທາງໜ້າຂ້ອຍ ແລະ ທາງຫຼັງ
ຂ້ອຍ, ເໜືອຂ້ອຍ ແລະ ຂ້າງລຸ່ມຂ້ອຍ, ພາຍໃນຂ້ອຍ ແລະ ອ້ອມຮອບ
ຂ້ອຍ, ແລະ ທຸກບ່ອນ.**

**ຄວາມສົງໄສທີ່ທຳລາຍແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບການເປັນອຳມະພາດ
ໃນຜົນກະທົບຂອງມັນ ມັນຂັດຂວາງການຄິດທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ຂັດຂວາງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ.**

**ມັນເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ວຽກງານການກຸສົນຂອງອຳນາດ
ທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ກົດໝາຍຂອງຈັກກະວານ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພອນຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄປເຖິງຈິດວິນຍານ. ມັນຍັງນຳມາເຊິ່ງຄວາມຮູ້ສຶກກັງວົນ
ແລະ ໝົດຫວັງ.**

ລາວຕ້ານທານຄວາມສຳເລັດ ແລະ ປະຕິເສດແນວຄວາມຄິດ ຍ້ອນຄວາມໂງ່ຳ, ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ຫຼື ອາລົມ ແລະ ຄວາມມັກທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້.

ການເກີດໃໝ່ທາງວິນຍານໝາຍເຖິງການປົດປ່ອຍຕົນເອງອອກ ຈາກກົງຂັງຂອງຄວາມໂງ່ຳ ແລະ ໜີ້ຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງສະຕິທີ່ຈຳກັດ.

ຊີວິດມະນຸດບາງຄັ້ງກໍ່ສວຍງາມຫຼາຍ, ແຕ່ການຕິດພັນກັບມັນກໍ່ຄື ກັບການເອົານົກສະຫວັນໄວ້ໃນກົງທີ່ຄັບແຄບ. ຖ້າທ່ານເປີດປະຕູກົງ, ນົກອາດຈະລັງເລທີ່ຈະບິນອອກມາເພາະມັນເຄີຍຊົນກັບມັນແລ້ວ.

ນົກທີ່ສວຍງາມໂຕນີ້ຢ້ານກົວ ແລະ ບໍ່ຢາກອອກຈາກກົງ ແລະ ກັບ ຄືນສູ່ອິດສະລະພາບທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ມັນມາ, ແທນທີ່ຈະຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ນ້ອຍໆ ແລະ ຈຳກັດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບທຳມະຊາດຂອງມັນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຈຶ່ງຄຸ້ນເຄີຍກັບຮ່າງກາຍ ແລະ ກາຍເປັນນັກໂທດຂອງມັນ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຈັກກະວານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ການມີຢູ່ຂອງໂລກຂອງມັນແມ່ນ ຊົ່ວຄາວ ແລະ ມັນຕ້ອງກັບຄືນສູ່ບ້ານສະຫວັນຂອງມັນ.

ແລະ ການປົດປ່ອຍປັນຍາທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດຈາກຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເອີ້ນວ່າການເກີດໃໝ່ທາງ ວິນຍານ.

ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ພະລັງຂອງຈິດໃຈ ຈຶ່ງສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດນີ້ ແລະ ເຕັມເຕັມຈິດໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດວຽກໃນທາງບວກຕໍ່ເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ ຈຶ່ງສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປສູ່ຜົນສຳເລັດທີ່ສູງຂຶ້ນ ຖ້າເຈົ້າ ບັນລຸຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານ, ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງ ເຮືອງໃນຮູບແບບອື່ນໆທັງໝົດຈະຢູ່ພາຍໃຕ້ຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ໃນການອະທິຖານ ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກໆຄຳອ້ອນວອນທີ່ກ່າວອອກມາຈະ ເປີດເຜີຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນ ແຕ່ໂດຍການພົບ ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຈະຫາຍໄປ ແລະ ຄວາມ ປາຖະໜາທັງໝົດຈະສຳເລັດ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຄົນທີ່ມີວັດຖຸປະສົງ, ບໍລິສັດ ແລະ ບໍລິສັດຜູ້ກຳລັງໃດໜຶ່ງ.

ລາວຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການສຶກສາ (ເຫດການ ແລະ ສະຖານະການຕ່າງໆ) ທີ່ຊີວິດວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າລາວ ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ມີບົດຮຽນທີ່ລາວຕ້ອງຮຽນຮູ້.

ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງສິ່ງທົ່ວໂລກຕ້ອງໄດ້ຮັບການນໍາສະເໜີສູ່ໂລກນີ້, ແລະ ອຸດົມການຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເອົາທີ່ຍົກລະດັບມະນຸດຊາດ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ປັບປຸງຄວາມຄິດ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຝຶກ ຝົນພອນສະຫວັນອັນສູງສົ່ງຂອງມັນ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດກະຕຸ້ນໄດ້ຜ່ານຕົວຢ່າງທາງວິນຍານ ແລະ ຫຼັກສູດທີ່ດີ, ບໍ່ແມ່ນຜ່ານກໍາລັງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສົງຄາມທີ່ຮ້າຍ ກາດ. ອໍານາດທາງການເມືອງເປັນອັນຕະລາຍຖ້າບໍ່ມີຫຼັກການທາງ ວິນຍານມາຄວບຄຸມ ແລະ ນໍາພາມັນ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າອ້າງເຖິງຫຼັກການທາງວິນຍານ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ໝາຍເຖິງຄໍາສອນ, ນິກາຍ, ຫຼື ຄວາມເຊື່ອສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ ໝາຍເຖິງກົດໝາຍທົ່ວໄປ: ກົດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄຸນນະທຳ ທີ່ນຳໃຊ້ກັບທຸກຄົນ ແລະ ນຳຄວາມດີງາມ, ສະຫວັດດີພາບ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາໃຫ້ພວກເຂົາ.

ທຸກໆຄົນອາໄສຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຕອບສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຄືພະລັງໃຈ. ພະລັງໃຈຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນ ເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງ, ມີພະລັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຄົນເປັນຈິງ.

ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ວິທີຄວບຄຸມຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມ ປາຖະໜາ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຕົນ ຄວນຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພັນເທີອ ເພາະວ່າຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ມີວິໄນຂອງລາວຈະບໍ່ເປັນຈິງໃນ ທັນທີ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຫດຮ້າຍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ຮູບແບບອັດຕະໂນມັດຂອງເສື້ອທີ່ລ່າສັດ, ຫົວໂຫຍ ທີ່ທຳລາຍຄວາມ ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ, ທຳລາຍກະຕູກແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ ປ່ຽນສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານໃຫ້ກາຍເປັນດິນ ແດນທີ່ຮ້າງເປົ່າ.

ຄົນເຮົາຄວນລະວັງການຄິດຫຼາຍກ່ວາກັບຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ ລື້ມເຫຼວ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມໂງ່າຈ້າ, ຢ້ານວ່າຄວາມຄິດໃນ

ແຈ່ງລົບເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຄືກັບສັດຕູຈາກຄວາມມືດຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ
ແລະ ສ້າງບັນຫາຮ້າຍແຮງທີ່ຍາກທີ່ຈະຈັດການ ຫຼື ຄວບຄຸມ. ຄວາມ
ຄິດໃນແຈ່ງລົບບໍ່ໄດ້ນຳເອົາອັນຕະລາຍມາສູ່ບຸກຄົນ; ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຄິດ
ໃນແຈ່ງບວກຄວນຖືກທົດແທນດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແຈ່ງບວກ ຖ້າຄົນເຮົາ
ປາຖະໜາດີຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສາມາດທີ່ເຮົາຕ້ອງການໃນການຄິດ,
ເວົ້າ, ຮູ້ສຶກ, ຫຼື ກະທຳລ້ວນແຕ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງ□□□ຢູ່
ກັບເຮົາສະເໝີ, ດົນໃຈ ແລະ ນຳພາເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຫຼຸດຜົນຈາກ
ຄວາມຊັ່ນຊ້າທັນທີ.

ດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ນີ້ມາພ້ອມກັບຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ, ແລະ ບາງ
ຄັ້ງຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຄົນເຮົາກໍຖືກຕູດຊຶມເຂົ້າໄປໃນການເປີດເຜີຍຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງທີ່ກຳຈັດຄວາມຄິດຂອງຄວາມຢ້ານກົວທັນທີ.

ທຸກໆຄຳເວົ້າ, ດີຫຼືບໍ່ດີ, ລ້ວນແຕ່ປະໄວ້ຄວາມສັ້ນສະເທືອນຂອງ
ມັນ - ຮ່ອງຮອຍຂອງມັນ - ໃນຮ່າງກາຍ, ສະໜອງ, ແລະ ພະລັງງານ
ຊີວິດຂອງຄວາມຄິດໃນຮູບແບບຂອງຄວາມໂນ້ມອຽງ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສັ້ນສະເທືອນຂອງຄຳເວົ້າທັງໝົດຈຶ່ງປະໄວ້
ແນວໂນ້ມໃນທາງບວກ ຫຼື ທາງລົບໃນຈິດໃຈ ຜູ້ທີ່ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກ
ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ຈະບິດເບືອນຄວາມຈິງ ຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງພາຍໃນຕົນເອງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເປັນພະຍານທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຄວາມຈິງ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າໃນການໃຊ້ສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ຄວາມຈິງໂດຍ
ການເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ຫວານຊືນ, ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ ສິດຊືນ.

ຫຼິ້ນທຳນອງອະມະຕະຂອງເຈົ້າໃສ່ຊ່ວຍຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າ
ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກການສັ້ນສະເທືອນຂອງທຳນອງອັນສັກສິດ
ຂອງເຈົ້າ

ໂອ້ ຄົນຮັກຂອງຈັກກະວານ
ຂ້ອຍເຫັນໃບໜ້າຂອງເຈົ້າເຫຼືອມເປັນປະກາຍດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບ
ທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າແດງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນກີບດອກກຸຫລາບ

**ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າໃນສຽງນົກຮ້ອງ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍ**

**ແລະຂ້ອຍຝັນວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ພົບເຈົ້າຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນໃຈຫຼາຍ
ຄໍາອະທິບາຍທີ່ເກີນຂອບເຂດ**

ອິດສະລະພາບຈາກຄວາມຢ້ານກົວ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

**ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານປະກອບດ້ວຍພະລັງງານ ຫຼື ການ
ສັນສະເທືອນ. ການສັນສະເທືອນຂອງການເວົ້າແມ່ນການສະແດງ
ອອກ ຫຼື ການສະແດງອອກທີ່ຮຸນແຮງກວ່າການສັນສະເທືອນຂອງ
ຄວາມຄິດ. ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ລ່ວງລອຍຜ່ານອິເທີ.
ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມຄິດ ມີລະດັບການສັນສະເທືອນສູງ, ພວກມັນຍັງບໍ່
ທັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ. ໂຊກດີ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຄວາມຄິດຂອງຄົນທຸກຄົນ!**

**ໂດຍການກົດ ຫຼື ໝູນປຸ່ມວິທະຍຸ (ແລະ ດ້ວຍວິທີອື່ນໆໃນທຸກມື
ນີ້), ທ່ານສາມາດໄດ້ຍິນສຽງທ່ານອງ ແລະ ສຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າບໍ່
ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຮັບຮູ້ພາຍໃນຊັ້ນຂອງອິເທີທີ່ຄົ້ນວິທະຍຸເດີນທາງໄປ
ຫາເຄື່ອງຮັບຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຍິນສຽງອອກອາກາດທັງໝົດໃນ
ເວລາດຽວກັນ.**

**ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງອິເທີ ແລະ ດິນໃຈຈິດໃຈຂອງມະນຸດໃຫ້ຄິດຄົ້ນ
ວິທີການສົ່ງ ແລະ ຮັບການສັນສະເທືອນຜ່ານສື່ນີ້. ຄື້ນວິທະຍຸອາໄສອິ
ເທີສໍາລັບການແຜ່ກະຈາຍຂອງມັນ ແລະ ໄຟຟ້າສໍາລັບການສົ່ງ ແລະ
ຮັບ. ຄື້ນວິທະຍຸສັນສະເທືອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແນວຄວາມຄິດທີ່ສົ່ງຜ່ານ
ອະວະກາດໄປຫາເຄື່ອງຮັບສັນຍານສະທ້ອນໃດໆ.**

**ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃກ້ກັບຄົນທີ່ທ່ານຮັກ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດຂອງຄົນ
ທີ່ຢູ່ໄກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າທ່ານມີການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສໍາຜັດທີ່
ພັດທະນາສູງ. ຜູ້ທີ່ຝຶກຝົນເຕັກນິກການຕັ້ງສະມາທິ ແລະ ການນັ່ງ
ສະມາທິເປັນປະຈຳຈະປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນທີ່ລະອຽດອ່ອນຫຼາຍຂຶ້ນ
ຍ້ອນການປະຕິບັດນີ້, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດ
ແລະ ເຈດຕະນາຂອງຄົນອື່ນເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໄກກໍຕາມ!**

ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນຜູ້ສົ່ງ ແລະ ຜູ້ຮັບຂອງມະນຸດ: ເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນຜ່ານຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ສູນກາງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ເຈົ້າສົ່ງຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງຜ່ານຕາທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ສູນກາງຂອງຈຸດສຸມ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ. ເສົາອາກາດຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນສະໝອງ, ສູນກາງຂອງສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍ. ລອງນຶກພາບວ່າເຈົ້າຢູ່ໂກຈາກບ້ານ ແລະ ຢາກຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຖ້າປະສາດສຳຜັດຂອງເຈົ້າສະຫງົບຫຼາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າງຽບສະຫງົບ, ເຈົ້າຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຄອບຄົວຂອງເຈົ້າຢູ່ເຮືອນ. ເມື່ອເຈົ້າມີຄວາມສາມາດສູງໃນການຕັ້ງສະມາທິ, ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນທຸກບ່ອນ, ແລະ ປະສາດສຳຜັດຂອງເຈົ້າຈະມີພະລັງງານທີ່ສຳຄັນ.

ໄລຍະທາງແມ່ນສຳຄັນກັບເພາະວ່າພະລັງງານບົບອັດພື້ນທີ່ໄລຍະທາງຫຼຸດລົງຕາມການພັດທະນາຂອງເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ລອງນຶກພາບວ່າເຈົ້າຮອນຫຼັບແລະຝັນຢາກບິນໄປປະເທດອື່ນ, ຈາກນັ້ນຂຶ້ນລົດໄຟໄປເມືອງ, ແລະຈາກນັ້ນລ່ອງເຮືອໄປເກາະ, ຢຸດຢູ່ທ່າເຮືອຫຼາຍແຫ່ງຕາມທາງ ທັງໝົດນີ້ ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນສອງສາມນາທີໃນຄວາມຝັນເພາະວ່າບໍ່ມີໄລຍະທາງໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດ.

ໂລກທັງໝົດ ແລະ ອະວະກາດມີຢູ່ເປັນແນວຄວາມຄິດ, ແລະ ໃນນັ້ນມີພະລັງຂອງຈິດໃຈ ຂ້ອຍສາມາດຫຼັບຕາ ແລະ ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໂກຫຼາຍພັນໄມລ໌ ອະວະກາດ ແລະ ເວລາເປັນພຽງໂຄງສ້າງທາງຈິດໃຈ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງກາເຟຮ້ອນ ແລະ ກະແລ້ມເປັນໃນຄວາມຝັນແມ່ນຫຍັງ? ເມື່ອເຈົ້າຕື່ນນອນ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າກະແລ້ມໃນໂລກຄວາມຝັນເປັນພຽງແນວຄວາມຄິດ, ແລະ ກາເຟຮ້ອນກໍເປັນແນວຄວາມຄິດເຊັ່ນກັນ - ທັງສອງເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈິດໃຈມີອຳນາດທຸກຢ່າງ ແລະ ພະລັງທີ່ຮູ້ທຸກຢ່າງ ຈິດໃຈທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າເຖິງແມ່ນຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະອົງມີຢູ່ທົ່ວໄປຜ່ານຄວາມຄິດ, ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນກັນ

ເມື່ອທ່ານພະຍາຍາມຟັງວິທະຍຸ, ບາງຄັ້ງທ່ານໄດ້ຍິນສຽງສະຖິດປະກອບກັບການອອກອາກາດ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອທ່ານພະຍາຍາມເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນຊີວິດຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະປະສົບກັບການແຊກແຊງອີກປະເພດໜຶ່ງທີ່ພະຍາຍາມຂັດຂວາງ ແລະ ຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງທ່ານ. ການແຊກແຊງນັ້ນແມ່ນນິໄສທີ່ບໍ່ດີ.

ຄວາມຢ້ານກົວແມ່ນຄວາມລົບກວນອີກປະເພດໜຶ່ງທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັບນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີ, ຄວາມຢ້ານກົວ

ສາມາດເປັນທັງສິ່ງທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ທຳລາຍ ຕົວຢ່າງ, ເມື່ອເມຍເວົ້າວ່າ, "ຜົວຂອງຂ້ອຍຈະໃຈຮ້າຍຖ້າຂ້ອຍອອກໄປຂ້າງນອກຄືນນີ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະບໍ່," ນາງໄດ້ຮັບແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມຢ້ານກົວທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ເປັນມິດ ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຢ້ານກົວທີ່ເປັນມິດ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຂີ້ຂາດ ຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າເຖິງຄວາມຢ້ານກົວທີ່ເປັນມິດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາລະມັດລະວັງທີ່ຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຄືນອີນໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຂີ້ຄ້ານເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈເປັນອຳມະພາດ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຄວນຮູ້ສຶກພຽງແຕ່ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ເປັນມິດ ແລະ ບໍ່ຄວນຢ້ານທີ່ຈະບອກຄວາມຈິງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ການກະທຳດ້ວຍສະຕິໃນໜ້າທີ່, ຫຼື ການເສຍສະລະຄວາມປາຖະໜາສ່ວນຕົວໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ຄືນອີນ, ແມ່ນດີກ່ວາການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນເຮົາຈະລະເວັ້ນຈາກການລະເມີດກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ມັນຄວນຈະເປັນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການລົງໂທດ.

ຄວາມຢ້ານກົວມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກຫົວໃຈ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຕົກໃຈກ່ຽວກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ອຸບັດຕິເຫດ, ທ່ານຄວນຫາຍໃຈເລິກໆ, ຊ້າໆ, ແລະ ໃນຈັງຫວະປົກກະຕິຫຼາຍໆຄັ້ງ, ຜ່ອນຄາຍດ້ວຍການຫາຍໃຈອອກແຕ່ລະຄັ້ງ ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດຂອງທ່ານກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຖ້າຫົວໃຈຂອງທ່ານສະຫງົບແທ້ໆ, ທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຢ້ານກົວເລີຍ.

ຄວາມກັງວົນຕົນຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຍ້ອນຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບປ່ວຍ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າຄວາມຢ້ານກົວແມ່ນມີຮາກຖານມາຈາກປະສົບການໃນອະດີດ ບາງທີຄົນເຮົາອາດຈະລືມແລະຂາຫັກໃນອະດີດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ຈະເຮັດປະສົບການດຽວກັນຊ້າອີກ ການຄິດເຖິງປະສົບການທີ່ເຈັບປ່ວຍດັ່ງກ່າວຢູ່ເລື້ອຍໆເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈແລະເສັ້ນປະສາດເປັນອຳມະພາດ, ອາດຈະນຳໄປສູ່ການລືມແລະຂາຫັກອີກຄັ້ງ! ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເມື່ອຫົວໃຈເປັນອຳມະພາດຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມແຂງແຮງຂອງຮ່າງກາຍຈະຫຼຸດລົງເຖິງລະດັບຕ່ຳສຸດ, ປ່ອຍໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດບຸກລຸກແລະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍ.

ເກືອບບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ບໍ່ຢ້ານຄວາມເຈັບປ່ວຍ. ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ມະນຸດເປັນເຄື່ອງມືປ້ອງກັນເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ບໍ່ຄວນຖືກຂະຫຍາຍຫຼືຄິດຫຼາຍເກີນໄປ. ການມີວິໄນກັບຄວາມຢ້ານກົວຢູ່ສະເໝີເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາໃນການຫຼີກລ່ຽງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນ. ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງລະມັດລະວັງແມ່ນອີງໃສ່ປັນຍາ, ເຊັ່ນການ

ພິຈາລະນາ, ຕົວຢ່າງ, ວ່າອາຫານບາງຢ່າງບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບເຖິງວ່າຈະ
ຢາກກິນມັນກໍຕາມ. ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຕົວບົ່ງບອກ
ເຖິງຄວາມເຈັບປ່ວຍ. ຄົນເຮົານຳຄວາມເຈັບປ່ວຍມາສູ່ຕົນເອງໂດຍ
ການຄິດກ່ຽວກັບມັນ. ຖ້າທ່ານຢ້ານທີ່ຈະເປັນຫວັດຢູ່ສະເໝີ, ທ່ານຈະ
ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ມັນຫຼາຍຂຶ້ນບໍ່ວ່າທ່ານຈະເຮັດຫຍັງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງ
ມັນ. ຢ່າເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈແລະເສັ້ນປະສາດຂອງທ່ານເປັນອຳມະ
ພາດດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ເມື່ອຄວາມກັງວົນຕິດຢູ່ກັບທ່ານຕໍ່ກັບຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະຊ່ວຍສ້າງປະສົບການທີ່ທ່ານຢ້ານ. ມັນຍັງບໍ່
ສະຫຼາດທີ່ຈະເຊື່ອມໂຍງຫຼາຍເກີນໄປກັບຜູ້ທີ່ເວົ້າເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບ
ຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະຈຸດອ່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການສຸມໃສ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້
ສາມາດຊ່ວຍປູກເມັດຜົນຂອງຄວາມຢ້ານກົວໃນໃຈຂອງທ່ານ. ຜູ້ທີ່
ຢ້ານວັນນະໂລກ, ມະເຮັງ, ຫຼືພະຍາດຫົວໃຈຄວນກຳຈັດຄວາມ
ຢ້ານກົວນີ້ອອກຈາກຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະ
ນຳເອົາສະພາບທີ່ບໍ່ຕ້ອງການເຫຼົ່ານີ້ມາສູ່ຕົນເອງ. ສຳລັບຄົນເຈັບແລະ
ຜູ້ສູງອາຍຸ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໜ້າພໍໃຈແລະໃຫ້
ການສະໜັບສະໜູນ, ຮ້ອນຮອບດ້ວຍຄົນທີ່ມີນິໄສທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະມີ
ທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ບວກ, ເພື່ອຊຸກຍູ້. ແລະ ຍົກລະດັບພວກເຂົາ
ດ້ວຍຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໃນແງ່ບວກ ຄວາມຄິດມີພະລັງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ພະນັກງານໂຮງໝໍບໍ່ຄ່ອຍຈະເຈັບປ່ວຍຍ້ອນຄວາມໝັ້ນໃຈໃນ
ຕົວເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້
ພວກເຂົາສຶດຊື່ນ ແລະ ສະໜອງແຫຼ່ງພະລັງງານໃຫ້ພວກເຂົາຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງ.

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະບໍ່ບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບອາຍຸຂອງ
ເຈົ້າເມື່ອເຈົ້າອາຍຸສູງຂຶ້ນ ທັນທີທີ່ເຈົ້າເຮັດ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນອາຍຸຂອງ
ເຈົ້າສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຮູບລັກສະນະຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງມັນ
ກັບສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາທີ່ຫຼຸດລົງ. ແນວຄວາມຄິດຂອງ
ຄວາມແກ່ສ້າງຄວາມກັງວົນ ແລະ ລັກເຮົາຊີວິດ ແລະ ພະລັງງານຂອງ
ຄົນໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງຮັກສາອາຍຸຂອງເຈົ້າໄວ້ເປັນຄວາມລັບກັບຕົວເອງ.
ພວກເຮົາຄວນເຕືອນຕົນເອງວ່າພວກເຮົາເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນ
ອະມະຕະ, ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສຸຂະພາບທີ່ດີ, ແລະ ໂລກນີ້
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມດີງາມ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນມີຄວາມລະມັດລະວັງຫຼາຍກວ່າຄວາມຢ້ານກົວ.
ຄວນມີມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແລະ ຄວນພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງເພື່ອ
ກຳຈັດສາເຫດຂອງພະຍາດ ແລະ ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ. ເຊື່ອພະຍາດມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ຈົນຖ້າຄົນ

ເຮົາຢ້ານກົວເຊື່ອພະຍາດເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ສາມາດເພີດເພີນ ກັບຊີວິດໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີມາດຕະການປ້ອງກັນສຸຂະພາບທີ່ ຈຳເປັນທັງໝົດ, ຖ້າຄົນເຮົາສາມາດກວດເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າພາຍໃຕ້ ກ້ອງຈຸລະທັດໄດ້, ພວກເຂົາກໍຈະສູນເສຍຄວາມຢາກອາຫານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກິນ.

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢ້ານຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກ ຈາກມັນ ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຂອງເຈົ້າໃນພຣະອົງ ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງມັກຈະເກີດຈາກ ຄວາມກັງວົນ ເປັນຫຍັງຕ້ອງທົນທຸກເມື່ອຄວາມເຈັບປ່ວຍຍັງບໍ່ທັນ ເກີດຂຶ້ນ? ເນື່ອງຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເກີດຈາກ ຄວາມຢ້ານກົວ, ການປ່ອຍຄວາມຢ້ານກົວຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຫຼຸດຜົນ ທັນທີ, ແລະ ການປົນປົງຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະ ນອນ, ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າ: "ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ມີ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາກໍບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ" ຈົ່ງອົມຮອບຕົວ ເອງດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພະລັງງານຂອງ ຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຊື່ອພະຍາດໃດໆທີ່ໂຈມຕີເຈົ້າ ຈະຖືກໂຈມຕີລົງ ເວົ້າຊ້າໆວ່າ "ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບ ສູງສຸດ" ຫຼື "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊ່ວຍ" ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງ ເຕັມທີ່ຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ, ເສີມສ້າງເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ສຶກ ສະບາຍໃຈ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບ ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ ວ່າໃນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນວິນຍານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ, ໃຫ້ວາງຝາມຂອງເຈົ້າໄວ້ຕິດ ກັບຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຖ້າມັນຈາກຊ້າຍຫາຂວາ ໃນຂະນະທີ່ກ່າວວ່າ: "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວນີ້ອອກຈາກຂ້ອຍ ແລະ ປ່ອຍຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຟື້ນຈາກສົງລົບກວນ ໃດໆ" ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມີວິທີທີ່ຈະກຳຈັດສັນຍານລົບກວນຈາກວິທະຍຸ, ຖ້າເຈົ້າຖືຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈາກຊ້າຍຫາຂວາຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າ ສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດຂອງການກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກ ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ຄວາມຢ້ານກົວຈະຫາຍໄປດ້ວຍຄວາມ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນສູງສົງ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕົວຕົນຂອງເຈົ້າທັງໝົດ.

ຄວາມຢ້ານກົວມີຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີ, ແລະ ການກຳຈັດມັນໄປ ໄດ້ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ ພຣະອົງ

ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເປັນຄົນແທ້ຈິງໃນທຸກສິ່ງທີ່ ເຈົ້າເຮັດ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຮຽນແບບ; ຢ່າເພີ່ມຊື່ຂອງເຈົ້າໃສ່ລາຍຊື່ຍາວ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈົ່ງເປັນເຈົ້ານາຍໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ ແລະ ເຮັດມັນໃນ ແບບທີ່ເປັນເອກະລັກທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ ຂົງເຂດນີ້ເປີດກວ້າງ ສຳລັບຄວາມຄິດສ້າງສັນ ຕາບໃດທີ່ຄວາມປາຖະໜານນັ້ນຈົ່ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທຳມະຊາດທັງໝົດຕອບສະໜອງຕໍ່ເຈົ້າເມື່ອ ເຈົ້າສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ຄົນມັກເອົາຕົວເອງໄວ້ກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄົນອື່ນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ອວຍພອນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໂຊກດີຄືກັບທີ່ພວກເຮົາປາດຖະໜາໃຫ້ຕົວເອງ. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈົ່ງໃຈ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າວົງມົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາສົ່ງສານຂອງພວກ ເຮົາຂະຫຍາຍອອກໄປ ແລະ ສາຍພົວພັນແຫ່ງຄວາມຮັກລະຫວ່າງ ພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນເລິກຊຶ້ງ ແລະ ແຂງແຮງຂຶ້ນ.

ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີປະຊາກອນ 1,000 ຄົນ, ຖ້າທຸກຄົນ ປະພຶດຕົວເປັນມິດ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນ 999 ຄົນ. ແຕ່ຖ້າທຸກຄົນໃນ ສະພາບແວດລ້ອມນັ້ນປະພຶດຕົວເປັນສັດຕູກັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີ ສັດຕູ 999 ຄົນ.

ການເອົາຊະນະໃຈຜູ້ຄົນດ້ວຍພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກແມ່ນໄຊ ຊະນະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ທຸກຄົນສາມາດບັນລຸໄດ້ໃນຊີວິດ ພະຍາຍາມ ຄິດເຖິງຄວາມດີຂອງຄົນອື່ນຢູ່ສະເໝີ, ແລະເຈົ້າຈະພົບເຫັນທົ່ວໂລກຢູ່ ທີ່ນຂອງເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ມີຊີວິດຢູ່ແລະເສຍຊີວິດເພື່ອຄົນອື່ນ ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດທາງວັດຖຸອັນ ມະຫາສານທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົວເອງເທົ່ານັ້ນຈະຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍ ຄວາມລືມຢ່າງໄວວາ ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຄົນອື່ນຍັງຄົງຖືກຈິດຈຳ ຕະຫຼອດໄປ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳບໍ່ມີບັນລັງຄຳໃນລະຫວ່າງການ ເດີນທາງຢູ່ເທິງໂລກຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົານັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງ ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງຫຼາຍລ້ານຄົນ ນັ້ນແມ່ນບັນລັງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ມະນຸດ ຄົນໃດສາມາດຄອບຄອງໄດ້

ຄົນເຮົາເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ດ້ວຍນ້ຳຕາ ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນປິຕິຍິນດີ ກັບການມາຮອດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດວຽກ ແລະ ຮັບໃຊ້

ໃນຊ່ວງຊີວິດທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຕ້ອງຈາກໂລກນີ້ໄປ
ເຂົາເຈົ້າຈະຈາກໄປດ້ວຍຮອຍຍິມ ໃນຂະນະທີ່ໂລກໄວ້ອາໄລເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສາມາດໃຊ້ສະຕິປັນຍາ
ຂອງຕົນເພື່ອບັນລຸຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມຄິດອັນ
ສູງສົ່ງແມ່ນພະລັງທີ່ມີພະລັງ, ແລະ ພະລັງນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການນຳພາ
ໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ.

ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານຄວາມຮັກໃຫ້ພວກເຮົາໂດຍການປູກ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຄີຍ
ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກຂອງມະນຸດເລີຍ ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າມີໃຈກວ້າງ
ແລະ ຮັກພວກເຮົາຫຼາຍ, ພຣະອົງຄວນເປັນຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການຄົ້ນຫາຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງບໍ່
ຕ້ອງການບັງຄັບຕົນເອງໃສ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກໃດສາມາດ
ບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງພຣະອົງແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ.

ວິທີການເຮັດວຽກຂອງຮ່າງກາຍແລະ ຈິດໃຈທີ່ລືກລັບ, ເຊິ່ງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆທັງໝົດ

ສົ່ງມະຫັດສະຈັນ ແລະ ສົ່ງມະຫັດສະຈັນອື່ນໆໃນຊີວິດຄວນເປັນ
ແຮງຈູງໃຈທີ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຄົ້ນຫາມັນ
ແລະ ພົບມັນ

ຜູ້ໃດທີ່ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ
ໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນ ແລະ ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ

ເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມຕົ້ນໄປຕາມເສັ້ນທາງນີ້, ໃນເບື້ອງຕົ້ນຊີວິດຂອງ
ຂ້ອຍກໍ່ຮຸ້ນວາຍ ແລະ ບໍ່ມີລະບຽບ, ແຕ່ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຊ້າ
ແລ້ວຊ້າອີກ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເມກກໍ່ເລີ່ມຈາງ
ຫາຍໄປ, ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆກໍ່ກາຍເປັນທີ່ຊັດເຈນໃນທາງທີ່ໜ້າ
ປະຫລາດໃຈ ທຸກຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ບໍ່ສາມາດ
ປະຕິເສດໄດ້ກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້
ຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງໃນຊີວິດນີ້ ໂອ້, ຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນທີ່ຜູ້ຄົນຫາປະສົບເມື່ອພົບພຣະເຈົ້າ! ຫຼັງຈາກນັ້ນໂລກກໍ່
ສິດໃສ ແລະ ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສ, ທຸກຢ່າງຈະຖືກຕ້ອງ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ຈະສາມາດປູກຝັງຄວາມຢ້ານກົວໃນຫົວໃຈໄດ້.

ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບ
ສົງຄາມຂອງຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມກ້າຫານທີ່
ເໝາະສົມກັບລູກຫລານຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ.

ການຄົ້ນພົບຊັບສົມບັດ

ຄູສອນ: ປາຣໍາຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ມີພະລັງໃດຢູ່ໃນຈັກກະວານທີ່ສາມາດເປີດເຜີຍບໍ່ແຮ່ແຫ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມລ້າລວຍ, ແລະ ຄົ້ນພົບຊັບສົມບັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຝັນເຖິງມາກ່ອນບໍ່?

ມີພະລັງໃດໆໃນຈັກກະວານທີ່ພວກເຮົາສາມາດຫັນໄປຫາ ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສໃນການສະແຫວງຫາສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານໄດ້ບໍ່?

ຄູສອນຜູ້ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຢືນຢັນການມີຢູ່ຂອງອໍານາດນີ້ ແລະ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງປະສິດທິພາບຂອງກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ຈະເຮັດວຽກເພື່ອມະນຸດຊາດ ຖ້າມັນທົດລອງພວກເຂົາດ້ວຍໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ.

ຄວາມສໍາເລັດໃນໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງທັງໝົດ, ແຕ່ຍັງຂຶ້ນກັບຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂອກາດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ໂອກາດໃນຊີວິດບໍ່ໄດ້ມາໂດຍບັງເອີນ; ພວກມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເກີດຂຶ້ນມາ ມະນຸດໄດ້ສ້າງໂອກາດທັງໝົດທີ່ເຄີຍມີມາ ແລະ ມີໃຫ້ພວກເຂົາ (ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຊາດນີ້ ຫຼື ໃນອະດີດອັນໄກ, ລວມທັງຊາດກ່ອນ ຫຼື ຊາດໜ້າ) ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ສ້າງໂອກາດເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາຕ້ອງໃຊ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂອກາດເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເຕັມທີ່ ແລະ ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ຖ້າພວກເຮົາໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນພາຍນອກທັງໝົດທີ່ມີຢູ່, ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມສາມາດຕາມທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກໃດໆທີ່ອາດຈະຂັດຂວາງທາງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະພັດທະນາພະລັງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ: ພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກທີ່ສຸດຂອງຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາມີສອງພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄື: ພະລັງຂອງສະຕິປັນຍາ ແລະ ພະລັງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຂອງປະທານສັກສິດສອງຢ່າງນີ້ໃຫ້ເຕັມທີ່.

ຄວາມສໍາເລັດ ຫຼື ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງບຸກຄົນແມ່ນຂຶ້ນກັບລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບການຄິດທີ່ເປັນນິໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ. ອັນໃດມີພະລັງຫຼາຍກວ່າໃນຊີວິດຂອງຄົນ: ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມສໍາເລັດ ຫຼື ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມລົ້ມເຫຼວ? ຖ້າການຄິດໃນແງ່ລົບສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກບາງຄັ້ງຄາວຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະ

ດຶງດູດຄວາມສຳເລັດ. ແຕ່ຖ້າຄົນເຮົາຄິດຢ່າງຊື່ສັດ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ກຳລັງຊອກຫາ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກ
ວ່າຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມມືດກໍຕາມ.

ທຸກໆຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜອື່ນຈະໃຫ້ຄຳຕອບ ຫຼື
ຈ່າຍເງິນໃຫ້ຕົນເອງໃນວັນສຸດທ້າຍ

ວຽກງານຂອງພວກເຮົາໃນໂລກ, ບ່ອນທີ່ການກະທຳໃນອະດີດຂອງພວກ
ເຮົາໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້, ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ວຽກງານຂອງ
ພວກເຮົາຈະຖືວ່າປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ພຽງແຕ່ເມື່ອມັນຮັບໃຊ້ເພື່ອນມະນຸດຂອງ
ພວກເຮົາໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ.

ບໍ່ມີບັນຫາໃດຄວນຖືກຄິດຫຼາຍ ຫຼື ທົບທວນຄືນຢູ່ເລື້ອຍໆ ໃຫ້ເລື່ອງຕ່າງໆ
ຝັກຜ່ອນໄວ້ໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ມັນອາດຈະແກ້ໄຂໄດ້ດ້ວຍຕົວມັນເອງ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຢູ່□□□ໆດົນເກີນໄປຈົນສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການ
ຮັບຮູ້. ໄລຍະເວລາຂອງການຝັກຜ່ອນຄວນໃຊ້ສຳລັບການໄຕ່ຕອງທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ
ແລະ ເພື່ອບັນລຸຊອບເຂດທີ່ສະຫງົບພາຍໃນຈິດວິນຍານ.

ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຕົວທ່ານເອງ, ທ່ານຈະສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງ
ຊັດເຈນກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານເຮັດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຄິດຂອງທ່ານຈະກະແຈກ
ກະຈາຍ, ທ່ານກໍຈະສາມາດລວບລວມພວກມັນ ແລະ ປັບປຸງຈຸດສຸມຂອງມັນໄດ້.
ຄວາມສາມາດໃນການບັນລຸຄວາມກົມກຽວອັນລັກສິດນີ້ສາມາດໄດ້ມາຜ່ານ
ຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ການຝຶກຝົນ.

ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການເຮັດວຽກໜັກ
ແລະ ຄວາມອົດທົນແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການບັນລຸຄວາມສຳເລັດ. ການ
ສະແດງອອກພາຍນອກ ແລະ ປະກົດການທັງໝົດແມ່ນຜົນມາຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ,
ແຕ່ພະລັງນີ້ມັກຈະບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ມີເຫດຜົນ.

ມີຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍອັດຕະໂນມັດຄືກັນກັບມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີສະຕິ, ແລະ
ແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການກະທຳທັງໝົດແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ຫຼື
ພະລັງໃຈ, ໂດຍທີ່ບໍ່ມີມັນຄົນຈະບໍ່ສາມາດຍ່າງ, ເວົ້າ, ເຮັດວຽກ, ຄິດ, ຫຼື ຮູ້ສຶກ
ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ພະລັງໃຈແມ່ນແຮງຈູງໃຈທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການກະທຳທັງໝົດ, ແລະ
ການບໍ່ນຳໃຊ້ກົດຈະກຳນີ້ໝາຍເຖິງການບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫງົາງອນ
ຢ່າງສົມບູນ, ທັງທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ. ມະນຸດໃຊ້ພະລັງໃຈເຖິງແມ່ນວ່າຈະ
ເຄື່ອນໄຫວມີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້
ພະລັງນີ້.

ອຳນາດເຈດຕະນາໂດຍອັດຕະໂນມັດແມ່ນການໃຊ້ອຳນາດເຈດຕະນາໂດຍ
ບໍ່ຮູ້ຕົວ ອຳນາດເຈດຕະນາທີ່ມີສະຕິແມ່ນພະລັງງານທີ່ສຳຄັນທີ່ມາພ້ອມກັບຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມ; ມັນເປັນເຄື່ອງກຳເນີດພະລັງງານທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ
ການຊີ້ນຳຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຄິດຢ່າງຮອບຄອບ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຝຶກອົບຮົມ
ຕົນເອງໃຫ້ໃຊ້ອຳນາດເຈດຕະນາທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ຄິດຢ່າງຮອບຄອບ, ແທນທີ່ຈະ
ເປັນອຳນາດເຈດຕະນາໂດຍອັດຕະໂນມັດໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງ
ຮັບປະກັນວ່າອຳນາດເຈດຕະນາຂອງພວກເຂົາຖືກນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ
ແລະ ສ້າງສັນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິງສິ່ງ
ເລັກໆນ້ອຍໆ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.

ເພື່ອປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ຄົນເຮົາຕ້ອງມີ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍຄິດວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້.
ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍໜ້າວຽກທີ່ງ່າຍກວ່າ, ແລະ ເມື່ອຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄ່ອຍໆພະຍາຍາມເຮັດໃນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍ
ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຂຶ້ນ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າເປົ້າໝາຍທີ່ດີ ແລະ ສູງສົ່ງໄດ້ຖືກກຳນົດ
ໄວ້, ແລະ ພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນດ້ວຍພະລັງງານ ແລະ ຄວາມສາມາດ
ທັງໝົດ, ດ້ວຍການປະຕິເສດຢ່າງສິ້ນເຊີງທີ່ຈະຍອມແພ້ ຫຼື ຍອມຮັບຄວາມລົ້ມ
ເຫຼວ, ບໍ່ວ່າຈະມີອຸປະສັກຫຍັງກໍຕາມ.

ຄົນເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ເພື່ອເປັນເຈົ້າການໃນໜ້າວຽກໃນ
ທັນທີ ແລະ ບໍ່ເສຍພະລັງງານ ຫຼື ປ່ອຍໃຫ້ວຽກງານຍັງບໍ່ແລ້ວກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນ
ການຜະຈົນໄພໃໝ່.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ວິທີອຳນາດນະທຳຂອງຄົນອື່ນ

ການສຶກສາສິນລະທຳຂອງຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຮູ້ຕົວຫຼາຍຂຶ້ນ
ກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າປັບປຸງລັກສະນະຂອງຕົນເອງ
ໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການສຶກສາສິນລະທຳໃນທາງລົບແມ່ນຂັດກັບ
ຄວາມຈິງ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ແລະ ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ.

ທຸກໆຄົນທີ່ກວ່າງ "ຕຳຫຼວດສິນທຳລັບ" ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຽວເພື່ອ
ເປີດເຜີຍ ແລະ ທຳລາຍຊື່ສຽງຂອງຄົນອື່ນ. ຫຼາຍຄົນທີ່ມັກວິພາກ

ວິຈານຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດທົນກັບການວິພາກວິຈານຕົນເອງໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາອາດຈະມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ ແລະ ຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ພວກເຂົາເສຍໃຈທີ່ເຫັນໃນຄົນອື່ນ, ຕາມສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ "ບໍລິສຸດ" ຂອງພວກເຂົາ.

ການສຶກສາລັກສະນະນິໄສແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນເປັນພິເສດຍ້ອນເຫດຜົນພື້ນຖານອັນໜຶ່ງຄື: ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສັງເກດຄຸນລັກສະນະທີ່ດີໃນຄົນອື່ນຢູ່ສະເໝີ ແລະ ປຸກຝັງຄຸນງາມຄວາມດີເຫຼົ່ານັ້ນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຂ້ອຍສຶກສາລັກສະນະນິໄສເມື່ອຂ້ອຍຕ້ອງພົວພັນກັບຄົນບາງຄົນ ແຕ່ການເລືອກຂອງຂ້ອຍແມ່ນມາຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ບາງຄັ້ງຂ້ອຍອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກທີ່ບໍ່ມີນ້ຳໃຈຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ໂດຍຫວັງວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ຖ້າພວກເຂົາຕອບສະໜອງຕໍ່ການຊີ້ນຳທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ; ຖ້າບໍ່, ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດແລ້ວ.

ຂ້ອຍຄືກັບແພດຜູ້ທີ່ຍອມແພ້ຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍເພື່ອຊ່ວຍຄົນເຈັບແພດທຸກຄົນກ້າທີ່ຈະສ່ຽງສິ່ງນີ້ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ແລະຊ່ວຍເຫຼືອ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບແພດທາງວິນຍານ ລາວຮັບຜິດຊອບໃນການກວດສອບຄົນອື່ນ ແລະຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າປັບປຸງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, "ຢ່າຕັດສິນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າກໍຈະຖືກຕັດສິນຄືກັນ" (ແລະໃນ Quran ພວກເຮົາອ່ານວ່າ, "ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມສິ່ງໄສບາງຢ່າງແມ່ນບາບ") ນີ້ແມ່ນການຕໍາໜິຕິຕຽນຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ການວິພາກວິຈານທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນ. ພຶດຕິກໍາດັ່ງກ່າວແມ່ນຮຸນແຮງ ແລະ ທໍາລາຍບັນຍາກາດຂອງມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມຮັກແພງໃນບັນດາຜູ້ຄົນ. ການວິພາກວິຈານແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດຢ່າງສິ້ນເຊີງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນຈະຖືກສະເໜີດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເມື່ອຄົນອື່ນຕ້ອງການມັນ. ມັນຄວນຈະຖືກມອບໃຫ້ດ້ວຍເຈດຕະນາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ການຄວບຄຸມຕົນເອງມີສິດທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ. ຈາກທັດສະນະນີ້, ການສຶກສາດ້ານຈັນຍາບັນແມ່ນທັງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄຸ້ມຄ່າ.

ສາຂາໜຶ່ງຂອງການສຶກສາກ່ຽວກັບລັກສະນະນິໄສແມ່ນອີງໃສ່ຮູບຮ່າງໜ້າຕາ. ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນທັງໝົດໃນບຸກຄົນແມ່ນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນໃນຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຖ້ອຍຄໍານີບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ທົ່ວໄປເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນລັກສະນະທາງສະລິ
ລະວິທະຍາ ຫຼື ການສະແດງອອກທັງໝົດທີ່ສາມາດຄາດເດົາຊີວິດທາງ
ຈິດໃຈໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ອາຣິສໂຕເຕນໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບຮູບຮ່າງໜ້າຕາເປັນຄູ່ມືໃນການ
ເຂົ້າໃຈລັກສະນະນິໄສ ອາຈານອິນເດຍໄດ້ໄປໂກກວ່ານັ້ນ ແລະ ເລິກ
ເຊິ່ງກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າແນວຄວາມຄິດພື້ນຖານຂອງຊີວິດມະນຸດ
ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນສາຍຕາ ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຕາຈະເປີດເຜີຍຄວາມ
ລັບພາຍໃນທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານ - ບໍ່ພຽງແຕ່ຂອງຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ຍັງກ່ຽວກັບການເກີດໃໝ່ໃນອະດີດ - ມີພຽງຈິດໃຈຂອງອາຈານທີ່ມີ
ຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດອ່ານ ແລະ ວິເຄາະຄວາມເຂົ້າໃຈເຫຼົ່ານີ້ໄດ້.

ບາງຄັ້ງເຈົ້າກໍາລັງຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ທັນໃດນັ້ນ
ເຈົ້າສັງເກດເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນສາຍຕາຂອງຄົນທີ່ຜ່ານໄປມາ,
ແລະ ເຈົ້າເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, "ຂ້ອຍຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈກັບຄົນໆນັ້ນ"
ຫຼື "ຂ້ອຍມັກຄົນໆນັ້ນ" ຂຶ້ນກັບສະຖານະການ.

ຕາບອກເລື່ອງທັງໝົດ ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມ
ອິດສາ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່, ຄວາມຮັກ, ຄວາມ
ກ້າຫານ, ຈິດວິນຍານ, ແລະ ຄຸນນະພາບທັງດີ ແລະ ບໍ່ດີລ້ວນແຕ່
ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຕາ ຕົວແທນລັບສາມາດຄວບຄຸມກ້າມຊີ້ນໃບໜ້າ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ການສະແດງອອກຂອງເຂົາເຈົ້າທໍລະຍົດ
ເຈດຕະນາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດປິດບັງ ຫຼື ກໍາຈັດຄວາມ
ສົ່ງໄສອອກຈາກຕາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ (ເຊິ່ງເປັນເຫດຜົນທີ່ບາງຄົນໃສ່
ແວ່ນຕາດໍາ!) ແນວໃດກໍຕາມ, ຕາຂອງໂຍຄີຍັງນຶ່ງຢູ່ ເພາະວ່າລາວ
ກໍາລັງພິຈາລະນາເຖິງວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບ
ສຸກ.

ທຸກໆລັກສະນະທາງໃບໜ້າ ແລະ ຮ່າງກາຍໄດ້ຖືກສຶກສາແລ້ວ
ແມ່ນແຕ່ຕຸ່ມທີ່ໂດດເດັ່ນຢູ່ເທິງຫົວກໍໄດ້ຖືກວິເຄາະແລ້ວ ແຕ່ຮູບ
ລັກສະນະທາງກາຍະພາບບໍ່ໄດ້ບອກເລື່ອງທັງໝົດສະເໝີໄປ, ແລະ
ວັດທະນະທຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄດ້ສະຫຼຸບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈາກການ
ສັງເກດ ແລະ ການສຶກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ ບາງຄົນເວົ້າວ່າຄົນທີ່ມີນ້ຳ
ໜັກເກີນແມ່ນຄົນທີ່ມັກຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ຢາກເຮັດວຽກ, ໃນຂະນະ
ທີ່ຄົນຜິວບາງມີຄວາມເຊື່ອທາງວິນຍານຫຼາຍກວ່າ.

ຊີຊາລະມັດລະວັງ Cassius, ຜູ້ທີ່ລາວເຫັນວ່າເປັນໄພຂົ່ມຂູ່
ອໍານາດຂອງລາວ. ນັກຂຽນບາງຄົນໄດ້ສົມມຸດຕິຖານວ່າຄົນຜິວບາງຄິດ
ຫຼາຍເກີນໄປ, ຊຶ່ງເປັນເຫດຜົນທີ່ພວກເຂົາຂາດເນື້ອໜັງ. ຢ່າງໃດ

ກໍຕາມ, ປະຫວັດສາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າທັງຄົນຜິວບາງ ແລະ ຄົນ ອ້ວນລ້ວນແຕ່ເປັນຜູ້ປົກຄອງທີ່ດີ.

ຖ້າດຽວນີ້ທ່ານມີນ້ຳໜັກເກີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ທ່ານເຄີຍມີນ້ຳໜັກ ເກີນຫຼາຍຄັ້ງມາກ່ອນ (ໃນອະດີດ) ຫຼື ຖ້າທ່ານຜອມຢູ່ສະເໝີ, ທ່ານ ເຄີຍເປັນແບບນັ້ນໃນອະດີດຫຼາຍໆຄັ້ງ. ທ່ານໄດ້ຮັບມໍລະດົກຄວາມມັກ (ທີ່ຈະມີນ້ຳໜັກເກີນ ຫຼື ຜອມ) ຈາກອະດີດ ແລະ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະກິນ ຫຍັງ, ຄວາມຄິດນັ້ນຍັງຄົງເປັນທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນ ການສະແດງອອກໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ລັກສະນະທາງກາຍວິທະຍາ, ໃນຖານະວິທະຍາສາດທີ່ມີ ຈຸດປະສົງເພື່ອຕີຄວາມໝາຍທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ, ເປັນ ວິທະຍາສາດທີ່ແທ້ຈິງຖ້າພວກເຮົາພິຈາລະນາວ່າຄວາມຄິດທັງໝົດທີ່ ຜ່ານຜ່ານຈິດໃຈຂອງຄົນຕະຫຼອດຫຼາຍຮູບແບບຂອງເຂົາເຈົ້າປະກົດ ຂຶ້ນໃນຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ສະຕິປັນຍາອັນແຮງກ້າຂອງຄູສອນທາງວິນຍານທີ່ມີຄວາມຮູ້ເພື່ອແຍກ ແຍະລັກສະນະຂອງລັກສະນະທາງກາຍວິທະຍາໃນບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ.

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໂຊຄຣາຕິສ ເປັນຄົນທີ່ມີນິໄສຂີ້ຮ້າຍຫຼາຍ ຄັ້ງໜຶ່ງ ລາວໄດ້ພົບກັບໂຫລາສາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ບອກລາວວ່າ: "ໂຊ ຄຣາຕິສ, ເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍ ເຄີຍເຫັນມາ" ສາວິກຂອງໂຊຄຣາຕິສໃຈຮ້າຍຫຼາຍໃສ່ໂຫລາສາດ, ແຕ່ຄູສອນຂອງພວກເຂົາຕອບວ່າ: "ເຈົ້າເວົ້າຖືກ ຂ້ອຍເຄີຍເປັນແບບ ນັ້ນທັງໝົດໃນອະດີດ, ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຕອນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍປັນຍາ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດຍັງຄົງຕິດ ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມັນເບິ່ງໜ້າກຽດຊັງ."

(ສິ່ງນີ້ເຄື່ອນພວກເຮົາເຖິງການປະກົດຕົວຂອງນັກຂຽນຊາວອາຣັບ ທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກສະໄໝຄື: ອາບູ ບາຮີ ອາລ- ຈາຣີສ, ຜູ້ທີ່ເຄີຍກ່າວໄວ້ :)

ຖ້າໝູ່ຖືກປ່ຽນຮູບເປັນຄັ້ງທີສອງ, ມັນກໍຍັງຈະບໍ່ໜ້າກຽດເທົ່າກັບ ຂອງ Al-Jahiz.

ຜູ້ຊາຍທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງນະລົກດ້ວຍຕົນເອງ; ລາວ ເປັນພຽງຂີ້ຝຸ່ນຢູ່ໃນທຸກມຸມ (ສັງເກດ)

ບໍ່ມີໃບໜ້າສອງໃບໃດຄືກັນໝົດ ແຕ່ລະໃບໜ້າແຕກຕ່າງກັນ ຍ້ອນຄຸນລັກສະນະ ແລະ ລັກສະນະຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ໃນຊີວິດກ່ອນໜ້ານີ້ ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເລື່ອງຂອງການຕັດສິນ ຄົນວ່າດີ ຫຼື ບໍ່ດີໂດຍອີງໃສ່ຮູບລັກສະນະໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່

ວ່າໄພພິບູນຝຣາມຊິສ ແຫ່ງອັດຊີຊີບມີຮູບຮ່າງໜ້າຕາທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ໃນຂະນະທີ່ສາວິກຂອງລາວ, ອ້າຍ ມາເຊໂດນີອຸສ, ເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ຫຼໍ່ແຕ່ ມາເຊໂດນີອຸສ ບໍ່ມີຄວາມງາມທາງວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄືກັບໄພພິບູນຝຣາມຊິສ.

ສາຂາອື່ນຂອງການສືບສວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລັກສະນະທາງກາຍ ວິໄສແມ່ນ pathognomy: ການຕີຄວາມອາລົມຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າສະແດງອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານທ່າທາງ, ການສະແດງອອກທາງໜ້າ, ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ໂດຍການສຶກສາປະຕິກິລິຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ເຫດການສະເພາະ.

ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ນິໄສບົ່ງບອກເຖິງລັກສະນະສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການປິດບັງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຢາກເປີດເຜີຍຕົວເອງໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້.

ຜົວສອງຄົນໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າເມຍຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈົມນ້ຳຕາຍນໍ້າກັນຄົນໜຶ່ງສະແດງຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ໃນຂະນະທີ່ອີກຄົນໜຶ່ງຍັງງຽບຢູ່ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມໂສກເສົ້າອອກມາພາຍນອກ ຕົວຈິງແລ້ວຮັກເມຍໜ້ອຍກວ່າຜົວທີ່ບໍ່ສະແດງຄວາມທຸກໃຈຜ່ານການສະແດງອອກທາງໜ້າຂອງລາວເລີຍ ດັ່ງນັ້ນ, ການເກີດພະຍາດ - ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບອາລົມ ແລະ ປະຕິກິລິຍາທີ່ແທ້ຈິງ - ເປັນຂົງເຂດການສຶກສາທີ່ເລິກເຊິ່ງຫຼາຍ.

ຄົນສາມາດຖືກວິເຄາະໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ອາລົມ ແລະ ຮູບລັກສະນະທາງກາຍພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂ້ອຍລວມເອົາທັງສອງວິທີເຂົ້າກັນເພື່ອການວິເຄາະທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ສຸດ ທຸກຄົນທີ່ມາຫາຂ້ອຍເພື່ອການຝຶກອົບຮົມຈະຖືກວາງໄວ້ໃນສະຖານະການສະເພາະເພື່ອເບິ່ງວ່າ ຈິດໃຈ ແລະ ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າມີປະຕິກິລິຍາແນວໃດ ຖ້າພວກເຂົາຕອບສະໜອງໃນທາງລົບ, ຂ້ອຍພະຍາຍາມແກ້ໄຂເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ຂ້ອຍເຮັດສິ່ງນີ້ພຽງແຕ່ຖ້າບຸກຄົນນັ້ນຂໍຄໍາແນະນໍາຈາກຂ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍນໍາພາເຂົາເຈົ້າ

ບາງຄົນມີຄວາມຮູ້ສຶກຜູກພັນດ້ວຍເຫດຜົນເລັກນ້ອຍທີ່ນັກດົນຕີຕາເວັນຕົກໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມັກຈະມີອາລົມຫຼາຍ, ແລະດົນຕີຕາເວັນຕົກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີອາລົມເພາະວ່າມັນໝູນວຽນຢູ່ກັບເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ. ໃນປະເທດອິນເດຍ, ດົນຕີແມ່ນສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມລັບຂອງຄວາມສາມາດໃນການບັນເທົາພາຍຸຂອງອາລົມແລະນໍາມາເຊິ່ງຄວາມ

ສະຫງົບທາງວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່ານັກດົນຕີ ຕາເວັນຕົກທຸກຄົນມີອາລົມຫຼືນັກດົນຕີອິນເດຍທຸກຄົນມີວິນຍານ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າພວກເຂົາມັກຈະເປັນ. ຄໍາສັບພາສາສັນສະກິດສໍາລັບນັກດົນຕີ ໝາຍເຖິງ "ຜູ້ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ".

ເມື່ອຕ້ອງພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີອາລົມ, ເຈົ້າບໍ່ຄ່ອຍຈະສາມາດ ເພິ່ງພາເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້. ມື້ນີ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ມື້ອື່ນເຂົາເຈົ້າຈະປະຖົມເຈົ້າ ຫຼື ຫັນ ມາຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ. ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນຄົນມາທີ່ວັດ ແລະ ພາຍໃນສອງສາມມື້ ກໍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອໃນຄວາມອຸທິດຕົນທີ່ເປັນແບບຢ່າງຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນເຂົາເຈົ້າກໍຈາກໄປ ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນ ເຂົາເຈົ້າອີກເລີຍ.

ບໍ່ມີຫຍັງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຈັບປວດໄປກວ່າການທໍາລາຍມິດຕະພາບ ແລະ ການລະເມີດຄວາມສັກສິດຂອງມັນ ເມື່ອຂ້ອຍມອບມິດຕະພາບ ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັບໃຜຜູ້ໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເອົາມັນຄືນ.

ມັນງ່າຍທີ່ຈະແຍກແຍະລະຫວ່າງຄົນປະເພດກົນຈັກ ແລະ ຄົນ ປະເພດຄິດ. ຄົນປະເພດທໍາອິດຢາກກະທໍາ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນປະເພດທີ ສອງຢາກຄິດ ແລະ ສະທ້ອນ. ທັງສອງຢ່າງລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ. ຄົນປະເພດກົນຈັກຕ້ອງການກະທໍາທັນທີ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງການ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນໍາພາພວກເຂົາໃນການນໍາເອົາພະລັງງານຂອງພວກເຂົາ ໄປສູ່ກິດຈະກໍາທີ່ເສີມສ້າງທາງວິນຍານ. ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທັງສອງປະເພດ ບັນລຸຄວາມສົມດຸນທີ່ກົມກຽວກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າແນະນໍາໃຫ້ຄົນປະເພດ ກົນຈັກນັ່ງສະມາທິ ແລະ ຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າແນະນໍາໃຫ້ ຄົນປະເພດຄິດສະທ້ອນ ແລະ ກະທໍາຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຜູ້ທີ່ຕິດນິໄສທີ່ບໍ່ດີເຊັ່ນ: ການກິນຫຼາຍເກີນໄປ, ການສູບຢາ, ແລະ ການດື່ມເຫຼົ້າຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ, ເພາະວ່າການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ ຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ. ຖ້າເຈົ້າເອົາ ອາຫານໄປຈາກຄົນຂີ້ຄ້ານ, ລາວຈະກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ. ມັນບໍ່ມີ ປະໂຫຍດທີ່ຈະພະຍາຍາມຊ່ວຍທາດເຫຼົ້ານີ້ໃຫ້ຮູ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າສະແດງຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະ ປັບປຸງຕົນເອງ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈຈະຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງຈັກກະວານປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ ແລະ ຜ່ານຄວາມສົມດຸນນີ້, ມະນຸດຊາດມີຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ສົມບູນ ແບບ

ອີງຕາມປັດຊະຍາອິນເດຍ, ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຖືກຄອບງຳໂດຍ ຄຸນລັກສະນະພື້ນຖານສາມຢ່າງຄື:

ສັດຕະວາ: ມັນເປັນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ກິນ ອາຫານທີ່ເໝາະສົມຢ່າງສະຫຼາດ, ປູກຝັງນິໄສທີ່ດີ, ແລະຮັກ ພຣະເຈົ້າ.

ຣາຊະ: ນີ້ແມ່ນລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ, ຜູ້ທີ່ສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຈົນກວ່າຈະຕາຍ

ທາມັສ: ມັນເປັນລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ດ້ວຍການຜິດຖຽງກັນ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມອິດສາ, ການ ເພີດເພີນໃນຄວາມສຸກທາງກາມ, ຄວາມງ່ວງຊຶມ, ແລະການສ້າງ ຄວາມສັບສົນແລະຄວາມວຸ້ນວາຍໃນບັນດາຜູ້ຄົນ.

ນິໄສໃດໆທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຕ້ອງໄດ້ ຮັບການເອົາຊະນະ, ແລະຜູ້ຄົນຫາຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນຄວາມຄິດ ແລະການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຮູ້ວ່າຄວາມດີຂອງ ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃສ.

ໂດຍການໃຊ້ວິທີການຕໍ່ໄປນີ້, ເຈົ້າສາມາດຕັດສິນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ ເກົ້າສືບເກົ້າເປີເຊັນຂອງຄົນທັງໝົດບໍ່ຜ່ານການທົດສອບນີ້: ຂໍໃຫ້ທຸກ ຄົນເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ - ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ - ແລະ ພວກເຂົາຈະເຮັດກົງກັນຂ້າມ. ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າພວກເຂົາຂາດ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະຕ້ານທານຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຂົາ. ນິໄສ ທາງໂລກຂອງພວກເຂົາຝັງເລິກແລະມີພະລັງ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄົນ ເຮົາບໍ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າແນະນຳ - ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າມັນເປັນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ - ເພື່ອພິສູດວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດມີ ອິດທິພົນຕໍ່ພວກເຂົາໄດ້. ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການປັບປຸງຕົນເອງຄວນຄົບຫາກັບຜູ້ ທີ່ຄວບຄຸມຕົນເອງແລະສະຫງົບ. ພະຍາຍາມເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ມີຖານະ ທາງວິນຍານສູງ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຄົນອ່ອນແອຄວນຄົບຫາກັບຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທີ່ສຸດ! ນັກມວຍຈະເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໂດຍການຕໍ່ລອງກັບຄົນທີ່ ເຂັ້ມແຂງກວ່າຕົວເອງ.

ບາງຄົນເວົ້າວ່າຜູ້ຍິງມີເລ່ຫຼ່ຽມຄືແມວ ແຕ່ຜູ້ຊາຍກໍສາມາດມີ ເລ່ຫຼ່ຽມຄືໝາຈອກໄດ້ຄືກັນ ແມວກິນນົກກະຈອກເທດແລ້ວນັ່ງນຶ່ງຄື ກັບໂຍຄະທີ່ນັ່ງສະມາທິ ຫຼື ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ທີ່ເຄົາລົບນັບຖື, ແກ້ງເຮັດເປັນ ບໍລິສຸດໃນການກະທຳທີ່ໂຫດຮ້າຍນັ້ນ.

ບາງຄົນມັກທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຄົນ ອື່ນ. ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາແມ່ນເພື່ອລົບກວນ ແລະ ກໍ່ກວນ, ແລະ

ພວກເຂົາປະພຶດຕົວຄືກັບໝາປ່າຜູ້ລ້າ, ທ່ຽວໄປມາໃນສັງຄົມເພື່ອ
ຄົ້ນຫາການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ການຕໍ່ສູ້, ບໍ່ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກຈົນ
ກວ່າພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສ້າງບັນຍາກາດທີ່ເຄັ່ງ
ຄັງ.

ຄົນບາງປະເພດຖືກປຽບທຽບກັບນົກເຈ[] , ເວົ້າລົມກັນຕະຫຼອດ
ເວລາ. ມີຄົນເວົ້າວ່າມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພະເຈົ້າ
Tuashtari ໄດ້ເອົາຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງດວງຈັນ, ຄວາມອ່ອນນຸ້ມ
ຂອງລົງຈາກໜ້າເອິກຂອງທ່ານ, ຄວາມສົດຊື່ນຂອງດອກໄມ້, ແລະ
ສຽງຮ້ອງຂອງນົກເຈ[] , ແລະປະສົມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າກັນເພື່ອສ້າງເປັນ
ຜູ້ຍິງ. ຄວາມສຸກຂອງຜູ້ຊາຍແມ່ນບໍ່ສາມາດຜັນລະນາໄດ້. ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ລາວໄດ້ໄປຫາ Tuashtari ແລະເວົ້າວ່າ, "ຊ່າງ
ເປັນສັດທີ່ສວຍງາມແທ້ໆ! ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຊື່ນຊົມກັບນາງແທ້ໆ, ແຕ່ນາງ
ເວົ້າບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ແລະ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້ອຍທຸກຍາກ. ກະລຸນາ,
ທ່ານ, ເອົານາງຄືນມາ" ສອງເດືອນຕໍ່ມາ, ຜູ້ຊາຍໄດ້ກັບຄືນໄປຫາ
Tuashtari ແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍເສົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກະລຸນາສົ່ງ
ຜູ້ຍິງຄືນໃຫ້ຂ້ອຍ" ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ລາວໄດ້ກັບມາອີກ
ແລະເວົ້າວ່າ, "ກະລຸນາເອົານາງໄປຈາກຂ້ອຍ" ແຕ່ຄັ້ງນີ້, Tuashtari
ຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່! ເຈົ້າຕ້ອງເກັບນາງໄວ້!"

ໜ້າສົງສານແທ້ໆ! ລາວບໍ່ສາມາດຢູ່ກັບນາງໄດ້, ແຕ່ລາວກໍບໍ່
ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີນາງໄດ້ເຊັ່ນກັນ!

ຜູ້ຍິງກໍສາມາດຈົມກ່ຽວກັບຜູ້ຊາຍໄດ້ຄືກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງກັນແລະກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ທໍລະມານເຊິ່ງກັນແລະກັນໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວແລະໂງ່ຈ້າ. ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມ
ເທົາທຽມກັນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດເກີດ
ມາໂດຍບໍ່ມີຜູ້ຍິງ, ແລະຜູ້ຍິງກໍບໍ່ມີຜູ້ຊາຍ. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງທັງສອງ
ທີ່ຈະສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄຸນລັກສະນະພາຍນອກແລະ
ພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ຊາຍຖືກນຳພາໂດຍເຫດຜົນຫຼາຍກວ່າ
ອາລົມ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຍິງຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍອາລົມຫຼາຍກວ່າເຫດຜົນ.
ທັງສອງຕ້ອງພະຍາຍາມບັນລຸຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈລະຫວ່າງ
ເຫດຜົນແລະອາລົມເພື່ອກາຍເປັນບຸກຄົນທີ່ຄົບຖ້ວນແລະສົມບູນ.

ບາງຄົນ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອະໄພໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ເວົ້າແບບນີ້ -
ປະພຶດຕົວຄືກັບລາ ເຖິງວ່າພວກເຂົາຈະທຸກທໍລະມານຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ
ແລະ ຍາວນານຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການເປັນທາດທາງອາລົມ, ພວກ
ເຂົາຍັງສືບຕໍ່ລ້ຽງນິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງພວກເຂົາຢ່າງຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ
ເບິ່ງຄືວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຊົງຈໍາທີ່ບໍ່ດີຫຼາຍ ພວກເຂົາລືມຜົນໄດ້ຮັບທີ່

ເຈັບປວດຂອງການຫຼັ່ງໄຫຼດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຂອງພວກເຂົາຢ່າງໄວວາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງຈາກປະສົບການຂອງພວກເຂົາໃນດ້ານນີ້, ພວກເຂົາຄືກັບງົວ, ຫຼືຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ!

ໃນທຳມະຊາດ, ສັດທຸກຊະນິດເປັນຕົວແທນຂອງທຸກໆອາລົມ ແລະ ລັກສະນະນິດໄສ ແຕ່ມະນຸດມີພວກມັນທັງໝົດຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ ຄົນເຮົາສາມາດປະພຶດຕົວຄືກັບງົວ, ໝາປ່າ, ໝາຈອກ, ຫຼື ສິງໂຕ ພາຍໃນພວກເຮົາມີແຫຼ່ງທີມາຂອງນະລົກ ຫຼື ແຫຼ່ງທີມາຂອງສະຫວັນ ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະສະແດງອອກເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງທູດສະຫວັນ ແລະ ລັກສະນະອື່ນໆສົ່ງໃນຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຮົາ.

ໃນຂະນະທີ່ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສຶກສາລັກສະນະໂດຍການວິເຄາະສາຍຕາ, ອາລົມ, ແລະລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍໄວ້, ວິທີການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ສະຫງ່າງາມທີ່ສຸດ, ແລະຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດແມ່ນການສຶກສາລັກສະນະດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງວິໄສທັດພາຍໃນ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານ. ຖ້າຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຈິດໃຈຂອງທ່ານຍັງຄົງສະຫງົບ, ທ່ານຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງລັກສະນະຂອງທຸກໆຄົນທີ່ທ່ານພົບ ຫຼື ພົວພັນກັບໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານຈະມີສັນຊາດຕະຍານ ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດຫຼອກລວງ ຫຼື ຫຼອກລວງທ່ານໄດ້.

ພາລະບົດບາດຂອງຂ້ອຍຄືການຕ້ອນຮັບຄົນທຸກປະເພດເພື່ອການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ມັນບໍ່ຍຸດຕິທຳທີ່ຈະຈຳກັດທ່າແຮງຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ໃນພື້ນທີ່ດຽວ ແລະ ວິເຄາະເຂົ້າເຈົ້າຈາກມຸມມອງດຽວ. ແຕ່ບໍ່ວ່າບຸກຄົນນັ້ນຈະປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍັງຄືເກົ່າ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຈະບອກເຈົ້າຫຼາຍກວ່າການສັງເກດສາຍຕາ, ອາລົມ, ຫຼື ການສະແດງອອກທາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງລັກສະນະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນພະລັງການວິເຄາະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຊັ່ນດຽວກັບກະຈົກສະທ້ອນສິ່ງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມັນ, ເມື່ອຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຸນສົມບັດຂອງກະຈົກ, ເຈົ້າຈະເຫັນຄຸນລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄົນອື່ນທີ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນກະຈົກຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ.

ຖ້າເຈົ້າພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ, ຄິດໄຕ່ຕອງ, ແລະ ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງທຸກຄົນທີ່ມາຫາເຈົ້າ ຫຼື ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບເຈົ້າຈະກາຍເປັນທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ບໍ່ມີຮອຍດ່າງ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີແຕ່ຄວາມສຸກ.

ຕ້ອງໄດ້ຝຶກຝົນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນເພື່ອກຳຈັດຄວາມກັງວົນໃຈ
ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບຕາມທຳມະຊາດຈະຮັກສາສົມດຸນ ແລະ ຮັກສາ
ຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ ພວກເຂົາຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ອາລົມ
.ຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຕັດສິນໃຈຜິດພາດ
ລາວບໍ່ຖືກຫຼອກລວງໂດຍຄຳເວົ້າທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ອ່ອນຫວານທີ່ພວກ
.ສວຍໂອກາດໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ສົມຄວນ
ເນື່ອງຈາກຄວາມສະຫງົບຕາມທຳມະຊາດຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍ
ຖືກຫຼອກລວງ ຫຼື ຖືກຫຼອກລວງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຫົວໃຈຂອງລາວເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ທີ່ລາວພົວພັນນຳ ແລະ ເປີດເຜີຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ

ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນພຶດຕະໂນມັດເຍື້ອຮ່າງກາຍຂອງລາວດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ
.ຄວາມຢ້ານກົວ, ເຊິ່ງມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດຂອງລາວ
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ພິສູດແລ້ວວ່ານົມແມ່ທີ່ຜະລິດໂດຍແມ່ທີ່ໃຈຮ້າຍ
ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ລູກຂອງນາງ. ມີຫຼັກຖານຫຼາຍຢ່າງທີ່
.ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອາລົມທີ່ຮຸນແຮງມີອຳນາດທີ່ຈະທຳລາຍຮ່າງກາຍ
ຄວາມສົມດຸນແມ່ນສວຍງາມ ແລະ ຄວນເປັນພື້ນຖານຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ,
ຄວາມຄິດ, ແລະ ການກະທຳຂອງເຮົາ, ແລະ ແກນທີ່ຊີວິດຂອງເຮົາໝູນວຽນຢູ່
.ອ້ອມຮອບ

* * *

ເນື່ອງຈາກຈິດໃຈແມ່ນສະໝອງ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງຈຸລັງທີ່
ມີຊີວິດທັງໝົດ, ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດມີການເຄື່ອນໄຫວ
.ແລະ ຕື່ນຕົວ ຫຼື ງ່ວງຊຶມ ແລະ ຊຶມເສົ້າ
ເຫດຜົນແມ່ນກະສັດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຈຸລັງປະພຶດຕິວິທະຍາອາລົມຂອງຜູ້
ປົກຄອງຢ່າງແນ່ນອນ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ການລະບາດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ຮຸນແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ
ທຳມະຊາດ ແລະ ນຳເອົາຄວາມພິນາດ, ການທຳລາຍ, ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ
"ອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້ ບໍ່ແມ່ນ "ຄຳສັ່ງຈາກສະຫວັນ
ໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເກີດຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດ.

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສົມດຸນຂອງການສັນສະເທືອນຂອງໂລກລະຫວ່າງ
ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຖືກລົບກວນໂດຍການສະສົມຂອງຄືນ ແລະ ການສັນ

ສະເໜີອັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຍ້ອນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຜິດຂອງ
ມະນຸດ, ຄວາມຮຸນວາຍຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງແຜ່ຫຼາຍຈະເກີດຂຶ້ນ
ໂລກຈະສືບຕໍ່ທຸກທໍລະມານຈາກສິ່ງຄາມ, ໄພພິບັດ ແລະ ໂສກຖາວອນຕະກຳ

ຈົນກວ່າມະນຸດຈະແກ້ໄຂຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ.
ສິ່ງຄາມບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳສັ່ງຂອງພະເຈົ້າ, ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ
ທາງວັດຖຸທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ຖ້າປະຊາຊົນກຳຈັດຄວາມເຫັນແກ່
ຕົວສ່ວນບຸກຄົນ, ອຸດສາຫະກຳ, ການເມືອງ, ທາງວິນຍານ ແລະ ຊາດ, ສິ່ງຄາມ
ຈະບໍ່ມີຢູ່

ເມື່ອວິນຍານທາງວັດຖຸຄອບຄອງສະຕິຂອງມະນຸດ ແລະ ຄອບງຳຄວາມຄິດ,
ມັນຈະປ່ອຍລັງສີທາງລົບທີ່ໂປ່ງໃສອອກມາ. ແຮງສະສົມຂອງການສັນສະເໜີ
ທາງລົບເຫຼົ່ານີ້ທຳລາຍຄວາມສົມດຸນທາງໄຟຟ້າຂອງທຳມະຊາດຢ່າງຮ້າຍແຮງ,
ເຮັດໃຫ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ, ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພພິບັດອື່ນໆ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ມັນ ແນວຄວາມຄິດຂອງມະນຸດຕ້ອງຖືກ

ຄວບຄຸມກ່ອນທີ່ຈະຄວບຄຸມທຳມະຊາດໄດ້

* * *

ຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ມີລັກສະນະທາງວິນຍານ ແມ່ນອັນຍະມະນີທີ່ລ້າ
ຄ່າ ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ທຸກໆການສະແດງອອກທີ່ຫລອມໂລຫະຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນຄືກັບຫີນຂອງ
ນັກປັດຊະຍາທີ່ປ່ຽນໂລຫະລາຄາຖືກຂອງສະຕິທຳມະດາໃຫ້ກາຍເປັນຄຳຂອງ
ຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະປຸກສະຕິຂອງຕົນຈາກການນອນຫຼັບຂອງ

ຄວາມຫຼົງລືມໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນຂອງວິນຍານ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເຜດຍົກສູງສະຕິຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຄັບແຄບ
ແລະ ຈຳກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມຮັກ, ແລະ
ຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໂລກ

* * *

:ເພື່ອບັນລຸຜົນສຳເລັດ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ໃຫ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າດື່ມໃຈ

ເຈົ້າໃຫ້ເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ນຳໄປສູ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ, ແລະ

ສະທ້ອນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ

ຈາກນັ້ນປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳພາຍໃນທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບ ແລະ ທ່ານຈະບັນລຸ

ເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ

ເມື່ອຈິດໃຈສະຫງົບ, ສິ່ງຕ່າງໆຈະຊັດເຈນຂຶ້ນ ແລະ ລຽບງ່າຍຂຶ້ນ, ແລະ
ຄວາມສຳເລັດຈະບັນລຸໄດ້ໄວຂຶ້ນ ເພາະວ່າການເຮັດວຽກຂອງກຳລັງຂອງ
.ຈັກກະວານສາມາດພິສູດໄດ້ຜ່ານການນຳໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ

* * *

ຄົນເຮົາຄວນໃຊ້ຄວາມສຸພາບ ແລະ ສຸພາບອ່ອນໂຍນເມື່ອພົວພັນກັບຄົນອື່ນ
ນີ້ບໍ່ແມ່ນການໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ແຕ່ຄວນເຄົາລົບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ
ມະນຸດບໍ່ແມ່ນກ້ອນຫີນ, ແຕ່ເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີຄວາມຄິດ ແລະ ມີສະຕິ,
.ແລະ ບໍ່ຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນກ້ອນຫີນທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ
ຄົນທີ່ຄິດຫຼາຍກັບເລື່ອງຂອງຄົນອື່ນຢູ່ສະເໝີ ຈະກາຍເປັນແຫຼ່ງຂອງບັນຫາ
ຖ້າສິ່ງທີ່ທ່ານກຳລັງຈະເວົ້າຈະມີຜົນໄດ້ຮັບໃນທາງບວກ, ແລະ ຖ້າຄົນອື່ນ
ຮັບຟັງມັນ, ໃຫ້ເວົ້າມັນໂດຍກົງ. ແນວໃດກໍຕາມ, ບາງຄັ້ງ ຄົນທີ່ທ່ານກຳລັງຈະເວົ້າ
ບໍ່ຢາກຟັງມັນ ແລະ ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
.ເຮັດ

ເມື່ອຄົນເຮົາສາມາດເຂົ້າກັບຄົນອື່ນໄດ້, ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບດອກ
ກຸຫລາບທີ່ມີກິນຫອມ

ເມື່ອທ່ານຜ່ານສວນດອກກຸຫລາບ, ບາງຄັ້ງທ່ານໄດ້ກິນຫອມຂອງດອກ
ກຸຫລາບ, ດອກມະລິ, ຫຼື ດອກກາຕິເນຍ, ແລະທ່ານຈະເວົ້າວ່າ, "ວ້າວ! ກິນຫອມ
"!ເຫຼົ່ານີ້ງາມຫຼາຍ

ແລະມັນກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນກັບຈິດວິນຍານທີ່ດີ ທັນທີທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ກິນຫອມຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຫຸ້ມຫໍ່ເຈົ້າ ມັນເປັນກິນຫອມທີ່ຍົກ
.ລະດັບຈິດວິນຍານ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ຂອງມັນຂຶ້ນ
ຖ້າທ່ານຜ່ານໄປໃກ້ກິນເໝັນ, ທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງການຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນອີກ
ຕໍ່ໄປ

ເມື່ອເຈົ້າພົບຄົນທີ່ມີອາລົມບໍ່ດີ, ມັກຜິດຖຽງກັນ, ຮຸກຮານ ແລະ ມັກ
.ໂຕ້ຖຽງ, ເຈົ້າຄົງຈະບໍ່ຢາກຢູ່ກັບລາວຍ້ອນກິນເໝັນທີ່ລາວປ່ອຍອອກມາ

* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈຊີວິດເລີຍ
ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດແບບກິນຈັກໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງໃດໆ ແລະ ອອກຈາກ
.ໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ເມື່ອຊີວິດທາງໂລກຂອງພວກເຂົາສິ້ນສຸດລົງ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນດຳລົງຊີວິດແບບນີ້, ຄືກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ເຮັດວຽກໂດຍ
ອັດຕະໂນມັດ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາຈຸດປະສົງ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງ
.ຊີວິດ

ທັງໝົດແລະແກ່ຕ້ອງຕື່ນລົ້ນເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ ຫຼາຍຄົນແກ້ຕົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຊອກ
ຫາຄວາມຈິງນິລັນດອນ ໂດຍກ່າວວ່າ "ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກເຮົາຈະປະສານສົມທົບ

ການກະທຳຂອງພວກເຮົາກັບອຸດົມການເຫຼົ່ານັ້ນ" ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກໃນການກິນແລະຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ
ເມື່ອວິເຄາະແລ້ວ, ພວກເຮົາພົບວ່າລັກສະນະຂອງມະນຸດທຸກຄົນມີສາມ
ຢ່າງຄື: ທາງຮ່າງກາຍ, ທາງຈິດໃຈ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ. ຜູ້ຄົນໃຊ້ຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານວັດຖຸຂອງຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ອີກ, ແຕ່ສະຫວັດດີພາບຂອງມະນຸດຍັງຂຶ້ນກັບການຕອບສະໜອງຄວາມ
. ຕ້ອງການທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາງ່າຍດາຍ ແລະ ດຳລົງ
ຊີວິດຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ສະຫງົບສຸກ, ແລະ ສະຫງົບສຸກ, ພ້ອມທັງວິເຄາະ ແລະ
ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຖືກຕ້ອງ
ຕາມກົດໝາຍເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງສ້າງບັນຫາ
. ຫຼາຍຢ່າງ

* * *

ລະບົບຕ່ອງໂສ້ແຫ່ງການຍັບຍັງ ແລະ ກະແຈສູ່ອິດສະລະພາບ ລ້ວນແຕ່
ຢູ່ໃນຫລຸມຝັ່ງສິບຂອງຈິດໃຈ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຢູ່
ຂອງພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາ

ນີ້ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າຂອງຂ້ອຍທີ່ເປີດປະຕູຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ເຕັມເຕັມຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ເຫັນແສງ
. ສະຫວ່າງອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ

* * *

ໂດຍຫົວໄປແລ້ວ, ຂ້ອຍບໍ່ມັກການອອກຄຳສັ່ງ, ເພາະວ່າທັນທີທີ່ເຈົ້າບອກໃຫ້
. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ຄົນໆນັ້ນກໍ່ຢືນຢັນທີ່ຈະເຮັດມັນ
ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳວ່າບຸກຄົນຄວນສັ່ງ ຫຼື ຫ້າມຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ.
ໝາກໄມ້ຕ້ອງຫ້າມໃນຕອນທຳອິດມີລົດຊາດຫວານ, ແຕ່ລົດຊາດຂອງມັນຂົມໃນ
ທີ່ສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ໃຜມາລັກເອົາ
. ອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຕົນ

* * *

ພຣະເຈົ້າຈື່ຈຳພວກເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຈົບຮະອົງ ຖ້າພຣະອົງລືມ
ການສ້າງໂລກເຖິງແມ່ນວ່າພຽງແຕ່ຊ່ວງເວລາດຽວ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຖືກລືບລ້າງ
. ອອກຈາກການມີຢູ່

ນອກຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໃຜຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ໂລກນີ້ລອຍຢູ່ໃນ
ອະວະກາດໄດ້? ແລະ ມີໃຜອີກທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຕົນໄມ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ດອກໄມ້
?ບານໄດ້

ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເຕັ້ນຢູ່ສະເໝີ
ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຍ່ອຍອາຫານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຟື້ນຟູຈຸລັງຮ່າງກາຍຂອງພວກ
ເຮົາທຸກໆມື້ ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈື່ຈຳພຣະອົງ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງຕາມທີ່
!ພຣະອົງສົມຄວນໄດ້ຮັບ

* * *

ຢູ່ທາງຫລັງຂອງບັນຍາກາດຊັ້ນເທິງ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງລັງສີຂອງແສງແດດ ແລະ ການເຕັ້ນຂອງຈຸລັງ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສຽງຫົວໃຈເຕັ້ນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ກະຊິບ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຄິດທີ່ຂ້ອຍອະທິຖານ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄືນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການຍຶດເອົາວັດສະດຸ
ເຈົ້າມີຢູ່, ໄອ້ ອະນັນຕະ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍປາຖະໜາເຈົ້າ
ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໄກທີ່ສຸດຂອງດວງດາວເທົ່ານັ້ນ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສັນສະເທືອນຂອງຂ້ອຍ
ນາງສ່ອງແສງໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຄົມຊັດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການສຳຜັດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍກັບການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້ອຍ

* * *

ທິວທັດພູຜາທີ່ຖືກແຕ້ມໃສ່ຜ້າມ່ານສີຟ້າ
ກິນໄກທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈຂອງຮ່າງກາຍມະນຸດ
ແລະດອກໄມ້ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງສວຍງາມ
ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ
ແລະ ຄວາມງົດງາມຂອງແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ
ແລະ ຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຄວາມຮັກ
ພວກມັນທັງໝົດເຄື່ອນພວກເຮົາເຖິງຜູ້ສ້າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ສວຍງາມເປັນພິເສດ

* * *

ຄວາມຮັກຄືອາຄານທອງຄຳ

ສ້າງໂດຍກະສັດແຫ່ງນິລັນດອນ
ສຳລັບຄອບຄົວທັງໝົດຂອງຈັກກະວານ
ຄວາມຮັກຄືໄຟທີ່ເຊືອງໄວ້
ລະລາຍໂດຍຄຳສັ່ງຂອງພະເຈົ້າ
ຄວາມຫຍາບຄາຍຈາກຈັກກະວານ
ແລະມັນກໍປ່ຽນເປັນສານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ຈາກຄວາມຮັກນິລັນດອນ
ຄວາມຮັກກໍຄືກັບແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼລົ້ນໄປໂດຍບໍ່ມີວັນຢຸດ ຫຼື ຢຸດນຶ່ງ
ໃນດິນແດນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຖ່ອມຕົວແລະຊື່ສັດ
ແຕ່ມັນອ້ອມຕົວມັນເອງດ້ວຍຫີນທີ່ກາຍເປັນຫີນຂອງຈິດວິນຍານ
ດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ຄວາມພາກພູມໃຈ
ເພາະວ່າລາວບໍ່ສາມາດຜ່ານມັນໄປໄດ້
ແລະ ຂ້າມຜ່ານມັນໄປ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ
ເພື່ອທີ່ຈະເອົາຕົວເອງໄປໄວ້ໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນ
ຫຼືພວກເຂົາເບິ່ງຄືວ່າຍິ່ງໃຫຍ່
ເພາະວ່າຄວາມປາຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງພວກເຂົາຄືການປຸກສະຕິທາງ
ວິນຍານໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ
ໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
ແລະ ແຮງບັນດານໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຄືການຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຫັນໄປຫາ
ພຣະອົງ

* * *

ຄັງໜຶ່ງດິນນານມາແລ້ວ, ຊາຍໃບ້ຄົນໜຶ່ງກຳລັງກິນນ້ຳເຜິ້ງ, ແລະ ມີຄົນ
ຖາມລາວກ່ຽວກັບລົດຊາດຂອງນ້ຳເຜິ້ງ
ເຖິງແມ່ນວ່າຊາຍໃບ້ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້, ລາວໄດ້ເຄື່ອນໄຫວທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖາມ
.ເຂົາໃຈວ່ານ້ຳເຜິ້ງມີລົດຊາດຫວານ
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອຈິດໃຈເຂົາສູ່ສະພາບຂອງສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ
ສຳຜັດກັບຄວາມສົມບູນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການປະກົດຕົວ, ມັນຮູ້ວ່າມັນຕິດຕໍ່
ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບການນັ້ນຫວານຂຶ້ນ, ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະສະແດງ
ອອກດ້ວຍຄຳເວົ້າເຖິງສະພາບຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ນັ້ນທີ່ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມເຈັບປວດຈະເປັນຈິງສຳລັບຄົນຜູ້ນັ້ນ, ແຕ່ລາວກໍຍັງບໍ່
ສາມາດສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກມັນຄື
.ກັນກັບທີ່ລາວຮູ້ສຶກ

ນີ້ໃຊ້ກັບການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ສູງກວ່າ ພວກມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດສະແດງອອກດ້ວຍຄໍາເວົ້າໄດ້
ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານປະສົບການສ່ວນຕົວໂດຍ
ກົງເທົ່ານັ້ນ
* * *

ຈາກໃຈກາງຂອງຮຸ່ງອາລຸນ, ຂ້ອຍໄດ້ເກັບດອກໄມ້ແຫ່ງແສງສະຫວ່າງເປັນ
ເຄື່ອງບູຊາແກ່ເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າໄດ້ຈູດໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມລະມັດລະວັງໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງ
ຕອນເຊົ້າ

ຜູ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃບ ໜ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ມັນແນມເບິ່ງຈາກຫລັງເງິນ
ໃບໜ້າທີ່ຮັກນັ້ນທີ່ເຄີຍແນມເບິ່ງຂ້ອຍ ແລະຍັງແນມເບິ່ງຢູ່
ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົງສານຕະຫຼອດທຸກຍຸກທຸກ
ສະໄໝ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ໂທດຊະຕາກໍາອີກຕໍ່ໄປ
ຄວາມມືດທີ່ກົດຂວາງເຈົ້າຈາກຂ້ອຍນັ້ນ ແມ່ນມາຈາກການກະທຳຂອງຂ້ອຍ
ເອງ

ດຽວນີ້ຢູ່ໃນກະຈົກແຫ່ງຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍເຫັນຕົວເອງ ແລະ ຮູ້ວ່າແກ່ນແທ້ຂອງຂ້ອຍແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນ
ສິ້ນສຸດ

ຂ້ອຍຖອກເທຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍລົງໃນບ່ອນສັກສິດແຫ່ງນິລັນຕອນຂອງ
ເຈົ້າ

ແລະຂ້ອຍຮ້ອງເພງສວດມົນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍທີ່ປາຖະໜາເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍບອກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ
ຟັງ

ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
* * *

ຜູ້ທີ່ຖືກຄົນອື່ນວິພາກວິຈານໃນການກະທຳຄວາມດີຈະເປັນສຸກ, ເພາະວ່າ
ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນຕອນກໍາລັງລໍຖ້າຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຕາຍດ້ວຍ
ຄວາມສູງສົງ ແລະ ກຽດສັກສິ
ວິປັດແກ່ຜູ້ທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ໂອກາດ, ຄວາມອິດສາ,
ແລະ ຄວາມເປັນສັດຕູ, ພະຍາຍາມທຳຮ້າຍຜູ້ທີ່ຫ້າວຫັນໃນການເຮັດຄວາມດີ

ການເຍາະເຍີ້ຍ, ການເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍ, ການນິນທາ, ການແກ້ແຄ້ນ,
ອະຄະຕິ, ແລະ ການຕົວະ ແມ່ນຫອກພິດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສະທ້ອນກັບເຈົ້າ
.ຂອງ ແລະ ສ້າງອັນຕະລາຍທີ່ສຸດໃຫ້ລາວ

* * *

ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ, ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກສະຕິ ແລະ ພະລັງງານທີ່ອອກມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໂລກ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຈິດວິນຍານ
ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ແຍກຕ່າງຫາກຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ ແລະ ຈາກສ່ວນທີ່ເຫຼືອ
.ຂອງການສ້າງ

ຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບໄດ້ກັກຂັງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງ
ຈິດວິນຍານສາກົນ. ຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຫຼົງລືມ, ຈິດວິນຍານບໍ່ຈິສາລະສຳຄັນ
ອັນສູງສົ່ງຂອງມັນອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຖືວ່າຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຂອງມັນເປັນຕົວຕົນ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຮັບເອົາຂັບກຜ່ອງທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ຖືວ່າຂັບ
ຈຳກັດ ແລະ ຂັບກຜ່ອງຂອງມັນເປັນສິ່ງທີ່ຕົວມັນເອງ. ຈິດວິນຍານໃນສະພາບດັ່ງ
"ກ່າວເອີ້ນວ່າ "ອະຕະ" ຫຼື "ຕົວຕົນ

ແຕ່ເມື່ອ "ອະຕະ" ຫຼື ຕົວຕົນທີ່ນ້ອຍ ແລະ ຈຳກັດນີ້ຮັບຮູ້ວ່າການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ
ຮ່າງກາຍແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ມັນມີສາລະສຳຄັນທີ່ເປັນອະມະຕະ ແລະ ບໍ່ມີວັນ
.ຕາຍ, ແລ້ວມັນສາມາດຖືກເອີ້ນວ່າຈິດວິນຍານ
ຍິ່ງນາໆຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງນາໆຫຼາຍເທົ່າໃດ, ແລະ ຍິ່ງສະຕິ
ຂອງນາໆເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ນາໆກໍຍິ່ງຮູ້ສຶກວ່ານາໆມີ
ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານ ແລະ ມະນຸດທັງໝົດແມ່ນ
.ຄອບຄົວໂລກຂອງນາໆ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມູ້ໃຫ້ຂອງຂວັນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຊົມຊືມກັບຂອງ
ຂວັນຂອງພຣະອົງ
ຫົວໃຈທີ່ກະຕັນຍູເປີດເສັ້ນທາງໃນສະຕິສຳນຶກໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ທາງວິນຍານ
ແລະ ໃຫ້ສິ່ງດີໆຂອງຊີວິດໄຫຼຜ່ານໄປ, ເພາະວ່າທັນທີທີ່ຊ່ອງທາງເປີດ, ພະລັງ
.ທາງວິນຍານຈະໄຫຼຜ່ານມັນໄປ
ພວກເຮົາຄວນຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບພອນທັງໝົດຂອງຊີວິດ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າ
ພະລັງທັງໝົດຂອງຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ການກະທຳມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
.ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາດຽວນີ້, ນຳພາ ແລະ ດຶນໃຈພວກເຮົາ
ເມື່ອຄວາມຮັບຮູ້ນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງໝັ້ນຄົງໃນສະຕິຂອງສາວົກແລ້ວ,
.ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈະສ່ອງແສງຢູ່ໃນຕົວລາວ
ບາງຄັ້ງພະລັງແຫ່ງສະຫວັນກໍມາຄືກັບຄືນທະເລທີ່ຮຸນແຮງທີ່ຝຸ່ງຂຶ້ນໄປ
ຂ້າງໜ້າດ້ວຍແຮງກະຕຸ້ນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ກວາດລ້າງອຸປະສັກ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງເສດ
.ເຫຼືອອອກຈາກຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ

ໂລກໂດຍລວມແລ້ວບໍ່ມີແນວໂນ້ມໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຢູ່ທີ່ນີ້ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍແລະປາຖະໜາພຣະອົງ
ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາອະທິຖານຂອງ
ເຮົາ, ຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງບໍ່ໄດ້ຢຸດພະຍາຍາມແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ອ້ອນວອນຂອງ
ລາວຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງລາວຈົນກວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບ
.ຄໍາຕອບ

ກ່ອນທີ່ຈະພົບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຄົນມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການບັນລຸຄວາມ
ປາຖະໜາທາງວັດຖຸ, ແຕ່ຫຼັງຈາກພົບພຣະອົງແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນກໍ
ສູນເສຍລົດຊາດແລະຄວາມເຫຼືອມເປັນເງົາ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແຕ່
ຍ້ອນວ່າຜູ້ສະແຫວງຫາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ເຕັມຫົວໃຈຂອງ
.ລາວ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງລາວ
ຜູ້ຄົນໃຊ້ເວລາທັງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອພະຍາຍາມບັນລຸສິ່ງຂອງທາງ
ວັດຖຸ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າຖ້າພວກເຂົາໃຊ້ເວລາໜຶ່ງສ່ວນສີຂອງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ພວກ
ເຂົາໃຊ້ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ບໍ່ພຽງແຕ່ບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວາມ
.ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຈະສໍາເລັດ
ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຊີວິດຂອງ
ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ

* * *

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະດຶງດູດເພື່ອນມິດໂດຍບໍ່ໄດ້ກໍາຈັດຮອຍເປື້ອນຂອງ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ລັກສະນະທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອອກຈາກບຸກຄະລິກຂອງຄົນ
.ເຮົາ

ການປະພຶດທີ່ເໝາະສົມແມ່ນພື້ນຖານຂອງມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີແຮງຈູງໃຈທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມເຫັນແກ່
ຕົວ, ລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະປາກົດຂຶ້ນ ແລະ ຈໍານວນເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ

* * *

ຄວາມສະຫງົບແມ່ນສະພາບທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາຄວນຈັດການກັບປະສົບ
ການຕ່າງໆໃນຊີວິດ
ການລົບກວນແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມສະຫງົບ, ແລະລັກສະນະທີ່ແຜ່
ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງມັນເຮັດໃຫ້ມັນກາຍເປັນໄພພິບັດທົ່ວໂລກທີ່ແຜ່
.ລາມໄປທົ່ວໂລກ

* * *

ແສງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານ, ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງກໍານົດຂອງພະລັງທັງໝົດ,
ຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດ ແລະ ປະກົດຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຄວາມງຽບ
.ສະຫງົບບ່ອນທີ່ຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ ແລະ ແສງໄຟໄດ້ຖືກກວດສອບ

ມີສະພາວະຈິດໃຈທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຍິ່ງຜູ້ສະແຫວງຫາກ້າວໄປສູ່ສະພາວະ
ເຫຼົ່ານັ້ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ລາວກໍຈະປະສົບກັບ ສະພາວະຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່
ດີເລີດທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍດ້ວຍຄໍາເວົ້າໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
:ລາວກໍຮັບຮູ້ດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີວ່າ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຄືນຫາຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ"

ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍດຽວນີ້ພຣະອົງອາໄສຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ພຣະອົງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງລາວ
ແລະຢູ່ຫລັງກໍາແພງແຫ່ງຄວາມມືດ, ຂ້ອຍເຫັນລາວ

* * *

ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຄວາມກຽດຊັງກໍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສິ່ງຄາມກໍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ
ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມເຊື່ອທາງວິນຍານ, ຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມ
.ເມດຕາທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນກໍາລັງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ເໝືອນກວ່າ
ຄວາມກຽດຊັງແມ່ນການທໍາລາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກແມ່ນກໍາລັງ
ສ້າງສັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ມີຢູ່

ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມະນຸດຕ້ອງຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຈາກ
ຄວາມໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງສິ່ງຄາມ
ແລະ ຮັກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າການຮັກພຣະອົງນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສໍາເລັດ, ໂຊກດີ,
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນທີ່ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດໃຫ້ໄດ້ອີກ
ມີແຕ່ຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະນໍາເອົາຜົນສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງມາສູ່ໂລກ ຖ້າທຸກ
ປະເທດຮັກກັນ ແລະ ກະຕິລິລືນທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍ
ການໃຊ້ກໍາລັງ ແລະ ວິທີການທີ່ຜິດ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາ,
ແລ້ວຄວາມດີ, ຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈະມີຢູ່ຫົວທຸກມຸມ
.ໂລກ

* * *

ຜູ້ຊາຍອາໄສຢູ່ໃນກໍາມີຂອງຂໍ້ຈຳກັດ
ລາວຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າລາວຈະບໍ່ເຈັບປວດໃນນາທີຕໍ່ໄປ, ຫຼືວ່າຈະບໍ່ມີໃຜເຮັດ
? ໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຕກສະຫຼາຍ
ຄວາມປອດໄພທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວຄືຄວາມປອດໄພທີ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບັນລຸໄດ້
ການມີຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວ ແລະ ການມອບມັນໃຫ້ຄົນອື່ນ ແມ່ນອິດສະລະ
ພາບທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວ ແລະ ເປັນປັນຍາສູງສຸດ

* * *

ພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ຫວານຊົນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ, ເຈົ້າຈະພົບໃນພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍບໍ່
ໄດ້ເສຍເວລາແມ້ແຕ່ຊ່ວງເວລາດຽວໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມທຸກ

ສິ່ງທີ່ລົບກວນຂ້ອຍຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມສຸກທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດ
.ພົບໄດ້ໃນສິ່ງອື່ນໃດ

ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນສະພາບຂອງສະຕິອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢາກ
ປະສົບກັບສະພາບດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່
ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢາກຕອບແທນທຸກຄົນທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
ໂດຍການແບ່ງປັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຄຸນຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງ
.ພຣະອົງກັບພວກເຂົາ

* * *

ຂ້ອຍແມ່ນໂຟມຂອງທະເລຈັກກະວານ
ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມສຸກ
ຂ້ອຍຄຶກະແສແຫ່ງຄວາມສຸກໃນການເຕັ້ນລຳ
ເໝືອຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ລືນເຫຼືອ
ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະກາຍເປັນທະເລແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ຂໍໃຫ້ຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຂະຫຍາຍໄປສູ່ຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປໃນທຸກທິດທາງ
!ໃນທີ່ສຸດກໍຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຄວາມສຸກຂອງຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ຄົນເຫັນພຽງແຕ່ຈຸດກາງຂອງຊີວິດເທົ່ານັ້ນ; ຈຸດເລີມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດຈົບ
ຂອງຊີວິດຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກພວກເຂົາ
ມັນບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນທີ່ຈະຄິດວ່າຄວາມຕາຍແມ່ນຈຸດຈົບ
ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ວ່າພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານສະຕິປັນຍາ, ຄວາມ
ສະຫຼາດ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດຊື່ວ່າ, ຈະຢຸດຢູ່ທັນທີທີ່ພວກເຮົາອອນຫຼັບໃນ
!?ເວລາທີ່ຕາຍ

ມະນຸດໂດຍລວມແມ່ນກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ສະຕິທາງ
ວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຕາຍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະທຳລາຍກຸ່ມທີ່ບໍ່ມີວັດຖຸ ແລະ ສະຕິທີ່
.ອ່ອນໄຫວນັ້ນໄດ້

* * *

ຖ້າທ່ານຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ພຣະອົງ
ຈະເອົາຄວາມຄິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດໃຈເຫຼົ່ານັ້ນຈະກາຍເປັນວິທີທີ່
ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາດຖະໜາຂອງທ່ານສຳເລັດ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້
.ເປີດເຜີຍໃຫ້ໃຜຮູ້ກໍຕາມ

ດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານທີ່ທ່ານສາມາດດຶງດູດສິ່ງໃດກໍໄດ້ມາສູ່ຕົວ
.ທ່ານເອງແມ່ນປະເພດແຮງດຶງດູດທີ່ທ່ານຕ້ອງການພັດທະນາ

ເມື່ອເຈົ້າປາຖະໜາສິ່ງທີ່ດີ, ສູງສົງ, ແລະ ສະອາດ, ເຈົ້າກໍຈະດຶງດູດແຮງ
ດຶງດູດຈາກສະຫວັນ ເຊິ່ງຈະນຳເອົາສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ພອນມາໃຫ້ເຈົ້າ ຈາກບ່ອນທີ່
.ເຈົ້າຮູ້ ແລະ ບ່ອນທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້

* * *

ຖ້າໂຈນ, ຜູ້ຕິດຢາເສບຕິດ, ແລະ ຜູ້ຕິດເຫຼົ້າຖືກຖາມວ່າພວກເຂົາມັກວິທີ
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼືບໍ່, ຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າສ່ວນຫຼາຍອາດຈະເປັນ "ແມ່ນອນ
"ວ່າບໍ່

ພວກເຂົາຄິດວ່າເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດຜິດຂອງພວກເຂົາ, ພວກ
ເຂົາຈະມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ວ່າຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງ
.ພວກເຂົາຈະເປັນອັນຕະລາຍແລະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພວກເຂົາ
ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເຈັບປວດ ແລະ ຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອຜູ້ທີ່
ເຮັດຜິດພາດ ເພາະວ່າໂດຍພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາແມ່ນຂ້ອຍແທ້ໆ ແລະ ຖ້າບໍ່ແມ່ນ
.ຍ້ອນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ ຂ້ອຍຄິດຈະເປັນຄືກັບພວກເຂົາ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເອງກໍເປັນຢາເສບຕິດຊະນິດໜຶ່ງ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກ
ເຮົາຕ້ອງມີບ່ອນລີໄພພິເສດບ່ອນທີ່ຜູ້ກະທຳຜິດຮຽນຮູ້ວິທີການດຳລົງຊີວິດຢ່າງ
.ຊື່ສັດ ແລະ ຄິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ຄຸກບໍ່ແມ່ນສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຝຶນຟູສຸຂະພາບ ຄົນແບບນີ້
ຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ອ້ອມຮອບບຸກຄົນທີ່ມີອິດທິພົນ ແລະ ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກທີ່
ສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາໄດ້

* * *

ຈາກຄວາມສຸກຂອງສະຖານີຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຟັງເພງທີ່ຫວານຊິນ ແລະ ມີສຽງຫວານຂອງເຈົ້າທຸກໆມື້
ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າຄຸ້ນເຄີຍ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍ
ໃນອະດີດ, ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຟັງສະຖານີທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ແຕ່ໂປຣແກຣມຂອງເຈົ້າເບິ່ງຄືວ່າຍັງຢູ່ໄກ
ເກີນຂອບເຂດຂອງຄວາມຄິດນ້ອຍໆຂອງຂ້ອຍ
ແຕ່ຫຼັງຈາກແຕະປຸ່ມສະມາທິຫຼາຍໆຄັ້ງ
ຂ້ອຍສາມາດເຂົ້າກັບເຈົ້າໄດ້
ເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍດ້ວຍປີກຂອງອິເທີ
ເຈົ້າກໍາລັງຫຼິ້ນເພງແຫ່ງຄວາມເມດຕາ
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈ

* * *

ແນວຄວາມຄິດຄືແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກຕົ້ນກໍາເນີດຂອງຈິດວິນຍານ
ການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນໜຶ່ງໃນໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ສໍາຄັນທີ່ສຸດ

ພຣະເຈົ້າຟ້າງພາສາຂອງຫົວໃຈທີ່ອອກມາຈາກສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງ
ຈິດວິນຍານ
ຜູ້ຄົນຄິດວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້
ວ່າບາງຄັ້ງພຣະເຈົ້າຕອບໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຄາດຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ຈາກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຂໍຈາກພຣະອົງ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າສະເໝີໄປ
.ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງໂດຍລວມຂອງພຣະອົງ

* * *

ຂ້ອຍຈະຕື່ມນ້ຳຫວານຈາກຫົວໃຈຂອງດອກໄມ້
ແລະຂ້ອຍຈະຍືດຕົວຢູ່ເທິງພິມຜ້າໄໝອ່ອນໆ
ຫຼື ແລ່ນໄລ່ຕາມຜີເສື້ອສີທອງ
ຂ້ອຍຢາກຍ່າງໄປຕາມເນີນພູ ແລະ ຮ່ອມພູ
ມາພ້ອມກັບລົມພັດອ່ອນໆໃນຕອນກາງຄືນທີ່ສົດຊື່ນ
ທ່າມກາງດອກເດຊີ ແລະ ດອກອານີໂມເນນ
ປົກຄຸມດ້ວຍນ້ຳຄ້າງ
ຂ້ອຍຈະຢຸດຊົງຄາວເພື່ອສະແດງຄວາມເຄົາລົບກິນຫອມທີ່ສະຫຼາດ
ກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີກິ່ງໆແກວ່ງໄປມາ
ແລະດ້ວຍປົກຂອງນົກ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະບິນສູງ
ເກີນຂອບເຂດຂອງຈິນຕະນາການຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ
ແລະ ດ້ວຍນົກໄຟຖິ້ງເກລທີ່ຮ້ອງເພງ, ຂ້ອຍຈະຮ້ອງເພງທີ່ງົບສະຫງົບຂອງ
ຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຈະຂະຫຍາຍອອກໄປພ້ອມກັບທ້ອງຟ້າທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຈາກເສັ້ນດ້າຍຂອງແສງແດດ, ຂ້ອຍຈະສ້າງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ
ແລະດ້ວຍແສງເດືອນ ຂ້ອຍຈະສ້າງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ອຍອອກໄປ
ແລະໃນຄວາມມືດຂອງຍາມກາງຄືນ, ຂ້ອຍຈະລືບປະສົບການທີ່ມືດມົວ
ຂອງຂ້ອຍ
ແລະດ້ວຍອາລຸນ, ຂ້ອຍຈະສ້າງໂລກໃໝ່
ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ

* * *

ພວກເຮົາເປັນຊ່ອງທາງທີ່ເປັນເອກະລັກ, ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາສາມາດ
ຂະຫຍາຍ ຫຼື ຈຳກັດຕົວເອງໃຫ້ແຄບລົງໄດ້
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສິດເສລີພາບໃນການເລືອກ ແລະ ອຳນາດໃນການເລືອກ
ບາງຄົນກິດຂວາງຊ່ອງທາງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຂໍ້ຕົກລົງທີ່ສະສົມໄວ້ຂອງຄວາມ
.ໂງ່າຈ້າ ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ກະແສຄວາມຮູ້ມາຊຳລະລ້າງມັນ

ທະເລແຫ່ງຄວາມຈິງພະຍາຍາມໄຫຼຜ່ານຊ່ອງແຄບເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍກຳລັງທີ່
ໃຫຍ່ກວ່າ, ແຕ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະຍັງມີຄົນອື່ນທີ່ສືບຕໍ່ຊຸດຄືນ, ຂະຫຍາຍ ແລະ ເລິກເຊິ່ງຊ່ອງທາງຂອງ
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍວິໄນໃນຕົນເອງ ແລະ ວັດທະນະທຳທາງວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງຊ່ວຍໃຫ້ປັນຍາອັນສູງສົ່ງໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖ້ວມຈິດວິນຍານຂອງ
ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ ແລະ ພອນ

* * *

ການນອນຫງາຍຢູ່ເທິງຕຽງຕະປູເປັນຜົນງານທີ່ບໍ່ມີໃຜຢາກເຮັດ, ແຕ່ພວກ
ເຮົາຄວນສືບໃຈຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ການກະທຳທີ່ກ້າຫານ ແລະ
.ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນດັ່ງກ່າວເປັນໄປໄດ້

ພວກເຮົາທຸກຄົນຮູ້ເຖິງຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມບໍ່
ສະບາຍທີ່ເກີດຈາກອຸບັດຕິເຫດ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ
ແລະ ໃຜຈະປະຕິເສດໄດ້ວ່າຄວາມສາມາດໃນການນອນຢູ່ເທິງເລັບຂອງຄວາມ
ເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພວກມັນ ແມ່ນໜຶ່ງໃນພອນ
?ຂອງຊີວິດ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບັນລຸສະຕິທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ
.ຮ່າງກາຍ ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ
ຜູ້ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງຕົນໄດ້ ຍ່ອມໝູດພື້ນຈາກຄວາມເຈັບປວດ
.ແລະ ບັນລຸອຳນາດຄວບຄຸມຮ່າງກາຍຢ່າງສົມບູນ
ແນ່ນອນ, ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຄົນດຽວ, ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງ
ຕໍ່ເນື່ອງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສົງມະຫັດສະຈັນ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບຊີວິດແລະຄວາມຕາຍໂດຍບໍ່ຕ້ອງຕົກໃຈ, ແລະ ໃຊ້
ປະໂຫຍດຈາກບົດຮຽນຂອງຊີວິດນີ້ໃຫ້ຄຸ້ມຄ່າທີ່ສຸດ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກ
.ຊີວິດຕໍ່ໄປ

ເໝືອດິນແດນນີ້ແມ່ນຂອບເຂດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບ
ກັນອີກຄັ້ງກັບຄືນທີ່ພວກເຮົາຮັກ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາໄດ້ສູນເສຍໄປ
.ຕະຫຼອດການ

ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຮ້ອງຂໍຄວາມຕາຍ ຫຼື ສະແຫວງຫາມັນ, ແຕ່
ເມື່ອມັນມາເຖິງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າມັນແມ່ນການທົດສອບສຸດທ້າຍທີ່ເຮັດໃຫ້
.ພວກເຮົາມີຄຸນສົມບັດທີ່ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນໃຫຍ່

* * *

ເມື່ອຜູ້ສະແຫວງຫາຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ລາວ
ຈະບໍ່ລັງເລ, ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວຄົມຊັດຂຶ້ນ ແລະ ຮັກສາຈິດໃຈ
.ຂອງລາວໃຫ້ສຸມໃສ່ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງລາວ

ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຕົວລາວ, ລາວຈະບໍາລຸງລ້ຽງມັນ
ດ້ວຍການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານຈົນກວ່າລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງ
.ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງລາວ
ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ປອດໄພ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ສຸດໃນການຊີ້ນຳເຮືອແຫ່ງຊີວິດ
ໃນທະເລແຫ່ງຊີວິດ

* * *

ພາຍໃນເຈົ້າມີສ່ວນທີ່ສວຍງາມ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຄວາມຄິດທີ່
ຫລອມໂລຫະ, ມີກິນຫອມດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ດອກໄມ້ຂອງມັນສວຍງາມກວ່າດອກໄມ້ທາງໂລກ ແລະ
.ສະໝຸນໄພທີ່ມີກິນຫອມທາງວັດຖຸຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ
ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ປູກດອກກຸຫລາບທີ່ມີ
ກິນຫອມ, ແລະກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກນັ້ນ ແລະກິນຫອມຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ
!ຈະຢູ່ໄດ້ດົນກວ່າດອກໄມ້ໃດໆໃນໂລກ ແລະນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງ

* * *

ການຄິດສ້າງສັນ, ການອ່ານຢ່າງລະອຽດ, ແລະ ການເວົ້າຊ້າຄຳເວົ້າທີ່ແທ້
ຈິງແມ່ນວິທີທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນການກຳຈັດຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ສ້າງ
.ທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກ
ການຢືນຢັນ ແລະ ການອ້ອນວອນຊ້າໆດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈະ
ຊ່ວຍສ້າງຮູບແບບການຄິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ການຄິດໃນແງ່ບວກກາຍເປັນເລື່ອງ
.ທຳມະຊາດຄືກັບການຄິດໃນແງ່ລົບທີ່ເຄີຍເປັນມາ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ແລະ ປູກຝັງ
ຄວາມສຸກນັ້ນໄວ້ໃນໃຈຂອງຄົນອື່ນ, ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດມາປຸ້ນເອົາຄວາມສຸກ
.ພາຍໃນຂອງເຮົາໄປ
ເຖິງແມ່ນວ່າມີເວລາຈະໜ້າເບື້ອງໜ້າ ແລະ ຈິດໃຕ້ສຳນຶກຊື່ບອກວ່າພວກ
ເຮົາໄດ້ສູນເສຍທຸກຢ່າງ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງກິນຄວາມຈຸ້ນວາຍດ້ວຍຄວາມງຽບ
.ສະຫງັດທີ່ບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້ຂອງຄວາມສຸກ
ຈົງສວມມົງກຸດໃສ່ເຈົ້າເອງ, ເພື່ອນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມ
ທະເຍີທະຍານ ແລະ ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ, ການກະທຳອັນສູງສົ່ງ ແລະ
ຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກໃນ
.ໂຄງສ້າງຂອງທຸກໆຄວາມຄິດ ແລະ ທຸກໆຄວາມຮູ້ສຶກ
ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງປູກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງໃນດິນຂອງຈິດໃຕ້
ສຳນຶກ ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຄວາມຮັກນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຈະຫາຍໄປ ແລະ ຄວາມ
ກັງວົນຈະຫາຍໄປດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ການເວົ້າວ່າຄົນເຮົາມີຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອມາແຕ່ເກີດ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
ກາຍເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງໄດ້ນັ້ນຜິດ, ເພາະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄົນຜູ້ນີ້ຈະກາຍເປັນ
.ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບັນລຸສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ

* * *

ຕະຫຼອດໄປ
 ?ມື້ນັ້ນຈະມີວັນຮຸ່ງຂຶ້ນບໍ່, ໂອ້ ນິລັນດອນ
 ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະສອບຖາມຈາກເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ
 ແລະຂ້ອຍສົງຄໍາຖາມທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດໃຫ້ເຈົ້າ
 !?ແລະຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຈາກເຈົ້າ
 ວິທີການປູກວັດຊະພຶດທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ບາງ
 ຫົວຂອງພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍບໍ່ກົມຫົວ
 ແລະ ໂດຍບໍ່ຖືກສັນສະເທືອນຈາກພາຍຸທີ່ຮຸນແຮງ
 ເຊິ່ງຖອນຮາກຕົ້ນໄມ້ສູງຕ່າງໆ
 ແລະໂຄງສ້າງຂະໜາດໃຫຍ່ກໍຖືກທໍາລາຍ
 !ແລະ ທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານກໍຖືກສັນສະເທືອນ
 ?ຕາຂອງນາງໄດ້ແນວໃດ
 ແລະຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນທໍາອິດໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ
 ແລະປາໂຕທໍາອິດ
 ແລະນົກໂຕທໍາອິດ
 ?ແລະລູກກີກ
 ?ການຢັ້ງຢາມຄັ້ງທໍາອິດຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເວລາໃດ
 ເຮືອນຊັ້ນລຸ່ມນີ້
 !?ບ້ານແຫ່ງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
 ຂ້ອຍຢາກຈັບມືເຈົ້າດິນປານໃດ
 ຜູ້ທີ່ສ້າງທະເລ ແລະ ແຜ່ນດິນ
 !ໂອ້ ນິລັນດອນ

* * *

ໂລກສ່ວນຫຼາຍມີດມົວ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນຜູ້ທີ່ມີໃບໜ້າສ່ອງແສງດ້ວຍ
ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງຄວາມສຸກ
ຮອຍຍືມຂອງພວກເຂົາຊ່ວຍກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ກະແຈກກະຈາຍຄວາມກັງວົນຂອງພວກເຮົາຄືກັບໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ໃນ
ຄວາມມືດ
ຄວາມມືດມົວຈາກຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ
ຂໍໃຫ້ຮອຍຍືມຂອງຈິດວິນຍານສ່ອງແສງອອກຈາກໃບໜ້າຂອງພວກເຮົາ ຂໍ
ໃຫ້ລົມພັດແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງພັດເຮົາຮອຍຍືມຂອງພວກເຮົາ ແລະ

ກະແຈກກະຈາຍໄປໃນຫົວໃຈທີ່ມີຕົວ ເພື່ອວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງຮອຍຍິມເຫຼົ່າ
ນັ້ນຈະກຳຈັດຄວາມມືດມົວອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນ

* * *

ການຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນແມ່ນໜຶ່ງໃນຄຸນລັກສະນະທີ່ດີເລີດ
.ທີ່ສຸດ, ແລະມັນເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມີຄວາມດຶງດູດໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ
ຕົວຢ່າງ, ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫົວນ້ຳ, ຄົນທີ່ຄິດເຖິງຄົນອື່ນຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
.ຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສະເໝີນ້ຳໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດື່ມ
ການຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກໝາຍເຖິງການຮັບຮູ້ຄົນອື່ນແລະຄິດກ່ຽວກັບ
ເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ເຄົາລົບຄົນອື່ນ ແລະ ຮູ້ຄຸນຄ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ ຮູ້ໂດຍ
ສັນຊາດຕະຍານວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ

* * *

ສາວິກຄົນໜຶ່ງສົ່ງໄສໃນຄວາມສາມາດຂອງລາວທີ່ຈະສືບຕໍ່ເດີນຕາມ
ເສັ້ນທາງວິນຍານຂອງລາວ. ເພື່ອໃຫ້ກຳລັງໃຈລາວ, ຄູບາ ປາຣະມຮັນສາ ໄດ້
:ກ່າວກັບລາວວ່າ

"ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກ, ແຕ່ຢູ່ໃກ້, ແລະຂ້ອຍເຫັນພຣະອົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ"
ນັກຮຽນໄດ້ປະທ້ວງ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ແຕ່ທ່ານເປັນຄູສອນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ,
"!ທ່ານ

:ຄູສອນຕອບວ່າ

ຈິດວິນຍານທັງໝົດແມ່ນເທົ່າທຽມກັນ, ແລະຄວາມແຕກຕ່າງພຽງຢ່າງ"
ດຽວລະຫວ່າງເຈົ້າກັບຂ້ອຍແມ່ນວ່າຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມພິສູດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຫັນ
".ວ່າຂ້ອຍຮັກພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງໃຫ້ຂ້ອຍ

* * *

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຫຼົງໄຫຼກັບການເບິ່ງໜັງທີ່ມ່ວນຫຼາຍ, ເຂົາເຈົ້າຈະລືມທຸກຢ່າງ
.ອື່ນ ແລະ ສຸມໃສ່ແຕ່ໜັງເທົ່ານັ້ນ
ແລະມັນກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນກັບຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ລືມ
ທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນຄົນທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງ

ຄົນຫົວໄປບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາພຽງພໍທີ່ຈະຮູ້ສຶກ
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຈິດໃຈຄຸ້ນເຄີຍກັບການສຸມໃສ່ສິ່ງຂອງ
.ທາງວັດຖຸແທນທີ່ຈະເປັນສິ່ງຂອງສັກສິດ

ຖ້າຮູບເງົາ, ເພດສຳພັນ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກສາມາດດຶງດູດຄວາມ
ສົນໃຈຂອງຄົນໄດ້, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ສິ່ງທີ່
!ມ່ວນຊື່ນທີ່ສຸດໃນການມີຢູ່ລູລູ

ແຕ່ບັນຫາແມ່ນວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະຖ້າ
ທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ທ່ານຈະພົບວ່າເວລາຜ່ານໄປໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງຈົມ
.ຢູ່ໃນຄວາມປິ່ນຄົ້ນດີທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ
ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງກໍຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກເລີຍ ຖ້າພຣະເຈົ້າ
ຢູ່ກັບຂ້ອຍ

* * *

ຖ້າຜູ້ຄົນຢາກຫຼີກລ່ຽງຄວາມທຸກຍາກທາງວັດຖຸ, ເຂົາເຈົ້າຄວນດູດູກຄວາມ
ທຸກຍາກທາງວິນຍານ ເພາະມັນເປັນສາເຫດພື້ນຖານຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ
.ທັງໝົດຂອງມະນຸດ
ບຸກຄົນທີ່ມີທັງຈິດວິນຍານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມ
ສຸກ, ແລະ ມີແຕ່ຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຈະມີຄວາມສຸກກັບຄວາມສະດວກ
ສະບາຍທັງໝົດຂອງສະຫວັດດີພາບທາງວັດຖຸ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງການ
.ຄາດຕະກຳ ແລະ ອາຊະຍາກຳໃນເມືອງນັ້ນໄດ້
ການນຳໃຊ້ຫຼັກການສາກົນຂອງການບໍລິການເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ການຮ່ວມມື
ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງລະຫວ່າງຜູ້ຄົນ, ຄວາມຮັກໃນຊີວິດທາງວິນຍານ, ແລະ ການ
ຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ ລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບສັງຄົມ
ໃດກໍຕາມທີ່ຈະມີຊີວິດທີ່ກົມກຽວ, ມີສຸຂະພາບດີ, ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງ
.ເຮືອງ

* * *

ຢ່າຄິດວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າ ທຸກໆຄຳເວົ້າທີ່ເຈົ້າກະຊິບ
ໃສ່ພຣະອົງລ້ວນແຕ່ສະຫຼັກຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ ແລະ ຖ້າເຈົ້າສັງເກດເບິ່ງ
ຫຼາຍວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງ ເຈົ້າຈະພົບວ່າພຣະອົງຕອບສະໜອງເຈົ້າ
ສະເໝີຢ່າງແທ້ຈິງ
ຍິ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ເທົ່າໃດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງ
.ເຈົ້າເຂັ້ມແຂງເທົ່າໃດ, ການຕອບສະໜອງກໍຈະໄວ ແລະ ດີເລີດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມີຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຫັນຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າໃນຊີວິດໄປກວ່າການຕອບສະໜອງ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ມັນ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກແລ້ວ ນີ້ແມ່ນສະພາບການຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ຖືກຈຳກັດ
ໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກ
ແລະ ຜູ້ຄົນທີ່ຮັບໃຊ້ຜ່ານກິດຈະກຳທາງປັນຍາ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ,
ການຄ້າ, ການຊື້ ແລະ ຂາຍ, ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດຕົວຈິງໂດຍ
ຫົວໄປ

ພວກເຂົາຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການເຮັດວຽກໃຫ້ສໍາເລັດຢູ່ສະເໝີ, ແລະຄວາມກັງວົນ
ດຽວໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາແມ່ນການຫາເງິນ, ເຊິ່ງພວກເຂົາມັກຈະເສຍຄວາມ
.ສຸກທາງກາມ

ໃນບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີການພັດທະນາຫຼາຍກວ່າທີ່ມີນິໄສ
ສ້າງສັນ

ມີຄົນທີ່ມີພອນສະຫວັນດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານທີ່ກໍາລັງເຮັດ
ວຽກເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຂອງຊີວິດຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບການຫາເງິນ
.ແລະ ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນຊີວິດການເຮັດວຽກ

ພວກເຂົາອາໄສການຄວບຄຸມຕົນເອງເພື່ອເອົາຊະນະຄໍາສັ່ງຂອງຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ເອົາໃຈໃສ່ຊີວິດຢ່າງຈິງຈັງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະເຊື່ອໃນການຕໍ່ສູ້ກັບແນວໂນ້ມທີ່
ເປັນອັນຕະລາຍ, ອະທິປະໄຕຂອງຕົນເອງ, ແລະກໍານົດທິດທາງຂອງຊີວິດໃນ
.ທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ມີຄົນທີ່ມີລັກສະນະທາງຈິດໃຈທີ່ຄິດໄຕ່ຕ່ອງ, ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານໂດຍ
ທໍາມະຊາດ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຖ່າຍທອດແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງກວ່າ
.ໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ

* * *

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ໂລກ
ແລະ ມະນຸດຊາດ, ແຕ່ມະນຸດຕ້ອງພະຍາຍາມຮັບຮູ້ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
.ແລະ ສະແດງຄວາມດີອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວມັນເອງ
:ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ

ທຸກໆເຊົ້າຂ້ອຍຂໍມອບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະຄວາມສາມາດທຸກຢ່າງທີ່
ຂ້ອຍມີໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ຜູ້ສ້າງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເພື່ອໃຊ້ໃນວິທີໃດກໍຕາມທີ່
ພຣະອົງເລືອກ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ສະແດງອອກຜ່ານຂ້ອຍ

* * *

ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດປັນລູກການຍອມຮັບຕົນເອງໄດ້, ລາວຕ້ອງຄວບຄຸມ
.ຄວາມຄິດຂອງລາວ

ເຈົ້າຕ້ອງຝຶກຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຈົ້າ
ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃສ່ແນວຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຄວາມສົນໃຈຂອງ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼົງໄຫຼ ຫຼື ກະໂດດຈາກແນວຄວາມຄິດໜຶ່ງໄປຫາອີກແນວຄວາມຄິດ
ໜຶ່ງ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ອາໄສຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງຊີວິດ, ແຕ່ການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້
.ອັນລ້ຳຄ່ານັ້ນຕ້ອງອາໄສການດໍາເນີນເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງຄວາມຄິດ
ຜູ້ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກເພາະວ່າພວກເຂົາສາມາດ
ຫ່າງໄກຈາກສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຂົາ

ຄົນຫົວໄປບໍ່ມີທາງໜີໄປໄດ້, ຍ້ອນວ່າລາວອາໄສຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳສະເໝີຄືກັບ
.ປາທີ່ຊາວປະມົງຈັບໄດ້ງ່າຍ

* * *

ມັນແມ່ນຄຸນນະພາບທີ່ພິເສດຂອງຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນທີ່ເຮັດໃຫ້
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວຄືກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທີ່
.ນຳເອົາສິ່ງໃໝ່ໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ໂລກທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ
ອັດສະລິຍະສະຫຼາດເຫຼົ່ານັ້ນມີຈິດໃຈສ້າງສັນທີ່ບໍ່ຍອມແພ້, ໄດ້ຮັບການ
ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງຈົນກວ່າຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່
.ຕ້ອງການ

ພຣະເຈົ້າຊົງໂປດປານຄົນທີ່ຍິງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມຍິງ
ໃຫຍ່ພິເສດນັ້ນບໍ່? ແລະ ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບທີ່
?ຍິງໃຫຍ່ນັ້ນເໝືອຄົນອື່ນບໍ່

ບໍ່ແມ່ນແທ້ໆ. ມັນພຽງແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ພອນສະຫວັນດ້ານການ
ສ້າງສັນຂອງພວກເຂົາເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຍິງໃຫຍ່ ແລະ ລັດສະໝີ
ພາບທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບ
.ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ນະວັດຕະກຳທັງໝົດ

* * *

ຜູ້ຄົນໄລ່ຕາມຄວາມສຸກຄືກັບສານປະລອດ, ແຕ່ມີວິທີທີ່ຈະພົບຄວາມສຸກ,
ແລະນັ້ນຄືການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກ
.ຂອບໃຈສຳລັບພອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດ
ຄວາມກະຕັນຍູຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບພອນຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງເຮົາ
ແມ່ນຂໍ້ກຳນົດພື້ນຖານສຳລັບການຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ເປັນແຫຼ່ງແຫ່ງຄວາມ
ສະຫງົບສຸກນິລັນດອນ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການ
.ຝຶນຟູໃໝ່

ເມື່ອເຮົາມອບຄວາມຮັກໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຈະກາຍເປັນຜູ້ຮັບເອົາຂອງ
.ປະທານອັນເປັນພອນຂອງພຣະອົງຄື ສັນຕິສຸກ, ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈ
ຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນໂລກນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄິດໃນແງ່ບວກ,
ເຮັດວຽກທີ່ສ້າງສັນ, ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຢ່າງໃຈກວ້າງ ແລະ
.ເມດຕາ. ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນຊີວິດ

ຍິງຄົນເຮົາມີສະຕິໃນແງ່ບວກ, ຫົວໃຈທີ່ກະຕັນຍູ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ລາວກໍຍິງຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວລາວ
.ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ສາວົກກະຊົບກັບພຣະເຈົ້າວ່າ, "ພຣະອົງມີພຣະຄຸນ
ຫຼາຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!", ລາວຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
ລາວຮູ້ສຶກແມ່ນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ລາວປາຖະໜາທີ່ຈະນຳພາຄວາມຄິດ

ແລະ ການກະທຳຂອງລາວໄປໃນທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວໄກ້ຊິດກັບການປະທັບຢູ່ຂອງ
.ພຣະເຈົ້າສະເໝີ

ຄວາມໄກ້ຊິດນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການໄຕ່ຕອງ, ການຄິດໃນແງ່ບວກ,
ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໃນທາງກັບກັນ, ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດເປັນ
.ຜົນມາຈາກຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຈິດໃຈຂອງການໃຫ້
ຖ້າເຮົາຄິດເຖິງພອນທີ່ເຮົາມີ ແລະ ສິ່ງດີໆທັງໝົດທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມ
ຂອບໃຈ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູ, ແທນທີ່ຈະຄິດເຖິງໄພພິບັດ, ຄວາມລຳບາກ,
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບເຮົາ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເຮົາທຸກທໍລະມານ, ແລ້ວເຮົາກໍຈະເລີ່ມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ,
ແລະ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນສຳລັບສິ່ງນັ້ນດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານທີ່ພວກ
.ເຮົາເອີ້ນວ່າ ຄວາມສະຫງົບສຸກ ຫຼື ຄວາມສຸກ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຈະເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາຈະເປັ້ງປະກາຍດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ສິດໃສ

* * *

!ຈິດໃຈຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄືກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ມີກຳລັງພຽງໜຶ່ງແຮງມ້າ
ເຖິງວ່າຈະມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ແຕ່ມີ
ໜ້ອຍຄົນທີ່ໃຊ້ພະລັງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ລໍຖ້າການເປີດໃຊ້ງານ
ຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນເຮົາມັກຈະຖືກຈຳກັດ ແລະ ຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນສິ່ງທີ່
ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ເຊັ່ນ: ການກິນ, ການເຮັດວຽກ, ການບັນເທີງ, ການນອນ, ແລະ
.ອື່ນໆ

ແຕ່ມະນຸດມີຄຸນລັກສະນະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງໜຶ່ງ, ນັ້ນຄືຄວາມສາມາດ
ໃນການສ້າງ ຫຼື ປະດິດສ້າງສິ່ງໃໝ່ໆ
ພະລັງທີ່ລືກລັບ ແລະ ໜ້າສົງໄສນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ພາກຕາເວັນຕົກແມ່ນດິນ
ແດນແຫ່ງນະວັດຕະກຳທາງປະຕິບັດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ
ປະຍຸກໃຊ້. ພາກຕາເວັນອອກແມ່ນດິນແດນແຫ່ງການເປີດເຜີຍ ແລະ ຄວາມຄິດ
.ສ້າງສັນທາງວິນຍານ
ຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີ່ມແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນເພື່ອເຮັດບາງ
.ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ, ດ້ວຍວິທີການໃໝ່ໆ
ມັນແມ່ນພະລັງແຫ່ງການສ້າງສັນທີ່ໄດ້ມາຈາກຜູ້ສ້າງ

* * *

ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການປ່ຽນແປງພາຍໃນ, ບ່ອນທີ່ເມັດພັນຂອງ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະກາຍເປັນນອນຢູ່, ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ສາມາດສ້າງການປ່ຽນແປງ
.ໃນສ່ວນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂອງທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາໄດ້
ແຕ່ພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຈະກາຍເປັນໃນ
ອະນາຄົດ. ການຝຶກຝົນສັກກະຍະພາບຂອງພວກເຮົາແຕ່ຫົວທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນ

ໃນການກະຕຸ້ນສ່ວນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກມືຂອງຕົວເຮົາເອງ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນອຳມະພາດ
.ຖ້າຖືກລະເລີຍ

ເຊັ່ນດຽວກັບພຶດທິຂະຫຍາຍຮາກຂອງມັນລົງໃນດິນ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງ
ບໍາລຸງລ້ຽງຄຸນລັກສະນະທີ່ດີພາຍໃນຕົວເຮົາເອງໂດຍຜ່ານການໃສ່ປຸ້ຍ, ການ
.ກໍາຈັດວັດຊະພຶດ, ການພວນດິນ, ການຫົດນ້ຳ ແລະ ການລ້ອມຮົວ
ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງຕັດ□□□□ ແລະ ຖອນຮາກຫຍ້າອອກຈາກດິນຂອງ
ຈິດວິນຍານ

ໝາກຜົນຂອງຊີວິດເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະໃຫຍ່, ນ້ອຍ, ກາງ, ມີສຸຂະພາບດີ, ຫຼື
ເປັນພະຍາດ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າເຮົາດູແລຕົນໄມ້ໃນສ່ວນໝາກໄມ້ຂອງ
.ເຮົາເອງໄດ້ດີປານໃດ

ພວກເຮົາມີອິດສະລະພາບທີ່ຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ຖ້າພວກເຮົາໃຊ້ທາງ
ເລືອກທີ່ເສລີຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້, ຜົນໄດ້ຮັບ
ພາຍນອກຈະດີ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ເມັດພັນໃໝ່ ແລະ ເມັດພັນທີ່ດີຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນ
ສ່ວນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂອງທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະກຳນົດວ່າຊີວິດ
.ຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດໃນອະນາຄົດ

* * *

ຜົນໄດ້ຮັບທາງລົບ ແລະ ທາງບວກຂອງຄວາມຄິດ
ຄວາມຄິດແມ່ນຫຼອກລວງຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະມັນສາມາດສ້າງທັງຜົນດີ ແລະ
ຜົນລົບ

ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ເຮືອຍຂອງຂ້ອຍຄົນໜຶ່ງເຈັບຄໍ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນ
.ອາການເຈັບຄໍຮຸນແຮງແບບນີ້ມາກ່ອນ; ນາງກິນ ຫຼື ກິນຫຍັງບໍ່ໄດ້
ລາວໄດ້ຮ້ອງຫາຂ້ອຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ຮ້ອງໄຫ້ວ່າ, "ກະລຸນາ
".ເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍຂ້ອຍ

ຂ້ອຍເອົາອາຫານມາໃຫ້ນາງກິນ ນາງບໍ່ຮູ້ວ່າມີຂອງຂ້ອຍກຳລັງແຕະຄໍຂອງ
ນາງ ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍສຸມໃສ່ພະລັງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
ທັນໃດນັ້ນນາງກໍພົບວ່າຕົນເອງກຳລັງກິນເຂົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃດໆ,
.ແລະນາງກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ຄໍຂອງນາງຫາຍດີ

ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍອອກຈາກນາງ, ນາງກໍລຸກຂຶ້ນແລະເບິ່ງຄໍຂອງນາງໃນ
ກະຈົກ, ແລະເມື່ອນາງເຫັນວ່າບາດແຜຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຄວາມເຈັບປວດກໍກັບມາອີກ
.ແລະນາງກໍເລີ່ມຮ້ອງຂຶ້ນ

ເມື່ອຂ້ອຍກັບຮອດບ້ານ ແລະ ເຫັນນາງເຈັບປວດ, ຂ້ອຍຖາມນາງວ່າ, "ເຈົ້າ
"?ໄດ້ເຮັດຫຍັງ

"ນາງຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຄໍຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍບອກລາວວ່າ: "ຂ້ອຍເຫັນຄໍຂອງເຈົ້າສະບາຍດີໃນຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ອາການຂອງເຈົ້າດີຂຶ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ
".ພະຍາດ, ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຈັບປວດ

"ແລ້ວຂ້ອຍກໍເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ດີມ້າານີ
ເນື່ອງຈາກຈິດໃຈຂອງນາງມີຄວາມຮັບຮູ້, ນາງຈຶ່ງສາມາດກິນນ້ຳລົງໄດ້
.ແລະ ຫາຍດີອີກຄັ້ງ, ແລະ ນາງບໍ່ເຄີຍເບິ່ງຄໍຂອງຕົນເອງໃນກະຈົກອີກເລີຍ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຄິດຈຶ່ງມີບົດບາດສໍາຄັນ ສໍາລັບຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງ
ລະບົບປະສາດ - ເຊິ່ງມັກຈະເກີດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ - ຈິດໃຈສາມາດສົ່ງເສີມ
.ການຟື້ນຕົວຢ່າງໄວວາເມື່ອພະລັງຂອງມັນຖືກນໍາໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ໝາຍເຫດ: ເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທ່ານບໍ່ຄວນໄປພົບແພດ ຫຼື ຊອກ
ຫາການປິ່ນປົວ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການຊີ້ແຈງໃຫ້ຊັດເຈນ

* * *

:ພວກເຮົາຄວນຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮ່າງກາຍທີ່ຈຳກັດນີ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ບໍ່"
"ຈຳກັດ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປັນຍາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ສອນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍມີຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ.
ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍເວົ້າຈາກລະດັບນັ້ນ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ຟັງຂ້ອຍຈະບໍ່ລືມສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
.ໄດ້ຍິນ

ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈະມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາ
ທີ່ຈະສືບຕໍ່ການສະແຫວງຫາຂອງເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ສໍາຜັດກັບພຣະພິກອັນເປັນພອນ
.ຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມປາຖະໜາເພື່ອຄວາມສຸກແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນ
ບັນດາຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍືນຍົງພົບໄດ້ພຽງແຕ່ໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແລະ
ເມື່ອທ່ານຄົ້ນພົບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ - ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນສິ່ງອື່ນໃດ
ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບຫົວໂລກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ວິທີຈັດການກັບມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກ
.ເຖິງພາລະໜັກ ແລະ ກັງວົນກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ລອງເບິ່ງຊີວິດຂອງບັນດາຄົນດັ່ງ ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່ສຸດໃນໂລກ ແລະ
ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຂົາເຈົ້າມີອາລົມຮ້າຍ, ຖືກລົບກວນຈາກທຸກດ້ານຄືກັບຫຸ່ນກະບອກ
.ທີ່ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ຫຼິ້ນດ້ວຍມືຂອງໂຊກຊະຕາ
ແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກ
.ເພາະວ່າລາວເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ສ້າງຂອງລາວ

* * *

ຕ້ອງພະຍາຍາມເອົາຊະນະນິໄສທີ່ບໍ່ດີຢູ່ສະເໝີ, ເພາະວ່າທັນທີທີ່ຄົນເຮົາ
ຮູ້ສຶກມອງໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ ແລະ ໂສກເສົ້າ, ລາວຈະຫວ່ານເມັດພັນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
.ສູ່ຂະພາບລົງໃນດິນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ
ການສືບຕໍ່ຫຼົງໄຫຼໃນນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການ
ທຳລາຍຕົນເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການພະຍາຍາມທີ່ຈະຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກແລະມີ
ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີທຸກໆມື້, ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ບໍ່ດີແລະໜ້າເສົ້າໃຈ
.ທັງໝົດ, ເປັນສັນຍານຂອງການຕໍ່ອາຍຸແລະການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານ

* * *

ຜູ້ທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າແຂງກະດ້າງ ແລະ ເປັນຕາຢ້ານ ແມ່ນຜູ້ທີ່
ກຳລັງຈະຕາຍຢ່າງແທ້ຈິງ
ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການແກ້ໄຂຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດຕ້ອງຕໍ່ອາຍຸຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ທຸກໆມື້, ເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງຕົນເອງໃນບາງທາງ, ພັດທະນາແນວຄິດສ້າງສັນ,
.ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ສ້າງສັນ
ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ພວກເຂົາຄວນຂໍສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມາພ້ອມກັບສະຕິປັນຍາ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄອບຄົວໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດ
ຂະຫຍາຍວົງມົນຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາຈາກຕົວເຮົາເອງໄປສູ່ຄົນອື່ນໆທີ່ພວກ
ເຮົາມີຄວາມສຳພັນນຳ, ແລະຈາກນັ້ນຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກນັ້ນໃຫ້
.ລວມເຖິງທຸກໆຄົນ
ຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມຕາຍ ຫຼື
ໃນສະຖານະການອື່ນໆ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະບໍ່ຈຳກັດຄວາມຮັກຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນພຽງຢ່າງດຽວ, ແຕ່ໃຫ້ຮັກຄວາມຮັກນັ້ນເອງ, ເຊິ່ງຄື
ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອນບ້ານທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກ
.ຂອງມະນຸດທັງໝົດ

* * *

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍພົບຄົນທີ່ມີໃຈເປີດໃຈຮັບຟັງ, ຂ້ອຍພະຍາຍາມແກ້ໄຂ
ຄວາມຄິດ ແລະ ເຫດຜົນຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້
.ທີ່ບໍ່ສົນໃຈເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຢາກຟັງເລີຍ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈໃນການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມ
ສື່ສານກັບພວກເຂົາຜ່ານຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປຸກເມັດພັນ
.ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ

* * *

ເມື່ອເບິ່ງໜຶ່ງ ຫຼື ລະຄອນ, ຖ້າຜູ້ຊົມຮູ້ເນື້ອເລື່ອງຢ່າງລະອຽດກ່ອນທີ່ຈະເບິ່ງ
.ລາຍການ, ລາຍການຈະສູນເສຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວນຮູ້ຄວາມລັບທັງໝົດຂອງຊີວິດນີ້ ເພາະວ່າມີ
ລະຄອນກ່ຽວກັບຈັກກະວານທີ່ຜ່ານເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ແລະ ມັນບໍ່ໜ້າ
.ຕື່ນເຕັ້ນທີ່ຈະຮູ້ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກັງວົນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບສຸດທ້າຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ສະແດງບົດບາດຂອງພວກເຮົາໃນການຫຼິ້ນຊີວິດໃຫ້ເຕັມທີ່
ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້, ບໍ່ວ່າບົດບາດເຫຼົ່ານັ້ນຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມອ່ອນແອ ຫຼື
ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ສຸຂະພາບ, ຄວາມພາກພູມໃຈ ຫຼື ຄວາມ
ຖ່ອມຕົວ, ຄວາມຮັ່ງມີ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະ ເພື່ອມາຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງເລື່ອງ
.ທີ່ສັບສົນນີ້ໃນທີສຸດ

* * *

ທຸກຄົນຢາກມີເງິນຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ມັນມາແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ພໍໃຈເພາະເຂົາເຈົ້າຄົນພົບວ່າມີຄົນທີ່ຮັ່ງມີກວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍການ
ສ້າງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກຂອງຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າມີ

ມີຄົນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ແຕ່
ພວກເຂົາກໍາລັງເຜົາຜານດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢາກໄດ້ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ແລະ ຖືກ
.ຄອບງຳດ້ວຍຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ
ເສັ້ນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ເປັນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ, ແລະ
ມັນດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງ
ປະທານສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດອັນ
ເອື້ອເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂອງພຣະອົງໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ເພາະວ່າພຣະອົງຕອບ
ຄຳອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຄົນຮັກຂອງ
.ພຣະອົງ

* * *

ມັນເປັນເລື່ອງໆທີ່ຈະຄາດຫວັງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຈາກຄວາມຜູກພັນ ແລະ
ຊັບສິນທາງໂລກ ເພາະວ່າພວກມັນບໍ່ສາມາດນຳມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງແຕ່
.ທຳອິດ

ແຕ່ຜູ້ຄົນຫຼາຍລ້ານຄົນກໍເສຍຊີວິດດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ໂສກເສົ້າ
ຫຼັງຈາກຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່
ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເຊິ່ງມີພຽງແຕ່ໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມປະໂຫຍດທີ່ທັງໝົດ

* * *

ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ຜູ້ຄົນຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບ
ຂອງຂວັນຈາກພຣະອົງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຄ່ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ ຫຼື ແມ່ນແຕ່
ຄິດທີ່ຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບຂອງຂວັນແຫ່ງຊີວິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະ ສຳລັບຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ປູກຝັງໄວ້ໃນ
.ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ

ມັນງ່າຍທີ່ຈະຍົກໃຈຂອງເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບ
ຢູ່ຂອງພຣະອົງ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກພຣະອົງຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາ, ແຕ່ມັນ
ເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບການຊີ້ນຳທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງ
ພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ ແລະ ການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບເຮົາ ເຖິງວ່າ
ເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຕົວກຳຕາມ. ນີ້ແມ່ນສັນຍານຂອງຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຄວາມ
.ຖ່ອມຕົວຕໍ່ທ້າພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈກັບປັນຍາຂອງພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາໃນວິທີ
ຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ແລະ ຄວາມ
ຊື່ນຊົມສຳລັບພອນ ແລະ ຄວາມດີອັນອຸດົມສົມບູນຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງທີ່
.ປະທານໃຫ້ຢູ່ສະເໝີ

* * *

ຂອງຜູ້ຊາຍ ແມ່ນກະເພາະອາຫານຂອງລາວ (ກະເພາະອາຫານຂອງ
ຜູ້ຊາຍແມ່ນສັດຕູຂອງລາວ)

ກະເພາະອາຫານເປັນສ່ວນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ
ມັກຈະຖືກທຳຮ້າຍຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ເມື່ອລະບົບຍ່ອຍອາຫານຖືກລົບກວນໂດຍ
ການກິນຫຼາຍເກີນໄປ ຫຼື ການກິນອາຫານທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້
.ເກີດບັນຫາສຸຂະພາບໄດ້ຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ
ເມື່ອຄົນເຮົາເບິ່ງໜ້າຕົນເອງໃນກະຈົກ, ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສະບາຍດີ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນເອງມີສານພິດຫຼາຍຊະນິດທີ່ຖືກຄ້າງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການກຳຈັດສານພິດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະ ຖ້າຮ່າງກາຍບໍ່ສາມາດກຳຈັດສານພິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ພະ
.ຍາດຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນ

* * *

ສາວິກໝູ່ມຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂໍຄຳແນະນຳ, ແລະ ຄູສອນ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້
:ບອກລາວວ່າ

ໂລກປູກຝັງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ຜິດປົກກະຕິໃນຕົວເຈົ້າ, ແຕ່ໂລກ
ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ໃຫ້ຄຳຕອບ ຫຼື ໃຫ້ ເຫດຜົນສຳລັບຄວາມ
.ຜິດພາດຂອງເຈົ້າທີ່ເກີດຈາກແນວໂນ້ມ ແລະ ນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ
ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຕ້ອງໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ກັບເພື່ອນທີ່ຫຼອກລວງ?
ຈັດສັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ສຳລັບການຄົ້ນພົບທາງວິນຍານ ແລະ ວິທະຍາສາດ

ພຣະເຈົ້າ - ຜູ້ໃຫ້ຊີວິດ, ຄອບຄົວ, ເງິນ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ - ບໍ່ສົມຄວນ
?ກັບສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊາວສີເວລາຂອງເຈົ້າບໍ່

* * *

:ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມວ່າ
ທ່ານເອີຍ, ເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍໄຜ່ພົນ ແລະ"
"?ມະນຸດຜູ້ບໍ່ລິສຸດ

:ຄູບາ ປາຣະມະຫັງສາ ຕອບວ່າ
ຄົນຊົງກວັດຊັງຄວາມຈິງ, ແລະຄົນທາງໂລກພໍໃຈທີ່ຈະລ່ອງລອຍໄປກັບ"
ກະແສ. ທັງສອງກຸ່ມບໍ່ມັກການປ່ຽນແປງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຽງແຕ່ຄວາມຄິດເຖິງຄົນ
ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍລົບກວນພວກເຂົາ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
".ພວກເຂົາ

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກັບຜູ້ຊາຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຫ້ອງມືດເປັນເວລາ
ຫຼາຍປີ ເມື່ອມີຄົນເປີດໄຟ, ຄວາມສະຫວ່າງກະທັນຫັນຈະລົບກວນຄົນທີ່ຕາບອດ
.ເຄິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າເປັນປະກົດການທີ່ຜິດປົກກະຕິສຳລັບລາວ

* * *

ຄ້ອນຕິໜັກຂອງຊ່າງຕິເຫຼັກບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈໃນຕົວມັນເອງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
.ລາວຍົກມັນຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງລາວ ແລະ ເອົາມັນລົງມາ, ມັນກໍຈະຢູ່ກັບທີ່, ບໍ່ໄດ້ໃຊ້
ແຕ່ມະນຸດມີອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດເລືອກທີ່
.ຈະເປັນວິທີການທີ່ດີ ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຊອບທຳໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມະນຸດແຂງກະດ້າງ, ບໍ່ມີຊີວິດ, ແຕ່ຕ້ອງການໃຊ້
.ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງໃນໂລກນີ້

* * *

ເງິນບໍ່ແມ່ນຕົວຊີ້ບອກເຖິງລົດນິຍົມທີ່ດີ ຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍຄົນຊື່ສຶ່ງຂອງທີ່
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ, ເຊິ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນກໍກອງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນກອງທີ່ບໍ່
.ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການເງິນຫຼາຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮືອນໜ້າສົນໃຈ; ລົດຊາດເປັນ
ອົງປະກອບຫຼັກ

ແຕ່ແນວຄວາມຄິດຂອງການຕົບແຕ່ງເຮືອນໃຫ້ສວຍງາມນັ້ນດຶງດູດໃຈບາງ
.ຄົນ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຫຼົງໄຫຼກັບມັນ ແລະ ຈຳກັດຕົນເອງກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃບບິນຄ່າທີ່ສະສົມໄວ້ ແລະ ຮີບດ່ວນຕ້ອງ
ປາຖະໜາຊີວິດທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມກົດດັນທາງດ້ານ
.ການເງິນ

ແຕ່ອິດສະລະພາບນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍການຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຂີ້ຄ້ານ
.ແລະ ຄວາມຂີ້ຄ້ານ, ຫຼື ໂດຍການປະຖິ້ມທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຫຼື ເຫດຜົນ

ຄັງໜຶ່ງມີເລື່ອງເກີດຂຶ້ນທີ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະສົບກັບການສູນເສຍອັນ

: ໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ເວົ້າວ່າ

ໂອ້, ວິບັດແກ່ຂ້ອຍ! ຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍໂຊກຊະຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມຍ"

ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປະຖົມທຸກຢ່າງ ແລະ
". ກາຍເປັນຄົນບວດ

ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ປະຖົມທຸກຢ່າງໄວ້ທາງຫຼັງ, ແຕ່ທຸກຢ່າງ

! ໄດ້ປະຖົມລາວໄວ້

ສະພາບແວດລ້ອມທາງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກພໍໃຈ ແມ່ນສອງ

ອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການບັນລຸຄວາມສຸກ

ຫຼັງຈາກກວດສອບ ແລະ ຄັດແຍກຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດແລ້ວ, ສາມາດ

: ເວົ້າໄດ້ວ່າ

ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໄດ້ຮັບຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸທີ່ຈໍາເປັນ,"

"ແລະ ການບໍ່ສາມາດມີສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່ມີເຫດຜົນ

* * *

: ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມວ່າ

"? ທ່ານເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ"

: ຄູບາ ປາຣະມະຫັງສາ ຕອບວ່າ

ໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາຫວ່າງ, ຈຶ່ງດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ເວົ້າລົມກັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານຕໍ່

ຈິດວິນຍານ

ລາວໃກ້ຊິດກວ່າຄວາມໃກ້ຊິດ ແລະ ຮັກກວ່າຄົນຮັກ ຂ້ອຍຮັກລາວຄືກັບ

ຄົນຂີ່ຖືຮັກເງິນ, ແລະ ຂ້ອຍຮັກລາວດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຫຼົງໄຫຼ ແລະ

ຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມຮັກຂອງລາວ ຄືກັບຜູ້ຊາຍທີ່ກໍາລັງຈົມນ້ຳເພື່ອລົມຫາຍໃຈພຽງ

. ລົມດຽວ

ເມື່ອເຈົ້າສະແດງຄວາມປາຖະໜາຢ່າງລືນເຫຼືອ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ

. ຢ່າງແຮງກ້າຂອງເຈົ້າ, ລາວຈະມາຫາເຈົ້າ

* * *

ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຄວນອຸທິດບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸ

ສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນອຸທິດໃຫ້ແກ່

. ການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດອີກດ້ວຍ

ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຄອບງໍາພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຫັນໄປຫາສິ່ງອ້ອມ

. ຂ້າງກ່ອນ, ພະຍາຍາມປັບປຸງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າມັນຊ່ວຍໄດ້

ແຕ່ເມື່ອເຮົາໄປຮອດທາງຕົ້ນ ແລະ ເວົ້າວ່າ "ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງ

ຂ້ອຍລົມເຫຼວ, ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?" ເຮົາເລີ່ມຄິດຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບການ

. ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບຕໍ່ບັນຫາຂອງເຮົາ

ເມື່ອເຮົາຄືນຄວາມຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຄວາມຄິດຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄໍາ
ຕອບຈາກພາຍໃນຕົວເຮົາເອງດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ. ນີ້, ໃນຕົວ
.ຂອງມັນເອງ, ແມ່ນຮູບແບບຂອງການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ

* * *

:ຄູສອນ ພາຣາມະຣັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບນັກຮຽນບາງຄົນວ່າ
ຈົ່ງລະວັງທັດສະນະຄະຕິທາງລົບຕໍ່ຊີວິດ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສຸມໃສ່ຫຼາຍກັບ"
"?ກອງຂີເຫຍືອ ໃນເມື່ອມີສິ່ງທີ່ສວຍງາມຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າຫຼາຍ
ຄົນເຮົາອາດຈະພົບເຫັນຂັບກຜ່ອງກັບຕົວຢ່າງທີ່ງົດງາມທີ່ສຸດຂອງ"
ສິລະປະ, ດົນຕີ ແລະ ວັນນະຄະດີ ແຕ່ມັນບໍ່ດີກວ່າ ແລະ ຄຸ້ມຄ່າກວ່າທີ່ຈະ
"?ເພີດເພີນກັບສະເໝີ ແລະ ຄວາມງົດງາມຂອງພວກມັນ
ຊີວິດມີທັງດ້ານທີ່ສິດໃສ ແລະ ດ້ານມືດ ເພາະວ່າໂລກຂອງທິດສະດີສໍາພັນ"
"ພາບແມ່ນອີງໃສ່ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ເງົາ
ຖ້າເຈົ້າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປຫຼັງໄຫຼກັບຄວາມຊົ່ວ, ເຈົ້າຈະນໍາ"
".ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ຕົວເຈົ້າເອງ
ຈົ່ງຊອກຫາແຕ່ສິ່ງດີໆໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ດູດຊຶມ"
"ຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມງາມ

* * *

:ຄູບາອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມສາວິກວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດການມາຢ່ຽມຢາມໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາສ່ວນ"
ຫຼາຍກາຍເປັນແຂກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບ, ໂດຍເອົາບາງສິ່ງບາງຢ່າງມາເປັນ
".ຂອງຕົນເອງ
ໂດຍການລືມວ່າທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຮົາໃນໂລກນີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ເຮົາສ້າງ
ຄວາມສໍາພັນ ແລະ ຄວາມສໍາພັນຫຼາຍຢ່າງ, ເຊັ່ນວ່າ: "ບ້ານຂອງຂ້ອຍ," "ວຽກ
ຂອງຂ້ອຍ," "ເງິນຂອງຂ້ອຍ," "ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ," ແລະອື່ນໆ
ແຕ່ເມື່ອວິຊາທາງໂລກຂອງພວກເຮົາໝົດອາຍຸ, ສາຍສໍາພັນຂອງມະນຸດ
ທັງໝົດຈະຈາກຫາຍໄປ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ປະຖິ້ມທຸກ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາມີຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວທີ່ມາພ້ອມກັບພວກ
ເຮົາຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເພື່ອນບ້ານນິລັນດອນ ແລະ ເປັນນິດ
.ຂອງພວກເຮົາ
ຈົ່ງຮູ້ດຽວນີ້ວ່າເຈົ້າເປັນວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລໍຖ້າ
?ໃຫ້ຄວາມຕາຍສອນເຈົ້າດ້ວຍວິທີທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ກະທັນຫັນ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຈັບປ່ວຍ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ທ່ານໝໍຈະບອກເຂົາເຈົ້າວ່າບໍ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະຫາຍດີ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາ

ຄວາມສະຫງົບເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວຈະປິດບັງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປະທັບຢູ່
.ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງມີພະລັງທັງໝົດ
ແທນທີ່ຈະຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ, ຜູ້
ທີ່ທຸກທໍລະມານຄວນຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າລາວປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງພາຍໃຕ້
.ການປົກປ້ອງ ແລະ ການດູແລທີ່ເປັນມິດຂອງພຣະເຈົ້າ

* * *

ຄວາມກັງວົນໝາຍຄວາມວ່າມີການແຊກແຊງໃນລະບົບໄຮ້ສາຍຂອງຈິດໃຈ
ເພງສວດອັນສູງສົ່ງແມ່ນເພງສວດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມ
ສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມຊຸ່ນວາຍແມ່ນຄວາມສັບສົນ
ຄວາມສະຫງົບແມ່ນສຽງອັນສູງສົ່ງທີ່ເວົ້າຜ່ານສຽງໄຮ້ສາຍຂອງ
ຈິດວິນຍານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການປ່ຽນຊີວິດໃໝ່ຄວນກໍານົດສິ່ງດີໆທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ
ນໍາມາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຕັ້ງໂຄງການທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ຍິດໝັ້ນເປັນປະຈຳທຸກວັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
.ຍ້ອນການຮັກສາການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຕາຕະລາງການປັບປຸງຕົນເອງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ອ່ອນແອລົງ ແລະ ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າ
ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສັດຕູທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງຄົນເຮົາ ຄື ຕົວເຮົາເອງ
ຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບທຳມະຊາດຂອງຊີວິດຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນ. ບໍ່ມີກົດໝາຍໃດຫ້າມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈາກການປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ
ບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບໍ່ມີອຸປະສັກໃດສາມາດຢຸດຢັ້ງ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະຍອມຮັບອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍທາງອ້ອມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າ
.ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້
ຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງແຮງບັນດານໃຈ

ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງກົດໝາຍທາງກາຍະພາບ ແລະ ກົດໝາຍ
ທາງວິນຍານ, ຫຼື ການອັດສະຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການເຂົ້າໃຈກົນໄກຂອງຈິດໃຈ
ຂອງມະນຸດ. ນັກວິທະຍາສາດປະຕິບັດການອັດສະຈັນໂດຍໃຊ້ກົດໝາຍທາງ
ກາຍະພາບ, ແລະ ຜູ້ທີ່ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານປະຕິບັດການອັດສະຈັນທາງຈິດໃຈ.
ໃນຍຸກແຫ່ງການອັດສະຈັນທາງວິທະຍາສາດນີ້, ເຊິ່ງມີລັກສະນະໂດຍການປະດິດ
ສ້າງ ແລະ ນະວັດຕະກຳທີ່ບໍ່ສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ນັກ
ວິທະຍາສາດຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າເລິກເຊິ່ງກວ່ານັ້ນກ່ຽວກັບກົດໝາຍທາງວິນຍານທີ່ນຳ
.ໃຊ້ໂດຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ

ການອັດສະຈັນທາງວິນຍານ ຫຼື ຄວາມໂປດປານຈາກສະຫວັນ ແມ່ນພຽງ
ແຕ່ການນຳໃຊ້ກົດເກນຂອງຈັກກະວານທີ່ເໝືອທຳມະຊາດ ສຳລັບຄົນຫົວໄປ,
ການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ເບິ່ງຄືວ່າເປັນການອັດສະຈັນ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກ
ມັນແມ່ນການໃຊ້ກົດເກນທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້ບາງຢ່າງ

ຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມງາມຂອງດວງດາວຫຼາຍພັນລ້ານດວງ
ກະແຈກກະຈາຍຢູ່ໃນພື້ນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ
ແລະຈາກຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດຂ້ອຍໄດ້ຄູດນ້ຳຫວານ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດເຕົາໄຟທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖືໄຟສາຍ
ແລະຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດໄດ້ຖືກປູກຝັງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນ
ມັນປະສົມປະສານຄວາມຮັກຂອງພໍ່, ແມ່, ແລະ ພີ່ນ້ອງເຂົ້າກັນ
ຂ້ອຍດຶມມັນຈົນເມົາ
ປຶ້ມທາງວິນຍານຖືກປັບເພື່ອຄວາມສະຫງົບສຸກ
ບົດກະວີໄດ້ຖືກແຕ່ງຂຶ້ນໂດຍແຮງບັນດານໃຈຈາກທຳມະຊາດ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ລັກເອົາຄວາມຫວານຈາກຮັງເຜິ້ງແຫ່ງຄວາມສຸກ
ຂ້ອຍໄດ້ສະກັດເອົາຄວາມໝາຍທີ່ສຳຄັນອອກຈາກບໍ່ແຮ່ແຫ່ງຄວາມຄິດ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ອ່ານ
ແລະຂ້ອຍຍິນ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ວາງແຜນ
ແລະຂ້ອຍກໍລັນ
ຂ້ອຍກະຕືລືລົ້ນ
ແລະທັງໝົດນັ້ນບໍ່ພຽງພໍ
ເມື່ອນາງຮູ້ວ່າພວກມັນແມ່ນຄວາມຝັນທີ່ມັກຈະຈາງຫາຍໄປ
ກ່ອນທີ່ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈທີ່ປາຖະໜາຈະສຳເລັດ
ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້ອຍຂັບໄລ່ຄວາມຝັນອອກຈາກຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຮ້ອງເພງ
!ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່

ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງ
ສະແດງພະລັງນັ້ນໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການສ້າງບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນອີງໃສ່ແຫຼ່ງພາຍນອກພຽງຢ່າງດຽວ, ແຕ່ຄວນຄົ້ນ

ຄວ້າຂ້າໄປໃນຄວາມເລິກພາຍໃນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດ

ວິທີການເຮັດວຽກທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດທັງໝົດ, ສິ່ງປະດິດສ້າງທັງໝົດ,
ການສັນສະເທືອນທາງດິນຕິທັງໝົດ, ແນວຄວາມຄິດທີ່ດົນໃຈ, ແລະ ບົດປະພັນທີ່
.ສູງສົ່ງ ແລະ ມະຫັດສະຈັນ ລ້ວນແຕ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບັນທຶກຂອງພຣະເຈົ້າ
ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງກໍານົດເປົ້າໝາຍ, ຈາກນັ້ນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ຈາກສະຫວັນເພື່ອນໍາພາພວກເຮົາໄປສູ່ການກະທໍາທີ່ເໝາະສົມເຊິ່ງພວກເຮົາ
ສາມາດສະແດງພະລັງງານຂອງພວກເຮົາອອກມາ, ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງຈົນກວ່າ
ຈິດໃຈຈະສະຫງົບລົງ ແລະ ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປທີ່ຕ້ອງໄດ້
.ປະຕິບັດ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຊີນໍາພາຍໃນທີ່ພວກເຮົາໄດ້
ຮັບ, ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາດຖະໜາຈະບັນລຸຜົນ. ເມື່ອຈິດໃຈສະຫງົບ, ສິ່ງຕ່າງໆ
!ຈະກາຍເປັນທີ່ຊັດເຈນຢ່າງວ່ອງໄວແລະງ່າຍດາຍ - ມັນມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ
ເຈົ້າຈະບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສໍາເລັດໃນທຸກສິ່ງຈະເປັນ
ຂອງເຈົ້າໃນເວລາສັ້ນໆ, ເພາະວ່າກໍາລັງສາກົນສາມາດນໍາພາກົດໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ
ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງປະສິດທິພາບຂອງມັນ. ຖ້າພວກເຮົາກວດສອບຕົວເອງ,
.ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ມີ
ປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະການລ້ລວງຂອງຊາຕານທີ່ຖືກຫ້າມ, ແລະ
:ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສະຕິປັນຍາ, ກ່ອນອື່ນໝົດ -
ເມື່ອມີການລ້ລວງເກີດຂຶ້ນ - ເຈົ້າຕ້ອງຢຸດການກະທໍາ ຫຼື ແຮງກະຕຸ້ນທີ່ແຮງກ້າ
.ທັນທີ ແລະ ຄິດທົບທວນສິ່ງຕ່າງໆຫຼັງຈາກນັ້ນ

ຖ້າທ່ານພະຍາຍາມຄິດກ່ອນ, ການລ້ລວງຈະເອົາຊະນະທ່ານໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ
ແລະ ທ່ານຈະພົບວ່າຕົວເອງເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກເຮັດ, ເພາະວ່າໃນກໍລະນີນີ້
.ການລ້ລວງຈະເອົາຊະນະເຫດຜົນ

ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຄືເວົ້າຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ "ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດແບບນັ້ນ," ຈາກ
ນັ້ນລຸກຂຶ້ນແລະອອກໄປ ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດທີ່ຈະຫຼົບໜີຈາກກັບຕົວຂອງ
ມານ

ຍິ່ງເຈົ້າຝຶກຝົນພະລັງຂອງຄໍາວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການ" ໃນລະຫວ່າງການ
ໂຈມຕີທີ່ມີວິໄນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຈົ້າກໍຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າກໍ
ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຂຶ້ນກັບການເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສະຕິ
.ຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າບອກໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ

ເມື່ອທ່ານເວົ້າວ່າ "ບໍ" ຕໍ່ການລັລວງ, ທ່ານຕ້ອງເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໝາຍ
ຄວາມວ່າ ແລະ ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ທ່ານເວົ້າ
ຢ່າຍອມແພ້ ແລະ ຈິງຈິໄວ້ວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອສະເໝີເວົ້າວ່າ
"ແມ່ນແລ້ວ" ໃນຂະນະທີ່ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄຳວ່າ "ບໍ" ທາງ
.ວັນນະຄະດີ

ໃນການຝຶກອົບຮົມທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມອາລົມ
ແລະ ແຮງກະຕຸ້ນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ໃຫ້ຄວາມມັກສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາມາ
ບັງຄັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ. ຜູ້ຄົນມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຫຼາຍຄົນກໍຍັງບໍ່ພໍໃຈ ແລະ
ຈົມຢູ່ສະເໝີ, ຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈເຖິງວ່າຈະບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ຄືກັບວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ
.ເລີຍ, ແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ
ໃນຕອນເຊົ້າ, ຫຼັງຈາກຜົວໂກນໜວດ - ແລະບາງທີ່ອາດຈະໂກນໜວດ -
ລ້າງໜ້າ, ແລະແຕ່ງຕົວ, ສິ່ງຕໍ່ໄປທີ່ລາວຕ້ອງການແມ່ນອາຫານເຊົ້າ. ລາວບໍ່ກິນ
ຫຍັງຫຼາຍຄຳກໍຫວັງວ່າເມຍຂອງລາວຈະໄດ້ກະກຽມອາຫານທີ່ເໝາະສົມກັບລົດ
ນິຍົມຂອງລາວຫຼາຍກວ່າ, ໃນຂະນະທີ່ເມຍກໍຫວັງວ່ານາງຈະມີເຄື່ອງເງິນ, ຈານ,
.ແລະຖ້ວຍທີ່ດີກວ່າ

ແລະດັ່ງນັ້ນ, ມີແລ້ວມືເລົ່າ, ພວກເຂົາປາຖະໜາສິ່ງນີ້ ແລະ ສິ່ງນັ້ນຈົນກວ່າ
ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈໄດ້, ແລະຄວາມສຳພັນຂອງພວກເຂົາສູນ
ເສຍຄວາມໃກ້ຊິດ, ແລະພວກເຂົາກໍສູນເສຍຄວາມສຸກເອງ ເນື່ອງຈາກຄວາມ
ແຄ້ນໃຈທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຫັນມາຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດກັບພວກເຂົາ
ທີ່ສຸດ. ເມຍຈົມ ແລະ ໂຕ້ຖຽງກັບຜົວ, ຜົວຮ້ອງໃສ່ລູກ, ແລະລູກກໍກະບົດ ແລະ
ຕົກຢູ່ໃນບັນຫາກັບໝູ່ທີ່ບໍ່ດີ. ຈຸດສຳຄັນແມ່ນ: ມັນບໍ່ຜິດທີ່ຈະມີສິ່ງຂອງ, ແຕ່ມັນ
ຜິດທີ່ຈະຍອມໃຫ້ຊັບສິນຄອບຄອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມສຸກບໍ່ຄວນມີ
.ຄວາມຜູກພັນ ຫຼື ເປັນເຈົ້າຂອງຫຼາຍເກີນໄປ

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ, ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍປິຕິຍົນດີໃນທົ່ວທັດທີ່
ສວຍງາມ ຫຼື ໃນການພົບກັບໝູ່ເພື່ອນທີ່ຮັກ, ສະຫວັນພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໃນທົ່ວທັດນັ້ນ ຫຼື ການເຫັນໝູ່ເພື່ອນເຫຼົ່ານັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນ. ຖ້າ
ບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ສະຫວັນໃນໂລກກໍກາຍເປັນນະລົກທີ່ຫິນບໍ່
.ໄດ້

ການຮັບຮູ້ວ່າພະລັງທັງໝົດຂອງຄວາມຄິດ, ການປາກເວົ້າ, ຄວາມຮູ້ສຶກ,
ແລະການກະທຳມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີ, ດິນໃຈ
ແລະນຳພາພວກເຮົາ, ນຳເອົາການປົດປ່ອຍທັນທີຈາກຄວາມກັງວົນ, ຄວາມ
ສັບສົນ, ແລະຄວາມສັບສົນມາສູ່ພວກເຮົາ ດ້ວຍການຮັບຮູ້ນີ້, ຄວາມສຸກອັນສູງ
.ສິ່ງຈະປະກົດຂຶ້ນ

ບາງຄັ້ງແສງສະຫວ່າງທາງວິນຍານທີ່ເລິກເຊິ່ງກວາດໄປຫົວທຸກສິ່ງ, ກຳຈັດ

.ແລະ ລົບລ້າງແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຢ້ານກົວ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄືນມະຫາສະໝຸດ, ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນມາພ້ອມກັບແຮງ
ກະຕຸ້ນອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຜ່ານຫົວໃຈ ແລະ ລ້າງມັນດ້ວຍກະແສນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່, ກຳຈັດອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງປວງຂອງຄວາມສົງໄສ, ຄວາມກັງວົນ
.ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກມັນ

ເມື່ອເຮົາສຳຜັດກັບພຣະທີ່ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຄິດທີ່ວ່າເຮົາເປັນ
ພຽງຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ. ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານ
ການຄິດທາງວິນຍານທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ມີຈຸດສຸມ, ການນັ່ງສະມາທິໃນພຣະເຈົ້າ,
.ແລະ ການສະແຫວງຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງເພື່ອເປີດໃຈຂອງເຮົາ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍເປັນພຽງຟອງພະລັງງານນ້ອຍໆ
ໃນມະຫາສະໝຸດຂອງພະເຈົ້າ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຖືກທຳຮ້າຍໂດຍປະສົບການທາງຈິດໃຈທີ່ຮຸນແຮງ ຫຼື ຖືກ
.ເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຮຸນແຮງ, ລາວຄວນພະຍາຍາມໄປນອນ
ຖ້າລາວສາມາດເຮັດສິ່ງນັ້ນໄດ້, ລາວຈະພົບວ່າເມື່ອຕົນນອນແລ້ວຄວາມ
ເຄັ່ງຕຶງທາງຈິດໃຈໄດ້ຫາຍໄປ, ແລະຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຜ່ອນຄາຍລົງ, ເພາະວ່າ
ເມື່ອຈິດວິນຍານເຂົ້າສູ່ສະພາບການນອນຫຼັບ, ມັນຈະລຸກຂຶ້ນຊົ່ວຄາວເໝືອບັນຫາ
.ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຍຶດຕິດກັບຮ່າງກາຍ ແລະ ປະສົບການຂອງມັນໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ສະພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແມ່ນການສຳຜັດກັບສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນຜ່ານການຝຶກ
ສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ມີສະຕິ ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໃຈວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະລົບກວນ
ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພວກເຮົາ ຫຼື ລັກເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພວກເຮົາໄປ
.ຈາກພວກເຮົາ

ເມື່ອຈິດໃຈຖືກຕູດຊຶມເຂົ້າໄປໃນສະພາບການຕ່າງໆຂອງຊີວິດຢ່າງສົມບູນ,
ມັນຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຈິດວິນຍານທາງວິນຍານທີ່ມີ
ຄວາມສຸກໄດ້. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາປະຕິບັດໃນຂະນະທີ່ລະນຶກເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່
ໃກ້ຊິດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ, ວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງອ້ອມຮອບ
ພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ແລ້ວເຫດ
ການຕ່າງໆຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະ ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີຈະບໍ່
.ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພວກເຮົາ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຕິດຕາມແຮງກະຕຸ້ນຂອງຕົນເອງ. ຄົນທີ່ມັກກິນຫຼາຍກໍກິນ,
ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ມີວິໄນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມັນຍອມຮັບ
ໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະເວົ້າວ່າການກິນເປັນບາບພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າມັນມັກຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການ
?ກິນຫຼາຍ

ບາບຢູ່ໃນຄວາມຄິດ, ໃນແຮງຈູງໃຈ. ຄົນຂີ້ຄ້ານກິນເພື່ອຕອບສະໜອງ
ຄວາມອຶດຫິວຂອງຕົນ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານກິນເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງຕົນ
.ໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍລະຫວ່າງສອງຢ່າງນີ້
ເພື່ອຈະແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກແລະສິ່ງທີ່ຜິດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງທົບທວນ
ຄືນແລະຖາມຕົວເອງວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາກຳລັງຈະເຮັດນັ້ນຖືກຫຼືຜິດ. ເຮົາຕ້ອງຊີ້ສັດຕູຕົວ
.ເອງຢ່າງສົມບູນ

ເມື່ອຄົນເຮົາມີຄວາມຊີ້ສັດຕູຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຜິດພາດ, ແລະເຖິງ
ແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດຜິດພາດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະສາມາດ ແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງ
ຕົນເອງໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ. ພວກເຮົາຄວນໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
ຂອງເຮົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ເພາະວ່າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນກຳລັງທີ່ຮັບຮູ້
.ໄດ້ພາຍໃນຕົວເຮົາ

ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະມີໜ້າວຽກ ແລະ ພັນທະຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາ
ຕ້ອງບໍລິມະທິຈະປ່ອຍຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມກັງວົນ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຮຸນວາຍອື່ນໆທັງໝົດເປັນບາງຄັ້ງຄາວ
ພະຍາຍາມຢາຄິດໃນແງ່ລົບເປັນເວລາໜຶ່ງນາທີຕໍ່ຄັ້ງ, ໂດຍສຸມໃສ່ຄວາມ
ສະຫງົບພາຍໃນ, ໂດຍສະເພາະຖ້າທ່ານກັງວົນ ແລະ ຮູ້ສຶກມີພາລະໜັກຍ້ອນ
.ຄວາມກັງວົນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາອອກໄປອີກຫຼາຍນາທີ, ໂດຍ
.ລະນຶກເຖິງເຫດການ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຄວາມສຸກບາງຢ່າງ
ລະນຶກເຖິງຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ຫວານຊືນບາງຢ່າງທີ່ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈທີ່ດີໃຫ້
ກັບເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຫວນຄືນມັນໃນທຸກລາຍລະອຽດຂອງມັນ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະຄ່ອຍໆພົບວ່າເຈົ້າລືມຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າໄດ້ຫາຍໄປ

ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ
ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕ້ອງການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນທີ່ມີສຸຂະພາບດີ,
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຝຶກຝົນໄລຍະເວລາທີ່ງົບງູບສະຫງົບ ແລະ ບໍ່ເວົ້າຕະຫຼົກຕະຫຼອດ
.ເວລາ, ແລະ ມີຄວາມສຸກ, ເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຍິມແຍ້ມແຈ່ມໃສ
ການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງຫາຍໄປ, ແລະ ຄື
ກັບລູກປີນທີ່ໝົດພະລັງໂດຍການເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
.ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສູນເສຍຊັບພະຍາກອນທາງຈິດໃຈທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ສຳຄັນ
ສະຕິກໍຄືກັບພາຊະນະທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນິມ; ເມື່ອເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ
ສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ, ຄວາມຄິດທີ່ຫລອມໂລຫະ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກ, ມັນຄວນ
ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະ ການເວົ້າລືມແບບນີ້ແກ້ວ

ແມ່ນຄວາມມ່ວນຊື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ສ້າງຮູ້ຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງພາຊະນະແຫ່ງສະຕິ,
.ເຮັດໃຫ້ນິມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຮົວໄຫຼອອກມາ ແລະ ສູນເສຍໄປ
ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຄວນຈະເຂັ້ມງວດ, ເອົາຈິງເອົາຈັງ,
ແລະ ສະຫງວນເກີນໄປ, ແຕ່ມັນໝາຍເຖິງການຢູ່ຫ່າງຈາກການເຍາະເຍີ້ຍ, ການ
ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍ, ການເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍ, ແລະ ການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ບໍ່ມີ
.ເຫດຜົນ

ຂ້ອຍຍັງຈຶກການຝຶກອົບຮົມທີ່ດີເລີດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ເມື່ອພວກ
:ເຮົາເວົ້າລົມກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະບອກພວກເຮົາວ່າ
ຈຶງກັບຄືນສູ່ປ້ອມປາກການພາຍໃນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢ່າຂ້າຕົວເອງຢ່າງເລືອດ"
ເຢັນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສູນເສຍການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມ
".ສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າຈະໜີໄປຈາກເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການກັບຄືນ
ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໃນຕອນນັ້ນ, ແຕ່ດຽວນີ້
ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈເສັ້ນທາງແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ເຂົາເຈົ້າສອນພວກເຮົາ
ເງິນຝາກສັນຕິພາບ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຂຽນເຊັກໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນເຂົ້າບັນຊີທະນາຄານ, ເງິນ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະໝົດ ແລະ ຍອດເງິນຄົງເຫຼືອຈະຫວ່າງເປົ່າ
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກໄວ້ໃນບັນຊີຊີວິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນປະຈຳ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຫຼຸດລົງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປ, ນຳໄປສູ່ການລົ້ມລະລາຍ
ທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈິດວິນຍານ. ການໄຕ່ຕອງເຖິງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປະສົບກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຈະເຕີມເຕັມຄວາມເຂັ້ມ
.ແຂງພາຍໃນຂອງເຮົາ ແລະ ເຕີມເຕັມເຮົາດ້ວຍອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທັງໝົດ

ແທນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ແຕ່ໃນປະຈຸບັນ, ເຮົາພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ
ອະດີດ ແລະ ອະນາຄົດພ້ອມໆກັນ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມີພາລະໝັກ, ເຮັດໃຫ້ມັນ
ໝົດແຮງ ແລະ ຈຳກັດຄວາມສາມາດໃນການຈັດການກັບສິ່ງຕ່າງໆຢ່າງມີ
ປະສິດທິພາບ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງແບ່ງເບົາພາລະທາງຈິດໃຈຂອງ
ພວກເຮົາ. ອະດີດໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວຕະຫຼອດການ, ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງຖືມັນ
? ໄວ້ໃນໃຈ

ປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈຈັດການກັບພາລະຂອງມັນຄັ້ງລະອັນ, ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດໃນ
ເທື່ອດຽວ ຫ່ານກິນພຽງແຕ່ເນື້ອໃນແຂງຂອງນ້ຳທີ່ມັນຕັກຂຶ້ນດ້ວຍປາຍຂອງມັນ;
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພວກເຮົາຄວນຈິໄວ້ພຽງແຕ່ບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້
.ຈາກອະດີດໃນໃຈ ແລະ ລົມລາຍລະອຽດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ

ສິ່ງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈສະບາຍຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ
ສະໄໝໃໝ່ແມ່ນຢູ່ໃນການເພີ່ມຈຳນວນສິ່ງທີ່ລາວມີ ແລະ ການໄດ້ມາເພີ່ມເຕີມ,
.ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນອື່ນ

ແຕ່ມັນບໍ່ຕົກວ່າບໍ່ຖ້າຄົນເຮົາຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ, ບໍ່ມີຄວາມຫຼູຫຼາ
ຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມກັງວົນໜ້ອຍລົງ? ບໍ່ມີຄວາມ

.ສຸກໃນການຝ່າວຝັ່ງຢ່າງຮີບຮ້ອນຈົນເຖິງຈຸດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກກັບສິ່ງທີ່ຕົນເອງມີ
ມື້ໜຶ່ງຈະມາເຖິງເມື່ອຜູ້ຄົນຕົນຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບທາງວິນຍານຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເລີ່ມລຸກຂຶ້ນເໝືອນຄວາມຕ້ອງການຊັບສິນທາງວັດຖຸ ມື້ໜຶ່ງຈະ
ມາເຖິງເມື່ອເຂົາເຈົ້າຄືນພົບວ່າຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍນຳມາເຊິ່ງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມ

.ສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ
ການຊະນະໃຈຜູ້ຄົນດ້ວຍພະລັງຂອງຄວາມຮັກ ຄືໄຊຊະນະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ທີ່ສຸດທີ່ທຸກຄົນສາມາດບັນລຸໄດ້ໃນຊີວິດ
ນີ້ແມ່ນຜົນສຳເລັດທີ່ໜ້າສັ່ງເກດທີ່ສຸດຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ

ເສຍຊີວິດເພື່ອຄົນອື່ນ ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດທາງວັດຖຸອັນມະຫາສານທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົວ
ເອງເທົ່ານັ້ນຈະຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມລືມຢ່າງໄວວາ ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຄົນ

ອື່ນຍັງຄົງຖືກຈິດຈຳຕະຫຼອດໄປ
ບັນດາສາດສະດາບໍ່ມີບັນລັງຄຳໃນລະຫວ່າງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກນີ້,

ແຕ່ພວກເຂົານັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງຫຼາຍລ້ານຄົນ ນັ້ນແມ່ນ
ບັນລັງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ມະນຸດຄົນໃດສາມາດຄອບຄອງໄດ້

ຄົນເຮົາເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ດ້ວຍນ້ຳຕາ ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນປິ່ນປົນດີກັບການ
ມາຮອດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດວຽກ ແລະ ຮັບໃຊ້ໃນຊ່ວງຊີວິດທີ່ກຳນົດ

ໄວ້ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຕ້ອງຈາກໂລກນີ້ໄປ ເຂົາເຈົ້າຈະຈາກໄປດ້ວຍຮອຍຍິມ
.ໃນຂະນະທີ່ໂລກໄວ້ອາໄສເຂົາເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສາມາດໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງຕົນເພື່ອ
ບັນລຸຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ເຂົ້າໃຈຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງແມ່ນພະລັງທີ່ມີ

ພະລັງ, ແລະ ພະລັງນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການນຳພາໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນ
.ປະໂຫຍດຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານຄວາມຮັກໃຫ້ພວກເຮົາໂດຍການປູກຄວາມຮັກ
ຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄົງຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມຮັກ

.ຂອງມະນຸດໄດ້ເລີຍ
ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າມີພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ພວກເຮົາຫຼາຍ, ພຣະອົງ

ຄວນເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການຄົ້ນຫາຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງ
ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະບັງຄັບຕົນເອງໃສ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກໃດໆສາມາດບັນລຸ

.ໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ

ວິທີທີ່ລືກລັບທີ່ຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈເຮັດວຽກ, ເຊິ່ງແຍກພວກເຮົາອອກຈາກ
ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆທັງໝົດ, ແລະທຸກໆສິ່ງມະຫັດສະຈັນແລະຄວາມອັດສະຈັນອື່ນໆ
ໃນຊີວິດ, ຄວນຈະພຽງພໍທີ່ຈະກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຄົ້ນຫາແລະຄົ້ນພົບມັນ. ຜູ້ທີ່
ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈແລະຈິງຈັງຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນຄວາມພະຍາຍາມ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າແລະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຕອນຂ້ອຍເລີ່ມຕົ້ນເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງນີ້ໃໝ່ໆ, ຊີວິດຂອງຂ້ອຍໃນ
ເບື້ອງຕົ້ນກໍ່ຮຸ່ນວາຍ ແລະ ບໍ່ມີລະບຽບ, ແຕ່ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຊ້າແລ້ວຊ້າ
ອີກ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເມື່ອກໍ່ເລີ່ມຈາງລົງ ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆກໍ່
ເລີ່ມຈະແຈ້ງຂຶ້ນຢ່າງໜ້າປະຫລາດໃຈ. ທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍແມ່ນຫຼັກຖານທີ່
ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການສື່ສານ
.ກັບ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງໃນຊີວິດນີ້

ໂອ້, ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ຜູ້ສະແຫວງຫາພົບ
ເມື່ອພົບພຣະເຈົ້າ! ຫຼັງຈາກນັ້ນໂລກຈະສຶດໃສ ແລະ ຍິ່ມແຍ້ມແຈ່ມໃສ, ທຸກຢ່າງ
ຈະດີ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຈະສາມາດປຸກຝັງຄວາມຢ້ານກົວໃນຫົວໃຈໄດ້
ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບສິ່ງຄາມ
ຂອງຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມກ້າຫານທີ່ເໝາະສົມກັບລູກຫລານ
.ຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ

ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຕ້ອງເຮັດຫຍັງຫຼາຍເກີນໄປໃນເວລາດຽວກັນ, ເຮົາກໍ່ຈະ
ຮູ້ສຶກອຸກອັງຫຼາຍ
:ແທນທີ່ຈະກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະເວົ້າວ່າ
"ຊົ່ວໂມງນີ້ແມ່ນຂອງຂ້ອຍຄົນດຽວ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍ"
".ສາມາດເຮັດໄດ້ໃນລະຫວ່າງນັ້ນໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມກົດດັນມາຄອບງໍາຂ້ອຍ
ໂມງບໍ່ສາມາດຊືໄປ 24 ຊົ່ວໂມງພາຍໃນໜຶ່ງນາທີໄດ້, ແລະ ໃນທຳນອງ
ດຽວກັນ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ
.ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃນປັດຈຸບັນ ແລະ
ເຮັດມັນຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຖີ່ຄຽດ, ແລະ ອະນາຄົດຈະດູແລຕົວມັນ
.ເອງ

ເພີດເພີນກັບປັດຈຸບັນ ແລະ ພະຍາຍາມປະສານສົມທົບກັບຄວາມສັນ
ສະເຫຼືອນຂອງສັນຕິພາບ
ຍິ່ງເຈົ້າເຮັດແບບນີ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຈົ້າກໍ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ພາຍໃນຕົວເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງເຮັດວຽກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າ, ເຮັດ
ໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າດີຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມສຸກ

ການຮັບມືກັບຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນ
ຄວາມກັງວົນເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຍ້ອນຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບປວດ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ
ເຮົາເຫັນວ່າຄວາມຢ້ານກົວແມ່ນອີງໃສ່ປະສົບການໃນອະດີດ ບາງທີບຸກຄົນນັ້ນ
ອາດຈະລືມລືງໃນອະດີດແລະຂາຫັກ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢ້ານກົວທີ່ຈະເຮັດຊ້າ
.ປະສົບການດຽວກັນ

ການສຸມໃສ່ການກວດທີ່ເຈັບປວດດັ່ງກ່າວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈ ແລະ ເສັ້ນປະສາດເປັນອຳມະພາດ, ເຊິ່ງອາດຈະນຳໄປສູ່ການລົມ ແລະ
ຂາຫັກອີກ! ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເມື່ອຫົວໃຈເປັນອຳມະພາດຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ,
ຄວາມແຂງແຮງຂອງຮ່າງກາຍຈະຫຼຸດລົງເຖິງລະດັບຕ່ຳສຸດ, ເຮັດໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ
.ສາມາດບຸກລຸກຮ່າງກາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ
ເກືອບບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ບໍ່ຢ້ານຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຖືກມອບໃຫ້
ມະນຸດເປັນເຄື່ອງມືປ້ອງກັນໄວ້ກ່ອນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວເຈັບປວດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງ
.ມັນບໍ່ແມ່ນເພື່ອຂະຫຍາຍມັນ ແລະ ຄິດເຖິງມັນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ

ການມີວິໄນກັບຄວາມຢ້ານກົວຢູ່ຕະຫຼອດເວລາເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາໃນການຫຼີກລ່ຽງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ
ຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່ນັ້ນເປັນອຸປະສັກ. ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ວັດແທກໄດ້ແມ່ນ
ອີງໃສ່ປັນຍາ, ຄືກັບການພິຈາລະນາວ່າອາຫານບາງຢ່າງບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບເຖິງວ່າ
ຈະຢາກກິນມັນກໍຕາມ. ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຕົວຊີ້ບອກເຖິງ
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ. ຄົນເຮົານຳຄວາມເຈັບປ່ວຍມາສູ່ຕົນເອງໂດຍການຄິດເຖິງມັນ.
ຖ້າທ່ານຢ້ານທີ່ຈະເປັນຫວັດຢູ່ສະເໝີ, ທ່ານຈະມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເປັນຫວັດ
.ຫຼາຍຂຶ້ນ, ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເຮັດຫຍັງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງມັນກໍຕາມ

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວມາທຳລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ເສັ້ນປະສາດ
ຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອຄວາມກັງວົນຄອບງຳເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຊ່ວຍສ້າງປະສົບການທີ່ເຈົ້າ
ຢ້ານກົວ. ມັນຍັງບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍເກີນໄປກັບຄົນທີ່ເວົ້າລົມກ່ຽວກັບ
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ. ການສຸມໃສ່ສິ່ງ
.ເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປູກເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວໃນໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້

ຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວທີ່ຈະຕິດເຊື້ອວັນນະໂລກປອດ, ມະເຮັງ, ຫຼື ພະຍາດຫົວໃຈ
ຄວນກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວນີ້ອອກຈາກຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຢ້ານວ່າມັນຈະ
.ນຳເອົາສະພາບທີ່ບໍ່ຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

ສຳລັບຄົນເຈັບ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ, ພວກເຂົາຕ້ອງການສະພາບແວດລ້ອມທີ່
ຫ້າວໃຈ ແລະ ເປັນທີ່ພິການເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້, ໃນບັນດາຄົນທີ່ມີນິໄສທີ່ເຂັ້ມ
ແຂງ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີກຳລັງໃຈ ແລະ ຍົກ
.ລະດັບຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໃນທາງບວກ

ຄວາມຄິດມີພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ພະນັກງານໂຮງໝໍຄ່ອຍເຈັບປ່ວຍຍ້ອນ
ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕໍ່
.ອາຍຸພະລັງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສະໜອງພະລັງງານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ບົດເພງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງ, ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງເພງຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ

ຟັງ

ຂ້ອຍວາງຊັບສົມບັດທາງວິນຍານທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ເກັບຮວບຮວມນ້ຳເຜິ້ງແຫ່ງຄວາມຮັກອັນລືນເຫຼືອ ແລະ ຄວາມ
ຈິງຮັກພັກດີທີ່ບໍ່ສັນຄອນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ
ໃນຈຸລັງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງຂ້ອຍ
ກໍເປັນຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຫົວນ້ຳຢູ່ໃນທະເລຊາຍແຫ່ງຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ
ແລະ ບັດນີ້ ຂ້ອຍໄດ້ດຶມ ແລະ ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຂ້ອຍ ຈາກແຫຼ່ງ
ນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ສັນຕິພາບຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຢາກອາຫານສຳລັບຄວາມປາຖະໜາທາງໂລກອີກຕໍ່ໄປ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງລົມພິດທີ່ຫອມຫວານຂອງເຈົ້າທີ່ພິດມາຫາຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
ກໍຮູ້ສຶກສິດຊົມ

ແລະທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍເກືອບຕາຍຍ້ອນຄວາມຫົວນ້ຳແລະຄວາມອິດເມື່ອຍ
ທຳມາກາງພາບລວງຕາຂອງໂອເອສທີ່ຫຼອກລວງໃນໂລກ
ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຈົມຢູ່ໃນຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍຢາກຈົມຢູ່ໃນທະເລສັກສິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນ
!ເຈົ້າ

ພາສາຂອງດອກໄມ້
ພຣະເຈົ້າເປັນນັກສີລະປິນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ຄວາມງາມອັນບໍລິສຸດຂອງມັນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຄວາມງາມຂອງດອກໄມ້
ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດແທ້ໆທີ່ໄດ້ຄິດເຖິງພຣະອົງທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນ
!ດອກໄມ້ແລະດອກກຸຫລາບ
ພຣະເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຮົາ
ຜ່ານດອກໄມ້
ແລະ ສັດທີ່ໜ້າຮັກ ແລະ ໜ້າຮັກອື່ນໆອີກຫຼາຍພັນໂຕ

ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມແຫ່ງສະຫວັນຂອງມັນ
ພຣະອົງຢືນຢັນການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາທຸກໆມື້ຜ່ານສິ່ງທີ່ພຣະອົງ
ສ້າງ

ດອກໄມ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອຈຸດປະສົງອັນໜຶ່ງ
ນາໆຮັບໃຊ້ທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມງາມ, ການບໍລິການທີ່ຖ່ອມຕົວ
ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນ
ໃດ

ດອກໄມ້ແຕ່ລະດອກບອກເລົ່າເລື່ອງລາວທີ່ໜ້າຍິນດີຂອງມັນເອງກ່ຽວກັບ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ
ດອກໄມ້ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ມາເປັນເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດແລ້ວ
ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອການຕົກແຕ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເພື່ອເປີດເຜີຍກິນຫອມ ແລະ
ຄວາມງາມຂອງພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານດອກໄມ້ ແລະ
ດອກກຸຫລາບ

ເພາະວ່າດອກໄມ້ທຸກໆດອກແມ່ນໂຄງສ້າງອັນສູງສົ່ງທີ່ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການ
ສະແດງອອກຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານນັ້ນ
ຄືນງາມຄືນຮັກຄວາມງາມ

ຈິງພິຈາລະນາດອກບົວໃນທຶງນາ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຊາໂລໂມນໃນລັດສະໝີພາບ }
{ ທັງໝົດຂອງເພິ່ນ

ລາວແຕ່ງຕັ້ງຄືກັບໜຶ່ງໃນນັ້ນ
ຄວາມກັງວົນ: ລັກສະນະຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ວິທີການຈັດການກັບພວກມັນ
ຄວາມກັງວົນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແຕ່ມັນຍິ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາກັງວົນຫຼາຍຂຶ້ນ
ເມື່ອເຈົ້າອອກໄປ ຫຼື ເຮັດວຽກສໍາເລັດມື້, ລົມມັນໄປເລີຍ. ຢ່າຄິດເຖິງມັນ
.ແລະ ເອົາມັນກັບບ້ານໄປນໍາ

ຄວາມກັງວົນປະກອບເປັນຊັ້ນເມກມິດມົວໜາໆອ້ອມຮອບຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້
ຄົນເຮົາສະດຸດລົມເພາະເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ ບໍ່ງ່າຍດາຍ ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເພິ່ງພາອາໄສພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ນີ້ແມ່ນ
ວິທະຍາສາດໃນຕົວຂອງມັນເອງ ແລະ ເປັນກົດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ຄົງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ
ຫຼື ປ່ຽນແປງ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະ ໃນເວລາ
ດຽວກັນຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນຈະມີອຸປະສັກຖືກກໍາຈັດອອກ
ຈາກເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະຫຼຸດລົງ,
ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ {ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈະພຽງພໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ} {ມອບຄວາມກັງວົນຂອງເຈົ້າໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະຄຸ້ມຄອງພວກມັນ}

ຈິງຮູ້ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີມຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າ - ວ່າມີທາງອອກຈາກຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃນຊີວິດສະເໝີ ຖ້າພວກເຮົາຢຸດຄິດ ແລະ ຄິດຢ່າງ
ລະອຽດກ່ຽວກັບການກໍາຈັດສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນຂອງພວກເຮົາແທນທີ່ຈະ
ຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບມັນ, ພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ນໍາພາພວກເຮົາ
.ໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຄິດມາກ່ອນ

ຫຼາຍຄົນມາຫາຂ້ອຍເພື່ອລົມກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສະນັ້ນ
ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສະຫງົບລົງ ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
ສະຫວັນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄິດຫາວິທີອື່ນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າຈົນກວ່າ
.ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ
ເມື່ອຈິດໃຈສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງຈະລົງມາສູ່ຈິດວິນຍານ,
ແລະ ສັດທາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນຄືກັບດວງອາທິດ
.ທີ່ຂຶ້ນມາຈາກທາງຫຼັງພູເຂົາ

ການບໍ່ສົນໃຈບັນຫາບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າຈະກໍາຈັດບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
.ການກັງວົນກ່ຽວກັບບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ນໍາມາເຊິ່ງຜົນໄດ້ຮັບໃນທາງບວກ
ນັ່ງສະມາທິຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບ, ຈາກນັ້ນຄິດກ່ຽວກັບບັນຫາ
ຂອງທ່ານ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ສຸມໃສ່
ບັນຫາ, ແລະ ທ່ານຈະພົບວິທີແກ້ໄຂໂດຍບໍ່ຕ້ອງກັງວົນ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງ
.ໝັ້ນ

ຄໍາອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ມາຈາກໃຈຈິງຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຈາກພຣະເຈົ້າ
ສະເໝີ ແຕ່ຖ້າຄໍາອະທິຖານບໍ່ໄດ້ຮັບການກ່າວດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ
ຄວາມຈິງໃຈ ມັນກໍເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າມັນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ
ທຸກໆຄົນຮັບຮູ້ວ່າໃນບາງຈຸດໜຶ່ງໃນຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້
ບັນລຸຜົນຍ້ອນການອະທິຖານ

ເມື່ອຄວາມປາດຖະໜາກາຍເປັນຄວາມປາຖະໜາ, ມັນຈະສໍາຜັດຫົວໃຈ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງປະທານສິ່ງທີ່ປາດຖະໜາ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະສົງສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ທໍາມະຊາດທັງໝົດຈະຕອບສະໜອງຕໍ່
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງເມື່ອເຮົາຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍ
.ສັດທາທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມຖີ່ໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ
ບາງຄັ້ງພຣະອົງຕອບໂດຍການເອົາແນວຄວາມຄິດທີ່ແນ່ນອນໄວ້ໃນຫົວຂອງ
ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຕອບ
.ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຈົ້າ

ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວເປັນວິທີການໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອບັນລຸຜົນທີ່
ຕ້ອງການ
ຜູ້ຄົນບໍ່ຮູ້ວ່າກໍາລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ເຮັດວຽກແນວໃດ

ມັນເຮັດວຽກດ້ວຍການຄິດໄລ່ທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງສໍາລັບ "ຖ້າ"

"ຫຼື" "ຖ້າບໍ່"

"ນີ້ຄືຄວາມໝາຍຂອງ "ຄວາມເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ແລະພຣະອົງຈະຈັດຫາໃຫ້ລາວຈາກບ່ອນທີ່ລາວບໍ່ຄາດຄິດ

ຈາກເພງສວດມົນຂອງຈິດວິນຍານ

ຕື່ນໄມ້ຖອນຫາຍໃຈ

ແລະລົມກໍພັດມາຢ່າງມ່ວນຊື່ນ

ແລະດວງອາທິດຍິມ

ແລະແມ່ນ້ຳກໍໄຫຼຕໍ່ໄປ

ແລະທ້ອງຟ້າກໍສູງຂຶ້ນ

ຈຸດໆສີປົວແດງ

ແລະແຜ່ນດິນໂລກປ່ຽນເສື້ອຄຸມສີດໍາຂອງມັນ

ເພັດປະດັບດ້ວຍດາວ

ໃສ່ໄດ້ລະຫວ່າງມື

ຊຸດສີທອງທີ່ງົດງາມ

ທໍາມະຊາດປະດັບປະດາ ແລະ ເສີມສ້າງຕົວເອງ

ໃນສີສັນສິດໃສຂອງລະດູການຕ່ຳກັນ

ແລະ ສາຍນ້ຳທີ່ໄຫຼລືນ

ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍພະຍາຍາມລົມກັນ

ດ້ວຍສຽງທີ່ປະປຶນດ້ວຍສຽງເວົ້າຕິດຂັດ

ກ່ຽວກັບຄວາມຄິດທີ່ເຊື່ອງໄວ້

ແລະ ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ

ແລະນຶກກໍຮ້ອງເພງ

ແລະນາງພະຍາຍາມສໍາລະພາບ

ດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ

ມັນກໍາລັງປັບປ່ຽນຢູ່ໃນຕົວນາງ

ແຕ່ມະນຸດ

ສາມາດເວົ້າ ແລະ ອະທິບາຍໄດ້

ໃນຄໍາເວົ້າທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຊັດເຈນ

ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທຸກຄົນລືມເຫຼວທີ່ຈະເຮັດ

ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ

ກ່ຽວກັບພຣະອາຈານໃຫຍ່ແຫ່ງຈັກກະວານ

ມີຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ການປູກຈິດສໍານຶກ

ສະພາບແວດລ້ອມທາງຈິດໃຈພາຍໃນຂອງພວກເຮົາແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ
ການພົວພັນກັບສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກຂອງພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ໄລຍະຕົ້ນໆ
ຂອງຊີວິດ

ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ ແລະ ນິໄສທາງປັນຍານີ, ນອກເໜືອໄປຈາກ
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມໂມ້ມອຽງທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ,
.ມັກຈະນຳພາການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງພວກເຮົາໃນແບບອັດຕະໂນມັດ
ສຳລັບການຕໍ່ອາຍຸທາງປັນຍາ, ຫຼື ການຍົກລະດັບສະຕິຈາກຮ່າງກາຍໄປສູ່
ວິນຍານ ແລະ ຄວາມຈິງທາງວິນຍານ, ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊີວິດ, ຈິດວິນຍານ
ມັກສະແດງຕົວເອງ ແລະ ສະແດງຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນຜ່ານຮ່າງກາຍ,
.ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ມັນຈຶ່ງກາຍເປັນນັກໂທດຂອງຮ່າງກາຍ
ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າລະດັບ
ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ. ການພັດທະນາທາງຈິດໃຈແມ່ນເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ
ການເຕີບໂຕທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ວັດຖຸ. ດັ່ງນັ້ນ, ອົງຕາມວິວັດທະນາການຕາມ
ທຳມະຊາດ, ຈິດວິນຍານຈຶ່ງຜ່ານຫຼາຍໄລຍະເພື່ອບັນລຸລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ທາງ
ວິນຍານ, ເຊິ່ງອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸຈຶ່ງບັນລຸໄດ້ກ່ອນ,
.ຕາມດ້ວຍຄວາມສຳເລັດທາງຈິດໃຈ

ຜົນສຳເລັດທາງຈິດໃຈແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ, ຍ້ອນວ່າຜ່ານ
ຜົນສຳເລັດເຫຼົ່ານັ້ນພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປ່ຽນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານ
ຮ່າງກາຍໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມປອດໄພທາງວິນຍານ
ລ້ຽວອັນຕະລາຍ

ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ໂລກກຳລັງປະເຊີນຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ
ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ມັນແມ່ນຜົນມາຈາກການຄິດທີ່ບົກຜ່ອງມາເປັນເວລາຫຼາຍປີ ແລະ
ການກະທຳທີ່ຜິດພາດຂອງມະນຸດຊາດໂດຍລວມ ສິ່ງທີ່ມະນຸດຫວ່ານລົງ ເຂົ້າເຈົ້າ
.ຕ້ອງເກັບກ່ຽວ

ມະນຸດໄດ້ບັນລຸຈຸດປ່ຽນທີ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ຍືນຢູ່ທາງແຍກ ລາວສາມາດ
ທຳລາຍຕົນເອງດ້ວຍວິທີການສົງຄາມທີ່ລາວໄດ້ປະດິດຂຶ້ນ ຫຼື ຫັນໄປສູ່ວິຖີຊີວິດທີ່
ສູງກວ່າ ແລະ ນຳພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງລາວໂດຍການປະຕິບັດຕາມ
ຄຸນຄ່າທາງສິນທຳ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ທາງວິນຍານທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍສາດ
.ສະດາ ແລະ ນັກປາດ. ທາງເລືອກແມ່ນຂອງພວກເຮົາ

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງກຳນົດຕຳແໜ່ງຂອງຕົນ ແລະ ຕັດສິນ
ໃຈວ່າເສັ້ນທາງໃດທີ່ມັນຕ້ອງໄປ: ບໍ່ວ່າຈະໄປສູ່ຄວາມຊຸ່ນວາຍ ແລະ ການທຳລາຍ
ຫຼື ໄປສູ່ອຸດົມການສາກົນທີ່ສູງກວ່າທີ່ສາສະໜາສະຫວັນຮຽກຮ້ອງເພື່ອປົກປ້ອງ
.ຈິດວິນຍານ ແລະ ໂລກຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ໄພພິບັດ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງບົດບາດຂອງຕົນຕາມທີ່ຄວນສະແດງ, ແລະ ໄດ້
ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກກົດເກນແຫ່ງຄວາມດີ, ຄວາມຮັກ ແລະ ສິນທຳທີ່ດີງາມ,
.ແລ້ວຄວາມມືດມົວຈະຫາຍໄປຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມມືດຈະຈາກຫາຍໄປ
ບໍ່ມີເຫດຜົນ ຫຼື ຂໍ້ແກ້ຕົວໃດໆ ສຳລັບເຫດການໂສກເສົ້າທີ່ໂລກກຳລັງເປັນ
ພະຍານ, ຫຼື ສຳລັບຄວາມຮຸນແຮງທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທຸກໆປະເທດ.
ເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທັງໝົດນີ້ແມ່ນຍ້ອນວ່າມະນຸດຊາດໄດ້ຫຼົງທາງຈາກຜູ້ສ້າງ
.ແລະ ສູນເສຍການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ແທ້ຈິງກັບພຣະອົງ
ຜູ້ຄົນບໍ່ເຫັນເຫດຜົນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນສຳລັບການບໍ່ລະບາຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
ຂົມຂຶ້ນທາງລົບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ລະບາຍຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ຄົນ
ອື່ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າວິທີດຽວທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ແມ່ນການໃຊ້ອາວຸດ
.ແລະ ການຂ້າຊີວິດ
ແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ຮ່ວມມືກັນໃນ
.ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື

ຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າມີຮາກຖານຂອງຈັກກະວານ ຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້ດຶງ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກມັນມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຈັກກະວານ, ເຊິ່ງຄື
ພຣະເຈົ້າ, ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ ຕົວຕົນທີ່ຈຳກັດ, ນ້ອຍກວ່າ, ຫຼື
"ອີໂກ້," ແມ່ນພຽງແຕ່ສ່ວນນ້ອຍໆຂອງສິ່ງທີ່ສາມາດສະກັດອອກມາຈາກພາຍໃນ
.ແລະ ສະແດງອອກໃນຄວາມເປັນຈິງ
ຕົວຕົນທີ່ສຳຄັນຂອງເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ຖືກກະຕຸ້ນ,
.ນຳໃຊ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ
ຄູ່ສອນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດປະກາດວ່າພາຍໃນຮ່າງກາຍມີຈິດວິນຍານທີ່ເປັນ
ອະມະຕະ, ເຊິ່ງເປັນ□□□□□□□□ຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ
.ການມີຢູ່ ແລະ ຄ້າຂູທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ

ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຄົນເຮົາໃຊ້ຊີວິດແນວໃດ? ມີໜ້ອຍຄົນໃນພວກເຮົາທີ່ຮູ້ວິທີການ
ດຳລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ພວກເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊີວິດໄດ້
.ແນວໃດ ຖ້າພວກເຮົາລົງທຶນມັນຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ປະຫຍັດ
ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງເວລາຂອງພວກເຮົາ ເວລາຜ່ານໄປ
ແລະ ຜ່ານໄປກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກຕົວ, ແລະ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາມັກ
.ຈະບໍ່ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ
ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປານໃດທີ່ເສຍໄປກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງເລີຍ! ແລະມີໜ້ອຍ
ຄົນທີ່ຢຸດຄິດ ແລະ ພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ຊີວິດສາມາດສະເໜີໃຫ້ພວກເຮົາ ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງເລີຍ; ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄປກັບ

ການກິນ, ການນອນ, ແລະ ການປັບເທິງ, ແລ້ວກໍອອກຈາກໂລກນີ້ໄປໂດຍບໍ່ມີ
.ຫຍັງໃຫ້ສະແດງອອກ

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາ. ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງມີໜ້ອຍຫຼາຍ, ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການມີ
ນັບບໍ່ຖ້ວນ ເພື່ອຊອກຫາອິດສະລະພາບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ພວກເຮົາ
ຕ້ອງແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຢຸດຕິການໄລ່ຕາມຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ການໄລ່ຕາມຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຄື
ກັບພາບລວງຕາໃນທະເລຊາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ບໍາລຸງລ້ຽງຜູ້ທີ່ຫົວນ້ຳ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້
.ທີ່ຫົວນ້ຳພໍໃຈ

ຍິ່ງຄືນເຮົາອາໄສສະຖານະການພາຍນອກເພື່ອບັນລຸຄວາມສຸກຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍິ່ງຫຼົງຫ່າງຈາກການປະສົບກັບມັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ການ
ປູກຝັງ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຄວາມປາຖະໜາໃນຄວາມຝຸ່ມເພື່ອຍແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່
.ແນ່ນອນທີ່ຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມທຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການເປັນທາດຂອງຊັບສິນ
ພວກເຮົາຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໃຊ້ເວລາຂອງ
ພວກເຮົາໃນການຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ຈິດວິນຍານບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ; ມັນເປັນສາລະສໍາຄັນນິລັນດອນທີ່ຊ່ອນຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານຂອງສະຕິຂອງມະນຸດທີ່ຈຳກັດ, ເຊິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
.ເຈັບປວດ, ຄວາມລືມເຫຼວ, ແລະ ຄວາມຕາຍທຸກປະເພດ
ພວກເຮົາຕ້ອງຍົກຜ້າມ່ານທີ່ຫຼອກລວງຂອງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ການ
ປ່ຽນແປງອອກ ແລະ ພັກຜ່ອນໃນລັກສະນະນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງສ້າງສະຕິຂອງພວກເຮົາໄວ້ເທິງຫີນແຫ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນ, ເຊິ່ງເປັນບັນລັງແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກ
.ແຫຼ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະວິນຍານ, ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ
ຄວາມສຸກສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານການມີວິໄນໃນຕົນເອງ, ການປູກຝັງ
ນິໄສການດໍາລົງຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ການຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ, ແລະ ການປະຢັດເງິນ,
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະມີລາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການເພື່ອຕອບ
ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາກໍຕາມ. ພວກເຮົາຄວນຊ່ວຍເຫຼືອ
.ຄົນອື່ນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ
ມີກົດໝາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າຜູ້ໃດທີ່ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ບັນລຸຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງ ແລະ ຄວາມສຸກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະ
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເອງຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ນີ້ແມ່ນ
ກົດໝາຍທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແລະ ຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຕາມມັນໄດ້ຮັບພອນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກ. ມັນບໍ່ດີກວ່າທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດ
?ຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ຮັງມີດ້ວຍຈິດວິນຍານ

ແສງສະຫວ່າງຊ້ອນກັນ ພຣະເຈົ້ານຳພາໄປສູ່ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ}
 {ຜູ້ທີ່ພຣະອົງປະສົງ
 {ແລະແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງໃນຄວາມມືດ}

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງແສງໄຟທຸກໆດວງໃນໂຄມໄຟນ້ອຍໆນັ້ນ ມີກະແສໄຟຟ້າແຮງ,
ແລະ ຢູ່ໃຕ້ຄືນນ້ອຍໆທຸກໆຄືນ ແມ່ນມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ ທີ່ໄດ້
ກາຍເປັນຄືນຫຼາຍໆຄືນ
ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບມະນຸດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາມີ
ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ແລະ ການເລືອກ ແຕ່ມະນຸດລືມແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ
ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າວາງໄວ້ພາຍໃນພວກເຂົາ
ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດຕໍ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້, ຫຼື ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່
.ມະນຸດສາມາດປັນລຸໄດ້ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ເຂົາສາມາດປັນລຸໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມເຂົ້າໃຈມະນຸດໃນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງລາວ,
 ເຮົາຮັບຮູ້ວ່າລາວບໍ່ແມ່ນສິ່ງມີຊີວິດທາງກາຍະພາບ
 ພາຍໃນຕົວລາວມີຫຼາຍກຳລັງ, ເຊິ່ງລາວນຳໃຊ້ທ່າແຮງໃນລະດັບທີ່
 ແຕກຕ່າງກັນເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບເງື່ອນໄຂຂອງໂລກນີ້ ແລະ ທ່າແຮງຂອງກຳລັງ
 ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຄົນຫົວໄປຮັບຮູ້ຢ່າງບໍ່ອາດວັດແທກໄດ້
 ນ້ຳພູ ແລະ ຈິບ: ໂອເອຊິສແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ
 ຂ້ອຍຈະແຕ້ມຮູບຊີວິດ
 ຈາກນ້ຳພູແສງແດດສີທອງ
 ຂ້ອຍຈະຕື່ມຄວາມສະຫງົບສຸກ
 ຈາກລະດູໃບໄມ້ປົ່ງຂອງຄົນທີ່ມີດມົວດ້ວຍແສງເດືອນເງິນ
 ຂ້ອຍຈະຕື່ມນ້ຳໃຈຂອງເຈົ້າ
 ຈາກຈອກຂອງລົມແຮງ
 ຂ້ອຍຈະຕື່ມສະຕິຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກແລະຄວາມປິຕິຍິນດີ
 ຈາກຈອກຂອງຄວາມຄິດທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍ
 ໃນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
 ຂ້ອຍຈະຕື່ນຕົວຕະຫຼອດໄປ
 ຫລຽວເບິ່ງໃບໜ້າທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
 ດ້ວຍສາຍຕາທີ່ເຝົ້າລະວັງຜ່ານຍຸກສະໄໝອັນຍາວນານຂອງນິລັນດອນ
 ຂ້ອຍໄດ້ຄື້ນຫາຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
 ໃນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຂອງອາລົມຂອງມະນຸດ
 ຈົນກະທັ້ງຂ້ອຍພົບໃນທີ່ສຸດ
 ເທິງໂອເອຊິສແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ

ແຫຼ່ງທີ່ມາບໍ່ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮຽກຮ້ອງມໍລະດົກສະຫວັນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ

ແລະເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນອະມະຕະ
!ໂອ້ ພຣະຜູ້ຊົງຮັກ ແລະ ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍຈະເກົາແກ່ເທົ່າກັບເວລາ
ກໍຕາມ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້, ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ນັ້ນດ້ວຍອາລຸນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າ
ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປພາຍໃນພິບຕາ
ຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ

ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ສຸຂະພາບ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນຫົວໄປຈະບໍ່ມີຄວາມຊົງຈໍາທີ່ມີສະຕິກ່ຽວກັບປະສົບການ
ຕ່າງໆຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ແຕ່ລາວກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທັງໝົດຂອງ
ຈັກກະວານ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ສາກໄຟຊີວິດຂອງລາວເປັນບາງຄັ້ງຄາວດ້ວຍກະແສ
ຊີວິດທີ່ສຶດຊືນທີ່ອອກມາຈາກອົງດຽວ ແລະ ອົງດຽວ, ແຫຼ່ງກໍານົດຂອງຊີວິດ,
.ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຫຼື ແບ່ງແຍກ
ເມື່ອຜູ້ສະແຫວງຫາເຄົາລົບຫຼັກການຂອງຄວາມຈິງໃນຄວາມຄິດ, ຄໍາເວົ້າ,
ແລະການກະທຳ, ລາວຈະສອດຄ່ອງກັບການສ້າງແລະຜູ້ສ້າງ. ທຸກໆຄົນທີ່ພິບກັບ
ບຸກຄົນທີ່ພັດທະນາທາງວິນຍານນີ້ຈະໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງທາງວິນຍານໂດຍການ
ສັນສະເທືອນທາງວິນຍານທີ່ກົມກຽວກັນຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເສີມສ້າງນີ້
.ແຕກຕ່າງກັນໃນລະດັບ

ສານຸສິດຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສອງຢ່າງທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ທິດສະດີສໍາຜັດສໍາພັນທີ່ຂັດ
ແຍ້ງກັນ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍມີຄຸນສົມບັດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນລີໄພສຸດທ້າຍ: ຄວາມ
.ຈິງທີ່ແທ້ຈິງ

ການບໍ່ມີຄວາມໂກດແຄ້ນແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ໄວທີ່ສຸດໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນ ຄວາມໂກດແຄ້ນເກີດຈາກຄວາມອຸກອັງຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຜູ້ທີ່
.ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາກໍຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄາດຫວັງຫຍັງຈາກຄົນອື່ນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອບັນລຸ
ເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນ ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກແຄ້ນໃຈ ຫຼື ຄວາມ
ຂົມຂຶ້ນຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດຂອງຕົນ, ແລະ ລາວຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ
(ຮອຍຍຶມໃຫ້ຮ້າຍຂອງເຈົ້າແມ່ນຄວາມໃຈບຸນ) ແລະ (ໄປກ່ອນ ແລະ ສ້າງສັນຕິ
ພາບກັບຮ້າຍຂອງເຈົ້າ)

ຄົນທີ່ມີປັນຍາພໍໃຈກັບຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນຂອງຕົນວ່າພຣະເຈົ້າເປັນ
ຜູ້ຈັດການ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໂລກທັງປວງ, ແລະ ລາວບໍ່ຄິດວ່າສິ່ງຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນ

ແບບສຸ່ມ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງປາສະຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມກຽດຊັງທີ່ຝັງເລິກ
.ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນບໍລະປັກ

ໂລກນີ້ແມ່ນໂລກຂອງທິດສະດີສໍາພັນພາບ, ແລະ ຜູ້ມີປັນຍາຈະປັບຕົວເຂົ້າ
ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປັບຕົວການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າກັບ
ສະພາບການ. ບາງຄັ້ງເຂົາເຈົ້າອາດຈະສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ກ້າຫານ ຫຼື ແມ່ນ
ແຕ່ຮຸນແຮງ ຖ້າມັນຂັດຂວາງຜູ້ກະທຳຊົ່ວຈາກການທຳຮ້າຍຜູ້ບໍລິສຸດ. ແຕ່ຜູ້ມີ
ປັນຍາບໍ່ມີຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ມະນຸດຄົນໃດເລີຍ, ບໍ່ວ່າຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ
ຍິ່ງໃຫຍ່ປານໃດກໍຕາມ ຫຼື ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຫຼາຍປານໃດ
.ກໍຕາມ

ບຸກຄົນທີ່ຮູ້ຕົນເອງອາດຈະຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນເປັນເວລາດົນນານ ຫຼື ໄລຍະສັ້ນ,
ແຕ່ໃນໄວໆນີ້ລາວຈະກັບຄືນສູ່ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຕາມ
.ປົກກະຕິ

ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຄົນທຳມະດາບໍ່ສາມາດກຳຈັດໄດ້ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ
ແລະ ຫັນຫີ, ແຕ່ຫົວໃຈທີ່ບໍລິສຸດຂອງຄົນທີ່ປາສະຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງໂລກ
.ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນ ແລະ ບໍ່ສະແດງອອກ
ຄວາມໂກດແຄ້ນເປັນຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ພົບເລື້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະມັນ
.ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນບັນດາປະເທດຊາດ
ຜູ້ທີ່ມັກລະເບີດຄວາມໂກດແຄ້ນຈະເປັນທີ່ກຽດຊັງຂອງຄອບຄົວຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຫຼົ່ານີ້ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່
ສຸຂະພາບຂອງມະນຸດ ແລະ ມັກຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຮຸນແຮງ. ເມື່ອຄົນເຮົາຍອມ
ແພ້ຕໍ່ຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຕາບອດ, ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນພວກເຂົາກໍອາດຊະຍາ
.ກໍາ, ຕິດຄຸກ, ຫຼື ຖືກຕັດສິນປະຫານຊີວິດ
ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການປົກປັກຮັກສາຕົນເອງ, ທຸກຄົນຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະ
ມີຄວາມລະມັດລະວັງ, ພິຈາລະນາຜົນສະທ້ອນ, ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມໂກດແຄ້ນ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ຍັບຍັງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າແລະໃຫ້ອະໄພຜູ້ຄົນ - ແລະ
ພຣະເຈົ້າຮັກຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມດີ
ການບັນລຸຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ

ທິດສະດີສໍາພັນພາບຂອງຊີວິດ (ການເກີດ, ການຕາຍ, ຄວາມສຸກ, ແລະ]
ຄວາມທຸກທໍລະມານ) ຖືກເອົາຊະນະໂດຍຜູ້ທີ່ເບິ່ງໂລກນີ້ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນ ແທ້
[ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມີຮາກຖານຢູ່ໃນຈິດວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ສົມດຸນຢ່າງສົມບູນ
ບາຄວາດ-ກິຕາ 4:9

ການຕິຄວາມ ແລະ ການອະທິບາຍ
ຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການປະຕິບັດການຝຶກຝົນ
ທາງວິນຍານທີ່ຊ່ວຍຫັນຈິດໃຈເຂົ້າພາຍໃນ, ບ່ອນທີ່ໂຍຄະປະສົບກັບສະພາບທີ່

ສົມດຸນຂອງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ເມື່ອພວກເຂົາສາມາດສະແດງສະພາບ
ພາຍໃນນີ້ໃນຊ່ວງເວລາຕົ້ນນອນ, ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຄົນບໍລິສຸດ ແລະ ຕັ້ງໝັ້ນ
.ຢູ່ໃນຈິດວິນຍານສາກິນ

ຜູ້ມີປັນຍາກ່າວວ່າ ຄົນໂດຍສະເລ່ຍມີຂໍ້ບົກຜ່ອງຍ້ອນການພົວພັນທາງດ້ານ

ປະສາດສໍາຜັດກັບຄວາມເປັນສອງ ແລະ ທິດສະດີສໍາພັນພາບຂອງການມີຢູ່
ເຊັ່ນ: ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກ, ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ຄວາມເຢັນ, ຊີວິດ
ແລະ ຄວາມຕາຍ ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ສາມາດແຍກສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມ
ຮູ້ສຶກທາງໂລກໄດ້ຢ່າງສະໝັກໃຈເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມເປັນ
ສອງທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງປະສາດສໍາຜັດ, ແລະ ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ພົບຄວາມສະຫງົບ
.ສຸກໃນຈິດວິນຍານອັນສູງສົງ, ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກນິລັນດອນ
ໂຍຄະຜູ້ທີ່ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນສັກສິດໃນສະພາບພາຍໃນ, ມີສະຕິ,
ແລະ ສະຕິສູງສົງ ແມ່ນບໍລິສຸດ ແລະ ມີຄວາມສໍາພັນກັບວິນຍານຂອງ
.ຈັກກະວານ

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີວິໄນສັງເກດເບິ່ງຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວຂອງໂລກນີ້ ແລະ ຂີ້ຄືນ

ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມສິນຫວັງ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ຄວາມມືນຊາ, ຫຼື ຄວາມບໍ່ສົນໃຈໃນທະເລແຫ່ງສະຕິຂອງຕົນ ໂດຍທີ່ບໍ່ສາມາດ
.ເຫັນດວງຈັນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສະຫ້ອນຢູ່ໃນທະເລນັ້ນ

ເມື່ອຄືນຟອງແຫ່ງສະຕິທີ່ຊຸ່ນວາຍສະຫງົບລົງ, ຄົນທີ່ມີປັນຍາໃນ
ມະຫາສະໝຸດພາຍໃນທີ່ສະຫງົບຈະເຫັນຮູບພາບຂອງດວງຈັນສັກສິດໂດຍບໍ່ມີ
.ການບິດເບືອນ

ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບຄືສັດຕູ

ເມື່ອເຈົ້າຕ້ອງເອົາຊະນະສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າ
ຕ້ອງເອົາຊະນະມັນ ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງປະຖົມມັນ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກມັນເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ເຈົ້າຍັງຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມຄິດກ່ຽວກັບມັນ ແລະ ຂັບໄລ່ມັນອອກຈາກຄວາມ
ຄິດຂອງເຈົ້າ. ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບແມ່ນສັດຕູທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາ
.ຊະນະ

ຖ້າທ່ານປ່ຽນຈຸດສຸມຂອງທ່ານຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດ

ສໍາຜັດໄປສູ່ຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ, ທ່ານຈະປັບລູໄຊຊະນະ ແລະ ນໍາຄວາມ
.ສຸກມາສູ່ຕົວທ່ານເອງ. ຜົນສໍາເລັດແມ່ນຢູ່ໃນຈິດໃຈ

ຢ່າຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມເກີນຂອບເຂດ ຈົ່ງມ່ວນຊື່ນກັບສິ່ງຕ່າງໆ ແຕ່

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ມັນເປັນທາດຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງມີອິດສະລະພາບ, ມີນ້ຳໃຈ, ເປັນມິດ, ມີ

.ຄວາມສຸກ, ແລະ ເປັນນາຍຂອງຕົນເອງພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການ

ການເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາມັກເຮັດບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ ແຕ່ເປັນການລ່ວງ

ລະເມີດອິດສະລະພາບ

ອິດສະລະພາບມາຈາກການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອະທິປະໄຕ
ຂອງຕົນເອງ, ນັ້ນຄືການຄວບຄຸມຕົນເອງ
ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງໝາຍເຖິງການເຮັດທຸກຢ່າງຕາມສະຕິປັນຍາ
ອິດສະລະພາບແມ່ນໝັ້ນຄົງ ແລະ ຕືນຕົນໃຈ ຖ້າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ
ຊີວິດຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຖືກຄວບຄຸມໂດຍຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມ
.ມັກ, ນິໄສ, ນິໄສ ແລະ ອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
ເມື່ອນິໄສທາງຮ່າງກາຍເລີ່ມຄວບຄຸມຈິດໃຈ, ມັນຈະກາຍເປັນເລື່ອງຍາກ
ສຳລັບຮ່າງກາຍທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ. ນິໄສທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ນິໄສທີ່ບໍ່ດີແມ່ນສັດຕູທີ່ປອມຕົວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຄວນລະວັງການເຮັດຊ້ານິໄສ ຫຼື ການກະທຳ, ເພາະວ່າການເຮັດຊ້າໆ ຈະ
ປ່ຽນການກະທຳໃຫ້ກາຍເປັນນິໄສກ່ອນທີ່ຄົນເຮົາຈະຮູ້ຕົວ, ແລະນິໄສຈະ
ກາຍເປັນລັກສະນະທີ່ສອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ຜ່ານການ
.ກະທຳທີ່ດີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການຄິດໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ
ປົດປ່ອຍພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ
ເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິ່ງທີ່ດີທັງໝົດ ແລະ ເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງ
ທັງໝົດ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້
ສະແດງພຣະພອນຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກຂ້ານ້ອຍ
ໃນສຸຂະພາບຂອງພວກເຮົາ
ໃນຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງປັນຍາຂອງພວກເຮົາ
ແລະໃນຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເຈົ້າຄືແສງ□□□□□□□□□□ໃນດວງດາວ
ພະລັງງານໃນອະຕອມ
ແລະ ສະຕິຮູ້ເຖິງຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຕົວເອງ
ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ເຕີມພະລັງໃຫ້ກັບຕົວເອງ
ດ້ວຍອຳນາດອັນສູງສຸດຂອງເຈົ້າ
ດ້ວຍປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ
ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າທ່ານເປັນແຫຼ່ງນ້ຳພູແຫ່ງສຸຂະພາບ
ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງຊີວິດ
ແລະແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ
ປົດປ່ອຍພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ
ຈາກຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ
ຂໍໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າກວາດລ້າງໄປ

ຊາກຫັກຝັງ ແລະ ຄວາມພິນາດທັງໝົດຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
ຈົກຜ້າຄຸມທີ່ປິດບັງໃບໜ້າຂອງເຈົ້າຈາກພວກເຮົາອອກ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສຫຼາຍ
ມີດວງອາທິດນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງເຮົາ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງທ່ານໃນຖານະເປັນກຳລັງທີ່ຕໍ່ອາຍຸຢູ່
ສະເໝີ

ກະຕຸ້ນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ມັນຄືກະຊວງກາຍຂອງພວກເຮົາ
ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພໍໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງ
ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໄດ້
ພວກເຮົາຂໍການຊີນໍາຈາກທ່ານໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ
ແລະ ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມຄິດທີ່ຜິດພາດ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າທີ່ນໍາພວກເຮົາກັບ
ຄືນມາ

ໄປທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຈົ່ງອວຍພອນໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາດ້ວຍພະລັງສ້າງສັນຂອງທ່ານ
ແລະ ຄວາມສຸກນິລັນດອນຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ຜູ້ມີນ້ຳໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີນ້ຳໃຈ
ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການໃຫ້ທັງໝົດ

ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາຢາກບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອ
ບັນລຸສະພາບເຫຼົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແຕ່ເພື່ອດື່ມໃຈຄົນ
.ອິນໂດຍຕົວຢ່າງຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ຊ່ວຍພັດທະນາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໃນລັກສະນະທີ່ສົມດຸນຈະປະຕິບັດຕົວເປັນປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນແລະເປີດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫຼົງ
ທາງແລະອຸກອັງເຂົ້າແລະຜ່ານໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມສຳເລັດ
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຮັດ
ວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເພື່ອຕອບສະໜອງ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄວາມຈິງ, ການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມ
.ພຣະປະສົງອັນສູງສົງ
ພວກເຂົາເປັນນັກບວດທີ່ແທ້ຈິງເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນ
ພະລາຊະວັງ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງເງິນຫຼາຍລ້ານກໍຕາມ ເພາະວ່າພວກເຂົາປະຖົມ

ຄວາມທະເຍີທະຍານສ່ວນຕົວເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ
.ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງເຮັດວຽກ ແລະ ເຮັດສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຜ່ານການ
ທົດສອບໃນຊີວິດ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການດຳລົງຊີວິດ, ບໍ່ວ່າຈະ
.ຢູ່ໃນປ່າເລີກ ຫຼື ຢູ່ກາງປ່າດົງດິບຂອງອາລະຍະທຳສະໄໝໃໝ່
ປ່າໄມ້ແມ່ນປ້ານຂອງສັດລ້າ, ແລະ ປ່າດົງດິບຂອງອາລະຍະທຳເຕັມໄປ
ດ້ວຍສັດຕູທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ

ການລ້ລວງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ລືນເຫຼືອ, ແລະ ມະນຸດຕ້ອງປົກປ້ອງ
ຕົນເອງຈາກຜູ້ລ້າທາງວັດຖຸ ແລະ ສິນທຳທັງໝົດ ເພື່ອຈະສາມາດຍ່າງໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດທີ່ມີກຽດສັກສີ ດ້ວຍອິດສະລະພາບ, ຄວາມສຸກ ແລະ ການ
.ຫຼຸດຜົນຈາກຄວາມຢ້ານກົວ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງພົບອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ຍືນຍົງ
ພາຍໃນຕົວເຂົາເອງ, ເຂົາຈະພົບມັນຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຄວາມງຽບ
ສະຫງົບ ຫຼື ສຽງດັງຂອງກິດຈະກຳ, ແລະ ເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງສະຫວັນກະຊິບ
.ບອກເຂົາໃນຖ້ຳແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຂົງເຂດວຽກງານຄືກັນ
ເລື່ອງລາວຂອງນັກປັດຊະຍາ ແລະ ນັກເດີນເຮືອ

ມີຄົນເວົ້າວ່ານັກປັດຊະຍາຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຊຳນານດ້ານປັດຊະຍາ ແລະ
ເຫດຜົນ ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະຍ້າຍຈາກຝັ່ງໜຶ່ງຂອງແມ່ນ້ຳໄປຫາອີກ ຝັ່ງໜຶ່ງ, ດັ່ງນັ້ນ
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນຄົນຂັບເຮືອຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ້ອຍລຳໜຶ່ງທີ່ລາວໃຊ້ເພື່ອຂົນສົ່ງ
.ຄົນຂ້າມແມ່ນ້ຳ

ນັກປັດຊະຍາໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ແລະ ນັກກະລາສີໄດ້ພາຍເຮືອ, ຕ້ານທານກັບ
ກະແສນ້ຳທີ່ແຮງ. ຫຼັງຈາກໄລຍະທາງສັ້ນໆ, ນັກປັດຊະຍາໄດ້ຖາມນັກກະລາສີ
"?ວ່າ: "ນັກກະລາສີ, ເຈົ້າໄດ້ທ່ອງຈຳລ່ວນທຳອິດຂອງຫຼັກການປັດຊະຍາແລ້ວບໍ່
ກະລາສີຕອບວ່າ: ບໍ່, ທ່ານ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ທ່ອງຈຳມັນ

ນັກປັດຊະຍາຄົນນັ້ນໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເສຍໃຈທີ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້
ທ່ານຊາບວ່າທ່ານໄດ້ເສຍເວລາ 25 ເປີເຊັນຂອງຊີວິດຂອງທ່ານໂດຍບໍ່ມີຜົນ
.ປະໂຫຍດຫຍັງຫຼາຍ

ກະລາສີໄດ້ກິນຄຳຕູງກ ແລະ ສືບຕໍ່ພາຍເຮືອ. ເມື່ອພວກເຂົາໄປຮອດກາງ
:ແມ່ນ້ຳ, ນັກປັດຊະຍາໄດ້ອ້າປາກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດອີກຄັ້ງ ແລະ ເວົ້າວ່າ
?ເຮືຍ ຄົນຂີ້ອາຍ: ເຈົ້າຈິສ່ວນທີ່ສອງຂອງຫຼັກການປັດຊະຍາໄດ້ແລ້ວບໍ່
ກະລາສີຕອບວ່າ: ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບປຶ້ມຫົວນີ້, ຫຼັກການ
ປັດຊະຍາ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນັກປັດຊະຍາໄດ້ປະກາດໃໝ່ວ່າ: "ໜ້າເສຍດາຍຫຼາຍ!
ຂ້າພະເຈົ້າເສຍໃຈທີ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບວ່າທ່ານໄດ້ເສຍເວລາ 50% ຂອງ
ຊີວິດໄປກັບສິ່ງໃດໆ" ນັກກະລາສີຮູ້ສຶກຜິດຫວັງກັບຄວາມຫຍາບຄາຍນີ້ ແຕ່ບໍ່ໄດ້

ເວົ້າຫຍັງ, ສືບຕໍ່ພາຍເຮືອໃນຫຼາຍວິທີ, ສາບແຊ່ງຊົ່ວໂມງທີ່ລາວໄດ້ພົບກັບນັກ
ປັດຊະຍາທີ່ມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຄົນນີ້. ເມື່ອເຮືອໄດ້ໄປຮອດສາມສ່ວນສີຂອງ
:ເສັ້ນທາງລົງແມ່ນ້ຳ, ນັກປັດຊະຍາໄດ້ຖາມຄໍາຖາມທີ່ສາມວ່າ

?ເຮືຍ ຄົນຂີ່ອາຍ: ເຈົ້າຈິສ່ວນທີ່ສາມຂອງຫຼັກການປັດຊະຍາໄດ້ແລ້ວບໍ່

ນັກເດີນເຮືອຜູ້ທຸກຍາກຕອບດ້ວຍຄວາມອົດທົນທີ່ຫຼຸດລົງວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າ

ບອກທ່ານແລ້ວວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບປັດຊະຍາເລີຍ

ໃນທີ່ນີ້ນັກປັດຊະຍາໄດ້ຍົມອອກມາ (ດ້ວຍຄວາມເປັນຫ່ວງ ແລະ ການ
ປອບໃຈ), ໂດຍກ່າວວ່າ: ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ເຈົ້າໄດ້ເສຍເວລາ 75% ຂອງຊີວິດ
.ໄປກັບສິ່ງນັ້ນ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນການສູນເສຍທີ່ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້

ກະລາສີບໍ່ໄດ້ຕອບຄໍາເຫັນນີ້ ແຕ່ໄດ້ເລັ່ງພາຍເຮືອຂອງລາວໃຫ້ໄວຂຶ້ນ, ຫວັງ

ວ່າຈະໄປຮອດຝັ່ງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ກໍາຈັດສິ່ງຂອງທີ່ໜຽວ ແລະ ເໝັນນັ້ນອອກ

ໄປ. ຫົນໃດນັ້ນ, ທ້ອງຟ້າກໍມີຟ້າຜ່າ, ຟ້າຮ້ອງ, ແລະ ຝົນຕົກໜັກຫຼາຍເມັດໄດ້

ຕົກລົງມາເປັນຝົນເຂດຮ້ອນທີ່ມີກໍາລັງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ເກີດພາຍຸຮຸນແຮງທີ່ເຮັດໃຫ້

.ເຮືອປົ່ວໄປທຸກທິດທາງ

ຈາກນັ້ນກໍເຖິງຄິວຂອງນັກເດີນເຮືອທີ່ຈະຖາມຄໍາຖາມນັກປັດຊະຍາ, ດັ່ງນັ້ນ

:ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ

ນັກປັດຊະຍາທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ຕັ້ງແຕ່ພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງນີ້,

ເຈົ້າໄດ້ຖາມຂ້ອຍດ້ວຍຄໍາຖາມຫຼາຍຢ່າງ, ຄໍາຖາມຕ່າງກັນ. ຂ້ອຍຂໍຖາມເຈົ້າໄດ້

?ຄໍາຖາມດຽວໄດ້ບໍ່

ນັກປັດຊະຍາຕອບວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄປໄດ້. ກະລາສີກ່າວ

:ວ່າ

ໂອ້, ນັກປັດຊະຍາທີ່ນັບຖື, ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານປັດຊະຍາ ແລະ ຈິຈໍາປຶ້ມຂອງ

?ມັນໄດ້ຢ່າງຈິຈໍາ, ເຈົ້າລອຍນ້ຳເກັ່ງບໍ່

ນັກປັດຊະຍາຕອບດ້ວຍສຽງສັ້ນ: ບໍ່, ທ່ານ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວິທີລອຍນ້ຳ

ກະລາສີຍົມແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ສະນັ້ນຄວາມສ່ຽງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຢູ່

ກັບເຈົ້າ ແລະສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະມັນເຈັບປວດທີ່

ຂ້ອຍຕ້ອງບອກເຈົ້າວ່າອີກບໍ່ດົນຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນປະຫວັດສາດຮ້ອຍ

!ເປີເຊັນ

ໃນເວລານັ້ນ, ຄົນໃຫຍ່ໄດ້ຊັດເຮືອ ແລະ ຫັນມັນລົງ, ສົ່ງນັກປັດຊະຍາແຫ່ງ

ຍຸກສະໄໝນັ້ນລົງໄປທາງລຸ່ມຂອງແມ່ນ້ຳ, ໃນຂະນະທີ່ເພື່ອນນັກເດີນເຮືອຂອງ

ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ແຂນທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ປະສົບການທີ່ຍາວນານຂອງລາວໃນການ

ລອຍນ້ຳ ແລະ ຕ້ານທານຄືນຢ່າງໝັ້ນໃຈ ແລະ ສະຫງົບຈົນກວ່າລາວຈະໄປຮອດ

.ອີກຝາກໜຶ່ງຢ່າງປອດໄພ

ຄືກັບຄໍາທີ່ຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ຂີ້ຕົມ

ນັບຕັ້ງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງ, ກໍາລັງແຫ່ງຄວາມດີໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບກໍາລັງ
ແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຄວາມອິດສາ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມ
ໂລບ, ແລະອື່ນໆ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສ້າງຂຶ້ນເອງ, ແຕ່ຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ມັນແມ່ນຈາກການທົນທຸກທໍລະມານກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ປັນຍາ
. ຕົນຂຶ້ນ ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາທາງໃນທ່າມກາງຄວາມເຈັບປວດເຫຼົ່ານີ້
ວິທີດຽວທີ່ຈະຊອກຫາປັນຍາແມ່ນຜ່ານປະສົບການ, ເພາະວ່າຜ່ານ
ປະສົບການສ່ວນຕົວເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນສິ່ງທີ່ລົບກວນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຮົາທຸກທໍລະມານ, ທຸກທໍລະມານ, ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມຫຼີກລ່ຽງ ແລະ
. ກໍາຈັດມັນ

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ເຈົ້າພົບຄວາມສະຫງົບສຸກຫຼັງຈາກຖືກຍຸຍົງ ແລະ ເຈົ້າຕັດສິນໃຈ
ທີ່ຈະຮັກສາຄວາມເມດຕາ ແລະ ສະຫງົບ, ມານຮ້າຍຈະມາເວົ້າວ່າ: "ເຈົ້າກໍາລັງ
ຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ສະນັ້ນເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ເວົ້າສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ຫຼື ເຮັດໃຫ້
"? ເຈັບປວດກັບຄືນ

ຢ່າຍອມໃຫ້ມານເປັນຜູ້ຊະນະໃນການດຶງເຊືອກລະຫວ່າງຄວາມດີແລະ
ຄວາມຊົ່ວ

ສຽງບໍລິສຸດກໍາລັງກະຊິບບອກພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
. ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງສຽງຂອງສະຫວັນຢ່າງລະມັດລະວັງ
ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຊາຕານພະຍາຍາມລັ່ລວງພວກເຮົາໃຫ້ມາຫາມັນ, ພຣະເຈົ້າກໍ
ພະຍາຍາມດຶງດູດພວກເຮົາໃຫ້ມາຫາພຣະອົງເອງ. ຄໍາຖາມຄື: ພວກເຮົາຈະຟັງ
? ໃຜ, ແລະພວກເຮົາຈະຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາໃຜ
ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມ ຫຼື ມີອິດທິພົນຕໍ່ພວກເຮົາໄດ້ໂດຍທີ່ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດຍິນຍອມໄດ້, ເພາະວ່າພວກເຮົາມີການຕັດສິນໃຈ ແລະ ອິດສະລະພາບ
ໃນການເລືອກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ການຫຼອກລວງຂອງ
. ຊາຕານມີຢູ່ສະເໝີ ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຕ້ານທານມັນ
ກໍາລັງແຫ່ງຄວາມດີນໍາເອົາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາ, ໃນຂະນະທີ່
ກໍາລັງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວພະຍາຍາມສ້າງຄວາມສັບສົນ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ.
ຄວາມດີໝາຍເຖິງການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທັງໝົດທີ່
. ກິດກັນຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າຂ້າງຕົນເອງ

ລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ, ແລະລິດເດດຂອງພຣະອົງເກີນ
ກວ່າລິດເດດທັງໝົດ ຜ່ານຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງພະຍາຍາມດຶງດູດ
ພວກເຮົາມາຫາພຣະອົງ ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກກໍາມີຂອງຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍ ມະນຸດຢືນຢູ່ກາງ: ທູດສະຫວັນຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ ແລະ ກໍາລັງ
ຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຄົນເຮົາເຮັດຄວາມດີ, ພຣະເຈົ້າຈະດຶງດູດເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄກໄຊດຊຶມ;

ທຸກໆຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດຄວາມຊົ່ວ, ຊາຕານຈະດຶງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ໄກໄຊດຊຶມ ແຕ່
ຊາຕານບໍ່ສາມາດຍຶດໝັ້ນຄົນໄດ້ຕະຫຼອດໄປ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມ
.ຮູບລັກສະນະຂອງພະເຈົ້າ

ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຮູ້ສຶກກວຽດຊັງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າຮູ້ໄວ້ວ່າຊາຕານກໍາລັງພະຍາຍາມທຳລາຍເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງເອີ້ນເຂົາເຈົ້າມາຫາ
.ພຣະອົງ

ມີຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຕົວຢ່າງທີ່ດີ ພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວຢ່າງ ຫຼື ຮູບແບບ
ຂອງພຣະອົງເພື່ອດຶງດູດພວກເຮົາມາຫາພຣະອົງ, ແລະ ຊາຕານກໍ່ສະແດງສິນຄ້າ
ຂອງມັນເພື່ອຈຸດປະສົງດຽວກັນ. ແລະ ຜູ້ຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເລີ່ມຮ້ອງເພງນັ້ນ
:ດີເລີດແທ້ໆ ເມື່ອລາວຄິດເຖິງການສະແດງເຫຼົ່ານັ້ນ

ຊີວິດແມ່ນຫວານຊືນ, ແລະຄວາມຕາຍແມ່ນຄວາມຝັນ, ສຸຂະພາບແມ່ນ"

ຫວານຊືນ, ແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຄວາມຝັນ, ເມື່ອທ່ານອ່ານສັກສິດຂອງ
".ພຣະອົງດັງກ້ອງຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບາບບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທຳມະຊາດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຖືກນຳ

ເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ຖືກປູກຝັງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານ

ຄວາມດີກໍ່ຄືກັບຄຳທີ່ຖືກຝັງໄວ້ໃຕ້ຂີ້ຕົມ; ມັນບໍ່ສູນເສຍແກ່ນແທ້ຂອງມັນ,

ແຕ່ມັນຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດຕາມທຳມະຊາດຂອງມັນເມື່ອຂີ້ຕົມຖືກ
ກຳຈັດອອກ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມດີພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດກໍ່ຍືນ
ຍົງ. ບໍ່ວ່າຄຳຂອງຈິດວິນຍານຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນເປືອນດ້ວຍ ຂີ້ຕົມທີ່ໜ້າ ແລະ

ແຂງກະດ້າງຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າຫຼາຍປານໃດ, ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງຂຸດຂີ້ຕົມນັ້ນ
ອອກດ້ວຍມືດແຫ່ງປັນຍາ ຫຼື ລ້າງມັນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮູ້ເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມ
.ເຫຼືອມເປັນເງົາທີ່ສວຍງາມຂອງຄຳແທ້

ການກະຕຸ້ນພະລັງງານທາງວິນຍານ

ຈິດວິນຍານຕ້ອງຕື່ນຕົວ

ຈາກຄວາມຝັນຂອງຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມອ່ອນແອ

ແລະສົ່ງຈິດໃຈໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງປັນຍາ

ຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ການຜ່ອນຄາຍ

ການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ

ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສື່ນຄອນ, ບໍ່ຍອມແພ້

ຢ່າຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້

ເພາະການຍອມຮັບວ່າມັນເປັນຄວາມພ່າຍແພ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ

ເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ບໍ່ຈຳກັດ

ກຳລັງເຫຼົ່ານັ້ນຄວນໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນ

!ນັ້ນແມ່ນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່
ຄິດຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ເລິກເຊິງ
ມັນແມ່ນວິທີທີ່ຈະຫຼຸດພື້ນຈາກຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆ
ແລະ ບັນຫາຫຼາຍຢ່າງ
ສະຕິສຳນຶກຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງ
ແລະ ດ້ວຍການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ສູງຂຶ້ນ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອາດຈະມີຫຼາຍຢ່າງ
ພາລະໜັກແມ່ນໜັກໜ່ວງ
ແຕ່ສັດຕູຂອງມະນຸດເອງ
ນັ້ນຄື, ຕົວລາວເອງ ຫຼື "ອີໂກ້" ນ້ອຍໆຂອງລາວ
ຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນອະມະຕະ
ໃນຂະນະທີ່ປະສົບການ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ປ່ຽນແປງ

ໄດ້

ມະນຸດໂດຍພື້ນຖານແລ້ວແມ່ນວິນຍານ
ແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານແມ່ນຄົງທີ່ແລະບໍ່ປ່ຽນແປງ
ເຈົ້າສາມາດປ່ອຍພະລັງງານ ແລະ ພະລັງອັນມະຫາສານອອກມາໄດ້
ການເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະ ໄພພິບັດ
ແລະ ອຸປະສັກແລະ ອຸປະສັກທັງ ໝົດ ທີ່ຢືນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ

ຄວາມຄິດຄືພະລັງຄືກັບໄຟຟ້າ
ສະພາບທາງຈິດໃຈ
ມັນກັບຄືນສູ່ຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີຄິດ
ໄຟຟ້າມີທັງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ
? ສະນັ້ນໃຜຮູ້ວິທີຈັດການກັບມັນ
ລາວເອົາມັນໄປຮັບໃຊ້ລາວ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ລາວຖືກໄຟຟ້າຊ້ອດໄດ້
ແລະ ຄິດຫຼາຍໂພດ
ຖ້າມັນຖືກນຳພາໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ມັນນຳຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າຂອງ
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະນຳມາເຊິງບັນຫາໃຫ້ລາວ
ຄວາມຄິດຄືກັບມ້າປ່າ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການກຳຈັດມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ການຄິດໃນແງ່ບວກແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ
ແລະ ຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍແມ່ນສັດຕູທີ່ຄົງທີ່

ຄວາມຄິດທີ່ດີດຶງດູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ
ແລະ ຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍກໍຍິ່ງລູກສອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຖິງຕາຍ
ມັນກະທົບໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ, ຜົນຕອບແທນແມ່ນຄືກັນກັບການກະທໍາ
ຕາບໃດທີ່ບຸກຄົນສົ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈດີ
ແນວຄວາມຄິດຂອງລາວຈະກາຍເປັນໄຟສາຍ
ເຮັດໃຫ້ຫ້ອງຂອງຈິດວິນຍານສະຫວ່າງຂຶ້ນ
ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມມືດອອກໄປ
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຮູ້ສຶກໂລ່ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
! ຕາຂອງລາວເປັ້ງປະກາຍດ້ວຍຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ
ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນ
ຂໍ້ຕົກລົງຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທຸກຢ່າງ
ທີ່ ເສຍສະລະອຸດົມການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເນື່ອງຈາກວ່າວິທີການປະນີປະນອມນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ
ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ
ພວກປະຕິຮູບ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບໍ່ເຫັນດີນໍາກັນ
ດ້ວຍຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາຍັງຄົງຮັກສາອຸດົມການຂອງພວກເຂົາໄວ້
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງເຮັດຢູ່
ນັ້ນແມ່ນຖືກຕ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ
ຫຼັກການບໍ່ຄວນຖືກປະນີປະນອມ
ແລະ ບໍ່ໃຊ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ
ເພາະວ່າມັນບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນທີ່ມີຫຼັກການ
? ໃຜສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈໄດ້
ຢ່າໄປທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ
ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ
ຈາກນັ້ນດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກັບຜູ້ຄົນ
ແຕ່ຖ້າວິທີການນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນພໍໃຈ
ພຽງພໍແລ້ວທີ່ຄົນເຮົາຈະສະຫງົບພາຍໃນຕົວເອງ
ລາວຮູ້ສຶກສະຫງົບພາຍໃນທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວເປັນອິດສະຫຼະຈາກການ
ຍອມຮັບຂອງຄົນອື່ນ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ
ໃນການຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ມັນຖືກເອີ້ນວ່າແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ
ແລະ ແມ່ເຫຼັກນີ້

ຈິດວິນຍານດຶງດູດພອນມາສູ່ຕົວເອງ
ແລະ ການສືບສະເໜີອນລະອຽດ
ແລະປະສົບການທີ່ດີຂອງມະນຸດທັງໝົດ
ເຊິ່ງເຄື່ອນນາງໃຫ້ນິກເຖິງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ
ການສະກົດຈິດທາງວິນຍານ
ມັນແມ່ນອຳນາດທີ່ໂດຍ
ມັນດຶງດູດ ແລະ ດຶງດູດຄົນໆມັນມາຫາຕົວເອງ
ໝູ່ທີ່ດີ
ແລະສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍສະກົດຈິດກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ
ພະລັງນີ້ແມ່ນມາຈາກ
ຈາກພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບ

ເອົາພາຊະນະທາງຈິດໃຈ ແລະ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ
ເອົາຂວດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍໄປແລະຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ
ຈຶ່ງເອົາກະຕ່າຈິດວິນຍານທີ່ຫວ່າງເປົ່າຂອງຂ້ອຍໄປ ແລະ ຕື່ມມັນດ້ວຍຜົນ
ຂອງປັນຍາຂອງເຈົ້າ

ຂໍຖອກນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຖອກມັນລົງໃນຈອກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍ
ທຳລາຍກຳແພງຂອງອະຕະຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຈົມຢູ່ໃນການມີຢູ່
ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ

ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກສ່ອງຜ່ານຮູເປີດຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເຮັດ
ໃຫ້ຂ້ອຍນິກເຖິງແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ
ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ, ສ່ອງແສງມັນ, ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າໄດ້ເຕີມເຕັມພື້ນທີ່ຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ເຈົ້າຄືຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຈິດໃຈທີ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້
.ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ແລະປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈູດທຽນບາງໆແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍເພື່ອອຳນາດປຶ້ມຄຳທີ່ເກັບໄວ້ໃນ
ຕົວຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ

ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງຄົງເປັນທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ເບິ່ງ
.ບໍ່ເຫັນ ເຊິ່ງກຳຈັດຄວາມມືດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ
ບລັອກຢູ່ໃນໜ້າຂອງຫົວໃຈ
ຂອບເຂດຂອງຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ

ຫຼັງຈາກທີ່ຄົນຫາເຈົ້າຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ
ແລະ ການຫລົງທາງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນປ່າແຫ່ງຄວາມລັບອັນມະຫັດສະຈັນ
ຂອງເຈົ້າ

ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍໄດ້ຮອດຂອບຂອງຄວາມບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ
ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມອົດທົນ, ຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງຫາພຣະນາມອັນ
ສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ແລະທັນໃດນັ້ນປະຕູສູ່ການມີໜ້າຂອງເຈົ້າກໍເປີດອອກ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນໃຈກາງຂອງມັນ
ແລະ ຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງພາບນິມິດອັນຮຸ່ງໂລດ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ່ານ
ການໄດ້ຍິນຂອງຂ້ອຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ
ດ້ວຍສຽງທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ມີນະວັດຕະກຳຂອງທ່ານ
ຂ້ອຍລໍຖ້າຟັງສຽງຂອງເຈົ້າຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າໄດ້ເລື່ອ
ເຂົ້າມາໃນຂ້ອຍ

ແລະດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ
ນາງໄດ້ສອນຂ້ອຍພາສາຂອງທູດສະຫວັນ
ແລະກອງປະຊຸມໃໝ່ກໍລົມເຫຼວ
ຂ້ອຍໄດ້ຖືມລະເບີດໃສ່ເຈົ້າດ້ວຍຄໍາຖາມ ແລະ ການສອບຖາມຂອງຂ້ອຍ
:ບູຮານຄືກັບເວລາ

"?ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ ເປັນຫຍັງ, ບາບ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ"
?ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາ
ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ເອົາລັງສີຂອງພະວິຫານຂອງເຈົ້າ
ຮູບແບບຂອງຕົວອັກສອນທີ່ມີແສງ
ກໍາລັງຖ່າຍທອດຄໍາຕອບທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ
ຜູ້ໃຫ້ຄວາມປອບໂຍນ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈ
ດຽວນີ້, ຢູ່ໃນວັດທີ່ລືກລັບຂອງ Salami
ຂ້ອຍມັກການມີໜ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ພວກເຮົາສິນທະນາກັນດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ ແລະ ງຽບ
ສະຫງົບ

ໂອ້ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລືກລັບທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້
ຂ້ອຍຈະເວົ້ານຳເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ
!ດ້ວຍຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ ແລະ ຄວາມຄ່ອງແຄ້ວທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າກະພົບໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າດັບໄປ

ຄວາມໂງ່ຳ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ຄວາມອິດສາ
ຈາກຝັ່ງຂອງໂລກຕະຫຼອດໄປ
ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະພວກເຮົາອ່ອນແອລົງສູ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍໄຟຟ້າທີ່ສຳຄັນ
ແລະ ເຕັມເຕັມຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການ
ປົນປົວຂອງເຈົ້າ
ຈັບມືພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຈົມນ້ຳໃນນ້ຳແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈຂອງ
ພຣະອົງ

ເຕັມເຕັມຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແລະປັນຍາຂອງ
ພຣະອົງ

ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາໄກ້ຊິດກັບທ່ານຫຼາຍ
ແລະແສງແດດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ
ມັນສ່ອງສະຫວ່າງໃສ່ພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຂ້ອຍວາງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ກະຊິບ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງຂ້ອຍໄວ້
ໃນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມງົບສະຫງົບ
ກິນຫອມທີ່ງົບສະຫງົບຂອງນາງຮ້ອງເພງ
ແລະລາວຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ
ແລະ ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍເຫັນຄວາມງາມຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ
ຄວາມຝັນທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນຈິງ
ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າກະພົບໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຜ້າມ່ານລູກໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາ
ສະນັ້ນຈຶ່ງເບິ່ງລັດສະ ໝີ ພາບຂອງເຈົ້າ
ຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ທະເລແຫ່ງພອນອັນສູງສົງ

ໂອ້ ແສງອະວະກາດ

ທຸກໆມື້ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຕົກແຕ່ງທ້ອງຟ້າດ້ວຍສີສັນສິດໃສ
ຂ້ອຍເບິ່ງເຈົ້າຫໍ່ດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງດ້ວຍຜ້າໄໝ້ມໍລະກົດ
ເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມອົບອຸ່ນຂອງແສງແດດ

!ແລະພຣະອົງປະກົດຕົວຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຫັນໃບໜ້າຂອງພຣະອົງໃນກະຈົກ

ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ສະແດງອານາຈັກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ, ສະແດງ
!ຕົວເອງ

ສອນໃຈຂ້ອຍໃຫ້ອະທິຖານ, ແລະຈິດວິນຍານຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ສຶກ
ວ່າປະຕູທັງໝົດຈະເປີດໃຫ້ລາວປະກົດຕົວຜ່ານປະຕູເຫຼົ່ານັ້ນ
ການມີໜ້າຂອງເຈົ້າເປັນພອນ

ໂອ້ ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ຊົງຮັກ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ດຽວນີ້ ແລະ ຕະຫຼອດໄປວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຍັງເປັນຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ

ນີ້ແມ່ນຄວາມຝັນກ່ຽວກັບຄວາມຜິດພາດຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງໄດ້ຫາຍໄປ ແລະ
ຖືກຝັງໄວ້ໃນສຸສານແຫ່ງຄວາມລືມ

ຂ້ອຍຕື່ນນອນແລ້ວ, ອາບແດດໃນແສງແດດແຫ່ງຊີວິດພາຍໃຕ້ປົກຂອງເຈົ້າ

ທະເລແຫ່ງພອນອັນສູງສົ່ງໄຫຼຜ່ານຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍເປັນສີກາງທີ່ມັນໄຫຼຜ່ານ

ພະລັງສ້າງສັນອັນສັກສິດທັງໝົດ

ຂໍອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້

ສະແຫວງຫາພຣະອົງ

ຂ້ອຍເປັນຫວງເຈົ້າຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ

ຄືກັນກັບທີ່ຊ່າງຖືກແສ່ວຂອງເຈົ້າເຮັດ

ມີຫຼາຍຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຂໍກຳນົດຫຼາຍຢ່າງ

ໂລກບັງຄັບມັນໃສ່ພວກເຮົາ

ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມສຳຄັນສູງສຸດຂອງມັນ

ແລະຍ້ອນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຢູ່ໂດຍບໍ່ມີມັນ

ຫຼື ເຮັດໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ

ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຄວນເປັນ

ການໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ແຫຼ່ງທີມາຂອງໃຜບໍ່ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ

ແຫຼ່ງຂອງມັນບໍ່ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ

ເຊິ່ງໃຫ້ທຸກຢ່າງໃນຊີວິດມີລົດຊາດແລະຄວາມໝາຍ

ຂໍໃຫ້ເຮົາຮູ້ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແກ່ນແທ້ຂອງສິ່ງມີຊີວິດຂອງເຮົາ

ແລະຄວາມຮັກນັ້ນຄືປ່ອງຢ້ຽມທີ່ພວກເຮົາຫລຽວເບິ່ງຜ່ານໄປ

ຕໍ່ພຣະພັກອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ

?ໃຜຢາກຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພະເຈົ້າ

ແລະຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງນັ້ນຖືກກະຕຸ້ນໃນຄວາມຄິດແລະການ

ກະທຳ

ພຣະເຈົ້າຈະປະທານຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງລາວ
ແລະມັນຊ່ວຍລາວໃນການຈົບຜົນງານອອກ
ເຊິ່ງປ້ອງກັນການເບິ່ງແສງໄຟທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈກໍາລັງໄປຂ້າງໜ້າໃນເສັ້ນທາງ
ບໍ່ມີຫຍັງຈະຢຸດລາວໄດ້
ບໍ່ມີຫຍັງຈະມາຂັດຂວາງລາວໄດ້
ຈົນກວ່າລາວຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງລາວ
ລາວຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງລາວປາດຖະໜາ
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມໂກດແຄ້ນຄວບຄຸມເຈົ້າ

ອາລົມນີ້ແຜ່ລາມເລິກກວ່າທີ່ມັນປາກົດຢູ່ເທິງຜິວເຜີນ ບຸກຄົນອາດຈະ
ສາມາດຄວບຄຸມການສະແດງອອກພາຍນອກຂອງການລະເບີດທີ່ຮຸນແຮງໄດ້ຢ່າງ
ສົມເຫດສົມຜົນ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມໂກດແຄ້ນທີ່ຖືກສະກັດກັ້ນ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ
ທີ່ຮ້ອນແຮງຢູ່. ຄວາມໂກດແຄ້ນນີ້ສະແດງອອກໃນຫຼາຍວິທີ, ເຊັ່ນ: ການ
ຮຸກຮານ, ຄວາມກະວົນກະວາຍ, ຄວາມບໍ່ອົດທົນ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ຄວາມອິດສາ,
ຄວາມລະຄາຍເຄືອງ, ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ອາລົມບໍ່ດີ ໃນຄວາມເປັນຈິງ,
ເກືອບທຸກຄົນປະສົບກັບຄວາມໂກດແຄ້ນໃນລະດັບໜຶ່ງ.

ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ບໍ່ວ່າມັນຈະມີລັກສະນະແນວໃດ, ແຕ່ມັນເກີດຈາກ
ຄວາມອຸກອັງໃນການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ ໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ
ທາງວິນຍານ, ຜູ້ຄົນຫັນໄປສູ່ຄວາມສຸກຜ່ານຄວາມປາຖະໜາທາງກາຍະພາບ -
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບັນຈຸເນັດພັນຂອງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈພາຍໃນ
ຕົວພວກເຂົາ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ເຊິ່ງທຳລາຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
ອ່ອນໄຫວ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ວິທີທີ່ແນ່ນອນທີ່ສຸດໃນການກຳຈັດຄວາມໂກດແຄ້ນຄືການກຳຈັດ
ສາເຫດຂອງມັນຄື: ຄວາມປາຖະໜາ. ຍິ່ງຄົນເຮົາມີຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ຄວາມອຸກອັງຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າມັນເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ, ຍ້ອນວ່າຄວາມ
ຢາກທາງກາຍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ຍິ່ງເຮົາພະຍາຍາມເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາ ຫຼື ປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງກາຍຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະ
ຍິ່ງມີຄວາມຜູກພັນກັບພວກມັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ຍິ່ງຄວາມຜູກພັນຂອງ
ເຮົາເຂັ້ມແຂງເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະຍິ່ງມີຄວາມເຈັບປວດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກ
ກົດກັນຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາ.

ຕົວຢ່າງ, ທຳມະຊາດໄດ້ປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກຫົວໂຫຍໃນຕົວເຮົາ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການອາຫານເມື່ອໃດ ແຕ່ຄວາມ

ຜູກພັນ ຫຼື ຄວາມຢາກຈະເພີ່ມຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ ແລະ ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຫົວ ແລະ ອິດອາຫານຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ
ເປັນເວລາສາມມື້ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນຍ້ອນເຫດຜົນດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ຢ່າງອື່ນ - ທ່ານ
ອາດຈະຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ໂຍຄະສາມາດອິດອາຫານໄດ້ຫຼາຍ
ມື້ໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງສົນໃຈກັບການບໍ່ມີອາຫານ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຝຶກຝົນການ
ແຍກຕົວອອກຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍ.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຄວາມປາຖະໜາແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ເຮົາຢາກຮູ້ວິທີການຈັດການກັບຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງສ້າງສັນ. ມີຫຼາຍ
ວິທີການໃນເລື່ອງນີ້:

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ສໍາເລັດ

ຖ້າຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ກໍບໍ່ມີຫຍັງຜິດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້
ພວກມັນສໍາເລັດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກມັນຈະຜ່ານໄປ. ບັນຫາແມ່ນວ່າການ
ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດສ້າງຄວາມປາຖະໜາໃໝ່ໄດ້, ຫຼື ພວກ
ມັນອາດຈະກາຍເປັນນິໄສທີ່ຝັງເລິກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ. ຍິ່ງເຈົ້າ
ລ້ຽງຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພວກມັນກໍຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນມີວິຈາລະນະຍານ ແລະ ວິພາກວິຈານ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ
ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຄວາມຜິດກໍຕາມ.

ອັນທີສອງ, ກໍາຈັດຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ

ໜຶ່ງໃນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາຄື
ການປະຖິ້ມພວກມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ, ແລະສິ່ງນີ້ຈະກາຍເປັນເລື່ອງທໍາມະຊາດ
ເມື່ອພວກເຮົາມີສະຕິທາງວິນຍານຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ
ສຶກສາແລະການປະຕິບັດທາງວິນຍານຈະສູນເສຍຄວາມຢາກສູບຢາ. ການ
ປະຖິ້ມຄວາມປາຖະໜາເກີດຂຶ້ນເມື່ອຈິດວິນຍານຕື່ນຂຶ້ນຢ່າງພຽງພໍເພື່ອໄລ່ຕາມ
ຄວາມປາຖະໜາສຸດທ້າຍ: ຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ. ເມື່ອພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມ
ສຸກທາງວິນຍານພາຍໃນຕົວເຮົາ, ຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບສິ່ງທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ
ອ່ອນເພຍລົງແລະຜ່ອນຄາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມັນ.

ພວກເຮົາສາມາດປ່ຽນຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງງານ
ທີ່ມີພະລັງ ແລະ ສ້າງສັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ,
ຄວາມປາຖະໜານັ້ນເອງກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ; ບັນຫາຢູ່ທີ່ວິທີທີ່ຄົນເຮົາໄລ່ຕາມມັນ.
ຖ້າທ່ານຮູ້ວິທີຊອກຫາຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄວາມ

ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງທ່ານຈະສໍາເລັດໂດຍບໍ່ຕ້ອງແລ່ນໄປມາພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງນີ້ບໍ່ຄວນຖືກຄິດວ່າພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີຄວາມປາຖະໜາ ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ທໍາມະຊາດກໍ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາລົງມືປະຕິບັດ. ສິ່ງທ້າທາຍຢູ່ທີ່ການບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມໂກດແຄ້ນຄວບຄຸມພວກເຮົາເມື່ອຜົນຂອງການກະທໍາຂອງພວກເຮົາບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງພວກເຮົາ.

ການຝຶກສະມາທິແມ່ນວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບສໍາລັບຄວາມໂກດແຄ້ນ ຫຼື ບັນຫາອື່ນໆ ນີ້ແມ່ນຍ້ອນວ່າການຝຶກສະມາທິນໍາພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນກັບທໍາມະຊາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ, ປາສະຈາກຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທຸກຮູບແບບຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ລວມທັງຄວາມໂກດແຄ້ນ. ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນຕົວພວກເຮົາ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຝຶກສະມາທິໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາຈະບັນລຸຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກນັ້ນ, ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຈະຫາຍໄປຕາມທໍາມະຊາດ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມວນຊາຍບໍ່ສາມາດຕ້ານທານກັບຄືນທີ່ມີພະລັງໄດ້, ຄົນທີ່ຂາດຄວາມສະຫງົບພາຍໃນກໍ່ບໍ່ສາມາດຕ້ານທານກັບພາຍຫຼາຍປັນຍາທີ່ຮຸນແຮງໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ແຕ່ເພັດຍັງຄົງຮັກສາຄວາມເປັນທໍາມະຊາດຂອງມັນໄວ້ ບໍ່ວ່າຄືນຈະຊັດເຂົ້າໃສ່ມັນຈາກທຸກທິດທາງຫຼາຍປານໃດກໍ່ຕາມ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ, ຄືກັບຜລິກແກ້ວທີ່ແຈ່ມໃສ, ຍັງຄົງສ່ອງແສງເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະພັດເຂົ້າມາອ້ອມຮອບຕົວເຂົາ ແລະ ລົມແຫ່ງປະສົບການຈະສັນສະເທືອນລາວຢ່າງຮຸນແຮງກໍ່ຕາມ.

ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງປະຕິເສດຕໍາແໜ່ງສູງສຸດ?

ເລື່ອງທີ່ມີຄວາມໝາຍ

ຕາມທີ່ອາຈານໄດ້ເລົ່າໄວ້ ປາຣໍາຮັນສາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ໃນສະໄໝກ່ອນ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຊອບທຳບາງຄົນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນວັດທີ່ງົບສະຫງົບເທິງບ່າໄຫລ່ຂອງຮ່ອມພູທີ່ຕິດກັບປ່າ, ບ່ອນທີ່ລົມພັດເປັນສະຫງົບຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຄວາມຮັກແບບອ້າຍນ້ອງແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງການພັກຜ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ.

ພວກອ້າຍນ້ອງແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍໝາກໄມ້ສົດ ໆທີ່ຕົນໄມ້ໃຫ້ມາ ແລະ ໃຊ້ມືທີ່ຈັບກັນເພື່ອຕັກ ແລະ ຕົມນ້ຳທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ໄຫຼອອກມາຈາກນ້ຳພູທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໃສ່ສະອາດຈາກພູເຂົາ.

ດວງຕາຂອງພວກເຂົາເຫຼືອມເປັນປະກາຍຄືກັບເພັດທີ່ມີຮອຍຍົມທີ່ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ຄວາມສຸກໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນໃຈ ຂອງພວກເຂົາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ຍິນຍົງ.

ເຖິງວ່າຈະມີສິ່ງທັງໝົດນີ້, ຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນຄົນໜຶ່ງເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ສຶກວ່າ ລາວມີຄວາມສຸກທາງວິນຍານຢ່າງເຕັມປ່ຽມ ແລະ ຢາກຊົມລົດຊາດຂອງ ລັດສະໝີພາບຂອງໂລກ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງແຕ່ຊົດຄາວກໍຕາມ, ລາວມີຄວາມ ປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນກະສັດພຽງແຕ່ມືດຽວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ບອກລາອ້າຍນ້ອງ ຂອງລາວ ແລະ ເດີນທາງໄປທີ່ປະຕູຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມສຸກຂອງ ກະສັດ.

ໃນເສັ້ນທາງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍສູດໃຈຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂອ້ ຜູ້ມີນ້ຳໃຈ ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຟັງຄຳ ອະທິຖານ ແລະ ບັນລຸຄວາມຫວັງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງນຳພາບາດກ້າວຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ພະລາຊະວັງບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກທີ່ກະສັດ ໄດ້ຮັບໃນມື້ໜຶ່ງ"

ທັນທີທີ່ລາວອະທິຖານສຳເລັດ, ສາຍຕາຂອງລາວໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຕຶກສູງ ສະຫງ່າງາມ, ແລະລາວເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ: "ໂອ້, ເວລາຂອງພຣະຜູ້ເມດຕາ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍເປັນຈິງ, ແລະຄວາມສຸກທີ່ປາດຖະໜາ ກຳລັງຈະຢູ່ໃນກຳມີຂອງຂ້ອຍ" ລາວຟ້າວກ້າວໄປສູ່ຕຶກສູງສະຫງ່າງາມນັ້ນ

ບໍ່ມີຍາມຄົນໃດມາຢຸດລາວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປທາງປະຕູຫຼັກໂດຍບໍ່ມີ ການຂັດຂວາງ, ແລະລາວໄດ້ຍ່າງອ້ອມສວນທີ່ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍດອກກຸຫລາບ ແລະ ໃບໂຫລະພາທີ່ສົດຊື່ນ ແລະ ໜ້າຮັກທີ່ສຸດໂດຍບໍ່ໄດ້ເຫັນໃຜເລີຍ.

ຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ໄປທີ່ຫ້ອງຮັບປະທານອາຫານຂອງກະສັດ ແລະ ພົບເຫັນ ໂຕະທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍອາຫານທີ່ແຊບທີ່ສຸດ ລໍຖ້າການມາຮອດຂອງລາວ ແຕ່ລາວບໍ່ ໄດ້ເຫັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ລາວໄດ້ກ່າວກັບຕົວເອງວ່າ "ໂອ້ພະເຈົ້າ, ພຣະອົງມີ ນ້ຳໃຈຫຼາຍ! ພຣະອົງໄດ້ປະທານພະລາຊະວັງທີ່ສວຍງາມນີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອາຫານທີ່ດີທີ່ເໝາະສົມກັບກະສັດ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍຈາກພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ພະເຈົ້າຜູ້ມີນ້ຳ ໃຈຫຼາຍ."

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະເມດຕາໄດ້ປະທານຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງເລີ່ມຄິດເຖິງຄວາມສຸກທີ່ສຳຄັນຢູ່, ໝັ້ນໃຈໃນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດໄດ້ປະທານຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ລາວຕາມທີ່ລາວລໍຄອຍມາດົນນານ ກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ລາວໄດ້ໄປອາບນ້ຳ, ອາບນ້ຳ, ແລະນຸ່ງເສື້ອຄຸມຜ້າໄໝທີ່ຫຼູຫຼາ. ຈາກນັ້ນລາວກໍນັ່ງລົງທີ່ໂຕະອາຫານທີ່ຫຼູຫຼາ ແລະເລີ່ມກິນເຄື່ອງບູຊາທີ່ແຊບຊ້ອຍ ແລະ ໜ້າຮັກຂອງມັນ.

ໃນເວລານັ້ນ, ພວກຂ້າໃຊ້ທີ່ກຳລັງຫຼິ້ນການພະນັນຢູ່ແຈໜຶ່ງຂອງພະລາຊະວັງໄດ້ເຂົ້າມາ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມຮຸນຮົງຢ່າງຍິ່ງ, ພວກເຂົາ ໄດ້ສອບສວນລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: "ເຈົ້າເປັນໃຜທີ່ໄປກິນອາຫານຂອງກະສັດຜູ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປລ່າສັດ ແລະ ພວກເຮົາຄາດຫວັງວ່າລາວຈະກັບມາໄດ້ທຸກເວລາ?"

ຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດກຳລັງທົດສອບລາວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ອ່ອນຫວານວ່າ: "ຂ້ອຍເປັນເພື່ອນຂອງກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍອັນກະລຸນາຂອງລາວເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກຂອງກະສັດເປັນເວລາໜຶ່ງມື້"

ໂດຍສັງເກດເຫັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງລາວ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ຕ້ອນຮັບລາວເປັນແຂກຂອງກະສັດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກິນອາຫານທ່ຽງໃຫ້ສຳເລັດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ພາລາວໄປຫ້ອງນອນເພື່ອພັກຜ່ອນ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າ "ກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່" ທີ່ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງບໍ່ແມ່ນກະສັດຂອງພວກເຂົາທີ່ກຳລັງລ່າສັດ, ແຕ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກປະມານສອງຊົ່ວໂມງ, ຜູ້ປະກາດຂ່າວໄດ້ມາຢ່າງຮີບດ່ວນເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຮູ້ວ່າພະອົງມາຊ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ຈະມາຮອດພາຍໃນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ແລະ ສັງໃຫ້ພວກເຂົາກິນອາຫານສົດໆແຊບໆລໍຖ້າພະອົງ.

ພວກຂ້າໃຊ້ໄດ້ຖາມວ່າ, "ພະອົງບໍ່ໄດ້ສົ່ງແຂກມາຮັບປະທານອາຫານ ແລະ ນອນຢູ່ເທິງຕຽງຂອງພະອົງບໍ່?"

ທູດຂອງກະສັດຮູ້ທັນທີວ່າ ໃນບັນດານັກບວດພະເນຈອນໄດ້ມາຮອດພະລາຊະວັງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຊີນ, ກິນອາຫານຂອງກະສັດ, ແລະ ຕອນນີ້ກຳລັງນອນຫຼັບຢູ່ເທິງຕຽງຂອງລາວ. ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນກັບຄວາມຫຍາບຄາຍທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນນີ້, ລາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ເອົາໄມ້ມາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຫັກມັນໃສ່ນັກບວດທີ່ຂໍທານ.

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເລີຍວ່າ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມ
ຝັນຂອງລາວດ້ວຍສຽງໄມ້ເທົ່າທີ່ຕົກລົງມາໃສ່ລາວຢ່າງໂຫດຮ້າຍຈາກທຸກທິດທາງ
ແຕ່ເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ທຸບຕີ ແລະ ດູກກລາວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ລາວກໍຈະຫົວຂວັນອອກມາ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໃຈຮ້າຍຍິ່ງຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງສືບຕໍ່ໂຈມຕີຈົນກວ່າລາວ
ຈະໝົດສະຕິ ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍລາກລາວອອກຈາກປະຕູພະລາຊະວັງ ໂດຍທີ່
ບໍ່ມີສະຕິ.

ເພື່ອນຂອງພວກເດີວິດຂອງພວກເຮົາກັບໄປຫາຮ້າຍນ້ອງຊ້າ, ດັ່ງນັ້ນພວກ
ເຂົາຈຶ່ງຄືນຫາລາວຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະພົບລາວໝົດສະຕິ ແລະ ນອນຢູ່ນອກ
ບໍລິເວນພະລາຊະວັງ. ພວກເຂົາໄດ້ນຳລາວກັບຄືນໄປທີ່ວັດທິງຽບສະຫງົບຂອງ
ພວກເຂົາ. ໃນຂະນະທີ່ຮ້າຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງເອົານົມໃສ່ປາກຂອງລາວ, ລາວໄດ້ຖາມ
ລາວວ່າລາວໄດ້ ຮູ້ສຶກຕົວຄົນມາຫຼືບໍ່: "ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ນົມນີ້ແກ່ເຈົ້າ?"
ລາວຕອບວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ ພະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ລົງໂທດຂ້ອຍຢ່າງ
ຮ້າຍແຮງຍ້ອນຢາກມີຄວາມສຸກຂອງກະສັດພຽງມືດຽວຄືຜູ້ທີ່ໃຫ້ນົມນີ້ແກ່ຂ້ອຍ
ດຽວນີ້."

ຮ້າຍນ້ອງຄົນອື່ນໆໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມປອດໄພຂອງ
ຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊົມເຊີຍສັດທາທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນຂອງລາວໃນ
ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ຄືກັບຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງລັດສະໝີພາບ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ປະຕິເສດພຣະອົງໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມ
ທຸກຍາກລຳບາກ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ພະອົງໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພະລາຊະວັງທຶງດງາມຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ກະກຽມອາຫານ. ພະອົງຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນເລັກນ້ອຍເມື່ອຮູ້
ເລື່ອງຂອງຊາຍຂໍ້ຫານທີ່ກ້າກິນອາຫານຂອງລາວ ແລະ ບໍ່ຢຸດຫົວຂວັນໃນຂະນະທີ່
ຜູ້ຮັບໃຊ້ກຳລັງທຸບຕີລາວຢ່າງໂຫດຮ້າຍດ້ວຍໄມ້.

ດ້ວຍເຫດຜົນບາງຢ່າງ, ກະສັດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈາກ
ເລື່ອງລາວ, ເຊິ່ງຫຼອກຫຼອນຄວາມຄິດຂອງລາວ. ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ລາວຊອກຫາຄົນທຸກຍາກທີ່ກ້າຫານແລະນຳລາວມາຫາລາວ. ພວກເຂົາອອກ
ເດີນທາງຊອກຫາລາວໃນທຸກທິດທາງ, ແຕ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ. ເມື່ອພວກເຂົາກັບ
ຄືນໄປພະລາຊະວັງດ້ວຍຄວາມສິ້ນຫວັງ, ພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານໄປໃກ້ບ່ອນຝັງສົບ
ຂອງພະຍາມານແລະໄດ້ຍິນສຽງຫົວຂວັນດັ່ງກ່ອນ. ພວກເຂົາຮັບຮູ້ທັນທີວ່າມັນ
ເປັນສຽງຫົວຂວັນຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງລົງຈາກມ້າ, ບັງຄັບເຂົ້າໄປໃນ
ບ່ອນຝັງສົບ, ຈັບຊາຍຄົນນັ້ນ, ແລະພາລາວໄປຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ.

ເມື່ອກະສັດ ແລະ ພະຍາມານຫັນໜ້າເຂົ້າກັນ, ພະຍາມານຫົວຂວັນດັງ
ກວ່າກະສັດ, ຄືກັບວ່າລາວບໍ່ສາມາດກັກຂັງຄວາມສຸກຂອງລາວໄວ້ພາຍໃນ
ກຳແພງຫົວໃຈຂອງລາວໄດ້. ເຖິງວ່າກະສັດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລາວອະທິບາຍສຽງ
ຫົວຂວັນຂອງລາວ, ພະຍາມານກໍປະຕິເສດທີ່ຈະຕອບ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກຂົ່ມຂູ່
ວ່າຈະຖືກລົງໂທດຢ່າງໜັກໜ່ວງຕາມ.

ດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ກະສັດຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຄຳຍ້ອງຍໍ ແລະ ການປອບ
ໂຍນ, ໂດຍສະເໝີໃຫ້ລາວມີບັນລັງຖ້າລາວບອກລາວໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງ
ຫົວຂວັນໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ກຳລັງທຸບຕິລາວ.

ຈາກນັ້ນ ພະຍາມານຜູ້ພິກຂຸຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຂຶ້ນວ່າ:

"ຟັງສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຈະບອກເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າໃຈມັນໃຫ້ດີ ພຣະເຈົ້າໄດ້
ລົງໂທດຂ້ອຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ສຳລັບການປາຖະໜາຄວາມສຸກຂອງກະສັດທີ່
ຫຼອກລວງ ພຽງແຕ່ມີດຽວທີ່ຂ້ອຍຫົວຂວັນ ແລະ ຂ້ອຍກໍຫົວຂວັນ ເພາະວ່າຂ້ອຍ
ໜີອອກມາໄດ້ດ້ວຍຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຮູ້ວ່າ ຖ້າຂ້ອຍສົມຄວນໄດ້ຮັບການ
ລົງໂທດທັງໝົດນີ້ ສຳລັບການເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກຂອງກະສັດເປັນເວລາສອງ
ສາມຊົ່ວໂມງ, ຈະເປັນແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບໂລກອື່ນນອກຈາກ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ, ໂດຍສະເພາະຄວາມສຸກຂອງກະສັດ! ບາງທີ
ໃນເລື່ອງນີ້ອາດມີບົດຮຽນ ແລະ ຄຳເຕືອນສຳລັບເຈົ້າ, ໂອ້ ກະສັດແຫ່ງຍຸກ
ສະໄໝ, ເພາະວ່າກົດແຫ່ງກຳກຳລັງລໍຖ້າຢູ່ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງເຈົ້າກຳລັງຈະ
ມາເຖິງ."

ສຳລັບບັນລັງຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ, ຄຳຕອບຂອງຂ້ອຍແມ່ນ:
ຂອບໃຈຫຼາຍໆ ຈຶ່ງຮັກສາມັນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເອງ, ເພາະຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການມັນເພາະວ່າ
ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພໍໃຈກັບຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່
ຕ້ອງການສິ່ງໃດທີ່ຈະລົບກວນຄວາມສຸກ ແລະ ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຂ້ອຍ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄຳ ເວົ້າແລະຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ

ຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນມາຈາກ Shri Dayamata ກ່ຽວກັບຄູສອນ B

: Ramhansa Yogananda

ຂ້ອຍຍັງຈຶ່ງໄດ້ການພົບກັນຄັ້ງທຳອິດກັບຄູສອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ. ລາວມີ
ຫົວໃຈທີ່ເອື້ອເຜື້ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ຈົນທຸກຄົນທີ່ລາວໄດ້ພົບ
ຮູ້ສຶກຄືກັບເພື່ອນສະໜິດ ຄືກັບວ່າພວກເຂົາຮູ້ຈັກກັນມາດົນແລ້ວ. ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະ

ເປີດໃຈໃຫ້ລາວຕັ້ງແຕ່ຊ່ວງເວລາທຳອິດ. ຄູສອນທີ່ເປັນອະມະຕະມີຄວາມ
ສາມາດທີ່ຈະເປີດເຜີຍແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານຂອງລາວ. ລາວເປັນຕົວແທນຂອງ
.ຄວາມຮັກ, ມິດຕະພາບ, ເຈດຕະນາດີ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີຢ່າງແທ້ຈິງ

:ແລະຕອນນີ້ເຖິງສຸພາສິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ສິ່ງຄາມຈະຢຸດລົງເມື່ອເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮັກແບບອ້າຍນ້ອງເລີ່ມຝັ່ງຮາກ
ຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ
*

ການກະທຳໃນປະຈຸບັນຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະກຳນົດຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຄວາມສຸກໃນອະນາຄົດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນອະນາຄົດ, ເນື່ອງຈາກວ່າກົດເກນຂອງເຫດ ແລະ ຜົນບໍ່ສາມາດ
.ຫຼອກລວງໄດ້ເຖິງວ່າຈະຖືກລະເລີຍ ຫຼື ລົມໄປແລ້ວກໍຕາມ
*

ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸເປັນພຽງສ່ວນນ້ອຍໆຂອງຄວາມ
ສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ເຊິ່ງບໍ່ຄວນປັນລູໄດ້ໂດຍການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ
*

ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄືຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວຜູ້ທີ່ຖືວ່າຕົນເອງຕຳກວ່າຄົນອື່ນ ຜູ້ນຳທີ່
ແທ້ຈິງຮັບຝັ່ງຄົນອື່ນ ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ ແລະບໍ່ຄູກໃຜ
*

ເມື່ອມີຄົນປະກົດຕົວດ້ວຍຮອຍຍິມທີ່ສິດໃສ, ຄວາມມືດກໍຈາງຫາຍໄປ. ຄົນ
ດັ່ງກ່າວແຜ່ແສງແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ສ່ອງແສງຫົວໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີ
.ຄວາມສຸກ

ພະຍາຍາມຈີ ແລະ ສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ

ຊີວິດນອນຫຼັບຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຫຍາບຄາຍ, ຝັນເຖິງຄວາມງາມໃນ
ດອກໄມ້, ຕົ້ນຂຶ້ນຢ່າງມີພະລັງໃນສັດ, ແລະ ມີຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງທຳແຮງອັນບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດໃນມະນຸດ

ຄວາມຮັກຄືບົດເພງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດັງກ້ອງ ແລະ ຮ້ອງສັນລະເສີນ
ພຣະເຈົ້າ

ທຸກໆມື້, ທຸກໆນາທີ, ທຸກໆຊົ່ວໂມງ ແມ່ນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຈົ້າສາມາດເບິ່ງເຫັນ
ຄວາມເປັນນິລັນດອນໄດ້ ຊີວິດນັ້ນສັ້ນ, ແຕ່ມັນຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຈິດ
ວິນຍານເປັນອະມະຕະ, ແລະ ໃນບົດສັ້ນໆນີ້ ກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງມະນຸດ, ເຈົ້າ
ຕ້ອງເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຈາກການເກັບກ່ຽວຂອງຄວາມເປັນ
ນິລັນດອນ

ມື້ນີ້, ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຕົກຢູ່ໃນຂີ້ຕົມຂອງຄວາມສົນຫວັງ,
ຫຼື ຈົມຢູ່ກັບຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນ ຫຼື ຄວາມຝັນທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ. ແທນທີ່ຈະຍອມ
ໃຫ້ຕົວເອງຖືກຈຳກັດ ແລະ ຖືກຈຳກັດ, ຂ້ອຍຈະກະທຳດ້ວຍປັນຍາ, ໂດຍຮູ້ວ່າ
.ວິທີການທີ່ມີເຫດຜົນນີ້ຈະນຳພາຂ້ອຍໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຂ້ອຍຊອກຫາ

*

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນອ້ອມກອດອັນອົບອຸ່ນຂອງແສງແດດ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໃນລົມພັດອ່ອນໆ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງລົມຫາຍໃຈທີ່
ສຶດຊື່ນຂອງຊີວິດຂອງພຣະອົງ ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທີ່ລະນຶກເຖິງຂ້ອຍເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍລືມພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງສຳລັບພອນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງພຣະອົງ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່
.ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

*

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນໂລກນີ້ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ
ຫຍາບຄາຍ, ໜ້າຢ້ານ, ແລະ ໜ້າກຽດ, ແຕ່ອີກດ້ານໜຶ່ງຂອງການສ້າງທີ່ຖືກ
ເປີດເຜີຍໂດຍຕາພາຍໃນຂອງປັນຍາແມ່ນສວຍງາມ, ດີ, ແລະ ໜ້າຮັກຫຼາຍ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງປັນຍາສະເໝີ ເພື່ອວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂັບກຜ່ອງ ແລະ ຂັບກຜ່ອງຂອງໂລກນີ້. ຄວາມງາມ
.ອັນສູງສຸດຂອງພຣະອົງທີ່ຄອບຄອງຄວາມງາມທັງໝົດ

:ລັກສະນະທີ່ກົມກຽວກັນໃນຖ້ອຍຄຳ

ມີວິໄນໃນຕົນເອງ ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ສັດ ຄວາມຮັກໃນ
ຄຸນງາມຄວາມດີ ຄວາມຮັກໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ ຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຄົນຂັດສົນ ແລະ
ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາ ຄວາມຊື່ສັດ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮັກ
ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ໜ້າທີ່ນັ້ນ ຄວາມຮັກໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ການ
ປະຕິຮູບ ມີສະຕິໃນດ້ານສິນທຳ ແລະ ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເຄົາລົບຕົນເອງ

ຄວາມຖ່ອມຕົວ ຄວາມອ່ອນໄຍນ ຄວາມຈົງຮັກພັກດີ ຄວາມອິດທິນ ການໃຫ້
ອະໄພ ການຕິດຕາມຮອຍຕີນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມ
ຮູ້ແຈ້ງ ຄວາມຊື່ສັດ ມາລະຍາດດີ ຄວາມເມດຕາ ຄວາມລຽບງ່າຍ ແລະ ຄວາມ
ຊັດເຈນ ຄວາມສົມດຸນ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ ຄວາມພໍໃຈ ຄວາມຮັກໃນ
ຄວາມສະອາດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດທາງປັນຍາ ຄວາມຖ່ອມຕົວ
ແລະ ການຫຼີກລ່ຽງຄວາມຈອງຫອງ ຄວາມຮັກໃນຄວາມດີ ຄວາມຍຸຕິທຳ ຄວາມ
ກະຕື່ນຍູ ເຄົາລົບສິ່ງສັກສິດ 623 MAM

*

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເງົາຂອງຊີວິດນີ້ແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າ
ອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈັກກະວານທັງໝົດແມ່ນວິຫານອັນກວ້າງໃຫຍ່
.ໄພສານສຳລັບການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

*

ເມື່ອເຮົາຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຈິ່ງໃຈກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຮັກພຣະອົງຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ, ປະຕູນັບບໍ່ຖ້ວນຈະເປີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າ
ເຮົາ. ແລະ ເມື່ອເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ ແລະ ປະສົບກັບການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າເຫດການໃນຊີວິດຈະຮ້າຍແຮງ ຫຼື ໜ້າຢ້ານກົວ
ປານໃດກໍຕາມ, ກໍສາມາດລັກເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່
.ພວກເຮົາຮູ້ສຶກໃນທີ່ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໄດ້

*

ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄວາມອິດຢາກ,
ຫຼື ໃນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ໃນຄວາມວຸ້ນວາຍ,
ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງໂລກ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະລີ້ໄພຢູ່ໃນພຣະອົງ
.ສະເໝີ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

*

ຄຸນນະພາບທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງຈິດໃຈຜູ້ປະກອບການແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນ
ເຮົາໂດດເດັ່ນໃນໂລກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວສ່ອງແສງຄືກັບຄບໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ ຄົນທີ່ຍິ່ງ
.ໃຫຍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ມັກໃຫ້, ໃຫ້ກຳລັງໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ

*

ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນຈັກກະວານນີ້ຊິບອກ
ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ; ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງປະກົດ
ຂຶ້ນໃນທຸກມຸມຂອງການສ້າງທັງໝົດ, ເຊິ່ງເປັນຜົນຜະລິດຂອງຈິດໃຈສາກົນຂອງ
.ພຣະອົງ

*

ບຸກຄົນທີ່ລົງຈາກເນີນພູຈະບໍ່ພົບກັບການຕໍ່ຕ້ານ, ແຕ່ທັນທີທີ່ພວກເຂົາ
ຕ້ອງການທີ່ຈະປີ້ນຂຶ້ນສູງກວ່າ, ພວກເຂົາຈະປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານຢ່າງ
ຫຼວງຫຼາຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ບຸກຄົນທີ່ເລື່ອນລົງໄປໃນເຫວລິກຂອງຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງການຕໍ່ຕ້ານຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະພະຍາຍາມປີ້ນກັບ
.ເສັ້ນທາງ ແລະ ປີ້ນຂຶ້ນເນີນພູແຫ່ງຄຸນນະທຳ

*

ຄວາມສຸກຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການສືບຕໍ່ພະຍາຍາມປັບປຸງຕົນເອງ,
ແລະ ເມື່ອຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມສຸກຂອງຄົນອ້ອມຂ້າງກໍ
.ເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ

*

ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າຄວາມສົງໄສ, ຄວາມອ່ອນແອທາງຈິດໃຈ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມ
ບໍ່ສົນໃຈ, ຄວາມເບືອໜ່າຍ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມວິຕົກກັງວົນ, ຄວາມຂີ້ອາຍ,
ຄວາມຂີ້ຄ້ານທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມງ່ວງຊຶມທາງປັນຍາ, ຫຼາຍເກີນໄປໃນສິ່ງ
ໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ການດຳລົງຊີວິດທີ່ບໍ່ມີວິໄນ, ການຂາດຄວາມສົນໃຈ, ແລະ ການຂາດ
ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ ແມ່ນປັດໄຈທີ່ຍັບຍັງທາງລົບທີ່ເຮັດໃຫ້ພະລັງງານ
ຂອງຈັກກະວານບໍ່ສາມາດດຶງດູດໃຫ້ຄົນເຮົາສາກໄຟ ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍພະລັງຊີວິດ; ໃນຂະນະທີ່ຄວາມປາຖະໜາໃນວຽກງານທີ່ສ້າງສັນ,
ການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ, ຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວິນຍານທີ່ສ້າງສັນ, ຄວາມ
ສະຫງົບ, ຄວາມກ້າຫານ, ຫັດສະນະຄະຕິທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ຍອມແພ້ ແລະ ຍືດຢຸ່ນ,
ຄວາມອິດທິນ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແມ່ນຊ່ອງທາງທັງໝົດທີ່ພະລັງງານຂອງ
ຈັກກະວານສາມາດໄຫຼຜ່ານ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮັບມືກັບສະຖານະການຕ່າງໆ
.ໃນຊີວິດ

*

ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຄົນໜຶ່ງຖືວ່າການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີ
:ເຫດຜົນ, ດັ່ງນັ້ນຄູສອນ ປາຣະມະຮັນສາ ຈຶ່ງຕອບວ່າ
ໂລກເຫັນດີກັບເຈົ້າ, ແຕ່ໂລກນີ້ເປັນສະຫວັນບໍ່? ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ແມ່ນ"
ສຳລັບຜູ້ທີ່ປະຖົມພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ,
ແລະຜູ້ນະມັດສະການຂອງພຣະອົງອາໄສຢູ່ໃນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນໃນໂລກນີ້, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ລົມພຣະອົງໃຊ້ເວລາກາງເວັນແລະກາງຄືນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນນະລົກທີ່ຕົນເອງສ້າງຂຶ້ນ, ຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມ
ຢ້ານກົວແລະຄວາມຜິດຫວັງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າແລະການເຂົ້າ
".ໃກ້ພຣະອົງແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຊອບທຳແລະຈິດວິນຍານຂອງເຫດຜົນ

*

ມະນຸດແມ່ນສິ່ງປະດິດທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີສະຕິປັນຍາ ແລະ
ຄວາມສາມາດໃນການຄິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາບໍ່ຄວນເສຍເວລາຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາ
ຈະປະຖິ້ມຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກທັງໝົດ ແລະ ຮັກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້
.ມອບຂອງຂວັນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ

*

ໃນຫົວໃຈມີແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດເພື່ອນທີ່ດີແລະສັດຊີ ມັນເປັນແມ່ເຫຼັກຂອງ
ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈແລະຄວາມເອື້ອເພື່ອແຜ່

*

ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຄືລູກປັດ, ແລະຄວາມຮັກອັນສູງສົງຄືເສັ້ນດ້າຍທີ່ຍຶດ
ພວກມັນໄວ້ນຳກັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກມັນໃກ້ຊິດກັນໃນມົງກຸດແຫ່ງຄວາມ
.ສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມປອງດອງ

*

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້ເທິງໂລກນີ້,
ຊຶ່ງເປັນບ້ານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ
ຄວາມສຸກ, ຄວາມກົມກຽວ, ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອ
ວ່າບ້ານຂອງພວກເຮົາຈະກາຍເປັນດັງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ມັນເປັນສຳລັບພວກ
.ເຮົາ

*

ກ້າວອອກຈາກຝູງຊົນ ແລະ ຄົນພົບຈຸດແຂງ ແລະ ທ່າແຮງຂອງຕົວເອງ ຢ່າ
ປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນເພຍລົງ ແລະ ຢ່າສິ້ນໃຈກັບ ຄວາມຄິດເຫັນທາງລົບ
ຂອງໂລກ ກ້າວຕໍ່ໄປຢ່າງໝັ້ນຄົງໃນເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ, ໝັ້ນໃຈວ່າລິດເດດອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ນຳພາບາດກ້າວຂອງ
ເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ສະຫວ່າງແຈ້ງຈະເກັບດອກກຸຫລາບ ແລະ ດອກໄມ້
ແຫ່ງຄວາມຈິງຈາກສວນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ແລະ ວຽກງານເພື່ອສ່ອງແສງ ແລະ ເສີມ
ສ້າງຈິດວິນຍານດ້ວຍຄຸນນະພາບທີ່ສູງສົງ ແລະ ລະອຽດອ່ອນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກ
.ເຂົາມີຄຸນສົມບັດທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາສາກົນ

*

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກຽດຊັງຄົນອື່ນເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາ,
ຫຼືຍ້ອນວ່າຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າແຕກຕ່າງຈາກພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາກໍ
ບໍ່ຄວນຢືນຢັນວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຕົນເອງແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງພຽງຢ່າງດຽວ.
ມັນດີກວ່າທີ່ຈະນັ່ງຮ່ວມກັນ ແລະ ສົນທະນາຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ
ໃຈເປີດກວ້າງ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ໂດຍຈື່ໄວ້ວ່າຄົນທີ່ມີສະຫຼາດ
.ຈະບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ແຕ່ຄວນພິຈາລະນາເລື່ອງຕ່າງໆຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ມີເຫດຜົນ

*

ເຈດຕະນາດີແມ່ນຄືກັບເພັດທີ່ໂປ່ງໃສ ເຊິ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ
.ສ່ອງແສງ ແລະ ແຜ່ລາມເຂົ້າສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຢ່າງບໍລິສຸດ

*

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ແປວໄຟ
ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສຶງໃນໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານ
ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຫາພຣະອົງ ແລະ ທະນຸຖະໜອມພຣະອົງທັງກາງ
ເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ຂໍປະທານຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າ
ໃນເວລາທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງພຣະອົງ, ຄວາມສຸກຈະເຕັມຫົວໃຈຂອງພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນການປະທັບຢູ່ຂອງ
.ພຣະອົງ

ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ, ບໍລິນໃຈເມັດພັນຂອງຄວາມຢ້ານກົວ
ແລະ ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບອະນາຄົດ, ແລະ ຢ່າງຜ່ານຂີ້ເທົາທີ່ກະແຈກກະຈາຍ
.ຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ທະນາຄານຄວາມສຸກຂອງທ່ານ

ຢຸດຄິດສັກຄູ່! ມັນດີກວ່າທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ຮັ່ງມີຢ່າງ
?ແທ້ຈິງ

ເງິນທີ່ທ່ານເຮັດວຽກໜັກເພື່ອຫາມາອາດຈະສູນເສຍໄປຖ້າທະນາຄານຂອງ
ທ່ານລົ້ມລະລາຍ ແຕ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ທ່ານໄດ້ສະສົມໄວ້ໃນທະນາຄານ
ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງທ່ານຈະບໍ່ສູນ
.ເສຍໄປ; ມູນຄ່າຂອງມັນຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ທະວີຄູນເທົ່ານັ້ນ
ເຈົ້າເປັນຜູ້ຈັດການ ແລະ ນັກລົງທຶນໃນທະນາຄານຄວາມສຸກຂອງຕົວເອງ
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວິທີການປະຕິບັດສອງບົດບາດນີ້ຢ່າງສົມບູນແບບ, ແລະ ວິທີການເພີ່ມ
ເງິນຝາກຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລ້ວຄວາມລົ້ມເຫຼວກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້
.ສຳລັບເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າພໍພຣະໄທ

*

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົດ, ຄວາມຈິງສ່ອງແສງໃສ່ສະຕິຄືກັບດວງອາທິດທີ່
ສ່ອງແສງຜ່ານໝອກ

*

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງສູນເສຍພຽງແຕ່ຄວາມຮັ່ງມີ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສູນເສຍຫຍັງເລີຍ,
ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາມີສຸຂະພາບ, ຫົກສະ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ, ເຂົາເຈົ້າຍັງ
ສາມາດມີຄວາມສຸກ ແລະ ຫາເງິນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຖ້າພວກເຂົາສູນເສຍສຸຂະພາບ,
ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຄວາມສຸກສ່ວນໃຫຍ່. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາສູນເສຍຈຸດປະສົງໃນ
.ຊີວິດ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍທຸກຢ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າ

*

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເບິ່ງໃຜເປັນຄົນແປກໜ້າສໍາລັບຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍດີໃຈທີ່ໄດ້ຮັກທຸກ
ຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
.ບໍ່ສາມາດຍົກເວັ້ນໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄດ້

*

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ເຈົ້າຈະສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນທຸກບ່ອນ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າຈະຖືກເຕີມ
.ເຕັມດ້ວຍພະລັງງານ

*

ບຸກຄົນຄວນຝຶກຝົນຕົນເອງ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວບໍ່ໃຫ້ມີນາໂທລິຄະສົນ
ຫຼື ເວົ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງ ແລະ ຄວາມຜິດພາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະສຸມ
.ໃສ່ການພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນເອງ

*

ການພັດທະນາຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂລະຫວ່າງຜົວເມຍ,
ພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ເພື່ອນ, ຕົວເອງ ແລະ ທຸກໆຄົນ,
.ແມ່ນບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອຮຽນຮູ້

*

ມີບາງຄົນທີ່ບໍ່ຮຽນຮູ້ຈາກບົດຮຽນຂອງທັງຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມສຸກ,
ດໍາລົງຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈແລະຄວາມອຸກອັງເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່
ໄດ້ຫຼີກລ່ຽງການກະທຳທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼືເດີນຕາມເສັ້ນທາງສູ່
ຄວາມສຸກ. ມີໜ້ອຍຄົນ, ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໄຟແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າ, ຫຼີກ
ລ່ຽງການກະທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຊ້ຳອີກ. ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍມີຜູ້ທີ່ຖືກກະທົບກະເທືອນໂດຍຄວາມສຸກໄດ້ງ່າຍແລະຖືກກັກຂັງ
ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ, ຕ້ອງການສະພາບຈິດໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງທີ່ມີລັກສະນະໂດຍ
.ຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຄວາມສົມດຸນ

*

ຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນ, ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະພົບວ່າຕົນເອງຕົກເປັນຕົວປະກັນ
ຂອງບັນຫາ ແລະ ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມສຸກ - ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ - ບໍ່ໄດ້
ຈຳກັດຢູ່ແຕ່ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກທີ່ແທ້

ຈິງແມ່ນອີງໃສ່ການປະເຊີນກັບຄວາມລືມເຫຼວ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາ
.ຕ່າງໆຂອງຊີວິດດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຫວັງດີຕໍ່ສິ່ງດີໆ

*

ສຸຂະພາບທີ່ດີ, ປະສິດທິພາບທາງຈິດໃຈ, ວຽກງານທີ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ
ປັນຍາ ລ້ວນແຕ່ເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການປູກຝັງຄວາມສຸກ. ແມ່ນ້ຳ
.ພາຍໃນຂອງຄວາມສຸກຕ້ອງໄຫຼຢູ່ໃຕ້ກ້ອນຫີນແຂງຂອງການທົດລອງໃນຊີວິດ

*

ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນສອງໄລຍະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງການມີຢູ່,
ແລະ ມະນຸດແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດນິລັນຕອນ ເມື່ອຄົນເຮົາພົບຄວາມສະຫງົບ
ສຸກ ແລະ ຄວາມແຈ້ງຂອງຈິດໃຈ, ຄົນເຮົາກໍຈະສໍາຜັດກັບສາລະສໍາຄັນທາງ
.ວິນຍານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຕົນເອງ

*

ຖ້າທ່ານໃຊ້ວິທີການພາຍນອກທັງໝົດທີ່ມີໃຫ້ທ່ານນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມ
ສາມາດທາງທຳມະຊາດຂອງທ່ານເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກທຸກຢ່າງໃນທາງຂອງ
ທ່ານ, ທ່ານຈະເຮັດແນວນັ້ນໄດ້ໂດຍການພັດທະນາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍອຳນາດ
.ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານ

*

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງອັນສູງສົງ, ຜູ້□□□ມີຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ເມື່ອເມກແຫ່ງສົງຄາມສົງ
ຝົນຕົກເປັນອາຍແກັສ ແລະ ໄຟ, ຂໍໃຫ້ເປັນທີ່ລືໄພ ແລະ ບ່ອນສັກສິດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ

ໃນຄວາມຕາຍ ແລະ ຊີວິດ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄວາມອຶດຢາກ, ໃນ
ພະຍາດລະບາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມລຳບາກ,
.ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊອກຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະອົງສະເໝີ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະ, ບໍ່ໄດ້ຮັບ
ຜົນກະທົບຈາກຄວາມຂຶ້ນໆລົງໆຂອງໄວເດັກ, ໄວໜຸ່ມ, ຄວາມເຖົ້າແກ່, ແລະ
.ການລະເບີດຢ່າງກະທັນຫັນຂອງໂລກ

*

ເຮັດສ່ວນຂອງເຈົ້າໃນການສ້າງມິດຕະພາບທີ່ຍືນຍົງໂດຍການເປັນເພື່ອນແທ້

*

ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຝັນ, ເຮົາລືມຊື່, ຮ່າງກາຍ, ສັນຊາດ, ຊັບສິນ, ແລະ
ຈຸດອ່ອນຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາມີອິດສະລະພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເຊິ່ງກໍຄື
ອິດສະລະພາບຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງພັດທະນາສະຕິທີ່ຄ້າຍຄືກັນແຕ່ມີ
.ສະຕິກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບທີ່ມີມາແຕ່ກໍາເນີດນັ້ນ

*

ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຖືກໃຈ, ແລະ ໜ້າທີ່
ທາງໂລກດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັກສາຖິ່ນຂອງ
ຕົນໃຫ້ໝັ້ນຢູ່ເທິງພື້ນດິນ ແລະ ຫົວຂອງຕົນຕ້ອງຍົກສູງເໝືອນມາແຫ່ງຄວາມ
.ໂງ່າ, ໃນຂອບເຂດທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງປັນຍາ

*

ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ອຳນາດປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງຢູ່ພາຍໃນ
ຂ້ອຍ ແລະ ໄຫຼຜ່ານຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ການສຳຜັດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
.ຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີກົດລະບຽບນຳພາເຈົ້າຂອງໄປສູ່ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມບໍ່
ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຈິດໃຈ ບຸກຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດທີ່ບໍ່ມີວິໄນທາງສິນທຳ ແລະ ຫຼັກການ
ຕ່າງໆ ແມ່ນຄົນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນທາງປັນຍາ ໃນ
ຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ການເປັນເຈົ້າການເໝືອນຄວາມ
.ໂລບທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບຮູ້ເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

*

ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງ
ຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໜ້າແໜ້ນທັງໝົດຂອງໂລກທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງ
ຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຟັງສຽງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຮ້ອງຢ່າງເປັນນິດໃນຄວາມ
.ສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

*

ດວງຕາເວັນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຈົມລົງໄປໃຕ້ຂອບຝ້າຂອງຄວາມ
ຄິດຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫຼຸດສາຍຕາຂອງຂ້ອຍລົງໄປຫາສິ່ງ
ອື່ນນອກຈາກເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ເຄື່ອນຂ້ອຍເຖິງເຈົ້າ ການກະທຳ
ທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂງ່າແລະ ຄວາມໂງ່າຈຳນຳໄປສູ່ຄວາມຝັນຮ້າຍແລະ ຝັນຮ້າຍທີ່
ໜ້າຢ້ານກົວ, ສະນັ້ນຂໍໃຫ້ຂ້ອຍ ຖືກແລ່ວພຽງແຕ່ຄວາມຝັນທີ່ຫວານຊື່ນຂອງ
ຜົນສຳເລັດອັນສູງສົ່ງ, ເພາະວ່າມັນເກີດມາຈາກແຮງບັນດານໃຈແລະ ການຊົມ
.ຂອງເຈົ້າ

*

ຊີວິດທີ່ປາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນການຂ້າຕົວຕາຍທາງວິນຍານ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ຮັບພອນ, ເພາະວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຄວາມ
ຕ້ອງການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນເສັ້ນທາງທາງວິນຍານ ແລະ ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ.
ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ນຳພາທາງຂອງຕົນ ແລະ ນຳມາເຊິ່ງຄວາມ
ສຳເລັດ ກ່ອນທີ່ຄົນເຮົາຈະສາມາດປັບລູກປະສົງສູງສຸດຂອງຊີວິດໄດ້, ຄົນເຮົາ

ຕ້ອງມີຄຸນນະພາບທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສຳຄັນນີ້. ຄວາມເຂົ້າໃຈຄວນເປັນກຳລັງນຳພາ
ໃນທຸກສະຖານະການ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະປະເຊີນກັບການທົດລອງທີ່ຍາກລຳບາກ
.ປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງ

*

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຈັບປວດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຄືຜູ້ທີ່ຊ່ວຍ
ຫຼື ທຳຮ້າຍຕົວເອງຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ, ຫຼື ຄວາມ
.ເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ

*

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານເຖິງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ບໍ່
ວ່າພວກເຮົາຈະປະເຊີນກັບການທົດລອງ ຫຼື ສະຖານະການທີ່ພວກເຮົາພົບກໍຕາມ.
.ພຽງແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເທົ່ານັ້ນຈະປົກປ້ອງພວກເຮົາໄດ້

*

ເມື່ອປະສົບການຂອງຂ້ອຍຮຸນແຮງ ແລະ ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມ
ຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນການຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ. ຂ້ອຍ
ບໍ່ໄດ້ໂທດສະຖານະການ ຫຼື ພະຍາຍາມແກ້ໄຂຄົນອື່ນ; ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍເຂົ້າໄປ
ພາຍໃນ ແລະ ພະຍາຍາມທຳຄວາມສະອາດປ້ອມທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ,
ກຳຈັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ອາດຈະປົດປັ້ງແສງສະຫວ່າງພາຍໃນນັ້ນ, ຂັດຂວາງພະລັງ
ຂອງຈິດວິນຍານຈາກການສະແດງອອກ, ຫຼື ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພວກມັນສະແດງອອກ.
.ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງປະສົບຜົນສຳເລັດ

*

ການໝົຈາກບັນຫາອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນທາງອອກທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ຄົນເຮົາຈະ
ເຂັມແຂງຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາປະເຊີນກັບຄູ່ແຂ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ປະເຊີນກັບ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະບໍ່ເຄີຍໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຂົາກໍບໍ່ເຂັມແຂງ
.ຂຶ້ນ

*

ຄວາມຢ້ານກົວຈະຫາຍໄປເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈ; ໃນຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຈະມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປ້ອງ

*

ຂ້ອຍໄດ້ປະເຊີນກັບປະສົບການຫຼາຍຢ່າງໃນຊີວິດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ
ແມ່ນກັບຄືນທີ່ເຂົ້າໃຈຜິດຂ້ອຍ. ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນຄົນທີ່ຂ້ອຍຮັກ - ຄົນທີ່ຂ້ອຍມອບ
ຫົວໃຈໃຫ້ - ເຂົ້າໃຈຜິດຂ້ອຍແລະ ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານຂ້ອຍ. ແຕ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມ
ຂົມຂຶ້ນໃນຕົວຂ້ອຍເພາະວ່າຄວາມຂົມຂຶ້ນຄອບງຳຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຂ້ອຍບໍ່ຍອມ

ໃຫ້ຕົວເອງເຈັບປວດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງຄົນອື່ນ. ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍ
ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າຖ້າພວກເຂົາເປີດໃຈຮັບຟັງແລະສົງຄວາມຕັ້ງໃຈດີແລະ
.ຄວາມປາດຖະໜາດີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

*

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ໃນການເວົ້າເຖິງສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຂົາໃຈຂ້ອຍແລະໄວ້ວາງໃຈຂ້ອຍ, ແລະໃນ
ການຂະຫຍາຍຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ໃຫ້
ຄວາມສະບາຍໃຈ, ອິດສະລະພາບ, ແລະຄວາມປອດໄພທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາ
.ໄດ້ແກ່ຂ້ອຍ

*

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດທີ່ເຈົ້າປະເຊີນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ແມ່ນເພື່ອດື່ມໃຈເຈົ້າ
ແລະ ກະຕຸ້ນເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອທີ່ເຈົ້າຈະສາມາດບັນລຸ
ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ ພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດຄວບຄຸມ
ສະຖານະການຂອງເຈົ້າໄດ້ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນຄວບຄຸມເຈົ້າ ວາງແຜນການທີ່
ດີສໍາລັບຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ດີທີ່ເຈົ້າຢາກເຮັດ
ແລະ ຮູ້ວ່າເຈົ້າຄວນເຮັດ

*

ຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບໂລກນີ້ຫຼາຍເກີນໄປຈະລືມພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນແມ່ນເຫດຜົນ
ທີ່ພວກເຮົາສູນເສຍທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮັກ. ກົດໝາຍສາກົນເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄປຈາກ
ພວກເຮົາ ຫຼື ເອົາພວກມັນອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອລົງໂທດພວກ
ເຮົາ, ແຕ່ເປັນການທົດສອບເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຮົາຮັກການສ້າງຫຼາຍກວ່າຜູ້ສ້າງຫຼື
.ບໍ່

*

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອສະເໝີເວົ້າວ່າ "ແມ່ນແລ້ວ," ໃນຂະນະທີ່
.ຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຕັມໄປດ້ວຍ "ບໍ່" ທາງວັນນະຄະດີ

*

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະກະຕຸ້ນຄວາມສາມາດໃນການຄິດຢ່າງສ້າງສັນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນ
ສໍາເລັດໃນທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດ, ແລະໃນ
ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຂ້ອຍຈະໄດ້ໃຊ້ອໍານາດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂ້ອຍຢ່າງ
.ຖືກຕ້ອງ

*

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນອີງໃສ່ສະພາບຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນ. ຄວາມພໍໃຈ,
ຄວາມພໍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງົບສະຫງົບ ລ້ວນແຕ່ເປັນ
.ສັນຍານຂອງຄວາມສຸກ

*

ຕ້ອງພະຍາຍາມມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຈິດໃຈທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ມີສິ່ງທີ່
ຈຳເປັນສຳລັບການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ວຽກງານທີ່ເໝາະສົມ, ມີການຕັດສິນໃຈທີ່
ດີ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຍອມຈຳນົນຕໍ່
.ສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ສະຖານະການທີ່ຜິດ

*

ມະນຸດມັກຈະທໍ້ຮັງເຜີງທີ່ກັກຂັງພວກເຂົາ ແລະ ມັດເຊືອກທີ່ຜູກມັດພວກ
ເຂົາ ພວກເຂົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈສາເຫດຂອງຂໍ້ຈຳກັດເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອກຳຈັດການຕິດເຊືອທີ່
ເຄື່ອນທີ່ຊ້າໆອອກຈາກຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ສິ່ງນີ້ຈະນຳມາເຊິ່ງ
ການຟື້ນຟູທາງຈິດໃຈ, ປູທາງສູ່ຄວາມສຸກ, ການເກີດຂຶ້ນຂອງສະຕິທາງວິນຍານ
ໃນຂອບເຂດຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຕື່ນຕົວຂອງກຳລັງທີ່ສຳຄັນພາຍໃນ
ສະຕິຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກສູງຈາກຄວາມເລິກຂອງຄວາມໂງ່ຳໄປສູ່ຄວາມສູງສົ່ງ
.ຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້

*

ບຸກຄົນທີ່ລ້ຽງດູຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຮຸນແຮງຈະດຶງດູດສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ພະຍາຍາມຫຼີກລ້ຽງ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະທຳລາຍເສັ້ນປະສາດ
ແລະ ນຳເອົາຄວາມເຈັບປ່ວຍມາສູ່ຮ່າງກາຍ. ເມື່ອທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງ, ພະລັງງານ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍຈະໜີອອກຈາກ
.ຮ່າງກາຍ

*

ຈິດວິນຍານທີ່ຊື່ນຊົມກັບເພງແຫ່ງຄວາມຄິດໃນແງ່ດີບໍ່ມັກຟັງສຽງທີ່
ໂຫດຮ້າຍຂອງຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ, ແລະ ຈິດໃຈທີ່ມຸ່ງໄປສູ່ດາວແຫ່ງການຕື່ນຕົວ
ທາງວິນຍານສະເໝີຈະກາຍເປັນຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຝັ່ງເລິກທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມ
.ວຸ້ນວາຍ ຫຼື ຄວາມສົງໄສ

*

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງດອກໄມ້ຢ່າງຄິດ, ແລະ ທັນທີທັນໃດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຫັນທ່ານ, ໂອ້ ວິນຍານແຫ່ງຈັກກະວານ ມັນມີກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ທ່ານ, ກິບດອກຂອງມັນມີກິນອາຍຂອງຄວາມບໍລິສຸດ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງສີທອງ
ຂອງປັນຍາຂອງທ່ານສ່ອງແສງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງມັນ ກ້ານໃບບາງໆ ແລະ ຕາດອກ
ສີຂຽວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພະລັງຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມລັບຂອງ
ຊີວິດ ແລະ ນິລັນດອນນອນຫຼັບຢູ່ໃນຂີ້ຝຸ່ນເກສອນດອກໄມ້ ການສຳຜັດອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງທ່ານເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ເຜີງ, ແລະ ມັນເລີ່ມຕົ້ມນ້ຳຫວານ
.ແຫ່ງຄວາມຫວານຂອງທ່ານ

*

ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງການສ້າງສັນ ຄວາມລັບອັນບໍ່ມີ
ວິນສິນສຸດຂອງເຈົ້າ ເຊິ່ງຖືກຊ່ອນຢູ່ໃນໃບຫຍ້າທີ່ດີທີ່ສຸດຂ້າງທາງ

*

ພໍ່ແລະແມ່ທຸກຄົນຕ້ອງມີສະຕິປັນຍາແລະຄວາມສະຫງົບຂອງຄວາມເປັນພໍ່
ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວແລະອ່ອນໄຫວຂອງຄວາມເປັນແມ່, ແລະຄຸນລັກສະນະ
.ສອງຢ່າງນີ້ຕ້ອງມີຄວາມສົມດຸນແລະສົມບູນກັນໃນແຕ່ລະຢ່າງ

*

ຂ້ອຍຈະກະຈາຍດວງດາວແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີເພື່ອ
ຂັບໄລ່ຄວາມມືດມົວອອກຈາກຈິດວິນຍານ, ແລະ ຂ້ອຍຈະກະຈາຍລັງສີແຫ່ງ
.ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈເພື່ອປອບໂຍນຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າ

*

ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມືນີ້, ແລະມີອິນພວກເຮົາຈະລົງມາຄືກັບເມກ - ເປັນພຽງ
ເງົາໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານ ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບຊົ່ວຄາວນີ້ແມ່ນວິນຍານ
ທີ່ເປັນນິລັນຕອນ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກອອກຈາກ
.ກັນບໍ່ໄດ້

*

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງດຽວ ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຢູ່ສະເໝີວ່າການ
ທົດລອງໃນຊີວິດຈະບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ເມື່ອຂ້ອຍອະທິຖານ
ດ້ວຍວິທີນີ້, ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຜົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເວລາອື່ນໆ ແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ
ມີບາງສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນ, ມັນກໍບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຂ້ອຍຈາກການຄິດເຖິງ
ພຣະອົງ; ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນທີ່ປະທັບອັນສັກສິດ
.ຂອງພຣະອົງ

*

ຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ເບິ່ງຄືວ່າໄຮ້ສາລະ ແລະ ວຸ້ນວາຍຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄປຮອດ
ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍເວົ້າສະເໝີວ່າຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອ
ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ລັດສະໝີພາບຂອງຄວາມຈິງອັນສູງສຸດ
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ວາງຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນເປົ້າໝາຍທາງໂລກທີ່
ຊົ່ວຄາວ ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ຕິດພັນກັບວັດຖຸທີ່ແຕກຫັກງ່າຍ ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ອ່ອນແອ
ດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຈຸດປະສົງສູງສຸດຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ
.ຄືກັນກັບທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ

*

ສະພາບແວດລ້ອມສ້າງພາບລວງຕາໃນຕົວຄົນ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຍິ່ງ
ໃຫຍ່ໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງຢ່າງຈິງຈັງຕ້ອງລຸກຂຶ້ນ
ເໝືອ ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຊົ່ວຄາວ ແລະ ຊົ່ວຄາວນັ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້

ຄວາມຈິງພາຍໃນຕົວເອງ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຈິງມີກາຍເປັນສະພາບແວດລ້ອມ
.ທຳມະຊາດຂອງລາວ ແລະ ເປັນອິດທິພົນດຽວໃນຊີວິດຂອງລາວ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າດົນໃຈພວກເຮົາດ້ວຍການຊີນຳ ແລະ ນຳພາພວກ
ເຮົາໄປຫາພຣະອົງ, ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາຊອກຫາພຣະອົງກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະ
ຈາກໂລກນີ້ໄປ ບໍ່ວ່າການທົດລອງທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທີ່
ພວກເຮົາປະສົບຈະເປັນແບບໃດ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ສູນເສຍຄວາມຫວັງທີ່ວ່າຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃກ້ໆ, ວ່າພຣະອົງຕອບທຸກໆຄຳອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ,
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ ວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖົມຄົນທີ່ພຣະອົງຮັກ ຫຼື
.ປະຖົມພວກເຂົາໄວ້ໃນຄວາມເມດຕາຂອງຊະຕາກຳ

*

ຄວາມຮັ່ງມີບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນສຸຂະພາບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ ຫຼື
ຜົນຜະລິດສະເໝີໄປ. ແນວໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຮົາບັນລຸປະສິດທິພາບ ແລະ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ພວກເຮົາຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດທາງດ້ານການເງິນທີ່ສົມດຸນໄດ້

*

ພາຍໃນເຈົ້າແມ່ນສວນທີ່ງົດງາມ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນຂອງຄວາມຄິດທີ່
ຫລອມໂລຫະ, ມີກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ດອກໄມ້ຂອງມັນສວຍງາມກວ່າດອກໄມ້ທາງໂລກ ແລະ
.ສະໝຸນໄພທາງວັດຖຸຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ

*

ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ປູກດອກກຸຫລາບທີ່ມີ
ກິນຫອມ, ແລະກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກນັ້ນ ແລະກິນຫອມຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ
!ຈະຢູ່ໄດ້ດົນກວ່າດອກໄມ້ໃດໆໃນໂລກ ແລະນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງ

*

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວແຕ່ຄວາມຢ້ານກົວຕົວມັນເອງ, ເພາະມັນເປັນສັດຕູທີ່
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຳເລັດ ແລະ ສຸຂະພາບ. ມັນເປັນພິດຕໍ່ຈິດໃຈ, ນຳເອົາສິ່ງ
ທີ່ຄົນເຮົາຢ້ານກົວອອກມາ, ເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດ, ທຳລາຍຫົວໃຈ, ແລະ ເປັນ
ອັນຕະລາຍຕໍ່ລະບົບປະສາດ ແລະ ສະໝອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາ
ຊະນະຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ, ຄວາມ
ຄິດໃນແງ່ດີ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນ.
ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຍ່າງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງບໍ່ສາມາດຖືກເອົາ
ຊະນະໂດຍຄວາມມືດຂອງຄວາມຢ້ານກົວ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ,
.ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ມີພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາກໍປອດໄພ

*

ວັນພັກຕ່າງໆຈະສວຍງາມ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຈິດວິນຍານຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍ
ການແລກປ່ຽນຂອງຂວັນທາງວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
.ຄວາມສຸກ, ຄວາມອິດທິນ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ

*

ເມື່ອເຮົາຫັນໃຈຂອງເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ອ້ອນວອນພຣະອົງດ້ວຍ
ຄວາມຮັກອັນສູງສຸດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ເຮົາຈະໄດ້ພົບພຣະອົງ
ຢູ່ໃກ້ ແລະ ໄວທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພ ແລະ ໃຫ້, ເພາະວ່າໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາໄດ້
ສຳຜັດກັບຫົວໃຈອັນສູງສົງ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງ
.ພຣະອົງ

*

ຊີວິດຈິງບໍ່ພຽງແຕ່ກິນ, ເຮັດວຽກ, ແລະນອນ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະໃຊ້ຂອງ
ປະທານແຫ່ງເຫດຜົນເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມ
.ລອດຂອງຂ້ອຍໂດຍຜ່ານການຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ

*

ຫຼາຍຄົນໄດ້ມາສູ່ໂລກນີ້ແລະອອກຈາກມັນໄປ, ແຕ່ພວກເຮົາຍັງຖືວ່າການ
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ເປັນຈິງຄືກັບວ່າພວກເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນີ້ຕະຫຼອດໄປ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ເພາະວ່າການໄຕ່ຕອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ກ່ຽວກັບພຣະອົງແມ່ນເສັ້ນທາງສູ່ການຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຝັນທາງໂລກກ່ຽວກັບ
.ການເກີດແລະຄວາມຕາຍນີ້

*

ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພະລັງ ແລະ ພະລັງງານທີ່ດີໄວ້ໃນຕົວເຮົາເພື່ອເອົາຊະນະ
ອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ຂັດຂວາງທາງຂອງເຮົາ ແລະ ການທົດລອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາ
ປະເຊີນຢູ່, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອເອົາພະລັງທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະ
.ໄດ້ ແລະ ພະລັງງານທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດສິ້ນເຫຼົ່ານັ້ນອອກມາ

*

ມີຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ; ພວກເຂົາເຖົ້າແກ່ລົງຍຶດຕິດກັບນິໄສ ແລະ ວິທີຄິດ
ແບບດຽວກັນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເອີ້ນວ່າວັດຖຸບູຮານທາງຈິດໃຈ. ວັດຖຸບູຮານເຫຼົ່າ
ນີ້ບາງອັນມີລັກສະນະທາງວິນຍານ. ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນດຳລົງຊີວິດທີ່ສະຫງົບສຸກ ແລະ
ດີເລີດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຂະຫຍາຍຂອບເຂດ
ຂອງຕົນເອງ, ຍັງຄົງຢຸດສະງັກ. ພວກເຂົາຂາດຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈ
ຄວາມຕ້ອງການ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນລຸ້ນໜຸ່ມ. ອັນນີ້
ອາດຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້, ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາຕໍ່າໜີ້ ແລະ ວິພາກວິຈານຄົນລຸ້ນ
ໃໝ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຄົນແຂງກະດ້າງທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຊາວໜຸ່ມຫຼາຍຄົນຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມ
ຜິດພາດ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຄົາລົບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ ຫຼື ຟັງຄຳ

ແນະນຳຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຄິດວ່າຄົນເຖົ້າແກ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່
ຈຳເປັນຕ້ອງຟັງພວກເຂົາ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າ
ແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາລ້າສະໄໝ ແລະ ລ້າສະໄໝ. ໃນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ
ຂອງໄວໜຸ່ມທີ່ຈະທັນສະໄໝ, ພວກເຂົາລະເມີດກົດລະບຽບເກົ່າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່
ຈະຫຼາຍໄດ້. ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າຜູ້ເຖົ້າແກ່ມີນ້ຳໜັກ ແລະ ຄຸນຄ່າ; ພວກ
ເຂົາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຫຼາຍປີ ແລະ ໄດ້ເຫັນ ແລະ ຮຽນຮູ້ຫຼາຍຢ່າງ. ສະມາຊິກຂອງ
ທັງຄົນລຸ້ນເກົ່າ ແລະ ລຸ້ນໃໝ່ຄວນພະຍາຍາມຮຽນຮູ້ຈາກກັນແລະກັນ, ເພາະວ່າ
.ທັງວັດຖຸບູຮານເກົ່າ ແລະ ໃໝ່ລ້ວນແຕ່ມີຂໍ້ດີ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງມັນເອງ

*

ບໍ່ມີການທົດສອບໃດຢຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າການຮູ້ວ່າຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບພວກ
ເຮົາ ພວກເຮົາຄວນຄາດຫວັງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ປາດຖະໜາ
ພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງເຝົ້າເບິ່ງພວກເຮົາໃນທຸກໆດ້ານ ບໍ່ວ່າຈະມີບັນຫາຫຍັງ,
ບໍ່ວ່າຈະມີຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຫຼື ຄວາມເຈັບປ່ວຍຫຼາຍປານໃດ
ກໍຕາມ, ໃຫ້ພວກເຮົາສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ການປອບໂຍນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຂໍສະຕິປັນຍາ ແລະ ການຊີນຳຈາກພຣະອົງ.
ພຣະອົງຈະຕອບພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ຮັກພຣະອົງ,
.ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ

*

ຄວາມຮັກຄືກິນຫອມຂອງດອກລີລີທີ່ກຳລັງເບິ່ງບານ ແລະ ສຽງຮ້ອງ
ປະສານສຽງທົ່ງຽບສະຫງົບຂອງດອກກຸຫຼາບທີ່ສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມງາມຂອງ
ທຳມະຊາດ ຄວາມຮັກຄືບິດເພງຂອງຈິດວິນຍານ, ເພງສວດເພື່ອຊີວິດ, ແລະ
ການເຕັ້ນລຳທີ່ມີຈັ່ງຫວະ ແລະ ສົມດຸນຂອງດາວເຄາະໃນການເດີນທາງຕະຫຼອດ
ໄປຜ່ານຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງອະວະກາດ ມັນເປັນຄວາມຢາກໄດ້
ດອກໄມ້ເພື່ອຕື່ມແສງແດດ, ເພື່ອເບີກບານ ແລະ ຖືກດັບດ້ວຍຢາວິເສດຂອງຊີວິດ
ມັນເປັນຄວາມປາຖະໜາຂອງໂລກທີ່ຈະບຳລຸງຮາກທີ່ແຫ້ງແລ້ງດ້ວຍນົມຂອງມັນ
ແລະ ເພື່ອບຳລຸງລ້ຽງທຸກຊີວິດດ້ວຍນ້ຳຢາງຂອງມັນ ມັນເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຮງ
ກ້າຂອງດວງອາທິດທີ່ຈະຮັກສາສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ,
ແລະ ແຮງກະຕຸ້ນຂອງຊີວິດທີ່ຈະປົກປ້ອງ ແລະ ດູແລຜູ້ທີ່ອ່ອນແອ ມັນເປັນຮອຍ
ຍົມຂອງຄວາມບໍລິສຸດທີ່ກະຕຸ້ນຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງພໍ່ແມ່ຕໍ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ການ
ຍອມຈຳນົນຢ່າງກະທັນຫັນໃນຫົວໃຈຂອງຄົນຮັກເພື່ອສະເໜີການບໍລິການ ແລະ
ການປອບໂຍນໂດຍບໍ່ຄາດຫວັງຜົນຕອບແທນ ມັນເປັນກຳມະຈອນຂອງ
ມິດຕະພາບທີ່ສ້ອມແປງຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ ແລະ ປົນປົວບາດແຜ ມັນເປັນສຽງ
ຮ້ອງຂອງຫົວໃຈທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ ມັນເປັນນັກກະວີທີ່ລືນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມ
ຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດ, ເຈັບປວດຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມັນ ມັນເປັນວົງມົນ
ແຫ່ງຄວາມໃກ້ຊິດທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນບັນດາສະມາຊິກຂອງ

ຄອບຄົວດຽວ, ເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນສູ່ພື້ນທີ່ທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ຂອບຟ້າທີ່ກວ້າງຂວາງ
ກວ່າເກົ່າ ມັນເປັນສຽງກະຊິບຂອງຊີວິດໃນໂລກແຫ່ງການເປີດກວ້າງ. ຈິດໃຈ
ແລະ ທ້ອງຟ້າຂອງຫົວໃຈທີ່ປະດັບດ້ວຍດວງດາວແຫ່ງອາລົມອັນສູງສຶງ ຄວາມ
ຮັກຄືຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງຈິດວິນຍານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ
.ປາຖະໜາ ແລະ ຍາວນານທີ່ຈະບັນລຸ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ນຳ

*

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສຳເລັດ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງພຣະຄຸນ
ຂອງພຣະອົງທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈສົດຊື່ນ ແລະ ສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມ
.ຫວັງໃນຈິດວິນຍານ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າຈະໃຊ້ເບຣກແຫ່ງການຄວບຄຸມຕົນເອງໃນຂະນະທີ່ຂັບ
ລົດແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມເມດຕາຂອງອາລົມທີ່ບໍ່ສາມາດ
ຄວບຄຸມໄດ້ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດໆທີ່ເກີດຈາກອີໂກ້ ເຈົ້າຕ້ອງສາມາດໃຊ້
ເບຣກໄດ້ເມື່ອຈຳເປັນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຕົວເອງກະທຳຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ, ຫັນ
ອອກນອກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຕົກຢູ່ໃນຊຸມແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ Sup24

ການໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນອາວຸດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ທຳລາຍທີ່ສຸດຢ່າງ
ໜຶ່ງ. ສາເຫດຫຼັກຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນແມ່ນການເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະ ເຮັດ
ໃຫ້ເຈັບປວດ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງການນິນທາ ແລະ ການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
.ຫຼີກລ່ຽງການໂຕ້ຖຽງ ແລະ ການຂັດແຍ້ງ, ແລະ ກຳຈັດແນວໂນ້ມຮຸກຮານ

*

ຖ້າຜິວ ຫຼື ເມຍໃຈຮ້າຍ ແລະ ຍຸງຢູ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ, ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດຄືການທີ່ອີກ
ຝ່າຍໜຶ່ງຢ່າງໜີໄປ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຕອບໂຕ້ຈົນກວ່າສະຖານະການຈະ
ສະຫງົບລົງ. ຖ້າຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດ, ດີທີ່ສຸດທີ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ
ບໍ່ຄວນຕອບໂຕ້, ແຕ່ຄວນຮັກສາຄວາມສະຫງົບຈົນກວ່າອາລົມຈະເຢັນລົງ. ຖ້າ
ເມຍຮ້ອງໃສ່ຜິວ ແລະ ລາວຕອບດ້ວຍສຽງດັງ, ຜິວຈະຫົນທຸກທໍລະມານສອງຄັ້ງ:
ໜຶ່ງຈາກຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບແສບຂອງນາງ ແລະ ຈາກນັ້ນຈາກປະຕິກິລິຍາທີ່ຮຸນແຮງ
ຂອງຕົນເອງ, ສຸດທ້າຍກໍທຳຮ້າຍຕົນເອງກ່ອນ. ສິ່ງນີ້ອາດຈະນຳໄປສູ່ການຢ່າຮ້າງ
ຫຼື ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອື່ນໆ. ມັນຍັງສຳຄັນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ຫຼື
ປະຕິບັດຕໍ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງດ້ວຍຄວາມດູຖູກ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄວນຫຼີກລ່ຽງການ
ໂຕ້ຖຽງ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ລໍຖ້າຈົນກວ່າຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມ
.ສະຫງົບພາຍໃນຈະກັບຄືນມາ

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ, ແລະຢ່າລັກຄວາມ
 ສະຫງົບສຸກຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍການດູດູກດ້ວຍວາຈາ (ຫຼືເປັນລາຍລັກອັກສອນ).
 ໃນຄວາມໂກດແຄ້ນ ຫຼື ຄວາມຮ້ອນຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ, ຄົນເຮົາອາດຈະເວົ້າບາງ
 ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ເຄີຍຕັ້ງໃຈ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
 ເສຍໃຈ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນຈະຈື່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເວລາຊາວປີ. ໃນຄວາມ
 ໝາຍນີ້, ຄວາມຊຶ່ງຈຳເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ. ພະລັງຂອງຄວາມຊຶ່ງຈຳແມ່ນພອນຖ້າໃຊ້
 ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ມັນຈະເປັນອັນຕະລາຍຖ້າໃຊ້ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີທີ່ເຮັດ
 .ກັບພວກເຮົາ

ເມື່ອເຮົາຕື່ນຂຶ້ນໃນພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດມະນຸດເປັນພຽງຊຸດ
 .ຂອງເງົາ ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ສະແດງຂຶ້ນເທິງໜ້າຈໍໂຮງໝັງຂອງຈັກກະວານ

ພວກເຮົາເຄີຍຊົມກັບການຮັບຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາ
 ສາມາດຮູ້ສຶກ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້, ແລະ ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວພວກເຮົາຍັງບໍ່ຮູ້ເຖິງກຳລັງທີ່
 ລະອຽດອ່ອນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວພວກເຮົາ. ແຕ່ທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ພວກເຮົາມີສ້າງ
 ການສັນສະເທືອນທີ່ລະອຽດອ່ອນບາງຢ່າງ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດ
 ເຊື່ອງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຄົນອື່ນໄດ້. ຖ້າພວກເຂົາເຮັດຜິດພາດ,
 ພວກເຂົາຮູ້ມັນຢູ່ເລິກໆ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຊື່ອງມັນຢູ່,
 ເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຢູ່ໃນຄວາມຄິດ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຮູ້ມັນເພາະວ່າການສັນ
 ສະເທືອນຂອງຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະສະແດງອອກໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງຜ່ານການ
 ກະທຳຂອງພວກເຂົາ. ນີ້ຍັງໃຊ້ກັບການກະທຳ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ດີ. ເມື່ອພວກ
 ເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະອົງ - ດັ່ງໆ, ດ້ວຍສຽງ
 ກະຊິບ, ຫຼື ໃນຄວາມງຽບ - ພວກເຮົາປ່ອຍການສັນສະເທືອນທາງວິນຍານເຂົາ
 .ໄປໃນອິເທີ, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງຢ່າງເທົາ
 ທຽມກັນໃສ່ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄອບຄົວຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ. ມະນຸດແມ່ນ
 ຜູ້ທີ່ຖືກຕຳໜິວ່າເປັນສາເຫດຂອງການກາຍເປັນຄົນມົວ, ບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນແສງ
 ສະຫວ່າງໄດ້, ເນື່ອງຈາກຄວາມຄິດທີ່ບົກຜ່ອງຂອງມັນ. ຂໍໃຫ້ລິດເດດຂອງພຣະ
 ອົງຊົມເຂົ້າໄປໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກຳຈັດອາຍຸນ້ຳທີ່ໜາແໜ້ນ ແລະ ມືດມົວ
 ຂອງໂລກນີ້, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກາຍເປັນກະຈົກທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ຂັດເງົາ ເຊິ່ງ
 .ສະທ້ອນເຖິງພາບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສິດໃສຂອງພຣະອົງ

ຄວາມຮັກຕ້ອງເປັນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະເມື່ອມັນອອກມາຈາກໃຈມັນກໍ
ເປັນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ

*

ຖ້າທ່ານຫັນໄປຫາແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນ, ທ່ານຈະພົບເຫັນພະລັງ
ແຫ່ງສະຫວັນທີ່ສາມາດສ່ອງແສງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງຂອງທ່ານງ່າຍຂຶ້ນ
ແລະ ໃຫ້ສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ອິດສະລະພາບ ແລະ
.ຄວາມສຳເລັດແກ່ທ່ານ

*

ຖ້າການຫາເງິນເປັນເລື່ອງຍາກ, ການບັນລຸຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈກໍຍິ່ງ
ຍາກກວ່ານັ້ນ. ຄົນເຮົາຄວນມີນ້ຳໃຈ ແລະ ສະຫງົບໃນການເວົ້າ, ຄວາມຄິດ
.ແລະ ການກະທຳທາງຮ່າງກາຍ

ຄົນເຮົາມີສອງລັກສະນະຄື: ລັກສະນະຂອງບ້ານ ແລະ ລັກສະນະຂອງຮ້ານ
ເສີມສວຍ. ຢູ່ເຮືອນເຮົາສະບາຍໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາ,
ແຕ່ເຮົາມັກຈະປາດຖະໜາວ່າເຮົາຄວນຫຼີກລ່ຽງການປະພຶດຕົວຕາມທຳມະຊາດ
ເພາະວ່າການປະພຶດຕົວເຮົາເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທີ່ບໍ່ຄວນສະແດງອອກ,
.ໂດຍສະເພາະຖ້າມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອ້ອມຂ້າງເຮົາ

ພວກເຮົາຮັບເອົາແນວຄິດແບບຮ້ານເສີມສວຍເມື່ອພວກເຮົາອອກໄປ
ແຕ່ງຕົວຢ່າງສະຫງ່າງາມ, ຍິນດີແຈ້ງໃສ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຄິດແລະຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາກຳລັງໝູນວຽນຢູ່ພາຍໃນ. ຢູ່ເຮືອນ, ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ,
"ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເສຍໃຈກັບຄົນໆນັ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫົນເບິ່ງລາວ," ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາ
ພົບກັບຄົນດຽວກັນ, ພວກເຮົາຫັກທາຍລາວດ້ວຍຄຳວ່າ, "ສະບາຍດີ! ເຈົ້າ
ສະບາຍດີບໍ່?" ກະແສຄວາມບໍ່ເຂົ້າກັນ ແລະ ອາລົມທີ່ບໍ່ດີເຫຼົ່ານີ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່
.ລະບົບປະສາດ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆຂອງຮ່າງກາຍ

*

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງທ່ານ
ຢູ່ໃນຂອບເຂດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ສືບຂຶ້ນຂອງເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນ
ຕົວຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງສະຫ້ອນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນສະຕິທີ່ຕື່ນຕົວຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຟັງສຽງກະຊິບຂອງເຈົ້າຕໍ່ການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

*

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງປ່ຽນຜົມມານຮ້າຍທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມ
ໂລບມາກເຫັນແກ່ຕົວ ໃຫ້ກາຍເປັນທູດສະຫວັນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງສູງສົງ, ຄວາມ
ໂງ່ຈ້າທີ່ເຈັບປວດ ໃຫ້ກາຍເປັນປັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ຄວາມຂີ້ຄ້ານ
ທຳມະດາ ໃຫ້ກາຍເປັນຄຳທີ່ຫລອມໂລຫະແຫ່ງຜົນສຳເລັດທາງວິນຍານທີ່
.ສິດໃສ

*

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງເຮັດໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າບໍລິສຸດ, ຂໍຊົງປ່ຽນ
ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ການບໍ່ກະທຳຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຜິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມ
.ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຈິງ

ຄວາມຮັກແມ່ນຫຍັງ?

ຄວາມຮັກຄືກິນຫອມຂອງດອກລີລີທີ່ບານ

ແລະສຽງຮ້ອງປະສານສຽງຂອງດອກກຸຫລາບທີ່ງຽບສະຫງົບ

ສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມງາມຂອງທຳມະຊາດ

ຄວາມຮັກຄືບົດເພງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຮ້ອງເພື່ອຊີວິດ

ແລະ ການເຕັ້ນລຳທີ່ສົມດຸນຂອງດາວເຄາະຕ່າງໆ

ໃນການເດີນທາງໄປສູ່ອະວະກາດເລິກຕະຫຼອດໄປ

ມັນແມ່ນຄວາມຢາກໄດ້ຂອງດອກໄມ້ເພື່ອຕືມແສງແດດ

ແລະມັນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍຢາລະລຶກແຫ່ງ
ຊີວິດ

ມັນແມ່ນຄວາມປາຖະໜາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ

ເພື່ອບຳລຸງຮາກທີ່ຫົວນ້ຳດ້ວຍນ້ຳນົມຂອງມັນ

ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຊີວິດທຸກປະເພດດ້ວຍສາລະສຳຄັນຂອງຊີວິດ

ມັນແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງດວງອາທິດ

ເພື່ອຮັກສາສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດໃຫ້ມີຊີວິດຊົ່ວ ແລະ ມີການເຄື່ອນໄຫວ

ຄືແຮງຂັບເຄື່ອນຂອງຊີວິດ

ເພື່ອໃຫ້ການປົກປ້ອງ ແລະ ການດູແລເດັກນ້ອຍ

ມັນແມ່ນຮອຍຍຶມຂອງຄວາມບໍລິສຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກຂອງພໍ່
ໃສ່ລູກນ້ອຍ

ແລະ ການຍອມຈຳນົນໂດຍອັດຕະໂນມັດໃນຫົວໃຈຂອງຄົນຮັກ

ເພື່ອໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ສະແດງຄວາມເສຍໃຈໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ

ມັນເປັນກຳມະຈອນຂອງມິດຕະພາບ

ຜູ້ທີ່ສ້ອມແປງຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ ແລະ ປົນປົວບາດແຜ

ມັນເປັນສຽງຮຽກຮ້ອງສູ່ຫົວໃຈທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ

ລາວເປັນນັກກະວີທີ່ລືນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດ

ຜູ້ທີ່ທຶນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງນາງ

ມັນແມ່ນວົງມົນຂອງຄວາມສະໜິດສະໜີມລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ
ດຽວກັນ

ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່
ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ

ແລະຂົງເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງ

ມັນຄືສຽງກະຊິບຂອງຊີວິດ

ໃນຂອບເຂດຂອງຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ

ແລະທ້ອງຟ້າຂອງຫົວໃຈທີ່ປະດັບດ້ວຍດວງດາວແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົງ

ຄວາມຮັກຄືຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ

ສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານທີ່ຮັກປາຖະໜາ

ແລະນາງຢາກຕິດຕໍ່ຫາລາວ ແລະ ສື່ສານກັບລາວ

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊີວິດ

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຢູ່ໃນບັນດາເນີນພູທີ່ຂຽວສີດົງດາງາມ ແລະ ຮ່ອມພູທີ່ມີ
ຫຍ້າຂຽວອຸ່ມທຸ່ມ

ເຄືອນຍ້າຍລະຫວ່າງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ດອກໄມ້

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊີວິດຫຼິ້ນ ແລະ ມ່ວນຊືນ

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນລັງສີທອງຂອງມັນຢູ່ໃນແຜ່ນຂອງດວງອາທິດ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນນາງຫາຍໄປໃນປ່າເມກໜາໆ

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຫົວຂວັນຂອງນາງຢູ່ໃນສາຍນ້ຳທີ່ມີຄວາມສຸກ

ແລະນາງໄດ້ຫຼົງນ້ຳຕາຢ່າງໃຈກວ້າງຈາກເມັດຝົນ

ຂ້ອຍເຫັນນາງກຳລັງແກວ່ງໄປມາຢູ່ໃນງ່າໄມ້

ແລະດອກເດຊີກໍເຕັ້ນລຳດ້ວຍຄວາມສຸກ

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນມັນດັງກ້ອງໄປມາໃນສຽງນົກຮ້ອງ ແລະ ສຽງນົກໄນຕິງເກລ

ຂ້ອຍເຫັນເງົາຂອງນາງປົກຄຸມເນີນພູ

ນ້ຳຄ້າງຂອງມັນເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງດອກກຸຫລາບຊຸ່ມຊື່ນ ແລະ ຈູບແກ້ມ
ຂອງພວກມັນ

ຂ້ອຍເຫັນຫຍ້າທີ່ຊຸ່ມຊື່ນຕິດຢູ່ຕົ້ນຂອງນາງ

ຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍເຫັນລາວສິດວັດຊະພິດໃສ່ໃນຫຼິ້ນນາ

ດ້ວຍຢຶດນ້ຳຕານແຫ້ງຄວາມຮັກ, ມັນເພີ່ມຄວາມສົດຊື່ນ ແລະ ຄວາມງາມ
ຂອງມັນ

ຂ້ອຍໄດ້ກິນລົມຫາຍໃຈທີ່ມີກິນຫອມຂອງນາງທີ່ພັດມາກັບລົມພັດຕອນເຊົ້າ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງນາງ ແລະ ເຫັນມືຂອງນາງກະຈາຍ
ພອນ

ໃນທຸກໆຮ່ອມພູ ແລະ ທຸກມຸມ

ຊີວິດນິຕິເລີດແທ້ໆ!

ແລະມັນຫວານຊືນສຳໃດທີ່ໄດ້ຍ່າງໄປກັບນາງ

ຈັບມືກັນ

ໃນເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງມັນ!

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ໜ່ວຍງານທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ຈົນນິໃຕ້ຈິດໃຕ້ສໍານຶກ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກ້າວໄປຂ້າງໜ້າຕາມເສັ້ນທາງ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພວກເຮົາກໍາລັງປະເຊີນກັບການຄັດຄ້ານພາຍໃນທີ່ມີພະລັງ ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ເປັນພຽງພາບລວງຕາ; ກົງກັນຂ້າມແມ່ນຄວາມຈິງ ລັກສະນະທີ່ແປກປະຫຼາດ, ສັບສິນ, ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນຂອງ "ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ" ພາຍໃນພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າຈະກິນອົງປະກອບທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຈາກອານາຈັກທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງສະຕິຂອງມະນຸດຂອງພວກເຮົາ.

ສິ່ງມີຊີວິດນີ້ເບິ່ງຄືວ່າອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແລະສາມາດປຽບທຽບກັບຄົນຈາກດາວເຄາະອື່ນ, ຜູ້ທີ່ເປັນແຂກຂອງພວກເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບລາວໃນແງ່ຂອງຄວາມສົນໃຈ, ແນວຄວາມຄິດ, ນິໄສ, ຄວາມຫະເຍີຫະຍານ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ຫ່າງໄກ.

ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກນີ້ເບິ່ງຄືວ່າມີແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ຖືກຕ້ອງກວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງຢ່າງບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ ມັນເບິ່ງຄືວ່າມັນມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຮີບດ່ວນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງການມີຢູ່ຂອງໂລກຂອງພວກເຮົາ.

ໝູ່ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂອງພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າຈະບໍ່ສົນໃຈພວກເຮົາ, ແນ່ນອນວ່າລາວຕູດຊຶມຄວາມລຶກລັບຂອງຈັກກະວານ ແລະ ເມື່ອລາວຈົບພວກເຮົາ ແລະ ຢາກເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພໍໃຈ, ລາວສ້າງການເຄື່ອນໄຫວທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີ

ເຫດຜົນທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສົມດຸນ, ລົບກວນຄວາມສົມດຸນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນ.

ພວກເຮົາມັກເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກມີກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍພວກເຮົາ ແລະ ເຍາະເຍີ້ຍຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ, ຄືກັບວ່າມັນກຳລັງຫຼົ້ນກັບຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ສົນໃຈຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼື ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ສະພາບການຂອງພວກເຮົາເລີຍ. ບາງຄັ້ງມັນເບິ່ງຄືວ່າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາລຳຄານ ແລະ ໃຈຮ້າຍ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານໃດໆທີ່ຄວນຄ່າແກ່ຄວາມກະຕື່ນຄູ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງໃດໆແກ່ພວກເຮົາ.

ສິ່ງມີຊີວິດນີ້ເບິ່ງຄືວ່າສາມາດເຮັດການອັດສະຈັນ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນໄດ້ທຸກປະເພດ, ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີມັນຢູ່ໃນຕົວເຮົາ, ມັນກໍເປັນເລື່ອງຍາກສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະສື່ສານກັບມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ອຳນາດທີ່ເໝືອນທຳມະຊາດຂອງມັນ

ໜ່ວຍງານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນີ້ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກເອົາໃຈຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຄວາມລັບຂອງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ມັນໃຊ້ຄວາມລັບເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມອຳນາດເຫຼົ່ານັ້ນຕາມທີ່ມັນຕ້ອງການ, ໂດຍບໍ່ມີການຈຳກັດ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ລາວເບິ່ງຄືວ່າຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແຕ່ລາວບໍ່ຮູ້ວິທີການໃຊ້ຄວາມຮູ້ນັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງມືຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍຊັບສົມບັດ, ເຊິ່ງລາວໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍໄປໃນທິດທາງທີ່ຜິດ ແລະ ໃນເວລາທີ່ຜິດ.

ພວກເຮົາເຫັນລາວໃຫ້ເຂົ້າຈີແກ່ຜູ້ທີ່ຫົວນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ນ້ຳແກ່ຜູ້ທີ່ຫົວໂຫຍ (ແລະ ໃຫ້ອາຫານຫວານແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີແຂ້ວ)

ລາວໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ກິດກັນຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຫານ

ລາວໄລ່ຕາມຜູ້ທີ່ໜີຈາກລາວ ແລະ ໜີຈາກຜູ້ທີ່ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະພົບລາວ

ພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ ເຊິ່ງບາງຄັ້ງມັນເອີ້ນພະລັງງານທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນໃຫ້ກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ເຊິ່ງແລ່ນຜ່ານລົມ ແລະ ຜີ?

ແຮງຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ລະດັບການສັນສະເທືອນ ແລະ ພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດລົງໃນລັກສະນະທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນເຮົາດຸ່ນດ່ຽງອຸນຫະພູມຂອງເຂົາເຈົ້າເມື່ອອອກຈາກຫ້ອງອຸ່ນໃນຕອນເຊົ້າທີ່ໜາວເຢັນ ແລະ ໃນທາງກັບກັນ?

ໜ່ວຍງານທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກນັ້ນເຮັດວຽກດ້ວຍທັກສະທີ່ພິເສດຫຼາຍຈົນນັກເຄມີທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ຫຼື ວິສະວະກອນທີ່ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມບໍ່ເຄີຍຄິດເຖິງມັນເລີຍ.

ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງດັ່ງກ່າວສາມາດເກັບກຳໄດ້ໃນຊ່ວງຊີວິດອັນສັ້ນໆນີ້ຢູ່ເທິງໂລກນີ້?

ບໍ່, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ມັນໃຊ້ເວລາຫຼາຍລ້ານປີສຳລັບ "ຄົນແປກໜ້າ" ຄົນນັ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ກົນໄກທາງຮ່າງກາຍນີ້ສົມບູນແບບທີ່ພວກເຮົາຖືວ່າເປັນຂອງປະສາດສຳຜັດທັງຫຼ້າ ຕົວຢ່າງ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈິດສຳນຶກຈະຮູ້ປະລິມານນ້ຳຕານທີ່ແນ່ນອນທີ່ຄວນຈະຖືກສູບເຂົ້າສູ່ກະແສເລືອດ ຖ້າປະລິມານນັ້ນຕ່ຳເກີນໄປ ຫຼື ສູງເກີນໄປ, ຜົນໄດ້ຮັບຈະເປັນໄພພິບັດ.

ພວກເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າກັບອຳນາດທີ່ພວກເຮົາຮູ້ໜ້ອຍຫຼາຍ, ແລະພວກເຮົາຄວນຮູ້ມັນ. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເຮັດສິ່ງນີ້ແມ່ນການທຳທາຍສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ມາຮອດປະຈຸບັນ ແລະກະກຽມຕົວເອງໃນແບບຂອງຄູ່ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ເມື່ອລາວກ່າວວ່າ: "ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ກາຍເປັນຄືເດັກນ້ອຍ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ"

ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຍອມຮັບເອົາຄວາມລຽບງ່າຍ, ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ສັດທາຂອງເດັກ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານທີ່ສຳຄັນໃດໆໄດ້.

ການຝຶກສະມາທິທາງວິທະຍາສາດອາດເປັນວິທີທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການຮັບຮູ້ພະລັງພາຍໃນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຂາດແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະຝຶກສະມາທິ ແລະ ມັກທີ່ຈະບັນລຸຄວາມຮູ້ນັ້ນດ້ວຍວິທີຂອງຕົນເອງ, ຫຼືພຽງແຕ່ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມງຽບ - ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຮຸນແຮງຄືກັບລົມປ້າໝູ່ໃນທຸກທິດທາງ ບາງຄົນອາດຈະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງບັນລຸຄວາມຮູ້ນັ້ນໃນຊາດໜ້າ, ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮີບຮ້ອນ ຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງຂ້ອຍອາດຈະປຸກຂ້ອຍຂຶ້ນໃນມື້ໜຶ່ງ, ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິເພື່ອບັນລຸມັນ"

ມັນບໍ່ສຳຄັນວ່າພວກເຮົາຈະອາຍຸເທົ່າໃດ, ພວກເຮົາລົມເຫຼວຈັກເທື່ອໃນຊີວິດ, ຫຼືຄົນອື່ນຄິດແນວໃດກັບພວກເຮົາ ມັນບໍ່ສຳຄັນວ່າພວກເຮົາມີເຊື້ອສາຍຫຍັງ ຫຼື ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນສະຖານະການໃດ ບໍ່ມີຫຍັງສຳຄັນຕໍ່ແຂກທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ອາໄສຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາ ສິ່ງທີ່ມັນຕ້ອງການແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ມັນໃຊ້ຮ່າງກາຍ, ພະລັງງານ, ຈິດໃຈ, ແລະສະຕິຂອງພວກເຮົາ, ແລະຍອມຈຳນົນຕໍ່ການຄວບຄຸມທຸກດ້ານຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກັບມັນ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການບັນລຸຈຸດສູງສຸດທີ່ລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່.

ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງເຫດການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າມີພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໄດ້ນຳພາເຮົາ ແລະ ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກອັນຕະລາຍຫຼາຍຢ່າງ? ແຕ່ທັນທີທີ່ອັນຕະລາຍຜ່ານໄປຢ່າງສະຫງົບ, ເຮົາກໍຈະລືມພະລັງນັ້ນໄດ້ໄວສຳໃດ!

ພະລັງນັ້ນບໍ່ເຄີຍແລະຈະບໍ່ມີວັນປະຖົມພວກເຮົາ ແລະທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການມັນ, ມັນກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນສະເໝີເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ, ຄືກັບທີ່ຄູສອນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: "ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າຈົນກວ່າຈະຮອດວັນສິ້ນໂລກ"

ຖ້າພວກເຮົາອ່ານຊີວະປະຫວັດຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິງໃຫຍ່ຕະຫຼອດຫຼາຍລ້ານຄົນ, ພວກເຮົາຈະສັງເກດເຫັນວ່າໃນທຸກໆເຫດການ, ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະບໍ່ວ່າຈະໃຊ້ວິທີການໃດກໍຕາມ, ບໍ່ວ່າຈະຜ່ານການອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າ ຫຼື ການຢືນຢັນຢ່າງເລິກເຊິງ, ຜົນໄດ້ຮັບກໍຄືກັນສະເໝີ.

ຍັກໃຫຍ່ທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ພາຍໃນຕົວພວກເຮົານີ້ ພວມເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ພະຍາຍາມປົດປ່ອຍມັນໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະເປັນເວລາດົນນານ ແລະ ເປັນນິດ ເມື່ອໃດພວກເຮົາຈະປ່ອຍມັນອອກຢ່າງຮູ້ຄົວ ແລະ ຕິດຕາມມັນໄປສູ່ອິດສະລະພາບ ແລະ ໄຊຊະນະ?

ຂໍໃຫ້ເຮົາເລີ່ມຕົ້ນດຽວນີ້ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດຍັກໃຫຍ່ພາຍໃນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະພົບວ່າຊີວິດຈະຫວານຊືນສຳໃດ ແລະ ມັນຈະສ້ອງແສງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ໄຊຊະນະແນວໃດ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ສາກຕ່າງໆຈາກປະເທດອິນເດຍ ແລະ ວິໄສທັດ

ອິນເດຍແມ່ນໂລກນ້ອຍໆຂອງໂລກໃນທຸກໆດ້ານ ມັນເປັນປະເທດທີ່ມີບັນຍາກາດ, ສະພາບອາກາດ, ສາສະໜາ, ທຸລະກິດ, ສິລະປະ, ຜູ້ຄົນ, ພູມສັນຖານ, ພາສາ ແລະ ວັດທະນະທຳທຸກປະເພດ.

ອາລະຍະທຳອິນເດຍມີມາຫຼາຍພັນປີແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ, ນັກປາດ, ແລະ ຜູ້ນຳທ່ຽວຂອງມັນໄດ້ປະໄວ້ບັນທຶກທີ່ເປັນພະຍານເຖິງການມີຢູ່ ແລະ ຄວາມແທ້ຈິງຂອງອາລະຍະທຳອາຣິຢານໃນອິນເດຍ ແລະ ສິນ.

ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວເອີຣົບຫຼາຍຄົນມາຢ້ຽມຢາມປະເທດອິນເດຍ ແລະ ໄດ້ເຫັນນັກວິເສດ, ນັກໃຊ້ດາບ, ແລະ ນັກສະກົດງຸ່ງຕາມຖະໜົນຫົນທາງ, ໂດຍເຊື່ອວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ອິນເດຍມີໃຫ້, ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງສາລະທີ່ແທ້ຈິງຂອງອິນເດຍ. ຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງອິນເດຍແມ່ນຢູ່ໃນວັດທະນະທຳທາງວິນຍານຂອງມັນ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມັນກາຍເປັນບ່ອນລວມຕົວຂອງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຕ່າງໆມາຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຊາວຕາເວັນຕົກສາມາດສອນອິນເດຍໃຫ້ມີການປະຕິບັດ, ວິທີການ ແລະ ຫຼັກການການຄ້າທີ່ດີຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດ. ແລະ ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າອິນເດຍຕ້ອງການຜູ້ນຳທີ່ມີວິໄສທັດຄື Henry Ford ແລະ Thomas Edison. ແຕ່ໂລກຕາເວັນຕົກກໍມີຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ຕົວສຳລັບບົດຮຽນທາງວິນຍານທີ່ເປັນປະໂຫຍດທີ່ອິນເດຍໄດ້ຊ່ຽວຊານມາຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ.

ວິທະຍາສາດໄດ້ກ້າວໜ້າຫຼາຍໃນຕົວເມືອງຕ່າງໆໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ເຊິ່ງມີຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງວ່ອງໄວຈົນເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸຂອງປະຊາຊົນ - ທີ່ພັກອາໄສ, ອາຫານ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ - ມີຢູ່ຢ່າງພ້ອມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະວັດຖຸບໍ່ພຽງພໍຖ້າບໍ່ມີຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານຈິດໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ.

ມໍລະດົກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຂອງອິນເດຍແມ່ນຢູ່ໃນວິທີການ ແລະ ເສັ້ນທາງທາງວິນຍານທີ່ຄົ້ນພົບໂດຍນັກວິຊາການທາງວິນຍານອິນເດຍທີ່ມີວິໄສທັດ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນຫຼາຍສັດຕະວັດຜ່ານມາ. ມໍລະດົກນີ້ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ແລະ ສືບຕໍ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວັດທະນະທຳທາງວິນຍານ ແລະ ວິທະຍາສາດຂອງມະນຸດຊາດ.

ອິນເດຍເປັນດິນແດນແຫ່ງຄວາມລັບ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມລັບທີ່ເປີດໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ເຫັນອົກເຫັນໃຈພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ຄົ້ນຫາຄວາມຈິງຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຈິງໃຈເທົ່ານັ້ນ.

ອິນເດຍມີພູເຂົາທີ່ສູງທີ່ສຸດ ແລະ ງົດງາມທີ່ສຸດໃນໂລກ: ພູເຂົາຫິມະໄລ ດາຈິລິງ ທາງພາກເໜືອຂອງອິນເດຍ ມັກຖືກເອີ້ນວ່າສະວິດເຊີແລນຂອງອິນເດຍ ໃນແງ່ຂອງຄວາມງາມທາງທຳມະຊາດທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ ມັນຍັງມີຊາກຫັກພັງ ບູຮານຂອງປາສາດ, ປ້ອມປາການ ແລະ ພະລາຊະວັງທີ່ເປັນເອກະລັກໃນເດລີ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບແມ່ນ້ຳຄົງຄາທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ພູສູງຫິມະໄລ, ພ້ອມດ້ວຍຖ້ຳ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນສຳລັບການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການໄຕ່ຕອງເຖິງແສງ ສະຫວ່າງ ແລະ ປັນຍາອັນສັກສິດ.

ເມືອງ Agra ໃນປະເທດອິນເດຍມີຄວາມພູມໃຈໃນໜຶ່ງໃນສິ່ງ ມະຫັດສະຈັນຂອງໂລກຄື Taj Mahal, ຈຸດສູງສຸດຂອງສິລະປະ ສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງມະນຸດຊາດ, ປະດັບ ດ້ວຍຫີນອ່ອນທີ່ຂັດເງົາ ແລະ ຫີນອ່ອນທີ່ງົດງາມ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງ ມະນຸດເປັນອະມະຕະ.

ອິນເດຍຍັງມີປ່າໄມ້ມືດ ແລະ ປ່າດົງດິບໜາແໜ້ນບ່ອນທີ່ເສືອ ແລະ ສິງໂຕ ມັກຍ່າງໄປມາ. ອິນເດຍຍັງມີທ້ອງຟ້າສີຟ້າທີ່ງົດງາມ ແລະ ສວຍງາມຂຶ້ນເມື່ອ ຕາເວັນຕົກດິນ ເມື່ອແສງແດດກາຍເປັນແປວໄຟສີສົມທຶລຸກໄໝ້.

ອິນເດຍຍັງມີໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກແບບຕາເວັນອອກຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ ແລະ ສີສັນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ພ້ອມທັງມີຜູ້ຄົນຫຼາຍເຊື້ອຊາດ, ເຊິ່ງທັງໝົດນີ້ລວມເຂົ້າກັນເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ອິນເດຍເປັນຈຸດລວມທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ, ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າຈົດຈຳ.

ປະເທດອິນເດຍເປັນດິນແດນທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ, ບ່ອນທີ່ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ລາມີກອນາຈານມີຢູ່ຄຽງຄູ່ກັບຄວາມທຸກຍາກທີ່ໜ້າລັງກຽດ, ແລະ ບ່ອນທີ່ຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມບໍລິສຸດທາງປັນຍາຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຊີວິດປະຈຳວັນທີ່ ໂຫດຮ້າຍ. ໃນປະເທດອິນເດຍ, ທ່ານຈະພົບເຫັນລົດ Rolls-Royces ແລະ ລົດ ເຂັນງົວ, ຄືກັນກັບທີ່ທ່ານຈະພົບເຫັນຊ້າງໃນກະຕ່າທີ່ປະດັບປະດາຢ່າງງົດງາມ ແລະ ລົດມ້າທີ່ສວຍງາມ.

ໃນພາກເໜືອຂອງປະເທດອິນເດຍ ພວກເຮົາພົບເຫັນຄົນທີ່ມີຕາສີຟ້າ ແລະ ຜົມສີທອງ, ໃນຂະນະທີ່ພາກໃຕ້ທີ່ຮ້ອນກວ່າ ພວກເຮົາເຫັນຜົວໜຶ່ງສີດຳທີ່ຖືກ ແດດຮ້ອນຈາກຄວາມຮ້ອນຂອງແສງແດດເຂດຮ້ອນ.

ຕັ້ງແຕ່ຕຶນຈິນຈົບ, ອິນເດຍແມ່ນດິນແດນແຫ່ງຄວາມແປກໃຈ ແລະ ຄວາມ ຂັດແຍ້ງຢ່າງແທ້ຈິງ. ຊີວິດຈະກາຍເປັນໜ້າເບື້ອງຖ້າມັນເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງ ດຽວ. ແຕ່ ໃນອິນເດຍ, ຄົນເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດແມ່ນການຜະຈົນໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມແປກໃຈ ແລະ ຄວາມລັບທີ່ບໍ່ເຄີຍຈົນຕະນາການມາກ່ອນ.

ອິນເດຍອາດຈະບໍ່ມີຖືກສູງສູງ ຫຼື ຄວາມຫຼູຫຼາ ແລະ ຄວາມບັນເທີງທີ່ ທັນສະໄໝຫຼາຍເກີນໄປທີ່ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນປະສາດທາງວິນຍານເຄັ່ງຕຶງ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າອິນເດຍມີຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຕົນເອງ, ຄືກັນກັບທຸກ ປະເທດທີ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຕົນເອງ

ແຕ່ປະເທດອິນເດຍມີຖືກສູງທາງວິນຍານ: ຍັກໃຫຍ່ທາງວິນຍານທີ່ຖ່ອມຕົວ ແລະ ເປັນຈິງ ຜູ້ທີ່ສາມາດສອນເພື່ອນມະນຸດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ຈະສະກັດ ເອົາຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ສົມບູນຈາກທຸກສະຖານະການຂອງຊີວິດ.

ພວກຊູຟີເຫຼົ່ານີ້ທີ່ມີພື້ນຖານທາງວິທະຍາສາດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ປະສົບການຂອງຕົນເອງ, ສາມາດ ຊ່ວຍຄົນອື່ນພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສະກັດເອົານ້ຳແຫ່ງ ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່ສືບຕໍ່ຈາກດິນຂອງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ພາບທຶງດຽວໃນເວລາຕາເວັນຕົກດິນ

ຄູບາອາຈານຜູ້ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ປາຣະມຮັນສາ ໄດ້ອະທິບາຍວິໄສທັດ ຂອງລາວດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຈາກລະບຽງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະດ້ວຍ ປຶກແຫ່ງຈິນຕະນາການ, ຂ້ອຍໄດ້ບິນຂຶ້ນສູ່ຝັ່ງທະເລທີ່ໄກອອກໄປ ທາງຂວາແລະ ຊ້າຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເຫັນທິວທັດສອງແຫ່ງທີ່ໃນໄວໆນີ້ໄດ້ປ່ຽນເປັນສີມ່ວງທີ່ລຶກ ລັບ. ເມື່ອຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງອີກຄັ້ງ, ມີທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໄດ້ຫຼັກຫໍພວກມັນດ້ວຍຜ້າມ່ານ ສີຟ້າເຂັ້ມ. ທາງຫຼັງຂອງຂ້ອຍແມ່ນເມືອງ Guadalajara, ອາບແດດ ໃນຄວາມ ມືດຂອງຕາເວັນຕົກດິນ. ທ້ອງຟ້າທາງທິດຕາເວັນອອກດຽວນີ້ຖືກປະດັບດ້ວຍສີບົວ ອ່ອນໆ. ເມື່ອຫລຽວເບິ່ງໄປທາງໜ້າ, ຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເມືອງມະຫັດສະຈັນ ຂອງເກາະສີຟ້າທີ່ລອຍຢູ່ໃນທະເລສາບສີທອງ.

ໃນໝູ່ເກາະທີ່ມີເກາະສີຟ້າມະຫັດສະຈັນນີ້, ເນີນພູຫີນປູນສີຟ້າຂະໜາດ ໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ລ້ອມຮອບດ້ວຍເມກພູເຂົາໄຟສີຂີ້ເຖົາຂາວທີ່ພົ້ນອອກມາຈາກນ້ຳ ພູຮ້ອນຂອງລາວາສີແດງຄຳທີ່ລຸກໄໝ້, ເຊິ່ງຖືກລົງມາຄືກັບຮຸ້ງໄປສູ່ທະເລສາບທີ່ ງຽບສະຫງົບ. ແປວໄຟສີທອງທີ່ເຂັ້ມຊຸ້ນໄດ້ປົກຄຸມເກາະດອນສີຟ້າດ້ວຍແສງໄຟທີ່ ລຸກໂຊນ.

ຍອດສີຟ້າ ແລະ ມົງກຸດທີ່ລຸກເປັນໄຟຂອງມັນຖືກສະທ້ອນຄືກັບຝາແຝດຢູ່ ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງທະເລສາບສີທອງທີ່ງຽບສະຫງົບນັ້ນ ແລະ ໄປທາງຂວາສຸດ,

ທະເລສາບນ້ອຍໆທີ່ງຽບສະຫງົບໄດ້ເຫຼືອມ, ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບໜ້າເອິກຂອງເກາະສີຝ້າ
ແຫ່ງໜຶ່ງຄືກັບດວງຈັນເຕັມດວງທີ່ລອຍຢູ່ໃນທ່າມກາງຄືນຂອງເມກ.

ຂ້ອຍໄດ້ທ່ຽວໄປມາເປັນເວລາດົນນານໃນເມືອງແຫ່ງຕາເວັນຕົກດິນ ແລະ
ເມກທີ່ຄ້າຍຄືພາບລວງຕາ, ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳຂອງທະເລສາບດ້ວຍແສງສີທອງທີ່
ອ່ອນໂຍນຂອງມັນ ແລະ ນ້ຳສີທອງເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ປະດັບດ້ວຍກຸ່ມນ້ຳກ້ອນສີແດງທີ່
ກະແຈກກະຈາຍໄປໃນທຸກທິດທາງຈົນເຖິງຂອບແຫ່ງນິລັນດອນນັ້ນງົດງາມແທ້ໆ

ຂ້ອຍໄດ້ຈົນຕະນາການວ່ານາງຝ້ານ້ອຍໆແຫ່ງແສງສະຫວ່າງແມ່ນວິນຍານ
ທີ່ມີເມດຕາຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແລະຫຼັງຈາກຜ່ານການທົດລອງທັງໝົດຂອງຊີວິດໄດ້
ສຳເລັດແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ຽວໄປມາ ແລະ ສະແດງອອກເຖິງ
ຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ພວກເຂົາພໍໃຈ. ທຸກໆມື້ເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນ, ນາງ
ຝ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະລວບລວມຄວາມຝັນທາງສະຫວັນຂອງພວກເຂົາໃນເມືອງທີ່ມີຊີວິດ
ຊື່ວ່າອ້ອມຮອບດ້ວຍທະເລ ແລະ ທະເລສາບຄຳ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ ແລະ ເໝືອກັບຕົກຂອງໂລກນີ້ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມ
ເຈັບປວດທັງໝົດ, ເໝືອຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ, ສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້
ຫາຍໃຈເອົາແສງສີແດງ, ດຶມລັງສີສີສົມ, ແລະ ລອຍໄປມາ ແລະ ເຂົ້າມາໃກ້,
ທ່ຽວໄປມາ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນທ່າມກາງທະເລແສງສີຫຼາຍສີ.

ຢູ່ທີ່ນີ້, ນາງເງື່ອກເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຈິງ ແລະ
ສະແດງຈົນຕະນາການຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າປາດຖະໜາ, ຈາກນັ້ນກໍ
ລະລາຍ ແລະ ຫາຍໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຢູ່ທີ່ນີ້, ສັດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເພີດເພີນກັບຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມ
ອຶມໝ້າສຳລານ, ແລະ ໄດ້ມອບຄວາມຝັນໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ມາຢ້ຽມຢາມພວກມັນໃນ
ໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ມະຫັດສະຈັນຂອງພວກມັນຢ່າງໃຈກວ້າງ.

ຢູ່ທີ່ນີ້, ນາງບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ລໍຖ້າ ແລະ ປາດຖະໜາຄືກັບມະນຸດເພື່ອໃຫ້
ຄວາມຝັນຂອງນາງເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງນາງເປັນຈິງ, ແຕ່ນາງ
ໄດ້ຝັນຕາມທີ່ນາງປາດຖະໜາ ແລະ ບັນລຸຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາ
ທັງໝົດນັ້ນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງ.

ເມືອງຕາເວັນຕົກດິນໃນໝູ່ເກາະແຫ່ງຄວາມຝັນນັ້ນ ເປັນຄວາມຝັນທີ່ຊ່ອນ
ຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງຂ້ອຍ, ແລະມື້ນີ້ມັນໄດ້ກາຍເປັນຈິງແທ້ໆ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ຂ້ອຍ, ຄວາມສະຫຼາດຂອງມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕື່ນ
ຕາຕື່ນໃຈ!

ໂຄມໄຟສ່ອງສະຫວ່າງ

ພວກເຮົາສັນລະເສີນ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຂອງຂວັນຂອງ
ແຕ່ລະປີໃໝ່ ແລະ ສຳລັບຄວາມຫວັງ ແລະ ຄຳສັນຍາຂອງຄວາມສຳເລັດທີ່ມັນ
.ນຳມາໃຫ້ພວກເຮົາ

ບໍ່ມີພະລັງໃດຢຶງໃຫຍ່ກວ່າການອ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຈາກໃຈຈິງເພື່ອ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອນຳເອົາການປ່ຽນແປງທີ່ດີເລີດມາສູ່ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ
ແລະ ໃນສະພາບການຂອງໂລກ, ແລະ ເພື່ອບັນລຸສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນ
.ພີ່ນ້ອງກັນຂອງມະນຸດ

ພວກເຮົາອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າການອະທິຖານສ່ວນຕົວທີ່ຈິງໃຈ, ການ
ຮັບຮູ້ທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະກາຍເປັນພະລັງທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນທີ່ນຳມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງທີ່ແທ້ຈິງໃນພື້ນທີ່

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພື່ອວ່າພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍແສງສະຫວ່າງ ແລະ ໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງເທິງເສັ້ນທາງ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະອົງໃນໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນ, ແລະ ຖື
ໄຟສາຍແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ໃຊ້ພອນສະຫວັນຂອງພວກ
.ຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງພໍໃຈ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຜູ້ຄົນ

ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງທໍ່ສົ່ງພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ ແລະ ແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ນຳພາຂອງພຣະອົງຈະໄຫຼຜ່ານໄປເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນ ແລະ ບັນເທົາ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະຂອບໃຈ
.ພຣະອົງທີ່ພວກເຮົາມີພະລັງທີ່ຈະຊ່ວຍມະນຸດຊາດ ແລະ ຕົວເຮົາເອງ

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານ
ພວກເຮົາເຜີຍແຜ່ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາທີ່ດີໄປທົ່ວໂລກ
ຂໍໃຫ້ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງກັນ ກາຍເປັນປະສົບການທີ່ມີ
ຊີວິດຊີວາ
"ໃນສະຫວັນແນວໃດ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກແນວໃດ"

ສັນຕິພາບແມ່ນໜຶ່ງໃນນາມຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບສູງສຸດ, ເຊິ່ງ}
ພຣະອົງໄດ້ວາງໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສະນັ້ນຈຶ່ງເຜີຍແຜ່ມັນໃນບັນດາພວກເຈົ້າ
{ເອງ

* * *

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ບອກຄູ Paramhansa ວ່າລາວຮູ້ສຶກວ່າມັນຍາກທີ່ຈະ
ປ່ຽນນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງລາວດ້ວຍນິໄສທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໄດ້ຂໍຄໍາ
:ແນະນຳຈາກຄູ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ

ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຍອມແພ້ຄວາມຫວັງໃນການພັດທະນາຕົນເອງ

ຄົນເຮົາຈະເຖົ້າແກ່ລົງເມື່ອເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະພະຍາຍາມປ່ຽນແປງໃນ
.ທາງບວກ

ສະພາບທີ່ຢຸດສະງັກນັ້ນແມ່ນ, ໃນການຄາດຄະເນຂອງຂ້ອຍ, ສະພາບຂອງ
"ປິຣາມິດ" ຕົວຈິງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້" ແລະ ເວົ້າຊ້າແລ້ວຊ້າ
ອີກ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບລາວວ່າ: "ດີ, ເນື່ອງຈາກເຈົ້າຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເປັນແບບນັ້ນ, ຈຶ່ງ
"ຢູ່ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່"

ບໍ່ວ່າສະພາບປັດຈຸບັນຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າ
ສາມາດປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການມີວິໄນໃນຕົນເອງ, ໂພຊະນາການທີ່
.ເໝາະສົມ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາດ້ານສຸຂະພາບ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄິດວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້? ຄວາມຊຸດໂຊມທາງ
ປັນຍາແມ່ນສາເຫດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຄວາມອ່ອນແອ ທຸກໆຄົນມີລັກສະນະທີ່ຈຳກັດ
ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນທໍາມະຊາດ
ຂອງມະນຸດໂດຍພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນການສ້າງຂອງມະນຸດ ນີ້ແມ່ນຂັບກຜ່ອງທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງກໍາຈັດອອກ, ແລະເຈົ້າສາມາດ

ຈຶ່ງຈິໄວ້ວ່ານິໄສຂອງຄົນເຮົາບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກການສະແດງອອກພາຍນອກ
ຂອງຄວາມຄິດພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ເມື່ອທ່ານຕັດສິນໃຈປ່ຽນແປງ, ຫຼາຍໆກໍາລັງຈະມາເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອ
.ສະໜັບສະໜູນທ່ານ ແລະ ເສີມສ້າງການຕັດສິນໃຈໃນທາງບວກຂອງທ່ານ

ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

ສວນປີໃໝ່

ສຽງດັງຂອງປີທີ່ຜ່ານມາ, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ສຽງຫົວເລາະ,
ໄດ້ຈາງຫາຍໄປ

ແລະນີ້ແມ່ນສຽງສະຫ້ອນຂອງເພງສວດປີໃໝ່ທີ່ຮ້ອງຢ່າງໃຫ້ກໍາລັງໃຈ,
:ປະກາດຄວາມຫວັງ, ແລະ ເວົ້າຢ່າງກະຊິບວ່າ

"ສ້າງຊີວິດຂອງເຈົ້າຄືນໃໝ່ໃຫ້ສົມບູນແບບ"

ປະຖົມຫຍ້າແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວເກົາໆ

ຈາກສວນທີ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້ໃນອະດີດ, ລາວໄດ້ເກັບກຳ ແລະ ຮັກສາໄວ້ພຽງ
ແຕ່ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຜົນສຳເລັດ, ຄວາມຫວັງ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການ
.ກະທຳທີ່ດີ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສູງສົ່ງເໝາະ

ໃນດິນທີ່ຊຸ່ມຊື່ນຂອງແຕ່ລະມື້ໃໝ່, ຈຶ່ງປູກເມັດພັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເໝາະນັ້ນ, ທິດ
ນັ້ນໃຫ້ພວກມັນ, ແລະ ເບິ່ງແຍງພວກມັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະເຕີບໃຫຍ່ ແລະ
.ເຕີມເຕີມຊີວິດຂອງເຈົ້າດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດທີ່ຫາຍາກຂອງການອອກດອກ

:ຄຳເວົ້າຂອງປີໃໝ່ດັງຂຶ້ນວ່າ

ຈຶ່ງປູກຈິດວິນຍານ, ຍຶດຕິດກັບນິໄສ, ແລະ ກະຕຸ້ນມັນໃຫ້ປະຕິບັດຄວາມ"
ພະຍາຍາມໃໝ່ໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ຢ່າຢຸດຢັ້ງຄວາມພະຍາຍາມ, ແລະ ຢ່າ
ພັກຜ່ອນຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບນິລັນຕອນ ແລະ ເອົາຊະນະ
"ກຳມະ (ຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳໃນອະດີດທີ່ຕິດຕາມຢູ່ສະເໝີ)

ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສຶດຊື່ນ ແລະ ມົວເມົາໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສຶດຊື່ນຢູ່ສະເໝີ, ຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາປິຕິຍົມດີຮ່ວມກັນ ແລະ ຍ່າງຈັບມືກັນໄປສູ່ເຮືອນສະຫວັນ ບ່ອນທີ່
.ພວກເຮົາຈະບໍ່ອອກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນອີກ

ເລືອງລາວຄວາມສຳເລັດ

ຂ້ອຍຍັງຈິໄດ້ເທືອທຳອິດທີ່ຂ້ອຍໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ

ຕອນນັ້ນຂ້ອຍ ແລະ ໝູ່ຂອງຂ້ອຍຄົນໜຶ່ງຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້
:ເວົ້າກັບລາວວ່າ

"ພວກເຮົາຈະລ້ຽງຄົນຫ້າຮ້ອຍຄົນ (ທຸກຍາກ)"

"!ລາວຕອບດ້ວຍຄວາມແປກໃຈວ່າ: "ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ມີເງິນແມ້ແຕ່ເງິນດຽວ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບປະກັນກັບລາວວ່າ, "ໂຄງການຈະສືບຕໍ່ໄປເຖິງວ່າຈະມີສິ່ງນັ້ນ,
".ແລະຂ້ອຍເຊື່ອວ່າເງິນຈະມາຜ່ານເຈົ້າ

ລາວຕອບຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍວ່າ, "ໂຄງການນີ້ຊ່າງເປັນໂຄງການທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ
"!ແທ້ໆ! ນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ຄວາມຮູ້ສຶກແນ່ໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ກະຕຸ້ນຂ້ອຍໃຫ້ເວົ້າວ່າ: "ຢ່າເຮັດໃຫ້ແມ່
".ຂອງເຈົ້າຜິດຫວັງແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ຈົ່ງເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ລາວຂໍຈາກເຈົ້າ

:ມີຕໍ່ມາລາວໄດ້ແລ່ນມາຫາຂ້ອຍແລະບອກຂ້ອຍວ່າ

ຂ້ອຍກໍາລັງອາບນ້ຳຢູ່ຕອນທີ່ແມ່ໂທຫາຂ້ອຍ ຂ້ອຍກໍາລັງຈະຮັບສາຍແມ່"
ໂດຍເວົ້າວ່າ 'ຢ່າລົບກວນແມ່ດຽວນີ້ ຕອນແມ່ກໍາລັງອາບນ້ຳຢູ່' ແຕ່ຂ້ອຍຖາມແມ່
ວ່າແມ່ຢາກໄດ້ຫຍັງ ແລະ ແມ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄປຫາປ້າທີ່ອາໄສຢູ່ໃກ້ໆເຮືອນຂອງ
"'ພວກເຮົາ ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບແມ່ວ່າ: 'ແມ່ຟັງ ແລະ ເຊື່ອຟັງ

ຕອນຂ້ອຍໄປຫາປ້າຂອງຂ້ອຍ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ລາວເວົ້າກັບຂ້ອຍຄື: 'ເດັກ"
ຊາຍປ້າທີ່ເຈົ້າຢູ່ກັບໃຜ? ເຈົ້າເສຍສະຕິໄປແລ້ວບໍ່? ໂຄງການທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍືນມານີ້
"'!?!ແມ່ນຫຍັງ ບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າສອງຄົນຈະລ້ຽງຄົນຫ້າຮ້ອຍຄົນ

ຂ້ອຍໃຈຮ້າຍໃສ່ນາງແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງໄປດຽວນີ້," ແລະເລີ່ມອອກ
ຈາກເຮືອນຂອງນາງ ແຕ່ນາງໄດ້ຢຸດຂ້ອຍໄວ້, ໂດຍເວົ້າວ່າ, "ເພື່ອນຂອງເຈົ້າ
ອາດຈະບ້າ, ແຕ່ຄວາມຄິດຂອງລາວດີ. ເອົາເງິນຊາວຮູບີນີ້ໄປ" (ນັ້ນແມ່ນເງິນ
.ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນຕົ້ນສະຕະວັດທີ 20)

ເດັກຊາຍຄົນນັ້ນປະຫຼາດໃຈຫຼາຍຈົນເກືອບເປັນລົມ ລາວແລ່ນມາຫາຂ້ອຍ
ທັນທີ ແລະ ບອກຂ່າວໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ ເມື່ອພວກເຮົາໄປຊື້ເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງຈຳເປັນອື່ນໆ
ສຳລັບງານລ້ຽງ, ເພື່ອນບ້ານໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບແຜນການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້
!ສະເໜີອາຫານເພີ່ມເຕີມ. ໃນທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາໄດ້ລ້ຽງຄົນສອງພັນຄົນ (2000)

ຄວາມຕັ້ງໃຈດຽວກັນນີ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກະແສສັກສິດໄດ້ສ້າງຫໍສະໝຸດ
.ແຫ່ງທຳອິດທີ່ມັນໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຄືຫໍສະໝຸດ Saraswati ໃນ Calcutta

ເມື່ອເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ, ເຈົ້າຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດຖ້າເຈົ້າໃຊ້
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີພະລັງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍຕາມ, ຖ້າ
.ເຈົ້າອິດທິນ, ພຣະເຈົ້າຈະສ້າງວິທີການທີ່ເຈົ້າຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ

ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງເມື່ອພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ຖ້າ
ທ່ານມີສັດທາແລະບໍ່ສົງໄສ... ແລ້ວທ່ານສາມາດບອກພູມີວ່າ, ‘ຈົ່ງຍ້າຍແລະໂຍນ
”.ຕົວເອງລົງໃນທະເລ,’ ແລະມັນຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນ

ແລະໃນ hadith ທີ່ສູງສົ່ງ: ເມື່ອທ່ານອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງຕັ້ງໃຈໃນ]
[ການອ້ອນວອນຂອງທ່ານ

ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ວ່າຈະມີອຸປະສັກຫຍັງ
ກໍຕາມ, ທ່ານກໍຍັງສາມາດບັນລຸຄວາມສຳເລັດ, ສຸຂະພາບ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ, ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ທ່ານຈະບັນລຸຄວາມກົມກຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ. ນັ້ນແມ່ນ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປູກຝັງ: ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມລັງເລ ແລະ ຄວາມລຶ້ມເຫຼວໃນການເຮັດຄວາມດີ
.ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ບັນລຸສິ່ງທີ່ຫວັງໄວ້

* * *

ຈົງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກຊຶ້ງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງຕົວຕົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ທີ່
ນັ້ນເຈົ້າຈະພົບເຫັນທ່າແຮງທີ່ບໍ່ຈຳກັດສຳລັບຄວາມງາມ, ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມ
.ບໍລິສຸດ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຕ້ອນຮັບປີໃໝ່ດ້ວຍ
ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າທ່ານມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງອອກເຖິງ
.ລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າພາຍໃນຕົວທ່ານ

ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຜົນຂອງການກະທຳໃນອະດີດໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ທ່ານດ້ວຍ
ລັກສະນະ, ລັກສະນະພິເສດ ແລະ ນິໄສສະເພາະ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຽງຮູບ
ລັກສະນະຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພາຍໃຕ້ພວກມັນແມ່ນລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງ
ທ່ານ - ຈິດວິນຍານອັນສູງສົ່ງ - ເຊິ່ງມີອິດສະລະພາບຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະເລືອກຂັ້ນໄດ້
ປຽບ ແລະ ລັກສະນະທີ່ທ່ານຕ້ອງການມີ ແລະ ສະແດງໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດ
.ບົດບາດຂອງທ່ານຢູ່ເທິງເວທີຂອງໂລກນີ້

ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານທີ່ກຳລັງກະຕຸ້ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ, ເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈ
ຂອງເຈົ້າ, ກະຕຸ້ນເຈົ້າໃຫ້ເອົາມັນໄວ້ໃນແຜນການຂອງເຈົ້າສຳລັບປີທີ່ຈະມາເຖິງ
ບໍ່? ຖ້າຄຳຕອບແມ່ນແມ່ນ, ລືມອະດີດ, ຈິບິດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະ
.ດຳເນີນການດ້ວຍພອນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການບັນລຸ

ພວກເຂົາຖືວ່າແຕ່ລະມື້ເປັນໂອກາດໃໝ່ທີ່ຈະຄວບຄຸມນິໄສ ແລະ ຄວາມມັກ
ທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ, ເພື່ອດຳລົງຊີວິດຢ່າງສະຫງົບສຸກ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮັກ, ແລະ
.ເພື່ອແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້

ໃນເວລາທີ່ທ່ານຕື່ນຕົວຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານທີ່ຈະປ່ຽນແປງໃນທາງບວກ
ແລະ ສະໜັບສະໜູນມັນດ້ວຍການກະທຳຂອງທ່ານ, ກຳລັງຂອງຈັກກະວານທີ່
ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເມດຕາຈະເລີ່ມສະໜັບສະໜູນຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງທ່ານ. ທ່ານຍິ່ງອິດທິນໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ກຳລັງແຫ່ງຄວາມດີກໍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີພະລັງຫຼາຍຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ - ນີ້
.ແມ່ນກົດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ

ມີທຳອິດອາດຈະຍາກ, ແຕ່ມີທີ່ສອງອາດຈະງ່າຍກວ່າໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະມີທີ່
ສາມຈະງ່າຍກວ່ານັ້ນອີກ. ຫຼັງຈາກສອງສາມມື້, ເຈົ້າຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດ
ສາມາດບັນລຸໄດ້ ແລະຜູ້ທີ່ອິດທິນ ແລະ ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ຕະຫຼອດປີຈະພົບວ່າຕົນເອງໄດ້ປ່ຽນແປງ

ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານ, ພວກເຮົາຂໍກ່າວວ່າ: ຂໍໃຫ້ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.
ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບ
ຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງແນ່ນອນວ່າພຣະອົງຮັກເຮົາຕະຫຼອດໄປ ເພາະເຮົາເປັນຂອງ
ພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງບາດກ້າວທີ່ຜິດພາດທີ່ພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ກ້າວໄປໃນ
.ທິດທາງທີ່ຜິດ

ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຮັກໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ສິ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນ
ເຮົາໃຫ້ເຮັດດີທີ່ສຸດ ແລະ ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ປ່ອຍວາງອະດີດພ້ອມກັບຄວາມລືມເຫຼວ
ແລະ ຄວາມອຸກອັງທັງໝົດບໍ່? ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ ແລະ ມີ
.ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮັກເຮົາ, ເຮົາຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຮົາປິ່ນຄື

ເຖິງວ່າຈະມີໜ້າທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳຫຼາຍຢ່າງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຈັດສັນເວລາ
ເພື່ອຄືນຄວາມຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ສຳຫຼວດຕົວເອງ, ແລະ ຟື້ນຟູຈິດວິນຍານຂອງພວກ
.ເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງຈິງໃຈເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ
.ທຸກໆມື້, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານຂອງເຮົາໄດ້

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກໃນປີໃໝ່ທີ່ເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຄີຍຝັນເຖິງ
.ມາກ່ອນ

* * *

ດ້ວຍພິນຸກຳທີ່ຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ
ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄວາມສາມາດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ມະນຸດ

ດ້ວຍສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນພຣະເຈົ້າ
ຂໍສົງທ້າຍປີນີ ແລະ ຕ້ອນຮັບປີໃໝ່

ເຖິງວ່າໂລກຈະມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່
ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ຖ້າພວກເຮົາເບິ່ງຂ້າມເຫດການ
ປະຈຳວັນທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວວາດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ພວກເຮົາຈະໄດ້
.ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຕ່າງໆ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີບົດບາດທີ່ຕ້ອງສະແດງຢູ່ເທິງເວທີແຫ່ງການເວລາ,
.ບ່ອນທີ່ເຫດການຕ່າງໆໃນມື້ນີ້ປ່ຽນເປັນຄວາມຝັນໃນອະນາຄົດ

ເຫດການທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຈຸດປະສົງ
ດຽວຄື: ເພື່ອປຸກລະດົມຄຸນງາມຄວາມດີຫຼາຍຢ່າງພາຍໃນຕົວເຮົາ, ເທື່ອລະຢ່າງ.
ທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາປະສົບມາເປີດເຜີຍຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ແຟຢູ່ພາຍໃນ
.ຕົວເຮົາເພື່ອຈັດການກັບມັນຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ

ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນພວກ
ເຮົາ, ແລະ ເມື່ອພວກມັນຖືກກະຕຸ້ນ, ພວກມັນກໍຈະກາຍເປັນແຫຼ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງ
ພອນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານະການພາຍນອກບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງ
ພວກເຮົາສະເໝີໄປ, ພວກເຮົາສາມາດເລືອກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຢູ່ພາຍໃນ
ຕົວເຮົາເອງໄດ້ສະເໝີ, ບ່ອນທີ່ກະແຈສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ
.ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະນຸດຊາດຕັ້ງຢູ່

ທຸກໆຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາການປົດປ່ອຍຕ້ອງໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາຢ່າງມີ
ສະຕິທີ່ຈະປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ແລະເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດແມ່ນດຽວນີ້, ເມື່ອ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນສຸມໃສ່ການຕັດສິນໃຈ ແລະ ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະປ່ຽນແປງ

ມະນຸດບໍ່ຄວນເປັນຊາກສົບທີ່ຄົງທີ່, ບໍ່ສາມາດຕໍ່ອາຍຸທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານໄດ້. ຄຸນນະພາບວິລະຊິນພາຍໃນຕົວເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກໃຫ້
ຕົນຂຶ້ນ, ແລະ ພາລະໜັກຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຕ້ອງຖືກ
.ປະຖິ້ມໄປ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຮັກເຂົາ ແລະ
ພຣະອົງ□□□ຢູ່ກັບເຂົາສະເໝີ, ທັງອະດີດຈະບໍ່ສາມາດກັກຂັງເຂົາໄດ້ ຫຼື
.ອະນາຄົດຈະບໍ່ສາມາດຂົ່ມຂູ່ເຂົາໄດ້

ນອກເໜືອໄປຈາກ□□□□□□ຂອງຊີວິດມະນຸດແລ້ວ ຍັງມີແປວໄຟອັນ
ສັກສິດຢູ່
ເໜືອກວ່າລັດສະໝີແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງມະນຸດແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ກວ່າຂອງພຣະເຈົ້າກໍສ່ອງສະຫວ່າງໄປທົ່ວ
ນອກເໜືອໄປຈາກຄືນແຫ່ງເຫດຜົນທີ່ເຂົາໃຈແລ້ວ ກໍຍັງມີມະຫາສະໝຸດ
ແຫ່ງຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມຮັກຂອງມະນຸດແລ້ວ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຍັງ
ກະຕຸ້ນຫົວໃຈໃຫ້ເຕັມ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນ

ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງໃນໂລກທີ່ຖືກຄອບງໍາດ້ວຍຄວາມຜັນຜວນ ແລະ ການ
ປ່ຽນແປງຄືສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ການຕັດສິນໃຈສຸດທ້າຍແມ່ນການເສີມສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ນັ້ນ ແລະ ດໍາລົງຊີວິດຢ່າງກົມກຽວກັບຜູ້ໃຫ້ຊີວິດ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມຮັກ
.ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເອື້ອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ທີ່ສຸດ

ເພື່ອວ່າມະນຸດຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງເຂົາ

ລາວຄວນຖາມຕົວເອງທຸກໆມື້ວ່າລາວກຳລັງປະສານຊີວິດຂອງລາວກັບກົດ
ແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຮັກ ເຊິ່ງເປັນກົດແຫ່ງສະຫວັນຂອງຈັກກະວານຫຼືບໍ່

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນພວກ
ເຮົາ
ຂໍໃຫ້ເຮົາຟັງສຽງຂອງສະຕິ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຂະຫຍາຍຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພວກເຮົາໃຫ້
ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນເພື່ອລວມເອົາຄົນອື່ນ

ດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ການກະທຳທີ່ກົມກຽວກັນຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາສາມາດເສີມສ້າງພະລັງແຫ່ງຄວາມດີ ຊຶ່ງໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ
.ສາມາດນຳມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງພື້ນຖານໃນໂລກນີ້ໄດ້

* * *

ມື້ນີ້ຄົນເຮົາອາດຈະຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າລາວຈະເດີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຊື່ສຽງ,
ແຕ່ມື້ອື່ນລາວອາດຈະຫຼົງທາງຈາກເສັ້ນທາງນັ້ນ ແລະ ພົບວ່າຕົນເອງມີແນວໂນ້ມທີ່
.ຈະປະຖິ້ມການຕັດສິນໃຈໃນທາງບວກຂອງລາວ

ບໍ່ຄວນຍອມຮັບຄວາມອ່ອນແອໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດ
ຍຶດໝັ້ນໃນຫຼັກການຂອງຕົນເຖິງວ່າຈະມີການລັລວງ ແລະ ອິດທິພົນພາຍນອກ
ທັງໝົດກໍຕາມ ກໍຢູ່ໃນເສັ້ນທາງສູ່ການປົດປ່ອຍ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເອົາ
ປັນຍາເປັນແສງສະຫວ່າງນຳພາ ຈະເອົາຊະນະພາບລວງຕາ, ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ
.ອຸປະສັກຕ່າງໆໃນຊີວິດ

ຄົນທີ່ມີປັນຍາຈະຮັກສາປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແລະ ປະເຊີນ
ກັບຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັ່ນຄວນ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງ
.ປະເຊີນກັບສະຖານະການໃດກໍຕາມ

ຜູ້ໃດທີ່ຍອມແພ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນ, ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຂອງ
ຕົນ, ແລະ ຢຸດຄວາມພະຍາຍາມ, ຕຳໜິຕົນເອງ ແລະ ຈະຖືກລືມໄປຕາມການ
.ເວລາ

ມະນຸດຄືຜູ້ທີ່ບໍາລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ, ແລະ ເມື່ອ
.ລາວເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້," ລາວຈະຕຳໜິຕົນເອງໃຫ້ລືມເຫຼວ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຢືນຢັນກັບຕົນເອງວ່າລາວເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີອິດສະລະ
ພາບ ເຖິງວ່າຈະມີນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບກໍຕາມ, ແລະ ລາວຈະບໍ່
ຢຸດພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ລາວເປີດທາງໃຫ້ກຳລັງແຫ່ງຄວາມດີທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວ
.ລາວມາຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສະໜັບສະໜູນລາວ

ບໍ່ວ່າການກະທຳຂອງຄົນເຮົາຈະຜິດພາດປານໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງກວດ
ກາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃນສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ການກະທຳທີ່ຜິດທັງໝົດຈະຖືກປ່ຽນເປັນການກະທຳທີ່ດີດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

ຈາກບ່ອນເກັບມ້ຽນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມຊົງຈຳຂອງຊ້າງ

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມໂກດແຄ້ນ
.ເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ແລະ ມັກຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ

ເນື່ອງຈາກການສູນເສຍຄວາມສົມດູນພາຍໃນທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ຫຼາຍຄົນໄດ້ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນອາດຊະຍາກອນ
.ແລະ ນັກຂ້າທີ່ຫົວເລືອດ

ການກົດຂວາງຄວາມປາຖະໜາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຕາບອດ ເມື່ອໝອກແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາເຂົ້າມາຄອບງຳຈິດໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ລາວຈະສູນເສຍສະຕິ
.ແລະ ປະພຶດຕົວໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບມະນຸດຜູ້ສູງສົ່ງ

ການສູນເສຍເຫດຜົນເຮັດໃຫ້ການຮັບຮູ້ພາຍໃນເຊິ່ງເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່
.ເບື້ອງຫຼັງການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເຈດຕະນາດີທັງໝົດສັບສົນ

ເມື່ອພວງມາໄລຂອງຍານພາຫະນະທາງຈິດຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເກີດຄວາມ
ຜິດປົກກະຕິ, ເຂົາເຈົ້າຈະເກີດອຸບັດຕິເຫດຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ອາດຈະພົບວ່າ
.ຕົນເອງຢູ່ໃນຊຸມແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ

ຕົວຢ່າງ: ຜົວກຳລັງຂັບລົດຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ແລະໃນຂະນະທີ່ກຳລັງ
ເດີນທາງໄປສວນສາທາລະນະ, ເມຍຂອງລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວປ່ຽນທິດທາງໄປ
ເຮືອນພໍ່ແມ່ຂອງນາງແທນທີ່ຈະເປັນສວນສາທາລະນະ, ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຄວາມສຸກຂອງ
.ລາວກໍກາຍເປັນຄວາມໂກດແຄ້ນ

ຂ້ອຍເລືອກຕົວຢ່າງນີ້ເພາະວ່າມັນເປັນເຫດການທີ່ພົບເລື້ອຍ. ໃນກໍລະນີ
ປົກກະຕິ, ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຜົວປະຕິເສດຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເມຍ ຫຼື ຕົກລົງເຫັນດີດ້ວຍ
ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທົ່ວໄປ. ໃນ
ທັງສອງກໍລະນີ, ຄວາມໂກດແຄ້ນເຂົ້າມາຄອບງຳ, ບັນຍາກາດເຄັ່ງຕຶງ, ແລະ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກກໍຖືກລົບກວນ

ໃນບາງກໍລະນີ, ຄວາມໂກດແຄ້ນສາມາດກາຍເປັນໂສກງາດຕະກຳສຳລັບ
ຜູ້ທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຄວາມໂກດແຄ້ນອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຊຶ່ງຈຳ, ຫຼື
ຜູ້ຂັບຂີ່ອາດຈະລືມຂັບຂີ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່, ຫຼື ອາດຈະລະເລີຍ
ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍານຈະລາຈອນ, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການປະທະກັນ ຫຼື ເສຍ
.ຊີວິດໄດ້

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນໄດ້ລ້ອກພວງມາໄລແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈໄວ້ໃນ
ລົດມ້າຂອງຊີວິດ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນບັນລຸເປົ້າໝາຍທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທາງ
.ວິນຍານ

ຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງຊ້າງ

ຄວາມສາມາດທີ່ເອີ້ນວ່າ "ຄວາມຊຶ່ງຈຳ" ເປັນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າທີ່
ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ, ແລະມັນເປັນພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ! ຄວາມຊຶ່ງຈຳຍັງ
ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດອີກດ້ວຍ; ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ລູກນ້ອຍ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້. ສັດບາງຊະນິດມີຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ດີເລີດ, ດັ່ງທີ່ເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້
.ກ່ຽວກັບຊ້າງສະແດງໃຫ້ເຫັນ

ໃນຂະນະທີ່ຊ້າງໂຕໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງກຳລັງຂົນສົ່ງໄມ້, ດັ່ງທີ່ຊ້າງທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກ
ຝົນຫຼາຍໂຕເຮັດຢູ່ພາກຕາເວັນອອກ, ເດັກຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຫາມັນ, ແຫງມັນ
.ດ້ວຍເຂັມໃສ່ລຳຕົ້ນຂອງມັນ, ແລະ ແລ່ນໜີໄປ

ໜຶ່ງປີຜ່ານໄປຫຼັງຈາກເຫດການນັ້ນ, ແລະຊ້າງໂຕດຽວກັນນີ້ໄດ້ພົບກັບເດັກ
ຊາຍຄົນດຽວກັນຢູ່ຕາມຖະໜົນ. ມັນເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຊ້າງທີ່ຈະ
ແກ້ແຄ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງໄດ້ໂອບງວງຂອງມັນອ້ອມເດັກຊາຍແລະໂຍນລາວໄປອີກ
.ຟາກໜຶ່ງຂອງຖະໜົນຢ່າງຮຸນແຮງ. ດັ່ງນັ້ນ, ສັດຈຶ່ງມີຄວາມຊຶ່ງຈຳ

ຂ້ອຍໄດ້ຝັນຫຼາຍຄັ້ງ, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວ ແລະຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ຈູດທຽນເພື່ອລະນຶກເຖິງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ,
.ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ

ດ້ວຍຕາຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງໜຶ່ງຕາໄດ້ອອກຈາກການນອນຫລັບ, ຂ້ອຍຈ້ອງເບິ່ງ
.ໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂົນຂົມກັບແສງໄຟສັກສິດຂອງມັນ

ແລະ ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ສຸຂະພາບ ແລະ
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ

ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍ

ພວກເຂົາແມ່ນຄວາມຝັນທຸກປະເພດ

ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານນະວະນິຍາຍເລື່ອງ "ຄວາມຝັນທີ່ແຕ້ມດ້ວຍສີສັນສົດໃສ" ຈົບ
ແລ້ວ
ຢູ່ເທິງຜ້າມ່ານຂອງພາບລວງຕາທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ

ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງດຽວທີ່ມີຢູ່

ຮັກສາຊ່ອງທາງໃຫ້ເປີດຢູ່

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຄິດຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ
ປະເຊີນກັບບັນຫາຮ້າຍແຮງ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຄາດຫວັງວ່າພຣະອົງຈະ
.ແຊກແຊງແລະຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຝຶນຈາກສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ

ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: “ຖ້າທ່ານບໍ່ເຊີນພຣະເຈົ້າ
ມາເປັນແຂກຂອງທ່ານໃນລະດູຮ້ອນຂອງຊີວິດທ່ານ, ພຣະອົງຈະບໍ່ມາຫາທ່ານໃນ
”ລະດູໜາວຂອງຊີວິດທ່ານ

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຊ່ວຍພວກເຮົາ ພຣະອົງ
ຕ້ອງການຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຝຶນຈາກຄວາມທຸກ
ທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດເປັນເວລາ
ຫຼາຍປີໃນລັກສະນະທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສື່ສານກັບ
ພຣະອົງໃນການໄຕ່ຕອງ, ຈິດໃຈຈະກາຍເປັນພາລະຂອງພາບລວງຕາ, ແລະ ຊ່ອງ
ທາງການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າຈະຖືກກົດຂວາງດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ອາລົມປ່ຽນແປງ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຕື້ດ້ານທີ່
ຕາບອດ, ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ມີຊ່ອງທາງເປີດທີ່
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນສາມາດໄຫຼມາຫາພວກເຮົາໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດກະກຽມຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮັກສາຊ່ອງ
ທາງໃຫ້ເປີດໄວ້ໄດ້, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດປະເຊີນກັບ - ແລະ ເອົາຊະນະ - ບັນ

ຫາຕ່າງໆທີ່ຈະຕ້ອງຜ່ານຜ່າເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງໃນ
.ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ມີຄົນເວົ້າວ່າຜູ້ຊາຍທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບພຣະອົງໂດຍການເວົ້າພຣະນາມ
ອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່
ເລິກເຊິ່ງ, ບໍ່ວ່າລາວຈະເຮັດຫຍັງກໍຕາມ. ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການປະຕິບັດນີ້ຕັ້ງແຕ່
ຍັງນ້ອຍ ແລະ ຮັກສາມັນຢ່າງພາກພຽນຈົນລາວສາມາດເວົ້າພຣະນາມຂອງ
.ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນຂະນະທີ່ລາວນອນຫຼັບ

ເມື່ອລາວໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ລາວຈະຂ້າມປ່າດົງດິບທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເສືອທີ່ດູຮ້າຍ,
ງູເຫຼົາ, ແມງງອດ, ແລະ ແມງໄມ້ພິດ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃສ່ຫຍັງນອກຈາກຜ້າ ແລະ ເກີບ
.ແຕະ

ຜູ້ຄົນຕ່າງກໍປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມກ້າຫານຂອງລາວ ແລະ ຈະຖາມລາວ
ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈວ່າ: "ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຖືກທຳຮ້າຍຈາກສັດຮ້າຍ ແລະ ແມງໄມ້
:ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່?" ລາວຈະຕອບວ່າ

ແນ່ນອນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຖືກທຳຮ້າຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຖືນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້"
".ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ນັ້ນແມ່ນການປົກປ້ອງຂອງຂ້ອຍ

ພວກເຮົາຍັງສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າອ້ອມຮອບພວກ
ເຮົາ. ພຣະອົງຢູ່ສະເໝີເພື່ອບັນເທົາຄວາມໂຊກຮ້າຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ຊ່ວຍພວກເຮົາເອົາຊະນະບັນຫາຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາຕົວເອງ
ໃຫ້ຍອມຮັບເອົາພອນຂອງພຣະອົງ, ໂດຍການຄິດເຖິງພຣະອົງ, ອະທິຖານເຖິງ
ພຣະອົງ, ແລະ ສື່ສານກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງພວກເຮົາໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່
.ຂອງພວກເຮົາ

ຖ້າພວກເຮົາເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາສາມາດຕ້ານທານກັບພະຍຸເຮືອໄດ້
ໄດ້, ແລະບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂຍາກ ແລະ ວິກິດການທີ່ຮ້າຍແຮງຈະບໍ່ສາມາດເອົາ
.ຊະນະພວກເຮົາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້

ຄວາມພາກພູມໃຈທາງວິນຍານ

ຄວາມຖ່ອມຕົວແມ່ນຂໍ້ໄດ້ປຽບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນເສັ້ນທາງທາງວິນຍານ,
ແລະ ການປູກຝັງຄວາມຖ່ອມຕົວຊ່ວຍເລັ່ງ ແລະ ປົກປ້ອງການເຕີບໂຕຂອງຕົນເອງ

ຄວາມຖ່ອມຕົວຄວນເປັນພື້ນຖານທີ່ຜູ້ສະແຫວງຫາສ້າງຊີວິດທາງວິນຍານ
ຂອງຕົນ ຖ້າລາວຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ ເຊິ່ງຄືການຢູ່ໃນຄວາມ
.ກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ໂລກສົງເສີມໃຫ້ມີການອວດອ້າງກ່ຽວກັບຜົນສໍາເລັດ, ຊັບສິນ, ແລະ
ຕໍາແໜ່ງ, ແລະ ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ແລະ ຄວາມຊົມເຊີຍ
ຈາກຄົນອື່ນ, ແຕ່ຜູ້ສະແຫວງຫາຕ້ອງປ່ຽນຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນຈາກຕົວຕົນທີ່
.ນ້ອຍ, "ອີໂກ້," ໄປສູ່ຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າ

ຄວາມຖ່ອມຕົວທີ່ແທ້ຈິງໝາຍເຖິງການຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທຸກ
ສິ່ງ, ແລະ ກໍາຈັດຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຈະຕອບສະໜອງອະຕອມໂດຍການ
ພັດທະນາຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກ
.ພຣະເຈົ້າ

ມັນຍັງກ່ຽວກັບການປະຖິ້ມຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໂດຍການປູກຝັງຄວາມຮັກ
ອັນສູງສົງ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
.ຊອກຫາ ແລະ ພະຍາຍາມເພື່ອບັນລຸ ຫຼື ໄດ້ຮັບ

ຄວາມພາກພູມໃຈທາງວິນຍານແມ່ນການລັລວງທີ່ໂປ່ງໃສ, ແລະຜູ້
ສະແຫວງຫາຕ້ອງລະມັດລະວັງຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານນີ້ເພາະມັນປົດປັ້ງການຮັບ
.ຮູ້ໃດໆກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຫຼືຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການສື່ສານກັບພຣະອົງ

ຖ້າສາວົກບໍ່ພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວ, ລາວ
ຈະມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະຕົກເຂົ້າໄປໃນກັບຕັກຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ກັບຕັກຂອງ
.ຄວາມຫຼົງຕົວເອງ

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງອາດຈະເອົາຊະນະຈຸດອ່ອນຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ມີ
ຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕາມເສັ້ນທາງ, ແຕ່ລາວອາດຈະລົ້ມລົງຍ້ອນການລັ
.ລວງຂອງຄວາມພາກພູມໃຈ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຜູ້ກວດສອບສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ ຮູ້
ສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຫົວໃຈ, ແລະ ຜູ້ທີ່ອວດອ້າງເຖິງຈິດວິນຍານຂອງຕົນຈະສູນເສຍ
.ມັນ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນປະສົບການທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ
ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີວຽກງານດ້ວຍຄວາມສຳຄັນໃນຕົວເອງ, ຫຼື ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ,
ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຄົນພິເສດ, ແລະ ອາດຈະສູນເສຍພອນທີ່ເຂົາເຈົ້າ
.ໄດ້ຮັບ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕົວເອງທີ່ຄອບງຳພອນສະຫວັນພາຍໃນຕົວລາວ
ໄດ້ໃຊ້ຂອງປະທານທາງວິນຍານໃນທາງທີ່ຜິດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້
ບົດຮຽນເລື່ອງຄວາມຖ່ອມຕົວແກ່ສາວົກຄົນນັ້ນໂດຍການຖອນພອນຂອງພຣະອົງ
ອອກຈາກລາວຈົນກວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ ແລະ ແກ້ໄຂ
ເສັ້ນທາງຂອງລາວ. ແຕ່ພຣະອົງເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເພາະວ່າເມື່ອຫົວໃຈ
ຂອງສາວົກເປີດໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວທັງໝົດ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າລາວ
.ເພິ່ງພາອາໄສພຣະເຈົ້າທັງໝົດ, ລາວກໍໄດ້ຮັບພຣະຄຸນອັນສູງສົ່ງຢ່າງເຕັມທີ່

ເມື່ອຊີວິດຂອງສາວົກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ກິນຫອມຂອງຄວາມ
ຖ່ອມຕົວດຶງດູດຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຈາກສະຫວັນ, ພອນລົງມາສູ່ສາວົກ, ແລະ
.ຊີວິດຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມຮັກ

ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ

ຄວາມຄິດບໍ່ມີຂອບເຂດ, ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຮຽນສາຂາວິຊາໃດ ຫຼື ມີຄວາມ
ຊ່ຽວຊານຫຍັງກໍຕາມ, ເມື່ອເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ກັບເນື້ອຫານັ້ນ, ມັນຈະໄປໃນທິດທາງ
ນັ້ນຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ. ນອກຈາກນີ້ຍັງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດສຳລັບປັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ທ່ານ
.ສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນໄດ້

ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າແຕ່ລະຄົນຕິດຄວາມຄຳສັບເຫຼົ່ານີ້ໃນແບບທີ່
ແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍຈາກຄຳສັບອື່ນໆ? ເຫດຜົນແມ່ນວ່າຂະບວນການຄິດ
.ແຕກຕ່າງກັນໄປຈາກຄົນໜຶ່ງຫາອີກຄົນໜຶ່ງ

ເນື່ອງຈາກວ່າແຕ່ລະຄົນມີຄວາມເປັນເອກະລັກສະເພາະໃນລັກສະນະ
ແລະ ວິທີຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປະຕິກິລິຍາ ແລະ ການຕອບສະໜອງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໃນທຸກສະຖານະການຈຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກຄົນອື່ນ. ລັກສະນະພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແມ່ນຜົນລວມຂອງຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ການຕອບສະໜອງ ແລະ ແຮງ
ຈູງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ - ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໃນທາງກັບກັນ, ກຳນົດລັກສະນະຂອງແມ່
.ເຫຼັກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼື ພະລັງແຫ່ງແຮງດຶງດູດທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ

ແມ່ເຫຼັກແມ່ນພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ທ່ານສາມາດດຶງດູດເພື່ອນມິດ,
ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ເປັນມິດ, ແລະ ຄວາມຫວັງດີ

ພວກເຮົາທຸກຄົນຢາກຖືກສັ່ງເກດເຫັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່; ບໍ່ມີໃຜຢາກຖືກ
ລະເລີຍ ຫຼື ຖືກລືມ. ແມ່ນແຕ່ເດັກນ້ອຍກໍຈຶ່ງກະທຳໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງເພື່ອ
.ພະຍາຍາມດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ

ພວກເຮົາຍັງຢາກໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊົນຊົມຈາກຄົນອື່ນ ແຕ່ມີ
ຈັກຄົນທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ກັບຄົນອື່ນຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາ
? ຄິດວ່າພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບຈາກເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຮົາມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕົນເອງຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ໃຫ້ອະໄພຂໍ້
ບົກຜ່ອງຂອງຕົນເອງ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະວິພາກວິຈານ ແລະ
.ປະນາມຄວາມຜິດຂອງຄົນອື່ນຢ່າງເຕັມທີ່

ພວກເຮົາສາມາດຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ ແລະ ບອກເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງ
ຂອງພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຄໍາຕອບແມ່ນບໍ່

ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຮຽນຮູ້ພຶດຕິກຳທີ່ດີ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ຄົນ
ອື່ນເຫັນວິທີປະພຶດຕົວທີ່ດີໄດ້

ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ຖ້າຫາກພວກ
.ເຮົາເອງກໍ່ທຶນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມອ່ອນແອເຫຼົ່ານັ້ນ

ໂລກນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄົນທີ່ຢາກແກ້ໄຂຄົນອື່ນແຕ່ບໍ່ຢາກແກ້ໄຂຕົນເອງ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຕົນເອງຢ່າງສ້າງສັນ, ມີ
.ເວລາແລະປີຈະຜ່ານໄປໂດຍທີ່ພວກເຮົາບໍ່ປ່ຽນແປງ

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການແມ່ນການປະຕິຮູບຕົນເອງ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາ
ປະຕິຮູບຕົວເອງແລ້ວ ພວກເຮົາຈະສາມາດປະຕິຮູບຄົນຫຼາຍພັນຄົນຜ່ານຕົວຢ່າງ
ທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການກະທຳເວົ້າຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ

* * *

ແຮງບັນດານໃຈທາງວິນຍານໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ນຳເອົາ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກມານຳ

ສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານເລີ່ມຕົ້ນເປັນລົມພັດເບົາໆ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍ່ແຂງແຮງ
ຂຶ້ນຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນລົມທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ພັດເອົາຊາກຫັກພັງຂອງຄວາມໂງ່,
ຊາກຫັກພັງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຊາກຫັກພັງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວອອກ
.ໄປ

ມີສັນຍານທີ່ໜ້າຊົມຊືມເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມປາຖະໜາຂອງຜູ້ທີ່ມັກການຕື່ນຮູ້
.ເພື່ອປັນລູລະດັບຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານໃນລະດັບໂລກ

ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບຄືນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ເຖິງ
ລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພວກເຮົາກັບແຫຼ່ງ
.ທີ່ມາອັນສູງສົງຂອງພວກເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດບໍລິສຸດ
ມັນເຮັດໃຫ້ອາລົມດີຂຶ້ນ
ແລະພວກເຂົາປຸກສະຕິ

ສະຕິປັນຍາອັນສູງສົງນັ້ນເລິກເຊິ່ງ, ລຽບງ່າຍ, ແລະ ສູງສົງ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່
ສອດຄ່ອງກັບສະຕິປັນຍານັ້ນ ຈະມີເຂັ້ມທົດພາຍໃນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນ
.ທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ຫຼົງທາງ

ປັນຍາອັນສູງສົງ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ໃກ້ຊິດກັບຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເທົ່າກັບທີ່ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ມັນຢູ່ກັບເຮົາ

ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າດຽວທີ່ສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າໃຫ້ແກ່
ໄຟເມືອງ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮັບພະລັງງານແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາກຳຈັດຄວາມມືດໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ
.ແລະ ສົ່ງອອກຂ້າງພວກເຂົາ

ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດເກນຂອງຈັກກະວານ
ຈະມີປະສົບການຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ພອນຢ່າງອຸດົມ
.ສົມບູນ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດປະທານພອນແລະແຮງ
ບັນດານໃຈອັນສູງສຸດໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເຕັມເຕັມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍພະລັງ ແລະ
ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຮັບໃຊ້ໂດຍບໍ່ເຫັນແກ່
ຕົວ
ແລະວ່າພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມລະນຶກເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ຜູ້
,ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີງາມ, ພຣະຄຸນ ແລະ ການມີຢູ່ທັງໝົດ

ຈາກບ່ອນເກັບມ້ຽນ: ເລືອງລາວຂອງຕົນໄມ້ທີ່ປາດຖະໜາ

ດິນນານມາແລ້ວ, ພະສາສະນິກະຊົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ແຮຣີ ອາໄສຢູ່ໃນສາສະ
ໜາອິນດູສະຖານ ແລະ ໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີທ່ອງທ່ຽວໄປມາໃນພູເຂົາຫິມະໄລ
.ເພື່ອຄືນຫາຕົນໄມ້ທີ່ຫາຍາກຊະນິດໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ

ນິທານເລົ່າວ່າຕົນໄມ້ມະຫັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ສາມາດພົບເຫັນໄດ້ໂດຍພວກຜີ
ປີສາດເທົ່ານັ້ນເປັນລາງວັນສໍາລັບການບວດ ແລະ ການປະຕິບັດວິໄນທາງວິນຍານ
ຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າຕົນໄມ້ເຫຼົ່ານີ້ມີພະລັງທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມປາດຖະໜາ
.ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຂອງທຸກຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ກິ່ງງ່າຂອງມັນ

ພະຍາແຮຣີ ຮູ້ສຶກຢູ່ເລິກໆວ່າລາວສົມຄວນທີ່ຈະພົບຕົນໄມ້ຕົນນັ້ນ ຍ້ອນ
ການປະຕິບັດມາດິນນານຂອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມເຄັ່ງຄັດຕ່າງໆ, ລົດຊາດຄວາມ
ລໍາບາກດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງລາວ, ແລະ ຄໍາໝັ້ນສັນຍາຂອງລາວຕໍ່ວິໄນທີ່
.ເຂັ້ມງວດທີ່ລາວໄດ້ກໍານົດໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງ

ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີການສະແຫວງຫາທາງວິນຍານທັງໝົດນີ້, ຍັງມີບົດຮຽນທີ່
ລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮຽນຮູ້. ໃນຂະນະທີ່ລາວປາຖະໜາຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ, ລາວຍັງ
.ມີຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທີ່ນ້ອຍກວ່າ

ໃນບັນດາຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊອກຫາ
ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ. ເສັ້ນທາງເທິງພູຜາທີ່ຊຸ່ມໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເປົ້າຂອງ
ລາວອ່ອນເພຍລົງໃນການຄົ້ນຫາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງເພື່ອເປົ້າໝາຍແຫ່ງຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ ແລະ ການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງ
ລາວ. ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນຂອງລາວຮັບປະກັນລາວຢູ່ສະເໝີວ່າຄວາມ
ປາດຖະໜາຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ, ແລະຕົນໄມ້ແຫ່ງນັ້ນລໍຖ້າລາວເປັນ
ລາງວັນຕາມທໍາມະຊາດສໍາລັບຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານຂອງລາວ, ເຊິ່ງ
.ເກີນຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມອຶດທິນຂອງຄົນທໍາມະດາ

ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາມີສະຕິປັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງ. ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງໜຶ່ງໃນພູ
ຫີມະໄລ, ລາວໄດ້ພົບຕົ້ນໄມ້ໃບກວ້າງຕົ້ນໜຶ່ງ ເຊິ່ງຍ້ອນຄວາມເຂົ້າໃຈທາງ
ວິນຍານຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງຮັບຮູ້ທັນທີວ່າເປັນຊັບສົມບັດທີ່ລາວໄດ້ສະແຫວງຫາ
.ມາດົນແລ້ວ ແລະ ຢາກພົບ

ທັນທີທັນໃດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຍິ່ງ, ລາວໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃກ້
ກິ່ງໆທີ່ຕ້ອນຮັບຂອງຕົນໄມ້ ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ມັນ. ເພື່ອປະສົບກັບພະລັງທີ່ພິເສດ
ຂອງຕົນໄມ້ທີ່ເປັນເອກະລັກນີ້, ແຮງໄດ້ຫຼັບຕາລົງ ແລະ ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, "ຖ້ານີ້
ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ, ໃຫ້ມັນກາຍເປັນປ້ອມປາການອັນຍິ່ງໃຫຍ່
"!ສໍາລັບຂ້ອຍ

ທັນໃດທີ່ຄວາມຄິດນັ້ນຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ ພະລາຊະວັງທົ່ງດຽມ
ກໍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຕົນໄມ້, ລ້ອມຮອບດ້ວຍສ່ວນທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍດອກກຸຫລາບ
.ສີດຽງ, ໃບໂຫລະພາທີ່ມີກິ່ນຫອມ, ແລະຕົ້ນໄມ້ສູງຕຫຼາງ□□□

ແຮງດຶກໃຈກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນນີ້ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມດີໃຈທີ່ຄວາມ
ປາດຖະໜາທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງລາວໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າໃນທີ່ສຸດລາວກໍໄດ້
ພົບຕົ້ນໄມ້ອວຍພອນທີ່ລາວສະແຫວງຫາມາດົນແລ້ວ. ລາວບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າດົນກ່ອນທີ່
ຈະສະແດງຄວາມປາດຖະໜາຕໍ່ໄປຂອງລາວ, ໂດຍກ່າວວ່າ: "ຂ້ອຍຢາກເຫັນຢູ່

ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ ກຸ່ມຮ້ອງເພງສາວງາມຮັບໃຊ້ອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ແຊບທີ່ສຸດ
ໃສ່ຖາດຄໍາ ແລະ ຖອກເຄື່ອງດື່ມໃຫ້ຂ້ອຍທີ່ຫວານກວ່າເຫຍືອເງິນໃດໆໃສ່ຈອກທີ່
".ເຫຼືອມເປັນຄໍາ

ໃນພິບຕາດຽວ, ຄວາມປາດຖະໜາຂອງລາວກໍສໍາເລັດ, ເພາະລາວພິບໂຕະ
ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍອາຫານແຊບໆຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່ຖືກຮັບໃຊ້ຢູ່ເທິງຈານຄໍາ, ແລະ
ມີຍິງສາວທີ່ສວຍງາມກໍາລັງສະເໜີອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມຫຼາກຫຼາຍຊະນິດທີ່
.ເໝາະສົມກັບກະສັດແລະເຈົ້າຊາຍ

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຄໍາທີ່ຝຸ່ມເຟື້ອຍ ແລະ ຝຸ່ມເຟື້ອຍແລ້ວ,
ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມກວດກາເຮືອນຫຼັງໃໝ່ຂອງລາວ. ລາວໄດ້ຂຶ້ນຂັ້ນໄດ
ຫີນອ່ອນທີ່ຂັດເງົາ ແລະ ຍ່າງຜ່ານຫ້ອງທີ່ປະດັບດ້ວຍເພັດພອຍທີ່ມີຄວາມ
.ສະຫວ່າງສະໄຫວ

ໃນທີ່ສຸດ, ພະຍາມານຜູ້ໂຊກດີຂອງພວກເຮົາກໍເປືອກັບການຍ່າງ ແລະ
ຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ການພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຫ້ອງຊົນລຸ່ມໜຶ່ງ. ປ່ອງຢ້ຽມ
.ຕໍ່າຂອງຫ້ອງນັ້ນໄດ້ຮັບຮືມເງົາຈາກກິງງ່າຍາວໆຂອງຕື້ນໄມ້ອວຍພອນທີ່ງົດງາມ

ໃນຂະນະທີ່ລາວນອນລົງເທິງຕຽງໃກ້ກັບປ່ອງຢ້ຽມ, ລາວສັງເກດເຫັນວ່າກິງ
ງ່າໜາໆຂອງຕື້ນໄມ້ອວຍພອນໄດ້ບັງແສງໄຟ, ແລະລາວຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຄ່ອຍໆເຂົ້າມາໃນຫົວໃຈຂອງລາວ. ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່
ທໍາລາຍດ້ວຍສຽງສອງສາມສຽງເທົ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງລາວສົງໄສວ່າສຽງດັງກ່າວ
ມາຈາກສວນ ຫຼື ມາຈາກສັດປ່າໃນປ່າທີ່ຍ່າງໄປມາຢ່າງອິດສະຫຼະຢູ່ນອກກໍາແພງ
.ພະລາຊະວັງ

ລາວເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ: ຈະເປັນແນວໃດຖ້າເສືອປ່າໂຕໜຶ່ງສາມາດເຂົ້າທາງ
ປ່ອງຢ້ຽມໄດ້? ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ມັນຈະກິນຂ້ອຍ ແລະ ມັນຈະເປັນຈຸດຈົບຂອງຂ້ອຍ

ທັນໃດນັ້ນຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຢ້ານກົວກໍຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ,
ເສືອທີ່ຮ້າຍໂຕໜຶ່ງກໍໂດດອອກຈາກປ່ອງຢ້ຽມ, ຈັບເອົາຜົມານຮ້າຍທີ່ຢ້ານກົວ,
.ແລະ ພາມັນໄປກິນມັນ - ເຊິ່ງເປັນຊະຕາກໍາທີ່ຮ້າຍແຮງແທ້ໆ

ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, Harry ບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາບໍ່ສາ
ມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຄິດທີ່ດີແລະຄວາມຊົ່ວ. ຈຸດປະສົງຂອງມັນແມ່ນ
ພຽງແຕ່ເພື່ອໃຫ້ຄວາມປາດຖະໜາຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາ ໄດ້ສະແດງເຖິງພາບພົດທາງຈິດໃຈທີ່ມີພະລັງຂອງ
.Harry ໄດ້ຢ່າງສົມບູນແບບ, ແລະມັນແມ່ນຄວາມຄິດສຸດທ້າຍຂອງລາວ

ທຸກໆຄົນອາໄສຢູ່ໃຕ້ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຕອບ
ສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕົນໄມ້ນັ້ນຄືພະລັງໃຈ. ພະລັງ
ໃຈຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງ, ມີພະລັງທີ່ຈະ
.ເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງແລະຄວາມປາດຖະໜາຂອງຄົນເປັນຈິງ

ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ວິທີຄວບຄຸມຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມປາດຖະໜາ, ແລະ
ຄວາມຄິດຂອງຕົນ ຄວນຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພັນເທື່ອ ເພາະວ່າຄວາມ
ຄິດທີ່ບໍ່ມີວິໄນຂອງລາວຈະບໍ່ເປັນຈິງໃນທັນທີ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່
ໂຫດຮ້າຍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຮູບແບບອັດຕະໂນມັດຂອງເສື້ອທີ່ລ່າສັດ, ຫົວໂຫຍ ທີ່
ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ, ທຳລາຍກະດູກແຫ່ງຄວາມສຸກ,
ແລະ ປ່ຽນສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານໃຫ້ກາຍເປັນດິນແດນ
.ທີ່ຮ້າງເປົ່າ

ນີ້ແມ່ນບົດຮຽນທີ່ດີທີ່ຈະສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃສ່ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ດີ
ໃນຂະນະທີ່ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ກິ່ງງ່າຂອງຕົນໄມ້ອວຍພອນ, ເຊິ່ງບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຕິປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດ

ບຸກຄົນຄວນລະວັງການສຸມໃສ່ ແລະ ຄິດຢູ່ສະເໝີກ່ຽວກັບຄວາມຢ້ານກົວ,
ຄວາມລືມເຫຼວ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຳ, ຢ້ານວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ເກີດຂຶ້ນຄືກັບສັດຕູຈາກຄວາມມືດຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ສ້າງບັນຫາຮ້າຍແຮງທີ່
.ຍາກທີ່ຈະຈັດການ ຫຼື ຄວບຄຸມ

ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບຈະນຳຄວາມເດືອດຮ້ອນມາສູ່ຜູ້ທີ່ເກັບມັນໄວ້; ໃຫ້
ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປ່ຽນແທນດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ຖ້າຄົນເຮົາປາຖະໜາ
ສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ ແລະ ຄວາມສຳເລັດມາຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ນອກເໜືອໄປຈາກຂອງປະທານທາງວັດຖຸແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າຍັງປະທານສັດທາ
ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານໃຫ້ພວກເຮົາອີກດ້ວຍ

ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຫັນມາຫາພຣະອົງ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ພຣະອົງ
ປະທານສະຕິອັນສູງສົງສູງສຸດ

ຂອງປະທານທີ່ໄດ້ຮັບພອນແມ່ນສິ່ງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈ, ປ່ຽນແປງລັກສະນະທີ່
ແຂງກະຕ້າງ, ປຸກຈິດວິນຍານຈາກຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງທາງວິນຍານ, ແລະ
ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຈັກ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີໃນບັນດາສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ
.ມະນຸດດຽວກັນ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ສອນຜ່ານຄຳເວົ້າທີ່ສະຫລາດ ແລະ ຕົວຢ່າງທີ່
ສົມບູນແບບຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ປະທານຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ
ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮັກນັ້ນ, ພວກ
.ເຮົາໄດ້ຮັບວິໄສທັດໃໝ່ກ່ຽວກັບທຳແຮງທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາ
ກ່ຽວກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງພາຍໃນທີ່ຈັບມືພວກເຮົາແລະນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ບ້ານສະຫວັນ, ເພື່ອ
ວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມສິ້ນຫວັງແລະຄວາມ
ມືດຂອງໂລກທຸກປະເພດ, ແລະພວກເຂົາໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຮົາ, ຮັບປະກັນພວກ
ເຮົາວ່າພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນມໍລະດົກອັນສູງສົງແລະພວກເຮົາສາມາດສື່ສານ
.ກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານໄດ້

ເມື່ອມະນຸດກາຍເປັນຄົນທີ່ກົມກຽວກັບຜູ້ສ້າງຂອງຕົນ, ບາບຂອງລາວກໍ່ຟັງ
ທະລາຍລົງ, ຄວາມອ່ອນແອຂອງລາວກໍ່ປ່ຽນເປັນຈຸດແຂງ, ແລະລາວຮັບຮູ້ວ່າ
.ຈິດວິນຍານຂອງລາວບໍ່ລົສຸດໃນແກ່ນແທ້ຂອງມັນ ແລະ ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ສະເໝີສ່ອງມາສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
ມັນ, ລາວຈະຮັບຮູ້ວ່າສາລະສຳຄັນອັນສັກສິດນັ້ນມີຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງ ແລະ ໃນ
ຄົນອື່ນເຊັ່ນກັນ, ເຖິງວ່າຈະມີຜ້າຄຸມໜາໆທີ່ປ້ອງກັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມັນໃນ
.ຈິດວິນຍານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄອບງຳຂອງພາບລວງຕາ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດຈົ່ງປະທານຂອງຂວັນໃຫ້
ແກ່ພວກເຮົາ: ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາກໍ່ຽວກັບຄວາມສະຫງົບ
.ສຸກອັນສູງສຸດ, ຄວາມຮັກອັນສູງສຸດ, ແລະຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດຄືຫັນໜ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໄປສູ່
.ຫົວໃຈສາກົນ ເຊິ່ງຄວາມຮັກບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ການໃຫ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ

ພຣະເຈົ້າຢາກອວຍພອນພວກເຮົາ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຈາກຄວາມອຸດົມ
ສົມບູນຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດໃຈ, ປ່ອຍຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກ
.ເຮົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຍອມຮັບເອົາພຣະຄຸນອັນລື້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ

ເມື່ອເຮົາອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຮົາ, ອຸປະສັກທັງໝົດ
ເຊັ່ນ: ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສົງໄສ, ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ,
.ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ

ເຮົາຂໍອວຍພອນໃຫ້ທຸກຄົນໂຊກດີ ແລະ ພອນຕ່າງໆ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ

ຈົ່ງເປັນແຂກນິລັນຕອນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງນຳພາບາດກ້າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນເສັ້ນທາງຊື່
ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍມືຂອງຂ້ອຍໃນການກະທຳທີ່ມີຄວາມເມດຕາ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເຫັນ
ໃຫ້ແຮງບັນດານໃຈຂອງເຈົ້າໄຫຼຜ່ານຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ
ແລະສະແດງຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າຕໍ່ຄົນອື່ນດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວແລະ
ອ່ອນໄຫວຂອງຂ້ອຍ

ຂໍໃຫ້ກິນຫອມຂອງເຈົ້າລອຍອອກມາຈາກດອກໄມ້ແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ
ແລະ ເພື່ອດຶງດູດຈິດວິນຍານມາສູ່ພຣະວິຫານແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ການສຳຜັດຂອງເຈົ້າເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ບາງທີລາວອາດຈະບໍ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດປອງດອງກັບທຸກຄົນໄດ້

ເຮັດວຽກຜ່ານແນວຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້ານຳຄົນອື່ນມາສູ່ນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ

ຈົ່ງເປັນແຂກນິລັນຕອນຂອງຂ້ອຍ
ແລະອາໄສຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກຂອງ
ຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະບໍລິມເຈົ້າເລີຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢາງຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າ

ຂ້ອຍຫຼົງຫາງໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງເວລາ
ເຈົ້າໄດ້ສະແດງທາງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ ແລະ ນຳຂ້ອຍກັບມາຫາເຈົ້າ

ໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມປາຖະໜາທາງດ້ານອາລົມທີ່ລືນເຫຼືອ
ແລະໃນສຽງສະຫ້ອນຂອງການອຸທິດຕົນທີ່ມີຊີວິດຊີວາຕໍ່ທ່ານ
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງທີ່ມີພອນຂອງເຈົ້າ

* * *

:ຄູສອນເວົ້າພ້ອມທັງໃຫ້ກຳລັງໃຈນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງວ່າ

ການສະດູດລົມ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນກັບດັກທີ່ຜິດ ເປັນພຽງຄວາມອ່ອນແອ
ຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ

ຢ່າຄິດວ່າເຈົ້າຫຼົງຫາງໃນເສັ້ນທາງຊີວິດ ແລະ ຈະບໍ່ສາມາດຊອກຫາ
ເສັ້ນທາງໄດ້ອີກ ພຶ້ນດິນດຽວກັນທີ່ເຈົ້າລົມລົງສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນຄ້າຂຸ
.ແລະ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ລູກຂຶ້ນໄດ້ອີກຄັ້ງ ຖ້າເຈົ້າຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງເຈົ້າ

ຖ້າທ່ານລະບຸຄວາມຜິດພາດສະເພາະໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ຕັດສິນໃຈທີ່
ຈະບໍ່ເຮັດຊ້າອີກ, ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະລົມອີກ, ຜົນກະທົບຂອງການລົມນັ້ນຈະ
.ໜ້ອຍກວ່າຖ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມເລີຍ

ເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມ
ຂອງເຮົາ

ຄວາມພະຍາຍາມບາງຢ່າງຂອງພວກເຮົາອາດຈະລົ້ມເຫຼວ, ແຕ່ຄວາມ
ພະຍາຍາມອື່ນໆຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ

ຈຶ່ງຮູ້ວ່າຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັນ; ທັງສອງ
ຢ່າງບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໂດຍອິດສະຫຼະຈາກກັນແລະກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ
ຈອງຫອງ ຫຼື ອວດດີຖ້າພວກເຮົາປະສົບຜົນສຳເລັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ພວກເຮົາ
.ບໍ່ຄວນຫ້າຖອຍ ຫຼື ຫ້າຖອຍໃຈຖ້າພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ

ມີຄົນເວົ້າວ່າອາຈານທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງໄດ້ດຳລົງຊີວິດສ່ວນໃຫຍ່ດ້ວຍ
ສຸຂະພາບທີ່ບໍ່ດີ ກ່ອນທີ່ຈະມີອາຍຸສີ່ສິບປີ, ລາວໄດ້ປະສົບກັບອາການທາງປະສາດ
.ສອງຄັ້ງ ແລະ ເປັນພະຍາດຫົວໃຈຮ້າຍແຮງ

ມັນຍາກຫຼາຍສຳລັບລາວທີ່ຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຂອງລາວ, ແລະ ອາການຂອງ
ລາວກໍຮ້າຍແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນກວ່າລາວຈະປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງ
ຮ້າຍແຮງໃນການຍ່າງ ແລະ ການສອນ, ຍ້ອນວ່າການເຄື່ອນໄຫວທາງຮ່າງກາຍ
.ພຽງເລັກນ້ອຍກໍເຮັດໃຫ້ລາວເຈັບປວດຢ່າງໜັກ ແລະ ຮູ້ສຶກຫາຍໃຈບໍ່ອອກ

ສຸດທ້າຍ - ຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າຍິນຍາວ - ທ່ານໝໍຂອງລາວບອກລາວວ່າມີ
ເວລາຂອງລາວໝົດແລ້ວ, ແລະການວິນິດໄສຂອງທ່ານໝໍເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກໝົດ
.ຫວັງແລະສິນຫວັງຫຼາຍຂຶ້ນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກຝົນທາງວິນຍານທີ່ດົນໃຈ ເຊິ່ງ
ເຮັດໃຫ້ລາວເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງໃໝ່, ແລະ ລາວຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບ
.ພຣະເຈົ້າ

ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນ ລາວໄດ້ໄປຍ່າງຫຼິ້ນ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນປ່າສີນ ແລະ ນັ່ງຢູ່ເທິງ
ຕົ້ນໄມ້ເພື່ອພັກຜ່ອນ, ແລະ ພົບວ່າຕົນເອງກຳລັງອະທິຖານດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈ, ຂໍ
ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈາກສ່ວນເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງລາວປົນປົວລາວ ແລະ ປົດປ່ອຍລາວ
.ຈາກຄວາມພິການທາງຮ່າງກາຍຂອງລາວ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າມາຫາລາວ, ເຂົ້າມາຄວບຄຸມຊີວິດ
, ຂອງລາວ, ແລະ ແກ້ໄຂສະພາບຮ່າງກາຍຂອງລາວ

ລາວໄດ້ກ່າວໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ: “ຢູ່ໃນປ່າໝ້າ, ຂ້ອຍມີສາຍພົວພັນກັບ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າທຸກໆຈຸດໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍສັນສະເທືອນດ້ວຍ
”ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ

ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາ, ລາວສາມາດປິ່ນພູໄດ້, ເຊິ່ງເປັນກິດຈະກຳທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍ
ສາມາດເຮັດໄດ້ມາກ່ອນ. ລາວເວົ້າໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ: "ເມື່ອຂ້ອຍໄປຮອດຍອດພູ,
ຄວາມຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອກໍຫາຍໄປ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຮູ້ສຶກເຖິງ
ມັນອີກເລີຍ ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຫົວໃຈໃໝ່ກຳລັງເຕັ້ນຢູ່ໃນໜ້າເອິກ
".ຂອງຂ້ອຍ

ແລະນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໆ, ຍ້ອນວ່າລາວໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນດ້ານ
ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ພະລັງງານ, ແລະຜົນງານທາງວັນນະຄະດີທີ່ອຸດົມສົມບູນ
ຂອງລາວ, ແລະມີຊີວິດຢູ່ເກືອບສິບປີຫຼັງຈາກການວິນິດໄສຈາກທ່ານໝໍຂອງ
.ລາວ

ຫຼາຍຄັ້ງ, ເມື່ອເຮົາພົບວ່າຕົນເອງຖືກບັງຄັບໃຫ້ປ່ຽນແປງວິທີຄິດ ແລະ ການ
ກະທຳຂອງເຮົາ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນຍ້ອນຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ຄວາມເຈັບປວດ - ເຮົາຖືກ
ບັງຄັບໃຫ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂະບວນການ
ສ້າງສັນກໍເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະ ພະລັງຊີວິດຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຄວາມຄິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ຂອງເຮົາຢ່າງບໍ່ມີອຸປະສັກ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ການຫັນປ່ຽນທາງວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ
.ຈິງເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທຸກໆທໍລະມານທາງຈິດໃຈ ຫຼື ທາງຮ່າງກາຍທີ່ສຳຄັນ

ມີການອະທິຖານທີ່ເອີ້ນວ່າ "ການອະທິຖານເພື່ອການປະຖົມ" ເຊິ່ງຜູ້
:ອະທິຖານກ່າວວ່າ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນເວລານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງປະເຊີນກັບບັນຫານີ້,"
ແຕ່ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຢູ່ໃນກຳມີຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ມັນ
ເປັນຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມຮັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
".ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ

ແນ່ນອນ, ມັນເປັນເລື່ອງຍາກສຳລັບຫຼາຍຄົນທີ່ຈະອະທິຖານດ້ວຍຄວາມ
ຈິງໃຈດ້ວຍວິທີນີ້, ເພາະມັນໝາຍເຖິງການປະຖິ້ມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງ "ອະຕະ", ແລະ ມີແມ່ນໜຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດສຳລັບຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
.ຢ່າງສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ

ແຕ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນກາຍເປັນຄົນທີ່ຢູ່□□□ໆ ແລະ
ເພິ່ງພາອາໄສ, ຄາດຫວັງວ່າພຣະເຈົ້າຈະແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໂດຍ
ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆຈາກພວກເຮົາ "ແລະ ເວົ້າວ່າ, 'ຈົ່ງເຮັດວຽກ!'"
.ເພາະວ່າສັດທາທີ່ບໍ່ມີການກະທຳແມ່ນບໍ່ມີຊີວິດຊີວາ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງ, ລັອກປະຕູ, ແລະ ສືບຕໍ່ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າ
ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລາວຮັ່ງມີໂດຍທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງອີກ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຕອບ
".ຄຳອະທິຖານຂອງລາວ, ເພາະວ່າລາວຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອຈະຮັ່ງມີ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດ

ສັດທາທີ່ຕາບອດທີ່ບໍ່ມີ "ວຽກງານ" ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານຈະ
ດັບແສງສະຫວ່າງຂອງເຫດຜົນ, ແຕ່ຖ້າບຸກຄົນໃດໃຊ້ຈິດໃຈຂອງຕົນ, ດຳເນີນ
ການຕາມເຫດຜົນ, ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ສ້າງສັນ, ລາວຈະໄດ້ຮັບການ
.ດູແລຈາກສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກສະຫວັນ

* * *

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັ່ງມີໃດໆໃນໂລກນີ້
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນໃຈຈະຮູ້ຈັກຄົນອື່ນຢ່າງແທ້ຈິງ
ມັນຄືກັບວ່າລາວກຳລັງເບິ່ງຜ່ານຂວດແກ້ວໃສ ແລະ ເຫັນສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນ

ການຮູ້ຈັກຄົນອື່ນໃນທາງນີ້ມາຈາກການຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຄົນອື່ນດ້ວຍ
ຄວາມຮັກນັ້ນ

* * *

ໃນຮູບ: ອາຈານ ປາຣຳຮັນສາ ພ້ອມກັບເພື່ອນຊາວອາເມລິກັນພື້ນເມືອງ
ບາງຄົນຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເຫັນຄຸນຄ່າມິດຕະພາບຂອງລາວ, ພະຍາຍາມຕິດຕໍ່ສື່ສານ
.ກັບລາວ, ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ພົບກັບລາວ

ພວກເຮົາມັກພົບວ່າຕົນເອງຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີ
ອຳນາດທີ່ຈະປ່ຽນແປງ ພວກເຮົາພະຍາຍາມທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດໄດ້, ລວມທັງ
ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອປ່ຽນແປງສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ
ໃນທາງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ ເຖິງວ່າຈະມີສິ່ງນີ້, ສິ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາປາຖະໜາ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ, ສຸຂະພາບ, ຫຼືສິ່ງອື່ນ
.ໆ - ອາດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກສິ້ນຫວັງແລະຜິດຫວັງ

ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງອັນສູງສົ່ງພາຍໃນຕົວເຮົາໄດ້,
.ມັນເປັນຍ້ອນວ່າພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການຍອມຈຳນົນ

ຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫຼາດຄົນໜຶ່ງເຄີຍແນະນຳວ່າບັນຫາທັງໝົດສາມາດແກ້ໄຂໄດ້
ຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າການນັ່ງສະມາທິບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບ
ການພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າ ຫຼື ໄດ້ຮັບສິ່ງອື່ນຈາກພຣະອົງ. ກ່ອນອື່ນ
ໝົດພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ປ່ອຍ
ວາງອະຕອມ ຫຼື "ອະຕອມ" ທີ່ຢືນຢູ່ເປັນອຸປະສັກໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ
.ຈຳກັດການໄຫຼຂອງພະລັງແຫ່ງສະຫວັນມາສູ່ພວກເຮົາ

ມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ຍັງຄົງພິການ ແລະ ເຈັບປ່ວຍເປັນເວລາ
ແປດປີ, ລາວໄດ້ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ປົນປົວລາວເພື່ອວ່າລາວຈະ
ສາມາດສືບຕໍ່ເຮັດ ວຽກຂອງລາວໄດ້. ໃນທີ່ສຸດ, ດ້ວຍຄວາມອຸກອັງກັບສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄື
ວ່າເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງລາວ, ນາງໄດ້ຍອມຮັບພຣະປະສົງ
:ຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍອະທິຖານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍມອບຊີວິດຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງ"
ພຣະອົງ ຖ້າຫາກພຣະອົງຢາກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຍັງຄົງພິການ ແລະ ພິການຢູ່, ນັ້ນ

ແມ່ນເລື່ອງຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຫຼາຍກວ່າສຸຂະພາບ, ແລະເລື່ອງ
".ນັ້ນແມ່ນຂອງພຣະອົງໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ ແລະ ເຮັດ

ພາຍໃນສອງອາທິດ ນາງໄດ້ຫາຍດີເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໄດ້ອອກຈາກ
ຕຽງນອນປ່ວຍຂອງນາງ

ສິ່ງນີ້ອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ, ແຕ່ແນວຄວາມຄິດຫຼັກແມ່ນວ່າ
ພວກເຮົາມັກພະຍາຍາມຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພວກເຮົາແທນ
ທີ່ຈະຍອມຕໍ່ຄໍາອ້ອນວອນຂອງພຣະອົງທີ່ເກີດຈາກຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວກິດຂວາງຊ່ອງທາງຂອງການອະທິຖານ. ແນ່ນອນ,
ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ, ແລະ ຍິ່ງພວກເຮົາຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພະລັງທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນທີ່ພວກເຮົານຳມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ແຕ່ບາງຄັ້ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍປັນຍາ, ແຕ່ເຮົາຍັງ
ຍືນຍັນທີ່ຈະໄດ້ມາເຊິ່ງບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງເຮົາ,
ແລະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແຊກແຊງເພື່ອປ່ຽນແປງສະຖານະການຂອງເຮົາ

ບາງຄັ້ງຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາເອງອາດຈະພຽງພໍທີ່ຈະຮັບມືກັບ
ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຕໍ່ມາພວກເຮົາປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່
ຮ້າຍແຮງທີ່ເກີນກວ່າການຄວບຄຸມຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າພວກເຮົາສາມາດປະຖິ້ມອະຕະ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຈິງໃຈວ່າ, "ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ," ພວກເຮົາຈະເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ຮັບເອົາການຊີ້ນຳ, ແລະ
.ອໍານາດອັນສູງສົງ ແລະ ພອນອັນອຸດົມສົມບູນຈະຫຼັ່ງໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາ

ເຖິງວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອແກ້ໄຂ
ບັນຫາຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພະລັງຂອງມະນຸດມີຈຳກັດ ແລະ
ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດໃຈຮັບ ພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າຫຼາຍ
.ຄົນຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງສິ້ນເຊີງກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້

ມີເພງສວດທີ່ກ່າວວ່າ: "ເມື່ອຂ້ອຍຕິດຂັດ, ເຈົ້າມາປ່ອຍຂ້ອຍໃຫ້ເປັນ
"ອິດສະຫຼະ"

ແລະນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າສອນພວກເຮົາວ່າໃນທີ່ສຸດພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່
ສາມາດປ່ຽນແປງສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໄດ້

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າຈະຟັງຄໍາອະທິຖານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ (ເພື່ອວ່າ
ພຣະອົງຈະໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຮົາ)
ແຕ່ລາວບໍ່ຕອບສະ ໜອງ ສະເໝີໄປ

ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຮ້ອງຫາແມ່ຂອງລາວ
ແຕ່ແມ່ເຫັນວ່າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມາຫາລາວ
ສະນັ້ນນາງຈຶ່ງສົ່ງຂອງຫຼິ້ນໃຫ້ລາວເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາວຫຍຸ້ງ ແລະ ງຽບ

ແຕ່ເມື່ອເດັກນ້ອຍປະຕິເສດທີ່ຈະປອບໂຍນສິ່ງອື່ນໃດ
ມີແຕ່ແມ່ເອງມາຫາລາວ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ມັນຄວນຈະເປັນຄືກັບເດັກນ້ອຍ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ພໍໃຈກັບການມີໜ້າຂອງແມ່ເປັນຕົວແທນ

ການພັດທະນາແມ່ເຫຼັກ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດພັດທະນາແຮງດຶງດູດທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະ
ດຶງດູດພະລັງສູງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໄດ້ມາເຊິ່ງພະລັງທາງຈິດໃຈ, ຫຼື ເພື່ອ
.ດຶງດູດສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຮ່າງກາຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງດູແລມັນ
ຜູ້ທີ່ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງດຶງດູດທາງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເພື່ອ
ຊັບສິນທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກຫຼອກລວງ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ພັດທະນາແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າ
ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕອບ
.ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ມີກົດໝາຍສາກົນທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບ
.ມັນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍແລະຍືນຍັນວ່າມັນເຮັດວຽກໄດ້

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄົນທີ່ຈະມີຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີ
ສຸຂະພາບດີ ເຊິ່ງຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງຈິດໃຈ ລອງນຶກພາບຄົນທີ່ຂີ້ຄ້ານ
ແລະ ບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈໄປເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ຫຼື ພະລັງງານ
ແລ້ວລອງນຶກພາບມ້າທີ່ພ້ອມທີ່ຈະແລ່ນເຂົ້າໄປໃນສະໜາມແຂ່ງ ທັນທີທີ່ມັນໄດ້ຮັບ
ສັນຍານໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນ ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ຮ່າງກາຍຄວນຈະເປັນ

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາສັງເກດເຫັນຜູ້ສູງອາຍຸບາງຄົນທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ
ແລະ ມີພະລັງຂອງໄວໜຸ່ມ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາເບິ່ງອ່ອນເຍົາ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍສະເໝ, ແລະ ເຖິງ
.ວ່າພວກເຂົາຈະມີອາຍຸຫຼາຍ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍມີບຸກຄະລິກທີ່ໜ້າສົນໃຈ

ການນັ່ງ ແລະ ການນັ່ງເຮັດໃຫ້ພະລັງງານຫຼຸດລົງ ສັງເກດເບິ່ງວ່າຄົນນັ່ງຢູ່
ບ່ອນນັ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດ; ບາງຄົນເບິ່ງຄືວ່າ ແລະ ງ່ວງນອນ, ຫຼາຍຈົນວ່າ
ທັນທີທີ່ເຈົ້າເຫັນເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຮູ້ສຶກເມື່ອຍ. ຄົນອື່ນນັ່ງຕົວຊື່, ແລະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າ
.ເຂົາເຈົ້າມີຕົວຕົນທີ່ສືບໃສ; ທັນທີທີ່ເຈົ້າເບິ່ງເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງນັ່ງ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈຈະເຮັດໃຫ້ກະດູກສັນຫຼັງ
ງໍ ແລະ ງໍໄດ້ຍ້ອນທ່າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ການນັ່ງແບບນີ້ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບຈິດໃຈ
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ

ຜູ້ທີ່ນັ່ງຕັ້ງຊື່ ແລະ ມີທ່າທາງທີ່ດີຈະມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີຄວາມ
ຄິດໃນແງ່ດີຫຼາຍກວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດນັ່ງຕັ້ງຊື່ໄດ້ຍ້ອນສະຖານະການພິເສດ
ສາມາດຊິດເຊີຍສິ່ງນີ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ຫັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ບວກ
.ແລະ ການມີຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຈົ່ງສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າສະເໝີໃສ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງ
ຄືນ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ສຳຄັນປານໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຮັກສາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ໃຫ້ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າສາມາດປ່ຽນໄປສູ່ຄວາມສົນໃຈອື່ນໄດ້ຖ້າ
ຈຳເປັນ. ແຕ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍສະມາທິຢ່າງເຕັມທີ່, ເພາະວ່າສິ່ງນີ້
.ຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງສະເໝີຂອງເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ນັກທຸລະກິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດສ່ວນໃຫຍ່ໃນທຸກຂົງເຂດຮູ້ດີກ່ຽວກັບ
ວິທີການໃຊ້ພະລັງງານແມ່ເຫຼັກ

ການຄວບຄຸມຕົນເອງເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາມີຂອບແມ່ເຫຼັກ, ພ້ອມທັງຄວາມ
ສາມາດໃນການມີຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກອາລົມ ແລະ ຄວາມ
.ຫຼົງໄຫຼ

ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງດ້ານອາລົມຕ້ອງຖືກປ່ຽນເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໄປສູ່
ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ, ແລະປັນຍາຕ້ອງຄວບຄຸມອາລົມເພື່ອໃຫ້ມີແມ່ເຫຼັກເກີດຂຶ້ນ

ສະຕິປັນຍາປະສົມກັບອາລົມສ້າງແຮງດຶງດູດ ຄົນທີ່ມີແຮງດຶງດູດເວົ້າດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ

ລາວເວົ້າຢ່າງມີເຫດຜົນ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍອາລົມ. ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຈົ່ງໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເວົ້າ ແລະ ເຮັດ, ແຕ່ຄວາມຈົ່ງໃຈບໍ່ໄດ້ໝາຍ
.ຄວາມວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເສຍໃຈ ຫຼື ຮັບອາຍ

ຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ມີຄຸນສົມບັດແມ່ເຫຼັກ, ໂດຍສະເພາະໝາກໄມ້, ຍ້ອນ
ວ່າມັນບໍ່ໄດ້ເປັນອຸປະສັກ ຫຼື ຂັດຂວາງຂະບວນການຍ່ອຍອາຫານ, ໃນຂະນະທີ່
ການບໍລິໂພກໂປຣຕິນ ແລະ ແປັງຫຼາຍເກີນໄປຈະຊ່ວຍໃນການສະສົມສານພິດໃນ
.ຮ່າງກາຍ

ອະໄວຍະວະທີ່ເປັນພະຍາດໃດໆຈະສ້າງຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນຮ່າງກາຍ ໂດຍ
ສະເພາະກະເພາະອາຫານຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ແຂງແຮງ;
ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ອາຍແກັສໃນກະເພາະອາຫານເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ສະບາຍ ແລະ
.ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ແມ່ເຫຼັກ

ການກິນອາຫານໃນປະລິມານຫຼາຍມີຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ, ໃນຂະນະ
ທີ່ການອົດອາຫານຊ່ວຍເປີດເຜີຍສະເໝ່ຂອງຄົນເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຂ້າມ
ອາຫານບາງຄາບເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ແຕ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າອົດອາຫານຈົນເຖິງ
.ຂັ້ນທຳລາຍສຸຂະພາບ

ຜູ້ທີ່ກິນຊີນສາມເທື່ອຕໍ່ມື້ຈະມີສາຍຕາອ່ອນແອ ແລະ ມີສະເໝ່ໜ້ອຍ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມຢ່າງດຽວຍັງບໍ່ພຽງພໍ; ຕ້ອງການ
.ຄວາມຄິດທີ່ດີ, ການປະພຶດທີ່ສູງສົງ, ແລະ ການເດີນຢ່າງຊື່ສັດໃນເສັ້ນທາງຊີວິດ

* * *

ຖ້າທ່ານໄວ້ວາງໃຈສະເໝີ

ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນ, ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍ

ວ່າລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຄິດ, ຄຳອະທິຖານ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າ

ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າມີພະລັງທີ່ບໍ່ຈຳກັດ

ເພື່ອຮັບມືກັບທຸກສະຖານະການໃນຊີວິດ

ແລະ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ

ການດູແລຂອງພຣະອົງມາພ້ອມກັບທຸກໆບາດກ້າວຂອງທ່ານ

ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງພອນຂອງມັນສະເໝີ

ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ໃນທຸກໆດ້ານຂອງຊີວິດເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, ແລະແຜນການຂອງພຣະອົງສໍາລັບການສ້າງບໍ່
ສາມາດມີຕົ້ນກໍາເນີດມາຈາກ ຫຼື ມີຮາກຖານມາຈາກສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກຄວາມ
ຮັກ. ແນວຄວາມຄິດງ່າຍໆນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງມະນຸດມີຄວາມສະບາຍ
? ໃຈ ແລະ ມີຄວາມຫວັງຫຼາຍກວ່າເຫດຜົນອື່ນໆບໍ່
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທັງໝົດຜູ້ທີ່ໄດ້ເຈາະເລິກເຖິງແກ້ໄຂຂອງຄວາມຈິງໄດ້ເປັນ
ພະຍານເຖິງການມີຢູ່ຂອງແຜນການອັນສູງສົງສາກິນ, ແລະມັນມີຄວາມງາມແລະ
.ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນທູດສະຫວັນແຫ່ງພະລັງງານ, ຖືກຫຸ້ມ
.ລ້ອມດ້ວຍກະແສຊີວິດ, ໄຫຼຜ່ານໂຄມໄຟທາງກາຍະພາບ
ແຕ່ຍ້ອນພວກເຮົາສຸມໃສ່ຄວາມບອບບາງ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອຂອງໂຄມ
ໄຟທາງກາຍະພາບ, ພວກເຮົາຈຶ່ງລືມວິທີທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄຸນສົມບັດທີ່ເປັນ
ນິລັນຕອນ ແລະ ບໍ່ເນົາເປື້ອນຂອງພະລັງງານຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນໂຄມ
.ໄຟ, ເຊິ່ງມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງ

ເມື່ອທ່ານກ້າວຂ້າມສະຕິຂອງໂລກນີ້ໄປໄດ້ແລ້ວ
ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທ່ານຍັງຄົງຮູ້ເຖິງການມີໜ້າຂອງທ່ານ
ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າຄືສະຕິທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ
ຜູ້ທີ່ບັນຈຸທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທັງໝົດບໍລິສຸດ
ແລະ ປ່ຽນພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມທະເຍີທະຍານອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມມຸ່ງ
ຫວັງອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ປົນປົວຫົວໃຈຈາກຄວາມເຈັບປວດທີ່ມັກເກີດຈາກຄວາມ
ສຳພັນທີ່ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ພື້ນຖານທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ສັນຄອນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ
ທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ຫຼື ເກີດຈາກການເສຍຊີວິດຂອງ
.ຄົນທີ່ຮັກ

ເມື່ອເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດພໍໃຈກັບຄວາມຮັກອັນ
ໃດໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ, ແລະ
ໃນຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະພົບຄວາມຮັກຂອງຫົວໃຈທຸກດວງ ເພາະວ່າ
.ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຮັກໃນຈັກກະວານ

ທຸກສິ່ງທີ່ໂລກໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເອົາໄປຈາກເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
ໂສກເສົ້າ, ເຈັບປວດ, ຫຼື ອຸກອັງ, ເຈົ້າຈະພົບເຫັນຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າໃນ ລະດັບທີ່ໃຫຍ່
.ກວ່າ ແລະ ບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນຂອງຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ຖືມຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ໃນທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ

ມັນມັກຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍລືມມັນໄປ
ໄອ້ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
!ໄອ້, ຜູ້ຖືກລ້າທີ່ລ້າຄ່າ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ດຳນັ້ນ
ໃນຄວາມເລິກຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ

ແລະໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປຫາເຈົ້າ
ໜຶ່ງຫຼັງຈາກອີກອັນໜຶ່ງ
ຂ້ອຍຕ້ອງຈັບເຈົ້າມືໜຶ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຂ້ອຍສຳລັບເຈົ້າແມ່ນເຄືອຂ່າຍ

ຂ້ອຍຖືມຕາໜ່າງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປຫົວທຸກບ່ອນ

ເໝືອດື່ນຝອງທີ່ຖືກວາຍຂອງຊີວິດ
ແລະກ່ຽວກັບດວງດາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ
ແລະໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ແມ່ນຂ້ອຍເປັນນັກລ່າ
ແລະຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ພະຍາຍາມຈັບເຈົ້າ
!ໂອ້ ຄວາມປາດຖະໜາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຊັບສົມບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

* * *

ຜູ້ປົວທາງວິນຍານທຳມະດາ ຫຼື ພະສົງບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ
ຫຼື ປົດປ່ອຍຄົນບາບທີ່ມາຫາພວກເຂົາເພື່ອຂໍຄຳແນະນຳ; ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສາມາດ
.ເຮັດໄດ້ຄືການໃຫ້ຢາປົວທາງວິນຍານແກ່ພວກເຂົາ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້
ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການ
.ກະທຳທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ

ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດລ້ວນແຕ່ແຝງຢູ່ໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ
.ປະກົດເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວໃນຄວາມຄິດ

ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຍ້ອນຈຸລັງສະໝອງຂອງ
ລາວຖືກຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້
ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ການ
ຢືນຢັນໃນທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີກ່ອນທັງໝົດຂອງລາວຈະ
.ຖືກປ່ຽນເປັນນິໄສທີ່ດີຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກຊີ້ນຳຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອ
ປ່ຽນແປງລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມ
.ໄປດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ຊອບທຳ ແລະ ສວຍງາມ

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຈຸລັງສະໝອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຈະຖືກ
ເຜົາໄໝ້ໂດຍກົດຈະກຳທີ່ສຳຄັນເມື່ອມັນຖືກລວບລວມຢ່າງແຂງແຮງໃນສະໝອງ
.ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສູງສົງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ

ບຸກຄົນທີ່ຕິດພັນກັບຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງແຂງແຮງເຮັດໃຫ້ກົດຈະກຳ
ທີ່ສຳຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມກັບກ້າມຊີ້ນແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີ ແນວໂນ້ມທາງວິນຍານທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງຮັກສາກ້າມຊີ້ນແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບຜ່ອນຄາຍຢ່າງຫ້າວຫັນ, ແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່
ຫ່າງຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ, ດັ່ງນັ້ນພະລັງຊີວິດຈຶ່ງຢຸດຢູ່ໃນລະບົບປະສາດແລະສະສົມ
.ຢູ່ໃນສະໝອງ

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ການນັ່ງສະມາທິຈຶ່ງເປັນວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການ
ເຮັດໃຫ້ຈຸລັງສະໝອງມີຈິດວິນຍານ ແລະ ກຳຈັດຮາກເຫງົ້າຂອງນິໄສທີ່ບໍ່
.ຕ້ອງການອອກຈາກຈິດໃຈ

ນິໄສແມ່ນອຳນາດ, ແລະຜູ້ຄົນໃຊ້ອຳນາດນັ້ນໃນທາງທີ່ຜິດໂດຍການກະທຳ
.ຄວາມຊົ່ວແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນໃນການກະທຳທີ່ດີ

ຄວາມໂງ່າ, ການຂາດການພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ, ການບໍ່ເລືອກໝູ່ທີ່ດີ,
ແລະ ການລະເລີຍການກະທຳທີ່ດີມັກຈະນຳພາຄົນເຮົາໄປສູ່ກັບຕົກ ແລະ ແຮ້ວ
.ຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ເຊິ່ງຄືກັບດິນຊາຍຕູດທີ່ກິນກິນຄົນທີ່ຢ່າງຢູ່ເທິງມັນໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ

ອິດທິພົນຂອງມິດຕະພາບແມ່ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການ
:ຕັດສິນໃຈທີ່ດີ

ຢ່າເປັນເພື່ອນກັບຄົນບໍ່ດີ, ເພາະຄົນບໍ່ດີອາດຈະເຮັດໃຫ້ນິໄສຂອງເຈົ້າ)

(ເສື່ອມໂຊມໄດ້

ຄົນສະຫຼາດປະຕິບັດຕົນຢ່າງສູງສົ່ງໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ, ໃນ
ຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເບິ່ງຄືວ່າຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນການກຽດຊັງໂດຍອິດທິພົນຂອງນິໄສທີ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາ
.ເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດຊົງດື່ມໃຈພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມ
ຄິດທີ່ດີ

ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມດີແລະຄວາມງາມ
ພວກເຮົາແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ

ແລະ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຫັນໄປຫາພຣະອົງ
ແລະ ພວກເຮົາຫວັງວ່າມັນຈະເປັນແບບນັ້ນ
ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ
ແລະແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ

* * *

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເງົາມືດຂອງຊີວິດນີ້ແມ່ນແສງສະຫວ່າງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ
ອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຈັກກະວານທັງໝົດແມ່ນວິຫານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານສຳລັບການປະທັບຢູ່
ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ເມື່ອເຮົາຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ເລິກເຊິງ
ແລະ ພວກເຮົາຮັກລາວດ້ວຍຄວາມຮັກອັນລື້ນເຫຼືອ
ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈລາວຢ່າງແທ້ຈິງ
ປະຕູນັບບໍ່ຖ້ວນເປີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ

ແລະ ເມື່ອເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ
ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ບໍ່ແມ່ນທຸກເຫດການທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງຊີວິດສາມາດ
ເພື່ອລັກເອົາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໄປ
ສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ

* * *

ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ
ໃນພະຍາດ ແລະ ຄວາມອຶດຢາກ
ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ
ແລະ ໃນຄວາມຊຸ່ນວາຍ, ຄວາມຊຸ່ນວາຍ, ແລະ ຄວາມຊຸ່ນວາຍຂອງໂລກ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍລີ້ໄພຢູ່ໃນພຣະອົງສະເໝີ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

?ຄວາມຮັກແມ່ນຫຍັງ
ຄວາມຮັກຄືກິນຫອມຂອງດອກລີລີທີ່ບານ
ແລະ ສຽງຮ້ອງປະສານສຽງຂອງດອກກຸຫລາບທີ່ງຽບສະຫງົບ
ສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມງາມຂອງທຳມະຊາດ

ຄວາມຮັກຄືບົດເພງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຮ້ອງເພື່ອຊີວິດ
ແລະ ການເຕັ້ນລຳທີ່ສົມດຸນຂອງດາວເຄາະຕ່າງໆ
ໃນການເດີນທາງໄປສູ່ອະວະກາດເລິກຕະຫຼອດໄປ

ມັນແມ່ນຄວາມຢາກໄດ້ຂອງດອກໄມ້ເພື່ອຕືມແສງແດດ
ແລະ ມັນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍຢາລະລຶກແຫ່ງ
ຊີວິດ

ມັນແມ່ນຄວາມປາຖະໜາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
ເພື່ອບຳລຸງຮາກທີ່ຫົວນ້ຳດ້ວຍນ້ຳນົມຂອງມັນ

ແລະ ເພື່ອບໍາລຸງລ້ຽງສິ່ງມີຊີວິດດ້ວຍສານອາຫານແຫ່ງຊີວິດ

ມັນແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງດວງອາທິດ
ເພື່ອຮັກສາສັດທັງໝົດໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວ
ຄືແຮງຂັບເຄື່ອນຂອງຊີວິດ
ເພື່ອໃຫ້ການປົກປ້ອງ ແລະ ການດູແລເດັກນ້ອຍ

ຮອຍຍຶມແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກຂອງພໍ່ແມ່ທີ່
ມີຕໍ່ລູກນ້ອຍ
ມັນແມ່ນການຍອມຈຳນົນຢ່າງກະທັນຫັນໃນຫົວໃຈຂອງຄົນຮັກ
ເພື່ອໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ສະແດງຄວາມເສຍໃຈໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ

ມັນເປັນກຳມະຈອນຂອງມິດຕະພາບ
ຜູ້ທີ່ສ້ອມແປງຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ ແລະ ປົນປົວບາດແຜ
ມັນເປັນສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງຫົວໃຈທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ

ລາວເປັນນັກກະວີທີ່ລືນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດ
ຜູ້ທີ່ທຶນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງນາງ

ມັນແມ່ນວົງມົນຂອງຄວາມສະໜິດສະໜີມລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ
ດຽວກັນ
ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່
ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ
ແລະຂົງເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງ

ມັນຄືສຽງກະຊິບຂອງຊີວິດ
ໃນຂອບເຂດຂອງຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ
ແລະທ້ອງຟ້າຂອງຫົວໃຈທີ່ປະດັບດ້ວຍດວງດາວແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົງ

ຄວາມຮັກຄືຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ

ສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານທີ່ຮັກປາຖະໜາ
ແລະນາງຢາກຕິດຕໍ່ຫາລາວ ແລະ ສື່ສານກັບລາວ

* * *

ຄວາມຕາຍ - ຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານຍືນຍາວ - ບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບ, ແຕ່ເປັນການ
ປ່ອຍຕົວຊົ່ວຄາວທີ່ມອບໃຫ້ມະນຸດເມື່ອກົດໝາຍສາກົນແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທໍາຕັດສິນ
ວ່າຮ່າງກາຍແລະສະພາບແວດລ້ອມໃນປະຈຸບັນຂອງລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງ
ຂອງມັນແລ້ວ, ຫຼືເມື່ອລາວຮູ້ສຶກທີ່ຖອຍໃຈ, ໝົດແຮງ, ຫຼືທຸກທໍລະມານຈົນລາວບໍ່
.ສາມາດຮັບພາລະຂອງການມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ກໍາລັງທຸກທໍລະມານ, ຄວາມຕາຍແມ່ນການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຫຼື ການ
ປິດປ່ອຍຈາກຄວາມທໍລະມານທີ່ເຈັບປວດຂອງຮ່າງກາຍ ໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນແຫ່ງ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ການພັກຜ່ອນ

ສໍາລັບຜູ້ສູງອາຍຸ, ມັນແມ່ນເງິນບໍານານທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຜ່ານການຕໍ່ສູ້ ແລະ
.ການເຮັດວຽກໜັກເປັນເວລາຫຼາຍປີໃນຊີວິດອັນຫຍຸ້ງຍາກ

ສໍາລັບຈິດວິນຍານທີ່ດີທຸກຄົນ, ມັນເປັນການພັກຜ່ອນທີ່ຍິນດີຕ້ອນຮັບ

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງກະຕຸ້ນພະລັງພາຍໃນຕົວມັນເອງທີ່
ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ. ຄວາມສຸກແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບການເປີດເຜີຍນີ້, ແລະຜູ້ທີ່
ຕ້ອງການບັນລຸຂອບເຂດພາຍໃນເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງມີ
ຈຸດປະສົງ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຄິດສ້າງສັນເພື່ອແຕະ
ຕ້ອງຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
.ຈາກພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ອຸດົມສົມບູນຢູ່ໃນຕົວຕົນຂອງເຂົາເຈົ້າ

ໃຜແດ່ທີ່ປາຖະໜາທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົມ
? ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ

ລາວລົງທຶນຈາກແຫຼ່ງທີມາຂອງສະຫວັນ, ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມພໍໃຈ ແລະ
ຄວາມສຸກທັງໝົດ, ໃນທາງທີ່ສູນເສຍ, ດັ່ງນັ້ນການຄ້າຂອງລາວຈຶ່ງລົ້ມເຫຼວ ແລະ
.ຜົນຜະລິດທາງປັນຍາຂອງລາວຈຶ່ງໜ້ອຍ

ຜູ້ທີ່ຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ ແລະ ມີເມດຕາ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແລ່ນໄລ່ຕາມຄວາມປາດຖະໜາທາງໂລກ, ປອບໂຍນຕົນເອງ
ດ້ວຍຄວາມສຸກທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ຍືນຍົງ, ແລະ ພວກເຂົາທຸກທໍລະມານຍ້ອນການບໍ່
!ບັນລຸມັນ ຫຼື ຍ້ອນການບັນລຸມັນ

ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານການເງິນໃນທີ່ສຸດກໍຈະຮູ້ສຶກວ່າ
ມີຄວາມຫວ່າງເປົ່າໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຍາກທີ່ຈະຕື່ມເຕັມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້
ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນຄົນຮັ່ງມີ, ມີອໍານາດ, ແລະ ມີ
.ຄວາມສຸກກັບຄວາມພໍໃຈແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ການບໍລິນໃຈຄໍາສັ່ງຂອງປັນຍາ ແລະ ການບໍລິນໃຈສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກ
ຜິດຊອບນໍາໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຄົດ□□□□□, ລືນ, ອັນຕະລາຍ ແລະ ທຸກຍາກ
ລໍາບາກ, ໃນຂະນະທີ່ການຕິດຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍານໍາໄປສູ່ການ
ປົດປ່ອຍຈາກການກັກຂັງ ແລະ ການໄດ້ມາເຊິ່ງອໍານາດທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກກໍານົດໂດຍສະຕິປັນຍາທີ່ຜິດພາດ ແລະ ນິໄສທີ່
.ຫຼອກລວງ

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມສຸກສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປະສົບການຂອງ
.ຄົນທີ່ມີປັນຍາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມືກັບບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດ ແລະ ພົບວິທີແກ້ໄຂເຫຼົ່ານັ້ນ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງສະຫວັນຈະລອຍຢູ່ໃນ
ທະເລແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ລາວຈະໂຊກດີຢ່າງແທ້
ຈິງ

ທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ພວກເຮົາມີສ້າງການສັນສະເທືອນສະເພາະ

ເມື່ອທ່ານຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຢູ່, ຈິດໃຈ, ແລະແຂນຂາຂອງ
ທ່ານ - ແລະກະຊິບວ່າ "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ຊ້າໆພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ, ທ່ານ
ສ້າງການສັນສະເທືອນທີ່ມີພະລັງທີ່ນຳເອົາການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດເຂົ້າມາໃນ
.ຊີວິດຂອງທ່ານ

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກນິລັນດອນ ແລະ ເປັນເພື່ອນທີ່ໝັ້ນຄົງ
ຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຮົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັກອື່ນ
ໆ, ແລ້ວເຮົາກໍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ສຳຜັດກັບຄວາມປະທັບ
ຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຮົາກໍຈະໝັ້ນໃຈ ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
.ສະຫງົບທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

ເມື່ອທ່ານນັ່ງສະມາທິກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໃນຫົວໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ຫົວຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ອອກມານັ້ນ
ມາສູ່ທ່ານເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຫົວໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ທ່ານກຳລັງປະສົບຢູ່ນັ້ນ ເປັນ
.ຫຼັກຖານຂອງການຕອບສະໜອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ

ນິໄສແມ່ນເຄື່ອງມື ແລະ ກົນໄກທາງຈິດວິທະຍາອັດຕະໂນມັດທີ່ຊ່ວຍໃນ
.ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ຈຳເປັນໄດ້ງ່າຍ ແລະ ງ່າຍດາຍ

ຫຼາຍຄົນປ່ອຍໃຫ້ນິໄສຂອງຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວເປັນທາດ
ຂອງພວກມັນ, ແລະ ບຸກຄົນສາມາດປົກປ້ອງຕົນເອງໄດ້ ຖ້າລາວດຳລົງຊີວິດ
ແຕກຕ່າງ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າລາວເອົາຈິງເອົາຈັງກັບການຕໍ່ສູ້ກັບນິໄສທີ່ເປັນ
.ອັນຕະລາຍຈົນກວ່າລາວຈະໄປຮອດຄວາມປອດໄພ ແລະ ຝັ່ງແຫ່ງໄຊຊະນະ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບໂດຍການ
ໃຫ້ອາຫານ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ພວກມັນດ້ວຍຄວາມຫວັງ ແລະ ຄໍາສັນຍາທີ່ບໍ່
.ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຄວາມສຸກທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຊົ່ວຄາວ

ໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ສັບສົນ, ບຸກຄົນທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະ
ເອົາຊະນະນິໄສທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບຕ້ອງຮຽກຮ້ອງພະລັງແຫ່ງການຮັບຮູ້ຂອງຕົນເພື່ອ
ເຂົ້າໃຈລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນ ແລະ ຈັດການກັບນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງມີ
.ປະສິດທິພາບ

ນິໄສທີ່ບໍ່ດີມີຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໝາກໄມ້ທີ່ຂົມຂືນ ແລະ ເປັນພິດ

ນິໄສທີ່ທໍາລາຍເຫຼົ່ານີ້, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມ, ຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ເຮັດ
.ໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນຢູ່ໃນການຄວບຄຸມທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີອິດທິພົນຢ່າງລືນເຫຼືອ

ເມື່ອຈິດໃຈເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍຂອງນິໄສ
ເຫຼົ່ານັ້ນ, ອິດທິພົນຂອງມັນຈະຫຼຸດລົງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປຈາກຊີວິດ
.ມະນຸດ

ນັ້ນຄືວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດ, ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນ

ແນວໂນ້ມທີ່ຄຸ້ນເຄີຍຂອງຄວາມຄິດຂອງເຮົາກໍານົດລັກສະນະຂອງພອນ
ສະຫວັນ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ບຸກຄະລິກກະພາບຂອງເຮົາ

ບາງຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນນັກຂຽນ, ນັກສິລະປິນ, ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໜັກ,
ຫຼື ຄົນຂີ້ຄ້ານ, ຄົນຫວ່າງງານ, ແລະອື່ນໆ ແຕ່ຈະເປັນແນວໃດຖ້າເຈົ້າຢາກເປັນ
?ຄົນອື່ນນອກເໜືອຈາກຕົວເຈົ້າເອງໃນປະຈຸບັນ

ເຈົ້າອາດຈະໂຕ້ຖຽງວ່າບາງຄົນເກີດມາມີພອນສະຫວັນພິເສດທີ່ເຈົ້າຂາດ
ແຕ່ປາດຖະໜາວ່າເຈົ້າຈະມີມັນ. ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມ

ພັດທະນາຄວາມສາມາດເຫຼົ່ານັ້ນ ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະມີມັນມາກ່ອນ. ຖ້າບໍ່
.ແມ່ນໃນຊີວິດນີ້, ກໍ່ໃນອະດີດ

ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຄວນເລີ່ມຕົ້ນເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການກຳນົດສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຕ້ອງການເປັນດຽວນີ້

ເຈົ້າສາມາດປຸກຝັງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງທິດທາງໃດໆໃນສະຕິຂອງເຈົ້າໄດ້ດຽວນີ້,
ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າເຈົ້າສູບເອົາຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນການກະທຳຂອງເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕາມ ແລະ ຕົວຕົນທັງໝົດຂອງ
.ເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ແນວຄວາມຄິດນັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ

* * *

ສະຕິທາງວິນຍານເກີດຢູ່ໃນອຸ່ແຫ່ງຄວາມຮັກ, ເຊິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະລັງທີ່
ທຳລາຍຂອງຄວາມກຽດຊັງຢ່າງບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້

ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາເວົ້າ ຫຼື ເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນຄວນມີແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມ
ຮັກ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນທຳຮ້າຍ ຫຼື ກ່າວໂທດຄົນອື່ນ, ແຕ່ຕ້ອງຮັກເຂົາເຈົ້າ ແລະ
.ແບ່ງປັນພອນທີ່ພວກເຮົາປະທານໃຫ້ພວກເຮົາກັບເຂົາເຈົ້າ

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນເຈົ້າຂອງບໍ່ແມ່ນຂອງພວກເຮົາແທ້ໆ; ພວກມັນຖືກ
ມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຊົ່ວຄາວ, ແລະຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາ
.ຈາກໂລກນີ້ໄປ

ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຊະນະຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຮັດໄດ້; ແລ້ວພວກເຮົາຈະນຳເອົາຄວາມດີ ແລະ ພອນມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ
.ໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ການໃຫ້, ມັນຈະຖືກມອບໃຫ້

ຫຼາຍຄັ້ງຂ້ອຍບໍ່ມີເງິນເລີຍແມ່ນແຕ່ເງິນດຽວ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເພິ່ງພາ
ທະນາຄານອັນສູງສົງ, ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງອັນສັກສິດໄດ້ມາພ້ອມກັບ
ຂ້ອຍ ແລະພະລັງອັນສູງສົງໄດ້ສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍ

ສັດທາຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ
ພຣະອົງແມ່ນການຮັບປະກັນສຸດທ້າຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ເພາະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍ
ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ

ເມື່ອທ່ານມີສະຕິທາງວິນຍານ, ບໍ່ວ່າທ່ານຈະໄປໃສກໍຕາມ, ແລະ ບໍ່ວ່າທ່ານ
ຈະຕ້ອງການຫຍັງ, ກົດໝາຍສາກົນຈະເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສໍາເລັດໃຫ້
.ທ່ານ

ການສ້າງເກດການສ້າງສັນດ້ວຍຕາທິເຫັນ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ຈັກກະວານນີ້ມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ! ໃນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ພັນລະນາ ແລະ
ສະແດງເຖິງຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງ. ມະນຸດບໍ່ຄວນຢ່າງ
ຄືກັບຄົນຕາຍໃນໂລກນີ້, ແຕ່ຄວນພິຈາລະນາ, ວິເຄາະສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫັນ, ແລະ
ຊົມຊືມກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ແທນຂອງພຣະອົງ, ມະນຸດຊາດ, ໄດ້ເຮັດຢູ່ເທິງ
ໂລກນີ້. ໂຄງສ້າງຂອງຈັກກະວານມີຄວາມແນ່ນອນແທ້ໆ! ວິທີທີ່ພວກເຮົາຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ລະບົບການຈັດຕັ້ງທີ່ເຄື່ອງຈັກຂອງການສ້າງເຮັດວຽກ, ຕາມ
ກົດໝາຍຂອງຈັກກະວານ, ແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມ
ສົມບູນແບບ (ວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງສົມບູນແບບ).

ພວກເຮົາທຸກຄົນເຫັນດອກໄມ້ ແລະ ຊົມຊືມກັບຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມ
ອ່ອນໂຍນຂອງມັນ, ແຕ່ໃຜຈະສາມາດຮູ້ຄວາມລັບຂອງການມີຢູ່ຂອງດອກໄມ້ໄດ້?
ຄົນເຮົາຕ້ອງຄິດ ແລະ ພິຈາລະນາວິທີການ ແລະ ວັດສະດຸທີ່ປະກອບເປັນທຸກສິ່ງທີ່
ລາວເຫັນທຸກໆມື້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນປື້ມ, ເຄື່ອງດົນຕີ, ເຮືອນ, ຫຼື ຕົ້ນໄມ້.

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ລົດ□□□□ ມັກຈະຖືກເບິ່ງຂ້າມໄປ ແຕ່ຖ້າທ່ານໄປຢ້ຽມຢາມ
ໂຮງງານທີ່ເຂົາເຈົ້າປະກອບ ແລະ ຜະລິດ, ທ່ານຈະຮູ້ວ່າການອອກແບບຂອງພວກ
ມັນສັບສົນ ແລະ ຊັບຊ້ອນແນວໃດ. ລອງພິຈາລະນາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນການ

ຜະລິດໜັງສືພິມປະຈຳວັນ ແລະ ເຄື່ອງຈັກທີ່ພິມພວກມັນ. ບໍ່ມີມືມະນຸດຄົນໃດ
ສາມາດເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມໄວໄດ້ຂະໜາດນີ້.

ຖ້າສິ່ງຕ່າງໆທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັນແບບນີ້,
ຈະເປັນແນວໃດກ່ຽວກັບຄວາມຊັບຊ້ອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການສ້າງພຶດ, ສັດ
ແລະ ມະນຸດ!

ຕ້ອງໃຊ້ເວລາສິບປີເພື່ອສຶກສາວິທະຍາສາດທາງການແພດເພື່ອເຂົ້າໃຈ
ອົງປະກອບແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນເລື່ອງປົກກະຕິ.

ເມື່ອຕົ້ນໄມ້ຢູ່ໃນໄລຍະຕົ້ນໆຂອງການເຕີບໃຫຍ່ຂອງມັນໃນນ້ຳພາຍໃນ
ພາຊະນະແກ້ວ, ຮາກຂອງມັນຄ້າຍຄືກັບຂົນອ່ອນໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອປູກ,
ພະລັງງານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນຮາກຊ່ວຍໃຫ້ພຶດ
ດູດຊຶມສານອາຫານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເຕີບໃຫຍ່ຂອງມັນຈາກດິນ ແລະ ນ້ຳ.

ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈແທ້ໆທີ່ນ້ຳຢາງທີ່ບຳລຸງລ້ຽງໃບຂອງ
ພຶດຈະໄຫຼຂຶ້ນຕໍ່ຕ່ານແຮງໂນ້ມຖ່ວງ? ໂດຍການປອກເປື້ອນກອກຈາກລຳຕົ້ນຂອງ
ພຶດ ຫຼື ລຳຕົ້ນຂອງຕົ້ນໄມ້, ຄົນເຮົາສາມາດເຫັນການເຮັດວຽກທີ່ສັບສົນຂອງທ່າທີ່
ຄວບຄຸມການໄຫຼຂອງນ້ຳຢາງນັ້ນ. ແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂະບວນການບຳລຸງ
ລ້ຽງ ແລະ ການເຕີບໂຕນີ້ແມ່ນຄວາມລຶກລັບທີ່ເອີ້ນວ່າຊີວິດເອງ.

ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ໃນສະຕິອັນສູງສົ່ງ, ຂ້ອຍຮັບຮູ້ຊີວິດແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃນເສັ້ນໃຍຂອງ
ຫຍ້າ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຝັນວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງ
ການສ້າງ ການພິຈາລະນາສິ່ງມະຫັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ຄືການຢືນຢູ່ໃນຄວາມຢ່າເກງ
ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ໜ້າພຣະບາດສົມເດັດພະເຈົ້າ.

(ແລະຂ້ອຍໄດ້ຢ່າງດ້ວຍການຍ່າງຂອງຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວແລະຍອມຢູ່ໃຕ້
ອຳນາດ)

(ພຣະເຈົ້າບໍ່ພູມໃຈ ຫຼື ອວດຕິ)

ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນອັນງົດງາມ, ພຣະປະສົງອັນສູງສົ່ງໄດ້ກຳນົດຮູບແບບ
ຂອງສິ່ງມີຊີວິດທຸກຊະນິດ, ພ້ອມກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດສຳລັບການ
ດຳລົງຊີວິດ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ແລະ ການອະນຸລັກຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ
ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງມັນໄດ້. ຖ້າຫາກມີການຂາດສານອາຫານໃດໆ
ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມຕ້ອງການທາງໂພຊະນາການເຫຼົ່ານີ້, ຕົວຢ່າງ, ພຶດ, ສັດ, ແລະ
ມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ຄົນໂດຍສະເລ່ຍໄດ້ຮັບທາດເຄມີທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ຮ່າງກາຍຕ້ອງການຈາກ ອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫຼາຍຄົນບໍ່ສົນໃຈຄໍາແນະນໍາດ້ານໂພຊະ ນາການ, ການບໍລິໂພກອາຫານທີ່ຂາດທາດອາຫານທີ່ຈໍາເປັນທັງໝົດ ຫຼື ຄວາມ ສົມດຸນທາງໂພຊະນາການທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບສຸຂະພາບທີ່ດີ. ໂພຊະນາການທີ່ບໍ່ ພຽງພໍແມ່ນສາເຫດຫຼັກຂອງພະຍາດຫຼາຍຢ່າງຂອງມະນຸດ. ການຂາດສານ ອາຫານມີຜົນກະທົບທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ທັນທີຕໍ່ພຶດຕິທຳອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າຂາດ ສານເຄມີທີ່ຈໍາເປັນບາງຢ່າງ.

ມີການແລກປ່ຽນທີ່ສໍາຄັນລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ ການ ແລກປ່ຽນເຊິ່ງກັນແລະກັນລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະ ສັດແມ່ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ ມະນຸດຫາຍໃຈເອົາອົກຊີເຈນ ແລະ ປ່ອຍອາຍຄາບອນໄດອອກໄຊອອກມາ, ໃນ ຂະນະທີ່ຕົນໄມ້ດູດຊີມ ແລະ ເກັບຮັກສາອາຍຄາບອນໄດອອກໄຊ ແລະ ນ້ຳ, ເຊິ່ງ ຖືກຍ່ອຍສະຫຼາຍໂດຍການສັງເຄາະແສງເພື່ອປະກອບເປັນຄາໂບໄຮເດຣດ (ສານ ປະກອບຂອງຄາບອນ, ອົກຊີເຈນ, ແລະ ໄຮໂດຣເຈນ, ເຊັ່ນ: ແປ້ງ ແລະ ນ້ຳຕານ)

ໃນຂະບວນການນີ້, ຕົນໄມ້ຈະປ່ອຍອົກຊີເຈນທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບມະນຸດ. ການ ສັງເຄາະແສງຈະຢຸດລົງໃນຕອນກາງຄືນເພາະວ່າມັນອາໄສແສງແດດ. ຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ຜ່ານຂະບວນການອື່ນທີ່ເອີ້ນວ່າການຫາຍໃຈ, ຕົນໄມ້ຈະປ່ອຍອາຍຄາ ບອນໄດອອກໄຊອອກສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເພາະໃນຕອນກາງ ຄືນເມື່ອບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຕ່າງຈາກການສັງເຄາະແສງ, ເຊິ່ງດູດຊີມອາຍຄາບອນ ແລະ ຜະລິດອົກຊີເຈນ.

ໃນຕອນກາງຄືນອາກາດໂດຍທົ່ວໄປຈະສະຫງົບ, ແລະ ມີອາຍຄາບອນໄດ ອອກໄຊຕີກຢູ່ໃກ້ພື້ນດິນ. ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນເຫດຜົນທີ່ວ່ານີ້ໄສການນອນຢູ່ເທິງ ຕຽງ, ນັ້ນຄື, ເໝືອນລະດັບພື້ນດິນ, ຈຶ່ງພັດທະນາຂຶ້ນ.

ວິທະຍາສາດໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນກົນໄກທີ່ສັບສົນຫຼາຍຢ່າງຂອງ ຈັກກະວານນີ້ - ອົງປະກອບຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແຕ່ຍັງມີ ຄວາມຮູ້ຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄົ້ນພົບ ຖ້າພວກເຮົາປຸກຝັງພະລັງທີ່ແຟງ ຢູ່ຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກ ເຊິ່ງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນກວ່າ ມີສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍ ແລະ ຂຶ້ນກັບ ປະສົບການຂອງໂລກທາງກາຍະພາບທີ່ໜ້າແທ້ໝົດ ແລະ ຈໍາກັດ.

ການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຜູກພັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນການປະຕິເສດຄວາມສຸກທາງ ກາຍະພາບ, ແຕ່ແມ່ນການຂະຫຍາຍຂອບເຂດຄວາມສາມາດທາງກາຍະພາບ

ຂອງພວກເຮົາ - ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ - ຈົນເຖິງທ່າແຮງທາງວິນຍານ ທີ່ເຕັມທີ່ທີ່ສຸດ.

ໃນລະດັບທາງກາຍະພາບ, ມະນຸດໄດ້ຄົ້ນພົບຫຼາຍວິທີເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມສາມາດໃນການເບິ່ງເຫັນຂອງຕົນ. ຕາເປົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສີພຽງ ແຕ່ຈຳກັດ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫີນສີນ້ຳຕານອ່ອນບາງກ້ອນສະແດງສີທີ່ເຫຼືອມເປັນ ເງົາພາຍໃຕ້ແສງ ultraviolet. ເມື່ອແສງນີ້ຖືກບລັອກ, ຫີນຈະກັບຄືນສູ່ສີເຂັ້ມ ເດີມຂອງມັນ. ຫຼາຍສີໃນໂລກທາງກາຍະພາບ, ເຊັ່ນ: ສີຟ້າຂອງຫ້ອງຟ້າ, ແມ່ນ ພາບລວງຕາທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍການ ສະທ້ອນຂອງແສງອອກຈາກອະນຸພາກວັດຖຸປະ ເພດຕ່າງໆ. ເນື່ອງຈາກວ່າຕາສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ພຽງແຕ່ລະດັບການສັນສະເທືອນທີ່ ຈຳກັດທີ່ປະກອບເປັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານ, ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນສະ ເປກຕຣຳທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ເປັນສິ່ງທີ່ລືກລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ ພວກມັນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນພວກມັນ, ພວກເຮົາຈະປະຫລາດໃຈກັບຄວາມ ງົດງາມແລະຄວາມງາມຂອງພວກມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າສີສັນທີ່ສົດໃສທີ່ສຸດຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກກໍເບິ່ງຄືວ່າຈິດໆ ແລະ ຈິດໆ ເມື່ອທຽບກັບສີສັນທີ່ງົດງາມຂອງດາວ ເຄາະ ຫຼື ອານາຈັກທີ່ບໍ່ມີຜົວຕົນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ທັງຕາ ແລະ ຫູບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້. ມະນຸດບໍ່ ສາມາດສູດຕົວກິນຫອມທີ່ບໍລິສຸດ ຫຼື ເຫັນຮູບຮ່າງ, ຮູບພາບ ແລະ ຄວາມປະທັບ ໃຈທີ່ລະອຽດອ່ອນນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ໄຫຼຜ່ານຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງອິເທີ.

ມະນຸດມັກຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆພາຍໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງໄດ້ ຄົນທີ່ມີສາຍຕາຮູ້ຄຸນຄ່າຄວາມງາມຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ຄົນອື່ນປະຕິບັດຄືກັບວ່າພວກ ເຂົາບໍ່ມີຕາ; ພວກເຂົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າໃຈ - "ຫູໝວກ, ຕາບອດ, ແລະ ປາກ ກີກ, ສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈ" - ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ຫຍັງໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມ.

ຕອນຂ້ອຍໄປຢ້ຽມຢາມເມັກຊິໂກ ແລະ ໄດ້ເຫັນ "ສວນລອຍນ້ຳ" ຂອງ ທະເລສາບ Zuquemilco, ຄວາມງາມຂອງພວກມັນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຫົວໃຈ ຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງນັກ ສິລະປິນຜູ້ສູງສົງ. ມີອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫຼົງໄຫຼໃນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທາງ ທຳມະຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ ເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນ. ຂ້ອຍຖາມລາວກ່ຽວກັບຄວາມປະທັບໃຈຂອງລາວຕໍ່ຫົວຫັດ ທີ່ໜ້າຍິນດີເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ລາວຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍກຳລັງຄິດກ່ຽວກັບວິທີທີ່ມີ ປະສິດທິພາບໃນການລະບາຍນ້ຳເພື່ອປູກຝັງທີ່ດິນຫຼາຍຂຶ້ນ."

ໃນຖານະວິສະວະກອນ, ລາວໄດ້ເບິ່ງທະເລສາບຈາກມຸມມອງຂອງຕົນເອງ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນຮັບຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆຕາມແນວຄວາມຄິດ ແລະ ອະຄະຕິຂອງ ຕົວເຮົາເອງ.

ທຸກໆຈິດວິນຍານຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍແຮງສັນສະເທືອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກ - ທຸກໆປັດໃຈທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການສ້າງລັກສະນະຫຼືສະຕິຂອງບຸກຄົນ. ແຕ່ລະຄົນມີອົງປະກອບທີ່ເປັນເອກະລັກ, ການສັນສະເທືອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ທຸກສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາໄດ້ເຮັດຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍຍັງຄົງ ເກັບໄວ້ໃນສະໝອງຄືກັບແຄບຊູນທີ່ຖືກບີບອັດຂອງແນວໂນ້ມແລະຄວາມໂນ້ມ ອຽງ. ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນ ແຄບຊູນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາ ຈຶ່ງປະຫຼາດໃຈກັບການກະທຳຂອງຄົນ, ແຕ່ລະຄົນກໍເປັນໄປຕາມຄວາມປາຖະໜາ ຂອງຕົນເອງ. ບາງຄົນມັກຈະຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມສຸກໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ, ຫຼື ກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍແລະມີອາລົມບໍ່ດີໃນທາງທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ, ແມ່ນແຕ່ ຈາກຕົວເອງ. ຄົນອື່ນໆມັກຈະຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການວິພາກວິຈານ, ສ້າງຄວາມບໍ່ ສະຫງົບ, ເຜີຍແຜ່ຂ່າວລື, ແລະເປີດເຜີຍຄົນອື່ນ, ໃນຂະນະທີ່ຕົວຕົນພາຍໃນ ຂອງຕົນເອງຕ້ອງການການຊຳລະລ້າງແລະການຊຳລະລ້າງຢ່າງຮີບດ່ວນ. ແນວ ໂນ້ມທາງຈິດໃຈເຫຼົ່ານີ້ຝັງຈິດວິນຍານແລະປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນເປີດເຜີຍທ່າແຮງທີ່ສູງ ກວ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມະນຸດມີຄວາມຊັບຊ້ອນແລະຈຳກັດຕົນເອງຫຼາຍປານໃດ! ແຕ່ລະຄົນ, ໃນຕົວຂອງມັນເອງ, ແມ່ນເລື່ອງຫຼາຍບົດ, ມີເຫດການທີ່ເຊື່ອມໂຍງ ກັນແລະສະຖານະການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

ນອກເໜືອໄປຈາກການກິນ, ການນອນ, ແລະ ການເຮັດວຽກ, ມະນຸດຍັງ ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຄວາມໝາຍຈາກຊີວິດ. ຜູ້ຄິດພິຈາລະນາ ສິ່ງອ້ອມຂ້າງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມັກຈະປະຫຼາດໃຈກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫັນ. ເຂົາເຈົ້າສັງເກດຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ສິ່ງໄສວ່າເປັນຫຍັງສິ່ງຕ່າງໆຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ ເກີດຂຶ້ນໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ. ຕົວຢ່າງ, ພວກເຮົາມີແຂ້ວຊຸດໜຶ່ງ, ຈາກນັ້ນຊຸດທີ່ ສອງ, ສະນັ້ນເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊຸດທີສາມຄືກັນ? ເປັນຫຍັງລະບົບຈຶ່ງ ເຮັດວຽກແບບນີ້?

ມະນຸດຍອມຮັບແນວຄວາມຄິດທີ່ຫຼອກລວງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຂໍ້ຈຳກັດທາງ ທຳມະຊາດໂດຍບໍ່ຕ້ອງຕັ້ງຄຳຖາມຢ່າງຈິງຈັງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ແນວຄວາມ ຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຄວບຄຸມຊີວິດແລະຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນັກຄິດບໍ່ ຍອມຮັບສະຖານະພາບທີ່ເປັນຢູ່ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ; ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າ ພະຍາຍາມທີ່ຈະປ່ຽນແປງມັນ, ແລະນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມກ້າວໜ້າເປັນໄປ ໄດ້.

ຂ້ອຍດີໃຈຫຼາຍເມື່ອເຫັນຜົນສຳເລັດ ແລະ ສິ່ງປະດິດສ້າງຂອງມະນຸດທີ່
ຫາຍາກທີ່ຮັບໃຊ້ມະນຸດໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ ມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງ
ເກີດຂຶ້ນຈາກຈິດໃຈຂອງມະນຸດ! ແຕ່ຈິດໃຈເອງຍັງຄົງສັບສົນຫຼາຍກວ່າທຸກສິ່ງທີ່
ມັນໄດ້ຜະລິດອອກມາ

ມີເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບກະສັດອົງໜຶ່ງທີ່ສະແດງຄວາມໂປດປານ ແລະ ຄວາມ
ຮັກແພງຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ລັດຖະມົນຕີຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງລາວ, ເຊິ່ງກະຖຸ່ນຄວາມອິດສາ
ແລະ ຄວາມອິດສາໃນໃຈຂອງຂ້າລາດຊະວົງຄົນອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ສັງເກດເຫັນຄວາມ
ລຳອຽງທີ່ຊັດເຈນຂອງກະສັດ. ເມື່ອກະສັດຮູ້ເລື່ອງນີ້, ລາວຢາກອະທິບາຍໃຫ້
ພວກເຂົາຟັງວ່າເປັນຫຍັງລັດຖະມົນຕີຈຶ່ງເປັນຄົນທີ່ລາວມັກທີ່ສຸດ.

ມື້ໜຶ່ງ ກະສັດ ແລະ ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພະອົງໄດ້ຍິນສຽງດົນຕີມາແຕ່ໄກໆ,
ດັງນັ້ນພະອົງຈຶ່ງຫັນໄປຫາຂ້າລາຊະການຄົນໜຶ່ງຂອງພະອົງ ແລະ ກ່າວວ່າ: "ຈຶ່ງ
ຊອກຫາຂ່າວໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້."

ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາຍຄົນນັ້ນກໍກັບມາ ແລະ ບອກວ່າມັນເປັນຂະບວນແຫ່
ແຕ່ງງານ. ກະສັດໄດ້ຖາມວ່າ, "ງານແຕ່ງງານຂອງໃຜ?" ແຕ່ພະນັກງານຫ້ອງວ່າ
ການປົກຄອງບໍ່ມີຄຳຕອບ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ສົ່ງພະນັກງານຮັກສາຄວາມສະອາດອີກຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່
ກັບຄືນມາພ້ອມກັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມສຸດທ້າຍຂອງກະສັດ, ແຕ່ລາວບໍ່ສາມາດ
ຕອບຄຳຖາມອື່ນໆໄດ້. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ກໍເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຊາຍຫຼາຍຄົນ.

ໃນທີ່ສຸດ, ກະສັດໄດ້ຮຽກນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງພະອົງມາ ແລະ ສັ່ງໃຫ້
ລາວໄປສືບສວນເລື່ອງນີ້. ລັດຖະມົນຕີໄດ້ອອກເດີນທາງທັນທີ, ແລະ ເມື່ອລາວກັບ
ຄືນມາ, ກະສັດໄດ້ຖາມລາວດ້ວຍຄຳຖາມຫຼາຍຢ່າງ, ເຊິ່ງລັດຖະມົນຕີທີ່ສະຫຼາດ
ຫຼັກແຫຼມ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືສາມາດຕອບໄດ້ຢ່າງລະອຽດ.

ຄົນທີ່ມີປັນຍາຊ້າ ແລະ ຈິດໃຈຈືດໆຫຼາຍຄົນຄ້າຍຄືກັບຄົນເຝົ້າປະຕູທີ່ບໍ່ຮູ້
ຫຍັງເລີຍ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າໂງ່ສະເໝີໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາຂີ້ຄ້ານທາງ
ດ້ານສະຕິປັນຍາຫຼາຍ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມເກີນຄວາມຈຳເປັນ
ຢ່າງແທ້ຈິງ. ຂ້ອຍສາມາດແກ້ຕົວໃຫ້ຄວາມຂີ້ຄ້ານທາງດ້ານຮ່າງກາຍໄດ້,
ເພາະວ່າອາດຈະມີເຫດຜົນທາງສະລິລະວິທະຍາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ແຕ່ບໍ່ມີຂໍ້
ແກ້ຕົວສຳລັບຄວາມຂີ້ຄ້ານທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ! ຜູ້ທີ່ຫວ່າງງານທາງດ້ານຈິດໃຈ
ບໍ່ຢາກຄິດເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ການຄິດກໍເບິ່ງຄືວ່າເປັນວຽກທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບພວກ
ເຂົາ.

ຄວາມຄິດເປັນສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ບໍ່ມີໃຜສາມາດຈັດ
ປະເພດແນວໂນ້ມ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງຈິດໃຈໄດ້. ຄວາມສາມາດຂອງມັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າທ່ານພິຈາລະນາຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ໃດກໍຕາມ, ທ່ານຈະພົບຄຳຕອບສຳລັບຄຳຖາມໃດໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ
ຫົວຂໍ້ນັ້ນ.

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່
ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ, ບົດສະຫຼຸບຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈປະເພດໜຶ່ງ, ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນຄວາມຮູ້ທັງໝົດ.
ຄວາມຮູ້ສຶກຕ້ອງດຸ່ນດ່ຽງຈິດໃຈ, ເພາະວ່າເມື່ອນັ້ນຮູບພາບອັນລັກສິດຂອງ
ພຣະເຈົ້າພາຍໃນເຈົ້າຈຶ່ງປາກົດຢູ່ໃນສາລະສຳຄັນຢ່າງເຕັມທີ່. ດັ່ງນັ້ນ, ໂຍຄະຈິງ
ສອນຄົນໃຫ້ຮູ້ວິທີດຸ່ນດ່ຽງພະລັງຂອງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີທັງສອງ
ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນແມ່ນຍັງບໍ່ເຄີຍໃຫຍ່ເຕັມທີ່.

ຜູ້ສະແຫວງຫາມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ ແລະ ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ພຣະເຈົ້າກໍຍິ່ງເປີດເຜີຍສົງມະຫັດສະຈັນຂອງການມີຢູ່ໃຫ້ລາວເຫັນຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງວັດຖຸທາງກາຍະພາບທຸກຢ່າງແມ່ນຮູບແບບຂອງແສງສະຫວ່າງສີທີ່
ສົດໃສ ໃນໂລກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ ຫຼື ດາວເຄາະ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ
ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າຄວາມບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ໂຮງງານຈັກກະວານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນເກີນກວ່າຈິນຕະນາການ ຈັກກະວານ
ທັງໝົດແມ່ນແນວຄວາມຄິດດຽວໃນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ! ແມ່ນແຕ່ກາລັກຊີກໍ
ດຳເນີນງານ ແລະ ຖືກຄວບຄຸມໂດຍກົດໝາຍທາງຄະນິດສາດທີ່ເກີນຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຮັດວຽກຕາມລະບົບທີ່ມີຄວາມແມ່ນຍໍາ ແລະ
ຄວາມສົມບູນແບບສູງສຸດ ຈິດໃຈຈັກກະວານນັ້ນເປັນຈິດໃຈທີ່ມີພະລັງແທ້ໆ!
ຄວາມສົມບູນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດກໍາລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ການ
ເຄື່ອນໄຫວທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາເອີ້ນວ່າຊີວິດແມ່ນຂຶ້ນກັບຈິດໃຈຈັກກະວານ
ນັ້ນ.

ທຸກໆຮ້ອຍປີ, ຜູ້ຄົນຫຼາຍພັນລ້ານຄົນໄດ້ອອກຈາກໂລກນີ້, ແລະຍິ່ງມີຫຼາຍ
ຂຶ້ນອີກ. ມີການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມສັບສົນທີ່ມີ
ຢູ່ໃນຕົວຂອງມັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະໜອງອາຫານຢ່າງອຸດົມ
ສົມບູນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງມະນຸດຊາດ. ມະນຸດຜູ້ດຽວເປັນ
ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນໂລກ. ເຖິງເວລາ
ແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃນຍຸກສະໄໝແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ບ່ອນທີ່ທຸກຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແລະ ມີຊີວິດຢູ່ໃນ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມເຫັນ

ແກ່ຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ການຫມູນໃຊ້ຊະຕາກຳຂອງປະເທດຊາດໂດຍຊົນເຜົ່າ
ສ່ວນນ້ອຍທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຄົງນອນຫຼັບສະນິດຕະຫຼອດຊີວິດທີ່ຝັນຮ້າຍນີ້ ມີແຕ່ຄົນທີ່
ມີຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຕື່ນຕົວ ລາວບໍ່ສົນໃຈກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນທຳມະດາ
ເຊິ່ງມີຄວາມກັງວົນພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນການສະແຫວງຫາຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ
ຄວາມສຸກທາງກາມ ແລະ ການເສຍເວລາໄປກັບກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມສົນໃຈທີ່
ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ.

ມະນຸດເຮົາພະຍາຍາມໄລ່ຕາມການລ້ຽວທີ່ຜ່ານໄປໄດ້ຢ່າງໄວໆໃນໂລກທີ່
ບໍ່ແນ່ນອນນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້ນັ້ນຈະ
ຢູ່ໃນຕົວເຮົາຢ່າງແນ່ນອນ. ພວກເຂົາຈະພົບມັນຢ່າງແນ່ນອນ ຖ້າພວກເຂົາຄືນຫາ
ຢ່າງພາກພຽນ ແລະ ປາຖະໜາທີ່ຈະຄືນພົບມັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຈິດໃຈຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຖືກຕ້ອງເພື່ອຄົ້ນພົບຫ້ອງທົດລອງ
ອັນສູງສົງທີ່ຊ່ອນຢູ່ນອກໂລກນີ້ ຄັ້ງໜຶ່ງ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການສ້າງເປັນເວລາໝົດມື້, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ: “ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າ
ຕາບອດ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊອກຫາປະຕູດຽວທີ່ນຳໄປສູ່ພຣະອົງໄດ້ ແຕ່ເນື່ອງ
ຈາກວ່າພຣະອົງໄດ້ເປີດສາຍຕາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕອນນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນປະຕູເປີດຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ... ໃນຫົວໃຈຂອງດອກໄມ້, ໃນສຽງຂອງ
ເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດ, ແລະ ໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງປະສົບການອັນສູງສົງທີ່ຮັກແພງ ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ທຸກໆສຽງກະຊິບຂອງຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປີດທາງໃໝ່ໄປສູ່ພຣະ
ວິຫານອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ”

ຜູ້ສະແຫວງຫາຕ້ອງເຂັມແຂງ ແລະ ໝັ້ນຄົງ, ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຕັ້ງໃຈໃນ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະຊອກຫາສິ່ງສັກສິດທີ່ສຸດທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າ
ມ່ານແຫ່ງການສ້າງ ຄົນເຮົາຕ້ອງແຍກຕົວເອງອອກຈາກຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນ
ສິ້ນສຸດຂອງໂລກ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຍອມນອນຫຼັບໃນຕອນກາງຄືນກ່ອນທີ່ຈະຕິດຕໍ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດແມ່ນບໍ່ມີວັນ
ໝົດ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງອຸທິດເວລາໃນແຕ່ລະມື້ເພື່ອຢູ່ກັບຕົວເອງ ແລະ ກັບ
ພຣະເຈົ້າ, ຫ່າງໄກຈາກສຽງດັງ ແລະ ສຽງຮ້ອງດັງຂອງໂລກ ແລະ ສຽງດັງຂອງ
ຊີວິດ ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນຊີວິດຜ່ານທັດສະນະໃໝ່ ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະມີ
ວິໄສທັດໃໝ່ກ່ຽວກັບມັນ.

ເຊັ່ນດຽວກັບນັກວິທະຍາສາດທີ່ສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້ໂດຍການປະຕິບັດຕາມ
ກົດໝາຍທຳມະຊາດ ແລະ ຫຼັກການທາງວິທະຍາສາດສະເພາະ, ຜູ້ຄືນຫາທີ່

ຈິງໃຈກໍຈະສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທາງ
ວິນຍານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍຫຼັກໃນຊີວິດ.
ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້, ມະນຸດຊາດໄດ້ມາສູ່ໂລກນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໄດ້ກາຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກົດກັນສຳລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່. ແຕ່ມະນຸດຊາດຫຼອກລວງຕົນເອງ
ໂດຍການລົມຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ແລະ ຫຼົງໄຫຼກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ແລະ ເລື່ອງເລັກ
ໆນ້ອຍໆ.

ແລະຈິງຈີ້ໄວ້ວ່າເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າສະພາບການຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ດີປານໃດ
ກໍຕາມໃນໂລກນີ້, ເມື່ອເຈົ້າຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະອົງເຮັດວຽກ
ຮ່ວມກັບເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງ
ທັງໝົດທີ່ເຈົ້າປະເຊີນຢູ່ກໍຕາມ. ເຈົ້າຍັງຈະເຫັນພຣະອົງປະກົດຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບເຈົ້າ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ.

ທັງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ, ແລະ ຊັບ
ສິນຕ່າງໆ ຈະຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງຕ້ອງກັງວົນແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່າ
ນັ້ນທີ່ກຳນົດໃຫ້ເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຈາງຫາຍໄປ?

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ນຳ ພວກເຮົາຈາກ
ຄວາມມືດມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ

ຈາກຄວາມກຽດຊັງ ກາຍເປັນຄວາມຮັກ

ຈາກຂໍ້ຈຳກັດສູ່ອິດສະລະພາບ

ຈາກຄວາມບໍ່ຮູ້ ສູ່ປັນຍາ

ຈາກຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຕາຍ ສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ ແລະ ການ
ພັກຜ່ອນອັນເປັນນິດ

ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈັບມືພວກເຮົາ ແລະ ນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງ
ພຣະອົງ

ແລະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ນຕົວຢູ່ໃນສະຕິຂອງພຣະອົງ

ແລະເພື່ອເປີດປະຕູທັງໝົດທີ່ນຳໄປສູ່ສະຫວັນແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ເຮົາດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃນໃຈ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

ທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດເຮົາ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດທີ່ພວກເຮົາຈະສົງໄສກ່ຽວກັບຕົນກຳເນີດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຜູ້ສ້າງໂລກນີ້ ແລະ ພວກເຮົາອ່ານກ່ຽວກັບລາວ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະໄປເຖິງລາວໄດ້ແນວໃດ. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ແມ່ນວ່າ ຈັກກະວານທັງໝົດປະກາດການມີຢູ່ຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົງຂອງລາວ. ເຊັ່ນດຽວກັບຊົນສ່ວນ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນ້ອຍ ແລະ ຂັດແຈນຂອງໂມງນ້ອຍໆເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຊົມເຊີຍຊ່າງເຮັດໂມງ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງຈັກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສັບສົນຂອງໂຮງງານທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຫລາດໃຈ ແລະ ດົນໃຈໃຫ້ພວກເຮົາຊົມເຊີຍນັກປະດິດຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງທຳມະຊາດ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈກັບສະຕິປັນຍາທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນ, ແລະ ພວກເຮົາຖາມວ່າ: "ໃຜໃຫ້ດອກໄມ້ມີຮູບຮ່າງທີ່ສົດໃສ ແລະ ໜ້າຂອງມັນຫັນໄປທາງດວງອາທິດ? ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນມາຈາກໃສ? ແລະ ກິບດອກຂອງມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມແມ່ນຍໍາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ຍ້ອມດ້ວຍສີສັນທີ່ງົດງາມ ແລະ ມີຄວາມສຸກດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ?"

ໃນຕອນກາງຄືນ, ດວງດາວ ແລະ ດວງຈັນ, ກະແຈກກະຈາຍແສງສະຫວ່າງສີເງິນຂອງມັນຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ດົນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ພິຈາລະນາສະຕິທີ່ນຳພາວັດຖຸທາງທ້ອງຟ້າເຫຼົ່ານີ້ໃນອະວະກາດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ. ແສງສະຫວ່າງອ່ອນໆຂອງດວງຈັນເຕັມດວງບໍ່ພຽງພໍສຳລັບກິດຈະກຳປະຈຳວັນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິດໃຈທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ອ່ອນໂຍນຈຶ່ງແນະນຳໃຫ້ພິກັດຜ່ອນໃນຕອນກາງຄືນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ດວງອາທິດຂຶ້ນ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສຂອງມັນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໂລກອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຂັດແຈນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດປະຕິບັດໜ້າວຽກຕ່າງໆທີ່ນຳສະເໜີຕໍ່ພວກເຮົາ.

ມີສອງວິທີທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາຄື: ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອສຸຂະພາບຂອງພວກເຮົາຊຸດໂຊມລົງ, ພວກເຮົາສາມາດໄປຫາທ່ານໝໍເພື່ອຮັບການປິ່ນປົວ ແຕ່ມັນມີເວລາທີ່ທັງທ່ານໝໍ ຫຼື ຜູ້ອື່ນບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້, ແລະ ພວກເຮົາຫັນໄປຫາວິທີທີ່ສອງຄື: ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ສ້າງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ພະລັງທາງຮ່າງກາຍມີຈຳກັດ, ແລະ ເມື່ອມັນລົ້ມເຫຼວ, ພວກເຮົາຫັນໄປຫາພະລັງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການ

ເງິນຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ ແລະ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ພວກເຮົາ
ຫັນໄປຫາພະລັງນັ້ນ.

ທຸກໆຄົນຄິດວ່າບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ. ບາງຄົນຮູ້ສຶກກົດດັນ
ຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນເພາະວ່າຄວາມຕ້ານທານຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ. ແລະ ຍ້ອນ
ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈຂອງຄົນ, ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ພະລັງງານ
ໃນປະລິມານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງປະເຊີນກັບບັນຫາທີ່ຍາກລຳບາກຫຼາຍ
ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະມັນໄດ້. ຜູ້ທີ່ມີ
ຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂດຍການ
ທຳລາຍອຸປະສັກ ແລະ ສັນສະເທືອນພື້ນຖານຂອງອຸປະສັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດກໍ່ເຄີຍປະເຊີນກັບຄວາມລືມເຫຼວ. ເມື່ອພວກເຮົາ
ປະເຊີນກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງທີ່ໜັກໜ່ວງທາງດ້ານວັດຖຸ,
ສະຕິປັນຍາ, ແລະ ຈິດວິນຍານ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພະລັງຂອງຊີວິດມີຈຳກັດແນວໃດ
ໃນໂລກວັດຖຸນີ້.

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນອຸທິດພຽງແຕ່ເພື່ອປັນລູສຸຂະພາບທີ່
ດີ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນອຸທິດໃຫ້ກັບການ
ຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນຫຍັງ? ເມື່ອຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກຄອບງຳພວກເຮົາ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຄວນຫັນໄປຫາສິ່ງອ້ອມຂ້າງ,
ພະຍາຍາມປັບປຸງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຈະໃຫ້ການບັນເທົາທຸກ. ແຕ່ເມື່ອ
ພວກເຮົາປັນລູເຖິງຈຸດຈົບ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ
ລືມເຫຼວ; ຂ້ອຍສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?" ພວກເຮົາເລີ່ມພິຈາລະນາຢ່າງຈິງຈັງ
ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິພາບຕໍ່ບັນຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເມື່ອ
ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາເລິກເຊິ່ງພຽງພໍ, ພວກເຮົາພົບຄຳຕອບພາຍໃນຕົວເຮົາ
ເອງ. ນີ້, ໃນຕົວຂອງມັນເອງ, ແມ່ນຮູບແບບຂອງການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ.

ການອະທິຖານ: ຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ

ການອະທິຖານເປັນຄວາມຕ້ອງການທາງວິນຍານ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງພວກ
ເຮົາໃຫ້ເປັນຄົນຂໍ້ຫານ ເພາະພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ
ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດກ່າວໄວ້ດັງນີ້ ຄົນຂໍ້ຫານທີ່ໄປເຮືອນຂອງຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຂໍ້ຫານ
ຈະໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງຄົນຂໍ້ຫານ ແຕ່ລູກຊາຍສາມາດໄດ້ຮັບຫຍັງກໍ່ໄດ້ຈາກພໍ່ທີ່
ຮັ່ງມີຂອງລາວ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປະພຶດຕົວຄືກັບຄົນຂໍ້ຫານ

ບາງຄົນເບິ່ງຄືວ່າມີທຸກຢ່າງ ແລະ ເກີດມາໃນຄວາມຫຼູຫຼາ ແລະ ຄວາມ
ສະດວກສະບາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນເບິ່ງຄືວ່າຈະດຶງດູດບັນຫາ ແລະ ຄວາມລືມ
ເຫຼວ. ຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພວກເຂົາຢູ່ໃສ? ພະລັງຂອງພຣະວິນຍານ

ບໍລິສຸດຢູ່ໃນຕົວພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ແຕ່ພວກເຮົາຈະປຸກຝັງພະລັງນັ້ນໄດ້ແນວໃດ? ບາງທີເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກຫ້າວອຍໃຈໃນອະດີດ ເພາະວ່າຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ແຕ່ຢ່າສູນເສຍຄວາມຫວັງ ແລະ ສັດທາ ເພື່ອຮູ້ວ່າຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າມີປະສິດທິພາບຫຼືບໍ່, ເຈົ້າຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອຢືນຖານໃນພະລັງຂອງການອະທິຖານຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ.

ບາງທີຄຳອະທິຖານຂອງບາງຄົນອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເລືອກທີ່ຈະອ້ອນວອນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າຈະຂໍຫຍັງຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າອາດຈະອະທິຖານດ້ວຍສຸດໃຈ ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງເຈົ້າເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນ, ແຕ່ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ເພາະວ່າຄຳອະທິຖານທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດທາງວັດຖຸແມ່ນມີຂໍ້ຈຳກັດໂດຍທຳມະຊາດ, ແລະ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວນມີຂໍ້ຈຳກັດ. ແຕ່ມີວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການອະທິຖານ. ມີຄົນເວົ້າວ່າແມ່ນມີຊີວິດເກົ່າຊີວິດ ແຕ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກມີເກົ່າສືບເກົ່າຊີວິດ! ເຈົ້າຕ້ອງຊອກຫາວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອກຳຈັດ "ແມ່ນແຕ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ". ຄວາມລັບຂອງການອະທິຖານທີ່ມີປະສິດທິພາບແມ່ນຢູ່ໃນການປ່ຽນຕຳແໜ່ງຂອງຄົນເຮົາຈາກຄົນຂໍຫາໄປສູ່ຄົນທີ່ມີສິດ. ເມື່ອເຈົ້າຂໍບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີລັກສະນະທາງວິນຍານນັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄຳອະທິຖານຂອງເຈົ້າຈະມີທັງພະລັງ ແລະ ປັນຍາ.

ແກ່ນພັນຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະກັງວົນ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍເມື່ອພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ການກະທຳດ້ວຍຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນບໍ່ໄດ້ດຶງດູດພະລັງອັນສູງສົ່ງ, ແຕ່ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຮັດໃຫ້ກຳລັງຂອງຈັກກະວານສັນສະເທືອນ ແລະ ນຳເອົາການຕອບສະໜອງຈາກສິ່ງບໍລິສຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແກ່ນຂອງຄວາມສຳເລັດສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕັ້ງໃຈຈະບັນລຸແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ. ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ບິບອັດດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຈະກາຍເປັນອຳມະພາດຊົ່ວຄາວ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເດັດດ່ຽວ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ເວົ້າວ່າ, "ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍອາດຈະຖືກຈິກເປັນຕ່ອນໆ, ແຕ່ຫົວຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຖືກຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ," ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລະດັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ.

ພະລັງໃຈ ແລະ ທິດທາງທີ່ເໝາະສົມຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ຍົກລະດັບ ແລະ ຍົກລະດັບສະຖານະພາບຂອງຄົນເຮົາ ເມື່ອຄົນເຮົາປະຖິ້ມການໃຊ້ພະລັງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທຳມະດາ, ບໍ່ມີປະສິດທິພາບໃນລະຫວ່າງເຫດການຕ່າງໆ ຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ຄວນໃຊ້ພະລັງໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອປ່ຽນແປງ

ສະຖານະການ, ເພາະຢ້ານວ່າຈະຂັດຂວາງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນ ຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງປະທານພະລັງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ ຖ້າພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກ ເຮົາໃຊ້ມັນ? ຂ້ອຍເຄີຍພົບຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມງວດຄົນໜຶ່ງທີ່ເວົ້າວ່າລາວບໍ່ເຊື່ອໃນການ ໃຊ້ພະລັງໃຈ ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມສຳຄັນ ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ເຈົ້າ ກຳລັງໃຊ້ພະລັງໃຈຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຕອນນີ້, ແລະ ຮຸນແຮງຫຼາຍ, ເພື່ອຕ້ານທານ ຂ້ອຍ ເຈົ້າໃຊ້ມັນເພື່ອເວົ້າ, ຍືນ, ຍ່າງ, ກິນ, ໄປເບິ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ນອນ ເຈົ້າ ຕ້ອງການທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ ຖ້າບໍ່ມີພະລັງໃຈ, ເຈົ້າຈະກາຍເປັນຫຸ່ນຍົນ" ມັນເປັນ ໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະປະສານຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄວບຄຸມໂດຍຄວາມ ປາຖະໜາ, ກັບຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຄຳອະທິຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ ຖືກສະເໜີຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ມັນຈະກາຍເປັນພະລັງໃຈໃນຕົວມັນເອງ.

ເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອໃນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າອະທິຖານ ຖ້າເຈົ້າ ອະທິຖານເພື່ອເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເວົ້າ ວ່າ, "ເຈົ້າຈະຊື່ເຮືອນໄດ້ແນວໃດ, ຄົນໂງ່?" ເຈົ້າກຳລັງເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ ເຈົ້າອ່ອນແອລົງດ້ວຍຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວ ເມື່ອເຈົ້າຂັບໄລ່ປະໂຫຍກທີ່ວ່າ "ຂ້ອຍ ເຮັດບໍ່ໄດ້" ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ສູງກວ່າ ແນ່ນອນ, ເຮືອນບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາຈາກຝາ, ແລະເພື່ອໃຫ້ໄດ້ເຮືອນ, ເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະດຳເນີນການທີ່ສ້າງສັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າອິດທິນແລະ ປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ, ເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ ເຈົ້າປາຖະໜາໄດ້ ແລະເມື່ອເຈົ້າໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະການກະທຳຂອງເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຈະສຳເລັດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ ເຈົ້າປາຖະໜາແລະປາຖະໜາຈະມາຫາເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າສືບຕໍ່ພະຍາຍາມດ້ວຍ ຄວາມຕັ້ງໃຈແລະຄວາມອິດທິນ, ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການຈະປາກົດຂຶ້ນໃນບາງທາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາບໍ່ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ແທ້ໆ ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຄຳຕອບອັນສູງສົງ, ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈດີມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ ອິດທິນແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ.

ເຜົາເມັດພັນຂອງຄຳວ່າ "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້" ອອກຈາກສະໝອງຂອງເຈົ້າ

ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ອ່ອນແອແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດທີ່ອ່ອນແອ ເມື່ອການ ທົດລອງ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວເຈາະ ແລະ ຈົກມັນອອກຈາກກັນ, ມັນຈະສູນເສຍ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ສ້າງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດ ແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມທ້າຍ ຫຼື ຄວາມພ່າຍແພ້ ແມ່ນ ແຕ່ຄວາມຕາຍ, ດ້ວຍພະລັງທັງໝົດຂອງມັນ, ກໍບໍ່ສາມາດທຳລາຍ ຫຼື ຂັດຂວາງ ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງໄດ້ ພຣະເຈົ້າຈະຕອບຄຳອະທິຖານທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມ ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມອິດທິນທີ່ບໍ່ສິ້ນຄອນຢ່າງແນ່ນອນ.

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຂີ້ຄ້ານ ແລະ ງ່ວງຊຶມ, ທັງທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼືທັງສອງຢ່າງ. ພວກເຂົາຢາກນັ່ງສະມາທິ ແຕ່ຄິດເຖິງແຕ່ການນອນ. ຫັນທີທີ່ຄວາມງ່ວງຊຶມເຂົ້າມາຄອບງຳພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ນອນຫຼັບສະນິດ, ແລະນັ້ນແມ່ນຈຸດຈົບຂອງການອະທິຖານຂອງພວກເຂົາ! ໃນສະພາບນີ້, ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະຖືກຝັງໄວ້. ສະໝອງຂອງຄົນຫົວໄປເຕັມໄປດ້ວຍເມັດພັນຂອງ "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້". ເກີດໃນຄອບຄົວທີ່ມີລັກສະນະ ແລະ ນິໄສບາງຢ່າງ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເຊື່ອວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ຫຼື ເມັດພັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ ແລະ ອິດທິພົນຂອງມັນຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກສະຕິ. ເຈົ້າມີພະລັງທີ່ຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ. ພະລັງນັ້ນຢູ່ໃນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງການໝູ່ເພື່ອນທີ່ດີ ຖ້າທ່ານມຸ່ງຫວັງທີ່ຈະກາຍເປັນນັກຄະນິດສາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນທ່ານບໍ່ມັກຄະນິດສາດ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງທ່ານຈະຫຼຸດລົງຢ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ເມື່ອທ່ານຄົບຫາກັບນັກຄະນິດສາດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ ທ່ານຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ "ຖ້າຄົນອື່ນສາມາດປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້, ຂ້ອຍກໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ຄືກັນ"

ຢ່າຟ້າວຝັງເຮັດສິ່ງໃຫຍ່ໆພຽງແຕ່ເພື່ອສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ. ເພື່ອຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ, ເຈົ້າຕ້ອງທົດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້. ຖ້າເຈົ້າໃສ່ໃຈ, ຄວາມສຳເລັດຈະຕາມມາ.

ຂ້ອຍຍັງຈິເປົ້າໝາຍທັງໝົດທີ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄົນອື່ນໆບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ເຮັດໄດ້. ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາດີເຫຼົ່ານີ້ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງດ້ວຍຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການຄົບຫາມີອິດທິພົນຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ. ການໄປເຕັ້ນລຳດ້ວຍເຫຼົ້າ ແລະ ຝັງເພງດັງໆ, ແທນທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິໃນສະຖານທີ່ງົບສະຫງົບ, ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເປື້ອນດ້ວຍຝຸ່ນໜາຂອງ ການສັນສະເຫຼືອນທາງໂລກ, ເຮັດໃຫ້ມັນຍາກທີ່ຈະສັນສະເຫຼືອນ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນເຮົາໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ ຫຼື ອ່ອນແອລົງໂດຍອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານ. ການພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງດຽວແມ່ນຍາກຫຼາຍ. ເຈົ້າຕ້ອງການຕົວຢ່າງທີ່ດີເພື່ອຮຽນແບບ. ຖ້າເຈົ້າຢາກກາຍເປັນນັກແຕ້ມຮູບ, ຈົ່ງຢູ່ຮ່ອມຮອບດ້ວຍຮູບແຕ້ມທີ່ດີ ແລະ ຄົບຫາກັບນັກແຕ້ມຮູບ. ຖ້າເຈົ້າຢາກກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານ, ຈົ່ງເປັນເພື່ອນກັບຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ມີລັກສະນະສູງສົ່ງ.

ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ປະສົບການ ຄວາມເຊື່ອມາຈາກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ ຫຼື ອ່ານ ແລະ ຍອມຮັບວ່າເປັນ ຄວາມຈິງພື້ນຖານ ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ປະສົບການແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເປັນ ພະຍານດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ເຂົາໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ ຄວາມແນ່ນອນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບ ກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ສັນຄອນ ຖ້າທ່ານບໍ່ເຄີຍຊົມລົດຊາດໝາກກ້ຽງ, ທ່ານອາດຈະ ຖືກຫຼອກລວງກ່ຽວກັບຄຸນສົມບັດຂອງມັນ ແຕ່ຖ້າທ່ານເຄີຍກິນໝາກກ້ຽງ ມາກ່ອນ, ທ່ານຈະບໍ່ຖືກຫຼອກລວງໄດ້, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຊົມລົດຊາດໝາກໄມ້ ແລະ ຮູ້ຈັກມັນດີ.

ຊອກຫາເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າ

ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມສຳເລັດ, ການປົນປົວ, ແລະອື່ນໆ, ທັງໝົດນີ້ລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າຄືກັບແຄບຊຸນທາງຈິດວິທະຍາ ລອງໃຊ້ພວກ ມັນ ເພື່ອທົດສອບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອ ສະແດງມັນອອກມາ ເພື່ອປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈຳເປັນ, ເຈົ້າຕ້ອງຄົບຫາກັບຄົນທີ່ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການການປົນປົວຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງຊອກຫາເພື່ອນຂອງຜູ້ທີ່ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າ ແລະ ເພີ່ມພະລັງ ໃຫ້ແກ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ.

ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງຫົວປະເທດອິນເດຍເພື່ອຊອກຫາຜູ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ ຈິງ, ແຕ່ພວກເຂົາຫາຍາກ. ຄູ່ທຸກຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອສ່ວນຕົວ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ໃນເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ພໍໃຈກັບຄຳເວົ້າ ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍຢາກປະສົບກັບພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ ຂອງພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນມານັ້ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເລີຍ ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍເຂົ້າໃຈມັນຜ່ານປະສົບການສ່ວນຕົວ.

ຄັງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນຂອງອິນເດຍ. ເພື່ອນ ຂອງຂ້ອຍເປັນນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຄືກັບ ຂ້ອຍ. ແທນທີ່ຈະ, ລາວເວົ້າວ່າ, "ທຸກຄົນທີ່ເຈົ້າເອີ້ນວ່າໄຟຟ້ນແມ່ນຄົນຫຼອກລວງ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ." ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບລາວ, ແຕ່ປ່ຽນຫົວຂໍ້, ແລະພວກເຮົາ ເລີ່ມເວົ້າ ກ່ຽວກັບອາຊີບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ. ຫຼັງຈາກທີ່ລາວບອກຂ້ອຍຫຼາຍ ຢ່າງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນວ່າ, "ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າບໍ່ມີນາຍໜ້າທີ່ ເຊື່ອຖືໄດ້ຄົນດຽວໃນ Calcutta, ແລະພວກເຂົາທັງໝົດແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະ?" ລາວ ໃຈຮ້າຍແລະຕອບຢ່າງໃຈຮ້າຍວ່າ, "ແລະເຈົ້າຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍ ຫຼັກຊັບ?" ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໝາຍຄວາມວ່າແທ້ໆ. ແລະເຈົ້າຮູ້ ຫຍັງກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນ?" ລາວເວົ້າບໍ່ອອກ. ຂ້ອຍສືບຕໍ່ຢ່າງສະຫງົບແລະກະລຸນາ

ວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບນາຍໜ້າຊື່ຂາຍຫຼັກຊັບ, ແລະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຫຍັງ
ກ່ຽວກັບໄຟຟ້ນ."

ການປະຕິບັດສາສະໜາໄດ້ປັນລູກດີທີ່ຫຼາຍຄົນບໍ່ສາມາດແປແນວຄວາມຄິດ
ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ປະສົບການຕົວຈິງໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຢູ່ນີ້
ຈາກປະສົບການສ່ວນຕົວ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ພຽງ
ແຕ່ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາເທົ່ານັ້ນ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ອ່ານປຶ້ມສອງສາມຫົວກ່ຽວກັບ
ຄວາມຈິງ ແລະ ກາຍເປັນຄົນພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງໂດຍບໍ່ຕ້ອງພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄໍາເວົ້າ ການປະກາດຄວາມຈິງທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີ
ປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປະທັບໃຈໃນທາງບວກ ພວກເຮົາ
ຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງຄໍາເຫດສະໜາຂອງບຸກຄົນ ແລະ ເລື່ອງລາວຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕ້ອງການສອນຄົນອື່ນຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້
ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງຮຽນຮູ້ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໃຈຈາກປະສົບການໃນສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າ.

ການຜະຈົນໄພຂອງຊີວິດ: ມັນແມ່ນຫຍັງ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປພາສາ: ມາມຸດ ມາຊຸດ

ຊີວິດແມ່ນການຜະຈົນໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະຈົນຕະນາການໄດ້ ໃນ
ຂະນະທີ່ບາງຊີວິດອາດຈະຂາດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ແຕ່ຊີວິດອື່ນ
ໆກໍເຕັມໄປດ້ວຍການທົດລອງທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຊາຍຄົນ
ໜຶ່ງທີ່ພະຍາຍາມຂ້າຕົວຕາຍຫຼາຍກວ່າສາມສິບເທື່ອ, ແລະແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ມີບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງຂັດຂວາງລາວຈາກການສິ້ນສຸດຊີວິດຂອງລາວ ລອງນຶກພາບເບິ່ງວ່າມັນ
ຈະດີເລີດສໍາໃດທີ່ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງມະນຸດທຸກຄົນທີ່ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກ,
ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະຜູ້ທີ່ຍັງຈະມາເຖິງ! ປະສົບການທັງໝົດຂອງມະນຸດ
ຖືກປັ້ນທຶກໄວ້ໃນຄວາມຊຶ່ງຈໍາຂອງຈັກກະວານ: ຄວາມຊຶ່ງຈໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະມັນເປັນຄວາມຊຶ່ງຈໍາທີ່ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆ! ມັນຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສະຕິທີ່ຮູ້
ທຸກຢ່າງ, ແຕ່ການຮູ້ຈັກວິນຍານທີ່ຮູ້ທຸກຢ່າງແມ່ນການຜະຈົນໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ໃນການມີຢູ່

ຂໍ້ເທັດຈິງມີຄວາມຈິງ, ໝັ້ນຄົງ, ແລະ ສໍາຄັນກວ່າຈົນຕະນາການ, ແຕ່ແຫຼ່ງ
ທີ່ມາຂອງມັນແມ່ນແນວຄວາມຄິດທັງໝົດໃນຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ. ສານປະລະ
ມານູທັງໝົດກໍເປັນແນວຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ສາມາດລະລາຍກັບຄືນສູ່ແນວ
ຄວາມຄິດ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍກາຍເປັນສິ່ງຕ່າງໆອີກຄັ້ງ. ມະນຸດຍັງມີຄວາມສາມາດ
ໃນການຄິດຄົ້ນແນວຄວາມຄິດ, ແຕ່ຈົນຕະນາການຂອງພວກເຂົາບໍ່ແຂງແຮງພໍທີ່

ຈະເປັນຕົວແບບນັ້ນ. ຖ້າຈົນຕະນາການຂອງພວກເຂົາແຂງແຮງພໍ, ພວກເຂົາສາມາດສ້າງສິ່ງຕ່າງໆຢູ່ເທິງໂລກນີ້ໄດ້. ມະນຸດມີພະລັງສ້າງສັນພາຍໃນຕົວເອງຄືກັນກັບທີ່ພຣະເຈົ້າເປັນຕົວແບບການສ້າງທາງຈິດໃຈຂອງພຣະອົງໃນໂລກ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ມະນຸດຈະເປັນຕົວແທນແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຕົວແບບນັ້ນ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຂົາຕາມທີ່ພວກເຂົາຄວນ.

ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມຄິດກ່ຽວກັບສະຕິຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາສິ່ງໄສວ່າພຣະອົງສາມາດຈິ ແລະ ເຂົາໃຈທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ແນວໃດ, ເພາະວ່າເຮົາວັດແທກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໂດຍມາດຕະຖານຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈຂອງເຮົາເອງ ແລະ ເຂົາໃຈສິ່ງຕ່າງໆຕາມປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງເຮົາ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊົງຈໍາອ່ອນແອມັກຈະຄິດວ່າຄວາມຊົງຈໍາຂອງຄົນອື່ນອ່ອນແອເທົ່າກັບຕົນເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີຄົນທີ່ມີຄວາມຊົງຈໍາທີ່ຄົມຊັດເປັນພິເສດທີ່ສາມາດຈິປຶ້ມທັງໝົດໄດ້ງ່າຍຄືກັບທີ່ເຈົ້າສາມາດຈິໄດ້ສອງສາມປະໂຫຍກ. ຜູ້ທີ່ຫຼົງລືມມັກຈະພົບວ່າມັນຍາກທີ່ຈະເຊື່ອວ່າບາງຄົນມີຄວາມຊົງຈໍາທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້ເຊິ່ງສາມາດເກັບຮັກສາ ແລະ ດຶງຂໍ້ມູນຄືນໄດ້ງ່າຍ.

ຊ່າງເຄື່ອງປະດັບຈິເຄື່ອງປະດັບຂອງລາວໄດ້, ແລະພະນັກງານບັນຊີຈິຕົວເລກໃນປຶ້ມຂອງລາວໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພຣະເຈົ້າຈິທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນຈັກກະວານນີ້. ດ້ວຍລິດທານຸພາບທັງໝົດ, ພຣະອົງຈິທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຈັກກະວານນີ້ທັນທີ ເພາະວ່າສະຕິຮູ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ຈຳກັດຂອງພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຮູ້ທຸກຢ່າງ.

ຄວາມຊົງຈໍາເອງກໍເປັນຄວາມສາມາດອັນມະຫັດສະຈັນ ແລະຄວາມຊົງຈໍາຂອງມະນຸດມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຄວາມຊົງຈໍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຕົວຢ່າງ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈິລາຍລະອຽດຂອງຮູບເງົາທຸກເລື່ອງທີ່ເຈົ້າເຄີຍເບິ່ງມາໄດ້ ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍສະແດງຮູບເງົາເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າເບິ່ງອີກຄັ້ງ, ເຈົ້າຈະຈິມັນໄດ້ທັນທີ ຄວາມຊົງຈໍາອັນລັກສິດນັ້ນພາຍໃນຕົວເຈົ້າແມ່ນການຮັບຮູ້ປະສົບການໃນອະດີດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທັນທີທີ່ເຈົ້າເຫັນສາກເປີດເລື່ອງ, ເຈົ້າກໍຈິເລື່ອງທັງໝົດໄດ້ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ໂອ້, ຂ້ອຍເຄີຍເບິ່ງຮູບເງົາເລື່ອງນີ້ມາກ່ອນ, ແລະ ຂ້ອຍຈິໄດ້ວ່າມັນຈົບລົງແນວໃດ"

ພວກເຮົາຈະຈິຮູບພາບເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຢ່າງລະອຽດໄດ້ແນວໃດເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພວກມັນມາຫຼາຍປີແລ້ວ? ເພາະວ່າເຫດການທັງໝົດຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສະໝອງ ທັນທີທີ່ທ່ານວາງເຂັມສະໝອງໃສ່ແຜ່ນທົດສອບ (ຫຼືຫຼິ້ນອິນເຕີເຟດລະຫວ່າງຈິດໃຈກັບຄອມພິວເຕີ), ຄວາມຊົງຈໍາຂອງທ່ານຈະເລີ່ມດຶງເອົາການທົດສອບນັ້ນມາອີກຄັ້ງ.

ພະລັງຂອງຄວາມຊົງຈໍາພາຍໃນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ ມັນ
ບໍ່ເຄີຍລົ້ມ ຄວາມຊົງຈໍາຂອງຄົນທໍາມະດາບໍ່ສາມາດເກັບຮັກສາປະສົບການ
ທັງໝົດໄດ້ໃນເວລາດຽວກັນ ແຕ່ຄວາມຊົງຈໍາພາຍໃນອັນສັກສິດເກັບຮັກສາທຸກ
ຢ່າງພ້ອມໆກັນ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຊົງຈໍາທີ່ດີ
ຫຼື ອ່ອນແອແມ່ນພຽງແຕ່ການຮັບຮູ້ທາງອັດຕະວິໄນ ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອ
ວ່າຄວາມຊົງຈໍາຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມຊົງຈໍາທີ່
ອ່ອນແອ ແນວໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະປ່ຽນຈາກຄວາມເຊື່ອນີ້ໄປສູ່
ສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ ມັນຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພື່ອເຮັດໃຫ້
ຕົນເອງເຊື່ອວ່າຄວາມຊົງຈໍາຂອງຄົນເຮົາແມ່ນການສະແດງອອກຂອງຄວາມຊົງ
ຈໍາອັນສັກສິດ ແລະ ຈິຈໍາທຸກຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຊົງຈໍາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກແສງສະຫວ່າງ
ຂອງສະຕິສໍານຶກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງການຜະຈົນໄພຂອງມະນຸດທັງໝົດ
ແລະ ຮູບແບບ ແລະ ການສະແດງອອກອື່ນໆທັງໝົດຂອງຊີວິດໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້.

ເລື່ອງລາວການສ້າງອັນສູງສົ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າ
ອັດສະຈັນ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກນີ້ມາສູ່ຊີວິດໄດ້
ແນວໃດ? ແລະພຣະອົງເຮັດວຽກຈາກທາງຫລັງຜ້າມ່ານ ແລະ ຜ້າມ່ານແນວໃດ
ເພື່ອນໍາພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາກັບພຣະອົງ? ມັນ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພາສາຂອງມະນຸດຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ຄໍາອະທິບາຍທີ່ຄົບຖ້ວນ
ກ່ຽວກັບການຜະຈົນໄພຂອງການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈຸດຕິດກັນທີ່ແນ່ນອນ
ຂອງມັນກັບການຜະຈົນໄພສ່ວນບຸກຄົນຂອງມະນຸດຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ.

ພວກເຮົາພົບວ່າອາຍຸຍືນສະເລ່ຍຂອງມະນຸດແມ່ນປະມານເຈັດສິບປີ, ໃນ
ຂະນະທີ່ອາຍຸຍືນສະເລ່ຍຂອງແຂ້ແມ່ນລະຫວ່າງຫົກສິບຫາໜຶ່ງຮ້ອຍປີ ຕົ້ນໄມ້
ແດງດູດສາມາດມີອາຍຸຍືນໄດ້ສອງພັນປີ ອາຍຸຍືນສະເລ່ຍຂອງອູດແມ່ນລະຫວ່າງ
ຫ້າສິບຫາຫົກສິບປີ, ແລະມ້າສູງສຸດປະມານສາມສິບຫົກປີ ສະນັ້ນ, ມັນເປັນທີ່
ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າບາງສິ່ງມີຊີວິດໄດ້ກໍານົດອາຍຸຍືນທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ພວກ
ເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບໂຍຄະຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບາງຄົນທີ່ມີອາຍຸຍືນຫຼາຍຮ້ອຍປີ ໜຶ່ງໃນນັ້ນ
ແມ່ນບາບາຈີຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ຜູ້ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າມີຊີວິດຢູ່ເປັນເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດ
ໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນ ຮ່າງກາຍຂອງລາວ ແລະ ມີຄວາມສຸກກັບໄວໜຸ່ມທີ່
ສົມບູນແບບ Trilanga Swami ຍັງມີຊີວິດຢູ່ເກືອບສາມສັດຕະວັດ: ລາວເກີດ
ໃນປີ 1601 ແລະເສຍຊີວິດໃນປີ 1881 (ບາງຄົນກໍເວົ້າວ່າລາວມີຊີວິດຢູ່ຫຼາຍ
ກວ່າສາມສັດຕະວັດ!) ນອກເໜືອໄປຈາກອາຍຸຍືນທີ່ພິເສດຂອງລາວ, ລາວຍັງມີ
ຊື່ສຽງໃນສົງຄະມະຫັດສະຈັນຂອງລາວ ລາວມີນ້ຳໜັກປະມານ 130 ກິໂລກຣາມ,
ເຖິງແມ່ນວ່າລາວບໍ່ຄ່ອຍກິນອາຫານ ລາວມັກນັ່ງສະມາທິເປັນເວລາຫຼາຍມື້, ນັ່ງ

ຂັດສະມາທິຢູ່ເທິງນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຄົງຄາ, ຫຼືບາງຄັ້ງກໍຍັງລີຊ່ອນຢູ່ເປັນເວລາດົນ
ນານພາຍໃຕ້ຄືນ ລາວມັກຖືກເຫັນນອນເປື້ອຍກາຍ ແລະ ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນແສງ
ແດດທີ່ຮ້ອນແຮງຢູ່ເທິງໂງ່ນຫີນທີ່ກຳລັງລຸກໄໝ້ ລາວບໍ່ສົນໃຈກົດເກນຂອງ
ທຳມະຊາດເປັນປະຈຳ. ເປັນການເຄື່ອນສະຕິຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ເຫັນລາວວ່າ
ການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບສະຕິອັນສູງສົ່ງແມ່ນກົດເກນສູງສຸດທັງໝົດ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນ *ອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງໂຍຄີ*, ໄຜ່ພົນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່
ຕື່ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຝັນຂອງການຫຼອກລວງຂອງຈັກກະວານ ຫຼື ພາບລວງຕາ ແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າຈັກກະວານເປັນພຽງແນວຄວາມຄິດໃນຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງສາມາດເຮັດ
ຫຍັງກໍໄດ້ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການກັບຮ່າງກາຍ, ໂດຍຮູ້ວ່າມັນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກ
ຮູບແບບຂອງກຳລັງທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ ຫຼື ແຂງຕົວ ໃນຂະນະທີ່ນັກວິທະຍາສາດ
ທຳມະຊາດໃນປັດຈຸບັນເຂົ້າໃຈວ່າວັດຖຸບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກກົດຈະກຳທີ່ຖືກຈຳກັດ,
ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄົບຖ້ວນໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການ
ຄວບຄຸມວັດຖຸ, ຍ້າຍຈາກທິດສະດີໄປສູ່ການປະຕິບັດ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມເປັນຈິງແມ່ນມະຫັດສະຈັນກວ່າຈົນຕະນາການ ພວກ
ເຮົາສາມາດຈົນຕະນາການໄດ້ວ່າພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມ, ຖ້າບໍ່ມີການສູນ
ເສຍພະລັງງານທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ນ້ຳອະສຸຈິ, ແລະ ດ້ວຍໄພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມ
ແລະ ການຄິດທີ່ດີ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດສາມາດຢູ່ລອດໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.
ນ້ຳອະສຸຈິປະກອບດ້ວຍພະລັງງານທີ່ສຳຄັນທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ; ຖ້າບໍ່ສູນເສຍ, ພະລັງນີ້ຍັງ
ຄົງຢູ່□□□□ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍສຸຂະພາບທາງຮ່າງກາຍ,
ຈິດໃຈ, ແລະ ອາລົມ, ພ້ອມທັງຄວາມຄິດສ້າງສັນທາງປັນຍາ ແລະ ການເຕີບໂຕ
ທາງວິນຍານ.

ໝາຍເຫດເຖິງຜູ້ແປ: ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້, ປະທານາທິບໍດີ Abu Ali Ibn Sina
ກ່າວວ່າ:

ກິນອາຫານມື້ລະຄາບ, ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການກິນອາຫານກ່ອນທີ່ອາຫານມີ
ກ່ອນໜ້ານີ້ຈະຍ່ອຍແລ້ວ

ຮັກສານ້ຳອະສຸຈິຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້, ເພາະມັນ
ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງຊີວິດທີ່ຖອກລົງສູ່ມົດລູກ

ຄວາມກົດດັນຕໍ່ຮ່າງກາຍແມ່ນມະຫາສານ ເມື່ອໝູ່ຕິດຢູ່ໃນກັບດັກ, ຫົວໃຈ
ຂອງມັນເຕັ້ນໄວກວ່າປົກກະຕິຫຼາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດ
ຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໄດ້, ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກໍເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ! ແລະດັ່ງນັ້ນ,
ຄວາມກົດດັນທາງຈິດໃຈກໍສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ມັນ! ຍັງມີຄວາມກົດດັນປະເພດອື່ນໆ

ເຊັ່ນກັນ. ການທົດລອງໃນຫ້ອງທົດລອງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການກຳຈັດສຽງ
ລົບກວນໃນຕົວເມືອງສາມາດເພີ່ມອາຍຸສະເລ່ຍສິບປີໃຫ້ກັບຊີວິດຂອງ
ພົນລະເມືອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ. ຜູ້
ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຽວໃນຊີວິດແມ່ນການກິນ, ຕື່ມ, ນອນ, ແລະເພີດເພີນກັບສິ່ງດີໆມີ
ໂອກາດໜ້ອຍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງການມີຢູ່ຂອງມະນຸດ.

ການຜະຈົນໄພເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຕໍ່ສູ້ທີ່ຈິດວິນຍານປະເຊີນເພື່ອເຂົ້າໄປໃນ
ມົດລູກໃນລະຫວ່າງການຖືພາ ໃນໂລກດາວເຄາະ ຫຼື ໂລກອີເທີຣ໌ດ, ຈິດວິນຍານ
ຫຼາຍລ້ານຄົນພະຍາຍາມກັບຄືນສູ່ໂລກໂດຍການເຂົ້າໄປໃນຈຸລັງທີ່ໄດ້ຮັບການ
ປະສົມພັນບ່ອນທີ່ເຊື້ອອະສຸຈິ ແລະ ໄຂ່ລວມຕົວກັນໃນລະຫວ່າງການຖືພາ ບໍ່ວ່າ
ຈິດວິນຍານຈະບໍລິສຸດ ຫຼື ບາບ, ແລະ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນໄດ້ບັນລຸການປົດປ່ອຍ
ສຸດທ້າຍ, ມີຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະກັບມາເກີດໃໝ່ໃນໂລກ. ເມື່ອຖືພາ,
ແສງໄຟຈະກະພົບໃນອີເທີຣ໌ດ, ແລະ ຈິດວິນຍານເຂົ້າສູ່ມັນໂດຍອາໄສການລວມ
ຕົວຂອງເຊື້ອອະສຸຈິ ແລະ ໄຂ່. ມະນຸດໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຂົ້າໄປໃນມົດລູກເພາະວ່າມີ
ຈິດວິນຍານຫຼາຍດວງທີ່ກຳລັງແຂ່ງຂັນກັນເພື່ອເຂົ້າໄປ. ຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແມ່ນເຈົ້າ, ຂ້ອຍ, ແລະ ພວກເຮົາທຸກຄົນ ແລະ ມັນບໍ່ແມ່ນໄຊຊະນະທີ່ງ່າຍ!

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມີບ່ອນຢູ່ອາໄສຫຼາຍແຫ່ງກັບພຣະເຈົ້າ ລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ແລະ
ລະດັບທີ່ຕ່ຳກວ່າຂອງວິນຍານ, ປະກອບດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນ, ແມ່ນສະຫວັນ (ຫຼື ນະລົກ) ທີ່ຈິດວິນຍານໄປຫຼັ່ງຈາກຄວາມ
ຕາຍຂອງຮ່າງກາຍ. ໄລຍະເວລາຂອງການພັກເຊົາຂອງພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນແມ່ນຖືກ
ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າຕາມກຳມະຂອງພວກເຂົາ ຕາບໃດທີ່ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີຄວາມ
ປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ສຳເລັດ ຫຼື ກຳມະທາງໂລກ (ຜົນສະທ້ອນຂອງການ
ກະທຳໃນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດໄປ), ພວກເຂົາຕ້ອງກັບຄືນສູ່ການເກີດໃໝ່ທາງ
ໂລກເພື່ອສືບຕໍ່ການພັດທະນາຂອງພວກເຂົາໃນເສັ້ນທາງໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ.

ຫຼັງຈາກເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງແມ່, ຈິດວິນຍານກໍສົງໄສວ່າ: "ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງ
ລົງໄປ? ຂ້ອຍໄດ້ເປັນອິດສະຫຼະເປັນເວລາດົນນານ, ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກ
ຮ່າງກາຍມະນຸດທີ່ຖືກຜູກມັດ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ, ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ງ່າຍ ແລະ
ງ່າຍດາຍຢູ່ເທິງພື້ນຜິວອີເທີຣ໌ດໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ຕອນນີ້
ຂ້ອຍຕິດຢູ່ອີກຄັ້ງໃນຮູບແບບທາງກາຍະພາບ"

ແຕ່, ລາວຄ່ອຍໆຄຸ້ນເຄີຍກັບສະພາບການໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ໃນລະຫວ່າງເກົ້າ
ເຕືອນໃນຫ້ອງແມ່. ນີ້ແມ່ນການລົງໂທດ: ເກົ້າ ເຕືອນຂອງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ
ຫ້ອງຂັງມົດບ່ອນທີ່ລາວຕ້ອງຫາຍໃຈຜ່ານຄົນອື່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບອາຫານ ແລະ
ເລືອດໂດຍອາໄສລະບົບການໄຫຼວຽນຂອງຄົນອື່ນ. ວິນຍານ ແລະ ສະພາບການ
ຂອງລາວແມ່ນຂຶ້ນກັບຄົນອື່ນ, ແລະ ລາວຮ້ອງອອກມາຫາພຣະເຈົ້າວ່າ: "ຂໍໃຫ້

ປ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຄູກນີ້! ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນບໍ່, ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຜູກມັດ".

ຖ້າມີນະລຶກ ຫຼື ໄພ່ບໍລິສຸດໃດໆ, ມັນແມ່ນເກົາເດືອນທີ່ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງ ແມ່: ຄວາມໝົດຫວັງຢ່າງສິ້ນເຊີງທ່າມກາງຄວາມມືດ, ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນຈຸດດຽວຄື ກັບຕົນໄມ້, ດ້ວຍຄວາມຊຶງຈໍາທີ່ສັ້ນໆກ່ຽວກັບອະດີດ, ຕາມດ້ວຍໄລຍະເວລາຂອງ ການນອນຫຼັບ ແລະເມື່ອຄວາມຊຶງຈໍາເຫຼົ່ານັ້ນກັບຄືນມາ, ລູກໃນທ້ອງຈະເຕັ້ນ, ໃຊ້ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງແມ່. ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນສະຕິ ຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ສະພາບກ່ອນຄອດເຫຼົ່ານີ້, ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍກໍາລັງເວົ້າຫຍິບ.

ການນອນ ແລະ ການຕື່ນຕົວຂອງລູກໃນທ້ອງພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງແມ່ບໍ່ ໄດ້ຂຶ້ນກັບການນອນ ແລະ ການຕື່ນຕົວຂອງນາງ ການເຄື່ອນໄຫວໂດຍສະໝັກໃຈ ຂອງລູກໃນທ້ອງເກີດມາຈາກການລະນຶກເຖິງອະດີດຂອງຈິດວິນຍານ ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ ຈຶ່ງເຄື່ອນໄຫວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນທ້ອງຈົນກວ່າຄວາມອິດເມື່ອຍຈະເອົາຊະນະມັນ, ແລະມັນຈະນອນຫຼັບ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມັນຕື່ນຂຶ້ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວອີກຄັ້ງ ມັນຮູ້ສຶກຫົວ ແລະ ພໍໃຈຜ່ານສານອາຫານທີ່ຖ່າຍໂອນຜ່ານເລືອດຂອງແມ່.

ເດັກເກີດໃໝ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງສັນສະເທືອນຂອງຫົວໃຈ ແລະ ການໄຫຼ ວຽນຂອງເລືອດຂອງແມ່ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ແລະ ສຽງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ມັນຮັບຮູ້ເຖິງ ຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ເຊິ່ງເປັນເຊື້ອເຝິງໃຫ້ແກ່ຄວາມປາຖະໜາຢາກໄດ້ອິດສະລະ ພາບ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຜະຈົນໄພຄັ້ງທໍາອິດຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງ ສອງແນວຄວາມຄິດຄື: ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກັບຄືນສູ່ໂລກໃນຮູບແບບຂອງ ມະນຸດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຫຼຸດຜົນຈາກຮູບຮ່າງຂອງມະນຸດທີ່ຈໍາກັດ ຈິດວິນຍານ.

ເປືອກຂອງຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ (ຮ່າງກາຍ) ເລີ່ມຕົ້ນຄືກັບປາທີ່ມີຫາງທີ່ ອ່ອນໂຍນ ຮູບພາບນີ້ຫຼັງຈາກນັ້ນພັດທະນາໄປສູ່ຮູບແບບສັດທີ່ມີວນຢູ່ພາຍໃນ ມືດລູກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້, ຄວາມຊຶງຈໍາບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຊີວິດໃນ ອະດີດໄດ້ປາກົດຂຶ້ນອີກຄັ້ງ, ເຮັດໃຫ້ລູກໃນທ້ອງເຄື່ອນໄຫວເລັກນ້ອຍ. ການຕໍ່ສູ້ ຮຸນແຮງຂຶ້ນເມື່ອລູກໃນທ້ອງພັດທະນາໄປສູ່ຮູບແບບມະນຸດພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງ ແມ່, ແລະຈິດວິນຍານຮ້ອງອອກມາວ່າ, "ປ່ອຍຂ້ອຍອອກໄປ!" ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ ແຂງແຮງຫຼາຍ, ເດັກຈະເກີດມາ. ເດັກທີ່ເກີດກ່ອນກໍານົດ (ເກີດຫຼັງຈາກຖືພາ ໜ້ອຍກວ່າ 37 ອາທິດ) ແມ່ນຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ແຂງ ກະຕ້າງຫຼາຍ. ພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງແມ່ເປັນເວລາເກົ່າ ເດືອນ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເກີດກ່ອນປົກກະຕິ.

ເດັກນ້ອຍມາສູ່ໂລກນີ້ດ້ວຍສຽງຮ້ອງໄທ້ ເພາະວ່າ ດັ່ງທີ່ຜູ້ມີປັນຍາ ແລະ ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຈິດວິນຍານຈະຈື່ຈຳເຫດການໃນອະດີດຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ຢາກກັບຄືນສູ່ໂລກອີກ ເພື່ອທຶນທຸກທໍລະມານໃນຮູບແບບຕ່າງໆຂອງການຕໍ່ສູ້ຂອງມະນຸດອີກຄັ້ງ.

ສຽງ "thaa" ທີ່ໜັກໜ່ວງໄດ້ຕິດຢູ່ກັບມັນ, ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງກາຍເປັນສະຖານທີ່ລະຫວ່າງຈຸດເດັ່ນ ແລະ ຊາກຫັກພັງທີ່ຍອມຈຳນົນ.

ນາງຮ້ອງໄທ້ເມື່ອນາງຈື່ຄຳສັນຍາທີ່ໃຫ້ໄວ້ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ, ດ້ວຍນ້ຳຕາທີ່ໄຫຼອອກມາບໍ່ຢຸດ

ກ່ຽວກັບຄວາມຊຶ່ງຈຳເຫຼົ້ານີ້, ຍັງມີທ່າທີ່ອ້ອນວອນທີ່ລູກໃນທ້ອງຈັບມືກັນກ່ອນທີ່ຈະມາສູ່ໂລກຄືກັບວ່າອ້ອນວອນວ່າ: "ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເກີດມາເກີດໃໝ່ໃນໂລກນີ້ອີກ."

ຄຳອະທິບາຍທາງສະລິລະວິທະຍາສຳລັບສຽງຮ້ອງຂອງເດັກເກີດໃໝ່ ແມ່ນວ່າປອດຕ້ອງເປີດເພື່ອເລີ່ມຫາຍໃຈ, ແລະສຽງຮ້ອງຄັ້ງທຳອິດຂອງເດັກແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະກະຕຸ້ນປອດ ແລະ ເລີ່ມລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດ. ເມື່ອເດັກເກີດມາ, ການຫາຍໃຈຈະເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເກືອບຈະນອນຫຼັບ, ກາຍເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລາດ. ຫຼາຍຄົນເຊື່ອຜິດວ່າຈິດວິນຍານເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍໃນເວລາທີ່ເກີດ, ແຕ່ຖ້າຈິດວິນຍານຍັງບໍ່ທັນມີຢູ່, ຮ່າງກາຍຈະບໍ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຈຸລັງນ້ອຍໆຕົ້ນສະບັບ. ຖ້າຈິດວິນຍານອອກຈາກລູກໃນທ້ອງກ່ອນເກີດ, ເດັກຈະຕາຍໃນທ້ອງ.

ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບທາງກາຍະພາບພື້ນຖານສິບຫົກອົງປະກອບ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຮັກສາໂດຍອົງປະກອບພະລັງງານໂປ່ງໃສສິບເກົ້າອົງປະກອບທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສາລະສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍອີເທີຣິກທີ່ຢູ່ພາຍໃນຮູບແບບມະນຸດທາງກາຍະພາບ. ຮ່າງກາຍອີເທີຣິກນີ້ແມ່ນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ກິດຈະກຳໃນຮ່າງກາຍ. ອົງປະກອບດາວເຄາະສິບເກົ້າອົງປະກອບແມ່ນສະຕິປັນຍາ, ອາລົມ ແລະ ສຳຄັນ. ອົງປະກອບສິບເກົ້າອົງປະກອບແມ່ນສະຕິປັນຍາ, ຕົວຕົນ (ອີໂກ້), ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຈິດໃຈທີ່ສະແດງອອກ (ການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດ), ເຄື່ອງມືຫ້າຢ່າງຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ສອດຄ້ອງກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ກິນ, ລົດຊາດ ແລະ ການສຳຜັດ, ເຄື່ອງມືຫ້າຢ່າງຂອງການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ້ອງກັບພະລັງທາງປັນຍາຂອງການສືບພັນ, ການຂັບຖ່າຍ, ການເວົ້າ, ການຍ່າງ, ແລະ ທັກສະດ້ວຍມື, ແລະ ເຄື່ອງມືຫ້າຢ່າງຂອງພະລັງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຮ່າງກາຍໃນ ການເກີດຜລິກ, ການດູດຊຶມ (ການດູດຊຶມ

ອາຫານຫຼັງຈາກການຍ່ອຍອາຫານ), ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ການເຜົາຜານ
ອາຫານ (ການປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນວັດຖຸທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ການໃຊ້ມັນເພື່ອໃຫ້
ພະລັງງານ), ແລະການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດ. ເປື່ອກດາວເຄາະໂປ່ງໃສຂອງສິບ
ເກົ້າອົງປະກອບນີ້ຍັງຄົງຢູ່ຫຼັງຈາກຮ່າງກາຍ, ປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບຫຍາບສິບ
ຫົກອົງປະກອບ, ຈະສູນພັນ. ອົງປະກອບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປ່ຽນເປັນສະຕິທີ່
ບໍລິສຸດຜ່ານການປະຕິບັດເຕັກນິກໂຍຄະຂັນສູງ.

ເມື່ອເດັກນ້ອຍເກີດມາ, ຕາຂອງມັນຈະກະພົບຕາເມື່ອເຫັນແສງສະຫວ່າງ,
ມັນໄດ້ຍິນສຽງ, ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະຫາຍໃຈ. ສຽງເບິ່ງຄືວ່າປົກກະຕິສຳລັບມັນ,
ແລະມັນຮັບຮູ້ວ່າມັນກຳລັງອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍອີກຄັ້ງ. ການຕໍ່ຕ້ານການເກີດ
ກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງມັນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍລົມຫາຍໃຈຄັ້ງທຳອິດ. ເມື່ອພາບລວງຕາ
ເຂົ້າໃຈວ່າ "ການມີຢູ່" ແມ່ນຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍ ແລະ ການຫາຍໃຈ, ມັນຈຶ່ງຖືກ
ດຶງດູດໃຫ້ເຂົ້າສູ່ໂລກທາງກາຍະພາບ ແລະຄ່ອຍໆຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ເດັກຈະໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພື່ອ
ຄວບຄຸມຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າເຫັນເຂົາເຈົ້າກະໂດດແຂນ ແລະ ຂາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນອາກາດ, ພະຍາຍາມປັບຕົວເຂົ້າກັບຮູບຮ່າງທາງກາຍະພາບຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເລື້ອຍປານໃດ? ສິ່ງນີ້ຖືກນຳພາໂດຍຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ຜ່ານການລະນຶກເຖິງ
ອະດີດຂອງຈິດວິນຍານ ຄວາມຊົງຈຳແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ ມະນຸດຢ້ານຄວາມຕາຍ
ໂດຍສັນຊາດຕະຍານເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈິໄດ້ຫຼາຍຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບມັນ,
ຄືກັນກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຢ້ານຄວາມເຈັບປວດເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍທົນທຸກທໍລະມານ
ມາຫຼາຍແລ້ວ.

ເມື່ອເດັກນ້ອຍເຕີບໃຫຍ່ເປັນເດັກນ້ອຍ, ພວກເຂົາໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກພໍ່ແມ່
ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທຸກຄົນຢາກໃຫ້ພວກເຂົາແຕກຕ່າງ, ລວມທັງໝູ່
ເພື່ອນທີ່ຊ່ອນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຍັງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຄືກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມພຶດຕິກຳ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ! ທ່າມກາງຄວາມຂັດແຍ້ງ
ນີ້, ເດັກຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມກົດດັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເດັກນ້ອຍທີ່ມີ
ອິດສະລະພາບຫຼາຍຕໍ່ມາກໍເວົ້າດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈວ່າ, "ຂ້ອຍຫວັງວ່າພໍ່ແມ່ຂອງ
ຂ້ອຍໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງພຶດຕິກຳຂອງ
ຂ້ອຍ; ຖ້າພວກເຂົາບອກ, ຂ້ອຍອາດຈະດຶກວ່າດຽວນີ້."

ມີຫຼາຍບັນຫາທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ອາລົມທີ່ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງອົດທົນກ່ອນ
ທີ່ຈະຮອດໄວຜູ້ໃຫຍ່ ໃນໄລຍະນີ້, ຄວາມຮູ້ສຶກຈະມີການເຄື່ອນໄຫວຫຼາຍຂຶ້ນ,
ແລະ ຊາຍໜຸ່ມ ຫຼື ຍິງສາວຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການສູ້ຮົບພາຍໃນທີ່ສຳຄັນ. ການຕໍ່ສູ້
ກັບຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ແມ່ນສຳຄັນຫຼາຍ, ແລະ ໄຊຊະນະສຸດທ້າຍສຳລັບໄວໜຸ່ມແມ່ນ

ໄຊຊະນະຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ສະຕິປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການສະກັດກັ້ນຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ມີຫຼາຍກໍາລັງລໍຖ້າທີ່ຈະທໍາລາຍພວກ
ເຮົາ. ການຜະຈົນໄພກັບຜູ້ລ້າໃນອາຟຣິກາບໍ່ມີຫຍັງທຽບກັບການຜະຈົນໄພຂອງ
ຊີວິດເອງ ແລະ ບໍ່ມີການຜະຈົນໄພໃດໆໃນປະຫວັດສາດທີ່ເກີນກວ່າມັນໃນຄວາມ
ສຸກ ແລະ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ. ຍ້ອນເຫດຜົນ, ມະນຸດຮູ້ວິທີປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກ
ສັດປ່າ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວິທີປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງຕົນເອງ ແລະ ຜົນ
ສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງພວກມັນ. ສັດຕູທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງຄົນເຮົາ
ແມ່ນຕົວເອງ. ຫຼາຍກວ່າສັດຕູໃດໆ, ຫຼາຍກວ່າເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ລະເບີດ
ທີ່ຮ້າຍແຮງ, ຫຼືໄພຂົ່ມຂູ່ອື່ນໆ, ຄົນເຮົາຄວນຢ້ານກົວຕົນເອງເມື່ອພວກເຂົາຜິດ.
ເມື່ອຄົນເຮົາດໍາລົງຊີວິດໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວກ່ຽວກັບລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງຕົນເອງ
ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງພວກເຂົາຄວບຄຸມພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກາຍເປັນ
ສັດຕູຂອງຕົນເອງ. ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະຊະນະການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດນີ້ແມ່ນການເປັນ
ເພື່ອນກັບຕົນເອງ. ຕົວຕົນທີ່ພັດທະນາທາງວິນຍານແມ່ນເພື່ອນຂອງຄົນ, ໃນ
ຂະນະທີ່ຕົວຕົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາແມ່ນສັດຕູຂອງພວກເຂົາ.

ມັນງ່າຍທີ່ຈະຈົນຕະນາການຕົວເອງວ່າຈະໄປສໍາຫຼວດດິນແດນທີ່ປ່າເຖືອນ
ແລະ ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຖ້າພວກເຮົາໄປດ້ວຍເຮືອ, ພວກເຮົາຄວນເອົາເຮືອຊ່ວຍຊີວິດໄປນໍາ
ເພື່ອວ່າຖ້າເຮືອຫຼົ້ມ, ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ເຮືອເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຕົນເອງໄດ້. ແຕ່ໃນ
ຫຼາຍໆປະສົບການຂອງຊີວິດ, ເຮືອຊ່ວຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາຮົວໄຫຼເຖິງວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ລະມັດລະວັງທຸກຢ່າງແລ້ວກໍຕາມ.

ໃນປ່າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ລ້າ, ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຕໍ່ສັດຮ້າຍ
ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້, ແຕ່ການເອົາຊະນະອັນຕະລາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ຫຼອກລວງນັ້ນ
ຍາກກວ່າຫຼາຍ. ຄົນເຮົາຈະປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກເຊື້ອພະຍາດຫຼາຍລ້ານຊະນິດທີ່
ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີໄດ້ແນວໃດ? ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາປອດໄພ
ເມື່ອພວກເຮົາໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຕໍ່ອັນຕະລາຍທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຫັນ
ແລະ ໄດ້ຍິນ, ແຕ່ການປ້ອງກັນຂອງພວກເຮົາບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກ
ເຊື້ອພະຍາດ ໃນກະແສເລືອດ, ເມັດເລືອດຂາວຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອພະຍາດເຫຼົ່ານີ້ຢູ່
ສະເໝີ. ຢາພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ພວກມັນມືນຊາ. ເມັດເລືອດຂາວແມ່ນທະຫານທີ່
ປະເຊີນ ໜ້າ ແລະ ທໍາລາຍພວກມັນ. ຖ້າເລືອດຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ, "ທະຫານ"
ເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້. ໃນປອດຂອງບຸກຄົນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າປອດໄພ ແລະ
ໝັ້ນຄົງຫຼາຍຄົນ, ແບັກທີເຣຍວັນນະໂລກທີ່ຮ້າຍກາດລືຊ່ອນຢູ່, ພ້ອມທີ່ຈະໂດດ
ໃສ່ເຈົ້າພາບຂອງພວກມັນ ແລະ ທໍາລາຍມັນ. ທໍາມະຊາດສ້າງສິ່ງກົດຂວາງ
ປ້ອງກັນເພື່ອຕ້ານການໂຈມຕີຂອງເຊື້ອພະຍາດເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ຜົນກະທົບຂອງສິ່ງ

ກິດຂວາງນັ້ນຈະບໍ່ຢູ່ດົນຖ້າຮ່າງກາຍບໍ່ສາມາດຕ້ານທານໄດ້. ການຕໍ່ສູ້ນີ້ ຍັງສືບຕໍ່ຢູ່ໃນປ່າທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງຊີວິດພາຍໃນພວກເຮົາ. ຖ້າເຈົ້າກວດເບິ່ງອາຫານຂອງເຈົ້າພາຍໃຕ້ກ້ອງຈຸລະທັດ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຊົມມັນ. ເຊື່ອພະຍາດກິນມັນ, ແລະເຈົ້າກິນມັນທັງໝົດ! ແມ່ນແຕ່ນ້ຳທີ່ເຈົ້າດື່ມກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງມີຊີວິດເຫຼົ່ານີ້. ບໍ່ມີຄົນທີ່ກິນຜັກຄົນດຽວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າທຸກຄົນກິນເຊື່ອພະຍາດຫຼາຍລ້ານຊະນິດທຸກໆມື້. ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດຈະຢຸດກິນບໍ່?

ເພື່ອຈະເດີນທາງໃນປ່າແຫ່ງຊີວິດຢ່າງປອດໄພ, ຄົນເຮົາຕ້ອງມີອາວຸດທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເປັນທະຫານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມມາເປັນຢ່າງດີ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ວິທີປ້ອງກັນຕົນເອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະສູນເສຍຊີວິດຢ່າງໄວວາ. ແຕ່ຄົນທີ່ມີປັນຍາ, ກຽມພ້ອມຮັບມືກັບທຸກເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ - ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມຄິດທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ, ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ຊະຕາກຳທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ແລະ ກຳມະທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ - ຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນການຜະຈົນໄພນີ້, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງ, ຄວາມລະມັດລະວັງ, ແລະ ວິທີການ ແລະ ຍຸດທະສາດບາງຢ່າງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດປະເຊີນ ໜ້າ ແລະ ເອົາຊະນະສັດຕູພາຍໃນຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ຕັ້ງໃຈຫຼາຍກວ່າສັດຕູພາຍນອກໃດໆ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສືບຕໍ່ເດີນທາງຜ່ານຊີວິດ, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ດີກວ່າທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສາເຫດຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ສິນທຳ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ທາງຈິດໃຈຢ່າງສັນຕິ, ພວກເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າຊີວິດແມ່ນການຜະຈົນໄພທີ່ດີເລີດແທ້ໆ. ແຕ່ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະເວົ້າວ່າຊີວິດແມ່ນຫວານຊີນກ່ອນທີ່ຈະບັນລຸໄຊຊະນະທີ່ແທ້ຈິງ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະໄປຮອດໄລຍະສຸດທ້າຍ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍໃນພຣະເຈົ້າ, ຊີວິດຍັງບໍ່ສິ້ນສຸດສຳລັບເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຂຶ້ນສູ່ຈິດວິນຍານ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນບົດສຸດທ້າຍຂອງການຜະຈົນໄພຈະສຳເລັດ.

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງເຫັນຄົນອື່ນທຸກທໍລະມານ, ເຂົາເຈົ້າຂອບໃຈພະເຈົ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຜ່ານປະສົບການສະເພາະນັ້ນ ແຕ່ໃຜຈະຮູ້, ມັນອາດຈະເປັນຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໄປ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍແມ່ນນັບບໍ່ຖ້ວນ, ສະນັ້ນຄົນເຮົາຕ້ອງລະມັດລະວັງ ແລະ ກຽມພ້ອມສຳລັບເຫດການ ແລະ ຄວາມແປກໃຈທັງໝົດ.

ນັກວິທະຍາສາດກ່າວວ່າ: "ກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳດ້ານສຸຂະພາບເພື່ອປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກເຊື່ອພະຍາດ"

ນັກການເມືອງກ່າວວ່າ: "ຈົ່ງເປັນທະຫານທີ່ກ້າຫານເພື່ອປົກປ້ອງຕົນເອງ ແລະ ປະເທດຊາດຂອງທ່ານຈາກສັດຕູ"

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ແປກປະຫຼາດແທ້ໆ ແມ່ນແຕ່ແມ່, ຜູ້ທີ່ເປັນ ຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະການເສຍສະຫຼະ, ກໍກໍາລັງຖືກ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຂ້າລູກຂອງຄົນອື່ນ ຊ່າງເປັນຕາຢ້ານແທ້ໆ! ແຕ່ບາງຄັ້ງ, ສິ່ງຄາມກໍ ນຳສົ່ງທີ່ດີມາໃຫ້; ມັນປອກເອົາຄວາມຂີ້ຢ້ານແລະຄວາມອ່ອນແອຂອງຄວາມ ຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາອອກໄປ.

ປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າດົງດິບຂອງຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍສັດຕູ: ພະຍາດ, ຄວາມ ທຸກຍາກ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດພາດ. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີສິ່ງອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ, ຫຼາຍຈົນຊີວິດກາຍເປັນທຶນບໍ່ໄດ້ຖ້າພວກເຮົາພະຍາຍາມເກັບ ມັນໄວ້ໃນໃຈ. ຄວາມສັບສົນໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຄອບງ່າໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ, ແລະ ຜູ້ຄົນເບິ່ງຄືວ່າຢູ່ພາຍໃຕ້ການສະກົດຈິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ ມະນຸດຊາດຈະລອງວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ກະຕຸ້ນພະລັງ ແລະ ທ່າແຮງທີ່ ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈິດໃຈ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານວິທີການປົກປ້ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຫ້ພວກເຮົາຄື: ຈິດໃຈ ມັນມີພະລັງຫຼາຍກວ່າປືນກົນ, ໄຟຟ້າ, ອາຍແກັສພິດ, ຫຼືຢາຊະນິດໃດກໍ ຕາມ ຈິດໃຈນີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ສ່ວນທີ່ ສຳຄັນຂອງການຜະຈົນໄພໃນຊີວິດແມ່ນຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຈິດໃຈ ແລະ ຮັກສາ ມັນໃຫ້ມີວິໄນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດເວລາ ສິ່ງດຽວນີ້ແມ່ນໜຶ່ງ ໃນຄວາມລັບຂອງຊີວິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມສຸກ

ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດຈະໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ວິທີການ ປືນປົວ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຄວນໄວ້ວາງໃຈໃນວິທີການເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ຄວນໄວ້ວາງໃຈໃນ ລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ ຕ້ອງເພິງພາຢາປົວພະຍາດ ແຕ່ເພິງພາພຣະອົງ ແລະ ກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນອາໄສ ພະລັງຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖືກສອນໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ຈະບັນລຸສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບັນລຸໄດ້ຜ່ານ ການຝຶກຝົນຈິດໃຈ ແລະ ປະສານສົມທົບມັນກັບພຣະເຈົ້າຜ່ານການຝຶກສະມາທິ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິດໃຈຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຢ່າງສົມບູນຂອງທ່ານກ່ອນທີ່ ທ່ານຈະພະຍາຍາມປະຕິເສດໂລກວັດຖຸ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂທາງຮ່າງກາຍຂອງມັນ ຈົນກວ່າທ່ານຈະບັນລຸສິ່ງນີ້ໄດ້, ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໃຊ້ບາດກ້າວທີ່ມີເຫດຜົນເພື່ອ

ຊ່ວຍຮ່າງກາຍ. ເມື່ອບຸກຄົນສາມາດຈັບຖ່ານທີ່ກຳລັງໄໝ້ໄດ້ໂດຍບໍ່ຖືກໄໝ້, ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິເສດໂລກວັດຖຸ ແລະ ປະກາດວ່າຈິດໃຈແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ສານມີຢູ່ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດການຕາມກົດໝາຍຂອງມັນດ້ວຍວິທີທີ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ປະຕິບັດໄດ້.

ພຣະເຈົ້າຍັງໄດ້ປະທານອາວຸດທີ່ບໍ່ມີໃຜເອົາຊະນະໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາ ເຊິ່ງພວກເຮົາສາມາດເອົາຊະນະຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດໄດ້ຄື: ອາວຸດແຫ່ງປັນຍາ ເຊິ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜ່ານຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ວິທີທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍແມ່ນການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຜູ້ຄົນກໍຄືກັບເດັກນ້ອຍໃນປ່າດົງດິບຂອງຊີວິດ, ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮຽນຮູ້ຈາກການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສະດຸດລົ້ມຜ່ານອຸປະສັກຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ. ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ ແລະ ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອໂລກມືດມົວລົງຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍໃຈ, ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃກ້ ແລະ ຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນປ້ອມປາການຂອງພຣະອົງ ເຖິງວ່າເຈົ້າຈະດື່ມລົມໃນເສັ້ນທາງຊີວິດ ແລະ ປະເຊີນກັບອິດທິພົນທີ່ທຳລາຍທຸກຮູບແບບ, ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າພວກມັນບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທຳລາຍເຈົ້າ, ແຕ່ເພື່ອທົດສອບສັດທາຂອງເຈົ້າ ແລະ ປຸກຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ງົບປະຫງົບຂອງເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງອິດທິພົນໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ປະເຊີນກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ທຳລາຍ ແລະ ເອົາຊະນະພວກມັນດ້ວຍພະລັງທີ່ຄອບງຳທັງໝົດຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນພວກເຮົາ. ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງການຜະຈົນໄພຂອງຊີວິດ, ພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນຍາກທີ່ຈະຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສືບຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ແຕ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂໍຂອບໃຈກັບພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ຊະນະ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບຊົງອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນທຸກບ່ອນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຢ້ານຫຍັງ, ແລະ ພວກເຮົາຢ້ານໃຜ, ຕາບໃດທີ່ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາ?

ທັນທີທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮັບຮູ້ວ່າຕົນເອງໄດ້ກາຍເປັນມະນຸດແລ້ວ, ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີທາງໜີໄດ້ ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະ

ລະມັດລະວັງແນວໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຊ່ອງຫວ່າງທີ່ຄວາມຜິດພາດສາມາດຄ່ອຍໆ ເຂົ້າມາໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບທີ່ແທ້ຈິງນອກຈາກໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີຄວາມ ສະຫງົບສຸກຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນປ່າໃນອາຟຣິກາ, ໃນສະໜາມ ຮີບ, ຫຼືຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກແລະຄວາມທຸກຍາກ, ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບກັບ ພຣະເຈົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່ບໍ່ມີວັນເຮົາ ຊະນະໄດ້ຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຂ້າພະເຈົ້າກ້າວໜ້າໄປໃນແນວໜ້າ ຂອງຊີວິດ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງແລະການ ດູແລຂອງພຣະອົງ!

ບໍ່ມີເສັ້ນທາງອື່ນທີ່ຈະໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຈຶ່ງໃຊ້ ເຫດຜົນ ແລະ ເຫດຜົນໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ, ແລະ ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງ ສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງເປັນໄຍທຸກຄົນທີ່ເປັນຫ່ວງເປັນໄຍພຣະອົງ ແລະ ເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຍອມຮັບທຸກຄົນທີ່ຫັນມາຫາ ພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ ພຣະພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າການລ້ຽງດູຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ມີການລົບກວນ.

ຫຼາຍຄົນໄດ້ຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຖືກລ້າ ຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ບໍ່ສາມາດດຶງຕົນເອງອອກມາໄດ້. ບໍ່ຄວນເວົ້າວ່າບໍ່ມີທາງທີ່ຈະໜີ ຈາກກັບຕົກທີ່ຊີວິດວາງໄວ້ໃນທຸກທິດທາງ. ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມຍາກ ລຳບາກທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງປະເຊີນແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ຂຶ້ນກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອເອົາຊະນະພວກມັນເທື່ອລະຢ່າງ. ຄວາມລຶມເຫຼວໃນໄລຍະເວລາສະເພາະໃດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມພ່າຍ ແພ້ໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ. ບຸກຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີໄຊຊະນະຢືນຢັນ ກັບຕົນເອງຢູ່ສະເໝີວ່າພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງກວ່າສະຖານະການ ແລະ ບໍ່ຢ້ານກົວ ຫຍັງຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ໂດຍ ເຂົາໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍແມ່ນສອງສະພາບຂອງສະຕິທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອທົດສອບພວກເຮົາ ແລະ ເພື່ອເປີດເຜີຍ ຄວາມເປັນອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານພາຍໃນພວກເຮົາ ມີແມ່ນການຜະຈົນໄພ ຂອງຊີວິດ ແລະ ຈຸດປະສົງດຽວຂອງມັນ ການຜະຈົນໄພຂອງແຕ່ລະຄົນແມ່ນເປັນ ເອກະລັກ, ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງກຽມພ້ອມທີ່ຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທັງໝົດ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານ ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ວ່າຈະ ເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍກໍຕາມ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີອາວຸດ - ບໍ່ມີອາວຸດໃດໆ -

ສາມາດທຳລາຍຈິດວິນຍານນັ້ນໄດ້ ທັງໄຟ ແລະ ນ້ຳບໍ່ສາມາດເຜົາມັນໄດ້, ເພາະມັນເປັນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຕາຍບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບ, ເພາະວ່າດ້ວຍຄວາມຮູ້ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະຈາກພາບລວງຕາ ເມື່ອຄວາມເຈັບປ່ວຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຮ່າງກາຍຢຸດເຮັດວຽກ, ຈິດວິນຍານເຊື່ອວ່າມັນຕາຍແລ້ວ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕະຕ້ອງມັນ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າມັນຍັງມີຊີວິດຢູ່ ທະຫານຄົນໜຶ່ງໃນສະໜາມຮົບ, ຖືກໂຈມຕີດ້ວຍລະເບີດ ຫຼື ລູກປືນ, ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕາຍແລ້ວ!" ແຕ່ພຣະເຈົ້າຕອບວ່າ, "ແມ່ນອນບໍ່ແມ່ນ! ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຮົາບໍ່? ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳລາຍເຈົ້າໄດ້ ເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະ, ແລະ ເຈົ້າພຽງແຕ່ຝັນວ່າເຈົ້າຕາຍແລ້ວ" ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານກໍ່ຮັບຮູ້ວ່າປະສົບການຂອງການຜ່ານຈາກຮ່າງກາຍໄປສູ່ຄວາມຕາຍບໍ່ໄດ້ໜ້າຢ້ານກົວຄືກັບທີ່ມັນມັກຈະຖືກສະແດງອອກ ຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງຈິດວິນຍານ ພາຍໃນຮ່າງກາຍແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າການສູນເສຍຮ່າງກາຍແມ່ນຈຸດຈົບຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ບໍ່ຕາຍເພາະມັນເປັນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ເປັນນິລັນຕອນ.

ໂຍຄະທີ່ແທ້ຈິງສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການ ເມື່ອຜູ້ສະແຫວງຫາໄປຮອດຂັ້ນຕອນນີ້, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນອິດສະລະພາບ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດແມ່ນການຜະຈົນໄພອັນສັກສິດ ສາດສະດາ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງນີ້, ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດທຳຮ້າຍຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບໍລິສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຢ່າງເຕັມທີ່, ແລະ ຄວາມຮັກນັ້ນແມ່ນອົງປະກອບທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດໃນການຜະຈົນໄພຂອງຊີວິດ.

ຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນມີຮາກຖານຢູ່ໃນຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າ ຊາຍໜຸ່ມຍິງສາວອາດຈະຕົກຫລຸມຮັກ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຕົກຫລຸມຮັກໃນຄວາມກຽດຊັງ ຄວາມຫຼົງໄຫຼຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ສົມບູນແບບ ແລະ ຖືກຜູກມັດດ້ວຍເງື່ອນໄຂຫຼາຍຢ່າງ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສົມບູນແບບ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ການຜະຈົນໄພຂອງຊີວິດນີ້ຈະສົມບູນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຄົນເຮົາເອົາຊະນະອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມຜິດພາດຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາອັນບໍລິສຸດ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລ້ວພວກເຂົາຈະຫວນຄືນຫຼັງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ການທົດລອງເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງຍາກ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ແລະ ຂ້ອຍເກືອບ

ລຶມລົງ, ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງຫຼັງຈາກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ມອບຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດໃຫ້ຂ້ອຍ."

ພວກເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າຊີວິດແມ່ນການຜະຈົນໄພທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ເມື່ອ
ໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ: "ການທົດລອງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ
ຂົມຂຶ້ນທັງໝົດນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ສາມາດທຳຮ້າຍເຈົ້າໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ"

ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໂດຍການປະເຊີນກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ
ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ການເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆຕໍ່ກັນ ສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈອ່ອນແອລົງແມ່ນສັດຕູທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມ
ທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ປອດໄພຂອງມັນ ໝົນປະໝາດຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

(ໃນຄຳເວົ້າຂອງ ອາບູ ອາລ-ກາຊິມ ອາລ-ຊັບບີ):

ຂ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສັດຕູ, ຄືກັບນົກອິນຊີ
ຢູ່ເທິງຍອດພູສູງ.

ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງແສງແດດທີ່ສ່ອງແສງ, ເຍາະເຍີ້ຍເມກ, ຝົນ, ແລະພະຍຸ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນວ່າຊີວິດນີ້ເປັນພຽງຄວາມຝັນ ເມື່ອເຈົ້າ
ຕື່ນຂຶ້ນໃນພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຈິມັນໄດ້ພຽງຄວາມຝັນທີ່ຫາຍໄປຊົ່ວຄາວຂອງ
ຄວາມສຸກແລະຄວາມໂສກເສົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກແລ້ວ.

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນອະມະຕະຕະຫຼອດນິລັນຕອນໃນ
ພຣະເຈົ້າອົງດຽວແລະອົງດຽວ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຜ່ານໄປ ແລະ ຫາຍໄປ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່
ເປັນສິ່ງຄົງທີ່ນິລັນຕອນ ແລະ ເປັນບ່ອນລີ້ໄພທີ່ປອດໄພຈາກພະຍຸ ແລະ ພະຍຸ
.ເຮືອເຄນທີ່ຮຸນແຮງທັງໝົດທີ່ພັດຜ່ານໂລກ

ມິດຕະພາບຂອງມະນຸດທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາບໍ່ແມ່ນເລື່ອງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ
ມັກຈະເປັນເປື້ອນດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ເພາະວ່າເມື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ
ສິນສຸດລົງ, ຄວາມຮັກກໍຈະສິນສຸດລົງເຊັ່ນກັນ. ມິດຕະພາບທາງວິນຍານ ແລະ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຈິງໃຈກໍປູກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນການ
ຮັກສາມິດຕະພາບນັ້ນ ແລະ ຮັກສາຄວາມບໍລິສຸດຂອງຄວາມຮັກນັ້ນໄວ້. ເມື່ອ
ເຮົາພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈໃຜຜູ້ໜຶ່ງ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າເສຍໃຈ, ແລະ ເມື່ອເຮົາບໍ່ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມເຂົ້າກັນໄດ້
.ກໍຈະບໍ່ມີຢູ່ຈິງ

ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອຂ້ອຍອໍາລາໂລກນີ້, ແຕ່ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍຍັງຢູ່ເທິງໂລກນີ້,
ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ໃນການເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈຂ້ອຍ
ກ່ຽວກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພີ່ມຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຕໍ່ແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ອິດສະລະພາບ,
.ແລະ ຄວາມປອດໄພແກ່ຂ້ອຍ

:ການຢືນຢັນຕົນເອງ

ຂ້ອຍສາມາດເຮັດສໍາເລັດໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄດ້ໂດຍການຢືມຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍຈາກພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາອັນດັບໜຶ່ງຂອງ
ຂ້ອຍຄືການເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ. ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກອັນດັບໜຶ່ງໃນຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ, ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ,
.ແລະເປັນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ

ຕົວເຮົາທີ່ແທ້ຈິງ - ຈິດວິນຍານ - ເປັນອະມະຕະ ພວກເຮົາມີຢູ່, ແລະ ການ
ມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນນິລັນຕອນ ຄືນມາຮອດຝັ່ງແລ້ວກັບຄືນສູ່ມະຫາສະໝຸດ
ໂດຍບໍ່ສູນເສຍຕົວມັນເອງ; ແທນທີ່ຈະ, ມັນກາຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບມະຫາສະໝຸດ
.ຫຼື ມັນອາດຈະກັບຄືນສູ່ຝັ່ງອີກຄັ້ງໃນຮູບແບບຂອງຄືນອື່ນ

ຖ້າສາຍໄຟຂອງອຸປະກອນໄຟຟ້າແຕກ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານສາມາດປ່ຽນແທນໄດ້
ແຕ່ເມື່ອເນື້ອເຍື່ອເສັ້ນປະສາດໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການລະຄາຍເຄື່ອງ
ຢ່າງຮຸນແຮງ, ເສັ້ນປະສາດຈະສູນເສຍໜ້າທີ່ຂອງມັນ, ແລະໃຜສາມາດປ່ຽນ
ແທນໄດ້? ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມລະມັດລະວັງສູງສຸດ
ເມື່ອພົວພັນກັບລະບົບປະສາດທີ່ມີຄ່າ, ເພາະວ່າມັນຟື້ນຟູຈາກພາຍໃນ, ແລະ ຖ້າ
ມັນເສຍຫາຍ, ມັນຈະບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງ ຫຼື ປ່ຽນແທນດ້ວຍອຸປະກອນອື່ນໄດ້

ນັກຮຽນກຳລັງມ່ວນຊື່ນກັບການກິນເຂົ້າປ່າກັບຄູ່ສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
:ພາຣາຣັນສາ, ຢູ່ໃນທຳມະຊາດ, ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດແທ້ໆທີ່ຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກແລະມີຄວາມສຸກຢ່າງລຶ້ນເຫຼືອ!
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍແລະປະສົບກັບຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຕື່ນຂຶ້ນຈາກຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແລະ ຮັບຮູ້
ວ່າສິ່ງທີ່ລາວເຫັນນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມຝັນ, ສະນັ້ນສຳນຶກອັນສູງສົ່ງກໍຊຸກຍູ້
ໃຫ້ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕື່ນຂຶ້ນຈາກຝັນຮ້າຍຂອງການນອນຫຼັບ ແລະ ຄວາມສັບສົນ ໄປສູ່
ສະຕິໃໝ່ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງ
.ຊີວິດ

ຖ້າພວກເຮົາຢາກປະສົບກັບຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງການຕື່ນຕົວທາງວິນຍານ
ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງ
.ສຽງພາຍໃນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ການກະຕຸ້ນຂອງມັນ
ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດກ້ອນຫີນແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ກ້ອນຫີນແຫ່ງຄວາມ
ໂງ່າຈຳທີ່ກົດຂວາງການເດີນທາງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງມັນອອກຈາກເສັ້ນທາງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຄາະປະຕູແຫ່ງການຕື່ນຂຶ້ນຈາກການ
ນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈດ້ວຍມືແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະ
ໄດ້ຫາຍໃຈເອົາລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ນຳເອົາໄຟຟ້າສະຫວັນມາສູ່ທຸກໆ
.ຄວາມຄິດ, ທຸກໆຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ທຸກໆການກະທຳຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດຊົມລົດຊາດໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີຈະເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຈະຖືກມຸ້ງໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ແຫຼ່ງ
.ທີ່ມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດທີ່ມີຢູ່

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດ ຖ້າທ່ານສາມາດເປັນ
ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງກັບຄົນອື່ນໄດ້, ທ່ານຈະພົບພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງປັນຍາ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈທີ່ສ່ອງແສງ
ລົງມາສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ດີ ພຣະອົງເປັນກິນຫອມແຫ່ງສະຫວັນທີ່ອອກມາຈາກກະ
ຖາງຂອງຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ທີ່ເຕັມເຕັມຈິດວິນຍານດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສັກສິດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງສ່ອງແສງຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງສຸດທ້າຍ ຂ້າພະເຈົ້າ
ເຫັນພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖືກເປີດເຜີຍໃນການສະແດງອອກຂອງ
ທຳມະຊາດ - ໃນດອກໄມ້, ຕົ້ນໄມ້, ແລະສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດ ຜ່ານການ
ໄຕ່ຕອງທາງວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູແຫ່ງສັນຕິພາບໃຫ້
ກວ້າງ ແລະ ພະຍາຍາມໜັກຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າ
.ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນໄດ້ດີຂຶ້ນ

ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ກັບຄົນອື່ນ, ຂ້ອຍຢູ່ກັບຄົນອື່ນຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະ ຮູ້ສຶກມີຄວາມ
ສຸກຢ່າງຍິ່ງໃນການພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ, ຂ້ອຍກໍມີ
ຄວາມສຸກຄືກັນ. ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ, ຂ້ອຍເຮັດວຽກດ້ວຍພະລັງ ແລະ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກເພີ່ມຂຶ້ນ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມສຸກ
ພາຍໃນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະສູນເສຍພະລັງຊີວິດ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕໍ່ອາຍຸ
ພະລັງງານຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງ ມີຄວາມຈິງໃຈຢູ່ສະເໝີ ແລະ
ປູກຝັງຄວາມຈິງໃຈຄຽງຄູ່ກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າດ້ວຍຄວາມ
.ຈິງໃຈ ພວກເຮົາສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນໄດ້ດີຂຶ້ນ

ຢ່າໂສກເສົ້າເສຍໃຈກັບຄວາມຮັກທີ່ສູນເສຍໄປ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຍ້ອນຄວາມ
ຕາຍ ຫຼື ຍ້ອນລັກສະນະທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີຂອງມະນຸດ
ຄວາມຮັກເອງບໍ່ເຄີຍສູນເສຍໄປ ຫຼື ຕາຍໄປແທ້ໆ ແຕ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຊົ່ວຄາວຈາກ
ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າບາງທີໃນການຄົ້ນຫາມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າອາດຈະຄົ້ນພົບ
ສາລະທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ ແລະ ຄວາມຮັກຈະສືບຕໍ່ປົດບັງຊົ່ວຄາວຂອງມັນຈົນກວ່າ
ເຈົ້າຈະພົບມັນໃນຮູບແບບຂອງຜູ້ທີ່ຮັກອັນສູງສົງ ທີ່ປະທັບຢູ່ໃນສ່ວນເລິກທີ່ສຸດ
.ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນດຳລົງຊີວິດໄປມື້ແລ້ວມື້ເລົ່າໃນສະພາບຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະບາຍໃຈ
ຄືເກົ່າ ຖ້າຄົນເຮົາອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານ

ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານຂໍ ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ
.ພຣະເຈົ້າ

ຖ້າມີໃສ່ທີ່ບໍ່ດີທີ່ຝັງເລິກຢູ່, ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະລົບກວນ ແລະ ທົດແທນ
ມັນໂດຍການສ້າງມີໃສ່ທາງຈິດໃຈທີ່ຂັດແຍ້ງ ແລະ ກົງກັນຂ້າມ ແລະ ກະຕຸ້ນມັນ
.ຈົນກວ່າມີໃສ່ທີ່ເປັນພິດຈະຖືກກໍາຈັດອອກ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າລາວຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ,
ແລະ ລາວຈະເຂັ້ມແຂງເຖິງວ່າຈະມີຈຸດອ່ອນບາງຢ່າງທີ່ລາວກໍາລັງປະສົບຢູ່
.ກໍຕາມ

ໃນເວລາທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕັດສິນໃຈທີ່ຈະປ່ຽນແປງໃນທາງບວກ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ແຕກຕ່າງ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນຈະ
ນຳເອົາພະລັງງານທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢ່າງ
.ຫຼວງຫຼາຍ

ບາງຄັ້ງພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຄົນຮັກຂອງພຣະອົງໃນຖານະເປັນແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ສຽງຂອງຈັກກະວານ, ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຫຼືຄວາມ
.ຮັກທີ່ຫວານຊື່ນທີ່ສຸດ

ຫຼື ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈ, ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມຮູ້
ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນຍຶດອອກ ແລະ ແຜ່ລາມຄືກັບປີກຂອງຈັກກະວານ
ໄປຕະຫຼອດການ, ແລະ ບາງຄັ້ງຂ້ອຍເຫັນໂລກນີ້ເປັນຄືກັບຄວາມຝັນໃນຫົວໃຈ
ຂອງແສງສະຫວ່າງນັ້ນ
ແລະ ຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່າໂລກນີ້ຄືຄວາມຝັນ

ບໍ່ວ່າເຈົ້າແລະ ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າອາດຈະບໍ່ເຫັນດີນຳກັນຫຼາຍປານໃດ,
ແຕ່ມັນກໍຍັງມີຄວາມເຂົ້າໃຈແລະ ການສື່ສານລະຫວ່າງເຈົ້າສະເໝີ. ມິດຕະພາບ
ດັ່ງກ່າວແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍຕໍ່
ເຈົ້າ. ມິດຕະພາບທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສາຍພົວພັນດຽວ
.ທີ່ຍືນຍົງ

ຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້
ໂດຍການຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນເຮົາເຂົ້າໄປພາຍໃນ ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້
ໂດຍການໃຊ້ຈິດໃຈເພື່ອເພີດເພີນກັບວິໄສທັດທີ່ສວຍງາມຂອງຄວາມຄິດໃນໂລກທີ່
.ເຊື່ອງໄວ້ຂອງວິນຍານ, ອາໄສຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ຫຼັງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເຮັດສຳເລັດຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າ
ຫວ່າງເປົ່າ, ເພາະວ່າໃນທີ່ສຸດ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງປະຖົມທຸກຢ່າງໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ. ມີ

ໜຶ່ງຈະມາເຖິງເມືອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຖືກແຍກອອກຈາກຊັບສິນທາງວັດຖຸທັງໝົດຂອງ
ພວກເຂົາ. ຜູ້ຄົນອິດສາຄົນຮັ່ງມີໃນຄວາມຮັ່ງມີແລະອຳນາດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່
ພວກເຂົາກໍຈະປະຖົມທຸກຢ່າງໄວ້ເປື້ອງຫຼັງ, ແລະມີພຽງແຕ່ການກະທຳຂອງພວກ
.ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະມາພ້ອມກັບພວກເຂົາຈາກໂລກນີ້

ສາວິກຄົນໜຶ່ງລືມເຫຼວໃນປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ເລີ່ມຕຳນິຕິນເອງ
ດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈ ແລະ ຄວາມຂົ່ມຂືນ. ອາຈານ ປາຣຳຣັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລາວ
:ວ່າ

ຢ່າຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນບາບ, ເພາະຖ້າເຈົ້າເຮັດ, ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ສະຕິຮູ້ສຶກອັນ
ສູງສົ່ງພາຍໃນເຈົ້າເປີເປື້ອນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເອົາຕົວເອງມາພົວພັນກັບຄວາມອ່ອນແອ
ຂອງເຈົ້າ? ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ຈຶ່ງຢືນຢັນຄວາມຈິງນີ້ກັບຕົວເອງວ່າ: "ຂ້ອຍ
:ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຮັກຂ້ອຍ" ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ບໍ່ວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ຫຼື ດີ, ຂ້ານ້ອຍ"
ກໍເປັນຂອງພຣະອົງ, ຂໍເຜີຍປຸກຄວາມຊຶ່ງຈຳ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍ
".ໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຫາພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຊາຍສະຫຼາດ ປາຣະມະຣັນສາ ໄດ້ກ່າວຫຼັງຈາກໄດ້ລົມກັບຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ
:ທີ່ອວດດີຜູ້ທີ່ເວົ້າຫຼາຍເກີນໄປກ່ຽວກັບຕົວເອງວ່າ
ຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຢູ່ເທິງຍອດພູສູງສົ່ງຂອງ"
"ຄວາມພາກພູມໃຈ, ແຕ່ໄຫຼລົງສູ່ຮ່ອມພູຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ

ໂລກນີ້ຄືກັບເຮືອນຫຼັງໃຫຍ່ທີ່ເປັນທີ່ພັກອາໄສຂອງຄອບຄົວໂລກຄອບຄົວ
ດຽວ, ຄວາມອົບອຸ່ນໃຈກາງຂອງມັນໄດ້ຮັບຈາກດວງອາທິດ, ສ່ອງແສງຈາກ
ດວງຈັນດຽວກັນ, ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍດວງດາວດຽວກັນ. ສະມາຊິກຂອງ
ມັນຫາຍໃຈເອົາອາກາດດຽວກັນ, ກິນອາຫານດຽວກັນ, ແລະ ດື່ມນ້ຳດຽວກັນ.
ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດທຸກຄົນມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ການ
ບາດເຈັບ. ມີຄວາມຄິດໜຶ່ງຢູ່ເປື້ອງຫຼັງທຸກພາສາ, ແລະ ລັກສະນະຂອງມະນຸດ
.ໜຶ່ງຢູ່ເປື້ອງຫຼັງລັກສະນະ ແລະ ນິດໄສແຫ່ງຊາດທັງໝົດຂອງທຸກຊົນຊາດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນ
ທຸກໆການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກຳຈັດເງົາແຫ່ງຄວາມ
ຢ້ານກົວທີ່ບັງແສງສະຫວ່າງຂອງການຊີ້ນຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກໄມ້ແຫ່ງ

ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າລໍຖ້າຮຸ່ງເຮົາຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

ຂ້ອຍທ່ອງຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້ອຍໃສ່ລູກປັດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຂ້ອຍ, ລູກປັດຂອງມັນຖືກມັດດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ກະລຸນາສ້າງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນົກກາງຄືນ
ຂອງຊີວິດທີ່ຮ້ອງເພງທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສ້າງຈາກ
ຄວາມຝັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ

ຂັ້ນໄດທີ່ຂ້ອຍປິ່ນຂຶ້ນເພື່ອໄປຮອດເຈົ້າ
ໃນທະເລສາບແຫ່ງຊີວິດທີ່ກະໂດດຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊີວິດຈັກກະວານ
ຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນທ່ານໃຫ້ນໍາພາແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຫຼຜ່ານທະເລຊາຍແຫ່ງຄວາມລໍາບາກ, ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະໄດ້
.ປະສົມກັບມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານຂອງທ່ານ

ບາບແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈ
ພຣະອົງ

ຂ້ອຍຄືນ້ຳຄ້າງຢຶດໜຶ່ງທີ່ສັນສະເໜີຂອງເຈົ້າເທິງໃບໄມ້ແຫ່ງຊີວິດແລະ
.ຄວາມຕາຍ, ໄຫຼໄປສູ່ທະເລອັນລືກສິດຂອງເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຝັ່ງ
ຂ້ອຍຄືນ້ຳຄ້າງທີ່ຫຼົງໄຫຼຂອງເຈົ້າ, ໃນທີ່ສຸດກໍ່ກັບຄືນສູ່ບ້ານສະຫວັນ
ຂ້ອຍຄືຢຶດນ້ຳຄ້າງອັນເປັນນິດຂອງເຈົ້າທີ່ເຕັ້ນລໍາຢູ່ເທິງກີບດອກຂອງອະດີດ,
ປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ

ຂ້ອຍເປັນຢຶດນ້ຳຄ້າງຂອງເຈົ້າ, ມືນເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກ, ລອຍຢູ່ຢ່າງປອດ
ໄພເທິງໃບໄມ້ແຫ່ງການລ້ຽວຂອງໂລກ ເພື່ອປະສົມກັບນ້ຳທີ່ບໍ່ລົສຸດ ແລະ ບໍ່ລົສຸດ
ແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າ. ຂ້ອຍບໍ່ຢາກສູນເສຍຕົວເອງ, ແຕ່ຢາກຂະຫຍາຍອອກໄປ
ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ ໂດຍການລວມເຂົ້າກັບມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ.
ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຢາກເປັນຢຶດນ້ຳຄ້າງຂອງເຈົ້າ, ຕື່ມໂດຍທຸກໆຮີມຟາກທີ່
.ຫົວໂຫຍພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃຈເຈົ້າເມື່ອທຸກຄົນເຂົ້າໃຈເຈົ້າຜິດ ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ຮັກຜູ້ທີ່ເປັນຫ່ວງເປັນໄຍເຈົ້າຢ່າງອ່ອນໄຍນ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າສະເໝີ

ຄົນອື່ນໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ເຈົ້າໃນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ ແລ້ວກໍປະຖົມເຈົ້າ ແຕ່
ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປະຖົມເຈົ້າ ຫຼື ປະຖົມເຈົ້າເລີຍ

ຄວາມຕັ້ງໃຈປ່ຽນແປງຄວາມຄິດໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງງານ, ແລະຜູ້ທີ່ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດຢ່າງໜ້າປະທັບໃຈແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ເມື່ອ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມແພ້ຕໍ່
ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍປານໃດ
ກໍຕາມ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະຢືນຢັນກັບຕົນເອງຢູ່ສະເໝີວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຍອມແພ້ໃນ
.ການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ນັກເຫດຜົນທີ່ອວດດີຄົນໜຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ອາຈານ
Paramahansa ສັບສົນໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງສົນທະນາກ່ຽວກັບບັນຫາ
ປັດຊະຍາທີ່ສັບສົນ, ດັ່ງນັ້ນອາຈານຈຶ່ງເວົ້າດ້ວຍຮອຍຍິມວ່າ: "ຄວາມຈິງບໍ່ເຄີຍ
"ຢ້ານຄໍາຖາມ
ຄູ່ສອນກ່າວວ່າ, "ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະປະຖົມພວກເຮົາ. ພຣະອົງເຮັດ
ວຽກຢ່າງລັບໆໃນທຸກໆດ້ານເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ ແລະ ເລັ່ງຄວາມກ້າວໜ້າທາງ
".ວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບັນລຸທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຜ່ານພະລັງຂອງການສຸມໃສ່ທີ່ພຣະເຈົ້າ
ປະທານໃຫ້, ພະລັງທີ່ສາມາດປູກຝັງໄດ້ຜ່ານການຝຶກສະມາທິ ເມື່ອເຮົານຳໃຊ້
ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ສຸມໃສ່ນີ້, ເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສໍາເລັດ ແລະ ພັດທະນາ
.ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງເຮົາ

ຕາມກົດລະບຽບ, ຄົນຕາເວັນອອກມີແນວໂນ້ມທາງວິນຍານ. ພວກເຂົາເບິ່ງ
ຊີວິດດ້ວຍປັດຊະຍາ ແລະ ປູກຝັງແນວໂນ້ມທໍາມະຊາດຂອງພວກເຂົາໄປສູ່ການ
ໄຕ່ຕອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນຕາເວັນອອກຫຼາຍຄົນໃຊ້ເວລາຫວ່າງຂອງພວກເຂົາ
ໃນການຂີ້ຄ້ານ ແລະ ຂີ້ຄ້ານແທນທີ່ຈະສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ, ແຕ່
.ພວກເຂົາຍັງມີສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານທີ່ສູງຂຶ້ນ

ເມື່ອຄົນເຮົາຫຼົບຕາລົງ, ລາວຄິດວ່າໂລກນີ້ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຄວາມທຸກ
ແລະ ຄວາມທຸກໂສກ, ແຕ່ເມື່ອລາວເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສົມດຸນຂອງລາວ, ລາວຈະເພີດເພີນກັບໂລກນີ້ຄືກັບວ່າລາວ
.ກໍາລັງເບິ່ງໜຶ່ງທີ່ມ່ວນຊື່ນ

:ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນການນັ່ງສະມາທິ

ນັ່ງນຶ່ງໆ, ເອົາກະດູກສັນຫຼັງຂອງທ່ານໃຫ້ຊື່, ແລະ ປິດຕາທີ່ບໍ່ສະຫງົບຂອງ
ທ່ານດ້ວຍໜັງຕາຂອງທ່ານ. ຮັກສາພວກມັນໃຫ້ນຶ່ງໆ. ປ່ອຍຈິດໃຈຂອງທ່ານຈາກ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມວນສານຂອງຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ຜ່ອນຄາຍເສັ້ນ
ປະສາດທີ່ຕິດກັບກ້າມຊີນ ແລະ ກະດູກທີ່ໜັກໜ່ວງຂອງທ່ານ. ລືມແນວຄວາມ
ຄິດຂອງການແບກຫາບ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍມັດກະດູກທີ່ໜາແໜ້ນທີ່ຜູກມັດດ້ວຍ
.ເນື້ອໜັງທີ່ຫຍາບຄາຍ

ຜ່ອນຄາຍ, ປ່ອຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບພາລະ

ທາງຮ່າງກາຍ ຢ່າຄິດກ່ຽວກັບນ້ຳໜັກທາງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຮູ້ສຶກວ່າ
ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການປິດປ່ອຍຈາກຄຸນລັກສະນະຖາວອນຂອງການ
ໜັກໜ່ວງ ໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າລອຍຂຶ້ນ, ລົງ, ຊ້າຍ, ແລະຂວາ, ໄປສູ່ອະນັນ
.ຕະ ຫຼື ໄປສູ່ສະຖານທີ່ໃດກໍໄດ້ທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ

ຮູ້ສຶກ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງການປິດປ່ອຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈາກຮ່າງກາຍ ຝັນ,
ດຳລົງຊີວິດ, ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງສິ່ງທີ່ລອຍຢູ່ໃນທ່າທີ່ຄົງທີ່ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້ານັ່ງຢູ່ໃນ
ທ່າທີ່ຄົງທີ່, ເສລີພາບນີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ

ປິດປະຕູໜັງຕາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຢຸດການເຕັ້ນຂອງສິ່ງລ້ລວງທາງອາລົມ ໃຫ້

ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າລົງສູ່ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງ
ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ຮັກສາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ຊື່ມຸ້ງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງ
ໄຫຼໄປດ້ວຍເລືອດທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ຮັກສາຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ຕິ່ງຢູ່ກັບ
ສາຍຂອງມັນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຈັງຫວະຂອງມັນ ດ້ວຍແຕ່ລະຈັງຫວະ,
.ຮູ້ສຶກເຖິງກຳມະຈອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຊີວິດ

ລອງນຶກພາບເຖິງຊີວິດສາກົນດຽວກັນນີ້ທີ່ເຄາະປະຕູຫົວໃຈຂອງມະນຸດ

ຫຼາຍລ້ານຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆອີກຫຼາຍພັນລ້ານຄົນ
ສຽງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຕັ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງປະກາດຢ່າງອ່ອນໂຍນເຖິງພະລັງອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຢູ່ນອກເໜືອປະຕູແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າ ຈັງຫວະທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງ
:ຊີວິດທີ່ອ່ອນໄຫຼຢູ່ກະຢາງກະຊິບບອກເຈົ້າວ່າ

ຢ່າພຽງແຕ່ຮັບກະແສນ້ຳໜ້ອຍໆຈາກຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຈົ່ງຂະຫຍາຍ"

ຂອບເຂດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ດູດຊຶມເລືອດ, ຮ່າງກາຍ,
ຈິດໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຊີບພະຈອນຂອງຊີວິດ
".ຈັກກະວານຂອງຂ້ອຍ

ພວກເຮົາຄວນຄິດຢູ່ສະເໝີວ່າພວກເຮົາກຳລັງຈະເຮັດຫຍັງ ແລະ ມັນຈະ

ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ພວກເຮົາແນວໃດ

ການກະທຳຕາມແຮງກະຕຸ້ນ ແລະ ສະຕິປັນຍາບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ,
ເພາະວ່າຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈຂອງການກະທຳທີ່ຜິດພາດແມ່ນສົ່ງກົດຂວາງ.
ສິ່ງທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາໃນການຮັບຮູ້ບອກເຮົາວ່າດີ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີຄວນ
ເຮັດ, ເພາະມັນນຳມາເຊິ່ງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ອິດສະລະພາບ. ວິທີການທີ່ນຳພາ
.ຢ່າງສະຫຼາດນີ້ນຳມາເຊິ່ງໂຊກດີ ແລະ ພອນ

ເມື່ອສາວົກຮູ້ວ່າລາວຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ລາວກໍປິຕິຍົມດີໃນ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ຮ້ອງອອກມາຢ່າງມີຄວາມສຸກວ່າ: "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພົບເຫັນສິ່ງໃດໃນໂລກທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ຫວານຊົນກວ່າ
"ພຣະອົງ

ລົມກຳລັງຫຼົ້ນຢູ່
ແລະຕົ້ນໄມ້ກໍຖອນຫາຍໃຈ
ແລະດວງອາທິດຍົມ
ແລະແມ່ນ້ຳກໍສັນໄຫວ
ແລະແຜ່ນດິນໂລກແລກປ່ຽນເສື້ອຄຸມສີດຳທີ່ມີດວງດາວຂອງມັນ
ໃນເສື້ອຄຸມສີທອງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ
ແລະທຳມະຊາດມັກສະແດງອອກຄວາມງາມຂອງມັນ
ການປ່ຽນສີຂອງລະດູການທີ່ມີຄວາມສຸກ
ແລະກະແສນ້ຳທີ່ໄຫຼອອກມາພະຍາຍາມສະເໝີ
ເວົ້າຕິດຂັດກ່ຽວກັບຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກ
ຈິດວິນຍານ

ແລະນົກກໍຢາກຮ້ອງເພງ ແລະ ຮ້ອງດັງໆ
ດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງນາງ
ແຕ່ມະນຸດມີຄວາມສາມາດ
ເວົ້າໄດ້ຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຊັດເຈນ, ແລະ ມີຄວາມໝາຍໃໝ່ໆ
ກ່ຽວກັບພຣະອາຈານໃຫຍ່ແຫ່ງຈັກກະວານ
ຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ
ເຊິ່ງສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້
ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍມັນ ແລະ ການປະກາດການປະກົດຕົວຂອງລາວ

ຄູສອນ ພາຣຳຮັນສາ ເຫັນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ລົງໂທດນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງ
ສຳລັບຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະ ຕໍ່ມາລາວໄດ້ກ່າວດ້ວຍສຽງຖອນ
:ຫາຍໃຈວ່າ

ຂ້ອຍຢາກມີອິດທິພົນຕໍ່ຄົນອື່ນໂດຍຜ່ານຄວາມຮັກຢ່າງດຽວ, ເພາະຫົວໃຈ"

ຂອງຂ້ອຍແຕກສະຫຼາຍ ແລະ ເຈັບປວດເມື່ອຂ້ອຍພົບວ່າບໍ່ມີທາງທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ
".ການຝຶກອົບຮົມພວກເຂົາໃນທາງອື່ນ

ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງການໄຕ່ຕອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈູດທຽນສອງອັນ:
ທຽນແຫ່ງຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ ທຽນແຫ່ງການຕື່ນຂຶ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວງມາໄລທີ່
ສວຍງາມຂອງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າອ້ອມຮອບຕື່ນຂອງ
ການປະທັບຢູ່ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ກິນຫອມຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ເບິ່ງ
ບານຢູ່ໃນໝັ້ນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶມເຂົ້າໄປໃນທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເງົາຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ພາບລວງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ຫາຍໄປຍ້ອນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປຸກຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຕະຫຼອດໄປຈາກຄວາມຝັນຂອງການມີຢູ່ຊົ່ວຄາວນີ້ ດ້ວຍຄວາມລະມັດ
ລະວັງ ແລະ ສາຍຕາທີ່ແຮງກ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເບິ່ງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ພິຈາລະນາເຖິງການສະແດງອອກທີ່ເປັນ
!ເອກະລັກ ແລະ ສະເໝີຂອງມັນ

ເມື່ອຄວາມໂກດແຄ້ນ ຫຼື ຄວາມກຽດຊັງເກີດຂຶ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍມາເປັນ
ລັກສະນະທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກຄວາມໂກດແຄ້ນຄອບງໍາຈະສູນເສຍ
ການຄວບຄຸມອາລົມຂອງຕົນເອງ ແລະ ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ. ດັ່ງນັ້ນ,
ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະປ່ອຍໃຫ້ອາລົມທີ່ຮຸນແຮງຄວບຄຸມ ແລະ ບັງຄັບການ
ກະທໍາຂອງຕົນເອງ, ເພາະວ່າການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນ
ຫ້ອງທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ ແລະ ນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງອາ
ການຊຶມເສົ້າ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈທັງໝົດ. ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງ
ສະພາບຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະບາຍເຫຼົ່ານີ້, ຄົນເຮົາຕ້ອງລະລາຍຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ອາລົມ
ເຫຼົ່ານີ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຕິທາງຮ່າງກາຍຢ່າງໃກ້ຊິດ. ການນັ່ງສະມາທິ [ນັ້ນຄື
.ການຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານ, ແລະ ຈິດໃຈ] ເປັນວິທີທາງ

:ການຢືນຢັນ

ຂ້ອຍຈະປົກປ້ອງຄວາມຄິດ ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ສວຍງາມ
ແລະ ເປັນຄວາມຈິງຈະອອກມາຈາກພວກມັນເທົ່ານັ້ນ ຂ້ອຍຈະກ້າວໄປດ້ວຍ
ສັດທາຢ່າງສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ, ໂດຍຮູ້ວ່າລິດອໍານາດຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານ
ຂ້ອຍ, ວ່າການປະທັບຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງພຣະອົງອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ແລະ ການດູແລ
.ຂອງພຣະອົງເຝົ້າເບິ່ງຂ້ອຍ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຈາະຜ້າຄຸມຂອງວັດຖຸ ແລະ ໄດ້ພົບຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພາຫະນະ

ສຳລັບການສະແດງອອກເຖິງຈິດໃຈຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຄວາມງາມທາງ
ວິນຍານ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອຸທິດກຳລັງ ແລະ ຄວາມສາມາດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອເປີດເຜີຍພຣະປະສົງອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຄິດເຖິງເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ລຸກໄໝ້ຈະເກີດຂຶ້ນ
ພາຍໃນຂ້ອຍ, ກະຕຸ້ນອາລົມຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໄຫຼອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄປສູ່
ທຸກຈຸລັງຂອງຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ, ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍຄືການໄປເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງຕົວຕົນຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຊົມຊືມກັບການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ ທັນໃດນັ້ນ, ປະຕູຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍກໍເປີດ
ອອກ, ແລະ ໂອ້, ຄວາມສຸກທີ່ລືນເຫຼືອຂ້ອຍເມື່ອເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງ
!ຂອງເຈົ້າ

ໂດຍການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບເຈົ້າ, ໂອ້ ວິນຍານຜູ້ຊົງຮອບຄອບທັງໝົດ, ຂ້ອຍ
ຈະກາຍເປັນກຳມະຈອນຂອງຊີວິດຈັກກະວານ ຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ເຕັ້ນລຳໄປຕາມຄືນແຫ່ງອາລົມອັນສັກສິດຂອງມະນຸດ, ອາບ
ນ້ຳທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງ
ສົງອອກມາຫົວໂລກ

ຂ້ອຍຈະເປັນນ້ຳຕາທັງໝົດທີ່ຫຼົງໄຫຼດ້ວຍຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນອື່ນ ຂ້ອຍຈະ
ຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບສີ່ຫອງຂອງໄຟຟົນ ແລະ ຄວາມຫວັງທີ່ເບີກບານຂອງ
ຈິດໃຈທີ່ເບີກບານ ໂອ້ ຜູ້ປະທານຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຊື່ສັດ! ເມື່ອ□□□□□□□ອັນ
ເປັນນິດຂອງຂ້ອຍປະສົມກັບແສງສະຫວ່າງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະ
ກະພົບຢູ່ໃນທຸກໆຕາ

ໃນມື້ລະດູຮ້ອນຂອງຊີວິດ, ຂ້ອຍເກັບເອົານ້ຳຫວານຂອງອາລົມຈາກ
ດອກໄມ້ທີ່ຫວານຊືນຂອງຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານທີ່
ມີນ້ຳໃຈ, ແລະ ຂ້ອຍເກັບໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງໃບໂຫລະພາທີ່
ສູງສົງຂອງການໃຫ້ອະໄພ, ດອກຕາເວັນທີ່ມີກິ່ນຫອມອ່ອນໆຂອງຄວາມຖ່ອມຕົວ,
ແລະ ດອກບົວທີ່ຫາຍາກແລະອ່ອນໂຍນຂອງຄວາມຄິດ. ແລະ ເມື່ອຫົມະທີ່ໜາວ
ເຢັນຂອງການທົດລອງໃນລະດູໜາວແລະຄວາມເຈັບປວດຂອງການແຍກທາງ
ໂລກມາອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນແລະຄວາມປອບໂຍນໃນນ້ຳ
ຫວານທີ່ເກັບໄວ້ໃນຈຸລັງຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ. ໃນຈຸລັງນັ້ນ, ໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍມັກຈະພົບເຜີງສະຫວັນດື່ມຄວາມຫວານຂອງ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ມີອາຍຸຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມ
ສຸກ, ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈ

ການມີຄວາມຮັ່ງມີທາງດ້ານວັດຖຸໂດຍບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນກໍຄືກັບ
ການຫົວນ້ຳຕາຍໃນຂະນະທີ່ລອຍນ້ຳຢູ່ໃນທະເລສາບ. ຖ້າຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງຄວາມ
ຕ້ອງການທາງດ້ານວັດຖຸ, ຄວາມທຸກຍາກທາງວິນຍານກໍຕ້ອງຖືກດູດູກ, ເພາະມັນ
ເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງ
ມະນຸດ. ພໍ່ແມ່ທີ່ຮັ່ງມີຜູ້ທີ່ປະເງິນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ລູກຂອງເຂົາເຈົ້າມັກຈະ
ຂັດຂວາງການເຕີບໂຕທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຂັດຂວາງການ
ພັດທະນາ ແລະຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ເດີນເອງ

:ໃນໂອກາດວັນແຫ່ງຮອຍຍົມ

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າ, ແມ່ຂອງຂ້ອຍ,
ກະຊິບວ່າ: "ດວງອາທິດແຫ່ງການປົກປ້ອງຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງເທົ່າທຽມກັນໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ສິດໃສ່ແລະມືດມົວທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ ຢ່າກັງວົນ, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ເຊື່ອ
ແລະຍົມ! ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງປົນປົວຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງຜ່ານຮອຍຍົມທີ່ໂປ່ງໃສ
ຂອງເຈົ້າ ໂດຍການມີຄວາມສຸກ, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ
"!ແລະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພໍໃຈ

,ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ລົມພັດແຮງບັນດານໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ພັດເອົາເມກທັງໝົດອອກຈາກຂອບຟ້າ
ຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງດຽວນີ້ປະກົດວ່າບໍ່ລົສຸດແລະແຈ່ມໃສ ດ້ວຍສາຍຕາທີ່
ບໍ່ລົສຸດ, ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຢູ່ຄົນດຽວທຸກບ່ອນ ລັງສີຂອງດວງອາທິດທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ຂອງເຈົ້າທະລູເຂົ້າໄປໃນສ່ວນທີ່ເລິກທີ່ສຸດຂອງຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ, ແລະດ້ວຍ
ຄວາມຫົວໂຫຍຂອງອາຍຸ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້
ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ

:ຄູບາອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມສາວິກວ່າ

ເມື່ອທ່ານເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນສະຕິອັນສູງສົ່ງຜ່ານຕາທາງວິນຍານ, ທ່ານ"
ຈະເຫັນມິຕິທີ່ສື່ສອງແສງດ້ວຍຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງໂລກພາຍໃນ. ມັນຍາກ
ທີ່ຈະບັນລຸສະພາບນັ້ນ, ແຕ່ມັນເປັນສະພາບທີ່ດີເລີດ ແລະ ມີຄວາມສຸກແທ້ໆ! ຢ່າ
ພໍ່ໃຈກັບການໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນການນັ່ງສະມາທິຂອງທ່ານ, ແຕ່ຈົ່ງ
ປາຖະໜາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງທ່ານສຳລັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
".ຄວາມຢາກໄດ້ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ

ສິ່ງທີ່ໂລກຕ້ອງການຄືຄວາມຮັກແບບອ້າຍນ້ອງ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມ
ສະເໝີພາບ, ແລະຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ການ
ປະຕິບັດຕາມກົດເກນທາງສິນທຳຂອງພຣະອົງ. ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ

ເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ກະທຳໃນສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາສະເພາະ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນ
ປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າເກີດມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ
ອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນດິນແຫ່ງສະຕິ, ງອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່
.ສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ວິຫານທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກແມ່ນວິຫານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສະຫງົບ
ສຸກ, ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມງາມ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າໄປໃນວິຫານນັ້ນຈະຖືກຫຸ້ມ
ລ້ອມດ້ວຍຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ ແລະ ຈະສຳຜັດກັບການປະທັບຢູ່ອັນສູງ
.ສິງ

ຄົນເຮົາຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ສ້າງສັນເພື່ອປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ
ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄົນອື່ນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມເຮັດ
.ສິງທີ່ດີ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ໃນແຕ່ລະມື້

ພຶດຕິກຳພາຍນອກສະທ້ອນເຖິງຊີວິດພາຍໃນຂອງຄົນເຮົາ ຄວາມຫຼູຫຼາ
ພາຍນອກບໍ່ສາມາດນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ໄດ້ ເພາະຄວາມສຸກແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າ
.ບຸກຄົນນັ້ນຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ວິຖີຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີປານໃດ

ເມື່ອຂ້ອຍຕື່ນນອນທຸກໆເຊົ້າ, ຂ້ອຍຈະຕັ້ງໃຈໃນແງ່ບວກບາງຢ່າງ ແລະ
ສັນຍາກັບຕົວເອງວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ມັນສຳເລັດ. ຈາກນັ້ນຂ້ອຍກໍ່ທົບທວນຄືນ
ຄວາມຕັ້ງໃຈເຫຼົ່ານັ້ນຕະຫຼອດມື້ ແລະ ກະຕຸ້ນຕົວເອງໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ.
ເມື່ອຂ້ອຍພົບວ່າຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັນຍາກັບຕົວເອງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄດ້ຮັບ
ໄຊຊະນະ. ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຕັ້ງໃຈດ້ວຍຕົນເອງດັ່ງກ່າວຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຄົມຊັດຂຶ້ນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຜູ້ນັ້ນອາດຈະພົບວ່າ
ຕົນເອງຖືກກວາດລ້າງໄປດ້ວຍອາລົມທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມ
.ຮູ້ສຶກທາງລົບ

ມິດຕະພາບຄວນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ບ້ານ ຖ້າທ່ານພົບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງ
ທ່ານທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ກັບທ່ານເປັນພິເສດ, ໃຫ້ບຳລຸງລ້ຽງມິດຕະພາບນັ້ນກ່ອນ. ຈາກ
ນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຖືກດຶງດູດໃຫ້ເປັນຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກທີ່ມີຄຸນຄ່າຄ້າຍຄືກັນ, ໃຫ້
ບຳລຸງລ້ຽງມິດຕະພາບນັ້ນ. ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ການຄິດໄລ່
ສ່ວນຕົວທັງໝົດຄວນຖືກກຳຈັດ, ແລະ ຄວາມສຳພັນທີ່ເປັນມິດກັບຄົນດີຄວນໄດ້
.ຮັບການເສີມສ້າງ

ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າແມ່ນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍສົງສານຄົນ
ໂງ່ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຄົບຫາກັບຄົນຈອງຫອງ, ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບຜູ້ທີ່ຮັກ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຍິນດີທີ່ຈະສືບສານກັບພວກເຂົາ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງສົ່ງບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້, ແຕ່ມັນສາມາດປະສົບໄດ້ເມື່ອ
ຫົວໃຈຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາສິ່ງທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານ
ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຖືກມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຄວາມສຸກທາງ
.ວິນຍານຈະໄຫຼອອກມາຢ່າງອຸດົມສົມບູນຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຫົວໃຈ

ຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງບັນລັງລັບໃຫ້ເຈົ້າ ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມສຸກ
ຂອງຂ້ອຍຖືກຈູດມືດໆ ເພື່ອລໍຖ້າການມາຮອດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພວກມັນຈະສ່ອງ
.ແສງສົດໃສຂຶ້ນເມື່ອເຈົ້າປະກົດຕົວ

ການຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນອາລົມທີ່ມືດມົວແມ່ນການຕາຍຢ່າງຊ້າໆ, ໃນຂະນະທີ່ການ
ພະຍາຍາມທີ່ຈະຮູ້ສຶກເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີທຸກໆມື້ ເຖິງ
ວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຜຸ້ນວາຍ ແລະ ໜ້າເສົ້າໃຈທັງໝົດ ແມ່ນການເກີດໃໝ່ທາງ
.ວິນຍານ

ເມື່ອທ່ານພົບພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຈະປະສົບກັບຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍິນ
ຍົງ ມິດຕະພາບຂອງມະນຸດອາດຈະແຕກແຍກ ແລະ ຂາດເຂີນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະ
ບໍ່ປະຖົມທ່ານ ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະປະຖົມທ່ານ, ຖ້າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບທ່ານ, ທ່ານ
ຈະມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະ ອຸດົມ
.ສົມບູນທີ່ສຸດ

ອາຈານ ປາຣະມະຣັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ໜຶ່ງທີ່ສົງໄສໃນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່
:ຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດວ່າ
".ຖ້າເຈົ້າສົງໄສ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນ; ຖ້າເຈົ້າເຫັນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສົງໄສ"
:ລາວໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ກຳລັງຜິດເວລາວ່າ
ເຈົ້າຕ້ອງຈັດລະບຽບຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈັດການເວລາຂອງເຈົ້າຕາມທີ່"
ພຣະເຈົ້າສ້າງໄວ້; ດວງອາທິດຂຶ້ນຈົນຮອດຕາເວັນຕົກດິນ ແລະ ດວງດາວກະພົບ
".ຕາຈົນຮອດຮຸ່ງເຊົ້າ

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄົນເຮົາເວົ້າ ແລະ ກະທຳຕາມຫັດສະນະຂອງຕົນເອງ, ບໍ່
ຄ່ອຍເຫັນ ຫຼື ພະຍາຍາມເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງຂອງຄົນອື່ນ. ຖ້າຄົນສອງຄົນ
ໄຕ້ຖຽງກັນຈົນກາຍເປັນການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍເກີດການຕໍ່ສູ້, ຄວາມ

ຜິດຈະຢູ່ທີ່ທັງສອງຝ່າຍ, ບໍ່ວ່າໃຜຈະເລີມໂຕ້ຖຽງກັນ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ສະຕິປັນຍາຈະເຂົ້າຫາບັນຫາຕ່າງໆຢ່າງມີເຫດຜົນ, ມີເຫດຜົນ ແລະ ດ້ວຍ
.ຄວາມເຂົ້າໃຈ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕື່ນຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າມືດ ແລະ ປຸກຄວາມຮັກທຶນອນຫຼັບຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະກະຕຸ້ນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມອຸທິດຕື່ນ
ທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິສຸກພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນພຣະວິຫານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຫີນແຂງແຫ່ງຄວາມອຸທິດ
ຕື່ນ, ຈຶ່ງຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ທຸກ
.ໆມື້ໃນການອ້ອນວອນ

ປົກປ້ອງຕົວທ່ານເອງໃນທີ່ໝັ້ນແຫ່ງປັນຍາ, ສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ສົມບູນແບບຈະພາທ່ານໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດ
ທໍາຮ້າຍທ່ານໄດ້

: ຄູ່ບາອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມສາວິກວ່າ
ການກັບໃຈບໍ່ພຽງແຕ່ໝາຍເຖິງການເສຍໃຈກັບຄວາມຜິດພາດເທົ່ານັ້ນ,"
ແຕ່ຍັງໝາຍເຖິງການລະເວັ້ນຈາກການເຮັດມັນອີກ ເມື່ອເຈົ້າກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ,
ເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ ປະຖິ້ມຄວາມຊົ່ວໂດຍບໍ່ກັບຄືນໄປຫາມັນ. ຫົວໃຈແຂງກະດ້າງ
ແລະ ບໍ່ອ່ອນລົງງ່າຍໆ. ອ່ອນລົງດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນ, ແລະ
".ພອນອັນສູງສົງຈະລົງມາສູ່ເຈົ້າ

ພວກເຮົາມັກຈະພົບເຫັນຜູ້ຫາລ້ຽງຄອບຄົວ ຫຼື ຜູ້ລ້ຽງດູໃນຄອບຄົວ, ບໍ່ວ່າ
ຈະເປັນພໍ່ ຫຼື ລູກຊາຍ, ແລະ ໃນບາງສັງຄົມແມ່ ຫຼື ລູກສາວ, ຜູ້ທີ່ສະແດງແນວ
ໂນ້ມທີ່ເປັນຜະເດັດການຍ້ອນຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຖານະທີ່ໃຫ້ສິດພວກ
.ເຂົາໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກເຂົາ
ພວກຜະເດັດການຂະໜາດນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງບໍ່ລະບາຍຄວາມໂກດແຄ້ນໃສ່
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາເຮັດ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຄວາມນັບຖື
.ຈາກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ

ການເວົ້າວ່າຄົນເຮົາມີຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອມາແຕ່ເກີດ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
ກາຍເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງໄດ້ນັ້ນ ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເພາະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່
ຄົນດັ່ງກ່າວສາມາດກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບັນລຸສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນທຸກ
.ດ້ານຂອງຊີວິດ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ
ເຈດຕະນາດີຂອງຕົນ, ຄວາມຮັກຂອງລາວຈະຂະຫຍາຍ ແລະ ປະສົມກັບຄວາມ
.ຮັກທົ່ວໄປທີ່ໄຫຼຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນ

ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ໃນປ່າແຫ່ງການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ແລະ ຜູ້ທີ່
ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສາມັກຄີ
.ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນ

:ຄໍາອະທິຖານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໄປດປະທານຄວາມໄວ້ວາງໃຈຈາກເດັກນ້ອຍທີ່ບໍລິສຸດ
ໃນພຣະອົງ ແລະ ຄວາມອຸທິດຕົນຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງທີ່
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນ
ທຸກໆອາລົມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າປັນຍາທີ່ສະຫວ່າງແຈ້ງຂອງພຣະອົງ
.ຄ້າຊູຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຫຼັງຈາກຄູ Paramhansa ໄດ້ຍ້ອງຍໍນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງແລ້ວ, ລາວໄດ້ກ່າວ

:ຕື່ມວ່າ

ເມື່ອເຈົ້າຖືກບອກວ່າເຈົ້າດີ, ເຈົ້າບໍ່ຄວນຢຸດພະຍາຍາມກາຍເປັນຄົນທີ່ດີ"
ກວ່າທີ່ເຈົ້າເປັນຢູ່ ການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຈົ້າຈະນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າ
".ແລະ ຄົນທີ່ທ່ານຮັກ

ຖ້າຜູ້ນໍາໂລກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ, ພວກເຂົາ
ສາມາດກໍາຈັດສິ່ງຄາມ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກພາຍໃນສອງສາມປີ. ມີພຽງຄວາມ
ຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ (ຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ) ເທົ່ານັ້ນທີ່
ສາມາດຊ່ວຍໂລກໄດ້, ແລະ ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ສິນຕິພາບກໍບໍ່ສາມາດປັບລຸໄດ້. ມະນຸດ
ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ເພາະວ່າເວລາມີຄ່າເກີນກວ່າທີ່ຈະເສຍໄປ, ແລະ
ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດທີ່ຈະມີບົດບາດໃນການນໍາເອົາອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
.ມາສູ່ໂລກ

ມິດຕະພາບແມ່ນແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານຫົວໄປທີ່ຜູກມັດຈິດວິນຍານ
ເຂົ້າກັນດ້ວຍພັນທະນາແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ແລະ ນໍາພວກເຂົາໃຫ້ໄກ້ຊິດ
ກັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຫົວໃຈຈຶ່ງດັບຄວາມຫົວກະຫາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານປິ່ນຄື
.ໃນການຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກສະຫວັນທີ່ໄຫຼຜ່ານຊ່ອງທາງຂອງມະນຸດ

ຜູ້ທີ່ປູກຝັງຄວາມຮັກຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງສາຍພົວພັນຂອງ
ຕົນກັບພຣະອົງໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ຈະພົບ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃກ້ລາວເມື່ອລາວຕ້ອງການພຣະອົງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຜັດເວລາ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈ
ກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງສາຍພົວພັນນັ້ນຈະຕ້ອງປະເຊີນກັບການທົດລອງດ້ວຍ
ຕົນເອງຈົນກວ່າລາວຈະສາມາດ - ດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຢ່າງ
.ສົມບູນ - ເພື່ອຊອກຫາພຣະສະດາຜູ້ສູງສຸດ

ຫົວໂລກກໍາລັງຈົມຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ແລະ ການສູນເສຍ ເນື່ອງ
ຈາກຄວາມໂລບທີ່ບໍ່ອາດຕັບໄດ້ ຄວາມໂລບ ແລະ ຄວາມຂີ້ຄ້ານກໍ່ໃຫ້ເກີດ
ສົງຄາມ ວິລະບຸລຸດທີ່ແທ້ຈິງຄືຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະຕົນເອງໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ເງິນ,
ຊື່ສຽງ, ຄວາມຕື່ນຫາ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຫຼັກການນີ້ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມ
.ສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ

ພຣະເຈົ້າປະກົດຕົວໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ພວກເຮົາ
ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ລືນເຫຼືອຂອງຄວາມສຸກ,
ດັ່ງນັ້ນຄວາມປາດຖະໜາທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມ
.ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງມັນ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານຈະຖືກພັດທະນາໃນລັກສະນະທີ່
ສອດຄ່ອງກັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ
ເຕັກໂນໂລຢີ, ບຸກຄົນ ແລະ ປະເທດຊາດຈະຫຼົງທາງໄປໃນຄວາມສັບສົນຂອງ
.ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການທໍາລາຍ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາມາຫາພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຕັມໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອໂລກມີດົວລົງໃນສາຍຕາຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນກັບຕົກຂອງປັນຫາ ຫຼື ກາຍເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ

ຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ພວກເຂົາຝ່າວອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຂໍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ

ຫຼາຍຄົນລັງເລທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ, ໂດຍເຊື່ອວ່າຖ້າພວກເຂົາເຮັດ,
ຊີວິດຈະມີດຸໝົດ, ຂາດຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມງາມ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມແມ່ນຄວາມ
ຈິງ. ຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດທີ່ຂ້ອຍປະສົບກັບຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນກັບ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້; ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກ
ທາງວິນຍານທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ. ຄວາມສຸກນີ້ແມ່ນພອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
.ຄວາມຮູ້ສຶກສະຫງົບ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

ຄໍາສໍາຄັນສໍາລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນ "ຂ້ອຍ" ຜູ້ທີ່ມີນິໄສ ແລະ
ຄວາມໂມ້ມຸງທາງວິນຍານຄິດເຖິງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງຕົວເອງ
ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຕົວເອງນໍາມາເຊິ່ງຄວາມເປັນສັດຕູ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈຈາກຄົນ
ອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນ
.ອື່ນພົບວ່າຄົນອື່ນຄິດເຖິງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຖ້າມີປະຊາກອນໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນໃນເມືອງໜຶ່ງ, ແລະແຕ່ລະຄົນພະຍາຍາມ
ເອົາຂອງຈາກຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູເກົາສິບເກົາຄົນ. ແຕ່ຖ້າແຕ່ລະຄົນ
.ພະຍາຍາມຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນເກົາສິບເກົາຄົນ
ຂ້ອຍດໍາລົງຊີວິດແບບນັ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຫຍັງໂດຍການໃຫ້ຄົນອື່ນ ໃນ
ຄວາມເປັນຈິງ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກັບຄົນມາຫາຂ້ອຍຄູນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ບັດນີ້ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໄດ້ຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ພາຍໃນຂ້ອຍນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໂລກສາມາດ
ສະເໜີໄດ້ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາ ຊອກຫາຢ່າງແທ້ຈິງຄືຄວາມສຸກ, ແລະ ເມື່ອຄວາມສຸກ
.ໄດ້ບັນລຸແລ້ວ, ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບສະຖານະການທີ່ນໍາໄປສູ່ມັນກໍຈະຫາຍໄປ

ເມື່ອທ່ານສົງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີໄປສູ່ຄົນອື່ນ, ສະຕິຂອງທ່ານຈະຂະຫຍາຍ
ອອກໄປ ເມື່ອທ່ານຄິດເຖິງເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ, ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວຕົນຂອງທ່ານ
ຈະຖືກກະຕຸ້ນພ້ອມກັບຄວາມຄິດນັ້ນ ແຕ່ການຄິດຢ່າງດຽວບໍ່ພຽງພໍ; ພວກເຮົາ
ຕ້ອງພ້ອມທີ່ຈະເອົາຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄປປະຕິບັດ. ການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວນໍາ
ເອົາພອນຫຼາຍຢ່າງມາໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດ, ເພາະວ່າຜ່ານການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄົນເຮົາ
ຮັກສາຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ. ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີ
.ຄວາມສຸກ ເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍມາຈາກຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ

ຄວາມຄິດແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງບັນຫາທັງໝົດ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ
ຄວາມສຸກ ມະນຸດເຂັ້ມແຂງກວ່າປະສົບການທັງໝົດຂອງລາວ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ລາວຄວບຄຸມຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ແລະ
.ຈິດໃຈຂອງລາວບໍ່ຄວນຖືກວາງຢາພິດດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ

ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າສາມາດເອົາຊະນະສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດຂອງຊີວິດໄດ້ ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຝັນຫົວໄປນີ້
ບາງຄັ້ງອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນຝັນຮ້າຍ, ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບ
.ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຫຼຸດພົ້ນຈາກຝັນຮ້າຍນັ້ນໄດ້

ມີເຊື້ອແບັກທີເຣັຍຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເກີດ, ຂະຫຍາຍພັນ ແລະ ຕາຍພາຍໃນ
ເວລາພຽງສອງຊົ່ວໂມງ. ເຊື້ອແບັກທີເຣັຍຊະນິດນີ້ສຳເລັດພາຍໃນມືດຽວ, ຫຼື
ໜ້ອຍກວ່ານັ້ນ, ສິ່ງທີ່ມະນຸດຕ້ອງການໃຫ້ສຳເລັດໃນໄລຍະເວລາທີ່ຍາວນານ,
.ບາງທີອາດແປດສິບປີ

ເຈັດສິບ ຫຼື ແປດສິບປີທີ່ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນພຽງຊ່ວງເວລາທີ່ຜ່ານ
ໄປຢ່າງໄວວາໃນນິລັນດອນ. ຈາກທັດສະນະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ
ພວກເຮົາເກີດຂຶ້ນໃນອັດຕາດຽວກັນກັບທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນກັບເຊື້ອແບັກທີເຣັຍທີ່ໄດ້
.ກ່າວມາຂ້າງເທິງ

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເສຍເວລາ, ຫຼື ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຄວບຄຸມພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງການເຮັດ
ໃນສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຫັນດີ. ເມື່ອຄົນເຮົາກາຍເປັນຜູ້
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ມີ
.ໃຜ ຫຼື ບໍ່ມີຫຍັງຈະສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຊີວິດນອນຢູ່ໃນໂລກທີ່ຊຸຂະ, ຝັນເຖິງຄວາມງາມໃນດອກໄມ້, ແລະ ຕົນຂຶ້ນ
ຢ່າງມີພະລັງໃນສັດ ແລະ ໃນສະຕິຂອງມະນຸດ, ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງທ່າແຮງທີ່ບໍ່ຈຳກັດ
.ຂອງມັນ

:ຄົນສະຫຼາດເວົ້າວ່າ

ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ດີທີ່ໄດ້ຮັບແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຄຸນນະທຳຄືຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້
ຮັບແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຫະເຍີຫະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຄື

ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຄື
ຄວາມໂງ່ຮ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຮ້າ
ການກະທຳທີ່ດີນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ, ໃນຂະນະທີ່ການກະທຳທາງໂລກທີ່ຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຮັກຕົນເອງນຳມາສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມ
ເຈັບປວດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະທຳລາຍ
.ຄວາມສາມາດໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນ

ບາງຄົນຂຽນຊື່ຂອງນັກປາດດັງຕໍ່ໄປນີ້: ປະຣະມະຫັງສາ ຫຼື ປະຣະມະຫັງ
ສາ ໂຍຄະນັນທະ

ຈາກລຸ່ມຫາເທິງ: ເລື່ອງລາວຄວາມສຳເລັດ

ບັນຍາຍເພີ່ມເຕີມໂດຍ ອາຈານ ປະຣະມະຮັນສະ ໂຍຄະນັນດາ

:ທີ່ລືງຕໍ່ໄປນີ້

www.swaidayogacom

ນີ້ແມ່ນເລື່ອງຈິງທີ່ແປກ່ຽວກັບບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ລົ້ມເຫຼວຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ແຕ່)
ໂດຍການຝຶກຝົນການຄິດສ້າງສັນ ແລະ ການຢືນຢັນໃນທາງບວກ, ໃນທີ່ສຸດລາວ
ກໍສາມາດເອົາຊະນະສາເຫດຂອງຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງລາວ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້
(ຄວາມສຳເລັດໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວໄດ້

ຄືກັນກັບຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໂດຍທຳມະຊາດ, ກໍມີຄົນລົ້ມເຫຼວຍ້ອນ
ນິໄສຄືກັນ

ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍ (S) ແມ່ນຄົນລົ້ມເຫຼວມາແຕ່ກຳເນີດ
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າລາວເປັນເດັກຊາຍທີ່ສະຫຼາດ, ດຸໝັນ ແລະ ກະຕືລືລົ້ນທີ່
ຈະຫາເງິນ, ແຕ່ຫັນທີ່ລາວຄິດກ່ຽວກັບວຽກ ຫຼື ອາຊີບ, ປັດໄຈຂອງຄວາມລົ້ມ
.ເຫຼວກໍອ້ອມຮອບລາວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ

ມີໜຶ່ງລາວມາຫາຂ້ອຍມືເປົ້າ, ຖືກເຈົ້າໜີໄລ່ຕາມ, ຖືກໝູ່ເພື່ອນປະຖິ້ມ, ຂໍ
ຄຳແນະນຳຈາກຂ້ອຍ

ຂ້ອຍໄດ້ຖາມລາວກ່ຽວກັບສາເຫດຂອງບັນຫາຂອງລາວ, ແລະລາວເວົ້າ

:ວ່າ

ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນລົມເຫຼວ ດ້ວຍເຫດຜົນບາງຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້,"

ທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມວຽກ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍສູນເສຍມັນ, ແລະສະຖານທີ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກກໍເສຍຫາຍເຊັ່ນກັນ. ນາຍຈ້າງສູນເສຍທຸລະກິດຂອງລາວບໍ່ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢ້ານທີ່ຈະຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳ ເພາະຢ້ານວ່າຈະລົບກວນຜົນປະໂຫຍດຂອງນາຍຈ້າງທີ່ຈະຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ລົມເຫຼວ. ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສູນເສຍວຽກເຮັດງານທຳຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍລິສັດທີ່ຈະຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດລົມລະລາຍ ແລະ ປິດປະຕູຂອງຕົນ, ແລະໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດຂອງຄົນອື່ນ". ຖືກທຳລາຍ ພຽງແຕ່ຍ້ອນການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກເຂົາ

ຂ້ອຍສາມາດຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ລາວໄດ້ຢູ່ບໍລິສັດນ້ອຍໆແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ຂໍໃຫ້ລາວເວົ້າຄຳຢືນຢັນຕໍ່ໄປນີ້ກັບຕົວເອງທຸກໆແລງ, ກ່ອນນອນ ແລະ :ກ່ອນຕື່ນນອນ

ທຸກໆມື້ ແລະ ທຸກໆມື້ ຂ້ອຍກຳລັງປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນ"

"ຂົງເຂດວຽກງານຂອງຂ້ອຍ

ໜຶ່ງເດືອນຜ່ານໄປ, ແລະ (S) ໄດ້ເຕືອນຂ້ອຍວ່າ: "ທ່ານ, ບໍລິສັດທີ່ທ່ານຈ້າງມານັ້ນກຳລັງບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຖານະການຂອງມັນບໍ່ມີທ່າທີ່ດີເລີຍ ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງໃຫ້ທ່ານຊ່ວຍຂ້ອຍອອກຈາກມັນກ່ອນທີ່ມັນຈະລົມລະລາຍໝົດ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະສູນເສຍວຽກຢູ່ແລ້ວເມື່ອບໍລິສັດລົມລະລາຍ ແຕ່ການລາອອກຂອງຂ້ອຍໃນຕອນນີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດລອດພື້ນຈາກຊະຕາກຳທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ".ເປັນຕາຢ້ານຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຫົວຂວັນ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈສິ່ງທີ່ລາວ (S) ເວົ້າ, ແລະແທນທີ່ຈະຂໍໃຫ້ລາວສືບຕໍ່ເນັ້ນໜັກຈຸດຂອງລາວ ແລະ ຮັກສາວຽກຂອງລາວໄວ້. ຫຼາຍອາທິດຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ມາຫາຂ້ອຍໃນຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ ແລະ ເວົ້າດ້ວຍສຽງຖອນຫາຍໃຈ :ວ່າ

"ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຢ້ານໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ"

"?ນາງໄດ້ຖາມລາວວ່າ, "ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ

ລາວເວົ້າວ່າ, "ບໍລິສັດໄດ້ລົມລະລາຍຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍບອກເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງທີ່

"ຂ້ອຍຄາດຄະເນໄວ້

ຂ້ອຍເວົ້າກັບລາວຜ່ອມທັງປະທ້ວງວ່າ: "ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ເຈົ້າ
ຮັບປະກັນຕົວເອງວ່າ, 'ມີແລ້ວມີເລົ່າຂ້ອຍປະສົບຜົນສໍາເລັດຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນ
ຂົງເຂດວຽກງານຂອງຂ້ອຍ' ເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າຊ້າຄໍາເຫຼົ່ານັ້ນຄືກັບນົກແກ້ວ? ແລະ
ວ່າໝຶກແຫ່ງຄວາມສິ່ງໄສຍັງຄົງຍຶດຕິດກັບສະໝອງຂອງເຈົ້າໄວ້ ຈົນເຈົ້າເວົ້າກັບ
ຕົວເອງວ່າ: 'ຄົນໂງ່ເອີຍ, ສະຖານະການຂອງເຈົ້າກໍາລັງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະ
"!ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເອງປະສົບຜົນສໍາເລັດຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ

"ລາວຕອບວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໆ

ແນະນຳໃຫ້ກຳຈັດຄວາມສັ້ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທີ່ (ສ)
ໝັກໝ່ວງທັນທີທີ່ມັນປາກົດຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ, ໂດຍສະເພາະໃນລະຫວ່າງການ
ເວົ້າຊ້າໆກ່ຽວກັບການຢືນຢັນໃນທາງບວກ, ເພາະວ່າຈິດສຳນຶກທີ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໝັກແໝ້ນສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ເຊິ່ງ
ໃນທາງກັບກັນ, ຜ່ານກົດໝາຍຂອງການສະທ້ອນແມ່ເຫຼັກ, ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດ
.ສຳນຶກໂດຍພະລັງຂອງນິໄສ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ: "ການຢືນຢັນຄວາມຄິດ ແລະ ນິໄສໃນທາງບວກ
ເລື້ອຍໆຈົນກວ່າມັນຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ແລະ ຮາກເຫງົ້າໃນຈິດໃຕ້
ສຳນຶກແມ່ນພຽງພໍທີ່ຈະກຳຈັດອຸປະສັກທາງຈິດໃຕ້ສຳນຶກທີ່ສືບທອດມາ ຫຼື ໄດ້
ມາ. ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໄດ້ຕາບໃດທີ່ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ຂອງຄວາມຫ້ຖອຍ ແລະ ຄວາມອຸກອັງຍັງຄົງຢູ່ໃນຈິດສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ.
ໃນບັນດາເງື່ອນໄຂສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດແມ່ນການມີຄວາມສາມາດສ້າງສັນ,
ສະຖານະການທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ມີມາແຕ່ກໍານົດ. ຖ້າທ່ານ
ສາມາດແຕະຕ້ອງສະຕິທີ່ສູງກວ່າດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ຈຳກັດຂອງມັນ, ທ່ານ
ສາມາດສ້າງໂອກາດໃໝ່ໆສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດນັ້ນທີ່ຍັງຫຼົງທາງທ່ານ ແລະ ທີ່
".ທ່ານບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້

ແລະຂ້ອຍສາມາດຊ່ວຍ (S) ໄດ້ວຽກອື່ນ, ໃຫຍ່ກວ່າວຽກທຳອິດ. ແຕ່
ຫຼັງຈາກທີ່ເກີດຂຶ້ນ (ເຊິ່ງເປັນໄລຍະເວລາທີ່ຍາວທີ່ສຸດທີ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາໃຊ້
ເວລາເຮັດວຽກ), ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍໃນຕອນບ່າຍມື້ໜຶ່ງວ່າ: "ສະຖານະການ
"ຂອງບໍລິສັດກໍາລັງຊຸດໂຊມລົງຢ່າງໄວວາ, ສະນັ້ນກະລຸນາກຳຈັດຂ້ອຍໄວໆ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຄວາມກັງວົນຂອງລາວ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ລາວສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຂອງ
ລາວ. ສອງສາມອາທິດຕໍ່ມາ, (S) ເວົ້າກັບຂ້ອຍດ້ວຍຮອຍຍິມວ່າ: "ວຽກທີ່ສອງທີ່
"!ເຈົ້າຈັດໃຫ້ຂ້ອຍ, ທ່ານ, ໄດ້ຫາຍໄປກັບລົມແລ້ວ

"ຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງສະຫງົບວ່າ, "ຢ່າກັງວົນ, ຂ້ອຍຈະຊອກຫາວຽກອື່ນໃຫ້ເຈົ້າ

ລາວຕອບວ່າ: "ທ່ານເອີຍ, ຕາບໃດທີ່ທ່ານເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການໂຄ່ນ
ລົ້ມບໍລິສັດອິນຍັອນຄວາມສຳພັນຂອງຂ້ອຍກັບເຈົ້າຂອງບໍລິສັດ, ຂ້ອຍບໍ່ມີຂໍ
".ຄັດຄ້ານ

ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບວຽກທີ່ດີຫຼາຍສຳລັບ (S)
ຢູ່ບໍລິສັດໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ. ໜຶ່ງປີຜ່ານໄປແລະບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ (S)
ໄດ້ພະຍາຍາມອອກຈາກບໍລິສັດທຸກໆອາທິດຍ້ອນຢ້ານວ່າມັນຈະຖືກທຳລາຍຄືກັບ
.ຄັ້ງກ່ອນ

ສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວລົງທຶນເງິນຂອງລາວໃນທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ,
ແລະລາວກໍຢ້ານກົວແລະຈ້ອງເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: "ມີ
ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຂ້ອຍຈະສູນເສຍເງິນທີ່ຂ້ອຍ
"? ໄດ້ສະສົມໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງຖ້າຂ້ອຍລົງທຶນມັນບໍ່

ນາງໄດ້ຮັບປະກັນກັບລາວຢ່າງໝັ້ນໃຈວ່າ: "ເຈົ້າຕ້ອງລົງທຶນເງິນ ແລະ
ພະລັງງານຂອງເຈົ້າໃນໂຄງການທີ່ດີ, ເຊັ່ນ: ສູນອາຫານທ້ອງຖິ່ນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ
"ການລົງທຶນຫຼາຍ, ແລະ ຂ້ອຍໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ

ພາຍໃນສອງສາມປີ, (S) ໄດ້ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນ ແລະ ສາງເກັບ
ມ້ຽນຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍແຫ່ງ

ເມື່ອລາວໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນ, ລາວກໍພົບວ່າຕົນເອງປະສົບ
ຜົນສຳເລັດໃນທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດ. ມື້ໜຶ່ງລາວເວົ້າກັບຂ້ອຍພ້ອມທັງຫົວຂວັນວ່າ:
"ຂອບໃຈພະເຈົ້າແລະຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນຈາກຄວາມລືມ
ເຫຼວມາເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ. ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມລືມເຫຼວແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມລືມເຫຼວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຂ້ອຍແມ່ນເກີດຈາກການຂາດຄວາມ
ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້
ແນວໃດຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ທຳລາຍວຽກງານຂອງຄົນອື່ນຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ
".ຂອງຂ້ອຍ

ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງອະທິບາຍໃຫ້ລາວຟັງວ່າ: "ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການທຳລາຍ
ຜົນປະໂຫຍດທີ່ເຈົ້າເຮັດວຽກໃຫ້. ກົດແຫ່ງແຮງດຶງດູດທີ່ຄວບຄຸມຄົນ, ໂດຍອີງ
ໃສ່ການສັນສະເທືອນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ເຮັດວຽກໃນທາງລົບ ຫຼື ທາງບວກ (ຄືກັບວ່າ
ດຶງດູດກັນ)

ລັກສະນະຂັບກຜ່ອງໂດຍກຳເນີດຂອງເຈົ້າໄດ້ດຶງດູດເຈົ້າໄປຫາບໍລິສັດທີ່ໃກ້
ຈະລົ້ມລະລາຍແລ້ວ, ແລະໃນທາງກັບກັນ, ສະນັ້ນ, ເຈົ້າແມ່ນຄວາມລືມເຫຼວ,
ແລະບໍລິສັດຕ່າງໆກໍຢູ່ໃນຂອບຂອງການລົ້ມລະລາຍເຊັ່ນກັນ. ອີງຕາມກົດແຮງ

ດຶງດູດເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ເຈົ້າແລະບໍລິສັດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກລົງມາຈາກຄວາມລືມ
.ເຫຼວແລະຕົກລົງໃສ່ໂງ່ນຫີນໃນເວລາດຽວກັນ

ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນວ່າ ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ທີ່ການສ້າງສິ່ງ
ທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ໂດຍການປຸກພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ ພະລັງນີ້ສາມາດປຸກໄດ້ໂດຍການຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການນັ່ງ
ສະມາທິ ແລະ ຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບສຸຂະພາບ, ຄວາມ
.ສໍາເລັດ, ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຈາກລານນວດເຂົ້າຂອງຈິດວິນຍານ

ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບ
ພວກເຂົາຊອກຫາຫຍັງໃນຊີວິດໂດຍຜ່ານວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ,
?ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກປານໃດກໍຕາມ
ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຍ້ອນວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ບໍ່
ຮຸນແຮງ

ພວກເຂົາໃຊ້ພຽງແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະປັບປຸງຜົນສໍາເລັດ
ນອກຈາກນັ້ນ, ສາເຫດອາດຈະເກີດຈາກການກະທຳທີ່ຜິດພາດ
ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຜິດໃນອະດີດ, ແລະມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ພວກ

ເຂົາ

ດ້ວຍກໍລະນີຊຳເຮື້ອຂອງຄວາມອຸກອັ່ງແລະຄວາມລືມເຫຼວ
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຕ້ອງຍອມຮັບ
ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງກຳມະ
ເຈົ້າບໍ່ຄວນເຊື່ອຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າເຈົ້າ
ບໍ່ສາມາດປັບປຸງເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າໄດ້
ເມື່ອເຈົ້າລືມເຫຼວໃນການປັບປຸງເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ
ເຫດຜົນມັກຈະຢູ່ທີ່ການເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຊື່ອໝັ້ນ
ວ່າເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການປັບປຸງສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ
ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຕົວເອງໝັ້ນໃຈ
ວ່າເຈົ້າມີອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ
ເຈົ້າສາມາດປັບປຸງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍຢ່າງ
ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າປ່ຽນແປງການສັນສະເທືອນຂອງສະຕິ
ມັນເປີດເສັ້ນທາງຈິດໃຈທີ່ຖືກກົດຂວາງໂດຍຄວາມກັງວົນ
ການໝັ້ນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຫຼາຍເກີນໄປ

ມັນເພີ່ມມີຕິທາງວິນຍານໃຫ້ກັບຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ດ້ວຍເຫດນີ້, ໂສ້ທີ່ຜູກມັດຢູ່ໃນພິນ□□ກໍາຈົງຖືກທໍາລາຍ
ແລະຂອບເຂດແຫ່ງອິດສະລະພາບ ແລະ ວິໄສທັດທີ່ດີກໍປະກົດຂຶ້ນພາຍໃນ
ຈິດວິນຍານ

ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍທາງວິນຍານທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອຜົນ
.ປະໂຫຍດຂອງທຸກຄົນທີ່ໃຊ້ມັນ

ເມື່ອລັງສີແຫ່ງຄວາມຄິດຖືກສຸມໃສ່ໂດຍບໍ່ມີການກະແຈກກະຈາຍ
ພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງມາ
ແລະຂອບໃຈພະລັງນັ້ນ

,ທ່ານສາມາດບັນລຸຜົນສໍາເລັດທາງວິນຍານ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວັດຖຸ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດຶງດູດເອົາພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ
ຄັງແລ້ວຄັງເລົ່າໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ
ເຈົ້າສາມາດເຮັດສິ່ງດຽວກັນໄດ້ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການ
ກໍາລັງອື່ນໆອາດຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມສໍາເລັດບາງຢ່າງ
ມັນເປັນຄວາມສໍາເລັດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ແຕ່ເມື່ອຈິດໃຈຖືກປຸກດ້ວຍແມ່ເຫຼັກອັນສູງສົ່ງ
ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະອອກມາຈາກມັນ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງອອກ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດທຽບເທົ່າ
ຜູ້ທີ່ຮູ້ເວົ້າ

ຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບໂດຍການສຶກສາພຣະຄຳພີ
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍສະຕິປັນຍາແລະຄວາມສະຫຼາດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຄົ້ນຄວ້າໃນປັດຊະຍາກໍຕາມ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນໂດຍພຣະຄຸນອັນສູງສົ່ງທີ່ຄວາມຫວານ
.ຊົນຂອງຄວາມຮູ້ນັ້ນສາມາດໄດ້ຮັບລົດຊາດ
ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ເລືອກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງເລືອກພວກ
ເຂົາ

ແລະ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາສາມາດເຫັນແສງສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະອົງ

ນັກປັດຊະຍາ ແລະ ນັກທິດສະດີວິທະຍາຕ້ອງຮູ້ ແລະ ຍອມຮັບ
ວ່າລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ມັນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ຫຼື ກວດສອບໄດ້
ດ້ວຍວິໄສທັດທີ່ຈຳກັດຂອງແນວຄິດທີ່ຄັບແຄນ

ເພື່ອທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ດ້ວຍຕົນເອງ

ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ
ໃນຖານະເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ
ສະຕິຂອງມະນຸດຖືກຄອບງຳ
ແລະມັນນຳມາເຊິ່ງການຢືນຢັນຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງຄວາມຈິງ
ທີ່ສູງກວ່າ

ປະສົບການຂອງມະນຸດທີ່ຄຸ້ນເຄີຍເກີນກວ່າ
ບໍ່ວ່າເຫດຜົນ ຫຼື ທິດສະດີວິທະຍາໃດໆກໍສາມາດ
ວ່າການທົດສອບທີ່ໜ້າອັດສະຈັນນີ້
ເພາະວ່າປະສົບການທາງວິນຍານແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ
ແລະ ການຮັບຮູ້ໂດຍສະຕິປັນຍາຂອງມິຕິທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ
ທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ

ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະສົບການທີ່ລຶກລັບນັ້ນ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງຈຳເປັນ
ການໄຕ່ຕອງຢ່າງຈິງຈັງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຈິດວິນຍານໄດ້ກາຍເປັນຄືນນ້ອຍໆຂອງຈິດໃຈຂອງ
ຂ້ອຍເອງ

ບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້
ແລະບໍ່ວ່າຢ່າງໃດຈະປາກົດຢູ່ໃນເວທີໂລກນີ້ຫຼືບໍ່
ຫຼືມັນໄດ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍໃນໂລກຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ
ເພາະຂ້ອຍເປັນສະຕິທີ່ເປັນອະມະຕະ ແລະ ເປັນນິລັນຕອນ
ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໃນອ້ອມກອດຂອງນິລັນຕອນ ແລະ ປ້ອມປາການຂອງ
ພຣະວິນຍານສູງສຸດ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບຄົນອື່ນ
ຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຜູ້ທີ່ອິດທິວ
ຂ້ອຍປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງກຳແພງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່
ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມມືດເກົາໄດ້ຖືກເຜົາໄໝ້ໄປ
ຂ້ອຍສົນໃຈແຕ່ມີນີ້ເທົ່ານັ້ນ
ຂ້ອຍເປັນ□□□□□□□□□□ຄວາມດີທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ແລະຂ້ອຍຢາກເປັນສັນຍາລັກ
ສຳລັບຈິດວິນຍານທີ່ເຮືອຂອງເຂົາເຈົ້າຈົມ ແລະ ຖືກທຳລາຍ
ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ

ມີນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ເຊິ່ງສຳຜັດກັບສາຍເລືອດຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍ, ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮັກສາກິນ
ແລະຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ສະຫງົບແລະງົບສະຫງົບ
ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິສຸກອວຍພອນວຽກງານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້
ວຽກງານຂອງຂ້ອຍງ່າຍຂຶ້ນ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະນຳພາອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ
ສູ່ປະຕູແຫ່ງສັນຕິພາບ
ນຳໄປສູ່ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະເຮັດວຽກເພື່ອປອບໂຍນຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າ
ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍ່ພໍໃຈ
ແລະຂ້ອຍຈະຟ້າວແລ່ນໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງອິດສະລະພາບ
ໂດຍການປະຖິ້ມຄວາມປາຖະໜາທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດ
ແລະ ຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ
ເຊິ່ງນຳເອົາຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຜົນງານຊົນເອກຂອງມັນ
ແລະຕໍ່ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະເຊີນຊວນຜູ້ຄົນທຸກເຊື້ອຊາດ ແລະ ທຸກຊົນເຜົ່າ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ມາອາໄສຢູ່ກັບເຮົາ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຊັບສົມບັດ ຕາເວັນອອກ
ວາລະສານຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ
ໂອກາດທອງຄຳ
ຊີວິດມີຄ່າຄວນແກ່ການດຳລົງຊີວິດ
ມັນສະເໝີໂອກາດທອງຄຳທີ່ຈະຮູ້ຈັກຕົວເອງ
ການຟື້ນຟູສະຕິຂອງລາວ ແລະ ກຳນົດສະຖານທີ່ຂອງລາວໃນແຜນທີ່ແຫ່ງ

ການມີຢູ່

ແລະເຮັດວຽກເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່ຂອງມັນ
ຄວາມຮູ້ນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍມີພະລັງ
ແລະເຕັມເຕັມຫົວໃຈດ້ວຍຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ລາວລື້ນໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ກະໂດດດ້ວຍຄວາມປິຕິຍົມດີ
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜູ້ສ້າງມະນຸດຕ້ອງການສຳລັບມະນຸດຊາດ
ບາງຄົນເຊື່ອວ່າຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເບື້ອໜ່າຍ ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ
ຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກເບື້ອ ແລະ ອິດເມື່ອຍ
ແຕ່ຄວາມເບື້ອໜ່າຍໝາຍເຖິງການສູນເສຍຕົວເອງ
ສຳລັບການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການສື່ສານກັບຫ້ອງປະຕິບັດການຊີວິດ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມສຸກ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງກຳຈັດ ແລະ ກຳຈັດອຸປະສັກຕ່າງໆ
ເຊິ່ງຢືນຢູ່ລະຫວ່າງລາວ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີທາງອິນຊີຂອງລາວກັບຊີວິດ
ຖ້າທ່ານຢາກກັບຄືນສູ່ຍຸກສະໄໝເດັກນ້ອຍ
ບາງທີເຈົ້າອາດຈິໄດ້ວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນແບບນັ້ນຕອນນັ້ນ
ເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງໃໝ່ ແລະ ຄວາມສຸກ
ເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະຍ້າຍອອກໄປ
ໂດດ, ຫຼິ້ນ, ແລະ ເຮັດສິ່ງອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ
ຕອນນັ້ນເຈົ້າຫາກໍມາຮອດຈາກໂລກແຫ່ງອະມະຕະ
ແລະກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບຫົວໃຈຂອງຊີວິດ
ແລະສາຍການສື່ສານລະຫວ່າງເຈົ້າກັບຊີວິດ
ລະດັບສູງຂອງການປະຕິບັດທີ່ລຽບງ່າຍແລະມີປະສິດທິພາບ
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມລຽບງ່າຍມານຳ
ຄວາມສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມສິດຊື່ນທາງວິນຍານ
ເມື່ອນາງຮອດໄວຜູ້ໃຫຍ່
ເຈົ້າສູນເສຍເງິນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ
ຈາກພະລັງງານ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ
ແຕ່ບາງຄັ້ງຄາວ
ຄວາມຄິດທີ່ຊັ້ນເຄີຍມາສູ່ເຈົ້າ
ແລະລົມແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາພັດມາສູ່ເຈົ້າ
ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຊຶ່ງຈຳບາງຢ່າງກັບຄືນມາ
ຈາກອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ
ເມື່ອທ່ານຕື່ນນອນໃນຕອນເຊົ້າຈາກການນອນຫຼັບທີ່ສະຫງົບແລະເລິກ
ເຈົ້າຮູ້ສຶກສະບາຍ ແລະ ມີຄວາມສຸກ
ຈົນກວ່າສິ່ງລົບກວນໃນຊີວິດປະຈຳວັນຈະມາໂຈມຕີເຈົ້າ
ມັນຄອບຄອງສ່ວນໃຫຍ່ຂອງສະຕິຂອງເຈົ້າ
ແລະມັນກາຍເປັນຈິງ ແລະ ຮີບດ່ວນກວ່າເລື່ອງອື່ນໆ
ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ຄວາມອຸກອັງທັງໝົດ

ກໍຕາມ

ບຸກຄົນຕ້ອງເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການສື່ສານກັບຕົນເອງ
ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບສົມບັດນັບບໍ່ຖ້ວນ
ມີແຫຼະຄືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມສຸກ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ
ຄວນຫຼີກລ່ຽງແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ລາຄາຖືກ
ແລະບໍ່ຖືກຢູ່ໃນເລື່ອງເລັກໆນ້ອຍໆຂອງຊີວິດທາງໂລກ
ເພາະວ່າເມື່ອມັນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນສະຕິ
ມັນຍຶດຕິດກັບຈຸລັງສະໝອງ

ຈົນກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມກົມກຽວຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກ
ຈິດວິນຍານ

ແລະ ກັບພວກມັນ, ແນວຄວາມຄິດທີ່ຫລອມໂລຫະ ແລະ ວິໄສທັດທີ່ບໍລິສຸດ
ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກຳຈັດພະລັງງານທີ່ບໍ່ເຂົ້າກັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການຂັບໄລ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ເປັນມິດອອກຈາກຫົວໃຈ
ເພື່ອວ່າແສງໄຟຈະສ່ອງໄປເຖິງພວກມັນ
ກະແສຂອງສຸຂະພາບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພະລັງງານ, ແລະພອນຕ່າງໆ
ແປງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ

ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄຳສອນຂອງພະອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ
ແນວຄວາມຄິດຄືກັບດິນເຜົາທີ່ສາມາດປັ້ນເປັນຮູບລູກເຕົ້າ ຫຼື ງູຫະເລໄດ້,
ແຕ່ມີຄວາມແຂງຂອງຫີນຝູນ
ທຸກໆຄົນມີທ່າແຮງທີ່ຈະເປັນແກະສະຫຼັກຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເປັນຊ່າງ
.ແກະສະຫຼັກຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງ
ໃຫ້ລາວເອົາແປງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນມີໜຶ່ງກຳມີ ແລະ ສ້າງຜົນງານສິລະປະທີ່
.ດີເລີດຈາກມັນ, ແລະ ລາວຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກຢ່າງອຸດົມສົມບູນ
ແສງຟ້າຜ່າຂ້າມອະວະກາດຍາກທີ່ຈະສຸມໃສ່ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ເຂົ້າໄປໃນສາຍໄຟ
ເພື່ອສ່ອງສະຫວ່າງເຮືອນ ແລະ ຖະໜົນຫີນທາງ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ
ແລ້ວ

ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະເອີ້ນ ແລະ ສຸມກຳລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງ
ຈັກກະວານເຂົ້າໃນລະບົບ ມັນປົກປ້ອງມະນຸດຈາກອຸປະສັກ ແລະ ປົກປ້ອງພວກ
ເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ອຳນາດ, ແຕ່ຄວາມສະຫວ່າງກໍມີຢູ່, ແລະ ຄວາມດີກໍເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະມັນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິງທີ່ເປັນ
ນິລັນຕອນ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຊິ່ງເປັນກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຈັກກະວານ ແລະ
.ໃນທີ່ສຸດຈະຊະນະ

ການສຸມໃສ່ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາໝາຍເຖິງການ
ສ້າງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຫຼື ສ້າງຊ່ອງທາງທີ່ຊັດເຈນລະຫວ່າງຈິດໃຈ
ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກທົ່ວໄປ ເຊິ່ງກໍຄືຄວາມດີນັ້ນເອງ. ຍິ່ງ
ຄົນເຮົາຄິດເຖິງຄວາມດີຫຼາຍເທົ່າໃດ, ການສັນສະເທືອນຂອງມັນກໍຍິ່ງຖືກດຶງເຂົ້າ
ໄປໃນຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ການສັນສະເທືອນເຫຼົ່ານີ້ມີພະລັງ
ໃນການດັດແປງສະພາບທາງຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ມີພະລັງ
ຫຼາຍຈົນເຮັດໃຫ້ການສັນສະເທືອນທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບໂຄງສ້າງ
.ທາງຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງບຸກຄົນຫາຍໄປໂດຍອັດຕະໂນມັດ
ເມື່ອຄົນເຮົາເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍເມື່ອຍ," ຄວາມຮູ້ສຶກເມື່ອຍຈະກາຍເປັນມີ
ພະລັງເພາະມັນຖືກຮັບຮູ້, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳກັດກົດຈະກຳ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໄຫຼ

ວຽນຂອງພະລັງງານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ພັກຜ່ອນ," ພວກເຂົາຈະເປີດໃຈ ຮັບກະແສທີ່ສໍາຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ທັງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍສືດຊືນ, ແລະ ອາດຈະປະສົບກັບພະລັງງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາ
.ພັກຜ່ອນສັ້ນໆ

ຄວາມອຸກອັງ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດຂອງສະພາບຈິດໃຈທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ, ສາມາດ
ຫຼີກລ່ຽງໄດ້ໂດຍການບໍ່ສຸມໃສ່ມັນ, ລະນຶກເຖິງປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ, ຫຼື ຄິດເຖິງ
ຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກ, ໄວ້ວາງໃຈ, ແລະ ຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍແນ່ໃຈ
ວ່າຄວາມອຸກອັງນັ້ນເປັນພຽງເມກລະຕູຮ້ອນທີ່ຜ່ານໄປ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງຄື
.ໝາແໝ້ນ ແລະ ເປັນຕາຢ້ານປານໃດກໍຕາມ

ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕ້ອງຜ່ານຜ່າບໍ່ຄວນຖືກລະເລີຍ
ຫຼື ປະເມີນຄ່າຕໍ່າເກີນໄປ ແທນທີ່ຈະ, ສະຖານະການເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ແກ້ໄຂຢ່າງເປັນຈິງ ແລະ ສະຫຼາດໂດຍການຊອກຫາວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອ
.ຜ່ອນຄາຍການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກມັນ

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກບໍາປັດທີ່ໃຫ້ບໍລິການ
ຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ມີຄຸນຄ່າຜ່ານຄວາມຊ່ຽວຊານ ແລະ ວິທີການທາງວິທະຍາສາດ
ທີ່ກ້າວໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແທນທີ່ຈະ, ການຄິດໃນແງ່ບວກຊ່ວຍປູກເມັດພັນແຫ່ງ
.ການປົນປົວໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງກາຍເປັນວິທີການປົນປົວໜຶ່ງ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ແທນທີ່ຈະເວົ້າວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ສະບາຍ," ຈຸດສຸມຄວນຢູ່ທີ່
ຄວາມຕ້ອງການໃນການປົນປົວ. ທັດສະນະຄະຕິນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ເປີດຮັບວິທີການປົນປົວ ແລະ ພະລັງງານຫຼາຍຂຶ້ນ, ເປີດຮູຊຸມຂຶ້ນ ຫຼື ຊ່ອງທາງທີ່
ພະລັງງານນີ້ຕ້ອງການໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈຸລັງ ແລະ ເນື້ອເຍື່ອ, ສ້ອມແປງສະພາບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
ສຸຂະພາບ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ປັບໂຄງສ້າງທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍຄືນໃໝ່.

ດັ່ງນັ້ນ, ບຸກຄົນທີ່ເຄີຍມີອາການອ່ອນເພຍ ແລະ ອິດເມື່ອຍເລື້ອຍໆຈະພົບວ່າ,
ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ການຄິດໃນແງ່ບວກຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນເຫດການເຫຼົ່ານີ້,
ນຳໄປສູ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄືນໃໝ່ ແລະ ມີຄວາມຜ່າສຸກຢ່າງ
ຫຼວງຫຼາຍ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ປົນປົວພະຍາດ ແລະ
.ພະຍາດທັງໝົດ

ການເກັບກຳດຽວຄວາມກຽດຊັງ

ນາຊີ ແລະ ຊາກິຣ ກຽດຊັງກັນ, ແລະ ການຕໍ່ສູ້ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ

ຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາຍັງເປັນນັກຮຽນຢູ່, ແລະ ເມື່ອ ພວກເຂົາເຕີບໃຫຍ່ ຂຶ້ນ
ຄວາມເປັນສັດຕູຂອງພວກເຂົາກໍເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄູ່ແຂ່ງ
.ໃນທຸລະກິດຂາຍເກີບ

ຄັງໜຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ແຂ່ງຂັນກັນເພື່ອແຕ່ງງານກັບຍິງສາວຄົນໜຶ່ງ, ແລະ

ເນື່ອງຈາກ Nasi ແຂງແຮງກວ່າ Zakir ເລັກນ້ອຍ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ທຸບຕີລາວຢ່າງ

ຮຸນແຮງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວໝົດສະຕິ. ເມື່ອ Zakir ຟິນຄົນສະຕິ, ລາວຮູ້ສຶກ
.ອັບອາຍ, ເສຍໃຈ ແລະ ລັງກຽດຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ
ຫຼາຍປີຕໍ່ມາ, ຊາກິຣ ໄດ້ຕັດສິນໃຈຍ້າຍໄປຢູ່ເມືອງໜຶ່ງເພື່ອເຮັດວຽກ ແລະ
ດຳລົງຊີວິດ

ນາຊີລືມສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຊາກິຣບໍ່ສາມາດລືບລ້າງຄວາມອັບອາຍ ແລະ
ຄວາມອັບອາຍທີ່ນາຊີໄດ້ກໍ່ໃຫ້ລາວຫາຍໄປຈາກຄວາມຊົງຈໍາຂອງລາວ. ເຖິງ
ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລາວຍັງຄົງເວົ້າຊ້າໆ ແລະ ຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າ: ຂ້ອຍຈະໃຫ້
.ອະໄພນາຊີ ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຈື່ຄວາມຜິດຂອງລາວຕໍ່ຂ້ອຍ
ແຕ່ຫຼັງຈາກຫຼາຍເດືອນ, ຊາກິຣ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າໃນລະຫວ່າງການປະກາດການ
ໃຫ້ອະໄພປະຈຳວັນຂອງລາວ, ເລິກໆແລ້ວລາວປາດຖະໜາຢາກແກ້ແຄ້ນ ແລະ
.ກໍາລັງລໍຖ້າໂອກາດທີ່ຈະຕອບໂຕ້ ແລະ ດັບຄວາມຢາກແກ້ແຄ້ນຂອງລາວ
ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ນາຊີ ຮູ້ສຶກເຖິງແຮງດຶງດູດທີ່ແປກປະຫຼາດທີ່ດຶງດູດລາວ
ໄປເມືອງທີ່ຄູ່ແຂ່ງເກົ່າຂອງລາວ, ຊາກິ, ໄດ້ຍ້າຍໄປ. ລາວບໍ່ມີຄວາມສົງໃສວ່າມີ
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນ, ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຊາກິ ຮູ້ກ່ຽວກັບການປະກົດ
ຕົວຂອງ ນາຊີ ໃນເມືອງ ແລະ ເລີ່ມຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວຢ່າງ
.ລະອຽດ

ຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ, ນາຊີໄດ້ໄປຢ່າງຫຼິ້ນ ແລະ "ດິມກິນອາກາດສິດຊິນ," ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າອາກາດຈະມືດມົວ ແລະ ມີຝົນຕົກກໍ່ຕາມ
ໃນຂະນະທີ່ລາວຍ່າງຢູ່ຄົນດຽວເທິງເສັ້ນທາງທີ່ງຽບສະຫງົບ, ລາວໄດ້ຜ່ານ
ສາງເກັບມ້ຽນກາງແຈ້ງແຫ່ງໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ Zakir ໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປຢ່າງ
ລັບໆ ແລະ ລະມັດລະວັງ. ເມື່ອມີໂອກາດ, ລາວໄດ້ຕັດສິນໃຈຊໍາລະບັນຊີດ້ວຍ
.ດອກເບ້ຍທຸ່ມ

ລາວດີໃຈຫຼາຍ, ລາວໄດ້ຄືນພົບກະເບື້ອງແຂງທີ່ຕົກລົງມາຈາກຝາຫ້ອງເກັບ
ມ້ຽນອັນໜຶ່ງ. ລາວຈັບມັນແລະຕີຫົວຄູ່ແຂ່ງເກົ່າຂອງລາວຢ່າງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ລາວ
.ລືມລົງພື້ນ, ຈາກນັ້ນກໍ່ຝ່າວກັບຄືນໄປທາງທີ່ລາວມາ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າລາວຢູ່ນ່າ
ຫຼາຍຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາ, ຝົນກໍ່ຢຸດຕົກ, ເມກໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ, ແລະ ແສງ
ເດືອນໄດ້ປະກົດຂຶ້ນຜ່ານຮູຢູ່ເທິງສຸດຂອງກໍາແພງ. ນາຊີຕື່ນຂຶ້ນມາພົບວ່າຕົນເອງ
.ນອນຢູ່ເທິງພື້ນດິນ, ອ່ອນເພຍຫຼາຍ

ລາວພະຍາຍາມຊອກຫາສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອເຫັນກະເບື້ອງຢູ່ຂ້າງໆ
ລາວ ແລະ ມີຮູຢູ່ຝາເທິງມັນ, ລາວສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ຍ່າງໄປຂ້າງໆສາງ,
ໂຊກບໍ່ດີຂອງລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະເບື້ອງນັ້ນຕົກລົງມາຈາກເທິງກໍາແພງ ແລະ ຕົກລົງ
.ມາໃສ່ຫົວຂອງລາວ

ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນວ່າມະນຸດມັກຈະລືມຄວາມຜິດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດ
ກັບຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຈະເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຈືດຈຳ,
ແລະຜົນສະທ້ອນຂອງມັນກໍ່ຕິດຕາມເຂົາເຈົ້າຢ່າງງຽບໆໃນຄວາມມືດຂອງຄວາມ

ໂງ່ຈ້າ. ເຊັ່ນດຽວກັບງົວທີ່ສາມາດຊອກຫາລູກງົວຂອງມັນໄດ້ໃນບັນດາສັດຫຼາຍ
ພັນໂຕອື່ນໆ, ຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງເຮົາກໍມີ ອຳນາດທີ່ຈະຕິດຕາມເຮົາ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະຊີບອກສະຖານທີ່ຂອງເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຜ່ານໄປດົນແລ້ວ
.ກໍຕາມ

ຖ້າ Nasi ມີປັນຍາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງກັບຄູ່ແຂ່ງຂອງລາວ
Zakir ແລະ ຂໍໂທດລາວຫຼັງຈາກເຫດການນັ້ນ, ລາວອາດຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ
.ໂກດແຄ້ນຂອງຄູ່ແຂ່ງຂອງລາວໄດ້ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆຈະບໍ່ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໄປອີກ
ແຕ່ສິ່ງຕ່າງໆຍັງຄົງບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແລະເມັດພັນຂອງຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ
ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ໃນທ້ອງຂອງອະນາຄົດທີ່ມືດມົວ, ສິນສຸດ
ລົງດ້ວຍການເກີດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມແປກໃຈທີ່ບໍ່ດີ, ເມັດພັນ
ຂອງຄວາມຂັດແຍ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງຖືກເຜົາ, ແລະ
ການຄາດຄະເນກ່ອນການກະທຳຕ້ອງມາກ່ອນການກະທຳ, ເພາະວ່າກົດໝາຍ
ສາກົນກຳນົດວ່າຄົນເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງການກະທຳຂອງຕົນ, ບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື
.ຊົ່ວ, ຫວານ ຫຼື ຂົມ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າທຸກໆການກະທຳຈະປະໄວ້ຮ່ອງຮອຍທີ່ຖືກເກັບໄວ້
ເປັນແນວໂນ້ມ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງໃນຈິດໃຈ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກ
ຈັດການຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ຮອບຄອບ, ພວກມັນຈະນຳໄປສູ່ຜົນສະທ້ອນທີ່ອາດ
ເປັນອັນຕະລາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເມັດພັນຂອງການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຖືກເຜົາ
.ໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາ, ພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ອີກ

ຄວາມໝາຍຂອງການເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້
ຊີວິດໃນໄວເດັກ

ຈິດວິນຍານແຊກແຊງເຄື່ອງຈັກທາງກາຍະພາບ
ຈົນກວ່ານາງຈະຜູກພັນກັບມັນຢ່າງສົມບູນ
ນັ້ນແຫຼະຄືເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງມີຊີວິດຢູ່
ເພື່ອວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກຫ້ຖອຍໃຈ
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຖືກຈຳກັດໂດຍມາດຕະຖານດ້ານວັດຖຸ
ການເຕີບໂຕທາງດ້ານຈິດໃຈແມ່ນຜະລິດຕະພັນ
ສຳລັບການເຕີບໂຕທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ການພັດທະນາ
ຕາມວິວັດທະນາການທຳມະຊາດ
ຈິດວິນຍານດຽວກັນນີ້ກໍາລັງອອກມາ
ໂດຍການເພີ່ມຂຶ້ນສູ່ລະດັບຈິດໃຈ
ຫຼື ລະດັບຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດພິເສດ
ເຊິ່ງແຍກມະນຸດອອກຈາກກັນ
ກ່ຽວກັບສັດອື່ນໆທັງໝົດ

ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນກໍຂຶ້ນ
ໃນລະດັບຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ
ເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄຸນຄ່າ
ເພື່ອຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທາງດ້ານວັດຖຸ
ຜົນສໍາເລັດທາງຈິດໃຈ
ບໍ່ມີຄວາມສິ່ງໃສເລີຍວ່າຜົນສໍາເລັດທາງປັນຍາແມ່ນເປັນປະໂຫຍດ
ເພາະສິ່ງດີໆທັງໝົດລ້ວນແຕ່ມີຄຸນຄ່າ
ແລະຄ່ອຍໆພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ
ມັນກໍາລັງເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຮ່າງກາຍ
ສູ່ຄວາມຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ
ໂດຍຜ່ານການເສີມສ້າງຈິດວິນຍານຂອງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ
ໂດຍບໍ່ເຮັດໃຫ້ພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນຂອງຮ່າງກາຍເສື່ອມເສຍໄປ
ແລະ ສຸມໃສ່ແສງສະຫວ່າງຂອງຈິດໃຈ, ນັກສໍາຫຼວດ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງສໍາຄັນຕ່າງໆ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ກົມກຽວກັນ
ຈິດວິນຍານສາມາດຜ່ານມັນໄດ້
ການສະແດງອອກເຖິງຕົວເອງ
ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດຂອງນາງ
ແລະ ກະຕຸ້ນອໍານາດທາງວິນຍານຂອງມັນ
ການປົດປ່ອຍທາງວິນຍານໝາຍເຖິງການປົດປ່ອຍຈິດວິນຍານ
ຈາກຄອກແຫ່ງຄວາມບໍ່ຮູ້
ແລະ ຍົກມັນຂຶ້ນສູ່ລະດັບທີ່ມັນສົມຄວນໄດ້ຮັບ
ແລະ ປົດປ່ອຍມັນຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ຈຳກັດ
ຊີວິດຂອງມະນຸດມັກຈະສວຍງາມຫຼາຍ
ແຕ່ຄວາມຜູກພັນກັບມັນ
ມັນຄືກັບນົກສະຫວັນທີ່ຕິດຢູ່ໃນກົງຂອງມັນ
ດັ່ງນັ້ນຖ້າທ່ານເປີດປະຕູກະຕ່າ
ນົກລັງເລໃຈທີ່ຈະອອກໄປ
ຍ້ອນນີ້ໄສ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ຢູ່ໃນກະຊັງ
?ນັ້ນບໍ່ແປກໃຈບໍ່
ນົກບໍ່ຢາກອອກຈາກດິນແດນແຄບໆຂອງມັນ
ເພື່ອອິດສະລະພາບຂອງພື້ນທີ່ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
?ລາວມາຈາກໃຜ
ສິ່ງນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ

ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ເປັນເວລາດົນນານ
ໃນກົງກາຍະພາບ
ພວກເຮົາຢ້ານການຈາກໄປຂອງລາວໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ
ແຕ່ປັນຍາກໍານົດວ່າພວກເຮົາ
ປົດປ່ອຍນົກແຫ່ງຈິດວິນຍານ
ຈາກກະຕ່າຂອງຂໍ້ ຈຳ ກັດ
ແລະປ່ອຍມັນໄປສູ່ໂລກແຫ່ງສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກພາຍໃນອີກຄັ້ງ
ກົດເກນການເຄື່ອນທີ່ແມ່ນອີງໃສ່ກົດເກນຂອງເຫດແລະຜົນ, ຫຼື ການກະທຳ
ແລະປະຕິກິລິຍາ

ບຸກຄົນທີ່ເກີດມາເປັນຄົນດີໃນຊາດນີ້ ກໍຄືກັບໄດ້ໄປເກີດໃນຊາດກ່ອນ (ຍ້ອນ
ສິ່ງທີ່ມີຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້) ແລະ ຖ້າລາວພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງດີ ຈັ່ງຫວະຂອງ
ຄວາມດີກໍຈະດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ (ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີແລ້ວ ຈະຖືກມອບໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ
ຫຼາຍຂຶ້ນ)

ຜູ້ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີພຽງແຕ່ສອງສາມຢ່າງອາດຈະສູນເສຍເຖິງແມ່ນວ່າ
ພຽງເລັກນ້ອຍກໍຕາມ ເນື່ອງຈາກແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໂຈມຕີ ແລະ ຄວບງຳພວກ
.ເຂົາ

ບຸກຄົນທີ່ມີແນວໂນ້ມໄປທາງຄວາມຊົ່ວຕ້ອງມີແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນໃນຊາດ
ກ່ອນ, ແລະແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມພວກ
ມັນ. ຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ເຮັດຜິດບາງຢ່າງກໍເຄີຍເປັນແບບນັ້ນມາກ່ອນ, ແລະ ຖ້າ
ຄວາມດີມີຫຼາຍກວ່າຄວາມບໍ່ດີ, ຄຸນນະພາບທີ່ດີຈະຂັບໄລ່ແນວໂນ້ມທີ່ເຮັດຜິດ
.ອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

ນີ້ແມ່ນການເຮັດວຽກຕາມທຳມະຊາດຂອງກົດເກນແຫ່ງເຫດແລະຜົນ
(ກຳມະ). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໝົດຫວັງ ແລະ ຕົກ
ຢູ່ໃນກັບຕົກ ຖ້າມີນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຢາກກຳຈັດອອກ. ຕອນນີ້ແມ່ນເວລາທີ່
ເໝາະສົມທີ່ຈະເອົາຊະນະນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍການປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນອະດີດ
.ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ດີ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດຫຼຸດຝົນຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ສ້າງນິໄສທີ່ດີໃນຄວາມ
.ຄິດ ແລະ ການກະທຳ, ເຊິ່ງຈະນຳຜົນທີ່ຕ້ອງການມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ບໍ່ວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຈະຝັງເລິກຢູ່ໃນຕົວຄົນເຮົາປານໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຈິ
ໄວ້ວ່າຕົນເອງໄດ້ສ້າງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍຜ່ານການເຮັດຊ້າໆຂອງຄວາມຄິດ ແລະ
ການກະທຳສະເພາະ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດທົດແທນນິໄສທີ່ບໍ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍ
.ນິໄສທີ່ດີໄດ້ຜ່ານການຄິດໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ
ຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ແມ່ນສະພາບທີ່ກົງກັນຂ້າມຂອງສະຕິຂອງ
ມະນຸດ. ຕາມທຳມະຊາດແລ້ວ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະມີຄວາມຝັນທີ່ໜ້າພໍໃຈກ່ວາທີ່ຈະ

ຫົນທຸກທໍລະມານກັບຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ. ສະຕິມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ແລະ ອ່ອນ
ໄຫວ; ມັນ ສາມາດສົມມຸດຕິຖານສະພາບໃດກໍຕາມທີ່ມັນປາຖະໜາ ຫຼື ຝັນເຖິງ
ຄວາມຝັນທີ່ດຶງດູດມັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນຫາກັບຄືນແມ່ນວ່າພວກເຂົາ
ອະນຸຍາດໃຫ້ໂລກແຫ່ງສະຕິຂອງພວກເຂົາ - ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການ
ເລືອກຂອງຕົນເອງ - ຖືກຄວບຄຸມໂດຍແນວໂນ້ມທີ່ຜິດປົກກະຕິ ແລະ ທິດທາງທີ່
ຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກນິໄສທີ່ຜ່ານມາ. ດັ່ງນັ້ນ, ອໍານາດໃນການແຍກແຍະຂອງພວກ
ເຂົາຍັງຄົງຫຼົບໜີ ແລະ ລ່ອງລອຍໄປ, ເຊັ່ນດຽວກັບການປົກປ້ອງທາງ
metaphysics ທີ່ຝັງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປ້ອມປາການຂອງການແຍກແຍະ ແລະ ການ
.ຮັບຮູ້

ເມື່ອຜູ້ທີ່ເມົາເຫຼົ່າດ້ວຍນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຂົມຂືນ
ຂອງຄວາມເຈັບປວດທີ່ເກີດຈາກຊີວິດທີ່ບໍ່ເປັນທໍາມະຊາດ, ພວກເຂົາຈະຫັນໄປສູ່
ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດທີ່ຊອບທໍາເພື່ອຄືນຫາ
ຄວາມລອດ, ບໍ່ວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຝັງເລິກ ແລະ ທໍາລາຍປານໃດ
.ກໍຕາມ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຖ້າພວກເຂົາເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ບໍາລຸງ
ລ້ຽງນິໄສທີ່ດີໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດວິຖີຊີວິດທີ່ກົມກຽວກັນ, ພວກເຂົາຈະຄືນພົບ
ຄວາມສຸກພາຍໃນຄືນໃໝ່ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນຜົນມາຈາກ
.ການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ການປູກຝັງນິໄສທີ່ດີ
ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອໍານາດສູງສຸດຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນ
ຈາກຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດ ແລະ ນໍາພາຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່
.ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ

ສະຕິທາງວິນຍານ
ບາງຄົນໃຊ້ເວລາທັງຊີວິດ
ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຈືດໆ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໜ້ອຍ
ພວກເຂົາກິນ ແລະ ພວກເຂົານອນ
ແລະພວກເຂົາມັກຄວາມສຸກບາງຢ່າງ
ພວກເຂົາບໍ່ຄ່ອຍຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່
ພວກມັນບໍ່ເລິກພຽງພໍ
ໃນທະເລແຫ່ງແນວຄວາມຄິດທາງວິນຍານ
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຊື່ອໝັ້ນວ່າໂລກວັດຖຸ
ມັນແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່
ແຕ່ຊີວິດນີ້
ມັນເປັນພຽງຄວາມຝັນທີ່ຜ່ານໄປຊົ່ວຄາວ
?ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຕ້ອງຟ້າວຟັງ ແລະ ຫາຍໃຈຝືດ

?ແລະພະຍາຍາມທີ່ຈະຊະນະຄວາມໂປດປານຂອງໂລກບໍ່
?ດີກວ່າບໍ່
?ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ພະເຈົ້າພໍໃຈກ່ອນບໍ່
ສັດບໍ່ມີສິດເສລີພາບໃນການເລືອກ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຜູກມັດນາງດ້ວຍສະຕິປັນຍາຂອງນາງ
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ປູກຝັງປັນຍາໄວ້ໃນມະນຸດ
ມະນຸດມີອິດສະລະພາບ
ບໍ່ວ່າຈະຂຶ້ນ ຫຼື ຕົກລົງ
ການເລືອກສິ່ງທີ່ດີ ຫຼື ຄວາມຊົ່ວ
ເມື່ອສະຕິຖືກຕູດຊົມເຂົ້າໄປ
ໃນຄວາມສຸກທາງອາລົມທີ່ຫຍາບຄາຍ
ມັນຖືກຄອບງຳໂດຍແນວຄວາມຄິດທີ່ໝາແໜ້ນ ແລະ ມືດມົວ
ລາວຕົກຈາກສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ
ລາວສູນເສຍຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານກໍຕາບອດ
ນາງບໍ່ສາມາດຊອກຫາເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າໄດ້
ແຕ່ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານເປັນຈິງ
ໂດຍການພິຈາລະນາເຖິງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ການອ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈະເປີດອອກ
ນຳພາໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມສຸກ
ແຝງຢູ່ໃນສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງສະຕິ
ຈາກຄັງເງິນຂອງອາຈານ Paramahansa
ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ການຊີນຳ

ຄຳສອນຂອງອາຈານ Paramhansa Yogananda
ເມື່ອຫົວໃຈຢູ່ກັບໃຜຜູ້ໜຶ່ງ

ມັນດຶງດູດລາວໄປຫາມັນ
ຄຸນລັກສະນະທັງໝົດຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນ
?ໃຜຄິດເຖິງຄົນດີ
ຄວາມເມດຕາຂອງພວກເຂົາຖືກສົ່ງຕໍ່ໄປຫາລາວ
ແລະຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຢ່າງຮັກແພງຕໍ່ຕົວເລກທີ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈ
ແຮງບັນດານໃຈມາສູ່ລາວ
ແລະໃຜກໍຕາມທີ່ມາຮ່ວມ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄວາມຄິດ
ຄົນທີ່ມີສະຕິສໍານຶກ
ສິນລະທໍາອັນສູງສົ່ງ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງ
ລາວແບ່ງປັນຄວາມສູງສົ່ງແລະສິນລະທໍາຂອງພວກເຂົາ
ເພາະຄວາມຄິດມັນມີຂົວຄືກັບແມ່ເຫຼັກ
ຄືດຶງດູດຄື
ຂໍໃຫ້ມີມືທີ່ດີ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈຶ່ງມີແກ່ທ່ານ

ທຸກໆຄົນກໍາລັງຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ
ຢ່າຫັນໄປຫາຂີ້ເຫຼົາໃນມືຂອງເຈົ້າ
ການຄືນຄວ້ານີ້ນໍາໄປສູ່ຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ
ຈາກພາບລວງຕາ, ບັນຫາ, ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງ
ມະນຸດສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໃໝ່
ມັນບໍ່ຫ່ຽວແຫ້ງ, ຫຼຸດລົງ, ຫຼືຫາຍໄປ
ແລະມະນຸດຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງລາວ
ຄວາມສຸກທາງໂລກຄືຄວາມສຸກ
ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນແບບຖາວອນ
ລາວມັກຈະຄືນພົບວ່າຫຼັງຈາກພົບສິ່ງທີ່ລາວກໍາລັງຊອກຫາຢູ່
ລາວຍັງບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ລາວບັນລຸໄດ້
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວພະຍາຍາມເຮັດຕາມຄວາມປາຖະໜາອີກຢ່າງໜຶ່ງ
ໂດຍທີ່ບໍ່ພົບຄວາມສຸກທີ່ຕ້ອງການ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວພະຍາຍາມອີກຄັ້ງ
!ກັບຄືນສູ່ສະຫຼັດທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ອື່ນໆ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຄືຄວາມສຸກຂອງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ
ຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການສື່ສານກັບພຣະອົງ
ຄວາມສຸກຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຫົວໃຈ
ຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ແລະ ຮັກຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຮັກນັ້ນ

ແລະຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ບໍລິສຸກຂອງຄວາມ

ແນ່ນອນ

ວ່າຈິດວິນຍານເປັນອະມະຕະ
ແລະຄວາມສຸກຂອງນາໆກໍມາພ້ອມກັບນາໆ
ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກອອກໄປແລ້ວ
ການມີຢູ່ຊົ່ວຄາວໃນໂລກນີ້

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະພົບຄວາມສຸກໃນເຈົ້າ
ຂ້ອຍຫວັງວ່າຈະມີຄວາມສຸກກັບໂລກ
ແລະໂດຍການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍໃນໂລກນີ້
ແລະສອນຂ້ອຍກ່ຽວກັບວິທີການປັບປຸງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມບໍ່ດີ
ສະນັ້ນ ຈິງເພີດເພີນໄປກັບສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດີງາມເທົ່ານັ້ນ
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກທາງໂລກ
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ
ຂອງເຈົ້າ

ແລະຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໄດ້
ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ແລະເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນສຳລັບການດຳເນີນກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງ
ຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ສະເໝີ

ແລະໃນທຸກລະດັບ

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດ
ມັນເປັນການສະທ້ອນເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເມື່ອມັນຖືກນຳພາໂດຍປັນຍາ
ພະລັງຂອງນາໆກາຍເປັນບໍ່ຈຳກັດ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຄວບຄຸມພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ
ເພື່ອຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ
ຫຸ້ນຂອງໃຜບໍ່ເຄີຍຕ່ຳ
ການສະໜອງຂອງມັນບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ
ມັນຄວນຈະຖືກໂອນໄປສູ່ຮ່າງກາຍ
ຜ່ານສາຍຂອງຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ

ແລະ ຄວາມກົມກຽວກັນຕົວຈິງ
ດ້ວຍພຣະປະສົງອັນສູງສົງ

ຄູສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ແນະນຳຄວາມຂີ້ຄ້ານ ແລະ ຄວາມລະເລີຍ; ແທນທີ່
ຈະສອນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມສົມດຸນ ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດທີ່ຄົນເຮົາຈະເຮັດ
ວຽກເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍ ແລະ ສະໝອງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ອາຫານຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າ ໜ້າທີ່ຂອງຄົນເຮົາຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຂັດແຍ້ງ ຫຼື
.ຂັດແຍ້ງກັບຄົນອື່ນ, ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ທີ່ແທ້ຈິງ

ມີນັກທຸລະກິດຫຼາຍພັນຄົນທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ແຕ່ພວກ
ເຂົາຍັງບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ບັນຫາຫົວໃຈທີ່ພວກເຂົາກະທຳຕໍ່ຕົນເອງ.
ຖ້າການສະແຫວງຫາຄວາມຝຸ່ມເພື່ອຍຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາລະເລີຍໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃນ
.ການຮັກສາສຸຂະພາບ, ມັນກໍບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ເລີຍ

ບຸກຄົນຄວນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນລັກສະນະທີ່ກົມກຽວ ແລະ ສົມດຸນ ມັນບໍ່ມີ
ປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະສຸມໃສ່ການພັດທະນາຮ່າງກາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງຫຼາຍເກີນໄປ ຖ້າ
ສະໝອງພາຍໃນຮ່າງກາຍນັ້ນອ່ອນແອ ຈິດໃຈກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາເຊັ່ນ
ກັນ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ແລະ ມີ
ຄວາມແຂງແຮງທາງຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ຍັງຂາດຄວາມສຸກ, ຜູ້ນັ້ນຍັງບໍ່ທັນປະສົບຜົນ
.ສຳເລັດໃນຊີວິດ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່ມີໃຜສາມາດ
ເອົາຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້," ໄດ້ບັນລຸຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມສຳເລັດ ແລະ ພົບ
.ເຫັນຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນຕົວເອງແລ້ວ

ມະນຸດຄວນພູມໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຂົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຖ້າເຂົາ
ອວດອ້າງ, ໃຈຮ້າຍ, ຫຼື ຄຽດງ່າຍ, ແລະ ດູກູກຄົນອື່ນ, ແລະ ຖ້າເຂົາອອກຈາກ
.ຮ່າງກາຍໃນສະພາບຈິດໃຈແບບນັ້ນ, ເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ

ຄັງໜຶ່ງ, ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງອາບນ້ຳຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ ເມື່ອມີ
ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງມາລ້າງມ້າຂອງລາວໃກ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ໂດຍເຈດຕະນາ ແລະ ບໍ່
ລະມັດລະວັງໄດ້ເອົານ້ຳມາສີດໃສ່ລາວ. ສາວົກຂອງໄພ່ພົນໄດ້ຮູ້ສຶກກະວົນ
ກະວາຍ ແລະ ຢາກຕີຜູ້ຮຸກຮານ ແລະ ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປ, ແຕ່ຄູສອນຂອງພວກ

".ເຂົາບອກພວກເຂົາວ່າ, "ຢ່າເຮັດແບບນັ້ນ, ແຕ່ປະລາວໄວ້ຄົນດຽວ
ທັນໃດນັ້ນ, ມ້າກໍເຕະເຈົ້າຂອງຂອງມັນ, ແຂ້ວຂອງມັນຫັກ ແລະ ຫັກອອກ
ຫຼາຍອັນ. ຊາຍຜູ້ດີໄດ້ເຂົ້າຫາລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເລີ່ມດູແລ ແລະ ປິ່ນປົວ
ລາວ. ມັນແມ່ນກົດເກນທີ່ເຂັ້ມງວດຂອງທຳມະຊາດ, ບໍ່ແມ່ນໄພ່ພົນ, ທີ່ລົງໂທດຄົນ
.ບາບ

ພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍສາກົນຂອງພຣະອົງເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍ
ແລະ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອບັນເທົາຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງທຸກຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະອົງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ
ໃຫ້ກໍາລັງໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນການເດີນທາງຂອງຊີວິດ {ແລະ ພຣະເຈົ້າ
ພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຕາຍໃດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍັງຊ່ວຍພີ່ນ້ອງ
ຂອງພຣະອົງ}

ສິ່ງອື່ນໆສາມາດລໍຖ້າໄດ້

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີຢູ່ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງມີຢູ່, ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງມີຢູ່, ແລະ ຍ້ອນຄວາມດີງາມ ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງມີ
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມກະຕັນຍູຂອງ
ພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄວນຈະເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຂອງພວກເຮົາຄວນ
ຈະມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເພາະພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກກະຕັນຍູ, ເຮົາຈະ
ເພີ່ມຄວາມໂປດປານໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ,” ແລະ ພວກເຮົາຄວນຂອບໃຈ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ

ຄວາມສໍາຄັນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດຊາດແມ່ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້, ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນສູງສຸດກັບຊີວິດທາງວັດຖຸ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເຖິງ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ

ໜ້າທີ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ພັນທະທາງສັງຄົມຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນ
ຂະນະທີ່ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າທູດສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຕາຍ - ຂໍໃຫ້ຊີວິດ
ຂອງເຈົ້າຍືນຍາວ - ຈະລັກເອົາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກໄປທຸກໆມື້, ເທື່ອລະຄົນ, ແລະ
ພວກເຮົາອາດຈະຕ້ອງອອກຈາກເຮືອນມະຕະນີໄດ້ທຸກເວລາ
ພວກເຮົາຕ້ອງດໍາເນີນກິດຈະການຂອງພວກເຮົາໃນໂລກນີ້ດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກ
ຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍພະຍາຍາມຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ, ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວໃນການຄິດ,
ຂ້ອຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນການສະທ້ອນຂອງຂ້ອຍ. ສິ່ງອື່ນໆສາມາດ
ລໍຖ້າໄດ້, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາການນັດໝາຍປະຈຳວັນກັບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້
ໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນໂລກນີ້

ໃນຂະນະທີ່ພະນະທ່ານຜູ້ພິພາກສາໄດ້ອອກຄໍາຕັດສິນສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບ

ເລື່ອງທີ່ລະອຽດອ່ອນເຊິ່ງໝາຍເຖິງຊີວິດຫຼືຄວາມຕາຍສໍາລັບບຸກຄົນອື່ນ, ໃນ
ເວລາດຽວກັນນັ້ນພະອົງກໍາລັງຄິດກ່ຽວກັບບັນຫາພາຍໃນຄອບຄົວທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ
ພະອົງໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ຮູ້ສຶກເສຍໃຈເພາະວ່າກົດລະບຽບຂອງພະອົງຢູ່ເຮືອນບໍ່ໄດ້
!ຖືກບັງຄັບໃຊ້

ຖ້າຜູ້ພິພາກສາດັ່ງກ່າວອອກຄໍາຕັດສິນທີ່ບໍ່ຍຸຕິທໍາ ເຊິ່ງຈະນໍາໄປສູ່ການເສຍ
ຊີວິດຂອງຜູ້ບໍລິສຸດຍ້ອນການຂາດສະມາທິ, ໃນທາງກັບກັນ, ລາວຈະຖືກກ່າວຫາ
ແລະ ຖືກຕັດສິນລົງໂທດຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາສູງສຸດ, ຜູ້ພິພາກສາບາບທັງໝົດ:

ກົດໝາຍສາກົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມລຳອຽງ ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບຄວາມໂລບມາກ
.ຂອງຍາດພີ້ນອງ

ຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍບໍ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຫາເງິນ ແລະ ບໍ່ປະສິບ
ຜົນສຳເລັດໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ
ພວກເຂົາຂາດປັນຍາໃນການແຍກແຍະບັນຫາຕ່າງໆ ເພາະວ່າເມື່ອພວກ
ເຂົາຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ ພວກເຂົາຄິດເຖິງບັນຫາພາຍໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ເຮືອນ ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກໍ່ມີວິໄນກັບຄວາມກັງວົນ
.ກ່ຽວກັບວຽກ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນສຸມໃສ່ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງໃນເວລາດຽວກັນ

ຄັ້ງໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ໃນເວລາກາງເວັນ
ຂ້ອຍໄດ້ມາຮອດຫ້ອງສະຕິ
ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມຂອງທຳນອງໄຕ້ເປີດອອກ
ທິວທັດ, ກິນຫອມ, ລົດຊາດ, ການສຳຜັດ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ມີທຳນອງທີ່ອ່ອນໂຍນທີ່ສຸດ ແລະ ສີສັນທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດ
ເພື່ອວ່ານາງຈະໄດ້ມາ ແລະ ໂຍກຕົວໄປມາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ ແລະ ເຕັ້ນລຳ
ບາງຄັ້ງຂ້ອຍຫົວຂວັນ ແລະ ບາງຄັ້ງຂ້ອຍຮ້ອງໄຫ້
ເມື່ອຕາຂ້ອຍໄຫຼອອກມາ
ບາດແຜຈາກປະສົບການເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຈັບປວດ
ປິດປະຕູຄວາມຮູ້ສຶກ
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ຈຳກັດ
ໃນໂລກແຫ່ງການນອນຫຼັບ ແລະ ຄວາມຝັນ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້ອຍນອນລົງຢ່າງສະຫງົບສຸກ ແລະ ຜ່ອນຄາຍ
ພາຍໃຕ້ຜ້າຄຸມແຫ່ງຄວາມມືດ
ຫຼັງຈາກຂ້ອຍໄດ້ພັກຜ່ອນພຽງພໍແລ້ວ
ຈາກການນອນຫຼັບ, ຂ້ອຍເປີດປະຕູອີກປະຕູໜຶ່ງ
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຝັນ
ສະນັ້ນຂ້ອຍເບິ່ງຮູບເງົາທົດລອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ
ໃນໂຮງໝັງຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກ
ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍເຮັດວຽກຕາມທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ທຳຜ້າໄໝມ້ອນຄວາມຝັນທີ່ຫວານຊືນຂອງຂອງທີ່ລະນຶກທີ່
ຫວານຊືນ
ຜ້າມ້ອນຜ້າໄໝ
ຂຽນຊື່ຂອງຈັກກະວານທີ່ຮັກແພງໃສ່ໃນນັ້ນ
ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ນອກຫ້ອງສອງຫ້ອງນີ້

ບາງຄັ້ງຂ້ອຍກໍຮູ້ຕົວເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂອງຈັກກະວານ
ການເອົາຊະນະຄວາມມືດມົວທີ່ສຸດ, ຄວາມມືດທີ່ກົດຂີ່ຂົມເຫັງທີ່ສຸດ
ຂ້າມຜ່ານຮ່ອມພູທີ່ເລິກຊຶງ
ບັນລຸຝັ່ງຂອງອະວະກາດນິລັນດອນ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນໂລກຂອງຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ
ບໍ່ມີຄູ່, ບໍ່ມີຄວາມຝັນ
ບໍ່ມີຄວາມລຳຄານ, ບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ
ແທນທີ່ຈະ, ວິໄສທັດທີ່ສົມບູນແບບ
ແລະຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ
ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ

ຍິ່ງເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍເທົ່າໃດ
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້
ດຳລົງຊີວິດຢ່າງສະຫງົບສຸກ
ດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ ແລະ ດ້ວຍໂລກ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມຊີ້ນຳຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາສະເໝີ
ໄປສູ່ຄວາມສົມບູນ ແລະ ອະນັນຕະພາບ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກໃດສາມາດປຽບທຽບໄດ້
ດ້ວຍຄວາມສຸກ, ຂ້ອຍຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະຕິດຕໍ່ຫາລາວ
ອ້ອມຮອບຕົວເອງດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ
ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານ
ໃກ້ເຂົ້າມາເລື້ອຍໆແລ້ວ
ຄວາມດີ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ສັນຕິພາບແລະຄວາມຮັກຕໍ່ທຸກຄົນ

ຫົວໜ່ວຍໃນການສຳຫຼວດປະຊາກອນ
ຈາກສະຕີອັນດຽວຂອງລາວ: ສາລະສຳຄັນຂອງບຸກຄົນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງການສຳຫຼວດສຳມະໂນຄົວ
ລາວພະຍາຍາມນັບ
ກັບຄືນສູ່ຄວາມສາມັກຄີຂອງຈັກກະວານອີກຄັ້ງ
ເມື່ອພາຍຸພັດຜ່ານໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດ
ມັນສ້າງຄືນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ
ເມື່ອພາຍຸສະຫງົບລົງ
ຄືນຟອງໄດ້ຊັດກັບຄືນສູ່ໃຈກາງຂອງມະຫາສະໝຸດ

ໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການສ້າງສັນ
ມີໜ່ວຍແຝງທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ
ຄືກັນກັບທີ່ມະຫາສະໝຸດເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຄືນ
ການຮັບຮູ້ຄອບຄົວເຮັດໃຫ້ຄືນໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນ
ບັນດາປະເທດມີຜູ້ນຳເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ນຳພາ
ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາ
ມີກຸ່ມສັງຄົມທີ່ແບ່ງປັນບັນຫາຮ່ວມກັນ
ເມື່ອມະນຸດພົບພຣະເຈົ້າ
ລາວພົບວ່າກຳລັງທັງໝົດລວມເຂົ້າກັນພາຍໃນຕົວລາວ
ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລາວສະຫວ່າງຂຶ້ນ
ວິໄສທັດໃໝ່ຂອງຊີວິດເກີດຂຶ້ນໃນສະຕິຂອງລາວ
ຊີວິດກາຍເປັນຫວານຊົນ
ແລະຄວາມສະຫງົບສຸກເຕັມໄປດ້ວຍຈິດວິນຍານ
ແລະຄວາມລຳຄານຂອງຊີວິດປ່ຽນແປງໄປ
ເຖິງບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືຄວາມຝັນ

ເມື່ອຜູ້ສະແຫວງຫາຈົບການສຶກສາຈາກໂຮງຮຽນຊີວິດ ແລະ ເຖິງເວລາທີ່
ລາວຈະຕ້ອງກ້າວໄປສູ່ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ, ລາວຮູ້ສຶກຊື່ນຊົມຍິນດີຢ່າງລືນເຫຼືອ, ໂດຍ
ຮັບຮູ້ວ່າລາວໄດ້ເຮັດໄດ້ດີໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານ
.ຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນການພົບກັບພຣະອົງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ
ດ້ວຍຄວາມຮັກຫົວໄປ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວຈະເຄີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກປ່ຽນເປັນເຊື້ອເຝັງທາງວິນຍານທີ່ພາລາວໄປສູ່
ໂລກແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
.ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ

* * *

ຝົນພຣະເມດຕາອັນສູງສົ່ງສົ່ງບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາເທິງຍອດພູສູງສົ່ງແຫ່ງຄວາມ
!ພາກພູມໃຈ, ແຕ່ຈະໄຫຼລົງສູ່ຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວຢ່າງງ່າຍດາຍ
ຄູ່ສອນ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີທີ່ວ່າງໄວ ເຊິ່ງດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກພາບລວງຕາຂອງການຫຼອກລວງ
:ຂອງຈັກກະວານ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ
ໃນຈັກກະວານນີ້ ພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າກຳລັງຈົມຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງບັນຫາ"
ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ, ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສັນພວກເຮົາໃຫ້ຕົນຈາກຝັນຮ້າຍທີ່
".ໜ້າຢ້ານກົວນີ້
:ລາວເວົ້າ, ໃຫ້ກຳລັງໃຈສາວິກຄົນໜຶ່ງວ່າ

ຈົງຮູ້ໄວ້ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງລໍຖ້າເຈົ້າຢູ່ໃນ"

"ພຣະເຈົ້າ

:ລາວເວົ້າກັບນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະຝັງເລິກຢູ່ໃນນິໄສທີ່ບໍ່ດີວ່າ
ຖ້າທ່ານຂາດຄວາມຕັ້ງໃຈ, ພະຍາຍາມພັດທະນາພະລັງຂອງການກະທຳທີ່"

"ບໍ່ຕັ້ງໃຈ (ເຊັ່ນ: ການກະທຳທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈຂອງການບໍ່ເຮັດຜິດພາດ)

ການຢືນຢັນຕົນເອງ

ມີນິ້ຂ້ອຍຈະທຳລາຍຮູບພາບຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ
ສິ່ງນັ້ນເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງຈິດວິນຍານພາຍໃນຂ້ອຍເປີເປືອນ

ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ໄວ້ວ່າແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ

ມັນແຜ່ລາມໄປສູ່ຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍຢູ່ສະ ເໝີ

ແລະມັນຂັບໄລ່ຄວາມມືດມົວຂອງພາບລວງຕາອອກຈາກຈິດໃຈແລະ

ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ແລະວ່າຜູ້ທີ່ສ້າງຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມຂ້ອຍ

* * *

ພາຍໃຕ້ທຸກໆຄືນຂອງຊີວິດ

ມະຫາສະໝຸດອັນອຸດົມສົມບູນຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈ

ທະເລອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກຂອງຈັກກະວານຢູ່ພາຍໃນ

* * *

ທຸກໆຄືນຂ້ອຍຈະໝັ້ນໃຈກັບຕົວເອງວ່າຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ

ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ວິນຍານທີ່ສະຖິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ

ແລະວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເປັນອະມະຕະຕະຫຼອດໄປ

ເມື່ອຂ້ອຍຕື່ນນອນ, ຂ້ອຍຈະຮູ້ຢືນຢັນມັນອີກຄັ້ງ

* * *

ໃນໂຄງສ້າງຂອງການນອນ, ຂ້ອຍຈະຟື້ນຕົວ ແລະ ຟື້ນຟູຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ຂອງຂ້ອຍ

ແຕ່ວ່ານັ້ນຍັງບໍ່ພຽງພໍ

ຂ້ອຍຕ້ອງການສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ການໄຕ່ຕອງ

ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍສາມາດຖອຍຫລັງໄດ້ທຸກໆມື້

ເພື່ອຄືນຫາຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍ

ແລະ ຄືນຫາຄວາມລັບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມງຽບສະຫງົບ

ຄວາມສະຫງົບໝາຍເຖິງຄວາມຄິດທີ່ສະຫງົບລົງ

ສະຫງົບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນັ້ນໄດ້ຈະປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບທີ່ສິດຊື່ນ

ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄືນຟອງທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈຈາກໂລກທີ່
ຫລອມໂລຫະ

ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ, ແລ້ວ
ລາວຈະຄືນພົບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເອງ
ຕາບໃດທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຍັງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ

ທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງລາວມີຄ່າຫຼາຍ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ໃນດິນແດນນີ້ (ເຮືອນທາງຜ່ານ) ເປັນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນນິລັນຕອນ
ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດລືບມັນອອກຈາກຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງລ້ຽວຂອງໂລກນີ້ມາຊັກຈາກພວກເຮົາ
ໂດຍການຫັນພວກເຮົາໜີຈາກຈຸດປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ

ສູງສຸດຂອງພວກເຮົາຄື: ພຣະເຈົ້າ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເປັນໄປໄດ້

ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ

ດວງດາວຕ່າງໆ ສ່ອງແສງຈາກແສງຂອງໃຜ

ແລະດ້ວຍລິດເດດຂອງພຣະອົງຫົວໃຈເຕັ້ນແຮງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາລາວຢູ່ໃນວັດແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ

ເມື່ອເຮົາເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ

ແລະ ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາອັນຮ້ອນແຮງ

ພວກເຮົາຈະພົບລາວ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ

ແຕ່, ມັນກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກ

ແລະມັນກໍເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຂ້ອຍ

ມັນມີຄວາມເປັນຈິງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທາງກາຍະພາບທັງໝົດ

ມັນແມ່ນທະເລອັນສູງສົ່ງທີ່ຄ້າຊູແລະຄ້າຊູຄືນຂອງຊີວິດມະນຸດຂອງພວກ

ເຮົາ

ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາມອບໃຫ້ກັນແລະກັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກ

ເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ແບ່ງປັນ

.ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫາມາໄດ້ກັບຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດກວ່າ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄອບຄົວໂລກ

ແລະ ບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ ຊີວິດຈະເປັນແນວໃດຖ້າບໍ່ມີຊ່າງໄມ້, ນັກປະດິດ

ຫຼື ຊາວກະສິກອນ? ຜ່ານການແລກປ່ຽນການບໍລິການ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານ,

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງຄົນອື່ນ, ເພາະມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່
.ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດເພື່ອຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ
ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງຄວາມສຸກຂອງຕົວເອງ, ເຮົາກໍຄວນຄິດເຖິງການເຮັດໃຫ້
.ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ. ມັນບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຍອມແພ້ທຸກຢ່າງ
ເພື່ອຄອບຄົວຫົວໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຫັນອີກ
ເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບຄວາມ
.ຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາເອງ
ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຮົາເອົາມາ
.ຈາກກັນແລະກັນ, ເພາະວ່າຄົນອື່ນແມ່ນຕົວຕົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງພວກເຮົາ
ຕອບສະໜອງ ແລະ ຕ້ານທານການໂຈມຕີທີ່ຮຸນແຮງຂອງການຫຼອກລວງ
ຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາຍັງເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມອິດສາ, ແລະ
ຄວາມອິດສາ, ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີອິດສະລະພາບ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ
ອາລົມ ແລະ ການກະທຳຂອງຕົນເອງ, ແລະ ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກສະຕິປັນຍາທີ່
.ທຳລາຍ, ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດໆ
ຖ້າເຈົ້າຊີ້ດຳຕໍ່ຕົວເອງຢ່າງສົມບູນ, ປັນຍາຈະສະໜັບສະໜູນຄວາມຄິດ
ຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຖືກຕ້ອງຈະນຳພາການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
, ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າສະຫວ່າງສະໄຫວ
ແກ່ນພັນຂອງການກະທຳໃນອະດີດທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມໂງ່ຈ້າຕ້ອງຖືກ
"ອົບ" ໃນໄຟແຫ່ງການສະຫ້ອນ ແລະ ປັນຍາ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດງອກ
ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ອີກ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະຕ້ານ ແລະ ຂັດຂວາງການໂຈມຕີທີ່
.ຮຸນແຮງຂອງການຫຼອກລວງ
ພາບລວງຕາແຫ່ງຈັກກະວານ - ຫຼື ຊາຕານ - ຫຼອກລວງມະນຸດດ້ວຍຄຳ
ສັນຍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການລັ່ງລວງທີ່ດຶງດູດໃຈໃຫ້ໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງ
ຄວາມສຸກທາງກາມ ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມສາມາດຂອງລາວ ເພາະລາວສັນຍາ
ກັບລາວວ່າລາວຈະມີຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ບໍ່ມີຄວາມເປັນຈິງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິງ
ພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ລາວຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງທີ່
.ມີຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານຢ່າງອຸດົມສົມບູນ
ຜູ້ມີປັນຍາຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຈິງ ແລະ ພາບລວງຕາ ແລະ
ມີຄວາມຊຳນານໃນການແຍກແຍະ. ເມື່ອພວກເຂົາເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນການ
ພິຈາລະນາ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງໃກ້ຊິດເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງສິດເສລີພາບໃນ
ການເລືອກ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກເພື່ອເຮັດ
ໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະຫ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ
.ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ດີ

ສາວິກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນ

ຂອງລາວກ່ຽວກັບການກຳນົດເວລາ, ຊະຕາກຳ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ
:ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ

ມະນຸດເຮົາສາມາດກຳນົດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ

ແລະ ກຳນົດຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການກະທຳຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ເຈົ້າສາມາດປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານໄດ້ ຖ້າເຈົ້າເລືອກ
ທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຮັກ, ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້
ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປວດຍ້ອນການກະທຳທີ່ຜິດ
ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ບົກຜ່ອງ. ພຣະອົງໄດ້ປະທານພະລັງແຫ່ງການແຍກແຍະ ແລະ
ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເນື່ອງຈາກການ
ຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການເລືອກທີ່ບໍ່ສະຫຼາດ, ມະນຸດຈຶ່ງນຳຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ເຈົ້າຕ້ອງມີອິດສະລະພາບ ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ໃຜມາຍຶດເອົາການຕັດສິນໃຈ

ຂອງເຈົ້າ ຫຼື ຄອບງຳເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມ, ຮີດຄອງປະເພນີ

.ແລະ ປະເພນີທີ່ຜິດພາດມາຈຳກັດເຈົ້າ ແລະ ຄວບຄຸມວິຖີຊີວິດຂອງເຈົ້າ

ຈົນກະທຳດ້ວຍປັນຍາ, ຝັງສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ພິຈາລະນາຜົນ

ສະທ້ອນຂອງການກະທຳກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈເຮັດ, ຫຼືກລ່ຽງການ

ທຳຮ້າຍຄົນອື່ນຍ້ອນພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ

.ແລະການຊີນຳຈາກພຣະເຈົ້າ

ເຮັດວຽກຕາມຄຳແນະນຳພາຍໃນ

ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ຈາກນັ້ນຊອກ

ຫາການຊີນຳຈາກສະຫວັນເພື່ອຊີນຳພວກເຮົາໄປສູ່ການກະທຳທີ່ເໝາະສົມເຊິ່ງ

ພວກເຮົາສາມາດສະແດງທຳແຮງຂອງພວກເຮົາອອກມາ. ພວກເຮົາຄວນຄິດ

ໄຕ່ຕອງຈົນກວ່າຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາຈະສະຫງົບ ແລະ ພວກເຮົາສາມາດເຫັນ

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຊີນຳ

ພາຍໃນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ, ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາຈະບັນລຸ

.ໄດ້

ເມື່ອຈິດໃຈສະຫງົບລົງ, ເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆໄດ້ໄວ ແລະ ງ່າຍດາຍ,

ແລະ ມັນຊ່າງມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ! ເຈົ້າຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ, ແລະ

ຄວາມສຳເລັດຈະຖືກຂຽນໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງໃນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ ເພາະວ່າ

ພະລັງຂອງຈັກກະວານສາມາດຄຸ້ມຄອງກົດໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ພິສູດການ

.ດຳເນີນງານຂອງມັນໄດ້

ບາງຄົນເວົ້າວ່າຈຸລັງສະໝອງຂອງພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍນິໄສບາງຢ່າງທີ່

ບໍ່ສາມາດປັບປຸງ ຫຼື ປ່ຽນແປງໄດ້. ນີ້ແມ່ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ

ພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດຈຳກັດພວກເຮົາ ຫຼື ຂັດຂວາງ

ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້. ຖ້າພວກເຮົາກວດສອບຕົວເອງ, ພວກເຮົາຈະ
.ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ມະນຸດແຕ່ລະຄົນເປັນຕົວແທນຂອງພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ພວກເຮົາຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຂັ້ມແຂງນັ້ນໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ເຮັດ

ເມື່ອເຮົາຢາກສ້າງສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຂຶ້ນມາ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນອີງໃສ່ແຕ່ແຫຼ່ງທີ່ມາພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ
ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຈາະເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກພາຍໃນ
ພວກເຮົາກໍາລັງຊອກຫາແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ວິທີການເຮັດວຽກທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດທັງໝົດ
ສິ່ງປະດິດທັງໝົດ
ແລະການສັນສະເທືອນດິນຖິ້ງປັບປຸງແລ້ວທັງໝົດ
ແນວຄວາມຄິດທີ່ດິນໃຈ
ແລະຜົນງານທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດ
ບັນທຶກໄວ້ໃນບັນທຶກຂອງພະເຈົ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາເຈົ້າຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ
ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານ
ແລະຕອນນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າອາໄສຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ
ແລະມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ
ຢ່າຫຼົບໜີຈາກຂ້ອຍອີກແລ້ວ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ
ຄວາມຄິດ ແລະ ກໍາມະຈອນຂອງຈິດວິນຍານ
ປະດັບປະດາຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າ
ແລະປະທານລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຮົາຄວາມມືດທີ່ປົກຄຸມເຈົ້າອອກໄປຈາກຂ້ອຍ
ກ່ຽວກັບສາຍຕາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍ
ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຢູ່ເໜືອດວງດາວ ແລະ ທ້ອງຟ້າສີຄາມ
ແລະ ນອກເໜືອໄປຈາກຊັ້ນປັນຍາກາດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ
ຍອມຮັບສຽງກະຊິບແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຈົງຕື່ມດໍາກັບຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ເຈົ້າ

ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໃບໜ້າທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າກໍາລັງເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ

ຕື່ມກິນຫອມຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຊົມຊືມກັບກິນຫອມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ
ມາຫາຂ້ອຍຈາກເໝືອນທ້ອງຟ້າແລະດວງດາວ
ແລະ ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໃບໜ້າທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂ້ອຍ
ຢູ່ຫົວຫຼາກແຫ່ງ

ວັກຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນມາຈາກວາລະສານ * ວັດທະນະທຳພາຍໃນ* ແລະ

ມາຈາກຄຳສອນຂອງອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ

ເຄັດລັບຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນການປຸກຝັງແນວຄິດໃນແງ່ບວກ:
ຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຜົນສຳເລັດ ສິ່ງນີ້ສ້າງປ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນພາຍໃນຕົວເຮົາ
ເຊິ່ງສາມາດຕ້ານທານກັບການໂຈມຕີຂອງສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່
.ແມ່ນມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ

ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມບັນລຸສິ້ນຕິພາບ ແລະ ຄວາມກົມກຽວ, ແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນຳເອົາສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ມີຢູ່ໃນຕົວເຮົາມາສູ່ຕົວເອງ, ແລະ
ໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດ,
ແລະ ອົງຕາມສັດທາ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະ
ປະທານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ລື້ນເຫຼືອພວກເຮົາດ້ວຍພອນ
.ຂອງພຣະອົງ

ສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຮູ້ຄວາມລັບຂອງຄວາມສຳເລັດ, ແລະ
ປະຫວັດສາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງພວກເຂົາເປັນອະມະຕະຫຼາຍກວ່າຊື່ຂອງກະສັດ
ແລະ ຈັກກະພັດ, ແລະ ເວລາຈະບໍ່ສາມາດລືບຊື່ຂອງພວກເຂົາອອກຈາກບັນທຶກ
.ຂອງການມີຢູ່ໄດ້

ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງທິດຕາເວັນອອກໄດ້ລອງໃຊ້ກົດໝາຍຫຼາກຢ່າງທີ່ຮູ້ຈັກ
ແລະ ທິດສອບແລ້ວເພື່ອບັນລຸຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ
ທາງວິນຍານ ຖ້າຄົນອື່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປັດຊະຍານີ
ເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມສະຖານະການຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າໄດ້, ເຈົ້າກໍ່ສາມາດເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນໄດ້

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຕົນເປີ້ປະເປື້ອນດ້ວຍຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ
ຄວາມລື້ມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການ ຈະດຶງດູດເພື່ອນຮ່ວມທາງທີ່ມີຄວາມຄິດເຕັມ
ໄປດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມລື້ມເຫຼວ, ແລະ ຈະສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ
.ທີ່ມີແຮງສັນສະເທືອນ ແລະ ຄຸນນະພາບດຽວກັນ

ຄວາມຄິດດັງກ່າວເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຂອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອຸກອັງ, ຄວາມ
ໂສກເສົ້າ, ຄວາມຊຶມເສົ້າ, ແລະ ຄວາມສິນຫວັງ, ດັງນັ້ນອາການຂອງລາວຈຶ່ງ
ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ແລະ ສະຖານະການຂອງລາວຄ່ອຍໆຊຸດໂຊມລົງ, ແລະ ລາວກໍ
.ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສິ່ງທີ່ລາວຖືວ່າເປັນຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງລາວ
ບໍ່ມີໃຜຈະພ່າຍແພ້ໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້ວ່າເປັນ
ສິ່ງແມ່ນອນ, ແລະ ຖ້າລາວລືມເຫຼວ, ຄວາມຜິດບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ວິທີການ ຫຼື ກົດໝາຍ,
.ແຕ່ຢູ່ທີ່ບຸກຄົນທີ່ໃຊ້ກົດໝາຍໃນທາງທີ່ຜິດ

ເມື່ອເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມບໍລິສຸດ
ຂອງແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາ, ເຮົາ
ຈຶ່ງວາງຄວາມຢ້ານກົວໄວ້ ແລະ ບໍ່ຢ້ານກົວສະຖານະການ ຫຼື ເອົາໃຈໃສ່ກັບຂໍ້
.ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ

ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ? ມັນແມ່ນຊື່ສຽງ? ຫຼື ອຳນາດສ່ວນຕົວ? ຫຼື ອຳນາດ?

? ຫຼື ຄວາມໝັ້ນຄົງ? ຫຼື ສຸຂະພາບ? ຫຼື ຄວາມສຸກ? ຫຼື ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວິທີທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງເຈົ້າ

ຕ້ອງການ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ທຸກວິທີທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຖືກຕ້ອງ
ພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບຕົວ
ເອງຢ່າງເສລີ ແລະ ຕັ້ງໃຈຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້,
ແລ້ວສິ່ງທີ່ເຈົ້າສະແຫວງຫາຈະໄດ້ມາຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປິຕິຍົນດີໃນການ
.ບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ

ເມື່ອຄູ Paramhansa ຖືກຖາມໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຮູ້
: ຕົນເອງ, ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ

ການຮູ້ຈັກຕົນເອງແມ່ນການຮັບຮູ້, ດ້ວຍຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານ, "
ວ່າພວກເຮົາເປັນໜຶ່ງດຽວກັບຄວາມສົມບູນຂອງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກ
ເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ໃກ້ຊິດກັບການມີຢູ່ນັ້ນ, ແຕ່ຄວາມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າຍັງເປັນ
ຄວາມສົມບູນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງໃນປັດຈຸບັນຄືກັບທີ່
ພວກເຮົາຈະເປັນໃນເວລາອື່ນໆ. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດຄືການປັບປຸງຄວາມຮູ້
". ຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພຣະອົງ

ລາວເວົ້າວ່າ: "ຄວາມຊື່ສັດໃນການເຮັດວຽກນ້ອຍໆໃຫ້ສຳເລັດຈະເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການຍຶດໝັ້ນໃນການຕັດສິນໃຈທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຊີວິດຈະ
"ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນມື້ໜຶ່ງ

ທ່ານກ່າວວ່າ: "ມີສາວົກທາງວິນຍານສາມປະເພດຄື: ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນວັດວາ
ອາຮາມ ແລະ ພໍ່ໃຈກັບສິ່ງນັ້ນພຽງຢ່າງດຽວ... ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຊີວິດທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດ
ແລະ ຊື່ສັດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ... ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ
"ພຣະເຈົ້າທີ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຄົ້ນພົບຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ

ລາວເວົ້າວ່າ: “ພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້
ນະມັດສະການພະອົງໄດ້ຢ່າງໄວ ເພາະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນ
ແກ່ຕົວທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມລົ້ມເຫລວ ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງຂອງ
”.ພວກເຮົາຜິດຫວັງ

ໃນຄວາມເລິກຂອງພູເຂົາ ແລະ ທ້ອງຟ້າທຶງບສະຫງົບ, ໃນຊື່ນຈິດວິນຍານ
ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຖ້າແຫ່ງຄວາມງົບສະຫງົບ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກນິລັນຕອນຂອງພຣະອົງ
ແລະຂ້ອຍຈະຕື່ມຈາກນ້ຳພູບໍລິສຸດຂອງມັນທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ຫຼື ແຫ້ງແລ້ງ
ຕະຫຼອດໄປ ຂ້ອຍຈະຈົມລົງສູ່ທະເລແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການສະທ້ອນເຖິງ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກອັນສູງສົງ
ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍປະທານຈິດວິນຍານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ

ເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ
ແລະຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ເຫັນໃນທະເລສາບທຶງບສະຫງົບຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
ການສະທ້ອນດວງຈັນທາງວິນຍານ, ສ່ອງແສງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການ
ສະທ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າ

ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກອັນສູງສົງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ
ເພາະຖ້າບໍ່ມີເຈົ້າ ຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດຮັກໃຜ ຫຼື ສິ່ງໃດກໍຕາມໄດ້
ຂ້ານ້ອຍຈະນະມັດສະການພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະອົງບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ

ຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງຫົວໃຈທຸກຊະນິດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ

ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ

ໃນຍາມທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ

, ລັດທາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະອົງຍັງຄົງຢູ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍລິສຸດ

ໜັກແໜ້ນ ແລະ ບໍລິສຸດ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ

ປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມເປີດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຈາກມັນຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄືກັນກັບແສງແດດທີ່ສ່ອງແສງ

ຢູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຫຍຸ້ງ

ດັງນັ້ນຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ເຖິງລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ໃນທຸກພື້ນທີ່ທີ່ແອອັດ
ສຳລັບກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ່ວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອປຸກຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ
ແລະຂ້ອຍເອົາມັນມາສູ່ຂອບເຂດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມງຽບສະຫງົດຂອງຈັກກະວານ
ເຊິ່ງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງລ້ວນແຕ່ສະທ້ອນອອກມາ
ຈາກມັນເກີດມີແນວຄວາມຄິດທີ່ເປີດເຜີຍທັງໝົດ
ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມປະຕິບັດຄວາມສະຫງົບ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງຝັງຢູ່
ສຳລັບທຸກໆສັງກະຊົບຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ມັນແມ່ນຄວາມຮັກທົ່ວໄປ
ຜ່ານຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຂ້ອຍສາມາດຊອກຫາມັນໄດ້
ຜ່ານຄວາມຮັກ, ຜູ້ສະແຫວງຫາຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ
ລາວດີມາຈາກແຫຼ່ງນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສັກສິດ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ
ບັດຈັກກະວານຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເພື່ອປົນປົວຈິດໃຈ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ
ແລະປົນປົວຈິດວິນຍານ
ຜ່ານການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ເກີດຈາກການໄຕ່ຕອງ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຄວາມສຸກທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດນັ້ນເປັນພຽງຜິວເຜີນ ແລະ ມີອາຍຸສັ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ
ມັນເປັນຈິງ ແລະ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຮົາເວົ້າອອກມາເທົ່ານັ້ນ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມລັບຂອງການມີຢູ່
ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງຂອບເຂດຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງມັນ
ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງມັນໄດ້

ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ມີນິ້ຂ້ອຍຈະປະດັບປະດາສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ດ້ວຍດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງ
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຸກ
ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຂ້ອຍ
ຜ່ານສາຍຕາທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຂໍເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງມັນແຜ່ລາມອອກໄປ
ໃນທຸກໆມຸມຂອງຈັກກະວານ
ຂ້ອຍຈະຈົນຕະນາການເຖິງສິ່ງສຳຄັນທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຂ້ອຍຈະກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນຂອງ
ຂ້ອຍ

ຂ້ອຍອິດທິນແລະອິດທິນ
ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະຄຸນ
ແລະຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມທຸກເກີດຈາກຄວາມລືມເຫຼວ
ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດ
ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ
ໂດຍທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສິ່ງໃດ
ໂດຍການລົບກວນຂ້ອຍ ແລະ ຂັດຂວາງການເດີນທາງຂອງຂ້ອຍໄປສູ່
ຄວາມສຳເລັດ

ຂ້ອຍຈະແຕ້ມແຜນທີ່ຄວາມຄິດຂອງສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ
ແລະ ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ມັນເປັນຕົວຕົນ
ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດບັນລຸຄວາມຝັນໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້
ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ
ພວກເຮົາຄືແສງສະຫວ່າງຂອງຜູ້ສ້າງ
ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍເປັນເວລາຈຳກັດ
ລົງສີຕ້ອງກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງມັນ
ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ມີຄຸນຄ່າ
ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດວ່າ
ພວກເຮົາຂຶ້ນກັບມັນ ແລະ ຂ້າຈຳກັດຂອງມັນ
ພະເຈົ້າບໍ່ສະແດງຄວາມລຳອຽງຕໍ່ໃຜ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນຕອບສະໜອງຜ່ານກົດໝາຍທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ
ຜູ້ໃດທີ່ລະເມີດກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງນຳການລົງໂທດແລະການທຳລະມານມາສູ່ຕົວເອງ
ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ດຳລົງຊີວິດຕາມກົດໝາຍນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາງວັນແກ່ລາວແລະຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງລາວ
ຜ່ານຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສຸກ
ຂ້ອຍຈະອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ
ຂ້ອຍໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ
ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແລະ ພຽງພໍຕໍ່ຄໍາອະທິຖານ
ຂອງຂ້ອຍ

ສູນສໍາລັບສະຕິທາງວິນຍານຢູ່ທາງໜ້າ
ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມຄົ້ນຫາຄວາມຈິງຢ່າງຈິງໃຈ, ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ມັນ
.ງ່າຍສໍາລັບຂ້ອຍທີ່ຈະຮູ້ມັນ, ແລະຂ້ອຍຈະພົບຄວາມພໍໃຈ
ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ໜ້າພໍໃຈຕໍ່ທຸກໆຄໍາຖາມ ແລະ ຂໍສິ່ງໃສ່ທີ່ອາດຈະເຂົ້າມາ
ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຈຸດໃຈກາງຂອງສະຕິທາງວິນຍານແມ່ນຢູ່ທີ່ໜ້າຜາກ, ລະຫວ່າງຄິວ, ບ່ອນທີ່
ຕາທາງວິນຍານຕັ້ງຢູ່, ເຊິ່ງເປັນປະຕູສູ່ອານາຈັກຂອງວິນຍານ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າ
.ຈະສຸມໃສ່ຈຸດນີ້

ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າສະຕິຂອງຂ້ອຍປ່ຽນແປງໄປຕາມການປ່ຽນແປງໃນສະພາບ
ແວດລ້ອມຂອງຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນເມື່ອສະພາບແວດລ້ອມຂອງຂ້ອຍເປັນພິດຂ້ອຍ
ດ້ວຍພາບລວງຕາແລະການຫຼອກລວງ, ຂ້ອຍຈະປ່ຽນມັນໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມ
.ທີ່ດີກວ່າ

ຄວາມລັບໃນການຮັກສາມິດຕະພາບ
ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບຄູ Paramhansa ວ່າ: "ອາຈານ, ຂ້ານ້ອຍ
".ຮູ້ສຶກວ່າມັນຍາກທີ່ຈະຮັກສາມິດຕະພາບທີ່ຂ້ານ້ອຍສ້າງຂຶ້ນ
:ຄູສອນຕອບວ່າ
ເລືອກເຟືອນຂອງທ່ານຢ່າງລະມັດລະວັງ ຈົ່ງເປັນມິດ ແລະ ສັດຊື່ຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ
ແຕ່ຄວນຮັກສາໄລຍະຫ່າງສະເໝີ

ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນເປັນຕົວເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງທ່ານກັບ
.ເຂົາເຈົ້າ, ແລະຢ່າລ່ວງລະເມີດຂອບເຂດຂອງຄວາມເໝາະສົມກັບເຂົາເຈົ້າ
ມັນງ່າຍທີ່ຈະເຂົ້າກັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຮັກສາຄວາມຮັກແລະ
ຄວາມເຄົາລົບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທ່ານຄວນປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍານີ້
ຜູ້ໃດທີ່ຖືແມ່ເຫຼັກແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຕົນໃສ່ແມ່ເຫຼັກແຫ່ງຈັກກະວານ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແມ່ເຫຼັກນັ້ນ, ໄດ້ຮັບ
.ຄຸນສົມບັດຂອງມັນ, ແລະ ນໍາເອົາສິ່ງທີ່ດີແລະຊອບທໍາທັງໝົດມາສູ່ຕົນເອງ
ການຢືນຢັນຕົນເອງ

ຂ້ອຍຈະພັດທະນາທັກສະການຕັ້ງສະມາທິ ແລະ ການນັ່ງສະມາທິ, ອ່ານ
ປຶ້ມທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເອກະສານທີ່ດີ, ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນ
.ອື່ນຫຼາຍຂຶ້ນ

ຂ້ອຍຈະຮູ້ບຸນຄຸນທຸກສິ່ງທີ່ດີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຈະ
ບໍ່ລໍຖ້າສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍລະນຶກເຖິງພອນຫຼາຍຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້
ເຊິ່ງເມດຕາໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ
ມີນີ້ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມເປັນແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະນຳສົງຄິດ
ມາສູ່ຕົວເອງຕາມຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແຮງດຶງດູດທີ່ຂ້ອຍມີ
ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຮ່າງກາຍລ້ວນແຕ່ເນື້ອເປື້ອນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງ
ຈິດວິນຍານລ້ວນແຕ່ເປັນອະມະຕະ ແລະບໍ່ສາມາດເນື້ອເປື້ອນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍ
ຈະບໍ່ໃຫ້ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸມາກ່ອນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ຖ້າຂ້ອຍຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ, ຄວາມປາດຖະໜາທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຈະ
ຖືກປັ້ນລູ, ແລະມັນຈະບໍ່ສຳຄັນວ່າຂ້ອຍຈະອາໄສຢູ່ໃນພະລາຊະວັງທີ່ງົດງາມ ຫຼື
ເຮືອນພັກທີ່ຖ່ອມຕົວ. ສະຕິຂອງຂ້ອຍຈະຂະຫຍາຍອອກໄປ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະເບິ່ງບາດຖ້າຂ້ອຍດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມ
ຈິງໃຈ, ແລະຄວາມຊື່ສັດ, ແລະຖ້າຂ້ອຍປອບໂຍນຄົນອື່ນ ແລະສະເໜີຄວາມ
ເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມຮັກ, ແລະກຳລັງໃຈໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນການເດີນທາງ
ຂອງຊີວິດ

* * *

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມວ່າ: "ອາຈານ, ຈິດວິນຍານສາມາດສູນເສຍໄປ
"?ຕະຫຼອດການໄດ້ບໍ່
:ທ່ານ ປາຣຳຮັນຊາ ຕອບວ່າ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້! ເພາະວ່າທຸກໆຈິດວິນຍານແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກອອກຈາກ"
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນນິລັນຕອນ, ເປັນອະມະຕະ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ
"ກະທົບຈາກການເນື້ອເປື້ອນ

ສາວິກຄົນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆໃນການຊອກຫາສັນຍານ
:ຂອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນອາຈານຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ
ຖ້າທ່ານຫວ່ານເມັດພືດ ແລະ ຊຸດມັນຂຶ້ນທຸກໆມື້ເພື່ອກວດສອບການເຕີບ"

".ໃຫຍ່ຂອງມັນ, ຮາກຂອງມັນຈະບໍ່ຕິດຢູ່ໃນດິນ ແລະ ມັນຈະບໍ່ເຕີບໃຫຍ່
ເບິ່ງແຍງລາວໃຫ້ດີ, ແຕ່ຢ່າຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຫຼາຍເກີນໄປ

ພາບລວມຂອງຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ

ສຳລັບຄູສອນທີ່ສະຫຼາດ

ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

**ຄວາມຮູ້ທັງໝົດທີ່ມະນຸດຊາດປາຖະໜາຢາກໄດ້ມາ, ໃນທຸກ
ສາຂາຂອງວິທະຍາສາດ ແລະ ສິລະປະ, ລວມທັງຄວາມລັບຂອງອະ
ຕອມ.**

ປະຫວັດສາດຂອງຈັກກະວານ ແລະ ເຊື້ອຊາດຂອງມະນຸດ,
ທັງໝົດມີຢູ່ໃນອີເທີໃນຮູບແບບຂອງການສັນສະເທືອນ

ການສັນສະເທືອນເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ແລະມີວິທີທີ່ຈະ
ເຂົ້າເຖິງພວກມັນໂດຍກົງ ນີ້ແມ່ນຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ

ນີ້ແມ່ນຍຸກຂອງເຫດຜົນ ທຸກໆປະສົບການຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດ
ສອບຢ່າງລະອຽດ ແລະ ພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້

ແລະ ໂດຍການເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງມັນ, ອຸປະສັກຂອງພາບລວງ
ຕາສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ ມີເຫດຜົນສໍາລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ໃນ
ຍຸກແຫ່ງການວິເຄາະນີ້,

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ

ຂ້ອຍສາມາດເຂົ້າສູ່ສະພາບແຫ່ງຄວາມສຸກທາງວິນຍານໄດ້ໂດຍ
ການສວດມື້ນວ່າ:

"ພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ"

ຂ້ອຍສາມາດເຂົ້າສູ່ສະພາບນັ້ນໄດ້ຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ

ຫຼື ໂດຍການເບິ່ງທົ່ວທັດທໍາມະຊາດທີ່ສວຍງາມ

ຫຼື ໂດຍການເບິ່ງໃບໜ້າທີ່ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

* * *

ພວກເຮົາບໍ່ລິໂພກສິ່ງທີ່ຮູ້ໂດຍການເຂົ້າໃຈ ແລະ ເພີດເພີນກັບ
ມັນ. ຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍ່ຫັນໄປຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຮູ້ບໍ່ໄດ້

ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພໍໃຈທີ່ຍືນຍົງ ຖ້າມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ພໍໃຈນັ້ນ, ພວກເຮົາຄົງຈະບໍ່ຢູ່ເທິງໂລກນິຕິນານປານນີ້

ພໍໃຈຢູ່ສະເໝີກັບສິ່ງທີ່ຮູ້ໂດຍບໍ່ມີວິໄສທັດສໍາລັບອະນາຄົດ, ໂດຍ
ບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະປັບປຸງ, ແລະ ໂດຍບໍ່ມີຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີ່ມທີ່ຈະ
ຄົ້ນຫາ.

ຖ້າບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະໃຊ້ເຫດຜົນ ແລະ ອະທິບາຍ, ມະນຸດຊາດ
ຈະມີຄວາມຊຸດໂຊມ ແລະ ຄວາມ□□□□□□□□, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້
ການສູນພັນ.

ແລະຈາກຫາຍໄປ

* * *

ຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ເບິ່ງຄືວ່າໄຮ້ສາລະ ແລະ ລຸ້ນວາຍຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະ
ໄປຮອດຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນວາງຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນເປົ້າໝາຍ
ທາງໂລກທີ່ຊົ່ວຄາວ ແລະ ວັດຖຸທີ່ແຕກຫັກງ່າຍ

ຄວາມຜູກພັນທີ່ບອບບາງດັງກ່າວເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງເຫີນ
ຈາກເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ

ຄືກັນກັບວ່າມັນຍັງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງ
ຂອງພວກເຮົາ

ເຜິ້ງເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ກຽມພ້ອມຮັບມືກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ແລະ ເມື່ອລະຄູໝາວມາຮອດ ມັນຈະມີຄວາມສຸກກັບສິ່ງທີ່ມັນເກັບໄວ້
ຈາກການເກັບກ່ຽວໃນລະຄູໃບໄມ້ປົງ.

ແລະລະຄູຮ້ອນ

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີການເກັບກ່ຽວນ້ຳເຜິ້ງແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືກັບ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ.

ພວກເຮົາພົບພວກເຂົາໃນຊີວິດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ບໍ່ແນ່ນອນນີ້

ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ

ເຈົ້າຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວຫຼາຍ ມີແຕ່ພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ

ຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ

ເພື່ອບໍາລຸງລ້ຽງແກ່ພັນແຫ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ

ແລະ ຄວາມສຳເລັດ

ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ

ແລະ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ເຈົ້າພໍໃຈ

* * *

ບາງຄັ້ງຄາວ, ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງປະຖົມທຸກຢ່າງໄວ້ເບື້ອງໜຶ່ງເພື່ອຢູ່
ຄົນດຽວກັບຕົວເອງ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຄິດກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ
ຊີວິດ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໜຶ່ງເຫຼືອຢູ່ໃນກະແສຂອງປະເພນີ ແລະ ຮູບແບບ
ຕ່າງໆ; ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດຂອງ
ຕົນເອງຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດແບບໂລກ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ປັນລູຜົນ
ສຳເລັດຫຍັງແດ່, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ໃສ?

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດສຳລັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຈະຖອນຕົວ
ເອງອອກຈາກວຽກງານປະຈຳວັນ ແລະ "ໜ້າທີ່" ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ
ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ.

**ຈິດໃຈຂອງລາວກໍາລັງຮຸນຮຸນ, ແລະລາວກໍາລັງພະຍາຍາມ
ເຂົ້າໃຈຕົວເອງ ແລະ ກໍານົດເປົ້າໝາຍທີ່ລາວຕ້ອງການບັນລຸ.**

*** * ***

**ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະດັງນັ້ນຈຶ່ງຮັກທຸກໆຄົນ, ບໍ່ໄດ້
ໝາຍຄວາມວ່າລາວຮັກຄວາມຜິດພາດ ແລະ ຂັບກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນ**

**ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຈະໝັ້ນຄົງໃນກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຂ້ອຍ
ຮູ້ວ່າການກະທຳຂອງຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ວ່າ
ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຂ້ອຍອາດຈະຜິດໄດ້ຫາຍໄປ**

**ຂ້ອຍເຕັມໃຈທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເມື່ອຂ້ອຍຜິດ, ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍ
ຖືກຕ້ອງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍວາງສິ່ງນັ້ນ**

ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ

**ຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກອາລົມແຕ່ເກີດມາຈາກຄວາມ
ຈິງ, ແລະດັງນັ້ນມັນຈຶ່ງເສີມສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດ
ໃຫ້ຂ້ອຍໝັ້ນຄົງໃນການຕັດສິນໃຈຂອງຂ້ອຍ.**

**ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະລວມເອົາສະຫວັດດີພາບຂອງ
ຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້
ຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ.**

**ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໝາຍຄວາມວ່າແມ່ນຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່
ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້ ແລ້ວເຈົ້າ
ຈະພົບກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ**

ການກະທຳທີ່ດີຈະມີຜົນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ

**ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຜ່ານສະຖານະການໃດກໍຕາມ, ກົດໝາຍນັ້ນຈະເຮັດ
ວຽກໃຫ້ເຈົ້າສະເໝີ ແລະ ໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ**

*** * ***

**ຄວາມຈິງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ
ເພາະວ່າໃນຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງ ແສງສະຫວ່າງຂອງຈິດວິນ
ຍານໄດ້ໄຜ່ອອກມາ**

*** * ***

**ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ໃກ້ຄົນທີ່ຂ້ອຍຮັກ, ເຈົ້າສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າອາດຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດຂອງຄົນທີ່
ຢູ່ໄກໄດ້.**

**ມັນຢູ່ເໜືອເຈົ້າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າມີພາກສະໜາມຮັບຮູ້ທີ່ຊັບ
ຊ້ອນ**

**ຜູ້ທີ່ຝຶກຝົນເຕັກນິກການຕັ້ງສະມາທິ ແລະ ການນັ່ງສະມາທິເປັນ
ປະຈຳຮູ້ສຶກສະຫງົບລົງຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍດີຂຶ້ນ.**

ເນື່ອງຈາກການປະຕິບັດທາງວິທະຍາສາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າ
ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາຂອງຄົນອື່ນເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະຢູ່ໄກກໍຕາມ.

!

ລາວກັບມາມືເປົ່າ

ເລື່ອງລາວທີ່ອີງໃສ່ຄໍາສອນຂອງອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ

ເມື່ອລູກສາວຂອງກະສັດອົງໜຶ່ງບັນລຸອາຍຸທີ່ເໝາະສົມທີ່ຈະແຕ່ງ
ງານໄດ້, ພໍຂອງນາງ, ກະສັດ, ໄດ້ກໍານົດເງື່ອນໄຂວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂໍ
ແຕ່ງງານກັບນາງຕ້ອງຕອບສະໜອງ

ຜົນສໍາເລັດຂອງມັນ ເງື່ອນໄຂແມ່ນວ່າຜູ້ສະໝັກແຕ່ລະຄົນທີ່ມີ
ທ່າແຮງຈະລັກບາງສິ່ງບາງຢ່າງໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້

ໃນມື້ທີ່ກໍານົດໄວ້, ຜູ້ບັນຍາຍໄດ້ຫຼັງໄຫຼມາຈາກທຸກທິດທາງ, ໂດຍ
ໄດ້ນໍາເອົາຊັບສົມບັດຕ່າງໆມານໍາ, ແຕ່ລະຄົນໄດ້ສວດມືນ

ໃນນັ້ນມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍໂດຍການບັນລຸເງື່ອນໄຂ
ແລ້ວຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ກໍໄດ້ປະກົດຕົວ ແລະ ເວົ້າ
ກັບກະສັດວ່າ:

"ພະມະຫາກະສັດ, ສິ່ງທີ່ພະອົງຂໍນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຖ້າ
ຂ້ານ້ອຍລັກສິ່ງຂອງບາງຢ່າງ ແລະ ບໍ່ມີໃຜໃນໂລກຮູ້ເຖິງການກະທໍາ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຈະຮູ້ກ່ຽວກັບມັນ, ແລະນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່
ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້.

ກະສັດພໍໃຈຫຼາຍກັບສິ່ງທີ່ຊາຍໜຸ່ມເວົ້າແລະຕອບວ່າ:

"ເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນກັບລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດ
ເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວ ແລະ ສົມຄວນທີ່ຈະເປັນລູກເຂີຍ ແລະ ຜູ້ສືບ
ທອດມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ."

* * *

ການເປັນເຈົ້າຂອງເປັນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ ເມື່ອຄູ່ສົມລົດຄົນໜຶ່ງ
ພະຍາຍາມຄວບຄຸມອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ມັນເປັນສັນຍານຂອງການຂາດການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ

ຄວາມຮັກ

ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າສະແດງຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເປັນ
ຫ່ວງເປັນໄຍທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ເປັນມິດ, ການຄໍານຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງ
ລະມັດລະວັງ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈິງໃຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອີກຝ່າຍ
ໜຶ່ງມີຄວາມສຸກ.

ຄວາມຮັກໄດ້ຮັບຄຸນນະພາບທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະໃນສາຍພົວພັນດັ່ງ
ກ່າວ ເຮົາໄດ້ຮັບພາບລວມຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ.

* * *

ເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຍ່າງຕາມມັນເຖິງວ່າຈະມີພິທີກຳກໍຕາມ
ແລະພິທີການຫຼາຍຢ່າງ

ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຫັນໃຈຂອງເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍພຣະອົງ
ໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດສຳລັບເຮົາ

ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າກຳລັງລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່
ເພາະວ່າພຣະອົງຕ້ອງການຮັກສາພວກເຮົາໃຫ້ໜ້າຈາກຈຸດທີ່
ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ.

ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າສິນຄ້າລາຄາຖືກຂອງໂລກນີ້ບໍ່ສາມາດຕອບ
ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕື່ມເຕັມຄວາມວ່າງເປົາທາງ
ວິນຍານໄດ້.

ສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ສຶກຢູ່ເລິກໆພາຍໃນ

ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງພຣະອົງ

ສຽງທີ່ງົບງຳສະຫງົບນັ້ນມັກຈະຖືກກິນກິນດ້ວຍຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງ
ຄວາມຄິດທີ່ດັງກ້ອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຈ່ງແຈ້ງ

ແຕ່ເມື່ອຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາສະຫງົບ
ລົງ, ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະ
ງົບ ແລະ ເປົາບາງກໍຕາມ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດຊາດ;
ພຣະອົງເປີດປະຕູ ແລະ ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຕ່າງໆ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາ
ຈະເຫັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຄວນກ້າວໄປ.

ລາວສະດຸດລື້ມ, ແຕ່ຕົນຂອງລາວບໍ່ເລືອນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງນີ້

* * *

ມືທີ່ຫຼົງທາງແມ່ນມືທີ່ຜ່ານໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ພຣະອົງພໍພຣະໄທ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບນ້ຳພຸທີ່ໄຫຼອອກມາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກນ້ຳພຸທີ່ນັບບໍ່
ຖ້ວນ ແລະ ເມື່ອຮູ້ເປີດຂອງຫົວໃຈຖືກກົດຂວາງໂດຍພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ດີ

ພວກເຮົາເຫັນມັນໄຫຼອອກມາຢ່າງອຸດົມສົມບູນຈາກຫົວໃຈອິນ
ແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ວ່າຄວາມຮັກຈະຕາຍໄປໃນຫົວໃຈໃດໜຶ່ງ
ມັນແມ່ນຄວາມບໍ່ຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ໄປຂອງຄວາມຮັກ
ຊ່ອງທາງຄວາມຮັກບໍ່ຄວນຖືກກົດຂວາງໂດຍການກະທຳທີ່ຜິດ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາສາມາດດຶມນ້ຳບໍລິສຸດແຫ່ງຄວາມຮັກ
ອັນສູງສົງໄດ້

ກະແສນ້ຳໄຫຼຈາກຫົວໃຈທີ່ດີທັງໝົດ

* * *

ຜູ້ທີ່ຖືກຕັດນິວມືອອກມັກຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າມັນຍັງຢູ່ ແລະທຸກໆຄົນ
ທີ່ສູນເສຍແຂນຂາ

ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ

ມີອະໄວຍະວະທີ່ເຊື່ອງໄວ້, ຄືກັບອະວະກາດ ຫຼື ອະວະກາດອື່ນໆ
ທີ່ມີຢູ່ທຸກໆອະໄວຍະວະໃນຮ່າງກາຍ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຫົວໃຈທາງກາຍ ມີ
ຫົວໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່

ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຫົວໃຈທີ່ເຫັນໄດ້ຈະບໍ່ສາມາດເຕັ້ນໄດ້

ມະນຸດມີອະໄວຍະວະທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຊັ່ນ: ການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້
ຍິນ, ສະໝອງ, ກະຕູກ ແລະ ເສັ້ນປະສາດທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ.

ໃນຖານະເປັນເນື້ອເຍື່ອຂອງແສງສະຫວ່າງ ແລະ ກິດຈະກຳ,
ພວກມັນປະກອບເປັນຮ່າງກາຍຂອງດາວເຄາະຂອງມະນຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່
ເຫັນ

ຮ່າງກາຍຂອງດາວເຄາະ ຫຼື ຮ່າງກາຍອີເທີຣິກ ແມ່ນຄ້າຍຄື
ກັນກັບຮ່າງກາຍທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ ຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນວ່າຮູບແບບທີ່
ສະຫວ່າງ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງມັນ

ດີຫຼາຍ

* * *

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງແນ່ໃຈວ່າຕົນເອງມີອຳນາດອະທິປະໄຕ, ໄຊ
ຊະນະຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໄຊຊະນະຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ເດັດ
ຂາດ, ເພາະວ່າມັນເປັນໄຊຊະນະ

ລາວຍື່ນຢູ່ຢ່າງສູງຕໍ່ໜ້າສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ

ແນວຄວາມຄິດແມ່ນຄະນະລູກຊຸນ ແລະ ມະນຸດແມ່ນຈຳເລີຍ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄວນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົນເອງທຸກໆມື້, ແລະ ເຂົາເຈົ້າ
ຈະພົບວ່າຍິ່ງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າຄວບຄຸມ ແລະ ລົງໂທດ
ເຂົາເຈົ້າຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະພະຍາຍາມພັດທະນາຕົນເອງ
ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຄົນທີ່ມີວິທີການຄິດໃນແງ່ບວກ, ຊື່ສັດ ແລະ ຊື່ຕົງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນຊີວິດກໍຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

* * *

ຜູ້ທີ່ຄືນຄວາມຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານຈະພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງວິນຍານທີ່ດີກວ່າ ແລະ ການຄວບຄຸມກຳລັງຕ່າງໆໂດຍອັດຕະໂນມັດ

ທຳມະຊາດ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງແທ້ຈິງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ໃຊ້ອຳນາດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອອວດອ້າງ ແລະ ອວດອ້າງ, ໂດຍບໍ່ມີປັນຍາ ຫຼື

ຈິງມີເຫດຜົນ

ຜູ້ມີປັນຍາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຕົວແທນດຽວທີ່ມີຢູ່ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ພວກເຂົາມອບຂອງຂວັນທີ່ພິເສດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມອບໃຫ້ພຣະອົງ

ພວກເຂົາຕ້ອງເຮັດມັນ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນບໍ່? ແລະ ມະນຸດ, ພຽງແຕ່ຍ້ອນການມີຢູ່ຂອງລາວ, ກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຄືກັນບໍ່?

ຖ້າມະນຸດບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຄວນເຮັດຫຼາຍກວ່ານີ້?

ມະຫັດສະຈັນ?

ໄພ່ພົນທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງເລີຍ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດແນວນັ້ນ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ລຶກລັບ ແລະ ສັບສົນ.

ບາງຄັ້ງຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນສິ່ງສຳຄັນ

* * *

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສາມາດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຄິດ, ການເວົ້າ, ການຮູ້ສຶກ, ຫຼື ການກະທຳ, ລ້ວນແຕ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງນັ້ນ

ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີ, ເປັນແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ນຳພາພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍທັນທີຈາກຄວາມກົດດັນທາງຈິດໃຈ.

ດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ນີ້ຈິ່ງເກີດມີຄວາມສຸກ, ແລະ ບາງຄັ້ງການເປີດເຜີຍທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ທັນທີທັນໃດກໍເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນຫຼັ່ງໄຫຼເຂົ້າມາ.

ຄວາມຄິດທີ່ຢ້ານກົວ

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັບມະຫາສະໝຸດ, ຝຸ່ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ກວາດຜ່ານຫົວໃຈໃນຂະບວນການຊຳລະລ້າງ, ກຳຈັດອຸປະສັກທີ່ ຫຼອກລວງທັງໝົດ.

ມີຄວາມສົງໄສ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ

ມະນຸດຄິດວ່າຕົນເອງເປັນພຽງຮ່າງກາຍທາງກາຍະພາບ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງອີກ, ແຕ່ນີ້ແມ່ນພາບລວງຕາທີ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ໂດຍ ການທີ່ມະນຸດສຳຜັດຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງລາວ

ຈິດວິນຍານຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຮ່າງກາຍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກຟອງແຫ່ງກິດຈະກຳທີ່ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ທະເລ

ຈັກກະວານ

* * *

ຖ້າບໍ່ມີມະຫາສະໝຸດທີ່ຄືນອອກມາ, ຄືນກໍຈະບໍ່ມີຢູ່ຈິງ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະ ສຳຜັດມະຫາສະໝຸດອັນສູງ ສົງທີ່ຮອງຮັບຄືນແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກເຮົາທີ່ອອກມາຈາກມັນ.

* * *

ຄວາມຄິດແມ່ນແຮງຄືກັບໄຟຟ້າ, ແລະສະພາບທາງຈິດໃຈແມ່ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີການຄິດ

ໄຟຟ້າມີທັງປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮູ້ວິທີການ ໃຊ້ມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຈິງໃຊ້ມັນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເສຍຊີວິດໄດ້.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາຖືກນຳພາໄປໃນ ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈະນຳຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າຂອງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຈະນຳຄວາມເດືອດຮ້ອນມາສູ່ລາວ.

ບັນຫາ

ຄວາມຄິດກໍຄືກັບມ້າປ່າ, ແຕ່ການຝຶກມັນໃຫ້ຄວບຄຸມບໍ່ແມ່ນ ເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ແລະ ການຄິດໃນແງ່ບວກກໍເປັນວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະ ຄວບຄຸມມັນ

ໂດຍຄວາມຄິດ

ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ, ແລະ ການຄິດທີ່ບໍ່ດີແມ່ນສັດຕູ ທີ່ຄົງທີ່

ການຄິດທີ່ດີດຶງດູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ໃນ ຂະນະທີ່ການຄິດທີ່ບໍ່ດີຈະປ່ອຍລູກສອນທີ່ຮ້າຍແຮງອອກມາເຊິ່ງຈະ ກະແທກໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ

ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າຜົນຕອບແທນແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການກະທຳ
ຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາຍັງສົງຄວາມຕັ້ງໃຈດີອອກມາ, ຄວາມຄິດຂອງ
ຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນໄຟສາຍທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງຫ້ອງຂອງຈິດວິນຍານ
ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດມົວອອກໄປ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຮູ້ສຶກໂລ່ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ຕາຂອງລາວເປັງປະກາຍດ້ວຍຮອຍຍືມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ!

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເປີດໃຈຮັບເຊິ່ງກັນແລະກັນ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊີແຈງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ
ບາງທີພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ການດູແລ
ຈາກພຣະອົງ ເປີດເຜີຍຕົວເອງທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໃຫ້ພວກ
ເຮົາຮ້ອງເພງພຣະນາມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດຄວາມ
ມືດມົວອອກຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ

ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ສຶດໃສ ແລະ ກວ້າງຂວາງຂອງການມີໜ້າ
ຂອງເຈົ້າ

ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຈິງໃຈຮ່ວມກັນ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານທີ່ກົມກຽວກັນຂອງພວກ
ເຮົາ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າກຶມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ

ແລະ ການຮັບຮູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຂໍມອບຄວາມຮັກ, ກຽດຕິຍົດ,
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຕໍ່ເຈົ້າ

ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່
ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນຈັກກະວານນີ້

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດໝາຍທາງວິນຍານທີ່ເອີ້ນວ່າ
"ພຣະບັນຍັດ" ໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ຖືກລ່ວງລະເມີດ
ແລະ ຖືກລະເມີດທຸກໆມື້ ແລະ ໃນທຸກໆ

ສະຖານທີ່

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທາງວິນຍານຂອງມັນ,
ພວກເຂົາຈະຈົມກ່ຽວກັບມັນ ແລະ ຫັນໜີຈາກມັນຢູ່ສະເໝີ

ບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລະຫັດການປະພຶດທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດສະໄໝທີ່ໄດ້
ຮັບການຮັບຮອງຈາກສາສະໜາອັບຣາຮາມທັງໝົດ ເຖິງຢ່າງໃດກໍ
ຕາມ, ບົດເລື່ອງຕ່າງໆມັກຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຕີຄວາມໝາຍ.

ລັກສະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ພວກມັນ

ຜູ້ຄົນຍອມຮັບມັນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ
ຕາມຄວາມເໝາະສົມຢູ່ນອກສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ
ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ

ຄໍາຕັດສິນດັ່ງກ່າວບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ບໍ່ມີເຫດຜົນ, ແລະ ບໍ່
ເໝາະສົມກັບຈິດໃຈຂອງຍຸກສະໄໝ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການລະເມີດພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນ
ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດໃນໂລກ.

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕ້ອງບໍ່ລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ເອົາທີ່ດິນ,
ສິນຄ້າພາບ, ຄວາມຮັກ ຫຼື ກຽດສັກສີຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ.

ຫຼືຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນໃດໆຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າ, ແລ້ວສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະມາຫາທ່ານ

ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນອື່ນໝົດໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເອົາເລີ່ມ
ອິດສາຄົນອື່ນ

ຕ້ອງກໍາຈັດເມັດຜັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກ
ຈິດໃຈ

ການໃຫ້ທານທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທີ່ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະດຶງດູດຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນໂດຍອັດຕະໂນມັດ ແລະ ພອນຈະຫຼົງໄຫຼມາສູ່ລາວຈາກ
ທຸກທິດທາງ.

ລາວຮູ້ ແລະ ລາວບໍ່ຮູ້
ມັນເປັນກົດໝາຍອັນສູງສົງທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ ແຕ່ໃຈນ ແລະ
ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ,
ສາຍຕາຂອງພວກເຂົາເຝົ້າເບິ່ງຢູ່ສະເໝີ

ສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄໍາ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກ
ກໍຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢາກປະສົບກັບການປະທັບຢູ່
ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງໄດ້ດຳລົງຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໄວ້
ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຈະຍິນໃຫ້ທ່ານ.

ຊີວິດກຳລັງດີຂຶ້ນສຳລັບເຈົ້າໃນຫຼາຍໆດ້ານ

ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ, ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ
ບ່ອນທີ່ຄົນອື່ນຫຼາຍພັນຄົນລົ້ມເຫຼວ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນ
ທີ່ຊຶມເສົ້າ ແລະ ທຸກທໍລະມານ; ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນທີ່ໃຈຮ້າຍ
ແລະ ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັບເຄື່ອງຈັກ

ພາບເຄື່ອງໄຫວ

ດວງຕາເວັນແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ສັນຕິພາບຈະຂຶ້ນມາເທິງທ້ອງຟ້າ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະອາບນ້ຳໃຫ້ຖົງເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງ
ການປົນປົວຂອງມັນ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງພະຍາຍາມຢູ່.

ທາງວິນຍານ, ແລະ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຫົວໃຈຂອງ
ເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕ້ອງບໍ່ລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ເອົາທິດິນ,
ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ ຫຼື ກຽດສັກສີຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ.

ຫຼືຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນໃດໆຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າ, ແລ້ວສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະມາຫາທ່ານ

ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນອື່ນໝົດໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເອົາເລີ່ມ
ອິດສາຄົນອື່ນ

ຕ້ອງກຳຈັດເມັດພັນແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກ
ຈິດໃຈ

ການໃຫ້ທ່ານທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທີ່ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະດຶງດູດຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນໂດຍອັດຕະໂນມັດ ແລະ ພອນຈະຫຼົງໄຫຼມາສູ່ລາວຈາກ
ທຸກທິດທາງ.

ລາວຮູ້ ແລະ ລາວບໍ່ຮູ້

ມັນເປັນກົດໝາຍອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ ແຕ່ໃຈນ ແລະ
ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ,
ສາຍຕາຂອງພວກເຂົາເຝົ້າເບິ່ງຢູ່ສະເໝີ

ສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄຳ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກ
ກໍຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

* * *

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດ້ວຍແສງທຽນໄຂບາງໆຂອງຄົນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ
ອ່ານປຶ້ມທອງຄໍາຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ຮັກສາໄວ້ໃນຫ້ອງໂຖງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝ ແລະ ຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ
ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຮັກອັນບໍ່ລົບລຸ້ນຂອງພຣະອົງເຄີຍເປັນ ແລະ
ຈະເປັນຕະຫຼອດໄປ

ທຽນໄຂແຫ່ງສິນທິພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເຊິ່ງກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຈົ້າສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນສາຍລັບ
ຂຽນໄວ້ໃນໜ້າຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຂໍຈົງຕື່ມສະຕິປັນຍາອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຕັມພາຊະນະໃນ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຕື່ມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ
ຈົງຕື່ມກະຕ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍໝາກຜົນແຫ່ງ
ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ
ໃຊ້ພາຊະນະແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍເພື່ອຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງ
ເຈົ້າ

ແລະຖອກເທມັນລົງສູ່ຈິດວິນຍານຂອງຄົນອື່ນ
ເພື່ອລະລາຍໄປສູ່ຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ
ນີ້ແມ່ນແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າເກີດຂຶ້ນຈາກຮອຍແຕກໃນຫົວໃຈທີ່
ແຕກສະຫຼາຍຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອພົບກັບດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າທີ່ສ່ອງແສງໃສ່
ຊີວິດ

ແລະຂອບໃຈຄວາມຮັກທີ່ສ່ອງແສງຂອງເຈົ້າ
ຄວາມມືດຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມ
ງົບສະຫງົບ

* * *

O ດາວທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ
ແລະ ຜູ້ກະຊົບຄວາມຄິດທີ່ປະສານສົມທົບກັນ

ແລະຄົນຮັກມາຈາກຫົວໃຈທີ່ດີ
ຂ້ອຍບໍ່ຂໍຫຍັງນອກຈາກຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ
ເພາະມັນເປັນສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະຮັກເຈົ້າ
ເຈົ້າຄືບຸລິມະສິດອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະຄວາມປາຖະໜາທຳອິດໃນຫົວໃຈທີ່ປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ແມ່ນເພື່ອເຈົ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຜ່ານເຈົ້າ
ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈແມ່ນຜົນສຳເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ
ຂອງຂ້ອຍ

ຈາກເພງສວດແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

* * *

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປັບແຕ່ງອຸປະກອນໄຮ້ສາຍທາງຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົງ ແລະ ຮັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຄິດໄດ້
ຄວາມຊຸ່ນວາຍທາງປັນຍາ, ອາລົມທີ່ຮຸນແຮງ, ແລະ ການຍອມ
ຈຳນົນຕໍ່ການຄວບຄຸມຂອງປະສາດສຳຜັດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ພວກມັນ ສົງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍ.
ມັນລົບກວນຈິດໃຈແບບໄຮ້ສາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສະຫງົບງົບ
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຄວາມງົບງົບສະຫງົບ, ການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ, ແລະ ການ
ອອກກຳລັງກາຍແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນສຳລັບການປັບລູຄວາມ
ກົມກຽວທີ່ສົມບູນແບບ.

ເຊັ່ນດຽວກັບສຽງທີ່ຜ່ານໄປໃນອິເທີ, ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາກໍ
ເດີນທາງຜ່ານອິເທີຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ
ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນມັນ.

ການມີຢູ່ ກ່ອນອິນໝິດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ,
ແລະຂໍ້ຄວາມທຳອິດທີ່ຕ້ອງຖ່າຍທອດຕ້ອງເປັນ:

"ຂ້າພະເຈົ້າຮັກທ່ານ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມ
ຮັກທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດທຽບເທົ່າ"

* * *

ໂອ້ ຊ່າງປັນດິນເຜົາທີ່ສັກສິດ

ໃນວົງລັດຂອງຊີວິດ, ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ
ພັນລ້ານຮ່າງກາຍໄດ້ຖືກປະດິດຂຶ້ນ: ໂຄງສ້າງທາງກາຍະພາບທີ່
ອ່ອນແອ

ເພື່ອຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດທີ່ເປັນອະມະຕະ

ໂຮງງານຜະລິດສິ່ງຂອງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງເຈົ້າຜະລິດທຸກຢ່າງ:
ເຄື່ອງເຟີນີເຈີ ແລະ ເຄື່ອງຕົກແຕ່ງທັງໝົດທີ່ລູກໆຂອງເຈົ້າຕ້ອງການ
ສຳລັບເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ

ທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານ
ເຈົ້າຄືຜູ້ສ້າງ, ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ວາງສະແດງຜະລິດຕະພັນ
ທຳມະຊາດໃນລະດູການຂອງມັນ!

ເຈົ້າຄືພຣະອາຈານຜູ້□□□ເຫັນຄຸນຄ່າຢ່າງສູງຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມ
ທີ່ໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຊັບສິນທາງວິນຍານທີ່ລ້ຳຄ່າ

ແລະ ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດທີ່ດີ

ແຜນການຮ່ວມມືຂອງເຈົ້າກຳນົດວ່າມະນຸດຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອ
ສົມຄວນໄດ້ຮັບ ແລະ ເພີດເພີນກັບພອນຂອງເຈົ້າ; ລາວຕ້ອງໃຫ້

ເງິນ ຫຼື ການເຮັດວຽກໃນດິນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາຫານທີ່ມີທາດບຳລຸງ
ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມພໍດີເພື່ອຮັກສາ
ສຸຂະພາບ

ຄືກັນກັບທີ່ລາວຕ້ອງຈ່າຍເງິນເພື່ອການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກຝົນ
ຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ກະແສແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ພຽງພໍສຳລັບເຮືອນຂອງລາວ.

ຄວາມສະບາຍທາງວິນຍານ

ລາວຍັງຕ້ອງຄືນຄວາມຢ່າງພາກພຽນ ແລະ ຢ່າງຫ້າວຫັນເຂົ້າໄປ
ໃນຕົວຕົນພາຍໃນຂອງຕົນເອງເພື່ອຊອກຫາແຫຼ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ທີ່ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍ ແລະ ຊຳລະລ້າງລາວໃຫ້ສະອາດ.

ຝຸ່ນລະອອງ ແລະ ສິ່ງສຶກກະປົກຂອງໂລກ

ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸສາມາດຊື້ແລະຂາຍໄດ້, ແຕ່ພອນຂອງເຈົ້ານັ້ນ
ລ້ຳຄ່າຫຼາຍ

ມັນບໍ່ແມ່ນສຳລັບຂາຍ ຫຼື ຊື້!

ມືໜຶ່ງພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຈະຮູ້ສຶກຕົວ ແລະ ກັບຄືນສູ່ຕົວຕົນອັນ
ສູງສົ່ງຂອງຕົນ, ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງຕົນບ່ອນທີ່ຕົນຈະ
ຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມເຮືອເພື່ອເຜື່ອແຜ່ນິລັນດອນ!

ຈາກ "ສຽງກະຊິບຈາກນິລັນດອນ" ໂດຍ ນັກປາດ ປາຣຳຮັນສາ
ໂຍຄະນັນດາ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເຊື່ອໃນຄວາມຮັກຂອງ
ພວກເຮົາໄດ້

ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາແນ່ໃຈຜ່ານການທົດລອງຂອງເວລາ ແລະ ການທົດສອບອື່ນໆ

ມີຄົນຮັກເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ແລະພວກເຮົາຮູ້ສຶກແບບດຽວກັນກັບຄົນໆນັ້ນ

**ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແຕ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຮູ້ສຶກເຖິງ
ມິດຕະພາບ**

**ເຮົາເຫັນການສະທ້ອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ**

**ແລະ ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໃນມິດຕະພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ນັ້ນ**

*** * ***

**ບາງຄັ້ງທຸກຢ່າງເບິ່ງຄືວ່າຈະດຳເນີນໄປຢ່າງລຽບ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງ
ຄິດວ່າໂລກນີ້ດີ ແລະ ວຽກງານຂອງພວກເຮົາກໍເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ
ແລ້ວ.**

**ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນມີເວລາທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງແມ່ນຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ, ແລະມີແມ່ນບົດຮຽນທີ່ຈະເສີມສ້າງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາແລະປົດປ່ອຍຈຸດແຂງທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຄື່ອນໄຫວຂອງ
ພວກເຮົາ.**

ຈາກສະຖານທີ່ທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງມັນ

**ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນເພາະວ່າມີ
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງໄດ້ຂັດຂວາງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ ພວກ
ເຮົາຮູ້ສຶກອຸກອັງເພາະວ່າພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນບັນລຸເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ**

**ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງ
ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາກໍສັບສົນ. ເຮົາລືມສະຖານທີ່
ຂອງເຮົາ ແລະສູນເສຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະເມື່ອເຮົາກະທຳ.**

**ຖ້າບໍ່ມີການຈຳແນກ, ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຄວາມຜິດພາດ ແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ**

**ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມໂກດແຄ້ນຍ້ອນຄວາມລືມເຫຼວ
ໃນຊີວິດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງມັນ, ເຮົາສາມາດເຫັນສິ່ງຕ່າງໆໄດ້
ຢ່າງຊັດເຈນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບມືກັບພວກມັນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍ
ຂຶ້ນ.**

ດີກວ່າ

*** * ***

ພຣະເຈົ້າ, ໃນຄວາມເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້
ປະທານຄວາມສຸກ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກ
ເຮົາ

ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຈົງ

ປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງ

ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນຄວາມ
ສະຫງົບທາງວິນຍານທີ່ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກ ແລະ ໃນຄວາມພະຍາຍາມ
ຢ່າງຈິງຈັງຂອງຈິດໃຈທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບພຣະອົງ.

ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຈິງ ພາຍນອກ, ພາບລວງຕາ
ນັ້ນແຮງເກີນໄປ, ແລະມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສາມາດທະລຸຜ່ານພວກມັນໄດ້

ການກຳຈັດອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກ

ໂລກຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ປະສົບການ
ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ

ສ່ຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບລັກສະນະຂອງຊີວິດ, ເຮື້ນຫາ
ພວກເຮົາສະເໝີ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຮົາຈາກດອກໄມ້ ແລະ ປຶ້ມ
ສັກສິດ ແລະ ຈາກ...

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຜ່ານສິ່ງທີ່ສວຍງາມ
ທັງໝົດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄ່າຄວນແກ່ການດຳລົງຊີວິດ

* * *

ຂໍໃຫ້ໂລຫະຂອງພວກເຮົາບໍລິສຸດ, ໂອ້ ນັກເຄມີສາດສະຫວັນ!

ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ແລະ ປ່ຽນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນການ
ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ ປ່ຽນຜົປະສິດທິທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຄວາມທະເຍີ
ທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງພວກເຮົາ

ຕໍ່ຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົງ ແລະ ຄວາມໂງ່ຳທີ່ເຈັບປວດຂອງ
ພວກເຮົາ, ຕໍ່ປັນຍາອັນສັກສິດ ແລະ ວັດຖຸດິບພື້ນຖານຂອງຄວາມຂີ້
ຄ້ານຂອງພວກເຮົາ

ສູ່ຄຳບໍລິສຸດຈາກຜົນສຳເລັດທາງວິນຍານອັນສູງສົງ

ຈາກບ່ອນນີ້ແລະທີ່ນັ້ນ

ບົດເພງແຫ່ງຄວາມມ່ວນຊື່ນ

ດັງທີ່ໄດ້ປັນຍາຍໂດຍຄູບາ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ໃນສະໄໝບູຮານ, ມີພະຍາມານຜູ້ໜຶ່ງອາໄສຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງພຣະເຈົ້າ. ລາວ
ບໍ່ໄດ້ເຫດສະໜາ ຫຼື ນຳພາໃຜ, ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງນອກຈາກ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມຫຼົງໄຫຼພຽງຢ່າງດຽວຂອງລາວ.

ບໍ່ວ່າລາວຈະໄປໃສກໍຕາມ, ລາວໄດ້ປະກາດຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ລູກໄໝ້ຢູ່
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນລາວ. ລາວເວົ້າພຽງແຕ່ເມື່ອຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຄຳເວົ້າ
ຂອງລາວບໍ່ຄ່ອຍເກີນສອງຫຼືສາມຄຳ, ແຕ່ມີຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ຕິດຕາມລາວເພື່ອຟັງ
ລາວຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ, ປາດຖະໜາຢາກໄດ້ຫຼາຍກວ່ານີ້.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງເປັນເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະ ຄວາມຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະອົງຄືທຸງຂອງຂ້ານ້ອຍ

ຈິດວິນຍານ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຫາທ່ານ ໂອ້ ຄວາມສຸກ
ອັນສູງສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ໃນໂອກາດໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຍ່າງຜ່ານບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ຮ້ອງເພງງ່າຍ
ໆຂອງລາວ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງໄດ້ປະຖົມວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕິດຕາມລາວ,
ແຕ່ຄົນລະຄົນໄດ້ຕົກຢູ່ທາງຫຼັງຈົນກວ່າລາວຈະເຫັນພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

ແລ້ວລາວກໍມາຮອດຫຼົງນາກວ້າງໃຫຍ່ບ່ອນທີ່ລາວເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງກຳລັງ
ເກັບກ່ຽວເຂົ້າ ແລະ ລາວກໍທັກທາຍລາວວ່າ "ໂອ້ ຜູ້ເກັບກ່ຽວ, ໂອ້ ຜູ້ເກັບກ່ຽວ."
ຜູ້ເກັບກ່ຽວຕອບວ່າ "ປະຊັອຍໄວ້ຄົນດຽວ, ຢ່າເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ເພາະຂ້ອຍຫຍຸ້ງຢູ່
ຄືກັບທີ່ເຈົ້າເຫັນຂ້ອຍຢູ່ ອອກໄປຈາກຂ້ອຍ, ຄົນບ້າ."

ແຕ່ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຂໍ
ແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພໍໃຈ ແລະ ຮ່ວມຮ້ອງເພງກັບຂ້ອຍ. ກະລຸນາເຮັດໃຫ້
ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກໂດຍການເວົ້າຊື່ຂອງຄົນທີ່ຮັກອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍຊ້າໆກັບຂ້ອຍ,
ແລ້ວຂ້ອຍຈະໄປບໍ່?!"

ຜູ້ເກັບກ່ຽວໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງເພງຮ່ວມກັບລາວວ່າ, "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ... ແລະຄວາມຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງຄື
ທຸງຂອງຂ້ານ້ອຍ..." ລາວຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍ, ແລະ ເຂັ້ມໄດ້ຕົກລົງຈາກມືຂອງລາວ,
ແລະລາວຍ່າງໄປທາງຫຼັງຄົນບ້າຄົນນັ້ນ, ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມສຸກແລະຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນ... ແລະແມ່ນແຕ່ນົກກໍຮູ້ສຶກດີໃຈ ແລະເລີ່ມຮ້ອງແລະຮ້ອງເພງ
ສັນລະເສີນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍ່າງຕໍ່ໄປ, ເມຍຂອງຄົນເກັບກ່ຽວໄດ້ມາຫາ ແລະ
ເລີ່ມຕຳນິຜົວຂອງນາງວ່າ: "ເຈົ້າມີບັນຫາຫຍັງ? ເຈົ້າມີຫຍັງຕິດຕົວມາທີ່ເຈົ້າ

ຕິດຕາມຄົນບ້າຄົນນີ້?" ແຕ່ລາວຕອບວ່າ: "ເວົ້າຫຍັງກໍໄດ້ກ່ຽວກັບຂ້ອຍ, ແຕ່ຮ້ອງ
ນຳຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວກໍຕາມ" ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງເລີ່ມຮ້ອງເພງ, ແລະ
ທັງສາມຄົນກໍຮ້ອງເພງຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມສຸກ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງເພງ, ຊາວບ້ານບາງຄົນຜ່ານໄປມາ ແລະ
ເວົ້າຕະຫຼົກກ່ຽວກັບເຫດການດັ່ງກ່າວວ່າ, "ທຸກມື້ນີ້ມີຄົນບ້າຫຼາຍ!" ພະສິງໄດ້
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງອົດທົນ, ຜູ້ຄົນ, ໃນການຕັດສິນພວກເຮົາຈົນກວ່າທ່ານ
ຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກ, ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງໃຫ້ທ່ານເຂົ້າຮ່ວມການຮ້ອງເພງ
ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຕັດສິນ."

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາໃນການສວດມົນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດ
ເຊືອດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ແລະພວກເຂົາເລີ່ມສວດມົນຈາກຄວາມເລິກຂອງ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງສູງສຸດ.

ຂ່າວກ່ຽວກັບພວກເຂົາໄດ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວພາກພື້ນ, ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍ, ສອງ
ຮ້ອຍ, ສາມຮ້ອຍ, ແລະ ຫ້າຮ້ອຍຄົນໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາ, ພະຍາຍາມຢຸດແລະ
ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກໄປ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນກໍສະທ້ອນອອກມາດ້ວຍຄວາມ
ສຸກອັນລືນເຫຼືອແລະຄວາມປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ:

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງເປັນເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະ ຄວາມຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະອົງຄືທຸງຂອງຂ້ານ້ອຍ

ຈິດວິນຍານ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຫາທ່ານ ໂອ້ ຄວາມສຸກ
ອັນສູງສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການສືບທະນາຂອງນັກປັດຊະຍາເຈັດຄົນກ່ຽວກັບມະນຸດ

ນັກປັດຊະຍາຄົນທຳອິດກ່າວວ່າ:

ມະນຸດແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງປະຫວັດສາດ, ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງບົດກະວີ,
ແລະ ພັນທະທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ເສລີທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ທຳມະຊາດກັບພຣະເຈົ້າ.

ນັກປັດຊະຍາຄົນທີສອງກ່າວວ່າ:

ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຕູກມະນຸດ ຫຼື ຫຼຸດຄຸນຄ່າກຽດສັກສີຂອງລາວ, ເພາະວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວໄດ້ລົງມາຈາກໂລກສູງສຸດຂອງການຮັບຮູ້ໄປສູ່ຄວາມເລິກທີ່ສຸດ, ລາວຍັງຄົງມີຮ່ອງຮອຍຂອງລັດສະໝີພາບໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄວາມງົດງາມ ສູງສຸດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງລາວ - ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນວ່າລາວຄ້າຍຄືກັບເສົາຫຼັກ ທີ່ແຕກຫັກຂອງວິຫານບູຮານ, ຄວາມງົດງາມຂອງວິຫານແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນຊາກຫັກພັງທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່.

ນັກປັດຊະຍາຄົນທີ່ສາມກ່າວວ່າ:

ຜູ້ຊາຍນັ້ນທຸກຍາກແລະຮັ່ງມີສ່ຳໃດ!

ລາວໂສກເສົ້າແລະຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍປານໃດ!

ມັນສັບຊ້ອນຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແລະ ງ່າຍດາຍຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນໃຈແທ້ໆ!

ນັກປັດຊະຍາຄົນທີ່ສີ່ກ່າວວ່າ:

ມະນຸດແມ່ນຝຸງຊົນຂອງຄວາມວຸ່ນວາຍ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ກໍາລັງທີ່ ກົງກັນຂ້າມ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນຄວາມຈິງ ແລະ ຜູ້ປົກປ້ອງ ປັນຍານິລັນຕອນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະ ວິໄສທັດ ຂອງພວກເຂົາກໍ່ຖືກມົວໄປດ້ວຍຄວາມສັບສົນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຂົາຍັງມີ ຄວາມກັງວົນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາຕໍ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ພວກເຂົາເປັນທັງຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ຄວາມອົບອາຍຂອງຈັກກະວານໃນເວລາດຽວກັນ.

ນັກປັດຊະຍາຄົນທີ່ຫ້າກ່າວວ່າ:

ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີບໍ່ວ່າມັນຈະ ໃຫຍ່ຫຼວງປານໃດກໍ່ຕາມ, ກໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນສຳເລັດ ໄດ້. ຄົນເຮົາຈະບໍ່ມີສະຖຽນລະພາບ ຫຼື ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຈົນກວ່າພວກ ເຂົາຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຕົນເອງ, ເຊິ່ງຄືການປະສານສົມທົບກັບຜູ້ສ້າງ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດ.

ນັກປັດຊະຍາຄົນທີ່ຫົກກ່າວວ່າ:

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ ໂດຍການເຮັດວຽກຢ່າງພາກພຽນຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອບັນລຸສິ່ງສູງສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍຄວາມປາດຖະໜາຫຼາຍຢ່າງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ໂດຍການຈຳແນກ ຄວາມດີອອກຈາກຄວາມບໍ່ດີ ແລະ ການບັນລຸສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ ຕົນເອງ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ນັກປັດຊະຍາຄົນທີ່ເຈັດກ່າວວ່າ:

ມະນຸດຄືຟອງທີ່ລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຂອງແມ່ນ້ຳຈັກກະວານທີ່ໄຫຼຢູ່ສະເໝີເທິງ
ໂລກຂອງພຣະເຈົ້າ ຟອງບາງຟອງມີແສງສະຫວ່າງກວ່າຟອງອື່ນໆ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ
ພວກມັນທັງໝົດຈະແຕກອອກ ແລະ ລະລາຍລົງໃນແມ່ນ້ຳທີ່ມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ທະເລ
ຈັກກະວານທີ່ບໍ່ມີຝັ່ງຕະຫຼອດໄປ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຂອງຂວັນຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າສຳລັບປີໃໝ່

ເຈົ້າມີຄວາມທະເຍີທະຍານພາຍໃນຕົວເຈົ້າທີ່ເຈົ້າຫວັງຢາກບັນລຸບໍ?

ຖ້າຫາກເຈົ້າມີໂອກາດເລີມຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ໃນມື້ນີ້, ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?

ຊີວິດໃຫ້ທາງເລືອກນີ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະແປ້ງເຊລາມິກທີ່ສາມາດປ່ຽນໄດ້ຂອງ
ເວລາແມ່ນຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າເພື່ອປັບປຸງເປັນຮູບຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ

ຜົນສຳເລັດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຍາກມັກຈະໃກ້ຄຽງກັບເຫດຜົນ ແລະ ເປັນຈິງ ສິ່ງທີ່
ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ເລີມລົງມືເຮັດມັນດຽວນີ້! ປະຖົມຂໍ້ຈຳກັດຂອງນິໄສ
ທີ່ເຈົ້າເຄີຍບັງຄັບໃສ່ຕົວເອງ, ແລະ ຟັງສຽງກະຊິບຈາກສຽງພາຍໃນຂອງເຈົ້າ

ຊີວິດມີຄວາມແປກໃຈທີ່ໜ້າຍິນດີສຳລັບຜູ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງຄວາມ
ສຳເລັດຂອງຕົນເອງ

ບໍ່ມີເປົ້າໝາຍໃດສາມາດບັນລຸໄດ້ພາຍໃນມືດຽວ ກຸນແຈສຳຄັນແມ່ນ
ເລີມຕົ້ນດຽວນີ້ ບໍ່ແມ່ນມືອື່ນ

ເລີມຕົ້ນດ້ວຍພອນຂອງພຣະເຈົ້າ! ຊ່ວງເວລາທີ່ມະຫັດສະຈັນນີ້ແມ່ນກະແຈ
ສູ່ຖ້ຳແຫ່ງໂອກາດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຊັບສົມບັດ

ເປີດອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງຖືກສະໜອງໂດຍ
ແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດສະເໝີ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ ເຊິ່ງແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ບໍ່ເຄີຍຂາດແຄນ
ແລະ ບໍ່ເຄີຍຫຼຸດລົງ.

ຄວາມສາມາດໝາຍເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ແລະພອນສະຫວັນທີ່ແຟງຢູ່
ນັ້ນແມ່ນແກ່ນພັນທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ຊີວິດໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຈົ້າດູແລ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້
ມັນຫ່ຽວແຫ້ງ ແລະ ຕາຍໄປໃນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຂອງການຜິດວິນະເວລາ

ຊີວິດຂໍໃຫ້ເຈົ້າເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ມັນໄດ້ຫວ່ານລົງໃນຫຼັງນາຂອງເຈົ້າຢ່າງຊື່ສັດ
ເຄື່ອງມືທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການແມ່ນຢູ່ໃນການກຳຈັດຂອງເຈົ້າ ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້
ພຣະເຈົ້ານຳພາເຈົ້າ, ຈົ່ງແຍກແຍະເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ

ຢ່າເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຄັ່ງຕຶງພ້ອມກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່
ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ແຕ່ໃຫ້ເຮັດວຽກຢ່າງສະຫງົບ, ສະບາຍ ແລະ ມີຄວາມສຸກ.

ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປາຖະໜາເປົ້າໝາຍຫຼາຍກວ່າທີ່ເຈົ້າຢາກເຮັດວຽກເພື່ອບັນລຸມັນ

ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ມີແຮງຈູງໃຈ ແລະ ມີທີ່ຖືກກະຕຸ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຈົ່ງທໍ
ແບບຢ່າງແຫ່ງຄວາມສຳເລັດດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍສີທອງຂອງປະຈຸບັນ

ແຕ່ຖ້າຫາກເຈົ້າລືມເຫຼວໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຮູ້ສຶກຜິດຫວັງ
ແລະ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອຸກອັງເຂົ້າມາໃນຕົວເຈົ້າ

ແຕ່ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ

ແລະມີຫົວອງໄວດ້ວຍຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ

ແລະ ມີສາຍຕາທີ່ແຈ່ມໃສ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ

ເລີມຕົ້ນໃໝ່ ແລະ ມີສັດທາ

ດອກໄມ້ຢູ່ໃຈກາງຂອງເມັດ, ແຕ່ເມັດຮູ້ຈຸດເລີມຕົ້ນ ຫຼື ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງມັນ
ບໍ່?

ແຕ່ຍ້ອນວ່າມັນເກັບກຳຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະ
ຫຼາຍໄດ້

ຫົວໃຈຂອງນາງຂະຫຍາຍອອກເພື່ອເປີດເຜີຍດອກໄມ້ທີ່ມີຊີວິດຊີວາ

ຍົມໃຫ້ດວງອາທິດ ແລະ ຕ້ອນຮັບມັນດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ ແລະ
ຄວາມປະດິດຂອງຜົນສຳເລັດ

ແລະມີແມ່ນຊີວິດທີ່ຮຽກຮ້ອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າກັບເຈົ້າ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ
ວຽກ

ເຈົ້າຈະຟັງສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງນາງ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ກຳລັງໃຈຂອງ
ນາງບໍ່?

ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າຫັນໜ້າໄປສູ່ແສງສະຫວ່າງ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງໃບໜ້າຂອງທ່ານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງທ່ານເປັນຈິງໃນປີໃໝ່ນີ້
ສະບາຍດີປີໃໝ່!

ວາລະສານຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ໃຜເວົ້າແນວນັ້ນ?

ຄວາມປາຖະໜາເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍເຊື່ອງມັນໄວ້

ແລະ ຖ້າຂ້ອຍຢູ່ໄກ, ຂ້ອຍຈະສື່ສານກັບນາງຜ່ານຄວາມຊົງຈໍາ

ຫົວໃຈເຕັ້ນ, ແລະຄວາມປາຖະໜາສັງມັນ

ຂ້ອຍພົບຂໍ້ພຣະຄໍາພິເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນປຶ້ມບັນທຶກຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍບໍ່ຈື່ວ່າໃຜເວົ້າມັນ ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາທາງອິນເຕີເນັດເພື່ອຊອກຫາວ່າມັນ
ແມ່ນໃຜ

ຂ້ອຍຢາກບອກວ່າມັນເປັນຂອງລາວ, ແຕ່ຂ້ອຍຫາມັນທາງອອນລາຍບໍ່ເຫັນ
ເລີຍ

ມັນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍຍ້ອນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ມັນມີຢູ່

ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີທີ່ຊັດເຈນ

ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິງຕ້ອງໄດ້ກະຕຸ້ນຫົວໃຈຂອງນັກກະວີຂອງພວກເຮົາ

ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນສ່ອງສະຫວ່າງຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ລາວ

ກະແສນ້ຳຂອງມັນໄຫຼຢ່າງອ່ອນໂຍນ ແລະ ສັນໄຫວ

ໃນເສັ້ນທາງທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ

ລາວສັນນາງ, ເຮັດໃຫ້ນາງດີໃຈ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ນາງເສົ້າໃຈ

ຈາກນັ້ນລາວກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ຖອກເຫຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ
ແຈ້ງໃສອອກມາ

ແລະມັນກໍ່ປ່ຽນເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວນິກັບລົມພັດທົ່ງຫຍ້າ

ແລະ ສຽງສວດມົນທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ ທີ່ກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
ເລິກເຊິ່ງ

ໃນທີ່ນີ້ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງທີ່ມີສະເໝ່ຂອງຄວາມຄິດທີ່ມີຈຸດສຸມຢ່າງແຮງ
ກ້າ

ແລະພວກເຮົາເຫັນໄຟສາຍທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢູ່ໃນຄວາມປິ່ນປົນດີ ແລະ
ຄວາມປາຖະຫນາຂອງລາວ

ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ຄວນພາດທີ່ຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຂົນຂົນກັບ
ລາວ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ລາວເບິ່ງຄືວ່າຈະມ່ວນຊື່ນກັບຄວາມໂສກເສົ້ານັ້ນ

ເຊິ່ງລາວໄດ້ສະເຫຼີມສະຫຼອງ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນຈາກສາລະສໍາຄັນຂອງຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງລາວ

ແລະນີ້ພວກເຮົາກໍາລັງເວົ້າກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງນັກກະວີທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂອງ
ພວກເຮົາ

ຂັ້ນຕອນຄໍາພີຂອງພຣະອົງໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຮົາເພາະວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ວາງໄວ້ໃນຂັ້ນຕອນຄໍາພີເຫຼົ່ານັ້ນ

ຈາກຫົວໃຈຂອງລາວ, ສາລະສໍາຄັນ

ແລະລາວໄດ້ປະໄວ້ຮ່ອງຮອຍຂອງຕົວເອງໄວ້ໃນຄໍາເວົ້າຂອງນາງ

ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເຕັມດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີ
ສະເໝີ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການສືບທອນາລະຫວ່າງລູກຊາຍກັບພໍ່ຂອງລາວ

ລູກຊາຍຖາມພໍ່ວ່າ: "ພໍ່ເຫັນຮອຍຍຶມໃນສາຍຕາຂອງພໍ່, ມັນມີຄວາມລັບ
ຫຍັງແດ່?"

ລາວຕອບວ່າ: ເພາະຂ້ອຍຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ລາວເວົ້າວ່າ: ເວົ້າອອກມາ! ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນແທ້?

ລາວຕອບວ່າ: ຄວາມຮູ້ສຶກສະຫງົບໄດ້ຊົມເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຮອຍຍຶມກໍສະທ້ອນອອກມາໃນສາຍຕາຂອງຂ້ອຍກ່ອນທີ່ມັນຈະປາກົດຢູ່ເທິງ ໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍ

ລາວເວົ້າວ່າ: ນັ້ນແມ່ນທັງໝົດບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ຄວາມຊົງຈໍາຖືກຂຶ້ນ

ລາວຖາມວ່າ: ຄວາມຊົງຈໍາເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ?

ລາວຕອບວ່າ: ມັນຫວານ ແລະ ກະຖຸ່ນຈຸລັງ

ລາວເວົ້າວ່າ: ມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ?

ລາວຕອບວ່າ: ຄວາມຄິດ, ລູກເອີຍ, ເປັນແຮງຄືກັບໄຟຟ້າ, ແລະສະພາບ ທາງຈິດໃຈແມ່ນເກີດຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີຄິດ

ລາວເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອເວົ້າວ່າ "ພະລັງງານຄືກັບ ໄຟຟ້າ"?

ລາວຕອບວ່າ: ໄຟຟ້າມີທັງປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຜູ້ໃດໃຊ້ມັນຢ່າງ ຖືກຕ້ອງຈະເຫັນວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ລາວເສຍ ຊີວິດຍ້ອນໄຟຟ້າຊັອດ

ລາວເວົ້າວ່າ: ພື້ນຖານຂອງການປຽບທຽບແມ່ນຫຍັງ?

ລາວຕອບວ່າ: ຄວາມຄິດກໍຄືກັນ ຖ້າເຈົ້າຄວບຄຸມມັນໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມສຸກ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະນໍາຄວາມທຸກທໍລະມານມາໃຫ້ ເຈົ້າ

ລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຈະນໍາພາລາວໄດ້ແນວໃດ ໃນເມື່ອລາວຄືກັບມ້າປ່າ?

ລາວຕອບວ່າ: ນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າມີປະສົບການ ກັບລັກສະນະຂອງມ້າ, ເຈົ້າກໍຈະປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຂອງພວກມັນໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກມັນຈະປ່າເຖືອນ ແລະ ບໍ່ເປັນລະບຽບກໍຕາມ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າເພື່ອນແມ່ນໜຶ່ງໃນຄົນທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດກັບຄົນ
ເຮົາ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ?

ລາວຕອບວ່າ: ແນ່ນອນ

ລາວເວົ້າວ່າ: ສະນັ້ນຄວາມຄິດຈຶ່ງເປັນເພື່ອນເພາະມັນໃກ້ຊິດກັບມະນຸດ
ຫຼາຍ

ລາວຕອບວ່າ: ແມ່ນ ແລະ ບໍ່

ລາວເວົ້າວ່າ: ເປັນແນວໃດ?

ລາວຕອບວ່າ: ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ, ແລະ ການຄິດທີ່ບໍ່ດີແມ່ນ
ສັດຕູທີ່ຄົງທີ່

ລາວເວົ້າວ່າ: ເປັນແນວໃດ?

ລາວຕອບວ່າ: ການຄິດທີ່ດີດຶງດູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ,
ໃນຂະນະທີ່ການຄິດທີ່ບໍ່ດີຍິ່ງລູກສອນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ກະແທກໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ
- ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມຄວາມດີຂອງທ່ານ - ແລະ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ວ່າລາງວັນ
ແມ່ນຄືກັນກັບການກະທຳ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ແລະ ສິ່ງນັ້ນສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ແນວໃດ?

ລາວຕອບວ່າ: ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະ ຂໍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະ
ກາຍເປັນໄຟສາຍທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງຫ້ອງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມມືດ
ອອກໄປ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?

ລາວຕອບວ່າ: ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຕາ
ຂອງເຈົ້າຈະຍື່ມ!

ຂໍໃຫ້ຮອຍຍື່ມໃນສາຍຕາ ແລະ ໃບໜ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ຕະຫຼອດໄປ, ໝູ່ເພື່ອນ
ຂອງຂ້ອຍ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຍິນດີຕ້ອນຮັບແຂກ

ແຂກຄົນນຶ່ງາມຫຼາຍ

ຕາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແຕ່ຫົວໃຈຮູ້ສຶກໄດ້

ຄືກັບຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມໂລ່ງໃຈທີ່ຊ່ວຍກໍາຈັດຄວາມສັບສົນ

ແລະລາວປອບໂຍນຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ

ມັນໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການຈັດການກັບສະຖານະການທີ່ສໍາຄັນຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງ

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງແຂກຄົນນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການເປີດປະຕູໃຫ້ລາວ ແລະ
ເຊີນລາວເຂົ້າໄປ

ການເຊີນຕ້ອງເປັນຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ມາຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ແທ້ຈິງທີ່
ຈະໄດ້ຮັບ

ມັນມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ກົງກັບຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ

ເຊິ່ງ "Qassad" ຫຼື ນັກຮ້ອງພູເຂົາຮູ້ສຶກເມື່ອລາວເວົ້າມັນດ້ວຍຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນວ່າ:

(ລາວໄດ້ໃຫ້ກຽດຂ້ອຍດ້ວຍການຢ້ຽມຢາມ ແລະ ທໍາລາຍປະເພນີ ຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍໄດ້ເປີດປະຕູໃຫ້ເຈົ້າຈາກພາຍໃນ)

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ແມ່ນຜົນຜະລິດຂອງຈິດໃຈ ຫຼື ຈິນຕະນາການ

ມັນເປັນອົງປະກອບທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີພະລັງທີ່ມີແຫຼ່ງທີ່ມາ

ແຫຼ່ງທີ່ຕໍ່ອາຍຸດ້ວຍຕົນເອງນັ້ນບໍ່ຂຶ້ນກັບການຫຼຸດລົງຂອງພະລັງງານ

ບໍ່ມີໃຜທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງມັນຢ່າງໜ້ອຍໃນປະລິມານໜ້ອຍໆ

ລະດັບຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການຍອມຮັບ ແລະ
ຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈ.

ມັນເປັນທະເລທີ່ສິ່ງມີຊີວິດທຸກຊະນິດບໍ່ສາມາດບໍລິໂພກໄດ້

ເນື່ອງຈາກວ່າແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບຄວາມຈໍາກັດ ແຕ່ມັນເຊື່ອມຕໍ່
ກັບຄວາມສົມບູນ ແລະ ອະນັນຕະ

ພວກເຂົາປຽບທຽບຄວາມເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ ແລະ ຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອ
ເຜືອແຜ່ກັບມັນ

ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງເລື່ອງຂອງຊາຍທຸກຍາກຄົນນັ້ນທີ່ຕິດຕາມນັກ
ກະວີບາງຄົນ

ພວກເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປຫາຄາລິຟໍເນຍໃນປະເທດເອຢິບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອີ້ນພວກ
ເຂົາມາມອບຂອງຂວັນໃຫ້ພວກເຂົາ. ຊາຍທຸກຍາກໄດ້ມີໂຖໜຶ່ງຕິດຕົວໄປນຳ.
ທັນທີທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຄາລິຟໍ ແລະ ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ, ລາວ
ກໍເລີ່ມແຈກຢາຍຂອງຂວັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ພວກເຂົາ. ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ເບິ່ງຊາຍ
ທຸກຍາກໃນເລື່ອງຜ້າທີ່ຂາດໆຫາຍໆ ແລະ ຖາມລາວວ່າ:

ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ນຳທ່ານມາຫາພວກເຮົາ, ແລະ ທ່ານຕ້ອງການຫຍັງຈາກ
ພວກເຮົາ?

ລາວຕອບວ່າ:

ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນຜູ້ຄົນກຳລັງເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ມາຫາທະເລທີ່ລືນລືນຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບໄຫຂອງຂ້ອຍ

ພະຄາລິຟໍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຕື່ມໃສ່ໂຖດ້ວຍຄຳ ແລະ ເງິນ

ກາລິບັນນັບແມ່ນມະຫາສະໝຸດເມື່ອທຽບກັບມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມ
ເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ຂອງສາກົນ, ແຕ່ເປັນພຽງປົດດຽວຂອງມັນ

ຖ້າຫາກວ່າບົດກະວີພຽງປົດດຽວກະຕຸ້ນຄວາມເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ຂອງລາວ
ແລະ ກະຕຸ້ນລາວໄປເຖິງລະດັບນັ້ນ, ແລະ ລາວກໍເປັນພຽງມະນຸດຄົນໜຶ່ງ, ແລ້ວ
ແນ່ນອນວ່າການອຸທອນຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່
ແລະ ທະເລແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນອັນສູງສົ່ງຈະຖືກຍອມຮັບ ແລະ ບັນລຸຜົນ
ແລະ ການໃຫ້ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກຈົນກວ່າຈະບັນລຸຄວາມພໍໃຈ.

{ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະເຈົ້າ
ຈະພໍໃຈ}

{ແລະ ຖ້າທ່ານຈະນັບພຣະຄຸນຂອງອະລີຮີ, ທ່ານກໍບໍ່ສາມາດນັບໄດ້}

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ແມງມຸມທົງຮູບສະຫງົບແລະອິດທິນ

ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ສາດສະດາຈານ Fahmi Al-Mashaykhi ຜູ້ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ, ຜູ້ນຳສະເໜີລາຍການ "Self-Leadership," ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າແປບົດກະວີບາງບົດຂອງນັກກະວີຊາວອາເມລິກາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ Walt Whitman ເພື່ອເປັນການເຄົາລົບຕໍ່ການຮ້ອງຂໍອັນດີງາມຂອງລາວ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລືອກບົດກະວີນີ້ ແລະ ຂໍອຸທິດບົດແປນີ້ໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກວັນນະຄະດີທີ່ຫລອມໂລຫະ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈອັນສູງສົ່ງທຸກຄົນ.

ຢູ່ເທິງໂງ່ນຫີນຫາດຊາຍທີ່ມີຕຸ່ມນ້ອຍໆຍືນອອກມາ

ບ່ອນທີ່ແມງມຸມຢືນຢູ່ຄົນດຽວ

ຂ້ອຍໄດ້ວາງເຄື່ອງໝາຍເພື່ອໝາຍສະຖານທີ່ຂອງມັນ

ຈຸດປະສົງຂອງເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ

ຮູ້ວິທີການທີ່ມັນຈະຖືກຄົ້ນພົບ

ສະພາບແວດລ້ອມອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທ່າມກາງຄວາມຫວ່າງເປົ່າອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພື້ນທີ່

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ປ່ອຍສາຍບາງໆອອກຈາກຕົວເອງ, ຕາມດ້ວຍສາຍອີກເສັ້ນໜຶ່ງ, ແລະຈາກນັ້ນກໍປ່ອຍອີກເສັ້ນໜຶ່ງ.

ລາວສືບຕໍ່ຜ່ອນຄາຍເສັ້ນດ້າຍຂອງລາວດ້ວຍຄວາມໄວທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ

ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມອິດເມື່ອຍ

ແລະເຈົ້າ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍເຫວເລິກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ຈາກອະວະກາດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ

ແລະ ທ່ານຈະຖືກດູດຊຶມໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນການຜະຈົນໄພ

ເຈົ້າປ່ອຍຄວາມຄິດ ແລະ ພະລັງງານອອກມາ

ທ່ານກຳລັງຄົ້ນຫາໂລກ ແລະ ວັດຖຸທາງດາລາສາດ
ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຜູກພັນກັບນາງດ້ວຍຄວາມຜູກພັນທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດສ້າງຂົວທີ່ທ່ານຕ້ອງການໄດ້
ເຮືອຂອງທ່ານຖືກຍຶດໄວ້ດ້ວຍສະມໍ
ຈົນກວ່າເສັ້ນດ້າຍບາງໆຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າປ່ອຍອອກຈາກເຈົ້າ
ຈາກການຖືບາງສິ່ງບາງຢ່າງ
ຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ
ໂອ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ!

ວໍລ ວິດແມນ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ກຸ່ມດາວ

ມັນເປັນກຸ່ມດາວທີ່ມີຮູບແບບທີ່ສວຍງາມ

ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນດ້ານດາລາສາດໂດຍຊື່ຕ່າງໆເຊັ່ນ: ຫົວຜີປີສາດ

ນິກອິນຊີບິນ, ນິກອິນຊີຕິກລິງ, ແລະ ເບເທວຈູສ

ຕີນປາມຍ້ອມສີເຮນນາ ແລະ ດາວເຢເມນ

ປາກຂອງປາວານ ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄົນອື່ນໆ

ກຸ່ມດາວດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ

ບາງທີອາດເປັນຍ້ອນໄລຍະຫ່າງຂອງມັນຈາກໂລກ

ບາງທີອາດເປັນຍ້ອນຄວາມລັບແລະຄວາມລຶກລັບທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບມັນ

ບາງທີອາດເປັນຍ້ອນຄວາມງຽບສະຫງົດນິລັນດອນຂອງນາງ

ແສງໄຟທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງມັນ

ແລະບາງທີ

ເພາະມັນເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາເງິຍໜ້າຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ

ໃຫ້ລາວປາຖະໜາສິ່ງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຫວານຊືນກວ່າ!

ຄຳວ່າ "constellation" ເປັນຄຳສັບທີ່ສວຍງາມທີ່ເຮັດໃຫ້ນິກເຖິງຄວາມ
ຫວານຊືນຂອງມັນ

ຈາກປະກົດການທາງດາລາສາດນັ້ນ

ດ້ວຍຄວາມງາມທີ່ສິດໃສ ແລະ ສະຫງ່າງາມ

ແລະນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ເຈົ້າເປັນ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ

ກຸ່ມດາວທີ່ສ່ອງແສງ

ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ສະບາຍດີບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃສກໍຕາມ

ແລະຄວາມຮັກຈາກຄວາມເລິກເຖິງຂອບເຂດ

ການເຄື່ອນໄຫວສາມາດເປັນພອນຫຼືໄພພິບັດ

ຂ້ອຍໄດ້ເພີ່ມຄຳວ່າ "ການທຳລາຍ" ໃສ່ສຸພາສິດທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ, ເພາະມັນ
ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກໆການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະບາງການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນສ້າງ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພອນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍຫຼາຍ
ກວ່າໝູ່ລະດັບອີກດ້ວຍ.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ, ຍົກເວັ້ນ
ການເຄື່ອນໄຫວບາງຢ່າງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ ຫຼື ການຍ່າງ
ໃນຂະນະນອນຫຼັບ, ເຊິ່ງຖືກນຳພາໂດຍຈິດໃຕ້ສຳນຶກ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະຖືກຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍສະເພາະ.

ການເຄື່ອນໄຫວນີ້ເປັນກາງໃນຕົວຂອງມັນເອງ ເພາະມັນເປັນພຽງເຄື່ອງມືທີ່
ບໍ່ຮູ້ຕົວທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງລະບົບມໍເຕີຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງ
ໃນທາງກັບກັນມັນຈະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກຈິດໃຈ ແລະ ປະຕິບັດຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.

ເມື່ອການເຄື່ອນໄຫວຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນ

ແລະ ບັນເທົາພາລະໜັກຂອງພວກເຂົາ

ການໃຊ້ເຄື່ອງມືຮັບຮູ້ເພື່ອປັບປຸງສະພາບການຕ່າງໆ

ທັງໃນລະດັບວັດຖຸ ແລະ ສິນລະທຳ

ແລະ ນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຈະ ນຳ ຄວາມສະບາຍໃຈມາສູ່ຈິດວິນຍານ

ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈ

ມັນສະໜອງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນສິ່ງຝຸ່ມເຝືອຍ

ມັນເປັນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ທູດສະຫວັນ, ແລະ ສາດສະດາ

ແຕ່ຖ້າການເຄື່ອນໄຫວຖືກໃຊ້ເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດ

ແລະ ອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ

ການຂຸດຮີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ຫຼື ວັດຖຸຂອງຄົນອື່ນ

ໂດຍທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ຍິນຍອມ

ຜົນໄດ້ຮັບຈະບໍ່ແມ່ນພອນ

ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ

"ການເຄື່ອນໄຫວນຳໄປສູ່ການທຳລາຍ"

ຜູ້ໃດທີ່ໃຊ້ການກະທຳຂອງຕົນເພື່ອຄວາມດີ ແລະ ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພຣະ
ຜູ້ສ້າງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພອນ:

ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່
ຍອມໃຫ້ວຽກງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານຄົນໃດໃນປັນດາພວກເຈົ້າສູນເສຍໄປ, ບໍ່
ວ່າຈະເປັນຊາຍຫຼືຍິງ" (ອາລ ອິມຣານ)

ແລະໃນ hadith ອື່ນສູງສຶງ:

"ມີສາມສິ່ງຕາມຫຼັງຄົນຕາຍ; ສອງຢ່າງກັບຄືນມາ, ແລະ ສິ່ງໜຶ່ງຍັງຄົງຢູ່
ກັບລາວ, ຄອບຄົວ, ຊັບສິນ, ແລະ ການກະທຳຂອງລາວຕິດຕາມລາວ; ຄອບຄົວ,
ຊັບສິນ, ແລະ ການກະທຳຂອງລາວກັບຄືນມາ."

ອີມາມອາລີ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ໃບໜ້າຂອງພຣະອົງ, ແບ່ງປັນ
ປັນຍາຈາກຄັງຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງກັບພວກເຮົາ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

(ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງສອງປະເພດວຽກງານ ຄື: ວຽກງານທີ່ຄວາມສຸກຈະຫາຍໄປແຕ່ຜົນສະທ້ອນຍັງຄົງຢູ່, ແລະ ວຽກງານທີ່ ລາຍຈ່າຍໝົດໄປແຕ່ຜົນຕອບແທນຍັງຄົງຢູ່)

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຍອມຮັບການກະທຳທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າຈົງມີແກ່ທ່ານ

ບາ ແລະ ເຮືອນຫຼັງຫັກພັງ

ລາວເວົ້າວ່າ: ມີເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍກັງວົນໃຈ ແລະ ຂ້ອຍຕ້ອງການຄຳ ອະທິບາຍສຳລັບເລື່ອງນີ້

ລາວຕອບວ່າ: ມັນແມ່ນຫຍັງ?

ລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເຫັນຄົນທີ່ຢ່າງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຜິດທີ່ "ຫຼູຫຼາ" ແລະ ມ່ວນຊືນ, ແລະ ຄົນດີທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງຄວາມສຳເລັດໃດໆເລີຍ.

ພຣະອົງຕອບວ່າ: ຄົນເຮົາມັກຈະຜິດພາດໃນການຕັດສິນຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນຊົວ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຕັດສິນຕາມຮູບລັກສະນະພາຍນອກ, ບໍ່ສາມາດເຫັນ ຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນເພື່ອຮູ້ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງ ເຈດຕະນາ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ກວດ ສອບເຈດຕະນາ ແລະ ຜູ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ; ພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຕັດສິນ ແລະ ແຍກແຍະຄວາມດີອອກຈາກຄວາມຊົວ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຍາກທີ່ຄົນທີ່ຄົນ ຖືວ່າເປັນຄົນຊົວອາດຈະເປັນຄົນຊອບທຳ, ແລະ ຄົນທີ່ພວກເຂົາຖືວ່າເປັນຄົນ ຊອບທຳອາດຈະເປັນຄົນຊົວ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະແຍກແຍະບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ?

ລາວຕອບວ່າ: ໃນການຕັດສິນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກ, ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາສົມມຸດວ່າຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ບັນລຸຊື່ສຽງ, ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຈາກ ຜູ້ຄົນ, ແລະ ຊືນຊົມກັບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປະດິດໃນຊີວິດ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຸ່ນວາຍພາຍໃນທີ່ພວກເຂົາອາດຈະປະສົບຢ້ອນບາບ, ການກະທຳຜິດ, ແລະ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຕໍ່ຄົນອື່ນ. ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນ ແລະ ພະຍາດທີ່ບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້ນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາຂົມຂື່ນ ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາບໍ່ສະງົບ ຢ້ອນຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມເຫັນ

ແກ່ຕົວຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາອາດຈະຕົກຢູ່ໃນໄພພິບັດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍທີ່ໜ້າອິດສາແຫ້ງ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ແລະຄວາມສຸກຂອງຄົນຊອບທຳຢູ່ໃສ?

ລາວຕອບວ່າ: ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນຊອບທຳຈະບໍ່ຝ່າວຝັງຊອກຫາສິ່ງຂອງທາງໂລກ. ລາວພໍໃຈກັບຄວາມຮູ້ສຶກພໍໃຈ, ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງຍຸດຕິທຳ, ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານຂອງລາວທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກພາຍໃນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອລາວຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວວັນລາວໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ ແລະ ມອບແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນໃຫ້ລາວແທນສິ່ງທີ່ລາວພາດໄປໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສແຫ່ງຄວາມພິນາດ.

ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ເປັນຫຍັງຄົນຊອບທຳ, ຫຼືບາງຄົນໃນພວກເຂົາ, ຈຶ່ງຫິນທຸກທໍລະມານ ແລະ ພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນໂລກນີ້?

ພຣະອົງຕອບວ່າ: ບາງຄັ້ງພຣະເຈົ້າທົດສອບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນຫຼາຍຮູບແບບ, ບໍ່ແມ່ນການລົງໂທດ, ແຕ່ເພື່ອຫລໍ່ຫລອມພວກເຂົາໃນໄຟແຫ່ງການທົດລອງຄືກັບຄຳ. ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ເປີດເຜີຍຄຸນຄ່າທາງສິນທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຕໍ່ຜູ້ຄົນບໍລິສຸດ, ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະ ໝັ້ນຄົງ.

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມຈຳນວນຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນດີໃນໂລກນີ້

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ

ໄຂ່ມຸກທີ່ມີການຈັດລະບຽບ

ບໍ່ຍອມສະລະຫຼັກການເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນພໍໃຈ

ລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ, ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ການເຫັນດີກັບຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຫັນດີກັບເຂົາເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງ, ຫຼື ເສຍສະລະຫຼັກການຂອງເຈົ້າເພື່ອເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າການຕົກລົງແບບນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າມັກການປະເຊີນໜ້າຫຼາຍກວ່າການຕົກລົງກັນບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີເລື່ອງນັ້ນ ເຈົ້າສາມາດເຂົ້າກັນໄດ້ກັບເຂົາເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ຫຼື ຄວາມຮຸນຮ່າຍໃດໆ. ນັກປະຕິຮູບ ແລະ ບຸກຄົນ ສຳຄັນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງ ຄົງຮັກສາອຸດົມການຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງ ເຮັດຢູ່ນັ້ນຖືກຕ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບບາງຄັ້ງການບິດເບືອນອຸດົມການໃຫ້ ເໝາະສົມກັບສະຖານະການ?

ລາວຕອບວ່າ: ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນປະນີປະນອມຫຼັກການ, ຫຼື ໃຊ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ ເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ເພາະວ່າພຶດຕິກຳດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມກັບຜູ້ທີ່ ຍຶດໝັ້ນຫຼັກການ. ຖ້າທ່ານສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ແລະ ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ, ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ການຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຄົນອື່ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

ລາວຕອບວ່າ: ກ່ອນອື່ນໝົດມັນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ຈາກນັ້ນດ້ວຍ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກນັ້ນກັບຜູ້ຄົນ

ລາວເວົ້າວ່າ: ຈະເປັນແນວໃດຖ້າວິທີການຂອງຂ້ອຍບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນພໍໃຈ?

ລາວຕອບວ່າ: ມັນພຽງພໍແລ້ວທີ່ເຈົ້າຈະມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕົວເຈົ້າ ເອງ ແລະ ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະຈາກ ການອະນຸມັດຂອງຄົນອື່ນ, ຕາບໃດທີ່ການອະນຸມັດນັ້ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າ ເຊື່ອໃນການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ຄົນອື່ນປ່ຽນແປງວິຖີຊີວິດທີ່ ຜິດພາດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງບັງຄັບຄົນອື່ນໃຫ້ຍອມຮັບທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຕ້ອງການຮັບເອົາວິທີການຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງປະພວກເຂົາໄວ້ ແລະ ອວຍພອນໃຫ້ພວກເຂົາໂຊກດີ. ຖ້າພວກເຂົາລົບກວນເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ ເຈັບປວດ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດ, ມັນດີທີ່ຈະຫ່າງເຫີນຈາກພວກເຂົາ, ຢ່າງ ໜ້ອຍກໍ່ຊົ່ວຄາວ. ແຕ່ຈົ່ງພ້ອມທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະສົບການຂອງ ເຈົ້າກັບພວກເຂົາສະເໝີ. ແລະ ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຈົ່ງສະເໜີມັນ ໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຫົວໂຫຍມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ

ຄວາມພໍໃຈ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ, ແລະ ລາງວັນຂອງ
ເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຕໍ່ານິມິເວລາ

ຂ້ອຍເກືອບຈະເຫັນເຈົ້າແລ້ວ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ

ເຈົ້າຢາກໄດ້ສະຖານທີ່ທີ່ໜ້າຢູ່ອາໄສທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າມີຄວາມສຸກ
ແລະ ໄປສູ່ບ່ອນພັກຜ່ອນທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງຫົວໃຈທີ່ອ່ອນເພຍຂອງເຈົ້າໃນສ່ວນ
ຂອງມັນ

ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າກໍາລັງແນມເບິ່ງຂອບຟ້າທີ່ຫ່າງໄກ ແລະ ງຽບສະຫງົບ
ພະຍາຍາມຫຼົບໜີຈາກຄວາມມືດມົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ສູ່ທ້ອງຟ້າທີ່ແຈ່ມໃສ

ເໝາະສົມກັບຈິດວິນຍານທີ່ໂປ່ງໃສຂອງເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ແລະ ຂ້ອຍມີຄວາມສາມາດຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະບັນຈຸຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຜ່ານສາຍຕາຂອງຈິນຕະນາການ, ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຕໍ່ານິມິເວລາ
ນາໆໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບດາວເຄາະໂຊກດີທີ່ລໍຄອຍມາດົນນານ
ມັນຄືກັບວ່າຂ້ອຍສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຄວາມປາຖະໜາທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ຢ່າງເລິກ
ເຊິ່ງພາຍໃນເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງດັງຂອງລະຄັງຂອງມັນຜ່ານອິເທີຂອງຈິດວິນຍານ

ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຮືອແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຈອດຢູ່ຝັ່ງໄກໆ

ນິການາງນວນແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາລອຍຢູ່ອ້ອມຮອບນາໆ

ແລະ ດາວເຄາະຕ່າງໆແນມເບິ່ງນາໆດ້ວຍຄວາມໂນ້ມອຽງທີ່ເປັນມິດ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ສຳລັບການ
ພັກຜ່ອນທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ

ຂໍໃຫ້ເຈົ້າທະລຸຜ່ານກ້ອນເມກໄດ້

ແລະມັນເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກທີ່ມີຊື່ວ່າ

ມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໝາຍທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຫວານ
ຊືນ

ຊີວິດໄດ້ປັນລູຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າແລ້ວ

ແລະຄວາມໂດດດ່ຽວທີ່ຮ້າງເປົ້າຖືກກຳຈັດອອກຈາກຈິດວິນຍານທີ່
ອ່ອນໄຫວຂອງເຈົ້າ

ແລະນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນອຸດົມສົມບູນດ້ວຍການທົດສອບທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດ

ແລະວິໄສທັດທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດ

ສັນຕິພາບຈົນມີແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ!

ມາມຸດ ອັບບາສ ມາຊູດ

ປັດຊະຍາການຊື້ ແລະ ເລື່ອງລາວຂອງໝາຈອກ ແລະ ກາ

-

ລາວໄດ້ຖາມວ່າ: ມີປັດຊະຍາການຊື້ທີ່ຂ້ອຍສາມາດຮັບເອົາໃນຊີວິດຂອງ
ຂ້ອຍໄດ້ບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ບາງຄົນຕິດໃຈຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເສຍເງິນໄປກັບສິ່ງຂອງຝຸ່ມເຟື້ອຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?

ລາວຕອບວ່າ: ຈົ່ງລະມັດລະວັງ ແລະ ສະຫຼາດໃນເວລາຊື້ເຄື່ອງ ຖ້າທ່ານມີ
ເງິນຢູ່ບາງ, ຈົ່ງເກັບເງິນໄວ້ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈໂຄສະນາທີ່ພະຍາຍາມລ້ລວງທ່ານໃຫ້ຊື້
ສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຕ້ອງການຢູ່ສະເໝີ ເພື່ອຍອມສະລະ ເງິນທີ່ຫາມາຢ່າງຍາກລຳບາກ
ຂອງທ່ານ ສຳລັບນະວັດຕະກຳໃໝ່ໆ ຫຼື ການລົງທຶນທີ່ "ຮັບປະກັນກຳໄລ" ເມື່ອ
ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄົນພະຍາຍາມເອົາຊະນະໃຈທ່ານດ້ວຍການເວົ້າທີ່ຫວານຊືນ ແລະ
ຂໍສະເໜີທີ່ໜ້າສົນໃຈ, ຈົ່ງຈື່ເລື່ອງຂອງໝາຈອກ ແລະ ກາ.

ລາວເວົ້າວ່າ: "ກະລຸນາເວົ້າຊ້າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງໄດ້ບໍ່?"

ລາວຕອບວ່າ: ເທື່ອໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ກາໂຕໜຶ່ງກຳລັງຖືເນີຍແຂງຢູ່ໃນປາກຂອງມັນ ເມື່ອນ້ຳລາຍຂອງໝາຈອກໄດ້ຢຸດລົງໃສ່ມັນ, ແລະມັນກໍຢາກໄດ້ມັນມາເປັນຂອງຕົນເອງ. ໃນຖານະທີ່ເປັນແມ່ບິດຂອງລ່າງຮຸນແລະຫຼອກລວງ, ໝາຈອກໄດ້ເວົ້າກັບກາວ່າ, "ຂ້ອຍຫວັງວ່າເຈົ້າຈະຮ້ອງເພງໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ, ທ່ານກາ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າສຽງຂອງເຈົ້າມີສຽງຫວານແລະມີຊື່ສຽງໃນເລື່ອງຄວາມຫວານຂອງມັນ." ກາ, ດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈກັບຄຳຍ້ອງຍໍ, ຈຶ່ງໄດ້ອ້າປາກຂອງມັນເພື່ອຮ້ອງເພງ, ແຕ່ທັນທີທີ່ມັນເຮັດ, ເນີຍແຂງຊິນນັ້ນກໍເລື່ອນອອກຈາກປາກຂອງມັນແລະຕົກລົງພື້ນດິນ. ໝາຈອກໄດ້ເກັບມັນຂຶ້ນຢ່າງໄວວາແລະຊົມເຊີຍຕົນເອງສຳລັບລາງວັນງ່າຍໆຂອງມັນ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງລະວັງຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມມີອິດທິພົນຕໍ່ເຈົ້າທາງດ້ານຈິດໃຈ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກເຈົ້າ ແລະຢາຍອມໃຫ້ໃຜຊຸດອິດເຈົ້າໂດຍການຍ້ອງຍໍຫຼືເອົາໃຈເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມສຳເລັດແລະຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະເພິ່ງຕົນເອງໄດ້?

ລາວຕອບວ່າ: ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າງ່າຍຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເພິ່ງພາອາໄສສິ່ງຂອງຫຼາຍເກີນໄປ ການຕາມໃຈປາຖະໜາໂດຍອັດຕະໂນມັດ ແລະ ຢູ່ສະເໝີຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມພໍໃຈຫາຍໄປ ແລະ ສ້າງຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າສັບສົນດ້ວຍສິ່ງຕ່າງໆຫຼາຍເກີນໄປ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເພີດເພີນກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າພິຈາລະນາຊີວິດຂອງເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດ, ເຈົ້າຈະພົບຫຼາຍວິທີທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫລູຫລາໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຖືກກົດກັນ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າມີຄວາມຄິດເຫັນແນວໃດກ່ຽວກັບການຊື້ແບບຜ່ອນຊຳລະ?

ລາວຕອບວ່າ: ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຈຶ່ງອອມເງິນໄວ້ຊື້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ຊື້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການດ້ວຍເງິນສົດ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເງິນຜ່ອນຊຳລະ, ອັດຕາດອກເບ້ຍສູງ, ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ. ແນ່ນອນ, ມັນມີປະໂຫຍດໃນການພົວພັນກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຂາຍສິນຄ້າເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ, ແຕ່ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງໃຊ້ຊີວິດເກີນຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າເຮັດ, ເຈົ້າຈະສູນເສຍທຸກຢ່າງ, ພະເຈົ້າຫ້າມເຈົ້າ, ເມື່ອເຈົ້າປະເຊີນກັບວິກິດການຮ້າຍແຮງ ຫຼື ການຫັນເຫຼັກຢ່າງແຮງໃນເສັ້ນທາງ, ແລະ "ສິ່ງລ້ລວງທີ່ໜ້າລັໃຈ" ຈະລໍຖ້າຢູ່.

ລາວຖາມວ່າ: ຄໍານິຍາມຂອງການປະຢັດຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?

ລາວຕອບວ່າ: ການອອມເງິນເປັນສິລະປະ ແລະ ຕ້ອງການການເສຍສະຫຼະ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າປະຢັດເງິນຊື້ ແລະ ດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ເຈົ້າຈະສາມາດອອມ ເງິນໄດ້ເປັນປະຈຳ ແລະ ຈົງຈື່ຄໍາເວົ້າທີ່ນິຍົມທີ່ວ່າ "ຢຶດລະຢຶດ, ລໍາໝ້າຈະ ກາຍເປັນໝອງໝ້າ" ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ.

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮັ່ງມີຂຶ້ນຈາກພຣະຄຸນອັນລືນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ, ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການສະທ້ອນຕົນເອງ ແລະ ຄວາມສໍາເລັດ

ລາວເວົ້າວ່າ: ມັນເປັນຄວາມຈິງບໍ່ທີ່ຄົນທີ່ຖາມຕົວເອງດ້ວຍຄໍາຖາມແມ່ນ ຂະບວນການກວດສອບຕົນເອງແບບໜຶ່ງ?

ລາວຕອບວ່າ: ຖືກຕ້ອງແລ້ວ

ລາວເວົ້າວ່າ: ຖ້າຂ້ອຍຢາກໃຊ້ການພິຈາລະນາຕົນເອງແບບນີ້, ເຈົ້າຈະ ແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍຖາມຕົວເອງວ່າແນວໃດ?

ລາວຕອບວ່າ: ຖາມຕົວເອງກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າເປັນ ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ວັດທະນາການຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຈິດວິນຍານອັນສູງ ສົ່ງໄວ້ພາຍໃນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ

ລາວເວົ້າວ່າ: ຈະມີຫຍັງປ່ຽນແປງຖ້າຂ້ອຍຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້?

ພຣະອົງຕອບວ່າ: ເຈົ້າຈະບັນລຸຜົນສໍາເລັດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມ ລົດຊາດແຫ່ງຄວາມສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ, ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງທັງໝົດຂອງ ເຈົ້າຈະສໍາເລັດ, ເຈົ້າຈະເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະໂລກ ຈະບໍ່ສາມາດຕັກຈັບເຈົ້າດ້ວຍກັບຕັກຂອງມັນ ຫຼື ຫຼອກລວງເຈົ້າດ້ວຍພາບລວງຕາ ຂອງມັນໄດ້.

ລາວເວົ້າວ່າ: ແຕ່ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍບັນຫາ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍເຫດການທີ່ ເຈັບປວດ

ລາວຕອບວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ຊີວິດມະນຸດແມ່ນການປະເຊີນໜ້າກັບບັນຫາ ຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະ ທຸກຄົນມີບັນຫາຂອງຕົນເອງ. ມີຄົນຫຼາຍ

ພັນລ້ານຄົນ ແລະ ບັນຫາຫຼາຍພັນລ້ານທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນແຕ່ລະມື້. ບາງຄົນປະສົບກັບບັນຫາຫົວໃຈ, ບາງຄົນຈຶ່ມວ່າເປັນຫວັດ, ບາງຄົນມີເງິນລື້ນ, ບາງຄົນກຽດຊັງຄວາມທຸກຍາກຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະ ບາງຄົນບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະຄິດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ເຖິງບັນຫາ, ເພາະວ່າຕາບໃດທີ່ກະເພາະອາຫານຂອງ ເຂົາເຈົ້າຍັງເຕັມ, ໂລກກໍສົມບູນແບບສໍາລັບເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ໃຜຄິດທີ່ມີຄວາມສຸກ ຢ່າງແທ້ຈິງໃນຊີວິດ, ແລະ ໃຜຄິດທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ?

ລາວເວົ້າວ່າ: ກ່ອນອື່ນໝົດ, ມາດຕະຖານຂອງຄວາມສໍາເລັດແມ່ນຫຍັງ?

ລາວຕອບວ່າ: ຄວາມສຸກແມ່ນມາດຕະການທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄວາມສໍາເລັດ, ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຕໍາແໜ່ງວຽກ ຫຼື ສະຖານະພາບທາງສັງຄົມ. ແນວຄວາມຄິດທີ່ ແຜ່ຫຼາຍຂອງຄວາມສໍາເລັດແມ່ນການມີຊັບສົມບັດ, ໝູ່ເພື່ອນ, ແລະ ຊັບສິນທີ່ ສວຍງາມ ແລະ ຫລູຫລາ - ສິ່ງທີ່ບາງຄົນເອີ້ນວ່າຊີວິດທີ່ຫລູຫລາ ແຕ່ຜົນສໍາເລັດ ທາງວັດຖຸບໍ່ໄດ້ເທົ່າກັບຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງສະເໝີໄປ.

ລາວຖາມວ່າ: ສາເຫດແມ່ນຫຍັງ?

ລາວຕອບວ່າ: ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆ ແລະ ສະຖານະການສາມາດປ່ຽນແປງ ໄດ້ ມື້ນີ້ຄົນເຮົາອາດຈະມີສິ່ງຂອງ, ແລະ ມື້ອື່ນພວກມັນອາດຈະຫາຍໄປ ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າສົມມຸດວ່າການກາຍເປັນເສດຖີຮັບປະກັນຄວາມສໍາເລັດ ຄົນເຮົາອາດຈະ ພະຍາຍາມ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນຕອບແທນຂອງ ຄວາມສໍາເລັດໃນຂົງເຂດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະແປກໃຈທີ່ພົບວ່າ ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຂາດຄວາມສົມດຸນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີອິດສະລະພາບທີ່ຈະ ເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຢາກເຮັດ ແທນທີ່ຈະ, ຄວາມກັງວົນອາດຈະສະສົມຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າອາດຈະມີຄວາມ□□□□□ ແລະ ກະວົນກະວາຍຈົນເຖິງຈຸດທີ່ ສຸຂະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຊຸດໂຊມລົງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຕົກເປັນເຫຍືອຂອງອາການຊຶມ ເສົາ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສໍາເລັດທີ່ເປັນພາບລວງຕາຈິງຫາຍໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກ ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ ແລະ ຄວາມຝັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫາຍໄປ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ສຸຂະພາບໝາຍເຖິງຄວາມສໍາເລັດບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ຄົນຜູ້ໜຶ່ງອາດຈະມີຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ (ຄືກັບມ້າ) ແຕ່ ຂາດຄວາມຮັ່ງມີພຽງພໍທີ່ຈະລ້ຽງຊີບຕົນເອງ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮູ້ສຶກແຄ້ນໃຈ ແລະ ຂົມຂຶ້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ພື້ນຖານໃນຊີວິດ ຫຼື ລາວອາດຈະມີສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ ແຕ່ຂາດຄວາມພໍໃຈ. ການໃຫ້ອາຫານຮ່າງກາຍ ແລະ ການ ຕອບສະໜອງຄວາມຫຼົງໄຫຼບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານທີ່ອ່ອນໄຫວພໍໃຈ. ແລະ ລາວອາດຈະມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແຕ່ຍັງຮູ້ສຶກວ່າທຸກຍາກຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ແລະບົດສະຫຼຸບ?

ລາວຕອບວ່າ: ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນໃຈ, ລາວກໍຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນຄົນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ.

ລາວເວົ້າວ່າ: ຍັງມີອີກບໍ່?

ລາວຕອບວ່າ: ພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບມື້ນີ້ ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າເພີ່ມຄວາມຮູ້ໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມສຸກໃນທັງສອງໂລກ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຄົນອື່ນ

ຂ້ອຍເຫັນນັ້ນຕາຂອງຄົນອື່ນໄດ້ບໍ່?

ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈຄືກັນບໍ່?

ແລະ ຂ້ອຍສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ພວກເຂົາກໍາລັງທຸກທໍລະມານໄດ້ບໍ່?

ໂດຍບໍ່ພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນມັນ?

ຂ້ອຍມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຫັນນັ້ນຕາໄຫຼອອກບໍ່?

ໂດຍບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ສຶກກັບເຈົ້າຂອງມັນບໍ່?

ພໍໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກຊາຍບໍ່?

ໂດຍບໍ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈລາວບໍ່?

ແມ່ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຄາງຂອງລູກນ້ອຍໄດ້ບໍ່?

ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຢ້ານກົວທີ່ຫຼອກຫຼອນລາວ

ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ?

ບໍ່ ບໍ່ ນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້!

ບໍ່ເຄີຍ ບໍ່ເຄີຍ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້!

ຢ່າຄິດວ່າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້

ກ່ຽວກັບສຽງຖອນຫາຍໃຈດຽວທີ່ພວກເຮົາຖອນຫາຍໃຈ

ຢ່າຄິດວ່າພວກເຮົາເສຍນ້ຳຕາແມ້ແຕ່ນ້ຳຕາດຽວ

ໂດຍທີ່ຜູ້ສ້າງຂອງເຮົາບໍ່ເຫັນມັນ

ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມສຸກໃຫ້ພວກເຮົາ

ບາງທີໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາອາດຈະ
ສິ້ນສຸດລົງ

ພຣະອົງ□□□ສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມ
ອ່ອນໄຍນຂອງພຣະອົງ

ຈົນກວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາຈະຫາຍໄປ

ຄວາມໂສກໂສກຂອງພວກເຮົາຈະຫາຍໄປ

ສັນຍານທາງວິນຍານ

www.swaidayogacom

ຂໍເຜດສະແດງຂໍຄວາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ທີ່ຈາລຶກໄວ້ໃນຕົວອັກສອນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນໜ້າຫົວໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບຂອງພຣະອົງໃນວິຫານແຫ່ງ
ສະຕິສຳນຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕື່ມພາຊະນະແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
.ຄວາມຮູ້, ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ

ວຽກງານແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ ແລະ ເປັນແຮງຈູງໃຈທີ່ມີພະລັງສຳລັບຄວາມ
ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມະນຸດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າ

ເປົ້າໝາຍຂອງວຽກງານແມ່ນພຽງແຕ່ການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ມັນຈະສູນເສຍ
ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງມັນ. ວຽກງານຄວນ ອຸທິດໃຫ້ແກ່ການບໍລິການ
ເປັນຫຼັກ, ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ຂາຍຄວນມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ
.ຕໍ່ຄົນອື່ນ

* * *

ພຣະເຈົ້າປະທານແສງສະຫວ່າງ, ຊີວິດ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ປັນຍາ, ສະຕິ
ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານໃຫ້ຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ
ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຜ່ານຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ ແລະ
ຂ້ອຍຈະນຳເອົາການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອແກ້ໄຂບັນ
ຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດ (2)

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກອັນ
ບາງໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ານປຶ້ມຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ນິລັນດອນ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (2)

* * *

ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານທີ່ຖ້ວມທຶນໄດ້ກວາດລ້າງຄວາມ
.ຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ສະສົມໄວ້ອອກຈາກຈິດວິນຍານ
ຂ້ອຍຈະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຢ່າງໂດດດ່ຽວ
ແລະ ຂ້ອຍຈະອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈົນກວ່າຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຈະເຕັ້ນດ້ວຍ
.ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກພຣະອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະສົມປະສານແສງສະຫວ່າງ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າປັນຍາຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງຄ້ຳຊູຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄຫຼຜ່ານເສັ້ນເລືອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະເຕັມເຕັມຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍດ້ວຍພະລັງແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມ
ໄວ້ວາງໃຈວ່າບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ເພາະວ່າຂ້ອຍຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍ
ການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນສະເໝີ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຖ່ານໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍລຸກ
ໄໝ້ຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງສະເໝີ ຂໍໃຫ້ປັນຍາຂອງ
ພຣະອົງນຳພາຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂ້ານ້ອຍ

* * *

ນັກວິທະຍາສາດທີ່ແທ້ຈິງມີຄວາມໂດດເດັ່ນດ້ວຍຄຸນນະພາບທີ່ໂດດເດັ່ນຄື:

ການເປີດໃຈກວ້າງ ແລະ ຫັດສະນະທີ່ກວ້າງຂວາງ ລາວເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຂໍ້ມູນທີ່
ງ່າຍດາຍ ແລະ ພື້ນຖານ, ຄ່ອຍໆເຮັດວຽກເພື່ອເປີດເຜີຍກົດໝາຍຂອງ
ທຳມະຊາດ ແລະ ວິທີການເຮັດວຽກຂອງພວກມັນ ຈາກນັ້ນລາວນຳສະເໜີຜົນ
ການຄົ້ນຄວ້າຂອງລາວຕໍ່ໂລກ, ພ້ອມທີ່ຈະສືບຕໍ່ສຳຫຼວດທຳມະຊາດ ແລະ ສາລະ
ສຳຄັນຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ມັນແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມຂອງນັກວິທະຍາສາດເຫຼົ່ານີ້ທີ່
ນຳໄປສູ່ການຄົ້ນພົບກົດໝາຍທຳມະຊາດ, ເຊິ່ງໄດ້ເພີ່ມຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ມະນຸດໄດ້
ຮັບ ຄ່ອຍໆຮຽນຮູ້ວິທີການນຳໃຊ້ກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນຫຼາຍວິທີທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ
ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ໃນຄວາມສະດວກສະບາຍທີ່ພວກ
.ເຮົາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

* * *

ຄວາມສຸກທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ນັ້ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າກັບຄວາມສຸກທາງ
ໂລກໃດໆ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ແລະເມື່ອທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ຈາກຫາຍໄປ, ຄວາມສຸກນັ້ນຍັງຄົງຢູ່ສະເໝີ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາທີ່ຈະບັນລຸ
ຄວາມສຸກນັ້ນຕ້ອງອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບການໄຕ່ຕອງ, ການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ,
ແລະ ການສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າການສອດຄ່ອງກັບຈິດວິນຍານກັບ
.ພຣະເຈົ້າຈະນຳຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງມາສູ່ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ສວນປີໃໝ່

ສຽງດັງຂອງປີທີ່ຜ່ານມາ, ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ສຽງຫົວເລາະຂອງ
ມັນ, ໄດ້ຈາກຫາຍໄປ ແລະ ຕອນນີ້ສຽງດັງຂອງເພງສວດປີໃໝ່ຮ້ອງຢ່າງໃຫ້
:ກຳລັງໃຈ, ປະກາດຄວາມຫວັງ, ແລະ ສຽງກະຊີບວ່າ

"ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສົມບູນແບບ, ປະຖົມຄວາມຢ້ານກົວເກົ່າໆ"
ຈາກສວນທີ່ຖືກປະຖົມໄວ້ໃນອະດີດ, ຈຶ່ງເກັບກຳ ແລະ ເກັບຮັກສາພຽງແຕ່
ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຜົນສຳເລັດ, ຄວາມຫວັງ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ
ທີ່ດີ, ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງໄວ້ໃນດິນສົດຂອງແຕ່ລະມື້ໃໝ່, ຈຶ່ງຫວ່ານ
ເມັດພັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫົດນ້ຳ, ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງພວກມັນຈົນກວ່າມັນຈະ
ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະເປັນບານດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ຫາຍາກຂອງ
.ການເປັນບານ

:ຄຳເວົ້າຂອງປີໃໝ່ດັງຂຶ້ນວ່າ

ຈົງປຸກຈິດວິນຍານ, ຍຶດຕິດກັບນິໄສ, ແລະ ກະຕຸ້ນມັນໃຫ້ປະຕິບັດຄວາມ"
ພະຍາຍາມໃໝ່ໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ຢ່າຢຸດພະຍາຍາມ ແລະ ຢ່າຝັກຜ່ອນຈົນ
ກວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບນິລັນດອນ ແລະ ເອົາຊະນະກຳມະ (ຜົນ
"ສະທ້ອນຂອງການກະທຳໃນອະດີດທີ່ຕິດຕາມມາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ)
ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສືບຕໍ່ ແລະ ມົວເມົາໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ສືບຕໍ່ຢູ່ສະເໝີ, ຂໍ
ໃຫ້ພວກເຮົາປິຕິຍົມດີຮ່ວມກັນ ແລະ ຍ່າງຈັບມືກັນໄປສູ່ເຮືອນສະຫວັນ ບ່ອນທີ່
.ພວກເຮົາຈະບ່ອນກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນອີກ

* * *

ຖ້າທ່ານລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງ
ຊີວິດຂອງທ່ານ, ແລະ ຖ້າທ່ານອະທິຖານເຖິງພຣະອົງຢ່າງແຮງກ້າ ແລະ ເລິກເຊິງ,
ທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະວ່າຄຳ
ອະທິຖານທີ່ແຮງກ້າ ແລະ ຈົງໃຈສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ RE-123

ມັນເປັນນ້ຳພູແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈ, ກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກ
ສວນຂອງຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາ, ກິນຫອມຂອງ
ດອກກຸຫຼາບສະຫວັນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ເບີກບານ, ຄວາມຮັກທີ່ດິນໃຈຄວາມຮັກ
.ຂອງເຮົາ ແລະ ໄຫຼຜ່ານຫົວໃຈຂອງເຮົາ

* * *

ເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ແນະນຳຢ່າງຖ່ອມຕົວວ່າເຈົ້າສາມາດປັບປຸງ
ຕົນເອງໄດ້ແນວໃດ, ເພາະວ່າການຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເອງດ້ວຍຄົນທີ່ຍົກຍ້ອງ ແລະ
ຄົນທີ່ມັກເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລານັ້ນເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງ
ວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ພວກເຮົາຄວນໃຫ້ຄຸນຄ່າກັບການຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ
.ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາໃນທາງທີ່ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້

* * *

ພໍ່ແມ່ມັກມອງຂ້າມຂັບກຜ່ອງຂອງລູກ ແລະ ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈພວກມັນ.
ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຫັນຂັບກຜ່ອງຂອງລູກໄດ້, ມັນມີບາງຢ່າງຜິດປົກກະຕິກັບ
ຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາ. ພໍ່ແມ່ຕ້ອງຮຽນຮູ້ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ເພື່ອວ່າພວກ
ເຂົາຈະເຫັນຄວາມຜິດພາດຂອງລູກ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຂົາແກ້ໄຂ ແລະ ໄປໃນ
.ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າຢາກມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດເວລາ, ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງພໍ່ໃຈ ຫຼື ຂີ້
ຄ້ານ, ແລະ ຢ່າລະເລີຍອຸປະສັກທາງວັດຖຸທີ່ຂັດຂວາງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ. ຈົງ

ເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດໜ້າວຽກ
.ທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດດ້ວຍໃຈທີ່ເຕັມໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ມີສະມາທິ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຄຸນນະທໍາ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມ
ຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ຂໍ
ໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າການປະຕິບັດຕາມກົດເກນທາງສິນທໍາຂອງພຣະອົງ
ຈະ ສວມມືງກຸດໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ
ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມເຄົາລົບນັບຖືເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້
ພວກຂ້າພະເຈົ້າປະຖົມເສັ້ນທາງຂອງບາບ, ເຊິ່ງສະເໝີນໍາໄປສູ່ຄວາມເຈັບປວດ
ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າຄຸນນະທໍາມີ
ສະເໝີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງບໍ່ອາດວັດແທກໄດ້. ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ເຊິ່ງໃນຕອນທໍາອິດເບິ່ງຄືວ່າໜ້າພໍໃຈ ແລະ ໜ້າ
ຍິນດີ, ຄ່ອຍໆປ່ຽນເປັນພິດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະ ຄວາມດີນັ້ນ, ເຊິ່ງໃນຕອນທໍາອິດມີ
!ລົດຊາດຂົມ, ໃນທີ່ສຸດກໍ່ກາຍເປັນນ້ຳຫວານຫວານ

* * *

ຄວາມກັງວົນບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ພວກມັນພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈມີຄວາມ
ກັງວົນຫຼາຍຂຶ້ນ. ເມື່ອເຮັດວຽກປະຈຳວັນຂອງເຈົ້າສໍາເລັດແລ້ວ, ໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງ
ການຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບພວກມັນ ຫຼື ຖືພວກມັນກັບບ້ານໄປນໍາ. ຄວາມກັງວົນ
ປະກອບເປັນຊັ້ນເມກມິດມົວໜາໆອ້ອມຮອບຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນອຸປະສັກຕໍ່
ຄວາມສາມາດໃນການເຫັນເສັ້ນທາງຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ງ່າຍດາຍ. ພວກເຮົາ
.ຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ຊີວິດຄວນເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການຮັບໃຊ້, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີອຸດົມການຂອງ
ມະນຸດນີ້, ສະຕິທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດຈະບໍ່ບັນລຸທໍາແຮງຢ່າງເຕັມທີ່
ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ລົມອະຕະມະອັນນ້ອຍຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງ
.ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ

* * *

ຄວາມດີມີຄ່າກວ່າຄວາມຊົ່ວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອໍານາດ
ສູງສຸດ ແຕ່ເມື່ອຄວາມຊົ່ວເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມັກຈະຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ມີ
ອໍານາດທີ່ຈະຄວບຄຸມ ຫຼື ເອົາຊະນະມັນໄດ້. ພາຍຸແຫ່ງຄວາມຊົ່ວແມ່ນສິ່ງທີ່ຫຼີກ
ລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເອົາຊະນະຜົນກະທົບຂອງມັນ ແລະ ເອົາຊະນະ
.ມັນໄດ້

ເມື່ອສາວົກໄດ້ຊົມລົດຊາດອັນຫວານຂຶ້ນຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ລາວ
ຮູ້ສຶກເຖິງຄືແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດທີ່ກິນກິນລາວ, ແລະ ລາວຮູ້ສຶກເຖິງ

ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງລືນເຫຼືອ ແລະ ຮ້ອນແຮງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງ
ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຈາກສ່ວນ
.ເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງລາວຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຕອບລາວ

* * *

ເມື່ອກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າເບື້ອງ, ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງເພດ, ຄວາມຜູກພັນ
ທາງວັດຖຸ, ຄວາມຮຸນວາຍທາງດ້ານອາລົມ, ການຂຸດອິດ, ແລະ ການປ່ຽນຈາກ
ຄວາມໃກ້ຊິດໄປສູ່ຄວາມກຽດຊັງຢ່າງກະທັນຫັນເຂົ້າມາແທນທີ່ຄວາມຮັກ,
.ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມຮັກກໍຈາກຫາຍໄປຈາກຫົວໃຈ ແລະ ກາຍເປັນສິ່ງຂອງອະດີດ

* * *

ໃນສຽງຮ້ອງຄາງຂອງໄວໂອລິນ ແລະ ສຽງຊຸ່ຍ, ທຳນອງຂອງອໍແກນ ແລະ
ສຽງຕິດຂອງອູດ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຫົວໃຈຂອງຈິດວິນຍານ
ແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍສະແຫວງຫາ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກ
ຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ, ເກັບໄວ້ໃນຮັງຂອງຄວາມງຽບຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະ
ບິບຮັງ ແລະ ຊົມລົດຊາດນ້ຳຫວານຂອງຄວາມສຸກນິລັນຕອນ
ການປາຖະໜາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການຮັກພຣະອົງ ການປາຖະໜາ
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຈິງໃຈ, ບໍລິສຸດ, ເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ສົດໃສ ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການໄດ້
ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກພຣະອົງ, ພວກເຮົາຕ້ອງມອບໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່
ພຣະອົງ ແລະ ຮ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຈົນ
.ກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງທີ່ເປັນພອນນັ້ນ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົງນັ້ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕາຍ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າການ
ສະແດງອອກໃດໆຂອງຊີວິດຊົ່ວຄາວ

* * *

ຈຶ່ງເດີນຕາມເສັ້ນທາງຊີວິດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ເຊິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກ
ການຖອຍຫຼັງ ຫຼື ການຖິດຖອຍ, ແລະ ດ້ວຍສັດທາທີ່ໜັກແໜ້ນວ່າ ພະລັງທີ່
ສ້າງສັນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາພ້ອມກັບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
.ທ່ານສະເໝີ

ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຕໍ່ຄໍາຮ້ອນວອນຈາກໃຈຈິງຂອງສາວົກທີ່ຈິງໃຈຜູ້ທີ່
ສະແດງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວ ແລະ ຂໍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລາວດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຫວັງ, ແລະ ພຣະອົງຈະ
ມາຫາລາວຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອຊ່ວຍກູ້ລາວ ແລະ ປົດປ່ອຍລາວຈາກຄວາມ
.ຫຍຸ້ງຍາກຂອງລາວ

:ຜ້າຫົມລອຍນ້ຳ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໂດຍນັກປາດ Paramahansa ວ່າ
ຄັງໜຶ່ງ, ໝູ່ສອງຄົນກໍາລັງຢ່າງໄປຕາມແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ເມື່ອພວກເຂົາພົບ
ເຫັນສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຜ້າຫົມລອຍຢູ່. ຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ໂດດລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳ
ແລະ ລອຍໄປຫາ "ຜ້າຫົມ". ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວໃຊ້ເວລາດົນເພື່ອກັບຄືນໄປ

ຫາຝັງ. ໝູ່ຂອງລາວສັງເກດເຫັນວ່າລາວມີບັນຫາກັບ "ຜ້າຫົມ" ແລະ ມັນເປັນ
:ສາເຫດຂອງຄວາມຊັກຊ້າຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮ້ອງບອກໝູ່ວ່າ
"?ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ປະນາໄວ້ແລະກັບໄປ"

:ໝູ່ຂອງລາວຕອບວ່າ
ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງພະຍາຍາມເຮັດ, ແຕ່ຜ້າຫົມມັນຕິດຕົວຂ້ອຍຢູ່"
".ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ຂ້ອຍໄປ ແລະ ກັບມາອີກ
ລາວຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍ, ລາວຮູ້ຕົວຊ້າເກີນໄປວ່າສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າເປັນ
ຜ້າຫົມນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກໝີ່ທີ່ກຳລັງລອຍນ້ຳ
[!ຝິກລະນາຕຳແໜ່ງຕົນຂອງເຈົ້າກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະກ້າວອອກໄປ]

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແຕ່ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້, ແລະຜົນກໍຄື
ພວກເຂົາລືມລົງຈາກຈຸດສູງສຸດຂອງຄວາມສຳເລັດ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຝັນ
ຢາກປົນຂຶ້ນສູ່ຈຸດສູງສຸດກໍຕາມ. ຜູ້ທີ່ສູນເສຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບວ່າຍິ່ງ
ພວກເຂົາພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມສຳເລັດຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພວກເຂົາກໍຍິ່ງຈົມລົງສູ່
ຄວາມລືມເຫຼວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງບໍ່
ເຄີຍຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າຈະລືມເຫລວຈັກເທື່ອ,
.ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໄອ້ ໝໍ້ຜູກປະການ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕື່ມຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະດັບລົງຈາກ
ນ້ຳທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ປົນປົວແຫ້ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ສິດຊືນ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງພຣະອົງ
.ທີ່ບໍ່ມີການກະທົບກະເທືອນຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ

* * *

ສຽງອັນສູງສົ່ງເວົ້າກັບຫົວໃຈທີ່ຈົ່ງໃຈທັງໝົດທີ່ສະທ້ອນດ້ວຍຄວາມສັນ
ສະເທືອນທີ່ສູງຂຶ້ນ ສຽງຂອງປັນຍາຜ່ານໄປຫົວອີເທີເຮືອຄົ້ນຫາຄວາມຄິດທີ່
ກົມກຽວກັນທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນ
ສັກສິດ

* * *

ມະນຸດໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍປະໃຫ້ພວກເຮົາ
ເກັບກ່ຽວຜົນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ [ເຊິ່ງອາດເປັນຜົນມາຈາກຄຳແນະ
ນຳທີ່ຜິດຂອງລາວ] ແຕ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ວິທີທາງຂອງ
.ພຣະອົງສະເຫມີນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມດີງາມ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັບຮູ້
ວ່າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຝັນຮ້າຍໃນໂລກນີ້ມີການຕື່ນຂຶ້ນນິລັນດອນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກ
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເງົາມືດທຸກໆອັນ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຜີງມັກຊອກຫາດອກໄມ້ທີ່ຫວານຊື່ນສະເໝີ, ຄວາມຮັກອັນ
ສູງສົງຈະເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງເຮົາເມື່ອພວກມັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ, ປະຕິບັດຕໍ່
ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບ
.ສຸກ, ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພະເຈົ້າພໍໃຈ ແລະ ຖືວ່າເຈົ້າປະສົບຜົນສຳເລັດໃນຊີວິດ

* * *

ເມື່ອເຮົາພົບບັນຫາກັບໝູ່ເພື່ອນ ຫຼື ຄົນທີ່ເຮົາຮັກ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ
ແກ້ໄຂສະຖານະການໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້. ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ບໍ່ສະຫຼາດ
ທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງໃຫ້ກັບສະຖານະການດ້ວຍການຕໍ່ານິ, ການໂຕ້ຖຽງ
ແລະ ການຮ້ອງໂຮ, ເຖິງແມ່ນວ່າອີກຝ່າຍຈະເປັນຝ່າຍຜິດກໍຕາມ. ເຮົາສາມາດ
ຊ່ວຍຄົນທີ່ເຮົາຮັກປັບປຸງພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຜ່ານຕົວຢ່າງໃນທາງບວກຂອງເຮົາ, ແທນທີ່ຈະໃຊ້ຄຳຕໍ່າໝີທີ່ຮຸນແຮງ
.ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າພົບຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຫວັງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເມກແຫ່ງ
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ຂໍໃຫ້ດວງຈັນແຫ່ງຄວາມແນ່ນອນຂຶ້ນເທິງທ້ອງຟ້າຂອງຫົວໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ສຸກໃນໃຈ

ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າສ່ອງແສງຢູ່ເທິງຂອບຟ້າຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ,
ແລະເມກແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າກຳລັງກຳຈັດອອກໄປຍ້ອນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນ ແລະ ການປະທັບຢູ່ອັນປອບໂຍນ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ

* * *

: ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນຫາທີ່ຈົງໃຈຍັງຄົງດັງກ້ອງຢູ່ສະເໝີວ່າ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢາກຕົກ"
ຢູ່ໃນກັບດັກ ແລະ ພາບລວງຕາຂອງໂລກນີ້, ແລະ ຂ້ານ້ອຍພຽງແຕ່ຢາກປຸກ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ. ຫົວໃຈ,

ຈິດວິນຍານ, ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີແມ່ນຂອງພຣະອົງ." ຄວາມຮັກດັງກ່າວພົບເສັ້ນທາງໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາດັງກ່າວຈະ ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ເຊັ່ນ ດຽວກັບນັ້ນມັນທີ່ມີຄ່າທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນໝາກກອກເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ປົບ, ນັ້ນແຫ່ງ ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງກໍ່ຖືກກັນອອກມາໃນການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ ປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆສຳລັບພຣະອົງ

* * *

ການລ້ລວງແມ່ນຄວາມຄິດທີ່ຫຼອກລວງ, ຂັດແຍ້ງ, ແລະ ຄາດເດົາໄດ້ ກ່ຽວກັບຄວາມສຸກ. ພະລັງງານທີ່ເກີດຈາກຄວາມຄິດນີ້ຄວນຖືກນຳໃຊ້ໃນການ ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງທີ່ນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້, ແທນທີ່ຈະໃຊ້ໃນການກະທຳທີ່ ຜິດພາດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ ຜ່ານປະສົບການ, ການມີວິໄນໃນຕົນເອງ, ແລະ ປັນຍາ, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ ຈະແຍກແຍະລະຫວ່າງສະເໝີພັນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ

* * *

ສັດທາໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເກີດມາຈາກການຮັບຮູ້ໂດຍສະເພີປັນຍາ ມັນ ກະຕຸ້ນຂ້ອຍ ແລະ ກະຊິບບອກຂ້ອຍໃຫ້ຂຸດຄົ້ນຫາຊັບສົມບັດແຫ່ງຄວາມຮັກອັນ ສູງສົງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ

ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນຢາແກ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມກັງວົນຂອງ ໂລກນີ້, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະປະຕິບັດມັນຢ່າງຈິງໃຈ, ເລິກເຊິງ ແລະ ສະໝໍ່າ ສະເໝີ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງແຕະຕ້ອງຕາແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ* ເພື່ອວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ມັນຫັນເຂົ້າໄປພາຍໃນ ແລະ ເຫັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມ ສຸກທາງວິນຍານສ່ອງແສງຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກເພື່ອຮັບແສງ ແຫ່ງການປົນປົວຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມສິນຫວັງ ແລະ ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດ ເພື່ອຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນການໄຕ່ຕອງ,

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະ ແຂນຂາທັງໝົດ
.ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ການຈຳກັດຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃຫ້ຢູ່ກັບສະຖານະການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ
ທີ່ປ່ຽນແປງໄປຢ່າງໄວວາຈະຈຳກັດຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງພາຍນອກ ແທນທີ່
ຈະ, ຄົນເຮົາຄວນສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ເປັນນິລັນຕອນ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້
ມັນເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດ ຜູ້ທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຈະຖືກ
ຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ແລະ ສະຫວ່າງສະໄຫວດ້ວຍແສງ
.ສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນ

* * *

ຂໍໃຫ້ກິນຫອມຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລອຍອອກມາຈາກ
ດອກໄມ້ແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດຶງດູດຈິດວິນຍານມາສູ່ວິຫານ
ແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າມັນຈະເຕັ້ນ
ເປັນປະສານ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບທຸກໆຄົນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານຳເອົາ
ຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍມາສູ່ນ້ຳພູແຫ່ງສັນຕິສຸກຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງເປັນແຂກ
ນິລັນຕອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້ອຍຈະບໍລິມເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢ່າງຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີ
ເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງລືນເຫຼືອຈາກໃຈຈິງ, ແລະ ໃນສຽງ
ສະທ້ອນທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງການອຸທິດຕົນຕໍ່ທ່ານ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນຂອງທ່ານ

ທຸກໆມື້ຂ້ອຍຈະສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆພາຍໃນຈິດໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໜ້ອຍລົງເລື້ອຍໆຜ່ານຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸ
ຂ້າພະເຈົ້າກຶມຂາບລົງຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ
ແລະ ຄວາມຂອບພຣະຄຸນ, ເພາະໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຄວາມໂນ້ມອຽງ
ທາງວິນຍານ ແລະ ແນວໂນ້ມໃນທາງບວກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຊະນະຄວາມ
ຄິດລົບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຊີວິດ. ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະປະຖົມນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ນຳມາເຊິ່ງຜົນໄດ້ຮັບທີ່
ບໍ່ດີ ແລະ ປຸກຝັງນິໄສທີ່ເປັນປະໂຫຍດທີ່ນຳມາເຊິ່ງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີ. ແລະ ຊ່ວຍ

ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຫວັງໃຫ້ລຸກໄໝ້ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງໄປຫາພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດບໍ່ຄວນຕົກເປັນທາດຂອງຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງລະເວັ້ນຈາກ
ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແຕ່ຄວນໃຊ້ວິຈາລະນະຍານໃນການນຳໃຊ້ມັນເພື່ອໃຫ້
.ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຳເລັດຕ້ອງມີສັດທາຢ່າງ
ໝັກແໝ້ນໃນພຣະເຈົ້າ, ຍົກສູງສະຕິຮູ້ສຶກຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮອດລະດັບຄວາມ
ສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ສຸມໃສ່ຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມ
ກ້າຫານ, ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງ
.ສະຫງົບ ແລະ ໝັ້ນໃຈ

* * *

ຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະມອບຊີວິດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັບຄົນທີ່ຈິງໃຈຄົນ
ດຽວ, ແຕ່ຂ້ອຍຫຼີກລ່ຽງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຈິງໃຈ ຂ້ອຍບໍ່ຍົກຍ້ອງ
.ຫຼື ຫຼອກລວງໃຜ, ແລະ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຄວນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມກ້າຫານ, ມີຄວາມຈິງໃຈ, ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາດ້ວຍຜູ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດດຶນໃຈໄດ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຢູ່
.ອ້ອມຮອບດ້ວຍຜູ້ທີ່ສາມາດດຶນໃຈພວກເຮົາໄດ້ອີກດ້ວຍ

* * *

ຂ້ອຍສາມາດເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄດ້ໂດຍການຢືມຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍຈາກພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາອັນດັບໜຶ່ງຂອງ
ຂ້ອຍຄືການເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ. ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກອັນດັບໜຶ່ງໃນຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ, ເປັນຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດພາຍໃນຂ້ອຍ, ແລະເປັນ
.ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຄວາມສົມດຸນແມ່ນສວຍງາມ ແລະ ຄວນເປັນພື້ນຖານ ແລະ ເສົາຫຼັກຂອງ
ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ມີນ້ຳໃຈເຫັນແກ່ຕົວ, ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວມາບັງຄັບຕົນເອງ, ເພາະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກ
ອັນບໍລິສຸດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນມີຈິດໃຈກວ້າງໄກ ແລະ ມີນ້ຳໃຈເມດຕາ,
ສະແຫວງຫາ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມສຸກໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົນເອງ.
.ນີ້ແມ່ນຫຼັກການທົ່ວໄປ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ

* * *

ຂ້ອຍຍັງຈິໄດ້ຕອນທີ່ຂ້ອຍມີປະສົບການທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ; ຈາກທາງຫລັງຂອງ
ເມກແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ, ຮຸ່ງອາລຸນແຫ່ງຄວາມສຸກທາງວິນຍານກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງ
.ກະທັນຫັນ ແລະ ກິນກິນຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ

ປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນເກີນຄວາມຄາດຫວັງທັງໝົດ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້, ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມສຸກໄດ້ສ່ອງ
ແສງທຸກມຸມມືດຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍ, ກໍາຈັດເງົາແຫ່ງຄວາມສັບສົນແລະຄໍາຖາມ
ຕ່າງໆ ແສງສະຫວ່າງນັ້ນ - ຄືກັບລັງສີເອັກ - ໄດ້ເຈາະຜ່ານພື້ນຜິວທີ່ຫຍາບຄາຍ
.ແລະ ເປີດເຜີຍສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຂອບເຂດຂອງວິໄສທັດທໍາມະດາ

* * *

ສຽງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຕັ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງປະກາດຢ່າງອ່ອນໂຍນເຖິງພະລັງອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຢູ່ນອກເໜືອປະຕູແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າ ຈັງຫວະທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງ
:ຊີວິດທີ່ອ້ອມຮອບທຸກຢ່າງກະຊິບອກເຈົ້າວ່າ
ຢ່າພຽງແຕ່ຮັບກະແສນ້ຳໜ້ອຍໆຈາກຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຈົ່ງຂະຫຍາຍ"
ຂອບເຂດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ດູດຊຶມເລືອດ, ຮ່າງກາຍ,
ຈິດໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຂຶ້ນໄປໃນຊີບພະຈອນຂອງຊີວິດ
".ຈັກກະວານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນ
ທຸກໆການກະທໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກໍາຈັດເງົາແຫ່ງຄວາມ
ຢ້ານກົວທີ່ບັງແສງສະຫວ່າງຂອງການຊີນໍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກໄມ້ແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເບັງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າລໍຖ້າຮຸ່ງເຮົາຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ກໍາຈັດຄວາມຄິດເຖິງຄວາມລືມເຫຼວດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກກ່ຽວກັບ
ຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຢ້ານກົວໂດຍບໍ່ຄິດ
.ເຖິງພວກມັນ

ກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ ປ່ຽນ
ການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ ແລະ ຄວາມສຸພາບ
ກໍາຈັດຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີອອກຈາກບັນລັງແຫ່ງສຸຂະພາບ ແລະ ປ່ຽນມັນດ້ວຍ
ຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ
ບັນເທົາຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ກໍາຈັດ
.ຄວາມໂງ່ຈ້າອອກຈາກຂອບຝ້າຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແບກຄວາມທຸກ
ທໍລະມານຂອງຕົນເປັນເຄື່ອງໝາຍກຽດຕິຍົດໄວ້ເທິງໜ້າເອິກຂອງລາວ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນແຕ່ສິ່ງດີໆ, ຄິດແຕ່ສິ່ງ
ດີໆ, ແລະ ຄົບຫາກັບຄືນຕິແລະມີຄຸນນະທຳເໝາະນັ້ນ. ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ
ພິຈາລະນາເຖິງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີ ແລະ
.ຄວາມຊອບທຳທັງປວງ

ຮັກສາຜີແຫ່ງຄວາມມືດໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຫລຽວເບິ່ງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈາກຫົວໃຈຂອງທ້ອງຟ້າ ແລະ ຈາກປະຕູທາງເຂົ້າຂອງຫົວໃຈ ແລະ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນວິຫານແຫ່ງຄວາມ
.ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຮັກສາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ຕົນເອງໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຕະຫຼອດເວລາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດ
ຄວບຄຸມອາລົມ ແລະ ຍັບຍັ້ງຕົນເອງໄດ້ທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາພົບຄົນທີ່ມີນິໄສບໍ່ດີທີ່ມັກ
ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ທຳລາຍບັນຍາກາດອ້ອມຂ້າງ
.ເຂົາເຈົ້າ

ການພິຈາລະນາອັນດັບທຳອິດໃນພຶດຕິກຳຂອງບຸກຄົນແມ່ນການປັບປຸງ
ຕົນເອງ. ຄົນດີ, ຜ່ານການປະພຶດທີ່ສູງສົ່ງຂອງລາວ, ສາມາດຊ່ວຍຄົນອ້ອມຂ້າງ
.ລາວໃຫ້ປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນ

* * *

ການຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມປາຖະໜາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຕາບອດ, ແລະເມື່ອໝອກ
ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຄອບງຳສະຕິປັນຍາຂອງຄົນ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຄວາມ
ສົມດຸນພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກະທຳໂດຍບໍ່ມີການວິນິດໄສ, ໂດຍຮູ້ວ່າການ
ວິນິດໄສທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດແມ່ນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆການກະທຳທີ່ດີ
ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ຊົ່ວ. ເມື່ອພວກມາໄລຂອງສະຕິປັນຍາຂອງຄົນເຮົາແຕກຫັກ,
ເຂົາເຈົ້າຈະສິ້ນສຸດລົງໃນເຫວເລີກແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້

* * *

ບໍ່ຊ້າກໍໄວ, ພາບລວງຕາຂອງຊີວິດຈະຈາງຫາຍໄປ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງມັນ
ຈະກາຍເປັນທີ່ຊົດເຈນ ເມື່ອພາບລວງຕາຂອງໄວເດັກແລະໄວໜຸ່ມຫາຍໄປ, ຈະ
ເຫຼືອຫຍັງຢູ່? ເຮົາສາມາດພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ພຽງແຕ່ໃນຄວາມໃກ້ຊິດກັບ
ພຣະເຈົ້າແລະໃນການຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້
.ຈິດວິນຍານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຄາດຫວັງທີ່ເປັນຈິງ ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕອບ
ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ຮູ້ຄວາມ
ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ.
ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການຈຳແນກລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນແມ່ນ
ການອີງໃສ່ເຫດຜົນ ແລະ ເຫດຜົນ ແລະ ບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ມາເຊິ່ງສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນ
...ຫມັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ດຶກວ່າໂດຍບໍ່ມີ

* * *

ຂ້ອຍອາດຈະເດີນທາງໄປໂກກວ່າດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວທີ່ໄກທີ່ສຸດ
ແຕ່ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າສະເໝີ
ຜູ້ຕິດຕາມຂອງເຈົ້າອາດຈະມາ, ຫຼືພວກເຂົາອາດຈະໄປຕາມທາງຂອງ
ຕົນເອງ

ແຕ່ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າສະເໝີ ແລະ ຮັກເຈົ້າ
ຂ້ອຍອາດຈະຖືກໂຍນໄປມາໂດຍຄືນຂອງຫຼາຍໆຮູບແບບ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ ແລະ ເຫງົາ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າສະເໝີ
ໂລກທີ່ມີວເມົາອາດຈະລືມເຈົ້າ
ແຕ່ຂ້ອຍຈະຈິເຈົ້າສະເໝີ
ສຽງຂອງຂ້ອຍອາດຈະຈາງລົງ ແລະ ລືມເຫລວ
:ແຕ່ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຈາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະກະຊິບວ່າ
"ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າສະເໝີ"

ການທົດລອງ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມຕາຍອາດຈະທຳລາຍຂ້ອຍ
ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຖືກກັນຕອງ, ແຕ່ຕາບໃດທີ່ມັນຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳ
ຂອງຂ້ອຍ

ຍັງມີຄວາມຫວັງຢູ່; ຈົ່ງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນຕາຂອງຂ້ອຍທີ່ກຳລັງຈະຕາຍ
:ຂ້ອຍຈະບອກເຈົ້າຜ່ານພວກເຂົາວ່າ
ຂ້ອຍຈະຮັກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ
!ແລະຂ້ອຍຈະຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ເຈົ້າສະເໝີ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ," ມີແຕ່ຄວາມດີເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະມາສູ່
ເຈົ້າຈາກຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ຈົ່ງອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າເອງດ້ວຍພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າ ພຣະນາມອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງແມ່ນພະລັງສູງສຸດ, ເປັນເຄື່ອງ
ປ້ອງກັນທີ່ບໍ່ສາມາດເຈາະຜ່ານໄດ້ ເຊິ່ງຄວາມສັ້ນສະເໝີ ແລະ ຄວາມຄິດທາງ
.ລົບທັງໝົດຈະປົດເປື້ອນ ແລະ ຫັນເຫໄປ

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນຢູ່ໃນການໄຕ່ຕອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ເວລາຈະ
ມາເຖິງເມື່ອຈິດໃຈຈະບໍ່ສັນຄອນ ຫຼື ສັນສະເທືອນຍ້ອນຄວາມກັງວົນອີກຕໍ່ໄປ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ວິກິດການທາງຈິດໃຈໃດໆທີ່
.ສາມາດຫັນເຫສະຕິອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໄດ້

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ປະເສີດແທ້ໆທີ່ໄດ້ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ຄິດເຖິງພຣະອົງ,
!ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ
ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ ພຽງແຕ່ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະບັນລຸ
ມັນຄວນນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ເຈົ້າຄວນປິຕິຍິນດີເມື່ອເຈົ້າ
ບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ ເພາະມັນເປັນຜົນສຳເລັດທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງ
.ເຈົ້າ

* * *

ມີຄົນເວົ້າວ່າເຜິງມັກກິນຫອມຂອງດອກບົວຫຼາຍຈົນມັນຕິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງ
ດອກໄມ້ເປັນເວລາດົນນານ, ດູດເອົານ້ຳຫວານ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ກິບດອກ
ບົວຈະຫຍັບເຂົ້າໃກ້ມັນ, ແລະມັນກໍ່ພົບກັບຄວາມຕາຍພາຍໃນດອກບົວ. ແລ້ວກໍ່ມີ
ກວາງຈາກພາກເໜືອທີ່ເມົາມົວກັບທຳນອງຂອງປີ. ເມື່ອນາຍພານຫຼິ້ນປີ, ກວາງກໍ່
ມາຫາມັນແລະພົບກັບຊະຕາກຳທີ່ຮ້າຍແຮງຂອງມັນ. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຊ້າງບ້ານ
ບາງໂຕ; ຊ້າງແມ່ຖືກໃຊ້ເພື່ອລັລວງແລະຈັບຊ້າງໂຕອື່ນໆ. ໃນສະພາບການນີ້, ນັກ
:ປັດຊະຍາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່

ເຜິງຮູ້ສຶກຫຼົງໄຫຼໃນກິນຫອມ
ແລະກວາງເຮັດສຽງຜິວປາກ
ຊ້າງທີ່ຖືກກັກຂັງລົມລົງ
ເນື່ອງຈາກການສຳຜັດທີ່ກະຕຸ້ນ

ແຕ່ມະນຸດຜູ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດນັ້ນລ□□? ຄຳແນະນຳຂອງນັກປັດຊະຍາ
ຕໍ່ລາວຄື: "ຢ່າເປັນທາດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ, ແລະຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງໃດ ຫຼື
"ຜູ້ໃດຄວບຄຸມເຈົ້າ

ສຳລັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: "ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກ
ວາງໄວ້ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຈົ້າ ແລະ ຄວນຝັງຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມ
".ຕັ້ງໃຈທີ່ມີສະຕິຂອງເຈົ້າ

* * *

ນ້າ ແລະ ນ້າກ້ອນ ແມ່ນການສະແດງອອກຂອງສອງອົງປະກອບທີ່ເບິ່ງບໍ່
ເຫັນຄື ອົກຊີເຈນ ແລະ ໄຮໂດຣເຈນ, ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກມັນກໍເປັນພຽງສິ່ງ
ທີ່ບໍ່ມີຮູບຮ່າງ ແລະ ຊົ່ວຄາວ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດໃຈ ແລະ ສານຂອງ
ມະນຸດ ແມ່ນການສະແດງອອກຂອງຈິດໃຈສາກົນ, ເຊິ່ງມີພຽງແຕ່ການມີຢູ່ທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຈຳກັດ, ເພາະວ່າໃນຄວາມເປັນຈິງ, ມີພຽງແຕ່ຈິດໃຈສາກົນເທົ່ານັ້ນທີ່
.ມີຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ມີຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃຜ ແລະ ສິ່ງໃສ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຊອກຫາ
ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງ; ບາງຄົນຍັງອວດອ້າງເຖິງຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະຢູ່ໄດ້
ໂດຍບໍ່ມີເພື່ອນ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຕໍ່ຄົນອື່ນບໍ່
ສິນໃຈກົດເກນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງວິນຍານ, ເຊິ່ງຜ່ານທາງຈິດວິນຍານ
ຈະຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງມັນ ແລະ ກັບຄືນສູ່ການໂອບກອດຂອງວິນຍານອັນ
.ສູງສົ່ງ

* * *

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວິເຄາະຕົນເອງ, ລາວຕ້ອງມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງ
ກ້າທີ່ຈະກຳຈັດຈຸດອ່ອນຂອງຕົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນສິ່ງທີ່ລາວຄວນຈະ
ເປັນ, ແລະ ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມທ້າຍໃຈເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວອ່ອນແອລົງ
.ເມື່ອຮັບຮູ້ເຖິງຂັບກຜ່ອງທີ່ການວິເຄາະຕົນເອງຢ່າງຊື່ສັດສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນ

* * *

ສອງເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຸກຄື: ການດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ
ການຄິດຢ່າງສູງສົ່ງ
ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍເຖິງພະເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ
ແລະ ບໍ່ຮູ້ວິທີຂຽນ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກພະອົງຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັງ
ໃຫ້ຕົວເອງ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພະອົງສອນຂ້ອຍບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຕົວເອງ, ແລະ
.ທຸກໆມື້ຂ້ອຍລໍຖ້າໃຫ້ນາຍໄປສະນີເອົາຄຳຕອບຈົດໝາຍມາໃຫ້
ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍສົງໄສຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳຕອບໃນ
ພາບນິມິດ, ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນຕົວອັກສອນຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບພອນສ່ອງແສງ
ສີທອງ ຂ້ອຍອ່ານມັນບ່ອນກາດີ, ແຕ່ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມດັ່ງ ຕໍ່ໄປນີ້: "ເຮົາຄືຊີວິດ
ແລະ ເຮົາຄືຄວາມຮັກ, ແລະ ເຮົາເປັນຫວ່າງເປັນໄຍເຈົ້າຜ່ານພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ!"
.ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍກໍເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມລືມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນອະດີດ, ຂ້ອຍຈະປະເຊີນກັບ
ປະຈຸບັນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ
.ຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພຣະເຈົ້າ

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມປາດຖະໜາດີທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢູ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍຈະ
ເປັນຈິງດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອປັບປຸງຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ, ແລະ ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິງປັນຍາ, ປຸກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ,
.ແລະ ສາມັກຄີກັບຄວາມຈິງສຸດທ້າຍ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມ
ຮັກ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະຄຸນອັນລືນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຍົກຂໍ
.ພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມກະຕື່ນຄູ່ພຣະອົງ ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ
ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈໃນຄວາມຄິດ, ຄໍາເວົ້າ, ແລະ ການກະທໍາ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງ
ຂ້ອຍມາຈາກຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລະລາຍຕົວຕົນນ້ອຍໆຂອງ
.ຂ້ອຍໃຫ້ກາຍເປັນຕົວຕົນຂອງຕົວຕົນທີ່ໄປທັງໝົດ
ຄວາມຮັກຄືກໍາມະຈອນຂອງການສ້າງທັງໝົດ
ຄວາມຮັກຄືການສົນທະນາທີ່ງົບສະຫງົບລະຫວ່າງຫົວໃຈສອງດວງ
ຄວາມຮັກຄືການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງມາ
ເພື່ອວ່າມັນຈະກັບຄືນສູ່ບ້ານສະຫວັນຂອງມັນ ບ້ານແຫ່ງຄວາມເປັນໝົດ
ດຽວຂອງຈັກກະວານ
ຄວາມຮັກເກີດຢູ່ໃນສວນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ເບີກບານ ມັນເປັນນ້ຳຫວານທີ່
ເກົາແກ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຫວານຊືນທີ່ສຸດ, ຮັກສາໄວ້ໃນຂວດຂອງຫົວໃຈທີ່ຈົງຮັກພັກດີ
.ແລະ ຈິງໃຈ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຕົນເອງເຂົ້າໃຈວ່າພະລັງທັງໝົດທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອເຮັດສໍາເລັດໜ້າ
ວຽກຕ່າງໆແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບັນລຸຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ (ຄວາມ
ສະຫງົບທາງຈິດໃຈ) ຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶນຟູໃໝ່
ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໂລກນີ້ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວດໍາລົງຊີວິດ ແລະ
ດໍາເນີນຊີວິດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

* * *

ຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຈິດຈະລົບກວນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຮຸ່ນວາຍ,
ອາລົມທີ່ບໍ່ແນ່ນອນຈະປົດປັ້ງວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນ, ແລະ ການລະເບີດອາລົມເຮັດ
ໃຫ້ເກີດ ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ການພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ, ແຕ່ປະຕິບັດຕາມອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຍິ່ງໄປກວ່າ

ນັ້ນ, ອະຄະຕິ ແລະ ອະຄະຕິເຮັດໃຫ້ທັດສະນະຂອງການວິນິດໄສມົວ, ບິດເບືອນ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ ປ້ອງກັນການຮັບຮູ້ທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ບໍ່ກໍາຈັດຄວາມກໍາຈັດ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສັບສົນ,
ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ແລະ ອະຄະຕິທັງໝົດທີ່ຂັດຂວາງການຕັດສິນທີ່ດີ ແລະ ການ
.ຮັບຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ

* * *

ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານນີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະທານຄວາມເປັນເອກະລາດ,
ຄວາມສາມາດ, ແລະ ສະຕິປັນຍາໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ມະນຸດສາມາດຊອກຫາ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂດຍຜ່ານຂອງປະທານແຫ່ງເຫດຜົນ, ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເສຍເວລາໄປ
ກັບຄວາມມ່ວນຊື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງຈໍາເປັນເພື່ອຊອກຫາຄວາມໝາຍ
ຂອງຊີວິດ ແລະ ຮູ້ຈັກຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຈະເສຍພະລັງງານອັນລ້າ
.ຄ່າທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ພວກເຂົາໄປ ແລະ ຈະບໍ່ເຄີຍພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຖືກຈໍາກັດ
.ໂດຍສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ, ເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ການຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແກ້ຕົວໃຫ້ພວກເຮົາຈາກການລະເລີຍໜ້າທີ່ທາງ
ດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ແລະ ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາໃນການຕໍ່ສູ້ຂອງຊີວິດ. ໃນ
ທາງກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ສະແຫວງຫາທາງວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງຮຽນຮູ້ການມີວິໄນໃນ
ຕົນເອງ ແລະ ການຄວບຄຸມອາລົມ, ນິໄສ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອປົດປ່ອຍວິຫານແຫ່ງຊີວິດຈາກຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຖ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຄື່ອງປະດັບໃນເຮືອນມືດ
ບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້, ສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານກໍບໍ່ສາມາດປະສົບໄດ້ເຊັ່ນກັນ ຕາບ
ໃດທີ່ກໍາລັງຂອງຄວາມໂງ່ຖ້າ ແລະ ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງທາງຈິດໃຈຍັງມີອິດທິພົນຕໍ່
.ບຸກຄົນ

* * *

ທະເລອາດຢາກຖອກໃສ່ຈອກ, ແຕ່ຈອກນັ້ນສາມາດບັນຈຸມັນໄດ້ພຽງແຕ່ຕົວ
ມັນເອງ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄວາມຈິງແມ່ນສໍາລັບທຸກຄົນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີສະຕິສໍານຶກຈໍາກັດ
ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງພໍທີ່ຈະຄົ້ນຫາ ແລະ ສໍາຫຼວດ, ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້
ພະຍາຍາມດໍາເນີນໄປໃຕ້ໜ້າໜ້າ; ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຊອກຫາ
ຄວາມຈິງໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອດໍາເນີນການຄົ້ນ
.ຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄົ້ນພົບຊັບສົມບັດຕ່າງໆ

* * *

ລາວມັກປະຕິເສດຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບໃດໆທີ່ພະຍາຍາມແຊກແຊງສະຕິ
ຂອງລາວໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງສຸມໃສ່ເລື່ອງທີ່ຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບັນຫາສຳຄັນ ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງເຮັດສິ່ງສຳຄັນ ຕົວຢ່າງ, ໃນ
ຂະນະທີ່ຜູ້ພິພາກສາກຳລັງຕັດສິນຄະດີສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ລະອຽດອ່ອນ
ກ່ຽວກັບຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍສຳລັບຄົນອື່ນ, ລາວກໍຄິດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດທີ່ບໍ່
ດີທີ່ລາວໄດ້ຮັບຈາກພັນລະຍາຂອງລາວໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ, ແລະລາວຮູ້ສຶກເສຍໃຈ
.ທີ່ຄຳຕັດສິນຂອງລາວຢູ່ເຮືອນບໍ່ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຊ້

ຖ້າຜູ້ພິພາກສາຄົນນີ້ຕັດສິນໃຈຜິດພາດ ແລະ ຕັດສິນປະຫານຊີວິດຜູ້
ບໍລິສຸດຍ້ອນການຂາດສະມາທິ, ລາວຈະຖືກກ່າວຫາ ແລະ ຖືກຕັດສິນລົງໂທດຕໍ່
ໜ້າຜູ້ພິພາກສາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງເປັນກົດໝາຍສາກົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມລຳອຽງ
.ຫຼື ຄວາມໂລບມາກຂອງຍາດພີ່ນອງ

* * *

ລົມພັດແຮງບັນດານໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ພັດເອົາເມກທັງໝົດອອກໄປ, ແລະທ້ອງ
ຟ້າແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍດຽວນີ້ແຈ່ມໃສແລະບໍລິສຸດ, ແລະດ້ວຍສາຍຕາທີ່
ບໍລິສຸດຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ. ລັງສີຂອງດວງອາທິດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ເຈາະເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກຂອງຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ, ແລະດ້ວຍຄວາມຫົວໂຫຍ
ຂອງຄົນລຸ້ນຫຼັງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
.ເຈົ້າ

* * *

ໃນໂລກທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ, ອັນຕະລາຍ, ແລະບໍ່ແນ່ນອນນີ້, ເຈົ້າຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ
ຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງ
.ຂອງເຈົ້າຜິດຫວັງ

ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ສາມາດປູກຝັງແກ່ນຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມສຳເລັດ
ພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດໃຊ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງນັ້ນ
ໃນທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ພຣະອົງ ຂັບໄລ່ສຽງທາງໂລກທີ່ຊ້ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງຂ້ອຍອອກຈາກຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ສະຫງົບງົບຂອງພຣະອົງດັງກ້ອງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້ອຍ ຈົ່ງຍິດໝັ້ນໃນຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນຂອງພຣະອົງພາຍໃນຂ້ອຍ ແລະ ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ

* * *

ມັນງ່າຍທີ່ຈະບອກໄດ້ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບການບໍາລຸງລ້ຽງທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມັກຜິດຖຽງ
.ກັນ

* * *

ຄວາມຢ້ານກົວພາຍໃນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ, ຫຼື ຄວາມກັງວົນ
ທີ່ເກີດຈາກການຄົບຫາກັບໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຍາດພິນ້ອງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງລ້ວນແຕ່
ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດຈິດໃຈທີ່ສັບສົນ ແລະ ອາລົມທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ທີ່ມີນິໄສທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກຊ່ວຍສ້າງຄວາມຄິດທີ່ມີ
.ສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີແມ່ເຫຼັກ

* * *

ພຣະເຈົ້າທິດສອບພວກເຮົາເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່
ແມ່ນເພື່ອທໍາລາຍພວກເຮົາ ຄວາມໂງ່າຈໍາຈະທໍາລາຍພວກເຮົາຖ້າພວກເຮົາວາງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນເນື້ອໜັງ ຜູ້ທີ່ອົດທົນໃນການຄົ້ນຫາ
ຄວາມຈິງຈະພົບຊີວິດນິລັນຕອນ ໂລກນີ້ແມ່ນເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາຖືກປັ້ນແຕ່ງ, ໄຜ່ອອກມາເປັນເຫຼັກກ້າຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທາງວິນຍານ

ມະນຸດມີທໍາແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນໍາໃຊ້ - ພະລັງທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງແຫ່ງເຫດຜົນ ເພື່ອປົດປ່ອຍຕົນເອງ
ຈາກຂໍ້ຈໍາກັດທາງໂລກທີ່ຜູກມັດພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕົກເປັນເຫຍືອ
ຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈໃນມື້ນີ້ທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງທໍາທາຍໃນ
ຊີວິດມາທໍາລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຂັດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງ
.ພວກເຂົາ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດໃນການເອົາຊະນະພວກມັນ

* * *

ຢ່າເປີດເຜີຍຄວາມລັບທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ໃນນາມຂອງຄວາມ
ຊື່ສັດ ຖ້າເຈົ້າເປີດເຜີຍຈຸດອ່ອນຂອງເຈົ້າໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ລະມັດລະວັງ, ພວກເຂົາຈະ
ສວຍໂອກາດເຍາະເຍີ້ຍເຈົ້າເມື່ອພວກເຂົາຕ້ອງການທໍາຮ້າຍເຈົ້າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຫ້
?ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພວກເຂົາສາມາດໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຈັບປວດ

* * *

ໄອ້ ເຄື່ອງຕີມທີ່ສິດຊື່ນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຕີມເຈົ້າຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ,
ແຕ່ຂວດແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງລືນເຫຼືອຢູ່ສະເໝີ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຊື່ຂອງເຄື່ອງຕີມທີ່
ໄດ້ຮັບພອນນີ້, ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນແມ່ນນໍ້າຫວານຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ໃຫ້
.ຄວາມສຸກທາງວິນຍານຄືນໃໝ່ແກ່ຂ້ອຍ

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນເກີດໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ ເພາະມັນບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຄາວ ມັນສະແດງອອກໃນຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາໃນຊ່ວງ
ເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ເມື່ອຄວາມກັງວົນທາງຈິດໃຈລະລາຍຫາຍໄປ ແລະ ນິໄສທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນຫາຍໄປພາຍໃຕ້ການສຳຜັດຂອງ
ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
.ຈິດວິນຍານ

* * *

ບໍ່ມີການປຽບທຽບລະຫວ່າງຄົນຮັງມີໃນໂລກ ແລະ ຄົນຮັງມີທາງວິນຍານ,
ເພາະວ່າຄົນຮັງມີທາງວິນຍານແມ່ນຄົນຮັງມີທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນຮັງມີໃນ□□□
.□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ

ມື້ນີ້, ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມສິ້ນຫວັງ, ຄວາມອຸກອັງ, ແລະ
ຄວາມເສຍໃຈຕໍ່ຄວາມຫວັງທີ່ສູນເສຍໄປ ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນ. ແທນທີ່
ຈະປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຖືກຈຳກັດ ແລະ ຖືກຈຳກັດ, ຂ້ອຍຈະດຳລົງຊີວິດຕາມການ
ກະຕຸ້ນຂອງປັນຍາ, ໂດຍຮູ້ວ່າໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະພົບຄວາມສຸກທີ່
.ຂ້ອຍຊອກຫາ

* * *

ຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ລະນຶກເຖິງຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີ, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ແລະ ສຳລັບຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພອນທີ່
ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະ
.ສາມາດມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມລະນຶກເຖິງພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ເມື່ອສະຕິຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກອະຄະຕິ ແລະ ຫລຸດພົ້ນຈາກພາບລວງ
ຕາ, ເຮົາຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດົນໃຈພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ໃນເວລາສະເພາະເທົ່າ
ນັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດເຮົາ ໂດຍການຕໍ່ອາຍຸຄວາມມີຊີວິດຊົ່ວ ແລະ
ຄວາມໝູ່ມັ້ນອຍຂອງຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ, ເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງເຮົາ, ແລະ
.ສາກໄຟຈິດວິນຍານຂອງເຮົາດ້ວຍກະແສປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ

* * *

ພັດທະນານິໄສການເວົ້າຄວາມຈິງໂດຍບໍ່ເວົ້າສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ, ແລະ ຫຼີກລ່ຽງ
ການເວົ້າສິ່ງທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄວາມ
.ຈິງ

* * *

ນັກທຸລະກິດສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຫາເງິນ, ແລະ ບໍ່ປະສົບຜົນ
ສຳເລັດໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນຜົວທີ່
ສະຫຼາດ, ເພາະວ່າເມື່ອເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຫ້ອງການ, ເຂົາເຈົ້າຈະຫຍຸ້ງຢູ່ກັບບັນຫາ
ພາຍໃນຄອບຄົວກັບເມຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຢູ່ເຮືອນ, ຈິດໃຈຂອງ

ເຂົາເຈົ້າກໍຖືກຄອບງໍາດ້ວຍບັນຫາການເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນ
.ພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າຄົນທີ່ຜິດພາດຕັດສິນໃຈປະຕິຮູບຕົນເອງ ແລະ ປັບປຸງສະພາບຂອງຕົນ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນໂດຍການຄົບຫາກັບຄົນດີ, ລາວຈະ ປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ໃນ
ຂະນະທີ່ຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານສູນເສຍຈິດວິນຍານ ແລະ ຖອຍຫຼັງໄປກັບຜູ້ທີ່ມີແຮງ
.ຈູງໃຈທີ່ຜິດ ແລະ ມີແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍ

* * *

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າແມ່ນການໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສູງສົງທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນ
ນິລັນຕອນ ແລະ ເປັນນິດ, ແລະ ຄວາມດີທັງໝົດມາຈາກພຣະອົງ. ຈົ່ງປຸກຝັງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ; ຢ່າໃຊ້
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສໍາເລັດ, ເພາະມັນເປັນຄວາມພະຍາຍາມ
ທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນການສູນເສຍພະລັງງານ. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໃນ
ຊີວິດນີ້ໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເບິ່ງຊີວິດຄືກັບ
ຄວາມຝັນທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ. ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າຄົມຊັດ ແລະ
.ຕັ້ງເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ລາວຈະພົບວ່າ
ຄວາມຕາຍແມ່ນລາງວັນ ແລະ ການຫັນປ່ຽນໄປສູ່ສະພາບທີ່ດີກວ່າໃນໂລກທີ່ດີ
.ກວ່າ

* * *

ອາຈານ ປາຣະມະຣັນສາ ໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ໄປນີ້ແກ່ລູກສຶດຄົນໜຶ່ງຂອງ
:ເພິນວ່າ

ຢ່າເຫັນແກ່ຕົວພຽງຝ່າຍດຽວ; ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ຈົ່ງດໍາລົງຊີວິດ
ຢ່າງມີລະບຽບ ແລະ ສົມດຸນ, ໂດຍຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ.
ໜ້າທີ່ແມ່ນວຽກງານທີ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງ
ແທ້ຈິງ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມແຄ້ນໃຈ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງພັນທະ. ໃນຂະນະທີ່ສະຕິ
ຮູ້ສຶກທາງວິນຍານ ແລະ ສິນທໍາຄວນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ແຕ່ໜ້າທີ່ທາງວັດຖຸບໍ່
ຄວນຖືກລະເລີຍ, ເພາະມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ແລະ ຄວນໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ
.ດ້ວຍພັນທະທາງສັງຄົມ, ຊາດ ແລະ ສາກົນ

* * *

"ແລະສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ຈົ່ງຊື່ສັດກັບຕົວເອງ"
ປະໂຫຍກນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຄໍາແນະນໍາທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່
ໃຫ້ແກ່ Polonius ໃນ Hamlet ຂອງ Shakespeare, ແລະມັນຫມາຍຄວາມ

ວ່າ, ໃນບັນດາສິ່ງອື່ນໆ, ການເປັນຕົວຂອງຕົວເອງ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາ
ຮູ້ສຶກວ່າມັນຜິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ສະອາດ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ
ຈະມອບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ລືນກາຍຄຸນຄ່າ
.ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຊັບສົມບັດທັງໝົດຂອງຈັກກະວານ

* * *

ພະລັງຂອງຄວາມສະມາທິອັນສູງສຸດເຮັດໃຫ້ພາຍຸແຫ່ງຄວາມກັງວົນ
ສະຫງົບລົງ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມກັງວົນ, ຍັບຍັງຄວາມປາຖະໜາ
.ທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ແລະ ດຶງດູດປັນຍາອັນສູງສູງທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ

* * *

ຄວາມສຳເລັດບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບຊະຕາກຳ ຫຼື ໂຊກ, ແຕ່ຂຶ້ນກັບການປັບຕົວເຂົາ
ກັບກົດລະບຽບຂອງຈັກກະວານ, ຜ່ານການພິຈາລະນາ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມ
.ກົດເກນຂອງຈັກກະວານ

* * *

ບໍ່ມີຫຍັງ ແລະ ບໍ່ຄວນມີໃຜໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຄອບຄອງບັນລັງຂອງ
ຫົວໃຈ, ເຊິ່ງຄວນອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ

* * *

ນິໄສຂອງຄົນເຮົາເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກເປັນຊາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າຂາດຕົກປົກຜ່ອງ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັບຄົນອື່ນໄດ້

* * *

ຊີວິດໃນຄອບຄົວຄວນເປັນສະຫວັນ, ແຕ່ອາລົມບໍ່ດີສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນ
ກາຍເປັນນະລົກໄດ້. ຜົວອາດຈະກັບມາຈາກບ່ອນເຮັດວຽກແລ້ວພົບເມຍຂອງ
ລາວຊົມເສົ້າແລະອຸກໃຈ, ເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ສາມາດສື່ສານກັບນາງໄດ້ ຫຼື ລາວ
ອາດຈະກັບບ້ານດ້ວຍອາລົມບໍ່ດີ, ເຮັດໃຫ້ນາງບໍ່ສາມາດສື່ສານກັບລາວໄດ້.
.ດັ່ງນັ້ນ, ບັນຫາຫຼາຍຢ່າງຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຄົນອື່ນຍ້ອນອາລົມທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວມີຄວາມໂກດແຄ້ນ ຫຼື ເສຍເມີຍ, ເຈົ້າຈະຖືກ
ກະທົບທັນທີຈາກນິໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະເຂົ້າຫາຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີອາລົມ
ດີ, ແຕ່ພົບວ່າເຂົາເຈົ້າມີອາລົມບໍ່ດີ ແລະ ມັກໂຕ້ຖຽງ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່
.ເຈັບປວດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສູນເສຍຄວາມສຸກທັນທີ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢາກຫ່າງເຫີນ
ຢ່າສິນໃຈບຸກຄະລິກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີອິດທິພົນຕໍ່ເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ປະເຊີນກັບການທົດລອງຫຼາຍຢ່າງໃນຊີວິດ, ແລະສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ
ແມ່ນກັບຄືນທີ່ຕັດສິນຂ້ອຍຜິດ. ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄົນທີ່ຂ້ອຍຮັກແລະມອບຫົວໃຈຂອງ

ຂ້ອຍໃຫ້ເຂົາໃຈຂ້ອຍຜິດແລະຫັນມາຕໍ່ຕ້ານຂ້ອຍ. ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມ
.ຂົມຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເພາະວ່າຄວາມຂົມຂຶ້ນໄດ້ຄອບງຳຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຂ້ອຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງເຈັບປວດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງຄົນອື່ນ
ກ່ຽວກັບຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າຖ້າພວກເຂົາເປີດໃຈຮັບ ແລະ
.ສົງຄວາມປາດຖະໜາດີ ແລະ ຄວາມເມດຕາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ການກະທຳທີ່ຊອບທຳກໍຄືກັບການຕື່ມນ້ຳຫວານທີ່ຫວານຊື່ນຂອງຄວາມດີ,
ໃນຂະນະທີ່ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍມີລັກສະນະເປັນສັດຕູກັນຄືກັບການກິນນ້ຳເຜິງ
ທີ່ເປັນພິດ. ການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ນຳໄປ
ສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຄວນຫຼີກລ່ຽງຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ການຕື່ມສານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທຸກປະເພດໂດຍບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນແມ່ນປະຕູທີ່
ບັນຫາທາງຈິດໃຈ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍ
.ເຂົ້າມາ

* * *

ໂອ້ ພະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ

ເຈົ້າຄືແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຮັກທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກຫົວໃຈຂອງມິດຕະພາບ,
ແລະ ເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຄວາມອົບອຸ່ນທີ່ເປີດຕາແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ
.ໃນຫົວໃຈຂອງເພື່ອນມິດ
ແລະບົດກະວີທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຍິກຍ້ອງຄວາມສູງສົງ, ຄວາມຈົງຮັກພັກດີ,
,ແລະ ຄວາມອຸທິດຕົນ

* * *

ຍິ່ງຂ້ອຍສົງຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາດີຂອງຂ້ອຍໄປ
ໃຫ້ຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຂ້ອຍກໍຍິ່ງເປີດຊ່ອງທາງທາງວິນຍານທີ່ຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄຫຼມາຫາຂ້ອຍຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຮັກອັນສັກສິດແມ່ນແມ່ເຫຼັກທີ່
.ດຶງດູດ ແລະ ນຳເອົາຄວາມດີທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດມາໃຫ້

* * *

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຈະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່
ກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ສ້າງຄວາມລຳບາກ, ເຮັດວຽກໃຫ້ນາຍຈ້າງທີ່ໂຫດຮ້າຍ,
ຈັດການກັບຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າເປັນສັດຕູ, ຫຼື ປະເຊີນກັບການທົດລອງໃດໆໃນ
ຊີວິດ. ຖ້າພວກເຂົາອິດທິນກັບຄວາມຕັ້ງໃຈນີ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ບໍ່ຫ້ຖອຍຫຼັງຈາກສອງສາມມືຂອງປະສົບການດັ່ງກ່າວ, ເຂົາເຈົ້າຈະບັນລຸ
.ຄວາມສົມດຸນພາຍໃນ ແລະ ພົບຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈ

* * *

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບາບບໍ່ມີຢູ່ໃນທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຖືກນຳ
ເຂົ້າມາຈາກພາຍນອກ ແລະ ຖືກປູກຝັງຢູ່ໃນຕົວເຮົາເອງ

* * *

ຄຳທີ່ຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ຂີ້ຕົມຈະບໍ່ສູນເສຍແກ່ນແທ້ຂອງມັນ; ມັນຈະສ່ອງແສງ
ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດຕາມທຳມະຊາດຂອງມັນເມື່ອຂີ້ຕົມຖືກກຳຈັດອອກ ໃນທຳນອງ
ດຽວກັນ, ຄວາມດີງາມຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ ເຖິງວ່າຈະມີຊັ້ນ
ຂອງຄວາມໂງ່ຊ້າທີ່ປົກຄຸມ ແລະ ປິດບັງມັນໄວ້. ບໍ່ວ່າຄຳຂອງຈິດວິນຍານຈະ
ກາຍເປັນໝອງມົວປານໃດກໍຕາມ ຍ້ອນຂີ້ຕົມທີ່ໜາ ແລະ ແຂງກະດ້າງຂອງ
ຄວາມໂງ່ຊ້າ, ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງການລ້າງຂີ້ຕົມນັ້ນອອກດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງປັນຍາ
.ເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ສວຍງາມຂອງຄຳທີ່ແທ້ຈິງຂອງຈິດວິນຍານ

* * *

ຄົນເຮົາມັກຈະສຸມໃສ່ການວິພາກວິຈານເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະນັ້ນແມ່ນ
.ເຫດຜົນທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສັງເກດເຫັນຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຂອງອົກຝ່າຍໜຶ່ງ

* * *

ຄວາມໂງ່ຊ້າມີຢູ່ເທົ່າທຽມກັນທັງໃນຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ. ເມື່ອຄົນ
ໂງ່ຊ້າຈາກຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກພົບກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະຜິດຖຽງກັນ ແລະ
ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ຄວາມ
ຊອບທຳຂອງຕົນເອງໂດຍບໍ່ຟັງ ຫຼື ເຄົາລົບຫັດສະນະຂອງຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນ
ຈະຖືກຕ້ອງກໍຕາມ. ແນວໃດກໍຕາມ, ເມື່ອຄົນສະຫຼາດຈາກຕາເວັນອອກ ແລະ
ຕາເວັນຕົກພົບກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະກວດສອບບັນຫາຕ່າງໆຢ່າງເປັນກາງ ແລະ ເຮັດ
.ວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງທຸກຄົນ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຈິດວິນຍານ, ຈິດໃຈ, ແລະ ຮ່າງກາຍໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປູກຝັງຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້ໃນລັກສະນະທີ່ກົມກຽວ ແລະ ສົມ
ຄຸນ. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງກາຍເປັນທາດຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື
.ນັກໂທດຂອງນິໄສ

* * *

ພໍ່ແມ່ທີ່ມີການພັດທະນາທາງວິນຍານສາມາດຊ່ວຍໂລກໄດ້ໂດຍການລ້ຽງດູ
ລູກດ້ວຍນິໄສທາງວິນຍານ ແລະ ໂດຍການຮັບເອົາວິຖີຊີວິດທີ່ພໍ່ປະມານ ເຊິ່ງມີ
.ລັກສະນະໂດຍການຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະ ມີວິໄນໃນຕົນເອງ

* * *

ຄວາມປາດຖະໜາແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຂາດຄວາມສາມາດໃນການ
ບັນລຸຜົນ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຕັ້ງໃຈແຂງແຮງກວ່າຄວາມປາດຖະໜາ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ພະລັງໃຈແມ່ນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມປາດຖະໜານັ້ນ,
ບວກກັບພະລັງງານທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບັນລຸຜົນ. ນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບ

ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສຸມໃສ່ແລະຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າຄວາມປາດຖະໜາຈະບັນລຸຜົນ.

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ປາດຖະໜາແລະບັນລຸສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າປາດຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງ!

ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໃຊ້ພະລັງໃຈເພື່ອກະທຳການທີ່ໜ້າອັບອາຍແລະໜ້າຕຳໜີ, ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ລະເມີດຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພະລັງໃຈແລະນຳມາເຊິ່ງຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ດີແລະເປັນອັນຕະລາຍ. ພະລັງໃຈຂອງມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການນຳພາ

ໂດຍປັນຍາແລະການຕັດສິນໃຈ, ນຳໄປສູ່ການເປີດເຜີຍແລະຄວາມໃກ້ຊິດກັບ
.ພຣະເຈົ້າ

* * *

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ມີຄ່າໃນຊີວິດນີ້ມັກຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນບໍ່

ແຮ່ທີ່ຖືກປິດບັງໄປດ້ວຍຄວາມລືກລັບ ເຄື່ອງປະດັບທີ່ຫາຍາກແມ່ນຫາຍາກ,

ແລະ ຊັບສົມບັດທາງວິນຍານທີ່ມີຄ່າຕ້ອງໄດ້ຊຸດຄືນ ແລະ ສະກັດອອກດ້ວຍ
.ເຄື່ອງມືຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ປັນຍາ

* * *

ການນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນຜ່ານຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່

ຈິງໃຈ ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ແທ້ຈິງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການ

ທຳຮ້າຍຄົນອື່ນດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ, ການຈ້ອງມອງໃນແງ່ລົບ, ແລະ ຄຳ

ແນະນຳທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແມ່ນສັນຍານຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ສາຍຕາທີ່ເຈັບປວດ

ແລະ ລົມຫາຍໃຈທີ່ໂກດແຄ້ນ ບາດແຜທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າການຕີ ຫຼື ການຕີທີ່

ເຈັບປວດ. ການເຍາະເຍີ້ຍ ແລະ ການເຍາະເຍີ້ຍ ເປີດເຜີຍຈິດໃຈຂອງການ

ທ້າທາຍ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນໃນຜູ້ກະທຳຜິດ, ໃນຂະນະທີ່ຄຳແນະນຳທີ່ເປັນ

.ມີດກະຕຸ້ນຄວາມເສຍໃຈ ແລະ ຄວາມອັດສະຈັນ

* * *

ບາງຄັ້ງພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຄົນຮັກຂອງພຣະອົງໃນຖານະເປັນແສງ

ສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼື ເປັນສຽງຂອງຈັກກະວານ, ຫຼື ເປັນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີ

ຂອບເຂດ, ຫຼື ເປັນຄວາມຮັກທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດ, ຫຼື ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈ, ປັນຍາ,

ແລະ ຄວາມຮູ້, ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງຂະຫຍາຍ ແລະ ແຜ່ລາມຄືກັບປົກ

ຂອງຈັກກະວານໄປຕະຫຼອດການ, ແລະ ບາງຄັ້ງຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໂລກນີ້ເປັນ

ຄວາມຝັນໃນຫົວໃຈຂອງແສງສະຫວ່າງນັ້ນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າໂລກ

.ນີ້ແມ່ນຄວາມຝັນ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຊຳລະລ້າງຫົວໃຈຂອງ

ພວກເຮົາດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ຊຳລະລ້າງມັນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ

ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນ, ຍ່າງໄປນຳກັນໄປສູ່ບ້ານ

.ສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມພ້ອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ເຈົ້າທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຍິ່ງເຈົ້າພັດທະນາຕົນເອງຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ເຈົ້າກໍຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຈົ້າໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນທີ່
ພັດທະນາຕົນເອງຈະມີຄວາມສຸກສະເໝີ, ແລະ ເຈົ້າມີຄວາມສຸກຫຼາຍເທົ່າໃດ,
.ເຈົ້າກໍຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຈົ້າມີຄວາມສຸກຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮ່ວມມືກັນເພື່ອລ້ຽງດູຜູ້ທີ່ອຶດຫິວ, ໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ
ຢາປິວພະຍາດແກ່ຜູ້ທີ່ຂັດສິນ, ປອບໃຈຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າ, ເຊັດນັ້ນຕາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂັດ
ສິນ, ນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຮອຍ
.ຍິມ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ວາງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃຈຂອງແມ່, ພວກເຂົາກໍ
ຈະບໍ່ສາມາດຮັກລູກຂອງພວກເຂົາໄດ້ ຄວາມຮັກອັນສັກສິດໄຫຼຜ່ານຫົວໃຈຂອງ
ແມ່ ບ້ານເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນເພາະວ່າມີ ແມ່ຫົວໂລກໃນຮູບແບບຂອງແມ່ທີ່ເປັນ
ມະນຸດ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງແມ່ໃຫ້ມີຊີວິດ
.ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຊີວິດຢູ່ທີ່ນີ້ເບິ່ງຄືວ່າຈະແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ລຸ້ນວາຍຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄປ
ຮອດຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລໃສ່ເປົ້າໝາຍທາງ
ໂລກທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາ ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ຕິດພັນກັບວັດຖຸທີ່ແຕກຫັກງ່າຍ ການ
ເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ອ່ອນແອດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງ
ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ຄືກັນກັບທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບລັກສະນະຂອງຊີວິດ, ເອີ້ນຫາພວກເຮົາຢູ່
ສະເໝີ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຮົາຈາກກດອກໄມ້, ປຶ້ມສັກສິດ, ແລະ ສະຕິສຳນຶກຂອງ
ພວກເຮົາ, ແລະ ຜ່ານສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຄຸ້ມຄ່າແກ່ການດຳລົງ
ຊີວິດ ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ
ທີ່ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກ ແລະ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງຂອງຈິດໃຈທີ່ຈະ
.ປະສານສົມທົບກັບພຣະອົງ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນົກອິນຊີແຫ່ງ
ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ ທີ່ບິນສູງເໝືອນຊອຍທາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຝຸ່ນຂອງ
ຄວາມຄິດຄັບແຄບ ແລະ ການເວົ້າເກີນຈິງຂອງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ

ເອີ້ນຂ້ອຍໄປສູ່ຊັ້ນທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ສູງກວ່າ, ເໝືອນກວ່າການສັນສະເໜີ
ຂອງໂລກ ແລະ ເມກທີ່ກົດຂວາງແສງແດດ
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຂີ່ປີກແຫ່ງຄວາມສົມດຸນໄປສູ່ທ້ອງຟ້າສູງສົງຂອງການຮັບຮູ້ທີ່ສູງ
ສົງເຫຼົ້ານັ້ນ
ເໝືອນພາຍຸ ແລະ ພະຍຸເຮືອນທັງໝົດ, ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງຄົ້ນຫາຮັງ
ສະຫວັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດປະທານຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນນົກອິນຊີແຫ່ງຄວາມ
ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ, ສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ
ຄວາມກະຕືລືລົ້ນສະເໝີ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍສົດຊືນດ້ວຍລົມພັດອ່ອນໆ
ຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ສິ່ງມີຊີວິດຂອງ
ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມອຸດົມສົມບູນດ້ວຍປັນຍາອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້
ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ
ທຸກດ້ານຂອງຊີວິດພວກຂ້ານ້ອຍ, ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ,
ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ເຕັມເຕັມພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ
ສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ໃຫ້ພະລັງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍໃນການກະທຳ
.ຄວາມດີ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ວັດຖຸແກ່ຄົນອື່ນດ້ວຍ
ຫົວໃຈທີ່ລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເອື້ອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ ຈະພົບວ່າ
ສິ່ງທີ່ເຂົາ ໃຫ້ນັ້ນຈະກັບຄືນມາຫາເຂົາ, ແລະ ນີ້ແມ່ນກົດແຫ່ງການກະທຳທີ່ນຳ
ໃຊ້ກັບຫົວໃຈ

* * *

ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນຮູ້ສຶກຕໍ່ຄົນອື່ນສ້າງການສັນສະເໜີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນອີເທີ,
ດຶງດູດຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈແລະຄວາມເມດຕາໃນປະລິມານທີ່ສອດຄ້ອງກັນ.
ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ລາວຈະດຶງດູດການໃຫ້ອະໄພແລະຄວາມອິດທິ
.ສຳລັບຕົນເອງ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າຜ່ານໂທລະສັບທີ່ແຕກໄດ້, ຄົນເຮົາກໍບໍ່
ສາມາດຖ່າຍທອດຄຳອະທິຖານຜ່ານຈິດໃຈທີ່ຖືກກະທົບກະເທືອນຈາກຄວາມ
ກັງວົນ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມຜູກພັນກັບລັດສະໝີພາບທາງ
ໂລກທີ່ຜ່ານໄປໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ແທນທີ່ຈະ, ຈິດໃຈນັ້ນສາມາດໄດ້ຮັບການ

ສ້ອມແປງຜ່ານຄວາມສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິງ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເສີມຂະຫຍາຍຄວາມ
ສາມາດໃນການສົ່ງຕໍ່ການໂຫທາງວິນຍານ ແລະ ຮັບພອນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ
.ອັນສູງສົງ

* * *

ໃນໂລກທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ, ອັນຕະລາຍ, ແລະບໍ່ແນ່ນອນນີ້, ເຈົ້າຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ
ຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງ
.ຂອງເຈົ້າຜິດຫວັງ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂປ່ງໃສດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດເພື່ອວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະຫ້ອນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ

ເຮັດໃຫ້ກະຈົກແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສະຫງົບລົງ, ເຊິ່ງສັນສະເທືອນດ້ວຍ
ຄວາມກັງວົນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະສະຫ້ອນເຖິງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ
ຂໍເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສັດທາໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້
ຫາຍໃຈເອົາກິນຫອມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຫງ່າງາມໃນພຣະອົງເອງ! ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງມີສະຫງ່າ
ລາສີເກີນກວ່າຈະພັນລະນາໄດ້! ຂໍເຜີຍທອດເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນດວງຕາທີ່ປາຖະໜາ
!ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດໃນໂລກນອກຈາກພຣະອົງ

* * *

ສຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນມີຜົນກະທົບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕໍ່ລະບົບປະສາດ ສຽງທີ່ບໍ່
ສອດຄ່ອງກັນມີຜົນກະທົບທີ່ລະຄາຍເຄື່ອງຕໍ່ເສັ້ນປະສາດ, ໃນຂະນະທີ່ສຽງ
ປະສານສຽງກະຕຸ້ນເນື້ອເຍື່ອທີ່ຜ່ອນຄາຍ ແລະ ຫົດຕົວຂອງລະບົບປະສາດໂດຍ
.ການປຸກກຳລັງຊີວິດຂອງມັນ
ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຍແລະອ່ອນໄຍ, ເພງທີ່ດົນໃຈ, ແລະສຽງແຫ່ງ
ປັນຍາທີ່ກະຊິບຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງຈິດວິນຍານ ລ້ວນແຕ່ມີຜົນກະທົບທີ່
.ເລິກເຊິງແລະບໍ່ສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ
ຊີວິດກໍຄືການເດີນທາງໄລຍະສັ້ນໆ [ເຂົ້າໄປໃນປ່າ] ທັນໃດທີ່ອາຫານທ່ຽງ
ຖືກກະກຽມ ແລະ ວາງໄວ້ເທິງໂຕະ ສັດຮ້າຍກໍບຸກເຂົ້າມາບັງຄັບໃຫ້ທຸກຄົນອອກ
ໄປ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ດຳລົງຊີວິດແບບນີ້ ພວກເຂົາເຮັດວຽກໜັກເພື່ອສະສົມເງິນ
ແລະ ບັນລຸຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແຕ່ຖືກສັດຕູແຫ່ງຄວາມເຈັບປ່ວຍ
ແລະ ໄພພິບັດອື່ນໆໂຈມຕີ, ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຢຸດເຕັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຖືກ
ບັງຄັບໃຫ້ອອກໄປ ຄົນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຳລົງຊີວິດແບບນີ້, ປ່ອຍໃຫ້ວຽກງານທີ່ບໍ່ມີ
ວັນສິ້ນສຸດລັກເວລາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເປັນທາດຂອງພວກເຂົາ ຫຼາຍປີຜ່ານໄປ
ດ້ວຍວິທີນີ້ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກົດຂວາງພວກເຂົາຈະໄດ້
.ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກມັນໄດ້

* * *

ໂດຍຫົວໄປແລ້ວ, ຄຳວ່າ "ອາຫານ" ແມ່ນໃຊ້ສະເພາະກັບການບຳລຸງ
ຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີການບຳລຸງປະເພດອື່ນໆເຊັ່ນ: ກິດຈະກຳທາງປັນຍາ,
ການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ, ແລະ ປັນຍາທາງວິນຍານ. ປະເພດທຳອິດ (ອາຫານ) ບຳລຸງ
ຮ່າງກາຍ, ປະເພດທີສອງ (ການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ) ບຳລຸງຈິດໃຈ, ແລະ ປະເພດທີ
.ສາມ (ປັນຍາທາງວິນຍານ) ບຳລຸງຈິດວິນຍານ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈ "ສິງອິນ" ທີ່ຫຼົງທາງນັ້ນບໍ່, ພາບລວງຕາທີ
ປ່ຽນແປງໄປມາ ແລະ ຫາຍໄປຢູ່ສະເໝີໃນທະເລຊາຍ, ວ່າເຈົ້າຍັງຮູ້ສຶກເຖິງເຖິງ
ແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກສຳເລັດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າແລ້ວ? ມະນຸດຢາກໄດ້
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມີມັນ, ແຕ່ເມື່ອມັນຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາກໍເບື້ອມັນ ແລະ ຢາກໄດ້ສິງອິນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດຈະ
ໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາປາຖະໜາ - ຄວາມຮັ່ງມີ, ອຳນາດ, ໝູ່ເພື່ອນ
- ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍຈະຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈ ແລະ ເລີ່ມຄືນຫາຕື່ມອີກ ແຕ່ມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຄົນ
ເຮົາບໍ່ເຄີຍເບື້ອ, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາພົບມັນແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ປາຖະໜາຫຍັງ
ອີກ ແລະ ຈະບໍ່ແລກປ່ຽນມັນກັບສິງອິນ: ຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານ,
.ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງຕົວເອງ

* * *

ໂລກໄດ້ຖືກສັນສະເທືອນ ແລະ ບໍ່ໝັ້ນຄົງຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ ໃນ
ສິງຄາມ, ໂລກກາຍເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມ
ເຈັບປວດສຳລັບຜູ້ຄົນຫຼາຍລ້ານຄົນ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍິນຍົງແມ່ນຢູ່ໃນ
ການປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຜົນກຳໄລໃດ
.ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການບັນລຸຄວາມສຸກນັ້ນ

* * *

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສຸກໜ້ອຍ ແລະ ມີປັນຫາ
?ຫຼາຍ

ຄຳຕອບຄື "ນິໄສ," ເຊິ່ງເປັນປັດໄຈຕັດສິນໃນຊະຕາກຳຂອງມະນຸດ. ຫຼາຍ
ຄົນຍັງຄົງຢູ່ໃນການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຖິງວ່າຈະຮູ້ເຖິງຄວາມເຈັບປວດ
ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ພວກມັນກໍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ເນື່ອງຈາກການຍຶດໝັ້ນຂອງ
ນິໄສ. ອຸດົມກິນພຸ່ມໝາຍເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະດູດເລືອດອອກຈາກປາກຂອງມັນ. ຜູ້
ຊອກຫາຄວາມສຸກດື່ມດຳກັບຄວາມສຸກຂອງຕົນເຖິງວ່າມັນຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ສຸຂະພາບຂອງລາວ. ຕື່ມເຫຼົ້າຈົນຕາຍ, ບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມສຸກທາງວິນຍານພາຍໃນ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກອື່ນໆ. ຄົນໂລບທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງຕົນ
ໂດຍການໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າຖ້າລາວຄິດໄຕ່ຕອງ
.ໄລຍະໜຶ່ງ, ລາວຈະບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຄຳບໍ່ສາມາດຊື້ໄດ້

* * *

ໃນແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະຕື່ນຢູ່ຕະຫຼອດໄປ, ເພີດເພີນ
ກັບການເຫັນໃບໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ
ຂ້ອຍໄດ້ຄືນຫາຄວາມຮັກຜ່ານອາລົມທີ່ຊົ່ວຄາວ, ແລະຫຼັງຈາກໄດ້ລ່ອງ
ລອຍຜ່ານທະເລຊາຍແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດທີ່ຈຳກັດ, ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍໄດ້ພົບ
.ກັບໂອເອຊິສແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຄວາມຄິດທາງວິນຍານ
ສຳລັບອາຈານທີ່ສະຫລາດ Paramhansa Yogananda

ພຣະເຈົ້າເປັນອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງສະຕິປັນຍາອັນສູງສົງ, ຂອງພຣະອົງມີ
ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງມັນແມ່ນບໍ່ມີວັນໝົດ
.ສິນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດແມ່ນຊ່ອງທາງທີ່ສະຕິປັນຍານັ້ນໄຫຼຜ່ານ
ມີຊ່ອງທາງກວ້າງ, ເປີດກວ້າງ ແລະ ຊ່ອງທາງແຄບ, ເປັນສະໝິມ ຍິ່ງຊ່ອງ
ທາງໃຫຍ່ເທົ່າໃດ, ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະຍິ່ງຫຼັງໄຫຼມາຫຼາຍ ແລະ ອຸດົມ
ສົມບູນເທົ່ານັ້ນ
* * *

ຄວາມເຈັບປວດມີບົດຮຽນທີ່ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບຄົນສະຫຼາດ ແລະ
ເຕັມໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້, ແຕ່ຄວາມເຈັບປວດກາຍເປັນຜູ້ກົດຂີ່ຂົມເຫັງທີ່ໂຫດຮ້າຍ
.ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈົມວ່າ ແລະ ບໍ່ພໍໃຈ
ຄວາມເຈັບປວດສາມາດສອນພວກເຮົາໄດ້ເກືອບທຸກຢ່າງ. ບົດຮຽນຂອງມັນ
ກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາພັດທະນາການຮັບຮູ້, ການລວບລຸມຕົນເອງ, ການແຍກຕົວ,
.ສິນລະທຳ, ແລະ ສະຕິທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ຕົວຢ່າງ, ອາການເຈັບທ້ອງບອກພວກເຮົາວ່າບໍ່ໃຫ້ກິນຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ
ໃຫ້ລະມັດລະວັງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກິນ
ຄວາມເຈັບປວດທີ່ເກີດຈາກການສູນເສຍຊັບສິນ ຫຼື ຄົນທີ່ຮັກເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຮົານຶກເຖິງລັກສະນະຊົ່ວຄາວຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກແຫ່ງພາບລວງຕາມີ
ຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳທີ່ຜິດກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາແຍກແຍະລະຫວ່າງ
ສິ່ງທີ່ຖືກແລະສິ່ງທີ່ຜິດ
ແຕ່ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮຽນຮູ້ຈາກປັນຍາ? ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ, ພວກເຂົາ
ຄຶງຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມບໍ່ຈຳເປັນ
!ຈາກຜູ້ກົດຂີ່ຂົມເຫັງຄວາມເຈັບປວດ
* * *

ໂອ້ ພະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າຢູ່ໃນທຸກມຸມຂອງຈັກກະວານ
ນາງລີຊ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງດອກໄມ້ແລະດອກກຸຫລາບ

ນາງແນມເບິ່ງຂ້ອຍຈາກປ່ອງຢ້ຽມຂອງດວງຈັນ
ຈາກທາງຫລັງຜ້າມ່ານຂອງທຳມະຊາດ
ແລະພາບລວງຕາກໍຖືກປິດບັງຈາກຂ້ອຍ
ຢ່າລະເລີຍຂ້ອຍແມ້ແຕ່ພົບຕາດຽວ
* * *

ຜູ້ຄົນຄິດວ່າການອົດອາຫານແມ່ນກ່ຽວກັບການບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງຖືກກົດກັນ,
ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງທັງໝົດ ຂ້ອຍໄດ້ຍອມແຜ່ຄວາມປາຖະໜາເລັກໆນ້ອຍໆ
ເພື່ອຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການມີຢູ່
* * *

ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງລາວ - ຜ່ານວິທີທີ່ໜ້າຕໍ່າໜີ ຫຼື
.ຊອບທຳ - ມະນຸດກຳລັງຊອກຫາຄວາມສຸກທາງວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງ
ຄວາມສຸກມີສອງປະເພດຄື: ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
ຫຼອກລວງ

ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງມັກຈະຕາມມາດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມ
ເຈັບປວດ, ໃນຂະນະທີ່ຈຸດຈົບຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນມີຄວາມສຸກສະເໝີ,
ເຖິງແມ່ນວ່າການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມັນຈະເສົ້າ ຫຼື ຫ້ຖອຍໃຈກໍຕາມ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ, ແລະເມື່ອຜູ້ຄົນຫາພົບພຣະອົງ, ລາວຈະ
ພົບສິ່ງອື່ນທີ່ລາວຄົ້ນຫາແລະຄົ້ນຫາໂດຍບໍ່ຢຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກບັນລຸຄວາມ
.ປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ລາວຄິດວ່າຈະນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ລາວ
ໃນຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ເນື່ອງນີ້, ຜູ້ສະແຫວງຫາຈະພົບຄວາມສຸກທັງໝົດທີ່ລາວ
ສະແຫວງຫາໃນສິ່ງອື່ນໆທັງໝົດ
* * *

ມື້ອື່ນຖືກກຳນົດໂດຍມື້ນີ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະວິເຄາະຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ເຂົ້າໃຈວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະຄິດຫາວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປ
ຕາມທີ່ມັນຄວນຈະເປັນ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະປູກຝັງຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີ່ມ, ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ລິເລີ່ມກໍຄືກັບດາວ
.ຕົກທີ່ທະລຸຜ່ານ, ສ້າງບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ
ມັນເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປໄດ້ຜ່ານພະລັງຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
* * *

ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ໃນທຸກໆອະຕອມຂອງສິ່ງມີຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ໃນ
.ທຸກໆຈຸດທີ່ມີຊີວິດ, ທຸກໆເສັ້ນປະສາດ, ແລະ ໃນສະໝອງ ແລະ ເນື້ອເຍື່ອຕ່າງໆ
ຂ້ອຍສະບາຍດີເພາະວ່າພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສ່ວນ
ຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ
* * *

ຜູ້ໃດທີ່ສາມາດຮັກສາຄວາມສະຫງົບຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ
ຢ່າງສະຫງົບ ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ຕົນເອງກັບວິນຍານສາກິນທີ່ຄວາມສະຫງົບສຸກເຕັມໄປ
ດ້ວຍຊີວິດ

ບໍ່ວ່າເຫດການໃນຊີວິດຈະໂຫດຮ້າຍປານໃດກໍຕາມ, ແລະບໍ່ວ່າປະສົບການ
ຈະເບິ່ງຄືວ່າຫຍຸ້ງຍາກປານໃດກໍຕາມ, ສະພາບຈິດໃຈຄວນສະໜອງເຖິງຄວາມ
ສະຫງົບ ແລະຈິດໃຈຄວນຮັກສາສົມດຸນຂອງມັນໄວ້

ທັງຄວາມລືມເຫຼວທີ່ຮ້າຍແຮງບໍ່ຄວນສັນສະເທືອນພື້ນຖານຂອງ
ຈິດວິນຍານ, ແລະ ຄວາມສໍາເລັດອັນສະຫຼາດກໍບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມສຸກ
ຜູ້ໃດທີ່ສະແດງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ - ຢ່າງແທ້ຈິງ, ບໍ່ໄດ້
ແກ້ງເຮັດ - ໄດ້ໄປຮອດຝັ່ງແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສັນຕິພາບທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ບໍ່
ສາມາດຖືກລົບກວນໂດຍອິດທິພົນພາຍນອກໄດ້

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຢາກປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນຕ້ອງພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມ
ແຂງ, ງຽບສະຫງົບ, ແລະ ບໍ່ຍອມແພ້ຕໍ່ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີ
ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ຈະຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໃນລະຫວ່າງກິດຈະກຳ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດນີ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ

* * *

ບາງຄົນທີ່ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ໄດ້ຢ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງໃນໄລຍະທາງສັ້ນ
ໆ, ຈາກນັ້ນກໍສູນເສຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ປ່ຽນທິດທາງ, ແລະລົ້ມການຕັດສິນໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຄົນອື່ນພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອສືບຕໍ່ການເດີນທາງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ບາງຄັ້ງຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ນິໄສເກົ່າ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ຢ່າງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມ
ພະຍາຍາມ, ດັ່ງນັ້ນແນວໂນ້ມຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງດີຂຶ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາກາຍເປັນ
ຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ແລະ ມີພະລັງເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ

* * *

ການຄິດໃນແງ່ບວກນຳໄປສູ່ການເຫັນພະລັງອັນສູງສົ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຊິ່ງ
ສາມາດຂະຫຍາຍຊ່ອງທາງທາງປັນຍາຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງດ້ານ
ປະສາດສຳຜັດທີ່ຈຳກັດ, ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ແລະ
ເປີດປ່ອງຢ້ຽມອັນກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ຈຳກັດ ເຊິ່ງຜ່ານນັ້ນການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ
ສາມາດເຫັນໄດ້ໃນຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນອັນສູງສົ່ງທັງໝົດ
ຂອງມັນຢູ່ຫົວຫຸກແຫ່ງ

ຄວາມສະຫງົບແມ່ນສິ່ງທີ່ຫົວໂລກຕ້ອງການ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ເດີນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບັນລຸຂອບເຂດທາງວິນຍານທີ່
ສູງສົ່ງ

ຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານທີ່ເຮັດຢ່າງງຽບໆ ແລະ ສະຫງົບສຸກ ມັກຈະ
ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າເມື່ອການເຄື່ອນໄຫວທາງຮ່າງກາຍ

ຢຸດລົງ, ຄວາມຄິດຈະກາຍເປັນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພະລັງງານທາງວິນຍານທີ່
ງຽບສະຫງົບຈະຖືກປຸກຂຶ້ນ

* * *

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍໃຈ ຫຼື ອຸກອັງໃຈກັບຄວາມຜິດພາດຂອງພວກ
ເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງດ້ານດີຂອງປະສົບການຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮຽນຮູ້
ຈາກພວກມັນສະເໝີ. ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຄວນຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
.ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳ

* * *

ສາວົກໃໝ່ຄົນໜຶ່ງຄິດວ່າລາວສາມາດເຂົ້າໃຈຄຳສອນທາງວິນຍານຜ່ານ
ການສຶກສາທິດສະດີພຽງຢ່າງດຽວ, ແລະຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ລາວຍັງກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະ
:ສອນຄົນອື່ນ, ດັ່ງນັ້ນຄູບາອາຈານ ປາຣະມຣັຊສາ ຈິງເວົ້າກັບລາວວ່າ
ສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານບໍ່ແມ່ນການຕໍ່ກົງພາຍນອກ (ຄືກັບຕື້ນໄມ້) ແຕ່ເປັນ"

"ການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ພັດທະນາຈາກພາຍໃນ

* * *

ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໂດຍອາຈານ ປາຣະມຣັຊສາ ໂຍຄະນັນດາ ເຖິງ
ນັກຮຽນຂອງເພິ່ນໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1944 ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນກຳລັງຂຽນປຶ້ມ
ຂອງເພິ່ນທີ່ມີຊື່ວ່າ ຊີວະປະຫວັດ ຂອງໂຍຄິ ເຊິ່ງໄດ້ຖືກແປເປັນ 35 ພາສາ ແລະ
ສືບຕໍ່ພິມອອກມາ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມນັບຖືແຕ່ມັນໄດ້ອອກວາງຈຳໜ່າຍ
.ປະມານ 70 ປີກ່ອນ

:ໝູ່ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ

ເສລີພາບໃນການເລືອກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນປະກອບດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ,
ຄວາມປາຖະໜາ, ເຈດຕະນາ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທຸກປະເພດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງເສລີພາບໃນການເລືອກຕົວຈິງ ແລະ ການສະແດງ
.ອອກທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງມັນ

ຄວາມພະຍາຍາມ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ການກະທຳທາງ
ດ້ານຮ່າງກາຍ, ສິນທຳ ແລະ ຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ
ດຳເນີນງານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ
ພະລັງໃຈປະກອບດ້ວຍວົງຈອນຕໍ່ເນື່ອງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ
ກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມປາຖະໜາ ຈົນກວ່າມັນຈະບັນລຸຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸຜົນທີ່ຕ້ອງການ

ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ດີຈາກປຶ້ມທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຂຽນ, ຍ້ອນວ່າຂ້ອຍເຄີຍ
ຂຽນໂດຍບໍ່ໄດ້ທົບທວນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຂຽນ, ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງໄດ້ທົບທວນທຸກໆວັກຂອງ
ອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍມັກກັບໄປເບິ່ງບົດທົດສອບທີ່ດີເລີດ
.ເຫຼົ່ານັ້ນໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເບິ່ງປຶ້ມອີກຄັ້ງ

ຂ້ອຍໄດ້ມີການຜະຈົນໄພຫຼາຍຢ່າງໃນຊີວິດນີ້ ຂ້ອຍໄດ້ປັນຍາຍ, ສ້າງ
ອາຄານ, ແລະ ທາສີ, ແລະ ຄວາມລັບຂອງຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈສະເໝີ

ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈໄດ້ປັນລູຜົນສຳເລັດແລ້ວ,
ແລະຂ້ອຍຮັບປະກັນເຈົ້າວ່າຖ້າເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ມັນຈະ
.ປັນລູຜົນສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຄວນແບ່ງປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງກັບຄົນອື່ນ ບໍ່ມີຫຍັງປະເສີດໄປ
ກວ່າການເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຈາກໃຈຈິງ

ຖ້າທ່ານສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຊື່ອວ່າເສັ້ນທາງຂອງບາບນຳໄປສູ່ຮ່ອມ
ພູແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງການຝຶກສະມາທິ ແລະ ການປະຕິບັດ
ຕາມກົດເກນຂອງສະຫວັນນຳໄປສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ, ທ່ານຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າອຸດົມສົມບູນກວ່າການທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເງິນໜຶ່ງລ້ານໂດລາແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ເງິນຄຳເປັນຂອງທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດໄປ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່
ກັບພວກເຮົາ ແລະ ນຳພວກເຮົາໄປສູ່ໂລກໜ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍທຸກ
ຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງພະຍາຍາມ ແລະ ເຮັດສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຮູ້ຈັກ
.ພຣະເຈົ້າ

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະວາງແຜນ ແລະ ເຮັດຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນໂລກ, ຂ້ອຍ
ກໍເຮັດມັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທຳມະກາງວຽກງານ ແລະ
ຄວາມຈຸ້ນວາຍຂອງຄວາມຕ້ອງການ, ຂ້ອຍກະຊິບວ່າ, "ພຣະອົງຢູ່ໃສ, ພຣະຜູ້
.ເປັນເຈົ້າ?" ແລະ ຫົວໂລກກໍປ່ຽນໄປ ແລະ ຂ້ອຍເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ຂ້ອຍເປັນຟອງນ້ອຍໆໃນມະຫາສະໝຸດທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວນັ້ນ, ແລະມັນ
!ເປັນຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ

* * *

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເກັບຄວາມຄິດຂອງເຮົາໄວ້ກັບສິ່ງທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ໜ້າ
ຢ້ານກົວໃນຊີວິດນີ້ ປັນຍາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາມຸ່ງໜ້າຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ຂອງເຮົາໄປສູ່ອຳນາດອັນສູງສົ່ງນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ
ຢ່າຄິດວ່າຕົວເອງອ່ອນແອ ແລະ ອ່ອນເພຍ, ເພາະວ່າສະໝອງຂອງເຈົ້າເກັບ
ຮັກສາພະລັງງານໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍພຽງພໍທີ່ຈະໃຊ້ພະລັງງານໃຫ້ແກ່ເມືອງໃຫຍ່
!ເປັນເວລາສອງມື້ເຕັມ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງເວົ້າວ່າເຈົ້າໝົດແຮງຢູ່ບໍ່
ເມື່ອທ່ານພະຍາຍາມປັນລູຜົນສຳເລັດ, ຈິ່ງໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກທຸກໆໂອກາດ
ທີ່ມີຢູ່ໂດຍບໍ່ກົດຂວາງຄົນອື່ນ

ຄັ້ງໜຶ່ງຂ້ອຍກຳລັງຍ່າງຢູ່ຕາມຖະໜົນຫົນທາງໃນບອສຕັນ ແລະ ຂ້າງ
ຖະໜົນທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບຄົນຍ່າງທີ່ຂ້ອຍຍ່າງຢູ່ນັ້ນແອອັດໄປດ້ວຍຄົນຍ່າງ ແລະ
ເກືອບທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ສະນັ້ນມັນຍາກທີ່ຈະແຊງໃຜ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
.ຂ້ອຍຕັດສິນໃຈລະຫວ່າງຕົວເອງວ່າຂ້ອຍຈະຢູ່ທາງໜ້າຂອງຝູງຊົນໂດຍບໍ່ຍູ້ໃຜ

ຂ້ອຍເລີ່ມຊອກຫາໂອກາດ ແລະ ຄົ້ນຫາຊ່ອງຫວ່າງໃນບັນດາຄົນຢ່າງຫຼາຍ,
ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ ແລະ ກາຍເປັນຄົນ
.ທຳອິດໃນບັນດາຝູງຊົນໂດຍທີ່ບໍ່ແອອັດໃຜ
ແລ້ວຂ້ອຍກໍເວົ້າວ່າ, "ບໍ່ເປັນຫຍັງ, ດຽວນີ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດໄປກ່ອນຂ້ອຍໄດ້
"ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍເຮັດສຳເລັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈໄວ້ແລ້ວ

* * *

ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ປັນຍາ,
ແລະ ຄວາມສຸກນິລັນດອນ
ເມື່ອເຮົາເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງ, ຊີວິດຂອງເຮົາກໍຈະສົມບູນ, ແລະ ຖ້າບໍ່ມີ
.ພຣະອົງ, ຊີວິດກໍຈະບໍ່ສົມບູນແບບ
ຂໍໃຫ້ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພະລັງອັນສູງສົ່ງທີ່ມີລິດເດດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ໃຫ້
.ຊີວິດ, ຄວາມສາມາດ, ແລະ ປັນຍາແກ່ເຮົາ
ຂໍໃຫ້ເຮົາອະທິຖານວ່າຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ອາດຈະໄຫຼເຂົ້າມາໃນຊີວິດ
ຂອງເຮົາ

ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພະລັງນິລັນດອນນີ້ຈະໄຫຼຜ່ານຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ເພື່ອວ່າຄວາມສຸກທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຈະມາສູ່ໃຈຂອງເຮົາ

* * *

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດມົວຂອງຕາທີ່ປິດລົງ ແມ່ນພະລັງທີ່ມະຫັດສະຈັນຂອງ
ຈັກກະວານ, ຈິດວິນຍານທີ່ດີທັງໝົດ, ແລະ ຄວາມເປັນນິລັນດອນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
.ຫຼື ຈຸດຈົບ

ຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ເຮົາມາຮູ້ຈັກຄວາມຈິງທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງ
ຜົນງານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະ ໃນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດ
.ຂອງການສ້າງ

ຖ້າສາວົກພົບວ່າຕົນເອງບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າຕາມທີ່ຕົນເອງປາດຖະໜາ, ລາວ
ຄວນຍືນຢູ່ກັບຕົວເອງ, ກວດກາຄວາມຄິດຂອງຕົນ, ແລະ ລະບຸອຸປະສັກທີ່
.ຂັດຂວາງທາງຂອງລາວ

ຫຼາຍຄັ້ງ, ເຫດຜົນແມ່ນການຂາດຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ
ຈິດໃຈທີ່ຜຸ້ນວາຍ. ເລື້ອຍໆ, ອຸປະສັກຕ່າງໆເກີດຈາກນິໄສທີ່ຝັງເລິກເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້
ຖອນຮາກອອກຈາກສວນແຫ່ງຊີວິດ ເພື່ອໃຫ້ຮາກແຫ່ງຄວາມສຸກສາມາດເຕີບ
.ໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນດິນຂອງຈິດວິນຍານ
ຢ່າຟ້າວເຮັດສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ໆ ພຽງແຕ່ຍ້ອນຢາກພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຈົ້າ

ເພື່ອໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ກ່ອນອື່ນໝົດເຈົ້າຕ້ອງທົດສອບຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເຮັດບໍ່ໄດ້ ຖ້າເຈົ້າໃສ່ໃຈ, ຄວາມ
.ສຳເລັດຈະເປັນຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍຍັງຈິເປົ້າໝາຍທັງໝົດທີ່ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄົນອື່ນໆບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍ
ຈະບໍ່ສາມາດປັນລູໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍກໍປັນລູເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້
ຄົນທີ່ມີ "ເຈດຕະນາດີ" ເຫຼົ່ານີ້ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍອື່ນໃຫຍ່ຫຼວງ
ດ້ວຍຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ; ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກພວກ
ເຂົາ ແລະ ຄໍາແນະນຳຂອງພວກເຂົາ
ການມີເພື່ອນມີຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ ການໄປງານລ້ຽງທີ່ມີ
ສຽງດັງແທນທີ່ຈະນັ່ງສະມາທິໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບເຮັດໃຫ້
ຈິດໃຈເປີເປື້ອນດ້ວຍຝຸ່ນລະອອງຂອງຄວາມສັ່ນສະເທືອນທາງໂລກທີ່ໜາແໜ້ນ
.ຈົນຍາກທີ່ຈະກຳຈັດພວກມັນ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ຫຼື ອ່ອນແອລົງຢ່າງຫຼີກ
.ລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ໂດຍອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ການພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຕົນເອງແມ່ນຍາກ
ຫຼາຍ ເຈົ້າຕ້ອງການຕົວຢ່າງທີ່ດີເພື່ອຮຽນແບບ ຖ້າເຈົ້າຢາກກາຍເປັນນັກແຕ້ມ
ຮູບ, ຈົ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍຮູບແຕ້ມທີ່ດີ ແລະ ຄົບຫາກັບນັກແຕ້ມຮູບ ຖ້າເຈົ້າຢາກ
ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານ, ຈົ່ງເປັນເພື່ອນກັບຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ມີລັກສະນະ
.ສູງສົ່ງ

* * *

ມະນຸດຜູ້ມີອຳນາດເໝືອນກວ່າຜູ້ທີ່ຮູ້ວິທີການຂະຫຍາຍສະຕິຂອງຕົນ ແລະ
ປ່ຽນມັນໄປສູ່ສິ່ງບໍລິສຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດສາມາດຮັບຮູ້ການສ້າງວ່າເປັນຄວາມຝັນ
ຂອງຈັກກະວານ, ຄືກັນກັບທີ່ລາວສາມາດເວົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນວ່າວັດຖຸ
.ບໍ່ມີຢູ່ຈິງ

ຜ່ານໄລຍະທີ່ຍາວນານຂອງການຝຶກຝົນຕົນເອງ ແລະ ໂດຍການຕິດຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງການສະມາທິ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆຂອງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ ເຊັ່ນ:
ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້, ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ, ແລະ ການຍ້າຍອອກຈາກຄວາມເຫັນ
ແກ່ຕົວ, ຜູ້ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງຈັງຈະລະລາຍຄວາມເປັນສອງຢ່າງ
.ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນນິລັນດອນຂອງການມີຢູ່

* * *

ຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ອາລົມເທົ່ານັ້ນ; ມັນເປັນສາລະສຳຄັນທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ເມື່ອມັນຖືກຊີ້ນຳດ້ວຍສະຕິ, ມັນຈະພົບເສັ້ນທາງຂອງມັນ - ໂດຍບໍ່ມີຄວາມ
.ຜິດພາດ - ໄປສູ່ເປົ້າໝາຍຂອງມັນ

ຄວາມຮັກຍັງເປັນພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ສະແຫວງຫາອາດຈະພະຍາຍາມ
ຫຼາຍວິທີເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວຈະບໍ່ພົບພຣະອົງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວ
ສະແດງຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
.ຂອງລາວ

* * *

ຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນ ຖ້າ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ, ເຈົ້າຈະຊະນະໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ
ຈິດໃຈຍິ່ງສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພະລັງຂອງມັນກໍຈະອ່ອນແອ
ລົງເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ມັນຍິ່ງຢືນຢັນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງຈິດວິນຍານຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ມັນກໍຈະກາຍເປັນທາງວິນຍານຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພະລັງຂອງມັນກໍ
.ຈະຖືກຝືນຝູໃໝ່

* * *

ໂລກຈະສືບຕໍ່ມີຂຶ້ນໆລົງໆ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະຫັນ
ໄປຫາທິດທາງ ແລະ ການຊີ້ນຳຢູ່ໃສ? ບໍ່ແມ່ນໄປຫາແນວຄິດທີ່ມີອະຄະຕິ ແລະ
ອະຄະຕິຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ໄປຫາສຽງແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ການຊີ້ນຳພາຍໃນ
.ຕົວພວກເຮົາ

* * *

ສານ ແລະ ຈິດໃຈ, ຈັກກະວານພ້ອມດ້ວຍດວງດາວ ແລະ ດາວເຄາະຕ່າງ
ໆ, ຄືນໜ້າດິນທີ່ໜາແໜ້ນ, ກະແສໄຕ້ດິນທີ່ໂປ່ງໃສອ່ອນໆຂອງການສ້າງວັດຖຸ,
ພະລັງຂອງມະນຸດໃນຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິ, ຊີວິດ ແລະ ຄວາມ
ຕາຍ, ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມສຳເລັດ
ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ, ແມ່ນຄວາມເປັນຈິງຕາມກົດຂອງສຳພັນພາບທີ່ຄວບຄຸມ
.ຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານນີ້

ຄວາມເປັນຄູ່ທັງໝົດທີ່ຮັບຮູ້ໂດຍກົດຂອງສຳພັນພາບແມ່ນເປັນຈິງສຳລັບຜູ້
.ຝັນທີ່ມີບົດບາດນ້ອຍໆຂອງລາວໃນຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຈັກກະວານ
ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຫຼຸດຝົນຈາກພາບລວງຕາ - ກົດເກນຂອງທິດສະດີສຳພັນ
.ພາບ - ລາວຕ້ອງຕື່ນຈາກຄວາມຝັນສູ່ຄວາມຕື່ນຕົວຊົ່ວນິລັນດອນ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຝັນດ້ວຍຈິນຕະນາການ ຫຼື ໂດຍການ
ປະຕິເສດການມີຢູ່ຂອງມັນ, ຫຼື ໂດຍການຍອມຮັບ "ຊີວິດ" ແຕ່ປະຕິເສດ "ຄວາມ
.ຕາຍ", ຫຼື ໂດຍການຮັບຮູ້ສຸຂະພາບແຕ່ບໍ່ສົນໃຈຄວາມເຈັບປ່ວຍ
ແຕ່ລະກໍລະນີແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມຂອງມັນ, ຄື
.ກັນກັບສອງດ້ານຂອງຜ້າດຽວ

ຄວາມເປັນຄູ່ແມ່ນສອງດ້ານຂອງຫຼຽນດຽວກັນ, ແລະ ຜູ້ຊອກຫາຄວາມຈິງ
ບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມແຍກພວກມັນອອກຈາກກັນໃນໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະ
.ລຸກຂຶ້ນເໝືອນພວກມັນດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ແນ່ນອນ

* * *

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຍົກພວກເຮົາຂຶ້ນ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຄິດວ່າຕົວເອງຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນິພຽງຄົນ
ດຽວ, ເພາະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນທຸກຮ່າງກາຍ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງສະຕິຂອງຕົນເອງໃນທຸກໆສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ
ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າທຸກຄົນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າ
ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດຢູ່ພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງຈັກກະວານຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
.ປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທຸກໆຄົນ

ນີ້ບໍ່ແມ່ນການຮັບຮູ້ ຫຼື ຈົນຕະນາການ, ແຕ່ເປັນຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ການຮັບຮູ້
ນີ້ແມ່ນຫຼາຍກວ່າການແລກປ່ຽນການອ່ານຈິດໃຈ; ມັນແມ່ນການຮັບຮູ້ຢ່າງມີສະຕິ
ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທຸກຄົນ, ແລະສະພາບນັ້ນເອີ້ນວ່າ ສະຕິຂອງຈັກກະວານ
ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກນັ້ນເກີດຂຶ້ນພາຍໃນເຈົ້າ, ສະຕິຮູ້ສຶກເຖິງ "ຕົວເອງ" ຈະ
ຫາຍໄປ, ແລະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດຖືກຊຶມຊັບໄປດ້ວຍຊີວິດອັນສູງສົງ
.ອັນດຽວ

* * *

ໂລກນີ້ແປກປະຫຼາດ, ຍ້ອນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນນັ້ນມີການປ່ຽນແປງ ແລະ
ການຫັນປ່ຽນ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຍຶດເຮືອແຫ່ງຄວາມສຸກ
.ຂອງຕົນໄວ້ເທິງຝັ່ງຂອງໂລກນີ້

ບໍ່ວ່າທ່ານຈະທຸກທໍລະມານໃນຊີວິດນີ້ ຫຼື ມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ
ອໍານາດ, ສະຕິຂອງທ່ານຕ້ອງຄົງທີ່. ຖ້າທ່ານສາມາດບັນລຸຄວາມສົມດຸນທາງ
.ຈິດໃຈໄດ້, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທໍາຮ້າຍທ່ານໄດ້

ຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທຸກຄົນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ບັນລຸ
ສະພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄວາມຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການບັນລຸຄວາມສຸກ
ທາງໂລກຈະພົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງທີ່ລໍຖ້າເຂົາເຈົ້າຢູ່, ເພາະວ່າຝັນຮ້າຍມັກຈະ
.ມາພ້ອມກັບຄວາມຝັນທີ່ສວຍງາມ

ຖ້າເຈົ້າຖືວ່າຄວາມຝັນເປັນພຽງຄວາມຝັນ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກແລ້ວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ຄວາມສຸກ ຫຼື ໜ້າຢ້ານກົວ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກ, ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ວ່າຊີວິດ
.ນີ້ກໍເປັນຄວາມຝັນຄືກັນ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຝັນຮ້າຍຂອງມັນ

* * *

ບຸກຄົນຄວນປິຕິຍິນດີເພາະວ່າລາວສາມາດລຸກຂຶ້ນເໝືອນສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ
ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບຂອງຊີວິດ, ແລະ ເພາະວ່າລາວສາມາດ - ດ້ວຍຄວາມ
ຄິດໃນແງ່ບວກ - ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມທີ່ດຶງດູດອົງປະກອບຂອງຄວາມ
.ສໍາເລັດ

ອາລົມທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນຄືກັບມະເຮັງທີ່ກັດກິນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກອາລົມທີ່ມືດມົວບໍ່ສາມາດກໍາຈັດ
ບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ແຕ່ນິໄສ ແລະ ບັນຫາທີ່ບໍ່ດີສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ດ້ວຍການຄິດທີ່ສະຫງົບ
ແລະ ມີເຫດຜົນ ເມື່ອຄົນທີ່ມີນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປີດເຜີຍມັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງ
.ຍອມຮັບຄວາມລືມເຫຼວ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປຽບທຽບການລ້ຽວທາງໂລກກັບ
ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພົບວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຂັ້ມແຂງ
.ກວ່າການລ້ຽວ ຫຼື ການລ້ຽວໃດໆ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບນັ້ນເຮັດໃຫ້ໄຟລຸກໄໝ້ສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ຄວາມໂກດແຄ້ນກໍ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມໂກດແຄ້ນຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ແລະ ການກະທຳທີ່ຫຍາບຄາຍກໍຊຸກຍູ້ໃຫ້
ຄົນອື່ນສືບຕໍ່ພຶດຕິກຳທີ່ຫຍາບຄາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຂງ
.ກະຕ້າງ ແລະ ເຂັ້ມງວດຂຶ້ນ

ຄົນທີ່ສະຫງົບແລະອ່ອນໂຍນເອົາຊະນະຄວາມໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມ
ສະຫງົບ, ສະຫງົບພາຍຸແຫ່ງຄວາມບໍລິງລອຍກັນໂດຍການໃຊ້ຄວາມງຽບ, ແລະ
ກຳຈັດຄວາມບໍລິງລອຍກັນແລະຂັດແຍ່ງດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນຫວານແລະ
.ອ່ອນໂຍນແລະຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ

* * *

:ຄູສອນ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຈິງວ່າ
ມັນມີຢູ່ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີໃຜເຊື່ອໃນມັນ, ໃນຂະນະທີ່ທິດສະດີຕ່າງໆຈຳເປັນ"
"ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າ

* * *

ຄວາມຮັກຄວນເປັນເຈົ້າໂລກ

* * *

ຂ້ອຍມາຫາເຈົ້າດ້ວຍບົດເພງແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ນຳເອົາຊັບສົມບັດຈາກຄັງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍມາໃຫ້
ເຈົ້າ

ແລະໃນຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ລວບລວມນ້ຳຫວານ
ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງໃຫ້ເຈົ້າ
ຂ້ອຍແຫ້ງແລ້ງດ້ວຍຄວາມຫົວກະຫາຍ ໃນທະເລຊາຍແຫ່ງຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ

ແຕ່ດຽວນີ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກດັບໄປຕະຫຼອດການ
ເພາະມັນດຶງມາຈາກແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງເຈົ້າ
ສຽງກະຊິບຂອງນ້ຳຫອມອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າໄຫຼມາຫາຂ້ອຍ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍເກືອບຕາຍທຳມາກາງພາບລວງຕາຂອງໂອເອສໃນໂລກ
ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈກັບຄືນຂອງວິນຍານຂອງເຈົ້າ

ໂອ້, ຖ້າຂ້ອຍສາມາດຈົມນ້ຳຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ ແລະ ມີ
ຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ
* * *

ຂອບຝ້າທາງຈິດໃຈທີ່ມີແດດມີລັງສີອັນຕຣາໄວໂອເລັດທີ່ກຳຈັດເຊື້ອແບັກທີ
ເຣຍທາງຈິດໃຈທັງໝົດ ຢ່າກົດຂວາງລັງສີເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍແກ້ວທີ່ມີມຸມມອງແຄບ
.ແລະ ຈຳກັດ
* * *

ບໍ່ຄວນມີການແບ່ງແຍກໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ
* * *

ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນແມ່ນເປັນໄປໄດ້ໂດຍພະລັງຂອງການຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມຮັກທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດອັນເອື້ອເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະອົງ,
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສະນັ້ນ, ຂໍໂຜດດົນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ມອບຄວາມຮັກອັນສູງສຸດ ແລະ ຄວາມ
!ປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃຫ້ແກ່ທ່ານ
ທ່ານໄດ້ໃຫ້ພໍແມ່, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ, ລູກຊາຍລູກສາວ, ພີ່ນ້ອງ, ແລະຄູ່ຊີວິດ
ແກ່ພວກເຮົາ

ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ, ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຮັກເຈົ້າ
ດ້ວຍການສະແດງອອກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງທາງທຳມະຊາດທີ່
ລະອຽດອ່ອນສຳລັບຄວາມສຳພັນຂອງມະນຸດທຸກປະເພດ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ຊົງຮັກນິລັນຕອນ ໂອ້ ພຣະຜູ້ສູງສຸດຜູ້ຊົງຢູ່ໃກ້! ສອນຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ທໍດອກໄມ້ທຸກຊະນິດດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ ແລະ ວາງມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາ
ໃນພຣະວິຫານອັນເປັນພອນຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ຖ້າຫາກຂ້ອຍບໍ່ສາມາດມອບດອກໄມ້ທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຍ້ອນຄວາມ
ຈິງຮັກພັກດີຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເລືອກດອກໄມ້ດອກໜຶ່ງດອກ, ດອກໄມ້ທີ່ດີທີ່ສຸດ
ແລະ ສົດທີ່ສຸດ, ແລະ ວາງມັນໄວ້ທີ່ຕົ້ນຂອງເຈົ້າ, ໂດຍຫວັງວ່າເຈົ້າຈະຮັບເອົາມັນ
!ຈາກຂ້ອຍ
* * *

ຮູບລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນດວງຕາ, ເປີດເຜີຍຢ່າງ
ຫຍາບຄາຍວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນເຄີຍເປັນແນວໃດໃນອະດີດ ຕົວຕົນພາຍໃນມີອິດທິພົນ
ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຮູບແບບພາຍນອກ
ຕາຂອງຄົນເຮົາເປັນລັກສະນະທາງກາຍະພາບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ແລະ ຄົນ
ເຮົາຄວນພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າສວຍງາມ. ວິທີການນີ້ສາມາດເຮັດ
?ໄດ້ແນວໃດ

ຕາຂອງເຮົາເປີດເຜີຍລັກສະນະພາຍໃນຂອງເຮົາຢ່າງຊັດເຈນ, ແລະ ວິທີ
ໜຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຮູບລັກສະນະ ແລະ ການສະແດງອອກຂອງຕາສວຍງາມຂຶ້ນ
.ແມ່ນການປຸກຝັງຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນທີ່ສວຍງາມ
ບາງຕາກໍ່ໂຫດຮ້າຍຫຼາຍ, ແລະບາງຕາກໍ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຫຼື
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ

ບໍ່ວ່າຄໍາເວົ້າຂອງຄົນເຮົາຈະເບິ່ງຫວານຊື່ນສໍາໃດ ແລະ ການກະທໍາຂອງ
ເຂົາຈະດີເລີດສໍາໃດກໍ່ຕາມ, ເຈົ້າສາມາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ລັກສະນະທີ່ແທ້
ຈິງຂອງເຂົາແມ່ນຫຍັງ ຜ່ານການສະແດງອອກທາງສາຍຕາຂອງເຂົາ, ຍ້ອນວ່າ
.ເຂົາບໍ່ສາມາດຊ່ອນຢູ່ຫລັງປ່ອງຢ້ຽມສອງໜ້ານັ້ນໄດ້

ດັ່ງນັ້ນ, ບຸກຄົນຄວນຄິດຢ່າງສວຍງາມ ແລະ ສ້າງສັນ ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
.ພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າເສື່ອມເສຍ

ດວງຕາທີ່ສວຍງາມທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມງົບສະຫງົບ,
ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ຈິງໃຈຄວນໄດ້ຮັບການປຸກຝັງຜ່ານການພັດທະນາຄວາມ
.ສະຫງົບ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

ພຽງແຕ່ຜ່ານວິທີການນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສ້າງແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານທີ່
ເຂັ້ມແຂງກວ່າຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດຂອງຮູບລັກສະນະທາງກາຍະພາບ
.ໄດ້

* * *

ເມື່ອເຮົາຕັດສິນໃຈຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ຫຼັງຈາກການສຶກສາຢ່າງລະອຽດ
ກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໜຶ່ງ ແລະ ກໍານົດຂໍ້ຕົ ແລະ ຂໍ້ເສຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫານັ້ນ,
ແລະ ເມື່ອເຮົາກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງ
.ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ທີ່ອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະປ່ຽນແປງ

ຄວາມຕັ້ງໃຈເສລີມີຢູ່, ແລະ ຖ້າມັນບໍ່ມີ, ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດຫຼີກລ່ຽງ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກໄດ້, ການເຕີບໂຕຈະຖືກ
ຈຳກັດ, ຂອບເຂດຂອງກິດຈະກຳສ້າງສັນຈະຖືກແຄບລົງ, ແລະ ມັນຈະເປັນໄປບໍ່
.ໄດ້ທີ່ມະນຸດຈະພັດທະນາ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນເໝືອນລະດັບດັ້ງເດີມ

ແນວຄວາມຄິດຂອງລະບົບສັງຄົມໃໝ່ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ກ້າວໜ້າທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານສະຖາບັນທີ່ເປັນເອກະລາດ, ວິທີການທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນພົບ
ທາງວິທະຍາສາດທີ່ກ້າວໜ້າ, ຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສຶກສາທີ່ຫຼາກ
ຫຼາຍ, ແລະ ກິດຈະກຳວັນນະຄະດີທີ່ສ້າງສັນ, ທັງໝົດນີ້ຢືນຢັນຄວາມສາມາດ
ຂອງມະນຸດໃນການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນທຸກຂົງເຂດດ້ວຍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ອໍານາດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ

* * *

ການເວົ້າທີ່ມີລະບຽບວິໄນ ແລະ ການບໍ່ໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ

ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບນັບຖືໃນ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມີລວມທັງການຈັດການຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ມີເຫດຜົນກັບ
ຄວາມຂັດແຍ້ງໃນຄອບຄົວ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນສະຫງົບລົງດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່
.ອ່ອນໂຍນ

ມັນເປັນສັນຍາລັກຂອງໄຊຊະນະ ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄວາມກ້າຫານ, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຕາມທີ່ຝ່າຍກົງກັນຂ້າມເອງກ່າວໄວ້ກໍຕາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ ມັນເປັນວິໄສທັດ
ພາຍໃນ, ການຮັບຮູ້ໂດຍສະເພາະຕໍ່ປັນຍາທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຕົວ
ເຮົາເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ ແລະ ວິທີການຈັດການກັບທຸກສະຖານະການທີ່ ເກີດຂຶ້ນ,
ຄືກັນກັບມັນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາປັບທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການກະທຳຂອງພວກ
.ເຮົາຕາມຄວາມຕ້ອງການ

ໃນໂລກນີ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາມັກຈະມີຈຳກັດ, ແລະ ເມື່ອວິໄສທັດທາງ
ຈິດໃຈຂອງເຮົາມີ, ມັນຈະກາຍເປັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຄາດເດົາສິ່ງຕ່າງໆ ແລະ ຮູ້
.ຜົນສະທ້ອນຂອງມັນລ່ວງໜ້າ

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຄາດເດົາຜົນສະທ້ອນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກ
ການກະທຳຂອງພວກເຮົາໄດ້, ພວກເຮົາມັກຈະຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ເພື່ອທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັນຕິພາບໃນໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຢ່າງເຕັມ
ສ່ວນກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງອ້ອມຂ້າງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຮູ້ວ່າ
ພວກເຮົາກຳລັງມຸ່ງໜ້າໄປໃນທິດທາງໃດ
ພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນທີ່ບອກພວກເຮົາວ່າຊີວິດໃນອະນາຄົດ
ຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດໂດຍອີງໃສ່ການກະທຳໃນປະຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຈິດໃຈຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍໄຖແຫ່ງການຮັບຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພາະວ່າດິນຂອງມັນ
ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຂງກະດ້າງ, ແລະ ດິນຂອງມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຊຸ່ມຊື່ນດ້ວຍ
ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ຄວາມເປີດໃຈ, ແລະ ເມັດພັນແຫ່ງສັດທາຕ້ອງໄດ້ປູກລົງ
ໃນນັ້ນ ແລະ ເມັດພັນຖືກຫົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມປະສົງດີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ
.ພຣະປະສົງອັນສູງສົງ

* * *

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມອາຈານ Paramahansa ກ່ຽວກັບການອະທິຖານທີ່
:ຈະນຳເອົາສິ່ງທີ່ສັກສິດມາສູ່ລາວດ້ວຍຄວາມໄວສູງ, ແລະອາຈານໄດ້ກ່າວວ່າ
ພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ຕ້ອງການຄຳອະທິຖານທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າເທົ່າ"
".ນັ້ນ

* * *

ໃຜໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການຮັກແກ່ພວກເຮົາ? ພຣະເຈົ້າ
ດັງນັ້ນໃຜສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຈາກເຮົາຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ?

ພຣະເຈົ້າ

ຈະບໍ່ມີຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະຊາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ວັດແທກດ້ວຍສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີ ແຕ່ໂດຍສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຄວາມສຸກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ
ທີ່ຈຳເປັນ, ແລະ ມີຄວາມຫວັງດີວ່າ ສະພາບການຈະດີຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງຄືວ່າ
.ຍາກປານໃດກໍຕາມ

* * *

ສຽງແຫ່ງປັນຍາເວົ້າກັບຫົວໃຈທີ່ຕິທັງໝົດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສັນ
ສະເທືອນທາງວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ແຜ່ລາມໄປໃນອາກາດເພື່ອຄົ້ນຫາແນວ
ຄວາມຄິດທີ່ປະສານສົມທົບກັນທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ,
.ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງສົ່ງ

* * *

ຫົວໃຈຂອງເຮົາຄືລູກປັດ, ແລະຄວາມຮັກຄືສາຍເຊືອກຂອງລູກປັດອັນສູງ
ສົ່ງທີ່ຍຶດຫົວໃຈຂອງເຮົາໄວ້ນຳກັນ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຊັບສິນຂອງເຈົ້າມາຄອບງຳເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຍັງຈົນກະວັງຫຼາຍຄົນທີ່ມາຫາຄູຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍປະຖົມ
.ລາວໄປໃນພາຍຫຼັງ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, "ຫຼາຍຄົນອາດຈະມາ ແລະ ຫຼາຍຄົນອາດຈະ
".ອອກໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະຍັງຄົງໝັ້ນຄົງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ
ຄູສອນຂອງຂ້ອຍເປັນຄົນທີ່ເຂັ້ມງວດ ແລະ ສຸພາບ, ແລະ ຫຼາຍຄົນບໍ່
ສາມາດທົນກັບຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງປັນຍາອັນສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຂອງ
:ລາວໄດ້ ແລະ ອອກຈາກວັດ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບລາວໃນມື້ໜຶ່ງວ່າ
"ມີຄົນທີ່ຈະບໍ່ປະຖົມເຈົ້າ, ແລະຄົນໆນັ້ນຄືຂ້ອຍ"

ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ຂ້ອຍຮັກສາຄໍາສັນຍາຂອງຂ້ອຍ ເພາະວ່າການຊີນໍາທາງ
ວິນຍານຂອງລາວໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ສ່ອງແສງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍດ້ວຍ
.ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ

* * *

ຈິງຈິໄວ້ວ່າ ຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຖ້າຫົວໂລກ
ພໍໃຈກັບເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າກໍຄືກັບຄົນທີ່
ກໍາລັງຈັບລົມ ຫຼື ເປົ່າຂີເຫົ່າ ແຕ່ຖ້າຫົວໂລກໃຈຮ້າຍໃສ່ເຈົ້າ ຫຼື ຕໍ່ເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຍັງ
ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າກໍຄວບຄຸມ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ
.ທຸກຢ່າງທີ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຊີວິດຂອງເຮົາຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະ ຖ້າເຮົາຫັນໄປຫາ
ພຣະອົງ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະສະແດງ
ທາງໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ນໍາພາພວກເຮົາໄປສູ່ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ
.ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຊ່າງແກະສະຫຼັກສັກສິດ
ຂໍໃຫ້ທຸກໆຈັງຫວະຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍເປັນ
"ຄໍາສັບໃໝ່ໃນບົດກະວີ "ຄວາມຮັກນິລັນດອນຂອງຂ້ອຍສໍາລັບເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ທຸກໆສຽງທີ່ປາກຂອງຂ້ອຍເວົ້າອອກມາຖືກສະແດງອອກ
ການສັນສະເທືອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກສຽງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ທຸກໆຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງການປະທັບຢູ່
ຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງອັນສູງສົງຂອງ
ທ່ານ

ປະດັບປະດາຄວາມຄິດ, ການສະແດງອອກ, ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທັງໝົດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
ໂອ້ ຊ່າງແກະສະຫຼັກອັນສັກສິດທີ່ສຸດ
ປັນແຕ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍໃນແບບທີ່ເຈົ້າເຫັນວ່າເໝາະສົມ
ຕາມການອອກແບບທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງທ່ານ

* * *

ພຣະເຈົ້າຕອບພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາພະຍາຍາມ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກ
ເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງມີຢູ່ແທ້ໆ, ໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ປະທານຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ແລະ ສະມາທິໃນພຣະອົງຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
.ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງໜັກ
ແໜ້ນ ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງໜຶ່ງກໍລະນີ ບໍ່ວ່າຈະມີຄວາມ
ຜິດພາດໃນອະດີດກໍຕາມ, ແຕ່ການສືບຕໍ່ເຮັດຜິດພາດເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນບາບອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ຕົນເອງ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດຜິດພາດ ຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ
.ຂາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ມະນຸດມີອຳນາດທີ່ຈະທຳຮ້າຍ ຫຼື ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົນເອງ, ແລະ ທາງ
ເລືອກແມ່ນຂອງລາວທີ່ຈະຮັກສາມິດແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າງໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກລາວ ເພື່ອ
.ວ່າພວກມັນຈະບໍ່ກັດລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວລຳຄານ
ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ຢາກມີຄວາມສຸກ, ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໃຫ້ລາວມີຄວາມສຸກ
.ໄດ້, ແລະລາວບໍ່ຄວນໂຫດພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກຂອງລາວ
ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານອິດສະລະພາບໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຮົາ, ພຣະອົງຄົງຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຮົາ, ແຕ່
ພຣະອົງໄດ້ປະທານອິດສະລະພາບນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ເຮົາຄືຜູ້ທີ່ກຳນົດຊີວິດ
.ຂອງເຮົາຕາມທີ່ພວກເຮົາເລືອກ

* * *

:ຄວາມໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າຂອງຄວາມສະຫງົບ
ເມື່ອສາວົກຖືກສັດຕູແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະບັນຫາອື່ນ
ໆ ໄລ່ຕາມ, ລາວຊອກຫາບ່ອນສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕົວເອງ
ບຸກຄົນທີ່ຕື່ນຕົວທາງວິນຍານຈະອາໄສຢູ່ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນໃນປ້ອມ
ປາການແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນແລະຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
.ຄວາມຢ້ານກົວຂອງໂລກບໍ່ສາມາດທຳລາຍມັນໄດ້
ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບສາມາດສື່ສານກັບ
ຈິດວິນຍານອື່ນໆທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າໄດ້ ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈພາສາ
ຂອງດອກກຸຫລາບ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ
ຄວາມສະຫງົບຂອງສາວົກຍິ່ງເລິກເຊິ່ງເທົ່າໃດ, ຄວາມສຸກຂອງລາວກໍຈະ
ຍິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ຄວາມສຸກທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ຫລັງປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງຄວາມຄິດ, ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ຄືນຫາ ແລະ ຄືນພົບໃນຄວາມເລິກຂອງຄວາມງຽບ, ເປັນຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້

* * *

ຂ້ອຍເບິ່ງອາລະຍະທຳຄືກັບສ່ວນທີ່ຂ້ອຍເຫັນຄຸນລັກສະນະຂອງມະນຸດທຸກ
.ປະເພດງອກງາມ ແລະ ເບີກບານ
ເໝືອນດັ່ງເຜີ້ງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຄືນຫາດອກໄມ້ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ
ເຜີ້ງໄປຫາດອກໄມ້ເທົ່ານັ້ນບ່ອນທີ່ມັນສາມາດເກັບກ່ຽວນ້ຳເຜີ້ງຊະນິດທີ່ດີ
ທີ່ສຸດໄດ້

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພວກເຮົາຄວນຮຽນແບບເຜິ້ງ, ເຊິ່ງຕື່ມນ້ຳຫວານທີ
ຫວານທີສຸດເທົ່ານັ້ນ. ມີໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຄູດຊຶມ
.ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນຄົນອື່ນ
ພຣະເຈົ້າຄືນ້ຳເຜິ້ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ເປີດໃຈຮັບ ແລະ
ເຕີມເຕັມພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຫວານຊືນ

* * *

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາຢາກຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຕົນເອງຕ້ອງເອົາ
ຊະນະຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບນິກາຍ, ສີຜິວ, ເຊື້ອຊາດ, ແລະ ຄວາມຫລົງໄຫລທີ່
ຕາບອດ, ແລະ ຝຶກຝົນການຄວບຄຸມຕົນເອງ, ມີນ້ຳໃຈແລະເປັນມິດ, ແລະ ມີ
.ຄວາມພໍປະມານໃນອາຫານ, ເຄື່ອງຕື່ມ, ແລະ ຄວາມສຸກອື່ນໆ
ລາວຄວນເຮັດສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງລາວເຫັນດີ ແລະ ນຳຄວາມ
ສະຫງົບສຸກມາໃຫ້ລາວ, ເວົ້າຄວາມຈິງ, ບໍລິຫານ, ບໍ່ຫຼອກລວງຄົນອື່ນ, ບໍ່ຫຼົງໄຫຼໃນ
ຄວາມສຸກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດໝົດໄປ, ແລະ ຢູ່
ຫ່າງຈາກຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມອິດສາ ແລະ
.ຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ລົບກວນ
ແລະວ່າລາວຄວນຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ອົດທົນກັບຄວາມຮ້ອນ, ຄວາມໜາວ,
ແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອື່ນໆໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກອຸກໃຈ ແລະວ່າລາວຄວນເສີມສ້າງຄວາມ
ໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວໃນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ລີໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈາກຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ

* * *

ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄູຂອງຂ້ອຍກັບຂ້ອຍແມ່ນສົມບູນແບບ ແລະ
ມະຫັດສະຈັນ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຜູ້ນຳທາງທາງວິນຍານ ແລະ ສາວິກແມ່ນ
ຄວາມຮັກໃນຄວາມໝາຍສູງສຸດຂອງມັນ
ຂ້ອຍເຄີຍອອກຈາກຊີວິດວັດໂດຍຄິດວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດຄົ້ນຫາພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຢ່າງສຳເລັດຜົນຫຼາຍຂຶ້ນໃນພູເຂົາຫີມະໄລ, ແຕ່ຂ້ອຍຄິດຜິດ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
.ວ່າທັນທີທີ່ຂ້ອຍອອກໄປ
ສອງສາມມື້ຕໍ່ມາ ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາ, ຄູຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍຄືກັບວ່າ
ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຈາກລາວໄປ, ແທນທີ່ຈະດຳຂ້ອຍ, ລາວໄດ້ທັກທາຍຂ້ອຍຕາມປົກກະຕິ
ແລະ ເວົ້າຢ່າງສະຫງົບວ່າ, "ລອງເບິ່ງວ່າພວກເຮົາສາມາດກະກຽມຫຍັງໄດ້ແດ່
"ສຳລັບອາຫານເຂົ້າຂອງພວກເຮົາໃນເຊົ້າມື້ນີ້
ສະນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ໃຈຮ້າຍຂ້ອຍບໍ່, ຍ້ອນການ
"?ຈາກໄປຂອງຂ້ອຍ

ລາວຕອບວ່າ: "ແນ່ນອນບໍ່, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງຫຍັງຈາກຄົນອື່ນ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຂັດແຍ້ງກັບຄວາມ

ປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂຸດຮິດເຈົ້າເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ,
".ແລະບໍ່ມີຫຍັງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພໍໃຈໄປກວ່າຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ

!ເປັນເທື່ອທຳອິດ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄົນຮັກຂ້ອຍແທ້ໆ

ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ແລະ ອອກຈາກວຽກ, ລາວຄົງຈະ
ໃຈຮ້າຍໃສ່ຂ້ອຍຫຼາຍ. ຕົວຢ່າງ, ເມື່ອຂ້ອຍປະຕິເສດການສະເໜີວຽກທີ່ມີລາຍ
ໄດ້ດີ (ຢູ່ບໍລິສັດທີ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິຫານ), ລາວບໍ່ໄດ້ລົມກັບຂ້ອຍເປັນເວລາ
.ເຈັດມື້

ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຮັກຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພໍ່ທີ່ຈິງໃຈ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຮັກ
ທີ່ຕາບອດ, ເພາະລາວຄິດວ່າເງິນຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ, ແຕ່ເງິນຈະ
.ທຳລາຍຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ

ບໍ່ດົນຕໍ່ມາ, ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນຂອງຂ້ອຍສຳລັບການສຶກສາແບບ
ປະສົມປະສານ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນໃຈແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮັບ
"ວຽກນັ້ນ

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ທັດສະນະຄະຕິຂອງຄູຂອງຂ້ອຍແຕກຕ່າງກັນຢ່າງ
ສິ້ນເຊີງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະອອກຈາກວັດ, ຄວາມຮັກຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ຂ້ອຍກໍບໍ່
.ປ່ຽນແປງ, ແລະລາວກໍບໍ່ໄດ້ຕຳນິ້ຂ້ອຍ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢຶດໝັ້ນຢູ່ໃນອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະ
ອະນາຄົດຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງດົນເກີນໄປ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ - ລູກແຫ່ງ
.ນິລັນດອນ - ໄດ້ຮູ້ສຶກກັງວົນ

ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຫຼາຍຄັ້ງ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຜົນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃນທີ່ສຸດ
ຂ້ອຍກໍປະສົບຜົນສຳເລັດໂດຍການໂດດອອກຈາກຕຽງທີ່ລ້ອມຮອບດ້ວຍອຸປະສັກ
ຂອງທິດສະດີສຳພັນທີ່ຫຼອກລວງ, ແລະເຈົ້າຈັບຂ້ອຍໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັ້ນ
.ຂ້ອຍໄປຕາມສຽງເພງແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກນິລັນດອນ

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຂອງນິລັນດອນ - ນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ

ຂ້ອຍວາງຫົວຂອງຂ້ອຍໄວ້ເທິງໜ້າເອິກຂອງການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍເປັນນົກແຫ່ງສະຫວັນ: ນົກແຫ່ງສະຫວັນທີ່ປະດິດຂຶ້ນດ້ວຍມືທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຂອງເຈົ້າ

ນາງໄດ້ຕົກແຕ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສະຫງ່າງາມແລະສີສັນທີ່ສວຍງາມ: ດ້ວຍ
ຂົນອ່ອນໆທີ່ອ່ອນໂຍນແລະຂົນສີທອງຂອງດອກໄມ້ທາງວິນຍານ
ຂ້ອຍໄດ້ບິນຂຶ້ນສູງໃນບັນຍາກາດທີ່ມີດມົວ ແລະ ໜ້າຕາທີ່ໜ້າເບື້ອໜ້າຍ
ຂອງຊີວິດ ເພື່ອຄືນຫາສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ ຂົນທີ່ສິດໃສຂອງຂ້ອຍກໍ
.ເປື້ອນດ້ວຍຈຸດມືດຂອງຄວາມສິນຫວັງ

ຂໍເຊີນມາ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະລ້າງນົກແຫ່ງສະຫວັນຂອງ
ພຣະອົງດ້ວຍລັດສະໝີພາບແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ
.ແລະ ຫວານຊົນ

* * *

ມີເຊື້ອແບັກທີເຣັຍຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເກີດ, ຂະຫຍາຍພັນ ແລະ ຕາຍພາຍໃນ
ເວລາພຽງສອງຊົ່ວໂມງ
ການທົດສອບປະເພດນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ພາຍໃນເຄິງມື ຫຼື ໜ້ອຍກວ່າສິ່ງທີ່
ມະນຸດຕ້ອງການທົດສອບໃນໄລຍະເວລາທີ່ຍາວນານທີ່ອາດຈະຍຶດຍາວເຖິງ
ແປດສິບປີ

ເຈັດສິບ ຫຼື ແປດສິບປີທີ່ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ເປັນພຽງຊ່ວງເວລາທີ່ຜ່ານ
ໄປຢ່າງໄວວາໃນນິລັນດອນ. ຈາກທັດສະນະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ
ພວກເຮົາເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມໄວດຽວກັນກັບທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນກັບເຊື້ອແບັກທີເຣັຍທີ່ໄດ້
ກ່າວມາຂ້າງເທິງ. ໃນແຕ່ລະຊ່ວງເວລາທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາຂອງນິລັນດອນ,
ຫຼາຍປີຜ່ານໄປຕາມການຄິດໄລ່ຂອງມະນຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ເວລາຈຶ່ງມີຄ່າເກີນກວ່າທີ່
.ຈະເສຍໄປ

* * *

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນບໍ່ເຫັນດີ, ແລະ ຄວນ
ເປັນນາຍຂອງຕົນເອງ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າຕົນເອງເປັນນາຍຂອງຄວາມຄິດ,
ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ການກະທຳຂອງຕົນແລ້ວ, ບໍ່ມີຫຍັງຈະສາມາດຄວບຄຸມ ຫຼື ມີ
.ອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າຈິດໃຈຈະມີອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ແຕ່ມັນກໍບໍ່
ສະຫຼາດທີ່ຈະລະເລີຍຮ່າງກາຍ
ບຸກຄົນຄວນກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບທີ່ເໝາະສົມ, ເລືອກກິນ
.ອາຫານທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບຫຼາຍກວ່າອາຫານທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບ
ຖ້າສະຖານະການຂອງເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ກັບຄືນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
ກັງວົນ, ແນະນຳໃຫ້ປ່ຽນສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ແຕ່ດີກວ່າ
ນັ້ນຄືການປ່ຽນແປງສະພາບຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອ ວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການລົບກວນ
ຈາກການກະທຳຂອງຄົນອື່ນ. ປ່ຽນຕົວເອງ, ແລະເຈົ້າຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກໄດ້ທຸກບ່ອນ

* * *

ໂລກໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນຄືກັບບ່ອນລີໄພທາງຈິດ ບາງຄົນທົນທຸກຈາກຄວາມ
ອິດສາ ແລະ ຄວາມອິດສາ, ຄົນອື່ນທົນທຸກຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມກຽດຊັງ
ແລະ ຄວາມຕື່ນຫາ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກນິໄສ ແລະ ອາລົມຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າສາມາດສ້າງຄວາມສະຫງົບສຸກໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າ
.ໄດ້

* * *

ອາລົມມີຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຢ່າງແນ່ນອນ. ຄວາມອິດສາ
ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າເບິ່ງຈືດໆ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ມັນ
.ສົດໃສ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດສະຫງົບໄດ້, ເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມສຸກສະເໝີ
ເມື່ອທ່ານຕັດສິນໃຈປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າບໍລິສັດທີ່ດີ ແລະ
ອິດທິພົນອັນສູງສົ່ງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ສຳລັບການປັບລູ
.ເປົ້າໝາຍຂອງທ່ານ
ອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ - ດີ ຫຼື ບໍ່ດີ - ແມ່ນແຂງແຮງກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ,
ສະນັ້ນ ຈົ່ງຄຳນຶງເຖິງສິ່ງນັ້ນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນ
ການວິເຄາະຕົນເອງກໍເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການປັບປຸງຕົນເອງ
ຖ້າທ່ານສາມາດວິເຄາະຕົນເອງໄດ້ຢ່າງກ້າຫານ ແລະ ບໍ່ຢ້ານກົວ, ທ່ານຈະ
ສາມາດຕ້ານທານກັບການວິເຄາະຂອງຄົນອື່ນໄດ້ ແລະ ຄຳວິພາກວິຈານຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທ່ານ

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມທຸກ, ຂ້ອຍມີ
"ຊີວິດຢູ່ເພື່ອເຮັດສຳເລັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງເພື່ອໃຫ້ປັນລູຜົນສຳເລັດ, ຕົວຢ່າງ
ຄົນອື່ນອາດຈະເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍຢາກເຮັດສິ່ງທີ່ດີໃນໂລກນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າ
"ຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນທຳມະກາງຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມທຸກທໍລະມານກໍຕາມ
ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາກວດສອບແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພວກເຮົາພົບວ່າ
ທັງສອງພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມສຸກ ຜູ້ທຳອິດປາດຖະໜາຄວາມສຳເລັດໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມສຸກບໍ່? ອີກຄົນໜຶ່ງປາດຖະໜາຕໍ່ໂລກໂດຍທີ່ຕົນເອງບໍ່ມີຄວາມສຸກບໍ່?
.ແນ່ນອນວ່າບໍ່

ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ສົນໃຈຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານທາງຈິດໃຈທີ່ເກີດຈາກຄົນອື່ນ ຫຼື ອາດຈະເປັນຜົນມາຈາກ
ສະຖານະການທີ່ມີຢູ່ໃນການປັນລູຜົນສຳເລັດ ຫຼື ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ,
ເພາະວ່າຄົນທຳອິດພົບຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຄວາມສຳເລັດ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງ
ມີຄວາມສຸກຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນເຖິງວ່າຈະມີສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ
.ທັງໝົດກໍຕາມ

ເຖິງແມ່ນວ່າແຮງຈູງໃຈທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ແນວໂນ້ມມະນຸດສະທຳທີ່
.ຈົ່ງໃຈສ່ວນໃຫຍ່ກໍເກີດມາຈາກແຮງຂັບເຄື່ອນສ່ວນຕົວທີ່ຈະເຂົ້າໄກ້ຄວາມສຸກ

ແຕ່ຄວາມສຸກນັ້ນບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຄົນ□□□ໂອກາດ ແລະ ຄົນໃຈແຄບ, ແຕ່ມັນ
ແມ່ນຄວາມສຸກຂອງຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈເຮືອເປື້ອເຜືອແຜ່ ແລະ ສູງສົງ ທີ່ມີຈິດໃຈ
.ກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີຈິດວິນຍານທີ່ເຮືອເປື້ອເຜືອແຜ່ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່
ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວມາບັງຄັບຕົນເອງ,
ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະພົບຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນ
ນັ້ນມີຈິດໃຈກວ້າງໄກ ແລະ ມີນ້ຳໃຈເມດຕາ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງສະແຫວງຫາ ແລະ
.ປາຖະໜາຄວາມສຸກໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົວເອງ
ນັ້ນແມ່ນຫຼັກການທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ

* * *

ມັນບໍ່ຈໍາເປັນວ່າທ່ານຕ້ອງຮູ້ຈັກທຸກຄົນເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ຮັກເຂົາເຈົ້າຢ່າງ
.ໃກ້ຊິດ ເພື່ອສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮັບໃຊ້ເຂົາເຈົ້າ
ສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນແມ່ນການກຽມພ້ອມສະເໝີທີ່ຈະສະເໜີການບໍລິການທີ່ເປັນ
ມິດຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ຜ່ານເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ ແລະ ຕ້ອງການການບໍລິການນັ້ນຢ່າງແທ້
ຈິງ

ສິ່ງນີ້ຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມທາງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈິງໃຈທີ່
ຈະເຮັດມັນໂດຍບໍ່ຕ້ອງຈົມວ່າ ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ມັນຕ້ອງການການເສຍສະຫຼະ
ແສງແດດສ່ອງໃສ່ເພັດ ແລະ ຖ່ານຫີນເທົ່າທຽມກັນ, ແຕ່ເພັດໄດ້ພັດທະນາ
ແລະ ເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນຄຸນສົມບັດບາງຢ່າງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ມັນສາມາດຮັບແສງແດດ ແລະ
ສະທ້ອນແສງໄດ້ຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ເງິງາມ, ໃນຂະນະທີ່ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດ
.ສະແດງແສງໄດ້ຄືກັນ

ພວກເຮົາຄວນເປັນຄືເພັດໃນການພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສະທ້ອນແສງ
.ສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງດ້ວຍຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ

* * *

: ໃນຄໍາປາໄສຕໍ່ສາວົກຂອງພຣະອົງ, ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວວ່າ
ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດສະແດງອອກເປັນຄໍາເວົ້າໄດ້ເຖິງຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມຮູ້
ບຸນຄຸນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ຂ້ອຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຂອບໃຈຢ່າງເລິກຊຶ່ງຕໍ່ຄວາມຈິງໃຈຂອງທ່ານ, ຄວາມເຂັ້ມ
.ແຂງຂອງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ແລະ ຄໍາເວົ້າທີ່ອອກມາຈາກໃຈຂອງທ່ານ
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເປັນກຽດທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາທ່ານ, ແລະ ມັນເປັນຄວາມຍິນດີ
ທີ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງໜ້າທີ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ອ້າຍເຮືອຍນ້ອງຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າໃນໂລກນີ້ສະເໝີ

* * *

ຜູ້ຊາຍທີ່ເຄີຍທຸບຕິເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສໃໝ່ ແລະ ກໍາຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈິດໃຈ
ຂອງທ່ານຢ່າງສະຫງົບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງ, ໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມ

ຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິສຳນຶກທາງວິນຍານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກລະຫວ່າງຄົວ, ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ດີທີ່ທ່ານຕ້ອງການສ້າງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸດດຽວກັນນັ້ນ ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າເສັ້ນທາງປະສາດທັງໝົດໃນສະໝອງບ່ອນທີ່ນິໄສທີ່ບໍ່ດີເຂັ້ມຊັ້ນ. ໄດ້ຖືກລືບລ້າງໄປແລ້ວ.

ຂ້ອຍຈະເລົ່າເລື່ອງຈິງໃຫ້ເຈົ້າຟັງກ່ຽວກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຊຳນານໃນການຕົບເຈົ້ານາຍຂອງລາວຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກເມື່ອລາວເສຍອາລົມ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຍັງສູນເສຍວຽກຫຼັງຈາກວຽກເພາະວ່າລາວສູນເສຍການຄວບຄຸມຕົນເອງຢ່າງສິ້ນເຊີງເມື່ອລາວມີຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະລາວຈະຕິທຸກຄົນທີ່ຕໍ່ຕ້ານລາວດ້ວຍສິ່ງທີ່ລາວສາມາດເອົາມາໄດ້.

ລາວມາຫາຂ້ອຍເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງບອກລາວວ່າ:

"ຄັ້ງຕໍ່ໄປທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນ, ໃຫ້ນັບໜຶ່ງເຖິງຮ້ອຍກ່ອນທີ່ຈະເຮັດຫຍັງລາວໄດ້ລອງໃຊ້ວິທີການນີ້ແຕ່ກັບມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າວ່າ: "ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍເຮັດແບບນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຕາບອດຍ້ອນຄວາມແຄ້ນໃຈໃນຂະນະທີ່ນັບຍ້ອນການລໍຖ້າທີ່ຍາວນານຂອງຂ້ອຍ." ສະພາບຂອງລາວເບິ່ງຄືວ່າໝົດຫວັງ.

ຈາກນັ້ນນາງໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງ

ພຣະເຈົ້າກຳລັງທ່ວມສະໝອງຂອງລາວ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງລາວສະຫງົບລົງ, ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນປະສາດຂອງລາວສະຫງົບລົງ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວອ່ອນລົງ, ແລະ ກຳຈັດຮ່ອງຮອຍຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນທັງໝົດອອກຈາກຕົວເອງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງຈະກຳຈັດຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງລາວໃນມື້ໜຶ່ງບໍ່ດົນລາວກໍກັບມາຫາຂ້ອຍອີກ, ແລະເທື່ອນີ້ລາວເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ: "ຂ້ອຍໄດ້ປິດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສຄວາມໂກດແຄ້ນແລ້ວ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈ "ສຳລັບສິ່ງນັ້ນ

ຂ້ອຍຕັດສິນໃຈທົດສອບລາວ, ສະນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ເດັກຊາຍບາງຄົນພະຍາຍາມແຊວລາວ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ລືຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຫັນລາວໄດ້ແຕ່ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນຂ້ອຍໄດ້. ພວກເດັກຊາຍໄດ້ພະຍາຍາມຍົວະລາວຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ແຕ່ລາວຍັງຄົງສະຫງົບແລະບໍ່ຕອບສະໜອງ.

* * *

ຂໍໃຫ້ຄຳສັນຍາແຫ່ງຄວາມເປັນນິລັນດອນເຕັມໄປດ້ວຍຫົວໃຈແລະຄວາມ

ຄິດຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ຂໍໃຫ້ບົດຕ່າງໆ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆຂອງຊີວິດເຄື່ອນພວກເຮົາວ່າ

ເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລູກຫຼານແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ຮູ້ເຖິງຄວາມຖາວອນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຜູ້ສ້າງຂອງມັນ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນສອງຄືນໃນທະເລຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເປັນຢອດໜຶ່ງຈາກມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານ,
ຮັບເອົາສອງຄືນນີ້ໂດຍບໍ່ມີລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນຂອງມັນປ່ຽນແປງ ແລະ ໂດຍບໍ່
.ແຍກອອກຈາກແຫຼ່ງທີ່ເປັນນິລັນຕອນຂອງມັນ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອນໍາເອົາລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາອອກ
ຈາກຄຸກຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ເຂົ້າສູ່ຈຸດສູງສຸດຂອງແສງສະຫວ່າງ ແລະ
.ຄວາມຮູ້
ເມື່ອເຮົາປົດປ່ອຍສະຕິຂອງເຮົາຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ, ຄວາມຄິດທາງ
ລົບ, ແລະ ອິດທິພົນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ເຮົາຈະໄດ້ສໍາຜັດກັບລັກສະນະທາງ
ວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າເຮົາເປັນລັງສີນິລັນຕອນຂອງດວງອາທິດອັນສູງ
.ສົ່ງທົ່ວເຄີຍຕິກດິນ

* * *

ຜູ້ທີ່ບັນລຸສະພາບຂອງສະມາທະ ຫຼື ຄວາມປິຕິຍົມດີທາງໂລກຈະພົບວ່າຂອງ
ແຂງກາຍເປັນຂອງແຫຼວ
ທາດແຫຼວກາຍເປັນອາຍແກັສ, ອາຍແກັສກາຍເປັນພະລັງງານ, ແລະ
ພະລັງງານໄປສູ່ສະຕິຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ລາວຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ລື້ນເຫຼືອທີ່
ທ່າທາຍຄໍາອະທິບາຍ ແລະ ປະສົບກັບສະພາບຕ່າງໆຂອງສະຕິຈາກຄວາມສຸກທີ່
ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໃໝ່ ຫຼື ປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ຫຼື ຄວາມສະຫງົບສຸກສູງສຸດ ຫຼື
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການມີຢູ່ທັງໝົດ ຫຼື ການລະລາຍຂອງຕົວເອງໃນທໍາມະກາງ
.ວິນຍານຂອງຈັກກະວານ

* * *

ການຟື້ນຟູເສັ້ນປະສາດ
ໃນການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ງຽບສະຫງົບ, ພະລັງຊີວິດໄຫຼອອກ
ຈາກສະໝອງໄປຫາອະໄວຍະວະທັງໝົດ, □□□□□□ໄຟສ່ອງອອກມາຈາກເນື້ອ
ເຍື່ອ, ແລະ ກະແສໄຟຟ້າທີ່ສໍາຄັນໄຫຼຜ່ານກະດູກສັນຫຼັງ ແລະ ຖືກແຈກຢາຍໄປ
ກິນກິນຈຸລັງທັງໝົດຂອງຮ່າງກາຍ, ອີ່ມຕົວດ້ວຍກະແສພະລັງງານປົນປົວ, ແລະ
.ເສັ້ນປະສາດກໍໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາ

* * *

:ປະເພດຂອງແມ່ເຫຼັກ
ຈາກແມ່ເຫຼັກທໍາມະດາ ພວກເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າຄວາມແຮງຂອງແຮງ
.ດຶງດູດຂອງແມ່ເຫຼັກແມ່ນຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບຂອງແມ່ເຫຼັກເອງ
ແມ່ເຫຼັກຂະໜາດນ້ອຍດຶງດູດສິ່ງຂອງຂະໜາດນ້ອຍ, ແລະ ແມ່ເຫຼັກແຮງ
ດຶງດູດສິ່ງຂອງຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ
ດັ່ງນັ້ນ, ແມ່ເຫຼັກຂອງມະນຸດຈຶ່ງດຶງດູດຕາມແຮງດຶງດູດຂອງມັນ

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີແມ່ເຫຼັກຫຼາຍປະເພດຂອງມະນຸດ; ບາງຊະນິດດຶງດູດ
ສິ່ງຂອງທາງກາຍະພາບ, ບາງພະລັງທາງຈິດ, ແລະ ບາງຊະນິດດຶງດູດຜົນ
.ປະໂຫຍດທາງວິນຍານ - ຜົນປະໂຫຍດທີ່ມັກຈະຖືກແຟງຢູ່ ຫຼື ຖືກລົມ
ຊຸດຄືນແກ້ວປະເສີດທີ່ມີຄ່າໃນບໍ່ແຮ່ຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້
ຊະນະ ສືບຕໍ່ເປົ້າໝາຍທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ, ແລະໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າແມ່ເຫຼັກສັກສິດຈະ
ດຶງດູດພຣະເຈົ້າມາຫາເຈົ້າ - ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພະລັງແລະຄວາມດີທັງໝົດ,
ແລະຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ
ການຢືນຢັນ: ຂ້ອຍຈະໃຊ້ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນເພື່ອດຶງດູດສິ່ງ
.ທີ່ດີທັງໝົດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮູ້ທັງໝົດມາສູ່ຕົວເອງ

* * *

ພຣະເຈົ້າເປັນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ ພຣະອົງ
ເປັນວິຫານທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເອີ້ນຫານະມັດສະການ
ພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍ, ເພາະຂ້ອຍບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່
ຂອງຂ້ອຍໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ
ນັ້ນແຫຼະຄືເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຄົ້ນຫາລາວດ້ວຍຫົວໃຈແລະຈິດວິນຍານຈົນ
ກວ່າຂ້ອຍຈະພົບລາວ
ຖ້າປາດສະຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ, ມັນ
ຍາກທີ່ຈະຊອກຫາຄົນທີ່ຮັກຂອງຈັກກະວານ

* * *

ມື້ໜຶ່ງຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈາກໂລກນີ້ໄປ ບາງຄົນຈະລະນຶກເຖິງລາວ
ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອລາວ ແລະ ຄົນອື່ນຈະລະນຶກເຖິງລາວຢ່າງບໍ່ດີ
.ແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ດີທັງໝົດຂອງລາວຈະມາພ້ອມກັບລາວ
ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະຕິດຕາມກວດກາຄວາມຄິດຂອງຕົນ,
ກວດສອບການກະທຳຂອງຕົນ, ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ, ປະເມີນຕົນເອງ,
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ
ຢ່າສົນໃຈສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນເວົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າຍັງພະຍາຍາມເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຂ້ອຍພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຜເປັນສັດຕູ, ແລະ
ເລິກໆແລ້ວຂ້ອຍຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດທີ່ຈະເປັນຄົນດີ
.ແລະ ຈິ່ງໃຈຕໍ່ທຸກໆຄົນ
ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ການຍ້ອງຍໍຫຼືການຕຳໜີ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະອົງ,
.ແລະນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ

* * *

ເມື່ອມິດຕະພາບເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງຄົນສອງຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນໂດຍອີງໃສ່
ພື້ນຖານທາງວິນຍານຢ່າງດຽວ, ປາດສະຈາກຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍ
ສ່ວນຕົວ, ມິດຕະພາບອັນບໍລິສຸດນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເພື່ອນແຕ່ລະຄົນ
.ບໍລິສຸດ

ຫົວໃຈທີ່ຖືກບໍລິສຸດດ້ວຍມິດຕະພາບຈະກາຍເປັນປະຕູເປີດສູ່ຄວາມ
ສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດ
ຜ່ານຫົວໃຈນີ້, ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່ຕີຫຼາຍຂຶ້ນໃຫ້
ເຂົ້າມາໃນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມຮັກອ້າຍນ້ອງ ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບ
.ສຸກ

* * *

ຂ້ອຍໃສ່ໃຈເລືອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າເລືອງຂອງຂ້ອຍເອງ, ເພາະວ່າຂ້ອຍ
ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດເພື່ອພຣະເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍເຮັດມັນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ
.ແລະຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍກວ່າການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຂອງຂ້ອຍເອງ
ຖ້າຜົນໄດ້ຮັບກົງກັນຂ້າມ ຫຼື ບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ, ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈ ຫຼື ຮູ້ສຶກເສຍໃຈ
ເພາະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນຈຸດປະສົງ
ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດດີທີ່ສຸດ
ແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍຈະເຮັດຊ້ຳອີກດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕິດພັນກັບຄວາມພະຍາຍາມ ຫຼື ຜົນໄດ້ຮັບ
ຖ້າຂ້ອຍເຮັດວຽກເພື່ອຕົວເອງເທົ່ານັ້ນ, ຂ້ອຍກໍຈະຕົກເປັນເຫຍືອຂອງ
ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນສະເໝີ ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍ
ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ, ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນເພື່ອພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອ
ຂ້ອຍ. ນີ້ແມ່ນວິທີການດຳລົງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃນນັ້ນຂ້ອຍພົບຄວາມ
.ສະບາຍໃຈ ແລະ ອິດສະລະພາບຂອງຂ້ອຍ

:ຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມສຳເລັດ

ເຮັດວຽກໜັກ -

ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ -

ຄຳຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ

ປະຢັດ ແລະ ຫຼີກລ່ວງສິ່ງເສດເຫຼືອ

ພະຍາຍາມແລ້ວພະຍາຍາມອີກຄັ້ງຫຼັງຈາກລົ້ມເຫຼວ -

ວິໄນໃນຕົວເອງ ແລະ ການພັດທະນາຕົນເອງ

ກະຕຸ້ນພະລັງງານສ້າງສັນ -

ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງ -

.ຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມສຳເລັດ ແລະ ພອນທັງໝົດ

* * *

ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງເພງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີໃຜຮ້ອງອອກມາໃຫ້ທ່ານຝັງມາກ່ອນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອຸທິດທ່ານອງທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫຼິ້ນຢູ່
.ຢ່າງເລິກເຊິງພາຍໃນ ແລະ ດ້ວຍສາຍຂອງມັນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງເພງສວດເພງທໍາອິດນີ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ມອບມັນໃຫ້ທ່ານເປັນການຖວາຍທີ່ບໍລິສຸດ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ນໍາສະເໜີທ່ານອງທີ່ແທ້ໆແລ້ງ, ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ຫຼື
.ທ່ານອງທີ່ຕົກແຕ່ງໂດຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຈົ້າຟັງ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າພຽງແຕ່ທ່ານອງທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ມອບດອກກຸຫລາບທີ່ປູກຢູ່ໃນເຮືອນແກ້ວ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍ
ອາລົມ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃຫ້ເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະມອບ ດອກໄມ້ປ່າທີ່ຫາກ່າງອອກ
.ຢູ່ໃນທົ່ງນາແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ໃຫ້ເຈົ້າ

* * *

ມັນງ່າຍສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ຈະວິເຄາະ ແລະ ຈັດປະເພດຄົນອື່ນຕາມລັກສະນະ
ສະເພາະ
ແຕ່ມັນເປັນເລື່ອງຍາກສໍາລັບຄົນທີ່ຈະສ່ອງແສງໃສ່ຕົວເອງຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ
ຄວາມຈິງໃຈ ແຕ່ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດເພື່ອເຂົ້າໃຈການປັບປຸງ ແລະ ການ
.ປ່ຽນແປງທີ່ຈໍາເປັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ
ຈຸດປະສົງຂອງການຮູ້ລັກສະນະສ່ວນຕົວຂອງເຮົາແມ່ນເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາ
ມີອິດທິພົນຕໍ່ຄົນອື່ນແນວໃດ
ຜູ້ຄົນພັດທະນາຄວາມປະທັບໃຈກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງບຸກຄົນ, ໂດຍຮູ້ຕົວ
ຫຼື ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ແລະ ປະຕິກິລິຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບການສັນສະເທືອນທີ່ອອກ
ມາຈາກລາວແມ່ນສັນຍານທີ່ລະອຽດອ່ອນຕໍ່ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ຜູ້ມີປັນຍາ
.ເຂົ້າໃຈສັນຍານນັ້ນ

* * *

:ອຸປະສັກຕໍ່ການພັດທະນາທາງດ້ານຈິດໃຈຄື
ຄວາມຮັກຕົນເອງ (ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ), ຄວາມຫຼົງຕົວເອງ, ຄວາມໂລບ,
ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມອິດສາ, ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ມີດມົວ
.ອື່ນໆທີ່ນໍາພາ ຫຼື ຊຸກຍູ້ຄົນເຮົາໄປສູ່ຄວາມໂງ່າຈໍາທີ່ເລິກເຊິງກວ່າຕົວເຂົາເອງ
ສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນຄືການເດີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ນໍາໄປສູ່ອິດສະລະພາບ ເພາະວ່າ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດແມ່ນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍນິໄສທີ່ຖືກປັບປຸງໃໝ່ຢູ່
.ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍຈະສິ້ນສຸດ ຫຼື ຢຸດຢູ່ທີ່ຂີດຈໍາກັດ
ນິໄສເຫຼົ່ານີ້ກັກຂັງຈິດວິນຍານ ແລະ ກັກຂັງມັນໄວ້, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຂອງມັນ
.ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງການປົດປ່ອຍ ແລະ ການປົດປ່ອຍ

* * *

:ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດມີດັ່ງນີ້
ໃນອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນຮ່ອມພູມິດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳ, ແລະອີກດ້ານໜຶ່ງ
ແມ່ນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາ
ເມື່ອເຮົາກະທຳດ້ວຍປັນຍາ, ເຮົາກ້າວໄປສູ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງການປົດປ່ອຍຢ່າງ
.ປອດໄພ ແລະ ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ

* * *

ຈັກກະວານທັງໝົດແມ່ນການສ້າງພຣະປະສົງອັນສູງສົງ, ແລະ ເມື່ອພວກ
ເຮົາສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຈະ
.ມາຫາພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ

* * *

ເມື່ອຄົນເຮົາພະຍາຍາມຈັດການກັບກົນໄກທີ່ສັບສົນຂອງອາລົມຂອງມະນຸດ,
.ໂດຍບໍ່ມີການຝຶກອົບຮົມລ່ວງໜ້າ, ຜົນໄດ້ຮັບມັກຈະເຈັບປວດ
ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຮູ້ວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ທີ່ການເຂົ້າໃຈກົດເກນຂອງພຶດຕິກຳ

ຂອງມະນຸດ

ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ບາງຄົນມັກຜິດຖຽງກັບໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ສະມາຊິກໃນ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ; ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ບໍ່ເຫັນຂັ້ນຕອນຜ່ອງສ່ວນຕົວ
ຂອງຕົນເອງ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະບໍ່ຮ່ວມມືກັບການກະທຳທີ່ຜິດຂອງຄົນທີ່ພວກເຮົາ
ຮັກ, ແຕ່ຄວນຕ້ານທານການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງງົບງູດດ້ວຍການກະທຳທາງ
.ວິນຍານທີ່ສ້າງສັນ

ມັນຍັງສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໃຊ້ວິທີການທີ່ຮຸນແຮງໃນການຈັດການກັບ
.ພຶດຕິກຳຜິດປົກກະຕິຂອງຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກ

* * *

ພວກເຮົາຖືກຫຼອກລວງໂດຍນາຍພານທີ່ມີແລ່ນຫຼ່ຽມ ພວກເຮົາລອຍຢູ່ໃນນ້ຳ
ຕື້ນເພື່ອຄວາມຮູ້ສຶກປອດໄພທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ໃນຂະນະທີ່ຕາໜ່າງຄວາມໂງ່ຳທີ່
ຮ້າຍແຮງໄດ້ຫຍິບເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຮົາ
ໃນການໂຍນມອງຫາປາປະຈຳວັນ, ຫຼາຍຄົນຖືກຈັບໄດ້ ແລະ ມີພຽງບາງ
ຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ລອດຊີວິດ

ໂອ້ ພຣະເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຂໍເຜດຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ກັບດັກແຫ່ງຄວາມຕື່ນຫາ, ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ ຄວາມ
!ຍຶດໝັ້ນທາງໂລກທີ່ໜ້າອິດອັດດ້ວຍເຖິດ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົງດຳລົງໄປໃນຄວາມເລິກຂອງທະເລທີ່ງົບສະຫງົບຂອງ
ຈິດວິນຍານບ່ອນທີ່ສະຫະພັນອັນສູງສົງຕັ້ງຢູ່, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຫລຸດພົ້ນຈາກ
!ການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ການເປັນຂ້າທາດ

* * *

:ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວໃຫ້ກຳລັງໃຈສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຖ້າທ່ານສາມາດ, ຜ່ານຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມຈິງໃຈ, ແລະຄວາມຮັກຕໍ່
ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຖ່າຍທອດຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະອົງ, ແລ້ວມັນບໍ່ສຳຄັນວ່າ
ຄວາມຜິດພາດຂອງທ່ານຈະເລິກກວ່າມະຫາສະໝຸດ ແລະສູງກວ່າເທືອກເຂົາ
.ຫິມະໄລ

ພຣະເຈົ້າຈະກຳຈັດອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນອອກຈາກເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ, ປົດປ່ອຍ
ເຈົ້າຈາກພາລະໜັກໃນອະດີດ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດຊ້າ
.ຄວາມຜິດພາດໃນອະດີດຈະຈາກຫາຍໄປ
ບາງຄັ້ງເຈົ້າອາດຈະພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຊັ້ນຄວາມມືດທີ່ໜ້າແທ້ໝາຍ, ແຕ່
ເຈົ້າຍັງຄົງເປັນ□□□□□□ໄຟຂອງແປວໄຟນິລັນຕອນ
ເຈົ້າສາມາດເຊືອງ□□□□□□ໄຟໄດ້, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດກຳຈັດມັນໄດ້

* * *

ການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກຜ່ານຄຳເວົ້າທີ່ດີທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມ
ຕັ້ງໃຈດີ ແລະ ຜ່ານຄຳແນະນຳທີ່ຈິງໃຈ ເປັນສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ
ຄວາມສູງສົ່ງທີ່ສະແດງເຖິງຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ສຳລັບການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນດ້ວຍການກັດ, ຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດ, ສາຍຕາທີ່
ເຍາະເຍີ້ຍ, ຫຼື ຄຳແນະນຳທີ່ເປັນກົດ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນວິທີການທີ່ໜ້າອັບອາຍ ແລະ
.ໜ້າລຳຄານທີ່ຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈດີບໍ່ໃຊ້

ການເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍຊ່ວຍເປີດເຜີຍຈິດໃຈຂອງການກະບົດ ແລະ ຄວາມໂກດ
ແຄ້ນໃນຕົວຜູ້ກະທຳຜິດ, ໃນຂະນະທີ່ຄຳເວົ້າທີ່ເປັນມິດສ້າງຄວາມເສຍໃຈໃນຕົວ
ລາວ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າບຸກຄົນນັ້ນຮັບຮູ້ຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ເຮັດຊ້າ
.ອີກ

* * *

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ອາຈານ, ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຊື່ອວ່າມີສະຫວັນບໍ່?
"?ສະຖານທີ່ນັ້ນມີຢູ່ແທ້ບໍ່

:ຄູບາ ປາຣະມະຫັງສາ ຕອບວ່າ
ແມ່ນແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຮັກ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າ ຈະໄປສະຫວັນນັ້ນເມື່ອ"
ຄວາມຕາຍມາສູ່ພວກເຂົາ ໃນໂລກແຫ່ງອະນິຈັງນັ້ນ, ບຸກຄົນມີຄວາມສາມາດທີ່
ຈະເຮັດໃຫ້ສິ່ງໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການທັນທີ, ໂດຍພະລັງຂອງຄວາມ
"ຄິດ

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະປະກອບດ້ວຍແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງ ໃນໂລກ
ຫິມະຫັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນມີສຽງ ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ຊາວໂລກບໍ່ຮູ້ຈັກ

* * *

ຄວາມສຸກຄວນຖືກສະແຫວງຫາຢູ່ໃນຕົວເອງຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ແລະ
ໜ້ອຍລົງເລື້ອຍໆໃນສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ

ຈົງມີຄວາມສຸກໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າສິ່ງພາຍນອກຈະບໍ່ສາມາດ
ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເສຍດຸນ
ຄວາມສຸກພາຍໃນແມ່ນຄວາມມຸ່ງຫວັງພຽງຢ່າງດຽວທີ່ຄວນຄ່າແກ່ການ
ພະຍາຍາມໃນຊີວິດນີ້, ແລະ ຄວາມອິດທິນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນພຽງພໍທີ່ຈະ
.ບັນລຸມັນ

ຄວາມສຸກຄືບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນມະນຸດ
* * *

ຫຼາຍຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າຕື່ນແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນຕື່ນ
ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວພວກມັນໝົດສະຕິ ເຈົ້າຄົງເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄົນທີ່ນອນ
ຫຼັບຢ່າງ ແລະ ຮ້ອງວ່າ "ໄຟ! ໄຟ!" ຫຼື ເວົ້າ ແລະ ບັນລະຍາຍ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍເປັນແບບນັ້ນ ແນ່ນອນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່
ປາດຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະປຸກສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
.ຂອງຄວາມໂງ່ຳທາງວິນຍານ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປຸກຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຝັງຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຊາກຫັກພັງ
.ຂອງພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດທີ່ຜິດພາດ
ເພື່ອເຮັດສິ່ງນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງເອົາສະຕິຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມີ
ຊີວິດຊີວາຈາກບ່ອນຝັງສືບຂອງຄວາມໂງ່ຳເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮູ້
.ອັນສູງສົງ
* * *

ມິດຕະພາບຄືຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສ້າງແສງອອກມາຈາກສາຍຕາ
ຂອງຄົນຮັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກ
ເຮົາກັບຄືນສູ່ບ້ານສະຫວັນເພື່ອຊົມລົດຊາດຫວານຊື່ນຂອງການເປັນເອກະພາບ
.ນິລັນດອນກັບຄວາມຮັກສາກິນ
ມິດຕະພາບແມ່ນສຽງອັນສັກສິດທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຈິດວິນຍານຫລຸດພົ້ນອອກ
ຈາກສະຕິຂອງອະຕະ ແລະ ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດຊາດ
ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນພັນທະທີ່ໄດ້ຮັບພອນລະຫວ່າງຈິດວິນຍານທີ່ມີ
ສະຕິ ຜູ້ທີ່, ຜ່ານມິດຕະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮັກອັນ
ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອັນສັກສິດຂອງວິນຍານແຫ່ງ
.ຈັກກະວານ

ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນກວ້າງຂວາງແລະມີຄວາມຮວມກັນ
ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນຕົວເອງກັບຄົນໆໜຶ່ງໂດຍສະເພາະຈົນເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນບໍ່ມັກ
ເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ມິດຕະພາບ
ຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກຄວນໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍອອກໄປໃຫ້ກວມເອົາ
.ຄອບຄົວ, ເພື່ອນບ້ານ, ແລະຫົວໂລກ

ເພື່ອນສາກົນມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ, ຮັກສິງມີຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ແຜ່
ຂະຫຍາຍຄວາມຮັກຂອງລາວຢ່າງໃຈກວ້າງບໍ່ວາລາວຈະໄປໃສ ແລະ ຫັນໄປໃສ
.ກໍຕາມ

ຫຼັກການອັນສູງສົງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕາມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໂດຍບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທຸກຄົນ
ຄວາມຮັກໃນຄອບຄົວແມ່ນການຝຶກອົບຮົມເບື້ອງຕົ້ນສໍາລັບການວາງ
ຮາກຖານຂອງມິດຕະພາບທາງວິນຍານ
ເລືອດດຽວກັນໄຫຼຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດຂອງຄົນທຸກເຊື້ອຊາດ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາມີສັນຊາດ ແລະ ຂົນເຜົາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ພວກ
ເຮົາມີຄວາມສາມັກຄີກັນໂດຍຜົນທະນາທົ່ວໂລກ ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາເປັນຂອງ
.ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົງດຽວກັນ

* * *

ຈິດວິນຍານບໍ່ສາມາດຖືກກັກຂັງໄວ້ຫລັງຄອກທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ ເພາະ
.ມັນມີຕົ້ນກໍາເນີດທົ່ວໄປ ແລະ ມີຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງທົ່ວໄປ

* * *

ຖ້າພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກກັບຊີວິດ, ເວລານັ້ນແມ່ນດຽວນີ້, ບໍ່ແມ່ນມືອື່ນ
ຫຼື ປີໜ້າ
ການກະກຽມທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບຊີວິດທີ່ດີກວ່າໃນປີໜ້າແມ່ນຊີວິດທີ່ກົມກຽວ,
ສົມດຸນ ແລະ ມີຄວາມສຸກໃນປີນີ້
ຊີວິດໃນອະນາຄົດ (ໃນຊາດຫຼັງຄວາມຕາຍ) ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ
ແລະ ຄວາມເພີດເພີນແມ່ນຂຶ້ນກັບວິຖີຊີວິດ, ວິທີຄິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ວິທີທີ່
.ພວກເຮົາປະຕິບັດ ແລະ ປະພຶດຕົວໃນຊີວິດນີ້
ມີນິຄວນເປັນມື້ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

* * *

ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍກໍາຈັດຊັ້ນຕ່າງໆທີ່ປົກຄຸມ ແລະ ປິດບັງ
ໃບໜ້າຂອງສະຕິ, ແລະ ໂດຍການໃຊ້ມັນ, ຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ໄຫຼລືນຢູ່ສະເໝີ
.ຈະລະເບີດອອກມາ

ການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ການຜ່ອນຄາຍຢ່າງສົມບູນ, ຫຼື ການຖອນຄວາມຄິດ
ຢ່າງມີສະຕິອອກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສັບສົນ, ແມ່ນວິທີທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ມີ
ປະສິດທິພາບໃນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ຖ້າພວກເຮົາສາມາດເຮັດທຸກຢ່າງໄດ້
ນອກຈາກການນັ່ງສະມາທິ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບຄວາມສຸກທີ່ເທົ່າກັບຄວາມສຸກທີ່ມາ
ເມື່ອຄວາມຄິດຍັງຄົງຢູ່ (ໃນນັ້ນມີຄວາມສະຫງົບຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ)
ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງ (ຂ້ອຍປະໄວ້ຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃຫ້ເຈົ້າ)

ຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສູງສົງນີ້ສາມາດປະສົບໄດ້ໂດຍການໃຊ້ວິທີການທີ່
.ຖືກຕ້ອງຂອງການຕັ້ງສະມາທິ ແລະ ການນັ່ງສະມາທິ

* * *

ຖ້າທ່ານຄົ້ນຫາປະຕູຢູ່ເທິງເພດານຫ້ອງຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະບໍ່ພົບມັນເຖິງ
ແມ່ນວ່າທ່ານຈະຄົ້ນຫາເປັນເວລາຫຼາຍປີກໍຕາມ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າທ່ານຈະໃຊ້
.ວິທີການຄົ້ນຫາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເບິ່ງຝາຜະໜັງ

* * *

ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອຂ້ອຍອໍາລາໂລກນີ້, ແຕ່ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍຍັງຢູ່ເທິງໂລກນີ້,
ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ໃນການເວົ້າເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈຂ້ອຍ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ໃນ
ການເພີ່ມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າສໍາລັບແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງທີ່ໄດ້ໃຫ້
ຄວາມສະບາຍໃຈ, ອິດສະລະພາບ, ແລະ ຄວາມປອດໄພທີ່ບໍ່ສາມາດພິນລະນາ
.ໄດ້

* * *

ປະຫວັດສາດຂອງຈັກກະວານ, ໃນລາຍລະອຽດທີ່ລະອຽດອ່ອນທັງໝົດ
ຂອງມັນ, ແມ່ນຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຫ້ອງໂຖງຂອງນິລັນດອນ - ນັ້ນແມ່ນມິຕິອິນ ໃນ
ໂລກທີ່ຈໍາກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ຄວາມໜາ, ແລະ
ຄວາມສູງ, ແຕ່ມີລະດັບອື່ນທີ່ມິຕິເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຢູ່ ທຸກຢ່າງແມ່ນໂປ່ງໃສໃນລະດັບອະນິ
ຈັງນັ້ນ; ທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ຄວາມຮູ້ສຶກ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະຕິທັງໝົດ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາສາມາດ
ເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສໍາຜັດໃນຄວາມຝັນ, ພວກເຮົາກໍສາມາດ
ປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສະຕິທີ່ບໍ່ລົດຊາດ, ໂປ່ງໃສ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ໃນໂລກທີ່ສູງກວ່າ

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນຢູ່ໃນຕອນນີ້ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເວົ້າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນ
ຮ່າງກາຍນີ້, ແຕ່ຂ້ອຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນແມ່ນຈິງ
ສໍາລັບຂ້ອຍຄືກັບທີ່ເຈົ້າເປັນຈິງສໍາລັບຂ້ອຍ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຕື່ນນອນເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ ຮູ້
.ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ

ຂ້ອຍມັກຈະເຫັນອະນັນຕະຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ແລະ ຂ້ອຍເຫັນສະຖານທີ່
ນັ້ນໃນອະນັນຕະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢືມຊີວິດຈາກແຫຼ່ງທີ່ເປັນນິລັນດອນນັ້ນ
ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍນັ່ງອະທິຖານທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແຕ່ບໍ່ມີຄໍາ
ຕອບ ຫຼື ຄໍາຕອບໃດໆເລີຍ
ໃນດ້ານໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນມະນຸດຊາດ, ແລະ ໃນອີກດ້ານໜຶ່ງນິລັນດອນທີ່ບໍ່
ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍ

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ ທຸກຄົນໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ, ແຕ່
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ ເພາະພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີໃນຫີລັບໆ, ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມເຫັນແສງສະຫວ່າງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ, ຈິດວິນຍານຂອງ
.ຂ້ອຍກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມອັນສັກສິດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງລຶກລັບ
ຂ້ອຍສາມາດເຫັນຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ນ້ຳຢາງທີ່ໄຫຼຜ່ານພວກມັນ, ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມປອບໂຍນ ແລະ ປອບໂຍນຫົວໃຈ
.ຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ຮ້ອງອອກມາຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລື້ອຍ, ທັງກາງເວັນ ແລະ
ກາງຄືນ, ແລະ ເມື່ອສິ່ງຕ່າງໆສູນເສຍຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງມັນ
ສຳລັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ລວມທັງຄວາມສຸກ,
ເພາະຢ້ານວ່າມັນອາດຈະເປັນຄວາມສຸກທາງວັດຖຸ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າຜູ້
ທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ

ໂລກອາດຈະປະຖົມຂ້ອຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖົມຂ້ອຍແມ້ແຕ່ເວລາດຽວ
ພຣະເຈົ້າຄືທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຫ້ອງໂຖງນີ້ ແລະ ຈັກກະວານທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບມັນ
ລອຍຄືກັບຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງຜ້າມ່ານແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເບິ່ງແລະບໍ່ເຫັນຫຍັງນອກຈາກວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ, ແສງສະຫວ່າງທີ່
ໂປ່ງໃສ, ແລະສະຕິທີ່ອ່ອນໂຍນ

ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກນີ້
ແມ່ນອອກມາຈາກແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງອັນດຽວນັ້ນ ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງນັ້ນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຫຍັງອີກເລີຍ
ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງໜ້າຈໍ, ເຈົ້າຈະເຫັນຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າຫຼຽວ
ຫຼັງໄປເບິ່ງ (ໃນໂຮງໝັງແບບດັ້ງເດີມ), ເຈົ້າຈະເຫັນພຽງແຕ່ລັງສີແສງທີ່ສ່ອງ
.ລົງມາເທິງໜ້າຈໍ. ມັນຝັງແລ້ວບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຈິງ
ຂ້ອຍເຄີຍເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈ
ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄັ້ງນີ້ ທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງແມ່ນຊົ່ວຄາວ ອະທິຖານເພື່ອສິ່ງທີ່ເປັນນິລັນຕອນ

* * *

ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາເກີດມາສູ່ໂລກນີ້ຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ມັນເປັນ
ເລື່ອງທຳມະດາທີ່ພວກເຮົາຈະສົງໄສກ່ຽວກັບຕົນກຳເນີດ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງ
ຊີວິດ

ເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຜູ້ສ້າງໂລກນີ້, ເຮົາອ່ານກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແລະ
.ຈັກກະວານທັງໝົດປະກາດການມີຢູ່ຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ
ຄືກັນກັບຊິນສ່ວນ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນ້ອຍ ແລະ ຊັດເຈນຂອງໂມງຂະໜາດ
ນ້ອຍເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຊົມເຊີຍຊ່າງເຮັດໂມງ

ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງຈັກໂຮງງານຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຊັບຊ້ອນທີ່ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາປະຫຼາດໃຈ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຊົມເຊີຍຕໍ່ນັກປະດິດຂອງພວກມັນ,
ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງທຳມະຊາດ, ພວກເຮົາກໍປະຫຼາດໃຈກັບ
:ຄວາມສະຫຼາດທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງພວກມັນ, ແລະ ພວກເຮົາສົງໄສວ່າ
"ໃຜໃຫ້ດອກໄມ້ມີຮູບຮ່າງສິດໃສ ແລະ ຫັນໜ້າໄປທາງແສງແດດ"
ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມຂອງມັນມາຈາກໃສ? ແລະ ກິບດອກຂອງມັນ
ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ງົດງາມ ແລະ ຍ້ອມດ້ວຍສີສັນທີ່ສວຍງາມ
?ແລະ ມີຄວາມສຸກດັ່ງກ່າວໄດ້ແນວໃດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍເຫັນ
.ເຈົ້າກໍາລັງເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຂໍເຕີມກິນຫອມແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້າ
ນ້ອຍຈະໄດ້ຊົມຊືມກັບກິນຫອມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ
ມາຫາຂ້ອຍຈາກເໜືອຝ້າສະຫວັນ, ດວງດາວ, ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກ ສະແດງໃບໜ້າທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ ແລະ ໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ, ແລະ
ທຸກບ່ອນ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄືນຫາທ່ານຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝ ແລະ ຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ, ໃນ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານ, ແລະ ຕອນນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
.ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຢ່າລືຊ່ອນຈາກຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມ
ຄິດ, ແລະ ກຳມະຈອນຂອງຈິດວິນຍານ
ປະດັບປະດາຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງສະຕິປັນຍາ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຫາຍໃຈເອົາລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດທີ່ປົດປັ້ງພຣະອົງຈາກສາຍຕາ ແລະ ຄວາມ
.ເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ໂອ້ ຜູ້ທີ່ຢູ່ເໜືອດວງດາວ ແລະ ທ້ອງຝ້າສີຄາມ, ແລະ ເໜືອຊັ້ນປັນຍາກາດ
ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດ, ຍອມຮັບສຽງກະຊິບຂອງຄວາມຮັກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫວ່າງ
.ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ

* * *

ຖ້າຫາກທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງເລັກນ້ອຍ,
ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້ ແລະ ລື້ນເຫຼືອທີ່ບໍ່
.ສາມາດຕ້ານທານໄດ້

ເພື່ອວ່າມັນຈະກາຍເປັນເລື່ອງຍາກສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະຄວບຄຸມມັນໄວ້
ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ການຮັບຮູ້ຂອງເຮົາຈະ
ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ລວມເຂົ້າກັບຄວາມເລິກຂອງມະຫາສະໝຸດ
.ຂອງການມີຢູ່ທັງໝົດ
ພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ສູງສຸດ

* * *

ບາງຄົນຕິດການອ່ານນິຍາຍໂສກເສົ້າ ແລະ ຖືວ່າມັນເປັນປຶ້ມອ່ານທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ມັກທີ່ສຸດ, ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ເພີດເພີນກັບມັນໄປຈົນຮອດວັນ
.ສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດ
ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາວິເຄາະຕົນເອງ, ພວກເຂົາຈະພົບວ່າພວກເຂົາມັກຈະມີອາ
ການຊົມເສົ້າ ແລະ ລະຄາຍເຄື່ອງຈາກການອ່ານວັນນະຄະດີປະເພດນັ້ນຢູ່ເລື້ອຍ
.ໆ

ເນື່ອງຈາກອາການຊົມເສົ້ານີ້, ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຢາກທຳລາຍນິໄສນັ້ນ ແລະ
ສ້າງນິໄສການອ່ານປຶ້ມ ແລະ ເອກະສານທາງວິນຍານທີ່ດື່ມໃຈຄວາມຄິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ
.ສະຫງ່າງາມ

ຖ້າພວກເຂົາເຮັດການປ່ຽນແປງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງພວກ
ເຂົາໄດ້ຫັນປ່ຽນໄປສູ່ທິດທາງໃໝ່ທີ່ດີເລີດ ຍ້ອນການມີວິຈາລະນະຍານ ແລະ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາສາມາດປ່ຽນແປງຕົວເອງໄດ້ໄວຫຼາຍຖ້າ
ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ແຕ່ການປ່ຽນແປງຮູບແບບແລະນິໄສຂອງຫຼາຍປີຕ້ອງການ
ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ແທ້ຈິງແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ເພື່ອກຳຈັດນິໄສເກົ່າ ແລະ ຝັງເລິກ, ກຳລັງທັງໝົດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຕ້ອງໄດ້
ຮັບການກະຕຸ້ນໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຈະຖືກກຳຈັດ ແລະ
.ພະລັງຂອງມັນຈະເປັນອຳນາດພາດ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຂາດຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມອົດກັ້ນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບສິ່ງ
ນີ້ ແຕ່ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ສ້າງ ຫຼື ເຮັດມາແລ້ວສາມາດຖືກລືບ
.ລ້າງ ຫຼື ແກ້ໄຂໄດ້

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາປະຖົມຂອບເຂດຂອງອະຕະ ແລະ ເດີນທາງໄປສູ່ທົ່ງຫຍ້າອັນ
.ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ

ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບຂະບວນແຫ່ຂອງເວລາ, ເຊິ່ງເດີນທາງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງ
ຂອງຊີວິດສະເໝີ, ຂະບວນແຫ່ຂອງຈິດວິນຍານກໍຄວນເດີນທາງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງ
ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໄປສູ່ເຂດຊານເມືອງຂອງວິນຍານອັນສູງ
.ສິ່ງເຊັ່ນກັນ

ຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີມເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດມັກຈະ
ຖືກຟັງໄວ້ພາຍໃຕ້ຊາກຫັກພັງ ແລະ ຊາກຫັກພັງຂອງນິໄສຂອງມະນຸດ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກອິດທິພົນທີ່ໜ້າທ້ຖອຍໃຈຂອງນິໄສ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ເລີ່ມຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງຄວາມສຳເລັດທີ່ລາວປາຖະໜາໄວ້ໃນດິນ
.ແຫ່ງຊີວິດຂອງລາວ

ຊີວິດຈະໄດ້ຮັບຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມສຳຄັນ ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດສຳເລັດໜ້າ
ວຽກທີ່ຮີບດ່ວນ ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດຄື: ການຊອກຫາຄວາມໝາຍ ແລະ ຄຸນຄ່າທີ່
.ແທ້ຈິງຂອງການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາ

ມະນຸດຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວຂອງຈັກກະວານເຫຼົ່ານີ້ຂອງຊີວິດ
ບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນທັດສະນະໃໝ່ໆ, ແລະທຸກໆມື້ນຳເອົາບົດຮຽນໃໝ່ໆ
ມາໃຫ້ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງການມີຢູ່ຂອງ
.ມະນຸດ: ເພື່ອຮັບຮູ້ສິ່ງສູງສຸດທີ່ຊ່ອນຢູ່ຫລັງຜ້າມ່ານຂອງຊີວິດ

* * *

ໃນພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າຈະພົບຄວາມຮັກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່
ສົມບູນ, ແລະ ການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ໂລກໃຫ້ເຈົ້າແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເອົາໄປ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໂສກເສົ້າ, ເຈັບປວດ, ຫຼື ຄວາມອຸກອັງ, ເຈົ້າ
ຈະພົບໃນພຣະເຈົ້າໃນລະດັບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມ
.ໂສກເສົ້າມາພ້ອມ

* * *

ບາງຄົນເວົ້າວ່າພວກເຮົາຄວນອີງໃສ່ເຫດຜົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຄວນຕອບສະໜອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ ທັງສອງທັດສະນະແມ່ນສຸດຂີດ
ອີງຕາມທິດສະດີໜຶ່ງ, ຄວນກວດສຸຂະພາບເປັນປະຈຳເພື່ອຮັບປະກັນ
ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງຮ່າງກາຍ, ຄືກັນກັບການກວດກາລົດຂອງ
ທ່ານເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ສິ່ງນີ້ມີເຫດຜົນ, ແຕ່ມະນຸດ ບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງຈັກ. ຖ້າ
ສຸຂະພາບຈິດຂອງທ່ານແມ່ນຂຶ້ນກັບສະພາບຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ, ບໍ່ຊ້າກໍໄວຈິດໃຈ
ຈະຖືກກົດຂີ່ຂົມເຫັງໂດຍຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ, ເຮັດໃຫ້ຢາທຸກປະເພດ
ແລະ ປະລິມານ ແລະ ການປິ່ນປົວທາງດ້ານຮ່າງກາຍອື່ນໆບໍ່ມີປະສິດທິພາບ. ສິ່ງ
ນີ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດທີ່ບໍ່ສາມາດ
ປິ່ນປົວໄດ້. ຄວາມອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຝັງເລິກເພາະວ່າຈິດໃຈໄດ້
.ປະຕິເສດທີ່ຈະເປັນນາຍຂອງຮ່າງກາຍ

ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເລີມຕົນດ້ວຍຄວາມພໍດີ ຖ້າທ່ານມີບາດແຜເລັກນ້ອຍ, ໃຫ້ທາ
ໄອໂອດິນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແຕ່ຢ່າເພິງພາຢາພຽງຢ່າງດຽວ. ໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່
.ສົມເຫດສົມຜົນຈົນກວ່າທ່ານຈະສາມາດເພິງພາສະຕິສໍານຶກໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ຄູ່ສອນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ເອງໄດ້ໃຊ້ຢາທີ່ຜະລິດມາຈາກສະໝຸນໄພ ແລະ ສານ
ເຄມີທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍພະເຈົ້າ

ຢາ ແລະ ຢາເສບຕິດບໍ່ຈໍາເປັນສໍາລັບຄູ່ສອນທາງວິນຍານ, ແຕ່ເພື່ອສະແດງ
ໃຫ້ເຫັນວ່າພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກໃນຫຼາຍວິທີທາງ, ບາງຄັ້ງລາວອາດຈະ
ເລືອກທີ່ຈະໃຊ້ການກະກຽມທາງການແພດບາງຢ່າງ
ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ໄຊຊະນະແມ່ນຢູ່ໃນພະລັງຂອງຈິດໃຈ ເມື່ອທ່ານບັນລຸ
ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຢາທຸກ
ຊະນິດໂດຍບໍ່ມີຜົນຂ້າງຄຽງໃດໆ, ທ່ານຈະຊະນະ ແລະ ສາມາດຄວບຄຸມ
.ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໄດ້

* * *

ມິດຕະພາບທີ່ເຮົາມອບໃຫ້ຄົນອື່ນຄວນມາຈາກໃຈຈິງ, ແລະ ຄວາມຮັກ
ແລະການຮ່ວມມືບໍ່ຄວນສະແດງອອກພຽງຜິວເຜີນ ໃນຂະນະທີ່ພາຍໃນບອກເປັນ
ໄນຍະວ່າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ
ກົດໝາຍທາງວິນຍານແມ່ນມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ມີພະລັງຫຼາຍ, ແລະ
.ຫຼັກການທາງວິນຍານຕ້ອງບໍ່ຖືກຂັດແຍ້ງ
ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະບໍ່ຫຼອກລວງ ຫຼື ທໍລະຍົດເພື່ອນ ແລະ ບໍ່
ໃຫ້ລ່ວງລະເມີດຂອບເຂດຂອງມິດຕະພາບ
ເພື່ອນຄວນຮູ້ວ່າເວລາໃດທີ່ລາວຕ້ອງຮ່ວມມືກັບເພື່ອນຂອງລາວ ແລະ ເວລາ
ໃດທີ່ລາວຕ້ອງໃຊ້ຄວາມປະສົງຂອງລາວ ແລະ ລະເວັ້ນຈາກການຮ່ວມມືກັບລາວ

* * *

ຝົນຜົວໜຶ່ງບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການສໍາຜັດ; ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ
ຕົວຈິງແລ້ວແມ່ນປະສົບຢູ່ໃນສະໝອງ, ແລະຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຊິມລົດຊາດ,
.ສໍາຜັດ, ດຶມກິນ, ໄດ້ຍິນ, ຫຼື ເຫັນໄດ້ນອກຈາກຜ່ານຈິດໃຈ
ພວກເຮົາອາດຈະຮັບຮູ້ລົດຊາດຢູ່ເທິງໜ້າລືນຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ໃນຄວາມ
ເປັນຈິງແລ້ວ, ມັນແມ່ນສະໝອງທີ່ຮັບຮູ້ລົດຊາດນັ້ນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອ
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຄວາມເຈັບປວດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຮູ້ສຶກ
.ຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນອະໄວຍະວະທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
ພວກເຮົາມີສອງກົນໄກໃນການຮັບຮູ້ຄວາມເຈັບປວດຄື: ເສັ້ນປະສາດ ແລະ
ກ້ານສະໝອງ ຄວາມຮູ້ສຶກເກີດຂຶ້ນເມື່ອສະໝອງອະນຸຍາດໃຫ້ມີການສື່ສານ
ລະຫວ່າງເສັ້ນປະສາດ ແລະ ກ້ານສະໝອງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າສະໝອງຮັບຮູ້ຄວາມ
.ເຈັບປວດ, ຄວາມເຈັບປວດກໍຈະບໍ່ມີຢູ່

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຄລໍໂຣຟໍມ ຫຼື ຢາສະລິບ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດເພາະວ່າຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ໄປເຖິງສະໝອງ. ຢູ່ປາຍເສັ້ນປະສາດ, ມີ
ຂົນນ້ອຍໆທີ່ສົ່ງສັນຍານຄວາມເຈັບປວດໄປຫາສະໝອງ. ຢາສະລິບປ້ອງກັນການ
.ສົ່ງສັນຍານຄວາມເຈັບປວດເຫຼົ່ານີ້
ສະໝອງແມ່ນອະໄວຍະວະຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຈິດໃຈ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ທາງຮ່າງກາຍທັງໝົດແມ່ນຖືກສົ່ງໄປຫາຈິດໃຈຜ່ານທາງເສັ້ນປະສາດ ແລະ ຕົວ
ສະໝອງເອງ ເນື່ອງຈາກຈິດໃຈເຊື່ອມຕໍ່ກັບສະໝອງ, ມັນຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ແລະ ຕີ
.ຄວາມໝາຍຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້
ຈິດໃຈທີ່ແຂງແຮງໂດຍການຄິດໃນແງ່ບວກຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍລົງ
ຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ ມັນຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ
.ເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍພວກມັນ

* * *

:ເອກະສານເກັບມ້ຽນ - ຈາກເຫວເລີກເຖິງຈຸດສູງສຸດ
ເລື່ອງລາວຄວາມສໍາເລັດທີ່ເລົ່າໂດຍນັກປາດ ປາຣໍາຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ
ນີແມ່ນເລື່ອງຈິງທີ່ແປກ່ຽວກັບບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ລົ້ມເຫຼວຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ, ແຕ່)
ໂດຍການຝຶກຝົນການຄິດສ້າງສັນ ແລະ ການຢືນຢັນໃນທາງບວກ, ໃນທີ່ສຸດລາວ
ກໍສາມາດເອົາຊະນະສາເຫດຂອງຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງລາວ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້
(ຄວາມສໍາເລັດໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວໄດ້
ຄືກັນກັບຄົນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດໂດຍທໍາມະຊາດ, ກໍມີຄົນລົ້ມເຫຼວຍ້ອນ
ນິໄສຄືກັນ
ໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍ (S) ແມ່ນຄົນລົ້ມເຫຼວມາແຕ່ກໍານົດ
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າລາວເປັນເດັກຊາຍທີ່ສະຫຼາດ, ດຸໝັ່ນ ແລະ ກະຕືລືລົ້ນທີ່
ຈະຫາເງິນ, ແຕ່ທັນທີທີ່ລາວຄິດກ່ຽວກັບວຽກ ຫຼື ອາຊີບ, ປັດໄຈຂອງຄວາມລົ້ມ
.ເຫຼວກໍອ້ອມຮອບລາວຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ
ມື້ໜຶ່ງລາວມາຫາຂ້ອຍມີເປົ້າ, ຖືກເຈົ້າໜີໄລ່ຕາມ, ຖືກໝູ່ເພື່ອນປະຖິ້ມ, ຂໍ
ຄໍາແນະນໍາຈາກຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໄດ້ຖາມລາວກ່ຽວກັບສາເຫດຂອງບັນຫາຂອງລາວ, ແລະລາວເວົ້າ
:ວ່າ

ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນລົ້ມເຫຼວ ດ້ວຍເຫດຜົນບາງຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້,"
ທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມວຽກ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍສູນເສຍມັນ, ແລະສະຖານທີ່ທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກກໍເສຍຫາຍເຊັ່ນກັນ. ນາຍຈ້າງສູນເສຍທຸລະກິດຂອງລາວບໍ່
ດົນຫຼັງຈາກທີ່ຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢ້ານທີ່ຈະຊອກຫາວຽກເຮັດ
ງານທໍາ ເພາະຢ້ານວ່າຈະລົບກວນຜົນປະໂຫຍດຂອງນາຍຈ້າງທີ່ຈະຈ້າງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ລົ້ມເຫຼວ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ແນ່ໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສູນເສຍວຽກເຮັດງານທໍາຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ

ບໍລິສັດທີ່ຈະຈ້າງຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດລົມລະລາຍ ແລະ ປິດປະຕູຂອງຕົນ, ແລະ
ໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດຂອງຄົນອື່ນ
".ຖືກທຳລາຍ ພຽງແຕ່ຍ້ອນການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບພວກເຂົາ
ຂ້ອຍສາມາດຊອກຫາວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ລາວໄດ້ຢູ່ບໍລິສັດນ້ອຍໆແຫ່ງ
ໜຶ່ງ ແລະ ຂໍໃຫ້ລາວເວົ້າຄຳຢືນຢັນຕໍ່ໄປນີ້ກັບຕົວເອງທຸກໆແລງ, ກ່ອນນອນ ແລະ
:ກ່ອນຕົ້ນນອນ

ທຸກໆມື້ ແລະ ທຸກໆມື້ ຂ້ອຍກຳລັງປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນ"
"ຂົງເຂດວຽກງານຂອງຂ້ອຍ

ໜຶ່ງເດືອນຜ່ານໄປ, ແລະ (S) ໄດ້ເຕືອນຂ້ອຍວ່າ: "ທ່ານ, ບໍລິສັດທີ່ທ່ານ
ຈ້າງມານັ້ນກຳລັງບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຖານະການຂອງມັນບໍ່ມີທ່າທີທີ່ດີເລີຍ ຂ້ອຍ
ຂໍຮ້ອງໃຫ້ທ່ານຊ່ວຍຂ້ອຍອອກຈາກມັນກ່ອນທີ່ມັນຈະລົມລະລາຍໝົດ, ເພາະວ່າ
ຂ້ອຍຈະສູນເສຍວຽກຢູ່ແລ້ວເມື່ອບໍລິສັດລົມລະລາຍ ແຕ່ການລາອອກຂອງຂ້ອຍ
ໃນຕອນນີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ບໍລິສັດລອດພົ້ນຈາກຊະຕາກຳທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ
".ເປັນຕາຢ້ານຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຫົວຂວັນ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈສິ່ງທີ່ລາວ (S) ເວົ້າ, ແລະແທນທີ່ຈະຂໍໃຫ້
ລາວສືບຕໍ່ເນັ້ນໜັກຈຸດຂອງລາວ ແລະ ຮັກສາວຽກຂອງລາວໄວ້. ຫຼາຍອາທິດ
ຕໍ່ມາ, ລາວໄດ້ມາຫາຂ້ອຍໃນຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ ແລະ ເວົ້າດ້ວຍສຽງຖອນຫາຍໃຈ
:ວ່າ

"ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຢ້ານໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ"

"?ນາງໄດ້ຖາມລາວວ່າ, "ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ
ລາວເວົ້າວ່າ, "ບໍລິສັດໄດ້ລົມລະລາຍຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍບອກເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງທີ່
"ຂ້ອຍຄາດຄະເນໄວ້

ຂ້ອຍເວົ້າກັບລາວພ້ອມທັງປະທ້ວງວ່າ: "ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ເຈົ້າ
ຮັບປະກັນຕົວເອງວ່າ, 'ມີແລ້ວມີເລົ່າຂ້ອຍປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນ
ຂົງເຂດວຽກງານຂອງຂ້ອຍ' ເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຊ້າຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຄືກັບນົກແກ້ວ? ແລະ
ວ່າໝັ້ນແຫ່ງຄວາມສິ່ງໄສຍັງຄົງຍຶດຕິດກັບສະໝອງຂອງເຈົ້າໄວ້ ຈົນເຈົ້າເວົ້າກັບ
ຕົວເອງວ່າ: 'ຄົນໂງ່ເອີຍ, ສະຖານະການຂອງເຈົ້າກຳລັງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະ
"!ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເອງປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ

"ລາວຕອບວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແທ້ໆ

ແນະນຳໃຫ້ກຳຈັດຄວາມສັນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທີ່ (ສ)
ໜັກໜ່ວງທັນທີທີ່ມັນປາກົດຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ, ໂດຍສະເພາະໃນລະຫວ່າງການ
ເວົ້າຊ້າໆກ່ຽວກັບການຢືນຢັນໃນທາງບວກ, ເພາະວ່າຈິດສຳນຶກທີ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນສາມາດມີອິດທິພົນຕໍ່ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ເຊິ່ງ
ໃນທາງກັບກັນ, ຜ່ານກົດໝາຍຂອງການສະທ້ອນແມ່ເຫຼັກ, ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດ
.ສຳນຶກໂດຍພະລັງຂອງນິໄສ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ: “ການຢືນຢັນຄວາມຄິດ ແລະ ນິໄສໃນທາງບວກ ເລື້ອຍໆຈົນກວ່າມັນຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ແລະ ຮາກເຫງົ້າໃນຈິດໃຕ້ ສຳນຶກແມ່ນພຽງພໍທີ່ຈະກຳຈັດອຸປະສັກທາງຈິດໃຕ້ສຳນຶກທີ່ສືບທອດມາ ຫຼື ໄດ້ມາ. ບໍ່ມີທາງທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ຕາບໃດທີ່ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຫ້ຖອຍ ແລະ ຄວາມອຸກອັງຍັງຄົງຝັງຢູ່ໃນຈິດສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ. ໃນບັນດາເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຳເລັດແມ່ນການມີຄວາມສາມາດສ້າງສັນ, ສະຖານະການທີ່ເຮືອອຳນວຍ, ແລະ ແນວໂນ້ມທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດ. ຖ້າທ່ານສາມາດແຕະຕ້ອງສະຕິທີ່ສູງກວ່າດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ຈຳກັດຂອງມັນ, ທ່ານສາມາດສ້າງໂອກາດໃໝ່ໆສຳລັບຄວາມສຳເລັດນັ້ນທີ່ຍັງຫຼົງທາງທ່ານ ແລະ ທີ່

”.ທ່ານບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້

ແລະ ຂ້ອຍສາມາດຊ່ວຍ (S) ໄດ້ວຽກອີນ, ໃຫຍ່ກວ່າວຽກທຳອິດ. ແຕ່ ຫຼັງຈາກທີ່ກເດືອນ (ເຊິ່ງເປັນໄລຍະເວລາທີ່ຍາວທີ່ສຸດທີ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາໃຊ້ເວລາເຮັດວຽກ), ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍໃນຕອນບ່າຍມື້ໜຶ່ງວ່າ: “ສະຖານະການ “ຂອງບໍລິສັດກຳລັງຊຸດໂຊມລົງຢ່າງໄວວາ, ສະນັ້ນກະລຸນາກຳຈັດຂ້ອຍໄວໆ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຄວາມກັງວົນຂອງລາວ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ລາວສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຂອງລາວ. ສອງສາມອາທິດຕໍ່ມາ, (S) ເວົ້າກັບຂ້ອຍດ້ວຍຮອຍຍິມວ່າ: “ວຽກທີ່ສອງທີ່ “!ເຈົ້າຈັດໃຫ້ຂ້ອຍ, ທ່ານ, ໄດ້ຫາຍໄປກັບລົມແລ້ວ “ຂ້ອຍເວົ້າຢ່າງສະຫງົບວ່າ, “ຢ່າກັງວົນ, ຂ້ອຍຈະຊອກຫາວຽກອື່ນໃຫ້ເຈົ້າ ລາວຕອບວ່າ: “ທ່ານເອີຍ, ຕາບໃດທີ່ທ່ານເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການໂຄ່ນລົ້ມບໍລິສັດອື່ນຍ້ອນຄວາມສຳພັນຂອງຂ້ອຍກັບເຈົ້າຂອງບໍລິສັດ, ຂ້ອຍບໍ່ມີຂໍ້

”.ຄັດຄ້ານ

ຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຂ້ອຍໄດ້ພົບວຽກທີ່ດີຫຼາຍສຳລັບ (S) ຢູ່ບໍລິສັດໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ. ໜຶ່ງປີຜ່ານໄປແລະບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ (S) ໄດ້ພະຍາຍາມອອກຈາກບໍລິສັດທຸກໆອາທິດຍ້ອນຢ້ານວ່າມັນຈະຖືກທຳລາຍຄືກັບ .ຄັ້ງກ່ອນ

ສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວລົງທຶນເງິນຂອງລາວໃນທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ, ແລະລາວກໍຢ້ານກົວແລະຈ້ອງເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: “ມີແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຂ້ອຍຈະສູນເສຍເງິນທີ່ຂ້ອຍ “?ໄດ້ສະສົມໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງຖ້າຂ້ອຍລົງທຶນມັນບໍ່

ນາໆໄດ້ຮັບປະກັນກັບລາວຢ່າງໝັ້ນໃຈວ່າ: “ເຈົ້າຕ້ອງລົງທຶນເງິນ ແລະ ພະລັງງານຂອງເຈົ້າໃນໂຄງການທີ່ດີ, ເຊັ່ນ: ສູນອາຫານທ້ອງຖິ່ນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ “ການລົງທຶນຫຼາຍ, ແລະ ຂ້ອຍໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ ພາຍໃນສອງສາມປີ, (S) ໄດ້ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນ ແລະ ສາງເກັບ ມ້ຽນຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍແຫ່ງ

ເມື່ອລາວໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງຕົນ, ລາວກໍພົບວ່າຕົນເອງປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດໃນທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດ. ມີໜຶ່ງລາວເວົ້າກັບຂ້ອຍພ້ອມທັງຫົວຂວັນວ່າ:
"ຂອບໃຈພະເຈົ້າແລະຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນຈາກຄວາມລືມ
ເຫຼວມາເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ. ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະຄວາມລືມເຫຼວແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມລືມເຫຼວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຂ້ອຍແມ່ນເກີດຈາກການຂາດຄວາມ
ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດໄດ້
ແນວໃດຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍໄດ້ທໍາລາຍວຽກງານຂອງຄົນອື່ນຍ້ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ
".ຂອງຂ້ອຍ

ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງອະທິບາຍໃຫ້ລາວຟັງວ່າ: "ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການທໍາລາຍ
ຜົນປະໂຫຍດທີ່ເຈົ້າເຮັດວຽກໃຫ້. ກົດແຫ່ງແຮງດຶງດູດທີ່ຄວບຄຸມຄົນ, ໂດຍອີງ
ໃສ່ການສັນສະເທືອນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ເຮັດວຽກໃນທາງລົບ ຫຼື ທາງບວກ (ຄືກັບວ່າ
ດຶງດູດກັນ)

ລັກສະນະຂັບກຸ້ມຜ່ອງໂດຍກໍາເນີດຂອງເຈົ້າໄດ້ດຶງດູດເຈົ້າໄປຫາບໍລິສັດທີ່ໃກ້
ຈະລົ້ມລະລາຍແລ້ວ, ແລະໃນທາງກັບກັນ, ສະນັ້ນ, ເຈົ້າແມ່ນຄວາມລືມເຫຼວ,
ແລະບໍລິສັດຕ່າງໆກໍຢູ່ໃນຂອບຂອງການລົ້ມລະລາຍເຊັ່ນກັນ. ອີງຕາມກົດແຮງ
ດຶງດູດເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ເຈົ້າແລະບໍລິສັດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກລົງມາຈາກຄວາມລືມ
.ເຫຼວແລະຕົກລົງໃສ່ໂງ່ນຫີນໃນເວລາດຽວກັນ

ບົດຮຽນຂອງເລື່ອງນີ້ແມ່ນວ່າ ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ທີ່ການສ້າງສິ່ງ
ທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ໂດຍການປຸກພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ ພະລັງນີ້ສາມາດປຸກໄດ້ໂດຍການຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການນັ່ງ
ສະມາທິ ແລະ ຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບສຸຂະພາບ, ຄວາມ
.ສໍາເລັດ, ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ

* * *

ປ່ອງຢ້ຽມຂອງແສງສະຫວ່າງ
ໃນອະດີດອັນໄກ, ຂ້ອຍມີໄຟສາຍລັບ ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງຢ່າງລະມັດລະວັງ
ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຄວາມມືດພາຍໃນ
ແລະເມື່ອຂ້ອຍສົງລັງສີທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຜ່ານຄວາມມືດ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນປານ້ອຍໆ
ທີ່ມີແນວຄວາມຄິດທີ່ດົນໃຈຖືກເປີດເຜີຍໂດຍແສງໄຟກະພົບ
ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ປາເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເຫຍືອເພື່ອຈັບປາທີ່ມີສະຕິຮູ້ຫຼາຍກວ່າຂ້ອຍ,
.ແຕ່ຫຼາຍໂຕກໍຫຼົບໜີໄປ ແລະ ຫາຍໄປທາງຫຼັງວົງມົນນ້ອຍໆຂອງແສງໄຟ
ແລະ ຈາກຜູ້ຕິດຕາມທີ່ສັດຊື່ ແລະ ຈິງໃຈຂອງເຈົ້າ, ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍເພງ
ເງິນ ແລະ ຄວາມຝັນທອງຄໍາ, ຂ້ອຍໄດ້ຊື້ດ້ວຍສະກຸນເງິນແຫ່ງຄວາມຮັກ ເປັນ
ຕາໜ່າງແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ພວກມັນ
ເຂົ້າກັນ ຂ້ອຍໄດ້ກວາດມະຫາສະໝຸດແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈັບປານ້ອຍ
ແລະ ຝຸງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ແກ້ວປະເສີດອັນລ້ຳຄ່າຂອງຄວາມຊົງ

ຈຳອັນສັກສິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍ ແລະ ພາດໄປດົນແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍຍັງໄດ້ຮັບສິ່ງ
.ທີ່ຊັບສົມບັດຂອງໂລກບໍ່ສາມາດທຽບເທົ່າໄດ້

* * *

ໃນໂລກນີ້ ພວກເຮົາເບິ່ງຄືວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ພຣະເຈົ້າທິດສອບເຮົາໃນຫຼາຍໆດ້ານ ພຣະອົງສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນຄວາມ
ອ່ອນແອຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຮັບຮູ້ພວກມັນ ແລະ ປ່ຽນພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນ
ຈຸດແຂງ

ບາງຄັ້ງພຣະອົງສົງການທິດລອງທີ່ໜັກໜ່ວງມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າ
ເກີນກວ່າຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະອົດທົນໄດ້, ແຕ່ສາວົກທີ່ສະຫຼາດກ່າວ
:ວ່າ

ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະມາ"

:ຂັດຂວາງການຄົ້ນຫາພຣະອົງໄດ້ ຄຳອະທິຖານຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍຄື
ຢາທິດສອບຂ້ອຍໂດຍການເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍລືມການມີໜ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ບໍ່"

"ຢາກກ່າວເຖິງເຈົ້າ

ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະມາແລະປຸກພວກເຮົາໃຫ້ຕົນຈາກຄວາມຝັນທີ່ໜ້າ
ວິຕົກກັງວົນນີ້, ແລະຜູ້ສະແຫວງຫາທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການທິດສອບທີ່ດີເລີດນັ້ນໃນ
.ໄວໆນີ້ຫຼືຫຼັງຈາກນັ້ນ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນທາງບວກແກ່ຕົນເອງເຊິ່ງຈະສົ່ງຜົນ
ກະທົບໃນທາງບວກຕໍ່ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ເຊິ່ງໃນທາງກັບກັນຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດ
.ສຳນຶກ

ຄຳແນະນຳທາງລົບ, ບໍ່ວ່າຈະສ້າງຂຶ້ນເອງ ຫຼື ຈາກຄົນອື່ນ, ແມ່ນເປັນ

.ອັນຕະລາຍຕໍ່ສະໝອງ ແລະ ຄວນຫຼີກລ່ຽງ

ມີວິນຍານມືດ (ຜີ) ທ່ອງທ່ຽວໄປມາໃນອະວະກາດເພື່ອຄົ້ນຫາຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍທີ່ພວກມັນສາມາດໃຊ້ເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງ
.ພວກມັນ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງການຄອບງຳຂອງວິນຍານດັ່ງກ່າວໂດຍການ

.ຮັກສາຈິດໃຈໃຫ້ມົວເມົາຢູ່ກັບຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ດີ

ບໍ່ຄວນປະໄວ້ຈິດໃຈໃຫ້ວ່າງເປົ້າ ແນ່ນອນວ່າສິ່ງນີ້ແຕກຕ່າງຈາກການ

ກະກຽມຈິດໃຈໃຫ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ ແລະ ການສັນສະເທືອນທີ່ສູງຂຶ້ນໃນ

.ລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິ

* * *

ເມື່ອເງິນຖືກຖືວ່າເປັນມາດຕະການຂອງຄວາມສຸກ, ຕົວຈິງແລ້ວມັນນຳມາ

ເຊິ່ງຄວາມທຸກ, ເພາະມັນສ້າງຄວາມອິດສາ, ຄວາມໂລບ, ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ

.ໃນບັນດາສະມາຊິກໃນຄອບຄົວດຽວກັນ

ຊີວິດຈະດີຂຶ້ນສຳລັບທຸກຄົນຖ້າມັນງ່າຍດາຍກວ່ານັ້ນຄືເຫດຜົນທີ່ຄູອາຈານ
ສົງເສີມໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍກວ່າ
ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຄວນຢູ່ຫ່າງຈາກຕົວເມືອງໃຫຍ່, ເພາະວ່າຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຕົວ
ເມືອງມັກຈະຖືກອັອມຮອບດ້ວຍສຽງດັງ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນເຮົາຮູ້ສຶກມີອິດສະລະ
ພາບ ແລະ ມີພະລັງຫຼາຍຂຶ້ນໃນຊຸມຊົນຂະໜາດນ້ອຍກວ່າ
ແຕ່ຫນ້າເສຍດາຍ, ຊາວເມືອງຫຼາຍຄົນບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກໜັກເພື່ອປູກຝັງ
ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຄວາມໂນ້ມອຽງທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ບາງຄົນກໍ
ກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດຄັບແຄບ ແລະ ດຳລົງຊີວິດແບບກົນຈັກ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ຍັງມີຜູ້ທີ່ສາມາດປະສານຊີວິດໃນຕົວເມືອງກັບຈິດວິນຍານໄດ້ ຖ້າພວກ
.ເຂົາເລືອກ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະນຳເອົາພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສ້າງຄວາມສົມດຸນທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ບັນຫາຕ່າງໆຈະມາເຖິງ
.ເຂົາເຈົ້າບໍ່ວ່າວິຖີຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ໃນກະຕູບນ້ອຍໆ, ແລະອາດຈະຖືກ
ເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມກັງວົນແລະຄວາມທຸກທໍລະມານເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນ
ພະລາຊະວັງທີ່ຫຼູຫຼາກໍຕາມ
ຄວາມຫລູຫລາ ແລະ ການຫຼົງໄຫຼໃນສິ່ງຂອງທີ່ຟຸມເຟືອຍຫຼາຍເກີນໄປ ມັກ
ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສຸກຫາຍໄປຈາກຈິດວິນຍານ ແທນທີ່ຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ
ຜູ້ໃດທີ່ອາໄສການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເພື່ອຄວາມສຸກ
ຂອງຕົນເອງ ກໍຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມສຸກໃນກໍລະນີ
.ນີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບສິ່ງທີ່ລາວຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບໃນອະນາຄົດ
ລາວຈົບຄວາມສຸກ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະຊະນະມັນໂດຍທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ
.ມັນ, ຄືກັບຄົນທີ່ໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງນ້ຳໃນທະເລຊາຍ

* * *

ການນອນຫຼັບທີ່ພຽງພໍຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍມີພະລັງງານ, ໃນຂະນະທີ່ການ
ນອນຫຼັບຫຼາຍເກີນໄປຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍໝົດແຮງຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ຢາກ
.ເຮັດວຽກໝົດມື້, ແຕ່ພົບວ່າຕົນເອງຕ້ອງໃຊ້ເວລາດົນເກີນໄປ
ວິທີໜຶ່ງໃນການກຳຈັດຄວາມອິດເມືອຍແມ່ນການໃຫ້ອົກຊີເຈນແກ່
ຮ່າງກາຍ, ນັ້ນຄືການສະໜອງອົກຊີເຈນໃຫ້ແກ່ຮ່າງກາຍ
ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເມືອຍ, ແທນທີ່ຈະໄປເຮືອນຄົວເພື່ອກິນອາຫານວ່າງ, ໃຫ້
ອອກໄປຂ້າງນອກປະມານສິບຫຼືສິບຫ້ານາທີ ແລະ ຫາຍໃຈເຂົ້າເລິກໆ, ຫາຍໃຈ
.ອອກ ແລະ ຫາຍໃຈເຂົ້າ

ເຮັດຊ້າອີກຫຼາຍໆຄັ້ງ ຢ່າຫາຍໃຈໄວ ຫຼື ແຮງໆ, ແຕ່ໃຫ້ຫາຍໃຈໃນທ່າທີ
ສະບາຍ, ຊ້າໆ, ແລະ ເລິກໆ ຫຼັງຈາກໃຊ້ເວລາຢູ່ໃນອາກາດເປີດນີ້, ທ່ານຈະ
.ຮູ້ສຶກມີພະລັງ ແລະ ພົບວ່າຄວາມອິດເມືອຍໄດ້ຫາຍໄປ

* * *

ສວນແຫ່ງຊີວິດ
ຂ້ອຍຈະໃຊ້ອຳນາດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂ້ອຍໃນທາງທີ່ເໝາະສົມ
.ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ

ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຂ້ອຍ ຖ້າຂ້ອຍຊ່ວຍຕົນເອງ, ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງເພື່ອ
ມອບຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໄດ້ປິດບັງ ແລະ ຝັງຄວາມລືມເຫຼວໄວ້ໃນສຸສານຂອງມືວານ. ມີນີ້ຂ້ອຍ
ຈະໂຖນາສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມສ້າງສັນໃໝ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
.ແລະ ຄວາມສຸກລົງໃນດິນຂອງມັນ

ຂ້ອຍຈະຫົດນ້ຳແກ່ນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈ
ໃນຕົວເອງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າພຣະຜູ້ຊົງໃຈກວ້າງໃຫ້ຜົນລະປູກອັນອຸດົມສົມບູນ
.ແກ່ຂ້ອຍ

ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກ, ຂ້ອຍຍັງຈະຮູ້ສຶກຂອບໃຈ
.ສຳລັບຄວາມພໍໃຈທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຈາກຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍສາມາດພະຍາຍາມອີກຄັ້ງແລ້ວອີກ
ຄັ້ງຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບການປັນລູຄວາມປາດຖະໜາອັນສູງສົງ
.ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍ

* * *

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເຂົາໃຈລັກສະນະຂອງກັນແລະກັນ, ພວກ
.ເຂົາຈະທໍລະມານເຊິ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດທາງຈິດໃຈທີ່ແສນສາຫັດ
ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອສ້າງຄວາມສົມດຸນ
ລະຫວ່າງເຫດຜົນ ແລະ ອາລົມ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ຮອບຄອບ

* * *

ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກເພື່ອປົກປ້ອງຮ່າງກາຍ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄົນ
.ເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ ຫຼື ໄໝ້ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ
ສັດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພັດທະນາຄວາມສາມາດນິທິມະນຸດມີ, ແລະດັ່ງນັ້ນຄວາມ
ຮູ້ສຶກເຈັບປວດຂອງພວກມັນຈຶ່ງໜ້ອຍລົງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍທີ່
ເກີດຂຶ້ນກັບພວກມັນຜ່ານວິທີການຂ້າແລະການຂ້າສັດບາງຢ່າງຈະເປັນສິ່ງທີ່ຫົນບໍ່
!ໄດ້. ປູໂຕໜຶ່ງຖືກໂຍນລົງໃນນ້ຳຕື້ມ, ທັງຍັງມີຊີວິດຢູ່

ເນື່ອງຈາກວ່າທັງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງສ້າງສັນ
ຂອງຈິດໃຈ, ຄວາມເຈັບປວດທາງຮ່າງກາຍສາມາດບັນເທົາໄດ້ໂດຍການຝຶກຝົນ
ການຄວບຄຸມຈິດໃຈ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບຸກຄົນສາມາດປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກເປັນຕົວ
.ຊີບອກເຖິງສະພາບທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກເຈັບປວດ
ຄວາມຮູ້ສຶກໄວຕໍ່ຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມເຈັບປວດເຮັດໃຫ້ຜົນກະທົບຂອງມັນ
ແຂງແຮງຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ຫຼຸດລົງເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາໄດ້ຮັບຜົນ
ກະທົບຈາກຄວາມເຈັບປວດໜ້ອຍລົງ ແລະ ຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດ ແລະ ເປັນທາດ
.ຂອງຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດໜ້ອຍລົງ
ຂ້ອຍໄດ້ຝຶກຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ສິ່ງ
ກະຕຸ້ນໜ້ອຍລົງ, ແລະ ຂ້ອຍພົບວ່າຕົນເອງບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນທາງດ້ານປະສາດ
ສຳຜັດ. ການຝຶກອົບຮົມນີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງສູ່ການປົດປ່ອຍຈາກການຄອບງຳຂອງ
.ປະສາດສຳຜັດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຂອງພວກມັນ
ທ່ານໝໍຄົນໜຶ່ງມີພະລັງທາງຈິດໃຈຫຼາຍຈົນສາມາດຜ່າຕັດທີ່ເປັນ
!ອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວເອງໄດ້
ແນ່ນອນ, ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບຈິດໃຈທີ່ຖືກຍຶດຕິດທາງຮ່າງກາຍ ແຕ່
ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມ, ຈິດໃຈສາມາດກາຍເປັນມີພະລັງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ ຍິ່ງ
ຄົນເຮົາຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປັບປຸງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
.ສາມາດຄວບຄຸມມັນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ເດັກທີ່ຖືກເອົາໃຈ ຫຼື ຖືກເອົາໃຈໃສ່ມັກຈະທຸກທໍລະມານຫຼາຍເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະເກີດອັນຕະລາຍເລັກນ້ອຍກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ເດັກທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ
ກ່ຽວກັບຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມຍືດຢຸ່ນບໍ່ຄ່ອຍຈະຫົດຕົວ ຫຼື ຖອຍຫລັງດ້ວຍ
.ຄວາມເຈັບປວດເມື່ອປະເຊີນກັບການບາດເຈັບສາຫັດ

ຄືນຟອງຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ

ຄູສອນ: ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

ໂອ້ ຄວາມສະຫງົບສຸກນິລັນດອນ

ປົກປ້ອງຂ້ອຍຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນທີ່ຮຸນແຮງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນປະສາດຂອງ
ຂ້ອຍສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຊວສະໝອງຂອງຂ້ອຍຮ້ອນຂຶ້ນ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍປະຖົມນິໄສຄວາມໂກດແຄ້ນ, ເຊິ່ງນຳຄວາມທຸກມາສູ່ຂ້ອຍແລະ
ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມຍຸຍົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່
ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫ່າງໄກຈາກຄວາມຮັກຂອງຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ

ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍເພີມຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈໂດຍການໃຫ້ທຸກ
ຢ່າງທີ່ເພີມຄວາມຮຸນແຮງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໂດຍເຈດຕະນາ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມສະຫງົບອັນສັກສິດ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຖືກ
ຄອບງຳດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຂໍໂຜດວາງກະຈົກແຫ່ງ
ການຕຳນິໄວ້ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໃນກະຈົກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະເຫັນຄວາມ
ໜ້າກຽດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເກີດຈາກອາລົມທີ່ໜ້າອິດອັດ ແລະ ຄຽດແຄ້ນ!

ຂ້ອຍບໍ່ຢາກເບິ່ງໜ້າກຽດຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ, ດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ບິດເບືອນດ້ວຍຄວາມ
ໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ

ຂ້ອຍຈະແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຄິດແລະການກະທຳ
ດ້ວຍຄວາມຮັກ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງແລະຄວາມແຄ້ນໃຈ

ຂໍອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດປົນປົວບາດແຜຂອງ
ຄວາມໂກດແຄ້ນພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຢາຂີ້ເຜີຍແຫ່ງຄວາມເຄົາລົບຕົນເອງ,
ແລະ ປົນປົວບາດແຜຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນໃນຄົນອື່ນດ້ວຍຢາຂີ້ເຜີຍແຫ່ງຄວາມ
ອ່ອນໄຍນ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ.

ຟື້ນຟູຄວາມໂປ່ງໃສ

ຂໍໃຫ້ແສງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງໃສ່ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນ
ຄອບຄົວຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ, ໂອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ມະນຸດຊາດໄດ້ສູນເສຍຄວາມໂປ່ງໃສ, ກາຍເປັນຄົນເຂົ້າໃຈຊ້າ, ບໍ່ສາມາດ
ຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າໄດ້, ແລະມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງມັນເອງ. ຊ່ວຍພວກ
ເຮົາລືບໝອກແຫ່ງຄວາມຜິດພາດອອກຈາກກະຈົກແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງ
ຂອງພວກເຮົາ.

ການຕໍ່ຕ້ານທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາອ່ອນແອ ແລະ ອ່ອນເພຍ, ສະນັ້ນ,
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງສົ່ງພະລັງຂອງພຣະອົງມາສູ່ອະໄວຍະວະຂອງ
ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຂັບລ່າອາຍທີ່ໝາແໜ້ນ ແລະ ມົດມົວທີ່ໄດ້
ປົກຄຸມຄວາມໂປ່ງໃສຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກິດຂວາງການໄຫຼວຽນຂອງແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງຢ່າງເສລີ.

ໄອ້, ຖ້າພວກເຮົາສາມາດກາຍເປັນກະຈົກທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ສົດໃສ ເຊິ່ງ
ສະທ້ອນເຖິງພາບພົດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສົດໃສຂອງເຈົ້າ!

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍພົບຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະຄຸນແລະປັນຍາຂອງພຣະອົງ,
ຂ້າພະເຈົ້າອາດຈະພິການ, ເປັນຂີ້ຫຼຸດ, ຫຼືຕາບອດ ແລະເຖິງແມ່ນວ່ານັ້ນຈະເປັນ
ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຢາກໄດ້ຮັບການປົນປົວ ແລະ
ສະແຫວງຫາມັນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ພະນາງມາຣີຜູ້ບໍລິສຸດ, ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນຄົນທີ່ມີແຂນຂາພິການ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີ
ຄວາມໂສກເສົ້າໜັກໜ່ວງ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າວິນຍານທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ກໍາລັງທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຂ້ອຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ອ້າຍນ້ອງທຸກຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ພະຍາຍາມທີ່ຈະປົດປ່ອຍຕົວເອງ.

ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຄິດຮອດ, ດິນຮົນ, ຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ຍິມໃຫ້ຄົນອື່ນ, ຂ້ອຍ
ຕ້ອງພົບຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນ

ຈົ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງປັນຍາຂອງຂ້ອຍ

ຖ້າເຮືອແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄກ້ໂງ່ນຫີນອັນຕະລາຍຂອງຄວາມ
ປາຖະໜາໂລບມາກ, ເຊິ່ງຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂງ່ຖ້າ, ຈົ່ງເຄື່ອນ
ຂ້ອຍ, ໄອ້ ເຈົ້າຜູ້ເປັນສັນຍານແຫ່ງປັນຍາອັນສູງສົງ.

ຂ້ອຍກໍາລັງຊອກຫາຝັ່ງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ ແລະ ບ່ອນລີໄພທີ່
ປອດໄພຂອງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ!

ທຳນອງເພງຂອງທູດສະຫວັນ

ຄ້ອນເທບວິເສດຂອງການນັ່ງສະມາທິໄດ້ສຳຜັດກັບສຽງທັງໝົດ ແລະ ປ່ຽນ
ພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນສຽງຕົ້ນສະບັບຂອງໂອມທີ່ແລ່ນຜ່ານເສັ້ນທາງຂອງ
ດວງດາວ, ຜ່ານແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຳມກາງນັ້ນ.

ໄອ້ ພຣະວິນຍານ, ຂໍໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຽງຂອງ
ໂອມ: ການຮຽກຮ້ອງຂອງຈັກກະວານໃຫ້ນະມັດສະການ ແລະ ພິຈາລະນາ

ເນື້ອເຍືອທັງໝົດຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ສາຍປະສາດທັງໝົດຂອງ
ຂ້ອຍຮ້ອງເພງທຳນອງຂອງເທວະດາ Om ຢ່າງກົມກຽວ

ການອະທິຖານປະຈຳວັນເພື່ອການຊີນຳອັນສັກສິດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ເຮັດວຽກຢ່າງ
ຊື່ສັດ ແລະ ຈິງໃຈ, ແຕ່ຂໍຊີນຳຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການກະທຳ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເຮັດທຸກ
ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນເຮັດ.

ກິນຫອມຂອງຄວາມເຄົາລົບນັບຖື

ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຫາທ່ານດ້ວຍມືທີ່ຈັບກັນ, ຫົວທີ່ກົມລົງ, ແລະຫົວໃຈທີ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍກິນຫອມຂອງຄວາມເຄົາລົບນັບຖື

ຈາກຫົວໃຈຂອງຜູ້ນະມັດສະການຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ສະກັດເອົາສານແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ປະສົມມັນກັບຢອດນ້ຳທີ່ຊຸ່ມຊື່ນຈາກຕາຂອງ
ຂ້ອຍ.

ດ້ວຍນ້ຳສັກສິດນັ້ນ ຂ້ອຍຈະລ້າງຕີນສີບົວຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຄືພໍ່ແລະແມ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍຄືລູກຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຄືຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຂ້ອຍຟັງຄຳເວົ້າຂອງລາວ ແລະ ຂ້ອຍເຊື່ອຟັງ
ຄຳສັ່ງຂອງລາວດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ

ມາເຖິດ, ໂອ້ ຄວາມສຸກອັນສູງສົງ

ໂອ້ ແມ່ຈັກກະວານ, ຈົ່ງເປັນແປວໄຟດຽວໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກຳຈັດ
ຄວາມມືດມົວຂອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ແລະ ໃນນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງລ້າງຄວາມຮັກ
ຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງຂອງທາງໂລກອອກໄປ

ແລະໃນຄວາມສຸກຂອງຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກເຮົາກັບທ່ານ, ຈົ່ງກຳຈັດຄວາມ
ໂສກເສົ້າແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາອອກໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈນ້ອຍໆຂອງພວກເຮົາກາຍເປັນຫົວໃຈໃຫຍ່ທີ່ສາມາດຮອງ
ຮັບການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າໄດ້

ແລະ ໃນກະຈົກຂອງລັກສະນະທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ
ຕົວເອງສົມບູນແບບ ແລະ ບໍລິສຸດ

ຂໍໃຫ້ແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ທ່ານລູກຂຶ້ນເໝືອຄວາມ
ປາຖະໜາທາງໂລກ

ການລ້ລວງຫຼາຍລ້ານຢ່າງປອມຕົວເປັນເຈົ້າ ແລະ ຫຼອກລວງພວກເຮົາຢູ່
ຕະຫຼອດເວລາ

ມາເຖິດ, ໂອ້ ຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ! ຂໍໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າຂອງ
ຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າຂຶ້ນມາ

ຈົງເປັນດາວເຄາະທີ່ສະຫງົບໃນຄືນທີ່ມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຈັບມືຂ້ອຍແລະພາຂ້ອຍກັບຄືນສູ່ທີ່ພັກອາໄສທີ່ປອດໄພແລະໝັ້ນຄົງຂອງເຈົ້າ
ຢ່າງປອດໄພ!

ຄໍາສາບານຂອງສາວົກ

ຂ້ອຍຈະເອົາຊະນະຄວາມພາກພູມໃຈດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ

ແລະຄວາມກຽດຊັງພ້ອມກັບຄວາມຮັກ

ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຜ່ານຄວາມສະຫງົບ

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຖືກທົດແທນດ້ວຍຄວາມເຮືອເພື່ອເຜື່ອແຜ່

ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ພ້ອມກັບ ຄວາມດີ

ຄວາມບໍ່ຮູ້ຄວາມຮູ້,

ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ, ຕໍ່ພຣະອົງ,
ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຫ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້
ຍືນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ເວົ້າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ຫາຍໃຈ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ແຕະຕ້ອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື ຮູ້ສຶກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ຂ້ອຍບໍ່ຄິດຊົ່ວ, ແລະ ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຝັນຮ້າຍ

ການອະທິຖານເພື່ອລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ໂອ້ ແກ່ນແທ້ຂອງການມີຢູ່ ແລະ ວິນຍານຂອງຈັກກະວານ, ໂອ້ ເພື່ອນຂອງເພື່ອນ! ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງການ ເປັນຢູ່ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ ສອນຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍອາດຈະນະມັດສະການພຣະອົງ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມລະມັດລະວັງໄດ້ແນວ ໃດ

ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ສະຫງົບສຸກ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຮູ້ ເຖິງການປະທັບຢູ່ນິລັນຕອນຂອງພຣະອົງພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອ້ອມຮອບ ຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ, ໂອ້ ທ່ານຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ສິ່ງໃດທຽບເທົ່າ, ໂອ້ ທ່ານຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄູ່ແຂ່ງ, ໂອ້ ຜູ້ທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ ຜູ້ ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ຄວາມຊົມຊືມທຸກຢ່າງ!

ຄວາມຮູ້ສຶກຫວນຄືນອະດີດ

ດ້ວຍການມາເຖິງຂອງເຈົ້າ, ດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ ຈະເບິ່ງບານເປັນດອກໄມ້ສີດຸງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຮັບຮ້ອນມື້ນັ້ນໃຫ້ພົ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳດອກໄມ້ ສີຂຽວຊໍ່ໜຶ່ງ ແລະ ວາງມັນໄວ້ທີ່ຕົ້ນຂອງພະອົງ.

ການອະທິຖານກ່ອນກິນເຂົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົງຮັບເອົາອາຫານນີ້, ຈົງເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ, ແລະ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມໂລບມາກມາຍເຮັດໃຫ້ມັນເປີເປືອນ

ອາຫານມາຫາພວກເຮົາຈາກທ່ານ ແລະ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຄ້າຊູຮ່າງກາຍ ຂອງທ່ານ. ຂ້ອວຍພອນມັນດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ເພື່ອວ່າມັນຈະກາຍເປັນ ວິນຍານທີ່ຄ້າຊູ ແລະ ເສີມສ້າງພວກເຮົາ.

ເຈົ້າຄືດອກກຸຫລາບອັນສູງສົງທີ່ສົມບູນແບບ, ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດ, ພຣະຄຸນ, ແລະ ຄວາມງາມ, ແລະ ພວກເຮົາຄືກີບດອກຂອງມັນ, ເຕັມເຕັມຈິດວິນຍານຂອງ ພວກເຮົາດ້ວຍກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ອັນເອື້ອເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂອງເຈົ້າ.

ລົມພັດແຮງທີ່ປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ

ເປີດຕາຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປ່ອຍກິນຫອມຂອງມັນທີ່ຖືກກັກຂັງຢູ່ ຫລັງໃບໄມ້ສີບົວ ເພື່ອໃຫ້ລົມພັດແຫ່ງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ສາມາດພັດເອົາກິນຫອມ ແລະ ພາພວກມັນໄປສູ່ພຣະວິຫານອັນສັກສິດຂອງ
ພຣະອົງ.

ໄອ້ ທ່ານຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການນະມັດສະການ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື
ທຸກຢ່າງ!

ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ລົມພັດມາພັດໃສ່ຕີນທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ

ສຽງກະຊິບຈາກນິລັນດອນ

ສຽງອັນເປັນນິລັນດອນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍດ້ວຍສຽງທີ່ອ່ອນໂຍນແລະຕໍາວ່າ:

"ເຮົາໄດ້ກະຊິບໃສ່ຫູເຈົ້າຕະຫຼອດຊ່ວງເວລານອນຫລັບວ່າ: 'ຕືນຂຶ້ນ!' ແລະ
ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກການນອນຫລັບຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງປຸກ
ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ຕືນຂຶ້ນ, ເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາ."

ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ວ່າ:

"ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອເຜີຍແຜ່ສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງ
ເຈົ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍອອກຈາກຮູບຮ່າງຂອງ
ໂລກນີ້ ຂ້ອຍຈະຍົມສຽງທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າມາກະຊິບໃສ່ຫົວໃຈທີ່ປະສານ
ສົມທົບກັນ: ຟັງເພງສວດອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງເພື່ອຄວາມປອບໂຍນທາງ
ວິນຍານ, ເພາະພຣະອົງກໍາລັງເອີ້ນຫາເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ."

ຂ້າພະເຈົ້າຈະລໍຖ້າອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງໝົດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນ
ຂະນະທີ່ພວກເຂົາຄ່ອຍໆເດີນຂະບວນໄປຢ່າງຊ້າໆໃນຂະບວນແຫ່ທີ່ຍາວນານ
ໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ, ແລະຜ່ານ 'ສຽງກະຊິບຈາກ
ນິລັນດອນ' ຂ້າພະເຈົ້າຈະກະຊິບບອກພວກເຂົາວ່າ: 'ຈົ່ງຕືນຂຶ້ນ, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຕິດຕາມສຽງຂອງພຣະອົງທີ່ເອີ້ນຫາພວກເຮົາ
ໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນໄປບ້ານສະຫວັນຮ່ວມກັນ'

ເຈົ້າຄືນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມຮັກ

ເຈົ້າຄືແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງຄວາມຮັກທັງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ

ເຈົ້າຄືພູທີ່ໃຫ້ການປົກປ້ອງລູກໆຂອງລາວ ແລະ ແມ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມ
ອ່ອນໂຍນຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ເຈົ້າຄືເດັກນ້ອຍທີ່ປາກບໍ່ອອກເມື່ອເວົ້າຄວາມຮັກກັບແມ່ຂອງລາວ

ເຈົ້າຄືຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີທີ່ສົມບູນແບບລະຫວ່າງຄົນ
ຮັກ

ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍລິສຸດໂດຍການສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ນາຍຂອງ
ລາວ ແລະ ເສີມສ້າງສາຍພົວພັນແຫ່ງຄວາມຮັກລະຫວ່າງເພື່ອນມິດ.

ເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂ້ອຍດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກໃນທຸກຮູບແບບຂອງມັນ, ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງມາຮັກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດ້ວຍ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ທີ່
ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ, ການນະມັດສະການ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື
ທັງໝົດ!

ບົດເພງແຫ່ງຄວາມຮັກນິລັນດອນ

ຂ້ອຍປັບສາຍພິນຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍໃຫ້ຫຼິ້ນເພງເກົ່າອີກຄັ້ງ: ເລືອງລາວຂອງ
ຄວາມຮັກຄັ້ງທຳອິດຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບທຳນອງໃໝ່ຈາກຈິດວິນຍານ
ບໍລິສຸດໃຫ້ແກ່ທ່ານ: ບົດເພງປະສົມທີ່ແທ້ຈິງກັບທຳນອງແຫ່ງຄວາມຮັກນິລັນດອນ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານ

ຄືນຂອງບົດເພງສວດຂອງຂ້ອຍເຕັ້ນລຳໄປຕາມຈັງຫວະຈັກກະວານຂອງ
ມະຫາສະໝຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂັບເຄື່ອນຂ້ອຍຂ້າມຄືນແຫ່ງ
ຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ໄກທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ

ໂອ້ ທຳນອງຂອງທະເລ, ສະຫງົບແລະສະຫງົບ, ຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມ
ປາຖະໜາຫາແມ່ຜູ້ເປັນນິລັນດອນໃຫ້ຂ້ອຍຟັງດ້ວຍສຽງເບົາໆ.

ໂອ້ ບົດເພງແຫ່ງຄວາມຮັກນິລັນດອນ! ສັນສະເທີອນຂ້ອຍໃນຕຽງນອນ
ແຫ່ງທຳນອງ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ການນອນຫຼັບປະດັບປະດາຕາຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະ
ທີ່ຂ້ອຍຊົມຊືມກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ເທິງອ້ອມອົກຂອງແມ່ຜູ້ສູງສົ່ງທີ່ຮັກຂອງ
ຂ້ອຍ

ຈາກຫ້ອງໂຖງແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ດຶງເອົາຊັບສົມບັດອັນ
ສັກສິດຄືນມາ, ລວມທັງເອກະສານ ແລະ ຄຳສັນຍາທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ແລກປ່ຽນພວກມັນກັບຄຳແຫ່ງຄວາມຮັກ ດ້ວຍມັນ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ເທິງຈິດວິນຍານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ພະລາຊະວັງຫຼົງດຽມທີ່ສົມຄວນກັບບັນລັງອັນຮຸ່ງໂລດຂອງທ່ານ.

ໄອ້ ແຂກອັນສູງສົງຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ
ພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ບັນລັງແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.

ຊົນສ່ວນຂອງຄວາມຝັນເພັດທີ່ແຕກຫັກຂອງຂ້ອຍ, ຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ກອງພູແຫ່ງ
ຄວາມມືດມົວໃນສະໄໝກ່ອນ, ເຫຼືອມເປັນເງົາຈາກແສງສະຫວ່າງຂອງການມາ
ຢ້ຽມຢາມຂອງເຈົ້າ

ຈາກຄວາມປິ່ນປົນດີຂອງຂ້ອຍ, ບົດສວດທີ່ງົບສະຫງົບຂອງຄວາມ
ກະຕັນຍູໄຫຼອອກມາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ກະລຸນາຮັບເອົາພວງມາລາຕ້ອນຮັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກແສ່ວເປັນພິເສດ
ສຳລັບທ່ານຈາກດອກໄມ້ ແລະ ດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມອຸທິດຕົນຕະຫຼອດການ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ!

ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍ

ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍບິນໄປຫາສວນທີ່ງົບສະຫງົບຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ບິນ
ໄປມາດ້ວຍລົມແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະດັບດ້ວຍໄຂ່ມຸກແຫ່ງນ້ຳຄ້າງ
ຫວານຂອງເຈົ້າ.

ຂ້ອຍໄດ້ປູກດອກໄມ້ລືລືທີ່ສວຍງາມແຫ່ງການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ດອກ
ດາຟໂຟດິວສີເຫຼືອງເພື່ອບັນຈຸນ້ຳຕາແຫ່ງການກັບໃຈຂອງຂ້ອຍ, ດອກໄມ້ສີມ່ວງທີ່
ອ່ອນໂຍນທີ່ຝັນເຖິງຄວາມຖ່ອມຕົວ, ແລະ ດອກເດຊິກວ້າງໃຫຍ່ເພື່ອການຮັບຮູ້
ຂອງຈິດວິນຍານ.

ຕື້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ໝາກໄມ້ທີ່ແຊບຊ້ອຍຂອງການ
ອ້ອນວອນທີ່ມີກິນຫອມ, ດ້ວຍມືທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງກິ່ງງ່າທີ່ອ່ອນໂຍນແລະຊຸ່ມຊື່ນ.

ແລະໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ, ຜຶງແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍລອຍຢູ່,
ມືນເມົາ, ທ່າມກາງການຖວາຍນ້ຳຫວານບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ.

ເປີດປະຕູ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕອນຂ້ອຍຕາບອດ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊອກຫາປະຕູດຽວ
ທີ່ນຳໄປສູ່ພຣະອົງໄດ້

ເຈົ້າໄດ້ປິ່ນປົວຕາຂອງຂ້ອຍ, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຄືນພົບປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ຫົວທຸກ
ແຫ່ງ:

ໃນຫົວໃຈຂອງດອກໄມ້, ທ່າມກາງສຽງຂອງມິດຕະພາບ, ແລະ ຄວາມຊຶ່ງ
ຈຳຂອງການທົດລອງທີ່ສູງສຶ່ງ ແລະ ໜ້າຮັກ, ທຸກໆສຽງກະຊິບຂອງຄຳອະທິຖານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປີດທາງໃໝ່ໄປສູ່ວິຫານແຫ່ງການປະທັບຢູ່ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ພຣະອົງ!

ເພງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ໃນສຽງຮ້ອງຂອງໄວໂອລິນ, ສຽງດັງຂອງພິນ, ແລະສຽງກະຊິບຂອງຄວາມ
ຄິດທີ່ງອກອອກມາຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງສະທ້ອນຂອງທຳນອງຂອງເຈົ້າ
ດັງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງດຶງຜ້າມ່ານຂອງສຽງທີ່ໜ້າແໜ້ນຂອງໂລກ ແລະຟັງສຽງອັນ
ບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມເມົາມົວ, ໂອ້ ນັກຮ້ອງອັນສູງສຶ່ງ.

ໂອ້, ທຳນອງເພງມະຫັດສະຈັນຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍ
ໄດ້ຟັງເຈົ້າແລ້ວ

ເຈົ້າໄດ້ປຸກຂ້ອຍໃຫ້ຕື່ນຈາກການນອນຫຼັບເກົ່າຂອງຂ້ອຍ

ແລະຢູ່ທີ່ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງວາງດອກໄມ້ແຫ່ງທຳນອງ ແລະ ບົດເພງທີ່
ປາຖະໜາຢາກໄດ້ທ່ານໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາອັນສັກສິດຂອງທ່ານ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄວາມສຳເລັດທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດ

"ເຈົ້າກຳລັງລະເລີຍວິຊາປັດຊະຍາໃນປຶ້ມແບບຮຽນຂອງເຈົ້າ. ເບິ່ງຄືວ່າເຈົ້າ
ກຳລັງອາໄສ 'ຄວາມເຂົ້າໃຈ' ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າສອບເສັງຜ່ານໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້
ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽນໃນທາງປະຕິບັດ ແລະ ມີ
ປະສິດທິພາບ, ຂ້ອຍຈະຮັບປະກັນວ່າເຈົ້າຈະສອບເສັງບໍ່ຜ່ານວິຊານີ້."

ສາດສະດາຈານ Joshai, ອາຈານສອນຢູ່ວິທະຍາໄລ Serampur
(ອິນເດຍ), ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ຮຸ່ນແຮງເຫຼົ້ານີ້. ການສອບເສັງສຸດທ້າຍ
ຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມການສອບເສັງສຸດທ້າຍຢູ່
ມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta, ເຊິ່ງໄດ້ລວມເອົາວິທະຍາໄລ Serampur ເປັນ
ໜຶ່ງໃນສາຂາຂອງມັນ. ກົດລະບຽບທີ່ວາງໄວ້ໃນມະຫາວິທະຍາໄລອິນເດຍ
ແມ່ນວ່ານັກສຶກສາທີ່ສອບເສັງບໍ່ຜ່ານວິຊາໃດໜຶ່ງໃນການສອບເສັງສຸດທ້າຍສຳລັບ
ມະນຸດສາດຕ້ອງໄດ້ຮຽນຊ້າໃນປີຕໍ່ໄປໃນທຸກວິຊາ.

ອາຈານຂອງຂ້ອຍຢູ່ Serampur ເຄີຍປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
ແລະ ມີອາລົມຂັນເລັກນ້ອຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ "Mukanda (Paramhansa) ມົວ

ເມົາກັບຈິດວິນຍານຫຼາຍເກີນໄປ" ສິ່ງນີ້ຊ່ວຍຫຼຸດຄວາມອາຍທີ່ຕ້ອງຕອບຄໍາຖາມ ໃນຫ້ອງຮຽນ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາໝັ້ນໃຈວ່າການສອບເສັງຂຽນສຸດທ້າຍຈະ ພຽງພໍທີ່ຈະລືບຊື່ຂອງຂ້ອຍອອກຈາກລາຍຊື່ຜູ້ສະໝັກລະດັບປະລິນຍາຕີ. ໃນທາງ ກົງກັນຂ້າມ, ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍພຽງແຕ່ຕັ້ງຊື່ຫຼິ້ນໃຫ້ຂ້ອຍວ່າ "ນັກບວດທີ່ ມີຄວາມສຸກ"

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ບາດກ້າວທີ່ສະຫຼາດເພື່ອຂັດຂວາງໄພຂົ່ມຂູ່ຂອງ ສາດສະດາຈານ Joshail Lee ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລົ້ມເຫຼວໃນດ້ານ ປັດຊະຍາ. ກ່ອນທີ່ຜົນສຸດທ້າຍຈະຖືກປະກາດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍໃຫ້ເພື່ອນ ຮ່ວມງານຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຫ້ອງການຂອງ ສາດສະດາຈານ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ມາກັບຂ້ອຍ, ເພາະຂ້ອຍຕ້ອງການພະຍານ, ແລະຂ້ອຍຈະຜິດຫວັງຖ້າ ຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາຊະນະອາຈານໄດ້ແທ້ໆ."

ອາຈານໄດ້ສັ່ນຫົວຫຼັງຈາກຂ້ອຍຖາມລາວວ່າລາວໄດ້ໃຫ້ຄໍາຕອບຂອງຂ້ອຍ ໃນລະດັບໃດ, ແລະເວົ້າດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ໝັ້ນໃຈ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍໄຊຊະນະ ໃນ ຂະນະທີ່ລາວຄົ້ນຫາເອກະສານກອງໃຫຍ່ຢູ່ເທິງໂຕະຂອງລາວວ່າ: "ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ຍ້ອນວ່າເອກະສານຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັນດາ ເອກະສານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຕົກເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສອບເສັງ."

ຂ້ອຍຍິນແລະເວົ້າວ່າ:

"ທ່ານ, ຂ້ອຍໄດ້ສອບເສັງແລ້ວ, ທ່ານອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍຊອກຫາ ເອກະສານດ້ວຍຕົວເອງໄດ້ບໍ່?"

ອາຈານ, ດ້ວຍຄວາມກັງວົນ, ໄດ້ອະນຸຍາດຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາ ເອກະສານຂອງຂ້ອຍອອກມາຢ່າງວ່ອງໄວ, ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ລືບທຸກຢ່າງທີ່ອາດຈະ ເປີດເຜີຍຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍຢ່າງລະມັດລະວັງຍົກເວັ້ນລະຫັດຜ່ານ. ເນື່ອງຈາກ ອາຈານບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ລາວໄດ້ໃຫ້ຄະແນນສູງຕໍ່ຄໍາຕອບຂອງ ຂ້ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກມັນບໍ່ມີເນື້ອໃນໃນປຶ້ມແບບຮຽນກໍຕາມ!

ທັນທີທີ່ລາວຮູ້ເຖິງກົນອຸບາຍຂອງຂ້ອຍ, ລາວກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ໂຊກຮ້າຍນີ້!" ແລ້ວລາວກໍເວົ້າຕື່ມດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າ, "ເຈົ້າຕ້ອງສອບເສັງຈົບຊັ້ນແນ່ນອນ"

ສໍາລັບການສອບເສັງໃນວິຊາອື່ນໆ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອບາງຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະຈາກພີ່ນ້ອງ ແລະ ເພື່ອນຮັກຂອງຂ້ອຍຊື່ ປຣາບາ. ຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງ ເຈັບປວດໃນການສອບເສັງສຸດທ້າຍທີ່ຍັງເຫຼືອ ແລະ ໄດ້ຄະແນນຜ່ານຂັ້ນຕໍ່າ.

ດຽວນີ້, ຫຼັງຈາກຮຽນວິທະຍາໄລສີປີ, ຂ້ອຍມີສິດສອບເສັງປະລິນຍາຕີ, ເຊິ່ງເປັນສິດທິພິເສດທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຄາດຄິດມາກ່ອນ. ການສອບເສັງສຸດທ້າຍຢູ່ ວິທະຍາໄລ Serampur ແມ່ນງ່າຍຫຼາຍເມື່ອທຽບກັບການສອບເສັງເຂົ້າຮຽນທີ່ ມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta ທີ່ເຂັ້ມງວດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ການໄປຢ້ຽມຢາມ ຄູສອນຂອງຂ້ອຍປະຈຳວັນ, Sri Yuktiswar, ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີເວລາໜ້ອຍທີ່ຈະ ໄປປາກົດຕົວຢູ່ໃນຫໍປະຊຸມມະຫາວິທະຍາໄລ. ການມີໜ້າຂອງຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງຮຽນແປກໃຈຫຼາຍກວ່າການບໍ່ມີຂ້ອຍ!

ກິດຈະວັດປະຈຳວັນເກືອບທັງໝົດຂອງຂ້ອຍແມ່ນການຂີ່ລົດຖີບປະມານ 9:30 ໂມງເຊົ້າໄປທີ່ວັດຂອງຄູ, ໂດຍຖືເຄື່ອງບູຊາສຳລັບສີ ຍຸກຕິສະວະຣ: ດອກໄມ້ສອງສາມດອກຈາກສວນຂອງຫໍພັກ. ຄູຂອງຂ້ອຍຈະທັກທາຍຂ້ອຍຢ່າງ ອົບອຸ່ນ ແລະ ເຊີນຂ້ອຍໄປກິນເຂົ້າທ່ຽງ, ເຊິ່ງຂ້ອຍກໍຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ຢາກຫຼົບໜີຈາກຄວາມຄິດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ວຽກວິຊາຂອງຂ້ອຍ. ຫຼັງຈາກຫຼາຍຊົ່ວໂມງກັບສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ຝັ່ງປັນຍາທີ່ຫາຍາກຂອງລາວ ຫຼື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງວັດ, ຂ້ອຍຈະອອກໄປຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈປະມານທ່ຽງຄືນ, ແລະ ກັບຄືນໄປບ່ອນພັກຂອງຂ້ອຍ. ບາງຄັ້ງຂ້ອຍຈະໃຊ້ເວລາຕະຫຼອດຄືນກັບຄູຂອງ ຂ້ອຍ, ຊືນຊົມກັບການສົນທະນາທີ່ເປີດໂລກທັດຂອງລາວຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ບໍ່ ຄ່ອຍສັງເກດເຫັນການປ່ຽນແປງຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຮຸ່ງເຊົ້າ.

ປະມານສິບເອັດໂມງຂອງຄືນໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຈະອອກຈາກ ຫ້ອງຂັງ, ຄູໄດ້ຖາມຂ້ອຍຢ່າງຈິງຈັງວ່າ:

"ການສອບເສັງປະລິນຍາຕີເລີ່ມເວລາໃດ?"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ອີກຫ້າມື້ຂ້າງໜ້ານີ້, ທ່ານ"

ລາວເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຫວັງວ່າເຈົ້າຈະພ້ອມແລ້ວ"

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກັງວົນ ແລະ ຕົກໃຈຢ່າງຮຸນແຮງ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງປະທ້ວງວ່າ:

"ທ່ານ, ທ່ານຮູ້ດີວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ກັບທ່ານ, ບໍ່ແມ່ນກັບອາຈານ ມະຫາວິທະຍາໄລ, ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມໃຫ້ຕົວເອງເຂົ້າໄປໃນເລື່ອງຕະຫຼົກ ຂອງການເຂົ້າຮ່ວມການສອບເສັງສຸດທ້າຍທີ່ຍາກໄດ້ແນວໃດ?"

ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ ແນມເບິ່ງຂ້ອຍຢ່າງຄົມຊັດ ແລະ ເວົ້າຢ່າງເປັນຊາແຕ່ໜັກ ແໜ້ນວ່າ: "ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າສອບເສັງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພໍຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນອື່ນໆມີໂອກາດວິພາກວິຈານເຈົ້າທີ່ເລືອກຊີວິດພະສົງຫຼາຍກວ່າມະຫາ

ວິທະຍາໄລ. ສັນຍາກັບຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຈະເຂົ້າສອບເສັງ ແລະ ພະຍາຍາມຕອບຄໍາຖາມໃຫ້ດີທີ່ສຸດ."

ນ້ຳຕາຂ້ອຍບໍ່ສາມາດກັນໄດ້ໄຫຼລົງມາຕາມໃບໜ້າ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຄູນັ້ນບໍ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນຂອງລາວມາຊ້າເກີນໄປ ລະຫວ່າງການຖອນຫາຍໃຈ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້, ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ:

"ຂ້ອຍຈະເຂົ້າຮ່ວມຖ້ານັ້ນແມ່ນຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ມີເວລາພຽງພໍສໍາລັບການກະກຽມທີ່ເໝາະສົມ" ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕື່ມໃສ່ຕົວເອງວ່າ: "ຂ້ອຍຈະຕື່ມຄໍາສອນຂອງເຈົ້າໃສ່ໜ້າຕ່າງໆເພື່ອຕອບຄໍາຖາມ!"

ມື້ຕໍ່ມາ ເມື່ອຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນວັດວາອາຮາມຕາມປົກກະຕິ, ຂ້ອຍໄດ້ມອບຊໍດອກກຸຫລາບຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ໂສກເສົ້າ, ແລະ ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ ໄດ້ຫົວຂວັນໃສ່ສະພາບທີ່ໂສກເສົ້າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ກ່າວວ່າ:

"ພະເຈົ້າເຄີຍເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຜິດຫວັງໃນການສອບເສັງ ຫຼື ໃນສິ່ງອື່ນໆບໍ່?"

ຂ້ອຍຕອບຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຊຶ່ງຈໍາທີ່ໜ້າຍິນດີກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນໄດ້ຜຸດຂຶ້ນມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍວ່າ: "ບໍ່, ໂດຍພະເຈົ້າ, ທ່ານ"

ຄູສອນສືບຕໍ່ວ່າ: "ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຂີ້ຄ້ານ, ແຕ່ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງຫຼືລຸກໄໝ້ທີ່ກົດຂວາງເຈົ້າຈາກການສະແຫວງຫາກຽດຕິຍົດມະຫາວິທະຍາໄລ."

ຫຼັງຈາກງຽບສະຫງົບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ເພິນໄດ້ອ້າງເຖິງຂໍ້ຄວາມທີ່ວ່າ: "ຜູ້ໃດທີ່ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະພຽງພໍແກ່ເຂົາເຈົ້າ" "ຈົ່ງສະແຫວງຫາລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງກ່ອນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະເພີ່ມພອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ສະໜອງທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ"

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຄວາມກັງວົນໄດ້ຫາຍໄປຈາກບ່າໄຫລ່ຂອງຂ້ອຍເມື່ອຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄູ. ເມື່ອພວກເຮົາກິນເຂົ້າທ່ຽງແລ້ວ, ຄູໄດ້ແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາກັບໄປທີ່ໂຮງແຮມ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ເພື່ອນຂອງເຈົ້າຊື່ Romesh ຍັງພັກຢູ່ຫໍພັກບໍ່?"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານ"

ລາວເວົ້າວ່າ, "ຕິດຕໍ່ຫາລາວ ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະດື່ມໃຈລາວໃຫ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃນການສອບເສັງ."

ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະເຮັດ, ທ່ານ, ແຕ່ Romesh ຫຍຸ້ງຜິດປົກກະຕິ. ລາວເປັນນັກຮຽນທີ່ມີກຽດນິຍົມໃນກຸ່ມຂອງພວກເຮົາ ແລະ ມີພາລະການຮຽນໜັກກວ່ານັກຮຽນຄົນອື່ນໆ."

ຄູສອນບໍ່ສົນໃຈການຄັດຄ້ານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ໂຣເມຊຈະຊອກຫາເວລາໃຫ້ເຈົ້າ. ບັດນີ້ຈົ່ງໄປ, ດ້ວຍພອນຈາກພະເຈົ້າ."

ຂ້ອຍຂຶ້ນລົດຖີບແລະຂີ່ກັບຄືນ. ຄົນທຳອິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບໃນເດີນທາງແມ່ນນັກຮຽນໃຫຍ່, ໂຣເມຊ. ຄື້ກັບວ່າລາວມີເວລາທີ່ຈະຊ່ວຍຂ້ອຍ, ລາວກໍຍອມຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ອຍຢ່າງພ້ອມທີ່ຈະເວົ້າ:

"ໝັ້ນໃຈໄດ້ເລີຍ, ມຸກັນດາ, ຂ້ອຍພ້ອມໃຫ້ບໍລິການເຈົ້າແລ້ວ"

ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງໃນຕອນບ່າຍນັ້ນ ແລະ ໃນມື້ຕໍ່ມາໄດ້ຝຶກອົບຮົມຂ້ອຍກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ, ຈາກນັ້ນໄດ້ແນະນຳຂ້ອຍໂດຍກ່າວວ່າ:

"ຂ້ອຍຄິດວ່າຄໍາຖາມຫຼາຍຢ່າງໃນວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດໃນປີນີ້ຈະກ່ຽວກັບ Childe Harold, ແລະພວກເຮົາຄວນຈະໄດ້ຮັບແຜນທີ່ທັນທີ."

ຂ້ອຍຟ້າວໄປເຮືອນລູງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຍົມແຜນທີ່ບ່ອນທີ່ Romesh ໄດ້ໝາຍສະຖານທີ່ທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໂລແມນຕິກຂອງ Byron ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມໄວ້ໃນແຜນທີ່ຂອງເອີຣົບ.

ກຸ່ມເພື່ອນຮ່ວມງານໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອ້ອມຮອບພວກເຮົາເພື່ອຟັງບົດຮຽນ, ແລະສຸດທ້າຍຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ:

"ໂຣເມຊ ກໍາລັງໃຫ້ຄໍາແນະນຳທີ່ຜິດແກ່ເຈົ້າ, ເພາະວ່າມີພຽງ 50% ຂອງຄໍາຖາມເທົ່ານັ້ນທີ່ມັກຈະກ່ຽວກັບປີມ, ແລະອີກເຄິ່ງໜຶ່ງແມ່ນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງຜູ້ຂຽນ."

ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍນັ່ງລົງໃນມື້ຕໍ່ມາສໍາລັບການສອບເສັງວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງເຈ້ຍຄໍາຖາມເປັນເທື່ອທຳອິດ, ນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມກະຕັນຍູໄດ້ໄຫຼອອກມາຈາກຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປ່ຽກເຈ້ຍໄປຫົວ. ຜູ້ຄຸມຫ້ອງໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ຖາມດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈກ່ຽວກັບເຫດຜົນ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງອະທິບາຍວ່າ:

"ຄູສອນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍຄາດຄະເນວ່າ Romesh ຈະສາມາດຊ່ວຍຂ້ອຍໄດ້. ເບິ່ງ, ຄໍາຖາມທີ່ Romesh ແນະນຳໃຫ້ຂ້ອຍແມ່ນຄໍາຖາມດຽວກັນກັບໃນເອກະສານສອບເສັງ. ໂຊກດີສຳລັບຂ້ອຍ, ມີຄໍາຖາມໜ້ອຍໜຶ່ງໃນປີນີ້ກ່ຽວກັບນັກຂຽນຊາວອັງກິດທີ່ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຄວາມລັບທີ່ປິດບັງໄວ້ສຳລັບຂ້ອຍ!"

ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາ, ຫໍພັກກໍເຕັມໄປດ້ວຍສຽງດັງ, ແລະຊາຍໜຸ່ມກຸ່ມດຽວກັນກັບທີ່ເຄີຍເຍາະເຍີ້ຍວິທີການຂອງ Romesh ຕອນນີ້ເກືອບຈະຊົມເຊີຍຂ້ອຍຢ່າງຫຼຸໜວກ. ໃນລະຫວ່າງອາທິດຂອງການສອບເສັງ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລານັບບໍ່ຖ້ວນກັບ Romesh, ຜູ້ທີ່ຮ່າງຄໍາຖາມທີ່ ອາຈານອາດຈະລວມເຂົ້າ. ມີແລ້ວມືເລົ່າ, ຄໍາຖາມຂອງ Romesh ປາກົດຢູ່ໃນເອກະສານສອບເສັງ, ໂດຍໃຊ້ຄໍາສັບທີ່ຄືກັນໝົດ.

ຄໍາເວົ້າດັງກ່າວໄດ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວມະຫາວິທະຍາໄລວ່າບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືກັບການອັດສະຈັນກໍາລັງເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມສຳເລັດຂອງ "ນັກບວດທີ່ມີຄວາມສຸກ" ທີ່ມີຈິດໃຈຽບສະຫງົບນັ້ນເປັນໄປໄດ້ແທ້ໆ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມປິດບັງຄວາມຈິງ, ແລະ ອາຈານສອນທ້ອງຖິ່ນບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະປ່ຽນແປງຄໍາຖາມທີ່ວາງໄວ້ໂດຍມະຫາວິທະຍາໄລ Calcutta.

ເມື່ອຂ້ອຍຄິດໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບການສອບເສັງວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຜິດພາດຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຄໍາຖາມໜຶ່ງມີສອງສ່ວນຄື: (ກ) ຫຼື (ຂ) ແລະ (ຄ) ຫຼື (ງ) ແທນທີ່ຈະຕອບຄໍາຖາມໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະສ່ວນ, ຂ້ອຍໄດ້ຕອບທັງສອງຄໍາຖາມໃນສ່ວນທຳອິດ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຂໍ້ທີ່ສອງຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ເນື່ອງຈາກຄະແນນສູງສຸດທີ່ຂ້ອຍສາມາດໄດ້ຮັບໃນເອກະສານນັ້ນແມ່ນ 33, ເຊິ່ງຂາດຄະແນນສາມຄະແນນຈາກຄະແນນຜ່ານຂັ້ນຕໍ່າ 36, ຂ້ອຍຟ້າວໄປຫາຄູ, ດ້ວຍຄວາມເສຍໃຈກັບໂຊກບໍ່ດີຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

"ທ່ານຜູ້ມີກຽດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພໄດ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົມຄວນກັບພອນອັນສູງສົ່ງທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານທາງໂລມ."

ຄູສອນໄດ້ຕອບຂ້ອຍວ່າ: "ໝັ້ນໃຈໄດ້ເລີຍ, ມຸຄັນດາ, ແລະ ສະບາຍໃຈ"

ນ້ຳສຽງຂອງ ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ ເປັນຕາຊິນຊົມ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນ ແລກປ່ຽນເສັ້ນທາງຂອງພວກມັນໃນອະວະກາດ ມີໂອກາດຫຼາຍກວ່າທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບປະລິນຍາມະຫາວິທະຍາໄລ."

ຂ້ອຍອອກຈາກວັດດ້ວຍຄວາມສະບາຍໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສໍາເລັດເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທາງຄະນິດສາດ. ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງ, ຂ້ອຍໄດ້ແນມເບິ່ງທ້ອງຟ້າດ້ວຍຄວາມກັງວົນ ແລະ ເຫັນນາງສາວປະຈຳວັນ ຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງໃນວົງໂຄຈອນປົກກະຕິຂອງນາງ!

ເມື່ອຂ້ອຍໄປຮອດຫໍພັກ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເພື່ອນຮ່ວມງານເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຮັບແຈ້ງຫັນທີ່ວ່າເກຣດຜ່ານໃນວິຊາວັນນະຄະດີພາສາອັງກິດໄດ້ຖືກຫຼຸດລົງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີນີ້"

ຂ້ອຍຟ້າວແລ່ນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງຊາຍໜຸ່ມດ້ວຍອາການຊຸ່ນວາຍ ແລະ ຮຽກຮ້ອງຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງດ້ວຍອາລົມອັນແຮງກ້າ. ລາວໄດ້ກວດເບິ່ງຂ້ອຍ ແລະ ຕອບຂ້ອຍດ້ວຍສຽງຫົວຂວັນວ່າ:

"ໂອ້ຍ, ເຈົ້າຜົມຍາວ, ເປັນຫຍັງຕ້ອງສົນໃຈເລື່ອງວິຊາການຢ່າງກະທັນຫັນ? ແລະເປັນຫຍັງຕ້ອງຕື່ນເຕັ້ນໃນນາທີສຸດທ້າຍ? ແຕ່ຄະແນນຜ່ານໄດ້ຫຼຸດລົງເຫຼືອພຽງ 33 ເທົ່ານັ້ນ"

ພະລັງງານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ Sarah ໄດ້ພາຂ້ອຍກັບໄປຫ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຄຸເຂົ້າລົງ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບບັນຊີທີ່ສົມບູນແບບ ແລະ ພຣະຄຸນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີພະລັງທາງວິນຍານນໍາພາຂ້ອຍຢ່າງຈະແຈ້ງຜ່ານພາສາໂລມ. ມີຄວາມບັງເອີນທີ່ສໍາຄັນເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການສອບເສັງພາສາເບງກາລີຂອງຂ້ອຍ. Romesh, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍໃນວິຊານັ້ນ, ໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍກັບຄືນໃນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກໍາລັງຈະອອກຈາກຫໍພັກໄປຫ້ອງສອບເສັງ.

ເພື່ອນຮ່ວມງານຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງບອກຂ້ອຍວ່າ: "Romesh ກໍາລັງໂທຫາເຈົ້າ, ຢ່າກັບມາ ຫຼື ພວກເຮົາຈະໄປຊ້າ"

ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈຄໍາແນະນໍາຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານຄົນນັ້ນ ແລະ ຟ້າວກັບໄປຫາບ່ອນທີ່ໂຣເມຊຢູ່, ຜູ້ທີ່ບອກຂ້ອຍວ່າ:

"ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວການສອບເສັງພາສາເບັງກາລີຈະຜ່ານໄດ້ງ່າຍໂດຍນັກຮຽນເບັງກາລີ, ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າປີນີ້ອາຈານຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ 'ຂ້າ' ນັກຮຽນດ້ວຍຄໍາຖາມຈາກປຶ້ມທີ່ກໍານົດໄວ້" ຈາກນັ້ນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ຂ້ອຍຟັງໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບເຫດການສອງຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງ Bahrul Uloom Vidya Sagar, ນັກມະນຸດສະທໍາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະມີຊື່ສຽງຂອງສະຕະວັດທີສິບເກົ່າ.

ຂ້ອຍຂອບໃຈ Romesh ແລະຂີລິດຖີບໄປທີ່ເດີນວິທະຍາໄລ. ເອກະສານສອບເສັງພາສາເບັງກາລີແມ່ນຄືກັນກັບທີ່ລາວໄດ້ອະທິບາຍ, ປະກອບດ້ວຍສອງພາກສ່ວນ. ພາກສ່ວນທຳອິດຖາມວ່າ: "ບັນທຶກການກະທຳສອງຢ່າງທີ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ Bahrul Uloom Vidya Sagar" ຫຼັງຈາກໄດ້ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃໝ່ນີ້ (ຈາກ Romesh) ໄປໃສ່ໃນເອກະສານ, ຂ້ອຍຂອບໃຈພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຟັງລາວໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍ. ຖ້າຂ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງ Bahrul Uloom ທໍມະນຸດຊາດ (ແລະຕອນນີ້ຂ້ອຍຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແນ່ນອນ!), ຂ້ອຍຄຶງຈະບໍ່ສາມາດຜ່ານການສອບເສັງພາສາເບັງກາລີໄດ້.

ຄໍາຖາມທີ່ສອງໃນເຈ້ຍແມ່ນ: "ຂຽນບົດຂຽນພາສາເບັງກາລີກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງບຸກຄົນທີ່ເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ" ຂ້ອຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງບອກເຈົ້າ, ຜູ້ອ່ານທີ່ຮັກແພງ, ຂ້ອຍເລືອກໃຜສຳລັບຫົວຂໍ້ຂອງຂ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຂຽນຄໍາຍ້ອງຍໍຄູ່ຂອງຂ້ອຍຫຼາຍໜ້າ, ຂ້ອຍຍິນ, ໂດຍຮັບຮູ້ຄວາມຈິງຂອງຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍເອງວ່າ: "ຂ້ອຍຈະຂຽນຄໍາສອນຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຕັມໜ້າ!"

ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຈຳເປັນຕ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ Romesh ກ່ຽວກັບປັດຊະຍາ. ໝັນໃຈໃນການຝຶກອົບຮົມຢ່າງກວ້າງຂວາງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ Sri Yuktiswar, ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈຄໍາອະທິບາຍໃນປຶ້ມແບບຮຽນຢ່າງໝັນໃຈ, ແລະປັດຊະຍາແມ່ນເກຣດສູງສຸດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບ. ຄະແນນລວມຂອງຂ້ອຍໃນວິຊາອື່ນໆພຽງພໍທີ່ຈະຜ່ານ.

ມັນເປັນຄວາມຍິນດີທີ່ຈະກ່າວເຖິງຢູ່ທີ່ນີ້ວ່າເພື່ອນຮັກຂອງຂ້ອຍ Romesh ໄດ້ສອບເສັງຜ່ານດ້ວຍກຽດຕິຍົດ.

ໃບໜ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍິນແຍ້ມແຈ່ມໃສໃນງານຮຽນຈົບຂອງຂ້ອຍ, ແລະລາວຍອມຮັບວ່າ, "ພໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຳເລັດຂອງລູກໄດ້, ລູກຊາຍຂອງພໍ່, ລູກໃຊ້ເວລາຢູ່ກັບຄູ່ຂອງເຈົ້າຫຼາຍແທ້." ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄູ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ເຖິງການວິພາກວິຈານທີ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າອອກມາຂອງພໍ່ຂ້ອຍ.

ເປັນເວລາຫຼາຍປີທີ່ຂ້ອຍສົງໄສວ່າມັນຈະມາຮອດເມື່ອຂ້ອຍຈະເພີ່ມຕໍາແໜ່ງປະລິນຍາຕີໃສ່ຊື່ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ຕໍາແໜ່ງນັ້ນໂດຍບໍ່ຄິດວ່າມັນເປັນຂອງຂວັນສັກສິດທີ່ມອບໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ລືກລັບ ບາງຄັ້ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນນັກຮຽນຈົບມະຫາວິທະຍາໄລເວົ້າວ່າມີພຽງສ່ວນນ້ອຍໆຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຍັງຄົງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າຫຼັງຈາກຮຽນຈົບ ການຮັບຮູ້ຈາກເຂົາເຈົ້າຍັງປອບໃຈຂ້ອຍສຳລັບຂັບກຜ່ອງທາງວິຊາການທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້ຂອງຂ້ອຍ

ໃນມື້ນັ້ນໃນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 1914, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບປະລິນຍາຈາກ
ມະຫາວິທະຍາໄລຄາວຄັດຕາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າຄູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອຂອບໃຈເພິ່ນສຳລັບພອນທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກຊີວິດເພິ່ນ ແລະ ຫ້າມ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ແລະ ກ່າວ
ວ່າ:

"ລູກຂຶ້ນ, ພະເຈົ້າ Mukanda ເຫັນວ່າມັນງ່າຍກວ່າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຈົບ
ການສຶກສາຈາກວິທະຍາໄລກ່ວາການຈັດແຈງທິດທາງຂອງດວງອາທິດ ແລະ
ດວງຈັນຄືນໃໝ່!"

ຂອງ : ອັດຕະຊີວະປະຫວັດ

ສຸພາສິດ, ບິດກະວີ ແລະ ເລື່ອງລາວສຳລັບຄູ
ປາຣຳຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ອຳນາດອັນສູງສົງມັນ
ມັນຈະສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມສ້າງເຈົ້າ

ຄືກັນກັບຫີນາງສະເໝີມາສະໜັບສະໜູນ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ຈາກປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງຂ້ອຍ
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ເມື່ອຂ້ອຍສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບມັນໄດ້
ຂ້ອຍດຳລົງຊີວິດດ້ວຍສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນອຳນາດອື່ນນອກຈາກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເມື່ອຂ້ອຍສຸມໃສ່ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ
ເຈົ້າພົບຂ້ອຍແລະເຮັດວຽກຜ່ານຂ້ອຍ
ນົກໄຟໃນຕົວເກຣກແຫ່ງທ້ອງຟ້າ
ສັກສິດ

ຂ້ອຍຄືນົກໄຟໃນຕົວເກຣກຂອງເຈົ້າ, ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ຈັກກະວານຂອງເຈົ້າ

ຄືນຫາຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຫາທ່ານດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ສົ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງອອກມາຈາກເມກທີ່
ຮຸນແຮງແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົດ
ແລະ ເນື່ອງຈາກຂ້ອຍຫົວນ້ຳຫຼາຍ
ຂ້ອຍກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຮັບເອົາທຸກໆຈຸດສັກສິດທີ່ຂ້ອຍມີຕໍ່ເຈົ້າ
ໄອ້, ຂ້ອຍຢາກຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າພາຍໃນຂ້ອຍ ແລະ
!ອ້ອມຮອບຂ້ອຍຫຼາຍ

ຄວາມຫົວກະຫາຍຊຳເຮືອຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກຕັບລົງເມື່ອການສຳພັດຂອງເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ມັນເຢັນລົງ

ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ສະຫງົບຂອງຂ້ອຍ ແລະ ການລຸກໄໝ້ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ
ຂອງຂ້ອຍ

ລະຄູການແຫ່ງຄວາມສື່ນຫວັງ ແລະ ຄວາມໝົດຫວັງໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ
ຄວາມແຫ້ງແລ້ງຂອງບັນຫາຕ່າງໆຈາງຫາຍໄປພ້ອມກັບຝົນທີ່ຕົກລົງມາ
ຢ່າງສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ

ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍລອຍຢູ່ຢ່າງງຽບໆ ແລະ ບິນຂຶ້ນ, ຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມ
ພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

ຂ້ອຍຄືນົກໄຟໃນຕົວເກຣກຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕື່ມແຕ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມປອບໂຍນຂອງເຈົ້າ
ການລົງມາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກຈຸດສູງສຸດຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ

* * *

"ຄຳສຳຄັນສຳລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນ "ຂ້ອຍ

ບຸກຄົນທີ່ມີນິໄສ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງທາງວິນຍານຄິດເຖິງຄົນອື່ນຄືກັບທີ່
ລາວຄິດເຖິງຕົວເອງ

ຜູ້ທີ່ຄິດແຕ່ເລື່ອງຂອງຕົນເອງ ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເປັນສັດຕູ ແລະ ຄວາມ
ແຄ້ນໃຈຂອງຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ
ຂອງຄົນອື່ນພົບວ່າ

ຄົນອື່ນຄິດເຖິງເຂົາເຈົ້າແລະຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຖ້າມີປະຊາກອນໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ, ແລະແຕ່ລະຄົນຢາກເອົາຈາກ
ອີກຝ່າຍໜຶ່ງຈະມີຄູ່ແຂ່ງເກົາສົບເກົາຄົນ ແຕ່ຖ້າແຕ່ລະຄົນ
ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນເກົາສົບ
ເກົາຄົນ

ຂ້ອຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດແບບນັ້ນມາດົນແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຫຍັງເລີຍ
ໂດຍການແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ມານັ້ນໄດ້ກັບຄືນມາຫາຂ້ອຍສອງເທົ່າ,
ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ດຽວນີ້ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ
ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນຫຍັງເລີຍ, ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນ
ຕົວຂ້ອຍນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍເຄີຍ
ຈົນຕະນາການໄວ້

ໂລກມອບມັນໃຫ້ຂ້ອຍ ສິ່ງທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມບັນລຸຄືການບັນລຸຄວາມສຸກ
ເມື່ອບັນລຸຄວາມສຸກແລ້ວ, ຄວາມຕ້ອງການສະພາບການທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມ
ສຸກກໍຈະຫາຍໄປ
ການຮັບປະກັນພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍໃນໂລກນີ້ຄືຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີທີ່ຜູ້ຄົນ
ມີຕໍ່ຂ້ອຍ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການມີຊີວິດຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນຮັກ ແລະ ໝູ່
ເພື່ອນ

ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ
ຊີວິດ, ສະຕິປັນຍາ, ແລະ ເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງມະນຸດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກ
ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຂອງປະທານເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ເຮົາກໍຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ຖ້າເຮົາເດີນຕາມ
ເສັ້ນທາງນີ້, ຄົນອື່ນຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
ຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາປະພຶດຕົວຄືກັບພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມ
ຮຽນແບບພວກເຮົາ ສິ່ງນີ້ຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງ
ບຸກຄົນ ແລະ ສັງຄົມ
?ບັນຫາເລີມຕົ້ນແນວໃດ ແລະ ເປັນຫຍັງ

ມະນຸດທຸກຄົນພະຍາຍາມ - ບໍ່ວ່າຈະຮູ້ຕົວ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ຕົວ - ເພື່ອບັນລຸຄວາມ
ເຊື່ອໝັ້ນສ່ວນຕົວວ່າຕົນເອງບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ ແລະ ເປັນອະມະຕະ. ໃນ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງພາຍນອກທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຜ່ານວິທະຍາສາດ, ການ
ຄ້າ, ການແພດ, ຫຼື ລັກສະນະອື່ນໆຂອງຊີວິດ, ເຂົາເຈົ້າພະຍາຍາມທີ່ຈະບັນລຸ
ສິນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ອິດສະລະພາບຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແລະ
.ຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ

ນັ້ນບໍ່ເປັນຫຍັງ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວມັນເປັນສິດທິຂອງລາວ ແລະ
ມໍລະດົກທາງທຳມະຊາດຂອງລາວທີ່ຜູ້ສ້າງຂອງລາວຕ້ອງການໃຫ້ລາວ, ໂດຍມີ
ເງື່ອນໄຂວ່າລາວຕ້ອງການພອນເຫຼົ່ານັ້ນສຳລັບຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ລາວຕ້ອງການໃຫ້
.ຕົວເອງ

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກທີ່
.ຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນຜ່ານວິທີການທີ່ຈຳກັດ ແລະ ມີຂອບເຂດຈຳກັດ
ຜົນສຳເລັດຂອງມະນຸດຈະໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ມີຄຸນຄ່າຫຼາຍ
ຂຶ້ນ ຖ້າຫາກວ່າ ນອກເໜືອໄປຈາກການຄົ້ນພົບໂລກແລ້ວ, ຄົນເຮົາຍັງມີຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຄົ້ນຫາທ່າແຮງທາງວິນຍານ ແລະ ພະລັງພາຍໃນຕົວ
!ເອງ

ບໍ່ມີຄວາມສົງໄສເລີຍວ່າຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວັດຖຸເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າ
ຊົມເຊີຍ, ແຕ່ຄວາມສຳເລັດພາຍນອກພຽງຢ່າງດຽວຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນມີຄວາມ
.ພໍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຕາມທີ່ລາວຊອກຫາຢ່າງຈິງຈັງ
ວິທະຍາສາດໄດ້ຊ່ວຍກຳຈັດພະຍາດລະບາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄົນ
ລຸ້ນກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຊ່ວຍພັດທະນາວິທີການຜະລິດທີ່ກ້າວໜ້າທີ່ສາມາດກຳຈັດ
ຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຮັກສາສົມດຸນ
ທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບໃນໂລກນີ້ໂດຍອີງໃສ່ຜົນສຳເລັດທາງວັດຖຸຢ່າງດຽວແມ່ນເປັນ
.ເລື່ອງຍາກ

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນຂົງເຂດໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ກໍຕ້ອງແປກໃຈເມື່ອ
.ພົບບັນຫາທີ່ບໍ່ຄາດຄິດທີ່ເກີດຂຶ້ນເຊິ່ງມາທຳລາຍຜົນສຳເລັດຂອງລາວ
ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບຸກຄົນບໍ່ຄວນພະຍາຍາມຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ
ຂອງຕົນໂດຍຜ່ານວິທີການພາຍນອກ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ໝາຍເຖິງຄວາມສົມດຸນ ແລະ ບໍ່
.ອຽງໄປທາງໃດທາງໜຶ່ງໂດຍເສຍປຽບອີກຝ່າຍໜຶ່ງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ແລະ ສິ່ງ
ເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງສະພາບຂອງລາວໃນໂລກ. ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ດີ, ແຫຼ່ງພະລັງງານ ແລະ ສະຕິປັນຍາພາຍໃນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້
ແລະ ປະສານງານກັບແຫຼ່ງດັ່ງກ່າວ, ເພາະວ່າຄວາມລືມເຫຼວໃນການປະສານ
.ງານແມ່ນສາເຫດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງບັນຫາ ແລະ ຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດ

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດນັ່ງຢູ່□□□□ ແລະ ຄາດຫວັງວ່າຄວາມສໍາເລັດຈະຕົກຢູ່ໃນມື
ຂອງເຈົ້າໄດ້ ຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນເສັ້ນທາງ ແລະ ເປີດໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຈົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນທາງປະຕິບັດ, ແລະ ເຈົ້າຈະພົບວ່າ
ທຸກຢ່າງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດຈະຄ່ອຍໆມາຫາເຈົ້າ, ແລະ ທຸກ
ຢ່າງຈະຊຸກຍູ້ເຈົ້າໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ, ປະກອບດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງ, ຈະຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າໃຊ້
.ຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນ, ເຈົ້າຈະເປີດປະຕູທີ່ຄໍາອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ມະນຸດຊາດໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ຽວຊານໃນດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ,
ການແພດ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນໆ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມັນສາມາດສະໜອງຄວາມສະດວກ
ສະບາຍ ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍ
ຄວາມວ່າມັນສາມາດປະຖິ້ມຜູ້ສ້າງຂອງມັນໄດ້. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຜົນສໍາເລັດເຫຼົ່ານີ້
ຈະສູນເສຍຄຸນຄ່າຂອງມັນ, ແລະ ບັນຫາທາງສັງຄົມ, ຄອບຄົວ, ການເມືອງ ແລະ
ສິ່ງແວດລ້ອມຈະເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່ລາມອອກໄປ. ນີ້ແມ່ນຍ້ອນວ່າ, ໂດຍ
ການຂຶ້ນກັບປັດໄຈພາຍນອກທັງໝົດ, ມະນຸດຊາດຈະສູນເສຍປັນຍາໃນການ
ຄຸ້ມຄອງທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ມັນໄດ້ປ່ອຍອອກມາຜ່ານວິທີການ ແລະ ວິທີການ
ທາງວິທະຍາສາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈິງສັບສົນຫຼາຍຈົນຍາກທີ່ຈະຮັບມື, ແລະ ແມ່ນ
.ແຕ່ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈທັງໝົດຂອງຕົນ, ແລະ ຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ວ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ທຸກສິ່ງທຸກ
ຢ່າງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຂົາເຈົ້າ, ຄືກັນກັບຊ່າງຖ່າຍຮູບທີ່ມີທັກສະຜູ້ທີ່ຈັບເອົາ
ໂອກາດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດເພື່ອຖ່າຍພາບທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງທິວທັດທີ່ໜ້າຮັກ
.ທີ່ສຸດ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມພ້ອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ບຸກຄົນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດໃນລັກສະນະທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື
ຍິ່ງຄົນເຮົາປັບປຸງຕົນເອງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄົນເຮົາກໍຍິ່ງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຄົນອ້ອມຂ້າງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ວິເຄາະສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນໃຈວ່າພວກ

ເຂົາກໍາລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ
ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດທີ່ມີສະຕິປັນຍາ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນການນໍາໃຊ້ຄຸນລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງ
ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຮົາກໍາລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະພົບກັບຄວາມລືມເຫຼວຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ
ສິ້ນຫວັງ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມຫວັງ. ຄວາມລືມເຫຼວຄວນເປັນຕົວກະຕຸ້ນ, ບໍ່ແມ່ນ
.ອຸປະສັກ, ຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

* * *

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ
 ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ
 ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
 ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກ
 ຢູ່ໃນດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນຄືກັນກັບ
 .ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

* * *

ການກະກຽມທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບຊີວິດທີ່ດີກວ່າ
 ຖ້າພວກເຮົາຢາກມີຄວາມສຸກກັບຊີວິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ເວລານັ້ນແມ່ນດຽວນີ້ -
 ບໍ່ແມ່ນມືອິນ, ບໍ່ແມ່ນປີໜ້າ, ແມ່ນແຕ່ໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ. ການກະກຽມທີ່ດີ
 ທີ່ສຸດສໍາລັບຊີວິດທີ່ດີກວ່າໃນປີໜ້າແມ່ນການດໍາລົງຊີວິດທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ມີ
 ຄວາມກົມກຽວ, ແລະ ມີຄວາມໝາຍໃນປີນີ້. ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາໃນຊີວິດ
 ໃນອະນາຄົດທີ່ມີຜົນສໍາເລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ
 ບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະແປມັນໄປສູ່ການກະທຳດຽວນີ້. ມື້ນີ້
 .ຄວນເປັນມື້ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການແຕ່ງງານຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄວບຄຸມອາລົມ ແລະ ແຮງກະຕຸ້ນ
 ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໂຮງຮຽນຄວນສອນທັກສະນີ, ພ້ອມກັບການປູກຝັງ ຄວາມ
 ສະຫງົບ ແລະ ການສຸມໃສ່. ມີເຮືອນທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ແຕກແຍກ
 ຫຼາຍແຫ່ງເພາະວ່າລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນນີ້ຖືກລະເລີຍ, ທັງຢູ່ເຮືອນ ແລະ ໃນ
 ໂຮງຮຽນ. ຄົນສອງຄົນທີ່ມີແຮງກະຕຸ້ນ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ສາມາດ
 ?ຄວບຄຸມໄດ້ຈະຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກໄດ້ແນວໃດ
 ໃນຕອນເລີມຕົ້ນຂອງການແຕ່ງງານ, ຄູ່ບ່າວສາວໃໝ່ຈະຕ້ອງປະສົບກັບຄືນ
 ແຫ່ງອາລົມ ແລະ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ເມື່ອຄວາມຮູ້ສຶກ
 ເຫຼົ່ານີ້ເລີ່ມຈາງຫາຍໄປຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄູ່ຮັກກໍເລີ່ມ
 ປາກົດຂຶ້ນ, ພ້ອມກັບການໂຕ້ຖຽງ, ການບໍ່ເຫັນດີ, ການຜິດຖຽງກັນ, ແລະ ຄວາມ
 ຜິດຫວັງ. ຫົວໃຈຕ້ອງການຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ເໝືອສິ່ງ
 ອື່ນໃດ, ມັນຕ້ອງການຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ເມື່ອຄວາມ
 ສະຫງົບສຸກຖືກທຳລາຍໂດຍອາລົມທີ່ຮຸນແຮງ, ເລື່ອງທີ່ສໍາຄັນຂອງການແຕ່ງ
 .ງານຈະອ່ອນແອລົງ

* * *

ອະໄວຍະວະ ແລະ ອາລົມຂອງຮ່າງກາຍຕ້ອງການລະບົບປະສາດທີ່ມີ
 ສຸຂະພາບດີເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ
 ຂອງມັນ. ເພື່ອຮັກສາລະບົບປະສາດໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະ

ຫຼຸດພື້ນຈາກອາລົມທີ່ທຳລາຍເຊັ່ນ: ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມ
.ໂລບ ແລະ ຄວາມອິດສາ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜເຮົາ

ຄວາມສຸກໄປຈາກເຈົ້າ

ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ ຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ຂ້ອຍ

ຮູ້ສຶກລຳຄານຫຼາຍກັບຜູ້ທີ່ເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ, ແຕ່ຕໍ່ມາ

ຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົວເອງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່າການ

.ຍອມຮັບຂອງຂ້ອຍຈາກຄົນອື່ນ

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ບັນທຶກຄວາມຄິດ ແລະ ແຮງ

ຈູງໃຈຂອງບຸກຄົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຖືກຕ້ອງ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບສະອາດ

ແລະ ບຸກຄົນຮູ້ວ່າຕົນເອງກຳລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເຮັດໃຫ້

ເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວໄດ້. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບສະອາດແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງ

ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບສະອາດຈະພົບຄວາມ

ສຸກໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຄວາມໂປດປານຂອງ

.ພຣະເຈົ້າ

* * *

ທຸກໆຄຳເວົ້າທີ່ຄົນເຮົາເວົ້າອອກມາຈະສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ຍືນຍົງຕໍ່ສະໝອງ

ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງຄົນເຮົາອອກຈາກຮ່າງກາຍເມື່ອ

ຕາຍໄປ, ການເຂົ້າສູ່ໂລກອື່ນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຂຶ້ນກັບການຕັດສິນທີ່ກຳເນີດ

ມາຈາກກຳມະ (ຜົນຂອງການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ) ທີ່ເກີດຈາກຄຳເວົ້າທີ່ດີ ຫຼື

.ຊົ່ວ

ຄຳເວົ້າທີ່ດີທີ່ອອກມາຈາກຈິດໃຈທີ່ສູງສົ່ງຈະໃຫ້ຜົນຕໍ່ຈິດວິນຍານ, ໃນ

ຂະນະທີ່ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ດີທີ່ເກີດຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຈະສະສົມກຳມະຊົ່ວ ຫຼື ຜົນບໍ່ດີຕໍ່

.ຈິດວິນຍານ

ຄຳສັບນີ້ປະກອບດ້ວຍການສັນສະເທືອນສາມຢ່າງຄື: ການສັນສະເທືອນທີ່

ເປັນສາເຫດ ຫຼື ການສັນສະເທືອນທາງປັນຍາ, ການສັນສະເທືອນທາງດ້ານການ

ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ການສັນສະເທືອນຂອງດາວເຄາະ, ແລະ ການສັນສະເທືອນທາງ

.ກາຍະພາບ ຫຼື ການສັນສະເທືອນທີ່ປາກົດຂຶ້ນ

:ຄຳວ່າ "ສັນຕິພາບ" ມີສາມຄວາມສັນສະເທືອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຄື

ຄວາມຄິດ ຫຼື ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ສັນຄອນເມື່ອຄຳວ່າ "ສັນຕິພາບ" ຖືກກ່າວ 1

ອອກມາ

ການສັນສະເທືອນຂອງພະລັງງານໃນສະໝອງ, ສາຍສຽງ, ແລະລືນ, 2

.ເຊິ່ງຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເມື່ອຄຳວ່າ "ສັນຕິພາບ" ຖືກອອກສຽງ

ການສັນສະເທືອນຂອງສາຍສຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທາງກາຍະພາບຂອງ 3

"ການອອກສຽງຄຳວ່າ "ສັນຕິພາບ

ດັງນັ້ນ, ທຸກໆຄຳເວົ້າ, ທັງດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ລ້ວນແຕ່ປ່ອຍຄວາມສັນສະເທືອນ

ຂອງມັນໄວ້ - ນັ້ນຄືຜົນກະທົບຂອງມັນ - ຕໍ່ຮ່າງກາຍ ຫຼື ສະໝອງ, ແລະ ຕໍ່
ພະລັງງານຊີວິດ ແລະ ສະຕິປັນຍາໃນຮູບແບບຂອງຄວາມໂນ້ມອຽງ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາ. ໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງນີ້, ຄວາມສັນສະເທືອນຂອງທຸກໆຄຳເວົ້າຈະປ່ອຍແນວ
.ໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີໄວ້ໃນຈິດໃຈ

ຜູ້ທີ່ກຳຈັດແຮງຈູງໃຈໃນການບິດເບືອນຄວາມຈິງຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ອັນໃຫຍ່ຫຼວງພາຍໃນຕົນເອງ ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ
.ຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງລາວກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂປດປະທານຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຊ້

ສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັບໃຊ້ຄວາມຈິງໂດຍການເວົ້າຖ້ອຍຄຳທີ່ຫວານຊົນ, ເປັນ
ປະໂຫຍດ, ແລະ ສິດຊົນ ຂໍຫຼີ້ນທຳນອງອະມະຕະຂອງພຣະອົງໃສ່ຊ່ອງຊີວິດ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກການສັນສະເທືອນຂອງເພງອັນ
.ສັກສິດຂອງພຣະອົງ

* * *

ຜ້າຫົມລອຍນ້ຳ

ຄັງໜຶ່ງ, ໝູ່ສອງຄົນກຳລັງຍ່າງຢູ່ຕາມແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນ

ສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຜ້າຫົມລອຍຢູ່. ຄົນໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ໂດດລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳ ແລະ
."ລອຍນ້ຳຈົນກວ່າລາວຈະໄປຮອດ "ຜ້າຫົມ

ແຕ່ລາວກັບໄປທະນາຄານຊ້າ, ແລະເພື່ອນຂອງລາວສັງເກດເຫັນວ່າລາວມີ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດການກັບ "ຜ້າຫົມ" ແລະມັນເປັນສາເຫດຂອງການ
:ກັບມາຊ້າຂອງລາວ, ດັງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮ້ອງໃສ່ລາວວ່າ
?ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ປະນາໄວ້ແລະກັບໄປ

ໝູ່ຂອງລາວຕອບວ່າ: ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກຳລັງພະຍາຍາມເຮັດ, ແຕ່

.ຜ້າຫົມມັນຕິດຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ຂ້ອຍໄປ ແລະ ກັບຄືນມາ
ລາວຮູ້ສຶກແປກໃຈຫຼາຍ, ລາວຮູ້ຕົວຊ້າເກີນໄປວ່າສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າເປັນ

ຜ້າຫົມນັ້ນບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກໝີທີ່ກຳລັງລອຍນ້ຳ

ຂ້ອຍເຫັນວ່າເລື່ອງນີ້ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບຫຼາຍດ້ານ

ຂອງຊີວິດມະນຸດ. ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າຂໍ້ຄວາມຂອງມັນແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຮອບຄອບ
.ແລະ ການລະມັດລະວັງຕໍ່ການຮີບຮ້ອນກະທຳທີ່ອາດມີຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ

ຜ້າຫົມຜົນນີ້ອາດເປັນພຽງແນວຄວາມຄິດທີ່ລອຍຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມ

ຄິດທີ່ເມື່ອສຳເລັດແລ້ວກໍ່ກາຍເປັນຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ຄອບງຳທີ່ຍາກທີ່ຈະຄວບຄຸມ
.ໄດ້

ຫຼື ມັນອາດເປັນນິໄສທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເຊິ່ງເມື່ອມັນເລີ່ມຝັ່ງຮາກຢູ່ໃນ
ສະໝອງແລ້ວ ມັນຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຮາກຖານ ແລະ ຂະຫຍາຍຮາກຂອງມັນ
ອອກໄປ ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄົນເຮົາ ຈົນເຮັດໃຫ້ລາວຕົກເປັນ
ນັກໂທດໃນອໍານາດຂອງມັນ

ຫຼືມັນອາດຈະເປັນການລ້ລວງປະເພດອື່ນ - ການລົງທຶນທີ່ບໍ່ທັນເວລາ ຫຼື
ເໝາະສົມ ແລະ ນໍາໄປສູ່ການສູນເສຍທີ່ສໍາຄັນ, ທັງທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສິນທໍາ
ຫຼື ມັນອາດຈະເປັນອຸດົມການທີ່ເບິ່ງຄືວ່າມີເຫດຜົນ ແລະ ປະຕິບັດໄດ້,
ດັ່ງນັ້ນບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຈຶ່ງຮັບເອົາມັນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກທີ່ມັນໄດ້ເຈາະເຂົ້າໄປ
ໃນຕົວຕົນຂອງລາວແລ້ວ, ຄວາມເປັນຈິງຂອງມັນແຕກຕ່າງຈາກຮູບລັກສະນະ
ຂອງມັນຫຼາຍ

ຫຼື ມັນອາດຈະເປັນທໍາອ່ຽງ ຫຼື ການເລືອນລອຍທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ
ຫຼື ການກ້າວເຂົ້າສູ່ຄວາມມືດ
ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄໍາກ່າວໄວ້ວ່າ: ຈຶ່ງພິຈາລະນາຕໍາແໜ່ງຂອງຕົນຂອງເຈົ້າກ່ອນ
ທີ່ເຈົ້າຈະກ້າວອອກໄປ

* * *

ຈຸດຈົບຂອງການເດີນທາງ
ເປັນເວລາດົນນານຂ້ອຍໄດ້ສະດຸດກັບເສັ້ນທາງທີ່ຄົດ□□□□□ແຫ່ງຄວາມ
ສິ່ງໄສ
ຂ້ອຍໄດ້ຂ້າມຮ່ອມພູທີ່ຈົນຕະນາການໄວ້ ເຊິ່ງແຍກຂ້ອຍອອກຈາກເຈົ້າເປັນ
ເວລາດົນນານ

ຂ້ອຍໄດ້ຂ້າມທະເລຊາຍນັບບໍ່ຖ້ວນ
ຂ້ອຍໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມທະເຍີທະຍານຫຼາຍຢ່າງ
ໃນທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງ
ຈາກວົງວຽນຂອງຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມສຸກ
ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງສໍາເລັດການເດີນທາງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ໄປຮອດຈຸດສິ້ນສຸດ
ຂອງເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍ
ແລະຕອນນີ້ຂ້ອຍເບິ່ງດ້ວຍຄວາມສຸກກັບຄວາມເຈັບປວດໃນອະດີດຂອງ
ຂ້ອຍ

ຈາກທຸກໆກ້ອນຫີນແຫ່ງຄວາມທໍລະມານບູຮານຂອງຂ້ອຍ
ນັ້ນຕາແຫ່ງຄວາມສຸກໄຫຼອອກມາຈາກຕາ
ແລະໃນນັ້ນສັກສິດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜ່ານນັ້ນຕາແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຊໍາລະຕົວເອງໃຫ້ບໍລິ
ສຸດທຸກໆມື້
* * *

ຂ້ອຍເຄີຍມີໂຄມໄຟລັບ

ແລະຂ້ອຍກໍສົງລັງສີອອກໄປອ້ອມຕົວຂ້ອຍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ
ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຄວາມມືດພາຍໃນ
ຂ້ອຍມັກເຫັນປານ້ອຍເປັນແນວຄວາມຄິດສ້າງສັນ
ມັນຖືກຈັບໄດ້ໃນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ກະທັນຫັນ
ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ອັນນີ້ເປັນເຫຍືອ
ເພື່ອຈັບເອົາສິ່ງມີຊີວິດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໃນຄວາມເລິກຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍ
ແຕ່ຫຼາຍຄົນໃນນັ້ນກໍຫຼົບໜີໄປໄດ້
ຢູ່ຫລັງວົງມົນນ້ອຍໆຂອງແສງໄຟ
ຈາກຜູ້ຕິດຕາມທີ່ອຸທິດຕົນຂອງທ່ານ
ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍເພງເງິນ ແລະ ຄວາມຝັນທອງຄຳ
ດ້ວຍເງິນແຫ່ງຄວາມຮັກ, ຂ້ອຍໄດ້ຊື່ຕາໜ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ແລະ
ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເພື່ອການຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານ
ແລະຈາກມັນນາໆໄດ້ສ້າງເຄືອຂ່າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜ້າທີ່ສະຫວ່າງ
ຂ້ອຍໄດ້ກວາດຜ່ານມະຫາສະໝຸດແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າເພື່ອຊອກຫາເຈົ້າ
!ປາທີ່ຈັບໄດ້ນັ້ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ມີຄ່າຫຼາຍ
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ ແລະ ມີຄວາມສຸກຫຼາຍໆ
ແລະຊັບສົມບັດຂອງຄວາມຊົງຈຳອັນສັກສິດທີ່ສູນຫາຍໄປ
,ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ
ຂ້ອຍພົບເຈົ້າ
!ແລະ ເຮົາໄດ້ຈັບເຈົ້າໄວ້ແລ້ວ, ໂອ້ ຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ

* * *

ໃນມືລະດູຮ້ອນຂອງຊີວິດ
ຂ້ອຍເກັບເອົານ້ຳຫວານຂອງອາລົມ
ຈາກດອກໄມ້ແຫ່ງຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ຫວານຊົມ
ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເກັບມັນໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ນ້ຳກັນ
ຈາກດອກໄມ້ທີ່ສູງສົງຂອງຄວາມອິດທິນ
ແລະດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວດ້ວຍກິນຫອມອ່ອນໆຂອງມັນ
ແລະດອກໄມ້ທີ່ຫາຍາກຂອງແນວຄວາມຄິດດອກບົວທີ່ອ່ອນໂຍນ
ແລະເມື່ອມັນຖອກເຫລົງມາໃສ່ຂ້ອຍ
ປະສົບການທີ່ມະ, ລະດູໜາວທີ່ໜາວເຢັນ
ແລະການແຍກກັນທີ່ເຈັບປວດໃນໂລກນີ້
ຂ້ອຍຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ຄວາມປອບໂຍນ
ໃນນ້ຳຫວານທີ່ເກັບໄວ້ໃນຈຸລັງຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ໃນຫ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ, ໃນການປະທັບຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍມັກພົບເຜິ່ງສະຫວັນ
ຈົບຄວາມຫວານຊືນຂອງຄວາມປາຖະໜາເກົ່າຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈ, ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ສະບາຍໃຈ

* * *

ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໃນຄວາມເປັນພິນ້ອງກັນຂອງມະນຸດຊາດ, ໃນຄວາມຮັກ
ຫົວໄປ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຜູ້ຄົນເພື່ອບັນເທົາພາລະຂອງ
.ຊີວິດເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງສິ່ງຫົວໂລກຕ້ອງໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີສູ່ໂລກນີ້, ແລະ
ອຸດົມການຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເອົາທີ່ຍົກລະດັບມະນຸດຊາດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ປັບປຸງ
ຄວາມຄິດ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຝຶກຝົນພອນສະຫວັນອັນສູງສົ່ງ
.ຂອງມັນ

ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍຜ່ານຕົວຢ່າງທາງວິນຍານ ແລະ ຫຼັກການທີ່ດີ, ບໍ່
ແມ່ນຜ່ານກຳລັງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສິ່ງຄາມທີ່ຮ້າຍກາດ. ອຳນາດທາງການເມືອງ
.ເປັນອັນຕະລາຍຖ້າບໍ່ມີຫຼັກການທາງວິນຍານມານຳພາ ແລະ ປົກຄອງມັນ
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮ້າງເຖິງຫຼັກການທາງວິນຍານ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ
ຄຳສອນ, ນິກາຍ, ຫຼື ຄວາມເຊື່ອສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ໝາຍເຖິງກົດໝາຍຫົວໄປ:
ກົດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄຸນນະທຳທີ່ນຳໃຊ້ກັບທຸກຄົນ ແລະ ນຳຄວາມດີ
.ງາມ, ສະຫວັດດີພາບ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາໃຫ້ພວກເຂົາ

* * *

ເປັນຫຍັງມະນຸດຈຶ່ງໃຊ້ເວລາຂອງລາວຄົ້ນຫາເສດເຂົ້າຈີແຫ່ງຄວາມຮັກ
ຂອງມະນຸດ ແລະ ເງິນຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ສິ່ງຂອງນີ້ ຫຼື ສິ່ງນັ້ນ, ໃນເມື່ອລາວ
ສາມາດຊອກຫາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຮັກ
?ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຊອກຫາພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມໂລບມາກເພື່ອອຳນາດ, ແຕ່
ຈາກຄວາມປາຖະໜາໃນຄວາມຮັກ ແລ້ວພວກເຮົາຈະພົບຊັບສົມບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ເມື່ອພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງແລະຈິງໃຈ, ພຣະອົງຕອບ
ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງ
.ພວກເຮົາ

ຊີວິດຈະຫວານຊືນຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາພິຈາລະນາເຖິງພຣະເຈົ້າ ຍິ່ງຄົນເຮົາ
ພິຈາລະນາ ແລະ ສຸມໃສ່ສະພາບທາງວິນຍານໃນລະຫວ່າງກິດຈະກຳຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ຄວາມສາມາດຂອງຄົນເຮົາທີ່ຈະຍືມໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຂ້ອຍຢູ່ໃນ
ໂລກນັ້ນດຽວນີ້ ແລະ ສະເໝີ - ໃນສະຕິອັນສູງສົ່ງທີ່ມີຄວາມສຸກ ບໍ່ມີຫຍັງສິ່ງຜົນ
ກະທົບຕໍ່ຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ຄົນດຽວ ຫຼື ກັບຄົນອື່ນ, ຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຍັງຄົງ
.ຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍສະເໝີ

ຂ້ອຍສາມາດຮັກສາຮອຍຍົມຂອງຂ້ອຍໄວ້ໄດ້ ແລະຮອຍຍົມເຫຼົ່ານັ້ນກໍມີ
ຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າຄືກັນ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານອັນດຽວກັນນັ້ນ
ຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ ເຈົ້າບໍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມາເຊິງພວກມັນ, ພຽງແຕ່ເພື່ອເອົາພວກມັນ
ຄືນ ເຈົ້າໄດ້ສູນເສຍພວກມັນໄປຊົ່ວຄາວຜ່ານການຮັບຮູ້ຕົນເອງດ້ວຍປະສາດ
ສຳຜັດ, ແລະ ເຈົ້າສາມາດເອົາພວກມັນຄືນໄດ້

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງຂອງທາງກາຍະພາບ, ເຊິ່ງສາມາດເພີດເພີນໄດ້
ຜ່ານການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ລິດຊາດ, ກິນ, ແລະ ການສຳຜັດ, ນຳມາເຊິງ
ຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ, ແມ່ນເຂົາໃຈຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ໄດ້ໃຫ້
ຄວາມສຸກ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສູນເສຍມັນ. ຖ້າທ່ານຕັ້ງ
ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຸກຂອງທ່ານ, ເຊັ່ນວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຈະເຫັນໜ້ານັ້ນ," ທ່ານຈະບໍ່ເຄີຍປະສົບກັບຄວາມສຸກທີ່
ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີການປົນເປື້ອນ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດແມ່ນ
.ຊົ່ວຄາວ

ວັນເວລາ ແລະ ປີ ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມງາມທາງຮ່າງກາຍ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ໃນໂລກວັດຖຸລ້ວນແຕ່ຂຶ້ນກັບກົດເກນແຫ່ງການປ່ຽນແປງ ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດເຫັນໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມທຸກໃບໃນໂລກ, ໄດ້ຍິນທຸກສຽງ, ແລະ
ສຳຜັດທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ແຕ່
.ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຫຼອກລວງຕົນເອງໃຫ້ຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກ

ບາງຄັ້ງ, ຫຼັງຈາກຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິງສິ່ງ
ໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ພົບຄວາມສຸກໃນຕົວມັນເອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນເຮົາ
ໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຈາກຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ໃຊ້ໄປ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອວ່າຄົນ
.ເຮົາມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ຄວາມພໍໃຈປະເພດນີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ ຫາຍໄປໄວ
ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມສຸກໃນຄວາມຮູ້ສຶກ.

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານຕ້ອງໄດ້ພົບ ແລະ ສະແດງອອກດ້ວຍຄຳເວົ້າ ແລະ ການ
ສະແດງອອກທາງໜ້າ ເມື່ອຄົນເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້, ແມ່ນແຕ່ຮອຍຍົມນ້ອຍໆກໍຈະຫໍ່
ຫຸ້ມທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາດ້ວຍແຮງດຶງດູດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງມັນ, ແລະ
.ຄົນອື່ນຈະຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ

ແຕ່ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງຫົວໃຈໄດ້ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ
ຖືວ່າຕົວເອງມີຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ຜູ້ກະທຳທີ່ດີທີ່ແທ້ຈິງພຽງຄົນ
ດຽວທີ່ມີຢູ່ຄືພຣະເຈົ້າ ໂລກນີ້ເປັນຂອງພຣະອົງ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງຄວບຄຸມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ຖ້າທ່ານມອບ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄວ້ກັບພຣະອົງ - ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ແມ່ນແຕ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ -
ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈທີ່ພົບວ່າການກະທຳທັງໝົດຂອງທ່ານຈະຖືກປ່ຽນເປັນການ
.ກະທຳທີ່ດີ

ໃນເວລາທີ່ທ່ານຄິດຢ່າງດີກ່ຽວກັບຄົນອື່ນ, ສະຕິຂອງພວກເຮົາຈະ
ຂະຫຍາຍອອກ ແລະ ຂອບເຂດຂອງພວກເຮົາກໍກວ້າງຂຶ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາຄິດເຖິງ
ເພື່ອນບ້ານ ແລະ ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວຕົນຂອງ
ພວກເຮົາຈະອອກໄປຫາເຂົາເຈົ້າພ້ອມກັບຄວາມຄິດນັ້ນ, ແລະ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່
ຄວາມຄິດນັ້ນເອງເທົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ຍັງລວມທັງຄວາມພ້ອມທີ່ຈະເອົາຄວາມ
.ຄິດນັ້ນໄປປະຕິບັດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກີດກັນໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາ
{ແລະເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າກໍຄືກັບຕົວເຈົ້າເອງ} {ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າແລ້ວເພື່ອນ
ບ້ານຂອງເຈົ້າແລ້ວເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ}
ການແຕ່ງງານແມ່ນບົດຮຽນໃນເລື່ອງການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ຄົນສອງຄົນ
ແບ່ງປັນຊີວິດຮ່ວມກັນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລູກໆກໍມາ ແລະ ພໍແມ່ກໍແບ່ງປັນຊີວິດກັບ
ເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຈະຄິດເຖິງແຕ່ຄອບຄົວທີ່ໃກ້ຊິດເທົ່ານັ້ນ
ເພາະວ່າຄົນທີ່ຮັກຈະປະຖົມພວກເຮົາໃນມືໜຶ່ງ, ແລະ ນີ້ແມ່ນການເຕືອນວ່າ
ຈຸດປະສົງຂອງສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດແມ່ນເພື່ອຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບ
ການເສຍສະຫຼະເພື່ອຄົນອື່ນ ແລະ ແບ່ງປັນສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
.ເປັນມິດກັບເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເມື່ອທ່ານນອນຫຼັບ, ທ່ານຈະສະຫງົບຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງມີ
ສະຕິ, ແຕ່ເມື່ອທ່ານສະຫງົບຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງມີສະຕິຜ່ານການ
ນັ່ງສະມາທິ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ທ່ານຈະປະສົບແມ່ນສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ແລະ
.ກ້າມຊີ້ນໃບໜ້າເອງກໍສ້າງຮອຍຍືມທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມສະຫງົບຂອງຫົວໃຈ
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເບິ່ງໄປໄກກວ່າສະພາບຄວາມສະຫງົບສຸກເພື່ອເບິ່ງຄວາມ
ບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ຄວາມບໍລິສຸດນັ້ນ, ບໍ່ມີມົນທົນ ແລະ ບໍ່ບິດເບືອນໂດຍການກະຕຸ້ນທາງດ້ານ
ປະສາດສຳຜັດ ຫຼື ປະຕິກິລິຍາອັດຕະໂນມັດ
ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ສະພາບທີ່ເຈົ້າ
.ປະສົບຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ສາດສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນມີຄວາມສຸກນີ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າສະເໝີ ຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສັນຄອນ
ແລະ ບໍ່ພ່າຍແພ້ຈາກພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ແຕະຕ້ອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍໃຊ້ມິດຜ່າຕັດແຫ່ງເຫດຜົນ ຫຼື
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດວິເຄາະຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ ຫຼື ຄວາມຄິດຂອງ
ຄົນອື່ນຢູ່ເທິງໂຕະປະຕິບັດການຂອງຈິດໃຈ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ
.ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້

ໃນຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ, ຄວາມຊຶມເສົ້າຈະຫາຍໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ,
ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານຈະເກີດຂຶ້ນໃນການເປັນສາວິກທີ່ມີຄວາມສຸກ, ເຊິ່ງ
.ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລາວໃນຕົວຕົນທີ່ສູງຂຶ້ນ

* * *

ຮອຍຍິມທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮອຍຍິມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ມາຈາກ
ການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ

ຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍເກີດມາຈາກຄວາມສຸກອັນເລິກເຊິງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ -
ຄວາມສຸກທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ມັນຄືກັບກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈ
ຂອງ ດອກກຸຫລາບທີ່ກຳລັງເບິ່ງບານ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ເຊື່ອເຊີນຄົນອື່ນໃຫ້
ມາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນນ້ຳສັກສິດແຫ່ງຄວາມສຸກ
:ມີສີສະຖານະການທີ່ຄົນຫົວໄປຄຸ້ນເຄີຍ
ລາວຮູ້ສຶກດີໃຈເມື່ອຄວາມປາດຖະໜາເປັນຈິງ
ລາວຮູ້ສຶກບໍ່ມີຄວາມສຸກຖ້າລາວຖືກກົດຂວາງບໍ່ໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ
ແຕ່ເມື່ອລາວບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຫ້າຖອຍໃຈ, ລາວຮູ້ສຶກເບື້ອ
ໂດຍການເອົາຊະນະອາລົມ ຫຼື ສະພາບທາງຈິດໃຈຂອງຄວາມສຸກ, ຄວາມ
ເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເບື້ອຫນ່າຍ, ຄົນເຮົາຮູ້ສຶກສະຫງົບ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນສະພາບທີ່ປາຖະໜາຢ່າງສູງ ເຊິ່ງເປັນຜົນມາຈາກ
ການບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເບື້ອຫນ່າຍ ສະພາບເຫຼົ່ານີ້
.ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີພາຍໃນຈິດວິນຍານ
ຫຼັງຈາກຂີ້ຄືນແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ມີ
ສຽງດັງ, ລວມທັງການຈົມລົງສູ່ຄວາມເບື້ອຫນ່າຍຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ
ມີຄວາມສຸກໃນການລອຍຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງທະເລທີ່ສະຫງົບສຸກ
ແຕ່ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກຄືຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ຄວາມ
ສຸກຂອງຈິດວິນຍານ ຄວາມສຸກສູງສຸດ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ທີ່ບໍ່ມີວັນ
ຈາງຫາຍໄປ ແຕ່ມາຝ່ອມກັບຈິດວິນຍານຕະຫຼອດໄປ
ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການຮັບຮູ້ເຖິງການ
ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີທ່າແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ ຈິດໃຈເອງເປັນພະລັງສູງສຸດ ແລະ ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ປົດປ່ອຍຈາກນິໄສ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ
ອິດທິພົນຂອງດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວຕໍ່ຊີວິດມະນຸດແມ່ນເກີດຈາກແຮງ
.ດຶງດູດ ແລະ ແຮງຂັບໄລ່ລະຫວ່າງດາວເຄາະ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ

ຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍນຳພາຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ

ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາສາມາດສະແດງອອກຕາມທີ່ພວກເຂົາປາດຖະໜາ ແຕ່ຄົນເຮົາ
ສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຄິດ ແລະ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ
.ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສາມາດປ່ຽນແປງສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນເວລາດົນ,
ສະພາບແວດລ້ອມນັ້ນຈະເລີ່ມມີອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ເມື່ອເວລາຜ່ານ
ໄປ, ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍອິດສະລະພາບຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນການເລືອກສະພາບ
ແວດລ້ອມທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ເໝາະສົມ ແລະ ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບ
.ຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍນັ້ນ

ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ລາວຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວປະດັບຮອຍຍິມໃຫ້ລາວ.

ແຕ່, ລາວຍັງສືບຕໍ່ເດີນທາງຂອງລາວຄືກັບດາວຕົກທີ່ທະລຸຜ່ານ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ
ກະທົບນອກຈາກດາວນຳທາງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນດວງອາທິດຂອງດວງອາທິດ
.ແລະ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງກົດໝາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານ
ໜຶ່ງໃນສອງທາງເລືອກ

ຄັງໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ມີນັກບວດຜູ້ໜຶ່ງອາໄສຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງ.

ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີໃນຊີວິດຂອງລາວໃນການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິງ, ແຕ່ໂຊກ
ບໍ່ດີ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຜົນ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຊືນຊົມຍິນດີໃນການ
ເກັບກ່ຽວຄວາມສະຫງົບສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ, ເຖິງວ່າລາວໄດ້ພະຍາຍາມຄົ້ນຫາ
.ແລະ ສືບສວນຄວາມລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກກໍຕາມ
ເຖິງແມ່ນວ່າເພື່ອນຂອງພວກເຮົາຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍບັນຍາກາດທີ່ສະຫວັນ
ຕະຫຼອດເວລາ ໃນດ້ານທີ່ວັດທະນະທຳ, ຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈດີ, ປຶ້ມທີ່ມີຄ່າ,
ແລະ ວົງມົນແຫ່ງຄວາມຊົງຈຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແຕ່ຈິດໃຈຂອງລາວຍັງສືບຕໍ່ຄິດຫາ
.ວິທີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະປຸ້ນຈີ ແລະ ທຳຮ້າຍຜູ້ຄົນ

ຄວາມຄິດນັ້ນຢູ່ນອກເໜືອການຄວບຄຸມຂອງລາວ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າມາຈາກ

ເຫດກຳມາແຕ່ບູຮານ. ລາວພະຍາຍາມກຳຈັດຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ພໍໃຈເຫຼົ່ານັ້ນຫຼາຍ

ເທົ່າໃດ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຍິ່ງບຸກລຸກຈິດໃຈຂອງລາວຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ,
.ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງລາວ ແລະ ລັກເອົາຄວາມສະຫງົບໄປຈາກລາວ
ສຸດທ້າຍ, ລາວໄດ້ສັນຍາກັບຕົວເອງວ່າ: "ຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ອະທິຖານ ແລະ

ອ້ອນວອນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢຸດຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຄິດທີ່
ລົບກວນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ແທງຢູ່ຂ້າງໆຄວາມສະຫງົບຂອງຂ້ອຍໃນລະຫວ່າງການນັ່ງ

".ສະມາທິຂອງຂ້ອຍ

ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປ, ຈາກນັ້ນສອງຊົ່ວໂມງ, ແລະຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍໄດ້

ເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງລາວຄືກັບພະຍຸເຮືອເຄນ, ກະທົບໂຄງສ້າງຂອງການຄິດ

.ຂອງລາວ ແລະສິ້ນມັນຢ່າງຮຸນແຮງ

ໃນທີສຸດ, ຫຼັງຈາກຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກໜ່ວງສາມຊົ່ວໂມງ, ຄວາມ
ຄິດທີ່ລົບກວນກໍຫາຍໄປຈາກໃຈຂອງລາວຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະ ໃນສະຖານທີ່
ນັ້ນ, ລາວໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດທີ່ສວຍງາມ, ໄຜ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຢູ່ໃນ
.ສະພາບທີ່ເປັນເນື້ອໜັງແລະເລືອດຕໍ່ໜ້າລາວ
ໄຜ່ພົນຜູ້ມີສະຫງ່າງາມບໍ່ພຽງແຕ່ປະກົດຕົວມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ກ່າວ
:ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດວ່າ

ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ໃນຊາດກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າເຄີຍເປັນໂຈນມີ"
ອາຊີບທີ່ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນອັນນອກຈາກການຫຼອກລວງຄົນອື່ນ ແລະ ປຸ່ນເອົາ
ຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເສຍຊີວິດ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະແກ້ໄຂຕົນເອງ ແລະ ສັນຍາກັບຕົວ
ເອງວ່າ ເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງການປະພຶດທີ່ໜ້າຮັບອາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມດີ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ເຈົ້າໄດ້ເກີດມາໃນຊີວິດນີ້ດ້ວຍຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທາງວິນຍານທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເປັນຄົນດີ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງໄດ້
".ນໍາເອົາຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີທີ່ເປັນຈຸດສຸມຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າໃນຊາດກ່ອນໜ້ານີ້
ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໂຊກຮ້າຍ, ລູກເອີຍ, ທີ່ລູກອາໄສຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມ"

ລູກເຫຼົ່ານີ້, ຮ້ອນຮອບໄປດ້ວຍເພື່ອນທີ່ດີ, ວົງມົນແຫ່ງຄວາມຊຶ່ງຈໍາ ແລະ ການ
ໂຕ່ຕອງ, ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີທັງໝົດນັ້ນ, ລູກກໍອາໄສຢູ່ໃນນະລຶກແຫ່ງຄວາມກັງວົນ
".ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ທໍາລາຍ ແລະ ລຸ້ນວາຍ

:ຫຼັງຈາກງຽບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຜູ້ປົກປ້ອງກໍສືບຕໍ່ຄໍາປາໄສຂອງລາວວ່າ
ດັ່ງນັ້ນ, ອີງຕາມກົດໝາຍສາກົນ, ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມ"

ສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂອກາດທາງວິນຍານທີ່ມີໃຫ້ເຈົ້າໃນ
ຊາດນີ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການນັ່ງສະມາທິຂອງເຈົ້າ
ເປັນສອງເທົ່າໃນຕອນນີ້, ເມື່ອເຖິງເວລາຕາຍເຈົ້າຈະຕ້ອງເລືອກລະຫວ່າງສອງ
:ຢ່າງຄື

ບໍ່ວ່າຈະໄປຢູ່ສະຫວັນກັບຄົນໂງ່ສິບຄົນ ຫຼື ໄປຢູ່ນະລຶກກັບຄົນສະຫຼາດ"

"?ພຽງຄົນດຽວ, ເຈົ້າຈະມັກອັນໃດຫຼາຍກວ່າກັນ
:ສາວິກຕອບໂດຍບໍ່ລັງເລວ່າ

ໂອ້ ເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມັກຢູ່ໃນນະລຶກກັບຄົນທີ່ມີປັນຍາພຽງ"
ຄົນດຽວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງວ່າ ຄົນໂງ່ສິບຄົນ
ເຮັດໃຫ້ນະລຶກກາຍເປັນສະຫວັນ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໃນຫົວໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກັບຄົນທີ່ມີປັນຍາພຽງຄົນ
ດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ທາງລຸ່ມຂອງໂລກໃຕ້ດິນ ລາວກໍຈະຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນ
".ນະລຶກໃຫ້ເປັນສະຫວັນ

ຫຼາຍຄົນກໍຄືກັບຜີເສືອ ພວກມັນບິນໄປມາ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ໄປມາໂດຍບໍ່ບັນລຸ
ເປົ້າໝາຍ ຫຼື ບັນລຸຈຸດປະສົງໃດໆ. ຖ້າພວກເຂົາຢຸດ, ມັນກໍເປັນພຽງຊ່ວງເວລາ
ສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍຈະຖືກດຶງດູດໄປຫາກິດຈະກຳອື່ນເພື່ອ
ສະແຫວງຫາຄວາມບັນເທີງ ແລະ ຜ່ານເວລາໄປ. ສຳລັບເຜີ້ງ, ມັນເຮັດວຽກໜັກ
ແລະ ກຽມພ້ອມສຳລັບຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ໃນຂະນະທີ່ຜີເສືອມີຊີວິດຢູ່ໄດ້
.ພຽງມືດຽວເທົ່ານັ້ນ

ເມື່ອລະດູໜາວມາຮອດ, ຜີເສືອຈະຕາຍ, ໃນຂະນະທີ່ເຜີ້ງມີຄວາມສຸກກັບ
ຜົນລະປູກທີ່ມັນເກັບກ່ຽວໄດ້ໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ ແລະ ລະດູຮ້ອນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ,
ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປູກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ເພື່ອຮັບມືກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດ
ກໍລະນີທາງຈິດວິທະຍາ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຖືກພັດພາໄປດ້ວຍຄື້ນແຫ່ງຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ,
ຈົນຢູ່ໃຕ້ນ້ຳທີ່ປັ້ນປ່ວນຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ, ຫຼື ຈົນຢູ່ໃນຄວາມເບື້ອໜ່າຍຢ່າງ
.ເລິກເຊິ່ງ

ໃນໂລກນີ້ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ, ຄົນໂດຍສະເລ່ຍມັກຈະມີຂຶ້ນ
ໆລົງໆ ເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກຄື້ນແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຈົນລົງໄປໃນຄວາມເລິກຂອງ
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ ຖືກພັດພາໄປມາດ້ວຍຄື້ນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ
.ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍຈະປະສົບກັບສະພາບສະຖິຕິອື່ນ

ການຍອມໃຫ້ສະຖານະການມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃນ
ລັກສະນະນີ້ໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່
ແນ່ນອນ ແລະ ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່
ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ແລະ ສິ່ງນີ້
ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຄິດທີ່ມີສະມາທິ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມສາມາດ
.ທາງດ້ານອາລົມຂອງຕົນເອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດຂອງ
ພວກເຮົາ ການໂສກເສົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆສຳລັບຄົນທີ່ຮັກທີ່ຈາກໄປບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຫຍັງທັງ
.ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ

ການພັດທະນາຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງສຳລັບ
ຄວາມຜິດພາດ ຫຼື ຄວາມລືມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ; ແຕ່ມັນເຮັດ
.ໃຫ້ຊີວິດທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດເປັນອຳນວຍພາດ
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ

ເບືອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນ
ລົບກວນຈິດໃຈ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຟງຢູ່ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
.ສົນໃຈ

ພຣະເຈົ້າສົງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ປະສົບການ. ຜູ້ທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານີ້ໃນທີ່ສຸດຈະຖືກປັງຄັບໃຫ້ຮຽນຮູ້ພວກ
ມັນ ບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດກໍຕາມ

ທຸກໆການທົດສອບແມ່ນເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະທຸກໆ
ການທົດສອບແມ່ນຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເທິງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດແລະໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່
ຜິດດ້ວຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ດີ
ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ, ມັນ
ກໍຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
ຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດທີ່ຈະ
ຄົ້ນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົ້ນພົບທ່າແຮງທາງວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດພັນກັບວັດຖຸດ້ວຍຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່
ສູງກວ່າ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະວິນຍານທີ່ສັດຊື່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະເຕີມພະລັງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແຍກ
ຕົວເອງອອກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຝຶກຝົນສິ່ງທີ່ຈະພັດທະນາຮ່າງກາຍ,
.ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານໃນແບບທີ່ສົມດຸນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ
ການເຕັ້ນລຳຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປົດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການຫວງເອົາຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຄືນ
ມາ, ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍປະເຊີນກັບພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກ
ລຳບາກ, ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງດ້ວຍເຮືອທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພ ແລະ ສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຈິໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກ
ຜ່ານຂ້ອຍ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຂ້ອຍສາມາດ
.ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງຜ່ານການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນຳມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມລົມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຂຶ້ນກັບ
ວ່າແນວຄວາມຄິດໃດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມຈິໄວ້ວ່າ ພຣະອົງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປູກທາງໃຫ້ແກ່
ຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບ

ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເສີມ
.ສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເອົາຊະນະພວກມັນ
ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ
ການພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະແຜ່ຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ
ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມ
.ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເຮັດສໍາເລັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະກ້າວໄປສູ່ຜົນສໍາເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງດ້ານວັດຖຸທັງໝົດຈະບັນລຸຜົນ
.ສໍາເລັດ, ແຕ່ພວກມັນກໍຍັງນໍາຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນມາໃຫ້
ໂດຍການຄົ້ນພົບພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄົ້ນພົບອ່າງເກັບນໍ້າແຫ່ງຄວາມ
ສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດສິ້ນ ທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ ແລະ ແລ່ນຢູ່ໃນສ່ວນຂຽວຕະຫຼອດປີ ແລະ
.ທົ່ງຫຍ້າຂອງຈິດວິນຍານ

* * *

ພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ພຣະອົງນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ
.ແຫ່ງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດົນໃຈຂ້ອຍດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ສະຫຼາດ
ພຣະອົງຊົງນໍາພາຂ້ອຍໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຂ້ອຍຄວນໄປ
ຊີວິດທີ່ສົມດຸນ
ເຊິ່ງຄໍານຶ່ງເຖິງກົດເກນອັນສູງສູງ ແລະ ທໍາມະຊາດທັງໝົດ
ມັນລວມເອົາກົດຈະກໍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບເຂົ້າກັນ
ມັນນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ ແລະ ບັນລຸຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມະນຸດ
ເຮືອນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ໃນຄວາມມືດ, ແລະ
ດັງນັ້ນການປະທັບຢູ່ອັນສູງສູງຈົ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ຕາບໃດທີ່ຄົນແຫ່ງຄວາມ
.ໂງ່ຮ້າຍຍັງມີຢູ່

ຖ້າຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຢູ່ຈົນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ
ເຮັດໜ້າທີ່ປະຈໍາວັນຂອງເຮົາໃຫ້ສໍາເລັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພຣະອົງ, ແລ້ວມັນກໍເຫັນໄດ້
ຊັດເຈນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງການເຊື່ອມໂຍງໃດໆລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບຊີວິດ
ເມື່ອເຮົາມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ແລະ ມອບມັນໃຫ້ດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່
ຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ, ເຮົາຈະຊ່ວຍຜົນເອງໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ
ໄອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດ້ວຍການແຜ່ກະຈາຍຂອງແສງແດດທີ່ສໍາຄັນ
ຂ້ອຍຈະກະຈາຍຄວາມຫວັງໄປໃນໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກຍົກ
ຍ້າຍຖິ່ນຖານ
ຈູດໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ

ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົມເຫຼວ
ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຄືໂຮງຮຽນສຳລັບການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປະຕິບັດ
ໜ້າທີ່, ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນຄວາມຝັນທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາ
ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ
ຊີວິດຕ້ອງອີງໃສ່ການຮັບໃຊ້, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງໝົນ,
.ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດຈະບໍ່ບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ລາວຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ
ການຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ທັງໝົດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກປິຕິຍົມດີ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຽງແຕ່ຜ່ານການຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກສະຫງົບ
.ສຸກ

ຂ້ອຍຈະເຜົາຈຸດອ່ອນທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທຳທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ
ດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເພາະວ່າຖ້າຂ້ອຍບໍ່ກຳຈັດຈຸດອ່ອນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້, ຂ້ອຍ
.ຈະບໍ່ສາມາດເຫັນແປວໄຟອັນສັກສິດໄດ້

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງໃຫ້ສຳເລັດ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ວາງແຜນໄວ້. ກ່ອນອື່ນໝົດຂ້ອຍຈະ
ຮັບປະກັນຄວາມຊອບທຳຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະ
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພອນຂອງ
.ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈເຮັດ

* * *

ການຢືນຢັນຕົນເອງຕື່ມອີກໃນວິສະວະກຳ

ຂ້ອຍຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າລິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ
ເນື່ອງຈາກພຣະອົງໄດ້ວາງແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງໄວ້ພາຍໃນຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍັງ
ມີລິດອຳນາດທີ່ຈະເອົາຊະນະອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ຂັດຂວາງທາງ
.ຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍເປັນວິທີການສະແດງຄວາມສະຫຼາດ ແລະ ຄວາມງາມ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈະອຸທິດຄວາມຄິດ ແລະ ແຮງຈູງໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກັບການເຮັດຄວາມດີ
.ແລະ ຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຕິດຕາມຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອວ່າມັນຈະດຶງດູດແຕ່ສິ່ງທີ່ສວຍງາມແລະສູງສົງເທົ່ານັ້ນ
ຂ້ອຍຈະເອົາຄວາມດີໄວ້ແຖວໜ້າຂອງກິດຈະກຳຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໃຊ້ຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງຂ້ອຍເພື່ອປະສົບຜົນສຳເລັດ
ໃນທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ ແລະ ວຽກງານທີ່ເປັນປະໂຫຍດທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດ

ການຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຂ້ອຍຖ້າຂ້ອຍຊ່ວຍຕົວເອງ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະໄປຮອດສວນແຫ່ງຊີວິດ
ແລະປູກເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສຸກໃນນັ້ນ
ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພະເຈົ້າເມື່ອຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍປາດຖະໜາ
ມີນີ້ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍຜູ້ທີ່ສ້າງບັນຫາຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະກຳຈັດຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຄວາມບໍ່
ລົງລອຍກັນດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາດີຂອງຂ້ອຍ, ງຽບໆ
ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ. ຂ້ອຍຈະເຮັດດີທີ່ສຸດ ແລະ ໃຊ້ອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້
.ຂ້ອຍໃນທາງທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຂ້ອຍ ແລະ ຄົນອື່ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງດ້ວຍສັດທາຢ່າງເຕັມທີ່ໃນພະລັງຂອງຄວາມດີ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການ, ໂດຍແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະ
.ຍືນຍົມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ມອບຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ທັນທີທີ່ກຳລັງແຫ່ງຄວາມມືດລວມຕົວກັນເພື່ອໂຈມຕີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະປູກກຳລັງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມຈິງ, ແລະ ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເພື່ອປະເຊີນກັບກຳລັງແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ
.ກະຈາຍພວກມັນອອກໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ

* * *

ເມື່ອທ່ານສ່ອງແສງແດດຜ່ານແວ່ນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນັ້ນອຍໆ, ມັນຈະຜະລິດ
ຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ ແລະ ວັດສະດຸ
ອື່ນໆໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອທ່ານສຸມຈິດໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພະລັງງານທີ່
ເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງມັນສາມາດເຜົາຜານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມ
ສົງໄສທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມລືມເຫຼວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາ
.ສ່ອງແສງຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວ ແລະ ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ
ເມື່ອຈິດໃຈສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ມັນຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງ
ສົງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມໂຍງ
ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສາມາດສ້າງໂອກາດໃໝ່
.ສຳລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ
ອາຫານແມ່ເຫຼັກ

ເມື່ອຄົນເວົ້າກ່ຽວກັບອາຫານ ຫຼື ໂພຊະນາການ, ມັກຈະໝາຍເຖິງອາຫານ
ທາງກາຍະພາບທີ່ບໍລິໂພກເພື່ອຄ້ຳຊູຮ່າງກາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີອາຫານປະ
ເພດອື່ນໆທີ່ສຳຄັນບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່າອາຫານທາງກາຍະພາບ, ແລະມັກຈະມີຄວາມ
.ສຳຄັນຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ໃນນັ້ນລວມມີອາຫານທາງປັນຍາ ຫຼື ທາງວິນຍານ

ກິດຈະກຳທາງຈິດ ຫຼື ການຕັ້ງສະມາທິຂອງຈິດໃຈ, ປັນຍາ ແລະ ການແຍກ
ແຍະທາງວິນຍານ

ການບຳລຸງລ້ຽງທາງດ້ານຮ່າງກາຍຊ່ວຍຄ້າຊູຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ, ໃນ
ຂະນະທີ່ການບຳລຸງລ້ຽງທາງດ້ານສະຕິປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
ຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຊີວິດ
ຊີວາ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງມັນ. ການບຳລຸງລ້ຽງທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວປະກອບດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ບຸກຄົນຄິດ ແລະ ແນວ
.ຄວາມຄິດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກຄົນອື່ນຜ່ານການຕິດຕໍ່ ແລະ ການພົວພັນ
ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ

ເປັນສະເໝີ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ

ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກຳນົດວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບສານອາຫານທາງປັນຍາຈາກ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກໍ່ກວນ. ຄວາມກັງວົນ,
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່ເກີດຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ
ແລະ ອາລົມທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ຈາກອາຫານທາງຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈດ້ວຍປະຈຸໄຟຟ້າທີ່ຍ່ອຍງ່າຍກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດ
.ປ່ຽນເປັນພະລັງງານທີ່ມີຊີວິດໄດ້ງ່າຍ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ໃຫ້ເປັນປັນຍາໄດ້
ຈາກຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອ ໄປສູ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີ
ຊີວິດຊີວາ
ຍ່າງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ - ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໂດດດ່ຽວ - ໃນ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ
ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງການມີສະຕິສຳນຶກທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ລະມັດ
ລະວັງ

ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນໄຊ
ຊະນະຂອງຄວາມຈິງເໝືອນຄວາມບໍ່ຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງເໝືອນພາບລວງຕາ
ແລະ ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປ່ອຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປສູ່ລະດັບ
ທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ
ນາໆມີຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງ ແລະ ກະຕັນຍູ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ
ການບຳລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າແມ່ນແມ່ເຫຼັກ
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ສວຍງາມແລະເປັນ
ປະໂຫຍດມາສູ່ເຈົ້າ

ຈາກສິ່ງຕ່າງໆ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະພາບການຕ່າງໆ
ນາໆມີຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນທີ່ຈະສືບຕໍ່ເດີນທາງໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມ
ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ
ແລະສຸດທ້າຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝ້ອຍທີ່ສຸດ
ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ
ຈິ່ງພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າງ່າຍ, ແລະເຈົ້າຈະຮັ່ງມີຂຶ້ນໃນ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ພໍໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ
ຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼກັບໂລກນີ້ ແລະ ໂລບມາກກັບສິ່ງຂອງທີ່ລ້າຄ່າຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນເພື່ອນດຽວທີ່ເກີນກວ່າເພື່ອນ
ທັງໝົດ, ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງໃນທຸກສາຍພົວພັນຂອງ
.ມະນຸດ: ຄອບຄົວ, ພີ່ນ້ອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ ທາງວິນຍານ
ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນສາຍພົວພັນສົມລົດ, ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າກັນໄດ້ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກດຶງດູດໃຈທາງສິນທໍາ,
ແລະ ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ
ກ່ອນ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຮັກແທ້ ແລະ ຄວາມດຶງດູດໃຈ
.ທາງຮ່າງກາຍໄດ້ ມັກຈະຜິດຫວັງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ
ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດລະຫວ່າງສອງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ ເຊິ່ງຊ່ວຍ
ບັນເທົາພາລະໃນຊີວິດຂອງກັນແລະກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນໃນການດໍາ
.ລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ຖ້າທ່ານປັ້ນດິນເຜົາໃຫ້ເປັນຮູບຊົງຂອງແຈກັນ ແລະ ອົບຈົນກວ່າມັນຈະ
ແຂງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງການປັ້ນດິນເຜົາໃຫ້ເປັນຮູບຊົງຂອງຖາດ, ທ່ານຈະບໍ່
ສາມາດເຮັດແບບນັ້ນໄດ້. ແນວໃດກໍຕາມ, ທ່ານສາມາດບິດແຈກັນ ແລະ ຕື່ມຜົງ
.ໃສ່ດິນເຜົາສົດ, ແລະ ຈາກນັ້ນໃຊ້ມັນເພື່ອສ້າງຮູບຊົງຂອງຖາດ
ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າມີນິໄສທີ່ບໍ່ດີຝັ່ງເລິກຢູ່ໃນສະໝອງ ແລະ ພວກເຮົາ
ຕ້ອງການປ່ຽນແປງມັນ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈເພື່ອທຳລາຍ
ນິໄສນັ້ນ ແລະ ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນການກະທຳທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ດີ ເຊິ່ງ
.ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ຕາມທີ່ຕ້ອງການ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງໝາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນ ໃນ
ຂະນະທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຖືກຜູກມັດໂດຍນິໄສນັ້ນ," ແລະ
ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ, ນິໄສນັ້ນຈະແຕກສະຫຼາຍ ແລະ ຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່
.ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ

ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ບັງຄັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້ອຍໃສ່ໃຜ, ແລະ ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້
ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜບັງຄັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ຂ້ອຍ ຫຼື ບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຢູ່ເລິກໆວ່າຂ້ອຍບໍ່ຄວນເຮັດ
ຂ້ອຍຄິດຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈຈະເຮັດ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການ
ຊີ້ນຳຈາກປັນຍາໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ, ຂ້ອຍຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະທຳຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍບໍ່ໂທດໃຜຕໍ່ຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງຂ້ອຍ. ການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮັກມັນສະເໝີ, ແລະຂ້ອຍຈະບໍ່
.ຍອມແພ້ມັນ

ແຮງແມ່ເຫຼັກສູງສຸດ

ພະເຍຊູກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງຊອກຫາລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ແລະ
”. ສ່ວນທີ່ເຫຼືອທັງໝົດຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ
ພຣະເຈົ້າເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກສູງສຸດທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງກຳລັງຂອງຈັກກະວານ
ທັງໝົດ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຮັກທັງໝົດ ພຣະອົງເປັນຜູ້
ສ້າງຈັກກະວານ ແລະ ເປັນນັກສິລະປິນອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສິລະປະ ແລະ
ການສ້າງທັງໝົດ

ເມື່ອທ່ານສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງທ່ານໄປທີ່ພຣະເຈົ້າ: ພະລັງແມ່ເຫຼັກສູງສຸດ
ທີ່ມີຢູ່, ທ່ານຈະສາກໄຟຕົວທ່ານເອງດ້ວຍແມ່ເຫຼັກທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ສາມາດ
ດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການມາສູ່ຕົວທ່ານເອງ
ຖ້າທ່ານຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຮັກພຣະອົງ
ດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ແລະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກຢ່າງສົມບູນໃນທີ່ປະທັບຂອງ
ພຣະອົງໂດຍບໍ່ປາດຖະໜາສິ່ງອື່ນໃດ, ແລ້ວແຮງດຶງດູດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
.ພຣະເຈົ້າຈະນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຝັນເຖິງ ແລະ ອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງມາໃຫ້ທ່ານ
"ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ"

ຄວາມສຳເລັດ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ການປົນປົງຈາກພະຍາດທີ່ບໍ່
ສາມາດປົນປົງໄດ້, ແລະ ການຄວບຄຸມນິໄສ - ທັງໝົດນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ ຖ້າ
ທ່ານໄດ້ໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທາງດ້ານຮ່າງກາຍທັງໝົດ ແລະ
ພົບວ່າພວກມັນບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ໃຫ້ເປີດປະຕູພາຍໃນຂອງທ່ານ, ແລະ ພະລັງ
ທາງວິນຍານຈະໄຫຼອອກມາ, ກຳຈັດຄວາມອ່ອນແອ, ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ
.ຄວາມອຸກອັງທັງໝົດ

ຖ້າທ່ານຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ງຽບສະຫງົບ ແລະ ການຕັ້ງສະມາທິ, ທ່ານຈະຄົ້ນພົບອ່າງ
ເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ລຳອຽງ ແລະ
.ຕອບທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງຢ່າງຈິງໃຈ
ເມື່ອຂ້ອຍພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍເອງ, ຂ້ອຍພົບພຣະອົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ຂ້ອຍມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ພຣະອົງຖ້າແຕ່ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ, ແລະຄັງ
ໜຶ່ງຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍຂ້ອຍໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫາພຣະອົງ. ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້
:ຂຽນຈົດໝາຍເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງຊື່ມັນໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ" ແລະຂ້ອຍເອົາມັນໃສ່ໃນກ່ອງຈົດໝາຍ"
ເມື່ອເຮົາຂຽນຫາໃຜຜູ້ໜຶ່ງ, ເຮົາຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ ເມື່ອຂ້ອຍ
ບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ, ຂ້ອຍກໍຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໜັກ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດຄໍາຕອບກໍມາຫາຂ້ອຍ,
ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຄໍາເວົ້າທີ່ພົມໃສ່ເຈ້ຍ, ແຕ່ເປັນພາບທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວທີ່ໜ້າ
.ອັດສະຈັນ

ທຸກໆຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຈາກພຣະເຈົ້າ ຖ້າຄວາມ
ພະຍາຍາມນັ້ນຈິງຈັງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ຖ້າທ່ານສົ່ງຄໍາຖາມຂອງທ່ານໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຫໍ່ຫຸ່ມພວກມັນດ້ວຍຄວາມ
ຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງ, ແລະສົ່ງພວກມັນຜ່ານທາງໄປສະນີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ, ແລ້ວ
.ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ແນ່ນອນ

* * *

ມີສະລິລະວິທະຍາທາງວິນຍານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງລະບົບປະສາດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້
ມະນຸດສາມາດບັນລຸໄລຍະສູງສຸດຂອງການພັດທະນາສະຕິໄດ້ຢ່າງເປັນເອກະລັກ.
ສະໝອງຂອງມະນຸດ, ໃຫຍ່ກວ່າສະໝອງຂອງສັດສ່ວນໃຫຍ່ຍົກເວັ້ນປາວານ
ແລະ ຊ້າງ, ມີຄວາມສັບສົນຫຼາຍກວ່າ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄິດຫຼາຍ
ກວ່າ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ສະໝອງຂອງມະນຸດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບມະນຸດ,
ຜູ້ທີ່ມີສະຕິທີ່ກ້າວໜ້າກວ່າສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ. ການບິດເບືອນທີ່ສັບສົນ ແລະ ສັບສົນ
ຂອງສະໝອງຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເລິກ
ເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມະນຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດບັນລຸລະດັບການຮັບຮູ້ທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ
ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງຮູ້ຈັກຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາແມ່ນຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄວາມສາມາດ
ທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ມະນຸດໃນລະດັບ
.ວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດວິນຍານ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງເພງໃຫ້ເຈົ້າ
ມັນບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເວົ້າອອກມາກ່ອນ
ແລະຂ້ອຍອຸທິດເພງທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ
ສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຫຼິ້ນຢູ່ພາຍໃນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະຢູ່ເທິງສາຍຂອງມັນ
ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງເພງສວດເພງທໍາອິດນີ້
ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະເໜີມັນໃຫ້ທ່ານເປັນການຖວາຍທີ່ບໍລິສຸດ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສະເໜີເພງທີ່ແທ້ແລ້ງ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາໃຫ້ເຈົ້າ
ຫຼື ທ່ານອາດຈະປະດັບປະດາໂດຍຄົນອື່ນ

ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຍັງເຈົ້ານອກຈາກ
ທຳນອງທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ບໍລິສຸດຜູ້ດຸ່ງຂອງຫົວໃຈຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ວາງດອກກຸຫລາບທີ່ປູກຝັງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ໃນເຮືອນແກ້ວ

ແລະເຕັມໄປດ້ວຍອາລົມແລະຄວາມຫຼົງໄຫຼ
ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍຂໍສະເໜີດອກໄມ້ປ່າທີ່ຫາກ່ຽວກອກມາໃຫ້ເຈົ້າ
ໃນຂົງເຂດຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ຜູ້ສົ່ງເສີມຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຝັງເຈົ້າ
ທູດສະຫວັນຜູ້ປົກປ້ອງ
ວິໄສທັດພາຍໃນຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະສານກັບວິທະຍຸ
ດ້ວຍການສຳຜັດທີ່ອ່ອນໂຍນແລະຮັກແພງ
ຂ້ອຍມັກຝັງໃນການນັ່ງສະມາທິ
:ເຖິງທຳນອງເພງທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ
ສຳລັບການສະແດງດິນຕີທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດ
ແລະ ສຳລັບຊົນສ່ວນຕ່າງໆຈາກການສ້າງສັນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ແລະທຳນອງທີ່ອ່ອນໂຍນຈາກຄວາມປາຖະໜາເກົ່າຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ, ຂ້ອຍໄດ້ປັບຕົວຊີບອກຄວາມ
ຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ
ແລະເມື່ອການນອນຫຼັບໄດ້ຊົງນ້ຳໜັກລົງເທິງໜັງຕາຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເກືອບຈະນອນບໍ່ຫຼັບ
ເພງສວດທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າໄດ້ໄຫຼຜ່ານຂ້ອຍ
ແລະຕອນນີ້ຂ້ອຍອອກອາກາດສຽງສະທ້ອນທີ່ມ່ວນຊື່ນ
ຈາກທຳນອງເພງແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າເພີ່ມສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກັບກຸ່ມຮ້ອງເພງຂອງຜູ້
ນະມັດສະການຂອງພຣະອົງ
ເພງສວດດັງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

* * *

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍຶດໝັ້ນໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ຄົນ
ອື່ນຈະພະຍາຍາມເອົາທຸກຢ່າງທີ່ລາວມີໄປຈາກລາວ, ແຕ່ຖ້າລາວເປັນແນວນັ້ນ,
ຄົນອື່ນຈະສະແດງຄວາມເອື້ອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ລາວ
ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແດງອອກ ຫຼື ສົ່ງໄປໃຫ້ຄົນອື່ນ - ດ້ວຍຄຳເວົ້າ, ການ
ກະທຳ, ແລະ ຄວາມຄິດ - ຈະດຶງດູດກັບຄືນມາຫາເຂົາເຈົ້າໃນລັກສະນະ

ດຽວກັນ ແລະ ໃນລະດັບດຽວກັນ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກ
ເປີດເຜີຍຜ່ານການສະແດງອອກທາງໜ້າ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄົນອື່ນ
ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການສັນສະເທືອນທາງຈິດໃຈ ຫຼື ຄືນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ປະຕິກິລິຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະຂອງການສັນ
.ສະເທືອນເຫຼົ່ານັ້ນ - ທາງລົບ ຫຼື ທາງບວກ

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີແມ່ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ຊົ່ວຄາວໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ເທິງໂລກນີ້,
ແລະໃນໄວໆນີ້ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຍອມສະລະຊັບສິນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
.ຍ້ອນອຸບັດຕິເຫດ, ການລັກຂະໂມຍ, ການສວມໃສ່ ແລະ ການເສຍຊີວິດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຍຶດໝັ້ນ ຫຼື ຮັກສາສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງໄວ້ພຽງ
.ເພື່ອຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງມັນ, ເຮົາກຳລັງຫຼອກລວງຕົວເອງ
ເຖິງແມ່ນວ່າຮ່າງກາຍທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ມາເປັນເວລາຫຼາຍປີເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະ
ຖືກປະຖິ້ມໄປໃນມື້ໜຶ່ງ. ເພາະສະນັ້ນ, ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະບັງຄັບຕົນເອງ
ໃຫ້ເຊື່ອວ່າພວກເຮົາມີສິ່ງຕ່າງໆທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວບໍ່ສາມາດຄອບຄອງໄດ້
.ເລີຍ

ເມື່ອສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນຮູ້ວ່າມັນເປັນຂອງ
ພວກເຮົາພຽງແຕ່ໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນເຕັມໃຈທີ່ຈະ
.ແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ

ເມື່ອຄົນເຮົາປາຖະໜາຫຼາຍກວ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ, ບັນຫາໃຫຍ່ໆຈະ
ລໍຖ້າເຂົາເຈົ້າຢູ່. ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ
ເຊັ່ນ: ອາຫານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ
ບາງຢ່າງ, ແຕ່ໃນການສະແຫວງຫາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດຄວາມ
ຕ້ອງການທີ່ບໍ່ຈຳເປັນອອກ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຢາກທີ່ມີຫຼາຍກວ່າທີ່ຈຳເປັນ

* * *

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໃນຖານະບຸກຄົນໄດ້ ພວກເຮົາ
.ຈຳເປັນຕ້ອງເພິ່ງພາເພື່ອນມະນຸດເພື່ອຈະດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເພີດເພີນກັບຊີວິດ
ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທັງທາງວິນຍານ ແລະ ວັດຖຸ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກສາ
ມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ແລະ ການ
.ບໍລິການ

ພວກເຮົາສາມາດເລັ່ງຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ທາງ
ວິນຍານຂອງພວກເຮົາໄດ້ໂດຍການແບ່ງປັນປະສົບການ ແລະ ການຄົ້ນພົບຂອງ
ພວກເຮົາ

ເມື່ອພວກເຮົາລວມແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາທັງຕາເວັນອອກ, ຕາເວັນ
ຕົກ, ພາກເໜືອ ແລະ ພາກໃຕ້ເຂົ້າກັນ, ພວກເຮົາສາມາດປຸກຝັງພອນສະຫວັນ

ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຄອບຄົວມະນຸດ
.ດຽວກັນໄດ້

* * *

ໃນສ່ວນຂອງຄວາມຝັນຍາມຄຳຄືນຂອງຂ້ອຍ
: ດອກໄມ້ຫຼາຍຊະນິດບານ
ດອກໄມ້ທີ່ຫາຍາກໃນຈິນຕະນາການ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຂອງດາວເຄາະທີ່ອົບອຸ່ນສ່ອງແສງ
ດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມຫວັງຫາງໂລກກຳລັງເບິ່ງບານ
ກີບດອກສິດໃສກຳລັງແຜ່ກະຈາຍ
ຈາກການສືບສວນ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຝັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຂ້ອຍເຫັນໃບໜ້າຂອງຄົນຮັກທີ່ຖືກລືມ
ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຮັກແພງ, ຖືກຝັງໄວ້
ຂ້ອຍນອນຫຼັບດິນແລ້ວ
ດິນຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກ
ພວກເຂົາທຸກຄົນລຸກຂຶ້ນໃນຊຸດກະໂປງທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ
ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຝັນ
ລາວໄດ້ເຫັນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງການທົດລອງທັງໝົດໃນອະດີດ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເສລີພາບແກ່ພວກເຮົາ
ເພື່ອລືມບັນຫາປະຈຳວັນຂອງເຮົາ
ໂດຍການໄປຢ້ຽມຢາມດິນແດນແຫ່ງຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ
ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຕື່ນນອນໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ
ແລະພວກເຮົາຫລົບຫນີຈາກຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງ
ມະນຸດຕະຫຼອດໄປ

* * *

!ໂອ້ ບ່ອນລີໄພອັນສູງສົງ
ຂ້ອຍກຳລັງລອຍຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງຊີວິດ
ຂ້ອຍກຳລັງຖືກພັດພາໄປມາໂດຍພາຍຸທີ່ຮຸນແຮງຂອງຄວາມທຸກຍາກ
ລຳບາກ

ບໍ່ວ່າທ່ານຈະລອຍຢູ່ໃນຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ
ຫຼື, ບາງຄັ້ງຄາວ, ກຳລັງຈົມຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງຄວາມເຈັບປວດ
ຂ້ອຍຢາກຫຼີກໜີຈາກຄວາມເປັນຄູ່
ໂດຍການໄປເຖິງຝັ່ງທະເລອັນສູງສົງ ແລະ ເລິກລັບຂອງເຈົ້າ
ແລະດ້ວຍຄືນຟອງຂອງຄຳອ້ອນວອນແຕ່ລະຄັ້ງຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເຂົ້າໃກ້ເຈົ້າ, ບ່ອນລີໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ
ເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າກະຕືລືລົ້ນສຳລັບການມາຮອດຂອງຂ້ອຍ
!ລາວລໍຖ້າການກັບມາຂອງຂ້ອຍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ
ຂ້ອຍເປັນນົກແຫ່ງສະຫວັນ: ນົກແຫ່ງສະຫວັນ
ເຊິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍງົດງາມດ້ວຍສະເໝງຂອງເຈົ້າ
ແລະສີສັນທີ່ສວຍງາມ

ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຂົນສີທອງຂອງຄວາມເບີກບານທາງວິນຍານ
ຂ້ອຍລອຍຂຶ້ນສູງ
ໃນບັນຍາກາດທີ່ມືດມົວ ແລະ ມືດມົວຂອງຊີວິດ
ກຳລັງຄົ້ນຫາສະຫວັນ
ຂົນທີ່ສຶດໃສຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກເປື້ອນ
ດ້ວຍຮອຍເປື້ອນສີດຳຂອງຄວາມສິນຫວັງ
ມາ, ພຣະເຈົ້າ

ລ້າງນົກສະຫວັນຂອງເຈົ້າ
ດ້ວຍລັດສະໝີແຫ່ງປັນຍາ
ແລະນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດແລະຫວານຊືນ
ແຖນແຫ່ງສັນຕິພາບຂອງຂ້ອຍ ແລະ ສະມໍແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ພາກພຽນເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ໂດຍການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຕ້ອງຮັບຮູ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າພຣະອົງຢູ່ເໜືອກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ
.ທັງໝົດ

ແມ່ສາກິນ, ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງແມ່ທຸກໆຄົນ. ຂໍຈົງເຕັມໄປ

ດ້ວຍປັນຍາແລະຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດ
.ສະແດງຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳມັນບໍລິສຸດທີ່ເຊືອງໄວ້ໃນໝາກກອກ
ເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ປັບ, ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງກໍມີຢູ່ໃນຈັກກະວານ ຜູ້ທີ່ໃຊ້
ເຄື່ອງກົດເພື່ອຄິດກ່ຽວກັບພຣະອົງ ແລະ ນັ່ງສະມາທິໃນພຣະອົງເພື່ອສະກັດນ້ຳ
.ມັນທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບພອນ

ຜ່ານການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກທີ່ສ້າງສັນ, ຂ້ອຍຈະບຳລຸງ

ລ້ຽງເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ແລະ ຫົດນ້ຳມັນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ ຈົນກວ່າດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງຈະເບິ່ງບານໃນ
.ສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ໂລກກຳລັງພະຍາຍາມຍັບຍັງສະຕິຂອງຂ້ອຍດ້ວຍເຊືອກທີ່ແຂງແຮງຂອງ
ຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຕັດເຊືອກເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍມິດ
ແຫ່ງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການແຍກແຍະ ເພື່ອໃຫ້ສະຕິຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການ
.ປິດປ່ອຍ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ພຣະຄຸນອັນສູງສົງ

ພະລັງແຫ່ງຄວາມຄິດ, ຄຳເວົ້າ, ແລະ ການກະທຳມາຈາກພຣະອົງ, ຜູ້ສ້າງ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ພະລັງນີ້ສຳລັບຄວາມຄິດທີ່ດີ, ຄຳເວົ້າທີ່
ດີ, ແລະ ການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນ. ຜ່ານການຝຶກສະມາທິ, ຄວາມຮັກ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າມັນຈະເຕັມໄປທົ່ວທຸກ
ສິ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກຳຈັດອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດອອກຈາກ
ເສັ້ນທາງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະ ເນື່ອງຈາກພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງໂລກແຫ່ງ
ຄວາມຝັນນີ້, ໜ້າທີ່ທຳອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຕໍ່ພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ໂລກແຫ່ງ
.ຄວາມຝັນນີ້

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຫ່າງເຫີນ
ແລະ ປ້ອງກັນຂ້າພະເຈົ້າຈາກການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
ພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະອົງຈະຍັງຄົງຢູ່ສະເໝີ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສູນກາງແຫ່ງ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ສະມັດແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

* * *

ມີບໍ່ແຮ່ແຫ່ງຄວາມຮູ້ ແລະ ຊັບສົມບັດແຫ່ງປັນຍາທີ່ຝັງຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ,
ລໍຖ້າການຄົ້ນພົບ ແລະ ເປີດເຜີຍຜ່ານການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ການ
.ສຳຫຼວດຢ່າງຈິງຈັງ

ມະນຸດໃຊ້ພະລັງງານແຟງຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ຫຼື ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວໃນທຸກ
ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນບາງຢ່າງ, ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາຮູ້ວິທີການລົງທຶນ
ພະລັງງານເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມພວກມັນຢ່າງມີສະຕິ, ເຂົາເຈົ້າຈະບັນລຸສິ່ງທີ່ຍິ່ງ
.ໃຫຍ່ຫຼາຍຢ່າງ

ເມື່ອຈິດວິນຍານເຕັມໄປດ້ວຍປັນຍາຕາມທຳມະຊາດ, ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ຕາມທຳມະຊາດ, ຄວາມຮັກໃນຄວາມດີ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາດີ, ເມື່ອນັ້ນ,
ເຊັ່ນດຽວກັບເຜີງຄືນຫາດອກໄມ້, ຄວາມສຳເລັດ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ຄວາມຮູ້, ແລະ ພອນອື່ນໆທັງໝົດຂອງຊີວິດຈະຄືນຫາເຈົ້າ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງ
.ພຣະເຈົ້າ

* * *

ໃນໂລກນີ້, ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາ ແລະ ພັດທະນາສິລະປະ
ສາກົນຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ ໂດຍການປູກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງກັນໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ປູກຝັງຄວາມເຄົາລົບ ແລະ
.ຄວາມຊື່ນຊົມຕໍ່ຄົນອື່ນໃນຈິດວິນຍານຂອງກັນແລະກັນ

ດັງນັ້ນ, ພຣະອົງ - ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ - ບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້
ປະເທດຊາດໃດໆສົມບູນແບບໃນຕົວຂອງມັນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ພຣະອົງໄດ້
ປະທານໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນຂອງແຕ່ລະຄົນດ້ວຍຄວາມສາມາດແລະພອນສະຫວັນ
ພິເສດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ແຍກແຍະພວກເຂົາດ້ວຍອັດສະລິຍະທີ່ເປັນເອກະລັກ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດປະກອບສ່ວນທີ່ໂດດເດັ່ນຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງອາ
.ລະຍະທຳໂລກ

ສັນຕິພາບໃນໂລກຈະເບັ້ງບານ ແລະ ເກີດຜົນໃນບັນດາປະເທດຊາດຕ່າງໆ
ໂດຍຜ່ານການແລກປ່ຽນຢ່າງສ້າງສັນກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ແລະ ຂໍ້ໄດ້ປຽບທີ່ດີ
.ທີ່ສຸດຂອງແຕ່ລະຄົນ

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອາດຈະມອງຂ້າມຂັບກຜ່ອງຂອງປະເທດຊາດອື່ນໆ,
ພວກເຮົາຕ້ອງເຫັນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຮຽນແບບ
ເຂົາເຈົ້າ. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງສັງເກດວ່າອຸດົມການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສະແດງ
ອອກໃນສາດສະດາ, ອັກຄະສາວິກ, ແລະ ໄພ່ພົນຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ, ຜູ້ທີ່
.ເປັນ - ແລະ ຍັງຄົງເປັນ - ຕົວຢ່າງທີ່ມີຊີວິດຊີວາຂອງຄໍາສອນທີ່ສັກສິດສູງສຸດ
"ຄໍານິຍາມຂອງຄໍາວ່າ "ຕົນເອງ

ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ, ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກສະຕິ ແລະ ພະລັງງານທີ່ອອກມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໂລກ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຈິດວິນຍານ
ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ແຍກຕ່າງຫາກຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ ແລະ ຈາກສ່ວນທີ່ເຫຼືອ
.ຂອງການສ້າງ

ກົງຂັງທາງກາຍະພາບໄດ້ກັກຂັງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງ
ຈິດວິນຍານສາກົນ, ແລະມັນຖືກເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມຫຼົງລືມ, ດັງນັ້ນມັນຈຶ່ງບໍ່ຈິ
ສາລະສໍາຄັນອັນສູງສົ່ງຂອງມັນອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຖືວ່າກົງຂັງທາງກາຍະພາບຂອງມັນ
ເປັນຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ. ດັງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງສົມມຸດ ແລະ ຖືວ່າຄວາມບໍ່ສະອາດ
.ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທັງໝົດຂອງຮ່າງກາຍເປັນຕົວຂອງມັນເອງ

ໃນກໍລະນີດັງກ່າວ, ຈິດວິນຍານຖືກເອີ້ນວ່າ "ອີໂກ້", ແຕ່ເມື່ອອີໂກ້ນີ້ ຫຼື ຕົວ
ຕົນທີ່ນ້ອຍ ແລະ ຈຳກັດນີ້ຮັບຮູ້ວ່າການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຮ່າງກາຍແມ່ນຊົ່ວຄາວ ແລະ
ມັນມີສາລະອັນເປັນອະມະຕະ ແລະ ບໍ່ຕາຍ, ມັນສາມາດຖືກເອີ້ນວ່າຈິດວິນຍານ.
ແລະ ຍິ່ງມັນຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນຂອງມັນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ແລະ ຍິ່ງສະຕິ
ຂອງມັນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ມັນກໍຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນເຊື່ອມ
ຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານ ແລະ ມະນຸດທັງໝົດແມ່ນຄອບຄົວໂລກ
.ຂອງມັນ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຂອງຂວັນທີ່ບໍ່ເສື່ອມສະພາບໄປນໍາ
ມັນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການເນົາເປື້ອນ
ຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈດີ

ການບໍລິການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ
ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ
ພາຍໃຕ້ຖິ່ນໄມ້ຂອງມະນຸດ
ມີກິ່ງງ່າຍາວ

ແລະສາຂາຫຼາຍໆແຫ່ງ
ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເຊື້ອຊາດ
ສັນຊາດຂອງມະນຸດ

ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຍອມຮັບການກະທຳທີ່ດີຂອງເຈົ້າ
ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈດີ
ການຕື່ນຂຶ້ນຄັ້ງທີສອງ

ກັບເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນການຕື່ນຂຶ້ນຄັ້ງທີສອງໃນໂລກອື່ນ
ບາງຄັ້ງຄາວຂ້ອຍຝັນເຖິງໂລກນີ້ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນນັ້ນ, ແຕ່ຂ້ອຍ
ຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນຂາດ, ແລະ ຄວາມຝັນໃນຕອນກາງເວັນຂອງ
ຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນໂລກນີ້ມີກິນຫອມຂອງຄວາມຊົງຈໍາທີ່ກະແຈກກະຈາຍຄືກັບ
.ກີບດອກກຸຫລາບ

ຂ້ອຍເຫັນຕົວເອງລ່ອງລອຍຜ່ານທິວທັດທີ່ສວຍງາມຂອງຊີວິດ, ປະດັບ

ປະດາດ້ວຍຄວາມຝັນ ແລະ ປະດັບປະດາດ້ວຍທິວທັດຫຼາຍໆຢ່າງຈາກ
ປະສົບການທິວທັດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ນໍາເອົາຄວາມຊົງຈໍາທີ່ສັ້ນສະເທືອນຂອງຄວາມ
.ຝັນທາງໂລກຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນນິລັນດອນຂອງສະຫວັນ

ຂ້ອຍໄດ້ຖອນຮາກໝາມແຫ່ງຝັນຮ້າຍອອກຈາກສວນແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ປູກດອກກຸຫລາບແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈໄວ້ໃນນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ຄົນຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຈະຍອມຮັບຄໍາເຊີນຂອງຂ້ອຍ, ມີກິນຫອມຂອງຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ ພາຂ້ອຍ
ໄປກັບລາວໄປສູ່ບ້ານສະຫວັນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ ແລະ
.ພອນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

* * *

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດຜູ້ດູຜ່ອງ ແລະ
ອ່ອນໂຍນ, ແລະ ພຣະອົງແມ່ນອນວ່າຕອບສະໜອງຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ສະແດງຄວາມ
.ປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ພຣະອົງ

ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດວ່າເຂົາເຈົ້າດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍອາຫານ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍລົດ
ອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼາຍຄົນເອີ້ນຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ສັ້ນໆ, ຄືກັບຂົນ
ນົກໃນລົມ, ເຊື່ອຜິດວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງ
ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຕົວກໍຕາມ ແລະ ເຖິງຢ່າງໃດກໍ
ຕາມ, ຫຼາຍຄົນຍັງບໍ່ຮູ້ພຣະອົງ ໂດຍສົມມຸດວ່າພຣະອົງຢູ່ໄກຈາກເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອ
ຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ເຄີຍອ່ອນແອລົງ, ແລະ ຄໍາອ້ອນວອນ

ຈາກໃຈຍັງສືບຕໍ່ຢ່າງງຽບໆ ແລະ ໝັ້ນໃຈ, ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ
ແມ່ນຖືກຊອກຫາດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຫວັງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະປະເຊີນ
ກັບອຸປະສັກຂອງຄວາມອ່ອນແອ, ຄວາມກັງວົນ, ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຫຼື
ຄວາມຄິດທີ່ສັບສົນ, ແລ້ວຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາ, ແລະ ພ້ອມກັບມັນ, ການ
.ບັນເທົາທຸກ

ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງດ້ວຍວິທີທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ງຽບສະຫງົບຕໍ່ທຸກໆຄໍາ
ອ້ອນວອນທີ່ຈິງໃຈທີ່ມາຈາກຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຫົວໃຈ
ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດ

ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ດີແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຕັ້ງໃຈເຮັດ ຖ້າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ກ້າວຕໍ່ໄປໃນເສັ້ນທາງຂອງທ່ານຄືກັບ
ລູກສອນທີ່ລຸກໄໝ້ ຫຼື ໄຟສາຍທີ່ລຸກໄໝ້, ອຸປະສັກທັງໝົດໃນເສັ້ນທາງຂອງທ່ານ
.ຈະໄໝ້ ແລະ ກາຍເປັນຂີ້ເຫຼົາ

ເລື່ອງໜ້າວຽກທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະຈາກນັ້ນ
ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດມັນ. ເມື່ອເຈົ້າປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດ, ໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ສໍາຄັນກວ່າ. ສືບຕໍ່ຝຶກຝົນຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍວິທີນີ້, ແລະເຈົ້າຈະເຫັນຜົນດ້ວຍຕົວເອງ. ຖ້າຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກໃຫຍ່ເກີນໄປ, ໃຫ້ອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ດ້ວຍສັດທາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
.ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າມີພະລັງທີ່ຈະເອົາຊະນະມັນໄດ້

ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການກໍາຈັດຄວາມລົມເຫຼວ, ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຕ້ອງເຂັ້ມແຂງຄືກັບພະຍຸເຮືອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ - ພະຍຸເຮືອນແຫ່ງຄວາມດີ
.- ທີ່ບໍ່ມີອຸປະສັກໃນເສັ້ນທາງ ແລະ ທໍາລາຍແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເທົ່ານັ້ນ
ບໍ່ວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນຈະເປັນໃຜ ຫຼື ມີຖານະທາງສັງຄົມແນວໃດ ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຕັ້ງໃຈດີທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້
.ຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນເພື່ອເຮັດຄວາມດີ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຂັດສົນ
ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
.ເຈົ້າຈະສາມາດປະສົບຜົນສໍາເລັດທຸກຢ່າງ

ມັນແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ນໍາພາມະນຸດຈາກຄວາມປາຖະໜາໄປສູ່ຄວາມ
ປາຖະໜາຈົນກວ່າໃນທີ່ສຸດລາວຈະເຮັດໃຫ້ລາວໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່
ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດໃນການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄື: ການ
.ຮູ້ຈັກຕົນເອງແລະພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຕັ້ງໃຈຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນຕົວຄົນໃນລັກສະນະປົກກະຕິ ແລະ ຄ່ອຍໆ
ເປັນໄປ, ແຕ່ການເຕີບໂຕຂອງມັນສາມາດເລັ່ງໄດ້ໂດຍການຄິດທີ່ດີ ແລະ ການ
ກະທໍາທີ່ຖືກຕ້ອງ

ການຍຶດໝັ້ນແນວຄວາມຄິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຮງກ້າໝາຍເຖິງການ

ບັນລຸແນວຄວາມຄິດນັ້ນໄວ້ຫຼືຊ້າ, ຍ້ອນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ມີຈຸດອ່ອນ ຫຼື ຄວາມຫ້ຖອຍ

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດຖືກຄວບຄຸມ ແລະ ນຳພາດ້ວຍຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ

ມັກຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດພາດ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຖືກນຳພາດ້ວຍປັນຍາ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ແລະ ເມື່ອມັນສອດຄ່ອງກັບ
ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ, ມັນກໍ່ເຮັດວຽກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
.ມະນຸດຊາດ

ການຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ມັນສອດຄ່ອງກັບຄວາມ

ຕັ້ງໃຈອັນສູງສົງ ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈໝູນວຽນຢູ່ສະເໝີອັອມຮອບເປົ້າໝາຍ
ສະເພາະ, ມັນຈະກາຍເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ມີ
ປະສິດທິພາບ ນີ້ແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີໂດຍສາດສະດາ, ບຸກຄົນສຳຄັນ, ແລະ ຜູ້ທີ່
.ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນໂລກນີ້

ກ່ອນຈະລົງມືເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ຈົ່ງຄິດຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານ

ກຳລັງຈະເຮັດ. ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທ່ານຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານເພື່ອບັນລຸ ສິ່ງທີ່
ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົວທ່ານເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ. ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນທາງທີ່
.ຜິດ, ຜົນໄດ້ຮັບຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ທ່ານຢ່າງແນ່ນອນ

ຢ່າຄິດໃນແງ່ລົບ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ເຈົ້າໃຊ້ມັນ ແລະ

.ຊະນະການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເຈົ້າ
ຄວາມຕັ້ງໃຈສາມາດນຳມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງທາງສະລິລະວິທະຍາໃນ
ຮ່າງກາຍ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງການເວລາເພື່ອທຳລາຍນິໄສທີ່ຝັງເລິກຕາບໃດທີ່ທ່ານມີ
ຄວາມຕັ້ງໃຈພຽງພໍ

ເມື່ອພຣະພຸດທະເຈົ້າສະແຫວງຫາການຊົງສຳປະຊັນຍະທາງວິນຍານ,

ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄຊຍະ (ຕົ້ນໝາກເຕືອອິນເດຍ) ແລະ ໄດ້ກ່າວບາງສິ່ງ
:ບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບດັ່ງນີ້

ນີ້ຂ້ອຍນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່

ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າຊ້າຄຳສາບານນີ້ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ

ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຂອງການມີຢູ່

ແລະ ຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າຈາກການຄົ້ນຄວ້າຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງຂອງຂ້ອຍບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ

ເຖິງແມ່ນວ່າກະຕູກແລະຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຈະລະລາຍໄປ

!ຂ້ອຍຈະນັ່ງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ

ໃນທີ່ສຸດ, ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳຮ້ອງຂໍອັນສູງສົງ

ຂອງພຣະອົງ

ລາວໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈດັ່ງກ່າວແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈ
ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈທົ່ວໄປ

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີກະແສພະລັງງານຂອງຈັກກະວານທີ່ຄ້າຊູ່ຮ່າງກາຍຂອງ
ເຈົ້າຢ່າງບໍ່ມີກຳນົດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອມີບາງສິ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຮ່າງກາຍ, ເຈົ້າລືມ
ວ່າພະລັງງານ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຜິດໝາຍເຖິງການ
ສູນເສຍການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງງານຂອງຈັກກະວານນີ້. ການຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ນັ້ນໝາຍເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພະລັງຊີວິດອັນມະຫາສານນັ້ນ
ຕ້ອງຮັກສາຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ຫ້າວຫັນໃນການກະທຳທີ່ດີ
ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສູງສູງໃນຊີວິດ

* * *

ນິໄສແມ່ນເຄື່ອງມື ແລະ ກົນໄກທາງຈິດວິທະຍາອັດຕະໂນມັດທີ່ຊ່ວຍໃນ
.ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ຈຳເປັນໄດ້ງ່າຍ ແລະ ງ່າຍດາຍ
ຫຼາຍຄົນປ່ອຍໃຫ້ນິໄສຂອງຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວເປັນທາດ
ຂອງພວກມັນ, ແລະ ບຸກຄົນສາມາດປົກປ້ອງຕົນເອງໄດ້ ຖ້າລາວດຳລົງຊີວິດ
ແຕກຕ່າງ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າລາວເອົາຈິງເອົາຈັງກັບການຕໍ່ສູ້ກັບນິໄສທີ່ເປັນ
.ອັນຕະລາຍຈົນກວ່າລາວຈະໄປຮອດຄວາມປອດໄພ ແລະ ຝັ່ງແຫ່ງໄຊຊະນະ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບໂດຍການ
ເຕີມເຊື່ອເພີ່ມ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ພວກມັນດ້ວຍຄວາມຫວັງ ແລະ ຄຳສັ່ນຍາທີ
ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ໃນຊ່ວງ
ເວລາທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ສັບສົນເຫຼົ້ານັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເອົາຊະນະນິໄສທີ່ບໍ່ມີ
ຂອບເຂດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຮຽກຮ້ອງການຕັດສິນໃຈທີ່ແຕກຕ່າງຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ເຂົ້າໃຈລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮຽນຮູ້ວິທີການຈັດການກັບພວກ
.ມັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ນິໄສທີ່ບໍ່ດີມີຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໝາກຜົນທີ່ຂົມຂຶ້ນ ແລະ ເປັນ
ພິດ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມ, ນິໄສທີ່ທຳລາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຍຶດຖືຄົນ
ໄວ້ໃນກຳມິທີ່ມີອຳນາດ ແລະ ມີອິດທິພົນທີ່ລືນເຫຼືອ. ແຕ່ເມື່ອຈິດໃຈຮັບຮູ້ເຖິງ
ຄວາມໄຮ້ປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍຂອງນິໄສເຫຼົ່ານີ້, ຜົນກະທົບຂອງ
.ມັນຈະຫຼຸດລົງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດພວກມັນກໍຈະຫາຍໄປຈາກຊີວິດຂອງຄົນ

* * *

ພຣະຄຳພີຍືນຢັນວ່າພຣະເຈົ້າລືນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຫດຜົນ ແລະ
ສະຕິປັນຍາ ເພາະວ່າເຖິງວ່າຈະມີພະລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຄວາມສາມາດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຮ້ອມຮອບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງ
ມະນຸດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດສ້າງແນວຄວາມຄິດທີ່ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້, ແລະ ມັນ
.ກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ບໍ່ມີຈຸດສິ້ນສຸດໄດ້

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດຈາກໄລຍະທາງຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ,
ດາວດວງໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ ແຕ່ເສັ້ນຜ່າ
ສູນກາງຂອງໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມລ໌, ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ
ດວງອາທິດໃຫຍ່ກວ່າຮ້ອຍເທົ່າ ຖ້າທ່ານສາມາດວາງໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້
ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍຫຼາຍເມື່ອປຽບທຽບກັນ ແລະ
ຖ້າພວກເຮົາຈົນຕະນາການເຖິງພາກສະໜາມອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງດວງ
ອາທິດທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນກວ່າມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນປົກຄຸມທ້ອງ
ຟ້າສີຟ້າທັງໝົດ, ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກເຮົາເຫັນກໍເປັນພຽງຈຸດນ້ອຍໆ, ເປັນພຽງຈຸດ
ນ້ອຍໆ, ຂອງຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວ
ຈັກກະວານ ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດ, ມັນກໍຍັງບໍ່ສາມາດກວມເອົາຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້

ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍ ແລະ ອະນັນຕະພາບຈຳກັດ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່
ໃຫ້ຈິດໃຈເຂົ້າໃຈຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານ. ຄວາມວ່າງເປົ່າອັນ
?ແທ້ຈິງນີ້ມາຈາກໃສ, ແລະ ຂອບເຂດຂອງມັນຢູ່ໃສ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ຫຼື ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ຫຼື ຕົ້ນ
ກຳເນີດ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກທີ່ສຸດ
ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກໆ, ແລະ ພຣະອົງຊົງຮູ້ຢ່າງມີສະຕິເຖິງທຸກໆພື້ນທີ່
.ທີ່ພຣະອົງຄອບຄອງ, ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ປານໃດກໍຕາມ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຈິດໃຈ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງຈິດໃຈ ແລະ ລືນກາຍ
ອຳນາດຂອງມັນ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະອົງຜ່ານທາງຈິດໃຈ
ໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາສາມາດເອີ້ນພຣະອົງໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ
ຊັດເຈນວ່າ ສະຕິອັນສູງສົງ, ຄວາມສຸກອັນສູງສົງ, ຫຼື ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ;
.ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈິດໃຈ

ເຖິງແມ່ນວ່າຈິດໃຈບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມທັງໝົດຂອງການມີຢູ່ໄດ້, ແຕ່
ມັນກໍສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບ
ຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ການວັດແທກມັນແມ່ນສອງປະສົບການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງ
.ສົນເຊີງ

ຄືນບໍ່ສາມາດວັດແທກສິ່ງອ້ອມຂ້າງໄດ້, ແຕ່ມີຈຸດຕິດຕໍ່ລະຫວ່າງພວກມັນ
ໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ຈຸດນີ້ແມ່ນສະຕິທີ່ສູງກວ່າ ສະຕິນີ້ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງ
ພຣະເຈົ້າ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຮົາ
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງເຫດຜົນທຳມະດາຈົນກວ່າມັນຈະເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດ
ກັບສະຕິທີ່ສູງກວ່າ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງ
.ສົງ

ພວກເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳກັດຢ່າງແທ້ຈິງໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຈຳກັດ ແລະ
ຈຳກັດ. ໂຍຄະແມ່ນການດຶງຈິດໃຈອອກຈາກສິ່ງພາຍນອກເພື່ອສຸມໃສ່ແຫຼ່ງທີ່ມາ

ພາຍໃນຂອງຄວາມຈິງ. ດ້ວຍວິທີນີ້ເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາສາມາດຄົ້ນພົບວິທີການທີ່
ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອລວມສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປເຂົ້າໃນຮູບພາບທີ່ຈຳກັດຂອງການສ້າງຂອງ
.ພຣະອົງ ແລະ ຈັກກະວານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພວກມັນ

ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດແມ່ນສິ່ງທີ່ພະເຈົ້າສ້າງທີ່ສັບສົນ ແລະ ຊັບຊ້ອນທີ່ສຸດ.

ຈຸລັງດັງເດີມດຽວ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຈາກການລວມຕົວຂອງເຊື້ອອະສຸຈິ ແລະ ໄຂ່, ຈະ
ແບ່ງຕົວ, ແລະ ຜ່ານການຄຸ້ນຂອງຂະບວນການແບ່ງຕົວນີ້, ຈຸລັງຫຼາຍພັນລ້ານຈຸ
ລັງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນອ້ອມຮອບມັນເພື່ອສ້າງໂຄງສ້າງທາງກາຍະພາບທີ່ເປັນບ່ອນຢູ່
.ອາໄສຂອງສະຕິທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້ປະລິມານພະລັງງານທີ່ເກັບໄວ້ໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊົນໜຶ່ງ

ກຣາມ ຖ້າພະລັງງານນັ້ນຖືກປ່ອຍອອກມາ, ເອເລັກຕຣອນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຈະແຜ່

ລາມໄປສູ່ອະວະກາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ພະລັງ ແລະ ສະໜາມຂອງສະຕິທີ່ຢູ່

ພາຍໃນຮ່າງກາຍເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ ເຖິງແມ່ນວ່າໂຄງສ້າງທີ່ປາກົດ

ຂຶ້ນຂອງພວກເຮົາປະກອບດ້ວຍເນື້ອໜັງ, ເລືອດ, ແລະ ກະດູກ, ແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຈຸ

ລັງທີ່ໜ້າແໜ້ນຂອງມັນແມ່ນກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ກະແສຊີວິດ ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ

.ພະລັງງານທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ສັບສົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມຄິດ ແລະ ການຮັບຮູ້

ຄວາມຄິດແມ່ນບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ນັບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນກຳເນີດ

ຂອງເວລາ, ແນວຄວາມຄິດທີ່ເກີນກວ່າຈິນຕະນາການໄດ້ໝູນວຽນຢູ່ໃນອາກາດ

ຄວາມຄິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະອະທິບາຍ, ແຕ່ຖ້າທ່ານພິຈາລະນາ

ຈຳນວນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄດ້ຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງທ່ານ ແລະ ໄດ້

ສະແດງອອກມາຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄິດກ່ຽວກັບແນວ

.ຄວາມຄິດຫຼາຍລ້ານຢ່າງທີ່ມີຢູ່

ຖ້າທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້, ລອງນຶກເຖິງຄວາມຄິດທັງໝົດທີ່ເຈົ້າມີໃນປັດຈຸບັນ,

ຫຼືແມ່ນແຕ່ມື້ດຽວ, ແລະຈາກນັ້ນພິຈາລະນາຈຳນວນຄວາມຄິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່

ສະສົມໂດຍມະນຸດຊາດທັງໝົດຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ, ຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້

.ພຣະເຈົ້າຮູ້ທຸກຢ່າງ

ຈິດໃຈບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈແມ່ນແຕ່ປະກົດການທຳມະຊາດທີ່ລະອຽດອ່ອນ

ທີ່ສຸດ ລອງພິຈາລະນາຈຳນວນເອເລັກຕຣອນທີ່ໝູນວຽນຢູ່ໃນກະແສໄຟຟ້າທີ່ໄຫຼ

ຜ່ານຫລອດໄຟ! ຫຼາຍລ້ານລ້ານເອເລັກຕຣອນເຕັ້ນລຳຮ່ວມກັນ, ສ້າງແສງ

ສະຫວ່າງທີ່ພວກເຮົາເຫັນ ອະນຸພາກເຫຼົ່ານີ້, ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຖິງແມ່ນວ່າຈະໃຊ້ກ້ອງ

ຈຸລະທັດ, ເດີນທາງຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປຫາອີກຈຸດໜຶ່ງໃນຈັກກະວານພາຍໃນວິນາທີ

ເຫຼົ່ານັ້ນ ການທົດລອງທາງວິທະຍາສາດຍືນຍັນເລື່ອງນີ້

ຖ້າທ່ານພະຍາຍາມນັບຈຳນວນໂປຣຕອນ ແລະ ເອເລັກຕຣອນທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນ

ດາວເຄາະຂອງພວກເຮົາ, ຈິດໃຈຈະສືບຕໍ່ການຄິດໄລ່ເປັນເວລາສັ້ນໆ ແລະ

.ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຢຸດ. ສິ່ງທີ່ປາກົດຕໍ່ຈິດໃຈຂອງນັກຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຂອບເຂດ

ແຕ່ມັນມີຈຸດໜຶ່ງທີ່ຄວາມຄິດກາຍເປັນເລື່ອງທີ່ລະອຽດອ່ອນເກີນໄປທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃຈ. ຈາກລະດັບນັ້ນ, ເຊິ່ງຈິດໃຈບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖອກເທ
ແສງສະຫວ່າງທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະອົງອອກມາ: ການສັນສະເທືອນຂອງຈັກກະວານ
ທີ່ສະຫຼາດທີ່ສ້າງ ແລະ ຄ້າຊຸການສ້າງທີ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ
ມິດຕະພາບ

?ມິດຕະພາບຄືເສື້ອຜ້າທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຖືກທຳມາຈາກຫົວໃຈບໍ່
ຫຼື ມັນແມ່ນການລວມຕົວຂອງສອງຈິດໃຈເຂົ້າກັນເປັນຈິດໃຈອັນກວ້າງໃຫຍ່
?ໄພສານອັນດຽວ

ແມ່ ແລະ ລູກສາວ, ສອງນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ຜູດອອກມາຈາກແຫຼ່ງດຽວ
ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍກະແສຄວາມຮັກ ແລະ ດັບຄວາມຫົວກະຫຍາຍຂອງ
?ຈິດວິນຍານທີ່ແຫ້ງແລ້ງ

ຫຼືວ່າມັນເປັນດອກກຸຫລາບໂດດດ່ຽວທຳມາກາງສອງກິ່ງງ່າທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນ
?ປ່າແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເປັນມິດ
?ຫຼືວ່າມັນເປັນຄວາມຄິດໜຶ່ງໃນສອງຮ່າງກາຍ
?ມິດຕະພາບສາມາດປຽບທຽບໄດ້ຄືກັບມ້າສອງໂຕບໍ່
ເຖິງວ່າຈະມີສີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ພວກມັນກໍ່ດຶງພາຫະນະແຫ່ງຊີວິດມາ
ຮ່ວມກັນ

?ສູ່ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງດ້ວຍວິໄສທັດທີ່ເປັນເອກະພາບບໍ່
?ມິດຕະພາບແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ຫຼື ຄວາມສະເໝີພາບ
ກຳແພງຂອງມັນແມ່ນສ້າງດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ
?ແຕກຕ່າງບໍ່

?ລາວເຫັນດີກັບຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວຢ່າງຕາບອດບໍ່
ແລະ ຍ່າງດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມສຸກໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມ
ບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມໂງ່ຊ້າ

?ໄປສູ່ຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ການກຳຈັດພາບລວງຕາ
!ມິດຕະພາບເປັນພຶດຕິສູງສົ່ງ, ມີຜົນດີ, ແລະ ສັກສິດ
ເມື່ອຄົນສອງຄົນສັນຍາວ່າຈະສັດຊື່ຕໍ່ກັນໄປດົນນານ
ພວກເຂົາຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່
ແຕກຕ່າງກັນກໍ່ຕາມ

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນດີ ແລະ ເຫັນດີນຳກັນ, ມັນກໍ່ເປັນໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ
ແພງ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື
ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ອວຍພອນໃຫ້ກັນແລະກັນ
ໂຊກດີ, ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຂົາປາດຖະໜາໃຫ້ຕົນເອງ
ລາວຊິນຊົມຍິນດີໃນຄວາມສຳເລັດຂອງເພື່ອນຄືກັບທີ່ລາວຊິນຊົມຍິນດີໃນ
ຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນເອງ

ບ່ອນທີ່ຄົນຮັກບໍ່ໄດ້ຊອກຫາຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສະບາຍໃຈໂດຍເສຍຄ່າ
ໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນຮັກ

ແລ້ວໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດໃຈນັ້ນ
ມິດຕະພາບເບັ້ງບານ ແລະ ງົດງາມ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມຂອງ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີ

ເພາະວ່າມິດຕະພາບແມ່ນພຶດຕະສົມ, ເກີດຈາກສອງຈິດວິນຍານ
ກິນຫອມຂອງມັນມາຈາກດອກກຸຫລາບສອງຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ແລະ ສືບຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ສັນຄອນ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສັນຄອນຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ
ມິດຕະພາບເກີດຈາກຫົວໃຈຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້
ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ລືສຸດອຸດົມສົມບູນໄຫຼອອກມາ

ມັນເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນດິນແຫ່ງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມບໍລິງລອຍກັນ
ແຕ່ມັນນອນຫຼັບຢູ່ເຢັນເປັນກ້ອນ ແລະ ໃຊ້ເວລາຢູ່ໃນຄວາມຄຸ້ນເຄີຍຫຼາຍ
ເກີນໄປ ແລະ ການຂາດຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ມັນຫາຍໃຈບໍ່ອອກ ແລະ ຫາຍໃຈເອົາລົມຫາຍໃຈສຸດທ້າຍພາຍໃຕ້ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຢ່າງໜ້າແໜ້ນ
ແຕ່ຫົວໃຈທີ່ອ່ອນໂຍນຂອງນາງສາມາດຖືກເອົາຊະນະໄດ້ໂດຍຄວາມຄາດ

ຫວັງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການເທົ່ານັ້ນ
ການຫຼອກລວງແລະການຫຼອກລວງ
ແມ່ນແລ້ວ, ສັດຕູພຶດເຫຼົ່ານີ້ກໍາລັງເຮັດວຽກຂອງພວກມັນຢູ່ໃນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງ

ມິດຕະພາບ ແລະ ກັດກິນຫົວໃຈສິບວິດຂອງມັນ
ໂອ້ ມິດຕະພາບ, ໂອ້ ພຶດພັນທີ່ເບັ້ງບານ, ຊຸ່ມຊື່ນແຫ່ງທ້ອງຟ້າ, ສະພາບ
ແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມຂອງເຈົ້າຄືດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່

ປາສະຈາກຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ເພື່ອນມິດ
ພະຍາຍາມສ້າງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ປູທາງໃຫ້ກັນແລະ
.ກັນຕາມເສັ້ນທາງ

ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງເຈົ້າໄດ້, ໂອ້ ມິດຕະພາບ
ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ເຄົາລົບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ
ບໍ່ມີຫຍັງເຮັດໃຫ້ໃບໄມ້ຂອງເຈົ້າຊຸ່ມຊື່ນໄປກວ່າການສືບຕໍ່ຫວານທີ່ໃສໆ

ແລະ ໄຫຼລົງມາຢ່າງອ່ອນໂຍນ
ຈາກສະຫວັນຂອງຫົວໃຈທີ່ຈິງໃຈແລະຮັກແພງ
ໂອ້, ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ

ບໍ່ວ່າກີບດອກກຸຫລາບຂອງເຈົ້າກະແຈກກະຈາຍໄປໃສກໍຕາມ
ສະຖານທີ່ນັ້ນສັກສິດ
ມັນຈະກາຍເປັນວັດທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ມັນໄດ້ຮັບການຢຽມຢາມໂດຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນຄວາມ
ສັກສິດຂອງຊີວິດ

* * *

ຂ້ອຍຈະສ່ອງແສງຮອຍຍິມ ຄວາມມືດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ
ຈະຫາຍໄປ, ແລະ ຂ້ອຍຈະເຫັນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃນແສງສະຫວ່າງຂອງ
ຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດມົວອັນໜ້າແທ້ໝາຍຂອງຍຸກສະໄໝ
.ທີ່ສະສົມໄວ້

ເມື່ອຂ້ອຍພົບຕົວເອງ, ຂ້ອຍຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນ, ແບກຫາບ
ຮອຍຍິມຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຈະຍິມກ່ອນ, ຈາກນັ້ນຕາ ແລະ ໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍ ທຸກ
ໆອະຕອມໃນຕົວຕົນຂອງຂ້ອຍຈະສ່ອງແສງດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງຮອຍຍິມ
ຂ້ອຍຈະເຈາະເຂົ້າໄປໃນຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈທີ່ມືດມົວ ແລະ ຈູດໄຟອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະກິນກິນຄວາມໂສກເສົ້າທັງໝົດ
ຂ້ອຍຄືແປວໄຟແຫ່ງຮອຍຍິມທີ່ໜ້າຕົນຕາຕົນໃຈ ຂ້ອຍຈະສຶດຊື່ນດ້ວຍລົມ
ພັດແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສົງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລຸກເປັນໄຟໃນຄວາມມືດມົວຂອງ
.ຈິດໃຈ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ພົບຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກອັນສັກສິດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະແບກໄຟແຫ່ງຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ຫົວໃຈທຸກໆຄວາມ ຂ້ອຍຈະ
ຍິມກ່ອນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຍາກ, ແລະ ຂ້ອຍຈະດົນໃຈຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານແລະ
ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ຍິມ

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະທ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າ ໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີສັດທາທັງໝົດ,
ຂ້າພະເຈົ້າພົບຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີ ແລະ ຫົວໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈໃນຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງອ້າຍເອື້ອຍ
ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີ ແລະ ດີໃຈໃນຄວາມ
ສະບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີພາບຂອງຕົວເອງ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດົນໃຈປັນຍາ
ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄົນອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າເພີ່ມພູນຊັບສົມບັດຂອງ ປັນຍາ ແລະ
ຄວາມຮູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ ໃນຄວາມສຸກຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບຄວາມສຸກ
.ຂອງຕົວເອງ

ບໍ່ມີຫຍັງຈະລົບຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມລືມເຫຼວ, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ,
ແລະ ຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢ້ານກົວ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
ອ່ອນເພຍລົງໄດ້

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ໄຟພິບັດ ແລະ ໄຟພິບັດຕ່າງໆບໍ່ສາມາດທໍາຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້
ເພາະວ່າຂ້ອຍມີຄວາມສຸກນິລັນດອນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະ
.ໄດ້

ໂອ້ ຮອຍຍິມອັນສັກສິດ ແລະ ງຽບສະຫງົບຂອງສະຫວັນ, ຂໍໃຫ້ປະທັບຕາ
ໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຮອຍຍິມຜ່ານຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມເປັນເສດຖີພັນລ້ານແຫ່ງຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າ
ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຢູ່ໃນຄັງເງິນຂອງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດທາງວິນຍານ ແລະ ສະຫວັດດີພາບທາງວັດຖຸໃນ
ເວລາດຽວກັນ

* * *

ຄວາມສະຫງົບສຸກໄຫຼອອກມາຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍ
ມັນພັດຜ່ານຂ້ອຍຄືກັບລົມພັດເບົາໆ
ຄວາມສະຫງົບສຸກໂອບກອດຂ້ອຍຄືກັບນ້ຳຫອມທີ່ມີກິນຫອມ
ຄວາມສະຫງົບສຸກໄຫຼຜ່ານຂ້ອຍຄືກັບຄືນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກປົນປົວຫົວໃຈຂອງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມວິຖີ
.ກັງວົນ, ແລະ ເຜົາຜານໜາມຂອງຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ການນອນບໍ່ຫຼັບ
ສັນຕິພາບຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ - ຄືກັບກ້ອນໄຟທີ່ລຸກເປັນໄຟ
- ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ
ສັນຕິພາບຄືກັບມະຫາສະໝຸດ, ເຕັມເຕັມພື້ນທີ່ ແລະ ບັນຍາກາດ
ສັນຕິພາບຄືກັບເລືອດສີແດງເຂັ້ມ; ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍມີຊີວິດ
ຊີວາ

ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄືກັບແສງຕາເວັນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຮ້ອນຮອບ
ຮ່າງກາຍຂອງຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຂ້ອຍ
ແປວໄຟແຫ່ງສັນຕິພາບອອກມາຈາກຮູຊຸມຂົນຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຈາກຫົວຈິກກະວານ
ກິນຫອມຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກແຜ່ລາມໄປທົ່ວສ່ວນດອກກຸຫລາບ
ເຫຼົ້າແວງແຫ່ງສັນຕິພາບກໍາລັງຫົດຢອດຢູ່ສະເໝີຈາກເຄື່ອງປັບຂອງຫົວໃຈ
ທຸກດວງ
ສັນຕິພາບແມ່ນຊີວິດຂອງກ້ອນຫີນ ແລະ ດວງຈັນ, ໄຜ່ພົນ ແລະ ສາດ
ສະດາ

ສັນຕິພາບຄືນ້ຳພູຂອງຈິດວິນຍານ
ນ້ຳທີ່ມາຈາກໂຖແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົດ
ເຊິ່ງຂ້ອຍກັນຕອງຜ່ານຮູຊຸມຂົນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງອະຕອມຂອງຂ້ອຍ
* * *

ຂ້າພະເຈົ້າຈະອະທິຖານດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ແຮງກ້າຈົນກວ່າຄວາມມືດມົວຂອງ
ການໄຕ່ຕອງຈະຖືກກະຕຸ້ນໂດຍການປະທັບຢູ່ອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ມີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖ່າຍທອດເພງຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນ

ອາກາດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງແລະຈິງໃຈ, ໂດຍຫວັງວ່າພຣະອົງຈະຕອບ
.ສະໜອງຜ່ານຜູ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

!ໂອ້ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ສະເໝີ, ຜູ້ຊົງເກີດຄວາມສຸກໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ
ປົດປ່ອຍຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຈາກພາລະຂອງຄວາມເສີຍເມີຍແລະການຫຼົງລີ້ມ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດນັ້ນຫວານອັນປະເສີດຂອງການມີຢູ່ຂອງ

ທ່ານ

ເມື່ອຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຂອງຂ້ອຍຂະຫຍາຍອອກໄປ,
ຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າກໍມາສູ່ຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຟັງສຽງສະທ້ອນຂອງຮອຍຕີນອັນບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ

ສະເໝີ

ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ຮັບເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງການໄຕ່ຕອງທີ່ເລິກ
ເຊິ່ງທີ່ສຸດ

ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ແລະ ປັນຍາຈະຖືກມອບໃຫ້

ຂ້ອຍ

ຊ່ວຍຂ້ອຍຊອກຫາເຈົ້າ
ໃນຄວາມເລິກຂອງນ້ຳຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຫົວກະຫາຍເຈົ້າ

ຄວາມຮັກ

ຄວາມຮັກຄືກິນຫອມຂອງດອກລີລີທີ່ບານ
ແລະສຽງຮ້ອງປະສານສຽງຂອງດອກກຸຫລາບທີ່ງົບສະຫງົບ

ສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມງາມຂອງທຳມະຊາດ

ຄວາມຮັກຄືບົດເພງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຮ້ອງເພື່ອຊີວິດ

ແລະ ການເຕັ້ນລຳທີ່ສົມດຸນຂອງດາວເຄາະຕ່າງໆ

ໃນການເດີນທາງໄປສູ່ອະວະກາດເລິກຕະຫຼອດໄປ

ມັນແມ່ນຄວາມຢາກໄດ້ຂອງດອກໄມ້ເພື່ອຕື່ມແສງແດດ

ແລະມັນຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍຢາລະລຶກແຫ່ງ

ຊີວິດ

ມັນແມ່ນຄວາມປາຖະໜາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ

ເພື່ອບຳລຸງຮາກທີ່ຫົວນ້ຳດ້ວຍນ້ຳນົມຂອງມັນ

ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງຊີວິດທຸກປະເພດດ້ວຍສາລະສຳຄັນຂອງຊີວິດ

ມັນແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງດວງອາທິດ

ເພື່ອຮັກສາສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີການເຄື່ອນໄຫວ

ຄືແຮງຂັບເຄື່ອນຂອງຊີວິດ

ເພື່ອໃຫ້ການປົກປ້ອງ ແລະ ການດູແລເດັກນ້ອຍ

ມັນແມ່ນຮອຍຍຶມຂອງຄວາມບໍລິສຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກຂອງພໍ່

ໃສ່ລູກນ້ອຍ
ແລະ ການຍອມຈຳນົນໂດຍອັດຕະໂນມັດໃນຫົວໃຈຂອງຄົນຮັກ
ເພື່ອໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ສະແດງຄວາມເສຍໃຈໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ
ມັນເປັນກຳມະຈອນຂອງມິດຕະພາບ
ຜູ້ທີ່ສ້ອມແປງຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ ແລະ ປົນປົວບາດແຜ
ມັນເປັນສຽງຮຽກຮ້ອງສູ່ຫົວໃຈທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ
ລາວເປັນນັກກະວີທີ່ລືນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດ
ຜູ້ທີ່ທຶນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງນາງ
ມັນແມ່ນວົງມົນຂອງຄວາມສະໝິດສະໝໍ້ມລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ
ດຽວກັນ
ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່
ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ
ແລະຂົງເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງ
ມັນຄືສຽງກະຊິບຂອງຊີວິດ
ໃນຂອບເຂດຂອງຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ
ແລະທ້ອງຟ້າຂອງຫົວໃຈທີ່ປະດັບດ້ວຍດວງດາວແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົງ
ຄວາມຮັກຄືຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານ
ສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານທີ່ຮັກປາຖະໜາ
ແລະນາງຢາກຕິດຕໍ່ຫາລາວ ແລະ ສື່ສານກັບລາວ
ຈາກບ່ອນເກັບມ້ຽນ: ຄຳເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄົນທີ່ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ

ເດັກນ້ອຍອາດຈະເຫັນວ່າຄວາມສຳເລັດແມ່ນການເປັນເຈົ້າຂອງເຄື່ອງຫຼິ້ນ
ແລະ ຖືກກະຕາຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ບາງທີອາດມີລົດຄັນນ້ອຍໆໃຫ້ຂີ່. ເດັກທຸກຍາກ
ອາດຈະເຫັນວ່າຄວາມສຳເລັດແມ່ນການມີເງິນຊື້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ, ໃນຂະນະທີ່
ເດັກທີ່ຮັ່ງມີອາດຈະບໍ່ພໍໃຈກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຂາດຄວາມພໍໃຈ.
ເດັກດັ່ງກ່າວ, ທີ່ຖືກຄອບງໍາດ້ວຍຈຳນວນສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ, ອາດຈະກາຍເປັນ
.ເລື່ອງຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພໍໃຈ

ເມື່ອເຮົາໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ເຮົາກໍ່ຫົວຂວັນໃສ່ຄວາມປາຖະໜາໃນໄວເດັກຂອງ
ເຮົາ. ແມ່ນແຕ່ຫຼາຍສິ່ງທີ່ຜູ້ໃຫຍ່ພະຍາຍາມເຮັດໃນມື້ນີ້ກໍ່ສູນເສຍຄວາມດຶງດູດ
.ໃຈໃນມື້ອື່ນ ຫຼື ມື້ຕໍ່ໄປ, ແລະ ຖືກທົດແທນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາໃໝ່ໆ
ມັນເປັນສິ່ງທີ່ແນະນຳໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໃຊ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສິ່ງທີ່
.ຈຳເປັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ

ຄວາມສຳເລັດແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງມີສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນ
ຊີວິດຄື: ອາຫານ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສຸຂະພາບ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຖ້າພວກເຂົາຂາດ

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງເລັກນ້ອຍ, ພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ທຸກຍາກ
.ລຳບາກ

ຄົນເຮົາຕ້ອງສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມສຸກໃນ
ລະດັບຕ່ຳສຸດ. ບໍ່ວ່າຄົນເຮົາຈະມີຈິດວິນຍານ ຫຼື ວັດຖຸນິຍົມ, ມັນບໍ່ມີຄວາມຂັດ
ແຍ້ງກັນວ່າມີຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານບາງຢ່າງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ
ເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ສະຫວັດດີພາບ. ຖ້າບໍ່ມີສຸຂະພາບ
ແຂງແຮງ (ຢ່າງໜ້ອຍທາງດ້ານຈິດໃຈ), ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມ
.ສຳເລັດໄດ້

ແຕ່ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຫຍັງ? ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ທຸກຢ່າງທີ່ລາວ
ຕ້ອງການໃນຊີວິດ, ລາວຍັງຈະຮູ້ສຶກວ່າຫວ່າງເປົ້າເພາະວ່າລາວເປັນຈິດວິນຍານ,
ແລະສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່ລາວໄດ້, ເຊິ່ງກ່ອນອື່ນໝົດ
.ແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈ

ພວກເຮົາມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງມີຄວາມສຸກ, ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາ
ມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງທຸກທໍລະມານ ຄວາມລັບຂອງຄວາມສຳເລັດ ແລະ
ຄວາມສຸກຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ ເຈົ້າອາດຈະມີຄວາມສຸກໃນເຮືອນທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງເຈົ້າ
ຫຼາຍກວ່າກະສັດໃນພະລາຊະວັງທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງພະອົງ ຜູ້ທີ່ພົບຄວາມ
ສຳເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງພາຍນອກຕົວເອງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເສດຖີບໍ່ມີ
ຄວາມສຸກ; ແທນທີ່ຈະ, ມັນໝາຍຄວາມວ່າຖ້າເຈົ້າສາມາດສະກັດຄວາມສຸກຈາກ
.ຊີວິດໄດ້, ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະທຸກຍາກ ຫຼື ຮັງມີ, ເຈົ້າກໍປະສົບຜົນສຳເລັດໃນທຸກດ້ານ
ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວທີ່ເຫຼືອແຕ່ຄວາມເສຍໃຈ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈນັ້ນ ບໍ່
ແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ໃນຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ຄວາມຊົ່ວຄາວຂອງການບັນລຸ
ມັນຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສຸກໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຄວາມສຳເລັດຈະ
ຫາຍໄປກໍຕາມ ສິ່ງດີໆທັງໝົດທີ່ຄົນເຮົາໄດ້ເຮັດ ແລະ ສືບຕໍ່ເຮັດໃນຊີວິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ຈະຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຄາວທີ່ຕະຫຼອດໄປວ່າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ນັ້ນແມ່ນ
.ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຄົນເຮົາບັນລຸໄດ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ; ມັນບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ດ້ວຍຄວາມ
ຮັງມີ ຫຼື ຊັບສິນຂອງຄົນໆນັ້ນ ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມສຳເລັດນັ້ນເລິກເຊິ່ງກວ່າ
ນັ້ນຫຼາຍ ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງສາມາດວັດແທກໄດ້ໂດຍຄວາມສາມາດຂອງຄົນ
.ທີ່ຈະມີຄວາມສຸກພາຍໃຕ້ທຸກສະຖານະການ

ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງທ່ານແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ສະບາຍໃຈ, ແລະ ທ່ານ
ບໍ່ມີອະຄະຕິຕໍ່ໃຜ ຫຼື ບໍ່ຍຸດຕິທຳຕໍ່ໃຜ ແລະ ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານໝັກແໝ້ນ
ແລະ ຍືດຫຍຸ້ນໃນເວລາດຽວກັນ, ແລະ ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ
ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເມື່ອທ່ານສາມາດໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃນ

ທາງທີ່ມີກຽດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ທ່ານກໍເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະສົບ
.ຜົນສໍາເລັດ

ເດັກນ້ອຍມັກຈະພໍໃຈກັບສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆສອງສາມຢ່າງ, ແຕ່ເມື່ອລາວ

ໃຫຍ່ຂຶ້ນລາວຢາກເປັນເຈົ້າຂອງຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ເຊັ່ນ: ເຮືອນວິນລາ ແລະ
.ລົດ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຮູ້ວ່າເຈົ້າຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມສຸກກໍຕາມ
ຄວາມພໍໃຈແມ່ນຢູ່ໃນຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ ຜູ້ທີ່ຮັກສາ

ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ໃນໂລກແຫ່ງອຸດົມການ - ໂລກແຫ່ງແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງ
ສົ່ງ - ຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຈໍາກັດຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ກັບສິ່ງຂອງ
ທາງວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບຊັບສິນທາງວັດຖຸ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງອີກ, ຜູ້ທີ່ໝັກ
ໝູ່ນກັບການສະສົມຄວາມຫລູຫລາ (ເພື່ອຄວາມຝຸ່ມເພື່ອຍ ແລະ ການ
.ອວດອ້າງ), ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ມີຄວາມຫລໍ່ຫລອມຢ່າງແທ້ຈິງ

ມັນເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າສໍາລັບຄົນທີ່ຈະອ່ານປຶ້ມ ແລະ ບົດຄວາມທີ່ເປັນ

ປະໂຫຍດ ແທນທີ່ຈະເສຍເວລາໄປກັບກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າການອ່ານຄືການສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າ, ການໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
.ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ

ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນຮູ້ຈັກຕົນເອງ, ຮູ້ສຶກວ່າສະພາບ

ແວດລ້ອມຂອງຈັກກະວານກໍາລັງເຕັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ໄຫຼຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດ
ຂອງລາວ, ແລະ ເຕີມເຕີມຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ
!ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງລາວ ແລະ ນັ້ນແມ່ນໄຊຊະນະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ຄວາມງາມ

ຄົນທີ່ມີສາຍຕາຮູ້ຄຸນຄ່າຄວາມງາມທຸກບ່ອນ ຄົນອື່ນປະຕິບັດຄືກັບວ່າ

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຕາ; ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ຫຼື ຮູ້ສຶກບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດ

.ສັງເກດເຫັນຫຍັງໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມກໍຕາມ
ສີທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງໂລກເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ງາມ ແລະ ໝາແໜ້ນເມື່ອທຽບກັບສີ

ທີ່ສວຍງາມຂອງໂລກດາວເຄາະ ຫຼື ໂລກອີເທີຣ໌

ໃນລະດັບທາງກາຍະພາບ, ມະນຸດໄດ້ຄົ້ນພົບຫຼາຍວິທີເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ

ການຮັບຮູ້ທາງສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕາເປົ້າໄດ້ຮັບການປະທັບໃຈສີທີ່ຈໍາກັດ;

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຫີນສີນ້ຳຕານອ່ອນບາງຊະນິດມີສີທີ່ສົດໃສພາຍໃຕ້ແສງ

.ultraviolet. ເມື່ອແສງນີ້ຖືກບັງ, ຫີນຈະກັບຄືນສູ່ສີເຂັ້ມເດີມຂອງມັນ

ຫຼາຍສີໃນໂລກທາງກາຍະພາບ, ເຊັ່ນສີຟ້າຂອງທ້ອງຟ້າ, ແມ່ນພາບລວງຕາ

ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍການສະຫ້ອນຂອງແສງໃສ່ອະນຸພາກປະເພດຕ່າງໆ. ເນື່ອງຈາກວ່າ

ຕາສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ພຽງແຕ່ລະດັບການສັນສະເທືອນທີ່ຈໍາກັດທີ່ປະກອບເປັນທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຈັກກະວານ, ມະນຸດຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຫັນສະເປກຕຣໍາທີ່ລະອຽດອ່ອນ

ແລະ ລຶກລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກມັນ. ຖ້າທ່ານໄດ້ເຫັນພວກ
.ມັນ, ທ່ານຈະປະຫລາດໃຈກັບຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມງົດງາມຂອງພວກມັນ
ດັ່ງນັ້ນ, ທັງຕາ ແລະ ຫູບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້. ມະນຸດບໍ່
ສາມາດສູດດົມກິນຫອມທີ່ບໍລິສຸດ ຫຼື ເຫັນຮູບຮ່າງ, ຮູບພາບ ແລະ ຄວາມປະທັບ
.ໃຈທີ່ລະອຽດອ່ອນນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ໄຫຼຜ່ານຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງອິເທີ
ມະນຸດມັກຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ເຖິງແມ່ນແຕ່ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຕົກຢູ່ພາຍໃນ

.ຂອບເຂດການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ
ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມປະເທດແມັກຊິໂກ ແລະ ໄດ້ເຫັນ "ສວນລອຍ
ນ້ຳ" ຂອງທະເລສາບ Zuquemilco, ຄວາມງາມຂອງພວກມັນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
.ສິລະປິນຜູ້ສູງສົ່ງ

ຍັງມີອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນຄວາມງາມທາງທຳມະຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນ. ຂ້ອຍ
ຖາມລາວກ່ຽວກັບຄວາມປະທັບໃຈຂອງລາວຕໍ່ທິວທັດທີ່ສວຍງາມເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ລາວຕອບວ່າ: "ຂ້ອຍກຳລັງຄິດຫາວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການລະບາຍນ້ຳເພື່ອ
".ປູກຝັງທີ່ດິນຫຼາຍຂຶ້ນ

ລາວໄດ້ເບິ່ງທະເລສາບຈາກມຸມມອງຂອງລາວເອງ ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາ
.ທຸກຄົນຈຶ່ງເບິ່ງສິ່ງຕ່າງໆຕາມຄວາມຄິດ ແລະ ອະຄະຕິຂອງຕົວເຮົາເອງ
ທຸກໆຈິດວິນຍານຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍແຮງສັນສະເທືອນ ຫຼື ການສັນສະເທືອນ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດລ້ວນແຕ່
.ເປັນປັດໃຈທີ່ຊ່ວຍສ້າງບຸກຄະລິກກະພາບ ຫຼື ສະຕິຂອງບຸກຄົນ
ແຕ່ລະຄົນມີຮູບຮ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ການສັນສະເທືອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທຸກ
ສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຄົນເຮົາໄດ້ເຮັດມາຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍຍັງຄົງຖືກເກັບໄວ້ໃນສະໝອງເປັນ
ແຄບຊູນທີ່ຖືກບີບອັດຂອງແນວໂນ້ມ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງ ແລະ ເນື່ອງຈາກພວກ
ເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນແຄບຊູນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຫຼາດໃຈກັບການ

.ກະທຳຂອງແຕ່ລະຄົນ, ແຕ່ລະຄົນຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ
ບາງຄົນມັກຈະຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມສຸກໄດ້ງ່າຍໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະແຈ້ງ,
ຫຼືອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ດີໃນທາງທີ່ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ, ແມ່ນແຕ່ຈາກຕົວເອງ.
ຄົນອື່ນມັກມີວຽກງານກັບການວິພາກວິຈານ, ເຜີຍແຜ່ຂ່າວລື, ແລະເປີດເຜີຍຄົນ
ອື່ນ, ໃນຂະນະທີ່ຕົວຕົນພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າເອງຕ້ອງການຄວາມສົນໃຈແລະ
.ການຊຳລະລ້າງຢ່າງຮີບດ່ວນ

ແນວໂນ້ມທາງຈິດໃຈເຫຼົ່ານີ້ຝັງຈິດວິນຍານ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນ
.ສະແດງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຕົນເອງທີ່ສູງສົ່ງ

ມະນຸດມີຄວາມສັບສົນ ແລະ ຈຳກັດຕົນເອງຫຼາຍປານໃດ! ແຕ່ລະຄົນລ້ວນ
ແຕ່ເປັນເລື່ອງລາວຫຼາຍບົດ, ມີເຫດການທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ ແລະ ສາກທີ່ຫຼາກ
.ຫຼາຍ

* * *

ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມລຶມເຫຼວຕ້ອງຖືກກຳຈັດດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ
ກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ. ຄວາມຢ້ານກົວຕ້ອງຖືກຫຼຸດ
ຜ່ອນໂດຍການບໍ່ເວົ້າເກີນຈິງ. ຄວາມໂສກເສົ້າຕ້ອງຖືກກຳຈັດດ້ວຍຄວາມ
ສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມສຸກ. ຄວາມຫຍາບຄາຍຕ້ອງຖືກເອົາຊະນະດ້ວຍຄວາມ
ເມດຕາ ແລະ ການພິຈາລະນາ. ຄວາມບໍ່ມີເຫດຜົນຕ້ອງຖືກກຳຈັດດ້ວຍຄວາມ
ຮັກແພງ ແລະ ຄວາມສຸພາບ. ຄວາມຄິດທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກ
ບັນລັງແຫ່ງສຸຂະພາບດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຄວາມ
ລົບກວນ ແລະ ຄວາມກັງວົນຕ້ອງຖືກກຳຈັດໂດຍສັດທາ ແລະ ການກະຕຸ້ນ ພະລັງ
ຂອງຈິດໃຈ. ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຕ້ອງຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານ
.ເພື່ອສຳຜັດກັບພຣະພິກາທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງຈາກສະຫວັນ
ໃຫ້ນ້ຳໃຈອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສຸກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນ
ຜົວເຜີນ ແລະ ມີອາຍຸສັ້ນ

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນແທ້ຈິງ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ ພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ພວກເຮົາເວົ້າອອກມາເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຊີວິດ ແລະ ຄວາມລັບຂອງການມີຢູ່ ພວກເຮົາອາດຈະ
ບໍ່ຮູ້ຂອບເຂດທັງໝົດຂອງຂອບເຂດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ພວກເຮົາ
ສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມມີຢູ່ຂອງ
.ພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າຄືຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈັກກະວານ ບ່ອນທີ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ສະຫ້ອນອອກມາ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ຄວາມຄິດທີ່ຮູ້ແຈ້ງທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມປະຕິບັດຄວາມງຽບສະຫງົບເພື່ອຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກ
.ຂອງພຣະອົງ

ມີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະດັບປະດາສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
ດ້ວຍດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງ ແລະ ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງ
.ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຸກ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານສາຍຕາທາງ
ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງ
.ພຣະອົງແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກພາກສ່ວນຂອງຈັກກະວານ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຝັງທຸກໆສຽງກະຊິບຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກສາກິນ, ແລະ ຜ່ານຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ຂ້ອຍສາມາດ

ຊອກຫາພຣະອົງໄດ້, ເພາະວ່າຜ່ານຄວາມຮັກ ຜູ້ສະແຫວງຫາຈະເຂົ້າໃກ້
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕົມຈາກແຫຼ່ງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສັກສິດ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ດ້ວຍພະລັງງານຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອປົນປົວຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະ ເພື່ອປົນປົວຈິດວິນຍານຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍການຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ເກີດຈາກການນັ່ງສະມາທິ
ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ, ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ໄພພິບັດ, ສັດທາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ສັນ
.ຄອນ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງໃສ່ເສັ້ນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຫຍຸ້ງ, ຂ້ອຍຈະ
ຮັບຮູ້ເຖິງລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ໃນທຸກໆສະຖານທີ່ທີ່ຫຍຸ້ງຢູ່ໃນກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍ
ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກຈິດວິນຍານ
.ຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ນຳມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດປະທານຈິດໃຈທີ່ເຄືອເພື່ອເຜືອແຜ່ໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ, ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຫັນໃນທະເລສາບທົ່ງບໍ່ສະຫງົບຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ການສະຫ້ອນ
ຂອງດວງຈັນໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ
.ຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະດຳນັ້ນເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການ
ສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ
.ອັນສູງສົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ເພາະວ່າ
ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຮັກມະນຸດຄົນໃດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດໄດ້
ໃນຄວາມເລິກຂອງພູເຂົາ ແລະ ທ້ອງຟ້າທົ່ງບໍ່ສະຫງົບ, ແລະ ໃນຄວາມ
ເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຖ້າແຫ່ງຄວາມງົບງຽບສະຫງົບ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຕົມຈາກນັ້ນພູທີ່ບໍ່ລົດຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ຫຼື
.ແຫ້ງແລ້ງໄປຕະຫຼອດການ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດສະການທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມຮັກເທົ່າທຽມກັນ
ຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງຫົວໃຈທຸກຊະນິດ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ

ເງິນບໍ່ແມ່ນຕົວຊີບອກເຖິງລົດນິຍົມທີ່ດີ ຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍຄົນຊື່ສຶງຂອງທີ່
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ, ເຊິ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນຈະສະສົມຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນກອງ
ທີ່ບໍ່ໜ້າເບິ່ງ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການເງິນຫຼາຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮືອນໜ້າ
ສົນໃຈ; ລົດນິຍົມເປັນອົງປະກອບຫຼັກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແນວຄວາມຄິດຂອງການ
ປັບປຸງເຮືອນໃຫ້ສວຍງາມເຮັດໃຫ້ບາງຄົນຫຼົງໄຫຼ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໝັກໝູ່ນຢູ່ກັບ
.ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ຈຳກັດຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີພາລະໜັກກັບການໃຊ້ຈ່າຍໃບບິນຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ໃບບິນ
ຄ່າໄຟຟ້າຮີບດ່ວນ ມັກຈະປາຖະໜາຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະຈາກ
ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການເງິນ ແຕ່ອິດສະລະພາບນັ້ນຈະບໍ່ມາຈາກການຍອມ
ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຂີ້ຄ້ານ ແລະ ການບໍ່ມີກິດຈະກຳ, ຫຼື ການປະຖົມທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີ
.ເຫດຜົນ ຫຼື ເຫດຜົນ

ຄັງໜຶ່ງມີເລື່ອງເກີດຂຶ້ນທີ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ປະສົບກັບການສູນເສຍອັນ

: ໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ເວົ້າວ່າ

"ໂອ້, ວິບັດແກ່ຂ້ອຍ! ຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍໂຊກຊະຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມຍ"

ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປະຖົມທຸກຢ່າງ ແລະ
".ກາຍເປັນຄົນບວດ

ໝູ່ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ປະຖົມທຸກຢ່າງໄວ້ທາງຫຼັງ, ແຕ່ລາວໄດ້

!ປະຖົມທຸກຢ່າງໄວ້ທາງຫຼັງ

ສະຫວັດດີພາບທາງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກພໍໃຈແມ່ນສອງອົງປະກອບທີ່

ສຳຄັນສຳລັບການບັນລຸຄວາມສຸກ ຫຼັງຈາກການກວດສອບ ແລະ ການຈັດຮຽງ

ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດແລ້ວ, ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: "ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນ

ການໄດ້ຮັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວັດຖຸທີ່ຈຳເປັນ, ແລະ ການບໍ່ສາມາດມີ

"ຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່ມີເຫດຜົນ

ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງມີຢູ່ໃນດວງດາວ, ໃນໂລກທີ່ດີ, ໃນຈັງຫວະການເຕັ້ນ

ຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ໃນຈັງຫວະອາລົມ. ຜູ້ໃດທີ່ສືບຕໍ່ເດີນໜ້າ ໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້

ຮັບພອນ ແລະ ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ຈະ

ເຫັນພຣະອົງຢູ່ໃນເສື້ອຄຸມສີທອງຂອງຈັກກະວານ - ເສື້ອຄຸມແຫ້ງແສງສະຫວ່າງ

ທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວນິລັນດອນທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ - ແລະ ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນ

ມີຊີວິດຊີວາຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສູງສຸດ ແລະ ໃນທຸກໆ

.ຈັງຫວະການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈ

ຫຼາຍຄົນໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ຄຶນຫາພຣະອົງ, ແລະ

ຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ສຳຜັດກັບທີ່ປະທັບຂອງ

ພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ການປິ່ງ" ແກ່ນຂອງທຸລະກິດທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມໂງ່ຈ້າ"

ມະນຸດເຮົາສາມາດກຳນົດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມ

ຕັ້ງໃຈ, ກຳນົດຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຈົ້າສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານໄດ້ຖ້າເຈົ້າເລືອກທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງເປັນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຮັກ, ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປວດຍ້ອນການກະທຳທີ່ຜິດ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ບົກຜ່ອງ. ພຣະອົງໄດ້ປະທານພະລັງແຫ່ງການແຍກແຍະ ແລະ ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເນື່ອງຈາກການຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການເລືອກທີ່ບໍ່ສະຫຼາດ, ມະນຸດຈຶ່ງນຳຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ເຈົ້າຕ້ອງມີອິດສະລະພາບ ແລະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ໃຜມາບັງຄັບ ຫຼື ຄອບງຳການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງອ້ອມຂ້າງ, ຮີດຄອງປະເພນີ ຫຼື ປະເພນີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈຳກັດ ແລະ ຄວບຄຸມວິຖີຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງປະຕິບັດດ້ວຍປັນຍາ, ຟັງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພິຈາລະນາຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນຄວາມພະຍາຍາມໃດໆ ຈົ່ງຫຼີກລ່ຽງການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນຜ່ານພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳ. ຈາກພຣະເຈົ້າ

ຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາຍັງເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມອິດສາ, ແລະ ຄວາມອິດສາ, ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີອິດສະລະພາບ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມອາລົມ ແລະ ການກະທຳຂອງຕົນເອງ, ແລະ ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກສະຕິປັນຍາທີ່. ທຳລາຍ, ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຜິດໆ ຖ້າເຈົ້າຊື່ສັດຕໍ່ຕົວເອງຢ່າງສົມບູນ, ປັນຍາຈະສະໜັບສະໜູນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຖືກຕ້ອງຈະນຳພາການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າສະຫວ່າງສະໄຫວ ແກ່ນພັນຂອງການກະທຳໃນອະດີດທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມໂງ່ຈ້າຕ້ອງຖືກ "ອົບ" ໃນໄຟແຫ່ງການສະທ້ອນ ແລະ ປັນຍາ ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດງອກ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ອີກ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະຕ້ານ ແລະ ຂັດຂວາງການໂຈມຕີທີ່. ຮຸນແຮງຂອງການຫຼອກລວງ

ພາບລວງຕາຂອງຈັກກະວານ - ຫຼື ຊາຕານ - ຫຼອກລວງມະນຸດດ້ວຍຄຳສັນຍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການລ້ລວງທີ່ດຶງດູດໃຈໃຫ້ໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງກາມ, ແລະ ຄວບຄຸມຄວາມສາມາດຂອງລາວ ເພາະລາວສັນຍາກັບລາວວ່າລາວຈະມີຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ບໍ່ມີຄວາມເປັນຈິງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດວຽກຢ່າງໜັກເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ລາວຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ມີ. ຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານຢ່າງອຸດົມສົມບູນ

ຜູ້ມີປັນຍາຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຈິງ ແລະ ພາບລວງຕາ ແລະ
ມີຄວາມຊຳນານໃນການແຍກແຍະ. ເມື່ອພວກເຂົາເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນການ
ພິຈາລະນາ, ພວກເຂົາຈະຮູ້ຢ່າງໃກ້ຊິດເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງສິດເສລີພາບໃນ
ການເລືອກ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກເພື່ອເຮັດ
ໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ
.ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ດີ

ການສະທ້ອນປະຈຳວັນ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພາບພຶດຕະກຳຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສັກສິດ
ຂອງຈິດວິນຍານພາຍໃນຂ້ອຍເປີເປື້ອນ, ແລະຂ້ອຍຈະຈື່ໄວ້ວ່າແສງສະຫວ່າງອັນ
ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງມາສູ່ຕົວຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກຳຈັດຄວາມ
ມືດມົວຂອງພາບລວງຕາອອກຈາກຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
.ພຣະອົງຜູ້ທີ່ສ້າງຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍ
ພາຍໃຕ້ທຸກໆຄືນຂອງຊີວິດແມ່ນມະຫາສະໝຸດອັນອຸດົມສົມບູນຂອງການ
ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ, ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຈັງຫວະຂອງຫົວໃຈແມ່ນທະເລອັນບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຈັກກະວານ

ທຸກໆຄືນຂ້ອຍຈະໝັ້ນໃຈກັບຕົວເອງວ່າຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍ
ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ວິນຍານທີ່ສະຖິດຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ
ແລະວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເປັນອະມະຕະຕະຫຼອດໄປ
ເມື່ອຂ້ອຍຕື່ນນອນ, ຂ້ອຍຈະຈື່ຢືນຢັນມັນອີກຄັ້ງ
ໃນໂຄງສ້າງຂອງການນອນຫຼັບ ຂ້ອຍຈະຟື້ນຕົວ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ນັ້ນຍັງບໍ່ພຽງພໍ ຂ້ອຍຕ້ອງການສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມ
ສະຫງົບ ແລະ ການໄຕ່ຕອງ ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍສາມາດຖອຍຫຼັງໄດ້ໃນແຕ່ລະມື້ ເພື່ອ
ຄືນຫາຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄືນພົບຄວາມລັບຂອງຈິດວິນຍານ
.ຂອງຂ້ອຍ

ຂ້ອຍຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍແມ່ນແຕ່ຊ່ວງເວລາ
ດຽວ, ແລະບໍ່ວ່າສະພາບການທາງວັດຖຸຂອງຂ້ອຍຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍ
ຍັງຄົງຮັ່ງມີໃນພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພຣະຄຸນອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານ
.ຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ

ຄວາມຮັກຄືການເອີ້ນຢ່າງງົບງຽບຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ
.ຊີວິດທັງໝົດໃຫ້ກັບຄືນສູ່ເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງພຣະອົງ
ຄວາມຮັກເກີດຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການຕໍ່ອາຍຸ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຕໍ່ອາຍຸຕົວເອງ ແລະ ກະຕຸ້ນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ກ້າວ
.ໄປຂ້າງໜ້າໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມສຳເລັດ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຫຼີກລ່ຽງສອງຢ່າງທີ່ສຸດຂີດຄື: ຄວາມຫຼົງຕົວເອງ ແລະ ຄວາມ
ຄິດໃນແງ່ລົບ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຜ່ານຂ້ອຍ ແລະ ຖ້າ

ຂ້ອຍແຕະຕ້ອງພຣະພິກຂອງພຣະອົງ ຂ້ອຍຈະປອດໄພຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
.ທັງໝົດ

ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າເປົ້າໝາຍຂອງຊີວິດແມ່ນຄວາມສຸກ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ເຫັນ
ແກ່ຕົວທີ່ກົດກັນຄົນອື່ນ, ແຕ່ເປັນຄວາມສຸກທີ່ລວມເອົາພວກເຂົາ ແລະ ເຄີຍໃຫຍ່
.ເຂັມແຂງຂຶ້ນໂດຍການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດວງຈັນແມ່ນດວງຈັນເຕັມດວງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດວງ
ອາທິດແມ່ນພະລັງ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນຈິດໃຈສາກົນ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ຈຳກັດຕົວເອງໃຫ້ກັບຕົວ
"ຕົນນ້ອຍໆ: "ອະຕະ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາສະແຫວງຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈຂອງ
ພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະເປີດປະຕູໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ສົ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາ
.ຕ້ອງການເພື່ອເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ຂ້ອຍຈະຮັກສາຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເປີດກວ້າງ ແລະ ຍອມຮັບເອົາ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະເຫັນພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສະຫງ່າງາມ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນການຕິດຕໍ່ທີ່ສຳຄັນກັບການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
.ພຣະອົງ

ເມື່ອຂ້ອຍເປີດຕາຂອງຂ້ອຍສູ່ຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ, ຄວາມມືດຈະ
ຫາຍໄປ ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງສັດທາຈະພາຂ້ອຍໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມ
ສະຫວ່າງບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງລໍຖ້າຢູ່
ຂ້ອຍຈະຮູ້ໄວ້ວ່າຄວາມໂງ່ຊ້າແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງພະຍາດທາງຮ່າງກາຍ,
ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານທັງໝົດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະກຳຈັດຄວາມມືດຂອງຄວາມ
.ໂງ່ຊ້າໂດຍການເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບເພື່ອນແຫ່ງປັນຍາຜ່ານປຶມ ແລະ ຄຳສອນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປຜ່ານປະຕູຂອງການສຶກສາຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ໄຕ່ຕອງຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ

ສູ່ໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ມະຫັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນ ຂ້ອຍຈະອ່ານ
ປຶມ ແລະ ເອກະສານທີ່ດຶງໃຈກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງແຮງບັນດານໃຈ
.ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທັງໝົດ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພະລັງທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະໃຫ້ພວກເຮົາແຕ່ລະ
ຄົນເພື່ອສ້າງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜມີ. ມັນແມ່ນພະລັງຂອງການລິເລີມສ້າງສັນ,
ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອພັດທະນາພະລັງ
.ນັ້ນ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີ□□□□□□
□□ແຫ່ງຄວາມສັກສິດພາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍ, ແລະ ຂະບວນແຫ່ງຂອງຊີວິດ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ເດີນທາງຂອງມັນ, ໂດຍຮູ້ວ່າພະລັງແຫ່ງການສ້າງສັນອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ, ຍົກລະດັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຄິດຢ່າງລະອຽດກ່ອນຈະກະທຳ. ນີ້ໄສແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທຳຕ່າງໆ, ແລະ ການກະທຳສາມາດຖືກຕັດສິນໄດ້ຈາກຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່
ຈິດໃຈ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຫຼຸດຜົນຈາກນີ້ໄສທີ່ບໍ່
.ດີ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ນິໄສມາເປັນຂ້າທາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ນຳທາງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດພັດທະນາຕົນເອງທາງວິນຍານຜ່ານ
ການລົງວິໄນທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ
ຈະບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີຄວາມສຸກຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ບໍ່ມີ
ຄວາມຮັກຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ບໍ່ມີຊີວິດຖ້າບໍ່ມີ
ພຣະເຈົ້າ

ຂໍທັກທາຍເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ເອົາທຳນອງຈາກເພງຕ່າງໆ
ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ອ່ອນໂຍນໄດ້ຖືກນຳມາຈາກບົດກະວີ ແລະ ຂໍພຣະຄຳພີ
ຕ່າງໆ

ຢາອະລິຍະທຳໄດ້ຖືກສະກັດຈາກນ້ຳຫວານ
ແລະນາງໄດ້ລວບລວມກິນຫອມຂອງດອກໄມ້ແລະດອກກຸຫລາບ
ຂ້ອຍໄດ້ເອົາແນວຄວາມຄິດຈາກຈິດໃຈທັງໝົດ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ ນຳ ເອົາວິນຍານມາຈາກຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ແລະສຽງດິນຕີຂອງວັດຖຸທາງດາລາສາດກໍໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ດຶງເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກທຸກຊີວິດ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄຳອ້ອນວອນ
ທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ປະສົມຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຈັບເອົາສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມສະຫງົບງົບ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາຄວາມປາຖະໜາແລະຄວາມປາຖະໜາຈາກໝັ້ນແຫ່ງ
ຄວາມອຸທິດຕົນຂອງຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາພວກມັນທັງ ໝົດ ມາໃຫ້ເຈົ້າ
?ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ອອກມາຈາກບ່ອນລືຊ່ອນຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເຈົ້າຍອມຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາອັນຖ່ອມຕົວຂອງຂ້ອຍຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ

?ບໍ່

ອາຈານ ປາຣະມະຣັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ເລື່ອງຂອງໝາກອະງຸ່ນສີດໍາ

ດັງທີ່ອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້

ຫຼັກຖານທີ່ຍິງໃຫຍ່ບາງຄັ້ງກໍມາຈາກຄວາມປາດຖະໜາເລັກໆນ້ອຍໆ
ຄັ້ງໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢູ່ Boston ກັບເພື່ອນ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໝາກອະງຸ່ນ

ດໍາພວງໃຫຍ່ ແລະ ຢາກຊື້ມັນ, ແຕ່ມັນມີລາຄາ 3 ໂດລາ [ຫຼາຍກວ່າເຈັດສິບປີ

"!?ກ່ອນ], ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄົນເວົ້າວ່າ, "ລາວບໍ່ຝຸ່ມເພື່ອຍບໍ່

ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະບໍ່ຊື້ໝາກອະງຸ່ນ, ແລະຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການຍືນຍັນ

ພາຍໃນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ: "ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍຕ້ອງການໝາກ

".ອະງຸ່ນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະພຣະອົງຈະປະທານໝາກອະງຸ່ນໃຫ້ຂ້ອຍອີກ

ປະມານຫົກເດືອນຕໍ່ມາ, ໃນຕອນແລງມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ໄປຮ້ານຂາຍໝາກໄມ້

ແລະ ຊື້ໝາກອະງຸ່ນບາງຊະນິດທີ່ຄ້າຍຄືກັບໝາກທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ, ໂດຍ

ລືມຄໍາສັນຍາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບຕົວເອງວ່າຂ້ອຍຈະລໍຖ້າຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະ

ປະທານໝາກອະງຸ່ນໃຫ້ຂ້ອຍ. ຫັ້ນໃດນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງສະຫວັນພາຍໃນຕົວ

"ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ເອົາໝາກອະງຸ່ນເຫຼົ່ານັ້ນຄືນ

ຂ້ອຍຫັນກັບໄປແລະເວົ້າກັບເຈົ້າຂອງຮ້ານວ່າ, "ເອົາໝາກໂມ້ນ້ຳເຜິ້ງໃຫ້

ຂ້ອຍແທນໝາກອະງຸ່ນ." ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າສັບສົນ, ແຕ່ລາວໄດ້ເຮັດຕາມທີ່

.ຂ້ອຍຂໍ, ແລະຂ້ອຍກໍອອກໄປຝ້ອມກັບໝາກໂມ

ເມື່ອຂ້ອຍກັບຮອດເຮືອນ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກແປກໃຈທີ່ພົບກ່ອງໜຶ່ງທີ່ມີໝາກອະງຸ່ນ

ດໍາສອງພວງທີ່ບໍ່ມີປ້າຍຕິດຢູ່, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຢາກຮູ້ວ່າໃຜ

ເອົາມັນໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ, ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຊອກຫາວ່າມັນແມ່ນ

ໃຜ, ແລະມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງພະເຈົ້າອີກຄັ້ງ, ຮັບປະກັນວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້

ຍິນ. ໃນຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກໍາລັງບັນຍາຍ, ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໃນຜູ້

ຊົມໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ພະເຈົ້າ

".ບອກຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ເອົາໝາກອະງຸ່ນໃຫ້ຂ້ອຍ

ລາວຕອບວ່າ "ປະຕິເສດ", ແຕ່ຕໍ່ມາລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າມີຫຍັງ

ເກີດຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງນັ່ງສະມາທິ ລາວໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງ

ອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ມີຂອງລາວຖືໝາກອະງຸ່ນສີດໍາ, ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ

ທີ່ສຸດໃນໃຈຂອງລາວແມ່ນວ່າລາວຄວນໄປຊື້ໝາກອະງຸ່ນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ໂຍຄະນັນ

.ດາ

ລາວເວົ້າວ່າລາວຊື້ໜຶ່ງມັດແລ້ວຊື້ອີກມັດໜຶ່ງ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຍັງເຊື່ອວ່າ

ພາບນິມິດນັ້ນຕ້ອງເປັນພຽງພາບຫຼອນ. ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ອະທິຖານ [ເພື່ອຮູ້ຄວາມ

ຈິງ] ແລະມັນກໍກາຍເປັນທີ່ຊັດເຈນສໍາລັບລາວວ່າພາບນິມິດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ

ແລະມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ລາວຊື້ໝາກອະງຸ່ນເຫຼົ່ານັ້ນແລະ

.ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ

ຊ່ອງຫວ່າງທີ່ຍາກທີ່ຈະຕື່ມເຕັມ

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງກະຕຸ້ນພະລັງທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ
ພາຍໃນຕົວເຂົາ, ເພາະວ່າຄວາມສຸກແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບການເປີດເຜີຍນັ້ນ. ຜູ້ທີ່
ປາດຖະໜາຢາກບັນລຸຂອບເຂດສ່ວນຕົວເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງ
ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຈິດໃຈດ້ວຍຄວາມຄິດສ້າງສັນເພື່ອແຕ່ລະຕ້ອງຄວາມ
ຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນພວກເຂົາ ແລະ ເພື່ອຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ
.ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ອຸດົມສົມບູນຢູ່ໃນຕົວຕົນຂອງພວກເຂົາ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍໂດຍບໍ່ໄດ້
ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ
ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດ, ການລົງທຶນທີ່ຂາດທຶນ ແລະ ຜົນຜະລິດ
.ທາງປັນຍາຂອງລາວຈະໜ້ອຍ

ຜູ້ທີ່ຢາກຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມປາດຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງມີນ້ຳໃຈເຮື້ອເພື່ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ມີເມດຕາ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແລ່ນໄລ່ຕາມຄວາມປາດຖະໜາທາງໂລກ, ປອບໂຍນຕົນເອງ
ດ້ວຍຄວາມສຸກທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ຍືນຍົງ, ແລະ ພວກເຂົາທຸກທໍລະມານຍ້ອນການບໍ່
!ບັນລຸມັນ ຫຼື ຍ້ອນການບັນລຸມັນ

ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານການເງິນໃນທີ່ສຸດກໍຈະຮູ້ສຶກວ່າ
ມີຄວາມຫວ່າງເປົ່າໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຍາກທີ່ຈະຕື່ມເຕັມ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່
ເຊື່ອມຕໍ່ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນຄົນຮັ່ງມີ, ມີອໍານາດ, ແລະ ມີຄວາມ
.ສຸກກັບຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ການບໍ່ສົນໃຈຄໍາສັ່ງຂອງປັນຍາ ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກ
ຜິດຊອບນໍາໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຄິດ□□□□□□, ລືນ, ອັນຕະລາຍ ແລະ ທຸກຍາກ
ລໍາບາກ, ໃນຂະນະທີ່ການຕິດຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍານໍາໄປສູ່ການ
ປົດປ່ອຍຈາກການກັກຂັງ ແລະ ການໄດ້ມາເຊິ່ງອໍານາດທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກກໍານົດໂດຍສະຕິປັນຍາທີ່ຜິດພາດ ແລະ ນິໄສທີ່
.ຫຼອກລວງ

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມສຸກສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປະສົບການຂອງ
.ຄົນທີ່ມີປັນຍາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມືກັບປັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດ ແລະ ພົບວິທີແກ້ໄຂເຫຼົ່ານັ້ນ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຜູ້ໃດທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງສະຫວັນຈະລອຍຢູ່ໃນ
ທະເລແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ລາວຈະໂຊກດີຢ່າງແທ້
ຈິງ

ຜູ້ໃດທີ່ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຄິດເຖິງລາວ, ເຕັມເຕັມຊີວິດຂອງລາວ
.ດ້ວຍພອນ ແລະ ມອບລົດຊາດຂອງນ້ຳຫວານແຫ່ງຄວາມສຸກໃຫ້ແກ່ລາວ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດມາສູ່
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ມັນປຸກຄວາມປາດຖະໜາທາງວິນຍານໃນໃຈຂອງເຮົາ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສະຫະພັນອັນສູງສົງແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ເໝືອນກວ່າຄວາມສຸກອື່ນ
ໆທັງໝົດ

ຜູ້ທີ່ສາມາດສຳຜັດຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານໄດ້ຮັບພອນ
ເມື່ອສາວິກຮູ້ສຶກຢາກສ້າງຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ເປັນເອກະພາບ
ດ້ວຍສະຕິຮູ້ອັນສູງສຸດ
ລາວຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຫຼີກລ່ຽງຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານວັດຖຸ
ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບການສັນສະເທືອນທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ການປົນປົງ
ແລະເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວກາຍເປັນເລື່ອງຮີບດ່ວນຫຼາຍຂຶ້ນ
ພຣະເຈົ້າເປີດທາງໃນຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງ
ລາວຫາຍໃຈເອົາກິນຫອມແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະຜ່ານມັນ, ລາວໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງ
ການລ້ລວງລາຄາຖືກສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງມັນ
ຈິດວິນຍານຂອງລາວດູດຊຶມຄວາມຫວານຊືນທົ່ງດງາມ
ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວຊິນຳຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໝາກ
ໄມ້ທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດຂອງ gnosis
ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ຊັດເຈນຂອງການມີໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດທີ່ສຸດ
ລາວອາໄສຢູ່ໃນໂລກນິໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍມັນ
ຄວາມສຸກຂອງລາວເກີນກວ່າຄວາມສຸກຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບຄັງສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ
?ສະນັ້ນໃຜຈະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຄົ້ນຫາກ່ຽວກັບການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງລາວ
ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງທີ່ມີຊີວິດນັ້ນ
ມັນສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຢ່າງສົມບູນ
ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ລາວເຮັດແມ່ນໄດ້ຮັບພອນແລະການ
ສະໜັບສະໜູນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຈາກພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດຄິດ ແລະ ຄົ້ນຫາຄວາມລັບຂອງຄວາມລັບ
ລາວບໍ່ເຄີຍລືມເປົ່າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ
ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຕອບແທນຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວ
ລາວໃຫ້ລາງວັນລາວສຳລັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວ
ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢ່າງຈະແຈ້ງ
ແມ່ເຫຼັກ: ການພັດທະນາ, ອຸປະສັກ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງມັນ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດພັດທະນາແຮງດຶງດູດທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະ
ດຶງດູດພະລັງສູງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໄດ້ມາເຊິງພະລັງທາງຈິດໃຈ, ຫຼື ເພື່ອ
.ດຶງດູດສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຮ່າງກາຍໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງດູແລມັນ
ຜູ້ທີ່ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງດຶງດູດທາງຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເພື່ອ
ຊັບສິນທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກຫຼອກລວງ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ທີ່ພັດທະນາແຮງດຶງດູດທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າ
ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕອບ
.ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ມີກົດໝາຍສາກົນທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ປະສົບ

.ມັນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍແລະຍິນຢືນວ່າມັນເຮັດວຽກໄດ້
ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄົນທີ່ຈະມີຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີ
ສຸຂະພາບດີ ເຊິ່ງຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງຈິດໃຈ ລອງນຶກພາບຄົນທີ່ຂີ້ຄ້ານ
ແລະ ບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈໄປເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ຫຼື ພະລັງງານ
ແລ້ວລອງນຶກພາບມ້າທີ່ພ້ອມທີ່ຈະແລ່ນເຂົ້າໄປໃນສະໜາມແຂ່ງ ທັນທີທີ່ມັນໄດ້ຮັບ
ສັນຍານໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນ ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ຮ່າງກາຍຄວນຈະເປັນ
ບາງຄັ້ງພວກເຮົາສັງເກດເຫັນຜູ້ສູງອາຍຸບາງຄົນທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ
ແລະ ມີພະລັງຂອງໄວໜຸ່ມ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເບິ່ງໜຸ່ມແໜ້ນ ແລະ ເຕັມໄປ
ດ້ວຍແຮງດຶງດູດ, ແລະ ເຖິງວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີອາຍຸຫຼາຍແລ້ວ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍມີ
.ບຸກຄະລິກທີ່ໜ້າສົນໃຈ

ການນັ່ງ ແລະ ການນັ່ງເຮັດໃຫ້ພະລັງງານຫຼຸດລົງ ສັງເກດເບິ່ງວ່າຄົນນັ່ງຢູ່
ບ່ອນນັ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດ; ບາງຄົນເບິ່ງຄືວ່າ ແລະ ງ່ວງນອນ, ຫຼາຍຈົນວ່າ
ທັນທີທີ່ເຈົ້າເຫັນເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຮູ້ສຶກເມື່ອຍ. ຄົນອື່ນນັ່ງຕົວຊື່, ແລະ ເຈົ້າຮູ້ວ່າ
.ເຂົາເຈົ້າມີຕົວຕົນທີ່ສິດໃສ; ທັນທີທີ່ເຈົ້າເບິ່ງເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງນັ່ງ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ກະດູກ
ສັນຫຼັງ ແລະ ກົມລົງ ເນື່ອງຈາກທ່າທີ່ບໍ່ດີ ການນັ່ງແບບນີ້ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່
ສະພາບຈິດໃຈ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ຜູ້ທີ່ນັ່ງຕັ້ງຊື່ ແລະ ມີທ່າທີ່ດີ ຈະ
.ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນຫຼາຍຂຶ້ນ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດນັ່ງຕົວຊື່ໄດ້ - ເນື່ອງຈາກສະຖານະການພິເສດ - ສາມາດ
ຊົດເຊີຍສິ່ງນີ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ບວກ, ແລະ ການ
.ມີຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ

ຈົ່ງສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າສະເໝີໃສ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງ
ຄືນ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ສຳຄັນປານໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຮັກສາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ໃຫ້ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າສາມາດປ່ຽນໄປສູ່ຄວາມສົນໃຈອື່ນໄດ້ຖ້າ
ຈຳເປັນ. ແຕ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍສະມາທິຢ່າງເຕັມທີ່, ເພາະວ່າສິ່ງນີ້
.ຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງສະເໝີຂອງເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ນັກທຸລະກິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດສ່ວນໃຫຍ່ໃນທຸກຂົງເຂດຮູ້ວິທີການໃຊ້
ພະລັງແມ່ເຫຼັກ ການຄວບຄຸມຕົນເອງໃຫ້ອິດທິພົນແມ່ເຫຼັກ ເຊັ່ນດຽວກັບການມີ
ຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກອາລົມ ແລະ ແຮງກະຕຸ້ນຕ່າງໆ ແຮງ
ກະຕຸ້ນທາງອາລົມຕ້ອງໄດ້ຮັບການປ່ຽນເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ - ເປັນກົດຈະກຳທາງ

ຈິດໃຈ - ແລະ ປັນຍາຕ້ອງຄວບຄຸມອາລົມເພື່ອໃຫ້ພະລັງແມ່ເຫຼັກນີ້ສະແດງອອກ
.ມາ

ສະຕິປັນຍາປະສົມປະສານກັບອາລົມສ້າງແຮງດຶງດູດ ຄົນທີ່ມີແຮງດຶງດູດ
ເວົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ພວກເຂົາເວົ້າຢ່າງມີເຫດຜົນ ແຕ່ໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກໃສ່ຄໍາ
ເວົ້າຂອງພວກເຂົາ ພວກເຮົາຄວນຊິສັດໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເວົ້າ ແລະ ເຮັດ ແຕ່
ຄວາມຊິສັດບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນເສຍໃຈ ຫຼື ອັບອາຍ

ຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ມີຄຸນສົມບັດແມ່ເຫຼັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໝາກໄມ້,
ເຊິ່ງບໍ່ເປັນອຸປະສັກ ຫຼື ຂັດຂວາງການຍ່ອຍອາຫານ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການບໍ່
ລິໂພກໂປຣຕີນ ແລະ ແປ້ງຫຼາຍເກີນໄປຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການສະສົມ ສານພິດໃນ
ຮ່າງກາຍ. ອະໄວຍະວະທີ່ເປັນພະຍາດໃດໆຈະສ້າງຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນຮ່າງກາຍ.

ໂດຍສະເພາະກະເພາະອາຫານຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ເຮັດ
ວຽກຢ່າງຖືກຕ້ອງ; ຕົວຢ່າງ, ອາຍແກັສໃນກະເພາະອາຫານເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່
.ສະບາຍ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄຸນສົມບັດແມ່ເຫຼັກຂອງມັນ

ການກິນອາຫານໃນປະລິມານຫຼາຍມີຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ, ໃນຂະນະ
ທີ່ການອົດອາຫານສາມາດເສີມຂະຫຍາຍສະເໝ່ຂອງຄົນເຮົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ
ການຂ້າມອາຫານບາງຄັ້ງຄາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະເຮັດ
ໃຫ້ຕົນເອງອົດຫົວຈົນເຖິງຈຸດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ. ຜູ້ທີ່ກິນຊີ້ນສາມເທື່ອ
ຕໍ່ມື້ຈະມີສາຍຕາອ່ອນແອ ແລະ ສະເໝ່ຫຼຸດລົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂພຊະນາ
ການທີ່ເໝາະສົມຢ່າງດຽວບໍ່ພຽງພໍ; ການຄິດທີ່ດີ, ການປະພຶດທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ
.ການປະພຶດທີ່ຊິສັດໃນຊີວິດກໍເປັນສິ່ງຈໍາເປັນເຊັ່ນກັນ

ຫວັງວ່າຈະໄດ້ລົມກັບທ່ານໃນອະນາຄົດກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງແມ່ເຫຼັກຕໍ່
.ຄົນອື່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບຄວາມລັບອື່ນໆຂອງມັນ

ແລະ ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າກໍາລັງເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າກໍາລັງເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຕື່ມກິນຫອມຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຊົມຊືມກັບກິນຫອມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ
ມາຫາຂ້ອຍຈາກເໜືອທ້ອງຟ້າແລະດວງດາວ
ແລະ ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໃບໜ້າທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງຂ້ອຍ
ຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ
ຂ້ອຍໄດ້ຄືນຫາເຈົ້າຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ

ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານ
ແລະຕອນນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າອາໄສຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ
ແລະມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ
ຢ່າຫຼົບໜີຈາກຂ້ອຍອີກແລ້ວ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ
ຄວາມຄິດ ແລະ ກຳມະຈອນຂອງຈິດວິນຍານ
ປະດັບປະດາຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າ
ແລະປະທານລົມພັດແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຮົາຄວາມມືດທີ່ປົກຄຸມເຈົ້າອອກໄປຈາກຂ້ອຍ
ກ່ຽວກັບສາຍຕາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍ
ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ຢູ່ເໜືອດວງດາວ ແລະ ທ້ອງຟ້າສີຄາມ
ແລະ ນອກເໜືອໄປຈາກຊັ້ນປັນຍາກາດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ
ຍອມຮັບສຽງກະຊິບແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຈົງຕື່ມດຳກັບຄວາມຮັກ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ເຈົ້າ

ແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ ຊັບສົມບັດແຫ່ງນິລັນດອນ
ມື້ນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອຂ້ອຍອຳລາໂລກນີ້, ແຕ່ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍຍັງຢູ່ເທິງໂລກນີ້,
ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ໃນການເວົ້າເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນ
ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈຂ້ອຍ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍແມ່ນຢູ່ໃນ
ການເພີ່ມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງທີ່ໄດ້ໃຫ້
ຄວາມສະບາຍໃຈ, ອິດສະລະພາບ, ແລະ ຄວາມປອດໄພທີ່ບໍ່ສາມາດພິນລະນາ
.ໄດ້

ປະຫວັດສາດຂອງຈັກກະວານ, ໃນທຸກລາຍລະອຽດທີ່ລະອຽດອ່ອນຂອງ
ມັນ, ແມ່ນຖືກຮັກສາໄວ້ໃນຫ້ອງໂຖງຂອງນິລັນດອນ ນັ້ນແມ່ນມິຕິອິນ ໃນໂລກທີ່
ຈຳກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ຄວາມໜາ, ແລະຄວາມສູງ,
ແຕ່ມີລະດັບອື່ນທີ່ມິຕິເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຢູ່ ທຸກຢ່າງແມ່ນໂປ່ງໃສໃນລະດັບອະນິຈັງນັ້ນ -
ທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ເປັນສະຕິ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາສາມາດ
ເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ການສຳຜັດໃນຄວາມຝັນ, ພວກເຮົາກໍ
ສາມາດປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສະຕິ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍລິສຸດ,
ໂປ່ງໃສໃນໂລກທີ່ສູງກວ່າ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນໃນຕອນນີ້ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍເວົ້າ
ໃນເວລານີ້ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້; ແທນທີ່ຈະ, ຂ້ອຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທຸກ
ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນແມ່ນແທ້ຈິງສຳລັບຂ້ອຍຄືກັບທີ່ເຈົ້າເປັນຈິງສຳລັບ
.ຂ້ອຍ

ຄົນເຮົາຕ້ອງຕື່ນຂຶ້ນເພື່ອເຫັນພຣະເຈົ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ ເພື່ອຮູ້ຄວາມ
ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງ ຂ້ອຍມັກຈະເຫັນອະນັນຕະ
ພາບໃນສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ແລະ ຂ້ອຍເຫັນສະຖານທີ່ນັ້ນໃນອະນັນຕະພາບ ທຸກ
.ສິ່ງທຸກຢ່າງຢືນຢັນຊີວິດຈາກແຫຼ່ງທີ່ເປັນນິລັນຕອນນັ້ນ

ຕອນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ນັ່ງອະທິຖານທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແຕ່

ບໍ່ມີຄໍາຕອບ. ຝ່າຍໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນມະນຸດຊາດ, ແລະອີກຝ່າຍໜຶ່ງ,
ນິລັນຕອນ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ
ແລະວ່າທຸກຄົນໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່
ກັບຂ້ອຍສະເໝີໃນທີ່ລັບໆ - ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຄິດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ.
ແລະເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມເຫັນແສງສະຫວ່າງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ, ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
.ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມອັນລັກສິດອັນລຶກລັບ

ຂ້ອຍສາມາດເຫັນຮາກຂອງຕົນໄມ້ ແລະ ນ້ຳຢາງທີ່ໄຫຼຜ່ານພວກມັນ, ແລະ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ປອບໂຍນຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງ
ຂ້ອຍສະບາຍໃຈ ຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ຮ້ອງຂໍພຣະອົງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ທັງ
ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ເມື່ອສິ່ງຕ່າງໆສູນເສຍຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມ
ໝາຍສໍາລັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມໂລກ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມັນມີ, ລວມທັງຄວາມສຸກ,
ໂດຍຢ້ານວ່າມັນອາດຈະເປັນພຽງວັດຖຸ. ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບ
.ຂ້ອຍດຽວນີ້, ສະເໝີ

ໂລກອາດຈະປະຖົມຂ້ອຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖົມຂ້ອຍແມ້ແຕ່ຊ່ວງເວລາ

ດຽວ ພຣະເຈົ້າຄືທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຫ້ອງໂຖງນີ້ ແລະ ຈັກກະວານທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບມັນ
ລອຍຄືກັບຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໜ້າຈໍຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍເບິ່ງ ແລະ ບໍ່
ເຫັນຫຍັງນອກຈາກວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ໂປ່ງໃສ, ແລະ ສະຕິທີ່
ອ່ອນໂຍນ ຮູບພາບຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຮູບພາບຂອງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ທຸກສິ່ງໃນໂລກແມ່ນມາຈາກແສງສະຫວ່າງອັນສູງສູງອັນດຽວນັ້ນ ແລະ
.ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ, ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຫຍັງອີກ

ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງໜ້າຈໍ, ເຈົ້າຈະເຫັນຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າຫຼຽວ

ຫຼັງໄປເບິ່ງ (ໃນໂຮງໝັງແບບດັ້ງເດີມ), ເຈົ້າຈະເຫັນພຽງແຕ່ລັງສີແສງທີ່ສ່ອງ
.ລົງມາເທິງໜ້າຈໍ. ມັນຝັງແລ້ວບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ແຕ່ມັນເປັນຄວາມຈິງ

ຂ້ອຍເຄີຍເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈ

ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄັ້ງນີ້ ເພື່ອວ່າເຈົ້າ
ຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີຫຍັງຄຸ້ມຄໍາທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງລ້ວນແຕ່ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາ ອະທິຖານຂໍໃຫ້ສິ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່

ແລະບໍ່ຜ່ານໄປ

ນີ້ແມ່ນຊໍດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮັກ

ຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນນັ້ນເປັນໄປໄດ້

ຂອບໃຈນັ້ນໃຈອັນເຄືອເພື່ອແຜ່ຂອງທ່ານ
ກ່ຽວກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຮັກ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພວກເຮົານຳສະເໜີໃຫ້ທ່ານ
!ຄວາມຮັກອັນລືນເຫຼືອ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນຮ້ອນແຮງຂອງພວກເຮົາ
ທ່ານໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາພໍແລະແມ່
ອ້າຍເຄືອຍນ້ອງ
ພີ່ນ້ອງ
ຄູ່ຮ່ວມງານ
ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ
ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຮັກເຈົ້າ
ດ້ວຍການສະແດງອອກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງທາງ
ທຳມະຊາດທີ່ລະອຽດອ່ອນ
ສຳລັບຄວາມສຳພັນຂອງມະນຸດທຸກປະເພດ
,ໂອ້ ຜູ້ຊົງຮັກນິລັນຕອນ
!ໂອ້ ເພື່ອນບ້ານຜູ້ສູງສຸດ
ສອນຂ້ອຍວິທີຖືກຂໍດອກໄມ້
ຈາກດອກໄມ້ທັງໝົດຂອງຄວາມຮັກຂອງມະນຸດ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າວາງມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາໃນພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ

ທ່ານ

ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້
ຈາກການນຳສະເໜີຊຸດທັງໝົດໃຫ້ທ່ານ
ຍ້ອນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ການຊ້ອນກັນຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ
ຂ້ອຍຈະເລືອກດອກໄມ້ດອກໜຶ່ງດອກ
ໜຶ່ງໃນດອກໄມ້ທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ສິດທີ່ສຸດ
ແລະຂ້ອຍວາງມັນໄວ້ທີ່ຂອບເຂດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
!ຂ້ອຍຫວັງວ່າເຈົ້າຈະຍອມຮັບມັນຈາກຂ້ອຍ
ຊີວິດເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຢ່າງກະທັນຫັນ
ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງກິດໝາຍສາກົນ
ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ຮັບບາດແຜ ແລະ ຮອຍແປ້ວຂອງຂ້ອຍ
ເກີດມາຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ຫຼຽນໄຊ ແລະ ຫຼຽນວິໄນ
ມອບໃຫ້ຂ້ອຍໂດຍມືຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມລຳອຽງ
ຂໍໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍເປັນປາແກ້ອາການຫຼົງໄຫຼ ແລະ ການ

ຫຼອກລວງ

ແລະ ເພື່ອກຳຈັດຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງຂອງຂ້ອຍ

ຖ້າຫາກຂ້ອຍເສຍນ້ຳຕາຍ້ອນຄວາມຫຍາບຄາຍຂອງຄົນອື່ນ
ລ້າງຮອຍເປື້ອນ ແລະ ຮອຍດ່າງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ອອກຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ທຸກໆການຕິທິຄົມຊັດຂອງເຄື່ອງຂຸດແຫ່ງການລົບກວນເປີດ

ອອກ

ຄວາມເລິກຊຶ່ງໃໝ່ຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຫວັງວ່າຄວາມມືດມົວຂອງການມີຢູ່ຂອງວັດຖຸທີ່ໜ້າແທ້ໝ້ນີ້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ຂ້ອຍຢ້ານກົວ

ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດຮີບຮ້ອນຄືນຫາຂອບເຂດແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ
ແລະ ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົງຂອງທ່ານ
ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບັງຄັບໃຫ້

ຂ້ອຍ

ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຮ້ອງອອກມາອ້ອນວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເຈົ້າ
ແລະ ເພື່ອເປີດເຜີຍສະຖານະການທີ່ເຈັບປວດທີ່ຝັງຢູ່ໃນດິນຂອງຊີວິດຂອງ

ຂ້ອຍ

ກ່ຽວກັບນ້ຳພູທີ່ໄຫຼລົ້ນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນແຫ່ງຄວາມປອບໂຍນຂອງເຈົ້າ
ຖ້າຫາກຄວາມຂີ້ຮ້າຍຂອງຄວາມຫຍາບຄາຍມີຢູ່ໃນຄົນອື່ນ
ມັນບັງຄັບໃຫ້ຂ້ອຍຕົກແຕ່ງຕົວເອງດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນແລະຄວາມ

ເມດຕາ

ແລະໃຫ້ຄຳເວົ້າທີ່ເຈັບປວດຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງຂ້ອຍເຕືອນຂ້ອຍໃຫ້
ໃຊ້ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ຫວານຊືນ

ເຖິງແມ່ນວ່າຈິດໃຈຊົ່ວຮ້າຍຈະໂຍນກ້ອນຫີນໃສ່ຂ້ອຍ
ສະນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຕອບໂຕ້ດ້ວຍລູກສອນໄຟທີ່ເປັນມິດທີ່ມີເຈດຕະນາດີ
ຄືກັບຕົ້ນມະລິທີ່ກະຈາຍດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມຂອງມັນ
ໃນມືທີ່ເອົາຂວານລົງມາໃສ່ລຳຕົ້ນຂອງມັນ

ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍກະແຈກກະຈາຍກີບດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມອິດທິນ
ຕໍ່ທຸກໆຄົນທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຢັນຊາ ແລະ ຄວາມເປັນສັດຕູ
ວິທີການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນ

ໂລກນີ້

ຊີວິດທາງໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າ ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນມັນ ເພາະມັນບໍ່
ແນ່ນອນ, ຫຼອກລວງ, ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມຫວັງທີ່ແຕກ
ສະຫລາຍ ບໍ່ສາມາດພົບຄວາມສົມບູນແບບໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້ ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ
ພາບທີ່ບໍ່ເປັນຈິງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນສະຫວັນ ມັນເປັນຫ້ອງທົດລອງອັນສູງສົ່ງ
ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າທົດສອບຈິດວິນຍານເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະຄວາມ

ປາຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍຄວາມດີ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງ - ນັ້ນຄື, ເຮັດໃຫ້
ພຣະເຈົ້າ - ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະ
.ກັບຄືນສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ, ຕະຫລົກ, ໄພພິບັດ ແລະ ເລື່ອງ
ຕະຫລົກທຸກຮູບແບບ. ມັນເປັນພາບທີ່ກວ້າງຂວາງ, ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ,
ແລະ ຫຼາຍແງ່ມຸມຂອງຮູບແບບທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ. ບໍ່ມີສອງສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນເລີຍ. ຊີວິດ
ຂອງແຕ່ລະຄົນແມ່ນເປັນເອກະລັກ. ແຕ່ລະຄົນມີລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແນວ
.ຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ຖ້າພວກເຮົາປະເຊີນກັບການທົດສອບແບບດຽວກັນທຸກໆມື້, ພວກເຮົາຈະ
ເບື້ອງໜ້າ ແລະ ອິດເມື່ອຍກັບຊີວິດ ແມ່ນແຕ່ສະຫວັນ, ຖ້າມັນຄືເກົ່າສະເໝີ,
ພວກເຮົາຄົງຈະບໍ່ປາຖະໜາມັນ ພວກເຮົາຮັກຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາ
ກຫຼາຍ ຖ້າສະຫວັນເປັນສິ່ງໜ້າເບື້ອງ, ໄຜ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດຜູ້ບໍລິສຸດ
ຄົງຈະອະທິຖານເພື່ອກັບຄືນສູ່ໂລກເພື່ອບັນເທີງຕົນເອງ! ສະຫວັນຖືກປັບປຸງໃໝ່ຢູ່
ສະເໝີໃນວິທີທີ່ໜ້າຍິນດີທີ່ສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ໂລກມັກຈະຖືກປັບປຸງໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ,
.ແຕ່ໃນລັກສະນະທີ່ໜ້າເບື້ອງ ແລະ ບໍ່ພໍໃຈ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຊີວິດຈະໜ້າເບື້ອງ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ, ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ, ເຊື່ອວ່າບໍ່ມີວິທີອື່ນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດໄດ້. ພວກເຂົາບໍ່
ສາມາດປ່ຽນທຽບຊີວິດນີ້ກັບຊີວິດທາງວິນຍານໄດ້, ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງ
.ຂອບເຂດຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນໂລກນີ້
ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ຊີວິດບໍ່ມີຢູ່ຈິງ ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບເງົາເກົ່າໆທີ່ຖືກນຳ
ມາສາຍຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ເຫດການເກົ່າໆແບບດຽວກັນກໍເກີດຂຶ້ນຊ້າອີກໃນ
.ຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ເຖິງວ່າຊີວິດຈະສືບຕໍ່ໄປຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແຕ່ຫົວຂັດດຽວກັນທີ່ນຳສະເໜີ
ໃນຮູບເງົາໃນອະດີດກໍຖືກນຳມາທົບທວນຄືນອີກຄັ້ງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ປະຫວັດສາດ
.ຈະຊ້າຮອຍຊ້າອີກ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍເປັນພຽງສິ່ງປະດິດໃນພິພິທະພັນແຫ່ງເວລາ
ເພື່ອຍອມຮັບຄວາມແປກໃຈໃນຊີວິດຢ່າງເຕັມທີ່, ຍອມຮັບພວກມັນຢ່າງ
ເປັນກາງ ແລະ ບໍ່ລຳອຽງ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັກສາຄວາມສົມດຸນໃນຄວາມສຸກ ແລະ
ຄວາມໂສກເສົ້າ, ຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ, ໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ເພື່ອທີ່
ຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງ

ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນເຖິງວ່າຈະມີເຫດການທັງໝົດແມ່ນວິທີທີ່
ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາທີ່ຫຼອກລວງ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້
ຈາກບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ຍັງຄົງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງ
ເວລາ, ໝັ້ນຄົງແລະບໍ່ປ່ຽນແປງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແມ່ນແຕ່ສາດສະດາ, ເມື່ອຖືກ

ຂົນເຫັງ, ກໍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິອັນສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້
ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜລັກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານນັ້ນເອງແມ່ນການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ເປັນ
ປ້ອມປາການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນບັນດາສິ່ງທັງໝົດ ໃນທຳມະກາງການທົດລອງ
ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຈົ່ງຈື່ຈຳພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານ
ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເປັນວິຫານອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າຕ້ອງບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ມາເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດນັ້ນເປີເປືອນ ມັນ
ດີເລີດແທ້ໆທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະຕິຂອງຈິດວິນຍານ, ມີກຽດ, ມີກຽດ, ປອດໄພ, ແລະ
ສະຫງົບສຸກ! ຢ່າຢ້ານກົວ ແລະ ຢ່າກຽດຊັງໃຜ
ຈົ່ງມອບຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ທຸກໆຄົນ ຈົ່ງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຫັນການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ, ແລະ ໃຫ້ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າແມ່ນການປະທັບຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະອົງ
ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໂລກນີ້
ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊົມລົດຊາດຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນີ້ ຕາບໃດທີ່ລົມແຮງແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາຍັງພັດຜ່ານຢູ່ໃນໂອເອຊິສຂອງຫົວໃຈ ແລະ ສັນຕິໄມ້ຂອງມັນ
.ຢ່າງຮຸນແຮງ

ຄວາມປາຖະໜາຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍສະພາບແວດລ້ອມຂອງບຸກຄົນ ພວກ
ມັນເກີດມາຈາກການຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຖືກ
ຈຳກັດໂດຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຮັບຮູ້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ການເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງ
ຊົນນະບົດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນບາງຢ່າງ, ແຕ່ຫຼັງຈາກໄປ
ຢ້ຽມຢາມງານວາງສະແດງລະດັບໂລກ ແລະ ເຫັນການວາງສະແດງທີ່ແຕກຕ່າງ
ກັນທັງໝົດ, ງານວາງສະແດງຂະໜາດນ້ອຍຈະສູນເສຍສະເໝີ ແລະ ຄວາມ
ດຶງດູດໃຈຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສຸກ
ຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດປຽບທຽບ
ຄວາມສຸກນັ້ນກັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຕ່ຳກວ່າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາ
ຈະມີລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າ. ຄວາມປາຖະໜາບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ບໍ່ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້
ອັນໜຶ່ງກໍສຳເລັດ ແລ້ວອີກອັນໜຶ່ງກໍເຂົ້າມາແທນທີ່. ແຕ່ເມື່ອທ່ານພົບພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງທ່ານກໍຈະສຳເລັດ. ສະນັ້ນເປັນຫຍັງບໍ່ຊອກຫາ
ຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນກ່ອນ ແລະ ຮັບເອົາ
ລາງວັນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດຈາກພຣະຫັດອັນເອື້ອເຜື້ອແຜ່ຂອງ
?ພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທັງໝົດຂອງລາວຈະສຳເລັດທັນທີ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ
ຄຳຂອງປັນຍາ ແລະ ເຫຼັກກ້າຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ໂລກນີ້ຍັງບໍ່ສົມບູນແບບ ມັນເປັນໂຮງຮຽນແຫ່ງການທົດລອງ ແລະ ຄວາມ
ທຸກຍາກລຳບາກ, ແລະ ຜ່ານການທົດລອງເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນ
ຂອງຊີວິດ ຈຸດປະສົງຂອງການທົດລອງບໍ່ແມ່ນເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ, ແຕ່ເພື່ອ
ພັດທະນາຈຸດແຂງຂອງພວກເຮົາ. ພວກມັນແມ່ນຜົນມາຈາກກົດເກນທຳມະຊາດ
ຂອງວິວັດທະນາການ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ; ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບພວກເຮົາ
.ທີ່ຈະກ້າວໜ້າ ແລະ ຂຶ້ນສູ່ລະດັບຕ່ຳສຸດ

ພຣະເຈົ້າທົດສອບພວກເຮົາໃນທຸກວິທີທາງເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ ຄວາມໂງ່າຈະທຳລາຍພວກເຮົາຖ້າ
ພວກເຮົາວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນເນື້ອໜັງ ຜູ້ທີ່ອິດທິນ
.ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງຈະພົບຊີວິດນິລັນຕອນ

ຈຸດປະສົງຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານແມ່ນຫຍັງ? ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ທຸກ
ທໍລະມານອີກ ໂລກນີ້ຄືເຕົາໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ ເຊິ່ງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຖືກ
ລະລາຍລົງຈົນກວ່າຄຳຂອງປັນຍາ ແລະ ເຫຼັກກ້າຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ຄວາມອິດທິນຈະປະກົດຂຶ້ນ

ຊີວິດມັກຈະເບິ່ງຄືວ່າເປັນເກມທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ເຫດຜົນດຽວສຳລັບສິ່ງ
ນັ້ນກໍຄືມັນເປັນພຽງຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານທີ່ບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ
ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄວາມບໍ່
ສະເໝີພາບ ບາງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ບາງຄົນຮັ່ງມີ

.ບາງຄົນມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ບາງຄົນເຈັບປ່ວຍ ແລະ ອື່ນໆ
ມະນຸດໄດ້ປະສົບຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນອະດີດ ແລະ ຈະປະສົບຫຼາຍສິ່ງ

ຫຼາຍຢ່າງໃນອະນາຄົດ, ແຕ່ຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ລາວຢ້ານກົວ
ຊີວິດຄືການຫຼິ້ນລະຄອນຂອງຈັກກະວານ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍ
ໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ດີ, ໂດຍແນ່ໃຈວ່າຕາບໃດທີ່ພວກ
ເຮົາກະທຳດ້ວຍຄວາມບໍ່ໃຈ ແລະ ຄິດດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ, ພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນ
ຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ນີ້ແມ່ນ
ຄວາມສະບາຍໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ປັນຍາມອບໃຫ້ພວກເຮົາ

ບາງຄັ້ງມັນງ່າຍທີ່ຈະເວົ້າວ່າຈັກກະວານນີ້ແມ່ນຄວາມຝັນ, ແຕ່ເມື່ອປະເຊີນ
ກັບຄວາມເປັນຈິງທີ່ໂຫດຮ້າຍ, ມັນຈະກາຍເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະຄິດວ່າຊີວິດນີ້
ແມ່ນ ຄວາມຝັນ. ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງປຸກຝັງພະລັງຂອງການຄິດຂອງ
ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຈັກກະວານນີ້ມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກຈິດໃຈ
.ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຈິດໃຈ ແລະ ວັດຖຸແມ່ນໂປ່ງໃສຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ
ເພື່ອທີ່ຈະຜ່ານຜ່າການທົດລອງໃນຊີວິດໄດ້ຢ່າງສຳເລັດຜົນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຟື້ນຟູ
ຕົວເອງທັງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ສະຕິປັນຍາ. ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກຝັງຄວາມຍືດ
ຢູ່ນທາງຈິດໃຈ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດໃນການຍອມຮັບ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດ

ຕ້ານທານກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດຈະໝົດຫວັງເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມ
.ທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ພາຍຸແຫ່ງໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ
ກຸນແຈສູ່ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສຸຂະພາບແມ່ນຢູ່ພາຍໃນຕົວ
ເຮົາ ແຕ່ສິ່ງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆຄື: ຜູ້ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງມາຫຼາຍປີ ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເຈັບປ່ວຍເປັນເວລາຫຼັກເດືອນ ອາດເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຫາຍດີ
ຮ່າງກາຍຕ້ອງບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້ໄດ້ ຈິດໃຈຕ້ອງເຮັດໃຫ້
ຮ່າງກາຍເຊື່ອ ຈິດໃຈບໍ່ຄວນຖືກກະທົບກະເທືອນໂດຍສະພາບຂອງຮ່າງກາຍ,
ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຮ່າງກາຍແມ່ນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງຈິດວິນຍານ,
.ແລະ ຈິດວິນຍານບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມັນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພະລັງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນການຄວບຄຸມຄວາມຄິດ
ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ
ຄວາມໂສກເສົ້າ ຈິດໃຈແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງບັນຫາທັງໝົດ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາ
ຂອງຄວາມສຸກ ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ມະນຸດຊາດເຂັ້ມແຂງກວ່າປະສົບການທັງໝົດ
ຂອງມັນ, ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ມັນໃນຕອນນີ້, ພວກເຮົາຈະຮູ້ໃນ
ພາຍຫຼັງ

ຢ່າເວົ້າວ່າ "ຂ້ອຍເຮັດແລ້ວ ແລະ ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ" ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນ
ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບທີ່ເປັນພິດຕໍ່ຈິດໃຈ ບາງຄົນຄິດວ່າຖ້າພວກເຂົາຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງ
ພວກເຂົາຈະເມື່ອຍ, ຫຼື ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດກິນອາຫານບາງຊະນິດໄດ້ ພວກ
.ເຂົາຈະເຈັບປ່ວຍ ແລະອື່ນໆ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາຄິດເຖິງຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຂໍ້
ຈຳກັດ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະພົບວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຮົາປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່
ດີຂຶ້ນ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າຈິດໃຈແມ່ນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮ່າງກາຍ ຖ້າຈິດໃຈ
ອ່ອນແອ, ຮ່າງກາຍກໍຈະອ່ອນແອລົງ ເຮົາຕ້ອງບໍ່ສິ້ນຫວັງ ຫຼື ໂສກເສົ້າເພາະໂລກ
ນີ້ດີ, ແລະພຣະເຈົ້າ□□□ຢູ່ກັບເຮົາສະເໝີ

ເລື່ອງຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຂອງຫວານ ແລະ ການອອກກຳລັງກາຍດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຂ້ອຍຈະເລົ່າປະສົບການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍຕອນຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ
ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນ, ພີ່ນ□□ກໍາຂອງເດັກເອີ້ນວ່າ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫຼື ທາງ
ຮ່າງກາຍ; ເມື່ອເດັກຮ້ອງໄຫ້, ມັນເປັນສັນຍານວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງ
ຢ່າງ. ພວກເຂົາຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນສະພາບທາງຮ່າງກາຍ, ສະນັ້ນຮູບແບບທຳອິດຂອງ
.ພີ່ນ□□ກໍາແມ່ນທາງຮ່າງກາຍ

ຈາກນັ້ນ, ເມື່ອເດັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ຍອມຮັບຄວາມປະສົງຂອງແມ່,
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າເດັກມີ "ຄວາມປະສົງອັດຕະໂນມັດ" ເພາະວ່າຄວາມປະສົງຂອງ
.ເດັກໃນໄລຍະນີ້ແມ່ນຖືກນຳພາໂດຍຄວາມປະສົງຂອງແມ່

ຂ້ອຍຈື່ໄດ້ວ່າຕອນຂ້ອຍຢູ່ໃນໄລຍະຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍອັດຕະໂນມັດ, ຂ້ອຍເຄີຍເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍຂໍ, ແລະຊື່ຫຼິ້ນຂອງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນແມ່ນ "ນາງຟ້າ". ແຕ່ມື້ໜຶ່ງແມ່ລ້ຽງຂອງຂ້ອຍໄດ້ພາຂ້ອຍຂຶ້ນລົດມ້າໄປຮ້ານຄ້າ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຂົາໝົມອົມສີສົມ, ແລະພວກມັນໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຂ້ອຍແລະດຶງດູດຂ້ອຍໃນທາງທີ່ແປກປະຫຼາດ.

ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ແມ່ລ້ຽງຂອງຂ້ອຍຊື້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ລາວປະຕິເສດ, ສະນັ້ນ

.ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ ແລະ ພວກເຮົາກໍກັບບ້ານ

ຂ້ອຍກິນເຂົ້າແລງແລ້ວ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍກໍຄິດເຖິງຂອງຫວານອີກ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງບອກແມ່ວ່າຂ້ອຍຢາກກິນຂອງຫວານສີສົມ, ແລະແມ່ເວົ້າວ່າ, "ບໍ່, ໄປນອນເດີ

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍຮ້ອງຊ້າອີກວ່າ, "ແມ່, ແມ່ຢາກໄດ້ເຂົ້າໝົມອົມ

ສີມ." ແມ່ຂອງຂ້ອຍຕອບດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເດັດຂາດວ່າ, "ແມ່ຈະ

".ບໍ່ໄດ້ມັນ, ແລະ ລູກຜ້ອງໄປນອນ

ແລ້ວຂ້ອຍກໍຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, "ຂ້ອຍຢາກໄດ້ເຂົ້າໝົມສີມຂອງ

ຂ້ອຍ!" ແລະຂ້ອຍກໍຍັງຄົງຮ້ອງຂໍ ແລະຍັງຄົງຮຽກຮ້ອງຈົນກວ່າແມ່ຂອງຂ້ອຍຈະ

.ໄປປຸກເຈົ້າຂອງຮ້ານໃຫ້ເອົາເຂົ້າໝົມມາໃຫ້ຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້

ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍແລະປະສົບຜົນສຳເລັດ! ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີໃຈ

ຫຼາຍເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແຕ່ມື້ຕໍ່ມາ, ຊື່

ຫຼິ້ນຂອງຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນຈາກ "ນາງຟ້າ" ເປັນ "ຄົນຂີ່ຕົວະ" ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້

ອິດສະລະພາບຂອງຂ້ອຍແລະເລືອກເລັກເລັກທາງຂອງຂ້ອຍເອງຄັ້ງດຽວ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຜ່ອງການສົ່ງທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ

ຈະຍອມເຮັດຕາມ, ແຕ່ຂ້ອຍສະເຫມີຟັງເຫດຜົນ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍຜິດ, ຂ້ອຍ

ຜ່ອມທີ່ຈະແກ້ໄຂຕົວເອງສະເໝີ. ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຖືກຜ່ອງ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມແພ້, ເຖິງ

.ແມ່ນວ່າຄົນໃນຄອບຄົວຈະບໍ່ເຫັນດີນຳກໍຕາມ

ແມ່ຄວນຝຶກຝົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລູກ ແລະ ບໍ່ຄວນທຳລາຍມັນໂດຍການ

ປະຕິເສດຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າຍັງເປັນລູກ. ຖ້າ

ລູກຜ່ອງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທາງທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ

ເໝາະສົມ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນຖືກຕິດປ້າຍວ່າເປັນຄົນບໍ່ດີ. ອິດສະລະພາບຂອງ

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນຖືກຈຳກັດ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຄວນໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ

ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກພໍ່ແມ່ກ່ຽວກັບຄວາມປາຖະໜາເລັກໆນ້ອຍໆ

ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າພໍ່ແມ່ຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຫຍັດເວລາໄດ້ໂດຍການຕີລູກ,

ເຂົາເຈົ້າຈະເສຍເວລາໄປ. ເຂົາເຈົ້າ ຄວນປຶກສາຫາລືເລື່ອງຕ່າງໆກັບລູກ ແລະ

ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ເຮັດຫຍັງອີກ. ເດັກນ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິບໜ້າເລັກນ້ອຍ

.ສອງສາມຄັ້ງ; ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮຽນຮູ້ໄດ້ໄວຂຶ້ນ

ພໍ່ແມ່ມັກບັງຄັບລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເດັກຄວນໄດ້ຮັບການ
ບໍາລຸງລ້ຽງ, ແລະ ພວກເຂົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ
.ຄວາມອິດທິນ

ຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍອັດຕະໂນມັດຂອງເດັກມາສູ່ "ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່
ຕາບອດ" ຂອງໄວໜຸ່ມ ຄວາມຕັ້ງໃຈນີ້ຄືກັບປືນທີ່ຍິງລູກປືນຂຶ້ນໄປໃນອາກາດ,
ເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງແຕກທີ່ໜ້າລໍາຄານ. ໄວໜຸ່ມເສຍພະລັງແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າໄປໂດຍທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ຈາກນັ້ນກໍມາຮອດ "ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ລະເບີດ", ຍ້ອນວ່າເມື່ອເດັກນ້ອຍຮອດ
ໄວໜຸ່ມ, ພວກເຂົາປ່ອຍຄວາມຕັ້ງໃຈອອກມາຜ່ານຄວາມປາຖະໜາທີ່ກະທັນຫັນ
ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ລະມັດລະວັງ. ພວກເຂົາມັກຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຂອງພວກເຂົາ
.ຫຼັງຈາກປະສົບກັບອາການຊ້ອກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດບາງຢ່າງ

ມີຄົນເວົ້າວ່າເຜິງມັກກິນຫອມຂອງດອກບົວຫຼາຍຈົນມັນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງ
ດອກໄມ້ເປັນເວລາດົນນານ, ດູດເອົານ້ຳຫວານ. ໃນຂະນະທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ກິບ
.ດອກບົວຈະຫຍັບເຂົ້າໃກ້ມັນ, ແລະມັນກໍຕາຍພາຍໃນດອກບົວ
ແລ້ວກໍມີກວາງຈາກພາກເໜືອ, ເມົາມົວກັບທຳນອງຂອງປີ ເມື່ອນາຍພານ

ຫຼິ້ນປີ, ກວາງກໍມາຫາລາວ ແລະ ພົບກັບຊະຕາກຳອັນຮ້າຍແຮງຂອງມັນ
ນອກນັ້ນຍັງມີຊ້າງບ້ານບາງຊະນິດ (ຊ້າງເພດແມ່) ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອດຶງດູດ
.ແລະ ລ່າຊ້າງໂຕອື່ນໆ

ໃນສະພາບການນີ້, ນັກປັດຊະຍາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີ
:ຜົນກະທົບຕໍ່

ເຜິງຮູ້ສຶກຫຼົງໄຫຼໃນກິນຫອມ
ແລະກວາງເຮັດສຽງຜິວປາກ
ຊ້າງທີ່ຖືກກັກຂັງລົມລົງ
ເນື່ອງຈາກການສຳຜັດທີ່ກະຕຸ້ນ

ແຕ່ມະນຸດຜູ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດນັ້ນລ□□? ຄຳແນະນຳຂອງນັກປັດຊະຍາ
:ຕໍ່ລາວແມ່ນ

ຢ່າເປັນທາດຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງ, ແລະຢ່າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງໃດ ຫຼື"
"ຜູ້ໃດມາຄວບຄຸມເຈົ້າ

:ສຳລັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ

ຈິງຈິໄວ້ວ່າຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃຫ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າແລ້ວ
.ແລະ ຕ້ອງຟັງຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີສະຕິຂອງເຈົ້າ
ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມຊົງຈຳຂອງຊ້າງ

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມໂກດແຄ້ນ
ເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ແລະ ມັນມັກຈະນຳໄປສູ່ຜົນສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງແນວໃດ

ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ສົມດຸນພາຍໃນທີ່ເກີດຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຫຼາຍຄົນໄດ້ຖືກ
.ປ່ຽນເປັນອາດຊະຍາກອນ ແລະ ຄາດຕະກອນຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
ການກົດຂວາງຄວາມປາຖະໜາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຕາບອດ ເມື່ອໝອກແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາເຂົ້າມາຄອບງຳຈິດໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ລາວຈະສູນເສຍສະຕິ
.ແລະ ປະພຶດຕິວິໄນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບມະນຸດຜູ້ສູງສິ່ງ
ການສູນເສຍເຫດຜົນເຮັດໃຫ້ການຮັບຮູ້ພາຍໃນເຊິ່ງເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຢູ່
.ເບື້ອງຫຼັງການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເຈດຕະນາດີທັງໝົດສັບສົນ
ເມື່ອພວງມາໄລຂອງພາຫະນະທາງຈິດໃຈຂອງຊີວິດມະນຸດເພພັງ, ລາວຈະ
ປະສົບຜູ້ປັດຕິເຫດຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ອາດຈະພົບວ່າຕົນເອງຖືກຢູ່ໃນຄວາມ
.ທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ

ຕົວຢ່າງ: ຜົວກຳລັງຂັບລົດຢ່າງມີຄວາມສຸກ, ແລະໃນຂະນະທີ່ກຳລັງ
ເດີນທາງໄປສວນສາທາລະນະ, ເມຍຂອງລາວໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວປ່ຽນທິດທາງໄປ
ເຮືອນພໍ່ແມ່ຂອງນາງແທນທີ່ຈະເປັນສວນສາທາລະນະ, ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຄວາມສຸກຂອງ
.ລາວກໍ່ກາຍເປັນຄວາມໂກດແຄ້ນ

ຂ້ອຍເລືອກຕົວຢ່າງນີ້ເພາະວ່າມັນເປັນເຫດການທີ່ພົບເລື້ອຍ. ໃນກໍລະນີ
ປົກກະຕິ, ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນຜົວປະຕິເສດຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເມຍ ຫຼື ຕົກລົງເຫັນດີດ້ວຍ
ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທົ່ວໄປ. ໃນ
ທັງສອງກໍລະນີ, ຄວາມໂກດແຄ້ນເຂົ້າມາຄອບງຳ, ບັນຍາກາດເຄັ່ງຕຶງ, ແລະ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກກໍ່ຖືກລົບກວນ

ໃນບາງກໍລະນີ, ຄວາມໂກດແຄ້ນສາມາດກາຍເປັນໂສກງາດຕະກຳສຳລັບ
ຜູ້ທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຄວາມໂກດແຄ້ນອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຊຶ່ງຈຳ, ຫຼື
ຜູ້ຂັບຂີ່ອາດຈະລົມຂັບຂີ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່, ຫຼື ອາດຈະລະເລີຍ
ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາຈະລາຈອນ, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການປະທະກັນ ຫຼື ເສຍ
.ຊີວິດໄດ້

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ຄວາມໂກດແຄ້ນໄດ້ລັອກພວງມາໄລແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈໄວ້ໃນ
ລົດມ້າຂອງຊີວິດ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນບັນລຸເປົ້າໝາຍທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທາງ
.ວິນຍານ

ຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງຊ້າງ
ຄວາມສາມາດທີ່ເອີ້ນວ່າ "ຄວາມຊຶ່ງຈຳ" ເປັນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າທີ່
ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ, ແລະມັນເປັນພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ! ຄວາມຊຶ່ງຈຳຍັງ
ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດອີກດ້ວຍ; ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ພວກມັນຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ລູກນ້ອຍ
ຂອງພວກເຂົາໄດ້. ສັດບາງຊະນິດມີຄວາມຊຶ່ງຈຳທີ່ດີເລີດ, ດັ່ງທີ່ເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້
.ກ່ຽວກັບຊ້າງສະແດງໃຫ້ເຫັນ

ໃນຂະນະທີ່ຊ້າງໂຕໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງກຳລັງຂົນສົ່ງໄມ້, ດັ່ງທີ່ຊ້າງທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກ
ຝຶນຫຼາຍໂຕເຮັດຢູ່ພາກຕາເວັນອອກ, ເດັກຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າຫາມັນ, ແທງມັນ
.ດ້ວຍເຂັມໃສ່ລຳຕົ້ນຂອງມັນ, ແລະ ແລ່ນໜີໄປ
ໜຶ່ງປີຜ່ານໄປນັບຕັ້ງແຕ່ເຫດການນັ້ນ, ແລະຊ້າງໂຕດຽວກັນໄດ້ພົບກັບເດັກ
ຊາຍຄົນດຽວກັນ. ນີ້ໄດ້ນຳສະເໜີໃຫ້ຊ້າງມີຊ່ວງເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ຈະ
ແກ້ແຄ້ນ. ມັນພຽງແຕ່ໂອບງວງຂອງມັນອ້ອມເດັກຊາຍແລະໂຍນລາວໄປອີກຟາກ
.ໜຶ່ງຂອງຖະໜົນຢ່າງຮຸນແຮງ. ສະນັ້ນ, ສັດກໍ່ມີຄວາມຊຶ່ງຈຳ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຝຶນຫຼາຍຄັ້ງ, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນ ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈູດໄຟແຫ່ງຄວາມລະນຶກເຖິງເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ ດ້ວຍຕາທີ່ໄດ້ປະຖົມຄວາມນອນຫລັບ, ຂ້ອຍຈ້ອງເບິ່ງໃບ
ໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງເຈົ້າ ແລະຊິນຊົມທີ່ຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງ
.ມັນ

ແລະ ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ສຸຂະພາບ, ຄວາມ
ເຈັບປ່ວຍ, ຊີວິດ, ແລະຄວາມຕາຍ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຝັນທຸກປະເພດ
ຂ້ອຍໄດ້ສຳເລັດນະວະນິຍາຍເລື່ອງຄວາມຝັນທີ່ຖືກແຕ້ມດ້ວຍສີສັນສິດໃສ
ເທິງຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາແລ້ວ
ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງດຽວທີ່ມີຢູ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໃນນິມິດນັ້ນ
ທຳມະຊາດທັງໝົດແມ່ນບໍ່ມີຢູ່ຈິງ ສິ່ງທີ່ຢູ່ເໝືອນທຳມະຊາດຄືສາລະສຳຄັນທີ່
ແທ້ຈິງ

ມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍ່າງຢູ່ໃນບໍລິເວນສະຖານທີ່ສັກສິດ ແລະ ສັງເກດເບິ່ງແສງ
ແດດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວຂ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍລົງຈາກຂັນໄດທີ່ນຳໄປສູ່
ຫາດຊາຍ, ຂ້ອຍຢຸດ ແລະ ຫລຽວເບິ່ງໄປທາງໄຟຟ້າຂອງຂັນໄດ, ເຊິ່ງຍັງ
ສະຫວ່າງຢູ່, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດແຍກແຍະພວກມັນໄດ້ ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້ອງມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ປົກຄຸມຂ້ອຍໄວ້ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ສາ
.ມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງມັນກັບໄຟອື່ນໆທີ່ສະຫວ່າງໜ້ອຍກວ່າ
{ອັນລາຮີເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ}
ແລະຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຄວາມມືດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ}
{ມັນ

ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນດວງອາທິດ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ວ່າແສງແດດ ແລະ
ໄຟຟ້າບໍ່ແມ່ນຂອງແທ້ເລີຍ, ໃນຂະນະທີ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນພາບນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໂລກຕ່າງ
ໆໃນໂລກ—ການສະແດງອອກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງແສງສະຫວ່າງອັນສູງສົງຂອງ

ພຣະອົງ—ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຫັນນັ້ນເປັນພຽງການສະແດງອອກຂອງ
ສະຕິຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ. ຖ້າພວກເຮົາສອດຄ່ອງ ກັບພຣະອົງ, ພວກ
ເຮົາຈະຍ່າງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະໄປໃສ ແລະ ຮູ້ສຶກ
.ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຫັນໄປໃສກໍຕາມ
ເມື່ອເຮົາຮູ້ຈັກວິນຍານຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ
ເຮົາແມ່ນວິນຍານ, ແລ້ວແຜ່ນດິນໂລກ, ຂີ້ຝຸ່ນ, ພູເຂົາ, ທະເລ ແລະ ທ້ອງຟ້າກໍ
.ລະລາຍຫາຍໄປ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອຢູ່ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ເຈົ້າເຫັນພູເຂົາ, ຄິດວ່າພວກມັນບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ, ໃນຂະນະທີ່

.ພວກມັນຜ່ານໄປຄືກັບການຜ່ານໄປຂອງເມກ
ການລວມເຂົ້າກັນຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຂົ້າກັບຕົວຕົນອັນສູງສົ່ງແມ່ນສະພາບ
ທີ່ບໍ່ສາມາດສະແດງອອກດ້ວຍຄໍາເວົ້າໄດ້ເຖິງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຊົມ
ລົດຊາດດ້ວຍຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮູ້
(ຄວາມສຸກຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນການພົບກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວ)
ຄວາມປິຕິຍິນດີທາງວິນຍານດັ່ງກ່າວສາມາດປັນລູໄດ້ໂດຍການສ້າງຄວາມ
.ສົມດຸນທີ່ຖືກຕ້ອງລະຫວ່າງຊີວິດຕົວຈິງແລະການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ

ການເຮັດຄວາມສະອາດສາງທາງຈິດໃຈ
ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕະຫຼອດເສັ້ນທາງ ຄົນເຮົາ
ອາດຈະກຽດຊັງ, ໃຈຮ້າຍ, ຫຼື ໃຈຮ້າຍໄວ ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ທີ່
.ເກັບໄວ້ໃນສະຕິຂອງຄົນເຮົາແມ່ນຜົນມາຈາກການກະທໍາໃນອະດີດ
ເພື່ອກໍາຈັດເຄື່ອງເຟີນີເຈີທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ເກົາແກ່ອອກຈາກບ່ອນເກັບມ້ຽນ
ທາງຈິດໃຈ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກະທໍາໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ
ແລະ ປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກຮັກແພງຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຮັກຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກພວກເຮົາຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາວິພາກວິຈານເຂົາເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ກັບຕົວເຮົາເອງ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການວິພາກວິຈານນັ້ນ ແລະ ຕອບຄືນໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງ
!ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ

ສົມມຸດວ່າສັດຕູເກົາຂອງເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງມີຄວາມ
ແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ລາວຢູ່. ເຈົ້າຈະທົນທຸກຍ້ອນຄວາມຂົມຂືນນີ້,
ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງມັນຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພລາວເພື່ອພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນການ
ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເຈົ້າຈະປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍຂອງການ
ແກ້ແຄ້ນທີ່ທໍາລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ທໍາລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ. ການສະສົມຄວາມກຽດຊັງຊ້ອນກັນ, ຫຼື ການຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ຄວາມເປັນສັດຕູດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນ
ສັດຕູຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າຕໍ່ເຈົ້າຮຸນແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນພິດຕໍ່ຮ່າງກາຍ

ແລະ ອາລົມຂອງເຈົ້າເອງອີກດ້ວຍ. [ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພທີ່
ສວຍງາມ]

(ເມື່ອຂ້ອຍໃຫ້ອະໄພ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມແຄ້ນໃຈຕໍ່ໃຜ)

ຂ້ອຍໄດ້ບັນເທົາຄວາມກັງວົນຂອງຄວາມເປັນສັດຕູກັນ

ບາງຄັ້ງຄາວ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະຖົມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຢູ່ຄົນດຽວກັບຕົວເອງ,

ເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຫຼົງໄຫຼໃນກະແສຂອງ
ປະເພນີ ແລະ ແຟຊັ້ນ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດ
ຂອງຕົນເອງຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ແມ່ນຊີວິດຂອງໂລກ. ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸຫຍັງແດ່,
?ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ໃສ

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດສຳລັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຈະເອົາຕົວເອງອອກ
ຈາກຄວາມກັງວົນປະຈຳວັນ ແລະ "ໜ້າທີ່" ເປັນບາງຄັ້ງຄາວເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ຮຸ່ນວາຍໃນຈິດໃຈຂອງລາວສະຫງົບລົງ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສາລະສຳຄັນ
.ຂອງມັນ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ລາວຕ້ອງການບັນລຸ

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າປະຈັກພະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບແມ່ນສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ: ສຽງທີ່ບໍ່ຜິດພາດ ແລະ ບໍ່ຜິດພາດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ເຈົ້າ ສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າບອກເຈົ້າຄືຕົວຕົນຂອງເຈົ້າແທ້ໆ, ໂດຍບໍ່ມີ
.ການປະຕິບັດປະດາ ຫຼື ການປອມແປງ

ຄິດເຖິງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາເຈົ້າເອີຍ,
ຂໍໂຜດອະໄພໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດໃນສິ່ງທີ່
”ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້

ການຟັງສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງເຈົ້າຈະນຳເອົາແສງ
ສະຫວ່າງມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກ
ເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ປາຖະໜາເປັນຈິງ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ຖາມຕົວເອງວ່າ: “ມັນ
”?ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີທີ່ຂ້ອຍກຳລັງຊອກຫາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດບໍ່
ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອຜູ້ໃດ
ຜູ້ໜຶ່ງເຫັນລົດລ້ຽນໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າຂອງລົດແບບດຽວກັນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າ
ເຫັນເຮືອນແບບໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າຂອງລົດແບບດຽວກັນ ແນວໂນ້ມ
!ແຟຊັ້ນໃໝ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ, ແລະຜູ້ຄົນກໍຢາກຊື້ແລະໃສ່ລົດແບບນັ້ນ
ຄວາມປາຖະໜາມາຈາກໃສ? ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງຄິດກ່ຽວກັບ

ເລື່ອງນີ້ ເຈົ້າສາມາດຈັດປະເພດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍ
ສາມາດຈັດຮຽງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເກັບຮັກສາພຽງແຕ່ສິ່ງ
ທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມສາມັກຄີອັນສູງສົງ, ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກບັນລຸຜົນຜ່ອມໆກັນ ມື້ນີ້ຄົນເຮົາປາຖະໜາ
ສິ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ມື້ອື່ນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າປາຖະໜາສິ່ງອື່ນ

ຈິດໃຈທີ່ອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບສູງສຸດບໍ່ສາມາດພໍໃຈກັບ
ສິ່ງຂອງຂອງໂລກນີ້ໄດ້ ພຣະເຈົ້າເປັນຊັບສົມບັດທີ່ຮັກແພງ ແລະ ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງ
ຈິດວິນຍານ, ແລະ ພຣະອົງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
.ຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ
ການເຂົ້າເຖິງຄັງສະສົມຂອງຈັກກະວານທີ່ລືນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມດີງາມ
ພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ຮາກຖານຂອງຄວາມສາມາດທາງດ້ານ
ສະຕິປັນຍາທັງໝົດ, ຜູ້ສ້າງສັນຕິພາບ, ແລະ ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນຄວາມຈະເລີນ
ຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນທັງໝົດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມອຸດົມ
ສົມບູນອັນສູງສົງທີ່ລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມດີຢູ່ສະເໝີ, ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດ
ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຢາກ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງ
.ພວກເຮົາເປັນຄັງດຽວ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບ

ຈິດໃຈສາກົນແມ່ນສົມບູນແບບ ແລະ ສົມບູນແບບ, ບໍ່ຂາດເຂີນຫຍັງເລີຍ
ເພື່ອເຂົ້າເຖິງສາງເກັບມ້ຽນຂອງຈັກກະວານແຫ່ງນີ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພອນທຸກ
ປະເພດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປຸກຝັງສະຕິເຖິງຄວາມອຸດົມສົມບູນພາຍໃນຕົນເອງ ແລະ ມີ
ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເງິນລືຮາ, ປອນ,
!ດີນາ, ຫຼື ໂດລາຕໍ່ໄປກໍຕາມ

ໃຫ້ຄິດວ່າຄວາມເຮືອເພື່ອເຜື່ອແຜ່ອັນສູງສົງຄືກັບຝົນທີ່ລົດຊືນແລະອຸດົມ
ສົມບູນ, ເຊິ່ງທ່ານສາມາດໄດ້ຮັບໃນພາຊະນະໃດກໍໄດ້ທີ່ທ່ານຖື! ຖ້າທ່ານຖືຈອກ,
ທ່ານຈະຕື່ມມັນ; ຖ້າພາຊະນະໃຫຍ່ກວ່າ, ທ່ານກໍຈະຕື່ມມັນຄືກັນ ທ່ານກໍາລັງໃຊ້
ພາຊະນະປະເພດໃດເພື່ອຮັບຄວາມອຸດົມສົມບູນຈາກສະຫວັນນີ້? ພາຊະນະຂອງ
ທ່ານອາດຈະມີຂັບກຜ່ອງ - ບາງທີ່ອາດຈະເຕັມໄປດ້ວຍຊ່ອງຫວ່າງທາງຈິດໃຈ
ແລະສະຕິປັນຍາ ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ທ່ານຕ້ອງສ້ອມແປງມັນໂດຍການກຳຈັດຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມສົງໄສ, ແລະຄວາມອິດສາ, ແລະໂດຍການລ້າງ
ແລະຊຳລະມັນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມຈິງໃຈ,
ແລະຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ, ເພື່ອກຽມພ້ອມຮັບພຣະຄຸນອັນອຸດົມສົມບູນຈາກພຣະ
.ຜູ້ມີພຣະຄຸນ

ຄວາມອຸດົມສົມບູນອັນສູງສົງດຳເນີນການຕາມກົດເກນຂອງການຮັບໃຊ້
ແລະ ການໃຫ້ ໃຫ້ກ່ອນ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າແກ່ຄົນອື່ນ,
ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຕອບແທນ ຢ່າຄາດຫວັງວ່າຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ
ໃນທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງທຳອິດ ຄວາມພະຍາຍາມບາງຢ່າງອາດຈະລົ້ມ
ເຫຼວ, ແຕ່ບາງຢ່າງກໍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດເຊັ່ນກັນ
ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັນ ບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້
ໂດຍບໍ່ມີອີກອັນໜຶ່ງ, ແລະ ບັນຫາ ຫຼື ໜ້າທີ່ທີ່ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນໜ້າ
ກັບກິດຈະກຳທີ່ສຸມໃສ່ ແລະ ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມທຸກຢ່າງເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່
.ຕ້ອງການໃຫ້ບັນລຸ

ຈົງອອກກຳລັງກາຍດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຈົນກວ່າ

ຈະຮອດໄລຍະສຸດທ້າຍ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລັງເລ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ
ຖ້າເຈົ້າຫາເສັ້ນທາງບໍ່ເຫັນ ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຈົ້າຄວນຢຸດ
ພະຍາຍາມ ຖ້າເຈົ້າພາດເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ຖາມວ່າຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍໄດ້ແນວໃດ
ແຕ່ຢ່າຢຸດພະຍາຍາມ ຫຼາຍຄົນຍອມຮັບຄວາມລົ້ມເຫຼວທັນທີທີ່ພົບຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ຜູ້ທີ່ລົ້ມເຫຼວຄວນປຶກສາກັບຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ບໍ່ແມ່ນກັບຄົນອື່ນ
ທີ່ລົ້ມເຫຼວຄືກັບຕົນເອງ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດ ແລະ ໃຫ້
ຫຼັກການນີ້ເປັນປັດຊະຍາຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ບົດເພງແຫ່ງຄວາມສຸກ
ເມື່ອເວລາຂອງຂ້ອຍມາຮອດ
ຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫຼຸໜວກ
ຂ້ອຍຈະຝັງສຽງຂອງຄົນທີ່ຮັກອັນສູງສຶງຂອງຂ້ອຍ
ແລະເມື່ອຜູ້ໂທຄົນສຸດທ້າຍຕັດລົ້ມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະສູດດິມກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສຶງຂອງພຣະອົງ
ແລະເມື່ອຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ລີ້ນຂອງຂ້ອຍງຽບລົງ
ຂ້ອຍຈະຊົມລົດຊາດນ້ຳຫວານແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ແລະເມື່ອຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາບອດ
ຂ້ອຍຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ
ຄອງລາດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ
ແລະເມື່ອຄວາມຕາຍເຮັດໃຫ້ເລືອດແລະການສຳຜັດຂອງຂ້ອຍແຂງຕົວ
ຂ້ອຍຈະຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນໃນອ້ອມອີກຂອງຄົນຮັກຂອງຂ້ອຍ
ແລະເມື່ອຕາຂອງຂ້ອຍຢຸດເບິ່ງພື້ນ
ລັງສີວິໄສທັດຂອງຂ້ອຍຈະທະລຸເຂົ້າໄປ
ພຣະອົງປ່ຽນແປງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະ ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່
ເຊື່ອງໄວ້ຂອງມັນ

ແລະເມື່ອຫຼຸຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນອີກຕໍ່ໄປ
ຂ້ອຍຈະຝັງສຽງກະຊິບຂອງທຸກສິ່ງທັງໃນອະດີດ ແລະ ປະຈຸບັນ
ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຂ້າງໜ້າ
ແລະເມື່ອດັງຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເພີດເພີນກັບກິນຫອມຂອງໂລກໄດ້
ຂ້ອຍຈະຕິດຕາມຄວາມລັບຂອງຈິດວິນຍານໄປໃນທຸກທິດທາງ
ເມື່ອລີ້ນບໍ່ສາມາດຮັບລົດຊາດໄດ້
ຂ້ອຍຈະຈີ່ສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດ
ແລະເມື່ອຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍນີ້ຈາກຫາຍໄປ
ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍຈະຮູ້ສຶກໄດ້
ການສຳຜັດທີ່ລັບ ແລະ ມະຫັດສະຈັນຕໍ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ

ຂ້ອຍຈະຮູ້ສຶກວ່າຄືນເຕັ້ນຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳທະເລ
ແລະ ດ້ວຍຟອງອາກາດທີ່ພຸ່ງເຂົ້າສູ່ອະວະກາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຈຸລັງຕ່າງໆໃນຮ່າງກາຍຈະຕາຍໄປ
ຂ້ຳກັດຊົວຄາວຂອງມັນຈະຖືກແກ້ໄຂ
ແຕ່ນາງຈະຖືກຟື້ນຄືນຊີວິດດ້ວຍຊີວິດໃໝ່ໃນແປວໄຟແຫ່ງນິລັນຕອນ
ເຈົ້າຈະເຫັນຄວາມສຸກ ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຄວາມສຸກ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຈະໄດ້ສູດດົມກິນຫອມຂອງ
ຄວາມສຸກ

ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່
ແລະ ນາງເຕັ້ນລຳໄປຕາມສຽງເພງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສົງ
ໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກປະຖົມການເຕັ້ນຂອງຜີປີສາດເພື່ອຄວາມເຈັບປວດແລະ
ຄວາມຕາຍ

ແລະ ເພື່ອປ່ຽນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສຸກນິລັນຕອນ
ໃນອານາຈັກແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ
:ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດມີດັງນີ້

ອຸປະສັກຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງດ້ານຈິດໃຈປະກອບມີຄວາມຮັກຕົນເອງ, ຄວາມ
ພາກພູມໃຈ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມອິດສາ,
ແລະ ລັກສະນະທີ່ມີດມົວອື່ນໆທີ່ນຳພາ ຫຼື ຍູ່ຄົນເຮົາເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ໂງ່າຈ້າງທີ່ເລິກ
ເຊິ່ງກວ່າ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນຄືການເດີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່
ອິດສະລະພາບ, ເພາະວ່າຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສທີ່
ມີການຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ. ນິໄສເຫຼົ່ານີ້ກັກຂັງ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ກັກຂັງມັນໄວ້, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງບໍ່ສາມາດຍ່າງໄປຕາມ
.ເສັ້ນທາງແຫ່ງການປົດປ່ອຍ ແລະ ການປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້
ເສັ້ນທາງຊີວິດມີດັງນີ້: ໃນດ້ານໜຶ່ງແມ່ນຮ່ອມພູມິດມົວຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າງ,
ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງແມ່ນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາ ເມື່ອເຮົາປະຕິບັດຕາມປັນຍາ,
ເຮົາກໍຈະກ້າວໄປຢ່າງປອດໄພໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການປົດປ່ອຍ ແລະ ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່
.ເຮົາຕ້ອງການ

ຈັກກະວານທັງໝົດແມ່ນການສ້າງພຣະປະສົງອັນສູງສົງ, ແລະ ເມື່ອພວກ
ເຮົາສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຈະ
.ມາຫາພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ

ຂ້ອຍບໍ່ປາດຖະໜາຫຍັງໃຫ້ຕົວເອງອີກຕໍ່ໄປ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຄິດ
ມັນຈະກາຍເປັນຈິງຢ່າງແນ່ນອນ

ການມີປັນຍາອັນສູງສົງ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ມັນເປັນສະພາບທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ
ອັດສະຈັນໃຈທີ່ຄຳເວົ້າບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນນາຍຂອງຕົວ

ເອງ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງເຈົ້າ ກະສັດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງົບປະຫງົບ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວຫຍັງເລີຍ ແທນທີ່ຈະ, ຫົວໂລກເຮັດວຽກ ເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການດ້ວຍພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ .ພຣະເຈົ້າ

ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ພົບພຣະອົງ ຈະພົບວ່າພຣະອົງປະທານທຸກຢ່າງໃຫ້ພວກເຂົາຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ ພວກເຂົາປາຖະໜາ. ແຕ່ຕາບໃດທີ່ມະນຸດຍັງມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຄອບງໍາຄົນ .ອື່ນ ຫຼື ສະແດງອໍານາດຂອງຕົນ, ມັນຈະບໍ່ພົບອິດສະລະພາບໃນພຣະເຈົ້າ ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເລີຍຕົນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມ

ສຸກທາງວິນຍານ ພະລັງທີ່ແທ້ຈິງມາພ້ອມກັບການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ຖ້າຄືນນັ້ນອຍຮູ້ວ່າມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຢູ່ທາງຫຼັງມັນຮອງ ຮັບມັນ, ມັນສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, "ຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບມະຫາສະໝຸດ". ພວກ ເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນວ່າມະຫາສະໝຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອສະຕິ .ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຢູ່ໃກ້ພວກເຮົາ, ສະນັ້ນຈິ່ງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຢ້ານກົວ ຫຼື ກັງວົນ ລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຄືຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ຄວາມຮັກ,

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສະຕິ, ແລະຄວາມຮູ້ທີ່ກວ້າງຂວາງທັງໝົດ ຜູ້ໃດທີ່ ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງພິສູດໃຫ້ຕົນເອງ ຫຼື ຄົນອື່ນເຫັນເຖິງ ອໍານາດທີ່ລາວມີ, ເພາະວ່າຈິດວິນຍານຂອງລາວຮູ້ວ່າຜູ້ມີອໍານາດທັງໝົດຄ້າຂູ ລາວ ແລະ ພຣະເຈົ້າເຝົ້າເບິ່ງ ແລະ ປົກປ້ອງລາວບໍ່ວ່າລາວຈະຢູ່ໃສ ແລະ ທຸກ .ເວລາ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຕົນຢູ່ໃນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນອນຫລັບຢູ່ໃນລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາ .ສາມາດໄດ້ຮັບສິ່ງໃດກໍໄດ້ຈາກພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊິສັດກັບຕົວເອງ ແລະ ພະຍາຍາມເພື່ອອະທິປະໄຕ

ຂອງຕົນເອງ, ພະຍາຍາມຫຼົບໜີຈາກກັບຕົກຂອງໂລກ ແລະ ການລ້ລວງທີ່ ຫຼອກລວງຂອງມັນ, ແລະ ໃຊ້ເວລາຂອງພວກເຮົາໃນການຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ປູກເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີງາມໃນດິນຂອງໂລກນີ້, ເພື່ອວ່າ .ພວກເຮົາຈະປະໄວ້ມັນໄດ້ດີກ່ວາທີ່ພວກເຮົາພົບມັນ

ປະຕູຈະເປີດໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ເສັ້ນທາງຈະຖືກປູຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງພວກເຮົາ

ຊີວິດຄວນໝູນວຽນຢູ່ກັບການຮັບໃຊ້ແບບບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີ

ອຸດົມການນີ້, ສະຕິທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດຈະບໍ່ບັນລຸທ່າແຮງຢ່າງ ເຕັມທີ່. ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ລືມອະຕອມຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບ .ຕົວຕົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ - ວິນຍານອັນສູງສົ່ງ

ວຽກງານແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນ ແລະ ເປັນແຮງຈູງໃຈທີ່ມີພະລັງຕໍ່ຄວາມສະຫຼາດ

ຫຼັກແຫຼມ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມະນຸດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຈຸດປະສົງ

ດຽວຂອງວຽກງານແມ່ນເພື່ອສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ມັນຈະສູນເສຍຄຸນຄ່າ ແລະ
.ກາຍເປັນຄວາມໝາຍ

ວຽກງານຄືການບໍລິການ, ແລະຜະລິດຕະພັນທີ່ຄຸ້ມຄ່າທີ່ຈະຂາຍຕ້ອງມີ
ຄຸນນະພາບ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ຄົນອື່ນ. ເມື່ອພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຄົນ
ອື່ນ, ພວກເຮົາກໍ່ຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໃນລະດັບດຽວກັນ, ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນ
ສ່ວນຂະຫຍາຍຂອງພວກເຮົາ ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາເປັນສ່ວນຂະຫຍາຍຂອງພວກ
.ເຂົາ

ຜູ້ໃຫຍ່ຈະບໍ່ປະຕິບັດໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ ເມື່ອເຮົາໃຫ້
ບໍລິການ, ເຮົາກໍ່ໄດ້ຮັບການບໍລິການເຊັ່ນກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ແມ່ນທາງວັດຖຸ
ກໍ່ຕາມ

ດັ່ງນັ້ນ, ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໂດຍການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນ,
ຈິດໃຈ ຫຼື ສິນທຳແກ່ເຂົາເຈົ້າໝາຍເຖິງການໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈທາງດ້ານຈິດໃຈ
.ຕອບແທນ

ທຸກໆການບໍລິການທີ່ພວກເຮົາສະເໜີໃຫ້ເພື່ອນມະນຸດຂອງພວກເຮົາ ນຳ
ພວກເຮົາໄປສູ່ລະດັບສະຕິທີ່ໄປອີກບາດກ້າວໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງສະແດງ
ຄວາມເປັນຫວງເປັນໄຍຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ຄົນອື່ນ, ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຈະລວມເຂົ້າກັບ
ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຈະຂະຫຍາຍຂອບເຂດ
.ຂອງສະຕິໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ຖ້າເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຸກຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງເຮົາ, ສ່ວນແບ່ງຄວາມສຸກ
ຂອງເຮົາຈະມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະ ຖ້າເຮົາມອບຄວາມຮັກຂອງເຮົາໃຫ້ຄົນອື່ນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງມັນ ແລະ ຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີ
.ຂຶ້ນ

ຄວາມຜູກພັນທີ່ຕາບອດ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ລ້ວນແຕ່
ເປັນອຸປະສັກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການບັນລຸຂັ້ນຕອນການຮັບຮູ້ຂັ້ນສູງ ພວກເຮົາ
ຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮັກທຸກຄົນ ເພາະວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ
ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດຄວນເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ແລະ ພວກເຮົາຄວນ
ມີຄວາມຫະເຍີຫະຍານໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີ
ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ມີຈິດໃຈທີ່ສູງສົ່ງທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມອິດເມື່ອຍ ຫຼື ຄວາມເບືອໜ້າຍ,
ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມອ່ອນເພຍ ແລະ ຄວາມອິດເມື່ອຍ
ຊົມເຂົ້າໄປໃນສະຕິຂອງລາວ ຈະເຮັດໃຫ້ມີພື້ນທີ່ສຳລັບພະລັງງານທີ່ອ່ອນໄຫວ
ແລະ ກະແສຂອງກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອສາກປະສາດຂອງລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈຸ
.ລັງ ແລະ ເນື້ອເຍື່ອຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວສົດຊື່ນ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຂາດຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເມື່ອຍຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາ, ຕົວ
ຕົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະລືນເຫຼືອໄປດ້ວຍພະລັງງານ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ. ຜູ້ທີ່
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຈະພົບວ່າ
.ພະລັງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຄ້າຊູ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເຂົາເຈົ້າ
ບາງຄົນຫຍຸ້ງຢູ່ກັບວຽກງານຫຼາຍຈົນບໍ່ມີເວລາຄິດໄຕ່ຕອງ ຫຼື ເພີດເພີນກັບ
ຊີວິດ. ເມື່ອເຮົາເຮັດວຽກໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຮັກສາຈິດໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ມີ
ສ່ວນຮ່ວມກັບສິ່ງດີໆ, ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນ
.ເຮົາ ແລະ ໃຫ້ພະລັງງານແກ່ເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນ
ຖ້າຫົວໃຈມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ປະຕູຈະເປີດ
.ໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ເສັ້ນທາງຈະຖືກປູໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ
ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ອວຍພອນພວກເຮົາເພື່ອ
ວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດວຽກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມສຸກແລະ
.ຄວາມພໍໃຈໃນໂຮງງານແຫ່ງຊີວິດ

ແລະ ຂໍໃຫ້ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງດົນໃຈຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ຄື້ນແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະອົງເຕັ້ນລຳຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳຂອງກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ

!ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງຄືກັບໄກ່ໂຕທີ່ຖືກຂ້າ
ເພື່ອຈະຮູ້ວິທີການເລືອກທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສະຖານະການໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຮົາ
.ຕ້ອງນຳພາການຕັດສິນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍພະລັງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີປະສາດສຳຜັດທີ່ຫນີ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້
ໃຊ້ມັນ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາອີງໃສ່ລາຍງານຈາກປະສາດສຳຜັດຫ້າຢ່າງທີ່ຕ່າ
ກວ່າ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໜ້ອຍກວ່າ, ເພາະວ່າປະສາດສຳຜັດທັງຫ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້
ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ແນ່ນອນແກ່ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາສາມາດເພິງພາໄດ້ເພື່ອຕັດສິນໃຈທີ່
.ຖືກຕ້ອງ

ນອກເໜືອໄປຈາກຂອບເຂດ ແລະ ອຳນາດທີ່ຈຳກັດຂອງພວກມັນ, ຄວາມຮູ້
ສຶກຕ່າງໆ - ແລະ ພ້ອມກັບຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນ, ຈິດໃຈທີ່ຜູກມັດດ້ວຍອະຕະຕາ
- ຕິຄວາມສິ່ງຕ່າງໆຕາມສິ່ງທີ່ມັນມັກ ແລະ ບໍ່ມັກ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຕາມສິ່ງທີ່ເປັນ
.ຄວາມຈິງ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງມະນຸດ
ເນື່ອງຈາກວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອີງໃສ່ການຕັດສິນໃຈຂອງຕົນໂດຍອີງໃສ່ບົດ
ລາຍງານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ ແລະ ໂດຍອີງໃສ່ບົດສະຫຼຸບທີ່ບອກ
ລາວໂດຍຈິດໃຈຂອງລາວ ເຊິ່ງເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ ລາວມັກຈະພົບ
.ວ່າຕົນເອງຖືກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ໜ້າອິດສາ
ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າມີໜຶ່ງຈະມາເຖິງ ເມື່ອຫົວໂລກຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ
ຂອງການຫັນເຂົ້າໄປພາຍໃນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງໃນແຕ່ລະມື້, ຊອກຫາການຊີ້ນຳ ແລະ

ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຄົນເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ຄົນທີ່ມີຄວາມສົມດຸນ, ສະຫງົບລົງ, ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ເມື່ອຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເປີດອອກ, ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ
ຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ. ເຂົາເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກນິໄສທີ່ຈຳກັດ, ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ເປັນລະບຽບ, ອາລົມທີ່ເຈັບປວດ, ແລະ ຄວາມຜູກພັນສ່ວນຕົວທີ່
.ກະຕຸ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີການຄິດໄຕ່ຕອງ
ການມີວິຈາລະນະຍານ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແມ່ນຄຸນນະພາບ
ຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນເຮົາຮູ້ວ່າຕ້ອງເຮັດຫຍັງເມື່ອຈຳເປັນ.
ຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານດັ່ງກ່າວສາມາດປູກຝັງໄດ້ຜ່ານການຫາເຫດຜົນທີ່
.ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ອາລົມເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນຂອງຄົນເຮົາ
ມີຕົວ, ຄວາມເຂົ້າໃຈກໍຈະກາຍເປັນຕາບອດ, ທັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ. ເມື່ອອາລົມມີອຳນາດເໝືອນຄົນ, ເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບກັບຄວາມສັບສົນ
ແລະ ຄວາມງົງງັນ, ວຸ້ນວາຍ ແລະ ກາຍເປັນຄົນເບິ່ງບໍ່ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ຄືກັບໄກ່
!ໂຕທີ່ຖືກຂ້າ

ອາລົມເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນມີອະຄະຕິໃນຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຫັດສະນະຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຄົນອື່ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການຄິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ
.ຈັດການກັບສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ມີເຫດຜົນບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້
ເມື່ອເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະແຍກຂໍ້ເທັດຈິງອອກຈາກຄວາມຄິດເຫັນສ່ວນຕົວຂອງ
ເຮົາ, ການຕັດສິນຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖືກອິດທິພົນຈາກຄວາມປາຖະໜາສ່ວນຕົວຂອງ
ເຮົາອີກຕໍ່ໄປ ຖ້າທຸກຄົນຮຽນຮູ້ເລື່ອງນີ້, ໂລກຈະເປັນບ່ອນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
.ສະຫງົບສຸກຫຼາຍກວ່າທີ່ເປັນຢູ່ໃນປະຈຸບັນ

ຄວາມເຂົ້າໃຈມັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈ ເມື່ອຫົວໃຈຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈ, ມັນ
ຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ຄົນຄິດວ່າມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງຜິດປົກກະຕິ ແລະ ໃຫ້ລະມັດລະວັງ
ໃນການພົວພັນກັບຄົນ ແລະ ສະຖານະການສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກ
ກັງວົນກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ຫຼື ຕ້ອງການຮູ້ວ່າຈະເລືອກເສັ້ນທາງໃດ, ໃຫ້ສຸມ
.ໃສ່ຫົວໃຈຂອງທ່ານ

ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມກັງວົນຄອບງຳເຈົ້າ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆອ້ອມຮອບ
ເຈົ້າ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໃສ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ພະຍາຍາມຮັບຮູ້
ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກມັນ. ຈົ່ງສະຫງົບ, ແລະ ຫັນໃດນັ້ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
ເລິກເຊິ່ງຈະໄຫຼມາສູ່ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ, ຜ່ານວິໄສທັດ
.ພາຍໃນຂອງເຈົ້າ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປທີ່ເຈົ້າຄວນເຮັດໃນເວລານັ້ນ
ການປ່ຽນແປງລັກສະນະຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ
ຜູ້ປົວທາງວິນຍານທຳມະດາ ຫຼື ພະສົງບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ
ຫຼື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີບາບທີ່ມາຫາພວກເຂົາເພື່ອຂໍຄຳແນະນຳ, ຍ້ອນວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ

ສາມາດເຮັດໄດ້ຄືການໃຫ້ຢາປິ່ນປົວທາງວິນຍານແກ່ພວກເຂົາ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກ. ແຕ່ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນພວກ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄູນ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ເຕັມເຕັມພວກເຂົາດ້ວຍ ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳທີ່ຜິດ .ບາບຂອງພວກເຂົາ

ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດລ້ວນແຕ່ແປງຢູ່ໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ .ປະກົດເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວໃນຄວາມຄິດ

ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຍ້ອນຈຸລັງສະໝອງຂອງ ລາວຖືກຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້ ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ການ ຢືນຢັນໃນທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທັງໝົດຂອງລາວຈະ .ຖືກປ່ຽນເປັນນິໄສທີ່ດີຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກຊີ້ນຳຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອ ປ່ຽນແປງລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມ .ໄປດ້ວຍທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ຊອບທຳ ແລະ ສວຍງາມ

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຈຸລັງສະໝອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຈະຖືກ ເຜົາໄໝ້ໂດຍກົດຈະກຳທີ່ສຳຄັນເມື່ອມັນຖືກລວບລວມຢ່າງແຂງແຮງໃນສະໝອງ .ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ

ບຸກຄົນທີ່ຕິດພັນກັບຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງແຂງແຮງເຮັດໃຫ້ກົດຈະກຳ ທີ່ສຳຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມກັບກ້າມຊີນ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄິດທາງວິນຍານ ແລະ ຈິດໃຈຮັກສາກ້າມຊີນ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບຜ່ອນຄາຍຢ່າງຫ້າວຫັນ, ແລະ ຈິດໃຈ ຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຕັດຂາດຈາກຄວາມຮູ້ສຶກ, ດັ່ງນັ້ນພະລັງຊີວິດຈຶ່ງຢຸດຢູ່ໃນລະບົບ ປະສາດ ແລະ ສຸມໃສ່ສະໝອງ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນວິທີທີ່ມີ ປະສິດທິພາບທີ່ສຸດໃນການເຮັດໃຫ້ຈຸລັງສະໝອງມີວິນຍານ ແລະ ກຳຈັດຮາກ .ເຫງົ້າຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການອອກຈາກຈິດໃຈ

ນິໄສແມ່ນອຳນາດ, ແລະຜູ້ຄົນໃຊ້ອຳນາດນັ້ນໃນທາງທີ່ຜິດໂດຍການກະທຳ .ຄວາມຊົ່ວແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນໃນການກະທຳທີ່ດີ

ຄວາມໂງ່າຈ້າ, ການຂາດການພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ, ການບໍ່ເລືອກໝູ່ທີ່ດີ, ແລະ ການລະເລີຍການກະທຳທີ່ດີມັກຈະນຳພາຄົນເຮົາໄປສູ່ກັບຕົກ ແລະ ແຮ້ວ .ຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ເຊິ່ງຄືກັບດິນຊາຍດູດທີ່ກິນກິນຄົນທີ່ຍ່າງຢູ່ເທິງມັນໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ ອິດທິພົນຂອງມິດຕະພາບແມ່ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການ :ຕັດສິນໃຈທີ່ດີ

ຢ່າເປັນເພື່ອນກັບຄົນບໍ່ດີ, ເພາະຄົນບໍ່ດີອາດຈະເຮັດໃຫ້ນິໄສຂອງຄົນເຮົາ
ເສື່ອມເສຍໄດ້

ຄົນສະຫຼາດປະຕິບັດຕົນຢ່າງສູງສົງໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ, ໃນ
ຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເບິ່ງຄືວ່າຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນການກຽດຊັງໂດຍອິດທິພົນຂອງນິໄສທີ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາ
ເຮັດບາບ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ

ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດຊົງດື່ມໃຈພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມ
ຄິດທີ່ດີ

ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມດີແລະຄວາມງາມ
ພວກເຮົາແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ

ແລະ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຫັນໄປຫາພຣະອົງ
ແລະ ພວກເຮົາຫວັງວ່າມັນຈະເປັນແບບນັ້ນ
ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ
ແລະ ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ

"ໂອ້ ພູເຂົາ, ບໍ່ມີລົມໃດສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສັນສະເທີອນໄດ້"

ບຸກຄົນທີ່ສົມດຸນຍັງຄົງສະຫງົບ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບໃນຂະນະທີ່ປະຕິບັດ
ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ ຫຼື ລົ້ມເຫຼວ. ຄວາມສຳເລັດ
ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ອີງ
ຕາມຄວາມເປັນຄູ່ທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນຂອງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ໂລກ. ບຸກຄົນທີ່
ເຄື່ອນຕົນເອງຢູ່ສະເໝີກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງຕົນເອງຈະມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຂັດ
.ແຍ້ງໜ້ອຍລົງ ແລະ ມີອິດທິພົນໜ້ອຍລົງຈາກພາບລວງຕາຂອງໂລກ

ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາຢາກບັນລຸຄວາມສົມດຸນພາຍໃນຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກ
ມົນທົນດ້ວຍສະຕິສອງຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ. ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວແມ່ນຍາກ
ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເພາະວ່າຈິດວິນຍານ, ເມື່ອມັນເຫັນອົກເຫັນໃຈກັບຮ່າງກາຍທີ່
ລະອຽດອ່ອນ, ຈະຮັບເອົາທັງຄຸນນະພາບດີແລະບໍ່ດີຂອງມັນ. ເພື່ອທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນ
ຈາກການຍຶດຕິດກັບສະພາບທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຮ່າງກາຍ, ຄົນເຮົາຕ້ອງກ້າວຂ້າມ
.ສະຕິທາງຮ່າງກາຍ, ເຊິ່ງເປັນແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ
ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຕາມຄວາມເມດຕາຂອງສະຖານະການຕ່າງໆ ຈະປິ່ນຄືຍິນດີ

ໃນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິ່ນຄືຍິນດີ ແລະ ໂສກເສົ້າໃນຄວາມເຈັບປວດ ແລະ
ຄວາມລຳບາກ ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຍັງຄົງສະຫງົບ ແລະ ມີຄວາມ
ສະຫງົບ, ບໍ່ສັ່ນຄອນຕໍ່ຄວາມຮຸນວາຍ ແລະ ຄວາມຮຸນວາຍທີ່ເປັນໂຄງສ້າງຂອງ
ຊີວິດທຳມະດາ [ຄືກັບພູເຂົາທີ່ບໍ່ສັ່ນສະເທີອນໂດຍລົມ]

ບຸກຄົນທີ່ສົມດຸນ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າແລະ
ເຈັບປວດ, ຍັງຄົງຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງທີ່ດີ

ແລະບໍ່ດີ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດໃນການເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນ
ອື່ນ, ເຂົາໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຖືກຄອບງໍາ
ໂດຍຄວາມກັງວົນຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜ່ານຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດປອບໂຍນຄົນອື່ນແລະບັນເທົາຄວາມໂສກເສົ້າຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຜ່ານຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສົມດູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າ
ສອນບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າໃຫ້ຄົນອື່ນໃນການບໍ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ການລະເບີດອາລົມທີ່
.ທໍາລາຍ

ຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫຼາດເຫັນວິນຍານອັນສູງສົ່ງໃນທຸກໆຄົນ, ແລະ ເມື່ອລາວໄດ້
ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ລາວຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມ
ເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທຸກສິ່ງທີ່ມາຫາລາວຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຕອບສະໜອງ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ຈິດວິນຍານ. ລາວໄດ້ຮັບການ
ປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງອະຕະ ແລະ ບໍ່ຮູ້ສຶກເປັນສັດຕູຕໍ່ຄົນອື່ນ, ແລະ ລາວບໍ່
ໄດ້ໃສ່ໃຈສາຍຕາ ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງລາວດ້ວຍຄວາມສັ່ນສະເທືອນທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍທີ່ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງຜູ້ຄົນ,
.ເພາະວ່າລາວເຫັນວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ລາວກໍາລັງຊອກຫາຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ
ເມື່ອລາວບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ, ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວກໍ
ກາຍເປັນສິ່ງດຽວກັນສຳລັບລາວ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນສອງຂອງ
.ລາວຈະຫາຍໄປ ເມື່ອລາວພົບສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມເປັນເອກະພາບທົ່ວໄປ
ໃນຂະນະທີ່ເພີ່ນປະຕິບັດວຽກງານຂອງເພີ່ນດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
.ແລະ ໃນການຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ, ເພີ່ນຍັງຄົງບໍ່ຜູກພັນຕະຫຼອດໄປ
ເພື່ອບັນລຸຄວາມສຸກ

ເພື່ອບັນລຸຄວາມສຸກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງດຳລົງຊີວິດທີ່ຄວບຄຸມດ້ວຍວິໄນໃນ
ຕົນເອງ. ຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຄວບຄຸມສະຖານະການຂອງຕົນເອງຕາມ ກົດເກນທີ່ສູງກວ່າ
ຂອງຊີວິດຈະພົບວ່າສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າປັບຕົວໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕົນໃຈແລະກະຕຸ້ນ
ພວກເຮົາໃຫ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດບັນລຸ
.ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ

ຖ້ານັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ, ຈຶ່ງເດີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ມັນ, ແລະ
.ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດຢຸດເຈົ້າຈາກມັນ ຫຼື ກົດກັນເຈົ້າຈາກມັນໄດ້
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານເຫດຜົນໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສັດທາ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ແລະຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ
ມັນ, ແລະປົດປ່ອຍມັນໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ຈາກການທົດລອງທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ
ທັງໝົດ. ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຄວບຄຸມ
.ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາແທນທີ່ຈະຖືກຄວບຄຸມໂດຍພວກມັນ

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັດທະນາແຜນການທີ່ມີເຫດຜົນ ແລະ
ຖືກຕ້ອງສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດປັບລູກສົງທີ່ດີທີ່
ພວກເຮົາຕ້ອງການປັບລູ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດ ໃນຂະນະທີ່
ພວກເຮົາວາງແຜນ, ພະຍາຍາມ, ແລະ ເຮັດວຽກ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ໄວ້ວ່າ
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ມີນ້ຳໃຈ, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ນຳພາພວກ
ເຮົາໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈ,
.ຄວາມອົດທົນ, ຄວາມຢືດຢູ່ນ, ແລະ ວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນ
ພວກເຮົາຂໍອວຍພອນໃຫ້ທ່ານປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມສຸກບໍ່ວ່າ
ທ່ານຈະຢູ່ໃສໃນໂລກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງພະເຈົ້າ
ທັງໝົດລ້ວນແຕ່ເປັນພາບລວງຕາ ແລະ ຮູບພາບທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ
ສວນດອກກຸຫລາບ
ຮ່ອມພູນ້ຳຕາ
ແລະນ້ຳຄ້າງທີ່ຕິດຢູ່ກັບຕາອ່ອນໆ
ແລະຄວາມສຸກຂອງໄວເດັກ
ແລະ ຄວາມມັກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແລະຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອໃນການໄຫຼລົງມາຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງໜັກໜ່ວງໃນຫົວໃຈ
ແລະທຽນໄຂຂອງທ້ອງຟ້າກະພົບແລະຫາຍໄປ
ແລະພາບລວງຕາຂອງຄວາມຫຼົງໄຫຼດົງດູດພວກເຮົາ
ຈາກພາບລວງຕາໄປສູ່ພາບລວງຕາ
ແລະຄວາມປາຖະໜາດ້ວຍຄວາມມັກ
ແລະ ການຈັບທີ່ແຂງກະດ້າງຄືກັບປາໝຶກ
ແລະສຽງຮ້ອງຂອງເດັກເກີດໃໝ່
ສຽງດັງແຫ່ງຄວາມຕາຍ
ແລະຄວາມສຸກຂອງສຸຂະພາບທີ່ຟືດຟືນ
ແລະຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ
ທັງໝົດແມ່ນສະເປກຕຣຳ ແລະ ຮູບພາບທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ
ໃນໜ້າຈໍຂອງສະຕີ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອປຸກຝັງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວ
ຂ້າພະເຈົ້າເອງ
ແລະ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມທະຫານໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ
ຈົງເປັນຜູ້ນຳທີ່ມາຈາກສະຫວັນ
ໃນການສູ້ຮົບທີ່ຕັດສິນ

ຕໍ່ຕ້ານຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ການປະຕິເສດ
ແລະ ເພື່ອຍົກປ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ບົດຄວາມຕ່າງໆ
ທຸກແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມດີງາມ
ປົວໄປມາເໝືອນສະຖານຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ແລະ ພາກພື້ນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

* * *

ຄວນມີຄວາມລະມັດລະວັງຫຼາຍກວ່າຄວາມຢ້ານກົວ ຄວນມີມາດຕະການ

ປ້ອງກັນ ແລະ ຄວນພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງເພື່ອກຳຈັດສາເຫດຂອງພະຍາດ
ແລະ ບົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ເຊື່ອພະຍາດມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່
ຫົວທຸກແຫ່ງ ຖ້າຄົນເຮົາຢ້ານກົວເຊື່ອພະຍາດເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ສາມາດ
ເພີດເພີນກັບຊີວິດໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີມາດຕະການປ້ອງກັນສຸຂະພາບທີ່ຈຳເປັນ
ທັງໝົດ, ຖ້າຄົນເຮົາສາມາດກວດເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າພາຍໃຕ້ກ້ອງຈຸລະທັດໄດ້
.ພວກເຂົາກໍຈະສູນເສຍຄວາມຢາກອາຫານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກິນ
ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢ້ານຫຍັງກໍຕາມ, ຈຶ່ງຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ
ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າໃນພຣະອົງ
ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງມັກຈະເກີດຈາກຄວາມກັງວົນ ເປັນຫຍັງຕ້ອງທົນ
ທຸກເມື່ອຄວາມເຈັບປ່ວຍຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ? ເນື່ອງຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍຂອງຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ເກີດຈາກຄວາມຢ້ານກົວ, ການປ່ອຍຄວາມຢ້ານກົວຈະເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຂົາຫຼຸດພື້ນທັນທີ, ແລະ ການປົວຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະ
ນອນ, ຈຶ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າ: "ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ມີພຣະເຈົ້າຢູ່
ກັບພວກເຂົາກໍບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ" ຈຶ່ງອ້ອມຮອບຕົວເອງດ້ວຍພຣະວິນຍານ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ, ໂດຍເຊື່ອວ່າເຊື່ອ
ພະຍາດໃດໆທີ່ໂຈມຕີເຈົ້າຈະຖືກໂຈມຕີລົງ ເວົ້າຊ້າໆວ່າ "ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງລົດ
ທານຸພາບສູງສຸດ" ຫຼື "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊ່ວຍ" ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງ
ເຕັມທີ່ຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ, ເສີມສ້າງເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ສຶກສະບາຍ ແລະ ມີ
ສຸຂະພາບດີ ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ
ຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າໃນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າເປັນວິນຍານທີ່ບໍ່
ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ, ໃຫ້ວາງຝາມຂອງເຈົ້າໄວ້ຕິດກັບຫົວໃຈ
ຂອງເຈົ້າ, ຕູ້ມັນຈາກຊ້າຍຫາຂວາ ໃນຂະນະທີ່ກ່າວວ່າ: "ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍ
ຈຶ່ງກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວນີ້ອອກຈາກຂ້ອຍ ແລະ ປ່ອຍຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດ
ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກສິ່ງລົບກວນໃດໆ" ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມີວິທີທີ່ຈະກຳຈັດສັນຍານ
ລົບກວນຈາກວິທະຍຸ, ຖ້າເຈົ້າຖືຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈາກຊ້າຍຫາຂວາຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ຖ້າເຈົ້າສຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດຂອງການກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຫົວໃຈ
ຂອງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ຄວາມຢ້ານກົວຈະຫາຍໄປດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ

ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຕົວຕົນຂອງ
.ເຈົ້າທັງໝົດ

ຄວາມຢ້ານກົວມີຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີ, ແລະ ການກຳຈັດມັນໄປໄດ້ໂດຍການ

ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ຈົງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈົງເປັນຄົນແທ້ຈິງໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ ມີ
ຫຼາຍຄົນທີ່ຮຽນແບບ; ຢ່າເພີ່ມຊື່ຂອງເຈົ້າໃສ່ລາຍຊື່ຍາວຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈົງເປັນ
ເຈົ້ານາຍໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ ແລະ ເຮັດມັນໃນແບບທີ່ເປັນເອກະລັກທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍ
ເຮັດມາກ່ອນ ຂົງເຂດນີ້ເປີດກວ້າງສຳລັບຄວາມຄິດສ້າງສັນ ຕາບໃດທີ່ຄວາມ
ປາຖະໜານນັ້ນຈົງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທຳມະຊາດທັງໝົດຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ເຈົ້າເມື່ອເຈົ້າສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ຄົນເຮົາມັກເອົາຕົວເອງໄວ້ກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄົນອື່ນ ແລະ
ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ອວຍພອນໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າໂຊກດີຄືກັບທີ່ພວກເຮົາປາດຖະໜາໃຫ້ຕົວເອງ. ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍ
ຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຈົງໃຈ, ເຮົາຮູ້ສຶກວ່າວົງມົນແຫ່ງຄວາມເຫັນອີກ
ເຫັນໃຈຂອງເຮົາຂະຫຍາຍອອກໄປ ແລະ ສາຍພົວພັນແຫ່ງຄວາມຮັກລະຫວ່າງ
.ເຮົາກັບຄົນອື່ນເລິກຊຶ້ງ ແລະ ແຂງແຮງຂຶ້ນ

ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີປະຊາກອນ 1,000 ຄົນ, ຖ້າທຸກຄົນປະພຶດຕົວ
ເປັນມິດ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນ 999 ຄົນ. ແຕ່ຖ້າທຸກຄົນໃນສະພາບແວດລ້ອມ
ນັ້ນປະພຶດຕົວເປັນສັດຕູກັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ
ແສງຈັນ ແລະ ດິນແດນທີ່ຫ່າງໄກທີ່ມີຄວາມສຸກ
ເມື່ອຕອນແລງມາຮອດ, ຈົງປະສົມປະສານຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າກັບແສງ
ເດືອນ

ລ້າງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍລັງສີຂອງມັນ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າແສງສະຫວ່າງມະຫັດສະຈັນແຜ່ລາມໄປທົ່ວຮ່າງກາຍຂອງ
ເຈົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນ

ແລະ ເໝືອຕື້ນໄມ້ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ຫ່າງໄກ
ຢືນຢູ່ໃນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ແນມເບິ່ງດ້ວຍສາຍຕາທີ່ສະຫງົບ
ຕໍ່ກັບລັງສີຂອງດວງຈັນ ແລະ ທິວທັດທີ່ສວຍງາມທີ່ມັນເປີດເຜີຍ
ຫຼຽວເບິ່ງຂອບຝ້າທີ່ມືດມົວ ແລະ ເຫຼືອມເປັນເງົາ
ໃຫ້ຄວາມຄິດທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງຂອງເຈົ້າລືນກາຍຂອບເຂດຂອງທັດສະນະຄະຕິ
ສູ່ດິນແດນແຫ່ງຄວາມຝັນທອງຄຳ

ປ່ຽນຈຸດສຸມຂອງທ່ານຈາກຮູບຮ່າງທີ່ສະແດງໂດຍລັງສີຂອງດວງຈັນ
ສູ່ດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກໆ ແລະ ທ້ອງຟ້າທີ່ຢູ່ໄກໆ
ຄວາມງຽບສະຫງົບລັ້ນດອນນອກເໝືອນໄປຈາກອິເທີທີ່ມີຊີວິດ
ບ່ອນທີ່ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຊີວິດ

ເບິ່ງລັງສີຂອງດວງຈັນສ່ອງອອກໄປ
ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນໂລກເທົ່ານັ້ນ
ແທນທີ່ຈະ, ໃນທຸກໆມຸມຂອງໂລກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈິດໃຈອັນສູງສົ່ງ
ຂອງເຈົ້າ
ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ໄປເຖິງດິນແດນທີ່ຫ່າງໄກ ແລະ ມີ
ຄວາມສຸກ

ຂະໜາດຂອງຄວາມຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຈັກກະວານຖືກເຫັນວ່າເປັນແສງສະຫວ່າງສີເງິນ
ມັນບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

* * *

ມະນຸດຖືກຜູກມັດດ້ວຍນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ແລະ ນິໄສເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການ
.ບຳລຸງລ້ຽງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນຂະນະທີ່ນິໄສທີ່ດີຈະຕາຍ ແລະ ສູນຫາຍໄປ
ແຂກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບໄດ້ກາຍເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງຄົນ
ຜູ້ໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ແຂກທີ່ມີກຽດໄດ້ຮັບແຕ່ການລະເລີຍ ແລະ ການບໍ່ສົນໃຈຈາກ
ລາວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຫັນໜີອອກຈາກປະຕູເຮືອນຂອງລາວດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ
.ແລະ ໂສກເສົ້າ

ນິໄສທີ່ດີຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງດ້ວຍການກະທຳທີ່ດີ, ແລະ ສິ່ງນີ້ແມ່ນ
ຮັບປະກັນໄດ້ໂດຍການຄົບຫາກັບໝູ່ເພື່ອນທີ່ດີ ແລະ ບົດຂຽນທີ່ດົນໃຈ, ເພາະວ່າ
.ອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ

ມະນຸດຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍວັດຖຸນິຍົມ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງເຫດຜົນ
ແມ່ນມຸ້ງໄປທາງນອກຢູ່ສະເໝີແທນທີ່ຈະເຂົ້າມາພາຍໃນ. ຜູ້ຄົນແລ່ນໄປມາ, ແຕ່
ບໍ່ມີບ່ອນໃດໃນໂລກທີ່ສາມາດປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກຕົວເອງແລະ ສະຕິຂອງພວກ
.ເຂົາ; ຊ່ວງເວລາຂອງການສະຫ້ອນຕົນເອງແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງອະທິຖານເພື່ອຄວາມສຳເລັດ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຄິດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມລືມເຫຼວ, ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ແລະ
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈພ້ອມໆກັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຄືກັບຄົນທີ່ສົ່ງຄົນໄປເຮັດພາລະກິດ ແຕ່ຖືກ
ໂຈນໂຈມຕີໃນລະຫວ່າງທາງ. ໂຈນທີ່ລັກຄວາມສຳເລັດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງແມ່ນນິໄສທີ່
ບໍ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສົ່ງຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່
ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ, ແລະ ໂຈນແຫ່ງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນໂຈມຕີ
ເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ. ແນ່ນອນ, ພຣະເຈົ້າຟັງຄຳອະທິຖານ
ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ ຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແຕ່ພາຍໃຕ້ສະຖານະການ
ບາງຢ່າງ, ຄຳອະທິຖານບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ. ເປັນຫຍັງບາງຄັ້ງພວກມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
ຄຳຕອບ? ຄຳຕອບແມ່ນຢູ່ໃນເມັດພັນທາງລົບທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນດິນຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກ.
ນິໄສທີ່ບໍ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ ແລະ ບໍ່ດົນມານີ້, ຍືນເປັນ ສິ່ງ
ກົດຂວາງລະຫວ່າງຄົນ ແລະ ພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີຕ້ອງໄດ້ປູກໃນດິນ

ຂອງຈິດວິນຍານ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະແຕກງອກ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ
ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເກີດຜົນ. ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດອີງໃສ່ສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນ
ຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ສະຖານະການທີ່ເອື້ອອຳນວຍໄດ້ຢ່າງດຽວ, ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ເປັນພຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ ຊົ່ວຄາວ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດທີ່ຈະລົງທຶນໃນໂລກຂອງ
.ວິນຍານ

ມີກຳລັງທີ່ທຳລາຍເຮັດວຽກຢູ່ຕະຫຼອດເວລາພາຍໃນຊີວິດ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມຜິດພາດໃນອະດີດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ລະມັດລະວັງໃນການປະເຊີນໜ້າ ແລະ
.ຮັບມືກັບກຳລັງທີ່ມີອິດທິພົນເຫຼົ່ານີ້

ຜູ້ໃດທີ່ອະທິຖານເພື່ອຄວາມສຳເລັດ ໃນຂະນະທີ່ຄິດໃນໃຈວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ຄິດ
ວ່າຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ" ຈະບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ການອະທິຖານຕ້ອງ
ອະທິຖານດ້ວຍສັດທາທີ່ແຮງກ້າ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ຖ່ອມຕົວ ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ
.ແຫ່ງສະຫວັນສ່ອງແສງ ແລະ ພອນຈາກສະຫວັນຈະລົງມາ
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເວົ້າຜ່ານໂທລະສັບທີ່ແຕກຫັກ, ມັນເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຖ່າຍທອດຄຳອະທິຖານຢ່າງມີປະສິດທິພາບຜ່ານຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມ
ກັງວົນ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ແລະ ການຍຶດຕິດກັບສິ່ງທີ່ຜ່ານໄປໄດ້ຢ່າງ
ໄວວາ. ຜ່ານຄວາມສະຫງົບງຽບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທີ່ສະຫງົບ
ສຸກພ້ອມກັບການສັນສະເທືອນທີ່ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຈິດໃຈສາມາດໄດ້ຮັບການ
ສ້ອມແປງ ແລະ ປັບປຸງ, ການເປີດຮັບທາງວິນຍານຂອງມັນໄດ້ຮັບການ
ຂະຫຍາຍອອກ, ເຮັດໃຫ້ສາມາດສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ມາຈາກໃຈໄປສູ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງ
ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນຈາກພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈັບໜ້າເອິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖວາຍທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານ
ດ້ວຍຄວາມຮັກອັນເລິກເຊິ່ງ ຂໍປະທານຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດຂອງເດັກນ້ອຍຕໍ່
ພຣະອົງ, ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່
ຂອງພຣະອົງໃນຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້
ວ່າປັນຍາຂອງພຣະອົງຄ້າຊູຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຊີວິດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນ□□□□□□ແຫ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ ແລະ ເປັນການ
.ສະແດງອອກຂອງຊີວິດສາກົນຂອງພຣະອົງ

ພວກເຂົາມັກຈະເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມພ້ອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ບຸກຄົນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດໃນລັກສະນະທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື

ຍິງຄົນເຮົາປັບປຸງຕົນເອງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄົນເຮົາກໍຍິງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຄົນອ້ອມຂ້າງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງອາການເຈັບປວດ

ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຕົວຕົນທາງວິນຍານກັບຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ, ແລະ ການ
ຮັບຮູ້ຂອງມັນຜ່ານພວກມັນ, ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມເຈັບປວດ, ຂໍ້ຈຳກັດ,
ຂັບກຜ່ອງ, ແລະ ຂັບກຜ່ອງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມຕໍ່ນີ້,
ພວກເຮົາປະສົບກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍເທົ່າກັບຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມສຸກ,
.ຈົນເຖິງລະດັບທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກຫຼືຄວາມຮັບຮູ້ອັນສູງສົ່ງ
ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ, ສາສະໜາກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຈັບປວດ

.ຢ່າງຖາວອນ ແລະ ການບັນລຸຄວາມສຸກອັນບໍລິສຸດ ຫຼື ພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບພາບຕົວຈິງຂອງດວງອາທິດບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ

ຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນ, ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນຂອງຈິດວິນຍານ

ທາງວິນຍານ (ການສະທ້ອນຂອງຈິດວິນຍານທັງໝົດ) ກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້

ແລະ ສາລະສຳຄັນຂອງມັນກໍຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍຄືນແຫ່ງຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ

ຄວາມກັງວົນທີ່ເກີດຈາກການລະບຸຕົວຕົນຂອງຈິດວິນຍານກັບສະພາບທີ່ປ່ຽນແປງ

.ແລະ ປ່ຽນແປງຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ

ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳທີ່ປົ່ນແລ້ວບິດເບືອນພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງດວງອາທິດ, ຈິດໃຈທີ່

ມີບັນຫາກໍບິດເບືອນລັກສະນະພາຍໃນທີ່ມີຄວາມສຸກຢູ່ສະເໝີຂອງຈິດວິນຍານ

.ໂດຍຜ່ານການລະບຸຕົວຕົນ ຫຼື ການພົວພັນນັ້ນ

:ມັນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນປຶ້ມປັນຍາຕາເວັນອອກວ່າ

ຖ້າຫາກເຈົ້າສາມາດລຸກຂຶ້ນເໝືອນຮ່າງກາຍ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນ"

ຈິດວິນຍານ, ເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມສຸກນິລັນດອນ ແລະ ຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມ
ເຈັບປວດທັງໝົດ" {ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍຈົງເພີ່ມ
ຄວາມຮູ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ"}
ຄວາມຮູ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ"

{ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະ}

ອິດສະລະພາບມາຈາກການປົກຄອງຕົນເອງ ນີ້ໄສທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ທີ່ສຸດ

ຄຳເວົ້າທີ່ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດຂອງຄູຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກສະວະຈີ, ແມ່ນສາມຄຳທີ່

ລາວເວົ້າຊ້າໆກັບຂ້ອຍສະເໝີ: " ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະປະພຶດຕົວ " ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດ

ສະແດງຄວາມຂອບໃຈຕໍ່ລາວສຳລັບເລື່ອງນັ້ນໄດ້ແທ້ໆ, ໂດຍຮູ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນ

.ເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະປະພຶດຕົວຢ່າງຖືກຕ້ອງສະເໝີໄປ

ເມື່ອເຈົ້າຕ້ອງເອົາຊະນະສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າ

ຕ້ອງເອົາຊະນະມັນ ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງປະຖົມມັນ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກມັນເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ເຈົ້າຍັງຕ້ອງກຳຈັດຄວາມຄິດກ່ຽວກັບມັນ ແລະ ຂັບໄລ່ມັນອອກຈາກຄວາມ

ຄິດຂອງເຈົ້າ. ຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບແມ່ນສັດຕູທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາ
.ຂະນະ

ຖ້າທ່ານປ່ຽນຈຸດສຸມຂອງທ່ານຈາກການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດໄປສູ່ການ
ຮັບຮູ້ທາງວິນຍານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຕົວທ່ານ
ເອງ. ຜົນສຳເລັດແມ່ນຢູ່ໃນຈິດໃຈ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຖາມຕົວເອງວ່າ: "ຂ້ອຍເປັນທາດ
ຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ ຫຼື ເປັນນາຍຂອງມັນ? ຂ້ອຍຮູ້ມີດ້ວຍຄວາມ
"?ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ທຸກຍາກທາງວິນຍານບໍ່

ຢ່າຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມເກີນຂອບເຂດ ຈົ່ງເພີດເພີນກັບສິ່ງຕ່າງໆ, ແຕ່
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ພວກມັນເປັນທາດຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງມີອິດສະລະພາບ, ມີນ້ຳໃຈ, ເປັນມິດ,
ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ເປັນນາຍຂອງຕົນເອງໃນທຸກສະຖານະການ ຈົ່ງບໍ່ເປັນທາດ
ຂອງຄວາມຮູ້ສຶກພຽງຜູ້ດຽວ, ແຕ່ຄວນປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ດີ ຜູ້ໃດທີ່
ປາດຖະໜາທີ່ຈະກ້າວຂ້າມຄວາມເປັນສອງ ແລະ ບັນລຸສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານ
ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ອິດທິນກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ແລະ ທຸກສະຖານະການໂດຍບໍ່ມີຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈ ຫຼື ຄວາມບໍ່
.ສະບາຍໃຈ

ການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຕົນເອງພໍໃຈບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ, ແຕ່ເປັນການ
ລ່ວງລະເມີດອິດສະລະພາບ. ອິດສະລະພາບມາຈາກການປະຕິບັດຕາມກົດເກນ
ຂອງການຄວບຄຸມຕົນເອງ, ນັ້ນຄືການມີວິໄນໃນຕົນເອງ. ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ໝາຍເຖິງການເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ນຳພາໂດຍປັນຍາ. ອິດສະລະພາບແມ່ນມີໜ້ອຍ
.ແລະ ຕົນຕົນໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຖືກຄວບຄຸມໂດຍຄວາມປາຖະໜາ, ຄວາມ
.ມັກ, ນິໄສ, ນິໄສ ແລະ ອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ
ເມື່ອນິໄສທາງຮ່າງກາຍເລີ່ມຄວບຄຸມຈິດໃຈ, ມັນຈະກາຍເປັນເລື່ອງຍາກ
ສຳລັບຮ່າງກາຍທີ່ຈະເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຄົນອ້ວນ
ພະຍາຍາມຫຼຸດນ້ຳໜັກ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະປະຕິບັດຕາມອາຫານການກິນກໍຕາມ. ຈຸ
ລັງທີ່ມີສະຕິໄດ້ສ້າງນິໄສຂອງຕົນເອງ ແລະ ບໍ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງຈິດໃຈ
ຢ່າງວ່ອງໄວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຂົາ
ຈະເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງຈິດໃຈໂດຍບໍ່ມີການຂັດແຍ້ງເລັກນ້ອຍ
ທີ່ສຸດກັບອຳນາດທາງຈິດໃຈທີ່ສູງກວ່າ - ອຳນາດທີ່ສາມາດຄວບຄຸມຮ່າງກາຍໄດ້
.ຖ້າໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຝົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ນິໄສທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ນິໄສທີ່ບໍ່ດີແມ່ນ
ສັດຕູທີ່ປອມຕົວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນລະວັງການເຮັດຊ້ານິໄສ ຫຼື ການກະທຳ,
ເພາະວ່າການເຮັດຊ້າໆຈະປ່ຽນການກະທຳໃຫ້ກາຍເປັນນິໄສກ່ອນທີ່ຄົນເຮົາຈະຮູ້
ຕົວ, ແລະນິໄສຈະກາຍເປັນລັກສະນະທີ່ສອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນສາມາດ

ປ່ຽນແປງໄດ້ໂດຍຜ່ານການກະທຳທີ່ດີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການຄິດໃນທາງບວກ
.ແລະ ສ້າງສັນ

ສັນຍານຂອງຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຢູ່ທົ່ວ

ທຸກແຫ່ງ

ນັກຄິດໃນຕົ້ນໆໄດ້ໃຊ້ເຫດຜົນຈາກການສັງເກດການຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ
ມະນຸດທຸກຄົນແມ່ນສ່ວນປະສົມຂອງວັດຖຸແລະຈິດໃຈ, ແລະດ້ວຍຜົນຂອງ ການ
ສັງເກດການນີ້ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໃນການມີຢູ່ຂອງສອງກຳລັງທີ່ເປັນເອກະລາດຄື:
.ທຳມະຊາດແລະຈິດໃຈ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາເລີ່ມສົງໄສວ່າ: "ເປັນຫຍັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນ
ທຳມະຊາດຈຶ່ງຖືກຈັດລຽງຕາມລັກສະນະສະເພາະ? ເປັນຫຍັງແຂນຂອງຄົນເຮົາ
ຈຶ່ງບໍ່ຍາວກວ່າແຂນອີກຂ້າງໜຶ່ງ? ແລະເປັນຫຍັງດວງດາວ ແລະ ດາວເຄາະຈຶ່ງບໍ່
ປະທະກັນໃນອະວະກາດ? ພວກເຮົາເຫັນສັນຍານຂອງຄວາມເປັນລະບຽບ ແລະ

"ຄວາມສອດຄ່ອງໃນຈັກກະວານບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເບິ່ງໄປໃສກໍຕາມ
ຈາກຫຼັກຖານນີ້, ພວກເຂົາສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຈິດໃຈ ແລະ ວັດຖຸບໍ່ສາມາດແຍກ
ອອກຈາກກັນໄດ້ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນກໍມີອະທິປະໄຕຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ແຕ່ລະສິ່ງ
.ເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າຕ້ອງມີຈິດໃຈດຽວທີ່ຄວບຄຸມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

ການສະຫຼຸບນີ້ນຳໄປສູ່ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ເປັນ
ສາເຫດ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງທັງວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ, ທີ່ມີຢູ່ຜ່ານສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະ ນອກເໜືອໄປຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ຜູ້ທີ່ບັນລຸປັນຍາອັນສົມບູນເຂົ້າໃຈວ່າທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງ, ໃນເນື້ອແທ້ຂອງມັນ, ແມ່ນວິນຍານ, ເຖິງແມ່ນວ່າວິນຍານນັ້ນຈະຖືກ

.ປົກປິດດ້ວຍຮູບລັກສະນະ ແລະ ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກສາຍຕາ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະກົດຂຶ້ນຢູ່

ຫົວທຸກແຫ່ງ

ຄຳຖາມແມ່ນວ່າ ນັກຄົ້ນຄວ້າສາມາດຊອກຫາມັນໄດ້ຕັ້ງແຕ່ທຳອິດໄດ້ແນວ

?ໃດ

ເປັນບາດກ້າວທຳອິດ, ພວກເຂົາໄດ້ຫຼັບຕາລົງເພື່ອກຳຈັດການຕິດຕໍ່ໂດຍກົງ
ກັບໂລກ ແລະ ວັດຖຸ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງພວກ
.ເຂົາໄດ້ຢ່າງສົມບູນໃນການຮູ້ຈັກຈິດໃຈສາກົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທັງໂລກ ແລະ ວັດຖຸ
ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈໂດຍສັນຊາດຕະຍານວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງການ

ມີຢູ່ອັນສູງສົງໃນທຳມະຊາດຜ່ານການຮັບຮູ້ທຳມະດາຂອງປະສາດສຳຜັດທັງຫ້າ.
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາວິທີທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງມັນພາຍໃນຕົວເອງ

.ໂດຍການສຸມໃສ່ມັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຊັດເຈນ

ໃນທີ່ສຸດ, ພວກເຂົາກໍສາມາດປິດປະຕູ ແລະ ຊ່ອງທາງທັງໝົດຂອງຄວາມ
ຮູ້ສຶກທັງຫ້າ, ໂດຍກາຍເປັນອິດສະຫຼະຊົ່ວຄາວຈາກສະຕິທາງວັດຖຸ. ຈາກນັ້ນໂລກ
ພາຍໃນຂອງວິນຍານກໍເລີ່ມເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະ ເປີດອອກຕໍ່ໜ້າ

ພວກເຂົາ. ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສະແຫວງຫາການຄົ້ນຄວ້າທີ່ລຶກລັບ
.ຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍ, ໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າກໍ່ເປີດເຜີຍຕົວເອງ
ເອົາພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ເບື້ອງຫຼັງຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ
ປົດປ່ອຍຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນຂອງທ່ານເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ສ້າງສັນ ແລະ
ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຫຼາຍຂຶ້ນ ດຳເນີນການດ້ວຍ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່
ບໍ່ສັນຄອນ, ນຳໃຊ້ທຸກອົງປະກອບຂອງຄວາມສຳເລັດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພະລັງ
ຂອງຈິດວິນຍານທີ່ສ້າງສັນຂອງທ່ານ, ແລະ ທ່ານຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ບໍ່ມີ
ຂອບເຂດທີ່ສາມາດດົນໃຈທ່ານ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດຂອງທ່ານ ພະລັງຈະ
ໄຫຼມາສູ່ທ່ານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມີພະລັງຂອງຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຊ່ວຍ
ໃຫ້ທ່ານສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດ ແລະ ນະວັດຕະກຳທີ່ໜ້າປະທັບໃຈໃນທຸກ
.ຂົງເຂດຂອງຊີວິດ

ກ່ອນທີ່ຈະຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນໃດໆ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ແລະ ພອນຈາກພຣະເຈົ້າ ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ
ແມ່ນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າແມ່ນຈິດໃຈຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າແມ່ນພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ. ຕາບໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຍັງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເຈົ້າ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ເຈົ້າຈະບໍ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ລົ້ມເຫຼວ; ແທນທີ່ຈະ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ແລະ ເມື່ອເຈົ້າ
ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຂອງ
.ພຣະອົງ

ຖ້າວຽກງານໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າຖ່ອມຕົວ, ຢ່າຂໍໂຫດກັບມັນ ຈົ່ງພູມໃຈທີ່ເຈົ້າ
ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຈົ້າ ພຣະອົງຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ
ສ່ວນຂອງເຈົ້າໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນສາມາດ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດຽວກັນກັບເຈົ້າໄດ້ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ
ພໍໃຈ, ກຳລັງທັງໝົດຂອງຈັກກະວານຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຄວາມສຸກແລະ
.ສະຫວັດດີພາບຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອທ່ານຢືນຢັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າທ່ານປາດຖະໜາພຣະອົງເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ,
ທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ ເມື່ອທ່ານສະແຫວງຫາ
ພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ບໍ່ວ່າຈະມີອຸປະສັກຫຍັງເກີດຂຶ້ນກໍ່ຕາມ, ທ່ານກຳລັງໃຊ້
ປະໂຫຍດຈາກພຣະປະສົງຂອງມະນຸດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ແລະ ທ່ານຍັງກຳລັງໃຊ້ກົດ
ແຫ່ງຄວາມສຳເລັດທີ່ຮູ້ຈັກກັບນັກປາດບູຮານ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ
.ຢ່າງແທ້ຈິງ

ພະລັງອັນສັກສິດຂອງຈັກກະວານຈະຮັບໃຊ້ທ່ານຕາບໃດທີ່ທ່ານພະຍາຍາມ
ຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະໃຊ້ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນເພື່ອບັນລຸສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ

ຄວາມສະຫງົບສຸກ ໂດຍການບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງເຫຼົ້ານີ້, ທ່ານຈະຍ່າງໄປ
.ຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງໄປສູ່ບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງທ່ານໃນພຣະເຈົ້າ

ຄວາມສຸກຄືມາດຕະການຂອງຄວາມສຳເລັດ
ກ່ອນອື່ນໝົດ, ທ່ານຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າເປົ້າໝາຍທີ່ທ່ານຕ້ອງການບັນລຸນັ້ນ
ຄູ່ມືຄ່າທີ່ຈະພະຍາຍາມ ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນສົມຄວນທີ່ຈະຖືກຖືວ່າເປັນ
.ຜົນສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ

ຄວາມສຳເລັດແມ່ນຫຍັງ? ຖ້າທ່ານມີສຸຂະພາບແລະຄວາມຮັ່ງມີແຕ່ມີ
ບັນຫາກັບທຸກຄົນ (ແລະກັບຕົວທ່ານເອງເຊັ່ນກັນ), ຊີວິດຂອງທ່ານຈະບໍ່ ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ ໂລກຈະກາຍເປັນມືດມົວແລະຊີວິດບໍ່ມີຜົນຫຍັງຖ້າທ່ານບໍ່ພົບຄວາມ
ສຸກ ເມື່ອທ່ານສູນເສຍເງິນ, ທ່ານຈະສູນເສຍສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເມື່ອທ່ານສູນເສຍ
ສຸຂະພາບ, ທ່ານຈະສູນເສຍສິ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່າ ແຕ່ເມື່ອທ່ານສູນເສຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ, ທ່ານຈະສູນເສຍຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດ
.ຂອງຊີວິດ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສຳເລັດຄວນຖືກວັດແທກດ້ວຍມາດຕະຖານຂອງຄວາມສຸກ,
ໂດຍຄວາມສາມາດໃນການສອດຄ່ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສາກົນ.
ຄວາມສຳເລັດບໍ່ໄດ້ຖືກວັດແທກດ້ວຍມາດຕະຖານຂອງໂລກ ເຊັ່ນ: ສຸຂະພາບ,
ຖານະ ແລະ ອຳນາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຕົວຂອງມັນເອງບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງມີ
.ປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດຊາດ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ລາງວັນ ຫຼື ລົງໂທດຕົວເອງ
ໂດຍການໃຊ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າໃນທາງທີ່ຜິດ ຖ້າເຈົ້າ
ລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ປັນຍາ, ເຈົ້າຈະ
ຫິນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຳຢ່າງ
ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຕ້ອງເສີມສ້າງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ປະຕິເສດທີ່ຈະ
ແບກຫາບພາລະທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ສິນທຳທີ່ສະສົມໄວ້ໃນອະດີດ. ເຜົາກອງ
ສິ່ງທີ່ເສື່ອມໂຊມເຫຼົ່ານັ້ນໃນໄຟຂອງການຕັດສິນໃຈທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນປະຈຸບັນ ແລະ
ກິດຈະກຳທີ່ສ້າງສັນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄປຮອດຂອບເຂດແຫ່ງອິດສະລະ
.ພາບ

ຄວາມສຸກແມ່ນຂຶ້ນກັບສະພາບການພາຍນອກໃນລະດັບໜຶ່ງ, ແຕ່
ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບສະພາບຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ. ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສຸກ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນ, ມີຊີວິດທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ມີ
ວຽກງານທີ່ເໝາະສົມ, ມີໃຈກະຕັນຍູ, ແລະ ເໝືອນສິ່ງອື່ນໆ, ມີປັນຍາ ແລະ
.ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະມີຄວາມສຸກຈະຊ່ວຍທ່ານໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
ຢ່າຄາດຫວັງວ່າສະຖານະການຂອງເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງ, ໂດຍເຊື່ອຜິດໆວ່າບັນຫາ

ຂອງເຈົ້າຢູ່ບ່ອນອື່ນ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມໂສກເສົ້າກາຍເປັນນິໄສທີ່ຝັງເລິກທີຍາກທີ່
ຈະທຳລາຍ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດທາງຈິດໃຈຕໍ່ຕົວທ່ານເອງ ແລະ ຄົນ
.ອ້ອມຂ້າງທ່ານ

ໜຶ່ງໃນພອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດສຳລັບທ່ານ ແລະ ຄົນອື່ນຄືການມີຄວາມສຸກ
ແລະ ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ ຖ້າທ່ານມີຄວາມສຸກ, ທ່ານກໍ່ໄດ້ປັນລູກທຸກຢ່າງແລ້ວ.
ຄວາມສຸກໝາຍເຖິງການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການຝຶກ
.ສະມາທິຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດປັນລູກຄວາມສຸກໄດ້

ນິໄສທາງຈິດໃຈ: ການເລັ່ງ ຫຼື ການຊັກຊ້າຄວາມສຳເລັດ
ນິໄສຂອງຄົນເຮົາມີອຳນາດໃນການເລັ່ງ ຫຼື ຊັກຊ້າຄວາມສຳເລັດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ມັນບໍ່ແມ່ນແຮງບັນດານໃຈຊົ່ວຄາວ ຫຼື ແນວຄວາມຄິດທີ່ສະຫຼາດ
ຫຼັກແຫຼມ, ແຕ່ມັນແມ່ນນິໄສທາງຈິດໃຈປະຈຳວັນຂອງຄົນທີ່ກຳນົດວິຖີຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

ນິໄສທາງຈິດໃຈແມ່ນຄືກັບແມ່ເຫຼັກທາງຈິດໃຈ, ດຶງດູດສິ່ງຂອງ, ຜູ້ຄົນ ແລະ
ສະຖານະການບາງຢ່າງ. ນິໄສທາງຈິດໃຈທີ່ດີຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານດຶງດູດໂອກາດທີ່ເໝາະ
ອຳນວຍ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ, ໃນຂະນະທີ່ນິໄສທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ດີຈະດຶງດູດທ່ານ
.ໃຫ້ໄກ້ຊິດກັບຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງໂລກ ແລະ ສະຖານະການທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ
ເຈົ້າສາມາດກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນພະລັງຂອງມັນລົງໄດ້ໂດຍ
ການຫຼີກລ່ຽງສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ອາດຈະກະຕຸ້ນ ຫຼື ຟື້ນຟູມັນຂຶ້ນມາໃໝ່, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງ
ສຸມໃສ່ພວກມັນຢູ່ສະເໝີ. ຈາກນັ້ນ, ມຸ່ງຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປສູ່ນິໄສທີ່ດີ ແລະ
ພັດທະນາມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດ
.ເຈົ້າທີ່ເຈົ້າສາມາດໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ເພິ່ງພາໄດ້
ພາຍໃນຕົວເຮົາ, ມີກຳລັງສອງຢ່າງທີ່ຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ: ໜຶ່ງທີ່
ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດ, ແລະອີກອັນໜຶ່ງທີ່ດຶງໃຈເຮົາໃຫ້
ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເບິ່ງຄືວ່າຍາກກວ່າກໍ່ຕາມ.
ສຽງທຳອິດແມ່ນສຽງຂອງຄວາມຊົ່ວ, ສຽງທີ່ສອງແມ່ນສຽງຂອງຄວາມດີ, ຫຼື
.ພຣະເຈົ້າ

ຜ່ານບົດຮຽນປະຈຳວັນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ເຈົ້າຈະເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ນິໄສທີ່
ບໍ່ດີລ້ຽງຖິ້ມໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ນິໄສ
.ທີ່ດີລ້ຽງຖິ້ມໄມ້ແຫ່ງຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງ
ເຈົ້າຕ້ອງສຸມໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນການ
ພັດທະນາຖິ້ມໄມ້ທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າມີໜຶ່ງເຈົ້າ
.ອາດຈະສາມາດເກັບກຳກຽວໝາກໄມ້ທີ່ສຸກແລະແຊບຊ້ອຍຂອງຄວາມຮູ້ຖິ້ມເອງ
ຖ້າທ່ານສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີທຸກປະເພດ, ແລະ ຖ້າທ່ານ
ສາມາດເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ສູງສົ່ງດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເມດຕາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນຳຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມ

ເສຍໃຈມາໃຫ້, ແລ້ວທ່ານຈະເຕີບໃຫຍ່ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ກ້າວໜ້າໃນ
.ເສັ້ນທາງ

ເຈົ້າຈະມີອິດສະລະພາບເມື່ອເຈົ້າເຕັມໃຈ ແລະ ຈົງໃຈປະຖົມນິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງ
ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະມີອິດສະລະພາບໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ, ສາມາດບັງຄັບ
ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດ,
ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຂັດກັບຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າກໍຕາມ ໃນພະລັງຂອງການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ການເປັນເຈົ້ານາຍຕົນເອງນັ້ນແມ່ນເມັດພັນຂອງອິດສະລະ
.ພາບນິລັນດອນ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງລັກສະນະສໍາຄັນຫຼາຍຢ່າງຂອງຄວາມສໍາເລັດ

ມາຮອດປະຈຸບັນຄື: ການຄິດໃນແງ່ບວກ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການວິເຄາະທາງຈິດ,
ການລິເລີ່ມ ແລະ ວິໄນໃນຕົນເອງ. ປຶ້ມຫຼາຍຫົວເນັ້ນໜັກເຖິງລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ໜຶ່ງ
ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງພະລັງອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້. ການ
ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈອັນສູງສົ່ງແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນການບັນລຸ
.ຄວາມສໍາເລັດ

ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນພະລັງທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ທຸກ

ສິ່ງທຸກຢ່າງໃນມັນ, ແລະ ຈັກກະວານ ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນມັນ. ມັນແມ່ນ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຂັບເຄື່ອນດວງດາວໃນອະວະກາດ, ແລະ ມັນແມ່ນ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ຮັກສາດາວເຄາະໃຫ້ຢູ່ໃນວົງໂຄຈອນຂອງມັນ ແລະ
ຄວບຄຸມວົງຈອນຂອງການເກີດ, ການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ການເມົາເປື້ອຍຂອງທຸກ
.ຮູບແບບຊີວິດ

ຖ່ານຫີນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ຖ່ານໄຟແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍລຸກໄໝ້ຕະຫຼອດໄປໃນທີ່

ປະທັບອັນມີພອນຂອງພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍຊົງດຶງດອກບົວແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງ

ຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກຂີ້ຕົມຂອງການລືມໂລກ, ແລະ ປະດັບດ້ວຍມັນໃສ່ໜ້າເອິກ

.ແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາທີ່ລະມັດລະວັງຂອງພຣະອົງ

ໃນວິຫານແຫ່ງສະຫວັນ, ຂ້າພະເຈົ້າກຶມຂາບລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າ

.ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າໃນກິນຫອມຂອງດອກກຸຫລາບ

ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມອ່ອນໄຍນຂອງເຈົ້າໃນດອກໄມ້ລີລີທີ່ອ່ອນໄຍນ

ແລະ ໃນສຽງກະຊິບຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແມ່ນຄໍາຕອບ

ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດຮູ້ຈັກໄດ້ຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່

.ແນ່ນອນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຈິດໃຈທີ່ສັບສົນ ແລະ ມີບັນຫາ

ຂ້ອຍຈະເປີດຕາຂອງຂ້ອຍສູ່ຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ເຫັນວ່າ
ຄວາມມືດທັງໝົດໄດ້ຫາຍໄປ ຂ້ອຍຈະຈົມຕົວເອງຢູ່ໃນສະລອຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມ
ສະຫງົບອັນສູງສົງທີ່ຊ່ອນຢູ່ຫລັງກຳແພງຂອງການໄຕ່ຕອງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຊຳລະ
ລ້າງພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ສາມາດຖືກທຳລາຍ
ໂດຍອິດທິພົນພາຍນອກທີ່ກົງກັນຂ້າມ ແລະ ຂ້ອຍຈະຕ້ອນຮັບແຕ່ລະມື້ດ້ວຍການ
.ໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດ

ໃນບ່ອນສັກສິດແຫ່ງຄວາມງຽບສະຫງົບ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບແທ່ນບູຊາ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ

ແລະຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ຂ້ອຍພົບຄວາມສຸກທີ່ຕ່ອອາຍຸ
ຂອງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຖ້ຳແຫ່ງ
ການນັ່ງສະມາທິ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບຄວາມສຸກອັນເປັນນິດໃນ
ສະຫວັນພາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເອງ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະເຕັມຫົວໃຈຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຄວາມງຽບ
.ສະຫງົບ ຫຼື ໃນລະຫວ່າງການເຮັດວຽກ

ດວງດາວທຸກໆດວງທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວ ແລະ ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢູ່ເທິງ
,ທ້ອງຟ້າ, ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງທຸກໆຢ່າງ
ທຸກໆການກະທຳອັນສູງສົງ ແລະ ຜົນງານທີ່ສວຍງາມຈະເປັນປ່ອງຢ້ຽມທີ່

ຂ້ອຍຫລຽວເບິ່ງເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ສົມບູນທາງຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີວັນ
ສິ້ນສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານຕາທາງວິນຍານ (ລະຫວ່າງ
ຄົວ) ໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງນິລັນຕອນ

ຂ້ອຍຈະປົດປ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈາກການເປັນຊະເລີຍຂອງຮ່າງກາຍ
ແລະ ປະສົມມັນກັບທະເລທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງວິນຍານ
ຄວາມຈຳເປັນຂອງການວິເຄາະທາງຈິດຕະວິທະຍາ

ຄວາມລັບອີກອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມສຳເລັດຄືການວິເຄາະທາງຈິດ. ການ
ສັງເກດພາຍໃນແມ່ນກະຈົກທີ່ເຈົ້າສາມາດເຫັນຄວາມເລິກຊຶ້ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນ
.ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ຖ້ຳບໍ່ດັງນັ້ນມັນຈະຖືກປົດປັ້ງຈາກເຈົ້າ

ລະບຸຈຸດທີ່ເຈົ້າລືມເຫຼວ ແລະ ແຍກແຍະແນວໂນ້ມ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງທີ່
ດີ ແລະ ບໍ່ດີຂອງເຈົ້າ

ໃຊ້ການວິເຄາະຕົນເອງເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່າເຈົ້າຢູ່ໃສໃນຕອນນີ້, ເຈົ້າຕ້ອງການ
ບັນລຸຫຍັງ, ແລະອຸປະສັກອັນໃດທີ່ຂັດຂວາງເຈົ້າ. ກຳນົດວຽກງານຕົວຈິງຂອງເຈົ້າ
.ແລະ ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າໃນຊີວິດ

ພະຍາຍາມປຸກຝັງຄຸນລັກສະນະທັງໝົດຂອງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສູງ
ສົງ, ບໍ່ມີພາລະຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກ ໂດຍການຮັກສາຈິດໃຈ

ຂອງທ່ານໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຈະກ້າວໜ້າຢ່າງ
ວ່ອງໄວ, ປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນໃຈໃນເສັ້ນທາງໄປສູ່ເປົ້າໝາຍທີ່ທ່ານຕ້ອງການ.
ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງທ່ານແມ່ນການຊອກຫາເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຍັງ
.ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຕ້ອງເຮັດໃນໂລກນີ້
ຢູ່ເທິງໂລກນີ້ ພວກເຮົາປະກົດຕົວເປັນຄົນແປກໜ້າ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຮັກ

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງກາຍເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຮ່ວມກັບຄວາມຄິດລິເລີມຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານກຳນົດຄຳໝັ້ນ
ສັນຍາຂອງທ່ານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່. ຄວາມ
ຄິດລິເລີມແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນພາຍໃນຕົວທ່ານ:
ເປັນ□□□□□□□□ຈາກຜູ້ສ້າງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດໃຫ້ພະລັງແກ່ທ່ານໃນການ
ສ້າງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍສ້າງມາກ່ອນ. ມັນກະຕຸ້ນທ່ານໃຫ້ເຮັດສິ່ງຕ່າງໆດ້ວຍວິທີ
ການໃໝ່ໆ ແລະ ສ້າງສັນ. ຜົນສຳເລັດຂອງຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດລິເລີມສາມາດເປັນ
ສິ່ງທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈຄືກັບດາວຕົກ. ໂດຍການສ້າງບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ພວກເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄື
ວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ແມ່ນເປັນໄປໄດ້ແທ້ໆເມື່ອມະນຸດຊາດນຳໃຊ້ພະລັງຂອງ
ຈິດວິນຍານສ້າງສັນສູງສຸດ. ຄວາມຄິດລິເລີມ ແລະ ນະວັດຕະກຳຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານ
ສາມາດຢືນຢູ່ເທິງ ຕົນຂອງຕົນເອງ, ເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ເປັນເອກະລາດ, ແລະ
.ເປັນຈຸດເດັ່ນຂອງຄວາມສຳເລັດ

ການແຈ້ງເຕືອນແນວຄວາມຄິດຄວາມສຳເລັດ
ສົມມຸດວ່າເຈົ້າລືມເຫລວມາຮອດປະຈຸບັນ, ມັນເປັນເລື່ອງໂງ່ທີ່ຈະຢູ່ດຳລົງ
ແລະ ຖືວ່າຄວາມລືມເຫລວເປັນຊະຕາກຳ
ຕາຍຕໍ່ສູ້ດີກວ່າຢູ່ດຳລົງພະຍາຍາມຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍກວ່ານີ້
ເພາະວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງຄົນເຮົາຈະສືບຕໍ່ໄປສູ່ຊີວິດໃໝ່ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຫຼັງຈາກຕາຍໄປແລ້ວກໍຕາມ

ຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມລືມເຫລວ ແມ່ນຜົນສະທ້ອນອັນຍຸດຕິທຳຂອງສິ່ງ
ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນອະດີດ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ໃນປະຈຸບັນ.
ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຕ້ອງບຳລຸງລ້ຽງຄວາມຄິດເຖິງຄວາມສຳເລັດຈາກປະສົບການໃນ
ອະດີດ ແລະ ກະຕຸ້ນມັນໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດຄວບຄຸມຄວາມ
.ຄິດເຖິງຄວາມລືມເຫລວໃນຊີວິດປະຈຸບັນຂອງເຈົ້າໄດ້
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາທີ່ຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດປະເຊີນອາດຈະ
ໃຫຍ່ກວ່າຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດປະເຊີນ . ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳ
ເລັດໄດ້ຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ປະຕິເສດແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມລືມເຫລວຢ່າງ
.ສົມບູນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ

ເຈົ້າຕ້ອງປ່ຽນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈາກຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງ ໄປສູ່
ໄຊຊະນະ ແລະ ໄຊຊະນະ; ຈາກຄວາມກັງວົນໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບ; ຈາກຄວາມ

ສັບສົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນທາງປັນຍາ ໄປສູ່ການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ; ຈາກຄວາມ
ຮຸ່ນວາຍ ແລະ ຄວາມຮຸ່ນວາຍ ໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກ; ແລະ ຈາກຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ ໄປສູ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານອັນສັກສິດ ເມື່ອເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ຖືກເອງ
ນີ້, ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສວມມົງກຸດດ້ວຍຄວາມສຳເລັດ
.ແລະ ບັນລຸຜົນສຳເລັດຢ່າງຮຸ່ງໂລດ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ພະລັງຂອງຄວາມຄິດ

ທ່ານສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳເລັດ ຫຼື ຄວາມລົ້ມເຫຼວຕາມ
ຄຸນນະພາບ ແລະ ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດປົກກະຕິຂອງທ່ານ
ສິ່ງໃດມີພະລັງຫຼາຍກວ່າໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ: ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມສຳເລັດ

? ຫຼື ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມລົ້ມເຫຼວ
ຖ້າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຄິດໃນແງ່ລົບ, ຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ
ບາງຄັ້ງຄາວຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະດຶງດູດຄວາມສຳເລັດ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຄິດຢ່າງຊື່ສັດ,
ເຈົ້າຈະພົບສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາແລະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
.ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າຖືກອັອມຮອບໄປດ້ວຍຄວາມມືດກໍຕາມ

ເຈົ້າຄົນດຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົວເອງ ບໍ່ມີໃຜຈະໃຫ້ຄຳຕອບ ຫຼື
ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຈົ້າໃນວັນພິພາກສາ ວຽກງານຂອງເຈົ້າໃນໂລກ, ບ່ອນທີ່ການ
ກະທຳຂອງເຈົ້າໄດ້ວາງເຈົ້າໄວ້ (ຜົນຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຈົ້າ),
ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ: ເຈົ້າ ແລະ ວຽກງານຂອງເຈົ້າ ຖືວ່າປະສົບ
.ຜົນສຳເລັດໄດ້ພຽງແຕ່ເມື່ອມັນຮັບໃຊ້ເພື່ອນມະນຸດຂອງເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ
ຢ່າຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໆ ຫຼື ຄິດເຖິງມັນຢູ່ເລື້ອຍໆ ປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງຕ່າງ

ໆພັກຜ່ອນໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ມັນອາດຈະແກ້ໄຂໄດ້ດ້ວຍຕົວມັນເອງ ແຕ່ຢ່າປ່ອຍ
ໃຫ້ມັນພັກຜ່ອນດົນເກີນໄປ ຈົນເຈົ້າສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ ແທນທີ່
ຈະໃຊ້ໄລຍະເວລາພັກຜ່ອນເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສະຫ້ອນຂອງເຈົ້າເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ
ແລະ ບັນລຸຂອບເຂດທີ່ສະຫງົບພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວ
ກັບຕົວເອງ ເຈົ້າຈະສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະຫຼົງທາງໄປ, ເຈົ້າຈະສາມາດລວບລວມມັນ ແລະ
ປັບປຸງມັນຄືນໃໝ່ໄດ້ ຄວາມສາມາດອັນເປັນພອນໃນການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວ
.ສາມາດໄດ້ມາຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ການຝຶກຝົນ

ແມ່, ອີງຕາມຄູສອນ ປາຣະມຮັນສາ
ບົດບັນຍາຍທີ່ລາວໄດ້ບັນຍາຍໃນວັນແມ່
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຖືເອົາມືນີ້ເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີສຳລັບແມ່ທີ່ດີທຸກຄົນທີ່ໄດ້ລ້ຽງດູ
ລູກດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຮັກແພງ
ຄວາມຮັກຂອງແມ່ບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເສຍໄປດ້ວຍ
ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແຕ່ເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມອ່ອນໄຫວໃນຫົວໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນອ່ອນລົງ

ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ປົດປ່ອຍຈິດວິນຍານທີ່ອ່ອນເພຍຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຂ້າຈຳກັດຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ຈົມຢູ່ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ທຸກ ທໍລະມານຈາກຄວາມໂຊກຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງ, ຕ້ອງການ .ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຈາກພວກເຮົາ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານຜ່ານຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ມີ ຕໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍ; ຄວາມຮັກທີ່ຈິງໃຈຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນເຫດຜົນ ຫຼັກທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າເພີມຂຶ້ນ, ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັກນັ້ນກະຕຸ້ນຂ້ອຍໃຫ້ ຄົ້ນຫາແຫຼ່ງທີ່ບໍລິສຸດຂອງມັນ, ແລະຂ້ອຍພົບມັນຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງຂອງ .ຄວາມດີງາມແລະຄຸນນະທຳທັງໝົດ

ແມ່ມີຄວາມອ່ອນໂຍນ ແລະ ໃຫ້ອະໄພຫຼາຍກວ່າພໍ ແມ່ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ ບໍລິສຸດທີ່ສຸດຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແມ່ເພື່ອ ສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາ, ບໍ່ວ່າຈະມີເຫດຜົນ ຫຼື ບໍ່ມີເຫດຜົນ .ກໍຕາມ

ຂ້ອຍຖືວ່າຜູ້ຍິງເປັນຕົວສະແດງອອກຂອງມະນຸດທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມເປັນ ແມ່ຫົວໄປ, ແລະສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຊົມເຊີຍທີ່ສຸດກ່ຽວກັບນາງແມ່ນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງນາງ. ຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມງາມທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມໝາຍອັນສູງສົ່ງໃນຜູ້ຍິງ ຈະຖືກປຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ພົບວ່າຕົນເອງເປີດໃຈຮັບແຮງ ບັນດານໃຈອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ. ຄວາມຮັກຫົວໄປຊົມເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງ ທຸກຄົນທີ່ນັບຖືຜູ້ຍິງດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ນາງ .ດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ກຽດສັກສີ

ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປຸກຝັງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃຈຂອງແມ່ໆ, ພວກ ເຂົາຄົງຈະບໍ່ສາມາດຮັກລູກໆຂອງພວກເຂົາໄດ້ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມດີກໍ ຍ້ອນວິທີການທີ່ຄວາມຮັກນັ້ນໄຫຼຜ່ານໄປ. ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທຸກຄົນໄດ້ສະແດງຄວາມ .ຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາ

ບ້ານເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ, ຄວາມສຸກ, ແລະພອນຕ່າງໆ ເພາະມີແມ່ ຢູ່ນຳ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງແມ່ໃຫ້ລຸກໄໝ້ຢ່າງ ສົດໃສຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາສະເໝີ

ແລະ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ແມ່ຜູ້ມີຄຸນງາມຄວາມດີທຸກຄົນໃນໂລກ
ແລະ ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາ
ເພື່ອເປັນກຽດແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ

ສັງກະຊີບຂອງຄວາມເລິກ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປພາສາ: ມາມຸດ ມາຊຸດ

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄ້າງຢູ່ໃນຕຽງນອນຂອງການສ້າງຂອງພຣະອົງເປັນເວລາດົນ
ນານ, ທັງໃນອະດີດ, ປະຈຸບັນ, ແລະອະນາຄົດ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າ - ລູກແຫ່ງ
ນິລັນດອນ - ຮູ້ສຶກກັງວົນແລະຖືກລົບກວນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລື້ອຍ, ແຕ່
ບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ຈົນກະທັ້ງໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າກໍສາມາດໂດດອອກຈາກຕຽງນອນທີ່
ລ້ອມຮອບດ້ວຍອຸປະສັກຂອງທິດສະດີສໍາພັນທີ່ຫຼອກລວງ ພຣະອົງໄດ້ຈັບ
ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງພຣະອົງແລະໂອບກອດຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍທຳນອງແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກນິລັນດອນ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກແຫ່ງນິລັນດອນ - ນິລັນດອນ
ຂອງພຣະອົງ - ແລະຂ້າພະເຈົ້າວາງຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທິງອົກຂອງສິ່ງມີຊີວິດ
ທີ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ.

ຢ່າກັງວົນ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າເວົ້າວ່າ: "ແສງແດດ
ແຫ່ງການປົກປ້ອງຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງເທົ່າທຽມກັນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ສິດໃສ ແລະ
ມືດມົວທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ"

ຢ່າກັງວົນ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຈົ່ງມີສັດທາແລະຍິມ! ເພາະຄວາມ
ໂສກເສົ້າເປັນຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຕໍ່ລັກສະນະທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງຈິດວິນຍານ ຂໍໃຫ້
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງຂ້ອຍສ່ອງແສງຜ່ານຮອຍຍິມທີ່ສິດໃສຂອງ
ເຈົ້າ ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ນໍາຄວາມສຸກແລະຄວາມພໍໃຈມາ
ໃຫ້ຂ້ອຍ

ຂໍໃຫ້ມ່ວນຊື່ນນໍາເຈົ້າ

ໃນຊີວິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ, ຂ້ອຍໄດ້ຫຼິ້ນກັບເຈົ້າ ແລະຮ້ອງເພງຫຼາຍໆທຳນອງ
ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ເຖິງກອດທີ່ອົບອຸ່ນຂອງເຈົ້າທຸກຄັ້ງທີ່ຂ້ອຍກັບບ້ານ - ຫາເຈົ້າ -
ຫຼັງຈາກຫຼາຍສັດຕະວັດທີ່ບໍ່ມີຂ້ອຍຢູ່, ຄວາມສັ້ນສະເທືອນຂອງການຈາກໄປໄດ້
ປົກຄຸມຂ້ອຍ ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຂ້ອຍອີກຄັ້ງ, ໃນການປະທັບຢູ່ນິລັນດອນຂອງເຈົ້າ, ຫຼິ້ນ
ແລະຫົວຂວັນກັບເຈົ້າ, ຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມຮັກອັນເປັນນິດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າຟັງ.

ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ຜົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ, ໂອ້ ຄວາມຕາຍ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກລາກອອກຈາກໂລກໂດຍບັງຄັບຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຫຼົບໜີຈາກໝູ່
ເພື່ອນຂອງລາວ ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຮັກຂ້ອຍ; ແລະເມື່ອຂ້ອຍອອກ
ໄປເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຮັດບົດບາດນີ້ສໍາເລັດໃນເວທີແຫ່ງເວລາ - ການ
ກະທຳນີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈໃຫ້ຂ້ອຍສະແດງເປັນການສືບຕໍ່ຂອງລະຄອນ
ຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ ໃນການສະແດງບົດບາດຂອງຂ້ອຍໃນລະຄອນຂອງ
ຊີວິດ, ຂ້ອຍຈະຍິມແລະຂ້ອຍຈະຮ້ອງໄທ້: ດີໃຈກັບຄວາມສໍາເລັດຂອງຄວາມ

ປາດຖະໜາ ແລະ ທຸກທໍລະມານກັບຄວາມແຕກສະຫລາຍຂອງຄວາມຫວັງ ແຕ່ ເມື່ອເຮັດບົດບາດຂອງຂ້ອຍສໍາເລັດ, ເຖິງວ່າຈະຍາກລຳບາກ ແລະ ອິດເມື່ອຍ ປານໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍຈະອອກຈາກເວທີໂລກດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຍິມແຍ້ມແຈ້ມໃສ ຂ້ອຍຈະພັກຜ່ອນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງໃນອ້ອມກອດຂອງແມ່ຈັກກະວານ, ອາບແດດໃນ ຄວາມສຸກຂອງນາງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະກັບຄືນສູ່ໂລກ, ບໍ່ໄດ້ຖືກດຶງດູດ ໂດຍຄວາມປາຖະໜາເກົ່າທີ່ປູກຢ່າງບໍລະມັດລະວັງໃນສ່ວນແຫ່ງການຫຼອກລວງ ອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນການຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮ້ອງຂໍທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ເມດຕາຂອງນາງ.

ດອກບົວທີ່ໜ້າຮັກ

ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນດອກບົວແຫ່ງຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງຂອງ ພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕື່ມນ້ຳຫວານແຫ່ງຄວາມຮັກອັນ ອ່ອນໄຫວຂອງພຣະອົງ ເຜີຍທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເກັບເອົາພຽງແຕ່ດອກໄມ້ ທີ່ປ່ອຍກິນຫອມຫວານຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິດກັນຕົວເອງຈາກນ້ຳເຜີຍ ແຫ່ງຄວາມສຸກທາງກາມ ແລະ ບິນໄປໄກເໝືອສ່ວນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຂອງ ຈິນຕະນາການຈິນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພົບດອກບົວແຫ່ງແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເຜີຍຂອງພຣະອົງ ທີ່ຫຼົງໄຫຼຢູ່ໃນຫຼິ້ນນາແຫ່ງການ ເກີດໃໝ່, ຖືກດຶງດູດໂດຍກິນຫອມຂອງດອກໄມ້ໄປສູ່ປະສົບການທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ແຕ່ ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢຸດການຫຼົງໄຫຼຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ເພາະວ່າກິນຫອມອັນ ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງໄດ້ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາອັນຮ້ອນແຮງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສໍາລັບນ້ຳຫອມ ຫຼື ກິນຫວານໃດໆ.

ປ່າແຫ່ງການຫຼອກລວງກໍາລັງລຸກໄໝ້

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວ ແລະ ຊົມເສົ້າຢູ່ໃນປ່າແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ການຫຼອກລວງ, ສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຈູດມັດແຫ່ງການບັງຄັບຕົນເອງ, ແຕ່ໄຟ ໄດ້ລຸກໄໝ້ຊ້າໆ ແລະ ບໍ່ມີແປວໄຟ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຈາກຄວາມເລິກຂອງ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຈູດຈູດອ່ອນບາງຢ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ແປວໄຟໄດ້ແຜ່ ລາມ ຢ່າງໄວວາຜ່ານພຸ່ມໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ພຸ່ມໄມ້ຂອງຄວາມຜິດພາດ ຈາກນັ້ນ ພວກມັນໄດ້ໄປຮອດພຸ່ມໄມ້ໜາມແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ແຕະຕ້ອງຕື່ນໄມ້ ສູງຕຫຼາງ□□□ແຫ່ງຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງ ລື່ນແຫ້ງແສງ ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງໄດ້ກິນກິນປ່າອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຄວາມໂງ່ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນກາຍເປັນຂີ້ເຫີາ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈພຣະອົງ, ໂອ້ ຜູ້ເຜົາໄໝ້ອັນສູງສົງ! ແລະ ຂໍໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຫັນມາຫາພຣະອົງໃນ

ການອ້ອມວອນ ແລະ ການອະທິຖານເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທັນທີ ແລະ ການ
ປິ່ນປົວຢ່າງວ່ອງໄວ.

ເພງທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າ

ເພື່ອຟັງເຈົ້າ, ເທວະດາຜູ້ປົກປ້ອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປັບວິທະຍຸຂອງວິໄສທັດ
ພາຍໃນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍການສຳຜັດທີ່ອ່ອນໄຍນຂອງຄວາມຮັກ ເລື້ອຍໆໃນ
ການນັ່ງສະມາທິ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຟັງທຳນອງທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດຂອງໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃກ້ທ່ານ: ເພື່ອດື່ມຕີທາງວິນຍານທີ່ສູງສຶງ, ເພື່ອບົດປະພັນທີ່ເກີດຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະເພງທີ່ຫວານຊືນຂອງຄວາມປາຖະໜາອັນເກົ່າແກ່
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນແລະຄວາມສະຫງົບ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປັບເຄື່ອງດົນຕີຂອງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະເມື່ອຄວາມງ່ວງນອນໄດ້ຖ່ວງດຶງໜັງຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າ
ກຳລັງຈະນອນຫຼັບ, ເພງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງໄດ້ໄຫຼຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ ແລະດຽວນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກອາກາດສຽງສະທ້ອນທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງທຳນອງທີ່ມີຄວາມສຸກ
ຂອງພຣະອົງ ແລະເພີ່ມສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃນກຸ່ມຮ້ອງເພງຂອງຜູ້ອຸທິດຕົນ
ຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອໃຫ້ເພງສວດມົນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາແລະຄວາມປາຖະໜາອາດຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນ.

ຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງຈິດວິນຍານ

ໃນການເປັນເອກະພາບກັບທ່ານ, ວິນຍານຜູ້ຊົງກວ້າງໄກ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ກາຍເປັນກຳມະຈອນຂອງຊີວິດຈັກກະວານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະລອຍຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງ
ຈິດວິນຍານ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕັ້ນລຳຢູ່ເທິງຄືນແຫ່ງອາລົມອັນສັກສິດຂອງມະນຸດ
ແລະ ຫົດສົງທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ຈາກເທື່ອກເຂົ້າຫົມະໄລແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ອຍຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສຶງອອກມາຫົວໂລກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນນັ້ນຕາທຸກຢຶດທີ່ຫລັງໄຫຼດ້ວຍຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນອື່ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຢູ່ໃນຄວາມງົບສະຫງົບທອງຄຳຂອງໄພ່ພົນ ແລະ ຄວາມຫວັງທີ່
ເບີກບານຂອງຈິດໃຈທີ່ສືດໃສ ໂອ້ ຜູ້ຕອບສະໜອງຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຊື່ສັດ!

ເມື່ອ□□□□□□ອັນເປັນນິລັນດອນຂອງຂ້ອຍປະສົມກັບແສງສະຫວ່າງອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະກະພົບຢູ່ໃນທຸກໆຕາ

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຄຳເວົ້າ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃໝ່ໆ
ໃນມືລະດູຮ້ອນຂອງຊີວິດ

ຂ້ອຍເກັບເອົານ້ຳຫວານຂອງອາລົມ
ຈາກດອກໄມ້ແຫ່ງຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ຫວານຊືນ
ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ດີ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເກັບໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍສານສະກັດທີ່ກັນແລ້ວ
ຈາກດອກໄມ້ທີ່ສູງສຶງຂອງຄວາມອິດທິນ
ແລະດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມຖ່ອມຕົວດ້ວຍກິນຫອມອ່ອນໆຂອງມັນ
ແລະດອກໄມ້ທີ່ຫາຍາກຂອງແນວຄວາມຄິດດອກບົວທີ່ອ່ອນໂຍນ
ແລະເມື່ອຫົມະຕິກໃນລະດູໜາວທີ່ໜາວເຢັນອ່ອນຮອບຂ້ອຍ
ແລະການແຍກກັນທີ່ເຈັບປວດໃນໂລກນີ້
ຂ້ອຍຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ຄວາມປອບໂຍນ
ໃນນ້ຳຫວານທີ່ເກັບໄວ້ໃນຈຸລັງຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ໃນຫ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນນັ້ນ, ໃນການປະທັບຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍມັກພົບເຜິ່ງສະຫວັນ
ຈົບຄວາມຫວານຊືນຂອງຄວາມປາຖະໜາເກົ່າຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈ, ມີຄວາມສຸກ, ແລະ ສະບາຍໃຈ
ຂ້ອຍຈະເປັນນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ
ຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນກະແສທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ
ບ່ອນທີ່ກະແສນ້ຳໄຫຼແຮງກວາດໄປ
ພາລະໜັກຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມກັງວົນຂອງຄົນອື່ນ
ຂ້ອຍຈະຟ້າວດ້ວຍຄວາມໄວທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອ
ເທິງພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ
ຈາກຈິດວິນຍານທີ່ທຸກທໍລະມານ
ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມຢ້ານກົວຂອງນາງ
ແລະຂ້ອຍຈະກໍາຈັດບັນຫາຂອງນາງ
ຂ້ອຍຈະເປັນຝ້າຜ່າ
ໃນຄືນທີ່ມືດມົວທີ່ສຸດ
ເພື່ອເບິ່ງດີຫຼາຍ
ຄວາມງາມຂອງເຈົ້າ, ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ
ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມມືດມົວຂອງດວງຕາທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ຂ້ອຍຈະເປັນແສງເດືອນທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງ
ກໍາຈັດຄວາມມືດມົວອອກຈາກໃບໜ້າຂອງໂລກ
ຂ້ອຍຈະເປັນແສງແດດ
ຜູ້ກໍາຈັດຄວາມມືດທີ່ເຊື່ອງໄວ້
ໃນມຸມຂອງຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ
ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ສິລາຊີ, ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຢ່າງກະທັນຫັນຂອງປັນຍາ
ຄວາມຜິດພາດທີ່ສະສົມມາເປັນເວລາ ແລະ ຍຸກສະໄໝຕ່າງໆ
ຄວາມພໍໃຈທີ່ຄວາມຮັກສ້າງຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນ

ເອງ

ແຕ່ແທນທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນນຳມາໃຫ້
ເພາະຄວາມຮັກນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ
ພວກເຮົາຮັກຄວາມຮັກເພາະມັນໃຫ້ຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາ
ຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍ ແຕ່ຄວາມສຸກຄືເປົ້າໝາຍ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກນິລັນດອນ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ
ແລະລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານກໍຄືກັນ, ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ພວກນັກວິເສດ
ຈິງຮ້ອງເພງ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
:ນັ້ນ

ພວກເຮົາມາຈາກຄວາມສຸກ, ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສຸກ ແລະ ຕົວ"
"ຕົນຂອງພວກເຮົາລອຍຢູ່
ແລະ ພວກເຮົາຈະກັບຄືນມາສູ່ຄວາມສຸກຂອງຈັກກະວານ, ເພື່ອລະລາຍໃນ
"ຄວາມສຸກນັ້ນໃນມື້ໜຶ່ງ
ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົງຄາມໝົດເຊັ່ນຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາສົງສານ
ຄວາມກ້າຫານ, ການເສຍສະຫຼະ, ແລະ ຄວາມຖ່ອມຕົວ ຈະບໍ່ມີຄວາມ
ໝາຍຫຍັງ ຖ້າປາດສະຈາກຄວາມສຸກ
ຄວາມສຸກໝາຍເຖິງຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ ມັນເປັນການສະແດງອອກຂອງ
ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ
ຫຼື ຄວາມພໍໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະເຈົ້າ}
{ຈົງປິຕິຍິນດີແລະຊືມຍິນດີ} {ຈະພໍໃຈ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສຸກອາດຈະເກີດຂຶ້ນຍ້ອນສະພາບການພາຍນອກບາງ
ຢ່າງກໍຕາມ

ແຕ່ໃນເນື້ອແທ້ອັນບໍລິສຸດຂອງມັນ, ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍເງື່ອນໄຂ
ມັນມັກຈະປະກົດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທາງວັດຖຸ
ບາງຄັ້ງເຈົ້າອາດຈະຕື່ນນອນໃນຕອນເຊົ້າ
ເຈົ້າຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າເຈົ້າກຳລັງຈະບິນໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ
ແລະເມື່ອທ່ານນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງການນັ່ງສະມາທິ, ຄວາມສຸກຈະ
ເຕັ້ນຢູ່ໃນຕົວທ່ານ
ໂດຍບໍ່ມີສັນຍານເຕືອນຈາກພາຍນອກໃດໆປຸກລາວໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ
ມັນເປັນຄວາມສຸກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ

ແຕ່ເມື່ອຄວາມສຸກຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບສະຖານະການສະເພາະໃດໜຶ່ງ
ມັນບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກສະຖານະການດຽວກັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ສະພາບການເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເປັນວິທີການປະສົບກັບຄວາມ

ສຸກ

ສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນໃນຈິດວິນຍານ, ຂ້ອຍໄດ້ຊຸດຄືກັບຊຸດດ້ວຍຈິກ
ລົງໃນດິນຂອງຈິດວິນຍານ

ແລະ ນັ້ນແຫ່ງຄວາມສຸກໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມ
ສຸກທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ

ດັງນັ້ນ, ໃນປະສົບການຂອງມະນຸດ, ຄວາມຕ້ອງການມັກຈະເກີດຂຶ້ນ
ໃນບາງເຫດການເພື່ອເອົາຄວາມສຸກທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ພາຍໃນອອກມາ
ຄວາມຮັກຍັງເປັນລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານ, ແຕ່ມັນຂຶ້ນກັບຄວາມສຸກ
ບໍ່ມີຄວາມຮັກຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຄົນເຮົາສາມາດຄິດເຖິງຄວາມຮັກໂດຍບໍ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່
ສາມາດຄິດເຖິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເວົ້າເຖິງຄວາມເຈັບປວດທີ່ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ຕອບແທນນຳມາໃຫ້
ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸຜົນ
ແຕ່ປະສົບການຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງມັກຈະມາພ້ອມກັບຄວາມສຸກສະເໝີ

ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຄືເຜີງ, ມັນບິນ
ສູ່ສວນທີ່ໂດດດ່ຽວຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຜູ້ທີ່ຖືກພັດໄປດ້ວຍລົມແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ປະດັບດ້ວຍໄຂ່ມຸກແຫ່ງນ້ຳຄ້າງ, ຄວາມຫວານຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ປູກດອກລີລີທີ່ສວຍງາມໃຫ້ເຈົ້າ

ຈາກການຈຳແນກທາງວິນຍານ
ແລະດອກ daffodil ສີເຫຼືອງ
ເພື່ອຄູດຊຶມນ້ຳຕາແຫ່ງການກັບໃຈຂອງຂ້ອຍ
ແລະສີມ່ວງທີ່ອ່ອນໂຍນ, ຝັນເຖິງຄວາມຖ່ອມຕົວ
ແລະຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເປີດກວ້າງຕໍ່ການຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານ
ຂ້ອຍຂໍສະເໜີຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ໝາກໄມ້ທີ່ແຊບຊ້ອຍຂອງການອ້ອນວອນທີ່ມີກິນຫອມ
ດ້ວຍມືທີ່ຖ່ອມຕົວທີ່ເຮັດດ້ວຍກິ່ງງ່າອ່ອນໆ ແລະ ຊຸ່ມຊື່ນ
ແລະຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຄືກັບເຜີງທີ່ບິນອ້ອມຂ້ອຍ
ເມົາມົວທ່າມກາງນ້ຳຫວານບໍລິສຸດທີ່ຖວາຍໃຫ້ທ່ານ
ຫົວໂລກລືມຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຳວ່າ "ຄວາມຮັກ" ໄປໝົດແລ້ວ

ຄວາມຮັກຖືກໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ແລະ ຫົວໃຈຂອງມັນຖືກຈິກຂາດໂດຍຄົນ
ຈຳນວນຫຼາຍ ຈົນມີພຽງຄົນຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງຄວາມ
ຮັກອີກຕໍ່ໄປ

ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳມັນທີ່ພົບໃນທຸກສ່ວນຂອງໝາກກອກເທດ, ຄວາມຮັກກໍແຜ່
ລາມໄປທົ່ວທຸກມຸມຂອງການສ້າງສັນ, ແຕ່ຄວາມຮັກນັ້ນຍາກທີ່ຈະນິຍາມ, ດ້ວຍ
ເຫດຜົນດຽວກັນກັບທີ່ຄຳເວົ້າບໍ່ສາມາດອະທິບາຍລົດຊາດຂອງໝາກກ້ຽງໄດ້;
ຄົນເຮົາຕ້ອງໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງໝາກໄມ້ເພື່ອຮູ້ລົດຊາດຂອງມັນ. ຄວາມຮັກກໍຄື
.ກັນ

ທ່ານທຸກຄົນໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຮັກໃນບາງທາງໃນໃຈຂອງທ່ານ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງມີຄວາມຄິດກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງມັນ ແຕ່ຄົນໂດຍລວມບໍ່ຮູ້
ວິທີການປຸກຝັງ, ຂຸ່ມລະລ້າງ, ແລະຂະຫຍາຍຄວາມຮັກເພື່ອບັນລຸຄວາມຮັກອັນ
.ສູງສົ່ງ

ມີ□□□□□□□□□□ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຢູ່ໃນຫົວໃຈສ່ວນໃຫຍ່ໃນຕອນຕົ້ນ
.ຂອງຊີວິດ, ແຕ່ມັນມັກຈະຫາຍໄປເພາະວ່າຄົນເຮົາບໍ່ຮູ້ວິທີທີ່ຈະບຳລຸງລ້ຽງມັນ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຊື່ອວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງວິເຄາະລັກສະນະຂອງຄວາມຮັກ ພວກ
ເຂົາຮູ້ວ່າຄວາມຮັກເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ພວກເຂົາປະສົບຕໍ່ຍາດພີ່ນ້ອງ, ໝູ່ເພື່ອນ
.ແລະ ຄົນອື່ນໆທີ່ພວກເຂົາມີສະເໝຢ່າງແຮງ ແຕ່ຄວາມຮັກມີຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ
ວິທີດຽວທີ່ຂ້ອຍສາມາດອະທິບາຍຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ຄືການອະທິບາຍ
ຜົນກະທົບຂອງມັນ ຖ້າຫາກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງໄດ້
ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງເລັກນ້ອຍ

ລາວຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈກັບຄວາມສຸກທີ່ລືນເຫຼືອເກີນຄວາມສາມາດຂອງລາວທີ່
ຈະຄວບຄຸມມັນໄດ້

ພວກເຮົາຕ້ອງເຂັມແຂງໃນການເຮັດຄວາມດີ ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອ
ຄົນອື່ນ. ຄົນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ແຕ່ຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວເທົ່ານັ້ນຈະບໍ່ພົບຄວາມສຸກ
ຫຼາຍ, ແລະ ຖ້າລາວບໍ່ຄິດເຖິງຄົນອື່ນທີ່ອາດຈະທຸກທໍລະມານ, ລາວກໍເຮັດໃຫ້
ຕົນເອງຂາດຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຕ້ອງການ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ດັ່ງນັ້ນ, ພາຊະນະແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງລາວຈະຍັງນ້ອຍ ແລະ
.ສົ່ງຢູ່ໃນນັ້ນບໍ່ຄົບຖ້ວນ

ສຳລັບຂ້ອຍ, ເງິນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໜຶ່ງຄື: ໃຊ້ມັນເພື່ອເຮັດຄວາມດີ ແລະ
ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈ, ຊື່ສັດ, ແລະ ເຕັມໃຈທີ່ຈະເປັນເພື່ອນກັບເຈົ້າຍ້ອນ
ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໃດນັ້ນ ມີໜ້ອຍຄົນໃນ
.ໂລກນີ້

ໝູ່ເພື່ອນທີ່ສັດຊື່ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມສຸກຂອງໂລກ, ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັ່ງມີໃດໆໃນໂລກນີ້

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈໃນການພົວພັນກັບຜູ້ຄົນຈະພົບພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ມີ
ຄວາມຮັກໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄົນອື່ນຢ່າງແທ້ຈິງ ຄືກັນກັບທີ່ຄົນເຮົາເຫັນ
ຜ່ານກະຈົກໃສ ແລະຮັບຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ຄວາມຮູ້ແບບນີ້ກ່ຽວກັບຄົນອື່ນມາຈາກ
.ການຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຮັກດຽວກັນນັ້ນ
ຜູ້ຄົນຫຼາຍລ້ານຄົນຖືກດຶງດູດໂດຍສົງມະຫັດສະຈັນຂອງຈິດໃຕ້ສໍານຶກທີ່
ເປີດເຜີຍໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບ ແຕ່ໃນສະພາບທີ່ສູງກວ່າ, ເຈົ້າ ສາມາດ
ເຫັນ ຫຼື ຮູ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາບໍ່ແມ່ນຜ່ານຈິນຕະນາການ, ແຕ່ຜ່ານຄວາມເປັນ
.ຈິງ

ຂ້ອຍສາມາດນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ້ງນີ້ ແລະ ຫັນຈິດໃຈໄປທຸກບ່ອນ ແລະ ເບິ່ງຢ່າງ
ແນ່ນອນວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ
ບາງຄັ້ງສາວິກອາໄສຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຂົາຂຶ້ນສູ່ສະຕິທີ່
ສູງກວ່າ ແລະ ມີບາງຄົນທີ່ສາມາດກ້າວຂ້າມສະຕິທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ບັນລຸສະຕິຂອງ
.ຈັກກະວານ: ໂລກຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງບໍ່ມີຕົ້ນກໍາເນີດ ຫຼື ສາເຫດ
ໃນສະພາບຂອງສະຕິທາງວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ, ຜູ້ຄົນຫາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງ
ຈິນຕະນາການສິ່ງຕ່າງໆລ່ວງໜ້າເພື່ອຈະໄດ້ປະສົບກັບພວກມັນ ເມື່ອພວກເຂົາ
ລວມເຂົ້າກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານ, ສະຕິຂອງພວກເຂົາຂະຫຍາຍອອກ ແລະ
ລວມເຂົ້າກັບທຸກໆອະຕອມຂອງການມີຢູ່, ແລະ ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຜູ້ຮູ້
ຕົວຢ່າງມີສະຕິກ່ຽວກັບຈັກກະວານທັງໝົດ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ ປະສົບການ
.ນີ້ແມ່ນການຂະຫຍາຍສະຕິທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະສົບກັບສະຕິນັ້ນຈະຮູ້ສຶກວ່າມັນມີຢູ່ໃນເສັ້ນໃຍຂອງຫຍ້າ
ແລະ ຢູ່ເທິງຍອດພູ, ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງທຸກໆຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວ ແລະ ທຸກ
.ໆອະຕອມຂອງອະວະກາດ
ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເປັນຮ່າງກາຍນ້ອຍໆບໍ່ ໃນເມື່ອພາຍໃນເຈົ້າມີໂລກທີ່ໃຫຍ່
! ? ກວ່ານັ້ນຢູ່

ແຕ່ສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານກໍຢູ່ໂກກວ່ານັ້ນເຊັ່ນກັນ ເມື່ອຜູ້ຄົນຫາສາມາດ
ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່, ເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກ
.ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ແລະດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍກໍມີສ່ວນຮ່ວມ, }
ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມງາມຂອງເຈົ້າ, ສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍກໍເຕັມໄປດ້ວຍ
{ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ມັນລວມເຂົ້າກັບການມີຢູ່ທົ່ວໄປຂອງສະຕິອັນສູງສົງ
ສະນັ້ນ, ຈິງມີຄວາມຄາດຫວັງທີ່ດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບ
! ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ ຢ່າໝົດຫວັງທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ພຽງແຕ່ໂດຍການຄິດວ່າລາວໄດ້
ບັນລຸຄວາມສະຫວ່າງທາງວິນຍານ

ການພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ການປັບປຸງດ້ານສິນລະທຳແມ່ນຂໍ້ກຳນົດທີ່
ຈຳເປັນສຳລັບການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ສູງຂຶ້ນ

ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍລະຫວ່າງການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນ
ທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ແທ້ຈິງ ມັນເປັນໄປໄດ້ພຽງ
ແຕ່ ຜ່ານຄວາມຖ່ອມຕົວ, ປັນຍາ, ຄວາມຈິງໃຈ, ລັກສະນະທີ່ມີຄຸນນະທຳ, ແລະ
.ຄວາມປາຖະໜາຈາກໃຈຈິງເທົ່ານັ້ນ

ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວຄືຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານຈະພັດທະນາ
ຄວາມສາມາດທາງວິນຍານທີ່ພິເສດ ແລະ ການຄວບຄຸມກຳລັງທຳມະຊາດຕາມ
ທຳມະຊາດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ມີໃຜທີ່ບັນລຸສະຕິອັນສູງສົ່ງທີ່ແທ້ຈິງໃຊ້ອຳນາດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອອວດອ້າງ ແລະ ອວດອ້າງ, ໂດຍບໍ່ມີປັນຍາ ຫຼື ຄວາມ
.ຮອບຄອບ

ຄົນທີ່ມີປັນຍາຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຕົວແທນດຽວທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຖ່ອມຕົວສົ່ງ
.ຄືນຂອງຂວັນທີ່ພິເສດທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມາໃຫ້ພຣະອົງ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນບໍ່? ແລະ ມະນຸດ, ພຽງແຕ່
?ຍ້ອນການມີຢູ່ຂອງລາວ, ກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຄືກັນບໍ່
ຖ້າມະນຸດບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງມະຫັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ເປັນຫຍັງ
? ໄພ່ພົນຈິງຄວນເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຂຶ້ນ
ໄພ່ພົນທີ່ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງເລີຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ
ພຣະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດມັນ, ແລະບາງຄັ້ງກໍຍ້ອນເຫດຜົນທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ
.ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ

ຂ້ອຍຈະຍົກຕົວຢ່າງດ້ວຍຕົວຢ່າງວ່າສະຕິທີ່ສູງກວ່າແຕກຕ່າງຈາກສະຕິໃຕ້
ສຳນຶກແນວໃດ

ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນແມ່ນສະພາບທີ່ທ່ານສາມາດ - ໃນຂະນະທີ່ຕົນ ແລະ
ນອນຫຼັບ ແລະ ມີສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ - ກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກໃດໆໃນຮ່າງກາຍໂດຍ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ບໍ່ມີການກະຕຸ້ນຈາກພາຍນອກໃດໆ
ໃນໂລກແຫ່ງຈິນຕະນາການທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວ (ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຝັນ), ເຈົ້າ
ສາມາດດຶມນົມຮ້ອນໄດ້ໜຶ່ງຈອກ

ແຕ່ການທົດສອບນີ້ແມ່ນຖືກບັງຄັບໃຊ້ກັບເຈົ້າໃນສະຕິທີ່ສູງກວ່າ, ເຖິງ
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າສາມາດປະສົບກັບສິ່ງດຽວກັນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆໄດ້ຢ່າງມີສະຕິ
ແລະ ໂດຍເຈດຕະນາ

ເສັ້ນທາງອາດເບິ່ງຄືວ່າຍາວໄກ, ແຕ່ການເດີນທາງພັນໄມລ໌ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍ
ບາດກ້າວດຽວ ແລະຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາຍັງມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ບໍ່ມີອຸປະສັກໃດ
.ສາມາດກົດຂວາງເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການຈາກການບັນລຸໄດ້
ຂ້ອຍຍັງຈື່ຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ

ນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍຈື່ໄດ້ຫຼາຍຄົນ
ປະດັບດ້ວຍດາວລະຍົບລະຍົບ
ແລະ ທົ່ວທັດຕອນເຊົ້າມືດ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມບໍລິສຸດທີ່ຊຸ່ມຊື່ນ
ແລະຊົ່ວໂມງຕອນແລງທີ່ກົມກຽວກັນ
ດ້ວຍຈັງຫວະຂອງລະຄັງຂອງຟຸງແກະ
ແລະຫຼາຍປີທີ່ມີເຄື່ອງປະດັບ
ດ້ວຍດອກໄມ້ແລະດອກໄມ້ໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ
ລົມພັດລະດູຮ້ອນ
ເສື້ອກັນຝົນໂປ່ງໃສ
ກຸ່ມນັກກ້ອນເພັດ
ໃນລະດູໜາວ

ໂອ້, ຂ້ອຍລໍຖ້າເຈົ້າມາຮອດຈັກເທື່ອແລ້ວ
ດ້ວຍຫົວໃຈເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມສຸກ

!ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເກືອບຈະບິນໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ
ທຸກໆຄົນ, ໃນລະຫວ່າງການນອນຫຼັບທີ່ສະຫງົບສຸກ ແລະ ພັກຜ່ອນຂອງ
ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກກັບການຊົມລົດຊາດຄວາມສະຫງົບ ແລະ
ຄວາມສຸກ

ເມື່ອເຮົານອນຫລັບສະນິດ, ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທີ່ສູງສົ່ງ
ແລະ ສະຫງົບ, ເຊິ່ງເຮົາລືມຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນທັງໝົດຂອງການ
.ມີຢູ່ນີ້

ໃນການນັ່ງສະມາທິ, ເຮົາສາມາດປະສົບກັບສະພາບຈິດໃຈທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ນັ້ນໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊ່ວງເວລາຕື່ນນອນ, ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສະຫງົບ
.ຈາກລະດັບອື່ນໆ

ເມື່ອຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງລົງມາ, ລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍຈະສະຫງົບ, ແລະ
ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະລອຍຂຶ້ນ, ປະສົບກັບຄວາມສຸກຂອງການນອນຫຼັບພັນຄັ້ງໃນ
ເວລາດຽວກັນ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຄວາມຮູ້ສຶກປົກກະຕິຂອງຂ້ອຍ.
ປະສົບການທາງຈັກກະວານນີ້ແມ່ນສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
.ໃນການບັນລຸສະພາບສະຕິສູງສຸດ

ເມື່ອຊີວິດຂອງຄົນເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຮ່າງກາຍຈະສະຫງົບລົງຢ່າງສົມບູນ, ລົມຫາຍໃຈຢຸດໄຫຼ, ຄວາມຄິດຈະ
ສະຫງົບ, ແລະຄ່ອຍໆຈາງຫາຍໄປ. ຜູ້ຝຶກສະມາທິຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງ
ຈິດວິນຍານຂອງລາວ ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງລາວກັບຜູ້ສ້າງ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຕື່ມ

ຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົງ ແລະ ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນສູງສຸດທີ່ເຫຼົ່າແວງພັນ
.ຊະນິດບໍ່ສາມາດໃຫ້ໄດ້

ຄົນຫົວໄປຮູ້ສຶກງ່ວງນອນຢູ່ບໍລິເວນລະຫວ່າງຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ການ
ນອນຫຼັບ, ໂດຍຮູ້ສຶກສະບາຍດີໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ຈະຫາຍໄປ
ຢ່າງໄວວາເມື່ອເຂົາເຈົ້ານອນຫຼັບສະໝິດ. ການນອນຫຼັບບໍ່ແມ່ນການ ສູນເສຍ
ສະຕິທັງໝົດ ເພາະວ່າໃນຂະນະທີ່ຕື່ນຢູ່, ທ່ານຮູ້ວ່າການນອນຫຼັບຂອງທ່ານໄດ້
.ພັກຜ່ອນຫຼືບໍ່

ມີຫຼາຍສະພາບການນອນຫຼັບ - ບາງບ່ອນກໍເບົາບາງ, ບາງບ່ອນກໍເລິກຊຶ່ງ
ແຕ່ປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ບຸກຄົນມີກັບພຣະເຈົ້າໃນສະພາບທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຕົວ
ນັ້ນໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ສຶດຊືນກວ່າຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການນອນຫຼັບ
ຫຼື ການງ່ວງນອນ (ຄວາມງ່ວງນອນ ຫຼື ການນອນຫຼັບກ່ອນການນອນຫຼັບ)
ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ສຳຄັນເທົ່າກັບການໄດ້ຍິນ ແລະ ສາຍຕາຂອງ)
(ຂ້ອຍກໍຕາມ

ຕາຂອງຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຫຍັງ, ຫຼືຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງເລີຍ
ເພາະເຈົ້າຫວານຊືນຕໍ່ໜັງຕາຂອງຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າການນອນຫຼັບ
ແລະຫວານຊືນຕໍ່ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າຄວາມປອດໄພ
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມລືກລັບ ແລະ ຄວາມລືກລັບຂອງການນອນຫຼັບ
ແລ້ວ ຄວາມສຸກອັນສັກສິດເຫຼົ່ານີ້ກໍຍັງຢູ່
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນພໍໃຈໄດ້ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຂ້ອຍ
ພະຍາຍາມບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຜຜິດຫວັງ ຂ້ອຍເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວ
ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້

ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ເປົ້າໝາຍດຽວ
ຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ຂ້ອຍໃຊ້ມືຂອງຂ້ອຍອະທິຖານຢ່າງ
ຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ໃຊ້ຕົນຂອງຂ້ອຍຊອກຫາພຣະອົງທຸກບ່ອນ, ແລະ ຈິດໃຈ
.ຂອງຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງ
ພຣະອົງໃນຖານະເປັນຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມ
.ເມດຕາ, ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ປັນຍາ
ສິ່ງນີ້, ແລະບໍ່ມີຫຍັງອີກ, ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາເປັນພະຍານ ແລະ ເວົ້າ
ກ່ຽວກັບ ນອກເໜືອໄປຈາກການສະທ້ອນຄວາມຄິດ, ຄົນເຮົາຄວນຮັກສາຄວາມ
.ເປັນເພື່ອນທີ່ດີ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນແລ່ນຕາມຜູ້ຄົນ, ແຕ່ຄວນແລ່ນຕາມພຣະເຈົ້າ
ຖ້າທ່ານເຫັນວ່າແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ເປັນປະໂຫຍດ, ຈົ່ງຖືວ່າພວກມັນເປັນ
.ພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດແມ່ນຂອງພຣະອົງ

ບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບມັນ; ບາງທີເຂົາເຈົ້າອາດຈະພົບສິ່ງທີ່ເຈົ້າພົບໃນນັ້ນ
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະສິດທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ທີ່ຂັດສົນທຸກໆມື້, ດ້ວຍຄວາມ
ສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍມີເງິນຢູ່ໃນກະເປົ້າຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢຸດໃຫ້, ເພາະວ່າແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຂອງຂ້ອຍ
.ແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄືກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການ
ໂຕ້ຕອງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວ

ຄັງໝຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນອກວັດ ແລະ ຄິດເຖິງຄູສອນທີ່ຍິງໃຫຍ່ຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າ, ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວສອງສາມປີກ່ອນ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກໄດ້ລາວຢ່າງສຸດຊຶ້ງ ແລະ ເສົາໃຈທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍເພື່ອ
ຊົມຊືມກັບຄວາມງາມ ແລະ ບັນຍາກາດຂອງວັດ, ແລະ ທັນໃດນັ້ນລາວກໍປະກົດ
:ຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຈາກຫ້ອງຟ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ

ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າເປັນຄົນດຽວທີ່ມັກສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມແຫ່ງນີ້ບໍ່? ຂ້ອຍກໍ"

"!ມັກມັນຄືກັນກັບເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນໝຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າຕ້ອງ
.ພະຍາຍາມຜ່ານການປະຕິບັດສະມາທິປະຈຳວັນ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະອົງ
ແລະ ຮັກທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກນັ້ນ

ນີ້ແມ່ນວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງສິ່ງຄາມ ການຮ່ວມມືທາງວິນຍານແມ່ນສິ່ງ
ຈຳເປັນ, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ ກໍຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກສ່ວນຕົວ ຫຼື
ຄວາມສຸກທົ່ວໄປ ຄວາມກົມກຽວອັນສັກສິດແມ່ນທາງອອກດຽວສຳລັບບັນຫາ
.ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ການເງິນ, ການແຕ່ງງານ, ສິນທຳ ແລະ ຈິດວິນຍານທັງໝົດ
ຄວາມສຸກມາຈາກການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ມະນຸດໄດ້ຖືກກັກຂັງຕົວ
ເອງໄວ້ຫຼັງຄຸກຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ, ແລະ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄຸກ
ທີ່ໜ້າອັບອາຍນີ້ ຈິດໃຈຕ້ອງມຸ່ງໄປສູ່ພຣະເຈົ້າສະເໝີ, ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍ
ຕາມ

ແລ້ວເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາພຣະເຈົ້າ, ອຸທິດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ໃຫ້
ກຳລັງໃຈ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ຈິໄວ້ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ເປັນຜູ້ຊະນະຄວາມສຸກໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມ
.ຕາຍ

ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແມ່ນການສັນສະເທືອນຄືຄືນທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ການສັນສະເທືອນທີ່ສະຫຼາດນີ້ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຫຼືພຣະວິນຍານທີ່
.ສັດຊື່, ຜູ້ທີ່ຄົນເຮົາສາມາດສື່ສານຜ່ານການອະທິຖານແລະການນັ່ງສະມາທິ

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃນປ່າແຫ່ງການສຸມ
ໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຕໍ່ເລື່ອງລາວຂອງຄວາມຮັກທີ່ມີຄວາມສົມບູນທີ່
ບໍ່ມີຂອບເຂດ

ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບພຣະເຈົ້າຖ້າພວກເຮົາໄລ່ຕາມເງິນກ່ອນ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນຊີວິດຂອງພວກ
ເຮົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດນີ້
ຜູ້ໃດທີ່ສ້າງສະຖານທີ່ຖາວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ພຣະເຈົ້າ
ຈະເຮັດໃຫ້ສ່ວນແບ່ງຂອງລາວອຸດົມສົມບູນດ້ວຍສິ່ງດີໆຂອງໂລກແລະສະຫວັນ,
ແລະເປີດຂອບເຂດກວ້າງຕໍ່ໜ້າລາວບ່ອນທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາສ່ອງແສງ,
.ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງລາວແລະຂັບໄລ່ຄວາມມືດອ້ອມຮອບລາວ
ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກນິລັນດອນ, ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກສໍາລັບມະນຸດນອກຈາກ
ເວລາທີ່ລາວຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ລາວຮັກ - ຢ່າງໜ້ອຍ - ຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງລາວ,
ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ລັກສະນະຂອງຄວາມຮັກ ແລະ
.ລົດຊາດຂອງມັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງພວກ
ເຮົາ ເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຮົາ
ການກະທຳຂອງມະນຸດແມ່ນຖືກກໍານົດໂດຍຄວາມປາຖະໜາ, ແລະນິໄສ
.ເຫຼົ່ານັ້ນມັກຈະບັງຄັບໃຫ້ລາວເຮັດໃນສິ່ງທີ່ລາວບໍ່ຢາກເຮັດ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສັດຕູທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຂອງຕົວເອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ລາວຈະບໍ່ຮູ້ຕົວກໍຕາມ. ລາວບໍ່ຮູ້ວິທີນັ່ງຢູ່ນຶ່ງໆ ຫຼື ອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ, ແຕ່
ລາວຄາດຫວັງວ່າຈະບັນລຸຄວາມສຸກ ແລະ ຮັບປະກັນການເຂົ້າໄປໃນສະຫວັນ
!ຫັນທີ

ປະສົບການອັນສັກສິດບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບໂດຍພຽງແຕ່ການອ່ານປຶ້ມ ຫຼື ການ
ຟັງຄໍາເຫດສະໜາເທົ່ານັ້ນ
ຫຼືພຽງແຕ່ເຮັດຄວາມດີ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນປະໂຫຍດ, ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ,
ແຕ່ພວກມັນບໍ່ພຽງພໍ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງລະມັດ
ລະວັງ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ຊີວິດຄືຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ຫຼາຍທິດສະວັດຕໍ່ໜ້າ, ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາຈະເປັນ
ພຽງຄວາມຝັນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ຄວາມຝັນນັ້ນ

ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດຊາດກໍກາຍເປັນພຽງ
ຮູບຮ່າງຂອງສະຕິຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ບັນລຸ
ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸລະດັບສູງສຸດ ແລະ

ຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານ, ດ້ວຍສະຕິທີ່ສືບໃສ ແລະ ມີສະຕິຮູ້ເຖິງທຸກສິ່ງທີ່
.ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນເອກະພາບກັນໃນສະຕິອັນສູງສົ່ງ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມປະສານສົມທົບກັບພວກເຂົາຜ່ານແນວຄວາມຄິດ
ແລະ ຄໍາສອນຂອງພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພວກເຂົາ, ດຶງດູດພອນ
.ຂອງພວກເຂົາ, ແລະຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າພວກເຂົາກໍາລັງຕິດຕໍ່ກັບພວກເຂົາແທ້ໆ
ຊີວິດຄືຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ເມື່ອຄົນເຮົາເບິ່ງຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ
ແລະ ພົບວ່າມັນມີຊີວິດຊື່ວ່າ, ເຂົາເຈົ້າຈະພັດທະນາຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໜັກ
ແໜ້ນໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຝັນນີ້. ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບສິ່ງ
.ນີ້ ຫຼື ສິ່ງນັ້ນເພື່ອຈະມີຄວາມສຸກ

ແຕ່ບໍ່ວ່າລາວຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຈະບໍ່
ພົບຄວາມສຸກຜ່ານຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງຄົນເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມປາຖະໜາ
ຫຼາຍປານໃດ, ຄວາມປາຖະໜາກໍຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງໄດ້
ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ແລະ ຊີວິດຕ້ອງໄດ້ຮັບການງ່າຍດາຍຂຶ້ນ ຖ້າຄົນເຮົາ
ຢາກມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະດວກສະບາຍ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈ
.ພາຍໃນ

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາໄຫຼເຂົ້າມາພາຍໃນ (ສູ່
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ) ສະເໝີ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນສູງ
ໃນເລື່ອງນີ້, ເຂົາເຈົ້າ ຄືກັບທະເລ, ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ຫຼື ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ຍັງຄົງເຕັມ
ໄປດ້ວຍນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງສູ່ມັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຮູ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ໃນອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສໍາຄັນຮົ່ວ
ໄຫຼ ແລະ ເສຍໄປ ບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ ແລະ
.ຄວາມສຸກພາຍໃນ

ພວກເຮົາຕ້ອງການການຊີ້ນຳຈາກຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ
ໃນການສື່ສານກັບພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງມີ
.ສະຕິ

ສາດສະດາໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດວິນຍານ, ບ່ອນທີ່ວິນຍານທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມ
ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດອາໄສຢູ່
ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ກໍສະໜັບສະໜູນແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້
ພວກເຂົາເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ເພື່ອຮັບຮູ້ຕົວຕົນທີ່ສູງສົ່ງໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ພຽງແຕ່ໂດຍການ
.ຟັງຄົນອື່ນ ຫຼື ອ່ານປຶ້ມ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອ່ານ ແລະ ໄດ້ຍິນ
ການໄປສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາດີກ່ວາການເວົ້າລົມທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສຳຜັດ ແລະ
.ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງຄົນເຮົາ
ການລະເບີດອາລົມ ແລະ ການວິເຄາະດ້ວຍເຫດຜົນບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຮູ້
.ອັນສູງສົງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຢາກໄດ້ມາໃຫ້ພວກເຮົາ
ເມື່ອເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່
ຕົວ ແລະ ເມື່ອເຮົາແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ□□□ຢູ່ກັບເຮົາສະເໝີ
ມັນສະຖິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ດົນໃຈເຮົາດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ ແລະ ສູງສົງ ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ອິດສະລະ
ພາບ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນພະຍານເຖິງແສງອາລຸນແຫ່ງປັນຍາຢູ່ເທິງຂອບຟ້າ
.ຂອງຈິດວິນຍານ
ໝູ່ທີ່ກາຍເປັນເສືອ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໂດຍນັກປາດ ປາຣະມຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ
ດົນນານມາແລ້ວ, ຢູ່ໃນປ່າເລີກແຫ່ງໜຶ່ງ, ມີວັດແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໂດຍ
ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຊາຍຜູ້ໄດ້ຮັບພອນຜູ້ນີ້ມີປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີ
ພະລັງເໝືອນທຳມະຊາດ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜອາໄສຢູ່ໃກ້ລາວນອກຈາກໝູ່ນ້ອຍທີ່ເຊື່ອໄດ້
.ໂຕໜຶ່ງ

ສາວົກຫຼາຍຄົນ ແລະ ຄົນອື່ນໆທີ່ຢາກເຫັນໄພ່ພົນກ້າໄປຢ້ຽມຢາມເພິນ,
ເຖິງວ່າຈະມີເສືອທີ່ດູຮ້າຍ ແລະ ສັດປ່າອື່ນໆທີ່ຖືກດຶງດູດດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ເພິນ
ກໍຕາມ. ເຂົາເຈົ້າຈະນຳດອກໄມ້ ແລະ ໝາກໄມ້ມາ ເປັນເຄື່ອງບູຊາ. ທຸກຄົນທີ່ມາ
ຢ້ຽມຢາມໄພ່ພົນຕ່າງກໍປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມຜູກພັນທີ່ໃກ້ຊິດລະຫວ່າງເພິນກັບ
.ໝູ່, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະໂຍນເຂົ້າຈີ່ໃສ່ໝູ່ທີ່ລ້ຽງຂອງໄພ່ພົນ

ມື້ໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມສາວົກກຳລັງໄປຢ້ຽມຢາມອາຈານຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່
ບ່ອນພັກຜ່ອນທີ່ງົບສະຫງົບ, ແມວໂຕໜຶ່ງໄດ້ໄລ່ໝູ່ທີ່ຮ້ອງອອກມາຫາຕີນຂອງ
ນັກປາດ, ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ໃນເວລານັ້ນ, ຕໍ່ໜ້າສາຍຕາທີ່ຕິກຕະລຶງຂອງ
ສາວົກ, ໄພ່ພົນໄດ້ປ່ຽນໝູ່ທີ່ຢ້ານກົວໃຫ້ກາຍເປັນແມວໂຕໃຫຍ່ ແລະ ດູຮ້າຍ!
ດ້ວຍການອັດສະຈັນບາງຢ່າງ, ໝູ່ໄດ້ຍ່າງຍ່າງ ແລະ ຍ່າງໄປມາຢ່າງອິດສະຫຼະ
ໃນບັນດາແມວ, ບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. ລາວຮູ້ສຶກດີໃຈຫຼາຍກັບການປ່ຽນແປງນີ້,
ແລະ ສິ່ງດຽວທີ່ລົບກວນຄວາມສະຫງົບຂອງລາວແມ່ນສຽງກະຊິບຂອງສາວົກ, ຜູ້
.ທີ່ຍິ່ມ ແລະ ຊິໄປທີ່ລາວ, ເອີ້ນລາວວ່າແມວທີ່ສືບເຊື້ອສາຍມາຈາກໝູ່

ບໍ່ດົນຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລູກສິດຄົນດຽວກັນນີ້ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມຄູ່ສອນຂອງພວກ
ເຂົາອີກ, ແລະ ຝູງໝາປ່າໄດ້ໄລ່ລ່າໝູ່ແມວ, ເຊິ່ງມັນຮ້ອງດັງໆ, ອ້ອນວອນຂໍການ
ປົກປ້ອງຢູ່ຕີນຂອງໄພ່ພົນສຸດ. ໄພ່ພົນສຸດໄດ້ບອກລາວວ່າ, "ກາຍເປັນໝາປ່າ"
ທັນໃດນັ້ນ, ລູກສິດທີ່ຕິກຕະລຶງໄດ້ເຫັນໝູ່ແມວກາຍເປັນໝາປ່າຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງ
ພວກເຂົາ. ໝາປ່າກໍປະຫຼາດໃຈກັບການປ່ຽນແປງເຫຍື່ອຂອງພວກເຂົາໃນທັນທີ,

ແຕ່ພວກເຂົາຜິດຫວັງແລະກັບໄປຢ່າງຫົວໂຫຍ. ໃນທີ່ສຸດ, ໝູ່ໝາປ່າໄດ້ໄປມາ
.ຢ່າງອິດສະຫຼະກັບໝາປ່າໂຕອື່ນໆ, ກິນເຂົ້າກັບພວກມັນແລະເບິ່ງສັດນ້ອຍກວ່າ
ໃນໂອກາດອື່ນ, ນັກຮຽນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນສອງຄັ້ງກ່ອນ

ໜ້ານີ້ ກໍາລັງຮຽນກັບຄູຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນລະຫວ່າງກາງບົດຮຽນ, ພວກເຂົາ
ຕົກໃຈເມື່ອເຫັນເສືອເບງກາລີໂຕໃຫຍ່ໂຕໜຶ່ງໄລ່ລ່າໝູ່ໝາປ່າ, ເຊິ່ງຕາມປົກກະຕິ
ແລ້ວມັນແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງສຸດໄປຫາຕົ້ນຂອງຄູເພື່ອຂໍການປົກປ້ອງ. ຄູໄດ້ໃຊ້
ພະລັງມະຫັດສະຈັນຂອງລາວອີກຄັ້ງ, ຢຸດເສືອໄວ້ ແລະ ເວົ້າກັບໝາປ່າທີ່ລ້ຽງ
ຂອງມັນວ່າ, "ໝູ່ທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ມັນໂງ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະສືບຕໍ່ປົກປ້ອງເຈົ້າຈາກ
ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ, ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນເສືອ" ທັນທີທີ່ນັກຮຽນ

ສະຫງົບລົງ, ພວກເຂົາກໍເລີ່ມຫົວຂວັນ ແລະ ເວົ້າກັນວ່າ, "ພະເຈົ້າເອີຍ! ເບິ່ງເສືອ
"!ທີ່ດູຮ້າຍຂອງໄຜ່ພົນ! ມັນເປັນພຽງໝູ່ທີ່ໄຜ່ພົນໄດ້ປ່ຽນເປັນເສືອ

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມວັດໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າເສືອທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່

ເປົ້າສະຖານທີ່ນັ້ນຕົວຈິງແລ້ວແມ່ນພຽງໝູ່ໂຕນ້ອຍທີ່ຄູໄດ້ຍົກຖານະເປັນເສືອ.

ນັກຮຽນທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ມາໃໝ່ໃນວັດໝັ້ນໃຈໂດຍບອກພວກ
ເຂົາວ່າ: "ຢ່າຢ້ານເສືອ, ມັນບໍ່ແມ່ນເສືອແທ້ໆ, ແຕ່ເປັນໝູ່ທີ່ຄູໄດ້ໃຫ້ຮູບພາບຂອງ
".ເສືອ

ໝູ່ທີ່ຂົມເຫັງໂຕນີ້ໃນທີ່ສຸດກໍເປັນໝາຍກັບຄວາມອັບອາຍທີ່ໜ້າສາທາລະນະ

ຊົນ ແລະ ຄິດກັບຕົວເອງວ່າ: "ອ້າວ, ຖ້າຂ້ອຍສາມາດຂ້າໄຜ່ພົນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ,

".ຂ້ອຍກໍຈະກໍາຈັດສາເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍໄດ້

ທັນທີທີ່ຄວາມຄິດນັ້ນຜ່ານເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງລາວ, ລາວໄດ້ກະໂດດໃສ່ຊາຍ

ສະຫຼາດ, ໂດຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຂ້າລາວ. ແຕ່ຊາຍສະຫຼາດກໍາລັງລໍຄອຍລາວຢູ່, ຍ້ອນ

ວ່າລາວໄດ້ຕິດຕາມຂະບວນການຄິດຂອງລາວ ແລະ ຮູ້ເຈດຕະນາຂອງລາວ,

ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮູ້ທັນທີວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງເສືອທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງລາວ,

"ແລະລາວກໍຮ້ອງໃສ່ລາວວ່າ: "ກັບຄືນມາຄືເກົ່າ

ແລະນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຄືກັບວ່າໃນພິບຖາດດຽວ ເສືອທີ່ຈອງຫອງກໍໄດ້

!ກາຍເປັນໝູ່ທີ່ຢ້ານກົວອີກຄັ້ງ

ທຸກຄົນຢາກໄດ້ເງິນຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເງິນແລ້ວ ພວກ

ເຂົາກໍຍັງບໍ່ພໍໃຈ ເພາະພວກເຂົາຄືນພົບວ່າຄົນອື່ນຮັ່ງມີກວ່າພວກເຂົາ

ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນວົງຈອນແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ຕົນເອງສ້າງຂຶ້ນ

ແລະ ການສ້າງຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ

ພວກເຮົາຕ້ອງພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີ ເພາະວ່າສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸບໍ່ໄດ້ນຳ

ຄວາມສຸກມາໃຫ້, ແຕ່ມັນກໍຈະເພີ່ມຄວາມກັງວົນຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ

.ກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງລາວ

ເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດ,
ແຕ່ມີໝ້ອຍຄົນທີ່ຍ່າງຕາມມັນເຖິງວ່າຈະມີພິທີກຳ ແລະ ພິທີການທາງສາສະໜາ
ຫຼາຍຢ່າງກໍຕາມ

ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຫັນໃຈຂອງເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍພຣະອົງໃຫ້ເຮັດສິ່ງ
ທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດສຳລັບເຮົາ

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ພຣະເຈົ້າກຳລັງລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ ເພາະວ່າພຣະອົງ
ຕ້ອງການຮັກສາພວກເຮົາໃຫ້ຫ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ອັນຕະລາຍ
ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກ
ເຮົາ ເພາະວ່າສິນຄ້າລາຄາຖືກຂອງໂລກນີ້ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມ
.ປາຖະໜາຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕື່ມເຕັມຄວາມວ່າງເປົ້າທາງວິນຍານໄດ້
ສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ສຶກຢູ່ເລິກໆ

ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ມີໝ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ພຣະອົງ

ສຽງທີ່ງຽບສະຫງົບນັ້ນມັກຈະຖືກກົນກົນດ້ວຍຄວາມຮຸນວາຍຂອງຄວາມ
ຄິດທີ່ດັງກ້ອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຈ່ງແຈ້ງ
ແຕ່ເມື່ອຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາສະຫງົບລົງ, ເຮົາໄດ້
ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະງຽບ ແລະ ເບົາບາງ
.ກໍຕາມ

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດຊາດ; ພຣະອົງ
ເປີດປະຕູໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະ ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ເຫັນບ່ອນຍ່າງຂອງລາວ, ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ສະດຸດ ຫຼື
ຕື່ນຂອງລາວເລື້ອນລື້ມ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງນີ້
ໂລກໂດຍລວມແລ້ວຕົກຢູ່ໃນຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມຮຸນວາຍ ເນື່ອງຈາກ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ໂລບມາກ ເຊິ່ງກໍໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ບໍ່ມີສິ່ງໃດ
ອື່ນທີ່ສ້າງສົງຄາມໄດ້

ວິລະບູລຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດຄືຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະຕົນເອງ
ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນຕົວເອງ

ເງິນ, ຊື່ສຽງ, ຄວາມປາຖະໜາ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຫຼັກການນີ້ ລ້ວນແຕ່
.ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຖ້າຄົນເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຄິດກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດຢູ່ສະເໝີ,

.ເຂົາເຈົ້າຈະພົບຄວາມສຸກທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ

ແຕ່ພວກເຂົາຫຼົງຫາງຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຖືກກວາດລ້າງ

ໄປໂດຍກະແສຄວາມປາຖະໜາທາງໂລກ

ຂ້ອຍພົບວ່າບໍ່ມີການລ້ລວງໃດໆສາມາດນຳພາຂ້ອຍອອກຈາກເສັ້ນທາງທີ່

ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກ ແລະ ວິທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮອງເອົາເອງ

ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໃຫ້ຫຼາຍພັນຄົນຫຼົງໄຫຼດ້ວຍພະລັງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ວິທີການນັ້ນຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຂ້ອຍ
ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຢາກດຶງດູດໃຈຫຼາຍພັນຄົນ ແລະ ດຶງດູດ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຂ້ອຍຢາກເຫັນສາວິກທີ່ຈົງໃຈຜູ້ທີ່ມີຮາກຖານຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໜັກແໜ້ນ
ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄິດເຫຼົ້ານີ້, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຍືນຍົງຈະຮູ້ສຶກເຖິງພອນຂອງພຣະເຈົ້າ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຜ່ານຄໍາສອນເຫຼົ້ານີ້
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຫຼອກລວງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຄິດຂອງລາວໂດຍກົງ ແລະ ຮູ້ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງລາວ ແລະ
.ສິ່ງທີ່ລາວປາຖະໜາ

ເມື່ອລາວປະຖົມໂລກ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານ,
ພຣະເຈົ້າຈະມາຫາລາວ
ເມື່ອຄວາມປາຖະໜານັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ, ພຣະເຈົ້າ
.ຈະມາສູ່ຫົວໃຈນັ້ນ ແລະ ເຕີມເຕັມມັນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ພອນ
ສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸສະເໝີພຽງແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຊົ່ວຄາວ ຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວສໍາລັບ
ຄົນທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ແມ່ນການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ
ສັນຍານັ້ນຕ້ອງເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນ ແລະ ເປັນສັນຍາທີ່ບໍ່ສາມາດ
ທໍາລາຍໄດ້

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂປ່ງໃສດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດເພື່ອວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະຫ້ອນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ

ເຮັດໃຫ້ກະຈົກແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສະຫງົບລົງ, ເຊິ່ງສັນສະເທືອນດ້ວຍ
ຄວາມກັງວົນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະສະຫ້ອນເຖິງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ
ຂໍເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສັດທາໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້
ຫາຍໃຈເຮົາກິນຫອມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດຄືການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ມີຄົນບາງຄົນທີ່ອາດຈະບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແມ່ນເປົ້າໝາຍ
ສູງສຸດຂອງຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດປະຕິເສດໄດ້ວ່າເປົ້າໝາຍຂອງຊີວິດແມ່ນ
ການຊອກຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມ
ແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກສູງສຸດ
ມັນຄືຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ມັນແມ່ນຄວາມຮັກຫົວໄປຢ່າງແທ້ຈິງ ມັນເປັນຄວາມສຸກນິລັນດອນທີ່ບໍ່ເຄີຍ
ປະຖິ້ມຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບມັນ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່
?ພະຍາຍາມບັນລຸຄວາມສຸກສູງສຸດນັ້ນ
ບໍ່ມີໃຜສາມາດໃຫ້ມັນແກ່ພວກເຮົາໄດ້ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍາລຸງລ້ຽງ ແລະ
ປູກຝັງມັນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ໂລກພະຍາຍາມສະເໜີຄວາມສຸກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຄວາມສຸກ
ຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວໃນທີ່ສຸດກໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມເສຍໃຈ, ຄວາມຂົມຂືນ, ແລະ ຄວາມ
ເສຍໃຈ ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນທີ່ໂຊກດີທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ອາດຈະ
ຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ຈະບໍ່ພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງໂລກໄດ້ດົນ,
ເພາະວ່າພວກມັນບໍ່ໄດ້ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້
.ຕອບສະໜອງຄວາມອິດຫົວທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ
ຍິ່ງເຮົາສຸມໃສ່ສິ່ງພາຍນອກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງລັດສະໝີພາຍ
ພາຍໃນໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ
ເຊິ່ງພວກເຮົາສາມາດປະສົບໄດ້ໂດຍການຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກນິລັນດອນ
ຂອງວິນຍານອັນສູງສູງ
ຍິ່ງເຮົາຫັນເຂົ້າໄປຂ້າງໃນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພາຍນອກທີ່ເຮົາ
ປະເຊີນກໍ່ຈະໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນສົມຜົນທີ່ຄົງທີ່, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້
ຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ເນື່ອງຈາກອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມທາງໂລກ, ສັງຄົມທີ່ເຂົາເຈົ້າ
.ອາໄສຢູ່, ແລະນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ
ສັງຄົມເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຈົມຢູ່ກັບເລື່ອງທີ່ຕື່ນໆໂດຍບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຄິດ
.ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ
ແມ່ນແຕ່ສະຖານທີ່ທາງວິນຍານກໍ່ຖືກໄປຢ້ຽມຢາມໂດຍບາງຄົນໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກບັນຍາກາດທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫຍັງເລີຍຈາກການຢ້ຽມຢາມເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາເຫັນພຣະເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ນິໄສຂອງມະນຸດ
ແມ່ນທຳລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ
ຜູ້ລ້າທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ທຳລາຍ, ທຳລາຍ, ກຳຈັດ, ແລະ ທຳ ລາຍ
ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຜູ້ຄົນຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງ
ທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປາຖະໜາຫຍັງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ
ພຣະເຈົ້າມີພຣະຄຸນ; ພຣະອົງຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ ແລະ ພຣະອົງຊົງ
ປະທານໃຫ້ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນເພິ່ງພາ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ພະຍາຍາມໃດໆ - ບໍ່ແມ່ນເລີຍ ມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາ
ຄວນເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ສ່ວນ

ທີ່ເຫຼືອແກ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ
.ສົມຄວນໄດ້ຮັບ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່
ຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດຂອງພວກເຮົາຄວນເປັນການຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຄວນມີຕໍາແໜ່ງສູງສຸດ ແລະ ອັນດັບຕົ້ນໆໃນຄວາມຄິດ ແລະ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຄວນຖືວ່າພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ
.ໝັ້ນຄົງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ

ພຣະເຈົ້າ, ໃນຄວາມເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງປະທານຄວາມສຸກແລະແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຈິງ
ປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງຜ່ານ
ປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ
ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ
ຍົກເວັ້ນໃນຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານທີ່ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກ
ແລະ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງເພື່ອປະສານສົມທົບກັບມັນ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຈິງ
ຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ພາບລວງຕາແມ່ນແຂງແຮງຫຼາຍ
ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສາມາດກໍາຈັດໄດ້
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກ
ໂລກຍັງສືບຕໍ່ດ້ວຍຄວາມສັບສົນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງມັນ
ແລະປະສົບການນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງລາວ
ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບລັກສະນະຂອງຊີວິດ
ລາວໂຫຫາພວກເຮົາສະເໝີ ແລະ ລົມກັບພວກເຮົາສະເໝີ
ຜ່ານດອກໄມ້ ແລະ ປຶ້ມສັກສິດ
ຈາກສະຕິສໍານຶກຂອງເຮົາ
ແລະຜ່ານສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄ່າຄວນແກ່ການດໍາລົງຊີວິດ
ນົກໄນຕິງເກລແຫ່ງທ້ອງຟ້າ

ຂ້ອຍຄືນົກໄນຕິງເກລຂອງເຈົ້າ, ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງ
.ຈັກກະວານຂອງເຈົ້າ, ຄົ້ນຫາຢຶດຝົນແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ທ່ານດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອສົ່ງ
ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງລົງມາຈາກເມກທີ່ຮຸນແຮງຂອງຄວາມງຽບສະຫງົດ

ແລະ ດ້ວຍຄວາມຫົວນ້ຳຢາງຍິງ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບທຸກຈຸດສັກສິດແຫ່ງຄວາມ
ຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບເຈົ້າຢາງກະຕິລິລິນ
ໄອ້, ຂ້ອຍຢາກຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າພາຍໃນຂ້ອຍ ແລະ
!ອ້ອມຮອບຂ້ອຍຫຼາຍ

ຄວາມຫົວກະຫາຍຂຶ້ນຂອງຂ້ອຍໄດ້ດັບລົງເມື່ອການສຳຜັດຂອງເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານທີ່ລຸກໄໝ້ຂອງຂ້ອຍເຢັນລົງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
ຮ້ອນແຮງໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ລະດູການແຫ່ງຄວາມສິນຫວັງ ແລະ ຄວາມ
ສິນຫວັງໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ, ແລະຄວາມແຫ້ງແລ້ງຂອງບັນຫາຂອງຂ້ອຍໄດ້
.ຫາຍໄປພ້ອມກັບຝົນຕົກໜັກແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ
ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍລອຍຢູ່ຢາງງຽບໆ ແລະ ບິນຂຶ້ນ, ຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມ
ພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

ຂ້ອຍຄືນກັບໃນຕິດເກລຂອງເຈົ້າທີ່ດີມັກແຫ່ງຄວາມສະຫງົບໃຈຂອງເຈົ້າທີ່
.ໄຫຼອອກມາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຈາກຈຸດສູງສຸດຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງບຸກຄົນ, ອຸດສາຫະກຳ, ແລະ ການເມືອງ, ຄວາມ
ຮູ້ສຶກທີ່ຮຸນແຮງທີ່ເກີດຈາກພາບລວງຕາຂອງຄວາມເໝືອນກວ່າຂອງເຊື້ອຊາດໜຶ່ງ
ຫຼາຍກວ່າອີກເຊື້ອຊາດໜຶ່ງ, ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄຳສອນ
ລ້ວນແຕ່ໄດ້ສ້າງຄວາມແບ່ງແຍກ ແລະ ຄວາມຫ່າງເຫີນລະຫວ່າງປະຊາຊົນ
ແລະ ເຊື້ອຊາດ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍໂລກດ້ວຍສິ່ງຄາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ການທຳລາຍທາງ
ດ້ານເສດຖະກິດ, ຄວາມໂງ່ຳຂາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຮ່ວມກັນ
.ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ

ການພັດທະນາການປະສົມປະສານຂອງຄຸນລັກສະນະທາງວິນຍານ,
ປະສິດທິພາບທາງດ້ານວັດຖຸ, ແລະ ລັກສະນະຂອງມະນຸດທີ່ສູງສົ່ງ - ປະເພດທີ່
ພວກເຮົາເຫັນສະແດງອອກໃນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ - ແມ່ນແກ່ນແທ້
.ຂອງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະຜະລິດມະນຸດທີ່ດີທີ່ສຸດ

ທຸກເວລາ, ທຸກບ່ອນ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບເອົາອຸດົມການຂອງຄວາມຄິດທີ່ດີ, ການປະພຶດທີ່ດີ, ແລະ
.ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທາງດ້ານອາລົມທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ຄົນອື່ນ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດຊາດໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໂດຍຜ່ານຄວາມຍຸດຕິທຳ,
ຄວາມເມດຕາສົງສານ, ແລະ ການພັດທະນາທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ສົມດຸນຂອງ
.ດ້ານວັດຖຸ

ລັກສະນະທາງດ້ານປັນຍາ, ທາງວິນຍານ, ແລະ ສິນທຳຂອງບຸກຄົນຂອງ
ລາວ

ເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງມະນຸດຊາດທຸກຄົນຄືການບັນລຸສິນທຳພາບ, ຄວາມ
.ພໍໃຈ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເປັນອະມະຕະ

ແລະໃນຄວາມປາຖະໜາຄວາມສົມບູນແບບທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົານີ້
ແມ່ນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ
ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບພອນນິພະຍາຍາມເປີດເຜີຍຕົວເອງຜ່ານມະນຸດຜູ້ທີ່
ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍແມ່ນກົດເກນຂອງທຳມະຊາດ, ແລະ ຄວາມສາມັກຄີນຳ
ໄປສູ່ຄວາມສົມບູນ

ດ້ວຍການແບ່ງແຍກ ແລະ ການແບ່ງແຍກ, ໂລກຈະກາຍເປັນໝ້າທີ່ຕື່ມ
ແລະ ຟືດຟືນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ເໝືອໄຟແຫ່ງ
.ສິ່ງຄາມ ແລະ ຄວາມຕາຍ

ຊີວິດໃນອຸດົມການທີ່ເຊື່ອມໂຍງຫົວໃຈເຂົ້າກັນ, ນຳຈິດວິນຍານໃຫ້ໃກ້ຊິດ
ກັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ນຳພວກເຂົາມາຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມຈິງ

ມັນເປັນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ນິລັນຕອນ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດໃຫ້ຄວາມພໍໃຈແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ເຊັດນ້ຳຕາແຫ່ງ

ຄວາມທຸກທໍລະມານອອກຈາກຕາຂອງພວກເຮົາໄດ້ ນອກຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ແຍກອອກຈາກທັງໝົດ ແລະ ຕ້ອງ
ກັບຄືນສູ່ທັງໝົດເພື່ອກາຍເປັນທັງໝົດ ການຄືນຫາຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາຄວນ

ນຳພາພວກເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກທັງໝົດ
ຄວາມຢາກຮູ້ຂອງເຮົາຕ້ອງຖືກດັບໄປຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງປັນຍາອັນສູງສົ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຮົາຈະສົມບູນໄດ້ເມື່ອມັນລວມເຂົ້າກັບຄວາມສະຫງົບ
ສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້ຂອງພຣະເຈົ້າ

ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະກາຍເປັນ
ນິລັນຕອນ, ແລະ ສະຕິຂອງພວກເຮົາຈະຂະຫຍາຍ ແລະ ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນເລື້ອຍ
ໆ ເມື່ອມັນສຳຜັດ ແລະ ລວມເຂົ້າກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານ ຄວາມສຸກຂອງພວກ
ເຮົາຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍລ້ານເທົ່າ ເມື່ອມັນຖືກລວມເຂົ້າກັບ
.ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

ກະເພາະອາຫານທີ່ຖືກຂ້າໂດຍຄວາມໂລບ
ຄັງໜຶ່ງ, ຊາຍສະຫຼາດຄົນໜຶ່ງກິນເຂົ້າກັບຄົນຂີ້ຄ້ານ, ແລະ ຊາຍສະຫຼາດ
"ຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ: "ຂ້ອຍມັກອາຫານແຊບໆນີ້

ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ກິນຫຼາຍ. ສຳລັບຜູ້ຊາຍທີ່ກິນຫຼາຍ, ລາວບໍ່ເຄີຍໄດ້ຊົມ
.ລົດຊາດອາຫານທີ່ແຊບແບບນີ້ມາກ່ອນໃນຊີວິດຂອງລາວ
ລາວກິນຈົນອົມທ້ອງ ແລະ ຕາຍຍ້ອນກິນຫຼາຍເກີນໄປ ຂໍໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ

ຍາວ

ຄົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ມີເຈດຕະນາມັກກິນອາຫານ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຜູກພັນ
ທາງການທີ່ທຳລາຍຄົນຂີ້ຄ້ານ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາສອດຄ່ອງກັບພະລັງງານທາງ
ວິນຍານທີ່ໂປ່ງໃສທີ່ບຳລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈຸລັງຂອງ

ຮ່າງກາຍຂອງລາວມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ເມື່ອລາວກິນ, ລາວກິນໃນລະດັບປານກາງ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນອຸປະສັກ ຫຼື ຂັດຂວາງການໄຫຼຂອງພະລັງງານຂອງຈັກກະວານທີ່
ລາວຮູ້ຕົວວ່າກຳລັງໄປເຖິງລາວ

ມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍອມສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ດຳລົງຊີວິດທີ່ເຄັ່ງຄັດ
ເພື່ອຈະດຳລົງຊີວິດທາງວິນຍານ, ແຕ່ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າມະນຸດບໍ່ໄດ້ດຳລົງ
ຊີວິດດ້ວຍເຂົ້າຈີພຽງຢ່າງດຽວ

ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອະນຸຍາດຈາກ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານຍອມຮັບເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງຫົວໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຮັກສາຜີແຫ່ງຄວາມມືດໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກຂ້ອຍ
ຈົ່ງເບິ່ງຂ້ອຍຈາກຕາຂອງສະຫວັນ
ຈາກທາງອອກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ
ສະແດງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍຕໍ່ເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນໃນພຣະວິຫານ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງດີໆ
ຂ້ອຍຄິດເຖິງສິ່ງດີໆ
ແລະ ເປັນເພື່ອນກັບຄົນດີ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ
ແລະ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ໄຕ່ຕອງເຖິງເຈົ້າ
ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ເປັນແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີງາມ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ
ທັງໝົດ

ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຖານທີ່
ສັກສິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ທຸກໆແນວຄວາມຄິດທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ
ແລະ ຂ້ອຍສະຫ້ອນເຖິງການມີຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າພາຍໃນຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ໃນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ
ຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສະຫງ່າງາມມາສູ່ຂ້ອຍ
ໂຮຍກິນຫອມແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າໂອບກອດຂ້ອຍໄວ້ສະເໝີ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຮັກ
ເພີດເພີນກັບການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ສັນຕິສຸກອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະ
ແລະ ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍພອນຂອງເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ
ຈາກສ່ວນຮຸ່ງອາລຸນ
ຂ້ອຍຈະເກັບດອກໄມ້ແຫ່ງແສງສະຫວ່າງໃຫ້ເຈົ້າ
ເພື່ອສະເໜີມັນເປັນການຖວາຍທີ່ຖ່ອມຕົວ
ຢູ່ເທິງຕົນຂອງເຈົ້າ
ໃຫ້ດາວແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າສ່ອງສະຫວ່າງ
ມັນພຸ່ງໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍກຳລັງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ຜ່ານບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ
ແລະຄວາມລືມເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ
ແລະມັນຂັບໄລ່ຄວາມມືດຂອງມັນ
ຢ່າລືມຂ້ອຍ
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະລືມເຈົ້າ
ຈີ່ຂ້ອຍໄວ້
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເຈົ້າກໍຕາມ
ພະເຈົ້າຄືສິ່ງທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ພຣະອົງປົກຄອງສູງສຸດໃນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຖ້ອຍຄໍາທີ່ສະຫຼາດກໍຕື່ນໃຈຂ້ອຍ
ພຣະອົງຊົງນຳພາຂ້ອຍໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ທີ່ຂ້ອຍຄວນຮັບເອົາ
ຊີວິດທີ່ສົມດຸນ
ເຊິ່ງຄຳນຶງເຖິງກົດເກນອັນສູງສູງ ແລະ ທຳມະຊາດທັງໝົດ
ມັນລວມເອົາກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມສະຫງົບເຂົ້າກັນ
ມັນນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ ແລະ ບັນລຸຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງມະນຸດ
ເຮືອນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ໃນຄວາມມືດ
ດັງນັ້ນ, ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້
ຕາບໃດທີ່ຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າຍັງສືບຕໍ່ມີຢູ່
ຖ້າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດໜ້າວຽກປະຈຳວັນຂອງພວກ
ເຮົາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ
ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າມີການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ
ພຣະເຈົ້າແລະຊີວິດ
ເມື່ອເຮົາມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ແລະ ມອບມັນໃຫ້ດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່
ຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ
ພວກເຮົາຊ່ວຍຕົນເອງໂດຍການຊ່ວຍຄົນອື່ນ
ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ດ້ວຍການແຜ່ກະຈາຍຂອງແສງແດດທີ່ສຳຄັນ
ຂ້ອຍຈະກະຈາຍຄວາມຫວັງໄປໃນໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກຍົກ
ຍ້າຍຖິ່ນຖານ

ຈູດໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ
ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົມເຫຼວ
ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຄືໂຮງຮຽນສຳລັບການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປະຕິບັດ

ໜ້າທີ່

ໃນເວລາດຽວກັນ, ມັນເປັນຄວາມຝັນທີ່ຫາຍໄປໄວ
ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ
ຊີວິດຄວນອີງໃສ່ການບໍລິການ
ໂດຍບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງນັ້ນ
ຈິດໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດຈະບໍ່ປັນລູຜົນ
ຈຸດປະສົງຂອງມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ
ການຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ທັງໝົດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກປິຕິຍົນດີ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ພຽງແຕ່ຜ່ານການຍອມຈຳນົນເທົ່ານັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຈະພົບຄວາມສະຫງົບສຸກໄດ້
ຂ້ອຍຈະເຜົາຜານຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານປັນຍາ ແລະ ສິນທຳທັງໝົດ

ອອກໄປ

ໃນໄຟແຫ່ງການອອກແບບ
ເພາະວ່າຖ້າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດກຳຈັດຈຸດອ່ອນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດເຫັນແປວໄຟອັນສັກສິດໄດ້
ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງໃຫ້ສຳເລັດ
ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ເຮັດຕາມທີ່ຂ້ອຍວາງແຜນໄວ້
ຂ້ອຍຈະຮັບປະກັນວ່າເຈດຕະນາຂອງຂ້ອຍຖືກຕ້ອງກ່ອນ
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພອນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດສຳເລັດສິ່ງທີ່
ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດ

ສັງກະຊົບ ແລະ ລົມພັດ

ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ການແປ: Mahmoud Abbas Masoud

**ອະຕະມະຕິວັນອຍອາດຈະຍ່າງໄປມາດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈ
ແລະ ອວດດີວ່າ: ຂ້ອຍແມ່ນເຈົ້າ!**

ແຕ່ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍ, ເຊິ່ງມີ
ກິນຫອມຂອງດອກໄມ້ທຸກຊະນິດຂອງຄວາມເມດຕາແລະຄວາມ
ຖ່ອມຕົວ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍໂຜດເປີດເຜີຍຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະອົງກະຊິບຢູ່ໃນ
ຄວາມເລິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຕົວຢ່າງ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເປັນຮູບພາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ!

ໃນສ່ວນຂອງຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ

ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມຝັນທຸກຄືນຂອງຂ້ອຍ, ດອກໄມ້ຫຼາຍ
ຊະນິດບານ: ດອກໄມ້ທີ່ຫາຍາກໃນຈົນຕະນາການຂອງຂ້ອຍ ຢູ່ທີ່
ນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງຂອງດາວເຄາະທີ່ອົບອຸ່ນສ່ອງແສງ, ຕາ
ດອກແຫ່ງຄວາມຫວັງທາງໂລກໄດ້ເປີດອອກ, ກະຈາຍກົບດອກທີ່
ສືດໃສຂອງຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ.

ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມຝັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ເຫັນພາບຜິເສືອຂອງໃບໜ້າທີ່ຮັກທີ່ຖືກລືມ, ແລະນາງຝ້າຂອງ
ອາລົມທີ່ຮັກແພງທີ່ຖືກຝັງໄວ້ດົນນານແລ້ວໃນຕົນຂອງຈິດໃຕ້ສໍານຶກ
- ທັງໝົດລຸກຂຶ້ນໃນເສືອຄຸມທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ ແລະ ເພື່ອຕອບ
ສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຝັນ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງການທົດລອງ
ທັງໝົດໃນອະດີດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປະທານອິດສະລະພາບແກ່ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະລືມບັນຫາປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍການໄປ
ຢ້ຽມຢາມຕົນແດນແຫ່ງຄວາມຝັນທຸກໆຄືນ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນມາຫາພຣະອົງ ແລະ ຫຼົບໜີຈາກຄວາມໂສກເສົ້າຂອງ
ມະນຸດຕະຫຼອດໄປ.

ເຈົ້າກໍາລັງລໍຖ້າການກັບມາຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ທີ່ພັກອາໄສອັນສູງສົງ! ຂ້າພະເຈົ້າລອຍຢູ່ໃນທະເລແຫ່ງ
ຊີວິດ, ຖືກພັດພາໄປດ້ວຍພາຍຸແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ ບໍ່ວ່າ
ຈະລອຍຢູ່ເທິງຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ ຫຼື ບາງຄັ້ງກໍຈົມລົງສູ່ຄວາມ
ໂສກເສົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຫຼີກໜີຈາກຄວາມເປັນ
ສອງຢ່າງນີ້ໂດຍການໄປເຖິງຝັ່ງທະເລທີ່ສູງສົງ ແລະ ເລິກລັບຂອງ
ທ່ານ ດ້ວຍທຸກໆສຽງຖອນຫາຍໃຈຂອງການອ້ອນວອນຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ທ່ານຫຼາຍຂຶ້ນ, ທີ່ພັກອາໄສພຽງ
ແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າກະຕືລືລົ້ນກັບ
ການມາຮອດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຫວັງວ່າຂ້ອຍຈະກັບມາ!

ນົກສະຫວັນ

ຂ້ອຍເປັນນົກແຫ່ງສະຫວັນ: ນົກແຫ່ງສະຫວັນທີ່ປະດິດຂຶ້ນ
ດ້ວຍມືທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ

ນາງໄດ້ຕິກແຕ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສະຫງ່າງາມແລະສີສັນທີ່
ສວຍງາມ: ດ້ວຍຂົນອ່ອນໆທີ່ອ່ອນໂຍນແລະຂົນສີທອງຂອງດອກໄມ້
ທາງວິນຍານ

ຂ້ອຍໄດ້ບິນຂຶ້ນສູງໃນບັນຍາກາດທີ່ມືດມົວ ແລະ ໜ້າຕາທີ່ໜ້າ
ເບືອໜ່າຍຂອງຊີວິດ ເພື່ອຄືນຫາສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ແລະ
ຂົນທີ່ສຶດໃສຂອງຂ້ອຍກໍເປື່ອນດ້ວຍຈຸດມືດຂອງຄວາມສົນຫວັງ.

ຂໍເຊີນມາ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະລ້າງນົກແຫ່ງ
ສະຫວັນຂອງພຣະອົງດ້ວຍລັດສະໝີພາບແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ນ້ຳ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຫວານຊືນ.

ຊ່າງແກະສະຫຼັກສັກສິດ

ຂໍໃຫ້ທຸກໆຈັງຫວະຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍເປັນຄຳສັບໃໝ່ໃນ
ບົດກະວີແຫ່ງຄວາມຮັກນິລັນຕອນຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ທຸກໆສຽງທີ່ປາກຂອງຂ້ອຍເວົ້າອອກມາ ສົ່ງສຽງສັນ
ສະເທືອນທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກສຽງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ

ຂໍໃຫ້ທຸກໆຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງ
ອັນສູງສົ່ງຂອງທ່ານ

ປະດັບປະດາຄວາມຄິດ, ການສະແດງອອກ, ແລະ ຄວາມມຸ່ງ
ຫວັງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ຊ່າງແກະສະຫຼັກອັນສັກສິດສູງສຸດ, ຈົ່ງສ້າງຊີວິດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະອົງເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ຕາມແບບແຜນທີ່
ເປັນເອກະລັກຂອງພຣະອົງ

ເຈົ້າຄືຜູ້ປົກປ້ອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ປຸກສັດຮ້າຍແຫ່ງ
ຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນຈິດວິນຍານທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້
ບໍລິສຸດ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາໂຈມຕີຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍລີ້ໄພຢູ່ໃນ
ຖ້ຳຫິນແຫ່ງການປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ.

ໄອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງອັນສູງສົງ! ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ພົບ
ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນປ້ອມປາການ
ຂອງມະນຸດທີ່ແຂງແກ່ນທີ່ສຸດກໍຕາມ, ຂໍຈົ່ງເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນ ແລະ
ເປັນເຄື່ອງກຳປັ່ງທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ກັບລູກບິນລະເບີດຂອງ
ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປົນປົວ - ຜ່ານການຜ່າຕັດອັນສັກສິດ - ທຸກຄົນທີ່
ທຸກທໍລະມານຈາກບາດແຜ ແລະ ສະເກັດຂອງຊີວິດ.

ຄວາມປິຕິຍິນດີອັນສັກສິດ

ເມື່ອຜູ້ຕິດຕາມຂອງເຈົ້າກຳລັງອະທິຖານ, ຂ້ອຍຈະເກັບກຳ
ແສງແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສັກສິດຈາກຕາຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ປະສົມພວກມັນກັບຄວາມກະຕືລືລົ້ນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເພື່ອ
ສະເໜີໃຫ້ພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງຕື່ມທີ່ສົດຊື່ນໃຫ້ກັບຄວາມຄິດທີ່ຫົວ
ນ້ຳຂອງຂ້ອຍ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຕື່ມຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະດັບ
ລົງ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາຈະ
ຫາຍໄປ.

ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມປອບໂຍນ ແລະ ຄວາມ
ສະບາຍໃຈ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະເໜີເຄື່ອງຕື່ມມະຫັດສະຈັນນີ້ໃນຈອກ
ທີ່ໂປ່ງໃສດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ເຈດຕະນາດີ

ຂໍໃຫ້ທຸກໆຄົນທີ່ຕື່ມນ້ຳອະມະຕະທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້ຈະປະສົບກັບ
ຄວາມສຸກອັນຍາວນານ, ລືມບັນຫາ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໄປ!

ຊຳລະລ້າງຂ້າພະເຈົ້າໃນເຕົາໄຟແຫ່ງໄພພິບັດ

ໂລຫະດິບຂອງຊີວິດຂ້ອຍຖືກລະລາຍໃນເຕົາໄຟແຫ່ງໄພພິບັດ
ແລະ ການທົດລອງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ຈົງທົງໝົດຖືກຫລໍ່ຫລອມໃນ
ໄຟແຫ່ງປະສົບການ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານອັນສັກສິດ.

ພຣະຜູ້ສ້າງອັນສູງສົງ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຟື້ນຈາກຄວາມ
ອ່ອນແອຂອງມະນຸດ ແລະ ຊົງປະທານຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງແໜ້ນຄີ
ເຫຼັກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທາງວິນຍານຄືເຫຼັກກ້າທີ່ແຂງກະດ້າງ. ຂໍ
ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປັບປຸງແກ່ນແທ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນ
ເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການມີວິໄນໃນຕົນເອງ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທີ່ແທ້ຈິງ.

ແລະດ້ວຍດາບແຫ່ງຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ຂ້ອຍຈະ
ທຳລາຍສັດຕູພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ - ນິໄສທີ່ຮຸນແຮງຂອງຂ້ອຍ - ທີ່
ລໍຖ້າຂ້ອຍຢູ່ ແລະ ພະຍາຍາມປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍຄິດເຖິງເຈົ້າຄົນ
ດຽວຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ຈົງເປັນດວງຕາເວັນ ແລະ ດວງຈັນຂອງຂ້ອຍ

**ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສົງແສງແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ
ມານຳພາຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມືທີມີຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຳເລັດ,
ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນທີ່ເມດຕາຂອງພຣະອົງມາສ່ອງ
ແສງເສັ້ນທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານຄືນທີ່ມີຕົວຂອງຄວາມ
ໂສກເສົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.**

ມາຫາຂ້ອຍ

**ຮຸ່ງເຊົ້າຂອງມື້ນັ້ນຈະສົນສຸດລົງບໍ່, ເມື່ອການກ່າວພຣະນາມອັນ
ມີພອນຂອງພຣະອົງອອກມາ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດນ້ຳຕາໄຫຼອອກມາ
ເຊິ່ງຈະຖ້ວມທະລາຍຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້
ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຸ່ມຊື່ນ?**

**ແລ້ວ, ໃນທະເລສຳບັ້ງຕາທີ່ເກັບກຳໄວ້ຂອງຂ້ອຍ, ດອກລິລີ
ແຫ່ງປັນຍາອັນສັກສິດຈະງອກ, ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງພວກມັນ
ຈະກຳຈັດຄວາມມືດຂອງຂ້ອຍໄປຕະຫຼອດການ.**

**ໂອ້ ແມ່ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ, ຈົງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ,
ເພາະບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດລືບຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ກຳຈັດຄວາມ
ມືດມົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະເມດຕາອັນ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ຄວາມເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ພຣະອົງ.**

ຜົນທະບັດທີ່ບໍ່ສາມາດຕັດຂາດໄດ້

**ຂໍພຣະອົງເຈົ້າ, ສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົບຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ
ກັບພຣະອົງໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ໃນສຽງດັງຂອງໂລກ
ມັນບໍ່ສຳຄັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະ ຖືກຮ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມງຽບ ຫຼື
ສຽງດັງ, ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຫົວ
ທຸກແຫ່ງຂອງພຣະອົງຢູ່ທຸກບ່ອນ ແລະ ທຸກເວລາ.**

ສະນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດວຽກຂອງຂ້ອຍຢ່າງມີຄວາມສຸກ

**ເຈົ້າເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດເມື່ອຍ ແລະ ນຳເອົາຮອຍຍິມມາສູ່
ຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມສຸກຫຼາຍລ້ານຄົນ ຂໍໃຫ້ພອນຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະມີ - ຄືກັນກັບທ່ານ - ຮອຍຍິມທີ່ບໍ່ມີວັນຈາງຫາຍໄປ
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງງານແຫ່ງຊີວິດ.**

**ຂໍໃຫ້ຄືນແຫ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າເຕັ້ນລຳຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳ
ຂອງກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍສະເໝີ**

**ພະແມ່ຜູ້ສັກສິດ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພະອົງມັກອອກແບບອະ
ຕອມ, ດອກໄມ້, ແລະຈັກກະວານ, ຂໍຈົງສອນຂ້ອຍເຖິງຄວາມລັບ**

ຂອງການເຮັດວຽກ ແລະ ການສ້າງດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ສົມດຸນ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ພໍໃຈ.

ການປຶນປົວທາງຈິດ, ທາງຈິດໃຈ ແລະ ທາງຮ່າງກາຍ
ຊ່ວຍພວກເຮົາ, ໂອ້ ວິນຍານຈັກກະວານ, ໃຫ້ປຶນປົວຮ່າງກາຍ
ໂດຍການສາກໄຟມັນດ້ວຍພະລັງງານຈັກກະວານຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອ
ປຶນປົວຈິດໃຈດ້ວຍຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທາງ
ຈິດໃຈ, ແລະ ເພື່ອປຶນປົວຈິດວິນຍານຈາກສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງ
ສາເຫດທັງໝົດ - ຄວາມໂງ່ - ໂດຍການນຳໃຊ້ຢາທີ່ມີປະສິດທິພາບ
ທີ່ສຸດ: ການນັ່ງສະມາທິສັກສິດປະຈຳວັນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ການປຶນປົນການປຶນປົວ
ໂອ້ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຮ່າງກາຍຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງມີສຸຂະພາບດີແລະມີສຸຂະພາບດີ
ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ພາຍໃນມັນ. ພຣະອົງເປັນຄວາມສົມບູນ
ແບບ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບພາບຂອງພຣະອົງ;
ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີສຸຂະພາບດີແລະຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີທີ່ສຸດ!

ການປຶນປົນສຳລັບການປຶນປົວຄົນອື່ນ
ເຈົ້າເປັນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຊີວິດນິລັນຕອນຂອງ
ພຣະອົງແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກຈຸລັງ ແລະ ເນື້ອເຍື້ອຂອງຮ່າງກາຍຂອງ
ເຈົ້າ. ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າເຕັມໄປມາດ້ວຍການປະທັບຢູ່ອັນ
ສູງສົງຂອງພຣະອົງ; ເຈົ້າມີສຸຂະພາບດີໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.
ເປັນນາຍເຮືອຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົ່ງເປັນນາຍເຮືອຂອງກິດຈະກຳປະຈຳ
ວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ນຳພາມັນໄປສູ່ຝັ່ງສັກສິດຂອງພຣະອົງ,
ເຊິ່ງເປັນທີ່ພັກເຊົາທີ່ປອດໄພ ແລະ ພັກຜ່ອນສຳລັບຜູ້ທີ່ອິດເມື່ອຍ.

ໄຟແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຜິດພາດ
ໃນຄືນແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ, ພວກເຮົາໄດ້ໄລ່ຕາມພາບລວງ
ຕາຂອງຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບທີ່ຫຼອກລວງ; ແລະ ເມື່ອພວກ
ເຮົາຫຼົງທາງຈາກເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານ,
ພວກເຮົາໄດ້ສະດຸດລົ້ມລົງໃນໝອງນ້ຳແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ
ການສູນເສຍ.

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງລະມັດລະວັງ ແລະ ເອົາໃຈ
ໃສ່ຢູ່ສະເໝີ, ຂໍຢ່າປ່ອຍໃຫ້ແປວໄຟແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ລຸກໂຊນຢູ່
ເໝືອນນ້ຳຕື້ນຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ພາບລວງຕາ ລ້ວງພວກເຮົາໃຫ້
ຕິກຢູ່ໃນຂີ້ຕົມ ແລະ ຊຸມຝັ່ງສືບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ດີ.

ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຂອງພຣະອົງ, ຢາກໄປຮອດບ້ານ
ສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອວ່າພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໂດຍການປະຕິບັດຕາມ
ແສງສະຫວ່າງພາຍໃນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະວິນຍານ, ເຊິ່ງ
ເປັນສັນຍານອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ນໍາພາ ແລະ ເອີ້ນພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແລ່ນເຮືອໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ!

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າ

ໃນຫຼາຍໆຊີວິດ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບອັນອ່ອນໂຍນຂອງເຈົ້າ
ທີ່ເວົ້າວ່າ: ກັບບ້ານ!

ແຕ່ມັນກໍ່ຈາງຫາຍໄປ ແລະ ຫາຍໄປທ່າມກາງສຽງດັງຂອງ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຂ້ອຍໄດ້ປະຖົມຄິດທີ່ແອອັດຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຂ້ອຍ
ຈະເຊີນເຈົ້າໄປສູ່ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນອັນບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈຂອງ
ຂ້ອຍ

ເມື່ອຂ້ອຍນັ່ງລົງເພື່ອໄຕ່ຕອງເຖິງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະກໍາຈັດສິ່ງລ້ຽວ
ທາງໂລກທີ່ຍັງຊ້ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາຂອງຂ້ອຍບໍ່?

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍ
ປາຖະໜາດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຂອງເຈົ້າ

ທຽນໄຂລະນຶກ

ຂ້ອຍອາດຈະຫຼົງທາງ ແລະ ເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ມືດມົວ
ແລະ ເສັ້ນທາງທີ່ມືດມົວ, ແຕ່ໂອ້ ແມ່ຈັກກະວານ, ຂໍຈົງຮັກສາທຽນ
ໄຂແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າລົມແຫ່ງຄວາມສົງໄສ
ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈະບໍ່ຕັບມັນລົງ.

ຂ້ອຍໄດ້ຂໍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນໂລກນີ້ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍ່ຄືນພົບ
ວ່າຂ້ອຍຄິດຮອດເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ, ແມ່! ມາແລະຢ່າປະຖົມຂ້ອຍ!

ຄວາມມືດມົວຈາງຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າ

ໂອ້ ຄູ່ສອນອັນສູງສົງ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະເກົາແກ່ເທົ່າກັບເວລາ,
ແຕ່ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ
ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ!

ຫຼິ້ນຊ່ວຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກ, ດ້ວຍອົມແຂນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຊ່ວຍລູກຂອງພຣະອົງ

ເວົ້າດ້ວຍສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ໃຊ້ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອສ້າງ
ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຄົນອື່ນ

ຫາຍໃຈດ້ວຍລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍ, ເພາະເຈົ້າເປັນຄົນດຽວທີ່
ສາມາດຫຼິ້ນທຳນອງອັນເປັນນິດຂອງເຈົ້າໃນຊ່ວຍຂອງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເປັນ□□□□□□ໄຟຈາກໄຟອະວະກາດຂອງເຈົ້າ

ໃນຕອນເລີມຕົ້ນຂອງການສ້າງ, ເມື່ອ□□□□□□ໄຟແຫ່ງການ
ສ້າງບິນອອກມາຈາກເອິກທີ່ຮ້ອນແຮງຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງເພງ
ຮ່ວມກັບກຸ່ມຮ້ອງເພງດາວເຄາະທີ່ປະກາດຂ່າວດີກ່ຽວກັບການ
ເກີດຂຶ້ນຂອງໂລກຂອງເຈົ້າ.

ຂ້ອຍເປັນ□□□□□□□□ນິລັນດອນຈາກໄຟດາວເຄາະຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ຫົວໃຈອັນສູງສົງທີ່ຮັກແພງ ແລະ ອົດທົນ! ຂໍຊ່ວຍ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຕໍ່ອາຍຸຜັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ສາມັກຄີລະຫວ່າງພວກເຮົາ ໂດຍຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ຂໍໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ໃນການເດີນທາງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ໄປສູ່ການຂະຫຍາຍຕົວອັນສັກສິດ - ຊີວິດຫຼັງຈາກຊີວິດ - ທ່ານ
ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເປັນ ແລະ ຈະເປັນ
ຕະຫຼອດໄປ, ເພື່ອນນິລັນດອນ ແລະ ເປັນນິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຸກ

ແນ່ນອນ, ເມື່ອຂ້ອຍເວົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຄືຄວາມສຸກ, ຂ້ອຍຍັງໝາຍ
ຄວາມວ່າພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຮັບຮູ້ຢ່າງມີສະຕິເຖິງ
ການມີຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງເອງ. ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາ
ປາຖະໜາຢາກປະສົບກັບຄວາມສຸກນິລັນດອນ ຫຼື ການມີຢູ່ອັນສູງສົງ,
ແນ່ນອນວ່າພວກເຮົາປາຖະໜາການມີຢູ່ນິລັນດອນທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ແລະ
ມີຄວາມຮັບຮູ້ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ຄວາມສຸກນັ້ນ.

ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນການບັນຍາຍທີ່ຜ່ານມາ, ຜ່ານ
ການໂຕ້ຖຽງທີ່ມີເຫດຜົນ, ວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນ - ຈາກສູງສຸດຫາຕໍ່າ
ສຸດ - ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ, ແລະເລື່ອງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງທີ່
ຍອມຮັບໄດ້ເມື່ອພິຈາລະນາການກະທຳ ແລະ ແຮງຈູງໃຈຂອງຄົນ.

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທົບທວນການໂຕ້ຖຽງນີ້ເລັກນ້ອຍ: ສົມມຸດວ່າສິ່ງມີ
ຊີວິດທີ່ສູງກວ່າມາຫາພວກເຮົາ ແລະ ກ່າວກັບປະຊາຊົນທັງໝົດໃນ
ໂລກວ່າ, "ໂອ້ ມະນຸດທັງຫຼາຍ, ເຮົາຈະປະທານຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເປັນຢູ່ອັນ
ເປັນນິດ ພວກເຈົ້າຈະຍອມຮັບພວກມັນບໍ່?" ແນ່ນອນ, ບໍ່ມີໃຜຈະ

ຍອມຮັບຂໍສະເໜີດັ່ງກ່າວ, ເພາະວ່າທຸກຄົນປາຖະໜາຄວາມສຸກອັນ ເປັນນິດດ້ວຍຄວາມເປັນຢູ່ອັນເປັນນິດ ການພິຈາລະນາແຮງຈູງໃຈຂອງ ມະນຸດເປີດເຜີຍວ່າມະນຸດທຸກຄົນປາຖະໜາທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ.

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ບໍ່ມີໃຜປາຖະໜາການທຳລາຍລ້າງ ຫຼື ການ ທຳລາຍຕົນເອງ, ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ການແນະນຳຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດ ໃຫ້ເກີດຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ. ທຸກຄົນປາຖະໜາ ຄວາມຖາວອນ, ແຕ່ຖ້າສະເໜີໃຫ້ມີຊີວິດນິລັນຕອນ ໂດຍບໍ່ມີສະຕິ ຫຼື ສະຕິຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະປະຕິເສດມັນ. ບໍ່ມີໃຜປາຖະໜາ ການມີຢູ່ແບບບໍ່ຮູ້ຕົວ ພວກເຮົາທຸກຄົນປາຖະໜາການມີຢູ່ແບບຮູ້ຕົວທີ່ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.

ບັດນີ້, ພຣະເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງອື່ນນອກຈາກ ຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ, ຖ້າການສຳຜັດກັບພຣະອົງບໍ່ໄດ້ ນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ຫຼື ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ບັນເທົາຄວາມເຈັບປວດ ຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ປາຖະໜາພຣະອົງ, ແລະ ພວກເຮົາ ຈະບໍ່ຫັນໄປຫາພຣະອົງ ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ພວກ ເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແນວຄວາມຄິດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ສຶກ ເຖິງການປະທັບຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ຫຼື ຢ່າງໜ້ອຍໃນບາງດ້ານຂອງ ຊີວິດຂອງພວກເຮົາມີປະໂຫຍດຫຍັງ?

ບໍ່ວ່າແນວຄິດທາງຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຈະເປັນ ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ເຊັ່ນວ່າ: (ພຣະອົງເປັນຜູ້ສູງສຸດ ຫຼື ພຣະອົງຊົງມີຢູ່ ພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ), ແນວຄິດນັ້ນຍັງຄົງຖືກ ອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມລຶກລັບ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ.

ເນື່ອງຈາກຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນຄວາມ ເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບການຂອງພວກ ເຮົາກ່ຽວກັບພຣະອົງ, ພວກເຮົາພົບວ່າຕົວເອງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງປະຕິບັດຂອງ ພຣະອົງຕໍ່ສາສະໜາ. ທັດສະນະທີ່ບໍ່ຊັດເຈນນີ້ບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມ ເຊື່ອໝັ້ນທີ່ພຽງພໍພາຍໃນພວກເຮົາ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ບໍ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ພຶດຕິກຳຂອງພວກ ເຮົາຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ, ແລະ ມັນກໍ່ບໍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ໃຊ້ຄວາມ ພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

ແລະສາສະໜາໂລກເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ? ມັນເວົ້າວ່າ ຫຼັກຖານຂອງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວເຮົາເອງ ມັນເປັນ

ປະສົບການພາຍໃນ ເຈົ້າຕ້ອງຈຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຊ່ວງເວລາໃນຊີວິດຂອງ ເຈົ້າ, ໃນການອະທິຖານ ຫຼື ການອ້ອນວອນ, ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຂ້າຈຳກັດ ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ອຸປະສັກໄດ້ຫາຍໄປ ຫຼື ເກືອບໝົດໄປແລ້ວ, ແລະ ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງເລັກໆໜ້ອຍໆ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດຫຼຸດລົງໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ບໍ່ລົບສຸດໄຫຼອອກມາຈາກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າມີຄວາມສຸກກັບຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການລົບກວນຈາກຄວາມ ສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈໃດໆ.

ໃນຂະນະທີ່ປະສົບການທີ່ສູງສົ່ງດັ່ງກ່າວປົກກະຕິແລ້ວບໍ່ໄດ້ຖືກ ມອບໃຫ້ທຸກຄົນ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສິ່ງໃສ່ວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ, ໃນບາງ ເວລາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການອະທິຖານ, ການນະມັດສະການ, ຫຼື ການນັ່ງ ສະມາທິ, ໄດ້ປະສົບກັບຊ່ວງເວລາໜຶ່ງຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກອັນບໍ່ລົບສຸດ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນຫຼັກຖານຂອງການມີຢູ່ ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ມີຫຼັກຖານໂດຍກົງອັນໃດອີກທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ສະເໜີກ່ຽວກັບ ການມີຢູ່ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນອກ ເໜືອຈາກຄວາມສຸກອັນບໍ່ລົບສຸດທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ຫຼື ການນະມັດສະການຢ່າງ ຈິງໃຈ?

ເຖິງວ່າຈະມີຫຼັກຖານທາງຈັກກະວານສຳລັບການມີຢູ່ຂອງ ພຣະເຈົ້າ - ຕັ້ງແຕ່ຜົນກະທົບຈົນເຖິງສາເຫດ, ຕັ້ງແຕ່ໂລກຈົນເຖິງຜູ້ ສ້າງໂລກ - ຍັງມີການໂຕ້ຖຽງທາງໂທລະວິທະຍາ (ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການ ຄົ້ນຫາຈຸດປະສົງຂອງທຳມະຊາດ), ຕັ້ງແຕ່ແຜນການຂອງຈັກກະວານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບແຜນການເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົນເຖິງສະຕິປັນຍາ ສາກົນ, ຜູ້ສ້າງແຜນການ ແລະ ການປັບຕົວທັງໝົດ. ນອກຈາກນີ້ຍັງ ມີການໂຕ້ຖຽງທາງສິນທຳ: ຕັ້ງແຕ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສົມບູນແບບ ຈົນເຖິງສິ່ງມີຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ວ່າການໂຕ້ຖຽງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜົນຜະລິດຂອງເຫດຜົນທາງປັນຍາ, ແຕກຕ່າງກັນໃນລະດັບ, ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມີຄວາມຮູ້ທີ່ ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ໂດຍກົງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຜ່ານອຳນາດທີ່ຈຳກັດຂອງ ຈິດໃຈ.

ຄວາມສາມາດໃນການຄິດ, ຫຼື ສະຕິປັນຍາ, ໃຫ້ມຸມມອງທີ່ ແຕກແຍກ ແລະ ທາງອ້ອມຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ການຮັບຮູ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ທາງປັນຍາໝາຍເຖິງການບໍ່ເຫັນມັນໃນຂະນະທີ່ເປັນໜຶ່ງດຽວກັບມັນ,

ແຕ່ແທນທີ່ຈະເຫັນມັນໃນຂະນະທີ່ແຍກອອກຈາກມັນ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະຕີປັນຍາ ແມ່ນ ວິທີການໂດຍກົງໃນການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງ ຜ່ານສະຕີປັນຍານີ້, ຄົນເຮົາສາມາດບັນລຸສະຕີທີ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມຮັບຮູ້ອັນສູງສົ່ງ.

ບໍ່ມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັນກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງຂອງສະຕີທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ສະຕີຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາມີສະຕີທີ່ມີຄວາມສຸກ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ຈຳກັດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກ້າວຂ້າມຄວາມເປັນສອງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ, ບັນລຸລະດັບທີ່ສະພາບທີ່ຈຳກັດຂອງສະຕີທຳມະດາກາຍເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງຢ່າງຊັດເຈນ. ພວກເຮົາຍັງປະສົບກັບການຂະຫຍາຍຕົວພາຍໃນ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ສົມບູນແບບສຳລັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ໃນສະພາບນີ້, ສຽງດັງຂອງໂລກຈາກຫາຍໄປ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຫາຍໄປ, ແລະ ພາຍໃນພວກເຮົາເກີດຂຶ້ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງການມີຢູ່ ແລະ ວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານ. ຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທັງໝົດຈະລະລາຍໄປສູ່ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍ້າຍໄປສູ່ໂລກອື່ນ: ໄປສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຄວາມສຸກນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສະຕີທີ່ມີຄວາມສຸກບໍ່ແມ່ນສະ ຕີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະພາບຄວາມຮູ້ທັງໝົດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງສະແດງອອກບໍ່?

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດຖືກຄິດວ່າເປັນຄວາມສຸກໄດ້ພຽງແຕ່ຖ້າພວກເຮົານຳພຣະອົງເຂົ້າສູ່ໂລກແຫ່ງປະສົບການຂອງມະນຸດທີ່ສະຫງົບສຸກ ແລະ ມີຄວາມສຸກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພຽງສົມມຸດຕິຖານທີ່ຂຶ້ນກັບທິດສະດີທາງປັນຍາອີກຕໍ່ໄປ. ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້ານີ້ບໍ່ໄດ້ເໝືອນວ່າຄົນອື່ນທັງໝົດບໍ່? ພຣະອົງເປີດເຜີຍຕົວເອງໃນໃຈຂອງພວກເຮົາວ່າເປັນຄວາມສຸກຂອງການໄຕ່ຕອງ, ໃນການອະທິຖານຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ການນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ. ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ສະຫງົບສຸກໄດ້ຮັບພອນ!

ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າໃນທາງນີ້ - ນັ້ນຄື, ເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມສຸກ - ແລ້ວພວກເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ສາສະໜາເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫົວໄປ, ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜປະຕິເສດວ່າພວກເຂົາປາຖະໜາທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຸກ ແລະ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງປາຖະໜາທີ່ຈະບັນລຸມັນຜ່ານ

ວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ, ພວກເຂົາຖືກຖືວ່າເປັນຄົນທາງສາສະໜາຍ້ອນ
ຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບ
ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍວ່າພຣະເຈົ້າໃກ້ຊິດກັບຫົວໃຈໃນ
ຮູບແບບຂອງຄວາມສຸກ.

ຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມສຸກ ຫຼື ສະຕິຮູ້ສຶກອັນສູງສົງມີ ສາມາດ
ແຜ່ລາມໄປທົ່ວການກະທຳ ແລະ ລັກສະນະນິໄສທັງໝົດຂອງເຮົາໄດ້
ຖ້າເຮົາອະນຸຍາດມັນ ແລະ ຖ້າເຮົາສາມາດຮັກສາມັນໄດ້ ເຮົາສາມາດ
ຕັດສິນຄຸນຄ່າທາງສາສະໜາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງການກະທຳ ແລະ ແຮງ
ຈູງໃຈຂອງທຸກໆຄົນໃນໂລກນີ້.

ຖ້າພວກເຮົາຮັບຮູ້, ເຖິງແມ່ນວ່າພຽງແຕ່ຄັງດຽວ, ວ່າການບັນລຸ
ສະຕິທີ່ມີຄວາມສຸກແມ່ນສາສະໜາຂອງພວກເຮົາ, ເປົ້າໝາຍຂອງ
ພວກເຮົາ, ແລະຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ, ແລ້ວຄວາມສິ່ງໃສ່
ທັງໝົດກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຄຳສອນ, ຄຳແນະນຳ, ແລະຂໍ້ຫ້າມ
ຕ່າງໆຂອງສາສະໜາທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງໂລກຈະຫາຍໄປ ທຸກຢ່າງຈະ
ຖືກຕີຄວາມໝາຍຕາມຂັ້ນຕອນຂອງການພັດທະນາທີ່ຄຳສອນເຫຼົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ປະກາດໄວ້ ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງຈະ
ສ່ອງແສງ, ຄວາມລຶກລັບຂອງການມີຢູ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ແລະລາຍ
ລະອຽດຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ດ້ວຍການກະທຳ ແລະ ແຮງຈູງໃຈທີ່
ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນ, ຈະຖືກສ່ອງແສງ ພວກເຮົາຈະສາມາດແຍກ
ແຍະລະຫວ່າງຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ພາບລວງຕາ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ
ຄວາມຝັນ ພວກເຮົາຍັງຈະເຫັນຄວາມໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງອິດຄອງ
ປະເພນີທີ່ມັກເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊາດຫຼົງເຜີດ ແລະ ສ້າງອຸປະສັກ
ລະຫວ່າງຄົນ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຖ້າສາສະໜາຖືກເຂົ້າໃຈໃນທາງນີ້, ບໍ່ມີ
ໃຜໃນໂລກນີ້ - ໝູ່ມ ຫຼື ແກ່ - ຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດມັນໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະ
ເປັນນັກຮຽນ, ກຳມະກອນ, ທະນາຍຄວາມ, ທ່ານໝໍ, ວິສະວະກອນ,
ຊ່າງໄມ້, ຄູ່ສອນ, ກຳມະກອນ, ຜູ້ໃຈບຸນ, ຫຼື ຖານະໃດກໍຕາມໃນຊີວິດ
ຂອງພວກເຮົາ.

ຖ້າສາສະໜາແມ່ນກ່ຽວກັບການກຳຈັດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມ
ຕ້ອງການ ແລະ ການບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລ້ວໃຜລະຈະບໍ່ຢາກກາຍເປັນ
ຄົນນັບຖືສາສະໜາ, ຫຼືໃຜລະຈະບໍ່ພະຍາຍາມທີ່ຈະກາຍເປັນຄົນດັ່ງ
ກ່າວໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ຖ້າໄດ້ຮັບການແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບວິທີການ
ແລະ ວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ?

ແລະບໍ່ຄວນສຸມໃສ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງສາສະໜາຢູ່ທີ່ນີ້ ທຸກໆ
ຄົນໃນໂລກສາມາດເຊື່ອຖືສາສະໜາໃນແບບຂອງຕົນເອງ, ແລະ
ສາມາດເຮັດໄດ້ສຳເລັດຜົນຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍການໃຊ້ວິທີການທີ່ມີ

ປະສິດທິພາບ ໃນທີ່ນີ້, ບໍ່ມີການຈຳແນກໂດຍອີງໃສ່ຊັ້ນວັນນະ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອ, ນິກາຍ ຫຼື ນິກາຍ, ການແຕ່ງກາຍ ຫຼື ສະພາບອາກາດ, ອາຍຸ ຫຼື ເພດ, ອາຊີບ ຫຼື ສະຖານະພາບ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສາສະໜາ ສາກົນ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະເຈົ້າເປັນເສົາຄ້າພື້ນຖານຂອງທຸກ ສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ, ການຮັບຮູ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສຸກແມ່ນ ເສັ້ນຕ້າຍຮ່ວມໃນສະຕິຂອງສາດສະດາຂອງທຸກສາສະໜາ ບໍ່ຄວນ ສົມມຸດວ່າແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້ານີ້ແມ່ນບໍ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ບໍ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານຂອງພວກ ເຮົາ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສິ່ງມີຊີວິດຄືກັບພວກເຮົາ, ທີ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ ແລະ ວິໄສທັດຂອງມະນຸດທີ່ຈຳກັດ. ການມີຢູ່, ສະຕິ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນຂອງພວກເຮົາເປັນພຽງເງົາຂອງ ສະຕິ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ລ້ຳຄ່າ, ໃນຂະນະທີ່ການມີຢູ່, ສະຕິ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ ພວກເຮົາແມ່ນຈຳກັດ ແລະ ທຳມະດາ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ມີຂອບເຂດ ໃນການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກມັນແມ່ນລ້ຳຄ່າ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ສົມບູນ ແບບ, ແລະ ພວກເຮົາຮັບຮູ້ພຣະອົງຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກ ມີ ຫຼັກຖານຫຍັງອີກແດ່ທີ່ກ່ຽວກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ? ໃນສະພາບ ແຫ່ງຄວາມສຸກນີ້, ຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານ ຂອງພວກເຮົາພົບຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມສຳເລັດໃນພຣະເຈົ້າ, ຄື ກັນກັບຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາພົບວັດຖຸ ຫຼື ວັດຖຸທີ່ເຮົາ ນະມັດສະການ.

ໃນສະຕິຮູ້ເຖິງຄວາມສຸກ ເຮົາລຸກຂຶ້ນເໝືອຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງໂລກ, ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ້າວຂ້າມຄວາມຈຳເປັນໃນ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຕົນເອງຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຕົວແທນ ດຽວທີ່ມີຢູ່, ເພາະວ່າພະລັງທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດມາສູ່ພວກເຮົາ ຈາກພຣະອົງ ດ້ວຍການປູກຝັງຄວາມແຍກຕົວ, ອະຕະມະນັອຍຈະຈາງ ຫາຍໄປ ແລະ ຫຼຸດລົງ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຮົາກຳລັງ ປະຕິບັດບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງພວກເຮົາຢູ່ເທິງເວທີຂອງ ໂລກໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງຈິດໃຈຈາກສະຖານະການໃນທາງ ບວກ ຫຼື ທາງລົບ, ໂດຍຄວາມຮັກ ຫຼື ຄວາມກຽດຊັງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ບົດບາດເຫຼົ່ານີ້ ລະຄອນຊີວິດນີ້ບໍ່ມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ຈຸດສິ້ນສຸດ ພວກເຮົາ

ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງສະແດງບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກຜູ້ກຳກັບທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງເວທີໂດຍບໍ່ມີການຈົມວ່າ ຫຼື ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຍ້ອນຄວາມ
ຮັກຕໍ່ລະຄອນ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຜູ້ກຳກັບ ຜູ້ທີ່ບັນລຸສະຕິຂອງ
ຄວາມສຸກຈະຮູ້ສຶກວ່າໂລກເປັນເວທີ ແລະ ຈະປະຕິບັດບົດບາດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີທີ່ສຸດຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະດ້ານສິລະປະ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດວຽກພາຍໃຕ້
ການຊີ້ນຳ ແລະ ການຊີ້ນຳຂອງຜູ້ກຳກັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເວທີ:
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບ, ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີງາມ ແລະ
ຄວາມສຸກທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ພາບລວມຂອງສະຕິຂອງຈັກກະວານ

ມະນຸດເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄົນແປກໜ້າຜູ້ທີ່ເດີນທາງຄົນດຽວໃນໂລກນີ້

ຄົນທີ່ລາວຄິດວ່າເປັນຂອງລາວບໍ່ແມ່ນຄົນແທ້ໆ

ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຮົາກຳນົດເສັ້ນທາງສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາ

.ແຕ່ລະຄົນ, ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມ ຫຼື ເປັນເຈົ້າຂອງມະນຸດຄົນອື່ນໄດ້
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນໂລກນີ້, ຍ້ອນວ່າມີຄວາມ
ສຳພັນທີ່ໄກໄຊດກັບຮາກຖານທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຊິ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ

.ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄວາມສຸກຈາກມັນ

?ຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄກໄຊດກັບພວກເຮົາແມ່ນໃຜ

ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາສະເໝີໄປ, ແຕ່ແມ່ນຜູ້

.ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຜູກພັນມິດຕະພາບທີ່ເຂັ້ມແຂງນຳ

ຕົວຢ່າງ, ມີຜູ້ຄົນທີ່ຂ້ອຍເຊື່ອໃນຫຼັກການຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງ

ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ພວກເຂົາຮູ້ຄຸນຄ່າຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍກໍຕອບແທນຄວາມຮັກ

ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພັນທະທີ່ໄດ້ຮັບ

ພອນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມັກຄີກັນໃນຄວາມດີ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມ

.ສະຫງົບສຸກ

ຊາຍ ແລະ ຍິງຜູ້ທີ່ຮ່ວມຊີວິດກັນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ດົນໃຈເຊິ່ງກັນແລະ

ກັນດ້ວຍຄຸນຄ່າ ແລະ ອຸດົມການທີ່ສູງສົ່ງ ສ້າງການແຕ່ງງານຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງ

.ພື້ນຖານຂອງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ

ການປູກຝັງຄວາມຮັກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂລະຫວ່າງຜົວເມຍ, ພໍ່ແມ່

ກັບລູກ, ໝູ່ເພື່ອນກັບເພື່ອນ, ຕົວເອງ ແລະ ທຸກໆຄົນ ແມ່ນບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາ

.ມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອຮຽນຮູ້

ການແຕ່ງງານທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຫ້ອງທົດລອງບ່ອນທີ່ສານພິດຂອງຄວາມເຫັນ

ແກ່ຕົວ, ອາລົມບໍ່ດີ, ແລະພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ດີຖືກຖອກເຫລືອງໃນຫຼອດທົດລອງຂອງ
ຄວາມອິດທິພົນເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ປ່ຽນແປງຄວາມທຸກທໍລະມານເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍພະລັງ
ກະຕຸ້ນຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໝັ້ນຄົງເພື່ອກະທຳດ້ວຍຄວາມ
.ສູງສົງ ແລະ ກຽດສັກສີ

ຖ້າມີລັກສະນະສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນຄູ່ຮ່ວມງານ (A) ທີ່ກະຕຸ້ນລັກສະນະທີ່ບໍ່

ຕ້ອງການໃນຄູ່ຮ່ວມງານ (B), ຫຼັງຈາກນັ້ນຄູ່ຮ່ວມງານ (B) ຄວນຮັບຮູ້ວ່າມີ
ເຫດຜົນສຳລັບສິ່ງນີ້, ເຊິ່ງແມ່ນເພື່ອເປີດເຜີຍສານພິດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນລາວ
ເພື່ອວ່າລາວອາດຈະຮັບຮູ້ພວກມັນ ແລະ ກຳຈັດພວກມັນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເຮັດ
.ໃຫ້ລັກສະນະ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງລາວບໍ່ລົບສຸດ

ສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຜິວແລະເມຍສາມາດປາດຖະໜາໃຫ້ກັນແລະກັນຄື

ການເປີດໃຈທາງວິນຍານ, ເຊິ່ງນຳເອົາຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ,
.ຄວາມອິດທິພົນ, ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍ, ແລະຄວາມຮັກມາໃຫ້
ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າການເຕີບໂຕທາງວິນຍານບໍ່ສາມາດບັງຄັບຄົນອື່ນ

ໄດ້

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະສົບກັບຄວາມຮັກພາຍໃນຕົວເອງ ແລະ ແປມັນອອກ

ມາເປັນພາສາຂອງການກະທຳຂອງລາວ, ຄົນທີ່ລາວຮັກຈະຮູ້ສຶກເຖິງອິດທິພົນທີ່ດີ
ຂອງລາວ ແລະ ຕອບສະໜອງດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບໃນແບບ
.ດຽວກັນ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄູ່ສົມລົດເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງການແຕ່ງງານ,

.ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ມີຊີວິດແຕ່ງງານທີ່ມີຄວາມສຸກ
ເພດສຳພັນຫຼາຍເກີນໄປ, ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍຫຼາຍເກີນໄປ, ການຫຍາບຄາຍທີ່
ເຈັບປວດ, ຄວາມສົງໄສທີ່ບໍ່ດີ, ຄຳເວົ້າແລະການກະທຳທີ່ດູຖູກ, ການຜິດຖຽງກັນ
ຕໍ່ໜ້າເດັກນ້ອຍ, ການລະບາຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະ ການໂທດບັນຫາໃສ່ຄູ່
ນອນອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ມາບ່ອນທຳລາຍພື້ນຖານ
.ຂອງການແຕ່ງງານ

ສາມີ ແລະ ພັນລະຍາຕ້ອງສັດຊື່ຕໍ່ກັນ ແລະ ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດ

ຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງມີຄວາມສຸກໃນທຸກວິທີທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້
ຄູ່ຊີວິດບໍ່ຄວນປະຖົມກັນເພາະວ່າຄູ່ຮັກຄົນໜຶ່ງຂາດຄວາມໄມ້ມອຽງທາງ
ວິນຍານ, ແຕ່ແຕ່ລະຄົນຄວນມີອິດທິພົນໃນທາງບວກຕໍ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງດິນເທົ່າທີ່ຈະ
.ດິນໄດ້

ການແຕ່ງງານແມ່ນຫ້ອງທົດລອງທີ່ດີເລີດສຳລັບການພັດທະນາຄວາມຮູ້ສຶກ

ທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ມັນຍັງເປັນໂຮງຮຽນສໍາລັບການພັດທະນາຄວາມດີ, ການຊໍາລະລ້າງຄວາມ
ຮັກຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ, ແລະ ການເສຍສະລະຄວາມເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຮັບໃຊ້
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ

ໃນຊີວິດສົມລົດ, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະເຄົາລົບຫັດສະນະຂອງອີກຝ່າຍ
ໜຶ່ງ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ການຜິດຖຽງກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງເລັກໆ
ນ້ອຍໆ. ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນສ້າງຄວາມສຸກ, ໃນຂະນະທີ່ການດູກູກ
ຄວາມຄິດເຫັນຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມ
.ແຄ້ນໃຈ ແລະ ການເປັນພິດຕໍ່ບັນຍາກາດ

ຊີວິດສົມລົດທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດແມ່ນອີງໃສ່ຄຸນນະພາບທາງວິນຍານ ແລະ
ຈິດໃຈທີ່ສູງສົ່ງ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮັກທີ່ສົດໃສ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມອິດທິນ, ຄວາມ
ເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເປັນມິດ, ໃຈເປີດກວ້າງ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່
.ລະອຽດອ່ອນ

ສາມີພັນລະຍາຕ້ອງຮູ້ສຶກຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ບໍ່ຈຳກັດຄວາມຮູ້ສຶກ
ນັ້ນຢູ່ໃນບາງຊ່ວງເວລາ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າຕົນເອງກໍາລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່
ຄວາມເບື້ອໜ້າຍ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ຄວາມກຽດຊັງເຊິ່ງກັນແລະກັນ
.ແລະ ບາງທີອາດຈະຢ່າຮ້າງກັນ

ຄວາມຮັກແຂງແຮງກວ່າຄວາມອ່ອນແອທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈິດໃຈ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນມັນບໍ່ຄວນຖືກຜູກມັດດ້ວຍເງື່ອນໄຂ
ຄວາມຮັກບໍ່ສາມາດຖືກເອົາໄປຈາກຄົນອື່ນດ້ວຍການບັງຄັບໄດ້, ແຕ່
ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ວ່າເປັນຂອງຂວັນທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງຈາກໃຈສູ່ໃຈເທົ່ານັ້ນ
ຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ງອກງາມໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງຄວາມ
ອິດທິນ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ແລະ ຕາຍໄປໃນບັນຍາກາດຂອງຄວາມອິດສາ
.ແລະ ຄວາມອິດສາ

ຄວາມຮັກອາໄສຢູ່ໃນຄວາມໃກ້ຊິດ - ຄວາມຫ່າງໄກ ແລະ ຕາຍໄປໃນ
ຄວາມຄຸ້ນເຄີຍທີ່ຜິດພາດ

ແລະໃນບັນດາສັນຍາລັກຂອງພຣະອົງຄື ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຄູ່ຄອງໃຫ້ແກ່
ພວກເຈົ້າຈາກຕົວຂອງພວກເຈົ້າເອງ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໃນພວກເຂົາ; ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາລະຫວ່າງພວກ
.ເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ໃນນັ້ນມີສັນຍາລັກສໍາລັບກຸ່ມຄົນທີ່ຄິດ
{ແລະທັງສອງຈະກາຍເປັນເນື້ອໜຶ່ງອັນດຽວກັນ}

ຂໍ້ກຳນົດທຳອິດ ແລະ ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບການແຕ່ງງານທີ່ມີຄວາມສຸກແມ່ນ
ຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຂອງຈິດວິນຍານ - ຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນຄວາມໂນ້ມ
ອຽງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຈະບັນລຸ
.ເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນຜ່ານການສຶກສາ, ຄວາມພະຍາຍາມ, ແລະ ວິໄນໃນຕົນເອງ

ຄູ່ຮັກທີ່ມີນ້ຳໃຈສາມັກຄີກັນຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ
ປະສົບຜົນສຳເລັດເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີປັດໄຈອື່ນໆກໍຕາມ
ຂໍ້ກຳນົດທີ່ສອງສຳລັບການແຕ່ງງານທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດແມ່ນຄວາມຄ້າຍຄື
ກັນຂອງຄວາມສົນໃຈທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຜົນປະ
.ໂຫຍດອື່ນໆ

ຂໍ້ກຳນົດທີສາມ ແລະ ສຳຄັນໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນມັກຈະມີຄວາມ
.ສຳຄັນກວ່າໃນບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້, ແຕ່ກໍຄືຄວາມດຶງດູດທາງຮ່າງກາຍ
ຄວາມດຶງດູດທາງຮ່າງກາຍຈະສູນເສຍຄວາມດຶງດູດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ຢ່າງໄວວາ ຖ້າບໍ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອັນດັບໜຶ່ງ ຫຼື ອັນດັບສອງ

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແລະ ເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນ
ປະໂຫຍດ ແລະ ສ້າງສັນ

ແຕ່ເມື່ອເຮົາເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາສຳເລັດແລ້ວ, ເຮົາຄວນພັກຜ່ອນ ແລະ
ສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າເສັ້ນປະສາດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງການການພັກຜ່ອນ
ແລະ ຄວາມສະຫງົບເພື່ອຝຶນຟູຄວາມມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ຝຶນຟູພະລັງງານໃໝ່
ຖ້າພວກເຮົາມີລະບົບປະສາດທີ່ສະຫງົບ, ພວກເຮົາຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ, ແລະຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຈະສອດຄ່ອງກັບຕົວ
.ເອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

* * *

:ລາວໄດ້ກ່າວກັບກຸ່ມຜູ້ຕິດຕາມວ່າ
ຈອກແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າລື້ນເຫຼືອ ແລະ ອີ້ມຕົວໄປດ້ວຍການປະທັບຢູ່ອັນສູງ
ສົ່ງ, ແຕ່ຍ້ອນຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນ

ເມື່ອທ່ານເຂົ້າໃຈການອອກອາກາດທາງວິທະຍຸແລ້ວ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກວ່າທ່ານ
.ໄດ້ຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດ

ຖ້າທ່ານຕື່ມນ້ຳທະເລໃສ່ຂວດ, ໃຫ້ປິດມັນໃຫ້ແໜ້ນດ້ວຍຈຸກ, ແລະຈາກນັ້ນ
ຖິ້ມມັນລົງໃນທະເລ, ນ້ຳພາຍໃນຂວດແລະນ້ຳທະເລຈະບໍ່ປະສົມກັນ. ແນວໃດກໍ
.ຕາມ, ຖ້າທ່ານເອົາຈຸກອອກ, ພວກມັນຈະປະສົມກັນທັນທີ

ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຈຸດອຸດຕິພາບຂອງຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມ
ບໍ່ສົນໃຈອອກຈາກຂວດສະຕິຂອງພວກເຮົາກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະສາມາດສຳຜັດ
.ກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງໄດ້

ກະແຈສູ່ສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສຸກ
ໂຊກດີ, ພວກເຮົາສາມາດເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ແລະ ທຸກບ່ອນ ໂດຍສຸມໃສ່
ການພັດທະນາຄຸນນະພາບໃນທາງບວກທີ່ພວກເຮົາຂາດ

ຖ້າພວກເຮົາຂາດຄວາມຕັ້ງໃຈ, ໃຫ້ພວກເຮົາສຸມໃສ່ການແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນ,
ແລະຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິ, ພວກເຮົາຈະສາມາດເສີມສ້າງຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ຖ້າພວກເຮົາຢາກປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກຄວາມຢ້ານກົວ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດ
ກ່ຽວກັບຄວາມກ້າຫານ, ແລະເວລາຈະມາຮອດເມື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການ
.ປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຢ້ານກົວ
ເວົ້າງ່າຍໆ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດຄືການປ່ຽນຄວາມຄິດທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ
ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການກໍາຈັດອອກດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ. ມີ
ແມ່ນກຸນແຈສູ່ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ມັນມີໃຫ້ທຸກ
.ຄົນທີ່ຕ້ອງການໃຊ້ມັນ

* * *

ບາງຄົນອາດຄິດວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະພະຍາຍາມເອົາຊະນະຄວາມ
ກຽດຊັງ ແລະ ດິນໃຈມະນຸດດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງທີ່ຜູ້ມີປັນຍາໄດ້ປະສົບ
ແລະ ປະກາດ, ແຕ່ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະປ່ຽນແປງວິທີການ ແລະ
.ປ່ຽນຄວາມກຽດຊັງດ້ວຍຄວາມຮັກ
ອຸດົມການທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາຕໍ່ສູ້ກັບກົດໝາຍສະຫວັນ ແລະ ພະຍາຍາມ
ຂັບໄລ່ແນວຄວາມຄິດທາງວິນຍານອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ, ແລະ ໂລກ
.ກຳລັງຟ້າວຟັງ ແລະ ວ່ອງໄວໄປສູ່ຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ
ໃນການພະຍາຍາມຢຸດພະຍຸທີ່ຮຸນແຮງ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາອາດຈະເບິ່ງຄືກັບ
ມົດໂຕນ້ອຍໆທີ່ລອຍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ປະເມີນພະລັງແຫ່ງ
ຄວາມດີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ໃນມະນຸດຕໍ່າເກີນໄປ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ຄວນຕູກ
.ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້
ສິ່ງດຽວທີ່ຈະກຳຈັດຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງໂລກໄດ້—ຫຼາຍກວ່າເງິນ ຫຼື
ວິທີການທາງວັດຖຸອື່ນໆ—ແມ່ນການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ການສົງຄົນແຫ່ງສະຕິທາງ
.ວິນຍານອອກໄປໂດຍຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາດີ ແລະ ຄວາມ
ເມດຕາປານີໄປສູ່ໂລກ, ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບ
ມະນຸດຊາດ, ແລະ ເຮັດວຽກໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງອັນສະຫຼາດຂອງ
.ພຣະອົງ

"ຂ້ອຍບອກລາວວ່າ: "ລູກຂຶ້ນ

ຖ້າທ່ານຜ່ານປະສົບການທັງໝົດຂອງທ່ານດ້ວຍຮອຍຍືມ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈ
ໃນພຣະເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມສົງໄສເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະເຫັນວ່າ
ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກແນວໃດ
ຕອນຂ້ອຍວາງແຜນການໄປຫັດສະນະສຶກສາຢູ່ San Francisco, [ໃນຊຸມປີ 1920]
Francisco, ຂ້ອຍມີເງິນຢູ່ໃນທະນາຄານພຽງແຕ່ 200 ໂດລາເທົ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງບໍ່

ພຽງພໍທີ່ຈະເລີ່ມການໄປຫັດສະນະສຶກສາ, ແລະຍັງມີໃບບິນຄ່າຈຳນວນ
:ຫຼວງຫຼາຍທີ່ຕ້ອງຈ່າຍ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ

ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ ພຣະອົງໄດ້ມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ"
ຈະຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ສຳເລັດ, ເພາະວ່າວຽກງານທີ່ຂ້ອຍເຮັດແມ່ນເພື່ອພຣະອົງ ແລະ
ພຣະອົງຈະຊ່ວຍຂ້ອຍຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆງ່າຍຂຶ້ນສຳລັບ
".ຂ້ອຍ

ເຖິງແມ່ນວ່າຫົວໂລກຈະປະຖົມເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່
ກັບເຈົ້າ, ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງຈະສ້າງສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃຫ້ເຈົ້າ
ເມື່ອເລຂາຂອງຂ້ອຍມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍບອກລາວກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນ
.ທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ໃນທະນາຄານ, ລາວຮູ້ສຶກຕຶກໃຈ ແລະ ລົມລົງກັບພື້ນ
"ຂ້ອຍບອກລາວວ່າ: "ລູກຂຶ້ນ

ລາວຕອບດ້ວຍສຽງສັ້ນ: "ພວກເຮົາຈະໄປຄຸກເພາະພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ
"!ຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພວກເຮົາເປັນໝົດໄດ້
ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປຄຸກພາຍໃນເຈັດມື້ພວກເຮົາຈະມີເງິນ
"ທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການສຳລັບການໄປຫັດສະນະສຶກສານີ້
ຄວາມສິ່ງໄສກຳລັງລຸກລາມຢູ່ໃນຕົວລາວ, ໃນຂະນະທີ່ສັດທາຂອງຂ້ອຍຍັງ
ຄົງໝັ້ນຄົງ

ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເງິນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຈຸດປະສົງໃດໆ, ແຕ່
ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມອັນສູງສົງ ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້ອຍເຖິງ
ວ່າຂ້ອຍຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ຂ້ອຍສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າຄວາມ
.ຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຢ້ານກົວ

ເຈົ້າຢ້ານຫຍັງ? ບໍ່ມີຫຍັງຄວນເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢ້ານກົວ ຈຶ່ງປະເຊີນກັບບັນຫາ
ທັງໝົດດ້ວຍສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະໄຊຊະນະຈະເປັນຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອຫົວໃຈຖືກຕູດຊົມຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດເອົາຊະນະ
.ອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພອນຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນລະຫວ່າງອາທິດນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢ່າງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂຮງແຮມ Palace,
ຜູ້ຍິງສູງອາຍຸຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍ່າງເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍສາມາດລົມ
"?ກັບເຈົ້າໄດ້ບໍ່

ພວກເຮົາໄດ້ແລກປ່ຽນຄຳເວົ້າສອງສາມຄຳ, ແລະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳນຳ,
"?ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍມີເງິນຫຼາຍ, ຂ້ອຍສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ບໍ່
ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເງິນຂອງເຈົ້າ, ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງ
"?ສະເໝີເງິນໃຫ້ຂ້ອຍໃນເມື່ອເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ
"ລາວຕອບວ່າ, "ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຫຼາຍເລື່ອງກ່ຽວກັບເຈົ້າ

ຂ້ອຍຂຽນເຊັກທັນທີໃນລາຄາ 27,000 ໂດລາ (ເປັນຈຳນວນເງິນ
ມະຫາສານໃນສະໄໝນັ້ນ), ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງມັນ
* * *

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງພັດທະນາສະຕິປັນຍາ ຫຼື ຄວາມສາມາດໃນ
ການຮັບຮູ້ສະຕິປັນຍາ, ລາວຈະຕັດສິນໃຈຜິດພາດ, ເລືອກຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດທີ່ບໍ່
ເໝາະສົມ, ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນສາຍພົວພັນສ່ວນຕົວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ເນື່ອງຈາກການຕັດສິນການຮັບຮູ້ທາງປະສາດສຳຜັດແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້
ຮັບຈາກຈິດໃຈຜ່ານປະສາດສຳຜັດ, ຖ້າປະສາດສຳຜັດຖືກຫຼອກລວງດ້ວຍຮູບ
ລັກສະນະພາຍນອກ, ຄົນເຮົາອາດເຊື່ອວ່າຄົນຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນທີ່ດີເລີດໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າມີ
.ຫຍັງຢູ່ພາຍໃນ

ຫຼືລາວອາດຄິດວ່າລາວໄດ້ພົບຄູ່ຄອງ - ຫຼືຄູ່ຊີວິດ - ແລະເຂົ້າສູ່ສາຍພົວພັນ
.ສົມລົດທີ່ອາດຈະນຳໄປສູ່ຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼືສິນສຸດລົງດ້ວຍການຢ່າຮ້າງ
ແຕ່ສິນຊາຕະຍານບໍ່ເຄີຍເຮັດຜິດພາດດັ່ງກ່າວ; ມັນບໍ່ໄດ້ເບິ່ງພະລັງແມ່ເຫຼັກ
ໃນສາຍຕາ ຫຼື ໃບໜ້າທີ່ສວຍງາມຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ, ແຕ່ມັນຮູ້ສຶກໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
.ແລະ ຮັບຮູ້ຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈເຖິງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄົນນັ້ນ
ຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວິນຍານ

ຂ້ອຍຈະບໍລິມຄຳເວົ້າທີ່ພະນັກງານຂາຍເວົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຮ້ານຄ້າໃຫຍ່ບ່ອນທີ່
ຂ້ອຍໄປຊື້ເສື້ອຄຸມໃຫ້ຕົວເອງ
ລາວເວົ້າວ່າ, "ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຂາຍຫຍັງໃຫ້ທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ພຽງແຕ່ພະຍາຍາມຊອກຫາສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການຢ່າງແນ່ນອນວ່າທ່ານຕ້ອງການ
".ຫຍັງ

ຜູ້ຊາຍໃຈດີຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຂາຍເສື້ອຄຸມທີ່ແພງທີ່ສຸດຂອງລາວໃຫ້
ຂ້ອຍ, ແຕ່ໄດ້ສະແດງເສື້ອຄຸມທີ່ລາຄາຖືກກວ່າທີ່ເໝາະສົມກັບຂ້ອຍໃນທຸກໆດ້ານ
.ໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໂລ່ງໃຈທີ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການໃນລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ລາວໄດ້ຮັບປະກັນຂ້ອຍເປັນລູກຄ້າປະຈຳຂອງບໍລິສັດ
.ລາວ

ຜູ້ຄົນຄວນນຳສະເໜີອົງປະກອບທາງວິນຍານເຂົ້າໃນຄວາມທະເຍີທະຍານ
ຕົວຈິງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພິຈາລະນາໃຫ້ບໍລິການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການ
.ຂອງເພື່ອນມະນຸດນຳກັນ

ການຫາເງິນໂດຍການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນຕອບແທນນັ້ນບໍ່ພຽງພໍ
ສຳລັບບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ແຕ່ຄວນເຮັດວຽກເພື່ອຫາເງິນ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເພື່ອສ້າງ
.ສະຖານທີ່ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆທີ່ຮັບໃຊ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງສາທາລະນະ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຫາເງິນໄດ້ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ
ຊ່ວຍຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ພະນັກງານຂອງລາວ, ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມຈະເລີນ
ຮຸ່ງເຮືອງຂອງລາວຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວເພື່ອ
ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່

"ຂ້ອຍເອີ້ນວ່າ "ການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວິນຍານ
ພໍ່ແມ່ທີ່ຮັ່ງມີຜູ້ທີ່ປະເງິນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ລູກຂອງເຂົາເຈົ້າຂັດຂວາງ
ການເຕີບໂຕຂອງການພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສຳເລັດດ້ວຍ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຂາດຄວາມເພິ່ງພາຕົນເອງ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງ
.ຜົນສຳເລັດ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງໃນການສະແດງອອກທີ່ຫຼາກ
.ຫຼາຍພາຍໃນອາລະຍະທຳເອກະລາດ, ສັນຊາດ ແລະ ຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນ
ຜ່ານຄວາມຫຼາກຫຼາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຮູບພາບທີ່ປ່ຽນແປງ
ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງທຳແຮງທີ່ແຝງຢູ່ຂອງມະນຸດໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ ມັນ
ເປັນ ໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດທີ່ຈະສະກັດເອົາຄຸນນະພາບສູງສຸດ ແລະ ດີທີ່ສຸດຈາກ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ປຸກຝັງຄຸນລັກສະນະເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃນຕົວເອງ, ໃນ
.ບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງລາວ, ແລະ ໃນໂລກຂອງລາວ
ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງເຮັດໃນທຸກໆເວລາແລະສະຖານທີ່
ພວກເຂົາຢູ່ຂ້າງໜ້າຍຸກສະໄໝຫຼາຍຮ້ອຍປີ, ແລະ ຜ່ານແນວຄວາມຄິດທີ່
ເປີດກວ້າງ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາສະແດງໃຫ້
ເຫັນເຖິງພຶ້ນຖານສາກົນຂອງຄວາມຈິງ, ເຊິ່ງເປັນນິລັນຕອນ ແລະ ບໍ່ມີວັນໝົດ
.ສະໄໝ

ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງສິລະປະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ
ພວກມັນແມ່ນຫຼັກການທີ່ສຳຄັນ, ນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄວາມສຳເລັດ
.ແລະ ຄວາມສຸກຂອງມະນຸດທຸກຄົນ
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະຊາຊົນ, ປະເທດຊາດ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ຫຼັກຄຳ
ສອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນບໍ່ຄວນສືບຕໍ່ຄວາມແບ່ງແຍກລະຫວ່າງປະຊາຊົນ, ແຕ່ຄວນ
ເປັນແບບຢ່າງພຶ້ນຖານສຳລັບການປຽບທຽບ ແລະ ສຳລັບການຄິດເລືອກ
ລັກສະນະ ແລະ ວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາມະນຸດ
.ແລະ ສັງຄົມທີ່ເໝາະສົມ

ສິລະປະແຫ່ງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ
ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຊັບສິນ, ຫຼືຢ່າງໜ້ອຍກໍບໍ່ມີ
.ເງິນ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ພຽງພໍ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງເພື່ອຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກ, ແລະ
ຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຂຶ້ນກັບສະພາບການພາຍນອກ ເພາະວ່າຈິດໃຈຍັງບໍ່
.ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນໃຫ້ເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກພາຍໃນທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ
ຄົນເຮົາອາດຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອວຍພອນ -

ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຮັບທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການ ແຕ່ຄວາມ
ປາຖະໜາຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມປາຖະໜາ, ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສືບຕໍ່ເພີ່ມຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຈະພົບຄວາມພໍໃຈຢູ່ໄກຈາກພວກເຂົາຄືກັບດາວລູກໄກ່ທີ່
.ຫ່າງໄກຈາກໂລກ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຊື້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍ
ບໍ່ມີມັນ ແລະ ທ່ານຕ້ອງມີມັນຢ່າງແທ້ຈິງ, ບໍ່ວ່າລາຄາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ. ແຕ່
ເມື່ອທ່ານມີມັນແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງທ່ານທີ່ມີຕໍ່ມັນຈະຄ່ອຍໆຫຼຸດລົງ,
.ແລະ ທ່ານເລີ່ມຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ດີກວ່າ, ແລະອື່ນໆ

ຄວາມສໍາເລັດແມ່ນສິລະປະຂອງການພໍໃຈໃນຕົວເອງ: ໄດ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງ
ການແທ້ໆ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ

ກໍາມະກອນ ແລະ ລູກຳຈັງຫຼາຍຄົນໃຊ້ເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າໄປກັບສິ່ງທີ່ບໍ່
.ຈໍາເປັນ ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈົມຢູ່ໃນໜີ້ສິນ

ຂ້ອຍຮູ້ຈັກຊາຍຄົນໜຶ່ງແລະພັນລະຍາຂອງລາວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນທີ່
ສວຍງາມໃນເມືອງ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພວກເຂົາ
ຕ້ອງການ, ພວກເຂົາຈະຊື້ມັນ ທັນທີ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຜ່ອນຊໍາລະກໍຕາມ. ແຕ່ໃນ
ທີ່ສຸດ, ເຮືອນທີ່ສວຍງາມຂອງພວກເຂົາກໍກາຍເປັນແຫຼ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວສໍາລັບ
.ພວກເຂົາ

ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຈ່າຍຄ່າງວດຂອງສິ່ງຂອງທີ່ກອງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກ
ເຂົາໄດ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາຄັ້ງໜຶ່ງວ່າ: "ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກມັນ, ເຈົ້າຍື່ມພວກມັນເປັນງວດ. ສະນັ້ນເປັນ
ຫຍັງເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າງ່າຍຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຄວາມກັງວົນຢູ່ສະເໝີທີ່
"?ທໍາລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດທີ່ເຈົ້າມີ

ຍ້ອນໜີ້ສິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກຢູ່ໃນນັ້ນ, ໃນທີ່ສຸດເຂົາເຈົ້າກໍສູນເສຍທຸກຢ່າງ,
.ບັງຄັບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກັບຄືນສູ່ຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່

ມັນມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ມີຜົນ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ມີຄຸນຄ່າຄືກັບມ້າພັນທຸກໍາທີ່ແທນທີ່ຈະນໍາ

ພາທ່ານໄປສູ່ຮ່ອມພູແຫ່ງຄວາມມືດມົວ, ແຕ່ໄດ້ນໍາພາທ່ານໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່
ສົດໃສຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ. ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງຄົນເຮົາທີ່ຈະວິເຄາະ
ຄວາມປາຖະໜາເພື່ອກໍານົດວ່າພວກມັນຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມສຸກ ຫຼື
.ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຫ່າງເຫີນຈາກມັນ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ປົດປ່ອຍເຈົ້າຈາກວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ນໍາເຈົ້າໃຫ້ໄກ້ຊິດກັບ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຕໍ່ສູ້ຂະພາບ ຈົ່ງຮູ້ວ່າຄວາມສໍາເລັດ
ທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຂຶ້ນກັບການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຕໍ່ສູ້ຂະພາບ, ບໍ່ແມ່ນການໄດ້ມາ
.ຊຶ່ງສິ່ງຂອງໂດຍເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນ
ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ໄດ້ມາໂດຍວິທີການທີ່ໜ້າຕໍາໜິອາດເບິ່ງຄືວ່າປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດຢູ່ເທິງຜິວເຜີນ, ແຕ່ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຫຼາຍເກີນໄປດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້
ຈິດວິນຍານທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂາດຄວາມສະຫງົບສຸກ
ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີບັນຫາ—ຂໍ້ໂທດທີ່ສະແດງອອກມາ—ຄືກັບເກີບທີ່
.ແໜ້ນໜາທີ່ອາດເບິ່ງສວຍງາມແຕ່ມັນບີບຕີນໃນທຸກໆບາດກ້າວ
ບຸກຄົນທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງຈະມີຄວາມສະຫງົບສຸກກັບ
ຕົນເອງ, ກັບຄົນອື່ນ, ແລະກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າແຈ່ມ
ແຈ້ງ, ເຈົ້າສາມາດຢືນຢູ່ຄົນດຽວຕໍ່ກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງສາທາລະນະຊົນ
ຫົວໂລກ, ແລະບໍ່ວ່າຄວາມມືດອ້ອມຮອບເຈົ້າຈະໜ້າແໜ້ນປານໃດກໍຕາມ, ດ້ວຍ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະສາມາດເຈາະຄວາມມືດມົວໄດ້ດ້ວຍແສງ
.ສະຫວ່າງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງເຈົ້າ

* * *

ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການການຍ້ອງຍໍ ແລະ ຄໍາຍ້ອງຍໍຈາກມະນຸດ ເພາະວ່າ
ທໍາມະຊາດຂອງມະນຸດບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ຄວາມຊຶ່ງຈໍາຂອງມະນຸດແມ່ນໄລຍະ
.ສັ້ນ

ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ການຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນ
ພະຍາຍາມ ແລະ ສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນ, ເພາະວ່າຄຸນຄ່າຂອງຄົນເຮົາ
ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຍອມຮັບທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ກວດສອບຫົວໃຈ ແລະ ຜູ້ຮູ້ຄວາມ
.ລັບ

ຖ້າພວກເຮົາບໍລິສຸດແລະເຄົາລົບນັບຖືໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ,
.ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ

ເມື່ອເຮົາເຮັດຄວາມດີ, ບາງຄັ້ງເຮົາຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ຄວາມອິດ
ເມື່ອຍ, ຄວາມບໍ່ສະບາຍ, ການຝຶກຝົນຕົນເອງ, ແລະ ການຝຶກຝົນຈິດໃຈນັ້ນບໍ່ມີ
ຫຍັງທຽບເທົ່າກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີລັດສະໝີພາບທາງໂລກໃດ
.ສາມາດທຽບເທົ່າໄດ້

ຄວາມສຸກຂອງຜູ້ທີ່ມາຮອດແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່,
ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອບັນລຸຄວາມສຸກນິລັນຕອນນັ້ນ ແລະ ທຸກໆ
ແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງນໍາພວກເຮົາໄປສູ່ບາດກ້າວໜຶ່ງທີ່ໄກ້ຊິດກັບເປົ້າໝາຍ
.ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວຄືກັບແມ່ນ້ຳທີ່ນໍາໄປສູ່ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຈິດວິນຍານ,
.ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນ

ການກ້າວໜ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ທະນູຜ່ານປ່າດົງດິບແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ແກະສະຫຼັກເສັ້ນທາງແຫ່ງແສງສະຫວ່າງພາຍໃນມັນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງບາງຈຸດອ່ອນ ແລະ ຈຸດອ່ອນກ່ອນ
ຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕາມມັນດ້ວຍພູມໄມ້ທີ່ມີໝາມ ແລະ ມີຄວາມປາຖະໜາ
ໄຟໄດ້ລຸກໄໝ້ຮຸນແຮງຂຶ້ນອີກ
ແປວໄຟໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ
ແລະມັນໄດ້ຂະຫຍາຍໄປເຖິງການກິນກິນຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ຈອງຫອງ
ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ໂຫດຮ້າຍ
ແລະສັດຮ້າຍທີ່ດູຮ້າຍແຫ່ງຄວາມຕັນຫາໄດ້ຖືກເຜົາໄໝ້
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເດີນທາງ
ທ່າມກາງຂີ້ເຖົ້າຂອງຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດທີ່ລ້າສະໄໝ
ຂ້ອຍຈະປູທາງໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢາກຂ້າມປ່າແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ

* * *

ໃນສາຍພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະ
ສັງເກດເຫັນ ແລະ ຊົມຊືມຄຸນລັກສະນະພາຍໃນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຈາກຊີວິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຖ້າເຈົ້າສຶກສາຄົນອື່ນດ້ວຍໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ, ເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໃຈເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ເຂົາກັບເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີຂຶ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະສາມາດຮູ້ວ່າຄົນທີ່ເຈົ້າກຳລັງພົວພັນ
.ກັບນັ້ນແມ່ນໃຜ ແລະ ຈະປະຕິບັດກັບເຂົາເຈົ້າແນວໃດ
ຢ່າລົມກັບນັກປັດຊະຍາກ່ຽວກັບການແຂ່ງມ້າ, ຫຼືກັບນັກວິທະຍາສາດ
ກ່ຽວກັບການເຮັດຄວາມສະອາດເຮືອນ
ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄົນອື່ນ ແລະ ລົມກັບເຂົາເຈົ້າ
.ກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກ່ຽວກັບຕົວເຮົາເອງ
ການແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ
ເບິ່ງຄືວ່າການແຂ່ງຂັນມີຢູ່ສະເໝີລະຫວ່າງຊາຍແລະຍິງ, ແຕ່ພວກເຂົາມີ
.ຄວາມເທົ່າທຽມກັນໃນແງ່ຂອງຄວາມເປັນຈິງ, ແລະບໍ່ມີໃຜດີກ່ວາກັນ
ບຸກຄົນຄວນພູມໃຈໃນຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ທາງດ້ານສິນທຳ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ໃນຕົວພວກ
.ເຂົາ
ຜູ້ຊາຍໂຕ້ຖຽງວ່າຜູ້ຍິງມີອາລົມ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
.ຈັດການກັບສິ່ງຕ່າງໆດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ປັນຍາໄດ້
ຜູ້ຍິງຈົມວ່າຜູ້ຊາຍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈນາໆ ແລະ ເຂົາໃຈຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ນາໆໄດ້

ແຕ່ຜູ້ຍິງມີຄວາມສາມາດໃນການຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ, ເຖິງແມ່ນວ່າອາລົມ
ເປັນກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນທຳມະຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າກໍຕາມ
ແລະຜູ້ຊາຍສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າເຫດຜົນຈະຄອບງຳຊີວິດຂອງ
ລາວກໍຕາມ

ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງເຫດຜົນ ແລະ ອາລົມ
.ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີອຳນາດເໝືອກວ່າອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຫຼື ປະຕິເສດບົດບາດຂອງມັນ
ຄວາມສົມດຸນນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍທັງສອງເພດຮຽນຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ
.ຜ່ານມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ

ໃນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ແຈ້ງ, ພວກເຮົາພົບເຫັນການປະສົມປະສານທີ່ດີເລີດ
ຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາບັນລຸສະພາບທີ່ສົມ
ດຸນທີ່ສົມບູນແບບລະຫວ່າງເຫດຜົນແລະອາລົມ, ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນອັນ
.ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້

* * *

ກະແສວິນຍານ

ຂ້ອຍເປັນ□□□□□□□□ຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານ
ຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນເລືອດແລະກະດູກ
ແທນທີ່ຈະ, ມັນເປັນລັງສີຈາກດວງອາທິດອັນສູງສົ່ງ
ຂ້ອຍຈະພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ
ຂ້ອຍຈະອ່ານປຶ້ມ ແລະ ເອກະສານທີ່ດີ
ແລະຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າ
ແລະຢູ່ເທິງສຸດຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ຂ້ອຍຈະດຳນຳລົງສູ່ທະເລແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມລັບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອຊອກຫາການສະທ້ອນໃນກິດຈະກຳຂອງຂ້ອຍ
ແລະກິດຈະກຳໃນການໄຕ່ຕອງຂອງຂ້ອຍ
ດັ່ງນັ້ນຊີວິດຂອງຂ້ອຍທັງໝົດ
ຂອງຂວັນແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ທ່ານ
?ຂ້ອຍສາມາດຊອກຫາເຈົ້າໄດ້ບໍ່
?ຍົກເວັ້ນແຕ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສຶກສາຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່
ຂ້ອຍຈະປູກດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງອ້າຍນ້ອງ
ໃນດິນແດນແຫ່ງມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີ
ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ປຸກພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຖືກຈາກການນອນຫລັບຊຳ
ເຮືອຂອງພວກເຮົາ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ຂອງທ່ານທີ່ສະແດງອອກໃນຄວາມ

ສະຫວ່າງຂອງເຫດຜົນ

ແລະສ່ອງແສງໃນໄຟແຫ່ງປັນຍາ

ຂ້ອຍຈະເປັນລົງໃນສະລອຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ

ຊ່ອນຢູ່ຫລັງຝາຂອງການໄຕ່ຕອງ

?ຊີວິດນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ໄຫຼຢູ່ໃນເສັ້ນເລືອດຂອງຂ້ອຍ

?ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ບໍ່ຖ້າມັນບໍ່ມີແຫຼ່ງທີ່ມາຈາກສະຫວັນ

ແນວຄວາມຄິດຂອງການປ່ອຍອາຍພິດ

!ຄວາມຄິດບໍ່ມີຂອບເຂດ ຫຼື ຈຸດຈົບ

ທຸກໆຄໍາເວົ້າທີ່ດີສະແດງເຖິງແນວຄິດຂອງລັກສະນະສາກົນ, ເພາະວ່າຄໍາ

ເວົ້າທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດມີແຫຼ່ງທີ່ມາຈາກສະຫວັນ

ມີຫຼາຍຄືນແຫ່ງແນວຄວາມຄິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຕັມລໍາຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງທະເລ

ແຫ່ງຄວາມຈິງ

ການສະແດງອອກທາງປັນຍາຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມເຫັນດີເປັນ

.ເອກະພາບແມ່ນຄືນໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້

?ຄວາມໝາຍຂອງການສະແດງອອກແມ່ນຫຍັງ

ມັນເປັນການຕໍ່ອາຍຸຊີວິດ ແລະ ການຂຶ້ນສູ່ລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນ

?ສິ່ງໃດຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະ ມັນຖືກຍົກສູງຂຶ້ນແນວໃດ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການຕໍ່ອາຍຸຊີວິດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີ

.ຢູ່ລ້ວນແຕ່ຜ່ານຂະບວນການປ່ຽນແປງ ແລະ ການຫັນປ່ຽນ

ການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ສິ່ງທີ່ກຳລັງ

.ປ່ຽນແປງ

ຕົວຢ່າງ, ຖ້າຂ້ອຍເອົາຈອກເປືອນໄປຕີມັນໃສ່ພື້ນດິນແຮງໆ, ມັນຈະປ່ຽນ

?ໄປ, ແມ່ນບໍ່

ແຕ່ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ; ແທນທີ່ຈະ, ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບ

.ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກທຳລາຍ

ແຕ່ຖ້າທ່ານລ້າງກະຈົກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນໃສ ແລະ ເຫຼືອມ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ

.ການປ່ຽນແປງຈະເປັນປະໂຫຍດ

ດັ່ງນັ້ນ, ການສະແດງອອກເຖິງການປ່ຽນແປງທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃດໆ, ບໍ່ວ່າ

ຈະເປັນຕໍ່ສິ່ງຂອງທາງກາຍະພາບ ຫຼື ຕໍ່ມະນຸດ

ກິດຈະກຳສ້າງສັນ

:ຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນມີຢູ່ 3 ປະເພດຄື

ໝວດໝູ່ທີ່ໂດດເດັ່ນ - ພິເສດ

ຊົນຊັ້ນກາງ

ແລະ ໝວດໝູ່ທຳມະດາ

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນໝວດໝູ່ເຫຼົ່ານີ້
:ຄົນເຮົາມັກຖາມຕົວເອງວ່າ

ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໃໝ່ ແລະ ເປັນເອກະລັກ, ບາງ"

"?ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົວຂ້ອຍເອງ ແລະ ຄົນອື່ນບໍ່
ນັ້ນແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳສ້າງສັນ
ຖ້າລາວບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງເລື່ອງນັ້ນ, ລາວກໍເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າຕົນເອງບໍ່ມີ
ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີອົງປະກອບຂອງມັນ
ກໍຕາມ, ແຕ່ຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້ຊົມເຂົ້າໄປໃນເຂົາເຈົ້າຈາກຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າມີໄລຍະຫ່າງອັນກວ້າງໃຫຍ່ລະຫວ່າງ
.ເຂົາເຈົ້າແລະຄວາມຄິດສ້າງສັນ

:ຜູ້ທີ່ຜ່ານຊີວິດຄືກັບຄົນນອນຫຼັບຕ້ອງຕື່ນຂຶ້ນ, ຍືນຍັນກັບຕົນເອງວ່າ
ຂ້ອຍມີຂອງປະທານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດ, ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດ"

"ສ້າງສັນ

ທຸກໆຄົນມີຄວາມສາມາດ ແລະ ມີຄວາມຄິດລິເລີ່ມ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ສາມາດສ້າງສິ່ງທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຕົວໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອິດທິພົນ
ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນຄືກັບການສະກົດຈິດ, ແລະ ສະຕິຂອງມະນຸດທີ່ຈຳກັດ
ສາມາດຖືກຫຼອກລວງໄດ້ງ່າຍ ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ
.ທຶນທານຕໍ່ອິດທິພົນທາງລົບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ, "ເສັ້ນທາງທຸກເສັ້ນລ້ວນແຕ່ມີຄົນຍ່າງຫຼາຍ

ແລະ ແອອັດ, ສະນັ້ນຈຸດປະສົງຂອງການພະຍາຍາມແມ່ນຫຍັງ?" ຍອມໃຫ້
ຕົນເອງຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງສະຕິທາງໂລກທີ່ຍັບຍັງຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ສິ່ງ
ນີ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຫຼາຍຄົນຈຶ່ງບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ
.ເພາະວ່າພວກເຂົາຂາດຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງປັບຕົວເຂົ້າກັບປະສົບການໃນຊີວິດຕາມສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກ
ຜິດຊອບຂອງລາວສັງ ແລະ ສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງລາວແນະນຳໃຫ້ລາວ, ແລະ ບໍ່ຄວນ
.ກະທຳໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ

ຜູ້ໃດທີ່ມີສັດທາທີ່ເຂັ້ມແຂງຢູ່ພາຍໃນຕົວເອງ, ພຣະເຈົ້າຈະເພີ່ມສັດທາ,
ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວເພື່ອບັນລຸສິ່ງທີ່ລາວປາຖະໜາໃນ
.ຊີວິດ

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມ

ເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແຮງກ້າໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້
ອວຍພອນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ພະລັງໃຈທີ່
ບໍ່ຍອມແພ້ທີ່ໄດ້ສ້າງໂອກາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີ, ເປີດປະຕູໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ,
.ແລະ ປູກທາງນັບບໍ່ຖ້ວນຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍືນຍົງແມ່ນຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງແມ່ນຊັບສົມບັດ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພົບມັນກໍບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງ
ອື່ນໃດ

ໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີໃນພຣະເຈົ້າອື່ນໃດ, ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ພຣະອົງ
ເປັນບ່ອນລີໄພ ແລະ ການຫຼົບໜີພຽງແຕ່ງດຽວຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນທັງໝົດ

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ແທ້ຈິງໃນໂລກນີ້
ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງພະຍາຍາມທຸກຢ່າງເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ສື່ສານກັບ
ພຣະອົງທັງເຊົ້າ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ໃນທຸກໆວຽກງານທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ແລະ
.ໜ້າທີ່ທີ່ພວກເຮົາເຮັດສຳເລັດ

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຢູ່, ບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວຫຼືຄວາມໂສກເສົ້າ
ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງຈະບໍ່ສັ່ນສະເທືອນຈາກເຫດການທາງໂລກ ຫຼື ສັ່ນ
ສະເທືອນຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ, ເພາະວ່າພວກເຂົາປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງເພາະວ່າ
.ພຣະເຈົ້າ□□□ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະ ພຣະອົງປົກປ້ອງພວກເຂົາ

ຄຳອ້ອນວອນ

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ເຖິງແມ່ນວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າບາງຄັ້ງກໍມືດມົວໄປ

ດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ

ແຕ່ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດວຽກຢ່າງໜັກເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງອັນປະເສີດຂອງເຈົ້າສືບຕໍ່ໄຫຼລືນໄປ

ມັນສ່ອງແສງທ່າມກາງຄວາມມືດ ແລະ ກຳຈັດມັນອອກໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງອັນຮຸ່ງໂລດຂອງເຈົ້າທີ່ແຜ່ລາມຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ

ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພອນຂອງທ່ານ, ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມດີສາມາດ

ການເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກ

ແລະຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າຍັງຄົງເປັນພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ປູກຝັງໄວ້ໃນຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈ

ເພື່ອກຳຈັດສິ່ງຄາມ

ການລົບກວນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຈັບປວດຂອງມະນຸດຊາດ

ຂ້ອຍຢາກເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກ

ທໍລະມານຂອງມະນຸດ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ອຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ຈະໄດ້ຍົກໂຄມໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ

ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຫັນໄປໃສ ແລະ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະໄປໃສກໍຕາມ

ຢາກຢູ່ກັບຄືນທີ່ຮັກເຈົ້າ

ແລະຂ້ອຍຢາກເພີດເພີນກັບການໄດ້ຍິນພຣະນາມອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຄືຄວາມຮັກຄັງທຳອິດ ແລະ ຄັງສຸດທ້າຍໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ທຸກໆຄົນ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ
ລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ
ໃຫ້ພວກເຮົາປະຖົມຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມຝັນ
ທີ່ຈິນຕະນາການ

ພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກອັນມະຫັດສະຈັນຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຢາກບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກແລະຄວາມມະຫັດສະຈັນຂອງ
ເຈົ້າ

ປຸກຝັງຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໃນຕົວພວກເຮົາ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນຮີບດ່ວນທີ່ຈະສຳຜັດກັບທີ່ປະທັບອັນສູງສົງຂອງ
ເຈົ້າ

ໃຫ້ພວກເຮົາປະຖົມທຸກສິ່ງທີ່ກົດກັນພວກເຮົາ ແລະ ກົດກັນພວກເຮົາໃຫ້ຢູ່
ຫ່າງຈາກທ່ານ

ເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຄືຄວາມຈິງນິລັນຕອນ, ເປັນນິດ, ແລະ ບໍລິສຸດ
ບໍ່ມີຊີວິດຖ້າບໍ່ມີເຈົ້າ

ປົດປ່ອຍທຸກຄົນຄືກັບທີ່ເຈົ້າປົດປ່ອຍຂ້ອຍ
ແລະ ຂ້ອຍຂໍຂອບໃຈເຈົ້າຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອມອບໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກອັນປະເສີດນີ້
ເຊິ່ງມາພ້ອມກັບຂ້ອຍທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ

ກິດຈະກຳທີ່ງົບສະຫງົບ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ງົບສະຫງົບ

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ໃນການຫາເງິນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່
ຍັງຄວນໃຊ້ເວລາໃນການອອກກຳລັງກາຍ, ການອ່ານ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການ
.ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ການປະພຶດຕົວໃນທຳທີ່ສະຫງົບ ແລະ ບໍ່ຖືກລົບກວນ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະເຄື່ອນໄຫວຢ່າງງົບງົບ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງ
ງົບງົບ, ແລະ ສາກໄຟກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ
.ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຕົນເອງ
ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຮັກໃນໝ້າທີ,

ແລະ ຍອມຮັບຜົນໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ໂດຍບໍ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້
.ດູກູກຄວາມສຳເລັດ ຫຼື ຮູ້ສຶກອຸກອັງໃຈກັບຄວາມລົ້ມເຫຼວ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໂລກທີ່ຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງເປັນຜູ້ນຳພາ,
ຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະດຳລົງຊີວິດໃນຄວາມ
ຮັກແບບອ້າຍນ້ອງ ແລະ ພັດທະນາຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງ
ພວກເຮົາໃນທາງທີ່ສົມດຸນ, ເພື່ອ ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກໃນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
.ຈະຖືກເປີດເຜີຍຜ່ານຊີວິດ ແລະ ກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ທ່ານມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຄວາມສາມາດ, ມີ
ປະສິດທິພາບ ແລະ ສະຕິປັນຍາ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາດົນໃຈເພື່ອນມະນຸດໃຫ້ສະແດງ
.ອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ງົດງາມ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່ແທ່ນບູຊາແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ
ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດໃນການປຸກຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໃນທຸກ
ຫົວໃຈ

* * *

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອບັນລຸຄວາມສະຫງົບ
:ພາຍໃນ, ແລະ ອາຈານໄດ້ກ່າວວ່າ
ເຮັດວຽກເພື່ອສະຫງົບຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນທີ່ຜູ້ອອກມາ ແລະ ນຳພາຄວາມ
ຄິດເຂົ້າມາພາຍໃນ
ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການປະສານຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ
.ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ພຽງພໍ ແລະ ຄົບຖ້ວນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວພາຍໃນຕົວເຈົ້າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມກົມກຽວທີ່ຫວານຊົນທີ່ຊົມເຂົ້າໄປໃນ
.ຕົວທ່ານ ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະ ທຳມະຊາດທັງໝົດ
ຖ້າຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງເຈົ້າສອດຄ່ອງກັບຄວາມ
ກົມກຽວພາຍໃນນີ້, ເຈົ້າຈະຢ່າງໄດ້ຢ່າງສະດວກ ແລະ ງ່າຍດາຍຜ່ານເສັ້ນທາງ
.ຊີວິດ ແລະ ບິນຂົນໄປເທິງປີກແຫ່ງສັນຕິພາບ
ແລະ ໃນນີ້ແມ່ນຄວາມເລິກຊຶ້ງ ແລະ ຄວາມງາມຂອງຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານ

* * *

ບາງຄັ້ງຄວາມຄິດກໍມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ
ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແມ່ນເຄື່ອງສົ່ງ ແລະ ຮັບທີ່ມີພະລັງທີ່ສຸດໃນບັນດາສິ່ງ
ທັງໝົດ
ຖ້າທ່ານຖ່າຍທອດຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຕີມພະລັງແຫ່ງ
ຄວາມຮັກໃສ່ພວກມັນ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະສ້າງຄວາມປະທັບໃຈທີ່ດີໃຫ້ກັບຄົນ
.ອື່ນ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອິດສາ
ຫຼື ຄວາມກຽດຊັງ, ຄົນອື່ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່
.ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານດ້ວຍ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພອນຂອງພຣະອົງ
ຕົວຢ່າງ, ຖ້າຜົວກຳລັງຫຼົງທາງຈາກເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເມຍຄວນຂໍໃຫ້
ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜົວຂອງນາງ ແລະ ກຳຈັດຄວາມຮູ້ສຶກ ອິດສາ ແລະ ຄວາມ

ແຄ້ນໃຈອອກຈາກຫົວໃຈຂອງນາງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜິວຂອງນາງຮັບຮູ້ຄວາມ
.ຜິດພາດຂອງຕົນເອງ ແລະ ກັບຄືນສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຖ້າຄໍາອະທິຖານມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈບໍລິສຸດ, ການປ່ຽນແປງ
ທີ່ຕ້ອງການຈະເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍມັກໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈເພື່ອເອົາຊະນະນິໄສທີ່ພະຍາຍາມຄວບຄຸມຂ້ອຍ
ເມື່ອຂ້ອຍກິນອາຫານບາງປະເພດ ແລະ ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຖືກຈຳກັດໂດຍ
ຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບອາຫານປະເພດເຫຼົ່ານັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງດອກຫານເຫຼົ່ານັ້ນຈົນ
.ກວ່າຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບພວກມັນຈະຫາຍໄປ
ຕອນຂ້ອຍໄປສົ່ງກະໂປ, ຂ້ອຍພົບໝາກໄມ້ແຊບໆຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້
ລະວັງຕົວເອງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຢາກກິນມັນ, ເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ
ລະມັດລະວັງ, ຂ້ອຍຈະພົບວ່າຕົນເອງຢາກກິນມັນໃນຕອນເຊົ້າ, ຕອນທ່ຽງ, ແລະ
.ຕອນແລງ, ແລະ ດ້ວຍວິທີນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງຈຳກັດຕົວເອງ
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ກິນໝາກໄມ້ມື້ນັ້ນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້
ຄິດຮອດມັນ ແລະ ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ເສຍໃຈທີ່ບໍ່ມີມັນໃນມື້ຕໍ່ມາ
ຖ້າເຮົາສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມັກ, ເຮົາກໍບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ພວກເຮົາ
ຕ້ອງຮັກສາອິດສະລະພາບຂອງເຮົາໄວ້ເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ
ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ການຕັດສິນໃຈແມ່ນ
?ສຸດທ້າຍແລະບໍ່ສາມາດຍົກເລີກໄດ້. ນັ້ນບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບບໍ່
ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດແທ້ໆທີ່ໄດ້ກະທຳບໍ່ແມ່ນຍ້ອນນິໄສ ຫຼື ເພື່ອຕອບສະໜອງ
!ຕໍ່ຄືນອີນທີ່ພະຍາຍາມເອົາຊະນະໃຈເຮົາ, ແຕ່ຍ້ອນປັນຍາສັງ
ເມື່ອປັນຍາຊັກຊວນພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ບໍ່ມີຫຍັງຄວນ
ຢຸດຢັ້ງພວກເຮົາຈາກການເຮັດມັນ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ
.ຈາກປັນຍາ
ນິໄສທີ່ເປັນປະໂຫຍດສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໄດ້ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ປັນຍາ
.ຂ້ອຍມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນສິ່ງທີ່ປັນຍາແນະນຳ
ຮູບແບບເດີມ ຫຼື ຮູບແບບເດີມຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ກາຍເປັນແບບຄົງທີ່
ຈົນບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີ
ຄວາມຍືດຫຍຸ້ນຜ່ານຄວາມສຸພາບ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງສາມາດປ່ຽນແປງ
.ໄດ້ງ່າຍໃຫ້ດີຂຶ້ນ
ຈິດໃຈຕ້ອງສາມາດປັບແຕ່ງໄດ້ຄືກັບດິນເຜົາ ປັນຍາໃຫ້ຄວາມຍືດຫຍຸ້ນນັ້ນ,
.ແລະນັ້ນແມ່ນອິດສະລະພາບທີ່ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ຄືນອີນມີຄວາມສຸກ
ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກການເປັນທາດຂອງນິໄສ, ລາວ
ຈະພົບວ່າບໍ່ມີຄວາມສຸກໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າການປະຕິບັດຕາມສິດເສລີພາບໃນ
.ການເລືອກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ສະຖານະການມາຕີ ແລະ ຕົບລາວ ແລະ ເອົາ
ຊະນະລາວ, ແຕ່ລາວຄວນພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອເອົາຊະນະ
.ສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດ
ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະເຈົ້າ

* * *

ທຸກໆການກະທຳທາງຮ່າງກາຍລ້ວນແຕ່ມີສິ່ງທີ່ທຽບເທົ່າກັບຈິດໃຈ
ພວກເຮົາໃຊ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເພື່ອປະຕິບັດການ
ກະທຳບາງຢ່າງ, ແຕ່ການກະທຳນັ້ນມີແຫຼ່ງທີ່ມາໃນຄວາມຄິດ, ແລະ ຖືກນຳພາ
.ໂດຍຜູ້ນຳທາງຈິດໃຈ
ການລັກຂະໂມຍແມ່ນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ; ແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ແມ່ນການກະທຳທາງຈິດໃຈໂດຍການລັກຂະໂມຍ, ເຊິ່ງເປັນການປູທາງໃຫ້ແກ່
.ການລັກຂະໂມຍທາງຮ່າງກາຍ, ເພາະວ່າຈິດໃຈແມ່ນຈິດບັນຊາທີ່ແທ້ຈິງ
ການກະທຳຜິດໃດໆທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຕ້ອງການຫຼີກລ່ຽງຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກ
ຈາກຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນ
ຖ້າທ່ານສຸມໃສ່ພຽງແຕ່ການກະທຳທາງຮ່າງກາຍ, ມັນຍາກຫຼາຍທີ່ຈະ
ຄວບຄຸມຕົນເອງໄດ້
ຈຸດສຸມຄວນຈະຢູ່ທີ່ຈິດໃຈ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນການກະທຳດັ່ງກ່າວຈະຖືກຈັດການໂດຍອັດຕະໂນມັດ, ລຽບງ່າຍ
.ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກ
ໃນທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວ
ຈາກການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ແລະໃນພຣະປະສົງຂອງເຈົ້າ
ແລະໃນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ
ແລະ ນາງຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກ
ແລະ ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຈົ້າ
ຈົງຈິໄວ້ວ່າເຈົ້າ
ຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ໄປຮອດພຣະເຈົ້າແລ້ວ
ຄຳຍ້ອງຍໍ, ຄຳວິພາກວິຈານ ແລະ ຄຳຍ້ອງຍໍ

ຄຳຍ້ອງຍໍອາດຈະເປັນສິ່ງດີເມື່ອມັນຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ດີ, ແຕ່ມັນ
ເປັນການຊົ່ວຮ້າຍເມື່ອມັນຖືກໃຊ້ເພື່ອປົດປັ່ງບາດແຜທາງວິນຍານ, ເຮັດໃຫ້ມັນ
ເນົາເປື້ອນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພິດຕໍ່ຈິດວິນຍານດ້ວຍພະຍາດແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມັກຄຳຍ້ອງຍໍ, ຄືກັນກັບຫຼາຍຄົນທີ່ມັກກິນນ້ຳເຜິ້ງໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້

ວ່ານ້ຳເຜິ້ງບາງຊະນິດອາດເປັນພິດ

ນອກເໜືອໄປຈາກຄຳເວົ້າທີ່ຍົກຍ້ອງຂອງຄົນອື່ນ, ຄວາມຄິດຂອງເຮົາເອງ
ມັກຈະໃຫ້ເຫດຜົນແກ່ຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງເຮົາ ແລະ ປົດປັ່ງບາດແຜ
ທາງຈິດໃຈຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ອາດຈະລະເບີດ ແລະ ເປັນພິດຕໍ່ຊີວິດທາງວິນຍານ
.ທັງໝົດຂອງຄົນເຮົາ

ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳຍ້ອງຍໍຂອງຄົນອື່ນຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ສຽງກະຊິບຈາກຄວາມຄິດ
ທີ່ສະບາຍໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການໄດ້ຍິນ, ແລະ
ປັນຍາຂອງພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຄຳຍ້ອງຍໍທີ່ເປັນພິດ

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເສຍເງິນ, ເວລາ, ສຸຂະພາບ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ສິນລະທຳຢ່າງ

ເຕັມໃຈ ແລະ ໂດຍເຈດຕະນາ ຍ້ອນຄຳເວົ້າທີ່ຫຼອກລວງຈາກເພື່ອນປອມ
ຈິດວິນຍານຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບຄວາມພິນາດ ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່
ກັບຄຳແນະນຳທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ການລ້ຽວຂອງ
.ການເວົ້າຈາກທີ່ຫວານຊືນ ທີ່ມີຄວາມແລ່ນຊຽມ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ການຢູ່ໃນນະລຶກກັບຄົນທີ່ຊື່ສັດແລະກົງໄປກົງມາພຽງຄົນດຽວດີກ່ວາການ

ຢູ່ໃນສະຫວັນກັບຄົນເວົ້າຈາລຽບງ່າຍແລະມີເຈດຕະນາບໍ່ດີສືບຄົນ ຄົນຍົກຍ້ອງ
ປ່ຽນສະຫວັນໃຫ້ເປັນນະລຶກ ໃນຂະນະທີ່ເພື່ອນທີ່ດີແລະສັດຊີປ່ຽນນະລຶກໃຫ້
ເປັນສະຫວັນ

ພວກເຮົາຕ້ອງເວົ້າຄວາມຈິງສະເໝີ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນພວກເຮົາຕ້ອງ

ຫຼີກລ່ຽງການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ອາດຈະເປັນຄວາມຈິງແຕ່ຮຸນແຮງ
.ແລະບໍ່ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບໃນທາງບວກ

ຕົວຢ່າງ, ຖ້າທ່ານເວົ້າກັບຊາຍຕາບອດໂດຍການເວົ້າວ່າ "ເຈົ້າຄົນຕາບອດ,"

ສິ່ງທີ່ທ່ານກຳລັງເວົ້າອາດຈະເປັນຄວາມຈິງ, ແຕ່ການເວົ້າປະເພດນີ້ບໍ່ເປັນທີ່
ປາຖະໜາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບປວດ, ສະນັ້ນຄວນຫຼີກລ່ຽງ
.ຮູບແບບທີ່ເຈັບປວດດັ່ງກ່າວ

ບໍ່ແນະນຳໃຫ້ວິພາກວິຈານຜູ້ທີ່ບໍ່ຢາກຖືກວິພາກວິຈານ, ແຕ່ມັນເປັນ

ປະໂຫຍດທີ່ຈະຮັບຟັງຄຳວິພາກວິຈານທີ່ມີນ້ຳໃຈ, ແລະ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ຈະ
ຍອມຮັບຄຳວິພາກວິຈານທີ່ຮຸນແຮງແຕ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍຮອຍຍືມ ແລະ ການຍ້ອງຍໍທີ່
.ເປັນພິດ

ຊາຍສະຫຼາດຄົນໜຶ່ງມີເພື່ອນຄົນໜຶ່ງທີ່ວິພາກວິຈານລາວຫຼາຍ, ແລະຜູ້

ຕິດຕາມຂອງຊາຍສະຫຼາດກໍ່ຮູ້ສຶກລຳຄານກັບການວິພາກວິຈານນີ້. ມື້ໜຶ່ງ,

ສາວິກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາຫາຄູຂອງລາວດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ:
".ອາຈານ, ຈົ່ງປິຕິຍິນດີ, ເພາະວ່າສັດຕູຂອງທ່ານ, ຜູ້ຈັບຜິດ, ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ
ຊາຍຜູ້ມີປັນຍາຮ້ອງໄຫ້ອອກມາແລະເວົ້າວ່າ, "ໂອ້, ຊ່າງເປັນການສູນເສຍ
ອັນໃຫຍ່ຫຼວງແທ້ໆ! ນັກວິຈານທາງວິນຍານທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ

".ແລ້ວ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍແຕກສະຫຼາຍ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ມັກການວິພາກວິຈານທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ
ແລະ ແທນທີ່ຈະມັກເສຍສະລະທຸກຢ່າງເພື່ອຄຳຍ້ອງຍໍ ແລະ ຫັນໜີຈາກຄຳເວົ້າທີ່
.ກົງໄປກົງມາຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ການຄາດຄະເນທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ
:ບຸກຄົນຄວນຖາມຕົນເອງເປັນບາງຄັ້ງຄາວວ່າ
ຂ້ອຍຖືກຫຼອກລວງດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນຫວານ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ມີຂອງຄຳ"
ຍ້ອງຍໍທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຈຳກັດປັນຍາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
"!?ຂ້ອຍຕາບອດບໍ່

ເລືອງຂອງໄພ່ພົນ ແລະ ຜີຂອງພະຍາດຕຸ່ມນັ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ໄພ່ພົນທີ່ຊອບທຳອົງໜຶ່ງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງນັ່ງສະມາທິໃນ
ຕອນກາງຄືນ, ຜີຮ້າຍທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງພະຍາດຕຸ່ມແດງໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ລາວ
:ເມື່ອລາວເຂົ້າມາໃນໝູ່ບ້ານທີ່ລາວອາໄສຢູ່, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮ້ອງໃສ່ມັນວ່າ
ຈົ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່, ຜີ, ແລະກັບໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າມາ ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ທຳຮ້າຍ"

".ຊາວເມືອງທີ່ຂ້ອຍນະມັດສະການພະເຈົ້າ
ຜີຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະຮັບພຽງແຕ່ສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ເອົາຫຼາຍກວ່ານີ້,
".ຕາມກົດແຫ່ງກຳ ແລະ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຈັກກະວານຂອງຂ້ອຍ
ຜູ້ປົກຄອງຍອມຮັບຄຳອະທິບາຍຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ
ມື້ຕໍ່ມາມີສາມຄົນເສຍຊີວິດຍ້ອນພະຍາດຝືດາດ, ແລະໃນມື້ທີ່ສາມມີອີກ
ຫຼາຍຄົນເສຍຊີວິດ, ແລະທຸກໆມື້ຫຼັງຈາກນັ້ນຊາວບ້ານບາງຄົນກໍ່ຖືກເປັນເຫຍືອ
.ຂອງພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງດັ່ງກ່າວ

ໂດຍເຊື່ອວ່າຕົນໄດ້ຖືກເປັນເຫຍືອຂອງການຫຼອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ,
ໄພ່ພົນໄດ້ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເອີ້ນຜີມາ. ເມື່ອມັນປະກົດຂຶ້ນ, ໄພ່ພົນໄດ້ຕຳໜີ
:ມັນໂດຍກ່າວວ່າ

ເຈົ້າຫຼອກລວງຂ້ອຍ, ຜີ, ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກຄວາມຈິງເມື່ອເຈົ້າບອກຂ້ອຍ"

".ວ່າເຈົ້າຈະຮັບພຽງແຕ່ສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ
ຜີຕອບວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
".ເວົ້າຄວາມຈິງ

ຜູ້ປົກຄອງເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຈະພາສາມຄົນໄປ, ແຕ່

".ພະຍາດດັ່ງກ່າວໄດ້ເອົາຊີວິດຄົນໄປຫຼາຍສິບຄົນແລ້ວ
ຜີຕອບວ່າ: "ໂອ້ ເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍເອົາພຽງແຕ່ສາມໂຕເທົ່ານັ້ນ,
"ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຕາຍຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ

ຈົງຮູ້ໄວ້, ເພື່ອນໆຂອງຂ້ອຍ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າ - ວ່າ

ຄວາມຢ້ານກົວສ້າງການສັນສະເທືອນທາງລົບພາຍໃນຄົນ, ອ້ອມຮອບລາວໃນ
ທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ຫໍລາວດ້ວຍເຊືອກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຊິ່ງຍາກທີ່ຈະກໍາຈັດ, ແລະເຮັດ
ໃຫ້ລາວມີຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບທຸກຢ່າງ ທາງລົບໃນຄົນອື່ນທີ່ຢູ່
.ອ້ອມຂ້າງລາວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຄືນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ລາວຈະນຳເອົາຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມອຸກອັງ, ຄວາມ
ສົນຫວັງ, ຄວາມສົງໄສ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະບາງທີ
.ອາດຈະເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ

ພະລັງໃຈ: ຕົວກະຕຸ້ນຂອງຈັກກະວານ

ທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວໃນຮ່າງກາຍໝາຍເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄວາມ

ຕັ້ງໃຈ

ຜ່ານລະບົບພະລັງໃຈ, ພະລັງງານຈະຖືກສົ່ງໄປຫາຮ່າງກາຍແບບໄຮ້ສາຍ

ໂດຍໃຊ້ພະລັງງານທີ່ເກັບໄວ້ໃນສະໝອງ ແລະ ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານທີ່

.ສະຫຼາດອ້ອມຮອບຮ່າງກາຍ

ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເມື່ອຍ, ທ່ານສາມາດໃຫ້ພະລັງງານແກ່ຮ່າງກາຍໄດ້ໂດຍ

.ການກິນອາຫານ, ຫາຍໃຈເອົາອົກຊີເຈນ, ຕື່ມນ້ຳ ຫຼື ຕື່ມນ້ຳອື່ນໆ

ແຕ່ເມື່ອທ່ານເຄັ່ງແຂນ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານໃຫ້ເຄິ່ງເພື່ອຍົກນ້ຳໜັກທີ່

ໜັກ, ທ່ານຈະນຳເອົາພະລັງງານເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເບິ່ງ

ບໍ່ເຫັນ

ເມື່ອທ່ານຮັດຮ່າງກາຍໃຫ້ແໜ້ນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ (ຈົນກວ່າມັນຈະສັ່ນ

ສະເທືອນໂດຍບໍ່ມີຄວາມກົດດັນ), ທ່ານຈະໄດ້ສຳຜັດກັບພະລັງງານຂອງ

.ຈັກກະວານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີສະຕິປັນຍາ

ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດສ້າງພະລັງງານ ຫຼື ກິດຈະກຳໃນຮ່າງກາຍ, ບໍ່

ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງວັດຖຸພາຍນອກຮ່າງກາຍ, ແຕ່ມາຈາກແຫຼ່ງສະຫວັນທີ່ເຊື່ອງ

.ໄວ້ ແລະ ມີຢູ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຮ່າງກາຍ

ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພະລັງງານຂອງ

ຈັກກະວານ, ກ່ອນອື່ນໝົດຄົນເຮົາຕ້ອງຊອກຫາການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ຂາດຫາຍໄປ

ລະຫວ່າງສະຕິ ແລະ ສານ, ລະຫວ່າງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານ. ການເຊື່ອມຕໍ່

ນີ້ສາມາດພົບໄດ້ໂດຍການສຸມໃສ່, ການນັ່ງສະມາທິ, ແລະ ການຮັບຮູ້ລັກສະນະ

.ທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບສະຕິອັນສູງສົ່ງ

ຊີວິດຄືລົດພ່ວງ

ຫຼາຍຄົນທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນປີກາຍນີ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາດຽວນີ້, ແລະໃຜຮູ້

?ວ່າໃຜຈະຢູ່ທີ່ນີ້ໃນປີໜ້າ

ນັ້ນແມ່ນຊີວິດ, ແລະການເດີນທາງຂອງມັນຍັງສືບຕໍ່ ມັນເປັນຄືກັບລົດຄາຣາ

ວານທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງນຳໃນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ

ເພື່ອນຮ່ວມງານບາງຄົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຊຸມແຫ່ງການສູນເສຍ,
ແຕ່ເມື່ອຄວາມເຈັບປວດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານລື້ນເຫຼືອ, ພວກ
ເຂົາຈະເລີ່ມຊອກຫາການຊີນໍາ ແລະ ການຊີນໍາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂະບວນ
ແຫ່, ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກນີ້: ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຖືກແຍກອອກຈາກກັນໃນຂະບວນຄາຣາວານນີ້,
ແລະ ຄວາມລຶກລັບອ້ອມຮອບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດຈົບ, ຊີວິດຍັງຄົງມີຄວາມ
ໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງ: ເຄື່ອນພວກເຮົາເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
.ຢ່າງຈິງຈັງ

:ໂລກນີ້ຍັງສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກັບລະຄອນ
ຊີວິດນິຄົເລືອງທີ່ເລົ່າໂດຍຕົວລະຄອນ ກາງຄືນຄືບ່ອນປິດບັງ ແລະ ກາງ"
"ເວັນຄືສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ

ນັກສະແດງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ມັນມີຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເວທີ, ແລະ
ຫຼັງຈາກບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າສິນສຸດລົງ, ນັກສະແດງບໍ່ໄດ້ຢຸດມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ຈະ
.ຫາຍໄປຢູ່ຫລັງຜ້າມ່ານຂອງອິເທີເຟືອຊອກຫາການພັກຜ່ອນ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ຕາມແຜນການຂອງຜູ້ອໍານວຍການໂຮງລະຄອນສະຫວັນທີ່
ຈະສະແດງບົດບາດຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະໜຶ່ງໃນເວທີຊີວິດນີ້ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍ
.ອອກຈາກສາກ

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕາຍໃນຄວາມໝາຍແບບດັ່ງເດີມຂອງຄວາມຕາຍ, ແຕ່ພວກ
ເຮົາຫາຍໄປຢູ່ຫຼັງຜ້າມ່ານແຫ່ງເວລາ, ຕາມທິດທາງຂອງຜູ້ກໍາກັບໂຮງລະຄອນ
.ຈັກກະວານ

ພວກເຮົາຈະປະກົດຕົວຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດເປັນຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລື້ອ ຈົນກວ່າ
ພວກເຮົາຈະເປັນແມ່ບົດໃນການສະແດງ ແລະ ສະແດງບົດບາດຂອງພວກເຮົາ
.ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມພຣະປະສົງອັນສູງສົງ

ເມື່ອເຮົາປັບປຸງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງ
ຂອງຜູ້ຈັດການສູງສຸດ ແລະ ຜູ້ວາງແຜນໂດຍບໍ່ສູນເສຍຄວາມກ້າຫານ ຫຼື ແຊກ
ແຊງລາຍລະອຽດຂອງແຜນການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້, ເຮົາຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ
ພະຍາຍາມອີກ, ແຕ່ຈະກາຍເປັນເສົາຄ້າອະມະຕະໃນໂຄງສ້າງຂອງການມີຢູ່
.ນິລັນດອນ, ຜູ້ອາໄສຢູ່ຖາວອນໃນອານາຈັກສະຫວັນ

ພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດໄປ
ຜູ້ໃດທີ່ເຮົາຊະນະໄດ້, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນເສົາຄ້າໃນວິຫານອັນສັກສິດ
.ຂອງເຮົາ, ແລະເຂົາຈະບໍ່ອອກໄປອີກ

* * *

ໃນຕອນທໍາອິດຂ້ອຍລ້ຽງເລໃຈທີ່ຈະກາຍເປັນຄູສອນ, ຍ້ອນວ່າຄວາມ
ຕ້ອງການ ແລະ ຜົນສະທ້ອນແມ່ນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ, ເນື່ອງຈາກຄູ

ຕ້ອງເປັນຕົວດູດຊຶມຄວາມຕົກໃຈ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ລາວຮູ້ສຶກລົບກວນ ແລະ
.ສັບສົນ, ລາວກໍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລາວໄດ້
, ຄູ່ທີ່ແທ້ຈິງຕ້ອງຮັກທຸກຄົນ, ເຂົາໃຈມະນຸດຊາດ, ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ເມື່ອຄູ່ສອນຂອງຂ້ອຍ (ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ) ບອກຂ້ອຍວ່າບົດບາດຂອງຂ້ອຍ
ໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນການເປັນຄູ່ສອນທາງວິນຍານ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽກຮ້ອງພະລັງອັນບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍ

ເມື່ອຂ້ອຍເລີ່ມປັນຍາ, ຂ້ອຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເວົ້າບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມຮູ້
ຈາກປຶ້ມທີ່ມາຈາກການສຶກສາທິດສະດີ, ແຕ່ຈາກແຮງບັນດານໃຈພາຍໃນ, ໂດຍ
ຮູ້ດີວ່າພະລັງສ້າງສັນທີ່ບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາທີ່ບໍ່ເຄີຍໝົດໄປນັ້ນແມ່ນຢູ່
.ເບື້ອງຫຼັງຄໍາເວົ້າທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ

ອໍານາດນັ້ນຍັງໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນຂົງເຂດອື່ນໆເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນ
ວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃນຫຼາຍໆວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຈິດໃຈຂອງມະນຸດເພື່ອເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນອະມະຕະ
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຈິງເຮັດເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ແຕ່
ແທນທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຮັດມັນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
".ໃຫ້ພຣະອົງນໍາພາຂ້າພະເຈົ້າ, ດົນໃຈຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈັບມືຂ້າພະເຈົ້າ
ຄົນເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆໄດ້ດ້ວຍວິທີທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະ
ລາວຄວນຈະເປັນຄົນທີ່ດີທີ່ສຸດໃນຂະແໜງການເຮັດວຽກຂອງລາວ, ແລະ
.ບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ຊີວິດຂອງລາວດໍາເນີນໄປໃນທາງທໍາມະດາ
ແລະ ເພື່ອເຮັດສໍາເລັດສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ ສິ່ງທີ່

ຈະເຮັດໃຫ້ໂລກປະຫຼາດໃຈ
ແລະ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອົງປະກອບອັນສູງສົງທີ່ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ
ແລະ ມີນະວັດຕະກໍາ ເຮັດວຽກຜ່ານ ແລະ ໂດຍພຣະອົງ
ຄົນເຮົາຕ້ອງມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວທີ່ຈະຍ່າງໄປ
ຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດເຖິງຄວາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ
.ຄວາມຜິດພາດໃນອະດີດມາເປັນອຸປະສັກ

ຊີວິດອາດຈະມີດມົວ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອາດຈະມາເຖິງ ແລະ ໂອກາດ
ອາດຈະສູນເສຍໄປໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຄວັດໄວ້, ແຕ່ສາວິກບໍ່ຄວນເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ
""ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຂ້ອຍ ແລະ ຊະຕາກໍາຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ແລ້ວ

?ໃຜສາມາດສະເໜີຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃດໆໃຫ້ແກ່ຄົນແບບນີ້ໄດ້
ຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນອາດຈະປະຕິເສດລາວ, ໂຊກດີອາດຈະປະຖົມລາວ -
ອີງຕາມການຮັບຮູ້ຂອງລາວ - ແລະ ກໍາລັງຂອງມະນຸດ ແລະ ທໍາມະຊາດອາດຈະ
ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດຕໍ່ຕ້ານລາວ, ແຕ່ລາວສາມາດ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຄິດສ້າງສັນພາຍໃນລາວ, ຕ້ານທານການໂຈມຕີຂອງຝ່າຍ

ກົງກັນຂ້າມທັງໝົດ ແລະ ເດີນຂະບວນຢ່າງມີໄຊໄປສູ່ສະຫວັນແຫ່ງຜົນສຳເລັດ
.ຕົວຈິງ

ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະພ່າຍແພ້ຮ້ອຍເທື່ອ, ຈິງຕັ້ງໃຈວ່າເຈົ້າຈະເຮົາຊະນະ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະໄດ້ຮັບມົງກູດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ
ຄວາມຜິດຫວັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ຕະຫຼອດໄປ, ແລະຄວາມອຸກອັງເປັນການທົດສອບ
ຊົ່ວຄາວ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາມີໄຊຊະນະໃນຊີວິດ ແລະ ສະແດງພະລັງຢ່າງ
ເຕັມທີ່ພາຍໃນຕົວເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດປະຕິບັດບົດບາດສູງສຸດຂອງ
.ພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງສຳເລັດຜົນໃນເວທີຊີວິດ
ໃນນະລຶກກັບນັກປາດ

ຄັງໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ມີນັກບວດຜູ້ໜຶ່ງອາໄສຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງ.
ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີໃນຊີວິດຂອງລາວໃນການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິງ, ແຕ່ໂຊກ
ບໍ່ດີ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຜົນ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຊື່ນຊົມຍິນດີໃນການ
ເກັບກ່ຽວຄວາມສະຫງົບສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ, ເຖິງວ່າລາວໄດ້ພະຍາຍາມຄືນຫາ
.ແລະ ສືບສວນຄວາມລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກກໍຕາມ
ເຖິງແມ່ນວ່າເພື່ອນຂອງພວກເຮົາຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍບັນຍາກາດທີ່ສະຫວັນ
ຕະຫຼອດເວລາ ໃນດ້ານທົ່ວທັດທີ່ສວຍງາມ, ຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈດີ, ປຶ້ມທີ່ມີຄ່າ,
ແລະ ວົງມົນແຫ່ງຄວາມຊົງຈໍາທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແຕ່ຈິດໃຈຂອງລາວຍັງສືບຕໍ່ຄິດຫາ
.ວິທີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະປຸ້ນຈີ ແລະ ທໍາຮ້າຍຜູ້ຄົນ

ຄວາມຄິດນັ້ນຢູ່ນອກເໜືອການຄວບຄຸມຂອງລາວ ແລະ ເບິ່ງຄືວ່າມາຈາກ
ເຫດກໍາມາແຕ່ບູຮານ. ລາວພະຍາຍາມກໍາຈັດຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ພໍໃຈເຫຼົ່ານັ້ນຫຼາຍ
ເທື່ອໃດ, ຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຍິ່ງບຸກລຸກຈິດໃຈຂອງລາວຫຼາຍຂຶ້ນເທື່ອນັ້ນ,
.ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງລາວ ແລະ ລັກເຮົາຄວາມສະຫງົບໄປຈາກລາວ
ສຸດທ້າຍ, ລາວໄດ້ສັນຍາກັບຕົວເອງວ່າ: "ຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ອະທິຖານ ແລະ
ອ້ອນວອນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢຸດຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກຄວາມຄິດທີ່
ລົບກວນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ແທງຢູ່ຂ້າງໆຄວາມສະຫງົບຂອງຂ້ອຍໃນລະຫວ່າງການນັ່ງ
".ສະມາທິຂອງຂ້ອຍ

ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປ, ຈາກນັ້ນສອງຊົ່ວໂມງ, ແລະຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍໄດ້
ເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງລາວຄືກັບພະຍຸເຮືອເຄນ, ກະທົບໂຄງສ້າງຂອງການຄິດ
.ຂອງລາວ ແລະສິ້ນມັນຢ່າງຮຸນແຮງ

ໃນທີ່ສຸດ, ຫຼັງຈາກຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໜັກໜ່ວງສາມຊົ່ວໂມງ, ຄວາມ
ຄິດທີ່ລົບກວນກໍຫາຍໄປຈາກໃຈຂອງລາວຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະ ໃນສະຖານທີ່
ນັ້ນ, ລາວໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດທີ່ສວຍງາມ, ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຢູ່ໃນ
.ສະພາບທີ່ເປັນເນື້ອໜັງແລະເລືອດຕໍ່ໜ້າລາວ

ໄພ່ພົນຜູ້ມີສະຫງ່າງາມບໍ່ພຽງແຕ່ປະກົດຕົວມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ກ່າວ

:ດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດວ່າ

ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ໃນຊາດກ່ອນໜ້ານີ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າເຄີຍເປັນໂຈນມີ"

ອາຊີບທີ່ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນອັນນອກຈາກການຫຼອກລວງຄົນອື່ນ ແລະ ປຸ່ນເອົາ
ຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເສຍຊີວິດ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະແກ້ໄຂຕົນເອງ ແລະ ສັນຍາກັບຕົວ
ເອງວ່າເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງການປະພຶດທີ່ໜ້າອັບອາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມດີ. ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ເຈົ້າໄດ້ເກີດມາໃນຊີວິດນີ້ດ້ວຍຄວາມ
ຕັ້ງໃຈທາງວິນຍານທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເປັນຄົນດີ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຍັງໄດ້

"ນໍາເອົາຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີທີ່ເປັນຈຸດສຸມຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າໃນຊາດກ່ອນໜ້ານີ້
ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໂຊກຮ້າຍ, ລູກເອີຍ, ທີ່ລູກອາໄສຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມ"

ສຸກເຫຼົ່ານີ້, ອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍເພື່ອນທີ່ດີ, ວົງມົນແຫ່ງຄວາມຊຶ່ງຈໍາ ແລະ ການ
ໂຕ່ຕອງ, ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີທັງໝົດນັ້ນ, ລູກກໍອາໄສຢູ່ໃນນະລຶກແຫ່ງຄວາມກັງວົນ

".ທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ທໍາລາຍ ແລະ ວຸ້ນວາຍ

:ຫຼັງຈາກງຽບໄປຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຜູ້ປົກປ້ອງກໍສືບຕໍ່ຄໍາປາໄສຂອງລາວວ່າ

ດັ່ງນັ້ນ, ອີງຕາມກົດໝາຍສາກົນ, ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມ"

ສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂອກາດທາງວິນຍານທີ່ມີໃຫ້ເຈົ້າໃນ
ຊາດນີ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການນັ່ງສະມາທິຂອງເຈົ້າ

ເປັນສອງເທົ່າໃນຕອນນີ້, ເມື່ອເຖິງເວລາຕາຍເຈົ້າຈະຕ້ອງເລືອກລະຫວ່າງສອງ
:ຢ່າງຄື

ບໍ່ວ່າຈະໄປຢູ່ສະຫວັນກັບຄົນໂງ່ສືບຄົນ ຫຼື ໄປຢູ່ນະລຶກກັບຄົນສະຫຼາດ"

"?ພຽງຄົນດຽວ, ເຈົ້າຈະມັກອັນໃດຫຼາຍກວ່າກັນ

:ສາວິກຕອບໂດຍບໍ່ລັງເລວ່າ

ໂອ້ ເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າມັກຢູ່ໃນນະລຶກກັບຄົນທີ່ມີປັນຍາພຽງ"

ຄົນດຽວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງວ່າ ຄົນໂງ່ສືບຄົນ

ເຮັດໃຫ້ນະລຶກກາຍເປັນສະຫວັນ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໃນຫົວໃຈຂອງ

ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກັບຄົນທີ່ມີປັນຍາພຽງຄົນ

ດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ທາງລຸ່ມຂອງໂລກໃຕ້ດິນ ລາວກໍຈະຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປ່ຽນ

".ນະລຶກໃຫ້ເປັນສະຫວັນ

ອິດສະລະພາບໃນການປາຖະໜາ

ຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນກິນຊີນສາມຄາບຕໍ່ມື້, ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນ

ເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນກິນຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້ປະເພດໝາກໄມ້ແຫ້ງເທົ່ານັ້ນ ແລະ

!ເຂົາເຈົ້າຈະເຈັບປ່ວຍຖ້າພວກເຂົາປ່ຽນອາຫານການກິນໄປໜ້ອຍໜຶ່ງ

ຄວາມເຊື່ອດັ່ງກ່າວແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການເປັນທາດ ບຸກຄົນບໍ່ຄວນ
ປ່ອຍໃຫ້ນິໄສໃດໆໃນຊີວິດມາຈຳກັດຕົນເອງ, ແຕ່ຄວນມີຄວາມສາມາດໃນການ
.ປ່ຽນແປງນິໄສຂອງຕົນຕາມສິ່ງທີ່ປັນຍາແນະນຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງກຳນົດ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊື່ສັດ, ໂດຍໃຊ້ອຳນາດຂອງການ
.ເລືອກທີ່ມີອິດສະລະ, ຂັບເຄື່ອນ ແລະ ນຳພາດ້ວຍຄວາມຮູ້ທີ່ດີ
ຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄວນຈະສາມາດນອນຢູ່ເທິງຫີນອນທີ່ອ່ອນນຸ້ມໄດ້ຄືນໜຶ່ງ, ແລະ
.ນອນຢູ່ເທິງພື້ນອີກຄືນໜຶ່ງ, ດ້ວຍຄວາມສະດວກສະບາຍຄືກັນ
ການຫລົບໜີອັນມະຫັດສະຈັນຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງນິໄສນັ້ນຄືການປົດປ່ອຍທີ່
ຜູ້ມີປັນຍາຮຽກຮ້ອງ
ບາງຄົນເຊື່ອວ່າອິດສະລະພາບຄືການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຄົນເຮົາມັກເຮັດ,
ແລະນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເອີ້ນວ່າອິດສະລະພາບໃນຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ແລະ
.ຄວາມປາຖະໜາ
ເນື່ອງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງອິດສະລະ
ພາບ, ພໍແມ່ບາງຄົນເຮັດໃຫ້ລູກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນທາດຂອງນິໄສໂດຍການເຊື່ອຟັງ
.ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການພິຈາລະນາ
ໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງນີ້, ເດັກຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍເຊື່ອວ່າຕາບໃດທີ່ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງລາວບັນລຸຜົນ, ລາວຈະຍັງຄົງມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງ
.ຊີວິດແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
ແຕ່ຕໍ່ມາລາວຮູ້ວ່າລາວຖືກຫຼອກລວງ ໂລກພາຍນອກເຮືອນແຕກຕ່າງຢ່າງ
ສິ້ນເຊີງຈາກສິ່ງທີ່ລາວເຫັນ ແລະ ຄຸ້ນເຄີຍກັບພາຍໃນເຮືອນ
ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງໃນຊີວິດ!
ຄົນອື່ນອາດຈະຍູ້ລາວໄປຂ້າງໜ້າໃນການແຂ່ງຂັນທີ່ວຸ້ນວາຍຂອງພວກເຂົາເພື່ອ
ໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການ, ແລະລາວກໍກາຍເປັນຄົນຢ້ານ, ໃຈແຂງກະດ້າງເພື່ອ
ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ບັນລຸຄວາມຢາກຂອງລາວ, ໂດຍເຊື່ອວ່າ
ການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງຮ່າງກາຍແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງ
.ມະນຸດ, ແນ່ນອນວ່າໂລກນີ້ແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ພໍແມ່ຕ້ອງຝຶກຝົນລູກໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີການຕັດສິນໃຈ
ທີ່ດີ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເດີນໄປໃນໂລກໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ
.ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງມັນ

* * *

ພວກເຮົາສັນລະເສີນ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຂອງຂວັນຂອງ
ແຕ່ລະປີໃໝ່ ແລະ ສຳລັບຄວາມຫວັງ ແລະ ຄຳສັນຍາຂອງຄວາມສຳເລັດທີ່ມັນ
.ນຳມາໃຫ້ພວກເຮົາ
ບໍ່ມີພະລັງໃດໜຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າການອ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ຈາກໃຈຈິງເພື່ອ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອນຳເອົາການປ່ຽນແປງທີ່ດີເລີດມາສູ່ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ

ແລະ ໃນສະພາບການຂອງໂລກ, ແລະ ເພື່ອບັນລຸສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນ
.ພີ່ນ້ອງກັນຂອງມະນຸດ

ພວກເຮົາອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າການອະທິຖານສ່ວນຕົວທີ່ຈິງໃຈ, ການ
ຮັບຮູ້ທີ່ສູງສົງ, ແລະຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະກາຍເປັນພະລັງທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນທີ່ນໍາມາເຊິ່ງການປ່ຽນແປງທີ່ແທ້ຈິງໃນພື້ນທີ່

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພື່ອວ່າພວກ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການນໍາພາໂດຍແສງສະຫວ່າງ ແລະ ໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງເທິງເສັ້ນທາງ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະອົງໃນໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຫົວໃຈຂອງຄົນອື່ນ, ແລະ ຖື
ໄຟສາຍແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ໃຊ້ພອນສະຫວັນຂອງພວກ
.ຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງພໍໃຈ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຜູ້ຄົນ

ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສ້າງທໍ່ສົ່ງພະລັງງານຂອງຈັກກະວານ ແລະ ແສງ

ສະຫວ່າງທີ່ນໍາພາຂອງພຣະອົງຈະໄຫຼຜ່ານໄປເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນ ແລະ ບັນເທົາ

ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະຂອບໃຈ

.ພຣະອົງທີ່ພວກເຮົາມີພະລັງທີ່ຈະຊ່ວຍມະນຸດຊາດ ແລະ ຕົວເຮົາເອງ

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນອົກເຫັນໃຈຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານ

ພວກເຮົາເຜີຍແຜ່ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ເຈດຕະນາທີ່ດີໄປຫົວໂລກ

ຂໍໃຫ້ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນອ້າຍນ້ອງກັນ ກາຍເປັນປະສົບການທີ່ມີ

ຊີວິດຊີວາ

ຈາກຄໍາເວົ້າຂອງຄູບາ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຜູ້ຄົນຈົມກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການຍອມສະລະບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນ

ຊີວິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວເຂົາເຈົ້າຍອມສະລະສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າ

ຫຼາຍຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ, ແລະບາງຄັ້ງ

ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເສຍສະລະຕົນເອງເພື່ອເງິນ, ເຊິ່ງມັນອາດຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍ

.ແລະການສູນເສຍ

ຈົງມອບຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້

ກາຍເປັນຄືກັບທຳນອງທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສວຍງາມ

ຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າເຂົ້າຂ້າງໃນຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ອານາຈັກອັນກວ້າງ

ໃຫຍ່ໄພສານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຈົ້າ

ໃນເຮືອແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ເຈົ້າສາມາດລ່ອງເຮືອໄປສູ່ໂລກທີ່ເກີນ
ຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາ ບ່ອນທີ່ນ້ຳພູອັນສູງສົ່ງໄຫຼອອກມາໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຈາກ
.ຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ, ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ອນແອ ຫຼື ເຂັ້ມແຂງ, ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ມີ
ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຮັງມີ ຫຼື ທຸກຍາກ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງ
.ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວາມຮັງມີອາດຈະຖືກເອົາໄປຈາກບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ຫຼື ພວກເຂົາອາດຈະຖືກ
ເອົາໄປຈາກມັນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາ
ມັນໄປນຳພວກເຂົາໄດ້. ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນຢູ່ທີ່ການໃຊ້ຈ່າຍມັນໃນການ
ກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໃນການນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນ
.ທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຕີຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຄົນເຮົາພໍໃຈ

ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົນເອງ, ລືມ ຫຼື
ບໍ່ສົນໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວມສະແຫວງຫາ
ຄວາມທຸກຍາກທີ່ມີໜຶ່ງຈະເປັນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມ
ຮັງມີຂອງເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທຳທີ່ດີ ບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງມາສູ່ຕົນເອງໃນພາຍຫຼັງຄວາມຕາຍ ແຕ່ເກີດມາທຸກຍາກ, ດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກຂອງຄົນຮັງມີ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ ຈະດຶງດູດຄວາມດີ ແລະ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສກໍຕາມ

ເມື່ອທ່ານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ລືມຄວນໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ທ່ານຈະພົບວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງການ
ຫຍັງເລີຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ລືມວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄ້າຊູໂດຍກົງ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຈິດໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ກິດຈະກຳ
ຂອງພວກເຮົາທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກ
ພຣະອົງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍກົງຈາກພຣະອົງ ແລະ ພວກ
ເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນໝົດຮຽວກັບຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
.ພຣະອົງ

ການຝຶກສະມາທິໃຫ້ຫຼັກຖານເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄືນແຫ່ງ
ຄວາມຮູ້ສຶກຖືກກຳຈັດອອກຈາກໜອງນ້ຳຂອງຈິດໃຈ, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຈະ
ເກີດຂຶ້ນຈາກຈິດວິນຍານ ຄວາມສຸກນີ້ມີຢູ່ແລ້ວພາຍໃນຈິດວິນຍານ, ແຕ່ມັນຖືກ
.ປົກປິດໄວ້

ໄອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອເຮັດສໍາເລັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະກ້າວໄປສູ່
ຜົນສໍາເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸທັງໝົດຈະບັນລຸຜົນສໍາເລັດ,
ແຕ່ມັນກໍພຽງແຕ່ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສົມບູນ - ແລະໂດຍການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະຄົ້ນພົບອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ
.ແລະ ແລ່ນຢູ່ໃນສວນ ແລະ ຫຼັງຫຍ້າຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງຈິດວິນຍານ
ເຮືອນ: ຈະຕຸລັດໄຊຊະນະ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຊ້ເວລາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄລ່ຕາມຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນໜຶ່ງແລ້ວ
ອັນໜຶ່ງອີກ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ຄົນເຮົາຄວນດໍາລົງ
ຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ເຂົ້າຫາຊີວິດດ້ວຍຄວາມສະບາຍໃຈ. ເປັນການດີທີ່ຄົນ
ເຮົາຄວນໃຊ້ເວລາຢູ່ຄົນດຽວ, ຄິດເຖິງການກະທໍາຂອງຕົນເອງເປັນບາງຄັ້ງຄາວ,
ແລະ ຝຶກຝົນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ເຊິ່ງນໍາມາເຊິ່ງການປົນປົວ, ການຟື້ນຟູ
.ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃໝ່

ຖ້າມີສິ່ງລົບກວນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ສິ່ງກະຕຸ້ນອື່ນໆໂຈມຕີຄວາມຮູ້ສຶກ,
ເສັ້ນປະສາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ພະລັງງານທີ່ສໍາຄັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍຈະຖືກ
ເສຍໄປ, ແລະ ຈິດວິນຍານຈະຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ທຸກທໍລະມານ. ນອກຈາກນັ້ນ,
ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນກັງວົນຫຼາຍເກີນໄປກັບການແກ້ໄຂ ຄົນອື່ນ; ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາ
.ຄວນແກ້ໄຂຕົນເອງກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຄົນອື່ນ

ໃຫ້ຮູ້ວ່າບ້ານຄືສະໜາມຮີບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຄົນທີ່ເປັນນາງຝ້າຢູ່ໃນບ້ານກໍ
ຈະເປັນນາງຝ້າຢູ່ທຸກບ່ອນ
ຄວາມອ່ອນຫວານຂອງສຽງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ແນະນໍາໂດຍ
ພຶດຕິກຳທີ່ສູງສົ່ງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນຫຼາຍກວ່າໃນບ້ານເຮືອນຫຼາຍກວ່າ
.ບ່ອນອື່ນ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມມືດບໍ່ສາມາດຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງໄດ້,
ຄວາມມືດຂອງພະຍາດກໍຕ້ອງຫາຍໄປເຊັ່ນກັນ ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ
.ສ່ອງແສງໃນຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້
ເມື່ອຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະປົນປົວ, ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານ
ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ມີບັນຫາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສິ້ນຫວັງ, ໂດຍສົມມຸດວ່າພຣະເຈົ້າ
ຈະບໍ່ຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານແຕ່ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າ ເພື່ອວ່າ
.ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າແລ້ວຫຼືບໍ່
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຟັງເພງທີ່ອອກອາກາດຜ່ານທາງອາກາດ
ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງຮັບສັນຍານທີ່ມີບັນຫາໄດ້, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສັນ
ສະເໜີຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ປັນຍາທີ່ອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ

ດ້ວຍອຸປະກອນທາງຈິດທີ່ເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ກັງວົນ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສົງໄສ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທຸກປະເພດ
ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ໃນຍາມທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຍາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ
ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນຍາມມືດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ໃນທຸກ
ສະຖານະການ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ຕໍ່ມື້ແຫ່ງ
ຄວາມຜາສຸກ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ຊ່ວຍພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປີດຕາແຫ່ງສັດທາ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງປົນປົວພະຍາດ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກ
ທັງໝົດ

ຂ້ອຍເປັນນາຍເຮືອຂອງເຮືອແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ດີ, ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ມີປະໂຫຍດຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະ
ຄວບຄຸມເຮືອແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ກັບດາວເຄາະແຫ່ງສັນຕິພາບ
ທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ
ຂ້ອຍຈະໃຊ້ທັກສະການຄິດສ້າງສັນຂອງຂ້ອຍເພື່ອບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນທຸກ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຂ້ອຍ ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມຊ່ວຍຕົວເອງ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະໄຖ່ສວນແຫ່ງຊີວິດດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ ແລະ ຫວ່ານ
ມັນດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກ ຂ້ອຍຈະ
ຫົດນ້ຳເມັດພັນດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າ
ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະຜູ້ມີອຳນາດທີ່ຈະປະທານຜົນລະປູກທີ່ຍຸດຕິທຳໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກຕາມທີ່ຄາດໄວ້, ຂ້ອຍຈະຍັງຄົງ
ຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈທີ່ມາຈາກ
ການພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ

ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍສາມາດພະຍາຍາມຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ
ຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂ້ອຍຈະຂອບ
ພຣະຄຸນພຣະອົງເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມເຮັດພຽງແຕ່ການກະທຳທີ່ສູງສົ່ງແລະມີຄ່າຄວນ,
ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂລກກຳລັງເຕັມໄປດ້ວຍພາຍຸທາງທຳມະຊາດ ແລະ ພາຍຸຂອງມະນຸດ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂລ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນບ່ອນຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພຈາກພາຍຸ, ພະຍຸ
ເຮືອເຄນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກນີ້. ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ, ກໍບໍ່ມີຄວາມ
ຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມໂສກເສົ້າ ຜູ້ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ພູມໃຈໃນ
ການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ຂອງເຫດການຕ່າງໆ, ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່
ກັບລາວ, ປົກປ້ອງລາວຈາກອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມລາວເລີຍເຖິງແມ່ນວ່າ

ຈະເປັນເວລາດຽວ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຈຶ່ງຫາຍໄປຈາກຫົວໃຈຂອງລາວ
.ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ, ເປັນການປົກປ້ອງທີ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໄດ້

ການບໍ່ຢ້ານກົວໝາຍເຖິງການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີສັດທາໃນຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເມດຕາ,
.ຄວາມຮັກ ແລະ ການປະກົດຕົວຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງພຣະອົງ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້
ຈິດໃຈມົວໝອງ, ແລະເຮັດໃຫ້ຈັ່ງຫວະທຳມະຊາດຂອງຫົວໃຈບົກຜ່ອງ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍ
ແລະ ການເຈັບປ່ວຍທາງຈິດໃຈ. ແທນທີ່ຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມກັງວົນ ແລະ
ການກັກຂັງທາງຈິດໃຈ, ບຸກຄົນຄວນຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າລາວປອດໄພໃນການ
ປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເຫັນທຸກຢ່າງ, ຜູ້ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ປອດໄພໃນປ້ອມປາ
ການທີ່ແຂງແຮງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ການ
.ຄູແລຂອງພຣະອົງ

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນປ່າອາຟຣິກາ, ໃນສະໜາມຮີບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບ
ປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມລືໄພ
ໃນພຣະອົງ ບໍ່ມີວິທີການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່ານີ້ ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາ
ຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍມີສັດທາ
ຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍ່ລະມັດ
ລະວັງ ຫຼື ກະທຳທີ່ບໍ່ສະຫຼາດໃນເວລາທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແທນ
ທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຢືນຢັນກັບຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຫົດລອງໄດ້ ຖ້າຄົນເຮົາ
.ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ, ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກ

ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕົກລົງມາຄືກັບຫົມະຖະຫຼົມ, ເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້
ພວກມັນມາທຳລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ ຫຼື ປັດບັງວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນ ແລະ
ວິທີການທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ມີເຫດຜົນຂອງເຮົາ, ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາ
ສັດທາຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຜິດທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດຂອງເຮົາ,
ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາທາງອອກ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ເຮົາ
ຈະພົບມັນ ໃນທີ່ສຸດ, ສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າລິດອຳນາດ ແລະ ການ
ອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ. ຜູ້
ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ແທນທີ່ຈະ
ພະຍາຍາມເຈາະເຂົ້າໄປໃນຜ້າມ່ານດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ຈະພົບວ່າປະຕູໄດ້ເປີດໄວ້ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ - ປະຕູທີ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອເຄາະປະຕູ

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍສະດຸດລົມ

ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນໍາພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່
ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະເຈົ້າເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ
ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ,
ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນໍາພາ, ແລະ ເປັນດາວນໍາພາສໍາລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
.ທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີນໍາ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການໄຕ່ຕອງທາງຈິດໃຈ ແລະ ການໄຕ່ຕອງທາງ
ວິນຍານ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ, ພວກເຂົາ
ຈະກາຍເປັນຄືກັບເຄື່ອງບັນທຶກທີ່ຢ່າງໄປມາ, ເວົ້າສຸພາສິດ ແລະ ປະໂຫຍກທີ່ສູງ
ສົ່ງຊ້າໆ, ແລະ ຄົນອື່ນຖືວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ ແລະ ມີຄວາມຮູ້. ແຕ່ຄວາມ
ຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງໂດຍກົງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້
ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງວິນຍານ. ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ຫຼື ຄວາມຮູ້
ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາແບບນີ້ເຮັດໃຫ້ "ຕົນເອງ" ຖືກຜູກມັດກັບຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ເຊິ່ງຕົວມັນເອງຖືກຈຳກັດໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍະພາບ. ຄວາມຮູ້
ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ຄວນແນະນໍາໃຫ້ບໍ່ເສຍ
ເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ,
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຫຼົງທາງຢູ່ໃນປ່າທາງປັນຍາທີ່ໝາແໜ້ນ, ບໍ່
.ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

ຂະບວນການນີ້ຈະບໍ່ນໍາໄປສູ່ການຮູ້ຄວາມຈິງ ເພາະວ່າຄວາມຈິງຢູ່ເໜືອ
ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ ຫຼາຍຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມວິທີການນີ້
.ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເພື່ອຫາເງິນ
ແລະ ຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກດຶງດູດເຂົ້າສູ່ໂລກວັດຖຸ ແລະ

ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສັບສົນທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນສະຫຼາດຈິງເວົ້າວ່າບຸກຄົນບໍ່
ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ການສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຢ່າງນັ້ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນ
ຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້
ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຄວນໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງ
ສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງ
ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າພັດທະນາຄວາມ
ເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ພາຍໃນຕົນເອງ ແລະ ຍືນຢັນຄວາມຈິງທາງວິນຍານທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າຄຸມທີ່
.ໝາແໜ້ນຂອງວັດຖຸນິຍົມ. ສະພາບນີ້ເອີ້ນວ່າການພິຈາລະນາຈິດວິນຍານ

ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງມາກ່ອນ
ໃນຊີວິດຂອງເຮົາສະເໝີ ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕທາງ
ວິນຍານແມ່ນການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ຈິງໃຈກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຊິ່ງຜ່ານທາງນັ້ນ
ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນການປ່ຽນແປງທີ່ດີເລີດ ແລະ ໃນທາງບວກ ເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມ
.ປະທັບໃຈເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຢາກເບິ່ງງານສະແດງ, ຫຼື ຊື້ເສື້ອຜ້າໃໝ່ ຫຼື ລົດໃໝ່, ມັນບໍ່
ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮຸ່ນຮຸນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ?
ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ວິທີການບັນລຸ ຫຼື ໄດ້ຮັບມັນ? ລາວຈະບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນ
ກວ່າລາວຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວ, ແລະ ລາວຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງ
.ບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄວນຈະມີວິໄນກັບການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ນ້ອຍກວ່າທັງໝົດຈະຖືກປ່ຽນໄປສູ່ຄວາມ
ປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສືບສານກັບພຣະອົງ

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ

ສຽງຮ້ອງຂອງຈິດວິນຍານຈະສຳຜັດຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຄຳຕອບ
.ຈະມາ, ນຳເອົາຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມານຳ

ການເວົ້າຈາດ້ວຍສະຕິປັນຍາຈະພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ ຈົນກວ່າທ່ານຈະມີ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ

ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນພຽງແຕ່ການຄິດ
ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍ
ຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ສູງສຸດ

ຜົນສຳເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ

ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກຳລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

ຄວາມລັບຂອງການເຕີບໂຕ

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່

ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້

ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີ

ຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່ລະລາຍແຮ່

ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກກ້າທີ່ສວຍງາມ, ແຂງແຮງ, ແລະ ຄ່ອງແຄ້ວ.

ປັນຍາທີ່ພວກເຮົາຫລໍ່ຫລອມຜ່ານແປວໄຟທີ່ຮ້ອນແຮງຂອງປະສົບການແມ່ນໜ້າ

ອັດສະຈັນແທ້ໆ. ຊີວິດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍລິສຸດ, ປ່ຽນລັກສະນະພື້ນຖານຂອງ

ພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນອົງປະກອບທີ່ມີຄ່າ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດດຳລົງຊີວິດ

ດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດພອຍ, ແຂງແຮງຄືກັບເຫຼັກກ້າ, ແຕ່ມີຄວາມ

ຍືດຫຍຸ່ນແລະຍືດຢຸ່ນ, ງໍໄດ້ໂດຍບໍ່ແຕກຫັກພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມ

.ທຸກຍາກລຳບາກ

ເມື່ອເຮົາເຫັນໃບໜ້າທີ່ບິດເບືອນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຮອຍແປ້ວຈາກ

ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຮົາຢາກກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເອງ - ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິ່ງໃດ

ນອກຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈທີ່ຝັງເລິກທີ່ປິດບັງຮູບພາບ

ອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນເຮົາ, ຄືກັນກັບຂີ້ເທົາທີ່ຖິດກະຈົກ. ການກະທຳທີ່

ເຈັບປວດຂອງຄົນອື່ນຄວນປຸກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປັບປຸງພຶດຕິກຳຂອງຕົນເອງ

ແລະ ຄວບຄຸມຕົນເອງໃນຕົວເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຄວາມຢາກທີ່

.ບໍ່ຄວບຄຸມຂອງເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເປັນທາດຂອງພວກມັນ

ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໂຍນເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສໍາລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່ນໍາເນົາພອນແລະຄວາມ
ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໂຍນແລະ
ສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນໍ້າທີ່ອ່ອນໂຍນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການ
ຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ. ນີ້ແມ່ນຍ້ອນ
ວ່າກະແສນໍ້ານັ້ນເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ໄຫຼຢູ່ສະເໝີແລະເຂົ້າເຖິງ
ຈິດວິນຍານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ສາມາດຖ່າຍທອດກະແສຄວາມສຸກນີ້ໄປສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາຄວາມ
.ສະຫງົບ

ທຸກໆມື້, ຄົນເຮົາເບິ່ງໃນກະຈົກເພື່ອເບິ່ງໃບໜ້າຂອງຕົນເອງ ເພາະຢາກ
ປະກົດຕົວໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງດີທີ່ສຸດ ແລ້ວມັນສໍາຄັນກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຢືນຢູ່
ກັບຕົວເອງທຸກໆມື້ ແລະ ແນມເບິ່ງກະຈົກແຫ່ງການວິເຄາະພາຍໃນ ເພື່ອຄົ້ນພົບ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ພື້ນຜິວທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ! ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈພາຍນອກແມ່ນ
ມາຈາກຕົວຕົນພາຍໃນ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາທໍາລາຍກະຈົກແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່
ບໍລິສຸດໄດ້ຄືກັບການບິດເບືອນທາງຈິດໃຈເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ,
ຄວາມອິດສາ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ. ຜູ້ໃດທີ່ພະຍາຍາມປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກ
ສານປະກອບເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານ, ຈະອະນຸຍາດ
.ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມງາມພາຍໃນສ່ອງແສງອອກມາຈາກພາຍໃນ

ຜ່ານການວິເຄາະ, ພວກເຮົາຄົ້ນພົບວ່າບັນຫາຂອງມະນຸດມີສາມຢ່າງຄື: ມີ
ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທີ່ໂຈມຕີຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ, ບັນຫາອື່ນໆທີ່
.ໂຈມຕີຈິດໃຈ, ແລະ ປະເພດທີ່ສາມທີ່ກົດຂວາງເສັ້ນທາງຂອງຈິດວິນຍານ

ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ຮ່າງກາຍປະເຊີນ. ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພວກມັນບຸກລຸກຈິດໃຈຜ່ານຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ໂກດແຄ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກກົດຂີ່, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມກຽດຊັງ,
ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມຮຸນວາຍທາງປະສາດທີ່ຮ້ອນແຮງ, ແລະ
ມະເຮັງທາງຈິດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດເປັນອໍາມະພາດ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພະຍາດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດແມ່ນພະຍາດຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງສະແດງ
ອອກໃນຄວາມໂງ່ຖ້າ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດທີ່ພະຍາດອື່ນໆທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່
.ລາມອອກມາ

ໃນໂລກນີ້ມີຄວາມດີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວ

ເມື່ອມີຄວາມສິ່ງໄສເຂົ້າມາ, ພວກເຮົາຄວນຈື່ຈຳຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາເປັນມະນຸດ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ ພະລັງ
ພິເສດໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມ
ເຖົ້າແກ່, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະຄວາມໂສກເສົ້າ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດສິ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອດູແລຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍອມ
.ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຝັງຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມໂງ່ຈ້າ

ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄົນທັງໝົດ

ຄວາມດີມີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອຳນາດ
ສູງສຸດ ແຕ່ເມື່ອຄວາມຊົ່ວເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີ
.ອຳນາດທີ່ຈະຄວບຄຸມມັນ ຫຼື ຫຼີກໜີຈາກມັນໄດ້

ພາຍຸແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມັກຈະພັດມາ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເອົາຊະນະ
.ຜົນກະທົບຂອງມັນ ແລະ ເອົາຊະນະມັນໄດ້

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຊີວິດເພື່ອຖືກທຳລາຍໂດຍມັນ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີ
.ຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນນິລັນຕອນ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ຄວາມຈິງນີ້

ຖ້າບໍ່ມີອິດສະລະພາບໃນການຄິດ, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສາມາດສະແດງອອກເຖິງ
ຕົນເອງໄດ້ໃນລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດ, ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ, ແລະ ເປັນ
ທຳມະຊາດ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໂດຍຜົນຖານແລ້ວ. ພະລັງຂອງ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນອິດສະລະພາບສະເໝີ

ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະສ້າງກຳຕິໃຫ້ແກ່
ທ່ານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຢາກປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ຢາກພະຍາຍາມ, ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມລະລາຍເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະເຊີນ
.ກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໄດ້

ການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຕົນເອງພໍໃຈບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ, ເພາະວ່າ
ມະນຸດຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ, ແລະດັ່ງນັ້ນການກະທຳ
ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເອີ້ນວ່າອິດສະລະພາບໄດ້ເລີຍ. ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້
ຈິງໝາຍເຖິງການເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ນຳພາໂດຍປັນຍາ. ບຸກຄົນ
ສາມາດຄວບຄຸມຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຈະ
ຕິດຕາມພວກມັນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ຖ້າພວກເຂົາກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ. ຖ້າທ່ານ
ດຳເນີນການກະທຳຂອງທ່ານດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ກຳລັງຂອງການ

ກະທຳທີ່ຜິດໃນອະດີດຂອງທ່ານຈະອ່ອນແອລົງ ແລະ ນິໄສທີ່ເກີດຈາກການກະທຳ
.ທີ່ດີຂອງທ່ານຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ພວກເຮົາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂາດຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່
ຍຶດໝັ້ນກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເມື່ອບາງສິ່ງບາງຢ່າງເຂົ້າມາຄອບຄອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະສູນເສຍສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ ເຊັ່ນດຽວກັບ
ທີ່ຄົນຕາເວັນອອກຖືກເປັນທາດຂອງອິດຄອງປະເພນີບູຮານ, ຄົນຕາເວັນຕົກກໍຖືກ
ເປັນທາດຂອງອິດຄອງປະເພນີສະໄໝໃໝ່ເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາສ້າງຈຸດໝາຍ
.ປາຍທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຖືກຜູກມັດໂດຍມັນ

ເປັນຫຍັງເດັກຄົນໜຶ່ງຈຶ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນຂະນະທີ່ອີກຄົນ
ໜຶ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ດີ? ແຕ່ລະຄົນໄດ້ໃຊ້ອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ດຳລົງຊີວິດໃນແບບໃດໜຶ່ງໃນອະດີດ (ໃນຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງນຳ
.ເອົາສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນມາສູ່ຕົນເອງໃນຊີວິດນີ້

ບໍ່ມີອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່
ສະເໝີ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ,
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອເຮົາມີຄວາມສຳພັນ
ກັບພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງ
.ເຮັດ, ໄດ້ທຸກເວລາ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນຂອງພຣະອົງ

ຄຳແນະນຳສຳລັບສາມສິດ

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມຄູ Paramhansa ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການ
ພັດທະນາຕົນເອງ, ລາວເວົ້າວ່າ: ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ
.ການຮັກຄົນອື່ນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຖ້າເຈົ້າຄາດຫວັງຈາກຄົນອື່ນ ຈຶ່ງຈົງຮັກພັກດີ ແລະ ຊິສັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊິສັດຕໍ່ເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນກະທຳການທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ມີເລ່ຫຼ່ຽມ,
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ການຫຼອກລວງຊົມເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະ ຢ່າ
.ກະທຳໃນທາງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນອີກເຫັນໃຈເຈົ້າ, ໃຫ້ເລີ່ມສະແດງຄວາມເຫັນ
.ອີກເຫັນໃຈຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຄົນອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນນັບຖືເຈົ້າ ເຈົ້າຕ້ອງສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ທັງຜູ້
ນ້ອຍແລະຜູ້ເຖົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກຄົນອື່ນ ເຈົ້າຕ້ອງດຳລົງຊີວິດທີ່
ປອງດອງກັນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາ, ຈົ່ງເປັນຄົນທາງ
ວິນຍານ ແລະ ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດ
.ເພິ່ງພາອາໄສເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າໄດ້

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນສະແດງອອກ ໜຶ່ງໃນ
ຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຄືການສະແດງມັນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າກ່ອນ, ແລະເຈົ້າຈະພົບວ່າ
.ຄົນອື່ນຈະມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ເຈົ້າໃນແບບດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານສາມາດລະບຸຂົງເຂດຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ຕ້ອງການການ
ປັບປຸງໂດຍບໍ່ຫ້ຖອຍໃຈ ຫຼື ພັດທະນາຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ, ແລະ ຖ້າທ່ານ
ເຮັດວຽກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະນີ້ໃສ່ຂອງຕົວເອງ, ເວລາທີ່
ທ່ານໃຊ້ໃນເລື່ອງນີ້ຈະມີຜົນຜະລິດຫຼາຍກວ່າການທີ່ທ່ານເສຍໄປກັບການ
ປາດຖະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນປັບປຸງຕົນເອງ. ຕົວຢ່າງໃນທາງບວກ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ດີ
ຂອງທ່ານມີພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະປ່ຽນແປງຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄວາມ
.ປາດຖະໜາ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທັງໝົດ ຂ້ອຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະທ້ອນພຣະພອນຂອງພຣະອົງມາສູ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ສຸຂະພາບ, ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງປັນຍາ, ແລະ ການສະແດງອອກທາງວິນຍານ
ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນລັດສະໝີພາບໃນດວງດາວ, ພະລັງງານໃນ
ອະຕອມ, ຄວາມເມດຕາໃນຫົວໃຈ, ແລະ ຄວາມງາມໃນຄວາມຈິງ. ຊ່ວຍພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍລິດອຳນາດອັນສູງສຸດ, ປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ
.ຄວາມຈິງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນນ້ຳພູແຫ່ງ
ສຸຂະພາບ, ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ ຂໍປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມໂງ່ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ
ມັນ, ຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງສະຕິ
ປັນຍາຂອງພຣະອົງກວາດລ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດອອກຈາກ
.ຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະລຸນາຈິກຜ້າຄຸມທີ່ປິດບັງພຣະພິກຂອງພຣະອົງອອກ
ຈາກພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະ

ໄຫວ ຄືກັບດວງອາທິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງເປັນພະລັງທີ່ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ ເຊິ່ງເປັນແຮງບັນດານ
ໃຈໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ບໍາລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ບໍາລຸງ
.ລ້ຽງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາເປັນຈິງ

ອາແມນ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ພວກ
ເຂົາເຊື່ອວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ມັນແມ່ນການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ, ການໄດ້
ຮັບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ, ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງ
.ມະນຸດ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຍອມຈຳນົນຕໍ່ຜູ້ເອີ້ນສຸດທ້າຍ

ຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ນັກຂຽນໂປຣແກຣມມີຄວາມມັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາສະເພາະທີ່ບໍ່ເຄີຍບັນລຸຜົນໃນອະດີດ ແລະ ພວກເຂົາ
ພະຍາຍາມ - ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີອິດສະລະໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼືອຢູ່ - ໂດຍ
ການຮຽນແບບຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນ, ຖ້າພວກເຂົາຄົບ
ຫາກັບນັກທຸລະກິດ, ພວກເຂົາຢາກກາຍເປັນຄືກັບພວກເຂົາ, ແລະ ຖ້າພວກເຂົາ
.ຄົບຫາກັບນັກສິລະປິນ, ສິລະປະຈະກາຍເປັນທຸກຢ່າງສຳລັບພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາມີສະຕິປັນຍາໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງໄດ້
ປະທານຄວາມອິດຫົວທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງ
ຄວາມອິດຫົວນັ້ນ, ແຕ່ການຊອກຫາພຽງແຕ່ອາຫານ, ທີ່ພັກອາໄສ, ເງິນ ແລະ
.ຊັບສິນເທົ່ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າມະນຸດລືມແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ
ພວກເຮົາ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຊອກຫາການຊີ້ນຳ ແລະ ການອະນຸມັດຈາກພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ເຮັດ ແລ້ວພວກເຮົາຈະປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນໃນໂຮງຮຽນແຫ່ງຊີວິດ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກຜູ້ຈັດການສູງສຸດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ການ
ບໍລິການຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ.
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງອັນ
.ສະຫລາດຂອງພຣະອົງ

ຈາກການບັນຍາຍຂອງອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ

ເມື່ອຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຈິດວິນຍານຖືກປິດບັງດ້ວຍຊັນໜາໆຂອງ
ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາ, ແສງສີທອງຂອງຈິດວິນຍານຈະ

ມິດມົວລົງ, ແລະຄວາມສາມາດທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຈິດວິນຍານຈະຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຄວາມໝາແໜ້ນຂອງສານ. ເມື່ອຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຖືກດຶງດູດໄປສູ່ຄວາມອິດສາ
ແລະຄວາມອິດສາ, ແລະຖືກປົກຄຸມດ້ວຍເມກແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມ
ກັງວົນ, ຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທຸກທໍລະມານ, ທຸກຍາກ, ແລະພ່າຍແພ້. ແຕ່ເມື່ອ
ຄົນເຮົາມຸ່ງຄວາມສິນໃຈດຽວກັນໄປສູ່ຄວາມຮັກ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ຄວາມ
.ກົມກຽວ, ຄົນເຮົາກໍຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກຢ່າງເລິກເຊິງ

ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກເມື່ອມັນປ່ຽນຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງ
ຮ່າງກາຍປະສົມກັບຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານໄປສູ່ຄຸນງາມ
.ຄວາມດີທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຈິດວິນຍານ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົງ

ຖ້າຈິດວິນຍານຈົມຢູ່ໃນຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຫຍາບຄາຍຢ່າງສົມບູນ, ມັນ
ຈະກາຍເປັນບໍລິນໃຈຕໍ່ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
ປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານໄດ້. ຫຼາຍຄົນອາດຈະໂຕ້ຖຽງວ່າການປະຖິ້ມ
ຄວາມສຸກທາງວັດຖຸແມ່ນເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນໂລກນີ້ ຫຼື ໃນຂະນະທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ
ບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໝູນວຽນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸເຫຼົ່ານັ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຄົນທີ່ໄປບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມໂລກ ແລະ ຖອຍຫລັງໄປສູ່ພູຜາປ່າດົງເພື່ອຊອກ
ຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາຄວນ
ຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກະແສທີ່ມີພະລັງຂອງມັນກວາດພວກເຂົາໄປ, ຢ້ານວ່າ
.ພວກເຂົາຈະຖືກຄືນຟອງແຫ່ງຊີວິດນີ້ຄອບງຳ

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນມີຫັດສະນະທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນ
ເວລາດຽວກັນລາວບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ວັດຖຸນິຍົມມາເຮັດໃຫ້ວິໄສທັດຂອງລາວບອດ,
ຢ້ານວ່າລາວຈະສູນເສຍການພົວພັນກັບລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງລາວ ແລະບໍ່
ສາມາດຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຸກ ແລະເປັນພະຍານເຖິງແສງ
.ສະຫວ່າງອັນສູງສົງ

ຊີວິດ, ພ້ອມດ້ວຍສາລະສຳຄັນ, ອົງປະກອບ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງມັນ, ເປັນ
ປັດສະໜາທີ່ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະແກ້ໄຂ, ແລະ ດ້ວຍ
ແນວຄິດທີ່ກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາແກ້ໄຂຄວາມລັບບາງຢ່າງຂອງມັນ
.ໄດ້ທຸກໆມື້

ອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການວິທະຍາສາດທີ່ແນ່ນອນໃນຍຸກນີ້ແມ່ນໜ້າ
ປະທັບໃຈຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະການຄົ້ນພົບທີ່ວິທະຍາສາດນຳມາໃຫ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາມີວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນກວ່າກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຊີວິດສາມາດປັບປຸງໄດ້. ແຕ່
ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະກອນ, ສິ່ງປະດິດ, ແລະຍຸດທະສາດທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ, ພວກ
ເຮົາຍັງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄືກັບຜູ້ກະບອກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊະຕາກຳ, ແລະເສັ້ນທາງ

ຂ້າງໜ້າຍັງຍາວໄກກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກການຄວບຄຸມຂອງ
.ທຳມະຊາດ

ແນ່ນອນ, ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເມດຕາຂອງທຳມະຊາດບໍ່ແມ່ນ
ອິດສະລະພາບ. ຈິດໃຈທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳ ແລະ ຖືກ
ຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກໝົດຫວັງເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ເຄາະ
ຮ້າຍຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ພະຍຸເຮືອເຄນ, ຫຼື ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຫຼື ເມື່ອເຫດການຕ່າງໆ
ເກີດຂຶ້ນຈາກພວກເຮົາ - ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ - ຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກ
ໃກ້ຊິດກັບຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບ
ໄຊຊະນະຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ
ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຊີວິດເປັນໄປຕາມທີ່ພວກເຮົາ
ຕ້ອງການ, ແຕ່ສະຖານະການບາງຢ່າງຈະປາກົດຢູ່ໃນເວທີໂລກນີ້ສະເໝີ, ແລະ
ເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ໜ້ອຍ, ເຮັດວຽກຢ່າງ
ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງທີ່ດີ
.ທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ແມ່ນການເຮັດວຽກ ແລະ ປັບປຸງບາງຢ່າງ

ພວກເຮົາປູກເຂົ້າສາລີ ແລະ ຜະລິດແປ້ງ, ແຕ່ໃຜສ້າງເມັດພັນຊະນິດ
ທຳອິດ? ພວກເຮົາກິນເຂົ້າຈີທີ່ເຮັດຈາກແປ້ງ, ແຕ່ໃຜໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການ
ຍ່ອຍອາຫານແກ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ? ແລະ ວິທີການປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນ
?ສານອາຫານ

ໃນທຸກໆມຸມຂອງຊີວິດ ເບິ່ງຄືວ່າມີມືອັນສູງສົ່ງສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດຈັດການເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ, ແລະດ້ວຍຄວາມ
ແນ່ນອນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຈະຢຸດເຮັດວຽກເມື່ອໃດ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສພະລັງອັນສູງສົ່ງສູງສຸດ ແລະ
ເພິ່ງພາອາໄສຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ເກີດຈາກອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ
.ເຊິ່ງພວກເຮົາຖືກເປັນແບບຢ່າງ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີສັດທາທີ່ປາສະຈາກຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະເດີນໄປຢ່າງ
ໝັ້ນໃຈໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ປາດສະຈາກຄວາມຕຶກໃຈ ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ປາດສະຈາກ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການກັກຂັງ

ການຮັບມືກັບອາການແພ້

ການເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນໄຫວແມ່ນສິລະປະທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ແລະການ
ຄວບຄຸມຄວາມໄວໃນການຕອບສະໜອງຂອງຄົນເຮົາແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບການ
.ພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ສົມດຸນແລະຄົບຖ້ວນ

ຄວາມອ່ອນໄຫວເກີດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ, ຄວາມສັບສົນໃນຄວາມຕໍ່າ
.ຕ້ອຍ, ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເກີນຈິງ, ແລະ ອັດຕາທີ່ເວົ້າເກີນຈິງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄິດວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຄວາມຄິດ
ນັ້ນຈະຝັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ກະຕຸ້ນເສັ້ນປະສາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກາຍເປັນຄວາມເຄັ່ງຕຶງແລະກະບົດ. ຄວາມໂກດແຄ້ນລູກລາມຢູ່ໃນ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຍ້ອນອາລົມທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄົນມີ
ຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນອາການພາຍນອກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາກົດຂຶ້ນເຖິງວ່າຈະມີຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງພາຍໃນ
ເຂົາເຈົ້າ. ຄົນອື່ນສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານປະຕິກິລິຍາທັນທີ,
ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນກ້າມຊີ້ນຕາແລະການສະແດງອອກທາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
.ແລະຜ່ານການຕອບສະໜອງທາງວາຈາທີ່ຄົມຊັດ

ການມີອາລົມຫຼາຍເກີນໄປມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຮັດໃຫ້
ສະຖານະການສັບສົນ ແລະ ສ້າງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບ
.ທາງລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບ, ສົ່ງເສີມບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທີ່ສົ່ງເສີມ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແທນຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ກໍາຈັດຄວັນໄຟແຫ່ງຄວາມຕຶງຄຽດ.
ຜູ້ທີ່ເຮັດ ເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນເຈົ້າຂອງຊະຕາກໍາຂອງຕົນເອງ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ
.ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຈາກຄົນອ້ອມຂ້າງ

ຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປແມ່ນລັກສະນະທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຮ່ວມກັນ,
ແລະເມື່ອອາລົມທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນນີ້ລະເບີດຂຶ້ນ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈບອດ
ແລະມົວຕາຂອງປັນຍາ. ຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນ, ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວເກີນໄປເຊື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງຄິດ, ຮູ້ສຶກ, ແລະປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງສົມບູນແບບ, ໃນຂະນະທີ່ຕົວຈິງ
!ແລ້ວພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າອາດຈະຜິດໝົດ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນສົ່ງສານຕົນເອງເມື່ອຖືກວິພາກວິຈານ, ແລະ
ຄວາມສົ່ງສານຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມບັນເທົາທຸກໄດ້. ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບ
ຜູ້ຕິດຢາເສບຕິດ, ຍິ່ງເຂົາເຈົ້າໃຊ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ການຕິດຢາເສບຕິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ກໍຈະຍິ່ງແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງມັກຈະທົນທຸກທໍລະມານໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ສ່ວນ

ຫຼາຍແລ້ວ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ສຳເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ລັກສະນະຂອງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍ ການຄິດເຖິງການດູດູກ ຫຼື ການວິພາກວິຈານທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງງຽບໆ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະ ແກ້ໄຂສາເຫດຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມອ່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວໂດຍຜ່ານການວິເຄາະ .ແບບວັດຖຸປະສົງ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງ

ອາການແພ້ທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບປະເພດນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຜົາ ຜານຫົວໃຈຄືກັບໄຟ ແລະ ທຳລາຍເນື້ອເຍື່ອແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງສະຫຼາດ, ມີເຫດຜົນ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກ .ແໜ້ນ

ຂ້ອຍເຮັດວຽກໜັກເພື່ອຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ, ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຖອຍຫຼັງໄປສູ່ຄວາມ ງຽບສະຫງົບເພື່ອຄິດໄຕ່ຕອງ, ຂ້ອຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນຄວາມຄິດ ຂອງຂ້ອຍ. ເລື່ອງອື່ນໆສາມາດລໍຖ້າໄດ້, ແຕ່ການນັດພົບປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍກັບ .ພຣະເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຖືກລະເລີຍ ຫຼື ຖືກມອງຂ້າມ

ກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໆ, ໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວ ແລະ ພິຈາລະນາຢ່າງ ລະອຽດເຖິງຜົນສະທ້ອນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ການກະທຳທີ່ເກີດຈາກການບັງຄັບບໍ່ແມ່ນການປົດປ່ອຍ, ເພາະວ່າການກະທຳທີ່ຂັດກັບກົດເກນຂອງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຈະຈຳກັດບຸກຄົນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍ ການວິນິດໄສ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນເອງແມ່ນມີຄຸນນະ .ທຳ ແລະ ນຳມາເຊິ່ງອິດສະລະພາບ

ເມື່ອເຈົ້າຕັດສິນໃຈເຮັດສິ່ງທີ່ດີ, ຫຼື ລະເວັ້ນຈາກການເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ເຈົ້າຍຶດໝັ້ນໃນການຕັດສິນໃຈນັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ຈຶ່ງຮູ້ວ່າ .ສ່ວນແບ່ງອິດສະລະພາບຂອງເຈົ້າມີຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກທີ່ໄດ້ຮັບ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເພື່ອຄືນຫາພຣະອົງ ແລະ ພົບພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ ຕ້ອງການບັງຄັບຕົວເອງໃສ່ພວກເຮົາ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ແຕ່ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງ. ຖ້າ
.ປາດສະຈາກຄວາມປາຖະໜານັ້ນ, ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫຼື ລົດຊາດ

ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຈົ້ານຳພາຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ ແລະ

ຄວາມສຳເລັດຈະເກີດຕາມເຈົ້າໄປທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ

ຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດສຽງຂອງຂ້ອຍ, ມືຂອງຂ້ອຍ, ຕີນຂອງຂ້ອຍ, ຫົວໃຈຂອງ
ຂ້ອຍ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຄືອາວຸດທາງວິນຍານທີ່ຢຸດຜິສົງຄາມທັງໝົດ

ນອກເໜືອໄປຈາກໂລກນີ້ ຍັງມີໂລກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້

ພົບກັນອີກຄັ້ງ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຮົາໄປຕະຫຼອດການ

ຊີວິດທາງໂລກນີ້ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ຄວາມໂສກເສົ້າຕິດຕາມຄວາມ

ໂສກເສົ້າ ພາບລວງຕາຊ້ອນພາບລວງຕາ ພາບລວງຕາທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ແຫ່ງສະຕິຂອງເຮົາຕ້ອງຫາຍໄປ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາ
.ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຈາກພາຍໃຕ້ຜ້າຄຸມທີ່ໜາແໜ້ນຂອງວັດຖຸ

ຢ່າພະຍາຍາມຕັ້ງຄວາມຫວັງໄວ້ກັບຊີວິດນີ້ ການຮັບປະກັນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?

.ເຈົ້າປອດໄພພຽງແຕ່ເມື່ອເຈົ້າລີໄພໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານຄືກັບຄຳບູຮານທີ່ຖືກຝັງໄວ້ໃຕ້ດິນ ເມື່ອດິນຖືກ

ກຳຈັດອອກຈາກຄຳ ແລະ ມັນຖືກລ້າງດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ມັນຈະເຫຼືອມ
ເປັນເງົາໃໝ່ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມແຈ້ງຢ່າງສົມບູນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ດີ, ຄິດເຖິງຄວາມຄິດທີ່ດີ,

ແລະ ພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີນິໄສດີ ຂໍຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ
ໄຕ່ຕອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ
.ແລະ ຕື່ນກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ

ອິດສະລະພາບຈາກຄວາມອ່ອນແອ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອຄືການຢຸດຄິດກ່ຽວກັບມັນ;

ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມອ່ອນແອຈະຄອບງຳສະຕິຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄອບງຳຕົວຕົນພາຍໃນຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົານຳແສງສະຫວ່າງເຂົ້າມາໃນຕົວເຮົາ
.ເອງ, ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ

ແນວຄວາມຄິດນັ້ນນຳເອົາແຮງບັນດານໃຈທີ່ດີເລີດມາໃຫ້ຂ້ອຍ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳທີ່ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍຄວາມມືດເປັນ
ເວລາຫຼາຍພັນປີ, ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປທັນທີ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມ
ອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຜິດພາດຈະຈາກຫາຍໄປເມື່ອພວກເຮົາຍອມໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມໂງ່າຈຳບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້. ນີ້ແມ່ນປັດຊະຍາທີ່ພວກເຮົາຄວນດຳລົງຊີວິດ

ການຜັດວັນເວລາບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ ວົງລັຂອງຊີວິດບໍ່ເຄີຍຢຸດ
ໝູນວຽນ, ແລະມີເວລາໃນຊີວິດຂອງເຮົາຜ່ານໄປໄວ ທຸກໆນາທີທີ່ພວກເຮົາໃຊ້
ເວລາຄິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ກະທຳຢ່າງສະຫຼາດແມ່ນການລົງທຶນທີ່ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີກຳໄລໃນຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຫຼາຍຄົນໃຊ້ເວລາທັງຊີວິດຄິດກ່ຽວກັບເງິນ, ເພດສຳພັນ, ແລະ ຂີ້ສຽງ,
ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍຈະສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສະຫງົບສຸກທາງ
ຈິດໃຈ ແລະ ຍົກສູງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຖ່ອມຕົວປານໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຖືວ່າ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າລາວຮູ້ວິທີໃຊ້ເວລາຢ່າງ
ສະຫຼາດ ແລະ ນຳພາຄວາມຄິດຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງມາຍັງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ລາວບໍ່ຮູ້ສຶກ
ວ່າລາວຕ້ອງການຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າຄວາມສຸກທີ່ລືນເຫຼືອນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນ
ທັງໝົດຂອງລາວເປັນຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກເລິກໆວ່າລາວເປັນຄົນທີ່ຮັ່ງມີ
ທີ່ສຸດໃນ□□□□ຄົນລວຍ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກໃນ
ຊີວິດນີ້

ອຸໂມງແສງ

ຜູ້ທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານຖືກປຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ສະຫວ່າງ, ການ
ກະທຳທີ່ດີ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ, ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງ
ການອອກຈາກຮ່າງກາຍໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍຂອງການຈາກໄປຜ່ານຕາ
ວິນຍານ. ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຢູ່ເທິງ ໂລກຂອງພວກເຂົາ, ໂຍຄະປະຕິບັດ
ການເຫັນອຸໂມງຂອງຕາວິນຍານຢູ່ທີ່ເຂດແດນລະຫວ່າງວັດຖຸແລະວິນຍານ, ແລະ
ໃນເວລາທີ່ອອກຈາກໂລກ, ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງທີ່ສະຫວ່າງສະ
ໄຫວນີ້ ແລະ ຜ່ານຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ແລະ ອິດສະລະພາບອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ

{ແສງໄຟຕໍ່ແສງໄຟ}

ໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ [ທາງວິນຍານ]

ຖ້າ ຕາຂອງເຈົ້າເປັນຕາດຽວ

ແລ້ວຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ

{ແລະຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຄວາມມືດບໍ່ຮູ້ມັນ}

ຄວາມບໍ່ຫວັງດີແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຄົນອື່ນ, ເຂົ້າໃກ້
ເຂົ້າເຈົ້າ, ສືບສານກັບເຂົ້າເຈົ້າ, ພະຍາຍາມປອບໃຈເຂົ້າເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈໃນຄວາມ
ໂຊກຮ້າຍຂອງເຂົ້າເຈົ້າ, ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສຸກຂອງເຂົ້າເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຕ້ອງການ, ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນຈາກເຂົ້າເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດໃຈບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມການຄິດໄລ່ ແລະ
ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈຳກັດ, ແຕ່ໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີຂອງຕົນ
ແລະ ດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ
ສຳລັບຄວາມສຳເລັດທີ່ລາວບັນລຸໄດ້. ຖ້າລາວລົມເຫຼວຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ, ລາວ
ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມ
ສອງເທົ່າ ແລະ ເຮັດຊ້ຳອີກ, ຄົ້ນຫາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຊ່ອງທາງໃໝ່ໆ, ນຳພາ
ໂດຍແສງສະຫວ່າງຂອງເຫດຜົນ, ແລະ ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
.ຈົນກວ່າລາວຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງອັນສູງສູງຂອງລາວ

ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີ
ຄວາມສຸກດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຖ້າເຂົາສູນເສຍບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງເພື່ອຜູ້ທີ່ເຂົາພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອ ເຂົາຈະບໍ່ຖືວ່າມັນເປັນການສູນເສຍ
ເພາະວ່າໃນທາງກັບກັນ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກ
ພຣະເຈົ້າ. ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຮັກ, ເຮັດວຽກ, ໃຫ້, ແລະ ຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງ
.ຄວາມດີງາມ ແລະ ສິນຄ້າພາບໃນຂົງເຂດຂອງມະນຸດຊາດ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກ້າວຂ້າມໂລກສ່ວນຕົວຂອງຕົນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງຕົນ ຈະຂະຫຍາຍສະຕິຮູ້ສຶກຕົວ, ເພີ່ມຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ແລະ
ຮູ້ສຶກວ່າ ໂລກແມ່ນບ້ານຂອງລາວ ແລະ ມະນຸດຊາດແມ່ນຄອບຄົວຂອງລາວ.
ລາວຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງຂອງການມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອປະຕິຮູບຕົນເອງ
ກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມປະຕິຮູບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິຮູບຕົນເອງ
ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ປະຕິຮູບຕົນເອງຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ການກະທຳມີ

ຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ ແລະ ມີຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງ
.ຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ

ຈຸດຢຸດໄລຍະສັ້ນໆ

:ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຂອງຄວາມຈິງໃຈ

ບາງຄົນພະຍາຍາມຫຼົບໜີບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍການຍົມ, ແຕ່ການ
ຫຼົບໜີແບບນີ້ຕ້ອງການສະຕິສຳນຶກທີ່ບໍ່ລືສຸດ, ປາສະຈາກຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດ
ແລະ ການຫຼອກລວງ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນຢ່າງ
ຊື່ສັດ, ແລະ ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສູງສົງ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ, ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ
ແຈ້ງແຈ້ງ, ແລະ ມີແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນເອກະລັກອອກມາຈາກເຂົາເຈົ້າ - ຄວາມ
.ສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດຜິດພາດໄດ້ຂອງຄວາມຈິງໃຈ

:ຄວາມຊື່ສັດ

ບາງຄົນເວົ້າຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນນາມຂອງຄວາມຊື່ສັດ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ເວົ້າກັບທຸກຄົນກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້. ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະການຊີ
ນຳ, ບາງຄົນເຂົ້າໃຈຜິດຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າແລະບໍ່ໄດ້ຜັນຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ; ມີ
ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເສຍໄປແລະເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການ
ຍົກຍ້ອງ. ຄວາມງຽບໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວແມ່ນຄຳ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າ
.ຈະງຽບກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ

:ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງ

ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ວ່າ
ມັນຍາກປານໃດທີ່ຈະຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ເຈົ້າເຄີຍຄິດທີ່ຈະຢູ່
ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຕົວເອງບໍ່? ມັນຍາກຫຼາຍ, ແຕ່ກໍເປັນໄປໄດ້ ຖ້າເຈົ້າ
ວິເຄາະຕົວເອງ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັບຕົວເອງຢູ່ສະເໝີ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຮັກຕົວ
ເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກຄົນອື່ນ ແລະ ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມັກຄີກັບຕົວເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່
?ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນໄດ້ແນວໃດ

ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ການສາມັກຄີກັບໂລກ
ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຮັກຕົວເອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າ
ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກນັ້ນ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັກຕົວເອງເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ
ພວກເຮົາ ແລະ ມອບ ທ່າແຮງອັນສູງສົງໃຫ້ພວກເຮົາ. ການຮັກຕົວຕົນພາຍໃນນີ້,
ສາລະສຳຄັນນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນລັກສະນະທີ່ດີງາມ, ດົນໃຈໃຫ້ມີການປະພຶດອັນ

ສູງສຶງ ແລະ ຂໍາລະລ້າງຈິດໃຈຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ຫົວໃຈຈາກຄວາມ
.ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ

:ການປັບເຂັ້ມທິດວັນນະຄະດີ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ບໍ່ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນໃນ
ການກະທຳຜິດ, ຫຼື ຫຼີກລ່ຽງຜົນສະທ້ອນຂອງພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດໄດ້, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະເດີນທາງໄປດາວເຄາະອື່ນກໍຕາມ. ຜົນຂອງການກະທຳຂອງຄົນເຮົາ
ມາພ້ອມກັບຄົນເຮົາ, ແລະ ຄົນເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ປັບ
.ເຂັ້ມທິດສິນທຳຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂັ້ມຂອງມັນຊື່ໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີ

ບາງຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແຕ່ກໍຍັງຢູ່ໃນຄວາມ
ກົມກຽວກັບຕົນເອງໄດ້ດີ ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນມີໂອກາດທຸກຢ່າງ ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແຕ່ກໍຍັງຂັດແຍ້ງກັບຕົນເອງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່
ຄວນລໍຖ້າໃຫ້ສະຖານະການປ່ຽນແປງ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າເຈົ້າສະບາຍດີບໍ່ວ່າ
.ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າອາດຈະແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆ ລາວລໍຖ້າໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆ
ປ່ຽນແປງ ແລະ ການລໍຖ້າຂອງລາວຈະຍາວນານ

ມີຄົນເວົ້າວ່າຊາຍຄົນໜຶ່ງສາມາດເວົ້າໄດ້ສິບແປດພາສາຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ, ແຕ່
ລາວທຸກຍາກຫຼາຍຈົນບໍ່ມີເງິນຊື້ໂຄມໄຟອ່ານໜັງສື. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄປແຈໜຶ່ງ
ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ໄຟຖະໜົນເພື່ອອ່ານໜັງສື. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈສ້າງວິທີການ,
ສ້າງໂອກາດ, ຕໍ່ຄວາມຫວັງ, ສຳເລັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມ
.ປາດຖະໜາແລະຄວາມຝັນ

ການສື່ສານຕົວຈິງກັບຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຜ່ານການຕິດຕໍ່
ສ່ວນຕົວກັບພວກເຂົາ, ການອ່ານບົດຂຽນຂອງພວກເຂົາຢ່າງຄິດໄຕ່ຕອງ, ຫຼື ການ
ໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເປັນມິດກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ຈຸດສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້ຄື
.ມັນສອດຄ່ອງກັບສະຕິຂອງພວກເຂົາ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອພວກເຮົາປັບສະຕິຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມກົມກຽວນີ້ຈະຄ່ອຍໆປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
ໃນວິທີທີ່ມະຫັດສະຈັນທີ່ສຸດ ຄວາມກົມກຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນທາດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແຕ່
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງມັນແລະເສີມສ້າງພະລັງຂອງມັນ ນີ້ແມ່ນຄວາມ
ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຢູ່ໃນ ຄວາມກົມກຽວກັບຄົນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍອະທອມແລະ
ໝັກໝຸນກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບ, ແລະການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້
ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດຊາດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ແລະປຸກຄວາມຮັກອັນສູງ

ສິ່ງໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບເຂົາເຈົ້າ ການສະກົດຈິດຂອງ
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານີ້ນຳພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການຕິດຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບການ
.ສະກົດຈິດອັນສູງສົງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຖືໄວ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມຕອບສະໜອງ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃຫ້ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ແບ່ງປັນສິ່ງດີໆໃນຊີວິດທີ່ເຂົາມາຫາພວກເຮົາໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່
ໂຊກຮ້າຍ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຖືໄວ້ວ່າ ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວ
.ໂລກ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ນີ້

ຊີວິດຈະເປັນແນວໃດຖ້າບໍ່ມີຊ່າງໄມ້, ນັກປະດິດ, ຊາວກະສິກອນ, ແລະ
ຄົນອື່ນໆ? ໂດຍຜ່ານການໃຫ້ ແລະ ການຮັບ, ແລະ ການແລກປ່ຽນການ
ບໍລິການ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຄິດ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ມັນ
ເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົວເອງໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄົນ
ອື່ນ ເມື່ອພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຸກຂອງຕົວເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງ
ຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນນຳດ້ວຍ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາມີ
ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄອບຄົວທົ່ວໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແທນທີ່ຈະ,
ພວກເຮົາຄວນເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້
.ເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບັນເທົາພາລະຂອງເຂົາເຈົ້າ

ມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄວາມສຳເລັດ ແລະ ລະຫວ່າງຄວາມພໍໃຈຂອງ
ຈິດວິນຍານ, ພາຍໃນສະພາບການຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບຸກຄົນອາໄສຢູ່

ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການປະພຶດທີ່ສອດຄ່ອງກັບ
ຫຼັກການຂອງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນລວມທັງຄວາມສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີພາບ
ຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມພໍໃຈສ່ວນຕົວ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳໃຊ້
ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ຈິດໃຈ, ສິນທຳ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າຄຳນິຍາມຂອງຄວາມສຳເລັດມີຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮອບດ້ານ

ຜູ້ຄົນຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດໃນຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມ
ເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ບາງຄັ້ງຄາວ, ບາງຄົນກໍປຽບທຽບມັນກັບການ
ລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ!" ນີ້
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມສຳເລັດທັງໝົດທີ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ; ຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຄຸນສົມບັດອີກອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມສໍາເລັດແມ່ນການນໍາເອົາຄວາມກົມກຽວ
ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນທາງບວກມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງແບ່ງປັນຂໍ້ໄດ້
.ປຽບເຫຼົ່ານັ້ນກັບຄົນອື່ນນໍາ

ການປັນລູຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານການເງິນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພຽງແຕ່ການ
ເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບເທົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງໝາຍເຖິງການມີ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິນທໍາທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນສ້າງຊີວິດທີ່ດີກວ່າໃຫ້ກັບຕົນເອງ.
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມສະຫຼາດສາມາດຫາເງິນໄດ້, ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກ
ຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດໃຊ້ເງິນນັ້ນຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວໄດ້; ແທນທີ່ຈະ,
.ພວກເຂົາຈະແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ

ເງິນກາຍເປັນຄໍາສາບແຊ່ງໃນມືຂອງຄົນຂີຖື ແລະ ຂີຖື, ແຕ່ມັນເປັນພອນ
.ແລະ ຂອງຂວັນສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີມືທີ່ເອື້ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ເມດຕາ

ຈິດວິນຍານທີ່ດີດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ຖືກດຶງດູດເຂົ້າຫາພວກເຂົາ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຄືກັບຮັກຕົວເອງ ແລະ ຈິໄວ້ວ່າ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ ໃນຊີວິດນີ້ເປັນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະອອກ
ໄປສູ່ໂລກອື່ນທີ່ລະດັບຂອງມັນຂຶ້ນກັບລະດັບຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ
.ຄຸນນະພາບຂອງການກະທໍາຂອງພວກເຮົາໃນລະຫວ່າງການຢູ່ອາໄສໃນໂລກນີ້

ຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຜ? ສໍາລັບຄົນທີ່ມີປັນຍາ, ທຸກຄົນ
ແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງ, ແລະແຕ່ລະຄົນແມ່ນ "ເພື່ອນບ້ານ". ແນ່ນອນ, ຄົນທີ່ມີປັນຍາມີ
ຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະ
ສ່ອງແສງໃສ່ຖ່ານຫີນ ແລະເພັດ, ແຕ່ເພັດ, ບໍ່ຄືກັບຖ່ານຫີນ, ມີຄວາມສາມາດ
ພິເສດໃນການຮັບ ແລະສະທ້ອນແສງຢ່າງສະຫຼາດ. ຄົນເຮົາຄວນຊອກຫາເພື່ອນ
ຮ່ວມທາງຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄິດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດ ແລະຄວນ
ອຸທິດເວລາໃນການຊອກຫາເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈ. ຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດທີ່ສະອາດ ແລະຊື່ສັດ
ຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ມີລັກສະນະຄວາມສະອາດ ແລະຊື່ສັດ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ດໍາລົງ
.ຊີວິດຕາມສະຕິປັນຍາທີ່ບໍ່ມີການແຍກແຍະຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ມີນິໄສດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານໃຫ້ຄຸນຄ່າກັບອຸດົມການສູງສົ່ງ ແລະ ຫຼັກການທີ່ສູງສົ່ງ, ຄວນຫຼີກ
ລ່ຽງການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນອຸດົມການ ແລະ ຫຼັກການເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຜູ້ທີ່
ສັບສົນຄວາມຄິດ ແລະ ລົບກວນອາລົມ, ເພື່ອວ່າຄວາມສັນສະເທີອນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼຸດລະດັບຄວາມສັນສະເທີອນຂອງທ່ານ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຢ່າ
.ກົດກັນໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງທ່ານ

ນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຄວນໃຫ້ຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນ
ສ້າງສັນຕິພາບອີກດ້ວຍ, ເພື່ອວ່າບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ, ເຂົາເຈົ້າຈະສ້າງຄວາມ
ກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ເຮັດໃຫ້ຄົນອ້ອມຂ້າງສົດຊື່ນດ້ວຍການມີ
ໜ້າທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບໍ່ມີໃຜຢາກເຂົ້າໃກ້ໂຕສະກັງທີ່ມີກິນເໝັນ - ຂໍໂທດທີ່
ສະແດງອອກມາ - ທຸກຄົນຫຼີກລ່ຽງມັນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນທີ່ກັງວົນ, ຮູ້ສຶກ
ບໍ່ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ ມັກໂຕ້ຖຽງຈະລົບກວນ ແລະ ກິດກັນຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຢາກ
ເປັນຄືກັບດອກກຸຫລາບທີ່ເບີກບານທີ່ມີກິນຫອມຫວານທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈມີຄວາມ
ສຸກ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມກະຈາຍກິນຫອມຂອງສັນຕິພາບ ແລະ ລົມແຫ່ງ
ຄວາມດີງາມໄປທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄປ ແລະ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃສ
.ກໍຕາມ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທຳມກາງກ້ອນເມກ ຫຼື ຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນອະວະກາດ ມັນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມມືດທີ່ພວກເຮົາເຫັນເມື່ອ
ພວກເຮົາຫຼັບຕາ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົານັ່ງສະມາທິ ແລະ ອະທິຖານ, ຕາຂອງ
ວິນຍານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກຈະເປີດພາຍໃນພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກຈຸລັງຂອງ
ຮ່າງກາຍ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຜ້າມ່ານໄດ້ຖືກຍົກອອກ ແລະ ປະຕູລັບໄດ້ຖືກ
.ເປີດອອກສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ສະເໝີ, ເປັນຄວາມສຸກທີ່ອ້ອມຮອບທຸກ
ຢ່າງ ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໝົດຽວກັນກັບຄວາມສຸກນັ້ນທີ່ຢູ່ພາຍໃນ
ພວກເຮົາ ແລະ ອ້ອມຮອບຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ

ນອກເໜືອໄປຈາກຂອບເຂດການສັນສະເທືອນຂອງສານທີ່ໜ້າແໜ້ນແລ້ວ
ແມ່ນສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ, ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ ໃນ
ລັດສະໝີພາບ, ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດທັງໝົດ
ຂອງມັນ. ນີ້ແມ່ນອານາຈັກສະຫວັນ, ຄວາມສຸກທີ່ມີສະຕິນິລັນດອນ, ບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດ, ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ເມື່ອການຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະ ມັນຮູ້ສຶກວ່າມັນມີຢູ່ທົ່ວ
.ທຸກແຫ່ງ, ມັນຈະລວມເຂົ້າກັບວິນຍານອັນສູງສົ່ງ

ລັດສະໝີພາບຈົງມາສູ່ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ປະທັບຢູ່ເທິງຂອບຝ້າ, ບ່ອນທີ່
ສະຫວັນພົບກັບມະຫາສະໝຸດ ແລະ ລັດສະໝີພາບຈົງມາສູ່ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ສູງສຸດ, ປະທັບຢູ່ເທິງຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນຕົວເຮົາ; ໂດຍການສຸມໃສ່ສິ່ງບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດພາຍໃນ, ເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງມັນ

ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາປຶ້ມ ຫຼື ຈາກຜູ້ຄົນແມ່ນຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດ,
ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ພະລັງແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມ
ງົດງາມຂອງຄວາມແນ່ນອນ, ຄວາມສະຫງົບຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
.ຂອງຈິດວິນຍານ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະສົມປະສານການນັ່ງສະມາທິກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈິງໃຈ
ແລະ ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມຮັກ
.ອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ

ການຫລຸດພົ້ນຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງກຳມະ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຮ່າງກາຍ, ສະຕິ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ມີຜົນ
ກະທົບສະເພາະຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ. ການກະທຳໃນອະດີດບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜົນ
ມາຈາກຫຼາຍມື, ຫຼາຍເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍປີກ່ອນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມທັງການກະທຳ
.ຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາອີກດ້ວຍ

ເຈົ້າຕາຍໄປແລ້ວ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ເຈົ້າ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕາຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະປະທານຊີວິດໃຫ້ເຈົ້າອີກ
ຄັ້ງ; ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງກັບຄືນຫາພຣະອົງ

ຜົນດີ ແລະ ຜົນຮ້າຍຂອງການກະທຳຂອງຄົນເຮົາ ໃນຊີວິດປະຈຸບັນຂອງ
ລາວ, ຮ່ອງຮອຍເຫຼົ່ານີ້ຍັງຄົງເກັບໄວ້ໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ແລະ
ຜົນກະທົບທີ່ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີ (ຫຼື ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວມີ) ຈາກການເກີດກ່ອນ
ໜ້ານີ້ ແມ່ນນອນຫຼັບຢູ່ຄືກັບເມັດພືດໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ລໍຖ້າສະຖານະການທີ່
ເໝາະສົມ ເພື່ອແຕກງອກ ແລະ ເຄີບໃຫຍ່ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງກຳມະ. ກົດ
ຂອງກຳມະ, ເຊິ່ງດຸ່ນດ່ຽງສົ່ງຕ່າງໆ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳ ແລະ ປະຕິກິລິຍາ,
.ສາເຫດ ແລະ ຜົນ, ການຫວ່ານ ແລະ ການເກັບກ່ຽວ

ທຸກໆຄົນກຳນົດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ການ
ກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພະລັງງານທີ່ເຂົາເຈົ້າປ່ອຍອອກມາ, ບໍ່ວ່າຈະຢ່າງ
ສະຫຼາດ ຫຼື ໂງ່ຈ້າ, ກໍຈະກັບຄືນສູ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້,
ເຊັ່ນດຽວກັບວົງມົນທີ່ສຳເລັດຕົວມັນເອງດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສົມບູນແບບ [ຄຳ
ຖາມແມ່ນ] ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ເຕັມໃຈຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ?
ຄຳຕອບແມ່ນບໍ່ ພຣະເຈົ້າແມ່ນກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຮັກ, ແລະ ຜູ້ສະແຫວງຫາ
ທີ່ຫັນມາຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ສັດທາທີ່ສົມບູນ,

ສອດຄ່ອງກັບການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າກັບກົດໝາຍອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ສະແຫວງ
ຫາຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບພອນອັນສູງສົ່ງ
.ທີ່ຊ່ວຍແບ່ງເບົາພາລະໝັກ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນໂລກນີ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພາບລວງຕາ, ແລະ
ພຣະອົງຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ການທົດລອງ ແລະ
ຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ພວກເຮົາອົດທົນ ມະນຸດເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດພາຍໃນຂອງ
ຄວາມບໍ່ຮູ້ທາງວິນຍານເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງຈົມຢູ່ໃນບາບ
ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໜີຈາກຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງມັນ ມັນດີກວ່າສຳລັບພວກເຂົາ
ທີ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຕົນເອງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄວາມເມດຕາ
ຈາກຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງ, ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກ
.ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກ, ເມດຕາ, ແລະ ໃຫ້ອະໄພ

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນທີ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ກຳມະໂຕສາມາດ
ຜູກມັດເຮົາໄດ້? ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອວ່າຄວາມເຈັບປວດ ແລະ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກກຳມະຂອງເຈົ້າ ໃນຖານະທີ່ເປັນ
ວິນຍານໃນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ມີກຳມະ ແທນທີ່ຈະ, ເຈົ້າຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມ
ຈິງນີ້ໂດຍການຍືນຍັນກັບຕົວເອງວ່າເຈົ້າເປັນໝຶ່ງດຽວກັບແກ່ນແທ້ຂອງຊີວິດ,
ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ກຳລັງຂອງຈັກກະວານ ຖ້າເຈົ້າຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້, ເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້
.ໂອກາດເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງ

ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈກັບວິທີທີ່ຊີວິດຂອງທ່ານເປັນຢູ່, ໃຫ້ປ່ຽນແນວຄິດ
ຂອງທ່ານ ແລະ ເພີ່ມພະລັງໃນແງ່ບວກໃຫ້ກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານ
.ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂສກເສົ້າກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພາດໄປ, ຫຼື
ຖືວ່າສະຖານະການທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດທີ່
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດນີ້ ຫຼື ໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຮູບແບບຂອງ
ການລະເລີຍທາງວິນຍານ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດ ແລະ ຖອນຮາກຫຍ້າອອກຈາກ
ສວນແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນດອກໄມ້ທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ມີສີສັນສົດໃສ
ທີ່ສຸດຈະເບິ່ງບານ ແລະ ອອກໝາກທີ່ແຊບຊ້ອຍ ແລະ ໜ້າປາຖະໜາທີ່ສຸດ. ໂດຍ
.ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ສູງສຸດ

ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຮົາ ແລະ ລໍຖ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ້ໄຂ

ສະຖານະການຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມໃດໆຈາກເຮົາ, ເພາະວ່າ
.ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ

ຈຸດສຳຄັນແມ່ນພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອນຳພາຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອວຍພອນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມພະຍາຍາມທີ່
ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາເອົາຊະນະອຸປະສັກຂອງຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈທີ່
ຈະຍອມຈຳນົນ, ພວກເຮົາຈະພົບການປົກປ້ອງໃນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີໃຜໃນໂລກນີ້
ສາມາດມອບໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້, ແລະ ພວກເຮົາຍັງພົບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ບໍ່ມີການ
.ທົດສອບໃດສາມາດເອົາຊະນະໄດ້

ທຸກໆຄົນສາມາດສ້າງສາຍພົວພັນພິເສດກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຮູ້ວິທີ
ເປີດໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປາຖະໜາຫາການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ
.ຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນມາໃຫ້

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ
ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າ
ຕອບສະໜອງໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ. ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປຸກຝັງຄວາມ
.ຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ, ເພາະວ່າການຕອບສະໜອງຈະບໍ່ມາຢ່າງກະທັນຫັນ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ສະພາບ
ສະຖິຕິຂອງພວກເຮົາຈະກັງວົນ ແລະ ສັບສົນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດ
ຈັດການກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະ
.ເໝາະສົມ

ແລະມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະພັດທະນາຄວາມປາຖະໜານັ້ນ? ທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາ
ປະເຊີນກັບຄວາມໂຊກຮ້າຍ ຫຼື ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກ
ໜັກໃຈໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ, ໂດຍຮູ້ວ່າຜູ້ໃດທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາວຮັກສາມັນໄວ້
ໃນໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງລາວ, ສະຖານະການຂອງລາວຈະດີຂຶ້ນ. ສະຖານະການ
.ຂອງລາວກໍາລັງປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ

ເມື່ອເຮົາກະຕຸ້ນ ແລະ ປຶ້ນອີເທີ ດ້ວຍຄຳອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ການ
ອ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈຂອງເຮົາ ພວກເຮົາຈະສະກັດເອົາສາລະສຳຄັນຂອງການ
ຕອບສະໜອງອັນສູງສົງ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍອາຫານ, ການປົນປົວ, ແລະ ຄວາມ
.ສຸກ

ສຳລັບຜູ້ທີ່ຢາກໄດ້ອາຫານທາງວິນຍານ, ຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມລົມ
ເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ບົດຮຽນສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນໄດ້, ແລະ

ຄົນເຮົາສາມາດລອງອີກຄັ້ງ, ເຮັດຊ້າຄວາມພະຍາຍາມຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຄວາມ
ສຳເລັດຈະໄດ້ຮັບການຮັບປະກັນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ສຳລັບ
ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ທັນຖອຍໃຈຈາກຄວາມລືມເຫຼວ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ອ່ອນແອລົງຍ້ອນ
ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອດ້ວຍສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນ. ວ່າພຣະເຈົ້າ
ສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ອົດທົນ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ພຣະອົງປະທານ
ຄວາມຫວັງ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃຫ້ພວກເຂົາ, ຈົນກວ່າ
.ພວກເຂົາຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ

ຄວາມຄິດແມ່ນແຮງຄືກັບໄຟຟ້າ, ແລະສະພາບທາງຈິດໃຈ ມັນກັບຄືນສູ່
.ຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີຄິດ

ໄຟຟ້າມີທັງປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໃຊ້ມັນຢ່າງ
ສະຫຼາດຈະໃຊ້ມັນເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້
ລາວເສຍຊີວິດດ້ວຍໄຟຟ້າ. ແລະຄວາມຄິດກໍເຊັ່ນກັນ. ຖ້າມັນຖືກນຳພາໄປໃນ
ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະນຳຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າຂອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະນຳ
.ຄວາມເດືອດຮ້ອນມາສູ່ລາວ

ຄວາມຄິດກໍຄືກັບມ້າປ່າ, ແຕ່ການຝຶກມັນໃຫ້ຄວບຄຸມບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປ
ບໍ່ໄດ້, ແລະ ການຄິດໃນແງ່ບວກແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຄິດ

ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍແມ່ນສັດຕູທີ່ຄົງທີ່

ການຄິດທີ່ດີດຶງດູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ໃນຂະນະທີ່
ການຄິດທີ່ບໍ່ດີຍົກລູກສອນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ກະແທກໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ ດັ່ງນັ້ນຈິງມີ
ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ "ຜົນຕອບແທນແມ່ນຄືກັນກັບການກະທຳ" ຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາສົ່ງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີອອກມາ, ຄວາມຄິດຂອງລາວຈະກາຍເປັນໄຟສາຍ, ສ່ອງແສງ
ທ້ອງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມມືດອອກໄປ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຮູ້ສຶກ
ສະບາຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຕາຂອງລາວຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຮອຍຍິມແຫ່ງ
ຄວາມພໍໃຈ! ຂໍໃຫ້ຮອຍຍິມຍືນຍາວຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັນຕິພາບຈິງມີ
.ແກ່ເຈົ້າ

ຊີວິດຄືກັບໂຮງສີທີ່ບົດເມັດພັນແຫ່ງການທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີ
ຜົນ, ເພື່ອເຮັດເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ ມັນຄືກັບເສັ້ນທາງທີ່ຄິດ□□□□□□, ມີດອກໄມ້ທີ່
ອຸດົມສົມບູນຢູ່ສອງຂ້າງ, ຜິເສື້ອທີ່ສິດໃສ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກໄມ້ທີ່ແຊບຊ້ອຍຢູ່
ເທິງກົງງ່າຂອງມັນ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຢຸດ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຝິກເຝົ້າກັບທົວທັດ
ຂອງມັນ ແລະ ລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາມັກຈະ
ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ເພື່ອໄປເຖິງພື້ນທີ່ກວ້າງກວ່າ, ພວກເຮົາຄິດວ່າມີທົວທັດ

ທີ່ໜ້າພໍໃຈຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຄ່ອຍໆຍ້າຍອອກໄປ, ໃນເສັ້ນທາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດອກໄມ້ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ, ພວກເຮົາພົບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີດ ກວ່າສິດ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນດອກໄມ້ກໍຫາຍໄປ, ແລະ ພ້ອມກັບມັນ, ຜິເສື້ອ ແລະ .ໝາກໄມ້, ພຽງແຕ່ພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ໃນທະເລຊາຍທີ່ແຫ້ງແລ້ງ

ຊີວິດມະນຸດກໍຄືກັບນ້ຳໃນທະເລ ເຊິ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສົດຊື່ນ ເມື່ອ ເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດຊັ້ນເທິງ ມັນຄືກັບຄວາມຝັນໃນຕອນເຊົ້າ ທີ່ສົດໃສຂຶ້ນ ຕາມອາຍຸ ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆເບິ່ງຄືວ່າຈະແຈ້ງ ແລະ ແຕກຕ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ ມັນຄືກັບ ການເດີນທາງທີ່ທົ່ວທັດຈະປ່ຽນແປງໄປເມື່ອພວກເຮົາເດີນທາງໄກໆ ຈາກນັ້ນ .ທົ່ວທັດດຽວກັນກໍປ່ຽນແປງໄປເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ມັນ, ແລະອື່ນໆ

ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫຼາດຜິດຫວັງ, ເພາະພວກເຂົາຈັດການກັບມັນ ຢ່າງຊໍານານ ແລະ ເພີດເພີນກັບມັນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ ຍຶດເອົາອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ, ພວກເຂົາມັກນ້ຳ. ພວກເຂົາດື່ມ ມັນ ແລະ ອາບນ້ຳໃນນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຈົມນ້ຳໃນນັ້ນ. ພວກ ເຂົາມັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ. ໂດຍບໍ່ຍຶດໝັ້ນກັບພິທີການ ແລະ ພິທີການທີ່ຖືວ່າ ເປັນເລື່ອງທຳມະດາຫຼາຍເກີນໄປ. ພວກເຂົາມັກກິນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມໂລບມາ ກິນມັນ, ເພາະວ່າການກິນຫຼາຍເກີນໄປເຮັດໃຫ້ ຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ ແລະ ມັນ ກິນກິນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ລາວຈະທຳລາຍມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນ .ເພີດເພີນກັບຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກໝົດໄປໂດຍການດຳລົງຊີວິດ

ການເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄົນອື່ນ ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງເຫັນດີກັບເຂົາເຈົ້າ ໃນທຸກສິ່ງ, ຫຼື ເສຍສະລະອຸດົມການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ ຮູບແບບການປະຕິບັດຕາມແບບນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມ ຈິງ. ຜູ້ປະຕິຮູບ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນດີນຳ ດ້ວຍຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ ອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຍຶດໝັ້ນໃນອຸດົມການຂອງ .ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນຖືກຕ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ຈາກນັ້ນດ້ວຍສະຕິ .ຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈາກນັ້ນດ້ວຍຜູ້ຄົນ

ບໍ່ຄວນປະນີປະນອມຫຼັກການ ແລະ ບໍ່ຄວນໃຊ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອ .ບັນລຸຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເພາະວ່ານັ້ນບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນທີ່ມີຫຼັກການ

ໃຜສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈໄດ້? ຢ່າທຳຮ້າຍຄົນ ອື່ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ຖ້າວິທີການນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນ

ພໍໃຈ, ມັນພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບຄົນທີ່ຈະສະບາຍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຮູ້ສຶກສະຫງົບ
.ພາຍໃນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນອິດສະຫຼະຈາກການອະນຸມັດຂອງຄົນອື່ນ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ ໃນການຫັນໄປ
ຫາພຣະເຈົ້າ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍແມ່ເຫຼັກນີ້
ຈິດວິນຍານດຶງດູດພອນ ແລະ ການສັນສະເທືອນທີ່ດີ ແລະ ປະສົບການທີ່ດີຂອງ
ມະນຸດທັງໝົດ ເຊິ່ງເຄື່ອນນາງເຖິງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ມັນແມ່ນພະລັງທີ່ມັນດຶງດູດ ແລະ ດຶງດູດຄົນມາຫາ
ຕົວເອງ ເພື່ອນທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍ
ສັນຊາດຕະຍານກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ພະລັງນີ້ແມ່ນມາຈາກແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ

ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບ

ເອົາໝັ້ນທາງຈິດໃຈ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ

ເອົາຂວດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ

ເອົາກະຕ່າຈິດວິນຍານທີ່ຫວ່າງເປົ່າຂອງຂ້ອຍໄປ ຕື່ມມັນດ້ວຍຜົນຂອງ
ປັນຍາຂອງເຈົ້າ

ຖອກນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະ
ຖອກມັນລົງໃນຈອກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍ

ທຳລາຍກຳແພງຂອງອະຕະມາ ລົງມາຕື່ມດຳກັບຂ້ອຍໃນຄວາມມີຢູ່ທັງໝົດ
ຂອງເຈົ້າ

ແສງອາລຸນແຫ່ງຄວາມຮັກ

ຂໍໃຫ້ລາວແນມເບິ່ງອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາ

ຢູ່ກັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະມັນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ

ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າເຕັມໄປທົ່ວພື້ນທີ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ເຈົ້າຄືຊີວິດທີ່ຄ້າຊຸ່ງກາຍຂອງຂ້ອຍ
ແລະຈິດໃຈທີ່ດົນໃຈຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈູດທຽນໄຂບາງໆແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອອ່ານປຶ້ມທອງຄຳ
ຮັກສາໄວ້ໃນຕົວຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ
ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງຄົງເປັນຢູ່
ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເຊິ່ງກຳຈັດຄວາມມືດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ
ບລັອກຢູ່ໃນໜ້າຂອງຫົວໃຈ
ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າດັບໄປ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ຄວາມອິດສາ
ຈາກຝັ່ງຂອງໂລກຕະຫຼອດໄປ
ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະພວກເຮົາອ່ອນແອລົງສູ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍໄຟຟ້າທີ່ສຳຄັນ
ແລະ ເຕີມເຕີມຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການ
ປົນປົວຂອງເຈົ້າ
ຈັບມືຂອງພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເຕີມເຕີມຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ
ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ
ຫຼາຍ ແລະ ວ່າດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກ
ເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຂ້ອຍວາງຕອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ກະຊິບ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງຂ້ອຍໄວ້

ໃນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມງຽບສະຫງົບ

ກິນຫອມທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງນາງຮ້ອງເພງ

ແລະລາວຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຫັນຄວາມງາມຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ

ຄວາມຝັນທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນຈິງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າກະພົບໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຜ່ານລູກໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາ

ຂ້ອຍເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ, ແລະຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງທ່ານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ

ແລະຂໍອວຍພອນຈາກຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ

ມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຂໍກຳນົດຫຼາຍຢ່າງທີ່ໂລກກຳນົດໃຫ້ພວກເຮົາ

ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະດຳລົງ
ຊີວິດໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຫຼື ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ແຕ່ຂໍກຳນົດພື້ນຖານ
ຕ້ອງແມ່ນການໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນບໍ່
ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ມັນບໍ່ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ເຊິ່ງໃຫ້ລົດຊາດ ແລະ
.ຄວາມໝາຍທຸກຢ່າງໃນຊີວິດ

ຂໍໃຫ້ເຮົາຮູ້ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແກ່ນແທ້ຂອງການເປັນຢູ່ຂອງເຮົາ, ແລະ
ຄວາມຮັກເປັນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຮົາຫລຽວເບິ່ງໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ໃດ
ກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງ
ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງເຊີຍໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ, ພຣະເຈົ້າຈະ
ຕອບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າທຳລາຍຜ່ານທີ່ກົດຂວາງ
.ເຂົາເຈົ້າຈາກການເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຜູ້ໃດທີ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນເສັ້ນທາງນັ້ນຈະບໍ່ຖືກຂັດຂວາງໂດຍ
ສິ່ງໃດກໍຕາມ, ແລະ ອຸປະສັກໃດໆກໍຈະບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເຂົາຈົນກວ່າເຂົາຈະບັນລຸ
.ເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈເຂົາ

ໄຂ່ມຸກທາງວິນຍານ ແລະ ແກ້ວປະເສີດ

ຜູ້ທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອັບອາຍ ແລະ ແຄ້ນໃຈນັ້ນຢູ່ໄກຈາກປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ. ພວກເຮົາຄວນດູດູກ ບາບ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ເຮັດບາບ, ເພາະວ່າລາວເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃນ ຈິດວິນຍານ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳທີ່ຫຸ້ມລ້ອມ ແລະ ອ້ອມຮອບລາວ. ຈຸດປະສົງຂອງການກ່າວໂທດຄວນເປັນການປິ່ນປົວ, ບໍ່ແມ່ນການ ໂອ້ອວດ ແລະ ການທຳຮ້າຍ. ພວກເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ເຮັດບາບຂອງ ພວກເຮົາຄືກັບທີ່ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນ .ສະຖານທີ່ ແລະ ສະຖານະການຂອງລາວ

ຜູ້ໃດທີ່ປິດບັງຄວາມຜິດຂອງພັນອງຂອງຕົນໃນໂລກນີ້, ພຣະເຈົ້າຈະປິດບັງ ຄວາມຜິດຂອງຕົນໃນໂລກໜ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາຕັດສິນຄົນອື່ນ, ກົດໝາຍທາງວິນຍານກໍ່ຕັດສິນ ພວກເຮົາໃນລະດັບດຽວກັນ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງຫຼາຍເກີນໄປຈາກຄົນ ອື່ນ, ແລະພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ຄວນຄາດຫວັງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີຈາກໃຜສະເໝີໄປ, ເຖິງ .ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວກໍ່ຕາມ

ຄົນເຮົາອາດຈະລືມລົງ ແລະ ສະດຸດລືມໄດ້, ແຕ່ລາວຈະຍັງຄົງປອດໄພຕາບ ໃດທີ່ລາວພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອປິ່ນຂັ້ນໄດແຫ່ງຄຸນນະທຳ ແລະ ຄວາມຊອບທຳອີກຄັ້ງ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຍົກລະດັບຈິດໃຈຂອງຄົນເຈັບທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼືຈິດວິນຍານໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາ, ຄືກັນກັບ .ທີ່ພວກເຮົາຊ່ວຍຕົນເອງ ຫຼື ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດຕາມກົດເກນອັນສູງສົ່ງຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນ ຕົ້ນໄປ - ແທນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດແບບເຫັນແກ່ຕົວແບບເກົ່າໆທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມ ລຳບາກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ - ຈະພົບວ່າບໍ່ວ່າລາວຈະມີບົດບາດທີ່ຖ່ອມຕົວ ໃນຊີວິດປານໃດກໍ່ຕາມ, ມັນຍັງຄົງເປັນບົດບາດສຳຄັນຕາບໃດທີ່ລາວປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເຕັມທີ່ຕາມທິດທາງຂອງຜູ້ກຳກັບລະຄອນຈັກກະວານແລະ ນາຍຂອງຈຸດໝາຍປາຍທາງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ: ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບ .ສູງສຸດ

ເມື່ອເຮົາພົວພັນກັບຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ, ເຮົາຈະສາມາດນຳເອົາເພື່ອນທີ່ດີເຂົ້າມາໃນຊີວິດ

ຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວມາ
.ພິຈາລະນາເລີຍ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາໄດ້

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງກຳຈັດຄວາມໝ້າຊື່ໃຈຄິດ ແລະ ການ
.ອວດອ້າງ, ແລະ ປະຕິບັດໃນທາງທີ່ບໍ່ທຳຮ້າຍຄົນອື່ນໂດຍເຈດຕະນາ

ໝູ່ເພື່ອນບໍ່ຄວນໃຈຮ້າຍ, ດູດູກ, ຫຼື ເປັນສັດຕູກັນ, ແລະ ບໍ່ຄວນມີເຫດຜົນ
ໃດໆທີ່ຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ພວກເຮົາ. ໝູ່ເພື່ອນບໍ່ຄວນຖືກປະຕິບັດຕໍ່,
ຖືກຊູດຮີດ, ຫຼື ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮອງຂໍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະຖືກຮ້ອງຂໍ. ເມື່ອ
ມີການຮ້ອງຂໍຄຳແນະນຳ, ຄວນໃຫ້ຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເມດຕາ, ໂດຍບໍ່ຢ້ານກົວຜົນ
ສະທ້ອນ. ໝູ່ເພື່ອນຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໂດຍຜ່ານການວິພາກວິຈານທີ່
.ສ້າງສັນ ແລະ ອ້າຍນ້ອງ

ປະສົບການຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ
ເປັນອຳມະພາດ ແລະ ເອົາຊະນະເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຮົາຄົມຊັດຂຶ້ນ ແລະ ເສີມສ້າງສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວ
ເອງຂອງເຮົາ. ບາງຄົນເຊື່ອຜິດວ່າປະສົບການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກຳລັງ
ທຳລາຍທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຍອມແພ້. ຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່
ສຸຂະພາບແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນການກະຕຸ້ນຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນຂອງເຮົາເພື່ອ
.ຮັບມືກັບຊີວິດ ແລະ ການທົດລອງຂອງມັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ແຂ່ງຂັນກັບຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂັ້ມ
ແຂງ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ
.ແລະ ຄວາມອົດທົນທາງຈິດໃຈ, ເຮົາກໍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືດຢຸ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ

ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງສະຕິທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ຄືນຂອງສະຕິຂອງພວກເຮົາແມ່ນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ
ສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຄືນລືມວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ມະຫາສະໝຸດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ມັນຈະແຍກຕົວມັນເອງອອກຈາກອຳນາດ
ມະຫາສະໝຸດນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງຄົນຈຶ່ງອ່ອນແອລົງຍ້ອນຂໍ້ຈຳກັດທາງວັດຖຸ
ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ການຜະລິດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄດ້ອີກ
ຕໍ່ໄປ ເມື່ອຈິດໃຈສັ່ນຂີ່ຢູ່ນຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ທຳລາຍຕ່ອງໂສ້ທີ່ຜູກມັດ
ອຳນາດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ ແລະ
.ການພົວພັນໃນທາງບວກກັບຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນ

ເມື່ອທ່ານຍືດໝັ້ນກັບແນວຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ປຸກຝັງມັນດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແນວຄວາມຄິດນັ້ນຈະປ່ຽນເປັນກຳລັງທີ່ມີການ

ເຄືອນໄຫວ ແລະ ເມື່ອຄວາມຄິດກາຍເປັນການເຄືອນໄຫວ, ມັນສາມາດສ້າງ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດ, ອີງຕາມແຜນທີ່ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ທີ່ແຕ້ມຢູ່ໃນໃຈ

ຜູ້ຄົນລືມເຫຼວເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຊີວິດທີ່
ໂຫດຮ້າຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພວກມັນ, ແທນທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານພວກມັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຍອມ
ແພ້

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງອອກກໍາລັງກາຍ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສາມາດສື່ສານທາງ
ວິນຍານກັບຈິດວິນຍານອື່ນໆທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈ
ພາສາຂອງດອກກຸຫລາບແລະສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົງເປັນກະສັດອົງດຽວທີ່ຄອງລາດຢູ່ເທິງຄວາມຮັກ
ແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນມີຄວນໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນກໍຕາມ. ສິ່ງທີ່ຄົນ
ເຮົາຮຽນຮູ້ໃນການນັ່ງສະມາທິຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນກິດຈະກຳປະຈຳວັນ
ແລະ ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນ, ໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບ
ສຸກຂອງຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ກໍາຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸລັງ
ສະໝອງບ່ອນທີ່ກົນໄກຂອງນິໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕັ້ງຢູ່

ເພື່ອສ້າງນິໄສທີ່ດີ, ກ່ອນອື່ນໝົດໃຫ້ນັ່ງຢູ່ຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ, ຊອກ
ຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ. ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກລະຫວ່າງຄິວຂອງທ່ານ, ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກ
ແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ທ່ານຕ້ອງການປຸກຝັງໃນສະໝອງຂອງທ່ານ. ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການ
ກໍາຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈນີ້ ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຮ່ອງທັງໝົດທີ່ນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນຝັງຢູ່ນັ້ນ
ກໍາລັງຖືກ ລຶບລ້າງ. ດ້ວຍຈຸດສຸມ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ທ່ານສາມາດລຶບລ້າງຮ່ອງທີ່
ເລິກທີ່ສຸດຂອງນິໄສເກົ່າທີ່ຝັງເລິກ. ຮັບປະກັນຕົວເອງຊ້າໆວ່າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ພຽງພໍທີ່ຈະກໍາຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີອອກຈາກພື້ນທີ່ສະໝອງ

ເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາລັບການຍືນຍັນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕອນເຊົ້າໆ ເມື່ອ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມສົນໃຈມີຄວາມຕື່ນເຕົ້ວ

ຈົງຢືນຢັນກັບຕົວເອງຢູ່ສະເໝີວ່າເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກການບັງຄັບ
ບັນຊາ ແລະ ມີໜຶ່ງເຈົ້າຈະພົບວ່າ - ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ເຈົ້າ
.ໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສທີ່ເຈົ້າຢາກກໍາຈັດແລ້ວ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານ, ຈົງກໍາຈັດຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ແລະ
ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈ
.ວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້

ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງເກີດຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນ
ໃຈ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຄວນທົນທຸກທໍລະມານເມື່ອສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ?
ລອງນຶກພາບເຖິງແສງສະຫວ່າງທີ່ປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າຢູ່ທຸກ
ດ້ານ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ເນື່ອງຈາກຄວາມກັງວົນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາເກີດມາຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຖ້າພວກເຮົາກໍາຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າມີອິດສະລະພາບ ແລະ ການປົນປົງຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ. ທຸກໆຄົນ,
ກ່ອນນອນ, ຈົງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງ
.ເຈົ້າ

ໃນລະຄອນຈັກກະວານນີ້, ມະນຸດທຸກເຊື້ອຊາດໄດ້ສະແດງເລື່ອງລາວຂອງ
ຊີວິດໃນເວທີແຫ່ງການເວລາ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່
.ຕ້ອງກັງວົນກ່ຽວກັບ ຫຼື ຫຼົງໄຫຼຫຼາຍເກີນໄປກັບບົດບາດຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຮົາ

ການຮັບຮູ້ຊີວິດຂອງເຮົາມັກຈະບິດເບືອນ ແລະ ເສື່ອມໂຊມ ເພາະວ່າເຮົາ
ເບິ່ງດ້ວຍສາຍຕາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ຈຳກັດ. ຖ້າເຮົາເບິ່ງດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ, ເຮົາກໍຈະເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
.ຢ່າງສິນເຊີງ

ເມື່ອເຮົາເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ, ເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ແຜ່ລາມໄປ
.ຫົວທຸກອະນຸພາກ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຈິງທາງວິນຍານອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ເຄາະປະຕູຕາທີ່ປິດຢູ່ຂອງເຮົາ,
ກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ໃຫ້ກະທຳດ້ວຍປັນຍາແທນ
ຄວາມໂງ່, ໃຫ້ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແທນຄວາມກຽດຊັງ,
ແລະ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ນຳເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມປອດໄພມາສູ່ໂລກຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດແບບນັ້ນ, ຄວາມໂງ່ຈະ

ຫາຍໄປ, ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະຖານະການຈະຫາຍໄປ, ເຮົາຈະເຫັນຄວາມ
ສາມັກຄີໃນການສຳຫຼວດສຳມະໂນຄົວ, ແລະ ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສອດຄ່ອງ
.ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມເຢັນຊາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮັກ
ຄືກັບລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ ເຮົາເປັນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງເປັນ
ຫ່ວງເປັນໄຍເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ພຣະອົງຮັບຟັງເຮົາສະເໝີ ເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່
ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີ
.ຊີວິດຊີວາ

ຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັ່ງມີທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ
ຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາດີ, ແລະ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ, ແຕ່ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເສຍຄວາມຮັ່ງມີນີ້ໄປ
ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ. ພຣະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນ
ຄວາມປອດໄພ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນມິດ, ເໝາະສົມກັບຄອບຄົວ
ທີ່ສູງສົ່ງແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແຕ່ຄວາມໂລບແລະການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່
ຕົວໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາແລະຫວ່າງຄວາມບໍລິງລອຍກັນໃນບັນດາ
.ພວກເຮົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເປັນ
ທາດ

ມະນຸດໄດ້ຫຼົງຫາງໄປໄກຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ສູນເສຍ
ສະຫວັນພາຍໃນທີ່ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໃກ້ຊິດກັບລາວ,
ແລະ ລາວຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຫວັນນັ້ນຄືນມາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ
.ສ່ວນຕົວ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ຫຼົງ
ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພາບລວງຕາວ່າ
ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງ
ພວກເຮົາແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ ພວກເຮົາຕ້ອງຈົກຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາ
.ອອກດ້ວຍມືດສິ້ນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອເບິ່ງຄວາມຈິງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງມັນ

?ພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ

ມະນຸດມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື
ອາລົມ, ບົດບາດທີ່ພວກເຂົາມີບົດບາດໃນຊີວິດ, ວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່
ພວກເຂົາສະແຫວງຫາ, ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກ. ແຕ່ພາຍໃຕ້

ຄວາມແຕກຕ່າງທັງໝົດນີ້ມີສອງສິ່ງທີ່ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງການ ແລະ ຕ້ອງການ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ໜຶ່ງແມ່ນອິດສະລະພາບຈາກຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມ ປາຖະໜາທຸກຮູບແບບ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນ ຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ - ຄວາມພໍໃຈທີ່ສົມບູນ, ບ່ອນທີ່ສິ້ນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມສຸກຢູ່

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ສິ່ງທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມບັນລຸເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ຊື່ນັ້ນຫຼືບໍ່, ຜູ້ສະຫຼາດກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມ ສຸກ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄົນເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມພໍໃຈ ຢ່າງສົມບູນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາຈະດຶງເອົາໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ .ຈັກກະວານ. ນີ້ແມ່ນຈຸດສຳຄັນສຳລັບການເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງມະນຸດ

?ແຕ່ຜູ້ຄົນຊອກຫາສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາຢູ່ໃສ

ພວກເຂົາຊອກຫາມັນພຽງແຕ່ໃນສິ່ງຂອງທາງໂລກເທົ່ານັ້ນ: ໃນຊັບສິນ, ສະພາບການພາຍນອກ, ແລະ ຄວາມສຳພັນກັບຄົນອື່ນ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະ ຊອກຫາມັນໃນສິ່ງໃດ, ຜູ້ໃດ, ຫຼື ສະຖານະການໃດໆໃນໂລກນີ້, ໂດຍພິຈາລະນາ .ເຖິງລັກສະນະຂອງການສ້າງ

ການສ້າງແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງຄວາມເປັນສອງ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະມີ ຮູບພາບທີ່ມີພຽງສິດຽວ, ເພາະວ່າບໍ່ມີທາງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ລັກສະນະໃດໆຂອງການມີຢູ່ຈະຢູ່ໂດດດ່ຽວຈາກ ຄວາມເປັນສອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອກວດສອບຄວາມປາຖະໜາທີ່ກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນ, ພວກເຮົາພົບວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນປາຖະໜາພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີ, ໜ້າພໍໃຈ, ສວຍງາມ, ແລະໃນແງ່ບວກ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາເລັກນ້ອຍທີ່ຈະຈັດການ .ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ຫຼື ບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການ. ແຕ່ນັ້ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ໃນໂລກສອງຢ່າງນີ້, ບໍ່ມີຄວາມສຸກຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ, ບໍ່ມີແສງ ສະຫວ່າງຖ້າບໍ່ມີຄວາມມືດ, ບໍ່ມີຄວາມດີຖ້າບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວ, ບໍ່ມີຊີວິດຖ້າບໍ່ມີ ຄວາມຕາຍ. ສອງດ້ານຂອງຫຼຽນແມ່ນແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້. ນີ້ໝາຍຄວາມ ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບ .ຈາກໂລກນີ້

ຜູ້ຄົນຄົ້ນຫາ—ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຄົ້ນຫາດ້ວຍສູດກຳລັງຂອງພວກເຂົາ —ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາໄດ້, ເຊິ່ງກໍໃຫ້ເກີດ ຄວາມສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສິ້ນຫວັງ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງນຳໄປສູ່ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງ. ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້

ຊອກຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ
.ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ພົບສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາປາຖະໜາ

ຜູ້ຄົນໃນສະໄໝຂອງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງທຸກຈາກຄວາມສັບສົນ ແລະ
.ຄວາມງົງງັນ

ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມຸ່ງເນັ້ນຈຸດປະສົງ ຖ້າພວກ
ເຂົາຂາດຈຸດປະສົງໃນຊີວິດ, ແລະ ຖ້າຈິດໃຈ, ພະລັງງານ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ອາລົມຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແລະ ສ້າງສັນ, ພວກເຂົາຈະຫັນ
ໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ທຳລາຍເຊັ່ນ: ການຕື່ມເຫຼົ້າ ແລະ ຢາເສບຕິດ, ການໃຊ້ຄວາມ
ຮຸນແຮງ, ແລະອື່ນໆ. ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດແມ່ນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະປະສານບົດບາດ ແລະ ກິດຈະກຳພາຍນອກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ຫັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ, ຫັດສະນະຄະຕິໃນ
.ທາງບວກ, ແລະ ການນຳໃຊ້ອາລົມທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ສອງລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ຂອງທຳມະຊາດຂອງເຮົາ - ລັກສະນະພາຍໃນ ຫຼື
ທາງວິນຍານ ແລະ ລັກສະນະພາຍນອກ - ບໍ່ຂັດແຍ້ງກັນຖ້າເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແຕ່, ພວກມັນສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາພັດທະນາ
ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ ແລະ ທ່າແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ,
.ອາລົມ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມວ່າງເປົ້າອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ປາດສະຈາກການ
ກະຕຸ້ນທາງປັນຍາ ຫຼື ການກະຕຸ້ນທາງຈິດໃຈ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກເບື້ອໜ້າຍ້ອນ
ຂາດຈຸດປະສົງ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສາມາດໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມໝາຍແກ່ຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາ. ຄົນໂດຍສະເລ່ຍອາດຈະສາມາດເຮັດວຽກ ແລະ ປະພຶດຕົວໄດ້ດີ
? ກັບວ່າພວກເຂົາມີສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກບໍ່

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງຊີວິດຄືການຮູ້ວ່າພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະ ລັກສະນະທີ່
ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ ຖ້າພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ລັກສະນະທີ່
ເລິກເຊິ່ງກວ່າຂອງຊີວິດຕາມທີ່ພວກມັນສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກມີ
ຄວາມສຸກຢ່າງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງມະນຸດແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບ
ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຄົນເຮົາ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາກໍຈະບໍ່ມີ
.ການມີຢູ່ ຫຼື ຄວາມເປັນຢູ່

ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມລືມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຖືກບຳລຸງລ້ຽງ
ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມລືມເຫຼວ

ຈະຊົມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ບັນລຸສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ທີ່ຝັງຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ແລະ ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ, ຈະເລີ່ມທະວີຄູນ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າມັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຈິດສຳນຶກດ້ວຍຫຍ້າແຫ່ງຄວາມ ຢ້ານກົວທີ່ບໍ່ຖືກກຳຈັດໄດ້ງ່າຍຄືກັບຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນເມື່ອມັນ ງອກ. ຫຍ້າທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະອອກໝາກທີ່ເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍເຖິງ ຕາຍ. ໂຊກດີ, ຮາກຂອງມັນສາມາດຖືກກຳຈັດອອກຈາກພາຍໃນໄດ້ໂດຍການສຸມ ໃສ່ຄວາມກ້າຫານຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ການປູກຝັງສະຕິໃນຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ ຈິງໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກອັນຕະລາຍ

ຄັງໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ມີຟອງນ້ຳນ້ອຍໆລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳທະເລ, ດ້ວຍ ຄວາມລະມັດລະວັງຕໍ່ພາຍຸ ແລະ ຝ້າຜ່າ, ເມື່ອນາໆໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບບອກນາໆ
"?ວ່າ: "ຟອງນ້ຳນ້ອຍໆແຫ່ງຊີວິດ, ເຈົ້າມີບັນຫາຫຍັງ

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ? ຟອງນ້ອຍໆ
ຫລຽວເບິ່ງອ້ອມໆ ແລະ ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນ

ສະຕິຂອງມະນຸດລອຍຄືກັບຟອງນ້ອຍໆ ຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳທະເລແຫ່ງສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານ, ຄິດວ່າມັນເປັນຟອງຊົ່ວຄາວ, ສັນສະເທືອນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມຕາຍ ໂອ້ຟອງ, ເຈົ້າຢ້ານ
ມະຫາສະໝຸດບໍ່? ເບິ່ງອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ສັງເກດຢ່າງລະອຽດ ປ່ຽນມຸມມອງ
ຂອງເຈົ້າຈາກສິ່ງອ້ອມຂ້າງທີ່ໄປສູ່ອານາຈັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄົ້ນ
ຄວ້າເລິກເຊິ່ງກວ່າ, ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ ແລະ
ແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັບທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ ພຣະອົງປົກປ້ອງເຈົ້າ, ພຣະອົງຄ້າຊູເຈົ້າ, ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ
.ຕະຫຼອດໄປ

ຫຼີກລ່ຽງກັບຕົກ ແລະ ບ່ວງ

ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າທີ່
ກະຕຸ້ນໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນສຳເລັດ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານ ແລະ ຖາມຕົວເອງ
ວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີທີ່ສາມາດບັນລຸໄດ້, ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີທີ່
ບໍ່ຄວນໃຫ້ກຽດ?" ຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຊຸກຍູ້ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ
ຂອງເຮົາໂດຍການໃຫ້ຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແກ່
ເຮົາ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງມີການຮ້າງເຖິງພະລັງຂອງການວິຈາລະນະຍານ
ເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ. ນິໄສທີ່ບໍ່ດີໃນທີ່ສຸດກໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກ. ເມື່ອລັກສະນະ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກມັນຖືກເປີດເຜີຍ, ພວກມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຕົກຈັບຄົນເຮົາ

ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃນກັບດັກຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ກັບດັກຂອງຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານ

ການສະທ້ອນ ແລະ ເລືອງລາວຕ່າງໆ

ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ, ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ໄຜພິບັດ, ສັດທາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ສັນ
.ຄອນ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງໃສ່ສະຖານທີ່ທີ່ແອອັດທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍກໍຈະ
ເຫັນລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ ແລະ ກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ
ນໍາມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ເລືອງຂອງກວາງ musk

ກິນຫອມຂອງ musk ເປັນສານທີ່ມີຄ່າແລະມີກິນຫອມແຮງ, ພົບໄດ້ໃນສະ
.ດີຂອງກວາງ musk ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູສູງຂອງພູເຂົາ Himalayas

ເມື່ອກວາງມີອາຍຸຄົບກຳນົດ, ກິນຫອມຂອງ musk ຈະເລີ່ມຊຶມອອກມາ
ຈາກສະຕີຂອງມັນຢ່າງລັບໆ, ແລະກວາງຈະຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນກັບກິນຫອມທີ່ໜ້າ
.ສົນໃຈນັ້ນ ແລະເລີ່ມເຕັ້ນລຳ ແລະຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງກິນຫອມທີ່ໜ້າຮັກນັ້ນ

ມັນເຄື່ອນຍ້າຍຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາບ່ອນໜຶ່ງ, ດຶມກິນລະຫວ່າງໂງ່ນຫີນ
.ແລະ ໃຕ້ຕື້ນໄມ້, ຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງກິນຫອມທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນັ້ນຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ສຸດທ້າຍ, ລາວກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ, ຮຸ່ນວາຍ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອ
ລາວບໍ່ມີຄຳເວົ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ລາວກຳລັງຊອກຫາດ້ວຍຄວາມ
.ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມມັກ

ໃນຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈະໄປຮອດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ musk, ມັນ
ໄດ້ໂດດລົງຈາກໜ້າຜາຫີນສູງຕ□□□□□□ລົງໄປໃນຮ່ອມພູເລິກເພື່ອປະເຊີນກັບ
ຊະຕາກຳຂອງມັນ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງມັນ, ໃນຈຸດນັ້ນນັກລ່າສາມາດຈັບມັນ
.ໄດ້ ແລະ ດຶງເອົາຖົງ musk ຫຼື ຕ່ອມອອກຈາກມັນໄດ້

ໃນເລື່ອງນີ້, ນັກກະວີຜູ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຄົນໜຶ່ງໄດ້ບັນຍາຍບາງສິ່ງ
:ບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່

!ໂອ້ ກວາງ musk, ຄົນໂງ່

?ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທຸກທໍລະມານ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງນອນບໍ່ຫຼັບ

ມັສກິນິມິໃຫ້

!ດ້ວຍກະເປົ້າທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໂງ່

ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ສໍາຜັດກັບດັງຂອງເຈົ້າກໍຕາມ

ກິນຫອມລັບໆມາຈາກເຈົ້າ

ເຈົ້າຄົງຈະໄດ້ຊະນະໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຫວັງໄວ້

ແລະເຈົ້າໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍ

ເພື່ອນໆເອີຍ, ເຈົ້າບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ປະພຶດຕົວຄືກັບກວາງ musk?

ພວກເຂົາມັກຈະຊອກຫາຄວາມສຸກຢູ່ທຸກບ່ອນນອກຕົວພວກເຂົາເອງຢູ່ສະເໝີ
ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຊອກຫາຄວາມສຸກໃນການຫຼິ້ນ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້
ຕົນເອງໝົດແຮງໃນຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກ ພວກເຂົາປິ່ນຂຶ້ນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງທີ່ລືນຂອງຄວາມຮັ່ງມີຈົນກວ່າໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະກະໂດດຈາກໜ້າຜາ
ແຫ່ງຄວາມຫວັງສູງໄປສູ່ໂງ່ນຫີນແຫ່ງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວ ເມື່ອ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ເກັບໄວ້ໃນສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງ
.ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ

ຖ້າເຮົາຫັນຄວາມຄິດຂອງເຮົາເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກ
ເຊິ່ງ, ເຮົາກໍຈະພົບເຫັນໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມ
.ສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ພວກເຮົາສະແຫວງຫາ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນຄືກັບກວາງ musk ທີ່ກໍາລັງຈະຕາຍໄປຍ້ອນການ
ຄືນຫາຄວາມສຸກໃນສະຖານທີ່ທີ່ຜິດ. ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງ
ລະມັດລະວັງ ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່
.ນອກຕົວເຮົາເອງ

ເລື່ອງຂອງປຸ່ມ

ຄັງໜຶ່ງມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ບອກວ່າລາວເປັນພະຍາດຫົວໃຈ
: ຂໍາເຮືອ, ແລະ ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ

ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດກຳຈັດຄວາມ"
"ເຈັບປວດໄດ້

ຫຼັງຈາກຄິດຢ່າງສະຫງົບແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວເອົາມິດຕິດມາໃຫ້ຂ້ອຍ.
: ລາວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍສຽງສັ້ນໆ ແລະ ເວົ້າວ່າ

"?ທ່ານຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕິດຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກບໍ່, ທ່ານ"

ຂ້ອຍຫົວຂວັນແລະຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນທ່ານໝໍ ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບ
"!?ຄົນທີ່ໃຊ້ມິດຕິດເພື່ອປະຕິບັດການຜ່າຕັດບໍ່

ໃນທີ່ສຸດ, ລາວກໍເອົາມິດຕິດມາໃຫ້ຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດ
ກະດູມເສື້ອຄຸມຂອງລາວອອກອັນໜຶ່ງ ແລະ ບອກລາວວ່າຢ່າຫຍິບກະດູມອີກ
ອັນໜຶ່ງໃສ່ແທນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເອົາມືຂອງລາວໄປແຕະຈຸດທີ່ກະດູມຫາຍໄປ. ຂ້ອຍ
ຍັງບອກລາວໃຫ້ກັບມາຫາຂ້ອຍຫຼັງຈາກສອງອາທິດ, ແລະ ຂ້ອຍຄາດວ່າລາວຈະ
.ຫາຍດີໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ຜູ້ຊາຍຫົວຂວັນແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າຂໍເພາະຂ້ອຍ
"!ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າມັນເປັນຢາທີ່ແປກທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຮັບຢາ

: ສອງອາທິດຕໍ່ມາລາວໄດ້ແລ່ນມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈວ່າ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານໄດ້ຮັບປະກັນກັບຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຫາຍດີຈາກພະຍາດຫົວໃຈ"
ແລ້ວ ສະນັ້ນ, ເພື່ອພະເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ເຈົ້າໄດ້ດຶງຜີປີສາດອອກຈາກ
"?ກະດູມບໍ່

ຂ້ອຍຕອບດ້ວຍຮອຍຍິມວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ! ມືຂອງເຈົ້າຫຼິ້ນກັບປຸ່ມຢູ່ຕະຫຼອດ
"ເວລາ, ແລະປຸ່ມກໍຕັ້ງຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຫົວໃຈ

ປຸ່ມນັ້ນຄືຜີປີສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຈັບປວດ ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດ
ປຸ່ມນັ້ນ ແລະ ບອກເຈົ້າວ່າຢ່າປ່ຽນມັນ ຫຼື ເອົາມືຂອງເຈົ້າວາງໃສ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ດ້ວຍວິທີນີ້, ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປັນເທົ່າຄວາມກົດດັນ ແລະ ຢຸດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
!ເຈັບປວດ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍາລັງດຳເນີນໄປຢ່າງວ່ອງໄວ, ແລະຜູ້ຄົນກໍຫຍຸ້ງຢູ່ກັບຫຼາຍ
ສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ. ຕາມທຳມະຊາດແລ້ວ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະເກັບກ່ຽວຄວາມອຸດົມ
ສົມບູນຂອງໂລກນີ້ ແທນທີ່ຈະເສຍເວລາ, ປ່ອຍໃຫ້ລະດູການຜ່ານໄປ ແລະ

ສິນສຸດລົງດ້ວຍມືເປົ່າ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຄວນເກັບກ່ຽວແມ່ນຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ: ການເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ວິທີດຽວທີ່ຈະ
ບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນການບັນລຸບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນໂລກນີ້ ແລະ ເພື່ອບັນລຸ
.ຄວາມສຳເລັດທາງວິນຍານ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໜ້າທີ່ປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະ
ໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາກໄຟຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ
.ພະລັງງານອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງຂອງໂລກສາມາດຂັດຂວາງຜູ້ທີ່ຊອກຫາ
ເປົ້າໝາຍທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫັນເຫຈາກເສັ້ນທາງທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກ
ໄວ້ ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດມາຍູ້ເຂົາເຈົ້າອອກ
ຈາກເສັ້ນທາງ; ເຂົາເຈົ້າ ອິດທິພົນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສະຖານະການ
.ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ບໍ່ສະດວກ

ບໍ່ວ່າໂລກຈະໃຫ້ຫຍັງພວກເຮົາ, ມັນຈະບໍ່ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງປາຖະໜາສິ່ງທີ່ໝັ້ນຄົງກວ່າ, ມີຄວາມສຳຄັນ
.ຫຼາຍກວ່າ, ແລະ ມີຄ່າກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດໃນໂລກ

ເມື່ອຄົນເຮົາເສຍຊີວິດ - ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດົນນານ - ບໍ່ມີອຳນາດໃດໃນ
ໂລກນີ້ສາມາດເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໃຜສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ຫຼັງຈາກ
ພວກເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປ? ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າໂລກນີ້
ເປັນພຽງຈຸດຢຸດຊົ່ວຄາວໃນການເດີນທາງໄປສູ່ບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ, ບ່ອນ
ທີ່ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເມດຕາສູງສຸດ

ຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍເກີນໄປບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນສຸຂະພາບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ແລະ ປະສິດທິພາບ, ແຕ່ການບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປະສິດທິພາບຈະນຳ
.ໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດທີ່ສົມດຸນທັງໃນລະດັບທາງວິນຍານ ແລະ ວັດຖຸ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ພັດທະນາປະສິດທິພາບທາງຈິດໃຈພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸຜົນ
ສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ
ຄຸ້ມຄອງພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມແຜນການອັນສູງສົ່ງ, ຊີວິດ
ຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ລາວຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງວິນຍານໃນຂະນະທີ່
ຢູ່ໃນໂລກນີ້. ລາວຈະບໍ່ເປັນນັກໂທດຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ສະຕິຂອງລາວຈະຖືກປ່ຽນເປັນຫົວໃຈຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ, ແລະ
ລາວຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່ທີ່
.ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ

ຮ່າງກາຍຄືຮ້ານຂາຍຢາທີ່ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ນັກຄົ້ນຄວ້າທາງການແພດໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເມື່ອເຮົາປະສົບກັບຄວາມສຸກຢ່າງ
ລືນເຫຼືອ, ຮ່າງກາຍຈະຜະລິດຢາຕ້ານອາການຊຶມເສົ້າ ແລະ ສານຫຼຸດຄວາມຕຶງ
ຄຽດອື່ນໆທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບເທົ່າກັບຢາທີ່ແພດສັງ.

ຮ່າງກາຍແມ່ນຮ້ານຂາຍຢາທີ່ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ, ສາມາດຜະລິດສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ເມື່ອເຮົາສອດຄ່ອງກັບຄວາມສົມດຸນທາງວິນຍານທີ່
.ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນເຮົາ

ບໍ່ແມ່ນຄວາມຕຶງຄຽດທັງໝົດຈະເປັນອັນຕະລາຍ; ຄວາມຕຶງຄຽດປຸກ
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນທີ່ໄຫຼຜ່ານຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກະຕຸ້ນກິດຈະກຳ
ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ. ການສຶກສາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕຶງຄຽດໃນ
.ລະດັບທີ່ເໝາະສົມແມ່ນເປັນປະໂຫຍດ

ແຕ່ບັນຫາເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄວາມຕຶງຄຽດເກີນລະດັບທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີຂີດຈຳກັດສ່ວນຕົວຕໍ່ຄວາມຕຶງຄຽດ, ແລະເມື່ອຂີດ
ຈຳກັດນັ້ນເກີນຂີດຈຳກັດ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຕຶງຄຽດຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວນຈະ
ເປັນ, ແລະພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ຕົວຈິງກວ່າບັນຫາຈະເລີ່ມປາກົດຂຶ້ນໃນ
.ຮ່າງກາຍ, ອາລົມ, ແລະຈິດໃຈ

ຊີວິດທີ່ມີພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ, ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ມີ
ພຣະເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມກັງວົນ, ຄວາມຮຸນຮົງ, ຄວາມລຳບາກ, ແລະ ແມ່ນແຕ່
ໄພພິບັດ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບໃນ
ຊີວິດທີ່ຖືກຄອບງຳດ້ວຍໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າໄດ້ແນວໃດ, ແລະ ນຳເອົາ
?ຄວາມສຸກມາສູ່ໂລກນີ້

ຂ້ຳກຳນົດທຳອິດຄືການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກົດດັນໃນຊີວິດເມື່ອເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້
.ອິດທິພົນຂອງມັນ

ພຣະເຈົ້າມີສະຕິປັນຍາທັງໝົດ ແລະ ຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ສັນຍານໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນ: ຄວາມສະບາຍ, ຄວາມບໍ່ສະບາຍ,
ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກັບສັນຍານ
ເຫຼົ່ານີ້. ມີສະຕິປັນຍາອັນສູງສົ່ງພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ພະຍາຍາມ
ບອກບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມ□□□□□□ ຫຼື ການພັກຜ່ອນ. ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ, ໃຫ້ສຸມ
ໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານໃສ່ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງທ່ານທີ່ກຳລັງປະສົບກັບ
ຄວາມ□□□□□□, ຈາກນັ້ນຫາຍໃຈເລີກໆ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄ່ອຍໆເຄັ່ງ

ສ່ວນນັ້ນຈົນກວ່າມັນຈະສິ້ນສະເທີອນ. ຈາກນັ້ນຜ່ອນຄາຍ ແລະ ປ່ອຍຄວາມເຄັ່ງ
ຖິງ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສົມດຸນທີ່ມີພະລັງ ແລະ ສຳຄັນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ
ປົກປ້ອງມັນຈາກຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງຄວາມ□□□□□□

ພວກເຮົາຍັງສາມາດຈັດການກັບຄວາມຖີ່ຄຽດທາງດ້ານອາລົມໂດຍຜ່ານ
ການຫາຍໃຈ ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ ຫຼື ອາລົມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍອື່ນໆ, ໃຫ້
ຫາຍໃຈເຂົ້າ ແລະ ອອກຊ້າໆ, ເລິກໆ ແລະ ເປັນຈັ່ງຫວະຫຼາຍໆຄັ້ງ, ຊ່ວຍໃຫ້
ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຜ່ອນຄາຍໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການເຕັ້ນຂອງ
ຫົວໃຈຊ້າລົງ, ຟື້ນຟູການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ, ຊ່ວຍໃຫ້
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນໄຫຼຜ່ານເສັ້ນປະສາດຂອງທ່ານ, ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານສະຫງົບ ແລະ ລ້າງຄວາມຄິດຂອງທ່ານອອກ

ຊີວິດບໍ່ແມ່ນສະຖານະການສຸກເສີນ; ມັນເປັນການສະແດງອອກທີ່ສວຍງາມ
ຂອງສະຫວັນ, ແລະພວກເຮົາຄວນເພີດເພີນກັບມັນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າຮອຍ
ຍິມແມ່ນພະລັງ; ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຊ້ມັນ, ພວກເຮົາຈະສູນເສຍລັກສະນະທີ່ສຳຄັນ
ຂອງຊີວິດ

ມະນຸດແມ່ນຈິດວິນຍານທີ່ມີອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ພວກເຂົາມີ
ຮ່າງກາຍທີ່ພວກເຂົາໃສ່ຄືກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຫຼື ເສື້ອຄຸມນອກ. ແຕ່ຕາບໃດທີ່ພວກ
ເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ອາລົມເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຕົກ
ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບຂອງຄວາມ□□□□□□ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຖີ່

ເມື່ອເຮົາສອດຄ່ອງກັບທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງກໍຄືວິນຍານ,
ຄວາມສຸກຂອງວິນຍານຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຫົວໃຈ ແລະ ປ່ຽນເປັນຄວາມຮັກ. ການ
ຮູ້ສຶກຖີ່ຄຽດຂອງຄວາມຮັກນີ້, ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ
ຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ການກະທຳ ແລະ ການພົວພັນພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທີ່
ກົມກຽວກັນຂອງມັນ, ເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມທຳມະຊາດ
ໃນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຄັ່ງຖີ່ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ. ການປະສານສົມທົບ
ກັບຄວາມສຸກນີ້ແມ່ນວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດ

ໝາຍເຫດ: ກ່ຽວກັບຄຳຖະແຫຼງທີ່ວ່າ: "ຮ່າງກາຍຜະລິດຢາແກ້ອາການ
ຊຶມເສົ້າ ແລະ ສານອື່ນໆທີ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຖີ່ຄຽດ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຖີ່,
ເຊິ່ງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າຢາທີ່ແພດສັງ," ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳແນະນຳໃຫ້
ຍົກເລີກຄຳແນະນຳ ແລະ ໃບສັງຢາທາງການແພດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການ
ຊີ້ແຈງ

ສົມຜົນແມ່ເຫຼັກ

ຄົນທີ່ມີທ່າອ່ຽງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີນິໄສຊົ່ວຮ້າຍ + ຄົນທີ່ມີຈິດໃຈດີ ແຕ່ມີ
ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອ = ອຳນາດສະກົດຈິດຊົ່ວຮ້າຍມີອິດທິພົນເໝືອນຄວາມ
ເມດຕາ

ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາອ່ອນແອແຕ່ມີແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍ + ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາ
ເຂັ້ມແຂງແຕ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ດີ = ການສະກົດຈິດທີ່ດີເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານທີ່ອ່ອນແອ + ແມ່ເຫຼັກຊົ່ວຮ້າຍພາບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ = ແມ່
ເຫຼັກຊົ່ວຮ້າຍທີ່ແຂງແຮງ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ + ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່
ອ່ອນແອ = ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ

ຄົນທີ່ໃຈຮ້າຍແລະຮຸນແຮງ + ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນແລະມີນ້ຳໃຈ = ພະລັງແຫ່ງ
ຄວາມໂກດແຄ້ນມີອຳນາດເໝືອນຄວາມອ່ອນໂຍນ

ນິໄສທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ສົມດຸນ, ແລະ ສະຫງົບ + ນິໄສທີ່ບາງຄັ້ງມັກຈະບໍ່ພໍໃຈ
= ການສະກົດຈິດຂອງຄວາມສະຫງົບມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ

ຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ຝັງເລິກຊຳເຮື້ອ + ຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ຝັງເລິກໜ້ອຍລົງ =
ແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຂອງຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ແຂງແຮງ

ຄວາມສຳເລັດໃນທາງບວກທີ່ເຂັ້ມແຂງ + ຄວາມສຳເລັດໃນທາງບວກ
ໜ້ອຍ = ຄວາມສຳເລັດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ແຂງແຮງ + ການສັນສະເທືອນ
ຂອງຄວາມສຳເລັດທີ່ແຂງແຮງ = ບໍ່ວ່າຈະເປັນແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຄວາມລຶມເຫຼວທີ່
ແຂງແຮງ ຫຼື ແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຄວາມສຳເລັດທີ່ແຂງແຮງ, ຂຶ້ນກັບສະພາບ
ແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ

ຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຫຼາດ + ຄວາມໂງ່ຳທັງໝົດ = ທັງຄວາມ
ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ທັກສະ ຫຼື ຄວາມໂງ່ຳ ແລະ ຄວາມໂງ່ຳ

ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ໂດດເດັ່ນ + ພະລັງປະຕິບັດທີ່ໂດດເດັ່ນ = ການ
ສະກົດຈິດທາງວິນຍານ - ພະລັງປະຕິບັດທີ່ໂດດເດັ່ນຢ່າງແທ້ຈິງ

ຖ້າຜູ້ຄົນສາມາດເຫັນສັດດາວເຄາະຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຢູ່ໃນໂລກອີເທີທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ, ບາງທີບາງຄົນອາດຈະພະຍາຍາມຊອກຫາຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ຮັກທີ່ຈາກໄປ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍເຫັນ
ຈິດວິນຍານຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ອອກຈາກໂລກນີ້ ໂດຍການສຸມໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃສ່ຕາ

ທາງວິນຍານ (ຈຸດໃຈກາງຂອງໜ້າຜາກ), ຄົນເຮົາສາມາດເຫັນດ້ວຍວິໄສທັດ
ພາຍໃນໂລກທີ່ສິດໃສ່ທີ່ອາໄສຢູ່ໂດຍຈິດວິນຍານທີ່ດີທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ໂລກອີເທີ ສູ່
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເມດຕາສູງສຸດ

ໃນມະນຸດ, ຫົວໃຈເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງຮັບສັນຍານໄຮ້ສາຍ ແລະ ຕາທາງ
ວິນຍານເປັນຕົວສົ່ງສັນຍານ ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກທີ່ຈາກໄປ,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບໃສ່ຫົວໃຈ, ເຈົ້າສາມາດ
ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະ,
ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ປິຕິຍິນດີໃນອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າ
ຈະພົບຄວາມສະບາຍໃຈໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫົວໃຈຂອງ
ເຈົ້າກໍ່ໝັ້ນໃຈກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າ

ເມື່ອຂ້ອຍຮ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງຂ້ອຍລະລາຍ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ ແຕ່ສະພາບນີ້ມາສູ່ຂ້ອຍທັງຈາກຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນຕອນທຳອິດ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ມັກຄວາມ
ປາຖະໜາ, ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫຼົງໄຫຼໄປແລ້ວ ແຕ່ຕອນນີ້, ທັນທີທີ່ຂ້ອຍ
ສຸມໃສ່ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍໄປທີ່ສູນກາງທາງວິນຍານ - ຊ່ອງ
ຫວ່າງລະຫວ່າງຄິດ - ຄວາມຄິດທັງໝົດຫາຍໄປ, ການຫາຍໃຈຢຸດລົງດ້ວຍຕົວ
ມັນເອງ, ຫົວໃຈຢຸດເຕັ້ນ, ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຈິດໃຈຫຼຸດລົງ, ແລະ ສະພາບຂອງ
ການເປັນຢູ່ລົງສູ່ຈິດວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ແລະ ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສູງ

ຄຳເວົ້າທອງຄຳ

ຄວາມສຸກຄືສິດທິຂອງຂ້ອຍ, ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຊັບສົມບັດອັນສູງ
ສົງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂ້ອຍ ນຳຂ້ອຍໃຫ້ຊອກຫາຊັບສົມບັດພາຍໃນຕົວຂ້ອຍທີ່ເກີນ
ຄວາມຝັນຂອງກະສັດ

* * *

ຊີວິດແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສະຫຼາດທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ມັນສ້າງ
ຮູບຮ່າງຕົວມັນເອງໃນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ຫຼື ມີຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ
ຊີວິດແມ່ນອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

* * *

ໄອ້ ຜູ້ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະອົງຄືຊີວິດ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ອຍ

* * *

ເຮັດດອກກຸຫລາບທີ່ບານຢູ່ໃນສວນສະຫວັນຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກປັດທີ່ເຫຼືອມ
ເປັນປະກາຍໃນສາຍຄໍຄວາມຮັກທີ່ສົດໃສຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ອຍ:
ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

* * *

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊິນຊົມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

* * *

ໃຫ້ພວກເຮົາທໍາຜ້າພົມສີທອງແຫ່ງຄວາມຝັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍໄໝແຫ່ງຄວາມ
ຊົງຈໍາທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບກະດາດຊາຍທີ່ຂັດຈິດໃຈ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຫຍາບຄາຍ
ອອກຈາກລັກສະນະນິໄສ

* * *

ການລະບາດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ຮຸນແຮງໃນທໍາມະຊາດທີ່
ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ, ການທໍາລາຍ, ແລະ ອັນຕະລາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງບໍ່
ແມ່ນ " ຄໍາສັ່ງຈາກສະຫວັນ". ໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້ເກີດຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການ
ກະທໍາຂອງມະນຸດ. ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສົມດຸນທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງໂລກ
ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຖືກລົບກວນໂດຍການສະສົມຂອງຄືນ ແລະ
ການສັນສະເທືອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຈາກເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ການ
ກະທໍາຜິດຂອງມະນຸດ, ຄວາມວຸ້ນວາຍຈະປົກຄອງ ແລະ ການທໍາລາຍຢ່າງ
.ກວ້າງຂວາງເກີດຂຶ້ນ

* * *

ຂ້ອຍຈະເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຄຸນນະພາບ
.ດີຂອງທຸກຊາດໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ຂັ້ນຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈໍາວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສໍາລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ມີອໍານາດ, ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ນໍາເອົາພອນ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ
ແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນໍ້າທີ່ລະອຽດອ່ອນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ມີ
ແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນໍ້ານີ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ກະແສນໍ້າທີ່ຄົງທີ່ທີ່ໄປເຖິງ

ຈິດວິນຍານທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຫຼ່ງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົ່ງຕໍ່ຄວາມສຸກ
.ໄປສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ມີຄໍາເວົ້າທີ່ດີຈາກຫົວໃຈຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ມີສຽງທີ່ສະຫຼາດຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງມືດດ້ວຍໂຄມໄຟ
!ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ

* * *

ພວກເຮົາເຄີຍໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້
ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ

* * *

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່ລະລາຍແຮ່
ເຫຼັກເພື່ອປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ທົນທານ ແລະ ມີຄວາມ
.ຄ່ອງແຄ້ວ

* * *

ຜົນສໍາເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ປັນລູຜົນສໍາເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ ເຄື່ອງກໍາເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກໍາລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທໍາອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ສຽງຮ້ອງຂອງວິນຍານຈະ
ສໍາຜັດຫົວໃຈສາກົນ, ແລະ ຄໍາຕອບຈະມານໍາຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້.
ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າມັນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອປັນລູເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອໍານາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະປັນລູມັນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກ
.ເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

* * *

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງປັນຍາທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອການສະແຫວງຫາສິ່ງຂອງຊີວຄາວ, ຢ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍ

ຕົວເອງໄປໃນຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່
ຈຳເປັນໃຫ້ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຄວນໃຊ້ພະລັງທາງປັນຍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາ
ຄວາມສາມາດທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ
.ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຄວາມຈິງແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ
.ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປົກປ້ອງ
ສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈາກການໂຈມຕີຂອງ
ສຽງກະຊິບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍລໍຖ້າຮຸ່ງເຊົ້າ
.ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ຄວນ
ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳ
ໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງ
.ດິບທາງປັນຍາທີ່ໜ້າແທ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

* * *

ຄວາມສຸກແມ່ນໝາກຜົນຂອງໄຊຊະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ແມ່ນອນຂອງຊີວິດ

* * *

ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໂລກ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ [ໂດຍບໍ່ມີ
ການທົດສອບຕົວຈິງ], ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນບັນທຶກສຽງແບບພິກພາທີ່
ເວົ້າຊ້າສຸພາສິດ ແລະ ສະທ້ອນປະໂຫຍກທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືວ່າລາວ
ເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍ
ການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງ
.ວິນຍານ

* * *

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ

ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

* * *

ຈົ່ງເປີດໃຈຂອງທ່ານຮັບການຖອກເຫລົງມາອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄຫຼ
ຜ່ານທ່ານ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງທ່ານດ້ວຍພອນທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມດີ
.ງາມ

* * *

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຫຍັງ ແລະ ປະສົບຜົນສໍາເລັດຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຈິໄວ້
ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອ
.ເຮັດວຽກ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

* * *

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມທຸກຍາກ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສຸຂະພາບແຂງແຮງ,
ໃນຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ໃນປັນຍາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນຂອງພຣະອົງທີ່ປະທານສຸຂະພາບ ແລະ ການປົນປົງໃນທັນທີ

* * *

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສຽງໂລກອອກຈາກຂ້ອຍ ທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈໍາ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີສຽງຫວານຊື່ນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍສະດຸດລົ້ມ
ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນໍາພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່
ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະອົງເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ
ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ,
ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນໍາພາ, ແລະ ເປັນດາວນໍາພາສໍາລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
.ທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

* * *

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະປຸກສະຕິຂອງຕົນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມຫຼົງ
ລົມໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນຂອງວິນຍານ

* * *

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເຜີຍຍົກສູງສະຕິຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຄວາມໂງ່ຮ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຄັບແຄບ
ແລະ ຈຳກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມຮັກ, ແລະ
.ຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໂລກ

* * *

ໃນທີ່ສຸດສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າອຳນາດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ພະຍາຍາມເຈາະ
ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ສັດທາຂອງລາວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຜ້າມ່ານ ປະຕູນັ້ນຈະ
ເປີດໃຫ້ຜູ້ທີ່ [ເຄາະປະຕູໂດຍມືທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ]

* * *

ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍລະມັດລະວັງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບ
ສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ. ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ບຸກຄົນຕ້ອງ
ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນລາວໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີຄວາມກົດດັນ ຖ້າລາວຫັນໄປຫາພຣະອົງ
.ດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ

* * *

ຖ້າປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທັງໝົດມາໃຫ້ພວກ
ເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຫັນໂລກເປັນແມ່ນ້ຳຂອງເອເລັກຕຣອນ, ແລະພວກເຮົາຈະ
.ເຫັນທຸກໆອະນຸພາກຂອງຝຸ່ນເປັນມວນແສງສະຫວ່າງທີ່ກິ່ງໄປມາ

* * *

ຜູ້ທີ່ເຈາະເລິກດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກວັດຖຸໄປສູ່ວິນຍານ
ເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ຮູ້ແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຈິງ

* * *

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢູ່ໃນປ່າດົງດິບຂອງອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ,
ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ລາວຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງ
ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່
.ສະແຫວງຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະອົງ

ບໍ່ມີວິທີໃດທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະປົກປ້ອງຕົນເອງ ແນ່ນອນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຈັດການກັບເຫດການຕ່າງໆ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ
.ກໍມີສັດທາຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ - ຄວາມຮັກຂອງແມ່, ພໍ່, ເພື່ອນ
.ມິດ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກທັງໝົດ - ແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຜ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າທີ່ນ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາ
ວ່າເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່
.ທີ່ແທ້ຈິງ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ລັງສີແຫ່ງຊີວິດຂອງດວງອາທິດແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະແຜ່ລັງສີແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົ້ມ
.ເຫຼວ

* * *

ຄູບາ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນວ່າ: "ຢ່າຕັດໃຜ
ອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຮັກສາທຸກຄົນໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ
".ເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດີງາມສະເໝີ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຄິດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປຸກພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການ
ທົດລອງທັງໝົດໄດ້

* * *

ຕົນຂຶ້ນມາພົບກັບບຸກຄະລິກກະພາບທາງວິນຍານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຖ່ອມຕົວ
- ອັນທີ່ລວມເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສິ່ງໂຕເຂົ້າກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນິກເຂົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈກັບການວິພາກວິຈານທີ່ຂົ່ມຂືນ, ທີ່ບໍ່ຖືກຜ້ອງ, ຫຼື ການ
ຍ້ອງຍໍ ແລະ ການຍົກຍ້ອງຢ່າງຝຸ່ມເຝື້ອຍ. ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງ
ຂ້ອຍຄືການເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບ
.ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ

* * *

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກອັນລົ້ນເຫຼືອທີ່ຈະເຕີມເຕັມເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະຖືກ
ມົວເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ລືນ
ກາຍຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານເທົ່າ - ຄວາມຮັກທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ
ຄວາມພໍໃຈ

* * *

ຜ່ານການສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ທ່ານສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ໂດຍກົງພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ. ຖ້າທ່ານປຸກຝັງສະຕິນີ,
ບຸກຄະລິກຂອງທ່ານຈະເຕີບໂຕຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຮງດຶງດູດໃຈ
ສໍາລັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງຍ້ອນຊະຕາກໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນການກະທໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານ, ຜູ້ລືໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ປົກປ້ອງ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານຈາກລົມແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
.ແລະ ການຫຼົງລົມ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສົດຊືນຈົນອົມ
ໜ້າສໍາລານ ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສະຖານະການທີ່ເຮືອອໍານວຍ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຄິດ
.ໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ

* * *

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່
ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
.ໝາຍເຖິງການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ກ້າຫານ ແລະ ໜ້າພໍໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຮັດ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນມອງຂ້າມ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາໃນການຝຶກຝົນຈິດໃຈ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸໃດໆກໍຈະ"

ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແຕ່ແມ່ນການຝຶກ
".ອົບຮົມສະຕິເພື່ອບໍາລຸງລ້ຽງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສໍາເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກ
ມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງ
ນ້ອຍ, ຂ້ອຍເຄີຍສູນເສຍຄວາມອິດທິນທຸກຄັ້ງທີ່ບາງຄົນເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄວາມຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນ

* * *

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບກັບ
ພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ຕູດຊົມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງໃສ່ຜູ້
ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນ
.ເວລາດຽວ

* * *

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສົນໃຈໃນການພັດທະນາພະລັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ
* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຈົມລົງສູ່ກິນຂອງການຜັດວັນ ລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
ຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເບື້ອ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່
.ຫຼຸຫຼາ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສໍາເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
* * *

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ລົງທຶນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນ
.ຄົນດຽວທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ
* * *

ການເປັນອິດສະລະພາບຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
.ສຸຂະພາບ ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສໍາເລັດທາງວັດຖຸ
ຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັນນະຄະດີນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່
ສະພາບການພາຍນອກບໍ່ສາມາດເອົາໄປຈາກທ່ານໄດ້
* * *

ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມເງິນ, ແຕ່ເງິນນັ້ນຈະບໍ່
ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ. ໃນທາງ

ກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນຳຄວາມທຸກມາໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ຄວາມສຸກ ແລະ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນສິ່ງຕ່າງໆເອງ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງລະມັດ
ລະວັງເມື່ອພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ມອງ
ໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ້ານວ່າຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ປັ້ນລຸລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນອ່ອນແອລົງໄດ້, ແຕ່ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມືຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດ
ໜ້າທີ່ໃດໆຂອງພວກເຮົາໄດ້. ນີ້ແມ່ນໜ້າທີ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາຕໍ່
.ພຣະອົງ

* * *

ມີວິທີການປະເມີນຜົນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆ
ປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນວ່າເຫດຜົນຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງ,
ປະເພນີນັ້ນກໍ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດ
ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຖືກຕ້ອງ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມມັນ, ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ
.ຈາກນັ້ນນຳໃຊ້ມັນ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຢ່າ
ສົມມຸດວ່ານັ້ນແມ່ນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າສາມາດສ້າງຕົວເອງໃນແບບທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການເປັນ. ຄວາມສຳເລັດພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບ
.ຜົນສຳເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າກໍ່ຈະປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່
.ສະພາບການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນບັນດາຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປັນລູເຖິງ
ລະດັບຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການອວດອ້າງ ຫຼື ການ
ແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ

* * *

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້
.ແລະ ເລິກເຊິ່ງແກ່ຂ້ອຍ

* * *

ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າການຊື່ສົງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ແລະ
ເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລືມມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສົງ
ອິນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບປິ່ນຄ່າສິນຄ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກລືມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື່
!ມັນແບບຜ່ອນຊຳລະ

* * *

ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຫດ
ສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຝຸ່ມ
ເຟື້ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະບໍ່ມີຫຍັງຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

* * *

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະຫ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີ
ສັດທາທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີ
ແລະຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈກັບຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນສະຫວັດດີພາບ
ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດຶກໃຈປັນຍາໃນຄົນ

ອິນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນຄວາມສຸກ
.ຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຂອງຕົນເອງ

* * *

ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຍືມເງິນເພື່ອຊື້ເຄື່ອງຝຸ່ມເຝື້ອຍ
ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດໆວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສິ່ງຂອງສະເພາະ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງວ່າມັນຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ ຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັ້ນຍາວຈະແຕກສະຫຼາຍ
ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຜູ້ຄົນຄວນດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນ
ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສົນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະ
ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ສຸກທາງໂລກກໍຈະກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນນັ້ນ,
ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
.ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກ

* * *

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນ
ສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງ
ຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ
ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກຳຈັດສັດຕູພືດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສຳເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີ
ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບປິ່ນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການ
ທາງການເງິນທີ່ໜ້າອິດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຊໍາລະ - ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ

* * *

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງສະຕິອັນດຽວກັນກັບທີ່ຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍ
ຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄືກັນ. ບາງຄົນອາດຈະມີແນວຄວາມ
ຄິດ ຫຼື ນຳສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດ
ລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍລຸ້ນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງ

ຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼື
ເໝາະສົມ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ບາງທີຮີດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ

* * *

ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ຊັ້ນວາຍສະຫງົບລົງ, ເຮົາເຂົ້າສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ສັນຕິພາບ ແລະ ສຳຜັດກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ

* * *

ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມທີ່ດິນໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຍິນດີ ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ
.ໃນທາງບວກ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສິດຊົນ

* * *

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ຊັ້ນວາຍ ແລະ ຊັ້ນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເງິນ
ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍ່ພົບວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າ
ອາດຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ—ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢ່າປະໝາດ—ສູນເສຍ
ສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື
ເຈົ້າອາດຈະມີທັງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບ
ຄົນອື່ນ, ສະເໝີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ
ເປັນການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
.ພໍໃຈໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສຳລັບຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ແຜນການອັນສູງສົງ ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ
ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ບົດບາດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ

* * *

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດມົວ, ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ບໍ່ມີ
ສຽງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ, ແມ່ນສາລະສຳຄັນທີ່ເປັນນິລັນຕອນ,
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງການມີຢູ່ ແລະ ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພະລັງ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ
.ທັງໝົດ, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະຕາຍ, ແຕ່
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່

ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການ
.ຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ

* * *

ເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດໂອກາດຫຼາຍ
.ຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອລ້ຽງດູຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃຫ້ດຳເນີນງານຕາມກົດເກນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດເກນສາກົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວ
ເອງ. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໂດດລົງຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະດູກຫັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່
.ສາມາດລະເລີຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

* * *

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອາລະຍະທຳຂອງໂລກ ແລະ
ຄົນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ, ພາບໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນ,
ດ້ວຍເສັ້ນສາຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຊັດເຈນ,
.ແລະ ເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ສັງຄົມໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງ
.ສົມບູນ

* * *

ລັງສີແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນຄວາມ
ຝັນສັນສະເທືອນ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ

* * *

ດ້ວຍປະສົບການແຕ່ລະຢ່າງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາໃນ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
ເຮົາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລາບ
.ລືນ ແລະ ປອດໄພຍິ່ງຂຶ້ນ

* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄວນຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ສາມາດພິເສດ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ເປັນແມ່ບົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປູກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ,
ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີ
ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍ
ຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການ
.ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ

* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ - ຫຼັງຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ - ແມ່ນການທີ່
ບຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ລາວ
.ຕ້ອງອາໄສຢູ່ນຳທຸກໆມື້ຂອງປີ

* * *

ຄົນເຮົາເສຍເວລາຫຼາຍໄປກັບການຮີບຮ້ອນ ແລະ ກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນໂດຍບໍ່
ໄດ້ຜິນຫຍັງຫຼາຍ ມີພຽງການຢຸດຄິດ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຊີວິດມີໃຫ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງອາຄານພາຍໃນຂອງປັນຍາໃນສ່ວນແຫ່ງ
ສັນຕິພາບທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແຫ່ງຄຸນ
.ງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດ

* * *

ຄວາມກົມກຽວພາຍໃນແມ່ນແຫຼ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສ້າງພະລັງງານທົດແທນໄດ້

* * *

ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດ, ຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກ
ຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຕົນລົນເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.
ລອງຄິດເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ
ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກພະຍາດ! ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມສຳເລັດນັ້ນແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ຮ່າງກາຍ - ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກວາງໄວ້. ຄວາມຈຳເປັນກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງຕໍ່ສູ້
ກັບກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມສຳເລັດຕາມ
ທີ່ຕ້ອງການ. ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເອົາຜົນສຳເລັດທີ່
.ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງທ່ານ

* * *

ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ, ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ແກ່ນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າເບີກບານດ້ວຍຄວາມເບີກບານ
.ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າໄພພິບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຂົາກັບຄົນອື່ນ, ນັ້ນຄື,
ປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍການຊ່ວຍ
.ພວກເຂົາໃຫ້ບັນລຸຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ

* * *

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຜູ້ທີ່ບັນລຸຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ບັນລຸສະພາບເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງ
ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະສະເໜີຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ. ຖ້າທ່ານ
ຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຈະບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບປະກັນຄວາມ
ສຸກສ່ວນຕົວຂອງທ່ານເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກ
.ດ້ວຍ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນ
ໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາ
ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄໍາສາບແຊ່ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມື
ຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້
.ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເຮືອເພື່ອເຮືອແຜ່

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເວົ້າກັບ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້
ອາດຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນບາງຢ່າງ, ແຕ່ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ຖືວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກໄດ້ຮັບຜົນ
.ປະໂຫຍດຈາກຜົນສໍາເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນ
ສິດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະມີຄວາມສຸກດ້ວຍຕົວເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນໃນແງ່ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ
ເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ຫລັງກໍາແພງຂອງສະຕິສຳນຶກອັນບໍລິສຸດຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ນີ້
ເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມີນິ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຂ້ອຍເປັນສັນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລແຫ່ງຄວາມ
.ໂສກເສົ້າ

* * *

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດ,
ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້
ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສຳເລັດກັບການລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ
ວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ!" ສິ່ງນີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສຳເລັດ
ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
.ຄົນອື່ນ

* * *

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສຳລັບຄວາມສຳເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດນຳເອົາ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນ
ລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນ
.ຂອງມັນກັບພວກເຂົາ

* * *

ຄວາມສຳເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນພາຍໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທຳທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ.
ຖ້າພວກເຮົານຳໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທຳ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄຳນິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງ
.ຄວາມສຳເລັດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ຈຳກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ແລະຄວາມ
ໜາແໜ້ນ, ແຕ່ມີອີກລະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີມິຕິ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງ
ໃສ - ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ການຮັບຮູ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ. ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະພາບຂອງສະຕິ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດໃນຄວາມຝັນ, ໃນລະດັບ
ທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານສະຕິທີ່
.ບໍລິສຸດ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກໂດຍການຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມໄກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ, ປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມປາຖະໜາ,
ແລະ ໂຜດປະທານຄວາມສຸກພາຍໃນໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
.ຈາກປະສົບການຂອງຊີວິດ ແລະ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບການຮັບຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ສະຕິທາງ
ວິນຍານຈະຕື່ນຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງ
.ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກໄກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮົາກໍຈະ
.ພົບວ່າພຣະອົງເປັນບ່ອນລີ້ໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ

* * *

ໃນພື້ນທີ່ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ຫວ່າງເປົ່າ, ມີການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງ
ຈັກກະວານ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່
ບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃນຈັກກະວານ ຄືແຫ່ງຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຜ່ານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່
.ມີຢູ່

* * *

ນິລັນດອນແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຖາວອນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການມີຢູ່ຊົ່ວຄາວ, ຄືກັບ
.ການພັກຜ່ອນໄລຍະສັ້ນໆສຳລັບລົດບັນທຸກທີ່ເດີນທາງຂ້າມທະເລຊາຍ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບກຳລັງສ້າງສັນຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ມີສາກົນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ
ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພະລັງສ້າງສັນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີ
ການລົບກວນຈາກແຫຼ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງສັນໃນທຸກຂົງເຂດຂອງກິດຈະກຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ນິໄສທີ່ດີ ເພື່ອວ່າຖ້າຄວາມມືດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາໃກ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ

ທັນທີ ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິງ ຈົນ
ວ່າທັງພາບລວງຕາທາງວັດຖຸ ຫຼື ການລ້ວງທາງໂລກບໍ່ສາມາດດັກຈັບ ຫຼື ຍຶດເອົາ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

* * *

ສິ່ງທີ່ຫາມາໄດ້ງ່າຍບໍ່ຄ່ອຍມີຄ່າ ພວກເຮົາຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກການສຶກສາຊີວິດ
ຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການ
ພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສ້າງຄຸນຄ່າ
ທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິງ, ແລະ ຫຼີກ
ລ່ຽງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແຕ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຂົາເຈົ້າບັນລຸໄດ້ ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໄປຢ່າງບໍ່
.ສາມາດວັດແທກໄດ້

* * *

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ນຳພາໂດຍ
ປັນຍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ໝັກແໜ້ນ

* * *

ເມື່ອທ່ານປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງມີສະຕິ
ຂອງທ່ານໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ, ກໍາລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກສະຕິທີ່ສູງກວ່າ
- ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ - ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແສງ
ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງເປີດຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ
ຂອງຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜເລືອກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍ
ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ ຄວາມໂງ່າແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ເປັນອຸປະສັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກໍາຈັດ ແລະ ກໍາຈັດ
ອອກ ຄວາມໂງ່າແມ່ນວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຝັງຮາກເລິກ, ເຊິ່ງເຄີບ
.ໃຫຍ່ຢູ່ໃນສ່ວນຂອງມະນຸດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຶດຕິ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດອອກໄປ

* * *

ຄວາມໂງ່າແມ່ນເອົາຊະນະໄດ້ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈອັນເດັດດ່ຽວ ດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່
[ໃນແງ່ດີ], ແລະ ເມັດພັນທີ່ດີຕ້ອງຫົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາ ເມື່ອລັງສີແຫ່ງ
ຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາສ່ອງແສງ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີຈະເຄີບ
ໃຫຍ່ ແລະ ເອົາຊະນະວັດຊະພຶດ ແລະ ພຶດທີ່ເປັນແມ່ກາຝາກ, ເພາະວ່າຄວາມ
.ມືດບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງບໍ່
ເຄີຍຈິດຈາງລົງ ມັນເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເກີນກວ່າຈະ
ພົ້ນລະນາໄດ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປະຖົມຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາມີ
ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊີວິດ
ທີ່ສິດໃສ ເຊິ່ງອາດຈະຖືກຫ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່
.ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍ

* * *

ຄວາມສະຫງົບງຽບແມ່ນກ້ອງຖ່າຍຮູບທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຈັບພາບແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຜ່ານເລນຂອງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບ
ພວມຈະປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສົມບູນແບບ

* * *

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປັນຍາທັງໝົດແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
.ຕ້ອງການແມ່ນການຮູ້ຕົວເຖິງມັນຢ່າງມີສະຕິ

* * *

ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄົນອື່ນຈິ່ງ
ຊອກຫາເຈົ້າແທນທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາ. ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຄວນໄດ້
ຮັບຢ່າງເສລີ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງ ຫຼື ການຮຽກຮ້ອງ. ຄວາມຄາດຫວັງ
ພຽງແຕ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ
ໃນເວລາທີ່ພະຍາຍາມພັດທະນາຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຄວນຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ
.ແລະ ສະຫງົບສຸກພາຍໃນປ້ອມປາການແຫ່ງຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

* * *

ຂໍໃຫ້ນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໄຫຼອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສິດຊື່ນຂອງມັນສຳຜັດກັບທຸກຄົນທີ່
ຂ້ອຍພົບ

* * *

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນທຸກ
ວິທີທາງໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຊົມຊືມກັບຄວາມ
ສຸກທາງສິນທຳທີ່ຫລອມໂລຫະທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມໂນ້ມອຽງໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຫຍາບຄາຍ

* * *

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສໍາຄັນ
ເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ສໍາເລັດຂອງລະຄອນໂລກທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດ

* * *

ສະຕິທັງໝົດແມ່ນສະຕິທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ພວມຕໍ່ອາຍຸຕົນເອງຢູ່
ສະເໝີ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມັນບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ, ແລະ ຜ່ານຕົວເຈົ້າມັນ
.ພະຍາຍາມສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງມັນເອງ

* * *

ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຍອມແຜ່ມັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງອື່ນທີ່ຄືກັບມັນໃນຫົວຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ສາມາດ - ໂດຍ
ພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍ
ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທໍາທີ່ຜິດ
.ບາບຂອງພວກເຂົາ

* * *

ການກະທໍາທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດລ້ວນແຕ່ແຝງຢູ່ໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ
.ປະກົດເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວໃນຄວາມຄິດ

* * *

ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກຈຸລັງສະໝອງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຄວບຄຸມດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງ
ໄດ້ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ການ
ຢືນຢັນໃນທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຈະຖືກປ່ຽນເປັນນິໄສທີ່ດີຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ. ສິ່ງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກນໍາພາຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງ
ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ, ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍ
.ທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ມີຄຸນນະທໍາ ແລະ ສວຍງາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕາພາຍໃນ, ວິໄສທັດຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ກ້ອງສ່ອງ
ທາງໄກຂອງຫົວໃຈ ມັນແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ
.ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະທຸກໆມື້ນຳເອົາ
ບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ຮຽນຮູ້. ຄາດວ່າມະນຸດຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນໂດຍການສຸມໃສ່
ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວ: ເພື່ອຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການມີຢູ່ຂອງ
.ລາວ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຊີວິດຂອງລາວ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມລືມຄວາມໂສກເສົ້າໃນອະດີດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ບໍ່ຄິດຫຼາຍກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ຕັ້ງໜ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໃໝ່, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສຳເລັດ, ແລະ
.ບຳລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ດີ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົ່ງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ

* * *

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
.ອັບອາຍ ແລະ ແຄ້ນໃຈນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຍັງໄກຈາກປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ

* * *

ຄຳເວົ້າສຳລັບທຸກເວລາ ແລະ ທຸກສະຖານທີ່

ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າເຫັນຄວາມງາມທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ
ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຫວານອັນສູງສຸດທີ່ບໍ່ສາມາດປະສົບໄດ້ໃນທາງອື່ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຫາພຣະອົງ, ເມກແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົບຂອງພຣະອົງໄດ້ຜຸ່ງອອກມາ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ແລະຝັນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຕົກລົງມາເປັນກະແສນ້ຳຈົນ ກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະອົງ, ແມ່ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງໄດ້ກິນກິນແຄມຝັ່ງຂອງສິ່ງມີຊີວິດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງ
ນິລັນດອນ, ແລະຟອງແຫ່ງຊີວິດນ້ອຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະລາຍໄປໃນ
.ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ

ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຂ້ອຍໄດ້ສອນຂ້ອຍກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ສິວແຫ່ງປັນຍາ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປັນວິຫານທີ່ມີຄ່າຄວນຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ
ຖ້າທ່ານຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສ້າງແບບ
ຈຳລອງທາງຈິດໃຈສຳລັບມັນ ດຽວນີ້ທ່ານສາມາດສ້າງທິດທາງໃດກໍໄດ້ຢ່າງໝັ້ນ
ຄົງໃນສະຕິຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານປຸກຝັງແນວຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທັງໝົດຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດນັ້ນ, ແລະ
.ການກະທຳຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບມັນ

ເມື່ອທ່ານແຕະຕ້ອງຫົວໃຈອັນສູງສົ່ງ, ບັນຫາຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ, ຄວາມ
ຮັກຈະເຕັມຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ແລະປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດຈະເຕັມລຳຄື
.ກັບນ້ຳພຸທີ່ບໍລິສຸດໃນສ່ວນຂອງຈິດໃຈຂອງທ່ານ

ເມກຫຼາຍກ້ອນພະຍາຍາມເຊືອງເຈົ້າ ແລະ ປິດບັງເຈົ້າຈາກຂ້ອຍ, ແຕ່ຜ່ານ
ນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ, ຊື່ອັນປະເສີດຂອງເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຕົວ
.ອັກສອນສີທອງສີດໃສ່ຈາກທາງຫລັງຜ້າມ່ານ ແລະ ຜ້າຄຸມທັງໝົດ

ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບໝາຍເຖິງການຈັດການກັບຄວາມຈິງ
ຢ່າງໂປ່ງໃສ
ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບາງຄົນຖືວ່າເປັນ "ສິ່ງຈຳເປັນ" ທີ່
ຕົວຈິງແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນ. ຊີວິດຄວນຈະງ່າຍຂຶ້ນໂດຍການສຸມໃສ່
.ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງຝຸ່ມເຟື້ອຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ
ໄອ້ ມິດຕະພາບ, ເຈົ້າສູງສົງແທ້ໆ, ແລະ ດິນຂອງເຈົ້າອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສັກສິດແທ້ໆ! ຄວາມຮັກຄືການບໍາລຸງລ້ຽງ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຄືເຄື່ອງຕືມ
ຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອຄົນສອງຄົນເດີນໄປດ້ວຍຄວາມປອງດອງ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີເຖິງວ່າຈະ
ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໂດຍເປົ້າໝາຍດຽວຄື:
ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານໃນ
ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ບ່ອນທີ່ຄົນ
ຮັກບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໂດຍເສຍສະຫຼະຄົນທີ່ຮັກ, ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມ
ບໍລິສຸດ, ດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມຂອງມິດຕະພາບຈະເບິ່ງບານ ແລະ ກະຈາຍ
.ກິນຫອມອັນຫວານຊື່ນຂອງພວກມັນ

ໂລກຝຶກຝົນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ຄຸ້ນເຄີຍກັບຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ ຈົນພວກເຮົາເລີ່ມຄິດວ່າຄວາມສຸກເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າ
ບໍ່ມີສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຊີວິດ, ໂດຍສະເພາະຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ງ່າຍດາຍ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈະສອນພວກເຂົາຜ່ານຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົ່ມຂືນ
ຄວາມຈິງແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນຈິງຫຼາຍກວ່າຄວາມຄິດ ຫຼື
ຈິນຕະນາການ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດ ຫຼື ຈິນຕະນາການອາດຈະກາຍເປັນຄວາມ
.ຈິງບາງຄັ້ງ

ຈິນຕະນາການເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນຂະບວນການຄິດສ້າງສັນ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິນຕະນາການຕ້ອງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ປ່ຽນເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່
.ໝັ້ນແໝ້ນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ຖ້າທ່ານຈິນຕະນາການບາງສິ່ງບາງຢ່າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງທ່ານ,
ຈິນຕະນາການຂອງທ່ານຈະກາຍເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນສ່ວນຕົວ, ແລະເມື່ອທ່ານ
.ສາມາດຮັກສາຄວາມເຊື່ອໝັ້ນນັ້ນໄວ້ໄດ້
ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ກົງກັນຂ້າມທັງໝົດ, ແຕ່ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງ
ເຈົ້າຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຄວາມເປັນຈິງ

ຄົນເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢືນດ້ວຍຕົວເອງ, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ
.ຈາກຄູນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ປາກົດຂຶ້ນ
ເລື້ອຍໆໃນຜູ້ທີ່ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ຊ່ວຍໃນ
ການຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ເມື່ອພົບເຫັນມັນ,
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຈະຈາກຫາຍໄປ ເພາະວ່າ
.ພວກມັນສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈເມື່ອທຽບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານຊີວິດ, ຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສະຕິປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່
ຈະເອົາໃຈໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ຍົກຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມ
ຮັກ, ຄວາມກະຕັນຍູ, ແລະ ການຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງ
.ພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າຢ່າໃຫ້ເກີດໄຟແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ຢ້ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສີຂຽວແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນ
ຕົວຂ້າພະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນໄໝ້ໄປດ້ວຍແປວໄຟແຫ່ງຄວາມແຄ້ນໃຈ. ຊ່ວຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຕັບໄຟແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່
.ໄຫຼລືນຢູ່ສະເໝີ

ຂໍໃຫ້ທະເລສາບແຫ່ງຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈົງສະຫງົບ ແລະ ງຽບສະຫງົບ, ບໍ່ມີການລົບກວນຈາກພະຍຸແຫ່ງ
.ຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານນອກຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ
ການປະຕິບັດການກະທຳທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຫຼື ການ
ເສຍສະລະຄວາມປາຖະໜາສ່ວນຕົວໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ,
.ແມ່ນດີກ່ວາການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ

ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢຸດລະເມີດກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວ
ຄວນເຮັດແນວນັ້ນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການ
.ລົງໂທດຂອງພຣະອົງ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານ, ຈົ່ງຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ປ່ອຍໃຫ້
ມັນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າໃນພຣະອົງ
ຄວາມຢ້ານກົວມີຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີ, ແລະ ການກຳຈັດມັນໄປໄດ້ໂດຍການ

ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ໃນຕອນທຳອິດມັນອາດຈະເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະຍ່າງຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຸນ
ນະທຳ, ແຕ່ພວກມັນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນ
ໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່ທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ,
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະອົງເຕັມສະຕິຂອງເຮົາ

ໂອ້ ທີຮັກອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍ, ດອກໄມ້ບານ ແລະ ລະດູການປ່ຽນແປງ,
ແລະ ທັງໝົດເວົ້າເຖິງເຈົ້າ ດວງຈັນເຕັມດວງເປີດເຜີຍລັກສະນະຂອງຮອຍຍົມ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ດວງອາທິດນໍ້າໂຄມໄຟຂອງເຈົ້າມາ ຂ້ອຍລອຍຢູ່ໃນທະເລນ້ຳຕາ,
ລີ້ໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ ໃນໃບໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເສັ້ນເລືອດຂອງ
ມະນຸດຊາດໄຫຼຜ່ານຊີວິດ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
.ວ່າຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຕັມແຮງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ

ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ໃນອີກ
ໂລກໜຶ່ງ, ແລະ ບາງຄັ້ງຄາວຂ້ອຍຝັນເຖິງໂລກນີ້ ແລະ ຮ່າງກາຍນ້ອຍໆນີ້ - ຂອງ
ຂ້ອຍເອງ ຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແລະ ຄວາມຝັນກາງເວັນ
ຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນໂລກນີ້ມີກິນຫອມດ້ວຍຄວາມຊົງຈໍາທີ່ມີຄວາມສຸກໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ກັບເຈົ້າ. ຂ້ອຍໄດ້ຖອນຮາກຫຍ້າຂອງຝັນຮ້າຍອອກຈາກ
ສ່ວນຂອງຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປຸກດອກກຸຫລາບແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈຂອງ
ຂ້ອຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ກິນຫອມຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍຈະດຶງດູດເຈົ້າ
.ເຂົ້າມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມາພາຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບຟ້າແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນ
ໂອ້ພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂປ່ງໃສດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ
ສະອາດເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດນໍາແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ພຣະອົງອອກມາພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ

ເຮັດໃຫ້ກະຈົກທີ່ສັ່ນສະເທືອນຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສະຫງົບລົງ ເພື່ອວ່າມັນ
ຈະສະຫ້ອນເຖິງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ
ຂໍເຜີຍເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສັດທາໃຫ້ກວ້າງ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ສູດດົມ
ກິນຫອມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຫງ່າງາມໃນພຣະອົງເອງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງລົດທານ
ພາບຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດພິມລະນາໄດ້, ຂໍຈົງຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່
ປາຖະໜາພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວນອກຈາກ
.ພຣະອົງ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປະກົດການ ແລະ ຮູບລັກສະນະທັງໝົດຂອງຊີວິດແມ່ນສຽງທີ່
ງຽບສະຫງົບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານດອກໄມ້,
ປື້ມສັກສິດ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່
.ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄ່າຄວນແກ່ການດໍາລົງຊີວິດ

ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຜູ້ສະແຫວງຫາເຮັດເພື່ອບັນລຸຈຸດສູງສຸດທາງ
ວິນຍານແມ່ນໄດ້ຮັບການນັບຈາກພຣະເຈົ້າສໍາລັບລາວ ແລະ ໄດ້ຮັບລາງວັນທີ່ດີ
.ສໍາລັບມັນ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສ່ອງແສງ
ຈິດໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ,
ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຕັມດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອ
ໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ພຣະຄຸນອັນ
.ອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ

ຈາກຂອບຝ້າທີ່ໂປ່ງໃສນັ້ນ ເຊິ່ງຈິດໃຈບໍ່ສາມາດເຈາະຜ່ານໄດ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຖອກເທແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນຂອງພຣະອົງອອກມາ ແລະ ຈາກຈິດໃຈແຫ່ງ
ຈັກກະວານກໍມີແຮງບັນດານໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
.ກິດຈະກຳສ້າງສັນໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ກົມກຽວກັນ
ເມື່ອທ່ານພົບວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ທຸກໆ□□□□□□
□□ແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈ, ທ້ອງຟ້າສີຟ້າ, ດວງດາວທີ່ສ່ອງແສງ, ພູຜາ, ແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ນົກ ແລະ ດອກໄມ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຜູກມັດເຂົ້າກັນດ້ວຍສາຍດຽວຂອງ
ຈັງຫວະຈັກກະວານ, ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມສາມັກຄີສາກົນ ແລ້ວ
ທ່ານຈະຮູ້ວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຄືນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງມະຫາສະໝຸດອັນສູງ
.ສົງທີ່ບໍ່ມີຝັ່ງ

ຖ້າພວກເຮົາລືມຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາລືມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮັກ
ພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮູ້ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫຼຸດພົ້ນຈາກບັນຫາ ແລະ ຄວາມ
.ທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ຮັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຢຸດການຄົ້ນຫາພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ລາວຈະພົບພຣະອົງຫຼັງຈາກພະຍາຍາມຫຼາຍຄັ້ງກໍຕາມ ເຊັ່ນດຽວກັບຄືນທີ່ຕ້ອງ
ກັບຄືນສູ່ໃຈກາງຂອງມະຫາສະໝຸດຫຼັງຈາກພາຍຸສະຫງົບລົງ, ຜູ້ສະແຫວງຫາ
ຢ່າງຈິງຈັງກໍເຊັ່ນດຽວກັນ; ລາວມີຄວາມເຊື່ອໂດຍທາງອ້ອມວ່າອຸປະສັກຈະແຕກ
ສະຫຼາຍ ແລະ ລາວຈະລວມຕົວກັບມະຫາສະໝຸດຂອງຈັກກະວານຢ່າງຫຼີກລ່ຽງ
ບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າຈະໄວຫຼືຊ້າ - ມະຫາສະໝຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ລາວມາ ແລະ ລາວກັບ
.ຄືນມາ

ເມື່ອຈິດໃຈຄິດເຖິງຜູ້ທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງຢູ່ສະເໝີ, ຫົວໃຈຈະຮ້ອງເພງແຫ່ງ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍົມດີ
ການເກີດຂຶ້ນທາງວິນຍານແມ່ນການເກີດຂຶ້ນຂອງມະນຸດຈາກສິ່ງທີ່ລາວເປັນ
ຢູ່ໃນປະຈຸບັນໄປສູ່ສິ່ງທີ່ລາວຈະເປັນໃນອະນາຄົດ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດປິດບັງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງຈາກຄົນອື່ນ
ໄດ້ ການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນ
.ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈະປາກົດຜ່ານການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ

ມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບ; ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າ
ອິດສະລະພາບແມ່ນການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຄົນເຮົາມັກເຮັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ເອີ້ນອິດສະລະພາບນີ້ວ່າ ອິດສະລະພາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ເນື່ອງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງອິດສະລະ
ພາບ, ບໍ່ແມ່ນບາງຄົນເຮັດໃຫ້ລູກເປັນທາດຂອງປະເພນີໂດຍການຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເດັກຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍເຊື່ອ
ວ່າຕາບໃດທີ່ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະມີຄວາມສຸກ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທຸກຢ່າງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄືນພົບວ່າເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ
ຜິດ, ຍ້ອນວ່າໂລກພາຍນອກແຕກຕ່າງຈາກຊີວິດຄອບຄົວຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຮຽນຮູ້ວ່າການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ!
ຄົນອື່ນອາດຈະຢູ່ເຂົາເຈົ້າໄປຂ້າງນອກ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈພວກມັນໃນການສະແຫວງ
ຫາຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເດັກຈຶ່ງແຂງກະດ້າງ ແລະ ມີນຸ້ມທາງ
ດ້ານອາລົມຍ້ອນຄວາມຢາກທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ.
ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນຕ້ອງຊ່ວຍລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໂດຍບໍ່ຖືກ
ຢູ່ໃນກັບຕັກ ແລະ ຊຸມຝັ່ງສິບຂອງມັນ
ແມ່ເວົ້າວ່າ, "ສອນລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ". ແນ່ນອນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ລູກ
ດ້ວຍຄວາມຮັກໂດຍຫົວໄປແມ່ນດີ, ແຕ່ຄວາມຫວານຫຼາຍເກີນໄປຈະເຮັດໃຫ້
ແຂ້ວເສື່ອມ, ແລະໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປກໍເຮັດໃຫ້
ເດັກເສື່ອມ. ຄວາມໜັກແໜ້ນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນລະດັບໜຶ່ງແມ່ນມີຄວາມ
ຈຳເປັນ, ແຕ່ຖ້າເດັກຖືກປະຕິບັດ ແລະ ລົງໂທດຢ່າງໂຫດຮ້າຍສຳລັບຄວາມ
ຜິດພາດ, ຜົນສະທ້ອນຈະຮ້າຍແຮງ. ຄວນມີຄວາມສົມດຸນໃນວິທີທີ່ເດັກຖືກ
ປະຕິບັດ ແລະ ຈັດການກັບ ; ພໍທຸກຄົນຄວນຫຼຸດຜ່ອນອາລົມຂອງຕົນເອງດ້ວຍ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະ ແມ່ທຸກຄົນຄວນເພີ່ມຄວາມສະຫຼາດ
.ແລະ ເຫດຜົນໃຫ້ກັບຄວາມຮັກຂອງນາງ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັກສາສະພາບຈິດໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ລອງເຮັດວຽກຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ບໍ່ວ່າ
ລັກສະນະການເຮັດວຽກຂອງຂ້ອຍຈະເປັນແບບໃດ, ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງຢູ່
ກັບພຣະເຈົ້າສະເໝີ
ພວກເຮົາຄວນເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ສ້າງນີ້, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ມັນມາເປັນທາດຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະປະສົບການໄດ້ສອນຂ້ອຍວ່າຄວາມສຸກຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນບໍ່ມີໃຜຫຼຽບເຫຼົ້າ
ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານທີ່ສຳຄັນ, ຄົນເຮົາຄວນນັ່ງຢູ່ງຽບໆ, ເຮັດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ, ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະຊອກຫາ

ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳທາງວິນຍານແລະທິດທາງ
.ທິດ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຮອຍຍິມເທິງໃບໜ້າຂອງຮຸ່ງອາລຸນ, ເທິງສືບຂອງ

.ດອກໄມ້, ແລະ ເທິງໃບໜ້າຂອງຊາຍຍິງຜູ້ສູງສູງ ແມ່ນຮອຍຍິມຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຮູບພາບທີ່ໂຊກຮ້າຍ, ໂຊກບໍ່ດີ, ຄວາມເຈັບ

ປ່ວຍ, ຫຼື ອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຕິດຕໍ່ກັນ ເພາະວ່າຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າສະຕິທີ່ມີວິໄນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມ
.ລືມເຫຼວ ແລະ ຄວາມລຳຄານໂດຍທາງອ້ອມ

ອິດສະລະພາບໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດຕາມປັນຍາ, ບໍ່

ແມ່ນຕາມການບັງຄັບຂອງຄວາມມັກ, ນິໄສ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ການ
ເຊື່ອຟັງ ອະຕະພາບນຳໄປສູ່ການເປັນທາດ, ໃນຂະນະທີ່ການຍອມຕໍ່ການກະຕຸ້ນ
.ຂອງວິນຍານນຳໄປສູ່ການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດ

ມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງສຳລັບຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະອາໄສຢູ່ໃນວັງທີ່

ຫລູຫລາ ຫຼື ເຮືອນຫຼັງນ້ອຍໆ, ຕາບໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະໃຊ້ເງິນທີ່ຂ້ອຍຫາມາຢ່າງຊື່ສັດເພື່ອດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ,
ປະຖົມການດຳລົງຊີວິດທີ່ຟຸມເຟືອຍ

ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດ

ເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມລືມເຫຼວ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າໄດ້, ຕາບໃດທີ່

ຄວາມສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແຂງແຮງກວ່າຄວາມສັນສະເທືອນຂອງ

ພະຍາດທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈິດໃຈ. ພະຍາດນີ້ຍິ່ງຊຳເຮື້ອເທົ່າໃດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈກໍ

ຍິ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສັດທາກໍຍິ່ງເລິກເຊິງ ແລະ

.ໝັ້ນຄົງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອບັນລຸຜົນທີ່ຕ້ອງການ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍດຶງໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງພຽງຜູ້

ດຽວ, ບໍ່ແມ່ນໃນວິທີການປົກປ້ອງຂອງມະນຸດ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ

ຄວາມກັງວົນມາທຳລາຍຄວາມເຂັ້ມແຂງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະ

ປະເຊີນກັບການທົດລອງໃດໆໃນຊີວິດ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈົນຕະນາການເຖິງ

ອຸປັດຕິເຫດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການສະແດງ

ອອກຕົວຈິງຂອງມັນຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ຈົນຕະນາການ. ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ

ຮັບຮູ້, ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຕືນຢູ່ ຫຼື ນອນຫຼັບ, ຕືນຢູ່ ຫຼື ຫຼົງ

ທາງໃນຄວາມຝັນ, ມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຕາຍ, ການປະທັບຕາປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງຍັງ

.ອ້ອມຮອບ ແລະ ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຜູ້ມີປັນຍາກ່າວວ່າ: ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ດີທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກ

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຸນນະທຳຄືຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ.

ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ

ທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຄືຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຜົນ
.ຂອງການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຄືຄວາມໂງ່ຮ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຮ້າ
ການກະທຳທີ່ດີນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ, ໃນຂະນະທີ່ການກະທຳທາງໂລກທີ່ຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຮັກຕົນເອງນຳມາສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມເຈັບປວດ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນ
.ການພິຈາລະນາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນ

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກແລະປອງດອງ,
ເຈດຕະນາຂອງທ່ານຕ້ອງດີ, ແລະທ່ານຕ້ອງແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາແລະຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມຮັກ. ຖ້າທ່ານດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄຸນນະທຳ,
.ທ່ານຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນຜ່ານຕົວຢ່າງແລະການປະພຶດທີ່ດີຂອງທ່ານ
ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກັງວົນ ແລະ ສັບສົນທາງຈິດໃຈ, ຂ້ອຍຈະຖອຍຫຼັງໄປ
ສູ່ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຄວາມສະຫງົບຄືນມາ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ລະມື້ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ

ຈົງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຫຍັງແຫ່ງຄວາມກັງວົນເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ແຊກ
ຊົມເຂົ້າໄປໃນສວນຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ສວນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົງ ແລະ ຍິງເຈົ້າປູກຝັງຄຸນລັກສະນະທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ຄ້າຍຄື
ດອກກຸຫລາບເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດຂອງການມີຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມພໍໃຈ,
ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ
ໃຈກາງຂອງຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາແມ່ນສາລະສຳຄັນ
.ອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພົບອິດສະລະພາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ພຣະອົງ, ແລະຮັບຮູ້ວ່າບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງ
ພຣະອົງ ແລະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານ
ຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຂໍໃຫ້ແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຫຼຜ່ານທະເລຊາຍແຫ່ງອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງ, ໃນທີ່ສຸດກໍ
.ປະສົມເຂົ້າກັນໃນຄວາມເລິກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ
ມີແຕ່ຢູ່ໃນປ້ອມປາການອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຈະສາມາດພົບການປົກປ້ອງ
ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນລີໄພໃດທີ່ປອດໄພກວ່າການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສຳຜັດກັບພຣະພັກຂອງພຣະອົງ

ເນື່ອງຈາກມະນຸດຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສທີ່ສ້າງຄວາມໂນ້ມອຽງ, ແນວໂນ້ມ,
ລັກສະນະ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຖ້ານິໄສເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ດີ, ລັກສະນະ

ຈະກາຍເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການກະທຳຈະກາຍເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງຄວນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບນິໄສທີ່ດີ, ຍ້ອນວ່າມັນຈະນຳພາການກະທຳ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງ ແລະ ນຳເອົາສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ທຸກທໍລະມານ, ຂ້ອຍຈະພົບ

ຄວາມສະບາຍໃຈໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະເຮັດສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບວ່າມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍເອງ

ຄວາມສາມາດທາງຈິດມີຢູ່ໃນມະນຸດ, ແຕ່ພວກມັນຍັງຄົງພັດທະນາໜ້ອຍ

ໃນຄົນສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ ການບໍ່ພັດທະນາຄວາມສາມາດເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳໄປສູ່ຜົນ
ສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນດຽວກັບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈຕ້ອງການສານອາຫານ ແລະ
.ການອອກກຳລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ລົສຸດ
ແລະ ໂປ່ງໃສທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງກໍ
.ຄືກັນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດ, ແລະ ໂດຍ

ການຊອກຫາພຣະອົງກ່ອນ ຂ້ານ້ອຍຈະພົບທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການໃນ
.ພຣະອົງ

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຄົນເຮົາມັກຈະສຸມໃສ່ແຕ່ອາຫານ, ອາກາດ, ແລະແສງ

ແດດເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ດີ, ແຕ່ອາດຈະມີເວລາທີ່ສຸຂະພາບຊຸດໂຊມລົງ ເຖິງ

ວ່າຈະມີແຫຼ່ງຊີວິດພາຍນອກເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກໍຕາມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈິ່ງມີ

.ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຟື້ນຟູພະລັງງານສຳຮອງຂອງຮ່າງກາຍຈາກພາຍໃນ

ຖ້າເຮືອແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຫາໂງ່ນຫີນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່

ໂລບມາກ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ, ເຊິ່ງຖືກຂັບເຄື່ອນ

ໂດຍພາຍຸທີ່ຮຸນແຮງຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ, ຂໍຈົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນ

ສັນຍານເຕືອນໄພຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມ

.ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມດີຂອງພຣະອົງສະເໝີ

ຄວາມຄິດຄືກັບແປວໄຟທີ່ພະລັງທີ່ເຂັ້ມຊຸ່ນຄວນໃຊ້ເພື່ອເຜົາຜານອຸປະສັກທີ່

ກົດຂວາງຄວາມສຳເລັດ

ພຣະເຈົ້າສາມາດພົບໄດ້ຜ່ານຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ໝັ້ນຄົງ ເມື່ອເຮົາຮັກ

ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຂອງປະທານຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະມາຫາເຮົາ ພຣະອົງ

ໄດ້ປະທານສິດເສລີພາບໃນການເລືອກ ແລະ ອຳນາດໃນການເລືອກໃຫ້ແກ່ເຮົາ

ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຂອງປະທານທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ແລະ

ຊົ່ວຄາວຂອງໂລກ ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ

ຄວາມສຸກຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊົງຈໍາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຝຶກຝົນການ

ຈີຈໍາສິ່ງທີ່ດີຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈີໄດ້ເຖິງສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ: ພຣະເຈົ້າ
ລົມແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!

ແລະໃບໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັ້ນລໍາດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີເມື່ອພຣະອົງ

ສະເດັດມາ ສຽງດັງທີ່ໜ້າຍິນດີຂອງມັນລອຍຜ່ານອາກາດ, ເຊິນຊວນຜູ້ທີ່ອິດ

ເມື່ອຍໃຫ້ພັກຜ່ອນໃນຮົມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທໍາຮ້າຍພວກເຮົາ; ແຕ່

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍຕ່າງໆໄດ້ໃຫ້ບົດຮຽນແກ່ພວກເຮົາ ປະສົບການທີ່

ເຈັບປວດຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທໍາລາຍພວກເຮົາ, ແຕ່ເພື່ອຊໍາລະ

ລ້າງພວກເຮົາ ແລະ ເລັ່ງການກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ຜູ້

ທີ່ເຮັດວຽກໃນທຸກວິທີທາງເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ ແລະ ນໍາພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ບ້ານ

.ສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ

ອະນັນຕະແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະການເດີນທາງຂອງພວກ

ເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ ແລະ ໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄືກັບການເດີນທາງດ້ວຍວິຊາ

.ໄລຍະສັ້ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄໍາຍ້ອງຍໍບໍ່ໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ, ແລະ

ຄໍາວິພາກວິຈານກໍບໍ່ໄດ້ຫຼຸດຄຸນຄ່າຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄືກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ

ເປັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າ

ຈະສືບຕໍ່ເດີນຕາມເສັ້ນທາງນີ້, ເຮັດດີທີ່ສຸດເພື່ອຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່

ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ - ໃນນັ້ນຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຢູ່
ທີ່

ເຈົ້າເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າກໍດີເລີດ, ສະນັ້ນ

ຈຶ່ງຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າເອງ

ດ້ວຍການມາເຖິງຂອງເຈົ້າ, ດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ

ຈະເບິ່ງບານເປັນດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຮັບຮ້ອນໃຫ້ມືນັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຈະທໍສາຍຄໍ

.ດອກໄມ້ທີ່ຊຸ່ມຊື່ນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ວາງມັນໄວ້ເທິງປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ແທນທີ່ຈະພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈຢູ່ຄົນດຽວ,

ລາວຄວນພະຍາຍາມນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນ. ເມື່ອລາວພະຍາຍາມໃຫ້ການ

ສະໜັບສະໜູນທາງວິນຍານ, ສະຕິປັນຍາ ຫຼື ວັດຖຸແກ່ຄົນອື່ນ, ລາວຈະພົບວ່າ

ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ ແລະ ຈອກແຫ່ງຊີວິດຂອງ

.ລາວລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອັນສະຫຼາດເໝືອຄວາມມືດໃນໂລກນີ້ ຈະມີແສງ

ສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີພາບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມ

.ສະຫງົບສຸກພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສຸກ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕກະຈາຍເມັດພັນແຫ່ງພຣະພອນຂອງພຣະອົງ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຖດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ເພື່ອວ່າ
ພວກມັນຈະເຕີບໃຫຍ່ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຮົ່ມເງົາ ເຊິ່ງກົງກັບຂອງມັນມີໝາກໄມ້ທີ່ແຊບ
.ຊ້ອຍ ແລະ ຫວານຊົມທີ່ສຸດຂອງການຮູ້ຈັກຕົນເອງ
ພວກເຮົາມັກຈະຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດໂດຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະປ່ຽນແປງ.

ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່
ຍືນຍົງ. ຖ້າພວກເຮົາອິດທິນ ແລະ ພະຍາຍາມ, ພວກເຮົາແນ່ນອນສາມາດເອົາ
ຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມທີ່ຈະຍ້າຍຈາກ
ຄວາມທຸກທໍລະມານໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈາກຄວາມສິ້ນຫວັງໄປສູ່ຄວາມ
.ກ້າຫານ

ໂອ້ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ຂໍຈົງລວມຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າກັບ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ປະສົມປະສານຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄວາມສຸກຂອງ
ພຣະອົງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນຂອງ
.ພຣະອົງ

ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນຫາທີ່ຈົງໃຈມັກຈະກະຊິບວ່າ: "ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຈົມຢູ່ໃນ
ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງໂລກແຫ່ງພາບລວງຕານີ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຄື
ການປຸກຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ. ຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ຜູ້ຄົນຫານັ້ນເຂົ້າຫາ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈໃໝ່ ແລະ ຄວາມຈິງແກ່ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເປັນພິນ້ອງກັນ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າປະຖົມສົງຄາມ
ແລະ ປົນປົວບາດແຜຂອງປະເທດຊາດດ້ວຍຢາຂີ້ເຜີງແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ຍືນຍົງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາຫລຸດພົ້ນຈາກອິດທິພົນຂອງຄວາມໂລບ, ການ
ຄອບງໍາຂອງການຫຼອກລວງ, ແລະ ການຄວບຄຸມພາບລວງຕາ, ແລະ ຊ່ວຍພວກ
ເຮົາສ້າງໂລກໃໝ່ທີ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ແລະ ຄວາມອິດຢາກ ເປັນ
.ພຽງຄວາມຝັນຂອງອະດີດທີ່ມີດມົວ ແລະ ມີດມົວ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫດຜົນຂອງປ່າ, ແຕ່ດ້ວຍ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຈິງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສິ້ນຄອນໃນພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ
.ຍຸຕິທໍາອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ
ຊີວິດໄດ້ນໍາພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນຢູ່ທີ່ນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາ
ຈະແຍກທາງກັນໄປ ແຕ່ຖ້າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ມັນບໍ່

ສຳຄັນວ່າພວກເຮົາຈະໄປໃສ, ເພາະວ່າບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຫຼົງທາງໄປໄກປານໃດ
ກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນວົງມົນຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ແລະ ຈະບໍ່ເຄີຍ
.ແຍກກັນຢ່າງແທ້ຈິງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນນົກອິນຊີແຫ່ງຄວາມ

ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານທີ່ບິນສູງເໝືອນຊອຍທາງຂອງຄວາມຄິດຄັບແຄບ ແລະ
ຄວາມຮຸນແຮງ

ເອີ້ນຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ສູງກວ່າ, ເໝືອນກວ່າການສັນ

.ສະເໜີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ເມກທີ່ກົດຂວາງແສງແດດ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍົກປົກແຫ່ງຄວາມສົມດູນຂຶ້ນເພື່ອດຳລົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບິນຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າທີ່ສູງສົງເຫຼົ່ານັ້ນ ເໝືອນພາຍຸ ແລະ ພະຍຸ
ເຮືອເຄນທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ມີຂອບເຂດກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງ
.ສົງ

ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາເປີດໃຈຮັບຄວາມຮັກແລະຄວາມ

ເມດຕາ ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງແລະຫ້າວຫັນໃນການກະທຳຄວາມດີຈະປະສົບ

ກັບຄວາມສະຫງົບສຸກເພາະມັນສະຖິດຢູ່ໃນຕົວເຂົາ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນ

ບ່ອນສັກສິດຂອງສະຫວັນແລະເປັນພື້ນຖານຂອງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ

ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄວາມງາມອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້, ແສງ

ສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດວງອາທິດ, ແລະຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ກະພົບ
.ຢູ່ໃນທຸກໆສາຍຕາ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີນ້ຳໃຈແທ້ໆ ແລະ ສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ,

ແລະ ຕອບແທນຄຳຍ້ອງຍໍໃນທາງດຽວກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດດ້ວຍ
.ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບສະເໝີ

ຂ້ອຍຈະແຜ່ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ຄົນອື່ນ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເປີດປະຕູ

.ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ຂ້ອຍ ແລະ ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສັນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຈົມຢູ່ໃນ

ຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນໃນ

ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້ອຍຈະລະລາຍຄວາມກຽດຊັງໃນໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ

ຂ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ຫົວໃຈທີ່ຫົວກະຫາຍທັງໝົດ

ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄືຄວາມຮັກທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຄົນ

ທີ່ຮັກ

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກເຮົາ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຕັມໃຈຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ

ການມີຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີມໝາຍເຖິງການມີພະລັງແຫ່ງຈິນຕະນາການທີ່
ສ້າງສັນທີ່ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດປະດິດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດ
.ມາກ່ອນ ທຸກໆຄົນເກີດມາພ້ອມດ້ວຍຂອງປະທານທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້
ຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
ສວຍງາມເກີນກວ່າຄຳບັນຍາຍ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ມາຫາເຈົ້າ
ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ ແລະ ນຳພາບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົງໄດ້
ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ

ພະລັງຂອງຄວາມຈິງຕ້ານກັບລົມ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຊົ່ວຄາວ, ຂໍ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະພອນອັນລືນເຫຼືອຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ອະດີດ, ໂດຍຮູ້ວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ການດູແລຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້າ ພະເຈົ້າສະເໝີ ຕໍ່ພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງ
ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງສຸດຊຶ້ງຕໍ່ທຸກໆພອນທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າຈາກພຣະຫັດອັນເອື້ອ
.ເພື່ອເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະອົງ

ຢຶດນ້ຳຕານແຫ່ງຄວາມຮັກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານທີ່ດີ, ແລະພຣະເຈົ້າ
ສາມາດພົບໄດ້ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ
ຄວາມເຂົ້າໃຈຄືໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງເສັ້ນທາງຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ນຳ
ຄວາມສຳເລັດມາໃຫ້ພວກເຂົາ

ໃນລະດູໃບໄມ້ປົ້ງ, ພຣະເຈົ້າປະດັບປະດາທຳມະຊາດດ້ວຍດອກກຸຫລາບ
.ແລະ ດອກໄມ້ທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດດ້ວຍເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ງດຽວ ແລະ ສີສັນສົດໃສ
ສັນຕິພາບຄືຜູ້ປະກາດຂ່າວຄົນທຳອິດທີ່ປະກາດວິທີການເຂົ້າຫາການປະທັບ
ຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສັນຕິພາບປ່ຽນເປັນແສງໄຟທີ່ສະຫວ່າງກວ່າຄວາມ
ສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການນັ່ງສະມາທິ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີ
"ພອນຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບທີ່ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຢູ່ໃກ້ແລ້ວ
ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຂ້າງໃນ, ໄປສູ່ບ່ອນທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງອອກມາ ຈາກ
ຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ ປະສົບການທັງໝົດຂອງຊີວິດພາຍໃນກໍເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຮັບຮູ້ຕົນເອງດ້ວຍສະຕິອັນສູງສົງ, ມັນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກ
.ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຖ້າທ່ານໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນພາຍນອກທັງໝົດທີ່ມີໃຫ້ທ່ານ,
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມສາມາດທາງທຳມະຊາດຂອງທ່ານ, ເພື່ອເອົາຊະນະ
ອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ອາດຈະຂັດຂວາງທາງຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະພັດທະນາພະລັງທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານ: ພະລັງທີ່ບໍ່ຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກ
.ທີ່ສຸດຂອງຊີວິດຂອງທ່ານ
ຄວາມຮັກຢ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງທອງຄຳທີ່ນຳໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ

ຂ້ອຍຈະແຜ່ກະຈາຍແສງແດດແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາດີ ແລະ ເຈດຕະນາ
.ດີໄປທຸກບ່ອນທີ່ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້ຄ່ອຍໆເຂົ້າມາ
ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໂຈມຕີເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດທີ່ຈະຢຸດຄວາມ
ພະຍາຍາມ ແລະ ພະຍາຍາມ, ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດ,
ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຕອບເຈົ້າ ແລະ ມອບລາງວັນໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ
.ດ້ວຍຄວາມສຳເລັດ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະດຶງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາອອກ
ຈາກສ່ວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ວາງມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມ
.ຮັກໄວ້ເທິງໜ້າປະຕູອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ເນື່ອງຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາແມ່ນແກ່ນພັນທີ່ຈະນຳເອົາ
ຜົນລະປູກໃນອະນາຄົດມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ຂ້ອຍຈະເລີມຕົ້ນມື້ເພື່ອເຕັມສະຕິ
.ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ເປັນບວກ

ຂ້ອຍບິນ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນລະນາບຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ ລົງ,
ທິດເໜືອ ແລະ ຂວາ, ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແລະ ທຸກບ່ອນເພື່ອຊອກຫາວ່າ
.ໃນທຸກມຸມຂອງອະວະກາດ ຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ໃນ ແລະ ຍັງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃຊ້ຊີວິດໃນແຕ່ລະຊ່ວງເວລາດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງເຈົ້າ
ກັບສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີຈຸດສິ້ນສຸດໃນສະຕິຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກ
.ຢ່າງກະພົບແລະສ່ອງແສງຄືກັບດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າຂອງເຈົ້າ
ການແຍກຕົວ ຫຼື ການບໍ່ຍຶດຕິດ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ສະຫຼາດທີ່ຜູ້ຄົນຫາກ້າວ
ໄປ, ໂດຍເຕັມໃຈທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນເໝືອນສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງສິ່ງທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ລາວບໍ່ໄດ້ຜູກມັດຕົນເອງກັບຄວາມສຸກທາງກາມຊົ່ວຄາວ ເພື່ອ
ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກພາຍໃນໃໝ່. ການແຍກຕົວບໍ່ແມ່ນຈຸດໝາຍປາຍທາງໃນ
ຕົວມັນເອງ, ແຕ່ມັນເປັນການປູທາງໃຫ້ແກ່ການເກີດຂຶ້ນຂອງຄຸນງາມຄວາມດີ
.ແລະ ພະລັງທາງວິນຍານຂອງຈິດວິນຍານ

ຜູ້ຊະນະທາງວິນຍານກ້າວໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ກ້າຫານໃນ
ເສັ້ນທາງຊີວິດ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄວນໃຊ້ຊີວິດປະຈຸບັນຂອງຕົນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ, ເປີດ
ປ່ອງຢ້ຽມຂອງຫົວໃຈ, ປຸກ ແລະ ຝຶນຝູ້ຄວາມສາມາດທຶງຽບສະຫງົບຂອງ
.ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກແຫ່ງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການຫັນປ່ຽນ ແມ່ນບ່ອນ
ປະທັບຢູ່ອັນສູງສຶງ ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ກະຈົກແຫ່ງຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໝັ້ນຄົງ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນສິ້ນສະເທີອນ, ຈະເຫັນໃບໜ້າຂອງຜູ້ທີ່
.ຖືກຮັກໃນຈັກກະວານໃນກະຈົກນັ້ນ
ຄວາມຮັກແຂງແຮງກວ່າຄວາມຕາຍ ແລະ ການທຳລາຍຂອງເວລາ

ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນກຸນແຈສູ່ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ການສະຫ້ອນແມ່ນ
ກະຈົກຫີພວກເຮົາເຫັນມຸມພາຍໃນທີ່ຖ່າຍຕົນຈະຖືກເຊືອງໄວ້ຈາກທັດສະນະ
ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງວິນິດໄສຂັບກຜ່ອງຂອງພວກເຮົາ, ແຍກແຍະ
ລະຫວ່າງແນວໂນ້ມໃນທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ, ແລະ ລະບຸອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມ
.ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດ

ໂອ້ ມິດຕະພາບ ເຈົ້າຊ່າງດີເລີດແທ້ໆ! ເຈົ້າຜູ້ທີ່ດຶມນ້ຳຈາກນ້ຳແຫ່ງຄວາມ
ເປັນຫວ່າງເປັນໄຍ ແລະ ເປັນມິດ, ແລະ ໃບຂອງມັນຊຸ່ມຊືມ ດ້ວຍນ້ຳຄ້າງແຫ່ງ
ຄວາມຫວານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈທີ່
.ຈິງໃຈ ແລະ ຈິງຮັກພັກດີ

ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນມິດໂຕນ້ອຍໆພະຍາຍາມປິ່ນກອງດິນຊາຍ, ແລະ ຂ້ອຍຄິດ
ກັບຕົວເອງວ່າ: ມິດຕ້ອງຄິດວ່າມັນກຳລັງປິ່ນພູຫີມະໄລ! ກອງດິນຊາຍອາດຈະເບິ່ງ
ຄືວ່າໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບມິດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຕາຂອງຂ້ອຍ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຫຼາຍ
ລ້ານປີຂອງສຸລິຍະຂອງພວກເຮົາອາດຈະໜ້ອຍກວ່າໜຶ່ງນາທີໃນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ນິລັນຕອນ

ແລະ ອະນັນຕະ

ຂ້ອຍໄດ້ທ່ຽວຜ່ານໂລກແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ໄດ້ເຫັນໝອກທີ່
ສະຫວ່າງສະໄຫວໃນດິນແດນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງ
ສະໄຫວທີ່ມີຊີວິດຊີວານັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານຄວາມໝາຍຂອງຄວາມລັບທີ່ຂຽນໄວ້ໃນ
.ໜ້າເວັບແຫ່ງເວລາ

ເມື່ອເຈົ້ານອນຫຼັບ, ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກງຽບ
ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ
ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນ
ສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ກ້າມຊີ້ນໃບໜ້າຂອງເຈົ້າສ້າງຮອຍຍິມທີ່
ສະຫ້ອນເຖິງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕາມທຳມະຊາດ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເບິ່ງໄປໄກ
ກວ່າສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບນີ້ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ
ເຈົ້າ - ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ມີມົນທົນຈາກການກະຕຸ້ນທາງປະສາດສຳຜັດ ຫຼື
ປະຕິກິລິຍາອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະສາດສຳຜັດ. ສະພາບທີ່
.ເຈົ້າປະສົບຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ

ຖ້າທ່ານວາງໂຖນ້ຳໄວ້ໃຕ້ແສງເດືອນ ແລະ ຄົນມັນ, ທ່ານຈະສ້າງຮູບພາບທີ່
ບົດເບື້ອງຂອງດວງຈັນ. ເມື່ອນ້ຳຕົກລົງໃນໂຖ, ການສະຫ້ອນຈະຊັດເຈນ. ຊ່ວງ
ເວລາທີ່ນ້ຳໃນໂຖນຶ່ງ ແລະ ສະຫ້ອນໜ້າຂອງດວງຈັນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່
ສົມບູນແບບ ສາມາດປຽບທຽບກັບສະພາບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນການ
ພິຈາລະນາ ແລະ ສະພາບທີ່ງຽບສະຫງົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຂອງການພິຈາລະນາ, ຄື້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດທັງໝົດຈະຢຸດໄຫຼ
ອອກຈາກຈິດໃຈ. ແລະ ໃນສະພາບຄວາມສະຫງົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່ານີ້, ຜູ້ທີ່

ພິຈາລະນາ, ໃນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ, ຈະເຫັນດວງຈັນເຕັມດວງຂອງການປະທັບຢູ່
.ຢ່າງສັກສິດທີ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນທະເລສາບຂອງຈິດວິນຍານ
ມີສີສະພາບທີ່ຄົນທົ່ວໄປຄຸ້ນເຄີຍຄື: ຄວາມສຸກເມື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ,
ຄວາມທຸກເມື່ອຖືກປະຕິເສດ, ຄວາມເບືອໜ່າຍເມື່ອບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຊົມເສົ້າ,
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກເມື່ອເອົາຊະນະອາລົມ ຫຼື ສະພາບທາງຈິດໃຈຂອງ
.ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເບືອໜ່າຍ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນສະພາບທີ່ໜ້າປາຖະໜາຢ່າງສູງ, ເກີດຂຶ້ນຈາກ
ການບໍ່ມີທັງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ ການບໍ່ມີຄວາມເບືອໜ່າຍ
ສະພາບເຫຼົ່ານີ້ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄົ້ນຟອງຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງຈິດວິນຍານຢູ່
ສະເໝີ ຫຼັງຈາກຂີ້ຄົ້ນຟອງແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ປັ່ນປ່ວນ,
ລວມທັງການຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຂອງຄວາມອິດເມື່ອຍຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ກໍມີຄວາມ
ສຸກໃນການລອຍຢູ່ໃນທະເລທີ່ສະຫງົບຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແຕ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນຄວາມສຸກທາງວິນຍານ - ຄວາມສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານ - ຄວາມສຸກສູງສຸດ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນຈາງຫາຍໄປ ແຕ່ຍັງ
ຄົງຢູ່ກັບຈິດວິນຍານຕະຫຼອດໄປ ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານ
.ການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນ
ຮອຍຍົມທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮອຍຍົມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ມາຈາກ
ການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ
ຮອຍຍົມຂອງຂ້ອຍເກີດມາຈາກຄວາມສຸກອັນເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ -
ຄວາມສຸກທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ມັນຄືກັບກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈ
ຂອງດອກກຸຫລາບທີ່ກຳລັງເບິ່ງບານ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ເຊື່ອເຊີນຄົນອື່ນໃຫ້
ມາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນນ້ຳສັກສິດແຫ່ງຄວາມສຸກ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງການໃຫ້ອະໄພທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມກຽດຊັງທີ່ສະສົມມາເປັນເວລາຫຼາຍປີຈະຈາງຫາຍໄປ
ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃດໆຂອງຜູ້ນະມັດສະການພຣະອົງ
ຢ່າງວ່ອງໄວ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່
.ເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມລົ້ມເຫຼວ ແລະ ຜິດຫວັງໃນຄວາມຫວັງ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳລາຍໄດ້
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນໂລກນີ້, ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ມີ
ຄວາມສຳພັນທີ່ຍືນຍົງ, ໃກ້ຊິດ, ແລະ ເປັນມິດ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ
.ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄວາມສຸກ
ໄອ້ ດາວສ່ອງແສງແຫ່ງການຊີ້ນຳໃນສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ, ແສງໄຟອັນ
ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງເຈົ້າເຊື່ອເຊີນຂ້ອຍໃຫ້ຄົ້ນຫາຂອບຝ້າທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະນົກທີ່ປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍບິນໄປດ້ວຍຄວາມໄວສູງ, ເຈາະເຂົ້າໄປໃນ

ບັນຍາກາດທີ່ໜ້າແທ້ແລະມີຕົວ, ຖືກຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ
.ແລະ ເພື່ອຊົມຊືມກັບລັດສະໝີອັນລັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ
ບຸກຄະລິກກະພາບຂອງຄົນເຮົາເລີ່ມພັດທະນາ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນເມື່ອ
ຄົນເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ - ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ແລະ ສັນຊາດຕະຍານ -
ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແກ່ນ ແຕ່ເປັນກະແສວິນຍານນິລັນຕອນພາຍໃນ
.ຮ່າງກາຍ

ເມື່ອຫົວໃຈຂອງສາວົກລື້ນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໃບໜ້າຂອງ
ລາວຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຮອຍຍືມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປັນຍາ, ແລະ ຊັ້ນ
ຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຖືກຫັກຈິດວິນຍານຂອງລາວຈະແຕກສະຫຼາຍ ແລະ ຫາຍໄປ
.ຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງດອກໄມ້ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້, ເຈົ້າຮູ້ວ່າຮູບແບບທີ່ສວຍງາມເຫຼົ່ານີ້ຂອງ
ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຕົວມັນເອງ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ປັ້ນແຕ່ງພວກມັນ ແລະ ມອບ
.ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມທຶງດຽມໃຫ້ພວກເຂົາ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າສະເໝີ, ທັງນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່, ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິງ, ໂດຍຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້ານຳພາບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງ
.ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເພື່ອບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົງຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ກັບແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຍຸກ
ສະໄໝທີ່ຖືກລືມໄປດົນນານ ແລະ ພະລັງອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານຈະກັບຄືນສູ່
ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນການນັ່ງສະມາທິ, ຄົນເຮົາຈື່ໄດ້ວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານ
.ອະມະຕະ, ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍແລ້ວ

ຢູ່ທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາພົບຄົນ, ທັງດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ກໍາລັງຊອກຫາຄວາມສຸກ
ໃນແບບຂອງຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜຢາກທຳຮ້າຍຕົນເອງ ດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງ
ກະທຳໃນວິທີທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຈັບປວດ ແລະ ໂສກເສົ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້?
.ເພາະວ່າການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມໂງ່ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ສ່ອງແສງມາຍັງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ກຳຈັດ
.ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼອອກໄປຈາກພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ບຸກຄົນທີ່ມີສະຕິຄວນລະມັດລະວັງແທນທີ່ຈະຢ້ານກົວ, ແລະ ຄວນປູກຝັງ
ຄວາມຮູ້ສຶກກ້າຫານໂດຍບໍ່ມີຄວາມບໍລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມຮີບຮ້ອນເພື່ອບໍ່
ໃຫ້ຕົນເອງຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ອາດຈະກະຖືກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນ

ປັນຍາບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບການສັກຂ້ຽມຈາກພາຍນອກ, ແຕ່ຂຶ້ນກັບພະລັງຂອງ
ການຍອມຮັບພາຍໃນ, ເຊິ່ງກຳນົດປະລິມານຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບ
.ແລະ ຄວາມໄວທີ່ຄວາມຮູ້ນັ້ນສາມາດບັນລຸໄດ້

ໂລກນີ້ເປັນພຽງເວທີທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດບົດບາດຂອງພວກເຮົາພາຍໃຕ້ການ

ຊີນຳຂອງຜູ້ອຳນວຍການອັນສູງສົ່ງ ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຫ້ດີໂດຍບໍ່ຄຳ
ນຶງເຖິງລັກສະນະຂອງບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ໂດຍຈິໄວ້ສະເໝີ
.ວ່າລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ

ຜູ້ທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີປັນຍາຄືຜູ້ທີ່ຊອກຫາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ

.ຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າ

ໄອ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງເຕັມຫົວໃຈຂອງ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງກຳຈັດ

.ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມກັງວົນອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ອິດສະລະພາບໝາຍເຖິງການປະຕິບັດຕາມສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ບໍ່ແມ່ນ

ຕາມການບັງຄັບຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ການເຊື່ອຟັງອະຕະ ແລະ

ຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນເຮັດໃຫ້ເກີດຂໍ້ຈຳກັດ, ໃນຂະນະທີ່ການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່

.ການກະຕຸ້ນຂອງປັນຍາຊ່ວຍໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກຂໍ້ຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນ

ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈສາມາດພົບໄດ້ຜ່ານການພັດທະນາຢ່າງມີ

ສະຕິ ແລະ ຕັ້ງໃຈຂອງຄຸນນະພາບທີ່ດີ, ເຊິ່ງເມື່ອເຕີບໃຫຍ່ເຕັມທີ່ແລ້ວ, ບໍ່ສາມາດ

ຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າຂອງໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວເລືອກທີ່ຈະຍອມສະລະ

.ຄຸນນະພາບເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຊອກຫາຄວາມສຸກໂດຍໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດ ບາງຄົນເຊື່ອ

ວ່າພວກເຂົາສາມາດເພີ່ມຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າໂດຍການຮັບເອົາ

ພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າຈະໃຫ້ຄຳ

ສັນຍາທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງຄວາມສຸກທີ່ລື້ນເຫຼືອ ແລະ ຍືນຍົງ, ແລະ ພວກ

ເຂົາຖືກຫຼອກລວງໂດຍຄຳສັນຍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຍ້ອນວ່າລົດຊາດຂອງ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດຊົມໄດ້ໃນນະລຶກແຫ່ງພາບລວງຕາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ

.ການກະທຳທີ່ຜິດພາດ

ທຸກໆນາທີແມ່ນນິລັນດອນ ເພາະວ່ານິລັນດອນສາມາດປະສົບໄດ້ພາຍໃນ

ນາທີນັ້ນໆ ມື້, ນາທີ, ແລະຊົ່ວໂມງແມ່ນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງເຫັນ

ນິລັນດອນ ຊີວິດສັ້ນ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ຈິດ

ວິນຍານເປັນອະມະຕະ, ແລະໃນລະຫວ່າງບົດສັ້ນໆຂອງຊີວິດມະນຸດນີ້, ພວກ

.ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກທຸກໆທ່າແຮງ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ

ຖ້ອຍຄຳທາງວິນຍານແມ່ນຄືກັບແກ່ນທີ່ຕ້ອງການດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນເພື່ອຈະ

.ງອກ, ເຕີບໃຫຍ່, ອອກດອກ ແລະ ເກີດຜົນ

ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະທ້ອນຕົນເອງ, ການຈັດ

ລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດຄືນໃໝ່, ການກຳນົດ ແລະ ກຳຈັດນິໄສທີ່ເປັນ

ອັນຕະລາຍ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍດ້ານສຸຂະພາບ

ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານທີ່ພັດທະນາ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ
ເມື່ອສາວົກໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ, ລາວຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້
ກາຍເປັນຈິງສຳລັບລາວຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ແລະລາວຈະຮັບຮູ້ວ່າການສຳຜັດ
ກັບຄວາມສະຫງ່າງາມແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດໃດ
ສາມາດທຽບເທົ່າໄດ້

ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອປຸກສະຕິທາງວິນຍານຂອງມະນຸດ ແລະ ນຳພາ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຜ່ານຄວາມງາມຂອງຄຸນນະທຳ,
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມອົດທົນ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປັນຍາ, ແລະ ຄວາມ
ງົດງາມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືວ່າຄົນອື່ນເປັນຄົນແປກໜ້າ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າທຸກຄົນແມ່ນ
ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້ອຍປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະ ມີຄວາມໝາຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໄດ້ ຂ້ອຍຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ສະແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຂ້ອຍສະແດງຕົວເອງ ຂ້ອຍຈະຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ສາດ
ສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຮັກພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຖືມຄວາມເຫັນແກ່ຕົວລົງໃນນັ້ນ
ເສ້ງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນ

ນອກເໜືອໄປຈາກຊີວິດທາງໂລກທີ່ຊົ່ວຄາວນີ້, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມຕາຍ, ຍັງ
ມີຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍທາດເຄມີທີ່ເນົາເປື້ອນ
ແລະ ເສື້ອມໂຊມ, ແຕ່ນອກເໜືອໄປຈາກຊີວິດຊົ່ວຄາວນີ້, ຍັງມີຊີວິດນິລັນຕອນ
ໃນສະຫວັນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈຳກັດຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ຖາວອນນີ້, ແລະ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
ມັນຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ການທົດລອງຂອງມັນ ແລະ ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງມັນ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຂັດສົນ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດ
ເຮັດໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນ

ຂ້ອຍປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງກຳແພງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບອັນແຈ່ມແຈ້ງຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງ
ດຽວກັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມດີງາມທີ່ນຳພາເຮືອຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຖືກພັດ
ໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມ
ກັງວົນ

ມີນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບທີ່ສັ້ນສະເທືອນພາຍໃນ
ຂ້ອຍ ແລະ ກະຕຸ້ນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ,
ຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເອງມີຄວາມສຸກ, ແລະຜ່ານຄວາມສຸກ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ທຸກຄົນໃນເຮືອນແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງ

ສິ່ງ ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢ້ານກົວຫຍັງນອກຈາກຕົວເອງ ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມ
.ຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ

ຈາກສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ

ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະໄປບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະເຈົ້າຝ່າວໄປຮອດທີ່ນັ້ນຢ່າງໄວວາ.

ເມື່ອເຈົ້າໄປຮອດ, ເຈົ້າພົບວ່າເຈົ້າບໍ່ມັກສະຖານທີ່ນັ້ນຍ້ອນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ຄວາມກັງວົນ, ແລະບາງທີອາດຈະແມ່ນແຕ່ຄວາມຮຸນວາຍທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກ. ແທນທີ່ຈະ, ພະຍາຍາມສະຫງົບລົງ, ມີສະຕິຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະສົມດຸນຫຼາຍຂຶ້ນ. ຖ້າຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະກັງວົນແລະກະວົນກະວາຍ, ໃຫ້ສະກັດກັ້ນຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງແຮງຈົນກວ່າຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະກັບຄືນສູ່ຄວາມສະຫງົບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບປະສາດ

ເພາະມັນສົ່ງພະລັງງານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄປຫາບາງສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ ໃນຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ສ່ວນອື່ນໆຂາດສ່ວນແບ່ງທຳມະຊາດຂອງພວກມັນ. ຄວາມບໍ່ສົມດຸນໃນ ການແຈກຢາຍພະລັງງານນີ້ແມ່ນສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນ ຮ່າງກາຍທີ່ສະຫງົບ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຊ່ວຍບັນເທົາເສັ້ນປະສາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຈິດໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ວິໄສທັດພາຍໃນເລີ່ມເປີດເຜີຍຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ຄົນເຮົາຕ້ອງມີສັດທາຢ່າງສົມບູນວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບທຸກໆຄຳອະທິຖານທີ່ມາຈາກໃຈ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫັນໄປຫາພຣະອົງເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະຫວ່າງຈະມີວິໄສທັດທີ່ເປີດອອກ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ

ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເປີດອອກ, ມັນສະແດງອອກເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເບິ່ງຄືວ່າອອກມາຈາກຫົວໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກນີ້, ຜູ້ຄົນຫາໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ການຊີ້ນຳທີ່ດີເພື່ອປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຄ່ອຍໆຮັບຮູ້ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງປະຖິ້ມຄວາມຄິດທັງໝົດ; ການຄິດທີ່ສະຫງົບ

ແລະ ບໍ່ລຳອຽງຍັງນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ການຄິດທາງດ້ານອາລົມ, ເຊິ່ງຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຫຼົງຕົວເອງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຕົນເອງ, ນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ການສະຫຼຸບທີ່ຜິດພາດ

ຈົ່ງປະຕິເສດຄວາມສົ່ງໄສທີ່ທຳລາຍ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍສຸດ

ໃຈ, ແລະ ຫັນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປສູ່ໂລກແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ ໃນຄວາມງົບສະຫງົບຂອງການໄຕ່ຕອງ, ສະຕິຂອງທ່ານຈະສາມາດສຸມໃສ່ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນປະສົບການນີ້, ສັດທາຈະເບິ່ງບານ ແລະ ເປີດເຜີຍ, ແລະ ຜ່ານ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຫຼຸບເຄີຍໄດ້ຍິນ, ແລະ
.ບໍ່ມີຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄົນໃດໄດ້ຄິດເຖິງ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບແສງແດດສ່ອງແສງໃສ່ຖະໜົນຫົນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຫົ່ມ, ຂ້ອຍກໍ
ຈະເຫັນລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທຸກໆສະຖານທີ່ທີ່ແອອັດໃນກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ອຍພອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ
ນຳມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດປະທານຈິດໃຈທີ່ເຮືອເພື່ອແຜ່ໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ, ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຫັນໃນທະເລສາບທົ່ງບໍ່ສະຫງົບຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ການສະຫ້ອນ
ຂອງດວງຈັນໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ
.ຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະດຳນັ້ນເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການ
ສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ
.ອັນສູງສົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ເພາະວ່າ
ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຮັກມະນຸດຄົນໃດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດໄດ້
ໃນຄວາມເລິກຂອງພູເຂົາ ແລະ ທ້ອງຟ້າທົ່ງບໍ່ສະຫງົບ, ແລະ ໃນຄວາມ
ເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຖ້າແຫ່ງຄວາມງົບງຳບໍ່ສະຫງົບ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຕື່ມຈາກນັ້ນພຸດທະບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ຫຼື
.ແຫ້ງແລ້ງໄປຕະຫຼອດການ

ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະອົງຄອງລາດສູງສຸດໃນຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມຮັກທຸກປະເພດ
ມີຄົນຂໍໃຫ້ຄູ Paramahansa ສະແດງວິທີພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່
ມີສະເໝີ ແລະ ໜ້າສົນໃຈໃຫ້ລາວເບິ່ງ, ແລະລາວກໍຕອບວ່າ: ເຈົ້າຜ້ອງມີສະຕິຢູ່
ສະເໝີເມື່ອພົວພັນກັບຄົນອື່ນ ເພາະວ່າການບໍ່ມີສະຕິຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ລັກສະນະນິໄສຂອງຄົນເຮົາຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ. ແນ່ນອນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ
ການບໍ່ມີສະຕິຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເຊິ່ງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າມັກຈະຖືກດູດຊຶມ
.ເຂົ້າໄປໃນເລື່ອງທີ່ເລິກເຊິ່ງ

ຈົ່ງມີສະຕິ ແລະ ຕື່ນຕົວຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ເຈົ້າຈະກາຍເປັນແມ່ເຫຼັກທີ່ໜ້າ
ສົນໃຈ

ບໍ່ມີໃຜມັກຖືກລະເລີຍ ພວກເຮົາທຸກຄົນຢາກໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຖືກ
ພິຈາລະນາ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງ, ແລະ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄຳນຶງ
ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ສະແດງຄວາມຄຳນຶງເຖິງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້
ບັນລຸຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອເຮັດສິ່ງນີ້, ທ່ານຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນ
ເຕົ້ວ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງທ່ານ
ຄົນຕາຍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະດູຖຸກຄົນອື່ນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈເຂົາເຈົ້າມີອຳນາດທີ່
ຈະດູຖຸກຄົນອື່ນ

ເມື່ອທ່ານຢູ່ນຳຄົນອື່ນ, ໃຫ້ພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ
ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ, ແຕ່ຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວທ່ານເອງ
ທຸກຄົນຢາກເວົ້າກ່ຽວກັບຕົນເອງ, ແຕ່ມັນເປັນວິທີການທີ່ອ່ອນແອ ໃຫ້ຄົນອື່ນ
ເວົ້າກ່ຽວກັບຕົນເອງຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການ; ຝັງສຶງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າ ໃຫ້ພວກເຂົາ
ເວົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາ, ຜົນສຳເລັດ, ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຫ້
ແມ່ເຫຼັກຂອງເຈົ້າເວົ້າແທນເຈົ້າ ແສງສະຫວ່າງຂອງໂຄມໄຟເວົ້າແທນຕົວມັນເອງ
ຢ່າງຊັດເຈນ; ໃຫ້ການສັນສະເທືອນທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງເຈົ້າເວົ້າແທນເຈົ້າດ້ວຍ
ຄວາມຊັດເຈນເທົ່າທຽມກັນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນນິມິດວ່າ ຜູ້ທີ່ຕາຍໃນສະໜາມ
ຮົບມີຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ, ແຕ່ທັນທີທີ່ຄົນດີລຸກຂຶ້ນຈາກ
ຮ່າງກາຍ ພວກເຂົາກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນຄືກັບວ່າມາຈາກຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແລະ
ດີໃຈທີ່ໄດ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກມັນ

ປະສົບການຊີວິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຝັນຂອງ
ຈັກກະວານ ມະນຸດໄດ້ສ້າງຝັນຮ້າຍຂອງສົງຄາມ, ແຕ່ຫຼັງຈາກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກ
ຝັນຮ້າຍນີ້ໄດ້ອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມັນເປັນຄວາມ
ຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ຕາຍ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທາງອະພິພິຊິກທີ່ເລິກເຊິ່ງ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮູ້ວ່າຕົນເອງກຳລັງຝັນຢູ່, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ທົນທຸກທໍລະມານຈາກ
ປະສົບການໃນຝັນທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາບັນລຸເຖິງຄວາມຮັບຮູ້
ຕົນເອງພາຍໃນຄວາມຝັນ ແລະ ມີຄົນທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ຄວາມ
ຕາຍໃນຝັນນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າເປັນການທົດສອບທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ

ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ກັບສະພາບຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ ທັນທີທີ່ພວກເຮົາອອກຈາກ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າສະຕິຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕາຍ,
ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຮ່າງກາຍ ແລະ ຂ້າຈຳກັດທາງວັດຖຸ ແລະ ຂ້າ
ຈຳກັດຂອງມັນ, ແລະ ໃນການປົດປ່ອຍນັ້ນມີອິດສະລະພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຂໍຄວາມຕາຍ, ແຕ່ຄວນກະກຽມສະຕິຂອງພວກເຮົາໂດຍ
ການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະມາທິໃນພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອ

ຄວາມຕາຍມາຮອດໃນເວລາຂອງມັນ, ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງມັນຄືກັບຄວາມຝັນ
.ເທົ່ານັ້ນ

ຂ້ອຍສາມາດເຫັນລັກສະນະທີ່ຝັນເຖິງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍໄດ້ທຸກເວລາທີ່
ຂ້ອຍຕ້ອງການ ເພາະສະນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍນີ້
ມີສະລິລະວິທະຍາທາງວິນຍານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງລະບົບປະສາດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້
.ມະນຸດສາມາດບັນລຸໄລຍະສູງສຸດຂອງການພັດທະນາສະຕິໄດ້ຢ່າງເປັນເອກະລັກ
ສະໝອງຂອງມະນຸດ, ໃຫຍ່ກວ່າສະໝອງຂອງສັດສ່ວນໃຫຍ່ຍົກເວັ້ນປາ
ວານ ແລະ ຊ້າງ, ມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼາຍກວ່າ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄິດ
ຫຼາຍກວ່າ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ສະໝອງຂອງມະນຸດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ
ມະນຸດ, ຜູ້ທີ່ມີສະຕິທີ່ກ້າວໜ້າກວ່າສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ. ການບິດເບືອນທີ່ສັບສົນ ແລະ
ສັບສົນຂອງສະໝອງຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີ
ພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດບັນລຸລະດັບການວິນິດໄສຂັ້ນສູງ, ແລະດັ່ງນັ້ນ,
ຮູ້ຈັກຜູ້ສ້າງຂອງມັນ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາແມ່ນຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງປັນຍາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດໃນລະດັບວັດຖຸ, ສະຕິ
.ປັນຍາ, ແລະຈິດວິນຍານ

ລະດູໜາວໄດ້ມາຮອດດ້ວຍເສື້ອຄຸມສີຂາວທີ່ໜາວເຢັນຄືກັບດອກລີລີ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສຳລັບຄວາມສຸກໃນລະດູຮ້ອນໄດ້ຈາງຫາຍໄປ
ຂ້ອຍຖືກບອກໃຫ້ຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນຈາກຫົວໃຈທີ່ເມດຕາຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເມື່ອລະດູໃບໄມ້ປົ່ງປະກົດຂຶ້ນ, ເຕັ້ນລຳ, ປະດັບດ້ວຍດອກໄມ້ທຸກ
ຊະນິດ

ມີກິນຫອມຂອງທົ່ງນາ ແລະ ເນີນພູ ຂ້ອຍຖືກບອກໃຫ້ຮັກເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ອຍ

ແລະລະດູຮ້ອນກໍມາຮອດ, ຮ້ອງທຳນອງສີຂຽວຂອງມັນຢູ່ໃນໃບໄມ້ອ່ອນ,
.ສຽງດັງຂອງຕົ້ນປ້ອບລາ, ແລະສຽງດັງຂອງຕົ້ນສົນ
ລາວຍືນຍັນວ່າຂ້ອຍຄວນປັນຍາໃຫ້ເຈົ້າຟັງ
ແມ່ນແຕ່ດິນອ່ອນໆກໍຍັງລູບໄລ້ຕົ້ນທີ່ຮີບຮ້ອນຂອງຂ້ອຍ
ແລະນາງໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າຫາສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ກິນຫອມອ່ອນໆບອກຂ້ອຍໃຫ້ເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ
ສູ່ວິຫານອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ ໃນໃຈກາງຂອງດອກກຸຫລາບ ແລະ ໃບໂຫລະ
ພາທີ່ຫລົງໄຫລໄປມາ
ແລະນົກບອກຂ້ອຍໃຫ້ຮ້ອງເພງໃຫ້ເຈົ້າຄືກັບພວກມັນ
ແລະລົມພັດແຮງເທິງຫ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳລຳທານ
ຂ້ອຍໄດ້ປຸກຟອງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະພວກມັນເລີ່ມເຕັ້ນຢູ່
ເທິງໜ້າເອິກໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະ ດ້ວຍເສັ້ນໃຍທີ່ໂຄ້ງງໍຂອງຫຍ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການງ່າ

ຂ້າພະເຈົ້າກຶມລົງຕໍ່ທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະທູບຍັງໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບກິນຫອມທີ່ດີເລີດຂອງນ້ຳຫອມຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຂ້ອຍຄວນຮັກສາຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມອັນ
?ສັກສິດຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ
ແລະກ້ອນຫີນນ້ອຍໆ, ງຽບສະຫງົບ, ແລະອິດທິນໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍ
ອາດຈະເຫັນເຈົ້າເຖິງແມ່ນວ່າໃນຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລັກຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ
ປີທີຖືກລົມໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍສົ່ງຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາທີ່ຫໍ່
ຫຸ້ມໃນທຸກໆນາທີແລະວິນາທີໄປຫາເພື່ອນມະນຸດຂອງຂ້ອຍ
ແລະທຸກໆຄວາມຄິດບອກໃຫ້ຂ້ອຍຄືນຫາເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງນາງ
ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄດ້ດື່ມໃຈຂ້ອຍໃຫ້ຮັກທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຜ່ານເຈົ້າ
ແລະຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍກະຊິບບອກຂ້ອຍວ່າ, "ຮັກຂ້ອຍດ້ວຍກຳລັງ
"ທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍມີ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ
ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຕຽງຫຍ້າແລະດອກໄມ້ ແລະຝັນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ທີ່ມີຢູ່ນັ້ນສວຍງາມແລະມີຄວາມສຸກ
ຫົວຂອງຂ້ອຍວາງຢູ່ເທິງຫຍ້າສູງ, ສີຂຽວ ແລະ ໝາ, ເຊິ່ງພັດຂ້ອຍໄປດ້ວຍ
.ລົມທີ່ພັດເອົາກິນຫອມຫວານ

ແລ້ວຂ້ອຍກໍຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ແຕະຕ້ອງມື ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ສ້າງມັນ. ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ປະຫຼາດໃຈທີ່ຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ແນ່ໃຈໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ມື້ໜຶ່ງ
ຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນພັກຜ່ອນຢູ່ໃນໂລກຮ່າງກາຍນີ້ທີ່ຈະກາຍເປັນເປັນຊາ, ຈິດໆ,
ແລະ ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວໃນເວລາທີ່ຕາຍ, ໃນຂະນະທີ່ດຽວນີ້ມັນເບິ່ງຄືວ່າມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຼາຍຮ້ອຍຢ່າງ, ຄວາມຄິດຫຼາຍລ້ານຢ່າງ, ແລະ
.ຈິນຕະນາການ ແລະ ການຮັບຮູ້ຫຼາຍພັນລ້ານຢ່າງ

ຮ່າງກາຍນີ້ແມ່ນເວທີທີ່ບົດຕ່າງໆຂອງຊີວິດເປີດເຜີຍອອກ, ບ່ອນທີ່ຕາແຫ່ງ
ຮອຍຍົມເບັ້ງບານ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈະຖືກຕາມມາດ້ວຍຄວາມຕາຍທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່
ໄດ້ ຢູ່ທີ່ນີ້, ທ່າມກາງເນື້ອໜັງ, ກະດູກ, ແລະເລືອດ, ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກ
ຜິວໜັງທີ່ສວຍງາມ, ຝຸງໝາປ່າແຫ່ງພະຍາດ ແລະ ສັດຮ້າຍແຫ່ງຄວາມ
ປາຖະໜາຊ່ອນຢູ່. ແລະຢູ່ທີ່ນີ້, ພາຍໃຕ້ເນື້ອໜັງ, ມີທາງລັບໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ຄວາມສະຫວ່າງ ຮ່າງກາຍນີ້ຈະຫ່ຽວແຫ້ງ ແລະ ຈາກຫາຍໄປເມື່ອເຈົ້າຂອງມັນ -
ຈິດວິນຍານ - ຈາກມັນໄປຢ່າງບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ ແລະ ເປັນຫຍັງບໍ່?
ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າຂອງທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສທາງກາຍະພາບເບື້ອໜ້າຍກັບການ
ອາໄສຢູ່ໃນກະຕູບທີ່ເປື້ອນ ແລະ ແຕກຫັກຂອງວັດຖຸ, ຖືກຜູກມັດດ້ວຍເສັ້ນ
ປະສາດທີ່ຕ້ອງການການດູແລຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ລາວພົບຄວາມປອບໂຍນໃນເຮືອນຫຼັງ
ອີນໃນມຸມໃດມຸມໜຶ່ງຂອງໂລກຂອງພຣະເຈົ້າ - ໃນໂລກອື່ນຂອງການມີຢູ່ທັງໝົດ
.ບ່ອນທີ່ກິນຫອມຂອງຄວາມສຸກແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ

ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະມີບົດບາດຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍດ້ວຍ

ຮອຍຍົມທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ຈາກນັ້ນກໍອອກໄປສູ່ບ້ານນິລັນດອນຂອງມັນ ຜູ້ຊົມໜຶ່ງມີຜົນທະຫິຈະຕ້ອງຢູ່ໃນໂຮງໝັງຕະຫຼອດໄປຫຼັງຈາກການສະແດງ

ຈົບລົງບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ຄົນຕ້ອງກັບບ້ານ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດວິນຍານມາທຶນິເພືອເພີດເພີນກັບພາບຊີວິດທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນໃນໂຮງໝັງ, ຈາກນັ້ນ ກໍອອກໄປແລະກັບຄືນມາອີກ ພວກເຂົາມັກເບິ່ງໜັງແລະລະຄອນ, ແລະເມື່ອພວກ ເຂົາເບື້ອໜ້າຍກັບການສະແດງທີ່ພວກເຂົາຝັນເຖິງ, ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາຮຽນຮູ້, ພວກເຂົາກໍກັບຄືນສູ່ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງ .ຄວາມສຸກນິລັນດອນຄັ້ງດຽວແລະຕະຫຼອດໄປ

ເມື່ອຄຸນຄ່າບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມຍຸຕິທຳ, ຊ່ອງຫວ່າງຈະເປີດອອກເຊິ່ງຄວາມ ທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຈະຊົມຜ່ານ. ຖ້າຄຸນຄ່າແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມ ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະການແຂ່ງຂັນທີ່ຮຸນແຮງ, ຜົນໄດ້ ຮັບຈະເປັນເປື້ອນເພາະວ່າແຮງຈູງໃຈບໍ່ບໍລິສຸດ, ແລະເງິນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນໃນ .ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຊໍາລະລ້າງສະຕິຮູ້ສຶກເຫັນແກ່ຕົວຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຮັ່ງມີດ້ວຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນ. ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ ຈິງແມ່ນ ທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນວັດຖຸ, ແລະ ຜົນກໍາໄລທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແມ່ນການ .ມີຊັບສົມບັດແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຄວນດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນ ອື່ນ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້. ແຕ່ ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງສົງນີ້ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມ .ໂລບໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ຄິດແບບໂລກຈະບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຖືວ່າເປັນຄົນທີ່ປະສົບ ຜົນສຳເລັດ ຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ສົມດຸນແມ່ນສິລະປະທີ່ດີເລີດ ແລະ ເປັນ ສັນຍາລັກຂອງຄວາມສຳເລັດ ຜູ້ທີ່ມີເປົ້າໝາຍພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນເພື່ອຫາເງິນຈະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກອິດທິວໃນຕົວເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະ ລ້ຽງດູຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ການ ລ້ຽງດູຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດ. ຈຸດປະສົງນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການ ພິຈາລະນາທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ທາງດ້ານໂລກ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງສວຍງາມ, ຮຸ່ງ .ເຮືອງ, ແລະ ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈປານໃດກໍຕາມ

ສາວິກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ວ່າຈະປະສົບກັບຄວາມ

ສັກສິດໄດ້ແນວໃດ. ພະອົງຕອບວ່າ, "ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ຈະຍອມມອນ, ໃຫ້ນັ່ງ ສະມາທິຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ສຶກວ່າສະຕິຂອງທ່ານໄດ້ເຈາະໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດ ແລະ ເຂົ້າສູ່ມິຕິອິນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດໃຈເຂົ້າໄປ

ພາຍໃນ, ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງຜຸ່ງອອກມາ, ແລະຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງຜຸ່ງ
ເຂົ້າມາສູ່ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອສາວົກຍອມຈຳນົນຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ລາວ
ກໍຮູ້ສຶກວ່າລາວໄດ້ສຳຜັດກັບຄວາມສັກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະອົງ.
ລາວຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງທີ່ລືນເຫຼືອ, ແລະ
ລາວອາດຈະເຫັນທູດສະຫວັນ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມເມດຕາ ຫຼື ລາວ
ອາດຈະໄດ້ກິນຫອມຂອງສະຫວັນທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະຮູ້ວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບລາວ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຈະຖືກເປີດອອກ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊີວິດໃຫ້ລາວ ຫຼື ລາວອາດຈະຖືກຫຸ້ມຫໍ່
ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິ. ຖ້າລາວສືບຕໍ່
ນັ່ງສະມາທິ ແລະ ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່
ລາວ, ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ເກີນກວ່າຈະພັນລະນາໄດ້. ຜູ້ທີ່ໄດ້
".ຮັບປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້ຈິງໄດ້ຮັບພອນ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງເປີດປະຕູສະຫວັນ, ເຊິ່ງຜ່ານປະຕູນັ້ນຜູ້ສະແຫວງຫາ
ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຂໍເຂົ້າຈິດແຫ່ງຊີວິດນິລັນຕອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ມີພຣະຄຸນ
ແລະ ຜູ້ມີສະຕິປັນຍາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານຫີນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າຫາງວັດຖຸໃຫ້
ພວກເຂົາ ຖ້າຜູ້ນະມັດສະການຊອກຫາອາຫານແຫ່ງປັນຍາ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່
ສະເໜີ ກູແຫ່ງການຫຼອກລວງໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າຜູ້ນະມັດສະການຂໍແກ່ນແທ້ຂອງ
ຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍທັງໝົດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານແມງ
ງອດແຫ່ງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າ
ມະນຸດທີ່ຖືກຫຼອກລວງຮູ້ວິທີໃຫ້ຂອງຂວັນທີ່ດີແກ່ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ - ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດ - ຈະປະທານຄວາມຮູ້

!ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ
ພຣະເຈົ້າປະທານສະຕິປັນຍາສູງສຸດ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພວກມັນ, ແລະ ພຣະອົງປະທານຕົວເອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງ
ຫາຢ່າງຈິງຈັງຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງທົດແທນ. ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ
ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວແມ່ນຜູ້ມີປັນຍາທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີປັນຍາ,
ແລະ ເປັນຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງຜູ້

ນະມັດສະການຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ລາວຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງທີ່ຫາຍາກ ແລະ
ເປັນທີ່ຮັກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນເປັນເອກະລັກຂອງຄວາມ
.ຮັກທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ທີ່ຮັກຜູ້ທີ່ຮັກ

ບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາຜູ້ທີ່ມີບົດບາດໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານນີ້ດ້ວຍສະຕິ

ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແມ່ນໃກ້ຊິດກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ລາວມີຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຮັກ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃດໆ, ເຊັ່ນວ່າ, "ໂອ້

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ພຣະອົງ
".ປະທານສຸຂະພາບ, ເງິນຄຳ, ແລະ ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິງ ແລະ ເຊິງ
ກັນແລະກັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຂໍບາງສິ່ງບາງຢ່າງ
ຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍສະເພາະ, ພຣະເຈົ້າຈະຮູ້ດີວ່າບຸກຄົນນັ້ນສິນໃຈໃນຂອງ
.ປະທານຂອງພຣະອົງຫຼາຍກວ່າໃນພຣະອົງ

ມັນບໍ່ຜິດສຳລັບຄົນທີ່ຈະອະທິຖານເພື່ອຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ການຕອບສະໜອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອ້ອນວອນຂໍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງຈາກໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນປາຖະໜາຜົນ
ປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກມັນ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນຈຳກັດພຽງແຕ່
ຂອງຂວັນເອງ, ແຕ່ຄວນຈຳກັດພຽງແຕ່ຂອງຂວັນທີ່ໃຫ້ໂດຍຜູ້ໃຫ້ເອງ. ເມື່ອຜູ້
ສະແຫວງຫາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຂອງ
ຂວັນອື່ນໆທັງໝົດໂດຍອັດຕະໂນມັດຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່
.ແລະ ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນ

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂໍຄຳແນະນຳຈາກຄູບາ Paramahansa ກ່ຽວກັບ
ວິທີການປະພຶດຕົວໃນສະຖານະການສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ຮັບມືກັບຄືນອີນ,
:ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ

ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຢ່າຫຼົງຫາງຈາກມັນ, ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການ
ເວົ້າສິ່ງທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ທ່ານ ຫຼື ຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນ
ຄວາມຈິງກໍຕາມ, ຕາບໃດທີ່ ທ່ານບໍ່ຫຼົງຫາງຈາກຈິດວິນຍານຂອງຄວາມຈິງ. ໃນ
ເວລາດຽວກັນ, ທ່ານຕ້ອງບໍ່ໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ຫັນໄປໃຊ້ການຕົວະເພື່ອ
.ຫຼີກລ່ຽງການກ່າວຄວາມຈິງທີ່ເຈັບປວດ

ຈົ່ງຊີ້ສັດຕິຕົວເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ. ເວົ້າ
ຄວາມຈິງ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຜເຈັບປວດ. ຢ່າເປີດເຜີຍຄວາມ
ລັບທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນນາມຂອງຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ເພາະວ່າຖ້າ
ເຈົ້າເປີດເຜີຍຈຸດອ່ອນຂອງເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະພະຍາຍາມທຳຮ້າຍ ຫຼື ເຍາະເຍີ້ຍ
ເຈົ້າທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຢາກເຮັດ. ເປັນຫຍັງຕ້ອງໃຫ້ອາວຸດແກ່ເຂົາເຈົ້າທີ່
?ເຂົາເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ

ເວົ້າ ແລະ ກະທຳໃນທາງທີ່ນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ຕົວ
ທ່ານເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານເພື່ອຮູ້
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຈິງທີ່ນຳເອົາສິ່ງທີ່ດີມາໃຫ້ ແລະ ການເລົ່າຄວາມ
ຈິງໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກພວກມັນ,
ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆຖືກຕັດສິນໂດຍຈຸດຈົບຂອງມັນ. ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເວົ້າທຸກ

ຢ່າງທີ່ເຈົ້າຮູ້, ແລະ ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ ແລະ ປິດບັງເລື່ອງທີ່ຄົນອື່ນຄວນ
.ຮູ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບໃນການເວົ້າຈົນກວ່າທ່ານຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ
.ດ້ວຍຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍຸດຕິທຳສໍາລັບທຸກຄົນ

ຈົ່ງຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການ
ຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າຈະເປີດອອກ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ
ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະສາມາດແຍກແຍະໄດ້ດີ
.ຂຶ້ນ

ສາກໄຟຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍຄວາມໝູ່ມັ່ນອຍ

ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານໄຫຼເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມມີຊີວິດຊີວາອັນອຸດົມສົມບູນນີ້. ຜູ້
ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າມັນຈະປະສົບກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພະລັງງານໃນຈຸລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ແລະ ກະແສໄຟຟ້າທີ່ສົດຊື່ນທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃໝ່ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ທຳມະຊາດທັງໝົດກົມຫົວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຈັກກະວານ, ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານມະນຸດຊາດ. ບັນຫາຢູ່ທີ່ຄວາມ
ລືມເຫຼວໃນການປຸກຝັງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງມະນຸດຊາດ ແລະ ແຫຼ່ງ
ກຳເນີດຂອງອຳນາດທັງໝົດ. ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດໂດຍກົງໂດຍອຳນາດອັນສູງ
ສົ່ງ, ແລະ ອຳນາດອື່ນໆທັງໝົດຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດຖ້າບໍ່ມີອຳນາດຄ້າຂຽນຂອງ
.ພຣະເຈົ້າ

ອາຫານ, ອົກຊີເຈນ, ແລະ ແສງແດດ - ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ສາມາດໃຫ້
ສຸຂະພາບແກ່ພວກເຮົາໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ
ວິທີການໄດ້ຮັບ ສຸຂະພາບທີ່ສົມບູນຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແຫຼ່ງວັດຖຸແມ່ນຄື
ກັບແບັດເຕີຣີຂະໜາດນ້ອຍທີ່ໃນທີ່ສຸດກໍຈະໝົດ, ໃນຂະນະທີ່ແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແມ່ນເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າທີ່ມີພະລັງທີ່ບໍ່ເຄີຍຫຼຸດລົງ, ສະໜອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາ,
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ
ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ຈະເພິ່ງພາແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍ
.ໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ປາຖະໜາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ
ການສະໜອງທີ່ສໍາຄັນນັ້ນໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ, ແລະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ
ຄວາມຄິດແມ່ນຄວາມເປັນຈິງ, ເພາະວ່າປະກົດການທຳມະຊາດທັງໝົດແມ່ນ
ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບໂລກນີ້
.ກ່ອນທີ່ຈະສ້າງມັນ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າຄວາມຄິດແມ່ນຜະລິດຕະພັນຂອງຮ່າງກາຍ, ແຕ່ການສ້າງ
ຮູບຮ່າງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ການປະສານງານທີ່ດີເລີດລະຫວ່າງ

ສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງມັນ, ຊີບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຮ່າງກາຍ
ແມ່ນການສ້າງຈິດໃຈຂອງຈັກກະວານທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດ

ຈິດໃຈເປັນອົງປະກອບຫຼັກທີ່ຄວບຄຸມຮ່າງກາຍ, ແລະ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ
ຫຼາຍສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການແນະນຳທາງຈິດໃຈກ່ຽວກັບຂັບຮັບຜອງຂອງ
ມະນຸດເຊັ່ນ: ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມອ່ອນເພຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມ
ອຸກອັງ, ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດໄຫຼຜ່ານຕົວ
ເຂົາ, ແລະ ກິດຈະກຳນີ້ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ສາມາດສາກໄຟຈຸລັງ

.ຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງໄວໜຸ່ມ
ຄວາມຄິດຄືສະໝອງ, ອາລົມ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທຸກໆຈຸລັງທີ່ມີຊີວິດ;

ມັນມີພະລັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຕົນຕົວ ຫຼື ງ່ວງຊຶມ
ແລະ ຊ້າໆ. ຄວາມຄິດແມ່ນນາຍ, ແລະ ຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນຜູ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ
ບັນຊາຂອງມັນ, ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງນາຍສູງສຸດຂອງພວກມັນ:

.ຄວາມຄິດ

ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານທີ່ພວກເຮົາກິນ

ປະຈຳວັນ, ແລະ ໃນທຳນອງດຽວກັນພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນນະພາບ
ຂອງອາຫານທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈ

.ຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

ນັກວິທະຍາສາດທາງອະພິປັດຍະກຳກ່າວວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄືນແມ່ເຫຼັກ

ໄຟຟ້າແຕ່ເປັນຄືນຂອງສະຕິທີ່ລອຍຢູ່ໃນທະເລຂອງສະຕິອັນສູງສົ່ງ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພີ່ມ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຜ່ານ
ການຝຶກສະມາທິ, ການຄິດທີ່ດີ, ແລະ ການເຮັດວຽກໃນທາງບວກ ແລະ ມີ

.ປະສິດທິພາບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຮ່ວມກັນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຍາວນານ

ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຄົນອື່ນຈະເຫັນຮອຍຍື່ມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງ

ຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍໄປ ແມ່ນ

ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍ

.ແລະ ພຸ່ງອອກມາເປັນນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຫົດນ້ຳສ່ວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ທັງຄວາມຮຸນຮົງຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບໍ່ສາມາດລົບກວນຄວາມ

ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕາຍກໍບໍ່ສາມາດເອົາຄວາມ

.ສຸກທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄປໄດ້

ມັນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບນັ້ນຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ໝາກຜົນ

ຂອງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍມັກ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຄຸ້ມຄ່າກັບຄວາມ

.ພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃສ່ລົງໄປ

ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ກະທຳຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳພາເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ຟື້ນຟູຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ
ດັງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມດີງາມຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຮັກສາ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍ
ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາມັນໃຫ້ທັນທີ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນ

ເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້

ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເອງເມື່ອສັດທາຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັງມີທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ

ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ບໍ່ແນ່ນອນ, ແລະລຶກລັບ,

ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະບັນຫາ ແລະ ຄວາມຮຸ້ນວາຍທຸກປະເພດ, ແຕ່
ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ບໍ່ເວົ້າເກີນຈົນເລື່ອງຕ່າງໆ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່
ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງໆ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມວິຕົກກັງວົນ
ຄອບງຳພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຮາກຂອງມັນ
ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດິນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່

ຍືນຍົງໃນການທົດລອງໃນຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາ ແລະ
ຄົ້ນພົບພວກມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານ
ປະສົບການໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກມັນໃນລັກສະນະດຽວກັນ
ກັບທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງປະສົບການຂອງຄົນອື່ນໃນຮູບເງົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມສຸກ ຫຼື
.ຄວາມເຈັບປວດ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນປະສົບການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນ
ການທົດລອງທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ຈິດໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຮູ້
ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເຈັບປ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າຈະຖອມຕົວລົງ ແລະ ຊົມຊືມ
ກັບພອນແຫ່ງຄວາມຜາສຸກ ພວກເຮົາຄວນ ຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບພອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່
ຕ້ອງລໍຖ້າສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້
.ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຄວນເປັນການປະສົມປະສານຂອງການສະທ້ອນແລະການກະທຳ.

ເມື່ອຄົນເຮົາສູນເສຍຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມກັງວົນ, ເມກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດ. ແລະຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ,
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະປັນຍາ, ເຂົາເຈົ້າຈະທຶນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
.ເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມໂງ່ຖ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາເຈດຕະນາຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ
ໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ກະທໍາໃນທາງທີ່ນໍາຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ເຮົາ, ແລະ ບໍ່
ຍອມໃຫ້ສະພາບການໃນຊີວິດມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທໍາລາຍ
.ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ພ້ອມທັງ ເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິເສດພາລະຂອງ
ຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທໍາທີ່ສືບທອດມາຈາກຫຼາຍປີ
ແລະ ຫຼາຍລ້ຽນຄົນ. ຄວາມບໍ່ສະອາດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໃນໄຟແຫ່ງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈໃໝ່ ແລະ ການກະທໍາທີ່ມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການທີ່ສ້າງສັນນີ້, ບຸກຄົນ
ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງສາມາດບັນລຸຂອບເຂດຂອງການປົດປ່ອຍ ແລະ
.ອິດສະລະພາບ

ກົດເກນນິລັນດອນຂອງຄວາມສຸກ

ມີຄົນເວົ້າວ່າໃນຍຸກທອງຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຂອງອິນເດຍ, ບໍ່ມີ
ເຫດການ, ການຕາຍກ່ອນໄວອັນຄວນ, ຫຼື ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດໃດໆເກີດຂຶ້ນ
ທີ່ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນຂອງອານາຈັກ
.ຂອງລາວ

ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດຫຼາຍຂຶ້ນ, ທຸກໆ
ຄອບຄົວຈະມີຄວາມສາມັກຄີ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມຮັກຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ເມື່ອ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວປະຕິບັດຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ບ້ານ
ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍລິງລອຍກັນ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ສິ່ງ
ນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບປະເທດຊາດຕ່າງໆ. ເມື່ອຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ
.ຄວາມຊື່ສັດ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໂລກ
ເວລາມີໜ້ອຍ ມີພວກເຮົາຢູ່ຫີນີ້, ມີອິນພວກເຮົາຈະຈາກໄປ ການຄົ້ນຫາ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນສິດທິພິເສດສູງສຸດຂອງມະນຸດຊາດ ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ປະໂຫຍດ
ຈາກອິດສະລະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃນຊີວິດນີ້ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ
ແລະ ໃຊ້ມັນຢ່າງສະຫຼາດ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງທາງ
ວິນຍານນິລັນດອນເປັນສ່ວນຕົວ

ບາບຄືທຸກສິ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານແກ່
ບຸກຄົນ. ຄຸນງາມຄວາມດີຄືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ. ຖ້າ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ມີຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ສະຫງົບພາຍໃນຕົນເອງ, ເຮືອນຫຼັງໃໝ່, ລົດໃໝ່, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆໃໝ່ໆຈະບໍ່ສາມາດ
ນໍາ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້; ແທນທີ່

ຈະ, ຄວາມທຸກທໍລະມານພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຍັງຄົງຢູ່ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ສົ່ງ
.ໃໝ່ໆເຫຼົ່ານັ້ນມາ ແລະ ອື່ນໆອີກ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມສາມາດໃນການທ້າທາຍສະຖານະການ
ແລະ ຕ້ານທານກັບການທົດລອງພາຍນອກທັງໝົດ. ມັນຈະພົບເຫັນໄດ້ເມື່ອເຈົ້າ
ສາມາດອົດທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມລຳບາກທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ເກີດຈາກ
ອະຄະຕິ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນອື່ນທີ່ຈະທຳຮ້າຍ ແລະ ດັກ
ຈັບເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຕອບສະໜອງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ
ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ເມື່ອເຈົ້າສາມາດຮັກສາຄວາມສະຫງົບທາງຈິດໃຈຂອງ
ເຈົ້າໄດ້ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຈັບປວດຈາກສະຖານະການພາຍນອກ, ເຈົ້າກໍຈະໄດ້
.ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກ

ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດກ່າວວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈພຣະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ ແລະ
ຕິດຕາມຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂງ່າຈ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ພົບ
ຄວາມສຸກ ຫຼື ບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້
ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດເປັນແສງສະຫວ່າງນຳພາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນໃນການກຳນົດສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄວນຫຼີກລ້ຽງ,
.ແລະ ໃຫ້ແຍກແຍະບັນຫາຕ່າງໆ ແລະ ປະຕິບັດຕາມປັນຍາ
ຜູ້ທີ່ໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກະທຳດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ຄວາມສຸກມາຈາກ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊື່ສັດ ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມສຸກໃນຕອນນີ້ ເຈົ້າ
ຈະມີຄວາມສຸກໃນອະນາຄົດ ທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ
ພວກເຮົາຕ້ອງສະສົມຜົນລະປູກແຫ່ງໂຊກດີໂດຍການເກັບກ່ຽວຜົນຂອງ
ປັນຍາ ໃນຂະນະທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງໂອກາດທີ່ມີຢູ່ສ່ວງແສງ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ,
.ພວກເຮົາຕ້ອງຄວັດໂອກາດກ່ອນທີ່ມັນຈະສາຍເກີນໄປ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຄວັດໂອກາດ, ມັນຈະກາຍເປັນແຫຼ່ງຂອງ ຈິງຄວັດໂອກາດ,)
(ຄວາມເສຍໃຈ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດໝາຍທາງວິນຍານທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະບັນຍັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາ ແຕ່ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ຖືກລະເລີຍ ແລະ ຖືກລະເມີດທຸກໆມື້ ແລະ ທຸກບ່ອນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທາງວິນຍານຂອງພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະຈົມວ່າກ່ຽວກັບພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຫັນໜີຈາກພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ສະເໝີ ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລະຫັດການປະພຶດທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ
ສະໄໝທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສາສະໜາອັບຣາຮາມທັງໝົດ ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ບົດເລື່ອງຕ່າງໆມັກຈະບໍ່ສາມາດອະທິບາຍລັກສະນະທາງຈິດໃຈຂອງພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜູ້ຄົນຍອມຮັບພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ
ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນນອກສະຖານທີ່, ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນໂດຍການອ້າງວ່າກົດ
ລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ບໍ່ມີເຫດຜົນ, ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸກ

ສະໄໝ. ແຕ່ການລະເມີດພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທັງໝົດໃນໂລກ
ແຕ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ ແລະ ຂີ້ໄດ້ປຽບຂອງ
?ມັນຢູ່ໃສ

ພຣະຄໍາພີສັກສິດແນະນຳໃຫ້ມະນຸດພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ເອົາໃຈໃສ່
ຈິດໃຈຂອງຕົນໃນພຣະອົງ, ມອບທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ນະມັດສະການ
ພຣະອົງດ້ວຍການນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ, ບໍ່ປະສົມກັບຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ
.ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນດ້ວຍການອວດອ້າງ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄວນເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງຊີວິດ ໜ້າທີ່ທາງໂລກບໍ່
ສາມາດເຮັດສຳເລັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ
ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທຳມະດາໃນຂະນະທີ່ລືມພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຜິດພາດແລະ
ເປັນບາບ

ບາບ ໝາຍເຖິງຄວາມໂງ່: ການກະທຳໃນທາງທີ່ຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງມະນຸດ

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ ແລະ ເສຍໃຈ? ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ປະຕິບັດຢ່າງຊື່ສັດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເປັນອັນດັບໜຶ່ງ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາທີ່ຄວນຖືວ່າສຳຄັນກວ່າພຣະເຈົ້າ ຖ້າບຸກຄົນ
ໃດໜຶ່ງເປັນຫ່ວງເປັນໄຍພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ, ສະພາບການຂອງເຂົາເຈົ້າຈະດີຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງເຖິງວ່າຈະມີສະພາບການອ້ອມຂ້າງ
.ທັງໝົດກໍຕາມ

ທັນທີທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການຊັບສິນ, ເງິນຄຳ, ຊີສຽງ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈກໍຈະກາຍເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນການ
ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ເກົ່າ ແຕ່ຈະຫຼົງທາງອອກຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ນັ່ງສະມາທິ
ໃນພຣະອົງ, ແລະຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ
.ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຢ່າງງົບງູນ
ພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງ
ມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈ

ມີສັນຍາລັກສັກສິດທີ່ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າ
ໃກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການ
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້, ອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ. ການນະມັດສະການຄວນຈະມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີ
.ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຖືກຄຳກັບການນະມັດສະການ

ບໍ່ວ່າລັກສະນະຂອງການນະມັດສະການແບບພິທີກຳຈະເປັນແນວໃດ
ກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຜູ້ນະມັດສະການປະຕິບັດມັນ
ດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງ ການນະມັດສະການ, ແລະ ຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ພິທີກຳ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
.ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນ
ຮູບພາບ ຫຼື ຮູບແບບໃດໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າສຸມໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ແລະ ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ
.ຮູບແບບທັງໝົດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້□□□ມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
.ແລະ ບໍ່ມີຮູບພາບ ຫຼື ຮູບປັ້ນໃດສາມາດບັນຈຸພຣະອົງໄດ້
ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຢ່າງ
ຈິ່ງໃຈ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນມີຄວາມສາມາດທີ່
ຈະສະແດງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ. ດວງອາທິດສ່ອງແສງໃສ່ທັງຖ່ານຫີນ ແລະ
ເພັດເທົາທຽມກັນ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ໃນຂະນະທີ່
ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຸກຄົນຖືກຈຸ່ມຢູ່ໃນແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບແສງ
ສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ ສະທ້ອນມັນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເພື່ອເຮັດແນວນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ
.ແລະ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດອັນສູງສົງ
ເມື່ອເຮົາອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຈິ່ງໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າ. ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນຄວາມຄິດ
ຂອງຜູ້ຄົນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກຳລັງຄິດ
ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອອກສຽງພຣະນາມ
.ຂອງພຣະອົງກໍຕາມ! ການອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຜົນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາໃສ່
ພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ເວົ້າຊ້າພຣະນາມອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໃນ
ຂະນະທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຫຼົງໄຫຼ. ປ່າຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍທ່ອງຄຳ
ອະທິຖານຂອງລາວໃສ່ລູກປັດ, ເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະອອກຈາກມືຂອງລາວ ແຕ່ມືໜຶ່ງ
ລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າ ເຖິງວ່າຈະປະຕິບັດນິໄສການອະທິຖານນີ້ເປັນ

ເວລາສີສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງລາວ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ!

."ຄໍາອະທິຖານ" ຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກນິໄສທີ່ກັງວົນ

ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ

ນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນໃນການອ້ອນວອນຂອງເຮົາ. ການໃຊ້
ລູກປັດອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ເປັນສິ່ງ
ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເມື່ອການປະຕິບັດນັ້ນມາຈາກຫົວໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ

ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ
.ປະຕິບັດນີ້ສາມາດກາຍເປັນອັດຕະໂນມັດໄດ້ຕາມການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເທິງ

ສາຍປະໂລຫິດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ; ນີ້ແມ່ນການ

ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສໍາຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼແມ່ນການໝົນປະໝາດ ແລະ

ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື ເມື່ອຄົນເຮົາອະທິຖານ, ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ
ຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ການຝຶກຝົນຈິດໃຈຜ່ານການຝຶກຝົນ

ໂຍຄະທີ່ສູງຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກໍາເນີດອັນສູງສຸດ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມງົດງາມ, ແລະ ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາ
.ແລະ ຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງ

ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງອຸທິດມື້ໜຶ່ງຕໍ່ອາທິດໃຫ້ກັບການພັກຜ່ອນທາງ

ວິນຍານ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ສໍາລັບການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອປະສົບກັບ
ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ເວລາທີ່ໃຊ້

ໃນວິທີນີ້ຈະເປັນຢ່າງບັນເທົາຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ທ່ານພົບໃນຊ່ວງທີ່
.ເຫຼືອຂອງອາທິດ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງມື້ໃນແຕ່ລະອາທິດໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼື "ການ

ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານ" ເພື່ອປົນປົວບາດແຜ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານ

ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອມື້ນັ້ນກາຍເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ

.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຈົ້າຈະລໍຖ້າມັນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ

ຄວາມຢູ່ໂດດດ່ຽວແມ່ນລາຄາຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບ

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີເລີດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ

ທ່ານຜ່ານການພັກຜ່ອນທາງວິນຍານນີ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ

ທ່ານ ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານປາດຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຕ້ອງ

ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງໃນຕອນເຊົ້າ

.ຫຼັງຈາກຕື່ນນອນ, ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ

ບັນດານັກປາດຂອງອິນເດຍແນະນຳໃຫ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວມືດຽວເທົ່າ

ນັ້ນ, ແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງງຽບໆໃນລະຫວ່າງ

ສີເວລາສະເພາະໃນແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າມືດ, ກ່ອນຕື່ນນອນແລະພົບໃຜ, ຄົນເຮົາ

ຄວນເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ. ໃນຕອນທ່ຽງ, ຄົນເຮົາ
ຄວນສະຫງົບຈິດໃຈກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ແລະເພີດເພີນກັບໄລຍະເວລາແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອີກຄັ້ງກ່ອນອາຫານຄ່ຳ. ສຸດທ້າຍ, ກ່ອນເຂົ້າອນໃນຕອນ
.ກາງຄືນ, ຄົນເຮົາຄວນເຂົ້າສູ່ສະພາບສັນຕິພາບອີກຄັ້ງ
ຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມງຽບສະຫງົດຢ່າງພາກພຽນໃນເວລາຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ
ຕະຫຼອດສີ່ໄລຍະເວລາປະຈຳວັນນີ້ຈະຮູ້ສຶກສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດ
ຮັກສາໄລຍະເວລາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຄວນອຸທິດຢ່າງໜ້ອຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງ.
ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ ປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ແລະ
.ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ; ປະສົບການແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ
ຖ້າທ່ານຂຽນ ແລະ ເຊັນເຊັກໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍບັນຊີ
ທະນາຄານຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໝົດເງິນ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຊີວິດຂອງທ່ານ.
ຖ້າບໍ່ມີການຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນປະຈຳໃນບັນຊີຊີວິດຂອງທ່ານ,
ພະລັງງານຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ, ແລະ
ຄວາມສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ. ສິ່ງແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດທ່ານຈະປະສົບກັບການລົມ
ລະລາຍທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈິດວິນຍານ. ແຕ່ການໄຕ່ຕອງ
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນຈະຊົດເຊີຍຂັບກຜ່ອງໃນຈິດວິນຍານ
.ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຈະນັ່ງສະມາທິທຸກໆມື້, ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງລາວ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຢາກ
ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງດຳລົງຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຈະຍືມໃຫ້ທ່ານ, ແລະ
ກິດຈະການຂອງທ່ານຈະດີຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆດ້ານ ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ
.ແລະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນບ່ອນທີ່ຫຼາຍພັນຄົນລົມເຫຼວ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນຊົມເສົ້າ
ແລະ ທຸກທໍລະມານ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ແລະ ກາຍເປັນເຄື່ອງຈັກຢ່າງ
ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະຫຼົ້ມຫຼົ້ມເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງການປິ່ນປົວຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ
ມີຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ ແລະ ມອບຄວາມສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງໃຫ້ແກ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

ມີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຄວນເປັນມີແຫ່ງການພັກຜ່ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ການປຸກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້
.ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນັ້ນ
ສຳລັບການໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່, ພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ
“ຢ່າງດີຄື: “ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຈົ່ງເມດຕາຕໍ່ພໍ່ແມ່

ພໍ່ແລະແມ່ທີ່ເປັນມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດໃນຖານະເປັນຕົວແທນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການສ້າງມະນຸດຊາດ.
ແມ່ແມ່ນຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າແມ່ທີ່ຮັກ
ແບ່ງຈະໃຫ້ອະໄພໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພໍ່ແມ່ນການສະແດງເຖິງ
ປັນຍາແລະການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບລູກໆຂອງພຣະອົງ
ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຮັກພໍ່ແລະແມ່ຂອງຕົນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄວນເປັນການ
ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກນັ້ນ ຜູ້ປົກປ້ອງແລະຜູ້ມີ ປັນຍາ ວິນຍານອັນສູງສົ່ງ
ສູງສຸດກາຍເປັນພໍ່ແລະແມ່ເພື່ອຊ່ວຍລູກ, ສະນັ້ນມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດແກ່
.ພໍ່ແມ່

ພຣະຄໍາພີຍັງແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການຂ້າເພື່ອການຂ້າ, ເພາະວ່າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄາດຕະກອນ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຊີວິດຄົນອື່ນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຄົນທີ່ເຮົາຮັກຖືກຄຸກຄາມ,
ຄົນເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ມັນເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະປົກປ້ອງຄອບຄົວແລະປະເທດຂອງຕົນ
ກ່ຽວກັບການຫ້າມການຫລິ້ນຊູ, ຈຸດປະສົງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການມີເພດສໍາພັນ
ຄວນເປັນການສືບພັນຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທີ່ຄູ່ສົມລົດທີ່ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນກັນ
ແລະກັນຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ, ໄດ້ຫລິ້ນຊູຕາມບັນຍັດນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່
ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄປ
.ຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສ້າງສັນນີ້ໃນຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເພື່ອໃຫ້ມີ
ລູກແລະສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແຕ່ງງານ, ແລະມັນບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ໃນ
.ທາງທີ່ຜິດ, ແຕ່ຄວນປ່ຽນເປັນກິດຈະກຳແລະຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ
ຖ້າທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ແຈກຢາຍພະລັງທາງເພດພາຍໃນຕົວຕົນ
ຂອງທ່ານໄດ້, ທ່ານຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີເລີດ
ສໍາລັບການຂຽນ, ການແຕ້ມຮູບ, ຫຼື ສໍາລັບການເປີດເຜີຍພອນສະຫວັນທີ່ແຟຼງຢູ່
.ດ້ວຍວິທີອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແລະ ເມື່ອໃນທີ່ສຸດທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳ
ສ້າງສັນທາງວິນຍານໄດ້, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໄພ່ພົນ ແລະ ຜູ້ນໍາທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳທາງເພດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າທາງວິນຍານ ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງຜົນງານທີ່

ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈໃນໂລກ ແລະ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່
.ລຶກລັບ

ດັງນັ້ນ, ການໃຊ້ແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດທີ່ສູງທີ່ສຸດຄືການຍົກລະດັບພະລັງ
ຂອງມັນ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອສົ່ງພະລັງງານຂອງມັນໄປສູ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າເພື່ອສະແດງ
ປັນຍາ, ແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະອຸດົມການທາງວິນຍານ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກຈາກຄວາມຄິດທາງເພດ ຫຼື ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມ. ເມື່ອບັນລຸ
ການຄວບຄຸມຕົນເອງແບບນີ້ໄດ້, ຄົນເຮົາຈະມີທັດສະນະທີ່ດີກ່ຽວກັບການຮ່ວມ
ເພດ ແລະຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງມັນ

ການເປັນທາດຂອງເລື່ອງທາງເພດໝາຍເຖິງການສູນເສຍສຸຂະພາບ, ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງປັນຍາ, ແລະສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກໆ
ອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການ

ປົກຄຸມສິດຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ ຖ້າກຸ່ມຄົນໜຶ່ງຝັນ
ຄົນລັກຂະໂມຍຈາກກັນແລະກັນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ ດັງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງບໍ່ລະເມີດສິດທີ່ຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືຍຶດເອົາທີ່ດິນ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ,
ກຽດສັກສີ, ຫຼືຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະ
ມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນ
ອື່ນ. ເມັດຝັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກ
ຈິດໃຈ. ຄວາມບໍລິສຸດທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະດຶງດູດ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້. ມັນເປັນກົດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຜິດພາດ. ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຄັງເງິນຂອງຕົນເອງຈະລືນດ້ວຍຄ່າ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກກໍຈະບໍ່
ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຕົນເອງ
ບັນຍັດທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການຫຼີກລ່ຽງການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ການທຳຮ້າຍໃຜໂດຍການບິດເບືອນຄວາມຈິງແມ່ນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະທຳລາຍ
ຄວາມສາມັກຄີທາງສັງຄົມ ຖ້າຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຄົນເຮົາ
.ຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ

ຄວາມຈິງຄວນຖືກເວົ້າສະເໝີ, ແຕ່ຕ້ອງມີການແຍກແຍະລະຫວ່າງການ
ເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ ການເວົ້າພຽງແຕ່ຂັດເທັດຈິງ. ການອ້າງອີງເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າ

ພິການ ຫຼື ຕາບອດ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ; ຄົນເຮົາ
ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ອັບອາຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເປີດເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ອາດຈະທໍລະຍົດຜູ້ໃດ
ຜູ້ໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງກໍ່ຜິດເຊັ່ນກັນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄົນເຮົາບໍ່
ຄວນຕົວະເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຄວາມຈິງ; ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາສາມາດງຽບໄດ້
. ໃນບາງສະຖານະການເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຫຼືທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ

ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງຄວາມອິດສາ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ທຳລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ຍິ່ງເຮົາຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນເຮົາກໍ່ຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ທີ່ອິດສາມີຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ເຄີຍຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບ. ມັນດີກວ່າ
ຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຄົາລົບຕົນເອງ, ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ແລະ ສະແຫວງຫາ
. ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານພາຍໃນ

ກຽດສັກສີ ແລະ ຄຸນຄ່າພາຍໃນຂອງບຸກຄົນແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງໃດກໍ່
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປາຖະໜາ ຫຼື ຢາກມີຢູ່ດົນນານ ພຣະເຈົ້າປະກົດຢູ່ໃນ
ມະນຸດທຸກຄົນໃນທາງທີ່ບໍ່ປະກົດຢູ່ໃນມະນຸດຄົນອື່ນ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບ
ຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ
ມີຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການສ້າງທັງໝົດ - ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
. ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈົມຢູ່ກັບອະດີດ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ,
ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຂາດສັດທາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ
. ເຂົາເຈົ້າໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ສັດທາທີ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ (ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ
ແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເຈດຕະນາດີ) ແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈະສູນເສຍໄປບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ຄວາມສຸກບໍ່ຢູ່ ຈາກສິ່ງນີ້, ພວກ
ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພວກມັນແມ່ນສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມສຸກ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກພຽງແຕ່
ຕ້ອງການສອງອົງປະກອບພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງເປັນຫົນກ້ອນໃຫຍ່ ແລະ ເສົາຄ້າ
. ຂອງມັນ

ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມອົງປະກອບອື່ນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈັກກະວານໄດ້
ຕາມໃຈມັກ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ສາມາດຕັດແປງ ຫຼື ລືບລ້າງພວກມັນໄດ້.
ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກທໍາຂ້າກັບໂຄງສ້າງຂອງຊີວິດມະນຸດຢ່າງສັບສົນ, ແລະ
ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກແຍກຕ່າງຫາກຈາກພວກມັນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ,
ພວກເຂົາສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ປັບຕົວເຂົ້າກັບອົງປະກອບເຫຼົ່າ
. ນີ້ໄດ້

ຢ່າທຳຮ້າຍລາວ

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າ

ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນ
ປະຈຸບັນ, ຫຼື ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາໃນຊີວິດໜ້ອຍລົງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີ
ຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
.ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກສັ້ນໆ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອາໄສສະພາບການພາຍນອກເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ,

ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບການພາຍນອກທີ່ຈະລັກເອົາມັນໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ
ພວກເຂົາແມ່ນເປັນ ເລື່ອງທຳມະຊາດ, ປົກກະຕິ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ຍືນຍົງ.
ພວກເຮົາກໍຄວນປູກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມ
?ສຸກ ແລະ ໃຜໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຊະຕາກຳແມ່ນຜົນມາຈາກການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດ

ຫຼື ເສລີພາບໃນການເລືອກ ຜ່ານການປະຕິບັດສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນ
ອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ
ມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວ
ເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍອະດີດ, ແລະ ພວກເຮົາ
ກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຕະຫຼອດໄປໂດຍຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ລົບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້
ຂຽນໄວ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກຳຮູ້ຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາ
ກຳຈັດແກ່ນຂອງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ປູກແກ່ນທີ່
ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານຫຼາຍກວ່າໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ພວກ
ເຮົາແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງຄວາມສຸກຈາກແກ່ນທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫວ່ານໄວ້ໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນຕອນນີ້, ຕອນນີ້ ແລະ
ບໍ່ແມ່ນມືອນ, ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ

ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະສິ່ງທີ່ລາວ

ຕ້ອງເຮັດຄືການຈັດການກັບສົມຜົນທີ່ບໍ່ຜິດພາດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະຜົນໄດ້ຮັບຈະ
ເປັນໄປໃນແງ່ດີຂອງລາວຖ້າລາວເຮັດການປະເມີນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈັດການກັບ
ມັນ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງງານຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຂຸ້ນ

ເມື່ອເຈົ້າສຸມໃສ່ແສງແດດ ໂດຍການເນັ້ນເລນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນ

ຈະຜະລິດຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ,

ແລະອື່ນໆ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເຈົ້າສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງເຕັມໃຈ
ພະລັງງານທີ່ສຸມໃສ່ຂອງມັນ ເພື່ອເຜົາຜານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຮາກເຫງົ້າຂອງ
ຄວາມສົງໄສ, ສາເຫດຂອງຄວາມລົມເຫຼວທັງໝົດ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແສງ
.ສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດສ່ອງໃສ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ
ເມື່ອຄວາມຄິດສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ລາວຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນ
ສູງສົງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມ
ໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາມາດສ້າງເຫດຜົນໃໝ່
.ສຳລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ

ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ ແລະ ຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ດີດ້ວຍຜົນສຳເລັດ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ
ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ
ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນ
ດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ
.ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດທີ່ຢູ່ໄກຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ, ດາວດວງ
ໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ. ແຕ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ
ໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມລ໌, ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງດວງອາທິດ
ໃຫຍ່ກວ່າຮ້ອຍເທົ່າ. ຖ້າທ່ານສາມາດວາງດາວເຄາະໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້
ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະປາກົດເປັນຈຸດນ້ອຍໆເມື່ອທຽບກັບມັນ. ລອງ
ນຶກພາບຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄຂ່ສານຂອງດວງອາທິດທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນກວ່າ
ມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນກິນກິນທ້ອງຟ້າສີຟ້າທັງໝົດ. ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກ
ເຮົາເຫັນແມ່ນພຽງແຕ່ຊິນສ່ວນນ້ອຍໆ, ເປັນພຽງຈຸດນ້ອຍໆ, ຂອງອະວະກາດອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈັກກະວານ. ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່
ຂະຫຍາຍໄປສູ່ອະນັນຕະ, ມັນກໍຍັງບໍ່ສາມາດກວມເອົາຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້.
ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍແລະຄວາມຈຳກັດນີ້ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງ
ຈິດໃຈໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄຂ່ສານຂອງຈັກກະວານ, ຕົ້ນກຳເນີດ
.ຂອງມັນ, ແລະຂອບເຂດຂອງມັນ

ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ແລະ ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ມີ
ຕົ້ນກຳເນີດ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກ
ທີ່ສຸດ ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າ
ແລະ ພາຍໃນຂ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງຊົງຮູ້ຢ່າງມີສະຕິເຖິງທຸກໆພື້ນທີ່ທີ່ພຣະອົງຊົງ

ຄອບຄອງ ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ປານໃດກໍຕາມ ຈາກປຶ້ມ "ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງ
"ມະນຸດ

ຄໍາຮ້ອນວອນ

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຈັບມືຂ້ອຍຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ

ໂອ້ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈັກກະວານ

ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າໃນສຽງກະຊິບຂອງສາຍນ້ຳ ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງ

ນົກໄນຕິງເກລ

ໃນສຽງຮ້ອງຂອງລົມ, ສຽງດັງກ້ອງຂອງຄືນ, ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງຂອງການ

ສັນສະເທີອນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຮັກ

ຂ້າພະເຈົ້ານະມັດສະການທ່ານບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄໍາເວົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມ

ປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈທີ່ຮ້ອນຮິນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາທ່ານ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານຂອງເຈົ້າ

ການມີໜ້າຢູ່ສະເໝີຂອງເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກຢ່າງ

ບາງທີຂ້ອຍອາດຈະຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ

ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ

ໂອ້ ມະຫາສະໝຸດທີ່ລືນລືນ

ຖ້າຫາກແມ່ນ້ຳທີ່ຄົດລ້ຽວແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສາມາດໄຫຼຜ່ານ

ທະເລຊາຍແຫ່ງອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໄດ້

ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມວຸ້ນວາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ປະສົມເຂົ້າກັນ

ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ສຽງຂອງຈັກກະວານທີ່ສຽງສັນສະເທີອນຂອງຈັກກະວານອອກມາ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຜ່ານສຽງອັນໄດ້ຮັບ

ພອນ (ໂອມ - ອາແມນ)

ທ່ານອງເພງສັກສິດສໍາລັບສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ

ຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຟັງສຽງດົນຕີແຫ່ງການ

ມີຢູ່

ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານ

ແລະການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກະໂດດຂອງຮ່າງກາຍເຕັ້ນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງລາວ

ຂໍໃຫ້ສຽງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດດັງກ້ອງຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ

ການຂະຫຍາຍສະຕິຂອງຂ້ອຍຈາກຮ່າງກາຍໄປສູ່ຈັກກະວານ

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຮອບດ້ານ

ລະເບີດອອກມາຈາກທະເລແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ລືນເຫຼືອ

ໂອ້ ພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ

ໂອ້ ປັນຍານິລັນຕອນ
ສາກໄຟຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍການສັນສະເທືອນທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ສຽງຂອງພຣະຄໍາທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຈັກກະວານ
ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຈັບມືຂ້ອຍຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ, ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ຮ້ອນແຮງກໍເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຂ້ອຍ, ສັນສະເທືອນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ໄຫຼອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ທຸກໆຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ,
.ສາກໄຟມັນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຄວາມປາດຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍຄືການໄປເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງຕົວຕົນ
.ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊົມຊືມກັບການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຫັນໃດນັ້ນປະຕູຂອງຈິດວິນຍານກໍເປີດອອກ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນ
!ໃຈຫຼາຍເມື່ອເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງຂອງເຈົ້າ
ອະດີດແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກກັບມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ
ຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າກັບອະດີດກໍເປັນປະໂຫຍດ
ຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ໃນ
ຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງໍາດ້ວຍປະລິມານການກະທຳອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສັບສົນຢ່າງສົນເຊີງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອຳມະພາດຍ້ອນຄວາມຕຶກໃຈ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ການສະແຫວງຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມສິ້ນຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊີວິດທາງໂລກນີ້, ການ
ຫຼົງລີ້ແມ່ນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊົງຈໍາໃນອະດີດ, ໂດຍ
ສະເພາະສິ່ງທີ່ຂົ່ມຂືນ ແລະ ເຈັບປວດ, ຄອບງໍາຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
.ພວກເຮົາ
ແຕ່ໂຊກດີ, ຫຼັກການອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາສະເໝີສ່ອງແສງດ້ວຍ
ຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງ
ຊີວິດ ພວກເຮົາຕ້ອງຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສໍາລັບພອນສອງຢ່າງນີ້ຄື: ການລືມອະດີດ
.ແລະ ຄວາມຫວັງສໍາລັບອະນາຄົດ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບວ່າຊະຕາກໍາເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເສລີພາບໃນການ
ເລືອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຕໍ່ານ
ທານກັບອິດທິພົນທາງລົບທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຖືວ່າເປັນຊະຕາກໍາ ແລະ ຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ແລະ ໃຊ້ເສລີພາບໃນການເລືອກຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພາຍໃນຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສັດທາທີ່ໝັກ

ແໜ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊົມ
.ລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມເຮັດວຽກງານໃດໜຶ່ງ, ເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ດີ, ແຕ່ຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃນລະດັບສູງສຸດ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້
ຈິງວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຂັດຂວາງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການປະຕິບັດ
.ເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງເຮົາໄດ້

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ໄດ້ທີ່ຈະຍອມຮັບໂດຍທາງອ້ອມວ່າມີອຸປະສັກຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຂັດຂວາງພວກ
ເຮົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ
ພະຍາຍາມສອງເທົ່າເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງຢືນຢັນກັບ
ຕົວເອງວ່າບໍ່ວ່າອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ
ປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະກໍາຈັດພວກມັນ ແລະ
ເອົາຊະນະພວກມັນໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວເຖິງວ່າຈະມີຄວາມ
ພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມອຸກອັງ,
ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແຂງແຮງກວ່າຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ເຊິ່ງເປັນຕົວເຮົາເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າ
ພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອ, ເພາະວ່າມີປະຕູເປີດຢູ່ສະເໝີ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່
ຕ້ອງສືບຕໍ່ພະຍາຍາມ ແລະ ເຮັດຊ້າອີກຈົນກວ່າຄວາມສຳເລັດຈະຖືກມອບໃຫ້
ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາ
ເພິ່ງພາພຣະອົງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຍ່າງຕາມ
ເສັ້ນທາງຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງລາວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນ
.ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະຄວາມປາຖະໜານັ້ນ

ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮີບດ່ວນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຈະບໍ່ອອກຈາກສະຕິຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ ແລະ ຫັ້ນໄປໃສ, ແລະ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ
ຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຜ່ານກິດຈະກຳທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ
ຕໍ່ເນື່ອງຂອງມັນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງ. ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າ
ການອ້ອນວອນແບບກົນຈັກ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ໄປໄກກວ່າການເຄື່ອນທີ່ຂອງປາກ. ນີ້ແມ່ນ
ສິ່ງທີ່ຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າເຮັດ; ເຂົາເຈົ້າກະຊິບຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍ
ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ແລະ ສຽງກະຊິບຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສຽງຈາກໃຈຈິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຍິນ,
ຕະຫຼອດກິດຈະກຳປະຈຳວັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້
ລົບກວນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມັນບໍ່ຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່
ພຣະອົງຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເລິກເຊິງຂຶ້ນ, ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສຳຜັດກັບທີ່ປະທັບ

ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ,
ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ເກີນ
.ກວ່າຄຳອະທິບາຍ

ພຣະເຈົ້າສົງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ປະສົບການ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮຽນຮູ້
.ພວກມັນ ບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດກໍຕາມ
ທຸກໆການທົດສອບກໍຄືເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະ ທຸກການ
ທົດສອບກໍຄືຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເຫັງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດ ແລະ ໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ຜິດ
.ໂດຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ບໍ່ດີ
ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ ມັນກໍ
ຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ປາສະຈາກອາການແຊກຊ້ອນ

ກໍລະນີທາງຈິດວິທະຍາ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຖືກແບກຫາບດ້ວຍຄື້ນແຫ່ງຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ,
ຫຼື ຈົມຢູ່ໃຕ້ນ້ຳແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ປັ້ນປ່ວນ, ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ຄວາມເບືອໜ້າຍ. ໃນໂລກນີ້ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ, ຄົນໜຶ່ງໄປມັກຈະ
ມີຂຶ້ນໆລົງໆ, ລາວລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄື້ນແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຂອງ
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ ຖືກພັດໄປມາດ້ວຍຄື້ນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ,
ແລະ ລາວບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບສະຕິອື່ນໆ, ປ່ອຍໃຫ້ ສະຖານະການຕ່າງໆ
ປ່ຽນແປງຄວາມຄິດດ້ວຍວິທີນີ້, ມັນໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
.ຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນ
ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມ
ສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ

ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ ຄວບຄຸມຄວາມສາມາດທາງດ້ານ
ຈິດໃຈ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມໂສກເສົ້າ ທຸກໆມື້ຂອງ
ຊີວິດເຮົາ ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຍືດເຍືອຍາວນານຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກທີ່ຈາກໄປບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍລາວ
ຫຼື ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຍັງໃນຄວາມເປັນຈິງ. ການພັດທະນາ
ຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງ ການຄິດເຖິງຄວາມຜິດພາດ ຫຼື
ຄວາມລື້ມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ມັນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກຍາກ
.ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ
ເບືອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນເຮັດ

ໃຫ້ຈິດໃຈກັງວົນ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຝງຢູ່ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
.ສົນໃຈ

ຄວາມລືມເຫຼວຕ້ອງຖືກກໍາຈັດອອກຈາກຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ຫຼີກ
ຂອງຊີວິດຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຫວ່ານ
ດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີ ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍການ
.ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ

ທາດເຫຼັກໃນງານ Silver Jubilee

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍເຄີຍຖືກເຊີນໄປຮ່ວມງານສະຫຼອງຄົບຮອບເງິນຂອງຄູ່ຮັກຄູ່ໝື່ງ
ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄູ່ຮັກທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດຄູ່ໜຶ່ງ ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີບາງຢ່າງຜິດປົກກະຕິ ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນສອງ
ຄົນຂອງຂ້ອຍສັງເກດເບິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ກັນແນວໃດໃນຕອນແລງ ແລະ
ຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າກໍ່ບອກຂ້ອຍວ່າ ຜົວແລະເມຍຍິມໃຫ້ກັນຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ ແລະເວົ້າກັນ
ດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດເຊັ່ນ "ແມ່ນແລ້ວ, ທີ່ຮັກ" ແລະ "ແນ່ນອນ, ທີ່ຮັກ
ຂອງຂ້ອຍ" ແລະປະໂຫຍກທີ່ເປັນມິດອື່ນໆ ແຕ່ທັນທີທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາຢູ່
.ຄົນດຽວ, ພວກເຂົາກໍ່ຜິດຖຽງກັນ ແລະໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ເຈັບປວດໃສ່ກັນ
ຂ້ອຍໄດ້ລືມກັບພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ເຊີນຂ້ອຍໄປຮ່ວມງານລ້ຽງ
ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ບັນຍາກາດເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນຫຼາຍ
ຢູ່ໃນເຮືອນຫຼັງນີ້, ແລະ ສໍາລັບຂ້ອຍແລ້ວມັນເບິ່ງຄືວ່າມີທາດເຫຼັກຫຼາຍໃນງານ
.ສະເຫຼີມສະຫຼອງເງິນຄົບຮອບນີ້

ໃນຕອນທໍາອິດ, ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຜິດຫວັງ, ແຕ່ຕໍ່ມາພວກເຂົາຍອມຮັບວ່າ
ຂ້ອຍເວົ້າຖືກ ແລະ ໄດ້ຂໍໂທດ. ນາງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ຫຍັງຈາກການໂຕ້ຖຽງ
? ແລະ ຜິດຖຽງກັນຕະຫຼອດເວລາ

ເບິ່ງຄືວ່າພວກເຈົ້າຢູ່ຮ່ວມກັນເພື່ອຮັກສາຊື່ສຽງຂອງພວກເຈົ້າໃນຖານະຄູ່
ສົມລົດທີ່ສົມບູນແບບ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈໍາເປັນຕ້ອງເປັນແບບນັ້ນຕໍ່ກັນ ແລະ ດໍາລົງ
ຊີວິດຢ່າງສະຫງົບສຸກ ແລະ ກົມກຽວກັນ ເພື່ອຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
.ສຸກທາງຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເອງ
ອາຫານແມ່ເຫຼັກ

ເມື່ອຄົນເວົ້າກ່ຽວກັບອາຫານ ຫຼື ໂພຊະນາການ, ມັກຈະໝາຍເຖິງອາຫານ
ທາງກາຍະພາບທີ່ບໍ່ລົບໂພກເພື່ອຄ້າຊຸ້ຮ່າງກາຍ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີອາຫານປະ
ເພດອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່າອາຫານທາງກາຍະພາບ, ແລະມັກຈະ
ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນ: ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາ ຫຼື ທາງວິນຍານ.
ກິດຈະກຳທາງຈິດ ຫຼື ການຕັ້ງສະມາທິຂອງຈິດໃຈ, ປັນຍາ ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງ
.ວິນຍານ

ອາຫານທາງຮ່າງກາຍຊ່ວຍຄ້າຊຸ້ລ້ຽງຂອງຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານ
ທາງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ແລະ

ອາຫານແຫ່ງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ພັດທະນາຄວາມ
ສາມາດຂອງມັນ

ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາມັກຈະປະກອບດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ບຸກຄົນຄິດ
ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນອື່ນຜ່ານການຕິດຕໍ່ ແລະ ການພົວພັນກັບ
ເຂົາເຈົ້າ

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເປັນສະເໝີ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ

ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກໍານົດວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບສານອາຫານທາງປັນຍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກໍ່ຄວາມ
ຮຸນວາຍ. ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່ເກີດ
ຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ. ສິ່ງນີ້
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມບໍ່ດີ

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ຄວາມສົດຊື່ນຈາກອາຫານທາງກາຍະ
ພາບ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈທີ່ຍ່ອຍຢ່າງຍາກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນ
ພະລັງງານທີ່ມີຊີວິດໄດ້ງ່າຍ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່າໄຈໃຫ້ເປັນປັນຍາ, ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ - ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ຄົນດຽວ - ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ,
ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ລະມັດລະວັງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄຊຊະນະຂອງຄວາມຖືກເໝືອຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຈິງເໝືອຄວາມ
ຫຼົງໄຫຼ

ແລະ ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປ່ອຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປສູ່ລະດັບ
ທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ລະອຽດກວ່າ, ແລະ ເຈົ້າມີຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມກະຕັນຍູ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງ
ເຈົ້າຈະເປັນແມ່ເຫຼັກ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ
ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ຕົວເອງ, ຈາກສິ່ງຕ່າງໆ, ຜູ້ຄົນ ແລະ ສະຖານະການ, ທີ່
ຈໍາເປັນເພື່ອສືບຕໍ່ການເດີນທາງໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ

ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ, ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່
ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້, ເຈົ້າຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ
ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼໃນຊັບສົມບັດທາງໂລກ ແລະ ຢາກໄດ້ຄວາມສຸກ
ຊົ່ວຄາວຂອງມັນ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນເພື່ອນແທ້ພຽງອົງດຽວ,
ນອກເໜືອໄປຈາກເພື່ອນທັງໝົດ, ມັນກໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ

ໃນທຸກສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດ: ຄອບຄົວ, ພີ່ນ້ອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ ທາງ
.ວິນຍານ

ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນສາຍພົວພັນສົມລົດ, ແລະ ຄວນໃຫ້
ຄວາມສໍາຄັນກັບຄວາມໃກ້ຊິດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ດຶງດູດໃຈທາງສິນທໍາ, ແລະ ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈໍາແນກລະຫວ່າງຄວາມຮັກແທ້ ແລະ ຄວາມດຶງດູດທາງ
ອາລົມໄດ້ ກໍ່ຈະຜິດຫວັງຄັງແລ້ວຄັງເລົ້າ

ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດລະຫວ່າງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງສອງຄົນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຮ່ວມມືກັນ
ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະຂອງຊີວິດເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ກໍາຈັດຄວາມກັງວົນໃນ
ການດໍາລົງຊີວິດໂດຍຜ່ານຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ
.ແລະກັນ ແລະ ເປັນມິດ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້, ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
ຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົ້ນພົບທໍາແຮງ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດພັນກັບວັດຖຸດ້ວຍ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າ. ແລະ ຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ສະເໝີ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະເຕັມເຕັມຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ຂ້ອຍ
ຈະຫ່າງໄກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຝຶກຝົນສິ່ງທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງ
.ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານໃນລັກສະນະທີ່ສົມດຸນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ
ການເຕັ້ນລໍາຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປິດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການປົກປ້ອງຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກປະເຊີນໜ້າກັບຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງໃນພາຊະນະແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດ ໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພແລະສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຜ່ານ
ຂ້ອຍ; ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຂ້ອຍສາມາດເຊື່ອມຕໍ່
.ກັບພຣະອົງໄດ້ໂດຍການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນໍາມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມລືມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຂຶ້ນກັບ
ວ່າຄວາມຄິດໃດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ

ພະຍາຍາມຈື່ໄວ້ວ່າ ພຣະອົງກຳລັງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ມັນກະກຽມ
.ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພ້ອມສຳລັບເຫດຜົນຂອງຄວາມສຳເລັດ
ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຍົກລະດັບ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະພວກມັນ.
ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ການ
ພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ປາດຖະໜາດີອອກມາ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍອຳນາດ
.ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເຮັດສຳເລັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະກ້າວໄປສູ່
.ຜົນສຳເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸທັງໝົດຈະສຳເລັດ, ແຕ່ພວກ
ມັນກໍຍັງນຳຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນມາໃຫ້, ແລະ ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວ ຂ້ອຍຈະຄືນພົບອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່
ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະ ມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ ແລະ ແລ່ນ, ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ
.ທຶງຫຍ້າຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງມັນ

ຄຳເວົ້າທອງຄຳ

ຄວາມສຸກແມ່ນສິດທິຂອງຂ້ອຍ, ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຊັບສົມບັດອັນ
ສູງສົງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂ້ອຍ, ຂໍຊົງນຳພາຂ້ອຍ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍ
ຈະພົບຊັບສົມບັດພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງທີ່ເກີນຄວາມຝັນຂອງກະສັດ

* * *

ຜູ້ຢູ່ອາໄສອັນສູງສົງຂອງຫົວໃຈສ່ອງສະຫວ່າງໃນສາວົກຂອງພຣະອົງ -
ຍ້ອນຄວາມເມດຕາແລະຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພຣະອົງ - ໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງ
ແສງແຫ່ງປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ

* * *

ຊີວິດແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສະຫຼາດທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ມັນສ້າງ
ຮູບຮ່າງຕົວມັນເອງໃນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ຫຼື ມີຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ
.ຊີວິດແມ່ນອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະອົງຄືຊີວິດເອງ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍຊົງສ້າງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ເປັນດອກກຸຫຼາບທີ່ເບິ່ງບານ
ຢູ່ໃນສ່ວນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ເປັນລູກປັດທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢູ່ໃນສາຍຄໍ
ແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ສ່ອງແສງຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ຊົງປະທານກຽດຕິຍົດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ: ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ

* * *

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊິນຊົມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

* * *

ໃຫ້ພວກເຮົາທໍາຜ້າພົມສີທອງແຫ່ງຄວາມຝັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍໄໝແຫ່ງຄວາມ
ຊົງຈໍາທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ

* * *

ຈິດໃຈທີ່ຫວ່າງເປົ່າ [ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ] ເປັນ
.ໂຮງງານຂອງບັນຫາ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມໝົດຫວັງ

ຖ້າຄວາມຮັກຫົວໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະນໍາເອົາຄວາມ
.ສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ໃໝ່ມາໃຫ້ເຈົ້າ ເຊິ່ງບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ອີກ

ດອກໄມ້ແຫ່ງຊີວິດທີ່ເບິ່ງບານຢູ່ໃນສ່ວນແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກນີ້ ມີຄວາມ
ສວຍງາມຢ່າງປະນີດ ແລະ ໜ້າຊືນຊົມ ແຕ່ຍິ່ງງົດງາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມກວ່າ
ນັ້ນອີກ ແມ່ນແຫຼ່ງກໍານົດຂອງຄວາມງາມ ແລະ ປັນຍາທີ່ມີຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ
.ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາມາ ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະກັບມາ ແລະ ປະສົມຜັນກັນອີກຄັ້ງ

ເມື່ອສາວົກຕື່ນນອນໃນຕອນເຊົ້າ, ລາວຍືນຍັນກັບຕົນເອງວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ
ຮ່າງກາຍ, ຂ້ອຍເປັນວິນຍານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ... ຂ້ອຍແມ່ນຄວາມສຸກ... ຂ້ອຍແມ່ນ
ແສງສະຫວ່າງ... ຂ້ອຍແມ່ນປັນຍາ... ຂ້ອຍແມ່ນຄວາມຮັກ ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້, ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຍັງເປັນອະມະຕະ ແລະ ບໍ່ມີການ
"ເນົາເປື້ອນ

ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳຄ້າງຊ່ວຍໃຫ້ດອກໄມ້ເບິ່ງບານແລະເຕີບໃຫຍ່, ຄວາມ
ເມດຕາກໍບໍາລຸງລ້ຽງມິດຕະພາບແລະສົ່ງເສີມການເຕີບໃຫຍ່ຂອງມັນຄືກັນ

* * *

ມີຄືນທີ່ປາກົດຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດ ແລະ ຄືນທີ່ຫາຍໄປໃນຄວາມ
ເລິກຂອງມັນ; ໃນທັງສອງກໍລະນີ, ພວກມັນຢູ່ພາຍໃນມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເປັນ
ໜຶ່ງດຽວກັບມັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະນຸດຜູ້ທີ່ລອຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ "ຊີວິດ" ຢູ່ເທິງ
ໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດຂອງຈັກກະວານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫາຍໄປພາຍໃນມັນເມື່ອ "ຕາຍ"
.ກໍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນິລັນຕອນເທົ່າທຽມກັນ

* * *

ການສະທ້ອນຂອງດວງຈັນບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນນ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນ,
ແຕ່ເມື່ອໜ້ານ້ຳສະຫງົບລົງ, ການສະທ້ອນຂອງດວງຈັນກໍຈະແຈ້ງຢ່າງສົມບູນ.

ສິ່ງດຽວກັນນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງຂອງຈິດໃຈ: ເມື່ອມັນສະຫງົບ, ເຈົ້າສາມາດເຫັນ
ໃບໜ້າຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງ
.ສົມບູນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສົງແສງຕາເວັນແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງມາ
ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນເຕັມດວງແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
.ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຜ່ານຄືນທີ່ມີດມົວຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ

ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນວິທີການທີ່ທ່ານເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈສາກິນ, ແລະເມື່ອ
ທ່ານປະສານສົມທົບກັບສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນ, ທ່ານຈະສາມາດຮູ້ຄວາມລັບ
.ທັງໝົດຂອງການສ້າງສັນ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປູກຝັງ, ແລະ ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າຖ້າບໍ່ມີ
.ຄວາມປາຖະໜານັ້ນ

ຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກນີ້ແມ່ນຈຸດຢຸດຊົດຄາວ, ແລະໜ້າທີ່ຫຼັກຂອງມະນຸດຄືການ
ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການເດີນທາງນີ້. ຈຸດປະສົງນັ້ນແມ່ນເພື່ອ
.ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນບໍ່ສາມາດເປັນສິ່ງອື່ນໄດ້

ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າແມ່ນຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າ
ຍອມໃຫ້ໃຜເອົາຊັບສົມບັດນັ້ນໄປຈາກເຈົ້າ

* * *

ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນປ້ອມປາການແຫ່ງ
ຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

* * *

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີຢູ່ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງມີຢູ່, ເຈົ້າ
ກໍມີຢູ່ເຊັ່ນກັນ ຂໍຂອບໃຈກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຈຶ່ງເພີດເພີນກັບຄວາມ
ສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມກະຕັນຍູຂອງເຈົ້າຕໍ່
.ພຣະເຈົ້າຄວນຈະເລິກເຊິ່ງ

ປຶ້ມທີ່ດີສາມາດເປັນເພື່ອນທີ່ງຽບສະຫງົບ, ສຸພາບ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື. ຢ່າ
ປະຖົມປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ, ເພາະພວກມັນຈະບໍ່ປະຖົມ
.ເຈົ້າ, ບໍ່ຄືກັບເພື່ອນທາງຮ່າງກາຍທີ່ອາດຈະປະຖົມເຈົ້າ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ແລະ
ຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ຂາດຄວາມສຸກ, ຍັງບໍ່ທັນປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນ
ຊີວິດ ເມື່ອເຈົ້າສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ, "ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດເອົາຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້," ເຈົ້າໄດ້ພົບພາບຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນ
.ຕົວເຈົ້າເອງ

ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ສິ່ງພຽງແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການດໍາລົງຊີວິດຢ່າງ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ກົມກຽວກັນ. ດໍາລົງຊີວິດທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບນັບຖື, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພຽງແຕ່
.ຈາກການຢູ່ກັບເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີເພື່ອນ, ຫຼື ຖ້າເພື່ອນຂອງເຈົ້າກໍາລັງເສຍເວລາຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ຖ້າ
ເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ໃຫ້ປຶ້ມ [ແລະ ເອກະສານ] ທີ່ມີປັນຍາເປັນເພື່ອນຂອງ
ເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າສາມາດຜ່ານປະຕູໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ໂລກແຫ່ງແນວຄວາມ
.ຄິດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ

ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ຫົວໃຈປາຖະໜາ,
ແລະ ການມີຈິດວິນຍານໝາຍເຖິງການເປີດປະຕູສູ່ສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຄວາມສໍາເລັດ

ພາຍໃນຕົວເຮົາມີ□□□□□□□□ແຫ່ງພະລັງອັນສູງສົ່ງທີ່ສ້າງ ແລະ ຄ້າຊູຊີວິດ
.ທັງໝົດ ແລະ ມັນລໍຖ້າທີ່ຈະຖືກຈູດ

ການອ່ານເປັນກົດຈະກຳທາງຈິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ; ມັນຝຶກຝົນຈິດໃຈ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຍືດຫຍຸ້ນ ການອ່ານໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນມີຜົນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍພາຍໃນສອງສາມປີ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາ
ເລືອກປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າເສຍເວລາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງທ່ານ
.ໂດຍການອ່ານນິຍາຍລາຄາຖືກ ຫຼື ປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ

ຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງສັງຄົມຈະພົບເຫັນພະລັງງານໃໝ່ໃນປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າເພື່ອ
ຊ່ວຍເຫຼືອມະນຸດຊາດຜ່ານບົດຮຽນທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມທີ່ຂຽນໂດຍຊາຍແລະຍິງທີ່ມີ
.ພອນສະຫວັນ

* * *

ການອ່ານເປັນກິດຈະກຳທາງຈິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ; ມັນຝຶກຝົນຈິດໃຈ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ການອ່ານໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍພາຍໃນສອງສາມປີ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາ
ເລືອກ ປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າເສຍເວລາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງທ່ານ
.ໂດຍການອ່ານນິຍາຍລາຄາຖືກ ຫຼື ປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ

* * *

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມພາກພູມໃຈຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກ ເພາະວ່າ
ພວກມັນເປັນອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ

* * *

ຖ້າປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ, ໂລກນີ້ເບິ່ງຄືວ່າເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົມຂືນ. ຄວາມສຸກແມ່ນ
.ຢູ່ໃນການຮູ້ສຶກໄກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄດ້
ຮັບພອນ, ພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນບໍ່ສາມາດສັນສະເທືອນເຂົາເຈົ້າໄດ້ ແລະ
.ຄວາມຢ້ານກົວກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

* * *

ປຶ້ມທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ; ຜ່ານປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຍິນ
ຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນກັບເຈົ້າ, ປອບໂຍນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ
ທີ່ດີທີ່ສຸດ. ການບໍ່ປູກຝັງຄວາມປາຖະໜາທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຈະອ່ານປຶ້ມທີ່ດີໝາຍເຖິງການ
.ສູນເສຍມໍລະດົກຂອງຄົນລຸ້ນຫຼ້າ

* * *

ຖ້າບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ, ຜູ້ຄົນຈະລົ້ມເຫລວ, ເພາະວ່າຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັນຍາທີ່ຈຳເປັນເພື່ອປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ
ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ເມື່ອຄົນເຮົາບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ຕັດສາຍຊີວິດທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ
.ຄວາມສຳເລັດ

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາໂອກາດທາງວິນຍານຈະພົບວ່າປະຕູໄດ້ເປີດໃຫ້ພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ
ເມື່ອເຈົ້າສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ທຳມະຊາດທັງໝົດກໍຈະສອດຄ່ອງກັບເຈົ້າ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບກະດາດຊາຍທີ່ຂັດຈິດໃຈ ແລະ ກຳຈັດຄວາມຫຍາບຄາຍ

ອອກຈາກລັກສະນະນະນິໄສ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະ ເມື່ອພຣະອົງ
ມາຫາເຈົ້າ, ດິນໃຈເຈົ້າ, ແລະ ນຳພາເຈົ້າ, ເລື່ອງລາວຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງໄດ້
ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ

* * *

ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ແລະ ສົ່ງແສງປົນປົວໄປສູ່ຄົນອື່ນ

* * *

ຈົ່ງສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ທ່ານຍັງໝູ່ມແລະເຂັ້ມ
ແຂງ, ເພາະວ່າໃນໄວຊະລາແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດ
ຄົ້ນຫາພຣະອົງໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ໃນໄວທີ່ຄົນເຮົາເລີ່ມເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງ
ຊີວິດ, ຮ່າງກາຍຈະອ່ອນແອ, ແລະພວກເຂົາໃຊ້ເວລາທີ່ເຫຼືອຂອງຊີວິດຂອງພວກ
ເຂົາເພື່ອເບິ່ງແຍງຄວາມສາມາດທາງຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາແທນທີ່ຈະ
.ຊອກຫາຄວາມຈິງ

* * *

ຂ້ອຍຈະເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຄຸນນະພາບ
.ດີຂອງທຸກຊາດໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ຂັ້ນຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຍນເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສຳລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ມີອຳນາດ, ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຍນ
ແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ລະອຽດອ່ອນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິງ. ມີ
ແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນ້ຳນີ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ກະແສນ້ຳທີ່ຄົງທີ່ທີ່ໄປເຖິງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຫຼ່ງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົ່ງຄວາມສຸກ
.ໄປສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ມີຄຳເວົ້າທີ່ດີຈາກຫົວໃຈຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ກຳຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ມີສຽງທີ່ສະຫຼາດຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງມືດດ້ວຍໂຄມໄຟ
!ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ

* * *

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນ. ທຸກ
ໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີຄວາມໝາຍ
ແລະ ຈຸດປະສົງ. ເຖິງວ່າປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ຈະຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່
ລະລາຍແຮ່ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ແຂງແຮງ ແລະ
.ຄ່ອງແຄ້ວ

* * *

ຜົນສຳເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກຳລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ສຽງຮ້ອງຂອງວິນຍານຈະ
ສຳຜັດຫົວໃຈສາກົນ, ແລະ ຄຳຕອບຈະມານຳຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້.
ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີ້ຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າມັນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸມັນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກ
.ເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

* * *

ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຄວນຢູ່ໃນ
ອັນດັບທຳອິດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕ
ທາງວິນຍານຄືການເວົ້າຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້
ປະສົບກັບການປ່ຽນແປງໃນທາງບວກທີ່ດີເລີດເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້
.ເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

* * *

ມະນຸດບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ

ໃຫ້ເຂົາເພື່ອຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນ
ຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເຂົາບໍ່ຕ້ອງການ
ໃຫ້ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາຄວນໃຊ້ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງ
ທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງວິນຍານຂອງ
ຕົນເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນ
.ອັນຕະລາຍ ແລະ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຄວາມຈິງແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ
.ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປົກປ້ອງ
ສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈາກການໂຈມຕີຂອງ
ສັງກະຊົບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກກຸຫລາບ ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍລໍຖ້າຮຸ່ງເຊົາ
.ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ, ແລະ ຄວນ *
ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນເສຍເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳ
ໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງ
.ດິບທາງປັນຍາທີ່ໜ້າແທ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

* * *

ຄວາມສຸກແມ່ນໝາກຜົນຂອງໄຊຊະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ແມ່ນນອນຂອງຊີວິດ

* * *

ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໂລກ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ [ໂດຍບໍ່ມີ
ການທົດສອບຕົວຈິງ], ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນປັ້ນທີ່ກສຽງແບບພິກພາທີ່
ເວົ້າຊ້າສຸພາສິດ ແລະ ສະທ້ອນປະໂຫຍກທີ່ສູງສົງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືວ່າລາວ
ເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍ
ການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ກັບການປັ້ນລູທາງ
.ວິນຍານ

* * *

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

* * *

ຈົ່ງເປີດໃຈຂອງທ່ານຮັບການຖອກເຫລືົງມາອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄຫຼ
ຜ່ານທ່ານ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງທ່ານດ້ວຍພອນທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມດີ
.ງາມ

* * *

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຫຍັງ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້
ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອ
.ເຮັດວຽກ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

* * *

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມທຸກຍາກ *
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນ
ຄວາມໂງ່າຈ້າງແລະໃນປັນຍາ, ແລະຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນຂອງພຣະອົງທີ່ປະທານສຸຂະພາບແລະການປົນປົວໃນເວລານັ້ນ

* * *

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສຽງໂລກອອກຈາກຂ້ອຍ ທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊົງຈຳ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີສຽງຫວານຊືນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນຳພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງ
ຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່ມືດມົວຂອງມັນ. ພຣະອົງເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງ
ຄວາມໂງ່າຈ້າງ ແລະ ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງ
ແຫ່ງການຕື່ນຂຶ້ນ, ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນຳພາ, ແລະ ດາວເໜືອສຳລັບຜູ້ທີ່
.ເດີນທາງຜ່ານທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

* * *

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມຫຼົງລືມ
ໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນທາງວິນຍານ ພວກຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍົກ

ສະຕິຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກຂອງຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມຄິດ
ທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ຈຳກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ
.ຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົ່ງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໄປ

* * *

ໃນທີ່ສຸດສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າລິດເດດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ພະຍາຍາມເຈາະ
ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ສັດທາຂອງລາວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຜ້າມ່ານ ປະຕູຈະເປີດ
.ໃຫ້ລາວ

* * *

ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍລະເມີດລະວັງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບ
ສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ. ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ບຸກຄົນຕ້ອງ
ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນລາວໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ທົດລອງໄດ້ ຖ້າລາວຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດ
.ໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ

* * *

ຖ້າປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທັງໝົດມາສູ່
ພວກເຮົາໄດ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນໂລກເປັນແມ່ນ້ຳຂອງເອເລັກຕຣອນ, ແລະທຸກໆຂີ້
ຝຸ່ນເປັນ ມວນແສງສະຫວ່າງທີ່ມ້ວນຕົວ. ຜູ້ທີ່ເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງວັດຖຸໄປສູ່
ຈິດວິນຍານຈະເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ຮູ້ເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງ
.ຄວາມຈິງ

* * *

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນປ່າອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນສະໜາມຮີບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພໃນ
ພຣະອົງໄດ້ ບໍ່ມີວິທີການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່ານີ້ ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາ
ຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍວາງ
.ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ - ຄວາມຮັກຂອງແມ່, ພໍ່, ເພື່ອນ
.ມິດ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກທັງໝົດ - ແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າທີ່ນ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບອົກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາ

ວ່າເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່
.ທີ່ແທ້ຈິງ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ລັງສີແຫ່ງຊີວິດຂອງດວງອາທິດແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະແຜ່ລັງສີແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົມ
.ເຫຼວ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຣັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຢ່າຕັດໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາທຸກຄົນໄວ້ໃນໃຈ"
".ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເກັບເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດີງາມສະເໝີ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຄິດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປຸກພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການ
ທົດລອງທັງໝົດໄດ້

* * *

ຕົນຂຶ້ນມາພົບກັບບຸກຄະລິກກະພາບທາງວິນຍານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຖ່ອມຕົວ
- ອັນທີ່ລວມເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສິ່ງໂຕເຂົ້າກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນົກເຂົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈກັບການວິພາກວິຈານທີ່ຂົ່ມຂືນ, ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼື ຄຳຍ້ອງຍໍ
ແລະ ຄຳຍ້ອງຍໍທີ່ຝຸ່ມເຝື້ອຍ. ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການ
ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດ
.ປານຈາກພຣະອົງ

* * *

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອທີ່ຈະເຕີມເຕັມເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ຈະຖືກມົວເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຮັກ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານເທົ່າ - ຄວາມຮັກທີ່ຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

* * *

ຜ່ານການສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ທ່ານສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ໂດຍກົງພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ. ຖ້າທ່ານປູກຝັງສະຕິນີ,
ບຸກຄະລິກຂອງທ່ານຈະເຕີບໂຕຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຮງດຶງດູດໃຈ
.ສຳລັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງຍ້ອນຊະຕາກຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານ, ຜູ້ລືໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ປົກປ້ອງ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານຈາກລົມແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
.ແລະ ການຫຼົງລົມ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ສົດຊືນຈົນອົມ
ໜ້າສຳລານ ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສະຖານະການທີ່ເຮືອອຳນວຍ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຄິດ
.ໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ

* * *

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່
ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
.ໝາຍເຖິງການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ກ້າຫານ ແລະ ໜ້າພໍໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຮັດ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນມອງຂ້າມ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາໃນການຝຶກຝົນຈິດໃຈ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸໃດໆກໍຈະ"
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແຕ່ແມ່ນການຝຶກ
".ອົບຮົມສະຕິເພື່ອບຳລຸງລ້ຽງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກ
ມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງ
ນ້ອຍ, ຂ້ອຍເຄີຍສູນເສຍຄວາມອິດທິພົນທຸກຄັ້ງທີ່ບາງຄົນເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່

ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄວາມຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນ

* * *

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບກັບ
ພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ຕູດຊົມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງ
ສະຫວ່າງໃສ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາດຽວ

* * *

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສົນໃຈໃນການພັດທະນາພະລັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຈົມລົງສູ່ກິນຂອງການຜິດວັ້ນ ລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
ຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເບື້ອ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່
.ຫຼູຫຼາ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສໍາເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ລົງທຶນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນ
.ຄົນດຽວທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ

* * *

ການປົດປ່ອຍຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ
ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສໍາເລັດທາງວັດຖຸ ໃນຄວາມສໍາເລັດ
ທາງປັນຍາແມ່ນສະຫວັດດີພາບທາງຈິດໃຈທີ່ສະຖານະການພາຍນອກບໍ່ສາມາດ
ເອົາໄປໄດ້ ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ແຕ່
ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າ ຊອກ
ຫາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າຄວາມ
.ສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບທີ່ແທ້ຈິງຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນຊັບສິນທາງວັດຖຸ
ເມື່ອທ່ານຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງທ່ານຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ທ່ານຈະສໍາ
ເລັດທຸກໆໜ້າວຽກ ແລະ ເພີດເພີນກັບສິ່ງດີໆທັງໝົດດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົງ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊົມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງລະມັດ
ລະວັງເມື່ອພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ມອງ
ໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ່າຖືວ່າຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊົມເຂົ້າໄປໃນ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ບັນລຸລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນອ່ອນແອລົງໄດ້, ແຕ່ໃນທາງ

ກົງກັນຂ້າມ, ມັນສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມືຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງ
.ສໍາເລັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຕໍ່ພຣະອົງ

* * *

ມີວິທີການປະເມີນຜົນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆ
ປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນວ່າຍັງມີເຫດຜົນຢູ່, ປະເພນີນັ້ນກໍ່ມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະປະຕິບັດ
ຕາມປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄວາມຈິງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມັນ,
.ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ຈາກນັ້ນນໍາໃຊ້ມັນ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈໍານວນຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຢ່າ
ສົມມຸດວ່ານັ້ນແມ່ນຊະຕາກໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າສາມາດສ້າງຕົວເອງໃນແບບທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການເປັນ. ຄວາມສໍາເລັດພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບ
.ຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າກໍ່ຈະປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່
.ສະພາບການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນບັນດາຝູງຊົນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປັນລູເຖິງ
ລະດັບຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການອວດອ້າງ ຫຼື ການ
ແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງອໍານາດທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ

* * *

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານໍ້າຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ

ສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້
.ແລະ ເລິກເຊິ່ງແກ່ຂ້ອຍ

* * *

ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າການຊື່ສິ່ງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ແລະ
ເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລືມມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສິ່ງ
ອື່ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບບິນຄ່າສິນຄ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກລືມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື່
!ມັນແບບຜ່ອນຊຳລະ

* * *

ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຫດ
ສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຝຸ່ມ
ເຟື້ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະບໍ່ມີຫຍັງຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

* * *

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະຫ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີ
ສັດທາທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີ
ແລະຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈກັບຄວາມສຳເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນສະຫວັດດີພາບ
ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດົນໃຈປັນຍາໃນຄົນ
ອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນຄວາມສຸກ
.ຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຂອງຕົນເອງ

* * *

ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຍືມເງິນເພື່ອຊື່ເຄື່ອງຝຸ່ມເຟື້ອຍ
ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດໆວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສິ່ງຂອງສະເພາະ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງວ່າມັນຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ ຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັນຍາວ່າຈະແຕກສະຫຼາຍ
ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຜູ້ຄົນຄວນດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນ
ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສົນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະ

ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ປິຕິຍິນຕິທາງໂລກກໍ່ກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນ
ນັ້ນ, ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກ

* * *

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນ
ສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງ
ຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ
ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກໍາຈັດສັດຕູພືດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີ
ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບບິນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການ
ທາງການເງິນທີ່ໜ້າອິດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຊໍາລະ - ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທໍາລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ

* * *

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິອັນດຽວກັນກັບທີ່ຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍ່
ຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍ່ຄືກັນ. ບາງຄົນອາດຈະມີແນວຄວາມ
ຄິດ ຫຼື ນໍາສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດ
ລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍລ້ຽນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼື
ເໝາະສົມ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ບາງທີ່ຮີດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ

* * *

ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ວຸ້ນວາຍສະຫງົບລົງ, ເຮົາເຂົ້າສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ສັນຕິພາບ ແລະ ສໍາຜັດກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມທີ່ຕົນໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຍິນດີ ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ
.ໃນທາງບວກ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສິດຊືນ

* * *

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ວຸ້ນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເງິນ
ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍ່ພົບວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າ

ອາດຈະໄດ້ມາເຊິງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສູນເສຍສຸຂະພາບ (ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຢ່າ
ປະໝາດ) ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າ
ອາດຈະມີທັງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບຄືນ
ອີນ, ສະເໝີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈເປັນ
ການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈໄດ້
.ຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສໍາລັບຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ແຜນການອື່ນສູງສົງ ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ
ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ບົດບາດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ

* * *

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດມົວ, ຄວາມງຽບສະຫງົດທີ່ບໍ່ມີ
ສຽງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ, ແມ່ນສາລະສໍາຄັນທີ່ເປັນນິລັນດອນ,
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກໍານົດຂອງການມີຢູ່ ແລະ ແຫຼ່ງກໍານົດຂອງພະລັງ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ
.ທັງໝົດ, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະຕາຍ, ແຕ່
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່
ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການ
.ຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ

* * *

ເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈິງໄດ້ເປີດໂອກາດຫຼາຍ
.ຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອລ້ຽງດູຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃຫ້ດໍາເນີນງານຕາມກົດເກນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດເກນສາກົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວ
ເອງ. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໂດດລົງຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະດູກຫັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່
.ສາມາດລະເລີຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

* * *

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອາລະຍະທຳຂອງໂລກ ແລະ
ຄືນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ, ພາບໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນ,

ດ້ວຍເສັ້ນສາຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຊັດເຈນ,
.ແລະ ເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ລັກສະນະໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງ
.ສົມບູນ

* * *

ລັງສີແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນຄວາມ
ຝັນສັນສະເຫຼືອນ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ

* * *

ດ້ວຍປະສົບການແຕ່ລະຢ່າງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາໃນ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
ເຮົາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລາບລືນ
.ຂຶ້ນ

* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄວນຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ສາມາດພິເສດ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ເປັນແມ່ບົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ
ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປູກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ,
ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີ
ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍ
ຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການ
.ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ

* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ - ຫຼັງຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສູງ - ແມ່ນການທີ່
ບຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ລາວ
.ຕ້ອງອາໄສຢູ່ນຳທຸກໆມື້ຂອງປີ

ຄົນເຮົາເສຍເວລາຫຼາຍໄປກັບການຮີບຮ້ອນ ແລະ ກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລູຜົນຫຍັງຫຼາຍ ມີພຽງການຢຸດຄິດ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່
.ຊີວິດມີໃຫ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງອາຄານພາຍໃນຂອງປັນຍາໃນສ່ວນແຫ່ງ
ສັນຕິພາບທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແຫ່ງຄຸນ
ງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດ

* * *

ຄວາມກົມກຽວພາຍໃນແມ່ນແຫຼ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສ້າງພະລັງງານທິດແທນໄດ້

* * *

ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດ, ຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກ
ຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຕົນລົນເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.
ລອງຄິດເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ
ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກພະຍາດ! ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມສຳເລັດນັ້ນແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ຮ່າງກາຍ - ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກວາງໄວ້. ຄວາມຈຳເປັນກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງຕໍ່ສູ້
ກັບກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມສຳເລັດຕາມ
ທີ່ຕ້ອງການ. ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເອົາຜົນສຳເລັດທີ່
ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງທ່ານ

* * *

ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ, ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ແກ່ນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າເບີກບານດ້ວຍຄວາມເບີກບານ
ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າໄພພິບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາ - ປະສົບການທາງ
ວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ - ກັບຄົນອື່ນໂດຍການຊ່ວຍພວກ
ເຂົາໃຫ້ບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນ
ດັ່ງກ່າວ ແລະ ບັນລຸສະພາບດັ່ງກ່າວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມ
ເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ ຖ້າທ່ານປາຖະໜາຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານ
ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະຮັບປະກັນຄວາມ
ສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກດ້ວຍ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນ
ໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາ
ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄຳສາບແຊ່ງ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມື
ຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້
ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເອື້ອເພື່ອເຜື່ອແຜ່

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເວົ້າກັບ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້ອາດຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ຄວາມສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖືວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນສໍາເລັດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່ພຽງແຕ່
ກ່ຽວກັບສິດທິຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງເທົ່ານັ້ນ;
ມັນຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນເພື່ອ
ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບການທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ຫລັງກໍາແພງຂອງສະຕິສຳນຶກອັນບໍລິສຸດຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນກ່ຽວກັບມື້
ເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຂ້ອຍເປັນສັນຍານສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລແຫ່ງຄວາມ
.ໂສກເສົ້າ

* * *

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາເລັດ,
ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້
ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສໍາເລັດກັບການລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ
ວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ!" ສິ່ງນີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສໍາເລັດ
ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
.ຄົນອື່ນ

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດນຳເອົາ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນ
ລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນ
.ຂອງມັນກັບພວກເຂົາ

ຄວາມສໍາເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນພາຍໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທຳທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ.

ຖ້າພວກເຮົາ ນຳໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທຳ
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄຳນິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ
.ຄົບຖ້ວນຂອງຄວາມສຳເລັດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ຈຳກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ແລະຄວາມ
ໜາແໜ້ນ, ແຕ່ມີອິດສະລະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີມິຕິ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງ
ໃສ - ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ການຮັບຮູ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ. ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະພາບຂອງສະຕິ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດໃນຄວາມຝັນ, ໃນລະດັບ
ທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານສະຕິທີ່
.ບໍລິສຸດ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກໂດຍການຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ, ປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມປາຖະໜາ,
ແລະ ໂຜດປະທານຄວາມສຸກພາຍໃນໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
.ຈາກປະສົບການຂອງຊີວິດ ແລະ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບການຮັບຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ສະຕິທາງ
ວິນຍານຈະຕື່ນຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງ
.ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮົາກໍຈະ
.ພົບວ່າພຣະອົງເປັນບ່ອນລີໄຂທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ

* * *

ໃນອະວະກາດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ, ມີການ
ເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບສິ່ງມີ
ຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃນຈັກກະວານ - ຄືນຂອງຊີວິດສູງສຸດທີ່ໄຫຼຜ່ານ
ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ນິລັນດອນແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ຄືກັບການພັກ
.ຜ່ອນສັ້ນໆສຳລັບລົດບັນທຸກທີ່ເດີນທາງຂ້າມທະເລຊາຍ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບກຳລັງສ້າງສັນຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ມີສາກົນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ

ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພະລັງສ້າງສັນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີ
ການລົບກວນຈາກແຫຼ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສໍາເລັດໃນການສ້າງສັນໃນທຸກຂົງເຂດຂອງກິດຈະກຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ນິໄສທີ່ດີ ເພື່ອວ່າຖ້າຄວາມມືດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາໃກ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະຖືກກໍາຈັດອອກໄປ
ທັນທີ ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ຈົນ
ວ່າທັງພາບລວງຕາທາງວັດຖຸ ຫຼື ການລ້ວງທາງໂລກບໍ່ສາມາດດັກຈັບ ຫຼື ຍຶດເອົາ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

* * *

ສິ່ງທີ່ຫາມາໄດ້ງ່າຍບໍ່ຄ່ອຍມີຄ່າ ພວກເຮົາຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກການສຶກສາຊີວິດ
ຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການ
ພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການ
ສ້າງຄຸນຄ່າທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະ ການຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ແລະ ຜົນສໍາເລັດທີ່ເຂົາເຈົ້າບັນລຸໄດ້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂົາເຈົ້າ
.ໄດ້ເຮັດຢ່າງບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້

* * *

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ນຳພາໂດຍ
ປັນຍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ

* * *

ເມື່ອທ່ານປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງມີສະຕິ
ຂອງທ່ານໃຫ້ເຕີນຂຶ້ນ, ກໍາລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກສະຕິທີ່ສູງກວ່າ
- ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ - ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແສງ
ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຕ້ອງເປີດຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜເລືອກຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍກວ່າ

ຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກ ຄວາມໂງ່ຳແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມທຸກ
ທໍລະມານແລະອຸປະສັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກໍາຈັດແລະກໍາຈັດອອກ ຄວາມໂງ່ຳ
ເປັນວັດສະພຸດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຝັງຮາກເລິກ, ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງ
ມະນຸດ, ກິດຂວາງພຶດທິດິແລະເປັນປະໂຫຍດ ຄວາມໂງ່ຳຕ້ອງເອົາຊະນະດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນແລະຄວາມຕັ້ງໃຈອັນເດັດດ່ຽວ ດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້
ຮັບການໄຖດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທາງຈິດໃຈທີ່ແນ່ນອນ [ໃນແງ່ດີ] ແລະເມັດພັນທີ່ດີ
ຖືກຫົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາ ເມື່ອລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນແລະມີຊີວິດ
ຊີວາ, ເມັດພັນ ແຫ່ງຄວາມດີຈະເຕີບໃຫຍ່ແລະເອົາຊະນະວັດສະພຸດແລະຫຍ້າທີ່
ເປັນແມ່ກາຝາກ, ເພາະວ່າຄວາມມືດບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີແສງ
.ສະຫວ່າງ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງບໍ່
ເຄີຍຈິດຈາງລົງ ມັນເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເກີນກວ່າຈະ
ພັນລະນາໄດ້
* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປະຖິ້ມຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາມີ
ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊີວິດ
ທີ່ສິດໃສ ເຊິ່ງອາດຈະຖືກຫ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່
.ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍ
* * *

ຄວາມສະຫງົບງຽບແມ່ນກ້ອງຖ່າຍຮູບທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຈັບພາບແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຜ່ານເລນຂອງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຈະປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສົມບູນແບບ
* * *

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປັນຍາທັງໝົດແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
.ຕ້ອງການແມ່ນການຮູ້ຕົວເຖິງມັນຢ່າງມີສະຕິ
* * *

ຄວາມພໍໃຈແມ່ນຢູ່ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄົນອື່ນຈຶ່ງຊອກຫາເຈົ້າ
ແທນທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາ. ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຄວນມອບໃຫ້ໂດຍ
ບໍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງ ຫຼື ການຮຽກຮ້ອງຕອບແທນ, ເພາະວ່າຄວາມຄາດຫວັງກໍ
ໃຫ້ເກີດຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຂົ່ມຂືນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະພະຍາຍາມປັບປຸງ
ຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຄວນຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກພາຍໃນປັອມ
.ປາການແຫ່ງຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົນເອງ
* * *

ຂໍໃຫ້ນັກຕິກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໄຫຼອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນັກທີ່ສິດຊື່ນຂອງມັນສຳຜັດກັບທຸກຄົນທີ່
ຂ້ອຍພົບ

* * *

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນທຸກ
ວິທີທາງໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຊືມຊືມກັບຄວາມ
ສຸກທາງສິນທຳທີ່ຫລອມໂລຫະທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມໂນ້ມອຽງໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຫຍາບຄາຍ

* * *

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສຳຄັນ
ເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງລະຄອນໂລກທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດ

* * *

ສະຕິຮູ້ຫົວໄປແມ່ນສະຕິຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມີການປ່ຽນແປງ
ຕົນເອງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ມີວັນໝົດສິ້ນໃນຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມັນ, ແລະ ຜ່ານ
ຕົວເຈົ້າມັນພະຍາຍາມສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງ
.ມັນເອງ

* * *

ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຊືມລົດຊາດຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຍອມແພ້ມັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງອື່ນທີ່ຄືກັບມັນໃນຫົວຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້
ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການ
.ກະທຳທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ

* * *

ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດຢູ່ພາຍໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ ສະແດງ
ອອກເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວຮ້າຍໃນຄວາມຄິດ. ບຸກຄົນທີ່ທຸກ
ທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກຈຸລັງສະໝອງຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກ
ຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້ຜ່ານ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ການຍືນຍັນໃນ
ທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ດີຂອງການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກປ່ຽນ
ເປັນນິໄສທີ່ມີຄຸນນະທຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ. ສິ່ງນີ້
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກຊີ້ນຳຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງ

ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ, ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງ
.ທີ່ດີ, ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ສວຍງາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕາພາຍໃນ, ວິໄສທັດຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ກ້ອງສ່ອງ
ທາງໄກຂອງຫົວໃຈ ມັນແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ
.ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະທຸກໆມື້ນຳເອົາ
ບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ຮຽນຮູ້. ຄາດວ່າບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນໂດຍການ
ສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວ: ເພື່ອຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການ
.ມີຢູ່ຂອງລາວ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຊີວິດຂອງລາວ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມລືມຄວາມໂສກເສົ້າໃນອະດີດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ບໍ່ຄິດຫຼາຍກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ຕັ້ງໜ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໃໝ່, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສຳເລັດ, ແລະ
.ບຳລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ດີ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົ່ງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງອື່ນໃດ

ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ກັບສິ່ງຄາມຂອງຊີວິດ ແລະ ອິດທິພົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຢ່າຍອມແພ້, ຢ່າ
ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຫາເສັ້ນທາງບໍ່ໄດ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະຢຸດພະຍາຍາມ" ຂໍຄຳແນະນຳ
ຖ້າເຈົ້າເຮັດຜິດພາດ, ແຕ່ຢ່າຢຸດພະຍາຍາມ, ຫຼາຍຄົນຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້
ເມື່ອປະເຊີນກັບອຸປະສັກ, ຜູ້ທີ່ລືມເຫຼວຄວນຄົບຫາກັບຄືນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ບໍ່
ແມ່ນຄົນລືມເຫຼວ, ຈົ່ງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ; ໃຫ້ນັ້ນເປັນປັດຊະຍາຂອງ
.ເຈົ້າໃນຊີວິດ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພີ່ມ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຜ່ານ
ການຝຶກສະມາທິ, ການຄິດທີ່ດີ, ແລະ ການເຮັດວຽກໃນທາງບວກ ແລະ ມີ
.ປະສິດທິພາບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຮ່ວມກັນ
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ທຳລາຍນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸລັງ
ສະໝອງບ່ອນທີ່ມີກົນໄກຂອງນິໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່. ເພື່ອສ້າງນິໄສທີ່ດີ, ກ່ອນອື່ນ
.ໝົດ, ໃຫ້ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ, ຊອກຫາການຊີ້ນຳຈາກສະຫວັນ
ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຢູ່ໜ້າຜາກ, ລະຫວ່າງຄິວ, ແລະ
ຢືນຢັນຢ່າງໜັກແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ທ່ານຕ້ອງການປຸກຝັງໃນສະໝອງຂອງທ່ານ.
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໃສ່ຈຸດ
ໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຢືນຢັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຮ່ອງທັງໝົດທີ່ນິໄສເຫຼົ່າ
.ນັ້ນຝັງຢູ່ນັ້ນກຳລັງຖືກລືບລ້າງ

ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຈົ້າສາມາດລືບລ້າງແມ່ນແຕ່ຮ່ອງ
.ເລິກຂອງນິໄສເກົາຫີຝັ່ງເລິກໄວ້ໄດ້

ຍືນຍັນກັບຕົວເອງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກວ່າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຖອນຮາກ
ນິໄສທີ່ບໍ່ດີອອກຈາກສະໝອງຂອງທ່ານ ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບການຍືນຍັນນີ້ແມ່ນ
ຕອນເຊົ້າ ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຈຸດສຸມຂອງທ່ານຢູ່ໃນຈຸດສູງສຸດ ສືບຕໍ່ຍືນຍັນ
ກັບຕົວເອງວ່າທ່ານເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກຄໍາສັ່ງ, ແລະມີໜຶ່ງທ່ານຈະພົບວ່າ -
ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ວ່າທ່ານໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສທີ່
ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະທໍາລາຍຢ່າງແທ້ຈິງ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວ, ຈົ່ງກໍາຈັດມັນອອກຈາກຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້, ແລະ ຮູ້ວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍ
.ຢ່າງເກີດມາຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານດຽວນີ້ ໃນເມື່ອສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢ້ານຍັງບໍ່ທັນ
ເກີດຂຶ້ນ? ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມລືບກວນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາມາຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຖ້າພວກເຮົາກໍາຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກ
.ເຮົາຈະຮູ້ສຶກເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ການປົນປົງຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ

ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເຂົ້ານອນ, ຈົ່ງຍືນຍັນກັບຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ທ່ານ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງທ່ານ. ນິກພາບແສງສະຫວ່າງທີ່ປົກປ້ອງຂອງ
ພຣະອົງອ້ອມຮອບທ່ານຈາກທຸກດ້ານ, ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງອັນ
.ມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ໃນລະຄອນຈັກກະວານນີ້, ມະນຸດທຸກເຊື້ອຊາດສະແດງລະຄອນຂອງຊີວິດ
ໃນເວທີແຫ່ງການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ຕ້ອງຫຍຸ້ງຢູ່ກັບ ຫຼື ສຸມ
ໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປກັບບົດບາດຊີວຄາວຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ
ກ່ຽວກັບຊີວິດມັກຈະບົດເບືອນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະວ່າພວກເຮົາເບິ່ງມັນຜ່ານ
ສາຍຕາຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຫັດສະນະທີ່ຈໍາກັດ; ຖ້າພວກເຮົາເບິ່ງດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
.ຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ເມື່ອເຮົາເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ, ເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ແຜ່ລາມໄປ
.ຫົວທຸກອະນຸພາກ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຈິງທາງວິນຍານອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ເຄາະປະຕູຕາທີ່ປິດຢູ່ຂອງເຮົາ, ກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ໃຫ້ກະທຳດ້ວຍປັນຍາແທນຄວາມໂງ່, ໃຫ້ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແທນຄວາມກຽດຊັງ, ແລະ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ນຳເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມປອດໄພມາສູ່ໂລກຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້, ຄວາມໂງ່ຈະຫາຍໄປ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງໂລກຈະຫາຍໄປ, ເຮົາເຫັນຄວາມສາມັກຄີໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງ .ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມເຢັນຊາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ຄືກັບລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເປັນຫ່ວງເປັນໄຍເຮົາຢູ່ສະເໝີ; ພຣະອົງຟັງເຮົາສະເໝີ ເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາດີ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່ .ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເສຍຄວາມຮັ່ງມີນີ້ໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນມິດ, ໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ຮັກແພງ, ແຕ່ຄວາມໂລບ ແລະ ການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວໄດ້ງອກອອກມາ ແລະ ຝັ່ງຮາກຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄວາມແບ່ງແຍກໃນ .ຄອບຄົວ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເປັນ ທາດ ມະນຸດໄດ້ຫຼົງຫາງໄປໄກຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງມັນ ແລະ ໄດ້ສູນເສຍສະຫວັນພາຍໃນທີ່ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໃກ້ຊິດກັບພວກເຮົາ, ແລະ ມັນຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຫວັນນັ້ນຄືນມາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ .ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພາບລວງຕາທີ່ວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງພວກເຮົາແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຈຶກຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາດ້ວຍມືດສັນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອ .ເບິ່ງຄວາມຈິງທີ່ສະຫວ່າງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຍາວນານຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຄົນອື່ນຈະເຫັນຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍໄປ ແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍແຫ່ງສະຕິຂອງ .ຂ້ອຍ ແລະ ຜູ້ອອກມາເປັນນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຫົດນ້ຳສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ທັງຄວາມຊຸ່ນວາຍຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບໍ່ສາມາດລົບກວນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕາຍກໍບໍ່ສາມາດເອົາຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄປໄດ້
ມັນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບນັ້ນຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ໝາກຜົນ
ຂອງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍມັກ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຄຸ້ມຄ່າກັບຄວາມ
.ພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃສ່ລົງໄປ

ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ກະທຳຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳພາເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ
ດັງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມດີງາມຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຮັກສາ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍ
ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາມັນໃຫ້ທັນທີ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນ
ເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້

ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເອງເມື່ອສັດທາຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ
ທຸກໆຊ່ວງເວລາທີ່ເຈົ້າໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້
.ພຣະເຈົ້າພໍໃຈຈະຖືກຂຽນໄວ້ສຳລັບເຈົ້າໃນປັນທຶກຂອງນິລັນຕອນ
ຖອຍຫລັງເຂົ້າໄປໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົດ

ຖ້າພວກເຮົາຫວ່ານການກະທຳທີ່ດີ, ພວກເຮົາຈະເກັບກ່ຽວຄວາມສຸກແລະ
ພອນ, ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຫວ່ານການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ, ພວກເຮົາຈະເກັບກ່ຽວ
.ວິກິດການແລະບັນຫາຕ່າງໆໃນຫຼາຍປະເພດແລະຫຼາຍລະດັບ
ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີແມ່ນຄືກັບເຄື່ອງຂຸດທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ຂຸດລົງໃນດິນແຫ່ງ
ສະຕິເພື່ອຄົ້ນພົບແຫຼ່ງນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ
ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະດຳນ້ຳລົງສູ່ທະເລແຫ່ງການພິຈາລະນາຕົນເອງ ແລະ ການ
ສຳຫຼວດ, ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບປຶ້ມທີ່ດີ, ຄວາມເຊື່ອ, ບັນຫາຕ່າງໆ, ປັດຊະຍາ,
ຫຼື ຄວາມສຸກພາຍໃນ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າການຢູ່ໂດດດ່ຽວທຳມະດາແມ່ນລາຄາຂອງ
.ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ບໍ່ແນ່ນອນ, ແລະລືກລັບ,
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະບັນຫາ ແລະ ຄວາມຊຸ່ນວາຍທຸກປະເພດ, ແຕ່
ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງ

ບໍ່ເວົ້າເກີນຈິງເລືອງຕ່າງໆ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່
ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງໆ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມວິຕິກັງວົນ
ຄອບງໍາພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ອໍານາດແກ່ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຮາກຂອງມັນ
ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດິນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ຖາມຕົວເອງທຸກໆຄົນວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າ
ໄດ້ຄິດຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າໄດ້ສໍາເລັດຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອຄົນອື່ນຫຼາຍ
?ປານໃດ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່
ຍືນຍົງໃນການທົດລອງໃນຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາ ແລະ
ຄົ້ນພົບພວກມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານ
ປະສົບການໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກມັນໃນລັກສະນະດຽວກັນ
ກັບທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງປະສົບການຂອງຄົນອື່ນໃນຮູບເງົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມສຸກ ຫຼື
.ຄວາມເຈັບປວດ

ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນປະສົບການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມ
ທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຈັບປວດໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດ
ເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ແຕ່
ຖ້າພວກເຂົາເຈັບປ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າຈະຖ່ອມຕົວລົງ ແລະ ຊືນຊົມກັບພອນແຫ່ງຄວາມ
ຜາສຸກ ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ
ພຣະອົງສໍາລັບພອນທີ່ພຣະອົງປະ ທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ
ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະຄຸນ
.ຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຄວນເປັນການປະສົມປະສານຂອງການສະທ້ອນແລະການກະທໍາ.

ເມື່ອຄົນເຮົາສູນເສຍຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ
ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມກັງວົນ, ເມກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດ. ແລະຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ,
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະປັນຍາ, ເຂົາເຈົ້າຈະທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
.ເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມໂງ່ຖ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາເຈດຕະນາຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ

ໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ກະທໍາໃນທາງທີ່ນໍາຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ເຮົາ, ແລະ ບໍ່
ຍອມໃຫ້ສະພາບການໃນຊີວິດມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທໍາລາຍ
.ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຫົວໃຈທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ແຕກສະຫຼາຍດຶງດູດຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າມັນ

ຈະຢູ່ໄກປານໃດກໍຕາມ

ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຈົ້າໃຫ້
ຄ່ອຍໆລວມເອົາຄອບຄົວ, ເພື່ອນບ້ານ, ຊຸມຊົນ, ປະເທດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປະເທດ
.ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີສະຕິທັງໝົດ

ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິເສດ
ພາລະຂອງຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທຳທີ່ສືບທອດມາຈາກ
ຫຼາຍປີ ແລະ ຫຼາຍລຸ້ນຄົນ. ຄວາມບໍ່ສະອາດເຫຼົ້ານີ້ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໃນໄຟ
ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ ແລະ ການກະທຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການທີ່
ສ້າງສັນນີ້, ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງສາມາດປັນລູຂອບເຂດຂອງການ
.ປິດປ່ອຍ ແລະ ອິດສະລະພາບ

ກະຕຸ້ນພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດພາຍໃນຕົວເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດ
ສະແດງບົດບາດອັນມີຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າໃນເວທີແຫ່ງຊີວິດ
ທັນທີທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການຊັບສິນ, ເງິນຄຳ, ຊື່ສຽງ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈກໍຈະກາຍເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນການ
ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ເກົ່າ ແຕ່ຈະຫຼົງຫ່າງອອກຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ນັ່ງສະມາທິ
ໃນພຣະອົງ, ແລະຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ
.ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຢ່າງງຽບໆ
ພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງ
ມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈ

ມີສັນຍາລັກສັກສິດທີ່ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າ
ໃກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການ
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້, ອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ການນະມັດສະການຄວນຈະມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີ
.ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບການນະມັດສະການ

ບໍ່ວ່າລັກສະນະຂອງການນະມັດສະການແບບພິທີກຳຈະເປັນແນວໃດ
ກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຜູ້ນະມັດສະການປະຕິບັດມັນ
ດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງການນະມັດສະການ, ແລະ ຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ພິທີກຳ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
.ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນ
ຮູບພາບ ຫຼື ຮູບແບບໃດໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າສຸມໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິງທີ່ສຸດ

ແລະ ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ
.ຮູບແບບທັງໝົດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້□□□ມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ,

.ແລະ ບໍ່ມີຮູບພາບ ຫຼື ຮູບປັ້ນໃດສາມາດບັນຈຸພຣະອົງໄດ້

ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຢ່າງ

ຈິງໃຈ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກ

ແຫ່ງ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນມີ

ຄວາມສາມາດທີ່ຈະສະແດງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ. ແສງແດດສ່ອງແສງເທົ່າ

ທຽມກັນທັງຖ່ານຫີນ ແລະ ເພັດ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ໃນ

...ຂະນະທີ່ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຖືກຈຸມຕົວຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ

ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີພຽງໜ້ອຍຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຮັບຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ

ສະທ້ອນມັນອອກມາໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອເຮັດແນວ

ນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ໂດຍການ

.ປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອເຮົາອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ແລະ ຈິງໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າ. ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນຄວາມຄິດ

ຂອງຜູ້ຄົນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກຳລັງຄິດ

ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອອກສຽງພຣະນາມ

.ຂອງພຣະອົງກໍຕາມ! ການອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຜົນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ

ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາໃສ່

ພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ເວົ້າຊ້າພຣະນາມອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໃນ

ຂະນະທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຫຼົງໄຫຼ. ປ່າຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍທ່ອງຄຳ

ອະທິຖານຂອງລາວໃສ່ລູກປັດ, ເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະອອກຈາກມືຂອງລາວ ແຕ່ມືໜຶ່ງ

ລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າ ເຖິງວ່າຈະປະຕິບັດນິໄສການອະທິຖານນີ້ເປັນ

ເວລາສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ!

."ຄຳອະທິຖານ" ຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກນິໄສທີ່ກັງວົນ

ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ

ນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນໃນການອ້ອນວອນຂອງເຮົາ. ການໃຊ້

ລູກປັດອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ເປັນສິ່ງ

ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເມື່ອການປະຕິບັດນັ້ນມາຈາກຫົວໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ

ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ

.ປະຕິບັດນິສາມາດກາຍເປັນອັດຕະໂນມັດໄດ້ຕາມການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ດ້ວຍ

ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ; ນີ້ແມ່ນການນະມັດສະການທີ່ແທ້

ຈິງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼ ເປັນການໝົນປະໝາດ ແລະ ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື
ເມື່ອຄົນເຮົາອະທິຖານ, ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
.ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄິດາວເໝືອອັນສູງສົ່ງ ເຊິ່ງຄວາມຄິດທີ່ຫຼົງໄຫຼ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳພາໃນທະເລທີ່ວຸ້ນວາຍຂອງການທົດລອງ ແລະ ຄວາມ
.ທຸກຍາກລຳບາກ

ການຝຶກຝົນສະມາທິຜ່ານການຝຶກໂຍຄະທີ່ສູງຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃກ້
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ແຫຼ່ງກຳເນີດອັນສູງສຸດຂອງຄວາມສະຫງ່າງາມ ແລະ
ລັດສະໝີພາບ, ຄືກັນກັບທີ່ມັນຊ່ວຍໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສື່ສານກັບ
.ພຣະອົງ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງອຸທິດມື້ໜຶ່ງຕໍ່ອາທິດໃຫ້ກັບການພັກຜ່ອນທາງ
ວິນຍານ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ສຳລັບການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອປະສົບກັບ
ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ເວລາທີ່ໃຊ້
ໃນວິທີນີ້ຈະເປັນຢາບັນເທົາຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ທ່ານພົບໃນຊ່ວງທີ່
.ເຫຼືອຂອງອາທິດ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງມື້ໃນແຕ່ລະອາທິດໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼື "ການ
ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານ" ເພື່ອປົນປົວບາດແຜ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານ
ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອມື້ນັ້ນກາຍເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຈົ້າຈະລໍຖ້າມັນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ

ຄວາມຢູ່ໂດດດ່ຽວແມ່ນລາຄາຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດິເລີດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ສຳລັບຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານຜ່ານການພັກຜ່ອນທາງວິນຍານນີ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານປາດຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຕ້ອງ
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົ່ງໃນຕອນເຊົ້າ
.ຫຼັງຈາກຕື່ນນອນ, ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ

ບັນດານັກປາດຂອງອິນເດຍແນະນຳໃຫ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວມືດຽວເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງງົບງູນໃນລະຫວ່າງ
ສີເວລາສະເພາະໃນແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າມືດ, ກ່ອນຕື່ນນອນແລະພົບໃຜ, ຄົນເຮົາ
ຄວນເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ. ໃນຕອນທ່ຽງ, ຄົນເຮົາ
ຄວນສະຫງົບ ຈິດໃຈກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ແລະເພີດເພີນກັບໄລຍະເວລາແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອີກຄັ້ງກ່ອນອາຫານຄ່ຳ. ສຸດທ້າຍ, ກ່ອນເຂົ້ານອນໃນຕອນ
.ກາງຄືນ, ຄົນເຮົາຄວນເຂົ້າສູ່ສະພາບສັນຕິພາບອີກຄັ້ງ

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມງົບງູນສະຫງົບຢ່າງພາກພຽນໃນລະຫວ່າງການຢູ່ຄົນດຽວ
ແລະ ຕະຫຼອດສີ່ໄລຍະເວລາປະຈຳວັນນີ້ ຈະຖືກຜູກມັດໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມ

ກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄລຍະເວລາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ ຄວນ
ອຸທິດຢ່າງໜ້ອຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງໃຫ້ກັບສິ່ງນີ້. ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ,
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບກັບ
.ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ; ປະສົບການແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ

ຖ້າທ່ານຂຽນ ແລະ ເຊັນເຊັກໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍບັນຊີ
ທະນາຄານຂອງທ່ານ, ເງິນຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຊີວິດ
ຂອງທ່ານ. ຖ້າບໍ່ມີການຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນປະຈຳໃນບັນຊີຊີວິດຂອງ
ທ່ານ, ພະລັງງານຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ,
ແລະ ຄວາມສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ. ສັ້ນໆແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດທ່ານຈະປະສົບກັບ
ການລົ້ມລະລາຍທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ທາງວິນຍານ. ແຕ່
ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນຈະເຕີມເຕັມບັນຊີອາລົມ
.ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຈະນັ່ງສະມາທິທຸກໆມື້, ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງລາວ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຢາກ
ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງດຳລົງຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຈະຍືມໃຫ້ທ່ານ, ແລະ
.ກິດຈະການຂອງທ່ານຈະດີຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆດ້ານ

ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ, ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນບ່ອນທີ່ຄົນ
ອື່ນຫຼາຍພັນຄົນລົ້ມເຫຼວ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນຊົມເສົ້າ
ແລະ ທຸກທໍລະມານ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ແລະ ກາຍເປັນເຄື່ອງຈັກຢ່າງ
ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຂຶ້ນມາເທິງທ້ອງຟ້າ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະອາບນ້ຳໃຫ້ຕົວເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ມັນ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າມີຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ ແລະ ມອບຄວາມສຳຄັນ
.ອັນດັບໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

ດວງຈັນດວງດຽວສ່ອງແສງສະຫວ່າງກວ່າດວງດາວທັງໝົດລວມກັນ ດວງ
ອາທິດ, ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍ, ກໍາຈັດຄວາມມືດອອກຈາກພື້ນທີ່ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຕົວມັນ
ເອງຫຼາຍລ້ານເທົ່າ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນດີ, ພຽງແຕ່ມີຢູ່ໃນໂລກ, ປ່ອຍສຽງ
ສັນສະເທືອນທີ່ຕ່ານ ແລະ ກໍາຈັດສຽງສັນສະເທືອນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ປ່ອຍອອກມາ
.ໂດຍຄົນຊົ່ວ

ມີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຄວນເປັນມີແຫ່ງການພັກຜ່ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ການປູກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້
.ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນັ້ນ

ສຳລັບການໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່, ພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

“ຢ່າງດີຄື: “ຈົງໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຈົງເມດຕາຕໍ່ພໍ່ແມ່
ພໍ່ແມ່ທີ່ເປັນມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການສ້າງມະນຸດຊາດ. ແມ່
ແມ່ນຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າແມ່ທີ່ຮັກແພງຈະ
ໃຫ້ອະໄພໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພໍ່ແມ່ນການສະແດງເຖິງສະຕິປັນຍາ
.ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ປົກປ້ອງລູກຂອງພຣະອົງ

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຮັກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນການສະແດງ
ອອກເຖິງຄວາມຮັກທີ່ປົກປ້ອງແລະສະຫຼາດຂອງພຣະອົງ ພຣະວິນຍານອັນສູງສົງ
ສູງສຸດກາຍເປັນທັງພໍ່ແລະແມ່ເພື່ອຊ່ວຍເດັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້
.ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່

ພຣະຄຳພີຍັງແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການຂ້າເພື່ອການຂ້າ, ເພາະວ່າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄາດຕະກອນ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຊີວິດຄົນອື່ນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຄົນທີ່ເຮົາຮັກຖືກຄຸກຄາມ,
ຄົນເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ມັນເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະປົກປ້ອງຄອບຄົວແລະປະເທດຂອງຕົນ

ກ່ຽວກັບການຫ້າມການຫລິ້ນຊູ, ຈຸດປະສົງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການມີເພດສຳພັນ
ຄວນເປັນການສືບພັນຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທີ່ຄູ່ສົມລົດທີ່ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນກັນ
ແລະກັນຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ, ໄດ້ຫລິ້ນຊູຕາມບັນຍັດນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່
ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄປ
.ຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສ້າງສັນນີ້ໃນຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເພື່ອໃຫ້ມີ
ລູກແລະສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແຕ່ງງານ, ແລະມັນບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ໃນ
.ທາງທີ່ຜິດ, ແຕ່ຄວນປ່ຽນເປັນກິດຈະກຳແລະຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ

ຖ້າທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ແຈກຢາຍພະລັງທາງເພດພາຍໃນຕົວຕົນ
ຂອງທ່ານໄດ້, ທ່ານຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີເລີດ
ສຳລັບການຂຽນ, ການແຕ້ມຮູບ, ຫຼື ສຳລັບການເປີດເຜີຍພອນສະຫວັນທີ່ແຟງຢູ່
.ດ້ວຍວິທີອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແລະ ເມື່ອໃນທີ່ສຸດທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳ
ສ້າງສັນທາງວິນຍານໄດ້, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ໄພພິນ ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳທາງເພດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າທາງວິນຍານ ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງຜົນງານທີ່
ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈໃນໂລກ ແລະ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່
.ລຶກລັບ

ດັງນັ້ນ, ການໃຊ້ແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດທີ່ສູງທີ່ສຸດຄືການຍົກລະດັບພະລັງ
ຂອງມັນ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອສົ່ງພະລັງງານຂອງມັນໄປສູ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າເພື່ອສະແດງ
ປັນຍາ, ອຸດົມການທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະຫຼັກການທາງວິນຍານ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບ
ຄວາມສຸກຈາກຄວາມຄິດທາງເພດ ຫຼື ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມ. ເມື່ອບັນລຸການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງແບບນີ້ໄດ້, ຄົນເຮົາຈະມີທັດສະນະທີ່ດີກ່ຽວກັບການຮ່ວມເພດ
.ແລະຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງມັນ

ການເປັນທາດຂອງເລື່ອງທາງເພດໝາຍເຖິງການສູນເສຍສຸຂະພາບ, ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງປັນຍາ, ແລະສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກໆ
ອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການ

ປົມສັກສິດຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ ຖ້າກຸ່ມຄົນໜຶ່ງພັນ
ຄົນລັກຂະໂມຍຈາກກັນແລະກັນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ ດັງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງບໍລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືຍຶດເອົາທີ່ດິນ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ,
ກຽດສັກສີ, ຫຼືຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະ
ມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນ
ອື່ນ. ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກ
ຈິດໃຈ. ຄວາມບໍລິສຸດທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະດຶງດູດ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້. ນີ້ແມ່ນກົດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຜິດພາດ. ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຄັງເງິນຂອງຕົນເອງຈະລືນດ້ວຍຄ່າ

ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກກໍຈະບໍ່

ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຕົນເອງ
ຄຳສັ່ງທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການຫຼີກລ່ຽງການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ການທຳຮ້າຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໂດຍການບິດເບືອນຄວາມຈິງແມ່ນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະ
ທຳລາຍ ຄວາມສາມັກຄີທາງສັງຄົມ ຖ້າຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຄົນ
ເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຄວາມຈິງຄວນຖືກເວົ້າສະເໝີ,

ແຕ່ຕ້ອງມີການແຍກແຍະລະຫວ່າງການເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ ການພຽງແຕ່ເວົ້າຂໍ
ເຫັດຈິງ ການອ້າງອີງເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າພິການ ຫຼື ຕາບອດແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍ
ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ; ຄົນເຮົາຄວນຄໍານຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ
ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອັບອາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເປີດເຜີຍຄວາມ
ຈິງທີ່ຈະທໍລະຍົດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງກໍ່ຜິດເຊັ່ນກັນ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຕົວະເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຄວາມຈິງ; ແທນທີ່ຈະ,
.ຄົນເຮົາສາມາດງຽບໃນບາງສະຖານະການເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ
ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງຄວາມອິດສາ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ທຳລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ຍິ່ງເຮົາຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນເຮົາກໍ່ຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ທີ່ອິດສາມີຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ເຄີຍຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບ. ມັນດີກວ່າ
ຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຄົາລົບຕົນເອງ, ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ແລະ ສະແຫວງຫາ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານພາຍໃນ

ກຽດສັກສີ ແລະ ຄຸນຄ່າພາຍໃນຂອງບຸກຄົນແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງໃດກໍ່
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປາຖະໜາ ຫຼື ຢາກມີຢູ່ດົນນານ ພຣະເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນໃນ
ມະນຸດທຸກຄົນໃນທາງທີ່ບໍ່ປະກົດຂຶ້ນໃນມະນຸດຄົນອື່ນ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບ
ຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ
ມີຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການສ້າງທັງໝົດ - ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາສ່ອງແສງ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງດ້ວຍ
ການກະທຳທີ່ດີ, ມີກິນຫອມຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ແລະ ມີຊີວິດ
.ຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນຄວາມຊົງຈໍາຂອງຜູ້ທີ່ຮູ້ຄຸນຄ່າເຮົາ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ,
ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຂາດສັດທາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ສັດທາທີ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ (ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ
ແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເຈດຕະນາດີ) ແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈະສູນເສຍໄປບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ຄວາມສຸກບໍ່ຢູ່ ຈາກສິ່ງນີ້, ພວກ
ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພວກມັນແມ່ນສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມສຸກ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກພຽງແຕ່
ຕ້ອງການສອງອົງປະກອບພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງເປັນຫົນກ້ອນໃຫຍ່ ແລະ ເສົາຄ້າ
.ຂອງມັນ

ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມ, ປ່ຽນແປງ, ຫຼື ລຶບລ້າງອົງປະກອບອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງຈັກກະວານໄດ້ຕາມໃຈມັກ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກທໍ່ເຂົ້າກັບ

ໂຄງສ້າງຂອງຊີວິດມະນຸດຢ່າງສັບສົນ, ແລະ ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກແຍກ
ຕ່າງຫາກຈາກພວກມັນໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມະນຸດສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຖືກທຳຮ້າຍ
.ຈາກພວກມັນ

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນ
ປະຈຸບັນ, ຫຼື ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາໃນຊີວິດໜ້ອຍລົງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີ
ຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
.ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກສັນຍະ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອາໄສສະພາບການພາຍນອກເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບການພາຍນອກທີ່ຈະລັກເອົາມັນໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ
ພວກເຂົາແມ່ນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດ, ປົກກະຕິ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ຍືນຍົງ.
ພວກເຮົາກໍຄວນປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມ
?ສຸກ ແລະໃຜໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຊະຕາກຳແມ່ນຜົນມາຈາກການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດ
ຜ່ານການປະຕິບັດສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາ
ໄດ້ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳ
ເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍອະດີດ, ແລະ ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຕະຫຼອດໄປ
ໂດຍຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດຍົກເລີກສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ລືບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາ
ປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປັບປຸງ
.ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກ່ຽວຂອງພວກເຮົາ

ຖ້າພວກເຮົາກຳຈັດແກ່ນຂອງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເຈັບປວດ ແລະ
ປຸກແກ່ນທີ່ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ພວກ
ເຮົາແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງຄວາມສຸກຈາກແກ່ນທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫວ່ານລົງໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກດຽວນີ້,
ດຽວນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນມືອື່ນ, ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ
.ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະສິ່ງທີ່ລາວ
ຕ້ອງເຮັດຄືການຈັດການກັບສົມຜົນທີ່ບໍ່ຜິດພາດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະຜົນໄດ້ຮັບຈະ

ເປັນໄປໃນແງ່ດີຂອງລາວຖ້າລາວເຮັດການປະເມີນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈັດການກັບ
.ມັນ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງຂອງ
ພຣະອົງ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປອບໂຍນແລະຄວາມເມດຕາຂອງ
ພຣະອົງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍປັນຍາຂອງພຣະອົງ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ
ໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຫົດນ້ຳ
ເມັດພັນເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກສາກິນ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົງສານ
ສາກິນ

ພະລັງຂອງຈິດໃຈແມ່ນບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ຕາມນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ກ່ຽວກັບວິຊາໃດກໍຕາມ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມໃດໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ
.ວິຊານັ້ນ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອຸທິດວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ພໍໃຈ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ
.ການພິຈາລະນາ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງແທ້ຈິງ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີຝ່າຍດຽວ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນດຸ່ນດ່ຽງກິດຈະກຳຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກ
.ເຮົາ, ຕາມຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະຄົນ

ໜ້າທີ່ ແມ່ນການກະທຳທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່
ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງວັດຖຸ, ແລະ ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ ແລະ ສິນທຳຄວນ
.ມາກ່ອນໃນຊີວິດ

ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີທ່າແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ ຈິດໃຈເອງເປັນພະລັງສູງສຸດ ແລະ ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ປົດປ່ອຍຈາກນິໄສ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ

ອິດທິພົນຂອງດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວຕໍ່ຊີວິດມະນຸດແມ່ນເກີດຈາກແຮງ
.ດຶງດູດ ແລະ ແຮງຂັບໄລ່ລະຫວ່າງດາວເຄາະ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ
ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນຳພາບຸກຄົນໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ

ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາສາມາດສະແດງອອກຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບຸກຄົນສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຄິດ ແລະ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບຸກຄົນໃດ
ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນເວລາດົນນານ, ສະພາບ

ແວດລ້ອມນັ້ນຈະເລີ່ມມີອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ,
ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍອິດສະລະພາບຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນການເລືອກສະພາບແວດລ້ອມ
ທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ເໝາະສົມ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບ

ຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍນັ້ນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງແມ່ນສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງງານຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຊຸ່ນ

ເມື່ອທ່ານສ່ອງແສງແດດຜ່ານແວ່ນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນຈະຜະລິດ
ຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ ແລະອື່ນໆ.
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອທ່ານສຸມຈິດໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພະລັງງານທີ່ເຂັ້ມຊຸ່ນ
ຂອງມັນສາມາດເຜົາຜານຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມສິງໄສທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມ
.ລົມເຫຼວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງແສງຢ່າງສິດໃສ
ເມື່ອຈິດໃຈສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ມັນຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງ
ສົງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມໂຍງ
ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສາມາດສ້າງໂອກາດໃໝ່
.ສຳລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ

ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ
ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນ
ດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ
.ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍບຸກຄົນ ຫຼື ເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ຄຸນຄ່າ
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງຜ່ານ
ທາງນັ້ນເຂົາເຈົ້າສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງການທົດລອງທີ່
ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກມະນຸດທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສິ່ງທີ່ມະນຸດ
ຕ້ອງການແມ່ນການປຸກສະຕິຂອງມັນໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່
ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ອອກມາຈາກຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
.ຂອງຄວາມຮູ້

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່

ພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍນຳເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານມາໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເວລາດົນນານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຸນນະທຳ ແລະ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສັນຍາໜ້ອຍ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນ
ຍົງແກ່ພວກເຮົາ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຖືວ່າຄວາມສຸກພາຍໃນ ແລະ ຍືນຍົງ

ເປັນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບຊົ່ວຄາວເປັນພຽງຄວາມ
.ສຸກ

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດຈາກໄລຍະທາງຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ,
.ດາວດວງໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ
ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມ,
ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງດວງອາທິດແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ
ໂລກເຖິງຮ້ອຍເທົ່າ. ຖ້າທ່ານ ສາມາດວາງດາວເຄາະໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້
ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະປາກົດເປັນຈຸດນ້ອຍໆເມື່ອທຽບກັບດວງ
.ອາທິດ

ສົມມຸດວ່າສະໜາມແສງຕາເວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກໍາລັງຂະຫຍາຍອອກ ແລະ
ກວ້າງຂຶ້ນຈົນກວ່າມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນຈະກິນກິນທ້ອງຟ້າສີຟ້າ
ທັງໝົດ. ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກເຮົາເຫັນນັ້ນເປັນພຽງສ່ວນນ້ອຍໆ, ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນຈຸດ
.ນ້ອຍໆ, ຂອງອະວະກາດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈັກກະວານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍ ແລະ ຍຶດອອກສູ່ອະວະກາດໄປ
.ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມັນກໍຍິ່ງບໍ່ສາມາດຄອບຄຸມອະວະກາດໄດ້
ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຈຳກັດຂອງຈັກກະວານ ແລະ
ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດໃຈຮັບຮູ້ວ່າຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄຂ່ສານຂອງຈັກກະວານ
?ຄວາມວ່າງເປົ່າຢ່າງແທ້ຈິງນີ້ມາຈາກໃສ, ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງມັນຢູ່ໃສ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ຫຼື ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ຫຼື ຕົ້ນ
ກຳເນີດ, ຄືພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກທີ່ສຸດ.
ພຣະອົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກໆ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມັນມີຢູ່ໃນເຈົ້າ ແລະ ພາຍໃນ
ຂ້ອຍ, ມັນຮູ້ຕົວເຖິງທຸກພື້ນທີ່ທີ່ມັນຄອບຄອງ, ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່ປານໃດ
.ກໍຕາມ

ອະດີດບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້
ແຈ້ງຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງອະດີດຂອງພວກເຮົາກໍເປັນ
ປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດ
ນີ້ ແລະ ໃນຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍການກະທຳອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສັບສິນຢ່າງສິນເຊີງ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ
ອາດຈະເປັນອຳນະພາດຍ້ອນຄວາມຕົກໃຈ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່
ການສະແຫວງຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງ

ຄວາມສິນຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊີວິດໂລກນີ້, ການຫຼົງລີ້ມແມ່ນພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາຖືກຄອບງໍາ
ໂດຍຄວາມຊຶ່ງຈໍາໃນອະດີດ, ໂດຍສະເພາະສິ່ງທີ່ຂົນຂຶ້ນ ແລະ ເຈັບປວດ. ໂຊກດີ,
□□□□□□ອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວພວກເຮົາສ່ອງແສງຢູ່ສະເໝີດ້ວຍຄວາມຫວັງ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ. ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສໍາລັບພອນສອງຢ່າງນີ້: ຄວາມສາມາດໃນການລືມ
.ອະດີດ ແລະ ຄວາມຫວັງສໍາລັບອະນາຄົດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບວ່າຊະຕາກໍາເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເສລີພາບໃນການ
ເລືອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຕ້ານ
ທານກັບອິດທິພົນທາງລົບທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຖືວ່າເປັນຊະຕາກໍາ ແລະ ຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ແລະ ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພາຍໃນຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສັດທາທີ່ໝັ້ນ
ແໜ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊົມ
.ລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມລົງມືເຮັດ, ເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວຕໍ່ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ, ແຕ່
ຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃນລະດັບສູງສຸດ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຂັດຂວາງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນ
.ການເລືອກໄດ້

ມະນຸດມັກຈະເປັນຄືກັບໃບໄມ້ທີ່ລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຮ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງດຶງ
ຕົວເອງອອກຈາກກະແສນ້ຳຂອງນິໄສອັດຕະໂນມັດທີ່ພວກເຂົາໄປສູ່ນ້ຳຕົກຕາດ
ແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ການທໍາລາຍ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສົນໃຈ ແລະ
.ປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງຖືກພັດພາໄປໂດຍກະແສນ້ຳ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ໄດ້ທີ່ຈະຍອມຮັບໂດຍທາງອ້ອມວ່າມີອຸປະສັກຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຂັດຂວາງພວກ
ເຮົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ
ພະຍາຍາມສອງເທົ່າເພື່ອບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບຕາມທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າບໍ່ວ່າອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜ້າ
ຢ້ານກົວປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກມັນ

ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວເຖິງວ່າຈະມີຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງ
ພວກເຮົາ, ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສິ້ນຫວັງ ຫຼື ຄວາມອຸກອັງ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ
ວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແຂງແຮງກວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ເຊິ່ງເປັນຕົວເຮົາ
ເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອ,
ເພາະວ່າມີປະຕູເປີດຢູ່ສະເໝີ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ພະຍາຍາມ ແລະ
ເຮັດຊ້າອີກຈົນກວ່າຄວາມສຳເລັດຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເພິ່ງພາພຣະອົງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນ. [ຜູ້ທີ່ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງ ຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ]

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງຢ່າງແຮງກ້າ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ,
ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຈະບໍ່ອອກຈາກສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ
ແລະ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຜ່ານກິດຈະກຳທີ່
ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ອິດເມື່ອຍຂອງມັນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ພະລັງງານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ສຽງກະຊິບພາຍໃນນິມິພະລັງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ
ຫຼາຍກວ່າການອ້ອນວອນແບບກົນຈັກ, ເຊິ່ງພຽງແຕ່ເຄື່ອນຍ້າຍສົບ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່
ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າປະຕິບັດ. ພວກເຂົາກະຊິບຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ
ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງບໍ່ໄດ້ຍິນຕະຫຼອດ
ກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ. ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້ລົບກວນພວກ
ເຂົາ ຫຼື ຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກ
ເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງຈະເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ເຂັ້ມຂຸ້ນຂຶ້ນ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກ
ເຂົາໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່
.ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ

ພຣະເຈົ້າສົ່ງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາຈະສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມ
ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະສົບການ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກປັງຄັບ
.ໃຫ້ຮຽນຮູ້ພວກມັນບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດ

ທຸກໆການທົດສອບແມ່ນເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະທຸກໆ
ການທົດສອບແມ່ນຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເທິງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດແລະໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່
.ຜິດດ້ວຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ, ມັນ
.ກໍຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນ

-

ກໍລະນີທາງຈິດວິທະຍາ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດໄປດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳ
ແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ວຸ້ນວາຍ, ຫຼືຈົມຢູ່ໃນຄວາມເບື້ອໜ້າຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນ
ໂລກແຫ່ງຄວາມເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນນີ້, ຄົນໂດຍສະເລ່ຍມັກຈະມີຂຶ້ນໆລົງໆ -
ລຸກຂຶ້ນເທິງຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຈົມລົງໄປໃນເຫວເລິກຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ
ຖືກໂຍນລົງໄປໂດຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ - ບໍ່ຄ່ອຍຈະປະສົບກັບ
.ສະພາບສະຖິຕິອື່ນໃດ

ການຍອມໃຫ້ສະຖານະການມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃນ
ລັກສະນະນິໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່
ແນ່ນອນ ແລະ ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່
ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ແລະ ສິ່ງນີ້
ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຄິດທີ່ມີສະມາທິ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມສາມາດ
.ທາງດ້ານອາລົມຂອງຕົນເອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍດີຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ການໂສກເສົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆຕໍ່ການສູນເສຍຄົນທີ່ເຮົາຮັກບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຫຍັງທັງ
ເຂົ້າເຈົ້າ ແລະ ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ,

ການປຸກຝັງຄວາມອ່ອນແອ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງສໍາລັບຄວາມຜິດພາດ ຫຼື ຄວາມລືມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ມັນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກ
.ທໍລະມານ ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ
ເບືອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນ
ລົບກວນຈິດໃຈ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຟງຢູ່ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
.ສົນໃຈ

ຄວາມລືມເຫຼວຕ້ອງຖືກກໍາຈັດອອກຈາກຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ຫຼີ້ນາ
ຂອງຊີວິດຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຫວ່ານ
ດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີ ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ດ້ວຍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ - ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໂລກ
ປະຫຼາດໃຈ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລິດເດດແຫ່ງການສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງ
ເຮັດວຽກຜ່ານເຈົ້າ

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເປັນແມ່ເຫຼັກ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກໍານົດວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບສານ
ອາຫານທາງປັນຍາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມ
ທີ່ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ. ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມທຸກໃຈ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່
ເກີດຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເຊິ່ງ
.ນໍາໄປສູ່ຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມທີ່ມີບັນຫາ

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ກິດຈະກຳຈາກອາຫານທາງກາຍະພາບ,
ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ
ເຊິ່ງຍ່ອຍງ່າຍກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ ທີ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນພະລັງງານທີ່ມີ
.ຊີວິດໄດ້ງ່າຍ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ໃຫ້ເປັນປັນຍາ, ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍ

ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ—ແມ່ນແຕ່ຢູ່ຄົນດຽວ—ຜ່ານເສັ້ນທາງຊີວິດ, ແລະ
ພົບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ລະມັດ
ລະວັງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄຊຊະນະ
ຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເໝືອນຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຈິງເໝືອນຄວາມຫຼົງໄຫຼ, ແລະ ເມື່ອ
ເຈົ້າພະຍາຍາມປະຈຳວັນເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະ
ລະອຽດກວ່າ, ແລະ ມີຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການບຳລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ແມ່ເຫຼັກ, ແລະ ເຈົ້າຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ—ສິ່ງຕ່າງ
ໆ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານະການ—ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສືບຕໍ່ການເດີນທາງຂອງ
ເຈົ້າໄປສູ່ ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ. ແລະ ສຸດທ້າຍ, ເມື່ອເຈົ້າ
ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານ
ໃຫ້, ເຈົ້າຈະຮັ່ງມີຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກຄອບງຳໂດຍ
.ຄວາມປາຖະໜາຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມໂລບມາກຕໍ່ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວຂອງມັນ

ຄວາມເມດຕາສົ່ງສານຄືຂົວທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ທຸກໆຈິດວິນຍານກັບຈິດວິນຍານອື່ນໆ
ຄວາມເມດຕາສົ່ງສານຄືປະຕູສູ່ທຸກໆຫົວໃຈ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງພຽງຜູ້
ດຽວທີ່ເໝືອນກວ່າເພື່ອນອື່ນໆທັງໝົດ, ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້
ຈິງໃນທຸກໆສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດ - ຄອບຄົວ, ພີ່ນ້ອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ
ທາງວິນຍານ ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນສາຍພົວພັນການແຕ່ງງານ,
ແລະ ຄວາມໄກ້ຊິດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມ
ດຶງດູດທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄວນເປັນສິ່ງສຳຄັນອັນດັບຕົ້ນໆ. ຜູ້
ທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມດຶງດູດທາງ
.ຮ່າງກາຍຈະຜິດຫວັງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ

ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດລະຫວ່າງສອງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ ເຊິ່ງຊ່ວຍ
ບັນເທົາພາລະໃນຊີວິດຂອງກັນແລະກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນໃນການດຳ
.ລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
.ຂ້ອຍ

ຖ້າທ່ານຈຳກັດຄວາມຄິດຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບວັດຖຸ, ທ່ານຈະເຫັນທຸກ
ຢ່າງຈາກທັດສະນະທາງວັດຖຸ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານຍົກສູງສະຕິຂອງທ່ານໃຫ້ສູງຂຶ້ນສູ່
ສະພາບແຫ່ງສະຕິທາງວິນຍານ, ທ່ານຈະເຫັນກະແສແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງ, ແລະທ່ານຈະເຫັນທຸກຢ່າງຈາກທັດສະນະທາງ
.ວິນຍານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດທີ່ຈະ
ຄົ້ນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົ້ນພົບທ່າແຮງທາງວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ. ມີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕັມເຕັມຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຄິດ
ໃນແງ່ດີ ແລະ ແຍກຕົວເອງອອກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຝຶກຝົນສິ່ງ
ທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນທາງທີ່ສົມດຸນ
.ແລະ ກົມກຽວກັນ

ຂ້ອຍຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດຄັດມາດ້ວຍຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າ
ແລະຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ

ການເຕັ້ນລຳຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປິດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການຊ່ວຍຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃຫ້ລອດ
ພົ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍປະເຊີນກັບພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກ
ລຳບາກ, ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງດ້ວຍເຮືອທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພແລະສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຈື່ໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກ
ຜ່ານຂ້ອຍ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຂ້ອຍສາມາດ
.ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງຜ່ານການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຂຶ້ນກັບວ່າຄວາມຄິດໃດ

ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມຈິໄວ້ວ່າ
ພຣະອົງກຳລັງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກະກຽມທາງໃຫ້ແກ່ຄວາມສຳເລັດຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າ

ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະ
ພວກມັນ. ຂ້ອຍຈະຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດໃນການພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະ
ແຜ່ຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ
.ສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍອຳນາດ ແລະ ສະໄປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພະຍາດທາງວິນຍານ ແລະ ການປົນປົງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ອາຈານ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

:ລອງນຶກພາບກຸ່ມມະນຸດທີ່ບໍ່ສົມສ່ວນ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ
ໂຕໜຶ່ງມີຫົວນ້ອຍຂະໜາດເທົ່າຖົງຂຽວ ແລະ ມີຮ່າງກາຍໃຫຍ່ຂະໜາດ
!ເທົ່າອູດ

ອີກຄົນໜຶ່ງມີມືທີ່ມີອຳນາດຄືກັບມືຂອງ Samson ຫຼື Hercules ແລະ ມີ
!ຮ່າງກາຍຄືກັບຮ່າງກາຍຂອງຄົນແຄະ
!ແລະ ໂຕທີ່ສາມມີຫົວເປັນຊ້າງໂຕໃຫຍ່ ແລະ ມີຮ່າງກາຍເປັນໝູທີ່ອ່ອນແອ
ພາບນັ້ນຈະບໍ່ໜ້າແປກໃຈ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈສຳລັບເຈົ້າບໍ່, ຫຼື ເສົາໃຈ
ແລະ ເສຍໃຈ, ຖ້າເຈົ້າເຫັນຝູງຊີນຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງກະທັນຫັນດ້ວຍ
?ອົງປະກອບທີ່ແປກປະຫລາດ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ

ບັດນີ້ລອງນຶກພາບກຸ່ມຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ມີຮູບຮ່າງ ແລະ ຮູບລັກສະນະ
.ປົກກະຕິ, ແຕ່ມີຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານຈິດໃຈ
ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ປິດບັງບາດແຜ, ບາດແຜ, ແລະ ຄວາມ
ຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍອື່ນໆ, ຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ, ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ໃບ
ໜ້າທີ່ສວຍງາມ ແລະ ສິດໃສກໍປິດບັງພະຍາດທາງຈິດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມ
.ຜິດປົກກະຕິທາງກຳເນີດຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນກັນ

ຖ້າທ່ານໄດ້ພົບກັບຝູງຊີນທຳມະດາຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ໂດດເດັ່ນດ້ວຍ
ຮູບລັກສະນະທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າທ່ານ
ສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍວິໄສທັດທາງວິນຍານ
ຂອງທ່ານ, ຄວາມແປກໃຈກໍຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ, ແລະ ທ່ານ
ອາດຈະຮູ້ສຶກເສົາໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຈະຄົ້ນພົບ

:ທ່ານອາດຈະສັງເກດເຫັນຮ່າງກາຍທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
ຈິດໃຈຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫົວ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍ
ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍມື ແລະ ຕີນ ເຊິ່ງທັງໝົດລ້ວນແຕ່ຜິດປົກກະຕິ,
.ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຜິດປົກກະຕິ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າບາງຄົນມີຫົວນ້ອຍທີ່ມີປັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ທັນພັດທະນາ, ຢູ່ເທິງ
ຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ
.ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດ

ທ່ານຍັງຈະພົບວ່າບາງຄົນມີຮ່າງກາຍທີ່ຂາດຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ພະລັງຊີວິດ,
.ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີແຂນທີ່ພັດທະນາ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ດີ

ຄົນອື່ນອາດຈະມີສະໝອງທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແຕ່ຄວາມ

ເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຊ້າລົງ

ແລະ ອ່ອນແອລົງ. ແລະ ຍັງມີຄົນອີກປະເພດໜຶ່ງທີ່ມີຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ

ປົກກະຕິ, ແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ ຫຼື

.ເປັນອຳມະພາດ

ແລະ ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງການສັງເກດການຍັງສືບຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ ຂໍໃຫ້ທ່ານມີ

!ອາຍຸຍືນ

ການບິດເບືອນທາງຈິດໃຈທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງກ່າວໃນຮ່າງກາຍຈິດທີ່ພັດທະນາບໍ່

ເຕັມທີ່ໃນບາງດ້ານ ແລະ ພັດທະນາເກີນກວ່າປົກກະຕິໃນດ້ານອື່ນໆ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ

ມະນຸດແທ້ໆ - ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກປິດບັງໄວ້ກໍຕາມ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ

ເຈັບປວດທາງຈິດໃຈ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງພອນສະຫວັນ ແລະ

.ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ຄວນສະແດງອອກ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງຈິດໃຈບາງຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ລະບຸສາເຫດ

ພື້ນຖານຂອງບັນຫາທັງໝົດຂອງມະນຸດ, ເພື່ອວ່າຢ່າງໜ້ອຍມັນກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບ

ທຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເພື່ອວ່າ

ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງຄວາມບົກຜ່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ອາການຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ການເຈາະເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຢ່າງງຽບໆ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າອາດຈະ

ສາມາດຕ້ານທານກັບການທໍາລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ກໍາລັງ

.ເລືອດຄານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຄວາມໂສກເສົ້າທາງວິນຍານ

ພະຍາດນີ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານສະຕິ

ປັນຍາ ແລະ ຮ່າງກາຍ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ອ້າງຂອງການຫຼົງໄຫຼຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນເລື່ອງທາງ

ວິນຍານ ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານເຫຼົ່ານີ້ລະເລີຍໜ້າທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ເລັກນ້ອຍຂອງ

ຊີວິດທາງວັດຖຸ ພາຍໃຕ້ການປອມຕົວເປັນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຈິງເປີດຕົວ

ເອງໃຫ້ກັບຊາຕານ ຜູ້ທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ພວກເຂົາ ພວກ

ເຂົາທຶນທຸກຈາກການມອງໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ ແລະ ການຂາດຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ສິ່ງທີ່

ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ສວຍງາມທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ ນີ້ແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານຕ້ອງລະມັດລະວັງມັນ ແລະ ປົດປ່ອຍ ຕົນເອງຈາກມັນໂດຍການຮັກສາຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ພູມຕ້ານທານຂອງພວກ ເຂົາໃຫ້ແຂງແຮງຜ່ານການຄິດໃນແງ່ບວກ, ຫັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ດີ, ແລະ ການ .ເຮັດວຽກທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ

ພະຍາດຍ່ອຍອາຫານທາງວິນຍານ

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການກິນແບບສຸ່ມ (ການດື່ມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ), ນັ້ນຄືການກິນ ຢາປືນປົວທາງຈິດໃນປະລິມານຫຼາຍຢ່າງໄວວາທີ່ລົງທະບຽນພາຍໃຕ້ຊື່ທຶງດຽມ, ແລະ ນຳສະເໜີໃນຮູບແບບຂອງປຶ້ມ ແລະ ປັດຮຽນທາງວິນຍານປອມໂດຍ “ໝໍ .ຜີ” ທີ່ມີປະສິບການໃນສິລະປະການຫຼອກລວງ ແລະ ການໃຊ້ເວດມິນ ພະຍາດນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຂ້າຄວາມອິດທິພົນທາງວິນຍານທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມ .ບໍ່ດີ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ຜູ້ທີ່ກິນກິນແນວຄວາມຄິດທາງທິດສະດີຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກິນທຸກຢ່າງທີ່ຕົກ ຢູ່ໃນມືຂອງລາວ ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ກິນຫຼາຍເກີນໄປເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະກິນກິນແນວ ຄວາມຄິດທີ່ເປັນພິດພ້ອມກັບແນວຄວາມຄິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ນຳມາສູ່ຕົນເອງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີບັນຫາທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ .ຕາຍທາງວິນຍານຊ້າລົງ

ການສຶກສາຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດທາງ

ວິນຍານ ແລະ ປັດຊະຍາຕ່າງໆ, ໂດຍບໍ່ມີການວິພາກວິຈານ ຫຼື ຄວາມ ພະຍາຍາມທີ່ຈະຍ່ອຍ ແລະ ກວດສອບພວກມັນຜ່ານປະສິບການສ່ວນຕົວເພື່ອ ກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພວກມັນ, ໃນທີ່ສຸດກໍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງໄສ, ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຫຼັກການ ແລະ ກົດໝາຍທາງ .ວິນຍານທັງໝົດ

ຄວາມມັກ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ

ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດນີ້ມີຊີວິດທີ່ສູນເສຍໄປ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ເພາະວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີເງິນ ແລະ ເວລາຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຂາດຈຸດປະສົງ .ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຊີວິດ

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ; ພວກເຂົາເຮັດທຸກ ສິ່ງທີ່ເຂົາມາໃນໃຈແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈ ພວກເຂົາເຕີມເຕີມຊີວິດຂອງພວກ ເຂົາດ້ວຍນິຍາຍລາຄາຖືກ, ບໍ່ສຳຄັນ, ຮູບເງົາທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ຄວາມບັນເທີງ ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າພວກເຂົາເປັນພະຍາດອັນຕະລາຍນີ້ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາຈະປະສິບກັບອາການຊືອກຮ້າຍແຮງ ຫຼື ອາການທາງປະສາດລົມເຫຼວ - .ນັ້ນຄື, ຫຼັງຈາກຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຄວາມໝາວເປັນທາງຈິດ

ສະພາບການນີ້ມີຊື່ອີ່ມວ່າ: ຄວາມສິ້ນຫວັງ ຄົນເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ວ່າມັນຈະ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ແລະ ປະສົບກັບອາການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ ເຊັ່ນ: ຄວາມສິ້ນຫວັງ,
ການບໍ່ທົນທານຕໍ່ອາລົມ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ອົດທົນ. ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ,
ມັນມັກຈະຍຶດເຍືອ, ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍມັກຈະກັບຄືນມາເປັນອີກໄດ້ງ່າຍ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາໄດ້ຟື້ນຕົວຢ່າງໄວວາກໍຕາມ

ອາການທາງຈິດໃຈ

ພະຍາດນີ້ເກີດຈາກການຫລົງຄິດເຖິງຄວາມກັງວົນທາງໂລກທີ່ຊໍ້າເຮືອ ຜູ້ທີ່
ທຸກທໍລະມານຈາກມັນມັກຈະລະເລີຍທີ່ຈະໃຊ້ອາວຸດແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ອ່ອນໂຍນ ແທນທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບພວກມັນຢ່າງກ້າຫານ ແລະ
.ກໍາຈັດພວກມັນຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ

ຄວາມຜູກພັນທາງຈິດໃຈຜິດປົກກະຕິ

ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກພະຍາດນີ້ກາຍເປັນຄົນມີຄວາມຄິດພຽງຝ່າຍດຽວໃນ
ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ໂດຍເຊື່ອວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ໃນການສະສົມ
ຄວາມຮັ່ງມີ, ການບັນລຸຊື່ສຽງ, ຫຼື ການມີສຸຂະພາບທີ່ອໍານາດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເສຍ
ສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ - ສຸຂະພາບ, ຊື່ສຽງທີ່ດີ, ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ,
ກຽດສັກສີ, ແລະ ກຽດສັກສີ - ເພື່ອແທນບູຊາແຫ່ງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນ
ຮ້ອນແຮງຂອງພວກເຂົາ. ສາຍເກີນໄປ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມີພຽງຊີວິດທີ່ສົມດຸນ,
ຊີວິດທີ່ເຄົາລົບກົດເກນຂອງທຳມະຊາດແລະຫຼັກການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ປະສານງານກິດຈະກຳກັບຄວາມສະຫງົບ, ສາມາດນຳຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງມາໃຫ້
.ແລະບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດທີ່ສູງສົ່ງ

ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມຜິດປົກກະຕິດ້ານຄວາມຜູກພັນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຕົນເອງ
ຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຢາກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ມຸມມອງ
ທີ່ບິດເບືອນ ແລະ ບິດເບືອນຂອງຊີວິດ. ຕົວຢ່າງ, ນັກທຸລະກິດຄົນໜຶ່ງປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ໄດ້ສະສົມຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ, ແຕ່ກ່ອນທີ່ລາວ
ຈະສາມາດເພີດເພີນກັບຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວ, ລາວໄດ້ປະສົບກັບອາການທາງ
ປະສາດຍ້ອນຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ເສຍຊີວິດ
.ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ

ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນອະນຸຍາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ເນື່ອງ
ຈາກຄວາມສັບສົນນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງພາດຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່
ສາມາດບັນລຸຄວາມພໍໃຈໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາ
ຈະມີສິ່ງທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາກໍຕາມ, ເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງມະນຸດມີຄວາມ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ ແລະ ມີຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຕ້ອງການການພັດທະນາທີ່ສົມດຸນ
.ໃນທຸກລະດັບ

ການຍຶດໝັ້ນທາງວິນຍານທີ່ຕາບອດ

ຄວາມບ້າຄັງທີ່ຜິດປົກກະຕິນີ້ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອບາງຢ່າງເກີດມາຈາກການ
ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດສະເພາະໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄໍາຖາມ
ຫຼື ກວດສອບພວກມັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສ້າງຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມເປັນສັດຕູໃນ
ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດນີ້ຕໍ່ແນວຄວາມຄິດທາງວິນຍານທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື
ຄວາມຄິດທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະ. ການໂດດດ່ຽວນີ້ນໍາໄປສູ່ການກະບົດ
ຕໍ່ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນປະສິດທິພາບທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາ, ສະຫວັດດີພາບທາງວັດຖຸ, ສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຄວາມ
.ຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຜູ້ຄົນທຸກພື້ນຖານ

ການຝັງຫຼັກການທາງວິນຍານ

ເນື່ອງຈາກພະຍາດທາງຮ່າງກາຍແມ່ນຈັບຕ້ອງໄດ້, ເຈັບປວດ, ແລະ ບໍ່ເປັນ
ທີ່ພໍໃຈ, ພວກມັນກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບພວກມັນຢ່າງຫ້າວຫັນ, ເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມເອົາຊະນະພວກມັນຜ່ານວິທີການປິ່ນປົວຕ່າງໆ, ຕັ້ງແຕ່
ການອອກກໍາລັງກາຍ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ຈົນເຖິງຢາ ແລະ ຢາ
ຊະນິດຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ເຖິງວ່າຈະເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍ
ຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງມະນຸດທັງໝົດ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບ
ການປ້ອງກັນ ຫຼື ປິ່ນປົວດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນພຽງພໍ, ແລະ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງ
.ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທໍາລາຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ນັກການສຶກສາ, ຄູສອນວິຊາພະລະສຶກສາ, ນັກເທດສະໜາ, ນັກປະຕິຮູບ,
ແພດ, ແລະ ຜູ້ອອກກົດໝາຍຈະສາມາດຊຸກຍູ້ຄວາມກ້າວໜ້າໄປຂ້າງໜ້າໄດ້
ເມື່ອພວກເຂົາຮຽນຮູ້ກ່ອນ, ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ຈາກນັ້ນສອນຄົນອື່ນ
ກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອປູກຝັງທໍາມະຊາດຂອງມະນຸດໃນລັກສະນະທີ່ສົມ
ດຸນ ແລະ ກົມກຽວ, ສອດຄ່ອງກັບກົດເກນຂອງຊີວິດ ແລະ ຫຼັກການຂອງການມີຢູ່
ຢ່າງມີສຸຂະພາບດີ. ນີ້ແມ່ນການສຶກສາທີ່ມີປະສິດທິພາບຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ
.ວັດທະນະທໍາມະນຸດທີ່ສົມບູນແບບທີ່ຜູ້ຄົນທົ່ວໂລກຕ້ອງການ

ສະຖາບັນການສຶກສາຖືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະສອນພື້ນຖານທາງວິນຍານໃນ
ໂຮງຮຽນສາທາລະນະເນື່ອງຈາກຄວາມສັບສົນທີ່ຮັບຮູ້ລະຫວ່າງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້
ແລະ ຄໍາສອນທາງສາສະໜາຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ສຸມໃສ່
ຫຼັກການທົ່ວໄປຂອງສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້, ສັດທາ, ການເປີດໃຈ,
ແລະ ການຍອມຮັບຄົນອື່ນ - ເຊິ່ງເປັນຄໍາຄົງທີ່ທາງວິນຍານທີ່ໝັ້ນຄົງ - ແລະ
ພັດທະນາວິທີການປະຕິບັດສໍາລັບການປູກຝັງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໃນພື້ນຖານທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນຂອງຈິດໃຈແລະຈິດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍ, ວິທີແກ້ໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຄາດໄວ້ແລະຈົນຕະນາການນີ້ອາດຈະພົບ

ໄດ້. ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈບັນຫານີ້ພຽງແຕ່ຍ້ອນ
.ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ
ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບມະຫາວິທະຍາໄລສ່ວນໃຫຍ່ອອກຈາກມະຫາວິທະຍາໄລດ້ວຍ
ຫົວທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ບວມຈາກເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ ຈົນເຂົາເຈົ້າ□□□□ບໍ່ສາມາດ
ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າເກືອບຈະເປັນອຳນາດພາດຍ້ອນການຖືກລະເລີຍ ແລະ ການບໍ່
ໃຊ້ປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະເຫັນເຂົາເຈົ້າກະທຳຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ
ເສື່ອມໂຊມລົງ, ຝ່າວຝັງລົງສູ່ເຫວເລິກຂອງການແຕ່ງງານທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັນ, ໃຊ້
ປະໂຫຍດທາງເພດໃນທາງທີ່ຜິດ, ໄລ່ຕາມເງິນ, ແລະ ລົມເຫຼວໃນອາຊີບຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການ ໃຊ້ມິດແຫຼມຄົມຂອງສະຕິປັນຍາ
ທາງວິຊາການຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຕົວເອງ ແລະ ກໍ່
.ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນເອງ

ແປກທີ່ໄວໜຸ່ມຫຼາຍຄົນເບິ່ງຄືວ່າມັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່
ນຳມາເຊິ່ງອັນຕະລາຍແລະຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ບາງຄົນກໍລັກຂະໂມຍ
ແລະການກະທຳຜິດອື່ນໆ, ແມ່ນແຕ່ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ໂດຍບໍ່ມີການຍັບ
ຍັ້ງຫຼືການຂັດຂວາງໃດໆ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍໃນສັງຄົມໄດ້ສົ່ງເສີມພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດຂອງບາງຄົນ. ທຸກໆຄົນທີ່ມີສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບແລະສັດທາທີ່ແທ້ຈິງຄວນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໃນດ້ານ
ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມສັດຊື່, ກຽດສັກສີ, ແລະ ການເຄົາລົບຕົນເອງ. ໂຮງຮຽນ,
ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ແລະສະຖາບັນສັງຄົມບໍ່ໄດ້ໃຫ້ວິທີການທາງ
ວິທະຍາສາດທີ່ພຽງພໍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍາກຳໂດຍການແກ້ໄຂສາເຫດຮາກ
.ຂອງມັນ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພົບໃນຈິດໃຈ

ຄວນມີການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນພິເສດເພື່ອສອນສິລະປະການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ເພື່ອພັດທະນາທ່າແຮງ ແລະ ເສີມ
.ຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ

ໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວຈະເປັນຄືກັບສວນ ແລະ ສວນສາທາລະນະບ່ອນທີ່ຈິດໃຈ
ຂອງໄວໜຸ່ມເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ນັກການສຶກສາຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ຄັດເລືອກຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກພໍ່ແມ່
ແລະ ຊຸມຊົນ. ໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງບຸກຄະລາກອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ
ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານຂອງບຸກຄົນໃນໄລຍະຕົ້ນໆ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະກຳນົດສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າໃນພາຍຫຼັງ

ວິທີການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ
ສະໄໝໃໝ່ແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແຕ່ພວກມັນຂາດພື້ນຖານທາງ

ວິນຍານ ຖ້າບໍ່ມີການພັດທະນາລັກສະນະນິໄສທີ່ດີງາມ, ການເຕີບໂຕຈະບໍ່ສົມບູນ
.ແບບ

ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສອນໃຫ້ກັບໄວໜຸ່ມທີ່ຈິດໃຈຍັງອ່ອນໄຫວ ແລະ ຍືດ
.ຫຍຸ້ນໄດ້ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີພະລັງໃດໆທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມທີ່ສົມບູນແບບ, ນັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຄວນໄດ້ຮັບການກວດສອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະໃບຢັ້ງຢືນທີ່ໄດ້ຮັບຈະມີສຸຂະພາບ
ແຂງແຮງ, ຊື່ສຽງດີ, ປະສິດທິພາບ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ
.ຈິດວິນຍານ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ
ຜົນຂອງການສອບເສັງສຸດທ້າຍໃນຕອນທ້າຍຂອງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້
ຈະຖືກກຳນົດຕາມຜົນລວມໂດຍລວມຂອງ ຜົນສຳເລັດທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງການສອບເສັງຍ່ອຍຕະຫຼອດ
.ຊີວິດ

ຜູ້ທີ່ເກັ່ງກ້າໃນການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນີ້ຈະໄດ້ຮັບໃບ
ຢັ້ງຢືນອັນສັກສິດຂອງຄວາມພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ເປັນ
.ອິດສະຫຼະ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ປິຕິຍິນດີ
ແລະພອນທີ່ຈາລຶກໄວ້ຕະຫຼອດໄປໃນໜ້າຂອງຈິດວິນຍານ
.ລາງວັນທີ່ຫາຍາກນີ້ຈະບໍ່ຖືກຕັດແປງໂດຍແມງເມົາ
ແລະມືຂອງໂຈນຈະບໍ່ໄປເຖິງມັນ
ຫຼືເວລາຈະລືບມັນ
ມັນຈະໃຊ້ເປັນໜັງສືຜ່ານແດນ
ສຳລັບສະມາຊິກກຽດຕິຍົດໃນກຸ່ມ Righteous

ຄວາມສຸກຢູ່ໃສ?
ພຣະເຈົ້າ, ໃນຄວາມເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ປະທານ
ຄວາມສຸກ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຈິງ
ປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງເກີດຂຶ້ນຜ່ານປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ
ທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ
ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດເຜີຍພຽງແຕ່ໃນຄວາມ
ສະຫງົບທາງວິນຍານທີ່ຈິດວິນຍານປະສົບ ແລະ ໃນຄວາມພະຍາຍາມ
ຢ່າງຈິງຈັງຂອງຈິດໃຈທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບພຣະອົງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພວກ

ເຮົາຍື່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຈິງ ພາຍນອກ, ພາບລວງຕາມີພະລັງຢ່າງບໍ່ໜ້າ
ເຊື່ອ, ແລະມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສາມາດໝັ້ນຈາກອິດທິພົນຂອງສະພາບ
ແວດລ້ອມພາຍນອກໄດ້ ໂລກຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ
ແລະ ການທົດລອງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບ
ລັກສະນະຂອງຊີວິດ, ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເວົ້າກັບ
ພວກເຮົາຈາກດອກໄມ້, ພຣະຄໍາພີ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກ
ເຮົາ, ແລະ ຜ່ານສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຄຸ້ມຄໍາແກ່
ການດໍາລົງຊີວິດ.

ຍິ່ງເຮົາສຸມໃສ່ສິ່ງພາຍນອກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະສາມາດ
ປະສົບກັບລັດສະໝີພາບພາຍໃນໄດ້ໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຍິ່ງເຮົາ
ຫັນເຂົ້າໄປພາຍໃນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພາຍນອກທີ່ເຮົາ
ປະເຊີນກໍຈະໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນສົມຜົນທີ່ຄົງທີ່ ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ເນື່ອງຈາກອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມທາງ
ໂລກ, ສັງຄົມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່, ແລະ ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ. ສັງຄົມ
ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຈົມຢູ່ກັບ ເລື່ອງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ຄິດເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ.

ເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານທີ່ທາງວິນຍານກໍຖືກໄປຢ້ຽມຢາມໂດຍບາງ
ຄົນໂດຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ຈາກບັນຍາກາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້
ຮັບຫຍັງເລີຍຈາກການໄປຢ້ຽມຢາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ໃດທີ່ປາຖະໜາຢາກເຫັນພຣະເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ທຸກບ່ອນ
ນິໄສຂອງມະນຸດແມ່ນທໍາລາຍ, ລ່າ, ແລະຫົວໂຫຍ; ພວກມັນ
ທໍາລາຍ, ທໍາລາຍ, ແລະທໍາລາຍລ້າງຜານ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່
ມະນຸດຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ມັນມີ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປາຖະໜາຫຍັງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ມາຫາພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າ
ມີໃຈກວ້າງ; ພຣະອົງຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ ສະໜອງໃຫ້
ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນເພິ່ງພາ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ພະຍາຍາມໃດໆ ບໍ່ເລີຍ ມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາ
ຄວນເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແກ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາດ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ ສົມຄວນໄດ້ຮັບ.

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດຂອງພວກເຮົາ
ຄວນເປັນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຄວນເປັນອັນດັບທໍາອິດ ແລະ ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຄວນຖືວ່າພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າທີ່ເຂັ້ມ
ແຂງ ແລະ ໜັ້ນຄົງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

(ສະນັ້ນ ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນກັບເຊືອກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພ
ໃນພຣະອົງ)

ເພາະພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າ ຖ້າເສົາຄ້າອື່ນໆທັງໝົດລົ້ມເຫຼວ
ເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດແມ່ນການຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າ ມີບາງຄົນທີ່ອາດຈະບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດປະຕິເສດໄດ້ວ່າ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອຊອກຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກ
ສູງສຸດ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກສູງສຸດ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ເປັນສາກົນ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກນິ້ວນດອນທີ່ບໍ່ເຄີຍປະຖົມ
ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງ
ພວກເຮົາບໍ່ພະຍາຍາມບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນແບບນັ້ນ? ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດໃຫ້ມັນແກ່ພວກເຮົາໄດ້ ພວກເຮົາຕ້ອງປູກຝັງ ແລະ ບໍາລຸງ
ລ້ຽງມັນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກໍາລັງຂອງທໍາມະຊາດ
ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍເພື່ອໃຫ້ຄວາມສຸກທາງໂລກແກ່ຜູ້ຄົນ, ແຕ່
ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວໃນທີ່ສຸດກໍ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມເສຍໃຈ, ຄວາມ
ຂົ່ມຂືນ, ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ໂຊກດີທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເບິ່ງຄື
ວ່າມີທຸກຢ່າງ, ອາດຈະຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຂົາຈະບໍ່
ພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງໂລກໄດ້ດົນເພາະວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ດັບຄວາມ
ຫົວກະຫາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ຕອບສະໜອງຄວາມອິດຫົວ
ທາງວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

ຊັບສິນທາງວັດຖຸໃຫ້ພຽງແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຊົ່ວຄາວ ໂລກໂດຍລວມແມ່ນຕິດຢູ່ໃນ
ຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມລຸ້ນວາຍ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່
ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ໂລບມາກທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກທີ່ສ້າງ
ສົງຄາມໄດ້

ວິລະບຸລຸດທີ່ແທ້ຈິງໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດຄືຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະ
ຕົນເອງ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນ ເງິນ, ຊື່ສຽງ,
ຄວາມຕັນຫາ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຫຼັກການນີ້ແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ ຖ້າຄົນເຮົາຮຽນຮູ້
ທີ່ຈະຄິດໃນແງ່ຂອງຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດສະເໝີ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບ
ຄວາມສຸກທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຫຼົງທາງຈາກຈຸດປະສົງ

ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖືກກວາດໄປໂດຍກະແສຄວາມປາຖະໜາທາງ
ໂລກ ຂ້ອຍໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີການລ້ວງໃດໆສາມາດປ່ຽນເສັ້ນທາງທີ່ຂ້ອຍ
ໄດ້ເລືອກ ແລະ ຕິດຕາມດ້ວຍຕົວເອງ

ຂ້ອຍສາມາດດຶງດູດຄົນຫຼາຍພັນຄົນດ້ວຍອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ເສັ້ນທາງນັ້ນຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຂ້ອຍ. ໃນ
ກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການດຶງດູດຄົນຫຼາຍພັນຄົນ ແລະ ດຶງດູດ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຢາກເຫັນສາວິກທີ່ຈົງໃຈໝັ້ນຄົງ
ໃນພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ລົດຊາດຄວາມຄິດເຫຼົ້ານີ້, ແລະ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະຮູ້ສຶກເຖິງພອນ ແລະ ການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້.

ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຫຼອກລວງພຣະເຈົ້າ, ເພາະ
ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ສະເໝີ, ຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າປາຖະໜາ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າປະຖົມໂລກ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມ
ກົມກຽວທາງວິນຍານ, ພຣະເຈົ້າຈະມາຫາເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຄວາມ
ປາຖະໜານັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ, ພຣະເຈົ້າ
ຈະມາສູ່ຫົວໃຈນັ້ນ ແລະ ເຕີມເຕັມມັນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ພອນ ສິ່ງ
ດຽວທີ່ຄຸ້ມຄໍາແກ່ການມີຊີວິດຢູ່ຄືການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ ຄວາມກົມກຽວນັ້ນຕ້ອງເປັນ
ພັນທະສັນຍານິລັນດອນ ແລະ ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້
(ຜູ້ທີ່ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍລະເມີດມັນ)

ທຸກໆຄົນປາຖະໜາຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມັນມາກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ພໍໃຈ, ໂດຍຄືນພົບວ່າຄົນ
ອື່ນຮັ່ງມີກວ່າ. ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ສ້າງດ້ວຍ
ຕົນເອງ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີ. ຊັບສິນທາງວັດຖຸບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມສຸກມາ
ໃຫ້; ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນມັກຈະເພີມຄວາມກັງວົນ, ຄວາມກັງວົນ,
ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ.

ເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຍ່າງຕາມມັນເຖິງວ່າຈະມີພິທີກຳ ແລະ
ພິທີການທາງສາສະໜາຫຼາຍຢ່າງ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຫັນໃຈຂອງເຮົາ
ໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດສຳລັບພວກ
ເຮົາ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າກຳລັງລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ ເພາະວ່າ
ພຣະອົງຕ້ອງການຮັກສາພວກເຮົາໃຫ້ຫ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ອັນຕະລາຍ. ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຫົວໃຈ
ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າສິນຄ້າລາຄາຖືກຂອງໂລກນີ້ບໍ່

ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕື່ມເຕັມຊ່ອງ
ວ່າງທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຢູ່ພາຍໃນ. ພຣະເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າກັບ
ພວກເຮົາສະເໝີ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ. ສຽງທີ່
ງົບສະຫງົບນັ້ນມັກຈະຖືກກິນກິນດ້ວຍສຽງດັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ດັງ
ກ້ອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຈ່ງແຈ້ງ. ແຕ່ເມື່ອຄວາມຄິດສະຫງົບ
ລົງ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະງົບ ແລະ ຈືດໆ. ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດຊາດ, ເປີດປະຕູ
ແລະ ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາ
ຄວນກ້າວໄປ, ຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະສະຕູດລົ້ມ ຫຼື ລົ້ນລົ້ມ. ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງນີ້.

ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ພຽງ
ແຕ່ໂດຍການຟັງຄົນອື່ນ ຫຼື ອ່ານປຶ້ມ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ອ່ານ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ການໄປສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາດີກ່ວາການຢູ່
ເຮືອນ ແລະ ຟັງການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ວິທີທີ່ຈະປະສົບກັບມັນ.
ການລະເບີດອາລົມ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ມີເຫດຜົນບໍ່ສາມາດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຢາກໄດ້ມາ.

ເມື່ອເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາຈາກຄວາມປາຖະໜາ
ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ເມື່ອເຮົາແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ□□□ຢູ່ກັບເຮົາ
ສະເໝີ, ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ດົນໃຈເຮົາດ້ວຍ
ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ ແລະ ສູງສົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
ສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນພະຍານເຖິງແສງອາລຸນ
ແຫ່ງປັນຍາຢູ່ເທິງຂອບຟ້າຂອງຈິດວິນຍານ.

ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ຫຼາຍທີ່ສະວັດຕໍ່ຈາກນີ້, ການມີຢູ່ຂອງພວກ
ເຮົາຈະເປັນພຽງຄວາມຝັນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນ
ຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຝັນນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດກໍຈະກາຍເປັນພຽງຮູບຮ່າງຂອງສະຕິຂອງມະນຸດ ແຕ່
ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸລະດັບສູງສຸດ ແລະຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ໃນ
ຈິດວິນຍານ, ມີສະຕິ ແລະ ມີສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່
ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນເອກະພາບກັນໃນສະຕິອັນສູງສົງ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມປະສານສົມທົບກັບພວກເຂົາຜ່ານຄວາມຄິດ
ແລະ ຄຳສອນຂອງພວກເຂົາ ຈະ ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພວກເຂົາ

ຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ໄດ້ຮັບພອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຊີວິດຄືຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າດຽວນີ້ ແລະ ເຫັນມັນມີຊີວິດຊື່ວ່າ, ເຈົ້າຈະເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຝັນນີ້. ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາເພື່ອຈະມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຄວາມສຸກຜ່ານສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງເຮົາໄດ້ຮັບຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຍິ່ງປາຖະໜາຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງຖືກກັນຕອງ, ແລະ ຊີວິດຕ້ອງລຽບງ່າຍຖ້າເຮົາຢາກມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະດວກສະບາຍ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈພາຍໃນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາໄຫຼເຂົ້າມາພາຍໃນ (ສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ) ສະເໝີ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນສູງ ໃນເລື່ອງນີ້, ເຂົາເຈົ້າຄືກັບທະເລ, ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ຫຼື ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ຍັງຄົງເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງສູ່ມັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຮູ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໃນອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສຳຄັນຮົ່ວໄຫຼ ແລະ ເສຍໄປ ບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງການການຊີ້ນຳຈາກຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານກັບພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງມີສະຕິ. ສາດສະດາໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດວິນຍານບ່ອນທີ່ວິນຍານທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດອາໄສຢູ່. ຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຂອງອິນເດຍຍັງສະໜັບສະໜູນແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ.

ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແມ່ນການສັ່ນສະເທືອນຄືຄືນທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການສັ່ນສະເທືອນທີ່ສະຫຼາດນີ້ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຫຼືພຣະວິນຍານທີ່ສັດຊື່, ຜູ້ທີ່ຄົນເຮົາສາມາດສື່ສານຜ່ານການອະທິຖານແລະການນັ່ງສະມາທິ.

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ປ່າແຫ່ງຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັກຕໍ່ສິ່ງທີ່ສົມບູນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊອກຫາພຣະເຈົ້າຖ້າພວກເຮົາໄລ່ຕາມເງິນກ່ອນ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນສ່ວນ

ໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດນີ້ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນບ່ອນຖາວອນໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານພອນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ສະຫວັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະ ເປີດຂອບເຂດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າບ່ອນທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາສ່ອງແສງ, ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມມືດມົວອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກນິລັນດອນ, ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສຸກສໍາລັບມະນຸດຊາດ ຍົກເວັ້ນເວລາເຂົາເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ - ຢ່າງໜ້ອຍ - ຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ສາລະສໍາຄັນຂອງຄວາມຮັກ, ແລະ ລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງມັນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ການກະທໍາຂອງມະນຸດຖືກກໍານົດໂດຍຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ ນີ້ເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການເຮັດ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສັດຕູຂອງຕົນເອງ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ລາວບໍ່ຮູ້ວິທີນັ່ງຢູ່ນຶ່ງໆ, ແລະ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວປາຖະໜາຄວາມສຸກ ແລະ ການເຂົ້າສູ່ສະຫວັນໂດຍບໍ່ມີການຊັກຊ້າ ປະສົບການອັນສັກສິດບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍພຽງແຕ່ການອ່ານປຶ້ມ, ການຟັງຄໍາເທດສະໜາ, ຫຼື ການກະທໍາທີ່ດີ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ພຽງພໍ ການເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງລະອຽດ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນພໍໃຈໄດ້, ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຂ້ອຍພະຍາຍາມບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຜຜິດຫວັງ ຂ້ອຍເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະ ນັ້ນແມ່ນທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ ເປົ້າໝາຍດຽວຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ຂ້ອຍໃຊ້ມືຂອງຂ້ອຍອະທິຖານຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ໃຊ້ຕົນຂອງຂ້ອຍເພື່ອຊອກຫາພຣະອົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທໍາອິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບພຣະອົງໃນຖານະເປັນຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ, ແລະ ປັນຍາ

ນີ້, ແລະບໍ່ມີຫຍັງອີກ, ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາເປັນພະຍານ ແລະ ເວົ້າ
ກັບເຈົ້າ.

ນອກເໜືອໄປຈາກການສະທ້ອນຄວາມຄິດແລ້ວ, ຄົນເຮົາຄວນ
ຮັກສາຄວາມເປັນເພື່ອນທີ່ດີ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໄລ່ຕາມຄົນອື່ນ, ແຕ່
ຄວນໄລ່ຕາມພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານພົບຜົນປະໂຫຍດໃນຄວາມຄິດເຫຼົ່າ
ນີ້, ຈົ່ງຖືວ່າມັນເປັນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດເປັນ
ຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງແບ່ງປັນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ
ພົບສິ່ງທີ່ທ່ານພົບໃນພວກເຂົາ (ແລະສໍາລັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ, ຈົ່ງເວົ້າເຖິງມັນ). ແລະຢ່າລືມທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ
ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທຸກໆມື້ຕາມຄວາມສາມາດຂອງທ່ານ. ຕາບໃດທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີເງິນຢູ່ໃນກະເປົາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຢຸດ
ໃຫ້, ເພາະວ່າແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ໄຫຼລົ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

ສຸດທ້າຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄືກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດ
ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວ
ຄັງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍກໍາລັງຍ່າງຢູ່ນອກວັດ, ຄິດເຖິງຄູບາອາຈານຜູ້ຍິງ
ໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວສອງສາມ
ປີກ່ອນ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກໄດ້ເພິ່ນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ເສົາໃຈທີ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່
ກັບຂ້ອຍເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມງາມ ແລະ ບັນຍາກາດຂອງວັດ.
ທັນໃດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຈາກທ້ອງຟ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າ
ຄິດວ່າເຈົ້າເປັນຄົນດຽວທີ່ມ່ວນຊື່ນກັບສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມນີ້ບໍ່? ຂ້ອຍ
ກໍ່ມ່ວນຊື່ນກັບມັນຄືກັນກັບເຈົ້າ!"

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າຕ້ອງພະຍາຍາມ
ຜ່ານການປະຕິບັດສະມາທິປະຈຳວັນ ແລະ ຮັກພຣະອົງ, ແລະ
ຂະຫຍາຍຄວາມຮັກນັ້ນໄປສູ່ທຸກຄົນ. ນີ້ແມ່ນວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ
ຄວາມຂັດແຍ້ງ. ການຮ່ວມມືທາງວິນຍານແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ. ຖ້າບໍ່ມີ
ຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ, ກໍ່ຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກສ່ວນຕົວ ຫຼື ຄວາມສຸກ
ທົ່ວໄປ. ຄວາມກົມກຽວອັນສັກສິດແມ່ນທາງອອກດຽວສໍາລັບບັນຫາ
ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ການເງິນ, ການແຕ່ງງານ, ສິນທໍາ ແລະ
ຈິດວິນຍານທັງໝົດ.

ຄວາມສຸກມາຈາກການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ມະນຸດໄດ້ຖືກ
ກັກຂັງຕົວເອງໄວ້ຫຼັງຄຸກຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ, ແລະມັນເຖິງເວລາແລ້ວ
ທີ່ຈະຫຼຸດຜົນອອກຈາກຄຸກທີ່ໜ້າຮັບອາຍນີ້ ຈິດໃຈຕ້ອງຫັນໄປຫາ
ພຣະເຈົ້າສະເໝີ, ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍ່ຕາມ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ເຈົ້າຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

**ຜູ້ທີປາຖະໜາພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່
ພຣະອົງ, ໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ
ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ
ເປັນຜູ້ຊະນະຄວາມສຸກໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ.
ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ**

ຜ້າມ່ານຈະລຸກຂຶ້ນແລະຫາຍໄປ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບປັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາໄດ້
ມາຈາກພຣະວິນຍານອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະແກ່ນແທ້ຂອງພຣະອົງສະຖິດ
ຢູ່ໃນພວກເຮົາໃນຄວາມບໍລິສຸດ, ລັດສະໝີພາບ, ແລະຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ
ທັງໝົດຂອງມັນ ມໍລະດົກອັນລັກສິດນີ້ແມ່ນປ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນ. ສຳລັບຄົນ
ທີ່ຈະຕັດສິນຕົນເອງວ່າເປັນຄົນບາບ, ຫຼົງທາງໃນເສັ້ນທາງຂອງບາບ, ແມ່ນໜຶ່ງໃນ
ບາບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທັງໝົດ. ເພາະໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຕັດສິນ
ຕົນເອງໃຫ້ໝົດຫວັງ, ໝົດຫວັງ, ແລະບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນແລະຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນໄດ້.
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄົນອາດຈະກະທຳການທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍທຳມະຊາດ
ແລະກົດເກນອັນສູງສົງ, ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງປ່ຽນເສັ້ນທາງແລະຫັນໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່
ຖືກຕ້ອງທັນທີ. ໃນລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ, ບຸກຄົນແມ່ນວິຫານອັນ
.ລັກສິດ, ແລະພຣະວິນຍານອັນສູງສົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຂົາ
ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາຢ່າງບໍລິສຸດແລະບໍ່ມີ
ເງື່ອນໄຂ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ທາງເລືອກຢ່າງແທ້ຈິງແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ຫຼື ຫັນໜີຈາກພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງລໍຖ້າໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະ
.ມາຫາພວກເຮົາ

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວກະຊິບໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິວ່າ:
"ເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເບິ່ງພາຍໃນ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປະຖົມ
ເຈົ້າແມ້ແຕ່ຊ່ວງເວລາດຽວ ເຂົ້າໄປໃນວິຫານຂອງຈິດວິນຍານແລະເຈົ້າຈະເຫັນ
ຂ້ອຍ ເພາະຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ສະເໝີ, ເພື່ອຕ້ອນຮັບເຈົ້າແລະທັກທາຍເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
".ຮັກອັນສູງສົງ

ຄວາມຈິງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ ໃນຄວາມ
ບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງ, ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຈິດວິນຍານໄດ້ຜ່ອນກມາ

ປັນຍາຂອງມະນຸດເຮົາບໍ່ມີຫຍັງທຽບກັບພຣະເຈົ້າເລີຍ ວິທີດຽວທີ່ເຮົາ
ສາມາດເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຄືການໃຫ້ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງ
ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ

ໃນທີ່ສຸດທຸກໆຄົນຈະພົບຄວາມລອດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ລົມເຫຼວຕາມທາງຈະຕົກຢູ່ໃນ
ເຫວເລິກຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ
ສຳຄັນທີ່ສຳຄັນຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຕອນນີ້, ໃນເວລານີ້, ໂລກດາວ
ເຄາະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ລອຍຢູ່ໃນອະວະກາດ, ແລະຕົວຕົນຂອງມະນຸດ
ຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາສອງສາມປີຢູ່ທີ່ນີ້ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຫາຍໄປໃນຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງ
ເພື່ອສະທ້ອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງແລະເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບຂອງການມີຢູ່. ການດຳລົງ
ຊີວິດໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນໂງ່, ໂງ່ຈ້າ, ແລະເສຍເວລາ. ຄວາມ
ລຶກລັບຂອງຊີວິດອ້ອມຮອບພວກເຮົາທຸກດ້ານ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສະຕິ
ປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ

ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຮັກທີ່ຍືນຍົງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮັກຂ້ອຍ
ໃນທຸກວິທີທາງເທົ່າທີ່ຈະຈົນຕະນາການໄດ້ ພຣະອົງຮັກຂ້ອຍໃນຖານະແມ່, ພໍ່,
ແລະເພື່ອນ

, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາເພື່ອນນິລັນດອນຄົນນັ້ນນອກເໜືອໄປຈາກເພື່ອນທຸກຄົນ
ແລະກ່ຽວກັບຄົນຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ນັ້ນທີ່ຂ້ອຍເຫັນດຽວນີ້ສ່ອງແສງດ້ວຍໃບ
ໜ້າທີ່ອ່ອນໂຍນແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກເພື່ອນອັນສູງສົງຄົນນັ້ນບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້
ຂ້ອຍຜິດຫວັງ, ແລະລາວກໍ່ບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ພວກເຮົາຄວນໃຫ້ກຽດ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່
ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ
ໃຈ ແລະ ສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ
ຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສຳຄັນກັບພຣະອົງ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເວລາອີກຕໍ່ໄປ
ເມື່ອເຮົານອນຫຼັບ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາຈະຕື່ນຂຶ້ນຫຼືບໍ່. ເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປເທື່ອ
ລະຄືນ ແຕ່ຄວາມຄິດນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນ. ເມື່ອເຮົາຕາຍ, ເຮົາຖືກ
ເອີ້ນໃຫ້ເກີດໃໝ່ຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ຈາກບ່ອນທີ່ເຮົາປະໄວ້ໃນຊີວິດນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊີວິດຄືກັບການກໍ່ຕົວ ແລະ ການລະລາຍຂອງຄືນຢູ່ເທິງໜ້າ
ນ້ຳມະຫາສະໝຸດ ຄືນຂອງມະນຸດລອຍຂຶ້ນມາຈາກໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດອັນສູງ
ສົງເມື່ອມັນເກີດ, ແລະ ເມື່ອຕາຍ, ມັນຝັກຜ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນີ້ ແລະ ຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຕາຍຢ່າງແທ້ຈິງ,
ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍຈະຕາຍກໍ່ຕາມ. ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຝັກຜ່ອນຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດ
ຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ ຫຼື ຕື່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວ
ກັບມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຈັກກະວານ ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດນັ້ນບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນ
ໂລກ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປໃນປ່າເພື່ອຄົ້ນຫາ

ຈຸດປະສົງ. ພວກເຮົາສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນປ່າແຫ່ງຊີວິດປະຈຳວັນນີ້ -
.ໃນຄວາມເລິກຂອງຖ້ຳແຫ່ງຄວາມງົບສະຫງົດ

ມະນຸດອາດຈະເຮັດຜິດພາດຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກປັ້ນແຕ່ງໃນ
ຮູບພາບຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກທາງໂລກນີ້
ດ້ວຍຈຸດປະສົງດຽວເທົ່ານັ້ນ: ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຮັບຮູ້ວ່າມັນເປັນພຽງລະຄອນຂອງ
ຈັກກະວານ, ປະຖົມພາບລວງຕາ, ແລະຮັກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ,
ແລະມັນບໍ່ສາມາດເປັນແບບອື່ນໄດ້. ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ຮັກ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາພຽງແຕ່ເຫັນພວກເຂົາຈາກພວກເຮົາໄປເທື່ອ
ລະຄົນ? ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າມັນແມ່ນ
.ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຮັກພວກເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ, ເໝືອນກວ່າຄົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາຮັກ
ຊີວິດຄືຊຸດຂອງຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ
ເພາະວ່າພາບລວງຕາເບິ່ງຄືວ່າເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງເບິ່ງຄືວ່າເປັນພາບລວງ
ຕາ. ໂລກຄ່ອຍໆຈາງຫາຍໄປຈາກສະຕິຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະຄົນໃນຂະນະທີ່
ພວກເຮົານອນຫຼັບ, ບາງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະເຂົ້າໃຈວ່າຈັກກະວານທາງກາຍະ
.ພາບບໍ່ມີຢູ່ຈິງ

ບົດຮຽນແຫ່ງການນອນຫຼັບນີ້ບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢ້ານກົວ, ແຕ່
ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປາຖະໜາຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດ
ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານພໍໃຈໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດເປັນຈິງໄດ້ ຄົນສະຫຼາດເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງນີ້
ຫຼາຍປີໃນຊີວິດຂອງເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະມີພຽງແຕ່ປີ, ອາທິດ, ມື້, ແລະ
ຊົ່ວໂມງເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ ເປັນຫຍັງຕ້ອງເສຍເວລາໄປກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ?
ພວກເຮົາຄວນປາຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ແລະຈົ່ງຈິງໃຈໃນຄວາມປາຖະໜານີ້ຢ່າງສົມບູນກ່ອນທີ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງ
ຊີວິດຈະໝົດໄປ ແລະ ພວກເຮົາຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລູຜົນສຳເລັດ
.ຫຍັງທີ່ສຳຄັນ

ໃນເວລານັ້ນເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຊ່າງເປັນຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ! ຊ່າງເປັນແສງ
!ສະຫວ່າງທີ່ມະຫັດສະຈັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບພຣະຄຸນ ແລະ ກົມຂາບ
ພຣະອົງ ສຳລັບພອນອັນອຸດົມສົມບູນເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ທຸກໆຄົນໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້
ວ່າພຣະອົງຄືຄວາມຈິງສຸດທ້າຍໃນຈັກກະວານ ແລະ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ
.ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອື່ນໃດເໝືອນກວ່ານັ້ນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງທຸກໆວິນາທີຂອງຊີວິດຂອງ

ພວກເຮົາ - ທັງໃນເວລາເຮັດວຽກ ແລະ ເວລາພັກຜ່ອນ, ໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ - ດ້ວຍການອ້ອນວອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈາກຫາຍໄປ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງເຫັນພຣະອົງໃນຄວາມງາມຂອງດອກໄມ້, ຄວາມສູງສົງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈ, ອາລົມທີ່ສູງສົງ ແລະ ສະຫງ່າງາມ, ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ສວຍງາມ ສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະອອກມາຈາກ :ທາງຫລັງຜ້າມ່ານທີ່ໝາແໜ້ນເພື່ອກ່າວກັບຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈທຸກຄົນວ່າ ພວກເຮົາຫ່າງກັນດົນແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າມອບຄວາມຮັກໃຫ້" ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງເຈົ້າຕາມຮູບພາບຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍລໍຖ້າຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໃຊ້ອິດສະລະພາບຂອງເຈົ້າ ແລະມອບຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ ".ໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເອງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງຂວັນອັນເປັນນິດ ແລະ ຍືນຍົງ ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່ໃຜຈະພົບພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກອົງນີ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ? ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ 25 ເປີເຊັນ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍບໍ່ຂໍຫຍັງເພື່ອຕົວເອງ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີ ແລະ ພຣະຄຸນທັງໝົດ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ, ສະຕິຮູ້ສຶກຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມອຸດົມ .ສົມບູນຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງພາຍໃນເຈົ້າ ແລະ ອ້ອມຮອບເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບພວກເຮົາທັນທີ ເພາະພວກເຮົາລັງເລທີ່ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາປາຖະໜາພຣະອົງຫຼາຍປານໃດ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະອົງ, ແຕ່ໃຫ້ຖືວ່າພຣະອົງເປັນຂອງເຮົາເອງ, ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ແລະສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງດ້ວຍຄວາມຄິດ, ການກະທຳ, ຫົວໃຈ, ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາຈະພົບເຫັນພຣະອົງເປັນທີ່ລືໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ .ຂອງຄວາມປອດໄພແລະຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຊີວິດນີ້

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບດອກໄມ້ແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່ດີນີ້ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະດັບປະດາວິຫານແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງມາພ້ອມກັບຈິດວິນຍານເຫຼົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນຄອບຄົວແລະຄົນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາຮ້ອງເພງພຣະນາມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດຄວາມມືດມົວອອກຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າສະຖານະການຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຈົ່ງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກ

ເຮົາ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມໂປດປານ ຂໍອວຍພອນ
ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈົ່ງຍອມຮັບສຽງກະຊິບຂອງຄວາມຄິດທີ່ປາຖະໜາຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະສຽງເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງຂອງພວກເຮົາ ທໍ່ພຣະອົງ, ພວກ
ເຮົາຂໍມອບຄວາມຮັກ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ເພາະວ່າ
.ພຣະອົງເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາແລະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນຈັກກະວານນີ້
ຂໍອວຍພອນພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງທໍາລາຍກໍາແພງແຫ່ງ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງ ຈົ່ງເປັນກະສັດອັນສູງສົ່ງ
ປົກຄອງຄວາມມຸ່ງຫວັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະອົງແຜ່ລາມໄປຫົວໂລກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຈົ່ງອວຍພອນພວກ
ເຮົາທຸກຄົນ ຈົ່ງເຕີມເຕັມກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າ ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີ, ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາ
.ດຽວນີ້, ແລະ ພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ
ພວກເຮົາຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສໍາລັບພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່
ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ລໍຖ້າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ
ພວກເຮົາຫວັງວ່າວົງມົນຂອງສາວົກຂອງພຣະອົງຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ສະເຫຼີມສະຫຼອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ
.ປິຕິຍົມດີໃນຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈຕໍ່ກັນ ແລະ ຊໍາລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສົມຄວນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ການ
ດູແລຈາກທ່ານ ເປີດເຜີຍຕົວທ່ານເອງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ສາມັກຄີ
ພວກເຮົາທຸກຄົນ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມສາມັກຄີນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກ
ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງທ່ານ
ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງຫົວໃຈທີ່ເປັນເອກະພາບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານທີ່ກົມກຽວກັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກຶມຂາບລົງຕໍ່
ໜ້າພຣະອົງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຊີ້ນຳ, ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງ
.ຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ຂໍໃຫ້ໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກອັນເປັນນິດລຸກໄໝ້ຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກ
ເຮົາໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ໂອ້ ຜູ້
!ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດ ແລະ ແຄບຊຸນທາງຈິດໃຈ
**ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ ພຣະອົງເປັນແກ່ນແທ້
ຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ສາມາດພົບໄດ້ໃນຊີວິດນີ້ ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນມີການ**

ອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນຫຼາຍຢ່າງ: ຂໍເງິນ, ຊື່ສຽງ, ສຸຂະພາບ
- ຄໍາອະທິຖານທຸກປະເພດ ແຕ່ຄໍາອະທິຖານທີ່ຄວນຈະເປັນອັນດັບໜຶ່ງ
ແລະ ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນແມ່ນເພື່ອຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ,
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດທີ່ສາມາດໃຫ້
ພວກເຮົາພໍໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໃນພຣະເຈົ້າມີຄໍາຕອບຕໍ່ທຸກໆຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ.

ເມື່ອເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ
ຂອງເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານ ດັ່ງນັ້ນ,
ທຸກໆຄໍາອ້ອນວອນທີ່ເຈົ້າເວົ້າອອກມາຈະເປີດເຜີຍຄວາມປາຖະໜາທີ່
ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາ
ທັງໝົດຈະຫາຍໄປ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດກໍຈະສໍາເລັດ.

ຄວາມປາຖະໜາທາງໂລກເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ
ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ
ພຣະຄໍາພີບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພວກ
ເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ວ່າພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະອົງແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ຕື້ນກໍານົດອັນສູງສົງຂອງພວກ
ເຮົາ ສິ່ງທີ່ມະນຸດລົ້ມເຫຼວໃນການຮັບຮູ້ແມ່ນວ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນ
ກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົງຂອງມັນ, ມັນຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ດື່ມລົມ
ເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ມັນເປັນ
ຄວາມຈິງທີ່ວ່າມະນຸດບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ມີຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ
ບໍ່ມີຫຍັງຜິດກັບການມີພວກມັນ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່ຂັດຂວາງການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາສຸດທ້າຍທີ່
ຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກມັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມ
ສຸກຂອງມະນຸດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມະນຸດປາຖະໜາພຣະເຈົ້າແລະພົບ
ພຣະອົງ, ມັນຈະສືບຕໍ່ເຜົາຜານດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ມັນຄິດວ່າຈະນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ມັນ ແຕ່ຄວາມສໍາເລັດໃນ
ທັນທີຂອງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຈະມາໂດຍອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຜູ້ທີ່ພົບ
ພຣະເຈົ້າ

ມີຄວາມປາຖະໜາສອງປະເພດຄື: ສິ່ງທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາຊອກຫາ
ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງພວກເຮົາຈາກການຊອກຫາພຣະອົງ
ຕົວຢ່າງ, ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກຢາກ
ແກ້ແຄ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຖ້າເຈົ້າເຮົາຊະນະຄວາມປາຖະໜານີ້ໂດຍ
ການໃຊ້ພະລັງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຫຼາຍກວ່າຂອງຄວາມຮັກ,

ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຊອກຫາພຣະເຈົ້າ. ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຄວນຈະສຳເລັດໃນທາງທີ່ສູງສົ່ງ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກມັນສຳເລັດຜ່ານວິທີການທາງໂລກ, ຄວາມປາຖະໜາຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ພ້ອມກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະສະເໜີຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ທໍາລາຍຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີການປົກປ້ອງໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງ, ແລະ ບໍ່ມີການປ້ອງກັນທີ່ດີກວ່າການຖືກກະທົບຈາກຊີວິດໄປກວ່າການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ ສູງສຸດ.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຮູບພາບທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນເຮົາ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຮົາກໍ່ບັນລຸຜົນ ໃນສະຕິອັນສັກສິດນັ້ນ, ເຊິ່ງເກີນກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮຶ້ງມືທັງໝົດໃນໂລກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສິ້ນສະເທືອນເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຮັບທິວໂລກກໍ່ຕາມ ຄຳຍ້ອງຍໍຈະບໍ່ສ້າງຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ ການຕໍານິຈະບໍ່ທຳຮ້າຍເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ແລະ ນັ້ນຈະເປັນການພິຈາລະນາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຄວນຂໍການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ການອ້ອນວອນຕ້ອງຖືກຍົກເລີກຈາກການອະທິຖານ. ວິທີການອະທິຖານແບບເກົ່າຕ້ອງປ່ຽນແປງ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນ ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສິ້ນຄວນວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນພວກເຮົາ ແລະ ຈະປະທານຄຳຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຍອມສະລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ - ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະອະທິຖານຫາພຣະອົງ - ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນແມ່ນຂອງຂວັນທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດອັນມີພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ເປັນສິດທິອັນສັກສິດທີ່ພຣະອົງມີຈຸດປະສົງສຳລັບພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຊ່ວງເວລາທີ່ເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນ.

ຕາມທຳມະຊາດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງການອະທິຖານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າຄວາມປາຖະໜາແມ່ນອຳນາດ; ຖ້າເຈົ້າຍຶດໝັ້ນ

ກັບຄວາມປາຖະໜາ - ບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື ບໍ່ດີ, ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ເປັນ ອັນຕະລາຍ - ແລະ ໜັກໜຸ່ນຢູ່ກັບມັນທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ໃນ ທີ່ສຸດມັນຈະເກີດຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນລະມັດລະວັງ ແລະ ຫຼີກ ລ່ຽງການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເພາະວ່າພວກມັນ ຈະສຳເລັດ ແລະ ຈະນຳເອົາອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ຄວາມ ທຸກທໍລະມານທີ່ບໍ່ສາມາດອິດສາມາສູ່ພວກມັນໄດ້.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມປາຖະໜາ ຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຍັງຄົງວ່າງເປົາ, ແລະເຈົ້າຈະປະສົບກັບການກະບົດພາຍໃນ. ລອງນຶກພາບລະບົບຍ່ອຍ ອາຫານຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ, ແຕ່ເຈົ້າຢາກກິນອາຫານທອດ. ແນ່ນອນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຈັບປວດທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າກິນມັນ, ເຖິງວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມ ສຸກໃນຂະນະທີ່ກິນມັນກໍຕາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າເຈົ້າໄດ້ ເຮັດຜິດພາດ. ປັນຍາສັງໃຫ້ໃຊ້ການແຍກແຍະເພື່ອແຍກແຍະຄວາມ ປາຖະໜາທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ແລະເມື່ອບັນລຸໄດ້ແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາ ທີ່ຜິດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຄວນບັນລຸຜົນ. ມະນຸດມີພະລັງພາຍໃນຂອງການແຍກ ແຍະ ແລະຄວນໃຊ້ມັນສະເໝີ, ນຳພາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຄຳສັ່ງ ຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ເຊິ່ງເປັນສັງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຍັງຄົງຄ້າງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ມີ ອັນຕະລາຍຫຍັງທີ່ຈະເກັບມັນໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ? ນີ້ແມ່ນຄຳຕອບ:

ທຸກໆຄວາມປາຖະໜາປະກອບດ້ວຍກຳລັງສະເພາະ: ທັງດີ ຫຼື ຊົ່ວ, ຫຼືທັງສອງຢ່າງ ເມື່ອຄົນເຮົາຕາຍ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມດຕາຕໍ່ລາວ - ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຕາຍເຖິງວ່າຈະມີການເນົາເປື້ອນ ແລະ ເສື້ອມໂຊມ ຂອງຮ່າງກາຍ ແຕ່ພວກມັນຈະມາພ້ອມກັບຈິດວິນຍານບໍ່ວ່າມັນຈະໄປ ໃນຮູບແບບຂອງແຄບຂຸນທາງວິນຍານທີ່ເຂັ້ມຊັນ ເມື່ອຄົນເຮົາເກີດໃໝ່ ໃນຊາດໃໝ່, ແຄບຂຸນ ຫຼື ເມັດຈິດເຫຼົ່ານີ້ສະແດງອອກເປັນແນວໂນ້ມ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕາຍຍ້ອນຕິດເຫຼົ້າຈະນຳເອົາຄວາມໂນ້ມອຽງໄປ ສູ່ເຫຼົ້າມານຳເມື່ອເກີດໃໝ່, ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງນີ້ຍັງຄົງຢູ່ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະຄວາມຢາກໄດ້ເຫຼົ້າ ສິ່ງນີ້ໃຊ້ກັບສິ່ງອື່ນໆເຊັ່ນ ກັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດກໍສະແດງລັກສະນະທີ່ໄດ້ ມາຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາ ເດັກນ້ອຍບາງຄົນມີອາລົມຮ້າຍຢ່າງຮຸນແຮງ ຄົນອື່ນມີອາລົມບໍ່ດີ ແນ່ນອນ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາແບບນີ້ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ສ້າງຮູບຮ່າງ ແນວໂນ້ມທາງຈິດໃຈເຫຼົ່ານີ້, ແລະຍ້ອນພວກມັນ, ຈິດວິນຍານຈຶ່ງເບິ່ງ ຄືວ່າແປກປະຫຼາດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບພາບທີ່ບໍ່ລິສຸດ

ຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບິດເບືອນພາຍໃນຄົນໃນ
ຊີວິດນີ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຫຼືຄວາມ
ຢາກ, ແລະລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໃນຕອນນີ້, ພວກມັນກໍ
ຈະເກີດໃໝ່ກັບພວກມັນ (ຫຼືພວກເຂົາຈະເກີດໃໝ່ກັບພວກມັນ),
ຮັບຜິດຊອບພາລະຂອງແນວໂນ້ມທີ່ທຸກຍາກເຫຼົ່ານີ້ຈົນກວ່າພວກເຂົາ
ຈະເອົາຊະນະພວກມັນໃນຮູບແບບນີ້ຫຼືໃນອະນາຄົດ ບໍ່ມີທາງໜີຈາກ
ພວກມັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະຖືກເອົາຊະນະ.

ເພາະສະນັ້ນ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ
ດຽວນີ້ ຫຼື ເອົາຊະນະພວກມັນ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການກໍາຈັດຄວາມປາຖະໜາດັ່ງກ່າວຢ່າງສົມເຊີງ
ແມ່ນການປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງສູງສຸດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ຫຼອກຫຼອນ ແລະ ທໍລະມານຈົດວິນຍານ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັບຮູ້, ຜ່ານການພິຈາລະນາ ແລະ ປັນຍາ, ວ່າ
ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປະທານຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນຍົງ
ໄດ້.

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາຍັງຄົງຖືກເຊືອງໄວ້ໃນຈິດໃຕ້
ສໍານຶກ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າພວກມັນຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ໄດ້
ຫາຍໄປ; ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດ, ເຊິ່ງຕົວມັນເອງກໍ
ເປັນຄວາມລຶກລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ແຕ່ຄວາມລຶກລັບຈະຫາຍໄປເມື່ອເຮົາວິເຄາະຊີວິດ ແລະ
ພິຈາລະນາຄວາມໝາຍຂອງມັນ ຖ້າທ່ານນັ່ງຢູ່ຮູບໆເປັນເວລາສັ້ນໆ
ໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ກວດສອບຕົວເອງ, ທ່ານຈະພົບວ່າທ່ານມີຄວາມ
ປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງທີ່ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸຜົນ ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ຄືກັບ
ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຄົນເຮົາຕິດຕົວໄປນໍາທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາ
ໄປ, ທັງໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ຊີວິດໜ້າ.

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າແມ່ນການແຍກແຍະ—ຜ່ານ
ການເລືອກທີ່ສະຫຼາດ—ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃນຊີວິດນີ້
ແລະ ສຸມໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານໃນການບັນລຸຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຂ້າຕົວຕາຍ ຫຼື ເຮັດຫຍັງ
ຜິດ, ທ່ານຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມປາຖະໜານັ້ນດຽວນີ້ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຊື່ອ
ໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາວ່າທ່ານມີ□□□□□□ໄຟແຫ່ງຄວາມ
ສັກສິດພາຍໃນຈົດວິນຍານຂອງທ່ານ, ແລະ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າທ່ານຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນທ່ານ

ຈົງມີອຳນາດທີ່ຈະກ້າວຂ້າມລັກສະນະທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ນິໄສຂອງທ່ານ.

ຈົງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫລຸຫລາ ແລະ ແຍກຕົວອອກຈາກຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຊະນະການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ຖ້າເຈົ້າກຳລັງທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປວດທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄດ້, ພະຍາຍາມໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເພື່ອແຍກຕົວເອງອອກຈາກຄວາມຮັບຮູ້ທາງຮ່າງກາຍ ຜ່ານການຮັບຮູ້, ເຈົ້າສາມາດເອົາຊະນະປະສາດສຳຜັດໄດ້ ການຮັບຮູ້ທີ່ສະຫຼາດແມ່ນໄຟທີ່ເຜົາຜານຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມຢາກອາຫານທີ່ທຳລາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນຂີ້ເທົາ.

ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ຄົນເຮົາຈະເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງເກົ່າ, ເກົ່າໆ, ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໄວ້ທີ່ມຸມໜຶ່ງຂອງເຮືອນ, ແລະ ຈັດລະບຽບ ແລະ ທຳຄວາມສະອາດເຮືອນເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ໃນມຸມໜຶ່ງຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີອັນຕະລາຍແຝງຢູ່, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີບັນຫາໃຫຍ່ໃນມື້ໜຶ່ງຖ້າເຈົ້າບໍ່ຈັດການກັບພວກມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ. ເຈົ້າອາດຈະເປັນຄົນກຽດຊັງ, ໃຈຮ້າຍ, ຫຼື ໃຈຮ້າຍໄວ. ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກັບໄວ້ໃນສະຕິຂອງເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຈົ້າ. ເພື່ອກຳຈັດເຟີນີເຈີທີ່ຊຸ່ນວາຍ ແລະ ເກົາແກ່ນີ້ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກະທຳໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ ແລະ ປູກຝັງຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ. ເຈົ້າຮັກຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກເຈົ້າຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າວິພາກວິຈານເຂົາເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ກັບຕົວເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການວິພາກວິຈານນັ້ນ ແລະ ຕອບຄືນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ!

ສົມມຸດວ່າສັດຕູເກົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງມີຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ລາວຢູ່. ເຈົ້າຈະທົນທຸກຍ້ອນຄວາມຂົ່ມຂຶ້ນນີ້, ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງມັນຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພລາວເພື່ອພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເຈົ້າຈະປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍຂອງການແກ້ແຄ້ນທີ່ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ. ການສະສົມຄວາມກຽດຊັງຊ້ອນກັນ, ຫຼື ການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມເປັນສັດຕູດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນ

ສັດຕູຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າຕໍ່ເຈົ້າຮຸນແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນພິດຕໍ່ ຮ່າງກາຍ ແລະ ອາລົມຂອງເຈົ້າເອງອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພ ດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພທີ່ສວຍງາມ.

ບາງຄັ້ງຄາວ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະຖົມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຢູ່ຄົນດຽວ ກັບຕົວເອງ, ເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ຫຼົງໄຫຼໃນກະແສຂອງປະເພນີ ແລະ ແຟຊັ້ນ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດຂອງຕົນເອງຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ແມ່ນຊີວິດ ຂອງໂລກ. ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸຫຍັງແດ່, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ໃສ?

ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດສຳລັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຈະເອົາຕົວ ເອງອອກຈາກຄວາມກັງວົນປະຈຳວັນ ແລະ "ໜ້າທີ່" ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຮຸ້ນວາຍໃນຈິດໃຈຂອງລາວສະຫງົບລົງ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສາລະສຳຄັນຂອງມັນ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ ລາວຕ້ອງການບັນລຸ.

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າປະຈັກພະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບ ແມ່ນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ: ສຽງທີ່ບໍ່ຜິດພາດ ແລະ ບໍ່ຜິດພາດ ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າບອກເຈົ້າຄື ຕົວຕົນຂອງເຈົ້າແທ້ໆ, ໂດຍບໍ່ມີການປະດັບປະດາ ຫຼື ການປອມແປງ.

ຄິດເຖິງລົດອຳນາດຂອງພຣະເປຊູຄຣິດຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາ ເຈົ້າເອີຍ, ຂໍໂຜດອະໄພໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະ ເຮັດແນວໃດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້”

ແລະ ລອງຄິດເຖິງສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນບອກພວກເຈົ້າວ່າສິ່ງໃດທີ່ຍົກລະດັບຕໍາແໜ່ງຂອງ ຄົນເຮົາ?” ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: “ແມ່ນແລ້ວ, ໂອ້ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າ” ພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງອົດທົນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ ກົດກັນເຈົ້າ, ຮັກສາສາຍພົວພັນກັບຜູ້ທີ່ຕັດສາຍພົວພັນກັບເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ”

ການຟັງສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງເຈົ້າຈະນຳເອົາ ແສງສະຫວ່າງມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາເປັນຈິງ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ຖາມຕົວເອງວ່າ: "ມັນເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີທີ່ຂ້ອຍ ກຳລັງຊອກຫາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດບໍ່?"

ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນລົດລຸ້ນໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າຂອງລົດແບບ ດຽວກັນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຫັນເຮືອນແບບໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າ

ຂອງລົດແບບດຽວກັນ ແນວໂນ້ມແຟຊັນໃໝ່ກໍາລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ, ແລະຜູ້ຄົນກໍຢາກຊື້ແລະໃສ່ລົດແບບນັ້ນ!

ຄວາມປາຖະໜາມາຈາກໃສ? ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງຄິດ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ເຈົ້າສາມາດຈັດປະເພດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ ຂອງເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍສາມາດຈັດຮຽງພວກມັນທັງໝົດ ແລະ ຮັກສາ ໄວ້ພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມພາກພຽນອັນ ສູງສົ່ງ, ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນ ພ້ອມໆກັນ ມີເຈົ້າຢາກໄດ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະ ມີອິນຈິດວິນຍານ ຂອງເຈົ້າຢາກໄດ້ສິ່ງອື່ນ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລົດອໍານາດ, ບໍ່ສາມາດພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງຂອງໂລກນີ້ໄດ້, ແລະ ມັນ ຈະບໍ່ເຄີຍເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າໄດ້ສູນ ເສຍຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີອໍານາດ ດຽວທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຕອບ ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ຊັບສົມບັດທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນແມ່ນ ພຣະເຈົ້າ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ຈໍາເປັນບາງ ຢ່າງ, ແລະ ເຈົ້າຄວນເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດພວກມັນ. ແຕ່ໃນ ຂະນະທີ່ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນອຍໆຂອງເຈົ້າສໍາເລັດ, ຢ່າລືມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າຕໍ່ ພຣະເຈົ້າສໍາເລັດກ່ອນ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ວ່າຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ໜ້າທີ່ນັ້ນອຍໆຕ້ອງໄດ້ຮັບການສໍາເລັດກ່ອນແມ່ນພາບລວງຕາ ແລະ ການຫຼອກລວງ. ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ໃນຕອນເລີມຕົ້ນຂອງການເດີນທາງທາງ ວິນຍານຂອງຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຜັດເວລາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນັ່ງສະມາທິ ເປັນປະຈຳ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບອກຕົວເອງຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າຂ້ອຍຈະໃຊ້ ເວລາສໍາລັບມັນ. ປີທັງໝົດຜ່ານໄປແບບນີ້ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັນຍາກັບຕົວເອງ. ຂ້ອຍໄດ້ສາບານກັບ ຕົວເອງທັນທີວ່າສິ່ງທໍາອິດທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດໃນຕອນເຊົ້າຄືການອາບນ້ຳ ແລະ ຈາກນັ້ນນັ່ງສະມາທິຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ວຽກງານປະຈຳວັນມີຫຼາຍຢ່າງ ໃນເວລານັ້ນ, ແລະ ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງພວກມັນ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາສັ້ນໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກ່ອນ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ ບົດຮຽນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່: ໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ບໍ່ສໍາຄັນ.

ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຄວນເປີດປະຕູແຫ່ງນິລັນຕອນໃຫ້ແກ່ ມະນຸດຊາດ ຖ້າມະນຸດໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບໜ້າທີ່ ແລະ ການພິຈາລະ

ນາອິນໆຫຼາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງປົກທາງວິນຍານໄວ້ໃນ
ຕົວເຮົາ ແລະ ຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາຍິນໄປໃນໂລກແຫ່ງວິນຍານ ປົກ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມຄິດ
ອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈຂອງພວກ
ເຮົາສໍາລັບແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

ໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະໃຫ້
ຄວາມສໍາຄັນສູງສຸດຕໍ່ໜ້າທີ່ທາງໂລກ, ເພາະວ່າ Azrael ອາດຈະເອີ້ນ
ຈິດວິນຍານໄດ້ທຸກເວລາ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ້າທີ່, ຄໍາໝັ້ນສັນຍາ,
ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ພັນທະທັງໝົດຈະຢຸດຕິ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງຢ່າງ
ຖາວອນ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນກັບຊີວິດຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນ?

ຄົນເຮົາຄິດວ່າຕົນເອງມີຄວາມສຸກກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ, ແຕ່ແລ້ວກໍ່ສູນເສຍຄົນທີ່ຮັກຢ່າງ
ກະທັນຫັນ, ຫຼື ສູນເສຍສຸຂະພາບ ຫຼື ວຽກເຮັດງານທຳ, ແລະ ຄວາມ
ປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈກໍ່ຈະສູນຫາຍໄປ!

ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ! ຂ້ອຍຄິດ
ວ່ານາງຈະຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ, ແຕ່ທັນໃດນັ້ນຂ້ອຍກໍ່ຮູ້ວ່ານາງໄດ້ປະຖິ້ມ
ຂ້ອຍໄປຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ! ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານຄວາມຕາຍ, ແຕ່
ຄວນກຽມພ້ອມສໍາລັບມັນ.

ຊີວິດບໍ່ຄືກັບທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນມັນ ເພາະມັນບໍ່
ແນ່ນອນ, ຫຼຸດກລວງ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມ
ຫວັງທີ່ແຕກສະຫລາຍ ບໍ່ສາມາດພົບຄວາມສົມບູນແບບໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຫັນພາບທີ່ບໍ່ເປັນຈິງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນ
ສະຫວັນ ມັນເປັນຫ້ອງທົດລອງອັນສູງສົ່ງບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າທົດສອບ
ຈິດວິນຍານເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາ
ຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງ - ນັ້ນຄື, ເຮັດໃຫ້
ພຣະເຈົ້າ - ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກັບຄືນສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຕະຫລົກ, ໄພພິບັດ
ແລະ ຄວາມສຸກທຸກປະເພດ ມັນເປັນຜ້າແພທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ,
ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ມີຊີວິດຊົ່ວຂອງຮູບແບບທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ບໍ່ມີ
ສອງສິ່ງທີ່ຄືກັນທຸກປະການ ຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນແມ່ນເປັນເອກະລັກ
ແຕ່ລະຄົນມີລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແນວຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າພວກເຮົາຖືກທົດລອງຄືກັນທຸກໆ
ມື້, ພວກເຮົາຈະເມື່ອຍລ້າ ແລະ ເບືອໜ້າຍ ແມ່ນແຕ່ສະຫວັນ, ຖ້າ
ມັນຄືກັນສະເໝີ, ກໍ່ຈະສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງມັນ ພວກເຮົາຮັກ

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແນວຄວາມຄິດແບບດັ່ງ
ເດີມຂອງສະຫວັນແມ່ນຜິດໝົດ ຖ້າມັນໜ້າເບື້ອງແທ້ໆ, ໄຜ່ຟົນ ແລະ
ມະນຸດບໍ່ລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະອະທິຖານເພື່ອກັບຄືນສູ່ໂລກເພື່ອ
ບັນເທີງ ຕົນເອງ! ສະຫວັນໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີໃນທາງທີ່ໜ້າ
ຍິນດີທີ່ສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ໂລກມັກຈະໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່
ໃນລັກສະນະທີ່ໜ້າເບື້ອງ ແລະ ບໍ່ພໍໃຈ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຊີວິດຈະໜ້າເບື້ອງ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ,
ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ, ເຊື່ອວ່າບໍ່ມີວິທີອື່ນທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດ
ໄດ້. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປຽບທຽບຊີວິດນີ້ກັບຊີວິດທາງວິນຍານໄດ້, ແຕ່
ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຂອບເຂດຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມອິດ
ເມື່ອຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນໂລກນີ້.

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຊີວິດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຈິງ ມັນເປັນພຽງຄວາມ
ບັນເທີງ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກແລ້ວ ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບເງົາເກົາທີ່ຖືກນໍາມາສາຍ
ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ເຫດການເກົາຕຽວກັນກໍເກີດຂຶ້ນຊ້າອີກໃນຮູບແບບ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ເຖິງວ່າຊີວິດຈະມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຢ່າງບໍ່ມີວັນ
ສິ້ນສຸດ, ແຕ່ຫົວຂັດດຽວກັນທີ່ນໍາສະເໜີໃນຮູບເງົາໃນອະດີດກໍຖືກສາຍ
ຊ້າອີກ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ປະຫວັດສາດຊ້າອີກຕົວມັນເອງ, ແລະຜູ້ຄົນກໍ
ເປັນພຽງສິ່ງປະດິດໃນພິພິທະພັນແຫ່ງການເວລາ.

ໃຫ້ຊີວິດປ່ອຍຄວາມແປກໃຈອອກມາ, ຍອມຮັບພວກມັນດ້ວຍ
ຄວາມສຸກ, ຄວາມທ່ຽງທໍາ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
ຈາກອາລົມ, ຄືກັບວ່າກໍາລັງເບິ່ງໜັງ. ສຽງຫົວຂວັນຈາກໃຈແມ່ນ
ຢາແກ້ທີ່ດີເລີດສໍາລັບພະຍາດທັງໝົດຂອງມະນຸດ.

ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າຫາຊີວິດດ້ວຍຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມ
ສະບາຍໃຈ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູຂອງຂ້ອຍ ໃນຕອນ
ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຝຶກອົບຮົມທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃນອາລັຍຂອງ
ເພິ່ນ, ຂ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ບອບບາງ, ບໍ່
ເຄີຍຍິ້ມ ມື້ໜຶ່ງຄູຂອງຂ້ອຍສັ່ງເກດເຫັນສິ່ງນີ້ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຖ້າ
ພະເຈົ້າປະສົງ, ທຸກຢ່າງດີ! ເຈົ້າຢູ່ໃນງານສືບບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າການ
ຊອກຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການປົກປິດຄວາມກັງວົນ ແລະ ຝັ່ງຄວາມ
ໂສກເສົ້າທັງໝົດ? ຢ່າເອົາຊີວິດຢ່າງຈິງຈັງເກີນໄປ"

ລາວໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດທີ່ຈະຍົກ
ຈິດໃຈຂອງຕົນໃຫ້ສູງກວ່າສິ່ງລົບກວນ ແລະ ບັນຫາທັງໝົດໃນໂລກ
ເພື່ອວ່າລາວຈະພົບອິດສະລະພາບທີ່ສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ.

ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສົມດຸນໃນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ,
ກໍາໄລ ແລະ ການເສຍ, ໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ເພື່ອຈະ

ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ.

ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນເຖິງວ່າຈະມີເຫດການ ທັງໝົດແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເຮົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາທີ່ ຫຼອກລວງ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງເວລາ, ແຕ່ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງແລະບໍ່ ປ່ຽນແປງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແມ່ນແຕ່ ສາດສະດາ, ເມື່ອພວກເຂົາຖືກ ທໍລະມານ, ກໍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜລັກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄປຈາກພວກ ເຂົາ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນແລະເປັນ ປ້ອມປາກການທີ່ຍິງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທຸກສິ່ງ ທ່າມກາງການທົດລອງແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຈິ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແມ່ນວິຫານອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມມືດຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ມາເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ ບໍລິສຸດນັ້ນເປີເປືອນ ມັນດີເລີດແທ້ໆທີ່ຈະຢູ່ໃນສະພາບຂອງສະຕິທາງ ວິນຍານ, ມີກຽດ, ມີກຽດ, ປອດໄພ, ແລະສະຫງົບສຸກ! ຢ່າຢ້ານຫຍັງ ແລະກຽດຊັງໃຜ ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າແກ່ທຸກຄົນ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຫັນການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ, ແລະປ່ອຍໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າແມ່ນການ ປະທັບຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະອົງໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໂລກນີ້ ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊົມ ລົດຊາດຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງນີ້ ຕາບໃດທີ່ລົມແຮງຂອງຄວາມ ປາຖະໜາຍັງພັດຜ່ານໂອເອຊິສຂອງຫົວໃຈແລະສິ້ນຕົ້ນໄມ້ຂອງມັນ ຢ່າງຮຸນແຮງ.

ຄວາມປາຖະໜາຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍສະພາບແວດລ້ອມຂອງຄົນ ພວກມັນເກີດມາຈາກການຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຂອງພວກ ເຮົາ ແລະ ຖືກຈຳກັດໂດຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຮັບຮູ້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ການ ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງຊົນນະບົດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາມີ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນບາງຢ່າງ, ແຕ່ຫຼັງຈາກໄປຢ້ຽມຢາມງານວາງສະແດງ ລະດັບໂລກ ແລະ ເຫັນການວາງສະແດງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທັງໝົດ, ງານ ວາງສະແດງຂະໜາດນ້ອຍຈະສູນເສຍສະເໝີ ແລະ ຄວາມດຶງດູດໃຈ ຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສຸກ ຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດ ປຽບທຽບຄວາມສຸກນັ້ນກັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຕ່ຳກວ່າ. ຫຼັງຈາກ ນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາຈະມີລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າ . ຄວາມປາຖະໜາ

ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ຄວາມປາຖະໜາອັນໜຶ່ງຈະສຳເລັດໄດ້ໄວກວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາອີກອັນໜຶ່ງຈະເຂົ້າມາແທນທີ່. ແຕ່ເມື່ອທ່ານພົບພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງທ່ານຈະຖືກບັນລຸ. "ຈົງຊອກຫາ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ,
ແລະ ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ (ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນດີກວ່າ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າ)" ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່
ຊອກຫາຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນກ່ອນ
ແລະ ຮັບສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ອັນເອື້ອເຟືອ
ເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງ, ຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທັງໝົດຂອງລາວຈະສຳເລັດທັນທີ
ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ບາງຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ດີ!

ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນສິ່ງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນໄປຕະຫຼາດ ເຂົາເຈົ້າ
ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊື້ໂດຍສະເພາະ, ແຕ່ທັນໃດນັ້ນກໍ່ມີ
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງດຶງດູດສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ,
"ໂອ້ ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຕ້ອງຊື້ມັນ!"

ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຊື້ມັນທັນທີ, ມັນກໍ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຄິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊື້ມັນໃນ
ທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຍື່ມເງິນກໍ່ຕາມ. ເຂົາເຈົ້າມັກມັນ
ໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ຄ່ອຍໆມີສະເໜ່ຂອງມັນກໍ່ຈາກຫາຍໄປ ແລະ ຄວາມ
ສຸກຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງມັນຫຼຸດລົງ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງປາຖະໜາ
ສິ່ງອື່ນ, ແລະອື່ນໆ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາພົບກັບຄືນທີ່ເວົ້າວ່າ: "ໂອ້, ຖ້າຂ້ອຍມີເງິນ
ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ (ຫຼື ລົດຮຸ້ນພິເສດ ຫຼື ສະລອຍນ້ຳ ຫຼື ຫຼື)" ແລະ
ທັນທີທີ່ຄວາມປາຖະໜານັ້ນສຳເລັດ, ຄວາມປາຖະໜາໃໝ່ກໍ່
ເກີດຂຶ້ນ.

ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ສົມບູນແບບໂດຍ
ທຳມະຊາດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່
ສົມບູນໃຫ້ກັບເຈົ້າຂອງຂອງມັນ

ໂລກຈະພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າຈາກການຈື່ໄວ້ວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ມີຄຸນຄ່າແທ້ໆພຽງຢ່າງດຽວຄືການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ແຕ່
ເຈົ້າຕ້ອງເຕືອນຕົນເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ທຸກໆມື້ ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕັດສິນ
ໃຈເຊົາສູບຢາ, ຢຸດກິນຫຼາຍເກີນໄປ, ຢຸດຕົວະ, ຫຼືຢຸດໂກງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຕ້ອງຕັ້ງໃຈໃນການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ລັງເລໃຈ. ສະພາບ

ແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ດີເຮັດໃຫ້ຄວາມຖີ່ໃຈອ່ອນແອລົງ, ສ້າງຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃນຄົນ. ມັນເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດອອກຈາກ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກັບ
ໂຈນເຊືອວ່າມັນເປັນວິທີດຽວທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ. ແຕ່ການຄົບຫາກັບຄົນດີ
ນຳພາຈິດໃຈໄປສູ່ສິ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດລ້ລວງຄົນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດນີ້ມີການ
ປ່ຽນແປງ ແລະ ຜັນຜວນ. ແຕ່ການພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຫຼື ການ
ສຶກສາ ແລະ ການສະຫ້ອນເຖິງຫົວຂໍ້ທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ລົບສຸດຈະເປັນ
ແຫຼ່ງແຮງບັນດານໃຈ, ພາຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງຂ້າມ
ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາໄປສູ່ຝັ່ງ
ສະຫວັນບ່ອນທີ່ "ບໍ່ມີຄວາມອິດເມືອຍຈະແຕະຕ້ອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໄລ່ອອກຈາກນັ້ນ".

(ການພັກຜ່ອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຮັດ
ວຽກໜັກ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆໃນການຊອກ
ຫາຄວາມຈິງກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວ)

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ເວລາຈະມາເຖິງ
ເມື່ອຄວາມຄິດນັ້ນກາຍເປັນໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສິ້ນຄອນ ຈົນບໍ່ມີ ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼື ອາລົມໃດໆທີ່ສາມາດຫັນເຫ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ ມັນບໍ່ແປກບໍ່ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່
ດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງ
ພຣະອົງຕະຫຼອດເວລາ, ແລະ ຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່
ບໍ່ມີການໂຈມຕີຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ທັງຄວາມຕາຍ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດ
ສາມາດລັກເອົາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງເຈົ້າໄດ້? (ຜູ້ທີ່ເຊືອ ແລະ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບຄວາມສະຫງົບໃນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບ
ຄວາມສະຫງົບ)

ເມື່ອເຈົ້າມີພູມຕ້ານທານຕໍ່ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກນິລັນດອນ

ຊີວິດແມ່ນແປກປະຫຼາດແທ້ໆ, ເພາະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີການ
ປ່ຽນແປງ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຍຶດເຮືອແຫ່ງຄວາມສຸກໄວ້ເທິງດິນ
ຊາຍທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຊີວິດນີ້ ເວລາຂອງພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນປັດຈຸບັນຈະຫາຍໄປໃນມື້ໜຶ່ງ ການປ່ຽນແປງ
ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນທຳຮ້າຍເຈົ້າ ແລະເມື່ອ
ມັນທຳຮ້າຍເຈົ້າ, ຄວາມຮຸ່ນຮາຍພາຍໃນທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນຂໍ້ຄວາມ

ເຖິງເຈົ້າທີ່ຈະບໍ່ຖືກຄອບງໍາໂດຍຄວາມປາຖະໜາ ເມື່ອເຈົ້າປອດໄພໃນ
ວິນຍານແຫ່ງສະຫວັນ, ເຈົ້າເພີດເພີນກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມຜູກພັນ ຫຼື ການເພິງພາອາໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ການພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ຮູ້ຈັກພຣະອົງແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນຫວັງ; ຖ້າບໍ່
ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈະເປັນຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຮ້າຍແຮງ, ທໍາລາຍຄວາມຫວັງ
ໃນທາງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ.

ເມື່ອຂ້ອຍກັບຄືນໄປປະເທດອິນເດຍໃນປີ 1935, ຂ້ອຍຫວັງວ່າ
ຈະໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຮັກຕອນຍັງນ້ອຍ, ແຕ່ເມື່ອ
ມາຮອດ, ຂ້ອຍພົບວ່າທຸກຢ່າງໄດ້ປ່ຽນໄປ. ຂັນຕອນຂອງຊີວິດໄດ້ຖືກຈັດ
ລຽງໃໝ່ໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງ. ຄວາມຜິດຫວັງແລະຄວາມຕຶກໃຈທີ່ສຸດ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນເກົ່າຂອງຂ້ອຍໃນ Aykapur,
ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຫຼິ້ນແລະເບິ່ງນົກ. ຍັງມີພຽງຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່
ຍັງເຫຼືອຢູ່. ຊີວິດກໍ່ຄືແນວນັ້ນ! ສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍແລະຮັກແພງໄດ້ຫາຍໄປ
ຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຮົາເທື່ອລະຄັ້ງ. ຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ທຸກ
ຢ່າງເພື່ອເບິ່ງເຮືອນຂອງພວກເຮົາຄືກັບຕອນຍັງນ້ອຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ
ເຮືອນໃນພາບນິມິດ, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາລອຍນ້ຳຢູ່ໃນສະລອຍນ້ຳ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນໄປຊັນເທິງ, ນອນຢູ່ເທິງຕຽງ, ແລະກິນໝາກ
ມ່ວງ, ຄືກັບທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຮັດຫຼາຍປີກ່ອນ.

ໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບ ແລະ
ກວດກາຢ່າງລະອຽດ, ຈັດຮຽງໃຫ້ດີ, ແລະ ຮັກສາໄວ້ແຕ່ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່
ບໍ່ສາມາດຂັດຂວາງຄວາມປາຖະໜາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບພຣະເຈົ້າ
ໄດ້.

ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ ແລະ ລຸກໄໝ້, ແລະ ຕ້ອງບໍ່
ປ່ອຍໃຫ້ຈາງຫາຍໄປ ຫຼື ຫາຍໄປ ມະນຸດຢູ່ພາຍໃຕ້ພາບລວງຕາອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ເມື່ອລາວຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງ
ໂລກຂອງລາວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ລາວ ລອງນົກ
ພາບເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງຢູ່ສະເໝີໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຍອມຮັບຄໍາ
ຮ້ອງຂໍຂອງລາວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍ່ບໍ່ຖາມກ່ຽວກັບຄໍາຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ
ຫຼື ຄິດເຖິງຄໍາຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ. ນັ້ນແມ່ນຄວາມບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ການ
ປະຕິເສດຄວາມເມດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃນນັ້ນມີບົດຮຽນສໍາລັບຜູ້
ທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງ.

ເມື່ອໜັງສືແຫ່ງຊີວິດນີ້ຖືກນໍາໃຊ້, ຄົນເຮົາຈະຖືກນໍາມາຄຽງຄູ່ກັບ
ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງການດໍາລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກ

ນິເທົານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນເຮົາສະເໝີ, ອ້ອນວອນພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍລືມພຣະອົງ ຖ້າຄົນເຮົາເປັນ ຫ່ວງເປັນໄຍກ່ຽວກັບອະນາຄົດທາງວິນຍານຂອງຄົນເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ. ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃນການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າ ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໄດ້ຮັບການບັນລຸຜົນໃນວິທີທີ່ລຶກລັບ. ແຕ່ ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ. ພຣະອົງມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອເຜືອ ແຜ່ ແລະ ໄດ້ປະທານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະ ພົບພຣະອົງເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ພໍໃຈກັບຂອງຂວັນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຫັນ ໄປຫາຜູ້ໃຫ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງຕາບໃດທີ່ພວກ ເຮົາຈິງໃຈໃນການສະແຫວງຫາ, ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງຈັງທີ່ຈະ ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ ພຣະອົງ.

ອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຄົນເຮົາປະເຊີນຢູ່ຄືຕົວເອງ ເມື່ອພວກເຂົາ ພະຍາຍາມນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ພິຈາລະນາເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄວາມ ຄິດທາງໂລກກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລົບກວນ ແລະ ກິດຂວາງພວກເຂົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມຄິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະມີສະຫວັນທີ່ ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ, ໃນສະຫວັນ ຫຼື ນະລົກ, ຄວາມສຸກອັນ ສູງສຸດນັ້ນຈະມາພ້ອມກັບພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຖອກເທ ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ຂໍພຣະອົງດ້ວຍພາສາ ຂອງຫົວໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະສຽງກະຊິບຂອງ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຮົາ ແລະ ຕອບ ພວກເຮົາ. ແຕ່ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງອະທິຖານເຄິ່ງໆໃຈ ແລະ ໃນເວລາ ດຽວກັນຄິດເຖິງສິ່ງອື່ນ - ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມກັງວົນຕົ້ນຕໍ ຂອງຄົນນັ້ນ - ພຣະອົງຈະບໍ່ຕອບ.

ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງມີພຣະເຈົ້າ ເວລາແມ່ນດຽວນີ້ ພວກ ເຮົາບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ, ເພາະພາບລວງຕາມີພະລັງຫຼາຍເກີນໄປ ຊີວິດຜ່ານ ໄປໄວ, ແລະມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອາຍທີ່ຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ຮູ້ ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ພວກເຮົາຄວນຄິດໄຕ່ຕອງທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາມີ ເວລາຫວ່າງ ເຖິງ ແມ່ນວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໃນ ເບື້ອງຕົ້ນ, ຢ່າໝົດຫວັງໃນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຈົງສືບຕໍ່

ອ້ອນວອນ ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຫຼັກຖານ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການ ອະທິຖານ ແຕ່ການຕອບສະໜອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມ, ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສໍາຄັນໄດ້ມາໂດຍປາດສະຈາກຄວາມ ພະຍາຍາມ. ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມ ລືກລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນີ້ເປັນທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ສິ່ງລົບກວນອື່ນໆຈະພະຍາຍາມທໍາລາຍຄວາມ ພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ ແລະ ອ່ອນແອຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ ຢາກມີຄວາມສຸກ, ໃຫ້ຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາເພື່ອຄວາມສຸກທາງໂລກສ້າງແຮງດຶງດູດແມ່ ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດຄົນເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້, ຊີວິດຫຼັງຈາກຊີວິດ ການກັບຄືນສູ່ ເນື້ອໜັງກາຍເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບຄວາມປາຖະໜາຂອງ ເຂົາເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸ ຄວາມປາຖະໜາໃດໆ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຄິດເຖິງມັນ, ແລະມັນກໍ່ປະກົດຕົວຕໍ່ ໜ້າເຂົາເຈົ້າ ແມ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດ ຂອງເພິ່ນ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນເພິ່ນ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາສູງສຸດ ພຣະອົງຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາເພື່ອສະແດງ ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາເມື່ອພວກ ເຮົາໃຫ້ພຣະອົງເປັນອັນດັບທໍາອິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນເຈົ້າ ຂອງຊີວິດ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນກວ່າ ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະຖາປະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງໃນຊີວິດຂອງ ເຮົາ ພຣະອົງຈະປະທານທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາ ແລະ ຈະ ທົດສອບເຮົາ.

ການທົດລອງ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໃນເສັ້ນທາງວິນຍານມີຫຼາຍ ຢ່າງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານການທົດລອງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮົາຊະນະອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງກ່າວວ່າ: “ໂອ້ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ ບັນລຸຄວາມປາດຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຫົວໃຈ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ

ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ສ້າງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງ ພຣະອົງ”

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຈາກຄໍາເວົ້າຂອງຄູບາ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຜູ້ຄົນຈົມກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການຍອມສະລະບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນ
ຊີວິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວເຂົາເຈົ້າຍອມສະລະສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າ
ຫຼາຍຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ, ແລະບາງຄັ້ງ
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເສຍສະລະຕົນເອງເພື່ອເງິນ, ເຊິ່ງມັນອາດຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍ
.ແລະການສູນເສຍ

ຈົງມອບຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້
ກາຍເປັນຄືກັບທ່ານອງທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສວຍງາມ

ຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າເຂົ້າຂ້າງໃນຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ອານາຈັກອັນກວ້າງ
ໃຫຍ່ໄພສານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຈົ້າ

ໃນເຮືອແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ເຈົ້າສາມາດລ່ອງເຮືອໄປສູ່ໂລກທີ່ເກີນ
ຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາ ບ່ອນທີ່ນ້ຳພຸອັນສູງສົ່ງໄຫຼອອກມາໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຈາກ
.ຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ, ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ອນແອ ຫຼື ເຂັ້ມແຂງ, ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ມີ
ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຊີວະຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຮັງມີ ຫຼື ທຸກຍາກ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງ
.ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວາມຮັງມີອາດຈະຖືກເອົາໄປຈາກບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ຫຼື ພວກເຂົາອາດຈະຖືກ
ເອົາໄປຈາກມັນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາ
ມັນໄປນຳພວກເຂົາໄດ້. ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນຢູ່ທີ່ການໃຊ້ຈ່າຍມັນໃນການ
ກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໃນການນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນ
.ທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຄົນເຮົາພໍໃຈ

ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົນເອງ, ລືມ ຫຼື
ບໍ່ສົນໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວມສະແຫວງຫາ

ຄວາມທຸກຍາກທີ່ມີໜຶ່ງຈະເປັນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມ
ຮັ່ງມີຂອງເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທຳທີ່ດີ ບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງມາສູ່ຕົນເອງໃນພາຍຫຼັງຄວາມຕາຍ ແຕ່ເກີດມາທຸກຍາກ, ດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກຂອງຄົນຮັ່ງມີ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ ຈະດຶງດູດຄວາມດີ ແລະ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສກໍຕາມ

ເມື່ອທ່ານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ທ່ານຈະພົບວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖົມທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງການ
ຫຍັງເລີຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະຊົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄ້າຊຸ້ໂດຍກົງ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຈິດໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ກິດຈະກຳ
ຂອງພວກເຮົາທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກ
ພຣະອົງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍກົງຈາກພຣະອົງ ແລະ ພວກ
ເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນໝົດຮຽວກັບຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
.ພຣະອົງ

ການຝຶກສະມາທິໃຫ້ຫຼັກຖານເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄືນແຫ່ງ
ຄວາມຮູ້ສຶກຖືກກຳຈັດອອກຈາກໜອງນ້ຳຂອງຈິດໃຈ, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຈະ
ເກີດຂຶ້ນຈາກຈິດວິນຍານ ຄວາມສຸກນີ້ມີຢູ່ແລ້ວພາຍໃນຈິດວິນຍານ, ແຕ່ມັນຖືກ
.ປົກປິດໄວ້

ໄອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອເຮັດສຳເລັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະກ້າວໄປສູ່
ຜົນສຳເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸທັງໝົດຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດ,
ແຕ່ມັນກໍພຽງແຕ່ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສົມບູນ - ແລະໂດຍການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະຄືນພົບອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ
.ແລະ ແລ່ນຢູ່ໃນສວນ ແລະ ຫຼັງຫຍ້າຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງຈິດວິນຍານ
ເຮືອນ: ຈະຕຸລັດໄຊຊະນະ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຊ້ເວລາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄລ່ຕາມຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນໜຶ່ງແລ້ວ
ອັນໜຶ່ງອີກ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ຄົນເຮົາຄວນດຳລົງ
ຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ເຂົ້າຫາຊີວິດດ້ວຍຄວາມສະບາຍໃຈ. ເປັນການດີທີ່ຄົນ
ເຮົາຄວນໃຊ້ເວລາຢູ່ຄົນດຽວ, ຄິດເຖິງການກະທຳຂອງຕົນເອງເປັນບາງຄັ້ງຄາວ,
ແລະ ຝຶກຝົນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ເຊິ່ງນຳມາເຊິ່ງການປົນປົງ, ການຟື້ນຟູ
.ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃໝ່

ຖ້າມີສິ່ງລົບກວນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ມີສິ່ງກະຕຸ້ນອື່ນໆໂຈມຕີຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ເສັ້ນປະສາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ

ຈະຖືກເສຍໄປ, ແລະ ຈິດວິນຍານຈະຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ທຸກທໍລະມານ.
ນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາ ບໍ່ຄວນກັງວົນຫຼາຍເກີນໄປກັບການແກ້ໄຂຄົນອື່ນ; ແທນທີ່
ຈະ, ຄົນເຮົາຄວນແກ້ໄຂຕົນເອງກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຄົນອື່ນ
ໃຫ້ຮູ້ວ່າບ້ານຄືສະໜາມຮີບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຄົນທີ່ເປັນນາງຝ້າຢູ່ໃນບ້ານກໍ
ຈະເປັນນາງຝ້າຢູ່ທຸກບ່ອນ

ຄວາມອ່ອນຫວານຂອງສຽງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ແນະນຳໂດຍ
ພຶດຕິກຳທີ່ສູງສົ່ງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍກວ່າໃນບ້ານເຮືອນຫຼາຍກວ່າ
ບ່ອນອື່ນ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມມືດບໍ່ສາມາດຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງໄດ້,
ຄວາມມືດຂອງພະຍາດກໍຕ້ອງຫາຍໄປເຊັ່ນກັນ ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ
ສ່ອງແສງໃນຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້
ເມື່ອຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະປົນປົງ, ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານ
ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ມີບັນຫາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສິ້ນຫວັງ, ໂດຍສົມມຸດວ່າພຣະເຈົ້າ
ຈະບໍ່ຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານແຕ່ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າ ເພື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າແລ້ວຫຼືບໍ່
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຟັງເພງທີ່ອອກອາກາດຜ່ານທາງອາກາດ
ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງຮັບສັນຍານທີ່ມີບັນຫາໄດ້, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສັນ
ສະເທີອນຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ປັນຍາທີ່ອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ດ້ວຍອຸປະກອນທາງຈິດທີ່ເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ກັງວົນ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສົງໄສ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທຸກປະເພດ
ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ໃນຍາມທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຍາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ
ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນຍາມມືດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ໃນທຸກ
ສະຖານະການ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ຕໍ່ມື້ແຫ່ງ
ຄວາມຜາສຸກ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ຊ່ວຍພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປີດຕາແຫ່ງສັດທາ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງປົນປົງພະຍາດ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກ
ທັງໝົດ

ຂ້ອຍເປັນນາຍເຮືອຂອງເຮືອແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ດີ, ຄວາມຖີ່ໃຈທີ່ດີຂອງ
ຂ້ອຍ, ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ມີປະໂຫຍດຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະ
ຄວບຄຸມເຮືອແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ກັບດາວເຄາະແຫ່ງສັນຕິພາບ
ທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ
ຂ້ອຍຈະໃຊ້ທັກສະການຄິດສ້າງສັນຂອງຂ້ອຍເພື່ອປັນລູຜົນສຳເລັດໃນທຸກ
ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຂ້ອຍ ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມຊ່ວຍຕົວເອງ

ມີນິ້ຂ້ອຍຈະໄຖ່ສວນແຫ່ງຊີວິດດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ ແລະ ຫວ່ານ
ມັນດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກ ຂ້ອຍຈະ
ຫົດນ້ຳເມັດພັນດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າ
ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະຜູ້ມີອຳນາດທີ່ຈະປະທານຜົນລະປູກທີ່ຍຸດຕິທຳໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກຕາມທີ່ຄາດໄວ້, ຂ້ອຍຈະຍັງຄົງ
ຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈທີ່ມາຈາກ
.ການພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ

ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍສາມາດພະຍາຍາມຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ

ຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂ້ອຍຈະຂອບ
ພຣະຄຸນພຣະອົງເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຫົວໃຈ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມເຮັດພຽງແຕ່ການກະທຳທີ່ສູງສົ່ງແລະມີຄ່າຄວນ,
.ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂລກກຳລັງເຕັມໄປດ້ວຍພາຍຸທາງທຳມະຊາດ ແລະ ພາຍຸຂອງມະນຸດ, ແລະ

ພຣະເຈົ້າເປັນໂລ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນບ່ອນຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພຈາກພາຍຸ, ພະຍຸ
ເຮືອເຄນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກນີ້. ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ, ກໍບໍ່ມີຄວາມ
ຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມໂສກເສົ້າ ຜູ້ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ພູມໃຈໃນ
ການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ຂອງເຫດການຕ່າງໆ, ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່
ກັບລາວ, ປົກປ້ອງລາວຈາກອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມລາວເລີຍເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະເປັນເວລາດຽວ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຈຶ່ງຫາຍໄປຈາກຫົວໃຈຂອງລາວ
.ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ, ເປັນການປົກປ້ອງທີ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໄດ້

ການບໍ່ຢ້ານກົວໝາຍເຖິງການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີສັດທາໃນຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເມດຕາ,
.ຄວາມຮັກ ແລະ ການປະກົດຕົວຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງພຣະອົງ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້
ຈິດໃຈມືວໝອງ, ແລະເຮັດໃຫ້ຈັງຫວະທຳມະຊາດຂອງຫົວໃຈບົກຜ່ອງ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍ
ແລະ ການເຈັບປ່ວຍທາງຈິດໃຈ. ແທນທີ່ຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມກັງວົນ ແລະ
ການກັກຂັງທາງຈິດໃຈ, ບຸກຄົນຄວນຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າລາວປອດໄພໃນການ
ປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເຫັນທຸກຢ່າງ, ຜູ້ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ປອດໄພໃນປ້ອມປາ
ການທີ່ແຂງແຮງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ການ
.ຄູ່ແລຂອງພຣະອົງ

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນປ່າອາຟຣິກາ, ໃນສະໜາມຮົບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບ

ປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມລືໄພ
ໃນພຣະອົງ ບໍ່ມີວິທີການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່ານີ້ ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາ
ຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍມີສັດທາ
ຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍລະມັດ
ລະວັງ ຫຼື ກະທຳທີ່ບໍ່ສະຫຼາດໃນເວລາທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແທນ
ທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຢືນຢັນກັບຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທີງນັ້ນ
ທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ທົດລອງໄດ້ ຖ້າຄົນເຮົາ
.ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ, ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກ

ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕົກລົງມາຄືກັບຫົມະຖະຫຼົມ, ເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້
ພວກມັນມາທຳລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ ຫຼື ປັດບັງວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນ ແລະ
ວິທີການທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ມີເຫດຜົນຂອງເຮົາ, ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາ
ສັດທາຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຜິດທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດຂອງເຮົາ,
ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາທາງອອກ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ເຮົາ
ຈະພົບມັນ ໃນທີ່ສຸດ, ສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າລິດອຳນາດ ແລະ ການ
ອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ. ຜູ້
ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ແທນທີ່ຈະ
ພະຍາຍາມເຈາະເຂົ້າໄປໃນຜ້າມ່ານດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ຈະພົບວ່າປະຕູໄດ້ເປີດໄວ້ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ - ປະຕູທີ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອເຄາະປະຕູ

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍສະດຸດລົມ
ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນຳພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່
ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະເຈົ້າເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ
ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ,
ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນຳພາ, ແລະ ເປັນດາວນຳພາສຳລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
.ທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີນຳ
ແລະ ທົດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການໄຕ່ຕອງທາງຈິດໃຈ ແລະ ການໄຕ່ຕອງທາງ
ວິນຍານ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ, ພວກເຂົາ
ຈະກາຍເປັນຄືກັບເຄື່ອງບັນທຶກທີ່ຍ່າງໄປມາ, ເວົ້າສຸພາສິດ ແລະ ປະໂຫຍກທີ່ສູງ
ສົ່ງຊ້າໆ, ແລະ ຄົນອື່ນຖືວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ ແລະ ມີຄວາມຮູ້. ແຕ່ຄວາມ
ຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງໂດຍກົງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້
ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງວິນຍານ. ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ຫຼື ຄວາມຮູ້
ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາແບບນີ້ເຮັດໃຫ້ "ຕົນເອງ" ຖືກຜູກມັດກັບຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ເຊິ່ງຕົວມັນເອງຖືກຈຳກັດໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍະພາບ. ຄວາມຮູ້
ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ຄວນແນະນຳໃຫ້ບໍ່ເສຍ
ເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ,
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຫຼົງຫາງຢູ່ໃນປ່າທາງປັນຍາທີ່ໝາແໜ້ນ, ບໍ່
.ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

ຂະບວນການນີ້ຈະບໍ່ນຳໄປສູ່ການຮູ້ຄວາມຈິງ ເພາະວ່າຄວາມຈິງຢູ່ເໜືອ
ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ ຫຼາຍຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມວິທີການນີ້
.ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເພື່ອຫາເງິນ
ແລະ ຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກດຶງດູດເຂົ້າສູ່ໂລກວັດຖຸ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສັບສົນທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນສະຫຼາດຈິງເວົ້າວ່າບຸກຄົນບໍ່
ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ການສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຢ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນ
ຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້
ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຄວນໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງ
ສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງ
ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າພັດທະນາຄວາມ
ເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ພາຍໃນຕົນເອງ ແລະ ຍືນຢັນຄວາມຈິງທາງວິນຍານທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າຄຸມທີ່
.ໝາແໜ້ນຂອງວັດຖຸນິຍົມ. ສະພາບນີ້ເອີ້ນວ່າການພິຈາລະນາຈິດວິນຍານ

ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງມາກ່ອນ
ໃນຊີວິດຂອງເຮົາສະເໝີ ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕທາງ
ວິນຍານແມ່ນການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ຈິງໃຈກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຊິ່ງຜ່ານທາງນັ້ນ

ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນການປ່ຽນແປງທີ່ດີເລີດ ແລະ ໃນທາງບວກ ເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມ
.ປະທັບໃຈເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຢາກເບິ່ງງານສະແດງ, ຫຼື ຊື້ເສື້ອຜ້າໃໝ່ ຫຼື ລົດໃໝ່, ມັນບໍ່
ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮຸ່ນວາຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ?
ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ວິທີການບັນລຸ ຫຼື ໄດ້ຮັບມັນ? ລາວຈະບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນ
ກວ່າລາວຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວ, ແລະ ລາວຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງ
.ບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄວນຈະມີວິໄນກັບການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ນ້ອຍກວ່າທັງໝົດຈະຖືກປ່ຽນໄປສູ່ຄວາມ
ປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສື່ສານກັບພຣະອົງ

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊົບບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊົບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ

ສຽງຮ້ອງຂອງຈິດວິນຍານຈະສຳຜັດຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຄຳຕອບ
.ຈະມາ, ນຳເອົາຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມານຳ

ການເວົ້າຈາດ້ວຍສະຕິປັນຍາຈະພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ ຈົນກວ່າທ່ານຈະມີ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນພຽງແຕ່ການຄິດ
ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍ
ຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ສູງສຸດ

ຜົນສຳເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກຳລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

ຄວາມລັບຂອງການເຕີບໂຕ

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້

ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່ລະລາຍແຮ່
ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກກ້າທີ່ສວຍງາມ, ແຂງແຮງ, ແລະ ຄ່ອງແຄ້ວ.
ປັນຍາທີ່ພວກເຮົາຫລໍ່ຫລອມຜ່ານແປວໄຟທີ່ຮ້ອນແຮງຂອງປະສົບການແມ່ນໜ້າ
ອັດສະຈັນແທ້ໆ. ຊີວິດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍລິສຸດ, ປ່ຽນລັກສະນະພື້ນຖານຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນອົງປະກອບທີ່ມີຄ່າ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດພອຍ, ແຂງແຮງຄືກັບເຫຼັກກ້າ, ແຕ່ມີຄວາມ
ຍືດຫຍຸ່ນແລະຍືດຢຸ່ນ, ງ່ໍໄດ້ໂດຍບໍ່ແຕກຫັກພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມ
.ທຸກຍາກລຳບາກ

ເມື່ອເຮົາເຫັນໃບໜ້າທີ່ປິດເປືອນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຮອຍແປ້ວຈາກ
ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຮົາຢາກກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເອງ - ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິ່ງໃດ
ນອກຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈທີ່ຝັງເລິກທີ່ປິດບັງຮູບພາບ
ອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນເຮົາ, ຄືກັນກັບຂີ້ເທົາທີ່ຖິ້ມກະຈົກ. ການກະທຳທີ່
ເຈັບປວດຂອງຄົນອື່ນຄວນປຸກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປັບປຸງພຶດຕິກຳຂອງຕົນເອງ
ແລະ ຄວບຄຸມຕົນເອງໃນຕົວເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຄວາມຢາກທີ່
.ບໍ່ຄວບຄຸມຂອງເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເປັນທາດຂອງພວກມັນ

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສຳລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນແລະຄວາມ
ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວແລະ
ສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ອ່ອນໄຫວໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການ
ຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ. ນີ້ແມ່ນຍ້ອນ
ວ່າກະແສນ້ຳນັ້ນເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ໄຫຼຢູ່ສະເໝີແລະເຂົ້າເຖິງ
ຈິດວິນຍານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ສາມາດຖ່າຍທອດກະແສຄວາມສຸກນີ້ໄປສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາຄວາມ
.ສະຫງົບ

ທຸກໆມື້, ຄົນເຮົາເບິ່ງໃນກະຈົກເພື່ອເບິ່ງໃບໜ້າຂອງຕົນເອງ ເພາະຢາກ
ປະກົດຕົວໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງດີທີ່ສຸດ ແລ້ວມັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຢືນຢູ່
ກັບຕົວເອງທຸກໆມື້ ແລະ ແນມເບິ່ງກະຈົກແຫ່ງການວິເຄາະພາຍໃນ ເພື່ອຄົ້ນພົບ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ພື້ນຜິວທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ! ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈພາຍນອກແມ່ນ
ມາຈາກຕົວຕົນພາຍໃນ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາທຳລາຍກະຈົກແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່
ບໍລິສຸດໄດ້ຄືກັບການປິດເປືອນທາງຈິດໃຈເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ,

ຄວາມອິດສາ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ. ຜູ້ໃດທີ່ພະຍາຍາມປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກ
ສານປະກອບເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານ, ຈະອະນຸຍາດ
.ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມງາມພາຍໃນສ່ອງແສງອອກມາຈາກພາຍໃນ

ຜ່ານການວິເຄາະ, ພວກເຮົາຄືນພົບວ່າບັນຫາຂອງມະນຸດມີສາມຢ່າງຄື: ມີ
ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທີ່ໂຈມຕີຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ, ບັນຫາອື່ນໆທີ່
.ໂຈມຕີຈິດໃຈ, ແລະ ປະເພດທີ່ສາມທີ່ກົດຂວາງເສັ້ນທາງຂອງຈິດວິນຍານ

ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ຮ່າງກາຍປະເຊີນ. ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພວກມັນບຸກລຸກຈິດໃຈຜ່ານຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ໂກດແຄ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກກົດຂີ່, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມກຽດຊັງ,
ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມຮຸນວາຍທາງປະສາດທີ່ຮ້ອນແຮງ, ແລະ
ມະເຮັງທາງຈິດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດເປັນອຳນາດ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພະຍາດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດແມ່ນພະຍາດຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງສະແດງ
ອອກໃນຄວາມໂງ່າຈ້າ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດທີ່ພະຍາດອື່ນໆທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່
.ລາມອອກມາ

ໃນໂລກນີ້ມີຄວາມດີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວ

ເມື່ອມີຄວາມສົງໄສເຂົ້າມາ, ພວກເຮົາຄວນຈື່ຈຳຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາເປັນມະນຸດ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພະລັງ
ພິເສດໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມ
ເຖົ້າແກ່, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະຄວາມໂສກເສົ້າ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດສິ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອດູແລຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍອມ
.ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຝັງຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມໂງ່າຈ້າ

ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄົນທັງໝົດ

ຄວາມດີມີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອຳນາດ
ສູງສຸດ ແຕ່ເມື່ອຄວາມຊົ່ວເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີ
.ອຳນາດທີ່ຈະຄວບຄຸມມັນ ຫຼື ຫຼີກໜີຈາກມັນໄດ້

ພາຍຸແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມັກຈະພັດມາ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເອົາຊະນະ
.ຜົນກະທົບຂອງມັນ ແລະ ເອົາຊະນະມັນໄດ້

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຊີວິດເພື່ອຖືກທຳລາຍໂດຍມັນ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີ
.ຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນນິລັນຕອນ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງຈິດຄວາມຈິງນີ້

ຖ້າບໍ່ມີອິດສະລະພາບໃນການຄິດ, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສາມາດສະແດງອອກເຖິງ

ຕົນເອງໄດ້ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ລົບຖ້ວນ, ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ, ແລະ ເປັນ
ທຳມະຊາດ. ຈິງຈິໄວ້ວ່າເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໂດຍຜົນຖານແລ້ວ. ພະລັງຂອງ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນອິດສະລະພາບສະເໝີ

ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະສ້າງກຳຕິໃຫ້ແກ່

ທ່ານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຢາກປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ຢາກພະຍາຍາມ, ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈິງລົ້ມລະລາຍເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະເຊີນ
.ກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໄດ້

ການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຕົນເອງພໍໃຈບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ, ເພາະວ່າ

ມະນຸດຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ, ແລະດັ່ງນັ້ນການກະທຳ
ຂອງພວກເຂົາຈິງບໍ່ສາມາດເອີ້ນວ່າອິດສະລະພາບໄດ້ເລີຍ. ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້

ຈິງໝາຍເຖິງການເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ນຳພາໂດຍປັນຍາ. ບຸກຄົນ
ສາມາດຄວບຄຸມຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຈະ

ຕິດຕາມພວກມັນຢ່າງໜັກແໜ້ນບໍ່ໄດ້, ຖ້າພວກເຂົາກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ. ຖ້າທ່ານ

ດຳເນີນການກະທຳຂອງທ່ານດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ກຳລັງຂອງການ
ກະທຳທີ່ຜິດໃນອະດີດຂອງທ່ານຈະອ່ອນແອລົງ ແລະ ນິໄສທີ່ເກີດຈາກການກະທຳ
.ທີ່ດີຂອງທ່ານຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ພວກເຮົາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂາດຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່

ຍຶດໝັ້ນກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເມື່ອບາງສິ່ງບາງຢ່າງເຂົ້າມາຄອບຄອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະສູນເສຍສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ ເຊັ່ນດຽວກັບ

ທີ່ຄົນຕາເວັນອອກຖືກເປັນທາດຂອງອິດຄອງປະເພນີບູຮານ, ຄົນຕາເວັນຕົກກໍຖືກ
ເປັນທາດຂອງອິດຄອງປະເພນີສະໄໝໃໝ່ເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາສ້າງຈຸດໝາຍ

.ປາຍທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຖືກຜູກມັດໂດຍມັນ

ເປັນຫຍັງເດັກຄົນໜຶ່ງຈິ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນຂະນະທີ່ອີກຄົນ

ໜຶ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ດີ? ແຕ່ລະຄົນໄດ້ໃຊ້ອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ດຳລົງຊີວິດໃນແບບໃດໜຶ່ງ ໃນອະດີດ (ໃນຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງນຳ

.ເອົາສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນມາສູ່ຕົນເອງໃນຊີວິດນີ້

ບໍ່ມີອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່

ສະເໝີ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ,
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອເຮົາມີຄວາມສຳພັນ

ກັບພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງ
.ເຮັດ, ໄດ້ທຸກເວລາ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນຂອງພຣະອົງ

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບສານຸສິດ

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມຄູ Paramhansa ເພື່ອໃຫ້ຄໍາແນະນໍາໃນການ
ພັດທະນາຕົນເອງ, ລາວເວົ້າວ່າ: ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ
.ການຮັກຄົນອື່ນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຖ້າເຈົ້າຄາດຫວັງຈາກຄົນອື່ນ ຈົ່ງຈົງຮັກພັກດີ ແລະ ຊິສັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊິສັດຕໍ່ເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນກະທໍາການທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ມີເລ່ນຊຽມ,
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ການຫຼອກລວງຊົມເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະ ຢ່າ
.ກະທໍາໃນທາງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນອົກເຫັນໃຈເຈົ້າ, ໃຫ້ເລີ່ມສະແດງຄວາມເຫັນ
.ອົກເຫັນໃຈຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຄົນອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນນັບຖືເຈົ້າ ເຈົ້າຕ້ອງສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ທັງຜູ້
ນ້ອຍແລະຜູ້ເຖົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກຄົນອື່ນ ເຈົ້າຕ້ອງດໍາລົງຊີວິດທີ່
ປອງດອງກັນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາ, ຈົ່ງເປັນຄົນທາງ
ວິນຍານ ແລະ ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດ
.ເພິ່ງພາອາໄສເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າໄດ້

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນສະແດງອອກ ໜຶ່ງໃນ
ຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຄືການສະແດງມັ້ນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າກ່ອນ, ແລະເຈົ້າຈະພົບວ່າ
.ຄົນອື່ນຈະມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ເຈົ້າໃນແບບດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານສາມາດລະບຸຂົງເຂດຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ຕ້ອງການການ
ປັບປຸງໂດຍບໍ່ຫ້ຖອຍໃຈ ຫຼື ພັດທະນາຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ, ແລະ ຖ້າທ່ານ
ເຮັດວຽກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະນີ້ໄສຂອງຕົວເອງ, ເວລາທີ່
ທ່ານໃຊ້ໃນເລື່ອງນີ້ຈະມີຜົນຜະລິດຫຼາຍກວ່າການທີ່ທ່ານເສຍໄປກັບການ
ປາດຖະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນປັບປຸງຕົນເອງ. ຕົວຢ່າງໃນທາງບວກ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ດີ

ຂອງທ່ານມີພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະປ່ຽນແປງຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄວາມ
.ປາດຖະໜາ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທັງໝົດ ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະທ້ອນພຣະພອນຂອງພຣະອົງມາສູ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ສຸຂະພາບ, ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງປັນຍາ, ແລະ ການສະແດງອອກທາງວິນຍານ
ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນລັດສະໝີພາບໃນດວງດາວ, ພະລັງງານໃນ
ອະຕອມ, ຄວາມເມດຕາໃນຫົວໃຈ, ແລະ ຄວາມງາມໃນຄວາມຈິງ. ຊ່ວຍພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍລິດອຳນາດອັນສູງສຸດ, ປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ
.ຄວາມຈິງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນນ້ຳພູແຫ່ງ
ສຸຂະພາບ, ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ ຂໍປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມໂງ່ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ
ມັນ, ຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງສະຕິ
ປັນຍາຂອງພຣະອົງກວາດລ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດອອກຈາກ
.ຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະລຸນາຈິກຜ້າຄຸມທີ່ປິດບັງພຣະພັກຂອງພຣະອົງອອກ
ຈາກພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະ
ໄຫວ ຄືກັບດວງອາທິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງເປັນພະລັງທີ່ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ ເຊິ່ງເປັນແຮງບັນດານ
ໃຈໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ບຳລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ບຳລຸງ
.ລ້ຽງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາເປັນຈິງ

ອາແມນ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ພວກ
ເຂົາເຊື່ອວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ມັນແມ່ນການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ, ການໄດ້
ຮັບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ, ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງ
.ມະນຸດ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຍອມຈຳນົນຕໍ່ຜູ້ເອີ້ນສຸດທ້າຍ

ຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ນັກຂຽນໂປຣແກຣມມີຄວາມມັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາສະເພາະທີ່ບໍ່ເຄີຍບັນລຸຜົນໃນອະດີດ ແລະ ພວກເຂົາ
ພະຍາຍາມ - ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີອິດສະລະໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼືອຢູ່ - ໂດຍ
ການຮຽນແບບຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນ, ຖ້າພວກເຂົາຄົບ

ຫາກັບນັກທຸລະກິດ, ພວກເຂົາຢາກກາຍເປັນຄືກັບພວກເຂົາ, ແລະ ຖ້າພວກເຂົາ
.ຄົບຫາກັບນັກສິລະປິນ, ສິລະປະຈະກາຍເປັນທຸກຢ່າງສໍາລັບພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາມີສະຕິປັນຍາໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງໄດ້
ປະທານຄວາມອິດທິວທິຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງ
ຄວາມອິດທິວນັ້ນ, ແຕ່ການຊອກຫາພຽງແຕ່ອາຫານ, ທີ່ພັກອາໄສ, ເງິນ ແລະ
.ຊັບສິນເທົ່ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າມະນຸດລືມແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ
ພວກເຮົາ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຊອກຫາການຊີນໍາ ແລະ ການອະນຸມັດຈາກພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ເຮັດ ແລ້ວພວກເຮົາຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແນ່ນອນໃນໂຮງຮຽນແຫ່ງຊີວິດ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີນໍາຈາກຜູ້ຈັດການສູງສຸດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ການ
ບໍລິການຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບພວກເຮົາ.
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງອັນ
.ສະຫລາດຂອງພຣະອົງ

ຈາກການບັນຍາຍຂອງອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ

ເມື່ອຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຈິດວິນຍານຖືກປິດບັງດ້ວຍຊັ້ນໜາໆຂອງ
ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາ, ແສງສີທອງຂອງຈິດວິນຍານຈະ
ມືດມົວລົງ, ແລະຄວາມສາມາດທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຈິດວິນຍານຈະຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງສານ. ເມື່ອຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຖືກດຶງດູດໄປສູ່ຄວາມອິດສາ
ແລະຄວາມອິດສາ, ແລະຖືກປົກຄຸມດ້ວຍເມກແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມ
ກັງວົນ, ຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທຸກທໍລະມານ, ທຸກຍາກ, ແລະພ່າຍແພ້. ແຕ່ເມື່ອ
ຄົນເຮົາມຸ່ງຄວາມສົນໃຈດຽວກັນໄປສູ່ຄວາມຮັກ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ຄວາມ
.ກົມກຽວ, ຄົນເຮົາກໍຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກເມື່ອມັນປ່ຽນຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງ
ຮ່າງກາຍປະສົມກັບຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານໄປສູ່ຄຸນງາມ
.ຄວາມດີທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຈິດວິນຍານ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

ຖ້າຈິດວິນຍານຈົມຢູ່ໃນຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຫຍາບຄາຍຢ່າງສົມບູນ, ມັນ
ຈະກາຍເປັນບໍລິສັດໃຈຕໍ່ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
ປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານໄດ້. ຫຼາຍຄົນອາດຈະໂຕ້ຖຽງວ່າການປະຖົມ
ຄວາມສຸກທາງວັດຖຸແມ່ນເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນໂລກນີ້ ຫຼື ໃນຂະນະທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ

ບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໝູນວຽນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸເໝົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນຫົວໄປບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຖົມໂລກ ແລະ ຖອຍຫລັງໄປສູ່ພູຜາປ່າດົງເພື່ອຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາຄວນຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກະແສທີ່ມີພະລັງຂອງມັນກວາດພວກເຂົາໄປ, ຢ້ານວ່າ. ພວກເຂົາຈະຖືກຄືນຟອງແຫ່ງຊີວິດນີ້ຄອບງໍາ

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນມີທັດສະນະທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນເວລາດຽວກັນລາວບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ວັດຖຸນິຍົມມາເຮັດໃຫ້ວິໄສທັດຂອງລາວບອດ, ຢ້ານວ່າລາວຈະສູນເສຍການພົວພັນກັບລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງລາວ ແລະບໍ່ສາມາດຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຸກ ແລະເປັນພະຍານເຖິງແສງ. ສະຫວ່າງອັນສູງສົງ

ຊີວິດ, ພ້ອມດ້ວຍສາລະສຳຄັນ, ອົງປະກອບ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງມັນ, ເປັນປົດສະໜາທີ່ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະແກ້ໄຂ, ແລະ ດ້ວຍແນວຄິດທີ່ກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາແກ້ໄຂຄວາມລັບບາງຢ່າງຂອງມັນ. ໄດ້ທຸກໆມື້

ອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການວິທະຍາສາດທີ່ແນ່ນອນໃນຍຸກນີ້ແມ່ນໜ້າປະທັບໃຈຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະການຄົ້ນພົບທີ່ວິທະຍາສາດນຳມາໃຫ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນກວ່າກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຊີວິດສາມາດປັບປຸງໄດ້. ແຕ່ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະກອນ, ສິ່ງປະດິດ, ແລະຍຸດທະສາດທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ, ພວກເຮົາຍັງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄືກັບຫຸ່ນກະບອກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊະຕາກຳ, ແລະເສັ້ນທາງຂ້າງໜ້າຍັງຍາວໄກກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກການຄວບຄຸມຂອງ. ທຳມະຊາດ

ແນ່ນອນ, ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເມດຕາຂອງທຳມະຊາດບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ. ຈິດໃຈທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງໍາ ແລະ ຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກໝົດຫວັງເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ພະຍຸເຮືອເຄນ, ຫຼື ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຫຼື ເມື່ອເຫດການຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນຈາກພວກເຮົາ - ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ - ຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກໃກ້ຊິດກັບຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຊີວິດເປັນໄປຕາມທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ແຕ່ສະຖານະການບາງຢ່າງຈະປາກົດຢູ່ໃນເວທີໂລກນີ້ສະເໝີ, ແລະ ເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ໜ້ອຍ, ເຮັດວຽກຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງທີ່ດີ. ທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ແມ່ນການເຮັດວຽກ ແລະ ປັບປຸງບາງຢ່າງ

ພວກເຮົາປຸກເຂົ້າສາລີ ແລະ ຜະລິດແປ້ງ, ແຕ່ໃຜສ້າງເມັດພັນຊະນິດ
ທຳອິດ? ພວກເຮົາກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮັດຈາກແປ້ງ, ແຕ່ໃຜໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການ
ຍ່ອຍອາຫານແກ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ? ແລະ ວິທີການປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນ
?ສານອາຫານ

ໃນທຸກໆມຸມຂອງຊີວິດ ເບິ່ງຄືວ່າມີມືອັນສູງສົງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດຈັດການເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ, ແລະດ້ວຍຄວາມ
ແນ່ນອນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຈະຢຸດເຮັດວຽກເມື່ອໃດ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເພິ່ງພາອາໄສພະລັງອັນສູງສົງສູງສຸດ ແລະ
ເພິ່ງພາອາໄສຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ເກີດຈາກອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ
.ເຊິ່ງພວກເຮົາຖືກເປັນແບບຢ່າງ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີສັດທາທີ່ປາສະຈາກຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະເດີນໄປຢ່າງ
ໝັ້ນໃຈໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ປາດສະຈາກຄວາມຕຶກໃຈ ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ປາດສະຈາກ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການກັກຂັງ

ການຮັບມືກັບອາການແພ້

ການເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນໄຫວແມ່ນສິລະປະທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ແລະການ
ຄວບຄຸມຄວາມໄວໃນການຕອບສະໜອງຂອງຄົນເຮົາແມ່ນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບການ
.ພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ສົມດຸນແລະຄົບຖ້ວນ

ຄວາມອ່ອນໄຫວເກີດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ, ຄວາມສັບສົນໃນຄວາມຕຳ
.ຕ້ອຍ, ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເກີນຈົງ, ແລະ ອັອດທີ່ເວົ້າເກີນຈົງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄິດວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຄວາມຄິດ
ນັ້ນຈະຝັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ກະຕຸ້ນເສັ້ນປະສາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກາຍເປັນຄວາມເຄັ່ງຕຶງແລະກະບົດ. ຄວາມໂກດແຄ້ນລຸກລາມຢູ່ໃນ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຍ້ອນອາລົມທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄົນມີ
ຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນອາການພາຍນອກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາກົດຂຶ້ນເຖິງວ່າຈະມີຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງພາຍໃນ
ເຂົາເຈົ້າ. ຄົນອື່ນສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານປະຕິກິລິຍາທັນທີ,
ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນກ້າມຊີ້ນຕາແລະການສະແດງອອກທາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
.ແລະຜ່ານການຕອບສະໜອງທາງວາຈາທີ່ຄົມຊັດ

ການມີອາລົມຫຼາຍເກີນໄປມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຮັດໃຫ້
ສະຖານະການສັບສົນ ແລະ ສ້າງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບ
.ທາງລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບ, ສົ່ງເສີມບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທີ່ສົ່ງເສີມ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແທນຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ກໍາຈັດຄວັນໄຟແຫ່ງຄວາມຕຶງຄຽດ.
ຜູ້ທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນເຈົ້າຂອງຊະຕາກໍາຂອງຕົນເອງ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ
.ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຈາກຄົນອ້ອມຂ້າງ

ຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປແມ່ນລັກສະນະທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຮ່ວມກັນ,
ແລະເມື່ອອາລົມທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນນີ້ລະເບີດຂຶ້ນ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈບອດ
ແລະມົວຕາຂອງປັນຍາ. ຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນ, ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວເກີນໄປເຊື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງຄິດ, ຮູ້ສຶກ, ແລະປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງສົມບູນແບບ, ໃນຂະນະທີ່ຕົວຈິງ
!ແລ້ວພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າອາດຈະຜິດພົດ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນສົ່ງສານຕົນເອງເມື່ອຖືກວິພາກວິຈານ, ແລະ
ຄວາມສົ່ງສານຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມບັນເທົາທຸກໄດ້. ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບ
ຜູ້ຕິດຢາເສບຕິດ, ຍິ່ງເຂົາເຈົ້າໃຊ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ການຕິດຢາເສບຕິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ກໍຈະຍິ່ງແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງມັກຈະທົນທຸກທໍລະມານໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ສ່ວນ
ຫຼາຍແລ້ວ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ສຶກເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື
ລັກສະນະຂອງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່
ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍ
ການຄິດເຖິງການດູກູກ ຫຼື ການວິພາກວິຈານທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງງຽບໆ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະ
ແກ້ໄຂສາເຫດຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມອ່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວໂດຍຜ່ານການວິເຄາະ
.ແບບວັດຖຸປະສົງ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງ

ອາການແພ້ທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບປະເພດນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຜົາ
ຜານຫົວໃຈຄືກັບໄຟ ແລະ ທຳລາຍເນື້ອເຍື່ອແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງສະຫຼາດ, ມີເຫດຜົນ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກ
.ແໜ້ນ

ຂ້ອຍເຮັດວຽກໜັກເພື່ອຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ, ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຖອຍຫຼັງໄປສູ່ຄວາມ
ງຽບສະຫງົບເພື່ອຄິດໄຕ່ຕອງ, ຂ້ອຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນຄວາມຄິດ

ຂອງຂ້ອຍ. ເລື່ອງອື່ນໆສາມາດລໍຖ້າໄດ້, ແຕ່ການນັດພົບປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍກັບ
.ພຣະເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຖືກລະເລີຍ ຫຼື ຖືກມອງຂ້າມ

ກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໆ, ໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວ ແລະ ພິຈາລະນາຢ່າງ
ລະອຽດເຖິງຜົນສະທ້ອນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ການກະທຳທີ່ເກີດຈາກການບັງຄັບບໍ່ແມ່ນການປົດປ່ອຍ,
ເພາະວ່າການກະທຳທີ່ຂັດກັບກົດເກນຂອງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ
ຈະຈຳກັດບຸກຄົນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍ
ການວິນິດໄສ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນເອງແມ່ນມີຄຸນນະ
.ທຳ ແລະ ນຳມາເຊິ່ງອິດສະລະພາບ

ເມື່ອເຈົ້າຕັດສິນໃຈເຮັດສິ່ງທີ່ດີ, ຫຼື ລະເວັ້ນຈາກການເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ
ເຈົ້າຍຶດໝັ້ນໃນການຕັດສິນໃຈນັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ຈິ່ງຮູ້ວ່າ
.ສ່ວນແບ່ງອິດສະລະພາບຂອງເຈົ້າມີຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກທີ່ໄດ້ຮັບ
ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເພື່ອຄົ້ນຫາພຣະອົງ ແລະ ພົບພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່
ຕ້ອງການບັງຄັບຕົວເອງໃສ່ພວກເຮົາ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ແຕ່ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງ. ຖ້າ
.ປາດສະຈາກຄວາມປາຖະໜານັ້ນ, ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫຼື ລົດຊາດ

ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຈົ້ານຳພາຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມສຳເລັດຈະຕິຕາມເຈົ້າໄປທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ

ຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດສຽງຂອງຂ້ອຍ, ມືຂອງຂ້ອຍ, ຕີນຂອງຂ້ອຍ, ຫົວໃຈຂອງ
ຂ້ອຍ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຄືອາວຸດທາງວິນຍານທີ່ຢຸດຕິສົງຄາມທັງໝົດ

ນອກເໜືອໄປຈາກໂລກນີ້ ຍັງມີໂລກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້
ພົບກັນອີກຄັ້ງ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າໄດ້ປະຖົມພວກເຮົາໄປຕະຫຼອດການ

ຊີວິດທາງໂລກນີ້ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ຄວາມໂສກເສົ້າຕິດຕາມຄວາມ
ໂສກເສົ້າ ພາບລວງຕາຊ້ອນພາບລວງຕາ ພາບລວງຕາທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ແຫ່ງສະຕິຂອງເຮົາຕ້ອງຫາຍໄປ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາ
.ໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນຈາກພາຍໃຕ້ຜ້າຄຸມທີ່ໜ້າແໜ້ນຂອງວັດຖຸ

ຢ່າພະຍາຍາມຕັ້ງຄວາມຫວັງໄວ້ກັບຊີວິດນີ້ ການຮັບປະກັນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?
.ເຈົ້າປອດໄພພຽງແຕ່ເມື່ອເຈົ້າລືໄພໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານຄືກັບຄຳບູຮານທີ່ຖືກຝັງໄວ້ໃຕ້ດິນ ເມື່ອດິນຖືກ
ກຳຈັດອອກຈາກຄຳ ແລະ ມັນຖືກລ້າງດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ມັນຈະເຫຼືອມ
ເປັນເງົາໃໝ່ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມແຈ້ງແຈ້ງຢ່າງສົມບູນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ດີ, ຄິດເຖິງຄວາມຄິດທີ່ດີ,
ແລະ ພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີນິໄສດີ ຂໍຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ
ໄຕ່ຕອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ
.ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ

ອິດສະລະພາບຈາກຄວາມອ່ອນແອ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອຄືການຢຸດຄິດກ່ຽວກັບມັນ;
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມອ່ອນແອຈະຄອບງຳສະຕິຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄອບງຳຕົວຕົນພາຍໃນຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົານຳແສງສະຫວ່າງເຂົ້າມາໃນຕົວເຮົາ
.ເອງ, ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ

ແນວຄວາມຄິດນັ້ນນຳເອົາແຮງບັນດານໃຈທີ່ດີເລີດມາໃຫ້ຂ້ອຍ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳທີ່ຖືກປິດກຸມດ້ວຍຄວາມມືດເປັນ
ເວລາຫຼາຍພັນປີ, ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປທັນທີ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມ
ອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຜິດພາດຈະຈາກຫາຍໄປເມື່ອພວກເຮົາຍອມໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄວາມມືດຂອງ
.ຄວາມໂງ່ຈ້າບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້. ນີ້ແມ່ນປັດຊະຍາທີ່ພວກເຮົາຄວນດຳລົງຊີວິດ

ການຜັດວັນເວລາບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ ວົງລໍຂອງຊີວິດບໍ່ເຄີຍຢຸດ
ໝູນວຽນ, ແລະມື້ເວລາໃນຊີວິດຂອງເຮົາຜ່ານໄປໄວ ທຸກໆນາທີທີ່ພວກເຮົາໃຊ້
ເວລາຄິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ກະທຳຢ່າງສະຫຼາດແມ່ນການລົງທຶນທີ່ປະສົບ
.ຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີກຳໄລໃນຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຫຼາຍຄົນໃຊ້ເວລາທັງຊີວິດຄິດກ່ຽວກັບເງິນ, ເພດສຳພັນ, ແລະ ຊື່ສຽງ,
ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍຈະສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສະຫງົບສຸກທາງ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຍົກສູງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຖ່ອມຕົວປານໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຖືວ່າ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າລາວຮູ້ວິທີໃຊ້ເວລາຢ່າງ
.ສະຫຼາດ ແລະ ນຳພາຄວາມຄິດຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງມາຍັງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ລາວບໍ່ຮູ້ສຶກ
ວ່າລາວຕ້ອງການຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າຄວາມສຸກທີ່ລືນເຫຼືອນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນ
ທັງໝົດຂອງລາວເປັນຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກເລິກໆວ່າລາວເປັນຄົນທີ່ຮຽມ
ທີ່ສຸດໃນ□□□□□ຄົນລວຍ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກໃນ
.ຊີວິດນີ້

ອຸໂມງແສງ

ຜູ້ທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານຖືກປຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ສະຫວ່າງ, ການ
ກະທຳທີ່ດີ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ, ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງ
ການອອກຈາກຮ່າງກາຍໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍຂອງການຈາກໄປຜ່ານຕາ
ວິນຍານ. ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຢູ່ເທິງໂລກຂອງພວກເຂົາ, ໂຍຄະປະຕິບັດ
ການເຫັນອຸໂມງຂອງຕາວິນຍານຢູ່ທີ່ເຂດແດນລະຫວ່າງວັດຖຸແລະວິນຍານ, ແລະ
ໃນເວລາທີ່ອອກຈາກໂລກ, ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງທີ່ສະຫວ່າງສະ
ໄຫວນີ້ ແລະ ຜ່ານຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມ
.ສະຫງົບສຸກ, ແລະ ອິດສະລະພາບອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ

{ແສງໄຟຕໍ່ແສງໄຟ}

ໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ [ທາງວິນຍານ]

ຖ້າ ຕາຂອງເຈົ້າເປັນຕາດຽວ

ແລ້ວຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ

{ແລະຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຄວາມມືດບໍ່ຮູ້ມັນ}

ຄວາມບໍ່ຫວັງດີແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຄົນອື່ນ, ເຂົ້າໃກ້
ເຂົ້າເຈົ້າ, ສືບສານກັບເຂົ້າເຈົ້າ, ພະຍາຍາມປອບໃຈເຂົ້າເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈໃນຄວາມ
ໂຊກຮ້າຍຂອງເຂົ້າເຈົ້າ, ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສຸກຂອງເຂົ້າເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຕ້ອງການ, ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນຈາກເຂົ້າເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດໃຈບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມການຄິດໄລ່ ແລະ
ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈຳກັດ, ແຕ່ໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີຂອງຕົນ
ແລະ ດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ
ສຳລັບຄວາມສຳເລັດທີ່ລາວບັນລຸໄດ້. ຖ້າລາວລົ້ມເຫຼວຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ, ລາວ
ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມ
ສອງເທົ່າ ແລະ ເຮັດຊ້ຳອີກ, ຄືນຫາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຊ່ອງທາງໃໝ່ໆ, ນຳພາ

ໂດຍແສງສະຫວ່າງຂອງເຫດຜົນ, ແລະ ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
.ຈົນກວ່າລາວຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງອັນສູງສົງຂອງລາວ

ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີ
ຄວາມສຸກດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຖ້າເຂົາສູນເສຍບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງເພື່ອຜູ້ທີ່ເຂົາພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອ ເຂົາຈະບໍ່ຖືວ່າມັນເປັນການສູນເສຍ
ເພາະວ່າໃນທາງກັບກັນ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກ
ພຣະເຈົ້າ. ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຮັກ, ເຮັດວຽກ, ໃຫ້, ແລະ ຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງ
.ຄວາມດີງາມ ແລະ ສັນຕິພາບໃນຂົງເຂດຂອງມະນຸດຊາດ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກ້າວຂ້າມໂລກສ່ວນຕົວຂອງຕົນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງຕົນ ຈະຂະຫຍາຍສະຕິຮູ້ສຶກຕົວ, ເພີ່ມຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ແລະ
ຮູ້ສຶກວ່າໂລກແມ່ນບ້ານຂອງລາວ ແລະ ມະນຸດຊາດແມ່ນຄອບຄົວຂອງລາວ.
ລາວຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງຂອງການມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອປະຕິຮູບຕົນເອງ
ກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມປະຕິຮູບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິຮູບຕົນເອງ
ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ປະຕິຮູບຕົນເອງຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ການກະທຳມີ
ຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ ແລະ ມີຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງ
.ຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ

ຈຸດຢຸດໄລຍະສັ້ນໆ

:ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຂອງຄວາມຈິງໃຈ

ບາງຄົນພະຍາຍາມຫຼົບໜີບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍການຍົມ, ແຕ່ການ
ຫຼົບໜີແບບນີ້ຕ້ອງການສະຕິສຳນຶກທີ່ບໍລິສຸດ, ປາສະຈາກຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດ
ແລະ ການຫຼອກລວງ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນຢ່າງ
ຊື່ສັດ, ແລະ ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສູງສົງ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ, ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະ ມີແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນເອກະລັກອອກມາຈາກເຂົາເຈົ້າ - ຄວາມ
.ສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດຜິດພາດໄດ້ຂອງຄວາມຈິງໃຈ

:ຄວາມຊື່ສັດ

ບາງຄົນເວົ້າຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນນາມຂອງຄວາມຊື່ສັດ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ເວົ້າກັບທຸກຄົນກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້. ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະການຊີ້
ນຳ, ບາງຄົນເຂົ້າໃຈຜິດຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າແລະບໍ່ໄດ້ຜັນຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ; ມີ
ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເສຍໄປແລະເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການ
ຍົກຍ້ອງ. ຄວາມງຽບໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວແມ່ນຄຳ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າ
.ຈະງຽບກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ

:ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງ

ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ວ່າ
ມັນຍາກປານໃດທີ່ຈະຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ເຈົ້າເຄີຍຄິດທີ່ຈະຢູ່
ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຕົວເອງບໍ່? ມັນຍາກຫຼາຍ, ແຕ່ກໍເປັນໄປໄດ້ ຖ້າເຈົ້າ
ວິເຄາະຕົວເອງ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັບຕົວເອງຢູ່ສະເໝີ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຮັກຕົວ
ເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກຄົນອື່ນ ແລະ ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມັກຄີກັບຕົວເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່
?ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນໄດ້ແນວໃດ

ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ການສາມັກຄີກັບໂລກ
ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຮັກຕົວເອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າ
ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກນັ້ນ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັກຕົວເອງເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ
ພວກເຮົາ ແລະ ມອບທ່າແຮງອັນສູງສົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ. ການຮັກຕົວຕົນພາຍໃນນີ້,
ສາລະສໍາຄັນນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນລັກສະນະທີ່ດີງາມ, ດົນໃຈໃຫ້ມີການປະພຶດອັນ
ສູງສົ່ງ ແລະ ຊໍາລະລ້າງຈິດໃຈຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ຫົວໃຈຈາກຄວາມ
.ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ

:ການປັບເຂັ້ມທິດວັນນະຄະດີ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ບໍ່ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນໃນ
ການກະທຳຜິດ, ຫຼື ຫຼີກລ່ຽງຜົນສະທ້ອນຂອງພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດໄດ້, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະເດີນທາງໄປດາວເຄາະອື່ນກໍຕາມ. ຜົນຂອງການກະທຳຂອງຄົນເຮົາ
ມາພ້ອມກັບຄົນເຮົາ, ແລະ ຄົນເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ປັບ
.ເຂັ້ມທິດສິນທຳຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂັ້ມຂອງມັນຊື່ໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີ

ບາງຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແຕ່ກໍຍັງຢູ່ໃນຄວາມ
ກົມກຽວກັບຕົນເອງໄດ້ດີ ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນມີໂອກາດທຸກຢ່າງ ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແຕ່ກໍຍັງຂັດແຍ້ງກັບຕົນເອງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່
ຄວນລໍຖ້າໃຫ້ສະຖານະການປ່ຽນແປງ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າເຈົ້າສະບາຍດີບໍ່ວ່າ
.ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າອາດຈະແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆ ລາວລໍຖ້າໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆ
ປ່ຽນແປງ ແລະ ການລໍຖ້າຂອງລາວຈະຍາວນານ

ມີຄົນເວົ້າວ່າຊາຍຄົນໜຶ່ງສາມາດເວົ້າໄດ້ສິບແປດພາສາຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ, ແຕ່
ລາວທຸກຍາກຫຼາຍຈົນບໍ່ມີເງິນຊື້ໂຄມໄຟອ່ານໜັງສື. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄປແຈໜຶ່ງ
ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ໄຟຖະໜົນເພື່ອອ່ານໜັງສື. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈສ້າງວິທີການ,

ສ້າງໂອກາດ, ຕໍ່ຄວາມຫວັງ, ສໍາເລັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມ
.ປາດຖະໜາແລະຄວາມຝັນ

ການສື່ສານຕົວຈິງກັບຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຜ່ານການຕິດຕໍ່
ສ່ວນຕົວກັບພວກເຂົາ, ການອ່ານບົດຂຽນຂອງພວກເຂົາຢ່າງຄິດໄຕ່ຕອງ. ຫຼື ການ
ໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເປັນມິດກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ຈຸດສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້ຄື
.ມັນສອດຄ່ອງກັບສະຕິຂອງພວກເຂົາ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອພວກເຮົາປັບສະຕິຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມກົມກຽວນີ້ຈະຄ່ອຍໆປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
ໃນວິທີທີ່ມະຫັດສະຈັນທີ່ສຸດ ຄວາມກົມກຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນທາດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແຕ່
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງມັນແລະເສີມສ້າງພະລັງຂອງມັນ ນີ້ແມ່ນຄວາມ
ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຄົນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍອະຕອມແລະ
ໝົກໝຸ່ນກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບ, ແລະການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້
ທີ່ຮູ້ກພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດຊາດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ແລະປຸກຄວາມຮັກອັນສູງ
ສົງໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບເຂົາເຈົ້າ ການສະກົດຈິດຂອງ
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານີ້ນໍາພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການຕິດຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບການ
.ສະກົດຈິດອັນສູງສົງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມຕອບສະໜອງ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃຫ້ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ແບ່ງປັນສິ່ງດີໆໃນຊີວິດທີ່ເຂົາມາຫາພວກເຮົາໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່
ໂຊກຮ້າຍ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າ ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄອບຄົວ
.ໂລກ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ນີ້

ຊີວິດຈະເປັນແນວໃດຖ້າບໍ່ມີຊ່າງໄມ້, ນັກປະດິດ, ຊາວກະສິກອນ, ແລະ
ຄົນອື່ນໆ? ໂດຍຜ່ານການໃຫ້ ແລະ ການຮັບ, ແລະ ການແລກປ່ຽນການ
ບໍລິການ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຄິດ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ມັນ
ເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົວເອງໂດຍບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຄົນ
ອື່ນ ເມື່ອພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຸກຂອງຕົວເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງ
ຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນນໍາດ້ວຍ. ພວກເຮົາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາມີ
ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄອບຄົວທົ່ວໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແທນທີ່ຈະ,
ພວກເຮົາຄວນເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້
.ເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບັນເທົາພາລະຂອງເຂົາເຈົ້າ

ມີຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ລະຫວ່າງຄວາມພໍໃຈຂອງ
ຈິດວິນຍານ, ພາຍໃນສະພາບການຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບຸກຄົນອາໄສຢູ່

ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການປະພຶດທີ່ສອດຄ່ອງກັບ
ຫຼັກການຂອງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນລວມທັງຄວາມສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີພາບ
ຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມພໍໃຈສ່ວນຕົວ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳໃຊ້
ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ຈິດໃຈ, ສິນທຳ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າຄໍານິຍາມຂອງຄວາມສໍາເລັດມີຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮອບດ້ານ

ຜູ້ຄົນຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສໍາເລັດໃນຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມ
ເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ບາງຄັ້ງຄາວ, ບາງຄົນກໍປຽບທຽບມັນກັບການ
ລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ!" ນີ້
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມສໍາເລັດທັງໝົດທີ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ; ຄວາມ
.ສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຄຸນສົມບັດອີກອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມສໍາເລັດແມ່ນການນຳເອົາຄວາມກົມກຽວ
ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນທາງບວກມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງແບ່ງປັນຂໍ້ໄດ້
.ປຽບເຫຼົ່ານັ້ນກັບຄົນອື່ນນຳ

ການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານການເງິນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພຽງແຕ່ການ
ເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບເຫຼົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງໝາຍເຖິງການມີ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິນທຳທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນສ້າງຊີວິດທີ່ດີກວ່າໃຫ້ກັບຕົນເອງ.
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມສະຫຼາດສາມາດຫາ ເງິນໄດ້, ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກ
ຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດໃຊ້ເງິນນັ້ນຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວໄດ້; ແທນທີ່ຈະ,
.ພວກເຂົາຈະແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ

ເງິນກາຍເປັນຄໍາສາບແຊ່ງໃນມືຂອງຄົນຂີ້ຖີ ແລະ ຂີ້ຖີ, ແຕ່ມັນເປັນພອນ
.ແລະ ຂອງຂວັນສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີມືທີ່ເອື້ອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ເມດຕາ

ຈິດວິນຍານທີ່ດີດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ຖືກດຶງດູດເຂົ້າຫາພວກເຂົາ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຄືກັບຮັກຕົວເອງ ແລະ ຈື່ໄວ້ວ່າ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ ໃນຊີວິດນີ້ເປັນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະອອກ
ໄປສູ່ໂລກອື່ນທີ່ລະດັບຂອງມັນຂຶ້ນກັບລະດັບຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ
.ຄຸນນະພາບຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາໃນລະຫວ່າງການຢູ່ອາໄສໃນໂລກນີ້

ຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຜ? ສໍາລັບຄົນທີ່ມີປັນຍາ, ທຸກຄົນ
ແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງ, ແລະແຕ່ລະຄົນແມ່ນ "ເພື່ອນບ້ານ". ແນ່ນອນ, ຄົນທີ່ມີປັນຍາມີ
ຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະ
ສ່ອງແສງໃສ່ຖ່ານຫີນ ແລະເພັດ, ແຕ່ເພັດ, ບໍ່ຄືກັບຖ່ານຫີນ, ມີຄວາມສາມາດ
ພິເສດໃນການຮັບ ແລະສະທ້ອນແສງຢ່າງສະຫຼາດ. ຄົນເຮົາຄວນຊອກຫາເພື່ອນ

ຮ່ວມທາງຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄິດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດ ແລະຄວນ
ອຸທິດເວລາໃນການຊອກຫາເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດທີ່ສະອາດ ແລະຊື່ສັດ
ຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ມີລັກສະນະຄວາມສະອາດ ແລະຊື່ສັດ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ດຳລົງ
ຊີວິດຕາມສະຕິປັນຍາທີ່ບໍ່ມີການແຍກແຍະຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ມີນິໄສດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານໃຫ້ຄຸນຄ່າກັບອຸດົມການສູງສົ່ງ ແລະ ຫຼັກການທີ່ສູງສົ່ງ, ຄວນຫຼີກ
ລ່ຽງການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນອຸດົມການ ແລະ ຫຼັກການເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຜູ້ທີ່
ສັບສົນຄວາມຄິດ ແລະ ລົບກວນອາລົມ, ເພື່ອວ່າຄວາມສັນສະເທີອນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼຸດລະດັບຄວາມສັນສະເທີອນຂອງທ່ານ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຢ່າ
ກົດກັນໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງທ່ານ

ນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຄວນໃຫ້ຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນ
ສ້າງສັນຕິພາບອີກດ້ວຍ, ເພື່ອວ່າບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ, ເຂົາເຈົ້າຈະສ້າງຄວາມ
ກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ເຮັດໃຫ້ຄົນອ້ອມຂ້າງສິດຊົນດ້ວຍການມີ
ໜ້າທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບໍ່ມີໃຜຢາກເຂົ້າໃກ້ໂຕສະກັງທີ່ມີກິນເໝັນ - ຂໍໂທດທີ່
ສະແດງອອກມາ - ທຸກຄົນຫຼີກລ່ຽງມັນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນທີ່ກັງວົນ, ຮູ້ສຶກ
ບໍ່ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ ມັກໂຕ້ຖຽງຈະລົບກວນ ແລະ ກົດກັນຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຢາກ
ເປັນຄືກັບດອກກຸຫລາບທີ່ເບີກບານທີ່ ມີກິນຫອມຫວານທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈມີຄວາມ
ສຸກ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມກະຈາຍກິນຫອມຂອງສັນຕິພາບ ແລະ ລົມແຫ່ງ
ຄວາມດີງາມໄປທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄປ ແລະ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃສ
.ກໍຕາມ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທຳມກາງກ້ອນເມກ ຫຼື ຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນອະວະກາດ ມັນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມມືດທີ່ພວກເຮົາເຫັນເມື່ອ
ພວກເຮົາຫຼັບຕາ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົານັ່ງສະມາທິ ແລະ ອະທິຖານ, ຕາຂອງ
ວິນຍານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກຈະເປີດພາຍໃນພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກຈຸລັງຂອງ
ຮ່າງກາຍ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຜ່າມ່ານໄດ້ຖືກຍົກອອກ ແລະ ປະຕູລັບໄດ້ຖືກ
.ເປີດອອກສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ສະເໝີ, ເປັນຄວາມສຸກທີ່ອ້ອມຮອບທຸກ
ຢ່າງ ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໝົດດຽວກັນກັບຄວາມສຸກນັ້ນທີ່ຢູ່ພາຍໃນ
ພວກເຮົາ ແລະ ອ້ອມຮອບຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ

ນອກເໜືອໄປຈາກຂອບເຂດການສັນສະເທີອນຂອງສານທີ່ໜ້າແໜ້ນແລ້ວ
ແມ່ນສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ, ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ ໃນ
ລັດສະໝີພາບ, ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດທັງໝົດ

ຂອງມັນ. ມີແມ່ນອານາຈັກສະຫວັນ, ຄວາມສຸກທີ່ມີສະຕິນິລັນຕອນ, ບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດ, ແລະ ບໍ່ມີວັນສິນສຸດ

ເມື່ອການຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະມັນຮູ້ສຶກວ່າມັນມີຢູ່ທົ່ວ
.ທຸກແຫ່ງ, ມັນຈະລວມເຂົ້າກັບວິນຍານອັນສູງສົ່ງ

ລັດສະໝີພາບຈົງມາສູ່ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ປະທັບຢູ່ເທິງຂອບຝ້າ, ບ່ອນທີ່
ສະຫວັນພົບກັບມະຫາສະໝຸດ ແລະ ລັດສະໝີພາບຈົງມາສູ່ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ສູງສຸດ, ປະທັບຢູ່ເທິງຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນຕົວເຮົາ; ໂດຍການສຸມໃສ່ສິ່ງບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດພາຍໃນ, ເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງມັນ

ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາປົມ ຫຼື ຈາກຜູ້ຄົນແມ່ນຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດ,
ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ພະລັງແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມ
ງົດງາມຂອງຄວາມແນ່ນອນ, ຄວາມສະຫງົບຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
.ຂອງຈິດວິນຍານ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະສົມປະສານການນັ່ງສະມາທິກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈົງໃຈ
ແລະ ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມຮັກ
.ອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ

ການຫລຸດພົ້ນຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງກຳມະ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຮ່າງກາຍ, ສະຕິ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ມີຜົນ
ກະທົບສະເພາະຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ. ການກະທຳໃນອະດີດບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜົນ
ມາຈາກຫຼາຍມື້, ຫຼາຍເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍປີກ່ອນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມທັງການກະທຳ
.ຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາອີກດ້ວຍ

ເຈົ້າຕາຍໄປແລ້ວ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ເຈົ້າ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕາຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະປະທານຊີວິດໃຫ້ເຈົ້າອີກ
ຄັ້ງ; ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງກັບຄືນຫາພຣະອົງ

ຜົນດີ ແລະ ຜົນຮ້າຍຂອງການກະທຳຂອງຄົນເຮົາ ໃນຊີວິດປະຈຸບັນຂອງ
ລາວ, ຮ່ອງຮອຍເຫຼົ່ານີ້ຍັງຄົງເກັບໄວ້ໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ແລະ
ຜົນກະທົບທີ່ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີ (ຫຼື ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວມີ) ຈາກການເກີດກ່ອນ
ໜ້ານີ້ ແມ່ນນອນຫຼັບຢູ່ຄືກັບເມັດພືດໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ລໍຖ້າສະຖານະການທີ່
ເໝາະສົມ ເພື່ອແຕກງອກ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງກຳມະ. ກິດ

ຂອງກຳມະ, ເຊິ່ງດຸ່ນດ່ຽງສິ່ງຕ່າງໆ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳ ແລະ ປະຕິກິລິຍາ, ສາເຫດ ແລະ ຜົນ, ການຫວ່ານ ແລະ ການເກັບກ່ຽວ

ທຸກໆຄົນກໍານົດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພະລັງງານທີ່ເຂົາເຈົ້າປ່ອຍອອກມາ, ບໍ່ວ່າຈະຢ່າງສະຫຼາດ ຫຼື ໂງ່າ, ກໍຈະກັບຄືນສູ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັບວົງມົນທີ່ສຳເລັດຕົວມັນເອງດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສົມບູນແບບ [ຄຳຖາມແມ່ນ] ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ເຕັມໃຈຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ? ຄຳຕອບແມ່ນບໍ່ ພຣະເຈົ້າແມ່ນກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຮັກ, ແລະ ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຫັນມາຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ສັດທາທີ່ສົມບູນ, ສອດຄ່ອງກັບການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າກັບກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບພອນອັນສູງສົງ. ທີ່ຊ່ວຍແບ່ງເບົາພາລະໝັກ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນໂລກນີ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພາບລວງຕາ, ແລະ ພຣະອົງຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ພວກເຮົາອິດທິນ ມະນຸດເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດພາຍໃນຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ທາງວິນຍານເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງຈົມຢູ່ໃນບາບ ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໝີຈາກຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງມັນ ມັນດີກວ່າສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຕົນເອງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄວາມເມດຕາຈາກຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົງ, ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກ, ເມດຕາ, ແລະ ໃຫ້ອະໄພ

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນທີ່ໄກ່ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ກຳມະໃດສາມາດຜູກມັດເຮົາໄດ້? ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອວ່າຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ ແມ່ນຜົນມາຈາກກຳມະຂອງເຈົ້າ ໃນຖານະທີ່ເປັນວິນຍານໃນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ມີກຳມະ ແທນທີ່ຈະ, ເຈົ້າຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນິໂດຍການຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແກ່ນແທ້ຂອງຊີວິດ, ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ກຳລັງຂອງຈັກກະວານ ຖ້າເຈົ້າຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງ

ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈກັບວິທີທີ່ຊີວິດຂອງທ່ານເປັນຢູ່, ໃຫ້ປ່ຽນແນວຄິດຂອງທ່ານ ແລະ ເພີ່ມພະລັງໃນແງ່ບວກໃຫ້ກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂສກເສົ້າກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພາດໄປ, ຫຼື
ຖືວ່າສະຖານະການທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດທີ່
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດນີ້ ຫຼື ໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຮູບແບບຂອງ
ການລະເລີຍທາງວິນຍານ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດ ແລະ ຖອນຮາກຫຍ້າອອກຈາກ
ສ່ວນແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນດອກໄມ້ທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ມີສີສັນສົດໃສ
ທີ່ສຸດຈະເບິ່ງບານ ແລະ ອອກໝາກທີ່ແຊບຊ້ອຍ ແລະ ໜ້າປາຖະໜາທີ່ສຸດ. ໂດຍ
.ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ສູງສຸດ

ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຮົາ ແລະ ລໍຖ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ້ໄຂ
ສະຖານະການຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມໃດໆຈາກເຮົາ, ເພາະວ່າ
.ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ

ຈຸດສຳຄັນແມ່ນພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອນຳພາຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອວຍພອນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມພະຍາຍາມທີ່
ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາເອົາຊະນະອຸປະສັກຂອງຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈທີ່
ຈະຍອມຈຳນົນ, ພວກເຮົາຈະພົບການປົກປ້ອງໃນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີໃຜໃນໂລກນີ້
ສາມາດມອບໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້, ແລະ ພວກເຮົາຍັງພົບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ບໍ່ມີການ
.ທົດສອບໃດສາມາດເອົາຊະນະໄດ້

ທຸກໆຄົນສາມາດສ້າງສາຍພົວພັນພິເສດກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຮູ້ວິທີ
ເປີດໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປາຖະໜາຫາການປະທັບຢູ່ອັນສູງສູງ
.ຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນມາໃຫ້

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ
ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າ
ຕອບສະໜອງໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ. ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປຸກຝັງຄວາມ
.ຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ, ເພາະວ່າການຕອບສະໜອງຈະບໍ່ມາຢ່າງກະທັນຫັນ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ສະພາບ
ສະຖິຂອງພວກເຮົາຈະກັງວົນ ແລະ ສັບສົນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດ
ຈັດການກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະ
.ເໝາະສົມ

ແລະມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະພັດທະນາຄວາມປາຖະໜານັ້ນ? ທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາ
ປະເຊີນກັບຄວາມໂຊກຮ້າຍ ຫຼື ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກ
ໜັກໃຈໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍຄວາມ

ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ, ໂດຍຮູ້ວ່າຜູ້ໃດທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາວຮັກສາມັນໄວ້
ໃນໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງລາວ, ສະຖານະການຂອງລາວຈະດີຂຶ້ນ. ສະຖານະການ
.ຂອງລາວກໍາລັງປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ

ເມື່ອເຮົາກະທຸ້ນ ແລະ ປັນອິເທີ ດ້ວຍຄໍາອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ການ
ອ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈຂອງເຮົາ ພວກເຮົາຈະສະກັດເອົາສາລະສໍາຄັນຂອງການ
ຕອບສະໜອງອັນສູງສົ່ງ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍອາຫານ, ການປິ່ນປົວ, ແລະ ຄວາມ
.ສຸກ

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຢາກໄດ້ອາຫານທາງວິນຍານ, ຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມລົມ
ເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ບົດຮຽນສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນໄດ້, ແລະ
ຄົນເຮົາສາມາດລອງອີກຄັ້ງ, ເຮັດຊ້າຄວາມພະຍາຍາມຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຄວາມ
ສໍາເລັດຈະໄດ້ຮັບການຮັບປະກັນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ສໍາລັບ
ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ທັນຖອຍໃຈຈາກຄວາມລົມເຫຼວ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ອ່ອນແອລົງຍ້ອນ
ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອດ້ວຍສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນ. ວ່າພຣະເຈົ້າ
ສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ອົດທົນ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ພຣະອົງປະທານ
ຄວາມຫວັງ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃຫ້ພວກເຂົາ, ຈົນກວ່າ
.ພວກເຂົາຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ

ຄວາມຄິດແມ່ນແຮງຄືກັບໄຟຟ້າ, ແລະສະພາບທາງຈິດໃຈ ມັນກັບຄືນສູ່
.ຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີຄິດ

ໄຟຟ້າມີທັງປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໃຊ້ມັນຢ່າງ
ສະຫຼາດຈະໃຊ້ມັນເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້
ລາວເສຍຊີວິດດ້ວຍໄຟຟ້າ. ແລະຄວາມຄິດກໍເຊັ່ນກັນ. ຖ້າມັນຖືກນໍາພາໄປໃນ
ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າຂອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະນໍາ
.ຄວາມເດືອດຮ້ອນມາສູ່ລາວ

ຄວາມຄິດກໍຄືກັບມ້າປ່າ, ແຕ່ການຝຶກມັນໃຫ້ຄວບຄຸມບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປ
ບໍ່ໄດ້, ແລະ ການຄິດໃນແງ່ບວກແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຄິດ

ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍແມ່ນສັດຕູທີ່ຄົງທີ່

ການຄິດທີ່ດີດຶງດູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ໃນຂະນະທີ່
ການຄິດທີ່ບໍ່ດີຍົກລູກສອນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ກະແທກໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ ດັ່ງນັ້ນຈິງມີ
ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ "ຜົນຕອບແທນແມ່ນຄືກັນກັບການກະທໍາ" ຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາສົ່ງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີອອກມາ, ຄວາມຄິດຂອງລາວຈະກາຍເປັນໄຟສາຍ, ສ່ອງແສງ
ຫ້ອງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມມືດອອກໄປ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຮູ້ສຶກ

ສະບາຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຕາຂອງລາວຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຮອຍຍິມແຫ່ງ
ຄວາມພໍໃຈ! ຂໍໃຫ້ຮອຍຍິມຍືນຍາວຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັນຕິພາບຈົງມີ
.ແກ່ເຈົ້າ

ຊີວິດຄືກັບໂຮງສີທີ່ບິດເມັດພັນແຫ່ງການທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີ
ຜົນ, ເພື່ອເຮັດເຂົ້າຈີແຫ່ງຊີວິດ ມັນຄືກັບເສັ້ນທາງທີ່ຄິດ□□□□□□, ມີດອກໄມ້ທີ່
ອຸດົມສົມບູນຢູ່ສອງຂ້າງ, ຜິເສື້ອທີ່ສິດໃສ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກໄມ້ທີ່ແຊບຊ້ອຍຢູ່
ເທິງກິ່ງງ່າຂອງມັນ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຢຸດ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເພີດເພີນກັບທິວທັດ
ຂອງມັນ ແລະ ລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາມັກຈະ
ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ເພື່ອໄປເຖິງພື້ນທີ່ກວ້າງກວ່າ, ພວກເຮົາຄິດວ່າມີທິວທັດ
ທີ່ໜ້າພໍໃຈຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຄ່ອຍໆຍ້າຍອອກໄປ,
ໃນເສັ້ນທາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດອກໄມ້ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ, ພວກເຮົາພົບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີດ
ກວ່າສິດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນດອກໄມ້ກໍ່ຫາຍໄປ, ແລະ ພ້ອມກັບມັນ, ຜິເສື້ອ ແລະ
.ໝາກໄມ້, ພຽງແຕ່ພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ໃນທະເລຊາຍທີ່ແຫ້ງແລ້ງ

ຊີວິດມະນຸດກໍ່ຄືກັບນ້ຳໃນທະເລ ເຊິ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສົດຊື່ນ ເມື່ອ
ເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດຊັ້ນເທິງ ມັນຄືກັບຄວາມຝັນໃນຕອນເຊົ້າ ທີ່ສິດໃສຂຶ້ນ
ຕາມອາຍຸ ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆເບິ່ງຄືວ່າຈະແຈ້ງ ແລະ ແຕກຕ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ ມັນຄືກັບ
ການເດີນທາງທີ່ທິວທັດຈະປ່ຽນແປງໄປເມື່ອພວກເຮົາເດີນທາງໄກໆ ຈາກນັ້ນ
.ທິວທັດດຽວກັນກໍ່ປ່ຽນແປງໄປເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ມັນ, ແລະ ອື່ນໆ

ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫຼາດຜິດຫວັງ, ເພາະພວກເຂົາຈັດການກັບມັນ
ຢ່າງຊໍານານ ແລະ ເພີດເພີນກັບມັນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ
ຍຶດເອົາອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ, ພວກເຂົາມັກນ້ຳ. ພວກເຂົາດື່ມ
ມັນ ແລະ ອາບນ້ຳໃນນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຈົມນ້ຳໃນນັ້ນ. ພວກ
ເຂົາມັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ. ໂດຍບໍ່ຍຶດໝັ້ນກັບພິທີການ ແລະ ພິທີການທີ່ຖືວ່າ
ເປັນເລື່ອງທຳມະດາຫຼາຍເກີນໄປ. ພວກເຂົາມັກກິນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມໂລບມາ
ກິນມັນ, ເພາະວ່າການກິນຫຼາຍເກີນໄປເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ ແລະ ມັນ
ກິນກິນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ລາວຈະທຳລາຍມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນ
.ເພີດເພີນກັບຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກໝົດໄປໂດຍການດຳລົງຊີວິດ

ການເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄືນອີນ ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງເຫັນດີກັບເຂົາເຈົ້າ
ໃນທຸກສິ່ງ, ຫຼື ເສຍສະລະອຸດົມການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
ຮູບແບບການປະຕິບັດຕາມແບບນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມ
ຈິງ. ຜູ້ປະຕິຮູບ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນດີນຳ ດ້ວຍຄືນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຍຶດໝັ້ນໃນອຸດົມການຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນຖືກຕ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ຈາກນັ້ນດ້ວຍສະຕິ
.ຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈາກນັ້ນດ້ວຍຜູ້ຄົນ

ບໍ່ຄວນປະນີປະນອມຫຼັກການ ແລະ ບໍ່ຄວນໃຊ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອ
.ບັນລຸຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເພາະວ່ານັ້ນບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນທີ່ມີຫຼັກການ

ໃຜສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈໄດ້? ຢ່າທຳຮ້າຍຄົນ
ອື່ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ຖ້າວິທີການນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນ
ພໍໃຈ, ມັນພຽງພໍແລ້ວສຳລັບຄົນທີ່ຈະສະບາຍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຮູ້ສຶກສະຫງົບ
.ພາຍໃນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນອິດສະຫຼະຈາກການອະນຸມັດຂອງຄົນອື່ນ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ ໃນການຫັນໄປ
ຫາພຣະເຈົ້າ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍແມ່ເຫຼັກນີ້
ຈິດວິນຍານດຶງດູດພອນ ແລະ ການສັນສະເທືອນທີ່ດີ ແລະ ປະສົບການທີ່ດີຂອງ
ມະນຸດທັງໝົດ ເຊິ່ງເຄື່ອນນາງເຖິງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ມັນແມ່ນພະລັງທີ່ມັນດຶງດູດ ແລະ ດຶງດູດຄົນມາຫາ
ຕົວເອງ ເພື່ອນທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍ
ສັນຊາດຕະຍານກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ພະລັງນີ້ແມ່ນມາຈາກແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ

ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບ

ເອົາໝັ້ນທາງຈິດໃຈ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ

ເອົາຂວດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ

ເອົາກະຕ່າຈິດວິນຍານທີ່ຫວ່າງເປົ້າຂອງຂ້ອຍໄປ ຕື່ມມັນດ້ວຍຜົນຂອງ
ປັນຍາຂອງເຈົ້າ

ຖອກນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະ
ຖອກມັນລົງໃນຈອກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍ

ທຳລາຍກຳແພງຂອງອະຕະມາ ລົງມາຕື່ມດຳກັບຂ້ອຍໃນຄວາມມີຢູ່ທັງໝົດ
ຂອງເຈົ້າ

ແສງອາລຸນແຫ່ງຄວາມຮັກ

ຂໍໃຫ້ລາວແນມເບິ່ງອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາ
ຢູ່ກັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະມັນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ
ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າເຕັມໄປທົ່ວພື້ນທີ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າຄືຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ
ແລະຈິດໃຈທີ່ດົນໃຈຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈູດທຽນໄຂບາງໆແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອອ່ານປຶ້ມທອງຄຳ
ຮັກສາໄວ້ໃນຕົວຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ
ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງຄົງເປັນຢູ່
ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເຊິ່ງກຳຈັດຄວາມມືດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ
ບລັອກຢູ່ໃນໜ້າຂອງຫົວໃຈ
ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າຕັບໄປ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ຄວາມອິດສາ
ຈາກຝັ່ງຂອງໂລກຕະຫຼອດໄປ
ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະພວກເຮົາອ່ອນແອລົງສູ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍໄຟຟ້າທີ່ສຳຄັນ
ແລະ ເຕີມເຕີມຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການ
ປົນປົວຂອງເຈົ້າ

ຈັບມືຂອງພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເຕີມເຕີມຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ
ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ
ຫຼາຍ ແລະ ວ່າດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກ
.ເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຂ້ອຍວາງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ກະຊິບ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງຂ້ອຍໄວ້

ໃນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມງຽບສະຫງົບ

ກິນຫອມທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງນາງຮ້ອງເພງ

ແລະລາວຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຫັນຄວາມງາມຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ

ຄວາມຝັນທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນຈິງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າກະພົບໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຜ່ານລູກໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາ

ຂ້ອຍເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ, ແລະຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງທ່ານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ

ແລະຂໍອວຍພອນຈາກຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ

ມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຂໍກຳນົດຫຼາຍຢ່າງທີ່ໂລກກຳນົດໃຫ້ພວກເຮົາ

ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະດຳລົງ
ຊີວິດໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຫຼື ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ແຕ່ຂໍກຳນົດພື້ນຖານ
ຕ້ອງແມ່ນການໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນບໍ່
ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ມັນບໍ່ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ເຊິ່ງໃຫ້ລົດຊາດ ແລະ
.ຄວາມໝາຍທຸກຢ່າງໃນຊີວິດ

ຂໍໃຫ້ເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແກ່ນແທ້ຂອງການເປັນຢູ່ຂອງເຮົາ, ແລະ
ຄວາມຮັກເປັນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຮົາຫລຽວເບິ່ງໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ໃດ
ກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງ
ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງນັ້ນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ, ພຣະເຈົ້າຈະ

ຕອບຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າທໍາລາຍຜ້າມ່ານທີ່ກົດຂວາງ
.ເຂົາເຈົ້າຈາກການເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຜູ້ໃດທີ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນເສັ້ນທາງນັ້ນຈະບໍ່ຖືກຂັດຂວາງໂດຍ
ສິ່ງໃດກໍຕາມ, ແລະ ອຸປະສັກໃດໆກໍຈະບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເຂົາຈົນກວ່າເຂົາຈະບັນລຸ
.ເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈເຂົາ

ໄຂ່ມຸກທາງວິນຍານ ແລະ ແກ້ວປະເສີດ

ຜູ້ທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອັບອາຍ
ແລະ ແຄ້ນໃຈນັ້ນຢູ່ໄກຈາກປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ. ພວກເຮົາຄວນດູດູກ
ບາບ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ເຮັດບາບ, ເພາະວ່າລາວເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃນ
ຈິດວິນຍານ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຫຸ້ມລ້ອມ ແລະ
ອ້ອມຮອບລາວ. ຈຸດປະສົງຂອງການກ້າວໂທດຄວນເປັນການປິ່ນປົວ, ບໍ່ແມ່ນການ
ໂອ້ອວດ ແລະ ການທໍາຮ້າຍ. ພວກເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ເຮັດບາບຂອງ
ພວກເຮົາຄືກັບທີ່ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນ
.ສະຖານທີ່ ແລະ ສະຖານະການຂອງລາວ

ຜູ້ໃດທີ່ປິດບັງຄວາມຜິດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນໃນໂລກນີ້, ພຣະເຈົ້າຈະປິດບັງ
ຄວາມຜິດຂອງຕົນໃນໂລກໜ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາຕັດສິນຄົນອື່ນ, ກົດໝາຍທາງວິນຍານກໍຕັດສິນ
ພວກເຮົາໃນລະດັບດຽວກັນ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງຫຼາຍເກີນໄປຈາກຄົນ
ອື່ນ, ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນຄາດຫວັງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີຈາກໃຜສະເໝີໄປ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວກໍຕາມ

ຄົນເຮົາອາດຈະລືມລົງ ແລະ ສະດຸດລືມໄດ້, ແຕ່ລາວຈະຍັງຄົງປອດໄພຕາບ
ໃດທີ່ລາວພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອປິ່ນຂັ້ນໄດແຫ່ງຄຸນນະທໍາ ແລະ
ຄວາມຊອບທໍາອີກຄັ້ງ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຍົກລະດັບຈິດໃຈຂອງຄົນເຈັບທາງດ້ານ
ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼືຈິດວິນຍານໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາ, ຄືກັນກັບ
.ທີ່ພວກເຮົາຊ່ວຍຕົນເອງ ຫຼື ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມດໍາລົງຊີວິດຕາມກົດເກນອັນສູງສົ່ງຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນ
ຕົ້ນໄປ - ແທນທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດແບບເຫັນແກ່ຕົວແບບເກົ່າໆທີ່ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມ
ລໍາບາກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ - ຈະພົບວ່າບໍ່ວ່າລາວຈະມີບົດບາດທີ່ຖ່ອມຕົວ
ໃນຊີວິດປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງເປັນບົດບາດສໍາຄັນ ຕາບໃດທີ່ລາວປະຕິບັດ
ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເຕັມທີ່ຕາມທິດທາງຂອງຜູ້ກໍາກັບລະຄອນຈັກກະວານແລະ

ນາຍຂອງຈຸດໝາຍປາຍທາງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ: ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ
.ສູງສຸດ

ເມື່ອເຮົາພົວພັນກັບຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ,
ແລະ ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ, ເຮົາຈະສາມາດນໍາເອົາເພື່ອນທີ່ດີເຂົ້າມາໃນຊີວິດ
ຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວມາ
.ພິຈາລະນາເລີຍ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາໄດ້

ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມໝ້າຊື່ໃຈຄົດ ແລະ ການ
.ອວດອ້າງ, ແລະ ປະຕິບັດໃນທາງທີ່ບໍ່ທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນໂດຍເຈດຕະນາ

ໝູ່ເພື່ອນບໍ່ຄວນໃຈຮ້າຍ, ດູກູກ, ຫຼື ເປັນສັດຕູກັນ, ແລະ ບໍ່ຄວນມີເຫດຜົນ
ໃດໆທີ່ຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ພວກເຮົາ. ໝູ່ເພື່ອນບໍ່ຄວນຖືກປະຕິບັດຕໍ່,
ຖືກຂູດຮີດ, ຫຼື ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະຖືກຮ້ອງຂໍ. ເມື່ອ
ມີການຮ້ອງຂໍຄໍາແນະນໍາ, ຄວນໃຫ້ຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເມດຕາ, ໂດຍບໍ່ຢ້ານກົວຜົນ
ສະທ້ອນ. ໝູ່ເພື່ອນຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໂດຍຜ່ານການວິພາກວິຈານທີ່
.ສ້າງສັນ ແລະ ຮ້າຍນ້ອງ

ປະສົບການຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ
ເປັນອໍາມະພາດ ແລະ ເອົາຊະນະເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຮົາຄົມຊັດຂຶ້ນ ແລະ ເສີມສ້າງສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວ
ເອງຂອງເຮົາ. ບາງຄົນເຊື່ອຜິດວ່າປະສົບການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກໍາລັງ
ທໍາລາຍທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຍອມແພ້. ຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່
ສຸຂະພາບແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນໃນການກະຕຸ້ນຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນຂອງເຮົາເພື່ອ
.ຮັບມືກັບຊີວິດ ແລະ ການທົດລອງຂອງມັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ແຂ່ງຂັນກັບຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂັ້ມ
ແຂງ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ
.ແລະ ຄວາມອົດທົນທາງຈິດໃຈ, ເຮົາກໍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືດຢຸ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ

ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ຄືນຂອງສະຕິຂອງພວກເຮົາແມ່ນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ
ສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຄືນລົມວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ມະຫາສະໝຸດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ມັນຈະແຍກຕົວມັນເອງອອກຈາກອໍານາດ
ມະຫາສະໝຸດນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງຄົນຈຶ່ງອ່ອນແອລົງຍ້ອນຂໍ້ຈໍາກັດທາງວັດຖຸ
ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ການຜະລິດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄດ້ອີກ
ຕໍ່ໄປ ເມື່ອຈິດໃຈ ສັນຂີ່ຝຸ່ນຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ ແລະ ທໍາລາຍຕ່ອງໂສ້ທີ່ຜູກມັດ

ອຳນາດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ ແລະ
.ການພົວພັນໃນທາງບວກກັບຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນ

ເມື່ອທ່ານຍຶດໝັ້ນກັບແນວຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ປຸກຝັງມັນດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແນວຄວາມຄິດນັ້ນຈະປ່ຽນເປັນກຳລັງທີ່ມີການ
ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເມື່ອຄວາມຄິດກາຍເປັນການເຄື່ອນໄຫວ, ມັນສາມາດສ້າງ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຄວາມສຳເລັດ, ອີງຕາມແຜນທີ່ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
.ທີ່ແຕ້ມຢູ່ໃນໃຈ

ຜູ້ຄົນລືມເຫຼວເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຊີວິດທີ່
ໂຫດຮ້າຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພວກມັນ, ແທນທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານພວກມັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຍອມ
.ແພ້

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສາມາດສື່ສານທາງ
ວິນຍານກັບຈິດວິນຍານອື່ນໆທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈ
.ພາສາຂອງດອກກຸຫລາບແລະສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົງເປັນກະສັດອົງດຽວທີ່ຄອງລາດຢູ່ເທິງຄວາມຮັກ
ແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນກໍຕາມ. ສິ່ງທີ່ຄົນ
ເຮົາຮຽນຮູ້ໃນການນັ່ງສະມາທິຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນກິດຈະກຳປະຈຳວັນ
ແລະ ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນ, ໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບ
.ສຸກຂອງຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸລັງ
.ສະໝອງບ່ອນທີ່ກົນໄກຂອງນິໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕັ້ງຢູ່

ເພື່ອສ້າງນິໄສທີ່ດີ, ກ່ອນອື່ນໝົດໃຫ້ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ, ຊອກ
ຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ. ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກລະຫວ່າງຄິວຂອງທ່ານ, ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກ
ແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ທ່ານຕ້ອງການປຸກຝັງໃນສະໝອງຂອງທ່ານ. ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການ
ກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈນີ້ ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຮ່ອງທັງໝົດທີ່ນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນຝັງຢູ່ນັ້ນ
ກຳລັງຖືກລຶບລ້າງ. ດ້ວຍຈຸດສຸມ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ທ່ານສາມາດລຶບລ້າງຮ່ອງທີ່

ເລິກທີ່ສຸດຂອງນິໄສເກົາຫຼີຝັ່ງເລິກ. ຮັບປະກັນຕົວເອງຊ້າໆວ່າ ທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ພຽງພໍທີ່ຈະກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອນກາຈາກພື້ນທີ່ສະໝອງ

ເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາລັບການຢືນຢັນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕອນເຊົ້າໆ ເມື່ອ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມສົນໃຈມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ

ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງຢູ່ສະເໝີວ່າເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກການບັງຄັບ
ບັນຊາ ແລະ ມີໜຶ່ງເຈົ້າຈະພົບວ່າ - ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ເຈົ້າ
.ໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສທີ່ເຈົ້າຢາກກຳຈັດແລ້ວ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານ, ຈົ່ງກຳຈັດຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ແລະ
ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈ
.ວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້

ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງເກີດຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນ
ໃຈ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຄວນທົນທຸກທໍລະມານເມື່ອສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ?
ລອງນຶກພາບເຖິງແສງສະຫວ່າງທີ່ປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າຢູ່ທຸກ
ດ້ານ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ເນື່ອງຈາກຄວາມກັງວົນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາເກີດມາຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຖ້າພວກເຮົາກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າມີອິດສະລະພາບ ແລະ ການປົນປົວຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ. ທຸກໆຄົນ,
ກ່ອນນອນ, ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງ
.ເຈົ້າ

ໃນລະຄອນຈັກກະວານນີ້, ມະນຸດທຸກເຊື້ອຊາດໄດ້ສະແດງເລື່ອງລາວຂອງ
ຊີວິດໃນເວທີແຫ່ງການເວລາ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່
.ຕ້ອງກັງວົນກ່ຽວກັບ ຫຼື ຫຼົງໄຫຼຫຼາຍເກີນໄປກັບບົດບາດຊີວິດລາວຂອງພວກເຮົາ

ການຮັບຮູ້ຊີວິດຂອງເຮົາມັກຈະບິດເບືອນ ແລະ ເສື່ອມໂຊມ ເພາະວ່າເຮົາ
ເບິ່ງດ້ວຍສາຍຕາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ຈຳກັດ. ຖ້າເຮົາເບິ່ງດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ, ເຮົາກໍຈະເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
.ຢ່າງສົນເຊີງ

ເມື່ອເຮົາເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ, ເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ແຜ່ລາມໄປ
.ທົ່ວທຸກອະນຸພາກ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຈິງທາງວິນຍານອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ເຄາະປະຕູຕາທີ່ປິດຢູ່ຂອງເຮົາ, ກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ໃຫ້ກະທຳດ້ວຍປັນຍາແທນຄວາມໂງ່, ໃຫ້ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແທນຄວາມກຽດຊັງ, ແລະ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ນຳເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມປອດໄພມາສູ່ໂລກຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດແບບນັ້ນ, ຄວາມໂງ່ຈະຫາຍໄປ, ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະຖານະການຈະຫາຍໄປ, ເຮົາຈະເຫັນຄວາມສາມັກຄີໃນການສຳຫຼວດສຳມະໂນຄົວ, ແລະ ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມເຢັນຊາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ຄືກັບລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ ເຮົາເປັນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງເປັນ ຫ່ວງເປັນໄຍເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ພຣະອົງຮັບຟັງເຮົາສະເໝີ ເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີ ຊີວິດຊີວາ

ຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັ່ງມີທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາດີ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ, ແຕ່ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເສຍຄວາມຮັ່ງມີນີ້ໄປ ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ. ພຣະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນ ຄວາມປອດໄພ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນມິດ, ເໝາະສົມກັບຄອບຄົວ ທີ່ສູງສົ່ງແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແຕ່ຄວາມໂລບແລະການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ ຕົວໄດ້ຟັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາແລະຫວ່າງຄວາມບໍລິງລອຍກັນໃນບັນດາ ພວກເຮົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເປັນ
ທາດ

ມະນຸດໄດ້ຫຼົງທາງໄປໄກຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ສູນເສຍ ສະຫວັນພາຍໃນທີ່ຮູ້ສຶກໄກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄກ້ຊິດກັບລາວ, ແລະ ລາວຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຫວັນນັ້ນຄືນມາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ ສ່ວນຕົວ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ຫຼົງ ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພາບລວງຕາວ່າ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງ ພວກເຮົາແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ ພວກເຮົາຕ້ອງຈົກຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາ .ອອກດ້ວຍມືດສິ້ນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອເບິ່ງຄວາມຈິງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງມັນ

?ພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ

ມະນຸດມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ອາລົມ, ບົດບາດທີ່ພວກເຂົາມີບົດບາດໃນຊີວິດ, ວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ພວກເຂົາສະແຫວງຫາ, ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກ. ແຕ່ພາຍໃຕ້ຄວາມແຕກຕ່າງທັງໝົດນີ້ມີສອງສິ່ງທີ່ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງການ ແລະ ຕ້ອງການໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ໜຶ່ງແມ່ນອິດສະລະພາບຈາກຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທຸກຮູບແບບ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນ ຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ - ຄວາມພໍໃຈທີ່ສົມບູນ, ບ່ອນທີ່ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມສຸກຢູ່

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ສິ່ງທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມບັນລຸເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ຊື່ນັ້ນຫຼືບໍ່, ຜູ້ສະຫຼາດກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄົນເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາຈະດຶງເອົາໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເຈົ້າກະວານ. ນີ້ແມ່ນຈຸດສຳຄັນສຳລັບການເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງມະນຸດ

?ແຕ່ຜູ້ຄົນຊອກຫາສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາຢູ່ໃສ

ພວກເຂົາຊອກຫາມັນພຽງແຕ່ໃນສິ່ງຂອງທາງໂລກເທົ່ານັ້ນ: ໃນຊັບສິນ, ສະພາບການພາຍນອກ, ແລະ ຄວາມສຳພັນກັບຄົນອື່ນ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຊອກຫາມັນໃນສິ່ງໃດ, ຜູ້ໃດ, ຫຼື ສະຖານະການໃດໆໃນໂລກນີ້, ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງລັກສະນະຂອງການສ້າງ

ການສ້າງແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງຄວາມເປັນສອງ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະມີຮູບພາບທີ່ມີພຽງສິດດຽວ, ເພາະວ່າບໍ່ມີທາງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ລັກສະນະໃດໆຂອງການມີຢູ່ຈະຢູ່ໂດດດ່ຽວຈາກຄວາມເປັນສອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອກວດສອບຄວາມປາຖະໜາທີ່ກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນ, ພວກເຮົາພົບວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນປາຖະໜາພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີ, ໜ້າພໍໃຈ, ສວຍງາມ, ແລະໃນແງ່ບວກ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາເລັກນ້ອຍທີ່ຈະຈັດການກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ຫຼື ບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ໃນໂລກສອງຢ່າງນີ້, ບໍ່ມີຄວາມສຸກຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ, ບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງຖ້າບໍ່ມີຄວາມມືດ, ບໍ່ມີຄວາມດີຖ້າບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວ, ບໍ່ມີຊີວິດຖ້າບໍ່ມີຄວາມຕາຍ. ສອງດ້ານຂອງຫຼັງແມ່ນແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບ. ຈາກໂລກນີ້

ຜູ້ຄົນຄົ້ນຫາ—ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຄົ້ນຫາດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງພວກເຂົາ

—ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາໄດ້, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດ
ຄວາມສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສິ້ນຫວັງ
ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງນຳໄປສູ່ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງ. ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ຊອກຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ
.ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ພົບສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາປາຖະໜາ

ຜູ້ຄົນໃນສະໄໝຂອງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງທົນທຸກຈາກຄວາມສັບສົນ ແລະ
.ຄວາມງົງງັນ

ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມຸ່ງເນັ້ນຈຸດປະສົງ ຖ້າພວກ
ເຂົາຂາດຈຸດປະສົງໃນຊີວິດ, ແລະ ຖ້າຈິດໃຈ, ພະລັງງານ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ອາລົມຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແລະ ສ້າງສັນ, ພວກເຂົາຈະຫັນ
ໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ທຳລາຍເຊັ່ນ: ການຕື່ມເຫຼົ້າ ແລະ ຢາເສບຕິດ, ການໃຊ້ຄວາມ
ຮຸນແຮງ, ແລະອື່ນໆ. ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດແມ່ນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະປະສານບົດບາດ ແລະ ກິດຈະກຳພາຍນອກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ຫັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ, ຫັດສະນະຄະຕິໃນ
.ທາງບວກ, ແລະ ການນຳໃຊ້ອາລົມທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ສອງລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ຂອງທຳມະຊາດຂອງເຮົາ - ລັກສະນະພາຍໃນ ຫຼື
ທາງວິນຍານ ແລະ ລັກສະນະພາຍນອກ - ບໍ່ຂັດແຍ້ງກັນຖ້າເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແຕ່, ພວກມັນສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາພັດທະນາ
ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ ແລະ ທ່າແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ,
.ອາລົມ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມວ່າງເປົ່າອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ປາດສະຈາກການ
ກະຕຸ້ນທາງປັນຍາ ຫຼື ການກະຕຸ້ນທາງຈິດໃຈ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກເບື້ອໜ້າຍ້ອນ
ຂາດຈຸດປະສົງ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສາມາດໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມໝາຍແກ່ຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາ. ຄົນໂດຍສະເລ່ຍອາດຈະສາມາດເຮັດວຽກ ແລະ ປະພຶດຕົວໄດ້ດີ
? ກັບວ່າພວກເຂົາມີສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກບໍ່

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງຊີວິດຄືການຮູ້ວ່າພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະ ລັກສະນະທີ່
ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ ຖ້າພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ລັກສະນະທີ່
ເລິກເຊິ່ງກວ່າຂອງຊີວິດຕາມທີ່ພວກມັນສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກມີ
ຄວາມສຸກຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງມະນຸດແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບ

ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຄົນເຮົາ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາກໍຈະບໍ່ມີ
.ການມີຢູ່ ຫຼື ຄວາມເປັນຢູ່

ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມລຶມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຖືກບໍາລຸງລ້ຽງ
ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມລຶມເຫຼວ
ຈະຊົມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ປັນລູສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນ,
ຄວາມຢ້ານກົວ, ທີ່ຝັງຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ ແລະ ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ, ຈະເລີ່ມທະວີຄຸນ
ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າມັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຈິດສໍານຶກດ້ວຍຫຍ້າແຫ່ງຄວາມ
ຢ້ານກົວທີ່ບໍ່ຖືກກໍາຈັດໄດ້ງ່າຍຄືກັບຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນເມື່ອມັນ ງອກ. ຫຍ້າທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະອອກໝາກທີ່ເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍເຖິງ
ຕາຍ. ໂຊກດີ, ຮາກຂອງມັນສາມາດຖືກກໍາຈັດອອກຈາກພາຍໃນໄດ້ໂດຍການສຸມ
ໃສ່ຄວາມກ້າຫານຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ການປູກຝັງສະຕິໃນຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້
ຈິງໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍຕົນເອງ ແລະ
.ປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກອັນຕະລາຍ

ຄັງໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ມີຟອງນ້ຳນ້ອຍໆລອຍຢູ່ເທິງໜ້າກ້າທະເລ, ດ້ວຍ
ຄວາມລະມັດລະວັງຕໍ່ພາຍຸ ແລະ ຝ້າຜ່າ, ເມື່ອນາໆໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບບອກນາໆ
"?ວ່າ: "ຟອງນ້ຳນ້ອຍໆແຫ່ງຊີວິດ, ເຈົ້າມີບັນຫາຫຍັງ

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ? ຟອງນ້ອຍໆ
ຫລຽວເບິ່ງອ້ອມໆ ແລະ ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນ

ສະຕິຂອງມະນຸດລອຍຄືກັບຟອງນ້ອຍໆ ຢູ່ເທິງໜ້າກ້າທະເລແຫ່ງສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານ, ຄິດວ່າມັນເປັນຟອງຊົ່ວຄາວ, ສັນສະເທືອນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມຕາຍ ໂອ້ຟອງ, ເຈົ້າຢ້ານ
ມະຫາສະໝຸດບໍ່? ເບິ່ງອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ສັງເກດຢ່າງລະອຽດ ບ່ຽນມຸມມອງ
ຂອງເຈົ້າຈາກສິ່ງອ້ອມຂ້າງທັນທີໄປສູ່ອານາຈັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄົ້ນ
ຄວ້າເລິກເຊິ່ງກວ່າ, ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ ແລະ
ແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັບທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ ພຣະອົງປົກປ້ອງເຈົ້າ, ພຣະອົງຄ້າຊູເຈົ້າ, ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ
.ຕະຫຼອດໄປ

ຫຼີກລ່ຽງກັບຕົກ ແລະ ບ່ວງ

ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າທີ່
ກະຕຸ້ນໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນສໍາເລັດ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານ ແລະ ຖາມຕົວເອງ
ວ່າ, "ມີແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີທີ່ສາມາດປັນລູໄດ້, ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີທີ່

ບໍ່ຄວນໃຫ້ກຽດ?" ຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຊຸກຍູ້ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ
ຂອງເຮົາໂດຍການໃຫ້ຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແກ່
ເຮົາ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງມີການອ້າງເຖິງພະລັງຂອງການວິຈາລະນະຍານ
ເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ. ນິໄສທີ່ບໍ່ດີໃນທີ່ສຸດກໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກ. ເມື່ອລັກສະນະ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກມັນຖືກເປີດເຜີຍ, ພວກມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະດັກຈັບຄົນເຮົາ
ໃຫ້ຕິກຢູ່ໃນກັບດັກຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ກັບດັກຂອງຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານ

ການສະຫ້ອນ ແລະ ເລືອງລາວຕ່າງໆ

ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ, ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ໄພພິບັດ, ລັດທາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ສັນ
.ຄອນ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງໃສ່ສະຖານທີ່ທີ່ແອອັດທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍກໍ່ຈະ
ເຫັນລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ ແລະ ກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ
ນຳມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ເລືອງຂອງກວາງ musk

ກິນຫອມຂອງ musk ເປັນສານທີ່ມີຄ່າແລະມີກິນຫອມແຮງ, ພົບໄດ້ໃນສະ
.ດີຂອງກວາງ musk ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູສູງຂອງພູເຂົາ Himalayas

ເມື່ອກວາງມີອາຍຸຄົບກຳນົດ, ກິນຫອມຂອງ musk ຈະເລີ່ມຊຶມອອກມາ
ຈາກສະຕີຂອງມັນຢ່າງລັບໆ, ແລະກວາງຈະຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນກັບກິນຫອມທີ່ໜ້າ
.ສົນໃຈນັ້ນ ແລະເລີ່ມເຕັ້ນລຳ ແລະຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງກິນຫອມທີ່ໜ້າຮັກນັ້ນ

ມັນເຄື່ອນຍ້າຍຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາບ່ອນໜຶ່ງ, ດິມກິນລະຫວ່າງໂງ່ນຫີນ
.ແລະ ໃຕ້ຕື້ນໄມ້, ຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງກິນຫອມທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນັ້ນຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ສຸດທ້າຍ, ລາວກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ, ວຸ້ນວາຍ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອ
ລາວບໍ່ມີຄຳເວົ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ລາວກຳລັງຊອກຫາດ້ວຍຄວາມ
.ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມມັກ

ໃນຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈະໄປຮອດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ musk, ມັນ
ໄດ້ໂດດລົງຈາກໜ້າຜາຫີນສູງຕາມລົງໄປໃນຮ່ອມພູເລິກເພື່ອປະເຊີນກັບ
ຊະຕາກຳຂອງມັນ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງມັນ, ໃນຈຸດນັ້ນນັກລ່າສາມາດຈັບມັນ
.ໄດ້ ແລະ ດຶງເອົາຖົງ musk ຫຼື ຕ່ອມອອກຈາກມັນໄດ້

ໃນເລື່ອງນີ້, ນັກກະວີຜູ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຄົນໜຶ່ງໄດ້ບັນຍາຍບາງສິ່ງ
:ບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່

!ໂອ້ ກວາງ musk, ຄົນໂງ່

?ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທຸກທໍລະມານ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງນອນບໍ່ຫຼັບ

ມັສກິນີມີໃຫ້

!ດ້ວຍກະເປົ້າທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໂງ່

ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ສຳຜັດກັບດັງຂອງເຈົ້າກໍຕາມ

ກິນຫອມລັບໆມາຈາກເຈົ້າ

ເຈົ້າຄົງຈະໄດ້ຊະນະໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຫວັງໄວ້

ແລະເຈົ້າໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍ

ເພື່ອນໆເອີ້ນ, ເຈົ້າບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ປະພຶດຕົວຄືກັບກວາງ musk?

ພວກເຂົາມັກຈະຊອກຫາຄວາມສຸກຢູ່ທຸກບ່ອນນອກຕົວພວກເຂົາເອງຢູ່ສະເໝີ
ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຊອກຫາຄວາມສຸກໃນການຫຼິ້ນ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້
ຕົນເອງໝົດແຮງໃນຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກ ພວກເຂົາປິ່ນຂຶ້ນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງທີ່ລືນຂອງຄວາມຮັ່ງມີຈົນກວ່າໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະກະໂດດຈາກໜ້າຜາ
ແຫ່ງຄວາມຫວັງສູງໄປສູ່ໂງ່ນຫີນແຫ່ງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວ ເມື່ອ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ເກັບໄວ້ໃນສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງ
.ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ

ຖ້າເຮົາຫັນຄວາມຄິດຂອງເຮົາເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກ
ເຊິ່ງ, ເຮົາກໍຈະພົບເຫັນໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມ
.ສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ພວກເຮົາສະແຫວງຫາ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນຄືກັບກວາງ musk ທີ່ກໍາລັງຈະຕາຍໄປຍ້ອນການ
ຄົ້ນຫາຄວາມສຸກໃນສະຖານທີ່ທີ່ຜິດ. ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງ
ລະມັດລະວັງ ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່
.ນອກຕົວເຮົາເອງ

ເລື່ອງຂອງປຸ່ມ

ຄັງໝຶງມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ບອກວ່າລາວເປັນພະຍາດຫົວໃຈ
:ຊໍາເຮືອ, ແລະ ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ

ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດກໍາຈັດຄວາມ"
"ເຈັບປວດໄດ້

ຫຼັງຈາກຄິດຢ່າງສະຫງົບແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວເອົາມືດັດມາໃຫ້ຂ້ອຍ.
:ລາວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍສຽງສັ້ນໆ ແລະ ເວົ້າວ່າ

"?ທ່ານຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕັດຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກບໍ່, ທ່ານ"

ຂ້ອຍຫົວຂວັນແລະຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນທ່ານໝໍ ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບ
"!?ຄົນທີ່ໃຊ້ມືດັດເພື່ອປະຕິບັດການຜ່າຕັດບໍ່

ໃນທີ່ສຸດ, ລາວກໍເອົາມືດັດມາໃຫ້ຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດ
ກະດູມເສື້ອຄຸມຂອງລາວອອກອັນໜຶ່ງ ແລະ ບອກລາວວ່າຢ່າຫຍິບກະດູມອີກ
ອັນໜຶ່ງໃສ່ແທນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເອົາມືຂອງລາວໄປແຕະຈຸດທີ່ກະດູມຫາຍໄປ. ຂ້ອຍ
ຍັງບອກລາວໃຫ້ກັບມາຫາຂ້ອຍຫຼັງຈາກສອງອາທິດ, ແລະ ຂ້ອຍຄາດວ່າລາວຈະ
.ຫາຍດີໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ຜູ້ຊາຍຫົວຂວັນແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າຂໍເພາະຂ້ອຍ
"!ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າມັນເປັນຢາທີ່ແປກທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຮັບຢາ

:ສອງອາທິດຕໍ່ມາລາວໄດ້ແລ່ນມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈວ່າ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານໄດ້ຮັບປະກັນກັບຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຫາຍດີຈາກພະຍາດຫົວໃຈ"
ແລ້ວ ສະນັ້ນ, ເພື່ອພະເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ເຈົ້າໄດ້ດຶງຜີປີສາດອອກຈາກ
"?ກະດູມບໍ່

ຂ້ອຍຕອບດ້ວຍຮອຍຍິມວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ! ມີຂອງເຈົ້າຫຼິ້ນກັບປຸ່ມຢູ່ຕະຫຼອດ
"ເວລາ, ແລະປຸ່ມກໍຕັ້ງຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຫົວໃຈ

ປຸ່ມນັ້ນຄືຜີປີສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຈັບປວດ ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດ
ປຸ່ມນັ້ນ ແລະ ບອກເຈົ້າວ່າຢ່າປ່ຽນມັນ ຫຼື ເອົາມີຂອງເຈົ້າວາງໃສ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ດ້ວຍວິທີນີ້, ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນເທົາຄວາມກົດດັນ ແລະ ຢຸດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
!ເຈັບປວດ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍາລັງດໍາເນີນໄປຢ່າງວ່ອງໄວ, ແລະຜູ້ຄົນກໍຫຍຸ້ງຢູ່ກັບຫຼາຍ
ສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ. ຕາມທໍາມະຊາດແລ້ວ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະເກັບກ່ຽວຄວາມອຸດົມ
ສົມບູນຂອງໂລກນີ້ ແທນທີ່ຈະເສຍເວລາ, ປ່ອຍໃຫ້ລະດູການຜ່ານໄປ ແລະ
ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍມືເປົ່າ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຄວນເກັບກ່ຽວແມ່ນຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ: ການເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ວິທີດຽວທີ່ຈະ
ບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນການບັນລຸບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນໂລກນີ້ ແລະ ເພື່ອບັນລຸ
.ຄວາມສໍາເລັດທາງວິນຍານ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໜ້າທີ່ປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະ
ໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາກໄຟຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ
.ພະລັງງານອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງຂອງໂລກສາມາດຂັດຂວາງຜູ້ທີ່ຊອກຫາ
ເປົ້າໝາຍທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫັນເຫຈາກເສັ້ນທາງທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກ
ໄວ້ ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດມາຍູ້ເຂົາເຈົ້າອອກ
ຈາກເສັ້ນທາງ; ເຂົາເຈົ້າ ອົດທົນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງສະຖານະການ
.ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ບໍ່ສະດວກ

ບໍ່ວ່າໂລກຈະໃຫ້ຫຍັງພວກເຮົາ, ມັນຈະບໍ່ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງປາຖະໜາສິ່ງທີ່ໝັ້ນຄົງກວ່າ, ມີຄວາມສໍາຄັນ
.ຫຼາຍກວ່າ, ແລະ ມີຄໍາກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດໃນໂລກ

ເມື່ອຄົນເຮົາເສຍຊີວິດ - ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດົນນານ - ບໍ່ມີອໍານາດໃດໃນ
ໂລກນີ້ສາມາດເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໃຜສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ຫຼັງຈາກ
ພວກເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປ? ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າໂລກນີ້
ເປັນພຽງຈຸດຢຸດຊົ່ວຄາວໃນການເດີນທາງໄປສູ່ບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ, ບ່ອນ
ທີ່ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເມດຕາສູງສຸດ

ຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍເກີນໄປບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນສຸຂະພາບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ແລະ ປະສິດທິພາບ, ແຕ່ການບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປະສິດທິພາບຈະນຳ
.ໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດທີ່ສົມດຸນທັງໃນລະດັບທາງວິນຍານ ແລະ ວັດຖຸ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ພັດທະນາປະສິດທິພາບທາງຈິດໃຈພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸຜົນ
ສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ
ຄຸ້ມຄອງພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມແຜນການອັນສູງສົງ, ຊີວິດ
ຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ລາວຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງວິນຍານໃນຂະນະທີ່
ຢູ່ໃນໂລກນີ້. ລາວຈະບໍ່ເປັນນັກໂທດຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ສະຕິຂອງລາວຈະຖືກປ່ຽນເປັນຫົວໃຈຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ, ແລະ
ລາວຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່ທີ່
.ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ

ຮ່າງກາຍຄືຮ້ານຂາຍຢາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ນັກຄົ້ນຄວ້າທາງການແພດໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເມື່ອເຮົາປະສົບກັບຄວາມສຸກຢ່າງ
ລືນເຫຼືອ, ຮ່າງກາຍຈະຜະລິດຢາຕ້ານອາການຊຶມເສົ້າ ແລະ ສານຫຼຸດຄວາມຕຶງ
ຄຽດອື່ນໆທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບເທົ່າກັບຢາທີ່ແພດສັງ.
ຮ່າງກາຍແມ່ນຮ້ານຂາຍຢາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ, ສາມາດຜະລິດສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ເມື່ອເຮົາສອດຄ່ອງກັບຄວາມສົມດຸນທາງວິນຍານທີ່
.ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນເຮົາ

ບໍ່ແມ່ນຄວາມຕຶງຄຽດທັງໝົດຈະເປັນອັນຕະລາຍ; ຄວາມຕຶງຄຽດປຸກ
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນທີ່ໄຫຼຜ່ານຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກະຕຸ້ນກິດຈະກຳ
ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ. ການສຶກສາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕຶງຄຽດໃນ
.ລະດັບທີ່ເໝາະສົມແມ່ນເປັນປະໂຫຍດ

ແຕ່ບັນຫາເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄວາມຕຶງຄຽດເກີນລະດັບທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີຂີດຈຳກັດສ່ວນຕົວຕໍ່ຄວາມຕຶງຄຽດ, ແລະເມື່ອຂີດ
ຈຳກັດນັ້ນເກີນຂີດຈຳກັດ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຕຶງຄຽດຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວນຈະ
ເປັນ, ແລະພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ຕົວຈິງກວ່າບັນຫາຈະເລີ່ມປາກົດຂຶ້ນໃນ
.ຮ່າງກາຍ, ອາລົມ, ແລະຈິດໃຈ

ຊີວິດທີ່ມີພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍົມດີ, ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ມີ
ພຣະເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມກັງວົນ, ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ຄວາມລຳບາກ, ແລະ ແມ່ນແຕ່
ໄພພິບັດ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບໃນ

ຊີວິດທີ່ຖືກຄອບງ່າດ້ວຍໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າໄດ້ແນວໃດ, ແລະ ນຳເອົາ
?ຄວາມສຸກມາສູ່ໂລກນີ້

ຂ້າກໍານົດທຳອິດຄືການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກົດດັນໃນຊີວິດເມື່ອເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້
.ອິດທິພົນຂອງມັນ

ພຣະເຈົ້າມີສະຕິປັນຍາທັງໝົດ ແລະ ຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ສັນຍານໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນ: ຄວາມສະບາຍ, ຄວາມບໍ່ສະບາຍ,
ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກັບສັນຍານ
ເຫຼົ່ານີ້. ມີສະຕິປັນຍາອັນສູງສົງພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ພະຍາຍາມ
ບອກບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມ□□□□□□ ຫຼື ການພັກຜ່ອນ. ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ, ໃຫ້ສຸມ
ໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານໃສ່ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງທ່ານທີ່ກຳລັງປະສົບກັບ
ຄວາມ□□□□□□, ຈາກນັ້ນຫາຍໃຈເລິກໆ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄ່ອຍໆເຄັ່ງ
ສ່ວນນັ້ນຈົນກວ່າມັນຈະສັ່ນສະເທືອນ. ຈາກນັ້ນຜ່ອນຄາຍ ແລະ ປ່ອຍຄວາມເຄັ່ງ
ຕຶງ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສົມດຸນທີ່ມີພະລັງ ແລະ ສຳຄັນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ
ປົກປ້ອງມັນຈາກຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງຄວາມ□□□□□□

ພວກເຮົາຍັງສາມາດຈັດການກັບຄວາມຕຶງຄຽດທາງດ້ານອາລົມໂດຍຜ່ານ
ການຫາຍໃຈ ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ ຫຼື ອາລົມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍອື່ນໆ, ໃຫ້
ຫາຍໃຈເຂົ້າ ແລະ ອອກຊ້າໆ, ເລິກໆ ແລະ ເປັນຈັງຫວະຫຼາຍໆຄັ້ງ, ຊ່ວຍໃຫ້
ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຜ່ອນຄາຍໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການເຕັ້ນຂອງ
ຫົວໃຈຊ້າລົງ, ຟື້ນຟູການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ, ຊ່ວຍໃຫ້
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນໄຫຼຜ່ານເສັ້ນປະສາດຂອງທ່ານ, ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານສະຫງົບ ແລະ ລ້າງຄວາມຄິດຂອງທ່ານອອກ

ຊີວິດບໍ່ແມ່ນສະຖານະການສຸກເສີນ; ມັນເປັນການສະແດງອອກທີ່ສວຍງາມ
ຂອງສະຫວັນ, ແລະພວກເຮົາຄວນເພີດເພີນກັບມັນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ໄວ້ວ່າຮອຍ
ຍຶມແມ່ນພະລັງ; ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຊ້ມັນ, ພວກເຮົາຈະສູນເສຍລັກສະນະທີ່ສຳຄັນ
.ຂອງຊີວິດ

ມະນຸດແມ່ນຈິດວິນຍານທີ່ມີອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ພວກເຂົາມີ
ຮ່າງກາຍທີ່ພວກເຂົາໃສ່ຄືກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຫຼື ເສື້ອຄຸມນອກ. ແຕ່ຕາບໃດທີ່ພວກ
ເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ອາລົມເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຖືກ
ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບຂອງຄວາມ□□□□□□ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ

ເມື່ອເຮົາສອດຄ່ອງກັບທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງກໍຄືວິນຍານ, ຄວາມສຸກຂອງວິນຍານຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຫົວໃຈ ແລະ ປ່ຽນເປັນຄວາມຮັກ. ການຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກນີ້, ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ການກະທຳ ແລະ ການພົວພັນພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທີ່ກົມກຽວກັນຂອງມັນ, ເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມທຳມະຊາດໃນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ. ການປະສານສົມທົບກັບຄວາມສຸກນີ້ແມ່ນວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດ

ໝາຍເຫດ: ກ່ຽວກັບຄຳຖະແຫຼງທີ່ວ່າ: "ຮ່າງກາຍຜະລິດຢາແກ້ອາການຊຶມເລື້ອ ແລະ ສານອື່ນໆທີ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ, ເຊິ່ງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າຢາທີ່ແພດສັງ," ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳແນະນຳໃຫ້ຍົກເລີກຄຳແນະນຳ ແລະ ໃບສັງຢາທາງການແພດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການຊີ້ແຈງ

ສົມຜົນແມ່ເຫຼັກ

ຄົນທີ່ມີທ່າອ່ຽງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີນິໄສຊົ່ວຮ້າຍ + ຄົນທີ່ມີຈິດໃຈດີ ແຕ່ມີຄວາມຕຶງໃຈອ່ອນແອ = ອຳນາດສະກົດຈິດຊົ່ວຮ້າຍມີອິດທິພົນເໝືອນຄວາມເມດຕາ

ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາອ່ອນແອແຕ່ມີແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍ + ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາເຂັ້ມແຂງແຕ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ດີ = ການສະກົດຈິດທີ່ດີເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານທີ່ອ່ອນແອ + ແມ່ເຫຼັກຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ = ແມ່ເຫຼັກຊົ່ວຮ້າຍທີ່ແຂງແຮງ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ + ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ອ່ອນແອ = ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ

ຄົນທີ່ໃຈຮ້າຍແລະຮຸນແຮງ + ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນແລະມີນ້ຳໃຈ = ພະລັງແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນມີອຳນາດເໝືອນຄວາມອ່ອນໂຍນ

ນິໄສທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ສົມດຸນ, ແລະ ສະຫງົບ + ນິໄສທີ່ບາງຄັ້ງມັກຈະບໍ່ພໍໃຈ = ການສະກົດຈິດຂອງຄວາມສະຫງົບມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ

ຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ຝັງເລິກຊຳເຮື້ອ + ຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ຝັງເລິກໜ້ອຍລົງ = ແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຂອງຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ແຂງແຮງ

ຄວາມສຳເລັດໃນທາງບວກທີ່ເຂັ້ມແຂງ + ຄວາມສຳເລັດໃນທາງບວກ
ໜ້ອຍ = ຄວາມສຳເລັດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ແຂງແຮງ + ການສັນສະເທືອນ
ຂອງຄວາມສຳເລັດທີ່ແຂງແຮງ = ບໍ່ວ່າຈະເປັນແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຄວາມລຶມເຫຼວທີ່
ແຂງແຮງ ຫຼື ແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຄວາມສຳເລັດທີ່ແຂງແຮງ, ຂຶ້ນກັບສະພາບ
ແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ

ຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຫຼາດ + ຄວາມໂງ່ຈ້າທັງໝົດ = ທັງຄວາມ
ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ທັກສະ ຫຼື ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ

ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ໂດດເດັ່ນ + ພະລັງປະຕິບັດທີ່ໂດດເດັ່ນ = ການ
ສະກົດຈິດທາງວິນຍານ - ພະລັງປະຕິບັດທີ່ໂດດເດັ່ນຢ່າງແທ້ຈິງ

ຖ້າຜູ້ຄົນສາມາດເຫັນສັດດາວເຄາະຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຢູ່ໃນໂລກອີເທີທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ, ບາງທີບາງຄົນອາດຈະພະຍາຍາມຊອກຫາຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ຮັກທີ່ຈາກໄປ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍເຫັນ
ຈິດວິນຍານຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ອອກຈາກໂລກນີ້ ໂດຍການສຸມໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃສ່ຕາ
ທາງວິນຍານ (ຈຸດໃຈກາງຂອງໜ້າຜາກ), ຄົນເຮົາສາມາດເຫັນດ້ວຍວິໄສທັດ
ພາຍໃນໂລກທີ່ສິດໃສທີ່ອາໄສຢູ່ໂດຍຈິດວິນຍານທີ່ດີທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ໂລກອີເທີ ສູ່
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເມດຕາສູງສຸດ

ໃນມະນຸດ, ຫົວໃຈເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງຮັບສັນຍານໄຮ້ສາຍ ແລະ ຕາທາງ
ວິນຍານເປັນຕົວສົ່ງສັນຍານ ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກທີ່ຈາກໄປ,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບໃສ່ຫົວໃຈ, ເຈົ້າສາມາດ
ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະ,
ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ປິຕິຍິນດີໃນອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າ
ຈະພົບຄວາມສະບາຍໃຈໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫົວໃຈຂອງ
ເຈົ້າກໍ່ໝັ້ນໃຈກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າ

ເມື່ອຂ້ອຍຮ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງຂ້ອຍລະລາຍ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ ແຕ່ສະພາບນີ້ມາສູ່ຂ້ອຍຫຼັງຈາກຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນຕອນທຳອິດ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ມັກຄວາມ
ປາຖະໜາ, ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫຼົງໄຫຼໄປແລ້ວ ແຕ່ຕອນນີ້, ທັນທີທີ່ຂ້ອຍ
ສຸມໃສ່ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍໄປທີ່ສູນກາງທາງວິນຍານ - ຊ່ອງ
ຫວ່າງລະຫວ່າງຄິດ - ຄວາມຄິດທັງໝົດຫາຍໄປ, ການຫາຍໃຈຢູ່ດລົງດ້ວຍຕົວ

ມັນເອງ, ຫົວໃຈຢຸດເຕັ້ນ, ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຈິດໃຈຫຼຸດລົງ, ແລະ ສະພາບຂອງ
ການເປັນຢູ່ລົງສູ່ຈິດວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ແລະ ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

ຄໍາເວົ້າທອງຄໍາ

ຄວາມສຸກຄືສິດທິຂອງຂ້ອຍ, ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຊັບສົມບັດອັນສູງ
ສົ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂ້ອຍ ນໍາຂ້ອຍໃຫ້ຊອກຫາຊັບສົມບັດພາຍໃນຕົວຂ້ອຍທີ່ເກີນ
ຄວາມຝັນຂອງກະສັດ

* * *

ຊີວິດແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສະຫຼາດທີ່ມີຈັ່ງຫວະທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ມັນສ້າງ
ຮູບຮ່າງຕົວມັນເອງໃນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ຫຼື ມີຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ
ຊີວິດແມ່ນອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະອົງຄືຊີວິດ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ອຍ

* * *

ເຮັດດອກກຸຫລາບທີ່ບານຢູ່ໃນສວນສະຫວັນຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກປັດທີ່ເຫຼືອມ
ເປັນປະກາຍໃນສາຍຄໍຄວາມຮັກທີ່ສືບໃສ່ຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ອຍ:
ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

* * *

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊິນຊົມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

* * *

ໃຫ້ພວກເຮົາທໍາຜ້າພົມສີທອງແຫ່ງຄວາມຝັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍໄໝແຫ່ງຄວາມ
ຊົ່ວຈໍາທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບກະດາດຊາຍທີ່ຂັດຈິດໃຈ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຫຍາບຄາຍ
ອອກຈາກລັກສະນະນິໄສ

* * *

ການລະບາດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ຮຸນແຮງໃນທໍາມະຊາດທີ່
ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ, ການທໍາລາຍ, ແລະ ອັນຕະລາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງບໍ່
ແມ່ນ " ຄໍາສັ່ງຈາກສະຫວັນ". ໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້ເກີດຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການ
ກະທໍາຂອງມະນຸດ. ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສົມດຸນທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງໂລກ
ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຖືກລົບກວນໂດຍການສະສົມຂອງຄືນ ແລະ
ການສັນສະເທືອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຈາກເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ການ

ກະທຳຜິດຂອງມະນຸດ, ຄວາມຜັນວາຍຈະປົກຄອງ ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງ
.ກວ້າງຂວາງເກີດຂຶ້ນ

* * *

ຂ້ອຍຈະເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຄຸນນະພາບ
.ດີຂອງທຸກຊາດໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ຂັ້ນຢືກຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຍນເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສຳລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ມີອຳນາດ, ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຍນ
ແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ລະອຽດອ່ອນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິງ. ມີ
ແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນ້ຳນີ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ກະແສນ້ຳທີ່ຄົງທີ່ທີ່ໄປເຖິງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຫຼ່ງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົ່ງຕໍ່ຄວາມສຸກ
.ໄປສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ມີຄຳເວົ້າທີ່ດີຈາກຫົວໃຈຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ກຳຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ມີສຽງທີ່ສະຫຼາດຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງມືດດ້ວຍໂຄມໄຟ
!ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ

* * *

ພວກເຮົາເຄີຍໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້
ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ

* * *

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່ລະລາຍແຮ່
ເຫຼັກເພື່ອປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ທົນທານ ແລະ ມີຄວາມ
.ຄ່ອງແຄ້ວ

* * *

ຜົນສຳເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອ ເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກຳລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,

ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊົບບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊົບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ສຽງຮ້ອງຂອງວິນຍານຈະ
ສຳຜັດຫົວໃຈສາກົນ, ແລະ ຄຳຕອບຈະມານຳຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້.
ສຽງກະຊົບທາງປັນຍານີ້ຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າມັນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸມັນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກ
ເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

* * *

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງປັນຍາທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອການສະແຫວງຫາສິ່ງຂອງຊົ່ວຄາວ, ຢ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍ
ຕົວເອງໄປໃນຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່
ຈຳເປັນໃຫ້ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຄວນໃຊ້ພະລັງທາງປັນຍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາ
ຄວາມສາມາດທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ
.ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຄວາມຈິງແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ
.ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປົກປ້ອງ
ສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈາກການໂຈມຕີຂອງ
ສຽງກະຊົບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍລໍຖ້າຮຸ່ງເຮື້າ
.ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ, ແລະ ຄວນ
ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳ
ໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງ
.ດິບທາງປັນຍາທີ່ໜ້າແທ້ແທ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

* * *

ຄວາມສຸກແມ່ນໝາກຜົນຂອງໄຊຊະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ແມ່ນນອນຂອງຊີວິດ

* * *

ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໂລກ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ [ໂດຍບໍ່ມີ
ການທົດສອບຕົວຈິງ], ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນບັນທຶກສຽງແບບພິກພາທີ່
ເວົ້າຊ້າສຸພາສິດ ແລະ ສະທ້ອນປະໂຫຍກທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືວ່າລາວ
ເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍ
ການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງ
.ວິນຍານ

* * *

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

* * *

ຈົ່ງເປີດໃຈຂອງທ່ານຮັບການຖອກເຫລືົງມາອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄຫຼ
ຜ່ານທ່ານ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງທ່ານດ້ວຍພອນທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມດີ
.ງາມ

* * *

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຫຍັງ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້
ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອ
.ເຮັດວຽກ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

* * *

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມທຸກຍາກ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສຸຂະພາບແຂງແຮງ,
ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ໃນປັນຍາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນຂອງພຣະອົງທີ່ປະທານສຸຂະພາບ ແລະ ການປົນປົວໃນທັນທີ

* * *

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສຽງໂລກອອກຈາກຂ້ອຍ ທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊຶ່ງຈຳ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີສຽງຫວານຊື່ນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍສະດຸດລືມ
ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນຳພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່
ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະອົງເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ
ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ,
ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນຳພາ, ແລະ ເປັນດາວນຳພາສຳລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
.ທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

* * *

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະປຸກສະຕິຂອງຕົນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມຫຼົງ
ລືມໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນຂອງວິນຍານ

* * *

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເຜີຍຍົກສູງສະຕິຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຄັບແຄບ
ແລະ ຈຳກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມຮັກ, ແລະ
.ຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໂລກ

* * *

ໃນທີ່ສຸດສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າອຳນາດ ແລະ ສົງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ພະຍາຍາມເຈາະ
ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ສັດທາຂອງລາວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຜ່າມ່ານ ປະຕູນັ້ນຈະ
ເປີດໃຫ້ຜູ້ທີ່ [ເຄາະປະຕູໂດຍມືທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ]

* * *

ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍລະມັດລະວັງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບ
ສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ. ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ບຸກຄົນຕ້ອງ
ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນລາວໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີຄວາມກົດດັນ ຖ້າລາວຫັນໄປຫາພຣະອົງ
.ດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ

* * *

ຖ້າປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທັງໝົດມາໃຫ້ພວກ
ເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຫັນໂລກເປັນແມ່ນ້ຳຂອງເອເລັກຕຣອນ, ແລະພວກເຮົາຈະ
.ເຫັນທຸກໆອະນຸພາກຂອງຝຸ່ນເປັນມວນແສງສະຫວ່າງທີ່ກິ່ງໄປມາ

* * *

ຜູ້ທີ່ເຈາະເລິກດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກວັດຖຸໄປສູ່ວິນຍານ
ເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ຮູ້ແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຈິງ

* * *

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢູ່ໃນປ່າດົງດິບຂອງອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ,
ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ລາວຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງ
ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່
.ສະແຫວງຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະອົງ

ບໍ່ມີວິທີໃດທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະປົກປ້ອງຕົນເອງ ແນ່ນອນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຈັດການກັບເຫດການຕ່າງໆ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ
.ກໍມີສັດທາຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ - ຄວາມຮັກຂອງແມ່, ພໍ່, ເພື່ອນ
.ມິດ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກທັງໝົດ - ແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າທີ່ນ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາ
ວ່າເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່
.ທີ່ແທ້ຈິງ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ລັງສີແຫ່ງຊີວິດຂອງດວງອາທິດແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະແຜ່ລັງສີແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົ້ມ
.ເຫຼວ

* * *

ຄູບາ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນວ່າ: "ຢ່າຕັດໃຜ
ອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຮັກສາທຸກຄົນໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ
".ເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດຶງມາສະເໝີ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຄິດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປຸກພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການ
ທົດລອງທັງໝົດໄດ້

* * *

ຕື່ນຂຶ້ນມາພົບກັບບຸກຄະລິກກະພາບທາງວິນຍານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຖ່ອມຕົວ
- ອັນທີ່ລວມເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສິ່ງໂຕເຂົ້າກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນິກເຂົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈກັບການວິພາກວິຈານທີ່ຂົ່ມຂືນ, ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼື ການ
ຍ້ອງຍໍ ແລະ ການຍົກຍ້ອງຢ່າງຝຸ່ມເຝື້ອຍ. ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງ
ຂ້ອຍຄືການເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບ
.ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ

* * *

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອທີ່ຈະເຕີມເຕັມເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະຖືກ
ມົວເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ລືນ
ກາຍຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານເທົ່າ - ຄວາມຮັກທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ
.ຄວາມພໍໃຈ

* * *

ຜ່ານການສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ທ່ານສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ໂດຍກົງພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ. ຖ້າທ່ານປຸກຝັງສະຕິນີ,
ບຸກຄະລິກຂອງທ່ານຈະເຕີບໂຕຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຮງດຶງດູດໃຈ
.ສຳລັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງຍ້ອນຊະຕາກຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານ, ຜູ້ລືໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ປົກປ້ອງ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານຈາກລົມແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
.ແລະ ການຫຼົງລີ້ມ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສິດຊົນຈົນອີມ
ໝ້າສຳລານ ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສະຖານະການທີ່ເຮືອອຳນວຍ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຄິດ
.ໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ

* * *

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່
ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
.ໝາຍເຖິງການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ກ້າຫານ ແລະ ໜ້າພໍໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຮັດ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນມອງຂ້າມ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຣັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາໃນການຝຶກຝົນຈິດໃຈ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸໃດໆກໍຈະ"
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແຕ່ແມ່ນການຝຶກ
".ອົບຮົມສະຕິເພື່ອບໍາລຸງລັງງານຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກ
ມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງ
ນ້ອຍ, ຂ້ອຍເຄີຍສູນເສຍຄວາມອິດທິນທຸກຄັ້ງທີ່ບາງຄົນເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄວາມຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນ

* * *

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບກັບ
ພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ຕູດຊົມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງໃສ່ຜູ້
ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນ

.ເວລາດຽວ

* * *

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສົນໃຈໃນການພັດທະນາພະລັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຈົມລົງສູ່ກິນຂອງການຜັດວັນ ລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
ຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເບືອ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່
.ຫຼຸຫຼາ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສຳເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ລົງທຶນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນ
.ຄົນດຽວທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ

* * *

ການເປັນອິດສະລະພາບຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
.ສຸຂະພາບ ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ
ຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານວັນນະຄະດີນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່
ສະພາບການພາຍນອກບໍ່ສາມາດເອົາໄປຈາກທ່ານໄດ້

* * *

ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມເງິນ, ແຕ່ເງິນນັ້ນຈະບໍ່
ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນຳຄວາມທຸກມາໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ຄວາມສຸກ ແລະ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນສິ່ງຕ່າງໆເອງ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງລະມັດ
ລະວັງເມື່ອພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ມອງ
ໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ້ານວ່າຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ບັນລຸລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນອ່ອນແອລົງໄດ້, ແຕ່ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມືຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດ
ໜ້າທີ່ໃດໆຂອງພວກເຮົາໄດ້. ມີແມ່ນໜ້າທີ່ອື່ນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາຕໍ່
.ພຣະອົງ

* * *

ມີວິທີການປະເມີນຜົນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆ
ປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນວ່າເຫດຜົນຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງ,
ປະເພນີນັ້ນກໍມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດ
ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຖືກຕ້ອງ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມມັນ, ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ
.ຈາກນັ້ນນຳໃຊ້ມັນ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຢ່າ
ສົມມຸດວ່ານັ້ນແມ່ນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າສາມາດສ້າງຕົວເອງໃນແບບທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການເປັນ. ຄວາມສຳເລັດພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບ
.ຜົນສຳເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າກໍຈະປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່
.ສະພາບການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນບັນດາຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບັນລຸເຖິງ
ລະດັບຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການອວດອ້າງ ຫຼື ການ
ແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ

* * *

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້
.ແລະ ເລິກເຊິ່ງແກ່ຂ້ອຍ

* * *

ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າການຊື່ສົງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ແລະ
ເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລົມມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສົງ

ອີນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບບິນຄ່າສິນຄ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກລົມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື້
!ມັນແບບຜ່ອນຊໍາລະ

* * *

ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ເຫດ
ສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຝຸ່ມ
ເຝື້ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະບໍ່ມີຫຍັງຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

* * *

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະຫ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີ
ສັດທາທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈກັບຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນສະຫວັດດີພາບ
ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດົນໃຈປັນຍາໃນຄົນ
ອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໃນຄວາມສຸກ
.ຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຂອງຕົນເອງ

* * *

ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຢືມເງິນເພື່ອຊື້ເຄື່ອງຝຸ່ມເຝື້ອຍ
ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດໆວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສິ່ງຂອງສະເພາະ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງວ່າມັນຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ ຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັນຍາວ່າຈະແຕກສະຫຼາຍ
ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຜູ້ຄົນຄວນດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນ
ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສິນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະ
ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ສຸກທາງໂລກກໍຈະກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນນັ້ນ,
ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
.ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກ

* * *

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນ
ສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງ
ຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື່ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ
ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກຳຈັດສັດຕູພຶດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີ
ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບບິນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການ
ທາງການເງິນທີ່ໜ້າອິດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຊໍາລະ - ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ

* * *

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິອັນດຽວກັນກັບທີ່ຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍ
ຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄືກັນ. ບາງຄົນອາດຈະມີແນວຄວາມ
ຄິດ ຫຼື ນໍາສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດ
ລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍລ້ຽນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼື
ເໝາະສົມ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ບາງທີ່ຮີດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ

* * *

ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ວຸ້ນວາຍສະຫງົບລົງ, ເຮົາເຂົ້າສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ສັນຕິພາບ ແລະ ສໍາຜັດກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມທີ່ດິນໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຍິນດີ ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ
.ໃນທາງບວກ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສິດຊືນ

* * *

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ວຸ້ນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເງິນ
ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍພົບວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າ
ອາດຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ—ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢ່າປະໝາດ—ສູນເສຍ
ສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື
ເຈົ້າອາດຈະມີທັງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບ
ຄົນອື່ນ, ສະເໜີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ

ເປັນການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
.ພໍໃຈໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສໍາລັບຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ແຜນການອັນສູງສົງ ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ
ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ບົດບາດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ

* * *

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດມົວ, ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ບໍ່ມີ
ສຽງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ, ແມ່ນສາລະສໍາຄັນທີ່ເປັນນິລັນດອນ,
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກໍາເນີດຂອງການມີຢູ່ ແລະ ແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງພະລັງ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ
.ທັງໝົດ, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະຕາຍ, ແຕ່
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່
ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການ
.ຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ

* * *

ເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດໂອກາດຫຼາຍ
.ຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອລ້ຽງດູຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃຫ້ດໍາເນີນງານຕາມກົດເກນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດເກນສາກົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວ
ເອງ. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໂດດລົງຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະດູກຫັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່
.ສາມາດລະເລີຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

* * *

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອາລະຍະທຳຂອງໂລກ ແລະ
ຄົນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ, ພາບໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນ,
ດ້ວຍເສັ້ນສາຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຊັດເຈນ,
.ແລະ ເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ສັງຄົມໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງວັດຖຸເໝາະນັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງ
.ສົມບູນ

* * *

ລັງສີແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນຄວາມ
ຝັນສັນສະເໜີ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ
* * *

ດ້ວຍປະສົບການແຕ່ລະຢ່າງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາໃນ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
ເຮົາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລາບ
.ລືນ ແລະ ປອດໄພຍິ່ງຂຶ້ນ
* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄວນຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ສາມາດພິເສດ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ເປັນແມ່ບົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປຸກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ,
ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີ
ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍ
ຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການ
.ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ
* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ - ຫຼັງຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ - ແມ່ນການທີ່
ບຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ລາວ
.ຕ້ອງອາໄສຢູ່ນຳທຸກໆມື້ຂອງປີ
* * *

ຄົນເຮົາເສຍເວລາຫຼາຍໄປກັບການຮີບຮ້ອນ ແລະ ກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນໂດຍບໍ່
ໄດ້ຜັນຫຍັງຫຼາຍ ມີພຽງການຢຸດຄິດ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຊີວິດມີໃຫ້
* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງອາຄານພາຍໃນຂອງປັນຍາໃນສ່ວນແຫ່ງ
ສັນຕິພາບທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແຫ່ງຄຸນ
.ງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດ

* * *

ຄວາມກົມກຽວພາຍໃນແມ່ນແຫຼ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສ້າງພະລັງງານທົດແທນໄດ້

* * *

ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດ, ຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກ
ຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມລົດເມື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.
ລອງຄິດເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ
ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກພະຍາດ! ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມສຳເລັດນັ້ນແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ຮ່າງກາຍ - ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກວາງໄວ້. ຄວາມຈຳເປັນກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງຕໍ່ສູ້
ກັບກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມສຳເລັດຕາມ
ທີ່ຕ້ອງການ. ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເອົາຜົນສຳເລັດທີ່
.ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງທ່ານ

* * *

ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ, ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ແກ່ນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າເບີກບານດ້ວຍຄວາມເບີກບານ
.ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຮອຍຍືມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າໄພພິບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາກັບຄົນອື່ນ, ນັ້ນຄື,
ປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍການຊ່ວຍ
.ພວກເຂົາໃຫ້ບັນລຸຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ

* * *

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຜູ້ທີ່ບັນລຸຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ບັນລຸສະພາບເຫຼົ່ານັ້ນຈິງ
ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະສະເໜີຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ. ຖ້າທ່ານ
ຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຈະບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບປະກັນຄວາມ
ສຸກສ່ວນຕົວຂອງທ່ານເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກ
.ດ້ວຍ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນ
ໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາ
ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄຳສາບແຊ່ງ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມື
ຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້
.ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເອື້ອເພື່ອແຜ່

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເວົ້າກັບ

ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້
ອາດຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນບາງຢ່າງ, ແຕ່ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ຖືວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກໄດ້ຮັບຜົນ
.ປະໂຫຍດຈາກຜົນສໍາເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນ
ສິດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະມີຄວາມສຸກດ້ວຍຕົວເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນໃນແງ່ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ
ເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ຫລັງກຳແພງຂອງສະຕິສຳນຶກອັນບໍລິສຸດຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ນີ້
ເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຂ້ອຍເປັນສັນຍານສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລແຫ່ງຄວາມ
.ໂສກເສົ້າ

* * *

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາເລັດ,
ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້
ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສໍາເລັດກັບການລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ
ວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ!" ສິ່ງນີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສໍາເລັດ
ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
.ຄົນອື່ນ

* * *

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດນໍາເອົາ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນ
ລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນ
.ຂອງມັນກັບພວກເຂົາ

* * *

ຄວາມສໍາເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນພາຍໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທຳທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ.
ຖ້າພວກເຮົານຳໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທຳ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄຳນິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງ
ຄວາມສໍາເລັດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ຈຳກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ແລະຄວາມ
ໜາແໜ້ນ, ແຕ່ມີອິດສະລະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີມິຕິ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງ
ໃສ - ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ການຮັບຮູ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ. ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະພາບຂອງສະຕິ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດໃນຄວາມຝັນ, ໃນລະດັບ
ທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານສະຕິທີ່
ບໍລິສຸດ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກໂດຍການຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ, ປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມປາຖະໜາ,
ແລະ ໂຜດປະທານຄວາມສຸກພາຍໃນໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
ຈາກປະສົບການຂອງຊີວິດ ແລະ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບການຮັບຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ສະຕິທາງ
ວິນຍານຈະຕື່ນຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮົາກໍຈະ
ພົບວ່າພຣະອົງເປັນບ່ອນລີໄຂ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ

* * *

ໃນຝັນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ຫວ່າງເປົ່າ, ມີການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງ
ຈັກກະວານ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່
ບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃນຈັກກະວານ ຄືແຫ່ງຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຜ່ານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່
ມີຢູ່

* * *

ນິລັນຕອນແມ່ນປ້ານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຖາວອນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການມີຢູ່ຊົ່ວຄາວ, ຄືກັບ
.ການພັກຜ່ອນໄລຍະສັ້ນໆສຳລັບລົດບັນທຸກທີ່ເດີນທາງຂ້າມທະເລຊາຍ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບກຳລັງສ້າງສັນຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ມີສາກົນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ
ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພະລັງສ້າງສັນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີ
ການລົບກວນຈາກແຫຼ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງສັນໃນທຸກຂົງເຂດຂອງກິດຈະກຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມຮັກເຄີຍໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ນິໄສທີ່ດີ ເພື່ອວ່າຖ້າຄວາມມືດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາໃກ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ
ທັນທີ ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ຈົນ
ວ່າທັງພາບລວງຕາທາງວັດຖຸ ຫຼື ການລ້ລວງທາງໂລກບໍ່ສາມາດດັກຈັບ ຫຼື ຍຶດເອົາ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

* * *

ສິ່ງທີ່ຫາມາໄດ້ງ່າຍບໍ່ຄ່ອຍມີຄ່າ ພວກເຮົາຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກການສຶກສາຊີວິດ
ຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການ
ພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສ້າງຄຸນຄ່າ
ທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຫຼີກ
ລ່ຽງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແຕ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຂົາເຈົ້າບັນລຸໄດ້ ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໄປຢ່າງບໍ່
.ສາມາດວັດແທກໄດ້

* * *

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ນຳພາໂດຍ
ປັນຍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ

* * *

ເມື່ອທ່ານປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງມີສະຕິ
ຂອງທ່ານໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ, ກຳລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກສະຕິທີ່ສູງກວ່າ

- ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ - ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແສງ
ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງເປີດຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ
ຂອງຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜເລືອກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍ
ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ ຄວາມໂງ່ຳແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ເປັນອຸປະສັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກໍາຈັດ ແລະ ກໍາຈັດ
ອອກ ຄວາມໂງ່ຳແມ່ນວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຝັງຮາກເລິກ, ເຊິ່ງເຕີບ
.ໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງມະນຸດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພືດທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດອອກໄປ

* * *

ຄວາມໂງ່ຳຕ້ອງເອົາຊະນະໄດ້ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈອັນເດັດດ່ຽວ ດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການປູກຝັງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່
[ໃນແງ່ດີ], ແລະ ເມັດພັນທີ່ດີຕ້ອງຫຼົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາ ເມື່ອລັງສີແຫ່ງ
ຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາສ່ອງແສງ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີຈະເຕີບ
ໃຫຍ່ ແລະ ເອົາຊະນະວັດຊະພືດ ແລະ ພືດທີ່ເປັນແມ່ກາຝາກ, ເພາະວ່າຄວາມ
.ມືດບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງບໍ່
ເຄີຍຈິດຈາງລົງ ມັນເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເກີນກວ່າຈະ
ພັນລະນາໄດ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປະຖິ້ມຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາມີ
ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊີວິດ
ທີ່ສິດໃສ ເຊິ່ງອາດຈະຖືກຫ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່
.ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍ

* * *

ຄວາມສະຫງົບງົບແມ່ນກ້ອງຖ່າຍຮູບທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຈັບພາບແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຜ່ານເລນຂອງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຈະປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສົມບູນແບບ

* * *

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປັນຍາທັງໝົດແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
.ຕ້ອງການແມ່ນການຮູ້ຕົວເຖິງມັນຢ່າງມີສະຕິ

* * *

ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄົນອື່ນຈຶ່ງ
ຊອກຫາເຈົ້າແທນທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາ. ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຄວນໄດ້
ຮັບຢ່າງເສລີ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງ ຫຼື ການຮຽກຮ້ອງ. ຄວາມຄາດຫວັງ
ພຽງແຕ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ
ໃນເວລາທີ່ພະຍາຍາມພັດທະນາຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຄວນຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ
.ແລະ ສະຫງົບສຸກພາຍໃນປ້ອມປາການແຫ່ງຄຸນນະທໍາ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

* * *

ຂໍໃຫ້ນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໄຫຼອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສົດຊື່ນຂອງມັນສຳຜັດກັບທຸກຄົນທີ່
ຂ້ອຍພົບ

* * *

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນທຸກ
ວິທີທາງໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຊຶມຊືມກັບຄວາມ
ສຸກທາງສິນທໍາທີ່ຫລອມໂລຫະທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມໂມ້ມອງໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຫຍາບຄາຍ

* * *

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສໍາຄັນ
ເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງລະຄອນໂລກທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດ

* * *

ສະຕິທັງໝົດແມ່ນສະຕິທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ພວມຕໍ່ອາຍຸຕົນເອງຢູ່
ສະເໝີ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມັນບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ, ແລະ ຜ່ານຕົວເຈົ້າມັນ
.ພະຍາຍາມສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງມັນເອງ

* * *

ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຍອມແພ້ມັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງອື່ນທີ່ຄືກັບມັນໃນຫົວຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ປັນລູຂັນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້
ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການ
.ກະທໍາທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ

* * *

ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດລ້ວນແຕ່ແປງຢູ່ໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ
.ປະກົດເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວໃນຄວາມຄິດ

* * *

ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກຈຸລັງສະໝອງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຄວບຄຸມດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງ
ໄດ້ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ການ
ຢືນຢັນໃນທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຈະຖືກປ່ຽນເປັນນິໄສທີ່ດີຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ. ສິ່ງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກນຳພາຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງ
ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ, ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍ
.ທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ສວຍງາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕາພາຍໃນ, ວິໄສທັດຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ກ້ອງສ່ອງ
ທາງໄກຂອງຫົວໃຈ ມັນແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ
.ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະທຸກໆມື້ນຳເອົາ
ບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ຮຽນຮູ້. ຄາດວ່າບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນໂດຍການ
ສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວ: ເພື່ອຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການ
.ມີຢູ່ຂອງລາວ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຊີວິດຂອງລາວ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມລືມຄວາມໂສກເສົ້າໃນອະດີດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ບໍ່ຄິດຫຼາຍກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ຕັ້ງໜ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໃໝ່, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສຳເລັດ, ແລະ
.ບຳລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ດີ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົ່ງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ

* * *

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
.ອັບອາຍ ແລະ ແຄ້ນໃຈນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຍັງໄກຈາກປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ

* * *

ຄຳເວົ້າສຳລັບທຸກເວລາ ແລະ ທຸກສະຖານທີ່

ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າເຫັນຄວາມງາມທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ
ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຫວານອັນສູງສຸດທີ່ບໍ່ສາມາດປະສົບໄດ້ໃນທາງອື່ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຫາພຣະອົງ, ເມກແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົບຂອງພຣະອົງໄດ້ຝຸ່ງອອກມາ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ແລະຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ

ຂອງພຣະອົງໄດ້ຕົກລົງມາເປັນກະແສນ້ຳຈົນ ກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະອົງ, ແມ່ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງໄດ້ກິນກິນແຄມຝັ່ງຂອງສິ່ງມີຊີວິດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງ
ນິລັນດອນ, ແລະຟອງແຫ່ງຊີວິດນ້ອຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະລາຍໄປໃນ
.ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ

ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຂ້ອຍໄດ້ສອນຂ້ອຍກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ສິວແຫ່ງປັນຍາ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປັນວິຫານທີ່ມີຄ່າຄວນຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ
ຖ້າທ່ານຕ້ອງການປັນລູເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສ້າງແບບ
ຈຳລອງທາງຈິດໃຈສຳລັບມັນ ດຽວນີ້ທ່ານສາມາດສ້າງທິດທາງໃດກໍໄດ້ຢ່າງໝັ້ນ
ຄົງໃນສະຕິຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານປຸກຝັງແນວຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທັງໝົດຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດນັ້ນ, ແລະ
.ການກະທຳຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບມັນ

ເມື່ອທ່ານແຕະຕ້ອງຫົວໃຈອັນສູງສົ່ງ, ປັນຫາຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ, ຄວາມ
ຮັກຈະເຕັມຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ແລະປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດຈະເຕັມລຳຄື
.ກັບນ້ຳພູທີ່ບໍລິສຸດໃນສ່ວນຂອງຈິດໃຈຂອງທ່ານ

ເມກຫຼາຍກ້ອນພະຍາຍາມເຊືອງເຈົ້າ ແລະ ປິດບັງເຈົ້າຈາກຂ້ອຍ, ແຕ່ຜ່ານ
ນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ, ຊືອນປະເສີດຂອງເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຕົວ
.ອັກສອນສີທອງສົດໃສຈາກທາງຫລັງຜ້າມ່ານ ແລະ ຜ້າຄຸມທັງໝົດ

ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບໝາຍເຖິງການຈັດການກັບຄວາມຈິງ
ຢ່າງໂປ່ງໃສ

ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບາງຄົນຖືວ່າເປັນ "ສິ່ງຈຳເປັນ" ທີ່
ຕົວຈິງແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນ. ຊີວິດຄວນຈະງ່າຍຂຶ້ນໂດຍການສຸມໃສ່
.ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງຟຸ່ມເຟື້ອຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ
ໄອ້ ມິດຕະພາບ, ເຈົ້າສູງສົ່ງແທ້ໆ, ແລະ ດິນຂອງເຈົ້າອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສັກສິດແທ້ໆ! ຄວາມຮັກຄືການບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຄືເຄື່ອງຕົມ
ຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອຄົນສອງຄົນເດີນໄປດ້ວຍຄວາມປອງດອງ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີເຖິງວ່າຈະ
ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໂດຍເປົ້າໝາຍດຽວຄື:
ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານໃນ
ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ບ່ອນທີ່ຄົນ
ຮັກບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໂດຍເສຍສະຫຼະຄົນທີ່ຮັກ, ໃນສ່ວນແຫ່ງຄວາມ
ບໍລິສຸດ, ດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມຂອງມິດຕະພາບຈະເບິ່ງບານ ແລະ ກະຈາຍ
.ກິນຫອມອັນຫວານຊືນຂອງພວກມັນ

ໂລກຝຶກຝົນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ຄຸ້ນເຄີຍກັບຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ ຈົນພວກເຮົາເລີ່ມຄິດວ່າຄວາມສຸກເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າ
ບໍ່ມີສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຊີວິດ, ໂດຍສະເພາະຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ງ່າຍດາຍ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈະສອນພວກເຂົາຜ່ານຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົ່ມຂືນ
ຄວາມຈິງແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນຈິງຫຼາຍກວ່າຄວາມຄິດ ຫຼື
ຈິນຕະນາການ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດ ຫຼື ຈິນຕະນາການອາດຈະກາຍເປັນຄວາມ
.ຈິງບາງຄັ້ງ

ຈິນຕະນາການເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນຂະບວນການຄິດສ້າງສັນ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິນຕະນາການຕ້ອງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ປ່ຽນເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່
.ໝັ້ນແໝ້ນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ຖ້າທ່ານຈິນຕະນາການບາງສິ່ງບາງຢ່າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງທ່ານ,
ຈິນຕະນາການຂອງທ່ານຈະກາຍເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນສ່ວນຕົວ, ແລະເມື່ອທ່ານ
.ສາມາດຮັກສາຄວາມເຊື່ອໝັ້ນນັ້ນໄວ້ໄດ້
ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ກົງກັນຂ້າມທັງໝົດ, ແຕ່ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງ
ເຈົ້າຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຄວາມເປັນຈິງ

ຄົນເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢືນດ້ວຍຕົວເອງ, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ
.ຈາກຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ປາກົດຂຶ້ນ
ເລື້ອຍໆໃນຜູ້ທີ່ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ຊ່ວຍໃນ
ການຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ເມື່ອພົບເຫັນມັນ,
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບຈະຈາກຫາຍໄປ ເພາະວ່າ
.ພວກມັນສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈເມື່ອທຽບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານຊີວິດ, ຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສະຕິປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່
ຈະເອົາໃຈໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ຍົກຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມ
ຮັກ, ຄວາມກະຕັນຍູ, ແລະ ການຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງ
.ພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າຢ່າໃຫ້ເກີດໄຟແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ຢ້ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສີຂຽວແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນ
ຕົວຂ້າພະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນໄໝ້ໄປດ້ວຍແປວໄຟແຫ່ງຄວາມແຄ້ນໃຈ. ຊ່ວຍ
ຂ້າພະເຈົ້າດັບໄຟແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່
.ໄຫຼລືນຢູ່ສະເໝີ

ຂໍໃຫ້ທະເລສາບແຫ່ງຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈົງສະຫງົບ ແລະ ງຽບສະຫງົບ, ບໍ່ມີການລົບກວນຈາກພະຍຸແຫ່ງ
.ຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານນອກຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ

ການປະຕິບັດການກະທຳທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຫຼື ການ
ເສຍສະລະຄວາມປາຖະໜາສ່ວນຕົວໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ,
.ແມ່ນດີກ່ວາການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ
ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢຸດລະເມີດກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວ
ຄວນເຮັດແນວນັ້ນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການ
ລົງໂທດຂອງພຣະອົງ
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານ, ຈົ່ງຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ປ່ອຍໃຫ້
ມັນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າໃນພຣະອົງ
ຄວາມຢ້ານກົວມີຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີ, ແລະ ການກຳຈັດມັນໄປໄດ້ໂດຍການ
ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ໃນຕອນທຳອິດມັນອາດຈະເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະຍ່າງຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຸນ
ນະທຳ, ແຕ່ພວກມັນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນ
ໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່ທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ,
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະອົງເຕັມສະຕິຂອງເຮົາ
ໂອ້ ທີ່ຮັກອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍ, ດອກໄມ້ບານ ແລະ ລະດູການປ່ຽນແປງ,
ແລະ ທັງໝົດເວົ້າເຖິງເຈົ້າ ດວງຈັນເຕັມດວງເປີດເຜີຍລັກສະນະຂອງຮອຍຍົມ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ດວງອາທິດນຳໂຄມໄຟຂອງເຈົ້າມາ ຂ້ອຍລອຍຢູ່ໃນທະເລນ້ຳຕາ,
ລືນໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ ໃນໃບໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເສັ້ນເລືອດຂອງ
ມະນຸດຊາດໄຫຼຜ່ານຊີວິດ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
.ວ່າຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຕັມແຮງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ
ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ໃນອົກ
ໂລກໜຶ່ງ, ແລະບາງຄັ້ງຄາວຂ້ອຍຝັນເຖິງໂລກນີ້ ແລະ ຮ່າງກາຍນ້ອຍໆນີ້ - ຂອງ
ຂ້ອຍເອງ ຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແລະ ຄວາມຝັນກາງເວັນ
ຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນໂລກນີ້ມີກິນຫອມດ້ວຍຄວາມຊົງຈຳທີ່ມີຄວາມສຸກໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ກັບເຈົ້າ. ຂ້ອຍໄດ້ຖອນຮາກຫຍ້າຂອງຝັນຮ້າຍອອກຈາກ
ສວນຂອງຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປູກດອກກຸຫລາບແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈຂອງ
ຂ້ອຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ກິນຫອມຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍຈະດຶງດູດເຈົ້າ
.ເຂົ້າມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມາພາຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບຟ້າແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນ
ໂອ້ພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂປ່ງໃສດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ
ສະອາດເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດນຳແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ພຣະອົງອອກມາພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ກະຈົກທີ່ສິ້ນສະເໜີຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສະຫງົບລົງ ເພື່ອວ່າມັນ
ຈະສະທ້ອນເຖິງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຜຕເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສັດທາໃຫ້ກວ້າງ ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ສູດຕົມ
ກິນຫອມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຫງ່າງາມໃນພຣະອົງເອງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງລົດທານຸ
ພາບຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດພົ້ນລະນາໄດ້, ຂໍຈົງຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່
ປາຖະໜາພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວນອກຈາກ
.ພຣະອົງ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປະກົດການ ແລະ ຮູບລັກສະນະທັງໝົດຂອງຊີວິດແມ່ນສຽງທີ່
ງຽບສະຫງົບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານດອກໄມ້,
ປືມສັກສິດ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່
.ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄ່າຄວນແກ່ການດຳລົງຊີວິດ
ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຜູ້ສະແຫວງຫາເຮັດເພື່ອບັນລຸຈຸດສູງສຸດທາງ
ວິນຍານແມ່ນໄດ້ຮັບການນັບຈາກພຣະເຈົ້າສຳລັບລາວ ແລະ ໄດ້ຮັບລາງວັນທີ່ດີ
.ສຳລັບມັນ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສ່ອງແສງ
ຈິດໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ,
ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຕັມດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອ
ໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ພຣະຄຸນອັນ
.ອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ

ຈາກຂອບຝ້າທີ່ໂປ່ງໃສນັ້ນ ເຊິ່ງຈິດໃຈບໍ່ສາມາດເຈາະຜ່ານໄດ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຖອກເທແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນຂອງພຣະອົງອອກມາ ແລະ ຈາກຈິດໃຈແຫ່ງ
ຈັກກະວານກໍມີແຮງບັນດານໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
.ກິດຈະກຳສ້າງສັນໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ກົມກຽວກັນ
ເມື່ອທ່ານພົບວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ທຸກໆ□□□□□□
□□ແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈ, ທ້ອງຟ້າສີຟ້າ, ດວງດາວທີ່ສ່ອງແສງ, ພູຜາ, ແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ນົກ ແລະ ດອກໄມ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຜູກມັດເຂົ້າກັນດ້ວຍສາຍດຽວຂອງ
ຈັງຫວະຈັກກະວານ, ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມສາມັກຄີສາກົນ ແລ້ວ
ທ່ານຈະຮູ້ວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຄືນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງມະຫາສະໝຸດອັນສູງ
.ສົງທີ່ບໍ່ມີຝັ່ງ

ຖ້າພວກເຮົາລືມຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮັກ
ພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮູ້ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫຼຸດພົ້ນຈາກບັນຫາ ແລະ ຄວາມ
.ທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ຮັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຢຸດການຄົ້ນຫາພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ລາວຈະພົບພຣະອົງຫຼັງຈາກພະຍາຍາມຫຼາຍຄັ້ງກໍຕາມ ເຊັ່ນດຽວກັບຄືນທີ່ຕ້ອງ
ກັບຄືນສູ່ໃຈກາງຂອງມະຫາສະໝຸດຫຼັງຈາກພາຍຸສະຫງົບລົງ, ຜູ້ສະແຫວງຫາ

ຢ່າງຈິງຈັງກໍເຊັ່ນດຽວກັນ; ລາວມີຄວາມເຊື່ອໂດຍທາງອ້ອມວ່າອຸປະສັກຈະແຕກ
ສະຫຼາຍ ແລະ ລາວຈະລວມຕົວກັບມະຫາສະໝຸດຂອງຈັກກະວານຢ່າງຫຼີກລ່ຽງ
ບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າຈະໄວຫຼືຊ້າ - ມະຫາສະໝຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ລາວມາ ແລະ ລາວກັບ
.ຄືນມາ

ເມື່ອຈິດໃຈຄິດເຖິງຜູ້ທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງຢູ່ສະເໝີ, ຫົວໃຈຈະຮ້ອງເພງແຫ່ງ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ
ການເກີດຂຶ້ນທາງວິນຍານແມ່ນການເກີດຂຶ້ນຂອງມະນຸດຈາກສິ່ງທີ່ລາວເປັນ
ຢູ່ໃນປະຈຸບັນໄປສູ່ສິ່ງທີ່ລາວຈະເປັນໃນອະນາຄົດ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດປິດບັງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງຈາກຄົນອື່ນ
ໄດ້ ການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນ
.ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈະປາກົດຜ່ານການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ
ມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບ; ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າ
ອິດສະລະພາບແມ່ນການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຄົນເຮົາມັກເຮັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
.ເອີ້ນອິດສະລະພາບນີ້ວ່າ ອິດສະລະພາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ເນື່ອງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງອິດສະລະ
ພາບ, ພໍແມ່ບາງຄົນເຮັດໃຫ້ລູກເປັນທາດຂອງປະເພນີໂດຍການຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເດັກຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍເຊື່ອ
ວ່າຕາບໃດທີ່ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະມີຄວາມສຸກ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທຸກຢ່າງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ
ຜິດ, ຍ້ອນວ່າໂລກພາຍນອກແຕກຕ່າງຈາກຊີວິດຄອບຄົວຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຮຽນຮູ້ວ່າການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ!
ຄົນອື່ນອາດຈະຢູ່ເຂົາເຈົ້າໄປຂ້າງນອກ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈພວກມັນໃນການສະແຫວງ
ຫາຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເດັກຈິງແຂງກະດ້າງ ແລະ ມື້ນຊາທາງ
ດ້ານອາລົມຍ້ອນຄວາມຢາກທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ.
ດັ່ງນັ້ນ, ພໍແມ່ຕ້ອງຊ່ວຍລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໂດຍບໍ່ຖືກ
ຢູ່ໃນກັບດັກ ແລະ ຊຸມຝັ່ງສິບຂອງມັນ
ແມ່ເວົ້າວ່າ, "ສອນລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ". ແນ່ນອນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ລູກ
ດ້ວຍຄວາມຮັກໂດຍຫົວໄປແມ່ນດີ, ແຕ່ຄວາມຫວານຫຼາຍເກີນໄປຈະເຮັດໃຫ້
ແຂ້ວເສື່ອມ, ແລະໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປກໍເຮັດໃຫ້
ເດັກເສື່ອມ. ຄວາມໝັກແໝ້ນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນລະດັບໜຶ່ງແມ່ນມີຄວາມ
ຈຳເປັນ, ແຕ່ຖ້າເດັກຖືກປະຕິບັດ ແລະ ລົງໂທດຢ່າງໂຫດຮ້າຍສຳລັບຄວາມ
ຜິດພາດ, ຜົນສະທ້ອນຈະຮ້າຍແຮງ. ຄວນມີຄວາມສົມດຸນໃນວິທີທີ່ເດັກຖືກ
ປະຕິບັດ ແລະ ຈັດການກັບ ; ພໍທຸກຄົນຄວນຫຼຸດຜ່ອນອາລົມຂອງຕົນເອງດ້ວຍ

ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະ ແມ່ທຸກຄົນຄວນເພີ່ມຄວາມສະຫຼາດ
.ແລະ ເຫດຜົນໃຫ້ກັບຄວາມຮັກຂອງນາງ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັກສາສະພາບຈິດໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ລອງເຮັດວຽກຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ບໍ່ວ່າ
ລັກສະນະການເຮັດວຽກຂອງຂ້ອຍຈະເປັນແບບໃດ, ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງຢູ່
.ກັບພຣະເຈົ້າສະເໝີ

ພວກເຮົາຄວນເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ສ້າງນີ້, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ມັນມາເປັນທາດຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະປະສົບການໄດ້ສອນຂ້ອຍວ່າຄວາມສຸກຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ

ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານທີ່ສຳຄັນ, ຄົນເຮົາຄວນນັ່ງຢູ່ງຽບໆ, ເຮັດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ, ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະຊອກຫາ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳທາງວິນຍານແລະທິດທາງ
.ທີ່ດີ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຮອຍຍິມເທິງໃບໜ້າຂອງຮຸ່ງອາລຸນ, ເທິງສືບຂອງ
.ດອກໄມ້, ແລະ ເທິງໃບໜ້າຂອງຊາຍຍິງຜູ້ສູງສູງ ແມ່ນຮອຍຍິມຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຮູບພາບທີ່ໂຊກຮ້າຍ, ໂຊກບໍ່ດີ, ຄວາມເຈັບ
ປ່ວຍ, ຫຼື ອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຕິດຕໍ່ກັນ ເພາະວ່າຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າສະຕິທີ່ມີວິໄນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມ
.ລົມເຫຼວ ແລະ ຄວາມລຳຄານໂດຍທາງອ້ອມ

ອິດສະລະພາບໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດຕາມປັນຍາ, ບໍ່
ແມ່ນຕາມການບັງຄັບຂອງຄວາມມັກ, ນິໄສ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ການ
ເຊື່ອຟັງ ອະຕະພາບນຳໄປສູ່ການເປັນທາດ, ໃນຂະນະທີ່ການຍອມຕໍ່ການກະຕຸ້ນ
.ຂອງວິນຍານນຳໄປສູ່ການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດ

ມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງສຳລັບຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະອາໄສຢູ່ໃນວັງທີ່
ຫລູຫລາ ຫຼື ເຮືອນຫຼັງນ້ອຍໆ, ຕາບໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະໃຊ້ເງິນທີ່ຂ້ອຍຫາມາຢ່າງຊື່ສັດເພື່ອດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ,
ປະຖົມການດຳລົງຊີວິດທີ່ຟຸມເຟືອຍ

ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດ
ເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມລົມເຫຼວ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າໄດ້, ຕາບໃດທີ່
ຄວາມສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແຂງແຮງກວ່າຄວາມສັນສະເທືອນຂອງ
ພະຍາດທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈິດໃຈ. ພະຍາດນີ້ຍິ່ງຊຳເຮື້ອເທົ່າໃດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈກໍ
ຍິ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສັດທາກໍຍິ່ງເລິກເຊິ່ງ ແລະ
.ໝັ້ນຄົງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອບັນລຸຜົນທີ່ຕ້ອງການ

ໄວ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍດຶງໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງພຽງຜູ້
ດຽວ, ບໍ່ແມ່ນໃນວິທີການປົກປ້ອງຂອງມະນຸດ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ

ຄວາມກັງວົນມາທຳລາຍຄວາມເຂັ້ມແຂງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະ
ປະເຊີນກັບການທົດລອງໃດໆໃນຊີວິດ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈົນຕະນາການເຖິງ
ອຸບັດຕິເຫດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການສະແດງ
ອອກຕົວຈິງຂອງມັນຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ຈິນຕະນາການ. ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ຮັບຮູ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄືນຢູ່ ຫຼື ນອນຫຼັບ, ຄືນຢູ່ ຫຼື ຫຼົງ
ທາງໃນຄວາມຝັນ, ມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຕາຍ, ການປະທັບຕາປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງຍັງ
.ອ້ອມຮອບ ແລະ ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຜູ້ມີປັນຍາກ່າວວ່າ: ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ດີທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຸນນະທຳຄືຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ
ທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຄືຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຜົນ
.ຂອງການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຄືຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ
ການກະທຳທີ່ດີນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ, ໃນຂະນະທີ່ການກະທຳທາງໂລກທີ່ຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຮັກຕົນເອງນຳມາສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມເຈັບປວດ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງໃດເນື່ອງຈະທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນ
.ການພິຈາລະນາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນ

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກແລະປອງດອງ,
ເຈດຕະນາຂອງທ່ານຕ້ອງດີ, ແລະທ່ານຕ້ອງແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາແລະຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມຮັກ. ຖ້າທ່ານດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄຸນນະທຳ,
.ທ່ານຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນຜ່ານຕົວຢ່າງແລະການປະພຶດທີ່ດີຂອງທ່ານ
ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກັງວົນ ແລະ ສັບສົນທາງຈິດໃຈ, ຂ້ອຍຈະຖອຍຫຼັງໄປ
ສູ່ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຄວາມສະຫງົບຄືນມາ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ລະມື້ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ

ຈິງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຫຍັງແຫ່ງຄວາມກຽດຊັງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ແຊກ
ຊຶມເຂົ້າໄປໃນສວນຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ສວນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົງ ແລະ ຍິ່ງເຈົ້າປູກຝັງຄຸນລັກສະນະທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ຄ້າຍຄື
ດອກກຸຫລາບເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດຂອງການມີຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມພໍໃຈ,
ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ
ໃຈກາງຂອງຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາແມ່ນສາລະສຳຄັນ
.ອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພົບອິດສະລະພາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ພຣະອົງ, ແລະຮັບຮູ້ວ່າບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງ

ພຣະອົງ ແລະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານ
ຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຂໍໃຫ້ແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຫຼຜ່ານທະເລຊາຍແຫ່ງອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງ, ໃນທີ່ສຸດກໍ
.ປະສົມເຂົ້າກັນໃນຄວາມເລິກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ
ມີແຕ່ຢູ່ໃນປ້ອມປາການອັນສູງສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຈະສາມາດພົບການປົກປ້ອງ
ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນລີໄພໃດທີ່ປອດໄພກວ່າການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສໍາຜັດກັບພຣະພິກຂອງພຣະອົງ

ເນື່ອງຈາກມະນຸດຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສທີ່ສ້າງຄວາມໂນ້ມອຽງ, ແນວໂນ້ມ,
ລັກສະນະ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຖ້າມີໄສເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ດີ, ລັກສະນະ
ຈະກາຍເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການກະທໍາຈະກາຍເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ສະນັ້ນ,
ຈຶ່ງຄວນໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບນິໄສທີ່ດີ, ຍ້ອນວ່າມັນຈະນໍາພາການກະທໍາ ແລະ
ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ ແລະ ນໍາເອົາສຸຂະພາບ ແລະ
.ຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ທຸກທໍລະມານ, ຂ້ອຍຈະພົບ
ຄວາມສະບາຍໃຈໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະເຮັດສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄວາມ
.ຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບວ່າມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍເອງ

ຄວາມສາມາດທາງຈິດມີຢູ່ໃນມະນຸດ, ແຕ່ພວກມັນຍັງຄົງພັດທະນາໜ້ອຍ
ໃນຄົນສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ ການບໍ່ພັດທະນາຄວາມສາມາດເຫຼົ່ານີ້ຈະນໍາໄປສູ່ຜົນ
ສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນດຽວກັບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈຕ້ອງການສານອາຫານ ແລະ
.ການອອກກໍາລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ
ແລະ ໂປ່ງໃສທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງກໍ
.ຄືກັນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດ, ແລະ ໂດຍ
ການຊອກຫາພຣະອົງກ່ອນ ຂ້ານ້ອຍຈະພົບທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການໃນ
.ພຣະອົງ

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຄົນເຮົາມັກຈະສຸມໃສ່ແຕ່ອາຫານ, ອາກາດ, ແລະແສງ
ແດດເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ດີ, ແຕ່ອາດຈະມີເວລາທີ່ສຸຂະພາບຊຸດໂຊມລົງ ເຖິງ
ວ່າຈະມີແຫຼ່ງຊີວິດພາຍນອກເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກໍຕາມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈຶ່ງມີ
.ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຟື້ນຟູພະລັງງານສໍາຮອງຂອງຮ່າງກາຍຈາກພາຍໃນ
ຖ້າເຮືອແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຫາໂງ່ນຫີນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່
ໂລບມາກ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ, ເຊິ່ງຖືກຂັບເຄື່ອນ
ໂດຍພາຍຸທີ່ຮຸນແຮງຂອງຄວາມໂງ່ຖ້າ, ຂໍຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນ

ສັນຍານເຕືອນໄພຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມ
.ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມດີຂອງພຣະອົງສະເໝີ

ຄວາມຄິດຄືກັບແປວໄຟທີ່ພະລັງທີ່ເຂັ້ມຊຸ່ນຄວນໃຊ້ເພື່ອເຜົາຜານອຸປະສັກທີ່
ກົດຂວາງຄວາມສຳເລັດ

ພຣະເຈົ້າສາມາດພົບໄດ້ຜ່ານຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ໝັ້ນຄົງ ເມື່ອເຮົາຮັກ
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຂອງປະທານຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະມາຫາເຮົາ ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານສິດເສລີພາບໃນການເລືອກ ແລະ ອຳນາດໃນການເລືອກໃຫ້ແກ່ເຮົາ

ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຂອງປະທານທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ແລະ
ຊົ່ວຄາວຂອງໂລກ ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ

ຄວາມສຸກຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊົງຈຳ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຝຶກຝົນການ

ຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ດີຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈື່ໄດ້ເຖິງສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ: ພຣະເຈົ້າ
ລົມແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!

ແລະໃບໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັ້ນລຳດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີເມື່ອພຣະອົງ
ສະເດັດມາ ສຽງດັງທີ່ໜ້າຍິນດີຂອງມັນລອຍຜ່ານອາກາດ, ເຊິນຊວນຜູ້ທີ່ອິດ

ເມື່ອຍໃຫ້ພັກຜ່ອນໃນຮົມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທຳຮ້າຍພວກເຮົາ; ແຕ່

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍຕ່າງໆໄດ້ໃຫ້ບົດຮຽນແກ່ພວກເຮົາ ປະສົບການທີ່
ເຈັບປວດຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ, ແຕ່ເພື່ອຊຳລະ

ລ້າງພວກເຮົາ ແລະ ເລັ່ງການກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ຜູ້
ທີ່ເຮັດວຽກໃນທຸກວິທີທາງເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ ແລະ ນຳພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ບ້ານ

.ສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ

ອະມັນຕະແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະການເດີນທາງຂອງພວກ

ເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ ແລະ ໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄືກັບການເດີນທາງດ້ວຍວິຊາ
.ໄລຍະສັ້ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄຳຍ້ອງຍໍບໍ່ໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ, ແລະ

ຄຳວິພາກວິຈານກໍບໍ່ໄດ້ຫຼຸດຄຸນຄ່າຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄືກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ເປັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າ

ຈະສືບຕໍ່ເດີນຕາມເສັ້ນທາງນີ້, ເຮັດດີທີ່ສຸດເພື່ອຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ - ໃນນັ້ນຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຢູ່

ທີ່

ເຈົ້າເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າກໍຕິເລີດ, ສະນັ້ນ

ຈຶ່ງຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າເອງ

ດ້ວຍການມາເຖິງຂອງເຈົ້າ, ດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ

ຈະເບິ່ງບານເປັນດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ມີຊີວິດຊົ່ວ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຮັບຮ້ອນໃຫ້ມືນັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍສາຍຄໍ
.ດອກໄມ້ທີ່ຊຸ່ມຊື່ນເຫຼົ້ານັ້ນ ແລະ ວາງມັນໄວ້ເທິງປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ
ແທນທີ່ຈະພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈຢູ່ຄົນດຽວ,
ລາວຄວນພະຍາຍາມນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນ. ເມື່ອລາວພະຍາຍາມໃຫ້ການ
ສະໜັບສະໜູນທາງວິນຍານ, ສະຕິປັນຍາ ຫຼື ວັດຖຸແກ່ຄົນອື່ນ, ລາວຈະພົບວ່າ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ ແລະ ຈອກແຫ່ງຊີວິດຂອງ
.ລາວລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອັນສະຫຼາດເໝືອນຄວາມມືດໃນໂລກນີ້ ຈະມີແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີພາບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
.ສະຫງົບສຸກພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສຸກ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດກະຈາຍເມັດຜັນແຫ່ງພຣະພອນຂອງພຣະອົງ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຖ່ດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ເພື່ອວ່າ
ພວກມັນຈະເຕີບໃຫຍ່ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຮົ່ມເງົາ ເຊິ່ງກິ່ງງ່າຂອງມັນມີໝາກໄມ້ທີ່ແຊບ
.ຊ້ອຍ ແລະ ຫວານຊື່ນທີ່ສຸດຂອງການຮູ້ຈັກຕົນເອງ
ພວກເຮົາມັກຈະຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດໂດຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະປ່ຽນແປງ,

ແລະມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່
ຍືນຍົງ. ຖ້າພວກເຮົາອົດທົນ ແລະ ພະຍາຍາມ, ພວກເຮົາແນ່ນອນສາມາດເອົາ
ຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມທີ່ຈະຍ້າຍຈາກ
ຄວາມທຸກທໍລະມານໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈາກຄວາມສິ້ນຫວັງໄປສູ່ຄວາມ
.ກ້າຫານ

ໂອ້ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ຂໍຈົງລວມຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າກັບ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ປະສົມປະສານຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄວາມສຸກຂອງ
ພຣະອົງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນຂອງ
.ພຣະອົງ

ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນຫາທີ່ຈົງໃຈມັກຈະກະຊິບວ່າ: "ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຈົມຢູ່ໃນ
ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງໂລກແຫ່ງພາບລວງຕາມື, ແລະ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຄື
ການປຸກຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ. ຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ຜູ້ຄົນຫານັ້ນເຂົ້າຫາ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈໃໝ່ ແລະ ຄວາມຈິງແກ່ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຜູ້ນັ້ນກັນ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າປະຖົມສົງຄາມ

ແລະ ປົນປົວບາດແຜຂອງປະເທດຊາດດ້ວຍຢາຂີ້ເຜີງແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ຍືນຍົງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາຫລຸດພົ້ນຈາກອິດທິພົນຂອງຄວາມໂລບ, ການ
ຄອບງໍາຂອງການຫຼອກລວງ, ແລະ ການຄວບຄຸມພາບລວງຕາ, ແລະ ຊ່ວຍພວກ
ເຮົາສ້າງໂລກໃໝ່ທີ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ແລະ ຄວາມອິດຢາກ ເປັນ
.ພຽງຄວາມຝັນຂອງອະດີດທີ່ມີດົມ ແລະ ມີດົມ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫດຜົນຂອງປ່າ, ແຕ່ດ້ວຍ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຈິງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ
.ຍຸຕິທໍາອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ
ຊີວິດໄດ້ນໍາພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນຢູ່ທີ່ນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາ
ຈະແຍກທາງກັນໄປ ແຕ່ຖ້າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ມັນບໍ່
ສໍາຄັນວ່າພວກເຮົາຈະໄປໃສ, ເພາະວ່າບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຫຼົງທາງໄປໄກປານໃດ
ກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນວົງມົນຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ແລະ ຈະບໍ່ເຄີຍ
.ແຍກກັນຢ່າງແທ້ຈິງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນນົກອິນຊີແຫ່ງຄວາມ
ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານທີ່ບິນສູງເໝືອນຊອຍທາງຂອງຄວາມຄິດຄັບແຄບ ແລະ
ຄວາມຮຸນແຮງ
ເອີ້ນຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ສູງກວ່າ, ເໝືອນກວ່າການສັ້ນ
.ສະເໜີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ເມກທີ່ກົດຂວາງແສງແດດ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍົກປົກແຫ່ງຄວາມສົມດູນຂຶ້ນເພື່ອດໍາລົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບິນຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າທີ່ສູງສົງເຫຼົ່ານັ້ນ ເໝືອນພາຍຸ ແລະ ພະຍຸ
ເຮືອເຄນທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ມີຂອບເຂດກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງ
.ສົງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາເປີດໃຈຮັບຄວາມຮັກແລະຄວາມ
ເມດຕາ ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງແລະຫ້າວຫັນໃນການກະທໍາຄວາມດີຈະປະສົບ
ກັບຄວາມສະຫງົບສຸກເພາະມັນສະຖິດຢູ່ໃນຕົວເຂົາ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນ
ບ່ອນສັກສິດຂອງສະຫວັນແລະເປັນພື້ນຖານຂອງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ
ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄວາມງາມອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້, ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດວງອາທິດ, ແລະຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ກະພົບ
.ຢູ່ໃນທຸກໆສາຍຕາ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີນ້ຳໃຈແທ້ໆ ແລະ ສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ,
ແລະ ຕອບແທນຄໍາຍ້ອງຍໍໃນທາງດຽວກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດດ້ວຍ
.ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບສະເໝີ
ຂ້ອຍຈະແຜ່ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ຄົນອື່ນ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເປີດປະຕູ
.ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ຂ້ອຍ ແລະ ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສັນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຈົມຢູ່ໃນ
ຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນໃນ
ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະລະລາຍຄວາມກຽດຊັງໃນໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ຫົວໃຈທີ່ຫົວກະຫາຍທັງໝົດ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄືຄວາມຮັກທີ່ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຄົນ
ທີ່ຮັກ

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກເຮົາ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຕັມໃຈຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ
ການມີຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີ່ມໝາຍເຖິງການມີພະລັງແຫ່ງຈິນຕະນາການທີ່
ສ້າງສັນທີ່ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດປະດິດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດ
.ມາກ່ອນ ທຸກໆຄົນເກີດມາພ້ອມດ້ວຍຂອງປະທານທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້
ຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
ສວຍງາມເກີນກວ່າຄຳບັນຍາຍ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ມາຫາເຈົ້າ
ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ ແລະ ນຳພາບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງໄດ້
ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ

ພະລັງຂອງຄວາມຈິງຕ້ານກັບລົມ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຊົ່ວຄາວ, ຂໍ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະພອນອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ອະດີດ, ໂດຍຮູ້ວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ການດູແລຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້າ ພະເຈົ້າສະເໝີ ຕໍ່ພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງ
ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງສຸດຊຶ້ງຕໍ່ທຸກໆພອນທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າຈາກພຣະຫັດອັນເອື້ອ
.ເພື່ອເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະອົງ

ຢຶດນ້ຳຕານແຫ່ງຄວາມຮັກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານທີ່ດີ, ແລະພຣະເຈົ້າ

ສາມາດພົບໄດ້ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຄືໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງເສັ້ນທາງຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ນຳ

ຄວາມສຳເລັດມາໃຫ້ພວກເຂົາ

ໃນລະດູໃບໄມ້ປົງ, ພຣະເຈົ້າປະດັບປະດາທຳມະຊາດດ້ວຍດອກກຸຫລາບ

.ແລະ ດອກໄມ້ທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດດ້ວຍເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ວງາມ ແລະ ສີສັນສົດໃສ

ສັນຕິພາບຄືຜູ້ປະກາດຂ່າວຄົນທຳອິດທີ່ປະກາດວິທີການເຂົ້າຫາການປະທັບ

ຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສັນຕິພາບປ່ຽນເປັນແສງໄຟທີ່ສະຫວ່າງກວ່າຄວາມ

ສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການນັ່ງສະມາທິ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີ

"ພອນຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບທີ່ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຢູ່ໃກ້ແລ້ວ

ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຂ້າງໃນ, ໄປສູ່ບ່ອນທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງອອກມາ ຈາກ
ຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ ປະສົບການທັງໝົດຂອງຊີວິດພາຍໃນກໍເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຮັບຮູ້ຕົນເອງດ້ວຍສະຕິອັນສູງສົ່ງ, ມັນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກ
.ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຖ້າທ່ານໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນພາຍນອກທັງໝົດທີ່ມີໃຫ້ທ່ານ,
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມສາມາດທາງທຳມະຊາດຂອງທ່ານ, ເພື່ອເອົາຊະນະ
ອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ອາດຈະຂັດຂວາງທາງຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະພັດທະນາພະລັງທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານ: ພະລັງທີ່ບໍ່ຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກ
.ທີ່ສຸດຂອງຊີວິດຂອງທ່ານ

ຄວາມຮັກຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງທອງຄຳທີ່ນຳໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະແຜ່ກະຈາຍແສງແດດແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາດີ ແລະ ເຈດຕະນາ
.ດີໄປທຸກບ່ອນທີ່ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້ຄ່ອຍໆເຂົ້າມາ
ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໂຈມຕີເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດທີ່ຈະຢຸດຄວາມ
ພະຍາຍາມ ແລະ ພະຍາຍາມ, ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດ,
ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຕອບເຈົ້າ ແລະ ມອບລາງວັນໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ
.ດ້ວຍຄວາມສຳເລັດ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະດຶງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອອກ
ຈາກສວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ວາງມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມ
.ຮັກໄວ້ເທິງໜ້າປະຕູອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ເນື່ອງຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາແມ່ນແກ່ນພັນທີ່ຈະນຳເອົາ
ຜົນລະປູກໃນອະນາຄົດມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ຂ້ອຍຈະເລີມຕົ້ນມື້ນີ້ເພື່ອເຕີມເຕັມສະຕິ
.ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ເປັນບວກ

ຂ້ອຍບິນ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນລະນາບຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ ລົງ,
ທິດເໜືອ ແລະ ຂວາ, ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແລະ ທຸກບ່ອນເພື່ອຊອກຫາວ່າ
.ໃນທຸກມຸມຂອງອະວະກາດ ຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ໃນ ແລະ ຍັງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃຊ້ຊີວິດໃນແຕ່ລະຊ່ວງເວລາດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງເຈົ້າ
ກັບສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີຈຸດສິ້ນສຸດໃນສະຕິຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກ
.ຢ່າງກະພົບແລະສ່ອງແສງຄືກັບດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າຂອງເຈົ້າ
ການແຍກຕົວ ຫຼື ການບໍ່ຍຶດຕິດ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ສະຫຼາດທີ່ຜູ້ຄົນຫາກ້າວ
ໄປ, ໂດຍເຕັມໃຈທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນເໝືອນສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງສິ່ງທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ລາວບໍ່ໄດ້ຜູກມັດຕົນເອງກັບຄວາມສຸກທາງກາມຊົ່ວຄາວ ເພື່ອ
ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກພາຍໃນໃໝ່. ການແຍກຕົວບໍ່ແມ່ນຈຸດໝາຍປາຍທາງໃນ
ຕົວມັນເອງ, ແຕ່ມັນເປັນການປູທາງໃຫ້ແກ່ການເກີດຂຶ້ນຂອງຄຸນງາມຄວາມດີ
.ແລະ ພະລັງທາງວິນຍານຂອງຈິດວິນຍານ

ຜູ້ຊະນະທາງວິນຍານກ້າວໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ກ້າຫານໃນ

ເສັ້ນທາງຊີວິດ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄວນໃຊ້ຊີວິດປະຈຸບັນຂອງຕົນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ, ເປັດ

ປ່ອງຢ້ຽມຂອງຫົວໃຈ, ປຸກ ແລະ ຝັນຟູຄວາມສາມາດທີ່ງົບສະຫງົບຂອງ
.ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກແຫ່ງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການຫັນປ່ຽນ ແມ່ນບ່ອນ

ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ກະຈົກແຫ່ງຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໝັ້ນຄົງ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນສັນສະເທີອນ, ຈະເຫັນໃບໜ້າຂອງຜູ້ທີ່
.ຖືກຮັກໃນຈັກກະວານໃນກະຈົກນັ້ນ

ຄວາມຮັກແຂງແຮງກວ່າຄວາມຕາຍ ແລະ ການທຳລາຍຂອງເວລາ
ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນກຸນແຈສູ່ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ການສະຫ້ອນແມ່ນ

ກະຈົກທີ່ພວກເຮົາເຫັນມຸມພາຍໃນທີ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈາກທັດສະນະ
ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງວິນິດໄສຂັບປີກຜ່ອງຂອງພວກເຮົາ, ແຍກແຍະ
ລະຫວ່າງແນວໂນ້ມໃນທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ, ແລະ ລະບຸອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມ
.ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດ

ໂອ້ ມິດຕະພາບ ເຈົ້າຊ່າງດີເລີດແທ້ໆ! ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕື່ມນ້ຳຈາກນ້ຳແຫ່ງຄວາມ

ເປັນຫວງເປັນໄຍ ແລະ ເປັນມິດ, ແລະ ໃບຂອງມັນຊຸ່ມຊື່ນ ດ້ວຍນ້ຳຄ້າງແຫ່ງ
ຄວາມຫວານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈທີ່
.ຈິງໃຈ ແລະ ຈິງຮັກພັກດີ

ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນມິດໂຕນ້ອຍໆພະຍາຍາມປິ່ນກອງດິນຊາຍ, ແລະຂ້ອຍຄິດ

ກັບຕົວເອງວ່າ: ມິດຕ້ອງຄິດວ່າມັນກຳລັງປິ່ນພູຫິມະໄລ! ກອງດິນຊາຍອາດຈະເບິ່ງ
ຄືວ່າໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບມິດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຕາຂອງຂ້ອຍ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຫຼາຍ
ລ້ານປີຂອງສຸລິຍະຂອງພວກເຮົາອາດຈະໜ້ອຍກວ່າໜຶ່ງນາທີໃນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ນິລັນຕອນ

ແລະ ອະນັນຕະ

ຂ້ອຍໄດ້ທ່ຽວຜ່ານໂລກແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ໄດ້ເຫັນໝອກທີ່

ສະຫວ່າງສະໄຫວໃນດິນແດນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງ
ສະໄຫວທີ່ມີຊີວິດຊີວານັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານຄວາມໝາຍຂອງຄວາມລັບທີ່ຂຽນໄວ້ໃນ
.ໜ້າເວັບແຫ່ງເວລາ

ເມື່ອເຈົ້ານອນຫຼັບ, ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກງົບ

ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ

ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນ

ສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ແລະກ້າມຊີ້ນໃບໜ້າຂອງເຈົ້າສ້າງຮອຍຍົມທີ່

ສະຫ້ອນເຖິງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕາມທຳມະຊາດ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເບິ່ງໄປໄກ

ກວ່າສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບນີ້ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ

ເຈົ້າ - ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ມີມົນທົນຈາກການກະຕຸ້ນທາງປະສາດສຳຜັດ ຫຼື
ປະຕິກິລິຍາອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະສາດສຳຜັດ. ສະພາບທີ່
.ເຈົ້າປະສົບຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ
ຖ້າທ່ານວາງໂຖນ້ຳໄວ້ໃຕ້ແສງເດືອນ ແລະ ຄົນມັນ, ທ່ານຈະສ້າງຮູບພາບທີ່
ບົດເບື້ອງຂອງດວງຈັນ. ເມື່ອນ້ຳຕົກລົງໃນໂຖ, ການສະທ້ອນຈະຊັດເຈນ. ຊ່ວງ
ເວລາທີ່ນ້ຳໃນໂຖນນຶ່ງ ແລະ ສະທ້ອນໜ້າຂອງດວງຈັນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່
ສົມບູນແບບ ສາມາດປຽບທຽບກັບສະພາບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນການ
ພິຈາລະນາ ແລະ ສະພາບທີ່ປຽບສະຫງົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຂອງການພິຈາລະນາ, ຄື້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດທັງໝົດຈະຢຸດໄຫຼ
ອອກຈາກຈິດໃຈ. ແລະ ໃນສະພາບຄວາມສະຫງົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່ານີ້, ຜູ້ທີ່
ພິຈາລະນາ, ໃນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ, ຈະເຫັນດວງຈັນເຕັມດວງຂອງການປະທັບຢູ່
.ຢ່າງສັກສິດທີ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນທະເລສາບຂອງຈິດວິນຍານ
ມີສີສະພາບທີ່ຄົນຫົວໄປຄຸ້ນເຄີຍຄື: ຄວາມສຸກເມື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ,
ຄວາມທຸກເມື່ອຖືກປະຕິເສດ, ຄວາມເບື້ອໜ່າຍເມື່ອບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຊົມເສົ້າ,
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກເມື່ອເອົາຊະນະອາລົມ ຫຼື ສະພາບທາງຈິດໃຈຂອງ
.ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເບື້ອໜ່າຍ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນສະພາບທີ່ໜ້າປາຖະໜາຢ່າງສູງ, ເກີດຂຶ້ນຈາກ
ການບໍ່ມີທັງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ ການບໍ່ມີຄວາມເບື້ອໜ່າຍ
ສະພາບເຫຼົ່ານີ້ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄື້ນຟອງຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງຈິດວິນຍານຢູ່
ສະເໝີ ຫຼັງຈາກຂີ້ຄື້ນຟອງແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ປັ່ນປ່ວນ,
ລວມທັງການຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຂອງຄວາມອິດເມື່ອຍຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ກໍມີຄວາມ
ສຸກໃນການລອຍຢູ່ໃນທະເລທີ່ສະຫງົບຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແຕ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນຄວາມສຸກທາງວິນຍານ - ຄວາມສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານ - ຄວາມສຸກສູງສຸດ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນຈາງຫາຍໄປ ແຕ່ຍັງ
ຄົງຢູ່ກັບຈິດວິນຍານຕະຫຼອດໄປ ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານ
.ການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນ
ຮອຍຍິມທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮອຍຍິມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ມາຈາກ
ການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ
ຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍເກີດມາຈາກຄວາມສຸກອັນເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ -
ຄວາມສຸກທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ມັນຄືກັບກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈ
ຂອງດອກກຸຫລາບທີ່ກຳລັງເບິ່ງບານ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ເຊື່ອເຊີນຄົນອື່ນໃຫ້
ມາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນນ້ຳສັກສິດແຫ່ງຄວາມສຸກ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງການໃຫ້ອະໄພທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມກຽດຊັງທີ່ສະສົມມາເປັນເວລາຫຼາຍປີຈະຈາງຫາຍໄປ

ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃດໆຂອງຜູ້ນະມັດສະການພຣະອົງ
ຢ່າງວ່ອງໄວ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່
.ເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມລົມເຫຼວ ແລະ ຜິດຫວັງໃນຄວາມຫວັງ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳລາຍໄດ້
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນໂລກນີ້, ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ມີ
ຄວາມສຳພັນທີ່ຍືນຍົງ, ໃກ້ຊິດ, ແລະ ເປັນມິດ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ
.ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄວາມສຸກ

ໄອ້ ດາວສ່ອງແສງແຫ່ງການຊີ້ນຳໃນສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ, ແສງໄຟອັນ
ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງເຈົ້າເຊື່ອເຊີນຂ້ອຍໃຫ້ຄືນຫາຂອບຝ້າທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະນົກທີ່ປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍບິນໄປດ້ວຍຄວາມໄວສູງ, ເຈາະເຂົ້າໄປໃນ
ປັນຍາກາດທີ່ໜາແໜ້ນແລະມົດມົວ, ຖືກຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ
.ແລະ ເພື່ອຊົມຊືມກັບລັດສະໝີອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ
ບຸກຄະລິກກະພາບຂອງຄົນເຮົາເລີ່ມພັດທະນາ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນເມື່ອ
ຄົນເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ - ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ແລະ ສັນຊາດຕະຍານ -
ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແກ່ນ ແຕ່ເປັນກະແສວິນຍານນິລັນດອນພາຍໃນ
.ຮ່າງກາຍ

ເມື່ອຫົວໃຈຂອງສາວິກລິນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໃບໜ້າຂອງ
ລາວຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຮອຍຍື່ມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປັນຍາ, ແລະ ຊັ້ນ
ຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວຈະແຕກສະຫຼາຍ ແລະ ຫາຍໄປ
.ຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງດອກໄມ້ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້, ເຈົ້າຮູ້ວ່າຮູບແບບທີ່ສວຍງາມເຫຼົ່ານີ້ຂອງ
ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຕົວມັນເອງ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ປັ້ນແຕ່ງພວກມັນ ແລະ ມອບ
.ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມທຶງດຽມໃຫ້ພວກເຂົາ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າສະເໝີ, ທັງນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່, ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ໂດຍຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້ານຳພາບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງ
.ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເພື່ອບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ກັບແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບຸກ
ສະໄໝທີ່ຖືກລົມໄປດົນນານ ແລະ ພະລັງອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານຈະກັບຄືນສູ່
ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນການນັ່ງສະມາທິ, ຄົນເຮົາຈື່ໄດ້ວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານ
.ອະມະຕະ, ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍແລ້ວ

ຢູ່ທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາພົບຄົນ, ທັງດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ກຳລັງຊອກຫາຄວາມສຸກ
ໃນແບບຂອງຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜຢາກທຳຮ້າຍຕົນເອງ ດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງ
ກະທຳໃນວິທີທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຈັບປວດ ແລະ ໂສກເສົ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້?
.ເພາະວ່າການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມໂງ່ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ສ່ອງແສງມາຍັງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ກຳຈັດ
.ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼອອກໄປຈາກພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ບຸກຄົນທີ່ມີສະຕິຄວນລະມັດລະວັງແທນທີ່ຈະຢ້ານກົວ, ແລະຄວນປຸກຝັງ
ຄວາມຮູ້ສຶກກ້າຫານໂດຍບໍ່ມີຄວາມບໍລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມຮີບຮ້ອນເພື່ອບໍ່
ໃຫ້ຕົນເອງຕິກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ອາດຈະກະຕຸ້ນຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນ

ປັນຍາບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບການສັກຂ້ຽມຈາກພາຍນອກ, ແຕ່ຂຶ້ນກັບພະລັງຂອງ
ການຍອມຮັບພາຍໃນ, ເຊິ່ງກຳນົດປະລິມານຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບ
.ແລະ ຄວາມໄວທີ່ຄວາມຮູ້ນັ້ນສາມາດບັນລຸໄດ້

ໂລກນີ້ເປັນພຽງເວທີທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດບົດບາດຂອງພວກເຮົາພາຍໃຕ້ການ
ຊີ້ນຳຂອງຜູ້ອຳນວຍການອັນສູງສົງ ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຫ້ດີໂດຍບໍ່ຄຳ
ນຶງເຖິງລັກສະນະຂອງບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ໂດຍຈິໄວ້ສະເໝີ
.ວ່າລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ
ຜູ້ທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີປັນຍາຄືຜູ້ທີ່ຊອກຫາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ
.ຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກອັນສູງສົງ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງເຕັມຫົວໃຈຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງກຳຈັດ
.ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມກັງວົນອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ອິດສະລະພາບໝາຍເຖິງການປະຕິບັດຕາມສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ບໍ່ແມ່ນ
ຕາມການບັງຄັບຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ການເຊື່ອຟັງອະຕະ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນເຮັດໃຫ້ເກີດຂ້າຈຳກັດ, ໃນຂະນະທີ່ການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່
.ການກະຕຸ້ນຂອງປັນຍາຊ່ວຍໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກຂ້າຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈສາມາດພົບໄດ້ຜ່ານການພັດທະນາຢ່າງມີ
ສະຕິ ແລະ ຕັ້ງໃຈຂອງຄຸນນະພາບທີ່ດີ, ເຊິ່ງເມື່ອເຕີບໃຫຍ່ເຕັມທີ່ແລ້ວ, ບໍ່ສາມາດ
ຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າຂອງໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວເລືອກທີ່ຈະຍອມສະລະ
.ຄຸນນະພາບເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຊອກຫາຄວາມສຸກໂດຍໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດ ບາງຄົນເຊື່ອ
ວ່າພວກເຂົາສາມາດເພີ່ມຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າໂດຍການຮັບເອົາ
ພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າຈະໃຫ້ຄຳ
ສັນຍາທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງຄວາມສຸກທີ່ລື້ນເຫຼືອ ແລະ ຍືນຍົງ, ແລະ ພວກ
ເຂົາຖືກຫຼອກລວງໂດຍຄຳສັນຍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຍ້ອນວ່າລົດຊາດຂອງ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດຊົມໄດ້ໃນນະລຶກແຫ່ງພາບລວງຕາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ
.ການກະທຳທີ່ຜິດພາດ

ທຸກໆນາທີແມ່ນນິລັນຕອນ ເພາະວ່ານິລັນຕອນສາມາດປະສົບໄດ້ພາຍໃນ
ນາທີນັ້ນໆ ມີ, ນາທີ, ແລະຊົ່ວໂມງແມ່ນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງເຫັນ
ນິລັນຕອນ ຊີວິດສັ້ນ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ຈິດ
ວິນຍານເປັນອະມະຕະ, ແລະໃນລະຫວ່າງບົດສັ້ນໆຂອງຊີວິດມະນຸດນີ້, ພວກ
ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກທຸກໆທ່າແຮງ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ
ຖ້ອຍຄໍາທາງວິນຍານແມ່ນຄືກັບແກ່ນທີ່ຕ້ອງການດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນເພື່ອຈະ

.ງອກ, ເຕີບໃຫຍ່, ອອກດອກ ແລະ ເກີດຜົນ
ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະທ້ອນຕົນເອງ, ການຈັດ
ລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດຄືນໃໝ່, ການກຳນົດ ແລະ ກຳຈັດນິໄສທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍດ້ານສຸຂະພາບ
ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານທີ່ພັດທະນາ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມ
.ເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ
ເມື່ອສາວົກໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ, ລາວຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້
ກາຍເປັນຈິງສຳລັບລາວຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ແລະລາວຈະຮັບຮູ້ວ່າການສຳຜັດ
ກັບຄວາມສະຫງ່າງາມແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດໃດ
ສາມາດທຽບເທົ່າໄດ້

ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອປຸກສະຕິທາງວິນຍານຂອງມະນຸດ ແລະ ນຳພາ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຜ່ານຄວາມງາມຂອງຄຸນນະທຳ,
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມອິດທິນ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປັນຍາ, ແລະ ຄວາມ
.ງົດງາມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືວ່າຄົນອື່ນເປັນຄົນແປກໜ້າ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າທຸກຄົນແມ່ນ
ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້ອຍປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະ ມີຄວາມໝາຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໄດ້ ຂ້ອຍຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ສະແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຂ້ອຍສະແດງຕົວເອງ ຂ້ອຍຈະຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ສາດ
ສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຮັກພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຖືມຄວາມເຫັນແກ່ຕົວລົງໃນນັ້ນ
.ສ້າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນ

ນອກເໜືອໄປຈາກຊີວິດທາງໂລກທີ່ຊົ່ວຄາວນີ້, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມຕາຍ, ຍັງ
ມີຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍທາດເຄມີທີ່ເນົາເປື້ອນ
ແລະ ເສື້ອມໂຊມ, ແຕ່ນອກເໜືອໄປຈາກຊີວິດຊົ່ວຄາວນີ້, ຍັງມີຊີວິດນິລັນຕອນ
ໃນສະຫວັນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈຳກັດຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ຖາວອນນີ້, ແລະ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
.ມັນຕ້ອງອິດທິນຕໍ່ການທົດລອງຂອງມັນ ແລະ ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງມັນ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຂັດສົນ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດ
ເຮັດໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອິດຫົວ

ຂ້ອຍປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງກຳແພງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບອັນແຈ່ມແຈ້ງຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງ
ດຽວກັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມດີງາມທີ່ນຳພາເຮືອຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຖືກພັດ
ໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບທີ່ສັນສະເໜີພາຍໃນ
ຂ້ອຍ ແລະ ກະຕຸ້ນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ,
ຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເອງມີຄວາມສຸກ, ແລະ ຜ່ານຄວາມສຸກ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ທຸກຄົນໃນເຮືອນແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງ
ສົງ ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢ້ານກົວຫຍັງນອກຈາກຕົວເອງ ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມ
.ຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ

ຈາກສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ

ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະໄປບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າຟ້າວໄປຮອດທີ່ນັ້ນຢ່າງໄວວາ.

ເມື່ອເຈົ້າໄປຮອດ, ເຈົ້າພົບວ່າເຈົ້າບໍ່ມັກສະຖານທີ່ນັ້ນຍ້ອນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ,
ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ບາງທີອາດຈະແມ່ນແຕ່ຄວາມວຸ້ນວາຍທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກ. ແທນທີ່
ຈະ, ພະຍາຍາມສະຫງົບລົງ, ມີສະຕິຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສົມດຸນຫຼາຍຂຶ້ນ. ຖ້າຄວາມ
ຄິດຂອງເຈົ້າມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະກັງວົນແລະ ກະວົນກະວາຍ, ໃຫ້ສະກັດກັ້ນຄວາມ
.ຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງແຮງຈົນກວ່າຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະກັບຄືນສູ່ຄວາມສະຫງົບ
ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບປະສາດ

ເພາະມັນສົ່ງພະລັງງານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄປຫາບາງສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ ໃນ
ຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ສ່ວນອື່ນໆຂາດສ່ວນແບ່ງທຳມະຊາດຂອງພວກມັນ. ຄວາມບໍ່ສົມ
ດຸນໃນ ການແຈກຢາຍພະລັງງານນີ້ແມ່ນສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນ ຮ່າງກາຍທີ່
.ສະຫງົບ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຊ່ວຍບັນເທົາເສັ້ນປະສາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຈິດ
ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ວິໄສທັດພາຍໃນເລີ່ມເປີດເຜີຍຂຶ້ນເທື່ອລະ
ກ້າວ. ຄົນເຮົາຕ້ອງມີສັດທາຢ່າງສົມບູນວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບທຸກໆຄຳອະທິຖານທີ່
ມາຈາກໃຈ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫັນໄປຫາພຣະອົງເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະຫວ່າງ
ຈະມີວິໄສທັດທີ່ເປີດອອກ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແສງ
.ສະຫວ່າງ

ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເປີດອອກ, ມັນສະແດງອອກເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເບີ່ງຄືວ່າ
ອອກມາຈາກຫົວໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ. ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກນີ້, ຜູ້ຄົນຫາໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ
ການຊີ້ນຳທີ່ດີເພື່ອປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຄ່ອຍໆຮັບຮູ້ ແລະ
.ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງປະຖິ້ມຄວາມຄິດທັງໝົດ; ການຄິດທີ່ສະຫງົບ
ແລະ ບໍລິສຸດຍັງນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ການຄິດທາງດ້ານອາລົມ, ເຊິ່ງຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຫຼົງຕົວເອງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຕົນເອງ, ນຳໄປສູ່ຄວາມ
.ເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ການສະຫຼຸບທີ່ຜິດພາດ

ຈົ່ງປະຕິເສດຄວາມສິ່ງໄສທີ່ທຳລາຍ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍສຸດ
ໃຈ, ແລະ ຫັນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປສູ່ໂລກແຫ່ງສັດທາ ແລະ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ ໃນຄວາມງົບປະມານຂອງການ
ໄຕ່ຕອງ, ສະຕິຂອງທ່ານຈະສາມາດສຸມໃສ່ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່
ຖືກຕ້ອງ ໃນປະສົບການນີ້, ສັດທາຈະເບິ່ງບານ ແລະ ເປີດເຜີຍ, ແລະ ຜ່ານ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຫຼືບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ, ແລະ
.ບໍ່ມີຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄົນໃດໄດ້ຄິດເຖິງ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບແສງແດດສ່ອງແສງໃສ່ຖະໜົນຫົນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຫົ່ມ, ຂ້ອຍກໍ
ຈະເຫັນລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທຸກໆສະຖານທີ່ທີ່ແອອັດໃນກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ
ນຳມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດປະທານຈິດໃຈທີ່ເຮືອເພື່ອແຜ່ໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ, ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຫັນໃນທະເລສາບທົ່ງງົບປະມານຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ການສະຫ້ອນ
ຂອງດວງຈັນໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ
.ຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະດຳນ້ຳເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການ
ສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ
.ອັນສູງສົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ເພາະວ່າ
ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຮັກມະນຸດຄົນໃດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດໄດ້
ໃນຄວາມເລິກຂອງພູເຂົາ ແລະ ທ້ອງຟ້າທົ່ງງົບປະມານ, ແລະ ໃນຄວາມ
ເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຖ້າແຫ່ງຄວາມງົບປະມານຂອງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍດຶມຈາກນ້ຳພູທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ຫຼື
.ແຫ້ງແລ້ງໄປຕະຫຼອດການ

ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມ

ຮັກຂອງພຣະອົງຄອງລາດສູງສຸດໃນຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມຮັກທຸກປະເພດ
ມີຄົນຂໍໃຫ້ຄູ Paramahansa ສະແດງວິທີພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່

ມີສະເໝີ ແລະ ໜ້າສົນໃຈໃຫ້ລາວເບິ່ງ, ແລະລາວກໍຕອບວ່າ: ເຈົ້າຕ້ອງມີສະຕິຢູ່

ສະເໝີເມື່ອພົວພັນກັບຄົນອື່ນ ເພາະວ່າການບໍ່ມີສະຕິຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ລັກສະນະນິໄສຂອງຄົນເຮົາຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ. ແນ່ນອນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ

ການບໍ່ມີສະຕິຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເຊິ່ງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າມັກຈະຖືກດູດຊຶມ
.ເຂົາໄປໃນເລື່ອງທີ່ເລິກເຊິ່ງ

ຈົ່ງມີສະຕິ ແລະ ຕົນຕົວຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ເຈົ້າຈະກາຍເປັນແມ່ເຫຼັກທີ່ໜ້າ

ສົນໃຈ

ບໍ່ມີໃຜມັກຖືກລະເລີຍ ພວກເຮົາທຸກຄົນຢາກໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຖືກ

ພິຈາລະນາ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງ, ແລະ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄຳນຶງ

ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ສະແດງຄວາມຄຳນຶງເຖິງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້
ບັນລຸຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອເຮັດສິ່ງນີ້, ທ່ານຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນ

.ຕົວ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງທ່ານ
ຄົນຕາຍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະດູກູກຄົນອື່ນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈເຂົາເຈົ້າມີອຳນາດທີ່

ຈະດູກູກຄົນອື່ນ

ເມື່ອທ່ານຢູ່ນຳຄົນອື່ນ, ໃຫ້ພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ

.ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ, ແຕ່ຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວທ່ານເອງ

ທຸກຄົນຢາກເວົ້າກ່ຽວກັບຕົນເອງ, ແຕ່ມັນເປັນວິທີການທີ່ອ່ອນແອ ໃຫ້ຄົນອື່ນ

ເວົ້າກ່ຽວກັບຕົນເອງຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການ; ຝັ່ງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າ ໃຫ້ພວກເຂົາ

ເວົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາ, ຜົນສຳເລັດ, ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຫ້

ແມ່ເຫຼັກຂອງເຈົ້າເວົ້າແທນເຈົ້າ ແສງສະຫວ່າງຂອງໂຄມໄຟເວົ້າແທນຕົວມັນເອງ

ຢ່າງຊັດເຈນ; ໃຫ້ການສັນສະເທືອນທົ່ວຮອບສະຫງົບຂອງເຈົ້າເວົ້າແທນເຈົ້າດ້ວຍ

.ຄວາມຊັດເຈນເທົ່າທຽມກັນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນນິມິດວ່າ ຜູ້ທີ່ຕາຍໃນສະໜາມ

ຮີບມີຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ, ແຕ່ທັນທີທີ່ຄົນດີລຸກຂຶ້ນຈາກ

ຮ່າງກາຍ ພວກເຂົາກໍຕື່ນຂຶ້ນຄືກັບວ່າມາຈາກຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແລະ

.ດີໃຈທີ່ໄດ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກມັນ

ປະສົບການຊີວິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຝັນຂອງ

ຈັກກະວານ ມະນຸດໄດ້ສ້າງຝັນຮ້າຍຂອງສິ່ງຄາມ, ແຕ່ຫຼັງຈາກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກ

ຝັນຮ້າຍນີ້ໄດ້ອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມັນເປັນຄວາມ

ຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້

.ຕາຍ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທາງອະພິຝິຊິກທີ່ເລິກເຊິ່ງ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮູ້ວ່າຕົນເອງກຳລັງຝັນຢູ່, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ທົນທຸກທໍລະມານຈາກ
ປະສົບການໃນຝັນທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາບັນລຸເຖິງຄວາມຮັບຮູ້
ຕົນເອງພາຍໃນຄວາມຝັນ ແລະ ມີຄົນທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ຄວາມ
ຕາຍໃນຝັນນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າເປັນການທົດສອບທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຈົນກວ່າ
.ພວກເຂົາຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ

ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ກັບສະພາບຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ ທັນທີທີ່ພວກເຮົາອອກຈາກ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າສະຕິຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕາຍ,
ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຮ່າງກາຍ ແລະ ຂ້າຈຳກັດທາງວັດຖຸ ແລະ ຂ້າ
.ຈຳກັດຂອງມັນ, ແລະ ໃນການປົດປ່ອຍນັ້ນມີອິດສະລະພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຂໍຄວາມຕາຍ, ແຕ່ຄວນກະກຽມສະຕິຂອງພວກເຮົາໂດຍ
ການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະມາທິໃນພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອ
ຄວາມຕາຍມາຮອດໃນເວລາຂອງມັນ, ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງມັນຄືກັບຄວາມຝັນ
.ເທົ່ານັ້ນ

ຂ້ອຍສາມາດເຫັນລັກສະນະທີ່ຝັນເຖິງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍໄດ້ທຸກເວລາທີ່
ຂ້ອຍຕ້ອງການ ເພາະສະນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍນີ້
ມີສະລິລະວິທະຍາທາງວິນຍານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງລະບົບປະສາດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້
.ມະນຸດສາມາດບັນລຸໄລຍະສູງສຸດຂອງການພັດທະນາສະຕິໄດ້ຢ່າງເປັນເອກະລັກ
ສະໝອງຂອງມະນຸດ, ໃຫຍ່ກວ່າສະໝອງຂອງສັດສ່ວນໃຫຍ່ຍົກເວັ້ນປາ
ວານ ແລະ ຊ້າງ, ມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼາຍກວ່າ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄິດ
ຫຼາຍກວ່າ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ສະໝອງຂອງມະນຸດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ
ມະນຸດ, ຜູ້ທີ່ມີສະຕິທີ່ກ້າວໜ້າກວ່າສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ. ການປົດເປື້ອນທີ່ສັບສົນ ແລະ
ສັບສົນຂອງສະໝອງຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີ
ພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດບັນລຸລະດັບການວິນິດໄສຂັ້ນສູງ, ແລະດັ່ງນັ້ນ,
ຮູ້ຈັກຜູ້ສ້າງຂອງມັນ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາແມ່ນຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງປັນຍາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດໃນລະດັບວັດຖຸ, ສະຕິ
.ປັນຍາ, ແລະຈິດວິນຍານ

ລະດູໜາວໄດ້ມາຮອດດ້ວຍເສື້ອຄຸມສີຂາວທີ່ໜາວເຢັນຄືກັບດອກລີລີ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສຳລັບຄວາມສຸກໃນລະດູຮ້ອນໄດ້ຈາງຫາຍໄປ
ຂ້ອຍຖືກບອກໃຫ້ຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນຈາກຫົວໃຈທີ່ເມດຕາຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເມື່ອລະດູໃບໄມ້ປົ່ງປະກົດຂຶ້ນ, ເຕັ້ນລຳ, ປະດັບດ້ວຍດອກໄມ້ທຸກ
ຊະນິດ

ມີກິນຫອມຂອງຫຼິງນາ ແລະ ເນີນພູ ຂ້ອຍຖືກບອກໃຫ້ຮັກເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ອຍ
ແລະລະດູຮ້ອນກໍມາຮອດ, ຮ້ອງທຳນອງສີຂຽວຂອງມັນຢູ່ໃນໃບໄມ້ອ່ອນ,
.ສຽງດັງຂອງຕົ້ນປ້ອບລາ, ແລະສຽງດັງຂອງຕົ້ນສົນ

ລາວຍືນຍັນວ່າຂ້ອຍຄວນປັນຍາໃຫ້ເຈົ້າຟັງ
ແມ່ນແຕ່ດິນອ່ອນໆກໍຍັງລູບໄລ່ດິນທີ່ຮີບຮ້ອນຂອງຂ້ອຍ
ແລະນາໆໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າຫາສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ກິນຫອມອ່ອນໆບອກຂ້ອຍໃຫ້ເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ
ສູ່ວິຫານອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ ໃນໃຈກາງຂອງດອກກຸຫລາບ ແລະ ໃບໂຫລະ
ພາທີ່ຫລົງໄຫລໄປມາ

ແລະນົກບອກຂ້ອຍໃຫ້ຮ້ອງເພງໃຫ້ເຈົ້າຄືກັບພວກມັນ
ແລະລົມພັດແຮງເທິງຫ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳລຳທານ
ຂ້ອຍໄດ້ປຸກຟອງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະພວກມັນເລີມເຕັ້ນຢູ່
ເທິງໜ້າເອິກໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍເສັ້ນໃຍທີ່ໂຄ້ງຂອງຫຍ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການງໍ
ຂ້າພະເຈົ້າກົມລົງຕໍ່ທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະທູບຍັງໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບກິນຫອມທີ່ດິເລີດຂອງນ້ຳຫອມຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຂ້ອຍຄວນຮັກສາຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມອັນ
?ສັກສິດຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າປັນລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ
ແລະກ້ອນຫີນນ້ອຍໆ, ງຽບສະຫງົບ, ແລະອິດທິນໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍ
ອາດຈະເຫັນເຈົ້າເຖິງແມ່ນວ່າໃນຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລັກຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ
ປີທີ່ຖືກລົມໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍສົ່ງຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາທີ່ຫໍ່
ຫຸ້ມໃນທຸກໆນາທີແລະວິນາທີໄປຫາເພື່ອນມະນຸດຂອງຂ້ອຍ
ແລະທຸກໆຄວາມຄິດບອກໃຫ້ຂ້ອຍຄືນຫາເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງນາໆ
ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄດ້ດິນໃຈຂ້ອຍໃຫ້ຮັກທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຜ່ານເຈົ້າ
ແລະຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍກະຊິບບອກຂ້ອຍວ່າ, "ຮັກຂ້ອຍດ້ວຍກຳລັງ
"ທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍມີ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ
ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຕຽງຫຍ້າແລະດອກໄມ້ ແລະຝັນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ທີ່ມີຢູ່ນັ້ນສວຍງາມແລະມີຄວາມສຸກ
ຫົວຂອງຂ້ອຍວາງຢູ່ເທິງຫຍ້າສູງ, ສີຂຽວ ແລະ ໜາ, ເຊິ່ງພັດຂ້ອຍໄປດ້ວຍ
.ລົມທີ່ພັດເອົາກິນຫອມຫວານ

ແລ້ວຂ້ອຍກໍຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ແຕະຕ້ອງມື ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ສ້າງມັນ. ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ປະຫຼາດໃຈທີ່ຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ແນ່ໃຈໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ມື້ໜຶ່ງ
ຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນພັກຜ່ອນຢູ່ໃນໂລກຮ່າງກາຍນີ້ທີ່ຈະກາຍເປັນເປັນຊາ, ຈິດໆ,
ແລະ ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວໃນເວລາທີ່ຕາຍ, ໃນຂະນະທີ່ດຽວນີ້ມັນເບິ່ງຄືວ່າມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຼາຍຮ້ອຍຢ່າງ, ຄວາມຄິດຫຼາຍລ້ານຢ່າງ, ແລະ
.ຈິນຕະນາການ ແລະ ການຮັບຮູ້ຫຼາຍພັນລ້ານຢ່າງ

ຮ່າງກາຍນີ້ແມ່ນເວທີທີ່ບິດຕ່າງໆຂອງຊີວິດເປີດເຜີຍອອກ, ບ່ອນທີ່ຕາແຫ່ງ
ຮອຍຍົມເບິ່ງບານ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈະຖືກຕາມມາດ້ວຍຄວາມຕາຍທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່
ໄດ້ ຢູ່ທີ່ນີ້, ທ່າມກາງເນື້ອໜັງ, ກະດູກ, ແລະເລືອດ, ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກ
ຜິວໜັງທີ່ສວຍງາມ, ຝູງໝາປ່າແຫ່ງພະຍາດ ແລະ ສັດຮ້າຍແຫ່ງຄວາມ
ປາຖະໜາຊ່ອນຢູ່. ແລະຢູ່ທີ່ນີ້, ພາຍໃຕ້ເນື້ອໜັງ, ມີທາງລັບໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ຄວາມສະຫວ່າງ ຮ່າງກາຍນີ້ຈະຫ່ຽວແຫ້ງ ແລະ ຈາກຫາຍໄປເມື່ອເຈົ້າຂອງມັນ -
ຈິດວິນຍານ - ຈາກມັນໄປຢ່າງບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ ແລະ ເປັນຫຍັງບໍ່?
ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າຂອງທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສທາງກາຍະພາບເບື້ອໜ້າຍກັບການ
ອາໄສຢູ່ໃນກະຕູບທີ່ເປື້ອນ ແລະ ແຕກຫັກຂອງວັດຖຸ, ຖືກຜູກມັດດ້ວຍເສັ້ນ
ປະສາດທີ່ຕ້ອງການການດູແລຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ລາວພົບຄວາມປອບໂຍນໃນເຮືອນຫຼັງ
ອີນໃນມຸມໃດມຸມໜຶ່ງຂອງໂລກຂອງພຣະເຈົ້າ - ໃນໂລກອີນຂອງການມີຢູ່ທັງໝົດ
.ບ່ອນທີ່ກິນຫອມຂອງຄວາມສຸກແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ
ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະມີບິດບາດຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍດ້ວຍ
ຮອຍຍົມທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ຈາກນັ້ນກໍອອກໄປສູ່ບ້ານນິລັນດອນຂອງມັນ
ຜູ້ຊົມໜັງມີພັນທະທີ່ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນໂຮງໜັງຕະຫຼອດໄປຫຼັງຈາກການສະແດງ
ຈົບລົງບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ຄົນຕ້ອງກັບບ້ານ ໃນທຳນອງດຽວກັນ,
ຈິດວິນຍານມາທີ່ນີ້ເພື່ອເພີດເພີນກັບພາບຊີວິດທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນໃນໂຮງໜັງ, ຈາກນັ້ນ
ກໍອອກໄປແລະກັບຄືນມາອີກ ພວກເຂົາມັກເບິ່ງໜັງແລະລະຄອນ, ແລະເມື່ອພວກ
ເຂົາເບື້ອໜ້າຍກັບການສະແດງທີ່ພວກເຂົາຝັນເຖິງ, ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາຮຽນຮູ້, ພວກເຂົາກໍກັບຄືນສູ່ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງ
.ຄວາມສຸກນິລັນດອນຄັ້ງດຽວແລະຕະຫຼອດໄປ
ເມື່ອຄຸນຄ່າບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມຍຸຕິທຳ, ຊ່ອງຫວ່າງຈະເປີດອອກເຊິ່ງຄວາມ
ທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຈະຊົມຜ່ານ. ຖ້າຄຸນຄ່າແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມ
ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະການແຂ່ງຂັນທີ່ຮຸນແຮງ, ຜົນໄດ້
ຮັບຈະເປັນເປື້ອນເພາະວ່າແຮງຈູງໃຈບໍ່ພໍສົດ, ແລະເງິນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນໃນ
.ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຊໍາລະລ້າງສະຕິຮູ້ສຶກເຫັນແກ່ຕົວຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່
ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຮັ່ງມີດ້ວຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນ. ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້
ຈິງແມ່ນ ທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນວັດຖຸ, ແລະ ຜົນກໍາໄລທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແມ່ນການ
.ມີຊັບສົມບັດແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຄວນດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນ
ອື່ນ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້. ແຕ່
ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງສົງນີ້ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມ
.ໂລບໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ຄິດແບບໂລກຈະບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຖືວ່າເປັນຄົນທີ່ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດ ຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ສົມດຸນແມ່ນສິລະປະທີ່ດີເລີດ ແລະ ເປັນ
ສັນຍາລັກຂອງຄວາມສໍາເລັດ ຜູ້ທີ່ມີເປົ້າໝາຍພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນເພື່ອຫາເງິນຈະ
ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກອິດຫົວໃນຕົວເຮົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະ ລ້ຽງດູຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ການ
ລ້ຽງດູຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດ. ຈຸດປະສົງນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການ
ພິຈາລະນາທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ທາງດ້ານໂລກ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງສວຍງາມ, ຮຸ່ງ
.ເຮືອງ, ແລະ ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈປານໃດກໍຕາມ

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ວ່າຈະປະສົບກັບຄວາມ
ສັກສິດໄດ້ແນວໃດ. ພະອົງຕອບວ່າ, "ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ຈະຍອມນອນ, ໃຫ້ນັ່ງ
ສະມາທິຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ສຶກວ່າສະຕິຂອງທ່ານໄດ້ເຈາະໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດ
ແລະ ເຂົ້າສູ່ມິຕິອິນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດໃຈເຂົ້າໄປ
ພາຍໃນ, ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງພຸ່ງອອກມາ, ແລະຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງພຸ່ງ
ເຂົ້າມາສູ່ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອສາວົກຍອມຈຳນົນຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ລາວ
ກໍຮູ້ສຶກວ່າລາວໄດ້ສຳຜັດກັບຄວາມສັກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະອົງ.
ລາວຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງທີ່ລື້ນເຫຼືອ, ແລະ
ລາວອາດຈະເຫັນທູດສະຫວັນ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມເມດຕາ ຫຼື ລາວ
ອາດຈະໄດ້ກິນຫອມຂອງສະຫວັນທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະຮູ້ວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບລາວ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຈະຖືກເປີດອອກ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊີວິດໃຫ້ລາວ ຫຼື ລາວອາດຈະຖືກຫຸ້ມຫໍ່
ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິ. ຖ້າລາວສືບຕໍ່
ນັ່ງສະມາທິ ແລະ ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່
ລາວ, ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ເກີນກວ່າຈະພັນລະນາໄດ້. ຜູ້ທີ່ໄດ້
".ຮັບປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງເປີດປະຕູສະຫວັນ, ເຊິ່ງຜ່ານປະຕູນັ້ນຜູ້ສະແຫວງຫາ
ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຂໍເຂົ້າຈິແຫ່ງຊີວິດນິລັນຕອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ມີພຣະຄຸນ
ແລະ ຜູ້ມີສະຕິປັນຍາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານຫິນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າທາງວັດຖຸໃຫ້
ພວກເຂົາ ຖ້າຜູ້ນະມັດສະການຊອກຫາອາຫານແຫ່ງປັນຍາ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່
ສະເໜີ ງແຫ່ງການຫຼອກລວງໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າຜູ້ນະມັດສະການຂໍແກ່ນແທ້ຂອງ
ຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍທັງໝົດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານແມງ
ງອດແຫ່ງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າ
ມະນຸດທີ່ຖືກຫຼອກລວງຮູ້ວິທີໃຫ້ຂອງຂວັນທີ່ດີແກ່ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ - ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດ - ຈະປະທານຄວາມຮູ້
!ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ
ພຣະເຈົ້າປະທານສະຕິປັນຍາສູງສຸດ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພວກມັນ, ແລະ ພຣະອົງປະທານຕົວເອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງ
ຫາຢ່າງຈິງຈັງຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງທິດແທນ. ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ
ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວແມ່ນຜູ້ມີປັນຍາທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີປັນຍາ,
ແລະ ເປັນຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງຜູ້
ນະມັດສະການຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ລາວຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງທີ່ຫາຍາກ ແລະ
ເປັນທີ່ຮັກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນເປັນເອກະລັກຂອງຄວາມ
ຮັກທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ທີ່ຮັກຜູ້ທີ່ຮັກ

ບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາຜູ້ທີ່ມີບົດບາດໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານນີ້ດ້ວຍສະຕິ
ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແມ່ນໃກ້ຊິດກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ລາວມີຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຮັກ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃດໆ, ເຊັ່ນວ່າ, "ໄອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ພຣະອົງ
".ປະທານສຸຂະພາບ, ເງິນຄຳ, ແລະ ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເຊິ່ງ
ກັນແລະກັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຂໍບາງສິ່ງບາງຢ່າງ
ຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍສະເພາະ, ພຣະເຈົ້າຈະຮູ້ດີວ່າບຸກຄົນນັ້ນສິນໃຈໃນຂອງ
.ປະທານຂອງພຣະອົງຫຼາຍກວ່າໃນພຣະອົງ

ມັນບໍ່ຜິດສຳລັບຄົນທີ່ຈະອະທິຖານເພື່ອຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ການຕອບສະໜອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອ້ອນວອນຂໍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງຈາກໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນປາຖະໜາຜົນ
ປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກມັນ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນຈຳກັດພຽງແຕ່
ຂອງຂວັນເອງ, ແຕ່ຄວນຈຳກັດພຽງແຕ່ຂອງຂວັນທີ່ໃຫ້ໂດຍຜູ້ໃຫ້ເອງ. ເມື່ອຜູ້
ສະແຫວງຫາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຂອງ
ຂວັນອື່ນໆທັງໝົດໂດຍອັດຕະໂນມັດຈາກແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມເຮືອເພື່ອເຮືອແຜ່
.ແລະ ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນ

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂໍຄຳແນະນຳຈາກຄູບາ Paramahansa ກ່ຽວກັບ
ວິທີການປະພຶດຕົວໃນສະຖານະການສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ຮັບມືກັບຄືນອີນ,
:ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ

ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຢ່າຫຼົງຫາງຈາກມັນ, ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການ
ເວົ້າສິ່ງທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ທ່ານ ຫຼື ຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນ
ຄວາມຈິງກໍຕາມ, ຕາບໃດທີ່ ທ່ານບໍ່ຫຼົງຫາງຈາກຈິດວິນຍານຂອງຄວາມຈິງ. ໃນ

ເວລາດຽວກັນ, ທ່ານຕ້ອງໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ຫັນໄປໃຊ້ການຕົວະເພື່ອ
ຫຼີກລ່ຽງການກ່າວຄວາມຈິງທີ່ເຈັບປວດ
ຈົງຊື່ສັດຕິກິດ ແລະ ຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ. ເວົ້າ
ຄວາມຈິງ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຜເຈັບປວດ. ຢ່າເປີດເຜີຍຄວາມ
ລັບທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນນາມຂອງຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ເພາະວ່າຖ້າ
ເຈົ້າເປີດເຜີຍຈຸດອ່ອນຂອງເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະພະຍາຍາມທໍາຮ້າຍ ຫຼື ເຍາະເຍີ້ຍ
ເຈົ້າທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຢາກເຮັດ. ເປັນຫຍັງຕ້ອງໃຫ້ອາວຸດແກ່ເຂົາເຈົ້າທີ່
?ເຂົາເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ

ເວົ້າ ແລະ ກະທໍາໃນທາງທີ່ນໍາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ຕົວ
ທ່ານເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານເພື່ອຮູ້
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຈິງທີ່ນໍາເອົາສິ່ງທີ່ດີມາໃຫ້ ແລະ ການເລົ່າຄວາມ
ຈິງໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກພວກມັນ,
ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆຖືກຕັດສິນໂດຍຈຸດຈົບຂອງມັນ. ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເວົ້າທຸກ
ຢ່າງທີ່ເຈົ້າຮູ້, ແລະ ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ ແລະ ປິດບັງເລື່ອງທີ່ຄົນອື່ນຄວນ
ຮູ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບໃນການເວົ້າຈົນກວ່າທ່ານຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ
.ດ້ວຍຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍຸດຕິທໍາສໍາລັບທຸກຄົນ

ຈົງຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການ
ຊີ້ນໍາຈາກພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າຈະເປີດອອກ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ
ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະສາມາດແຍກແຍະໄດ້ດີ
.ຂຶ້ນ

ສາກໄຟຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍຄວາມໝູ່ມັ່ນອຍ

ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານໄຫຼເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມມີຊີວິດຊີວາອັນອຸດົມສົມບູນນີ້. ຜູ້
ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າມັນຈະປະສົບກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພະລັງງານໃນຈຸລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ແລະ ກະແສໄຟຟ້າທີ່ສົດຊື່ນທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃໝ່ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ທໍາມະຊາດທັງໝົດກຶມຫົວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຈັກກະວານ, ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານມະນຸດຊາດ. ບັນຫາຢູ່ທີ່ຄວາມ
ລົ້ມເຫຼວໃນການປຸກຝັງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງມະນຸດຊາດ ແລະ ແຫຼ່ງ
ກໍານົດຂອງອໍານາດທັງໝົດ. ພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດໂດຍກົງໂດຍອໍານາດອັນສູງ
ສົງ, ແລະ ອໍານາດອື່ນໆທັງໝົດຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດຖ້າບໍ່ມີອໍານາດຄ້າຂອງ
.ພຣະເຈົ້າ

ອາຫານ, ອົກຊີເຈນ, ແລະ ແສງແດດ - ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ສາມາດໃຫ້

ສຸຂະພາບແກ່ພວກເຮົາໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ
ວິທີການໄດ້ຮັບ ສຸຂະພາບທີ່ສົມບູນຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແຫຼ່ງວັດຖຸແມ່ນຄື
ກັບແບັດເຕີຣີຂະໜາດນ້ອຍທີ່ໃນທີ່ສຸດກໍຈະໝົດ, ໃນຂະນະທີ່ແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແມ່ນເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າທີ່ມີພະລັງທີ່ບໍ່ເຄີຍຫຼຸດລົງ, ສະໜອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາ,
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ
ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຈະເພິ່ງພາແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍ
.ໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ປາຖະໜາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ
ການສະໜອງທີ່ສຳຄັນນັ້ນໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ, ແລະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ
ຄວາມຄິດແມ່ນຄວາມເປັນຈິງ, ເພາະວ່າປະກົດການທຳມະຊາດທັງໝົດແມ່ນ
ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບໂລກນີ້
.ກ່ອນທີ່ຈະສ້າງມັນ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າຄວາມຄິດແມ່ນຜະລິດຕະພັນຂອງຮ່າງກາຍ, ແຕ່ການສ້າງ
ຮູບຮ່າງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ການປະສານງານທີ່ດີເລີດລະຫວ່າງ
ສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງມັນ, ຊິບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຮ່າງກາຍ
.ແມ່ນການສ້າງຈິດໃຈຂອງຈັກກະວານທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດ

ຈິດໃຈເປັນອົງປະກອບຫຼັກທີ່ຄວບຄຸມຮ່າງກາຍ, ແລະ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ
ຫຼາຍສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການແນະນຳທາງຈິດໃຈກ່ຽວກັບຂັບປີກຜ່ອງຂອງ
ມະນຸດເຊັ່ນ: ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມອ່ອນເພຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມ
ອຸກອັງ, ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດໄຫຼຜ່ານຕົວ
ເຂົາ, ແລະ ກິດຈະກຳນີ້ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ສາມາດສາກໄຟຈຸລັງ
.ຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງໄວໜຸ່ມ

ຄວາມຄິດຄືສະໝອງ, ອາລົມ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທຸກໆຈຸລັງທີ່ມີຊີວິດ;
ມັນມີພະລັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຕົນຕົວ ຫຼື ້ວງຊົມ
ແລະ ຊ້າໆ. ຄວາມຄິດແມ່ນນາຍ, ແລະ ຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນຜູ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ
ບັນຊາຂອງມັນ, ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງນາຍສູງສຸດຂອງພວກມັນ:
.ຄວາມຄິດ

ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານທີ່ພວກເຮົາກິນ
ປະຈຳວັນ, ແລະ ໃນທຳນອງດຽວກັນພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນນະພາບ
ຂອງອາຫານທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈ
.ຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

ນັກວິທະຍາສາດທາງອະພິປັດຍະກຳກ່າວວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄືນແມ່ເຫຼັກ
ໄຟຟ້າແຕ່ເປັນຄືນຂອງສະຕິທີ່ລອຍຢູ່ໃນທະເລຂອງສະຕິອັນສູງສົ່ງ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພີ່ມ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຜ່ານ
ການຝຶກສະມາທິ, ການຄິດທີ່ດີ, ແລະ ການເຮັດວຽກໃນທາງບວກ ແລະ ມີ
.ປະສິດທິພາບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຮ່ວມກັນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຍາວນານ
ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຄົນອື່ນຈະເຫັນຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງ
ຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍໄປ ແມ່
ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍ
.ແລະ ພຸ່ງອອກມາເປັນນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຫົດນ້ຳສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ທັງຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບໍ່ສາມາດລົບກວນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕາຍກໍບໍ່ສາມາດເອົາຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄປໄດ້
ມັນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບນັ້ນຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ໝາກຜົນ
ຂອງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍມັກ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຄຸ້ມຄ່າກັບຄວາມ
.ພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃສ່ລົງໄປ
ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ກະທຳຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳພາເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ຜົນງານຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ
ດັງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມດີງາມຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຮັກສາ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍ
ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາມັນໃຫ້ທັນທີ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນ
ເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້
ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເອງເມື່ອສັດທາຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານຸພາບສູງສຸດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ບໍ່ແນ່ນອນ, ແລະລືກລັບ,
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະບັນຫາ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍທຸກປະເພດ, ແຕ່
ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ບໍ່ເວົ້າເກີນຈົ່ງເລື່ອງຕ່າງໆ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່
ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງໆ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມວິຕົກກັງວົນ
ຄອບງຳພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຮາກຂອງມັນ
ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດິນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່

ຍືນຍົງໃນການທົດລອງໃນຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາ ແລະ ຄົ້ນພົບພວກມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານ ປະສົບການໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກມັນໃນລັກສະນະດຽວກັນ ກັບທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງປະສົບການຂອງຄົນອື່ນໃນຮູບເງົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມສຸກ ຫຼື .ຄວາມເຈັບປວດ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນປະສົບການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນ ການທົດລອງທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ຈິດໃຈ ຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຮູ້ ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເຈັບປ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າຈະຖອມຕົວລົງ ແລະ ຊົມຊືມ ກັບພອນແຫ່ງຄວາມຜາສຸກ ພວກເຮົາຄວນ ຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບພອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່ ຕ້ອງລໍຖ້າສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ .ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຄວນເປັນການປະສົມປະສານຂອງການສະທ້ອນແລະການກະທຳ.

ເມື່ອຄົນເຮົາສູນເສຍຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມກັງວົນ, ເມກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ. ແລະຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະປັນຍາ, ເຂົາເຈົ້າຈະທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ .ເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມໂງ່ຊ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາເຈດຕະນາຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ

ໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ກະທຳໃນທາງທີ່ນຳຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ ຍອມໃຫ້ສະພາບການໃນຊີວິດມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທຳລາຍ .ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ພ້ອມທັງ ເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິເສດພາລະຂອງ

ຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທຳທີ່ສືບທອດມາຈາກຫຼາຍປີ ແລະ ຫຼາຍລ້ຽນຄົນ. ຄວາມບໍ່ສະອາດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໃນໄຟແຫ່ງຄວາມ ຕັ້ງໃຈໃໝ່ ແລະ ການກະທຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການທີ່ສ້າງສັນນີ້, ບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງສາມາດບັນລຸຂອບເຂດຂອງການປົດປ່ອຍ ແລະ .ອິດສະລະພາບ

ກົດເກນນິລັນດອນຂອງຄວາມສຸກ

ມີຄົນເວົ້າວ່າໃນຍຸກທອງຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຂອງອິນເດຍ, ບໍ່ມີ ເຫດການ, ການຕາຍກ່ອນໄວອັນຄວນ, ຫຼື ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດໃດໆເກີດຂຶ້ນ ທີ່ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນຂອງອານາຈັກ .ຂອງລາວ

ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດຫຼາຍຂຶ້ນ, ທຸກໆ

ຄອບຄົວຈະມີຄວາມສາມັກຄີ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມຮັກຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ເມື່ອ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວປະຕິບັດຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ບ້ານ
ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍລິງລອຍກັນ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ສິ່ງ
ນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບປະເທດຊາດຕ່າງໆ. ເມື່ອຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ
.ຄວາມຊື່ສັດ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໂລກ

ເວລາມີໜ້ອຍ ມີພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້, ມີອື່ນພວກເຮົາຈະຈາກໄປ ການຄົ້ນຫາ

ພຣະເຈົ້າແມ່ນສິດທີ່ພິເສດສູງສຸດຂອງມະນຸດຊາດ ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ປະໂຫຍດ
ຈາກອິດສະລະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃນຊີວິດນີ້ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ

ແລະ ໃຊ້ມັນຢ່າງສະຫຼາດ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງທາງ
ວິນຍານນິລັນຕອນເປັນສ່ວນຕົວ

ບາບຄືທຸກສິ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານແກ່

ບຸກຄົນ. ຄຸນງາມຄວາມດີຄືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ. ຖ້າ

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ມີຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ສະຫງົບພາຍໃນຕົນເອງ, ເຮືອນຫຼັງໃໝ່, ລົດໃໝ່, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆໃໝ່ໆຈະບໍ່ສາມາດ

ນຳ ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້; ແທນທີ່

ຈະ, ຄວາມທຸກທໍລະມານພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຍັງຄົງຢູ່ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ສິ່ງ

.ໃໝ່ໆເຫຼົ່ານັ້ນມາ ແລະ ອື່ນໆອີກ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມສາມາດໃນການທ້າທາຍສະຖານະການ

ແລະ ຕ້ານທານກັບການທົດລອງພາຍນອກທັງໝົດ. ມັນຈະພົບເຫັນໄດ້ເມື່ອເຈົ້າ

ສາມາດອົດທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມລຳບາກທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ເກີດຈາກ

ອະຄະຕິ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນອື່ນທີ່ຈະທຳຮ້າຍ ແລະ ດັກ

ຈັບເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຕອບສະໜອງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ

ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ເມື່ອເຈົ້າສາມາດຮັກສາຄວາມສະຫງົບທາງຈິດໃຈຂອງ

ເຈົ້າໄດ້ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຈັບປວດຈາກສະຖານະການພາຍນອກ, ເຈົ້າກໍຈະໄດ້

.ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກ

ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດກ່າວວ່າຜູ້ທີ່ບໍລິສົນໃຈພຣະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ ແລະ

ຕິດຕາມຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂງ່າຈ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ພົບ

ຄວາມສຸກ ຫຼື ບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້

ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດເປັນແສງສະຫວ່າງນຳພາຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນໃນການກຳນົດສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄວນຫຼີກລ່ວງ,

.ແລະ ໃຫ້ແຍກແຍະບັນຫາຕ່າງໆ ແລະ ປະຕິບັດຕາມປັນຍາ

ຜູ້ທີ່ໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກະທຳດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ຄວາມສຸກມາຈາກ

ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊື່ສັດ ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມສຸກໃນຕອນນີ້ ເຈົ້າ

ຈະມີຄວາມສຸກໃນອະນາຄົດ ທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ

ພວກເຮົາຕ້ອງສະສົມຜົນລະປຸກແຫ່ງໂຊກດີໂດຍການເກັບກ່ຽວຜົນຂອງ
ປັນຍາ ໃນຂະນະທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງໂອກາດທີ່ມີຢູ່ສ່ອງແສງ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ,
.ພວກເຮົາຕ້ອງຄວັດໂອກາດກ່ອນທີ່ມັນຈະສາຍເກີນໄປ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຄວັດໂອກາດ, ມັນຈະກາຍເປັນແຫຼ່ງຂອງ ຈິງຄວັດໂອກາດ,)
(ຄວາມເສຍໃຈ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດໝາຍທາງວິນຍານທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະບັນຍັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາ ແຕ່ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ຖືກລະເລີຍ ແລະ ຖືກລະເມີດທຸກໆມື້ ແລະ ທຸກບ່ອນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທາງວິນຍານຂອງພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະຈົມວ່າກ່ຽວກັບພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຫັນໜີຈາກພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ສະເໝີ ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລະຫັດການປະພຶດທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ
ສະໄໝທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສາສະໜາອັບຣາຮາມທັງໝົດ ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ບົດເລື່ອງຕ່າງໆມັກຈະບໍ່ສາມາດອະທິບາຍລັກສະນະທາງຈິດໃຈຂອງພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜູ້ຄົນຍອມຮັບພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ
ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນນອກສະຖານທີ່, ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນໂດຍການອ້າງວ່າກົດ
ລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ບໍ່ມີເຫດຜົນ, ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸກ
ສະໄໝ. ແຕ່ການລະເມີດພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທັງໝົດໃນໂລກ

ແຕ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ ແລະ ຂໍໄດ້ປຽບຂອງ
?ມັນຢູ່ໃສ

ພຣະຄໍາພີສັກສິດແນະນຳໃຫ້ມະນຸດພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ເອົາໃຈໃສ່
ຈິດໃຈຂອງຕົນໃນພຣະອົງ, ມອບທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ນະມັດສະການ
ພຣະອົງດ້ວຍການນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ, ບໍ່ປະສົມກັບຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ
.ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນດ້ວຍການອວດອ້າງ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄວນເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງຊີວິດ ໜ້າທີ່ທາງໂລກບໍ່
ສາມາດເຮັດສໍາເລັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອໍານາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ
ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທໍາມະດາໃນຂະນະທີ່ລົມພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຜິດພາດແລະ
ເປັນບາບ

ບາບ ໝາຍເຖິງຄວາມໂງ່: ການກະທຳໃນທາງທີ່ຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງມະນຸດ

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ ແລະ ເສຍໃຈ? ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ປະຕິບັດຢ່າງຊື່ສັດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເປັນອັນດັບໜຶ່ງ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາທີ່ຄວນຖືວ່າສໍາຄັນກວ່າພຣະເຈົ້າ ຖ້າບຸກຄົນ
ໃດໜຶ່ງເປັນຫ່ວງເປັນໄຍພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ, ສະພາບການຂອງເຂົາເຈົ້າຈະດີຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານ, ແລະ

ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງເຖິງວ່າຈະມີສະພາບການອ້ອມຂ້າງ
.ທັງໝົດກໍຕາມ

ທັນທີທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການຊັບສິນ, ເງິນຄຳ, ຊື່ສຽງ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈກໍຈະກາຍເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນການ
ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ເກົ່າ ແຕ່ຈະຫຼົງຫ່າງອອກຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ນັ່ງສະມາທິ
ໃນພຣະອົງ, ແລະຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ
.ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຢ່າງງົບງູນ
ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງ
ມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈ

ມີສັນຍາລັກສະນະທີ່ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າ
ໃກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການ
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້, ອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ການນະມັດສະການຄວນຈະມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີ
.ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບການນະມັດສະການ

ບໍ່ວ່າລັກສະນະຂອງການນະມັດສະການແບບພິທີກໍາຈະເປັນແນວໃດ
ກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຜູ້ນະມັດສະການປະຕິບັດມັນ
ດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງ ການນະມັດສະການ, ແລະ ຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ພິທີກໍາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
.ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນ
ຮູບພາບ ຫຼື ຮູບແບບໃດໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າສຸມໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ແລະ ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ
.ຮູບແບບທັງໝົດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້□□□ມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
.ແລະ ບໍ່ມີຮູບພາບ ຫຼື ຮູບປັ້ນໃດສາມາດປັນຈຸພຣະອົງໄດ້

ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຢ່າງ
ຈິງໃຈ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນມີຄວາມສາມາດທີ່
ຈະສະແດງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ. ດວງອາທິດສ່ອງແສງໃສ່ທັງຖ່ານຫີນ ແລະ
ເພັດເທົາທຽມກັນ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ໃນຂະນະທີ່
ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຸກຄົນຖືກຈຸ່ມຢູ່ໃນແສງ

ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບແສງ
ສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ ສະທ້ອນມັນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເພື່ອເຮັດແນວນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ
.ແລະ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດອັນສູງສົງ

ເມື່ອເຮົາອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຈິ່ງໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າ. ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນຄວາມຄິດ
ຂອງຜູ້ຄົນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກຳລັງຄິດ
ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອອກສຽງພຣະນາມ
.ຂອງພຣະອົງກໍຕາມ! ການອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຜົນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາໃສ່
ພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ເວົ້າຊ້າພຣະນາມອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໃນ
ຂະນະທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຫຼົງໄຫຼ. ປ່າຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍທ່ອງຄຳ
ອະທິຖານຂອງລາວໃສ່ລູກປັດ, ເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະອອກຈາກມືຂອງລາວ ແຕ່ມືໜຶ່ງ
ລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າ ເຖິງວ່າຈະປະຕິບັດນິໄສການອະທິຖານນີ້ເປັນ
ເວລາສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ!

."ຄຳອະທິຖານ" ຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກນິໄສທີ່ກັງວົນ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ
ນະມັດສະການຢ່າງຈິ່ງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນໃນການອ້ອນວອນຂອງເຮົາ. ການໃຊ້
ລູກປັດອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ເປັນສິ່ງ
ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເມື່ອການປະຕິບັດນັ້ນມາຈາກຫົວໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິ່ງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ
.ປະຕິບັດນິໄສສາມາດກາຍເປັນອັດຕະໂນມັດໄດ້ຕາມການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເທິງ
ສາຍປະໂລຫິດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ; ນີ້ແມ່ນການ
ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼແມ່ນການໝົນປະໝາດ ແລະ
ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື ເມື່ອຄົນເຮົາອະທິຖານ, ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ
ຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ການຝຶກຝົນຈິດໃຈຜ່ານການຝຶກຝົນ
ໂຍຄະທີ່ສູງຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດອັນສູງສຸດ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມງົດງາມ, ແລະ ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາ
.ແລະ ຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງອຸທິດມື້ໜຶ່ງຕໍ່ອາທິດໃຫ້ກັບການພັກຜ່ອນທາງ
ວິນຍານ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ສຳລັບການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອປະສົບກັບ
ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ເວລາທີ່ໃຊ້

ໃນວິທີນີ້ຈະເປັນຢາບັນເທົາຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ທ່ານພົບໃນຊ່ວງທີ່
ເຫຼືອຂອງອາທິດ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງມື້ໃນແຕ່ລະອາທິດໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼື "ການ
ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານ" ເພື່ອປົວປວດບາດແຜ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານ
ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອມື້ນັ້ນກາຍເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ
ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຈົ້າຈະລໍຖ້າມັນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ
ຄວາມຢູ່ໂດດດ່ຽວແມ່ນລາຄາຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດິເລີດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານຜ່ານການພັກຜ່ອນທາງວິນຍານນີ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານປາດຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຕ້ອງ
ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສຶງໃນຕອນເຊົ້າ
ຫຼັງຈາກຕື່ນນອນ, ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ

ບັນດານັກປາດຂອງອິນເດຍແນະນຳໃຫ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວມືດຽວເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງງົບປຸງໃນລະຫວ່າງ
ສີເວລາສະເພາະໃນແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າມືດ, ກ່ອນຕື່ນນອນແລະພົບໃຜ, ຄົນເຮົາ
ຄວນເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ. ໃນຕອນທ່ຽງ, ຄົນເຮົາ
ຄວນສະຫງົບຈິດໃຈກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ແລະເພີດເພີນກັບໄລຍະເວລາແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອີກຄັ້ງກ່ອນອາຫານຄໍ່າ. ສຸດທ້າຍ, ກ່ອນເຂົ້ານອນໃນຕອນ
ກາງຄືນ, ຄົນເຮົາຄວນເຂົ້າສູ່ສະພາບສັນຕິພາບອີກຄັ້ງ

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມງົບປຸງສະຫງົບຢ່າງພາກພຽນໃນເວລາຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ
ຕະຫຼອດສີ່ໄລຍະເວລາປະຈຳວັນນີ້ຈະຮູ້ສຶກສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດ
ຮັກສາໄລຍະເວລາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຄວນອຸທິດຢ່າງໜ້ອຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງ.
ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ ປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ; ປະສົບການແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ

ຖ້າທ່ານຂຽນ ແລະ ເຊັນເຊັກໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍບັນຊີ
ທະນາຄານຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໝົດເງິນ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຊີວິດຂອງທ່ານ.
ຖ້າບໍ່ມີການຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນປະຈຳໃນບັນຊີຊີວິດຂອງທ່ານ,
ພະລັງງານຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ, ແລະ
ຄວາມສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ. ສິ່ງດຽວແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດທ່ານຈະປະສົບກັບການລົມ
ລະລາຍທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈິດວິນຍານ. ແຕ່ການໄຕ່ຕອງ
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນຈະຊົດເຊີຍຂັບກຜ່ອງໃນຈິດວິນຍານ
ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຈະນັ່ງສະມາທິທຸກໆມື້, ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງລາວ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຢາກ

ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງດຳລົງຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຈະຍືມໃຫ້ທ່ານ, ແລະ
ກິດຈະການຂອງທ່ານຈະດີຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆດ້ານ ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ
.ແລະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນບ່ອນທີ່ຫຼາຍພັນຄົນລືມເຫຼວ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນຊົມເສົ້າ
ແລະ ທຸກທໍລະມານ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ແລະ ກາຍເປັນເຄື່ອງຈັກຢ່າງ
ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະຫຼົ່ມຫຼ້າງເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງການປົນປົງຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ
ມີຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ ແລະ ມອບຄວາມສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງໃຫ້ແກ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

ມີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຄວນເປັນມີແຫ່ງການພັກຜ່ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ການປູກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້
.ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນັ້ນ
ສຳລັບການໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່, ພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

“ຢ່າງດີຄື: “ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຈົ່ງເມດຕາຕໍ່ພໍ່ແມ່
ພໍ່ແລະແມ່ທີ່ເປັນມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດໃນຖານະເປັນຕົວແທນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການສ້າງມະນຸດຊາດ.
ແມ່ແມ່ນຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າແມ່ທີ່ຮັກ
ແພງຈະໃຫ້ອະໄພໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພໍ່ແມ່ນການສະແດງເຖິງ
.ປັນຍາແລະການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງ
ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຮັກພໍ່ແລະແມ່ຂອງຕົນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄວນເປັນການ
ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກນັ້ນ ຜູ້ປົກປ້ອງແລະຜູ້ມີ ປັນຍາ ວິນຍານອັນສູງສົງ
ສູງສຸດກາຍເປັນພໍ່ແລະແມ່ເພື່ອຊ່ວຍລູກ, ສະນັ້ນມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດແກ່
.ພໍ່ແມ່

ພຣະຄຳພີຍັງແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການຂ້າເພື່ອການຂ້າ, ເພາະວ່າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄາດຕະກອນ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຊີວິດຄົນອື່ນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຄົນທີ່ເຮົາຮັກຖືກຄຸກຄາມ,
ຄົນເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ມັນເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະປົກປ້ອງຄອບຄົວແລະປະເທດຂອງຕົນ

ກ່ຽວກັບການຫ້າມການຫລິ້ນຊູ, ຈຸດປະສົງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການມີເພດສຳພັນ
ຄວນເປັນການສືບພັນຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທີ່ຄູ່ສົມລົດທີ່ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນກັນ
ແລະກັນຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ, ໄດ້ຫລິ້ນຊູຕາມບັນຍັດນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່

ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄປ
.ຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສ້າງສັນນີ້ໃນຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເພື່ອໃຫ້ມີ
ລູກແລະສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແຕ່ງງານ, ແລະມັນບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ໃນ
.ທາງທີ່ຜິດ, ແຕ່ຄວນປ່ຽນເປັນກິດຈະກຳແລະຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ
ຖ້າທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ແຈກຢາຍພະລັງທາງເພດພາຍໃນຕົວຕົນ
ຂອງທ່ານໄດ້, ທ່ານຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີເລີດ
ສຳລັບການຂຽນ, ການແຕ້ມຮູບ, ຫຼື ສຳລັບການເປີດເຜີຍພອນສະຫວັນທີ່ແຝງຢູ່
.ດ້ວຍວິທີອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແລະ ເມື່ອໃນທີ່ສຸດທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳ
ສ້າງສັນທາງວິນຍານໄດ້, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໄພ່ພົນ ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳທາງເພດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າທາງວິນຍານ ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງຜົນງານທີ່
ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈໃນໂລກ ແລະ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່
.ລຶກລັບ

ດັງນັ້ນ, ການໃຊ້ແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດທີ່ສູງທີ່ສຸດຄືການຍົກລະດັບພະລັງ
ຂອງມັນ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອສົ່ງພະລັງງານຂອງມັນໄປສູ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າເພື່ອສະແດງ
ປັນຍາ, ແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະອຸດົມການທາງວິນຍານ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກຈາກຄວາມຄິດທາງເພດ ຫຼື ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມ. ເມື່ອບັນລຸ
ການຄວບຄຸມຕົນເອງແບບນີ້ໄດ້, ຄົນເຮົາຈະມີທັດສະນະທີ່ດີກ່ຽວກັບການຮ່ວມ
.ເພດ ແລະຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງມັນ

ການເປັນທາດຂອງເລື່ອງທາງເພດໝາຍເຖິງການສູນເສຍສຸຂະພາບ, ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງປັນຍາ, ແລະສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກໆ
ອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການ

ປົມສັກສິດຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ ຖ້າກຸ່ມຄົນໜຶ່ງພັນ
ຄົນລັກຂະໂມຍຈາກກັນແລະກັນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ ດັງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງບໍລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືຍຶດເອົາທີ່ດິນ, ສິນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ,
ກຽດສັກສີ, ຫຼືຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະ
ມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນ

ອື່ນ. ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກ
ຈິດໃຈ. ຄວາມບໍລິສຸດທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະດຶງດູດ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້. ມັນເປັນກິດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມ

ຜິດພາດ. ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຄັງເງິນຂອງຕົນເອງຈະລືນດ້ວຍຄ່າ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກກໍຈະບໍ່
ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຕົນເອງ
ບັນຍັດທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການຫຼີກລ່ຽງການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ການທຳຮ້າຍໃຜໂດຍການບິດເບືອນຄວາມຈິງແມ່ນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະທຳລາຍ
ຄວາມສາມັກຄີທາງສັງຄົມ ຖ້າຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຄົນເຮົາ
.ຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ

ຄວາມຈິງຄວນຖືກເວົ້າສະເໝີ, ແຕ່ຕ້ອງມີການແຍກແຍະລະຫວ່າງການ
ເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ ການເວົ້າພຽງແຕ່ຂັ້ນເທັດຈິງ. ການອ້າງອີງເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າ
ພິການ ຫຼື ຕາບອດ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ; ຄົນເຮົາ
ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ອັບອາຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເປີດເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ອາດຈະທໍລະບົດຜູ້ໃດ
ຜູ້ໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງກໍຜິດເຊັ່ນກັນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄົນເຮົາບໍ່
ຄວນຕົວະເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຄວາມຈິງ; ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາສາມາດງຽບໄດ້
.ໃນບາງສະຖານະການເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າທີ່ທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ

ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງຄວາມອິດສາ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ທຳລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ຍິ່ງເຮົາຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນເຮົາກໍຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ທີ່ອິດສາມີຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ເຄີຍຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບ. ມັນດີກວ່າ
ຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຄົາລົບຕົນເອງ, ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ແລະ ສະແຫວງຫາ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານພາຍໃນ

ກຽດສັກສີ ແລະ ຄຸນຄ່າພາຍໃນຂອງບຸກຄົນແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປາຖະໜາ ຫຼື ຢາກມີຢູ່ດົນນານ ພຣະເຈົ້າປະກົດຢູ່ໃນ
ມະນຸດທຸກຄົນໃນທາງທີ່ບໍ່ປະກົດຢູ່ໃນມະນຸດຄົນອື່ນ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບ
ຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ
ມີຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການສ້າງທັງໝົດ - ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈົມຢູ່ກັບອະດີດ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ,
ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຂາດສັດທາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ສັດທາທີ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ (ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ
ແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເຈດຕະນາດີ) ແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈະສູນເສຍໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສຸກບໍ່ຢູ່ ຈາກສິ່ງນີ້, ພວກ
ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພວກມັນແມ່ນສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມສຸກ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກພຽງແຕ່
ຕ້ອງການສອງອົງປະກອບຟື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງເປັນຫົນກ້ອນໃຫຍ່ ແລະ ເສົາຄ້າ
ຂອງມັນ

ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມອົງປະກອບອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈັກກະວານໄດ້
ຕາມໃຈມັກ, ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດດັດແປງ ຫຼື ລຶບລ້າງພວກມັນໄດ້.
ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກທໍເຂົ້າກັບໂຄງສ້າງຂອງຊີວິດມະນຸດຢ່າງສັບສົນ, ແລະ
ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກແຍກຕ່າງຫາກຈາກພວກມັນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ພວກເຂົາສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ປັບຕົວເຂົ້າກັບອົງປະກອບເຫຼົ່າ
ນີ້ໄດ້

ຢ່າທຳຮ້າຍລາວ

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນ
ປະຈຸບັນ, ຫຼື ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາໃນຊີວິດໜ້ອຍລົງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີ
ຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກສັ້ນໆ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອາໄສສະພາບການພາຍນອກເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບການພາຍນອກທີ່ຈະລັກເອົາມັນໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ
ພວກເຂົາແມ່ນເປັນ ເລື່ອງທຳມະຊາດ, ປົກກະຕິ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ຍືນຍົງ.
ພວກເຮົາກໍຄວນປູກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມ
ສຸກ ແລະ ໃຜໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຊະຕາກຳແມ່ນຜົນມາຈາກການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດ
ຫຼື ເສລີພາບໃນການເລືອກ ຜ່ານການປະຕິບັດສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນ
ອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ
ມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວ
ເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍອະດີດ, ແລະ ພວກເຮົາ
ກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຕະຫຼອດໄປໂດຍຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ລຶບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້

ຂຽນໄວ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກ່ຽວຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາ
ກໍາຈັດແກ່ນຂອງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ປູກແກ່ນທີ່
ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານຫຼາຍກວ່າໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ພວກ
ເຮົາແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງຄວາມສຸກຈາກແກ່ນທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫວ່ານໄວ້ໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນຕອນນີ້, ຕອນນີ້ ແລະ
ບໍ່ແມ່ນມື້ອື່ນ, ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການປັບລຸຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ
. ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂສໍາລັບຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະສິ່ງທີ່ລາວ
ຕ້ອງເຮັດຄືການຈັດການກັບສົມຜົນທີ່ບໍ່ຜິດພາດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະຜົນໄດ້ຮັບຈະ
ເປັນໄປໃນແງ່ດີຂອງລາວຖ້າລາວເຮັດການປະເມີນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈັດການກັບ
ມັນ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງງານຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຂຸ້ນ

ເມື່ອເຈົ້າສຸມໃສ່ແສງແດດ ໂດຍການເນັ້ນເລນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນ
ຈະຜະລິດຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ,
ແລະອື່ນໆ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເຈົ້າສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ
ພະລັງງານທີ່ສຸມໃສ່ຂອງມັນ ເພື່ອເຜົາຜານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຮາກເຫງົ້າຂອງ
ຄວາມສົງໄສ, ສາເຫດຂອງຄວາມລືມເຫຼວທັງໝົດ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແສງ
.ສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດສ່ອງໃສ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ
ເມື່ອຄວາມຄິດສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ລາວຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນ
ສູງສົ່ງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມ
ໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາມາດສ້າງເຫດຜົນໃໝ່
.ສໍາລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ

ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ ແລະ ຄວາມ

ພະຍາຍາມທີ່ດີດ້ວຍຜົນສຳເລັດ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ

ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ
ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນ
ດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ
.ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດທີ່ຢູ່ໄກຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ, ດາວດວງ

ໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ. ແຕ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ

ໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມລ໌, ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງດວງອາທິດ
ໃຫຍ່ກວ່າຮ້ອຍເທົ່າ. ຖ້າທ່ານສາມາດວາງດາວເຄາະໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້
ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະປາກົດເປັນຈຸດນ້ອຍໆເມື່ອທຽບກັບມັນ. ລອງ
ນຶກພາບຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງດວງອາທິດທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນກວ່າ
ມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນກິນກິນທ້ອງຟ້າສີຟ້າທັງໝົດ. ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກ
ເຮົາເຫັນແມ່ນພຽງແຕ່ຊິນສ່ວນນ້ອຍໆ, ເປັນພຽງຈຸດນ້ອຍໆ, ຂອງອະວະກາດອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈັກກະວານ. ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່
ຂະຫຍາຍໄປສູ່ອະນັນຕະ, ມັນກໍຍັງບໍ່ສາມາດກວມເອົາຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້.
ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍແລະຄວາມຈຳກັດນີ້ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງ
ຈິດໃຈໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານ, ຕົ້ນກຳເນີດ
.ຂອງມັນ, ແລະຂອບເຂດຂອງມັນ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ແລະ ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ມີ
ຕົ້ນກຳເນີດ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກ
ທີ່ສຸດ ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າ
ແລະ ພາຍໃນຂ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງຊົງຮູ້ຢ່າງມີສະຕິເຖິງທຸກໆຜົນທີ່ພຣະອົງຊົງ
ຄອບຄອງ ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ປານໃດກໍຕາມ ຈາກປີມ "ເປົ່າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງ
"ມະນຸດ

ຄຳຮ້ອນວອນ

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈັບມືຂ້ອຍຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ໂອ້ ຄວາມງຽບສະຫງົດຂອງຈັກກະວານ
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າໃນສຽງກະຊິບຂອງສາຍນ້ຳ ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງ
ນົກໄມຕິງເກລ
ໃນສຽງຮ້ອງຂອງລົມ, ສຽງດັງກ້ອງຂອງຄືນ, ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງຂອງການ
ສັ່ນສະເທືອນ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຮັກ
ຂ້າພະເຈົ້ານະມັດສະການທ່ານບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈທີ່ຮ້ອນຮົ່ວດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາທ່ານ
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງເຈົ້າ
ການມີໜ້າຢູ່ສະເໝີຂອງເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກຢ່າງ
ບາງທີ່ຂ້ອຍອາດຈະຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ
ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ
ໂອ້ ມະຫາສະໝຸດທີ່ລືນລືນ
ຖ້າຫາກແມ່ນ້ຳທີ່ຄິດລ້ຽວແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສາມາດໄຫຼຜ່ານ
ທະເລຊາຍແຫ່ງອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໄດ້

ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມຮຸນວາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ປະສົມເຂົ້າກັນ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຝັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຽງຂອງຈັກກະວານທີ່ສຽງສັນສະເທີອນຂອງຈັກກະວານອອກມາ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຜ່ານສຽງອັນໄດ້ຮັບ
ພອນ (ໂອມ - ອາແມນ)

ທຳນອງເພງສັກສິດສຳລັບສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ
ຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຝັງສຽງດົນຕີແຫ່ງການ

ມີຢູ່

ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານ
ແລະການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກະໂດດຂອງຮ່າງກາຍເຕັ້ນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງລາວ
ຂໍໃຫ້ສຽງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດດັງກ້ອງຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ
ການຂະຫຍາຍສະຕິຂອງຂ້ອຍຈາກຮ່າງກາຍໄປສູ່ຈັກກະວານ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຮອບດ້ານ
ລະເບີດອອກມາຈາກທະເລແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ລື້ນເຫຼືອ
ໂອ້ ພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ໂອ້ ປັນຍານິລັນດອນ
ສາກໄຟຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍການສັນສະເທີອນທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ສຽງຂອງພຣະຄຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຈັກກະວານ
ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຈັບມືຂ້ອຍຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ, ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ຮ້ອນແຮງກໍເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຂ້ອຍ, ສັນສະເທີອນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ໄຫຼອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ທຸກໆຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ,
.ສາກໄຟມັນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຄວາມປາດຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍຄືການໄປເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງຕົວຕົນ
.ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊົມຊືມກັບການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະທັນໃດນັ້ນປະຕູຂອງຈິດວິນຍານກໍເປີດອອກ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນ
!ໃຈຫຼາຍເມື່ອເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງຂອງເຈົ້າ
ອະດີດແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກກັບມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ
ຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າກັບອະດີດກໍເປັນປະໂຫຍດ
ຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ໃນ
ຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍປະລິມານການກະທຳອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສັບສົນຢ່າງສົນເຊີງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອຳນະພາດຍ້ອນຄວາມຕົກໃຈ, ເຮັດໃຫ້

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ການສະແຫວງຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມສິນຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊີວິດທາງໂລກນີ້, ການ
ຫຼົງລີ້ແມ່ນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊົງຈໍາໃນອະດີດ, ໂດຍ
ສະເພາະສິ່ງທີ່ຂົມຂືນ ແລະ ເຈັບປວດ, ຄອບງໍາຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
.ພວກເຮົາ

ແຕ່ໂຊກດີ, ຫຼັກການອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາສະເໝີສ່ອງແສງດ້ວຍ
ຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງ
ຊີວິດ ພວກເຮົາຕ້ອງຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສໍາລັບພອນສອງຢ່າງນີ້ຄື: ການລືມອະດີດ
.ແລະ ຄວາມຫວັງສໍາລັບອະນາຄົດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບວ່າຊະຕາກໍາເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເສລີພາບໃນການ
ເລືອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຕ້ານ
ທານກັບອິດທິພົນທາງລົບທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຖືວ່າເປັນຊະຕາກໍາ ແລະ ຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ແລະ ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພາຍໃນຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສັດທາທີ່ໝັ້ນ
ແໜ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊົມ
.ລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມເຮັດວຽກງານໃດໜຶ່ງ, ເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ດີ, ແຕ່ຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃນລະດັບສູງສຸດ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້
ຈິງວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຂັດຂວາງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການປະຕິບັດ
.ເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງເຮົາໄດ້

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ໄດ້ທີ່ຈະຍອມຮັບໂດຍທາງອ້ອມວ່າມີອຸປະສັກຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຂັດຂວາງພວກ
ເຮົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງອິດທິນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ
ພະຍາຍາມສອງເທົ່າເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງຢືນຢັນກັບ
ຕົວເອງວ່າບໍ່ວ່າອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ
ປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະກໍາຈັດພວກມັນ ແລະ
ເອົາຊະນະພວກມັນໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວເຖິງວ່າຈະມີຄວາມ
ພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງສິນຫວັງ ແລະ ຄວາມອຸກອັງ,
ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແຂງແຮງກວ່າຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ເຊິ່ງເປັນຕົວເຮົາເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າ
ພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອ, ເພາະວ່າມີປະຕູເປີດຢູ່ສະເໝີ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່
ຕ້ອງສືບຕໍ່ພະຍາຍາມ ແລະ ເຮັດຊ້າອີກຈົນກວ່າຄວາມສໍາເລັດຈະຖືກມອບໃຫ້
ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາ
ເພິ່ງພາພຣະອົງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຍ່າງຕາມ

ເສັ້ນທາງຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງລາວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນ
.ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະຄວາມປາຖະໜານັ້ນ

ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮີບດ່ວນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຈະບ່ອນກາກສະຕິຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ ແລະ ຫັ້ນໄປໃສ, ແລະ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ

ຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຜ່ານກິດຈະກຳທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ

ຕໍ່ເນື່ອງຂອງມັນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານອັນ

ໃຫຍ່ຫຼວງ. ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າ

ການອ້ອນວອນແບບກົນຈັກ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ໄປໂກກວ່າການເຄື່ອນທີ່ຂອງປາກ. ນີ້ແມ່ນ

ສິ່ງທີ່ຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າເຮັດ; ເຂົາເຈົ້າກະຊິບຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍ

ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ແລະ ສຽງກະຊິບຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສຽງຈາກໃຈຈິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຍິນ,

ຕະຫຼອດກິດຈະກຳປະຈຳວັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້

ລົບກວນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມັນບໍ່ຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອຄວາມ

ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່

ພຣະອົງຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເລິກເຊິງຂຶ້ນ, ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສຳຜັດກັບທີ່ປະທັບ

ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ,

ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ເກີນ

.ກວ່າຄຳອະທິບາຍ

ພຣະເຈົ້າສິ່ງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ

ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ

ປະສົບການ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮຽນຮູ້

.ພວກມັນ ບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດກໍຕາມ

ທຸກໆການທົດສອບກໍຄືເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະ ທຸກການ

ທົດສອບກໍຄືຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເຫັງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດ ແລະ ໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ຜິດ

.ໂດຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ ມັນກໍ

ຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ປາສະຈາກອາການແຊກຊ້ອນ

ກໍລະນີທາງຈິດວິທະຍາ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຖືກແບກຫາບດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ,

ຫຼື ຈົມຢູ່ໃຕ້ນ້ຳແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ປັນປ່ວນ, ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ

ຄວາມເບືອໜ້າຍ. ໃນໂລກນີ້ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ, ຄົນຫົວໄປມັກຈະ

ມີຂຶ້ນໆລົງໆ, ລາວລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຂອງ

ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ ຖືກພັດໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ,

ແລະ ລາວບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບສະຜິອື່ນໆ, ປ່ອຍໃຫ້ ສະຖານະການຕ່າງໆ

ປ່ຽນແປງຄວາມຄິດດ້ວຍວິທີນີ້, ມັນໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຖີ່ໃຈຂອງ
. ຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນ
ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມ
ສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ
ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ ຄວບຄຸມຄວາມສາມາດທາງດ້ານ
ຈິດໃຈ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມໂສກເສົ້າ ທຸກໆມື້ຂອງ
ຊີວິດເຮົາ ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຍືດເຍືອຍາວນານຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກທີ່ຈາກໄປບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍລາວ
ຫຼື ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຍັງໃນຄວາມເປັນຈິງ. ການພັດທະນາ
ຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງ ການຄິດເຖິງຄວາມຜິດພາດ ຫຼື
ຄວາມລືມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ມັນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກຍາກ
. ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ
ເບື້ອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນເຮັດ
ໃຫ້ຈິດໃຈກັງວົນ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຟງຢູ່ໃນເຕົ້າໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
. ສົນໃຈ

ຄວາມລືມເຫຼວຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ຫຼີ້ນາ
ຂອງຊີວິດຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຖີ່ໃຈ ແລະ ຫວ່ານ
ດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີ ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍການ
. ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ

ທາດເຫຼັກໃນງານ Silver Jubilee

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍເຄີຍຖືກເຊີນໄປຮ່ວມງານສະຫຼອງຄົບຮອບເງິນຂອງຄູ່ຮັກຄູ່ໝື່ງ
ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄູ່ຮັກທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດຄູ່ໜຶ່ງ ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີບາງຢ່າງຜິດປົກກະຕິ ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນສອງ
ຄົນຂອງຂ້ອຍສັງເກດເບິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ກັນແນວໃດໃນຕອນແລງ ແລະ
ຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າກໍບອກຂ້ອຍວ່າ ຜົວແລະເມຍຍິມໃຫ້ກັນຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ ແລະເວົ້າກັນ
ດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດເຊັ່ນ "ແມ່ນແລ້ວ, ທີ່ຮັກ" ແລະ "ແນ່ນອນ, ທີ່ຮັກ
ຂອງຂ້ອຍ" ແລະປະໂຫຍກທີ່ເປັນມິດອື່ນໆ ແຕ່ທັນທີທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາຢູ່
. ຄົນດຽວ, ພວກເຂົາກໍຜິດຖຽງກັນ ແລະໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ເຈັບປວດໃສ່ກັນ
ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ເຊີນຂ້ອຍໄປຮ່ວມງານລ້ຽງ
ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ບັນຍາກາດເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນຫຼາຍ
ຢູ່ໃນເຮືອນຫຼັງນີ້, ແລະ ສໍາລັບຂ້ອຍແລ້ວມັນເບິ່ງຄືວ່າມີທາດເຫຼັກຫຼາຍໃນງານ
. ສະເຫຼີມສະຫຼອງເງິນຄົບຮອບນີ້

ໃນຕອນທຳອິດ, ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຜິດຫວັງ, ແຕ່ຕໍ່ມາພວກເຂົາຍອມຮັບວ່າ
ຂ້ອຍເວົ້າຖືກ ແລະ ໄດ້ຂໍໂທດ. ນາງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ຫຍັງຈາກການໂຕ້ຖຽງ
? ແລະ ຜິດຖຽງກັນຕະຫຼອດເວລາ
ເບິ່ງຄືວ່າພວກເຈົ້າຢູ່ຮ່ວມກັນເພື່ອຮັກສາຊື່ສຽງຂອງພວກເຈົ້າໃນຖານະຄູ່
ສົມລົດທີ່ສົມບູນແບບ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເປັນແບບນັ້ນຕໍ່ກັນ ແລະ ຕໍາລົງ
ຊີວິດຢ່າງສະຫງົບສຸກ ແລະ ກົມກຽວກັນ ເພື່ອຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
. ສຸກທາງຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເອງ
ອາຫານແມ່ເຫຼັກ

ເມື່ອຄົນເວົ້າກ່ຽວກັບອາຫານ ຫຼື ໂພຊະນາການ, ມັກຈະໝາຍເຖິງອາຫານ
ທາງກາຍະພາບທີ່ບໍລິໂພກເພື່ອຄ້າຊຸ່ຮ່າງກາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີອາຫານປະ
ເພດອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສຳຄັນບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່າອາຫານທາງກາຍະພາບ, ແລະ ມັກຈະ
ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນ: ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາ ຫຼື ທາງວິນຍານ.
ກິດຈະກຳທາງຈິດ ຫຼື ການຕັ້ງສະມາທິຂອງຈິດໃຈ, ປັນຍາ ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງ
. ວິນຍານ

ອາຫານທາງຮ່າງກາຍຊ່ວຍຄ້າຊຸ່ລ້ຽງຂອງຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານ
ທາງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ແລະ
ອາຫານແຫ່ງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ພັດທະນາຄວາມ
. ສາມາດຂອງມັນ

ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາມັກຈະປະກອບດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ບຸກຄົນຄິດ
ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນອື່ນຜ່ານການຕິດຕໍ່ ແລະ ການພົວພັນກັບ
. ເຂົາເຈົ້າ

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເປັນສະເໝີ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ

ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກຳນົດວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບສານອາຫານທາງປັນຍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກໍ່ຄວາມ
ຮຸນວາຍ. ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່ເກີດ
ຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ. ສິ່ງນີ້
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມບໍ່ດີ

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ຄວາມສົດຊື່ນຈາກອາຫານທາງກາຍະ
ພາບ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈທີ່ຍ່ອຍຢ່າງຍາກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນ
. ພະລັງງານທີ່ມີຊີວິດໄດ້ຢ່າງຍາ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ຳໃຈໃຫ້ເປັນປັນຍາ, ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ - ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ຄົນດຽວ - ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ,

ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ລະມັດລະວັງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄຊຊະນະຂອງຄວາມຖືກເໝືອຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຈິງເໝືອຄວາມ
.ຫຼົງໄຫຼ

ແລະ ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປ່ອຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປສູ່ລະດັບ
ທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ລະອຽດກວ່າ, ແລະ ເຈົ້າມີຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມກະຕັນຍູ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງ
ເຈົ້າຈະເປັນແມ່ເຫຼັກ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ
ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ຕົວເອງ, ຈາກສິ່ງຕ່າງໆ, ຜູ້ຄົນ ແລະ ສະຖານະການ, ທີ່
.ຈຳເປັນເພື່ອສືບຕໍ່ການເດີນທາງໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ
ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ, ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່
ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້, ເຈົ້າຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ
ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼໃນຊັບສົມບັດທາງໂລກ ແລະ ຢາກໄດ້ຄວາມສຸກ
.ຊົ່ວຄາວຂອງມັນ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນເພື່ອນແທ້ພຽງອົງດຽວ,
ນອກເໜືອໄປຈາກເພື່ອນທັງໝົດ, ມັນກໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ໃນທຸກສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດ: ຄອບຄົວ, ພັນອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ ທາງ
.ວິນຍານ

ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນສາຍພົວພັນສົມລົດ, ແລະ ຄວນໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບຄວາມໃກ້ຊິດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ດຶງດູດໃຈທາງສິນທຳ, ແລະ ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຮັກແທ້ ແລະ ຄວາມດຶງດູດທາງ
ອາລົມໄດ້ ກໍ່ຈະຜິດຫວັງຄັງແລ້ວຄັງເລົ່າ

ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສູງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດລະຫວ່າງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງສອງຄົນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຮ່ວມມືກັນ
ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະຂອງຊີວິດເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມກັງວົນໃນ
ການດຳລົງຊີວິດໂດຍຜ່ານຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ
.ແລະກັນ ແລະ ເປັນມິດ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້, ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
ຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຄືນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄືນພົບທຳແຮງ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດພັນກັບວັດຖຸດ້ວຍ

ຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າ. ແລະ ຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ສະເໝີ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະເຕີມເຕີມຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ຂ້ອຍ
ຈະຫ່າງໄກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຝຶກຝົນສິ່ງທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງ
.ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານໃນລັກສະນະທີ່ສົມດຸນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ
ການເຕັ້ນລໍາຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປົດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການປົກປ້ອງຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກປະເຊີນໜ້າກັບຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງໃນພາຊະນະແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດ ໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພແລະສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຈື່ໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຜ່ານ
ຂ້ອຍ; ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຂ້ອຍສາມາດເຊື່ອມຕໍ່
.ກັບພຣະອົງໄດ້ໂດຍການໂຕ້ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນໍາມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຂຶ້ນກັບ
ວ່າຄວາມຄິດໃດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ພະຍາຍາມຈື່ໄວ້ວ່າ ພຣະອົງກໍາລັງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ມັນກະກຽມ
.ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພ້ອມສໍາລັບເຫດຜົນຂອງຄວາມສໍາເລັດ

ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຍົກລະດັບ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະພວກມັນ.
ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ການ
ພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ປາດຖະໜາດີອອກມາ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍອໍານາດ
.ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເຮັດສໍາເລັດສິ່ງເລິກໆນ້ອຍໆກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະກ້າວໄປສູ່
.ຜົນສໍາເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸທັງໝົດຈະສໍາເລັດ, ແຕ່ພວກ
ມັນກໍຍັງນໍາຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນມາໃຫ້, ແລະ ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວ ຂ້ອຍຈະຄືນພົບອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່
ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະ ມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ ແລະ ແລ່ນ, ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ
.ທຶງຫຍ້າຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງມັນ

ຄໍາເວົ້າທອງຄໍາ

ຄວາມສຸກແມ່ນສິດທິຂອງຂ້ອຍ, ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ, ແລະຊັບສົມບັດອັນ
ສູງສົ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂ້ອຍ, ຂໍຊົງນໍາພາຂ້ອຍ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍ
ຈະພົບຊັບສົມບັດພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງທີ່ເກີນຄວາມຝັນຂອງກະສັດ

* * *

ຜູ້ຢູ່ອາໄສອັນສູງສົ່ງຂອງຫົວໃຈສ່ອງສະຫວ່າງໃນສາວົກຂອງພຣະອົງ -
ຍ້ອນຄວາມເມດຕາແລະຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພຣະອົງ - ໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງ
ແສງແຫ່ງປັນຍາທີ່ກໍາຈັດຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ

* * *

ຊີວິດແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສະຫຼາດທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ມັນສ້າງ
ຮູບຮ່າງຕົວມັນເອງໃນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ຫຼື ມີຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ
.ຊີວິດແມ່ນອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະອົງຄືຊີວິດເອງ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍຊົງສ້າງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ເປັນດອກກຸຫຼາບທີ່ເບິ່ງບານ
ຢູ່ໃນສວນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ເປັນລູກປັດທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢູ່ໃນສາຍຄໍ
ແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ສ່ອງແສງຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ຊົງປະທານກຽດຕິຍົດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ: ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ

* * *

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊົມຊືມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

* * *

ໃຫ້ພວກເຮົາທໍາຜ້າພົມສີທອງແຫ່ງຄວາມຝັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍໄໝແຫ່ງຄວາມ
ຊົງຈໍາທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ

* * *

ຈິດໃຈທີ່ຫວ່າງເປົ່າ [ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ] ເປັນ
.ໂຮງງານຂອງບັນຫາ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມໝົດຫວັງ

ຖ້າຄວາມຮັກຫົວໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະນໍາເອົາຄວາມ
.ສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ໃໝ່ມາໃຫ້ເຈົ້າ ເຊິ່ງບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ອີກ

ດອກໄມ້ແຫ່ງຊີວິດທີ່ເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກນີ້ ມີຄວາມ
ສວຍງາມຢ່າງປະນີດ ແລະ ໜ້າຊົມຊືມ ແຕ່ຍິ່ງງົດງາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມກວ່າ
ນັ້ນອີກ ແມ່ນແຫຼ່ງກໍານົດຂອງຄວາມງາມ ແລະ ປັນຍາທີ່ມີຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ
.ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາມາ ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະກັບມາ ແລະ ປະສົມຜັນກັນອີກຄັ້ງ

ເມື່ອສາວິກຕິນນອນໃນຕອນເຊົ້າ, ລາວຢືນຢັນກັບຕົນເອງວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ
ຮ່າງກາຍ, ຂ້ອຍເປັນວິນຍານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ... ຂ້ອຍແມ່ນຄວາມສຸກ... ຂ້ອຍແມ່ນ
ແສງສະຫວ່າງ... ຂ້ອຍແມ່ນປັນຍາ... ຂ້ອຍແມ່ນຄວາມຮັກ ແລະເຖິງແມ່ນວ່າ
ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້, ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຍັງເປັນອະມະຕະ ແລະບໍ່ມີການ
"ເນົາເປື້ອນ

ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳຄ້າງຊ່ວຍໃຫ້ດອກໄມ້ເບິ່ງບານແລະເຕີບໃຫຍ່, ຄວາມ
ເມດຕາກໍບໍ່ລຸງລ້ຽງມິດຕະພາບແລະສົງເສີມການເຕີບໃຫຍ່ຂອງມັນຄືກັນ

* * *

ມີຄືນທີ່ປາກົດຢູ່ເທິງໜ້າມະຫາສະໝຸດ ແລະ ຄືນທີ່ຫາຍໄປໃນຄວາມ
ເລິກຂອງມັນ; ໃນທັງສອງກໍລະນີ, ພວກມັນຢູ່ພາຍໃນມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເປັນ
ໜຶ່ງດຽວກັບມັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະນຸດຜູ້ທີ່ລອຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ "ຊີວິດ" ຢູ່ເທິງ
ໜ້າມະຫາສະໝຸດຂອງຈັກກະວານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫາຍໄປພາຍໃນມັນເມື່ອ "ຕາຍ"
.ກໍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນີ້ລັ້ນດອນເທົ່າທຽມກັນ

* * *

ການສະທ້ອນຂອງດວງຈັນບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນນ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນ,
ແຕ່ເມື່ອໜ້າມະຫາສະໜິບລົງ, ການສະທ້ອນຂອງດວງຈັນກໍຈະແຈ້ງຢ່າງສົມບູນ.
ສິ່ງດຽວກັນນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງຂອງຈິດໃຈ: ເມື່ອມັນສະໜິບ, ເຈົ້າສາມາດເຫັນ
ໃບໜ້າຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງ
.ສົມບູນ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສົງແສງຕາເວັນແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງມາ
ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນເຕັມດວງແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
.ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຜ່ານຄືນທີ່ມີດມົວຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ

ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນວິທີການທີ່ທ່ານເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈສາກົນ, ແລະເມື່ອ
ທ່ານປະສານສົມທົບກັບສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນ, ທ່ານຈະສາມາດຮູ້ຄວາມລັບ
.ທັງໝົດຂອງການສ້າງສັນ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງ, ແລະ ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າຖ້າບໍ່ມີ
.ຄວາມປາຖະໜານັ້ນ

ຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກນີ້ແມ່ນຈຸດຢຸດຊົງຄາວ, ແລະໜ້າທີ່ຫຼັກຂອງມະນຸດຄືການ
ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການເດີນທາງນີ້. ຈຸດປະສົງນັ້ນແມ່ນເພື່ອ
.ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນບໍ່ສາມາດເປັນສິ່ງອື່ນໄດ້

ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າແມ່ນຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າ
ຍອມໃຫ້ໃຜເອົາຊັບສົມບັດນັ້ນໄປຈາກເຈົ້າ

* * *

ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນປ້ອມປາການແຫ່ງ
ຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

* * *

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີຢູ່ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງມີຢູ່, ເຈົ້າ
ກໍມີຢູ່ເຊັ່ນກັນ ຂໍຂອບໃຈກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຈຶ່ງເພີດເພີນກັບຄວາມ
ສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມກະຕັນຍູຂອງເຈົ້າຕໍ່
.ພຣະເຈົ້າຄວນຈະເລິກເຊິ່ງ

ປຶ້ມທີ່ດີສາມາດເປັນເພື່ອນທີ່ຮຽບສະຫງົບ, ສຸພາບ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື. ຢ່າ
ປະຖິ້ມປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ, ເພາະພວກມັນຈະບໍ່ປະຖິ້ມ
.ເຈົ້າ, ບໍ່ຄືກັບເພື່ອນທາງຮ່າງກາຍທີ່ອາດຈະປະຖິ້ມເຈົ້າ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ແລະ
ຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ຂາດຄວາມສຸກ, ຍັງບໍ່ທັນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ
ຊີວິດ ເມື່ອເຈົ້າສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ, "ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດເອົາຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້," ເຈົ້າໄດ້ພົບພາບຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນ
.ຕົວເຈົ້າເອງ

ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ສິ່ງພຽງແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການດຳລົງຊີວິດຢ່າງ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ກົມກຽວກັນ. ດຳລົງຊີວິດທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບນັບຖື, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພຽງແຕ່
.ຈາກການຢູ່ກັບເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີເພື່ອນ, ຫຼື ຖ້າເພື່ອນຂອງເຈົ້າກຳລັງເສຍເວລາຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ຖ້າ
ເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ໃຫ້ປຶ້ມ [ແລະ ເອກະສານ] ທີ່ມີປັນຍາເປັນເພື່ອນຂອງ

ເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າສາມາດຜ່ານປະຕູໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ໂລກແຫ່ງແນວຄວາມ
.ຄິດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ

ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ຫົວໃຈປາຖະໜາ,
ແລະ ການມີຈິດວິນຍານໝາຍເຖິງການເປີດປະຕູສູ່ສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຄວາມສຳເລັດ

ພາຍໃນຕົວເຮົາມີ□□□□□□□□ແຫ່ງພະລັງອັນສູງສົ່ງທີ່ສ້າງ ແລະ ຄ້າຊູຊີວິດ
.ທັງໝົດ ແລະ ມັນລໍຖ້າທີ່ຈະຖືກຈູດ

ການອ່ານເປັນກິດຈະກຳທາງຈິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ; ມັນຝຶກຝົນຈິດໃຈ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ການອ່ານໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍພາຍໃນສອງສາມປີ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາ
ເລືອກປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າເສຍເວລາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງທ່ານ
.ໂດຍການອ່ານນິຍາຍລາຄາຖືກ ຫຼື ປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ

ຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງສັງຄົມຈະພົບເຫັນພະລັງງານໃໝ່ໃນປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າເພື່ອ
ຊ່ວຍເຫຼືອມະນຸດຊາດຜ່ານບົດຮຽນທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມທີ່ຂຽນໂດຍຊາຍແລະຍິງທີ່ມີ
.ພອນສະຫວັນ

* * *

ການອ່ານເປັນກິດຈະກຳທາງຈິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ; ມັນຝຶກຝົນຈິດໃຈ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ການອ່ານໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍພາຍໃນສອງສາມປີ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາ
ເລືອກ ປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າເສຍເວລາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງທ່ານ
.ໂດຍການອ່ານນິຍາຍລາຄາຖືກ ຫຼື ປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ

* * *

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມພາກພູມໃຈຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກ ເພາະວ່າ
ພວກມັນເປັນອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ

* * *

ຖ້າປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ, ໂລກນີ້ເບິ່ງຄືວ່າເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົມຂືນ. ຄວາມສຸກແມ່ນ
.ຢູ່ໃນການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄດ້

ຮັບພອນ, ພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນບໍ່ສາມາດສັນສະເທືອນເຂົາເຈົ້າໄດ້ ແລະ
.ຄວາມຢ້ານກົວກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

* * *

ປຶ້ມທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ; ຜ່ານປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຍິນ
ຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນກັບເຈົ້າ, ປອບໂຍນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ
ທີ່ດີທີ່ສຸດ. ການບໍ່ປູກຝັງຄວາມປາຖະໜາທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຈະອ່ານປຶ້ມທີ່ດີໝາຍເຖິງການ
.ສູນເສຍມໍລະດົກຂອງຄົນລຸ້ນຫຼັງ

* * *

ຖ້າບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ, ຜູ້ຄົນຈະລືມເຫລວ, ເພາະວ່າຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັນຍາທີ່ຈຳເປັນເພື່ອປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ
ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ເມື່ອຄົນເຮົາບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ຕັດສາຍຊີວິດທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບ
.ຄວາມສໍາເລັດ

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາໂອກາດທາງວິນຍານຈະພົບວ່າປະຕູໄດ້ເປີດໃຫ້ພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ
ເມື່ອເຈົ້າສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ທໍາມະຊາດທັງໝົດກໍຈະສອດຄ່ອງກັບເຈົ້າ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບກະດາດຊາຍທີ່ຂັດຈິດໃຈ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຫຍາບຄາຍ
ອອກຈາກລັກສະນະນະນິໄສ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະ ເມື່ອພຣະອົງ
ມາຫາເຈົ້າ, ດິນໃຈເຈົ້າ, ແລະ ນໍ້າພາເຈົ້າ, ເລືອງລາວຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງໄດ້
ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ

* * *

ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ແລະ ສົ່ງແສງປົນປົວໄປສູ່ຄົນອື່ນ

* * *

ຈົ່ງສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ທ່ານຍັງໜຸ່ມແລະເຂັ້ມ
ແຂງ, ເພາະວ່າໃນໄວຊະລາແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດ
ຄົ້ນຫາພຣະອົງໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ໃນໄວທີ່ຄົນເຮົາເລີ່ມເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງ
ຊີວິດ, ຮ່າງກາຍຈະອ່ອນແອ, ແລະພວກເຂົາໃຊ້ເວລາທີ່ເຫຼືອຂອງຊີວິດຂອງພວກ
ເຂົາເພື່ອເບິ່ງແຍງຄວາມສາມາດທາງຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາແທນທີ່ຈະ
.ຊອກຫາຄວາມຈິງ

* * *

ຂ້ອຍຈະເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຄຸນນະພາບ
.ດີຂອງທຸກຊາດໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ຂັ້ນຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສໍາລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ມີອຳນາດ, ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ
ແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ລະອຽດອ່ອນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ມີ
ແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນ້ຳນີ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ກະແສນ້ຳທີ່ຄົງທີ່ທີ່ໄປເຖິງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຫຼ່ງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົ່ງຕໍ່ຄວາມສຸກ
.ໄປສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ມີຄໍາເວົ້າທີ່ດີຈາກຫົວໃຈຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ມີສຽງທີ່ສະຫຼາດຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງມືດດ້ວຍໂຄມໄຟ
!ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ

* * *

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນ. ທຸກ
ໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີຄວາມໝາຍ
ແລະ ຈຸດປະສົງ. ເຖິງວ່າປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ຈະຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່
ລະລາຍແຮ່ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ແຂງແຮງ ແລະ
.ຄ່ອງແຄ້ວ

* * *

ຜົນສໍາເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກໍາເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກໍາລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ຈາກຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ສຽງຮ້ອງຂອງວິນຍານຈະ
ສຳຜັດຫົວໃຈສາກົນ, ແລະ ຄໍາຕອບຈະມານຳຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້.

ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີຈະປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າມັນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງກໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸມັນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກ
.ເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

* * *

ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ, ພຣະເຈົ້າຄວນຢູ່ໃນ
ອັນດັບທຳອິດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕ
ທາງວິນຍານຄືການເວົ້າຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້
ປະສົບກັບການປ່ຽນແປງໃນທາງບວກທີ່ດີເລີດເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້
.ເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

* * *

ມະນຸດບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ເຂົາເພື່ອຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນ
ຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເຂົາບໍ່ຕ້ອງການ
ໃຫ້ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາຄວນໃຊ້ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງ
ທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງວິນຍານຂອງ
ຕົນເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນ
.ອັນຕະລາຍ ແລະ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຄວາມຈິງແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ
.ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປົກປ້ອງ
ສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈາກການໂຈມຕີຂອງ
ສຽງກະຊິບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກກຸຫລາບ ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍລໍຖ້າຮຸ່ງເຮື້າ
.ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ, ແລະ ຄວນ *
ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນເສຍເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳ
ໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງ
.ດິບທາງປັນຍາທີ່ໜ້າແທ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

* * *

ຄວາມສຸກແມ່ນໝາກຜົນຂອງໄຊຊະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ແມ່ນອນຂອງຊີວິດ

* * *

ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໂລກ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ [ໂດຍບໍ່ມີ
ການທົດສອບຕົວຈິງ], ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນບັນທຶກສຽງແບບພິກພາທີ່
ເວົ້າຊ້າສຸພາສິດ ແລະ ສະທ້ອນປະໂຫຍກທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືວ່າລາວ
ເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍ
ການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງ
.ວິນຍານ

* * *

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

* * *

ຈົ່ງເປີດໃຈຂອງທ່ານຮັບການຖອກເຫລືົງມາອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄຫຼ
ຜ່ານທ່ານ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງທ່ານດ້ວຍພອນທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມດີ
.ງາມ

* * *

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຫຍັງ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້
ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອ
.ເຮັດວຽກ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

* * *

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມທຸກຍາກ *
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນ
ຄວາມໂງ່ຈ້າແລະໃນປັນຍາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນຂອງພຣະອົງທີ່ປະທານສຸຂະພາບແລະການປົນປົວໃນເວລານັ້ນ

* * *

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສຽງໂລກອອກຈາກຂ້ອຍ ທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊຶ່ງຈໍາ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີສຽງຫວານຊື່ນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນໍາພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງ
ຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່ມືດມົວຂອງມັນ. ພຣະອົງເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງ
ແຫ່ງການຕື່ນຂຶ້ນ, ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນໍາພາ, ແລະ ດາວເໜືອສໍາລັບຜູ້ທີ່
.ເດີນທາງຜ່ານທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

* * *

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມຫຼົງລືມ
ໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນທາງວິນຍານ ພວກຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍົກ
ສະຕິຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກຂອງຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມຄິດ
ທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ຈໍາກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ
.ຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໄປ

* * *

ໃນທີ່ສຸດສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າລົດເດດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ພະຍາຍາມເຈາະ
ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ສັດທາຂອງລາວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຜ້າມ່ານ ປະຕູຈະເປີດ
.ໃຫ້ລາວ

* * *

ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍລະມັດລະວັງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບ
ສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ. ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ບຸກຄົນຕ້ອງ
ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນລາວໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ທົດລອງໄດ້ ຖ້າລາວຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດ
.ໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ

* * *

ຖ້າປະສາດສໍາຜັດຂອງພວກເຮົາສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທັງໝົດມາສູ່
ພວກເຮົາໄດ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນໂລກເປັນແມ່ນ້ຳຂອງເອເລັກຕຣອນ, ແລະ ທຸກໆຊີ
ຝຸ່ນເປັນ ມວນແສງສະຫວ່າງທີ່ມ້ວນຕົວ. ຜູ້ທີ່ເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງວັດຖຸໄປສູ່
ຈິດວິນຍານຈະເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ຮູ້ເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງ
.ຄວາມຈິງ

* * *

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນປ່າອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນສະໜາມຮີບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພໃນ
ພຣະອົງໄດ້ ບໍ່ມີວິທີການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່ານີ້ ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາ
ຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍວາງ
.ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ - ຄວາມຮັກຂອງແມ່, ພໍ່, ເພື່ອນ
.ມິດ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກທັງໝົດ - ແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
* * *

ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າທີ່ນ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາ
ວ່າເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່
.ທີ່ແທ້ຈິງ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ລັງສີແຫ່ງຊີວິດຂອງດວງອາທິດແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະແຜ່ລັງສີແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົມ
.ເຫຼວ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຢ່າຕັດໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາທຸກຄົນໄວ້ໃນໃຈ"
".ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເກັບເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດີງາມສະເໝີ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຄິດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປຸກພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການ
ທົດລອງທັງໝົດໄດ້
* * *

ຕົນຂຶ້ນມາພົບກັບບຸກຄະລິກກະພາບທາງວິນຍານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຖ່ອມຕົວ
- ອັນທີ່ລວມເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສິ່ງໂຕເຂົ້າກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນິກເຂົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈກັບການວິພາກວິຈານທີ່ຂົ່ມຂືນ, ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼື ຄໍາຢັ້ງຢືນ
ແລະ ຄໍາຢັ້ງຢືນທີ່ຝຸ່ມເຝື້ອຍ. ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການ
ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດ
.ປານຈາກພຣະອົງ

* * *

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອທີ່ຈະເຕີມເຕັມເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ຈະຖືກມົວເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຮັກ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານເທົ່າ - ຄວາມຮັກທີ່ຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

* * *

ຜ່ານການສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ທ່ານສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ໂດຍກົງພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ. ຖ້າທ່ານປູກຝັງສະຕິນີ,
ບຸກຄະລິກຂອງທ່ານຈະເຕີບໂຕຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຮງດຶງດູດໃຈ
.ສໍາລັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງຍ້ອນຊະຕາກໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານ, ຜູ້ລືໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ປົກປ້ອງ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານຈາກລົມແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
.ແລະ ການຫຼົງລີ້ມ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ສົດຊືນຈົນອົມ
ໜ້າສໍາລານ ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສະຖານະການທີ່ເອື້ອອໍານວຍ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຄິດ
.ໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ

* * *

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່

ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
.ໝາຍເຖິງການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ກ້າຫານ ແລະ ໜ້າພໍໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຮັດ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນມອງຂ້າມ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາໃນການຝຶກຝົນຈິດໃຈ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸໃດໆກໍຈະ"
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແຕ່ແມ່ນການຝຶກ
".ອົບຮົມສະຕິເພື່ອບໍາລຸງລັງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກ
ມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງ
ນ້ອຍ, ຂ້ອຍເຄີຍສູນເສຍຄວາມອິດທິພົນທຸກຄັ້ງທີ່ບາງຄົນເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄວາມຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນ
* * *

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບກັບ
ພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ດູດຊຶມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງ
ສະຫວ່າງໃສ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາດຽວ
* * *

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສົນໃຈໃນການພັດທະນາພະລັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ
* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຈົມລົງສູ່ກິນຂອງການຜິດວັນ ລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
ຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເບື້ອ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່
.ຫຼຸຫຼາ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສຳເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ
* * *

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ລົງທຶນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນ
.ຄົນດຽວທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ
* * *

ການປົດປ່ອຍຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສໍາເລັດທາງວັດຖຸ ໃນຄວາມສໍາເລັດ
ທາງປັນຍາແມ່ນສະຫວັດດີພາບທາງຈິດໃຈທີ່ສະຖານະການພາຍນອກບໍ່ສາມາດ
ເອົາໄປໄດ້ ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ແຕ່
ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າ ຊອກ
ຫາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າຄວາມ
.ສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບທີ່ແທ້ຈິງຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນຊັບສິນທາງວັດຖຸ
ເມື່ອທ່ານຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງທ່ານຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ທ່ານຈະສໍາ
ເລັດທຸກໆໜ້າວຽກ ແລະ ເພີດເພີນກັບສິ່ງດີໆທັງໝົດດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງລະມັດ
ລະວັງເມື່ອພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ມອງ
ໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ້ານວ່າຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ປັນລູລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນອ່ອນແອລົງໄດ້, ແຕ່ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມືຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງ
.ສໍາເລັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຕໍ່ພຣະອົງ

* * *

ມີວິທີການປະເມີນຜົນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆ
ປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນວ່າຍັງມີເຫດຜົນຢູ່, ປະເພນີນັ້ນກໍ່ມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະປະຕິບັດ
ຕາມປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄວາມຈິງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມັນ,
.ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ຈາກນັ້ນນໍາໃຊ້ມັນ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈໍານວນຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຢ່າ
ສົມມຸດວ່ານັ້ນແມ່ນຊະຕາກໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າສາມາດສ້າງຕົວເອງໃນແບບທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການເປັນ. ຄວາມສໍາເລັດພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບ
.ຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າກໍຈະປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່
.ສະພາບການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນບັນດາຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບັນລຸເຖິງ
ລະດັບຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການອວດອ້າງ ຫຼື ການ
ແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງອໍານາດທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ

* * *

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້
.ແລະ ເລິກເຊິ່ງແກ່ຂ້ອຍ

* * *

ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າການຊື່ສົງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ແລະ
ເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລົມມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສົງ
ອື່ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບປິ່ນຄ່າສິນຄ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກລົມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື່
!ມັນແບບຜ່ອນຊໍາລະ

* * *

ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຫດ
ສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຝຸ່ມ
ເຟື້ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະບໍ່ມີຫຍັງຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

* * *

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະທ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີ
ສັດທາທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍົມດີ

ແລະຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈກັບຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນສະຫວັດດີພາບ
ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດື່ມໃຈປັນຍາໃນຄົນ
ອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນຄວາມສຸກ
.ຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຂອງຕົນເອງ

* * *

ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຍື່ມເງິນເພື່ອຊື້ເຄື່ອງຟຸ່ມເຟື້ອຍ
ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດໆວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສິ່ງຂອງສະເພາະ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງວ່າມັນຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ ຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັບຊ້ອນວ່າຈະແຕກສະຫຼາຍ
ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຜູ້ຄົນຄວນດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນ
ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສົນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະ
ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ປິຕິຍິນດີທາງໂລກກໍກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນ
ນັ້ນ, ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກ

* * *

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນ
ສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງ
ຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ
ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກໍາຈັດສັດຕູພືດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີ
ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບປິນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການ
ທາງການເງິນທີ່ໜ້າອິດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຊໍາລະ - ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທໍາລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ

* * *

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິອັນດຽວກັນກັບທີ່ຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍ
ຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄືກັນ. ບາງຄົນອາດຈະມີແນວຄວາມ
ຄິດ ຫຼື ນໍາສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດ
ລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍລຸ້ນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼື
ເໝາະສົມ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ບາງທີຮີດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ

* * *

ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ຮຸນວາຍສະຫງົບລົງ, ເຮົາເຂົ້າສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ສັນຕິພາບ ແລະ ສໍາຜັດກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ
* * *

ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມທີ່ດິນໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຍິນດີ ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ
.ໃນທາງບວກ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສົດຊືນ
* * *

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ຮຸນວາຍ ແລະ ຮຸນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເງິນ
ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍພົບວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າ
ອາດຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສູນເສຍສຸຂະພາບ (ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຢ່າ
ປະໝາດ) ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າ
ອາດຈະມີທັງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບຄົນ
ອື່ນ, ສະເໝີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈເປັນ
ການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈໄດ້
.ຢ່າງແທ້ຈິງ
* * *

ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສໍາລັບຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ແຜນການອັນສູງສົງ ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ
ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ບົດບາດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ
* * *

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດມົວ, ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ບໍ່ມີ
ສຽງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ, ແມ່ນສາລະສໍາຄັນທີ່ເປັນນິລັນດອນ,
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກໍານົດຂອງການມີຢູ່ ແລະ ແຫຼ່ງກໍານົດຂອງພະລັງ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ
.ທັງໝົດ, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະຕາຍ, ແຕ່
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່
ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການ
.ຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ

* * *

ເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດໂອກາດຫຼາຍ
.ຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອລ້ຽງດູຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃຫ້ດໍາເນີນງານຕາມກົດເກນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດເກນສາກົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວ
ເອງ. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໂດດລົງຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະດູກຫັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່
.ສາມາດລະເລີຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

* * *

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອາລະຍະທຳຂອງໂລກ ແລະ
ຄົນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ, ພາບໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນ,
ດ້ວຍເສັ້ນສາຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຊັດເຈນ,
.ແລະ ເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ສັງຄົມໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງວັດຖຸເຫຼົ່ານັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງ
.ສົມບູນ

* * *

ລັງສີແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນຄວາມ
ຝັນສັນສະເທີອນ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ

* * *

ດ້ວຍປະສົບການແຕ່ລະຢ່າງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາໃນ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
ເຮົາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະສາມາດດໍາລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລາບລືນ
.ຂຶ້ນ

* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄວນຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ສາມາດພິເສດ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ເປັນແມ່ບົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ
ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປູກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ,
ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີ
ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍ
ຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການ
.ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ

* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ - ຫຼັງຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ - ແມ່ນການທີ່
ບຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ລາວ
.ຕ້ອງອາໄສຢູ່ນຳທຸກໆມື້ຂອງປີ

ຄົນເຮົາເສຍເວລາຫຼາຍໄປກັບການຮີບຮ້ອນ ແລະ ກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລຸຜົນຫຍັງຫຼາຍ ມີພຽງການຢຸດຄິດ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່
.ຊີວິດມີໃຫ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງອາຄານພາຍໃນຂອງປັນຍາໃນສ່ວນແຫ່ງ
ສັນຕິພາບທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແຫ່ງຄູນ
.ງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດ

* * *

ຄວາມກົມກຽວພາຍໃນແມ່ນແຫຼ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສ້າງພະລັງງານທົດແທນໄດ້

* * *

ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດ, ຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກ
ຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມລົມເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.
ລອງຄິດເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ
ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກພະຍາດ! ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມສຳເລັດນັ້ນແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ຮ່າງກາຍ - ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກວາງໄວ້. ຄວາມຈຳເປັນກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງຕໍ່ສູ້
ກັບກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອປັນລຸຄວາມສຳເລັດຕາມ
ທີ່ຕ້ອງການ. ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເອົາຜົນສຳເລັດທີ່
.ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງທ່ານ

* * *

ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ, ແລະ

ປ່ອຍໃຫ້ແກ່ນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າເບີກບານດ້ວຍຄວາມເບີກບານ

.ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າໄພ່ພົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດປັ້ນລູຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຂົາ - ປະສົບການທາງ
ວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ - ກັບຄືນອີນໂດຍການຊ່ວຍພວກ
ເຂົາໃຫ້ປັ້ນລູຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປັ້ນລູຂັ້ນຕອນ

ດັ່ງກ່າວ ແລະ ປັ້ນລູສະພາບດັ່ງກ່າວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມ
ເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ ຖ້າທ່ານປາຖະໜາຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານ
ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະຮັບປະກັນຄວາມ
.ສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກດ້ວຍ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນ
ໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາ
ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄໍາສາບແຊ່ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມື
ຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້
.ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເອື້ອເພື່ອເຜື້ອແຜ່

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເວົ້າກັບ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້ອາດຈະປັ້ນລູຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ຄວາມສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖືວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນສໍາເລັດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການປັ້ນລູຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່ພຽງແຕ່
ກ່ຽວກັບສິດທິຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງເທົ່ານັ້ນ;
ມັນຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນເພື່ອ
ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບການທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ຫລັງກໍາແພງຂອງສະຕິສຳນຶກອັນບໍລິສຸດຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ນີ້
ເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມີນິ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງ

ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຂ້ອຍເປັນສັນຍານສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລແຫ່ງຄວາມ
.ໂສກເສົ້າ

* * *

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາເລັດ,
ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້
ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສໍາເລັດກັບການລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ
ວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ!" ສິ່ງນີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສໍາເລັດ
ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
.ຄົນອື່ນ

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດນໍາເອົາ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນ
ລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນ
.ຂອງມັນກັບພວກເຂົາ

ຄວາມສໍາເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນພາຍໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສໍາເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທໍາທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ.
ຖ້າພວກເຮົາ ນໍາໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທໍາ
ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄໍານິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ
.ຄົບຖ້ວນຂອງຄວາມສໍາເລັດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ຈໍາກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ແລະຄວາມ
ໜາແໜ້ນ, ແຕ່ມີອີກລະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີມິຕິ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງ
ໃສ - ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ການຮັບຮູ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ. ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະພາບຂອງສະຕິ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສໍາຜັດໃນຄວາມຝັນ, ໃນລະດັບ
ທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານສະຕິທີ່
.ບໍລິສຸດ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກໂດຍການຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ, ປິດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມປາຖະໜາ,

ແລະ ໂຜດປະທານຄວາມສຸກພາຍໃນໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
.ຈາກປະສົບການຂອງຊີວິດ ແລະ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບການຮັບຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ສະຕິທາງ
ວິນຍານຈະຕື່ນຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງ
.ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮົາກໍຈະ
.ພົບວ່າພຣະອົງເປັນບ່ອນລີໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ

* * *

ໃນອະວະກາດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ມີການ
ເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບສິ່ງມີ
ຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃນຈັກກະວານ - ຄືນຂອງຊີວິດສູງສຸດທີ່ໄຫຼຜ່ານ
ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ນິລັນຕອນແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ຄືກັບການພັກ
.ຜ່ອນສັ້ນໆສຳລັບລົດບັນທຸກທີ່ເດີນທາງຂ້າມທະເລຊາຍ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບກຳລັງສ້າງສັນຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ມີສາກົນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ
ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພະລັງສ້າງສັນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີ
ການລົບກວນຈາກແຫຼ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງສັນໃນທຸກຂົງເຂດຂອງກິດຈະກຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ນິໄສທີ່ດີ ເພື່ອວ່າຖ້າຄວາມມືດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາໃກ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ
ທັນທີ ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ຈົນ
ວ່າທັງພາບລວງຕາທາງວັດຖຸ ຫຼື ການລ້ລວງທາງໂລກບໍ່ສາມາດດັກຈັບ ຫຼື ຍຶດເອົາ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

* * *

ສິ່ງທີ່ຫາມາໄດ້ງ່າຍບໍ່ຄ່ອຍມີຄ່າ ພວກເຮົາຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກການສຶກສາຊີວິດ
ຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການ
ພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການ
ສ້າງຄຸນຄ່າທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະ ການຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່ເຂົາເຈົ້າບັນລຸໄດ້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂົາເຈົ້າ
.ໄດ້ເຮັດຢ່າງບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້

* * *

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ນຳພາໂດຍ
ປັນຍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ

* * *

ເມື່ອທ່ານປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງມີສະຕິ
ຂອງທ່ານໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ, ກຳລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກສະຕິທີ່ສູງກວ່າ
- ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ - ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແສງ
ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຕ້ອງເປີດຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜເລືອກຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍກວ່າ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກ ຄວາມໂງ່າຈ້າງແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມທຸກ
ທໍລະມານແລະອຸປະສັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳຈັດແລະກຳຈັດອອກ ຄວາມໂງ່າຈ້າງ
ເປັນວັດສະພືດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຝັງຮາກເລິກ, ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງ
ມະນຸດ, ກິດຂວາງພຶດທິດີແລະເປັນປະໂຫຍດ ຄວາມໂງ່າຈ້າງຕ້ອງເອົາຊະນະດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນແລະຄວາມຕັ້ງໃຈອັນເດັດດ່ຽວ ດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້
ຮັບການໄຖດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທາງຈິດໃຈທີ່ແນ່ນອນ [ໃນແງ່ດີ] ແລະເມັດພັນທີ່ດີ
ຖືກຫົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາ ເມື່ອລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນແລະມີຊີວິດ
ຊີວາ, ເມັດພັນ ແຫ່ງຄວາມດີຈະເຕີບໃຫຍ່ແລະເອົາຊະນະວັດສະພືດແລະຫຍ້າທີ່
ເປັນແມ່ກາຝາກ, ເພາະວ່າຄວາມມືດບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີແສງ
.ສະຫວ່າງ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງບໍ່
ເຄີຍຈິດຈາງລົງ ມັນເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເກີນກວ່າຈະ
ພັນລະນາໄດ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປະຖິ້ມຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາມີ
ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊີວິດ
ທີ່ສິດໃສ ເຊິ່ງອາດຈະຖືກຫ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່
.ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍ

* * *

ຄວາມສະຫງົບງົບແມ່ນກ້ອງຖ່າຍຮູບທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຈັບພາບແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຜ່ານເລນຂອງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບ
ພວມຈະປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສົມບູນແບບ

* * *

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປັນຍາທັງໝົດແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
.ຕ້ອງການແມ່ນການຮູ້ຕົວເຖິງມັນຢ່າງມີສະຕິ

* * *

ຄວາມພໍໃຈແມ່ນຢູ່ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄົນອື່ນຈຶ່ງຊອກຫາເຈົ້າ
ແທນທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາ. ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຄວນມອບໃຫ້ໂດຍ
ບໍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງ ຫຼື ການຮຽກຮ້ອງຕອບແທນ, ເພາະວ່າຄວາມຄາດຫວັງກໍ
ໃຫ້ເກີດຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຂົມຂືນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະພະຍາຍາມປັບປຸງ
ຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຄວນຍືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກພາຍໃນປັອມ
.ປາການແຫ່ງຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົນເອງ

* * *

ຂໍໃຫ້ນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໄຫຼອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສິດຊື່ນຂອງມັນສຳຜັດກັບທຸກຄົນທີ່
ຂ້ອຍພົບ

* * *

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນທຸກ
ວິທີທາງໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຊົມຊືມກັບຄວາມ
ສຸກທາງສິນທຳທີ່ຫລອມໂລຫະທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມໂນ້ມອຽງໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຫຍາບຄາຍ

* * *

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສຳຄັນ
ເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງລະຄອນໂລກທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດ

* * *

ສະຕິຮູ້ຫົວໄປແມ່ນສະຕິຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມີການປ່ຽນແປງ
ຕົນເອງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ມີວັນໝົດສິນໃນຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມັນ, ແລະ ຜ່ານ

ຕົວເຈົ້າມັນພະຍາຍາມສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງ
.ມັນເອງ

* * *

ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຍອມແພ້ມັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງອັນທີ່ຄືກັບມັນໃນຫົວຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້
ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການ
.ກະທໍາທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ

* * *

ການກະທໍາທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດຢູ່ພາຍໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ ສະແດງ
ອອກເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວຮ້າຍໃນຄວາມຄິດ. ບຸກຄົນທີ່ທຸກ
ທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກຈຸລັງສະໝອງຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກ
ຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້ຜ່ານ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ການຢືນຢັນໃນ
ທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກປ່ຽນ
ເປັນນິໄສທີ່ມີຄຸນນະທໍາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ. ສິ່ງນີ້
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກຊີ້ນໍາຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງ
ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ, ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງ
.ທີ່ດີ, ມີຄຸນນະທໍາ ແລະ ສວຍງາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕາພາຍໃນ, ວິໄສທັດຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ກ້ອງສ່ອງ
ທາງໄກຂອງຫົວໃຈ ມັນແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ
.ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະທຸກໆມື້ນໍາເອົາ
ບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ຮຽນຮູ້. ຄາດວ່າບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນໂດຍການ
ສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວ: ເພື່ອຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການ
.ມີຢູ່ຂອງລາວ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຊີວິດຂອງລາວ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມລືມຄວາມໂສກເສົ້າໃນອະດີດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ບໍ່ຄິດຫຼາຍກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ຕັ້ງໜ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໃໝ່, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສໍາເລັດ, ແລະ
.ບໍາລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ດີ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມເຂັ້ມ

ແຂງອື່ນໃດ

ຈົງຕໍ່ສູ້ກັບສິງຄາມຂອງຊີວິດ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຢ່າຍອມແພ້, ຢ່າ
ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຫາເສັ້ນທາງບໍ່ໄດ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະຢຸດພະຍາຍາມ" ຂໍຄໍາແນະນໍາ
ຖ້າເຈົ້າເຮັດຜິດພາດ, ແຕ່ຢ່າຢຸດພະຍາຍາມ, ຫຼາຍຄົນຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້
ເມື່ອປະເຊີນກັບອຸປະສັກ, ຜູ້ທີ່ລົ້ມເຫຼວຄວນຄົບຫາກັບຄືນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ບໍ່
ແມ່ນຄົນລົ້ມເຫຼວ, ຈົງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ; ໃຫ້ນັ້ນເປັນປັດຊະຍາຂອງ
ເຈົ້າໃນຊີວິດ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພີ່ມ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຜ່ານ
ການຝຶກສະມາທິ, ການຄິດທີ່ດີ, ແລະ ການເຮັດວຽກໃນທາງບວກ ແລະ ມີ
.ປະສິດທິພາບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຮ່ວມກັນ
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ທໍາລາຍນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸລັງ
ສະໝອງບ່ອນທີ່ມີກົນໄກຂອງນິໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່. ເພື່ອສ້າງນິໄສທີ່ດີ, ກ່ອນອື່ນ
.ໝົດ, ໃຫ້ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ, ຊອກຫາການຊີ້ນຳຈາກສະຫວັນ
ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຢູ່ໜ້າຜາກ, ລະຫວ່າງຄິວ, ແລະ
ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ທ່ານຕ້ອງການປູກຝັງໃນສະໝອງຂອງທ່ານ.
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການກໍາຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໃສ່ຈຸດ
ໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຮ່ອງທັງໝົດທີ່ນິໄສເຫຼົ່າ
ນັ້ນຝັງຢູ່ນັ້ນກໍາລັງຖືກລືບລ້າງ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຈົ້າສາມາດລືບລ້າງແມ່ນແຕ່ຮ່ອງ
.ເລິກຂອງນິໄສເກົ່າທີ່ຝັງເລິກໄວ້ໄດ້

ຍືນຍັນກັບຕົວເອງເຊົ້າແລ້ວເຊົ້າອີກວ່າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຖອນຮາກ
ນິໄສທີ່ບໍ່ດີອອກຈາກສະໝອງຂອງທ່ານ ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບການຍືນຍັນນີ້ແມ່ນ
ຕອນເຊົ້າໆ ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຈຸດສຸມຂອງທ່ານຢູ່ໃນຈຸດສູງສຸດ ສືບຕໍ່ຍືນຍັນ
ກັບຕົວເອງວ່າທ່ານເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກຄໍາສັ່ງ, ແລະມີໝາຍການຈະພົບວ່າ -
ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ວ່າທ່ານໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສທີ່
ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະທໍາລາຍຢ່າງແທ້ຈິງ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວ, ຈົງກໍາຈັດມັນອອກຈາກຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ຈົງເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້, ແລະ ຮູ້ວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍ
.ຢ່າງເກີດມາຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຕ້ອງຫົນທຸກທໍລະມານດຽວນີ້ ໃນເມື່ອສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢ້ານຍັງບໍ່ທັນ
ເກີດຂຶ້ນ? ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມລົບກວນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາມາຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຖ້າພວກເຮົາກໍາຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ສຶກເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ການປົນປົງຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ

ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເຂົ້າມາ, ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ທ່ານ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງທ່ານ. ນິກພາບແສງສະຫວ່າງທີ່ປົກປ້ອງຂອງ
ພຣະອົງອ້ອມຮອບທ່ານຈາກທຸກດ້ານ, ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງອັນ
ມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ໃນລະຄອນຈັກກະວານນີ້, ມະນຸດທຸກເຊື້ອຊາດສະແດງລະຄອນຂອງຊີວິດ
ໃນເວທີແຫ່ງການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ຕ້ອງຫຍຸ້ງຢູ່ກັບ ຫຼື ສຸມ
ໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປກັບບົດບາດຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ
ກ່ຽວກັບຊີວິດມັກຈະບົດເບືອນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະວ່າພວກເຮົາເບິ່ງມັນຜ່ານ
ສາຍຕາຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ທັດສະນະທີ່ຈຳກັດ; ຖ້າພວກເຮົາເບິ່ງດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ຢ່າງສົນເຊີງ

ເມື່ອເຮົາເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ, ເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ແຜ່ລາມໄປ
.ຫົວທຸກອະນຸພາກ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຈິງທາງວິນຍານອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ເຄາະປະຕູຕາທີ່ປິດຢູ່ຂອງເຮົາ,
ກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ໃຫ້ກະທຳດ້ວຍປັນຍາແທນ
ຄວາມໂງ່, ໃຫ້ເຕີມເຕີມຫົວໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແທນຄວາມກຽດຊັງ,
ແລະ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ນໍາເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມປອດໄພມາສູ່ໂລກຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້, ຄວາມໂງ່ຈະ
ຫາຍໄປ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງໂລກຈະຫາຍໄປ, ເຮົາເຫັນຄວາມສາມັກຄີໃນ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມເປັນຊາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮັກ
ຄືກັບລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເປັນ
ຫ່ວງເປັນໄຍເຮົາຢູ່ສະເໝີ; ພຣະອົງຟັງເຮົາສະເໝີ ເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງມີຊີວິດຊົ່ວ ແລະ ມີຊີວິດ
ຊົ່ວ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມ

ປາຖະໜາດີ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່
.ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເສຍຄວາມຮັ່ງມີນີ້ໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ
ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ, ສັນຕິພາບ,
ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນມິດ, ໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວທີ່ສູງສົງ
ແລະ ຮັກແພງ, ແຕ່ຄວາມໂລບ ແລະ ການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວໄດ້ງອກອອກມາ
ແລະ ຝັງຮາກຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄວາມແບ່ງແຍກໃນ
.ຄອບຄົວ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເປັນ
ທາດ ມະນຸດໄດ້ຫຼົງຫາງໄປໄກຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງມັນ ແລະ ໄດ້ສູນເສຍ
ສະຫວັນພາຍໃນທີ່ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໃກ້ຊິດກັບພວກເຮົາ,
ແລະ ມັນຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຫວັນນັ້ນຄືນມາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ
ສ່ວນຕົວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້
.ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພາບລວງຕາທີ່ວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກ
ເຮົາແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງພວກເຮົາແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ,
ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຈຶກຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາດ້ວຍມືດສິ້ນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອ
.ເບິ່ງຄວາມຈິງທີ່ສະຫວ່າງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຍາວນານ
ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຄົນອື່ນຈະເຫັນຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງ
ຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຄວາມສຸກອັນສູງສົງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍໄປ ແມ່
ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍແຫ່ງສະຕິຂອງ
.ຂ້ອຍ ແລະ ຜູ້ອອກມາເປັນນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຫົດນ້ຳສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ທັງຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບໍ່ສາມາດລົບກວນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕາຍກໍບໍ່ສາມາດເອົາຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄປໄດ້

ມັນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບນັ້ນຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ໝາກຜົນ
ຂອງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍມັກ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຄຸ້ມຄຳກັບຄວາມ
.ພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃສ່ລົງໄປ

ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ກະທຳຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳພາເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ຟື້ນຟູຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ
ດັງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມດີງາມຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຮັກສາ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍ
ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາມັນໃຫ້ທັນທີ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນ
ເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້

ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເອງເມື່ອສັດທາຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັງມີທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ

ທຸກໆຊ່ວງເວລາທີ່ເຈົ້າໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້
.ພຣະເຈົ້າພໍໃຈຈະຖືກຂຽນໄວ້ສຳລັບເຈົ້າໃນປັນທຶກຂອງນິລັນດອນ
ຖອຍຫລັງເຂົ້າໄປໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົດ

ຖ້າພວກເຮົາຫວ່ານການກະທຳທີ່ດີ, ພວກເຮົາຈະເກັບກ່ຽວຄວາມສຸກແລະ
ພອນ, ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຫວ່ານການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ, ພວກເຮົາຈະເກັບກ່ຽວ
.ວິກິດການແລະບັນຫາຕ່າງໆໃນຫຼາຍປະເພດແລະຫຼາຍລະດັບ
ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີແມ່ນຄືກັບເຄື່ອງຊຸດທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ຊຸດລົງໃນດິນແຫ່ງ
ສະຕິເພື່ອຄົ້ນພົບແຫຼ່ງນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສູງ

ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະດຳນ້ຳລົງສູ່ທະເລແຫ່ງການພິຈາລະນາຕົນເອງ ແລະ ການ
ສຳຫຼວດ, ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບປຶ້ມທີ່ດີ, ຄວາມເຊື່ອ, ບັນຫາຕ່າງໆ, ປັດຊະຍາ,
ຫຼື ຄວາມສຸກພາຍໃນ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າການຢູ່ໂດດດ່ຽວທຳມະດາແມ່ນລາຄາຂອງ
.ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ບໍ່ແນ່ນອນ, ແລະລຶກລັບ,
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະບັນຫາ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍທຸກປະເພດ, ແຕ່
ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ບໍ່ເວົ້າເກີນຈົ່ງເລື່ອງຕ່າງໆ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່
ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງໆ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມວິຕົກກັງວົນ
ຄອບງຳພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຮາກຂອງມັນ
ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດິນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ຖາມຕົວເອງທຸກໆຄືນວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າ
ໄດ້ຄິດຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອຄົນອື່ນຫຼາຍ
?ປານໃດ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່
ຍືນຍົງໃນການທົດລອງໃນຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາ ແລະ
ຄົ້ນພົບພວກມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານ
ປະສົບການໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກມັນໃນລັກສະນະດຽວກັນ

ກັບທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງປະສົບການຂອງຄົນອື່ນໃນຮູບເງົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມສຸກ ຫຼື
.ຄວາມເຈັບປວດ

ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນປະສົບການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມ
ທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຈັບປວດໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດ
ເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ແຕ່
ຖ້າພວກເຂົາເຈັບປ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າຈະຖອມຕົວລົງ ແລະ ຊືນຊົມກັບພອນແຫ່ງຄວາມ
ຜາສຸກ ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ
ພຣະອົງສໍາລັບພອນທີ່ພຣະອົງປະ ທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ
ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະຄຸນ
.ຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຄວນເປັນການປະສົມປະສານຂອງການສະທ້ອນແລະການກະທໍາ.
ເມື່ອຄົນເຮົາສູນເສຍຄວາມສົມດູນທາງຈິດໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ
ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມກັງວົນ, ເມກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດ. ແລະຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ,
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະປັນຍາ, ເຂົາເຈົ້າຈະທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
.ເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມໂງ່ຊ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາເຈດຕະນາຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ
ໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ກະທໍາໃນທາງທີ່ນໍາຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ເຮົາ, ແລະ ບໍ່
ຍອມໃຫ້ສະພາບການໃນຊີວິດມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທໍາລາຍ
.ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຫົວໃຈທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ແຕກສະຫຼາຍດຶງດູດຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າມັນ
ຈະຢູ່ໄກປານໃດກໍຕາມ
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຈົ້າໃຫ້
ຄ່ອຍໆລວມເອົາຄອບຄົວ, ເພື່ອນບ້ານ, ຊຸມຊົນ, ປະເທດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປະເທດ
.ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີສະຕິທັງໝົດ

ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິເສດ
ພາລະຂອງຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທໍາທີ່ສືບທອດມາຈາກ
ຫຼາຍປີ ແລະ ຫຼາຍລຸ້ນຄົນ. ຄວາມບໍ່ສະອາດເຫຼົາມີຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໃນໄພ
ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ ແລະ ການກະທໍາທີ່ມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການທີ່
ສ້າງສັນນີ້, ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງສາມາດບັນລຸຂອບເຂດຂອງການ
.ປົດປ່ອຍ ແລະ ອິດສະລະພາບ
ກະຕຸ້ນພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດພາຍໃນຕົວເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດ
ສະແດງບົດບາດອັນມີຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າໃນເວທີແຫ່ງຊີວິດ

ຫັນທີ່ທິດິນຜູ້ໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການຊັບສິນ, ເງິນຄ່າ, ຊື່ສຽງ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈກໍຈະກາຍເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນການ
ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ເກົ່າ ແຕ່ຈະຫຼົງຫ່າງອອກຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ນັ່ງສະມາທິ
ໃນພຣະອົງ, ແລະຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະອົງ ແລະ
.ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຢ່າງງຽບໆ
ພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງ
ມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈ

ມີສັນຍາລັກສະນະທີ່ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າ
ໄກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການ
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້, ອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ການນະມັດສະການຄວນຈະມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີ
.ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບການນະມັດສະການ

ບໍ່ວ່າລັກສະນະຂອງການນະມັດສະການແບບພິທີກໍາຈະເປັນແນວໃດ
ກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຜູ້ນະມັດສະການປະຕິບັດມັນ
ດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງການນະມັດສະການ, ແລະ ຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ພິທີກໍາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
.ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນ
ຮູບພາບ ຫຼື ຮູບແບບໃດໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າສຸມໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ແລະ ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ
.ຮູບແບບທັງໝົດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້□□□ມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
.ແລະ ບໍ່ມີຮູບພາບ ຫຼື ຮູບປັ້ນໃດສາມາດບັນຈຸພຣະອົງໄດ້
ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຢ່າງ
ຈິງໃຈ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກ
ແຫ່ງ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນມີ
ຄວາມສາມາດທີ່ຈະສະແດງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ. ແສງແດດສ່ອງແສງເທົ່າ
ທຽມກັນທັງຖ່ານຫີນ ແລະ ເພັດ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ໃນ
...ຂະນະທີ່ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຖືກຈຸ່ມຕົວຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີພຽງໜ້ອຍຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຮັບຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ

ສະທ້ອນມັນອອກມາໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເພື່ອເຮັດແນວ
ນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະຄືນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ໂດຍການ
.ປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອເຮົາອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຈິ່ງໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າ. ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນຄວາມຄິດ
ຂອງຜູ້ຄົນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກຳລັງຄິດ
ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອອກສຽງພຣະນາມ
.ຂອງພຣະອົງກໍຕາມ! ການອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຜົນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາໃສ່
ພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ເວົ້າຊ້າພຣະນາມອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໃນ
ຂະນະທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຫຼົງໄຫຼ. ປ່າຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍທ່ອງຄຳ
ອະທິຖານຂອງລາວໃສ່ລູກປັດ, ເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະອອກຈາກມືຂອງລາວ ແຕ່ມືໜຶ່ງ
ລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າ ເຖິງວ່າຈະປະຕິບັດນິໄສການອະທິຖານນີ້ເປັນ
ເວລາສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ!
."ຄຳອະທິຖານ" ຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກນິໄສທີ່ກັງວົນ

ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ
ນະມັດສະການຢ່າງຈິ່ງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນໃນການອ້ອນວອນຂອງເຮົາ. ການໃຊ້
ລູກປັດອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ເປັນສິ່ງ
ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເມື່ອການປະຕິບັດນັ້ນມາຈາກຫົວໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິ່ງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ
.ປະຕິບັດນິໄສສາມາດກາຍເປັນອັດຕະໂນມັດໄດ້ຕາມການເວລາ
ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ດ້ວຍ
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ; ນີ້ແມ່ນການນະມັດສະການທີ່ແທ້
ຈິງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼ ເປັນການໝົນປະໝາດ ແລະ ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື
ເມື່ອຄົນເຮົາອະທິຖານ, ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
.ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືດາວເໝືອນສູງສົງ ເຊິ່ງຄວາມຄິດທີ່ຫຼົງໄຫຼ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳພາໃນທະເລທີ່ວຸ້ນວາຍຂອງການທົດລອງ ແລະ ຄວາມ
.ທຸກຍາກລຳບາກ

ການຝຶກຝົນສະມາທິຜ່ານການຝຶກໂຍຄະທີ່ສູງຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາໃກ້
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສຸດຂອງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມ
.ງົດງາມ, ຄືກັນກັບທີ່ມັນຊ່ວຍໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສື່ສານກັບພຣະອົງ
ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງອຸທິດມື້ໜຶ່ງຕໍ່ອາທິດໃຫ້ກັບການພັກຜ່ອນທາງ
ວິນຍານ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ສຳລັບການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອປະສົບກັບ

ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ເວລາທີ່ໃຊ້
ໃນວິທີນີ້ຈະເປັນຢ່າງດີເທົ່າຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ທ່ານພົບໃນຊ່ວງທີ່
.ເຫຼືອຂອງອາທິດ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງມື້ໃນແຕ່ລະອາທິດໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼື "ການ
ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານ" ເພື່ອປົນປົວບາດແຜ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານ
ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອມື້ນັ້ນກາຍເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຈົ້າຈະລໍຖ້າມັນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ
ຄວາມຢູ່ໂດດດ່ຽວແມ່ນລາຄາຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີເລີດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານຜ່ານການພັກຜ່ອນທາງວິນຍານນີ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານປາດຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຕ້ອງ
ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສົງໃນຕອນເຊົ້າ
.ຫຼັງຈາກຕື່ນນອນ, ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ

ບັນດານັກປາດຂອງອິນເດຍແນະນຳໃຫ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວມື້ດຽວເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງງົບງູນໃນລະຫວ່າງ
ສີເວລາສະເພາະໃນແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າມືດ, ກ່ອນຕື່ນນອນແລະພົບໃຜ, ຄົນເຮົາ
ຄວນເພີດເພີນກັບ ຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ. ໃນຕອນທ່ຽງ, ຄົນ
ເຮົາຄວນສະຫງົບຈິດໃຈກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ແລະເພີດເພີນກັບໄລຍະເວລາແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອີກຄັ້ງກ່ອນອາຫານຄ່ຳ. ສຸດທ້າຍ, ກ່ອນເຂົ້ານອນໃນຕອນ
.ກາງຄືນ, ຄົນເຮົາຄວນເຂົ້າສູ່ສະພາບສັນຕິພາບອີກຄັ້ງ

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມງົບງູນສະຫງົບຢ່າງພາກພຽນໃນລະຫວ່າງການຢູ່ຄົນດຽວ
ແລະ ຕະຫຼອດສີ່ໄລຍະເວລາປະຈຳວັນນີ້ ຈະຖືກຜູກມັດໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມ
ກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄລຍະເວລາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ ຄວນ
ອຸທິດຢ່າງໜ້ອຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງໃຫ້ກັບສິ່ງນີ້. ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ,
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບກັບ
.ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ; ປະສົບການແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ

ຖ້າທ່ານຂຽນ ແລະ ເຊັ່ນເຊັ່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍບັນຊີ
ທະນາຄານຂອງທ່ານ, ເງິນຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຊີວິດ
ຂອງທ່ານ. ຖ້າບໍ່ມີການຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນປະຈຳໃນບັນຊີຊີວິດຂອງ
ທ່ານ, ພະລັງງານຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ,
ແລະ ຄວາມສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ. ສັ້ນໆແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດທ່ານຈະປະສົບກັບ
ການລົ້ມລະລາຍທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ທາງວິນຍານ. ແຕ່
ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນຈະເຕີມເຕັມບັນຊີອາລົມ
.ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຈະນັ່ງສະມາທິທຸກໆມື້, ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງລາວ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຢາກ
ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງດຳລົງຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຈະຍິ່ມໃຫ້ທ່ານ, ແລະ
ກິດຈະການຂອງທ່ານຈະດີຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆດ້ານ
ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ, ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນບ່ອນທີ່ຄົນ
ອື່ນຫຼາຍພັນຄົນລົ້ມເຫຼວ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນຊົມເສົ້າ
ແລະ ທຸກໆທໍລະມານ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ແລະ ກາຍເປັນເຄື່ອງຈັກຍ່າງ
ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຂຶ້ນມາເທິງທ້ອງຟ້າ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະອາບນ້ຳໃຫ້ຕົວເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ມັນ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າມີຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ ແລະ ມອບຄວາມສຳຄັນ
ອັນດັບໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ດວງຈັນດວງດຽວສ່ອງແສງສະຫວ່າງກວ່າດວງດາວທັງໝົດລວມກັນ ດວງ
ອາທິດ, ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍ, ກໍາຈັດຄວາມມືດອອກຈາກພື້ນທີ່ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຕົວມັນ
ເອງຫຼາຍລ້ານເທົ່າ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນດີ, ພຽງແຕ່ມີຢູ່ໃນໂລກ, ປ່ອຍສຽງ
ສັນສະເທີອນທີ່ຕ້ານ ແລະ ກໍາຈັດສຽງສັນສະເທີອນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ປ່ອຍອອກມາ
ໂດຍຄົນຊົວ

ມີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຄວນເປັນມີແຫ່ງການພັກຜ່ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ການປູກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້
ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນັ້ນ
ສຳລັບການໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່, ພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

“ຢ່າງດີຄື: “ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຈົ່ງເມດຕາຕໍ່ພໍ່ແມ່
ພໍ່ແມ່ທີ່ເປັນມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການສ້າງມະນຸດຊາດ. ແມ່
ແມ່ນຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າແມ່ທີ່ຮັກແພງຈະ
ໃຫ້ອະໄພໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພໍ່ແມ່ນການສະແດງເຖິງສະຕິປັນຍາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ປົກປ້ອງລູກຂອງພຣະອົງ

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຮັກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນການສະແດງ
ອອກເຖິງຄວາມຮັກທີ່ປົກປ້ອງແລະສະຫຼາດຂອງພຣະອົງ ພຣະວິນຍານອັນສູງສົງ
ສູງສຸດກາຍເປັນທັງພໍ່ແລະແມ່ເພື່ອຊ່ວຍເດັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້
ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່

ພຣະຄຳພີຍັງແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການຂ້າເພື່ອການຂ້າ, ເພາະວ່າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄາດຕະກອນ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຊີວິດຄົນອື່ນ

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຄົນທີ່ເຮົາຮັກຖືກຄຸກຄາມ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ມັນເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະປົກປ້ອງຄອບຄົວແລະປະເທດຂອງຕົນ
ກ່ຽວກັບການຫ້າມການຫລິ້ນຊູ, ຈຸດປະສົງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການມີເພດສໍາພັນ
ຄວນເປັນການສືບພັນຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທີ່ຄູ່ສົມລົດທີ່ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນກັນ
ແລະກັນຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ, ໄດ້ຫລິ້ນຊູຕາມບັນຍັດນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່
ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄປ
.ຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສ້າງສັນນີ້ໃນຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເພື່ອໃຫ້ມີ
ລູກແລະສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແຕ່ງງານ, ແລະມັນບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ໃນ
.ທາງທີ່ຜິດ, ແຕ່ຄວນປ່ຽນເປັນກິດຈະກຳແລະຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ
ຖ້າທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ແຈກຢາຍພະລັງທາງເພດພາຍໃນຕົວຕົນ
ຂອງທ່ານໄດ້, ທ່ານຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີເລີດ
ສໍາລັບການຂຽນ, ການແຕ້ມຮູບ, ຫຼື ສໍາລັບການເປີດເຜີຍພອນສະຫວັນທີ່ແຝງຢູ່
.ດ້ວຍວິທີອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແລະ ເມື່ອໃນທີ່ສຸດທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳ
ສ້າງສັນທາງວິນຍານໄດ້, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໄພ່ພົນ ແລະ ຜູ້ນໍາທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳທາງເພດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າທາງວິນຍານ ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງຜົນງານທີ່
ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈໃນໂລກ ແລະ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່
.ລຶກລັບ

ດັງນັ້ນ, ການໃຊ້ແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດທີ່ສູງທີ່ສຸດຄືການຍົກລະດັບພະລັງ
ຂອງມັນ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອສົ່ງພະລັງງານຂອງມັນໄປສູ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າເພື່ອສະແດງ
ປັນຍາ, ອຸດົມການທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະຫຼັກການທາງວິນຍານ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບ
ຄວາມສຸກຈາກຄວາມຄິດທາງເພດ ຫຼື ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມ. ເມື່ອບັນລຸການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງແບບນີ້ໄດ້, ຄົນເຮົາຈະມີທັດສະນະທີ່ດີກ່ຽວກັບການຮ່ວມເພດ
.ແລະຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງມັນ

ການເປັນທາດຂອງເລື່ອງທາງເພດໝາຍເຖິງການສູນເສຍສຸຂະພາບ, ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງປັນຍາ, ແລະສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກໆ
ອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການ

ປົມສັກສິດຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ ຖ້າກຸ່ມຄົນໜຶ່ງຝັນ
ຄົນລັກຂະໂມຍຈາກກັນແລະກັນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງບໍລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືຍຶດເອົາທິດິນ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ,
ກຽດສັກສິ, ຫຼືຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະ
ມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນ
ອື່ນ. ເມັດຝັນແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກ
ຈິດໃຈ. ຄວາມບໍລິສຸດທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະດຶງດູດ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້. ນີ້ແມ່ນກົດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຜິດພາດ. ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຄັງເງິນຂອງຕົນເອງຈະລືນດ້ວຍຄ່າ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກກໍຈະບໍ່
ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຕົນເອງ
ຄຳສັ່ງທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການຫຼີກລ່ຽງການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ການທຳຮ້າຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໂດຍການບິດເບືອນຄວາມຈິງແມ່ນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະ
ທຳລາຍ ຄວາມສາມັກຄີທາງສັງຄົມ ຖ້າຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຄົນ
ເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຄວາມຈິງຄວນຖືກເວົ້າສະເໝີ,
ແຕ່ຕ້ອງມີການແຍກແຍະລະຫວ່າງການເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ ການພຽງແຕ່ເວົ້າຂີ້
ເຫີດຈິງ ການອ້າງອີງເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າພິການ ຫຼື ຕາບອດແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍ
ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ; ຄົນເຮົາຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ
ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອັບອາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເປີດເຜີຍຄວາມ
ຈິງທີ່ຈະທຳລະຍົດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງກໍຜິດເຊັ່ນກັນ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຕົວະເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຄວາມຈິງ; ແທນທີ່ຈະ,
.ຄົນເຮົາສາມາດງຽບໃນບາງສະຖານະການເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ
ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງຄວາມອິດສາ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ທຳລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ຍິ່ງເຮົາຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທຳລະມານຂອງຄົນເຮົາກໍຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ທີ່ອິດສາມີຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ເຄີຍຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບ. ມັນດີກວ່າ
ຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຄົາລົບຕົນເອງ, ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ແລະ ສະແຫວງຫາ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານພາຍໃນ

ກຽດສັກສີ ແລະ ຄຸນຄ່າພາຍໃນຂອງບຸກຄົນແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປາຖະໜາ ຫຼື ຢາກມີຢູ່ດົນນານ ພຣະເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນໃນ
ມະນຸດທຸກຄົນໃນທາງທີ່ບໍ່ປະກົດຂຶ້ນໃນມະນຸດຄົນອື່ນ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບ
ຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ
ມີຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການສ້າງທັງໝົດ - ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາສ່ອງແສງ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງດ້ວຍ
ການກະທຳທີ່ດີ, ມີກິນຫອມຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ແລະ ມີຊີວິດ
ຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງຜູ້ທີ່ຮູ້ຄຸນຄ່າເຮົາ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ,
ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຂາດສັດທາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ສັດທາທີ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ (ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ
ແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເຈດຕະນາດີ) ແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈະສູນເສຍໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສຸກບໍ່ຢູ່ ຈາກສິ່ງນີ້, ພວກ
ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພວກມັນແມ່ນສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມສຸກ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກພຽງແຕ່
ຕ້ອງການສອງອົງປະກອບພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງເປັນຫິນກ້ອນໃຫຍ່ ແລະ ເສົາຄ້າ
ຂອງມັນ

ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມ, ປ່ຽນແປງ, ຫຼື ລືບລ້າງອົງປະກອບອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງຈັກກະວານໄດ້ຕາມໃຈມັກ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກທໍາເຂົ້າກັບ
ໂຄງສ້າງຂອງຊີວິດມະນຸດຢ່າງສັບສົນ, ແລະ ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກແຍກ
ຕ່າງຫາກຈາກພວກມັນໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມະນຸດສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຖືກທຳຮ້າຍ
ຈາກພວກມັນ

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນ
ປະຈຸບັນ, ຫຼື ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາໃນຊີວິດໜ້ອຍລົງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີ
ຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
.ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກສັ້ນໆ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອາໄສສະພາບການພາຍນອກເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບການພາຍນອກທີ່ຈະລັກເອົາມັນໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ

ພວກເຂົາແມ່ນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດ, ປົກກະຕິ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ຍືນຍົງ.
ພວກເຮົາກໍຄວນປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມ
?ສຸກ ແລະ ໃຜໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຊະຕາກຳແມ່ນຜົນມາຈາກການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດ
ຜ່ານການປະຕິບັດສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາ
ໄດ້ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳ
ເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍອະດີດ, ແລະ ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຕະຫຼອດໄປ
ໂດຍຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດຍົກເລີກສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ລືບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາ
ປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປັບປຸງ
.ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກ່ຽວຂອງພວກເຮົາ

ຖ້າພວກເຮົາກຳຈັດແກ່ນຂອງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເຈັບປວດ ແລະ
ປຸກແກ່ນທີ່ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ພວກ
ເຮົາແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງຄວາມສຸກຈາກແກ່ນທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫວ່ານລົງໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກດຽວນີ້,
ດຽວນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນມືອື່ນ, ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ
.ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວ
ຕ້ອງເຮັດຄືການຈັດການກັບສົມຜົນທີ່ບໍ່ຜິດພາດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຈະ
ເປັນໄປໃນແງ່ດີຂອງລາວຖ້າລາວເຮັດການປະເມີນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈັດການກັບ
.ມັນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງຂອງ
ພຣະອົງ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປອບໂຍນແລະຄວາມເມດຕາຂອງ
ພຣະອົງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍປັນຍາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ
ໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຫົດນ້ຳ
ເມັດພັນເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກສາກິນ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົງສານ
ສາກິນ

ພະລັງຂອງຈິດໃຈແມ່ນບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ຕາມນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ກ່ຽວກັບວິຊາໃດກໍຕາມ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມໃດໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ
.ວິຊານັ້ນ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອຸທິດວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ໃຈ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ
.ການພິຈາລະນາ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງແທ້ຈິງ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີຝ່າຍດຽວ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນດຸ່ນດ່ຽງກິດຈະກຳຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກ
.ເຮົາ, ຕາມຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະຄົນ
ໜ້າທີ່ ແມ່ນການກະທຳທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່
ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງວັດຖຸ, ແລະ ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ ແລະ ສິນທຳຄວນ
.ມາກ່ອນໃນຊີວິດ
ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີທ່າແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ ຈິດໃຈເອງເປັນພະລັງສູງສຸດ ແລະ ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ປົດປ່ອຍຈາກນິໄສ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ
ອິດທິພົນຂອງຕາວເຄາະ ແລະ ດວງຕາວຕໍ່ຊີວິດມະນຸດແມ່ນເກີດຈາກແຮງ
.ດຶງດູດ ແລະ ແຮງຂັບໄລ່ລະຫວ່າງຕາວເຄາະ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ
ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນຳພາບຸກຄົນໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາສາມາດສະແດງອອກຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບຸກຄົນສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຄິດ ແລະ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບຸກຄົນໃດ
ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນເວລາດົນນານ, ສະພາບ
ແວດລ້ອມນັ້ນຈະເລີ່ມມີອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ,
ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍອິດສະລະພາບຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນການເລືອກສະພາບແວດລ້ອມ
ທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ເໝາະສົມ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບ
ຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍນັ້ນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງແມ່ນສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງງານຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ

ເມື່ອທ່ານສ່ອງແສງແດດຜ່ານແວ່ນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນຈະຜະລິດ
ຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ ແລະອື່ນໆ.
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອທ່ານສຸມຈິດໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພະລັງງານທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ
ຂອງມັນສາມາດເຜົາຜານຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມສົງໄສທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມ
.ລົມເຫຼວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງແສງຢ່າງສິດໃສ
ເມື່ອຈິດໃຈສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ມັນຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງ

ສິ່ງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສໍາເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມໂຍງ ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສາມາດສ້າງໂອກາດໃໝ່ .ສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ

ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນ ດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ .ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍບຸກຄົນ ຫຼື ເຮັດ

ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ຄຸນຄ່າ

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງຜ່ານ ທາງນັ້ນເຂົາເຈົ້າສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງການທົດລອງທີ່ ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກມະນຸດທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສິ່ງທີ່ມະນຸດ ຕ້ອງການແມ່ນການປຸກສະຕິຂອງມັນໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່ ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ອອກມາຈາກຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ .ຂອງຄວາມຮູ້

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່

ພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍນຳເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ

ທໍລະມານມາໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເວລາດົນນານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຸນນະທຳ ແລະ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສັນຍາໜ້ອຍ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນ

ຍິ່ງແກ່ພວກເຮົາ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຖືວ່າຄວາມສຸກພາຍໃນ ແລະ ຍືນຍິ່ງ ເປັນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບຊົ່ວຄາວເປັນພຽງຄວາມ .ສຸກ

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດຈາກໄລຍະທາງຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ,

.ດາວດວງໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມ,

ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງດວງອາທິດແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ

ໂລກເຖິງຮ້ອຍເທົ່າ. ຖ້າທ່ານ ສາມາດວາງດາວເຄາະໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້

ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະປາກົດເປັນຈຸດນ້ອຍໆເມື່ອທຽບກັບດວງ

.ອາທິດ

ສົມມຸດວ່າສະໜາມແສງຕາເວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກຳລັງຂະຫຍາຍອອກ ແລະ
ກວ້າງຂຶ້ນຈົນກວ່າມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນຈະກິນກິນທ້ອງຟ້າສີຟ້າ
ທັງໝົດ. ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກເຮົາເຫັນນັ້ນເປັນພຽງສ່ວນນ້ອຍໆ, ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນຈຸດ
.ນ້ອຍໆ, ຂອງອະວະກາດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈັກກະວານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍ ແລະ ຍຶດອອກສູ່ອະວະກາດໄປ
.ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມັນກໍຍັງບໍ່ສາມາດຄອບຄຸມອະວະກາດໄດ້
ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຈຳກັດຂອງຈັກກະວານ ແລະ
ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດໃຈຮັບຮູ້ວ່າຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານ
? ຄວາມວ່າງເປົ່າຢ່າງແທ້ຈິງນີ້ມາຈາກໃສ, ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງມັນຢູ່ໃສ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ຫຼື ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ຫຼື ຕົ້ນ
ກຳເນີດ, ຄືພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກທີ່ສຸດ.
ພຣະອົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກໆ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມັນມີຢູ່ໃນເຈົ້າ ແລະ ພາຍໃນ
ຂ້ອຍ, ມັນຮູ້ຕົວເຖິງທຸກພື້ນທີ່ທີ່ມັນຄອບຄອງ, ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່ປານໃດ
.ກໍຕາມ

ອະດີດບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້
ແຈ້ງຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງອະດີດຂອງພວກເຮົາກໍເປັນ
ປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດ
ນີ້ ແລະ ໃນຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍການກະທຳອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສັບສົນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ
ອາດຈະເປັນອຳນວຍພາດຍ້ອນຄວາມຕົກໃຈ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່
ການສະແຫວງຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງ
ຄວາມສິ້ນຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊີວິດໂລກນີ້, ການຫຼົງລີ້ມແມ່ນພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາຖືກຄອບງຳ
ໂດຍຄວາມຊົງຈຳໃນອະດີດ, ໂດຍສະເພາະສິ່ງທີ່ຂົນຂຶ້ນ ແລະ ເຈັບປວດ. ໂຊກດີ,
□□□□□□ອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວພວກເຮົາສ່ອງແສງຢູ່ສະເໝີດ້ວຍຄວາມຫວັງ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ. ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສຳລັບພອນສອງຢ່າງນີ້: ຄວາມສາມາດໃນການລືມ
.ອະດີດ ແລະ ຄວາມຫວັງສຳລັບອະນາຄົດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບວ່າຊະຕາກຳເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເສລີພາບໃນການ
ເລືອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຕ້ານ
ທານກັບອິດທິພົນທາງລົບທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຖືວ່າເປັນຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍ

ປາຍທາງ, ແລະ ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພາຍໃນຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສັດທາທີ່ໝັ້ນ
ແໜ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊົມ
.ລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມລົງມືເຮັດ, ເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວຕໍ່ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ, ແຕ່
ຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃນລະດັບສູງສຸດ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຂັດຂວາງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນ
.ການເລືອກໄດ້

ມະນຸດມັກຈະເປັນຄືກັບໃບໄມ້ທີ່ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ, ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງດຶງ
ຕົວເອງອອກຈາກກະແສນ້ຳຂອງມື້ໃສ່ອັດຕະໂນມັດທີ່ພາພວກເຂົາໄປສູ່ນ້ຳຕົກຕາດ
ແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ການທຳລາຍ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສົນໃຈ ແລະ
.ປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງຖືກພັດພາໄປໂດຍກະແສນ້ຳ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປັບລູເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ໄດ້ທີ່ຈະຍອມຮັບໂດຍທາງອ້ອມວ່າມີອຸປະສັກຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຂັດຂວາງພວກ
ເຮົາຈາກການປັບລູເປົ້າໝາຍນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ
ພະຍາຍາມສອງເທົ່າເພື່ອປັບລູຜົນໄດ້ຮັບຕາມທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າບໍ່ວ່າອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜ້າ
ຢ້ານກົວປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກມັນ
ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວເຖິງວ່າຈະມີຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງ
ພວກເຮົາ, ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສິ້ນຫວັງ ຫຼື ຄວາມອຸກອັງ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ
ວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແຂງແຮງກວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ເຊິ່ງເປັນຕົວເຮົາ
ເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອ,
ເພາະວ່າມີປະຕູເປີດຢູ່ສະເໝີ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ພະຍາຍາມ ແລະ
ເຮັດຊ້າອີກຈົນກວ່າຄວາມສຳເລັດຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເພິ່ງພາພຣະອົງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນ. [ຜູ້ທີ່ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງ ຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ]

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງຢ່າງແຮງກ້າ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຈະບໍ່ອອກຈາກສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ ແລະ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຜ່ານກິດຈະກຳທີ່ ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ອິດເມື່ອຍຂອງມັນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ສຽງກະຊິບພາຍໃນນິມິພະລັງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ຫຼາຍກວ່າການອ້ອນວອນແບບກົນຈັກ, ເຊິ່ງພຽງແຕ່ເຄື່ອນຍ້າຍສືບ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າປະຕິບັດ. ພວກເຂົາກະຊິບຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງບໍ່ໄດ້ຍິນຕະຫຼອດ ກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ. ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້ລົບກວນພວກ ເຂົາ ຫຼື ຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກ ເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງຈະເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເຂັ້ມຂຸ້ນຂຶ້ນ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມປະທັບຢູ່ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກ ເຂົາໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນລົ້ນເຫຼືອ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ .ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ

ພຣະເຈົ້າສົ່ງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ ພວກເຮົາຈະສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະສົບການ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກປັງຄັບ .ໃຫ້ຮຽນຮູ້ພວກມັນບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດ

ທຸກໆການທົດສອບແມ່ນເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະທຸກໆ ການທົດສອບແມ່ນຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເຫັງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດແລະໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ .ຜິດດ້ວຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ, ມັນ .ກໍຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດໄປດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳ
ແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນວາຍ, ຫຼືຈົມຢູ່ໃນຄວາມເບືອໜ້າຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນ
ໂລກແຫ່ງຄວາມເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນນີ້, ຄົນໂດຍສະເລ່ຍມັກຈະມີຂຶ້ນໆລົງໆ -
ລຸກຂຶ້ນເທິງຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຈົມລົງໄປໃນເຫວເລິກຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ
ຖືກໂຍນລົງໄປໂດຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ - ບໍ່ຄ່ອຍຈະປະສົບກັບ
.ສະພາບສະຖິຕິໃນ

ການຍອມໃຫ້ສະຖານະການມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃນ
ລັກສະນະນິໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່
ແນ່ນອນ ແລະ ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່
ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ແລະ ສິ່ງນີ້
ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຄິດທີ່ມີສະມາທິ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມສາມາດ
.ທາງດ້ານອາລົມຂອງຕົນເອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍດີຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ການໂສກເສົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆຕໍ່ການສູນເສຍຄົນທີ່ເຮົາຮັກບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຫຍັງທັງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ,
ການປູກຝັງຄວາມອ່ອນແອ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງສຳລັບຄວາມຜິດພາດ ຫຼື
ຄວາມລືມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ມັນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກ
.ທໍລະມານ ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ
ເບືອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນ
ລົບກວນຈິດໃຈ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຟງຢູ່ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
.ສົນໃຈ

ຄວາມລືມເຫຼວຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ຫຼີ້ນາ
ຂອງຊີວິດຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຫວ່ານ
ດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີ ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ດ້ວຍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ - ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໂລກ
ປະຫຼາດໃຈ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລິດເດດແຫ່ງການສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງ
ເຮັດວຽກຜ່ານເຈົ້າ

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເປັນແມ່ເຫຼັກ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກຳນົດວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບສານ
ອາຫານທາງປັນຍາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມ
ທີ່ກໍ່ຄວາມຮຸນວາຍ. ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມທຸກໃຈ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່
ເກີດຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເຊິ່ງ
.ນຳໄປສູ່ຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມທີ່ມີປັນຫາ

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ກິດຈະກຳຈາກອາຫານທາງກາຍະພາບ,
ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ
ເຊິ່ງຍ່ອຍງ່າຍກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ ທີ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນພະລັງງານທີ່ມີ
.ຊີວິດໄດ້ງ່າຍ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ໃຫ້ເປັນປັນຍາ, ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ—ແມ່ນແຕ່ຢູ່ຄົນດຽວ—ຜ່ານເສັ້ນທາງຊີວິດ, ແລະ
ພົບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ລະມັດ
ລະວັງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄຊຊະນະ
ຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເໝືອນຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຈິງເໝືອນຄວາມຫຼົງໄຫຼ, ແລະ ເມື່ອ
ເຈົ້າພະຍາຍາມປະຈຳວັນເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະ
ລະອຽດກວ່າ, ແລະ ມີຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການບຳລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ແມ່ເຫຼັກ, ແລະ ເຈົ້າຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ—ສິ່ງຕ່າງ
ໆ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານະການ—ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສືບຕໍ່ການເດີນທາງຂອງ
ເຈົ້າໄປສູ່ ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ. ແລະ ສຸດທ້າຍ, ເມື່ອເຈົ້າ
ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານ

ໃຫ້, ເຈົ້າຈະຮັ່ງມີຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກຄອບງໍາໂດຍ
.ຄວາມປາຖະໜາຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມໂລບມາກຕໍ່ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວຂອງມັນ

ຄວາມເມດຕາສິງສານຄືຂົວທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ທຸກໆຈິດວິນຍານກັບຈິດວິນຍານອື່ນໆ
ຄວາມເມດຕາສິງສານຄືປະຕູສູ່ທຸກໆຫົວໃຈ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງພຽງຜູ້
ດຽວທີ່ເໝືອນກວ່າເພື່ອນອື່ນໆທັງໝົດ, ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້
ຈິງໃນທຸກໆສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດ - ຄອບຄົວ, ພີ່ນ້ອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ
ທາງວິນຍານ ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນສາຍພົວພັນການແຕ່ງງານ,
ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມ
ດຶງດູດທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄວນເປັນສິ່ງສໍາຄັນອັນດັບຕົ້ນໆ. ຜູ້
ທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມດຶງດູດທາງ
.ຮ່າງກາຍຈະຜິດຫວັງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ

ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດລະຫວ່າງສອງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ ເຊິ່ງຊ່ວຍ
ບັນເທົາພາລະໃນຊີວິດຂອງກັນແລະກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນໃນການດໍາ
.ລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
.ຂ້ອຍ

ຖ້າທ່ານຈໍາກັດຄວາມຄິດຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບວັດຖຸ, ທ່ານຈະເຫັນທຸກ
ຢ່າງຈາກທັດສະນະທາງວັດຖຸ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານຍົກສູງສະຕິຂອງທ່ານໃຫ້ສູງຂຶ້ນສູ່
ສະພາບແຫ່ງສະຕິທາງວິນຍານ, ທ່ານຈະເຫັນກະແສແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງ, ແລະທ່ານຈະເຫັນທຸກຢ່າງຈາກທັດສະນະທາງ
.ວິນຍານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດທີ່ຈະ
ຄົ້ນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົ້ນພົບທ່າແຮງທາງວິນຍານຂອງ

ຂ້າພະເຈົ້າ. ມີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕີມເຕັມຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຄິດ
ໃນແງ່ດີ ແລະ ແຍກຕົວເອງອອກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຝຶກຝົນສິ່ງ
ທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນທາງທີ່ສົມດຸນ
.ແລະ ກົມກຽວກັນ

ຂ້ອຍຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດຄັດມາດ້ວຍຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າ
ແລະຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ

ການເຕັ້ນລໍາຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປິດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການຊ່ວຍຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃຫ້ລອດ
ພົ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍປະເຊີນກັບພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກ
ລໍາບາກ, ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງດ້ວຍເຮືອທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພແລະສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຈິໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງເຮັດວຽກ
ຜ່ານຂ້ອຍ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຂ້ອຍສາມາດ
.ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງຜ່ານການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນໍາຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຂຶ້ນກັບວ່າຄວາມຄິດໃດ
ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມຈິໄວ້ວ່າ
ພຣະອົງກໍາລັງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກະກຽມທາງໃຫ້ແກ່ຄວາມສໍາເລັດຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າ

ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະ
ພວກມັນ. ຂ້ອຍຈະຈິງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດໃນການພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະ
ແຜ່ຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ
.ສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍອໍານາດ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພະຍາດທາງວິນຍານ ແລະ ການປົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
ອາຈານ ປາຣະມະຣັຊສາ ໂຍຄະນັນດາ

:ລອງນຶກພາບກຸ່ມມະນຸດທີ່ບໍ່ສົມສ່ວນ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ
ໂຕໜຶ່ງມີຫົວນ້ອຍຂະໜາດເທົ່າຖົ່ວຂຽວ ແລະ ມີຮ່າງກາຍໃຫຍ່ຂະໜາດ

!ເທົ່າອູດ

ອີກຄົນໜຶ່ງມີມືທີ່ມີອຳນາດຄືກັບມືຂອງ Samson ຫຼື Hercules ແລະ ມີ

!ຮ່າງກາຍຄືກັບຮ່າງກາຍຂອງຄົນແຄະ

!ແລະໂຕທີ່ສາມມີຫົວເປັນຊ້າງໂຕໃຫຍ່ ແລະ ມີຮ່າງກາຍເປັນໝູທີ່ອ່ອນແອ
ພາບນັ້ນຈະບໍ່ໜ້າແປກໃຈ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈສຳລັບເຈົ້າບໍ່, ຫຼື ເສົາໃຈ

ແລະ ເສຍໃຈ, ຖ້າເຈົ້າເຫັນຝູງຊີນຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງກະທັນຫັນດ້ວຍ

?ອີງປະກອບທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ

ບັດນີ້ລອງນຶກພາບກຸ່ມຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ມີຮູບຮ່າງ ແລະ ຮູບລັກສະນະ

.ປົກກະຕິ, ແຕ່ມີຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານຈິດໃຈ

ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ປິດບັງບາດແຜ, ບາດແຜ, ແລະ ຄວາມ

ຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍອື່ນໆ, ຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ, ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ໃບ
ໜ້າທີ່ສວຍງາມ ແລະ ສິດໃສກໍປິດບັງພະຍາດທາງຈິດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມ

.ຜິດປົກກະຕິທາງກຳເນີດຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນກັນ

ຖ້າທ່ານໄດ້ພົບກັບຝູງຊີນທຳມະດາຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ໂດດເດັ່ນດ້ວຍ

ຮູບລັກສະນະທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າທ່ານ

ສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍວິໄສທັດທາງວິນຍານ

ຂອງທ່ານ, ຄວາມແປກໃຈກໍຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ, ແລະ ທ່ານ

ອາດຈະຮູ້ສຶກເສົາໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຈະຄົ້ນພົບ

:ທ່ານອາດຈະສັງເກດເຫັນຮ່າງກາຍທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຈິດໃຈຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫົວ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍ

ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍມື ແລະ ຕີນ ເຊິ່ງທັງໝົດລ້ວນແຕ່ຜິດປົກກະຕິ,

.ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຜິດປົກກະຕິ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າບາງຄົນມີຫົວນ້ອຍທີ່ມີປັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ທັນພັດທະນາ, ຢູ່ເທິງ

ຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ

.ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດ

ທ່ານຍັງຈະພົບວ່າບາງຄົນມີຮ່າງກາຍທີ່ຂາດຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ພະລັງຊີວິດ,

.ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີແຂນທີ່ພັດທະນາ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ດີ

ຄົນອື່ນອາດຈະມີສະໝອງທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແຕ່ຄວາມ

ເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຊ້າລົງ

ແລະ ອ່ອນແອລົງ. ແລະ ຍັງມີຄົນອີກປະເພດໜຶ່ງທີ່ມີຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ

ປົກກະຕິ, ແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ ຫຼື
.ເປັນອຳມະພາດ

ແລະບັນຊີລາຍຊື່ຂອງການສັງເກດການຍັງສືບຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ ຂໍໃຫ້ທ່ານມີ

!ອາຍຸຍືນ

ການບິດເບືອນທາງຈິດໃຈທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງກ່າວໃນຮ່າງກາຍຈິດທີ່ພັດທະນາບໍ່
ເຕັມທີ່ໃນບາງດ້ານ ແລະ ພັດທະນາເກີນກວ່າປົກກະຕິໃນດ້ານອື່ນໆ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ
ມະນຸດແທ້ໆ - ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກປິດບັງໄວ້ກໍຕາມ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ເຈັບປວດທາງຈິດໃຈ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງພອນສະຫວັນ ແລະ
.ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ຄວນສະແດງອອກ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງຈິດໃຈບາງຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ລະບຸສາເຫດ
ພື້ນຖານຂອງບັນຫາທັງໝົດຂອງມະນຸດ, ເພື່ອວ່າຢ່າງໜ້ອຍມັນກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບ
ທຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເພື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງຄວາມບໍ່ສະຫງົບເຫຼົ່ານັ້ນ, ອາການຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ການເຈາະເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຢ່າງງຽບໆ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າອາດຈະ
ສາມາດຕ້ານທານກັບການທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ກຳລັງ
.ເລືອດານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຄວາມໂສກເສົ້າທາງວິນຍານ

ພະຍາດນີ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາ ແລະ ຮ່າງກາຍ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ອ້າງຂອງການຫຼົງໄຫຼຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນເລື່ອງທາງ
ວິນຍານ ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານເຫຼົ່ານີ້ລະເລີຍໜ້າທີ່ສຳຄັນ ແລະ ເລັກນ້ອຍຂອງ
ຊີວິດທາງວັດຖຸ ພາຍໃຕ້ການປອມຕົວເປັນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເປີດຕົວ
ເອງໃຫ້ກັບຊາຕານ ຜູ້ທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ພວກເຂົາ ພວກ
ເຂົາທຶນທຸກຈາກການມອງໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ ແລະ ການຂາດຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ສິ່ງທີ່
ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ສວຍງາມທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ ນີ້ແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານຕ້ອງລະມັດລະວັງມັນ ແລະ ປິດປ່ອຍ
ຕົນເອງຈາກມັນໂດຍການຮັກສາຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ພູມຕ້ານທານຂອງພວກ
ເຂົາໃຫ້ແຂງແຮງຜ່ານການຄິດໃນແງ່ບວກ, ທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ດີ, ແລະ ການ
.ເຮັດວຽກທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ

ພະຍາດຍ່ອຍອາຫານທາງວິນຍານ

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການກິນແບບສຸ່ມ (ການດື່ມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ), ນັ້ນຄືການກິນ
ຢາປືນປົວທາງຈິດໃນປະລິມານຫຼາຍຢ່າງໄວວາທີ່ລົງທະບຽນພາຍໃຕ້ຊື່ທຶງດຽມ,
ແລະ ນຳສະເໜີໃນຮູບແບບຂອງປຶ້ມ ແລະ ບົດຮຽນທາງວິນຍານປອມໂດຍ “ໝໍ
.ຜີ” ທີ່ມີປະສົບການໃນສິລະປະການຫຼອກລວງ ແລະ ການໃຊ້ເວດມິນ

ພະຍາດນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຂ້າຄວາມອິດທິພົນທາງວິນຍານທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມ
.ບໍ່ດີ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ຜູ້ທີ່ກິນກິນແນວຄວາມຄິດທາງທິດສະດີຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກິນທຸກຢ່າງທີ່ຕົກ
ຢູ່ໃນມືຂອງລາວ ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ກິນຫຼາຍເກີນໄປເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະກິນກິນແນວ
ຄວາມຄິດທີ່ເປັນພິດພ້ອມກັບແນວຄວາມຄິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ນຳມາສູ່ຕົນເອງ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີບັນຫາທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ
.ຕາຍທາງວິນຍານຊ້າລົງ

ການສຶກສາຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດທາງ
ວິນຍານ ແລະ ປັດຊະຍາຕ່າງໆ, ໂດຍບໍ່ມີການວິພາກວິຈານ ຫຼື ຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ຈະຍ່ອຍ ແລະ ກວດສອບພວກມັນຜ່ານປະສົບການສ່ວນຕົວເພື່ອ
ກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພວກມັນ, ໃນທີ່ສຸດກໍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງໄສ,
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຫຼັກການ ແລະ ກົດໝາຍທາງ
.ວິນຍານທັງໝົດ

ຄວາມມັກ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ
ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດນີ້ມີຊີວິດທີ່ສຸນເສຍໄປ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ເພາະວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີເງິນ ແລະ ເວລາຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຂາດຈຸດປະສົງ
.ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຊີວິດ

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ; ພວກເຂົາເຮັດທຸກ
ສິ່ງທີ່ເຂົາມາໃນໃຈແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈ ພວກເຂົາເຕັມເຕັມຊີວິດຂອງພວກ
ເຂົາດ້ວຍນິຍາຍລາຄາຖືກ, ບໍ່ສຳຄັນ, ຮູບເງົາທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ຄວາມບັນເທີງ
ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າພວກເຂົາເປັນພະຍາດອັນຕະລາຍນິຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະປະສົບກັບອາການຊືອກຮ້າຍແຮງ ຫຼື ອາການທາງປະສາດລົ້ມເຫຼວ -
.ນັ້ນຄື, ຫຼັງຈາກຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

ຄວາມໝາວເຢັນທາງຈິດ
ສະພາບການນີ້ມີຊື່ອື່ນວ່າ: ຄວາມສົນຫວັງ ຄົນເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ວ່າມັນຈະ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ແລະ ປະສົບກັບອາການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ ເຊັ່ນ: ຄວາມສົນຫວັງ,
ການບໍ່ທົນທານຕໍ່ອາລົມ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ອົດທົນ. ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ,
ມັນມັກຈະຍືດເຍືອ, ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍມັກຈະກັບຄືນມາເປັນອີກໄດ້ງ່າຍ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາໄດ້ຟື້ນຕົວຢ່າງໄວວາກໍຕາມ

ອາການທາງຈິດໃຈ
ພະຍາດນີ້ເກີດຈາກການຫລົງຄິດເຖິງຄວາມກັງວົນທາງໂລກທີ່ຊ້ຳເຮື້ອ ຜູ້ທີ່
ທຸກທໍລະມານຈາກມັນມັກຈະລະເລີຍທີ່ຈະໃຊ້ອາວຸດແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ອ່ອນໂຍນ ແທນທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບພວກມັນຢ່າງກ້າຫານ ແລະ
.ກໍາຈັດພວກມັນຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ

ຄວາມຜູກພັນທາງຈິດໃຈຜິດປົກກະຕິ

ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກພະຍາດນີ້ກາຍເປັນຄົນມີຄວາມຄິດພຽງຝ່າຍດຽວໃນ

ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ໂດຍເຊື່ອວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ໃນການສະສົມ
ຄວາມຮັ່ງມີ, ການບັນລຸຊື່ສຽງ, ຫຼື ການມີສຸຂະພາບທີ່ອຳນາດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເສຍ
ສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ - ສຸຂະພາບ, ຊື່ສຽງທີ່ດີ, ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ,
ກຽດສັກສີ, ແລະ ກຽດສັກສີ - ເພື່ອແທ່ນບູຊາແຫ່ງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນ
ຮ້ອນແຮງຂອງພວກເຂົາ. ສາຍເກີນໄປ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມີພຽງຊີວິດທີ່ສົມດຸນ,
ຊີວິດທີ່ເຄົາລົບກົດເກນຂອງທຳມະຊາດແລະຫຼັກການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ປະສານງານກິດຈະກຳກັບຄວາມສະຫງົບ, ສາມາດນຳຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງມາໃຫ້
.ແລະບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດທີ່ສູງສົ່ງ

ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມຜິດປົກກະຕິດ້ານຄວາມຜູກພັນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຕົນເອງ

ຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຢາກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ມຸມມອງ
ທີ່ບິດເບືອນ ແລະ ບິດເບືອນຂອງຊີວິດ. ຕົວຢ່າງ, ນັກທຸລະກິດຄົນໜຶ່ງປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ໄດ້ສະສົມຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ, ແຕ່ກ່ອນທີ່ລາວ
ຈະສາມາດເພີດເພີນກັບຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວ, ລາວໄດ້ປະສົບກັບອາການທາງ
ປະສາດຍ້ອນຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ເສຍຊີວິດ
.ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ

ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນອະນຸຍາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ເນື່ອງ
ຈາກຄວາມສັບສົນນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງພາດຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່
ສາມາດບັນລຸຄວາມພໍໃຈໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາ
ຈະມີສິ່ງທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາກໍຕາມ, ເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງມະນຸດມີຄວາມ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄຂສານ ແລະ ມີຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຕ້ອງການການພັດທະນາທີ່ສົມດຸນ
.ໃນທຸກລະດັບ

ການຍຶດໝັ້ນທາງວິນຍານທີ່ຕາບອດ

ຄວາມບ້ຳຄັງທີ່ຜິດປົກກະຕິນີ້ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອບາງຢ່າງເກີດມາຈາກການ

ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດສະເພາະໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມ
ຫຼື ກວດສອບພວກມັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສ້າງຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມເປັນສັດຕູໃນ
ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດນີ້ຕໍ່ແນວຄວາມຄິດທາງວິນຍານທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື
ຄວາມຄິດທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະ. ການໂດດດ່ຽວນີ້ນຳໄປສູ່ການກະບົດ
ຕໍ່ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນປະສິດທິພາບທາງດ້ານສະຕິ

ປັນຍາ, ສະຫວັດດີພາບທາງວັດຖຸ, ສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຄວາມ
.ຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຜູ້ຄົນທຸກພື້ນຖານ
ການຝັງຫຼັກການທາງວິນຍານ

ເນື່ອງຈາກພະຍາດທາງຮ່າງກາຍແມ່ນຈັບຕ້ອງໄດ້, ເຈັບປວດ, ແລະ ບໍ່ເປັນ
ທີ່ພໍໃຈ, ພວກມັນກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບພວກມັນຢ່າງຫ້າວຫັນ, ເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມເອົາຊະນະພວກມັນຜ່ານວິທີການປົນປົວຕ່າງໆ, ຕັ້ງແຕ່
ການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ຈົນເຖິງຢາ ແລະ ຢາ
ຊະນິດຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ເຖິງວ່າຈະເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍ
ຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງມະນຸດທັງໝົດ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບ
ການປ້ອງກັນ ຫຼື ປົນປົວດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນພຽງພໍ, ແລະ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງ
.ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ນັກການສຶກສາ, ຄູ່ສອນວິຊາພະລະສຶກສາ, ນັກເທດສະໜາ, ນັກປະຕິຮູບ,
ແພດ, ແລະ ຜູ້ອອກກົດໝາຍຈະສາມາດຊຸກຍູ້ຄວາມກ້າວໜ້າໄປຂ້າງໜ້າໄດ້
ເມື່ອພວກເຂົາຮຽນຮູ້ກ່ອນ, ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ຈາກນັ້ນສອນຄົນອື່ນ
ກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອປຸກຝັງທຳມະຊາດຂອງມະນຸດໃນລັກສະນະທີ່ສົມ
ດຸນ ແລະ ກົມກຽວ, ສອດຄ່ອງກັບກົດເກນຂອງຊີວິດ ແລະ ຫຼັກການຂອງການມີຢູ່
ຢ່າງມີສຸຂະພາບດີ. ນີ້ແມ່ນການສຶກສາທີ່ມີປະສິດທິພາບຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ
.ວັດທະນະທຳມະນຸດທີ່ສົມບູນແບບທີ່ຜູ້ຄົນທົ່ວໂລກຕ້ອງການ

ສະຖາບັນການສຶກສາຖືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະສອນພື້ນຖານທາງວິນຍານໃນ
ໂຮງຮຽນສາທາລະນະເນື່ອງຈາກຄວາມສັບສົນທີ່ຮັບຮູ້ລະຫວ່າງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້
ແລະ ຄຳສອນທາງສາສະໜາຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ສຸມໃສ່
ຫຼັກການທົ່ວໄປຂອງສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້, ສັດທາ, ການເປີດໃຈ,
ແລະ ການຍອມຮັບຄົນອື່ນ - ເຊິ່ງເປັນຄຳຄົງທີ່ທາງວິນຍານທີ່ໝັ້ນຄົງ - ແລະ
ພັດທະນາວິທີການປະຕິບັດສຳລັບການປຸກຝັງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໃນພື້ນຖານທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນຂອງຈິດໃຈແລະຈິດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍ, ວິທີແກ້ໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຄາດໄວ້ແລະຈົນຕະນາການນິອາດຈະພົບ
ໄດ້. ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈບັນຫານີ້ພຽງແຕ່ຍ້ອນ
.ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ

ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບມະຫາວິທະຍາໄລສ່ວນໃຫຍ່ອອກຈາກມະຫາວິທະຍາໄລດ້ວຍ
ຫົວທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ບວມຈາກເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ ຈົນເຂົາເຈົ້າ□□□□ບໍ່ສາມາດ
ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າເກືອບຈະເປັນອຳນາດພາດຍ້ອນການຖືກລະເລີຍ ແລະ ການບໍ່
ໃຊ້ປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະເຫັນເຂົາເຈົ້າກະທຳຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ
ເສື່ອມໂຊມລົງ, ຝ່າວຝັງລົງສູ່ເຫວລິກຂອງການແຕ່ງງານທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ໃຊ້
ປະໂຫຍດທາງເພດໃນທາງທີ່ຜິດ, ໄລ່ຕາມເງິນ, ແລະ ລົມເຫຼວໃນອາຊີບຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການ ໃຊ້ມິດແຫຼມຄົມຂອງສະຕິປັນຍາ
ທາງວິຊາການຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຕົວເອງ ແລະ ກໍ
.ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນເອງ

ແປກທີ່ໄວໜຸ່ມຫຼາຍຄົນເບິ່ງຄືວ່າມັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່
ນຳມາເຊິ່ງອັນຕະລາຍແລະຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ບາງຄົນກໍລັກຂະໂມຍ
ແລະການກະທຳຜິດອື່ນໆ, ແມ່ນແຕ່ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ໂດຍບໍ່ມີການຍັບ
ຍັ້ງຫຼືການຂັດຂວາງໃດໆ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍໃນສັງຄົມໄດ້ສົ່ງເສີມພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດຂອງບາງຄົນ. ທຸກໆຄົນທີ່ມີສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບແລະສັດທາທີ່ແທ້ຈິງຄວນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໃນດ້ານ
ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມສັດຊື່, ກຽດສັກສີ, ແລະ ການເຄົາລົບຕົນເອງ. ໂຮງຮຽນ,
ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ແລະສະຖາບັນສັງຄົມບໍ່ໄດ້ໃຫ້ວິທີການທາງ
ວິທະຍາສາດທີ່ພຽງພໍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍາກຳໂດຍການແກ້ໄຂສາເຫດຮາກ
.ຂອງມັນ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພົບໃນຈິດໃຈ

ຄວນມີການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນພິເສດເພື່ອສອນສິລະປະການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ເພື່ອພັດທະນາທ່າແຮງ ແລະ ເສີມ
.ຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ

ໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວຈະເປັນຄືກັບສວນ ແລະ ສວນສາທາລະນະບ່ອນທີ່ຈິດໃຈ
ຂອງໄວໜຸ່ມເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ນັກການສຶກສາຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ຄັດເລືອກຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກພໍ່ແມ່
ແລະ ຊຸມຊົນ. ໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງບຸກຄະລາກອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ
ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານຂອງບຸກຄົນໃນໄລຍະຕົ້ນໆ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະກຳນົດສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າໃນພາຍຫຼັງ

ວິທີການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ
ສະໄໝໃໝ່ແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແຕ່ພວກມັນຂາດພື້ນຖານທາງ
ວິນຍານ ຖ້າບໍ່ມີການພັດທະນາລັກສະນະນິໄສທີ່ດີງາມ, ການເຕີບໂຕຈະບໍ່ສົມບູນ
.ແບບ

ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສອນໃຫ້ກັບໄວໜຸ່ມທີ່ຈິດໃຈຍັງອ່ອນໄຫວ ແລະ ຍືດ
.ຫຍຸ້ນໄດ້ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີພະລັງໃດໆທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມທີ່ສົມບູນແບບ, ນັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຄວນໄດ້ຮັບການກວດສອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະໃບຢັ້ງຢືນທີ່ໄດ້ຮັບຈະມີສຸຂະພາບ
ແຂງແຮງ, ຊື່ສັດ, ປະສິດທິພາບ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ
.ຈິດວິນຍານ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ

ຜົນຂອງການສອບເສັງສຸດທ້າຍໃນຕອນທ້າຍຂອງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້
ຈະຖືກກຳນົດຕາມຜົນລວມໂດຍລວມຂອງ ຜົນສຳເລັດທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງການສອບເສັງຍ່ອຍຕະຫຼອດ
.ຊີວິດ

ຜູ້ທີ່ເກັ່ງກ້າໃນການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນີ້ຈະໄດ້ຮັບໃບ
ຢັ້ງຢືນອັນສັກສິດຂອງຄວາມພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ເປັນ
.ອິດສະຫຼະ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ປິຕິຍິນດີ
ແລະພອນທີ່ຈາລຶກໄວ້ຕະຫຼອດໄປໃນໜ້າຂອງຈິດວິນຍານ
.ລາງວັນທີ່ຫາຍາກນີ້ຈະບໍ່ຖືກຕັດແປງໂດຍແມງເມົາ
ແລະມືຂອງໂຈນຈະບໍ່ໄປເຖິງມັນ
ຫຼືເວລາຈະລືບມັນ
ມັນຈະໃຊ້ເປັນໜັງສືຜ່ານແດນ
ສຳລັບສະມາຊິກກຽດຕິຍົດໃນກຸ່ມ Righteous

ຄວາມສຸກຢູ່ໃສ?
ພຣະເຈົ້າ, ໃນຄວາມເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ປະທານ
ຄວາມສຸກ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຈິງ
ປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງເກີດຂຶ້ນຜ່ານປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ
ທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ

ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດເຜີຍພຽງແຕ່ໃນຄວາມ
ສະຫງົບທາງວິນຍານທີ່ຈິດວິນຍານປະສົບ ແລະ ໃນຄວາມພະຍາຍາມ
ຢ່າງຈິງຈັງຂອງຈິດໃຈທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບພຣະອົງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພວກ
ເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຈິງ ພາຍນອກ, ພາບລວງຕາມີພະລັງຢ່າງບໍ່ໜ້າ
ເຊື່ອ, ແລະມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສາມາດໜີຈາກອິດທິພົນຂອງສະພາບ
ແວດລ້ອມພາຍນອກໄດ້ ໂລກຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ
ແລະ ການທົດລອງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບ
ລັກສະນະຂອງຊີວິດ, ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເວົ້າກັບ
ພວກເຮົາຈາກດອກໄມ້, ພຣະຄຳພີ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກ
ເຮົາ, ແລະ ຜ່ານສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຄຸ້ມຄ່າແກ່
ການດຳລົງຊີວິດ.

ຍິງເຮົາສຸມໃສ່ສິ່ງພາຍນອກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະສາມາດ
ປະສົບກັບລັດສະໝີພາບພາຍໃນໄດ້ໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຍິງເຮົາ
ຫັນເຂົ້າໄປພາຍໃນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພາຍນອກທີ່ເຮົາ
ປະເຊີນກໍຈະໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນສົມຜົນທີ່ຄົງທີ່ ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ເນື່ອງຈາກອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມທາງ
ໂລກ, ສັງຄົມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່, ແລະ ນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ. ສັງຄົມ
ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຈົມຢູ່ກັບເລື່ອງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ຄິດເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ.

ເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານທີ່ທາງວິນຍານກໍຖືກໄປຢ້ຽມຢາມໂດຍບາງ
ຄົນໂດຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ຈາກບັນຍາກາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້
ຮັບຫຍັງເລີຍຈາກການໄປຢ້ຽມຢາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ໃດທີ່ປາຖະໜາຢາກເຫັນພຣະເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ທຸກບ່ອນ
ນິໄສຂອງມະນຸດແມ່ນທຳລາຍ, ລ່າ, ແລະຫົວໂຫຍ; ພວກມັນ
ທຳລາຍ, ທຳລາຍ, ແລະທຳລາຍລ້າງຜານ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່
ມະນຸດຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ມັນມີ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປາຖະໜາຫຍັງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ມາຫາພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າ
ມີໃຈກວ້າງ; ພຣະອົງຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ ສະໜອງໃຫ້
ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນເພິ່ງພາ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ພະຍາຍາມໃດໆ ບໍ່ເລີຍ ມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາ
ຄວນເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແກ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາດ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ ສົມຄວນໄດ້ຮັບ.

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດຂອງພວກເຮົາ
ຄວນເປັນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຄວນເປັນອັນດັບທຳອິດ ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຄວນຖືວ່າພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າທີ່ເຂັ້ມ
ແຂງ ແລະ ໜັ້ນຄົງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

(ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນກັບເຊື່ອກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພ
ໃນພຣະອົງ)

ເພາະພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າ ຖ້າເສົາຄ້າອື່ນໆທັງໝົດລົ້ມເຫຼວ
ເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດແມ່ນການຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າ ມີບາງຄົນທີ່ອາດຈະບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ

ແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດປະຕິເສດໄດ້ວ່າ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອຊອກຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກ
ສູງສຸດ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກສູງສຸດ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ເປັນສາກົນ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ເຄີຍປະຖົມ
ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງ
ພວກເຮົາບໍ່ພະຍາຍາມບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນແບບນັ້ນ? ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດໃຫ້ມັນແກ່ພວກເຮົາໄດ້ ພວກເຮົາຕ້ອງປູກຝັງ ແລະ ບໍາລຸງ
ລ້ຽງມັນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກໍາລັງຂອງທໍາມະຊາດ
ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍເພື່ອໃຫ້ຄວາມສຸກທາງໂລກແກ່ຜູ້ຄົນ, ແຕ່
ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວໃນທີ່ສຸດກໍ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມເສຍໃຈ, ຄວາມ
ຂົມຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ໂຊກດີທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເບິ່ງຄື
ວ່າມີທຸກຢ່າງ, ອາດຈະຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຂົາຈະບໍ່
ພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງໂລກໄດ້ດົນເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ດັບຄວາມຫົວ
ກະຫາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ຕອບສະໜອງຄວາມອິດຫົວທາງ
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

ຊັບສິນທາງວັດຖຸໃຫ້ພຽງແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຊົ່ວຄາວ ໂລກໂດຍລວມແມ່ນຕິດຢູ່ໃນ
ຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່
ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ໂລບມາກທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກທີ່ສ້າງ
ສົງຄາມໄດ້

ວິລະບຸລຸດທີ່ແທ້ຈິງໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດຄືຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະ
ຕົນເອງ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນ ເງິນ, ຊື່ສຽງ,
ຄວາມຕັນຫາ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຫຼັກການນີ້ແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ ຖ້າຄົນເຮົາຮຽນຮູ້
ທີ່ຈະຄິດໃນແງ່ຂອງຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດສະເໝີ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບ
ຄວາມສຸກທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຫຼົງທາງຈາກຈຸດປະສົງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖືກກວາດໄປໂດຍກະແສຄວາມປາຖະໜາທາງ
ໂລກ ຂ້ອຍໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີການລ້ຽວໃດໆສາມາດປ່ຽນເສັ້ນທາງທີ່ຂ້ອຍ
ໄດ້ເລືອກ ແລະ ຕິດຕາມດ້ວຍຕົວເອງ

ຂ້ອຍສາມາດດຶງດູດຄົນຫຼາຍພັນຄົນດ້ວຍອໍານາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ເສັ້ນທາງນັ້ນຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຂ້ອຍ. ໃນ
ກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການດຶງດູດຄົນຫຼາຍພັນຄົນ ແລະ ດຶງດູດ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຢາກເຫັນສາວົກທີ່ຈິງໃຈໝັ້ນຄົງ
ໃນພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ລົດຊາດຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້, ແລະ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະຮູ້ສຶກເຖິງພອນ ແລະ ການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຄໍາສອນເຫຼົ່ານີ້.

ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຫຼອກລວງພຣະເຈົ້າ, ເພາະ
ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ສະເໝີ, ຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າປາຖະໜາ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າປະຖົມໂລກ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມ
ກົມກຽວທາງວິນຍານ, ພຣະເຈົ້າຈະມາຫາເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຄວາມ
ປາຖະໜານັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ, ພຣະເຈົ້າ
ຈະມາສູ່ຫົວໃຈນັ້ນ ແລະ ເຕັມເຕັມມັນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ພອນ ສິ່ງ
ດຽວທີ່ຄຸ້ມຄໍາແກ່ການມີຊີວິດຢູ່ຄືການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ ຄວາມກົມກຽວນັ້ນຕ້ອງເປັນ
ພັນທະສັນຍານິລັນດອນ ແລະ ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ບໍ່ສາມາດທໍາລາຍໄດ້
(ຜູ້ທີ່ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍລະເມີດມັນ)

ທຸກໆຄົນປາຖະໜາຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມັນມາກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ພໍໃຈ, ໂດຍຄືນພົບວ່າຄົນ
ອື່ນຮັ່ງມີກວ່າ. ຜູ້ຄົນດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ສ້າງດ້ວຍ
ຕົນເອງ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີ. ຊັບສິນທາງວັດຖຸບໍ່ໄດ້ນໍາຄວາມສຸກມາ
ໃຫ້; ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນມັກຈະເພີ່ມຄວາມກັງວົນ, ຄວາມກັງວົນ,
ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ.

ເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຍ່າງຕາມມັນເຖິງວ່າຈະມີພິທີກໍາ ແລະ
ພິທີການທາງສາສະໜາຫຼາຍຢ່າງ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຫັນໃຈຂອງເຮົາ
ໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດສໍາລັບພວກ
ເຮົາ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າກໍາລັງລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ ເພາະວ່າ
ພຣະອົງຕ້ອງການຮັກສາພວກເຮົາໃຫ້ຫ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ອັນຕະລາຍ. ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຫົວໃຈ
ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າສິນຄ້າລາຄາຖືກຂອງໂລກນີ້ບໍ່
ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕື່ມເຕັມຊ່ອງ
ວ່າງທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຢູ່ພາຍໃນ. ພຣະເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າກັບ
ພວກເຮົາສະເໝີ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ. ສຽງທີ່
ງຽບສະຫງົບນັ້ນມັກຈະຖືກກິນກິນດ້ວຍສຽງດັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ດັງ
ກ້ອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຈ່ງແຈ້ງ. ແຕ່ເມື່ອຄວາມຄິດສະຫງົບ
ລົງ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະງຽບ ແລະ ຈິດໆ. ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດຊາດ, ເປີດປະຕູ

ແລະ ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາ
ຄວນກ້າວໄປ, ຢ້ານວ່າພວກເຮົາຈະສະດຸດລົ້ມ ຫຼື ລົ້ມລົ້ມ. ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງນີ້.

ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ພຽງ
ແຕ່ໂດຍການຟັງຄົນອື່ນ ຫຼື ອ່ານປຶ້ມ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ອ່ານ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ການໄປສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາດີກ່ວາການຢູ່
ເຮືອນ ແລະ ຟັງການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ວິທີທີ່ຈະປະສົບກັບມັນ.
ການລະເບີດອາລົມ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ມີເຫດຜົນບໍ່ສາມາດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຢາກໄດ້ມາ.

ເມື່ອເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາຈາກຄວາມປາຖະໜາ
ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ເມື່ອເຮົາແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ□□□ຢູ່ກັບເຮົາ
ສະເໝີ, ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ດົນໃຈເຮົາດ້ວຍ
ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ ແລະ ສູງສົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
ສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນພະຍານເຖິງແສງອາລຸນ
ແຫ່ງປັນຍາຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງຈິດວິນຍານ.

ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ຫຼາຍທີ່ສະວັດຕໍ່ຈາກນີ້, ການມີຢູ່ຂອງພວກ
ເຮົາຈະເປັນພຽງຄວາມຝັນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນ
ຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຝັນນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດກໍຈະກາຍເປັນພຽງຮູບຮ່າງຂອງສະຕິຂອງມະນຸດ ແຕ່
ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸລະດັບສູງສຸດ ແລະ ຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ໃນ
ຈິດວິນຍານ, ມີສະຕິ ແລະ ມີສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່
ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນເອກະພາບກັນໃນສະຕິອັນສູງສົງ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມປະສານສົມທົບກັບພວກເຂົາຜ່ານຄວາມຄິດ
ແລະ ຄຳສອນຂອງພວກເຂົາ ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພວກເຂົາຢ່າງ
ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ໄດ້ຮັບພອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າ
ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຊີວິດຄືຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ
ດຽວນີ້ ແລະ ເຫັນມັນມີຊີວິດຊີວາ, ເຈົ້າຈະເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ໃນ
ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຝັນນີ້. ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາເພື່ອ
ຈະມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍປານໃດ
ກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຄວາມສຸກຜ່ານສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງເຮົາໄດ້ຮັບຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຍິ່ງປາຖະໜາຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງ

ຖືກກັນຕອງ, ແລະ ຊີວິດຕ້ອງລຽບງ່າຍຖ້າເຮົາຢາກມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະດວກສະບາຍ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈພາຍໃນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາໄຫຼເຂົ້າມາພາຍໃນ (ສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ) ສະເໝີ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນສູງ ໃນເລື່ອງນີ້, ເຂົາເຈົ້າຄືກັບທະເລ, ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ຫຼື ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ຍັງຄົງເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງສູ່ມັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຮູ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໃນອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສຳຄັນນີ້ໄຫຼ ແລະ ເສຍໄປ ບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງການການຊີ້ນຳຈາກຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານກັບພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງມີສະຕິ. ສາດສະດາໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດວິນຍານບ່ອນທີ່ວິນຍານທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດອາໄສຢູ່. ຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຂອງອິນເດຍຍັງສະໜັບສະໜູນແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ.

ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແມ່ນການສັ່ນສະເທືອນຄືຄືນທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການສັ່ນສະເທືອນທີ່ສະຫຼາດນີ້ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຫຼືພຣະວິນຍານທີ່ສັດຊື່, ຜູ້ທີ່ຄົນເຮົາສາມາດສື່ສານຜ່ານການອະທິຖານແລະການນັ່ງສະມາທິ.

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ປ່າແຫ່ງຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັກຕໍ່ສິ່ງທີ່ສົມບູນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊອກຫາພຣະເຈົ້າຖ້າພວກເຮົາໄລ່ຕາມເງິນກ່ອນ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດນີ້ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນບ່ອນຖາວອນໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານພອນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ສະຫວັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະ ເປີດຂອບເຂດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າບ່ອນທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາສ່ອງແສງ, ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດມົວອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກນິລັນຕອນ, ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກສຳລັບມະນຸດຊາດ ຍົກເວັ້ນ

ເວລາເຂົາເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ - ຢ່າງໜ້ອຍ - ຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມຮັກ, ແລະ ລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງມັນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິວໃຈຂອງພວກເຮົາ ການກະທຳຂອງມະນຸດຖືກກຳນົດໂດຍຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ ນິໄສເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການເຮັດ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສັດຕູຂອງຕົນເອງ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ລາວບໍ່ຮູ້ວິທີນັ່ງຢູ່ນັ່ງ, ແລະ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວປາຖະໜາຄວາມສຸກ ແລະ ການເຂົ້າສູ່ສະຫວັນໂດຍບໍ່ມີການຊັກຊ້າ ປະສົບການອັນສັກສິດບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍພຽງແຕ່ການອ່ານປຶ້ມ, ການຟັງຄຳເທດສະໜາ, ຫຼື ການກະທຳທີ່ດີ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ພຽງພໍ ການເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງລະອຽດ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນພໍໃຈໄດ້, ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຂ້ອຍພະຍາຍາມບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຜຜິດຫວັງ ຂ້ອຍເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະ ມັນແມ່ນທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ ເປົ້າໝາຍດຽວຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ຂ້ອຍໃຊ້ມືຂອງຂ້ອຍອະທິຖານຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ໃຊ້ຕີນຂອງຂ້ອຍເພື່ອຊອກຫາພຣະອົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບພຣະອົງໃນຖານະເປັນຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ແລະ ປັນຍານີ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງອີກ, ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາເປັນພະຍານ ແລະ ເວົ້າກັບເຈົ້າ.

ນອກເໜືອໄປຈາກການສະທ້ອນຄວາມຄິດແລ້ວ, ຄົນເຮົາຄວນຮັກສາຄວາມເປັນເພື່ອນທີ່ດີ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໄລ່ຕາມຄົນອື່ນ, ແຕ່ຄວນໄລ່ຕາມພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານພົບຜົນປະໂຫຍດໃນຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້, ຈົ່ງຖືວ່າມັນເປັນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດເປັນຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງແບ່ງປັນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະພົບສິ່ງທີ່ທ່ານພົບໃນພວກເຂົາ (ແລະ ສຳລັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ, ຈົ່ງເວົ້າເຖິງມັນ). ແລະ ຢ່າລືມທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ

ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທຸກໆມື້ຕາມຄວາມສາມາດຂອງທ່ານ. ຕາບໃດທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີເງິນຢູ່ໃນກະເປົາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຢຸດ ໃຫ້, ເພາະວ່າແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ໄຫຼລົ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

ສຸດທ້າຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄືກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວ ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍກໍາລັງຢ່າງຢູ່ນອກວັດ, ຄິດເຖິງຄູບາອາຈານຜູ້ຍິງ ໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວສອງສາມ ປີກ່ອນ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກໄດ້ເພິ່ນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ເສົ້າໃຈທີ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ ກັບຂ້ອຍເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມງາມ ແລະ ບັນຍາກາດຂອງວັດ. ທັນໃດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຈາກທ້ອງຟ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າ ຄິດວ່າເຈົ້າເປັນຄົນດຽວທີ່ມ່ວນຊື່ນກັບສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມນີ້ບໍ່? ຂ້ອຍ ກໍ່ມ່ວນຊື່ນກັບມັນຄືກັນກັບເຈົ້າ!"

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າຕ້ອງພະຍາຍາມ ຜ່ານການປະຕິບັດສະມາທິປະຈຳວັນ ແລະ ຮັກພຣະອົງ, ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຮັກນັ້ນໄປສູ່ທຸກຄົນ. ນີ້ແມ່ນວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ ຄວາມຂັດແຍ້ງ. ການຮ່ວມມືທາງວິນຍານແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ. ຖ້າບໍ່ມີ ຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ, ກໍ່ຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກສ່ວນຕົວ ຫຼື ຄວາມສຸກ ທົ່ວໄປ. ຄວາມກົມກຽວອັນສັກສິດແມ່ນທາງອອກດຽວສໍາລັບບັນຫາ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ການເງິນ, ການແຕ່ງງານ, ສິນທໍາ ແລະ ຈິດວິນຍານທັງໝົດ.

ຄວາມສຸກມາຈາກການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ມະນຸດໄດ້ຖືກ ກັກຂັງຕົວເອງໄວ້ຫຼັງຄຸກຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ, ແລະມັນເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ຈະຫຼຸດຟື້ນອອກຈາກຄຸກທີ່ໜ້າອັບອາຍນີ້ ຈິດໃຈຕ້ອງຫັນໄປຫາ ພຣະເຈົ້າສະເໝີ, ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍ່ຕາມ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ ພຣະອົງ, ໃຫ້ກໍາລັງໃຈ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ເປັນຜູ້ຊະນະຄວາມສຸກໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຜ້າມ່ານຈະລຸກຂຶ້ນແລະຫາຍໄປ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບປັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາໄດ້
ມາຈາກພຣະວິນຍານອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະແກ່ນແທ້ຂອງພຣະອົງສະຖິດ
ຢູ່ໃນພວກເຮົາໃນຄວາມບໍລິສຸດ, ລັດສະໝີພາບ, ແລະຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອ
ທັງໝົດຂອງມັນ ມໍລະດົກອັນລັກສິດນີ້ແມ່ນປ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນ. ສໍາລັບຄົນ
ທີ່ຈະຕັດສິນຕົນເອງວ່າເປັນຄົນບາບ, ຫຼົງທາງໃນເສັ້ນທາງຂອງບາບ, ແມ່ນໜຶ່ງໃນ
ບາບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທັງໝົດ. ເພາະໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຕັດສິນ
ຕົນເອງໃຫ້ໝົດຫວັງ, ໝົດຫວັງ, ແລະບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນແລະຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນໄດ້.
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄົນອາດຈະກະທໍາການທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍທໍາມະຊາດແລະ
ກົດເກນອັນສູງສົງ, ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງປ່ຽນເສັ້ນທາງແລະຫັນໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່
ຖືກຕ້ອງທັນທີ. ໃນລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ, ບຸກຄົນແມ່ນວິຫານອັນ
.ລັກສິດ, ແລະພຣະວິນຍານອັນສູງສົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຂົາ
ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາຢ່າງບໍລິສຸດແລະບໍ່ມີ
ເງື່ອນໄຂ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ທາງເລືອກຢ່າງແທ້ຈິງແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ຫຼື ຫັນໜີຈາກພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງລໍຖ້າໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະ
.ມາຫາພວກເຮົາ

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວກະຊິບໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິວ່າ:
"ເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເບິ່ງພາຍໃນ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປະຖົມ
ເຈົ້າແມ້ແຕ່ຊ່ວງເວລາດຽວ ເຂົ້າໄປໃນວິຫານຂອງຈິດວິນຍານແລະເຈົ້າຈະເຫັນ
ຂ້ອຍ ເພາະຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ສະເໝີ, ເພື່ອຕ້ອນຮັບເຈົ້າແລະທັກທາຍເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
".ຮັກອັນສູງສົງ
ຄວາມຈິງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ ໃນຄວາມ
ບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງ, ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຈິດວິນຍານໄດ້ເຜ່ອນກາມາ

ປັນຍາຂອງມະນຸດເຮົາບໍ່ມີຫຍັງທຽບກັບພຣະເຈົ້າເລີຍ ວິທີດຽວທີ່ເຮົາ
ສາມາດເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຄືການໃຫ້ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງ
ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ
ໃນທີ່ສຸດທຸກໆຄົນຈະພົບຄວາມລອດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ລືມເຫຼວຕາມທາງຈະຕົກຢູ່ໃນ
ເຫວເລິກຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ
ສໍາຄັນທີ່ສໍາຄັນຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຕອນນີ້, ໃນເວລານີ້, ໂລກດາວ
ເຄາະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ລອຍຢູ່ໃນອະວະກາດ, ແລະຕົວຕົນຂອງມະນຸດ
ຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາສອງສາມປີຢູ່ທີ່ນີ້ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຫາຍໄປໃນຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງ
ເພື່ອສະທ້ອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງແລະເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບຂອງການມີຢູ່. ການດໍາລົງ

ຊີວິດໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນໂງ່, ໂງ່ຈ້າ, ແລະເສຍເວລາ. ຄວາມ
ລຶກລັບຂອງຊີວິດອ້ອມຮອບພວກເຮົາທຸກດ້ານ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສະຕິ
ເປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ

ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຮັກທີ່ຍືນຍົງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮັກຂ້ອຍ
ໃນທຸກວິທີທາງເທົາທີ່ຈະຈົນຕະນາການໄດ້ ພຣະອົງຮັກຂ້ອຍໃນຖານະແມ່, ພໍ່,
ແລະເພື່ອນ

, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາເພື່ອນນິລັນດອນຄົນນັ້ນນອກເໜືອໄປຈາກເພື່ອນທຸກຄົນ
ແລະກ່ຽວກັບຄົນຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ນັ້ນທີ່ຂ້ອຍເຫັນດຽວນີ້ສ່ອງແສງດ້ວຍໃບ
ໜ້າທີ່ອ່ອນໂຍນແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກເພື່ອນອັນສູງສົງຄົນນັ້ນບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້

ຂ້ອຍຜິດຫວັງ, ແລະລາວກໍບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ພວກເຮົາຄວນໃຫ້ກຽດ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່
ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ

ໃຈ ແລະ ສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ
ຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສຳຄັນກັບພຣະອົງ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເວລາອີກຕໍ່ໄປ
ເມື່ອເຮົານອນຫຼັບ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາຈະຕື່ນຂຶ້ນຫຼືບໍ່. ເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປເທື່ອ

ລະຄົນ ແຕ່ຄວາມຄິດນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນ. ເມື່ອເຮົາຕາຍ, ເຮົາຖືກ
ເອົນໃຫ້ເກີດໃໝ່ຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ຈາກບ່ອນທີ່ເຮົາປະໄວ້ໃນຊີວິດນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊີວິດຄືກັບການກໍ່ຕົວ ແລະ ການລະລາຍຂອງຄົນຢູ່ເທິງໜ້າ

ນ້ຳມະຫາສະໝຸດ ຄົນຂອງມະນຸດລອຍຂຶ້ນມາຈາກໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດອັນສູງ
ສົງເມື່ອມັນເກີດ, ແລະ ເມື່ອຕາຍ, ມັນພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນີ້ ແລະ ຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຕາຍຢ່າງແທ້ຈິງ,

ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍຈະຕາຍກໍຕາມ. ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດ
ຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ ຫຼື ຕື່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວ
ກັບມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຈັກກະວານ ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດນັ້ນບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນ

ໂລກ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອຄົ້ນຫາ
ຈຸດປະສົງ. ພວກເຮົາສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນປ່າແຫ່ງຊີວິດປະຈຳວັນນີ້ -
ໃນຄວາມເລິກຂອງຖ້ຳແຫ່ງຄວາມງົບສະຫງົດ

ມະນຸດອາດຈະເຮັດຜິດພາດຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກປັ້ນແຕ່ງໃນ
ຮູບພາບຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກທາງໂລກນີ້
ດ້ວຍຈຸດປະສົງດຽວເທົ່ານັ້ນ: ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຮັບຮູ້ວ່າມັນເປັນພຽງລະຄອນຂອງ

ຈັກກະວານ, ປະຖົມພາບລວງຕາ, ແລະຮັກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ,
ແລະມັນບໍ່ສາມາດເປັນແບບອື່ນໄດ້. ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ຮັກ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາພຽງແຕ່ເຫັນພວກເຂົາຈາກພວກເຮົາໄປເທື່ອ

ລະຄົນ? ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າມັນແມ່ນ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຮັກພວກເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ, ເໝືອນກວ່າຄົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາຮັກ

ຊີວິດຄືຊຸດຂອງຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ
ເພາະວ່າພາບລວງຕາເບິ່ງຄືວ່າເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງເບິ່ງຄືວ່າເປັນພາບລວງ
ຕາ. ໂລກຄ່ອຍໆຈາກຫາຍໄປຈາກສະຕິຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະຄືນໃນຂະນະທີ່
ພວກເຮົາອອນໄຫຼ, ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະເຂົ້າໃຈວ່າຈັກກະວານທາງກາຍະ
.ພາບບໍ່ມີຢູ່ຈິງ

ບົດຮຽນແຫ່ງການນອນໄຫຼນີ້ບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢ້ານກົວ, ແຕ່
ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປາຖະໜາຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດ
ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານພໍໃຈໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດເປັນຈິງໄດ້ ຄົນສະຫຼາດເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງນີ້
ຫຼາຍປີໃນຊີວິດຂອງເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະມີພຽງແຕ່ປີ, ອາທິດ, ມື້, ແລະ
ຊົ່ວໂມງເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ ເປັນຫຍັງຕ້ອງເສຍເວລາໄປກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ?
ພວກເຮົາຄວນປາຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ແລະຈົ່ງຈິງໃຈໃນຄວາມປາຖະໜານີ້ຢ່າງສົມບູນກ່ອນທີ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງ
ຊີວິດຈະໝົດໄປ ແລະ ພວກເຮົາຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລູຜົນສຳເລັດ
.ຫຍັງທີ່ສຳຄັນ

ໃນເວລານັ້ນເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຊ່າງເປັນຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ! ຊ່າງເປັນແສງ
!ສະຫວ່າງທີ່ມະຫັດສະຈັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບພຣະຄຸນ ແລະ ກົມຂາບ
ພຣະອົງ ສຳລັບພອນອັນອຸດົມສົມບູນເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ທຸກໆຄົນໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້
ວ່າພຣະອົງຄືຄວາມຈິງສຸດທ້າຍໃນຈັກກະວານ ແລະ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ
.ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອື່ນໃດເໝືອນກວ່ານັ້ນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງທຸກໆວິນາທີຂອງຊີວິດຂອງ
ພວກເຮົາ - ທັງໃນເວລາເຮັດວຽກ ແລະ ເວລາພັກຜ່ອນ, ໃນການເຄື່ອນໄຫວ
ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ - ດ້ວຍການອ້ອນວອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາລຸກຂຶ້ນ
ແລະ ຈາກຫາຍໄປ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດຂອງ
ພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງເຫັນພຣະອົງໃນຄວາມ
ງາມຂອງດອກໄມ້, ຄວາມສູງສົງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈ, ອາລົມທີ່ສູງສົງ ແລະ
ສະຫງ່າງາມ, ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ສວຍງາມ ສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະອອກມາຈາກ
:ທາງຫລັງຜ້າມ່ານທີ່ໝາແໜ້ນເພື່ອກ່າວກັບຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈທຸກຄົນວ່າ

ພວກເຮົາຫ່າງກັນດົນແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າມອບຄວາມຮັກໃຫ້"

ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງເຈົ້າຕາມຮູບພາບຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
ລໍຖ້າຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໃຊ້ອິດສະລະພາບຂອງເຈົ້າ ແລະມອບຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ
".ໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເອງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງຂວັນອັນເປັນນິດ ແລະ ຍິນຍົງ
ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່ໃຜຈະພົບພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກ
ອົງນີ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ? ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ 25
ເປີເຊັນ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ຂໍຫຍັງເພື່ອຕົວເອງ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່
ມາຂອງຄວາມດີ ແລະ ພຣະຄຸນທັງໝົດ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ, ສະຕິຮູ້ສຶກຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມອຸດົມ
.ສົມບູນຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງພາຍໃນເຈົ້າ ແລະ ອ້ອມຮອບເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບພວກເຮົາທັນທີ ເພາະພວກເຮົາລັງເລທີ່ຈະສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າພວກເຮົາປາຖະໜາພຣະອົງຫຼາຍປານໃດ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານທີ່ຈະ
ເຂົ້າຫາພຣະອົງ, ແຕ່ໃຫ້ຖືວ່າພຣະອົງເປັນຂອງເຮົາເອງ, ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ,
ແລະສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງດ້ວຍຄວາມຄິດ, ການກະທຳ, ຫົວໃຈ,
ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາຈະພົບເຫັນພຣະອົງເປັນທີ່ລືໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
.ຂອງຄວາມປອດໄພແລະຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຊີວິດນີ້

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບດອກໄມ້ແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່ດີນີ້ໃຫ້
ແກ່ພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະດັບປະດາວິຫານແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ ຈົ່ງມາພ້ອມກັບຈິດວິນຍານເຫຼົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນຄອບຄົວແລະຄົນທີ່ຮັກຂອງ
ພຣະອົງ, ພວກເຮົາຮ້ອງເພງພຣະນາມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດຄວາມ
ມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດ
ຄວາມມືດມົວອອກຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສແລະ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າ
ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຈົ່ງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກ
ເຮົາ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມໂປດປານ ຂໍອວຍພອນ
ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈົ່ງຍອມຮັບສຽງກະຊິບຂອງຄວາມຄິດທີ່ປາຖະໜາຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະສຽງເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງຂອງພວກເຮົາ ຕໍ່ພຣະອົງ, ພວກ
ເຮົາຂໍມອບຄວາມຮັກ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ເພາະວ່າ
.ພຣະອົງເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາແລະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນຈັກກະວານນີ້
ຂໍອວຍພອນພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງທຳລາຍກຳແພງແຫ່ງ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງ ຈົ່ງເປັນກະສັດອັນສູງສົງ
ປົກຄອງຄວາມມຸ່ງຫວັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະອົງແຜ່ລາມໄປທົ່ວໂລກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຈົ່ງອວຍພອນພວກ

ເຮົາທຸກຄົນ ຈຶ່ງເຕີມເຕັມກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າ ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີ, ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາ
.ດຽວນີ້, ແລະ ພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ

ພວກເຮົາຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສໍາລັບພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່
ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ລໍຖ້າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ
ພວກເຮົາຫວັງວ່າວົງມົນຂອງສາວົກຂອງພຣະອົງຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ສະເຫຼີມສະຫຼອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ
.ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈຕໍ່ກັນ ແລະ ຂໍາລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສົມຄວນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ການ
ດູແລຈາກທ່ານ ເປີດເຜີຍຕົວທ່ານເອງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ສາມັກຄີ
ພວກເຮົາທຸກຄົນ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມສາມັກຄີນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກ
.ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງທ່ານ

ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງຫົວໃຈທີ່ເປັນເອກະພາບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານທີ່ກົມກຽວກັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກຶມຂາບລົງຕໍ່
ໜ້າພຣະອົງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຊີ້ນຳ, ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງ
.ຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ຂໍໃຫ້ໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກອັນເປັນນິດລຸກໄໝ້ຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກ
ເຮົາໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ໂອ້ ຜູ້
!ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດ ແລະ ແຄບຊູນທາງຈິດໃຈ

**ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ ພຣະອົງເປັນແກ່ນແທ້
ຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ສາມາດພົບໄດ້ໃນຊີວິດນີ້ ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນມີການ
ອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນຫຼາຍຢ່າງ: ຂໍເງິນ, ຊື່ສຽງ, ສຸຂະພາບ
- ຄໍາອະທິຖານທຸກປະເພດ ແຕ່ຄໍາອະທິຖານທີ່ຄວນຈະເປັນອັນດັບໜຶ່ງ
ແລະ ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນແມ່ນເພື່ອຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ,
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດທີ່ສາມາດໃຫ້
ພວກເຮົາພໍໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໃນພຣະເຈົ້າມີຄໍາຕອບຕໍ່ທຸກໆຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ.**

ເມື່ອເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານ ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກໆຄໍາອ້ອນວອນທີ່ເຈົ້າເວົ້າອອກມາຈະເປີດເຜີຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຈະຫາຍໄປ ແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດກໍຈະສໍາເລັດ.

ຄວາມປາຖະໜາທາງໂລກເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ ພຣະຄໍາພີບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ຕືນກໍານົດອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ ສິ່ງທີ່ມະນຸດລົ້ມເຫຼວໃນການຮັບຮູ້ແມ່ນວ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງມັນ, ມັນຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ດື່ມລົມເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມະນຸດບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ມີຄວາມປາຖະໜາ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຜິດກັບການມີພວກມັນ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່ຂັດຂວາງການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາສຸດທ້າຍທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກມັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມະນຸດປາຖະໜາພຣະເຈົ້າແລະພົບພຣະອົງ, ມັນຈະສືບຕໍ່ເຜົາຜານດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ມັນຄິດວ່າຈະນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ມັນ ແຕ່ຄວາມສໍາເລັດໃນທັນທີຂອງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຈະມາໂດຍອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຜູ້ທີ່ພົບພຣະເຈົ້າ

ມີຄວາມປາຖະໜາສອງປະເພດຄື: ສິ່ງທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງພວກເຮົາຈາກການຊອກຫາພຣະອົງຕົວຢ່າງ, ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກຢາກແກ້ແຄ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຖ້າເຈົ້າເຮົາຊະນະຄວາມປາຖະໜານີ້ໂດຍການໃຊ້ພະລັງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຫຼາຍກວ່າຂອງຄວາມຮັກ, ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຊອກຫາພຣະເຈົ້າ. ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຄວນຈະສໍາເລັດໃນທາງທີ່ສູງສົ່ງ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກມັນສໍາເລັດຜ່ານວິທີການທາງໂລກ, ຄວາມປາຖະໜາຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ພ້ອມກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະສະເໜີຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ທໍາລາຍຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີການປົກປ້ອງໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສະຕິ

ຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງ, ແລະ ບໍ່ມີການປ້ອງກັນທີ່ດີກວ່າການຖືກ
ກະທົບຈາກຊີວິດໄປກວ່າການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ
ສູງສຸດ.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຮູບພາບທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນ
ເຮົາ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຮົາກໍ່ປັນລູຜົນ ໃນສະຕິອັນ
ສັກສິດນັ້ນ, ເຊິ່ງເກີນກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດໃນ
ໂລກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສັ່ນສະເທືອນເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຮັບທົ່ວໂລກກໍ່ຕາມ ຄໍາ
ຍ້ອງຍໍຈະບໍ່ສ້າງຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ ການຕໍານິຈະບໍ່
ທໍາຮ້າຍເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ
ພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ແລະ ນັ້ນຈະເປັນການພິຈາລະນາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ
ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຄວນຂໍການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າໃນຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ
ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄໍາ
ຕອບຕໍ່ຄໍາອະທິຖານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ການອ້ອນວອນຕ້ອງຖືກ
ຍົກເລີກຈາກການອະທິຖານ. ວິທີການອະທິຖານແບບເກົ່າຕ້ອງ
ປ່ຽນແປງ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນ ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັ່ນຄວນວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນ
ພວກເຮົາ ແລະ ຈະປະທານຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າບໍ່
ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຍອມສະລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ - ເຖິງ
ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະອະທິຖານຫາພຣະອົງ - ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ
ນັ້ນແມ່ນຂອງຂວັນທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດອັນມີ
ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ເປັນສິດທິອັນສັກສິດທີ່ພຣະອົງມີຈຸດປະສົງ
ສໍາລັບພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຊ່ວງເວລາທີ່ເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນ.

ຕາມທໍາມະຊາດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງການ
ອະທິຖານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ບໍ່ສົມເຫດ
ສົມຜົນ. ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າຄວາມປາຖະໜາແມ່ນອໍານາດ; ຖ້າເຈົ້າຍຶດໝັ້ນ
ກັບຄວາມປາຖະໜາ - ບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື ບໍ່ດີ, ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ເປັນ
ອັນຕະລາຍ - ແລະ ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບມັນທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ໃນ
ທີ່ສຸດມັນຈະເກີດຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນລະມັດລະວັງ ແລະ ຫຼີກ
ລ່ຽງການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເພາະວ່າພວກມັນ
ຈະສໍາເລັດ ແລະ ຈະນໍາເຮົາອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທີ່ບໍ່ສາມາດອິດສາມາສູ່ພວກມັນໄດ້.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຍັງຄົງວ່າງເປົາ,

ແລະເຈົ້າຈະປະສົບກັບການກະບົດພາຍໃນ. ລອງນຶກພາບລະບົບຍ່ອຍ
ອາຫານຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ, ແຕ່ເຈົ້າຢາກກິນອາຫານທອດ. ແນ່ນອນ,
ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຈັບປວດທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າກິນມັນ, ເຖິງວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມ
ສຸກໃນຂະນະທີ່ກິນມັນກໍຕາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າເຈົ້າໄດ້
ເຮັດຜິດພາດ. ປັນຍາສັງໃຫ້ໃຊ້ການແຍກແຍະເພື່ອແຍກແຍະຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ແລະເມື່ອບັນລຸໄດ້ແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາ
ທີ່ຜິດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຄວນບັນລຸຜົນ. ມະນຸດມີພະລັງພາຍໃນຂອງການແຍກ
ແຍະ ແລະຄວນໃຊ້ມັນສະເໝີ, ນຳພາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຄຳສັ່ງ
ຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ເຊິ່ງເປັນສັງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຍັງຄົງຄ້າງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ມີ
ອັນຕະລາຍຫຍັງທີ່ຈະເກັບມັນໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ? ນີ້ແມ່ນຄຳຕອບ:

ທຸກໆຄວາມປາຖະໜາປະກອບດ້ວຍກຳລັງສະເພາະ: ທັງດີ ຫຼື
ຊົ່ວ, ຫຼືທັງສອງຢ່າງ ເມື່ອຄົນເຮົາຕາຍ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມດຕາຕໍ່ລາວ
- ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຕາຍເຖິງວ່າຈະມີການເນົາເປື້ອນ ແລະ ເສື້ອມໂຊມ
ຂອງຮ່າງກາຍ ແຕ່ພວກມັນຈະມາພ້ອມກັບຈິດວິນຍານບໍ່ວ່າມັນຈະໄປ
ໃນຮູບແບບຂອງແຄບຊູນທາງວິນຍານທີ່ເຂັ້ມຊັນ ເມື່ອຄົນເຮົາເກີດໃໝ່
ໃນຊາດໃໝ່, ແຄບຊູນ ຫຼື ເມັດຈິດເຫຼົ່ານີ້ສະແດງອອກເປັນແນວໂນ້ມ
ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕາຍຍ້ອນຕິດເຫຼົ້າຈະນຳເອົາຄວາມໂນ້ມອຽງໄປ
ສູ່ເຫຼົ້າມານຳເມື່ອເກີດໃໝ່, ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງນີ້ຍັງຄົງຢູ່ຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະຄວາມຢາກໄດ້ເຫຼົ້າ ສິ່ງນີ້ໃຊ້ກັບສິ່ງອື່ນໆເຊັ່ນ
ກັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດກໍສະແດງລັກສະນະທີ່ໄດ້
ມາຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາ ເດັກນ້ອຍບາງຄົນມີອາລົມຮ້າຍຢ່າງຮຸນແຮງ
ຄົນອື່ນມີອາລົມບໍ່ດີ ແນ່ນອນ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາແບບນີ້
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ສ້າງຮູບຮ່າງ
ແນວໂນ້ມທາງຈິດໃຈເຫຼົ່ານີ້, ແລະຍ້ອນພວກມັນ, ຈິດວິນຍານຈຶ່ງເບິ່ງ
ຄືວ່າແປກປະຫຼາດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບພາບທີ່ບໍ່ລົ້ສຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບິດເປື້ອນພາຍໃນຄົນໃນ
ຊີວິດນີ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຫຼືຄວາມ
ຢາກ, ແລະລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໃນຕອນນີ້, ພວກມັນກໍ
ຈະເກີດໃໝ່ກັບພວກມັນ (ຫຼືພວກເຂົາຈະເກີດໃໝ່ກັບພວກມັນ),
ຮັບຜິດຊອບພາລະຂອງແນວໂນ້ມທີ່ທຸກຍາກເຫຼົ່ານີ້ຈົນກວ່າພວກເຂົາ
ຈະເອົາຊະນະພວກມັນໃນຮູບແບບນີ້ຫຼືໃນອະນາຄົດ ບໍ່ມີທາງໜີຈາກ
ພວກມັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະຖືກເອົາຊະນະ.

ເພາະສະນັ້ນ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ
ດຽວນີ້ ຫຼື ເອົາຊະນະພວກມັນ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການກຳຈັດຄວາມປາຖະໜາດັ່ງກ່າວຢ່າງສິ້ນເຊີງ
ແມ່ນການປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງສູງສຸດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ຫຼອກຫຼອນ ແລະ ທໍລະມານຈິດວິນຍານ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັບຮູ້, ຜ່ານການພິຈາລະນາ ແລະ ປັນຍາ, ວ່າ
ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປະທານຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນຍົງ
ໄດ້.

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາຍັງຄົງຖືກເຊືອງໄວ້ໃນຈິດໃຕ້
ສຳນຶກ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າພວກມັນຈາງຫາຍໄປ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ໄດ້
ຫາຍໄປ; ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດ, ເຊິ່ງຕົວມັນເອງກໍ
ເປັນຄວາມລຶກລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ແຕ່ຄວາມລຶກລັບຈະຫາຍໄປເມື່ອເຮົາວິເຄາະຊີວິດ ແລະ
ພິຈາລະນາຄວາມໝາຍຂອງມັນ ຖ້າທ່ານນັ່ງຢູ່ຮູບເປັນເວລາສັ້ນໆ
ໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ກວດສອບຕົວເອງ, ທ່ານຈະພົບວ່າທ່ານມີຄວາມ
ປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງທີ່ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸຜົນ ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ຄືກັບ
ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຄົນເຮົາຕິດຕົວໄປນຳທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາ
ໄປ, ທັງໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ຊີວິດໜ້າ.

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າແມ່ນການແຍກແຍະ—ຜ່ານ
ການເລືອກທີ່ສະຫຼາດ—ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃນຊີວິດນີ້
ແລະ ສຸມໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານໃນການບັນລຸຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຂ້າຕົວຕາຍ ຫຼື ເຮັດຫຍັງ
ຜິດ, ທ່ານຕ້ອງກຳຈັດຄວາມປາຖະໜານັ້ນດຽວນີ້ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຊື່ອ
ໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳວ່າທ່ານມີ□□□□□ໄຟແຫ່ງຄວາມ
ສັກສິດພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ແລະ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າທ່ານຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນທ່ານ
ຈຶ່ງມີອຳນາດທີ່ຈະກ້າວຂ້າມລັກສະນະທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ນິໄສຂອງ
ທ່ານ.

ຈົ່ງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫລຸຫລາ ແລະ ແຍກຕົວອອກຈາກຄວາມ
ປາຖະໜາຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຊະນະການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ຖ້າເຈົ້າ
ກຳລັງທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປວດທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄດ້,
ພະຍາຍາມໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເພື່ອແຍກຕົວເອງອອກຈາກ
ຄວາມຮັບຮູ້ທາງຮ່າງກາຍ ຜ່ານການຮັບຮູ້, ເຈົ້າສາມາດເອົາຊະນະ
ປະສາດສຳຜັດໄດ້ ການຮັບຮູ້ທີ່ສະຫຼາດແມ່ນໄຟທີ່ເຜົາຜານຄວາມ

ປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມຢາກອາຫານທີ່ທຳລາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນຂີ້ເທົາ.

ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ຄົນເຮົາຈະເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງເກົາ, ເກົາ ໆ, ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໄວ້ທີ່ມຸມໜຶ່ງຂອງເຮືອນ, ແລະ ຈັດລະບຽບ ແລະ ທຳຄວາມສະອາດເຮືອນເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ໃນມຸມໜຶ່ງຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີອັນຕະລາຍແຝງຢູ່, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີບັນຫາໃຫຍ່ໃນມືໜຶ່ງຖ້າເຈົ້າບໍ່ຈັດການກັບພວກມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ. ເຈົ້າອາດຈະເປັນຄົນກຽດຊັງ, ໃຈຮ້າຍ, ຫຼື ໃຈຮ້າຍໄວ. ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກັບໄວ້ໃນສະຕິຂອງເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຈົ້າ. ເພື່ອກຳຈັດເພີ່ມເຈົ້າທີ່ຮຸນວາຍ ແລະ ເກົາແກ່ນີ້ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກະທຳໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ ແລະ ປຸກຝັງຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ. ເຈົ້າຮັກຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກເຈົ້າຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າວິພາກວິຈານເຂົາເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ກັບຕົວເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການວິພາກວິຈານນັ້ນ ແລະ ຕອບຄືນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ!

ສົມມຸດວ່າສັດຕູເກົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງມີຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ລາວຢູ່. ເຈົ້າຈະທົນທຸກຍ້ອນຄວາມຂົ່ມຂືນນີ້, ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງມັນຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພລາວເພື່ອພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເຈົ້າຈະປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍຂອງການແກ້ແຄ້ນທີ່ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ. ການສະສົມຄວາມກຽດຊັງຊ້ອນກັນ, ຫຼື ການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມເປັນສັດຕູດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນສັດຕູຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າຕໍ່ເຈົ້າຮຸນແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນພິດຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ອາລົມຂອງເຈົ້າເອງອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພທີ່ສວຍງາມ.

ບາງຄັ້ງຄາວ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະຖົມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຢູ່ຄົນດຽວກັບຕົວເອງ, ເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຫຼົງໄຫຼໃນກະແສຂອງປະເພນີ ແລະ ແຟຊັ້ນ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດຂອງຕົນເອງຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ແມ່ນຊີວິດຂອງໂລກ. ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸຫຍັງແດ່, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ໃສ?

ດັງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດສຳລັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຈະເອົາຕົວ
ເອງອອກຈາກຄວາມກັງວົນປະຈຳວັນ ແລະ "ໜ້າທີ່" ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຮຸ້ນວາຍໃນຈິດໃຈຂອງລາວສະຫງົບລົງ ແລະ
ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສາລະສຳຄັນຂອງມັນ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່
ລາວຕ້ອງການບັນລຸ.

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າປະຈັກພະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບ
ແມ່ນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ: ສຽງທີ່ບໍ່ຜິດພາດ ແລະ ບໍ່ຜິດພາດ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າບອກເຈົ້າຄື
ຕົວຕົນຂອງເຈົ້າແທ້ໆ, ໂດຍບໍ່ມີການປະດັບປະດາ ຫຼື ການປອມແປງ.

ຄິດເຖິງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາ
ເຈົ້າເອີຍ, ຂໍໂຜດອະໄພໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະ
ເຮັດແນວໃດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້”

ແລະ ລອງຄິດເຖິງສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ:
“ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນບອກພວກເຈົ້າວ່າສິ່ງໃດທີ່ຍົກລະດັບຕຳແໜ່ງຂອງ
ຄົນເຮົາ?” ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: “ແມ່ນແລ້ວ, ໂອ້ ທຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
ພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງອົດທົນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່
ກົດກັນເຈົ້າ, ຮັກສາສາຍພົວພັນກັບຜູ້ທີ່ຕັດສາຍພົວພັນກັບເຈົ້າ, ແລະ
ໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ”

ການຟັງສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງເຈົ້າຈະນຳເອົາ
ແສງສະຫວ່າງມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່
ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາເປັນຈິງ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຖາມຕົວເອງວ່າ: "ມັນເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີທີ່ຂ້ອຍ
ກຳລັງຊອກຫາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດບໍ່?"

ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນ
ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນລົດລຸ້ນໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າຂອງລົດແບບ
ດຽວກັນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຫັນເຮືອນແບບໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າ
ຂອງລົດແບບດຽວກັນ ແນວໂນ້ມແຟຊັ້ນໃໝ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ,
ແລະຜູ້ຄົນກໍຢາກຊື້ແລະໃສ່ລົດແບບນັ້ນ!

ຄວາມປາຖະໜາມາຈາກໃສ? ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງຄິດ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ເຈົ້າສາມາດຈັດປະເພດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍສາມາດຈັດຮຽງພວກມັນທັງໝົດ ແລະ ຮັກສາ
ໄວ້ພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມພາກພຽນອັນ
ສູງສົ່ງ, ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນ
ພ້ອມໆກັນ ມີນີ້ເຈົ້າຢາກໄດ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະ ມີອື່ນຈິດວິນຍານ

ຂອງເຈົ້າຢາກໄດ້ສິ່ງອື່ນ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ, ບໍ່ສາມາດພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງຂອງໂລກນີ້ໄດ້, ແລະ ມັນ ຈະບໍ່ເຄີຍເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າໄດ້ສູນ ເສຍຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ ດຽວທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຕອບ ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ຊັບສົມບັດທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນແມ່ນ ພຣະເຈົ້າ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ຈຳເປັນບາງ ຢ່າງ, ແລະ ເຈົ້າຄວນເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພວກມັນ. ແຕ່ໃນ ຂະນະທີ່ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນອຍຕູຂອງເຈົ້າສຳເລັດ, ຢ່າລືມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າຕໍ່ ພຣະເຈົ້າສຳເລັດກ່ອນ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ວ່າຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ໜ້າທີ່ນັ້ນອຍຕູໄດ້ຮັບການສຳເລັດກ່ອນແມ່ນພາບລວງຕາ ແລະ ການຫຼອກລວງ. ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ໃນຕອນເລີມຕົ້ນຂອງການເດີນທາງທາງ ວິນຍານຂອງຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຜັດເວລາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນັ່ງສະມາທິ ເປັນປະຈຳ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບອກຕົວເອງຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າຂ້ອຍຈະໃຊ້ ເວລາສຳລັບມັນ. ປີທັງໝົດຜ່ານໄປແບບນີ້ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັນຍາກັບຕົວເອງ. ຂ້ອຍໄດ້ສາບານກັບ ຕົວເອງທັນທີວ່າສິ່ງທຳອິດທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດໃນຕອນເຊົ້າຄືການອາບນ້ຳ ແລະ ຈາກນັ້ນນັ່ງສະມາທິຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ວຽກງານປະຈຳວັນມີຫຼາຍຢ່າງ ໃນເວລານັ້ນ, ແລະ ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງພວກມັນ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາສັ້ນໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກ່ອນ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່: ໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ບໍ່ສຳຄັນ.

ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຄວນເປີດປະຕູແຫ່ງນິລັນຕອນໃຫ້ແກ່ ມະນຸດຊາດ ຖ້າມະນຸດໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ ແລະ ການພິຈາລະ ນາອື່ນໆຫຼາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງປົກທາງວິນຍານໄວ້ໃນ ຕົວເຮົາ ແລະ ຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາບິນໄປໃນໂລກແຫ່ງວິນຍານ ປົກ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມຄິດ ອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈຂອງພວກ ເຮົາສຳລັບແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

ໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະໃຫ້ ຄວາມສຳຄັນສູງສຸດຕໍ່ໜ້າທີ່ທາງໂລກ, ເພາະວ່າ Azrael ອາດຈະເອີ້ນ ຈິດວິນຍານໄດ້ທຸກເວລາ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ້າທີ່, ຄຳໝັ້ນສັນຍາ,

ຄວາມກັງວົນ, ແລະພັນທະທັງໝົດຈະຢຸດຕິ ແລະ ສິນສຸດລົງຢ່າງ
ຖາວອນ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນກັບຊີວິດຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນ?

ຄົນເຮົາຄິດວ່າຕົນເອງມີຄວາມສຸກກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ, ແຕ່ແລ້ວກໍສູນເສຍຄົນທີ່ຮັກຢ່າງ
ກະທັນຫັນ, ຫຼື ສູນເສຍສຸຂະພາບ ຫຼື ວຽກເຮັດງານທຳ, ແລະ ຄວາມ
ປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈກໍຈະສູນຫາຍໄປ!

ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ! ຂ້ອຍຄິດ
ວ່ານາງຈະຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ, ແຕ່ທັນໃດນັ້ນຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່ານາງໄດ້ປະຖິ້ມ
ຂ້ອຍໄປຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ! ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານຄວາມຕາຍ, ແຕ່
ຄວນກຽມພ້ອມສຳລັບມັນ.

ຊີວິດບໍ່ຄືກັບທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນມັນ ເພາະມັນບໍ່
ແນ່ນອນ, ຫຼອກລວງ, ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມ
ຫວັງທີ່ແຕກສະຫລາຍ ບໍ່ສາມາດພົບຄວາມສົມບູນແບບໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຫັນພາບທີ່ບໍ່ເປັນຈິງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນ
ສະຫວັນ ມັນເປັນຫ້ອງທົດລອງອັນສູງສົ່ງສົ່ງບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າທົດສອບ
ຈິດວິນຍານເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາ
ຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍຄວາມດີ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງ - ນັ້ນຄື, ເຮັດໃຫ້
ພຣະເຈົ້າ - ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກັບຄືນສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຕະຫລົກ, ໄພພິບັດ
ແລະ ຄວາມສຸກທຸກປະເພດ ມັນເປັນຜ້າແພທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ,
ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ມີຊີວິດຊົ່ວຂອງຮູບແບບທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ບໍ່ມີ
ສອງສິ່ງທີ່ຄືກັນທຸກປະການ ຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນແມ່ນເປັນເອກະລັກ
ແຕ່ລະຄົນມີລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແນວຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າພວກເຮົາຖືກທົດລອງຄືກັນທຸກໆ
ມື້, ພວກເຮົາຈະເມື່ອຍລ້າ ແລະ ເບື້ອໜ່າຍ ແມ່ນແຕ່ສະຫວັນ, ຖ້າ
ມັນຄືກັນສະເໝີ, ກໍຈະສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງມັນ ພວກເຮົາຮັກ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແນວຄວາມຄິດແບບດັ່ງ
ເດີມຂອງສະຫວັນແມ່ນຜິດໝົດ ຖ້າມັນໜ້າເບື້ອແທ້ໆ, ໄພ່ພົນ ແລະ
ມະນຸດບໍ່ລືສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະອະທິຖານເພື່ອກັບຄືນສູ່ໂລກເພື່ອ
ບັນເທີງຕົນເອງ! ສະຫວັນໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີໃນທາງທີ່ໜ້າ
ຍິນດີທີ່ສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ໂລກມັກຈະໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່
ໃນລັກສະນະທີ່ໜ້າເບື້ອ ແລະ ບໍ່ພໍໃຈ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຊີວິດຈະໜ້າເບື້ອ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ,
ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ, ເຊື່ອວ່າບໍ່ມີວິທີອື່ນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ

ໄດ້. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປຽບທຽບຊີວິດນີ້ກັບຊີວິດທາງວິນຍານໄດ້, ແຕ່ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຂອບເຂດຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມອິດ ເມື່ອຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນໂລກນີ້.

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຊີວິດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຈິງ ມັນເປັນພຽງຄວາມ ບັນເທີງ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກແລ້ວ ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບເງົາເກົາທີ່ຖືກນຳມາສາຍ ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ເຫດການເກົາຕຽດຽວກັນກໍເກີດຂຶ້ນຊ້າອີກໃນຮູບແບບ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ເຖິງວ່າຊີວິດຈະມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຢ່າງບໍ່ມີວັນ ສິນສຸດ, ແຕ່ຫົວຂັດຽວກັນທີ່ນຳສະເໜີໃນຮູບເງົາໃນອະດີດກໍຖືກສາຍ ຊ້າອີກ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ປະຫວັດສາດຊ້າອີກຕົວມັນເອງ, ແລະຜູ້ຄົນກໍ ເປັນພຽງສິ່ງປະດິດໃນພິພິທະພັນແຫ່ງການເວລາ.

ໃຫ້ຊີວິດປ່ອຍຄວາມແປກໃຈອອກມາ, ຍອມຮັບພວກມັນດ້ວຍ ຄວາມສຸກ, ຄວາມທ່ຽງທ່າ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກອາລົມ, ຄືກັບວ່າກຳລັງເບິ່ງໜັງ. ສຽງຫົວຂວັນຈາກໃຈແມ່ນ ຢາແກ້ທີ່ດີເລີດສຳລັບພະຍາດທັງໝົດຂອງມະນຸດ.

ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າຫາຊີວິດດ້ວຍຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມ ສະບາຍໃຈ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູຂອງຂ້ອຍ ໃນຕອນ ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຝຶກອົບຮົມທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃນອາສັຍຂອງ ເພິ່ນ, ຂ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ບອບບາງ, ບໍ່ ເຄີຍຍິ່ມ ມືໜຶ່ງຄູຂອງຂ້ອຍສັງເກດເຫັນສິ່ງນີ້ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຖ້າ ພະເຈົ້າປະສົງ, ທຸກຢ່າງດີ! ເຈົ້າຢູ່ໃນງານສືບບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າການ ຊອກຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການປົກປິດຄວາມກັງວົນ ແລະ ຝັ່ງຄວາມ ໂສກເສົ້າທັງໝົດ? ຢ່າເອົາຊີວິດຢ່າງຈິງຈັງເກີນໄປ"

ລາວໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດທີ່ຈະຍົກ ຈິດໃຈຂອງຕົນໃຫ້ສູງກວ່າສິ່ງລົບກວນ ແລະ ບັນຫາທັງໝົດໃນໂລກ ເພື່ອວ່າລາວຈະພົບອິດສະລະພາບທີ່ສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ.

ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສົມດຸນໃນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ກຳໄລ ແລະ ການເສຍ, ໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມລົ້ມເຫຼວ ເພື່ອຈະ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ.

ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນເຖິງວ່າຈະມີເຫດການ ທັງໝົດແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາທີ່ ຫຼອກລວງ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງເວລາ, ແຕ່ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງແລະບໍ່ ປ່ຽນແປງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແມ່ນແຕ່ສາດສະດາ, ເມື່ອພວກເຂົາຖືກ ທໍລະມານ, ກໍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກ

ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜລັກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄປຈາກພວກ
ເຂົາ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນແລະເປັນ
ປ້ອມປາການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທຸກສິ່ງ ທ່າມກາງການທົດລອງແລະ
ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຈຶ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແມ່ນວິຫານອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ
ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມມືດຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ມາເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່
ບໍລິສຸດນັ້ນເປັນເປືອນ ມັນດີເລີດແທ້ໆທີ່ຈະຢູ່ໃນສະພາບຂອງສະຕິທາງ
ວິນຍານ, ມີກຽດ, ມີກຽດ, ປອດໄພ, ແລະສະຫງົບສຸກ! ຢ່າຢ້ານຫຍັງ
ແລະກຽດຊັງໃຜ ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າແກ່ທຸກຄົນ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຫັນການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ,
ແລະປ່ອຍໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າແມ່ນການ
ປະທັບຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະອົງໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະ
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໂລກນີ້ ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊົມ
ລົດຊາດຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງນີ້ ຕາບໃດທີ່ລົມແຮງຂອງຄວາມ
ປາຖະໜາຍັງພັດຜ່ານໂອເອຊິສຂອງຫົວໃຈແລະສິ້ນຕົ້ນໄມ້ຂອງມັນ
ຢ່າງຮຸນແຮງ.

ຄວາມປາຖະໜາຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍສະພາບແວດລ້ອມຂອງຄົນ
ພວກມັນເກີດມາຈາກການຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະ ຖືກຈຳກັດໂດຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຮັບຮູ້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ການ
ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງຊົນນະບົດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາມີ
ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນບາງຢ່າງ, ແຕ່ຫຼັງຈາກໄປຢ້ຽມຢາມງານວາງສະແດງ
ລະດັບໂລກ ແລະ ເຫັນການວາງສະແດງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທັງໝົດ, ງານ
ວາງສະແດງຂະໜາດນ້ອຍຈະສູນເສຍສະເໝີ ແລະ ຄວາມດຶງດູດໃຈ
ຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສຸກ
ຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດ
ປຽບທຽບຄວາມສຸກນັ້ນກັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຕ່ຳກວ່າ. ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາຈະມີລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າ. ຄວາມປາຖະໜາ
ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ຄວາມປາຖະໜາອັນໜຶ່ງຈະສຳເລັດໄດ້ໄວກວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາອີກອັນໜຶ່ງຈະເຂົ້າມາແທນທີ່. ແຕ່ເມື່ອທ່ານພົບພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງທ່ານຈະຖືກບັນລຸ. "ຈົ່ງຊອກຫາ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ,
ແລະ ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ (ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນດີກວ່າ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າ)" ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່
ຊອກຫາຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນກ່ອນ

ແລະ ຮັບສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ເອີ້ນເພື່ອ
ເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງ, ຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທັງໝົດຂອງລາວຈະສໍາເລັດທັນທີ
ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ບາງຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ດີ!

ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນສິ່ງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນໄປຕະຫຼາດ ເຂົາເຈົ້າ
ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊື້ໂດຍສະເພາະ, ແຕ່ທັນໃດນັ້ນກໍ່ມີ
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງດຶງດູດສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ,
"ໂອ້ ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຕ້ອງຊື້ມັນ!"

ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຊື້ມັນທັນທີ, ມັນກໍ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຄິດ
ຂອງເຂົາເຈົ້າທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊື້ມັນໃນ
ທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຍື່ມເງິນກໍ່ຕາມ. ເຂົາເຈົ້າມັກມັນ
ໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ຄ່ອຍໆມີສະເໜ່ຂອງມັນກໍ່ຈາກຫາຍໄປ ແລະ ຄວາມ
ສຸກຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງມັນຫຼຸດລົງ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງປາຖະໜາ
ສິ່ງອື່ນ, ແລະອື່ນໆ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາພົບກັບຄືນທີ່ເວົ້າວ່າ: "ໂອ້, ຖ້າຂ້ອຍມີເງິນ
ຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ (ຫຼື ລົດຮຸ່ນພິເສດ ຫຼື ສະລອຍນ້ຳ ຫຼື ຫຼື)" ແລະ
ທັນທີທີ່ຄວາມປາຖະໜານັ້ນສໍາເລັດ, ຄວາມປາຖະໜາໃໝ່ກໍ່
ເກີດຂຶ້ນ.

ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ສົມບູນແບບໂດຍ
ທໍາມະຊາດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່
ສົມບູນໃຫ້ກັບເຈົ້າຂອງຂອງມັນ

ໂລກຈະພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າຈາກການຈື່ໄວ້ວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ມີຄຸນຄ່າແທ້ໆພຽງຢ່າງດຽວຄືການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ແຕ່
ເຈົ້າຕ້ອງເຕືອນຕົນເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ທຸກໆມື້ ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕັດສິນ
ໃຈເຊົາສູບຢາ, ຢຸດກິນຫຼາຍເກີນໄປ, ຢຸດຕົວະ, ຫຼືຢຸດໂກງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຕ້ອງຕັ້ງໃຈໃນການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ລັງເລໃຈ. ສະພາບ
ແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ດີເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ, ສ້າງຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃນຄົນ. ມັນເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດອອກຈາກ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກັບ
ໂຈນເຊືອວ່າມັນເປັນວິທີດຽວທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດ. ແຕ່ການຄົບຫາກັບຄືນດີ
ນໍາພາຈິດໃຈໄປສູ່ສິ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດລ້ວງຄົນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດນີ້ມີການ
ປ່ຽນແປງ ແລະ ຜັນຜວນ. ແຕ່ການພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຫຼື ການ

ສຶກສາ ແລະ ການສະຫ້ອນເຖິງຫົວຂໍ້ທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ລົບສຸດຈະເປັນ
ແຫຼ່ງແຮງບັນດານໃຈ, ພາຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງຂ້າມ
ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາໄປສູ່ຝັ່ງ
ສະຫວັນບ່ອນທີ່ "ບໍ່ມີຄວາມອິດເມືອຍຈະແຕະຕ້ອງເຂົ້າເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະ ເຂົ້າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໄລ່ອອກຈາກນັ້ນ".

(ການພັກຜ່ອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຮັດ
ວຽກໜັກ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆໃນການຊອກ
ຫາຄວາມຈິງກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວ)

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ເວລາຈະມາເຖິງ
ເມື່ອຄວາມຄິດນັ້ນກາຍເປັນໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສິ້ນຄອນ ຈົນບໍ່ມີຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼື ອາລົມໃດໆທີ່ສາມາດຫັນເຫ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ ມັນບໍ່ແປກບໍ່ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່
ດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງ
ພຣະອົງຕະຫຼອດເວລາ, ແລະ ຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່
ບໍ່ມີການໂຈມຕີຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ທັງຄວາມຕາຍ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດ
ສາມາດລັກເອົາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງເຈົ້າໄດ້? (ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບຄວາມສະຫງົບໃນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບ
ຄວາມສະຫງົບ)

ເມື່ອເຈົ້າມີພູມຕ້ານທານຕໍ່ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກນິລັນດອນ

ຊີວິດແມ່ນແປກປະຫຼາດແທ້ໆ, ເພາະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີການ
ປ່ຽນແປງ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຍຶດເຮືອແຫ່ງຄວາມສຸກໄວ້ເທິງດິນ
ຊາຍທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຊີວິດນີ້ ເວລາຂອງພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນປັດຈຸບັນຈະຫາຍໄປໃນມື້ໜຶ່ງ ການປ່ຽນແປງ
ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນທໍາຮ້າຍເຈົ້າ ແລະເມື່ອ
ມັນທໍາຮ້າຍເຈົ້າ, ຄວາມຮຸ່ນຮາຍພາຍໃນທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນຂໍ້ຄວາມ
ເຖິງເຈົ້າທີ່ຈະບໍ່ຖືກຄອບງໍາໂດຍຄວາມປາຖະໜາ ເມື່ອເຈົ້າປອດໄພໃນ
ວິນຍານແຫ່ງສະຫວັນ, ເຈົ້າເພີດເພີນກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມຜູກພັນ ຫຼື ການເພິງພາອາໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ການພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ຮູ້ຈັກພຣະອົງແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນຫ່ວງ; ຖ້າບໍ່
ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈະເປັນຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຮ້າຍແຮງ, ທໍາລາຍຄວາມຫວັງ
ໃນທາງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ.

ເມື່ອຂ້ອຍກັບຄືນໄປປະເທດອິນເດຍໃນປີ 1935, ຂ້ອຍຫວັງວ່າ
ຈະໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຮັກຕອນຍັງນ້ອຍ, ແຕ່ເມື່ອ
ມາຮອດ, ຂ້ອຍພົບວ່າທຸກຢ່າງໄດ້ປ່ຽນໄປ. ຂັ້ນຕອນຂອງຊີວິດໄດ້ຖືກຈັດ
ລຽງໃໝ່ໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງ. ຄວາມຜິດຫວັງແລະຄວາມຕຶກໃຈທີ່ສຸດ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນເກົ່າຂອງຂ້ອຍໃນ Aykapur,
ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ແລະເບິ່ງນົກ. ຍັງມີພຽງຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່
ຍັງເຫຼືອຢູ່. ຊີວິດກໍຄືແນວນັ້ນ! ສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍແລະຮັກແພງໄດ້ຫາຍໄປ
ຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຮົາເທື່ອລະຄັ້ງ. ຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ທຸກ
ຢ່າງເພື່ອເບິ່ງເຮືອນຂອງພວກເຮົາຄືກັບຕອນຍັງນ້ອຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ
ເຮືອນໃນພາບນິມິດ, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາລອຍນ້ຳຢູ່ໃນສະລອຍນ້ຳ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນໄປຊັ້ນເທິງ, ນອນຢູ່ເທິງຕຽງ, ແລະກິນໝາກ
ມ່ວງ, ຄືກັບທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຮັດຫຼາຍປີກ່ອນ.

ໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບ ແລະ
ກວດກາຢ່າງລະອຽດ, ຈັດຮຽງໃຫ້ດີ, ແລະ ຮັກສາໄວ້ແຕ່ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນກໍ
ບໍ່ສາມາດຂັດຂວາງຄວາມປາຖະໜາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບພຣະເຈົ້າ
ໄດ້.

ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ ແລະ ລຸກໄໝ້, ແລະ ຕ້ອງບໍ່
ປ່ອຍໃຫ້ຈາງຫາຍໄປ ຫຼື ຫາຍໄປ ມະນຸດຢູ່ພາຍໃຕ້ພາບລວງຕາອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ເມື່ອລາວຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງ
ໂລກຂອງລາວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ລາວ ລອງນົກ
ພາບເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງຢູ່ສະເໝີໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຍອມຮັບຄຳ
ຮ້ອງຂໍຂອງລາວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍບໍ່ຖາມກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ
ຫຼື ຄິດເຖິງຄຳຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ. ນັ້ນແມ່ນຄວາມບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ການ
ປະຕິເສດຄວາມເມດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃນນັ້ນມີບົດຮຽນສຳລັບຜູ້
ທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງ.

ເມື່ອໜັງສືແຫ່ງຊີວິດນີ້ຖືກນຳໃຊ້, ຄົນເຮົາຈະຖືກນຳມາຄຽງຄູ່ກັບ
ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກ
ນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນເຮົາສະເໝີ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍລືມພຣະອົງ ຖ້າຄົນເຮົາເປັນ
ຫ່ວງເປັນໄຍກ່ຽວກັບອະນາຄົດທາງວິນຍານຂອງຄົນເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ.
ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃນການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າ
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໄດ້ຮັບການບັນລຸຜົນໃນວິທີທີ່ລຶກລັບ. ແຕ່
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ. ພຣະອົງມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອເຜືອ

ແຜ່ ແລະ ໄດ້ປະທານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະ
ພົບພຣະອົງເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ພໍໃຈກັບຂອງຂວັນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຫັນ
ໄປຫາຜູ້ໃຫ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງຕາບໃດທີ່ພວກ
ເຮົາຈິ່ງໃຈໃນການສະແຫວງຫາ, ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິ່ງຈັ່ງທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
ພຣະອົງ.

ອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຄົນເຮົາປະເຊີນຢູ່ຄືຕົວເອງ ເມື່ອພວກເຂົາ
ພະຍາຍາມນັ່ງຢູ່ງົບໆ ແລະ ພິຈາລະນາເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄວາມ
ຄິດທາງໂລກກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລົບກວນ
ແລະ ກິດຂວາງພວກເຂົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມຄິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະມີສະຫວັນທີ່
ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ວ່າ
ຈະເປັນຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ, ໃນສະຫວັນ ຫຼື ນະລິກ, ຄວາມສຸກອັນ
ສູງສຸດນັ້ນຈະມາພ້ອມກັບພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຖອກເທ
ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ຂໍພຣະອົງດ້ວຍພາສາ
ຂອງຫົວໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະສຽງກະຊິບຂອງ
ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຮົາ ແລະ ຕອບ
ພວກເຮົາ. ແຕ່ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງອະທິຖານເຄິ່ງໆໃຈ ແລະ ໃນເວລາ
ດຽວກັນຄິດເຖິງສິ່ງອື່ນ - ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມກັງວົນຕົ້ນຕໍ
ຂອງຄົນນັ້ນ - ພຣະອົງຈະບໍ່ຕອບ.

ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງມີພຣະເຈົ້າ ເວລາແມ່ນດຽວນີ້ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ, ເພາະພາບລວງຕາມີພະລັງຫຼາຍເກີນໄປ ຊີວິດຜ່ານ
ໄປໄວ, ແລະມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອາຍທີ່ຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ຮູ້
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ພວກເຮົາຄວນຄິດໄຕ້ຕອງທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາມີ
ເວລາຫວ່າງ ເຖິງ ແມ່ນວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໃນ
ເບື້ອງຕົ້ນ, ຢ່າໝົດຫວັງໃນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງສືບຕໍ່
ອ້ອນວອນ ອະທິຖານຢ່າງຈິ່ງໃຈ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຫຼັກຖານ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການ
ອະທິຖານ ແຕ່ການຕອບສະໜອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສໍາຄັນໄດ້ມາໂດຍປາດສະຈາກຄວາມ

ພະຍາຍາມ. ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມ
ລຶກລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ສິ່ງລົບກວນອື່ນໆຈະພະຍາຍາມທຳລາຍຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ ແລະ ອ່ອນແອຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ
ຢາກມີຄວາມສຸກ, ໃຫ້ຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາເພື່ອຄວາມສຸກທາງໂລກສ້າງແຮງດຶງດູດແມ່
ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດຄົນເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້, ຊີວິດຫຼັງຈາກຊີວິດ ການກັບຄືນສູ່
ເນື້ອໜັງກາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸ
ຄວາມປາຖະໜາໃດໆ, ເຂົາເຈົ້າກໍຄິດເຖິງມັນ, ແລະມັນກໍປະກົດຕົວຕໍ່
ໜ້າເຂົາເຈົ້າ ແມ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດ
ຂອງເພິ່ນ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນເພິ່ນ ແລະ
ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາສູງສຸດ
ພຣະອົງຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາເພື່ອສະແດງ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາເມື່ອພວກ
ເຮົາໃຫ້ພຣະອົງເປັນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນເຈົ້າ
ຂອງຊີວິດ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນກວ່າ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະຖາປະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງໃນຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ພຣະອົງຈະປະທານທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາ ແລະ ຈະ
ທົດສອບເຮົາ.

ການທົດລອງ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໃນເສັ້ນທາງວິນຍານມີຫຼາຍ
ຢ່າງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານການທົດລອງເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະ ເຮົາຊະນະອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງກ່າວວ່າ: “ໂອ້ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້
ບັນລຸຄວາມປາດຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຫົວໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະອົງ”

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຈາກຄຳເວົ້າຂອງຄູບາ ປາຣະມະຮັນສາ ໂຍຄະນັນດາ

ຜູ້ຄົນຈົມກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການຍອມສະລະບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນ
ຊີວິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວເຂົາເຈົ້າຍອມສະລະສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າ
ຫຼາຍຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ, ແລະບາງຄັ້ງ
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເສຍສະລະຕົນເອງເພື່ອເງິນ, ເຊິ່ງມັນອາດຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍ
.ແລະການສູນເສຍ

ຈົມອບຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້
ກາຍເປັນຄືກັບທຳນອງທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສວຍງາມ

ຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າເຂົ້າຂ້າງໃນຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ອານາຈັກອັນກວ້າງ
ໃຫຍ່ໄພສານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຈົ້າ

ໃນເຮືອແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ເຈົ້າສາມາດລ່ອງເຮືອໄປສູ່ໂລກທີ່ເກີນ
ຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາ ບ່ອນທີ່ນ້ຳພູອັນສູງສົ່ງໄຫຼອອກມາໂດຍບໍ່ຢຸດຢັ້ງຈາກ
.ຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດ
ໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ, ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະອ່ອນແອ ຫຼື ເຂັ້ມແຂງ, ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ມີ
ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຊີສຽງ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ຮັງມີ ຫຼື ທຸກຍາກ, ໂດຍຮູ້ວ່າພຣະອົງ
.ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວາມຮັງມີອາດຈະຖືກເອົາໄປຈາກບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ, ຫຼື ພວກເຂົາອາດຈະຖືກ
ເອົາໄປຈາກມັນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເອົາ
ມັນໄປນຳພວກເຂົາໄດ້. ຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນຢູ່ທີ່ການໃຊ້ຈ່າຍມັນໃນການ
ກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໃນການນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນໃນ
.ທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຕີຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຄົນເຮົາພໍໃຈ

ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົນເອງ, ລືມ ຫຼື
ບໍ່ສົນໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນ, ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວມສະແຫວງຫາ
ຄວາມທຸກຍາກທີ່ມີໜຶ່ງຈະເປັນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມ
ຮັງມີຂອງເຂົາເຈົ້າແທນທີ່ຈະໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທຳທີ່ດີ ບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງ
ເຮືອງມາສູ່ຕົນເອງໃນພາຍຫຼັງຄວາມຕາຍ ແຕ່ເກີດມາທຸກຍາກ, ດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກຂອງຄົນຮັງມີ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ແບ່ງປັນຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄົນອື່ນ ຈະດຶງດູດຄວາມດີ ແລະ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສກໍ່ຕາມ

ເມື່ອທ່ານໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ລືມຄວນໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ, ທ່ານຈະພົບວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ ແລະ ຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງການ

ຫຍັງເລີຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລິມະຊົດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄ້າຊຸ້ໂດຍກົງ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຈິດໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ກິດຈະກຳ
ຂອງພວກເຮົາທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກ
ພຣະອົງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳໂດຍກົງຈາກພຣະອົງ ແລະ ພວກ
ເຮົາຈະຮັບຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນໝົດຮຽວກັບຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ
ພຣະອົງ

ການຝຶກສະມາທິໃຫ້ຫຼັກຖານເຖິງການມີຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄືນແຫ່ງ
ຄວາມຮູ້ສຶກຖືກກຳຈັດອອກຈາກໜອງນ້ຳຂອງຈິດໃຈ, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຈະ
ເກີດຂຶ້ນຈາກຈິດວິນຍານ ຄວາມສຸກນີ້ມີຢູ່ແລ້ວພາຍໃນຈິດວິນຍານ, ແຕ່ມັນຖືກ
ປົກປິດໄວ້

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອເຮັດສຳເລັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະກ້າວໄປສູ່
ຜົນສຳເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸທັງໝົດຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດ,
ແຕ່ມັນກໍພຽງແຕ່ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສົມບູນ - ແລະໂດຍການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະຄືນພົບອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ
ແລະ ແລ່ນຢູ່ໃນສວນ ແລະ ຫຼັງຫຍ້າຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງຈິດວິນຍານ

ເຮືອນ: ຈະຕຸລັດໄຊຊະນະ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງໃຊ້ເວລາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄລ່ຕາມຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນໜຶ່ງແລ້ວ
ອັນໜຶ່ງອີກ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ຄົນເຮົາຄວນດຳລົງ
ຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ເຂົາຫາຊີວິດດ້ວຍຄວາມສະບາຍໃຈ. ເປັນການດີທີ່ຄົນ
ເຮົາຄວນໃຊ້ເວລາຢູ່ຄົນດຽວ, ຄິດເຖິງການກະທຳຂອງຕົນເອງເປັນບາງຄັ້ງຄາວ,
ແລະ ຝຶກຝົນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ເຊິ່ງນຳມາເຊິ່ງການປົນປົງ, ການຟື້ນຟູ
ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃໝ່

ຖ້າມີສິ່ງລົບກວນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ສິ່ງກະຕຸ້ນອື່ນໆໂຈມຕີຄວາມຮູ້ສຶກ,
ເສັ້ນປະສາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈະຖືກ
ເສຍໄປ, ແລະ ຈິດວິນຍານຈະຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ທຸກທໍລະມານ. ນອກຈາກນັ້ນ,
ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນກັງວົນຫຼາຍເກີນໄປກັບການແກ້ໄຂຄົນອື່ນ; ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາ
ຄວນແກ້ໄຂຕົນເອງກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຄົນອື່ນ

ໃຫ້ຮູ້ວ່າບ້ານຄືສະໜາມຮີບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຄົນທີ່ເປັນນາງຟ້າຢູ່ໃນບ້ານກໍ
ຈະເປັນນາງຟ້າຢູ່ທຸກບ່ອນ

ຄວາມອ່ອນຫວານຂອງສຽງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ແນະນຳໂດຍ
ພຶດຕິກຳທີ່ສູງສົ່ງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍກວ່າໃນບ້ານເຮືອນຫຼາຍກວ່າ
ບ່ອນອື່ນ

ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມມືດບໍ່ສາມາດຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ແສງສະຫວ່າງສ່ອງແສງໄດ້, ຄວາມມືດຂອງພະຍາດກໍ່ຕ້ອງຫາຍໄປເຊັ່ນກັນ ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ສ່ອງແສງໃນຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້ ເມື່ອຜູ້ຄົນຮູ້ສຶກປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະປົນປົວ, ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານ ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ມີບັນຫາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສິ້ນຫວັງ, ໂດຍສົມມຸດວ່າພຣະເຈົ້າ ຈະບໍ່ຟັງຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ເຂົາເຈົ້າອະທິຖານແຕ່ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າ ເພື່ອວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າແລ້ວຫຼືບໍ່ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຟັງເພງທີ່ອອກມາຈາກຖານທາງອາກາດ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງຮັບສັນຍານທີ່ມີບັນຫາໄດ້, ຄົນເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສັນ ສະເໜືອນຂອງສຸຂະພາບ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ປັນຍາທີ່ອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍອຸປະກອນທາງຈິດທີ່ເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ ກັງວົນ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສົງໄສ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທຸກປະເພດ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ໃນຍາມທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຍາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນຍາມມືດ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ໃນທຸກ ສະຖານະການ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ຕໍ່ມື້ແຫ່ງ ຄວາມຜາສຸກ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ຊ່ວຍພວກ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປີດຕາແຫ່ງສັດທາ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນແສງ ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງປົນປົວພະຍາດ ແລະ ຄວາມທຸກໂສກ ທັງໝົດ.

ຂ້ອຍເປັນນາຍເຮືອຂອງເຮືອແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ດີ, ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຂອງ ຂ້ອຍ, ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ມີປະໂຫຍດຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຈະ ຄວບຄຸມເຮືອແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ກັບດາວເຄາະແຫ່ງສັນຕິພາບ ທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງຂ້ອຍຢູ່ສະເໝີ ຂ້ອຍຈະໃຊ້ທັກສະການຄິດສ້າງສັນຂອງຂ້ອຍເພື່ອບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນທຸກ ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍຂ້ອຍ ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມຊ່ວຍຕົວເອງ ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະໄຖ່ສວນແຫ່ງຊີວິດດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ ແລະ ຫວ່ານ ມັນດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງປັນຍາ, ສຸຂະພາບ, ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກ ຂ້ອຍຈະ ຫົດນ້ຳເມັດພັນດ້ວຍສັດທາ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າ ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະຜູ້ມີອຳນາດທີ່ຈະປະທານຜົນລະປູກທີ່ຍຸດຕິທຳໃຫ້ຂ້ອຍ ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກຕາມທີ່ຄາດໄວ້, ຂ້ອຍຈະຍັງຄົງ ຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ສຶກຂອບໃຈສຳລັບຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈທີ່ມາຈາກ ການພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ ຂ້ອຍຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍສາມາດພະຍາຍາມຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ ຂ້ອຍຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ, ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂ້ອຍຈະຂອບ

ພຣະຄຸນພຣະອົງເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມເຮັດພຽງແຕ່ການກະທຳທີ່ສູງສົ່ງແລະມີຄ່າຄວນ, .ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂລກກຳລັງເຕັມໄປດ້ວຍພາຍຸທາງທຳມະຊາດ ແລະ ພາຍຸຂອງມະນຸດ, ແລະ ພຣະເຈົ້າເປັນໄລ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນບ່ອນຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພຈາກພາຍຸ, ພະຍຸເຮືອເຄນ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໂລກນີ້. ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ, ກໍບໍ່ມີຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຄວາມໂສກເສົ້າ ຜູ້ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງຢືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະ ພູມໃຈໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ຂອງເຫດການຕ່າງໆ, ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ປົກປ້ອງລາວຈາກອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມລາວເລີຍເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາດຽວ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວຈິງຫາຍໄປຈາກຫົວໃຈຂອງລາວ .ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຈິງເກີດຂຶ້ນ, ເປັນການປົກປ້ອງທີ່ບໍ່ສາມາດບັງຄັບໄດ້

ການບໍ່ຢ້ານກົວໝາຍເຖິງການມີສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ມີສັດທາໃນຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະຕິປັນຍາ, ຄວາມເມດຕາ, .ຄວາມຮັກ ແລະ ການປະກົດຕົວຢູ່ທຸກບ່ອນຂອງພຣະອົງ

ຄວາມຢ້ານກົວເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມືວໝອງ, ແລະເຮັດໃຫ້ຈັງຫວະທຳມະຊາດຂອງຫົວໃຈບົກຜ່ອງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍທາງຈິດໃຈ. ແທນທີ່ຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມກັງວົນ ແລະ ການກັກຂັງທາງຈິດໃຈ, ບຸກຄົນຄວນຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າລາວປອດໄພໃນການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເຫັນທຸກຢ່າງ, ຜູ້ໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງ, ປອດໄພໃນປ້ອມປາການທີ່ແຂງແຮງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອ້ອມຮອບດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ການ .ຄູແລຂອງພຣະອົງ

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນປ່າອາຟຣິກາ, ໃນສະໜາມຮົບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະອົງ ບໍ່ມີວິທີການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່ານີ້ ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍມີສັດທາຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍ່ລະມັດລະວັງ ຫຼື ກະທຳທີ່ບໍ່ສະຫຼາດໃນເວລາທີ່ປະເຊີນກັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຢືນຢັນກັບຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຫົດລອງໄດ້ ຖ້າຄົນເຮົາ .ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ, ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກ

ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕົກລົງມາຄືກັບຫົນມະຖະຫຼົມ, ເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້
ພວກມັນມາທຳລາຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ ຫຼື ປິດບັງວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນ ແລະ
ວິທີການທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ມີເຫດຜົນຂອງເຮົາ, ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາ
ສັດທາຂອງເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຜິດທີ່ມີມາແຕ່ກຳເນີດຂອງເຮົາ,
ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາທາງອອກ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ເຮົາ
ຈະພົບມັນ ໃນທີ່ສຸດ, ສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າລິດອຳນາດ ແລະ ການ
ອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ. ຜູ້
ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ແທນທີ່ຈະ
ພະຍາຍາມເຈາະເຂົ້າໄປໃນຜ້າມ່ານດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ຈະພົບວ່າປະຕູໄດ້ເປີດໄວ້ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ - ປະຕູທີ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອເຄາະປະຕູ

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍສະດຸດລືມ
ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນຳພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່
ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະເຈົ້າເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ
ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ,
ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນຳພາ, ແລະ ເປັນດາວນຳພາສຳລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
.ທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການໄຕ່ຕອງທາງຈິດໃຈ ແລະ ການໄຕ່ຕອງທາງ
ວິນຍານ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ, ພວກເຂົາ
ຈະກາຍເປັນຄືກັບເຄື່ອງບັນທຶກທີ່ຍ່າງໄປມາ, ເວົ້າສຸພາສິດ ແລະ ປະໂຫຍກທີ່ສູງ
ສົງຊ້າໆ, ແລະ ຄົນອື່ນຖືວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ ແລະ ມີຄວາມຮູ້. ແຕ່ຄວາມ
ຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງໂດຍກົງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້
ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງວິນຍານ. ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ຫຼື ຄວາມຮູ້
ທາງດ້ານສະຕິປັນຍາແບບນີ້ເຮັດໃຫ້ "ຕົນເອງ" ຖືກຜູກມັດກັບຈິດໃຈທີ່ມີຄວາມ
ຮູ້ສຶກ, ເຊິ່ງຕົວມັນເອງຖືກຈຳກັດໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍະພາບ. ຄວາມຮູ້

ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົ່ງ, ແລະ ຄວນແນະນຳໃຫ້ບໍ່ເສຍ
ເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ,
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຫຼົງຫາງຢູ່ໃນປ່າທາງປັນຍາທີ່ໜາແໜ້ນ, ບໍ່
.ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

ຂະບວນການນີ້ຈະບໍ່ນຳໄປສູ່ການຮູ້ຄວາມຈິງ ເພາະວ່າຄວາມຈິງຢູ່ເໜືອ
ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ ຫຼາຍຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມວິທີການນີ້
.ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າພຽງແຕ່ເພື່ອຫາເງິນ
ແລະ ຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກດຶງດູດເຂົ້າສູ່ໂລກວັດຖຸ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສັບສົນທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນສະຫຼາດຈິງເວົ້າວ່າບຸກຄົນບໍ່
ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ການສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຢ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນ
ຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້
ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຄວນໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງ
ສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງ
ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າພັດທະນາຄວາມ
ເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ພາຍໃນຕົນເອງ ແລະ ຍືນຢັນຄວາມຈິງທາງວິນຍານທີ່ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າຄຸມທີ່
.ໜາແໜ້ນຂອງວັດຖຸນິຍົມ. ສະພາບນີ້ເອີ້ນວ່າການພິຈາລະນາຈິດວິນຍານ

ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງມາກ່ອນ
ໃນຊີວິດຂອງເຮົາສະເໝີ ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕທາງ
ວິນຍານແມ່ນການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ຈິງໃຈກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຊິ່ງຜ່ານທາງນັ້ນ
ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນການປ່ຽນແປງທີ່ດີເລີດ ແລະ ໃນທາງບວກ ເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມ
.ປະທັບໃຈເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຢາກເບິ່ງງານສະແດງ, ຫຼື ຊື້ເສື້ອຜ້າໃໝ່ ຫຼື ລົດໃໝ່, ມັນບໍ່
ແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮຸ່ນວາຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ?
ກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ວິທີການບັນລຸ ຫຼື ໄດ້ຮັບມັນ? ລາວຈະບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນ
ກວ່າລາວຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງລາວ, ແລະ ລາວຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຢ່າງ
.ບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ

ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄວນຈະມີວເນົາກັບການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ນ້ອຍກວ່າທັງໝົດຈະຖືກປ່ຽນໄປສູ່ຄວາມ
ປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສື່ສານກັບພຣະອົງ

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ

ສຽງຮ້ອງຂອງຈິດວິນຍານຈະສຳຜັດຫົວໃຈຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຄຳຕອບ
.ຈະມາ, ນຳເອົາຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມານຳ

ການເວົ້າຈາດ້ວຍສະຕິປັນຍາຈະພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ ຈົນກວ່າທ່ານຈະມີ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນພຽງແຕ່ການຄິດ
ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍ
ຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ສູງສຸດ

ຜົນສຳເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກຳລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

ຄວາມລັບຂອງການເຕີບໂຕ

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້
ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່ລະລາຍແອ່
ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກກ້າທີ່ສວຍງາມ, ແຂງແຮງ, ແລະ ຄ່ອງແຄ້ວ.
ປັນຍາທີ່ພວກເຮົາຫລໍ່ຫລອມຜ່ານແປວໄຟທີ່ຮ້ອນແຮງຂອງປະສົບການແມ່ນໜ້າ
ອັດສະຈັນແທ້ໆ. ຊີວິດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍລິສຸດ, ປ່ຽນລັກສະນະພື້ນຖານຂອງ
ພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນອົງປະກອບທີ່ມີຄ່າ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດພອຍ, ແຂງແຮງຄືກັບເຫຼັກກ້າ, ແຕ່ມີຄວາມ

ຍຶດຫຍຸ້ນແລະຍຶດຢຸນ, ງໍໄດ້ໂດຍບໍ່ແຕກຫັກພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຂອງຄວາມ
.ທຸກຍາກລຳບາກ

ເມື່ອເຮົາເຫັນໃບໜ້າທີ່ບິດເບືອນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຮອຍແປ້ວຈາກ
ຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຮົາຢາກກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເອງ - ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິ່ງໃດ
ນອກຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈທີ່ຝັງເລິກທີ່ບິດບັ້ງຮູບພາບ
ອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນເຮົາ, ຄືກັນກັບຂີ້ເທົາທີ່ຖິດກະຈົກ. ການກະທຳທີ່
ເຈັບປວດຂອງຄົນອື່ນຄວນປຸກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປັບປຸງພຶດຕິກຳຂອງຕົນເອງ
ແລະ ຄວບຄຸມຕົນເອງໃນຕົວເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຄວາມຢາກທີ່
.ບໍ່ຄວບຄຸມຂອງເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນເປັນທາດຂອງພວກມັນ

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສຳລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນແລະຄວາມ
ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວແລະ
ສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ອ່ອນໄຫວໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການ
ຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນອຸດົມສົມບູນ. ນີ້ແມ່ນຍ້ອນ
ວ່າກະແສນ້ຳນັ້ນເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ໄຫຼຢູ່ສະເໝີແລະເຂົ້າເຖິງ
ຈິດວິນຍານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ສາມາດຖ່າຍທອດກະແສຄວາມສຸກນີ້ໄປສູ່ຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາຄວາມ
.ສະຫງົບ

ທຸກໆມື້, ຄົນເຮົາເບິ່ງໃນກະຈົກເພື່ອເບິ່ງໃບໜ້າຂອງຕົນເອງ ເພາະຢາກ
ປະກົດຕົວໃຫ້ຄົນອື່ນເບິ່ງດີທີ່ສຸດ ແລ້ວມັນສຳຄັນກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຢືນຢູ່
ກັບຕົວເອງທຸກໆມື້ ແລະ ແນມເບິ່ງກະຈົກແຫ່ງການວິເຄາະພາຍໃນ ເພື່ອຄົ້ນພົບ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ຜິ້ນຜົວທີ່ເຫຼືອມເປັນເງົາ! ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈພາຍນອກແມ່ນ
ມາຈາກຕົວຕົນພາຍໃນ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາທຳລາຍກະຈົກແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່
ບໍລິສຸດໄດ້ຄືກັບການບິດເບືອນທາງຈິດໃຈເຊັ່ນ: ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ,
ຄວາມອິດສາ, ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ. ຜູ້ໃດທີ່ພະຍາຍາມປິດປ່ອຍຕົນເອງຈາກ
ສານປະກອບເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານ, ຈະອະນຸຍາດ
.ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມງາມພາຍໃນສ່ອງແສງອອກມາຈາກພາຍໃນ

ຜ່ານການວິເຄາະ, ພວກເຮົາຄົ້ນພົບວ່າບັນຫາຂອງມະນຸດມີສາມຢ່າງຄື: ມີ
ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທີ່ໂຈມຕີຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ, ບັນຫາອື່ນໆທີ່
.ໂຈມຕີຈິດໃຈ, ແລະ ປະເພດທີ່ສາມທີ່ກົດຂວາງເສັ້ນທາງຂອງຈິດວິນຍານ

ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມຕາຍ ແມ່ນຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ຮ່າງກາຍປະເຊີນ. ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພວກມັນບຸກລຸກຈິດໃຈຜ່ານຄວາມໂສກເສົ້າ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມ
ໂກດແຄ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກກົດຂີ່, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ຄວາມກຽດຊັງ,
ຄວາມຫຼົງໄຫຼທາງດ້ານອາລົມ, ຄວາມວຸ້ນວາຍທາງປະສາດທີ່ຮ້ອນແຮງ, ແລະ
ມະເຮັງທາງຈິດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດທາງຈິດເປັນອຳມະພາດ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມ, ພະຍາດທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດແມ່ນພະຍາດຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງສະແດງ
ອອກໃນຄວາມໂງ່ຖ້າ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດທີ່ພະຍາດອື່ນໆທັງໝົດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜ່
.ລາມອອກມາ

ໃນໂລກນີ້ມີຄວາມດີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວ

ເມື່ອມີຄວາມສົງໄສເຂົ້າມາ, ພວກເຮົາຄວນຈື່ຈຳຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາເປັນມະນຸດ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພະລັງ
ພິເສດໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມ
ເຖົ້າແກ່, ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແລະຄວາມໂສກເສົ້າ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດສິ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອດູແລຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍອມ
.ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ຝັງຕົວເອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມໂງ່ຖ້າ

ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄົນທັງໝົດ

ຄວາມດີມີຫຼາຍກວ່າຄວາມຊົ່ວໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເປັນອຳນາດ
ສູງສຸດ ແຕ່ເມື່ອຄວາມຊົ່ວເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີ
.ອຳນາດທີ່ຈະຄວບຄຸມມັນ ຫຼື ຫຼີກໜີຈາກມັນໄດ້

ພາຍຸແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມັກຈະພັດມາ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເອົາຊະນະ
.ຜົນກະທົບຂອງມັນ ແລະ ເອົາຊະນະມັນໄດ້

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຊີວິດເພື່ອຖືກທຳລາຍໂດຍມັນ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີ
.ຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນນິລັນຕອນ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ຄວາມຈິງນີ້

ຖ້າບໍ່ມີອິດສະລະພາບໃນການຄິດ, ຄົນເຮົາກໍບໍ່ສາມາດສະແດງອອກເຖິງ
ຕົນເອງໄດ້ໃນລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດ, ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ, ແລະ ເປັນ
ທຳມະຊາດ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າເຈົ້າມີອິດສະລະພາບໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ. ພະລັງຂອງ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນອິດສະລະພາບສະເໝີ

ຖ້າທ່ານໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະສ້າງກຳຕິໃຫ້ແກ່
ທ່ານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຢາກປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ຢາກພະຍາຍາມ, ດັ່ງນັ້ນ

ເຂົາເຈົ້າຈິງລົມລະລາຍເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະເຊີນ
.ກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໄດ້

ການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຕົນເອງພໍໃຈບໍ່ແມ່ນອິດສະລະພາບ, ເພາະວ່າ
ມະນຸດຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ, ແລະດັ່ງນັ້ນການກະທຳ
ຂອງພວກເຂົາຈິງບໍ່ສາມາດເອີ້ນວ່າອິດສະລະພາບໄດ້ເລີຍ. ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້
ຈິງໝາຍເຖິງການເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ນຳພາໂດຍປັນຍາ. ບຸກຄົນ
ສາມາດຄວບຄຸມຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງຈະ
ຕິດຕາມພວກມັນຢ່າງໜັກໜ່ວງບໍ່ໄດ້, ຖ້າພວກເຂົາກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເພື່ອການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ. ຖ້າທ່ານ
ດຳເນີນການກະທຳຂອງທ່ານດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ກຳລັງຂອງການ
ກະທຳທີ່ຜິດໃນອະດີດຂອງທ່ານຈະອ່ອນແອລົງ ແລະ ນິໄສທີ່ເກີດຈາກການກະທຳ
.ທີ່ດີຂອງທ່ານຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ພວກເຮົາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂາດຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່
ຍຶດໝັ້ນກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເມື່ອບາງສິ່ງບາງຢ່າງເຂົາມາຄອບຄອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະສູນເສຍສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ ເຊັ່ນດຽວກັບ
ທີ່ຄົນຕາເວັນອອກຖືກເປັນທາດຂອງຮີດຄອງປະເພນີບູຮານ, ຄົນຕາເວັນຕົກກໍຖືກ
ເປັນທາດຂອງຮີດຄອງປະເພນີສະໄໝໃໝ່ເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາສ້າງຈຸດໝາຍ
.ປາຍທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຖືກຜູກມັດໂດຍມັນ

ເປັນຫຍັງເດັກຄົນໜຶ່ງຈິ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ໃນຂະນະທີ່ອີກຄົນ
ໜຶ່ງເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ດີ? ແຕ່ລະຄົນໄດ້ໃຊ້ອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ດຳລົງຊີວິດໃນແບບໃດໜຶ່ງໃນອະດີດ (ໃນຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ) ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງນຳ
.ເອົາສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນມາສູ່ຕົນເອງໃນຊີວິດນີ້

ບໍ່ມີອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່
ສະເໝີ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ,
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ເມື່ອເຮົາມີຄວາມສຳພັນ
ກັບພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງ
.ເຮັດ, ໄດ້ທຸກເວລາ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນຂອງພຣະອົງ

ຄຳແນະນຳສຳລັບສານຸສິດ

ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມຄູ Paramhansa ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການ
ພັດທະນາຕົນເອງ, ລາວເວົ້າວ່າ: ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ
.ການຮັກຄົນອື່ນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແລະ ຖ້າເຈົ້າຄາດຫວັງຈາກຄົນອື່ນ ຈົ່ງຈົ່ງຮັກພັກດີ ແລະ ຊິສັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊິສັດຕໍ່ເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນກະທຳການທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ມີເລ່ງຮຸນ,
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ການຫຼອກລວງຊົມເຂົ້າໄປໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເອງ, ແລະ ຢ່າ
.ກະທຳໃນທາງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນອົກເຫັນໃຈເຈົ້າ, ໃຫ້ເລີ່ມສະແດງຄວາມເຫັນ
.ອົກເຫັນໃຈຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຄົນອ້ອມຂ້າງເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນນັບຖືເຈົ້າ ເຈົ້າຕ້ອງສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ທັງຜູ້
ນ້ອຍແລະຜູ້ເຖົ້າ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໄດ້ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກຄົນອື່ນ ເຈົ້າຕ້ອງດຳລົງຊີວິດທີ່
ປອງດອງກັນ

ຖ້າເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາ, ຈົ່ງເປັນຄົນທາງ
ວິນຍານ ແລະ ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກວ່າເຈົ້າເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ ແລະ ເຂົາເຈົ້າສາມາດ
.ເພິ່ງພາອາໄສເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າໄດ້

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນສະແດງອອກ ໜຶ່ງໃນ
ຄຸນລັກສະນະທີ່ດີຄືການສະແດງມັນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າກ່ອນ, ແລະເຈົ້າຈະພົບວ່າ
.ຄົນອື່ນຈະມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ເຈົ້າໃນແບບດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານສາມາດລະບຸຂົງເຂດຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ຕ້ອງການການ
ປັບປຸງໂດຍບໍ່ຫ້ຖອຍໃຈ ຫຼື ພັດທະນາຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕຳ້ອຍ, ແລະ ຖ້າທ່ານ
ເຮັດວຽກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະນີ້ໃສ່ຂອງຕົວເອງ, ເວລາທີ່
ທ່ານໃຊ້ໃນເລື່ອງນີ້ຈະມີຜົນຜະລິດຫຼາຍກວ່າການທີ່ທ່ານເສຍໄປກັບການ
ປາດຖະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນປັບປຸງຕົນເອງ. ຕົວຢ່າງໃນທາງບວກ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ດີ
ຂອງທ່ານມີພະລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະປ່ຽນແປງຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄວາມ
.ປາດຖະໜາ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທັງໝົດ ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະທ້ອນພຣະພອນຂອງພຣະອົງມາສູ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ສຸຂະພາບ, ຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງປັນຍາ, ແລະ ການສະແດງອອກທາງວິນຍານ
ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນລັດສະໝີພາບໃນດວງດາວ, ພະລັງງານໃນ
ອະຕອມ, ຄວາມເມດຕາໃນຫົວໃຈ, ແລະ ຄວາມງາມໃນຄວາມຈິງ. ຊ່ວຍພວກ

ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍລິດອຳນາດອັນສູງສຸດ, ປັນຍາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ
.ຄວາມຈິງໃຈອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນນ້ຳພູແຫ່ງ
ສຸຂະພາບ, ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ ຂໍປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມໂງ່ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ
ມັນ, ຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃຈ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງສະຕິ
ປັນຍາຂອງພຣະອົງກວາດລ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອທັງໝົດອອກຈາກ
.ຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະລຸນາຈົກຜ້າຄຸມທີ່ປິດບັງພຣະພັກຂອງພຣະອົງອອກ
ຈາກພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຫວ່າງສະ
ໄຫວ ຄືກັບດວງອາທິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງເປັນພະລັງທີ່ຕໍ່ອາຍຸໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ ເຊິ່ງເປັນແຮງບັນດານ
ໃຈໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ບຳລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ບຳລຸງ
.ລ້ຽງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງພວກເຮົາເປັນຈິງ

ອາແມນ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງ ຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ພວກ
ເຂົາເຊື່ອວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ມັນແມ່ນການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ, ການໄດ້
ຮັບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ, ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງ
.ມະນຸດ, ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍຍອມຈຳນົນຕໍ່ຜູ້ເອີ້ນສຸດທ້າຍ

ຜູ້ຄົນເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ນັກຂຽນໂປຣແກຣມມີຄວາມມັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາສະເພາະທີ່ບໍ່ເຄີຍບັນລຸຜົນໃນອະດີດ ແລະ ພວກເຂົາ
ພະຍາຍາມ - ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ມີອິດສະລະໜ້ອຍໜຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼືອຢູ່ - ໂດຍ
ການຮຽນແບບຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນ, ຖ້າພວກເຂົາຄົບ
ຫາກັບນັກທຸລະກິດ, ພວກເຂົາຢາກກາຍເປັນຄືກັບພວກເຂົາ, ແລະ ຖ້າພວກເຂົາ
.ຄົບຫາກັບນັກສິລະປິນ, ສິລະປະຈະກາຍເປັນທຸກຢ່າງສຳລັບພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາມີສະຕິປັນຍາໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງໄດ້
ປະທານຄວາມອິດທິພົນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງ
ຄວາມອິດທິພົນນັ້ນ, ແຕ່ການຊອກຫາພຽງແຕ່ອາຫານ, ທີ່ພັກອາໄສ, ເງິນ ແລະ
.ຊັບສິນເທົ່ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າມະນຸດລືມແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ

ພວກເຮົາ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດໃຈຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຊອກຫາການຊີ້ນຳ ແລະ ການອະນຸມັດຈາກພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ
ເຮັດ ແລ້ວພວກເຮົາຈະປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນໃນໂຮງຮຽນແຫ່ງຊີວິດ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກຜູ້ຈັດການສູງສຸດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ການ
ບໍລິການຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຫຍັງ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ.
ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງອັນ
.ສະຫລາດຂອງພຣະອົງ

ຈາກການບັນຍາຍຂອງອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ

ເມື່ອຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຈິດວິນຍານຖືກປິດບັງດ້ວຍຊັ້ນໜາໆຂອງ
ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບທີ່ຫາຍໄປຢ່າງໄວວາ, ແສງສີທອງຂອງຈິດວິນຍານຈະ
ມືດມົວລົງ, ແລະຄວາມສາມາດທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຈິດວິນຍານຈະຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ
ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງສານ. ເມື່ອຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຖືກດຶງດູດໄປສູ່ຄວາມອິດສາ
ແລະຄວາມອິດສາ, ແລະຖືກປົກຄຸມດ້ວຍເມກແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມ
ກັງວົນ, ຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທຸກທໍລະມານ, ທຸກຍາກ, ແລະຜ່າຍແຜ່. ແຕ່ເມື່ອ
ຄົນເຮົາມຸ່ງຄວາມສົນໃຈດຽວກັນໄປສູ່ຄວາມຮັກ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ຄວາມ
.ກົມກຽວ, ຄົນເຮົາກໍຈະປະສົບກັບຄວາມສຸກຢ່າງເລິກເຊິງ

ຈິດວິນຍານຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກເມື່ອມັນປ່ຽນຈາກຄວາມປາຖະໜາທາງ
ຮ່າງກາຍປະສົມກັບຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານໄປສູ່ຄຸນງາມ
.ຄວາມດີທີ່ໂປ່ງໃສຂອງຈິດວິນຍານ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

ຖ້າຈິດວິນຍານຈົມຢູ່ໃນຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຫຍາບຄາຍຢ່າງສົມບູນ, ມັນ
ຈະກາຍເປັນບໍລິສັດໃຈຕໍ່ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ບໍ່ສາມາດ
ປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານໄດ້. ຫຼາຍຄົນອາດຈະໂຕ້ຖຽງວ່າການປະຖິ້ມ
ຄວາມສຸກທາງວັດຖຸແມ່ນເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃນໂລກນີ້ ຫຼື ໃນຂະນະທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ
ບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໝູນວຽນຢູ່ກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຄົນທີ່ໄປບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມໂລກ ແລະ ຖອຍຫລັງໄປສູ່ພູຜາປ່າດົງເພື່ອຊອກ
ຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາຄວນ
ຢູ່ໃນໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກະແສທີ່ມີພະລັງຂອງມັນກວາດພວກເຂົາໄປ, ຢ້ານວ່າ
.ພວກເຂົາຈະຖືກຄືນຟອງແຫ່ງຊີວິດນີ້ຄອບງຳ

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນມີຫັດສະນະທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນ
ເວລາດຽວກັນລາວບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ວັດຖຸນິຍົມມາເຮັດໃຫ້ວິໄສຫັດຂອງລາວບອດ,
ຢ້ານວ່າລາວຈະສູນເສຍການພົວພັນກັບລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງລາວ ແລະບໍ່

ສາມາດຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຸກ ແລະເປັນພະຍານເຖິງແສງ
.ສະຫວ່າງອັນສູງສົງ

ຊີວິດ, ພ້ອມດ້ວຍສາລະສຳຄັນ, ອົງປະກອບ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງມັນ, ເປັນ
ປິດສະໜາທີ່ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະແກ້ໄຂ, ແລະ ດ້ວຍ
ແນວຄິດທີ່ກ້າວໜ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາແກ້ໄຂຄວາມລັບບາງຢ່າງຂອງມັນ
.ໄດ້ທຸກໆມື້

ອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການວິທະຍາສາດທີ່ແນ່ນອນໃນຍຸກນີ້ແມ່ນໜ້າ
ປະທັບໃຈຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະການຄົ້ນພົບທີ່ວິທະຍາສາດນຳມາໃຫ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາມີວິໄສທັດທີ່ຊັດເຈນກວ່າກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຊີວິດສາມາດປັບປຸງໄດ້. ແຕ່
ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະກອນ, ສິ່ງປະດິດ, ແລະຍຸດທະສາດທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ, ພວກ
ເຮົາຍັງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄືກັບຫຸ່ນກະບອກຢູ່ໃນກຳມີຂອງຊະຕາກຳ, ແລະເສັ້ນທາງ
ຂ້າງໜ້າຍັງຍາວໄກກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຫຼຸດພົ້ນຈາກການຄວບຄຸມຂອງ
.ທຳມະຊາດ

ແນ່ນອນ, ການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເມດຕາຂອງທຳມະຊາດບໍ່ແມ່ນ
ອິດສະລະພາບ. ຈິດໃຈທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳ ແລະ ຖືກ
ຜູກມັດດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກໝົດຫວັງເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ເຄາະ
ຮ້າຍຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ພະຍຸເຮືອໄຄ, ຫຼື ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຫຼື ເມື່ອເຫດການຕ່າງໆ
ເກີດຂຶ້ນຈາກພວກເຮົາ - ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ - ຄົນທີ່ພວກເຮົາຮັກ
ໃກ້ຊິດກັບຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບ
ໄຊຊະນະຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ
ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຊີວິດເປັນໄປຕາມທີ່ພວກເຮົາ
ຕ້ອງການ, ແຕ່ສະຖານະການບາງຢ່າງຈະປາກົດຢູ່ໃນເວທີໂລກນີ້ສະເໝີ, ແລະ
ເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ໜ້ອຍ, ເຮັດວຽກຢ່າງ
ເປັນອິດສະຫຼະຈາກຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງທີ່ດີ
.ທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ແມ່ນການເຮັດວຽກ ແລະ ປັບປຸງບາງຢ່າງ

ພວກເຮົາປູກເຂົ້າສາລີ ແລະ ຜະລິດແປ້ງ, ແຕ່ໃຜສ້າງເມັດພັນຊະນິດ
ທຳອິດ? ພວກເຮົາກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຮັດຈາກແປ້ງ, ແຕ່ໃຜໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການ
ຍ່ອຍອາຫານແກ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ? ແລະ ວິທີການປ່ຽນອາຫານໃຫ້ເປັນ
?ສານອາຫານ

ໃນທຸກໆມຸມຂອງຊີວິດ ເບິ່ງຄືວ່າມີອັນສູງສົງສົງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ພວກເຮົາບໍ່
ສາມາດຈັດການເລື່ອງຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີມັນ, ແລະດ້ວຍຄວາມ
ແນ່ນອນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາມີ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫົວໃຈຈະຢຸດເຮັດວຽກເມື່ອໃດ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເຝິງພາອາໄສພະລັງອັນສູງສົງສົງສຸດ ແລະ

ເພິ່ງພາອາໄສຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ເກີດຈາກອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ
.ເຊິ່ງພວກເຮົາຖືກເປັນແບບຢ່າງ

ພວກເຮົາຕ້ອງມີສັດທາທີ່ປາສະຈາກຄວາມທະນົງຕົວ, ແລະເດີນໄປຢ່າງ
ໝັ້ນໃຈໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຊີວິດ

ປາດສະຈາກຄວາມຕຶກໃຈ ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ແລະ ປາດສະຈາກ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການກັກຂັງ

ການຮັບມືກັບອາການແພ້

ການເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນໄຫວແມ່ນສິລະປະທີ່ລະອຽດອ່ອນ, ແລະການ
ຄວບຄຸມຄວາມໄວໃນການຕອບສະໜອງຂອງຄົນເຮົາແມ່ນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບການ
.ພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ສົມດຸນແລະຄົບຖ້ວນ

ຄວາມອ່ອນໄຫວເກີດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ, ຄວາມສັບສົນໃນຄວາມຕໍາ
.ຕ້ອຍ, ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເກີນຈົງ, ແລະ ອັອດທີ່ເວົ້າເກີນຈົງ

ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄິດວ່າຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ຄວາມຄິດ
ນັ້ນຈະຝັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ກະຕຸ້ນເສັ້ນປະສາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກາຍເປັນຄວາມເຄັ່ງຕຶງແລະກະບົດ. ຄວາມໂກດແຄ້ນລຸກລາມຢູ່ໃນ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຍ້ອນອາລົມທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຄົນມີ
ຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນອາການພາຍນອກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ປາກົດຂຶ້ນເຖິງວ່າຈະມີຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງພາຍໃນ
ເຂົາເຈົ້າ. ຄົນອື່ນສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານປະຕິກິລິຍາທັນທີ,
ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນກ້າມຊີ້ນຕາແລະການສະແດງອອກທາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
.ແລະຜ່ານການຕອບສະໜອງທາງວາຈາທີ່ຄົມຊັດ

ການມີອາລົມຫຼາຍເກີນໄປມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຮັດໃຫ້
ສະຖານະການສັບສົນ ແລະ ສ້າງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບ
.ທາງລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບ, ສົ່ງເສີມບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມກົມກຽວທີ່ສົ່ງເສີມ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແທນຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ກຳຈັດຄວັນໄຟແຫ່ງຄວາມຕຶງຄຽດ.
ຜູ້ທີ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນເຈົ້າຂອງຊະຕາກຳຂອງຕົນເອງ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ
.ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຈາກຄົນອ້ອມຂ້າງ

ຄວາມອ່ອນໄຫວຫຼາຍເກີນໄປແມ່ນລັກສະນະທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມີຮ່ວມກັນ,
ແລະເມື່ອອາລົມທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນນິລະເບີດຂຶ້ນ, ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈບອດ
ແລະມົວຕາຂອງປັນຍາ. ຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນ, ຄົນທີ່ອ່ອນໄຫວເກີນໄປເຊື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າກຳລັງຄິດ, ຮູ້ສຶກ, ແລະປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງສົມບູນແບບ, ໃນຂະນະທີ່ຕົວຈິງ
!ແລ້ວພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າອາດຈະຜິດພົດ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຄວນສົ່ງສານຕົນເອງເມື່ອຖືກວິພາກວິຈານ, ແລະ
ຄວາມສົ່ງສານຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມບັນເທົາທຸກໄດ້. ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບ
ຜູ້ຕິດຢາເສບຕິດ, ຍິ່ງເຂົາເຈົ້າໃຊ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ການຕິດຢາເສບຕິດຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ກໍຈະຍິ່ງແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງມັກຈະທົນທຸກທໍລະມານໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ ສ່ວນ
ຫຼາຍແລ້ວ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ສຳເຫດຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື
ລັກສະນະຂອງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່
ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍ
ການຄິດເຖິງການດູຖຸກ ຫຼື ການວິພາກວິຈານທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງງົບງຳ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະ
ແກ້ໄຂສາເຫດຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມອ່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວໂດຍຜ່ານການວິເຄາະ
.ແບບວັດຖຸປະສົງ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງ

ອາການແພ້ທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບປະເພດນີ້ມີຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງ; ມັນເຜົາ
ຜານຫົວໃຈຄືກັບໄຟ ແລະ ທຳລາຍເນື້ອເຍື່ອແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງສະຫຼາດ, ມີເຫດຜົນ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກ
.ແໜ້ນ

ຂ້ອຍເຮັດວຽກໜັກເພື່ອຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ, ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຖອຍຫຼັງໄປສູ່ຄວາມ
ງຽບສະຫງົບເພື່ອຄິດໄຕ່ຕອງ, ຂ້ອຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນຄວາມຄິດ
ຂອງຂ້ອຍ. ເລື່ອງອື່ນໆສາມາດລໍຖ້າໄດ້, ແຕ່ການນັດພົບປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍກັບ
.ພຣະເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຖືກລະເລີຍ ຫຼື ຖືກມອງຂ້າມ

ກ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໆ, ໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວ ແລະ ພິຈາລະນາຢ່າງ
ລະອຽດເຖິງຜົນສະທ້ອນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ການກະທຳທີ່ເກີດຈາກການບັງຄັບບໍ່ແມ່ນການປົດປ່ອຍ,
ເພາະວ່າການກະທຳທີ່ຂັດກັບກົດເກນຂອງຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ
ຈະຈຳກັດບຸກຄົນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍ

ການວິນິດໄສ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນເອງແມ່ນມີຄຸນນະ
.ທຳ ແລະ ນຳມາເຊິ່ງອິດສະລະພາບ

ເມື່ອເຈົ້າຕັດສິນໃຈເຮັດສິ່ງທີ່ດີ, ຫຼື ລະເວັ້ນຈາກການເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ
ເຈົ້າຍຶດໝັ້ນໃນການຕັດສິນໃຈນັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ຈຶ່ງຮູ້ວ່າ
.ສ່ວນແບ່ງອິດສະລະພາບຂອງເຈົ້າມີຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ

ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ອິດສະລະພາບໃນການເລືອກທີ່ໄດ້ຮັບ
ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເພື່ອຄົ້ນຫາພຣະອົງ ແລະ ພົບພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່
ຕ້ອງການບັງຄັບຕົວເອງໃສ່ພວກເຮົາ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ແຕ່ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງ. ຖ້າ
.ປາດສະຈາກຄວາມປາຖະໜານັ້ນ, ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ຫຼື ລົດຊາດ

ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານຂອງເຈົ້ານຳພາຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມສຳເລັດຈະຕິຕາມເຈົ້າໄປທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ

ຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດສຽງຂອງຂ້ອຍ, ມືຂອງຂ້ອຍ, ຕີນຂອງຂ້ອຍ, ຫົວໃຈຂອງ
ຂ້ອຍ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ, ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຄືອາວຸດທາງວິນຍານທີ່ຢຸດຕິສົງຄາມທັງໝົດ

ນອກເໜືອໄປຈາກໂລກນີ້ ຍັງມີໂລກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້
ພົບກັນອີກຄັ້ງ ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າໄດ້ປະຖົມພວກເຮົາໄປຕະຫຼອດການ

ຊີວິດທາງໂລກນີ້ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ຄວາມໂສກເສົ້າຕິດຕາມຄວາມ
ໂສກເສົ້າ ພາບລວງຕາຊ້ອນພາບລວງຕາ ພາບລວງຕາທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ແຫ່ງສະຕິຂອງເຮົາຕ້ອງຫາຍໄປ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາ
.ໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກພາຍໃຕ້ຜ້າຄຸມທີ່ໜາແໜ້ນຂອງວັດຖຸ

ຢ່າພະຍາຍາມຕັ້ງຄວາມຫວັງໄວ້ກັບຊີວິດນີ້ ການຮັບປະກັນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?
.ເຈົ້າປອດໄພພຽງແຕ່ເມື່ອເຈົ້າລືໄພໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

ແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານຄືກັບຄຳບູຮານທີ່ຖືກຝັງໄວ້ໃຕ້ດິນ ເມື່ອດິນຖືກ
ກຳຈັດອອກຈາກຄຳ ແລະ ມັນຖືກລ້າງດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ມັນຈະເຫຼືອມ
ເປັນເງົາໃໝ່ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມແຈ້ງຢ່າງສົມບູນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ດີ, ຄິດເຖິງຄວາມຄິດທີ່ດີ,
ແລະ ພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີນິໄສດີ ຂໍຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ
ໂຕ້ຕອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ
.ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ

ອິດສະລະພາບຈາກຄວາມອ່ອນແອ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອຄືການຢຸດຄິດກ່ຽວກັບມັນ;
ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມອ່ອນແອຈະຄອບງຳສະຕິຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄອບງຳຕົວຕົນພາຍໃນຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົານຳແສງສະຫວ່າງເຂົ້າມາໃນຕົວເຮົາ
.ເອງ, ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍມີຢູ່ຈິງ

ແນວຄວາມຄິດນັ້ນນຳເອົາແຮງບັນດານໃຈທີ່ດີເລີດມາໃຫ້ຂ້ອຍ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳທີ່ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍຄວາມມືດເປັນ
ເວລາຫຼາຍພັນປີ, ຄວາມມືດຈະຫາຍໄປທັນທີ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄວາມ
ອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມຜິດພາດຈະຈາກຫາຍໄປເມື່ອພວກເຮົາຍອມໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນສະຕິຂອງພວກເຮົາ, ແລະຄວາມມືດຂອງ
.ຄວາມໂງ່ຊ້າບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້. ນີ້ແມ່ນປັດຊະຍາທີ່ພວກເຮົາຄວນດຳລົງຊີວິດ

ການຜັດວັນເວລາບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ ວົງລັກຂອງຊີວິດບໍ່ເຄີຍຢຸດ
ໝູນວຽນ, ແລະມື້ເວລາໃນຊີວິດຂອງເຮົາຜ່ານໄປໄວ ທຸກໆນາທີທີ່ພວກເຮົາໃຊ້
ເວລາຄິດຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ກະທຳຢ່າງສະຫຼາດແມ່ນການລົງທຶນທີ່ປະສົບ
.ຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີກຳໄລໃນຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຫຼາຍຄົນໃຊ້ເວລາທັງຊີວິດຄິດກ່ຽວກັບເງິນ, ເພດສຳພັນ, ແລະ ຊື່ສຽງ,
ແລະ ບໍ່ຄ່ອຍຈະສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສະຫງົບສຸກທາງ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຍົກສູງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຖ່ອມຕົວປານໃດກໍຕາມ, ລາວກໍຖືວ່າ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ□□□□□□□□ຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າລາວຮູ້ວິທີໃຊ້ເວລາຢ່າງ
.ສະຫຼາດ ແລະ ນຳພາຄວາມຄິດຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງມາຍັງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ, ລາວບໍ່ຮູ້ສຶກ
ວ່າລາວຕ້ອງການຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າຄວາມສຸກທີ່ລົ້ນເຫຼືອນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນ
ທັງໝົດຂອງລາວເປັນຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາວຮູ້ສຶກເລິກໆວ່າລາວເປັນຄົນທີ່ຮັ່ງມີ
ທີ່ສຸດໃນ□□□□ຄົນລວຍ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມສຸກໃນ
.ຊີວິດນີ້

ຜູ້ທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກທາງວິນຍານຖືກປຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ສະຫວ່າງ, ການ
ກະທຳທີ່ດີ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ, ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງ
ການອອກຈາກຮ່າງກາຍໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍຂອງການຈາກໄປຜ່ານຕາ
ວິນຍານ. ໃນລະຫວ່າງການພັກເຊົາຢູ່ເທິງໂລກຂອງພວກເຂົາ, ໂຍຄະປະຕິບັດ
ການເຫັນອຸໂມງຂອງຕາວິນຍານຢູ່ທີ່ເຂດແດນລະຫວ່າງວັດຖຸແລະວິນຍານ, ແລະ
ໃນເວລາທີ່ອອກຈາກໂລກ, ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງທີ່ສະຫວ່າງສະ
ໄຫວນີ້ ແລະ ຜ່ານຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມ
.ສະຫງົບສຸກ, ແລະ ອິດສະລະພາບອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ

{ແສງໄຟຕໍ່ແສງໄຟ}

ໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍຄືຕາ [ທາງວິນຍານ]

ຖ້າ ຕາຂອງເຈົ້າເປັນຕາດຽວ

ແລ້ວຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ

{ແລະຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຄວາມມືດບໍ່ຮູ້ມັນ}

ຄວາມບໍ່ຫວັງດີແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຄົນອື່ນ, ເຂົ້າໃກ້
ເຂົາເຈົ້າ, ສືບສານກັບເຂົາເຈົ້າ, ພະຍາຍາມປອບໃຈເຂົາເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈໃນຄວາມ
ໂຊກຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຕ້ອງການ, ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນຈາກເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດໃຈບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມການຄິດໄລ່ ແລະ
ຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈຳກັດ, ແຕ່ໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທີ່ດີຂອງຕົນ
ແລະ ດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ
ສຳລັບຄວາມສຳເລັດທີ່ລາວບັນລຸໄດ້. ຖ້າລາວລົ້ມເຫຼວຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ, ລາວ
ຈະບໍ່ຮູ້ສຶກຫ້າຖອຍ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມ
ສອງເທົ່າ ແລະ ເຮັດຊ້ຳອີກ, ຄົ້ນຫາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຊ່ອງທາງໃໝ່ໆ, ນຳພາ
ໂດຍແສງສະຫວ່າງຂອງເຫດຜົນ, ແລະ ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
.ຈົນກວ່າລາວຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງອັນສູງສົງຂອງລາວ

ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີ
ຄວາມສຸກດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຖ້າເຂົາສູນເສຍບາງສິ່ງ
ບາງຢ່າງເພື່ອຜູ້ທີ່ເຂົາພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອ ເຂົາຈະບໍ່ຖືວ່າມັນເປັນການສູນເສຍ

ເພາະວ່າໃນທາງກັບກັນ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກ
ພຣະເຈົ້າ. ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຮັກ, ເຮັດວຽກ, ໃຫ້, ແລະ ຫວ່ານເມັດພັນແຫ່ງ
.ຄວາມດີງາມ ແລະ ສັນຕິພາບໃນຂົງເຂດຂອງມະນຸດຊາດ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກ້າວຂ້າມໂລກສ່ວນຕົວຂອງຕົນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ຮູ້ສຶກຂອງຕົນ ຈະຂະຫຍາຍສະຕິຮູ້ສຶກຕົວ, ເພີ່ມຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ແລະ
ຮູ້ສຶກວ່າໂລກແມ່ນບ້ານຂອງລາວ ແລະ ມະນຸດຊາດແມ່ນຄອບຄົວຂອງລາວ.
ລາວຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງຂອງການມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອປະຕິຮູບຕົນເອງ
ກ່ອນທີ່ຈະພະຍາຍາມປະຕິຮູບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິຮູບຕົນເອງ
ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ປະຕິຮູບຕົນເອງຜ່ານຕົວຢ່າງຂອງຊີວິດຂອງລາວ. ການກະທຳມີ
ຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ ແລະ ມີຜົນກະທົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງ
.ຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ

ຈຸດຢຸດໄລຍະສັ້ນໆ

:ຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມຂອງຄວາມຈິງໃຈ

ບາງຄົນພະຍາຍາມຫຼົບໜີບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍການຍົມ, ແຕ່ການ
ຫຼົບໜີແບບນີ້ຕ້ອງການສະຕິສຳນຶກທີ່ບໍລິສຸດ, ປາສະຈາກຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄິດ
ແລະ ການຫຼອກລວງ ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນຢ່າງ
ຊື່ສັດ, ແລະ ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສູງສົງ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ, ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າຈະ
ແຈ້ງແຈ້ງ, ແລະ ມີແສງສະຫວ່າງທີ່ເປັນເອກະລັກອອກມາຈາກເຂົາເຈົ້າ - ຄວາມ
.ສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດຜິດພາດໄດ້ຂອງຄວາມຈິງໃຈ

:ຄວາມຊື່ສັດ

ບາງຄົນເວົ້າຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງໃນນາມຂອງຄວາມຊື່ສັດ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ເວົ້າກັບທຸກຄົນກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້. ເມື່ອເຈົ້າໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະການຊີ
ນຳ, ບາງຄົນເຂົ້າໃຈຜິດຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າແລະບໍ່ໄດ້ຜັນຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ; ມີ
ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເສຍໄປແລະເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການ
ຍົກຍ້ອງ. ຄວາມງຽບໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວແມ່ນຄຳ, ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າ
.ຈະງຽບກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດ

:ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງ

ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນແທ້ໆ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ວ່າ
ມັນຍາກປານໃດທີ່ຈະຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ເຈົ້າເຄີຍຄິດທີ່ຈະຢູ່
ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຕົວເອງບໍ່? ມັນຍາກຫຼາຍ, ແຕ່ກໍເປັນໄປໄດ້ ຖ້າເຈົ້າ

ວິເຄາະຕົວເອງ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັບຕົວເອງຢູ່ສະເໝີ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຮັກຕົວ
ເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັກຄົນອື່ນ ແລະ ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມັກຄີກັບຕົວເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່
?ຮ່ວມກັນຢ່າງກົມກຽວກັບຄົນອື່ນໄດ້ແນວໃດ

ຄວາມສາມັກຄີໃນຕົວເອງແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ການສາມັກຄີກັບໂລກ
ດັງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຮັກຕົວເອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າ
ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກນັ້ນ. ຄົນເຮົາຕ້ອງຮັກຕົວເອງເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ
ພວກເຮົາ ແລະ ມອບທ່າແຮງອັນສູງສົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ. ການຮັກຕົວຕົນພາຍໃນນີ້,
ສາລະສຳຄັນນີ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນລັກສະນະທີ່ດີງາມ, ດົນໃຈໃຫ້ມີການປະພຶດອັນ
ສູງສົ່ງ ແລະ ຊຳລະລ້າງຈິດໃຈຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ ແລະ ຫົວໃຈຈາກຄວາມ
.ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈ

:ການປັບເຂັ້ມທິດວັນນະຄະດີ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ບໍ່ສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນໃນ
ການກະທຳຜິດ, ຫຼື ຫຼີກລ່ຽງຜົນສະທ້ອນຂອງພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດໄດ້, ເຖິງ
ແມ່ນວ່າຈະເດີນທາງໄປດາວເຄາະອື່ນກໍຕາມ. ຜົນຂອງການກະທຳຂອງຄົນເຮົາ
ມາພ້ອມກັບຄົນເຮົາ, ແລະ ຄົນເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ປັບ
.ເຂັ້ມທິດສິນທຳຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂັ້ມຂອງມັນຊື່ໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງສະເໝີ

ບາງຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແຕ່ກໍຍັງຢູ່ໃນຄວາມ
ກົມກຽວກັບຕົນເອງໄດ້ດີ ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນມີໂອກາດທຸກຢ່າງ ແລະ ທຸກຢ່າງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແຕ່ກໍຍັງຂັດແຍ້ງກັບຕົນເອງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ດັງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່
ຄວນລໍຖ້າໃຫ້ສະຖານະການປ່ຽນແປງ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຊື່ອວ່າເຈົ້າສະບາຍດີບໍ່ວ່າ
.ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຈົ້າອາດຈະແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາດຖະໜາ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆ ລາວລໍຖ້າໃຫ້ສິ່ງຕ່າງໆ
ປ່ຽນແປງ ແລະ ການລໍຖ້າຂອງລາວຈະຍາວນານ

ມີຄົນເວົ້າວ່າຊາຍຄົນໜຶ່ງສາມາດເວົ້າໄດ້ສິບແປດພາສາຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ, ແຕ່
ລາວທຸກຍາກຫຼາຍຈົນບໍ່ມີເງິນຊື້ໂຄມໄຟອ່ານໜັງສື. ດັງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄປແຈໜຶ່ງ
ແລະ ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ໄຟຖະໜົນເພື່ອອ່ານໜັງສື. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈສ້າງວິທີການ,
ສ້າງໂອກາດ, ຕໍ່ຄວາມຫວັງ, ສຳເລັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມ
.ປາດຖະໜາແລະຄວາມຝັນ

ການສື່ສານຕົວຈິງກັບຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຜ່ານການຕິດຕໍ່
ສ່ວນຕົວກັບພວກເຂົາ, ການອ່ານບົດຂຽນຂອງພວກເຂົາຢ່າງຄິດໄຄ່ຕອງ, ຫຼື ການ

ໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິງ ແລະ ເປັນມິດກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ຈຸດສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້ຄື
.ມັນສອດຄ່ອງກັບສະຕິຂອງພວກເຂົາ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອພວກເຮົາປັບສະຕິຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈິດວິນຍານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມກົມກຽວນີ້ຈະຄ່ອຍໆປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
ໃນວິທີທີ່ມະຫັດສະຈັນທີ່ສຸດ ຄວາມກົມກຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນທາດຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແຕ່
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງມັນແລະເສີມສ້າງພະລັງຂອງມັນ ນີ້ແມ່ນຄວາມ
ແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຄົນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍອະຕອມແລະ
ໝົກໝູ່ນັກບໍລິຫານທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບ, ແລະການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບຜູ້
ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດຊາດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ແລະປຸກຄວາມຮັກອັນສູງ
ສົງໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບເຂົາເຈົ້າ ການສະກົດຈິດຂອງ
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພອນເຫຼົ່ານີ້ນຳພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການຕິດຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບການ
.ສະກົດຈິດອັນສູງສົງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມຕອບສະໜອງ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃຫ້ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ແລະ ແບ່ງປັນສິ່ງດີໆໃນຊີວິດທີ່ເຂົາມາຫາພວກເຮົາໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່
ໂຊກຮ້າຍ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າ ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄອບຄົວ
.ໂລກ ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄອບຄົວໃຫຍ່ນີ້

ຊີວິດຈະເປັນແນວໃດຖ້າບໍ່ມີຊ່າງໄມ້, ນັກປະດິດ, ຊາວກະສິກອນ, ແລະ
ຄົນອື່ນໆ? ໂດຍຜ່ານການໃຫ້ ແລະ ການຮັບ, ແລະ ການແລກປ່ຽນການ
ບໍລິການ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຄິດ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ມັນ
ເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົວເອງໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄົນ
ອື່ນ ເມື່ອພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຸກຂອງຕົວເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄິດເຖິງ
ຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນນຳດ້ວຍ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາມີ
ເພື່ອຄວາມຜາສຸກຂອງຄອບຄົວທົ່ວໂລກ, ເພາະວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແທນທີ່ຈະ,
ພວກເຮົາຄວນເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້
.ເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບັນເທົາພາລະຂອງເຂົາເຈົ້າ

ມີຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄວາມສຳເລັດ ແລະ ລະຫວ່າງຄວາມພໍໃຈຂອງ
ຈິດວິນຍານ, ພາຍໃນສະພາບການຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບຸກຄົນອາໄສຢູ່

ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການປະພຶດທີ່ສອດຄ່ອງກັບ
ຫຼັກການຂອງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນລວມທັງຄວາມສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີພາບ
ຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມພໍໃຈສ່ວນຕົວ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ນຳໃຊ້

ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ຈິດໃຈ, ສິນທຳ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າຄຳນິຍາມຂອງຄວາມສຳເລັດນີ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮອບດ້ານ

ຜູ້ຄົນຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດໃນຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມ
ເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ບາງຄົນຄາວ, ບາງຄົນກໍປຽບທຽບມັນກັບການ
ລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ!" ນີ້
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມສຳເລັດທັງໝົດທີ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ; ຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ

ຄຸນສົມບັດອີກອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມສຳເລັດແມ່ນການນຳເອົາຄວາມກົມກຽວ
ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນທາງບວກມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງແບ່ງປັນຂໍ້ໄດ້
.ປຽບເຫຼົ່ານັ້ນກັບຄົນອື່ນນຳ

ການບັນລຸຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານການເງິນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພຽງແຕ່ການ
ເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບເທົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງໝາຍເຖິງການມີ
ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິນທຳທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນສ້າງຊີວິດທີ່ດີກວ່າໃຫ້ກັບຕົນເອງ.
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມສະຫຼາດສາມາດຫາເງິນໄດ້, ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກ
ຢູ່ໃນຫົວໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດໃຊ້ເງິນນັ້ນຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວໄດ້; ແທນທີ່ຈະ,
.ພວກເຂົາຈະແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ

ເງິນກາຍເປັນຄຳສາບແຊ່ງໃນມືຂອງຄົນຂີຖື ແລະ ຂີຖື, ແຕ່ມັນເປັນພອນ
.ແລະ ຂອງຂວັນສຳລັບຜູ້ທີ່ມີມືທີ່ເອື້ອເຟື້ອເຜື້ອແຜ່ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ເມດຕາ

ຈິດວິນຍານທີ່ດີດຶງດູດຈິດວິນຍານທີ່ດີ ແລະ ຖືກດຶງດູດເຂົ້າຫາພວກເຂົາ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຄືກັບຮັກຕົວເອງ ແລະ ຈື່ໄວ້ວ່າ
ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້ ໃນຊີວິດນີ້ເປັນໄລຍະເວລາສັ້ນໆ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະອອກ
ໄປສູ່ໂລກອື່ນທີ່ລະດັບຂອງມັນຂຶ້ນກັບລະດັບຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ
.ຄຸນນະພາບຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາໃນລະຫວ່າງການຢູ່ອາໄສໃນໂລກນີ້

ຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນໃຜ? ສຳລັບຄົນທີ່ມີປັນຍາ, ທຸກຄົນ
ແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງ, ແລະແຕ່ລະຄົນແມ່ນ "ເພື່ອນບ້ານ". ແນ່ນອນ, ຄົນທີ່ມີປັນຍາມີ
ຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະ ແລະເຂົາໃຈວ່າເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະ
ສ່ອງແສງໃສ່ຖ່ານຫີນ ແລະເພັດ, ແຕ່ເພັດ, ບໍ່ຄືກັບຖ່ານຫີນ, ມີຄວາມສາມາດ
ພິເສດໃນການຮັບ ແລະສະທ້ອນແສງຢ່າງສະຫຼາດ. ຄົນເຮົາຄວນຊອກຫາເພື່ອນ
ຮ່ວມທາງຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄິດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍລິສຸດຄືກັບເພັດ ແລະຄວນ
ອຸທິດເວລາໃນການຊອກຫາເພື່ອນທີ່ຈິງໃຈ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດທີ່ສະອາດ ແລະຊື່ສັດ

ຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ມີລັກສະນະຄວາມສະອາດ ແລະ ຊື່ສັດ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ດຳລົງ
ຊີວິດຕາມສະຕິປັນຍາທີ່ບໍ່ມີການແຍກແຍະຈະດຶງດູດເພື່ອນທີ່ມີນິໄສດຽວກັນ

ຖ້າທ່ານໃຫ້ຄຸນຄ່າກັບອຸດົມການສູງສົ່ງ ແລະ ຫຼັກການທີ່ສູງສົ່ງ, ຄວນຫຼີກ
ລ່ຽງການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນອຸດົມການ ແລະ ຫຼັກການເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຜູ້ທີ່
ສັບສົນຄວາມຄິດ ແລະ ລົບກວນອາລົມ, ເພື່ອວ່າຄວາມສັນສະເທີອນຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼຸດລະດັບຄວາມສັນສະເທີອນຂອງທ່ານ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຢ່າ
.ກົດກັນໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງທ່ານ

ນອກຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຄວນໃຫ້ຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຄວນ
ສ້າງສັນຕິພາບອີກດ້ວຍ, ເພື່ອວ່າບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ, ເຂົາເຈົ້າຈະສ້າງຄວາມ
ກົມກຽວ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ເຮັດໃຫ້ຄົນອ້ອມຂ້າງສົດຊື່ນດ້ວຍການມີ
ໜ້າທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບໍ່ມີໃຜຢາກເຂົ້າໄກ້ໂຕສະກັງທີ່ມີກິນເໝັນ - ຂໍໂທດທີ່
ສະແດງອອກມາ - ທຸກຄົນຫຼີກລ່ຽງມັນ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນທີ່ກັງວົນ, ຮູ້ສຶກ
ບໍ່ກະຕືລືລົ້ນ, ແລະ ມັກໂຕ້ຖຽງຈະລົບກວນ ແລະ ກົດກັນຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຢາກ
ເປັນຄືກັບດອກກຸຫລາບທີ່ເບີກບານທີ່ມີກິນຫອມຫວານທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈມີຄວາມ
ສຸກ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມກະຈາຍກິນຫອມຂອງສັນຕິພາບ ແລະ ລົມແຫ່ງ
ຄວາມດີງາມໄປທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄປ ແລະ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃສ
.ກໍຕາມ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທຳມກາງກ້ອນເມກ ຫຼື ຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນອະວະກາດ ມັນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມມືດທີ່ພວກເຮົາເຫັນເມື່ອ
ພວກເຮົາຫຼັບຕາ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົານັ່ງສະມາທິ ແລະ ອະທິຖານ, ຕາຂອງ
ວິນຍານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກຈະເປີດພາຍໃນພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກຈຸລັງຂອງ
ຮ່າງກາຍ, ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຜ້າມ່ານໄດ້ຖືກຍົກອອກ ແລະ ປະຕູລັບໄດ້ຖືກ
.ເປີດອອກສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສຸກທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ສະເໝີ, ເປັນຄວາມສຸກທີ່ອ້ອມຮອບທຸກ
ຢ່າງ ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໝົດດຽວກັນກັບຄວາມສຸກນັ້ນທີ່ຢູ່ພາຍໃນ
ພວກເຮົາ ແລະ ອ້ອມຮອບຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດ

ນອກເໜືອໄປຈາກຂອບເຂດການສັນສະເທີອນຂອງສານທີ່ໜ້າແໜ້ນແລ້ວ
ແມ່ນສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ, ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ ໃນ
ລັດສະໝີພາບ, ຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດທັງໝົດ
ຂອງມັນ. ນີ້ແມ່ນອານາຈັກສະຫວັນ, ຄວາມສຸກທີ່ມີສະຕິນິລັນດອນ, ບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດ, ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ເມື່ອການຮັບຮູ້ຂອງຈິດວິນຍານຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະມັນຮູ້ສຶກວ່າມັນມີຢູ່ທົ່ວ
.ທຸກແຫ່ງ, ມັນຈະລວມເຂົ້າກັບວິນຍານອັນສູງສົງ

ລັດສະໝີພາບຈົງມາສູ່ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ປະທັບຢູ່ເທິງຂອບຝ້າ, ບ່ອນທີ່
ສະຫວັນພົບກັບມະຫາສະໝຸດ ແລະ ລັດສະໝີພາບຈົງມາສູ່ຜູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ສູງສຸດ, ປະທັບຢູ່ເທິງຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນຕົວເຮົາ; ໂດຍການສຸມໃສ່ສິ່ງບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດພາຍໃນ, ເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງມັນ

ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຶກສາປຶ້ມ ຫຼື ຈາກຜູ້ຄົນແມ່ນຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດ,
ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ພະລັງແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມ
ງົດງາມຂອງຄວາມແນ່ນອນ, ຄວາມສະຫງົບຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
.ຂອງຈິດວິນຍານ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະສົມປະສານການນັ່ງສະມາທິກັບຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈິງໃຈ
ແລະ ຂໍໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊຳລະລ້າງທຸກໆມື້ດ້ວຍຄວາມຮັກ
.ອັນບໍລິສຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ພຣະອົງ

ການຫລຸດຜົນຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງກຳມະ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຮ່າງກາຍ, ສະຕິ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ມີຜົນ
ກະທົບສະເພາະຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ. ການກະທຳໃນອະດີດບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜົນ
ມາຈາກຫຼາຍມື້, ຫຼາຍເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍປີກ່ອນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມທັງການກະທຳ
.ຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາອີກດ້ວຍ

ເຈົ້າຕາຍໄປແລ້ວ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດໃຫ້ເຈົ້າ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕາຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະປະທານຊີວິດໃຫ້ເຈົ້າອີກ
ຄັ້ງ; ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງກັບຄືນຫາພຣະອົງ

ຜົນດີ ແລະ ຜົນຮ້າຍຂອງການກະທຳຂອງຄົນເຮົາ ໃນຊີວິດປະຈຸບັນຂອງ
ລາວ, ຮ່ອງຮອຍເຫຼົ່ານີ້ຍັງຄົງເກັບໄວ້ໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ ຫຼື ຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ແລະ
ຜົນກະທົບທີ່ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງມີ (ຫຼື ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວມີ) ຈາກການເກີດກ່ອນ
ໜ້ານີ້ ແມ່ນນອນຫຼັບຢູ່ຄືກັບເມັດພືດໃນຈິດໃຕ້ສຳນຶກ, ລໍຖ້າສະຖານະການທີ່
ເໝາະສົມ ເພື່ອແຕກງອກ ແລະ ເຄີບໃຫຍ່ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງກຳມະ. ກົດ
ຂອງກຳມະ, ເຊິ່ງດຸ່ນດ່ຽງສົ່ງຕ່າງໆ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳ ແລະ ປະຕິກິລິຍາ,
.ສາເຫດ ແລະ ຜົນ, ການຫວ່ານ ແລະ ການເກັບກ່ຽວ

ທຸກໆຄົນກໍານົດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຕົນເອງຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ການ

ກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ພະລັງງານທີ່ເຂົາເຈົ້າປ່ອຍອອກມາ, ບໍ່ວ່າຈະຢ່າງ
ສະຫຼາດ ຫຼື ໂງ່ຳ, ກໍຈະກັບຄືນສູ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້,
ເຊັ່ນດຽວກັບວົງມົນທີ່ສຳເລັດຕົວມັນເອງດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນທີ່ສົມບູນແບບ [ຄຳ
ຖາມແມ່ນ] ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ເຕັມໃຈຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນສະທ້ອນທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ຂອງການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າການກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ?
ຄຳຕອບແມ່ນບໍ່ ພຣະເຈົ້າແມ່ນກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຮັກ, ແລະ ຜູ້ສະແຫວງຫາ
ທີ່ຫັນມາຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ສັດທາທີ່ສົມບູນ,
ສອດຄ່ອງກັບການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າກັບກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ແລະ ສະແຫວງ
ຫາຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບພອນອັນສູງສົງ
.ທີ່ຊ່ວຍແບ່ງເບົາພາລະໝັກ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນໂລກນີ້ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພາບລວງຕາ, ແລະ
ພຣະອົງຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ການທົດລອງ ແລະ
ຄວາມຍາກລຳບາກທີ່ພວກເຮົາອົດທົນ ມະນຸດເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດພາຍໃນຂອງ
ຄວາມບໍ່ຮູ້ທາງວິນຍານເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງຈົມຢູ່ໃນບາບ
ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໝີຈາກຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງມັນ ມັນດີກວ່າສຳລັບພວກເຂົາ
ທີ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຕົນເອງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄວາມເມດຕາ
ຈາກຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົງ, ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຈາກ
.ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກ, ເມດຕາ, ແລະ ໃຫ້ອະໄພ

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນທີ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ກຳມະໃດສາມາດ
ຜູກມັດເຮົາໄດ້? ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອວ່າຄວາມເຈັບປວດ ແລະ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກກຳມະຂອງເຈົ້າ ໃນຖານະທີ່ເປັນ
ວິນຍານໃນແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ມີກຳມະ ແທນທີ່ຈະ, ເຈົ້າຕ້ອງຮັບຮູ້ຄວາມ
ຈິງນິໂດຍການຍືນຍັນກັບຕົວເອງວ່າເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແກ່ນແທ້ຂອງຊີວິດ,
ແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ກຳລັງຂອງຈັກກະວານ ຖ້າເຈົ້າຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນີ້, ເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້
.ໂອກາດເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງ

ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈກັບວິທີທີ່ຊີວິດຂອງທ່ານເປັນຢູ່, ໃຫ້ປ່ຽນແນວຄິດ
ຂອງທ່ານ ແລະ ເພີ່ມພະລັງໃນແງ່ບວກໃຫ້ກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານ
.ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂສກເສົ້າກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພາດໄປ, ຫຼື
ຖືວ່າສະຖານະການທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດທີ່
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດນີ້ ຫຼື ໃນອະດີດທີ່ຫ່າງໄກ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຮູບແບບຂອງ

ການລະເລີຍທາງວິນຍານ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດ ແລະ ຖອນຮາກຫຍ້າອອກຈາກ
ສວນແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນດອກໄມ້ທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ມີສີສັນສົດໃສ
ທີ່ສຸດຈະເບິ່ງບານ ແລະ ອອກໝາກທີ່ແຊບຊ້ອຍ ແລະ ໜ້າປາຖະໜາທີ່ສຸດ. ໂດຍ
.ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ສູງສຸດ

ການຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ໃຊ້ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາເພື່ອປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຮົາ ແລະ ລໍຖ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ້ໄຂ
ສະຖານະການຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມໃດໆຈາກເຮົາ, ເພາະວ່າ
.ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ

ຈຸດສຳຄັນແມ່ນພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອນຳພາຄວາມ
ຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ອວຍພອນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມພະຍາຍາມທີ່
ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາເອົາຊະນະອຸປະສັກຂອງຄວາມບໍ່ເຕັມໃຈທີ່
ຈະຍອມຈຳນົນ, ພວກເຮົາຈະພົບການປົກປ້ອງໃນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີໃຜໃນໂລກນີ້
ສາມາດມອບໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້, ແລະ ພວກເຮົາຍັງພົບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ບໍ່ມີການ
.ທົດສອບໃດສາມາດເອົາຊະນະໄດ້

ທຸກໆຄົນສາມາດສ້າງສາຍພົວພັນພິເສດກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຮູ້ວິທີ
ເປີດໃຈຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ປາຖະໜາຫາການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ
.ຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນມາໃຫ້

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍ
ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າ
ຕອບສະໜອງໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ. ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປຸກຝັງຄວາມ
.ຮູ້ສຶກທີ່ເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ, ເພາະວ່າການຕອບສະໜອງຈະບໍ່ມາຢ່າງກະທັນຫັນ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ສະພາບ
ສະຖິຕິຂອງພວກເຮົາຈະກັງວົນ ແລະ ສັບສົນ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດ
ຈັດການກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະ
.ເໝາະສົມ

ແລະມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະພັດທະນາຄວາມປາຖະໜານັ້ນ? ທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາ
ປະເຊີນກັບຄວາມໂຊກຮ້າຍ ຫຼື ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແລະທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກ
ໜັກໃຈໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍຄວາມ
ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ, ໂດຍຮູ້ວ່າຜູ້ໃດທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາວຮັກສາມັນໄວ້
ໃນໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງລາວ, ສະຖານະການຂອງລາວຈະດີຂຶ້ນ. ສະຖານະການ
.ຂອງລາວກໍາລັງປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ

ເມື່ອເຮົາກະທຸ້ນ ແລະ ປັນອິເທີ ດ້ວຍຄໍາອະທິຖານທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ການ
ຮ້ອນວອນຢ່າງຈິງໃຈຂອງເຮົາ ພວກເຮົາຈະສະກັດເອົາສາລະສໍາຄັນຂອງການ
ຕອບສະໜອງອັນສູງສົ່ງ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍອາຫານ, ການປິ່ນປົວ, ແລະ ຄວາມ
.ສຸກ

ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຢາກໄດ້ອາຫານທາງວິນຍານ, ຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມລົມ
ເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ບົດຮຽນສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນໄດ້, ແລະ
ຄົນເຮົາສາມາດລອງອີກຄັ້ງ, ເຮັດຊ້າຄວາມພະຍາຍາມຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຄວາມ
ສໍາເລັດຈະໄດ້ຮັບການຮັບປະກັນ, ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ, ສໍາລັບ
ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຫ້າຖອຍໃຈຈາກຄວາມລົມເຫຼວ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ອ່ອນແອລົງຍ້ອນ
ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອດ້ວຍສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນ. ວ່າພຣະເຈົ້າ
ສະໜັບສະໜູນຜູ້ທີ່ອິດທິນ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ພຣະອົງປະທານ
ຄວາມຫວັງ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃຫ້ພວກເຂົາ, ຈົນກວ່າ
.ພວກເຂົາຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ ແລະ ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ

ຄວາມຄິດແມ່ນແຮງຄືກັບໄຟຟ້າ, ແລະສະພາບທາງຈິດໃຈ ມັນກັບຄືນສູ່
.ຄວາມຄິດ ແລະ ວິທີຄິດ

ໄຟຟ້າມີທັງປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ; ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໃຊ້ມັນຢ່າງ
ສະຫຼາດຈະໃຊ້ມັນເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້
ລາວເສຍຊີວິດດ້ວຍໄຟຟ້າ. ແລະຄວາມຄິດກໍເຊັ່ນກັນ. ຖ້າມັນຖືກນໍາພາໄປໃນ
ເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ເຈົ້າຂອງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະນໍາ
.ຄວາມເດືອດຮ້ອນມາສູ່ລາວ

ຄວາມຄິດກໍຄືກັບມ້າປ່າ, ແຕ່ການຝຶກມັນໃຫ້ຄວບຄຸມບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປ
ບໍ່ໄດ້, ແລະ ການຄິດໃນແງ່ບວກແມ່ນວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະຄວບຄຸມຄວາມຄິດ

ການຄິດທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນສະໜິດ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ເຈັບປ່ວຍແມ່ນສັດຕູທີ່ຄົງທີ່

ການຄິດທີ່ດີດຶງດູດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ໃນຂະນະທີ່
ການຄິດທີ່ບໍ່ດີຢຶດລູກສອນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ກະແທກໃສ່ເຈົ້າຂອງສອງເທົ່າ ດັ່ງນັ້ນຈິງມີ
ຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ "ຜົນຕອບແທນແມ່ນຄືກັນກັບການກະທໍາ" ຕາບໃດທີ່ຄົນເຮົາສົ່ງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີອອກມາ, ຄວາມຄິດຂອງລາວຈະກາຍເປັນໄຟສາຍ, ສ່ອງແສງ
ຫ້ອງຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ ຂັບໄລ່ຄວາມມືດອອກໄປ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຮູ້ສຶກ
ສະບາຍໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຕາຂອງລາວຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຮອຍຍິມແຫ່ງ
ຄວາມພໍໃຈ! ຂໍໃຫ້ຮອຍຍິມຍືນຍາວຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັນຕິພາບຈິງມີ
.ແກ່ເຈົ້າ

ຊີວິດຄືກັບໂຮງສີທີ່ບິດເມັດພັນແຫ່ງການທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີ
ຜົນ, ເພື່ອເຮັດເຂົ້າຈີແຫ່ງຊີວິດ ມັນຄືກັບເສັ້ນທາງທີ່ຄົດ□□□□□□, ມີດອກໄມ້ທີ່
ອຸດົມສົມບູນຢູ່ສອງຂ້າງ, ຜີເສື້ອທີ່ສິດໃສ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໝາກໄມ້ທີ່ແຊບຊ້ອຍຢູ່
ເທິງກົງງ່າຂອງມັນ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄ່ອຍຢຸດ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເພີດເພີນກັບທິວທັດ
ຂອງມັນ ແລະ ລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງມັນ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາມັກຈະ
ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ເພື່ອໄປເຖິງພື້ນທີ່ກວ້າງກວ່າ, ພວກເຮົາຄິດວ່າມີທິວທັດ
ທີ່ໜ້າພໍໃຈຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຄ່ອຍໆຍ້າຍອອກໄປ,
ໃນເສັ້ນທາງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍດອກໄມ້ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ, ພວກເຮົາພົບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີດ
ກວ່າສິດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນດອກໄມ້ກໍຫາຍໄປ, ແລະ ພ້ອມກັບມັນ, ຜີເສື້ອ ແລະ
.ໝາກໄມ້, ພຽງແຕ່ພົບວ່າຕົວເອງຢູ່ໃນທະເລຊາຍທີ່ແຫ້ງແລ້ງ

ຊີວິດມະນຸດກໍຄືກັບນ້ຳໃນທະເລ ເຊິ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສົດຊືນ ເມື່ອ
ເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດຊັ້ນເທິງ ມັນຄືກັບຄວາມຝັນໃນຕອນເຊົ້າ ທີ່ສິດໃສຂຶ້ນ
ຕາມອາຍຸ ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆເບິ່ງຄືວ່າຈະແຈ້ງ ແລະ ແຕກຕ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ ມັນຄືກັບ
ການເດີນທາງທີ່ທິວທັດຈະປ່ຽນແປງໄປເມື່ອພວກເຮົາເດີນທາງໄກໆ ຈາກນັ້ນ
.ທິວທັດດຽວກັນກໍປ່ຽນແປງໄປເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ມັນ, ແລະ ອື່ນໆ

ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນສະຫຼາດຜິດຫວັງ, ເພາະພວກເຂົາຈັດການກັບມັນ
ຢ່າງຊໍານານ ແລະ ເພີດເພີນກັບມັນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນຄວບຄຸມພວກເຂົາ ແລະ
ຍຶດເອົາອິດສະລະພາບຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ, ພວກເຂົາມັກນ້ຳ. ພວກເຂົາດື່ມ
ມັນ ແລະ ອາບນ້ຳໃນນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຈົມນ້ຳໃນນັ້ນ. ພວກ
ເຂົາມັກເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ. ໂດຍບໍ່ຍຶດໝັ້ນກັບພິທີການ ແລະ ພິທີການທີ່ຖືວ່າ
ເປັນເລື່ອງທຳມະດາຫຼາຍເກີນໄປ. ພວກເຂົາມັກກິນໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມໂລບມາ
ກິນມັນ, ເພາະວ່າການກິນຫຼາຍເກີນໄປເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ ແລະ ມັນ
ກິນກິນຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ລາວຈະທຳລາຍມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນ
.ເພີດເພີນກັບຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກໝົດໄປໂດຍການດຳລົງຊີວິດ

ການເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄືນອີນ ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງເຫັນດີກັບເຂົາເຈົ້າ
ໃນທຸກສິ່ງ, ຫຼື ເສຍສະລະອຸດົມການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
ຮູບແບບການປະຕິບັດຕາມແບບນີ້ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມ
ຈິງ. ຜູ້ປະຕິຮູບ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນດີນຳ ດ້ວຍຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າຍັງຄົງຍຶດໝັ້ນໃນອຸດົມການຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນຖືກຕ້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ຈາກນັ້ນດ້ວຍສະຕິ
.ຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈາກນັ້ນດ້ວຍຜູ້ຄົນ

ບໍ່ຄວນປະນີປະນອມຫຼັກການ ແລະ ບໍ່ຄວນໃຊ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເພື່ອ
.ບັນລຸຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເພາະວ່ານັ້ນບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນທີ່ມີຫຼັກການ

ໃຜສາມາດດຳລົງຊີວິດໃນທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈໄດ້? ຢ່າທຳຮ້າຍຄົນ
ອື່ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ຖ້າວິທີການນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນ
ພໍໃຈ, ມັນພຽງພໍແລ້ວສຳລັບຄົນທີ່ຈະສະບາຍໃຈພາຍໃນ ແລະ ຮູ້ສຶກສະຫງົບ
.ພາຍໃນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນອິດສະຫຼະຈາກການອະນຸມັດຂອງຄົນອື່ນ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ ໃນການຫັນໄປ
ຫາພຣະເຈົ້າ ມັນຖືກເອີ້ນວ່າ ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ແລະ ດ້ວຍແມ່ເຫຼັກນີ້
ຈິດວິນຍານດຶງດູດພອນ ແລະ ການສັນສະເທືອນທີ່ດີ ແລະ ປະສົບການທີ່ດີຂອງ
ມະນຸດທັງໝົດ ເຊິ່ງເຄື່ອນນາງເຖິງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານ ມັນແມ່ນພະລັງທີ່ມັນດຶງດູດ ແລະ ດຶງດູດຄົນມາຫາ
ຕົວເອງ ເພື່ອນທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍ
ສັນຊາດຕະຍານກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ພະລັງນີ້ແມ່ນມາຈາກແຮງແມ່ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ

ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບ

ເອົາໝັ້ນທາງຈິດໃຈ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ

ເອົາຂວດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍ ຕື່ມມັນດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງເຈົ້າ

ເອົາກະຕ່າຈິດວິນຍານທີ່ຫວ່າງເປົ່າຂອງຂ້ອຍໄປ ຕື່ມມັນດ້ວຍຜົນຂອງ
ປັນຍາຂອງເຈົ້າ

ຖອກນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະ
ຖອກມັນລົງໃນຈອກຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຫົວກະຫາຍ

ທຳລາຍກຳແພງຂອງອະຕະມາ ລົງມາຕື່ມດຳກັບຂ້ອຍໃນຄວາມມີຢູ່ທັງໝົດ
ຂອງເຈົ້າ

ແສງອາລຸນແຫ່ງຄວາມຮັກ

ຂໍໃຫ້ລາວແນມເບິ່ງອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍນຶກເຖິງແສງແດດແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງອອກມາ
ຢູ່ກັບຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະມັນໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ
ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າເຕັມໄປທົ່ວພື້ນທີ່ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ
ເຈົ້າຄືຊີວິດທີ່ຄ້າຊູຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ
ແລະຈິດໃຈທີ່ດື່ມໃຈຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ແລະປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມໂງ່ຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈູດທຽນໄຂບາງໆແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອອ່ານປຶ້ມທອງຄຳ
ຮັກສາໄວ້ໃນຕົວຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານ
ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າເຄີຍເປັນ ແລະ ຍັງຄົງເປັນຢູ່
ທຽນໄຂແຫ່ງສັນຕິພາບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເຊິ່ງກຳຈັດຄວາມມືດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຂໍ້ຄວາມຂອງເຈົ້າ
ບລັອກຢູ່ໃນໜ້າຂອງຫົວໃຈ
ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງປັນຍາຂອງເຈົ້າດັບໄປ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ຄວາມອິດສາ
ຈາກຝັ່ງຂອງໂລກຕະຫຼອດໄປ
ປ່ຽນຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະພວກເຮົາອ່ອນແອລົງສູ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ສາກໄຟຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍໄຟຟ້າທີ່ສຳຄັນ
ແລະ ເຕີມເຕີມຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການ
ປົນປົວຂອງເຈົ້າ

ຈັບມືຂອງພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເຕີມເຕີມຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ
ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ
ຫຼາຍ ແລະ ວ່າດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກ
.ເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຂ້ອຍວາງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ກະຊົບ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາຂອງຂ້ອຍໄວ້

ໃນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມງຽບສະຫງົບ

ກິນຫອມທີ່ງຽບສະຫງົບຂອງນາງຮ້ອງເພງ

ແລະລາວຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ

ຂ້ອຍເຫັນຄວາມງາມຂອງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ

ຄວາມຝັນທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນຈິງ

ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າກະພົບໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

ຜ້າມ່ານລຸກໄໝ້ດ້ວຍໄຟແຫ່ງປັນຍາ

ຂ້ອຍເຫັນລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າ, ແລະຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນ

ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງທ່ານດ້ວຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ

ແລະຂໍອວຍພອນຈາກຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ

ມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຂໍກຳນົດຫຼາຍຢ່າງທີ່ໂລກກຳນົດໃຫ້ພວກເຮົາ

ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະດຳລົງ
ຊີວິດໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຫຼື ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ແຕ່ຂໍກຳນົດພື້ນຖານ
ຕ້ອງແມ່ນການໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນບໍ່
ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ມັນບໍ່ເຄີຍແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ເຊິ່ງໃຫ້ລົດຊາດ ແລະ
.ຄວາມໝາຍທຸກຢ່າງໃນຊີວິດ

ຂໍໃຫ້ເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແກ່ນແທ້ຂອງການເປັນຢູ່ຂອງເຮົາ, ແລະ
ຄວາມຮັກເປັນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຮົາຫລຽວເບິ່ງໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ໃດ
ກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງ
ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົງນັ້ນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ, ພຣະເຈົ້າຈະ

ຕອບຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າທໍາລາຍຜ້າມ່ານທີ່ກົດຂວາງ
.ເຂົາເຈົ້າຈາກການເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຜູ້ໃດທີ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນເສັ້ນທາງນັ້ນຈະບໍ່ຖືກຂັດຂວາງໂດຍ
ສິ່ງໃດກໍຕາມ, ແລະ ອຸປະສັກໃດໆກໍຈະບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເຂົາຈົນກວ່າເຂົາຈະບັນລຸ
.ເປົ້າໝາຍ ແລະ ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈເຂົາ

ໄຂ່ມຸກທາງວິນຍານ ແລະ ແກ້ວປະເສີດ

ຜູ້ທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອັບອາຍ
ແລະ ແຄ້ນໃຈນັ້ນຢູ່ໄກຈາກປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ. ພວກເຮົາຄວນດູດູກ
ບາບ, ບໍ່ແມ່ນຜູ້ເຮັດບາບ, ເພາະວ່າລາວເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃນ
ຈິດວິນຍານ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຫຸ້ມລ້ອມ ແລະ
ອ້ອມຮອບລາວ. ຈຸດປະສົງຂອງການກ້າວໂທດຄວນເປັນການປິ່ນປົວ, ບໍ່ແມ່ນການ
ໂອ້ອວດ ແລະ ການທໍາຮ້າຍ. ພວກເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ເຮັດບາບຂອງ
ພວກເຮົາຄືກັບທີ່ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນ
.ສະຖານທີ່ ແລະ ສະຖານະການຂອງລາວ

ຜູ້ໃດທີ່ປິດບັງຄວາມຜິດຂອງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນໃນໂລກນີ້, ພຣະເຈົ້າຈະປິດບັງ
ຄວາມຜິດຂອງຕົນໃນໂລກໜ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາຕັດສິນຄົນອື່ນ, ກົດໝາຍທາງວິນຍານກໍຕັດສິນ
ພວກເຮົາໃນລະດັບດຽວກັນ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງຫຼາຍເກີນໄປຈາກຄົນ
ອື່ນ, ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນຄາດຫວັງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີຈາກໃຜສະເໝີໄປ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດດີທີ່ສຸດແລ້ວກໍຕາມ

ຄົນເຮົາອາດຈະລືມລົງ ແລະ ສະດຸດລືມໄດ້, ແຕ່ລາວຈະຍັງຄົງປອດໄພຕາບ
ໃດທີ່ລາວພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອປິ່ນຂັ້ນໄດແຫ່ງຄຸນນະທໍາ ແລະ
ຄວາມຊອບທໍາອີກຄັ້ງ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຍົກລະດັບຈິດໃຈຂອງຄົນເຈັບທາງດ້ານ
ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼືຈິດວິນຍານໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາ, ຄືກັນກັບ
.ທີ່ພວກເຮົາຊ່ວຍຕົນເອງ ຫຼື ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມດໍາລົງຊີວິດຕາມກົດເກນອັນສູງສົ່ງຕັ້ງແຕ່ມື້ນີ້ເປັນ
ຕົ້ນໄປ - ແທນທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດແບບເຫັນແກ່ຕົວແບບເກົ່າໆທີ່ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມ
ລໍາບາກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ - ຈະພົບວ່າບໍ່ວ່າລາວຈະມີບົດບາດທີ່ຖ່ອມຕົວ
ໃນຊີວິດປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງເປັນບົດບາດສໍາຄັນຕາບໃດທີ່ລາວປະຕິບັດ
ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເຕັມທີ່ຕາມທິດທາງຂອງຜູ້ກໍາກັບລະຄອນຈັກກະວານແລະ

ນາຍຂອງຈຸດໝາຍປາຍທາງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ: ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບ
.ສູງສຸດ

ເມື່ອເຮົາພົວພັນກັບຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ,
ແລະ ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ, ເຮົາຈະສາມາດນໍາເອົາເພື່ອນທີ່ດີເຂົ້າມາໃນຊີວິດ
ຂອງເຮົາໂດຍບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວມາ
.ພິຈາລະນາເລີຍ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຮົາໄດ້

ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງກໍາຈັດຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ແລະ ການ
.ອວດອ້າງ, ແລະ ປະຕິບັດໃນທາງທີ່ບໍ່ທໍາຮ້າຍຄົນອື່ນໂດຍເຈດຕະນາ

ໝູ່ເພື່ອນບໍ່ຄວນໃຈຮ້າຍ, ດູດູກ, ຫຼື ເປັນສັດຕູກັນ, ແລະ ບໍ່ຄວນມີເຫດຜົນ
ໃດໆທີ່ຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ພວກເຮົາ. ໝູ່ເພື່ອນບໍ່ຄວນຖືກປະຕິບັດຕໍ່,
ຖືກຂູດຮີດ, ຫຼື ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະຖືກຮ້ອງຂໍ. ເມື່ອ
ມີການຮ້ອງຂໍຄໍາແນະນໍາ, ຄວນໃຫ້ຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເມດຕາ, ໂດຍບໍ່ຢ້ານກົວຜົນ
ສະທ້ອນ. ໝູ່ເພື່ອນຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນໂດຍຜ່ານການວິພາກວິຈານທີ່
.ສ້າງສັນ ແລະ ຮ້າຍນ້ອງ

ປະສົບການຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ
ເປັນອໍາມະພາດ ແລະ ເອົາຊະນະເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຮົາຄົມຊັດຂຶ້ນ ແລະ ເສີມສ້າງສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວ
ເອງຂອງເຮົາ. ບາງຄົນເຊື່ອຜິດວ່າປະສົບການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກໍາລັງ
ທໍາລາຍທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະໄດ້, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຍອມແພ້. ຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່
ສຸຂະພາບແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນໃນການກະຕຸ້ນຄວາມເຂັ້ມແຂງພາຍໃນຂອງເຮົາເພື່ອ
.ຮັບມືກັບຊີວິດ ແລະ ການທົດລອງຂອງມັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຖ້າຄົນເຮົາບໍ່ແຂ່ງຂັນກັບຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຕົນເອງ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະບໍ່ເຂັ້ມ
ແຂງ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ
.ແລະ ຄວາມອົດທົນທາງຈິດໃຈ, ເຮົາກໍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືດຢຸ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ

ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ຄືນຂອງສະຕິຂອງພວກເຮົາແມ່ນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ
ສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຄືນລົມວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ມະຫາສະໝຸດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ມັນຈະແຍກຕົວມັນເອງອອກຈາກອໍານາດ
ມະຫາສະໝຸດນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງຄົນຈຶ່ງອ່ອນແອລົງຍ້ອນຂໍ້ຈໍາກັດທາງວັດຖຸ
ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ການຜະລິດທີ່ອຸດົມສົມບູນໄດ້ອີກ
ຕໍ່ໄປ ເມື່ອຈິດໃຈສັນຂີ່ຝຸ່ນຂອງຄວາມໂງ່າຈໍາ ແລະ ທໍາລາຍຕ່ອງໂສ້ທີ່ຜູກມັດ

ອຳນາດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງສັນ ແລະ
.ການພົວພັນໃນທາງບວກກັບຊີວິດຫຼາຍຂຶ້ນ

ເມື່ອທ່ານຍຶດໝັ້ນກັບແນວຄວາມຄິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ປຸກຝັງມັນດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແນວຄວາມຄິດນັ້ນຈະປ່ຽນເປັນກຳລັງທີ່ມີການ
ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເມື່ອຄວາມຄິດກາຍເປັນການເຄື່ອນໄຫວ, ມັນສາມາດສ້າງ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຄວາມສຳເລັດ, ອີງຕາມແຜນທີ່ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
.ທີ່ແຕ້ມຢູ່ໃນໃຈ

ຜູ້ຄົນລືມເຫຼວເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະຖານະການຊີວິດທີ່
ໂຫດຮ້າຍໂດຍບໍ່ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພວກມັນ, ແທນທີ່ຈະຕໍ່ຕ້ານພວກມັນໂດຍບໍ່ໄດ້ຍອມ
.ແພ້

ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕັ້ງໃຈ

ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສາມາດສື່ສານທາງ
ວິນຍານກັບຈິດວິນຍານອື່ນໆທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈ
.ພາສາຂອງດອກກຸຫລາບແລະສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດ

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຈົງເປັນກະສັດອົງດຽວທີ່ຄອງລາດຢູ່ເທິງຄວາມຮັກ
ແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ນັ່ງສະມາທິຈະຮູ້ສຶກສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ພາຍໃນນີ້ຄວນໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ກັບຄົນອື່ນກໍຕາມ. ສິ່ງທີ່ຄົນ
ເຮົາຮຽນຮູ້ໃນການນັ່ງສະມາທິຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນກິດຈະກຳປະຈຳວັນ
ແລະ ການພົວພັນກັບຄົນອື່ນ, ໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບ
.ສຸກຂອງຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸລັງ
.ສະໝອງບ່ອນທີ່ກົນໄກຂອງນິໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕັ້ງຢູ່

ເພື່ອສ້າງນິໄສທີ່ດີ, ກ່ອນອື່ນໝົດໃຫ້ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ, ຊອກ
ຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ. ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ໜ້າຜາກລະຫວ່າງຄິວຂອງທ່ານ, ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກ
ແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ທ່ານຕ້ອງການປຸກຝັງໃນສະໝອງຂອງທ່ານ. ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການ
ກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໄປທີ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈນີ້ ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຮ່ອງທັງໝົດທີ່ນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນຝັງຢູ່ນັ້ນ
ກຳລັງຖືກລຶບລ້າງ. ດ້ວຍຈຸດສຸມ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ທ່ານສາມາດລຶບລ້າງຮ່ອງທີ່

ເລີກທີ່ສຸດຂອງນິໄສເກົາທີ່ຝັງເລີກ. ຮັບປະກັນຕົວເອງຊ້າໆວ່າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
.ພຽງພໍທີ່ຈະກຳຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອນກາຈາກພື້ນທີ່ສະໝອງ

ເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາລັບການຢືນຢັນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕອນເຊົ້າໆ ເມື່ອ
.ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມສົນໃຈມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ

ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງຢູ່ສະເໝີວ່າເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກການບັງຄັບ
ບັນຊາ ແລະ ມີໜຶ່ງເຈົ້າຈະພົບວ່າ - ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ເຈົ້າ
.ໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສທີ່ເຈົ້າຢາກກຳຈັດແລ້ວ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານ, ຈົ່ງກຳຈັດຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ແລະ
ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈ
.ວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້

ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍຢ່າງເກີດຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມກັງວົນ
ໃຈ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຄວນທົນທຸກທໍລະມານເມື່ອສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ?
ລອງນຶກພາບເຖິງແສງສະຫວ່າງທີ່ປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າຢູ່ທຸກ
ດ້ານ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ເນື່ອງຈາກຄວາມກັງວົນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາເກີດມາຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຖ້າພວກເຮົາກຳຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າມີອິດສະລະພາບ ແລະ ການປົນປົວຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ. ທຸກໆຄົນ,
ກ່ອນນອນ, ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງ
.ເຈົ້າ

ໃນລະຄອນຈັກກະວານນີ້, ມະນຸດທຸກເຊື້ອຊາດໄດ້ສະແດງເລື່ອງລາວຂອງ
ຊີວິດໃນເວທີແຫ່ງການເວລາ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່
.ຕ້ອງກັງວົນກ່ຽວກັບ ຫຼື ຫຼົງໄຫຼຫຼາຍເກີນໄປກັບບົດບາດຊີວຄາວຂອງພວກເຮົາ

ການຮັບຮູ້ຊີວິດຂອງເຮົາມັກຈະບິດເບືອນ ແລະ ເສື່ອມໂຊມ ເພາະວ່າເຮົາ
ເບິ່ງດ້ວຍສາຍຕາທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ຈຳກັດ. ຖ້າເຮົາເບິ່ງດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ, ເຮົາກໍຈະເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
.ຢ່າງສົນເຊີງ

ເມື່ອເຮົາເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ, ເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ແຜ່ລາມໄປ
.ທົ່ວທຸກອະນຸພາກ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຈິງທາງວິນຍານອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ເຄາະປະຕູຕາທີ່ປິດຢູ່ຂອງເຮົາ, ກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ໃຫ້ກະທຳດ້ວຍປັນຍາແທນຄວາມໂງ່, ໃຫ້ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແທນຄວາມກຽດຊັງ, ແລະ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ນຳເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຄວາມປອດໄພມາສູ່ໂລກຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດແບບນັ້ນ, ຄວາມໂງ່ຈະຫາຍໄປ, ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສະຖານະການຈະຫາຍໄປ, ເຮົາຈະເຫັນຄວາມສາມັກຄີໃນການສຳຫຼວດສຳມະໂນຄົວ, ແລະ ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມເຢັນຊາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ຄືກັບລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ ເຮົາເປັນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງເປັນ ຫ່ວງເປັນໄຍເຮົາຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ພຣະອົງຮັບຟັງເຮົາສະເໝີ ເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ ສຳຄັນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ມີ ຊີວິດຊີວາ

ຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັ່ງມີທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຂອງຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາດີ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ, ແຕ່ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເສຍຄວາມຮັ່ງມີນີ້ໄປ ໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ. ພຣະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນ ຄວາມປອດໄພ, ສັນຕິພາບ, ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນມິດ, ເໝາະສົມກັບຄອບຄົວ ທີ່ສູງສົ່ງແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແຕ່ຄວາມໂລບແລະການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ ຕົວໄດ້ຟັງຮາກຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາແລະຫວ່າງຄວາມບໍລິງລອຍກັນໃນບັນດາ ພວກເຮົາ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເປັນ

ທາດ

ມະນຸດໄດ້ຫຼົງທາງໄປໄກຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງລາວ ແລະ ໄດ້ສູນເສຍ ສະຫວັນພາຍໃນທີ່ຮູ້ສຶກໄກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄກ້ຊິດກັບລາວ, ແລະ ລາວຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຫວັນນັ້ນຄືນມາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ ສ່ວນຕົວ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ຫຼົງ ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພາບລວງຕາວ່າ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງ ພວກເຮົາແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ ພວກເຮົາຕ້ອງຈົກຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາ .ອອກດ້ວຍມິດສິນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອເບິ່ງຄວາມຈິງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງມັນ

?ພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະ ລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ

ມະນຸດມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ອາລົມ, ບົດບາດທີ່ພວກເຂົາມີບົດບາດໃນຊີວິດ, ວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ພວກເຂົາສະແຫວງຫາ, ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກ. ແຕ່ພາຍໃຕ້ຄວາມແຕກຕ່າງທັງໝົດນີ້ມີສອງສິ່ງທີ່ມະນຸດທຸກຄົນຕ້ອງການ ແລະ ຕ້ອງການໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ໜຶ່ງແມ່ນອິດສະລະພາບຈາກຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທຸກຮູບແບບ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ - ຄວາມພໍໃຈທີ່ສົມບູນ, ບ່ອນທີ່ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ປັນຍາ, ແລະ ຄວາມສຸກຢູ່

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ສິ່ງທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມບັນລຸເຖິງແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໃຊ້ຊື່ນັ້ນຫຼືບໍ່, ຜູ້ສະຫຼາດກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄົນເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມພໍໃຈຢ່າງສົມບູນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນເຮົາຈະດຶງເອົາໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ ຈັກກະວານ. ນີ້ແມ່ນຈຸດສຳຄັນສຳລັບການເຂົ້າໃຈສະພາບຂອງມະນຸດ

?ແຕ່ຜູ້ຄົນຊອກຫາສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາຢູ່ໃສ

ພວກເຂົາຊອກຫາມັນພຽງແຕ່ໃນສິ່ງຂອງທາງໂລກເທົ່ານັ້ນ: ໃນຊັບສິນ, ສະພາບການພາຍນອກ, ແລະ ຄວາມສຳພັນກັບຄົນອື່ນ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຊອກຫາມັນໃນສິ່ງໃດ, ຜູ້ໃດ, ຫຼື ສະຖານະການໃດໆໃນໂລກນີ້, ໂດຍພິຈາລະນາ. ເຖິງລັກສະນະຂອງການສ້າງ

ການສ້າງແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງຄວາມເປັນສອງ. ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະມີຮູບພາບທີ່ມີພຽງສິດດຽວ, ເພາະວ່າບໍ່ມີທາງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ລັກສະນະໃດໆຂອງການມີຢູ່ຈະຢູ່ໂດດດ່ຽວຈາກຄວາມເປັນສອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອກວດສອບຄວາມປາຖະໜາທີ່ກະຕຸ້ນຜູ້ຄົນ, ພວກເຮົາພົບວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນປາຖະໜາພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີ, ໜ້າພໍໃຈ, ສວຍງາມ, ແລະໃນແງ່ບວກ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາເລັກນ້ອຍທີ່ຈະຈັດການ. ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ຫຼື ບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ໃນໂລກສອງຢ່າງນີ້, ບໍ່ມີຄວາມສຸກຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຈັບປວດ, ບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງຖ້າບໍ່ມີຄວາມມືດ, ບໍ່ມີຄວາມດີຖ້າບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວ, ບໍ່ມີຊີວິດຖ້າບໍ່ມີຄວາມຕາຍ. ສອງດ້ານຂອງຫຼັງແມ່ນແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບ. ຈາກໂລກນີ້

ຜູ້ຄົນຄົ້ນຫາ—ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຄົ້ນຫາດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງພວກເຂົາ

—ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາໄດ້, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດ
ຄວາມສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສິ້ນຫວັງ
ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງນຳໄປສູ່ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງ. ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ຊອກຫາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ
.ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ພົບສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາປາຖະໜາ

ຜູ້ຄົນໃນສະໄໝຂອງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງທົນທຸກຈາກຄວາມສັບສົນ ແລະ
.ຄວາມງົງງັນ

ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມຸ່ງເນັ້ນຈຸດປະສົງ ຖ້າພວກ
ເຂົາຂາດຈຸດປະສົງໃນຊີວິດ, ແລະ ຖ້າຈິດໃຈ, ພະລັງງານ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ
ອາລົມຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປໃນທາງທີ່ດີ ແລະ ສ້າງສັນ, ພວກເຂົາຈະຫັນ
ໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ທຳລາຍເຊັ່ນ: ການຕື່ມເຫຼົ້າ ແລະ ຢາເສບຕິດ, ການໃຊ້ຄວາມ
ຮຸນແຮງ, ແລະອື່ນໆ. ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດແມ່ນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນທີ່ຈະປະສານບົດບາດ ແລະ ກິດຈະກຳພາຍນອກ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານການກະທຳທີ່ຊອບທຳ, ຫັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ, ຫັດສະນະຄະຕິໃນ
.ທາງບວກ, ແລະ ການນຳໃຊ້ອາລົມທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ສອງລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ຂອງທຳມະຊາດຂອງເຮົາ - ລັກສະນະພາຍໃນ ຫຼື
ທາງວິນຍານ ແລະ ລັກສະນະພາຍນອກ - ບໍ່ຂັດແຍ້ງກັນຖ້າເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແຕ່, ພວກມັນສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາພັດທະນາ
ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ ແລະ ທ່າແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ,
.ອາລົມ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມວ່າງເປົ່າອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ປາດສະຈາກການ
ກະຕຸ້ນທາງປັນຍາ ຫຼື ການກະຕຸ້ນທາງຈິດໃຈ. ພວກເຂົາຮູ້ສຶກເບື້ອໜ້າຍ້ອນ
ຂາດຈຸດປະສົງ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສາມາດໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມໝາຍແກ່ຊີວິດ
ຂອງພວກເຂົາ. ຄົນໂດຍສະເລ່ຍອາດຈະສາມາດເຮັດວຽກ ແລະ ປະພຶດຕົວໄດ້ຄື
?ກັບວ່າພວກເຂົາມີສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກບໍ່

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງຊີວິດຄືການຮູ້ວ່າພວກເຮົາແມ່ນໃຜ ແລະ ລັກສະນະທີ່
ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ ຖ້າພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ລັກສະນະທີ່
ເລິກເຊິ່ງກວ່າຂອງຊີວິດຕາມທີ່ພວກມັນສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກມີ
ຄວາມສຸກຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງມະນຸດແມ່ນເຊື່ອມໂຍງກັບ

ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຄົນເຮົາ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາກໍຈະບໍ່ມີ
.ການມີຢູ່ ຫຼື ຄວາມເປັນຢູ່

ຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມລຶມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມເຈັບປ່ວຍແມ່ນຖືກບໍາລຸງລ້ຽງ
ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມລຶມເຫຼວ
ຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ ແລະ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ປັນລູສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນ,
ຄວາມຢ້ານກົວ, ທີ່ຝັງຢູ່ໃນຈິດໃຕ້ສໍານຶກ ແລະ ສະຕິທີ່ສູງຂຶ້ນ, ຈະເລີ່ມທະວີຄຸນ
ແລະ ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນກວ່າມັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຈິດສໍານຶກດ້ວຍຫຍ້າແຫ່ງຄວາມ
ຢ້ານກົວທີ່ບໍ່ຖືກກໍາຈັດໄດ້ງ່າຍດີກັບຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນເມື່ອມັນງອກ. ຫຍ້າທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະອອກໝາກທີ່ເປັນພິດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍເຖິງ
ຕາຍ. ໂຊກດີ, ຮາກຂອງມັນສາມາດຖືກກໍາຈັດອອກຈາກພາຍໃນໄດ້ໂດຍການສຸມ
ໃສ່ຄວາມກ້າຫານຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ການປູກຝັງສະຕິໃນຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້
ຈິງໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍຕົນເອງ ແລະ
.ປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກອັນຕະລາຍ

ຄັງໜຶ່ງດົນນານມາແລ້ວ, ມີຟອງນ້ຳນ້ອຍໆລອຍຢູ່ເທິງໜ້າທະເລ, ດ້ວຍ
ຄວາມລະມັດລະວັງຕໍ່ພາຍຸ ແລະ ຝ້າຜ່າ, ເມື່ອນາໆໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບບອກນາໆ
"?ວ່າ: "ຟອງນ້ຳນ້ອຍໆແຫ່ງຊີວິດ, ເຈົ້າມີບັນຫາຫຍັງ

ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຊີວິດ? ຟອງນ້ອຍໆ
ຫລຽວເບິ່ງອ້ອມໆ ແລະ ຮັບຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນ

ສະຕິຂອງມະນຸດລອຍຄືກັບຟອງນ້ອຍໆ ຢູ່ເທິງໜ້າທະເລແຫ່ງສະຕິຂອງ
ຈັກກະວານ, ຄິດວ່າມັນເປັນຟອງຊົ່ວຄາວ, ສັນສະເທືອນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່
ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມຕາຍ ໂອ້ຟອງ, ເຈົ້າຢ້ານ
ມະຫາສະໝຸດບໍ່? ເບິ່ງອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ສັງເກດຢ່າງລະອຽດ ປ່ຽນມຸມມອງ
ຂອງເຈົ້າຈາກສິ່ງອ້ອມຂ້າງທັນທີໄປສູ່ອານາຈັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄົ້ນ
ຄວ້າເລິກເຊິ່ງກວ່າ, ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ ແລະ
ແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັບທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ ພຣະອົງປົກປ້ອງເຈົ້າ, ພຣະອົງຄ້າຊູເຈົ້າ, ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ
.ຕະຫຼອດໄປ

ຫຼີກລ່ຽງກັບຕົກ ແລະ ບ່ວງ

ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າທີ່
ກະຕຸ້ນໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນສໍາເລັດ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານ ແລະ ຖາມຕົວເອງ
ວ່າ, "ມີແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີທີ່ສາມາດປັນລູໄດ້, ຫຼື ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີທີ່

ບໍ່ຄວນໃຫ້ກຽດ?" ຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຊຸກຍູ້ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ
ຂອງເຮົາໂດຍການໃຫ້ຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແກ່
ເຮົາ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງມີການອ້າງເຖິງພະລັງຂອງການວິຈາລະນະຍານ
ເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມຈິງ. ນິໄສທີ່ບໍ່ດີໃນທີ່ສຸດກໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມທຸກ. ເມື່ອລັກສະນະ
ທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກມັນຖືກເປີດເຜີຍ, ພວກມັນຈະບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະດັກຈັບຄົນເຮົາ
ໃຫ້ຕິກຢູ່ໃນກັບດັກຂອງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ກັບດັກຂອງຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານ

ການສະຫ້ອນ ແລະ ເລືອງລາວຕ່າງໆ

ໃນຊີວິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍ, ໃນຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ໄພພິບັດ, ລັດທາ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍັງຄົງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ສັນ
.ຄອນ, ໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສັນຄອນ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງໃສ່ສະຖານທີ່ທີ່ແອອັດທີ່ສຸດ, ຂ້ອຍກໍ່ຈະ
ເຫັນລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ ແລະ ກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ
ນຳມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ເລືອງຂອງກວາງ musk

ກິນຫອມຂອງ musk ເປັນສານທີ່ມີຄ່າແລະມີກິນຫອມແຮງ, ພົບໄດ້ໃນສະ
.ດີຂອງກວາງ musk ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູສູງຂອງພູເຂົາ Himalayas

ເມື່ອກວາງມີອາຍຸຄົບກຳນົດ, ກິນຫອມຂອງ musk ຈະເລີ່ມຊຶມອອກມາ
ຈາກສະຕີຂອງມັນຢ່າງລັບໆ, ແລະກວາງຈະຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນກັບກິນຫອມທີ່ໜ້າ
.ສົນໃຈນັ້ນ ແລະເລີ່ມເຕັ້ນລຳ ແລະຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງກິນຫອມທີ່ໜ້າຮັກນັ້ນ

ມັນເຄື່ອນຍ້າຍຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາບ່ອນໜຶ່ງ, ດິມກິນລະຫວ່າງໂງ່ນຫີນ
.ແລະ ໃຕ້ຕື້ນໄມ້, ຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງກິນຫອມທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນັ້ນຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ

ສຸດທ້າຍ, ລາວກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ, ວຸ້ນວາຍ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອ
ລາວບໍ່ມີຄຳເວົ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊອກຫາສິ່ງທີ່ລາວກຳລັງຊອກຫາດ້ວຍຄວາມ
.ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມມັກ

ໃນຄວາມພະຍາຍາມຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈະໄປຮອດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ musk, ມັນ
ໄດ້ໂດດລົງຈາກໜ້າຜາຫີນສູງຕາມລົງໄປໃນຮ່ອມພູເລິກເພື່ອປະເຊີນກັບ
ຊະຕາກຳຂອງມັນ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງມັນ, ໃນຈຸດນັ້ນນັກລ່າສາມາດຈັບມັນ
.ໄດ້ ແລະ ດຶງເອົາຖົງ musk ຫຼື ຕ່ອມອອກຈາກມັນໄດ້

ໃນເລື່ອງນີ້, ນັກກະວີຜູ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຄົນໜຶ່ງໄດ້ບັນຍາຍບາງສິ່ງ
:ບາງຢ່າງທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່

!ໂອ້ ກວາງ musk, ຄົນໂງ່

?ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງທຸກທໍລະມານ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງນອນບໍ່ຫຼັບ

ມັສກິນີມີໃຫ້

!ດ້ວຍກະເປົ້າທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໂງ່

ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ສຳຜັດກັບດັງຂອງເຈົ້າກໍຕາມ

ກິນຫອມລັບໆມາຈາກເຈົ້າ

ເຈົ້າຄຶງຈະໄດ້ຊະນະໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຫວັງໄວ້

ແລະເຈົ້າໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍ

ເພື່ອນໆເອີ້ນ, ເຈົ້າບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ປະພຶດຕົວຄືກັບກວາງ musk?

ພວກເຂົາມັກຈະຊອກຫາຄວາມສຸກຢູ່ທຸກບ່ອນນອກຕົວພວກເຂົາເອງຢູ່ສະເໝີ
ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຊອກຫາຄວາມສຸກໃນການຫຼິ້ນ, ແລະ ປ່ອຍໃຫ້
ຕົນເອງໝົດແຮງໃນຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກ ພວກເຂົາປິ່ນຂຶ້ນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງທີ່ລືນຂອງຄວາມຮັ່ງມີຈົນກວ່າໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາຈະກະໂດດຈາກໜ້າຜາ
ແຫ່ງຄວາມຫວັງສູງໄປສູ່ໂງ່ນຫີນແຫ່ງຄວາມອຸກອັງ ແລະ ຄວາມລືມເຫຼວ ເມື່ອ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ເກັບໄວ້ໃນສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງ
.ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ

ຖ້າເຮົາຫັນຄວາມຄິດຂອງເຮົາເຂົ້າໄປພາຍໃນ, ແລະ ຄິດໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກ
ເຊິ່ງ, ເຮົາກໍຈະພົບເຫັນໃນຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມ
.ສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ພວກເຮົາສະແຫວງຫາ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນຄືກັບກວາງ musk ທີ່ກໍາລັງຈະຕາຍໄປຍ້ອນການ
ຄົ້ນຫາຄວາມສຸກໃນສະຖານທີ່ທີ່ຜິດ. ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງ
ລະມັດລະວັງ ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່
.ນອກຕົວເຮົາເອງ

ເລື່ອງຂອງປຸ່ມ

ຄັງໜຶ່ງມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຫາຂ້ອຍ ແລະ ບອກວ່າລາວເປັນພະຍາດຫົວໃຈ
:ຊໍາເຮືອ, ແລະ ລາວກໍາວາດຕື່ມວ່າ

ຂ້ອຍໄດ້ພະຍາຍາມຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດກໍາຈັດຄວາມ"
"ເຈັບປວດໄດ້

ຫຼັງຈາກຄິດຢ່າງສະຫງົບແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ລາວເອົາມືດັດມາໃຫ້ຂ້ອຍ.
:ລາວເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍສຽງສັ້ນໆ ແລະ ເວົ້າວ່າ

"?ທ່ານຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕັດຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກບໍ່, ທ່ານ"

ຂ້ອຍຫົວຂວັນແລະຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນທ່ານໝໍ ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບ
"!?ຄົນທີ່ໃຊ້ມືດັດເພື່ອປະຕິບັດການຜ່າຕັດບໍ່

ໃນທີ່ສຸດ, ລາວກໍເອົາມືດັດມາໃຫ້ຢ່າງບໍ່ເຕັມໃຈ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດ
ກະດູມເສື້ອຄຸມຂອງລາວອອກອັນໜຶ່ງ ແລະ ບອກລາວວ່າຢ່າຫຍິບກະດູມອີກ
ອັນໜຶ່ງໃສ່ແທນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເອົາມືຂອງລາວໄປແຕະຈຸດທີ່ກະດູມຫາຍໄປ. ຂ້ອຍ
ຍັງບອກລາວໃຫ້ກັບມາຫາຂ້ອຍຫຼັງຈາກສອງອາທິດ, ແລະ ຂ້ອຍຄາດວ່າລາວຈະ
.ຫາຍດີໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ຜູ້ຊາຍຫົວຂວັນແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າຂໍເພາະຂ້ອຍ
"!ໄວ້ວາງໃຈເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າມັນເປັນຢາທີ່ແປກທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຮັບຢາ

:ສອງອາທິດຕໍ່ມາລາວໄດ້ແລ່ນມາຫາຂ້ອຍແລະເວົ້າດ້ວຍຄວາມຕຶກໃຈວ່າ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານໄດ້ຮັບປະກັນກັບຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຫາຍດີຈາກພະຍາດຫົວໃຈ"
ແລ້ວ ສະນັ້ນ, ເພື່ອພະເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ເຈົ້າໄດ້ດຶງຜີປີສາດອອກຈາກ
"?ກະດູມບໍ່

ຂ້ອຍຕອບດ້ວຍຮອຍຍິມວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ! ມີຂອງເຈົ້າຫຼິ້ນກັບປຸ່ມຢູ່ຕະຫຼອດ
"ເວລາ, ແລະປຸ່ມກໍຕັ້ງຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຫົວໃຈ

ປຸ່ມນັ້ນຄືຜີປີສາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຈັບປວດ ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດ
ປຸ່ມນັ້ນ ແລະ ບອກເຈົ້າວ່າຢ່າປ່ຽນມັນ ຫຼື ເອົາມີຂອງເຈົ້າວາງໃສ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ດ້ວຍວິທີນີ້, ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ບັນເທົາຄວາມກົດດັນ ແລະ ຢຸດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
!ເຈັບປວດ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງກໍາລັງດໍາເນີນໄປຢ່າງວ່ອງໄວ, ແລະຜູ້ຄົນກໍຫຍຸ້ງຢູ່ກັບຫຼາຍ
ສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ. ຕາມທໍາມະຊາດແລ້ວ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະເກັບກ່ຽວຄວາມອຸດົມ
ສົມບູນຂອງໂລກນີ້ ແທນທີ່ຈະເສຍເວລາ, ປ່ອຍໃຫ້ລະດູການຜ່ານໄປ ແລະ
ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍມືເປົ່າ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຄວນເກັບກ່ຽວແມ່ນຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ: ການເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ວິທີດຽວທີ່ຈະ
ບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນການບັນລຸບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນໂລກນີ້ ແລະ ເພື່ອບັນລຸ
.ຄວາມສໍາເລັດທາງວິນຍານ

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໜ້າທີ່ປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະ
ໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາກໄຟຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ
.ພະລັງງານອັນສູງສົ່ງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ

ຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງຂອງໂລກສາມາດຂັດຂວາງຜູ້ທີ່ຊອກຫາ
ເປົ້າໝາຍທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫັນເຫຈາກເສັ້ນທາງທີ່ເຂົາເຈົ້າເລືອກ
ໄວ້ ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດມາຍູ້ເຂົາເຈົ້າອອກ
ຈາກເສັ້ນທາງ; ເຂົາເຈົ້າອິດທິນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງສະຖານະການ
.ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ບໍ່ສະດວກ

ບໍ່ວ່າໂລກຈະໃຫ້ຫຍັງພວກເຮົາ, ມັນຈະບໍ່ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງປາຖະໜາສິ່ງທີ່ໝັ້ນຄົງກວ່າ, ມີຄວາມສໍາຄັນ
.ຫຼາຍກວ່າ, ແລະ ມີຄໍາກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດໃນໂລກ

ເມື່ອຄົນເຮົາເສຍຊີວິດ - ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ດົນນານ - ບໍ່ມີອໍານາດໃດໃນ
ໂລກນີ້ສາມາດເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໃຜສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ຫຼັງຈາກ
ພວກເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປ? ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ສະເໝີວ່າໂລກນີ້
ເປັນພຽງຈຸດຢຸດຊົ່ວຄາວໃນການເດີນທາງໄປສູ່ບ້ານສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ, ບ່ອນ
ທີ່ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເມດຕາສູງສຸດ

ຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍເກີນໄປບໍ່ໄດ້ຮັບປະກັນສຸຂະພາບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ແລະ ປະສິດທິພາບ, ແຕ່ການບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປະສິດທິພາບຈະນຳ
.ໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດທີ່ສົມດຸນທັງໃນລະດັບທາງວິນຍານ ແລະ ວັດຖຸ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ພັດທະນາປະສິດທິພາບທາງຈິດໃຈພຽງແຕ່ເພື່ອບັນລຸຜົນ
ສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຕົນເອງ ແລະ
ຄຸ້ມຄອງພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມແຜນການອັນສູງສົງ, ຊີວິດ
ຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ ລາວຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຂອງວິນຍານໃນຂະນະທີ່
ຢູ່ໃນໂລກນີ້. ລາວຈະບໍ່ເປັນນັກໂທດຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ສະຕິຂອງລາວຈະຖືກປ່ຽນເປັນຫົວໃຈຂອງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ, ແລະ
ລາວຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່ທີ່
.ທ້າທາຍຄຳອະທິບາຍ

ຮ່າງກາຍຄືຮ້ານຂາຍຢາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ນັກຄົ້ນຄວ້າທາງການແພດໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເມື່ອເຮົາປະສົບກັບຄວາມສຸກຢ່າງ
ລືນເຫຼືອ, ຮ່າງກາຍຈະຜະລິດຢາຕ້ານອາການຊຶມເສົ້າ ແລະ ສານຫຼຸດຄວາມຕຶງ
ຄຽດອື່ນໆທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບເທົ່າກັບຢາທີ່ແພດສັງ.
ຮ່າງກາຍແມ່ນຮ້ານຂາຍຢາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ, ສາມາດຜະລິດສິ່ງທີ່
ຖືກຕ້ອງໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ເມື່ອເຮົາສອດຄ່ອງກັບຄວາມສົມດຸນທາງວິນຍານທີ່
.ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ພາຍໃນເຮົາ

ບໍ່ແມ່ນຄວາມຕຶງຄຽດທັງໝົດຈະເປັນອັນຕະລາຍ; ຄວາມຕຶງຄຽດປຸກ
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນທີ່ໄຫຼຜ່ານຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກະຕຸ້ນກິດຈະກຳ
ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ. ການສຶກສາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕຶງຄຽດໃນ
.ລະດັບທີ່ເໝາະສົມແມ່ນເປັນປະໂຫຍດ

ແຕ່ບັນຫາເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄວາມຕຶງຄຽດເກີນລະດັບທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີຂີດຈຳກັດສ່ວນຕົວຕໍ່ຄວາມຕຶງຄຽດ, ແລະເມື່ອຂີດ
ຈຳກັດນັ້ນເກີນຂີດຈຳກັດ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຕຶງຄຽດຫຼາຍກວ່າທີ່ຄວນຈະ
ເປັນ, ແລະພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ຕົວຈິງກວ່າບັນຫາຈະເລີ່ມປາກົດຂຶ້ນໃນ
.ຮ່າງກາຍ, ອາລົມ, ແລະຈິດໃຈ

ຊີວິດທີ່ມີພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍົມດີ, ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ມີ
ພຣະເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມກັງວົນ, ຄວາມຊັ່ນວາຍ, ຄວາມລຳບາກ, ແລະ ແມ່ນແຕ່
ໄພພິບັດ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບໃນ

ຊີວິດທີ່ຖືກຄອບງ່າດ້ວຍໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າໄດ້ແນວໃດ, ແລະ ນຳເອົາ
?ຄວາມສຸກມາສູ່ໂລກນີ້

ຂ້າກໍານົດທຳອິດຄືການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກົດດັນໃນຊີວິດເມື່ອເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້
.ອິດທິພົນຂອງມັນ

ພຣະເຈົ້າມີສະຕິປັນຍາທັງໝົດ ແລະ ຮູ້ທຸກຢ່າງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ
ສັນຍານໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນ: ຄວາມສະບາຍ, ຄວາມບໍ່ສະບາຍ,
ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກັບສັນຍານ
ເຫຼົ່ານີ້. ມີສະຕິປັນຍາອັນສູງສົງພາຍໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ພະຍາຍາມ
ບອກບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຟັງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມ□□□□□□ ຫຼື ການພັກຜ່ອນ. ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເຄັ່ງຕຶງ, ໃຫ້ສຸມ
ໃສ່ຈິດໃຈຂອງທ່ານໃສ່ສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງທ່ານທີ່ກຳລັງປະສົບກັບ
ຄວາມ□□□□□□, ຈາກນັ້ນຫາຍໃຈເລິກໆ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄ່ອຍໆເຄັ່ງ
ສ່ວນນັ້ນຈົນກວ່າມັນຈະສັ່ນສະເທືອນ. ຈາກນັ້ນຜ່ອນຄາຍ ແລະ ປ່ອຍຄວາມເຄັ່ງ
ຕຶງ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສົມດຸນທີ່ມີພະລັງ ແລະ ສຳຄັນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ
ປົກປ້ອງມັນຈາກຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງຄວາມ□□□□□□

ພວກເຮົາຍັງສາມາດຈັດການກັບຄວາມຕຶງຄຽດທາງດ້ານອາລົມໂດຍຜ່ານ
ການຫາຍໃຈ ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ ຫຼື ອາລົມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍອື່ນໆ, ໃຫ້
ຫາຍໃຈເຂົ້າ ແລະ ອອກຊ້າໆ, ເລິກໆ ແລະ ເປັນຈັງຫວະຫຼາຍໆຄັ້ງ, ຊ່ວຍໃຫ້
ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຜ່ອນຄາຍໃນແຕ່ລະຄັ້ງ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການເຕັ້ນຂອງ
ຫົວໃຈຊ້າລົງ, ຟື້ນຟູການໄຫຼວຽນຂອງເລືອດໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ, ຊ່ວຍໃຫ້
ພະລັງງານທີ່ສຳຄັນໄຫຼຜ່ານເສັ້ນປະສາດຂອງທ່ານ, ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານສະຫງົບ ແລະ ລ້າງຄວາມຄິດຂອງທ່ານອອກ

ຊີວິດບໍ່ແມ່ນສະຖານະການສຸກເສີນ; ມັນເປັນການສະແດງອອກທີ່ສວຍງາມ
ຂອງສະຫວັນ, ແລະພວກເຮົາຄວນເພີດເພີນກັບມັນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ໄວ້ວ່າຮອຍ
ຍຶມແມ່ນພະລັງ; ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຊ້ມັນ, ພວກເຮົາຈະສູນເສຍລັກສະນະທີ່ສຳຄັນ
.ຂອງຊີວິດ

ມະນຸດແມ່ນຈິດວິນຍານທີ່ມີອາລົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ພວກເຂົາມີ
ຮ່າງກາຍທີ່ພວກເຂົາໃສ່ຄືກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຫຼື ເສື້ອຄຸມນອກ. ແຕ່ຕາບໃດທີ່ພວກ
ເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ອາລົມເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຖືກ
ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບຂອງຄວາມ□□□□□□ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ

ເມື່ອເຮົາສອດຄ່ອງກັບທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງກໍຄືວິນຍານ, ຄວາມສຸກຂອງວິນຍານຈະໄຫຼເຂົ້າສູ່ຫົວໃຈ ແລະ ປ່ຽນເປັນຄວາມຮັກ. ການຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກນີ້, ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ການກະທຳ ແລະ ການພົວພັນພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທີ່ກົມກຽວກັນຂອງມັນ, ເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມທຳມະຊາດໃນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ. ການປະສານສົມທົບກັບຄວາມສຸກນີ້ແມ່ນວິທີແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດ

ໝາຍເຫດ: ກ່ຽວກັບຄຳຖະແຫຼງທີ່ວ່າ: "ຮ່າງກາຍຜະລິດຢາແກ້ອາການຊຶມເລື້ອ ແລະ ສານອື່ນໆທີ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕຶງຄຽດ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ, ເຊິ່ງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ໜ້ອຍກວ່າຢາທີ່ແພດສັງ," ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳແນະນຳໃຫ້ຍົກເລີກຄຳແນະນຳ ແລະ ໃບສັງຢາທາງການແພດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການຊີ້ແຈງ

ສົມຜົນແມ່ເຫຼັກ

ຄົນທີ່ມີທ່າອ່ຽງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີນິໄສຊົ່ວຮ້າຍ + ຄົນທີ່ມີຈິດໃຈດີ ແຕ່ມີຄວາມຕຶງໃຈອ່ອນແອ = ອຳນາດສະກົດຈິດຊົ່ວຮ້າຍມີອິດທິພົນເໝືອນຄວາມເມດຕາ

ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາອ່ອນແອແຕ່ມີແນວໂນ້ມຊົ່ວຮ້າຍ + ຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາເຂັ້ມແຂງແຕ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ດີ = ການສະກົດຈິດທີ່ດີເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

ແມ່ເຫຼັກທາງວິນຍານທີ່ອ່ອນແອ + ແມ່ເຫຼັກຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ = ແມ່ເຫຼັກຊົ່ວຮ້າຍທີ່ແຂງແຮງ

ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ + ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ອ່ອນແອ = ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສິນທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ

ຄົນທີ່ໃຈຮ້າຍແລະຮຸນແຮງ + ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນແລະມີນ້ຳໃຈ = ພະລັງແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນມີອຳນາດເໝືອນຄວາມອ່ອນໂຍນ

ນິໄສທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ສົມດຸນ, ແລະ ສະຫງົບ + ນິໄສທີ່ບາງຄັ້ງມັກຈະບໍ່ພໍໃຈ = ການສະກົດຈິດຂອງຄວາມສະຫງົບມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ

ຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ຝັງເລິກຊຳເຮື້ອ + ຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ຝັງເລິກໜ້ອຍລົງ = ແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຂອງຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ແຂງແຮງ

ຄວາມສຳເລັດໃນທາງບວກທີ່ເຂັ້ມແຂງ + ຄວາມສຳເລັດໃນທາງບວກ
ໜ້ອຍ = ຄວາມສຳເລັດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

ການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມລຶມເຫຼວທີ່ແຂງແຮງ + ການສັນສະເທືອນ
ຂອງຄວາມສຳເລັດທີ່ແຂງແຮງ = ບໍ່ວ່າຈະເປັນແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຄວາມລຶມເຫຼວທີ່
ແຂງແຮງ ຫຼື ແມ່ເຫຼັກແມ່ເຫຼັກຄວາມສຳເລັດທີ່ແຂງແຮງ, ຂຶ້ນກັບສະພາບ
ແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ

ຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສະຫຼາດ + ຄວາມໂງ່ຈ້າທັງໝົດ = ທັງຄວາມ
ສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ແລະ ທັກສະ ຫຼື ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ

ພະລັງທາງວິນຍານທີ່ໂດດເດັ່ນ + ພະລັງປະຕິບັດທີ່ໂດດເດັ່ນ = ການ
ສະກົດຈິດທາງວິນຍານ - ພະລັງປະຕິບັດທີ່ໂດດເດັ່ນຢ່າງແທ້ຈິງ

ຖ້າຜູ້ຄົນສາມາດເຫັນສັດດາວເຄາະຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຢູ່ໃນໂລກອີເທີທີ່ຢູ່
ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ, ບາງທີບາງຄົນອາດຈະພະຍາຍາມຊອກຫາຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ຮັກທີ່ຈາກໄປ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍເຫັນ
ຈິດວິນຍານຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ອອກຈາກໂລກນີ້ ໂດຍການສຸມໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃສ່ຕາ
ທາງວິນຍານ (ຈຸດໃຈກາງຂອງໜ້າຜາກ), ຄົນເຮົາສາມາດເຫັນດ້ວຍວິໄສທັດ
ພາຍໃນໂລກທີ່ສິດໃສທີ່ອາໄສຢູ່ໂດຍຈິດວິນຍານທີ່ດີທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ໂລກອີເທີ ສູ່
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເມດຕາສູງສຸດ

ໃນມະນຸດ, ຫົວໃຈເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງຮັບສັນຍານໄຮ້ສາຍ ແລະ ຕາທາງ
ວິນຍານເປັນຕົວສົ່ງສັນຍານ ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກທີ່ຈາກໄປ,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບໃສ່ຫົວໃຈ, ເຈົ້າສາມາດ
ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທີ່ເປັນອະມະຕະ,
ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ປິຕິຍິນດີໃນອິດສະລະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງຮ່າງກາຍ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າ
ຈະພົບຄວາມສະບາຍໃຈໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຫົວໃຈຂອງ
ເຈົ້າກໍ່ໝັ້ນໃຈກ່ຽວກັບເຂົາເຈົ້າ

ເມື່ອຂ້ອຍຮ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງຂ້ອຍລະລາຍ
ເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ ແຕ່ສະພາບນີ້ມາສູ່ຂ້ອຍຫຼັງຈາກຄວາມ
ພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນຕອນທຳອິດ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ມັກຄວາມ
ປາຖະໜາ, ເພາະວ່າຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫຼົງໄຫຼໄປແລ້ວ ແຕ່ຕອນນີ້, ທັນທີທີ່ຂ້ອຍ
ສຸມໃສ່ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍໄປທີ່ສູນກາງທາງວິນຍານ - ຊ່ອງ
ຫວ່າງລະຫວ່າງຄິດ - ຄວາມຄິດທັງໝົດຫາຍໄປ, ການຫາຍໃຈຢູ່ດລົງດ້ວຍຕົວ

ມັນເອງ, ຫົວໃຈຢຸດເຕັ້ນ, ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຈິດໃຈຫຼຸດລົງ, ແລະ ສະພາບຂອງ
ການເປັນຢູ່ລົງສູ່ຈິດວິນຍານ, ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
.ແລະ ຖືກຫຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

ຄໍາເວົ້າທອງຄໍາ

ຄວາມສຸກຄືສິດທິຂອງຂ້ອຍ, ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຊັບສົມບັດອັນສູງ
ສົ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂ້ອຍ ນໍາຂ້ອຍໃຫ້ຊອກຫາຊັບສົມບັດພາຍໃນຕົວຂ້ອຍທີ່ເກີນ
ຄວາມຝັນຂອງກະສັດ

* * *

ຊີວິດແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສະຫຼາດທີ່ມີຈັ່ງຫວະທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ມັນສ້າງ
ຮູບຮ່າງຕົວມັນເອງໃນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ຫຼື ມີຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ
.ຊີວິດແມ່ນອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະອົງຄືຊີວິດ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ອຍ

* * *

ເຮັດດອກກຸຫລາບທີ່ບານຢູ່ໃນສວນສະຫວັນຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ລູກປັດທີ່ເຫຼືອມ
ເປັນປະກາຍໃນສາຍຄໍຄວາມຮັກທີ່ສືບໃສ່ຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ອຍ:
ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

* * *

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊິນຊົມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

* * *

ໃຫ້ພວກເຮົາທໍາຜ້າພົມສີທອງແຫ່ງຄວາມຝັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍໄໝແຫ່ງຄວາມ
ຊົ່ວຈໍາທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບກະດາດຊາຍທີ່ຂັດຈິດໃຈ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຫຍາບຄາຍ
ອອກຈາກລັກສະນະນິໄສ

* * *

ການລະບາດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ຮຸນແຮງໃນທໍາມະຊາດທີ່
ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ, ການທໍາລາຍ, ແລະ ອັນຕະລາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງບໍ່
ແມ່ນ "ຄໍາສັ່ງຈາກສະຫວັນ". ໄພພິບັດເຫຼົ່ານີ້ເກີດຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການ
ກະທໍາຂອງມະນຸດ. ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສົມດຸນທີ່ອ່ອນໄຫວຂອງໂລກ
ລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຖືກລົບກວນໂດຍການສະສົມຂອງຄືນ ແລະ
ການສັນສະເທືອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຈາກເຈດຕະນາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ການ

ກະທຳຜິດຂອງມະນຸດ, ຄວາມຜັນວາຍຈະປົກຄອງ ແລະ ການທຳລາຍຢ່າງ
.ກວ້າງຂວາງເກີດຂຶ້ນ

* * *

ຂ້ອຍຈະເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຄຸນນະພາບ
.ດີຂອງທຸກຊາດໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ຂັ້ນຢືກຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສຳລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ມີອຳນາດ, ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ
ແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ລະອຽດອ່ອນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິງ. ມີ
ແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນ້ຳນີ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ກະແສນ້ຳທີ່ຄົງທີ່ທີ່ໄປເຖິງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຫຼ່ງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົ່ງຕໍ່ຄວາມສຸກ
.ໄປສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ມີຄຳເວົ້າທີ່ດີຈາກຫົວໃຈຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ກຳຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ມີສຽງທີ່ສະຫຼາດຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງມືດດ້ວຍໂຄມໄຟ
!ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ

* * *

ພວກເຮົາເຄີຍໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນໄດ້
ເພາະວ່າທຸກໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ

* * *

ເຖິງວ່າຈະມີການທົດລອງທີ່ຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່ລະລາຍແຮ່
ເຫຼັກເພື່ອປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ທົນທານ ແລະ ມີຄວາມ
.ຄ່ອງແຄ້ວ

* * *

ຜົນສຳເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກຳລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,

ທຳອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊົບບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊົບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ຈາກຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ສຽງຮ້ອງຂອງວິນຍານຈະ
ສຳຜັດຫົວໃຈສາກົນ, ແລະ ຄຳຕອບຈະມານຳຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້.
ສຽງກະຊົບທາງປັນຍານີ້ຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າມັນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງກໍພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸມັນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກ
ເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

* * *

ບຸກຄົນບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງປັນຍາທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອການສະແຫວງຫາສິ່ງຂອງຊົ່ວຄາວ, ຢ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍ
ຕົວເອງໄປໃນຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ບໍ່
ຈຳເປັນໃຫ້ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາເຈົ້າຄວນໃຊ້ພະລັງທາງປັນຍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາ
ຄວາມສາມາດທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ
.ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຄວາມຈິງແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ
.ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປົກປ້ອງ
ສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈາກການໂຈມຕີຂອງ
ສຽງກະຊົບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍລໍຖ້າຮຸ່ງເຮື່າ
.ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ, ແລະ ຄວນ
ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນໃຊ້ເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳ
ໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງ
.ດິບທາງປັນຍາທີ່ໜ້າແທ້ແທ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

* * *

ຄວາມສຸກແມ່ນໝາກຜົນຂອງໄຊຊະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ແມ່ນນອນຂອງຊີວິດ

* * *

ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໂລກ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ [ໂດຍບໍ່ມີ
ການທົດສອບຕົວຈິງ], ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນບັນທຶກສຽງແບບພິກພາທີ່
ເວົ້າຊ້າສຸພາສິດ ແລະ ສະທ້ອນປະໂຫຍກທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືວ່າລາວ
ເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍ
ການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງ
.ວິນຍານ

* * *

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

* * *

ຈົ່ງເປີດໃຈຂອງທ່ານຮັບການຖອກເຫລືົງມາອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄຫຼ
ຜ່ານທ່ານ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງທ່ານດ້ວຍພອນທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມດີ
.ງາມ

* * *

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຫຍັງ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້
ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອ
.ເຮັດວຽກ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

* * *

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມທຸກຍາກ
ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສຸຂະພາບແຂງແຮງ,
ໃນຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ໃນປັນຍາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນຂອງພຣະອົງທີ່ປະທານສຸຂະພາບ ແລະ ການປົນປົວໃນທັນທີ

* * *

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສຽງໂລກອອກຈາກຂ້ອຍ ທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊຶ່ງຈຳ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີສຽງຫວານຊື່ນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍສະດຸດລົມ
ແລະ ລັງເລທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນຳພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່
ມືດມົວຂອງຊີວິດ ພຣະອົງເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ
ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງການຕື່ນນອນ,
ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນຳພາ, ແລະ ເປັນດາວນຳພາສຳລັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
.ທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

* * *

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະປຸກສະຕິຂອງຕົນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມຫຼົງ
ລົມໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນຂອງວິນຍານ

* * *

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍເຜດຍົກສູງສະຕິຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມເລິກຊຶ່ງຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຄັບແຄບ
ແລະ ຈຳກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມຮັກ, ແລະ
.ຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໂລກ

* * *

ໃນທີ່ສຸດສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າອຳນາດ ແລະ ສົງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ພະຍາຍາມເຈາະ
ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ສັດທາຂອງລາວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຜ້າມ່ານ ປະຕູນັ້ນຈະ
ເປີດໃຫ້ຜູ້ທີ່ [ເຄາະປະຕູໂດຍມືທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ]

* * *

ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍລະມັດລະວັງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບ
ສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ. ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ບຸກຄົນຕ້ອງ
ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນລາວໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ມີຄວາມກົດດັນ ຖ້າລາວຫັນໄປຫາພຣະອົງ
.ດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ

* * *

ຖ້າປະສາດສຳຜັດຂອງພວກເຮົາຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທັງໝົດມາໃຫ້ພວກ
ເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຫັນໂລກເປັນແມ່ນ້ຳຂອງເອເລັກຕຣອນ, ແລະພວກເຮົາຈະ
.ເຫັນທຸກໆອະນຸພາກຂອງຝຸ່ນເປັນມວນແສງສະຫວ່າງທີ່ກິ່ງໄປມາ

* * *

ຜູ້ທີ່ເຈາະເລິກດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກວັດຖຸໄປສູ່ວິນຍານ
ເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ຮູ້ແກ່ນແທ້ຂອງຄວາມຈິງ

* * *

ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢູ່ໃນປ່າດົງດິບຂອງອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນສະໜາມຮົບ,
ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ລາວຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນຕົນເອງ
ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່
.ສະແຫວງຫາຄວາມລືໄພໃນພຣະອົງ

ບໍ່ມີວິທີໃດທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະປົກປ້ອງຕົນເອງ ແນ່ນອນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຈັດການກັບເຫດການຕ່າງໆ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນ
.ກໍມີສັດທາຢ່າງເຕັມທີ່ໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ - ຄວາມຮັກຂອງແມ່, ພໍ່, ເພື່ອນ
.ມິດ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກທັງໝົດ - ແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າທີ່ນ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາ
ວ່າເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່
.ທີ່ແທ້ຈິງ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ລັງສີແຫ່ງຊີວິດຂອງດວງອາທິດແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະແຜ່ລັງສີແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົ້ມ
.ເຫຼວ

* * *

ຄູບາ ປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງເພິ່ນວ່າ: "ຢ່າຕັດໃຜ
ອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຮັກສາທຸກຄົນໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ
".ເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດຶງມາສະເໝີ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຄິດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປຸກພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການ
ທົດລອງທັງໝົດໄດ້

* * *

ຕື່ນຂຶ້ນມາພົບກັບບຸກຄະລິກກະພາບທາງວິນຍານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຖ່ອມຕົວ
- ອັນທີ່ລວມເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສິ່ງໂຕເຂົ້າກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນິກເຂົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈກັບການວິພາກວິຈານທີ່ຂົມຂືນ, ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼື ການ
ຍ້ອງຍໍ ແລະ ການຍົກຍ້ອງຢ່າງຝຸ່ມເຝື້ອຍ. ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງ
ຂ້ອຍຄືການເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບ
.ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ

* * *

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກອັນລື່ນເຫຼືອທີ່ຈະເຕີມເຕັມເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະຖືກ
ມົວເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ລືນ
ກາຍຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານເທົ່າ - ຄວາມຮັກທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ
.ຄວາມພໍໃຈ

* * *

ຜ່ານການສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ທ່ານສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ໂດຍກົງພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ. ຖ້າທ່ານປຸກຝັງສະຕິນີ,
ບຸກຄະລິກຂອງທ່ານຈະເຕີບໂຕຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຮງດຶງດູດໃຈ
.ສຳລັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງຍ້ອນຊະຕາກຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານ, ຜູ້ລືໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ປົກປ້ອງ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານຈາກລົມແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
.ແລະ ການຫຼົງລີ້ມ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ສິດຊົນຈົນອີມ
ໝໍ້ສໍາລານ ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສະຖານະການທີ່ເຮືອອໍານວຍ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຄິດ
.ໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ

* * *

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່
ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
.ໝາຍເຖິງການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ກ້າຫານ ແລະ ໜ້າພໍໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຮັດ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນມອງຂ້າມ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຣັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາໃນການຝຶກຝົນຈິດໃຈ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸໃດໆກໍຈະ"
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແຕ່ແມ່ນການຝຶກ
".ອົບຮົມສະຕິເພື່ອບໍາລຸງລັງງານຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສໍາເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກ
ມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງ
ນ້ອຍ, ຂ້ອຍເຄີຍສູນເສຍຄວາມອິດທິນທຸກຄັ້ງທີ່ບາງຄົນເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄວາມຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນ

* * *

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບກັບ
ພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ຕູດຊົມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງໃສ່ຜູ້
ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນ

.ເວລາດຽວ

* * *

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສົນໃຈໃນການພັດທະນາພະລັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຈົມລົງສູ່ກິນຂອງການຜັດວັນ ລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
ຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເບືອ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່
.ຫຼຸຫຼາ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສຳເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ລົງທຶນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນ
.ຄົນດຽວທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ

* * *

ການເປັນອິດສະລະພາບຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼທີ່ບໍ່ດີຕໍ່
.ສຸຂະພາບ ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ
ຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານວັນນະຄະດີນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່
ສະພາບການພາຍນອກບໍ່ສາມາດເອົາໄປຈາກທ່ານໄດ້

* * *

ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມເງິນ, ແຕ່ເງິນນັ້ນຈະບໍ່
ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນຳຄວາມທຸກມາໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ຄວາມສຸກ ແລະ
.ຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນສິ່ງຕ່າງໆເອງ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງລະມັດ
ລະວັງເມື່ອພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ມອງ
ໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ້ານວ່າຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ບັນລຸລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນອ່ອນແອລົງໄດ້, ແຕ່ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມືຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດ
ໜ້າທີ່ໃດໆຂອງພວກເຮົາໄດ້. ມີແມ່ນໜ້າທີ່ອື່ນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາຕໍ່
.ພຣະອົງ

* * *

ມີວິທີການປະເມີນຜົນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆ
ປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນວ່າເຫດຜົນຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງ,
ປະເພນີນັ້ນກໍມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດ
ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຖືກຕ້ອງ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມມັນ, ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ
.ຈາກນັ້ນນຳໃຊ້ມັນ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ, ຢ່າ
ສົມມຸດວ່ານັ້ນແມ່ນຊະຕາກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າສາມາດສ້າງຕົວເອງໃນແບບທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການເປັນ. ຄວາມສຳເລັດພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບ
.ຜົນສຳເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າກໍຈະປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່
.ສະພາບການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນບັນດາຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບັນລຸເຖິງ
ລະດັບຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການອວດອ້າງ ຫຼື ການ
ແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ

* * *

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້
.ແລະ ເລິກເຊິ່ງແກ່ຂ້ອຍ

* * *

ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າການຊື່ສົງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ແລະ
ເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລືມມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສົງ

ອີນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບບິນຄ່າສິນຄ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກລົມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື້
!ມັນແບບຜ່ອນຊໍາລະ

* * *

ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ເຫດ
ສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຝຸ່ມ
ເຝືອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະບໍ່ມີຫຍັງຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

* * *

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະຫ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີ
ສັດທາທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈກັບຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນສະຫວັດດີພາບ
ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດົນໃຈປັນຍາໃນຄົນ
ອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະ ໃນຄວາມສຸກ
.ຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຂອງຕົນເອງ

* * *

ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຢືມເງິນເພື່ອຊື້ເຄື່ອງຝຸ່ມເຝືອຍ
ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດໆວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສິ່ງຂອງສະເພາະ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງວ່າມັນຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ ຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັບຊ້ອນວ່າຈະແຕກສະຫຼາຍ
ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຜູ້ຄົນຄວນດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນ
ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສິນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະ
ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ສຸກທາງໂລກກໍຈະກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນນັ້ນ,
ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
.ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກ

* * *

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນ
ສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງ
ຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື່ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ
ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກຳຈັດສັດຕູພຶດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີ
ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບບິນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການ
ທາງການເງິນທີ່ໜ້າອິດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຊໍາລະ - ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ

* * *

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິອັນດຽວກັນກັບທີ່ຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍ
ຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄືກັນ. ບາງຄົນອາດຈະມີແນວຄວາມ
ຄິດ ຫຼື ນໍາສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດ
ລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍລ້ຽນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼື
ເໝາະສົມ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ບາງທີ່ຮີດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ

* * *

ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ວຸ້ນວາຍສະຫງົບລົງ, ເຮົາເຂົ້າສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ສັນຕິພາບ ແລະ ສໍາຜັດກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມທີ່ດິນໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຍິນດີ ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ
.ໃນທາງບວກ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສິດຊືນ

* * *

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ວຸ້ນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເງິນ
ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍພົບວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າ
ອາດຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ—ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຢ່າປະໝາດ—ສູນເສຍ
ສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື
ເຈົ້າອາດຈະມີທັງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບ
ຄົນອື່ນ, ສະເໜີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງ

ເປັນການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ
.ພໍໃຈໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສໍາລັບຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ແຜນການອັນສູງສົງ ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ
ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ບົດບາດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ

* * *

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດມົວ, ຄວາມງຽບສະຫງົດທີ່ບໍ່ມີ
ສຽງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ, ແມ່ນສາລະສໍາຄັນທີ່ເປັນນິລັນດອນ,
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກໍາເນີດຂອງການມີຢູ່ ແລະ ແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງພະລັງ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ
.ທັງໝົດ, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະຕາຍ, ແຕ່
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່
ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການ
.ຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ

* * *

ເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດໂອກາດຫຼາຍ
.ຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອລ້ຽງດູຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃຫ້ດໍາເນີນງານຕາມກົດເກນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດເກນສາກົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວ
ເອງ. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໂດດລົງຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະດູກຫັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່
.ສາມາດລະເລີຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

* * *

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອາລະຍະທຳຂອງໂລກ ແລະ
ຄົນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ, ພາບໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນ,
ດ້ວຍເສັ້ນສາຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຊັດເຈນ,
.ແລະ ເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ສັງຄົມໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງວັດຖຸເໝາະນັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງ
.ສົມບູນ

* * *

ລັງສີແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນຄວາມ
ຝັນສັນສະເໜີ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ
* * *

ດ້ວຍປະສົບການແຕ່ລະຢ່າງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາໃນ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
ເຮົາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລາບ
.ລືນ ແລະ ປອດໄພຍິ່ງຂຶ້ນ
* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄວນຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ສາມາດພິເສດ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ເປັນແມ່ບົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ

ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປຸກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ,
ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີ
ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍ
ຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການ
.ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ
* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ - ຫຼັງຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ - ແມ່ນການທີ່
ບຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ລາວ
.ຕ້ອງອາໄສຢູ່ນຳທຸກໆມື້ຂອງປີ
* * *

ຄົນເຮົາເສຍເວລາຫຼາຍໄປກັບການຮີບຮ້ອນ ແລະ ກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນໂດຍບໍ່
ໄດ້ຜົນຫຍັງຫຼາຍ ມີພຽງການຢຸດຄິດ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຊີວິດມີໃຫ້
* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງອາຄານພາຍໃນຂອງປັນຍາໃນສ່ວນແຫ່ງ
ສັນຕິພາບທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແຫ່ງຄຸນ
.ງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດ

* * *

ຄວາມກົມກຽວພາຍໃນແມ່ນແຫຼ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສ້າງພະລັງງານທົດແທນໄດ້

* * *

ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດ, ຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກ
ຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມລົມເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.
ລອງຄິດເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ
ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກພະຍາດ! ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມສຳເລັດນັ້ນແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ຮ່າງກາຍ - ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກວາງໄວ້. ຄວາມຈຳເປັນກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງຕໍ່ສູ້
ກັບກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອບັນລຸຄວາມສຳເລັດຕາມ
ທີ່ຕ້ອງການ. ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເອົາຜົນສຳເລັດທີ່
.ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງທ່ານ

* * *

ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ, ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ແກ່ນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າເບີກບານດ້ວຍຄວາມເບີກບານ
.ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຮອຍຍືມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າໄພພິບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາກັບຄົນອື່ນ, ນັ້ນຄື,
ປະສົບການທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍການຊ່ວຍ
.ພວກເຂົາໃຫ້ບັນລຸຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ

* * *

ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ຜູ້ທີ່ບັນລຸຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ບັນລຸສະພາບເຫຼົ່ານັ້ນຈິງ
ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະສະເໜີຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ. ຖ້າທ່ານ
ຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຈະບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບປະກັນຄວາມ
ສຸກສ່ວນຕົວຂອງທ່ານເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກ
.ດ້ວຍ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນ
ໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາ
ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄຳສາບແຊ່ງ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມື
ຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້
.ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເອື້ອເພື່ອແຜ່

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເວົ້າກັບ

ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້
ອາດຈະບັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນບາງຢ່າງ, ແຕ່ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດ
ຖືວ່າປະສົບຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກໄດ້ຮັບຜົນ
.ປະໂຫຍດຈາກຜົນສໍາເລັດຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການບັນລຸຄວາມສໍາເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນ
ສິດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະມີຄວາມສຸກດ້ວຍຕົວເຮົາເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນໃນແງ່ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ
ເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສະພາບການດຳລົງຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ຫລັງກຳແພງຂອງສະຕິສຳນຶກອັນບໍລິສຸດຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ນີ້
ເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຂ້ອຍເປັນສັນຍານສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລແຫ່ງຄວາມ
.ໂສກເສົ້າ

* * *

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາເລັດ,
ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້
ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສໍາເລັດກັບການລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ
ວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ!" ສິ່ງນີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສໍາເລັດ
ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
.ຄົນອື່ນ

* * *

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດນໍາເອົາ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນ
ລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສໍາເລັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນ
.ຂອງມັນກັບພວກເຂົາ

* * *

ຄວາມສຳເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນພາຍໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທຳທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ.
ຖ້າພວກເຮົານຳໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທຳ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄຳນິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງ
ຄວາມສຳເລັດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ຈຳກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ແລະຄວາມ
ໜາແໜ້ນ, ແຕ່ມີອິດກະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີມິຕິ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງ
ໃສ - ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ການຮັບຮູ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ. ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະພາບຂອງສະຕິ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດໃນຄວາມຝັນ, ໃນລະດັບ
ທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານສະຕິທີ່
ບໍລິສຸດ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກໂດຍການຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ, ປົດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມປາຖະໜາ,
ແລະ ໂຜດປະທານຄວາມສຸກພາຍໃນໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
ຈາກປະສົບການຂອງຊີວິດ ແລະ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບການຮັບຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ສະຕິທາງ
ວິນຍານຈະຕື່ນຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງ
ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮົາກໍຈະ
ພົບວ່າພຣະອົງເປັນບ່ອນລີໄຂ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ

* * *

ໃນຝັນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ຫວ່າງເປົ່າ, ມີການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງ
ຈັກກະວານ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່
ບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃນຈັກກະວານ ຄືແຫ່ງຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຜ່ານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່
ມີຢູ່

* * *

ນິລັນຕອນແມ່ນປ້ານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຖາວອນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການມີຢູ່ຊົ່ວຄາວ, ຄືກັບ
.ການພັກຜ່ອນໄລຍະສັ້ນໆສຳລັບລົດບັນທຸກທີ່ເດີນທາງຂ້າມທະເລຊາຍ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບກຳລັງສ້າງສັນຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ມີສາກົນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ
ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພະລັງສ້າງສັນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີ
ການລົບກວນຈາກແຫຼ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງສັນໃນທຸກຂົງເຂດຂອງກິດຈະກຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ນິໄສທີ່ດີ ເພື່ອວ່າຖ້າຄວາມມືດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາໃກ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ
ທັນທີ ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ຈົນ
ວ່າທັງພາບລວງຕາທາງວັດຖຸ ຫຼື ການລ້ລວງທາງໂລກບໍ່ສາມາດດັກຈັບ ຫຼື ຍຶດເອົາ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

* * *

ສິ່ງທີ່ຫາມາໄດ້ງ່າຍບໍ່ຄ່ອຍມີຄ່າ ພວກເຮົາຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກການສຶກສາຊີວິດ
ຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການ
ພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສ້າງຄຸນຄ່າ
ທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ຫຼີກ
ລ່ຽງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແຕ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຂົາເຈົ້າບັນລຸໄດ້ ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໄປຢ່າງບໍ່
.ສາມາດວັດແທກໄດ້

* * *

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ນຳພາໂດຍ
ປັນຍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ

* * *

ເມື່ອທ່ານປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງມີສະຕິ
ຂອງທ່ານໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ, ກຳລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກສະຕິທີ່ສູງກວ່າ

- ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ - ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແສງ
ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງເປີດຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມ
ຂອງຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜເລືອກຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍ
ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ ຄວາມໂງ່ຳແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງ
ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ເປັນອຸປະສັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກໍາຈັດ ແລະ ກໍາຈັດ
ອອກ ຄວາມໂງ່ຳແມ່ນວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຝັງຮາກເລິກ, ເຊິ່ງເຕີບ
.ໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງມະນຸດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຶດຕິ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດອອກໄປ

* * *

ຄວາມໂງ່ຳຕ້ອງເອົາຊະນະໄດ້ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມ
ຕັ້ງໃຈອັນເດັດດ່ຽວ ດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້ຮັບການປູກຝັງດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່
[ໃນແງ່ດີ], ແລະ ເມັດພັນທີ່ດີຕ້ອງຫຼົກຖ້ວຍດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາ ເມື່ອລັງສີແຫ່ງ
ຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາສ່ອງແສງ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີຈະເຕີບ
ໃຫຍ່ ແລະ ເອົາຊະນະວັດຊະພຶດ ແລະ ພຶດທີ່ເປັນແມ່ກາຝາກ, ເພາະວ່າຄວາມ
.ມືດບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີແສງສະຫວ່າງ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງບໍ່
ເຄີຍຈິດຈາງລົງ ມັນເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເກີນກວ່າຈະ
ພັນລະນາໄດ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປະຖິ້ມຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາມີ
ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊີວິດ
ທີ່ສິດໃສ ເຊິ່ງອາດຈະຖືກຫ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່
.ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍ

* * *

ຄວາມສະຫງົບງົບແມ່ນກ້ອງຖ່າຍຮູບທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຈັບພາບແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຜ່ານເລນຂອງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບ
ພອນຈະປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສົມບູນແບບ

* * *

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປັນຍາທັງໝົດແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
.ຕ້ອງການແມ່ນການຮູ້ຕົວເຖິງມັນຢ່າງມີສະຕິ

* * *

ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄົນອື່ນຈຶ່ງ
ຊອກຫາເຈົ້າແທນທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາ. ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຄວນໄດ້
ຮັບຢ່າງເສລີ, ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງ ຫຼື ການຮຽກຮ້ອງ. ຄວາມຄາດຫວັງ
ພຽງແຕ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ
ໃນເວລາທີ່ພະຍາຍາມພັດທະນາຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຄວນຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ
.ແລະ ສະຫງົບສຸກພາຍໃນປ້ອມປາກການແຫ່ງຄຸນນະທໍາ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

* * *

ຂໍໃຫ້ນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໄຫຼອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສົດຊື່ນຂອງມັນສຳຜັດກັບທຸກຄົນທີ່
ຂ້ອຍພົບ

* * *

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນທຸກ
ວິທີທາງໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຊຶມຊືມກັບຄວາມ
ສຸກທາງສິນທໍາທີ່ຫລອມໂລຫະທີ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມໂມ້ມອງໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຫຍາບຄາຍ

* * *

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສໍາຄັນ
ເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງລະຄອນໂລກທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດ

* * *

ສະຕິທັງໝົດແມ່ນສະຕິທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ພວມຕໍ່ອາຍຸຕົນເອງຢູ່
ສະເໝີ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມັນບໍ່ເຄີຍໝົດໄປ, ແລະ ຜ່ານຕົວເຈົ້າມັນ
.ພະຍາຍາມສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງມັນເອງ

* * *

ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຍອມແຜ່ມັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງອື່ນທີ່ຄືກັບມັນໃນຫົວຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ປັນລູຂັນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້
ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການ
.ກະທໍາທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ

* * *

ການກະທຳທີ່ດີ ແລະ ຊົງໝົດລ້ວນແຕ່ແປງຢູ່ໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ
.ປະກົດເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົງໃນຄວາມຄິດ

* * *

ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກຈຸລັງສະໝອງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຄວບຄຸມດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງ
ໄດ້ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ການ
ຢືນຢັນໃນທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຈະຖືກປ່ຽນເປັນນິໄສທີ່ດີຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ. ສິ່ງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກນຳພາຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງ
ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ, ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍ
.ທຸກສິ່ງທີ່ດີ, ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ສວຍງາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕາພາຍໃນ, ວິໄສທັດຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ກ້ອງສ່ອງ
ທາງໄກຂອງຫົວໃຈ ມັນແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ
.ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະທຸກໆມື້ນຳເອົາ
ບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ຮຽນຮູ້. ຄາດວ່າບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນໂດຍການ
ສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວ: ເພື່ອຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການ
.ມີຢູ່ຂອງລາວ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຊີວິດຂອງລາວ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມລືມຄວາມໂສກເສົ້າໃນອະດີດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ບໍ່ຄິດຫຼາຍກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ຕັ້ງໜ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໃໝ່, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສຳເລັດ, ແລະ
.ບຳລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ດີ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົ່ງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ

* * *

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເປີດເຜີຍຄວາມອ່ອນແອຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
.ອັບອາຍ ແລະ ແຄ້ນໃຈນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຍັງໄກຈາກປັນຍາ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ດີ

* * *

ຄຳເວົ້າສຳລັບທຸກເວລາ ແລະ ທຸກສະຖານທີ່

ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າເຫັນຄວາມງາມທີ່ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈ
ແລະ ໄດ້ຊົມລົດຊາດຫວານອັນສູງສຸດທີ່ບໍ່ສາມາດປະສົບໄດ້ໃນທາງອື່ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງຫາພຣະອົງ, ເມກແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົບຂອງພຣະອົງໄດ້ຝຸ່ງອອກມາ, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ແລະຝົນແຫ່ງຄວາມເມດຕາ

ຂອງພຣະອົງໄດ້ຕົກລົງມາເປັນກະແສນ້ຳຈົນກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະອົງ, ແມ່ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງໄດ້ກິນກິນແຄມຝັ່ງຂອງສິ່ງມີຊີວິດ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈົມລົງໄປໃນນ້ຳແຫ່ງ
ນິລັນດອນ, ແລະຟອງແຫ່ງຊີວິດນ້ອຍໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະລາຍໄປໃນ
.ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງພຣະອົງ

ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງຂ້ອຍໄດ້ສອນຂ້ອຍກ່ຽວກັບວິທີການໃຊ້ສິວແຫ່ງປັນຍາ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປັນວິຫານທີ່ມີຄ່າຄວນຕໍ່ການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ
ຖ້າທ່ານຕ້ອງການປັນລູເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສ້າງແບບ
ຈຳລອງທາງຈິດໃຈສຳລັບມັນ ດຽວນີ້ທ່ານສາມາດສ້າງທິດທາງໃດກໍໄດ້ຢ່າງໝັ້ນ
ຄົງໃນສະຕິຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານປຸກຝັງແນວຄວາມຄິດທີ່ເຂັ້ມແຂງໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທັງໝົດຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດນັ້ນ, ແລະ
.ການກະທຳຂອງທ່ານຈະສອດຄ່ອງກັບມັນ

ເມື່ອທ່ານແຕະຕ້ອງຫົວໃຈອັນສູງສົ່ງ, ປັນຫາຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ, ຄວາມ
ຮັກຈະເຕັມຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ແລະປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ດີເລີດຈະເຕັມລຳຄື
.ກັບນ້ຳພຸດທິບໍລິສຸດໃນສວນຂອງຈິດໃຈຂອງທ່ານ

ເມກຫຼາຍກ້ອນພະຍາຍາມເຊືອງເຈົ້າ ແລະ ປິດບັງເຈົ້າຈາກຂ້ອຍ, ແຕ່ຜ່ານ
ນ້ຳຕາແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ, ຊືອນປະເສີດຂອງເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນຕໍ່ຂ້ອຍດ້ວຍຕົວ
.ອັກສອນສີທອງສົດໃສຈາກທາງຫລັງຜ້າມ່ານ ແລະ ຜ້າຄຸມທັງໝົດ

ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບໝາຍເຖິງການຈັດການກັບຄວາມຈິງ
ຢ່າງໂປ່ງໃສ

ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບາງຄົນຖືວ່າເປັນ "ສິ່ງຈຳເປັນ" ທີ່
ຕົວຈິງແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນ. ຊີວິດຄວນຈະງ່າຍຂຶ້ນໂດຍການສຸມໃສ່
.ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງຟຸ່ມເຟື້ອຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ

ໄອ້ ມິດຕະພາບ, ເຈົ້າສູງສົ່ງແທ້ໆ, ແລະ ດິນຂອງເຈົ້າອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສັກສິດແທ້ໆ! ຄວາມຮັກຄືການບຳລຸງລ້ຽງ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຄືເຄື່ອງຕົມ
ຂອງເຈົ້າ

ເມື່ອຄົນສອງຄົນເດີນໄປດ້ວຍຄວາມປອງດອງ ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີເຖິງວ່າຈະ
ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ເຂົາເຈົ້າກໍເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໂດຍເປົ້າໝາຍດຽວຄື:
ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງົບປະສານຂອງຈິດວິນຍານໃນ
ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງຮັກພັກດີເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ບ່ອນທີ່ຄົນ
ຮັກບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໂດຍເສຍສະຫຼະຄົນທີ່ຮັກ, ໃນສວນແຫ່ງຄວາມ
ບໍລິສຸດ, ດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມຂອງມິດຕະພາບຈະເບິ່ງບານ ແລະ ກະຈາຍ
.ກິນຫອມອັນຫວານຊືນຂອງພວກມັນ

ໂລກຝຶກຝົນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໃນວິທີທີ່ແຕກຕ່າງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ຄຸ້ນເຄີຍກັບຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ ຈົນພວກເຮົາເລີ່ມຄິດວ່າຄວາມສຸກເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າ
ບໍ່ມີສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຊີວິດ, ໂດຍສະເພາະຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ງ່າຍດາຍ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈະສອນພວກເຂົາຜ່ານຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົ່ມຂືນ
ຄວາມຈິງແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນຈິງຫຼາຍກວ່າຄວາມຄິດ ຫຼື
ຈິນຕະນາການ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດ ຫຼື ຈິນຕະນາການອາດຈະກາຍເປັນຄວາມ
.ຈິງບາງຄັ້ງ

ຈິນຕະນາການເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນຂະບວນການຄິດສ້າງສັນ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈິນຕະນາການຕ້ອງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ປ່ຽນເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່
.ໝັ້ນແໝ້ນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ຖ້າທ່ານຈິນຕະນາການບາງສິ່ງບາງຢ່າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງທ່ານ,
ຈິນຕະນາການຂອງທ່ານຈະກາຍເປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນສ່ວນຕົວ, ແລະເມື່ອທ່ານ
.ສາມາດຮັກສາຄວາມເຊື່ອໝັ້ນນັ້ນໄວ້ໄດ້
ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ກົງກັນຂ້າມທັງໝົດ, ແຕ່ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງ
ເຈົ້າຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຄວາມເປັນຈິງ

ຄົນເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢືນດ້ວຍຕົວເອງ, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ
.ຈາກຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ
ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ປາກົດຂຶ້ນ
ເລື້ອຍໆໃນຜູ້ທີ່ຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ຊ່ວຍໃນ
ການຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ເມື່ອພົບເຫັນມັນ,
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຢາກທີ່ບໍ່ຕິດສຸຂະພາບຈະຈາກຫາຍໄປ ເພາະວ່າ
.ພວກມັນສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈເມື່ອທຽບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານຊີວິດ, ຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ສະຕິປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່
ຈະເອົາໃຈໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ຍົກຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມ
ຮັກ, ຄວາມກະຕັນຍູ, ແລະ ການຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານ ແລະ ຄວາມເມດຕາຂອງ
.ພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າຢ່າໃຫ້ເກີດໄຟແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນ,
ຢ້ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ສີຂຽວແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກພາຍໃນ
ຕົວຂ້າພະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນໄໝ້ໄປດ້ວຍແປວໄຟແຫ່ງຄວາມແຄ້ນໃຈ. ຊ່ວຍ
ຂ້າພະເຈົ້າດັບໄຟແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນດ້ວຍຝົນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່
.ໄຫຼລືນຢູ່ສະເໝີ

ຂໍໃຫ້ທະເລສາບແຫ່ງຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າຈົງສະຫງົບ ແລະ ງຽບສະຫງົບ, ບໍ່ມີການລົບກວນຈາກພະຍຸແຫ່ງ
.ຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານນອກຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ

ການປະຕິບັດການກະທຳທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຫຼື ການ
ເສຍສະລະຄວາມປາຖະໜາສ່ວນຕົວໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ,
.ແມ່ນດີກ່ວາການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວ
ເຖິງແມ່ນວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຈະຢຸດລະເມີດກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວ
ຄວນເຮັດແນວນັ້ນຍ້ອນຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການ
ລົງໂທດຂອງພຣະອົງ
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານ, ຈົ່ງຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າອອກຈາກມັນ ປ່ອຍໃຫ້
ມັນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າໃນພຣະອົງ
ຄວາມຢ້ານກົວມີຢູ່ກັບມະນຸດສະເໝີ, ແລະ ການກຳຈັດມັນໄປໄດ້ໂດຍການ
ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ
ໃນຕອນທຳອິດມັນອາດຈະເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະຍ່າງຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຸນ
ນະທຳ, ແຕ່ພວກມັນເປັນເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນ
ໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ຂໍໃຫ້ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງໃສ່ທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ,
ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ
ຂອງພຣະອົງເຕັມສະຕິຂອງເຮົາ
ໂອ້ ທີ່ຮັກອັນສູງສົງຂອງຂ້ອຍ, ດອກໄມ້ບານ ແລະ ລະດູການປ່ຽນແປງ,
ແລະ ທັງໝົດເວົ້າເຖິງເຈົ້າ ດວງຈັນເຕັມດວງເປີດເຜີຍລັກສະນະຂອງຮອຍຍົມ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ດວງອາທິດນຳໂຄມໄຟຂອງເຈົ້າມາ ຂ້ອຍລອຍຢູ່ໃນທະເລນ້ຳຕາ,
ລີນໄປດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ ໃນໃບໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເສັ້ນເລືອດຂອງ
ມະນຸດຊາດໄຫຼຜ່ານຊີວິດ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
.ວ່າຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເຕັມແຮງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງ
ເມື່ອຂ້ອຍຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ໃນອີກ
ໂລກໜຶ່ງ, ແລະ ບາງຄັ້ງຄາວຂ້ອຍຝັນເຖິງໂລກນີ້ ແລະ ຮ່າງກາຍນ້ອຍໆນີ້ - ຂອງ
ຂ້ອຍເອງ ຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ໃນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແລະ ຄວາມຝັນກາງເວັນ
ຂອງຂ້ອຍກ່ຽວກັບຊີວິດໃນໂລກນີ້ມີກິນຫອມດ້ວຍຄວາມຊົງຈຳທີ່ມີຄວາມສຸກໃນ
ຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້ອຍຕື່ນຢູ່ກັບເຈົ້າ. ຂ້ອຍໄດ້ຖອນຮາກຫຍ້າຂອງຝັນຮ້າຍອອກຈາກ
ສວນຂອງຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປູກດອກກຸຫລາບແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈຂອງ
ຂ້ອຍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ກິນຫອມຂອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍຈະດຶງດູດເຈົ້າ
.ເຂົ້າມາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມາພາຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບຟ້າແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນ
ໂອ້ພຣະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໂປ່ງໃສດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ
ສະອາດເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດນຳແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ພຣະອົງອອກມາພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ
ເຮັດໃຫ້ກະຈົກທີ່ສິ້ນສະເໜີຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍສະຫງົບລົງ ເພື່ອວ່າມັນ
ຈະສະທ້ອນເຖິງໃບໜ້າອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ

ຂໍໃຜຕເປີດປ່ອງຢ້ຽມແຫ່ງສັດທາໃຫ້ກວ້າງ ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ສູດຕົມ
ກິນຫອມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ
ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຫງ່າງາມໃນພຣະອົງເອງ, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ຊົງລົດທານຸ
ພາບຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດພົ້ນລະນາໄດ້, ຂໍຈົງຫລຽວເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່
ປາຖະໜາພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວນອກຈາກ
.ພຣະອົງ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງປະກົດການ ແລະ ຮູບລັກສະນະທັງໝົດຂອງຊີວິດແມ່ນສຽງທີ່
ງຽບສະຫງົບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານດອກໄມ້,
ປືມສັກສິດ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່
.ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄ່າຄວນແກ່ການດຳລົງຊີວິດ
ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຜູ້ສະແຫວງຫາເຮັດເພື່ອບັນລຸຈຸດສູງສຸດທາງ
ວິນຍານແມ່ນໄດ້ຮັບການນັບຈາກພຣະເຈົ້າສຳລັບລາວ ແລະ ໄດ້ຮັບລາງວັນທີ່ດີ
.ສຳລັບມັນ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງສ່ອງແສງ
ຈິດໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ,
ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອ
ໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ພຣະຄຸນອັນ
.ອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະອົງ

ຈາກຂອບຝ້າທີ່ໂປ່ງໃສນັ້ນ ເຊິ່ງຈິດໃຈບໍ່ສາມາດເຈາະຜ່ານໄດ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຖອກເທແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນຂອງພຣະອົງອອກມາ ແລະ ຈາກຈິດໃຈແຫ່ງ
ຈັກກະວານກໍມີແຮງບັນດານໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
.ກິດຈະກຳສ້າງສັນໄຫຼເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ກົມກຽວກັນ
ເມື່ອທ່ານພົບວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ຫົວໃຈຂອງທ່ານ, ທຸກໆ□□□□□□
□□ແຫ່ງແຮງບັນດານໃຈ, ທ້ອງຟ້າສີຟ້າ, ດວງດາວທີ່ສ່ອງແສງ, ພູຜາ, ແຜ່ນດິນ
ໂລກ, ນົກ ແລະ ດອກໄມ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຜູກມັດເຂົ້າກັນດ້ວຍສາຍດຽວຂອງ
ຈັງຫວະຈັກກະວານ, ຄວາມສຸກທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມສາມັກຄີສາກົນ ແລ້ວ
ທ່ານຈະຮູ້ວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຄືນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງມະຫາສະໝຸດອັນສູງ
.ສົງທີ່ບໍ່ມີຝັ່ງ

ຖ້າພວກເຮົາລືມຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກ
ທໍລະມານ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຮັກ
ພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມຮູ້ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຫຼຸດພົ້ນຈາກບັນຫາ ແລະ ຄວາມ
.ທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຮົາ

ຜູ້ຮັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຢຸດການຄົ້ນຫາພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າ
ລາວຈະພົບພຣະອົງຫຼັງຈາກພະຍາຍາມຫຼາຍຄັ້ງກໍຕາມ ເຊັ່ນດຽວກັບຄືນທີ່ຕ້ອງ
ກັບຄືນສູ່ໃຈກາງຂອງມະຫາສະໝຸດຫຼັງຈາກພາຍຸສະຫງົບລົງ, ຜູ້ສະແຫວງຫາ

ຢ່າງຈິງຈັງກໍເຊັ່ນດຽວກັນ; ລາວມີຄວາມເຊື່ອໂດຍທາງອ້ອມວ່າອຸປະສັກຈະແຕກ
ສະຫຼາຍ ແລະ ລາວຈະລວມຕົວກັບມະຫາສະໝຸດຂອງຈັກກະວານຢ່າງຫຼີກລ່ຽງ
ບໍ່ໄດ້ບໍ່ວ່າຈະໄວຫຼືຊ້າ - ມະຫາສະໝຸດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ລາວມາ ແລະ ລາວກັບ
.ຄືນມາ

ເມື່ອຈິດໃຈຄິດເຖິງຜູ້ທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງຢູ່ສະເໝີ, ຫົວໃຈຈະຮ້ອງເພງແຫ່ງ
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີ
ການເກີດຂຶ້ນທາງວິນຍານແມ່ນການເກີດຂຶ້ນຂອງມະນຸດຈາກສິ່ງທີ່ລາວເປັນ
ຢູ່ໃນປະຈຸບັນໄປສູ່ສິ່ງທີ່ລາວຈະເປັນໃນອະນາຄົດ
ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ສາມາດປິດບັງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນເອງຈາກຄົນອື່ນ
ໄດ້ ການສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນ
.ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈະປາກົດຜ່ານການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ
ມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບອິດສະລະພາບ; ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າ
ອິດສະລະພາບແມ່ນການເຮັດສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຄົນເຮົາມັກເຮັດ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
.ເອີ້ນອິດສະລະພາບນີ້ວ່າ ອິດສະລະພາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ເນື່ອງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງອິດສະລະ
ພາບ, ພໍແມ່ບາງຄົນເຮັດໃຫ້ລູກເປັນທາດຂອງປະເພນີໂດຍການຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເດັກຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍເຊື່ອ
ວ່າຕາບໃດທີ່ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ, ເຂົາເຈົ້າ
ຈະມີຄວາມສຸກ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມ
ປາຖະໜາທຸກຢ່າງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈ
ຜິດ, ຍ້ອນວ່າໂລກພາຍນອກແຕກຕ່າງຈາກຊີວິດຄອບຄົວຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຮຽນຮູ້ວ່າການຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ!
ຄົນອື່ນອາດຈະຍູ້ເຂົາເຈົ້າໄປຂ້າງນອກ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈພວກມັນໃນການສະແຫວງ
ຫາຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເດັກຈິງແຂງກະດ້າງ ແລະ ມື້ນຊາທາງ
ດ້ານອາລົມຍ້ອນຄວາມຢາກທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ.
ດັ່ງນັ້ນ, ພໍແມ່ຕ້ອງຊ່ວຍລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ພັດທະນາຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໂດຍບໍ່ຖືກ
ຢູ່ໃນກັບດັກ ແລະ ຊຸມຝັ່ງສິບຂອງມັນ
ແມ່ເວົ້າວ່າ, "ສອນລາວດ້ວຍຄວາມຮັກ". ແນ່ນອນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ລູກ
ດ້ວຍຄວາມຮັກໂດຍຫົວໄປແມ່ນດີ, ແຕ່ຄວາມຫວານຫຼາຍເກີນໄປຈະເຮັດໃຫ້
ແຂ້ວເສື່ອມ, ແລະໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປກໍເຮັດໃຫ້
ເດັກເສື່ອມ. ຄວາມໝັກແໝ້ນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນລະດັບໜຶ່ງແມ່ນມີຄວາມ
ຈຳເປັນ, ແຕ່ຖ້າເດັກຖືກປະຕິບັດ ແລະ ລົງໂທດຢ່າງໂຫດຮ້າຍສຳລັບຄວາມ
ຜິດພາດ, ຜົນສະທ້ອນຈະຮ້າຍແຮງ. ຄວນມີຄວາມສົມດຸນໃນວິທີທີ່ເດັກຖືກ
ປະຕິບັດ ແລະ ຈັດການກັບ ; ພໍທຸກຄົນຄວນຫຼຸດຜ່ອນອາລົມຂອງຕົນເອງດ້ວຍ

ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະ ແມ່ທຸກຄົນຄວນເພີ່ມຄວາມສະຫຼາດ
.ແລະ ເຫດຜົນໃຫ້ກັບຄວາມຮັກຂອງນາງ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັກສາສະພາບຈິດໃຈທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ລອງເຮັດວຽກຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ບໍ່ວ່າ
ລັກສະນະການເຮັດວຽກຂອງຂ້ອຍຈະເປັນແບບໃດ, ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍຍັງຄົງຢູ່
.ກັບພຣະເຈົ້າສະເໝີ

ພວກເຮົາຄວນເພີດເພີນກັບສິ່ງທີ່ສ້າງນີ້, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ມັນມາເປັນທາດຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະປະສົບການໄດ້ສອນຂ້ອຍວ່າຄວາມສຸກຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ

ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານທີ່ສຳຄັນ, ຄົນເຮົາຄວນນັ່ງຢູ່ງຽບໆ, ເຮັດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ສຶກແລະຄວາມຄິດສະຫງົບລົງ, ນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະຊອກຫາ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳທາງວິນຍານແລະທິດທາງ
.ທີ່ດີ

ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຮອຍຍິມເທິງໃບໜ້າຂອງຮຸ່ງອາລຸນ, ເທິງສືບຂອງ
.ດອກໄມ້, ແລະ ເທິງໃບໜ້າຂອງຊາຍຍິງຜູ້ສູງສູງ ແມ່ນຮອຍຍິມຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຮູບພາບທີ່ໂຊກຮ້າຍ, ໂຊກບໍ່ດີ, ຄວາມເຈັບ

ປ່ວຍ, ຫຼື ອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຕິດຕໍ່ກັນ ເພາະວ່າຂ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າສະຕິທີ່ມີວິໄນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຕິຂອງຈັກກະວານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມ
.ລົມເຫຼວ ແລະ ຄວາມລຳຄານໂດຍທາງອ້ອມ

ອິດສະລະພາບໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດຕາມປັນຍາ, ບໍ່
ແມ່ນຕາມການບັງຄັບຂອງຄວາມມັກ, ນິໄສ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ການເຊື່ອ
ຟັງອະຕະພາບນຳໄປສູ່ການເປັນທາດ, ໃນຂະນະທີ່ການຍອມຕໍ່ການກະຕຸ້ນຂອງ
.ວິນຍານນຳໄປສູ່ການປົດປ່ອຍຈາກຂໍ້ຈຳກັດ

ມັນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງສຳລັບຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະອາໄສຢູ່ໃນວັງທີ່
ຫລູຫລາ ຫຼື ເຮືອນຫຼັງນ້ອຍໆ, ຕາບໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະໃຊ້ເງິນທີ່ຂ້ອຍຫາມາຢ່າງຊື່ສັດເພື່ອດຳລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ,
ປະຖົມການດຳລົງຊີວິດທີ່ຟຸມເຟືອຍ

ຜ່ານສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດ
ເອົາຊະນະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມລົມເຫຼວ, ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າໄດ້, ຕາບໃດທີ່
ຄວາມສັນສະເທືອນຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈແຂງແຮງກວ່າຄວາມສັນສະເທືອນຂອງ
ພະຍາດທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຈິດໃຈ. ພະຍາດນີ້ຍິ່ງຊຳເຮື້ອເທົ່າໃດ, ຄວາມຕັ້ງໃຈກໍ
ຍິ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສັດທາກໍຍິ່ງເລິກເຊິ່ງ ແລະ
.ໝັ້ນຄົງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອບັນລຸຜົນທີ່ຕ້ອງການ

ໄວ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍດຶງໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງພຽງຜູ້
ດຽວ, ບໍ່ແມ່ນໃນວິທີການປົກປ້ອງຂອງມະນຸດ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ

ຄວາມກັງວົນມາທຳລາຍຄວາມເຂັ້ມແຂງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະ
ປະເຊີນກັບການທົດລອງໃດໆໃນຊີວິດ. ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈົນຕະນາການເຖິງ
ອຸບັດຕິເຫດ, ໄພພິບັດ, ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ການສະແດງ
ອອກຕົວຈິງຂອງມັນຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ຈິນຕະນາການ. ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ຮັບຮູ້, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ວ່າບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄືນຢູ່ ຫຼື ນອນຫຼັບ, ຄືນຢູ່ ຫຼື ຫຼົງ
ທາງໃນຄວາມຝັນ, ມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຕາຍ, ການປະທັບຕາປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງຍັງ
.ອ້ອມຮອບ ແລະ ປົກປ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຜູ້ມີປັນຍາກ່າວວ່າ: ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ດີທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຸນນະທຳຄືຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດ.
ຜົນຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມ
ທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຄືຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຜົນ
.ຂອງການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຄືຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ
ການກະທຳທີ່ດີນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກ, ໃນຂະນະທີ່ການກະທຳທາງໂລກທີ່ຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຮັກຕົນເອງນຳມາສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມເຈັບປວດ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການກະທຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນ
.ການພິຈາລະນາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນ

ຖ້າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກແລະປອງດອງ,
ເຈດຕະນາຂອງທ່ານຕ້ອງດີ, ແລະທ່ານຕ້ອງແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາແລະຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມຮັກ. ຖ້າທ່ານດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄຸນນະທຳ,
.ທ່ານຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນຜ່ານຕົວຢ່າງແລະການປະພຶດທີ່ດີຂອງທ່ານ
ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກກັງວົນ ແລະ ສັບສົນທາງຈິດໃຈ, ຂ້ອຍຈະຖອຍຫຼັງໄປ
ສູ່ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຄວາມສະຫງົບຄືນມາ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ລະມື້ໂດຍການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຊີ້ນຳຈາກພຣະອົງ

ຈິງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຫຍ້າແຫ່ງຄວາມກຽດຊັງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ແຊກ
ຊຶມເຂົ້າໄປໃນສວນຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ສວນທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົງ ແລະ ຍິ່ງເຈົ້າປູກຝັງຄຸນລັກສະນະທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ຄ້າຍຄື
ດອກກຸຫລາບເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດຂອງການມີຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອບັນລຸຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມພໍໃຈ,
ຄວາມເປັນອະມະຕະ, ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ
ໃຈກາງຂອງຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ທີ່ກະຕຸ້ນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາແມ່ນສາລະສຳຄັນ
.ອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພົບອິດສະລະພາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ພຣະອົງ, ແລະຮັບຮູ້ວ່າບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນການມີຢູ່ທັງໝົດຂອງ

ພຣະອົງ ແລະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານ
ຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ຂໍໃຫ້ແມ່ນ້ຳແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຫຼຜ່ານທະເລຊາຍແຫ່ງອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງ, ໃນທີ່ສຸດກໍ
.ປະສົມເຂົ້າກັນໃນຄວາມເລິກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ
ມີແຕ່ຢູ່ໃນປ້ອມປາການອັນສູງສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຈະສາມາດພົບການປົກປ້ອງ
ແລະ ຄວາມປອດໄພ, ແລະ ບໍ່ມີບ່ອນລີໄພໃດທີ່ປອດໄພກວ່າການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ສໍາຜັດກັບພຣະພິກຂອງພຣະອົງ

ເນື່ອງຈາກມະນຸດຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສທີ່ສ້າງຄວາມໂນ້ມອຽງ, ແນວໂນ້ມ,
ລັກສະນະ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຖ້າມີໄສເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ດີ, ລັກສະນະ
ຈະກາຍເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການກະທໍາຈະກາຍເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ສະນັ້ນ,
ຈຶ່ງຄວນໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບນິໄສທີ່ດີ, ຍ້ອນວ່າມັນຈະນໍາພາການກະທໍາ ແລະ
ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງ ແລະ ນໍາເອົາສຸຂະພາບ ແລະ
.ຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີຈິດວິນຍານທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ທຸກທໍລະມານ, ຂ້ອຍຈະພົບ
ຄວາມສະບາຍໃຈໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍຈະເຮັດສຸດ
ຄວາມສາມາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ ແລະ ຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄວາມ
.ຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບວ່າມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້ອຍເອງ

ຄວາມສາມາດທາງຈິດມີຢູ່ໃນມະນຸດ, ແຕ່ພວກມັນຍັງຄົງພັດທະນາໜ້ອຍ
ໃນຄົນສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ ການບໍ່ພັດທະນາຄວາມສາມາດເຫຼົ່ານີ້ຈະນໍາໄປສູ່ຜົນ
ສະທ້ອນທີ່ຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນດຽວກັບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈຕ້ອງການສານອາຫານ ແລະ
.ການອອກກໍາລັງກາຍທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ
ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດ
ແລະ ໂປ່ງໃສທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງກໍ
.ຄືກັນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດ, ແລະ ໂດຍ
ການຊອກຫາພຣະອົງກ່ອນ ຂ້ານ້ອຍຈະພົບທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການໃນ
.ພຣະອົງ

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຄົນເຮົາມັກຈະສຸມໃສ່ແຕ່ອາຫານ, ອາກາດ, ແລະແສງ
ແດດເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ດີ, ແຕ່ອາດຈະມີເວລາທີ່ສຸຂະພາບຊຸດໂຊມລົງເຖິງ
ວ່າຈະມີແຫຼ່ງຊີວິດພາຍນອກເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກໍຕາມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈຶ່ງມີ
.ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຟື້ນຟູພະລັງງານສໍາຮອງຂອງຮ່າງກາຍຈາກພາຍໃນ
ຖ້າເຮືອແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າຫາໂງ່ນຫີນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່
ໂລບມາກ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ, ເຊິ່ງຖືກຂັບເຄື່ອນ
ໂດຍພາຍຸທີ່ຮຸນແຮງຂອງຄວາມໂງ່ຖ້າ, ຂໍຈຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນ

ສັນຍານເຕືອນໄພຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມ
.ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມດີຂອງພຣະອົງສະເໝີ

ຄວາມຄິດຄືກັບແປວໄຟທີ່ພະລັງທີ່ເຂັ້ມຊຸ່ນຄວນໃຊ້ເພື່ອເຜົາຜານອຸປະສັກທີ່
ກົດຂວາງຄວາມສຳເລັດ

ພຣະເຈົ້າສາມາດພົບໄດ້ຜ່ານຄວາມຮັກອັນສູງສົງທີ່ໝັ້ນຄົງ ເມື່ອເຮົາຮັກ
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຂອງປະທານຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຈະມາຫາເຮົາ ພຣະອົງ
ໄດ້ປະທານສິດເສລີພາບໃນການເລືອກ ແລະ ອຳນາດໃນການເລືອກໃຫ້ແກ່ເຮົາ

ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຂອງປະທານທີ່ບໍ່ສຳຄັນ ແລະ
ຊົ່ວຄາວຂອງໂລກ ແລະ ຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ

ຄວາມສຸກຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊົງຈຳ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຝຶກຝົນການ

ຈຳຈຳສິ່ງທີ່ດີຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈື່ໄດ້ເຖິງສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ: ພຣະເຈົ້າ
ລົມແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!

ແລະໃບໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັ້ນລຳດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີເມື່ອພຣະອົງ

ສະເດັດມາ ສຽງດັງທີ່ໜ້າຍິນດີຂອງມັນລອຍຜ່ານອາກາດ, ເຊິນຊວນຜູ້ທີ່ອິດ
ເມື່ອຍໃຫ້ພັກຜ່ອນໃນຮົມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທຳຮ້າຍພວກເຮົາ; ແຕ່

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມເຈັບປ່ວຍຕ່າງໆໄດ້ໃຫ້ບົດຮຽນແກ່ພວກເຮົາ ປະສົບການທີ່

ເຈັບປວດຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ, ແຕ່ເພື່ອຊຳລະ

ລ້າງພວກເຮົາ ແລະ ເລັ່ງການກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ ຜູ້
ທີ່ເຮັດວຽກໃນທຸກວິທີທາງເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ ແລະ ນຳພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ບ້ານ

.ສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ

ອະມັນຕະແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະການເດີນທາງຂອງພວກ

ເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້ ແລະ ໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄືກັບການເດີນທາງດ້ວຍວິຊາ

.ໄລຍະສັ້ນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄຳຍ້ອງຍໍບໍ່ໄດ້ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ, ແລະ

ຄຳວິພາກວິຈານກໍບໍ່ໄດ້ຫຼຸດຄຸນຄ່າຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄືກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ

ເປັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າ

ຈະສືບຕໍ່ເດີນຕາມເສັ້ນທາງນີ້, ເຮັດດີທີ່ສຸດເພື່ອຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ - ໃນນັ້ນຄວາມສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຢູ່

ທີ່

ເຈົ້າເປັນສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ແກ່ນແທ້ຂອງເຈົ້າກໍຕິເລີດ, ສະນັ້ນ

ຈຶ່ງຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຈົ້າເອງ

ດ້ວຍການມາເຖິງຂອງເຈົ້າ, ດອກຕາເວັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍ

ຈະເບິ່ງບານເປັນດອກໄມ້ທີ່ມີກິນຫອມ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຮັບຮ້ອນໃຫ້ມືນັ້ນມາເຖິງ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະທໍສາຍຄໍ
.ດອກໄມ້ທີ່ຊຸ່ມຊື່ນເຫຼົ້ານັ້ນ ແລະ ວາງມັນໄວ້ເທິງປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ
ແທນທີ່ຈະພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈຢູ່ຄົນດຽວ,
ລາວຄວນພະຍາຍາມນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນ. ເມື່ອລາວພະຍາຍາມໃຫ້ການ
ສະໜັບສະໜູນທາງວິນຍານ, ສະຕິປັນຍາ ຫຼື ວັດຖຸແກ່ຄົນອື່ນ, ລາວຈະພົບວ່າ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງ ແລະ ຈອກແຫ່ງຊີວິດຂອງ
.ລາວລື້ນເຫຼືອໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະອັນສະຫຼາດເໝືອນຄວາມມືດໃນໂລກນີ້ ຈະມີແສງ
ສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີພາບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
.ສະຫງົບສຸກພາຍໃນ ແລະ ຄວາມສຸກ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດກະຈາຍເມັດຜັນແຫ່ງພຣະພອນຂອງພຣະອົງ
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄຖ່ດ້ວຍການອ້ອນວອນ, ເພື່ອວ່າ
ພວກມັນຈະເຕີບໃຫຍ່ເປັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຮົ່ມເງົາ ເຊິ່ງກິ່ງງ່າຂອງມັນມີໝາກໄມ້ທີ່ແຊບ
.ຊ້ອຍ ແລະ ຫວານຊື່ນທີ່ສຸດຂອງການຮູ້ຈັກຕົນເອງ
ພວກເຮົາມັກຈະຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດໂດຍບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະປ່ຽນແປງ,

ແລະມັນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາບໍ່ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈທີ່
ຍືນຍົງ. ຖ້າພວກເຮົາອົດທົນ ແລະ ພະຍາຍາມ, ພວກເຮົາແນ່ນອນສາມາດເອົາ
ຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທັງໝົດໄດ້. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມທີ່ຈະຍ້າຍຈາກ
ຄວາມທຸກທໍລະມານໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈາກຄວາມສິ້ນຫວັງໄປສູ່ຄວາມ
.ກ້າຫານ

ໂອ້ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ຂໍຈົງລວມຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າກັບ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ປະສົມປະສານຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄວາມສຸກຂອງ
ພຣະອົງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບສະຕິຮູ້ຂອງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກນິລັນດອນຂອງ
.ພຣະອົງ

ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນຫາທີ່ຈົງໃຈມັກຈະກະຊິບວ່າ: "ໂອ້ ພຣະເຈົ້າຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຈົມຢູ່ໃນ
ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງໂລກແຫ່ງພາບລວງຕາມື, ແລະ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຄື
ການປຸກຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ. ຫົວໃຈ, ຈິດວິນຍານຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ, ຮ່າງກາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ຜູ້ຄົນຫານັ້ນເຂົ້າຫາ
.ພຣະເຈົ້າ ແລະ ມາຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈໃໝ່ ແລະ ຄວາມຈິງແກ່ພວກ
ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຜູ້ນັ້ນກັນ ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າປະຖົມສົງຄາມ

ແລະ ປົນປົວບາດແຜຂອງປະເທດຊາດດ້ວຍຢາຂີ້ເຜີງແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ຍືນຍົງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ
ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາຫລຸດພື້ນຈາກອິດທິພົນຂອງຄວາມໂລບ, ການ
ຄອບງໍາຂອງການຫຼອກລວງ, ແລະ ການຄວບຄຸມພາບລວງຕາ, ແລະ ຊ່ວຍພວກ
ເຮົາສ້າງໂລກໃໝ່ທີ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມໂງ່ຖ້າ, ແລະ ຄວາມອຶດຢາກ ເປັນ
.ພຽງຄວາມຝັນຂອງອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ມືດມົວ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາແກ້ໄຂບັນຫາທັງໝົດບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫດຜົນຂອງປ່າ, ແຕ່ດ້ວຍ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຈິງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນພຣະອົງ ແລະ ຄວາມ
.ຍຸຕິທໍາອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ
ຊີວິດໄດ້ນໍາພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນຢູ່ທີ່ນີ້ຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາ
ຈະແຍກທາງກັນໄປ ແຕ່ຖ້າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ມັນບໍ່
ສໍາຄັນວ່າພວກເຮົາຈະໄປໃສ, ເພາະວ່າບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຫຼົງທາງໄປໄກປານໃດ
ກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນວົງມົນຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົງ ແລະ ຈະບໍ່ເຄີຍ
.ແຍກກັນຢ່າງແທ້ຈິງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງໂຜດເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນນົກອິນຊີແຫ່ງຄວາມ
ກ້າວໜ້າທາງວິນຍານທີ່ບິນສູງເໝືອນຊອຍທາງຂອງຄວາມຄິດຄັບແຄບ ແລະ
ຄວາມຮຸນແຮງ
ເອີ້ນຂ້ອຍໄປສູ່ຂອບເຂດທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ສູງກວ່າ, ເໝືອນກວ່າການສັ້ນ
.ສະເໜີຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ເມກທີ່ກົດຂວາງແສງແດດ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຍົກປົກແຫ່ງຄວາມສົມດູນຂຶ້ນເພື່ອດໍາລົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບິນຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າທີ່ສູງສົງເຫຼົ່ານັ້ນ ເໝືອນພາຍຸ ແລະ ພະຍຸ
ເຮືອເຄນທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ມີຂອບເຂດກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະ ການຮັບຮູ້ທີ່ສູງ
.ສົງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາເປີດໃຈຮັບຄວາມຮັກແລະຄວາມ
ເມດຕາ ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງແລະຫ້າວຫັນໃນການກະທໍາຄວາມດີຈະປະສົບ
ກັບຄວາມສະຫງົບສຸກເພາະມັນສະຖິດຢູ່ໃນຕົວເຂົາ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນ
ບ່ອນສັກສິດຂອງສະຫວັນແລະເປັນພື້ນຖານຂອງຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກ
ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄວາມງາມອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດອກໄມ້, ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງຈັກກະວານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງດວງອາທິດ, ແລະຊີວິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ກະພົບ
.ຢູ່ໃນທຸກໆສາຍຕາ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີນ້ຳໃຈແທ້ໆ ແລະ ສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຄົນອື່ນ,
ແລະ ຕອບແທນຄໍາຍ້ອງຍໍໃນທາງດຽວກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດດ້ວຍ
.ຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບສະເໝີ
ຂ້ອຍຈະແຜ່ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ຄົນອື່ນ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເປີດປະຕູ
.ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ຂ້ອຍ ແລະ ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສັນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຈົມຢູ່ໃນ
ຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ນຳຄວາມສຸກມາສູ່ຄົນອື່ນໃນ
ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະລະລາຍຄວາມກຽດຊັງໃນໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮັກແກ່ຫົວໃຈທີ່ຫົວກະຫາຍທັງໝົດ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄືຄວາມຮັກທີ່ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຄົນ
ທີ່ຮັກ

ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງມາສູ່ພວກເຮົາ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເຕັມໃຈຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ
ການມີຈິດໃຈແຫ່ງການລິເລີ່ມໝາຍເຖິງການມີພະລັງແຫ່ງຈິນຕະນາການທີ່
ສ້າງສັນທີ່ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດປະດິດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດ
.ມາກ່ອນ ທຸກໆຄົນເກີດມາພ້ອມດ້ວຍຂອງປະທານທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້
ຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນຄວາມຮັກອັນສູງສົງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດ
ສວຍງາມເກີນກວ່າຄຳບັນຍາຍ ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ມາຫາເຈົ້າ
ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະຢູ່ໃສ ແລະ ນຳພາບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັກອັນສູງສົງໄດ້
ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ

ພະລັງຂອງຄວາມຈິງຕ້ານກັບລົມ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຊົ່ວຄາວ, ຂໍ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະພອນອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນ
ອະດີດ, ໂດຍຮູ້ວ່າຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ການດູແລຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້າ ພະເຈົ້າສະເໝີ ຕໍ່ພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງ
ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງສຸດຊຶ້ງຕໍ່ທຸກໆພອນທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າຈາກພຣະຫັດອັນເອື້ອ
.ເພື່ອເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະອົງ

ຢຶດນ້ຳຕານແຫ່ງຄວາມຮັກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານທີ່ດີ, ແລະພຣະເຈົ້າ

ສາມາດພົບໄດ້ໃນທະເລແຫ່ງຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຄືໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງເສັ້ນທາງຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ນຳ

ຄວາມສຳເລັດມາໃຫ້ພວກເຂົາ

ໃນລະດູໃບໄມ້ປົງ, ພຣະເຈົ້າປະດັບປະດາທຳມະຊາດດ້ວຍດອກກຸຫລາບ

.ແລະ ດອກໄມ້ທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດດ້ວຍເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ງດຽວ ແລະ ສີສັນສົດໃສ

ສັນຕິພາບຄືຜູ້ປະກາດຂ່າວຄົນທຳອິດທີ່ປະກາດວິທີການເຂົ້າຫາການປະທັບ

ຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສັນຕິພາບປ່ຽນເປັນແສງໄຟທີ່ສະຫວ່າງກວ່າຄວາມ

ສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຈາະເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການນັ່ງສະມາທິ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີ

"ພອນຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ ແລະ ໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບທີ່ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຢູ່ໃກ້ແລ້ວ

ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຂ້າງໃນ, ໄປສູ່ບ່ອນທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງອອກມາ ຈາກ
ຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ ປະສົບການທັງໝົດຂອງຊີວິດພາຍໃນກໍເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອຈິດວິນຍານຮັບຮູ້ຕົນເອງດ້ວຍສະຕິອັນສູງສົ່ງ, ມັນຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກ
.ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ຖ້າທ່ານໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນພາຍນອກທັງໝົດທີ່ມີໃຫ້ທ່ານ,
ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມສາມາດທາງທຳມະຊາດຂອງທ່ານ, ເພື່ອເອົາຊະນະ
ອຸປະສັກທັງໝົດທີ່ອາດຈະຂັດຂວາງທາງຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະພັດທະນາພະລັງທີ່
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ທ່ານ: ພະລັງທີ່ບໍ່ຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກ
.ທີ່ສຸດຂອງຊີວິດຂອງທ່ານ

ຄວາມຮັກຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງທອງຄຳທີ່ນຳໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະແຜ່ກະຈາຍແສງແດດແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາດີ ແລະ ເຈດຕະນາ
.ດີໄປທຸກບ່ອນທີ່ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້ຄ່ອຍໆເຂົ້າມາ
ເມື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໂຈມຕີເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງປະຕິເສດທີ່ຈະຢຸດຄວາມ
ພະຍາຍາມ ແລະ ພະຍາຍາມ, ເຖິງວ່າຈະມີອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກທັງໝົດ,
ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຕອບເຈົ້າ ແລະ ມອບລາງວັນໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ
.ດ້ວຍຄວາມສຳເລັດ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະດຶງດອກໄມ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາອອກ
ຈາກສວນຂອງຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ວາງມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມ
.ຮັກໄວ້ເທິງໜ້າປະຕູອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ
ເນື່ອງຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາແມ່ນແກ່ນພັນທີ່ຈະນຳເອົາ
ຜົນລະປູກໃນອະນາຄົດມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ຂ້ອຍຈະເລີມຕົ້ນມື້ນີ້ເພື່ອເຕີມເຕັມສະຕິ
.ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ດີ ແລະ ເປັນບວກ

ຂ້ອຍບິນ ແລະ ລອຍຢູ່ໃນລະນາບຂອງສະຕິຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ ລົງ,
ທິດເໜືອ ແລະ ຂວາ, ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແລະ ທຸກບ່ອນເພື່ອຊອກຫາວ່າ
.ໃນທຸກມຸມຂອງອະວະກາດ ຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ໃນ ແລະ ຍັງຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃຊ້ຊີວິດໃນແຕ່ລະຊ່ວງເວລາດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງເຈົ້າ
ກັບສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ບໍ່ມີຈຸດສິ້ນສຸດໃນສະຕິຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກ
.ຢ່າງກະພົບແລະສ່ອງແສງຄືກັບດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າຂອງເຈົ້າ

ການແຍກຕົວ ຫຼື ການບໍ່ຍຶດຕິດ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ສະຫຼາດທີ່ຜູ້ຄົນຫາກ້າວ
ໄປ, ໂດຍເຕັມໃຈທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນເໝືອນສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງສິ່ງທີ່
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ລາວບໍ່ໄດ້ຜູກມັດຕົນເອງກັບຄວາມສຸກທາງກາມຊົ່ວຄາວ ເພື່ອ
ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກພາຍໃນໃໝ່. ການແຍກຕົວບໍ່ແມ່ນຈຸດໝາຍປາຍທາງໃນ
ຕົວມັນເອງ, ແຕ່ມັນເປັນການປູທາງໃຫ້ແກ່ການເກີດຂຶ້ນຂອງຄຸນງາມຄວາມດີ
.ແລະ ພະລັງທາງວິນຍານຂອງຈິດວິນຍານ

ຜູ້ຊະນະທາງວິນຍານກ້າວໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ກ້າຫານໃນ

ເສັ້ນທາງຊີວິດ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຄວນໃຊ້ຊີວິດປະຈຸບັນຂອງຕົນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ, ເປັດ

ປ່ອງຢ້ຽມຂອງຫົວໃຈ, ປຸກ ແລະ ຝັນຟູຄວາມສາມາດທີ່ງົບສະຫງົບຂອງ
.ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກແຫ່ງການປ່ຽນແປງ ແລະ ການຫັນປ່ຽນ ແມ່ນບ່ອນ

ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ກະຈົກແຫ່ງຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໝັ້ນຄົງ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມັນສັນສະເທີອນ, ຈະເຫັນໃບໜ້າຂອງຜູ້ທີ່
.ຖືກຮັກໃນຈັກກະວານໃນກະຈົກນັ້ນ

ຄວາມຮັກແຂງແຮງກວ່າຄວາມຕາຍ ແລະ ການທຳລາຍຂອງເວລາ

ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນກຸນແຈສູ່ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ການສະຫ້ອນແມ່ນ

ກະຈົກທີ່ພວກເຮົາເຫັນມຸມພາຍໃນທີ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກເຊືອງໄວ້ຈາກທັດສະນະ

ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງວິນິດໄສຂັບປີກຜ່ອງຂອງພວກເຮົາ, ແຍກແຍະ

ລະຫວ່າງແນວໂນ້ມໃນທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ, ແລະ ລະບຸອຸປະສັກຕໍ່ຄວາມ

.ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຳເລັດ

ໂອ້ ມິດຕະພາບ ເຈົ້າຊ່າງຕີເລີດແທ້ໆ! ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕື່ມນ້ຳຈາກນ້ຳແຫ່ງຄວາມ

ເປັນຫວງເປັນໄຍ ແລະ ເປັນມິດ, ແລະ ໃບຂອງມັນຊຸ່ມຊື່ນດ້ວຍນ້ຳຄ້າງແຫ່ງ

ຄວາມຫວານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງຫົວໃຈທີ່

.ຈົງໃຈ ແລະ ຈົງຮັກພັກດີ

ຂ້ອຍເຄີຍເຫັນມິດໂຕນ້ອຍໆພະຍາຍາມປິ່ນກອງດິນຊາຍ, ແລະຂ້ອຍຄິດ

ກັບຕົວເອງວ່າ: ມິດຕ້ອງຄິດວ່າມັນກຳລັງປິ່ນພູຫິມະໄລ! ກອງດິນຊາຍອາດຈະເບິ່ງ

ຄືວ່າໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບມິດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຕາຂອງຂ້ອຍ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຫຼາຍ

ລ້ານປີຂອງສຸລິຍະຂອງພວກເຮົາອາດຈະໜ້ອຍກວ່າໜຶ່ງນາທີໃນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ນິລັນຕອນ

ແລະ ອະນັນຕະ

ຂ້ອຍໄດ້ທ່ຽວຜ່ານໂລກແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ໄດ້ເຫັນໝອກທີ່

ສະຫວ່າງສະໄຫວໃນດິນແດນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງ

ສະໄຫວທີ່ມີຊີວິດຊີວານັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ອ່ານຄວາມໝາຍຂອງຄວາມລັບທີ່ຂຽນໄວ້ໃນ

.ໜ້າເວັບແຫ່ງເວລາ

ເມື່ອເຈົ້ານອນຫຼັບ, ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກງົບ

ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກ

ສະຫງົບລົງຢ່າງມີສະຕິຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນ

ສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ, ແລະກ້າມຊື່ນໃບໜ້າຂອງເຈົ້າສ້າງຮອຍຍົມທີ່

ສະຫ້ອນເຖິງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຕາມທຳມະຊາດ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເບິ່ງໄປໄກ

ກວ່າສະພາບແຫ່ງຄວາມສະຫງົບນີ້ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງ

ເຈົ້າ - ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ມີມົນທົນຈາກການກະຕຸ້ນທາງປະສາດສຳຜັດ ຫຼື
ປະຕິກິລິຍາອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະສາດສຳຜັດ. ສະພາບທີ່
.ເຈົ້າປະສົບຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ
ຖ້າທ່ານວາງໂຖນ້ຳໄວ້ໃຕ້ແສງເດືອນ ແລະ ຄົນມັນ, ທ່ານຈະສ້າງຮູບພາບທີ່
ບົດເບື້ອງຂອງດວງຈັນ. ເມື່ອນ້ຳຕົກລົງໃນໂຖ, ການສະທ້ອນຈະຊັດເຈນ. ຊ່ວງ
ເວລາທີ່ນ້ຳໃນໂຖນນຶ່ງ ແລະ ສະທ້ອນໜ້າຂອງດວງຈັນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່
ສົມບູນແບບ ສາມາດປຽບທຽບກັບສະພາບຄວາມສະຫງົບສຸກໃນການ
ພິຈາລະນາ ແລະ ສະພາບທີ່ປຽບສະຫງົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກ
ຂອງການພິຈາລະນາ, ຄື້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຄິດທັງໝົດຈະຢຸດໄຫຼ
ອອກຈາກຈິດໃຈ. ແລະ ໃນສະພາບຄວາມສະຫງົບທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່ານີ້, ຜູ້ທີ່
ພິຈາລະນາ, ໃນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ, ຈະເຫັນດວງຈັນເຕັມດວງຂອງການປະທັບຢູ່
.ຢ່າງສັກສິດທີ່ສະທ້ອນຢູ່ໃນທະເລສາບຂອງຈິດວິນຍານ
ມີສີສະພາບທີ່ຄົນຫົວໄປຄຸ້ນເຄີຍຄື: ຄວາມສຸກເມື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາ,
ຄວາມທຸກເມື່ອຖືກປະຕິເສດ, ຄວາມເບື້ອໜ່າຍເມື່ອບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຊົມເສົ້າ,
ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກເມື່ອເອົາຊະນະອາລົມ ຫຼື ສະພາບທາງຈິດໃຈຂອງ
.ຄວາມສຸກ, ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມເບື້ອໜ່າຍ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນສະພາບທີ່ໜ້າປາຖະໜາຢ່າງສູງ, ເກີດຂຶ້ນຈາກ
ການບໍ່ມີທັງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມສຸກ, ແລະ ການບໍ່ມີຄວາມເບື້ອໜ່າຍ
ສະພາບເຫຼົ່ານີ້ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄື້ນຟອງຢູ່ເທິງໜ້າດິນຂອງຈິດວິນຍານຢູ່
ສະເໝີ ຫຼັງຈາກຂີ້ຄື້ນຟອງແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ປັ່ນປ່ວນ,
ລວມທັງການຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຂອງຄວາມອິດເມື່ອຍຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ, ກໍມີຄວາມ
ສຸກໃນການລອຍຢູ່ໃນທະເລທີ່ສະຫງົບຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແຕ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ກວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນຄວາມສຸກທາງວິນຍານ - ຄວາມສຸກຂອງ
ຈິດວິນຍານ - ຄວາມສຸກສູງສຸດ ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີວັນຈາງຫາຍໄປ ແຕ່ຍັງ
ຄົງຢູ່ກັບຈິດວິນຍານຕະຫຼອດໄປ ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານ
.ການຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງເທົ່ານັ້ນ
ຮອຍຍິມທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຮອຍຍິມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ມາຈາກ
ການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ
ຮອຍຍິມຂອງຂ້ອຍເກີດມາຈາກຄວາມສຸກອັນເລິກເຊິ່ງພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ -
ຄວາມສຸກທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ມັນຄືກັບກິນຫອມທີ່ອອກມາຈາກຫົວໃຈ
ຂອງດອກກຸຫລາບທີ່ກຳລັງເບິ່ງບານ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ເຊື່ອເຊີນຄົນອື່ນໃຫ້
ມາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນນ້ຳສັກສິດແຫ່ງຄວາມສຸກ
ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງການໃຫ້ອະໄພທີ່ໄດ້ຮັບພອນ, ຄວາມມືດຂອງ
ຄວາມກຽດຊັງທີ່ສະສົມມາເປັນເວລາຫຼາຍປີຈະຈາງຫາຍໄປ

ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃດໆຂອງຜູ້ນະມັດສະການພຣະອົງ
ຢ່າງວ່ອງໄວ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົດປ່ອຍຕົນເອງຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່
.ເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມລົມເຫຼວ ແລະ ຜິດຫວັງໃນຄວາມຫວັງ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງ, ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທຳລາຍໄດ້
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວໃນໂລກນີ້, ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ແລະ ມີ
ຄວາມສຳພັນທີ່ຍືນຍົງ, ໃກ້ຊິດ, ແລະ ເປັນມິດ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການ
.ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄວາມສຸກ

ໄອ້ ດາວສ່ອງແສງແຫ່ງການຊີ້ນຳໃນສະຫວັນແຫ່ງປັນຍາ, ແສງໄຟອັນ
ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງເຈົ້າເຊື່ອເຊີນຂ້ອຍໃຫ້ຄືນຫາຂອບຝ້າທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະນົກທີ່ປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍບິນໄປດ້ວຍຄວາມໄວສູງ, ເຈາະເຂົ້າໄປໃນ
ປັນຍາກາດທີ່ໜາແໜ້ນແລະມົດມົວ, ຖືກຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາເຈົ້າ
.ແລະ ເພື່ອຊົມຊືມກັບລັດສະໝີອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ
ບຸກຄະລິກກະພາບຂອງຄົນເຮົາເລີ່ມພັດທະນາ ແລະ ເບີກບານມ່ວນຊື່ນເມື່ອ
ຄົນເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກໄດ້ - ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກພາຍໃນ ແລະ ສັນຊາດຕະຍານ -
ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແກ່ນ ແຕ່ເປັນກະແສວິນຍານນິລັນດອນພາຍໃນ
.ຮ່າງກາຍ

ເມື່ອຫົວໃຈຂອງສາວົກລື້ນເຫຼືອດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ໃບໜ້າຂອງ
ລາວຈະສ່ອງແສງດ້ວຍຮອຍຍື່ມແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ປັນຍາ, ແລະ ຊັ້ນ
ຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ຈິດວິນຍານຂອງລາວຈະແຕກສະຫຼາຍ ແລະ ຫາຍໄປ
.ຢ່າງສິ້ນເຊີງ

ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງດອກໄມ້ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້, ເຈົ້າຮູ້ວ່າຮູບແບບທີ່ສວຍງາມເຫຼົ່ານີ້ຂອງ
ຊີວິດບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຕົວມັນເອງ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ປັ້ນແຕ່ງພວກມັນ ແລະ ມອບ
.ກິນຫອມ ແລະ ຄວາມງາມທຶງດຽມໃຫ້ພວກເຂົາ
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າສະເໝີ, ທັງນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່, ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈ
ໃສ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ໂດຍຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້ານຳພາບາດກ້າວຂອງເຈົ້າ ແລະ ເສີມສ້າງ
.ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເພື່ອບັນລຸຄວາມມຸ່ງຫວັງອັນສູງສົ່ງຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເຊື່ອມຕໍ່ກັບແກ່ນແທ້ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບຸກ
ສະໄໝທີ່ຖືກລືມໄປດົນນານ ແລະ ພະລັງອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານຈະກັບຄືນສູ່
ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນການນັ່ງສະມາທິ, ຄົນເຮົາຈື່ໄດ້ວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນຈິດວິນຍານ
.ອະມະຕະ, ບໍ່ແມ່ນຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍແລ້ວ

ຢູ່ທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາພົບຄົນ, ທັງດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ກຳລັງຊອກຫາຄວາມສຸກ
ໃນແບບຂອງຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜຢາກທຳຮ້າຍຕົນເອງ ດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງບາງຄົນຈຶ່ງ
ກະທຳໃນວິທີທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຈັບປວດ ແລະ ໂສກເສົ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້?
.ເພາະວ່າການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມໂງ່ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ສ່ອງແສງມາຍັງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ ກຳຈັດ
.ຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼອອກໄປຈາກພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ບຸກຄົນທີ່ມີສະຕິຄວນລະມັດລະວັງແທນທີ່ຈະຢ້ານກົວ, ແລະຄວນປູກຝັງ
ຄວາມຮູ້ສຶກກ້າຫານໂດຍບໍ່ມີຄວາມບໍລະມັດລະວັງ ແລະ ຄວາມຮີບຮ້ອນເພື່ອບໍ່
ໃຫ້ຕົນເອງຕິກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ອາດຈະກະຕຸ້ນຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນ

ປັນຍາບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບການສັກຂ້ຽມຈາກພາຍນອກ, ແຕ່ຂຶ້ນກັບພະລັງຂອງ
ການຍອມຮັບພາຍໃນ, ເຊິ່ງກຳນົດປະລິມານຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບ
.ແລະ ຄວາມໄວທີ່ຄວາມຮູ້ນັ້ນສາມາດບັນລຸໄດ້

ໂລກນີ້ເປັນພຽງເວທີທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດບົດບາດຂອງພວກເຮົາພາຍໃຕ້ການ
ຊີ້ນຳຂອງຜູ້ອຳນວຍການອັນສູງສົ່ງ ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃຫ້ດີໂດຍບໍ່ຄຳ
ນຶງເຖິງລັກສະນະຂອງບົດບາດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ໂດຍຈິໄວ້ສະເໝີ
.ວ່າລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາແມ່ນຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ
ຜູ້ທີ່ສະຫຼາດທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີປັນຍາຄືຜູ້ທີ່ຊອກຫາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະ
.ຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດທີ່ສຸດຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກອັນສູງສົ່ງ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນອັນດັບໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກແຫ່ງການປົນປົວຂອງພຣະອົງເຕັມຫົວໃຈຂອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງກຳຈັດ
.ຄວາມມືດມົວຂອງຄວາມກັງວົນອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ອິດສະລະພາບໝາຍເຖິງການປະຕິບັດຕາມສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ບໍ່ແມ່ນ
ຕາມການບັງຄັບຂອງນິໄສ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາ. ການເຊື່ອຟັງອະຕະ ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນເຮັດໃຫ້ເກີດຂ້າຈຳກັດ, ໃນຂະນະທີ່ການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່
.ການກະຕຸ້ນຂອງປັນຍາຊ່ວຍໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກຂ້າຈຳກັດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈສາມາດພົບໄດ້ຜ່ານການພັດທະນາຢ່າງມີ
ສະຕິ ແລະ ຕັ້ງໃຈຂອງຄຸນນະພາບທີ່ດີ, ເຊິ່ງເມື່ອເຕີບໃຫຍ່ເຕັມທີ່ແລ້ວ, ບໍ່ສາມາດ
ຖືກເອົາໄປຈາກເຈົ້າຂອງໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລາວເລືອກທີ່ຈະຍອມສະລະ
.ຄຸນນະພາບເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຕົນເອງ

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຊອກຫາຄວາມສຸກໂດຍໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດ ບາງຄົນເຊື່ອ
ວ່າພວກເຂົາສາມາດເພີ່ມຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າໂດຍການຮັບເອົາ
ພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າຈະໃຫ້ຄຳ
ສັນຍາທີ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຂອງຄວາມສຸກທີ່ລື້ນເຫຼືອ ແລະ ຍືນຍົງ, ແລະ ພວກ
ເຂົາຖືກຫຼອກລວງໂດຍຄຳສັນຍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຍ້ອນວ່າລົດຊາດຂອງ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດຊົມໄດ້ໃນນະລຶກແຫ່ງພາບລວງຕາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ
.ການກະທຳທີ່ຜິດພາດ

ທຸກໆນາທີແມ່ນນິລັນຕອນ ເພາະວ່ານິລັນຕອນສາມາດປະສົບໄດ້ພາຍໃນ
ນາທີນັ້ນໆ ມີ, ນາທີ, ແລະຊົ່ວໂມງແມ່ນປ່ອງຢ້ຽມທີ່ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງເຫັນ
ນິລັນຕອນ ຊີວິດສັ້ນ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ ຈິດ
ວິນຍານເປັນອະມະຕະ, ແລະໃນລະຫວ່າງບົດສັ້ນໆຂອງຊີວິດມະນຸດນີ້, ພວກ
ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກທຸກໆທ່າແຮງ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ
ຖ້ອຍຄໍາທາງວິນຍານແມ່ນຄືກັບແກ່ນທີ່ຕ້ອງການດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນເພື່ອຈະ

.ງອກ, ເຕີບໃຫຍ່, ອອກດອກ ແລະ ເກີດຜົນ
ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະທ້ອນຕົນເອງ, ການຈັດ
ລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດຄືນໃໝ່, ການກຳນົດ ແລະ ກຳຈັດນິໄສທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍດ້ານສຸຂະພາບ
ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານທີ່ພັດທະນາ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມ
.ເຂັ້ມແຂງທາງຈິດໃຈ
ເມື່ອສາວົກໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນສູງສົງ, ລາວຈະພົບວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້
ກາຍເປັນຈິງສຳລັບລາວຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ແລະລາວຈະຮັບຮູ້ວ່າການສຳຜັດ
ກັບຄວາມສະຫງ່າງາມແມ່ນຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກທາງປະສາດສຳຜັດໃດ
ສາມາດທຽບເທົ່າໄດ້

ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອປຸກສະຕິທາງວິນຍານຂອງມະນຸດ ແລະ ນຳພາ
ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງລາວໄປໃນທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຜ່ານຄວາມງາມຂອງຄຸນນະທຳ,
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມອົດທົນ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປັນຍາ, ແລະ ຄວາມ
.ງົດງາມຂອງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ

ຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືວ່າຄົນອື່ນເປັນຄົນແປກໜ້າ ເພາະຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າທຸກຄົນແມ່ນ
ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້ອຍປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະ ມີຄວາມໝາຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ
ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໄດ້ ຂ້ອຍຈະເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ ແລະ ສະແດງຄວາມ
ເມດຕາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຂ້ອຍສະແດງຕົວເອງ ຂ້ອຍຈະຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ສາດ
ສະດາ ແລະ ໄພ່ພົນຮັກພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຖືມຄວາມເຫັນແກ່ຕົວລົງໃນນັ້ນ
.ສ້າງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ຄົນອື່ນ

ນອກເໜືອໄປຈາກຊີວິດທາງໂລກທີ່ຊົ່ວຄາວນີ້, ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມຕາຍ, ຍັງ
ມີຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ຮ່າງກາຍປະກອບດ້ວຍທາດເຄມີທີ່ເນົາເປື້ອນ
ແລະ ເສື້ອມໂຊມ, ແຕ່ນອກເໜືອໄປຈາກຊີວິດຊົ່ວຄາວນີ້, ຍັງມີຊີວິດນິລັນຕອນ
ໃນສະຫວັນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈຳກັດຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ກັບຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ຖາວອນນີ້, ແລະ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
.ມັນຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ການທົດລອງຂອງມັນ ແລະ ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງມັນ
ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຂັດສົນ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດ
ເຮັດໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນ

ຂ້ອຍປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢູ່
ເບື້ອງຫຼັງກຳແພງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບອັນແຈ່ມແຈ້ງຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງ
ດຽວກັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມດີງາມທີ່ນຳພາເຮືອຂອງຈິດວິນຍານທີ່ຖືກພັດ
ໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າໃນທະເລແຫ່ງຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມ
.ກັງວົນ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບທີ່ສັ້ນສະເໝີພາຍໃນ
ຂ້ອຍ ແລະ ກະຕຸ້ນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ,
ຄືກັນກັບທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເອງມີຄວາມສຸກ, ແລະ ຜ່ານຄວາມສຸກ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ທຸກຄົນໃນເຮືອນແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງ
ສົງ ແລະ ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢ້ານກົວຫຍັງນອກຈາກຕົວເອງ ຖ້າຂ້ອຍພະຍາຍາມ
.ຫຼອກລວງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງຂ້ອຍ

ຈາກສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ

ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະໄປບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າຟ້າວໄປຮອດທີ່ນັ້ນຢ່າງໄວວາ.

ເມື່ອເຈົ້າໄປຮອດ, ເຈົ້າພົບວ່າເຈົ້າບໍ່ມັກສະຖານທີ່ນັ້ນຍ້ອນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ,
ຄວາມກັງວົນ, ແລະ ບາງທີອາດຈະແມ່ນແຕ່ຄວາມວຸ້ນວາຍທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກ. ແທນທີ່
ຈະ, ພະຍາຍາມສະຫງົບລົງ, ມີສະຕິຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສົມດຸນຫຼາຍຂຶ້ນ. ຖ້າຄວາມ
ຄິດຂອງເຈົ້າມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະກັງວົນແລະ ກະວົນກະວາຍ, ໃຫ້ສະກັດກັ້ນຄວາມ
.ຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງແຮງຈົນກວ່າຄວາມຄິດເຫຼົ່ານັ້ນຈະກັບຄືນສູ່ຄວາມສະຫງົບ
ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບປະສາດ

ເພາະມັນສົ່ງພະລັງງານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄປຫາບາງສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ ໃນ
ຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ສ່ວນອື່ນໆຂາດສ່ວນແບ່ງທຳມະຊາດຂອງພວກມັນ. ຄວາມບໍ່ສົມ
ດຸນໃນການແຈກຢາຍພະລັງງານນີ້ແມ່ນສາເຫດຂອງຄວາມກັງວົນ ຮ່າງກາຍທີ່
.ສະຫງົບ ແລະ ຜ່ອນຄາຍຊ່ວຍບັນເທົາເສັ້ນປະສາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຈິດ
ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ, ວິໄສທັດພາຍໃນເລີ່ມເປີດເຜີຍຂຶ້ນເທື່ອລະ
ກ້າວ. ຄົນເຮົາຕ້ອງມີສັດທາຢ່າງສົມບູນວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບທຸກໆຄຳອະທິຖານທີ່
ມາຈາກໃຈ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫັນໄປຫາພຣະອົງເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະຫວ່າງ
ຈະມີວິໄສທັດທີ່ເປີດອອກ ແລະ ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແສງ
.ສະຫວ່າງ

ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເປີດອອກ, ມັນສະແດງອອກເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເບີ່ງຄືວ່າ
ອອກມາຈາກຫົວໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງ
ເລິກເຊິ່ງ. ຜ່ານຄວາມຮູ້ສຶກນີ້, ຜູ້ຄົນຫາໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ
ການຊີ້ນຳທີ່ດີເພື່ອປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຄ່ອຍໆຮັບຮູ້ ແລະ
.ໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮູ້ສຶກນີ້

ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງປະຖິ້ມຄວາມຄິດທັງໝົດ; ການຄິດທີ່ສະຫງົບ
ແລະ ບໍລິສຸດຍັງນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ. ການຄິດທາງດ້ານອາລົມ, ເຊິ່ງຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຫຼົງຕົວເອງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຕົນເອງ, ນຳໄປສູ່ຄວາມ
.ເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະ ການສະຫຼຸບທີ່ຜິດພາດ

ຈົ່ງປະຕິເສດຄວາມສິ່ງໄສທີ່ທຳລາຍ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍສຸດ
ໃຈ, ແລະ ຫັນຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄປສູ່ໂລກແຫ່ງສັດທາ ແລະ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ ໃນຄວາມງົບປະມານຂອງການ
ໄຕ່ຕອງ, ສະຕິຂອງທ່ານຈະສາມາດສຸມໃສ່ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່
ຖືກຕ້ອງ ໃນປະສົບການນີ້, ສັດທາຈະເບິ່ງບານ ແລະ ເປີດເຜີຍ, ແລະ ຜ່ານ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຫຼືບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ, ແລະ
.ບໍ່ມີຈິດໃຈຂອງມະນຸດຄົນໃດໄດ້ຄິດເຖິງ

ທຸກໆລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ການອ້ອນວອນຂອງຂ້ອຍ
ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຜ່ານໄປສູ່ຄວາມ
.ສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ

ເຊັ່ນດຽວກັບແສງແດດສ່ອງແສງໃສ່ຖະໜົນຫົນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຫົ່ມ, ຂ້ອຍກໍ
ຈະເຫັນລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົງໃນທຸກໆສະຖານທີ່ທີ່ແອອັດໃນກິດຈະກຳ
ປະຈຳວັນຂອງຂ້ອຍ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕື່ນຂຶ້ນດ້ວຍຮຸ່ງອາລຸນ ແລະ
ນຳມັນໄປສູ່ປະຕູທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໂຜດປະທານຈິດໃຈທີ່ເຮືອເພື່ອແຜ່ໃຫ້
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ, ແລະ ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ
ໃຫ້ເຫັນໃນທະເລສາບທົ່ງປະສານຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ການສະຫ້ອນ
ຂອງດວງຈັນໃນຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງ
.ຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈະດຳນ້ຳເລິກເຂົ້າໄປໃນທະເລແຫ່ງການໄຕ່ຕອງ ແລະ ການ
ສະຫ້ອນເຖິງພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະພົບໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສຸກ
.ອັນສູງສົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ, ເພາະວ່າ
ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຮັກມະນຸດຄົນໃດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດໄດ້
ໃນຄວາມເລິກຂອງພູເຂົາ ແລະ ທ້ອງຟ້າທົ່ງປະສານຂອງ, ແລະ ໃນຄວາມ
ເລິກຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຖ້າແຫ່ງຄວາມງົບປະມານຂອງ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ
ພຣະອົງ, ແລະ ຂ້ອຍດຶມຈາກນ້ຳພູທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ຫຼື
.ແຫ້ງແລ້ງໄປຕະຫຼອດການ

ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມ

ຮັກຂອງພຣະອົງຄອງລາດສູງສຸດໃນຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມຮັກທຸກປະເພດ
ມີຄົນຂໍໃຫ້ຄູ Paramahansa ສະແດງວິທີພັດທະນາບຸກຄະລິກກະພາບທີ່

ມີສະເໝີ ແລະ ໜ້າສົນໃຈໃຫ້ລາວເບິ່ງ, ແລະລາວກໍຕອບວ່າ: ເຈົ້າຕ້ອງມີສະຕິຢູ່

ສະເໝີເມື່ອພົວພັນກັບຄົນອື່ນ ເພາະວ່າການບໍ່ມີສະຕິຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ລັກສະນະນິໄສຂອງຄົນເຮົາຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດ. ແນ່ນອນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ

ການບໍ່ມີສະຕິຂອງຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເຊິ່ງຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າມັກຈະຖືກດູດຊຶມ
.ເຂົາໄປໃນເລື່ອງທີ່ເລິກເຊິ່ງ

ຈົ່ງມີສະຕິ ແລະ ຕົນຕົວຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ເຈົ້າຈະກາຍເປັນແມ່ເຫຼັກທີ່ໜ້າ

ສົນໃຈ

ບໍ່ມີໃຜມັກຖືກລະເລີຍ ພວກເຮົາທຸກຄົນຢາກໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຖືກ

ພິຈາລະນາ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງ, ແລະ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຄຳນຶງ

ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ສະແດງຄວາມຄຳນຶງເຖິງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້
ບັນລຸຄວາມກົມກຽວ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອເຮັດສິ່ງນີ້, ທ່ານຕ້ອງມີຄວາມຕື່ນ

.ຕົວ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງທ່ານ
ຄົນຕາຍບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະດູກູກຄົນອື່ນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈເຂົາເຈົ້າມີອຳນາດທີ່

ຈະດູກູກຄົນອື່ນ

ເມື່ອທ່ານຢູ່ນຳຄົນອື່ນ, ໃຫ້ພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ກະຕິລິລິນ, ແລະ

.ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ, ແຕ່ຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວທ່ານເອງ

ທຸກຄົນຢາກເວົ້າກ່ຽວກັບຕົນເອງ, ແຕ່ມັນເປັນວິທີການທີ່ອ່ອນແອ ໃຫ້ຄົນອື່ນ

ເວົ້າກ່ຽວກັບຕົນເອງຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການ; ຝັ່ງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າ ໃຫ້ພວກເຂົາ

ເວົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາ, ຜົນສຳເລັດ, ແລະ ຄວາມປະທັບໃຈຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ໃຫ້

ແມ່ເຫຼັກຂອງເຈົ້າເວົ້າແທນເຈົ້າ ແສງສະຫວ່າງຂອງໂຄມໄຟເວົ້າແທນຕົວມັນເອງ

ຢ່າງຊັດເຈນ; ໃຫ້ການສັນສະເທືອນທຶງຽບສະຫງົບຂອງເຈົ້າເວົ້າແທນເຈົ້າດ້ວຍ

.ຄວາມຊັດເຈນເທົ່າທຽມກັນ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນນິມິດວ່າ ຜູ້ທີ່ຕາຍໃນສະໜາມ

ຮີບມີຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ, ແຕ່ທັນທີທີ່ຄົນດີລຸກຂຶ້ນຈາກ

ຮ່າງກາຍ ພວກເຂົາກໍຕື່ນຂຶ້ນຄືກັບວ່າມາຈາກຝັນຮ້າຍທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແລະ

.ດີໃຈທີ່ໄດ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກມັນ

ປະສົບການຊີວິດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຝັນຂອງ

ຈັກກະວານ ມະນຸດໄດ້ສ້າງຝັນຮ້າຍຂອງສິ່ງຄາມ, ແຕ່ຫຼັງຈາກຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກ

ຝັນຮ້າຍນີ້ໄດ້ອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມັນເປັນຄວາມ

ຝັນທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້

.ຕາຍ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທາງອະພິຝິຊິກທີ່ເລິກເຊິ່ງ

ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງຮູ້ວ່າຕົນເອງກຳລັງຝັນຢູ່, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ທົນທຸກທໍລະມານຈາກ
ປະສົບການໃນຝັນທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາບັນລຸເຖິງຄວາມຮັບຮູ້
ຕົນເອງພາຍໃນຄວາມຝັນ ແລະ ມີຄົນທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ຄວາມ
ຕາຍໃນຝັນນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າເປັນການທົດສອບທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວຈົນກວ່າ
.ພວກເຂົາຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ

ສິ່ງນີ້ຍັງໃຊ້ກັບສະພາບຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ ທັນທີທີ່ພວກເຮົາອອກຈາກ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າສະຕິຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕາຍ,
ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຮ່າງກາຍ ແລະ ຂ້າຈຳກັດທາງວັດຖຸ ແລະ ຂ້າ
.ຈຳກັດຂອງມັນ, ແລະ ໃນການປົດປ່ອຍນັ້ນມີອິດສະລະພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຂໍຄວາມຕາຍ, ແຕ່ຄວນກະກຽມສະຕິຂອງພວກເຮົາໂດຍ
ການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະມາທິໃນພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອ
ຄວາມຕາຍມາຮອດໃນເວລາຂອງມັນ, ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງມັນຄືກັບຄວາມຝັນ
.ເທົ່ານັ້ນ

ຂ້ອຍສາມາດເຫັນລັກສະນະທີ່ຝັນເຖິງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍໄດ້ທຸກເວລາທີ່
ຂ້ອຍຕ້ອງການ ເພາະສະນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ຮ່າງກາຍນີ້
ມີສະລິລະວິທະຍາທາງວິນຍານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງລະບົບປະສາດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້
.ມະນຸດສາມາດບັນລຸໄລຍະສູງສຸດຂອງການພັດທະນາສະຕິໄດ້ຢ່າງເປັນເອກະລັກ
ສະໝອງຂອງມະນຸດ, ໃຫຍ່ກວ່າສະໝອງຂອງສັດສ່ວນໃຫຍ່ຍົກເວັ້ນປາ
ວານ ແລະ ຊ້າງ, ມີຄວາມຊັບຊ້ອນຫຼາຍກວ່າ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄິດ
ຫຼາຍກວ່າ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ສະໝອງຂອງມະນຸດເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ
ມະນຸດ, ຜູ້ທີ່ມີສະຕິທີ່ກ້າວໜ້າກວ່າສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ. ການປົດເປື້ອນທີ່ສັບສົນ ແລະ
ສັບສົນຂອງສະໝອງຊ່ວຍໃຫ້ມະນຸດສາມາດຄິດໄດ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີ
ພຽງແຕ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດບັນລຸລະດັບການວິນິດໄສຂັ້ນສູງ, ແລະດັ່ງນັ້ນ,
ຮູ້ຈັກຜູ້ສ້າງຂອງມັນ. ຄົນທີ່ມີປັນຍາແມ່ນຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງປັນຍາ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດໃນລະດັບວັດຖຸ, ສະຕິ
.ປັນຍາ, ແລະຈິດວິນຍານ

ລະດູໜາວໄດ້ມາຮອດດ້ວຍເສື້ອຄຸມສີຂາວທີ່ໜາວເຢັນຄືກັບດອກລີລີ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສຳລັບຄວາມສຸກໃນລະດູຮ້ອນໄດ້ຈາງຫາຍໄປ
ຂ້ອຍຖືກບອກໃຫ້ຊອກຫາຄວາມອົບອຸ່ນຈາກຫົວໃຈທີ່ເມດຕາຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເມື່ອລະດູໃບໄມ້ປົ່ງປະກົດຂຶ້ນ, ເຕັ້ນລຳ, ປະດັບດ້ວຍດອກໄມ້ທຸກ
ຊະນິດ

ມີກິນຫອມຂອງຫຼິງນາ ແລະ ເນີນພູ ຂ້ອຍຖືກບອກໃຫ້ຮັກເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ
ຂອງຂ້ອຍ
ແລະລະດູຮ້ອນກໍມາຮອດ, ຮ້ອງທຳນອງສີຂຽວຂອງມັນຢູ່ໃນໃບໄມ້ອ່ອນ,
.ສຽງດັງຂອງຕົ້ນປ້ອບລາ, ແລະສຽງດັງຂອງຕົ້ນສົນ

ລາວຍືນຍັນວ່າຂ້ອຍຄວນປັນຍາໃຫ້ເຈົ້າຟັງ
ແມ່ນແຕ່ດິນອ່ອນໆກໍຍັງລູບໄລ້ຕົນທີ່ຮັບຮ້ອນຂອງຂ້ອຍ
ແລະນາໆໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າຫາສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ກິນຫອມອ່ອນໆບອກຂ້ອຍໃຫ້ເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ
ສູ່ວິຫານອັນສັກສິດຂອງເຈົ້າ ໃນໃຈກາງຂອງດອກກຸຫລາບ ແລະ ໃບໂຫລະ
ພາທີ່ຫລົງໄຫລໄປມາ

ແລະນົກບອກຂ້ອຍໃຫ້ຮ້ອງເພງໃຫ້ເຈົ້າຄືກັບພວກມັນ
ແລະລົມພັດແຮງເທິງຫ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳລຳທານ
ຂ້ອຍໄດ້ປຸກຟອງຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະພວກມັນເລີມເຕັ້ນຢູ່
ເທິງໜ້າເອິກໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ

ແລະ ດ້ວຍເສັ້ນໃຍທີ່ໂຄ້ງຂອງຫຍ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການງໍ
ຂ້າພະເຈົ້າກົມລົງຕໍ່ທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະທູບຍັງໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບກິນຫອມທີ່ດິເລີດຂອງນ້ຳຫອມຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຂ້ອຍຄວນຮັກສາຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍກິນຫອມອັນ
?ສັກສິດຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າປັນລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ
ແລະກ້ອນຫີນນ້ອຍໆ, ງຽບສະຫງົບ, ແລະອິດທິນໄດ້ບອກຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍ
ອາດຈະເຫັນເຈົ້າເຖິງແມ່ນວ່າໃນຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລັກຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍ
ປີທີ່ຖືກລົມໄດ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍສົ່ງຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາທີ່ຫໍ່
ຫຸ້ມໃນທຸກໆນາທີແລະວິນາທີໄປຫາເພື່ອນມະນຸດຂອງຂ້ອຍ
ແລະທຸກໆຄວາມຄິດບອກໃຫ້ຂ້ອຍຄືນຫາເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງນາໆ
ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍໄດ້ດິນໃຈຂ້ອຍໃຫ້ຮັກທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຜ່ານເຈົ້າ
ແລະຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍກະຊິບບອກຂ້ອຍວ່າ, "ຮັກຂ້ອຍດ້ວຍກຳລັງ
"ທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍມີ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ
ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຕຽງຫຍ້າແລະດອກໄມ້ ແລະຝັນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ທີ່ມີຢູ່ນັ້ນສວຍງາມແລະມີຄວາມສຸກ
ຫົວຂອງຂ້ອຍວາງຢູ່ເທິງຫຍ້າສູງ, ສີຂຽວ ແລະ ໜາ, ເຊິ່ງພັດຂ້ອຍໄປດ້ວຍ
.ລົມທີ່ພັດເອົາກິນຫອມຫວານ

ແລ້ວຂ້ອຍກໍຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ແຕະຕ້ອງມື ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະຫຼາດໃຈກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ສ້າງມັນ. ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ປະຫຼາດໃຈທີ່ຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ແນ່ໃຈໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ມື້ໜຶ່ງ
ຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນພັກຜ່ອນຢູ່ໃນໂລກຮ່າງກາຍນີ້ທີ່ຈະກາຍເປັນເປັນຊາ, ຈິດໆ,
ແລະ ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວໃນເວລາທີ່ຕາຍ, ໃນຂະນະທີ່ດຽວນີ້ມັນເບິ່ງຄືວ່າມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຼາຍຮ້ອຍຢ່າງ, ຄວາມຄິດຫຼາຍລ້ານຢ່າງ, ແລະ
.ຈິນຕະນາການ ແລະ ການຮັບຮູ້ຫຼາຍພັນລ້ານຢ່າງ

ຮ່າງກາຍນີ້ແມ່ນເວທີທີ່ບິດຕ່າງໆຂອງຊີວິດເປີດເຜີຍອອກ, ບ່ອນທີ່ຕາແຫ່ງ
ຮອຍຍົມເບິ່ງບານ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈະຖືກຕາມມາດ້ວຍຄວາມຕາຍທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່
ໄດ້ ຢູ່ທີ່ນີ້, ທ່າມກາງເນື້ອໜັງ, ກະດູກ, ແລະເລືອດ, ແລະຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໜ້າກາກ
ຜິວໜັງທີ່ສວຍງາມ, ຝູງໝາປ່າແຫ່ງພະຍາດ ແລະ ສັດຮ້າຍແຫ່ງຄວາມ
ປາຖະໜາຊ່ອນຢູ່. ແລະຢູ່ທີ່ນີ້, ພາຍໃຕ້ເນື້ອໜັງ, ມີທາງລັບໄປສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ຄວາມສະຫວ່າງ ຮ່າງກາຍນີ້ຈະຫ່ຽວແຫ້ງ ແລະ ຈາກຫາຍໄປເມື່ອເຈົ້າຂອງມັນ -
ຈິດວິນຍານ - ຈາກມັນໄປຢ່າງບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ ແລະ ເປັນຫຍັງບໍ່?
ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າຂອງທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສທາງກາຍະພາບເບື້ອໜ້າຍກັບການ
ອາໄສຢູ່ໃນກະຕູບທີ່ເປື້ອນ ແລະ ແຕກຫັກຂອງວັດຖຸ, ຖືກຜູກມັດດ້ວຍເສັ້ນ
ປະສາດທີ່ຕ້ອງການການດູແລຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ລາວພົບຄວາມປອບໂຍນໃນເຮືອນຫຼັງ
ອີນໃນມຸມໃດມຸມໜຶ່ງຂອງໂລກຂອງພຣະເຈົ້າ - ໃນໂລກອີນຂອງການມີຢູ່ທັງໝົດ
.ບ່ອນທີ່ກິນຫອມຂອງຄວາມສຸກແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ
ຈິດວິນຍານທີ່ເປັນອະມະຕະມີບິດບາດຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍດ້ວຍ
ຮອຍຍົມທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ຈາກນັ້ນກໍອອກໄປສູ່ບ້ານນິລັນດອນຂອງມັນ
ຜູ້ຊົມໜັງມີພັນທະທີ່ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນໂຮງໝັງຕະຫຼອດໄປຫຼັງຈາກການສະແດງ
ຈົບລົງບໍ່? ແນ່ນອນວ່າບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ຄົນຕ້ອງກັບບ້ານ ໃນທຳນອງດຽວກັນ,
ຈິດວິນຍານມາທີ່ນີ້ເພື່ອເພີດເພີນກັບພາບຊີວິດທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນໃນໂຮງໝັງ, ຈາກນັ້ນ
ກໍອອກໄປແລະກັບຄືນມາອີກ ພວກເຂົາມັກເບິ່ງໜັງແລະລະຄອນ, ແລະເມື່ອພວກ
ເຂົາເບື້ອໜ້າຍກັບການສະແດງທີ່ພວກເຂົາຝັນເຖິງ, ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່
ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາຮຽນຮູ້, ພວກເຂົາກໍກັບຄືນສູ່ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງ
.ຄວາມສຸກນິລັນດອນຄັ້ງດຽວແລະຕະຫຼອດໄປ
ເມື່ອຄຸນຄ່າບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມຍຸຕິທຳ, ຊ່ອງຫວ່າງຈະເປີດອອກເຊິ່ງຄວາມ
ທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຈະຊົມຜ່ານ. ຖ້າຄຸນຄ່າແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມ
ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະການແຂ່ງຂັນທີ່ຮຸນແຮງ, ຜົນໄດ້
ຮັບຈະເປັນເປື້ອນເພາະວ່າແຮງຈູງໃຈບໍ່ພໍສົດ, ແລະເງິນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພອນໃນ
.ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ
ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຊໍາລະລ້າງສະຕິຮູ້ສຶກເຫັນແກ່ຕົວຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່
ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຮັ່ງມີດ້ວຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນ. ຄວາມພໍໃຈທີ່ແທ້
ຈິງແມ່ນທາງວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນວັດຖຸ, ແລະ ຜົນກໍາໄລທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແມ່ນການມີ
.ຊັບສົມບັດແຫ່ງປັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຄວນດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ແລະ ພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນ
ອື່ນ ແລະ ປັບປຸງສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້. ແຕ່
ເປົ້າໝາຍອັນສູງສົງສົງນີ້ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັນໄດ້ກັບຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມ
.ໂລບໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຄົນອື່ນ

ຜູ້ທີ່ຄິດແບບໂລກຈະບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຖືວ່າເປັນຄົນທີ່ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດ ຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ ແລະ ສົມດຸນແມ່ນສິລະປະທີ່ດີເລີດ ແລະ ເປັນ
ສັນຍາລັກຂອງຄວາມສໍາເລັດ ຜູ້ທີ່ມີເປົ້າໝາຍພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນເພື່ອຫາເງິນຈະ
ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກອິດຫົວໃນຕົວເຮົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະ ລ້ຽງດູຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ການ
ລ້ຽງດູຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດ. ຈຸດປະສົງນີ້ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການ
ພິຈາລະນາທາງດ້ານວັດຖຸ ຫຼື ທາງດ້ານໂລກ, ບໍ່ວ່າມັນຈະເບິ່ງສວຍງາມ, ຮຸ່ງ
.ເຮືອງ, ແລະ ໜ້າຕື່ນຕາຕື່ນໃຈປານໃດກໍຕາມ

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມອາຈານ ປາຣະມະຫັງສາ ວ່າຈະປະສົບກັບຄວາມ
ສັກສິດໄດ້ແນວໃດ. ພະອົງຕອບວ່າ, "ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ຈະຍອມນອນ, ໃຫ້ນັ່ງ
ສະມາທິຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ສຶກວ່າສະຕິຂອງທ່ານໄດ້ເຈາະໂລກແຫ່ງຄວາມຄິດ
ແລະ ເຂົ້າສູ່ມິຕິອິນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດໃຈເຂົ້າໄປ
ພາຍໃນ, ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງພຸ່ງອອກມາ, ແລະຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງພຸ່ງ
ເຂົ້າມາສູ່ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອສາວົກຍອມຈຳນົນຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ລາວ
ກໍຮູ້ສຶກວ່າລາວໄດ້ສຳຜັດກັບຄວາມສັກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະອົງ.
ລາວຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງທີ່ລື້ນເຫຼືອ, ແລະ
ລາວອາດຈະເຫັນທູດສະຫວັນ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມເມດຕາ ຫຼື ລາວ
ອາດຈະໄດ້ກິນຫອມຂອງສະຫວັນທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະຮູ້ວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບລາວ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຈະຖືກເປີດອອກ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊີວິດໃຫ້ລາວ ຫຼື ລາວອາດຈະຖືກຫຸ້ມຫໍ່
ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິ. ຖ້າລາວສືບຕໍ່
ນັ່ງສະມາທິ ແລະ ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່
ລາວ, ລາວຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ເກີນກວ່າຈະພັນລະນາໄດ້. ຜູ້ທີ່ໄດ້
".ຮັບປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຮັບພອນ

ຄວາມຮັກອັນສູງສົງເປີດປະຕູສະຫວັນ, ເຊິ່ງຜ່ານປະຕູນັ້ນຜູ້ສະແຫວງຫາ
ຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຂໍເຂົ້າຈິແຫ່ງຊີວິດນິລັນຕອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ມີພຣະຄຸນ
ແລະ ຜູ້ມີສະຕິປັນຍາ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານຫິນແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າທາງວັດຖຸໃຫ້
ພວກເຂົາ ຖ້າຜູ້ນະມັດສະການຊອກຫາອາຫານແຫ່ງປັນຍາ, ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່
ສະເໜີແຫ່ງການຫຼອກລວງໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າຜູ້ນະມັດສະການຂໍແກ່ນແທ້ຂອງ
ຄວາມສຸກອັນສູງສົງທີ່ດັບຄວາມຫົວກະຫາຍທັງໝົດ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານແມງ
ງອດແຫ່ງຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຈິດໃຈໃຫ້ພວກເຂົາ ຖ້າ
ມະນຸດທີ່ຖືກຫຼອກລວງຮູ້ວິທີໃຫ້ຂອງຂວັນທີ່ດີແກ່ລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ - ແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມສຸກທັງໝົດ - ຈະປະທານຄວາມຮູ້
!ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ
ພຣະເຈົ້າປະທານສະຕິປັນຍາສູງສຸດ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່
ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພວກມັນ, ແລະ ພຣະອົງປະທານຕົວເອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງ
ຫາຢ່າງຈິງຈັງຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບສິ່ງທິດແທນ. ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ
ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງລາວແມ່ນຜູ້ມີປັນຍາທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີປັນຍາ,
ແລະ ເປັນຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງຜູ້
ນະມັດສະການຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ລາວຈະໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງທີ່ຫາຍາກ ແລະ
ເປັນທີ່ຮັກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນເປັນເອກະລັກຂອງຄວາມ
ຮັກທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ທີ່ຮັກຜູ້ທີ່ຮັກ

ບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາຜູ້ທີ່ມີບົດບາດໃນຄວາມຝັນຂອງຈັກກະວານນີ້ດ້ວຍສະຕິ
ທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາອັນສູງສົ່ງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແມ່ນໃກ້ຊິດກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ລາວມີຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຮັກ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃດໆ, ເຊັ່ນວ່າ, "ໄອ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະນະມັດສະການພຣະອົງດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ພຣະອົງ
".ປະທານສຸຂະພາບ, ເງິນຄຳ, ແລະ ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ
ລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີປັນຍາ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເຊິ່ງ
ກັນແລະກັນທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຂໍບາງສິ່ງບາງຢ່າງ
ຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍສະເພາະ, ພຣະເຈົ້າຈະຮູ້ດີວ່າບຸກຄົນນັ້ນສິນໃຈໃນຂອງ
.ປະທານຂອງພຣະອົງຫຼາຍກວ່າໃນພຣະອົງ

ມັນບໍ່ຜິດສຳລັບຄົນທີ່ຈະອະທິຖານເພື່ອຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ການຕອບສະໜອງ, ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອ້ອນວອນຂໍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຫັນແສງ
ສະຫວ່າງຈາກໃບໜ້າອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນປາຖະໜາຜົນ
ປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກມັນ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນຈຳກັດພຽງແຕ່
ຂອງຂວັນເອງ, ແຕ່ຄວນຈຳກັດພຽງແຕ່ຂອງຂວັນທີ່ໃຫ້ໂດຍຜູ້ໃຫ້ເອງ. ເມື່ອຜູ້
ສະແຫວງຫາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຂອງ
ຂວັນອື່ນໆທັງໝົດໂດຍອັດຕະໂນມັດຈາກແຫຼ່ງທີມາຂອງຄວາມເຮືອເພື່ອແຜ່
.ແລະ ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມອຸດົມສົມບູນ

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຂໍຄຳແນະນຳຈາກຄູບາ Paramahansa ກ່ຽວກັບ
ວິທີການປະພຶດຕົວໃນສະຖານະການສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ຮັບມືກັບຄືນອີນ,
:ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ

ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ຢ່າຫຼົງຫາງຈາກມັນ, ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການ
ເວົ້າສິ່ງທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ທ່ານ ຫຼື ຄົນອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນ
ຄວາມຈິງກໍຕາມ, ຕາບໃດທີ່ທ່ານບໍ່ຫຼົງຫາງຈາກຈິດວິນຍານຂອງຄວາມຈິງ. ໃນ

ເວລາດຽວກັນ, ທ່ານຕ້ອງໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ແລະ ຫັນໄປໃຊ້ການຕົວະເພື່ອ
ຫຼີກລ່ຽງການກ່າວຄວາມຈິງທີ່ເຈັບປວດ
ຈົງຊື່ສັດຕິກິດ ແລະ ຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ. ເວົ້າ
ຄວາມຈິງ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ໃຜເຈັບປວດ. ຢ່າເປີດເຜີຍຄວາມ
ລັບທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນນາມຂອງຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ເພາະວ່າຖ້າ
ເຈົ້າເປີດເຜີຍຈຸດອ່ອນຂອງເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະພະຍາຍາມທໍາຮ້າຍ ຫຼື ເຍາະເຍີ້ຍ
ເຈົ້າທຸກຄັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຢາກເຮັດ. ເປັນຫຍັງຕ້ອງໃຫ້ອາວຸດແກ່ເຂົາເຈົ້າທີ່
?ເຂົາເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ

ເວົ້າ ແລະ ກະທໍາໃນທາງທີ່ນໍາຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ຕົວ
ທ່ານເອງ ແລະ ຄົນອື່ນ

ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານເພື່ອຮູ້
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມຈິງທີ່ນໍາເອົາສິ່ງທີ່ດີມາໃຫ້ ແລະ ການເລົ່າຄວາມ
ຈິງໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກພວກມັນ,
ເພາະວ່າສິ່ງຕ່າງໆຖືກຕັດສິນໂດຍຈຸດຈົບຂອງມັນ. ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເວົ້າທຸກ
ຢ່າງທີ່ເຈົ້າຮູ້, ແລະ ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ ແລະ ປິດບັງເລື່ອງທີ່ຄົນອື່ນຄວນ
ຮູ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ

ເມື່ອທ່ານບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະຮັກສາຄວາມ
ສະຫງົບໃນການເວົ້າຈົນກວ່າທ່ານຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ
.ດ້ວຍຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍຸດຕິທໍາສໍາລັບທຸກຄົນ

ຈົງຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການ
ຊີ້ນໍາຈາກພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າຈະເປີດອອກ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະ
ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະສາມາດແຍກແຍະໄດ້ດີ
.ຂຶ້ນ

ສາກໄຟຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍຄວາມໝູ່ມັ່ນອຍ

ພະລັງງານຂອງຈັກກະວານໄຫຼເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງຄວາມມີຊີວິດຊີວາອັນອຸດົມສົມບູນນີ້. ຜູ້
ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າມັນຈະປະສົບກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງພະລັງງານໃນຈຸລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ
.ແລະ ກະແສໄຟຟ້າທີ່ສົດຊື່ນທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃໝ່ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ທໍາມະຊາດທັງໝົດກຶມຫົວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ຈັກກະວານ, ແລະ ອໍານາດຂອງພຣະອົງໄຫຼຜ່ານມະນຸດຊາດ. ບັນຫາຢູ່ທີ່ຄວາມ
ລົ້ມເຫຼວໃນການປຸກຝັງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງມະນຸດຊາດ ແລະ ແຫຼ່ງ
ກໍານົດຂອງອໍານາດທັງໝົດ. ພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດໂດຍກົງໂດຍອໍານາດອັນສູງ
ສົງ, ແລະ ອໍານາດອື່ນໆທັງໝົດຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດຖ້າບໍ່ມີອໍານາດຄ້າຂອງ
.ພຣະເຈົ້າ

ອາຫານ, ອົກຊີເຈນ, ແລະ ແສງແດດ - ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ສາມາດໃຫ້
ສຸຂະພາບແກ່ພວກເຮົາໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ
ວິທີການໄດ້ຮັບສຸຂະພາບທີ່ສົມບູນຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແຫຼ່ງວັດຖຸແມ່ນຄືກັບ
ແບັດເຕີຣີຂະໜາດນ້ອຍທີ່ໃນທີ່ສຸດກໍຈະໝົດ, ໃນຂະນະທີ່ແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ
ແມ່ນເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າທີ່ມີພະລັງທີ່ບໍ່ເຄີຍຫຼຸດລົງ, ສະໜອງຄວາມມີຊີວິດຊີວາ,
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນ
ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຈະເພິ່ງພາແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍ
.ໄດ້

ບຸກຄົນທີ່ປາຖະໜາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ
ການສະໜອງທີ່ສຳຄັນນັ້ນໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງມັນ, ແລະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ
ຄວາມຄິດແມ່ນຄວາມເປັນຈິງ, ເພາະວ່າປະກົດການທຳມະຊາດທັງໝົດແມ່ນ
ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບໂລກນີ້
.ກ່ອນທີ່ຈະສ້າງມັນ

ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າຄວາມຄິດແມ່ນຜະລິດຕະພັນຂອງຮ່າງກາຍ, ແຕ່ການສ້າງ
ຮູບຮ່າງທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະ ການປະສານງານທີ່ດີເລີດລະຫວ່າງ
ສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງມັນ, ຊິບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຮ່າງກາຍ
.ແມ່ນການສ້າງຈິດໃຈຂອງຈັກກະວານທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດ

ຈິດໃຈເປັນອົງປະກອບຫຼັກທີ່ຄວບຄຸມຮ່າງກາຍ, ແລະ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນ
ຫຼາຍສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງການແນະນຳທາງຈິດໃຈກ່ຽວກັບຂັບປີກຜ່ອງຂອງ
ມະນຸດເຊັ່ນ: ຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມອ່ອນເພຍ, ຄວາມແກ່ຊະລາ, ແລະ ຄວາມ
ອຸກອັງ, ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດໄຫຼຜ່ານຕົວ
ເຂົາ, ແລະ ກິດຈະກຳນີ້ໄດ້ຮັບພອນດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະ ສາມາດສາກໄຟຈຸລັງ
.ຂອງຮ່າງກາຍດ້ວຍສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງໄວໜຸ່ມ

ຄວາມຄິດຄືສະໝອງ, ອາລົມ, ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງທຸກໆຈຸລັງທີ່ມີຊີວິດ;
ມັນມີພະລັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຕົນຕົວ ຫຼື ້ວງຊົມ
ແລະ ຊ້າໆ. ຄວາມຄິດແມ່ນນາຍ, ແລະ ຈຸລັງຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນຜູ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ
ບັນຊາຂອງມັນ, ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງນາຍສູງສຸດຂອງພວກມັນ:
.ຄວາມຄິດ

ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານທີ່ພວກເຮົາກິນ
ປະຈຳວັນ, ແລະ ໃນທຳນອງດຽວກັນພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນນະພາບ
ຂອງອາຫານທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈ
.ຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

ນັກວິທະຍາສາດທາງອະພິປັດຍະກຳກ່າວວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນຄືນແມ່ເຫຼັກ
ໄຟຟ້າແຕ່ເປັນຄືນຂອງສະຕິທີ່ລອຍຢູ່ໃນທະເລຂອງສະຕິອັນສູງສົ່ງ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພີ່ມ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຜ່ານ
ການຝຶກສະມາທິ, ການຄິດທີ່ດີ, ແລະ ການເຮັດວຽກໃນທາງບວກ ແລະ ມີ
.ປະສິດທິພາບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຮ່ວມກັນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຍາວນານ
ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຄົນອື່ນຈະເຫັນຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງ
ຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍໄປ ແມ່
ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້ອຍ
.ແລະ ພຸ່ງອອກມາເປັນນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຫົດນ້ຳສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ທັງຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບໍ່ສາມາດລົບກວນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕາຍກໍບໍ່ສາມາດເອົາຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄປໄດ້
ມັນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບນັ້ນຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ໝາກຜົນ
ຂອງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍມັກ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຄຸ້ມຄ່າກັບຄວາມ
.ພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃສ່ລົງໄປ
ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ກະທຳຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳພາເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ຜົນງານຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ
ດັງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມດີງາມຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຮັກສາ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍ
ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາມັນໃຫ້ທັນທີ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນ
ເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້
ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເອງເມື່ອສັດທາຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ
ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ບໍ່ແນ່ນອນ, ແລະລືກລັບ,
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະບັນຫາ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍທຸກປະເພດ, ແຕ່
ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ບໍ່ເວົ້າເກີນຈົ່ງເລື່ອງຕ່າງໆ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່
ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງໆ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມວິຕົກກັງວົນ
ຄອບງຳພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຮາກຂອງມັນ
ເລີກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດິນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່
ຍືນຍົງໃນການທົດລອງໃນຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາ ແລະ
ຄົ້ນພົບພວກມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານ
ປະສົບການໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກມັນໃນລັກສະນະດຽວກັນ
ກັບທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງປະສົບການຂອງຄົນອື່ນໃນຮູບເງົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມສຸກ ຫຼື
.ຄວາມເຈັບປວດ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນປະສົບການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນ
ການທົດລອງທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສຸກໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ຈິດໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຮູ້
ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເຈັບປ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າຈະຖ່ອມຕົວລົງ ແລະ ຊົມຊືມ
ກັບພອນແຫ່ງຄວາມຜາສຸກ ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສຳລັບພອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່
ຕ້ອງລໍຖ້າສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້
.ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຄວນເປັນການປະສົມປະສານຂອງການສະທ້ອນແລະການກະທຳ.
ເມື່ອຄົນເຮົາສູນເສຍຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ
ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມກັງວົນ, ເມກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດ. ແລະຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ,
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະປັນຍາ, ເຂົາເຈົ້າຈະທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
.ເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມໂງ່ຳຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາເຈດຕະນາຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ
ໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ກະທຳໃນທາງທີ່ນຳຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ເຮົາ, ແລະ ບໍ່
ຍອມໃຫ້ສະພາບການໃນຊີວິດມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທຳລາຍ
.ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ພ້ອມທັງ ເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິເສດພາລະຂອງ
ຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທຳທີ່ສືບທອດມາຈາກຫຼາຍປີ
ແລະ ຫຼາຍລ້ານຄົນ. ຄວາມບໍ່ສະອາດເຫຼົ້ານີ້ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໃນໄຟແຫ່ງຄວາມ
ຕັ້ງໃຈໃໝ່ ແລະ ການກະທຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການທີ່ສ້າງສັນນີ້, ບຸກຄົນ
ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງສາມາດບັນລຸຂອບເຂດຂອງການປົດປ່ອຍ ແລະ
.ອິດສະລະພາບ

ກົດເກນນິລັນຕອນຂອງຄວາມສຸກ

ມີຄົນເວົ້າວ່າໃນຍຸກທອງຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ຊອບທຳຄົນໜຶ່ງຂອງອິນເດຍ, ບໍ່ມີ
ເຫດການ, ການຕາຍກ່ອນໄວອັນຄວນ, ຫຼື ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດໃດໆເກີດຂຶ້ນ
ທີ່ລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມກົມກຽວຢ່າງສົມບູນຂອງອານາຈັກ
.ຂອງລາວ

ເມື່ອສະມາຊິກໃນຄອບຄົວດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດຫຼາຍຂຶ້ນ, ທຸກໆ

ຄອບຄົວຈະມີຄວາມສາມັກຄີ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມຮັກຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ເມື່ອ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວປະຕິບັດຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ໜ້າກຽດຊັງ, ບ້ານ
ຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍລິງລອຍກັນ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງໂດຍອັດຕະໂນມັດ. ສິ່ງ
ນີ້ຍັງໃຊ້ໄດ້ກັບປະເທດຊາດຕ່າງໆ. ເມື່ອຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ແລະ
.ຄວາມຊື່ສັດ, ພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງໂລກ

ເວລາມີໜ້ອຍ ມີພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້, ມີອື່ນພວກເຮົາຈະຈາກໄປ ການຄົ້ນຫາ

ພຣະເຈົ້າແມ່ນສິດທີ່ພິເສດສູງສຸດຂອງມະນຸດຊາດ ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ປະໂຫຍດ
ຈາກອິດສະລະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໃນຊີວິດນີ້ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ

ແລະ ໃຊ້ມັນຢ່າງສະຫຼາດ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງທາງ
ວິນຍານນິລັນຕອນເປັນສ່ວນຕົວ

ບາບຄືທຸກສິ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານແກ່

ບຸກຄົນ. ຄຸນງາມຄວາມດີຄືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ. ຖ້າ

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບໍ່ມີຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານໃນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມ
ສະຫງົບພາຍໃນຕົນເອງ, ເຮືອນຫຼັງໃໝ່, ລົດໃໝ່, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆໃໝ່ໆຈະບໍ່ສາມາດ

ນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບມາສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້; ແທນທີ່

ຈະ, ຄວາມທຸກທໍລະມານພາຍໃນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຍັງຄົງຢູ່ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ສິ່ງ
.ໃໝ່ໆເຫຼົ່ານັ້ນມາ ແລະ ອື່ນໆອີກ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມສາມາດໃນການທ້າທາຍສະຖານະການ

ແລະ ຕ້ານທານກັບການທົດລອງພາຍນອກທັງໝົດ. ມັນຈະພົບເຫັນໄດ້ເມື່ອເຈົ້າ

ສາມາດອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມລຳບາກທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ເກີດຈາກ

ອະຄະຕິ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນອື່ນທີ່ຈະທຳຮ້າຍ ແລະ ດັກ
ຈັບເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຕອບສະໜອງຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ

ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ເມື່ອເຈົ້າສາມາດຮັກສາຄວາມສະຫງົບທາງຈິດໃຈຂອງ

ເຈົ້າໄດ້ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຈັບປວດຈາກສະຖານະການພາຍນອກ, ເຈົ້າກໍຈະໄດ້
.ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກ

ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດກ່າວວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ສົນໃຈພຣະບັນຍັດຂອງພະເຈົ້າ ແລະ

ຕິດຕາມຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂງ່າຈ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ພົບ

ຄວາມສຸກ ຫຼື ບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້
ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງເຮັດໃຫ້ພຣະຄຳພີບໍລິສຸດເປັນແສງສະຫວ່າງນຳພາຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນໃນການກຳນົດສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄວນຫຼີກລ່ຽງ,

.ແລະ ໃຫ້ແຍກແຍະບັນຫາຕ່າງໆ ແລະ ປະຕິບັດຕາມປັນຍາ

ຜູ້ທີ່ໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກະທຳດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ຄວາມສຸກມາຈາກ

ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊື່ສັດ ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມສຸກໃນຕອນນີ້ ເຈົ້າ

ຈະມີຄວາມສຸກໃນອະນາຄົດ ທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ

ພວກເຮົາຕ້ອງສະສົມຜົນລະປຸກແຫ່ງໂຊກດີໂດຍການເກັບກ່ຽວຜົນຂອງ
ປັນຍາ ໃນຂະນະທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງໂອກາດທີ່ມີຢູ່ສ່ອງແສງ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ,
.ພວກເຮົາຕ້ອງຄວັດໂອກາດກ່ອນທີ່ມັນຈະສາຍເກີນໄປ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຄວັດໂອກາດ, ມັນຈະກາຍເປັນແຫຼ່ງຂອງ ຈິງຄວັດໂອກາດ,) (ຄວາມເສຍໃຈ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກົດໝາຍທາງວິນຍານທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະບັນຍັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາ ແຕ່ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ຖືກລະເລີຍ ແລະ ຖືກລະເມີດທຸກໆມື້ ແລະ ທຸກບ່ອນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ຄົນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທາງວິນຍານຂອງພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະຈື່ມວ່າກ່ຽວກັບພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຫັນໜີຈາກພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ສະເໝີ ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລະຫັດການປະພຶດທີ່ບໍ່ມີວັນໝົດ
ສະໄໝທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສາສະໜາອັບຣາຮາມທັງໝົດ ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ບົດເລື່ອງຕ່າງໆມັກຈະບໍ່ສາມາດອະທິບາຍລັກສະນະທາງຈິດໃຈຂອງພຣະບັນຍັດ
ເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນ
ຜູ້ຄົນຍອມຮັບພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ໃນສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ
ພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນນອກສະຖານທີ່, ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນໂດຍການອ້າງວ່າກົດ
ລະບຽບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ບໍ່ມີເຫດຜົນ, ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸກ
ສະໄໝ. ແຕ່ການລະເມີດພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທັງໝົດໃນໂລກ

ແຕ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ ແລະ ຂໍໄດ້ປຽບຂອງ
?ມັນຢູ່ໃສ

ພຣະຄໍາພີສັກສິດແນະນຳໃຫ້ມະນຸດພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ເອົາໃຈໃສ່
ຈິດໃຈຂອງຕົນໃນພຣະອົງ, ມອບທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ, ແລະ ນະມັດສະການ
ພຣະອົງດ້ວຍການນະມັດສະການຢ່າງຈິງໃຈ, ບໍ່ປະສົມກັບຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ
.ແລະ ບໍ່ມີມົນທົນດ້ວຍການອວດອ້າງ

ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄວນເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງຊີວິດ ໜ້າທີ່ທາງໂລກບໍ່
ສາມາດເຮັດສໍາເລັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີອໍານາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ
ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທໍາມະດາໃນຂະນະທີ່ລົມພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຜິດພາດແລະ
ເປັນບາບ

ບາບ ໝາຍເຖິງຄວາມໂງ່: ການກະທຳໃນທາງທີ່ຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງ
ໃຫຍ່ຂອງມະນຸດ

ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ ແລະ ເສຍໃຈ? ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້
ປະຕິບັດຢ່າງຊື່ສັດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເປັນອັນດັບໜຶ່ງ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາທີ່ຄວນຖືວ່າສໍາຄັນກວ່າພຣະເຈົ້າ ຖ້າບຸກຄົນ
ໃດໜຶ່ງເປັນຫ່ວງເປັນໄຍພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ, ສະພາບການຂອງເຂົາເຈົ້າຈະດີຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານ, ແລະ

ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງເຖິງວ່າຈະມີສະພາບການອ້ອມຂ້າງ
.ທັງໝົດກໍຕາມ

ທັນທີທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການຊັບສິນ, ເງິນຄຳ, ຊື່ສຽງ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈກໍຈະກາຍເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນການ
ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ເກົ່າ ແຕ່ຈະຫຼົງຫ່າງອອກຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ນັ່ງສະມາທິ
ໃນພຣະອົງ, ແລະຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ
.ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຢ່າງງົບງູນ
ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງ
ມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈ

ມີສັນຍາລັກສະນະທີ່ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າ
ໃກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການ
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້, ອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ການນະມັດສະການຄວນຈະມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີ
.ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບການນະມັດສະການ

ບໍ່ວ່າລັກສະນະຂອງການນະມັດສະການແບບພິທີກໍາຈະເປັນແນວໃດ
ກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຜູ້ນະມັດສະການປະຕິບັດມັນ
ດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງການນະມັດສະການ, ແລະ ຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ພິທີກໍາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
.ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນ
ຮູບພາບ ຫຼື ຮູບແບບໃດໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າສຸມໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ແລະ ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ
.ຮູບແບບທັງໝົດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້□□□ມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
.ແລະ ບໍ່ມີຮູບພາບ ຫຼື ຮູບປັ້ນໃດສາມາດປັນຈຸພຣະອົງໄດ້

ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຢ່າງ
ຈິງໃຈ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງ ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນມີຄວາມສາມາດທີ່
ຈະສະແດງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ. ດວງອາທິດສ່ອງແສງໃສ່ທັງຖ່ານຫີນ ແລະ
ເພັດເທົາທຽມກັນ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ໃນຂະນະທີ່
ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຸກຄົນຖືກຈຸ່ມຢູ່ໃນແສງ

ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີພຽງຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບແສງ
ສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ ສະທ້ອນມັນໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເພື່ອເຮັດແນວນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ
.ແລະ ໂດຍການປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດອັນສູງສົ່ງ

ເມື່ອເຮົາອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຈິ່ງໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າ. ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນຄວາມຄິດ
ຂອງຜູ້ຄົນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກຳລັງຄິດ
ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອອກສຽງພຣະນາມ
.ຂອງພຣະອົງກໍຕາມ! ການອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຜົນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາໃສ່
ພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ເວົ້າຊ້າພຣະນາມອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໃນ
ຂະນະທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຫຼົງໄຫຼ. ປ່າຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍທ່ອງຄຳ
ອະທິຖານຂອງລາວໃສ່ລູກປັດ, ເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະອອກຈາກມືຂອງລາວ ແຕ່ມືໜຶ່ງ
ລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າ ເຖິງວ່າຈະປະຕິບັດນິໄສການອະທິຖານນີ້ເປັນ
ເວລາສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ!

."ຄຳອະທິຖານ" ຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກນິໄສທີ່ກັງວົນ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ
ນະມັດສະການຢ່າງຈິ່ງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນໃນການອ້ອນວອນຂອງເຮົາ. ການໃຊ້
ລູກປັດອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ເປັນສິ່ງ
ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເມື່ອການປະຕິບັດນັ້ນມາຈາກຫົວໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິ່ງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ
.ປະຕິບັດນິໄສສາມາດກາຍເປັນອັດຕະໂນມັດໄດ້ຕາມການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເທິງ
ສາຍປະໂລຫິດແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ; ນີ້ແມ່ນການ
ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວພຣະນາມຂອງ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼແມ່ນການໝົນປະໝາດ ແລະ
ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື ເມື່ອຄົນເຮົາອະທິຖານ, ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາ
ຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ການຝຶກຝົນຈິດໃຈຜ່ານການຝຶກຝົນ
ໂຍຄະທີ່ສູງຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດອັນສູງສຸດ
ຂອງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມງົດງາມ, ແລະ ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາ
.ແລະ ຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງອຸທິດມື້ໜຶ່ງຕໍ່ອາທິດໃຫ້ກັບການພັກຜ່ອນທາງ
ວິນຍານ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ສຳລັບການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອປະສົບກັບ
ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ເວລາທີ່ໃຊ້

ໃນວິທີນີ້ຈະເປັນຢາບັນເທົາຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ທ່ານພົບໃນຊ່ວງທີ່
ເຫຼືອຂອງອາທິດ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງມື້ໃນແຕ່ລະອາທິດໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼື "ການ
ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານ" ເພື່ອປົວປວດບາດແຜ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານ
ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອມື້ນັ້ນກາຍເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ
ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຈົ້າຈະລໍຖ້າມັນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ
ຄວາມຢູ່ໂດດດ່ຽວແມ່ນລາຄາຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດິເລີດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານຜ່ານການພັກຜ່ອນທາງວິນຍານນີ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານປາດຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຕ້ອງ
ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສຶງໃນຕອນເຊົ້າ
ຫຼັງຈາກຕື່ມນອນ, ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ

ບັນດານັກປາດຂອງອິນເດຍແນະນຳໃຫ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວມືດຽວເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງງົບປຸງໃນລະຫວ່າງ
ສີເວລາສະເພາະໃນແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າມືດ, ກ່ອນຕື່ມນອນແລະພົບໃຜ, ຄົນເຮົາ
ຄວນເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ. ໃນຕອນທ່ຽງ, ຄົນເຮົາ
ຄວນສະຫງົບຈິດໃຈກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ແລະເພີດເພີນກັບໄລຍະເວລາແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອີກຄັ້ງກ່ອນອາຫານຄໍ່າ. ສຸດທ້າຍ, ກ່ອນເຂົ້ານອນໃນຕອນ
ກາງຄືນ, ຄົນເຮົາຄວນເຂົ້າສູ່ສະພາບສັນຕິພາບອີກຄັ້ງ

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມງົບປຸງສະຫງົບຢ່າງພາກພຽນໃນເວລາຢູ່ຄົນດຽວ ແລະ
ຕະຫຼອດສີ່ໄລຍະເວລາປະຈຳວັນນີ້ຈະຮູ້ສຶກສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດ
ຮັກສາໄລຍະເວລາເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຄວນອຸທິດຢ່າງໜ້ອຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງ.
ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ; ປະສົບການແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ

ຖ້າທ່ານຂຽນ ແລະ ເຊັນເຊັກໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍບັນຊີ
ທະນາຄານຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໝົດເງິນ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຊີວິດຂອງທ່ານ.
ຖ້າບໍ່ມີການຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນປະຈຳໃນບັນຊີຊີວິດຂອງທ່ານ,
ພະລັງງານຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ, ແລະ
ຄວາມສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ. ສິ່ງແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດທ່ານຈະປະສົບກັບການລົມ
ລະລາຍທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຈິດວິນຍານ. ແຕ່ການໄຕ່ຕອງ
ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນຈະຊົດເຊີຍຂັບກຜ່ອງໃນຈິດວິນຍານ
ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຈະນັ່ງສະມາທິທຸກໆມື້, ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງລາວ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຢາກ

ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງດຳລົງຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົບຂອງພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຈະຍືມໃຫ້ທ່ານ, ແລະ
ກິດຈະການຂອງທ່ານຈະດີຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆດ້ານ ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ
.ແລະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນບ່ອນທີ່ຫຼາຍພັນຄົນລືມເຫຼວ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນຊົມເສົ້າ
ແລະ ທຸກທໍລະມານ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ແລະ ກາຍເປັນເຄື່ອງຈັກຢ່າງ
ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະຫຼົ່ມຫຼ້ວນເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງການປົນປົງຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ
ມີຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ ແລະ ມອບຄວາມສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງໃຫ້ແກ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ

ມີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຄວນເປັນມີແຫ່ງການພັກຜ່ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ການປູກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້
.ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນັ້ນ
ສຳລັບການໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່, ພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

“ຢ່າງດີຄື: “ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຈົ່ງເມດຕາຕໍ່ພໍ່ແມ່
ພໍ່ແລະແມ່ທີ່ເປັນມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດໃນຖານະເປັນຕົວແທນ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການສ້າງມະນຸດຊາດ.
ແມ່ແມ່ນຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າແມ່ທີ່ຮັກ
ແພງຈະໃຫ້ອະໄພໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພໍ່ແມ່ນການສະແດງເຖິງ
.ປັນຍາແລະການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງ
ບຸກຄົນບໍ່ຄວນຮັກພໍ່ແລະແມ່ຂອງຕົນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄວນເປັນການ
ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກນັ້ນ ຜູ້ປົກປ້ອງແລະຜູ້ມີປັນຍາ ວິນຍານອັນສູງສົງ
ສູງສຸດກາຍເປັນພໍ່ແລະແມ່ເພື່ອຊ່ວຍລູກ, ສະນັ້ນມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດແກ່
.ພໍ່ແມ່

ພຣະຄຳພີຍັງແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການຂ້າເພື່ອການຂ້າ, ເພາະວ່າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄາດຕະກອນ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຊີວິດຄົນອື່ນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຄົນທີ່ເຮົາຮັກຖືກຄຸກຄາມ,
ຄົນເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ມັນເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະປົກປ້ອງຄອບຄົວແລະປະເທດຂອງຕົນ

ກ່ຽວກັບການຫ້າມການຫລິ້ນຊູ້, ຈຸດປະສົງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການມີເພດສຳພັນ
ຄວນເປັນການສືບພັນຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທີ່ຄູ່ສົມລົດທີ່ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນກັນ
ແລະກັນຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ, ໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ຕາມບັນຍັດນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່

ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄປ
.ຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສ້າງສັນນີ້ໃນຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເພື່ອໃຫ້ມີ
ລູກແລະສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແຕ່ງງານ, ແລະມັນບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ໃນ
.ທາງທີ່ຜິດ, ແຕ່ຄວນປ່ຽນເປັນກິດຈະກຳແລະຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ
ຖ້າທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ແຈກຢາຍພະລັງທາງເພດພາຍໃນຕົວຕົນ
ຂອງທ່ານໄດ້, ທ່ານຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີເລີດ
ສຳລັບການຂຽນ, ການແຕ້ມຮູບ, ຫຼື ສຳລັບການເປີດເຜີຍພອນສະຫວັນທີ່ແຝງຢູ່
.ດ້ວຍວິທີອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແລະ ເມື່ອໃນທີ່ສຸດທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳ
ສ້າງສັນທາງວິນຍານໄດ້, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໄພ່ພົນ ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳທາງເພດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າທາງວິນຍານ ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງຜົນງານທີ່
ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈໃນໂລກ ແລະ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່
.ລຶກລັບ

ດັງນັ້ນ, ການໃຊ້ແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດທີ່ສູງທີ່ສຸດຄືການຍົກລະດັບພະລັງ
ຂອງມັນ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອສົ່ງພະລັງງານຂອງມັນໄປສູ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າເພື່ອສະແດງ
ປັນຍາ, ແນວຄວາມຄິດທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະອຸດົມການທາງວິນຍານ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກຈາກຄວາມຄິດທາງເພດ ຫຼື ປາຖະໜາສົ່ງທີ່ຖືກຫ້າມ. ເມື່ອບັນລຸ
ການຄວບຄຸມຕົນເອງແບບນີ້ໄດ້, ຄົນເຮົາຈະມີທັດສະນະທີ່ດີກ່ຽວກັບການຮ່ວມ
.ເພດ ແລະຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງມັນ

ການເປັນທາດຂອງເລື່ອງທາງເພດໝາຍເຖິງການສູນເສຍສຸຂະພາບ, ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງປັນຍາ, ແລະສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກໆ
ອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການ

ປົກກະຕິຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ ຖ້າກຸ່ມຄົນໜຶ່ງພັນ
ຄົນລັກຂະໂມຍຈາກກັນແລະກັນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ ດັງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງບໍລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືຍຶດເອົາທີ່ດິນ, ສິນຄ້າພາບ, ຄວາມຮັກ,
ກຽດສັກສີ, ຫຼືຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະ
ມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນ

ອື່ນ. ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກ
ຈິດໃຈ. ຄວາມບໍລິສຸດທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະດຶງດູດ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້. ມັນເປັນກິດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມ

ຜິດພາດ. ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຄັງເງິນຂອງຕົນເອງຈະລືນດ້ວຍຄ່າ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກກໍຈະບໍ່
ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຕົນເອງ
ບັນຍັດທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການຫຼີກລ່ຽງການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ການທຳຮ້າຍໃຜໂດຍການບິດເບືອນຄວາມຈິງແມ່ນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະທຳລາຍ
ຄວາມສາມັກຄີທາງສັງຄົມ ຖ້າຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຄົນເຮົາ
.ຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ

ຄວາມຈິງຄວນຖືກເວົ້າສະເໝີ, ແຕ່ຕ້ອງມີການແຍກແຍະລະຫວ່າງການ
ເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ ການເວົ້າພຽງແຕ່ຂັ້ເທັດຈິງ. ການອ້າງອີງເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າ
ພິການ ຫຼື ຕາບອດ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈັບປວດ ແລະ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ; ຄົນເຮົາ
ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ອັບອາຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເປີດເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ອາດຈະທໍລະບົດຜູ້ໃດ
ຜູ້ໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງກໍຜິດເຊັ່ນກັນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄົນເຮົາບໍ່
ຄວນຕົວະເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຄວາມຈິງ; ແທນທີ່ຈະ, ຄົນເຮົາສາມາດງຽບໄດ້
.ໃນບາງສະຖານະການເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າທີ່ທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ

ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງຄວາມອິດສາ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ທຳລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ຍິ່ງເຮົາຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນເຮົາກໍຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ທີ່ອິດສາມີຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ເຄີຍຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບ. ມັນດີກວ່າ
ຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຄົາລົບຕົນເອງ, ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ແລະ ສະແຫວງຫາ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານພາຍໃນ

ກຽດສັກສີ ແລະ ຄຸນຄ່າພາຍໃນຂອງບຸກຄົນແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປາຖະໜາ ຫຼື ຢາກມີຢູ່ດົນນານ ພຣະເຈົ້າປະກົດຢູ່ໃນ
ມະນຸດທຸກຄົນໃນທາງທີ່ບໍ່ປະກົດຢູ່ໃນມະນຸດຄົນອື່ນ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບ
ຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ
ມີຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການສ້າງທັງໝົດ - ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຈົມຢູ່ກັບອະດີດ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ,
ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຂາດສັດທາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ສັດທາທີ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ (ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ
ແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເຈດຕະນາດີ) ແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈະສູນເສຍໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສຸກບໍ່ຢູ່ ຈາກສິ່ງນີ້, ພວກ
ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພວກມັນແມ່ນສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມສຸກ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກພຽງແຕ່
ຕ້ອງການສອງອົງປະກອບຟື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງເປັນຫົນກ້ອນໃຫຍ່ ແລະ ເສົາຄ້າ
ຂອງມັນ

ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມອົງປະກອບອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງຈັກກະວານໄດ້
ຕາມໃຈມັກ, ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດດັດແປງ ຫຼື ລົບລ້າງພວກມັນໄດ້.
ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກທໍເຂົ້າກັບໂຄງສ້າງຂອງຊີວິດມະນຸດຢ່າງສັບສົນ, ແລະ
ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກແຍກຕ່າງຫາກຈາກພວກມັນໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ພວກເຂົາສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ປັບຕົວເຂົ້າກັບອົງປະກອບເຫຼົ່າ
ນີ້ໄດ້

ຢ່າທຳຮ້າຍລາວ

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນ
ປະຈຸບັນ, ຫຼື ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາໃນຊີວິດໜ້ອຍລົງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີ
ຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກສັ້ນໆ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອາໄສສະພາບການພາຍນອກເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບການພາຍນອກທີ່ຈະລັກເອົາມັນໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ
ພວກເຂົາແມ່ນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດ, ປົກກະຕິ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ຍືນຍົງ.
ພວກເຮົາກໍຄວນປູກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມ
ສຸກ ແລະ ໃຜໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຊະຕາກຳແມ່ນຜົນມາຈາກການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດ
ຫຼື ເສລີພາບໃນການເລືອກ ຜ່ານການປະຕິບັດສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນ
ອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ
ມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວ
ເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍອະດີດ, ແລະ ພວກເຮົາ
ກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຕະຫຼອດໄປໂດຍຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ລົບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້

ຂຽນໄວ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກ່ຽວຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາ
ກໍາຈັດແກ່ນຂອງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເຈັບປວດ ແລະ ປູກແກ່ນທີ່
ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານຫຼາຍກວ່າໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ພວກ
ເຮົາແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງຄວາມສຸກຈາກແກ່ນທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫວ່ານໄວ້ໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນຕອນນີ້, ຕອນນີ້ ແລະ
ບໍ່ແມ່ນມື້ອື່ນ, ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການປັບລຸຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ
. ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂສໍາລັບຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະສິ່ງທີ່ລາວ
ຕ້ອງເຮັດຄືການຈັດການກັບສົມຜົນທີ່ບໍ່ຜິດພາດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະຜົນໄດ້ຮັບຈະ
ເປັນໄປໃນແງ່ດີຂອງລາວຖ້າລາວເຮັດການປະເມີນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈັດການກັບ
ມັນ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງງານຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຂຸ້ນ

ເມື່ອເຈົ້າສຸມໃສ່ແສງແດດ ໂດຍການເນັ້ນເລນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນ
ຈະຜະລິດຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ,
ແລະອື່ນໆ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ເມື່ອເຈົ້າສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ
ພະລັງງານທີ່ສຸມໃສ່ຂອງມັນ ເພື່ອເຜົາຜານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຮາກເຫງົ້າຂອງ
ຄວາມສົງໄສ, ສາເຫດຂອງຄວາມລືມເຫຼວທັງໝົດ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແສງ
.ສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫຼາດສ່ອງໃສ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ
ເມື່ອຄວາມຄິດສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ລາວຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນ
ສູງສົ່ງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສຳເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມ
ໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພຣະເຈົ້າ, ສາມາດສ້າງເຫດຜົນໃໝ່
.ສໍາລັບຄວາມສຳເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ

ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າປະທານພອນໃຫ້ແກ່ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີ ແລະ ຄວາມ

ພະຍາຍາມທີ່ດີດ້ວຍຜົນສຳເລັດ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ

ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ
ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກຢູ່ໃນ
ດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ
.ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດທີ່ຢູ່ໄກຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ, ດາວດວງ

ໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ. ແຕ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ

ໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມລ໌, ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງດວງອາທິດ
ໃຫຍ່ກວ່າຮ້ອຍເທົ່າ. ຖ້າທ່ານສາມາດວາງດາວເຄາະໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້
ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະປາກົດເປັນຈຸດນ້ອຍໆເມື່ອທຽບກັບມັນ. ລອງ
ນຶກພາບຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງດວງອາທິດທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປຈົນກວ່າ
ມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນກິນກິນທ້ອງຟ້າສີຟ້າທັງໝົດ. ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກ
ເຮົາເຫັນແມ່ນພຽງແຕ່ຊິນສ່ວນນ້ອຍໆ, ເປັນພຽງຈຸດນ້ອຍໆ, ຂອງອະວະກາດອັນ
ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈັກກະວານ. ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່
ຂະຫຍາຍໄປສູ່ອະນັນຕະ, ມັນກໍຍັງບໍ່ສາມາດກວມເອົາຄວາມບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້.
ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍແລະຄວາມຈຳກັດນີ້ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງ
ຈິດໃຈໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຈັກກະວານ, ຕົ້ນກຳເນີດ
.ຂອງມັນ, ແລະຂອບເຂດຂອງມັນ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ແລະ ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ມີ
ຕົ້ນກຳເນີດ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກ
ທີ່ສຸດ ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າ
ແລະ ພາຍໃນຂ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງຊົງຮູ້ຢ່າງມີສະຕິເຖິງທຸກໆຜົນທີ່ພຣະອົງຊົງ
ຄອບຄອງ ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ປານໃດກໍຕາມ ຈາກປີມ "ເປົ່າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງ
"ມະນຸດ

ຄຳຮ້ອນວອນ

ໂອ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈັບມືຂ້ອຍຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ໂອ້ ຄວາມງຽບສະຫງົດຂອງຈັກກະວານ
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າໃນສຽງກະຊິບຂອງສາຍນ້ຳ ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງ
ນົກໄມຕິງເກລ
ໃນສຽງຮ້ອງຂອງລົມ, ສຽງດັງກ້ອງຂອງຄືນ, ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງຂອງການ
ສັ່ນສະເທືອນ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຮັກ
ຂ້າພະເຈົ້ານະມັດສະການທ່ານບໍ່ໄດ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າ, ແຕ່ດ້ວຍຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈທີ່ຮ້ອນຮົ່ວດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາຫາທ່ານ
ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງເຈົ້າ
ການມີໜ້າຢູ່ສະເໝີຂອງເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກຢ່າງ
ບາງທີ່ຂ້ອຍອາດຈະຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ
ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ
ໂອ້ ມະຫາສະໝຸດທີ່ລືນລືນ
ຖ້າຫາກແມ່ນ້ຳທີ່ຄິດລ້ຽວແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ອຍສາມາດໄຫຼຜ່ານ
ທະເລຊາຍແຫ່ງອຸປະສັກ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໄດ້

ໃນທີ່ສຸດ, ຄວາມຮຸນວາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ປະສົມເຂົ້າກັນ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຝັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຽງຂອງຈັກກະວານທີ່ສຽງສັນສະເທີອນຂອງຈັກກະວານອອກມາ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຜ່ານສຽງອັນໄດ້ຮັບ
ພອນ (ໂອມ - ອາແມນ)

ທຳນອງເພງສັກສິດສຳລັບສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ
ຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຝັງສຽງດົນຕີແຫ່ງການ

ມີຢູ່

ໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບມະຫາສະໝຸດຈັກກະວານ
ແລະການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກະໂດດຂອງຮ່າງກາຍເຕັ້ນຢູ່ເທິງໜ້າເອິກຂອງລາວ
ຂໍໃຫ້ສຽງທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດດັງກ້ອງຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ
ການຂະຫຍາຍສະຕິຂອງຂ້ອຍຈາກຮ່າງກາຍໄປສູ່ຈັກກະວານ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກອັນຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຮອບດ້ານ
ລະເບີດອອກມາຈາກທະເລແຫ່ງແສງສະຫວ່າງທີ່ລື້ນເຫຼືອ
ໂອ້ ພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ໂອ້ ປັນຍານິລັນດອນ
ສາກໄຟຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍດ້ວຍການສັນສະເທີອນທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ໂອ້ ສຽງຂອງພຣະຄຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກຈັກກະວານ
ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຈັບມືຂ້ອຍຈາກຄວາມມືດໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ, ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ຮ້ອນແຮງກໍເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຂ້ອຍ, ສັນສະເທີອນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ຂ້ອຍ ແລະ ໄຫຼອອກຈາກຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໄປສູ່ທຸກໆຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ,
.ສາກໄຟມັນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສົງ
ຄວາມປາດຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍຄືການໄປເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງຕົວຕົນ
.ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊົມຊືມກັບການມີຢູ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະທັນໃດນັ້ນປະຕູຂອງຈິດວິນຍານກໍເປີດອອກ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນ
!ໃຈຫຼາຍເມື່ອເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ສ່ອງແສງຂອງເຈົ້າ
ອະດີດແມ່ນບໍ່ຮູ້ຈັກກັບມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງ
ຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າກັບອະດີດກໍເປັນປະໂຫຍດ
ຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ໃນ
ຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍປະລິມານການກະທຳອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສັບສົນຢ່າງສົນເຊີງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ
ຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອຳນະພາດຍ້ອນຄວາມຕົກໃຈ, ເຮັດໃຫ້

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ການສະແຫວງຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງຄວາມສິນຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊີວິດທາງໂລກນີ້, ການ
ຫຼົງລີ້ແມ່ນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊົງຈໍາໃນອະດີດ, ໂດຍ
ສະເພາະສິ່ງທີ່ຂົມຂືນ ແລະ ເຈັບປວດ, ຄອບງໍາຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
.ພວກເຮົາ

ແຕ່ໂຊກດີ, ອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາສະເໝີສ່ອງແສງດ້ວຍ
ຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງ
ຊີວິດ ພວກເຮົາຕ້ອງຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສໍາລັບພອນສອງຢ່າງນີ້ຄື: ການລືມອະດີດ
.ແລະ ຄວາມຫວັງສໍາລັບອະນາຄົດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບວ່າຊະຕາກໍາເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເສລີພາບໃນການ
ເລືອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຕ້ານ
ທານກັບອິດທິພົນທາງລົບທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຖືວ່າເປັນຊະຕາກໍາ ແລະ ຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ແລະ ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພາຍໃນຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສັດທາທີ່ໝັ້ນ
ແໜ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊົມ
.ລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມເຮັດວຽກງານໃດໜຶ່ງ, ເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ດີ, ແຕ່ຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃນລະດັບສູງສຸດ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້
ຈິງວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຂັດຂວາງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການປະຕິບັດ
.ເສລີພາບໃນການເລືອກຂອງເຮົາໄດ້

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ໄດ້ທີ່ຈະຍອມຮັບໂດຍທາງອ້ອມວ່າມີອຸປະສັກຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຂັດຂວາງພວກ
ເຮົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງອິດທິນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ
ພະຍາຍາມສອງເທົ່າເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງຢືນຢັນກັບ
ຕົວເອງວ່າບໍ່ອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ
ປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍທີ່ຈະກໍາຈັດພວກມັນ ແລະ
ເອົາຊະນະພວກມັນໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວເຖິງວ່າຈະມີຄວາມ
ພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ, ກໍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງສິນຫວັງ ແລະ ຄວາມອຸກອັງ,
ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແຂງແຮງກວ່າຈຸດໝາຍ
ປາຍທາງ, ເຊິ່ງເປັນຕົວເຮົາເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າ
ພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອ, ເພາະວ່າມີປະຕູເປີດຢູ່ສະເໝີ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່
ຕ້ອງສືບຕໍ່ພະຍາຍາມ ແລະ ເຮັດຊ້າອີກຈົນກວ່າຄວາມສໍາເລັດຈະຖືກມອບໃຫ້
ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາ
ເພິ່ງພາພຣະອົງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຍ່າງຕາມ

ເສັ້ນທາງຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງລາວ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນ
.ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະຄວາມປາຖະໜານັ້ນ

ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮີບດ່ວນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຈະບ່ອນກາກສະຕິຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ ແລະ ຫັ້ນໄປໃສ, ແລະ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນ ແລະ

ຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຜ່ານກິດຈະກຳທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ

ຕໍ່ເນື່ອງຂອງມັນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານອັນ

ໃຫຍ່ຫຼວງ. ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າ

ການອ້ອນວອນແບບກົນຈັກ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ໄປໂກກວ່າການເຄື່ອນທີ່ຂອງປາກ. ນີ້ແມ່ນ

ສິ່ງທີ່ຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າເຮັດ; ເຂົາເຈົ້າກະຊິບຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍ

ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ແລະ ສຽງກະຊິບຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສຽງຈາກໃຈຈິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຍິນ,

ຕະຫຼອດກິດຈະກຳປະຈຳວັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້

ລົບກວນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມັນບໍ່ຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອຄວາມ

ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່

ພຣະອົງຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເລິກເຊິງຂຶ້ນ, ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສຳຜັດກັບທີ່ປະທັບ

ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ,

ໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ເກີນ

.ກວ່າຄຳອະທິບາຍ

ພຣະເຈົ້າສິ່ງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ

ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ

ປະສົບການ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮຽນຮູ້

.ພວກມັນ ບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດກໍຕາມ

ທຸກໆການທົດສອບກໍຄືເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະ ທຸກການ

ທົດສອບກໍຄືຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເຫັງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດ ແລະ ໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ຜິດ

.ໂດຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ການຕັດສິນທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ ມັນກໍ

ຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ປາສະຈາກອາການແຊກຊ້ອນ

ກໍລະນີທາງຈິດວິທະຍາ

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຖືກແບກຫາບດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ,

ຫຼື ຈົມຢູ່ໃຕ້ນ້ຳແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ປັນປ່ວນ, ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ

ຄວາມເບືອໜ້າຍ. ໃນໂລກນີ້ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ, ຄົນຫົວໄປມັກຈະ

ມີຂຶ້ນໆລົງໆ, ລາວລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຈົມລົງສູ່ຄວາມເລິກຂອງ

ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ ຖືກພັດໄປມາດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ,

ແລະ ລາວບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ກ່ຽວກັບສະພາບສະຖິຕິອື່ນໆ, ປ່ອຍໃຫ້ ສະຖານະການຕ່າງໆ

ປ່ຽນແປງຄວາມຄິດດ້ວຍວິທີນີ້, ມັນໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
. ຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ແນ່ນອນ
ສິ່ງທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມ
ສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ
ສິ່ງນີ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍການສຸມໃສ່ຈິດໃຈ ຄວບຄຸມຄວາມສາມາດທາງດ້ານ
ຈິດໃຈ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍໄປຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບຄວາມໂສກເສົ້າ ທຸກໆມື້ຂອງ
ຊີວິດເຮົາ ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຍືດເຍືອຍາວນານຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກທີ່ຈາກໄປບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍລາວ
ຫຼື ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຍັງໃນຄວາມເປັນຈິງ. ການພັດທະນາ
ຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງ ການຄິດເຖິງຄວາມຜິດພາດ ຫຼື
ຄວາມລືມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ມັນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກຍາກ
. ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ
ເບື້ອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນເຮັດ
ໃຫ້ຈິດໃຈກັງວົນ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຟງຢູ່ໃນເຕົ້າໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
. ສົນໃຈ

ຄວາມລືມເຫຼວຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ຫຼົງນາ
ຂອງຊີວິດຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຫວ່ານ
ດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີ ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍການ
. ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ

ທາດເຫຼັກໃນງານ Silver Jubilee

ຄັງໜຶ່ງຂ້ອຍເຄີຍຖືກເຊີນໄປຮ່ວມງານສະຫຼອງຄົບຮອບເງິນຂອງຄູ່ຮັກຄູ່ໝື່ງ
ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄູ່ຮັກທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດຄູ່ໜຶ່ງ ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີບາງຢ່າງຜິດປົກກະຕິ ຂ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນສອງ
ຄົນຂອງຂ້ອຍສັງເກດເບິ່ງວ່າເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ກັນແນວໃດໃນຕອນແລງ ແລະ
ຕໍ່ມາເຂົາເຈົ້າກໍບອກຂ້ອຍວ່າ ຜົວແລະເມຍຍິມໃຫ້ກັນຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ ແລະເວົ້າກັນ
ດ້ວຍຄໍາເວົ້າທີ່ຫວານຊືນທີ່ສຸດເຊັ່ນ "ແມ່ນແລ້ວ, ທີ່ຮັກ" ແລະ "ແນ່ນອນ, ທີ່ຮັກ
ຂອງຂ້ອຍ" ແລະປະໂຫຍກທີ່ເປັນມິດອື່ນໆ ແຕ່ທັນທີທີ່ພວກເຂົາຄິດວ່າພວກເຂົາຢູ່
. ຄົນດຽວ, ພວກເຂົາກໍຜິດຖຽງກັນ ແລະໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ເຈັບປວດໃສ່ກັນ
ຂ້ອຍໄດ້ລົມກັບພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ເຊີນຂ້ອຍໄປຮ່ວມງານລ້ຽງ
ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ບັນຍາກາດເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມີຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນຫຼາຍ
ຢູ່ໃນເຮືອນຫຼັງນີ້, ແລະ ສໍາລັບຂ້ອຍແລ້ວມັນເບິ່ງຄືວ່າມີທາດເຫຼັກຫຼາຍໃນງານ
. ສະເຫຼີມສະຫຼອງເງິນຄົບຮອບນີ້

ໃນຕອນທຳອິດ, ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຜິດຫວັງ, ແຕ່ຕໍ່ມາພວກເຂົາຍອມຮັບວ່າ
ຂ້ອຍເວົ້າຖືກ ແລະ ໄດ້ຂໍໂທດ. ນາງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ຫຍັງຈາກການໂຕ້ຖຽງ
? ແລະ ຜິດຖຽງກັນຕະຫຼອດເວລາ
ເບິ່ງຄືວ່າພວກເຈົ້າຢູ່ຮ່ວມກັນເພື່ອຮັກສາຊື່ສຽງຂອງພວກເຈົ້າໃນຖານະຄູ່
ສົມລົດທີ່ສົມບູນແບບ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເປັນແບບນັ້ນຕໍ່ກັນ ແລະ ຕຳລົງ
ຊີວິດຢ່າງສະຫງົບສຸກ ແລະ ກົມກຽວກັນ ເພື່ອຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
. ສຸກທາງຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າເອງ
ອາຫານແມ່ເຫຼັກ

ເມື່ອຄົນເວົ້າກ່ຽວກັບອາຫານ ຫຼື ໂພຊະນາການ, ມັກຈະໝາຍເຖິງອາຫານ
ທາງກາຍະພາບທີ່ບໍລິໂພກເພື່ອຄ້າຊຸ່ຮ່າງກາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີອາຫານປະ
ເພດອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສຳຄັນບໍ່ໜ້ອຍໄປກວ່າອາຫານທາງກາຍະພາບ, ແລະ ມັກຈະ
ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນ: ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາ ຫຼື ທາງວິນຍານ.
ກິດຈະກຳທາງຈິດ ຫຼື ການຕັ້ງສະມາທິຂອງຈິດໃຈ, ປັນຍາ ແລະ ການຮັບຮູ້ທາງ
. ວິນຍານ

ອາຫານທາງຮ່າງກາຍຊ່ວຍຄ້າຊຸ່ລ້ຽງຂອງຮ່າງກາຍ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານ
ທາງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ, ແລະ
ອາຫານແຫ່ງປັນຍາເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ພັດທະນາຄວາມ
. ສາມາດຂອງມັນ

ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາມັກຈະປະກອບດ້ວຍແນວຄວາມຄິດທີ່ບຸກຄົນຄິດ
ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຄົນອື່ນຜ່ານການຕິດຕໍ່ ແລະ ການພົວພັນກັບ
. ເຂົາເຈົ້າ

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເປັນສະເໝີ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ

ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກຳນົດວ່າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບສານອາຫານທາງປັນຍາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກໍ່ຄວາມ
ຮຸນຮາຍ. ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່ເກີດ
ຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ. ສິ່ງນີ້
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມບໍ່ດີ

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ຄວາມສົດຊື່ນຈາກອາຫານທາງກາຍະ
ພາບ, ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ
ຈິດໃຈທີ່ຍ່ອຍຢ່າງຍາກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ, ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນ
. ພະລັງງານທີ່ມີຊີວິດໄດ້ຢ່າງຍາ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ຳໃຈໃຫ້ເປັນປັນຍາ, ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ - ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ຄົນດຽວ - ໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ,

ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
ແລະ ລະມັດລະວັງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄຊຊະນະຂອງຄວາມຖືກເໝືອຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຈິງເໝືອຄວາມ
.ຫຼົງໄຫຼ

ແລະ ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມທຸກໆມື້ເພື່ອປ່ອຍຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປສູ່ລະດັບ
ທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ລະອຽດກວ່າ, ແລະ ເຈົ້າມີຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ
ຄວາມກະຕື່ນຍູ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການບໍາລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງ
ເຈົ້າຈະເປັນແມ່ເຫຼັກ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ
ເປັນປະໂຫຍດມາສູ່ຕົວເອງ, ຈາກສິ່ງຕ່າງໆ, ຜູ້ຄົນ ແລະ ສະຖານະການ, ທີ່
.ຈຳເປັນເພື່ອສືບຕໍ່ການເດີນທາງໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ
ເມື່ອເຈົ້າພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ, ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່
ພຣະເຈົ້າຈັດຫາໃຫ້, ເຈົ້າຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ
ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼໃນຊັບສົມບັດທາງໂລກ ແລະ ຢາກໄດ້ຄວາມສຸກ
.ຊົ່ວຄາວຂອງມັນ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນເພື່ອນແທ້ພຽງອົງດຽວ,
ນອກເໜືອໄປຈາກເພື່ອນທັງໝົດ, ມັນກໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ໃນທຸກສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດ: ຄອບຄົວ, ພັນອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ ທາງ
.ວິນຍານ

ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນສາຍພົວພັນສົມລົດ, ແລະ ຄວນໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບຄວາມໃກ້ຊິດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກ
.ດຶງດູດໃຈທາງສິນທຳ, ແລະ ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ແທ້ຈິງ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຮັກແທ້ ແລະ ຄວາມດຶງດູດທາງ
ອາລົມໄດ້ ກໍ່ຈະຜິດຫວັງຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລື້ອຍ

ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສຳເລັດລະຫວ່າງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງສອງຄົນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຮ່ວມມືກັນ
ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະຂອງຊີວິດເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ກຳຈັດຄວາມກັງວົນໃນ
ການດຳລົງຊີວິດໂດຍຜ່ານຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ
.ແລະກັນ ແລະ ເປັນມິດ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້, ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
ຂ້ອຍ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດຢູ່ຕໍ່
ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຄືນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄືນພົບທຳແຮງ
ທາງວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດພັນກັບວັດຖຸດ້ວຍ

ຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າ. ແລະ ຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ສະເໝີ

ມີນີ້ຂ້ອຍຈະເຕີມເຕີມຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຄິດໃນແງ່ດີ, ຂ້ອຍ
ຈະຫ່າງໄກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຝຶກຝົນສິ່ງທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງ
.ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ແລະ ວິນຍານໃນລັກສະນະທີ່ສົມດຸນ ແລະ ສະໝໍ່າສະເໝີ
ການເຕັ້ນລໍາຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປົດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການປົກປ້ອງຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກປະເຊີນໜ້າກັບຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງໃນພາຊະນະແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ ຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດ ໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພແລະສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຖືໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຜ່ານ
ຂ້ອຍ; ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຂ້ອຍສາມາດເຊື່ອມຕໍ່
.ກັບພຣະອົງໄດ້ໂດຍການໂຕ້ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນໍາມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຂຶ້ນກັບ
ວ່າຄວາມຄິດໃດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະ
ພະຍາຍາມຈື່ໄວ້ວ່າ ພຣະອົງກໍາລັງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ມັນກະກຽມ
.ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພ້ອມສໍາລັບເຫດຜົນຂອງຄວາມສໍາເລັດ

ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຍົກລະດັບ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະພວກມັນ.
ຂ້ອຍຈະຮັບເອົາຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ການ
ພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມ
ປາດຖະໜາດີອອກມາ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍອໍານາດ
.ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອເຮັດສໍາເລັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆກ່ອນ, ແລະ ຈາກນັ້ນຈະກ້າວໄປສູ່
.ຜົນສໍາເລັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມທະເຍີທະຍານທາງວັດຖຸທັງໝົດຈະສໍາເລັດ, ແຕ່ພວກ
ມັນກໍຍັງນໍາຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນມາໃຫ້, ແລະ ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງພຽງຢ່າງດຽວ ຂ້ອຍຈະຄົ້ນພົບອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກທີ່
ບໍ່ມີວັນໝົດ ແລະ ມັນບໍ່ເຄີຍຢຸດໄຫຼ ແລະ ແລ່ນ, ໃນສ່ວນຂອງຈິດວິນຍານ ແລະ
.ທຶງຫຍ້າຂຽວຕະຫຼອດປີຂອງມັນ

ຄໍາເວົ້າທອງຄໍາ

ຄວາມສຸກແມ່ນສິດທິຂອງຂ້ອຍ, ມໍລະດົກຂອງຂ້ອຍ, ແລະຊັບສົມບັດອັນ
ສູງສົ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂ້ອຍ, ຂໍຊົງນຳພາຂ້ອຍ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍ
ຈະພົບຊັບສົມບັດພາຍໃນຕົວຂ້ອຍເອງທີ່ເກີນຄວາມຝັນຂອງກະສັດ

* * *

ຜູ້ຢູ່ອາໄສອັນສູງສົ່ງຂອງຫົວໃຈສ່ອງສະຫວ່າງໃນສາວົກຂອງພຣະອົງ -
ຍ້ອນຄວາມເມດຕາແລະຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພຣະອົງ - ໂຄມໄຟທີ່ສ່ອງ
ແສງແຫ່ງປັນຍາທີ່ກຳຈັດຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຈ້າ

* * *

ຊີວິດແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສະຫຼາດທີ່ມີຈັງຫວະທີ່ສະໝໍ່າສະເໝີ ມັນສ້າງ
ຮູບຮ່າງຕົວມັນເອງໃນວັດຖຸທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ, ຫຼື ມີຮູບແບບທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ
.ຊີວິດແມ່ນອ້ອມຮອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ພຣະອົງຄືຊີວິດເອງ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ ແລະ
ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍຊົງສ້າງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ເປັນດອກກຸຫຼາບທີ່ເບິ່ງບານ
ຢູ່ໃນສວນສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ເປັນລູກປັດທີ່ເຫຼືອມເປັນປະກາຍຢູ່ໃນສາຍຄໍ
ແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ສ່ອງແສງຂອງພຣະອົງ, ຫຼື ຊົງປະທານກຽດຕິຍົດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
.ທີ່ສຸດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ: ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ

* * *

ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄົນອື່ນຊົມຊືມຄວາມພະຍາຍາມຂອງຂ້ອຍໃນການເຮັດ
ຄວາມດີ, ບ່ອນນັ້ນແຫຼະທີ່ຂ້ອຍສາມາດໃຫ້ບໍລິການທີ່ດີທີ່ສຸດໄດ້

* * *

ໃຫ້ພວກເຮົາທຳຜ້າພົມສີທອງແຫ່ງຄວາມຝັນດ້ວຍເສັ້ນດ້າຍໄໝແຫ່ງຄວາມ
ຊົງຈຳທີ່ຫວານຊືນ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼູຫຼາ

* * *

ຈິດໃຈທີ່ຫວ່າງເປົ່າ [ບໍ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ບວກ ແລະ ສ້າງສັນ] ເປັນ
.ໂຮງງານຂອງບັນຫາ, ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມສິ້ນຫວັງ ແລະ ຄວາມໝົດຫວັງ

ຖ້າຄວາມຮັກຫົວໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະນຳເອົາຄວາມ
.ສຸກທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ໃໝ່ມາໃຫ້ເຈົ້າ ເຊິ່ງບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ອີກ

ດອກໄມ້ແຫ່ງຊີວິດທີ່ເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກນີ້ ມີຄວາມ
ສວຍງາມຢ່າງປະນີດ ແລະ ໜ້າຊົມຊືມ ແຕ່ຍິ່ງງົດງາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມກວ່າ
ນັ້ນອີກ ແມ່ນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມງາມ ແລະ ປັນຍາທີ່ມີຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ
.ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາມາ ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະກັບມາ ແລະ ປະສົມຜັນກັນອີກຄັ້ງ

ເມື່ອສາວິກຕິນນອນໃນຕອນເຊົ້າ, ລາວຢືນຢັນກັບຕົນເອງວ່າ: "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ
ຮ່າງກາຍ, ຂ້ອຍເປັນວິນຍານທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ... ຂ້ອຍແມ່ນຄວາມສຸກ... ຂ້ອຍແມ່ນ
ແສງສະຫວ່າງ... ຂ້ອຍແມ່ນປັນຍາ... ຂ້ອຍແມ່ນຄວາມຮັກ ແລະເຖິງແມ່ນວ່າ
ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນຮ່າງກາຍນີ້, ວິນຍານຂອງຂ້ອຍຍັງເປັນອະມະຕະ ແລະບໍ່ມີການ
"ເນົາເປື້ອນ

ເຊັ່ນດຽວກັບນ້ຳຄ້າງຊ່ວຍໃຫ້ດອກໄມ້ເບິ່ງບານແລະເຕີບໃຫຍ່, ຄວາມ
ເມດຕາກໍບໍ່ລຸງລ້ຽງມິດຕະພາບແລະສົງເສີມການເຕີບໃຫຍ່ຂອງມັນຄືກັນ

* * *

ມີຄືນທີ່ປາກົດຢູ່ເທິງໜ້າມະຫາສະໝຸດ ແລະ ຄືນທີ່ຫາຍໄປໃນຄວາມ
ເລິກຂອງມັນ; ໃນທັງສອງກໍລະນີ, ພວກມັນຢູ່ພາຍໃນມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເປັນ
ໜຶ່ງດຽວກັບມັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະນຸດຜູ້ທີ່ລອຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ "ຊີວິດ" ຢູ່ເທິງ
ໜ້າມະຫາສະໝຸດຂອງຈັກກະວານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫາຍໄປພາຍໃນມັນເມື່ອ "ຕາຍ"
.ກໍຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນີ້ລັ້ນດອນເທົ່າທຽມກັນ

* * *

ການສະທ້ອນຂອງດວງຈັນບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນນ້ຳທີ່ປົ່ນປ່ວນ,
ແຕ່ເມື່ອໜ້າມະຫາສະໜິບລົງ, ການສະທ້ອນຂອງດວງຈັນກໍຈະແຈ້ງຢ່າງສົມບູນ.
ສິ່ງດຽວກັນນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງຂອງຈິດໃຈ: ເມື່ອມັນສະໜິບ, ເຈົ້າສາມາດເຫັນ
ໃບໜ້າຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນຢ່າງ
.ສົມບູນ

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍສົງແສງຕາເວັນແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງມາ
ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າໃນວັນເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກຂອງຄວາມສຳເລັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນເຕັມດວງແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
.ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຜ່ານຄືນທີ່ມີດມົວຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ

ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນວິທີການທີ່ທ່ານເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈສາກົນ, ແລະເມື່ອ
ທ່ານປະສານສົມທົບກັບສະຕິທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດນັ້ນ, ທ່ານຈະສາມາດຮູ້ຄວາມລັບ
.ທັງໝົດຂອງການສ້າງສັນ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປຸກຝັງ, ແລະ ຊີວິດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າຖ້າບໍ່ມີ
.ຄວາມປາຖະໜານັ້ນ

ຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກນີ້ແມ່ນຈຸດຢຸດຊົງຄາວ, ແລະໜ້າທີ່ຫຼັກຂອງມະນຸດຄືການ
ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງການເດີນທາງນີ້. ຈຸດປະສົງນັ້ນແມ່ນເພື່ອ
.ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນບໍ່ສາມາດເປັນສິ່ງອື່ນໄດ້

ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າແມ່ນຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າ
ຍອມໃຫ້ໃຜເອົາຊັບສົມບັດນັ້ນໄປຈາກເຈົ້າ

* * *

ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ ແລະ ໝັ້ນຄົງໃນປ້ອມປາການແຫ່ງ
ຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົວເອງ

* * *

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີຢູ່ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ແລະ ເພາະວ່າພຣະອົງມີຢູ່, ເຈົ້າ
ກໍມີຢູ່ເຊັ່ນກັນ ຂໍຂອບໃຈກັບການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຈຶ່ງເພີດເພີນກັບຄວາມ
ສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມກະຕັນຍູຂອງເຈົ້າຕໍ່
.ພຣະເຈົ້າຄວນຈະເລິກເຊິ່ງ

ປຶ້ມທີ່ດີສາມາດເປັນເພື່ອນທີ່ຮຽບສະຫງົບ, ສຸພາບ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື. ຢ່າ
ປະຖິ້ມປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າ, ເພາະພວກມັນຈະບໍ່ປະຖິ້ມ
.ເຈົ້າ, ບໍ່ຄືກັບເພື່ອນທາງຮ່າງກາຍທີ່ອາດຈະປະຖິ້ມເຈົ້າ

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ, ແລະ
ຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີ, ແຕ່ຂາດຄວາມສຸກ, ຍັງບໍ່ທັນປະສົບຜົນສຳເລັດໃນ
ຊີວິດ ເມື່ອເຈົ້າສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ, "ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດເອົາຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້," ເຈົ້າໄດ້ພົບພາບຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນ
.ຕົວເຈົ້າເອງ

ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ສິ່ງພຽງແຕ່ຄວາມຄິດທີ່ເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການດຳລົງຊີວິດຢ່າງ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ກົມກຽວກັນ. ດຳລົງຊີວິດທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບນັບຖື, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພຽງແຕ່
.ຈາກການຢູ່ກັບເຈົ້າ

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີເພື່ອນ, ຫຼື ຖ້າເພື່ອນຂອງເຈົ້າກຳລັງເສຍເວລາຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ຖ້າ
ເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ໃຫ້ປຶ້ມ [ແລະ ເອກະສານ] ທີ່ມີປັນຍາເປັນເພື່ອນຂອງ

ເຈົ້າ, ຍ້ອນວ່າເຈົ້າສາມາດຜ່ານປະຕູໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ໂລກແຫ່ງແນວຄວາມ
.ຄິດທີ່ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ

ການຊອກຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ຫົວໃຈປາຖະໜາ,
ແລະ ການມີຈິດວິນຍານໝາຍເຖິງການເປີດປະຕູສູ່ສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ
ຄວາມສຳເລັດ

ພາຍໃນຕົວເຮົາມີ□□□□□□□□ແຫ່ງພະລັງອັນສູງສົ່ງທີ່ສ້າງ ແລະ ຄ້າຊູຊີວິດ
.ທັງໝົດ ແລະ ມັນລໍຖ້າທີ່ຈະຖືກຈູດ

ການອ່ານເປັນກິດຈະກຳທາງຈິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ; ມັນຝຶກຝົນຈິດໃຈ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ການອ່ານໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍພາຍໃນສອງສາມປີ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາ
ເລືອກປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າເສຍເວລາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງທ່ານ
.ໂດຍການອ່ານນິຍາຍລາຄາຖືກ ຫຼື ປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ

ຜູ້ທີ່ມີແນວໂນ້ມທາງສັງຄົມຈະພົບເຫັນພະລັງງານໃໝ່ໃນປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າເພື່ອ
ຊ່ວຍເຫຼືອມະນຸດຊາດຜ່ານບົດຮຽນທີ່ມີຢູ່ໃນປຶ້ມທີ່ຂຽນໂດຍຊາຍແລະຍິງທີ່ມີ
.ພອນສະຫວັນ

* * *

ການອ່ານເປັນກິດຈະກຳທາງຈິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍ; ມັນຝຶກຝົນຈິດໃຈ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນ ການອ່ານໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ຈະເຮັດ
ໃຫ້ທຸກຄົນມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍພາຍໃນສອງສາມປີ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາ
ເລືອກປຶ້ມທີ່ມີຄຸນຄ່າ ຢ່າເສຍເວລາ ຫຼື ທຳລາຍຄວາມສາມາດທາງຈິດຂອງທ່ານ
.ໂດຍການອ່ານນິຍາຍລາຄາຖືກ ຫຼື ປຶ້ມທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ

* * *

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄວາມພາກພູມໃຈຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກ ເພາະວ່າ
ພວກມັນເປັນອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ

* * *

ຖ້າປາດສະຈາກຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ, ໂລກນີ້ເບິ່ງຄືວ່າເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົມຂືນ. ຄວາມສຸກແມ່ນ
.ຢູ່ໃນການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ໄດ້

ຮັບພອນ, ພາຍຸແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນບໍ່ສາມາດສັນສະເທືອນເຂົາເຈົ້າໄດ້ ແລະ
.ຄວາມຢ້ານກົວກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

* * *

ປຶ້ມທີ່ດີແມ່ນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າ; ຜ່ານປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຍິນ
ຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເວົ້າຢ່າງອ່ອນໂຍນກັບເຈົ້າ, ປອບໂຍນເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ
ທີ່ດີທີ່ສຸດ. ການບໍ່ປູກຝັງຄວາມປາຖະໜາທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຈະອ່ານປຶ້ມທີ່ດີໝາຍເຖິງການ
.ສູນເສຍມໍລະດົກຂອງຄົນລຸ້ນຫຼັງ

* * *

ຖ້າບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ, ຜູ້ຄົນຈະລືມເຫລວ, ເພາະວ່າຄວາມ
ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັນຍາທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ
ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ເມື່ອຄົນເຮົາບໍ່ສົນໃຈພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະ
ຕັດສາຍຊີວິດທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບ
.ຄວາມສໍາເລັດ

ຜູ້ທີ່ຊອກຫາໂອກາດທາງວິນຍານຈະພົບວ່າປະຕູໄດ້ເປີດໃຫ້ພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຊ່ວຍຕົນເອງ
ເມື່ອເຈົ້າສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ທໍາມະຊາດທັງໝົດກໍຈະສອດຄ່ອງກັບເຈົ້າ

* * *

ຄວາມຮັກຄືກັບກະດາດຊາຍທີ່ຂັດຈິດໃຈ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມຫຍາບຄາຍ
ອອກຈາກລັກສະນະນະນິໄສ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ຫົວທຸກແຫ່ງຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະ ເມື່ອພຣະອົງ
ມາຫາເຈົ້າ, ດິນໃຈເຈົ້າ, ແລະ ນໍ້າພາເຈົ້າ, ເລືອງລາວຂອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງໄດ້
ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ

* * *

ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກສ່ອງແສງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ແລະ ສົ່ງແສງປົນປົວໄປສູ່ຄົນອື່ນ

* * *

ຈົ່ງສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ທ່ານຍັງໜຸ່ມແລະເຂັ້ມ
ແຂງ, ເພາະວ່າໃນໄວຊະລາແລະຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ທ່ານອາດຈະບໍ່ສາມາດ
ຄົ້ນຫາພຣະອົງໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ໃນໄວທີ່ຄົນເຮົາເລີ່ມເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງ
ຊີວິດ, ຮ່າງກາຍຈະອ່ອນແອ, ແລະພວກເຂົາໃຊ້ເວລາທີ່ເຫຼືອຂອງຊີວິດຂອງພວກ
ເຂົາເພື່ອເບິ່ງແຍງຄວາມສາມາດທາງຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອຂອງພວກເຂົາແທນທີ່ຈະ
.ຊອກຫາຄວາມຈິງ

* * *

ຂ້ອຍຈະເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄຸນຄ່າຄຸນນະພາບ
.ດີຂອງທຸກຊາດໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ຂັ້ນຜ່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການຂອງ
ອາຫານປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບສານອາຫານ
.ທາງຈິດໃຈທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທຸກໆມື້

* * *

ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວເປັນຢາແກ້ທີ່ມະຫັດສະຈັນສໍາລັບພະຍາດຫຼາຍຢ່າງ, ມີ
ພະລັງທີ່ມີອຳນາດ, ເກືອບຈະມະຫັດສະຈັນ, ເປັນພະລັງແມ່ເຫຼັກທີ່ນຳເອົາພອນ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາສູ່ຜູ້ເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ອ່ອນໄຫວ
ແລະສະຫງົບສຸກຈະຮູ້ສຶກເຖິງກະແສນ້ຳທີ່ລະອຽດອ່ອນໄຫຼຜ່ານເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີ
ການຂັດຂວາງ, ເຂົາເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ສະຫງົບສຸກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ມີ
ແມ່ນຍ້ອນວ່າກະແສນ້ຳນີ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ກະແສນ້ຳທີ່ຄົງທີ່ທີ່ໄປເຖິງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຫຼ່ງນັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດສົ່ງຕໍ່ຄວາມສຸກ
.ໄປສູ່ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ມີຄໍາເວົ້າທີ່ດີຈາກຫົວໃຈຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ກໍາຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ມີສຽງທີ່ສະຫຼາດຫຼາຍປານໃດທີ່ໄດ້ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງມືດດ້ວຍໂຄມໄຟ
!ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ

* * *

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຜ່ານທຸກໆປະສົບການທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ຕາບໃດທີ່
ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຈາກພວກມັນ. ທຸກ
ໆຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພວກເຮົາປະສົບມີຄວາມໝາຍ
ແລະ ຈຸດປະສົງ. ເຖິງວ່າປະສົບການເຫຼົ່ານີ້ຈະຮຸນແຮງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຄືກັບໄຟທີ່
ລະລາຍແຮ່ເຫຼັກ, ປ່ຽນມັນໃຫ້ກາຍເປັນເຫຼັກທີ່ສວຍງາມ, ແຂງແຮງ ແລະ
.ຄ່ອງແຄ້ວ

* * *

ຜົນສໍາເລັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດ
ຜ່ານພະລັງຂອງຈິດໃຈທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເຄື່ອງກໍາເນີດໄຟຟ້າອັນສູງ
ສົ່ງກໍາລັງເຮັດວຽກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍປາຖະໜາຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ,
ທໍາອິດຈະເປັນຮູບຮ່າງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເປັນຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ
.ສະແດງອອກດ້ວຍພະລັງທີ່ຕ້ານທານບໍ່ໄດ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈກະຊິບອກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງກະຊິບທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ແຮງກ້າ
ຈາກຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາ, ສຽງຮ້ອງຂອງວິນຍານຈະ
ສໍາຜັດຫົວໃຈສາກົນ, ແລະ ຄໍາຕອບຈະມານຳຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງມາໃຫ້.

ສຽງກະຊິບທາງປັນຍານີຈະປຸກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນກວ່າມັນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
.ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງການ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາຈະຖືກມອບໝາຍດ້ວຍອຳນາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ດັ່ງນັ້ນການຄິດກ່ຽວກັບບາງ
ສິ່ງບາງຢ່າງກໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະບັນລຸມັນ, ເພາະວ່າກົດໝາຍຂອງສະຫວັນເຮັດວຽກ
.ເພື່ອຄວາມໂປດປານຂອງຜູ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕັ້ງໃຈສູງສຸດ

* * *

ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ, ພຣະເຈົ້າຄວນຢູ່ໃນ
ອັນດັບທຳອິດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ໜຶ່ງໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການເຕີບໂຕ
ທາງວິນຍານຄືການເວົ້າຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້
ປະສົບກັບການປ່ຽນແປງໃນທາງບວກທີ່ດີເລີດເຊິ່ງຈະສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້
.ເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

* * *

ມະນຸດບໍ່ຄວນອຸທິດຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ
ໃຫ້ເຂົາເພື່ອຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ຊົ່ວຄາວ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະສູນເສຍຕົວເອງໄປໃນ
ຄວາມສັບສົນຂອງວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ສ້າງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເຂົາບໍ່ຕ້ອງການ
ໃຫ້ກັບຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ເຂົາຄວນໃຊ້ພະລັງທາງຈິດໃຈຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງ
ທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດ ແລະ ພະຍາຍາມພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງວິນຍານຂອງ
ຕົນເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຖືກ ແລະ ສິ່ງທີ່ຜິດ, ແລະ ລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນ
.ອັນຕະລາຍ ແລະ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຄວາມຈິງແມ່ນຢູ່ນອກເໜືອຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ທິດສະດີຕ່າງໆ, ແລະ
.ຫຼາຍຄົນທີ່ຮັບເອົາວິທີການນີ້ຈະຖືກຜູກມັດດ້ວຍບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນເອງ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຜຕເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປົກປ້ອງ
ສະຖານທີ່ສັກສິດແຫ່ງຄວາມຄິດທາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈາກການໂຈມຕີຂອງ
ສຽງກະຊິບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂໍໃຫ້ດອກກຸຫລາບແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້າ
ນ້ອຍເບິ່ງບານຢູ່ໃນສວນຂອງຫົວໃຈຂ້ານ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍລໍຖ້າຮຸ່ງເຊົ້າ
.ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ

* * *

ຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນສູງສົງ, ແລະ ຄວນ *
ແນະນຳວ່າບໍ່ຄວນເສຍເວລາອັນມີຄ່າຂອງຄົນເຮົາໄປກັບທິດສະດີທີ່ບໍ່ສາມາດນຳ
ໃຊ້ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນທຳມະກາງປ່າດົງ
.ດິບທາງປັນຍາທີ່ໜ້າແທ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດກ້າວຂ້າມຂອບເຂດຂອງທິດສະດີໄດ້

* * *

ຄວາມສຸກແມ່ນໝາກຜົນຂອງໄຊຊະນະທາງດ້ານຈິດໃຈຕໍ່ສະຖານະການທີ່
ບໍ່ແມ່ນອນຂອງຊີວິດ

* * *

ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັບຮູ້ອາດຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໂລກ

* * *

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງວາງແຜນຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮູ້ທາງທິດສະດີ [ໂດຍບໍ່ມີ
ການທົດສອບຕົວຈິງ], ລາວຈະກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນບັນທຶກສຽງແບບພິກພາທີ່
ເວົ້າຊ້າສຸພາສິດ ແລະ ສະທ້ອນປະໂຫຍກທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຄົນອື່ນຈະຖືວ່າລາວ
ເປັນນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້, ແຕ່ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍ
ການຮັບຮູ້ໂດຍກົງກ່ຽວກັບຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ກັບການບັນລຸທາງ
.ວິນຍານ

* * *

ບັນຫາຕ່າງໆຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນໂລກ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຮົາຈະຫັນໄປຫາການຊີ້ນຳ
ແລະ ທິດທາງໄດ້ຢູ່ໃສ? ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກນິໄສ,
ອະຄະຕິ, ອະຄະຕິ, ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນອຸດົມການ, ແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ, ແລະ
ອິດທິພົນຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ຄອບຄົວ, ປະເທດ, ຫຼື ໂລກຂອງຄົນເຮົາບໍ່
ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ສະຫງົບສຸກທີ່ອອກມາຈາກຄວາມເລິກຂອງ
.ຈິດວິນຍານ, ສຽງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງ

* * *

ຈົ່ງເປີດໃຈຂອງທ່ານຮັບການຖອກເຫລືົງມາອັນສູງສົ່ງ ເພື່ອວ່າມັນຈະໄຫຼ
ຜ່ານທ່ານ ແລະ ເຕີມເຕັມຊີວິດຂອງທ່ານດ້ວຍພອນທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມດີ
.ງາມ

* * *

ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຫຍັງ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຍັງກໍຕາມ, ຈົ່ງຈື່ໄວ້
ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການເພື່ອ
.ເຮັດວຽກ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

* * *

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລະນຶກເຖິງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນຄວາມທຸກຍາກ *
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ໃນຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ໃນ
ຄວາມໂງ່ຈ້າແລະໃນປັນຍາ, ແລະຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຮັບ
.ພອນຂອງພຣະອົງທີ່ປະທານສຸຂະພາບແລະການປົນປົງໃນເວລານັ້ນ

* * *

ໃນຄວາມຄິດທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຂ້ອຍຢາກໄດ້ຍິນສຽງທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຈົ້າ
ຂັບໄລ່ສຽງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະ ສຽງໂລກອອກຈາກຂ້ອຍ ທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຄວາມຊຶ່ງຈໍາ
ຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍຢາກຟັງສຽງທີ່ສະຫງົບ ແລະ ມີສຽງຫວານຊື່ນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດ
ໄປ ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ

* * *

ຊີວິດຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍຄວາມມືດ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ແສງ
ສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂຄມໄຟນໍາພາພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງ
ຜ່ານເສັ້ນທາງທີ່ມືດມົວຂອງມັນ. ພຣະອົງເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນຄືນແຫ່ງ
ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມມືດ, ເປັນດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງໃນຊົ່ວໂມງ
ແຫ່ງການຕື່ນຂຶ້ນ, ເປັນສັນຍານແຫ່ງການນໍາພາ, ແລະ ດາວເໜືອສໍາລັບຜູ້ທີ່
.ເດີນທາງຜ່ານທະເລແຫ່ງການມີຢູ່ຂອງໂລກ ແລະ ຊົ່ວຄາວ

* * *

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມຫຼົງລືມ
ໄປສູ່ການຕື່ນຂຶ້ນທາງວິນຍານ ພວກຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຍົກ
ສະຕິຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຈາກຄວາມເລິກຂອງຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມຄິດ
ທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ຈໍາກັດ ໄປສູ່ຂອບເຂດແຫ່ງສັນຕິພາບ, ຄວາມສະຫວ່າງ, ຄວາມ
.ຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງມະນຸດທົ່ວໄປ

* * *

ໃນທີ່ສຸດສິ່ງຕ່າງໆຈະດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າລົດເດດ ແລະ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຖືກຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຄວາມຂັດແຍ້ງຂອງຊີວິດມະນຸດ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມ
ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖານະການ ແລະ ພະຍາຍາມເຈາະ
ດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ສັດທາຂອງລາວໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຜ່າມານ ປະຕູຈະເປີດ
.ໃຫ້ລາວ

* * *

ສັດທາບໍ່ເຄີຍໝາຍເຖິງການບໍ່ລະມັດລະວັງ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບ
ສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ. ແທນທີ່ຈະ, ບໍ່ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ, ບຸກຄົນຕ້ອງ
ຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນລາວໃນ
ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ທົດລອງໄດ້ ຖ້າລາວຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດ
.ໃຈ, ສຸດຈິດວິນຍານ ແລະ ສຸດຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ

* * *

ຖ້າປະສາດສໍາຜັດຂອງພວກເຮົາສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຈິງທັງໝົດມາສູ່
ພວກເຮົາໄດ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນໂລກເປັນແມ່ນ້ຳຂອງເອເລັກຕຣອນ, ແລະ ທຸກໆຂີ້
ຝຸ່ນເປັນມວນແສງສະຫວ່າງທີ່ມ້ວນຕົວ. ຜູ້ທີ່ເຈາະເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງວັດຖຸໄປສູ່
ຈິດວິນຍານຈະເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງພາບລວງຕາ ແລະ ຮູ້ເຖິງແກ່ນແທ້ຂອງ
.ຄວາມຈິງ

* * *

ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນປ່າອາຟຣິກາ, ຢູ່ໃນສະໜາມຮີບ, ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
ເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຄົນເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຂງແຮງກວ່າອັນຕະລາຍໃດໆ ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພໃນ
ພຣະອົງໄດ້ ບໍ່ມີວິທີການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່ານີ້ ແນ່ນອນ, ຄົນເຮົາ
ຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການຮັບມືກັບເຫດການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍວາງ
.ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ

* * *

ຄວາມຮັກທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງສິ່ງມີຊີວິດທັງປວງ - ຄວາມຮັກຂອງແມ່, ພໍ່, ເພື່ອນ
.ມິດ ແລະ ຄົນທີ່ຮັກທັງໝົດ - ແມ່ນມາຈາກຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
* * *

ຕ້ອງມີການຈຳແນກລະຫວ່າງໜ້າທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າທີ່ນ້ອຍ, ໂດຍໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຫຼາຍກວ່າໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນ, ບໍ່ມີໜ້າທີ່ໃດຄວນຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ. ພຣະຄຳພີບອກພວກເຮົາ
ວ່າເມື່ອໜ້າທີ່ໜຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບອີກໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ມັນເປັນຫຼັກຖານວ່າມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່
.ທີ່ແທ້ຈິງ

* * *

ໃນຂະນະທີ່ລັງສີແຫ່ງຊີວິດຂອງດວງອາທິດແຜ່ລາມອອກໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະແຜ່ລັງສີແຫ່ງຄວາມຫວັງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກປະຖິ້ມ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປູກຝັງຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່ໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງລົມ
.ເຫຼວ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຢ່າຕັດໃຜອອກຈາກວົງມົນຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາທຸກຄົນໄວ້ໃນໃຈ"
".ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເກັບເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ
* * *

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອ
ເຮັດການກະທຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ດີງາມສະເໝີ
ຂໍຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຄວາມ
ຄິດທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າປຸກພະລັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນພາຍໃນ
ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ການ
ທົດລອງທັງໝົດໄດ້
* * *

ຕົນຂຶ້ນມາພົບກັບບຸກຄະລິກກະພາບທາງວິນຍານທີ່ກ້າຫານ ແລະ ຖ່ອມຕົວ
- ອັນທີ່ລວມເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສິ່ງໂຕເຂົ້າກັບຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງນິກເຂົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຈະບໍ່ສົນໃຈກັບການວິພາກວິຈານທີ່ຂົມຂືນ, ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼື ຄໍາຢັ້ງຢືນ
ແລະ ຄໍາຢັ້ງຢືນທີ່ຝຸ່ມເຝື້ອຍ. ຄວາມປາດຖະໜາພຽງຢ່າງດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການ
ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດ
.ປານຈາກພຣະອົງ

* * *

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອທີ່ຈະເຕີມເຕັມເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ຈະຖືກມົວເມົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນເປັນຄວາມຮັກ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມຮັກຂອງມະນຸດຫຼາຍລ້ານເທົ່າ - ຄວາມຮັກທີ່ຕອບສະໜອງ
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຕີມເຕັມຫົວໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ

* * *

ຜ່ານການສຸມໃສ່ພາຍໃນ, ທ່ານສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກທາງວິນຍານ
ໂດຍກົງພາຍໃນຕົວທ່ານເອງ ແລະ ອ້ອມຮອບຕົວທ່ານ. ຖ້າທ່ານປູກຝັງສະຕິນີ,
ບຸກຄະລິກຂອງທ່ານຈະເຕີບໂຕຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບແຮງດຶງດູດໃຈ
.ສໍາລັບຜູ້ຄົນ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດອື່ນໆ

* * *

ໂອ້ ຜູ້ປົກປ້ອງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າສູນເສຍທຸກສິ່ງ
ທຸກຢ່າງຍ້ອນຊະຕາກໍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງເປັນການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ,
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານ, ຜູ້ລືໄພພຽງແຫ່ງດຽວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໃຫ້ປົກປ້ອງ
ທຽນໄຂແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານຈາກລົມແຫ່ງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ
.ແລະ ການຫຼົງລົມ

* * *

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕື່ມນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍ່ລົບສຸດ ແລະ ສົດຊືນຈົນອົມ
ໜ້າສໍາລານ ທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສະຖານະການທີ່ເອື້ອອໍານວຍ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈອັນໜັກແໜ້ນຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຄິດ
.ໃນແງ່ບວກ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີ

* * *

ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍສັນຊາດຕະຍານທີ່ເປີດເຜີຍ
ລັກສະນະແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ແທ້ຈິງຂອງບຸກຄົນ. ເມື່ອສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ
ແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງ
ຢ້ານກົວ. ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແມ່ນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການປະພຶດທີ່

ດີຈາກພຣະເຈົ້າ. ການຖືກຕັດສິນບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນສານຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ
.ໝາຍເຖິງການມີຄວາມສຸກແລະການໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ພະຍາຍາມເຮັດສິ່ງທີ່ກ້າຫານ ແລະ ໜ້າພໍໃຈທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຮັດ, ແລະ
ໃຫ້ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນມອງຂ້າມ

* * *

:ຄູບາປາຣະມະຮັນສາ ໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວວ່າ
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເວລາໃນການຝຶກຝົນຈິດໃຈ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງວັດຖຸໃດໆກໍຈະ"
ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈ. ການຝຶກຝົນນີ້ບໍ່ແມ່ນການທໍລະມານ ແຕ່ແມ່ນການຝຶກ
".ອົບຮົມສະຕິເພື່ອບໍາລຸງລັງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ

ຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຄືຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າ, ສະນັ້ນຢ່າປ່ອຍໃຫ້ໃຜລັກ
ມັນໄປຈາກເຈົ້າ. ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າ. ຕອນຂ້ອຍຍັງ
ນ້ອຍ, ຂ້ອຍເຄີຍສູນເສຍຄວາມອິດທິພົນທຸກຄັ້ງທີ່ບາງຄົນເຜີຍແຜ່ຂ່າວລືທີ່ບໍ່
ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ຕໍ່ມາ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່າການຍອມຮັບ ຫຼື ຄວາມຊົມເຊີຍຈາກຄົນອື່ນ

* * *

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງທີ່ຜູ້ອຸທິດຕົນບາງຄົນປະສົບກັບ
ພຣະເຈົ້າ! ບໍ່ມີປະສົບການອື່ນໃນຊີວິດສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສຸກນັ້ນໄດ້
ຂ້ອຍຮູ້ຈັກໄພ່ພົນຄົນໜຶ່ງທີ່ດູດຊຶມຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງລາວສ່ອງແສງຄວາມຮັກອັນສັກສິດ. ດວງຕາຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງ
ສະຫວ່າງໃສ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງສະເໝີ, ແລະພຣະອົງບໍ່ເຄີຍປະຖົມພວກເຂົາເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາດຽວ

* * *

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສົນໃຈໃນການພັດທະນາພະລັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງຈົມລົງສູ່ກິນຂອງການຜິດວັນ ລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບ
ຂອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜ້າເບື້ອ ແລະ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ຂອບເຂດຂອງຊີວິດທີ່
.ຫຼຸຫຼາ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສຳເລັດ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ

* * *

ພາຍໃນຕົວເຈົ້າມີທ່າແຮງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ລົງທຶນ, ແລະ ເຈົ້າເປັນ
.ຄົນດຽວທີ່ສາມາດກະຕຸ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກມັນ

* * *

ການປົດປ່ອຍຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ

ນໍາມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມສໍາເລັດທາງວັດຖຸ ໃນຄວາມສໍາເລັດ
ທາງປັນຍາແມ່ນສະຫວັດດີພາບທາງຈິດໃຈທີ່ສະຖານະການພາຍນອກບໍ່ສາມາດ
ເອົາໄປໄດ້ ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເວລາທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນການສະສົມຄວາມຮັ່ງມີ, ແຕ່
ຄວາມຮັ່ງມີນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ຍືນຍົງທີ່ເຈົ້າຊອກ
ຫາ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມັນຈະນໍາມາເຊິ່ງຄວາມທຸກຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າຄວາມ
.ສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບທີ່ແທ້ຈິງຢູ່ໃນຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນໃນຊັບສິນທາງວັດຖຸ
ເມື່ອທ່ານຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງທ່ານຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ທ່ານຈະສໍາ
ເລັດທຸກໆໜ້າວຽກ ແລະ ເພີດເພີນກັບສິ່ງດີໆທັງໝົດດ້ວຍຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມອ່ອນແອຊຶມເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງລະມັດ
ລະວັງເມື່ອພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ມອງ
ໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ, ຢ້ານວ່າຄວາມຄິດທີ່ອ່ອນແອຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຊຶມເຂົ້າໄປໃນ
ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້ປັນລຸລະດັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່
ຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມັນອ່ອນແອລົງໄດ້, ແຕ່ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ມັນສາມາດເສີມສ້າງຄວາມຄິດຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມໝັ້ນ
.ໃຈໃນຕົວເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ສິນສຸດມືຂອງພວກ
ເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ
ພະລັງງານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງ
.ສໍາເລັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຕໍ່ພຣະອົງ

* * *

ມີວິທີການປະເມີນຜົນ ແລະ ຕັດສິນຮີດຄອງປະເພນີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ທຸກໆ
ປະເພນີລ້ວນແຕ່ມີເຫດຜົນ. ຖ້າພວກເຮົາເຫັນວ່າຍັງມີເຫດຜົນຢູ່, ປະເພນີນັ້ນກໍ່ມີ
ຄວາມໝາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະປະຕິບັດ
ຕາມປະເພນີຢ່າງຕາບອດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄວາມຈິງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມັນ,
.ແຍກແຍະສິ່ງທີ່ສາມາດນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ຈາກນັ້ນນໍາໃຊ້ມັນ

* * *

ເມື່ອເຈົ້າເຫັນຄົນຈໍານວນຫຼາຍຂາດຄວາມສຸກ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຢ່າ
ສົມມຸດວ່ານັ້ນແມ່ນຊະຕາກໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າສາມາດສ້າງຕົວເອງໃນແບບທີ່ເຈົ້າ
ຕ້ອງການເປັນ. ຄວາມສໍາເລັດພາຍໃນຂອງເຈົ້າແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບ
.ຜົນສໍາເລັດຢ່າງແທ້ຈິງ

* * *

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີ
ຫຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສຸກພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າກໍຈະປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕັດສິນຄົນໂດຍອີງໃສ່
.ສະພາບການພາຍນອກຂອງເຂົາເຈົ້າ

* * *

ໃນບັນດາຝູງຊົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ອາດຈະມີບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບັນລຸເຖິງ
ລະດັບຄວາມສູງສົງທາງວິນຍານ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ ແລະ ຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດ

* * *

ຂ້ອຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການຈະມາຫາຂ້ອຍ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອະນາຄົດຈະເປັນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການອວດອ້າງ ຫຼື ການ
ແກ້ຕົວ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ປະສົບກັບວຽກງານ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງອໍານາດທີ່ໄດ້
.ຮັບພອນນັ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍຫຼາຍຄັ້ງ

* * *

ບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະລອຍຢູ່ເທິງໜ້າຂອງຊີວິດ ຫຼື ຈົມນ້ຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກຂອງ
ທະເລ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງ
ສາມາດທຳຮ້າຍຂ້ອຍໄດ້ ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້
.ແລະ ເລິກເຊິ່ງແກ່ຂ້ອຍ

* * *

ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າການຊື່ສົງໃໝ່ໆແມ່ນປະສົບການທີ່ໜ້າພໍໃຈ ແຕ່
ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງ, ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກນັ້ນຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປ, ແລະ
ເຈົ້າອາດຈະສູນເສຍຄວາມສົນໃຈໃນມັນໄປໝົດ, ລົມມັນໄປ ແລະ ປາຖະໜາສົງ
ອື່ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ໃບປິ່ນຄ່າສິນຄ້ານັ້ນຈະບໍ່ຖືກລົມ, ໂດຍສະເພາະຖ້າເຈົ້າຊື່
!ມັນແບບຜ່ອນຊໍາລະ

* * *

ບຸກຄົນຄວນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ ພວກເຂົາຄວນອອມເງິນໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຫດ
ສຸກເສີນ, ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການອອມເງິນຫຼາຍກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຝຸ່ມ
ເຟື້ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອ
ເຈົ້າຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະມາຫາເຈົ້າໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ
.ຈະບໍ່ມີຫຍັງຂາດເຂີນ ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

* * *

ໃນຄວາມສຸກຂອງຫົວໃຈທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງສະຫ້ອນຂອງ
ຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ, ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໃນມິດຕະພາບຂອງຜູ້ທີ່ມີ
ສັດທາທັງໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິບັດ

ແລະຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈກັບຄວາມສໍາເລັດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ຂອງເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນສະຫວັດດີພາບ
ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຕົວເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າດື່ມໃຈປັນຍາໃນຄົນ
ອື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນຄວາມສຸກ
.ຂອງທຸກຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າພົບເຫັນຂອງຕົນເອງ

* * *

ສັດຕູທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມສຸກແມ່ນການຍື່ມເງິນເພື່ອຊື້ເຄື່ອງຟຸ່ມເຟື້ອຍ
ຜູ້ຄົນເຊື່ອຜິດໆວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ຈະໄດ້ສິ່ງຂອງສະເພາະ ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼັງຈາກໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ເຖິງວ່າມັນຈະມີຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວກໍຕາມ ຈຸດປະສົງຂອງ
ການໄລ່ຕາມພາບລວງຕາຂອງຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ສັບຊ້ອນວ່າຈະແຕກສະຫຼາຍ
ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຜູ້ຄົນຄວນດໍາລົງຊີວິດຢ່າງລຽບງ່າຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການຊັບສິນ
ຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງການຄວາມສົນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

* * *

ສະຫວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ພາຍໃນຂ້ອຍ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ, ແລະຄວາມສຸກພາຍໃນຂອງຂ້ອຍຈະ
ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈພາຍໃນນັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມ
ປິຕິຍິນດີທາງໂລກກໍກາຍເປັນນະລົກ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຖ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກພາຍໃນ
ນັ້ນ, ພາລະໜ້າທີ່ທີ່ວາງໄວ້ເທິງຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສະຫງົບສຸກ
.ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍຄວາມສຸກ

* * *

ຖ້າຄວາມຮັ່ງມີມາພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ, ຜົນ
ສະທ້ອນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ ສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ການດູແລສຸຂະພາບແມ່ນຈຸດແຂງ
ຂອງຊາວຕາເວັນຕົກ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງ
ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ໃນຂະນະ
ທີ່ພວກມັນມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປະເທດອື່ນໆ. ແຕ່ການກໍາຈັດສັດຕູພືດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່
ແມ່ນຈຸດສູງສຸດຂອງຜົນສໍາເລັດ, ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານປະເພດອື່ນໆມີ
ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ເຊັ່ນ: ໃບປິນຄ່າທີ່ຍາກທີ່ຈະຈ່າຍ ແລະ ວິກິດການ
ທາງການເງິນທີ່ໜ້າອິດອັດຍ້ອນລະບົບການຊື້ແບບຜ່ອນຊໍາລະ - ຄວາມທຸກ
.ທໍລະມານທີ່ລົບກວນການນອນ ແລະ ທໍາລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຈິດໃຈ

* * *

ພວກເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຕິອັນດຽວກັນກັບທີ່ຈັກກະວານທີ່ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ

* * *

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນຝູງແກະບໍ່? ຖ້າຝູງແກະໂຕໜຶ່ງໂດດ, ຝູງແກະສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍ
ຈະຮຽນແບບໂດຍບໍ່ລັງເລ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄືກັນ. ບາງຄົນອາດຈະມີແນວຄວາມ
ຄິດ ຫຼື ນໍາສະເໜີແນວໂນ້ມໃໝ່, ແລະ ຄົນອື່ນໆຈະໂດດຂຶ້ນລົດທັນທີ ແລະ ຄັດ
ລອກມັນ. ຮູບແບບນີ້ໄດ້ຄົງຢູ່ມາຫຼາຍລຸ້ນຄົນ. ທຸກໆຊາດມີຮີດຄອງປະເພນີຂອງ
ຕົນເອງ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດອ້າງວ່າພວກມັນທັງໝົດແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼື
ເໝາະສົມ. ແຕ່ໃຜຈະຮູ້? ບາງທີຮີດຄອງປະເພນີເຫຼົ່ານັ້ນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
.ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ

* * *

ເມື່ອພາຍຸແຫ່ງຄວາມຄິດທີ່ຮຸນວາຍສະຫງົບລົງ, ເຮົາເຂົ້າສູ່ອານາຈັກແຫ່ງ
ສັນຕິພາບ ແລະ ສໍາຜັດກັບທີ່ປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ
* * *

ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຫຼື ພູມສັນຖານທີ່ສວຍງາມທີ່ດິນໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ, ຫຼື ປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໜ້າຍິນດີ ກິດຈະກຳທາງຈິດໃຈ
.ໃນທາງບວກ ແລະ ສະຫງົບແມ່ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ສິດຊືນ
* * *

ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນໂລກທີ່ຮຸນວາຍ ແລະ ຮຸນວາຍ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເງິນ
ໝາຍເຖິງຄວາມສຸກ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ມາ, ເຈົ້າກໍພົບວ່າເຈົ້າຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເຈົ້າ
ອາດຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສູນເສຍສຸຂະພາບ (ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າຢ່າ
ປະໝາດ) ຫຼື ເຈົ້າອາດຈະມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ສູນເສຍເງິນຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເຈົ້າ
ອາດຈະມີທັງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ສຸຂະພາບ ແຕ່ປະສົບກັບບັນຫາຫຼາຍຢ່າງກັບຄົນ
ອື່ນ, ສະເໜີຄວາມເມດຕາ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມກຽດຊັງ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈເປັນ
ການຕອບແທນ ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ມີຫຍັງໃນຊີວິດນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈໄດ້
.ຢ່າງແທ້ຈິງ
* * *

ໂລກກາຍເປັນຫ້ອງທໍລະມານສໍາລັບຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ
ແຜນການອັນສູງສົງ ແຕ່ເມື່ອທ່ານເບິ່ງປະສົບການຂອງຊີວິດເປັນຄູ່ສອນຂອງທ່ານ
ແລະ ຮຽນຮູ້ຈາກພວກມັນກ່ຽວກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ບົດບາດ
ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງທ່ານໃນລະຄອນຈັກກະວານ, ປະສົບການເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
ກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່
.ຍືນຍົງ
* * *

ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເໝືອຄວາມມືດມົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມມືດມົວ, ຄວາມງຽບສະຫງົບທີ່ບໍ່ມີ
ສຽງ, ແລະ ຄວາມບໍ່ມີຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງ, ແມ່ນສາລະສໍາຄັນທີ່ເປັນນິລັນດອນ,
ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກໍານົດຂອງການມີຢູ່ ແລະ ແຫຼ່ງກໍານົດຂອງພະລັງ ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດ
.ທັງໝົດ, ທັງທີ່ເຫັນໄດ້ ແລະ ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ

* * *

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງໂລກນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກິນ, ນອນ, ແລະຕາຍ, ແຕ່
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງການມີຢູ່
ຂອງພວກເຮົາ. ມີຄົນສະຫຼາດຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງແຜນການ
.ຂອງຈັກກະວານ, ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຕາບອດ ແລະບໍ່ຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງນັ້ນ

* * *

ເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ; ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດໂອກາດຫຼາຍ
.ຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອລ້ຽງດູຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສໍາເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ

* * *

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈັກກະວານນີ້ໃຫ້ດໍາເນີນງານຕາມກົດເກນທີ່ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່
ປ່ຽນແປງ ຖ້າພວກເຮົາລະເມີດກົດເກນສາກົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈະລົງໂທດຕົວ
ເອງ. ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໂດດລົງຈາກຫຼັງຄາຕິກສູງຈະກະດູກຫັກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່
.ສາມາດລະເລີຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງໄດ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

* * *

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອາລະຍະທຳຂອງໂລກ ແລະ
ຄົນຫາຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຂອງອາລະຍະທຳບູຮານ, ພາບໃຫຍ່ຈະປະກົດຂຶ້ນ,
ດ້ວຍເສັ້ນສາຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ບົດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດທີ່ຊັດເຈນ,
.ແລະ ເຮົາພົບວ່າມະນຸດມີທັງລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ສັງຄົມໃນເວລາດຽວກັນ

* * *

ຖ້າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະຕິທາງວັດຖຸເທົ່ານັ້ນ,
ພວກເຮົາຈະພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸ ແລະ ພໍໃຈກັບວິຖີທາງທາງໂລກຢ່າງ
.ສົມບູນ

* * *

ລັງສີແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ເກີນຄວາມ
ຝັນສັນສະເທີອນ ແລະ ເຕັ້ນລຳຢູ່ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ

* * *

ດ້ວຍປະສົບການແຕ່ລະຢ່າງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າຂອງຊີວິດເຮົາໃນ
ລະຫວ່າງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຂະຫຍາຍ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ
ເຮົາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຜ່ານຜ່າ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຮົາຈະສາມາດດໍາລົງຊີວິດ
ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ພົວພັນກັບຜູ້ຄົນ ແລະ ຊີວິດໄດ້ຢ່າງລາບລືນ
.ຂຶ້ນ

* * *

ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຄວນຮຽນແບບຄົນອື່ນ. ຄົນເຮົາຄວນເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມ
.ສາມາດພິເສດ, ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແລະ ເປັນແມ່ບົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ຕົນເອງເຮັດ
ໃນພາກຕາເວັນອອກ, ຈຸດສຸມຫຼັກແມ່ນການປູກຝັງຄວາມສຸກທາງວິນຍານ,
ໃນຂະນະທີ່ລັກສະນະທາງວັດຖຸຂອງຊີວິດມັກຖືກລະເລີຍ. ໃນພາກຕາເວັນຕົກ, ມີ
ຄວາມສະດວກສະບາຍທາງດ້ານວັດຖຸບາງຢ່າງແຕ່ມີຄວາມສຸກທາງຈິດໃຈໜ້ອຍ
ຫຼາຍ. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງສອງຢ່າງ, ເພາະວ່າການສຸມ
ໃສ່ພຽງແຕ່ດ້ານດຽວຂອງຊີວິດນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສົມດຸນແລະບໍ່ສາມາດຈັດການ
.ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊີວິດໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ

* * *

ຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ - ຫຼັງຈາກຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງ - ແມ່ນການທີ່
ບຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ລາວ
.ຕ້ອງອາໄສຢູ່ນຳທຸກໆມື້ຂອງປີ

ຄົນເຮົາເສຍເວລາຫຼາຍໄປກັບການຮີບຮ້ອນ ແລະ ກະທຳຢ່າງກະທັນຫັນ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລູຜົນຫຍັງຫຼາຍ ມີພຽງການຢຸດຄິດ ແລະ ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່
.ຊີວິດມີໃຫ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງອາຄານພາຍໃນຂອງປັນຍາໃນສ່ວນແຫ່ງ
ສັນຕິພາບທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສ່ອງແສງດ້ວຍດອກໄມ້ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນແຫ່ງຄູນ
.ງາມຄວາມດີທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດ

* * *

ຄວາມກົມກຽວພາຍໃນແມ່ນແຫຼ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ
ສ້າງພະລັງງານທົດແທນໄດ້

* * *

ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດ, ຄົນເຮົາຈະພົບວ່າຄວາມສຳເລັດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຊີວິດມັກ
ຈະໂຫດຮ້າຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງດື່ມລົມເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ.
ລອງຄິດເຖິງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ແລະ
ຮັກສາມັນໃຫ້ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປາສະຈາກພະຍາດ! ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະ
ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນເລື່ອງນີ້, ຄວາມສຳເລັດນັ້ນແມ່ນຊົ່ວຄາວ. ຮ່າງກາຍ - ຂໍ
ໃຫ້ທ່ານມີອາຍຸຍືນ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະຖືກວາງໄວ້. ຄວາມຈຳເປັນກຳນົດໃຫ້ຕ້ອງຕໍ່ສູ້
ກັບກຳລັງຫຼາຍຢ່າງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ເພື່ອປັນລູຄວາມສຳເລັດຕາມ
ທີ່ຕ້ອງການ. ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ອິດເມື່ອຍເພື່ອປຸ້ນເອົາຜົນສຳເລັດທີ່
.ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງທ່ານ

* * *

ພະຍາຍາມຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃຕ້ສະຖານະການທັງໝົດ, ແລະ

ປ່ອຍໃຫ້ແກ່ນແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຈົ້າເບີກບານດ້ວຍຄວາມເບີກບານ

.ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈ

* * *

ເຖິງແມ່ນວ່າໄພພິບັດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດປັນລຸຄວາມລອດທີ່ສົມບູນ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາແບ່ງປັນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຂົາ - ປະສົບການທາງ
ວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ສູງກວ່າຂອງພວກເຂົາ - ກັບຄືນອີນໂດຍການຊ່ວຍພວກ
ເຂົາໃຫ້ປັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປັນລຸຂັ້ນຕອນ

ດັ່ງກ່າວ ແລະ ປັນລຸສະພາບດັ່ງກ່າວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມ
ເຂົ້າໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມັນ ຖ້າທ່ານປາຖະໜາຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານ
ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຮັບປະກັນຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະຮັບປະກັນຄວາມ
.ສຸກຂອງຄົນອື່ນອີກດ້ວຍ

* * *

ຜູ້ໃດທີ່ມີສະຕິປັນຍາສາມາດຫາເງິນໄດ້ ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກຢູ່ໃນ
ໃຈ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ເງິນນັ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາ
ຈະແບ່ງປັນມັນກັບຄົນອື່ນ. ເງິນແມ່ນຄຳສາບແຊ່ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍໃນມື
ຂອງຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ຄົນຂີ້ຖີ, ແລະ ເປັນພອນ ແລະ ຂອງຂວັນໃນມືຂອງຜູ້
.ທີ່ມີຫົວໃຈທີ່ດີ ແລະ ຈິດວິນຍານທີ່ເອື້ອເຟື້ອເຟືອແຜ່

* * *

ບາງຄົນອາດຈະເລືອກທີ່ຈະງຽບເປັນເວລາດົນນານ, ປະຕິເສດທີ່ຈະເວົ້າກັບ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ບຸກຄົນນີ້ອາດຈະປັນລຸຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ
ໃນລະດັບໜຶ່ງ, ພຶດຕິກຳຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ຄວາມສຸກຂອງຄອບຄົວ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຖືວ່າປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງແທ້ຈິງໄດ້
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນສຳເລັດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການປັນລຸຄວາມສຳເລັດທາງດ້ານວັດຖຸບໍ່ພຽງແຕ່
ກ່ຽວກັບສິດທິຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເພີດເພີນກັບຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງເທົ່ານັ້ນ;
ມັນຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສິນທຳຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນເພື່ອ
ຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າປັບປຸງສະພາບການທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ຫລັງກຳແພງຂອງສະຕິສຳນຶກອັນບໍລິສຸດຂອງ
ຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເຜົາຜານອະດີດທີ່ມືດມົວ ແລະ ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ນີ້
ເທົ່ານັ້ນ

* * *

ມີນິ້ຊ້ອຍຮັບຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບແສງສະຫວ່າງຂອງຄວາມດີທີ່ຍິ່ງ

ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຂ້ອຍເປັນສັນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄືນທະເລແຫ່ງຄວາມ
.ໂສກເສົ້າ

* * *

ຜູ້ຄົນມີທັດສະນະ ແລະ ທິດສະດີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດ,
ຂຶ້ນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຊີວິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ຈະໄດ້
ຍິນບາງຄົນປຽບທຽບຄວາມສຳເລັດກັບການລັກຂະໂມຍ, ໂດຍເວົ້າສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນ
ວ່າ, "ລາວເປັນໂຈນທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ!" ສິ່ງນີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສຳເລັດ
ໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍຂອງມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ແລະ ເປັນທີ່
ຕ້ອງການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
.ຄົນອື່ນ

ຍັງມີອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງສຳລັບຄວາມສຳເລັດຄື: ເມື່ອພວກເຮົາສາມາດນຳເອົາ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກົມກຽວ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດມາໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ, ພວກເຮົາຄວນ
ລວມເອົາຄົນອື່ນເຂົ້າໃນຄວາມສຳເລັດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ແບ່ງປັນໝາກຜົນ
.ຂອງມັນກັບພວກເຂົາ

ຄວາມສຳເລັດໝາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງບຸກຄົນພາຍໃນ
ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມສຳເລັດທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜົນມາຈາກການ
ກະທຳທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ມັນກວມເອົາຄວາມສຸກ ແລະ
ສະຫວັດດີພາບຂອງຄົນອື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງ.
ຖ້າພວກເຮົານຳໃຊ້ຫຼັກການນີ້ກັບຊີວິດທາງດ້ານວັດຖຸ, ສະຕິປັນຍາ, ສິນທຳ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄຳນິຍາມທີ່ສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງ
.ຄວາມສຳເລັດ

* * *

ໃນໂລກທີ່ຈຳກັດນີ້, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຍາວ, ຄວາມກວ້າງ, ແລະຄວາມ
ໜາແໜ້ນ, ແຕ່ມີອີກລະດັບໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີມິຕິ; ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງ
ໃສ - ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນສະຕິ ແລະ ການຮັບຮູ້. ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລົດຊາດແມ່ນ
ການຮັບຮູ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງກິນ. ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມຄິດ, ແລະ
ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນສະພາບຂອງສະຕິ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຮົາ
ສາມາດເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ໄດ້ກິນ, ລົດຊາດ, ແລະ ສຳຜັດໃນຄວາມຝັນ, ໃນລະດັບ
ທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍປະສົບກັບຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານສະຕິທີ່
.ບໍລິສຸດ

* * *

ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສຸກໂດຍການຮູ້ສຶກເຖິງ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ, ປິດປ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າຈາກຄວາມປາຖະໜາ,

ແລະ ໂຜດປະທານຄວາມສຸກພາຍໃນໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
.ຈາກປະສົບການຂອງຊີວິດ ແລະ ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງມັນ

* * *

ເມື່ອຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາສອດຄ່ອງກັບການຮັບຮູ້ທີ່ສູງກວ່າ, ສະຕິທາງ
ວິນຍານຈະຕື່ນຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງ
.ມະຫັດສະຈັນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນຂອງປັນຍາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ

* * *

ຖ້າເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຫັນໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ເຮົາກໍຈະ
.ພົບວ່າພຣະອົງເປັນບ່ອນລີໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຊີວິດ

* * *

ໃນອະວະກາດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຫວ່າງເປົ່າ ແລະ ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ, ມີການ
ເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈັກກະວານ ແລະ ຊີວິດນິລັນຕອນທີ່ເຊື່ອມໂຍງພວກເຮົາກັບສິ່ງມີ
ຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດທັງໝົດໃນຈັກກະວານ - ຄືນຂອງຊີວິດສູງສຸດທີ່ໄຫຼຜ່ານ
ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ນິລັນຕອນແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຖາວອນຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ການມີຢູ່ຂອງພວກເຮົາໃນຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ຄືກັບການພັກ
.ຜ່ອນສັ້ນໆສຳລັບລົດບັນທຸກທີ່ເດີນທາງຂ້າມທະເລຊາຍ

* * *

ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບກຳລັງສ້າງສັນຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະ
ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດໃຈທີ່ມີສາກົນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ສາມາດນຳພາພວກເຮົາ ແລະ
ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງພວກເຮົາໄດ້. ພະລັງສ້າງສັນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີ
ການລົບກວນຈາກແຫຼ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ເຮັດໃຫ້
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງສັນໃນທຸກຂົງເຂດຂອງກິດຈະກຳ
.ຂອງພວກເຮົາ

* * *

ຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມອົດທົນ ແລະ ການເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ

* * *

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອວຍພອນພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ນິໄສທີ່ດີ ເພື່ອວ່າຖ້າຄວາມມືດຂອງນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ
ຄວາມຄິດທີ່ຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາໃກ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ, ມັນຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ
ທັນທີ ແລະ ຊ່ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ຈົນ
ວ່າທັງພາບລວງຕາທາງວັດຖຸ ຫຼື ການລ້ລວງທາງໂລກບໍ່ສາມາດດັກຈັບ ຫຼື ຍຶດເອົາ
.ຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້

* * *

ສິ່ງທີ່ຫາມາໄດ້ງ່າຍບໍ່ຄ່ອຍມີຄ່າ ພວກເຮົາຮູ້ເລື່ອງນີ້ຈາກການສຶກສາຊີວິດ
ຂອງຊາຍຍິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໂດຍການ
ພັດທະນາພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການ
ສ້າງຄຸນຄ່າທາງສິນທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການສຶກສາຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະ ການຫຼີກລ່ຽງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ
ແລະ ຜົນສຳເລັດທີ່ເຂົາເຈົ້າບັນລຸໄດ້ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຂົາເຈົ້າ
.ໄດ້ເຮັດຢ່າງບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້

* * *

ອິດສະລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນອິດສະລະພາບໃນການເລືອກ ນຳພາໂດຍ
ປັນຍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ໜັກແໜ້ນ

* * *

ເມື່ອທ່ານປຸກຄວາມຕັ້ງໃຈ, ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງມີສະຕິ
ຂອງທ່ານໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ, ກຳລັງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະຖືກປ່ອຍອອກມາຈາກສະຕິທີ່ສູງກວ່າ
- ຜ່ານຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຈິດວິນຍານ - ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແສງ
ເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈ ແລະ ຄວາມສຸກທາງດ້ານຈິດໃຈ, ດ້ວຍ
.ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ

* * *

ບຸກຄົນຕ້ອງເປີດຊ່ອງທາງຂອງຈິດວິນຍານດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງ
ຕົນເອງ ບໍ່ມີໃຜເລືອກຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍກວ່າ
ຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກ ຄວາມໂງ່າຈ້າງແມ່ນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມທຸກ
ທໍລະມານແລະອຸປະສັກທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳຈັດແລະກຳຈັດອອກ ຄວາມໂງ່າຈ້າງ
ເປັນວັດສະພືດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຝັງຮາກເລິກ, ທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງ
ມະນຸດ, ກິດຂວາງພຶດທິດີແລະເປັນປະໂຫຍດ ຄວາມໂງ່າຈ້າງຕ້ອງເອົາຊະນະດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນແລະຄວາມຕັ້ງໃຈອັນເດັດດ່ຽວ ດິນຂອງຈິດໃຈຕ້ອງໄດ້
ຮັບການໄຖດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທາງຈິດໃຈທີ່ແນ່ນອນ [ໃນແງ່ດີ] ແລະເມັດພັນທີ່ດີ
ຖືກຫົດນ້ຳດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງສັດທາ ເມື່ອລັງສີແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນແລະມີຊີວິດ
ຊີວາ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີຈະເຕີບໃຫຍ່ແລະເອົາຊະນະວັດສະພືດແລະຫຍ້າທີ່
ເປັນແມ່ກາຝາກ, ເພາະວ່າຄວາມມືດບໍ່ສາມາດມີຢູ່ໄດ້ໃນເວລາທີ່ມີແສງ
.ສະຫວ່າງ

* * *

ຄວາມສຸກຂອງສິ່ງຂອງທາງວັດຖຸຈາກຫາຍໄປ, ແຕ່ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງບໍ່
ເຄີຍຈິດຈາງລົງ ມັນເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ເກີນກວ່າຈະ
ພັນລະນາໄດ້

* * *

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ວິທີການທີ່ຜິດພາດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຸກ, ແລະ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປະຖິ້ມຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາມີ
ຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອສະແຫວງຫາຄວາມສະບາຍທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ຊີວິດ
ທີ່ສິດໃສ ເຊິ່ງອາດຈະຖືກຫ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໂດຍການກະທຳ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່
.ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ທຳລາຍ

* * *

ຄວາມສະຫງົບງົບແມ່ນກ້ອງຖ່າຍຮູບທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການຈັບພາບແຫ່ງ
ສະຫວັນ ຜ່ານເລນຂອງຄວາມສະຫງົບທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຊັດເຈນ, ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຮັບ
ພວມຈະປາກົດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊັດເຈນທີ່ສົມບູນແບບ

* * *

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປັນຍາທັງໝົດແມ່ນຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າ
.ຕ້ອງການແມ່ນການຮູ້ຕົວເຖິງມັນຢ່າງມີສະຕິ

* * *

ຄວາມພໍໃຈແມ່ນຢູ່ໃນການພັດທະນາຕົນເອງ, ດັ່ງນັ້ນຄົນອື່ນຈຶ່ງຊອກຫາເຈົ້າ
ແທນທີ່ຈະຊອກຫາພວກເຂົາ. ຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບຄວນມອບໃຫ້ໂດຍ
ບໍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງ ຫຼື ການຮຽກຮ້ອງຕອບແທນ, ເພາະວ່າຄວາມຄາດຫວັງກໍ
ໃຫ້ເກີດຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຂົມຂືນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະພະຍາຍາມປັບປຸງ
ຕົນເອງ, ຄົນເຮົາຄວນຍືນຢູ່ຄົນດຽວ, ປອດໄພ ແລະ ສະຫງົບສຸກພາຍໃນປັອມ
.ປາການແຫ່ງຄຸນນະທຳ ແລະ ຄຸນຄ່າໃນຕົນເອງ

* * *

ຂໍໃຫ້ນ້ຳຕົກຕາດແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໄຫຼອອກມາຈາກ
ຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍສະເໝີ, ແລະ ຂໍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສິດຊື່ນຂອງມັນສຳຜັດກັບທຸກຄົນທີ່
ຂ້ອຍພົບ

* * *

ຄວາມສຸກທາງວິນຍານສ້າງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໃນທຸກ
ວິທີທາງໃນຈິດວິນຍານ, ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການຊົມຊືມກັບຄວາມ
ສຸກທາງສິນທຳທີ່ຫລອມໂລຫະທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ
.ຄວາມໂນ້ມອຽງໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ຫຍາບຄາຍ

* * *

ບໍ່ວ່າບົດບາດຂອງເຈົ້າຈະນ້ອຍປານໃດກໍຕາມ, ມັນຍັງຄົງມີຄວາມສຳຄັນ
ເທົ່າກັບບົດບາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນແງ່ຂອງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ
.ສຳເລັດຂອງລະຄອນໂລກທີ່ຈິດວິນຍານສະແດງຢູ່ເທິງເວທີຂອງຊີວິດ

* * *

ສະຕິຮູ້ຫົວໄປແມ່ນສະຕິຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມີການປ່ຽນແປງ
ຕົນເອງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ມີວັນໝົດສິນໃນຄວາມຄິດສ້າງສັນຂອງມັນ, ແລະ ຜ່ານ

ຕົວເຈົ້າມັນພະຍາຍາມສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງ
.ມັນເອງ

* * *

ຖ້າຫາກເຈົ້າໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມຮັກອັນສູງສົງເຖິງແມ່ນວ່າພຽງຄັ້ງດຽວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນຍອມແພ້ມັນ ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງອັນທີ່ຄືກັບມັນໃນຫົວຈັກກະວານ

* * *

ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຂັ້ນຕອນທາງວິນຍານທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍ, ຈົນພວກ
ເຂົາບໍ່ພໍໃຈກັບການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງວິນຍານແກ່ຄົນບາບ, ແຕ່ພວກເຂົາ
ສາມາດ - ໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ - ມອບໝາຍໃຫ້
ພວກເຂົາດ້ວຍພະລັງທາງວິນຍານທີ່ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງການ
.ກະທໍາທີ່ຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ

* * *

ການກະທໍາທີ່ດີ ແລະ ຊົ່ວທັງໝົດຢູ່ພາຍໃນຈຸລັງສະໝອງ ແລະ ສະແດງ
ອອກເປັນນິໄສ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ດີ ຫຼື ຊົ່ວຮ້າຍໃນຄວາມຄິດ. ບຸກຄົນທີ່ທຸກ
ທໍລະມານຈາກນິໄສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກຈຸລັງສະໝອງຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກ
ຮັບຜິດຊອບດ້ວຍພະລັງຂອງນິໄສເຫຼົ່ານັ້ນ ສາມາດປົດປ່ອຍຕົນເອງໄດ້ຜ່ານ
ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ການນັ່ງສະມາທິ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ການຢືນຢັນໃນ
ທາງບວກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈົນກວ່ານິໄສທີ່ບໍ່ຕ້ອງການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກປ່ຽນ
ເປັນນິໄສທີ່ມີຄຸນນະທໍາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ. ສິ່ງນີ້
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພະລັງຊີວິດທີ່ຖືກຊີ້ນໍາຢ່າງຖືກຕ້ອງເຮັດວຽກເພື່ອປ່ຽນແປງ
ລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງຈຸລັງສະໝອງ, ເພື່ອໃຫ້ຈຸລັງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງ
.ທີ່ດີ, ມີຄຸນນະທໍາ ແລະ ສວຍງາມ

* * *

ຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນຕາພາຍໃນ, ວິໄສທັດຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະ ກ້ອງສ່ອງ
ທາງໄກຂອງຫົວໃຈ ມັນແມ່ນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງຈິດໃຈ
.ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງສະຕິ

* * *

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາເຫັນສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະທຸກໆມື້ນໍາເອົາ
ບົດຮຽນໃໝ່ໆມາໃຫ້ຮຽນຮູ້. ຄາດວ່າບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຈະຮຽນຮູ້ບົດຮຽນໂດຍການ
ສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍຂອງການມີຢູ່ຂອງລາວ: ເພື່ອຮັບຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການ
.ມີຢູ່ຂອງລາວ ແລະ ພື້ນຖານຂອງຊີວິດຂອງລາວ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມລືມຄວາມໂສກເສົ້າໃນອະດີດ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ
ບໍ່ຄິດຫຼາຍກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ສັນຄອນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງ
ຕັ້ງໜ້າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ອາຍຸຊີວິດໃໝ່, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສໍາເລັດ, ແລະ
.ບໍາລຸງລ້ຽງນິໄສທີ່ດີ ແລະ ຄຸນນະພາບອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ

ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມເຂັ້ມ

ແຂງອື່ນໃດ

ຈົງຕໍ່ສູ້ກັບສິງຄາມຂອງຊີວິດ ແລະ ອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ, ຢ່າຍອມແພ້, ຢ່າ
ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຫາເສັ້ນທາງບໍ່ໄດ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈະຢຸດພະຍາຍາມ" ຂໍຄໍາແນະນໍາ
ຖ້າເຈົ້າເຮັດຜິດພາດ, ແຕ່ຢ່າຢຸດພະຍາຍາມ, ຫຼາຍຄົນຍອມຮັບຄວາມພ່າຍແພ້
ເມື່ອປະເຊີນກັບອຸປະສັກ, ຜູ້ທີ່ລົ້ມເຫຼວຄວນຄົບຫາກັບຄືນທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ບໍ່
ແມ່ນຄົນລົ້ມເຫຼວ, ຈົງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ; ໃຫ້ນັ້ນເປັນປັດຊະຍາຂອງ
ເຈົ້າໃນຊີວິດ

ທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ເພີ່ມ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຈິດໃຈ, ແລະ ຮູ້ຈັກຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຜ່ານ
ການຝຶກສະມາທິ, ການຄິດທີ່ດີ, ແລະ ການເຮັດວຽກໃນທາງບວກ ແລະ ມີ
.ປະສິດທິພາບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຮ່ວມກັນ
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການສ້າງນິໄສທີ່ດີ ຫຼື ທໍາລາຍນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸລັງ
ສະໝອງບ່ອນທີ່ມີກົນໄກຂອງນິໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢູ່. ເພື່ອສ້າງນິໄສທີ່ດີ, ກ່ອນອື່ນ
.ໝົດ, ໃຫ້ນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ນັ່ງສະມາທິ, ຊອກຫາການຊີ້ນຳຈາກສະຫວັນ
ໃຫ້ສຸມໃສ່ຈຸດໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈຢູ່ໜ້າຜາກ, ລະຫວ່າງຄິວ, ແລະ
ຢືນຢັນຢ່າງໜັກແໜ້ນເຖິງນິໄສທີ່ທ່ານຕ້ອງການປູກຝັງໃນສະໝອງຂອງທ່ານ.
ເມື່ອທ່ານຕ້ອງການກໍາຈັດນິໄສທີ່ບໍ່ດີ, ໃຫ້ສຸມໃສ່ຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໃສ່ຈຸດ
ໃຈກາງຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຢືນຢັນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າຮ່ອງທັງໝົດທີ່ນິໄສເຫຼົ່າ
ນັ້ນຝັງຢູ່ນັ້ນກໍາລັງຖືກລືບລ້າງ
ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ, ເຈົ້າສາມາດລືບລ້າງແມ່ນແຕ່ຮ່ອງ
.ເລິກຂອງນິໄສເກົ່າທີ່ຝັງເລິກໄວ້ໄດ້

ຢືນຢັນກັບຕົວເອງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກວ່າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຖອນຮາກ
ນິໄສທີ່ບໍ່ດີອອກຈາກສະໝອງຂອງທ່ານ ເວລາທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບການຢືນຢັນນີ້ແມ່ນ
ຕອນເຊົ້າໆ ເມື່ອຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຈຸດສຸມຂອງທ່ານຢູ່ໃນຈຸດສູງສຸດ ສືບຕໍ່ຢືນຢັນ
ກັບຕົວເອງວ່າທ່ານເປັນອິດສະຫຼະຈາກທຸກຄໍາສັ່ງ, ແລະມີໜຶ່ງທ່ານຈະພົບວ່າ -
ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ - ວ່າທ່ານໄດ້ປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກນິໄສທີ່
ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະທໍາລາຍຢ່າງແທ້ຈິງ

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຢ້ານກົວ, ຈົງກໍາຈັດມັນອອກຈາກຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຝາກມັນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ຈົງເສີມສ້າງສັດທາຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ
ໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້, ແລະ ຮູ້ວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍ
.ຢ່າງເກີດມາຈາກຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຕ້ອງຫົນທຸກທໍລະມານດຽວນີ້ ໃນເມື່ອສິ່ງທີ່ເຈົ້າຢ້ານຍັງບໍ່ທັນ
ເກີດຂຶ້ນ? ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມລົບກວນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາມາຈາກຄວາມ
ຢ້ານກົວ, ຖ້າພວກເຮົາກໍາຈັດຄວາມຢ້ານກົວອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກ
ເຮົາຈະຮູ້ສຶກເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ການປົນປົງຈະເກີດຂຶ້ນທັນທີ

ທຸກໆຄົນ, ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເຂົ້າມາ, ຈົ່ງຢືນຢັນກັບຕົວເອງວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບ
ທ່ານ, ປົກປ້ອງ ແລະ ເຝົ້າເບິ່ງທ່ານ. ນິກພາບແສງສະຫວ່າງທີ່ປົກປ້ອງຂອງ
ພຣະອົງອ້ອມຮອບທ່ານຈາກທຸກດ້ານ, ແລະ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງການປົກປ້ອງອັນ
ມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ

ໃນລະຄອນຈັກກະວານນີ້, ມະນຸດທຸກເຊື້ອຊາດສະແດງລະຄອນຂອງຊີວິດ
ໃນເວທີແຫ່ງການເວລາ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດໂດຍບໍ່ຕ້ອງຫຍຸ້ງຢູ່ກັບ ຫຼື ສຸມ
ໃສ່ຫຼາຍເກີນໄປກັບບົດບາດຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ
ກ່ຽວກັບຊີວິດມັກຈະບິດເບືອນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະວ່າພວກເຮົາເບິ່ງມັນຜ່ານ
ສາຍຕາຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ທັດສະນະທີ່ຈຳກັດ; ຖ້າພວກເຮົາເບິ່ງດ້ວຍ
ສາຍຕາຂອງວິນຍານ, ພວກເຮົາຈະເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກມຸມມອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ຢ່າງສົນເຊີງ

ເມື່ອເຮົາເປີດຕາແຫ່ງປັນຍາ, ເຮົາເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ຄອບຄຸມທຸກຢ່າງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນແສງສະຫວ່າງນັ້ນ ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານ
ຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງສະຕິຮູ້ທົ່ວໄປທີ່ແຜ່ລາມໄປ
.ຫົວທຸກອະນຸພາກ ແລະ ສ່ວນຕ່າງໆຂອງຈັກກະວານ

ຄວາມຈິງທາງວິນຍານອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ, ເຄາະປະຕູຕາທີ່ປິດຢູ່ຂອງເຮົາ,
ກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແທນຄວາມມືດ, ໃຫ້ກະທຳດ້ວຍປັນຍາແທນ
ຄວາມໂງ່, ໃຫ້ເຕີມເຕີມຫົວໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແທນຄວາມກຽດຊັງ,
ແລະ ໃຫ້ຮ່ວມມືກັນໃນການສ້າງສັນຕິພາບ ແລະ ນຳເອົາຄວາມອຸດົມສົມບູນ
ແລະ ຄວາມປອດໄພມາສູ່ໂລກຂອງເຮົາ. ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້, ຄວາມໂງ່ຈະ
ຫາຍໄປ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງໂລກຈະຫາຍໄປ, ເຮົາເຫັນຄວາມສາມັກຄີໃນ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ

ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມເປັນຊາ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຮັກ
ຄືກັບລະຫວ່າງນາຍຈ້າງກັບລູກຈ້າງ ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເປັນ
ຫ່ວງເປັນໄຍເຮົາຢູ່ສະເໝີ; ພຣະອົງຟັງເຮົາສະເໝີ ເຮົາເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ
ຂອງພຣະອົງ ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງເຮົາກັບພຣະອົງມີຊີວິດຊົ່ວ ແລະ ມີຊີວິດ
ຊົ່ວ ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມ

ປາຖະໜາດີ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ມີວັນສິນສຸດໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່
.ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເສຍຄວາມຮັ່ງມີນີ້ໄປໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ
ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ, ສັນຕິພາບ,
ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນມິດ, ໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວທີ່ສູງສົ່ງ
ແລະ ຮັກແພງ, ແຕ່ຄວາມໂລບ ແລະ ການຄິດໄລ່ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວໄດ້ງອກອອກມາ
ແລະ ຝັ່ງຮາກຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄວາມແບ່ງແຍກໃນ
.ຄອບຄົວ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາເປັນນາຍ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເປັນ
ທາດ ມະນຸດໄດ້ຫຼົງທາງໄປໄກຈາກບ້ານສະຫວັນຂອງມັນ ແລະ ໄດ້ສູນເສຍ
ສະຫວັນພາຍໃນທີ່ຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໃກ້ຊິດກັບພວກເຮົາ,
ແລະ ມັນຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຫວັນນັ້ນຄືນມາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມ
ສ່ວນຕົວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້
.ຫາຍໄປຈາກຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ

ພວກເຮົາໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ພາບລວງຕາທີ່ວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງພວກ
ເຮົາແມ່ນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊະຕາກຳຂອງພວກເຮົາແມ່ນການທຳລາຍລ້າງ,
ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຈຶກຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາດ້ວຍມືດສິ້ນແຫ່ງປັນຍາເພື່ອ
.ເບິ່ງຄວາມຈິງທີ່ສະຫວ່າງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຜ້າມ່ານ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມສຸກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຍາວນານ
ຂອງຊີວິດຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າຄົນອື່ນຈະເຫັນຮອຍຍິມແຫ່ງຄວາມພໍໃຈຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງ
ຂ້ອຍຫຼືບໍ່, ຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍປະຖົມຂ້ອຍໄປ ແມ່
ນ້ຳແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄຫຼຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນຊາຍແຫ່ງສະຕິຂອງ
.ຂ້ອຍ ແລະ ຜູ້ອອກມາເປັນນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ຫົດນ້ຳສວນຂອງຊີວິດຂ້ອຍ
ທັງຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຊີວິດບໍ່ສາມາດລົບກວນຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຂ້ອຍໄດ້, ແລະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຕາຍກໍບໍ່ສາມາດເອົາຄວາມ
.ສຸກທາງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍຮູ້ສຶກໄປໄດ້

ມັນຍາກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບນັ້ນຖາວອນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ແຕ່ໝາກຜົນ
ຂອງວິນຍານທີ່ຂ້ອຍມັກ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຄຸ້ມຄຳກັບຄວາມ
.ພະຍາຍາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໃສ່ລົງໄປ

ຂ້ອຍຄິດ ແລະ ກະທຳຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ນຳພາເງິນບໍ່ເຄີຍເປັນ
ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍໃນຊີວິດ, ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ຟື້ນຟູຂອງຂ້ອຍໃນມະນຸດຊາດ
ດັງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມດີງາມຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອຮັກສາ
ຕົນເອງ ແລະ ເຮັດສຳເລັດພາລະກິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້ອຍ
ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າຈະຈັດຫາມັນໃຫ້ທັນທີ
ຄວາມປາດຖະໜາດຽວຂອງຂ້ອຍຄືການຮັບໃຊ້ເຈົ້າ, ແລະນັ້ນແມ່ນ
ເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້

ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຈະ
ປະສົບກັບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເອງເມື່ອສັດທາຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ເຈົ້າ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັງມີທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມສຳເລັດທາງວັດຖຸ ແຕ່ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ

ທຸກໆຊ່ວງເວລາທີ່ເຈົ້າໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້
.ພຣະເຈົ້າພໍໃຈຈະຖືກຂຽນໄວ້ສຳລັບເຈົ້າໃນປັນທຶກຂອງນິລັນດອນ
ຖອຍຫລັງເຂົ້າໄປໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຄວາມຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະ ເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບທີ່ໄຫຼອອກມາຈາກນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມງຽບ
ສະຫງົດ

ຖ້າພວກເຮົາຫວ່ານການກະທຳທີ່ດີ, ພວກເຮົາຈະເກັບກ່ຽວຄວາມສຸກແລະ
ພອນ, ແລະ ຖ້າພວກເຮົາຫວ່ານການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ, ພວກເຮົາຈະເກັບກ່ຽວ
.ວິກິດການແລະບັນຫາຕ່າງໆໃນຫຼາຍປະເພດແລະຫຼາຍລະດັບ
ທຸກໆການກະທຳທີ່ດີແມ່ນຄືກັບເຄື່ອງຊຸດທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ຊຸດລົງໃນດິນແຫ່ງ
ສະຕິເພື່ອຄົ້ນພົບແຫຼ່ງນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມສຸກອັນສູງສູງ

ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະດຳນ້ຳລົງສູ່ທະເລແຫ່ງການພິຈາລະນາຕົນເອງ ແລະ ການ
ສຳຫຼວດ, ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບປຶ້ມທີ່ດີ, ຄວາມເຊື່ອ, ບັນຫາຕ່າງໆ, ປັດຊະຍາ,
ຫຼື ຄວາມສຸກພາຍໃນ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າການຢູ່ໂດດດ່ຽວທຳມະດາແມ່ນລາຄາຂອງ
.ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້, ບໍ່ແນ່ນອນ, ແລະລຶກລັບ,
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສ ແລະບັນຫາ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍທຸກປະເພດ, ແຕ່
ພວກເຮົາຍັງຄົງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງ
ບໍ່ເວົ້າເກີນຈົ່ງເລື່ອງຕ່າງໆ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາໃນເວລາທີ່
ປະເຊີນກັບເຫດການຕ່າງໆ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມວິຕົກກັງວົນ
ຄອບງຳພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ອຳນາດແກ່ຄວາມຊົ່ວ ແລະ ຮາກຂອງມັນ
ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດິນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວ
.ແລະ ຄວາມກັງວົນ

ຖາມຕົວເອງທຸກໆຄືນວ່າ: ເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າ
ໄດ້ຄິດຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດຫຼາຍປານໃດ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອຄົນອື່ນຫຼາຍ
?ປານໃດ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຄວບຄຸມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າຈະພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່
ຍືນຍົງໃນການທົດລອງໃນຊີວິດ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາ ແລະ
ຄົ້ນພົບພວກມັນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານ
ປະສົບການໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຈະຈັດການກັບພວກມັນໃນລັກສະນະດຽວກັນ

ກັບທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງປະສົບການຂອງຄົນອື່ນໃນຮູບເງົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມສຸກ ຫຼື
.ຄວາມເຈັບປວດ

ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດປ່ຽນປະສົບການທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມ
ທຸກທໍລະມານ ແລະ ເຈັບປວດໄດ້ ຖ້າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເຮັດ
ເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາອາດຈະມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງມັນ ແຕ່
ຖ້າພວກເຂົາເຈັບປ່ວຍ ເຂົາເຈົ້າຈະຖ່ອມຕົວລົງ ແລະ ຊົມຊືມກັບພອນແຫ່ງຄວາມ
ຜາສຸກ ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ
ພຣະອົງສໍາລັບພອນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ
ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ພຣະຄຸນ
.ຂອງພຣະອົງ

ຊີວິດຄວນເປັນການປະສົມປະສານຂອງການສະຫ້ອນແລະການກະທໍາ.
ເມື່ອຄົນເຮົາສູນເສຍຄວາມສົມດູນທາງຈິດໃຈ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີ
ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໂຈມຕີຂອງຄວາມກັງວົນ, ເມກແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດ. ແລະຖ້າພວກເຂົາພະຍາຍາມລະເມີດກົດເກນຂອງສຸຂະພາບ,
ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະປັນຍາ, ເຂົາເຈົ້າຈະທົນທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມ
.ເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະຄວາມໂງ່ຊ້າຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາເຈດຕະນາຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຮງຈູງໃຈຂອງເຮົາ
ໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ກະທໍາໃນທາງທີ່ນໍາຄວາມສະຫງົບສຸກມາສູ່ເຮົາ, ແລະ ບໍ່
ຍອມໃຫ້ສະພາບການໃນຊີວິດມາລົບກວນຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ທໍາລາຍ
.ຄວາມສຸກຂອງເຮົາ

ຫົວໃຈທີ່ໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ແຕກສະຫຼາຍດຶງດູດຂ້ອຍ, ບໍ່ວ່າມັນ
ຈະຢູ່ໄກປານໃດກໍຕາມ
ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຈົ້າໃຫ້
ຄ່ອຍໆລວມເອົາຄອບຄົວ, ເພື່ອນບ້ານ, ຊຸມຊົນ, ປະເທດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປະເທດ
.ແລະ ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ມີສະຕິທັງໝົດ

ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິເສດ
ພາລະຂອງຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ສິນທໍາທີ່ສືບທອດມາຈາກ
ຫຼາຍປີ ແລະ ຫຼາຍລຸ້ນຄົນ. ຄວາມບໍ່ສະອາດເຫຼົ້ານີ້ຕ້ອງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໃນໄຟ
ແຫ່ງຄວາມຖັ່ງໃຈໃໝ່ ແລະ ການກະທໍາທີ່ມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການທີ່
ສ້າງສັນນີ້, ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງສາມາດບັນລຸຂອບເຂດຂອງການ
.ປົດປ່ອຍ ແລະ ອິດສະລະພາບ

ກະຕຸ້ນພະລັງອັນບໍ່ມີຂອບເຂດພາຍໃນຕົວເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດ
ສະແດງບົດບາດອັນມີຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າໃນເວທີແຫ່ງຊີວິດ

ຫັນທີ່ທິດິນຜູ້ໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການຊັບສິນ, ເງິນຄ່າ, ຊື່ສຽງ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມບໍ່ພໍໃຈກໍຈະກາຍເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມ
ສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວແມ່ນການ
ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ເກົ່າ ແຕ່ຈະຫຼົງຫ່າງອອກຈາກພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາພຣະເຈົ້າ, ນັ່ງສະມາທິ
ໃນພຣະອົງ, ແລະຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄກ້ພຣະອົງ ແລະ
.ປະສົບກັບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການຕິດຕໍ່ກັບພຣະອົງຢ່າງງຽບໆ
ພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດສຳເລັດຄວາມຝັນ ແລະ ຄວາມຫວັງຂອງ
ມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກທີ່ຍືນຍົງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່
.ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈ

ມີສັນຍາລັກສະນະທີ່ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຫາລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້າ
ໄກ້ພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເລີ່ມນະມັດສະການ
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານີ້, ອັນຕະລາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ. ການນະມັດສະການຄວນຈະມຸ້ງໄປຫາພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີ
.ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບການນະມັດສະການ

ບໍ່ວ່າລັກສະນະຂອງການນະມັດສະການແບບພິທີກໍາຈະເປັນແນວໃດ
ກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຕາບໃດທີ່ຜູ້ນະມັດສະການປະຕິບັດມັນ
ດ້ວຍສະຕິທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະອົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ຫຼາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງສາລະສຳຄັນຂອງການນະມັດສະການ, ແລະ ຄວາມຄິດ
ແລະ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຫັນໜີຈາກພຣະເຈົ້າໄປສູ່ພິທີກໍາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
.ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການນະມັດສະການຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ຍອມໃຫ້ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກຈຳກັດຢູ່ໃນ
ຮູບພາບ ຫຼື ຮູບແບບໃດໆ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າສຸມໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດ
ແລະ ຄວາມສົນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ຕໍ່ວິນຍານອັນສູງສົງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບພາບ ແລະ
.ຮູບແບບທັງໝົດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້□□□ມີຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ມີຂອບເຂດ,
.ແລະ ບໍ່ມີຮູບພາບ ຫຼື ຮູບປັ້ນໃດສາມາດບັນຈຸພຣະອົງໄດ້
ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າສະແດງຕົວເອງໃນທຸກໆຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຢ່າງ
ຈິງໃຈ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ຫົວທຸກ
ແຫ່ງ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກໆຄົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນມີ
ຄວາມສາມາດທີ່ຈະສະແດງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົງ. ແສງແດດສ່ອງແສງເທົ່າ
ທຽມກັນທັງຖ່ານຫີນ ແລະ ເພັດ, ແຕ່ເພັດໄດ້ຮັບ ແລະ ສະທ້ອນແສງແດດ, ໃນ
...ຂະນະທີ່ຖ່ານຫີນບໍ່ສາມາດ

ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຖືກຈຸ່ມຕົວຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ມີພຽງໜ້ອຍຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຮັບຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະ

ສະທ້ອນມັນອອກມາໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເພື່ອເຮັດແນວ
ນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະຄືນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານການນັ່ງສະມາທິ ແລະ ໂດຍການ
.ປະຕິບັດຕາມຄຳສອນ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ເມື່ອເຮົາອອກສຽງພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຕົວຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ຈິ່ງໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເວົ້າ. ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນຄວາມຄິດ
ຂອງຜູ້ຄົນໃນລະຫວ່າງການອະທິຖານ, ທ່ານຈະພົບວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກຳລັງຄິດ
ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງຍົກເວັ້ນພຣະເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະອອກສຽງພຣະນາມ
.ຂອງພຣະອົງກໍຕາມ! ການອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຜົນ ແລະ ບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສຸມໃສ່ຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຮົາໃສ່
ພຣະເຈົ້າ, ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ເວົ້າຊ້າພຣະນາມອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ໃນ
ຂະນະທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຫຼົງໄຫຼ. ປ່າຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍເຄີຍທ່ອງຄຳ
ອະທິຖານຂອງລາວໃສ່ລູກປັດ, ເຊິ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະອອກຈາກມືຂອງລາວ ແຕ່ມືໜຶ່ງ
ລາວໄດ້ສາລະພາບກັບຂ້ອຍວ່າ ເຖິງວ່າຈະປະຕິບັດນິໄສການອະທິຖານນີ້ເປັນ
ເວລາສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ!
."ຄຳອະທິຖານ" ຂອງລາວບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກນິໄສທີ່ກັງວົນ

ເມື່ອເຮົາອະທິຖານ, ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຄວນພະຍາຍາມ
ນະມັດສະການຢ່າງຈິ່ງໃຈ ແລະ ອຸທິດຕົນໃນການອ້ອນວອນຂອງເຮົາ. ການໃຊ້
ລູກປັດອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ເປັນສິ່ງ
ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ເມື່ອການປະຕິບັດນັ້ນມາຈາກຫົວໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບການ
ສະໜັບສະໜູນຈາກຄວາມຈິ່ງໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການ
.ປະຕິບັດນິໄສສາມາດກາຍເປັນອັດຕະໂນມັດໄດ້ຕາມການເວລາ
ພວກເຮົາຕ້ອງກະຊິບພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈຂອງເຮົາ, ດ້ວຍ
ຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມຮັກອັນສູງສົງ; ນີ້ແມ່ນການນະມັດສະການທີ່ແທ້
ຈິງທີ່ສຳຜັດຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການກ່າວພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ເຢັນຊາ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼ ເປັນການໝົນປະໝາດ ແລະ ການບໍ່ເຄົາລົບນັບຖື
ເມື່ອຄົນເຮົາອະທິຖານ, ຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ
.ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຄືດາວເໝືອນສູງສົງ ເຊິ່ງຄວາມຄິດທີ່ຫຼົງໄຫຼ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳພາໃນທະເລທີ່ວຸ້ນວາຍຂອງການທົດລອງ ແລະ ຄວາມ
.ທຸກຍາກລຳບາກ

ການຝຶກຝົນສະມາທິຜ່ານການຝຶກໂຍຄະທີ່ສູງຂຶ້ນຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາໃກ້
ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສຸດຂອງລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມ
.ງົດງາມ, ຄືກັນກັບທີ່ມັນຊ່ວຍໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ສື່ສານກັບພຣະອົງ
ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງອຸທິດມື້ໜຶ່ງຕໍ່ອາທິດໃຫ້ກັບການພັກຜ່ອນທາງ
ວິນຍານ (ຖ້າເປັນໄປໄດ້) ສຳລັບການໄຕ່ຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອປະສົບກັບ

ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ເວລາທີ່ໃຊ້
ໃນວິທີນີ້ຈະເປັນຢ່າງດີເທົ່າຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ທ່ານພົບໃນຊ່ວງທີ່
.ເຫຼືອຂອງອາທິດ

ທຸກໆຄົນຕ້ອງໃຊ້ເວລາໜຶ່ງມື້ໃນແຕ່ລະອາທິດໃນການຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຫຼື "ການ
ພັກຜ່ອນທາງວິນຍານ" ເພື່ອປົນປົວບາດແຜ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດທາງດ້ານ
ອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອມື້ນັ້ນກາຍເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ
.ແລະ ຄວາມພໍໃຈ, ເຈົ້າຈະລໍຖ້າມັນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນໃນອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ
ຄວາມຢູ່ໂດດດ່ຽວແມ່ນລາຄາຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ທ່ານຈະປະຫຼາດໃຈກັບ
ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ດີເລີດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານຜ່ານການພັກຜ່ອນທາງວິນຍານນີ້ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈິດວິນຍານຂອງ
ທ່ານ ແລະ ກັບພຣະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານປາດຖະໜາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ທ່ານຕ້ອງ
ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກອັນສູງສຶງໃນຕອນເຊົ້າ
.ຫຼັງຈາກຕື່ນນອນ, ແລະ ກ່ອນນອນໃນຕອນກາງຄືນ

ບັນດານັກປາດຂອງອິນເດຍແນະນຳໃຫ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວມື້ດຽວເທົ່າ
ນັ້ນ, ແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງງົບງູນໃນລະຫວ່າງ
ສີເວລາສະເພາະໃນແຕ່ລະມື້. ຕອນເຊົ້າມືດ, ກ່ອນຕື່ນນອນແລະພົບໃຜ, ຄົນເຮົາ
ຄວນເພີດເພີນກັບຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມສະຫງົບສຸກ. ໃນຕອນທ່ຽງ, ຄົນເຮົາ
ຄວນສະຫງົບຈິດໃຈກ່ອນອາຫານທ່ຽງ, ແລະເພີດເພີນກັບໄລຍະເວລາແຫ່ງ
ຄວາມສະຫງົບສຸກອີກຄັ້ງກ່ອນອາຫານຄ່ຳ. ສຸດທ້າຍ, ກ່ອນເຂົ້ານອນໃນຕອນ
.ກາງຄືນ, ຄົນເຮົາຄວນເຂົ້າສູ່ສະພາບສັນຕິພາບອີກຄັ້ງ

ຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມງົບງູນສະຫງົບຢ່າງພາກພຽນໃນລະຫວ່າງການຢູ່ຄົນດຽວ
ແລະ ຕະຫຼອດສີ່ໄລຍະເວລາປະຈຳວັນນີ້ ຈະຖືກຜູກມັດໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມ
ກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄລຍະເວລາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ ຄວນ
ອຸທິດຢ່າງໜ້ອຍຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແລງໃຫ້ກັບສິ່ງນີ້. ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ,
ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທີ່ດີຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະປະສົບກັບ
.ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ; ປະສົບການແມ່ນຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ

ຖ້າທ່ານຂຽນ ແລະ ເຊັ່ນເຊັ່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຝາກເງິນພຽງພໍທີ່ຈະຈ່າຍບັນຊີ
ທະນາຄານຂອງທ່ານ, ເງິນຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ. ສິ່ງດຽວກັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຊີວິດ
ຂອງທ່ານ. ຖ້າບໍ່ມີການຝາກຄວາມສະຫງົບສຸກເປັນປະຈຳໃນບັນຊີຊີວິດຂອງ
ທ່ານ, ພະລັງງານຂອງທ່ານຈະໝົດໄປ, ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ,
ແລະ ຄວາມສຸກຂອງທ່ານຈະຫາຍໄປ. ສັ້ນໆແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດທ່ານຈະປະສົບກັບ
ການລົ້ມລະລາຍທາງດ້ານອາລົມ, ຈິດໃຈ, ຮ່າງກາຍ, ແລະ ທາງວິນຍານ. ແຕ່
ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າປະຈຳວັນຈະເຕີມເຕັມບັນຊີອາລົມ
.ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ເຄົາລົບນັບຖືຈະນັ່ງສະມາທິທຸກໆມື້, ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບ
ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໃນຫົວໃຈຂອງລາວ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງ ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຢາກ
ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ທ່ານຕ້ອງດຳລົງຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍຂອງ
ທ່ານໄວ້ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງພຣະອົງ, ແລະຊີວິດຈະຍິ່ມໃຫ້ທ່ານ, ແລະ
ກິດຈະການຂອງທ່ານຈະດີຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆດ້ານ
ຄົນທີ່ສະຫງົບບໍ່ຄ່ອຍເຮັດຜິດພາດ, ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນບ່ອນທີ່ຄົນ
ອື່ນຫຼາຍພັນຄົນລົ້ມເຫຼວ

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່ສົນໃຈພຣະອົງຈະກາຍເປັນຄົນຊົມເສົ້າ
ແລະ ທຸກໆທໍລະມານ ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ແລະ ກາຍເປັນເຄື່ອງຈັກຍ່າງ
ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຈະຂຶ້ນມາເທິງທ້ອງຟ້າ
ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຈະອາບນ້ຳໃຫ້ຕົວເຈົ້າດ້ວຍລັງສີແຫ່ງການປົນປົງຂອງ
ມັນ ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າມີຄວາມພະຍາຍາມທາງວິນຍານ ແລະ ມອບຄວາມສຳຄັນ
ອັນດັບໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ດວງຈັນດວງດຽວສ່ອງແສງສະຫວ່າງກວ່າດວງດາວທັງໝົດລວມກັນ ດວງ
ອາທິດ, ເຊິ່ງເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍ, ກຳຈັດຄວາມມືດອອກຈາກພື້ນທີ່ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຕົວມັນ
ເອງຫຼາຍລ້ານເທົ່າ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄົນດີ, ພຽງແຕ່ມີຢູ່ໃນໂລກ, ປ່ອຍສຽງ
ສັນສະເທີອນທີ່ຕ້ານ ແລະ ກຳຈັດສຽງສັນສະເທີອນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ປ່ອຍອອກມາ
ໂດຍຄົນຊົວ

ມີແຫ່ງການໄຕ່ຕອງຄວນເປັນມີແຫ່ງການພັກຜ່ອນທາງຈິດໃຈ ແລະ
ຮ່າງກາຍ ແລະ ການປູກຝັງຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ. ກິດຈະກຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້
ປັນຍາ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບພອນໃນມື້ນັ້ນ
ສຳລັບການໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່, ພຣະຄຳພີໄດ້ແນະນຳໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

“ຢ່າງດີຄື: “ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ” ແລະ “ຈົ່ງເມດຕາຕໍ່ພໍ່ແມ່
ພໍ່ແມ່ທີ່ເປັນມະນຸດຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້ກຽດໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການສ້າງມະນຸດຊາດ. ແມ່
ແມ່ນຕົວແທນຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າແມ່ທີ່ຮັກແພງຈະ
ໃຫ້ອະໄພໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້. ພໍ່ແມ່ນການສະແດງເຖິງສະຕິປັນຍາ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ປົກປ້ອງລູກຂອງພຣະອົງ

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຮັກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນນອກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເປັນການສະແດງ
ອອກເຖິງຄວາມຮັກທີ່ປົກປ້ອງແລະສະຫຼາດຂອງພຣະອົງ ພຣະວິນຍານອັນສູງສົງ
ສູງສຸດກາຍເປັນທັງພໍ່ແລະແມ່ເພື່ອຊ່ວຍເດັກ; ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຄວນໄດ້ຮັບການໃຫ້
ກຽດແກ່ພໍ່ແມ່

ພຣະຄຳພີຍັງແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫຼີກລ່ຽງການຂ້າເພື່ອການຂ້າ, ເພາະວ່າ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນເຮົາຈະກາຍເປັນຄາດຕະກອນ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນເອົາຊີວິດຄົນອື່ນ

ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີອາລົມຮຸນແຮງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຄົນທີ່ເຮົາຮັກຖືກຄຸກຄາມ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າ
.ມັນເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດທີ່ຈະປົກປ້ອງຄອບຄົວແລະປະເທດຂອງຕົນ
ກ່ຽວກັບການຫ້າມການຫລິ້ນຊູ, ຈຸດປະສົງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງການມີເພດສໍາພັນ
ຄວນເປັນການສືບພັນຂອງເດັກນ້ອຍທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດທີ່ຄູ່ສົມລົດທີ່ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນກັນ
ແລະກັນຮູ້ສຶກ. ຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນລະດັບຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງ
ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນ, ໄດ້ຫລິ້ນຊູຕາມບັນຍັດນີ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ພວກເຂົາບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສັດທີ່
ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງເພດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄປ
.ຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສ້າງສັນນີ້ໃນຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງເພື່ອໃຫ້ມີ
ລູກແລະສະແດງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງໃນຊີວິດແຕ່ງງານ, ແລະມັນບໍ່ຄວນຖືກໃຊ້ໃນ
.ທາງທີ່ຜິດ, ແຕ່ຄວນປ່ຽນເປັນກິດຈະກຳແລະຄວາມຮູ້ອັນສັກສິດ
ຖ້າທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ແຈກຢາຍພະລັງທາງເພດພາຍໃນຕົວຕົນ
ຂອງທ່ານໄດ້, ທ່ານຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງຈິດໃຈທີ່ດີເລີດ
ສໍາລັບການຂຽນ, ການແຕ້ມຮູບ, ຫຼື ສໍາລັບການເປີດເຜີຍພອນສະຫວັນທີ່ແຝງຢູ່
.ດ້ວຍວິທີອື່ນໆອີກນັບບໍ່ຖ້ວນ

ແລະ ເມື່ອໃນທີ່ສຸດທ່ານສາມາດຄວບຄຸມ ແລະ ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳ
ສ້າງສັນທາງວິນຍານໄດ້, ທ່ານຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
.ຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
ໄພ່ພົນ ແລະ ຜູ້ນໍາທາງວິນຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງກິດຈະກຳທາງເພດຂອງ
ເຂົາເຈົ້າທາງວິນຍານ ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະແດງຜົນງານທີ່
ໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈໃນໂລກ ແລະ ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງທີ່
.ລຶກລັບ

ດັງນັ້ນ, ການໃຊ້ແຮງກະຕຸ້ນທາງເພດທີ່ສູງທີ່ສຸດຄືການຍົກລະດັບພະລັງ
ຂອງມັນ, ນັ້ນຄື, ເພື່ອສົ່ງພະລັງງານຂອງມັນໄປສູ່ຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າເພື່ອສະແດງ
ປັນຍາ, ອຸດົມການທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະຫຼັກການທາງວິນຍານ. ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນໄດ້ຮັບ
ຄວາມສຸກຈາກຄວາມຄິດທາງເພດ ຫຼື ປາຖະໜາສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມ. ເມື່ອບັນລຸການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງແບບນີ້ໄດ້, ຄົນເຮົາຈະມີທັດສະນະທີ່ດີກ່ຽວກັບການຮ່ວມເພດ
.ແລະຈຸດປະສົງທີ່ສູງກວ່າຂອງມັນ

ການເປັນທາດຂອງເລື່ອງທາງເພດໝາຍເຖິງການສູນເສຍສຸຂະພາບ, ການ
ຄວບຄຸມຕົນເອງ, ແລະຄວາມສະຫງົບທາງປັນຍາ, ແລະສະຫຼຸບແລ້ວ, ທຸກໆ
ອົງປະກອບຂອງຄວາມສຸກທີ່ບຸກຄົນຕ້ອງການ

ປົມສັກສິດຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ລັກຂະໂມຍ ຖ້າກຸ່ມຄົນໜຶ່ງຝັນ
ຄົນລັກຂະໂມຍຈາກກັນແລະກັນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູ 999 ຄົນ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນ
ເຮົາຕ້ອງບໍລະເມີດສິດທິຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼືຍຶດເອົາທິດິນ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ,
ກຽດສັກສິ, ຫຼືຊັບສິນທາງວັດຖຸ ຫຼື ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
ຢາກເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ, ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຈະ
ມາຫາທ່ານ. ການລັກຂະໂມຍເກີດຂຶ້ນກ່ອນໃນຈິດໃຈເມື່ອຄົນເຮົາເລີ່ມອິດສາຄົນ
ອື່ນ. ເມັດຝັນແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຕ້ອງຖືກຖອນຮາກອອກຈາກ
ຈິດໃຈ. ຄວາມບໍລິສຸດທາງວິນຍານແມ່ນວິທີທາງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄົນເຮົາຈະດຶງດູດ
ຄວາມອຸດົມສົມບູນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະພອນຈະໄຫຼມາສູ່ພວກເຂົາຈາກແຫຼ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້. ນີ້ແມ່ນກົດເກນອັນສູງສົ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມ
ຜິດພາດ. ສຳລັບໂຈນ ແລະ ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຂົາໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
ໄລ່ຕາມຊັບສິນທາງວັດຖຸ, ຕາຂອງພວກເຂົາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າຄັງເງິນຂອງຕົນເອງຈະລືນດ້ວຍຄ່າ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທາງວັດຖຸຈະຖືກປະຖິ້ມ, ໂລກກໍຈະບໍ່
ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມສຸກໄດ້

ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືທາງວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ມັນ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນຄືກັບວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນ
.ຂອງຕົນເອງ ແລະ ເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຕົນເອງ
ຄຳສັ່ງທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການຫຼີກລ່ຽງການເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ການທຳຮ້າຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໂດຍການບິດເບືອນຄວາມຈິງແມ່ນອີກວິທີໜຶ່ງທີ່ຈະ
ທຳລາຍຄວາມສາມັກຄີທາງສັງຄົມ ຖ້າຄົນເຮົາຢາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຄົນ
ເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຄວາມຈິງຄວນຖືກເວົ້າສະເໝີ,
ແຕ່ຕ້ອງມີການແຍກແຍະລະຫວ່າງການເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະ ການພຽງແຕ່ເວົ້າຂໍ້
ເທັດຈິງ ການອ້າງອີງເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງວ່າພິການ ຫຼື ຕາບອດແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍ
ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ; ຄົນເຮົາຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນອື່ນ ແລະ
ຫຼີກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອັບອາຍ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ການເປີດເຜີຍຄວາມ
ຈິງທີ່ຈະທຳລະຍຶດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງອັນສູງສົ່ງກໍຜິດເຊັ່ນກັນ. ໃນທາງ
ກົງກັນຂ້າມ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຕົວະເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການເວົ້າຄວາມຈິງ; ແທນທີ່ຈະ,
.ຄົນເຮົາສາມາດງຽບໃນບາງສະຖານະການເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການທຳຮ້າຍຄົນອື່ນ
ຄົນເຮົາຕ້ອງລະວັງຄວາມອິດສາ, ເຊິ່ງເປັນພະຍາດທີ່ທຳລາຍຄວາມ
ສະຫງົບສຸກຂອງຈິດວິນຍານ. ຍິ່ງເຮົາຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມທຸກທຳລະມານຂອງຄົນເຮົາກໍຈະຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄົນ
ທີ່ອິດສາມີຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ເຄີຍຮູ້ລົດຊາດຂອງຄວາມສະຫງົບ. ມັນດີກວ່າ
ຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຄົາລົບຕົນເອງ, ເພິ່ງພາຕົນເອງ, ແລະ ສະແຫວງຫາ
.ຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງວິນຍານພາຍໃນ

ກຽດສັກສີ ແລະ ຄຸນຄ່າພາຍໃນຂອງບຸກຄົນແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະປາຖະໜາ ຫຼື ຢາກມີຢູ່ດົນນານ ພຣະເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນໃນ
ມະນຸດທຸກຄົນໃນທາງທີ່ບໍ່ປະກົດຂຶ້ນໃນມະນຸດຄົນອື່ນ ໃບໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບ
ຄົນອື່ນ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄືກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າພາຍໃນເຂົາເຈົ້າ
ມີຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງການສ້າງທັງໝົດ - ແລະ ຊັບສົມບັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ

ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາສ່ອງແສງ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງດ້ວຍ
ການກະທຳທີ່ດີ, ມີກິນຫອມຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ແລະ ມີຊີວິດ
ຢູ່ຕະຫຼອດໄປໃນຄວາມຊົງຈຳຂອງຜູ້ທີ່ຮູ້ຄຸນຄ່າເຮົາ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີສັດທາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເໝາະສົມ,
ລາວຈະມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຂາດສັດທາ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ

ສັດທາທີ່ດີ ແລະ ການກະທຳທີ່ຊອບທຳ (ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ
ແຮງຈູງໃຈອັນສູງສົ່ງ ແລະ ເຈດຕະນາດີ) ແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ, ແລະ ຈະສູນເສຍໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຄວາມສຸກບໍ່ຢູ່ ຈາກສິ່ງນີ້, ພວກ
ເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າພວກມັນແມ່ນສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄວາມສຸກ,
ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພວກມັນ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຄວາມສຸກພຽງແຕ່
ຕ້ອງການສອງອົງປະກອບພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງເປັນຫິນກ້ອນໃຫຍ່ ແລະ ເສົາຄ້າ
ຂອງມັນ

ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມ, ປ່ຽນແປງ, ຫຼື ລຶບລ້າງອົງປະກອບອັນບໍ່ມີ
ຂອບເຂດຂອງຈັກກະວານໄດ້ຕາມໃຈມັກ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຖືກທໍາເຂົ້າກັບ
ໂຄງສ້າງຂອງຊີວິດມະນຸດຢ່າງສັບສົນ, ແລະ ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກແຍກ
ຕ່າງຫາກຈາກພວກມັນໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມະນຸດສາມາດຄວບຄຸມຈິດໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງການຖືກທຳຮ້າຍ
ຈາກພວກມັນ

ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງ ແລະ ຄວາມສຸກທາງໂລກຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນ
ປະຈຸບັນ, ຫຼື ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີບັນຫາໃນຊີວິດໜ້ອຍລົງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າມີ
ຄວາມສົມດຸນທາງດ້ານຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ຄວາມສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ,
.ຄວາມພໍໃຈ, ແລະ ຄວາມສຸກສັ້ນໆ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ອາໄສສະພາບການພາຍນອກເພື່ອຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ສະພາບການພາຍນອກທີ່ຈະລັກເອົາມັນໄປ.
ຄວາມຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງ

ພວກເຂົາແມ່ນເປັນເລື່ອງທຳມະຊາດ, ປົກກະຕິ, ມີສຸຂະພາບດີ, ແລະ ຍືນຍົງ.
ພວກເຮົາກໍຄວນປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມ
?ສຸກ ແລະ ໃຜໃນບັນດາພວກເຮົາທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ

ຊະຕາກຳແມ່ນຜົນມາຈາກການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດ
ຜ່ານການປະຕິບັດສິດເສລີພາບໃນການເລືອກໃນອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາ
ໄດ້ນຳເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳ
ເອົາຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຜູກມັດໂດຍອະດີດ, ແລະ ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຈຳກັດຕະຫຼອດໄປ
ໂດຍຜົນສະທ້ອນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດຍົກເລີກສິ່ງທີ່
ພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານ ແລະ ລືບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂຽນໄວ້ໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາ
ປາດຖະໜາ ແລະ ພະຍາຍາມແກ້ໄຂເສັ້ນທາງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປັບປຸງ
.ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກ່ຽວຂອງພວກເຮົາ

ຖ້າພວກເຮົາກຳຈັດແກ່ນຂອງການກະທຳທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເຈັບປວດ ແລະ
ປຸກແກ່ນທີ່ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຈິດວິນຍານໄວ້ໃນບ່ອນຂອງມັນ, ພວກ
ເຮົາແນ່ນອນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງຄວາມສຸກຈາກແກ່ນທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫວ່ານລົງໃນ
ດິນຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກດຽວນີ້,
ດຽວນີ້ ແລະ ບໍ່ແມ່ນມືອື່ນ, ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ
.ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ
ດັ່ງນັ້ນ, ເງື່ອນໄຂສຳລັບຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ພາຍໃນມະນຸດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວ
ຕ້ອງເຮັດຄືການຈັດການກັບສົມຜົນທີ່ບໍ່ຜິດພາດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຈະ
ເປັນໄປໃນແງ່ດີຂອງລາວຖ້າລາວເຮັດການປະເມີນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຈັດການກັບ
.ມັນ

ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງຂອງ
ພຣະອົງ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມປອບໂຍນແລະຄວາມເມດຕາຂອງ
ພຣະອົງ, ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍປັນຍາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ
ໃນດິນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ເມັດພັນແຫ່ງຄວາມຮັກເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຫົດນ້ຳ
ເມັດພັນເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍນ້ຳແຫ່ງຄວາມຮັກສາກິນ ແລະ ຄວາມເມດຕາສົງສານ
ສາກິນ

ພະລັງຂອງຈິດໃຈແມ່ນບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ຕາມນັ້ນ, ຖ້າທ່ານຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ກ່ຽວກັບວິຊາໃດກໍຕາມ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມໃດໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ
.ວິຊານັ້ນ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອຸທິດວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ໃຈ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ
.ການພິຈາລະນາ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງແທ້ຈິງ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນມີຝ່າຍດຽວ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນດຸ່ນດ່ຽງກິດຈະກຳຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະ ຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພວກ
.ເຮົາ, ຕາມຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະຄົນ
ໜ້າທີ່ ແມ່ນການກະທຳທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະ ບໍ່
ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງວັດຖຸ, ແລະ ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ ແລະ ສິນທຳຄວນ
.ມາກ່ອນໃນຊີວິດ
ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີທ່າແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ ຈິດໃຈເອງເປັນພະລັງສູງສຸດ ແລະ ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ປົດປ່ອຍຈາກນິໄສ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ
ອິດທິພົນຂອງຕາວເຄາະ ແລະ ດວງຕາວຕໍ່ຊີວິດມະນຸດແມ່ນເກີດຈາກແຮງ
.ດຶງດູດ ແລະ ແຮງຂັບໄລ່ລະຫວ່າງຕາວເຄາະ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ
ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນຳພາບຸກຄົນໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາສາມາດສະແດງອອກຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບຸກຄົນສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຄິດ ແລະ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບຸກຄົນໃດ
ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນເວລາດົນນານ, ສະພາບ
ແວດລ້ອມນັ້ນຈະເລີ່ມມີອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ,
ເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສຍອິດສະລະພາບຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນການເລືອກສະພາບແວດລ້ອມ
ທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ເໝາະສົມ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນທາງລົບ
ຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍນັ້ນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
.ຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງແມ່ນສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ

ພະລັງງານຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ

ເມື່ອທ່ານສ່ອງແສງແດດຜ່ານແວ່ນຂະຫຍາຍໃສ່ຈຸດນ້ອຍໆ, ມັນຈະຜະລິດ
ຄວາມຮ້ອນ, ແລະຄວາມຮ້ອນນັ້ນສາມາດເຜົາໄໝ້ໄມ້, ຜ້າ, ເຈ້ຍ ແລະອື່ນໆ.
ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເມື່ອທ່ານສຸມຈິດໃຈຂອງທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພະລັງງານທີ່ເຂັ້ມຊັ້ນ
ຂອງມັນສາມາດເຜົາຜານຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມສົງໄສທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກໆຄວາມ
.ລົມເຫຼວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງປັນຍາສ່ອງແສງຢ່າງສິດໃສ
ເມື່ອຈິດໃຈສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມດີທັງໝົດ ແລະ
ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພະລັງທີ່ໄດ້ຮັບພອນທັງໝົດ, ມັນຈະຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງ

ສິ່ງ ແລະ ມີອົງປະກອບທັງໝົດຂອງຄວາມສໍາເລັດ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອມໂຍງ ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສາມາດສ້າງໂອກາດໃໝ່ .ສໍາລັບຄວາມສໍາເລັດໃນທຸກຂົງເຂດ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ

ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຟັງຮາກຢູ່ໃນ ດິນແຫ່ງສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ງອກອອກເປັນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເກີດຜົນທີ່ສະທ້ອນເຖິງ .ລັກສະນະຂອງຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍບຸກຄົນ ຫຼື ເຮັດ

ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ຄຸນຄ່າ

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງຜ່ານ ທາງນັ້ນເຂົາເຈົ້າສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງການທົດລອງທີ່ ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກມະນຸດທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສິ່ງທີ່ມະນຸດ ຕ້ອງການແມ່ນການປຸກສະຕິຂອງມັນໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່ ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ອອກມາຈາກຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ .ຂອງຄວາມຮູ້

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່

ພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍນຳເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ

ທໍລະມານມາໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເວລາດົນນານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄຸນນະທຳ ແລະ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສັນຍາໜ້ອຍ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນ

ຍິ່ງແກ່ພວກເຮົາ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຖືວ່າຄວາມສຸກພາຍໃນ ແລະ ຍືນຍິ່ງ ເປັນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບຊົ່ວຄາວເປັນພຽງຄວາມ .ສຸກ

ເມື່ອທ່ານເບິ່ງດວງອາທິດຈາກໄລຍະທາງຫຼາຍລ້ານໄມລ໌ໃນອະວະກາດ,

.ດາວດວງໃຫຍ່ນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍກວ່າໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງໂລກແມ່ນປະມານ 7,900 ໄມ,

ໃນຂະນະທີ່ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງດວງອາທິດແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງ

ໂລກເຖິງຮ້ອຍເທົ່າ. ຖ້າທ່ານສາມາດວາງດາວເຄາະໂລກຂອງພວກເຮົາໄວ້

ທາງໜ້າດວງອາທິດໂດຍກົງ, ມັນຈະປາກົດເປັນຈຸດນ້ອຍໆເມື່ອທຽບກັບດວງ

.ອາທິດ

ສົມມຸດວ່າສະໜາມແສງຕາເວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກຳລັງຂະຫຍາຍອອກ ແລະ
ກວ້າງຂຶ້ນຈົນກວ່າມວນສານອັນມະຫາສານຂອງມັນຈະກິນກິນທ້ອງຟ້າສີຟ້າ
ທັງໝົດ. ທ້ອງຟ້າທີ່ພວກເຮົາເຫັນນັ້ນເປັນພຽງສ່ວນນ້ອຍໆ, ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນຈຸດ
.ນ້ອຍໆ, ຂອງອະວະກາດທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວຈັກກະວານອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ
ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍ ແລະ ຍຶດອອກສູ່ອະວະກາດໄປ
.ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ມັນກໍຍັງບໍ່ສາມາດຄອບຄຸມອະວະກາດໄດ້
ພາບລວງຕາຂອງຄວາມນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຈຳກັດຂອງຈັກກະວານ ແລະ
ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຈິດໃຈຮັບຮູ້ວ່າຄວາມກວ້າງໃຫຍ່ໄຂ່ສານຂອງຈັກກະວານ
? ຄວາມວ່າງເປົ່າຢ່າງແທ້ຈິງນີ້ມາຈາກໃສ, ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງມັນຢູ່ໃສ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບມິຕິ ຫຼື ການວັດແທກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ຫຼື ຕົ້ນ
ກຳເນີດ, ຄືພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະ ມີຢູ່ໃນອະວະກາດທີ່ໄກທີ່ສຸດ.
ພຣະອົງຢູ່ໃນດວງດາວທີ່ຢູ່ໄກໆ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມັນມີຢູ່ໃນເຈົ້າ ແລະ ພາຍໃນ
ຂ້ອຍ, ມັນຮູ້ຕົວເຖິງທຸກພື້ນທີ່ທີ່ມັນຄອບຄອງ, ບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍ ຫຼື ໃຫຍ່ປານໃດ
.ກໍຕາມ

ອະດີດບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້
ແຈ້ງຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ເລື່ອງອະດີດຂອງພວກເຮົາກໍເປັນ
ປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດ
ນີ້ ແລະ ໃນຊີວິດທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍການກະທຳອັນ
ໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສັບສົນຢ່າງສົນເຊີງ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ
ອາດຈະເປັນອຳນາດຍ້ອນຄວາມຕົກໃຈ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່
ການສະແຫວງຫາຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕົກເປັນເຫຍືອຂອງ
ຄວາມສິ້ນຫວັງ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຊີວິດໂລກນີ້, ການຫຼົງລີ້ແມ່ນພອນຈາກ
ພຣະເຈົ້າ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາຖືກຄອບງຳ
ໂດຍຄວາມຊົງຈຳໃນອະດີດ, ໂດຍສະເພາະສິ່ງທີ່ຂົນຂຶ້ນ ແລະ ເຈັບປວດ. ໂຊກດີ,
□□□□□□ອັນສູງສົງພາຍໃນຕົວພວກເຮົາສ່ອງແສງຢູ່ສະເໝີດ້ວຍຄວາມຫວັງ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະສືບຕໍ່ການເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ. ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຂອບໃຈພຣະເຈົ້າສຳລັບພອນສອງຢ່າງນີ້: ຄວາມສາມາດໃນການລືມ
.ອະດີດ ແລະ ຄວາມຫວັງສຳລັບອະນາຄົດ

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບວ່າຊະຕາກຳເປັນອຸປະສັກຕໍ່ເສລີພາບໃນການ
ເລືອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຕ້ານ
ທານກັບອິດທິພົນທາງລົບທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຖືວ່າເປັນຊະຕາກຳ ແລະ ຈຸດໝາຍ

ປາຍທາງ, ແລະ ໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນການເລືອກຕາມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນພາຍໃນຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນອີງໃສ່ສັດທາທີ່ໝັ້ນ
ແໜ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ກົດໝາຍອັນສູງສົງ, ຖ້າບໍ່ມີມັນ, ຄົນເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຊົມ
.ລົດຊາດຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໄດ້

ເມື່ອເຮົາເລີ່ມລົງມືເຮັດ, ເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານກົວຕໍ່ສະຖານະການທີ່ບໍ່ດີ, ແຕ່
ຄວນມີຄວາມຄິດໃນແງ່ດີໃນລະດັບສູງສຸດ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຂັດຂວາງການໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການໃຊ້ສິດເສລີພາບໃນ
.ການເລືອກໄດ້

ມະນຸດມັກຈະເປັນຄືກັບໃບໄມ້ທີ່ລອຍຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ, ແລະ ພວກເຂົາຕ້ອງດຶງ
ຕົວເອງອອກຈາກກະແສນ້ຳຂອງມື້ໃສ່ອັດຕະໂນມັດທີ່ພາພວກເຂົາໄປສູ່ນ້ຳຕົກຕາດ
ແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ການທຳລາຍ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສົນໃຈ ແລະ
.ປ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງຖືກພັດພາໄປໂດຍກະແສນ້ຳ

ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້, ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ໄດ້ທີ່ຈະຍອມຮັບໂດຍທາງອ້ອມວ່າມີອຸປະສັກຂອງພວກເຮົາເອງທີ່ຂັດຂວາງພວກ
ເຮົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມ
ພະຍາຍາມສອງເທົ່າເມື່ອບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບຕາມທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງຮັບປະກັນຕົນເອງວ່າບໍ່ວ່າອຸປະສັກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜ້າ
ຢ້ານກົວປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກມັນ
ໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວເຖິງວ່າຈະມີຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງ
ພວກເຮົາ, ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສິ້ນຫວັງ ຫຼື ຄວາມອຸກອັງ, ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ
ວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງມະນຸດແຂງແຮງກວ່າຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ເຊິ່ງເປັນຕົວເຮົາ
ເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຢຸດພະຍາຍາມ, ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະລືມເຫຼວຈັກເທື່ອ,
ເພາະວ່າມີປະຕູເປີດຢູ່ສະເໝີ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ພະຍາຍາມ ແລະ
ເຮັດຊ້າອີກຈົນກວ່າຄວາມສຳເລັດຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາເພິ່ງພາພຣະອົງ ແລະ ໃຊ້ຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນ. [ຜູ້ທີ່ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຈະໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຜິດຫວັງ]

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງປາຖະໜາບາງສິ່ງບາງຢ່າງຢ່າງແຮງກ້າ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຈະບໍ່ອອກຈາກສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄປໃສ ແລະ ບໍ່ວ່າຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຜ່ານກິດຈະກຳທີ່ ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ອິດເມື່ອຍຂອງມັນ, ຄວາມປາຖະໜານັ້ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ພະລັງງານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ສຽງກະຊິບພາຍໃນນິມິພະລັງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ຫຼາຍກວ່າການອ້ອນວອນແບບກົນຈັກ, ເຊິ່ງພຽງແຕ່ເຄື່ອນຍ້າຍສືບ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າປະຕິບັດ. ພວກເຂົາກະຊິບຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງຂອງພວກເຂົາຍັງຄົງບໍ່ໄດ້ຍິນຕະຫຼອດ ກິດຈະກຳປະຈຳວັນຂອງພວກເຂົາ. ສຽງກະຊິບຈາກໃຈຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້ລົບກວນພວກ ເຂົາ ຫຼື ຂັດແຍ້ງກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກ ເຂົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງຈະເລິກເຊິ່ງ ແລະ ເຂັ້ມຂຸ້ນຂຶ້ນ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມປະທັບຢູ່ຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຕາຂອງຈິດວິນຍານ. ພວກ ເຂົາໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກອັນລົ້ນເຫຼືອ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ .ເກີນກວ່າຄຳອະທິບາຍ

ພຣະເຈົ້າສົ່ງບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດມາໃຫ້ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ ພວກເຮົາຈະສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພວກມັນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະສົບການ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫຼີກລ່ຽງບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກປັງຄັບ .ໃຫ້ຮຽນຮູ້ພວກມັນບໍ່ວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດ

ທຸກໆການທົດສອບແມ່ນເພື່ອນຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກມັນ, ແລະທຸກໆ ການທົດສອບແມ່ນຜູ້ກົດຂີ່ຂົນເຫັງຖ້າພວກເຮົາເສຍໂອກາດແລະໃຊ້ມັນໃນທາງທີ່ .ຜິດດ້ວຍການຈົມ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ບໍ່ດີ

ເມື່ອເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີ ແລະ ມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຊີວິດ, ມັນ .ກໍຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນ

ຄົນເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດໄປດ້ວຍຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳ
ແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນວາຍ, ຫຼືຈົມຢູ່ໃນຄວາມເບືອໜ້າຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນ
ໂລກແຫ່ງຄວາມເປັນຄູ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັນນີ້, ຄົນໂດຍສະເລ່ຍມັກຈະມີຂຶ້ນໆລົງໆ -
ລຸກຂຶ້ນເທິງຄືນແຫ່ງຄວາມສຸກ, ຈົມລົງໄປໃນເຫວເລິກຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ແລະ
ຖືກໂຍນລົງໄປໂດຍຄືນແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ຮຸນແຮງ - ບໍ່ຄ່ອຍຈະປະສົບກັບ
.ສະພາບສະຖິຕິໃດ

ການຍອມໃຫ້ສະຖານະການມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໃນ
ລັກສະນະນິໝາຍເຖິງການຍອມຈຳນົນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງຕໍ່ຊະຕາກຳທີ່ບໍ່
ແນ່ນອນ ແລະ ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຕ້ອງການເພື່ອດຳລົງຊີວິດທີ່
ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມສຸກຄືຄວາມສົມດຸນທາງຈິດໃຈ, ແລະ ສິ່ງນີ້
ສາມາດບັນລຸໄດ້ຜ່ານການຄິດທີ່ມີສະມາທິ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມສາມາດ
.ທາງດ້ານອາລົມຂອງຕົນເອງ

ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດກໍຈະຫາຍດີຕາມການເວລາ,
ສະນັ້ນມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະຄິດເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າທຸກໆມື້ຂອງຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ການໂສກເສົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆຕໍ່ການສູນເສຍຄົນທີ່ເຮົາຮັກບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຫຍັງທັງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພວກເຮົາ, ແລະ ມັນກໍບໍ່ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ,
ການປູກຝັງຄວາມອ່ອນແອ ຫຼື ການລົງໂທດຕົນເອງສຳລັບຄວາມຜິດພາດ ຫຼື
ຄວາມລືມເຫຼວໃນອະດີດແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ; ມັນມີແຕ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດທຸກ
.ທໍລະມານ ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມສາມາດທາງຈິດ

ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົວເອງຖືກຢູ່ໃນຊຸມຂອງກິດຈະວັດປະຈຳວັນທີ່ໜ້າ
ເບືອ, ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນສະພາບທາງຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ເພາະມັນ
ລົບກວນຈິດໃຈ ແລະ ເຜົາຜານຄວາມສາມາດທີ່ແຟງຢູ່ໃນເຕົາໄຟແຫ່ງຄວາມບໍ່
.ສົນໃຈ

ຄວາມລືມເຫຼວຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກຈາກຮາກເຫງົ້າຂອງມັນ, ແລະ ຫຼີ້ນາ
ຂອງຊີວິດຕ້ອງຖືກໄຖດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຫວ່ານ
ດ້ວຍເມັດພັນແຫ່ງຄວາມດີ ເພື່ອເກັບກ່ຽວຜົນລະປູກທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ດ້ວຍຄວາມ
.ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ - ສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໂລກ
ປະຫຼາດໃຈ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລິດເດດແຫ່ງການສ້າງສັນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງ
ເຮັດວຽກຜ່ານເຈົ້າ

ຄົນທີ່ມີນິໄສສະຫງົບ ແລະ ມີນິໄສສູງສົ່ງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ
ເປັນແມ່ເຫຼັກ ແລະ ມີສຸຂະພາບດີ ມັນບໍ່ຍາກທີ່ຈະກຳນົດວ່າຄົນຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບສານ
ອາຫານທາງປັນຍາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສະຫງົບສຸກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມ
ທີ່ກໍ່ຄວາມຮຸນວາຍ. ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມທຸກໃຈ ແລະ ຄວາມສັບສົນລ້ວນແຕ່
ເກີດຈາກການຄົບຫາກັບຄົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອນ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເຊິ່ງ
.ນຳໄປສູ່ຄວາມຄິດທີ່ກັງວົນ ແລະ ອາລົມທີ່ມີປັນຫາ

ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບພະລັງງານ ແລະ ກິດຈະກຳຈາກອາຫານທາງກາຍະພາບ,
ໃນຂະນະທີ່ອາຫານແມ່ເຫຼັກສະໜອງພະລັງງານໃຫ້ທັງຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ
ເຊິ່ງຍ່ອຍງ່າຍກວ່າອາຫານແຂງ ແລະ ແຫຼວ ທີ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນເປັນພະລັງງານທີ່ມີ
.ຊີວິດໄດ້ງ່າຍ

ເມື່ອເຈົ້າສາມາດປ່ຽນຄວາມໂງ່ໃຫ້ເປັນປັນຍາ, ຄວາມອ່ອນແອ ແລະ
ຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ເປັນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ແລະ ຍ່າງດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ກ້າຫານ—ແມ່ນແຕ່ຢູ່ຄົນດຽວ—ຜ່ານເສັ້ນທາງຊີວິດ, ແລະ
ພົບຄວາມສຸກພາຍໃນໃນການມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ລະມັດ
ລະວັງ, ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນໃນຄວາມຍຸຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໄຊຊະນະ
ຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເໝືອນຄວາມຜິດ ແລະ ຄວາມຈິງເໝືອນຄວາມຫຼົງໄຫຼ, ແລະ ເມື່ອ
ເຈົ້າພະຍາຍາມປະຈຳວັນເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະ
ລະອຽດກວ່າ, ແລະ ມີຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ
ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນ, ການບຳລຸງລ້ຽງທາງປັນຍາຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນ
ແມ່ເຫຼັກ, ແລະ ເຈົ້າຈະດຶງດູດທຸກສິ່ງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ—ສິ່ງຕ່າງ
ໆ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ສະຖານະການ—ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສືບຕໍ່ການເດີນທາງຂອງ
ເຈົ້າໄປສູ່ຝັ່ງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ. ແລະ ສຸດທ້າຍ, ເມື່ອເຈົ້າ
ພະຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານ

ໃຫ້, ເຈົ້າຈະຮັ່ງມີຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານ ແລະ ພໍໃຈຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຖືກຄອບງໍາໂດຍ
.ຄວາມປາຖະໜາຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມໂລບມາກຕໍ່ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວຂອງມັນ

ຄວາມເມດຕາສິງສານຄືຂົວທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ທຸກໆຈິດວິນຍານກັບຈິດວິນຍານອື່ນໆ
ຄວາມເມດຕາສິງສານຄືປະຕູສູ່ທຸກໆຫົວໃຈ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນເພື່ອນທີ່ແທ້ຈິງພຽງຜູ້
ດຽວທີ່ເໝືອນກວ່າເພື່ອນອື່ນໆທັງໝົດ, ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະສ້າງມິດຕະພາບທີ່ແທ້
ຈິງໃນທຸກໆສາຍພົວພັນຂອງມະນຸດ - ຄອບຄົວ, ພີ່ນ້ອງ, ການແຕ່ງງານ, ແລະ
ທາງວິນຍານ ມິດຕະພາບເປັນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນໃນສາຍພົວພັນການແຕ່ງງານ,
ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ອາລົມ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມ
ດຶງດູດທາງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງຄວນເປັນສິ່ງສໍາຄັນອັນດັບຕົ້ນໆ. ຜູ້
ທີ່ບໍ່ສາມາດແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມດຶງດູດທາງ
.ຮ່າງກາຍຈະຜິດຫວັງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ

ເມື່ອການແຕ່ງງານຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນອຸດົມການອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມ
ເຄົາລົບເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ມັນຈະກາຍເປັນສະຫະພັນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບ
ຜົນສໍາເລັດລະຫວ່າງສອງຈິດວິນຍານທີ່ຮັກແພງ ແລະ ຮ່ວມມືກັນ ເຊິ່ງຊ່ວຍ
ບັນເທົາພາລະໃນຊີວິດຂອງກັນແລະກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນໃນການດໍາ
.ລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ບໍ່ມີໃຜສາມາດຄວບຄຸມຂ້ອຍ ຫຼື ເອົາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍໄປໄດ້ ເວັ້ນ
ເສຍແຕ່ວ່າຂ້ອຍຍອມໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່
.ຂ້ອຍ

ຖ້າທ່ານຈໍາກັດຄວາມຄິດຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບວັດຖຸ, ທ່ານຈະເຫັນທຸກ
ຢ່າງຈາກທັດສະນະທາງວັດຖຸ. ແຕ່ເມື່ອທ່ານຍົກສູງສະຕິຂອງທ່ານໃຫ້ສູງຂຶ້ນສູ່
ສະພາບແຫ່ງສະຕິທາງວິນຍານ, ທ່ານຈະເຫັນກະແສແສງສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ແຜ່ລາມໄປທົ່ວທຸກສິ່ງ, ແລະທ່ານຈະເຫັນທຸກຢ່າງຈາກທັດສະນະທາງ
.ວິນຍານ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດທີ່ຈະ
ຄົ້ນຫາຄວາມສາມາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄົ້ນພົບທ່າແຮງທາງວິນຍານຂອງ

ຂ້າພະເຈົ້າ. ມີນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕີມເຕັມຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຄິດ
ໃນແງ່ດີ ແລະ ແຍກຕົວເອງອອກຈາກປະສົບການທີ່ບໍ່ດີ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຝຶກຝົນສິ່ງ
ທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນທາງທີ່ສົມດຸນ
.ແລະ ກົມກຽວກັນ

ຂ້ອຍຈະປ່ຽນແທນສິ່ງທີ່ຕິດຄັດມາດ້ວຍຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ສູງກວ່າ
ແລະຂ້ອຍຈະຮັບຮູ້ວ່າວິນຍານທີ່ຊື່ສັດຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ

ການເຕັ້ນລໍາຂອງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະ
ປິດປ່ອຍຕົວເອງຕະຫຼອດໄປໂດຍການຊ່ວຍຕົວຕົນທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃຫ້ລອດ
ພົ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍປະເຊີນກັບພາຍຸແຫ່ງການທົດລອງແລະຄວາມທຸກຍາກ
ລໍາບາກ, ຂ້ອຍຈະອອກເດີນທາງດ້ວຍເຮືອທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຂ້າມທະເລແຫ່ງ
.ຊີວິດໄປສູ່ຝັ່ງທີ່ປອດໄພແລະສັກສິດ

ເມື່ອຂ້ອຍເຮັດວຽກ ແລະ ສ້າງ, ຂ້ອຍຈະຈື່ໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າກໍາລັງເຮັດວຽກ
ຜ່ານຂ້ອຍ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈັກກະວານ, ແລະ ຂ້ອຍສາມາດ
.ເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະອົງຜ່ານການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນໍາຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມລືມເຫຼວ ຫຼື ຄວາມສໍາເລັດ, ຂຶ້ນກັບວ່າຄວາມຄິດໃດ
ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມຈື່ໄວ້ວ່າ
ພຣະອົງກໍາລັງຍືນມີຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກະກຽມທາງໃຫ້ແກ່ຄວາມສໍາເລັດຂອງ
.ຂ້າພະເຈົ້າ

ເມື່ອໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມໂຊກຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງ
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້ອຍເພື່ອເອົາຊະນະ
ພວກມັນ. ຂ້ອຍຈະຈົ່ງໃຈ ແລະ ຊື່ສັດໃນການພົວພັນກັບທຸກໆຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະ
ແຜ່ຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາດີ. ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະ
.ສະໜັບສະໜູນຂ້ອຍດ້ວຍອໍານາດ ແລະ ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ

ພະຍາດທາງວິນຍານ ແລະ ການປົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
ອາຈານ ປາຣະມະຣັຊສາ ໂຍຄະນັນດາ

:ລອງນຶກພາບກຸ່ມມະນຸດທີ່ບໍ່ສົມສ່ວນ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ
ໂຕໜຶ່ງມີຫົວນ້ອຍຂະໜາດເທົ່າຖົ່ວຂຽວ ແລະ ມີຮ່າງກາຍໃຫຍ່ຂະໜາດ

!ເທົ່າອູດ

ອີກຄົນໜຶ່ງມີມືທີ່ມີອຳນາດຄືກັບມືຂອງ Samson ຫຼື Hercules ແລະ ມີ

!ຮ່າງກາຍຄືກັບຮ່າງກາຍຂອງຄົນແຄະ

!ແລະໂຕທີ່ສາມມີຫົວເປັນຊ້າງໂຕໃຫຍ່ ແລະ ມີຮ່າງກາຍເປັນໝູທີ່ອ່ອນແອ
ພາບນັ້ນຈະບໍ່ໜ້າແປກໃຈ ແລະ ໜ້າປະຫລາດໃຈສຳລັບເຈົ້າບໍ່, ຫຼື ເສົາໃຈ

ແລະ ເສຍໃຈ, ຖ້າເຈົ້າເຫັນຝູງຊົນຂອງສັດເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງກະທັນຫັນດ້ວຍ

?ອີງປະກອບທີ່ແປກປະຫຼາດ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ

ບັດນີ້ລອງນຶກພາບກຸ່ມຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ມີຮູບຮ່າງ ແລະ ຮູບລັກສະນະ

.ປົກກະຕິ, ແຕ່ມີຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສົມດຸນ ແລະ ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານຈິດໃຈ

ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ປິດບັງບາດແຜ, ບາດແຜ, ແລະ ຄວາມ

ຜິດປົກກະຕິທາງຮ່າງກາຍອື່ນໆ, ຮ່າງກາຍທີ່ແຂງແຮງ, ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ໃບ

ໜ້າທີ່ສວຍງາມ ແລະ ສິດໃສກໍປິດບັງພະຍາດທາງຈິດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຄວາມ

.ຜິດປົກກະຕິທາງກຳເນີດຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນກັນ

ຖ້າທ່ານໄດ້ພົບກັບຝູງຊົນທຳມະດາຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ໂດດເດັ່ນດ້ວຍ

ຮູບລັກສະນະທີ່ສະຫງ່າງາມ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຖ້າທ່ານ

ສາມາດເຈາະເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍວິໄສທັດທາງວິນຍານ

ຂອງທ່ານ, ຄວາມແປກໃຈກໍຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈ, ແລະ ທ່ານ

ອາດຈະຮູ້ສຶກເສົາໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຈະຄົ້ນພົບ

:ທ່ານອາດຈະສັງເກດເຫັນຮ່າງກາຍທາງຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຈິດໃຈຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຫົວ, ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໂດຍ

ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈໂດຍມື ແລະ ຕີນ ເຊິ່ງທັງໝົດລ້ວນແຕ່ຜິດປົກກະຕິ,

.ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຜິດປົກກະຕິ

ເຈົ້າຈະພົບວ່າບາງຄົນມີຫົວນ້ອຍທີ່ມີປັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ທັນພັດທະນາ, ຢູ່ເທິງ

ຮ່າງກາຍທີ່ອ່ອນແອ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ

.ຄວາມປາຖະໜາທາງເພດ

ທ່ານຍັງຈະພົບວ່າບາງຄົນມີຮ່າງກາຍທີ່ຂາດຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ພະລັງຊີວິດ,

.ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີແຂນທີ່ພັດທະນາ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ດີ

ຄົນອື່ນອາດຈະມີສະໝອງທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຄິດສ້າງສັນ, ແຕ່ຄວາມ

ເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານອາລົມຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຊ້າລົງ

ແລະ ອ່ອນແອລົງ. ແລະ ຍັງມີຄົນອີກປະເພດໜຶ່ງທີ່ມີຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ

ປົກກະຕິ, ແຕ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຄວບຄຸມຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າອ່ອນແອ ຫຼື
.ເປັນອຳມະພາດ

ແລະບັນຊີລາຍຊື່ຂອງການສັງເກດການຍັງສືບຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ ຂໍໃຫ້ທ່ານມີ

!ອາຍຸຍືນ

ການບິດເບືອນທາງຈິດໃຈທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນດັ່ງກ່າວໃນຮ່າງກາຍຈິດທີ່ພັດທະນາບໍ່
ເຕັມທີ່ໃນບາງດ້ານ ແລະ ພັດທະນາເກີນກວ່າປົກກະຕິໃນດ້ານອື່ນໆ ແມ່ນມີຢູ່ໃນ
ມະນຸດແທ້ໆ - ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກປິດບັງໄວ້ກໍຕາມ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ
ເຈັບປວດທາງຈິດໃຈ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງພອນສະຫວັນ ແລະ
.ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາຕາມທີ່ຄວນສະແດງອອກ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງຈິດໃຈບາງຢ່າງຢູ່ທີ່ນີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ລະບຸສາເຫດ
ພື້ນຖານຂອງບັນຫາທັງໝົດຂອງມະນຸດ, ເພື່ອວ່າຢ່າງໜ້ອຍມັນກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັບ
ທຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ, ເພື່ອວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດເຂົ້າໃຈລັກສະນະຂອງຄວາມບໍ່ສະດວກເຫຼົ່ານັ້ນ, ອາການຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ການເຈາະເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຢ່າງງຽບໆ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າອາດຈະ
ສາມາດຕ້ານທານກັບການທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ກຳລັງ
.ເລືອດານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້

ຄວາມໂສກເສົ້າທາງວິນຍານ

ພະຍາດນີ້ແຜ່ລາມໄປທົ່ວໃນບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານສະຕິ
ປັນຍາ ແລະ ຮ່າງກາຍ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ອ້າງຂອງການຫຼົງໄຫຼຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນເລື່ອງທາງ
ວິນຍານ ບຸກຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານເຫຼົ່ານີ້ລະເລີຍໜ້າທີ່ສຳຄັນ ແລະ ເລັກນ້ອຍຂອງ
ຊີວິດທາງວັດຖຸ ພາຍໃຕ້ການປອມຕົວເປັນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເປີດຕົວ
ເອງໃຫ້ກັບຊາຕານ ຜູ້ທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ພວກເຂົາ ພວກ
ເຂົາທຶນທຸກຈາກການມອງໂລກໃນແງ່ຮ້າຍ ແລະ ການຂາດຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ສິ່ງທີ່
ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ສວຍງາມທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ ນີ້ແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງທາງວິນຍານຕ້ອງລະມັດລະວັງມັນ ແລະ ປິດປ່ອຍ
ຕົນເອງຈາກມັນໂດຍການຮັກສາຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ພູມຕ້ານທານຂອງພວກ
ເຂົາໃຫ້ແຂງແຮງຜ່ານການຄິດໃນແງ່ບວກ, ທັດສະນະຄະຕິໃນແງ່ດີ, ແລະ ການ
.ເຮັດວຽກທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ

ພະຍາດຍ່ອຍອາຫານທາງວິນຍານ

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການກິນແບບສຸ່ມ (ການດື່ມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ), ນັ້ນຄືການກິນ
ຢາປືນປົວທາງຈິດໃນປະລິມານຫຼາຍຢ່າງໄວວາທີ່ລົງທະບຽນພາຍໃຕ້ຊື່ທຶງດຽມ,
ແລະ ນຳສະເໜີໃນຮູບແບບຂອງປຶ້ມ ແລະ ບົດຮຽນທາງວິນຍານປອມໂດຍ “ໝໍ
.ຜີ” ທີ່ມີປະສິບການໃນສິລະປະການຫຼອກລວງ ແລະ ການໃຊ້ເວດມິນ

ພະຍາດນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຂ້າຄວາມອິດທິພົນທາງວິນຍານທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນການແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມ
.ບໍ່ດີ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ຜູ້ທີ່ກິນກິນແນວຄວາມຄິດທາງທິດສະດີຢູ່ສະເໝີ ແລະ ກິນທຸກຢ່າງທີ່ຕົກ
ຢູ່ໃນມືຂອງລາວ ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ກິນຫຼາຍເກີນໄປເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຈະກິນກິນແນວ
ຄວາມຄິດທີ່ເປັນພິດພ້ອມກັບແນວຄວາມຄິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ນຳມາສູ່ຕົນເອງ
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີບັນຫາທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ
.ຕາຍທາງວິນຍານຊ້າລົງ

ການສຶກສາຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດທາງ
ວິນຍານ ແລະ ປັດຊະຍາຕ່າງໆ, ໂດຍບໍ່ມີການວິພາກວິຈານ ຫຼື ຄວາມ
ພະຍາຍາມທີ່ຈະຍ່ອຍ ແລະ ກວດສອບພວກມັນຜ່ານປະສົບການສ່ວນຕົວເພື່ອ
ກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພວກມັນ, ໃນທີ່ສຸດກໍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງໄສ,
ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ແລະ ຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຫຼັກການ ແລະ ກົດໝາຍທາງ
.ວິນຍານທັງໝົດ

ຄວາມມັກ ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ
ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດນີ້ມີຊີວິດທີ່ສຸນເສຍໄປ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ເພາະວ່າ
ເຂົາເຈົ້າມີເງິນ ແລະ ເວລາຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຂາດຈຸດປະສົງ
.ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຊີວິດ

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ; ພວກເຂົາເຮັດທຸກ
ສິ່ງທີ່ເຂົາມາໃນໃຈແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈ ພວກເຂົາເຕັມເຕັມຊີວິດຂອງພວກ
ເຂົາດ້ວຍນິຍາຍລາຄາຖືກ, ບໍ່ສຳຄັນ, ຮູບເງົາທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນ, ແລະ ຄວາມບັນເທີງ
ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າພວກເຂົາເປັນພະຍາດອັນຕະລາຍນິຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະປະສົບກັບອາການຊື່ອກຮ້າຍແຮງ ຫຼື ອາການທາງປະສາດລົ້ມເຫຼວ -
.ນັ້ນຄື, ຫຼັງຈາກຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

ຄວາມໝາວເຢັນທາງຈິດ
ສະພາບການນີ້ມີຊື່ອື່ນວ່າ: ຄວາມສົນຫວັງ ຄົນເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ວ່າມັນຈະ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ແລະ ປະສົບກັບອາການທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ ເຊັ່ນ: ຄວາມສົນຫວັງ,
ການບໍ່ທົນທານຕໍ່ອາລົມ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມບໍ່ອົດທົນ. ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນ,
ມັນມັກຈະຍຶດເຍື້ອ, ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍມັກຈະກັບຄືນມາເປັນອີກໄດ້ງ່າຍ, ເຖິງ
.ແມ່ນວ່າພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາໄດ້ຟື້ນຕົວຢ່າງໄວວາກໍຕາມ

ອາການທາງຈິດໃຈ
ພະຍາດນີ້ເກີດຈາກການຫລົງຄິດເຖິງຄວາມກັງວົນທາງໂລກທີ່ຊ້ຳເຮື້ອ ຜູ້ທີ່
ທຸກທໍລະມານຈາກມັນມັກຈະລະເລີຍທີ່ຈະໃຊ້ອາວຸດແຫ່ງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຢ່າງຊື່ສັດ ແລະ ອ່ອນໂຍນ ແທນທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບພວກມັນຢ່າງກ້າຫານ ແລະ
.ກໍາຈັດພວກມັນຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ

ຄວາມຜູກພັນທາງຈິດໃຈຜິດປົກກະຕິ

ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກພະຍາດນີ້ກາຍເປັນຄົນມີຄວາມຄິດພຽງຝ່າຍດຽວໃນ

ການສະແຫວງຫາຄວາມສຸກ ໂດຍເຊື່ອວ່າຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ໃນການສະສົມ
ຄວາມຮັ່ງມີ, ການບັນລຸຊື່ສຽງ, ຫຼື ການມີສຸຂະພາບທີ່ອໍານາດ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເສຍ
ສະລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ - ສຸຂະພາບ, ຊື່ສຽງທີ່ດີ, ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ,
ກຽດສັກສີ, ແລະ ກຽດສັກສີ - ເພື່ອແທ່ນບູຊາແຫ່ງຄວາມທະເຍີທະຍານອັນ
ຮ້ອນແຮງຂອງພວກເຂົາ. ສາຍເກີນໄປ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າມີພຽງຊີວິດທີ່ສົມດຸນ,
ຊີວິດທີ່ເຄົາລົບກົດເກນຂອງທຳມະຊາດແລະຫຼັກການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ປະສານງານກິດຈະກຳກັບຄວາມສະຫງົບ, ສາມາດນຳຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງມາໃຫ້
.ແລະບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດທີ່ສູງສົ່ງ

ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມຜິດປົກກະຕິດ້ານຄວາມຜູກພັນທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ຕົນເອງ

ຈະຖືກຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ຢາກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ມຸມມອງ
ທີ່ບິດເບືອນ ແລະ ບິດເບືອນຂອງຊີວິດ. ຕົວຢ່າງ, ນັກທຸລະກິດຄົນໜຶ່ງປະສົບ
ຜົນສຳເລັດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ໄດ້ສະສົມຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ, ແຕ່ກ່ອນທີ່ລາວ
ຈະສາມາດເພີດເພີນກັບຄວາມຮັ່ງມີຂອງລາວ, ລາວໄດ້ປະສົບກັບອາການທາງ
ປະສາດຍ້ອນຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ, ແລະ ເສຍຊີວິດ
.ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ

ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແມ່ນອະນຸຍາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ເນື່ອງ
ຈາກຄວາມສັບສົນນີ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງພາດຈຸດປະສົງທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່
ສາມາດບັນລຸຄວາມພໍໃຈໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາ
ຈະມີສິ່ງທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາກໍຕາມ, ເພາະວ່າທຳມະຊາດຂອງມະນຸດມີຄວາມ
ກວ້າງໃຫຍ່ໄຂ່ສານ ແລະ ມີຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຕ້ອງການການພັດທະນາທີ່ສົມດຸນ
.ໃນທຸກລະດັບ

ການຍຶດໝັ້ນທາງວິນຍານທີ່ຕາບອດ

ຄວາມບ້ຳຄັງທີ່ຜິດປົກກະຕິນີ້ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອບາງຢ່າງເກີດມາຈາກການ

ຍຶດໝັ້ນກັບຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດສະເພາະໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມ
ຫຼື ກວດສອບພວກມັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສ້າງຄວາມໂກດແຄ້ນ ແລະ ຄວາມເປັນສັດຕູໃນ
ຜູ້ທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກພະຍາດນີ້ຕໍ່ແນວຄວາມຄິດທາງວິນຍານທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື
ຄວາມຄິດທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນອິດສະຫຼະ. ການໂດດດ່ຽວນີ້ນຳໄປສູ່ການກະບົດ
ຕໍ່ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນປະສິດທິພາບທາງດ້ານສະຕິ

ປັນຍາ, ສະຫວັດດີພາບທາງວັດຖຸ, ສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຄວາມ
.ຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຜູ້ຄົນທຸກພື້ນຖານ

ການຝັງຫຼັກການທາງວິນຍານ

ເນື່ອງຈາກພະຍາດທາງຮ່າງກາຍແມ່ນຈັບຕ້ອງໄດ້, ເຈັບປວດ, ແລະ ບໍ່ເປັນ
ທີ່ພໍໃຈ, ພວກມັນກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ຕ້ານທານກັບພວກມັນຢ່າງຫ້າວຫັນ, ເຮັດ
ໃຫ້ພວກເຮົາພະຍາຍາມເອົາຊະນະພວກມັນຜ່ານວິທີການປົນປົວຕ່າງໆ, ຕັ້ງແຕ່
ການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ໂພຊະນາການທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ຈົນເຖິງຢາ ແລະ ຢາ
ຊະນິດຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພະຍາດທາງຈິດໃຈ, ເຖິງວ່າຈະເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍ
ຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງມະນຸດທັງໝົດ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບ
ການປ້ອງກັນ ຫຼື ປົນປົວດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນພຽງພໍ, ແລະ ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງ
.ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ນັກການສຶກສາ, ຄູ່ສອນວິຊາພະລະສຶກສາ, ນັກເທດສະໜາ, ນັກປະຕິຮູບ,
ແພດ, ແລະ ຜູ້ອອກກົດໝາຍຈະສາມາດຊຸກຍູ້ຄວາມກ້າວໜ້າໄປຂ້າງໜ້າໄດ້
ເມື່ອພວກເຂົາຮຽນຮູ້ກ່ອນ, ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວເອງ, ແລະ ຈາກນັ້ນສອນຄົນອື່ນ
ກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອປຸກຝັງທຳມະຊາດຂອງມະນຸດໃນລັກສະນະທີ່ສົມ
ດຸນ ແລະ ກົມກຽວ, ສອດຄ່ອງກັບກົດເກນຂອງຊີວິດ ແລະ ຫຼັກການຂອງການມີຢູ່
ຢ່າງມີສຸຂະພາບດີ. ນີ້ແມ່ນການສຶກສາທີ່ມີປະສິດທິພາບຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ
.ວັດທະນະທຳມະນຸດທີ່ສົມບູນແບບທີ່ຜູ້ຄົນທົ່ວໂລກຕ້ອງການ

ສະຖາບັນການສຶກສາຖືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະສອນພື້ນຖານທາງວິນຍານໃນ
ໂຮງຮຽນສາທາລະນະເນື່ອງຈາກຄວາມສັບສົນທີ່ຮັບຮູ້ລະຫວ່າງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້
ແລະ ຄຳສອນທາງສາສະໜາຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ສຸມໃສ່
ຫຼັກການທົ່ວໄປຂອງສັນຕິພາບ, ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້, ສັດທາ, ການເປີດໃຈ,
ແລະ ການຍອມຮັບຄົນອື່ນ - ເຊິ່ງເປັນຄຳຄົງທີ່ທາງວິນຍານທີ່ໝັ້ນຄົງ - ແລະ
ພັດທະນາວິທີການປະຕິບັດສຳລັບການປຸກຝັງຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໃນພື້ນຖານທີ່ອຸດົມ
ສົມບູນຂອງຈິດໃຈແລະຈິດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍ, ວິທີແກ້ໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ
ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຕໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຄາດໄວ້ແລະຈົນຕະນາການນິອາດຈະພົບ
ໄດ້. ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈບັນຫານີ້ພຽງແຕ່ຍ້ອນ
.ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມັນ

ຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບມະຫາວິທະຍາໄລສ່ວນໃຫຍ່ອອກຈາກມະຫາວິທະຍາໄລດ້ວຍ
ຫົວທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ບວມຈາກເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ ຈົນເຂົາເຈົ້າ□□□□ບໍ່ສາມາດ
ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໄດ້, ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ການຄວບຄຸມ
ຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າເກືອບຈະເປັນອຳນາດພາດຍ້ອນການຖືກລະເລີຍ ແລະ ການບໍ່
ໃຊ້ປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະເຫັນເຂົາເຈົ້າກະທຳຢ່າງບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ
ເສື່ອມໂຊມລົງ, ຝ່າວຝັງລົງສູ່ເຫວລິກຂອງການແຕ່ງງານທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ໃຊ້
ປະໂຫຍດທາງເພດໃນທາງທີ່ຜິດ, ໄລ່ຕາມເງິນ, ແລະ ລົມເຫຼວໃນອາຊີບຂອງ

ເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການໃຊ້ມິດແຫຼມຄົມຂອງສະຕິປັນຍາ
ທາງວິຊາການຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຕົວເອງ ແລະ ກໍ
.ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນເອງ

ແປກທີ່ໄວໜຸ່ມຫຼາຍຄົນເບິ່ງຄືວ່າມັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່
ນຳມາເຊິ່ງອັນຕະລາຍແລະຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ບາງຄົນກໍລັກຂະໂມຍ
ແລະການກະທຳຜິດອື່ນໆ, ແມ່ນແຕ່ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ໂດຍບໍ່ມີການຍັບ
ຍັ້ງຫຼືການຂັດຂວາງໃດໆ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງຄວາມ
ຊົ່ວຮ້າຍໃນສັງຄົມໄດ້ສົ່ງເສີມພຶດຕິກຳທີ່ຜິດພາດຂອງບາງຄົນ. ທຸກໆຄົນທີ່ມີສະຕິ
ຮູ້ສຶກຜິດຊອບແລະສັດທາທີ່ແທ້ຈິງຄວນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໃນດ້ານ
ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມສັດຊື່, ກຽດສັກສີ, ແລະ ການເຄົາລົບຕົນເອງ. ໂຮງຮຽນ,
ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ແລະສະຖາບັນສັງຄົມບໍ່ໄດ້ໃຫ້ວິທີການທາງ
ວິທະຍາສາດທີ່ພຽງພໍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອາຊະຍາກຳໂດຍການແກ້ໄຂສາເຫດຮາກ
.ຂອງມັນ, ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພົບໃນຈິດໃຈ

ຄວນມີການສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນພິເສດເພື່ອສອນສິລະປະການດຳລົງຊີວິດທີ່ມີ
ຄວາມສຸກ ແລະ ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ເພື່ອພັດທະນາທ່າແຮງ ແລະ ເສີມ
.ຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ

ໂຮງຮຽນດັ່ງກ່າວຈະເປັນຄືກັບສວນ ແລະ ສວນສາທາລະນະບ່ອນທີ່ຈິດໃຈ
ຂອງໄວໜຸ່ມເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ນັກການສຶກສາຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ຄັດເລືອກຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກພໍ່ແມ່
ແລະ ຊຸມຊົນ. ໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງບຸກຄະລາກອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ
ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າການບຳລຸງລ້ຽງທາງວິນຍານຂອງບຸກຄົນໃນໄລຍະຕົ້ນໆ
ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະກຳນົດສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງ
.ເຂົາເຈົ້າໃນພາຍຫຼັງ

ວິທີການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງຮຽນ
ສະໄໝໃໝ່ແມ່ນເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ, ແຕ່ພວກມັນຂາດພື້ນຖານທາງ
ວິນຍານ ຖ້າບໍ່ມີການພັດທະນາລັກສະນະນິໄສທີ່ດີງາມ, ການເຕີບໂຕຈະບໍ່ສົມບູນ
.ແບບ

ວິທະຍາສາດກ່ຽວກັບການພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສອນໃຫ້ກັບໄວໜຸ່ມທີ່ຈິດໃຈຍັງອ່ອນໄຫວ ແລະ ຍືດ
.ຫຍຸ້ງໄດ້ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີພະລັງໃດໆທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກການຝຶກອົບຮົມທີ່ສົມບູນແບບ, ນັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຄວນໄດ້ຮັບການກວດສອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະໃບຢັ້ງຢືນທີ່ໄດ້ຮັບຈະມີສຸຂະພາບ
ແຂງແຮງ, ຊື່ສັດ, ປະສິດທິພາບ, ຄວາມຮັ່ງມີທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ
.ຈິດວິນຍານ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສຳເລັດ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ

ຜົນຂອງການສອບເສັງສຸດທ້າຍໃນຕອນທ້າຍຂອງການເດີນທາງທາງໂລກນີ້
ຈະຖືກກຳນົດຕາມຜົນລວມໂດຍລວມຂອງຜົນສຳເລັດທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ
ຈິດວິນຍານ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງການສອບເສັງຍ່ອຍຕະຫຼອດ
.ຊີວິດ

ຜູ້ທີ່ເກັ່ງກ້າໃນການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນີ້ຈະໄດ້ຮັບໃບ
ຢັ້ງຢືນອັນສັກສິດຂອງຄວາມພຽງພໍດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ເປັນ
.ອິດສະຫຼະ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ປິຕິຍິນດີ
ແລະພອນທີ່ຈາລຶກໄວ້ຕະຫຼອດໄປໃນໜ້າຂອງຈິດວິນຍານ
.ລາງວັນທີ່ຫາຍາກນີ້ຈະບໍ່ຖືກຕັດແປງໂດຍແມງເມົາ
ແລະມືຂອງໂຈນຈະບໍ່ໄປເຖິງມັນ
ຫຼືເວລາຈະລືບມັນ
ມັນຈະໃຊ້ເປັນໜັງສືຜ່ານແດນ
ສຳລັບສະມາຊິກກຽດຜີຍົດໃນກຸ່ມ Righteous

ຄວາມສຸກຢູ່ໃສ?
ພຣະເຈົ້າ, ໃນຄວາມເມດຕາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ປະທານ
ຄວາມສຸກ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຈິງ
ປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແທ້ຈິງເກີດຂຶ້ນຜ່ານປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ
ທັງໝົດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ

ແຕ່ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດເຜີຍພຽງແຕ່ໃນຄວາມ
ສະຫງົບທາງວິນຍານທີ່ຈິດວິນຍານປະສົບ ແລະ ໃນຄວາມພະຍາຍາມ
ຢ່າງຈິງຈັງຂອງຈິດໃຈທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບພຣະອົງ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພວກ
ເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄວາມຈິງ ພາຍນອກ, ພາບລວງຕາມີພະລັງຢ່າງບໍ່ໜ້າ
ເຊື່ອ, ແລະມີໜ້ອຍຄົນທີ່ສາມາດໜີຈາກອິດທິພົນຂອງສະພາບ
ແວດລ້ອມພາຍນອກໄດ້ ໂລກຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ
ແລະ ການທົດລອງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຮູບ
ລັກສະນະຂອງຊີວິດ, ຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເວົ້າກັບ
ພວກເຮົາຈາກດອກໄມ້, ພຣະຄຳພີ, ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງພວກ
ເຮົາ, ແລະ ຜ່ານສິ່ງທີ່ສວຍງາມທັງໝົດທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຄຸ້ມຄ່າແກ່
ການດຳລົງຊີວິດ.

ຍິງເຮົາສຸມໃສ່ສິ່ງພາຍນອກຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຈະສາມາດ
ປະສົບກັບລັດສະໝີພາບພາຍໃນໄດ້ໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ; ແລະ ຍິງເຮົາ
ຫັນເຂົ້າໄປພາຍໃນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພາຍນອກທີ່ເຮົາ
ປະເຊີນກໍຈະໜ້ອຍລົງເທົ່ານັ້ນ. ມັນເປັນສົມຜົນທີ່ຄົງທີ່ ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ເນື່ອງຈາກອິດທິພົນຂອງເພື່ອນຮ່ວມທາງ
ໂລກ, ສັງຄົມທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່, ແລະ ນິເສທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ. ສັງຄົມ
ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາຈົມຢູ່ກັບເລື່ອງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ຄິດເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າ.

ເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານທີ່ທາງວິນຍານກໍຖືກໄປຢ້ຽມຢາມໂດຍບາງ
ຄົນໂດຍບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ຈາກບັນຍາກາດທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້
ຮັບຫຍັງເລີຍຈາກການໄປຢ້ຽມຢາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ໃດທີ່ປາຖະໜາຢາກເຫັນພຣະເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ທຸກບ່ອນ
ນິເສຂອງມະນຸດແມ່ນທຳລາຍ, ລ່າ, ແລະຫົວໂຫຍ; ພວກມັນ
ທຳລາຍ, ທຳລາຍ, ແລະທຳລາຍລ້າງຜານ ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່
ມະນຸດຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ມັນມີ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຄວນປາຖະໜາຫຍັງຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ມາຫາພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າ
ມີໃຈກວ້າງ; ພຣະອົງຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ ສະໜອງໃຫ້
ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຄວນເພິ່ງພາ
ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ພະຍາຍາມໃດໆ ບໍ່ເລີຍ ມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາ
ຄວນເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ
ປ່ອຍໃຫ້ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແກ່ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາດ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ ແລະ ສົມຄວນໄດ້ຮັບ.

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປແມ່ນການຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດຂອງພວກເຮົາ
ຄວນເປັນການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າຄວນເປັນອັນດັບທຳອິດ ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຄວາມຄິດ ແລະ
ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຄວນຖືວ່າພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າທີ່ເຂັ້ມ
ແຂງ ແລະ ໜັ້ນຄົງທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

(ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນກັບເຊື່ອກຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊອກຫາບ່ອນລີ້ເພ
ໃນພຣະອົງ)

ເພາະພຣະອົງເປັນເສົາຄ້າ ຖ້າເສົາຄ້າອື່ນໆທັງໝົດລົ້ມເຫຼວ
ເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງດຽວຂອງຊີວິດແມ່ນການຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າ ມີບາງຄົນທີ່ອາດຈະບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ

ແມ່ນເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດປະຕິເສດໄດ້ວ່າ
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນເພື່ອຊອກຫາຄວາມສຸກ ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າດ້ວຍ
ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຸກ
ສູງສຸດ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກສູງສຸດ ພຣະອົງເປັນຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ
ແລະ ເປັນສາກົນ ພຣະອົງເປັນຄວາມສຸກນິລັນຕອນທີ່ບໍ່ເຄີຍປະຖົມ
ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະອົງ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງ
ພວກເຮົາບໍ່ພະຍາຍາມບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ສົມບູນແບບນັ້ນ? ບໍ່ມີໃຜ
ສາມາດໃຫ້ມັນແກ່ພວກເຮົາໄດ້ ພວກເຮົາຕ້ອງປູກຝັງ ແລະ ບໍາລຸງ
ລ້ຽງມັນຢູ່ພາຍໃນຕົວເຮົາເອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກໍາລັງຂອງທໍາມະຊາດ
ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ອິດເມືອຍເພື່ອໃຫ້ຄວາມສຸກທາງໂລກແກ່ຜູ້ຄົນ, ແຕ່
ຄວາມສຸກຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວໃນທີ່ສຸດກໍ່ນໍາໄປສູ່ຄວາມເສຍໃຈ, ຄວາມ
ຂົມຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ໂຊກດີທີ່ສຸດ, ຜູ້ທີ່ເບິ່ງຄື
ວ່າມີທຸກຢ່າງ, ອາດຈະຍັງບໍ່ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຂົາຈະບໍ່
ພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທາງໂລກໄດ້ດົນເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ດັບຄວາມຫົວ
ກະຫາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ຕອບສະໜອງຄວາມອິດຫົວທາງ
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

ຊັບສິນທາງວັດຖຸໃຫ້ພຽງແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມ
ສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຊົ່ວຄາວ ໂລກໂດຍລວມແມ່ນຕິດຢູ່ໃນ
ຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່
ເຫັນແກ່ຕົວ ແລະ ໂລບມາກທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສົງຄາມ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອີກທີ່ສ້າງ
ສົງຄາມໄດ້

ວິລະບຸລຸດທີ່ແທ້ຈິງໃນການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດຄືຜູ້ທີ່ເອົາຊະນະ
ຕົນເອງ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາຂອງຕົນ ເງິນ, ຊື່ສຽງ,
ຄວາມຕັນຫາ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຫຼັກການນີ້ແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່
ຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ ຖ້າຄົນເຮົາຮຽນຮູ້
ທີ່ຈະຄິດໃນແງ່ຂອງຄຸນຄ່າທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດສະເໝີ, ເຂົາເຈົ້າຈະພົບ
ຄວາມສຸກທີ່ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຫຼົງທາງຈາກຈຸດປະສົງ
ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຖືກກວາດໄປໂດຍກະແສຄວາມປາຖະໜາທາງ
ໂລກ ຂ້ອຍໄດ້ພົບວ່າບໍ່ມີການລ້ຽວໃດໆສາມາດປ່ຽນເສັ້ນທາງທີ່ຂ້ອຍ
ໄດ້ເລືອກ ແລະ ຕິດຕາມດ້ວຍຕົວເອງ

ຂ້ອຍສາມາດດຶງດູດຄົນຫຼາຍພັນຄົນດ້ວຍອໍານາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ເສັ້ນທາງນັ້ນຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຂ້ອຍ. ໃນ
ກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ, ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການດຶງດູດຄົນຫຼາຍພັນຄົນ ແລະ ດຶງດູດ
ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂ້ອຍພຽງແຕ່ຢາກເຫັນສາວົກທີ່ຈິງໃຈໝັ້ນຄົງ
ໃນພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ລົດຊາດຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້, ແລະ

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈະຮູ້ສຶກເຖິງພອນ ແລະ ການ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຄໍາສອນເຫຼົ່ານີ້.

ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຫຼອກລວງພຣະເຈົ້າ, ເພາະ
ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ສະເໝີ, ຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າປາຖະໜາ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າປະຖົມໂລກ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມ
ກົມກຽວທາງວິນຍານ, ພຣະເຈົ້າຈະມາຫາເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອຄວາມ
ປາຖະໜານັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ, ພຣະເຈົ້າ
ຈະມາສູ່ຫົວໃຈນັ້ນ ແລະ ເຕີມເຕັມມັນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ພອນ ສິ່ງ
ດຽວທີ່ຄຸ້ມຄໍາແກ່ການມີຊີວິດຢູ່ຄືການຢູ່ໃນຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະອົງ ຄວາມກົມກຽວນັ້ນຕ້ອງເປັນ
ພັນທະສັນຍານິລັນດອນ ແລະ ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ບໍ່ສາມາດທໍາລາຍໄດ້
(ຜູ້ທີ່ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍລະເມີດມັນ)

ທຸກໆຄົນປາຖະໜາຄວາມຮັ່ງມີຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ມັນມາກໍຕາມ, ເຂົາເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ພໍໃຈ, ໂດຍຄືນພົບວ່າຄົນ
ອື່ນຮັ່ງມີກວ່າ. ຜູ້ຄົນດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ສ້າງດ້ວຍ
ຕົນເອງ, ເຊິ່ງເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ພວກເຮົາ
ຕ້ອງພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີ. ຊັບສິນທາງວັດຖຸບໍ່ໄດ້ນໍາຄວາມສຸກມາ
ໃຫ້; ແທນທີ່ຈະ, ພວກມັນມັກຈະເພີ່ມຄວາມກັງວົນ, ຄວາມກັງວົນ,
ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ.

ເສັ້ນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ ແລະ
ງ່າຍທີ່ສຸດ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຍ່າງຕາມມັນເຖິງວ່າຈະມີພິທີກໍາ ແລະ
ພິທີການທາງສາສະໜາຫຼາຍຢ່າງ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະຫັນໃຈຂອງເຮົາ
ໄປຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດສໍາລັບພວກ
ເຮົາ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າກໍາລັງລໍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ ເພາະວ່າ
ພຣະອົງຕ້ອງການຮັກສາພວກເຮົາໃຫ້ຫ່າງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ອັນຕະລາຍ. ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຫົວໃຈ
ແລະ ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າສິນຄ້າລາຄາຖືກຂອງໂລກນີ້ບໍ່
ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕື່ມເຕັມຊ່ອງ
ວ່າງທາງວິນຍານທີ່ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຢູ່ພາຍໃນ. ພຣະເຈົ້າກໍາລັງເວົ້າກັບ
ພວກເຮົາສະເໝີ, ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ. ສຽງທີ່
ງຽບສະຫງົບນັ້ນມັກຈະຖືກກົນກົນດ້ວຍສຽງດັງຂອງຄວາມຄິດທີ່ດັງ
ກ້ອງ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ໂຈ່ງແຈ້ງ. ແຕ່ເມື່ອຄວາມຄິດສະຫງົບ
ລົງ ແລະ ປາຖະໜາຄວາມສະຫງົບ, ພວກເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງ
ພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະງຽບ ແລະ ຈິດໆ. ແທ້ຈິງ
ແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍມະນຸດຊາດ, ເປີດປະຕູ

ແລະ ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາ
ຄວນກ້າວໄປ, ຢ້ານວ່າພວກເຮົາຈະສະດຸດລົ້ມ ຫຼື ລົ້ມລົ້ມ. ແຕ່ຄົນ
ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງນີ້.

ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ພຽງ
ແຕ່ໂດຍການຟັງຄົນອື່ນ ຫຼື ອ່ານປຶ້ມ. ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ
ອ່ານ ແລະ ໄດ້ຍິນ. ການໄປສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາດີກ່ວາການຢູ່
ເຮືອນ ແລະ ຟັງການເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນ
ສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ, ຄົນເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຮູ້ວິທີທີ່ຈະປະສົບກັບມັນ.
ການລະເບີດອາລົມ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ມີເຫດຜົນບໍ່ສາມາດໃຫ້
ຄວາມຮູ້ແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຢາກໄດ້ມາ.

ເມື່ອເຮົາຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາຈາກຄວາມປາຖະໜາ
ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ແລະ ເມື່ອເຮົາແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ□□□ຢູ່ກັບເຮົາ
ສະເໝີ, ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ແລະ ດົນໃຈເຮົາດ້ວຍ
ຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີ ແລະ ສູງສົງ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
ສຸກ ແລະ ອິດສະລະພາບ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນພະຍານເຖິງແສງອາລຸນ
ແຫ່ງປັນຍາຢູ່ເທິງຂອບຝ້າຂອງຈິດວິນຍານ.

ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ຫຼາຍທີ່ສະວັດຕໍ່ຈາກນີ້, ການມີຢູ່ຂອງພວກ
ເຮົາຈະເປັນພຽງຄວາມຝັນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນ
ຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຝັນນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ສຸດຂອງມະນຸດກໍຈະກາຍເປັນພຽງຮູບຮ່າງຂອງສະຕິຂອງມະນຸດ ແຕ່
ບຸກຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸລະດັບສູງສຸດ ແລະ ຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່ໃນ
ຈິດວິນຍານ, ມີສະຕິ ແລະ ມີສະຕິຢ່າງເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່
ເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນເອກະພາບກັນໃນສະຕິອັນສູງສົງ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພະຍາຍາມປະສານສົມທົບກັບພວກເຂົາຜ່ານຄວາມຄິດ
ແລະ ຄຳສອນຂອງພວກເຂົາ ຈະຮູ້ສຶກເຖິງການມີຢູ່ຂອງພວກເຂົາຢ່າງ
ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ໄດ້ຮັບພອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າ
ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນກັບພວກເຂົາຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຊີວິດຄືຄວາມຝັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເບິ່ງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ
ດຽວນີ້ ແລະ ເຫັນມັນມີຊີວິດຊີວາ, ເຈົ້າຈະເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ໃນ
ຄວາມເປັນຈິງຂອງຄວາມຝັນນີ້. ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາເພື່ອ
ຈະມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍປານໃດ
ກໍຕາມ, ເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຄວາມສຸກຜ່ານສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງເຮົາໄດ້ຮັບຫຼາຍ
ເທົ່າໃດ, ເຮົາກໍຍິ່ງປາຖະໜາຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງ

ຖືກກັນຕອງ, ແລະ ຊີວິດຕ້ອງລຽບງ່າຍຖ້າເຮົາຢາກມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະດວກສະບາຍ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມພໍໃຈພາຍໃນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາໄຫຼເຂົ້າມາພາຍໃນ (ສູ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ) ສະເໝີ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສະຫງົບພາຍໃນສູງ ໃນເລື່ອງນີ້, ເຂົາເຈົ້າຄືກັບທະເລ, ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ຫຼື ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ຍັງຄົງເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງສູ່ມັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຮູ້ແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໃນອ່າງເກັບນ້ຳແຫ່ງຄວາມສະຫງົບຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳທີ່ສຳຄັນນີ້ໄຫຼ ແລະ ເສຍໄປ ບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍກ່ຽວກັບຄວາມສະຫງົບທາງວິນຍານ ແລະ ຄວາມສຸກພາຍໃນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງການການຊີ້ນຳຈາກຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານກັບພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງມີສະຕິ. ສາດສະດາໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ, ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວຂອງຈິດວິນຍານບ່ອນທີ່ວິນຍານທີ່ຊື່ສັດ ແລະ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານອັນສູງສຸດອາໄສຢູ່. ຄູ່ສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງຂອງອິນເດຍຍັງສະໜັບສະໜູນແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການນັ່ງສະມາທິຢ່າງເລິກເຊິ່ງເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເລິກຂອງຈິດວິນຍານ.

ທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແມ່ນການສັ່ນສະເທືອນຄືຄືນທີ່ນຳພາໂດຍຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ການສັ່ນສະເທືອນທີ່ສະຫຼາດນີ້ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຫຼືພຣະວິນຍານທີ່ສັດຊື່, ຜູ້ທີ່ຄົນເຮົາສາມາດສື່ສານຜ່ານການອະທິຖານແລະການນັ່ງສະມາທິ.

ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ແລະ ປ່າແຫ່ງຈິດໃຈທີ່ຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ, ຄວາມຮັກຕໍ່ສິ່ງທີ່ສົມບູນ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊອກຫາພຣະເຈົ້າຖ້າພວກເຮົາໄລ່ຕາມເງິນກ່ອນ ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະມີທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃນຊີວິດນີ້ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນບ່ອນຖາວອນໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈະປະທານພອນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ສະຫວັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແລະ ເປີດຂອບເຂດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າບ່ອນທີ່ດວງອາທິດແຫ່ງປັນຍາສ່ອງແສງ, ສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກຳຈັດຄວາມມືດມົວອ້ອມຮອບເຂົາເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັກນິລັນຕອນ, ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກສຳລັບມະນຸດຊາດ ຍົກເວັ້ນ

ເວລາເຂົາເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ - ຢ່າງໜ້ອຍ - ຄົນທີ່ຮັກທີ່ສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ສາລະສຳຄັນຂອງຄວາມຮັກ, ແລະ ລົດຊາດຄວາມຫວານຂອງມັນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຊ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສຸມໃສ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດທິວໃຈຂອງພວກເຮົາ ການກະທຳຂອງມະນຸດຖືກກຳນົດໂດຍຄວາມປາຖະໜາ, ແລະ ນິໄສເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການເຮັດ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມະນຸດແມ່ນສັດຕູຂອງຕົນເອງ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ລາວບໍ່ຮູ້ວິທີນັ່ງຢູ່ນັ່ງ, ແລະ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ອຸທິດເວລາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວປາຖະໜາຄວາມສຸກ ແລະ ການເຂົ້າສູ່ສະຫວັນໂດຍບໍ່ມີການຊັກຊ້າ ປະສົບການອັນສັກສິດບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ໂດຍພຽງແຕ່ການອ່ານປຶ້ມ, ການຟັງຄຳເທດສະໜາ, ຫຼື ການກະທຳທີ່ດີ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ພຽງພໍ ການເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງລະອຽດ ແລະ ການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນພໍໃຈໄດ້, ເພາະມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຂ້ອຍພະຍາຍາມບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃຜຜິດຫວັງ ຂ້ອຍເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະ ມັນແມ່ນທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍສາມາດເຮັດໄດ້ ເປົ້າໝາຍດຽວຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ຂ້ອຍໃຊ້ມືຂອງຂ້ອຍອະທິຖານຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ໃຊ້ຕົນຂອງຂ້ອຍເພື່ອຊອກຫາພຣະອົງຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ໄຕ່ຕອງເຖິງສິ່ງມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະສົບກັບພຣະອົງໃນຖານະເປັນຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ແລະ ປັນຍານີ, ແລະ ບໍ່ມີຫຍັງອີກ, ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາເປັນພະຍານ ແລະ ເວົ້າກັບເຈົ້າ.

ນອກເໜືອໄປຈາກການສະທ້ອນຄວາມຄິດແລ້ວ, ຄົນເຮົາຄວນຮັກສາຄວາມເປັນເພື່ອນທີ່ດີ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນໄລ່ຕາມຄົນອື່ນ, ແຕ່ຄວນໄລ່ຕາມພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານພົບຜົນປະໂຫຍດໃນຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້, ຈົ່ງຖືວ່າມັນເປັນພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດເປັນຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງແບ່ງປັນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອພວກເຂົາຈະພົບສິ່ງທີ່ທ່ານພົບໃນພວກເຂົາ (ແລະ ສຳລັບຄວາມໂປດປານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ, ຈົ່ງເວົ້າເຖິງມັນ). ແລະ ຢ່າລືມທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ

ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທຸກໆມື້ຕາມຄວາມສາມາດຂອງທ່ານ. ຕາບໃດທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີເງິນຢູ່ໃນກະເປົາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຢຸດ ໃຫ້, ເພາະວ່າແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ແລະ ໄຫຼລົ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

ສຸດທ້າຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຄືກັບຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ຜ່ານການໄຕ່ຕອງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວ ຄັ້ງໜຶ່ງ, ຂ້ອຍກໍາລັງຢ່າງຢູ່ນອກວັດ, ຄິດເຖິງຄູບາອາຈານຜູ້ຍິງ ໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ, ສີ ຍຸກຕິສະວະຣ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວສອງສາມ ປີກ່ອນ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຢາກໄດ້ເພິ່ນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ເສົ້າໃຈທີ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ ກັບຂ້ອຍເພື່ອເພີດເພີນກັບຄວາມງາມ ແລະ ບັນຍາກາດຂອງວັດ. ທັນໃດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຈາກທ້ອງຟ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າ ຄິດວ່າເຈົ້າເປັນຄົນດຽວທີ່ມ່ວນຊື່ນກັບສະຖານທີ່ທີ່ສວຍງາມນີ້ບໍ່? ຂ້ອຍ ກໍ່ມ່ວນຊື່ນກັບມັນຄືກັນກັບເຈົ້າ!"

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາການເປັນໜຶ່ງດຽວກັບພຣະເຈົ້າຕ້ອງພະຍາຍາມ ຜ່ານການປະຕິບັດສະມາທິປະຈຳວັນ ແລະ ຮັກພຣະອົງ, ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຮັກນັ້ນໄປສູ່ທຸກຄົນ. ນີ້ແມ່ນວິທີດຽວທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງ ຄວາມຂັດແຍ້ງ. ການຮ່ວມມືທາງວິນຍານແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ. ຖ້າບໍ່ມີ ຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ, ກໍ່ຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກສ່ວນຕົວ ຫຼື ຄວາມສຸກ ທົ່ວໄປ. ຄວາມກົມກຽວອັນສັກສິດແມ່ນທາງອອກດຽວສໍາລັບບັນຫາ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ການເງິນ, ການແຕ່ງງານ, ສິນທໍາ ແລະ ຈິດວິນຍານທັງໝົດ.

ຄວາມສຸກມາຈາກການຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ ມະນຸດໄດ້ຖືກ ກັກຂັງຕົວເອງໄວ້ຫຼັງຄຸກຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າ, ແລະມັນເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ຈະຫຼຸດຟື້ນອອກຈາກຄຸກທີ່ໜ້າອັບອາຍນີ້ ຈິດໃຈຕ້ອງຫັນໄປຫາ ພຣະເຈົ້າສະເໝີ, ບໍ່ວ່າສະຖານະການໃດກໍ່ຕາມ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈະໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບສຸກແລະຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ ພຣະອົງ, ໃຫ້ກໍາລັງໃຈ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະ ລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກໃນໂລກນີ້ ແລະ ເປັນຜູ້ຊະນະຄວາມສຸກໃນຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ຜ້າມ່ານຈະລຸກຂຶ້ນແລະຫາຍໄປ

ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບປັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາໄດ້
ມາຈາກພຣະວິນຍານອັນສູງສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະແກ່ນແທ້ຂອງພຣະອົງສະຖິດ
ຢູ່ໃນພວກເຮົາໃນຄວາມບໍລິສຸດ, ລັດສະໝີພາບ, ແລະຄວາມສຸກອັນລືນເຫຼືອ
ທັງໝົດຂອງມັນ ມໍລະດົກອັນລັກສິດນີ້ແມ່ນປ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນ. ສໍາລັບຄົນ
ທີ່ຈະຕັດສິນຕົນເອງວ່າເປັນຄົນບາບ, ຫຼົງທາງໃນເສັ້ນທາງຂອງບາບ, ແມ່ນໜຶ່ງໃນ
ບາບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທັງໝົດ. ເພາະໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຕັດສິນ
ຕົນເອງໃຫ້ໝົດຫວັງ, ໝົດຫວັງ, ແລະບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນແລະຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນໄດ້.
ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າຄົນອາດຈະກະທໍາການທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍທໍາມະຊາດແລະ
ກົດເກນອັນສູງສົງ, ແຕ່ພວກເຂົາຕ້ອງປ່ຽນເສັ້ນທາງແລະຫັນໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່
ຖືກຕ້ອງທັນທີ. ໃນລັກສະນະທີ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຂົາ, ບຸກຄົນແມ່ນວິຫານອັນ
.ລັກສິດ, ແລະພຣະວິນຍານອັນສູງສົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຂົາ
ພວກເຮົາຕ້ອງຈິໄວ້ສະເໝີວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາຢ່າງບໍລິສຸດແລະບໍ່ມີ
ເງື່ອນໄຂ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ທາງເລືອກຢ່າງແທ້ຈິງແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ຫຼື ຫັນໜີຈາກພຣະອົງ, ພຣະອົງຈຶ່ງລໍຖ້າໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງ
ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະ
.ມາຫາພວກເຮົາ

ຄັ້ງໜຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວກະຊິບໃນລະຫວ່າງການນັ່ງສະມາທິວ່າ:
"ເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ເບິ່ງພາຍໃນ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປະຖົມ
ເຈົ້າແມ້ແຕ່ຊ່ວງເວລາດຽວ ເຂົ້າໄປໃນວິຫານຂອງຈິດວິນຍານແລະເຈົ້າຈະເຫັນ
ຂ້ອຍ ເພາະຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ສະເໝີ, ເພື່ອຕ້ອນຮັບເຈົ້າແລະທັກທາຍເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
".ຮັກອັນສູງສົງ
ຄວາມຈິງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ ໃນຄວາມ
ບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຈິງ, ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຈິດວິນຍານໄດ້ເຜ່ອນກມາ

ປັນຍາຂອງມະນຸດເຮົາບໍ່ມີຫຍັງທຽບກັບພຣະເຈົ້າເລີຍ ວິທີດຽວທີ່ເຮົາ
ສາມາດເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຄືການໃຫ້ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຄືກັນກັບທີ່ພຣະອົງ
ປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ
ໃນທີ່ສຸດທຸກໆຄົນຈະພົບຄວາມລອດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ລືມເຫຼວຕາມທາງຈະຕົກຢູ່ໃນ
ເຫວເລິກຂອງຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ
ສໍາຄັນທີ່ສໍາຄັນຂອງການຊອກຫາພຣະເຈົ້າໃນຕອນນີ້, ໃນເວລານີ້, ໂລກດາວ
ເຄາະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ລອຍຢູ່ໃນອະວະກາດ, ແລະຕົວຕົນຂອງມະນຸດ
ຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາສອງສາມປີຢູ່ທີ່ນີ້ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ຫາຍໄປໃນຄວາມບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງ
ເພື່ອສະທ້ອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງແລະເຂົ້າໃຈຄວາມລຶກລັບຂອງການມີຢູ່. ການດໍາລົງ

ຊີວິດໂດຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດແມ່ນໂງ່, ໂງ່ຈ້າ, ແລະເສຍເວລາ. ຄວາມ
ສຶກລັບຂອງຊີວິດອ້ອມຮອບພວກເຮົາທຸກດ້ານ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສະຕິ
.ປັນຍາໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ

ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຮັກທີ່ຍືນຍົງຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮັກຂ້ອຍ
ໃນທຸກວິທີທາງເທົ່າທີ່ຈະຈົນຕະນາການໄດ້ ພຣະອົງຮັກຂ້ອຍໃນຖານະແມ່, ພໍ່,
.ແລະເພື່ອນ

, ຂ້ອຍໄດ້ຄົ້ນຫາເພື່ອນນິລັນດອນຄົນນັ້ນນອກເໜືອໄປຈາກເພື່ອນທຸກຄົນ
ແລະກ່ຽວກັບຄົນຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ນັ້ນທີ່ຂ້ອຍເຫັນດຽວນີ້ສ່ອງແສງດ້ວຍໃບ
ໜ້າທີ່ອ່ອນໂຍນແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກເພື່ອນອັນສູງສົງຄົນນັ້ນບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້
ຂ້ອຍຜິດຫວັງ, ແລະລາວກໍບໍ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຜິດຫວັງ
ພຣະເຈົ້າຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ພວກເຮົາຄວນໃຫ້ກຽດ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່
ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດ
ໃຈ ແລະ ສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ
ຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສຳຄັນກັບພຣະອົງ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສຍເວລາອີກຕໍ່ໄປ
ເມື່ອເຮົານອນຫຼັບ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາຈະຕື່ນຂຶ້ນຫຼືບໍ່. ເຮົາຈາກໂລກນີ້ໄປເທື່ອ
ລະຄົນ ແຕ່ຄວາມຄິດນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນ. ເມື່ອເຮົາຕາຍ, ເຮົາຖືກ
.ເອີ້ນໃຫ້ເກີດໃໝ່ຢູ່ເທິງໂລກນີ້, ເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ຈາກບ່ອນທີ່ເຮົາປະໄວ້ໃນຊີວິດນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊີວິດຄືກັບການກໍ່ຕົວ ແລະ ການລະລາຍຂອງຄົນຢູ່ເທິງໜ້າ
ນ້ຳມະຫາສະໝຸດ ຄົນຂອງມະນຸດລອຍຂຶ້ນມາຈາກໜ້ານ້ຳມະຫາສະໝຸດອັນສູງ
ສົງເມື່ອມັນເກີດ, ແລະ ເມື່ອຕາຍ, ມັນພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງນີ້ ແລະ ຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຕາຍຢ່າງແທ້ຈິງ,
ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍຈະຕາຍກໍຕາມ. ບໍ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນຢູ່ໃນມະຫາສະໝຸດ
ຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ ຫຼື ຕື່ນຢູ່ໃນຮ່າງກາຍທາງກາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວ
ກັບມະຫາສະໝຸດແຫ່ງຈັກກະວານ ຄວາມສຸກອັນສູງສຸດນັ້ນບໍ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນ
ໂລກ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອຄົ້ນຫາ
ຈຸດປະສົງ. ພວກເຮົາສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນປ່າແຫ່ງຊີວິດປະຈຳວັນນີ້ -
.ໃນຄວາມເລິກຂອງຖ້ຳແຫ່ງຄວາມງົບສະຫງົດ

ມະນຸດອາດຈະເຮັດຜິດພາດຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ພວກເຂົາຖືກປັ້ນແຕ່ງໃນ
ຮູບພາບຂອງວິນຍານອັນສູງສົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງໂລກແຫ່ງຄວາມສຸກທາງໂລກນີ້
ດ້ວຍຈຸດປະສົງດຽວເທົ່ານັ້ນ: ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຮັບຮູ້ວ່າມັນເປັນພຽງລະຄອນຂອງ
ຈັກກະວານ, ປະຖົມພາບລວງຕາ, ແລະຮັກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ,
ແລະມັນບໍ່ສາມາດເປັນແບບອື່ນໄດ້. ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ຮັກ
ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາພຽງແຕ່ເຫັນພວກເຂົາຈາກພວກເຮົາໄປເທື່ອ
ລະຄົນ? ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າມັນແມ່ນ
.ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຮັກພວກເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ, ເໝືອນກວ່າຄົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາຮັກ

ຊີວິດຄືຊຸດຂອງຮູບພາບທີ່ເຄື່ອນໄຫວ, ແຕ່ຄວາມຈິງນີ້ຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ
ເພາະວ່າພາບລວງຕາເບິ່ງຄືວ່າເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງເບິ່ງຄືວ່າເປັນພາບລວງ
ຕາ. ໂລກຄ່ອຍໆຈາກຫາຍໄປຈາກສະຕິຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະຄືນໃນຂະນະທີ່
ພວກເຮົາອອນໄຫຼ, ບາງທີພວກເຮົາອາດຈະເຂົ້າໃຈວ່າຈັກກະວານທາງກາຍະ
.ພາບບໍ່ມີຢູ່ຈິງ

ບົດຮຽນແຫ່ງການນອນໄຫຼນີ້ບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢ້ານກົວ, ແຕ່
ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປາຖະໜາຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດ
ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານພໍໃຈໄດ້ນອກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າ ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ,
ແລະ ສິ່ງທີ່ແທ້ຈິງບໍ່ສາມາດເປັນຈິງໄດ້ ຄົນສະຫຼາດເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງນີ້
ຫຼາຍປີໃນຊີວິດຂອງເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປ, ແລະມີພຽງແຕ່ປີ, ອາທິດ, ມື້, ແລະ
ຊົ່ວໂມງເທົ່ານັ້ນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ ເປັນຫຍັງຕ້ອງເສຍເວລາໄປກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ?
ພວກເຮົາຄວນປາຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ແລະຈົ່ງຈິງໃຈໃນຄວາມປາຖະໜານີ້ຢ່າງສົມບູນກ່ອນທີ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງ
ຊີວິດຈະໝົດໄປ ແລະ ພວກເຮົາຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ປັນລູຜົນສຳເລັດ
.ຫຍັງທີ່ສຳຄັນ

ໃນເວລານັ້ນເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງ
ພຣະເຈົ້າທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຊ່າງເປັນຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫຼືອ! ຊ່າງເປັນແສງ
!ສະຫວ່າງທີ່ມະຫັດສະຈັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບພຣະຄຸນ ແລະ ກົມຂາບ
ພຣະອົງ ສຳລັບພອນອັນອຸດົມສົມບູນເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ທຸກໆຄົນໃນລັກສະນະດຽວກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້
ວ່າພຣະອົງຄືຄວາມຈິງສຸດທ້າຍໃນຈັກກະວານ ແລະ ພຣະອົງຄືເປົ້າໝາຍ
.ສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງບໍ່ມີເປົ້າໝາຍອື່ນໃດເໝືອນກວ່ານັ້ນ

ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງທຸກໆວິນາທີຂອງຊີວິດຂອງ
ພວກເຮົາ - ທັງໃນເວລາເຮັດວຽກ ແລະ ເວລາພັກຜ່ອນ, ໃນການເຄື່ອນໄຫວ
ແລະ ຄວາມງຽບສະຫງົບ - ດ້ວຍການອ້ອນວອນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນຜ້າມ່ານແຫ່ງພາບລວງຕາລຸກຂຶ້ນ
ແລະ ຈາກຫາຍໄປ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດຂອງ
ພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະອົງເຫັນພຣະອົງໃນຄວາມ
ງາມຂອງດອກໄມ້, ຄວາມສູງສົງຂອງຈິດວິນຍານທີ່ມີນ້ຳໃຈ, ອາລົມທີ່ສູງສົງ ແລະ
ສະຫງ່າງາມ, ແລະ ຄວາມຝັນທີ່ສວຍງາມ ສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງຈະອອກມາຈາກ
:ທາງຫລັງຜ້າມ່ານທີ່ໝາແໜ້ນເພື່ອກ່າວກັບຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງໃຈທຸກຄົນວ່າ

ພວກເຮົາຫ່າງກັນດົນແລ້ວ ເພາະຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າມອບຄວາມຮັກໃຫ້"

ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງເຈົ້າຕາມຮູບພາບຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍ
ລໍຖ້າຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໃຊ້ອິດສະລະພາບຂອງເຈົ້າ ແລະມອບຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ
".ໃຫ້ຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າເອງ

ພວກເຮົາຕ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງຂວັນອັນເປັນນິດ ແລະ ຍິນຍົງ
ແຫ່ງຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ ແຕ່ໃຜຈະພົບພຣະເຈົ້າທີ່ຮັກ
ອົງນີ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ? ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ 25
ເປີເຊັນ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນຂຶ້ນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ນຳທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ຂໍຫຍັງເພື່ອຕົວເອງ, ເພາະວ່າຄວາມດີທັງໝົດເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຫຼ່ງທີ່
ມາຂອງຄວາມດີ ແລະ ພຣະຄຸນທັງໝົດ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ, ສະຕິຮູ້ສຶກຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມອຸດົມ
.ສົມບູນຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງພາຍໃນເຈົ້າ ແລະ ອ້ອມຮອບເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບພວກເຮົາທັນທີ ເພາະພວກເຮົາລັງເລທີ່ຈະສະແດງໃຫ້
ເຫັນວ່າພວກເຮົາປາຖະໜາພຣະອົງຫຼາຍປານໃດ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານທີ່ຈະ
ເຂົ້າຫາພຣະອົງ, ແຕ່ໃຫ້ຖືວ່າພຣະອົງເປັນຂອງເຮົາເອງ, ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ,
ແລະສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງດ້ວຍຄວາມຄິດ, ການກະທຳ, ຫົວໃຈ,
ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາຈະພົບເຫັນພຣະອົງເປັນທີ່ລືໄພທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
.ຂອງຄວາມປອດໄພແລະຄວາມສະຫງົບສຸກໃນຊີວິດນີ້

ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບດອກໄມ້ແຫ່ງຈິດວິນຍານທີ່ດີນີ້ໃຫ້
ແກ່ພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະດັບປະດາວິຫານແຫ່ງການປະທັບຢູ່ຂອງ
ພຣະອົງ ຈົ່ງມາພ້ອມກັບຈິດວິນຍານເຫຼົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ເປັນຄອບຄົວແລະຄົນທີ່ຮັກຂອງ
ພຣະອົງ, ພວກເຮົາຮ້ອງເພງພຣະນາມອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດຄວາມ
ມືດມົວຂອງຄວາມໂງ່ຳດ້ວຍແສງສະຫວ່າງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ກຳຈັດ
ຄວາມມືດມົວອອກຈາກຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສແລະ
ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງການເປັນຢູ່ຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ວ່າ
ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຈົ່ງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກ
ເຮົາ, ໄອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມໂປດປານ ຂໍອວຍພອນ
ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຈົ່ງຍອມຮັບສຽງກະຊິບຂອງຄວາມຄິດທີ່ປາຖະໜາຂອງ
ພວກເຮົາ ແລະສຽງເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທີ່ຮັກແພງຂອງພວກເຮົາ ຕໍ່ພຣະອົງ, ພວກ
ເຮົາຂໍມອບຄວາມຮັກ, ກຽດຕິຍົດ, ແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ເພາະວ່າ
.ພຣະອົງເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາແລະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ໃນຈັກກະວານນີ້
ຂໍອວຍພອນພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງທຳລາຍກຳແພງແຫ່ງ

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຍກພວກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງ ຈົ່ງເປັນກະສັດອັນສູງສົ່ງ
ປົກຄອງຄວາມມຸ່ງຫວັງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະໝີ
ພາບຂອງພຣະອົງແຜ່ລາມໄປທົ່ວໂລກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ຈົ່ງອວຍພອນພວກ

ເຮົາທຸກຄົນ ຈຶ່ງເຕີມເຕັມກິນຫອມຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນວ່າ ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາສະເໝີ, ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຮົາ
.ດຽວນີ້, ແລະ ພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ

ພວກເຮົາຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງສໍາລັບພຣະຄຸນ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່
ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ປາຖະໜາ
ຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ລໍຖ້າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ
ພວກເຮົາຫວັງວ່າວົງມົນຂອງສາວົກຂອງພຣະອົງຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ສະເຫຼີມສະຫຼອງການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງ ແລະ
.ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງ

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ພວກເຮົາເປີດໃຈຕໍ່ກັນ ແລະ ຂໍາລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກ
ເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສົມຄວນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ການ
ດູແລຈາກທ່ານ ເປີດເຜີຍຕົວທ່ານເອງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ສາມັກຄີ
ພວກເຮົາທຸກຄົນ, ແລະ ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມສາມັກຄີນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກ
.ເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການມີຢູ່ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງທ່ານ

ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງຫົວໃຈທີ່ເປັນເອກະພາບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານທີ່ກົມກຽວກັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກຶມຂາບລົງຕໍ່
ໜ້າພຣະອົງ, ຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຊີ້ນຳ, ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງ
.ຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ຂໍໃຫ້ໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກອັນເປັນນິດລຸກໄໝ້ຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວຢູ່ໃນໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກ
ເຮົາໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ໂອ້ ຜູ້
!ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມປາຖະໜາສູງສຸດ ແລະ ແຄບຊູນທາງຈິດໃຈ

**ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ ພຣະອົງເປັນແກ່ນແທ້
ຂອງຄວາມຈິງ ແລະ ສາມາດພົບໄດ້ໃນຊີວິດນີ້ ໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນມີການ
ອະທິຖານ ແລະ ການອ້ອນວອນຫຼາຍຢ່າງ: ຂໍເງິນ, ຊື່ສຽງ, ສຸຂະພາບ
- ຄໍາອະທິຖານທຸກປະເພດ ແຕ່ຄໍາອະທິຖານທີ່ຄວນຈະເປັນອັນດັບໜຶ່ງ
ແລະ ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຫົວໃຈຂອງທຸກຄົນແມ່ນເພື່ອຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນໄປຕາມ
ເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດໃນຄວາມງຽບສະຫງົບ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ,
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນເປົ້າໝາຍສູງສຸດທີ່ສາມາດໃຫ້
ພວກເຮົາພໍໃຈ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໃນພຣະເຈົ້າມີຄໍາຕອບຕໍ່ທຸກໆຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈ.**

ເມື່ອເຈົ້າບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມປາຖະໜາຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເອງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານ ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກໆຄໍາອ້ອນວອນທີ່ເຈົ້າເວົ້າອອກມາຈະເປີດເຜີຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຊື່ອງໄວ້ພາຍໃນ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າພົບພຣະເຈົ້າ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຈະຫາຍໄປ ແລະຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດກໍຈະສໍາເລັດ.

ຄວາມປາຖະໜາທາງໂລກເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາ ພຣະຄໍາພົບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ວ່າພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແມ່ນໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ຕືນກໍານົດອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ ສິ່ງທີ່ມະນຸດລົ້ມເຫຼວໃນການຮັບຮູ້ແມ່ນວ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນກັບຄືນສູ່ແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງມັນ, ມັນຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ດືນລົນ ເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ລອງນຶກພາບເບິ່ງ! ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມະນຸດບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ແຕ່ມີຄວາມປາຖະໜາ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຜິດກັບການມີພວກມັນ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດສ່ວນໃຫຍ່ຂັດຂວາງການບັນລຸຄວາມປາຖະໜາສຸດທ້າຍທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກມັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມສຸກຂອງມະນຸດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມະນຸດປາຖະໜາພຣະເຈົ້າແລະພົບພຣະອົງ, ມັນຈະສືບຕໍ່ເຜົາຜານດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ມັນຄິດວ່າຈະນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ມັນ ແຕ່ຄວາມສໍາເລັດໃນທັນທີຂອງຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຈະມາໂດຍອັດຕະໂນມັດຕໍ່ຜູ້ທີ່ພົບພຣະເຈົ້າ

ມີຄວາມປາຖະໜາສອງປະເພດຄື: ສິ່ງທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງພວກເຮົາຈາກການຊອກຫາພຣະອົງຕົວຢ່າງ, ຖ້າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າອາດຈະຮູ້ສຶກຢາກແກ້ແຄ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຖ້າເຈົ້າເຮົາຊະນະຄວາມປາຖະໜານີ້ໂດຍການໃຊ້ພະລັງທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຍອມຮັບໄດ້ຫຼາຍກວ່າຂອງຄວາມຮັກ, ເຈົ້າຈະໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຊອກຫາພຣະເຈົ້າ. ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຄວນຈະສໍາເລັດໃນທາງທີ່ສູງສົ່ງ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກມັນສໍາເລັດຜ່ານວິທີການທາງໂລກ, ຄວາມປາຖະໜາຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ພ້ອມກັບບັນຫາ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ຖ້າພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະສະເໜີຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະເຮັດວຽກເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກໍາຈັດຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ທໍາລາຍຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີການປົກປ້ອງໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສະຕິ

ຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງ, ແລະ ບໍ່ມີການປ້ອງກັນທີ່ດີກວ່າການຖືກ
ກະທົບຈາກຊີວິດໄປກວ່າການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ສູງສົ່ງ ແລະ
ສູງສຸດ.

ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ວ່າຮູບພາບທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ພາຍໃນ
ເຮົາ, ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງເຮົາກໍ່ປັນລູຜົນ ໃນສະຕິອັນ
ສັກສິດນັ້ນ, ເຊິ່ງເກີນກວ່າຊັບສົມບັດ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີທັງໝົດໃນ
ໂລກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສິ້ນສະເທືອນເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຮັບທົ່ວໂລກກໍ່ຕາມ ຄໍາ
ຍ້ອງຍໍຈະບໍ່ສ້າງຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ ການຕໍານິຈະບໍ່
ທໍາຮ້າຍເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມລົດຊາດຄວາມສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ
ພາຍໃນຕົວເຈົ້າເອງ, ແລະ ນັ້ນຈະເປັນການພິຈາລະນາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ
ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຄວນຂໍການຊີ້ນຳຈາກພຣະເຈົ້າໃນຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາເພື່ອບັນລຸຄວາມປາຖະໜາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ
ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄໍາ
ຕອບຕໍ່ຄໍາອະທິຖານທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ການອ້ອນວອນຕ້ອງຖືກ
ຍົກເລີກຈາກການອະທິຖານ. ວິທີການອະທິຖານແບບເກົ່າຕ້ອງ
ປ່ຽນແປງ, ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ໄວ້ວາງໃຈຢ່າງສົມບູນ ແລະ ສັດທາທີ່ບໍ່ສິ້ນຄອນວ່າພຣະອົງໄດ້ຍິນ
ພວກເຮົາ ແລະ ຈະປະທານຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າບໍ່
ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຍອມສະລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ - ເຖິງ
ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະອະທິຖານຫາພຣະອົງ - ເພາະວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈ
ນັ້ນແມ່ນຂອງຂວັນທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດອັນມີ
ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ເປັນສິດທິອັນສັກສິດທີ່ພຣະອົງມີຈຸດປະສົງ
ສໍາລັບພວກເຮົາຕັ້ງແຕ່ຊ່ວງເວລາທີ່ເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນ.

ຕາມທໍາມະຊາດ, ຄົນເຮົາຕ້ອງແຍກແຍະລະຫວ່າງການ
ອະທິຖານ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ບໍ່ສົມເຫດ
ສົມຜົນ. ຈົ່ງຈິໄວ້ວ່າຄວາມປາຖະໜາແມ່ນອໍານາດ; ຖ້າເຈົ້າຍຶດໝັ້ນ
ກັບຄວາມປາຖະໜາ - ບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື ບໍ່ດີ, ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ເປັນ
ອັນຕະລາຍ - ແລະ ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບມັນທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ໃນ
ທີ່ສຸດມັນຈະເກີດຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາຄວນລະມັດລະວັງ ແລະ ຫຼີກ
ລ່ຽງການມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເພາະວ່າພວກມັນ
ຈະສໍາເລັດ ແລະ ຈະນໍາເຮົາອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທີ່ບໍ່ສາມາດອິດສາມາສູ່ພວກມັນໄດ້.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ເຈົ້າຈະພົບວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມປາຖະໜາ
ຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຍັງຄົງວ່າງເປົາ,

ແລະເຈົ້າຈະປະສົບກັບການກະບົດພາຍໃນ. ລອງນຶກພາບລະບົບຍ່ອຍ
ອາຫານຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ, ແຕ່ເຈົ້າຢາກກິນອາຫານທອດ. ແນ່ນອນ,
ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຈັບປວດທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າກິນມັນ, ເຖິງວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມ
ສຸກໃນຂະນະທີ່ກິນມັນກໍຕາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າເຈົ້າໄດ້
ເຮັດຜິດພາດ. ປັນຍາສັງໃຫ້ໃຊ້ການແຍກແຍະເພື່ອແຍກແຍະຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ, ແລະເມື່ອບັນລຸໄດ້ແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາ
ທີ່ຜິດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຄວນບັນລຸຜົນ. ມະນຸດມີພະລັງພາຍໃນຂອງການແຍກ
ແຍະ ແລະຄວນໃຊ້ມັນສະເໝີ, ນຳພາຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຄຳສັ່ງ
ຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ເຊິ່ງເປັນສັງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຍັງຄົງຄ້າງຢູ່ໃນຫົວໃຈ ມີ
ອັນຕະລາຍຫຍັງທີ່ຈະເກັບມັນໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ? ນີ້ແມ່ນຄຳຕອບ:

ທຸກໆຄວາມປາຖະໜາປະກອບດ້ວຍກຳລັງສະເພາະ: ທັງດີ ຫຼື
ຊົ່ວ, ຫຼືທັງສອງຢ່າງ ເມື່ອຄົນເຮົາຕາຍ - ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມດຕາຕໍ່ລາວ
- ກຳລັງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຕາຍເຖິງວ່າຈະມີການເນົາເປື້ອນ ແລະ ເສື້ອມໂຊມ
ຂອງຮ່າງກາຍ ແຕ່ພວກມັນຈະມາຜ້ອມກັບຈິດວິນຍານບໍ່ວ່າມັນຈະໄປ
ໃນຮູບແບບຂອງແຄບຊູນທາງວິນຍານທີ່ເຂັ້ມຊັນ ເມື່ອຄົນເຮົາເກີດໃໝ່
ໃນຊາດໃໝ່, ແຄບຊູນ ຫຼື ເມັດຈິດເຫຼົ່ານີ້ສະແດງອອກເປັນແນວໂນ້ມ
ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຕາຍຍ້ອນຕິດເຫຼົ້າຈະນຳເອົາຄວາມໂນ້ມອຽງໄປ
ສູ່ເຫຼົ້າມານຳເມື່ອເກີດໃໝ່, ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງນີ້ຍັງຄົງຢູ່ຈົນກວ່າ
ພວກເຂົາຈະເອົາຊະນະຄວາມຢາກໄດ້ເຫຼົ້າ ສິ່ງນີ້ໃຊ້ກັບສິ່ງອື່ນໆເຊັ່ນ
ກັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າເດັກນ້ອຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດກໍສະແດງລັກສະນະທີ່ໄດ້
ມາຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາ ເດັກນ້ອຍບາງຄົນມີອາລົມຮ້າຍຢ່າງຮຸນແຮງ
ຄົນອື່ນມີອາລົມບໍ່ດີ ແນ່ນອນ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາແບບນີ້
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ບັນລຸຜົນຈາກຊາດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ສ້າງຮູບຮ່າງ
ແນວໂນ້ມທາງຈິດໃຈເຫຼົ່ານີ້, ແລະຍ້ອນພວກມັນ, ຈິດວິນຍານຈຶ່ງເບິ່ງ
ຄືວ່າແປກປະຫຼາດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບພາບທີ່ບໍ່ລົ້ສຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບິດເປື້ອນພາຍໃນຄົນໃນ
ຊີວິດນີ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຫຼືຄວາມ
ຢາກ, ແລະລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາຊະນະໃນຕອນນີ້, ພວກມັນກໍ
ຈະເກີດໃໝ່ກັບພວກມັນ (ຫຼືພວກເຂົາຈະເກີດໃໝ່ກັບພວກມັນ),
ຮັບຜິດຊອບພາລະຂອງແນວໂນ້ມທີ່ທຸກຍາກເຫຼົ່ານີ້ຈົນກວ່າພວກເຂົາ
ຈະເອົາຊະນະພວກມັນໃນຮູບແບບນີ້ຫຼືໃນອະນາຄົດ ບໍ່ມີທາງໜີຈາກ
ພວກມັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະຖືກເອົາຊະນະ.

ເພາະສະນັ້ນ, ມັນດີກວ່າທີ່ຈະປະຕິບັດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ
ດຽວນີ້ ຫຼື ເອົາຊະນະພວກມັນ

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການກຳຈັດຄວາມປາຖະໜາດັ່ງກ່າວຢ່າງສິ້ນເຊີງ
ແມ່ນການປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນສູງສົ່ງສູງສຸດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມ
ປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເຫຼົ່ານີ້ຈະ
ຫຼອກຫຼອນ ແລະ ທໍລະມານຈິດວິນຍານ.

ບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງຮັບຮູ້, ຜ່ານການພິຈາລະນາ ແລະ ປັນຍາ, ວ່າ
ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປະທານຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນຍົງ
ໄດ້.

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມປາຖະໜາຍັງຄົງຖືກເຊືອງໄວ້ໃນຈິດໃຕ້
ສຳນຶກ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າພວກມັນຈາງຫາຍໄປ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ໄດ້
ຫາຍໄປ; ນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນຄວາມລຶກລັບຂອງຊີວິດ, ເຊິ່ງຕົວມັນເອງກໍ
ເປັນຄວາມລຶກລັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ແຕ່ຄວາມລຶກລັບຈະຫາຍໄປເມື່ອເຮົາວິເຄາະຊີວິດ ແລະ
ພິຈາລະນາຄວາມໝາຍຂອງມັນ ຖ້າທ່ານນັ່ງຢູ່ຮູບເປັນເວລາສັ້ນໆ
ໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ກວດສອບຕົວເອງ, ທ່ານຈະພົບວ່າທ່ານມີຄວາມ
ປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງທີ່ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸຜົນ ຄວາມປາຖະໜາເຫຼົ່ານີ້ຄືກັບ
ເຊື້ອພະຍາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຄົນເຮົາຕິດຕົວໄປນຳທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາ
ໄປ, ທັງໃນຊີວິດນີ້ ແລະ ຊີວິດໜ້າ.

ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າແມ່ນການແຍກແຍະ—ຜ່ານ
ການເລືອກທີ່ສະຫຼາດ—ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃນຊີວິດນີ້
ແລະ ສຸມໃສ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານໃນການບັນລຸຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີຂອງທ່ານ ຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກຢາກຂ້າຕົວຕາຍ ຫຼື ເຮັດຫຍັງ
ຜິດ, ທ່ານຕ້ອງກຳຈັດຄວາມປາຖະໜານັ້ນດຽວນີ້ ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເຊື່ອ
ໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳວ່າທ່ານມີ□□□□□ໄຟແຫ່ງຄວາມ
ສັກສິດພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ, ແລະ ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າທ່ານຖືກ
ສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະຜູ້ມີລິດທານຸພາບສູງສຸດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນທ່ານ
ຈຶ່ງມີອຳນາດທີ່ຈະກ້າວຂ້າມລັກສະນະທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ນິໄສຂອງ
ທ່ານ.

ຈົ່ງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫລຸຫລາ ແລະ ແຍກຕົວອອກຈາກຄວາມ
ປາຖະໜາຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຊະນະການສູ້ຮົບຂອງຊີວິດ ຖ້າເຈົ້າ
ກຳລັງທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມເຈັບປວດທີ່ບໍ່ສາມາດຮັກສາໄດ້,
ພະຍາຍາມໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເພື່ອແຍກຕົວເອງອອກຈາກ
ຄວາມຮັບຮູ້ທາງຮ່າງກາຍ ຜ່ານການຮັບຮູ້, ເຈົ້າສາມາດເອົາຊະນະ
ປະສາດສຳຜັດໄດ້ ການຮັບຮູ້ທີ່ສະຫຼາດແມ່ນໄຟທີ່ເຜົາຜານຄວາມ

ປາຖະໜາທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມຢາກອາຫານທີ່ທຳລາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນພວກມັນໃຫ້ກາຍເປັນຂີ້ເທົາ.

ມັນເປັນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ຄົນເຮົາຈະເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງເກົາ, ເກົາ ໆ, ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໄວ້ທີ່ມຸມໜຶ່ງຂອງເຮືອນ, ແລະ ຈັດລະບຽບ ແລະ ທຳຄວາມສະອາດເຮືອນເປັນບາງຄັ້ງຄາວ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ໃນມຸມໜຶ່ງຂອງຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຫຼາຍຢ່າງທີ່ມີອັນຕະລາຍແຝງຢູ່, ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີບັນຫາໃຫຍ່ໃນມືໜຶ່ງຖ້າເຈົ້າບໍ່ຈັດການກັບພວກມັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການວິເຄາະຕົນເອງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນເສັ້ນທາງວິນຍານ. ເຈົ້າອາດຈະເປັນຄົນກຽດຊັງ, ໃຈຮ້າຍ, ຫຼື ໃຈຮ້າຍໄວ. ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກັບໄວ້ໃນສະຕິຂອງເຈົ້າແມ່ນຜົນມາຈາກການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຈົ້າ. ເພື່ອກຳຈັດເຟີນີເຈີທີ່ຮຸນວາຍ ແລະ ເກົາແກ່ນີ້ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກະທຳໃນທາງບວກ ແລະ ສ້າງສັນ ແລະ ປຸກຝັງຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນອື່ນ. ເຈົ້າຮັກຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກເຈົ້າຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າວິພາກວິຈານເຂົາເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ກັບຕົວເອງ, ເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກເຖິງການວິພາກວິຈານນັ້ນ ແລະ ຕອບຄືນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ!

ສົມມຸດວ່າສັດຕູເກົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຍັງມີຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ລາວຢູ່. ເຈົ້າຈະທົນທຸກຍ້ອນຄວາມຂົ່ມຂືນນີ້, ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງມັນຈະປະກົດຂຶ້ນໃນຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພລາວເພື່ອພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ເຈົ້າຈະປົດປ່ອຍຕົວເອງຈາກຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວຮ້າຍຂອງການແກ້ແຄ້ນທີ່ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຈົ້າ. ການສະສົມຄວາມກຽດຊັງຊ້ອນກັນ, ຫຼື ການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມເປັນສັດຕູດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນສັດຕູຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າຕໍ່ເຈົ້າຮຸນແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນພິດຕໍ່ຮ່າງກາຍ ແລະ ອາລົມຂອງເຈົ້າເອງອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພທີ່ສວຍງາມ.

ບາງຄັ້ງຄາວ, ຄົນເຮົາຕ້ອງປະຖົມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຢູ່ຄົນດຽວກັບຕົວເອງ, ເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຫຼົງໄຫຼໃນກະແສຂອງປະເພນີ ແລະ ແຟຊັ້ນ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ດຳລົງຊີວິດຂອງຕົນເອງຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ແມ່ນຊີວິດຂອງໂລກ. ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸຫຍັງແດ່, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ໃສ?

ດັງນັ້ນ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະຫຼາດສຳລັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຈະເອົາຕົວ
ເອງອອກຈາກຄວາມກັງວົນປະຈຳວັນ ແລະ "ໜ້າທີ່" ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຮຸ້ນວາຍໃນຈິດໃຈຂອງລາວສະຫງົບລົງ ແລະ
ພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈສາລະສຳຄັນຂອງມັນ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່
ລາວຕ້ອງການບັນລຸ.

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າປະຈັກພະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບ
ແມ່ນສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າ: ສຽງທີ່ບໍ່ຜິດພາດ ແລະ ບໍ່ຜິດພາດ
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ສິ່ງທີ່ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບຂອງເຈົ້າບອກເຈົ້າຄື
ຕົວຕົນຂອງເຈົ້າແທ້ໆ, ໂດຍບໍ່ມີການປະດັບປະດາ ຫຼື ການປອມແປງ.

ຄິດເຖິງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາ
ເຈົ້າເອີຍ, ຂໍໂຜດອະໄພໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະ
ເຮັດແນວໃດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້”

ແລະ ລອງຄິດເຖິງສາດສະດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ:
“ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄວນບອກພວກເຈົ້າວ່າສິ່ງໃດທີ່ຍົກລະດັບຕຳແໜ່ງຂອງ
ຄົນເຮົາ?” ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: “ແມ່ນແລ້ວ, ໂອ້ ທຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
ພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງອົດທົນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່
ກົດກັນເຈົ້າ, ຮັກສາສາຍພົວພັນກັບຜູ້ທີ່ຕັດສາຍພົວພັນກັບເຈົ້າ, ແລະ
ໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າ”

ການຟັງສຽງຂອງສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບທີ່ຮູ້ແຈ້ງຂອງເຈົ້າຈະນຳເອົາ
ແສງສະຫວ່າງມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ພອນມາສູ່ຊີວິດຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່
ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາເປັນຈິງ, ໃຫ້ໃຊ້ວິຈາລະນະຍານຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຖາມຕົວເອງວ່າ: "ມັນເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ບໍ່ດີທີ່ຂ້ອຍ
ກຳລັງຊອກຫາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດບໍ່?"

ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນ
ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຫັນລົດລຸ້ນໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າຂອງລົດແບບ
ດຽວກັນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຫັນເຮືອນແບບໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນເຈົ້າ
ຂອງລົດແບບດຽວກັນ ແນວໂນ້ມແຟຊັ້ນໃໝ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ,
ແລະຜູ້ຄົນກໍຢາກຊື້ແລະໃສ່ລົດແບບນັ້ນ!

ຄວາມປາຖະໜາມາຈາກໃສ? ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງຄິດ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ເຈົ້າສາມາດຈັດປະເພດຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ
ຂອງເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍສາມາດຈັດຮຽງພວກມັນທັງໝົດ ແລະ ຮັກສາ
ໄວ້ພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍບັນລຸຄວາມພາກພຽນອັນ
ສູງສົ່ງ, ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບັນລຸຜົນ
ພ້ອມໆກັນ ມີນີ້ເຈົ້າຢາກໄດ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ແລະ ມີອື່ນຈິດວິນຍານ

ຂອງເຈົ້າຢາກໄດ້ສິ່ງອື່ນ ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຊິ່ງອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ, ບໍ່ສາມາດພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງຂອງໂລກນີ້ໄດ້, ແລະ ມັນ ຈະບໍ່ເຄີຍເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເພາະວ່າ, ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າໄດ້ສູນ ເສຍຊັບສົມບັດທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ ດຽວທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຕອບ ສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າ ຊັບສົມບັດທີ່ສູນເສຍໄປນັ້ນແມ່ນ ພຣະເຈົ້າ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີ ຫຼື ຈຳເປັນບາງ ຢ່າງ, ແລະ ເຈົ້າຄວນເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພວກມັນ. ແຕ່ໃນ ຂະນະທີ່ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນອຍຕູຂອງເຈົ້າສຳເລັດ, ຢ່າລືມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າຕໍ່ ພຣະເຈົ້າສຳເລັດກ່ອນ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທີ່ວ່າຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ໜ້າທີ່ນັ້ນອຍຕູໄດ້ຮັບການສຳເລັດກ່ອນແມ່ນພາບລວງຕາ ແລະ ການຫຼອກລວງ. ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ໃນຕອນເລີມຕົ້ນຂອງການເດີນທາງທາງ ວິນຍານຂອງຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຜັດເວລາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນັ່ງສະມາທິ ເປັນປະຈຳ, ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ອຍບອກຕົວເອງຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າຂ້ອຍຈະໃຊ້ ເວລາສຳລັບມັນ. ປີທັງໝົດຜ່ານໄປແບບນີ້ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັນຍາກັບຕົວເອງ. ຂ້ອຍໄດ້ສາບານກັບ ຕົວເອງທັນທີວ່າສິ່ງທຳອິດທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດໃນຕອນເຊົ້າຄືການອາບນ້ຳ ແລະ ຈາກນັ້ນນັ່ງສະມາທິຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ວຽກງານປະຈຳວັນມີຫຼາຍຢ່າງ ໃນເວລານັ້ນ, ແລະ ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະຫຼີກລ່ຽງພວກມັນ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າຈະເປັນເວລາສັ້ນໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈຶ່ງຕັດສິນໃຈປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກ່ອນ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່: ໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າມາກ່ອນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ບໍ່ສຳຄັນ.

ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຄວນເປີດປະຕູແຫ່ງນິລັນຕອນໃຫ້ແກ່ ມະນຸດຊາດ ຖ້າມະນຸດໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບໜ້າທີ່ ແລະ ການພິຈາລະ ນາອື່ນໆຫຼາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງປົກທາງວິນຍານໄວ້ໃນ ຕົວເຮົາ ແລະ ຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາບິນໄປໃນໂລກແຫ່ງວິນຍານ ປົກ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມປາຖະໜາທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມຄິດ ອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈຂອງພວກ ເຮົາສຳລັບແຫຼ່ງທີ່ມາອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

ໃຫ້ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ມັນບໍ່ສະຫຼາດທີ່ຈະໃຫ້ ຄວາມສຳຄັນສູງສຸດຕໍ່ໜ້າທີ່ທາງໂລກ, ເພາະວ່າ Azrael ອາດຈະເອີ້ນ ຈິດວິນຍານໄດ້ທຸກເວລາ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ້າທີ່, ຄຳໝັ້ນສັນຍາ,

ຄວາມກັງວົນ, ແລະພັນທະທັງໝົດຈະຢຸດຕິ ແລະ ສິນສຸດລົງຢ່າງ
ຖາວອນ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນກັບຊີວິດຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນ?

ຄົນເຮົາຄິດວ່າຕົນເອງມີຄວາມສຸກກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ
ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈ, ແຕ່ແລ້ວກໍສູນເສຍຄົນທີ່ຮັກຢ່າງ
ກະທັນຫັນ, ຫຼື ສູນເສຍສຸຂະພາບ ຫຼື ວຽກເຮັດງານທຳ, ແລະ ຄວາມ
ປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກທາງຈິດໃຈກໍຈະສູນຫາຍໄປ!

ຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍທີ່ມີຕໍ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ! ຂ້ອຍຄິດ
ວ່ານາງຈະຢູ່ກັບຂ້ອຍສະເໝີ, ແຕ່ທັນໃດນັ້ນຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່ານາງໄດ້ປະຖິ້ມ
ຂ້ອຍໄປຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍ! ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຢ້ານຄວາມຕາຍ, ແຕ່
ຄວນກຽມພ້ອມສຳລັບມັນ.

ຊີວິດບໍ່ຄືກັບທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນມັນ ເພາະມັນບໍ່
ແນ່ນອນ, ຫຼອກລວງ, ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາມ
ຫວັງທີ່ແຕກສະຫລາຍ ບໍ່ສາມາດພົບຄວາມສົມບູນແບບໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າເຫັນພາບທີ່ບໍ່ເປັນຈິງຂອງຊີວິດ ໂລກນີ້ບໍ່ແມ່ນ
ສະຫວັນ ມັນເປັນຫ້ອງທົດລອງອັນສູງສົ່ງສົ່ງບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າທົດສອບ
ຈິດວິນຍານເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະເຮົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາ
ຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍຄວາມດີ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງ - ນັ້ນຄື, ເຮັດໃຫ້
ພຣະເຈົ້າ - ເປັນຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກັບຄືນສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຕະຫລົກ, ໄພພິບັດ
ແລະ ຄວາມສຸກທຸກປະເພດ ມັນເປັນຜ້າແພທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ,
ປ່ຽນແປງຢູ່ສະເໝີ, ແລະ ມີຊີວິດຊົ່ວຂອງຮູບແບບທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ ບໍ່ມີ
ສອງສິ່ງທີ່ຄືກັນທຸກປະການ ຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນແມ່ນເປັນເອກະລັກ
ແຕ່ລະຄົນມີລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແນວຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ
ຄວາມປາຖະໜາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຖ້າພວກເຮົາຖືກທົດລອງຄືກັນທຸກໆ
ມື້, ພວກເຮົາຈະເມື່ອຍລ້າ ແລະ ເບື້ອໜ່າຍ ແມ່ນແຕ່ສະຫວັນ, ຖ້າ
ມັນຄືກັນສະເໝີ, ກໍຈະສູນເສຍຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງມັນ ພວກເຮົາຮັກ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແນວຄວາມຄິດແບບດັ່ງ
ເດີມຂອງສະຫວັນແມ່ນຜິດໝົດ ຖ້າມັນໜ້າເບື້ອແທ້ໆ, ໄພ່ພົນ ແລະ
ມະນຸດບໍ່ລືສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະອະທິຖານເພື່ອກັບຄືນສູ່ໂລກເພື່ອ
ບັນເທີງຕົນເອງ! ສະຫວັນໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີໃນທາງທີ່ໜ້າ
ຍິນດີທີ່ສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ໂລກມັກຈະໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸຢູ່ສະເໝີ, ແຕ່
ໃນລັກສະນະທີ່ໜ້າເບື້ອ ແລະ ບໍ່ພໍໃຈ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຊີວິດຈະໜ້າເບື້ອ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ,
ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ກໍຄຸ້ນເຄີຍກັບມັນ, ເຊື່ອວ່າບໍ່ມີວິທີອື່ນທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດ

ໄດ້. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປຽບທຽບຊີວິດນີ້ກັບຊີວິດທາງວິນຍານໄດ້, ແຕ່ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງຂອບເຂດຂອງຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມອິດ ເມື່ອຍທີ່ຊ່ອນຢູ່ພາຍໃນໂລກນີ້.

ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຊີວິດບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຈິງ ມັນເປັນພຽງຄວາມ ບັນເທີງ, ບໍ່ມີຫຍັງອີກແລ້ວ ເຊັ່ນດຽວກັບຮູບເງົາເກົາທີ່ຖືກນຳມາສາຍ ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ເຫດການເກົາໆດຽວກັນກໍເກີດຂຶ້ນຊ້າອີກໃນຮູບແບບ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ເຖິງວ່າຊີວິດຈະມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຢ່າງບໍ່ມີວັນ ສິນສຸດ, ແຕ່ຫົວຂັດດຽວກັນທີ່ນຳສະເໜີໃນຮູບເງົາໃນອະດີດກໍຖືກສາຍ ຊ້າອີກ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ປະຫວັດສາດຊ້າອີກຕົວມັນເອງ, ແລະຜູ້ຄົນກໍ ເປັນພຽງສິ່ງປະດິດໃນພິພິທະພັນແຫ່ງການເວລາ.

ໃຫ້ຊີວິດປ່ອຍຄວາມແປກໃຈອອກມາ, ຍອມຮັບພວກມັນດ້ວຍ ຄວາມສຸກ, ຄວາມທ່ຽງທ່າ, ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກອາລົມ, ຄືກັບວ່າກຳລັງເບິ່ງໝັ້ງ. ສຽງຫົວຂວັນຈາກໃຈແມ່ນ ຢາແກ້ທີ່ດີເລີດສຳລັບພະຍາດທັງໝົດຂອງມະນຸດ.

ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າຫາຊີວິດດ້ວຍຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມ ສະບາຍໃຈ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູຂອງຂ້ອຍ ໃນຕອນ ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຝຶກອົບຮົມທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍໃນອາສັຍຂອງ ເພິ່ນ, ຂ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ບອບບາງ, ບໍ່ ເຄີຍຍິ້ມ ມື້ໜຶ່ງຄູຂອງຂ້ອຍສັງເກດເຫັນສິ່ງນີ້ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຖ້າ ພະເຈົ້າປະສົງ, ທຸກຢ່າງດີ! ເຈົ້າຢູ່ໃນງານສືບບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າການ ຊອກຫາພຣະເຈົ້າໝາຍເຖິງການປົກປິດຄວາມກັງວົນ ແລະ ຝັ່ງຄວາມ ໂສກເສົ້າທັງໝົດ? ຢ່າເອົາຊີວິດຢ່າງຈິງຈັງເກີນໄປ"

ລາວໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າວ່າມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງມະນຸດທີ່ຈະຍົກ ຈິດໃຈຂອງຕົນໃຫ້ສູງກວ່າສິ່ງລົບກວນ ແລະ ບັນຫາທັງໝົດໃນໂລກ ເພື່ອວ່າລາວຈະພົບອິດສະລະພາບທີ່ສົມບູນໃນພຣະເຈົ້າ.

ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສົມດຸນໃນຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ, ກຳໄລ ແລະ ການເສຍ, ໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມລື້ມເຫຼວ ເພື່ອຈະ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນຊີວິດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ.

ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນເຖິງວ່າຈະມີເຫດການ ທັງໝົດແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມປາຖະໜາທີ່ ຫຼອກລວງ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງເວລາ, ແຕ່ຍັງຄົງໝັ້ນຄົງແລະບໍ່ ປ່ຽນແປງຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ແມ່ນແຕ່ສາດສະດາ, ເມື່ອພວກເຂົາຖືກ ທໍລະມານ, ກໍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍສະຕິອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກ

ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜລັກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄປຈາກພວກ
ເຂົາ ຄວາມສຸກທາງວິນຍານແມ່ນການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບພອນແລະເປັນ
ປ້ອມປາການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທຸກສິ່ງ ທ່າມກາງການທົດລອງແລະ
ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ, ຈຶ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າ ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແມ່ນວິຫານອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ
ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມມືດຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ມາເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່
ບໍລິສຸດນັ້ນເປັນເປືອນ ມັນດີເລີດແທ້ໆທີ່ຈະຢູ່ໃນສະພາບຂອງສະຕິທາງ
ວິນຍານ, ມີກຽດ, ມີກຽດ, ປອດໄພ, ແລະສະຫງົບສຸກ! ຢ່າຢ້ານຫຍັງ
ແລະກຽດຊັງໃຜ ໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າແກ່ທຸກຄົນ ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ
ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຫັນການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ,
ແລະປ່ອຍໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າແມ່ນການ
ປະທັບຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະອົງໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ຈະ
ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບສຸກໃນໂລກນີ້ ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຊົມ
ລົດຊາດຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງນີ້ ຕາບໃດທີ່ລົມແຮງຂອງຄວາມ
ປາຖະໜາຍັງພັດຜ່ານໂອເອຊິສຂອງຫົວໃຈແລະສິ້ນຕົ້ນໄມ້ຂອງມັນ
ຢ່າງຮຸນແຮງ.

ຄວາມປາຖະໜາຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍສະພາບແວດລ້ອມຂອງຄົນ
ພວກມັນເກີດມາຈາກການຮັບຮູ້ທາງດ້ານປະສາດສຳຜັດຂອງພວກ
ເຮົາ ແລະ ຖືກຈຳກັດໂດຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຮັບຮູ້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ການ
ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງຊົນນະບົດເຮັດໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາມີ
ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນບາງຢ່າງ, ແຕ່ຫຼັງຈາກໄປຢ້ຽມຢາມງານວາງສະແດງ
ລະດັບໂລກ ແລະ ເຫັນການວາງສະແດງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທັງໝົດ, ງານ
ວາງສະແດງຂະໜາດນ້ອຍຈະສູນເສຍສະເໝີ ແລະ ຄວາມດຶງດູດໃຈ
ຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສຸກ
ຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດ
ປຽບທຽບຄວາມສຸກນັ້ນກັບຄວາມສຸກທາງໂລກທີ່ຕ່ຳກວ່າ. ຫຼັງຈາກ
ນັ້ນ, ຄວາມປາຖະໜາຈະມີລັກສະນະທີ່ສູງກວ່າ. ຄວາມປາຖະໜາ
ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ; ຄວາມປາຖະໜາອັນໜຶ່ງຈະສຳເລັດໄດ້ໄວກວ່າຄວາມ
ປາຖະໜາອີກອັນໜຶ່ງຈະເຂົ້າມາແທນທີ່. ແຕ່ເມື່ອທ່ານພົບພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງທ່ານຈະຖືກບັນລຸ. "ຈົ່ງຊອກຫາ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ,
ແລະ ສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ (ແລະ ສິ່ງທີ່ຢູ່ກັບ
ພຣະເຈົ້າແມ່ນດີກວ່າ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າ)" ສະນັ້ນ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່
ຊອກຫາຄວາມສຳເລັດຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດນັ້ນກ່ອນ

ແລະ ຮັບສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍືນຍົງທີ່ສຸດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ເຮືອເພື່ອ ເຜືອແຜ່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະຮູ້ຈັກ ພຣະອົງ, ຄວາມປາຖະໜາອື່ນໆທັງໝົດຂອງລາວຈະສໍາເລັດທັນທີ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ

ບາງຄົນຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ດີ!

ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນສິ່ງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນໄປຕະຫຼາດ ເຂົາເຈົ້າ ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຊື້ໂດຍສະເພາະ, ແຕ່ທັນໃດນັ້ນກໍ່ມີ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງດຶງດູດສາຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ, "ໂອ້ ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍຕ້ອງຊື້ມັນ!"

ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຊື້ມັນທັນທີ, ມັນກໍ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຄິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊື້ມັນໃນ ທີ່ສຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຍື່ມເງິນກໍ່ຕາມ. ເຂົາເຈົ້າມັກມັນ ໄລຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ຄ່ອຍໆມີສະເໜ່ຂອງມັນກໍ່ຈາກຫາຍໄປ ແລະ ຄວາມ ສຸກຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງມັນຫຼຸດລົງ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງປາຖະໜາ ສິ່ງອື່ນ, ແລະອື່ນໆ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາພົບກັບຄືນທີ່ເວົ້າວ່າ: "ໂອ້, ຖ້າຂ້ອຍມີເງິນ ຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ (ຫຼື ລົດຮຸ່ນພິເສດ ຫຼື ສະລອຍນ້ຳ ຫຼື ຫຼື)" ແລະ ທັນທີທີ່ຄວາມປາຖະໜານັ້ນສໍາເລັດ, ຄວາມປາຖະໜາໃໝ່ກໍ່ ເກີດຂຶ້ນ.

ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ສົມບູນແບບໂດຍ ທໍາມະຊາດ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸຄວາມສຸກທີ່ ສົມບູນໃຫ້ກັບເຈົ້າຂອງຂອງມັນ

ໂລກຈະພະຍາຍາມລົບກວນເຈົ້າຈາກການຈື່ໄວ້ວ່າຄວາມ ປາຖະໜາທີ່ມີຄຸນຄ່າແທ້ໆພຽງຢ່າງດຽວຄືການຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ແຕ່ ເຈົ້າຕ້ອງເຕືອນຕົນເອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ທຸກໆມື້ ເມື່ອຄົນຜູ້ໜຶ່ງຕັດສິນ ໃຈເຊົາສູບຢາ, ຢຸດກິນຫຼາຍເກີນໄປ, ຢຸດຕົວະ, ຫຼືຢຸດໂກງ, ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງຕັ້ງໃຈໃນການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ລັງເລໃຈ. ສະພາບ ແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ດີເຮັດໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈອ່ອນແອລົງ, ສ້າງຄວາມ ປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃນຄົນ. ມັນເອົາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດອອກຈາກ ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກັບ ໂຈນເຊືອວ່າມັນເປັນວິທີດຽວທີ່ຈະດໍາລົງຊີວິດ. ແຕ່ການຄົບຫາກັບຄືນດີ ນໍາພາຈິດໃຈໄປສູ່ສິ່ງທີ່ສູງກວ່າ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມປາຖະໜາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດລ້ວງຄົນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດນີ້ມີການ ປ່ຽນແປງ ແລະ ຜັນຜວນ. ແຕ່ການພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຫຼື ການ

ສຶກສາ ແລະ ການສະທ້ອນເຖິງຫົວຂໍ້ທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ລົບສຸດຈະເປັນ
ແຫຼ່ງແຮງບັນດານໃຈ, ພາຜູ້ສະແຫວງຫາຢ່າງຈິງຈັງຂ້າມ
ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາໄປສູ່ຝັ່ງ
ສະຫວັນບ່ອນທີ່ "ບໍ່ມີຄວາມອິດເມືອຍຈະແຕະຕ້ອງເຂົ້າເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະ ເຂົ້າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໄລ່ອອກຈາກນັ້ນ".

(ການພັກຜ່ອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຮັດ
ວຽກໜັກ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆໃນການຊອກ
ຫາຄວາມຈິງກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວ)

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມປາຖະໜາຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຄິດເຖິງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ, ເວລາຈະມາເຖິງ
ເມື່ອຄວາມຄິດນັ້ນກາຍເປັນໝັ້ນຄົງ ແລະ ບໍ່ສິ້ນຄອນ ຈົນບໍ່ມີຄວາມ
ທຸກທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫຼື ອາລົມໃດໆທີ່ສາມາດຫັນເຫ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ ມັນບໍ່ແປກບໍ່ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່
ດ້ວຍຄວາມຮັບຮູ້ເຖິງພຣະເຈົ້າ, ຄິດເຖິງພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກເຖິງ
ພຣະອົງຕະຫຼອດເວລາ, ແລະ ຢູ່ໃນບ່ອນສັກສິດຂອງການປະທັບຢູ່ທີ່
ບໍ່ມີການໂຈມຕີຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ທັງຄວາມຕາຍ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໃດ
ສາມາດລັກເອົາຄວາມສະຫງົບພາຍໃນຂອງເຈົ້າໄດ້? (ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະ
ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບຄວາມສະຫງົບໃນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າພົບ
ຄວາມສະຫງົບ)

ເມື່ອເຈົ້າມີພູມຕ້ານທານຕໍ່ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດ, ເຈົ້າຈະໄດ້
ຮັບຄວາມສຸກນິລັນດອນ

ຊີວິດແມ່ນແປກປະຫຼາດແທ້ໆ, ເພາະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມີການ
ປ່ຽນແປງ ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຍຶດເຮືອແຫ່ງຄວາມສຸກໄວ້ເທິງດິນ
ຊາຍທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຊີວິດນີ້ ເວລາຂອງພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປ, ແລະ
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນປັດຈຸບັນຈະຫາຍໄປໃນມື້ໜຶ່ງ ການປ່ຽນແປງ
ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຕາບໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຍອມໃຫ້ມັນທໍາຮ້າຍເຈົ້າ ແລະເມື່ອ
ມັນທໍາຮ້າຍເຈົ້າ, ຄວາມຮຸ່ນຮາຍພາຍໃນທີ່ເຈົ້າປະສົບແມ່ນຂໍ້ຄວາມ
ເຖິງເຈົ້າທີ່ຈະບໍ່ຖືກຄອບງຳໂດຍຄວາມປາຖະໜາ ເມື່ອເຈົ້າປອດໄພໃນ
ວິນຍານແຫ່ງສະຫວັນ, ເຈົ້າເພີດເພີນກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ມີ
ຄວາມຜູກພັນ ຫຼື ການເພິງພາອາໄສ. ດັ່ງນັ້ນ, ການພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ຮູ້ຈັກພຣະອົງແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນຫ່ວງ; ຖ້າບໍ່
ດັ່ງນັ້ນ, ຊີວິດຈະເປັນຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຮ້າຍແຮງ, ທໍາລາຍຄວາມຫວັງ
ໃນທາງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ.

ເມື່ອຂ້ອຍກັບຄືນໄປປະເທດອິນເດຍໃນປີ 1935, ຂ້ອຍຫວັງວ່າ
ຈະໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຮັກຕອນຍັງນ້ອຍ, ແຕ່ເມື່ອ
ມາຮອດ, ຂ້ອຍພົບວ່າທຸກຢ່າງໄດ້ປ່ຽນໄປ. ຂັ້ນຕອນຂອງຊີວິດໄດ້ຖືກຈັດ
ລຽງໃໝ່ໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງ. ຄວາມຜິດຫວັງແລະຄວາມຕຶກໃຈທີ່ສຸດ
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍໄປຢ້ຽມຢາມເຮືອນເກົ່າຂອງຂ້ອຍໃນ Aykapur,
ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຢູ່ແລະເບິ່ງນົກ. ຍັງມີພຽງຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່
ຍັງເຫຼືອຢູ່. ຊີວິດກໍຄືແນວນັ້ນ! ສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍແລະຮັກແພງໄດ້ຫາຍໄປ
ຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຮົາເທື່ອລະຄັ້ງ. ຂ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ທຸກ
ຢ່າງເພື່ອເບິ່ງເຮືອນຂອງພວກເຮົາຄືກັບຕອນຍັງນ້ອຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຕໍ່ມາຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ
ເຮືອນໃນພາບນິມິດ, ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາລອຍນ້ຳຢູ່ໃນສະລອຍນ້ຳ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນໄປຊັ້ນເທິງ, ນອນຢູ່ເທິງຕຽງ, ແລະກິນໝາກ
ມ່ວງ, ຄືກັບທີ່ຂ້ອຍເຄີຍເຮັດຫຼາຍປີກ່ອນ.

ໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມປາຖະໜາຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບ ແລະ
ກວດກາຢ່າງລະອຽດ, ຈັດຮຽງໃຫ້ດີ, ແລະ ຮັກສາໄວ້ແຕ່ຄວາມ
ປາຖະໜາທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄວາມປາຖະໜາທີ່ດີເຫຼົ່ານັ້ນກໍ
ບໍ່ສາມາດຂັດຂວາງຄວາມປາຖະໜາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບພຣະເຈົ້າ
ໄດ້.

ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຕ້ອງຍັງຄົງຢູ່ ແລະ ລຸກໄໝ້, ແລະ ຕ້ອງບໍ່
ປ່ອຍໃຫ້ຈາງຫາຍໄປ ຫຼື ຫາຍໄປ ມະນຸດຢູ່ພາຍໃຕ້ພາບລວງຕາອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ເມື່ອລາວຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາທາງ
ໂລກຂອງລາວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ລາວ ລອງນົກ
ພາບເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງຢູ່ສະເໝີໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຍອມຮັບຄຳ
ຮ້ອງຂໍຂອງລາວ, ແລະ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍບໍ່ຖາມກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ
ຫຼື ຄິດເຖິງຄຳຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານັ້ນ. ນັ້ນແມ່ນຄວາມບໍ່ຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ການ
ປະຕິເສດຄວາມເມດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃນນັ້ນມີບົດຮຽນສຳລັບຜູ້
ທີ່ຄິດໄຕ່ຕອງ.

ເມື່ອໜັງສືແຫ່ງຊີວິດນີ້ຖືກນຳໃຊ້, ຄົນເຮົາຈະຖືກນຳມາຄຽງຄູ່ກັບ
ຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງການດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງໂລກ
ນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງຄົນເຮົາສະເໝີ,
ອ້ອນວອນພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ເຄີຍລືມພຣະອົງ ຖ້າຄົນເຮົາເປັນ
ຫ່ວງເປັນໄຍກ່ຽວກັບອະນາຄົດທາງວິນຍານຂອງຄົນເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ.
ເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃນການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະພົບວ່າ
ຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດໄດ້ຮັບການບັນລຸຜົນໃນວິທີທີ່ລຶກລັບ. ແຕ່
ພວກເຮົາຕ້ອງຊອກຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ. ພຣະອົງມີນ້ຳໃຈເຮືອເພື່ອເຜີຍ

ແຜ່ ແລະ ໄດ້ປະທານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະ
ພົບພຣະອົງເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ພໍໃຈກັບຂອງຂວັນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຫັນ
ໄປຫາຜູ້ໃຫ້ດ້ວຍຕົວເອງ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງຕາບໃດທີ່ພວກ
ເຮົາຈິ່ງໃຈໃນການສະແຫວງຫາ, ມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຈິ່ງຈັ່ງທີ່ຈະ
ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ແລະ ປະສົບກັບການປະທັບຢູ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງ
ພຣະອົງ.

ອຸປະສັກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຄົນເຮົາປະເຊີນຢູ່ຄືຕົວເອງ ເມື່ອພວກເຂົາ
ພະຍາຍາມນັ່ງຢູ່ງຽບໆ ແລະ ພິຈາລະນາເລື່ອງທາງວິນຍານ, ຄວາມ
ຄິດທາງໂລກກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລົບກວນ
ແລະ ກິດຂວາງພວກເຂົາຈາກການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຄວບຄຸມຄວາມຄິດ ແລະ ຮ່າງກາຍ
ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະມີສະຫວັນທີ່
ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາໄດ້ພາຍໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ວ່າ
ຈະເປັນຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ, ໃນສະຫວັນ ຫຼື ນະລິກ, ຄວາມສຸກອັນ
ສູງສຸດນັ້ນຈະມາພ້ອມກັບພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຖອກເທ
ຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ, ຂໍພຣະອົງດ້ວຍພາສາ
ຂອງຫົວໃຈ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານ, ແລະສຽງກະຊິບຂອງ
ສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຍິນພວກເຮົາ ແລະ ຕອບ
ພວກເຮົາ. ແຕ່ຖ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງອະທິຖານເຄິ່ງໆໃຈ ແລະ ໃນເວລາ
ດຽວກັນຄິດເຖິງສິ່ງອື່ນ - ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມກັງວົນຕົ້ນຕໍ
ຂອງຄົນນັ້ນ - ພຣະອົງຈະບໍ່ຕອບ.

ກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງມີພຣະເຈົ້າ ເວລາແມ່ນດຽວນີ້ ພວກ
ເຮົາບໍ່ຕ້ອງລໍຖ້າ, ເພາະພາບລວງຕາມີພະລັງຫຼາຍເກີນໄປ ຊີວິດຜ່ານ
ໄປໄວ, ແລະມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອາຍທີ່ຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໂດຍບໍ່ຮູ້
ຈຸດປະສົງຂອງຊີວິດ ພວກເຮົາຄວນຄິດໄຕ້ຕອງທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາມີ
ເວລາຫວ່າງ ເຖິງ ແມ່ນວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໃນ
ເບື້ອງຕົ້ນ, ຢ່າໝົດຫວັງໃນຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງສືບຕໍ່
ອ້ອນວອນ ອະທິຖານຢ່າງຈິ່ງໃຈ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈວ່າຄໍາອະທິຖານຂອງ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຫຼັກຖານ
ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການຕອບສະໜອງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ການ
ອະທິຖານ ແຕ່ການຕອບສະໜອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ສໍາຄັນໄດ້ມາໂດຍປາດສະຈາກຄວາມ

ພະຍາຍາມ. ການນັ່ງສະມາທິແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອເປີດເຜີຍຄວາມ
ລຶກລັບຂອງຊີວິດ ແລະ ເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນິໄສທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ສິ່ງລົບກວນອື່ນໆຈະພະຍາຍາມທຳລາຍຄວາມ
ພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າ ແລະ ອ່ອນແອຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າເຈົ້າ
ຢາກມີຄວາມສຸກ, ໃຫ້ຫັນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະພົບພຣະອົງຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ.

ຄວາມປາຖະໜາເພື່ອຄວາມສຸກທາງໂລກສ້າງແຮງດຶງດູດແມ່
ເຫຼັກທີ່ດຶງດູດຄົນເຮົາມາສູ່ໂລກນີ້, ຊີວິດຫຼັງຈາກຊີວິດ ການກັບຄືນສູ່
ເນື້ອໜັງກາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະບັນລຸ
ຄວາມປາຖະໜາໃດໆ, ເຂົາເຈົ້າກໍຄິດເຖິງມັນ, ແລະມັນກໍປະກົດຕົວຕໍ່
ໜ້າເຂົາເຈົ້າ ແມ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ປະກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດ
ຂອງເພິ່ນ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມສະບາຍໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນເພິ່ນ ແລະ
ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງ ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮືອເພື່ອເຜືອແຜ່ ແລະ ມີຄວາມເມດຕາສູງສຸດ
ພຣະອົງຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກເຮົາເພື່ອສະແດງ
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາເມື່ອພວກ
ເຮົາໃຫ້ພຣະອົງເປັນອັນດັບທຳອິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະກາຍເປັນເຈົ້າ
ຂອງຊີວິດ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງ ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ພັກຜ່ອນຈົນກວ່າ
ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຈະສະຖາປະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງໃນຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ພຣະອົງຈະປະທານທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາຖະໜາ ແລະ ຈະ
ທົດສອບເຮົາ.

ການທົດລອງ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆໃນເສັ້ນທາງວິນຍານມີຫຼາຍ
ຢ່າງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານການທົດລອງເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະ ເຮົາຊະນະອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງກ່າວວ່າ: “ໂອ້ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້
ບັນລຸຄວາມປາຖະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຫົວໃຈ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍສ່ອງແສງດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ພຣະອົງ” ຂໍໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສຸກ

ການບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້

ເມື່ອທ່ານສົງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີໄປສູ່ຄົນອື່ນ, ສະຕິຂອງທ່ານກໍຈະຂະຫຍາຍ
ອອກໄປ ເມື່ອທ່ານຄິດກ່ຽວກັບເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ, ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົວຕົນຂອງ
ທ່ານຈະຖືກປ່ອຍອອກມາພ້ອມກັບຄວາມຄິດນັ້ນ. ແຕ່ການຄິດຢ່າງດຽວບໍ່ພຽງພໍ;
.ພວກເຮົາຕ້ອງພ້ອມທີ່ຈະນໍາໃຊ້ຄວາມຄິດໃນການປະຕິບັດ

ການແຕ່ງງານແມ່ນບົດຮຽນໃນເລື່ອງການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ຄົນສອງຄົນ
ພະຍາຍາມແບ່ງປັນຊີວິດໃຫ້ກັນ ແລ້ວລູກໆກໍມາ, ແລະພໍ່ແມ່ກໍແບ່ງປັນສິ່ງທີ່
ເຂົາເຈົ້າມີກັບເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ການຄິດເຖິງພຽງແຕ່ຄອບຄົວທີ່ໃກ້ຊິດເທົ່ານັ້ນ ແລະບໍ່ມີ
ໃຜອື່ນ (ເຊັ່ນ: ຂ້ອຍກັບເຈົ້າ ຫຼື ພຽງແຕ່ພວກເຮົາ) ເປັນຮູບແບບຂອງຄວາມເຫັນ
.ແກ່ຕົວ

ເວລາຈະມາເຖິງເມື່ອຄົນທີ່ເຮົາຮັກຈະຈາກເຮົາໄປ; ນັ້ນແມ່ນວິທີຊີວິດ ສິ່ງນີ້

ເຄື່ອນເຮົາວ່າເປົ້າໝາຍສູງສຸດຂອງມະນຸດຊາດຄືການຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງ
ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຮົາໂດຍການເຮັດວຽກເພື່ອຄົນອື່ນ ແລະ ແບ່ງປັນພອນໃນຊີວິດ
.ກັບເຂົາເຈົ້າ

ການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວນຳເອົາພອນ ແລະ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາໃຫ້ຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຂອງ, ເພາະວ່າຜ່ານການບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ຄົນເຮົາຈຶ່ງຮັກສາຄວາມສຸກຂອງ
ຕົນເອງໄວ້ໄດ້. ເປົ້າໝາຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ,
.ເພາະວ່າຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍແມ່ນມາຈາກຄວາມສຸກຂອງເຂົາເຈົ້າ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊົມລົດຊາດຂອງຄວາມສຳເລັດໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສຍ
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະແບ່ງປັນຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນ. ຂ້ອຍບໍ່ພຽງແຕ່
.ໝາຍເຖິງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໝາຍເຖິງທຸກໆຄົນ
ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄົນອື່ນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສາມາດ
ທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮັດໃຫ້ຕົນເອງທຸກຍາກ, ແຕ່ແທນ
ທີ່ຈະສະແດງຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ຄົນອື່ນ ແລະ
.ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະແບ່ງປັນ
ກ່ອນອື່ນໝົດ ພວກເຮົາຕ້ອງນຳໃຊ້ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງກັບຕົວເຮົາເອງ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສອນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໃຫ້ກັບຄົນອື່ນໄດ້ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ມີ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວກັບຕົວເອງ ຖ້າພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວເອງ ພວກເຮົາຈະ
ກາຍເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ
ຂ້ອຍໄດ້ອຸທິດຊີວິດຂອງຂ້ອຍເພື່ອຮັບໃຊ້ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຄົນອື່ນ
ຂ້ອຍໄດ້ເດີນທາງຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ໄດ້ປັນຍາຍໃຫ້ຜູ້ຊົມຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ
ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໄດ້ດີທີ່ສຸດຜ່ານບົດຂຽນ ແລະ ຄຳສອນຂອງ
ຂ້ອຍ
ຝູງຊົນມາຟັງການປັນຍາຍ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມາຈາກຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ ຜູ້ຄົນ
ມາເພື່ອຮັບແຮງປັນດານໃຈ ແລະ ຄວາມສະບາຍທາງວິນຍານ ແຕ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ຈິດວິນຍານທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ, ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍ
ໄດ້ສຸມໃສ່, ແລະ ສືບຕໍ່ສຸມໃສ່, ກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການນັ່ງສະມາທິ
.ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈິງຈັງ ແລະ ບໍ່ຍອມແພ້ທຸກຄົນໃນການສະແຫວງຫາທາງ
ວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດ ຖ້າພວກເຂົາສືບຕໍ່ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ
.ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຄວາມຄິດ, ສຸດຈິດວິນຍານ
.ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຮັກເພື່ອນບ້ານຄືກັບຮັກຕົວເອງ
ການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ສຸດຄວາມຄິດ, ສຸດຈິດວິນຍານ, ແລະ ສຸດ
?ກຳລັງຂອງຄົນເຮົາໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ
ຫົວໃຈໝາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ, ຈິດໃຈໝາຍເຖິງຄວາມສະມາທິ,
ຈິດວິນຍານໝາຍເຖິງຄວາມກົມກຽວທາງວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນການຝຶກ
ສະມາທິ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໝາຍເຖິງການນຳພາພະລັງງານທັງໝົດຂອງ
.ພວກເຮົາໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ

ນີ້ໝາຍເຖິງການຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດຂອງຕົນເອງ, ດ້ວຍ
ຄວາມຕັ້ງໃຈທັງໝົດຂອງຕົນເອງໃນການນັ່ງສະມາທິ, ໂດຍການປ່ຽນເສັ້ນທາງ
ພະລັງງານ ຫຼື ພະລັງຂອງຊີວິດຈາກວັດຖຸໄປສູ່ວິນຍານ, ແລະ ໂດຍການປ່ຽນ
.ຄວາມສິ້ນໃຈຈາກຮ່າງກາຍໄປຫາພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຮັກພຣະເຈົ້າໂດຍປາສະຈາກການໄຕ່ຕອງ, ເພາະວ່າ
ຜ່ານການໄຕ່ຕອງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຈະສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງ
ເຮົາໃນຖານະເປັນຈິດວິນຍານທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງມັນຕາມຮູບ
.ຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ

ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງບັນລັງພາຍໃນຕົວເຮົາເອງສໍາລັບຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີຫຍັງສໍາຄັນກວ່າໃນຊີວິດ ບໍ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານສູງກວ່າທີ່
ຈະຮັກພຣະອົງ, ເວົ້າເຖິງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຄົນອື່ນໃຫ້ມາຮູ້ຈັກ
.ພຣະອົງ ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໄດ້ສິ່ງອື່ນຈາກຄົນອື່ນ

ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນປະສົບການທາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍກັບຜູ້ທີ່
ສະແຫວງຫາມັນຢ່າງຈິງໃຈ ບໍ່ມີຫຍັງນໍາຄວາມສຸກມາໃຫ້ຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າການ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມ
ປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີເລີດທີ່ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
ເຮົາພົບພຣະອົງ, ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໃນທຸກໆຄົນ ບໍ່ມີພະລັງໃດ
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະລັງຂອງຄວາມຮັກໃນຈັກກະວານ

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດປະທັບຢູ່ເທິງສະຫວັນ ແລະ
ມະຫາສະໝຸດ ແລະ ເທິງບັນລັງແຫ່ງສະຕິຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ
ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໃນຈິດວິນຍານຂອງທຸກຄົນ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຮັບເອົາພຣະອົງໃນທຸກຮູບແບບ ແລະ ການສະແດງອອກອັນບໍ່ມີ
.ຂອບເຂດຂອງພຣະອົງໃນການສ້າງ

ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ໂລກນິຄົງຈະເປັນສະຫວັນ
ຖ້າໂລກປະຖົມຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງມັນ, ພວກເຮົາຈະເຫັນ
ສະຫວັນຢູ່ເທິງໂລກນິ

ແກ່ນພັນຂອງສິ່ງຄາມແມ່ນຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ມະນຸດໃນຍຸກຕົ້ນໆໄດ້ໃຊ້ໄມ້ຄ້ອນຫີນເປັນຄັ້ງທໍາອິດ ເຊິ່ງຕໍ່ມາໄດ້ພັດທະນາໄປ
ເປັນຄັນທະນູ ແລະ ລູກສອນ ເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງຕົນເອງຈາກ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງຄົນອື່ນ ຕໍ່ມາ, ປຶ້ງຍາວ ແລະ ປຶ້ງພົກໄດ້ຖືກປະດິດຂຶ້ນ,
ຈາກນັ້ນປຶ້ງກົນ, ແລະ ຕໍ່ມາລະເບີດ ແລະ ອາຍແກັສພິດ - ທັງໝົດນີ້ແມ່ນເພື່ອ
ປົກປ້ອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງກຸ່ມຄົນໜຶ່ງຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງອີກກຸ່ມ
.ໜຶ່ງ

ທ່າແຮງໃນການທຳລາຍຂອງມະນຸດຊາດໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ພັດທະນາ
ຫຼາຍກວ່າທ່າແຮງໃນການສ້າງ. ຝີທີ່ຮ້າຍກາດນີ້ - ຝີຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່
ຊົ່ວຮ້າຍ - ໃນທີ່ສຸດກໍຈະລະເບີດອອກ. ແຕ່ໜ້າເສຍດາຍ, ຊີວິດຫຼາຍຄົນຈະຕາຍ
ກ່ອນທີ່ມະນຸດຈະຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແບບຊາດນິຍົມກໍບໍ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍໜ້ອຍໄປກວ່າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວສ່ວນຕົວ. ປະເທດຊາດປະກອບດ້ວຍ
ກຸ່ມນ້ອຍໆ, ແລະ ກຸ່ມເຫຼົ່ານັ້ນປະກອບດ້ວຍບຸກຄົນ; ຄົນເຮົາຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວ
.ເອງ

ດ້ວຍຜົນຂອງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ໜ້າລັງກຽດນີ້, ສິ່ງຄາມຈິງເກີດຂຶ້ນ,
ຄວາມສົມດຸນທາງເສດຖະກິດຖືກທຳລາຍ, ແລະ ການຖືກຖອຍ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
.ກໍເກີດພາວະຊົມເສົ້າ

ຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດຕ່າງໆບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ
ລັດຖະບານຕ່າງໆຂອງໂລກກໍມີການປ່ຽນແປງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ
ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມສຸກໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສິດທິ ແລະ
ຄວາມສຸກຂອງຄົນອື່ນ, ຫຼື ການຢຽບຍຳສິດທິ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນອື່ນ
ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຕົນເອງ, ຈະສ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ຄວາມບໍ່ມີຄວາມສຸກ, ແລະ
.ຄວາມທຸກທໍລະມານ

ການເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຮັ່ງມີໂດຍເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົນອື່ນແມ່ນຄວາມ
ຜິດພາດທີ່ຮ້າຍແຮງ. ລັດທີ່ຄອມມູນິດ, ເຊິ່ງສັນຍາພາຍນອກວ່າຈະເຮັດໃຫ້
ມະຫາຊົນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ຈະບໍ່ປະສົບຜົນສຳ
ເລັດແລະຈະລົ້ມລະລາຍໃນມື້ໜຶ່ງເພາະວ່າມັນອີງໃສ່ການບັງຄັບແລະການສະກັດ
ກັ່ນເສລີພາບສ່ວນບຸກຄົນ (ໝາຍເຫດ: ການບັນຍາຍນີ້ໄດ້ຖືກບັນຍາຍໂດຍ
ອາຈານ ປາຣະມຮັນສາ ໃນປີ 1937, ແລະບົດສະຫຼຸບນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແທ້!)
ຄົນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສະໜັບສະໜູນການບໍ່ຫວັງຜົນຕອບແທນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມ
ປາຖະໜາທາງວິນຍານທີ່ຈິງໃຈທີ່ຈະໃຫ້

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສຸມໃສ່ພຽງແຕ່ມື ແລະ ຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈ
ຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສະໝອງຈະບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກເພື່ອນຳພາທັກສະການ
ເຄື່ອນໄຫວໄດ້. ໜ້າທີ່ຂອງຮ່າງກາຍທັງໝົດຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະສານງານກັນ. ໃນ
ທຳນອງດຽວກັນ, ຈິດໃຈ (ຜູ້ຕັດສິນໃຈ) ໃນປະເທດຊາດ ແລະ ສິ່ງຄົມຕ້ອງເຮັດ
ວຽກປະສານງານກັບມື ແລະ ຕີນ (ກຳລັງແຮງງານ), ເພາະວ່າຖ້າຜົນປະໂຫຍດ
ປະທະກັນ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຈະແຕກແຍກ, ຄວາມຊຸ່ນວາຍຈະ
.ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຈະເກີດຂຶ້ນ

ມີຄູ່ສອງທ່ານໃນໂລກ ຜູ້ທີ່ເອົາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳ
ແນະນຳ ກໍບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ ຜູ້ທີ່ເອົາຊາຕານເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ນຳພາ ຈະ
ທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກ

ຄຳສຳຄັນສຳລັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນ "ຂ້ອຍ" ຜູ້ທີ່ມີນິໄສ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຽງທາງວິນຍານຄິດເຖິງຄົນອື່ນຫຼາຍເທົ່າກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງຕົວເອງ ຜູ້ທີ່ຄິດເຖິງແຕ່ຕົວເອງນຳມາເຊິ່ງຄວາມເປັນສັດຕູ ແລະ ຄວາມແຄ້ນໃຈຈາກຄົນ ອ້ອມຂ້າງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄົນ .ອື່ນພົບວ່າຄົນອື່ນຄິດເຖິງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ ຖ້າມີປະຊາກອນໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນໃນເມືອງໜຶ່ງ, ແລະແຕ່ລະຄົນພະຍາຍາມ ເອົາຂອງຈາກຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີສັດຕູເກົ້າສິບເກົ້າຄົນ. ແຕ່ຖ້າແຕ່ລະຄົນ .ພະຍາຍາມຊ່ວຍຄົນອື່ນ, ແຕ່ລະຄົນຈະມີເພື່ອນເກົ້າສິບເກົ້າຄົນ ຂ້ອຍດຳລົງຊີວິດແບບນັ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຫຍັງໂດຍການໃຫ້ຄົນອື່ນ ໃນ ຄວາມເປັນຈິງ, ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກັບຄົນມາຫາຂ້ອຍຄຸນດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຈົ້າ ບັດນີ້ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໄດ້ຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ພາຍໃນຂ້ອຍນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໂລກສາມາດ ສະເໜີໄດ້ ສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາຊອກຫາຢ່າງແທ້ຈິງຄືຄວາມສຸກ, ແລະ ເມື່ອຄວາມສຸກໄດ້ .ປັນລູແລ້ວ, ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບສະຖານະການທີ່ນຳໄປສູ່ມັນກໍຈະຫາຍໄປ ຂ້ອຍບໍ່ມີບັນຊີທະນາຄານ ເພາະວ່າການຮັບປະກັນດຽວຂອງຂ້ອຍໃນໂລກນີ້ ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີທີ່ຄົນອື່ນມີຕໍ່ຂ້ອຍ ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນການຮັບປະກັນທາງໂລກ ອື່ນ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຢູ່ໃນການມີຊີວິດຢູ່ໃນໃຈຂອງພີ່ນ້ອງ ແລະ ໝູ່ .ເພື່ອນຂອງຄົນເຮົາ ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກ ແລະ ຖ້າ ພວກເຮົາໃຊ້ວິທີການນີ້, ຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາຈະຖືກອິດທິພົນຈາກພຶດຕິ ກຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພະຍາຍາມຮຽນແບບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດ ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ, ເຊິ່ງເປັນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບຸກຄົນ ແລະ .ຊາດທັງໝົດ

ໄພ່ພົນຖືກຍົກຂຶ້ນໃນອາກາດ
ຈາກປີມ "ປັດຊະຍາຂອງອິນເດຍໃນຊີວິດຂອງໂຍຄີ"
"ຄົນທີ່ຜ່ານມາຂ້ອຍເຫັນ Yogia ແຂວນຢູ່ເທິງອາກາດສອງສາມ ຟຸດ."

ດ້ວຍປະໂຫຍກທີ່ໜ້າສົນໃຈນັ້ນ, ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ Upendra Mohan Chaudhry ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາຂອງລາວ ນາງຍິມຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ບາງທີເຈົ້າອາດຈະເດົາຊື່ ລາວໄດ້ແລ້ວ: ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ ພະຄຸລີ ມະຫາສາຍາ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ ຖະໜົນວົງວຽນເທິງບໍ່?"

ອຸເປນດຣາພະຍັກໜ້າເຫັນດີ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະຜິດຫວັງ ເລັກນ້ອຍທີ່ຂ້າວບໍ່ໄດ້ມາຫາຂ້ອຍຜ່ານທາງລາວ. ໝູ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ວ່າ

ຂ້ອຍຢາກຮູ້ຢາກເຫັນກ່ຽວກັບໄຟຟ້າແນວໃດ, ແລະພວກເຂົາຍິນດີທີ່
ຈະແນະນຳຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບໄຟຟ້າໃໝ່ສະເໝີ.

ຂ້ອຍເວົ້າຕໍ່ວ່າ, "ບ້ານຂອງໂຍຄະຢູ່ໃກ້ກັບເຮືອນຂອງພວກເຮົາ
ຫຼາຍ, ແລະຂ້ອຍໄປຢ້ຽມຢາມລາວເປັນປະຈຳ"

ຄຳເວົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່
Upendra, ຍ້ອນວ່າຄວາມສົນໃຈແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຢູ່ເທິງໃບໜ້າ
ຂອງລາວ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕື່ມວ່າ:

"ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນລາວເຮັດການອັດສະຈັນ ລາວໄດ້ເປັນແມ່ບົດໃນ
ເຕັກນິກການຫາຍໃຈແປດຢ່າງ ⁽¹⁾ ຂອງໂຍຄະບູຮານ ຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້
ໂດຍນັກປາດ Patanjali ⁽²⁾ ມື້ໜຶ່ງ, Bhaduri Mahasaya ໄດ້
ສະແດງ Bhastrika Pranayama ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍພະລັງທີ່ໜ້າ
ອັດສະຈັນຫຼາຍ ຈົນຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າພະຍຸທີ່ມີພະລັງໄດ້ຜັດຜ່ານ
ຫ້ອງ! ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ລົມຫາຍໃຈທີ່ມີພະຍຸສະຫງົບລົງ
ແລະ ຍັງຄົງບໍ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກສູງສົ່ງ ⁽³⁾
ບັນຍາກາດແຫ່ງຄວາມສະຫງົບທີ່ຕິດຕາມພະຍຸນີ້ແມ່ນຈະແຈ້ງ ແລະ
ໜ້າຈິດຈຳຫຼາຍ"

ສັງຂອງອຸເປນດຣາປະປົນດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ໃນຂະນະທີ່ລາວ
ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຍິນມາວ່າພະສົງບໍ່ເຄີຍອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ,
ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງບໍ່?"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ແມ່ນແລ້ວ, ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງ! ລາວຖືກກັກຂັງ
ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວເປັນເວລາຊາວປີຜ່ານມາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວ
ໄດ້ຜ່ອນຄາຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມງວດນີ້ທີ່ລາວໄດ້ບັງຄັບໃຊ້
ກັບຕົວເອງໃນຊ່ວງວັນພັກອັນສັກສິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະຍ່າງໄປຫາ
ເສັ້ນທາງຂ້າງບ່ອນທີ່ຄົນຂໍທານມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ເພາະວ່າໄຟບຸນບາຮາ
ດູຮີເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນດ້ານນີ້ໃຈທີ່ດີຂອງລາວ."

ລາວເວົ້າວ່າ: "ແຕ່ວ່າໄຟຟ້າຈະລອຍຢູ່ໃນອາກາດໄດ້ແນວໃດ,
ໂດຍທຳທາຍກົດແຮງໂນ້ມຖ່ວງ?"

ຂ້ອຍຕອບວ່າ: "ຮ່າງກາຍຂອງໂຍຄະຈະສູນເສຍຄວາມ
ໝາແໜ້ນໂດຍການຝຶກຝົນການຫາຍໃຈແບບປຣານາຢາມະ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວສາມາດບິນ ຫຼື ໂດດໄດ້ຄືກັບກົບ ແມ່ນແຕ່ໄຟຟ້າທີ່ບໍ່
ໄດ້ຝຶກໂຍຄະແບບດັ່ງເດີມກໍລອຍຢູ່ໃນອາກາດໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາ
ເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ສູງສົ່ງຂອງຄວາມປາຖະໜາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ."

ຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນໄດ້ສ່ອງແສງໃນສາຍຕາຂອງ ອຸເປນດຣາ,
ແລະລາວເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຢາກຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຊາຍຜູ້ມີປັນຍາຄົນ
ນີ້ ເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕອນແລງຂອງລາວບໍ່?"

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ແມ່ນແລ້ວ, ຂ້ອຍມັກໄປຢ້ຽມຢາມລາວເລື້ອຍໆ, ແລະຂ້ອຍປະທັບໃຈຫຼາຍກັບຄວາມສະຫງາດໄວ ແລະ ບັນຍາອັນມະຫັດສະຈັນຂອງລາວ. ບາງຄັ້ງສຽງຫົວຂອງຂ້ອຍກໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງການຊຸມນຸມເສຍຫາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າໄພ່ພົນບໍ່ໄດ້ລົບກວນເລື່ອງນີ້, ແຕ່ສາວິກຂອງລາວກໍ່ເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໃຈຮ້າຍ!"

ຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກໍາລັງເດີນທາງກັບບ້ານຈາກໂຮງຮຽນ, ຂ້ອຍໄດ້ແວ່ະໄປເຮືອນຂອງ ພະດຸລິ ມະຫາສາຍາ ແລະ ຕັດສິນໃຈໄປຢ້ຽມຢາມເພິ່ນ. ໂຍຄະອາໄສຢູ່ໃນບ່ອນລັບໆ, ມີລູກສິດເຝົ້າຢູ່ຊັ້ນລຸ່ມ. ລູກສິດຄົນນີ້ເອົາໃຈໃສ່ຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມຫຼາຍ ແລະ ໄດ້ຖາມຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍມີນັດກັບຄູສອນຂອງລາວບໍ່. ແຕ່ຄູສອນໄດ້ມາປະກົດຕົວທັນທີ, ຕາຂອງເພິ່ນເປັນປະກາຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຖືກໂຍນອອກ. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບລູກສິດວ່າ:

"ໃຫ້ Mukanda ມາທຸກຄັ້ງທີ່ລາວປາດຖະໜາ. ກົດລະບຽບຂອງການຢູ່ໂດດດ່ຽວບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຂ້ອຍ ແຕ່ເພື່ອຄວາມສະບາຍໃຈຂອງຄົນອື່ນ. ຄົນທາງໂລກບໍ່ສະບາຍໃຈກັບຄວາມຊື່ສັດຂອງພວກເຮົາ, ເຊິ່ງທຳລາຍຄວາມພາກພູມໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໄພ່ພົນບໍ່ພຽງແຕ່ຫາຍາກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເຮັດໃຫ້ລັບສິນອີກດ້ວຍ. ແມ່ນແຕ່ໃນພຣະຄຳພີບໍລິສຸດ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍ່ພົບວ່າເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນອັບອາຍ."

ຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕາມ Bhaduri Mahasaya ໄປທີ່ເຮືອນຊັ້ນເທິງທີ່ລຽບງ່າຍຂອງລາວ, ເຊິ່ງລາວບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ອອກໄປ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ບັນດາອາຈານຈະບໍ່ສື່ນໃຈຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມງາມຂອງໂລກ ໂດຍການຖອນຕົວອອກຈາກສາຍຕາຂອງສາທາລະນະຊົນ. ໂລກບໍ່ຄ່ອຍໃຫ້ຄວາມສື່ນໃຈກັບພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ໃນປະຫວັດສາດຂອງເວລາຢ່າງໜັ້ນຄົງ, ເພາະວ່າຄົນຮຸ່ນດຽວກັນຂອງນັກປາດບໍ່ໄດ້ຈຳກັດພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຂອບເຂດແຄບໆຂອງປະຈຸບັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນັກປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ທ່ານເປັນໂຍຄະຄົນທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວຕະຫຼອດເວລາ."

ລາວຕອບວ່າ, "ບາງຄັ້ງພຣະເຈົ້າປູກໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນດິນທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດວ່າພວກເຮົາສາມາດບັງຄັບພວກເຂົາໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດລະບຽບສະເພາະໃດໜຶ່ງໄດ້"

ພະສົງນັ່ງຂັດສະມາທິ, ຮ່າງກາຍທີ່ສິດໃສຂອງພະອົງພັກຜ່ອນຢູ່ໃນທ່າດອກບົວ ເຖິງແມ່ນວ່າພະອົງມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າເຈັດສິບປີແລ້ວ, ແຕ່ຮ່າງກາຍຂອງພະອົງບໍ່ມີອາການຂອງຄວາມແກ່ຊະລາ ຫຼື ການ

ຫ່ຽວແຫ້ງຈາກການນັ່ງເປັນເວລາດົນ. ແຂງແຮງ ແລະ ສູງ, ພະອົງ
ສົມບູນແບບໃນທຸກດ້ານ. ໃບໜ້າຂອງພະອົງມີລັກສະນະຄືກັບນັກປາດ
ທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າເປັນຄົນມີຫົວສູງສົງ, ມີໜວດເຕັມ,
ນັ່ງຕັ້ງຊື່ສະເໝີ, ດວງຕາທີ່ສະຫງົບງົບຂອງພະອົງຈ້ອງເບິ່ງທີ່ປະທັບ
ຂອງພະເຈົ້າ.

ຂ້ອຍໄດ້ນັ່ງສະມາທິກັບພະສົງ, ແລະຫຼັງຈາກໜຶ່ງຊົ່ວໂມງສຽງ
ອ່ອນໂຍນຂອງລາວໄດ້ປຸກຂ້ອຍໃຫ້ຕື່ນວ່າ:

"ເຈົ້າມັກຈະເຂົ້າສູ່ສະພາບທີ່ງຽບສະຫງົບ, ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ບັນລຸ
ສະພາບທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວບໍ່?"

ໄພ່ພົນມີຈຸດປະສົງເພື່ອເຕືອນຂ້ອຍໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າ
ການນັ່ງສະມາທິ, ແລະກ່າວຕື່ມວ່າ: "ຢ່າສັບສົນລະຫວ່າງວິທີການກັບ
ຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ແລະຢ່າເຮັດໃຫ້ວິທີການເປັນເປົ້າໝາຍຂອງ
ເຈົ້າ."

ລາວໄດ້ຍືນໝາກມ່ວງໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຕະຫຼົກໄວ
ຂອງລາວ, ເຊິ່ງຂ້ອຍເຫັນວ່າມັນໜ້າຂັ້ນເຖິງວ່າລາວຈະເປັນຄົນຈິງຈັງ,
ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ:

"ຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດທີ່ຈະເປັນໜຶ່ງດຽວກັບອາຫານນັ້ນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເປັນໜຶ່ງດຽວກັບ
ພຣະເຈົ້າ"

ການສຳນວນນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫົວຂວັນດັງໆ, ແລະສາຍຕາຂອງ
ລາວກໍອ່ອນລົງດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ ໃນຂະນະທີ່ລາວເວົ້າວ່າ, "ຫົວ
ຂວັນແທ້ໆ!" ໃບໜ້າຂອງລາວຈິງຈັງແຕ່ມີຮອຍຍິ້ມທີ່ມີຄວາມສຸກ. ຕາ
ໃຫຍ່ໆຄ້າຍຄືດອກບົວຂອງລາວປິດບັ່ງຮອຍຍິ້ມທີ່ສັກສິດແລະພາຍໃນ.

ໄພ່ພົນໄດ້ຊີ້ໄປທີ່ຊອງຈິດໝາຍໜ້າໆຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ວາງຢູ່ເທິງ
ໂຕະ ແລະ ກ່າວວ່າ: "ຈິດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມາຫາຂ້ອຍຈາກອາເມລິກາ
ທີ່ຢູ່ເກຼ ຂ້ອຍຕິດຕໍ່ກັບສະມາຄົມຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ສະມາຊິກສະແດງ
ຄວາມສົນໃຈໃນໂຍຄະ ພວກເຂົາກຳລັງຄົ້ນພົບປະເທດອິນເດຍຄືນໃໝ່
ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ດີກ່ວາໂຄລຳບັສ! ຂ້ອຍຍິນດີທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໂຍຄະແມ່ນບໍ່ເສຍຄ່າ, ຄືກັບແສງສະຫວ່າງ
ຂອງດວງອາທິດ, ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາມັນ."

"ສິ່ງທີ່ຜູ້ມີປັນຍາເຫັນວ່າຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງ
ມະນຸດຊາດບໍ່ຄວນຖືກປ່ອຍອອກເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາວຕາເວັນ
ຕົກ. ຕາເວັນອອກ ແລະ ຊາວຕາເວັນຕົກມີຈິດໃຈຄ້າຍຄືກັນເຖິງວ່າຈະ
ມີປະສົບການພາຍນອກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມ

ຫວັງໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໂດຍບໍ່ໄດ້
ປະຕິບັດເສັ້ນທາງວິນຍານຂອງໂຍຄະ."

ໄຜ່ພົນໄດ້ຈ້ອງມອງຂ້ອຍດ້ວຍສາຍຕາທີ່ສະຫງົບງຽບຂອງລາວ,
ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ໃນຕອນນັ້ນວ່າຄໍາເວົ້າຂອງລາວເປັນຄໍາທໍານາຍທີ່ຖືກ
ປິດບັງໄວ້ ເຖິງແມ່ນວ່າດຽວນີ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຂຽນຄໍາເຫຼົ່ານີ້, ຂ້ອຍ
ຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງຄໍາແນະນໍາທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ມີ
ອັນຕະລາຍຂອງລາວທີ່ວ່າມື້ໜຶ່ງຂ້ອຍຈະນໍາເອົາຄໍາສອນຂອງອິນເດຍ
ໄປສູ່ພາກຕາເວັນຕົກ.

ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, "ໂອ້ ນັກປາດຜູ້ຍິງໃຫຍ່, ມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ດີຫຼາຍ
ຖ້າເຈົ້າຂຽນປຶ້ມກ່ຽວກັບໂຍຄະເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງມະນຸດຊາດ!"

ລາວຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍກໍາລັງຝຶກອົບຮົມນັກຮຽນຜູ້ທີ່, ພ້ອມກັບ
ນັກຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະກາຍເປັນປຶ້ມທີ່ມີຊື່ວິດທີ່ຕ້ານທານກັບການ
ເສື່ອມໂຊມ, ການປ່ຽນແປງຕາມທໍາມະຊາດຂອງເວລາ, ແລະ ການຕີ
ຄວາມທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງນັກວິຈານ."

ພວກເຮົາຢູ່ຄົນດຽວກັບໂຍຄິຈົນກວ່າສາວິກຂອງລາວຈະມາຮອດ
ໃນຕອນແລງ, ເມື່ອລາວໄດ້ກ່າວຄໍາບັນຍາຍທີ່ບໍ່ມີໃຜທຽບເທົ່າໄດ້ຂອງ
ລາວ ຄືກັບນ້ຳຖ້ວມທີ່ຄ່ອຍໆຖ້ວມ, ລາວໄດ້ກວາດລ້າງຊາກຫີກຝັງທາງ
ດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງຜູ້ຟັງຂອງລາວ ແລະ ນໍາພາພວກ
ເຂົາໄປສູ່ພຣະເຈົ້າ ຄໍາອຸປະມາທີ່ປະເສີດຂອງລາວໄດ້ຖືກກ່າວເປັນພາ
ສາເບັງກາລີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ.

ໃນຕອນແລງນັ້ນ, ທ່ານນາງ Bhaduri ໄດ້ຄື້ນຫາດ້ານປັດຊະຍາ
ຕ່າງໆກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າຍິງ Rajput ໃນຍຸກກາງທີ່ມີຊື່ວ່າ
Mirabai, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະລະຊີວິດທີ່ຫຼາຫຼາຂອງພະລາຊະວັງເພື່ອ
ສະແຫວງຫາຄວາມເປັນໄຜ່ພົນ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ນັກບວດທີ່ມີຊື່ສຽງ,
Sanatna Goswami, ໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບນາງເປັນສາວິກ
ເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ຍິງ, ແຕ່ຄໍາຕອບຂອງນາງເຮັດໃຫ້ລາວຄຸເຂົ້າລົງ
ເມື່ອນາງເວົ້າວ່າ:

"ບອກຄູ່ວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນຈັກກະວານນອກຈາກ
ພະເຈົ້າ. ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງແລ້ວ ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຜູ້ຍິງທຸກຄົນບໍ່?"

(ມີແນວຄວາມຄິດອັນສັກສິດວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຫຼັກການໃນທາງ
ບວກ ແລະ ສ້າງສັນພຽງຢ່າງດຽວໃນຈັກກະວານ, ແລະ ການສ້າງ
ຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກພາບລວງຕາທາງລົບ)

ມີຣາໄບ ເປັນນັກກະວີ, ແລະ ນາງໄດ້ແຕ່ງປິດກະວີຫຼາຍປິດທີ່
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທາງວິນຍານ ເຊິ່ງຍັງຖືກຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນ
ຊັບສົມບັດທາງວັນນະຄະດີຂອງອິນເດຍ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງແປໜຶ່ງໃນ

ນັ້ນເປັນພາສາອັງກິດຢູ່ທີນີ້ (ມັນຖືກແປເປັນບົດກະວີພາສາອາຣັບໂດຍ Mahmoud Abbas Masoud):

ຖ້າຮ່າງກາຍຖືກລ້າງຢູ່ສະເໝີ, ມັນຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ
ຂ້ອຍຄົງຈະກາຍເປັນສິ່ງໂຕຢູ່ກາງທະເລ
ຖ້າລາວກິນພືດນັ້ນ, ລາວຈະຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນ
ຂ້ອຍຈະພູມໃຈໃນຮູບຮ່າງຂອງແບ້
ຖ້ານັບຈຳນວນຂອງລູກປັດ, ມັນຈະປາກົດວ່າ
ຂ້ອຍໄດ້ສັນລະເສີນພະເຈົ້າດ້ວຍລູກປັດໃຫຍ່ໆ
ຖ້າຮູບເຄົາລົບທັງຫຼາຍຈະກົມຂາບລົງ
ຂ້ອຍຈະກົມລົງຕໍ່ໜ້າພູຜາ ແລະ ໂງ່ນຫີນ
ຖ້າສາມາດຕື່ມນົມໄດ້
ສຳລັບລູກງົວ ແລະ ລູກນ້ອຍໄດ້ຊົມລົດຊາດ
ຖ້າການປະຖົມພັນລະຍາຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ
ຫຼາຍພັນຄົນຈະຖືກຕັດອະໄວຍະວະທັນທີໂດຍການ

ເລືອກ

ທັງໝົດນີ້ບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະເປີດເຜີຍມັນ
ບໍ່, ແລະມັນຈະບໍ່ສາມາດຍົກຜ້າມ່ານຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ
ພຣະເຈົ້າຈະປາກົດພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂດຽວຄື:
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຫົວໃຈຄືກັບ

ໄຟ

ນັກຮຽນບາງຄົນໄດ້ວາງເງິນຮູປີໄວ້ໃນເກີບຂອງ Bhaduri ເຊິ່ງ
ວາງຢູ່ຂ້າງລາວໃນຂະນະທີ່ລາວນັ່ງຢູ່ໃນທ່າໂຍຄະ. ການຖວາຍເຄື່ອງ
ບູຊາຕາມປະເພນີນີ້ໃນປະເທດອິນເດຍແມ່ນການສະແດງຄວາມ
ເຄົາລົບແລະຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ, ໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນວາງຊັບສິນທາງ
ວັດຖຸຂອງຕົນໄວ້ທີ່ຕົນຂອງຄູສອນ. ໝູ່ເພື່ອນທີ່ມີເມດຕາເປັນການ
ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍແລະການປົກປ້ອງຂອງ
ພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກ.

ສາວົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພຣະອາຈານຜູ້ເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງ
ກະຕືລືລົ້ນໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງຈະຈາກໄປ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ແທ້
ໆແລ້ວ, ພຣະອາຈານເອີຍ! ທ່ານໄດ້ປະຖົມຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຄວາມ
ສະບາຍສ່ວນຕົວ ເພື່ອສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖ່າຍທອດປັນຍາ
ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ" (ເພາະວ່າເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ພະດຸລິ ມະຫາສະຍະ
ໄດ້ສະລະຊັບສິມບັດອັນມະຫາສານຂອງຄອບຄົວໃນໄວໜຸ່ມ ເມື່ອ
ພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງໝັ້ນແໜ້ນເພື່ອດຳເນີນຕາມເສັ້ນທາງ
ໂຍຄະ).

ໄພ່ພົນຕອບວ່າ, "ແຕ່ເຈົ້າກຳລັງເຮັດກົງກັນຂ້າມ!" ຜົວໜ້າຂອງ ຄູສອນສະແດງເຖິງການຕໍານິຢ່າງອ່ອນໂຍນ, ແລະລາວສືບຕໍ່ວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ສະລະເງິນສອງສາມຮູບີ ແລະ ຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ສຳຄັນຊົ່ວຄາວ ເພື່ອຄວາມຮັກຂອງອານາຈັກສາກົນທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ ສະນັ້ນເຈົ້າສາມາດເວົ້າໄດ້ແນວໃດວ່າຂ້ອຍໄດ້ ເອົາຕົວເອງອອກຈາກສິ່ງໃດ? ມັນແມ່ນຄົນທີ່ມີວິໄສທັດສັນຂອງໂລກນີ້ ທີ່ສະລະຢ່າງແທ້ຈິງ! ພວກເຂົາປະຖິ້ມອານາຈັກສັກສິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມ ສຸກທາງໂລກທີ່ປາຖະໜາເທົາທຽມກັນ ທີ່ບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ ຄວາມອຶດຫິວພໍໃຈ!"

ຂ້ອຍຫົວຂວັນໃສ່ທັດສະນະທີ່ກົງກັນຂ້າມນີ້ກ່ຽວກັບການບວດ ແລະ ຜູ້ທີ່ບວດ: ໃນຂະນະທີ່ຄົນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ໄພ່ພົນທີ່ທຸກຍາກຮຶ້ງມືຂຶ້ນ ແລະ ມີຊື່ສຽງກວ່າ Croesus, ອີກຄົນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ເສດຖີທີ່ໃຫຍ່ ທີ່ສຸດໃນໂລກກາຍເປັນຄົນທຸກຍາກທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າທົນທຸກທໍລະມານ ຈາກຄວາມອັບອາຍຂອງຄວາມທຸກຍາກແນວໃດ.

ຄູສອນໄດ້ສະຫຼຸບການບັນຍາຍຂອງລາວໂດຍການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ສັດທາທີ່ບໍ່ສັນຄອນ, ໂດຍກ່າວວ່າ: "ລະບົບອັນສູງສົ່ງຄຸ້ມຄອງເລື່ອງ ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈັດລະບຽບອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາດ້ວຍປັນຍາທີ່ ເກີນກວ່າສິ່ງທີ່ບໍລິສັດປະກັນໄພໃຫ້. ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມ ກັງວົນຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນວິທີການປົກປ້ອງພາຍນອກ. ຄວາມຄິດທີ່ ເຈັບປວດຂອງພວກເຂົາຄືກັບຮອຍແປ້ວຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກ ເຂົາ. ຄົນດຽວ ແລະ ຜູ້ດຽວ, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອາກາດ ແລະ ນົມແກ່ພວກເຮົາ ຕັ້ງແຕ່ພວກເຮົາເກີດມາ, ຮູ້ວິທີທີ່ຈະສະໜອງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາ ຕ້ອງການໃນຊີວິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ນະມັດສະການຂອງພຣະອົງໃນແຕ່ລະມື້."

ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດກອງປະຊຸມການສຶກສາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສືບຕໍ່ໄປ ຢ້ຽມຢາມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫົງຽບ ສະຫງົບທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງການປະທັບຢູ່ອັນສູງສົ່ງ. ມີ ໜຶ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ຖະໜົນ Ram Mohan Roy, ຫ່າງຈາກເຮືອນຂອງພວກເຮົາໃນຖະໜົນ Gurbar, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ ຕິດຕາມທີ່ຮັກແພງຂອງພຣະອົງໄດ້ສ້າງວັດໃໝ່ໃຫ້ພຣະອົງທີ່ຮູ້ຈັກກັນ ໃນນາມ Tajendramath ⁽⁴⁾

ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະເລົ່າຄືນນີ້ຍັງໄວເກີນໄປໃນ ບົດບັນທຶກຄວາມຊົງຈຳນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງຄຳສະຫຼຸບທີ່ ທ່ານ ບາດູຣີ ມະຫາສະຢາ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ດົນກ່ອນທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປ

ອຳລາເພີນ ແລະ ກົມຫົວລົງຢ່າງຖ່ອມຕົວຕໍ່ໜ້າເພີນ, ເພື່ອຂໍພອນ
ຈາກເພີນ. ເພີນໄດ້ກ່າວວ່າ:

"ລູກເອີຍ, ຈົ່ງໄປຜ່ອມກັບພອນຂອງພະເຈົ້າ, ແລະ ເອົາ
ລັດສະໝີພາບຂອງອິນເດຍບູຮານມາເປັນໂລ້ປ້ອງກັນຂອງເຈົ້າ. ໄຊ
ຊະນະຖືກຂຽນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້ານາຍທີ່ຢູ່ໂກຕູຈະ
ຕ້ອນຮັບເຈົ້າຢ່າງອົບອຸ່ນ."

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອັດຕະຊີວະປະຫວັດຂອງໂຍຄີ (ປັດຊະຍາອິນເດຍໃນ
ຊີວິດຂອງໂຍຄີ)

ໝາຍເຫດ

(1) ເຕັກນິກການຫາຍໃຈນີ້ເອີ້ນວ່າ ປຣານາຢາມະ, ເຊິ່ງເປັນການ
ຄວບຄຸມພະລັງຊີວິດ ຫຼື ກິດຈະກຳ (ປຣານາ) ໂດຍການຄວບຄຸມຂະບວນການ
ຫາຍໃຈ ປຣານາຢາມະ ບາບຖຣິກາ ("ລະຄັງ":) ເຮັດວຽກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈ
ສະຫງົບ.

(2) ປະຕັງຊລີ ເປັນນັກວິຈານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນສະໄໝບູຮານກ່ຽວ
ກັບໂຍຄະ.

(3) ໃນການບັນຍາຍໃນປີ 1928, ສາດສະດາຈານ Jules Bois
ຈາກ Sorbonne ໄດ້ກ່າວວ່ານັກວິທະຍາສາດຝຣັ່ງໄດ້ດຳເນີນການທົດລອງ
ກ່ຽວກັບສະຕິທີ່ສູງກວ່າ ແລະ ຍອມຮັບການມີຢູ່ຂອງມັນ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍວ່າ
ມັນເປັນ "ສິ່ງທີ່ທຽບເທົ່າກັບຈິດໃຕ້ສຳນຶກໃນແນວຄວາມຄິດຂອງ Freud. ສະຕິ
ທີ່ສູງກວ່ານີ້ກວມເອົາພອນສະຫວັນ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນມະນຸດ
ຢ່າງແທ້ຈິງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສັດທີ່ວິວັດທະນາການເທົ່ານັ້ນ". ນັກວິຊາການຝຣັ່ງ
ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າການຕື່ນຂຶ້ນຂອງສະຕິທີ່ສູງກວ່າ "ຕ້ອງແຍກອອກຈາກການແນະນຳ
ຫຼື ການສະກົດຈິດ. ການມີຢູ່ຂອງສະຕິທີ່ສູງກວ່າແມ່ນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບທາງ
ດ້ານປັດຊະຍາ, ແລະ ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວມັນແມ່ນຕົວຕົນທີ່ສູງກວ່າທີ່ Emerson
ໄດ້ອະທິບາຍ, ເຊິ່ງວິທະຍາສາດຫາກໍ່ຮັບຮູ້ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້." Emerson ກ່າວໃນ
ບົດຂຽນຂອງລາວ (ຈິດວິນຍານທີ່ສູງກວ່າ): "ມະນຸດແມ່ນໃບໜ້າຂອງວິຫານທີ່ມີ
ປັນຍາ ແລະ ຄວາມຕື່ງໝົດ, ແລະ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ
ມະນຸດ: ຜູ້ຊາຍທີ່ກິນ, ດື່ມ, ປູກ ແລະ ຄິດໄລ່ໃຫ້ພາບທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມ
ເປັນຈິງທີ່ສຳຄັນຂອງລາວ. ແຕ່ຈິດວິນຍານທີ່ລາວເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ການ
ສະແດງອອກ ຖ້າມັນຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ປາກົດຜ່ານຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ
ຂອງລາວ, ພວກເຮົາຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ກົມຫົວລົງ ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະຢືນຢູ່ຕໍ່
ໜ້າລັກສະນະທາງວິນຍານ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າຄຸນລັກສະນະອັນສູງສົງຄົງທັງໝົດ"

(4) ຊີເຕັມຂອງລາວແມ່ນ Tajnaramath Bhaduri, ແລະ
"math" ໃນພາສາອິນດີໝາຍເຖິງສະຖານທີ່ສັກກາລະບູຊາ, ມັກຈະໝາຍເຖິງ
ບ່ອນຝັງສືບ ຫຼື ວັດວາອາຮາມ ໃນບັນດາໄຟ້ພົນທີ່ "ລອຍຢູ່ໃນອະວະກາດ" ແມ່ນ
ໄຟ້ພົນ Joseph ແຫ່ງ Cupertino, ໄຟ້ພົນໃນສະຕະວັດທີ 17 ທີ່ປະສົບການ
ພິເສດຂອງລາວໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໂດຍພະຍານ. ໄຟ້ພົນ Joseph ໄດ້ສະແດງ

ສະພາບທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ອັດສະຈັນໃຈຕໍ່ໂລກ, ເຊິ່ງໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ແມ່ນການລະນຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບພຣະອົງ. ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໃນວັດບໍ່ຍອມໃຫ້ລາວຮັບໃຊ້ຢູ່ໃຕ້ຮ່ວມກັນ ຢ້ານວ່າລາວຈະ ບິນໜີໄປພ້ອມກັບຖ້ວຍຈີນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໄພ່ພົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງ ໂລກໄດ້ ເນື່ອງຈາກລາວບໍ່ສາມາດຢືນຢູ່ໄດ້ດົນພໍ! ບາງຄັ້ງ, ພຽງແຕ່ເຫັນຮູບປັນທີ່ ໄດ້ຮັບພອນກໍພຽງພໍທີ່ຈະຊຸກຍູ້ລາວໃຫ້ບິນຂຶ້ນສູ່ແນວຕັ້ງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ ເຫັນໄພ່ພົນສອງຄົນ - ຜູ້ຊາຍ ແລະ ກ້ອນຫີນ - ບິນຜ່ານສະຫວັນ.

ໄພ່ບໍລິສຸດເທເຣຊາ ແຫ່ງ ອາວິລາ, ໄພ່ບໍລິສຸດຜູ້ມີຊື່ສຽງທາງວິນຍານ, ຍັງ ພົບວ່າຄວາມສູງທາງຮ່າງກາຍເຮັດໃຫ້ບໍ່ສະບາຍໃຈ ເນື່ອງຈາກມີພາລະໜ້າທີ່ ດ້ານການບໍລິຫານຫຼາຍຢ່າງ, ນາງໄດ້ພະຍາຍາມຢຸດການທົດສອບການບິນແຕ່ບໍ່ ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ໂດຍຂຽນໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ: "ມາດຕະການຕ່າງໆຈະບໍ່ມີ ປະໂຫຍດຖ້າພຣະເຈົ້າປະສົງເປັນຢ່າງອື່ນ" ສິບຂອງໄພ່ບໍລິສຸດເທເຣຊາ, ຝັ່ງ ຢູ່ໃນໂບດໃນເມືອງອານບາ, ປະເທດສະເປນ, ຍັງຄົງບໍ່ເນົາເປື້ອຍເປັນເວລາສີ່ ສັດຕະວັດ, ກິນຫອມຂອງມັນຄືກັບດອກກຸຫລາບ, ແລະມີການອັດສະຈັນນັບບໍ່ ຖ້ວນທີ່ພົບໃນເລື່ອງນີ້.

(ການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ຍັງເຕືອນພວກເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກ່າວເຖິງໃນຄໍາພີ ກຸລອານອັນລັກສິດ ແລະ ປະເພນີຂອງສາດສະດາທີ່ສູງສົ່ງ ເຊັ່ນເລື່ອງຂອງຜູ້ຄົນ ໃນຖ້າ ແລະ ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ນາງມາຮີ, ຂໍໃຫ້ສັນຕິພາບຈົງມີແກ່ນາງ, ໃຫ້ສັນລໍາ ຕົນແຫ່ງຂອງຕົນປາມ ເພື່ອໃຫ້ໝາກເຕືອສຸກຕິກລົງມາຈາກມັນນອກລະຄູການ, ແລະ ວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫານາງມາຮີ, ອີງຕາມສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ Surat Al Imran (ທຸກໆຄັ້ງທີ່ຊາກາຣີຢາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ລັກສິດ, ລາວໄດ້ພົບເຫັນ ອາຫານຂອງນາງ ລາວກ່າວວ່າ, “ໂອ້ ນາງມາຮີ, ອັນນີ້ສໍາລັບເຈົ້າມາຈາກໃສ?” ນາງເວົ້າວ່າ, “ມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ”) ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເລື່ອງຂອງ Jurayj ຜູ້ ນະມັດສະການ ແລະ ເດັກຊາຍທີ່ເວົ້າໃນອູ່, ແລະ ສາມຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນຖ້າ ແລະ ກ້ອນຫີນໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກພວກເຂົາ ແລະ ການອັດສະຈັນອື່ນໆ)

ອໍານາດ ແລະ ອິດທິພົນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ບັນຫາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດສະຕິຂອງບຸກຄົນ

ກ່ຽວກັບການກະທຳໃນອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທີ່ໄດ້ກະທຳໃນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນປະຈຸບັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນ ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າອອກມາ, ເຊິ່ງໄດ້ຝັງຮາກ ຢູ່ໃນດິນແຫ່ງສະຕິ, ງອກງາມ ແລະ ເກີດຜົນຄືກັນກັບຄວາມຄິດ ແລະ ການ .ກະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ

ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ເຮັດວຽກ ເພື່ອພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີການລ້ຽວງ ຫຼື

ພາບລວງຕາທາງໂລກມາລ້ຽວງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງດ້ວຍຕາແຫ່ງປັນຍາ ແລະ

ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຈາະຜ່ານຜ້າຄຸມແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ພາບລວງຕາ
ເຈົ້າກໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າການມາຢ້ຽມຢາມດິນແດນນີ້ແມ່ນຊົ່ວຄາວ ເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ເພື່ອ
ຈຸດປະສົງດຽວຄື: ເພື່ອຮຽນຮູ້ບົດຮຽນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍທຸກຄົນທີ່ຜ່ານ
.ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າໃນຊີວິດ

ທຸກໆເຊົ້າຂ້ອຍຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າບອກຂ້ອຍວ່າພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດ
ຫຍັງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້ອຍເຫັນພຣະອົງເຮັດວຽກຜ່ານມືແລະ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
.ແລະ ທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ

ການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍບຸກຄົນ ຫຼື ເຮັດ
ໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນອຳມະພາດ, ແຕ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ຄຸນຄ່າ
ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຄົາລົບກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງຜ່ານ
ທາງນັ້ນເຂົາເຈົ້າສາມາດປັບລູກຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງການທົດລອງທີ່
ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກມະນຸດທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສິ່ງທີ່ມະນຸດ
ຕ້ອງການແມ່ນການປຸກສະຕິຂອງມັນໃຫ້ຕື່ມຂຶ້ນຈາກການນອນຫຼັບຂອງຄວາມບໍ່
ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ອອກມາຈາກຄວາມມືດຂອງຄວາມໂງ່ຳເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
.ຂອງຄວາມຮູ້

ຝັກຝົນຕົນເອງໃຫ້ຮູ້ສຶກສະຫງົບ, ເພາະວ່າຍິ່ງເຈົ້າເຮັດແບບນັ້ນຫຼາຍ

ເທົ່າໃດ, ເຈົ້າກໍ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງພະລັງນັ້ນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ
ມີພະລັງທີ່ສູງກວ່າທີ່ຈະສ່ອງແສງເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ ມອບສຸຂະພາບ,
ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ ຄວາມສຳເລັດໃຫ້ເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າຫັນໄປສູ່
.ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນ

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຄວາມສຸກແກ່
ພວກເຮົາຊົ່ວຄາວ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍ່ນຳເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກ
ທໍລະມານມາໃຫ້ພວກເຮົາເປັນເວລາດົນນານ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄຸນນະທຳ ແລະ
ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສັນຍາໜ້ອຍ, ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍ່ໃຫ້ຄວາມສຸກທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຍືນ
ຍົງແກ່ພວກເຮົາ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຂ້ອຍຖືວ່າຄວາມສຸກພາຍໃນ ແລະ ຍືນຍົງ
ເປັນຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ, ແລະ ຄວາມສຸກທາງກາຍະພາບຊົ່ວຄາວເປັນພຽງຄວາມ
.ສຸກ

ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງມີນິໄສທີ່ບໍ່ດີທີ່ລົບກວນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ນອນບໍ່ຫຼັບໃນຕອນກາງຄືນ, ເຂົາເຈົ້າສາມາດກຳຈັດມັນໄດ້ໂດຍການຫຼີກລ່ຽງສິ່ງ
ໃດກໍ່ຕາມທີ່ອາດຈະກະຕຸ້ນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດມັນ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງສຸມໃສ່ມັນເພື່ອ
ພະຍາຍາມສະກັດກັ້ນມັນ. ນີ້ແມ່ນວິທີການທາງອ້ອມໃນການຕໍ່ສູ້ກັບມັນ ແຕ່ຍັງມີ
ວິທີການໂດຍກົງ ແລະ ໃນທາງບວກຄື: ໂດຍການຊີ້ນຳຄວາມຄິດຂອງຄົນເຮົາໄປ
ສູ່ນິໄສທີ່ດີ ແລະ ພະຍາຍາມປຸກຝັງມັນຈົນກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
.ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເພິ່ງພາອາໄສໄດ້

ຄົນທີ່ມີນິໄສດີມັກຈະມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດ ພວກເຂົາບໍ່ໂທດໃຜສໍາລັບບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ພວກເຂົາພົບ; ແທນທີ່ຈະຕໍານິໃຜ, ພວກເຂົາຖືວ່າບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຖືວ່າຕົນເອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວ ພວກເຂົາຮູ້ດີ ວ່າບໍ່ມີໃຜມີອໍານາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ ເສຍໃຈ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າພວກເຂົາຍອມໃຫ້ການກະທໍາ, ຄໍາເວົ້າ ແລະ ຄວາມຄິດ .ຂອງຄົນອື່ນມີອິດທິພົນຕໍ່ພວກເຂົາ, ທັງໃນທາງບວກ ຫຼື ທາງລົບ

ຄົນທີ່ມີຄວາມແຂງກະດ້າງຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຍັງ ເລີຍ ຄືກັນກັບກ້ອນຫີນ ຄົນເຮົາຄວນດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ, ແລະ ມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ກັບທຸກສິ່ງທີ່ ເກີດຂຶ້ນຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາ ຄືກັບຊ່າງພາບທີ່ມີທັກສະທີ່ລໍຖ້າໂອກາດທີ່ດີທີ່ສຸດ .ເພື່ອຖ່າຍພາບທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງທິວທັດທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດ

ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງມະນຸດແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມພ້ອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ ບຸກຄົນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດໃນລັກສະນະທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເຄົາລົບນັບຖື ຍິ່ງຄົນເຮົາປັບປຸງຕົນເອງຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຄົນເຮົາກໍຍິ່ງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມ .ກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສຸກຂອງຄົນອ້ອມຂ້າງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ

ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ວິເຄາະສະຖານະການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນໃຈວ່າພວກ ເຂົາກໍາລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ ໃນຖານະທີ່ເປັນມະນຸດທີ່ມີສະຕິປັນຍາ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ໜ້າທີ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາແມ່ນການ ໃຊ້ປັນຍາ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂອງພວກເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາກໍາລັງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຖອຍຫຼັງ. ແລະ ຖ້າຄວາມລຶມເຫຼວເກີດຂຶ້ນ .ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງສິ້ນຫວັງ ຫຼື ສູນເສຍຄວາມຫວັງ ຄວາມລຶມເຫຼວຄວນເປັນຕົວກະຕຸ້ນ, ບໍ່ແມ່ນເປັນອຸປະສັກ, ຕໍ່ການເຕີບໂຕ

.ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງເຮົາ ຄວາມລຶມເຫຼວແມ່ນລະດູການທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາລັບການ ປຸກແກ່ນແຫ່ງຄວາມສໍາເລັດ

ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມລຶມເຫຼວ, ແຕ່ ຄວນພະຍາຍາມຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ, ບໍ່ວ່າຄວາມພະຍາຍາມໃນອະດີດຈະມີຫຼາຍ ແລະ ຂົມຂຶ້ນປານໃດກໍຕາມ. ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມໃໝ່ຫຼັງຈາກຄວາມລຶມເຫຼວ ຄວນໄດ້ຮັບການວາງແຜນທີ່ດີ ແລະ ກະຕຸ້ນສະຕິປັນຍາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວນມີ ຄວາມສົມດູນລະຫວ່າງຄວາມປາຖະໜາທາງວັດຖຸ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທາງ .ວິນຍານ, ໂດຍບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໜຶ່ງມາບັງໜ້າອີກສິ່ງໜຶ່ງ

ບໍ່ມີຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງຄົນໃດຈະຢູ່ລອດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມສໍາ ເລັດທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນທາງດ້ານວັດຖຸຂອງໃຜທີ່ໜັກໜ່ວງ ເກີນໄປຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ອຸທິດເວລາທີ່ຈໍາເປັນ .ໃຫ້ກັບການໄຕ່ຕອງ, ການຮັບໃຊ້, ແລະ ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ

ຄວາມລືມເຫຼວຊຳເຮືອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮຽນຮູ້ບົດຮຽນຂອງຊີວິດ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ໃນຈິດວິນຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວລົງໂທດຕົນເອງໂດຍການສູນເສຍຄວາມລືມດຸນທາງ
.ຈິດໃຈຍ້ອນການບໍ່ສົນໃຈຊີວິດທາງວັດຖຸ
ຖ້າບຸກຄົນໃດໜຶ່ງອຸທິດວຽກງານ ແລະ ກິດຈະກຳທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອ
ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ແລະ ສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ພໍໃຈ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບ
.ການພິຈາລະນາ ແລະ ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງແທ້ຈິງ
ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ເປັນຝ່າຍດຽວ; ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຄວນດຸ່ນດ່ຽງກິດຈະ
ກຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ
ພວກເຮົາຕາມຄວາມສຳຄັນຂອງພວກມັນ. ໜ້າທີ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ບຸກຄົນປະຕິບັດດ້ວຍ
ຄວາມສຸກ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງວັດຖຸ. ໜ້າທີ່ທາງວິນຍານ ແລະ ສິນທຳ
.ຄວນມາກ່ອນໃນຊີວິດ
ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີທຳແຮງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ພວກເຂົາມີຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ ຈິດໃຈເອງເປັນພະລັງສູງສຸດ ແລະ ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
.ປົດປ່ອຍຈາກນິໄສ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດ
ຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ດີສາມາດນຳພາບຸກຄົນໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນ
ອັນຕະລາຍບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດສະແດງອອກຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ.
ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບຸກຄົນສາມາດປ່ຽນແປງຄວາມຄິດ ແລະ ສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜ່ານຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ, ສະພາບແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າບຸກຄົນໃດ
ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນເວລາດົນນານ, ສະພາບ
ແວດລ້ອມນັ້ນຈະເລີ່ມມີອິດທິພົນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ເມື່ອ ເວລາຜ່ານໄປ, ໃນ
ທີ່ສຸດເຂົາເຈົ້າກໍຈະສູນເສຍອິດສະລະພາບໃນການເລືອກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີ
ສຸຂະພາບດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບ
.ຈາກສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍນັ້ນ
ອິດທິພົນຂອງດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວຕໍ່ຊີວິດມະນຸດແມ່ນເກີດມາຈາກ
ການພົວພັນກັນຂອງແຮງດຶງດູດ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານລະຫວ່າງດາວເຄາະ
ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ. ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະສອດຄ່ອງກັບ
ພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ດາວເຄາະ ແລະ ດວງດາວມອບຄວາມໂປດປານ
ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຂົາສືບຕໍ່ເດີນທາງຂອງພວກເຂົາຄືກັບດາວ
ຕົກທີ່ທະລຸຜ່ານ, ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນອກຈາກດາວນຳທາງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່
ເປັນດວງອາທິດຂອງດວງອາທິດ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງກິດໝາຍ ແລະ ຂອງ
.ຈິດວິນຍານ

ຈິດໝາຍເຖິງຄູບາ Paramahansa ຈາກລູກສິດຂອງເພີນ

ໃນເຫຼັ້ມ ທີ XIV ຂອງ ວາລະສານ Inner Culture

ຈົດໝາຍທີ່ສົ່ງໂດຍຜູ້ຂຽນຈາກປະເທດຕ່າງໆ, ເຊິ່ງພວກເຮົາສະກັດ

:ມາຈາກດັງຕໍ່ໄປນີ້

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບວ່າ ຜ່ານການອ່ານຄໍາສອນຂອງທ່ານຢ່າງ

ຄິດໄຕ່ຕອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທາງວິນຍານ

ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຄົ້ນຫາມາຕະຫຼອດ

ຄໍາສອນຂອງເຈົ້າໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມສຸກໃຫ້ຂ້ອຍ

* * *

ຂ້ອຍຝຶກຝົນການຢືນຢັນທາງວິນຍານຂອງເຈົ້າທຸກໆມື້

ຂ້ອຍພົບວ່າຄວາມຄິດໃນແງ່ລົບຄ່ອຍໆຫຼຸດລົງ

ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຫາຍໄປ

ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກກັບທຸກໆຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດຂ້ອຍ

ຂອບໃຈສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງທ່ານ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບພອນຫຼາຍຢ່າງ

ຈາກຄໍາສອນທາງວິນຍານຂອງທ່ານ

ຂ້ອຍລໍຖ້າອ່ານຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຢູ່ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ

ຂ້ອຍພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອນຳມັນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

ຄໍາສອນຂອງເຈົ້າງາມແລະເປັນປະໂຫຍດ

* * *

ຂ້ອຍພົບໃນປັດຊະຍາທີ່ດີເລີດຂອງເຈົ້າ

ສິ່ງທີ່ກະຕຸ້ນຄວາມຊົມເຊີຍ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈ

ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງສຸດຊຶ້ງສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ
ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄວາມສະບາຍໃຈທາງດ້ານຈິດໃຈ

* * *

ຂ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ລືນເຫຼືອທີ່ຈະໄດ້ຮັບມັນທຸກໆອາທິດ
ກ່ຽວກັບບົດຮຽນໃໝ່ຈາກຄຳສອນຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍພົບຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງໃນທຸກໆບົດຮຽນ

* * *

ຂອບໃຈຈາກໃຈຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕົວຕົນພາຍໃນຂອງຂ້ອຍ
ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ເຖິງພະລັງທີ່ແຝງຢູ່ພາຍໃນຕົວຂ້ອຍ
ແລະ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນເຖິງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜ່ານຄຳສອນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຈາກເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເຈົ້າ
ນາງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍເປັນເວລາສີປີແລ້ວ
ຂ້ອຍຍັງຈື່ໄດ້ເຖິງສັດທາອັນສົມບູນຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຈົ້າ
ແລະຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດຊາດ
ມັນໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກຕົວເອງ
ເມື່ອຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ
ຂ້ອຍບໍ່ມີໝູ່ ແລະ ບໍ່ມີໃຜທີ່ເຫັນອົກເຫັນໃຈຂ້ອຍ
ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ ແລະ ເພີ່ມກຳລັງໃຈໃຫ້ຂ້ອຍ
ມັນເປັນແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ຂ້ອຍກ້າຫານໃນການປະເຊີນກັບສະຖານະ
ການຕ່າງໆໃນຊີວິດ

* * *

ເປັນເວລາສືບສານ

ຂ້ອຍໄດ້ສຶກສາສາຂາວິທະຍາສາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ

ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮຽນຫຍັງເລີຍຈາກການຮຽນທັງໝົດນັ້ນ

ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ທຽບເທົ່າກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄໍາສອນ
ຂອງເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຈາກການອ່ານຄໍາສອນຂອງເຈົ້າ

ຖ້າມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ

ພວກເຂົາສຶກສາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ

ໂລກທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ນັ້ນຈະເປັນ

ດີກ່ວາມັນເປັນ

* * *

ຂ້ອຍຢາກຂອບໃຈເຈົ້າຈາກໃຈຈິງ

ສໍາລັບພອນທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ

ຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍເລີ່ມອ່ານຄໍາສອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມ
ສົນໃຈ

ຂອບໃຈ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພະເຈົ້າອວຍພອນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ດີເລີດຂອງເຈົ້າ

ແລະ ວຽກງານຂອງທ່ານທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ

* * *

ຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າອະທິຖານເພື່ອຄວາມສໍາເລັດຂອງຂ້ອຍ

ສະພາບການຂອງຂ້ອຍດີຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງເລິກເຊິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າທ່ານ
ຈະສືບຕໍ່ອະທິຖານ

* * *

ເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍຍັງຫຼົງທາງຢູ່ໃນປ່າມືດແຫ່ງຄວາມສົງໄສ
ແລະລາວບໍ່ສາມາດເຫັນເສັ້ນທາງອອກຈາກປ່ານັ້ນໄດ້
ແຕ່ຂອບໃຈພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄໍາອະທິຖານພິເສດຂອງເຈົ້າ
ເສັ້ນທາງໄດ້ຊັດເຈນຂຶ້ນ ແລະ ສັດທາຂອງຂ້ອຍໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂັ້ມແຂງ
ຂຶ້ນ

ສະພາບການຂອງຂ້ອຍດີຂຶ້ນໃນທຸກໆດ້ານ
ແລະກະລຸນາຈື່ຈໍາຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີໃນຄໍາອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບຂອງ
ທ່ານ

* * *

ຄໍາສອນຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍຫຼາຍ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈາກມັນ
ແລະມັນໄດ້ຖືກພິສູດໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ສະຫຼຸບໄດ້
ປະສິດທິພາບຂອງການຍືນຍັນທາງວິນຍານ ແລະ ແນວຄິດໃນແງ່ບວກຂອງ
ທ່ານ

ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນຕົ້ນໃຈຫຼາຍ
ຍ້ອນສຸຂະພາບ, ຄວາມສຸກ, ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າຂ້ອຍມີຄວາມຄືບໜ້າປະຈໍາວັນໃນການນັ່ງສະມາທິ

* * *

ຖ້າບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄໍາສອນທີ່ດີເລີດ ແລະ ເປັນແຮງບັນດານໃຈຂອງເຈົ້າ
ຊີວິດຂອງຂ້ອຍໃນລະດັບໂລກນີ້ຈະມີຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈທ່ານສໍາລັບຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດຂອງທ່ານ
ເຊິ່ງນາໆໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍໃນໄລຍະສາມປີຜ່ານມາ

* * *

ຂອບໃຈຫຼາຍໆສຳລັບວາລະສານວັດທະນະທຳທາງວິນຍານ
ໃນນັ້ນຂ້ອຍພົບພອນ ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານທຸກໆມື້
ຂ້ອຍຂອບໃຈພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ແນະນຳຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບເຈົ້າ ແລະ ຄຳສອນ
ຂອງເຈົ້າ

* * *

ຂ້ອຍຂໍຂອບໃຈເຈົ້າສຳລັບຈິດໝາຍປະຈຳເດືອນຂອງເຈົ້າ
ຂ້ອຍພົບວ່າຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍເຕັມໄປດ້ວຍແຮງບັນດານໃຈ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ອ່ານມັນໃຫ້ນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍຟັງໃນຊັ້ນຮຽນ
ວັນນະຄະດີ

ພວກເຂົາຕອບສະໜອງໃນທາງບວກຕໍ່ເນື້ອໃນຂອງມັນ
ມັນເປັນໂອກາດທີ່ມີຄວາມສຸກສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກປະທັບໃຈຫຼາຍກັບແນວຄວາມຄິດທີ່ເຈົ້າລວມຢູ່ໃນຈິດໝາຍ
ຫຼາຍຈົນຂ້ອຍຢາກແບ່ງປັນມັນໃຫ້ກັບນັກຮຽນຂອງຂ້ອຍ
ຂໍ້ຄວາມນີ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການໄຕ່ຕອງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ
ແລະ ການພິຈາລະນາຕົວເອງເຂົ້າໄປໃນຄວາມລັບຂອງຈິດວິນຍານ
ຂ້ອຍຮູ້ສຶກວ່າມັນຈະຊ່ວຍຂ້ອຍແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ
ແລະ ຈັດການກັບປະສົບການຊີວິດຢ່າງສະຫຼາດ ແລະ ໃນທາງບວກ

* * *

ຄຳສອນຂອງທ່ານລ້ຳຄ່າຫຼາຍ
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກພາດບົດຮຽນຂອງເຈົ້າເລີຍ